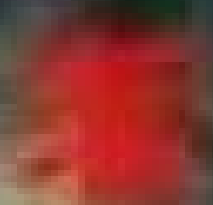

仙神易

何不语

Mục lục

[Chương Mở Đầu: Dẫn - Sáng Thế Ký](#)

[Chương 1: Tu Mạch](#)

[Chương 2: Tín Tức](#)

[Chương 3: Ra Biển](#)

[Chương 4: Gặp Yêu](#)

[Chương 5: Tiên Căn](#)

[Chương 6: Chuyển Cơ](#)

[Chương 7: Mẫn Quân](#)

[Chương 8: Trúng Cử](#)

[Chương 9: Sư Phụ](#)

[Chương 10: Tình Nghĩa](#)

[Chương 11: Sư Tỷ](#)

[Chương 12: Cưỡi Hạc](#)

[Chương 13: Giải Đáp Nghi Vấn](#)

[Chương 14: Độc Công](#)

[Chương 15: Lập Công](#)

[Chương 16: Lệnh Bài](#)

[Chương 17: Phản Hồi](#)

[Chương 18: Đặc Quyền](#)

[Chương 19: Tranh Đấu](#)

[Chương 20: Trả Thù](#)

[Chương 21: Tổ Đội](#)

[Chương 22: Hứa Điền Gia Nhập](#)

[Chương 23: Tiếng Sấm Từ Trận](#)

[Chương 24: Đấu Trí So Dũng Khí](#)

[Chương 25: Thuyết Khách Tới Chơi](#)

[Chương 26: Hiếu Nghĩa Lương Nạn](#)

[Chương 27: Tên Diên Triệu Lương](#)

[Chương 28: Đơn Đả Độc Đấu](#)

[Chương 29: Pháp Thuật Chí Uy](#)

[Chương 30: Tuyệt Địa Phán Kích](#)

[Chương 31: Gặp Được Đường Sống Trong Cõi Chết](#)

[Chương 32: Lữ Thúc Dạy Bảo](#)

[Chương 33: Gặp Lại Cố Nhân](#)

[Chương 34: Hóa Giải Một Kiếp](#)

[Chương 35: Ngũ Mạch Đại Thành](#)

[Chương 36: Một Công Việc Tốt](#)

[Chương 37: Tụ Lý Càn Khôn](#)

[Chương 38: Cảnh Giới Phân Chia](#)

[Chương 39: Thạch Đình Gặp Bạn](#)

[Chương 40: Tung Tích Vòng Ngọc](#)

[Chương 41: Bình Vân Tập Thi](#)

[Chương 42: Lăng Ba Pháp Trường](#)

[Chương 43: Phức Tập](#)

[Chương 44: Gặp Đào Nương](#)

[Chương 45: Tinh Sinh Phong Ba](#)

[Chương 46: Trúng Kế](#)

[Chương 47: Xử Phạt](#)

[Chương 48: Nọc Độc](#)

[Chương 49: Vạn Niên Hàn Trì](#)

[Chương 50: Hóa Độc Hóa Huyết](#)

[Chương 51: Dị Biến](#)

[Chương 52: Yêu Nghiệt](#)

[Chương 53: Danh Ngạch Thi Đấu Chính](#)

[Chương 54: Vô Tình Gặp Gỡ](#)

[Chương 55: Biến](#)

[Chương 56: Đấu Vòng Loại](#)

[Chương 57: Thực Lực Bài Danh Bảng](#)

[Chương 58: Cốc Gia Hậu Nhân](#)

[Chương 59: Kịch Chiến](#)

[Chương 60: Đồn Đại](#)

[Chương 61: Thủ Trạc](#)

[Chương 62: Khuynh Thành](#)

[Chương 63: Băng Thiên Tuyết Địa](#)

[Chương 64: Trao Đổi](#)

[Chương 65: Độc Chiến](#)

[Chương 66: Hấp Thu](#)

[Chương 67: Đuôi Lửa](#)

[Chương 68: Bản Thiếu Công Pháp](#)

[Chương 69: Hóa Bộ Đệ Nhất Nhân](#)

[Chương 70: Thủy Hóa Song Tu](#)

[Chương 71: Tân Thực Lực Bài Danh Bảng](#)

[Chương 72: Tám Vị Trí Đầu Giao Đấu](#)

[Chương 73: Song Kiệt Cuộc Chiến](#)

[Chương 74: Đánh Lén](#)

[Chương 75: Sư Hữu](#)

[Chương 76: Không Dịch Lại](#)

[Chương 77: Thương Thức](#)

[Chương 78: Yêu Đáo](#)

[Chương 79: Du Thiên](#)

[Chương 80: Vào Đáo](#)

[Chương 81: Đêm Thứ Nhất](#)

[Chương 82: Bị Tập Kích](#)

[Chương 83: Nhất Tuyến Thiên](#)

[Chương 84: Bên Ngoài Tông Đệ Tử](#)

[Chương 85: Ẩn Nấp](#)

[Chương 86: Sốt Ruột Báo Thủ](#)

[Chương 87: Thu Yêu](#)

[Chương 88: Truy Nã](#)

[Chương 89: Đánh Võ](#)

[Chương 90: Cứu Viện](#)

[Chương 91: Không Thể Buông Tha](#)

[Chương 92: Cực Hạn](#)

[Chương 93: Người Thần Bí](#)

[Chương 94: Khẩu Quyết](#)

[Chương 95: Hoàng Tông Thập Chi](#)

[Chương 96: Nha Hoàn](#)

[Chương 97: Bí Đạo](#)

[Chương 98: Trong Lửa Đoạt Bảo](#)

[Chương 99: Đan Điền Thiên Địa](#)

[Chương 100: Kinh Biển Ở Trên Đảo](#)

[Chương 101: Pháp Khí](#)

[Chương 102: Đại Khai Sát Giới](#)

[Chương 104: Diệt Địch](#)

[Chương 105: Phần Tiên Quật](#)

[Chương 106: Vu Trí Viễn](#)

[Chương 107: Thấy Tử Hóa](#)

[Chương 108: Công Pháp](#)

[Chương 109: Là Thật Là Giả ?](#)

[Chương 110: Vô Tình Gặp Được](#)

[Chương 111: Xé Rách Mặt Nạ](#)

[Chương 112: Tỷ Muội](#)

[Chương 113: Cùng Thuyền](#)

[Chương 114: Cứu Giúp](#)

[Chương 115: Đạo Tu](#)

[Chương 116: Thuần Sát](#)

[Chương 117: Tiến Đảo](#)

[Chương 118: Đối Chất](#)

[Chương 119: Người Tội](#)

[Chương 120: Hóa Giải](#)

[Chương 121: Địa Lao](#)

[Chương 122: Thăm Hỏi](#)

[Chương 123: Cảnh Còn Người Mất](#)

[Chương 124: Hóa Hộ Pháp](#)

[Chương 125: Tàn Phiến](#)

[Chương 126: Huyết Nha](#)

[Chương 127: Động Phòng Hoa Chúc](#)

[Chương 128: Trúc Tạo Tiên Cơ](#)

[Chương 129: Giáo Huấn](#)

[Chương 130: Thánh Nữ](#)

[Chương 131: Trùng Hợp](#)

[Chương 132: Quen Biết Nhau](#)

[Chương 133: Pháp Trận](#)

[Chương 134: Cung Điện Dưới Mặt Đất](#)

[Chương 135: Hiến Tế](#)

[Chương 136: Phán Bội](#)

[Chương 137: Giao Thủ](#)

[Chương 138: Diễm Hôn](#)

[Chương 139: Dung Hợp](#)

[Chương 140: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Một\)](#)

[Chương 141: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Hai\)](#)

[Chương 142: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Ba\)](#)

[Chương 143: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Bốn\)](#)

[Chương 144: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Năm\)](#)

[Chương 145: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Sáu\)](#)

[Chương 146: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Bảy\)](#)

[Chương 147: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Tám\)](#)

[Chương 148: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Chín\)](#)

[Chương 149: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Mười\)](#)

[Chương 150: Thiên Địa Môn](#)

[Chương 151: Tà Thần Đi](#)

[Chương 152: Tam Muội Chân Hóa](#)

[Chương 153: Bí Cảnh Dưới Đảo](#)

[Chương 154: Thi Thú](#)

[Chương 155: Đoạt Bảo](#)

[Chương 156: Pháp Trận Che Giấu](#)

[Chương 157: Thức Tỉnh](#)

[Chương 158: Chân Mạch Kỳ](#)

[Chương 159: Giết Yêu](#)

[Chương 160: Yêu Cốc](#)

[Chương 161: Hoàng Thị Vợ Chồng](#)

[Chương 162: Dịch Nguyên Yêu Hóa](#)

[Chương 163: Hảo Vận Phường Thị](#)

[Chương 164: Tụ Linh Thụ](#)

[Chương 165: Bách Luyện Đường](#)

[Chương 166: Phệ Huyết Văn](#)

[Chương 167: Săn Yêu](#)

[Chương 168: Hí Hóa Tước](#)

[Chương 169: Thu Đồ Đệ](#)

[Chương 170: Phi Linh](#)

[Chương 171: Nhường Nhịn](#)

[Chương 172: Bể Quan](#)

[Chương 173: Cầu Hôn](#)

[Chương 174: Ra Tay](#)

[Chương 175: Uy Thiếu Gia Thực Lực Chân Chính](#)

[Chương 176: Thần Du Kỳ](#)

[Chương 177: Thần Niệm](#)

[Chương 178: Bồi Thường](#)

[Chương 179: Cường Địch](#)

[Chương 180: Bộc Phát](#)

[Chương 181: Cao Nhân](#)

[Chương 182: Luyện Thi](#)

[Chương 183: Nhỏ Máu](#)

[Chương 184: Kế Hoạch](#)

[Chương 185: Bật Ngược](#)

[Chương 186: Vây Công](#)

[Chương 187: Giải Vây](#)

[Chương 188: Đếm Bảo](#)

[Chương 189: Thấy Đan Sĩ](#)

[Chương 190: Nhập Môn](#)

[Chương 191: Cổ Thư](#)

[Chương 192: Đạo Của Trương Dật Hiên](#)

[Chương 193: Tái Tụ Hạp](#)

[Chương 194: Mật Động Trong Cốc](#)

[Chương 195: Đánh Võ](#)

[Chương 196: Đấu Thi](#)

[Chương 197: Kim Châu](#)

[Chương 198: Truyền Thừa](#)

[Chương 199: Luyện Đan](#)

[Chương 200: Chỉ Điểm](#)

[Chương 201: Cổ Nguyên Kỳ](#)

[Chương 202: Kim Đan Lôi Kiếp](#)

[Chương 203: Tiên Linh](#)

[Chương 204: Duyên Hoa Đan](#)

[Chương 205: Huyết Phù](#)

[Chương 206: Yêu Huyết](#)

[Chương 207: Hóa Diễm Sí](#)

[Chương 208: Cao Thủ Dùng Hóa](#)

[Chương 209: Điều Tra](#)

[Chương 210: Vô Lượng Tông Đan Sĩ](#)

[Chương 211: Vạn Tiên Xuyên Tâm](#)

[Chương 212: Trương Dật Hiên Thóa Hiệp](#)

[Chương 213: Dịch Hóa Chi Chiến](#)

[Chương 214: Trưởng Lão Tới Chơi](#)

[Chương 215: Từ Trưởng Lão Tặng](#)

[Chương 216: Quyết Chiến Lục Mặc](#)

[Chương 217: Áo Giác](#)

[Chương 218: Họa Quyển](#)

[Chương 219: Thủ Mới Hận Cũ](#)

[Chương 220: Thực Lực Chân Chính Của Mộc Dịch](#)

[Chương 221: Diệt Đan Sĩ](#)

[Chương 222: Kiểm Kê Thu Hoạch](#)

[Chương 223: Bí Ẩn Trùng Trùng Điệp Điệp](#)

[Chương 224: Huyền Hà Thành](#)

[Chương 225: Yêu Huyết Thành Hình](#)

[Chương 226: Nữ Tử Thần Bí](#)

[Chương 227: Thân Phận Thiếu Nữ](#)

[Chương 228: Trùng Kích Nguyên Mạch Kỳ \(Thượng\)](#)

[Chương 229: Trùng Kích Nguyên Mạch Kỳ \(Hạ\)](#)

[Chương 230: Lần Thứ Hai Lôi Kiếp](#)

[Chương 231: Tiến Giai](#)

[Chương 232: Âm Dương Mục](#)

[Chương 233: Hóa Cầm](#)

[Chương 234: Vạn Bảo Cốc](#)

[Chương 235: Hung Linh Cùng Chạm Bẫy](#)

[Chương 236: Vạn Long Bội](#)

[Chương 237: Không Gian Thần Thông](#)

[Chương 238: Thu Hóa Linh](#)

[Chương 239: Lại Quay Về Huyền Nghĩa Môn](#)

[Chương 240: Mạnh Mối](#)

[Chương 241: Tâm Bảo](#)

[Chương 242: Bất Tử Thần Thể](#)

[Chương 243: Thần Khí](#)

[Chương 244: Thế Thân Thi](#)

[Chương 245: Thần Tố](#)

[Chương 246: Gặp Anh Lão](#)

[Chương 247: Gặp Lại Cốc Mạc Ngưng](#)

[Chương 248: Ủy Thác](#)

[Chương 249: Đảo Chủ](#)

[Chương 250: Ân Oán](#)

[Chương 251: Bình Hải Tông Đan Sĩ](#)

[Chương 252: Trở Về Bình Hải Tông](#)

[Chương 253: Sư Thúc](#)

[Chương 255: Môn Chủ Chi Tranh](#)

[Chương 256: Lập Uy](#)

[Chương 257: Người Không Như Xưa](#)

[Chương 258: Chấn Hưng Thiên Địa Môn](#)

[Chương 259: Chuẩn Bị](#)

[Chương 260: Kim Ngọc Cung](#)

[Chương 261: Lạc Tiên Tử](#)

[Chương 262: Lưu Lão Đầu](#)

[Chương 263: Giao Dịch](#)

[Chương 264: Một Chiêu Định Thắng Bại](#)

[Chương 265: Minh Chủ Chi Tranh](#)

[Chương 266: Minh Chủ Chi Tranh \(Trung\)](#)

[Chương 267: Minh Chủ Chi Tranh \(Hạ\)](#)

[Chương 268: Tu Tiên Liên Minh](#)

[Chương 269: Thầy Trò Gặp Lại](#)

[Chương 270: Yêu Kiếp Tiến Đến](#)

[Chương 271: Tụ Tập](#)

[Chương 272: Trận Khí Chi Uy](#)

[Chương 273: Đẳng Cấp Cao Hải Yêu](#)

[Chương 274: Vương Nhược Phong Bí Mật](#)

[Chương 275: Thần Huyết Lai Lịch](#)

[Chương 276: Chia Rẽ \(Thượng\)](#)

[Chương 277: Chia Rẽ \(Trung\)](#)

[Chương 278: Chia Rẽ \(Hạ\)](#)

[Chương 279: Âm Sát \(Thượng\)](#)

[Chương 280: Âm Sát \(Trung\)](#)

[Chương 281: Âm Sát \(Hạ\)](#)

[Chương 282: Yêu Tức \(Thượng\)](#)

[Chương 283: Yêu Tức \(Trung\)](#)

[Chương 284: Yêu Tức \(Hạ\)](#)

[Chương 285: Giải Tán \(Thượng\)](#)

[Chương 286: Giải Tán \(Trung\)](#)

[Chương 287: Giải Tán \(Hạ\)](#)

[Chương 288: Giết Yêu \(Thượng\)](#)

[Chương 289: Giết Yêu \(Hạ\)](#)

[Chương 290: Hóa Đầm Đoạt Bảo \(Thượng\)](#)

[Chương 291: Hóa Đầm Đoạt Bảo \(Hạ\)](#)

[Chương 292: Luyện Bảo](#)

[Chương 293: Ngự Nhân Tộc](#)

[Chương 294: Lấn Vào](#)

[Chương 295: Cao Nhân](#)

[Chương 296: Nạp Tức Công](#)

[Chương 297: Kỳ Mưu \(Thượng\)](#)

[Chương 298: Kỳ Mưu \(Trung\)](#)

[Chương 299: Kỳ Mưu \(Hạ\)](#)

[Chương 300: Chính Thức Yêu Kiếp \(Một\)](#)

[Chương 301: Chính Thức Yêu Kiếp \(Hai\)](#)

[Chương 302: Chính Thức Yêu Kiếp \(Ba\)](#)

[Chương 303: Chính Thức Yêu Kiếp \(Bốn\)](#)

[Chương 304: Chính Thức Yêu Kiếp \(Năm\)](#)

[Chương 305: Chính Thức Yêu Kiếp \(Sáu\)](#)

[Chương 306: Chính Thức Yêu Kiếp \(Bảy\)](#)

[Chương 307: Chính Thức Yêu Kiếp \(Tám\)](#)

[Chương 308: Chính Thức Yêu Kiếp \(Chín\)](#)

[Chương 309: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười\)](#)

[Chương 310: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Một\)](#)

[Chương 311: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Hai\)](#)

[Chương 312: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Ba\)](#)

[Chương 313: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Bốn\)](#)

[Chương 314: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Lăm\)](#)

[Chương 315: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Sáu\)](#)

[Chương 316: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Bảy\)](#)

[Chương 317: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Tám\)](#)

[Chương 318: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Chín\)](#)

[Chương 319: Chính Thức Yêu Kiếp \(Hai Mươi\)](#)

[Chương 320: Chính Thức Yêu Kiếp \(Hai Mươi Một\)](#)

[Chương 321: Từ Nhật Chí Biến](#)

[Chương 322: Năm Loại Bảo Vật](#)

[Chương 323: Sống Sót](#)

[Chương 324: Sư Hôn Thuật](#)

[Chương 325: Chúc Dung Thần Đăng \(Thượng\)](#)

[Chương 326: Chúc Dung Thần Đăng \(Trung\)](#)

[Chương 327: Chúc Dung Thần Đăng \(Hạ\)](#)

[Chương 328: Bát Tiên Lệnh](#)

[Chương 329: Thu Từ Nhật](#)

[Chương 330: Lần Thứ Ba Gặp Cốc Mạc Ngưng](#)

[Chương 331: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ \(Thượng\)](#)

[Chương 332: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ \(Trung\)](#)

[Chương 333: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ \(Hạ\)](#)

[Chương 334: Chín Đạo Kim Lôi](#)

[Chương 335: Tứ Đại Cố Thân](#)

[Chương 336: Hợp Tác](#)

[Chương 337: Thi Thần Cùng Thi Môn](#)

[Chương 338: Trở Lại Chôn Cũ](#)

[Chương 339: Vô Lượng Thánh Nữ](#)

[Chương 340: Kiếp Trước](#)

[Chương 341: Thi Thần Tính Sai](#)

[Chương 342: Tỷ Muội Gặp Lại](#)

[Chương 343: Như Được Hữu Tinh Lang](#)

[Chương 344: Tứ Đại Thế Gia](#)

[Chương 345: Thuộc Tính Thứ Năm](#)

[Chương 346: Phá Không Chi Trám](#)

[Chương 347: Hóa Văn Tà Thần](#)

[Chương 348: Độc Thần \(Thượng\)](#)

[Chương 349: Độc Thần \(Trung\)](#)

[Chương 350: Độc Thần \(Hạ\)](#)

[Chương 351: Chúc Dung Thần Huyết](#)

[Chương 352: Kinh Biển](#)

[Chương 353: Ngờ Vực Vô Căn Cứ](#)

[Chương 354: Thi Thần Khuyên Bảo](#)

[Chương 355: Cự Tuyệt](#)

[Chương 356: Mất Tích](#)

[Chương 357: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Một\)](#)

[Chương 358: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Hai\)](#)

[Chương 359: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Ba\)](#)

[Chương 360: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Bốn\)](#)

[Chương 361: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Năm\)](#)

[Chương 362: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Sáu\)](#)

[Chương 363: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Bảy\)](#)

[Chương 364: Tà Thần Bí Mật \(Một\)](#)

[Chương 365: Tà Thần Bí Mật \(Hai\)](#)

[Chương 366: Tà Thần Bí Mật \(Ba\)](#)

[Chương 367: Tà Thần Bí Mật \(Bốn\)](#)

[Chương 368: Tà Thần Bí Mật \(Năm\)](#)

[Chương 369: Tà Thần Bí Mật \(Sáu\)](#)

[Chương 370: Tà Thần Bí Mật \(Bảy\)](#)

[Chương 371: Thần Anh](#)

[Chương 372: Bảng Phong Cốc](#)

[Chương 373: Ánh Trắng Vạn Đạo](#)

[Chương 374: Thần Anh Ngưng Thành](#)

[Chương 375: Xạ Nhật Thần Cung](#)

[Chương 376: Quý Thành Hành Trình](#)

[Chương 377: Mất Đi Tình Cảm](#)

[Chương 378: Quý Giới](#)

[Chương 379: Nhật Thực](#)

[Chương 380: Thi Quý Chi Loạn \(Một\)](#)

[Chương 381: Thi Quý Chi Loạn \(Hai\)](#)

[Chương 382: Thi Quý Chi Loạn \(Ba\)](#)

[Chương 383: Thi Quý Chi Loạn \(Bốn\)](#)

[Chương 384: Thi Quý Chi Loạn \(Năm\)](#)

[Chương 385: Thi Quý Chi Loạn \(Sáu\)](#)

[Chương 386: Thi Quý Chi Loạn \(Bảy\)](#)

[Chương 387: Thi Quý Chi Loạn \(Tám\)](#)

[Chương 388: Thi Quý Chi Loạn \(Chín\)](#)

[Chương 389: Thi Quý Chi Loạn \(Mười\)](#)

[Chương 390: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Một\)](#)

[Chương 391: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Hai\)](#)

[Chương 392: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Ba\)](#)

[Chương 393: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Bốn\)](#)

[Chương 394: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Lăm\)](#)

[Chương 395: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Sáu\)](#)

[Chương 396: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Bảy\)](#)

[Chương 397: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Tám\)](#)

[Chương 398: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Chín\)](#)

[Chương 399: Thi Quý Chi Loạn \(Hai Mươi\)](#)

[Chương 400: Thi Quý Chi Loạn \(Hai Mươi Một\)](#)

[Chương 401: Thi Quý Chi Loạn \(Hai Mươi Hai\)](#)

[Chương 402: Thi Quý Chi Loạn \(Hai Mươi Ba\)](#)

[Chương 403: Lạc Nhật Chi Thương \(Thượng\)](#)

[Chương 404: Lạc Nhật Chi Thương \(Trung\)](#)

[Chương 405: Lạc Nhật Chi Thương \(Hạ\)](#)

[Chương 406: Đại Kết Cục \(Thượng\)](#)

[Chương 407: Đại Kết Cục \(Hạ\)](#)

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương Mở Đầu: Dẫn - Sáng Thế Kỷ

Dẫn — sáng thế kỷ

Chí cao giới diện ở bên trong, từng có một cái hắc động thật lớn.

Cái hắc động này, điên cuồng hút vào chung quanh "Đi ngang qua" hết thủy năng lượng vật chất, liên hào quang cũng không buông tha.

Nhưng mà, hấp thu năng lượng càng ngày càng nhiều, hắc động hạch tâm cũng tại dần dần sụp đổ co lại, ngưng tụ, hắc động hạch tâm co rút lại càng nhỏ, kia ẩn chứa năng lượng càng mạnh.

Thẳng đến có một ngày, hắc động hạch tâm đã sụp đổ co lại đến vài tắc lớn nhỏ, nhưng chất lượng cùng năng lượng, rồi lại khó có thể đánh giá.

Mà tại hắc động chung quanh vô cùng rộng lớn trong khu vực, đều bị hạch tâm hắc động cực lớn hấp lực sở khiến dẫn, hình thành một mảnh rộng lớn mà trống rỗng không gian.

Lúc này, Sáng Thế chủ xuất hiện ở hắc động chung quanh.

Sáng Thế chủ thần thông là cường đại như thế, đến nỗi hấn căn bản không sợ hắc động sinh ra vô cùng hấp lực.

Thậm chí, hấn lại một tay lấy hắc động hạch tâm nằm trong tay, dường như tại vuốt vuốt một viên ngọc châu.

Không biết xuất phát từ cái mục đích gì, cũng không biết Sáng Thế chủ dùng thủ đoạn gì, hạch tâm hắc động tại Sáng Thế chủ nơi lòng bàn tay trong giây lát phát sinh bạo liệt, kia ẩn chứa dồi dào năng lượng, lập tức lấy

khó có thể tưởng tượng tốc độ, hướng bốn phía điên cuồng cửa hàng tản ra đến.

Trong nháy mắt, hơi nhỏ hạc tâm hắc động, liền biến thành một mảnh rộng lớn vô biên năng lượng trận, nhập lại vẫn còn cấp tốc khuếch trương lấy.

Một cái thế giới mới tinh, như vậy hình thành!

Thế giới mới bắt đầu, khắp nơi đều là một mảnh tối tăm mờ mịt khí tức, ẩn chứa cực kỳ hùng hậu năng lượng, loại này khí tức, tức là Hỗn Độn chi khí.

Một cái thế giới bên trong, chỉ có mệnh mông một mảnh Hỗn Độn khí tức, quá đơn điệu rồi!

Sáng Thế chủ lần nữa ra tay, hắc chỉ là hướng thế giới này trong vùng tay lên, lập tức liền có mảng lớn mảng lớn Hỗn Độn chi khí bắt đầu chia lìa, có hướng lên thối đi, có tức thì lắng đọng xuống.

Người ở trên thanh khiết hóa thành Thiên, thì là Huyền khí; kẻ ở dưới dơ bẩn ngưng thành Địa, thì là Hoàng nguyên.

Từ nay về sau, Thiên Địa Huyền Hoàng, dần dần định hình. Sau đó tiến thêm một bước diễn biến, Thiên Địa Huyền Hoàng lại diễn sinh thành "Địa, Hỏa, Thủy, Phong" tứ đại nguyên tố cơ bản, nhập lại từng bước tạo thành bầu trời núi đủ loại vạn vật thế gian.

Toàn bộ quá trình cực kỳ dài đằng dặc, nhưng đối với Sáng Thế chủ mà nói, tựa hồ chỉ là trong nháy mắt.

Sáng Thế chủ cảm thấy còn chưa đủ, cái thế giới này, mặc dù hóa có thiên địa vạn vật, ẩn chứa năng lượng vô tận, nhưng vẫn là quá mức thanh tịnh.

Bởi vì, cái thế giới này không có có sinh mạng.

Thế giới không có sinh mạng, chỉ là một cái tử vật; nhiều hơn nữa phần khích, cũng như mây bay.

Vì vậy, Sáng Thế chủ hướng cái thế giới này phun ra một cổ khí, lại nhỏ một giọt máu.

Cái này cổ khí, hóa thành Sáng Thế chủ bộ dáng, về sau bị tôn sùng là Nguyên Thủy Tiên Tôn;

Cái này nhỏ máu, cũng hóa thành Sáng Thế chủ bộ dáng, về sau được tôn là Nguyên Thủy Tổ Thần.

Cái này sau đó, Sáng Thế chủ liền rời đi cái này thế giới mới tinh, vĩnh viễn không tái xuất hiện.

Nguyên Thủy Tiên Tôn cùng Nguyên Thủy Tổ Thần, cùng cái thế giới này giống nhau, đều là Sáng Thế chủ sáng tạo đấy, bọn hắn kế thừa Sáng Thế chủ một phần nhỏ thần thông.

Mặc dù là một phần nhỏ, cũng đầy đủ cường đại!

Bọn hắn rất nhanh đã có thập phần thâm sâu trí tuệ, nhưng trí tuệ thứ này, nhưng là con dao hai lưỡi.

Bọn hắn dần dần minh bạch, chỉ cần mình không ngừng hấp thu thế giới này cùng đối phương ẩn chứa năng lượng, thì có thể siêu thoát này giới, trở thành tồn tại giống như Sáng Thế chủ!

Đồng thời, bọn hắn cũng biết, giữa lẫn nhau sẽ là người cạnh tranh.

Nguyên Thủy Tiên Tôn cùng Nguyên Thủy Tổ Thần chiến tranh, hầu như chưa bao giờ đình chỉ.

Nguyên Thủy Tiên Tôn có thể lợi dụng Năng lượng trong thiên địa khí tức, chuyển hóa làm đáng sợ tiên thuật thủ đoạn, đưa tay giữa, thiên địa biến sắc;

Nguyên Thủy Tổ Thần có thể hấp thu Năng lượng trong thiên địa tại trong thân thể của mình, làm cho mình Thần chi huyết mạch vô cùng cường đại, một phát đậm chân, chính là long trời lở đất!

Khi bọn hãn đại chiến ở bên trong, cái này một mảnh rộng lớn bao la bát ngát thiên địa mới, bị xé nứt thành vô số giới diện, từng giới diện đều có kia cùng loại, cũng có kia chỗ đặc thù, toàn bộ tân thế giới, vừa lại là đại thế giới.

Trong chiến tranh, Nguyên Thủy Tiên Tôn đầu tiên đã lấy được linh cảm, hãn bắt đầu chế tạo bản thân tùy tùng. Hãn bắt chước Sáng Thế chủ, tạo ra vô số muôn hình muôn vẻ, được xưng là Thiên Tiên tồn tại, mỗi một gã Thiên Tiên, đều ẩn chứa hãn một tia khí tức. Những thứ này Thiên Tiên, cũng có thể thu nạp Năng lượng trong thiên địa, trở thành Nguyên Thủy Tiên Tôn một lớn trợ lực;

Nguyên Thủy Tổ Thần kiến thức đại lượng Thiên Tiên đối uy hiếp của hãn sau đó, sau đó cũng bắt đầu không ngừng sáng tạo Thần tộc, những thứ này tộc nhân trong thân thể, đều ẩn chứa hãn một tia huyết mạch, được xưng là Thiên Thần.

Thiên Tiên cùng Thiên Thần bởi vì chiến tranh mà được sáng tạo đi ra, vì vậy bọn hãn tự nhiên mà vậy liền trở thành tử địch!

Thiên Tiên cùng Thiên Thần đại chiến, từ cổ chí kim không ngớt, mà Nguyên Thủy Tiên Tôn cùng Nguyên Thủy Tổ Thần, rồi lại không hện mà cùng không hề lộ diện.

Chỉ có Thiên Tiên cùng Thiên Thần, không ngừng được sáng tạo đi ra, lại không ngừng bị lẫn nhau giết chết.

Thẳng đến có một ngày, Nguyên Thủy Tiên Tôn cùng Nguyên Thủy Tổ Thần, đều không có năng lực lại sáng tạo Thiên Tiên cùng Thiên Thần, mà không lâu sau, trận này từ sáng thế mới bắt đầu liền kéo dài xuống đại chiến, cũng rất cuộc có kết quả!

Phân ra khí tức so với truyền thừa huyết mạch, tựa hồ đối dễ dàng một chút. Thiên Tiên chiếm ưu thế về số lượng, cuối cùng đem từng cái giới diện trong Thiên Thần giết chết sạch sẽ, thống trị toàn bộ đại thế giới.

Nhưng mà, lúc này Nguyên Thủy Tiên Tôn cùng Nguyên Thủy Tổ Thần, đều sớm đã không còn tồn tại.

Còn dư lại Thiên Tiên, đã ở đại chiến hãm hại cùng nguyên khí, không cách nào phục hồi như cũ.

Cuối cùng một đồng Thiên Tiên, vì bảo trụ bản thân hy vọng, vì cam đoan thế giới này cầm giữ có sinh mạng, lại bắt đầu một vòng mới sáng tạo.

Bọn hãn sáng tạo ra rất nhiều rất nhiều sinh linh, có hình thể cùng bọn họ thập phần tương tự, được xưng là phàm nhân; cũng có kỳ kỳ quái quái, được xưng là yêu loại; còn có nhiều loại sinh linh, cũng bị dần dần diễn hóa xuất đến.

Vô luận là phàm nhân, còn là yêu loại, chỉ cần bọn hãn đã có được một tia khí tức đặc thù của Thiên Tiên lưu truyền xuống, có thể thu nạp Năng lượng trong thiên địa, từng bước tăng lên tu vi.

Cổ khí tức đặc thù này, chính là căn nguyên của Tiên gia, được hậu nhân gọi là tiên căn.

Năng lượng trong thiên địa, chính là thiên địa nguyên khí, có Thiên Địa Huyền Hoàng phân chia.

Phàm nhân có được tiên căn, nếu có thể tu luyện đạt được đầy đủ thiên địa nguyên khí, thì có thể hóa phàm thành tiên, trở thành một tên Chân Tiên.

Chân Tiên cảnh giới, còn kém xa so với Thiên Tiên, nhưng mà, chỉ cần có đầy đủ cơ duyên, Chân Tiên cũng có cơ hội, tiến thêm một bước tu luyện thành thành Thiên Tiên, cũng kế thừa chúa tể của bọn họ —— ý nguyện của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ý nguyện này, chính là siêu thoát cái thế giới này, trở thành Sáng Thế chủ như vậy, tăng cao hơn lần tồn tại.

Thế nhưng là, cái thế giới này có năng lượng, tối đa chỉ có thể khiến một gã Thiên Tiên đạt thành ý nguyện.

Người nào đều muốn trở thành cái này duy nhất.

Mặc dù Thần tộc nhất mạch đã mai danh ẩn tích, nhưng nội bộ của Tiên gia, vẫn đang không ngừng có chiến tranh bộc phát, vĩnh viễn không ngày yên tĩnh.

Chiến tranh lan đến gần quảng đại thực lực thấp kém phàm nhân yêu loại các loại ngàn vạn sinh linh, cơ hồ khiến cái thế giới này sinh mệnh, lần nữa bị hủy diệt không còn.

Vì vậy, có đại năng Thiên Tiên, đem thiên địa giới diện lần nữa ngăn cách ra, hình thành từng cái một chỉ có phàm nhân tồn tại Nhân giới, cùng Tiên nhân tồn tại Tiên Giới.

Nhân giới cùng Tiên Giới, lẫn nhau ngăn cách, tránh khỏi Tiên nhân ở giữa chiến tranh, khiến phàm nhân lọt vào diệt sạch.

Nhưng giữa hai giới diện, cũng không phải là không có phương pháp câu thông.

Phàm nhân nếu là tu luyện tới cảnh giới nhất định, liền có thể trải qua thiên kiếp, phi thăng Tiên Giới; Chân Tiên nếu là tu luyện tới cực cao thực lực, cũng có thể bài trừ giới diện ngăn cách lực lượng, đi vào Nhân giới.

Ngoại trừ Nhân giới, Tiên Giới bên ngoài, còn có một giới diện hết sức đặc thù —— Quỷ giới, dùng để dung nạp tại vong hồn chết đi từ Nhân giới hoặc Tiên giới, làm cho ngàn vạn sinh linh, luân hồi chuyển thế, sinh sôi không ngừng.

Tiên Giới, Quỷ giới, còn gọi là Thiên giới, Địa giới, Thiên Địa Nhân tam giới bố cục, thời gian dần trôi qua diễn biến thành hình, gần như ổn định.

Tại trong Nhân giới, mới đầu phàm nhân cùng yêu loại các loại sinh linh, đều trải qua ăn tươi nuốt sống sinh hoạt, địa vị ngang hàng. Nhưng những người phàm tục này, dù sao cũng là kế thừa Thiên Tiên hình thể, có trí tuệ, là mặt khác sinh linh không cách nào bằng được đấy.

Phàm nhân dần dần diễn hóa xuất văn minh xã hội, tại rất nhiều trong Nhân giới, chiếm cứ lấy càng ngày càng mạnh thế địa vị.

Mà yêu loại cùng các loại mặt khác sinh linh, tại cùng người phàm chung đụng trong quá trình, cũng dần dần diễn biến biến dị, lấy siêu cường sinh tồn cùng năng lực sinh sản, tiếp tục tại trong Nhân giới còn sống kéo dài.

Tại trong tiên giới, trải qua vô số đại chiến, những tiên nhân kia dần dần chia làm hai loại, một loại Tiên nhân cố chấp truy cầu càng mạnh hơn nữa cao hơn, ý đồ trở thành cái kia siêu thoát này giới "Duy nhất" ;

Còn có một loại Tiên nhân, tức thì truy cầu vô câu vô thúc, từ nay về sau thọ nguyên vô tận, nhân văn dã hạc, cũng là tiêu sái tự tại.

Mà tại thần bí nhất Quỷ giới ở bên trong, tuyệt đại đa số vong hồn, đều là tỉnh tỉnh mê mê, đần độn, chúng nó bị Quỷ giới đặc thù pháp tắc hạn chế tại Quỷ giới bên trong không thể ly khai, một số năm tháng về sau, lúc

chúng nó lệ khí cùng trí nhớ đều bị phai mờ sạch sẽ, liền có khả năng tiến vào luân hồi, trở thành một loại khác sinh linh hình thái.

Tam giới phân chia giống như có lẽ đã rất hoàn mỹ, nhưng những Tiên nhân này lại không chú ý tới, Thiên Thần tuy rằng đã không còn tồn tại, nhưng Thần tộc chí cao huyết mạch, cũng không có biến mất, mà là âm thầm tiềm phục tại trong cơ thể của phàm nhân, yêu loại.

Sinh linh có được một tia huyết mạch của Thiên Thần, chính là Thần dân, bọn họ có được Thần mạch Thần tộc, lấy truyền thừa huyết mạch phương thức, đời đời tương truyền, trong lúc bất tri bất giác, đã sớm trải rộng tại tam giới tất cả cái trong góc.

Nếu không có kích phát Thần mạch, Thần dân cùng bình thường sinh linh cũng không khác biệt, khó có thể bị phát hiện; mà một khi trong cơ thể Thần mạch thức tỉnh, Thần dân sẽ kế thừa một tia thần thông xuất xứ từ Thiên Thần, vô cùng cường đại.

Hơn nữa Thần dân một khi thức tỉnh, cũng có thể mượn nhờ thiên địa vạn vật tu luyện, cho đến trở thành Chân Thần; Chân Thần tiếp tục tu luyện, liền có thể trở thành kế tiếp Thiên Thần!

Cái thứ nhất thông qua tu luyện thành Thiên Thần, chính là tiếng tăm lừng lẫy Hỏa thần Chúc Dung. Hắn nắm trong tay hết thảy thần thông liên quan đến hỏa trong thiên địa này, dưới sự suất lĩnh của hắn, chúng thần ẩn núp tại các giới lần nữa cùng Tiên gia triển khai một trận thanh thế to lớn, khắp đại thế giới từng cái giới diện to lớn chiến dịch, mưu toan cướp lấy cái này đại thế giới khổng chế quyền.

Ngay từ đầu, Thần tộc một phương lấy được phong phú thành quả chiến đấu, từ trong tay tiên nhân cướp lấy đại lượng giới diện khổng chế quyền; nhưng mà, trận chiến tranh này, cuối cùng vẫn là số lượng khá nhiều Tiên

nhân một phương lấy được thắng lợi. Mặc dù là Hỏa thần Chúc Dung, cuối cùng đã ở chúng tiên vây công xuống, tản ra huyết mạch, như vậy vẫn lạc.

Nhưng mà, trận này Tiên Thần cuộc chiến, khiến chúng tiên cũng bỏ ra vô cùng nghiêm trọng một cái giá lớn, rất nhiều Tiên gia truyền thừa, như vậy đoạn tuyệt. Tiên nhân số lượng, tu vi, đều rõ ràng giảm xuống rất nhiều. Vô số kỳ trân dị bảo, thiên địa Tiên phẩm, đã ở trận chiến này trong bị hủy, phàm nhân muốn muốn tu luyện thành Tiên, trở nên trở nên khó khăn.

Không muốn giẫm lên vết xe đổ Tiên gia, bắt đầu nghiêm điều tra kích phát Thiên Thần huyết mạch Thần dân, một khi phát hiện, liền đem kia diệt sát ở nẩy sinh!

Thời gian một năm rồi lại một năm qua, những chuyện cũ ngày xưa, cũng dần chìm trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng.

Chuyện về Tiên Thần, mấy có lẽ đã triệt để biến mất, hậu nhân chỉ biết là tiên, mà không biết có Thần.

Trong Tam giới, một cái sinh mệnh, không ngừng diễn biến; một cái truyền kỳ, đặc sắc truyền lưu.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tu Mạch

Tảng sáng trước Hàn Nha Đảo, là trong một ngày tối tăm nhất, cũng thời khắc yên tĩnh nhất.

Tại đảo nhỏ bờ đông lấy làm dấu mốc, trên ngọn Cô Chỉ Phong nhìn như ngón tay chọc thẳng vào trời mây lên, có một ngọn đèn hải đăng luôn đốt quanh năm, phát ra ánh sáng mờ nhạt, chỉ thị phương hướng cho đội thuyền ở phụ cận.

Chịu trách nhiệm trông coi hải đăng là Lưu lão đầu, cách mỗi ba canh giờ, sẽ đúng giờ tăng thêm một lần dầu thắp, không cho ngọn đèn dập tắt.

Lưu lão đầu thêm vào dầu thắp về sau, buồn ngủ đã mất, trước bình minh đầu mùa đông, trên núi quá mức lạnh, hắn liền dựa vào ngọn đèn bên cạnh lách cà lách cạch kéo lên thuốc lá rời, cũng mượn nhờ ngọn đèn, thỉnh thoảng hướng cái kia đi thông Cô Chỉ Phong xuống thôn xóm nhỏ gập ghềnh đường núi nhìn quanh.

Chỉ chốc lát sau, chung quanh bắt đầu xuất hiện sột sột soạt soạt thanh âm, như là trời mưa, lại không giống lắm.

Lưu lão đầu chỉ nghe chỉ chốc lát, liền thì thào nói ra: "A..., tuyết rơi rồi, hôm nay trận tuyết đầu đông, sẽ phải đã đến."

Một hồi gió lạnh mang theo mấy viên thật nhỏ tuyết rơi, quần vào hải đăng bên trong, Lưu lão đầu đem trên thân áo khoác ngoài lại che kín đi một tí.

"Khí trời thực không ổn, Mộc gia hài tử hôm nay có lẽ sẽ không tới đi." Lưu lão đầu tự nhủ.

Trong miệng hăn tuy rằng nói như vậy, nhưng trong nội tâm rõ ràng, những năm gần đây này, vô luận mưa tuyết cuồng phong, Mộc gia hài tử mỗi ngày rạng sáng trước đều đúng giờ xuất hiện ở trên Cô Chỉ Phong.

Vừa dứt lời, trên sơn đạo gặp ghềnh tối tăm, loáng thoáng chớp động lên một bóng người, đang tại hướng nơi này tới gần, bóng người này vô cùng linh hoạt, dụng cả tay chân, cơ hồ là toát ra chạy lên trong núi.

Lúc bóng người đến hải đăng chỗ gần, Lưu lão đầu thấy rõ đây là người bất quá mười một mười hai tuổi thiếu niên, ngũ quan coi như thanh tú, màu da hơi có vẻ ngăm đen, đúng là dưới núi làng chài con trai độc nhất của ngư dân họ Mộc tên là Mộc Dịch.

Mộc Dịch chỉ mặc một tầng hơi mỏng áo vải, trên bờ vai rồi lại khiêng ba bốn dầu ấm túi da, đều là căng phồng đầy.

"Lão Lưu thúc, đây là thôn trưởng nhờ ta gửi cho ngài dầu thắp. Đây là ta cha cho ngài phơi nắng làm ra một ít cá khô. Đây là người hôm qua nhờ ta mua gạo và mì." Mộc Dịch đem trên bờ vai đồ vật từng cái dỡ xuống, không cần Lưu lão đầu phân phó, hăn liền quen việc dễ làm đem tất cả đồ tốt đặt ở phù hợp chỗ.

Mấy thứ này, phân lượng không nhẹ, vền vền cái kia dầu ấm, thì có hai ba mươi cân nặng, đối với một cái mười một mười hai tuổi thiếu niên mà nói, hiển nhiên không phải là nhẹ nhõm gánh nặng, huống chi, còn muốn đem chúng nó đưa đến đường núi dốc ngược trên Cô Chỉ Phong.

"Khổ cực rồi!" Lưu lão đầu buông tẩu thuốc, cao hứng liên tục gật đầu.

"Ô, lại là dùng tầm ngư phơi nắng thành cá khô, đây chính là cái thứ tốt." Lưu lão đầu chặc chặc khen, có chút trêu mếu đối Mộc Dịch nói ra: "Hôm

nay mùa đông trận đầu tuyết sẽ phải đã đến, còn mặc ít như thế, coi chừng bị lạnh."

Mộc Dịch vỗ bộ ngực nói ra: "Không sợ, ta thể nhưng là Tu mạch giả, điểm ấy hàn ý, lại được coi là cái gì!"

Nói đến "Tu mạch giả" lúc, hắc trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức toát ra tràn đầy tự hào chi sắc.

Lưu lão đầu nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Tu mạch giả tu luyện kinh mạch, có thể làm cho quan cảm giác nhạy cảm, thân mạnh mẽ thân thể kiện, cái này Mộc gia hài tử tuy rằng tuổi còn rất nhỏ, nhưng tu mạch đã có sáu bảy năm rồi, mới có thể chống cự cái này đầu mùa đông bình minh trước hàn khí.

"Lão Lưu thúc, ta đi đỉnh núi cái kia luyện công rồi." Mộc Dịch đem đồ vật cất kỹ về sau, liền muốn cáo từ.

"Chờ một chút!" Lưu lão đầu hô ở Mộc Dịch, quay người trở lại buông trong trong, từ trong tủ chén lấy ra một cái có chút tinh xảo lại có vẻ có chút cũ kỹ dài hơn thước hộp gỗ.

"Cầm đi đi." Lưu lão đầu cười tủm tỉm nói, đem hộp gỗ giao cho Mộc Dịch.

"Đây là cái gì?" Mộc Dịch tò mò mở ra hộp gỗ, chứng kiến bên trong đoạn đoạn chánh chánh để đó một cây xanh tươi ướt át được thảo, được thảo gốc còn bao vây lấy một lớn đoàn tản ra ẩm ướt bùn đen, lộ ra thập phần mới lạ.

"Dã Hoàng Cầm." Mộc Dịch nhận ra cái này gốc được thảo lai lịch.

Dã Hoàng Cầm coi như là trên Cô Chỉ Phong so sánh thông thường một loại dược thảo, Mộc Dịch luyện công ngoài, đã từng ngắt lấy qua một ít.

Mộc Dịch hơi có vẻ thất vọng, nói ra: "Đa tạ lão Lưu thúc, loại dược thảo này ta đã có không ít rồi,

Cái này gốc ngài lão liền lưu lại đi, hoặc là ta thay người bán cho đến trong thôn mua thuốc thảo lang trung."

Lưu lão đầu lắc đầu, đặc ý nói: "Đây cũng không phải là bình thường Dã Hoàng Cầm, người nhìn kỹ một chút cái kia phiến lá, nhìn lại một chút gốc."

Mộc Dịch theo lời nhỏ xem xét, còn đem bùn đen đẩy ra rồi một ít. Quả nhiên, hắn phát hiện cái này Dã Hoàng Cầm phiến lá trong tựa hồ còn nhiều thêm mấy cây màu vàng nhàn nhạt sợi tơ; mà gốc rễ của nó, tuy rằng chỉ có tắc hơn lớn nhỏ, rồi lại mờ mờ ảo ảo có đầu thân có tay chân, xấp xỉ tại hình người.

"Ồ, đây là cái gì ?" Mộc Dịch ngạc nhiên mà hỏi, hắn thu thập qua không ít Dã Hoàng Cầm, đây là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy một cây dược thảo.

"Đây là Dã Hoàng Cầm Vương, thập phần hiếm thấy dược thảo, cách mỗi ba mươi năm, Dã Hoàng Cầm phiến lá trên sẽ dài ra một đường nhỏ tơ vàng, cái này gốc Dã Hoàng Cầm phiến lá trên có ba bốn đạo kim tuyến, tối thiểu có trăm năm trở lên dược tuổi!" Lưu lão đầu giới thiệu nói: "Dã Hoàng Cầm Vương so với bình thường Dã Hoàng Cầm dược tính cao hơn ra rất nhiều, ngoại trừ có thể tư tỳ bổ thận, còn có thể giải độc hạ sốt. Người cầm lấy đi thuốc tiên ăn vào, đối với tu luyện Tỳ mạch, Thận mạch, đều mới có lợi."

Cái này gốc Dã Hoàng Cầm Vương thập phần khó được, giá trị tự nhiên xa xỉ, Lưu lão đầu nhưng lại ngay cả mí mắt cũng không nháy liên tục tiếp

đem tặng.

Mộc Dịch trong lòng có chút cảm động, cái này Lưu lão đầu mẹ goá con cô không về sau, một mực đợi hân vô cùng tốt.

Mộc Dịch biết rõ, cái này Lưu lão đầu đối với trong núi thảo dược quen thuộc, thậm chí còn tại rất nhiều lang trung phía trên, hân chỉ là hướng đối phương đã học được một ít da lông, cũng đã thu hoạch rất nhiều.

"Đa tạ lão Lưu thúc!" Mộc Dịch cảm kích hướng Lưu lão đầu thi lễ một cái, cao hứng cực kỳ nhận lấy dược thảo.

"Mau đi đi, trận tuyết rơi này lát nữa sẽ phải ngừng, có lẽ hôm nay còn có gặp mặt trời mọc, tử khí đông lai, đây chính là tu luyện Nhân mạch thời cơ tốt nhất." Lưu lão đầu lộ ra nụ cười hiền lành, đưa mắt nhìn Mộc Dịch ba nháy hai nháy ly khai hải đăng, hướng đỉnh núi một khối đá to chạy đi.

Hải đăng đến đỉnh núi, bất quá hơn trăm trượng, nhưng cực kỳ dốc đứng, loạn thạch đá lởm chởm, căn bản không có đường núi. Nhưng Mộc Dịch dụng cả tay chân, cực kỳ linh hoạt, thân thể gầy ốm tại trên núi đá leo lên, dường như một cổ bóng đen u linh, mỗi lần nhảy lên, có thể hướng lên leo vài thước.

Lưu lão đầu nhìn không chuyển mắt nhìn xem Mộc Dịch, một mực các loại cái kia đoàn loáng thoáng bóng đen leo lên đỉnh núi tương đối bằng phẳng cái kia khối cự thạch, mới thần sắc buông lỏng, về tới hải đăng bên trong, tiếp tục kéo lên hân thuốc lá rời.

"Đứa nhỏ này, tu mạch sáu bảy năm rồi, ngày qua ngày, cũng không gián đoạn, phần này nghị lực, thật sự là khó được! Hắc hắc, nếu là lão hủ được một nửa như hân, chỉ sợ hôm nay cũng đã trở thành đại dược sư rồi." Lưu lão đầu tự giễu vài câu, suy nghĩ đắm chìm ở trong chuyện cũ, không có bao lâu, liền thời gian dần trôi qua lâm vào mộng đẹp.

Lúc này, Mộc Dịch đang tại đỉnh núi trên đá lớn khoanh chân mà ngồi, mặt hướng phương Đông, chung quanh lơ mờ không ánh sáng, nghe mơ hồ truyền đến tiếng sóng biển, đã bắt đầu mỗi ngày không thể thiếu tu hành.

Thiên địa có Huyền khí, ẩn chứa mạnh mẽ đại năng lượng, nhưng dẫn vào trong cơ thể, vì tu luyện gốc rễ.

Thiên địa Huyền khí, tại bình minh trước dần dần bay lên, thì là Thanh Huyền, lúc này ở chí cao chỗ tu luyện, làm chơi ăn thật.

Mộc Dịch dựa theo tu mạch khải quyết, trước trầm tĩnh một lát, khiến nổi lòng yên lặng, lại cố hết sức phun ra ngực phổi lúc giữa trọc khí.

Đem trong cơ thể trọc khí tận lực sắp xếp không về sau, hần bắt đầu từng ngụm từng ngụm thổ nạp lấy rạng sáng trước đỉnh núi thiên địa Huyền khí.

Thanh Huyền chi khí xen lẫn lạnh như băng hàn ý, tiến vào Mộc Dịch ngực trong phổi, tẩy rửa kinh mạch về sau, lại hóa thành trọc khí thở ra bên ngoài cơ thể. Bởi vì Phế mạch của Mộc Dịch đã tu luyện tiểu thành, hần mỗi một cái thu nạp khí tức, đều so với người bình thường muốn nhiều ra gấp đôi trở lên.

Theo thiên địa Huyền khí thổ nạp, một tia mát lạnh như hàn tuyến khí tức, thuận theo kinh mạch của Mộc Dịch, chảy qua hần các lộ trong kinh mạch, chậm chạp mà khó có thể phát hiện làm dị kinh mạch của hần.

Chính kinh thập nhị mạch, trước là năm mạch ngũ quan, ngũ tạng năm mạch cùng tay chân hai mạch gọi chung, tu luyện tiểu thành về sau, hiệu quả rõ ràng.

Nói thí dụ như ngũ quan năm mạch, Nhãn, Tị, Khẩu, Thiệt, Nhĩ, tu luyện sau đó, ngũ quan quan cảm giác tăng nhiều. Nhãn mạch tu luyện đại thành người, thị lực kinh người, nhưng trong đêm đêm vật, ban ngày đôi có thể chứng kiến ngoài trăm dặm. Tị Mạch tu luyện thành công tức thì khứu giác

nhảy cảm; Khẩu mạch quy tắc chung thanh âm vang dội truyền mười dặm không tiêu tan; Thiệt mạch tinh tức thì nhưng phân biệt trăm vị; Nhĩ mạch như ý tức thì nghe âm thanh cực xa.

Tay chân hai mạch, tu luyện tức thì thân thủ linh hoạt, khí lực đại tăng, tu luyện chi người nhiều nhất; vô luận người buôn bán nhỏ, còn là quan lại quyền quý, đều tu luyện một chút, nếu có tiểu thành tức thì hưởng thụ cả đời.

Ngũ tạng năm mạch, Tâm, Can, Tỳ, Phế, Thận, tu luyện tức thì cường thân kiện thể, bách bệnh bất xâm, đại thành người thậm chí có thể kéo dài tuổi thọ, sống đến trăm tuổi có hơn, chỉ bất quá cái này năm mạch tu luyện, càng thêm khó khăn.

Chính kinh thập nhị mạch tu hành, tại trong Thiên Đảo quốc truyền lưu cực lớn, chỉ cần hơi chút hao chút tâm tư, đều có thể tìm đến tu luyện phương pháp.

Tu luyện phương pháp không làm khó, nhưng muốn muốn tu luyện thành công, cũng không phải người người đều có thể làm đến, đến một lần người sau khi thành niên kinh mạch cũng đã cơ bản định hình, bởi vậy tu luyện cần từ nhỏ bắt đầu cũng kiên trì bền bỉ, cái kia phần chịu đựng gian khổ, người trưởng thành bình thường cũng khó có thể kiên trì, huống chi là thiếu nhi; thứ hai kinh mạch tu luyện, cũng cùng cá nhân thiên phú có thật lớn liên quan, thiên phú không tốt người, tu luyện khó khăn thật lớn, làm nhiều công ít đều không đạt được.

Cũng có số rất ít thiên phú tuyệt hảo người, tại cá biệt kinh mạch trong khi tu luyện tư chất trác tuyệt, thường thường có thể tại một loại đường kinh mạch trên tu luyện tới cực cao trình độ, đủ để dựa vào đây là sinh.

Mộc Dịch thổ nạp ngời xuống một hồi, phía đông bầu trời, thời gian dần trôi qua sáng lên.

Tuyết rơi cũng đã dừng lại, nơi xa cảnh trí, chậm rãi chiếu vào Mộc Dịch trong mắt.

Trong lúc đó, xa xa thiên biển giao tiếp chỗ, dường như đã nứt ra một đường vết rách bình thường, lẳng không toát ra một đám kim quang.

Luồng thứ nhất ánh mặt trời chiếu sáng đi ra, xa xôi trên mặt biển, mặt trời mới lên ở hướng đông, từ Cô Chỉ Phong đỉnh nhìn lại, cảnh sắc càng mỹ lệ.

Bất quá Mộc Dịch rồi lại bất chấp thường thức cái này cảnh đẹp, tảng sáng thời điểm, đúng là tử khí đông lai tới ranh giới, là trong vòng một ngày, tu luyện Nhân mạch thời cơ tốt nhất.

Nếu là nhân lực thật tốt người, có thể phát hiện, luồng thứ nhất ánh mặt trời xuất hiện thời điểm, còn có thể loáng thoáng lóe ra một tầng nhân nhật ánh sáng tím, cái kia ánh sáng tím, chính là cái gọi là tử khí, chính là ngày chi tinh hoa.

Lúc này, Mộc Dịch hai mắt hơi co lại, liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào tầng này ánh sáng tím, lúc tử khí biến mất thời điểm, lập tức nhắm lại hai mắt.

Chờ hẵn lần nữa mở hai mắt ra về sau, hẵn hai cái đồng tử phía trên, lại lóe ra một tầng tử mang, mặc dù chỉ là lóe lên tức thì, nhưng Mộc Dịch nhưng là vui mừng quá đổi.

"Trải qua một nghìn lần tử khí cô đọng, Nhân mạch rốt cuộc đã có tiểu thành!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tin Tức

Lúc toàn bộ Thái Dương nhảy ra mặt biển về sau, thiên địa Huyền khí lại đem phân tán ra, Mộc Dịch liền từ Cô Chỉ Phong đỉnh xuống, trở lại làng chài dưới núi.

Đi ngang qua này tòa hải đăng lúc, Mộc Dịch lại chứng kiến Lưu lão đầu đang tại tiếng ngáy trong ngủ say, liền trước sau như một thay hăn đem trong tay tẩu thuốc thu hồi, cũng thêm vào một tầng chăn mỏng.

Lưu lão đầu cũng không bị Mộc Dịch bừng tỉnh, trên thực tế, Mộc Dịch cũng biết, Lưu lão đầu cùng bình thường người già không quá giống nhau, thập phần thích ngủ.

Trên nửa đường, hăn còn thuận tay dùng mang theo một cái hồ lô thu thập giọt sương trên lá cây sơn thảo, loại này bách thảo lộ, vô luận là dùng để pha trà còn là nấu thuốc, đều là thật tốt, gọt giữa lưỡi tư phổi, hiệu quả hơn xa tại bình thường nước giếng.

Mộc Dịch về đến nhà —— cái kia quen thuộc hai gian nhà đá về sau, phụ thân đã làm tốt điểm tâm, chờ cùng hăn cùng một chỗ ăn uống.

Mộc phụ là một cái khoảng bốn mươi tuổi hán tử, thân hình khôi ngô, bởi vì quanh năm ra biển, màu da phát ra đỏ thẫm chi sắc, trên mặt bị gió biển thổi ra từng đạo nhăn nứt ra, hiện ra hăn bão kinh phong sương.

Từ phụ thân tràn đầy dày đặc vết chai bàn tay lớn trong tiếp nhận nóng hừng hực cá mảnh cháo, Mộc Dịch vừa ăn, một bên hưng phấn đem Lưu lão đầu tặng cho mình Dĩ Hoàng Cầm Vương đưa cho phụ thân nhìn,

nhưng Mộc phụ chỉ là quét thêm vài lần, tựa hồ không quá cảm thấy hứng thú.

"Đã ăn xong thu thập một cái, ngày mai sáng sớm đi theo ta ra biển đi." Mộc phụ bỗng nhiên nói ra, "Thời tiết muốn càng ngày càng lạnh rồi, nhanh muốn đi vào mùa đông nghỉ kỳ, năm nay cuối cùng ra biển một lần, hy vọng có thể nhiều đánh chút ít cá, hảo hảo qua hết cái này mùa đông. Người có đi không?"

"Đương nhiên đi! Thật tốt quá!" Mộc Dịch thoáng cái nhảy dựng lên, hẳn đã sớm ngóng nhìn ngày hôm nay.

Mộc Dịch sinh ra ở hải đảo nhỏ tầm thường này, nhưng lại chưa bao giờ đi qua nơi biển sâu, cùng phụ thân đi ra biển bắt cá, là hẳn từ nhỏ thì có nguyện vọng.

Có lẽ là thật cao hứng, hẳn ngay cả mình tu luyện Nhân mạch tiểu thành sự tình, cũng quên hướng phụ thân nói rõ.

Bất quá, mặc dù nói, Mộc phụ cũng sẽ không có quá lớn phản ứng, Mộc phụ đối với Mộc Dịch tu luyện, thủy chung ôn hoà.

Mộc phụ vội vàng ăn xong điểm tâm, liền đi chuẩn bị hẳn ra biển công cụ, kiểm tra đội thuyền, lưới đánh cá vân vân, lên giá phí cả một ngày công phu.

"Cái này Dã Hoàng Cầm Vương Cương vừa tháo xuống không lâu, hiện tại đúng là được tính tốt nhất thời điểm, dứt khoát sắc thuốc bồi phục, nhìn xem hiệu quả là thật không nửa thần kỳ giống như lão Lưu thúc đã nói." Mộc Dịch yêu thích không buông tay nhìn xem trong hộp gỗ dược thảo, tâm ngứa khó nhịn.

Nhưng mà suy nghĩ thật lâu, hẳn còn là quyết định đem cái này gốc dược thảo lưu lại. Hẳn gia cảnh bình thường, cân nhắc đến vạn nhất lần này ra

biển không thu hoạch được gì, cái này gốc Dã Hoàng Cầm Vương giá trị xa xỉ, có thể bán cho lang trung, phụ cấp gia dụng.

Thu hồi dược thảo, Mộc Dịch bắt đầu đi trong thôn sau cùng rộng rãi cái kia mảnh đá dày trên quảng trường luyện công, nhất quyền nhất cước, vù vù có tiếng.

Hắn luyện chính là 《 Như Đao Chưởng 》 cùng 《 Truy Phong Thối 》, hai loại hết sức bình thường tu luyện thủ túc nhị mạch công pháp, Thủ mạch luyện đến chỗ cao thâm, cánh tay như côn, chưởng như đao, ngón tay như móc câu, những võ kim ngọc; Túc mạch luyện đến chỗ cao thâm, hành tẩu như gió táp, đạp chân nứt ra cự thạch.

Chừng hơn một xích kích thước cọc gỗ, tại Mộc Dịch quyền cước công kích đến, phát ra bang bang trầm đục thanh âm, không được chấn động.

"Ôi!"

"Ôi!"

"Thu Khí Vu Phúc, Quán Kính Vu Bối!"

Mộc Dịch mỗi một chiêu đánh ra, đều nương theo lấy hét lớn một tiếng, ngẫu nhiên còn đem khẩu quyết lớn tiếng đọc lên, đây cũng là thuận tiện tu luyện Khẩu mạch một loại phương pháp, dần dà, hắn có thể làm được trung khí sung túc, thanh âm vang dội.

Lúc này còn là sáng sớm, trên quảng trường chỉ có Mộc Dịch một người đang luyện công, chờ hắn đem mười cái chiêu thức từ đầu tới đuôi luyện một lần lúc, trên thân ra một tầng mồ hôi rịn lúc, mới liên tiếp có những hải tử khác chỗ này luyện công.

"Mộc Đầu!" Một gã hình thể hơi mập thiếu niên rất xa chứng kiến Mộc Dịch liền la lớn, hắn cùng với Mộc Dịch niên kỷ tương tự, hô chính là Mộc

Dịch biệt hiệu, đúng là thường xuyên cùng Mộc Dịch cùng một chỗ luyện công đồng bạn, trong thôn thợ rèn nhà hài tử Vương Thiết Sinh.

"Thiết Đản!" Mộc Dịch lập tức trở về kính nói, "Hôm nay như thế nào muện như vậy?"

"Ha ha, ta vừa mới đã nhận được một cái tin tức tốt!" Vương Thiết Sinh hưng phấn mà thần bí nói, "Bình Hải tông thán sau muốn công khai tuyển nhận đệ tử ngoại môn, mười bốn tuổi trở xuống cũng có thể báo danh tham gia nhập môn khảo hạch."

"Bình Hải tông, đây chính là chúng ta Thiên Đảo quốc ba đại Huyền Tông một trong! Tin tức có đáng tin?" Mộc Dịch lập tức kích động lên.

Không chỉ có là hân, chung quanh những hài tử khác, cũng lập tức xúm lại tới đây, đều nghị luận.

"Tuyệt đối tin cậy, đây chính là cha ta một gã đến từ Trường Bình đảo khách hàng lớn chính miệng nói, tin tức đã truyền khắp Trường Bình đại đảo, rất nhanh cũng sẽ rơi vào tay chúng ta trên đảo nhỏ đến."

"Chắc chắn, nếu tiến vào Bình Hải tông có thể đã rất giỏi rồi. Đừng nói là nội môn đệ tử, liền là một gã đệ tử ngoại môn tại Bình Hải tông tu tập mười năm về sau, cũng có thể trở thành nổi tiếng nhân vật!"

"Thôn chúng ta Lý giáo đầu, năm đó từng tại một cái Tiểu tông môn tu tập tám năm, cũng đã lợi hại như vậy, nếu như có thể tiến Bình Hải tông, cái kia thành tựu tương lai, khẳng định khi hân phía trên."

"Mộc Đầu, ta đã năn nỉ cha ta mang ta đi Trường Bình đảo báo danh rồi, người đi sao?"

"Mộc Đầu ca, người nhất định phải đi nha, mấy người chúng ta bên trong, liền thuộc người chăm chỉ nhất, tu mạch cấp độ cũng cao nhất, nói

không chừng người thực có thể đi vào Bình Hải tông, thay chúng ta Hàn Nha Đảo tranh giành khẩu khí!"

"Đúng nha, sớm biết như vậy ta liền không lười biếng rồi, chăm chỉ một chút, nói không chừng cha ta cũng đáp ứng mang ta đi thử xem. Hiện tại nắm chặt tu luyện, cũng không biết có phải hay không là tới kịp rồi!"

...

Nhiều người thôn đồng bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận, Mộc Dịch tâm tư, tự nhiên cũng bị tác động đứng lên.

Hắn khổ luyện tu mạch, chính là vì một ngày kia, có thể gia nhập tông môn, học được một thân bản lĩnh, trở nên nổi bật.

Mà hôm nay lại là Bình Hải tông lớn như vậy tông môn tuyển nhận đệ tử, cơ hội như vậy, Mộc Dịch bình thường cũng chỉ là ngẫu nhiên nhớ tới, căn bản không dám nhận thực.

"Mộc Đầu, người đến cùng có đi không a? Mỗi tháng đầu tháng liền có một chuyến thiết thuyền, có thể đến Trường Bình đại đảo." Vương Thiết Sinh thấy Mộc Dịch chậm chạp không biểu lộ thái độ, sốt ruột nói.

Mộc Dịch nói ra: "Ta dĩ nhiên muốn đi, nhưng đi Trường Bình đảo vé tàu nhưng không rẻ, việc này, ta phải trả hỏi một chút cha ta."

Nhiều người thôn đồng nghị luận một phen về sau, liền riêng phần mình tản ra, tốp năm tốp ba bắt đầu luyện công.

Bởi vì có Bình Hải tông tuyển nhận đệ tử tin tức, hôm nay tu luyện của bọn hắn, đặc biệt nghiêm túc khắc khổ.

Nhưng Mộc Dịch nhưng không có tâm tư, hắn chỉ là cùng Thiết Đản hơi chút luận bàn vài cái, liền vội vàng cáo biệt, đi bờ biển tìm phụ thân của

hắn.

Mộc phụ quả nhiên chính ở chỗ này kiểm tra lưới đánh cá, nhìn thấy Mộc Dịch đã đến, chỉ là nhìn thoáng qua, liền cúi đầu tiếp tục công tác của hắn.

Mộc Dịch đem Thiết Đản mà nói thuật lại một phen, Mộc phụ chỉ là "Hử" một tiếng.

"Cha, ta nghĩ đi Trường Bình đảo thử xem." Mộc Dịch nhin không được chủ động nói ra.

"Vậy người ngày mai là hay không còn đi theo ta ra biển ?" Mộc phụ dừng lại trong tay sống, ngẩng đầu lên hỏi ngược lại.

Mộc Dịch ngẩn người, tu mạch sau cùng chú ý đúng là kiên trì bền bỉ, gián đoạn một ngày, sẽ phải lại tiêu phí mười ngày công phu mới có thể đền bù trở về.

Nếu như theo cha thân ra biển, không khỏi muốn gián đoạn một ít tu hành, đặt ở bình thường, Mộc Dịch tình nguyện ngày sau nhiều cần tu khổ luyện truy hồi, cũng sẽ không bỏ qua cái này khó được ra biển cơ hội.

Nhưng Bình Hải tông tháng sau sẽ phải tuyển nhận đệ tử, lúc này gián đoạn tu luyện, khẳng định không phải là cái thời cơ tốt.

Mộc Dịch lập tức do dự.

"Nam tử hán phải giữ chữ tín, đáp ứng rồi sự tình, nhất định phải làm đến!" Mộc phụ lời nói thấm thía nói, "Người nếu như đáp ứng ta trước đây, ngày mai tốt hơn theo ta ra biển đi. Đi Trường Bình đảo sự tình, các loại ra biển trở về rồi hãy nói."

"Đúng, cha!" Mộc Dịch đáp ứng nói. Vô luận như thế nào, phụ thân cũng không có một cái từ chối, việc này còn có rất lớn hy vọng.

Có lẽ, nếu như lần này ra biển có thể lớn thu một mạng lưới, phụ thân sẽ thoả mái đáp ứng yêu cầu của hắn.

Chậm chút thời điểm, Mộc Dịch lại đi một chuyến Cô Chi Phong, cho Lưu lão đầu mang đến một ít nhà mình loại dưa đồ ăn, nói cho hắn biết bản thân muốn ra biển, cùng với Bình Hải tông tuyển nhận đệ tử một chuyện.

Mộc Dịch lo lắng phụ thân không đồng ý bản thân đi Trường Bình đảo, trong lời nói, cũng tận số biểu lộ ra, Mộc Dịch bình thường lời nói không nhiều lắm, mặc dù là trước mặt đối với chính mình uy nghiêm có thừa phụ thân, cũng dù sao vẫn là lời ít mà ý nhiều, nhưng ở Lưu lão đầu trước mặt, nhưng là không nói chuyện không nói.

Lưu lão đầu rồi lại khuyên nhủ: "Không cho người đi, đối với người mà nói, chưa hẳn không là một chuyện tốt. Thích ứng trong mọi tình cảnh, không muốn quá cố chấp rồi."

"Lão Lưu thúc, người cũng hiểu được ta hy vọng không lớn sao ?" Mộc Dịch lập tức có chút thất vọng.

Lưu lão đầu lắc đầu, nói ra: "Đây cũng không phải, cùng người cùng tuổi hài tử ở bên trong, ta còn không có nhìn thấy một người có người như vậy nghị lực. Chỉ bất quá, gia nhập Bình Hải tông, chưa hẳn là một chuyện tốt."

Mộc Dịch hoang mang mà hỏi: "Bình Hải tông thế nhưng là chúng ta Thiên Đảo quốc ba đại Huyền Tông một trong. Có thể gia nhập Bình Hải tông, thế nhưng là thiên đại kỳ ngộ, làm sao sẽ không là chuyện tốt ?"

Lưu lão đầu thở dài: "Người còn quá nhỏ, không biết phía ngoài thế đạo hiểm ác. Đại tông môn thì như thế nào ? Ngược lại là tại đại tông môn ở bên trong, lục đục với nhau, người lừa ta gạt đồ, nhiều vô số kể."

Lưu lão đầu phảng phất là xúc động đi một tí tâm sự, không có nói vài lời sau liền mượn cớ buồn ngủ nghỉ ngơi, đem Mộc Dịch đuổi đi rồi.

Nhìn qua Mộc Dịch ly khai thân ảnh, Lưu lão đầu nhin không được lại dài thán một tiếng, thì thào nói ra: "Ài, tính toán ra, trận kia tại họa lớn khó lại muốn đã đến. Đến Bình Hải tông lúc này cũng bởi tứ đại gia tộc, cũng bắt đầu đối ngoại tuyển nhận đệ tử, đại khái chính là vì ứng phó trận này kiếp số đi."

"Cái kia chút ít tạm thời tuyển nhận đệ tử ngoại môn, chỉ sợ chẳng những không thể học được chính thức dòng chính Huyền thuật, còn muốn với tư cách pháo hôi, trở thành kiếp nạn trong hi sinh tối đa cái kia bộ phận."

"Đối với không có bất kỳ thế lực bối cảnh Mộc gia hài tử mà nói, gia nhập Bình Hải tông, thật sự là hung hiểm khó bói."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ra Biển

Ngày thứ hai canh bốn thời gian, hai người Mộc gia phụ tử liền kéo lấy thuyền lớn, mượn yếu ớt trăng sao ánh sáng, ra biển bắt cá rồi.

Chiếc này thuyền đánh cá, chẳng những thập phần chắc chắn, hơn nữa tại đáy thuyền còn chăm chú bao vây lấy một tầng sắt lá, kết nối thân tàu đinh tán, cũng đều là tùy tinh thiết chế tạo mà thành, từng con một chừng Mộc Dịch cánh tay kích thước.

Chỉ có loại này thiết đinh thuyền, mới có thể trải qua được sóng biển tàn sát bờ bãi, nếu không không ra đảo trăm dặm, sẽ bị sóng lớn đập nện mệt rũ rời.

Lần thứ nhất theo cha thân ra biển Mộc Dịch, chỉ cảm thấy hết thủy đều mới lạ vô cùng, thập phần hưng phấn, trên thuyền chạy tới chạy lui, sớm chính là hay không có thể đi Trường Bình đảo lo lắng để ở một bên.

Mà Mộc phụ cũng một bên khống chế buồm cầm lái, một bên chỉ điểm Mộc Dịch như thế nào mượn nhờ sức gió thao túng đội thuyền.

Mộc Dịch tuy rằng tham lam mới lạ, nhưng tại mặt trời mới lên ở hướng đông tới ranh giới, vẫn đang không quên trên thuyền ngồi xuống tu luyện, không thể bỏ qua cái kia tử khí đông lai lúc lớn thời cơ tốt.

Mượn nhờ gió bắc, đội thuyền một đường hướng nam đi nhanh, đến trưa lúc, Hàn Nha Đảo đã hóa thành một cái chấm đen, cũng dần dần biến mất tại Mộc Dịch trong tầm mắt.

Chung quanh nước biển màu sắc, cũng dần dần trở nên càng thêm sâu tối, phóng nhãn nhìn lại, đều là mênh mông xanh đậm một mảnh, tự dưng phát lên sóng lớn, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng đánh tới, Mộc gia phụ tử chỗ thuyền nhỏ, rượt trôi nổi, lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Liên tiếp ba ngày, chẳng phân biệt được ngày đêm, chiếc này thuyền đánh cá một mực ở trên mặt biển hướng nam mà đi.

Lúc này, thuyền đánh cá khoảng cách Hàn Nha Đảo đã có ngàn dặm xa.

"Liên chọn nơi đây tung lưới đi." Mộc phụ nói ra, hần chỉ vào xa xa trên mặt biển hai cổ dòng nước xiết, hướng Mộc Dịch nói ra: "Người xem, chỗ đó có hai cổ nước chảy gặp nhau, một cổ lạnh, một cổ ấm, nơi đây đúng là giao hội chỗ, bầy cá rất hỉ hoan ở chỗ này qua lại."

"Bất quá, loại địa phương này nước chảy bình thường cũng so sánh gấp, khó có thể tìm được nơi thích hợp rơi neo." Mộc phụ vừa nói, một bên đem cánh buồm thu hồi, nhìn chung quanh.

Sau đó không lâu, Mộc phụ bằng vào kinh nghiệm phong phú, đã tìm được nấp trong dưới mặt biển tầm hơn mười trượng một mảnh đá ngầm, vì vậy liền lựa chọn đem thuyền đậu ở chỗ đó.

Chừng trên nặng ngàn cân lớn cái neo sắt, bị Mộc phụ dùng râu vòng buông, rơi vào hải lý, dừng ở đá ngầm lên, có thể ngăn cản đội thuyền đi theo sóng bay đi.

Kế tiếp, Mộc phụ bắt đầu tung lưới, cũng đem một thùng sống động tôm nhỏ đổ vào phụ cận trên biển.

Những thứ này tôm nhỏ, ưa thích tại hoàng hôn lúc trời lên ra mặt biển, Mộc gia phụ tử một đường vận chuyển tới đây, thuận tiện cũng bắt được một chút, một phần nhỏ với tư cách dùng ăn, đại bộ phận dùng để làm mồi.

Kế tiếp, chính là lẳng lặng chờ đợi.

Mộc Dịch trên thuyền cũng không quên hoạt động gân cốt, thở nạp luyện mạch. Chỉ bất quá, nơi đây trong hơi thở hơi ẩm thật lớn, thiên địa Huyền khí không kịp đỉnh núi các loại chỗ thanh tịnh, tu luyện hiệu quả tự nhiên bình thường.

Mộc phụ động tác thập phần nhanh nhẹn, mỗi lần tung lưới thu mạng lưới, đều chỉ muốn nửa canh giờ.

Bất quá vận khí ngược lại là bình thường, hắn mỗi ngày sớm muộn gì tất cả tung lưới thu mạng lưới một lần, nhưng mỗi lần đều thu hoạch rất ít, liên tiếp ba ngày xuống, cũng chỉ bắt được hơn mười cân các loại hải ngư.

Ra biển bắt cá liền là như thế này, vận khí tốt đấy, gặp được bầy cá, một mạng lưới xuống liền có hơn một nghìn cân, lớn một chút thuyền đánh cá, một trên mạng nghìn cân cũng không được chuyển lạ, nhưng nếu không gặp được bầy cá, chỉ là chút ít rơi lả tả hải ngư, số lượng tự nhiên sẽ không đi lên.

Mộc phụ đối với cái này tập mãi thành thói quen, cũng không có gì vẻ buồn rầu, ngược lại là một bên Mộc Dịch, thập phần lo lắng.

Đây chính là hôm nay mùa đông một lần cuối cùng ra biển, nếu như thu hoạch bình thường, mà Mộc gia sinh hoạt lại so sánh túng quẫn, cũng không chỉ phụ thân có nguyện ý hay không tiêu phí ngẩng cao giá cả, tiền đưa hắn đi Trường Bình đảo tham gia Bình Hải tông đệ tử tuyển chọn.

Mộc Dịch nhìn chung quanh, hận không thể tìm được một cái "Ổ cá", khiến phụ thân đại hoạch mùa thu hoạch.

Một tầng nhàn nhạt tử mang, hiển hiện tại Mộc Dịch hai con người phía trên, nhưng chỉ là một cái thoáng tức thì.

Hắn dù sao chỉ là Nhãn mạch tiểu thành, có thể mượn nhờ tử khí thập phần có hạn, chẳng những mỗi lần chỉ là trong chớp mắt có thể làm cho xem lực đại tăng, hơn nữa một ngày cũng không dùng được mấy lần sẽ mất mệt mỏi chưa phát triển, không thể đa dụng.

"Ồ! Bên kia có một mảnh bọt trắng." Ngày thứ tư lúc xế chiều, Mộc Dịch hai cái đồng tử hiện lên một tia tử mang về sau, bỗng nhiên chỉ vào mặt phía nam xa xa mặt biển hướng phụ thân nói ra.

"Bọt trắng ?" Mộc phụ sững sờ, cố hết sức hướng xa xa nhìn quanh.

Mộc Dịch chú ý tới, phụ thân trong hai tròng mắt, cũng đã hiện lên một tia tử mang, hơn nữa so với chính mình tiếp tục thời gian muốn dài hơn nhiều.

"Nguyên lai phụ thân cũng tu luyện qua Nhãn mạch, hơn nữa còn có chút tinh thâm!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hẳn trước kia chỉ biết là phụ thân lực lớn vô cùng, Thủ mạch, Túc mạch trên hiển nhiên công phu thâm hậu, đây là hắn lần thứ nhất biết rõ, phụ thân Nhãn mạch cũng là tương đối không tầm thường.

"Thị lực của người ngược lại là vô cùng tốt, xem ra những năm này tu luyện không có uổng phí công phu." Mộc phụ quay đầu hướng Mộc Dịch khen ngợi nói.

"Cái kia mảnh bọt trắng, hẳn là rất nhiều bong bóng khí tập kết mà thành, nói rõ dưới mặt biển, hơn phân nửa có bầy cá qua lại, chúng ta nhanh đi, có lẽ còn đuổi theo kịp!"

Mộc phụ đột nhiên phát lực, đem chìm tại trên biển trên đá ngầm cái neo sắt kéo đi chuyển đứng lên.

Kéo đi chuyển cái neo sắt ròng rọc cái giá kéo kệt kệt kệt chuyển động, hiển nhiên thừa nhận áp lực cực lớn.

Một chút thời gian, Mộc phụ liền đem cái neo sắt thu hồi, cũng giơ lên cánh buồm, cầm lái đuổi theo nơi xa bầy cá.

Không có bao lâu, cái kia mảnh bọt trắng liền xuất hiện ở hai người Mộc gia phụ tử trước mắt, cách xa nhau trong vòng hơn mười dặm, mặc dù không tá trợ tử khí, cũng có thể nhìn tương đối rõ ràng.

"Là hướng nam di chuyển qua mùa đông bầy cá hồi!" Mộc phụ kinh hi nói, "Từ bọt trắng diện tích đến xem, bọn này cá hồi số lượng không ít, chỉ ít có hơn vạn đuôi đi."

"Bầy cá hồi!" Mộc Dịch cũng lập tức đại hi đứng lên.

Biển cá hồi thịt chất ngon, giá cả xa xỉ, hơn nữa cái đầu không nhỏ, bình thường mỗi một đuôi đều có tầm mười cân nặng, con cá này bầy nếu là số lượng hơn vạn, chẳng phải là có mười vạn cân trở lên ?

Không nói nhiều, chỉ cần có thể tại bầy cá trong vùng ra mạng lưới, hơn mấy trăm nghìn cân cá hồi là nhất định có thể thu hoạch đấy!

Vừa vặn một cỗ mạnh mẽ gió bắc thổi, Mộc phụ tạo ra thuyền đánh cá trên tất cả gió phiên, vững vàng bắt ở chủ đà, thuyền đánh cá dường như trên mặt biển một chi mũi tên nhọn, hướng nam trước mặt kích bắn đi.

Bất quá, cái kia bầy cá hồi tựa hồ cảm ứng được nguy hiểm, tốc độ cực nhanh hướng nam trước mặt bơi đi, cũng không thể so với thuyền đánh cá chậm hơn bao nhiêu.

Một đuổi một chạy, sắc trời dần dần ảm đạm xuống, lúc này thuyền đánh cá khoảng cách bầy cá đã rất gần, nhưng rồi lại chút bất tri bất giác hướng nam lại đi ra hơn ngàn dặm.

"Ồ, phía trước nước biển màu sắc, như thế nào trở nên có chút đỏ thẫm?" Mộc Dịch bỗng nhiên hoảng sợ nói.

Mộc phụ sắc mặt trầm xuống, thì thào nói ra: "Vậy mà đã đến xích triều hải, chúng ta không thể lại đuổi!"

"Xích triều hải ?" Đây là Mộc Dịch lần đầu tiên nghe được cái danh xưng này, hắn ngạc nhiên mà hỏi: "Vì cái gì không thể lại đuổi ?"

Mộc phụ thần sắc ngưng trọng nói: "Xích triều hải là phụ cận ngư dân đối cái hải vực này xưng hô. Trong truyền thuyết, xích triều hải trong có hải yêu qua lại, thích nhất hút sống óc người, gặp chi hắn phải chết. Diện tích rộng lớn xích triều hải là chúng ta ngư dân cấm địa, ban ngày đều ít có người dám ở phụ cận chu du, huống chi lập tức sẽ phải vào đêm rồi!"

"Hải yêu ?" Mộc Dịch kinh hãi, hắn cũng đã được nghe nói loại này đáng sợ ăn thịt người yêu quái nghe đồn.

Trong thôn, nếu là có tiểu hài tử hồ đồ làm nũng, đại nhân thường thường lấy "Hải yêu đã đến" với tư cách đe dọa trêu chọc đùa nghịch, tuy rằng từ không có người bá kiến chính thức hải yêu, nhưng hải yêu không thể nghi ngờ là trên đảo nhỏ đáng sợ nhất truyền thuyết.

Từ phụ thân thận trọng sắc mặt đến xem, hải yêu sự tình, hơn phân nửa không chỉ là không có lửa thì sao có khói lời đồn.

Nhưng Mộc Dịch nhìn cách đó không xa bầy cá, lập tức vẻ mặt tràn đầy tiếc nuối nói: "Thế nhưng là con cá này bầy tốc độ càng ngày càng chậm, hiển nhiên có chút không còn chút sức lực nào rồi, lại đuổi theo hơn trăm dặm, khẳng định có thể đuổi tại bầy cá trước bố trí xuống mạng lưới đến. Hiện tại buông tha cho, chẳng phải là thật là đáng tiếc ?"

Con cá này bầy, đối Mộc Dịch mà nói, không chỉ có có nghĩa là một trận mùa thu hoạch, đối dường như đại biểu cho hắn đi Trường Bình đảo hy vọng, có lẽ chính là cái này cơ hội, có thể thay đổi hắn cả đời vận mệnh, thực hiện giấc mộng của hắn —— từ Hàn Nha Đảo cái này quái gỡ đảo nhỏ trong đi ra ngoài, xông ra một phen tên tuổi.

Nhìn xem phụ thân đem cánh buồm từng điểm từng điểm thu hồi, Mộc Dịch chỉ cảm thấy trong mũi đau xót, chút bất tri bất giác, hốc mắt có chút ửng đỏ.

Mộc phụ nhìn thấy Mộc Dịch bộ dáng, do dự một lát, lập tức mỉm cười lại lần nữa đem cánh buồm kéo.

"Được rồi, sẽ thấy đuổi theo trăm dặm, vô luận là hay không có thể gặp may bầy cá, chúng ta đều lập tức trở về địa điểm xuất phát." Mộc phụ thỏa hiệp nói.

Mộc Dịch đại hỉ, trong lúc đó trong lòng lại tràn đầy hy vọng.

Treo đầy cánh buồm thuyền đánh cá giống như mũi tên bình thường tại hoàng hôn trong trên mặt biển bay nhanh, mặt biển phản chiếu lấy đỏ thắm ánh nắng chiều, cùng chung quanh xích triều hải trước mặt lẫn nhau chiếu rọi, hình thành một đường đặc biệt mà hoa mỹ phong cảnh.

Đối với tại trong biển rộng muốn sống ngư dân mà nói, vì một vừa vắn tốt cá mà đi mạo hiểm, nhìn quen lắm rồi. Kỳ thật, mặc dù là kinh nghiệm rất phong phú ngư dân, cũng có vừa đi không quay lại khả năng.

Giữa giữa tại tầng dưới chót những người này, dùng nguy hiểm tính mạng đi đổi được tiếp tục sinh tồn kéo dài quyền lợi, đã là bất đắc dĩ, cũng là không biết làm thế nào.

Mặt trời hoàn toàn rơi xuống về sau, treo ở trên trời trăng tròn phồn tinh, liên lộ ra đặc biệt sáng chói, lúc này bầy cá tốc độ quả nhiên chậm không ít, thuyền đánh cá rốt cuộc bắt kịp.

Đi ngang qua bầy cá trên lúc, Mộc phụ quyết đoán đại lực vung lên, đem sớm đã chuẩn bị cho tốt lưới đánh cá ném ra ngoài, vừa vắn đã rơi vào bầy cá bên trong.

Phảng phất là đã nhận được thống nhất chỉ lệnh, bầy cá nhanh chóng hướng hai bên tách ra, nhưng vẫn là lại không ít cá hồi, đã rơi vào trong lưới.

Hai người Mộc gia phụ tử đại hỉ, cùng một chỗ lay động lấy buộc lên lưới đánh cá ròng rọc, đem lưới đánh cá dần dần thu nạp.

Hai người bọn họ càng ngày càng cảm giác được lưới đánh cá trong thuyền đến trầm trọng phân lượng, tràn đầy sắc mặt vui mừng.

Cuối cùng, Mộc phụ mượn nhờ râu vòng các loại công cụ đem lưới đánh cá tính cả trong đó cá hồi cùng nhau đưa vào dưới ván thuyền nước trong máng (*lỗ gấn).

Mộc phụ căn cứ kinh nghiệm, đoán được cái này một mạng lưới cá chừng ba bốn trăm đũa, cũng chính là ba bốn nghìn cân!

Cài đặt những thứ này hiện ra màu đỏ lân biển cá hồi về sau, đây không tính là quá lớn thuyền đánh cá, đã có chút ít nặng trĩu đấy.

Mộc phụ tranh thủ thời gian bên cạnh buồm bánh lái, quay đầu mà quay về.

"Ngược gió mà đi, sẽ phải trái buồm phải đà, đi hàng tuyến hình chữ chi. Trên biển gió, đã là ông trời nộ khí, cũng là ông trời lễ vật, tổng có thể lợi dụng trên." Mộc phụ thuần thục nắm trong tay thuyền đánh cá phương hướng, đồng thời hướng Mộc Dịch truyền thụ lấy một ít không chế buồm cầm lái kỹ xảo.

Nhưng Mộc Dịch tâm tư cũng không ở chỗ này, hắn đã tại ảo tưởng trong truyền thuyết thật lớn Trường Bình đại đảo cùng Bình Hải tông tuyên nhận đệ tử sự tình.

Hết thủy thập phần thuận lợi, Mộc phụ thấy Mộc Dịch đối giá thuyền không có quá nhiều hứng thú, cười nhạt một tiếng, cũng chỉ không hề nói chuyện nhiều.

Đột nhiên, một cái thê lương như hài nhi khóc nỉ non thanh âm từ đằng xa hắc ám trên mặt biển vang lên, Mộc phụ nghe thấy chi, lập tức sắc mặt như tro tàn.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Gặp Yêu

"Đó là cái gì vậy ?" Mộc Dịch vừa sợ lại kỳ, hai mắt hơi co lại, cổ hết sức hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Bất quá, ban đêm mặt biển chỉ hiện ra một ít ánh trăng, khoảng cách xa hơn một chút, chính là tối sầm, căn bản thấy không rõ lắm.

Mộc phụ lúc này một phát bắt được buộc lên lớn cái neo sắt cánh tay thô khóa sắt, hướng Mộc Dịch nói ra: "Nhanh, trốn vào khoang thuyền trong đi! Vô luận phát sinh chuyện gì, cũng không muốn đi ra!"

"Vì cái gì ?" Mộc Dịch hỏi, phụ thân sắc mặt lại có vài phần hoảng sợ.

Mộc phụ nói ra: "Anh nhi khóc, hải yêu phần nộ! Phát ra Anh nhi khóc âm thanh đấy, là Hải Nghê Thú, mà nghe nói Hải Nghê Thú xuất hiện, thường thường gặp đưa tới hải yêu!"

Mộc phụ vừa dứt lời, xa xa lại liên tiếp vang lên từng tiếng hải nhi khóc nỉ non giống như Hải thú thanh âm, đan vào thành mảnh, hiển nhiên Hải Nghê Thú số lượng không ít.

Mộc phụ nhượng mảy, lại thúc giục nói ra: "Hải Nghê Thú nguyên bản chính là cực kỳ hung mãnh một loại Hải thú, ưa thích công kích loại nhỏ thuyền đánh cá, coi như là không có đưa tới hải yêu, những thứ này Hải Nghê Thú cũng thập phần đáng sợ, Dịch nhi, mau tránh tiến khoang thuyền trong!"

Mộc Dịch kiên quyết lắc đầu nói ra: "Không, ta tu mạch lâu như vậy, nhưng lấy bảo vệ mình! Ta cùng với cha cùng một chỗ kề vai chiến đấu,

đổi phó cái kia chút ít Hải Nghê Thú!"

Hắn còn đem một cái trăm trọng mái chèo nằm trong tay, một bộ tùy thời chuẩn bị chiến đấu bộ dáng.

Mộc phụ đang muốn quát lớn Mộc Dịch, đột nhiên thân thuyền kịch liệt nhoáng một cái.

Hai người suýt nữa té ngã, vội vàng chi dưới trăm xuống, lực lượng suốt toàn thân.

Túc mạch tu luyện tiểu thành về sau, dưới chân có trăm cân nghìn cân lực lượng, hai người Mộc gia phụ tử tựa như dính tại trên boong thuyền giống nhau, mặc cho thân thuyền lay động lợi hại, rồi lại không chút sút mẻ.

Đột nhiên, thuyền bên cạnh trong nước biển toát ra một đường bọt nước, một cái chừng hơn một trượng lớn nhỏ Hải thú bay lên không thoát ra, hướng trên boong thuyền Mộc phụ vọt tới.

Cái này chỉ Hải thú, như là một cái cực lớn béo đầu hải ngư, toàn thân bọc lấy đỏ thẫm như máu cứng rắn dày lân phiến, khóe miệng mấy cây xúc tu dài như sắt côn, vây cá vây lưng rộng lớn hữu lực, dường như hai mặt lớn quạt hương bồ, xen lẫn gào thét gió thổi.

Nhất là cái kia trăm trọng đuôi cá, ẩn chứa kinh lực thật lớn, cái này một đuôi bỏ qua, chỉ sợ chân có mấy trăm cân lực lượng! Nếu là bị cái này một đuôi quét trúng, không chết cũng muốn trọng thương.

Mộc phụ hét lớn một tiếng, cầm lấy khóa sắt dùng sức vung lên, trên nặng ngàn cân lớn cái neo sắt rõ ràng bị hấn lay động, gào thét lên nghênh hướng Hải Nghê Thú.

"Phanh" một tiếng trầm đục, Hải Nghê Thú lân phiến tuy rằng cứng rắn vô cùng, nhưng dù sao cũng là huyết nhục thân thể, lập tức bị cái neo sắt đập vỡ một mảng lớn, lại có không ít đỏ thẫm máu tươi bắn ra mà ra.

Hải Nghê Thú bị cái neo sắt lại nện trở về trên biển, đồng phát ra the lương tiếng kêu.

Mộc phụ tức thì thở hồng hộc, huy động một cái cái neo sắt, hao phí khí lực kinh người. Nếu không phải Mộc phụ Thủ mạch tu luyện không tầm thường, tăng thêm quanh năm ra biển đánh cá, trên cánh tay khí lực thật lớn, cũng vung bất động trầm trọng như vậy cái neo sắt.

"Dịch nhi nghe lời, mau vào khoang thuyền, miễn cho nhờ ta phân tâm!" Mộc phụ vội la lên.

Mộc Dịch biết rõ, mặc dù mình thủ túc nhị mạch cũng tu luyện đã nhiều năm, nhưng dù sao cũng còn con nít, luận khí lực, hoàn toàn chính xác không cách nào cùng thân hình khổng lồ Hải Nghê Thú chống lại, vì vậy liền bất đắc dĩ chọt hiện vào khoang thuyền trong.

Mộc phụ lập tức bước dài ra, đứng ở khoang thuyền trước, dùng bản thân khôì ngò thân thể, ðem khoang thuyền ngăn trở.

Trăng tròn ngân quang ánh sáng rực rỡ xuống, phụ thân cầm trong tay khóa sắt cái neo sắt to lớn cao ngạo bóng lưng, liền hiện ra tại Mộc Dịch trước mắt, khiến hấn tại cái này hiểm ác trong hoàn cảnh, ðã có dựa vào.

Rất nhiều năm sau, phụ thân hình tượng bị thời gian ðục khoét, ðã tùy cụ thể mà dần dần trở nên mơ hồ, nhưng tháng này xuống bóng lưng, nhưng là khiến Mộc Dịch cả ðời không quên. Mỗi khi hấn gặp ðược ngăn trở khó khăn, thậm chí hầu như gặp phải tuyệt cảnh thời ðiểm, vừa nghĩ tới phụ thân bóng lưng, trong lòng sẽ phát lên một cỗ ðào ðạt ấm áp.

Lúc này, càng nhiều nữa hài nhi khóc nỉ non tiếng vang lên, tựa hồ tại hồ ửng lầy cái kia bị thương Hải Nghê Thú.

Hai người Mộc gia phụ tử đều là thần sắc trầm xuống.

Nhiều như vậy Hải Nghê Thú, nếu như đều tuôn ra đem tới đây, đủ để đem chiếc này không lớn thuyền đánh cá lật tung.

Cũng may Hải Nghê Thú tuy rằng hình thể lớn hơn, khí lực vô cùng, nhưng cũng không có gì linh trí, chỉ là một mặt tại trên mặt biển nhảy tháo chạy ngư được, cũng không có trực tiếp đối thuyền đánh cá phát động công kích.

Thuyền đánh cá lại bị vây ở Hải Nghê Thú vây ở bên trong, tiến thoái không được.

Nhưng vào lúc này, xa xa đột nhiên ánh sáng màu đỏ lóe lên.

Tại đây hắc ám trong biển rộng, đột nhiên có một đạo ánh sáng toát ra, tự nhiên hấp dẫn Mộc gia phụ tử chú ý, đã liền cái kia chút ít Hải Nghê Thú, tựa hồ cũng chú ý tới hiện tượng này.

Mộc Dịch xuyên thấu qua khoang thuyền trên cửa sổ nhỏ tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, phát hiện tại chỗ rất xa trên mặt biển, lại dường như toát ra một tầng hừng hực Hỏa Diễm, chính hướng nơi này rất nhanh tới gần.

"Trong truyền thuyết có thể đốt nước biển yêu Hỏa! Thật là đưa tới hải yêu!" Mộc phụ sắc mặt càng thêm ngưng trọng.

Cái kia chút ít Hải Nghê Thú, tựa hồ đối thêm sợ hãi, lập tức không để ý tới nữa Mộc gia thuyền đánh cá, giải tán lập tức.

"Cha, làm sao bây giờ ?" Mộc Dịch tuy rằng ngạc nhiên, nhưng hơn nữa là sợ hãi.

"Đừng sợ, có phụ thân tại!" Mộc phụ an ủi, nhưng trong lòng cũng là tâm thần bất định bất an, trong truyền thuyết hải yêu cuối cùng đáng sợ đến cỡ nào, hẳn trong lòng cũng không có phổ, thế nhưng chút ít Hải Nghê Thú nghe tiếng liền trốn, đủ thấy hải yêu đáng sợ, tuyệt đối tại trên biển hung thú phía trên.

Nhất là cái kia quỷ dị, tại trên mặt biển cũng có thể thiêu đốt hùng hực yêu Hỏa, càng là đáng sợ, hoàn toàn có thể đem Mộc gia thuyền đánh cá hóa thành tro tàn, Mộc phụ mặc dù có một thân khí lực, cũng vu sự vô bổ.

Nhưng vào lúc này, xa xa bỗng nhiên truyền ra một đường người thanh niên tiếng gọi, loáng thoáng truyền vào Mộc gia phụ tử trong tai.

"Mẫn sư huynh, rốt cuộc gặp được một cái Hỏa Áp Quái, hôm nay vận khí cũng không tính quá kém."

"Ồ, bên kia còn có thuyền đánh cá, là phụ cận ở trên đảo phàm nhân đi."

Người nói chuyện, chẳng những trung khí sung túc, hơn nữa hiển nhiên đang tại cực nhanh tới gần, câu nói đầu tiên còn nghe mơ mơ hồ hồ, nhưng câu nói thứ hai cũng đã thập phần rõ ràng.

Trong chốc lát, Mộc gia phụ tử liền gặp được, nơi xa trên mặt biển, có ba đạo bạch quang kích xạ tới, rất nhanh tựu đi tới thuyền đánh cá phụ cận.

Mộc Dịch đã sớm từ khoang thuyền trong đi ra, mượn ánh trăng, hẳn nhìn đến, ba đạo bạch quang là ba chiếc trắng như tuyết như ngọc thuyền nhỏ, đều chỉ có hơn một trượng lớn nhỏ, nhưng tốc độ cực nhanh, so với thuyền đánh cá đầy gió tốc độ cao nhất vận chuyển lúc, nhanh hơn trên gấp mấy lần!

Ba chiếc ngọc trên thuyền, có tất cả một gã nam tử trẻ tuổi, đều là một bộ áo trắng thẳng tắp cách ăn mặc, cái kia phần siêu phàm thoát tục khí chất, mặc dù là lẫn vào Hàn Nha Đảo trong đám người, cũng nhất định có thể liếc liền phân biệt ra được.

Nhất là trung tâm tên thanh niên kia, hai mươi ra mặt bộ dạng, tướng mạo đường đường, thập phần tuấn tú, mặt mày trong khí khái hào hùng bừng bừng, nhân tài như vậy, mặc dù hoàn toàn không có sở trường, cũng có thể làm cho người ta âm thầm reo hò khen hay.

"Các người cũng dám xâm nhập xích triều hải cấm địa, không sợ chết sao!" Bên trái ngọc trên thuyền mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên trầm giọng nói ra, có trách cứ chi ý.

Mộc gia phụ tử chưa tới kịp giải thích, trung tâm thanh niên tuấn tú khoát tay chặn lại cắt ngang đồng bạn, mỉm cười hướng Mộc phụ hỏi: "Ngư dân chớ hoảng sợ, ta ba người là Bình Hải tông huyền sĩ, chuyên môn tới đây trừ yêu trừ ma, ngoại trừ cái kia phóng hỏa hải yêu, các người còn nhìn thấy mặt khác hải yêu đến sao?"

"Dĩ nhiên là Bình Hải tông tiên sư!" Mộc Dịch trong lòng khê động, hưng phấn ngoài, trong mắt đều là vẻ hâm mộ.

Huyền sĩ, là tu huyền giả tự xưng.

Trên biển tất cả đảo cư dân ở bên trong, một mực truyền lưu lấy truyền thuyết như vậy, thiên hạ có một đồng thâm tàng bất lộ tu huyền giả, có thể tu luyện thiên địa Huyền khí, tồn tại ở thể nội, cũng tiến hành lợi dụng, thần thông quảng đại!

Loại này huyền sĩ, pháp thuật Cao Minh, hô phong hoán vũ, tại phàm nhân xem ra, không thể nghi ngờ chính là trong truyền thuyết hư vô mờ mịt Tiên gia nhân vật, đều xưng là tiên sư.

Tiên sư địa vị cực cao, hành động cũng thập phần che giấu, hầu như cùng người phàm ngăn cách ra, đại phú đại quý nhà cũng khó được cầu kiến, Mộc gia phụ tử đều đến từ quái gở đảo nhỏ, trước kia tự nhiên không có cơ hội tiếp xúc đến huyền sĩ loại này tồn tại, không thể tưởng được hôm nay vừa thấy chính là ba vị tiên sư!

Mộc Dịch không nghĩ tới, bản thân có thể từng chứng minh là đúng tiên sư tồn tại; càng không có nghĩ tới, nguyên lai Thiên Đảo quốc ba đại tông môn một trong Bình Hải tông, dĩ nhiên cũng làm có không ít tiên sư.

Trong nháy mắt, hăn đối Bình Hải tông càng là vô hạn hướng tới.

Mộc phụ cung kính nói: "Bẩm báo ba vị tiên sư đại nhân, tiểu nhân các loại chỉ thấy được này đoàn yêu Hỏa, cũng không phát hiện gì khác lạ."

Thanh niên tuần tú nghe vậy hơi có vẻ thất vọng, nhưng lập tức mỉm cười nói: "Nơi đây không thích hợp ở lâu, các người đi nhanh đi!"

Nói xong, hăn hướng hai gã đồng bạn ánh mắt ý bảo, ba người riêng phần mình một chút dưới bàn chân ngọc thuyền, lập tức ba chiếc ngọc thuyền lại hóa thành ba đạo hoa mỹ bạch quang, vạch phá mặt biển đen nhánh, hướng nơi xa yêu Hỏa vội vã mà đi, tốc độ cực nhanh, so với lúc trước còn muốn gia tăng rất nhiều, chỉ là trong nháy mắt, liền biến thành ba cái quang điểm, đi đã đến tại chỗ rất xa.

Chỉ có một tên trong đó thiếu niên thanh âm, như có như không truyền tới: "Mẫn sư huynh không hổ là quân tử phong thái, liền đối ở lại phàm nhân, đều là khách khí như vậy hữu lễ. . ."

"Đây là tiên thuật sao ?" Mộc Dịch trợn mắt há hốc mồm, ngọc này thuyền không mái chèo không buồm, tốc độ rồi lại kinh người như thế.

Mộc phụ vội vàng một lần nữa cầm lái khống chế buồm, mau chóng chạy trốn cái mảnh này nguy hiểm hải vực.

Mộc Dịch cố hết sức vận dụng Nhân mạch, nhìn về phía nơi xa đỏ thẫm ngút trời yêu Hỏa.

Tựa hồ mơ hồ có mấy đạo bạch quang tại yêu Hỏa phụ cận xuất hiện, lại có vài tiếng thê lương khàn giọng tiếng kêu truyền ra, yêu Hỏa cũng là lúc sáng lúc tối, nhưng cũng không lâu lắm, trong lúc đó dập tắt.

Mộc Dịch trong mắt tử mang hiện lên, xa xa ngoại trừ một mảnh đen kịt, lại cũng không thấy được gì.

Hắn vuốt vuốt có chút đau xót căng ra hai mắt, hướng phụ thân hỏi: "Chẳng lẽ là ba gã tiên sư, đã đem cái kia hải yêu chém giết ?"

Mộc phụ nóng lòng khiến thuyền, cũng không trả lời Mộc Dịch vấn đề.

Mộc Dịch liền đắm chìm tại vài tên tiên sư mang đến trong rung động, một đêm không ngủ, một mực ngáy ngốc nhìn xem yêu Hỏa chỗ phương hướng, cho dù cái gì cũng nhìn không tới.

Bình minh thời gian, thuyền đánh cá đã rời xa xích triều hải vực, vừa vận một hồi Tây Nam gió đã bắt đầu thổi, Mộc phụ kéo cánh buồm về sau, cũng nửa dựa vào mạn thuyền trên nghỉ ngơi, lau sạch nhè nhẹ lấy một đôi hầu như trong suốt phi thúy vòng ngọc.

Đây đối với vòng ngọc, chính là Mộc Dịch mẫu thân lưu lại di vật, cũng là Mộc gia trân quý nhất, sau cùng thứ đáng giá. Mộc phụ dù sao vẫn là đem chúng nó thiếp thân để đó, tưởng niệm thê tử lúc, sẽ gặp thói quen lấy ra vuốt vuốt.

"Cha, có phải hay không gia nhập Bình Hải tông, liền có cơ hội trở thành một tên tiên sư ?" Mộc Dịch đột nhiên hỏi.

Mộc phụ nhìn thoáng qua Mộc Dịch, hỏi ngược lại: "Người rất muốn trở thành một gã tiên sư sao ?"

"Hử!" Mộc Dịch dùng sức nhẹ gật đầu, trong ánh mắt tràn ngập ước mơ cùng khát vọng.

"Rất khó! Nghe nói, muốn trở thành tiên sư, nhất định phải có tiên căn." Mộc phụ nghiêm túc nói: "Hơn nữa năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn. Nếu như đã trở thành tiên sư, người rất có thể muốn chinh ngày cùng hải yêu đánh nhau, càng thêm nguy hiểm!"

"Ta không sợ!" Mộc Dịch ngưỡn khí kiên định.

"Từ nhỏ người cũng không phải là cái an tại hiện trạng hài tử." Mộc phụ nói xong đã trầm mặc một lát, sau đó than nhẹ một tiếng nói ra: "Cũng được, người cũng lớn, nên ra đi gặp việc đời. Quay về Hàn Nha Đảo bán đi nhóm này biển cá hồi, chúng ta liền đi Trường Bình đại đảo đi."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tiên Cẩn

Một chiếc thiết mộc thuyền dưới đáy bọc một tầng thiết bản dày hơn tấc, đang tại rời đi Hàn Nha Đảo bến tàu. Một đám đen thui hàn nha, vây quanh bến tàu xoay quanh kiếm ăn, phát ra thanh âm om sòm.

Mộc Dịch đứng ở trên boong thuyền, nhìn xem Cô Chỉ Phong dần dần nhỏ đi, cuối cùng biến thành một cái chấm đen, biến mất tại trời biển giao tiếp chỗ.

Chiếc thiết thuyền này, chứa đầy người dân ở mấy hòn đảo phụ cận, trên đường đi Trường Bình đại đảo xa ngoài vạn dặm.

Từ phụ cận đảo nhỏ đến Trường Bình đảo, cần thông qua khu vực biển sâu mênh mông, chỗ đó sóng gió thật lớn, bình thường hải thuyền thập phần nguy hiểm, chỉ có loại này đặc chế thiết thuyền lớn, mới có thể tại từng cái hòn đảo lúc giữa vạn chuyển, cho nên ngồi lên phí tổn không thấp.

Mộc phụ chỉ mua cho mình một trương rẻ nhất boong tàu chỗ ngồi, mà hao tổn gần gấp hai giá cả, cho Mộc Dịch mua một cái giường vị trí, mặc dù đang tầng dưới chót nhất khoang thuyền ở bên trong, nhưng tốt xấu có một tránh gió nghỉ ngơi địa phương.

Về phần cao tầng khoang thuyền chỗ nằm, điều kiện rất tốt, thậm chí còn có rộng rãi như cung điện giống như bố cục phòng xép, nhưng giá cả, tự nhiên cũng cao không hợp thói thường.

Chiếc thiết thuyền này trên hành khách, trừ đi một tí thường xuyên vắng lai tất cả đảo Thương gia bên ngoài, đại đa số đều cùng Mộc gia phụ tử giống nhau, hướng về phía Bình Hải tông tuyến nhận đệ tử mà đi Trường

Bình đảo thử một lần, cho nên trên thuyền hải đồng rất nhiều, đều là tầm mười tuổi.

Dù sao muốn gặp phải tuyển nhận khảo hạch, những hải tử này đều là ăn mặc sạch sẽ sạch sẽ, nếu là chơi đùa cùng một chỗ, khó có thể nhìn ra phân biệt, nhưng bởi vì chỗ mua chỗ nằm bất đồng, thoáng cái đưa bọn chúng khu tách đi ra.

Tại cao tầng khoang thuyền có chỗ nằm hải tử, bình thường không quá cùng cái kia chút ít tại trên boong thuyền chạy tới chạy lui hải tử trao đổi, mặc dù có chút hải tử rục rịch, cũng bị đại nhân quát bảo ngưng lại, dường như Nhất cùng trên boong thuyền hải tử nói chuyện, liền có ** phần.

Đến từ Hàn Nha Đảo mấy cái thôn đồng, không thể nghi ngờ là thuộc về trên boong thuyền một loại kia.

Vương Thiết Sinh cùng phụ thân thợ rèn của hắn, cũng ở trong đó.

"Mộc Đầu, người thật sự thấy được tiên sư?" Vương Thiết Sinh vẻ mặt hâm mộ.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nhẹ giọng hỏi: "Thiết Đản, người có nghĩ là muốn làm tiên sư?"

"Dĩ nhiên muốn, cái này còn phải hỏi!" Vương Thiết Sinh hưng phấn nói, "Chỉ tiếc ta nghe ta cha nói, muốn trở thành tiên sư, nhất định phải có tiên căn. Mà tiên căn là trời sinh đấy, có người có, có người không có, không cưỡng cầu được. Không có tiên căn, liền không thể trở thành tiên sư. Hơn nữa, tiên căn xuất hiện xác suất cực thấp, vạn trong không một."

Mộc Dịch nói ra: "Lão thôn trưởng cũng là nói như vậy. Nhưng ta nghe lão Lưu thúc nói, kỳ thật mỗi người đều có tiên căn, chỉ là có người mạnh mẽ, có người yếu. Có được mạnh tiên căn, liền dễ dàng trở thành tiên sư; có được yếu tiên căn, liền thập phần khó khăn."

Vương Thiết Sinh lần đầu tiên nghe được nói như vậy, "Là thủ hải đăng Lưu lão đầu nói sao ? Cha ta nói hăn có chút điên điên khùng khùng đấy, nói được lời nói không thể tin hết."

"Lão Lưu thúc tuyệt không điên, hăn hiểu rất nhiều thứ." Mộc Dịch bảo vệ nói.

"Không đúng sao, mỗi người đều có tiên căn, cái kia thiên hạ này không đều là tiên nhân sao ?" Cái khác thôn đồng phản bác.

"Đúng đấy, nếu như tất cả mọi người có tiên căn, ngày đó thiên tu luyện tiên thuật biến hóa ra sơn trôn hải vị là được rồi, ở đâu còn muốn bắt cá làm ruộng." Có người phụ họa nói.

"Dù sao lão Lưu thúc nói, khẳng định có đạo lý riêng." Mộc Dịch kiên trì nói.

Vương Thiết Sinh thấy Mộc Dịch có chút không vui, vội vàng bỏ qua một bên chủ đề, hỏi: "Mộc Đầu, người còn là cần thận nói một chút nhìn thấy tiên sư sự tình đi, người thấy được cái kia hải yêu rồi hả? Ta nghe ta cha nói, bị hải yêu liếc mắt nhìn đều sẽ biến thành Thạch Đầu!"

"Đúng nha đúng nha, Mộc Đầu ca, người lúc trước thấy hải yêu, là bộ dáng gì ?"

Nhiều người thôn đồng hứng thú dạt dào đem Mộc Dịch vây vào giữa, nhỏ giọng thảo luận, thỉnh thoảng bộc phát ra từng đợt sợ hãi thán phục cùng vui cười âm thanh.

Vào đêm về sau, đầu mùa đông gió biển thập phần lạnh thấu xương rét lạnh, trên boong thuyền những hải tử này đều bị đại nhân chạy về tầng dưới chót khoang thuyền bên trong nghỉ ngơi.

Mà chỉ mua chỗ ngồi khách nhân, cũng chỉ có thể tăng thêm một kiện dày đặc áo khoác ngoài hoặc quần trên một tầng chần bông, nghiêng dựa lan can ngủ say.

Mộc Dịch buổi sáng luyện công, ban ngày cùng đồng bọn chơi đùa, buổi tối nghỉ ngơi, thì cứ như vậy trên thuyền ngược hơn phân nửa tháng, rốt cuộc đã tới Trường Bình đảo.

Trường Bình đảo là Thiên Đảo quốc nổi danh đại đảo một trong, vên vện cái kia bến tàu liên tu kiến thập phần to lớn, khiến cái này thôn đồng vừa sợ thán hưng phần không thôi.

Từ bến tàu đi qua, trực tiếp liền đi tới phiên chợ trong. Nơi đây phiên chợ quy mô khổng lồ, lầu các mọc lên san sát như rừng, tiếng người huyên náo, hối hả, khiến đến từ đảo nhỏ Mộc Dịch đám người, chỉ cảm thấy hoa mắt, không kịp nhìn.

Bình Hải tông đã bắt đầu trong khi ba tháng tuyển nhận đệ tử một chuyện, bởi vì cân nhắc đến đến lúc đó sẽ có đại lượng hài đồng báo danh, không khỏi ảnh hưởng tông môn thanh tịnh, cố ý đem chân tuyển đệ tử địa phương chọn tại rời xa tông môn, giao thông tương đối thuận tiện phiên chợ trong.

Phiên chợ trong có vài chục tòa nhà chính tề lầu các, đều bị Bình Hải tông chiếm dụng, với tư cách lần này tuyển chọn đệ tử chỗ, mỗi một nhà lầu các trước, đều có đội ngũ thật dài, xa xa nhìn lại, có chút đồ sộ.

Từ dưới thuyền lớn đến hải đồng cùng những người lớn, riêng phần mình phân tán ra, xếp hạng một loại chỉ đội ngũ đằng sau.

Mộc Dịch liếc thấy trong một cái nhân số ít nhất đội ngũ, mà Vương Thiết Sinh thì tại hẳn liền nhau trong đội ngũ.

Trong lầu các khảo hạch nhân viên tựa hồ hiệu suất cực cao, một đứa bé con đi vào bất quá thời gian qua một lát, liền cũng tìm được kết quả đi ra, lập tức bị một bên đợi chờ đại nhân hỏi han.

Tuyệt đại đa số hài đồng từ trong lầu các đi ra về sau, đều là một bộ uể oải biếu lộ, ngẫu nhiên cũng có người may mắn đi ra về sau, vung vẩy bắt tay vào làm trong một khối huy chương đồng hình dáng vật phẩm, mừng rỡ như điên, hơn phân nửa là thông qua được khảo hạch.

Xếp hàng một lúc lâu sau, Vương Thiết Sinh vậy mà đã sắp xếp đã đến chỗ đội ngũ trước nhất đầu, mà Mộc Dịch bên này, trước mặt hẳn còn có hơn mười người.

Rất rõ ràng, Vương Thiết Sinh chỗ đội ngũ người bị khảo hạch hiệu suất cao hơn, tốc độ nhanh hơn.

"Thiết Đan, dụng tâm chút!" Mộc Dịch nhỏ giọng vì Vương Thiết Sinh nổi giận.

Vương Thiết Sinh miễn cưỡng cười cười, sắc mặt thập phần khẩn trương.

Vương thợ rèn tại nhỏ giọng đang nói gì đó, tựa hồ tại trấn an nhi tử, chỉ thấy Vương Thiết Sinh không ngừng gật đầu, thần tình có chỗ hòa hoãn.

Nhưng lúc trước mặt hẳn hài đồng về mặt uể oải từ trong lầu các đi ra lúc, Vương Thiết Sinh lần nữa khẩn trương muôn phần, thậm chí run nhẹ nhẹ.

"Kế tiếp!" Lầu các trước một gã mười bảy mười tám tuổi áo xám nam tử cao giọng nói ra, Vương Thiết Sinh chỉ có thể kiên trì đi vào trong lầu các.

Mộc Dịch nhướng mày, không khỏi vì đồng bọn của mình sốt ruột lo lắng.

Bất quá cũng không lâu lắm, Vương Thiết Sinh cơ hồ là chạy chậm lấy từ trong lâu các lao ra, trong tay vung vẩy lấy một quả hình tam giác huy chương đồng, cuồng hí hoan hô nói: "Cha, Mộc Đầu, ta có tiên căn, ta thông qua được!"

Vương thợ rèn tự nhiên là cực kỳ cao hứng, Mộc Dịch cũng là mừng rỡ không thôi.

Hắn hoan hô, còn hấp dẫn không ít người chú ý, nhao nhao hướng nơi này xem ra, trong ánh mắt, bao nhiêu có vài phần hâm mộ.

Vương Thiết Sinh đi vào Mộc Dịch trước người, đem trong tay huy chương đồng giao cho Mộc Dịch, kích động nói: "Mộc Đầu, đây là Bình Hải tông nội môn đệ tử lệnh bài. Ha ha, tiên sư nói ta tiên căn bất phàm, gọi ta vì nội môn đệ tử!"

Mộc Dịch cẩn thận liếc nhìn này cái tam giác lệnh bài, cảm thấy phân lượng rất nặng, lệnh bài một mặt có khắc một chiếc thiết thuyền, đúng là Bình Hải tông tiêu chí cùng đồ án, mặt khác, tức thì khắc ấn Vương Thiết Sinh tên.

"Nếu như ta cũng có thể gia nhập Bình Hải tông, liền thật tốt quá!" Mộc Dịch hâm mộ muôn phần, yêu thích không buông tay vuốt vuốt lệnh bài, cuối cùng mới không muốn đem lệnh bài trả lại cho Vương Thiết Sinh.

Đã khảo hạch qua hài đồng, vô luận là hay không thông qua, đều bị rất nhanh mời ra phiến khu vực này, để tránh lập lại xếp hàng, lãng phí Bình Hải tông thời gian.

"Mộc Đầu, ta cũng có thể, người nhất định cũng có thể đấy. Ta ở bên ngoài chờ tin tức tốt của người!" Vương Thiết Sinh hướng Mộc Dịch khích lệ nói, sau đó rời đi nơi này.

"Đúng nha, luận kinh mạch tu luyện trình độ cùng ngộ tính, ta tuyệt không so với Thiết Đàn kém. Thiết Đàn có thể, ta cũng nhất định có thể thông qua!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, lập tức đã có không ít tin tưởng.

Mang theo khăn trương cùng ước mơ tâm tình, Mộc Dịch lại đã vượt qua thời gian một nén nhang, hẳn rồi cuộc đứng ở đội ngũ phía trước nhất.

Một cái thất vọng thiếu niên từ trong lầu các đi ra, "Kế tiếp!" Lầu các cửa trung niên nhân lười biếng nói.

Mộc Dịch thật sâu hô hấp một cái, giảm bớt trong lòng khăn trương tâm tình, sau đó đi vào trong lầu các.

Trong lầu các chỉ là một gian trống trải nội đường, một gã chòm râu dê lão giả nằm ở một trương phong cách cổ xưa trên ghế mây, hai mắt nửa mở nửa khép.

Có khác hai gã mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, đứng ở lão giả sau lưng.

"Ồ!" Một tên trong đó thiếu niên thở nhẹ một tiếng, Mộc Dịch cũng lập tức sững sờ.

Trước đây không lâu Mộc Dịch tại xích triều hải gặp ba gã tiên sư, thiếu niên này chính là trong đó một vị.

"Nhược Ngu, người nhận ra đứa nhỏ này?" Lão giả mở ra hai mắt, nhìn về phía Mộc Dịch.

Mộc Dịch chỉ cảm thấy lão giả ánh mắt sắc bén vô cùng, nhưng xuyên thấu hết thảy, thần sắc lại có chút nghiêm túc, vì vậy nhịn không được càng thêm khăn trương lên.

Thiếu niên cung kính đáp: "Bẩm báo sư phụ, đệ tử cũng không nhận biết kẻ này. Chỉ là tại trước đây không lâu đi xích triều hải giết chết hải yêu lúc, cùng kẻ này có duyên gặp mặt một lần."

Thiếu niên sau khi nói xong, hướng Mộc Dịch phân phó nói: "Người đi tới, đưa tay cổ tay đuổi ra."

Mộc Dịch vội vàng liền vượt qua vài bước, đi đến lão giả ghé dựa mây trước, vén ống tay áo lên, đem hơn phân nửa đầu cánh tay đưa ra ngoài.

Lão giả lại chỉ vươn hai ngón tay, khoác lên Mộc Dịch cổ tay bên trong.

Mộc Dịch chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, vô thức sẽ phải thu tay lại cánh tay, nhưng vẫn là nhịn được.

Lập tức, hắn cảm giác được có một cỗ thanh thanh lương lương dòng nhỏ từ cổ tay giữa dòng nhập vào cơ thể bên trong, chậm rãi đi khắp lớn nửa người.

"Thấp kém tiên căn!" Lão giả đột nhiên đem ngón tay vừa thu lại, bắt động thanh sắc nói.

Mộc Dịch sửng sờ, không biết nên thích nên đau buồn, thấp kém tiên căn, hiển nhiên không phải là vô cùng tốt, nhưng dù gì cũng là có tiên căn đi.

Lão giả lại nhìn lướt qua Mộc Dịch, nói ra: "Hử, người mười hai kinh mạch tu luyện cũng không tệ. Tuổi không lớn lắm, có loại này tạo nghệ, coi như là cực có thể chịu được cực khổ."

Mộc Dịch trong lòng vui vẻ, lão giả hiển nhiên là tại tán thưởng bản thân.

"Trong nhà người đều có người nào đó, còn có huynh đệ tử muội ?" Lão giả đột nhiên hỏi.

Mộc Dịch tuy rằng kỳ quái tiên sư vì sao có này vừa hỏi, nhưng vẫn là lập tức một mực cung kính đáp: "Tiểu nhân ba tuổi mất mẹ, thuở nhỏ cùng phụ thân sống nương tựa lẫn nhau, cũng không huynh đệ tử muội."

"Hử, " lão giả lại nhắm hai mắt lại, thản nhiên nói: "Không hợp cách."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Chuyển Cơ

Ba chữ kia lọt vào tai, Mộc Dịch giống như gặp vào đầu sét đánh, trong lúc nhất thời mộng tại chỗ cũ.

Hắn không biết mình là như thế nào bị thiếu niên mời ra lầu các đấy, khi hắn lấy lại tinh thần lúc, mình đã đang ở lầu các bên ngoài, phụ thân chính ân cần hỏi han: "Như thế nào?"

"Không hợp cách!" Mộc Dịch lẩm bẩm nói, hắn lúc này chỉ muốn nhào vào phụ thân trong ngực khóc lớn một trận, nhưng lại nhịn được.

Hắn rất không cam lòng, dựa vào cái gì bản thân nhiều năm như vậy vất vả nỗ lực, lại bị vô cùng đơn giản quan lấy "Không hợp cách" ba chữ?

Dựa vào cái gì bản thân lớn nhất mộng tưởng, cũng bị ba chữ kia vô tình bác bỏ?

Dựa vào cái gì bản thân cả đời vận mệnh, cũng bị ba chữ kia triệt để cải biến?

Mộc Dịch mặc dù không có khóc lên, nhưng hốc mắt vẫn còn có chút đỏ lên.

Mộc phụ trấn an nói: "Đừng khổ sở. Cùng ta quay về Hàn Nha Đảo đi, làm một cái ngư dân tay làm hàm nhai, không có gì không tốt!"

Mộc Dịch dần dần cùng theo phụ thân, đã đi ra nơi này, ra khỏi miệng chỗ đó, Vương Thiết Sinh đang đợi lấy Mộc Dịch.

Lúc Vương Thiết Sinh nhìn thấy Mộc Dịch thần sắc, lập tức đoán được cái gì, nhướng mày nói: "Mộc Đầu, làm sao vậy ? Chẳng lẽ. . ."

Mộc Dịch mạnh mẽ giữ vững tinh thần, cười khổ một tiếng nói ra: "Thiết Đản, ta là thấp kém tiên căn, không thể gia nhập Bình Hải tông. Người nhất định phải tại Bình Hải tông hảo hảo tu luyện, cho chúng ta Hàn Nha Đảo tranh giành khẩu khí."

"Làm sao có thể, kinh mạch của người tu luyện tốt như vậy, làm sao có thể không thể trúng cử đây!" Vương Thiết Sinh lắc đầu liên tục, cũng là thay Mộc Dịch thập phần sốt ruột.

Một bên Vương thợ rèn, rồi lại không có bao nhiêu hưng phấn, những thứ này trúng cử đệ tử, rất nhanh sẽ bị chuyên gia đưa vào Bình Hải tông bên trong, cùng hãn tách ra.

Vì cảm kích nuôi dưỡng chi ân cùng với đối Bình Hải tông tín nhiệm, mỗi tên trúng cử đệ tử người nhà đều có thể dẫn tới một khoản mức tiền không nhỏ tiền tài, nhưng lại nói rõ, hải tử tiến vào Bình Hải tông về sau, sẽ phải tuân thủ môn quy, sinh tử vinh nhục, đều tùy tông môn làm chủ.

Vương thợ rèn nhìn xem Mộc phụ, trong lòng ngược lại có vài phần hâm mộ, một phương diện không muốn nhi tử ly khai, một phương diện vừa hy vọng nhi tử có thể có rộng lớn hơn tương lai, tâm tình thập phần mâu thuẫn.

Vương Thiết Sinh bị Bình Hải tông người tiếp đi rồi, Mộc gia phụ tử cùng Vương thợ rèn, cũng đã đi ra chỗ đó.

Quay về Hàn Nha Đảo thuyền lớn, muốn bảy ngày sau mới, ba người liền đã tìm được phiên chợ bên cạnh một nhà tiện nghi khách sạn, tiến vào hai gian nhà dưới.

Mộc Dịch thủy chung rầu rĩ không vui, Mộc phụ tìm kiếm nghề cách rắn dạy, đều không có hiệu quả, mặc dù tốn kém mua được một ít mới lạ đồ

chơi hoặc là mỹ vị món ngon, Mộc Dịch cũng là thờ ơ, như là nhai sáp nến.

Liên tiếp ba ngày, Mộc Dịch cũng không luyện công, cũng không nghỉ ngơi, cả ngày ngơ ngác xuất thần, sắc mặt càng ngày càng mờ, nguyên bản cường tráng thân thể tròn vẹn gầy một vòng, Mộc phụ nhìn ở trong mắt, trong lòng thập phần sốt ruột.

Tối ngày thứ tư, Mộc phụ lại dẫn theo một cái thơm nước đùi cừu nướng trở về, nhưng Mộc Dịch lại chỉ ném thử một miếng, tựa lấy không có khẩu vị vì tùy, buông xuống bát đĩa.

Mộc phụ thở dài một tiếng, nhin không được nói ra: "Gia nhập Bình Hải tông, đối với người mà nói, liền trọng yếu như vậy sao!"

"Rất trọng yếu!" Mộc Dịch lớn tiếng nói, "Ta không muốn cả đời đứng ở Hàn Nha Đảo, ta không muốn làm cả đời ngư dân!"

Ẩn nhẫn mấy ngày tình cảm, thoáng cái như lớn đê vỡ giống như bạo phát đi ra, Mộc Dịch gục xuống bàn, nghẹn ngào khóc rống.

Hắn cho rằng chỉ cần đầy đủ nỗ lực, có thể cải biến vận mệnh của mình, rồi lại không thể tưởng được, nếu muốn không chế vận mệnh của mình, nhưng là như vậy khó khăn!

Từ khi Mộc Dịch hiểu chuyện đến nay, đã có đã nhiều năm không có lớn như vậy khóc, Mộc phụ lắng lặng ngồi chỉ chốc lát, sau đó yên lặng rời khỏi phòng.

Một lát sau, Mộc Dịch đã ngừng lại khóc rống, lần này phát tiết về sau, tâm tình ngược lại buông lỏng một ít, hắn cảm thấy có chút đói khát, còn nhiều gặm mấy miếng đùi dê, sau đó rất nhanh liền ngủ thật say.

Hắn làm một cái mộng đẹp, trong mộng hắn, rốt cuộc như nguyện gia nhập Bình Hải tông, cũng tu luyện một thân tiên thuật, trở thành có thể lăng

không phi hành Tiên nhân.

Chính tiêu dao lúc giữa, bỗng nhiên một cái chòm râu dê lão giả trống rỗng xuất hiện, hét lớn một tiếng nói: "Người là thấp kém tiên căn, có thể nào thành Tiên!"

Đã bị một tiếng này quát lớn, toàn thân hắc tiên pháp đường như trong lúc đó biến mất, thân hình rơi thẳng xuống, sẽ phải rơi biển rộng mênh mông bên trong.

Mộc Dịch một cái giật mình bừng tỉnh, phát hiện phụ thân an vị tại bên cạnh mình, thỉnh thoảng hắc là khi nào phản hồi đấy, cũng không biết bản thân ngủ bao lâu.

"Cha, ta nghĩ thông suốt, ta nên cam chịu số phận, ta tùy người quay về Hàn Nha Đảo học tập bắt cá đi." Mộc Dịch nhẹ nói nói.

"Quá muộn!" Mộc phụ lắc đầu cười nói: "Ta vừa rồi đã đáp ứng Bình Hải tông một vị chấp sự, ngày mai sáng sớm sẽ đưa người vào Bình Hải tông, làm một gã đệ tử ngoại môn."

"Cha, người không là đang dối gạt ta đi!" Mộc Dịch từ trên giường gỗ nhảy người lên, hầu như không thể tin được lỗ tai của mình.

"Cha lúc nào đã lừa gạt người!" Mộc phụ nghiêm mặt nói ra, "Cha chỉ có năng lực như thế rồi, tiến vào Bình Hải tông, về sau đường, sẽ phải toàn bộ nhờ chính người!"

"Hử, Dịch nhi nhất định sẽ cố gắng gấp bội!" Mộc Dịch trong lòng hưng phấn như điên, nhưng dị thường bình tĩnh mà kiên định.

Trong mấy ngày buồn phiền đại hỉ, khiến tâm cảnh của hắc, trong lúc đó thành thực rất nhiều, không quá giống một gã mười một mười hai tuổi hài tử.

"Cha, người như thế nào như vậy thần thông quảng đại, vậy mà có thể cho Bình Hải tông chấp sự, đáp ứng thu ta vì đệ tử ngoại môn?" Mộc Dịch suy nghĩ một chút, có chút kỳ quái hỏi.

Đệ tử ngoại môn đến tốt cùng là cái gì, Mộc Dịch cũng không rõ ràng lắm, dù sao có thể gia nhập Bình Hải tông, như vậy đủ rồi. Nhưng Bình Hải tông nhân vật, sao có thể đáp ứng một gã đảo nhỏ ngư dân thỉnh cầu.

"Cái này người liền đừng hỏi nữa." Mộc phụ hiển nhiên tại lảng tránh cái gì.

Mộc Dịch nhướng mày, âm thầm kỳ quái.

Đột nhiên, hần nghĩ tới điều gì, trong giây lát nhào vào phụ thân trong ngực.

Mộc phụ sững sờ, Mộc Dịch đã lại đứng dậy, lo lắng nói ra: "Cha một mực dấu ở trong ngực vòng ngọc đây? Mẹ lưu lại vậy đối với phi thúy vòng ngọc đây? Chẳng lẽ bị cha cầm lấy đi hối lộ Bình Hải tông chấp sự rồi hả?"

Mộc phụ không nói gì, lúc này trầm mặc chính là khẳng định trả lời.

"Đây chính là mẹ duy nhất lưu lại vật phẩm, không thể giao cho người khác!" Mộc Dịch khẩn trương, xúc động đã nghĩ chạy ra đi tìm Bình Hải tông chấp sự phải về vòng ngọc.

"Đứng lại!" Mộc phụ trầm giọng trách mắng, "Người cho rằng bằng chúng ta hai cha con, có thể từ Bình Hải tông nhân vật trong tay phải về vòng ngọc sao!"

"Người nếu như muốn quay về mẹ đồ vật, liền muốn hảo hảo nỗ lực tu luyện, các loại một ngày kia, người xa so với kia chấp sự cường đại hơn,

địa vị cao hơn lúc, không cần phân phó, hần sẽ đem vòng ngọc hoàn hảo không tổn hao gì chấp tay hoàn trả!"

Mộc Dịch lập tức sững sờ ở chỗ cũ, chính là vì khiến hần có cơ hội gia nhập Bình Hải tông, mới đã mất đi đây đối với vòng ngọc, hần nhất định phải bằng năng lực của mình, thu hồi đây đối với vòng ngọc!

Trong nháy mắt, Mộc Dịch trong lòng, lại có kiên cố hơn định, càng thêm cụ thể mục tiêu.

Mộc Dịch nắm thật chặt nắm đấm, dùng sức nói ra: "Cha, người đợi đây, luôn luôn một ngày, ta nhất định đem mẹ vòng ngọc trả lại trong tay người!"

Mộc phụ mong đợi nhẹ gật đầu, nói ra: "Nghỉ ngơi thật tốt, sáng mai, chúng ta liền đi Bình Hải tông."

Ngày thứ hai trời chưa sáng, Mộc gia phụ tử cùng Vương thợ rèn ba người, mượn một chiếc xe ngựa, hướng Trường Bình đại đảo một mặt cao vút trong mây quần phong trong chạy tới.

Ở trên xe ngựa, Mộc Dịch mới từ Vương thợ rèn trong miệng, đã được biết đến đệ tử ngoại môn nguyên do.

Nguyên lai, Vương thợ rèn sai người thăm dò được, những thứ này đến ứng với chọn đệ tử hài đồng ở bên trong, chỉ có cực ít thiên tài hài đồng, mới bị trực tiếp tiếp thu vì nội môn đệ tử, còn có một bộ phận tư chất còn nhưng, tu mạch thành công đấy, tức thì gặp ghi chép lại tên, tập trung đưa đến một chỗ, trở thành Bình Hải tông đệ tử ngoại môn. Còn lại tức thì trực tiếp đào thải, không đáng tiếp thu.

Mộc phụ đúng là tại Vương thợ rèn dưới sự trợ giúp, đã tìm được Bình Hải tông một gã họ gì chấp sự, lấy vậy đối với phi thúy vòng ngọc làm đại

giới, cầu được người này đem Mộc Dịch tên, cũng thêm vào đệ tử ngoại môn trong hàng ngũ.

Mộc Dịch trong lòng âm thầm lắc đầu, không thể tưởng được mình là thuộc về tư chất kém nhất đệ ba loại người, hợp thành vì đệ tử ngoại môn tư cách đều không có, còn cần phụ thân hồi lộ Bình Hải tông chấp sự, mới đổi được như vậy một lần cơ hội.

Xe ngựa trọn vẹn chạy được hơn nửa ngày, đến lúc xế chiều, mới đi đến được một mảnh liên tục núi non trùng điệp trước.

Mộc Dịch rồi xuống ngựa xe, ngẩng đầu liền chứng kiến một tòa cao lớn tuần tú ngọn núi, đem con đường phía trước đều ngăn trở, ngọn núi dưới chân, một tòa cao ngất thờ mạnh cửa đá sừng sững đứng vững, trên cửa đá viết ba cái mạnh mẽ hữu lực chữ cổ, nhưng Mộc Dịch một cái đều không nhận biết.

Bên ngoài cửa đá đứng đấy mấy tên người mặc đồng giáp thủ vệ, bên hông riêng phần mình vác lấy một thanh đại đao trường kiếm, thập phần uy vũ.

"Cái này chính là Bình Hải tông sơn môn sao?" Mộc Dịch thì thào nói ra, quả nhiên có chút khí phách.

Vương thợt rên đáp: "Nghe nói đây chỉ là sau để xây dựng bên ngoài sơn môn, chính thức bên trong sơn môn, thế nhưng là Tiên gia khí phách, so với nơi đây còn muốn đồ sộ hơn."

Từ khi Thiết Đản bị Bình Hải tông thu làm nội môn đệ tử về sau, Vương thợt rên lập tức đối Bình Hải tông lớn nhỏ sự vụ thập phần để tâm, nhiều mặt nghe ngóng xuống, đã thành nửa cái dẫn đường.

"Các vị đại nhân, chúng ta đến tiền đưa hài tử gia nhập Bình Hải tông ngoại môn." Vương thợt rên hướng vài tên thủ vệ chấp tay, thi cái lễ.

Cái này lẽ nghi, cũng là hẩn gần nhất mới học được.

"Tên gọi là gì ?" Một gã hơi lớn tuổi thủ vệ hướng Mộc Dịch miễn cưỡng mà hỏi.

"Mộc Dịch." Tuy rằng phụ thân đã chuẩn bị tốt rồi, nhưng Mộc Dịch vẫn còn có chút khấn trương.

"Vào đi thôi, giữa sườn núi đại điện có người mời đến người đấy." Người này thủ vệ rồi lại không có làm khó Mộc Dịch, thoải mái cho đi.

Mộc phụ cùng Vương thợ rèn cũng muốn đi theo đi vào, lại bị thủ vệ quát bảo ngừng lại, nói là không cho phép ngoại nhân tiến vào.

Hai người Mộc gia phụ tử, chỉ có thể ở sơn môn bên ngoài làm ngăn ngừa cáo biệt.

Cái này từ biệt, chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại.

"Cha, ta sẽ hảo hảo nỗ lực đấy." Mộc Dịch trịnh trọng cam kết.

Mộc phụ nhẹ gật đầu, suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Quá cực khổ mà nói, trở về Hàn Nha Đảo, trong nhà có người thích ăn nhất cá mảnh cháo."

Mộc Dịch "Hử" một tiếng, sau đó liền nhận lấy trong tay phụ thân bao phục, quay người đi tiến sơn môn.

Dọc theo thềm đá đường núi một hơi đi ra hơn trăm trượng, Mộc Dịch nhìn lại, dưới núi phụ thân vẫn như cũ tại hướng hẩn nhìn quanh.

"Không xông ra một phen tên tuổi, tuyệt không quay về Hàn Nha Đảo!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hẩn hướng phụ thân dùng sức phất phất tay, sau đó sải bước hướng trên núi bước đi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Mẫn Quân

Nhìn xem Mộc Dịch bóng lưng biến mất tại núi rừng thấp thoáng bên trong, một hồi lâu về sau, Mộc phụ mới than nhẹ một tiếng, cùng Vương thợ rèn cùng một chỗ đã đi ra chỗ này bên ngoài sơn môn.

Thủ vệ bên ngoài sơn môn, bắt đầu nghị luận lên, một tên trong đó trẻ tuổi thủ vệ có chút không hiểu hỏi: "La sư huynh, người như thế nào liền danh sách cũng không kiểm tra một chút, để lại cái đứa bé kia đi vào?"

Hơi lớn tuổi tên kia họ La thủ vệ nói ra: "Còn dùng nhìn sao, đứa nhỏ này tất cả mạch tu hành, đều có tiểu thành, nhất là trong đôi mắt hơi hơi hiện ra tử khí, Nhân mạch có tầng thứ tư tu vi. Đừng nói ở vào tuổi của hắn, chính là rất nhiều mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, cũng khó có thể đạt tới cảnh giới này. Tuổi còn nhỏ, thực có thể chịu được cực khổ!"

"Thật sự sao ? Đều nói La sư huynh nhãn lực kinh người, quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ là liếc mắt nhìn, có thể nhìn ra kinh mạch tu hành!"

"Đội người Nhân mạch tu luyện đến tầng thứ tám, cũng có thể như thế." La sư huynh thản nhiên nói, mặc dù cố hết sức che giấu, nhưng vẫn là có thể phát giác được trong đó một tia tự hào chi ý.

"Chỉ là nhất mạch tu đến tầng thứ tám, thì có ích lợi gì, còn không phải chỉ có thể làm đệ tử ngoại môn! Ài, chúng ta tiên căn vụng về người, nhất định phải mười hai mạch đều tu luyện tới cực cao cảnh giới, mới có thể hóa mục nát vì thần kỳ, trở thành một tên huyền sĩ! Mà cái kia chút ít nội môn đệ tử, chỉ là ý vào trời ban thật tốt tiên căn, không cần tu mạch, có thể trở

thành huyền sĩ, thật sự là không công bằng!" Lúc này một gã thanh niên thủ vệ một phen lời nói, rồi lại giội cho La sư huynh một đầu nước lạnh.

Nhiều người thủ vệ đều là đệ tử ngoại môn, lời nói này bao nhiêu đều xúc động bọn họ một ít tâm sự, lập tức đều yên lặng im lặng.

Mộc Dịch dọc theo đường núi, một đường liền chạy mang nhảy đi tới giữa sườn núi. Đường núi không ngắn còn có chút ít đột nhiên gấp, nhưng đối với thường xuyên leo lên Cô Chỉ Phong Mộc Dịch mà nói, giống vậy tiền đồ tươi sáng.

Giữa sườn núi nơi đây, tại xanh um tươi tốt rừng trúc thấp thoáng xuống, thậm chí có mấy hàng rậm rạp chằng chịt phòng ốc, Mộc Dịch liếc nhìn lại, thô sơ giản lược đoán chừng nên có mấy trăm lúc giữa nhiều.

Mộc Dịch nhút nhát e lệ tiêu sái vào vào đầu một gian có chút cao lớn nhà đá, chứng kiến một cái cơ bắp khoảng bốn mươi tuổi trung niên nhân chính lười biếng ngồi ở bên trong, làm phòng thu chi tiên sinh cách ăn mặc, trong tay bưng lấy một cái chén trà, hai phiết Hắc Tu theo khước miệng co quắp di chuyển, tựa hồ đang tại thích ý thưởng thức trà.

"Tên gọi là gì ?" Mộc Dịch còn không kịp mở miệng, trung niên nhân liền bay tới một câu.

"Mộc Dịch."

"Đi chữ Bính hai mươi hai số phòng bản thân tìm một chỗ nghỉ ngơi, ngày mai sáng sớm, sẽ phải tập hợp, bị các đại ngoại môn quản sự chọn lựa, quyết định các người có thể thành hay không vì bản tông đệ tử ngoại môn." Trung niên nhân bình thản vô vị nói một câu, sau đó đưa tay chặn lại, ý bảo Mộc Dịch ly khai.

"Cái gì ? Còn muốn tuyển chọn, không phải là đã trở thành ngoại môn đệ tử đâu?" Mộc Dịch trong lòng quỳnh lên mà hỏi.

Trung niên nhân hừ lạnh một tiếng, có chút không kiên nhẫn nói: "Đương nhiên không phải là, bốn môn đệ tử ngoại môn, cũng không được dễ dàng như vậy làm đấy! Không có để ý sự tình chọn trúng đấy, sẽ cấp cho một khoản đường hướng, đuổi đi rồi!"

Mộc Dịch trong lòng thầm giận, cái kia họ gì chấp sự thu cha mình hồi lộ, rõ ràng là nói có thể cho Mộc Dịch trở thành đệ tử ngoại môn đấy, nguyên lai lại còn có một tầng tuyển chọn, đây quả thực là lừa gạt.

Nhưng lúc này Mộc Dịch cũng không thể tránh được, hắn liền cái kia họ gì chấp sự đều tìm không thấy, huống hồ chuyện hồi lộ cũng không về vang, nói rõ lí lẽ cũng không có chỗ để đi.

Mộc Dịch từ nơi này gian nhà đá lui ra, từng gian phòng ở tìm được đến đây đi, không bao lâu về sau, tìm đến chữ Bính hai mươi hai số phòng.

Chỉ có bảy tám trượng lớn nhỏ nhà gỗ, lại có tám mười cái giường cửa hàng, đã có vài tên cùng Mộc Dịch tương tự thiếu niên ở ở bên trong.

"Ta là Triệu Lượng, hắn là Tiền Minh, hắn là Tôn Minh, người tên là gì?" Một tên thiếu niên chỉ vào vài tên cùng phòng, cười hì hì hướng Mộc Dịch hỏi.

"Mộc Dịch. Mộc trong mộc đầu." Mộc Dịch tìm được một trương vô chủ giường chiếu, đem bao phục thả trên giường, trùng trùng điệp điệp thở dài một hơi.

Trong phòng thiếu niên khác, đều là cười cười nói nói, lộ ra thập phần hưng phấn, chỉ có Mộc Dịch so sánh trầm mặc. Nội tâm của hắn mơ hồ có chút xấu hổ, tự mình nghĩ bằng khắc khổ nỗ lực gia nhập Bình Hải tông nhưng không được, cuối cùng còn muốn phụ thân dùng hồi lộ phương thức mới đạt được cơ hội này, mà những hài tử khác, hơn phân nửa là bằng chân thật bản lĩnh lại tới đây đấy.

Dù sao cũng là hài tử, Mộc Dịch rất nhanh đã bị thiếu niên khác đàm luận hấp dẫn, tạm thời quên hết trong lòng không vui.

"Cái gì ? Ưu tú đệ tử ngoại môn cũng có cơ hội gia nhập nội môn, trở thành huyền sĩ ?" Nghe được Triệu Lượng lời nói về sau, Mộc Dịch có chút kích động.

Triệu Lượng liền sinh ra ở Trường Bình đảo, đối Bình Hải tông sự tình, hiểu rõ khá nhiều.

Triệu Lượng nói ra: "Đúng vậy a, chúng ta Bình Hải tông đệ tử ngoại môn mấy nghìn, mỗi ba năm đều có khảo hạch, đem ưu tú nhất đệ tử ngoại môn, đặc biệt đưa vào nội môn tu luyện huyền pháp, cũng có cơ hội trở thành huyền sĩ tiên sư."

Tôn Minh lại nói: "Ta nhưng nghe nói cơ hội như vậy quá thấp, ta chỉ hy vọng có thể tại ngoại môn tu luyện vài năm, học được một thân bản lĩnh, có thể tại trên Trường Bình Đảo mưu một phần chuyện tốt, từ nay về sau an định lại."

Tiền Minh nhẹ gật đầu, hần và Tôn Minh ý tưởng tiếp cận.

Bình Hải tông chính là Thiên Đảo quốc danh khí thật lớn ba đại Huyền Tông bên trong, Bình Hải tông đệ tử ngoại môn, nếu là thật sự có thể học thành một chút bản lĩnh, đủ để tại các đại hòn đảo ở trong có chỗ đứng.

Mộc Dịch lúc ban đầu ý tưởng không phải là không như thế, nhưng nếu như Triệu Lượng lời nói không sai, hiển nhiên trở thành huyền sĩ mới là hần cao hơn mục tiêu.

"Ngày mai nhất định phải hảo hảo biểu hiện, tranh thủ lưu lại Bình Hải tông. Đệ tử ngoại môn thì như thế nào, cần cù bù kém cỏi, chỉ cần ta kiên trì không ngừng, tổng có cơ hội tiến vào nội môn!" Mấy ngày nay thất bại, ngược lại kích phát Mộc Dịch một cỗ sự dẻo dai.

"Ta cũng không tin, chăm chỉ người, thủy chung không chiếm được hồi báo!"

...

Ngày thứ hai sáng sớm, liền có một gã chấp sự lão đầu gõ nổi lên tiếng chuông buổi sáng, tiếng chuông quanh quần tại trong sơn cốc, quanh quần không dứt, nhưng truyền hơn mười dặm.

Nghे được tiếng chuông về sau, tất cả trong phòng hài đồng lập tức đứng dậy, muốn đi trên quảng trường tập trung, chờ đợi Bình Hải tông các đại ngoại môn quản sự chọn lựa.

"Mộc Dịch đâu?" Lúc này Triệu Lượng các loại mới phát hiện, Mộc Dịch đã không trong phòng, trên giường chỉ để lại cái kia chứa vài cái tấm rửa xiêm y bao phục.

Triệu Lượng đi ra ngoài hô lớn vài tiếng Mộc Dịch tên, không có trả lời.

"Đi nhanh đi, tập hợp đã muộn cũng không hay." Tôn Minh khuyên nhủ, mấy người liền cùng nhau vội vã hướng quảng trường chạy tới.

Mấy người tới quảng trường, có không ít thiếu niên đã đến, một người trong đó còn xa xa hướng bọn hắn phất tay, đúng là Mộc Dịch.

"Người khi nào đi ra ngoài đấy, chúng ta như thế nào cũng không biết?" Triệu Lượng tò mò hỏi.

Mộc Dịch cười nói: "Ta là canh bốn thời gian đi ra ngoài đấy, các người đang ngủ hương vị ngọt ngào, đương nhiên sẽ không phát hiện. Rạng sáng lúc Thanh Huyền chi khí giờ lên, thế nhưng là luyện công tu mạch thời cơ tốt, ngọn núi này trên đỉnh, thiên địa khí tức thực tế tốt, đặc biệt thích hợp tu luyện."

Nguyên lai Mộc Dịch giống như thường ngày, trời chưa sáng liền đi trên đỉnh núi tu luyện. Hơn nữa hẳn phát hiện, chỗ này đỉnh núi khí tức, rõ ràng so với Cô Chỉ Phong đối tốt hơn rất nhiều, tu luyện một cái buổi sáng hiệu quả, vậy mà hết sức rõ ràng, trọn vẹn chống đỡ lên tại Cô Chỉ Phong ba bốn ngày thành quả.

Mộc Dịch đã từng nghe nói qua, bất đồng địa phương, thiên địa Huyền khí có mạnh có yếu, có chỗ bất đồng, nơi đây bất quá là Bình Hải tông út mãi bên ngoài một cái ngọn núi, dĩ nhiên cũng làm như thế không tầm thường, không biết Bình Hải tông nội môn ngọn núi, sẽ là loại tình hình nào.

"Liền người một người đi đỉnh núi tu luyện sao ? Trời cũng không có sáng, không sợ hãi sao ?" Tôn Minh có chút kinh ngạc nói.

"Nam tử hán đại trượng phu, sợ cái gì!" Mộc Dịch vỗ ngực nói ra: "Rồi hãy nói, cũng không dừng lại một mình ta, nơi này có rất nhiều người, đều là buổi sáng đi đỉnh núi tu luyện, mặt trời mọc về sau, mới về tới đây tiếp tục rèn luyện quyền cước đấy."

Triệu Lượng hơi có vẻ vẻ xấu hổ, thầm nghĩ: "Ta cho là mình đã rất dụng công rồi. Không thể tưởng được so với chính mình dụng công có khối người, xem ra nếu muốn ở đệ tử ngoại môn trong trở hết tài năng, cũng không phải là kiện chuyện dễ dàng."

Hài đồng liền tiếp đi đến trên quảng trường, chừng hai ba nghìn người, đều là hài tử, líu ríu nghị luận liên tục, trên quảng trường lập tức thập phần huyên náo.

Một gã dung mạo héo rũ, vẻ mặt tràn đầy nếp nhăn chấp sự lão đầu ho một tiếng, sau đó lớn tiếng nói: "Yên lặng một chút!"

Thanh âm này rõ ràng xuyên thấu quảng trường, lập tức khiến tình cảnh an tĩnh lại.

"Người này Khẩu mạch không tầm thường!" Mộc Dịch âm thầm khâm phục.

"Đây là Hà chấp sự." Triệu Lượng nhỏ giọng nói, "Nghe nói hắc đã tại bốn môn ngậy người mấy chục năm, là một cái có lai lịch chấp sự."

Mộc Dịch trong lòng rung mình: "Nguyên lai hắc chính là Hà chấp sự!"

Mẫu thân di vật, vậy đối với phi thúy vòng ngọc, có lẽ ngay tại trong tay người này đi.

Mộc Dịch âm thầm đem Hà lão đầu dung mạo ghi ở trong lòng, luôn luôn một ngày, hắc muốn bằng bản lĩnh của mình, đem vậy đối với vòng ngọc chuộc đồ.

Hà lão đầu cao giọng nói ra: "Tất cả mọi người đứng vững đội, chia làm mười hai nhóm, nhiều người ngoại môn quản sự lập tức sẽ phải đến rồi! Không tuân thủ quy tắc người, là muốn bị trục xuất bốn tông đấy."

Bọn con nít nghe vậy, lập tức nhu thuận sắp xếp lên đội, không dám lớn hơn nữa âm thanh ồn ào.

Thì cứ như vậy đợi đã lâu, thủy chung không thấy "Quản sự" thân ảnh, đừng nói là hài đồng, đã liền Hà lão đầu cũng có chút không kiên nhẫn được nữa, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn lên trời, nhìn xem là giờ nào.

Mãi cho đến gần giữa trưa, mới bắt đầu có một đồng một bộ áo trắng "Quản sự" đi tới nơi này.

Hà lão đầu lập tức quét qua trên mặt không vui, vẻ mặt tràn đầy tươi cười đón chào.

Luận tông môn địa vị, quản sự có thể so sánh chấp sự cao hơn nhất giai. Hơn nữa quản sự đều là tất cả Đại đường chủ thân tín nội môn đệ tử, chấp

sự chỉ là một ít lai lịch tương đối cao đệ tử ngoại môn, trong ngoài có khác, vô luận như thế nào, Hà lão đầu cũng không dám đắc tội những thứ này áo trắng quản sự.

"Ồ!" Mộc Dịch một tiếng thở nhẹ, hẳn chú ý tới, một tên trong đó tuần tú phi phạm, phong độ nhẹ nhàng áo trắng thanh niên, đúng là hẳn tại xích triều hải bá kiến "Tiên sư họ Mẫn" .

Có thể thấy được người này địa vị không tầm thường, chẳng những là Bình Hải tông nội môn đệ tử, còn là một gã quản sự.

Những thứ này quản sự, niên kỷ đều không quá lớn, đều là hai ba mươi tuổi bộ dạng, bọn hắn cái kia tiêu chí lấy nội môn đệ tử thân phận một bộ áo trắng, khiến trên quảng trường hải đồng hâm mộ muôn phần.

"Còn có một chút Phân đường quản sự chưa tới, tới trước trước chọn. Mẫn quản sự, mời bắt đầu đi." Hà lão đầu tất cung tất kính hướng họ Mẫn thanh niên nói ra.

Họ Mẫn thanh niên cười nói: "Đừng vội, lại chờ một lát đi. Nếu là ta các loại đem tốt hạt giống đều chọn rồi đi, đối với mặt khác Phân đường, không khỏi có chút bất công."

"Sớm nghe nói về đại danh của Mẫn Quân Tử, quả nhiên là người khiêm tốn làn gió, lão hủ bội phục." Hà lão đầu thừa cơ a dua vài câu.

"Hừ!" Một gã khác áo trắng quản sự cười lạnh một tiếng, nói ra: "Nếu như Mẫn quân tử khiêm nhượng, tại hạ liền không khách khí đi đầu chọn lựa ngoại môn đệ tử!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Trúng Cử

Một gã khác áo trắng quần sù rồi lại cười nói: "Hồ sư huynh muốn tìm liên chọn đi. Lúc này đây tông môn mở rộng ra gác cổng, hơi chút đỡ một ít hạt giống, cũng đã toàn bộ chọn vào nội môn. Những thứ này đệ tử ngoại môn tư chất thấp kém, ở đâu đáng giá chọn kỹ lựa khéo! Nếu không còn lại tất cả nhà quản sự, cũng sẽ không đến trễ như vậy."

Người này áo trắng quần chuyện, liền trực tiếp truyền vào bọn con nít trong tai, cái kia miệt thị giọng điệu, lập tức khơi dậy không ít hài đồng tức giận trong lòng, nhưng cũng không có người dám phát tác.

Mẫn Quân Tử tức thì nghiêm mặt nói ra: "Hoa sư đệ lời ấy sai rồi! Ngoại môn bên trong, cũng có nổi tiếng người, nhưng đề bạt đi vào cửa, thậm chí đi về hướng tiên lộ! Bốn tông khai tông ba đại tổ sư ở bên trong, thì có một vị từng là đệ tử ngoại môn xuất thân."

Đối phương đem khai tông tổ sư đều chuyển đi ra, quản sự họ Hoa tự nhiên không dám nhiều lời, nhàn nhạt đồng ý.

Mộc Dịch lập tức đối cái này Mẫn Quân Tử tăng thêm vài phần hảo cảm, không chỉ có là hân, trên trận nhiều người đệ tử ngoại môn hài đồng, đều đối lần này dốc lòng lời nói, cảm thấy hết sức vui mừng.

Triệu Lượng cũng nhẹ nói nói: "Chắc chắc, không hổ là quân tử phong thái! Vị này Mẫn sư huynh, phải là nội môn đệ tử một đời tuổi trẻ trong người nổi bật!"

"Như vậy đi, " Mẫn Quân Tử cao giọng nói ra, "Chúng ta vì các đại phân đường chọn lựa đệ tử ngoại môn, cũng cần song phương người tình ta

nguyện, không bằng liền xem trước một chút những thứ này hậu tuyển đệ tử ý tứ."

"Nhưng những thứ này đều là chút ít mùi hôi sữa làm hài tử, chỉ sợ khó có thể làm ra sáng suốt lựa chọn." Hà lão đầu lông mày hơi nhăn, những thứ này hậu tuyển trong hàng đệ tử, lớn nhất cũng không đến mười bốn tuổi, nhỏ nhất bất mãn mười tuổi.

Mãn Quân Tử còn nói thêm: "Mặc dù là hài tử, cũng có quyền lợi biểu đạt ý nguyện của mình. Hơn nữa, ý nguyện của bọn hắn cũng chỉ là làm làm một cái tham khảo, có hay không thích hợp các đại phân đường, còn có các vị quản sự sư huynh đệ trấn giữ chọn lựa."

Họ Hồ quản sự hơi có chút không kiên nhẫn nói: "Cũng được, mặc kệ phương án gì, nhờ ta các loại nhanh chọn là được, chúng ta còn muốn kịp thời trở về phục mệnh."

Họ Hồ tu sĩ nói xong, liền đối với lấy một bọn con nít cao giọng nói ra: "Ta chính là Liệt Hỏa Đường quản sự, Liệt Hỏa Đường chính là bốn tông tinh tu Hỏa hệ pháp thuật phân chia nhà, hôm nay muốn thu đệ tử ngoại môn một trăm tên, nguyện ý gia nhập Liệt Hỏa Đường đấy, liền tới nơi này đứng vững."

Họ Hồ quản sự nói xong chỉ chỉ trước người đất trống, lập tức, liền có không ít hài đồng chen chúc tới chen lấn khi hắn trước người đất trống chỗ, tối thiểu có mấy trăm.

Còn có chút hài đồng, cũng là rục rịch, nhưng nghe nói Liệt Hỏa Đường chỉ lấy một trăm tên đệ tử ngoại môn, chỉ sợ mình không thể trúng cử; hơn nữa cũng muốn nhìn một chút, còn có nào mặt khác đối đối với chính mình khẩu vị phân đường.

Mộc Dịch cũng không có di động thân hình, không phải là bởi vì hắn đối Hỏa hệ pháp thuật không có hứng thú, mà là hắn đã âm thầm "Lòng có lựa

chọn" .

Có khác một gã quân sự, đến từ Huyền Phong Đường, cũng lập tức noi theo họ Hồ quân sự, công bố tuyển nhận đệ tử ngoại môn tám mươi tên, cũng có hơn hai trăm tên thiếu niên tranh nhau về phía trước.

Mẫn Quân Tử cũng vào lúc này mỉm cười nói: "Ta là Thiện Dực Đường quân sự, thượng thiện nhược thủy, bốn đường ngoại trừ nghiên cứu Thủy thuộc tính pháp thuật bên ngoài, còn nhiều lần ra tinh thông dược thuật kỳ tài, hôm nay muốn vờ thu đệ tử ngoại môn sáu mươi tên, nếu có tư chất thật tốt người, cũng sẽ thích hợp gia tăng số lượng."

Mẫn Quân Tử vừa nói xong, Triệu Lượng cũng đã từ trong đám người liền xông ra ngoài, muốn xếp hạng tại Mẫn Quân Tử trước mặt, gia nhập Thiện Dực Đường.

Mộc Dịch hơi sững sờ, lập tức cũng cùng đi theo ra đội ngũ, hẳn từ từ tại xích triều hải trên bãi kiến cái này Mẫn Quân Tử, một mực xem đối phương vì Tiên nhân giống như tồn tại, hôm nay có cơ hội gia nhập đối phương chỗ Thiện Dực Đường, có thể nào bỏ qua!

Đối Mẫn Quân Tử có hảo cảm hài đồng, cũng không dừng lại Mộc Dịch cùng Triệu Lượng hai người, trong chốc lát, thì có sáu bảy trăm tên thiếu niên xếp hạng Mẫn Quân Tử trước mặt, số lượng so với Liệt Hỏa Đường còn nhiều.

Nhiều như vậy thiếu niên muốn gia nhập Thiện Dực Đường, mà Mẫn Quân Tử chỉ cần sáu mươi người, vào vậy tỉ lệ không đến một phần mười, Mộc Dịch trong lòng lập tức có chút bàng hoàng đứng lên.

Còn lại quân sự thấy thế, vội vàng riêng phần mình tuyên bố đứng lên, trên trận hài đồng, nhao nhao đứng ở có hứng thú phân đường quân sự trước, chờ đợi chọn lựa.

Mẫn Quân Tử mặt mỉm cười phân phó trước mặt các thiếu niên đứng thành chinh tề đội ngũ, sau đó từ bọn hắc trước người đi qua, một hơi đánh giá.

Ngẫu nhiên, hắc gặp hỏi thăm một tên thiếu niên một câu hai câu, đối phương sau khi trả lời, hắc cũng chỉ là khẽ gật đầu, cũng không biểu lộ thái độ.

Không bao lâu, hắc đi tới Mộc Dịch trước người, cũng hơi sững sờ, hiển nhiên hắc cũng nhận ra Mộc Dịch.

"Người tên là gì ?" Mẫn Quân Tử chứa cười hỏi.

"Ta gọi Mộc Dịch, Mộc Đầu bình dị." Mộc Dịch khẩn trương ngoài, liền lời nói cũng nói sai, vội vàng sửa chữa một câu "Là Mộc trong mộc đầu", nhưng trong lòng không khỏi lại lo sợ bất an.

"Ta và người ngược lại là hữu duyên." Mẫn Quân Tử lơ đãng nói, hắc một lần nữa đánh giá Mộc Dịch liếc.

Mộc Dịch chú ý tới, Mẫn Quân Tử trong mắt, tựa hồ có nhàn nhạt ánh sáng màu lam hiển hiện, nhưng lại lóe lên rồi biến mất.

"Kinh mạch của người tu hành không sai, hắc là cái hài tử có thể chịu đựng cực khổ!" Mẫn Quân Tử khen, "Người lớn bao nhiêu ?"

"Còn có ba tháng liền đầy mười hai tuổi." Mộc Dịch nói rõ nói.

Mẫn Quân Tử lại gật đầu một cái, sau đó tránh ra, tiếp tục dò xét còn lại thiếu niên.

Mộc Dịch trong lòng, lập tức bắt đầu thấp thỏm không yên, không biết câu trả lời của mình, có hay không làm cho đối phương thoả mãn.

Hơn nửa canh giờ về sau, Mẫn Quân Tử đã tại nhiều người thiếu niên trong rồi đi một vòng, sau đó liền tuyên bố trúng cử Thiện Dục Đường đệ tử ngoại môn.

"Diệp Minh Thiên, Đoạn Hách, Hứa Điền. . ."

Từng cái một tên từ Mẫn Quân Tử trong miệng đọc lên, trí nhớ của hắn vô cùng tốt, vừa rồi hỏi qua tên, một cái cũng không có nhớ lầm.

". . . Triệu Lượng, Mộc Dịch, Trang Nguyên. . ."

Mộc Dịch nghe được bản thân tên thời điểm, mở cờ trong bụng, kích động muôn phần, những ngày qua liên tục bị đả kích, lúc này mới rốt cuộc thở dài một hơi.

"Kinh mạch tu luyện không tệ, có thể chịu được cực khổ!" Đây là Mẫn Quân Tử đối với chính mình đánh giá, Mộc Dịch cảm thấy, chính mình chút ít năm mưa gió không thay đổi cần tu khổ luyện, rốt cuộc đã có hồi báo!

Phần này kích động, khiến hắn khóe mắt lại kim lòng không được chảy ra một giọt nước mắt, nhưng rất nhanh đã bị hắn xóa đi.

"Ha ha, Mộc Dịch, chúng ta đều trúng tuyển, về sau chúng ta chính là sư huynh đệ rồi!" Triệu Lượng xoay người lại hướng Mộc Dịch cao hứng nói.

"Đúng a, sư huynh đệ!" Đơn giản mấy chữ, lại làm cho Mộc Dịch trong lòng ấm áp, đối cái kia Mẫn Quân Tử, lại thêm vài phần cảm kích.

Từng cái một thiếu niên bị chọn lựa vào các đại phân trong nội đường, có chút tạm thời không thể trúng cử thiếu niên, vẫn là có hi vọng, bởi vì còn có một chút quản sự chưa tới, bọn hắn còn có gia nhập mặt khác phân đường cơ hội.

Nếu như không có một cái phân đường nguyên ý tiếp thu bọn hãn vì đệ tử ngoại môn, như vậy bọn hãn sẽ bị phân phối đến Ngoại Sự Đường, làm một ít hăng ngày việc vất vả, tuy có nhất định được thù lao, nhưng rất khó có cơ hội học được bản lĩnh.

Nếu như không muốn đi Ngoại Sự Đường, cũng chỉ có thể nhận lấy một khoản phân phát phí, ly khai Bình Hải tông.

May mắn chính là, Mộc Dịch không cần lại lo lắng điểm này.

Mấy canh giờ về sau, hãn và Triệu Lượng các loại một đám mới trúng cử Thiện Dực Đường đệ tử ngoại môn, theo Mẫn Quân Tử đi tới Thiện Dực Đường đệ tử ngoại môn chỗ ngọn núi —— Linh Thảo Phong.

Nơi đây đã có không ít Thiện Dực Đường đệ tử ngoại môn, nhưng Mộc Dịch đám người gia nhập, không thể nghi ngờ là tăng thêm một lớn cổ mới mẻ huyết dịch.

Nghe nói, luôn luôn bảo thủ Bình Hải tông, lần này tuyển nhận đệ tử quy mô rồi lại thật lớn, khiến trong môn đệ tử số lượng, hầu như trực tiếp lật ra một phen.

Mẫn Quân Tử nghiêm túc khai báo một ít Bình Hải tông môn quy cùng Thiện Dực Đường cùng đệ tử ngoại môn có lẽ tuân thủ điều luật, cũng không nhiều lắm, nhưng yêu cầu rồi lại cực nghiêm.

Đệ tử ngoại môn, không chỉ có không thể tự tiện xông vào Bình Hải tông trọng yếu nhất nội môn khu vực, mặc dù là tại Bình Hải tông bên ngoài, cũng không thể tùy ý đi đi lại lại, bình thường chỉ có thể ở tương ứng phân đường phạm vi quản hạt bên trong hoạt động.

Một khi trái với môn quy, nhẹ thì làm ra tương ứng xử phạt, nặng thì trực tiếp khai trừ ra Bình Hải tông, thậm chí còn chịu lấy đến huỷ bỏ kinh mạch các loại nghiêm khắc biện pháp.

Bất quá Mộc Dịch các loại thiếu niên, chưa kịp gia nhập Thiện Dược Đường, chính thức trở thành Bình Hải tông đệ tử ngoại môn mà hưng phấn, đối với mấy cái này nghiêm khắc điều luật cũng không quá để ở trong lòng. Môn quy mặc dù nghiêm, chỉ cần mình tuân thủ nghiêm ngặt quy củ, cũng sẽ không sợ.

Mẫn Quân Tử phát biểu một phen về sau, còn cố ý nói rõ bốn đường đường chủ, cũng chính là trong nội đường tất cả đệ tử sư phụ sẽ không lâu sau tới chỗ này, tự mình truyền công chỉ đạo.

Cái này sau đó, Mẫn Quân Tử rời đi rồi Linh Thảo Phong, tựa hồ muốn vội vàng trở về phục mệnh.

Đồng thời, cũng có một chút lai lịch tương đối cao, đã có "Chấp sự" thân phận Thiện Dược Đường đệ tử ngoại môn, lấy ra một ít thống nhất kiểu dáng trường bào màu xám, chia chúng đệ tử mỗi người hai kiện.

Những thứ này trường bào màu xám, chỗ ngực có thêu tắc hơn lớn nhỏ "Bình Hải" hai chữ, đúng là Bình Hải tông đệ tử ngoại môn tiêu chí.

Mọi người chiếu theo nhập môn trước sau cùng với tuổi lớn nhỏ, giữa lẫn nhau lẫn nhau xưng là sư huynh đệ.

Mộc Dịch còn gặp được vài tên sư tỷ sư muội, có chút kinh ngạc.

Tu mạch loại khổ này sự tình, liền người nhà nghèo nam hài tử cũng khó khăn lấy kiên trì xuống, không thể tưởng được rõ ràng còn có nữ hài tử có can đảm nếm thử.

Linh Thảo Phong giữa sườn núi lên, có một loạt rõ ràng cho thấy mới tu kiến không lâu nhà gỗ, đúng là Mộc Dịch những thứ này đệ tử ngoại môn chỗ ở, hai người cùng ở một gian không lớn nhà gỗ, Triệu Lượng chủ động yêu cầu cùng Mộc Dịch phân đã đến một gian, Mộc Dịch tự nhiên cũng không có ý kiến.

Thì cứ như vậy, Mộc Dịch các loại ngay tại Linh Thảo Phong trên an định lại, bọn hắc ngoại trừ mỗi ngày muốn nghe từ chấp sự sư huynh phân phó, làm một ít đủ khả năng hằng ngày việc vật vãnh bên ngoài, phần lớn thời giờ đều là không có việc gì, nhưng cũng chỉ có thể tại linh thảo này ngọn núi phạm vi hơn mười dặm bên trong hoạt động.

Mộc Dịch cũng không cảm thấy nhàm chán, nơi đây thiên địa khí tức, hiển nhiên cực kỳ không tầm thường, hắc vẫn đang kiên trì mỗi ngày cần tu khổ luyện, chỉ cần có thời gian, liền tồn tại tu luyện kinh mạch trên.

Cuộc sống như vậy thập phần thích hợp Mộc Dịch, tiếc nuối duy nhất, chính là tạm thời không cách nào cùng phụ thân bắt được liên lạc, nói cho hắc biết bản thân tình hình gần đây.

Ngược lại là Triệu Lượng, tựa hồ tâm ngứa khó nhịn, cả ngày suy nghĩ như thế nào đi Linh Thảo Phong bên ngoài chu du.

"Mộc sư huynh, ta hôm nay nghe được một tin tức." Một ngày này chìm vào giấc ngủ trước, Triệu Lượng bỗng nhiên hướng Mộc Dịch nói ra, ngữ khí thần bí.

"Chuyện gì?" Mộc Dịch tò mò hỏi, Triệu Lượng lấy được tin tức, dù sao vẫn là so với hắc kịp thời hơn.

Triệu Lượng nhỏ giọng nói ra: "Mạc sư huynh Mạc chấp sự, nói hắc đã từng đi theo bốn đường nội môn sư huynh tiến vào qua bên trong sơn môn, trên đường trong lúc vô tình thấy có người thừa lúc tiên hắc, tại ngọn núi lúc giữa phi hành xuyên thẳng qua, tốc độ so với ưng còn nhanh!"

"Chậc chậc, bay trên trời đến bay đi, nên là như thế nào tư vị!" Mộc Dịch cảm thán nói.

Hai người đắm chìm ở trong tưởng tượng, rất nhanh liền chìm vào mộng đẹp.

Bọn hắn thật không ngờ, không bao lâu về sau, bọn hắn liền tận mắt nhìn thấy một màn này.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Sư Phụ

Mẫn Quân Tử trước khi đi từng nói, sư phụ của bọn hắn —— Thiện Dược Đường đường chủ gặp không lâu sau đích thân tới Linh Thảo Phong, chỉ điểm những thứ này đệ tử ngoại môn tu luyện.

Mộc Dịch đám người một mực ở chờ đợi ngày này, không nghĩ tới chờ một chút chính là hơn nửa năm.

Một ngày này, Mộc Dịch các loại đệ tử ngoại môn, đang tại mấy gã chấp sự sư huynh suất lĩnh xuống, đi vào ngọn núi mặt phía nam một khối dược viên trong thanh trừ cỏ dại.

Sống không coi là nhiều, đối với mười mấy tên đệ tử ngoại môn mà nói, chỉ là nửa canh giờ liền hoàn thành. Cái này sau đó, có chút đệ tử vây quanh lại lịch so sánh lão mấy gã chấp sự, quần của bọn hắn giảng giải một ít tin đồn thú vị dày sự tình.

Cái kia chút ít tiên pháp, cái kia chút ít truyền kỳ, đối với những thứ này thiếu niên mà nói, tựa hồ vĩnh viễn cũng nghe chưa đủ.

Cũng có một chút đệ tử tức thì yên lặng ngồi ở một bên, còn có một chút ảnh hình người Mộc Dịch giống nhau, tìm trống trải địa phương, tiếp tục luyện công.

Dược viên bên trong thảo mộc khí tức dày đặc, thích hợp tu luyện Phế mạch, Mộc Dịch làm đủ chín lần một trăm lẻ tám cái thổ nạp chu kỳ về sau, sau đó bắt đầu hoạt động thủ túc nhị mạch.

Nhất quyền nhất cước, vù vù có tiếng! Cái này hơn nửa năm, Mộc Dịch thủ túc nhị mạch tu luyện không có rơi xuống, ngũ quan năm mạch cùng ngũ tạng năm mạch còn đều đã có một ít tăng lên.

Nhất là khó khăn nhất tu luyện Tâm mạch, tựa hồ gần nhất cũng có một chút đột phá, khiến hần cảm giác được bản thân tâm trí thanh minh, trí nhớ cũng càng ngày càng tốt, không biết là dần dần lớn lên nguyên nhân, còn là Tâm mạch tu luyện sau ích lợi.

Mộc Dịch chính luyện công lúc giữa, đột nhiên nghe được Triệu Lượng hô to một tiếng: "Mau nhìn, bên kia có người ở bay!"

Mộc Dịch cả kinh, thuận theo Triệu Lượng chỉ phương hướng nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy phía đông có một đạo màu lam hào quang đang tại phá không phi hành, hào quang bên trong, tựa hồ mơ hồ có bóng người.

"Thật sự có người đang bay!"

Mộc Dịch kinh hô một tiếng, hần tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ xuống, trong đôi mắt nhàn nhạt ánh sáng tím lóe lên, thấy rõ đích xác là có một bọc lấy ánh sáng màu lam bóng người, chính hướng ngọn núi này bay tới.

"Là sư phụ!" Một gã họ Khuất chấp sự thần sắc biến đổi hô, "Nhanh, đều đứng vững chờ đợi sư phụ răn dạy!"

Mộc Dịch đám người vội vàng dựa theo chấp sự sư huynh phân phó, tại trống trải chỗ xếp đặt lên đội ngũ chỉnh tề.

Đạo nhân ảnh kia cũng đã tới gần, chính là một gã lam y lão giả, đạp trên một đoàn đám mây nước màu xanh lam mà bay, trong chốc lát liền xuất hiện ở đỉnh đầu mọi người phía trên.

Lão giả một phất ống tay áo, cái kia đoàn màu lam mây mưa liền trong lúc đó hóa thành một mảnh hơi nước, tán loạn tại trên bầu trời, lão giả thân hình, cũng chậm rãi đáp xuống mọi người trước người.

"Đệ tử tham kiến sư phụ!" Lai lịch già nhất chấp sự đầu lĩnh thăm viếng nói.

"Đệ tử tham kiến sư phụ!" Mộc Dịch các loại đệ tử cũng lập tức khom người thăm viếng, mặc dù trong lòng hiếu kỳ, cũng không dám ngẩng đầu lên.

"Hử, các người đều ở đây trong, vậy liền vừa vắn." Lão giả thản nhiên nói.

Nghe đến lão giả thanh âm, Mộc Dịch trong giây lát trong lòng rung mình, nhin không được thoáng xoay đầu lại, dùng khước mắt quét nhìn, nhìn thoáng qua lão giả.

Chỉ nhìn thoáng qua, Mộc Dịch liền thân thể khẽ run lên.

Người này lão giả —— Thiện Dực Đường đường chủ, hãn lúc này sư phụ, đúng là lúc trước kiểm tra hãn tiên căn tư chất, cũng phán định hãn "Không hợp cách" cái vị kia tiên sư!

Mộc Dịch trong lòng, lập tức cuộn cuộn mãnh liệt, trăm vị hỗn hợp, trong lúc mơ hồ, lại có chút ít dự cảm bất hảo.

"Làm sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, Thiện Dực Đường đường chủ, các người đều là bốn tông đệ tử ngoại môn, cũng là làm sư phụ trên danh nghĩa đệ tử." Lão giả cao giọng nói ra, "Các người mặc dù không phải là nội môn trong đệ tử chính thức, nhưng lão phu đối với mỗi một gã đệ tử đều là đối xử như nhau. Chỉ cần các người một ngày kia, có thể lĩnh ngộ huyền pháp chân lý, cũng có thể đi vào nội môn, trở thành làm sư phụ đệ tử chính thức."

"Bọn người không thể trực tiếp trúng cử vì nội môn đệ tử, bình thường đều là tại tiên căn tư chất trên có chỗ khiếm khuyết, nhưng cũng không có nghĩa là từ nay về sau liền không có cơ hội tu tập pháp thuật, bước vào tiên đồ!"

"Kỳ thật thiên hạ chỗ có sinh linh, đều có tiên lộ, đều có tiên căn, chỉ là mạnh yếu có khác. Tiên căn nổi bật người, lại càng dễ dẫn động thiên địa khí tức, lại càng dễ tu luyện tiên thuật. Tiên căn kém cỏi người, cũng có cơ hội thông qua hậu thiên nỗ lực, tẩy tủy dịch cân, cải thiện thể chất."

"Loại này tẩy tủy dịch cân phương pháp, truyền lưu sâu rộng, kỳ thật chính là tu mạch. Lúc các người đem thập nhị chính kinh muốn tu luyện đến tương đối cao cấp độ về sau, liền có thể đột phá bản thân hạn chế tiên căn thấp kém, dẫn động thiên địa Huyền khí tồn tại ở thể nội, tiến tới tu luyện Huyền thuật, trở thành huyền sĩ."

"Tu mạch chính là nghịch thiên cải mệnh tiến hành, cần phải có vượt qua thường nhân nghị lực, thừa nhận vượt qua thường nhân khổ sở, nếu không khó có thể đạt tới tầng thứ cao cấp."

"Tu mạch thành công về sau, mặc dù còn là khó có thể trở thành huyền sĩ, vẫn như cũ có thể cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ, đối với người các loại cũng là rất có ích lợi."

"Đương nhiên, đối với cũng không muốn đi hướng huyền sĩ đường, chỉ là muốn tu được thành thạo một nghề người, cũng có thể chuyên tu nhất mạch, như vậy lại càng dễ tại một loại mạch trên đạt tới tương đối cao cảnh giới. Nhất mạch tu thành, cũng đủ để thụ dùng một đời."

"Cổ ngữ có nói: Sư phụ lĩnh vào cửa, học nghệ tại cá nhân. Sau này đường làm như thế nào đi, tùy chính các người quyết định!"

Nói đến đây về sau, Tiểu lão ngừng lại một chút, đột nhiên đưa tay hư bổ, chỉ thấy một mảnh ráng mây hoa mỹ màu xanh từ bàn tay kia chém ra,

ở giữa không trung hóa thành một chuỗi trường đao xanh thẫm như nước, ước chừng hơn một trượng lớn nhỏ.

"Ngưng Thủy Thành Đao!" Triệu Lượng nhỏ giọng thì thầm một câu, hưng phấn hai mắt gần muốn phun.

Theo Tiểu lão vung tay lên, nước đao chợt chém xuống, thoáng cái đem ngoài mấy trượng một tảng đá lớn vừa bổ vì hai, lộ ra một mặt bóng loáng chính tề thạch bích!

Kiến thức đến sống sờ sờ pháp thuật, Mộc Dịch bọn người là rất là rung động, liếc không nháy mắt.

Tiểu lão lại là vận chuyển công pháp, năm ngón tay hư nắm, giường cao hư nắm, lập tức giữa không trung ngưng tụ ra vô số thật nhỏ giọt mưa.

"Tụ Khí Hóa Vũ!" Một gã chấp sự đệ tử nhận ra chiêu này pháp thuật, Tụ Khí Hóa Vũ chính là sơ cấp nhất Thủy thuộc tính pháp thuật, nội môn đệ tử trải qua một đoạn thời gian tu luyện về sau, đều có thể thi triển đi ra. Bất quá nhưng không có Tiểu lão sử dụng lúc như vậy thuần thực không tỳ vết, phát tay mặc dù đến.

Sau đó một màn, càng làm cho người chấn động!

Những thứ này hạt mưa, tại Tiểu lão dưới sự thao túng, không ngừng đụng chạm lấy thạch bích, vậy mà tại trên thạch bích lưu lại một đạo con đường hoặc dài hoặc ngắn, hoặc sâu hoặc cạn vũng hồ. Những thứ này vũng hồ liền cùng một chỗ, dĩ nhiên là vô số rậm rạp chằng chịt văn tự.

Tiểu lão nói ra: "Nơi này có một bộ tu luyện thập nhị chính kinh bách luyện kinh mạch khẩu quyết, cùng với Nhược Thủy bí quyết —— sơ cấp nhất Thủy thuộc tính huyền môn công pháp nhập môn khẩu quyết, làm sư phụ hôm nay liền truyền thụ cho các người."

"Cách mỗi ba tháng, làm sư phụ sẽ gặp phái một gã nội môn đệ tử tới đây, chỉ điểm công pháp của các người tu hành. Nhìn qua bọn người rất tu luyện, tuân thủ nghiêm ngặt môn quy, không muốn hư mất ta thanh danh Thiện Được Đường!"

Tiểu lão trên tay động tác cực nhanh, một phen nói cho hết lời về sau, đã dùng nước nhỏ tại trên thạch bích đánh ra hơn ngàn chữ khẩu quyết, vì vậy liền thu hồi công pháp, nghiêm mặt nói ra:

"Những công pháp này khẩu quyết, không thể truyền ra bên ngoài, người vi phạm toái kinh mạch, phế Pháp lực! Thạch bích một ngày sau liền sẽ tự động tan vỡ bị phá huỷ, bọn người rất nhớ kỹ!"

"Vâng!" Chúng đệ tử đại hỉ, chỉ chờ sư phụ một tiếng phân phó, sẽ phải vây lại xuống hoặc lưu vào trí nhớ ở những thứ này khẩu quyết.

Lúc này, Tiểu lão thần sắc rồi lại trầm xuống, ánh mắt chuyển hướng về phía chính bàng hoàng bất định Mộc Dịch, trầm giọng nói ra: "Người là cái kia gọi là Mộc Dịch hài tử đi. Ban đầu là lão phu tự mình khảo nghiệm người tiên căn tư chất, về sau cũng không có đem người trêu vào Bình Hải tông, không thể tưởng được người rõ ràng thành vì bản môn đệ tử ngoại môn!"

Tiểu lão thần sắc nghiêm trọng, hình như có tức giận, Mộc Dịch trong lòng phát lạnh.

Tiểu lão tiếp tục nói: "Trong này, chắc hẳn có không ít huyền cơ. Tuổi còn nhỏ, rõ ràng là được hỗ trợ hồi lộ, dùng ám muội phương pháp đạt tới mục đích, không phải là đời ta chính đạo tu sĩ ứng với tác phong!"

Nói ra nơi này, Tiểu lão thanh âm càng thêm nghiêm khắc rất nhiều, hiển nhiên hẳn đã đoán được một ít trải qua.

Tiểu lão hướng các đệ tử cao giọng nói ra: "Các người nghe, làm sư phụ ngày thường không có quá nhiều thời gian dẫn dắt bọn người, nhưng có một cái rồi lại nhất định làm được, cái kia chính là có sai nhất định phạt, có công nhất định thưởng! Hôm nay Mộc Dịch dùng bất chính lúc thủ đoạn tiến vào bốn đường, nhất định phải phạt! Mộc Dịch, người cũng biết sai ?"

"Đệ tử biết sai, mặc cho sư phụ trách phạt!" Bị lão giả trước mặt mọi người vạch trần, Mộc Dịch chỉ cảm thấy xấu hổ cực kỳ, lấy hấn mạnh hơn cá tính, hận không thể từ ngọn núi này trên nhảy đi xuống, nhưng đã trải qua đoạn thời gian trước ngăn trở, tâm tính của hắn rõ ràng đã nhận được rất lớn tôi luyện, lúc này chỉ là đỏ bừng cả khuôn mặt, cúi đầu nhận sai.

"Hử!" Tiểu lão thần sắc hơi trì hoãn, hắn suy nghĩ một chút về sau, thần nhiên nói: "Người đã đã gia nhập bốn đường, làm sư phụ liền cho người một cái cơ hội! Làm sư phụ phạt người đi tạp dịch nhà khổ tu ba năm, nếu là ba năm sau người có thể kiên trì xuống và lại không tái phạm sai, liền lại quay về nơi đây làm một gã đệ tử ngoại môn! Trong ba năm chỉ cần phạm phải một tia sai lầm, làm sư phụ liền đem người trục xuất bốn tông!"

"Vâng! Đa tạ sư phụ khoan dung." Mộc Dịch trong lòng hơi thả lỏng, đi tạp dịch nhà hiền nhiên không phải là cái gì chuyện tốt, nhưng tổng so với trực tiếp trục xuất Bình Hải tông muốn tốt hơn nhiều.

"Nhìn qua bọn người lấy đó mà làm gương, tự giải quyết cho tốt!" Tiểu lão hướng chúng đệ tử phân phó một tiếng về sau, lần nữa từ trong tay áo tế ra một đoàn màu lam mây mưa, cũng thừa lúc cái này đoàn mây mưa, bay khỏi Linh Thảo Phong.

Chúng đệ tử đưa mắt nhìn sư phụ sau khi rời đi, vội vàng chen lấn tại thạch bích trước, mặc niệm cái kia chút ít công pháp khẩu quyết.

"Mộc Dịch sư đệ!" Họ Khuất chấp sự đệ tử trầm giọng nói ra, "Sư phụ nói lời, chắc hẳn người đã minh bạch. Trước khi trời tối, người thu thập

xong đồ vật, ta dẫn người đi tạp dịch nhà bị phạt."

"Đúng, sư huynh!" Mộc Dịch bất chấp thương tâm, vội vàng cũng tiến đến nhìn sư phụ lưu lại khẩu quyết.

"Hừ, không minh bạch thân phận, cũng muốn nhìn sư phụ lưu lại khẩu quyết?" Một tên thiếu niên mở ra hai tay, đem Mộc Dịch ngăn cản trước người, lại không cho Mộc Dịch tới gần thạch bích.

"Diệp Minh Thiên, người muốn làm gì!" Mộc Dịch cả giận nói, bỏ lỡ cơ hội này, hẳn sẽ thấy cũng không chiếm được cái kia khẩu quyết.

"Như thế nào, người muốn động thủ đánh nhau sao?" Diệp Minh Thiên cười lạnh một tiếng, miệt thị nhìn xem Mộc Dịch nói ra: "Đừng quên, sư phụ đã từng nói qua, chỉ cần người dám lại phiền một chút xú sai lầm, liền đem người trục xuất bốn tông!"

Diệp Minh Thiên nói xong, hướng mấy tên thiếu niên lần lượt một ánh mắt, bọn hắn lập tức thừa cơ vây tiến lên đây, đem Mộc Dịch bao quanh vây khốn, không cho hắn tiếp cận thạch bích.

Mộc Dịch muốn hướng cách đó không xa chấp sự khuất sư huynh xin giúp đỡ, rồi lại chứng kiến khuất sư huynh cười tủm tỉm nhìn về phía nơi đây, rõ ràng một bộ thờ ơ lạnh nhạt ý tứ.

Mộc Dịch trong lòng phát lạnh, một cổ bi thương chi ý xông lên đầu, lại đặt mông ngồi dưới đất, thập phần uể oải.

"Diệp Minh Thiên, hôm nay người bỏ đá xuống giếng, ta Mộc Dịch gặp một mực nhớ kỹ!"

Cái này từ trước đến nay chịu khổ yên vui hài tử trong lòng, lần thứ nhất dấy lên nồng đậm hận ý.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tình Nghĩa

Những thiếu niên kia, sao xong trên thạch bích khẩu quyết về sau, đại bộ phận đều trước sau đã đi ra nơi này.

Nhưng mãi cho đến lúc xế chiều, Diệp Minh Thiên mấy người này đều một mực vây quanh Mộc Dịch, không cho hãn tiếp cận thạch bích.

Coi như là Mộc Dịch có thể xuyên thấu qua khe hở rất xa lướt qua liếc, cũng chỉ có thể chứng kiến lẻ tẻ mấy cái văn tự, căn bản không thể đạt được trọn bộ khẩu quyết.

Mộc Dịch rồi lại cũng không dám cùng bọn họ phát sinh xung đột, nếu không chấp sự sư huynh nhất định sẽ đem trách nhiệm thối lui đến Mộc Dịch trên đầu, hãn khẳng định sẽ bị trục xuất Bình Hải tông rồi.

Mộc phụ thật vất vả đem bản thân đưa vào Bình Hải tông, mẫu thân lưu lại vòng ngọc còn không có chuộc đồ, Mộc Dịch như thế nào cam tâm cứ như vậy ly khai!

Cái này khơi dậy Mộc Dịch vẻ này không chịu thua cường tính khí, chỉ cần có một đường hy vọng, hãn cũng muốn kiên trì.

"Mộc Dịch sư đệ, thời gian không sai biệt lắm, chúng ta đi thôi, nếu không trước khi trời tối khó có thể đi đến tạp dịch nhà." Chấp sự Khuất sư huynh hướng Mộc Dịch nói ra.

Mộc Dịch thở dài một tiếng, yên lặng nhẹ gật đầu, buông tha cho chép lại khẩu quyết ý niệm trong đầu.

Diệp Minh Thiên đám người thì là cao hứng bừng bừng, dường như làm cái gì không tầm thường đại sự.

Khuất chấp sự mang theo Mộc Dịch, trả lời nhà gỗ nơi ở, Mộc Dịch đem bao bọc thu thập xong, ý muốn cùng Triệu Lượng tạm biệt, thực sự tìm không thấy Triệu Lượng.

"Được rồi, có lẽ hẳn vừa vãn ly khai." Mộc Dịch trong lòng mát lạnh nói.

Nhưng hẳn cũng hiểu rõ, lấy hẳn hôm nay thân phận địa vị, Triệu Lượng nếu là có ý lảng tránh hẳn, cũng là tình hữu khả nguyên.

Mộc Dịch cùng theo Khuất chấp sự xuống núi, đương nhiên, cũng không người đưa tiễn.

Trên đường đi, Mộc Dịch im lặng không nói, Khuất chấp sự ngược lại là trong miệng nói lẩm bầm, đơn giản chính là trách cứ Mộc Dịch phạm sai lầm, hại hẳn muốn nhiều đi chuyển này đường núi.

Rời đi hai ba canh giờ, đi tới một cái tầm thường rộng lớn trong sơn cốc, nơi đây phòng ốc rõ ràng muốn cũ nát rất nhiều, lộ ra lâu năm thiếu tu sửa, phòng ốc bốn phía, thậm chí còn có một mảnh rộng lớn đồng ruộng, chỉ là bên trong ruộng hoa màu, Mộc Dịch đều chưa thấy qua.

"Nơi đây ngược lại là cùng Hàn Nha Đảo làng chài nhỏ có chút tương tự." Mộc Dịch cười khổ một tiếng, lượn một vòng, bản thân cuối cùng lại trở về loại hoàn cảnh này.

Khuất chấp sự mang theo Mộc Dịch đã tìm được một cái rút lấy thuốc phiện túi chừng năm mươi tuổi lão đầu, nói cho hẳn biết đây là Thiện Được Đường bị phạt đệ tử ngoại môn, sẽ lúc này ngày ngốc ba năm, thụ tập dịch nhà đem ra sử dụng.

"Như vậy hơi lớn hài tử, có thể làm những thứ gì!" Lão đầu lắc đầu, "Tạp dịch nhà đều là cố hết sức khổ sai sự tình."

"Hắn nếu là không làm được, người liền phái người thông báo ta một tiếng, chính dễ dàng tuân theo sự mệnh, đưa hắn trực xuất bốn tông, tránh khỏi ngày sau hắn hư mất ta thanh danh Thiện Dược Đường." Khuất chấp sự hừ lạnh một tiếng nói ra, sau đó liền rời đi nơi đây.

Thì cứ như vậy, Mộc Dịch đi tới tạp dịch nhà.

Về sau Mộc Dịch mới biết được, lão nhân này họ Lữ, bởi vì quanh năm công đeo một cây thuốc phiện thương, người xưng Lữ Lão Yên. Nguyên bản Lữ Lão Yên cũng là một gã đệ tử ngoại môn, về sau phạm sai lầm bị phạt đi tới tạp dịch nhà, không thể tưởng được tại tạp dịch nhà gần ngơ chính là hai ba mươi năm, hôm nay là tạp dịch nhà chấp sự, quản lý lấy tạp dịch nhà hơn trăm tên đứa ở.

Tuy rằng treo chấp sự tên hàm, nhưng Lữ Lão Yên cũng chỉ là so với tạp dịch nhà những người khác hàng năm nhiều lĩnh mấy lượng bạc, nên làm sống, tuyệt không ít.

Lữ Lão Yên đã tìm được một gian không người cư trú nhà gỗ, khiến Mộc Dịch ở chỗ này.

Nghe nước mũi bụi bặm mùi nấm mốc, nhìn xem từ phá lộ đích trong cửa sổ rơi vãi vào giữa phòng ánh trăng, Mộc Dịch trong lúc đó đau buồn từ trong, nhịn không được khóc thút thít.

Nhưng cũng chỉ là một hồi, Mộc Dịch liền đã ngừng lại khóc nỉ non, lau đi nước mắt, xoáy lên ống tay áo, chửi lên Lữ Lão Yên lưu lại cái kia chén đèn dầu, bắt đầu sửa sang lại quét dọn gian phòng.

Thu thập xong về sau, hắn mở ra bao phục, lấy ra tấm rửa quần áo, chuẩn bị nghỉ ngơi.

"Ồ! Cái này có mấy tờ giấy mỏng."

Mộc Dịch sững sờ, phát hiện mình một bộ y phục ở bên trong, cất giấu mấy tấm gấp mấy tầng giấy trắng, phía trên nét mực loang lổ, tựa hồ có không ít văn tự.

Cái này bao phục Mộc Dịch mỗi ngày đều muốn đánh mở ít nhất một lần, hiển nhiên những thứ này trang giấy là gần nhất mới để vào trong bao quần áo đấy.

Mượn ngọn đèn, Mộc Dịch mở ra giấy trắng, mảnh coi mặt trên văn tự.

"Mộc sư huynh, đây là sư phụ lưu lại khẩu quyết, ta sao vội vàng, hy vọng không có phạm sai lầm. Người xem xong nhớ kỹ về sau, nhanh đưa giấy đốt đi. Hôm nay không thể tiến đưa người, hy vọng chúng ta ba năm sau Linh Thảo Phong gặp lại!"

Ngẩng đầu là ngắn gọn vài câu nhắn lại, nhưng không có lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) kí tên, nhưng Mộc Dịch nhận ra cái này chữ viết, đúng là xuất từ ở Triệu Lượng.

Nhắn lại sau văn tự, nói ngắn gọn, có chút thâm ảo, đúng là công pháp khẩu quyết, rậm rạp chằng chịt đấy, chừng ba bốn trang giấy, hơn ngàn văn tự.

"Cám ơn người, Triệu sư đệ! Phần nhân tình này nghĩa, ta Mộc Dịch nhất định sẽ ghi khắc cả đời." Mộc Dịch trong lòng ấm áp, cảm động hết sức.

Tuy rằng Triệu Lượng chỉ là đem khẩu quyết sao chép một lần, không tính đặc biệt khó khăn, nhưng đối với Mộc Dịch mà nói lại hết sức trọng yếu, đây không thể nghi ngờ là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, khi hăn thời khắc hắc ám nhất, cho hăn một đường hy vọng.

"Ta nhất định phải hảo hảo tu luyện, ba năm sau, không có khả năng bại bởi mặt khác đệ tử ngoại môn!" Mộc Dịch âm thầm phân cao thấp.

Ngày thứ hai trời còn chưa sáng, Mộc Dịch chính muốn rời giường luyện công, Lữ Lão Yên cũng đã gõ Mộc Dịch cửa phòng.

Lữ Lão Yên đem tẩu thuốc dừng tại bên hông, trong tay cầm theo hai thanh chùy nửa người dài lớn đao bổ củi, thoạt nhìn thập phần trầm trọng, hắn đưa cho Mộc Dịch một thanh đao bổ củi, miễn cưỡng nói: "Tạp dịch nhà sống không phải là người một đứa bé có thể thừa nhận, chịu không được mà nói liền sớm chút rời khỏi đi!"

Mộc Dịch tiếp nhận đao bổ củi, quả nhiên nặng trĩu đấy, so với bình thường đao bổ củi tròn vẹn nặng gấp mấy lần."Đốn củi sao ? Ta tuy rằng tuổi không lớn lắm, nhưng tu luyện thủ túc nhị mạch, sinh hoạt thể này ta sao có thể gặp khó khăn!" Mộc Dịch nói ra.

"Hắc, người cho rằng là bình thường củi sao ?" Lữ Lão Yên lắc đầu cười khổ một tiếng, "Nếu như người muốn mạnh mẽ, sẽ theo ta lên núi đi."

Mộc Dịch theo Lữ Lão Yên, rời đi hai ba mươi dặm đường núi, đi vào một tòa tràn đầy cây rừng đỉnh núi.

Nhưng kỳ quái chính là, khắp núi cây rừng đều là trụi lủi, chỉ có tối như mực thân cành, không thấy được một mảnh lá xanh.

"Đây là cái gì cây, cổ quái như vậy!" Mộc Dịch ngạc nhiên nói, hôm nay chính trực xuân hạ thời gian, có lẽ đều là xanh um tươi tốt mới đúng.

"Những thứ này cũng không phải là bình thường cây cối, mà là có thể hấp thu thiên địa Huyền khí đặc thù cây rừng, gọi là Ô Cốt Mộc, là đốt làm ra nguyên liệu than đen tinh hoa." Lữ Lão Yên dừng bước lại, chậm rãi nói ra.

"Chúng ta Bình Hải tông các đại phân đường, vô luận là luyện khí đấy, còn là luyện đan đấy, đều cần dùng đến chuẩn xác hỏa hầu. Tinh hoa than đen thiêu đốt độ nóng cực cao, hỏa hầu ổn định, dễ dàng nắm giữ, bởi vậy dùng số lượng không nhỏ. Giống như vậy đủ loại Ô Cốt Mộc đỉnh núi, còn có mười cái!

"Cái này cũng không so với phàm nhân dùng lửa than, một khối tinh hoa than đen giá trị, đủ để tại trên Trường Bình Đảo thay đổi một tòa phòng ốc. Chúng ta cả ngày đốt làm ra tinh hoa than đen, lại chỉ có thể nhận lấy không có ý nghĩa một chút tiền công."

Lữ Lão Yên tựa hồ có chút bất mãn, nhưng cũng không có nhiều lời.

"Làm việc đi! Ta bình thường muốn đưa năm trăm cân Ô Cốt Mộc đi dưới núi đốt than hầm lò, người chỉ cần tiền đưa ba trăm cân, không, hai trăm cân, coi như là hoàn thành rồi." Lữ Lão Yên liếc qua Mộc Dịch chưa lớn lên thân hình, đem sức nặng giảm thiểu rất nhiều.

Nhưng đối với một cái mới mười hai tuổi hài tử mà nói, chém hai trăm cân củi, cũng là rất khó.

"Hai trăm cân, không coi vào đâu!" Mộc Dịch mỉm cười, hẩn thầm nghĩ trong lòng, bản thân tu mạch thành công, một lần vác một cái một trăm cân xuống núi không thành vấn đề, hai lần liền hoàn thành nhiệm vụ.

Mộc Dịch nhấp lên trong tay trầm trọng đao bổ củi, nhìn chính xác một căn cánh tay kích thước nhánh cây, dùng sức bổ tới.

"Phanh!"

Một cổ cực lớn phản lực từ đao bổ củi trên phản hồi về, đem Mộc Dịch chấn cánh tay nhức mỏi, cả buổi trì hoãn không đến.

Cái kia đao bổ củi chỉ chém vào một nửa, liền khảm vào nhánh cây ở bên trong, cũng không có giống như Mộc Dịch tưởng tượng như vậy, một đao chém đứt.

Mộc Dịch ra sức lay động đao bổ củi, rồi lại không chút sút mẻ, căn bản không cách nào đem đao bổ củi nhổ xuống.

"Đây chính là chiếm được tiên khí linh mộc, người cho rằng cùng bình thường cây cối giống nhau sao!" Lữ Lão Yên than nhẹ một tiếng, đi lên trước, hai tay cầm chặt đao bổ củi chuôi đao, ra sức cau lại, rốt cuộc đem đao bổ củi gỡ xuống.

Lữ Lão Yên lại đem đao bổ củi đưa cho Mộc Dịch, nói ra: "Người khí lực chưa đủ, trước tìm mảnh một chút nhánh cây. Nếu không phải cái này đao bổ củi chính là dùng bách luyện tinh thiết chế tạo đấy, vừa rồi một cái liền tổn hại rồi."

"Cám ơn Lữ thúc." Mộc Dịch tiếp nhận đao bổ củi, có chút xấu hổ.

"Mặc dù là làm việc tổn sức, cũng muốn nắm giữ một ít kỹ xảo, không thể khinh xuất." Lữ Lão Yên nói xong đi tới một bên, cũng bắt đầu nháp lên đao bổ củi làm việc.

Cánh tay của hắn cũng không rất thô, mỗi một đao chém đi xuống lúc, cũng cũng không có bao nhiêu kinh lực, nhưng ngay tại đao bổ củi muốn tiếp xúc đến nhánh cây trong nháy mắt, lại đột nhiên bộc phát ra một cỗ cương mãnh kinh lực, thoáng cái đem một căn cỡ khoảng cái chén ăn cơm nhánh cây sinh sôi chặt đứt.

Mộc Dịch cảm thấy, Lữ Lão Yên Thủ mạch nhất định tu luyện không tệ, nếu không khó có thể bộc phát ra mạnh mẽ như vậy kinh lực, đồng thời hắn vận dụng khí lực phương pháp, cũng có chút chú ý, lực đạo tại trong nháy mắt bộc phát, hiệu quả kinh người, mặc dù là Ô Cốt Mộc lại cứng rắn lại cứng cỏi, cũng khó có thể thừa nhận.

"Coi như đây là rèn luyện Thủ mạch một loại tu hành đi!" Mộc Dịch tự mình trấn an nói, sau đó học Lữ Lão Yên tư thế động tác, từng đao từng đao đánh xuống.

Hai trăm cân củi, trọn vẹn dùng hơn phân nửa ngày, mới coi xong thành nhiệm vụ.

"Bởi như vậy, liền không có thời gian tu luyện mặt khác kinh mạch!" Chém một ngày củi, Mộc Dịch chỉ cảm thấy toàn thân bủn rủn, đôi cánh tay hầu như đều nâng không nổi, nhưng hắn cũng không sợ chịu khổ, mà là lo lắng không có thời gian tu luyện, rút lại phía sau mặt khác đệ tử ngoại môn.

Hắn âm thầm tính toán, từ ngày mai trở đi, vào lúc canh ba liền lên núi, chém một hồi củi, sau đó tại bình minh trước sau tu luyện một hồi lại tiếp tục đốn củi, có lẽ còn kịp hoàn thành nhiệm vụ, cũng không trở thành trì hoãn tu luyện.

Về phần Triệu Lượng sao cho hắn cái kia chút ít công pháp khẩu quyết, tuy so với bình thường tu mạch khẩu quyết cao minh hơn rất nhiều, nhưng có chút không lưu loát khó hiểu, Mộc Dịch có rất nhiều nghi vấn, rồi lại không chỗ hỏi thăm nghiên cứu thảo luận.

Tại tạp dịch nhà thời gian, tuy rằng vất vả, nhưng là tự do một ít, chỉ cần mỗi ngày giao hai trăm cân củi cho đốt than hầm lò chấp sự, Lữ Lão Yên cũng không có cho hắn sai khiến những nhiệm vụ khác.

Tại tạp dịch nhà tuy rằng ăn bình thường, nhưng phân lượng rất đủ, đối với cùng tích đảo nhỏ ngư dân xuất thân Mộc Dịch mà nói, đã coi như là không tệ.

Còn có một việc khiến Mộc Dịch có chút cao hứng, khi hắn đến tạp dịch nhà hai tháng sau, Lữ Lão Yên muốn ra tông môn mua sắm một ít tạp dịch nhà dùng đồ vật, Mộc Dịch thử mời hắn gửi ra một phong thư nhà, Lữ Lão

Yên rõ ràng chưa có trở về tuyệt, chỉ là nói rõ, thư tín sẽ bị hãm và thủ vệ chấp sự mở ra đọc, xác định không có tiết lộ tông môn bí mật các loại không nên có nội dung về sau, mới có thể tổng xuất.

Mộc Dịch bỏ ra nghiêm chỉnh cái buổi tối thời gian, đã viết một phong không tính là quá lâu thư nhà, nói với phụ thân, mình đã đã trở thành đệ tử ngoại môn, còn đưa trước một ít phải tốt sư huynh đệ, đã học được rất nhiều bản lĩnh, sinh hoạt điều kiện cũng rất không tồi, khiến phụ thân không muốn vì hãm lo lắng.

Về phần bị phạt đến tạp dịch nhà sự tình, Mộc Dịch tức thì chỉ chữ không đề cập tới, ngược lại đến là nhắc nhở phụ thân, không muốn ra biên quá xa, thời tiết không tốt lúc, tựu ở nhà nghỉ ngơi, hãm với tư cách đệ tử ngoại môn, còn có một chút bổng lộc, tìm được phù hợp phương thức, sẽ gửi về trong nhà.

Mộc Dịch cuối cùng trong thư nói, tông môn quy định nghiêm khắc, bất tiện thường xuyên thư từ qua lại, hãm gặp hảo hảo tu luyện, nhất định xông ra một phen tên tuổi, lại quay về Hàn Nha Đảo, khiến phụ thân bảo trọng thân thể, chờ hãm "Áo gấm về nhà" .

Lữ Lão Yên nhìn phong thư này, cười lạnh lắc đầu, lại thờ dài, sau đó đem thư tín một lần nữa thu thập xong, một câu thật tốt liền xoay người rời đi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Sư Tỷ

Mộc Dịch tại tạp dịch nhà ngấn ngơ chính là đã hơn một năm, chẳng những thân thể rắn chắc rất nhiều, cái đầu cũng cao lớn không ít.

Đại khái là đi sớm về tối lại thường xuyên làm việc tổn thể lực nguyên nhân, hai tay của hắn thô ráp, màu da cũng so sánh màu đen, cái đầu cũng so với cùng tuổi hài tử hơi cao, xem ra giống như là mười lăm mười sáu tuổi hài tử, trên thực tế bất quá là vừa qua khỏi mười ba tuổi mà thôi.

Một năm nay, nhiệm vụ của hắn một mực là đốn củi, bất quá đã thay đổi một cái ngọn núi. Về phần mỗi ngày nhiệm vụ số lượng, còn là hai trăm cân, Lữ Lão Yên cũng không có gia tăng.

Đối ở hiện tại Mộc Dịch mà nói, hai trăm cân Ô Cốt Mộc củi, ngăn ngừa hai canh giờ liền có thể hoàn thành, thứ nhất là hắn quen tay hay việc, thứ hai là hắn Thủ mạch tu luyện tiến thêm một tầng, thứ ba theo niên kỷ cùng cái đầu tăng trưởng, khí lực cũng tự nhiên lớn đi một tí.

Mộc Dịch vẫn đang mỗi ngày trời chưa sáng liền rời giường lên núi, tu luyện kinh mạch, một năm nay kiên trì không ngừng tu luyện, khiến hắn chính kinh thập nhị mạch đều có tiểu thành.

Thế nhưng là, Mộc Dịch trong lòng cũng âm thầm sốt ruột, tạp dịch nhà tin tức phong nhét, hắn không biết mặt khác đệ tử ngoại môn tu luyện tới như thế nào cảnh giới, mà cái kia công pháp khẩu quyết, lại có quá nhiều chỗ không rõ, lại chỉ có thể bản thân lục lọi, không khỏi lãng phí rất nhiều thời gian.

Một ngày này giữa trưa, Mộc Dịch đã hoàn thành nhiệm vụ từ trên núi xuống, về tới sơn cốc tạp dịch nhà, nhưng lại xa xa nhìn thấy vài tên tạp dịch nhà đưa ở chính cung kính đứng thành một hàng, tựa hồ đang tiếp thụ một gã áo trắng thiếu nữ răn dạy.

"Nội môn đệ tử!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, đối phương ăn mặc, đúng là nội môn đệ tử tiêu chí.

"Mộc huynh đệ, người tới thật đúng lúc, vị này nội môn tiên sư có chuyện phân phó, Lữ chấp sự không có ở đây, chúng ta cũng không làm chủ được."

Luận địa vị, nội môn đệ tử tại đệ tử ngoại môn phía trên, mà đệ tử ngoại môn, cũng tại những thứ này bán đứng cu li đưa ở phía trên, vì vậy nhìn thấy Mộc Dịch đã đến về sau, vài tên đưa ở đường như nhìn thấy cứu tinh bình thường, vội vàng rất xa lớn tiếng mời đến Mộc Dịch.

Mộc Dịch chỉ có thể kiên trì đi về hướng trước, một mực cung kính thi lễ: "Đệ tử ngoại môn Mộc Dịch, tham kiến sư tỷ."

Vô luận lai lịch tuổi, đệ tử ngoại môn thấy nội môn đệ tử, đều muốn tôn xưng một tiếng sư huynh sư tỷ.

"Ồ, lại là chúng ta Thiện Dục Đường người!" Thiếu nữ có chút kinh ngạc nói, "Người làm sao sẽ đi vào tạp dịch nhà, chẳng lẽ là phạm sai lầm lắm?"

"Vâng!" Mộc Dịch có chút xấu hổ đáp, hắn ngẩng đầu lên, gặp được một trương ngây thơ không thoát khỏi thiếu nữ gương mặt, cái đầu cùng bản thân bình thường, mười bốn mười lăm tuổi bộ dạng, hình cầu khuôn mặt, hai mắt thật to, màu da như tuyết, mười phần một cái mỹ nhân bại hoại, đang tò mò đánh giá bản thân.

Mộc Dịch đỏ mặt lên, lại cúi đầu. Bất quá cái nhìn này hẳn cũng phát hiện, đối phương hơi hơi nhô lên trước ngực quần áo, hoàn toàn chính xác theo có một cái không lớn "Được" chữ, đúng là Thiện Được Đường nội môn đệ tử.

"Không biết sư tỷ có gì phân phó ?" Mộc Dịch khách khí mà hỏi.

Thiếu nữ ho nhẹ một tiếng, bày làm ra một bộ lão khí hoành thu khẩu khí nói ra: "Mộc sư đệ, người tới được vừa vặn! Bản sư tỷ muốn tìm người hỗ trợ tu kiến một tòa đình đá, Lữ chấp sự không có ở đây, người tìm mấy người thay bản sư tỷ làm việc!"

Mộc Dịch có chút khó khăn nói: "Cái này, sư đệ không cách nào làm chủ. Sư tỷ nhưng dẫn theo quản sự lệnh bài ? Tất cả đường đệ con muốn phân phó tạp dịch nhà làm việc, nhất định phải quản sự lệnh bài, cũng làm tốt đăng ký."

"Còn muốn quản sự lệnh bài ?" Thiếu nữ đôi mi thanh tú cau lại, "Rõ ràng phiền toái như vậy!"

"Mời sư tỷ thứ lỗi, tạp dịch nhà mỗi người đều có hăng ngày nhiệm vụ bên người, nếu như đột nhiên rút sạch nhân thủ, khó tránh khỏi sẽ ảnh hưởng sự vụ khác hoạt động, vì vậy có chút thủ tục là tránh không khỏi." Lời nói này, Mộc Dịch thường nghe Lữ Lão Yên nhấp lên, nếu không loại này đạo lý, hẳn trong lúc nhất thời cũng khó có thể bịa chuyện đi ra.

Quả nhiên, thiếu nữ nghe vậy cũng khó có thể phản bác, nhưng miệng nhỏ của nàng rồi lại nhin không được đều túi đứng lên, hiển nhiên không quá thoải mái.

"Hừ, ta mới mặc kệ quy củ nhiều như vậy, hôm nay tìm không thấy người đi bên trong sơn môn giúp ta tu kiến đình đá, ta liền không đi!" Thiếu nữ cuối cùng sử dụng ra bốc đồng tuyệt chiêu, khiến vài tên lao công lập tức hai mặt nhìn nhau.

Nữ oa tử này tuổi không lớn lắm, nhưng thân phận không thấp, vạn nhất thật sự chọc giận nàng, bọn hắc những thứ này lao công nhưng đảm đương không nổi.

"Bên trong sơn môn ? !" Mộc Dịch nghe vậy rồi lại trong lòng sửng sờ.

Bên trong sơn môn thế nhưng là nội môn đệ tử mới có thể đi địa phương, có các loại nghe đồn chảy ra, Bất Dịch cũng nghe qua không ít. Trăm nghe không bằng một thấy, Mộc Dịch đã sớm tưởng tượng qua một ngày kia có thể đi vào bên trong sơn môn thấy Huyền Tông phong thái.

"Sư tỷ, sư đệ ngược lại là có thể ra một phần lực lượng, chỉ bất quá còn có hằng ngày nhiệm vụ bên người, mỗi ngày chỉ có nửa ngày trống không thời gian." Mộc Dịch thử nói ra, hắc mỗi ngày sáng sớm, luyện công tăng thêm đốn củi, giữa trưa trước liền có thể hoàn thành, buổi chiều bình thường đều dùng để tìm hiểu khẩu quyết, thật có chút khe hở.

"Người lớn bao nhiêu ?" Thiếu nữ đánh giá Mộc Dịch liếc.

Mộc Dịch trung thực đáp: "Sư đệ mấy tháng trước qua mười ba tuổi."

"Mới mười ba tuổi, so với ta còn nhỏ một tuổi! Khí lực của người đủ sao ? Tu kiến đình đá, thế nhưng là việc tốn sức." Thiếu nữ có chút hoài nghi.

"Sư đệ có rất nhiều khí lực, sư tỷ không cần lo lắng." Mộc Dịch vỗ bộ ngực ngạo nghễ nói ra.

"Đúng vậy a, Mộc huynh đệ tuy rằng tuổi không lớn lắm, nhưng là quanh năm làm lấy chặt cây cứng rắn củi sinh hoạt, khí lực không thua bởi chúng ta những thứ này người lớn!" Vài tên lao công nhìn thấy có cơ hội hóa giải cục diện bế tắc, vội vàng thừa cơ hai câu ba lời tán thưởng lên Mộc Dịch.

Có người nói hăn làm việc bền chắc, có người nói hăn tay chân lạnh lẽ, có người nói hăn lực lớn kinh người, khó tránh khỏi có chút thêm mắm thêm muối, khoa trương phù phiếm.

Thiếu nữ nghe xong sững sờ, cuối cùng gật đầu đồng ý, hướng Mộc Dịch nói ra: "Không thể tưởng được bản lĩnh của người không nhỏ, vậy cùng bản sư tỷ đi một chuyến đi. Người cũng không nên lười biếng, chậm nhất một tháng, nhất định phải đem đỉnh đá sửa tốt."

"Đúng, sư đệ gặp hết sức nỗ lực!" Mộc Dịch mời vài tên lao công thay hăn hướng Lữ chấp sự nói rõ một câu, liền theo thiếu nữ hướng vào phía trong sơn môn phương hướng bước đi.

Chưa có chạy ra rất xa, thiếu nữ cũng có chút không kiên nhẫn được nữa, nàng dừng lại quay người nói ra: "Chậm như vậy ung dung đi qua, tối thiểu muốn ba canh giờ, trời đang chuẩn bị âm u, người là đệ tử ngoại môn, trước khi trời tối lại muốn trở về, có thể làm bao lâu sinh hoạt!"

Mộc Dịch sững sờ, không thể tưởng được bên trong sơn môn thật sự xa, bọn hăn lúc trước đi tốc độ chạy, đã coi như là rất nhanh.

"Này, ta muốn dừng chạy rồi, người muốn đuổi kịp! Thật sự theo không kịp liền hô to một tiếng!" Thiếu nữ đối Mộc Dịch nói ra, sắc mặt có chút lo lắng.

Bị một cô thiếu nữ như vậy đối đãi, Mộc Dịch trong lòng ngược lại sinh một cỗ thật mạnh chí ý, hăn lớn tiếng nói: "Không có vấn đề, sư đệ nhất định theo sát sư tỷ, sẽ không bị vứt bỏ."

"Thật sao ?" Thiếu nữ mỉm cười, có chút thần bí nói: "Tốt, bản sư tỷ liền muốn nhìn bản lĩnh của người."

Thiếu nữ nói xong, từ trong lòng lấy ra hai cây chùy dài hơn thước lông vũ, sắc thái như cầu vồng, rực rỡ tươi đẹp lộng lẫy.

"Đây là cái gì chim lông chim, dài như vậy, xinh đẹp như vậy!" Mộc Dịch trong lòng tò mò nói ra.

Thiếu nữ đem hai cây lông chim phân biệt cắm vào bản thân giày ở bên trong, hơi nhảy về phía trước sống động vài cái.

"Chuẩn bị xong ? Bản sư tỷ tốc độ thế nhưng là rất nhanh a!" Thiếu nữ xinh đẹp cười nói.

"Chuẩn bị xong!" Mộc Dịch run rẩy tay chân, vận sức chờ phát động.

"Hô ~" từng tiếng gió cuốn lên, Mộc Dịch chỉ thấy một đạo nhân ảnh tại trước mắt mình lóe lên, trong chớp mắt liền vọt tới bên ngoài hơn mười trượng.

"Cái này ?" Mộc Dịch kinh hãi, thiếu nữ tốc độ hoàn toàn chính xác rất kinh người!

Hắn vội vàng bước dài mở, rút chân điên cuồng đuổi theo.

Hắn tu luyện Túc mạch công pháp, gọi là "Truy Phong Thối", tu luyện thành công về sau, tốc độ nhưng truy phong đuổi nguyệt, đúng là lấy tốc độ tăng trưởng.

Nhưng mà, lúc này hắn mặc dù cố hết sức chạy trốn, rồi lại thủy chung không cách nào đuổi theo gần thiếu nữ, ngược lại bị dần dần càng kéo càng xa.

Mộc Dịch ngạc nhiên đồng thời, cũng đang quan sát phía trước thiếu nữ chạy trốn tư thế, đã thấy nàng này trên thân hầu như vẫn không nhúc nhích, coi như nhàn nhã dạo chơi giống như nhẹ nhõm; càng làm cho hắn ngạc nhiên chính là, thiếu nữ hai chân hầu như chân không chạm xuống đất, như là đạp tại thảo trên mặt phi hành bình thường, những nơi đi qua, gió mát nổi lên bốn phía.

"Đây chẳng lẽ là nội môn đệ tử tiên pháp ?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, không khỏi có chút cực kỳ hâm mộ.

Thiếu nữ lúc này quay người nhìn thoáng qua Mộc Dịch, tốc độ cũng hơi chút thả chậm, không đến mức cùng Mộc Dịch khoảng cách kéo ra quá xa.

Những năm này Mộc Dịch một mực không có trung đoạn tu luyện, sức chịu đựng xuất chúng, tuy rằng chạy trốn tốc độ không kịp thiếu nữ, nhưng có thể một mực chịu đựng, tại thiếu nữ cố ý thả chậm bộ pháp dưới tình huống, thủy chung không có bị bỏ qua.

Thì cứ như vậy một mực đã chạy ra nửa canh giờ, liên tục bay qua nhiều cái đỉnh núi, trước mắt con đường càng ngày càng rộng lớn, một tòa to lớn tráng lệ, thẳng đứng thẳng mây xanh cực lớn ngọn núi xuất hiện ở Mộc Dịch trước mắt.

Ngọn núi xanh um tươi tốt, một đoàn một đoàn tường vân quay chung quanh tại chỗ giữa sườn núi, đem ngọn núi thấp thoáng lập loè, dường như Thiên Ngoại Tiên cảnh.

Một đường rộng lớn mà thẳng tắp thêm đá đường núi, từ chân núi một mực lan tràn hướng lên, cuối cùng bị tầng mây chôn vùi, xa xa nhìn lại, dường như con đường thông thiên.

Mộc Dịch bị trước mắt tiên sơn giống như cảnh sắc kinh sợ, không tự chủ được chậm lại bước chân.

Mà thiếu nữ cũng ngừng lại, thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Cuối cùng đã đến!"

"Sư tỷ, đây là nơi nào ?" Mộc Dịch nhin không được hỏi.

"Cái này là bên trong sơn môn, người lần đầu tiên tới sao ?" Thiếu nữ mỉm cười, thuận tay đem giày trên cầm hai cây lông vũ thu vào trong ngực.

"Đừng xem, nhanh đi theo ta!" Thiếu nữ hướng Mộc Dịch vẫy tay một cái, bước nhanh hướng này tòa tiên sơn bình thường ngọn núi đi đến.

Không bao lâu, một tòa không lắm cực lớn, có chút phong cách cổ xưa sơn môn xuất hiện ở hai người trước mắt, sơn môn trước còn có mấy danh áo trắng đệ tử thủ vệ, đều là dáng vẻ bất phàm.

"Tiểu sư muội, người đã trở về, việc này nhưng thuận lợi ?" Một gã thanh niên thủ vệ rất xa liền hướng thiếu nữ chào hỏi, vẻ mặt tràn đầy tươi cười.

Thiếu nữ cũng mỉm cười trả lời: "Hử, coi như thuận lợi. Đây là ta Thiện Dược Đường đệ tử ngoại môn, ta muốn dẫn hã đi vào sơn môn làm một ít việc vặt vãnh, kính xin mấy vị sư huynh cho đi dàn xếp."

"Có Tiểu sư muội tự mình dẫn dắt, tự nhiên không nói chơi, mau mời!" Thanh niên vừa chấp tay, ý bảo hai người thông qua.

Còn lại vài tên thủ vệ, cũng đều hướng thiếu nữ mỉm cười gật đầu, sắc mặt thập phần khách khí, cũng hoàn toàn không có làm khó dễ.

Mộc Dịch trong lòng hơi kỳ, xem ra hã vị sư tỷ này ở bên trong trong môn rất có địa vị, nếu không những thứ này thủ vệ cũng sẽ không dễ dàng như thế để lại hã tiến vào, tối thiểu muốn soát người tra hỏi, giao ra thân phận lệnh bài vân vân.

Mộc Dịch cùng theo thiếu nữ, thuận lợi tiến nhập bên trong sơn môn, nhìn xem từ dưới chân lan tràn trong mây tiêu thềm đá, Mộc Dịch trong lòng kích động không hiểu.

"Đây là tiên sư đi qua đường, ta cũng có thể bước lên!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Cưỡi Hạc

Thiếu nữ tiến vào bên trong sơn môn về sau, lập tức đã liền chạy mang nhẩy nhẩy lên thêm đá.

Thân hình của nàng nhẹ nhàng, dọc theo đường núi thang đá không ngừng hướng lên, lập tức chỉ còn lại có một cái bóng lưng.

"Mau cùng trên a!" Thiếu nữ xoay người lại, hướng dưới núi vẫn sững sờ Mộc Dịch hô.

Mộc Dịch vội vàng bước dài mở đuổi theo, hắn mỗi ngày thói quen tại hành tẩu dốc ngược đường núi, tầng này tầng thang đá đối với hắn mà nói, giống vậy là bằng phẳng đường lớn.

Chỉ chốc lát sau, hai người liền đi ra hơn ngàn tầng thêm đá, lùn nhất tầng mây, đã bị hai người đạp dưới thân thể.

Nhưng mà, Mộc Dịch ngẩng đầu hướng lên nhìn lại, vẫn là Vân Lam Tông ai ai, nhìn không tới cái này thêm đá đầu cuối, không biết cuối cùng cao bao nhiêu.

"Sư tỷ, chính là phải ở chỗ này tu kiến đình đá sao?" Mộc Dịch thấy thiếu nữ dừng bước, liền hỏi.

Thiếu nữ lắc đầu, nàng từ trong lòng lấy ra từng con một có dài ba tấc ngắn, toàn thân xanh biếc ướt át ngọc tiêu, hơi hơi liếm liếm đan môi, thổi lên một đường xa xưa dài dòng buồn chán tiếng tiêu.

Tiếng tiêu tại ngọn núi lúc giữa nhộn nhạo đáp lại, càng truyền càng xa.

"Thật là dễ nghe!" Mộc Dịch tự đáy lòng tán thán nói, tuy rằng thiếu nữ thối không phải là cái gì nhạc khúc, nhưng biểu hiện ra âm sắc, thập phần chất tinh khiết, vượt qua xa sơn thôn tiểu Đồng trong tay sáo trúc có thể so sánh.

Không bao lâu về sau, một tiếng hạc kêu từ đằng xa truyền đến, dường như tại hòa cùng thiếu nữ tiếng tiêu.

"Đến rồi!" Thiếu nữ mỉm cười, đem ngọc tiêu thu hồi.

"Đội tí nữa biểu hiện trấn định điểm, không muốn kinh hãi đến Tiểu Thanh rồi." Thiếu nữ hướng Mộc Dịch phân phó nói.

"Đúng, sư tỷ!" Mộc Dịch nghi ngờ hỏi: "Bất quá, Tiểu Thanh là ai ? Cũng là một vị nội môn sư tỷ sao ?"

Thiếu nữ còn không có trả lời, đã thấy chân trời xa xa một đường bóng trắng chớp động, chính hướng nơi này bay tới.

"Thật lớn một chích quái điều! Chẳng lẽ là Yêu cầm!" Mộc Dịch hí hai mắt nhìn lại, chấn động, Mộc Dịch từng nghe nói, hải yêu trong có một loại thuộc về phi cầm yêu loại, xưng là Yêu cầm, cái đầu thường thường thật lớn, so với bình thường chim biển lớn rất nhiều.

"Phì! Đây là Chu Uế tiên hạc, là chúng ta huyền sĩ từ nhỏ thuần dưỡng Linh cầm, có thể nào cùng bình thường Yêu cầm đánh đồng!" Thiếu nữ trợn nhìn Mộc Dịch liếc.

"Nguyên lai là bị tu tiên huyền sĩ thuần dưỡng Linh cầm. Hử, Linh cầm tựa giống với là nuôi trong nhà trung khuyến, Yêu cầm giống vậy là hoang đại linh cầu." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, cũng không dám lại ăn nói bậy bạ.

Một lát sau, tiên hạc hai cánh vừa thu lại đã rơi vào trên ngọn núi, thiếu nữ lập tức nhào tới nhẹ nhàng vuốt ve tiên hạc lông cánh, lộ ra thập phần thân mật.

Mộc Dịch trong lòng hoảng sợ, cái này tiên hạc thân hình so với thiếu nữ cao hơn ra không ít, giương cánh sau đó, càng là dài đến ba trượng, so với bình thường hạc học chim yến tước, thế nhưng là lớn hơn gấp mấy lần.

Tiên hạc toàn thân lông chim trắng nõn, chỉ có dài mỏ nhưng là đỏ thẫm chi sắc, Chu Uế tiên hạc đích danh xứng, hơn phân nửa duyên hơn thế.

Tiên hạc tuy rằng cái đầu rất lớn, nhưng tính tình lại hết sức dịu dàng ngoan ngoãn, tùy ý thiếu nữ vuốt ve, không làm phản kháng.

Đột nhiên, thiếu nữ dưới bàn chân đạp một cái, thả người nhảy lên, thoáng cái ngồi ở tiên hạc trên lưng.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, nhưng tiên hạc rồi lại bất vi sở động.

"Còn thất thần làm gì vậy, mau tới đây a!" Thiếu nữ quay đầu lại hướng Mộc Dịch vẫy vẫy tay.

Mộc Dịch hoang mang cực kỳ, trợn lên hai mắt thì thào hỏi: "Sư tỷ là muốn ta cùng theo tiên hạc sao?"

Mộc Dịch (túng) quẫn loại, khiến thiếu nữ khanh khách cười không ngừng: "Đồ đần, người cũng sẽ không ngượng không phi hành, sao có thể đuổi kịp tiên hạc! Vì tu kiến đình đá, hôm nay khiến cho người mở mang tầm mắt, cười một hồi tiên hạc!"

"Đa tạ sư tỷ!" Mộc Dịch vừa mừng vừa sợ, nhưng mà vẫn còn có chút do dự: "Cười tiên hạc, không có nguy hiểm đi!"

"Cái này sẽ rất khó nói!" Thiếu nữ bỗng nhiên nghiêm mặt nói ra: "Nếu như người đắc tội tiên hạc, có lẽ sẽ ở nửa đường trên bị ném xuống!"

Mộc Dịch sửng sờ, nhưng lập tức thấy thiếu nữ nhin không được cười ra tiếng, biết rõ nàng là nói cười.

"Tiên hạc bức này Linh cầm, cũng không biết có hay không đã thông nhân tính." Mộc Dịch trong lòng thầm nhủ nói, chậm rãi đi đến tiên hạc bên người, hướng tiên hạc cúi người hành lễ, khách khí nói: "Hạc huynh, tại hạ vô tình ý mạo phạm, chỉ là muốn đi theo sư tỷ hoàn thành nhiệm vụ, kính xin hạc huynh trợ giúp một tay."

Tiên hạc lại tựa hồ như ngoảnh mặt làm ngơ, thậm chí không có liếc mắt nhìn Mộc Dịch.

Mộc Dịch do dự một hồi, nhưng cuối cùng là không muốn bỏ qua cái này vạn năm không gặp cơ hội, thả người nhảy lên, nhảy hướng tiên hạc lưng.

Tiên hạc rồi lại vào lúc này trong giây lát hai cánh mở ra, một cổ cuồng phong gào thét, lập tức đem Mộc Dịch cuốn ngược lại ra mấy trượng.

Mộc Dịch hoảng hốt, mượn gió thổi ở giữa không trung lộn một vòng một cái té ngã, sau đó đặt móng ở trên thềm đá.

"Ha ha a!" Thiếu nữ phát ra một hồi tiếng cười như chuông bạc, sau đó hướng Mộc Dịch nói ra: "Không có rơi vỡ hỏng đi. Cho người vật này."

Thiếu nữ đưa tay duỗi vào trong ngực, chỉ chốc lát sau, rồi lại móc ra một cái lòng bài tay lớn nhỏ màu bạc cá con, cũng giao cho Mộc Dịch.

"Nàng trong ngực có cái gì cổ quái, như thế nào cái gì đều có thể dấu lại, rồi lại nhìn không ra?" Mộc Dịch trong lòng hiếu kỳ, hẩn tận mắt nhìn thấy

thiếu nữ từ trong lòng lấy ra thật dài lông vũ, ngọc tiêu, hôm nay thậm chí lại lấy ra một con cá Cạn!

Hơn nữa cái kia lông vũ, ngọc tiêu thả lại hoài về sau, rõ ràng một chút cũng nhìn không ra đến.

Mộc Dịch tiếp nhận cá con, cái kia tiên hạc lập tức cảm giác được cái gì, xoay người lại, hai mắt tham lam nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch trong tay cá bạc.

"Đây là đao ngư!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, trong truyền thuyết đất tiền nhất một loại cá con.

Đao ngư hình dáng như cây đao, thịt chất tươi mới và lại không có mùi tanh, sản lượng lại cực thấp, vì vậy giá cả cực cao.

Mộc Dịch nghe phụ thân nói, phụ thân lúc tuổi còn trẻ từng may mắn bắt được Tam Vĩ không đến một cân nặng đao ngư, dùng cái này Tam Vĩ đao ngư, tại trong phường thị tìm tòi một đôi phẩm chất cực cao phi thúy vòng ngọc, với tư cách hãn cùng với Mộc Dịch mẫu thân đính ước tín vật.

"Tiên hạc thích ăn nhất loại này đao ngư, người cho ăn nó một lần, nó hãy cùng người quen thuộc." Thiếu nữ chỉ điểm nói.

"Đúng, sư tỷ!" Mộc Dịch đáp, nhưng trong lòng có chút cảm khái.

Được ngoại giới coi là kỳ trân dị bảo đao ngư, tại huyền sĩ trong mắt, chỉ là nuôi nấng Linh cầm nhị liêu, huyền sĩ thế giới, quả nhiên có khác Động Thiên.

Mộc Dịch đem đao ngư đưa đến tiên hạc bên cạnh, dựa theo sư tỷ chỉ điểm, một bên nhìn xem tiên hạc nuốt đao ngư, một bên nhẹ nhàng vuốt ve tiên hạc lông vũ.

Tiên hạc nuốt vào này đao ngư về sau, không được nhẹ giọng hạc kêu, lộ ra là tâm tình tốt lên rất nhiều. Mộc Dịch thừa cơ nhảy tại tiên hạc trên lưng, ngồi ở sư tử sau lưng, cũng không có bị tiên hạc ngăn cản.

Thiếu nữ ôm tiên hạc cái cổ, khiến sau lưng Mộc Dịch ngồi vững vàng.

Mộc Dịch gấp vô cùng trương nhẹ gật đầu.

Thiếu nữ nhẹ giọng hướng tiên hạc nói vài câu, sau đó nhẹ nhàng vuốt ve một cái tiên hạc phần cổ, hướng tây nam phương hướng xa xa chỉ một cái.

Mộc Dịch chỉ cảm thấy trong lúc đó thân thể chợt nhẹ, tiên hạc hai cánh mở ra, thoáng cái bay ra tầm hơn mười trượng, đã nhẹ nhàng tại trong giữa không trung.

Mộc Dịch sợ tới mức hai tay ôm chặt tiên hạc, tựa đầu đều chôn ở tiên hạc trên lưng, hoàn toàn không để ý bản thân chặt vật tư thái cùng sư tử truyền đến tiếng cười nhạo.

Một lát sau, cảm giác được tiên hạc tựa hồ phi hành tương đối vững vàng, Mộc Dịch mới rút cuộc lớn hơn lá gan, đem nửa người trên chống lên.

Dù sao đây chính là lần thứ nhất phi hành trên không trung, có thể nào bỏ qua cái này trước mắt kỳ cảnh!

Gió mát trước mặt đánh tới, từng đoàn từng đoàn tầng mây, tại bên người bay vút mà qua, thậm chí ngẫu nhiên từ trong tầng mây xuyên qua, cảm nhận được một cỗ ẩm ướt.

Nơi xa tầng tầng loan loan núi hình ảnh dần dần rõ ràng, hai bên tươi đẹp ngọn núi không ngừng rút lui, ngẫu nhiên thậm chí cũng có thể xa xa chứng kiến, có những thứ khác tiên hạc phi hành trên không trung, phía trên mơ hồ cũng có người cười.

Mộc Dịch vượt qua trong lòng sợ hãi, hướng phía dưới nhìn lại, từng tòa đỉnh núi, lộ ra thập phần thấp bé, cái kia rộng lớn thềm đá đường núi, lúc này lại dường như giữa rừng núi một cái dây nhỏ, lập loè, Mộc Dịch thậm chí thấy được sơn môn phụ cận vài tên thủ vệ, chỉ là lúc này thì bọn hắn, chỉ là mấy cái nho nhỏ điểm đen, dường như con kiến.

Bực này cảnh sắc, chỉ nhìn một lát, liền làm cho người ta ý chí rộng rãi, cái kia chút ít khẩn trương cùng sợ hãi, hễ quét là sạch.

Nhìn bên cạnh như mộng ảo kỳ cảnh, nghe trước người bay tới thiếu nữ hương thơm, Mộc Dịch cảm thấy trong lòng thư thái không thôi, gia nhập Bình Hải tông sau đủ loại gian khổ, chỉ vì giờ khắc này, liền thập phần đáng giá!

"Sư tỷ, người tại trong môn địa vị không thấp đi, rõ ràng có thể có được một cái tiên hạc Linh cầm!" Mộc Dịch nhin không được hỏi.

"Ta cũng chỉ là cái bình thường nội môn đệ tử, chẳng qua là tốt chịu trách nhiệm nuôi dưỡng cái này chỉ tiên hạc mà thôi." Thiếu nữ mỉm cười từ chối nói.

Lúc này, tiên hạc chở hai người, vừa vượn bay qua một đường cao tới ngàn trượng nước rơi, nhìn qua cái kia dường như từ trên trời giáng xuống màu bạc tấm lụa, lần thứ nhất mắt thấy bực này đồ sộ kỳ cảnh Mộc Dịch, thật lâu không nói nên lời.

"Chúng ta đã đến!"

Tiệc nuôi chính là, thiếu nữ lúc này lại chỉ huy tiên hạc, dừng ở nước rơi đối diện một tòa tầm thường ngọn núi nhỏ trên.

Mộc Dịch đem ánh mắt thu hồi, đánh giá nơi đây. Nơi này quái thạch đá lởm chởm, cái này toà núi nhỏ ngọn núi như là cán bút giống như dọc theo đứng vững, căn bản không có đường núi đi thông dưới núi.

Cũng chỉ có dựa vào tiên hạc, mới có thể đạt tới cái này toà núi nhỏ ngọn núi đỉnh núi.

Hai người từ tiên hạc cao thấp, thiếu nữ chỉ vào chung quanh, khoa tay múa chân nước cờ trượng lớn nhỏ một vòng, đối Mộc Dịch nói ra: "Mộc sư đệ, chính là phải ở chỗ này tu kiến một tòa đình đá, như vậy vừa vặn có thể chứng kiến đối diện nước rơi, qua một tháng nữa vào mùa thu lúc, còn có thể chứng kiến bên kia trên sườn núi khắp núi đỏ bừng như lửa lá phong."

"Quả nhiên là cái xem xét phong cảnh nơi tốt!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đột nhiên hỏi: "Sư tỷ, chỉ có một mình ta tu kiến đình đá sao ? Vì cái gì không cho những thứ khác nội môn hoặc ngoại môn sư huynh đến hỗ trợ ?"

Thiếu nữ trên mặt ửng đỏ, có chút ngượng ngùng nói: "Ha ha, bởi vì bản sư tỷ muốn cho người nào đó một kinh hỉ, vì vậy việc này muốn lặng lẽ tiến hành, người cũng phải vì bản sư tỷ bảo thủ bí mật này!"

"Tại vào mùa thu trước xây xong đình đá về sau, bản sư tỷ sẽ cho người một ít chỗ tốt, cam đoan sẽ không để cho người thất vọng!" Thiếu nữ lại rất nhiều lấy lợi dụ hứa hẹn.

"Đình đá trong thời gian ngắn khó có thể sửa tốt, nói như vậy, kế tiếp trong một thời gian ngắn, ta mỗi ngày đều có thể Thừa Hạc phi hành!" Mộc Dịch trong lòng hưng phấn thầm nghĩ, hân hưởng thiếu nữ cam đoan nói: "Sư đệ nhất định sẽ đem hết toàn lực!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Giải Đáp Nghi Vấn

Thiếu nữ tại ngọn núi nhỏ lên, đã chuẩn bị xà beng sắt, cửa sắt, dùi đục đá các loại vài cái tiện tay công cụ, hiển nhiên là có chỗ chuẩn bị.

Mộc Dịch nhưng không có sốt ruột đến cũi đục thạch, mà là trước chọn xong một khối tương đối hình thành đỉnh núi mặt đất, dùng xà beng sắt đem bên trong tất cả lớn nhỏ hòn đá từng cái một đào ra, để ở một bên.

Thiếu nữ có chút nghi ngờ hỏi: "Đây là đang làm gì đó ? Mảnh đất này trước mặt đã so sánh hình thành rồi, cái kia chút ít vùi dưới mặt đất hòn đá, cần gì phải móc ra ?"

Mộc Dịch nghiêm trang nói: "Năm trước ta tại trong thôn tận mắt thấy một gia đình nổi lên tầng hai phòng mới, trên đảo nhỏ lúc cuồng phong có, thậm chí ngẫu nhiên gặp đất rung núi chuyển, ta nghe xây dựng phòng ốc người nói, nếu muốn phòng ở xây dựng củng cố, nền tảng nhất định phải đánh tốt, hay không lại chỉ là hình bạc sắp đầu thương —— trông thì ngon mà không dùng được. Ta mặc dù không có nhìn người xây dựng qua đình đá, nhưng nghĩ đến đạo lý là không sai biệt lắm đấy."

Thiếu nữ nhẹ gật đầu, khen: "Không thể tưởng được người còn có chút kinh nghiệm. Không tệ, căn cơ là thập phần trọng yếu, tựa giống với là chúng ta tu tập Huyền thuật, kỹ xảo, thủ đoạn tuy trọng yếu, nhưng là quan trọng nhất nhưng là khí hải căn cơ, căn cơ càng thâm hậu, thì triển ra pháp thuật uy lực, dĩ nhiên là càng mạnh!"

Mộc Dịch hơi sững sờ, đối phương nói, đúng là tu luyện đạo lý.

Trong lòng của hần khê động mà hỏi: "Sư tỷ, mười hai kinh mạch, căn nguyên ngũ tạng, là có ý gì?"

Mộc Dịch hỏi đấy, đúng là sư phụ truyền lại khẩu quyết trong hai câu, có thật nhiều thâm ảo khẩu quyết, Mộc Dịch một mực cân nhắc không thấu trong đó thâm ý.

Thiếu nữ không cần nghĩ ngợi nói: "Ý tứ của những lời này nói là, chính kinh thập nhị mạch ở bên trong, ngũ tạng năm mạch chính là là trọng yếu nhất căn cơ, còn lại thất mạch, đều là chú trọng thành thạo một nghề, mà cái này năm mạch, rồi lại quan hệ đến ngày sau tu hành, là làm gốc chỗ."

"Quả nhiên là ý tứ này!" Mộc Dịch mừng rỡ trong lòng, lại hỏi: "Ngũ tạng đồng tu, hỗ trợ lẫn nhau; ngũ tạng khác tu, tương khắc tương sinh, cái này lại là có ý gì?"

Thiếu nữ nghiêm mặt nói ra: "Ngũ tạng năm mạch, tâm can tỳ phổi thận, lại có thể chia làm kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành, trong đó, tâm thuộc Hỏa, can thuộc Mộc, tỳ thuộc Thổ, phế thuộc Kim, thận thuộc Thủy; trong ngũ hành, tương sinh tương khắc, hỗ trợ lẫn nhau. Hỏa khắc kim, kim khắc mộc, mộc khắc thổ, thổ khắc thủy, thủy khắc hỏa; đồng thời, hỏa sinh thổ, thổ sinh kim, kim sinh thủy, thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa. Ngũ tạng năm mạch như là đồng thời chiếu theo hệ thống tu luyện, có thể hỗ trợ lẫn nhau, cùng chung tăng lên; còn nếu là trời sinh nhất mạch Thiên yếu, tức thì cần một mình khác tu, khác tu thời điểm, còn phải chú ý tương sinh tương khắc đạo lý, cân đối mặt khác nhiều mạch tu hành, nếu không được cái này mất cái khác, khó có thể tu luyện viên mãn."

"Thì ra là thế, thì ra là thế!" Mộc Dịch bừng tỉnh đại ngộ, đạt được cái này rất nhiều tin tức, khiến hần nhọt gáy bí quyết lý giải, thoáng cái khắc sâu rất nhiều.

"Đa tạ sư tỷ!" Mộc Dịch hưng phấn nói: "Cái kia chín mạch thông huyền, khai điền ích hải, là có ý gì?"

Hai câu này, đúng là tu mạch khẩu quyết cuối cùng hai câu, sau khi hoàn thành, nghe nói có thể tu tập Huyền thuật huyền pháp.

Thiếu nữ nương mảy nói: "Hai câu này liền so sánh phức tạp. Nói như vậy, tu mạch cảnh giới, có thể chia làm tầng chín, cấp độ càng cao, độ khó càng lớn, hiệu quả cũng càng là huyền diệu. Nhưng mặc dù là tiên căn tư chất lại kém phàm nhân, chỉ cần có thể đem ngũ tạng năm mạch muốn tu luyện đến tầng thứ chín cảnh giới, cũng có thể tẩy tủy dịch cân, thoát thai hoán cốt, đạt tới nghịch thiên cải mệnh, hóa phàm trần thông huyền hiệu quả. Chín mạch thông huyền, chính là cái này ý tứ."

"Mà khai điền ích hải, chính là huyền sĩ nhập môn khẩu quyết!" Thiếu nữ thuyết pháp, khiến Mộc Dịch nghe chính là hết sức chăm chú.

Thiếu nữ tiếp tục nói: "Lúc người ngũ tạng năm mạch muốn tu luyện đến tương đối cao cảnh giới lúc, có thể trong người sinh ra đan điền, đây là khai điền; đã có đan điền về sau, liền có thể dẫn vào thiên địa Huyền khí nhập vào cơ thể, cũng tùy kinh mạch luyện hóa, tồn tại vào trong Đan Điền, thời gian dần trôi qua trong đan điền trừ ra một đoàn tinh tú Huyền khí hình thành khí hải, cái này chính là ích hải."

"Khai điền ích hải về sau, liền có thể trở thành một huyền sĩ, tu tập huyền pháp. Bất quá, cái này cùng mọi người tư chất có thật lớn quan hệ, tư chất thượng giai người, trong một năm liền có thể khai điền ích hải, tư chất kém cõi đấy, cùng một đời một thế lực lượng, cũng không cách nào tu luyện ra đan điền, càng không nói tới sáng lập khí hải."

"Nguyên lai là như vậy!" Mộc Dịch liên tục gật đầu, sau đó có chút không cam lòng hỏi: "Cái này tư chất, ngón tay đúng là tiên căn tư chất sao?"

"Chính là như thế này!" Thiếu nữ đáp.

Mộc Dịch biết rõ, bản thân tiên căn tư chất độ chênh lệch, vì vậy không cách nào chọn vào nội môn đệ tử, nói một cách khác, hẳn nếu muốn trở thành huyền sĩ, sẽ phải so với cái kia may mắn thiên chi kiêu tử (con cưng của trời) trả giá gấp mấy lần, thậm chí mấy chục lần nỗ lực!

Nhưng Mộc Dịch cũng không uể oải nản chí, hẳn rút cuộc thật sự thấy được một đường hy vọng, chỉ cần mình chiếu theo khẩu quyết, đem nhiều mạch tu luyện tới cực cao cảnh giới, liền có cơ hội khai điền ích hải, trở thành huyền sĩ!

Huống hồ, có lẽ tư chất của mình cũng không phải cực kém, có lẽ nhiều mạch không cần muốn tu luyện đến tầng chín, có thể dẫn động thể chất biến hóa, sinh ra đan điền, tiến tới sáng lập khí hải.

Coi như mình thuộc về cái kia kém nhất tư chất, Mộc Dịch tin tưởng, chỉ cần mình chịu trả giá vượt qua thường nhân nỗ lực, cũng có cơ hội tu luyện viên mãn.

"Tạ tạ sư tỷ chỉ điểm!" Mộc Dịch trong lòng trở nên kiên định đứng lên, hẳn hướng thiếu nữ nói ra: "Sư đệ không cần mặt khác ban thưởng, nếu là sư tỷ có thể giống như vậy chỉ điểm sư đệ tu luyện khẩu quyết nghi nan, như vậy đủ rồi! Sư đệ nhất định sẽ dụng tâm sửa tốt đỉnh đá, cam đoan sư tỷ tại vào mùa thu trước có thể tại đỉnh đá trong xem xét rừng lá phong cảnh đẹp."

"Rất tốt!" Thiếu nữ cũng thập phần cao hứng nói: "Người trên việc tu luyện có vấn đề gì, cho dù hỏi đi. Loại này bốn đường sơ cấp khẩu quyết, bản sư tỷ là lại quen thuộc bất quá."

Thiếu nữ tự nhiên cười nói, Mộc Dịch chỉ cảm thấy ấm áp vô cùng, đi vào Bình Hải tông nhanh hai năm rồi, hôm nay hẳn rốt cuộc có cơ hội chính thức nắm giữ Cao Minh tu luyện khẩu quyết.

Mộc Dịch toàn thân tràn đầy nhiệt tình, càng thêm ra sức đào thạch bình đất, loại này việc tốn sức, đối với tại tạp dịch nhà đã làm đã hơn một năm sống Mộc Dịch mà nói, cũng không khó khăn.

Ngược lại là thiếu nữ, tuy rằng nắm giữ một ít huyền pháp, nhưng thi triển ra hao phí pháp lực không nhỏ, cũng không cách nào thời gian dài sử dụng, vì vậy không thể giúp bao nhiêu vôi vàng, chỉ là ở một bên quan sát, thỉnh thoảng chỉ điểm vài câu.

Lúc trời tối đen, Mộc Dịch đã đào ra một khối thật sâu mà chắc chắn nền tảng, thiếu nữ lại chỉ huy tiên hạc chở Mộc Dịch, đi tới bên trong sơn môn chỗ.

Bởi vì tông môn quy định nghiêm khắc, thiếu nữ không dám đem tiên hạc mang ra bên trong sơn môn. Nàng cùng Mộc Dịch ước định, về sau mỗi ngày buổi trưa, ở nơi này bên trong sơn môn chỗ gặp mặt, sau đó cùng cười tiên hạc, tiếp tục tu kiến đình đá.

Mộc Dịch từ trong sơn môn đi ra, liền chạy mang nhảy chạy về tạp dịch nhà lúc, đã đã muộn, sớm bỏ lỡ cơm tối thời gian.

Vốn tưởng rằng muốn đối trên dừng lại Mộc Dịch, lại không nghĩ rằng Lữ Lão Yên đang tại gian phòng chờ hăn, cũng vì hăn lưu lại một phần đồ ăn, Mộc Dịch nói lời cảm tạ một tiếng, vôi vàng đem đồ ăn bới ra cửa vào ở bên trong, đồng thời hướng Lữ Lão Yên nói lên sau này mỗi ngày hoàn thành đốn củi nhiệm vụ về sau, xế chiều đi bên trong sơn môn trong bang cửa sư tử tu kiến đình đá sự tình.

Lữ Lão Yên cũng không phản đối, cũng không nói thêm gì, nhẹ gật đầu, liền cầm theo tẩu thuốc về tới bản thân trong phòng.

Cái này sau đó mỗi ngày, Mộc Dịch đều là sớm rời giường, đem hai trăm cân củi nhiệm vụ hoàn thành, cũng chiều theo sư tử chỉ điểm khẩu quyết đạo lý tu luyện kinh mạch, đến trưa, liền đúng giờ đi vào bên trong sơn

môn chỗ, cùng sư tử gặp mặt, lại cùng nhau cười hạc đi hướng này tòa vô danh ngọn núi nhỏ.

Ngọn núi nhỏ lên, một căn một căn đứng trụ dựng thẳng lên, từng khối từng khối thạch mảnh chĩnh tề cửa hàng xuống, đình đá thời gian dần trôi qua đã có hình thái, không hề đứt đoạn hoàn thiện;

Mà Mộc Dịch kinh mạch tu hành, cũng bởi vì đã có thiếu nữ chỉ điểm, mà trở nên tiến triển cực nhanh, ngũ tạng năm mạch tăng lên, khiến hẳn rõ ràng cảm giác được, thân thể của mình tại càng ngày càng ... hơn cường tráng, mỗi một ngày đều tại biến hóa nghiêng trời lệch đất lấy.

Cái này hơn nửa tháng trong khi chung, Mộc Dịch từ thiếu nữ cái kia đã học được rất nhiều, nhất là cái kia chút ít huyền ảo pháp quyết, lời ít mà ý nhiều, nếu là không có là thiếu nữ chỉ điểm, Mộc Dịch tuyệt khó tu luyện.

Thời gian dần trôi qua, Mộc Dịch đối vị sư tử này đã có một loại đặc thù tình cảm, tu kiến đình đá cũng không thoải mái, nhưng hẳn chỉ muốn nhìn thấy sư tử liếc, liền toàn thân có dùng không hết sức mạnh, thường thường là trở lại tạp dịch trong nội đường, mới cảm thấy mệt mỏi cực kỳ.

Ngày hôm đó ban đêm, Mộc Dịch chính nằm ở trên giường trở về chỗ vào ban ngày cùng sư tử thương lượng như thế nào bố trí đình đá từng ly từng tí chi tiết, trên mặt tự nhiên mà vậy toát ra say mê mỉm cười.

Bỗng nhiên, Lữ Lão Yên bên ngoài gõ cửa, hỏi thăm Mộc Dịch có hay không đã nằm ngủ, Mộc Dịch tranh thủ thời gian bò người lên, mời Lữ Lão Yên vào phòng an vị.

Lữ Lão Yên ba đi mấy miệng thuốc lá rồi, sau nửa ngày mới phun ra mấy chữ: "Đã ăn rồi ?"

"Đã ăn rồi! Thật nhiều Lữ thúc phân phó phòng bếp mỗi ngày cho ta lưu lại một phần đồ ăn." Mộc Dịch gật đầu cảm tạ nói.

"Ta đến không phải là vì việc này." Lữ Lão Yên khoát tay chặn lại, đem tẩu thuốc từ khố miệng co quắp ra.

"Lữ thúc có gì chỉ giáo ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Lữ Lão Yên than nhẹ một tiếng, đã trầm mặc một lát, bỗng nhiên chứa cười hỏi: "Người trong lúc này cửa sư tử đối đãi người không tệ đi ?"

"Hử!" Mộc Dịch không chút do dự nói ra: "Sư tử đợi ta vô cùng tốt, còn chỉ điểm ta tu hành."

Mộc Dịch trong lòng kỳ quái, không biết Lữ Lão Yên vì sao có này vừa hỏi.

Lữ Lão Yên lại là một tiếng thở dài, âm u nói ra: "Giống như người vậy niên kỷ, đúng là mỗi tình đầu, khó tránh khỏi lâm vào trong đó không thể tự thoát ra được. Lữ thúc thấy người là có thể chịu được cực khổ người nhà nghèo hài tử, nhịn không được mở miệng khuyên bảo người hai câu: Thứ nhất, từ xưa hồng nhan họa thủy; thứ hai, cóc nếu là muốn ăn thịt thiên nga, chỉ biết ngã chết."

Mộc Dịch sững sờ, lập tức cười nói: "Lữ thúc người suy nghĩ nhiều, ta đối sư tử chính là tôn kính lòng cảm kích, cũng không mặt khác."

"Như vậy thuận tiện, như vậy thuận tiện!" Lữ Lão Yên đứng dậy, dường như lầm bầm lầu bầu giống như nói ra, "Người phải nhớ kỹ thân phận của mình, đệ tử ngoại môn cùng nội môn đệ tử, thế nhưng là có thiên đại cái hào rộng, không thể vượt qua! Nếu không, chỉ biết hại người cả đời, tựa như Lữ thúc như vậy. . ."

Nói xong, Lữ Lão Yên khoát tay áo, hướng Mộc Dịch nói tiếng "Ngủ đi", liền rời đi về tới bản thân trong phòng.

Lữ Lão Yên đi rồi, Mộc Dịch vẫn ngơ ngác sững sờ, nhớ lại sự tỷ một cái nhăn mày một nụ cười, chỉ cảm thấy không nói ra được đẹp mắt, tâm tình của mình cũng không tự chủ được cùng theo phập phồng chấn động.

"Chẳng lẽ, ta thật sự là. . ." Mộc Dịch tâm như nai con, thật lâu không thể chìm vào giấc ngủ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Độc Công

Ngày thứ hai giữa trưa, Mộc Dịch chiếu theo ước định đi tới bên trong sơn môn bên ngoài.

Chỉ chốc lát sau, sư tử của hắc cũng đúng giờ đi vào, đem Mộc Dịch tiếp đi vào sơn môn trong.

Cái kia vài tên thủ vệ, đã sớm nhận ra Mộc Dịch, căn bản không có bất luận cái gì đề ra nghi vấn, chỉ là hướng thiếu nữ không mặn không nhạt hỏi han ân cần vài câu, nhất là một gã thanh niên, rất xa đón chào đưa tiễn, lộ ra đặc biệt nhiệt tình.

Tại trước kia, Mộc Dịch chẳng qua là cảm thấy đại khái sư tử làm người thiện lương, tại trong môn có phần có nhân duyên, nhưng hôm nay hắc rồi lại hơn nhiều một trong đầu giống như, cảm giác, cảm thấy người này thanh niên thủ vệ nhiệt tình là có mưu đồ khác.

"Hơn phân nửa là hắc đều muốn nịnh nọt truy cầu sư tử đi." Mộc Dịch trong lòng thậm chí nghĩ như vậy đến, chút bất tri bất giác, ý nghĩ của hắc cùng từ kia không quá giống nhau, tựa hồ dài lớn thêm không ít.

Kế tiếp, giống như thường ngày, Mộc Dịch cùng sư tử cùng cười tiên hạc, đi hướng này tòa vô danh sơn phong.

Nghe từ trước người truyền đến từng trận mùi thơm, Mộc Dịch không khỏi trên mặt ửng đỏ, tâm tư cũng cùng ngày xưa khác nhau rất lớn.

"Chẳng lẽ ta thật sự thích sư tử?" Mộc Dịch trong lòng tự hỏi, nhưng rất nhanh thoải mái: "Sư tử xinh đẹp như vậy, người lại tốt như vậy, ưa thích

nàng cũng chẳng có gì lạ, chỉ là của ta chỉ là bị phạt đệ tử ngoại môn, thực tại không có tư cách ưa thích sư tử nhân vật như vậy."

Một cái là nội môn trong sao quanh trăng sáng giống như nũng nịu nữ đệ tử, một cái là sinh ra nghèo khổ, tại tạp dịch nhà bị phạt đệ tử ngoại môn, hai người ở giữa chênh lệch thật lớn, chính như Lữ Lão Yên nói, phảng phất có một đường trời sinh cái hào rộng.

Cũng chính là cái này chênh lệch cực lớn, khiến Mộc Dịch căn bản không dám có không an phận chi muốn, hẳn thậm chí cảm giác mình đơn phương ưa thích sư tử, cũng là một loại lỗi không nhỏ si tâm vọng tưởng, vì vậy phải đem cái này tình cảm thật sâu giấu giếm.

"Đình đá sẽ phải đã sửa xong, có lẽ về sau, liền không có cơ hội sẽ cùng sư tử cùng cười một tiên hạc, tiêu dao trong Thiên Địa." Mộc Dịch trong lòng nghĩ đến, lại có một tia phiền muộn.

Bất quá thiếu nữ lại hết sức mừng rỡ, nàng thao thao bất tuyệt nói: "Hôm nay lại đem đình đá xung quanh vừa sửa sang lại ra một mảnh vườn hoa, loại trên một đồng chim non cúc, chỗ này đình đá coi như là làm xong! May mắn mà có Mộc sư đệ, nếu không bằng sư tử ta một người, khó có thể tại vào mùa thu trước hoàn thành."

"Ha ha, Mộc sư đệ người nói, vào mùa thu sau đó, cây hoa cúc khắp nơi nát, lá phong như lửa, đối với nước rơi ba nghìn thước, cộng âm trong bầu một tiên trà, nên là bức nào hào hứng!"

"Nhất định là nhân gian cảnh đẹp, có được mà chết sinh không uống." Mộc Dịch cảm thán nói.

Hai người bận rộn một hai canh giờ, may có lẽ đã đem vườn hoa bố trí xong xong, liền tại đình đá nghỉ tay hơi thở một lát.

Đình đá ở bên trong, sắp đặt một trường bàn đá, hai trường ghế đá, ngồi ở ghế đá, chính dễ dàng đem đối diện nước rơi thu hết vào mắt.

Thiếu nữ khiến Mộc Dịch ngồi xuống, bản thân rồi lại đứng ở Mộc Dịch sau lưng, nói ra: "Mộc sư đệ những ngày qua khổ cực rồi, sư tỷ tân học một bộ kinh mạch mát xa phương pháp, mời sư đệ bình luận chút một phen."

Mộc Dịch cả kinh, vội vàng miệng nói "Không dám", nhưng sư tỷ lại hết sức kiên trì.

Mộc Dịch ảo không qua đối phương, chỉ có thể ngồi ngay ngắn lấy vẫn không nhúc nhích "Hưởng thụ" .

Cảm thụ được thiếu nữ mềm mại hai tay dựng tại hai vai của mình lên, một cổ nhu hòa nhưng liên tục không ngừng kinh đạo theo thiếu nữ vừa bấm nhấn một cái, vỗ đẩy giữa tiến vào trong kinh mạch của mình, Mộc Dịch lập tức cảm thấy không nói ra được thoải mái thư thái.

"Mộc sư đệ, người cảm thấy như thế nào ?" Thiếu nữ hỏi.

"Đây là ta cả đời vui vẻ nhất, thoải mái nhất thời khắc." Mộc Dịch cơ hồ là thốt ra.

Như thế khoa trương miêu tả, khiến thiếu nữ hơi sững sờ, lập tức cười nói tự nhiên: "Mộc sư đệ thực rất biết nói chuyện. Không phải gạt sư tỷ a ?"

Mộc Dịch lập tức nghiêm mặt nói ra: "Mộc Dịch nếu là lừa gạt sư tỷ, nhất định chết không yên lành!"

Thiếu nữ khanh khách cười không ngừng: "Ta chỉ là thuận miệng nói một chút, sư đệ không cần thật tình như thế."

Đột nhiên, thiếu nữ trên mặt ửng đỏ, thấp không thể nghe thấy thì ào nói ra: "Ài, nếu như đại sư huynh cũng sẽ nói như vậy, thật là tốt biết bao!"

"Đại sư huynh ?" Mộc Dịch sững sờ, mấy chữ này lọt vào tai, dường như một chậu nước lạnh vào đầu đổ xuống, khiến hẩn trong lúc đó bưng tỉnh.

"Đúng vậy a, hy vọng đại sư huynh chứng kiến cái này đình đá cùng cái này cảnh đẹp, cũng có thể vui vẻ thoải mái." Thiếu nữ ung dung nói.

Mộc Dịch trong lòng trầm xuống, một hồi chua xót, nguyên lai thiếu nữ hao hết tâm tư dựng lên chỗ này đình đá, chính là vì bác đại sư huynh vui vẻ cười cười.

"Đại sư huynh, thế nhưng là bốn đường Mẫn Quân Tử sư huynh ?" Mộc Dịch hỏi.

Thiếu nữ nhẹ gật đầu, nói ra: "Nguyên lai người cũng biết Mẫn sư huynh tên tuổi, không tệ, luận lai lịch, Mẫn sư huynh tại bốn đường trong hàng đệ tử xếp hạng vị trí đầu não, chúng ta đều gọi hẩn là đại sư huynh."

"Nguyên lai sư tỷ ưa thích người, là Mẫn Quân Tử. Cái này cũng khó trách, Mẫn Quân Tử tuần tú lịch sự, phong độ nhẹ nhàng, hoàn toàn chính xác chỉ có hẩn có thể xứng đôi sư tỷ." Mộc Dịch trong lòng, rất nhanh liền đã tiếp nhận chuyện như vậy thực, hẩn đối Mẫn Quân Tử cùng sư tỷ đều có hảo cảm, hai người này khi hẩn xem ra, dường như thần tiên quyến lữ, thập phần xứng đôi.

"Đại sư huynh như thường ngày cuối cùng khắc khổ tu luyện, ta rất ít có thể có cơ hội ước hẹn hẩn đi ra. Ngọn núi này, chúng ta đã từng đã tới một lần, đại sư huynh nói, nếu có thể ở nơi đây nhìn cả ngày cảnh đẹp, cũng sẽ không cảm thấy chán ghét." Thiếu nữ lăm bầm lăm bầu, đem tu kiến đình đá dụng ý cho thấy.

Thiếu nữ cảm xúc, lần thứ nhất ở trước mặt người ngoài biểu lộ, thiếu nữ trên mặt hiện ra một tầng đỏ ửng, lộ ra càng thêm kiều diễm.

"Mộc sư đệ, sư tỷ cũng không biết tại sao phải cùng người thuyết mình hết thầy, đây là sư tỷ bí mật, người nhưng ngàn vạn không muốn nói cho những người khác." Thiếu nữ bỗng nhiên xoay người lại, hướng Mộc Dịch dẫn dò.

"Sư tỷ yên tâm, đánh chết ta cũng sẽ không nói ra đi đây!" Mộc Dịch cam đoan nói.

"Sư tỷ tin tưởng người!" Thiếu nữ lại là mỉm cười, mặc dù mới ở chung không đến một tháng, nhưng Mộc Dịch rồi lại cho nàng một loại thập phần tin cậy cảm giác.

Thiếu nữ bên người cũng không có phát khuê phòng nhỏ, cái này đệ tử ngoại môn, so với chính mình còn nhỏ một chút, một bộ chất phác mà mộc nạp phẩm tính, không có bất kỳ nguy hiểm, làm cho hãn mất tự nhiên sẽ đem đối phương coi như thổ lộ hết đối tượng.

Thiếu nữ ngừng lại một chút, nói ra: "Chúng ta nắm chặt thời gian bắt vườn hoa sửa tốt đi, hôm nay coi như là đại công cáo thành, về sau liền không cần làm phiền Mộc sư đệ mỗi ngày tới đây xuất lực!"

"Hử." Mộc Dịch nhàn nhạt đáp ứng một tiếng, mắt thấy nhiệm vụ sẽ phải hoàn thành, trong lòng của hãn ngược lại có chút thất lạc.

Mộc Dịch huy động trong tay xà beng sắt, đem trong vườn hoa hòn đá từng cái một đào ra.

"Phanh!"

Đột nhiên hỏa tinh bắn ra bốn phía, có một khối ngoan thạch tựa hồ thập phần cứng rắn, đem Mộc Dịch chém ra xà beng sắt trực tiếp bắn ra.

"Thậm chí ngay cả bách luyện tinh thiết chế tạo xà beng sắt cũng đào không ra, tảng đá kia chẳng lẽ có chút cổ quái?" Thiếu nữ đi về hướng đến

đây, cẩn thận đại lượng trong trong vườn hoa viên kia ngoan thạch.

Này thạch hiện lên sâu tối màu nâu đỏ, mặt ngoài ngược lại là có chút bóng loáng, tròn vo đấy.

"Ta đã biết!" Thiếu nữ cao hứng nói: "Hình như là thiết khoáng, một loại hỏa thuộc tính thiết khoáng thạch, hử, có thể đưa đến Liệt Hỏa Đường, đổi lấy khối nhất giai huyền tinh đi."

"Thiết khoáng ? Nhất giai huyền tinh ?" Mộc Dịch hoàn toàn không hiểu thiếu nữ đang nói cái gì, suy đoán cái kia chút ít đều là huyền sĩ mới có thể dùng đến bảo vật.

"Đến, từ bên cạnh đem khối quáng thạch này móc ra." Thiếu nữ hướng Mộc Dịch phân phó nói.

Mộc Dịch theo lời đào mở khoáng thạch bên cạnh thổ nhượng, dùng một thanh sắt nạy ra cắm vào khoáng thạch dưới đấy, mãnh liệt vừa dùng lực, đem khoáng thạch nạy ra lên.

Khoáng thạch buông lỏng di chuyển, trong lúc đó có một đạo hồng quang lóe lên, bay thẳng thiếu nữ mà đến, ngay sau đó thiếu nữ "A" một thân kêu thảm thiết, ngồi ngay đó.

"Là ngô công!" Thiếu nữ hoảng sợ nói.

Công kích thiếu nữ ánh sáng màu đỏ, dĩ nhiên là một cái lòng bài tay lớn nhỏ ngô công, toàn thân đỏ thẫm, ngô công tại thiếu nữ trên đùi cắn một cái, bị thiếu nữ bỏ qua về sau, lập tức bị tay mắt lạnh lẽ Mộc Dịch một sắt nạy ra ấn chết.

"Sư tỷ người không sao chứ ?" Mộc Dịch khẩn trương hỏi.

"Miệng vết thương nóng rất đấy, ngô công nhất định có độc!" Thiếu nữ nhú mày nói ra, vội vàng từ trong lòng một hồi lục lọi, cuối cùng lấy ra một cái tắc hơn lớn nhỏ màu xanh bình nhỏ.

"May mắn ta có Thanh Linh Tán, nhưng giải bách độc." Thiếu nữ từ trong bình đổ ra một viên anh đào lớn nhỏ màu vàng được hoàn, một cổ thấm vào ruột gan mùi thuốc bốn phía.

Thiếu nữ nuốt vào được hoàn, đều muốn giãy giụa đứng lên, rồi lại trong lúc đó cháng váng đầu não trưởng, suýt nữa lại té ngã trên đất, Mộc Dịch ở một bên vội vàng trợ giúp thiếu nữ.

"Không ổn, cái này ngô công độc tính rất mạnh, Thanh Linh Tán cũng không giải được độc." Thiếu nữ khẩn trương nói, "Làm sao bây giờ ? Coi như là cười hạc đi Thiện Dược Đường chỗ dược tổ ngọn núi cầu cứu, cũng cần không ngăn ngủi thời gian!"

Giải độc hoàng kim thời gian, chính là tại vừa mới trúng độc một nén nhang bên trong. Nếu không độc tính một khi lan tràn liền thập phần phiền toái.

Dưới tình thế cấp bách, Mộc Dịch lập tức nghĩ tới Cô Chỉ Phong Lưu lão đầu đã dạy hẳn một cái mét khối —— "Độc tính tương sinh tương khắc, độc dược có khi cũng là giải dược."

Một số năm trước, Mộc Dịch đã từng bị bò cạp độc tổn thương chân phải, mắt cá chân sưng đã thành một vòng lớn, về sau Lưu lão đầu đem bò cạp xóa gai độc sau phơi khô mài thành bụi phấn, nấu thành dược - thuốc pha chế sẵn nước khiến Mộc Dịch ăn vào, vài ngày sau Mộc Dịch liền biến mất sưng trừ độc.

Mộc Dịch trước giúp đỡ sư tỷ đem trúng độc bấp chân một mực cài chặt, chậm lại huyết dịch lưu thông; sau đó bắt chước làm theo, đem ngô công trên thi thể bao hàm răng nọc đầu chém tới, đem còn lại thân thể xách trong

tay, hướng thiếu nữ nói ra: "Sư tử, lấy độc trị độc, mau ăn xuống cái này ngô công, nói không chừng có thể tạm hoãn độc tính."

"Người rõ ràng cũng hiểu lấy độc trị độc đạo lý!" Thiếu nữ ngạc nhiên nói, bất quá nàng xem cái kia ngô công thi thể liếc, lập tức nhượng mảy, thập phần buồn nôn kiên quyết nói ra: "Không muốn! Ta thà rằng chết mất cũng không muốn ăn loại vật này!"

"Vậy làm sao bây giờ?" Mộc Dịch nhìn xem thiếu nữ trên bàn chân đỏ thẫm miệng vết thương đang nhanh chóng sưng lên, mà thiếu nữ ánh mắt, thậm chí có chút ít mê ly lên.

"Nếu hôn mê liền không dễ làm rồi!" Mộc Dịch bất chấp rất nhiều, bản thân hạ quyết tâm, đem ngô công thi thể lung tung nhấm nuốt vài cái, nuốt vào trong bụng.

Sau đó, hắn nằm lên thiếu nữ bắp chân, dùng sức hút ra trong vết thương độc máu.

"Thật nóng, giống như hỏa thiêu giống nhau!"

Độc máu vừa vào miệng, Mộc Dịch đã cảm thấy một hồi nóng bỏng, khó có thể chịu được.

Hắn lập tức đem độc máu phun ra, thế nhưng cổ hỏa thiêu cảm thụ, vẫn còn đang.

Mộc Dịch cắn răng kiên trì, tiếp tục giúp đỡ thiếu nữ hút pin máu, mỗi hút một cái, liền lập tức nôn ở một bên.

Mặc dù như thế, không ít độc tính, còn là lưu lại tại Mộc Dịch trong miệng, hắn ra sức mút lấy độc máu đồng thời, chỉ cảm thấy đầu càng ngày càng chìm, rốt cuộc tại sau một lát, trước mắt một đen, bất tỉnh nhân sự ngược lại đang dần dần thanh tỉnh thiếu nữ bên cạnh.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Lập Công

Ở trong hỗn loạn, Mộc Dịch dường như nghe được sư tỷ đang không ngừng la lên tên của mình, hắn rất muốn lớn tiếng đáp ứng, rồi lại vô luận như thế nào cũng mở mắt không ra, nói không nên lời.

Hắn cảm giác mình nhất định ở vào một cái thập phần nóng bức trong hoàn cảnh, bởi vì hắn cảm thấy toàn thân giống như giống như lửa thiêu cực nóng khó nhịn, máu của hắn dường như sôi trào nham thạch nóng chảy, những nơi đi qua, liệt diễm đằng đằng.

Phen này giả tưởng khó lường, thiệt giả khó phân biệt thể nghiệm, cũng không biết giằng co bao lâu, đột nhiên, hắn cảm thấy có một cổ mát lạnh cam tuyến chảy qua thân thể của mình, khiến trong huyết mạch hỏa diễm, lập tức thu liễm không ít.

Đáng tiếc, cái này cam tuyến cùng hỏa diễm so sánh với, thật sự vô cùng yếu ớt, trong chốc lát, lúc cam tuyến mang đến mát lạnh bị ngọn lửa nhiệt huyết sau khi bức lui, hắn lần nữa trải qua lấy cái kia hỏa thiêu hỏa liệt cảm thụ.

Mộc Dịch mơ mơ hồ hồ cảm giác được, trước sau ít ỏi sóng cam tuyến chảy vào trong cơ thể, nhưng cũng chỉ là tạm thời tính đè lại đốt người nhiệt liệt, rất nhanh liền khôi phục nguyên trạng.

Rốt cuộc, có một cổ mệnh môn khí lạnh lẽo hơi thở dừng mãi vào thân thể của hắn, cổ khí tức này cùng lúc trước cam tuyến khác nhau rất lớn, khí thể như cầu vồng, dường như trên biển cơn sóng gió động trời.

Sóng lớn lấy cuồng mãnh tư thái, cùng trong máu hỏa diễm chống lại, rất nhanh chiếm cứ thượng phong, đem hỏa diễm một chút áp súc bức lui.

Hỏa diễm bị bức lui đến chỗ ngực, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, đã bị sóng lớn một vòng lại một vòng trùng kích, nhưng thủy chung khó có thể hóa giải.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch kinh mạch, cũng nhận được thật lớn trùng kích, khiến toàn thân hắc trướng đau nhức không thôi, chẳng những là không có chút nào khí lực, đối có một loại khó có thể thừa nhận áp lực, liền tự chủ hô hấp đều không cách nào làm được.

Trong lúc đó, Mộc Dịch chỉ cảm thấy trong bụng có chút ấm áp, cái kia chút ít hỏa diễm sóng lớn chậm rãi tụ tập cùng nơi này, thân thể kinh mạch đã bị áp lực chậm rãi yếu bớt.

"Mộc sư đệ!"

Không biết qua bao lâu, Mộc Dịch dường như lại đã nghe được sư tỷ kêu gọi, lúc này đây, hắc rớt cuộc có năng lực giương đôi mắt, ung dung tỉnh dậy.

"Mộc sư đệ, người rốt cuộc tỉnh!" Thiếu nữ tiếng hoan hô truyền vào Mộc Dịch trong tai, nương theo lấy thanh âm mà đến, còn có chút rất nhiều hương thơm khí tức.

Mộc Dịch mở ra mê ly hai mắt, liền chứng kiến cái kia trương quen thuộc thiếu nữ gương mặt chính nhìn mình, tại nàng bên cạnh, còn có một tên mơ mơ hồ hồ lão giả gương mặt.

"Người cuối cùng tỉnh!" Lão giả lúc này cũng thở dài một hơi, thanh âm có chút quen thuộc.

"Sư phụ!" Mộc Dịch cả kinh, lập tức triệt để thanh tỉnh, hắn lập tức sẽ phải giãy giụa lấy ngồi dậy hành lễ. Người này lão giả, đúng là sư phụ của hắn Tiểu lão.

"Không muốn vọng động!" Tiểu lão trầm giọng nói ra, "Thương thể của người thể chưa phục hồi như cũ, còn cần tĩnh dưỡng tháng rất nhiều mới có thể xuống giường, nếu không hậu họa vô cùng."

"Vâng!" Mộc Dịch nghe vậy một cử động cũng không dám, "Sư phụ, đệ tử đây là ở đâu ? Là sư phụ cứu được đệ tử ?"

Tiểu lão nhàn nhạt nhẹ gật đầu, nói ra: "Đây là bốn đường Dược Tổ Phong. Người trúng độc thập phần hiểm thấy, ngoại trừ bình thường ngộ công trùng độc bên ngoài, ẩn chứa hỏa độc càng là thập phần bá đạo, hơn nữa rõ ràng cùng máu của người hòa làm một thể, độc hỏa công tâm, càng thêm hung mãnh. Vì sư thử vài loại thuốc giải độc cũng khó khăn lấy đem người làm thức tỉnh, đành phải lấy tinh túy thủy nguyên tố lực lượng, nháy vào trong kinh mạch của người, tạm thời chế trụ cái kia chút ít hỏa độc."

"Làm phiền sư phụ xuất thủ cứu giúp, đệ tử khắc trong tâm khảm!" Mộc Dịch cảm kích nói, hắn có chút lo lắng hướng thiếu nữ hỏi: "Sư tỷ, người không sao chứ ?"

"Nhờ có sư đệ đại nghĩa, ta đã sớm tốt rồi." Thiếu nữ thành khẩn mà cảm kích nói: "Ngày ấy ta khiến tiên hạc quay về Dược Tổ Phong truyền tin, về sau phụ thân rất nhanh liền tự mình đến đình đá cứu giúp, ta trúng độc tính ngược lại ít hơn nhiều, chỉ phục xuống vài loại giải độc thánh dược, tĩnh dưỡng một ngày liền khôi phục như lúc ban đầu, ngược lại là sư đệ người, trọn vẹn hôn mê ba ngày ba đêm."

"Phụ thân ?" Mộc Dịch hơi sững sờ.

Tiểu lão rút cuộc lộ ra mỉm cười, hắn nói ra: "Đúng vậy, trước mắt người vị sư tỷ này, chính là vị thầy con gái một Tiểu Mộng Đào. Lúc này đây

người xả thân cứu người, cứu vì sư con gái một, vì sư cũng muốn đối với người nói tiếng cảm tạ."

Mộc Dịch bái kiến sư phụ hai lần, đều là một bộ hết sức nghiêm túc trang trọng thần sắc, đây là lần thứ nhất chứng kiến sư phụ nụ cười từ ái, xem ra sư phụ đối với con gái một, là tương đối yêu thương.

"Không dám! Chăm sóc người bị thương chỉ là bản phận, là đệ tử phải làm đấy!" Mộc Dịch nhu thuận đáp.

Tiểu lão nhẹ gật đầu, rất có cảm xúc nói: "Chăm sóc người bị thương, vốn là đạo lý hiển nhiên sự tình, nhưng mà tại tu tiên giới, chớ nói thấy chết mà không cứu được, chính là lẫn nhau mưu hại sự tình cũng nhìn mãi quen mắt, so sánh dưới, có thể xả thân cứu người, đúng là khó được. Bất quá, lúc này đây người coi như là nhân họa đặc phúc, cơ duyên không nhỏ!"

"Cơ duyên không nhỏ ? Đệ tử không rõ." Mộc Dịch có chút không hiểu thấu, hẳn thầm nghĩ trong lòng, chẳng lẽ là sư phụ muốn thêm vào ban thưởng bản thân ?

Tiểu lão mỉm cười, nói ra: "Người sờ sờ bụng của mình chỗ, cảm thụ trong đó khí tức."

Mộc Dịch theo lời đi làm, cảm giác được bụng của mình ra, tựa hồ có một cỗ nhàn nhạt khí lưu, trong chốc lát thập phần ấm áp, trong chốc lát lại có chút ít mát lạnh, nhưng cảm giác này thập phần yếu ớt, không cần thận nhận thức, khó có thể phát hiện.

"Cái này chính là đan điền!" Tiểu lão nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói ra: "Thay người giải độc trong lúc, vì sư Thủy thuộc tính chân nguyên tại trong cơ thể người cùng hỏa độc chống lại, lại trong lúc vô tình giúp người sáng lập đan điền, đối với đệ tử ngoại môn mà nói, đây chính là thập phần trọng yếu một bước."

"Đan điền! Đệ tử vậy mà đã mở ra đan điền ?" Mộc Dịch vừa mừng vừa sợ, bởi như vậy, hẳn há không phải có thể bắt đầu mới giai đoạn tu luyện!

"Mộc sư đệ mở ra đan điền ?" Tiểu Mộng Đào bán tín bán nghi nói, "Phụ thân không phải đã nói, đan điền chỉ có thể tự mình sáng lập, hoặc là thiên phú hơn người, hoặc là kinh mạch tu luyện thành công, bên ngoài người không thể tương trợ sao ?"

"Đúng vậy a, cuối cùng là chuyện gì xảy ra, đệ tử đan điền, có thể hay không có cái gì tai hoạ ngầm, ví dụ như đột nhiên biến mất ?" Mộc Dịch có chút lo lắng hỏi.

Tiểu lão nhú mày nói: "Những thứ này vi sư cũng cẩn thận cân nhắc qua. Người đích đích xác xác sơ khai đan điền, điểm này không thể nghi ngờ. Vi sư suy đoán, có lẽ là kinh mạch của người tu luyện, đã tương đối không tầm thường, hoàn toàn chính xác tồn tại sáng lập đan điền khả năng, lại trải qua hỏa độc công tâm rèn luyện, tuy rằng cực kỳ thống khổ, rồi lại rèn luyện Tâm mạch, tăng thêm vi sư cho người ăn vào vài loại giải độc Linh dược, cũng đều vật phi phạm, đối với tẩy rửa kinh mạch cũng muốn nhất định ích lợi, đủ loại dưới cơ duyên xảo hợp, đan điền của người liền vừa đúng vào lúc này sáng lập ra."

"Chỉ bất quá, " Tiểu lão ngừng lại một chút, tiếp tục nói: "Kinh mạch của người đã bị trùng kích không nhỏ, lần này sau đó, sẽ hay không lưu lại hậu hoạ, vi sư cũng không có nắm chắc. Nếu như người luyện công tới ranh giới vô cùng tinh tiến, một mặt cầu mãnh liệt, có thể sẽ tổn thương đến kinh mạch, nhớ lấy phải cẩn thận."

"Mặt khác, người hỏa độc cũng không hoàn toàn trốn thoát, chỉ là bị vi sư chân nguyên áp chế trong đan điền, nếu là người luyện công tẩu hỏa nhập ma, cũng có khả năng khiến hỏa độc lần nữa tái phát."

"Đúng, đa tạ sư phụ đề điểm." Mộc Dịch tâm tình bình tĩnh rất nhiều, lần này hẳn trong lúc vô tình sáng lập đan điền, có lợi có tệ, nhưng như là đã phát sinh, sẽ phải đi đối mặt.

Tiểu Mộng Đào lúc này bỗng nhiên nói ra: "Phụ thân, lần này Mộc sư đệ xả thân cứu người, chẳng lẽ không có lẽ đã bị ban thưởng sao?"

Không chờ Tiểu lão tiếp lời, Tiểu Mộng Đào liền hướng Mộc Dịch liền nháy mắt, hỏi: "Mộc sư đệ, người muốn cái gì ban thưởng?"

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi khẩn cầu: "Đệ tử khát vọng tu tập huyền pháp, làm một gã trăm yêu trừ ma huyền sĩ, kính xin sư phụ thành toàn!"

"Đúng vậy a, nếu như Mộc sư đệ đã mở ra đan điền, đợi một thời gian, trừ ra khí hải cũng chưa biết chừng, đến lúc đó liền có thể trở thành một tên huyền sĩ!" Tiểu Mộng Đào từ bên cạnh khuyên.

"Làm một gã huyền sĩ?" Tiểu lão nhướng mày, thần sắc nghiêm túc nói: "Huyền sĩ chính là nghịch thiên tu Tiên, nói dễ vậy sao! Hơn nữa, tư chất của người bình thường, muốn làm huyền sĩ, sẽ phải so với người khác trả giá càng nhiều nữa một cái giá lớn cùng nỗ lực, kết quả là rất có thể còn là công dã tràng, người nhưng rõ ràng?"

"Đệ tử rõ ràng, đệ tử cái bao nhiêu khó khăn cũng không sợ, cái gì đau khổ đều có thể ăn!" Mộc Dịch ngữ khí kiên quyết nói ra.

Tiểu lão nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch nhìn thoáng qua, lắc đầu, than nhẹ một tiếng nói: "Đã như vậy, lần này người lấy công chuộc tội, vì sư liên triết hồi đối với người xử phạt, cũng không truy cứu nữa người như thế nào nhập môn sự tình, người ở nơi này tu dưỡng một tháng, thân thể khôi phục về sau, trở về Linh Thảo Phong làm một gã chính thức đệ tử ngoại môn đi."

"Nếu như người thật sự có năng lực, nên có thể tại đệ tử ngoại môn trong trổ hết tài năng, tiến vào nội môn, có cơ hội trở thành một tên huyền sĩ; nếu

như người làm không được, liền thành thành thật thật làm một gã đệ tử ngoại môn tu được thành thạo một nghề, vì sư đặc chuẩn người năm năm sau có thể chọn chọn ly khai tông môn, đây đối với người cùng người thân nhân duy nhất mà nói, chưa hẳn không là một chuyện tốt."

"Đúng, đệ tử tuân mệnh!" Mộc Dịch một mực cung kính trả lời.

Tiểu lão nhẹ gật đầu, lập tức đã đi ra nơi đây.

"Mộc sư đệ, sư tỷ lúc trước giấu giếm thân phận, kính xin sư đệ đừng nên trách." Tiểu Mộng Đào hướng Mộc Dịch mỉm cười nói.

"Đương nhiên sẽ không!" Mộc Dịch nói ra. Lấy hẳn mỗi tình đầu ngây thơ tình cảnh, chỉ sợ bất luận vị sư tỷ này đã làm cái gì, hẳn đều có thể hiểu được cùng dễ dàng tha thứ, huống chi chỉ là giấu giếm thân phận bậc này việc nhỏ.

Mộc Dịch đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, vì vậy hướng sư tỷ nghe ngóng một người tin tức.

"Vương Thiết Sinh ? Mấy năm trước nhập môn nội môn đệ tử ?" Tiểu Mộng Đào khẽ lắc đầu, nói ra: "Sư tỷ tuy rằng từ nhỏ ngay tại Bình Hải tông bên trong lớn lên, nhưng chưa từng nghe nói qua người này. Lúc trước nhập môn đệ tử không ít, nếu như không có ở đây bốn đường, sư tỷ cũng không có thể từng cái nhận thức. Họ Vương ngược lại là bốn tông tứ đại gia tộc một trong, nhưng sư tỷ chưa từng nghe nói Vương Thiết Sinh cái tên này."

Mộc Dịch cũng không có bao nhiêu thất vọng, Bình Hải tông nội môn đệ tử gần nghìn, nếu muốn tìm đến Thiết Đản tung tích cũng không dễ dàng.

Tiểu Mộng Đào cùng Mộc Dịch trò chuyện nổi lên đình đá cùng Mẫn sư huynh, Tiểu Mộng Đào nói với Mộc Dịch, nàng đã cùng Mẫn sư huynh hẹn rồi, mấy ngày nữa liền kết bạn đi đình đá ngắm cảnh.

Mộc Dịch trong lòng mơ hồ có chút chua chua, nhưng hẳn còn là biểu hiện ra một bộ thay sự tử cao hứng bộ dạng.

Tiểu Mộng Đào phụng bồi Mộc Dịch nói mấy câu, thấy Mộc Dịch tựa hồ hơi mệt chút, liền cũng đã đi ra căn phòng này.

Đại khái là biết được Mộc Dịch xuất thân nghèo khổ, tư chất bình thường lại hết sức mạnh hơn, Mộc Dịch cảm giác, cảm thấy sự tử nhìn về phía trong ánh mắt của mình, hơn nhiều một tia đồng tình chi sắc.

Tuy rằng đồng tình khiến Mộc Dịch cảm nhận được một ít quan tâm cùng ấm áp, nhưng trong lòng của hẳn rồi lại cực không dễ chịu.

Đối với cũng không hướng vận mệnh khuất phục Mộc Dịch mà nói, hẳn càng hy vọng chứng kiến người thương kính yêu, mà không phải đồng tình!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Lệnh Bài

Kể tiếp một đoạn thời gian, Tiểu Mộng Đào cũng tới xem qua Mộc Dịch mấy lần, bất quá rồi lại càng ngày càng ít. Mới đầu mấy ngày mỗi ngày nhất định, về sau năm ba ngày mới ngẩng đầu xuất hiện một lần, cuối cùng nửa tháng, thậm chí cũng không lại lộ diện.

Mộc Dịch rất rõ ràng, Tiểu sư tỷ trong khoảng thời gian này hơn phân nửa đang cùng Mẫn sư huynh du sơn ngoạn thủy tứ xứ, hoàn toàn chính xác không có thời gian vẩn an ngày càng khôi phục bản thân, bất quá trong lòng hẳn còn là không khỏi cảm thấy thất lạc.

Mộc Dịch tại Dược Tổ Phong nghỉ ngơi hơn tháng, trong khoảng thời gian này, đều là một gã gọi là Lý Nhược Ngu nội môn sư huynh chăm sóc hẳn. Vị này Lý sư huynh Mộc Dịch lúc trước đã gặp hai lần, một lần là ở xích triều hải lên, một lần chính là tại Bình Hải tông chân tuyến đệ tử thời điểm.

Đương nhiên, lấy Mộc Dịch thân phận, vốn là khó có thể hưởng thụ đến nội môn đệ tử tự mình chăm sóc, nhưng đến một lần nội môn trong chưa có tạp vụ nhân thủ, thứ hai Tiểu Mộng Đào thêm vào dạn dò, vì vậy Lý Nhược Ngu liền mỗi ngày đều đến thăm Mộc Dịch, mang đến một ít đồ ăn đồ ăn, cũng hỏi thăm hẳn có cái gì cần.

Mộc Dịch cũng thật không dám khiến vị này từng đã là "Tiên sư" chiếu cố bản thân bắt đầu cuộc sống hàng ngày, tận lực không phiền toái đến Lý sư huynh, chỉ là ngẫu nhiên hỏi thăm một cái tu luyện khẩu quyết nội dung quan trọng, nhưng Lý sư huynh đều là nhàn nhạt một đôi lời mang qua, xa không bằng Tiểu sư tỷ giảng giải như vậy cẩn thận. Mộc Dịch lại hỏi hẳn

và Mẫn sư huynh tại xích triều hải trảm yêu trừ ma sự tình, Lý Nhược Ngu giống nhau là không muốn nhiều lời.

Như thế mấy lần về sau, Mộc Dịch cũng chỉ thôi. Lấy Lý sư huynh thân phận, có thể mỗi ngày đúng giờ cho hãn người này đệ tử ngoại môn đưa tới đồ ăn, đã cực kỳ khó được, Mộc Dịch cũng không dám có thêm nữa hy vọng xa vời.

Hồi tưởng lại, cùng Tiểu sư tỷ cùng một chỗ tu kiến đỉnh đá cái kia một tháng, mới là Mộc Dịch chính thức tiếp xúc đến huyền môn nội dung quan trọng một đoạn thời gian, đã có Tiểu sư tỷ chỉ điểm, Mộc Dịch rốt cuộc đối tu luyện đã có đổi khác sâu nhận thức.

Tu luyện, không chỉ có riêng là cường thân kiện thể, tu luyện tới tinh thâm chỗ, có thể đi thông huyền môn tiên đồ!

Nguyên lai, trong Thiên Địa có Huyền khí, nhưng bồi dưỡng vạn vật. Tu luyện kinh mạch thành công, liền có thể xây dựng đan điền, sáng lập khí hải, đem thiên địa Huyền khí luyện hóa mà tồn tại tại trong Đan Điền, được gọi là chân nguyên.

Như có thể tiến hành lợi dụng đan điền chân nguyên, liền có thể chiếu theo huyền môn pháp quyết, thi triển ra đủ loại kỳ diệu mà cường đại thần thông, tại phàm nhân xem ra, cái này chính là tiên pháp tiên thuật, đối với tu luyện huyền sĩ mà nói, những thứ này chính là Huyền thuật pháp thuật.

Thậm chí, huyền sĩ tiếp tục tu luyện, đem đan điền chân nguyên tiến thêm một bước củng cố Trúc Cơ, là được trở thành Tu tiên giả, ngự không phi hành, hô phong hoán vũ, quả thực là nửa cái Tiên nhân.

Sư phụ của bọn hãn Tiểu lão, chính là như vậy một gã Tu tiên giả.

Mà con đường tu tiên, càng là vĩnh viễn không dừng lại toàn bộ, tu luyện đại thành người, có thể trở thành Tiên Nhân chân chính, lên trời xuống đất,

không gì làm không được, thậm chí ngay cả thọ nguyên đều vô cùng vô tận, cùng này thiên địa đồng thọ!

Mộc Dịch đi vào Bình Hải tông ước nguyện ban đầu, chỉ là muốn học đến một thân bản lĩnh lấy trở nên nổi bật, nhưng hôm nay tầm mắt rộng rãi về sau, không khỏi đã có đổi xa xôi chí hướng, đối với thật mạnh người mà nói, truy cầu là vĩnh viễn không chừng mực.

Bất quá, Bất Dịch cũng biết, lại xa không thể chạm mục tiêu, cũng muốn chân đi trên đất bằng hoàn thành, hẳn dưới mắt muốn đối mặt, chính là trở lại bên ngoài sơn môn làm một gã đệ tử ngoại môn, cũng muốn nổi tiếng, tại mấy nghìn đệ tử ngoại môn trong trổ hết tài năng!

"Lý sư huynh, ta cảm thấy thân thể của mình đã khôi phục bảy tám phần rồi, có thể trở về đến Linh Thảo Phong tiếp tục tu luyện." Hơn phân nửa tháng về sau, Mộc Dịch về phía trước đến đưa cơm Lý Nhược Ngu nói ra.

"Thật sao ?" Lý Nhược Ngu hơi sững sờ, "Chiếu theo sư phụ phân phó, người vốn có thể ở chỗ này nghỉ ngơi một tháng. Bất quá người đã cảm thấy đã tốt rồi, cũng có thể sớm chút ly khai, dù sao nơi này là nội môn, đệ tử ngoại môn không thể lâu ngốc. Người vả lại thu thập một cái, ngày mai Lý mẫu sẽ đích thân tiễn đưa người quay về Linh Thảo Phong."

Mộc Dịch chấp tay nói cảm ơn: "Sư đệ tâm lĩnh, không cần phiền toái Lý sư huynh, ta có thể bản thân trở lại Linh Thảo Phong. Nếu như thuận tiện, Lý sư huynh có thể hay không báo cho biết Tiểu sư tỷ một tiếng, đã nói đa tạ chỉ điểm của nàng cùng chiếu cố."

"Lời của người Lý mẫu gặp đưa đến, bất quá Tiểu sư muội gần nhất đang bề bộn lấy cùng đại sư huynh luyện công, nàng không nhất định sẽ đến tiễn đưa người." Lý Nhược Ngu thản nhiên nói, khóe miệng lộ ra một tia cười khê, tựa hồ cảm giác được cái gì.

Mộc Dịch sắc mặt trở nên hồng, luôn miệng nói; "Không dám không dám, sư đệ địa vị thấp kém, không dám làm phiền chư vị sư huynh sư tỷ đưa tiễn."

Lời tuy nói như vậy, nhưng Mộc Dịch nội tâm lại hết sức khát vọng, có thể rời đi trước gặp lại Tiểu sư tỷ một mặt.

Tuy rằng thấy một mặt cũng không cải biến được cái gì, cũng sẽ không phát sinh cái gì, nhưng Mộc Dịch lại hết sức chờ mong.

Ngày thứ hai buổi sáng, Lý Nhược Ngu quả nhiên tới chỗ này đưa tiễn Mộc Dịch, bất quá cũng chỉ có hãn một người, cũng không có Tiểu Mộng Đào thân ảnh.

Mộc Dịch mặc dù không có nhiều hỏi một câu, nhưng trong lòng thất lạc, đã có một chút hiển lộ ra.

Lý Nhược Ngu tựa hồ đã nhận ra cái gì, hãn mỉm cười nói: "Tiểu sư muội mặc dù không có tự mình đến tiễn đưa Mộc sư đệ, bất quá nàng rồi lại kéo Lý mỗ đem một kiện đồ vật đưa đến Mộc sư đệ trong tay, lấy đáp tạ Mộc sư đệ cứu giúp chi ân."

Nói xong, Lý Nhược Ngu từ trong tay áo lấy ra một cái bốn hộp gỗ vuông, trình trọng giao cho Mộc Dịch.

"Sư tỷ tiễn đưa đây, gặp là vật gì?" Mộc Dịch tò mò mở ra cái này tinh xảo hộp gỗ, thấy được một khối tắc hơn lớn nhỏ lệnh bài màu vàng, phía trên có khắc một cái sâu sắc "Miễn" chữ.

"Đây chính là bốn tông miễn phạt lệnh bài! Chính là chúng ta nội môn đệ tử, cũng rất khó được đến. Có lệnh bài kia nơi tay, chỉ cần không phải phạm vào tông môn điều cấm trong hãn phải chết chi tội, cũng có thể bằng lệnh bài miễn đi trừng phạt! Chỉ là này lệnh bài chỉ có thể sử dụng một lần, một khi sử dụng, sẽ bị tông môn thu hồi. Tiểu sư muội dùng cái này vật đem

tặng, chân đế báo đáp Mộc sư đệ cứu giúp chi ân rồi!" Lý Nhược Ngu nhàn nhạt giới thiệu nói, trong lời nói của hắn có chuyện, Mộc Dịch có thể nghe ra, Lý Nhược Ngu ý tứ chân chính là, từ nay về sau, hắn cùng với Tiểu sư tỷ tất cả không thiếu nợ nhau, không thể dây dưa nữa không rõ!

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đem hộp gỗ đã thu vào trong ngực, hắn vốn đang ý định mời Lý sư huynh thay hắn đa tạ Tiểu sư tỷ, nhưng suy nghĩ một chút, còn là được rồi.

Lý Nhược Ngu kiên trì muốn đem Mộc Dịch tự mình tổng xuất bên trong sơn môn, trên đường, Lý Nhược Ngu bỗng nhiên nói ra: "Mộc sư đệ, người cũng đã biết, nội môn sư huynh đệ ở bên trong, ưa thích Tiểu sư muội nhưng số lượng cũng không ít?"

Mộc Dịch sững sờ, hắn chưa nói cái gì, Lý Nhược Ngu lại nói tiếp: "Cái này cũng chẳng có gì lạ: Đến một lần Tiểu sư muội sinh thập phần xinh đẹp tuyệt trần đáng yêu, phẩm tính thiện lương; thứ hai nàng không chỉ có là bốn đường duy nhất nữ đệ tử, còn là sư phụ con gái một, tự nhiên người theo đuổi quá mức nhiều người."

"Bất quá, các vị sư huynh đệ đều thập phần rõ ràng, Tiểu sư muội ưa thích chính là Mẫn sư huynh! Mẫn sư huynh tại bốn đường trong hàng đệ tử lai lịch sâu nhất, thực lực cũng mạnh mẽ nhất, rất được sư phụ cùng tông môn coi trọng, những người còn lại coi như là có chút ý kiến, nhưng không dám cùng đại sư huynh tranh chấp!"

"Lý sư huynh đi theo xuống nói lời nói này, là có ý gì?" Mộc Dịch nhướng mày mà hỏi.

"Ha ha, người không phải là cái đồ đần, mới có thể hiểu đấy." Lý Nhược Ngu khóe miệng nhếch lên cười nói.

Lập tức hắn nghiêm sắc mặt, có chút nghiêm túc nói: "Đợi người tiếp xúc đến tu tiên giới, người liền sẽ phát hiện, trên thế giới này thật nhiều thứ

tốt, tốt cơ duyên, nhưng mà, đều cần tương ứng thực lực, cần tương ứng thân phận mới có thể đạt được! Không thuộc về đồ đạc của người, coi như là người trăm phương ngàn kế đạt được, cũng sẽ chỉ làm người chịu nhiều đau khổ! Hiểu được buông tha cho, mới có thể tại đây trong tu tiên giới sinh tồn!"

Mộc Dịch im lặng không nói, hẳn có thể nghe ra đối phương ý ở ngoài lời, nhưng thuyết đích đạo đạo lý lại hết sức khắc sâu.

"Không thuộc về mình đồ vật, liền không nên tranh thủ sao ?"

Mộc Dịch không khỏi âm thầm tự hỏi.

"Không, " Mộc Dịch khẽ lắc đầu, "Ta nhưng không tin cái gì thiên ý, cái gì đã định trước! Ta chỉ tin tưởng ông trời đền bù cho người cần cù, tin tưởng không ngừng vươn lên, tin tưởng nỗ lực trả giá liền cuối cùng có hồi báo!"

Mộc Dịch trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng là cho rằng Lý Nhược Ngu nói không phải không có lý, hẳn chấp tay thi lễ nói ra: "Đa tạ Lý sư huynh chỉ điểm."

Lý Nhược Ngu nhẹ gật đầu, thở dài: "Tu tiên giới, xuất thân cực kỳ trọng yếu, chớ nói người chỉ là một gã đệ tử ngoại môn, chính là Lý mỗ như vậy nội môn đệ tử, hơn nữa còn là bốn tông Trương, Lý, Trần, Vương tứ đại gia tộc một trong Lý gia đệ tử, đơn giản là là thứ hệ xuất thân, cũng là khó khăn lắm đặt chân mà thôi."

Mộc Dịch không khỏi hỏi: "Tiên căn tư chất cũng là trời sinh, xuất thân thân phận càng không cách nào lựa chọn, chẳng lẽ nói, có thể hay không tại tu Tiên trên đường đi xa hơn, từ vừa ra đời lên liền quyết định đến sao ? Như vậy chẳng phải là quá không công bằng!"

"Công bằng ?" Lý Nhược Ngu ngửa mặt lên trời cười to mấy tiếng, dường như đã nghe được buồn cười nhất chê cười, "Thế giới này nguyên bản chính là không công bằng! Phàm nhân trong thế giới, có nhân sinh tại quan lại nhà, cái gì đều không cần làm liền áo cơm không lo; có người rồi lại xuất thân bần hàn, giãy giụa phấn đấu chỉ vì mảnh ngói che đầu. Nhân gian còn không công bằng đáng nói, tu tiên giới càng phải như vậy!"

Lý Nhược Ngu nói ra nơi này, thần sắc thu vào hướng Mộc Dịch nghiêm nghị nói ra: "Người phải nhớ kỹ, người xuất thân bình thường, sẽ phải so với người khác trả giá gấp mười lần gấp trăm lần nỗ lực, mới có thể vượt qua bọn hắn. Hơn nữa chỉ có có được thực lực siêu cường, mới có thể đạt được tương ứng hồi báo, trước đó, có thể chịu tức thì chịu đựng, cái gì cũng không muốn vọng tưởng."

"Đúng, đa tạ Lý sư huynh chỉ giáo, sư đệ khắc trong tâm khảm!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, lúc này đây hắn ngược lại là thập phần đồng ý Lý Nhược Ngu quan điểm.

Lý Nhược Ngu thấy Mộc Dịch thần tình khẩn thiết, liền gật đầu cười, nói ra: "Chứng kiến hôm nay ngươi, liền nhớ tới mấy năm trước bóng dáng của Lý mẫu, mới có thể hướng ngươi nói nhiều như vậy. Tốt rồi, như là đã đem ngươi đưa ra bên trong sơn môn, Lý mẫu nhiệm vụ đã hoàn thành, quảng đường còn lại, ngươi chỉ có thể tự mình một người rời đi!"

"Đúng vậy, con đường của mình, có lẽ bản thân đến đi!" Mộc Dịch hướng Lý Nhược Ngu lại thi lễ một cái, sau đó cáo biệt rời đi.

Ngắn ngủn vài câu chuyện phiếm, khiến hắn đối vị này có chút lãnh đạm Lý sư huynh hơi tăng hảo cảm, hắn lúc này còn không biết, Lý Nhược Ngu tại Thiện Dục Đường một đám đệ tử ngoại môn trong lòng, thế nhưng là tên tuổi không nhỏ nhân vật truyền kỳ.

Mộc Dịch quay đầu lại nhìn nhìn bên trong sơn môn cái kia nổi thẳng mây xanh thềm đá, khẽ thở dài một tiếng, như thế sau đó xoay người cất bước đi nhanh ly khai.

"Một ngày nào đó, ta muốn bằng năng lực của mình, lại tiến vào trong lúc này bên trong sơn môn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Phản Hồi

Mộc Dịch cũng không có trực tiếp đi Linh Thảo Phong, mà là đi trước tạp dịch nhà lượn một vòng.

Đúng là ban ngày bận rộn thời gian, Lữ Lão Yên quả nhiên không có ở đây tạp dịch trong nội đường, cũng có vài tên đưa ở nhìn thấy mất tích một tháng Mộc Dịch đột nhiên trở về, liền vây quanh hỏi han, ân cần vài câu.

"Mộc huynh đệ, người có thể tính đã trở về." Một gã đưa ở nói ra: "Người đi bên trong sơn môn không trở về, chúng ta đều nghĩ đến người đắc tội nội môn tiên sư, bị trọng phạt, thậm chí, thậm chí..."

Hắn mặc dù không có nói xong, nhưng tất cả mọi người hiểu ý của hắn, một gã khác đưa ở tiếp lời nói: "Lữ Lão Yên vì tra được tin tức của người, thế nhưng là phí hết không ít công phu, đem hắn quan tài bản đều lấy ra hỏi lộ mấy cái chấp sự, nâng bọn hắn đánh nghe tung tích của người. Thằng đến trước đó không lâu, mới nâng Thiện Được Đường chấp sự thăm dò được người đang ở đây dưỡng thương."

"Đều là ta không tốt, khiến Lữ thúc phí tâm!" Mộc Dịch cảm kích nói, không thể tưởng được trên đời này ngoại trừ phụ thân, còn có người như vậy quan tâm bản thân.

Tuy rằng Mộc Dịch rất muốn sớm chút quay về Linh Thảo Phong, nhưng hắn vẫn còn là tạp dịch nhà các loại hơn phân nửa ngày, mãi cho đến đang lúc hoàng hôn, rốt cuộc đợi đến lúc đã làm một ngày sống Lữ Lão Yên trở về.

Xa xa chứng kiến tại tạp dịch Đường Môn miệng đối với hần liên tục phất tay bóng người, Lữ Lão Yên sững sờ một chút, nhin không được bước nhanh hơn.

"Lữ thúc!" Mộc Dịch hô to một tiếng.

Một tiếng này hô khiến Lữ Lão Yên xác định bóng người kia chính là Mộc Dịch, tốc độ của hần ngược lại chậm đi một tí.

"Người đã trở về!" Lữ Lão Yên đến gần về sau, hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thản nhiên nói.

Bất quá Mộc Dịch vẫn có thể nhìn ra, Lữ lão đầu trong ánh mắt, gặp nạn lấy che giấu vẻ vui sướng.

"Lữ thúc, lúc này đây ta lấy công chuộc tội, sư phụ miễn đi vào ta xử phạt, ta có thể trở về Linh Thảo Phong làm đệ tử ngoại môn." Mộc Dịch hưng phấn nói.

"Vậy người còn không đi ?" Lữ Lão Yên đem một ít lá cây thuốc lá nhét vào tẩu thuốc ở bên trong, một bên châm lửa, một bên liếc qua Mộc Dịch nói ra.

"Lập tức đi ngay, ta cố ý đến nói với Lữ thúc một tiếng, sợ Lữ thúc người lo lắng." Mộc Dịch nói ra.

Lữ Lão Yên bá cách một cái thuốc lá rời, ung dung nói: "Ta không phải là lo lắng người, chỉ là Thiện Dục Đường chấp sự đem người giao cho Lữ mỗ, nếu là không duyên cớ không còn tin tức của người, Lữ mỗ không tốt hướng tông môn nói rõ mà thôi!"

"A, ta đi đây!" Mộc Dịch có chút thất vọng nói.

"Hử." Lữ Lão Yên cúi đầu xoay lấy tẩu thuốc, không ngừng đầu đáp lại nói.

Mộc Dịch đi ra vài bước, bỗng nhiên xoay người lại hướng Lữ Lão Yên nói ra: "Lữ thúc, một năm nay nhiều người đợi ta không tẻ, tương lai ta Mộc Dịch công thành danh toại, nhất định sẽ báo đáp ân tình của người!"

Lữ Lão Yên sững sờ, rốt cuộc buông xuống tẩu thuốc, than nhẹ một tiếng nói: "Cố lấy chính người đi! Thế giới bên ngoài, cũng không so với tạp dịch nhà đối an bình."

"Ta không sợ! Hung hiểm, chịu khổ, ta còn không sợ! Ta chỉ sợ bị người xem thường!" Mộc Dịch dứt khoát nói ra.

Mộc Dịch dần dần từng bước đi đến, rất nhanh biến mất tại sơn dã giữa.

Lữ Lão Yên nhìn xem Mộc Dịch rời đi, dùng sức hút vài hơi thuốc lá rồi, lúc này mới đột nhiên phát hiện, nguyên lai lá cây thuốc lá một mực không có đốt.

Lữ Lão Yên cười khổ một tiếng, thì thào tự giễu vài câu, dứt khoát thu hồi tẩu thuốc.

...

Mộc Dịch chạy nhanh, rốt cuộc tại trời màu toàn bộ màu đen lúc trước chạy tới Linh Thảo Phong, lúc này, một đám đệ tử ngoại môn vừa đứng tại trong đại điện dùng bữa.

Tuy rằng một năm nay nhiều đến nay, Mộc Dịch cao lớn không ít, thân thể cũng khỏe mạnh rất nhiều, màu da cũng càng màu đen đi một tí, nhưng dung mạo cơ bản đặc điểm vẫn còn, khi hần bước vào đại điện thời điểm, lập tức bị đại đa số đệ tử ngoại môn liếc nhận ra.

"Là hần!" Đại đa số người im lặng không nói, cũng có rất ít người xì xào bàn tán.

"Mộc sư huynh!" Một kinh hỉ thanh âm truyền ra, đồng thời một cái nhỏ gầy thân ảnh tại một chỗ đứng lên, đúng là Triệu Lượng. Chỉ là một năm nay nhiều, Triệu Lượng tựa hồ không có dài cao bao nhiêu.

Mộc Dịch chính hướng Triệu Lượng mỉm cười, đột nhiên một cái thanh âm lạnh lùng quát:

"Người tới làm cái gì!"

Mộc Dịch thuận theo thanh âm nhìn lại, quả nhiên chính là Diệp Minh Thiên.

Diệp Minh Thiên hướng bên người mấy người lần lượt một ánh mắt, cái này vài tên đệ tử lập tức xoát đứng dậy, bước nhanh đến phía trước, hung dữ vây hướng Mộc Dịch.

Mộc Dịch hừ lạnh một tiếng, không sợ chút nào.

"Dừng tay!" Họ Khuất chấp sự vội vàng mở miệng quát bảo ngưng lại, hần cao giọng nói ra: "Mộc Dịch lập công chuộc tội, đã bị sư phụ hủy bỏ trách phạt, ngay hôm đó lên quay về bốn đường, làm gốc nhà đệ tử ngoại môn!"

Rất hiển nhiên, vị này chấp sự sớm phải có được tin tức như vậy, chỉ là lúc này mới công nhiên nói ra. Chỉ bất quá cụ thể như thế nào lập công chuộc tội, chắc hẳn một gã ngoại môn chấp sự, cũng khó có thể được biết thêm nữa tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

"Thậm chí có loại sự tình này?" Diệp Minh Thiên hướng họ Khuất chấp sự tìm đến đi ánh mắt nghi hoặc, không cam lòng hỏi ngược lại: "Tại tạp dịch nhà cái loại địa phương đó, cũng có thể lập công?"

Họ Khuất chấp sự nghiêm mặt nhẹ gật đầu, Diệp Minh Thiên đành phải thôi.

"Chúc mừng Mộc sư đệ trở về, nhanh dùng thiện đi." Một gã khác chấp sự sư huynh mỉm cười, ý bảo Mộc Dịch ngồi xuống.

"Vâng!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tùy ý tìm được một chỗ Vô Nhân Tọa ghế dựa, chuẩn bị ngồi xuống dùng bữa.

"Nơi này là đẳng cấp cao đệ tử ngoại môn ăn cơm địa phương, người cũng muốn ngồi xuống!" Diệp Minh Thiên bên người một gã đệ tử ngoại môn trong lúc đó dùng sức đẩy hướng Mộc Dịch, muốn đem Mộc Dịch đẩy ra.

Nhưng mà, Mộc Dịch thân thể rồi lại dường như bám tại nguyên chỗ bình thường, vậy mà không chút sút mẻ.

Người này đệ tử ngoại môn sững sờ, không biết là nên tiếp tục dùng càn lớn khí lực ném thử, còn là dừng tay, hẳn quay đầu lại nhìn thoáng qua Diệp Minh Thiên.

Mộc Dịch lúc này mới chú ý nói, Diệp Minh Thiên mấy người này đồ ăn, rõ ràng nếu so với mặt khác sư huynh đệ đối phong phú một ít, chung quanh bọn họ vị trí, cũng càng rộng thũng thành. Kia Dư sư huynh đệ, chỗ ngồi đối chen chúc, đồ ăn cũng tương đối thiếu một ít.

"Bất quá là ăn cơm, cũng muốn phân chia cái đủ loại khác biệt!" Mộc Dịch lập tức cảm thấy một hồi chán ghét, mắt thấy Diệp Minh Thiên mấy người lại muốn vây tiến lên đây, không khỏi tối sinh một cỗ tức giận.

Từ vừa rồi tên kia đệ tử ngoại môn đẩy hướng lực đạo của mình đến xem, chỉ bất quá tương đương với bản thân năm trước Thủ mạch tiêu chuẩn, hẳn cũng không sợ!

"Mộc sư huynh, ngồi đến nơi đây đi!" Lúc này, Triệu Lượng rồi lại về mặt mừng rỡ lớn tiếng mời Mộc Dịch.

"Không đáng làm cho này chút ít sự tình gây chiến. Lý sư huynh nói cũng đúng, có thể chịu tức thì chịu đựng!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, vì vậy liền quay người hướng đi Triệu Lượng chỗ đó, không để ý tới sau lưng Diệp Minh Thiên đám người bộc phát ra một hồi thẳng lợi giống như cười vang.

Triệu Lượng cùng bên người mấy người chuyển bỗng nhúc nhích vị trí, vì Mộc Dịch dọn ra một chỗ.

"Mộc sư huynh, nghe nói người đi bên trong sơn môn, nhưng thật sự?" Triệu Lượng nhỏ giọng hỏi.

Mộc Dịch sững sờ, đồng dạng nhỏ giọng trả lời: "Triệu sư đệ tin tức còn là linh như vậy thông! Không tệ, ta là đi qua bên trong sơn môn, còn không chỉ một lần."

Triệu Lượng lập tức trong mắt cực kỳ hâm mộ, gấp gáp nói: "Nhanh nói nghe một chút, bên trong sơn môn có phải hay không giống như Tiên cảnh giống nhau? Có phải hay không có cười hạc phi hành cao nhân? Có thể hay không có rất nhiều tiền bối giống như sư phụ như vậy, trên không trung bay tới bay lui?"

"Đâu chỉ là nhìn thấy, ta thậm chí còn tự mình cười hạc phi hành qua!" Mộc Dịch thần bí cười, lấy hầu như thấp không thể nghe thấy thanh âm nói ra.

"A?" Triệu Lượng mấy người này lập tức hít một hơi lãnh khí, hoặc là bộc phát ra không thể tin được cảm thán thanh âm, đưa tới một hồi nho nhỏ bạo động.

Mộc Dịch đem bản thân một ít nói yêu cầu, sinh động như thật miêu tả đi ra, tuy rằng hắn đem có quan hệ Tiểu sư tỷ tình tiết đều nhất nhất bỏ bớt đi, nhưng chỉ là cái kia chút ít kiến thức, cũng đủ để khiến Triệu Lượng đắm người hứng thú mười phần, thỉnh thoảng sợ hãi thán phục một tiếng.

Đại diện một chỗ khác, Diệp Minh Thiên nhìn thấy một màn này, sắc mặt tràn đầy không vui, chẳng biết tại sao, hắn người này đẳng cấp cao đệ tử ngoại môn trong lòng, dù sao vẫn là mơ hồ cảm thấy, cái này dung mạo không sâu sắc ngư dân tiểu tử, gặp là mình một cái hữu lực đối thủ cạnh tranh.

"Hắn Túc mạch không tầm thường, rõ ràng tại lão Ngũ đây phía dưới không chút nào di chuyển. Chỉ mong đây chỉ là hắn mạnh nhất địa phương!" Diệp Minh Thiên thầm nghĩ trong lòng.

Từ khi bước vào Linh Thảo Phong đến nay, bữa tiệc này cơm, là Diệp Minh Thiên ăn sau cùng dần dần vô vị một lần.

Ăn cơm tối xong, chúng đệ tử trở lại riêng phần mình trong phòng ngủ, Mộc Dịch đi rồi, Triệu Lượng một mực một mình ở một gian nhà gỗ, Mộc Dịch sau khi trở về, tự nhiên vẫn như cũ là cùng Triệu Lượng cùng phòng.

"Nguyên lai là như vậy, đệ tử ngoại môn lúc giữa hàng năm đều muốn khảo hạch, phân chia cấp bậc." Mộc Dịch nghe Triệu Lượng giới thiệu, mới biết được về sau Thiện Dực Đường ngoại môn lại nhiều hơn rất nhiều quy củ.

"Khảo hạch ưu tú, trở thành đẳng cấp cao đệ tử ngoại môn, chẳng những có không dùng làm việc vất vả bao gồm nhiều đặc quyền, mỗi tháng phát ra lên cao nguyên đan, còn có thể nhiều lĩnh một phần. Bất quá, cũng chính là bởi vì như thế, các sư huynh đệ đều rõ rệt tối lấy tranh nhau muốn làm đẳng cấp cao đệ tử ngoại môn, sư huynh đệ ở giữa cảm tình càng lúc càng mờ

nhật mỏng, thậm chí có những người này gặp mặt như cừu nhân bình thường."

Triệu Lượng nói ra nơi này, sắc mặt có chút ảm đạm, cùng hắc lúc trước đi vào Bình Hải tông cái kia phó hưng phần vui vẻ bộ dáng tương phản tươi sáng rõ nét.

Mộc Dịch im lặng, tại truy đuổi có hạn lợi ích trước mặt, tình nghĩa tự nhiên bị đặt ở một bên.

Chính là bởi vì như thế, Triệu Lượng lúc trước đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi vì hắc sao chép một phần khẩu quyết, liền lộ ra trở nên đáng quý.

Triệu Lượng bỗng nhiên ung dung nói: "Tiếp qua đã hơn một năm, chúng ta đến Bình Hải tông liền tròn ba năm rồi. Ba năm chi kỳ, sẽ có một trận thi đấu thử, chọn lựa ưu tú nhất đệ tử ngoại môn tiến vào nội môn tu hành. Mộc sư huynh, ta đã nghĩ kỹ, lấy ta hôm nay kinh mạch tu luyện tình huống, ba năm tỷ thí là khẳng định không cách nào ra mặt, không bằng liền dứt khoát tu tập bốn đường y thuật, cũng tốt có thành thạo một nghề."

"Chúng ta Thiện Dược Đường, ngoại trừ công pháp bên ngoài, còn thực tế thiện ở luyện dược, chỉ cần Thiết mạch tu luyện tinh thâm, có thể biện bác trăm vị, thì có thể tu tập đến một thân y thuật, tại nhân gian trở thành một đời danh y cũng không không khả năng. Kỳ thật cùng ta có đồng dạng ý tưởng sư huynh đệ, cũng số lượng cũng không ít."

"Thế nhưng là, " Mộc Dịch có chút không đành lòng nói: "Khó được có cơ hội khoảng cách tu Tiên gần như vậy, nếu như bỏ qua, chẳng phải là quá mức đáng tiếc ?"

Triệu Lượng thở dài: "Đáng tiếc cũng không có cách nào. Mọi người có mọi người vận mệnh, có lẽ ta Triệu Lượng đã định trước không có tiên duyên, không cách nào đi vào tu tiên giới."

"Bất quá Mộc sư huynh người bất đồng, kinh mạch của người tu luyện nguyên bản liền so với ta tinh thâm, lại so với ta đối có thể khắc khổ tu hành, có lẽ người có thể giống như bốn đường mấy năm trước Lý sư huynh như vậy, từ một gã đệ tử ngoại môn làm lên, bên ngoài cửa trong tử thí trở hết tài năng, liền đã trở thành nội môn đệ tử, thậm chí tại nội môn đệ tử ở bên trong, cũng có nhất định địa vị."

"Lý sư huynh ? Là vị nào ?" Mộc Dịch ngạc nhiên nói.

"Lý Nhược Ngu Lý sư huynh, hắn đã từng đến Linh Thảo Phong chỉ đạo qua chúng ta đệ tử ngoại môn."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Đặc Quyền

"Nguyên lai hắc đã từng là đệ tử ngoại môn!" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng nói chuyện nửa đêm, hiểu được rất nhiều đệ tử ngoại môn lúc giữa sự tình.

Từ khi chính thức bắt đầu tu hành về sau, đệ tử ngoại môn quan hệ giữa, liền trở nên làm bất hòa cùng phức tạp rất nhiều.

Bọn hắc không dùng giống như Mộc Dịch tại tạp dịch nhà như vậy, mỗi ngày đều có nặng nề công tác, công tác của bọn hắc rất ít, phần lớn thời gian đều tại một mình tu hành.

Tuy rằng cách mỗi ba tháng, đều có một gã nội môn sư huynh đến đây Linh Thảo Phong chỉ điểm bọn hắc, bất quá đều thập phần thô sơ giản lược, hơn nữa thời gian rất ngắn, đệ tử ngoại môn nhân số rất nhiều, thường thường một người hỏi không đến một câu sẽ phải vội vàng ly khai.

Bọn hắc mặc dù có khẩu quyết nơi tay, nhưng khó có thể khắc sâu lĩnh ngộ, tu luyện một đường lục lợi, đại đa số mỗi người tiến triển bình thường, bất quá, so với ban đầu ở tạp dịch nhà Mộc Dịch, điều kiện hay là muốn tốt hơn rất nhiều.

Nhưng mà, Mộc Dịch tu kiến đình đá lúc, hầu như đạt được Tiểu sư tỷ một tháng thời gian chỉ điểm, đối với khẩu quyết cùng tu luyện lý giải, đã vượt xa bình thường ngoại môn đệ tử.

"Thật sự là phúc họa tương y, bị phạt tạp dịch, làm sao biết không phải phúc!" Mộc Dịch âm thầm cảm thán nói.

Mộc Dịch đối Triệu Lượng nói ra: "Triệu sư đệ, không nên nản chí. Người sao cho ta khẫu quyết, ta ngược lại đã minh bạch không ít. Ta và người cùng một chỗ tham tường, chắc chắn lĩnh ngộ càng thêm thấu triệt."

Triệu Lượng cho rằng đây chỉ là Mộc Dịch an ủi nói như vậy, nhưng không nghĩ tới về sau hắn cùng với Mộc Dịch thảo luận khẫu quyết lúc, Mộc Dịch vậy mà đem một lớn đoạn một lớn đoạn đạo lý thốt ra, hắn mới ý thức tới, vị này Mộc sư huynh tu luyện cấp độ, đã tại phía xa tường tượng của hắn phía trên.

Mộc Dịch vận khí cũng không tệ, khi hắn trở về Linh Thảo Phong về sau, lại vừa vận bắt kịp mỗi tháng một lần Thăng Nguyên Đan cấp cho thời cơ.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng đám người, đều đi chấp sự sư huynh chỗ đó nhận được một viên bồ câu trứng lớn nhỏ trọc màu vàng viên đan dược.

Mộc Dịch nghe Triệu Lượng đã từng nói qua, những thứ này Thăng Nguyên Đan, đều là dùng trăm năm Hoàng Tham các loại quý báu dược liệu luyện chế mà thành, đối với tu luyện kinh mạch, tăng tinh khí đều thập phần có ích.

Bất quá, đan dược căn cứ kia dược tính, có thể chia làm thượng phẩm, trung phẩm cùng thứ phẩm các loại ba loại. Bọn hắn những thứ này đệ tử ngoại môn nhận lấy đấy, tự nhiên đều là kém nhất thứ phẩm Thăng Nguyên Đan, chỉ có nội môn đệ tử mới có tư cách hưởng dụng trung phẩm Thăng Nguyên Đan. Về phần thượng phẩm Thăng Nguyên Đan, dược tính càng thêm lộ ra lấy, chỉ có nội môn đệ tử đạt được đặc thù ban thưởng lúc, mới có thể ngẫu nhiên cấp cho.

"Cái gì, cái này một viên Thăng Nguyên Đan vậy mà có thể bán được mười lượng Tuyết Hoa Ngân ?" Mộc Dịch nghe được Triệu Lượng lời nói về sau, không khỏi chấn động.

Theo hắn biết, phụ thân lúc trước vớt một mạng lưới ba nghìn cân biển cá hồi, cũng chỉ bắt quá bán đi ba mươi lượng bạc, đã coi như là một số tiền lớn, nếu như ăn mặc tiết kiệm, đầy đủ hắn hai cha con tại Hàn Nha Đảo ăn dùng mấy năm.

Không thể tưởng được như vậy một viên thứ phẩm Thăng Nguyên Đan, dĩ nhiên cũng làm có thể bán được mười lượng bạc, tương đương với một nghìn cân biển cá hồi.

"Đúng vậy, mặc dù là thứ phẩm Thăng Nguyên Đan, đó cũng là linh đan diệu dược, mười lượng bạc vẫn có giá không hàng, cực ít có đệ tử ngoại môn nguyện ý bán ra." Triệu Lượng nói ra, hắn nói với Mộc Dịch, có một chút sư huynh đệ, cảm thấy tu luyện tiền đồ vô vọng, liền sắp sửa phẩm Thăng Nguyên Đan tiết kiệm âm thầm bán ra, lưu lại làm ngày sau vòng vo.

Bất quá tuyệt đại đa số sư huynh đệ, còn là lựa chọn theo nếp phục dụng viên đan dược, lấy tăng lên kinh mạch cảnh giới tu luyện.

"Mộc sư huynh, người là bán đi, còn là ăn vào ?" Triệu Lượng chứa cười hỏi.

"Đương nhiên là ăn vào!" Mộc Dịch không chút do dự nói ra, "Mười lượng bạc đối với chúng ta dưới mắt mà nói, đầy đủ nuôi sống người một nhà một năm ăn dùng, hoàn toàn chính xác không phải là một số lượng nhỏ; nhưng mà nếu là ta các loại có thể trở thành nội môn đệ tử, làm một gã tiên sư, ở đâu còn cần cái này thế gian tài vật. Coi như là không thể tu Tiên, ngày sau kinh mạch tu luyện tinh thâm, một thân bản lĩnh, lo gì không có vàng kim ngân bạc này vật ngoài thân!"

"Ta biết ngay Mộc sư huynh lòng ôm chí lớn, nhất định sẽ lựa chọn ăn vào!" Triệu Lượng ha ha cười nói, tuyệt không kinh ngạc.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng chính nói giỡn lúc giữa, bên cạnh bỗng nhiên bay tới một câu châm chọc khiêu khích: "Lòng ôm chí lớn ngược lại là không sai, chẳng qua nếu như không có tự mình biết rõ, vậy thập phần buồn cười!"

Mộc Dịch đầu còn không có giơ lên, chợt nghe ra người nói chuyện đúng là tên kia họ Khuất chấp sự sư huynh, khi hần xoay người sang chỗ khác, quả nhiên thấy Khuất sư huynh cười lạnh thần sắc.

Khuất sư huynh còn nói thêm: "Còn có một nhiều năm, chính là ba năm tỷ thí, mấy nghìn đệ tử ngoại môn ở bên trong, chỉ có ưu tú nhất trăm tên đệ tử có thể tiến vào nội môn tu hành, chúng ta Thiện Dục Đường hơn sáu mươi tên đệ tử ngoại môn, bình thường chỉ có hai cái danh ngạch mà thôi. Làm không được đấy, sớm làm hết hy vọng đi!"

Mộc Dịch đang muốn giải thích, Triệu Lượng rồi lại lôi kéo Mộc Dịch ống tay áo, ý bảo hần không cần nhiều nói.

Mộc Dịch đem đến miệng nói lại nuốt xuống, Triệu Lượng có thể chịu đựng, hần đương nhiên cũng có thể.

Triệu Lượng lôi kéo Mộc Dịch đi xa về sau, mới nói với Mộc Dịch, đúng là người này Khuất sư huynh âm thầm lấy mười lượng bạc giá cả thu mua thứ phẩm Thăng Nguyên Đan, sau đó nghĩ cách bán trao tay cho trên Trường Bình Đảo phú quý người ta, từ trong có thể thu lợi không nhỏ.

"Khó trách hần thường xuyên đả kích nhiều người đệ tử ngoại môn tin tưởng, nguyên lai là vì thu mua đến càng nhiều nữa Thăng Nguyên Đan." Mộc Dịch đổi vị này Khuất sư huynh thái độ, cuối cùng hiểu được.

Đại thế giới, chúng sinh, mỗi người đều có chính mình sinh tồn chi đạo, Mộc Dịch mặc dù đối với Khuất sư huynh tất cả hành động khinh thường, nhưng cũng không có thống hận ý tứ.

Ngày thứ hai bình minh trước, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng cùng đi đến chỗ đỉnh núi tu luyện. Bình minh tới ranh giới, đúng là thiên địa Huyền khí giờ lên thời điểm, lên cao tu luyện, hiệu quả rất tốt.

Lúc này đi vào Linh Thảo Phong trên đỉnh đấy, nhưng không chỉ đám bọn hăn hai người, theo Triệu Lượng nói, đã đến tối đa thời điểm, ước chừng hai phần ba đệ tử ngoại môn đều đi tới chỗ đỉnh núi tu luyện.

Cũng may đỉnh núi địa phương không nhỏ, mặc dù có vài chục người đồng thời tu luyện, cũng không thấy được chen chúc, bình thường tất cả mọi người gặp riêng phần mình tìm kiếm trống trải yên tĩnh chỗ, yên lặng im ắng tu luyện.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng tới được so sánh sớm, Mộc Dịch liếc thấy trong một khối cao cao nhô lên đá to, chỗ đó địa thế cao nhất, chung quanh không có cây cối thấp thoáng ngăn trở, lấy hăn kinh nghiệm phong phú, lập tức đoán được đây là một chỗ tuyệt hảo tu luyện tròng địa phương.

"Chúng ta đi chỗ đó tu luyện đi!" Mộc Dịch chỉ vào nham thạch nói ra, hăn rất kỳ quái, vì cái gì so với bọn hăn đến sớm hơn mười người, đều không có nhìn trúng cái này khối đá to.

Triệu Lượng lắc đầu, hơi có vẻ vẻ buồn rầu nói: "Còn là từ bỏ, chỗ đó một mực là Diệp Minh Thiên chỗ tu luyện."

Mộc Dịch nhướng mày, kiên trì nói ra: "Tới trước trước phải, ngọn núi này là thuộc về Bình Hải tông đấy, cũng không phải hăn Diệp gia đấy!"

Nói xong, Mộc Dịch sẽ phải hướng cái kia đá to đi đến.

Triệu Lượng vội vàng kéo lại Mộc Dịch, khuyên nhủ: "Mộc sư huynh, nhìn một chút đi! Đỉnh núi chỗ tu luyện còn nhiều mà, cũng không kém điểm này điểm, không đáng bởi vậy dẫn xuất phiền toái!"

"Nhìn một chút chịu đựng, ăn cơm muốn chịu đựng, tu luyện cũng phải nhìn, ta nhưng nhìn không nổi nữa!" Mộc Dịch tức giận nói.

Hắn từ nhỏ ở làng chài lớn lên, tiếp xúc đều là cùng thôn hải tử, riêng phần mình gia đình điều kiện đều không sai biệt lắm, chưa bao giờ thấy qua như vậy khắp nơi hiển lộ "Đặc quyền" diễn xuất.

"Vì cái gì hắn dám kiêu ngạo như vậy, các sư huynh đệ trong không có người phản đối sao?" Mộc Dịch không khỏi hỏi.

Triệu Lượng nhỏ giọng nói: "Nghe nói cái kia Diệp Minh Thiên xuất thân bất phàm, còn có thể cùng bốn tông một đại gia tộc ngoại thích nhắc lên một ít quan hệ, hơn nữa gia cảnh có chút giàu có, mấy vị chấp sự sư huynh đều thu qua nhà hắn người chuẩn bị chỗ tốt, tự nhiên là khắp nơi bảo vệ. Huống hồ, bên cạnh hắn tổng có mấy cái tùy tùng, người bình thường cũng đâu không lại hắn. Sớm đi cũng có sư huynh đệ hướng chấp sự sư huynh đưa ra kháng nghị, chấp sự sư huynh lại nói, đệ tử ngoại môn chuyện giữa, hết thầy lấy thực lực nói chuyện, bọn hắn không tiện nhúng tay!"

"Hết thầy lấy thực lực nói chuyện, đây là ý gì?" Mộc Dịch lông mày lại là nhíu một cái.

Triệu Lượng than nhẹ một tiếng nói ra: "Kỳ thật chính là lén lút đánh nhau, năm đám của ai cứng rắn, người nào có thể hoành hành ngang ngược!"

"Tại sao có thể như vậy?" Mộc Dịch thì thào lắc đầu, không thể tin được bản thân nghe được hết thầy.

Lúc Mộc Dịch chỉ có năm sáu tuổi lúc, hướng phụ thân đưa ra muốn tu luyện kinh mạch, phụ thân đã không phản đối, cũng không phòng lệ, hắn chỉ đưa ra một cái nguyên tắc: Tu luyện là vì cường thân kiện thể, không phải là vì ý thể hiếp người; nếu như Mộc Dịch dám dựa vũ lực khi dễ những thôn khác đồng, chỉ cần có một lần, Mộc phụ liền sẽ lập tức gián đoạn tu luyện của hắn, từ nay về sau không cho Mộc Dịch tu luyện.

Cái này nguyên tắc, Mộc Dịch khắc trong tâm khảm, từ nhỏ coi như luật trời bình thường tuân thủ một cách nghiêm chỉnh, chưa bao giờ cãi lời.

Nhưng mà, hôm nay tại đây Bình Hải tông, đệ tử ngoại môn lúc giữa vậy mà có thể công nhiên bày ra dũng đấu tàn nhẫn, cái kia chút ít chấp sự sư huynh chẳng những không ngăn cản, ngược lại biến tướng cổ vũ!

"Vì sao lại như vậy?" Mộc Dịch thập phần hoang mang, đột nhiên, hắn cảm thấy trước mắt cái thế giới này, là như vậy lạ lẫm.

"Đến tột cùng là phụ thân sai rồi, hay là đám bọn hắn sai rồi?" Mộc Dịch trong lòng âm thầm tự hỏi, một cái là chưa thấy qua bao nhiêu việc đời đảo nhỏ ngư dân, một cái là trong tu tiên giới đại tông môn đệ tử, nếu để cho ngoại nhân để phán đoán, tự nhiên có thể đơn giản cho ra kết luận.

Nhưng Mộc Dịch cũng không nghĩ như vậy, trong lòng hắn, cái kia cùng mình sống nương tựa lẫn nhau, biểu hiện ra thập phần lãnh khốc, nội tâm rồi lại cực kỳ yêu thương phụ thân của mình, chắc là sẽ không sai đấy.

Mộc Dịch ngơ ngác đang xuất thần, trên sơn đạo lại nhiều hơn mấy thân ảnh, Triệu Lượng phát hiện, đúng là Diệp Minh Thiên mấy người này.

"Mộc sư huynh, chúng ta đi thôi!" Triệu Lượng tranh thủ thời gian kéo một chút ống tay áo, đều muốn tránh ra này đi thông đá to con đường, đi nơi khác tu luyện.

"Ta không đi!" Mộc Dịch kiên định nói, "Nếu như ngày sau ta cũng trở thành bọn hăn nhân vật như vậy, không hề nguyên tắc, lừa gạt thế hệ bá đạo, chính là lợi nhuận nhiều hơn nữa vàng bạc, có được nhiều hơn nữa bản lĩnh, phụ thân cũng nhất định sẽ lấy ta lấy làm hổ thẹn! Hôm nay ta sẽ phải đứng ở nơi này đá to lên, tuyệt không hướng sai lầm bọn hăn thỏa hiệp!"

Mộc Dịch nội tâm, dường như tại cùng bản thân hờn dỗi bình thường, hăn biết rõ làm như vậy sẽ chọc cho đến không ít phiền toái, thế nhưng cổ quật cường tính khí đi lên, cũng không cố cái này rất nhiều!

Hăn thậm chí mơ hồ cảm thấy, bản thân kiên trì, chính là tại chứng minh một sự kiện —— phụ thân mới là rất đúng, những người này đều là sai đấy!

Đối cái này chỉ có mười ba tuổi hơn hai tử mà nói, đây không thể nghi ngờ là nội tâm của hăn lớn nhất kiên trì.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Tranh Đấu

"Người đi trước!" Mộc Dịch hướng Triệu Lượng dặn dò một tiếng, chính hắn chẳng những không có ly khai nơi đây, ngược lại sải bước về phía trước, đi vào đá to trước, sau đó thả người nhảy lên, nhảy tới đá to phía trên.

Một màn này, đương nhiên đều bị Diệp Minh Thiên đám người nhìn ở trong mắt.

Diệp Minh Thiên vốn là sững sờ, chợt sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng quát: "Cho ta xuống!"

Một tiếng gầm lên, phá vỡ đỉnh núi yên lặng, tất cả đệ tử ngoại môn, nhìn không được đều tạm dừng tu luyện, hướng nơi này xem ra.

"Dựa vào cái gì?" Mộc Dịch hỏi ngược lại, "Là ta tới trước đấy."

Diệp Minh Thiên hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Tất cả mọi người biết rõ, đây là ta Diệp Minh Thiên chỗ tu luyện! Hôm nay ta không muốn động thủ, nếu như ngươi là lập tức xuống, ta có thể tha thứ ngươi một lần, nhưng lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!"

"Vậy thì như thế nào?" Mộc Dịch đồng dạng hừ lạnh một tiếng đáp lại nói: "Nơi đây cũng không phải là ngươi Diệp gia danh nghĩa ngọn núi, mà là khắp cả tông môn. Coi như là cái này đá to trước kia là ngươi chỗ tu luyện, về sau cũng có thể là ta Mộc Dịch nơi tu luyện!"

"Nói như vậy, ngươi là có chủ tâm cùng Diệp mỗ không qua được rồi?" Diệp Minh Thiên hai mắt co rụt lại, nho nhỏ niên kỷ, trong ánh mắt vậy mà

lộ ra một cổ lẳng lệ ác liệt chi sắc.

Triệu Lượng trong lòng khẩn trương, bối rối chi sắc tình cảm bộc lộ trong lời nói, hẳn rất muốn bắt Mộc Dịch khuyên ngăn, nhưng lại biết rõ Mộc Dịch cá tính có quật cường một mặt, một khi phát tác, khó có thể khuyên di chuyển.

Mộc Dịch quả nhiên không sợ chút nào, hẳn cười lạnh trả lời Diệp Minh Thiên: "Người muốn cho rằng như vậy cũng là có thể. Người có lẽ có bản lĩnh làm mưa làm gió, nhưng cũng không phải tại ta Mộc Dịch trên đầu!"

Mộc Dịch những lời này nói ra về sau, trên đỉnh núi mặt khác đệ tử ngoại môn, không khỏi đều vì hẳn mướt mồ hôi, trước kia cũng có sư huynh đệ đắc tội qua Diệp Minh Thiên, nhưng cuối cùng đều chịu thiệt không nhỏ.

Nhất là Triệu Lượng, càng là lo lắng. Hẳn biết rõ, đã từng có một người sư huynh trước mặt mọi người chống đối Diệp Minh Thiên, về sau tại chế tác lúc không hiểu thấu bị thương, trên giường một năm chính là, làm trẻ nãi không ít tu hành.

Có số ít sư huynh đệ sớm đối tu luyện đã mất đi hứng thú, mà ngược lại học tập y thuật các loại thành thạo một nghề, cũng có bộ phận nguyên nhân nhưng quy kết tại Diệp Minh Thiên đám người bá đạo tác phong.

"Mộc sư huynh, hay là thôi đi!" Triệu Lượng nhin không được nhỏ giọng khuyên nhủ.

Mộc Dịch hướng hẳn mỉm cười, nhưng kiên định lắc đầu.

Nếu như Mộc Dịch là một cái tùy tiện tiện liên đơn giản buông tha người, cũng không có thể đem kinh mạch tu luyện tới hôm nay cảnh giới.

Có lẽ loại này nghị lực rất mạnh người, cá tính trong đều cất giấu một loại quật cường, một khi làm ra quyết định, rất khó được ngoại giới chỗ quấy nhiễu, ảnh hưởng, cũng rất khó bị người khác thuyết phục.

"Ha ha!" Diệp Minh Thiên gượng cười vài tiếng, uy hiếp nói: "Người đây là tự tìm đau khổ ăn!"

"Bất quá, " Diệp Minh Thiên còn nói thêm: "Ta sớm đã từng nói qua ta hôm nay không muốn động thủ, lão Tam, người thay ta giáo huấn một cái cái này không biết trời cao đất rộng nông thôn tiểu tử!"

Diệp Minh Thiên miệng lão tam của, đúng là hấn bên người một gã tráng kiện sư đệ, gọi là Hứa Điền.

Cái này Hứa Điền cũng là nông hộ gia đình xuất thân, trời sinh cây mạnh, Thủ mạch tu luyện so với ai khác đều nhanh.

Hứa Điền do dự một chút, không có lập tức đáp ứng.

"Lão Tam, nếu như người đánh bại cái này Mộc Dịch, sáu tháng cuối năm Thăng Nguyên Đan, người cũng có thể lĩnh hai phần!" Diệp Minh Thiên lại nhỏ giọng nói.

Hứa Điền đại hỉ, "Đa tạ Diệp sư huynh!" Hấn hướng Diệp Minh Thiên vừa chấp tay, sau đó sải bước tiêu sái đến đá to xuống, chỉ vào Mộc Dịch nói ra:

"Quyền cước không có mắt, làm bị thương người rồi đừng trách! Sợ mà nói liền lập tức lăn ra đây!"

Mộc Dịch cười nói: "Ha ha, Diệp Minh Thiên không dám tùy tiện động thủ, vì vậy cho người tới thử xem ta Mộc Dịch thực lực. Chính là một chút chỗ tốt, khiến cho người cam tâm bị người đem ra sử dụng bài bố, người giá cả, không khỏi quá tiện nghi!"

"Người mới tiện nghi!" Hứa Điền cả giận nói, hấn dụng cả tay chân tại đá to trên nhấn một cái đập một cái, cũng thả người nhảy lên nham thạch.

Hai người đứng ở cao cao trên mặt đá giăng co, cách xa nhau chỉ có mấy trượng, một cái tập kích bất ngờ có thể công kích được đối phương.

Mộc Dịch nhưng trong lòng suy nghĩ: "Phụ thân nói tu luyện kinh mạch không phải là vì cùng người tranh giành dũng đấu tàn nhẫn, nhưng cũng đã nói, gặp được nguy hiểm có thể dưới đây bảo vệ mình; vì bảo vệ chính nghĩa, cũng có thể quyết đoán ra tay!"

Đây là Mộc Dịch tu luyện kinh mạch về sau, lần thứ nhất cùng người động thủ độ sức. Lúc trước hẳn chỉ cùng Thiết Đản Vương Thiết Sinh các loại đồng bọn luận bàn qua công phu quyền cước, nhưng đều là có một chút liền ngừng lại, không tính là chính thức thi đấu.

Trên đỉnh núi đệ tử khác, hầu như đều không ngoại lệ đều đình chỉ tu luyện, hoặc gần hoặc xa chú ý trận này xung đột.

Bọn hắn đều rất muốn nhìn một chút, cái này ly khai đã hơn một năm mới trở lại Linh Thảo Phong Mộc Dịch, có phải thật vậy hay không có chút bốn sự, lại dám người can đảm phản kháng Diệp Minh Thiên dám người.

Triệu Lượng trở nên lo lắng Mộc Dịch, bọn hắn những thứ này đệ tử ngoại môn, cũng không cái gọi là pháp thuật, đánh nhau lúc so với đều là công phu quyền cước, Hứa Điền trời sinh man lực, chiếm đủ tiện nghi.

Luồng thứ nhất ánh mặt trời, vừa lúc ở lúc này tăng sáng mà ra, chiếu rọi tại đây khối trụ lúi đá to trên.

Mộc Dịch mặt hướng phía đông, ánh mặt trời vừa đúng chiếu vào khuôn mặt của hắn lên, lập tức thập phần chói mắt.

Hứa Điền cũng không phải đần, hấn nhận thức chính xác cái này thời cơ, thân hình lóe lên bạo động lấn đến gần, sau đó một quyền hướng Mộc Dịch mặt đánh tới.

Một quyền này, kinh phong suốt toàn thân, uy thế kinh người, mang theo gào thét quyền phong, đập vào mặt.

Hứa Điền phần lớn thời gian đều tại tinh tu Thủ mạch, Thủ mạch tu luyện tới tinh thâm chỗ, một quyền nhưng vỡ cự thạch, tăng thêm hấn trời sinh man lực, một quyền này nếu là đập trúng, người bình thường chỉ sợ lập tức cũng bị oanh phá đầu.

Mộc Dịch hai mắt co rút lại, một tầng nhàn nhạt khó có thể phát hiện tử mang tại kia hai con ngươi trên lập loè, mặc dù là nghênh đón chói mắt ánh mặt trời, cũng đem Hứa Điền mọi cử động để ở trong mắt.

Mộc Dịch thấy đối phương vừa lên đến đã đi xuống ngoan chiêu, hoàn toàn không để ý hậu quả, cảm thấy cũng tối sinh tức giận.

Hấn hai chân tại trên mặt đá khinh nhẹ một chút, thân hình dựa thế một bên, linh hoạt cực kỳ liên tránh được Hứa Điền một quyền này, đồng thời hấn cánh tay trái vừa đỡ, tay phải oằn tù tù, một quyền đánh về phía Hứa Điền dưới nách.

Một quyền này đánh ra, đồng thời cũng phóng xuất ra Mộc Dịch trong lòng áp lực đã lâu tâm tình, một quyền đánh ra về sau, Mộc Dịch không chỉ có thể xác và tinh thần sướng nhanh hơn rất nhiều, hấn thậm chí còn mơ hồ cảm giác được, bản thân trong đan điền khí tức, cũng bị cái này một kích toàn lực một quyền dẫn dắt di chuyển, mà đã có biến hóa vi diệu.

Hứa Điền tuy rằng dài tráng kiện, nhưng trên tay công phu rồi lại linh hoạt cực kỳ, không hề chỉ là một thân cây mạnh, hấn thấy Mộc Dịch một quyền công tới, tay trái lập tức một trương hóa thành một trương thiết chưởng, ngược lại chụp vào Mộc Dịch năm đấm.

Một quyền một chiêu, chính diện giao phong, oanh một thân trầm đục ở bên trong, Mộc Dịch toàn thân chấn động, mà Hứa Điền rồi lại hóa thành một đạo bóng người, bay ngược ra mấy trượng, trực tiếp rơi xuống đá to, trùng trùng điệp điệp rơi vỡ tại trên đỉnh núi.

Mặc dù có chút cỏ dại chần chệ, nhưng cái này một ném cũng không nhẹ, Hứa Điền rầm rì, vậy mà cả buổi không đứng dậy được.

Trên đỉnh núi lập tức lặng ngắt như tờ, mọi người như thế nào cũng không nghĩ ra, từ trước đến nay lấy lực lượng sở trường Hứa Điền, lại có thể biết không địch lại Mộc Dịch một quyền, mới vừa vận giao thủ, đã bị đánh bay thảm bại.

Đã liên Mộc Dịch bản thân, cũng là có chút kinh ngạc. Hẳn lúc đầu cho là mình trải qua hơn một năm đốn củi tu luyện, hai tay khí lực, cùng Hứa Điền có lẽ lực lượng ngang nhau không rơi vào thế hạ phong, nhưng rõ ràng hơn xa qua đối phương!

Đây cũng không phải Hứa Điền cố ý nhường, Mộc Dịch có thể cảm giác được, Hứa Điền đã dùng ra bản thân bảy tám phần chân lực, chính thức khiến hắn kỳ quái chính là, chính mình một quyền lực lượng, vì sao có mạnh như vậy.

"Chẳng lẽ là mở ra đan điền nguyên nhân?" Mộc Dịch lập tức nghĩ tới cái này.

Vừa rồi một quyền đánh ra, hắn mơ hồ cảm giác được có một tia khí tức từ trong đan điền tuôn ra vào cánh tay, lập tức khiến hắn tràn ngập tinh lực.

Lão Tam Hứa Điền bị Mộc Dịch một quyền đánh bại, Diệp Minh Thiên sắc mặt, lập tức trở nên cực kỳ khó chịu.

"Tốt, người quả nhiên có chút trò! Hôm nay Diệp mỗ không có tu luyện hào hứng, nơi đây khiến cho cho người đã khỏe!" Dứt lời, Diệp Minh Thiên

quay người rời đi, thậm chí không có nhìn nhiều vẫn nằm trên mặt đất Hứa Điền liếc.

Diệp Minh Thiên mấy cái tùy tùng, cũng tùy theo ly khai. Một lát sau, Hứa Điền giãy giụa lấy bò người lên, cũng không cố trên phát trên thân bụi đất, không nói một lời đi xuống núi.

Diệp Minh Thiên mấy người này đi rồi, trên ngọn núi bộc phát ra một hồi cười vang, những thứ này đệ tử ngoại môn, hoặc nhiều hoặc ít đều thụ qua mấy người kia ức hiếp, trong lòng không khỏi đều có một chút ác khí, hôm nay nôn lộ ra, tự nhiên thoải mái.

"Mộc sư huynh, một năm không thấy, người tu hành thật không ngờ mạnh!" Triệu Lượng kích động nói.

Mộc Dịch nhưng không có quá mức hưng phấn, nhìn nhìn đã lộ ra nửa cái hình dáng Thái Dương, biết mình đã bỏ lỡ một ngày tốt nhất thời gian tu luyện.

Hành động theo cảm tình, cũng nên trả giá chút một cái giá lớn, đây là Mộc Dịch lấy được đệ một bài học.

Đối với Mộc Dịch mà nói, đoạt được như vậy một khối đá to vị trí ngồi xuống tu hành, cũng không phải trọng yếu nhất, nhưng có thể một thư thái trong động lại đã lâu ác khí, ngược lại là thập phần thoải mái.

Hắn còn nhớ rõ, lúc trước hắn bị sư phụ trách phạt về sau, Diệp Minh Thiên cố ý không cho hắn chép lại công pháp khẩu quyết nhất cử nhất động, cái kia mang theo vẻ trào phúng miệt thị ánh mắt, hắn đến nay nhưng nhớ kỹ rành mạch.

Mộc Dịch rất rõ ràng, người nào đối với hắn bỏ đá xuống giếng, ai là hắn đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Phụ thân thường dạy hắn tích thủy

chi ân suốt tuần tương báo. Mà Mộc Dịch rồi lại cảm thấy, cừu hận thấu xương, cũng không có thể đơn giản quên mất.

"Mộc sư huynh, người làm vô cùng đúng, bất quá người phải cẩn thận Diệp Minh Thiên trả thù!" Triệu Lượng nhìn không được nhắc nhở.

"Là đúng hay sai, tự chính mình cũng không biết." Mộc Dịch cười nói, "Ta chỉ biết là làm như vậy rất sung sướng! Ta không muốn nhịn nữa xuống dưới!"

Báo thù khoái cảm, làm cho người ta không tự chủ được huyết mạch sôi sục, so với tu luyện kinh mạch thành công, càng làm cho Mộc Dịch hưởng thụ.

Mộc Dịch nếm qua đau khổ, xa so với cùng tuổi tiểu hài tử muốn nhiều. Nhưng hẳn dù sao cũng chỉ có mười ba tuổi nhiều, chính thuộc về xúc động liêu lĩnh niên kỷ.

Một cổ hào khí xông lên đầu, Mộc Dịch lớn tiếng nói: "Về phần trả thù, cho dù đến đây đi! Ta Mộc Dịch nếu như dám đi ra bước đầu tiên, sẽ không sợ con đường phía trước là núi đao còn là biển lửa!"

Triệu Lượng tự nhiên là trở nên cao hứng, dường như là chính bản thân hắn tự tay đánh bại Diệp Minh Thiên đám người.

Còn lại đệ tử ngoại môn, có vỗ tay khen hay, có tức thì âm thầm lắc đầu, tâm tư khác nhau.

Một trường phong ba, ở nơi này bình tĩnh Linh Thảo Phong trên triển khai.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Trả Thù

Mộc Dịch thoáng bình phục một cái tâm tình về sau, liền bắt đầu ngồi xuống tu luyện.

Viên kia thứ phẩm Thăng Nguyên Đan, cũng bị hãm nuốt vào, theo nếp luyện hóa.

Viên đan được kia vừa vào miệng, lập tức liền có một cỗ cay độc cảm giác tràn ra, từ miệng trong một mực lan tràn đến trong bụng.

Lập tức, toàn thân hãm huyết dịch tại đây cay độc chi ý dưới sự kích thích, gia tốc lưu động, làm hãm nhiệt huyết sôi trào, tinh lực tràn đầy cực kỳ.

"Đan dược này vậy mà như thế thần kỳ?" Tuy rằng cái này kỳ lạ cảm giác chỉ duy trì một lát công phu, hãy để cho Mộc Dịch chấn động, vội vàng theo nếp thổ nạp thiên địa Huyền khí.

Một tia Huyền khí, cùng không khí chung quanh cùng một chỗ, từ Mộc Dịch trong miệng hút vào, đại bộ phận lại bị hãm thở ra, nhưng có cực ít một bộ phận, lại bị luyện hóa vào trong kinh mạch, thuận theo ngũ tạng năm mạch theo thứ tự lưu chuyển.

Đây là Mộc Dịch tại "Ngũ tạng đồng tu", hãm ngũ tạng năm mạch hết sức bình thường, lại không thấy nhất mạch đặc biệt nổi bật, cũng không có nhất mạch đặc biệt gầy yếu, thích hợp nhất đồng tu phương pháp, hỗ trợ lẫn nhau.

Mộc Dịch cảm giác được, khi hãn luyện hóa Huyền khí tới ranh giới, có một chút cay độc được tính cũng theo cùng một chỗ tại trong kinh mạch vận chuyển, tựa hồ có thể thoáng trợ giúp thiên địa Huyền khí luyện hóa.

Bất quá cái này tác dụng thập phần yếu ớt, xa không kịp vừa rồi huyết dịch sôi trào rõ ràng như vậy.

Lúc Mộc Dịch theo nếp thổ nạp Huyền khí, luyện hóa chín chín tám mươi một cái Tiểu chu thiên sau mặc dù một cái đại chu thiên vận hành về sau, có một tia Huyền khí, bắt đầu thông qua ngũ tạng năm mạch tiến nhập trong đan điền của hãn, khiến đan điền của hãn cảm giác được một tia yếu ớt mát lạnh chi ý.

"Cái này chính là thông qua thổ nạp tu hành luyện hóa ra chân khí đi." Mộc Dịch trong lòng có chút thoả mãn, tuy rằng cái này chân khí còn thập phần nông cạn, xa không đạt được sáng lập khí hải trình độ, nhưng là cuối cùng là đã có đan điền, chỉ cần tiếp tục luyện hóa tích lũy, thì có tiến thêm một bước tăng lên cảnh giới khả năng.

"Không biết đệ tử ngoại môn ở bên trong, có thể có mấy người đã mở ra đan điền." Mộc Dịch phỏng đoán, chắc có lẽ không rất nhiều, ít nhất vừa rồi cùng hãn giao thủ Hứa Điền, cũng không có dùng ra đan điền chân khí lực lượng.

Trong đan điền chân khí, không chỉ là có thể tại đánh nhau lúc tăng nhiều thực lực, cũng là hãn chứa đựng thiên địa Huyền khí tinh hoa. Chỉ cần trong đan điền có chân khí, có thể tiếp tục không ngừng làm dụ hãn các nơi kinh mạch, thời gian dài thay đổi một cách vô tri vô giác ở bên trong, khiến kinh mạch tu hành, trở nên làm chơi ăn thật.

Nếu như không có đan điền, mỗi lần đại chu thiên luyện hóa Huyền khí tinh hoa, đều chậm rãi bật ra bên ngoài cơ thể, thập phần đáng tiếc; đã có

đan điền, những thứ này tinh hoa có thể tồn tại nhập vào cơ thể bên trong, vì chính mình sử dụng.

Cho nên nói, có hay không mở ra đan điền, là đệ tử ngoại môn một đường đường ranh giới, trực tiếp quyết định của bọn hắn ngày sau tu vi, có thể tiến đến loại tình trạng nào.

Mộc Dịch cảm giác mình rất may mắn, mới nhập môn không đến hai năm thời gian, liền ngoài ý muốn mở ra đan điền, tuy rằng giống như sư phụ nói như vậy, khả năng tồn tại một ít tai hoạ ngầm, nhưng Mộc Dịch cũng không có quá để ở trong lòng, ít nhất hắn không có cảm giác đến cái gì dị thường.

Sáng lập đan điền chuyện này, Mộc Dịch cũng không có nói với bất luận kẻ nào, đến một lần hắn trời sinh tính không thích khoe khoang, lúc trước mặc dù là Nhân mạch tu luyện tiểu thành, cũng không có nóng lòng nói với phụ thân; thứ hai hắn mơ hồ cảm thấy, bảo trì bí mật này, có lẽ tại cái nào đó tình trạng nguy cấp, sẽ đưa đến trọng yếu tác dụng.

Mộc Dịch tu luyện xong ba lượt nguyên vẹn đại chu thiên về sau, cảm giác được kinh mạch có chút trưởng đau nhức, hắn biết rõ đây đã là trước mắt hắn tu luyện cực hạn, kinh mạch của hắn thừa nhận năng lực, khiến hắn mỗi ngày chỉ có thể tu luyện ba cái đại chu thiên.

Đây đã là đã có tiến bộ rất lớn, tại nhập môn trước, Mộc Dịch mỗi ngày chỉ có thể làm một cái đại chu thiên. Mà mặc dù là hiện tại, đại bộ phận sư huynh đệ cũng chỉ có thể khó khăn lắm hoàn thành hai cái đại chu thiên tu luyện.

"Cái này Thăng Nguyên Đan quả nhiên có chút trò, chỉ là thứ phẩm, thì có rõ ràng tác dụng." Mộc Dịch trở về chỗ vừa mới tu luyện là huyết mạch sôi trào, tinh lực dồi dào nhận thức, hết sức hài lòng.

Nhưng mà hắn lại nghe đến Triệu Lượng cùng mặt khác mấy cái đệ tử ngoại môn thảo luận, đều nói thứ phẩm Thăng Nguyên Đan hiệu quả quá yếu, hầu như khó có thể phát hiện.

"Đại khái là bởi vì người mà khác đi." Mộc Dịch ngạc nhiên ngoài, đối với cái này cũng không có miệt mài theo đuổi xuống dưới, hắn tu luyện xong xong về sau, liền bắt đầu hoàn thành một ít tông môn quy định tạp vụ, cũng không nặng nề. Mộc Dịch sau khi hoàn thành, còn hoạt động một hồi gân cốt, tu luyện thủ túc nhị mạch.

Hết thầy như cũ, Diệp Minh Thiên cũng không có tới tìm phiền toái cho mình, trên thực tế, Mộc Dịch sẽ thấy cũng chưa từng thấy qua Diệp Minh Thiên.

Về phần cái kia chút ít chấp sự sư huynh, cũng không có hướng hắn hỏi cùng sáng nay tại đỉnh núi chuyện đã xảy ra, nếu không phải ngẫu nhiên có đệ tử ngoại môn hướng Mộc Dịch chỉ trở, lạng lẽ nghị luận Mộc Dịch đánh bại Hứa Điền sự tình, Mộc Dịch thậm chí sẽ cảm thấy đây hết thầy đều không có phát sinh qua.

Thăng đến tối trên dùng bữa tối lúc, Mộc Dịch mới lại gặp được Diệp Minh Thiên, người kia cười lạnh nhìn Mộc Dịch liếc, trong mũi nhẹ nhàng khê hừ, cũng không nói lời nào.

Diệp Minh Thiên vài tên đồng bạn cũng từ Mộc Dịch trước người đi qua, mỗi cái chỉ cao khí ngang, trong ánh mắt tràn đầy vẻ đắc ý, dường như sáng nay thăng được chính là hắn chúng một phương.

Mộc Dịch cảm thấy kỳ quái, có chút mê mang.

"Triệu sư đệ đâu?" Mộc Dịch cũng muốn hỏi hỏi Triệu Lượng đây là có chuyện gì, lại phát hiện Mộc Dịch còn không có đến dùng cơm.

"Kì quái, Triệu sư đệ nói hăn đói ăn cơm vô cùng nhất tích cực, mỗi lần hận không thể cái thứ nhất đi đến, hôm nay như thế nào trễ như vậy ?"

Mộc Dịch còn đang nghi hoặc, Diệp Minh Thiên bên người một gã đệ tử ngoại môn, tại Diệp Minh Thiên bên người trong mấy người bài danh thứ hai Đoạn Hách, bỗng nhiên đứng dậy, lớn tiếng nói: "Mộc Dịch, người tốt đồng bọn Triệu Lượng đi đâu ?"

Vừa dứt lời, Diệp Minh Thiên bên người những người kia liền bộc phát ra một hồi càn rỡ lớn tiếng cười vang.

Diệp Minh Thiên cũng vào lúc này nhìn về phía Mộc Dịch, trong ánh mắt tàn khốc, khiến Mộc Dịch nhớ tới trong núi độc xà.

"Không ổn!" Mộc Dịch lập tức giật mình, cũng bất chấp dùng bữa, vội vàng hướng phòng ngủ tiến đến.

"Triệu sư đệ, Triệu sư đệ!" Còn chưa tới phòng ngủ, Mộc Dịch liền quát to lên.

Chờ hăn đi đến trong phòng, mượn ánh trăng, phát hiện Triệu Lượng quả nhiên ngay ở chỗ này, chính đưa lưng về phía hăn nằm ở trên giường.

Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, hỏi: "Triệu sư đệ, người tại sao không đi ăn cơm ?"

"A..., không đói bụng, không quá muốn ăn." Triệu Lượng ấp úng nói, cũng không quay đầu lại.

"Người làm sao vậy ? Sớm như vậy đi nằm ngủ ?" Mộc Dịch chút nổi lên một chén đèn dầu, đặt lên bàn, lập tức cả gian phòng ố sáng sủa rất nhiều.

"Không có gì, có chút vậy khốn đi." Triệu Lượng thanh âm có chút trầm thấp.

Mộc Dịch cảm thấy không đúng, đi qua một tay lấy Triệu Lượng thân thể gãy quay tới.

Triệu Lượng muốn kéo lên chặn màn đem đầu mặt bao lấy, nhưng vẫn là đã chậm một bước, bị Mộc Dịch tại chỗ nhìn thấu.

Mộc Dịch thấy được một trượng mặt mũi bầm dập gương mặt, phải lông mày chỗ thậm chí đã nứt ra dài gần tắc miệng vết thương, vết máu loang lổ, mắt phải càng là sưng cao cao khua lên.

Không chỉ có như thế, Triệu Lượng hai tay trần trụi chỗ, cũng có rõ ràng tím xanh dấu vết.

"Đây là có chuyện gì!" Mộc Dịch ngẩn ngơ.

"Cái này, ta vừa rồi không cẩn thận ngã một phát." Triệu Lượng giải thích nói, đều muốn miễn cưỡng cười cười, nhưng bởi vì hoàn toàn thay đổi lộ ra thập phần buồn cười.

Mộc Dịch rồi lại cười không nổi, té một cái làm sao sẽ biến thành như vậy, hẳn đã đoán được xảy ra chuyện gì.

"Là cái nào mấy người làm ? Diệp Minh Thiên, còn có ai động thủ ?" Mộc Dịch nắm thật chặt năm đấm, trong lòng tràn đầy hận ý.

"Được rồi!" Triệu Lượng thở dài, "Cũng đã xảy ra, hơn nữa không có bằng chứng, coi như ta xui xẻo."

"Không có bằng chứng ? Trên người của người tổn thương không phải là chứng cứ sao!" Mộc Dịch hỏi ngược lại.

"Vậy thì có sao dùng ? Người nào sẽ vì ta làm chứng ? Chấp sự sư huynh sẽ tin tưởng người nào ?"

Triệu Lượng liền hỏi vài câu, Mộc Dịch lập tức á khẩu không trả lời được.

"Đáng giận, có bản lĩnh hướng ta, vậy mà vô sỉ khi dễ Triệu sư đệ!" Mộc Dịch trong lòng giận dữ, đồng thời cũng thập phần tự trách.

"Triệu sư đệ, là ta xin lỗi người, ta quá xúc động, ý đồ nhất thời cực nhanh, không nghĩ tới rồi lại làm liên lụy tới người!" Mộc Dịch nức nở nói, thứ nhất là đau lòng Triệu Lượng thương thế, thứ hai càng là xúc động phần nô không hiểu.

Nếu như Diệp Minh Thiên mấy người này âm thầm bắt Mộc Dịch bản thân đau nhức đánh một trận, Mộc Dịch không địch lại cũng công nhận, nhưng khi dễ chính là hấn tốt nhất Triệu sư đệ, khiến Mộc Dịch nô khí trùng thiên, hận không thể cái này tiến lên tìm Diệp Minh Thiên tính sổ, nhưng Triệu Lượng rồi lại kéo hấn lại.

"Không quan hệ! Cha ta thường nói, không nhiều lắm trải qua một ít, sao có thể hấp thụ giáo huấn, sao có thể lớn lên!" Triệu Lượng cười nói, "Lúc này đây, Diệp Minh Thiên chính là sợ người rồi Mộc sư huynh, mới có thể đem trả thù mục tiêu chuyển tới ta Triệu Lượng trên thân. Đáng hận ta thực lực của chính mình không tốt, chỉ có thể mặc cho tùy bọn hấn khi dễ!"

"Mộc sư huynh, ta cải biến chủ ý." Triệu Lượng bỗng nhiên ngữ khí nghiêm nghị nói: "Ta muốn tiếp tục tu luyện, hơn nữa muốn gấp bội khắc khổ, biến thành càng mạnh hơn nữa! Luôn luôn một ngày, khoản này sổ sách ta Triệu Lượng muốn đích thân trả lại! Mộc sư huynh, người dạy ta tu luyện kinh mạch đi, ta phải đối người giống nhau mạnh mẽ!"

"Tốt!" Mộc Dịch dùng sức nhẹ gật đầu, an ủi: "Người mạnh khỏe dễ nuôi tổn thương, các loại thương thế tốt lên rồi, chúng ta liền cùng một chỗ luyện công."

"Bị thương ngoài da, không coi vào đâu!" Triệu Lượng nói đến một đoạn chuyện cũ, "Ta cái đầu nhỏ, từ khi còn bé lên, liền thường xuyên bị trên đường mấy cái lớn nhỏ hài khi dễ. Có một ngày ta đi giúp đỡ phụ thân đánh rượu, chẳng những bị bọn hăn đánh cho, tiền thưởng cũng bị đã đoạt. Ta trở về hướng phụ thân khóc lóc kể lể, phụ thân rồi lại cho ta một khoản tiền thưởng, nhờ ta lại đi mua rượu. Ta không dám đi, phụ thân liền kín đáo đưa cho ta một căn chài cán bột, hăn nói, người hôm nay không xuất ra cái cửa này, liền vĩnh viễn đều chưa trưởng thành, vĩnh viễn đều bị người khi dễ!"

"Về sau ta rút cuộc đi ra, lại thấy được mấy cái tiểu hài tử. Ta lấy lấy chài cán bột nổi điên hô to lấy đuổi theo của bọn hăn điên cuồng đánh, căn bản đã quên mua rượu chuyện này. Về sau bọn hăn đều ở sau lưng gọi ta triệu tên điên, nhưng từ nay về sau ta rồi lại thắng được trên đường mua rượu tư cách! Từ đó về sau, ta liền âm thầm thề, tuyệt không hề bị loại này khi dễ."

Triệu Lượng dừng một chút, bằng phẳng kích động tâm tình, hăn còn nói thêm: "Hôm nay ta Triệu Lượng lại lần nữa chịu nhục, báo thù ý niệm trong đầu, ta chỉ biết so với Mộc sư huynh càng cường liệt. Nhưng mà, chúng ta nếu như cái này tùy tiện đi động thủ hoặc là nói rõ lí lẽ, cũng không chiếm thượng phong, không có chút ý nghĩa nào."

"Có thể chịu tức thì chịu đựng, chỉ cần chúng ta tiếp tục cần tu khổ luyện, âm thầm đem thực lực tăng lên, tại đã hơn một năm sau lớn trong thí thắng được, từ Diệp Minh Thiên các loại trong tay người cướp đi tiến vào nội môn tư cách, khiến Diệp Minh Thiên cùng mấy tên kia bị nội môn cự tuyệt chi môn bên ngoài, cái kia chính là tốt nhất báo thù!"

"Nói rất hay!" Mộc Dịch lớn tiếng khen, "Triệu sư đệ người tuy rằng so với ta còn nhỏ mấy tháng, nhưng so với ta muốn đổi chu đáo. Ta hôm nay quá xúc động, đó là một giáo huấn, nhưng có thể kích phát Triệu sư đệ ý chí chiến đấu, cũng rất đáng được!"

"Đi, đi ăn cơm đi, không ăn no bụng một ít, sao có thể mau chóng phục hồi như cũ, nhanh chóng tu luyện!" Mộc Dịch dắt díu lấy Triệu Lượng, về tới trong đại điện.

Bao gồm chấp sự sư huynh ở bên trong vô số khác thường ánh mắt tìm đến hướng bọn hắn, đồng tình, cười nhạo, hai người đều không để ở trong lòng, dường như hết thảy đều không có phát sinh bình thường, thậm chí không có nhìn nhiều Diệp Minh Thiên mấy người này liếc.

"Diệp sư huynh, bọn hắn nhất định là sợ!" Đoạn Hách cười nói.

"Đúng vậy a, hai người này cũng dám cùng chúng ta Diệp sư huynh không qua được, quả thực là tự tìm đau khổ ăn!" Một gã khác đệ tử ngoại môn phụ họa nói.

Diệp Minh Thiên nhẹ gật đầu, khóe miệng lại lộ ra mỉm cười.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tổ Đội

Đêm đó dùng qua sau khi ăn xong, Mộc Dịch nâng Triệu Lượng trở lại trong phòng.

Mộc Dịch đang muốn hướng Triệu Lượng kỹ càng giảng giải tu luyện ngũ tạng năm mạch tâm đắc, không nghĩ tới lúc này lại có một người đến tìm hiểu.

Không là người khác, nhưng là họ Khuất chấp sự.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng đối với người này đều không có hảo cảm gì, nhưng đối với phương hướng dù sao cũng là sư huynh, cũng không có thể cự tuyệt chi môn bên ngoài.

Khuất sư huynh sau khi đi vào, hỏi thăm vài câu Triệu Lượng thương thế, lộ ra có chút ân cần. Hắn rõ ràng còn đã mang đến một hộp Tử Huyền Thảo thuốc mỡ cùng một lọ tinh luyện ẩn núp tổn thương, khiến Mộc Dịch cho Triệu Lượng thoa ngoài da sử dụng.

Triệu Lượng lần đầu thông dược thuật, biết rõ cái này hai loại đều là bổ dưỡng trị hết ngoại thương thuốc tốt, không chỉ có có trợ giúp lưu thông máu hóa ứ, miệng vết thương phục hồi như cũ, còn có thể tận lực tránh cho miệng vết thương lưu lại vết sẹo, hoàn toàn chính xác rất thích hợp Triệu Lượng thương thế.

Mộc Dịch sững sờ, không biết đối phương trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, tiếp được sau cảm ơn, nhưng cũng không dám lập tức sử dụng.

Khuất sư huynh dường như nhìn ra hai người nghi kị, hần thở dài, nói ra: "Yên tâm dùng đi, ta Thiện Dược Đường cùng với khác phân đường sau cùng không giống nhau một cái quy củ, chính là nghiêm cấm dụng độc, nghiêm cấm tu luyện Độc công. Khuất mỗ nếu là có tâm gia hại, cũng sẽ không ngu xuẩn như vậy tại thuốc trị thương có ích độc, lưu lại nhược điểm."

"Ta biết rõ các người xem thường ta đây cái Khuất sư huynh, " Khuất sư huynh ngừng lại một chút còn nói thêm, "Không có quan hệ, mỗi người đều có hần sinh tồn chi đạo. Xem thường hoặc để mắt, kết quả là cũng còn là một trận mây bay. Khuất mỗ lần này tới, ngoại trừ tặng dược bên ngoài, còn phải nhắc nhở các người một câu, không nên cùng Diệp gia hài tử đánh nhau. Bối cảnh của nhà bọn họ rất sâu, tuyệt không phải là các người những thứ này bình thường dân chúng người ta có thể trêu chọc đấy!"

"Phiền toái gây lớn hơn, không chỉ có chính các người muốn gặp nạn, chúng ta những thứ này chấp sự sư huynh, cũng muốn đã bị liên quan đến. Khuất mỗ chỉ muốn bình an tại làm vài năm chấp sự, tích góp từng tí một một ít tích góp, lại thân thỉnh ly khai tông môn, sau đó mua cái đảo nhỏ làm tiêu điều tự tại đảo chủ. Tu Tiên ? Ha ha, loại chuyện tốt này, sao có thể rơi xuống chúng ta những thứ này người bình thường nhà trên thân."

Khuất sư huynh sau khi nói xong liền rời đi, lưu lại hơi sừng sốt Mộc Dịch cùng Triệu Lượng hai người.

"Mộc sư huynh, người nói thuốc này có thể hay không dùng ?" Triệu Lượng có chút do dự.

"Còn là cẩn thận một ít đi!" Mộc Dịch suy nghĩ một chút nói ra, "Ngày mai ta trao chỉ chuột đồng hoặc thả rừng thử một lần, nếu như không có việc gì, lại dùng không muộn."

Ngày thứ hai, Mộc Dịch quả nhiên chộp tới một cái thỏ xám, đem thuốc mỡ dầu thuốc đều xóa sạch đi một tí tại thỏ xám trên thân, thỏ xám cả ngày đều bình yên vô sự, Mộc Dịch lúc này mới dám giúp đỡ Triệu Lượng rịt thuốc.

Triệu Lượng Mộc Dịch lớn như vậy thiếu niên, đúng là dài thân thể thời điểm, bị thương ngoài da cũng khôi phục tương đối nhanh, tăng thêm Thiện Dược Đường Tử Huyền Thảo thuốc mỡ cùng tinh luyện ấn núp tổn đầu cũng là hiệu quả trị liệu lộ ra lấy, ngăn ngừa về sau, Triệu Lượng liền khôi phục bảy tám phần.

Từ đó về sau, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng liền bắt đầu cùng một chỗ tu hành, bọn hắn trở nên cực kỳ ít xuất hiện, cố ý lảng tránh cùng Diệp Minh Thiên đám người xung đột, người ở bên ngoài xem ra, hẳn hai người cùng với khác sợ hãi Diệp Minh Thiên bá đạo tác phong đệ tử ngoại môn cũng không khác nhau chút nào.

Thời gian dần qua, chuyện này cũng bị thời gian hòa tan, ít có người đề cập.

Thời gian ngày từng ngày đi qua, khoảng cách ba năm một lần đệ tử ngoại môn thi đấu thử, cũng càng ngày càng gần.

Đây là một trận quan hệ đến tất cả đệ tử ngoại môn tiền đồ tỷ thí, người ưu tú có thể tiến vào nội môn tu hành, không thể trúng cử đấy, cũng bởi vì niên kỷ dần dần biến lớn, mà dần dần mất đi tiếp tục tu luyện tiềm lực, có ít người còn có thể chờ đợi ba năm sau tiếp theo cơ hội, có ít người sẽ dứt khoát buông tha cho tu hành, chuyên tu thành thạo một nghề.

Bởi vậy, theo tỷ thí ngày tới gần, Linh Thảo Phong bầu không khí, cũng càng ngày càng khẩn trương, hầu như người người đều tại toàn bộ cuối cùng nỗ lực, khắc khổ tu hành.

Trừ lần đó ra, đệ tử ngoại môn sinh hoạt, lộ ra tương đối bình tĩnh. Mặc dù là Diệp Minh Thiên đám người, ngoại trừ tiếp tục duy trì "Đặc quyền" bên ngoài, cũng ít có thời gian cố ý gây chuyện thị phi, trong bọn họ mấy người, đã ở lẫn nhau âm thầm phân cao thấp, gấp rút tu luyện.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng, cũng toàn tâm đầu nhập vào tu hành bên trong, hai người chủ đề, ngoại trừ tu luyện còn là tu luyện.

Mộc Dịch ngẫu nhiên cũng sẽ hồi tưởng lại Bình Hải tông nội môn đủ loại kỳ ngộ, thông thiên thêm đá, cười hạc phi hành, còn có Tiểu sư tỷ giọng nói và dáng điệu tướng mạo, những thứ này đều là hắc tu luyện động lực.

Mà Triệu Lượng tuy rằng như thường ngày cười ha hả đấy, nhưng vẫn như cũ một mực nhớ kỹ bản thân thụ qua khuất nhục, hắc thường xuyên sẽ ở lúc nửa đêm bừng tỉnh, nghiêng răng nghiêng lợi, cừu hận trong lòng khó tiêu.

Đúng là cái này cổ cừu hận, ngược lại đã trở thành Triệu Lượng tu luyện lớn nhất động lực, hắc tốc độ tu luyện kinh người, liền Mộc Dịch đều thập phần kinh ngạc.

Lại là đã hơn một năm đi qua, Mộc Dịch các loại một đám đệ tử ngoại môn lại dài lớn thêm không ít, nhập môn ba năm, những thứ này đến từ các nơi hòn đảo hải đồng, đã trưởng thành là trái qua một ít phong ba khí phách thiếu niên.

Mộc Dịch cái đầu, lại cao thêm một đoạn, ngược lại là Triệu Lượng không có dài bao nhiêu, hôm nay so với Mộc Dịch trọn vẹn thấp nửa cái đầu.

Một ngày, có quan hệ đệ tử ngoại môn thi đấu thử tin tức rốt cuộc chính thức truyền ra, tỷ thí đem trong ba tháng hoàn thành, tùy tất cả phân đường bản thân chế định tuyển chọn quy tắc cùng trúng cử danh ngạch.

Rất nhanh, Mộc Dịch chỗ Thiện Dực Đường quy tắc liền công khai. Lúc này đây, rõ ràng lần đầu tiên có ba cái danh ngạch, nhưng mà tuyển chọn quy củ, rồi lại hết sức kỳ lạ.

Theo chấp sự sư huynh công bố quy tắc chi tiết nói, lần này tuyển chọn tiêu chuẩn, đã chú trọng cá nhân năng lực, cũng thập phần chú trọng cùng với khác sư huynh đệ phối hợp lẫn nhau, vì vậy chọn dùng ba người một tổ hình thức tỷ thí, cuối cùng chiến thắng một tổ, ba gã thành viên đều có thể đi vào nội môn tu luyện.

Về phần như thế nào phân tổ, quy tắc chi tiết trên nói tùy đệ tử ngoại môn tự do tổ hợp, ngoại nhân không tầm thường can thiệp.

Không chỉ là Thiện Dực Đường, còn lại phân đường cũng nói chung như thế, một phương diện gia tăng lên tiến vào nội môn danh ngạch số lượng, một phương diện cũng thi lại xem xét đệ tử ngoại môn giữa lẫn nhau hợp tác năng lực, nhiều lấy tổ đội hình thức tỷ thí.

Cái này quy tắc chi tiết vừa ra tới, lập tức ở nhiều người đệ tử ngoại môn trong đưa tới sóng to gió lớn. Tìm người tổ đội, cùng người nào tổ đội, đã trở thành những thứ này đệ tử ngoại môn hạng nhất đại sự.

Bởi vì là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn tổ đội phương thức, vì vậy ngày thường lộ ra thực lực so sánh mạnh đệ tử ngoại môn, đặc biệt đã bị ưu ái, bọn hắn lẫn nhau giữa, chỉ nếu không có phát sinh qua xung đột, cũng càng muốn mạnh mẽ mạnh mẽ liên thủ, cam đoan cao hơn tỷ số thắng.

Tương đối mà nói, thực lực yếu kém một phương, bạo lạnh thắng được khả năng, sẽ phải sâu sắc thấp xuống.

Cái này quy tắc chi tiết ban bố về sau, có thể nói là mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn. Linh Thảo Phong lên, đặc ý nhất không ai qua được Diệp Minh Thiên cùng bên cạnh hắn công nhận thực lực mạnh nhất hai người.

Ba người bọn họ tổ đội, đúng là mạnh mẽ mạnh mẽ liên thủ, tại đây quy tắc chi tiết ban bố sau đó, rất nhiều người đều cho rằng, bọn hắn đã thắng được hơn phân nửa.

Đêm đó, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng trong phòng khổ tư đối sách.

Triệu Lượng trên mặt vẻ buồn rầu nói: "Mộc sư huynh, cái này nên làm cái gì bây giờ ? Chúng ta một mực ở cùng một chỗ tu luyện, phối hợp lại cũng là ăn ý thuần thực, nhưng lại thiếu đi một người, tìm ai cùng nhau gia nhập đâu? Vô luận tìm ai, còn một tháng nữa liền muốn tỷ thí rồi, hiện cùng một chỗ luyện tập phối hợp, cũng không biết là hay không tới kịp!"

Mộc Dịch khẽ lắc đầu nói: "Ta cũng thật không ngờ vậy mà gặp là loại này quy tắc, tạm thời không có thập phần chọn người thích hợp. Như vậy đi, ngày mai lúc tu luyện, chúng ta hỏi một chút Đồng sư huynh mấy người này mục đích, nếu như mọi người cố ý, liền tổ đội cùng một chỗ tu luyện."

Triệu Lượng nhẹ gật đầu, nói ra: "Hử, cũng chỉ có thể như vậy! Nếu như đem hai người chúng ta cũng đã sáng lập đan điền sự tình nói ra, có lẽ rất dễ dàng tìm đến tổ đội người chọn lựa, nhưng mà làm như vậy đánh rã động cơ, đối mặt Diệp Minh Thiên đám người lúc, liền khó có thể xuất kỳ bất ý một kích chiến thắng!"

Mộc Dịch khẽ mỉm cười nói: "Ta hai người cố ý giấu giếm đan điền tu luyện tình huống, mặt khác sư huynh đệ, không phải là không như vậy. Nghe nói, đệ tử ngoại môn trong từ trước đến nay không thiếu tài tử, trong ba năm sáng lập ra đan điền đấy, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng cũng tuyệt không phải phượng mao lân giác, bốn đường đệ tử ngoại môn hơn sáu mươi người, ngoại trừ ngoài ta người, ta tin tưởng ít nhất còn có ba năm vị trí sư huynh đệ cũng mở ra đan điền, chỉ là tất cả mọi người âm thầm giấu giếm mà thôi."

Triệu Lượng rồi lại có phần có lòng tin nói: "Trong ba năm sáng lập đan điền đầy, tuy có một chút, nhưng đã hơn một năm liền sáng lập đan điền đầy, rồi lại chỉ sợ cực ít. Mộc sư huynh đan điền của người đã sáng lập cũng tu luyện một năm rưỡi, thực lực cứng mạnh, hơn xa ta các loại vừa mới sáng lập đan điền sư huynh đệ. . ."

Triệu Lượng đang muốn nói tiếp, Mộc Dịch bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, duỗi ra một ngón tay tại trước mặt "Phù" nhẹ nhàng một tiếng, ý bảo Triệu Lượng không cần nhiều nói.

Triệu Lượng lập tức không nói một lời vẫn không nhúc nhích, hẳn biết rõ Mộc Dịch kinh mạch tu luyện thành công, đan điền tu luyện so sánh lâu, không chỉ là ngũ tạng năm mạch, còn lại nhiều mạch cũng đã nhận được không ít tăng lên.

Trong đó ngũ quan năm mạch tăng lên, khiến Mộc Dịch giác quan so với người bình thường nhạy cảm rất nhiều, cái này nhất định là hẳn lại sớm phát hiện cái gì.

Quả nhiên, Mộc Dịch nhỏ giọng nói ra: "Có người chính hướng chúng ta nơi đây đi tới."

Triệu Lượng vênh tai lắng lắng nghe, rồi lại nghe không được bất luận cái gì động tĩnh, một lát sau, mới có rất nhỏ sần sật tiếng bước chân truyền đến.

"Người đến người phương nào?" Lúc Mộc Dịch căn cứ tiếng bước chân rất nhỏ, phán đoán người khoảng cách phòng của mình bất quá hơn mười trượng lúc, liền lên tiếng quát hỏi.

"Là ta, Hứa Điền!" Một cái hùng hậu nhưng cố ý dè thấp tiếng nói truyền đến, "Ta nghĩ cùng Mộc sư đệ, Triệu sư đệ nói chuyện tổ đội sự tình."

"Tổ đội ?" Mộc Dịch cùng Triệu Lượng nghe vậy không khỏi liếc nhau, đều lộ ra một tia kinh ngạc. (quyển thứ nhất tập 1 - xong, mời xem quyển thứ nhất tập 2 《 nội môn chi tranh 》)

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Hứa Điền Gia Nhập

"Vào đi!" Mộc Dịch trầm ngâm một lát, còn là đem phòng cửa mở ra, mời Hứa Điền tiến đến.

"Người không phải là Diệp Minh Thiên người sao, tại sao phải tới tìm chúng ta hai người!" Triệu Lượng lạnh lùng nói.

Lúc trước bởi vì Hứa Điền bị Mộc Dịch đánh bại, từ đá to trên quảng xuống mà toàn thân đau nhức, đánh Triệu Lượng Diệp Minh Thiên các loại người xung quanh ở bên trong, cũng không có Hứa Điền, nếu không Triệu Lượng tuyệt sẽ không cho phép kia tiến đến.

Mặc dù như thế, Hứa Điền về sau dù sao vẫn là cùng Diệp Minh Thiên đám người đi rất gần, vì vậy Triệu Lượng đối với hắn bao nhiêu có chút địch ý, hoàn toàn không có mời Hứa Điền an vị ý tứ.

"Đừng nói nữa!" Hứa Điền oán hận nói: "Lần trước ta bị Mộc sư đệ đánh bại về sau, Diệp Minh Thiên bỏ mặc tình hình, nhờ ta thấy rất rõ ràng, Diệp Minh Thiên chỉ là đem người bên cạnh coi như có thể lợi dụng quân cờ, một khi mất đi giá trị lợi dụng, sẽ một cước đá văng ra. Ta cũng là cùng khổ người ta xuất thân, đối Diệp Minh Thiên tác phong đã sớm nhìn không vừa mắt, tiếp cận hắn, chỉ là vì đạt được càng nhiều nữa đan dược, đổi cơ hội tốt. Nhưng hôm nay Diệp Minh Thiên đã chọn xong Đoạn Hách cùng Trang Nguyên tổ hai người thành một đội, ta cùng lão Ngũ Hồ Thiên Phượng các loại mấy người khác, chỉ có thể từ mưu đường ra."

"Vậy người vì cái gì bất hòa mấy người khác tổ đội, rồi lại muốn tới tìm chúng ta?" Mộc Dịch nhíu mày nói, "Phải biết rằng, giữa chúng ta, vẫn tồn

tại một ít đụng chạm."

Hứa Điền khoát tay chặn lại nói: "Cái kia chút ít đụng chạm, nói cho cùng bất quá là các người cùng Diệp Minh Thiên sự tình, trên thực tế cùng ta không quan hệ. Thua ở Mộc sư đệ trong tay, đó là ta lúc ấy thực lực không đủ, tâm phục khẩu phục, ta cũng không có để ở trong lòng!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, mấy câu nói đó nếu không phải giả, thế thì lộ ra cái này Hứa Điền có chút lòng dạ rộng lớn.

Hứa Điền dừng một chút, tiếp tục nói: "Về phần tại sao bất hòa mấy người khác tổ đội, nguyên nhân cũng rất đơn giản, bởi vì ta muốn thắng!"

"Vài người khác thực lực, so với ta đều muốn kém một chút, cùng bọn họ tổ đội, hoàn toàn không có thể thắng được Diệp Minh Thiên cái kia đội ngũ, chỉ có làm đá kê chân phần!"

"Mà Mộc sư đệ lại bất đồng, Mộc sư đệ năm đó thực lực, ngay tại ta phía trên, những năm này khắc khổ tu hành, cũng là rõ như ban ngày, ta tin tưởng, Mộc sư đệ thực lực, cùng ta liên thủ, hơn nữa Triệu sư đệ, ba người chúng ta, hoàn toàn có khả năng chiến thắng Diệp Minh Thiên đám người!"

Từ Hứa Điền trong lời nói đến xem, hẳn mục đích của chuyến này chủ yếu là tìm Mộc Dịch tổ đội, về phần Triệu Lượng, hẳn biết rõ Mộc Dịch cùng Triệu Lượng quan hệ mật thiết, vì vậy cũng mang lại với nhau, Triệu Lượng thực lực sâu cạn, hẳn hơn phân nửa cũng là khó có thể nắm giữ.

"Nói như vậy, người tìm đến chúng ta tổ đội, hoàn toàn chính xác có vài phần đạo lý. Thế nhưng là, chúng ta tại sao phải đáp ứng người ?" Mộc Dịch bất động thanh sắc nói.

"Chỉ cần các người cũng muốn thắng, ta chính là các người tốt nhất tổ đội người chọn lựa!" Hứa Điền có chút gấp nói: "Theo ta được biết, Diệp Minh Thiên và ba người, cũng đã mở ra đan điền, nhất là Diệp Minh Thiên,

gần nhất tu luyện thập phần che giấu, tựa hồ là lại có cái gì đột phá. Các người nếu muốn đánh bại Diệp Minh Thiên một tổ, vô cùng khó khăn, ta là các người có thể tìm được đấy, mạnh nhất đồng đội. Thực không dám giấu giếm, ngay tại trước đây không lâu, ta cũng thành công sáng lập ra đan điền!"

Nói xong, Hứa Điền chứa ngực chìm công, thăm vận kinh khí, chậm rãi hướng giữa không trung đánh ra một quyền.

Một quyền này đánh ra, lúc đầu bình thân không có gì lạ, nhưng cuối cùng trong nháy mắt, tại quyền bưng vậy mà bộc phát ra một tiếng như sấm rền tiếng vang, nhưng là một cỗ mạnh mẽ quyền phong đột nhiên chấn động không khí chỗ sinh ra âm thanh.

"Kinh Lôi Quyền!" Mộc Dịch hai mắt tỏa sáng, có thể thi triển ra như vậy một quyền, không chỉ là vận dụng đan điền chân khí tiêu chí, càng là Thủ mạch tu luyện cực cao biểu tượng, trời sinh man lực Hứa Điền, quả nhiên có chút bất phàm.

"Mộc sư huynh, một năm rưỡi trước, người có thể đánh bại ta, cũng là bởi vì mượn đan điền chân khí đi!" Hứa Điền thu hồi quyền pháp, mỉm cười nói: "Năm đó giao thủ, ta bị thua sau một mực khổ tư không thể giải thích. Chỉ có lúc tự mình sáng lập đan điền, lĩnh ngộ một tia chân lý về sau, lúc này mới chợt hiểu hiểu ra!"

Mộc Dịch không có trả lời, đã không thừa nhận, cũng không phủ nhận.

Hắn hướng Triệu Lượng hỏi: "Triệu sư đệ, người thấy thế nào?"

Triệu Lượng cũng bị Hứa Điền một quyền này làm chấn kinh, hắn suy nghĩ một hồi, nói ra: "Thực lực của người, hoàn toàn chính xác đủ để thành cho chúng ta tốt giúp đỡ. Nhưng mà, chúng ta làm sao dám tin tưởng người, dù sao người cùng Diệp Minh Thiên quan hệ không phải là nông cạn!"

Hứa Điền lắc đầu, nói ra: "Diệp Minh Thiên lại tính là cái gì! Đối mặt tiến vào nội môn, từ nay về sau bắt đầu tu Tiên hành trình dự hoặc, chẳng lẽ ta Hứa Điền gặp ngu xuẩn đến buông tha cho cơ hội như vậy, tùy ý Diệp Minh Thiên bài bố?"

"Nếu như tổ đội, thẳng đến tỷ thí, ta sẽ vẫn luôn cùng các người cùng một chỗ tu luyện, cùng tiến đồng xuất, cùng Diệp Minh Thiên đả người phân rõ giới hạn, tuyệt không đón thêm sờ. Mặt khác, ta có thể dùng tiền trình của mình thề với trời, nếu là ta đầu nhập vào Diệp Minh Thiên phản bội các người, khiến cho ta kinh mạch vỡ vụn, trở thành không thể động đậy phế nhân, muốn sống không được muốn chết không xong! Nếu như các người vẫn là chưa tin, ta cũng không có cách nào."

Hứa Điền ngữ khí thành khẩn, thoát nhìn thập phần có thành ý.

Triệu Lượng nói ra: "Người muốn dùng người nhà mình tính mạng thề mới được!"

Hứa Điền lập tức đột nhiên giận dữ: "Không đáp ứng coi như xong, ta tuyệt sẽ không dùng nhà người có tên nghĩa lập nhiều bất luận cái gì lời thề!"

Dứt lời, Hứa Điền muốn quay người rời đi.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng trao đổi một cái ánh mắt, Mộc Dịch đã có quyết định.

"Tốt, chúng ta liền tin tưởng người một lần!"

Mộc Dịch lớn tiếng nói, sau đó mỉm cười: "Hứa sư huynh, người cũng đừng làm cho chúng ta thất vọng!"

"Tuyệt đối sẽ không!" Hứa Điền đại hỉ, ba người cười cười giữa, đem trước kia ân oán xóa bỏ.

Những ngày tiếp theo, Hứa Điền dứt khoát đưa đến cùng Mộc Dịch Triệu Lượng hai người cùng một chỗ cư trú, ba người cùng một chỗ tu luyện, cũng tránh đi mặt khác sư huynh đệ tai mắt.

Còn lại đã tổ tốt đội ngũ đệ tử ngoại môn, cũng đều lấy đội ngũ làm đơn vị một mình tu luyện, lặng lẽ tiến hành đại chiến trước cuối cùng chuẩn bị.

Mộc Dịch, Triệu Lượng, Hứa Điền tổ ba người đội tin tức, thông qua chịu trách nhiệm báo danh chấp sự sư huynh các loại con đường, thời gian dần trôi qua cũng lưu truyền ra đi.

Diệp Minh Thiên quả nhiên không có ngồi yên không lý đến, trước sau mấy lần phái người mời Hứa Điền nói chuyện, đều bị Hứa Điền lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, cũng công bố muốn cùng Diệp Minh Thiên đàm người phân rõ giới hạn.

Khẩn trương trong luyện tập, một tháng, qua vô cùng nhanh, Thiên Dược Đường đệ tử ngoại môn tỷ thí, sẽ phải chính thức bắt đầu.

Trong một tháng này, Mộc Dịch và ba người ngoại trừ luyện tập phối hợp với nhau bên ngoài, còn cường điệu chế định cũng huấn luyện mấy bộ chiến thuật, nhằm vào tất cả loại khả năng tồn tại thế cục.

Đối mặt thực lực bình thường đối thủ, bọn hắn liền chấp hành đệ nhất bộ chiến thuật, lấy Hứa Điền làm chủ công, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng từ bên cạnh phụ trợ, phòng ngự, như vậy có thể tận lực không tiết lộ thực lực chân chính.

Đối mặt chỉ thủ chứ không tấn công đối thủ, sẽ phải chấp hành một cái khác bộ chiến thuật, ba người liên thủ, tiêu diệt từng bộ phận, tránh cho lâm vào thời gian dài khổ chiến, như vậy bất lợi với vòng tiếp theo tỷ thí.

Đối mặt thực lực không rõ đối thủ, ba người tức thì có một bộ tương đối bảo thủ chiến thuật, chú trọng hơn phòng thủ thăm dò, tìm được cơ hội, lại

giúp cho xuất kích.

Đối mặt sau cùng đối thủ cường đại, còn có một bộ áp trục chiến thuật, bộ này chiến thuật, chính là lấy Mộc Dịch làm hạch tâm, đem hết toàn lực, đột nhiên chất vấn, lấy mạnh nhất thực lực, công đối phương lấy trở tay không kịp.

Tỷ thí chính thức bắt đầu ngày đầu tiên, Linh Thảo Phong đã đến vài vị trí đang mặc một bộ áo trắng nội môn sư huynh chủ trì tỷ thí, thân phận của bọn hắn, khiến Mộc Dịch các loại đệ tử ngoại môn rất là cực kỳ hâm mộ.

Trong này, ngoại trừ Mẫn Quân Tử bên ngoài, cái kia Lý Nhược Ngu sư huynh cũng tới, Mộc Dịch rất xa hướng hắn thi lễ, Lý Nhược Ngu cũng khẽ gật đầu đáp lại.

Mẫn Quân Tử lấy bốn đường quản sự thân phận tuyên bố tỷ thí quy tắc.

Ba người một tổ, tổ đội tỷ thí. Hai hai gặp nhau, kẻ bại đào thải, thắng đến quyết ra đệ nhất danh đội ngũ.

Tỷ thí thời gian vì nửa canh giờ, nửa canh giờ ở trong, muốn đem đối phương ba người toàn bộ đánh rơi dưới lôi đài hoặc khiến cho đối phương chủ động nhận thua, coi như là thắng được. Nửa canh giờ không quyết thắng thua đấy, tùy chịu trách nhiệm chủ trì tỷ thí nội môn sư huynh căn cứ trên trận thế cục phán định thắng bại hoặc tùy ý nặng thi đấu.

Tỷ thí trong quá trình, song phương trong sáu người bất kỳ người nào một khi bị đánh rơi dưới đài, lại không thể trở lên đài tiếp tục tham dự tỷ thí, nhưng nếu như cuối cùng phe mình thắng được, bị đánh rơi xuống đài đệ tử, cũng có thể đi theo bốn đội tiếp tục chinh chiến vòng tiếp theo.

Mặt khác, Mẫn Quân Tử đặc biệt cường điệu, lần này tỷ thí có lẽ có một chút liên ngừng lại, cấm tổn thương tính mạng người, một khi xuất hiện loại tình huống này, tổn thương tính mạng người đệ tử chẳng những lập tức

bị thủ tiêu tư cách, còn muốn đã bị tông môn nghiêm trị, nhẹ thì phạt đi tạp dịch nhà làm khổ dịch một số năm, nặng thì phế bỏ kinh mạch, trục xuất sư môn.

Mẫn Quân Tử nói rõ hoàn tất về sau, liền bắt đầu chủ trì vòng thứ nhất rút thăm.

Triệu Lượng đại biểu bốn đội rút thăm, hẳn rút thăm được số ba ký.

Mộc Dịch và ba người thở một hơi dài nhẹ nhõm, bởi vì trước đây Diệp Minh Thiên rút thăm được số một ký.

"Vận khí không tính quá kém, ít nhất vòng thứ nhất không cùng Diệp Minh Thiên chống lại." Hứa Điền mỉm cười.

"Không biết cái nào xui xẻo đội ngũ, sẽ ở vòng thứ nhất liền đụng với chúng ta." Triệu Lượng tức thì có chút trêu chọc nói.

Kế tiếp một đội ngũ, rồi lại vừa vận rút thăm được số một ký, đem cùng Diệp Minh Thiên một tổ tỷ thí.

Cái đội ngũ này ba người, thực lực rõ ràng hết sức bình thường, một người trong đó từ lúc một năm trước liền cơ bản buông tha cho tu luyện, mà cải thành tu luyện Thiết mạch, chuyên môn luyện được chi thuật, lấy cầu có thể có thành thạo một nghề.

Vòng thứ nhất liền gặp mạnh nhất một tổ, ba người này lập tức uể oải cực kỳ, tốt khi bọn hắn lúc đầu vốn cũng không báo bao nhiêu hy vọng, kết quả như vậy tuy rằng tàn khốc, nhưng cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Tất cả tổ đại biểu liên tiếp đến đây rút thăm, Mộc Dịch và ba người ở một bên đợi một hồi, rốt cuộc thấy có người cũng rút thăm được số ba ký, đem thành vì bọn họ vòng thứ nhất đối thủ.

"Dĩ nhiên là bọn hăn!" Mộc Dịch nhượng mày.

Triệu Lượng cùng Hứa Điền, cũng là thần sắc ngưng trọng.

Không biết có phải hay không trùng hợp, bọn hăn vòng thứ nhất đối thủ, rõ ràng cũng là bình thường vây quanh ở Diệp Minh Thiên bên người nhất hỏa nhân, lấy "Lão Ngũ" Hồ Thiên Phượng cầm đầu một đội.

"Vòng thứ nhất liền đụng phải bọn hăn, cũng không biết trong này có hay không có chuyện ẩn ở bên trong!" Triệu Lượng nhỏ giọng nói ra.

Hứa Điền cũng nói: "Lão Ngũ các loại ba cái gia hỏa thực lực cũng không tính quá mạnh mẽ, chúng ta nghiêm túc chuẩn bị, có lẽ có thể vượt qua kiểm tra. Chỉ bất quá vòng thứ nhất liền gặp gỡ bọn hăn, không khỏi quá khéo, chỉ sợ là Diệp Minh Thiên cố ý muốn mượn ba người bọn họ tay, thử xem chúng ta cái này một tổ hư thật."

Mộc Dịch nhẹ gạt đầu, chiến thắng ba người này, cũng không rất khó, nhưng nếu như là bộc lộ ra quá nhiều thực lực, vậy sau này đối mặt Diệp Minh Thiên một tổ lúc, sẽ phải khó khăn rất nhiều.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tiếng Sấm Từng Trận

Rút thăm sau khi kết thúc, chính giữa nghỉ ngơi chuẩn bị nửa canh giờ, sau đó sẽ phải chính thức bắt đầu tỷ thí.

Mộc Dịch và ba người, đi vào một chỗ nơi hẻo lánh nhỏ giọng thương nghị.

Mộc Dịch nói ra: "Còn có một gặp chúng ta cái này một tổ sẽ phải bắt đầu tỷ thí, hiện tại một lần nữa thảo luận chiến thuật cũng không kịp. Như vậy đi, dù sao Hứa Điền cùng thực lực của ta, bọn họ cũng đều biết đi một tí, buổi chiều ta hai người là hơn ra thêm chút sức. Triệu sư đệ, người chỉ để ý bảo vệ tốt bản thân là được, đừng cho bọn hắn khám phá bản lãnh của người."

Triệu Lượng nhẹ gật đầu, cười nói: "Ta sẽ cẩn thận đấy, không có gặp được Diệp Minh Thiên, ta sẽ không tùy tiện ra tay. Đại trưởng phu cô được dẫn được, ra vẻ đáng thương sao, ta sở trường nhất rồi!"

Hứa Điền ha ha cười cười, cũng đồng ý an bài như vậy.

Trận đầu tỷ thí, thì có Diệp Minh Thiên một tổ gạt hái. Mặc dù đối với tay rất yếu, thắng bại hầu như không có lo lắng, nhưng Mộc Dịch và ba người, đều tại dưới đài cẩn thận đang xem cuộc chiến, nhìn xem có hay không có thể phát hiện một ít manh mối.

Biết mình biết người, mới có thủ thắng chi đạo, ôm dạng này cách nghĩ người số lượng cũng không ít, cái này vuông, chỉ có chừng trăm trượng lớn nhỏ tỷ thí dưới đài, hầu như tụ tập Linh Thảo Phong trên tất cả đệ tử ngoại môn.

Theo chủ trì tỷ thí Mẫn Quân Tử tuyên bố tỷ thí bắt đầu, song phương đệ tử đều đi tới tỷ thí trên đài.

Diệp Minh Thiên cái này tổ ba người, đều là trực tiếp thả người nhảy lên, liền nhảy tới cái này ước chừng một trượng cao trên bệ đá, tư thế thập phần tiêu sái, lộ ra thành thạo, đủ thấy Túc mạch tu luyện không tầm thường.

Mà đối thủ của bọn hắn ba người, đều là thành thành thật thật từ trên thềm đá đi lên đài, chỉ là vào bàn tư thái, liền rơi hạ phong.

Song phương sáu người, dựa theo Mẫn Quân Tử yêu cầu, chào lẫn nhau, sau đó riêng phần mình tách ra hơn mười trượng, tỷ thí chợt bắt đầu.

Tỷ thí ngay từ đầu, yếu kém cái này một phương ba người, vậy mà không hèn mà cùng lập tức chất vấn, hơn nữa mục tiêu đều hướng về phía cùng là một người —— Diệp Minh Thiên.

Nhìn ba người này tư thế, hơn phân nửa là ôm "Mặc dù là không địch lại, cũng muốn thừa cơ ra sức đánh Diệp Minh Thiên dừng lại" ý niệm trong đầu.

"Muốn chết!" Diệp Minh Thiên sắc mặt trầm xuống, trong mũi hừ lạnh một tiếng.

Ngay tại ba người hướng ngược lại Diệp Minh Thiên trước người lúc, hai đạo nhân ảnh từ trái phải phân biệt lóe lên tới, một người hai tay thành chộp, như ửng trảo giống như không ngừng trảo kích, tên còn lại tức thì nhắc chân quét ngang, khí thế kinh người.

"Bang bang" vài tiếng, ba người này trong chốc lát bị vọt tới hộ pháp Đoạn Hách cùng Trang Nguyên hai người đánh bại tại trên bệ đá.

Đoạn Hách cùng Trang Nguyên đều là tu luyện ra đan điền nhân vật, một móng vuốt một chân giữa, mang theo đan điền chân khí lực lượng, đệ tử

bình thường khó có thể thừa nhận, lập tức bị đau la lên.

Đoạn Hách, Trang Nguyên thừa cơ bóp thân mà lên, muốn tiếp tục công hướng ba người, ba người kia vội vàng miệng nói nhận thua, miễn cho lại thụ da thịt nổi khổ.

Bất quá, Đoạn Hách giả ý thu tay lại không kịp, còn là trùng trùng điệp điệp đánh cho nằm ở trên bệ đá một gã sư đệ hai cái, khiến người kia không ngớt lời kêu thảm thiết.

"Dừng tay!" Mẫn Quân Tử đoạn quát một tiếng, hướng Đoạn Hách trách mắng: "Hắn như là đã nhận thua, người vì sao còn muốn ra tay?"

Đoạn Hách biến sắc, sợ nói gấp: "Sư đệ cũng không phải là cố ý, chỉ là tu luyện nông cạn, vận kinh khó có thể thu thả tự nhiên, mời Mẫn sư huynh khoan dung!"

Nói xong, hắn còn giả mù sa mưa nâng dậy ở trên bực tên sư đệ kia.

"Lần này coi như xong, nếu như còn có lần sau, nhất định nghiêm trị không tha!" Mẫn Quân Tử nghiêm túc nói.

"Đúng, đúng, đa tạ Mẫn sư huynh!" Tuy rằng thắng một trận chiến, nhưng Đoạn Hách rồi lại mặt xám như tro, trong lòng lo sợ bất an.

Mẫn Quân Tử đối Đoạn Hách ti tiện hành vi một phen răn dạy, khiến một đám đệ tử ngoại môn đều bị âm thầm vỗ tay khen hay, Mộc Dịch trong lòng đối vị đại sư này huynh cũng càng thêm khâm phục vài phần.

Bất quá, một trận chiến này, Diệp Minh Thiên ba người thắng thập phần nhẹ nhõm, Diệp Minh Thiên từ đầu đến cuối thậm chí đều không có ra tay, chỉ dựa vào Đoạn Hách cùng Trang Nguyên hai người, trong chớp mắt liền thắng được thắng lợi.

Ba năm trước đây vào cửa lúc, đệ tử ngoại môn lúc giữa, thực lực chênh lệch cũng không tính quá lớn. Nhưng ba năm sau đó, rồi lại trở nên cách xa.

Bởi vì có người có thể sáng lập đan điền, tất cả mạch cũng tu luyện thành công; còn có người rồi lại chuyên tu Thiệt mạch, nghiên cứu dược thuật, ai cũng có sở trường riêng. Nhưng lúc này tỷ thí nhưng là công phu quyền cước, Thiệt mạch tu luyện cho dù tốt, cũng khó có thể phái trên trọng dụng chỗ.

Trận đầu tỷ thí rất nhanh chấm dứt, trận thứ hai tỷ thí cũng lập tức bắt đầu. Cuộc tỷ thí này mấy người, thực lực tương đối tiếp cận, nhất quyền nhất cước đấu thập phần náo nhiệt, trong lúc nhất thời khó phân cao thấp.

Cuối cùng phân ra thắng bại lúc, mấy người đều là thở hồng hộc, bao nhiêu đều có chút mặt mũi bầm dập.

Trận thứ ba tỷ thí, liền đến phiên Mộc Dịch một tổ cùng Hồ Thiên Phượng một tổ đo sức.

Mộc Dịch một tổ bên này, Mộc Dịch cùng Hứa Điền hai người, đều là thả người nhảy lên nhảy lên đài, chỉ có Triệu Lượng là chạy nhanh từ bậc thang đi đến đài, không biết có phải hay không quá mức khẩn trương, Triệu Lượng thậm chí còn bị bậc thang trượt chân ngã một cái đầy bụi đất, lập tức khiến cho một hồi cười vang.

Hồ Thiên Phượng bên này ba người, cũng là chinh tề nhất trí nhảy lên đài, khiến Triệu Lượng trở nên lộ ra thua chị kém em.

Triệu Lượng đỏ bừng cả khuôn mặt, tiện tay vỗ phui bụi trên người, sau đó đứng ở Mộc Dịch cùng Hứa Điền sau lưng.

"Triệu sư đệ, người không lo con hát thật sự là lãng phí a!" Hứa Điền dùng thấp không thể nghe thấy thanh âm trêu đùa nói.

Thanh âm rất nhỏ, chung quanh lại âm âm đầy, mặc dù là Nhĩ mạch tu luyện thành công, cách xa nhau hơn một trượng cũng nghe không rõ rõ ràng.

Bất quá Mộc Dịch rồi lại chú ý tới, hơn mười trượng bên ngoài đại sư huynh Mẫn Quân Tử lại đột nhiên lúc giữa ánh mắt hiện lên một tia kỳ sắc, tựa hồ là đã nghe được cái gì.

"Đại sư huynh dù sao cũng là huyền sĩ, có lẽ có cái gì đặc thù pháp thuật, có thể nghe được nơi xa thanh âm rất nhỏ đi." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, một ánh mắt hướng Hứa Điền ý bảo, khiến hắn không cần nhiều nói.

Hứa Điền thu nhỏ miệng lại, ngượng ngùng cười cười.

Tại Mẫn Quân Tử dưới sự chủ trì, song phương riêng phần mình thi lễ, sau đó lui ra hai mươi trượng.

Tỷ thí chợt chính thức bắt đầu, Mẫn Quân Tử cũng lui ra phía sau cách xa trong tỉ thí sáu người.

Hồ Thiên Phượng và ba người, lập tức đồng thời hướng Mộc Dịch đám người vọt tới, trong đó hai người công hướng Mộc Dịch, một người lượn quanh sau công hướng Triệu Lượng, quả nhiên là ôm tìm hiểu hai người này hư thật mục đích mà đến.

Diệp Minh Thiên mấy người này, đã ở dưới đài đang xem cuộc chiến, nhất cử nhất động, thu hết vào mắt.

"Triệu sư đệ cẩn thận!" Mộc Dịch lớn tiếng nhắc nhở một câu, hai mắt liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào một trái một phải, công hướng bản thân Hồ Thiên Phượng các loại hai người.

Mắt thấy hai người sẽ phải công gần, Mộc Dịch bỗng nhiên dưới bàn chân dùng sức một chút, toàn bộ thân hình dường như một cái tiên hạc

giống như bay lên trời, một cái bốc lên, trực tiếp bay vọt hai người này đỉnh đầu, rơi vào hai người sau lưng.

"Tốt anh tuấn thân pháp! Cái này Túc mạch tu luyện thật giỏi!" Chúng đệ tử hai mắt tỏa sáng, Mộc Dịch Túc mạch tu luyện, không dùng lực đạo tăng trưởng, mà là lấy nhẹ nhàng dư di chuyển làm gốc, xê dịch linh hoạt, tốc độ kinh người.

Hai người này chụp một cái cái không, lập tức muốn quay người dây dưa nữa Mộc Dịch, Hứa Điền rồi lại vào lúc này hét lớn một tiếng tập kích bất ngờ tới.

"Oanh!" Hứa Điền người còn chưa đến, một quyền đã đánh ra, quyền bưng chỗ trong lúc đó một tiếng sấm rền nổ tung, khiến dưới đài rất nhiều đệ tử giật nảy mình.

"Kinh Lôi Quyền! Trong truyền thuyết chỉ có số rất ít Thủ mạch cao thâm người mới có thể khống chế quyền pháp!"

Hồ Thiên Phượng chấn động, chỉ cảm thấy một cỗ lạnh thấu xương quyền phong đập vào mặt, khiến hắn không tự chủ được thân hình trì trệ.

Chính là chỗ này thời gian qua một lát trì hoãn, Hứa Điền nắm đấm mấy có lẽ đã muốn đánh tại trên người hắn, Hồ Thiên Phượng vội vàng thân hình một bên, đồng thời giơ lên cánh tay đón đỡ.

Cánh tay của hắn, bị Hứa Điền quyền phong đưa đến một chút, lập tức toàn thân chấn động, nửa người nhúc nhích vô lực.

"Thật mạnh quyền kinh!" Hồ Thiên Phượng kinh hãi, đều muốn né tránh thoát khỏi Hứa Điền, nhưng đã quá muộn.

Hứa Điền nhìn như dài trắng kiện, nhưng trên tay công phu rồi lại linh động có thừa, lúc này hai tay như điện, từng quyền không ngừng đánh ra,

từng tiếng "Bang bang" sấm sét, tại kia quyền bưng chỗ nổ tung, khí thế kinh người.

Dưới đài đệ tử ngoại môn nhìn đã ghiền, người người nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, hai mắt liếc không nháy mắt, sợ bỏ lỡ cái này khó được trò hay.

Hồ Thiên Phượng thủ túc nhị mạch tu luyện đều là không tầm thường, thân thủ cực kỳ linh hoạt, tại đây loại bất lợi cục diện xuống, vẫn như cũ có thể không ở lui về phía sau né tránh hoặc cố hết sức đón đỡ, không có bị Hứa Điền đánh trúng.

Hứa Điền Túc mạch bình thường, tuy rằng song quyền như gió táp tia chớp, nhưng hạ thân rồi lại củng cố có thừa linh động chưa đủ, đối mặt Hồ Thiên Phượng không được lui về phía sau lập loè, trong lúc nhất thời cũng không có một kích đắc thủ.

Nhưng chính là thời gian qua một lát, Hồ Thiên Phượng đã thối lui đến bệ đá biên giới, đã không thể lui được nữa.

Trong lúc nguy cấp, trong lòng của hắc sinh ra một kế, ngay tại Hứa Điền một quyền kích đến, đều muốn đem hắc bức xuống đài đi lúc, đột nhiên học Mộc Dịch dưới bàn chân dùng sức thả người nhảy lên, nếu muốn từ Hứa Điền trên đầu bay vọt, đồng thời còn đưa chân tại Hứa Điền trên lưng một đạp, dựa thế đem Hứa Điền đạp xuống đài đi.

Bất quá, thân pháp của hắc, hiển nhiên không bằng Mộc Dịch nhẹ nhàng linh hoạt, bay lên không nhảy lên độ cao, cũng kém một đoạn.

Chính là như vậy một đoạn chênh lệch, khiến Hứa Điền nắm lấy cơ hội, trong giây lát nhảy lên một trảo, vậy mà một phát bắt được Hồ Thiên Phượng một chân mắt cá chân, đem người kia sinh sôi từ giữa không trung kéo xuống!

Hứa Điền tay kia lập tức nắm tay một kích, trực tiếp nghênh đón xuống Hồ Thiên Phượng mặt.

"Ta nhận thua, Tam ca hạ thủ lưu tình!" Hồ Thiên Phượng hô to một tiếng, đều là vẻ kinh hoàng.

Hứa Điền đem quyền phong lệch lạc, từ Hồ Thiên Phượng trước mặt lược qua, phịch một tiếng sấm rền nổ tung, quyền phong thổi Hồ Thiên Phượng bộ mặt đau nhức, giống như đao cắt.

Hồ Thiên Phượng sắc mặt thảm trắng như tờ giấy, một quyền này nếu không phải Thiên ra, chỉ sợ bản thân nhẹ thì mũi hàm răng đều muốn khó giữ được, nặng thì trực tiếp ngắt đi.

"Ta không còn là cái gì Tam ca, về sau gọi ta Hứa sư huynh!" Hứa Điền buông Hồ Thiên Phượng, sải bước hướng còn lại hai người đuổi theo.

Người còn chưa tới, Hứa Điền song quyền đã chém ra, Kinh Lôi Quyền pháp, tiếng sấm từng trận, uy phong lẫm lẫm.

Đừng nói một quyền trong ẩn chứa đáng sợ kinh lực, riêng là cái kia từng tiếng sấm rền không ngừng nổ tung, cũng đủ để chấn nhiếp nhân tâm, đang giận thế trên một mực áp chế đối thủ.

"Gia hỏa này, lúc nào biến thành mạnh như vậy ?" Dưới đài Diệp Minh Thiên, không khỏi nhú mày.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Đấu Trí So Dũa Khí

Lúc này trên bệ đá, Hồ Thiên Phượng đã nhận thua, dựa theo quy tắc, không dám lại tiến đến dây dưa, Mộc Dịch đang cùng một gã đối thủ dây dưa, song phương quyền cước lui tới không ngừng, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra, Mộc Dịch hiển nhiên chiếm cứ lấy thượng phong.

Về phần Triệu Lượng, thì là vòng quanh bệ đá không được chạy như điên chạy trốn, phía sau hắn đối thủ một đường mau chóng đuổi, mấy lần suýt nữa một cước đá đến Triệu Lượng, nhưng thủy chung kém một chút, mỗi lần đều bị Triệu Lượng vô cùng nguy hiểm khó khăn lắm tránh đi.

"Triệu sư đệ, ta đến giúp người!" Hứa Điền hét lớn một tiếng, song quyền như điện, truy đuổi Triệu Lượng tên đệ tử kia nghe vậy lập tức sắc mặt đại biến.

"Đoạn Hách, Trang Nguyên, các người thấy thế nào?" Diệp Minh Thiên hướng bên người hai người hỏi.

"Bất quá mới một tháng không thấy, Hứa lão tam quyền pháp tinh tiến không ít, xem ra hắn không chỉ có mở ra đan điền, hơn nữa ở đan điền chân khí vận dụng lên, cũng lĩnh ngộ không ít!" Đoạn Hách thần sắc ngưng trọng nói.

Trang Nguyên rồi lại mỉm cười nói: "Cái này Kinh Lôi Quyền quả nhiên không tầm thường, bất quá Diệp sư huynh cũng không cần vô cùng lo lắng. Hứa lão tam khuyết điểm rõ ràng, cái kia chính là quyền kinh có thừa, thân pháp chưa đủ, giao đấu tới ranh giới, rất dễ dàng bị chúng ta nhắm vào."

"Ta không phải là lo lắng Hứa lão tam, mà là chỉ điểm Hứa lão tam người!" Diệp Minh Thiên lắc đầu, chậm rãi nói ra.

"Chỉ điểm Hứa lão tam người ?" Trang Nguyên sững sờ.

Diệp Minh Thiên nói ra: "Đúng vậy, hơn một tháng trước, Hứa lão tam thực lực như thế nào, ta và người đều thập phần rõ ràng, mặc dù hẳn lúc ấy có thể thi triển ra Kinh Lôi Quyền, cũng không có khả năng hướng hôm nay như vậy liên miên không ngừng, tùy tâm sở dục dùng ra. Đây cũng là Diệp mỗ buông tha cho Hứa lão tam, mà lựa chọn cùng các người nhị vị tổ đội nguyên nhân. Nhưng mà trong một tháng, Hứa lão tam lại có bậc này đột nhiên tăng mạnh biến hóa, chẳng lẽ các người cho rằng, sau lưng không người chỉ điểm sao ?"

"Đó là ai tại chỉ điểm hẳn ?" Trang Nguyên truy vấn, lời vừa ra khỏi miệng, trong lòng của hẳn rung mình tự hỏi từ đáp: "Chẳng lẽ là cái kia Mộc Dịch ?"

"Không phải là Mộc Dịch, chẳng lẽ là cái kia chỉ biết là chạy trốn Triệu Lượng ?" Đoạn Hách nhẹ giọng cười nói.

"Bất quá cái này Mộc Dịch công phu quyền cước tuy không tầm thường, tựa hồ cũng không có đặc biệt lợi hại." Trang Nguyên có chút không quá tin tưởng.

"Hẳn đây là ẩn giấu thực lực, chính như chúng ta giống nhau." Đoạn Hách nói ra, "Bất quá cũng không cần lo lắng quá mức, bọn hẳn cái này một tổ, có một cái củi mục Triệu Lượng, có một cái khuyết điểm rõ ràng Hứa lão tam, thừa kế tiếp thần bí Mộc Dịch, coi như là cường thịnh trở lại, cũng không thể nào là ba người chúng ta địch thủ!"

"Không thể chủ quan!" Diệp Minh Thiên nghiêm mặt nói ra, "Lúc này đây chúng ta Diệp gia vì có thể làm cho ta tiến vào nội môn, tiêu phí tinh lực không ít, ta cũng không muốn khiến dòng họ thất vọng!"

Ba người một hồi trao đổi tới ranh giới, ở trên bực thế cục lại có mới biến hóa, Triệu Lượng đại khái là chạy không nổi rồi, mắt thấy đối thủ sẽ phải nhấc chân đá tới, vậy mà bản thân chủ động trốn xuống đài đi, coi như là nhận thua.

Mà lúc này, Hứa Điền cũng đã công tới, quyền âm thanh từng trận, uy thế vô cùng, sợ tới mức tên đệ tử kia cũng cùng theo Triệu Lượng nhảy xuống đài đi, trực tiếp nhận thua.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch cũng bắt lấy đối thủ một sơ hở, trong lúc đó nghiêng người ngang chân quét qua, đem đối thủ phóng tới trên mặt đất, đối thủ sợ Mộc Dịch cùng Hứa Điền thừa cơ vây lên quần áo, lại thấy hai gã đồng bạn trước sau nhận thua, vì vậy cũng chủ động nhận thua, bại xuống trận đến.

Tuy rằng Triệu Lượng xuống đài, nhưng bọn hắn cái này một phương còn là thắng được cuộc tỷ thí này, tiến vào vòng tiếp theo.

Cuộc tỷ thí này về sau, Hứa Điền Kinh Lôi Quyền đại triển thần uy, bị mọi người một mực nhớ kỹ, rất nhiều năm sau, còn làm người nói chuyện say sưa.

Ba ngày sau đó, đợt thứ hai trong tỉ thí, đối mặt cũng không đối thủ mạnh mẽ, Mộc Dịch và ba người còn là áp dụng giống nhau chiến thuật, lấy Hứa Điền làm chủ công, Triệu Lượng cùng Mộc Dịch từ bên cạnh phụ trợ.

Lúc này đây, đại khái là đối thủ cảm thấy Triệu Lượng quá yếu, căn bản không có người đối phó hắn, mà là phái ra hai người đối phó Hứa Điền, một người cuốn lấy Mộc Dịch.

Thế nhưng là, Hứa Điền Kinh Lôi Quyền vô cùng bá đạo, lấy một địch hai, vẫn như cũ đại chiếm thượng phong, không bao lâu, Mộc Dịch đánh

bại đối thủ, gia nhập Hứa Điền cùng đối thủ chiến đoàn, cuối cùng thủ thắng.

Triệu Lượng trận chiến này mặc dù là khoanh tay đứng nhìn, nhưng là một đường theo đội ngũ tấn cấp, khiến không ít đệ tử đều là hâm mộ muôn phần.

Linh Thảo Phong đệ tử ngoại môn ở bên trong, có rất ít người thực lực yếu kém, hoặc là đã chuyển công y được chi thuật, hoặc là tìm không thấy phù hợp đồng đội, cuối cùng buông tha cho cơ hội lần này, cũng không có báo danh tham gia.

Bởi vậy, toàn bộ tỷ thí cũng không quá đáng chỉ có hơn mười chỉ đội ngũ tham gia, trải qua hai đợt tỷ thí đào thải về sau, chỉ còn lại có cuối cùng bốn cái đội ngũ.

Ngoại trừ Diệp Minh Thiên một tổ cùng Mộc Dịch cái này tổ bên ngoài, còn lại hai tổ trong đội ngũ, cũng có tất cả một gã thực lực rõ ràng cao hơn một bậc đệ tử, có thể cuối cùng tiến vào bán kết đội ngũ, sẽ không quá qua cá nam.

Mấy ngày về sau, đệ ba lần tỉ thí cũng đã rút thăm. Mộc Dịch một tổ cùng Diệp Minh Thiên vẫn đang không có đụng phải cùng một chỗ, sẽ riêng phần mình nghênh chiến đối thủ.

Đây đối với cái này hai tổ đội ngũ mà nói, có lẽ đều là một cái tin tức tốt, bọn hắn đã âm thầm xem đối phương đội ngũ vì lớn nhất đối thủ, ai cũng không hy vọng tại tiến vào một vòng cuối cùng trước, liền sớm bị gặp cường địch.

Đệ ba lần tỉ thí bắt đầu, trên bệ đá Mộc Dịch và ba người, hướng đối phương thi lễ.

"Đồng sư huynh, đặc tội!" Mộc Dịch nhẹ nói nói.

Đối thủ của bọn hắn, đúng là lấy vị này Đồng sư huynh cầm đầu. Đồng sư huynh nhập môn lúc tuổi tại chúng đệ tử trong lớn nhất, so với Mộc Dịch lớn hơn hai tuổi, hôm nay đã nhanh mười bảy tuổi.

Đối với cái tuổi này đệ tử mà nói, tại tu luyện kinh mạch lên, mấy có lẽ đã mất đi rất nhanh tiến bộ tiềm lực, lần này nếu như thất bại, ba năm sau tiếp theo tuổi của hắn đã vượt qua yêu cầu, vì vậy đây là hắn cơ hội duy nhất.

Bất quá, tuổi lớn hơn một chút, thân thể tự nhiên cũng càng thành thực một ít, lần này trong tỉ thí, cũng muốn chiếm cứ một ít thượng phong, nếu như không phải là Hứa Điền tìm tới tận cửa rồi, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng hơn phân nửa sẽ tìm cái này Đồng sư huynh tổ đội.

"Chuyện này, cơ hội có hạn, tất cả mọi người hết sức nỗ lực, không bị thương sư huynh đệ cảm tình!" Đồng sư huynh mỉm cười nói, "Hơn nữa, nói không chừng cuối cùng là chúng ta may mắn thắng."

Song phương chiếu theo quy củ hành lễ sau khi tách ra, tỷ thí chính thức bắt đầu.

Mộc Dịch bên này vẫn là Hứa Điền chủ công, sấm sét nhiều tiếng ở bên trong, Hứa Điền song quyền như điện, hướng Đồng sư huynh công tới.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng hai người, tạm thời bất động thanh sắc, chỉ là vây quanh chú ý còn lại hai gã đối thủ nhất cử nhất động, không để cho bọn họ bao bọc vây công Hứa Điền.

Nhưng cái này hai gã đệ tử, rõ ràng cũng là vẫn không nhúc nhích, hết sức ăn ý nhìn xem Hứa Điền cùng Đồng sư huynh thi đấu.

Dưới đài chúng đệ tử, chủ yếu đều là vì Kinh Lôi Quyền mà đến, Hứa Điền mỗi đánh ra một quyền, dưới đài chính là một tiếng kêu tốt, đối trợ thanh thế.

Đồng sư huynh tựa hồ là sợ Kinh Lôi Quyền uy thế, không dám đón đỡ, chỉ là vừa đánh vừa lui, nhưng không có bao lâu, liền thối lui đến bệ đá biên giới.

Hứa Điền song quyền quét ngang đồng thời chất vấn, muốn đem đối phương trực tiếp bức xuống đài đi.

Nhưng vào lúc này, Đồng sư huynh vậy mà đột nhiên thân thể trùn xuống, cánh tay dài một trương, đem Hứa Điền vòng eo ôm lấy.

Hứa Điền cả kinh, thân thể uốn éo phía dưới phát hiện đối phương hai tay như sắt, căn bản không chút nào di chuyển, liền song quyền hung hăng hướng đối phương phần lưng nện xuống, bức bách đối phương buông tay.

Kinh Lôi Quyền nhưng không chỉ là quyền uy danh thế kinh người, cái này hai quyền nếu là đập trúng, Đồng sư huynh không nên bị thương không thể.

Nhưng Đồng sư huynh rõ ràng không tránh không né, mà là ôm Hứa Điền cả đời nhảy lên, rõ ràng cùng một chỗ nhảy xuống đài đi.

Nguyên lai, vị này Đồng sư huynh dĩ nhiên là ôm đi ra cục mục đích, muốn lấy loại này ngoài dự đoán mọi người phương thức, đem Mộc Dịch một tổ danh tiếng sau cùng vang lên Hứa Điền làm ra cục.

Bất quá, hắn làm như vậy mạo hiểm thật lớn, nếu muốn sinh sôi đem Hứa Điền quăng xuống đài đi, hai tay liền không thể nới mở, càng không cách nào đón đỡ né tránh Hứa Điền song quyền, nếu là bị Hứa Điền song quyền đánh trúng, chỉ sợ bị thương không nhẹ!

"Hứa sư huynh hạ thủ lưu tình!" Mộc Dịch nhìn thấy một màn này, lập tức giật mình, đồng thời vội vàng hướng Hứa Điền khuyên nhủ.

Vô luận Hứa Điền cái này song quyền có hay không kích xuống, hấn và Đồng sư huynh đều muốn bị loại trạng thái không thể tránh né, Hứa Điền cả kinh ngoài, cũng nghĩ đến điểm ấy, than nhẹ một tiếng, đem quyền kinh lệch lạc, đánh vào không trung.

Chúng đệ tử vốn là lặng ngắt như tờ, sau đó bộc phát ra một hồi ồn ào, gần nhất tên tuổi sau cùng vang lên Kinh Lôi Quyền Hứa Điền, dĩ nhiên là lấy phương thức như vậy bị loại, thật sự làm cho người ta không ngờ rằng.

"Đa tạ Hứa sư đệ hạ thủ lưu tình!" Đồng sư huynh kế hoạch thực hiện được, trong lòng cũng là thầm nghĩ may mắn, đối phương quyền phong, đem bản thân thối đau nhức, nếu là cái kia hai quyền lạc thật, chỉ sợ hấn lúc này đã nói không ra lời.

Đồng sư huynh buông lỏng ra Hứa Điền, lại ôm quyền thi lễ nói ra: "Hứa sư đệ Kinh Lôi Quyền bá đạo vô song, Đồng mỗ thật sự không thể tưởng được phương pháp phá giải, chỉ có ra hạ sách này, mời Hứa sư đệ đừng nên trách."

Khi hấn xem ra, làm như vậy tuy rằng mạo hiểm không nhỏ, hơn nữa không khỏi làm trò cười cho người trong nghề, nhưng cuối cùng là giải quyết xong khó có thể đổi mặt Kinh Lôi Quyền, vì chính mình bản tổ thắng được, đã tìm được một tia cơ hội.

Hứa Điền biết rõ Mộc Dịch cùng Triệu Lượng thực lực, coi như là hấn cùng với Đồng sư huynh cùng một chỗ xuống đài, phần thắng còn đang chín thành trở lên, hấn rộng lượng nói: "Trên đài tỷ thí, không chỉ có là công phu quyền cước, kinh mạch tu vi, đấu trí so dũa khí cũng ở trong đó. Đồng sư huynh có thể ra này diệu kế, Hứa Điền cũng không không phục."

Mẫn Quân Tử nhìn thấy một màn này, có chút kinh ngạc ngoài, cũng hướng Hứa Điền cùng Mộc Dịch đều tán thưởng nhẹ gật đầu.

Đồng sư huynh hai gã đồng đội, tự nhiên đã sớm biết được cái này chiến thuật, đang lúc mọi người đều là sững sờ tới ranh giới, vậy mà đồng thời hướng Triệu Lượng công tới.

Chiến thuật của bọn hắn ngược lại là thập phần chú ý, trước lấy "Ngọc nát đá tan" phương thức, lấy Đồng sư huynh làm đại giới, đối lấy thực lực đối phương đáng sợ nhất Kinh Lôi Quyền Hứa Điền bị loại, sau đó hai người hợp lực nhanh chóng giải quyết yếu nhất Triệu Lượng, nếu như có thể thành công, cuối cùng chính là lấy hai địch một, đối mặt Mộc Dịch cục diện, có lẽ thật sự có một tia phần thắng.

Triệu Lượng kinh hoàng cực kỳ, nhanh chân liền trốn, trực tiếp nhảy lên hướng bệ đá biên giới.

Hai người mau chóng đuổi tới, ước gì như vậy khiến cho Triệu Lượng xuống đài bị loại.

Thế nhưng là, kế tiếp một màn, khiến mọi người lần nữa chấn động.

Triệu Lượng tại bệ đá biên giới ra, cứng rắn ngừng thân hình, thân thể từ chỗ đầu gối hướng về phía sau hướng lên, từ đuôi theo đối thủ dưới háng bay ngược trượt ra, hơn nữa thuận thế một cước đá vào người này đệ tử trên mônng đất.

"Phanh!" Người này đệ tử phản ứng không kịp nữa, thì cứ như vậy quăng xuống đài đi, mà Triệu Lượng làm mất đi trên đài lần nữa bò lên, vẻ mặt xám xịt rồi lại vui mừng quá đổi bộ dáng.

"Ồ!" Trong đám người một tiếng hét kinh hãi truyền ra, thực lực yếu nhất Triệu Lượng, rõ ràng lập nhiều lớn như thế công!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Thuyết Khách Tới Chơi

Triệu Lượng xinh đẹp phản kích khiến đối thủ lại có một người bị loại, Mộc Dịch cũng vào lúc này đã tìm đến, cùng cuối cùng một gã đối thủ quần đấu.

Không có mấy người hiệp, người này khắp nơi rơi hạ phong đệ tử liên ý chí chiến đấu đều không có, cuối cùng cũng là nhận thua.

Bởi như vậy, Mộc Dịch, Triệu Lượng cùng Hứa Điền, liền thuận lợi tiến nhập một vòng cuối cùng.

"Hắc, cái này họ Triệu tiểu tử vận khí cũng không tệ!" Trang Nguyên nhìn thấy cảnh này, nhin không được nhỏ giọng nói ra.

"Vận khí ? Ta xem không có đơn giản như vậy!" Đoạn Hách không cho là đúng nói: "Vừa rồi cái kia một cái đoạn cầu gỗ, lấy phần eo đột nhiên phát lực, hướng về phía sau liền ngưỡng, đủ thấy tiểu tử này thủ túc nhị mạch tu luyện không tệ, thân thể thập phần linh hoạt. Tiểu tử này có thể vẫn có chút trò, cũng là không hoàn toàn là củi mục."

"Không chỉ có như thế, hắc một mực về phía trước chạy, lại có thể vừa vận từ phía sau đối thủ dưới háng chạy ra, cũng phản kích đắc thủ, nếu như đây không phải vận khí, cái kia nói rõ Nhĩ mạch của hắc cũng là không tầm thường, có thể nghe âm thanh định vị, biết rõ sau lưng người vị trí."

Trang Nguyên nghe được Đoạn Hách phân tích, giật mình há hốc mồm, vẫn còn có chút không tin: "Ta xem chính là trùng hợp đi, tiểu tử này có thể đi đến một vòng cuối cùng, toàn bộ nhờ hai cái đồng đội."

Đoạn Hách đang muốn nói cái gì nữa, lại bị Diệp Minh Thiên cắt ngang, người kia lạnh lùng nói ra:

"Không muốn nhiều lời, trận tiếp theo sẽ phải đến phiên chúng ta. Mặc dù đối với tay không mạnh, cũng không muốn phớt lờ."

"Đúng, Diệp sư huynh yên tâm." Đoạn Hách cùng Trang Nguyên cùng kêu lên đáp ứng, không cần phải nhiều lời nữa.

Mẫn Quân Tử tuyên bố Mộc Dịch một tổ thủ thắng, cũng trước mặt mọi người khen ngợi Hứa Điền có một chút liên ngừng lại, không có thương tổn đến đồng môn, thuận tiện cũng biểu dương một cái Mộc Dịch, dù sao Mộc Dịch lúc ấy cũng hô to một tiếng, khiến Hứa Điền hạ thủ lưu tình.

Nếu như là người bên ngoài nói ra nói như vậy, không khỏi khiến Đoạn Hách đám người chế nhạo một phen, nhưng Mẫn Quân Tử thế nhưng là nội môn đại sư huynh, bọn hắn trong lòng cười lạnh, biểu hiện ra rồi lại cung kính có gia, không dám có bất kỳ lỗ mẫn.

Vòng thứ ba trận thứ hai tỷ thí, sau đó đã ở này triển khai, tùy Diệp Minh Thiên một tổ nghênh chiến đối thủ.

Một trận chiến này, rồi lại tiến hành gọn sóng không sợ hãi, tại Đoạn Hách cùng Trang Nguyên hai người liên miên không dứt thế công xuống, đối thủ giữ vững được thời gian chừng nửa nén hương, liền buông tha nhận thua.

Cả trong cả quá trình, Diệp Minh Thiên hầu như không có ra tay, nhưng hắn duy vừa ra tay một lần, chính là một chưởng đem một gã đệ tử đánh chính là phun ra một ngụm máu tươi, thiếu chút nữa như vậy ngất, đủ thấy Diệp Minh Thiên chưởng lực phi phàm.

Ba ngày về sau, chính là một vòng cuối cùng tỷ thí, thắng được người liền đem đặt được tiến vào nội môn tiếp tục đào tạo sâu tu luyện cơ hội, mà

người thất bại, chỉ sợ đem từ nay về sau cùng tu tiên giới dần dần từng bước đi đến.

Mộc Dịch, Triệu Lượng cùng Hứa Điền ba người, cũng không có tái diễn luyện chiến thuật, đến cuối cùng một vòng, chính là đem hết toàn lực thời điểm, ba người ngoại trừ duy trì hằng ngày tu luyện bên ngoài, đều một mực nghỉ ngơi dưỡng sức, chờ đợi cuối cùng một trận chiến đến.

Quyết chiến trước vào cái ngày đó ban đêm, một ít khẩn trương thêm một ít kích động, ba người đều có chút gián tiếp không ngủ chi ý.

Triệu Lượng hưng phấn nói: "Diễn lâu như vậy, ngay cả chính ta muốn gạt qua. Ta thực muốn nhìn một chút, ngày mai ta Triệu Lượng đại triển thân thủ lúc, mấy tên kia gặp là cái gì biểu lộ! Ha ha!"

"Ta cũng rất muốn biết, bọn hăn như thế nào phá giải của ta Kinh Lôi Quyền!" Hứa Điền có chút ít ngạo khí nói.

Mộc Dịch nhưng trong lòng muốn, khi hăn thắng được thắng phải tỷ thí, tiến vào nội môn, gặp lại Tiểu sư tỷ lúc, nên loại tình hình nào.

Ba người tất cả có chút suy nghĩ lúc giữa, bỗng nhiên ngoài cửa có rất nhỏ âm thanh truyền đến, Mộc Dịch đầu phát hiện ra trước, vội vàng hướng nhị vị đồng bạn nhắc nhở: "Có người đến!"

Chỉ chốc lát sau, một gã cố ý đè nặng tiếng nói thanh niên nam tử thanh âm truyền đến: "Ba vị sư đệ nhưng tại ? Khuất mỗ có chuyện quan trọng nói chuyện."

"Là chấp sự Khuất sư huynh, hăn tới làm chi ?" Hứa Điền nhướng mày, hoang mang khó hiểu.

"Khiến hăn vào đi." Mộc Dịch nói ra, lúc trước vị này Khuất sư huynh cũng vì Triệu Lượng đưa tới qua hai loại thuốc chữa thương, có trợ Triệu

Lượng thương thế rất nhanh khôi phục.

Mặc dù một chút ân tình, cũng muốn khắc trong tâm khảm. Đây là phụ thân dạy bảo kết quả.

Huống hồ, tại Linh Thảo Phong lên, Khuất sư huynh cũng không dám đối ba người hăn có bất kỳ bất lợi cử động, nếu không môn quy sâm nghiêm, đem sẽ phải chịu cực kỳ nghiêm khắc trừng phạt.

"Khuất sư huynh, mời đến." Mộc Dịch và ba người từ trên giường ngồi dậy, nghênh đón Khuất sư huynh đi vào.

"Không biết Khuất sư huynh đêm khuya đến tìm hiểu, cần làm chuyện gì?" Mộc Dịch nghi ngờ hỏi.

"Ha ha, tự nhiên là tới chúc mừng ba vị sư đệ một đường quá quan trọng, thuận lợi tiến nhập một vòng cuối cùng tỷ thí." Khuất sư huynh cười ha hả nói, "Không biết ba vị sư đệ đối ngày mai một trận chiến, nhưng có nắm chắc?"

"Nắm chắc? Tự nhiên không dám nói như vậy, nhưng nếu như chúng ta đem hết toàn lực, tóm lại là có một đường cơ hội đi." Mộc Dịch thần nhiên nói.

"Nhưng mà cũng có rất lớn cơ hội thua, không phải sao?" Khuất sư huynh khóe miệng nhếch lên nói.

"Khuất sư huynh đây là ý gì?" Hứa Điền tức giận hỏi ngược lại.

"Khuất sư huynh ý tứ rất đơn giản." Khuất sư huynh ngừng lại một chút, ngữ khí có chút thành khẩn nói: "Tiên lộ mờ ảo, thần bí khó lường. Mấy đứa tầm tuổi chúng ta, nếu có may mắn có thể đi vào nội môn tu được một ít tiên pháp, tự nhiên là so với cái gì cũng tốt. Nhưng là cơ hội như vậy rồi lại cực kỳ hãn hữu."

"Ngày mai một trận chiến, nếu là ba vị sư đệ có lớn hơn năm chắc thủ thắng, tự nhiên là tốt nhất; nhưng nếu như thua, liền đem không thu hoạch được gì, cùng với khác đệ tử ngoại môn cũng không có bất kỳ khác nhau."

"Về phần thủ thắng cơ hội, Khuất mỗ không nói ba vị sư đệ cũng thập phần rõ ràng. Không nói Diệp Minh Thiên từ nhỏ được gia tộc tài bồi, thực lực sâu không lường được, Đoạn Hách cùng Trang Nguyên hai người, cũng là đan điền tu luyện thành công, thực lực lộ ra lấy. Người ba người thủ thắng thật là xa vời."

"Cùng hăn thua trận cuối cùng một trận chiến, hai bàn tay trắng, không bằng làm một phen giao dịch. Diệp gia nâng Khuất mỗ chuyển cáo ba vị, Diệp gia tại tu tiên giới chưa nói tới cầm giữ có cái gì thế lực, tại nhân gian nhưng là đại phú đại quý nhà, chỉ cần ba vị chịu buông tha cho ngày mai một trận chiến, Diệp gia sẽ xuất ra bạc triệu gia tài, trăm mẫu ruộng tốt đem tặng, những thứ này khế đất phòng khế cùng vàng bạc tiền giấy, Khuất mỗ đều đã mang đến, chỉ cần ba vị chút gật đầu một cái, những thứ này khiến đủ để phú quý mấy đời người tài phú, liền dễ như trở bàn tay!"

Khuất sư huynh nói xong, từ trong lòng móc ra dày đặc một tờ kim phiếu khế đất, có che đầy dấu đỏ, có kim quang lóng lánh.

"Nguyên lai Khuất sư huynh là làm Diệp gia thuyết khách đến rồi!" Triệu Lượng lạnh lùng nói ra.

Mộc Dịch chỉ quét những kim phiếu này các loại liếc, chỉ lắc đầu nói ra: "Khuất mời sư huynh trở về đi. Tuy rằng chúng ta cũng không phải lớn nhà giàu có đệ tử, nhưng cũng không được tầm nhìn hạn hẹp, một chút thế tục tài vật, sẽ phải bán đứt ta và ba người tiền đồ, rồi lại là không thể nào!"

"Không tệ! Đại trưởng phu chỉ cần có một thân bản lĩnh, lo gì không có tiền tài! Khuất sư huynh người muốn một chuyển tay không rồi!" Hứa Điền cũng là không nhúc nhích chút nào.

Khuất sư huynh thấy thế lắc đầu, thở dài: "Người ba người cẩn thận hiểu rõ ràng, cơ hội như vậy cũng không phải là người người đều có thể có, một khi bỏ qua, chỉ sợ cũng không có lần thứ hai. Rất nhiều người phấn đấu cả đời, cũng không cách nào tích lũy ra cái này rất nhiều tài phú, hôm nay các người chỉ cần chút gặt đầu một cái, có thể dễ dàng đạt được những thứ này gia tài, khiến người nhà từ nay về sau vượt qua vô ưu vô lự sinh hoạt, làm rạng rỡ tổ tông, chẳng phải là so với tranh giành nhất thời dài ngắn rất tốt!"

Mộc Dịch kiên định nói: "Khuất sư huynh mà nói không phải không có lý, bất quá, có thể tiến vào nội môn tu hành, từ nay về sau bước vào tu tiên giới, càng là ngàn năm một thuở cơ duyên, ta các loại ba người đã khoảng cách cái mục tiêu này gần như thế, như thế nào chính là một ít thế tục tài vật có thể đả động! Khuất mời sư huynh trở về đi, tỷ thí lúc trước, riêng hỗ trợ hồi lộ, đùa bỡn bịp bợm, nếu là bị đại sư huynh Mẫn Quân Tử biết, chỉ sợ chịu lấy đến một phen trách phạt!"

Khuất sư huynh trên mặt hiện lên một tia kinh hoảng, đối phương nếu như đem Mẫn Quân Tử mang ra, hẳn tự nhiên không dám lại nói thêm cái gì.

Khuất sư huynh gượng cười vài tiếng, nói ra: "Ha ha, nếu như ba vị sư đệ như thế kiên trì, coi như Khuất mỗi chưa bao giờ đã tới nơi đây. Điểm ấy việc nhỏ, vô căn vô cứ, tin tưởng ba vị sư đệ cũng sẽ không tùy tiện kinh động đại sư huynh."

Mộc Dịch nhẹ gặt đầu, nói ra: "Nhìn tại Khuất sư huynh đã từng vì Triệu Lượng tiến đưa thuốc chữa thương phân thưởng, việc này chúng ta sẽ không bầm báo đại sư huynh."

"Cái kia Khuất mỗi cáo từ!" Khuất sư huynh đứng dậy muốn rời đi, đi ra ngoài lúc trước, đột nhiên tựa như nghĩ tới điều gì, từ trong lòng lấy ra một phong thư kiện, giao cho Hứa Điền.

"A đúng rồi, đây là Hứa sư đệ thư nhà, hôm nay vừa mới tiễn đưa đến Linh Thảo Phong." Khuất sư huynh đem thư tín giao cho Hứa Điền về sau, liền thở dài, từ biệt mà đi.

"Không thể tưởng được còn có thể thu được thư nhà!" Hứa Điền có chút ngoài ý muốn nói.

Diệp gia tài lực không nhỏ, vì thường xuyên cùng Diệp Minh Thiên giữ liên lạc, chuẩn bị Bình Hải tông ngoại môn một ít chấp sự đệ tử, khiến cho Diệp Minh Thiên có thể đơn giản thông qua thư cùng trong nhà vắng lai tin tức. Hứa Điền cùng mặt khác vài tên đầu nhập vào Diệp Minh Thiên đệ tử ngoại môn, cũng cùng theo hưởng nhận lấy như vậy "Đặc quyền" .

Làm vì bọn họ hướng Diệp Minh Thiên bày ra lấy chân thành ban thưởng, mấy người bọn họ mỗi tháng cũng có thể thông qua Diệp gia vắng lai thư nhà.

Bất quá, từ khi một tháng trước Hứa Điền chủ động cùng Diệp Minh Thiên phân rõ giới tuyến về sau, loại này "Đặc quyền" vốn tưởng rằng sẽ không dù có được, không thể tưởng được hôm nay còn có thể thu được một phong thư nhà.

Thư nhà trên chữ viết có chút non nớt, đúng là Hứa Điền Nhị đệ bút tích.

Hứa gia cha mẹ đều là chất phác nông dân, không nhìn được vài cái chữ to, cũng không phải tiếc học phí tiễn đưa hai cái hài tử tiễn vào tư thực hiểu biết chữ nghĩa, mỗi lần thư nhà, đều là Hứa gia cha mẹ khẩu thuật, tùy Hứa Điền Nhị đệ chấp bút.

"Mỗi lần nhìn thư nhà đều một đêm khó ngủ, ngày mai liền muốn tởn thì rồi, đêm nay phải nghỉ ngơi thật tốt, cái này Phong gia sách còn là lưu lại làm ngày mai lại nhìn đi."

Hứa Điền do dự một lát, cuối cùng đem thư nhà ấn núp vào trong ngực, cùng Mộc Dịch bình thường phiếm vài câu về sau, bắt buộc bản thân nằm ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng tỉnh dậy lúc, phát hiện Hứa Điền đã ngồi ở đầu giường, hốc mắt ửng đỏ.

"Làm sao vậy ?" Mộc Dịch có chút lo lắng nói.

Hứa Điền có chút xin lỗi xoa xoa ánh mắt, nói ra: "Không có gì, ta mỗi lần xem hết thư nhà chính là cái này đức hạnh. Rời nhà đã ba năm rồi, cũng không biết Nhị đệ cao lớn bao nhiêu."

"Trước người còn có thể cùng người nhà thư từ qua lại, đã rất tốt! Ta cũng không biết ba năm này, mẹ ta đầu gối đau buốt nhức bệnh cũ phát tác mấy lần." Triệu Lượng cũng là thở dài một tiếng.

"Cũng đã đi ra ba năm rồi, lại không biết phụ thân có hay không có thể thu đến cái kia Phong gia thư, ta đã sắp nhớ không rõ rồi, phụ thân làm cá mảnh cháo, là cái gì tư vị." Mộc Dịch suy nghĩ, cũng nhẹ nhàng đến vạm vỡ bên ngoài.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Hiếu Nghĩa Lưỡng Nan

Ba người hoạt động một phen gân cốt về sau, ở trên buổi trưa giờ Ty, đúng giờ đi tới trên bệ đá, tiến hành một vòng cuối cùng tỷ thí.

"Mộc sư đệ, làm rất tốt, không muốn thua cho Diệp Minh Thiên!" Vị kia trên một vòng bị Mộc Dịch một tổ đào thải Đồng sư huynh mấy người này, đã đến nơi này, cũng hướng Mộc Dịch các loại khuyến khích.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng và ba người nhân duyên, tại đệ tử ngoại môn trong coi như là bình thường, bất quá Diệp Minh Thiên tác phong bá đạo, trước sau như một kiêu ngạo, nhiều người đệ tử ngoại môn giận mà không dám nói gì, tại cái này một vòng cuối cùng trong tỷ thí, tự nhiên phần lớn âm thầm đứng ở Mộc Dịch đám người bên này.

"Hứa sư đệ, ta trước kia đối với ngươi còn có chút hiếu lăm. Nhưng lần trước một trận chiến, nhờ có ngươi lưu thủ, nếu không Đồng mỗ hôm nay liền khó có thể đến đây xem cuộc chiến rồi! Một lát sau sẽ phải nhìn ngươi Kinh Lôi Quyền đại sát tứ phương!" Đồng sư huynh hữu hảo vỗ vỗ Hứa Điền bả vai, vừa cười vừa nói.

Không biết có phải hay không quá mức khẩn trương, Hứa Điền chỉ là miễn cưỡng cười nhẹ một tiếng, cũng không nói thêm gì.

Mộc Dịch và ba người tới trước một bước, đứng ở trên đài hầu chiến. Dưới đài tụ tập đệ tử ngoại môn càng ngày càng nhiều, đã liền một ít chấp sự, cũng tới đây đang xem cuộc chiến.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Minh Thiên cùng ba người cũng tới chỗ này, ba người chậm rì rì trèo lên lên đài, riêng phần mình một bộ nhất định phải có,

tin tưởng mười phần bộ dáng.

"Cái này mấy tấm mặt, thật là làm cho nhiều người liếc mắt nhìn đều chán ghét vô cùng....!" Triệu Lượng nhỏ vụn nhắc tới, trong lòng áp lực đã lâu cừu hận, rất nhanh có thể phóng xuất ra.

Diệp Minh Thiên cũng đem ánh mắt lạnh lùng quét đi qua, trải qua Hứa Điền lúc, đối đã hiện lên một tia cùng tuổi không tương xứng tàn khốc.

Hứa Điền thân thể, thậm chí có chút ít không tự chủ được run nhè nhẹ.

Mộc Dịch thấy thế, nhỏ giọng hướng Hứa Điền nói ra: "Hứa sư huynh, buông lỏng một chút, không muốn vô cùng khẩn trương, nhưng ném thử thật sâu thổ nạp một cái."

Hứa Điền theo lời thật sâu hô hấp một cái, tâm tình tựa hồ vững chắc không ít.

Cuộc tỷ thí này, vẫn như cũ là tùy Mẫn Quân Tử chủ trì, bất quá Lý Nhược Ngu các mặt khác ba gã nội môn sư huynh, cũng đều toàn bộ ở đây.

Mẫn Quân Tử cố ý cường điệu yếu điểm đến liền ngừng lại, không thể gây thương tổn mạng người.

Lúc trước đã có tiếng gió truyền đến, mặt khác phân đường tại đệ tử ngoại môn tỷ thí trong quá trình, đã nhiều lần xuất hiện thương vong sự cố, tông môn cảm thấy đáng tiếc ngoài, cũng chắc chắn đối ra tay quá ác người nghiêm thêm trừng phạt, những điều này tỷ thí tư cách đều bị thủ tiêu, hơn nữa còn sẽ phải chịu thêm vào xử phạt.

Thiện Dực Đường đến nay mấy vòng trong tỉ thí, tuy rằng bị thương sự tình lúc có phát sinh, nhưng cũng không quá mức nghiêm trọng, càng không có xuất hiện qua lo lắng tính mạng, Mẫn Quân Tử nói cùng, đây là Thiện Dực Đường lịch tới tốt lắm quy củ, đệ tử ngoại môn trong tỉ thí,

chưa bao giờ có bất hạnh phát sinh. Hẳn ngụ ý, còn có chút chỉ trích mặt khác phân đường quân giáo không nghiêm, thậm chí biến tướng cổ vũ đệ tử ngoại môn liều chết đánh nhau.

Dưới đài chúng đệ tử im lặng, tỷ thí như vậy cơ hội, đối với tuyệt đại đa số đệ tử mà nói, trong cả đời cũng chỉ có một lần, hoặc là tiến vào nội môn bắt đầu mới lễ trình, hoặc là cùng trong truyền thuyết tu tiên giới gặp thoáng qua, có thể nào đơn giản buông tha cho! Nếu là gặp được thực lực tương đương tình huống, toàn lực liều mạng phía dưới, rất khó không chế cục diện.

Thiện Được Đường sở dĩ không có gặp chuyện không may, rất lớn trình độ trên là vì thực lực không cân đối, Diệp Minh Thiên một tổ quá mức cường đại, Mộc Dịch cái này tổ Kinh Lôi Quyền Hứa Điền cũng là uy danh hiển hách, mặt khác tất cả tổ biết mình cơ hội xa vời, tự nhiên cũng sẽ không đánh nhau chết sống vô cùng kịch liệt.

Mẫn Quân Tử một phen huấn giới về sau, tuyên bố tỷ thí bắt đầu.

Kế tiếp, phải là sáu người chào lẫn nhau, riêng phần mình tách ra, sau đó chính thức bắt đầu quyết chiến.

Mộc Dịch hướng Diệp Minh Thiên và ba người hơi vừa chấp tay làm lễ, Triệu Lượng tuy rằng trong lòng có mọi cách không muốn, nhưng vẫn là chiếu theo quy củ, hướng đối thủ ba người nhàn nhạt chấp tay.

Diệp Minh Thiên ba người, cũng là miễn cưỡng cực kỳ thoáng đáp lễ.

Ngược lại là Hứa Điền, một mực vẫn không nhúc nhích, hai tay nắm thật chắc quyền, ánh mắt mê ly, không biết suy nghĩ cái gì.

"Làm sao vậy, Hứa sư huynh ?" Mộc Dịch đến gần Hứa Điền bên cạnh, có chút lo lắng hỏi.

"Mộc sư đệ, ta xin lỗi người!" Hứa Điền bỗng nhiên bám vào Mộc Dịch bên tai khinh lời nói nói ra, "Diệp Minh Thiên cái này cầu tặc, vậy mà thông đồng Diệp gia bắt người nhà của ta. Nếu như ta không lâm trận đào ngũ, bọn hắn liền muốn đổi phò người nhà của ta!"

"Cái gì, người. . ." Mộc Dịch sắc mặt đại biến.

"Thực xin lỗi, Mộc sư đệ!" Hứa Điền đã cắt đứt Mộc Dịch, tiếp tục thì thầm nói: "Ta thực hối hận lúc trước không nên mượn nhờ Diệp gia cùng người nhà thư từ qua lại. Diệp gia bởi vậy biết được người nhà của ta tin tức, tại đây tình trạng nguy cấp, vậy mà làm ra bức này vô sỉ hành vi!"

"Diệp gia ở thế tục giới thế lực không nhỏ, nhà ta bất quá là bình thường nông hộ, căn bản đấu không lại Diệp gia. Nếu như ta hôm nay tiếp tục chiến đấu xuống dưới, cha mẹ của ta, Nhị đệ, đều muốn bởi vì ta mà chết! Vì tiến vào nội môn tu luyện, ta có thể không để ý mạng của mình, lại không thể không người Cố gia!"

Nói tới chỗ này, Hứa Điền thanh âm có chút nghẹn ngào, thân thể của hắn run nhè nhẹ, nguyên lai là bởi vì đè nén không được lo lắng cùng phần nộ.

Mộc Dịch trong nháy mắt trong lòng mát lạnh, tuy rằng Hứa Điền chỉ có dăm ba câu, nhưng hắn đã rõ ràng đại khái trải qua.

Hoàn toàn chính xác, nếu như Diệp gia lấy thế tục thế lực nhúng tay, Hứa gia lại làm sao có thể phản kháng. Mặc dù là đem việc này công nhiên nói ra, cầu tông môn làm chủ, chỉ sợ Hứa Điền cũng không kịp cứu mình ba vị chí thân.

Diệp gia đúng là nhìn đúng Hứa Điền cái nhược điểm này, vậy mà tại cuối cùng một trận chiến trước mắt tế ra vô sỉ như vậy thủ đoạn, khiến chưa bao nhiêu thế sự, vẫn là mười mấy tuổi thiếu niên Mộc Dịch mấy người này, căn bản không có đề phòng.

Mộc Dịch trong lòng một trận hoảng sợ, nếu như hắn không cẩn thận hướng Diệp gia lộ ra qua người nhà mình tin tức, chỉ sợ Diệp gia cũng sẽ thi lấy giống nhau thủ đoạn, bức bách Mộc Dịch chủ động buông tha cho.

Mặc dù hắn một lòng muốn đi vào nội môn, nhưng nếu là đối phương lấy cha mình tính mạng áp chế, chỉ sợ hắn một cái không chỗ nương tựa thiếu niên, cũng chỉ có thể thỏa hiệp.

Trong chốc lát, Mộc Dịch trong lòng hận cực, từ thuần phác làng chài trong lớn lên Mộc Dịch, như thế nào cũng không nghĩ ra, thế gian lại có như vậy ác nhân, vì đạt tới mục đích của mình, vậy mà có thể như thế không từ thủ đoạn!

Mộc Dịch hung hăng nhìn lướt qua Diệp Minh Thiên, người kia báo lấy một tia cười lạnh, thậm chí còn có mấy phần vẻ đắc ý, hiển nhiên đã biết rõ trong đó chuyện đã xảy ra.

"Làm sao vậy ?" Triệu Lượng nhưng lại không biết đã xảy ra chuyện gì, cũng đã đi tới.

Hứa Điền đối Mộc Dịch thì thầm âm thanh vô cùng rất nhỏ, không chỉ có là hơn một trượng bên ngoài Triệu Lượng không biết, liền bên ngoài hơn mười trượng huyền sĩ Mẫn Quân Tử đều không thể nghe rõ, hắn nhướng mày, thúc giục nói: "Vị này Hứa sư đệ, vì sao không hướng đối thủ hành lễ ? Đây là ta thế hệ đồng đạo luận bàn trước phải có cơ bản lễ nghi."

"Triệu sư đệ, ta cũng thực xin lỗi người! Hiếu nghĩa lưỡng nan, hôm nay ta chỉ có thể không thủ nghĩa khí." Hứa Điền lại nhẹ nói nói, "Nhưng mà ta tuyệt sẽ không lâm trận đào ngũ, trái lại âm thầm hãm hại các người. Vì bảo vệ nhà tính mạng người, ta chỉ có thể bỏ quyền!"

"Bỏ quyền ?" Triệu Lượng mơ mơ hồ hồ chỉ nghe được cuối cùng mấy chữ, lập tức sững sờ, bật thốt lên kinh hô, thanh âm này không tính quá lớn, nhưng đủ để kinh động bốn phương.

Một mảnh xông xao ở bên trong, Mẫn Quân Tử ngạc nhiên ngoài, mày nhíu lại càng chặt, hần cao giọng nói ra: "Hứa sư đệ, Mộc sư đệ, Triệu sư đệ, các người cuối cùng đã xảy ra chuyện gì ? Có hay không muốn tiếp tục tỷ thí ? Thật sự nếu không nói rõ, Mẫn mỗ người cũng chỉ có thể phán các người không tuân theo quy định, mất đi trận đấu tư cách!"

Hứa Điền gấp gáp nói: "Bấm báo Mẫn sư huynh, là tại hạ cảm giác thân thể không khỏe, muốn chủ động bỏ quyền, nhưng mà Mộc sư đệ cùng Triệu sư đệ, vẫn đang có thể tỷ thí!"

Nói xong, hần căn bản không đành lòng nhìn Mộc Dịch cùng Triệu Lượng ánh mắt, cúi đầu đi xuống đài. Hần thậm chí không dám ở một bên quan sát cuộc tỷ thí này, trực tiếp đi ra quảng trường, biến mất đang lúc mọi người trong tầm mắt.

Dưới đài trong hàng đệ tử, lập tức ồn ào nổi lên bốn phía, người nào cũng thật không ngờ, gần nhất tên tuổi sau cùng vang lên Kinh Lôi Quyền Hứa Điền, vậy mà sẽ ở cuối cùng quyết chiến trong lấy phương thức như vậy, chủ động buông tha cho, làm cho mình hai gã đồng đội lâm vào khốn cảnh.

Không chỉ là bọn hần, đã liền ở trên bục Đoạn Hách cùng Trang Nguyên hai người, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, vẻ mặt mờ mịt hoang mang.

Nhưng mà, Diệp Minh Thiên trên mặt, rõ ràng không có cái loại này ngạc nhiên, cái kia tự tin mà có chút tàn nhẫn mỉm cười, tựa hồ nói rõ hần sớm đã ngờ tới cục diện như vậy!

"Chẳng lẽ là Diệp sư huynh. . ." Đoạn Hách cùng Trang Nguyên liếc nhau một cái, riêng phần mình trong lòng phát lạnh.

"Nếu như lên ta Diệp gia thuyền, như thế nào muốn xuống đã đi xuống! Cái này Hứa Điền, chính là chứng minh tốt nhất!" Diệp Minh Thiên thì

thào nói ra, khiến bên người hai người, không tự chủ được trong lòng rung mình.

"Hồ đồ!" Mẫn Quân Tử sắc mặt trầm xuống, mang theo rõ ràng không vui ngữ khí, lớn tiếng nói: "Nếu như thân thể thật sự có không khỏe, có thể sớm cho kịp đưa ra, bản quân sự gặp hướng lên bẩm báo, đem so với thử ngày hơi chút điều chỉnh, nhưng mà, vị này Hứa sư đệ vậy mà tại tỷ thí bắt đầu thời điểm, mới đưa ra việc này, hơn nữa bỏ quyền, quả thực xem tỷ thí vì trò đùa!"

"Không quy củ, không thành phạm vi! Căn cứ tỷ thí quy tắc, Hứa sư đệ đã bị loại, Mộc sư đệ, Triệu sư đệ, các người cũng không có thể tạm thời lựa chọn mặt khác sư huynh đệ trợ trận, hoặc là dứt khoát bỏ quyền, hoặc là lấy hai địch ba, tiếp tục tỷ thí, hai người các người ý như thế nào?"

"Đương nhiên muốn tiếp tục nữa!" Triệu Lượng không chút do dự nói ra: "Coi như là chỉ còn một hơi, ta cũng sẽ không buông tha cho!"

Mộc Dịch cũng nhẹ gật đầu, nỗ lực bình phục tâm tình của mình, trấn định nói ra: "Đúng vậy, ta hai người còn muốn kiên trì tỷ thí."

"Sớm biết như vậy, không chọn Hứa Điền vì đồng đội, chọn Đồng sư huynh thì tốt rồi!" Triệu Lượng nhìn về phía Mộc Dịch, có chút không cam lòng nhẹ nói nói.

Mộc Dịch khẽ lắc đầu nói: "Việc này trách không được Hứa sư huynh, chỉ trách chúng ta bắt sự tình muốn quá đơn giản! Lữ thúc nói cũng đúng, ngoại môn địa phương khác, chỉ biết so với tạp dịch nhà đáng sợ hơn!"

"Bất quá bây giờ nói những thứ này đã vô dụng." Mộc Dịch còn nói thêm: "Lấy hai địch ba, Triệu sư đệ, người có sợ không!"

"Sợ ? Ta chỉ sợ đánh chính là bọn hăn chưa đủ đau nhức!" Triệu Lượng nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Càng là khốn cảnh, càng là kích phát hai cái này thiếu niên trong lòng vẻ này bất khuất ý chí chiến đấu, hắc hai người ngược lại trên mặt đáng tươi cười, dựa theo Mẫn Quân Tử phân phó, hướng đối thủ Diệp Minh Thiên và ba người, làm một cái nguyên vẹn lễ nghi.

Diệp Minh Thiên ba người cũng đồng thời đáp lễ, Mẫn Quân Tử ra lệnh một tiếng, tỷ thí rốt cuộc chính thức bắt đầu.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Tên Diên Triệu Lượng

"Diệp sư huynh thần cơ diệu toán, Hứa Diên quả nhiên không có kết cục tốt. Một trận chiến này, chúng ta đã thắng định rồi, không biết Diệp sư huynh muốn an bài như thế nào ?"

Đoạn Hách nhỏ giọng hỏi, ngữ khí của hắn, so với bình thường càng nhiều vài phần sợ hãi.

Đối mặt Hứa Diên đột nhiên bỏ quyền, bọn hắn bên này đã chiếm đủ thượng phong, bất kể thế nào ứng đối, phần thắng đều là rất cao, bất quá Đoạn Hách còn sẽ không dám tự tiện làm chủ, muốn trước hết mời bày ra Diệp Minh Thiên.

Diệp Minh Thiên không cần nghĩ ngợi nói: "Hai người các người nhanh lên đem họ Triệu ăn hại giải quyết xong, cái này kêu Mộc Dịch gia hỏa, trước lưu cho Diệp mỗi người."

"Đúng, Diệp sư huynh mưu kế hay!" Đoạn Hách cùng Trang Nguyên đáp ứng một tiếng, mộ tả một hữu hướng Triệu Lượng bước nhanh vọt tới.

Mộc Dịch dưới bàn chân khinh nhẹ một chút, thân hình trong lúc đó hướng ngang bên cạnh di động hơn một trượng, sinh sôi ngăn tại Đoạn Hách trước người.

"Xinh đẹp!" Dưới đài Đồng sư huynh, nhin không được thăm khen một tiếng, nếu như Túc mạch tu luyện tiểu thành, về phía trước hướng về phía sau di động đều thập phần mau lẹ, cũng không có gì quá thần kỳ, nhưng ngang di động rồi lại muốn khó khăn hơn, Mộc Dịch rõ ràng bất động

thanh sắc lúc giữa liền hướng bên chớp động hơn một trượng, có thể nói bộ pháp kinh diễm.

Đoạn Hách cũng không ngờ rằng Mộc Dịch lại đột nhiên xuất hiện ở bản thân trước người, kém một điểm liền đụng cái đầy côi lòng, cũng may hãn Túc mạch tu luyện cũng không kém, lúc này hai chân dùng sức ngưng tụ, cả người như là dính tại trên bệ đá bình thường, cứng rắn đứng ở chỗ cũ, cũng dựa thể thân hình nhún xuống, song quyền thẳng suốt đánh về phía Mộc Dịch bên hông.

Mộc Dịch lẻ chưởng như đao, thuận thế hết thấy, hung hăng trảm tại Đoạn Hách trên hai tay.

Như Đao Chưởng, Thủ mạch tu luyện công pháp một trong, luyện đến ở chỗ sâu trong, cánh tay như côn, chưởng như đao, ngón tay như móc câu!

Mộc Dịch từ nhỏ tu luyện bộ công pháp này, hôm nay dĩ nhiên đại thành!

Một chưởng này chém xuống, Đoạn Hách chỉ cảm thấy một hồi đâm đau tới xương, song quyền đập nện vị trí, cũng không khỏi được Thiên ra rất nhiều, từ Mộc Dịch bên người sát qua.

"A!" Đoạn Hách hét thảm một tiếng, hai tay mềm nhũn rũ xuống trước người, vẻ mặt tràn đầy đều là vẻ thống khổ.

Hai cánh tay của hãn, đã chết lặng đã mất đi trực giác, trên cánh tay huyết đạo, lại bị Mộc Dịch một trảm lực lượng phong ấn, dẫn đến khí huyết không thông.

"Một quyền này là thay Triệu sư đệ trả lại cho người đấy!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, đang muốn thừa cơ bổ khuyết thêm một quyền, triệt để phế đi Đoạn Hách chiến lực, nhưng đột nhiên nghe được bên người có một hồi gió nhẹ cuốn đi chuyển, tựa hồ ẩn chứa cực kỳ đáng sợ kinh lực.

Mộc Dịch không dám khinh thị, không kịp suy nghĩ nhiều hai tay quét ngang, ngăn trở cái này cỗ phong thế.

"Phanh!"

Mộc Dịch cảm giác được có một cái lực lượng rất mạnh nắm đấm, kích tại chính mình trên hai tay, làm cho mình nửa người tê rần không nói, còn bức bản thân liền lùi lại ba bước!

Mộc Dịch quay đầu nhìn lại, công kích hấn đúng là Diệp Minh Thiên, thân pháp của hắn cũng không chậm, mới vừa rồi còn tại mấy trượng bên ngoài, lúc này đã đánh tới Mộc Dịch trước người.

Hơn nữa Diệp Minh Thiên, tuy rằng cũng bị Mộc Dịch hai tay vừa đỡ chấn toàn thân run lên, nhưng chỉ là lui về sau nửa bước.

"Thật mạnh chân nguyên lực lượng, đan điền của hắn tu vi, chỉ sợ vẫn còn ta phía trên!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, Diệp Minh Thiên thực lực, quả nhiên không giống bình thường.

"Đồ vô dụng, còn không đi đối phó họ Triệu đây!" Diệp Minh Thiên tức giận hướng Đoạn Hách nói ra.

"Vâng." Đoạn Hách vội vàng nhẹ gật đầu, lập tức lui qua một bên, hướng Triệu Lượng đuổi theo.

Mộc Dịch đang muốn truy kích, lại bị Diệp Minh Thiên một quyền ngăn lại, hắn lạnh cười nói: "Đối thủ của ngươi là ta Diệp mỗ người!"

"Không được, nếu để cho Triệu sư đệ lấy một địch hai, thập phần nguy hiểm!" Mộc Dịch nóng lòng muốn thoát khỏi Diệp Minh Thiên, nhưng đối phương thân pháp, quyền cước, đều cực kỳ không tầm thường, thập phần khó chơi!

Bên này Mộc Dịch cùng Diệp Minh Thiên đưa trước tay, trong lúc nhất thời đấu có chút kịch liệt, Diệp Minh Thiên tựa hồ hơi chiếm thượng phong, nhưng cũng không vội tại thống hạ tuyệt chiêu.

Rất hiển nhiên, nếu như Đoạn Hách cùng Trang Nguyên không có gì bất ngờ xảy ra liên thủ chế ngự Triệu Lượng, sau đó ba người bọn họ lấy nhiều người địch quả, tất nhiên có thể không đánh mà thắng đánh bại Mộc Dịch, đạt được kẻ thắng lợi cuối cùng.

Mộc Dịch làm sao không rõ đối phương dụng ý, nhưng khổ nỗi khó có thể rút ra thân đến tương trợ. Lấy hai địch ba, nguyên bản chính là rơi hạ phong.

Triệu Lượng bên này, hẳn căn bản không dám cùng Trang Nguyên, Đoạn Hách hai người chính diện đánh nhau, chỉ là một mặt vây quanh bệ đá mọi nơi chạy thực mạng, mới đầu Đoạn Hách bởi vì hai tay nhức mỏi, khó có thể hiệp đồng Trang Nguyên vây khốn Triệu Lượng, nhưng về sau, hẳn hai tay thời gian dần trôi qua khôi phục tri giác, tuy rằng vẫn đang đau đớn không thôi, nhưng đã có thể miễn cưỡng thi triển một ít chiêu số.

Hai người một trái một phải, một trước một sau, mấy lần đều thiếu chút nữa vây Triệu Lượng, nhưng Triệu Lượng tổng có thể phát hiện ra cơ hội, từ hai người khe hở lúc giữa, thậm chí dưới háng chạy ra.

Loại này "Chạy trốn chết" cục diện, tự nhiên là không lắm sáng rọi, dưới đài không ít đệ tử đều là âm thầm lắc đầu, cảm thấy Triệu Lượng sớm muộn cũng bị hai người bắt được đánh bại.

Còn có một chút người, tức thì cảm thấy thú vị mọc lan tràn, tỷ thí như vậy so với Mộc Dịch cùng Diệp Minh Thiên cái loại này làm cho người hoa mắt thế công đối có ý tứ, vì vậy đem hơn phân nửa lực chú ý, ngược lại đều đặt ở Triệu Lượng trên thân, cũng theo thế cục diễn biến, thỉnh thoảng bộc phát ra từng đợt kinh hô hoặc cười vang.

Rốt cuộc, tại Đoạn Hách cùng Trang Nguyên hai người quyền cước bức bách xuống, Triệu Lượng bị dồn đến bệ đá một góc, đã không có đường lui.

"Cẩn thận rồi, đừng cho tiểu tử này lập lại chiêu cũ, tuyệt địa phản kích!" Đoạn Hách một bên quyền cước không ngừng đánh ra, một bên hướng Trang Nguyên nhắc nhở một tiếng. Trên một vòng ở bên trong, Triệu Lượng đúng là tại loại này cục diện xuống, đột nhiên phản kích đắc thủ, đào thải đối thủ của mình!

"Hừ, muốn phải phản kích, chẳng lẽ ta hai người là cái kia chút ít bình thường đệ tử ngoại môn có thể so sánh sao!" Trang Nguyên khinh thường hừ lạnh một tiếng, hai chân như điện giống như không ngừng đá ra, giữa không trung, vậy mà xuất hiện một mảnh thối ảnh.

"Tàn ảnh chân! Quả nhiên lợi hại." Đồng sư huynh thở dài, nếu như mình ở trên một vòng gặp phải là Diệp Minh Thiên ba người này, chỉ sợ vẫn đang khó tránh khỏi thất bại.

Cái này một mảnh thối ảnh, khí thế hung hăng, đem Triệu Lượng chạy thực mạng đường đều phong kín, Triệu Lượng hoặc là đón đỡ, hoặc là đã bị bức xuống đài đi.

Đoạn Hách tức thì ở một bên nhìn chăm chăm, đề phòng Triệu Lượng lại đùa bỡn ra cái gì "Mảnh khoe" .

Mắt thấy được tuyệt cảnh, Triệu Lượng bỗng nhiên hét lớn một tiếng, không muốn sống tựa như hai tay một trương, hướng một mảnh kia thối ảnh đánh tới.

"Muốn chết!" Trang Nguyên trong lòng cười thầm, đan điền dưới sự thúc giục, chân khí suốt thân, trên đùi kinh lực lại đầy đủ vài phần.

Quả nhiên, Triệu Lượng không hề lo lắng bị hấn một cước đập bay, thân thể lăng không dựng lên, bất quá Triệu Lượng cũng không có trực tiếp bay

thấp dưới đài, mà là hai tay gắt gao ôm lấy Trang Nguyên đùi, bị Trang Nguyên mang theo ở giữa không trung tìm nửa vòng, lại trở về trên đài.

"A!" Trang Nguyên chỉ cảm thấy một hồi kịch liệt đau nhức từ chỗ đầu gối truyền đến, nguyên lai Triệu Lượng vậy mà đang tại hai tay phát lực, hung hăng vạch lên bản thân đùi phải, rất có sinh sôi đem bản thân đùi phải bẻ gãy khí thế.

"Đi tìm chết!" Trang Nguyên giận dữ, song quyền như dùi trống giống như không ngừng đánh rơi, trùng trùng điệp điệp nện ở Triệu Lượng lưng hoặc trên trán.

Dù là Triệu Lượng đã tu luyện ra đan điền, nhiều mạch tiểu thành, thân thể cường tráng, nhưng ở Trang Nguyên luân phiên đập nện xuống, còn là không chịu nổi, khoe miệng đã chảy ra vết máu.

Nhưng mà, hăn thừa nhận đả kích càng nặng, hai tay khí lực lại càng mạnh mẽ, hăn gắt gao vạch lên Trang Nguyên đùi phải, khiến Trang Nguyên đau gần muốn ngất.

"Lại không buông tay liền đánh chết người!" Trang Nguyên hung hăng nói, song quyền điên cuồng kích, hăn khẩu khí hung ác, nhưng trong lòng đã sợ hãi cực kỳ.

Cái này đánh không đau đấy, tên điên bình thường Triệu Lượng, nói không chừng một cổ man kính xông lên, thực đem mình một chân bẻ gãy, đến lúc đó hăn chỉ sợ muốn rơi xuống cả đời tàn tật, vẫn lấy làm kiêu ngạo trên đùi công phu, cũng đem giảm bớt đi nhiều.

"Lão tử chết cũng muốn người chôn cùng!" Triệu Lượng lúc nói chuyện mang theo đầy ngụm máu tươi, mơ hồ không rõ.

Đoạn Hách sửng sờ, vội vàng cũng tiến lên vây công Triệu Lượng, chẳng biết tại sao, hăn vậy mà không dám dùng chân công kích Triệu Lượng, mà

là cũng cùng Trang Nguyên giống nhau, song quyền như mưa to gió lớn giống như hướng Triệu Lượng đánh tới.

Mặc dù chỉ là thời gian qua một lát, nhưng Triệu Lượng thừa nhận đã kích, đã thập phần đáng sợ, dưới đài đệ tử, đã không có nhẹ nhõm cười vang thần sắc, mỗi cái trên mặt đều có hoặc nhiều hoặc ít vẻ không đành lòng, chỉ là muốn tưởng tượng "Một quyền này quyền nếu là đánh vào trên người mình", cái kia tư vị liền cực không dễ chịu.

Mẫn Quân Tử nhìn thấy cảnh này, cũng là chau mày, âm thầm lắc đầu, nhưng mà quy tắc nói rõ, chỉ muốn tỷ thí người không nhận thua, không thể tùy ý chấm dứt, bỏ dở tỷ thí, để tránh bất công.

"Ôi!" Triệu Lượng lại là một tiếng trong lồng dã thú giống như tuyệt cảnh gào rú, hăn bỗng nhiên không lại tiếp tục vạch lên Trang Nguyên đùi phải, mà là trong giây lát duỗi ra một tay, dường như một cái mãng xà thân thể bình thường, gắt gao quấn lấy Đoạn Hách một cánh tay.

Triệu Lượng này cánh tay dùng sức một quấy, lập tức làm cho mình cùng Đoạn Hách cái cánh tay này đều vặn vẹo không thành hình người, một hồi toàn tâm kịch liệt đau nhức trước trước đã bị thương cánh tay truyền đến, Đoạn Hách nhin không được cũng là một tiếng quỷ khóc không ra tiếng giống như thê lương kêu sợ hãi.

Đoạn Hách kịch liệt đau nhức ngoài, tay kia vẫn không quên vùng quyền anh hướng Triệu Lượng, hăn biết rõ, Triệu Lượng cũng giống nhau tại chịu được kịch liệt đau nhức, hơn nữa khẳng định phải so với chính mình càng thêm nghiêm trọng.

"Cái này họ Triệu thật là một cái tên điên!" Đoạn Hách trong lòng chợt sinh một tia hối hận, như vậy liều mạng đi liều đích tên điên, thật sự là không nên trêu chọc.

"Triệu sư đệ!" Đang cùng Diệp Minh Thiên quần chiến Mộc Dịch, đang khẩn trương giao thủ ngoài cũng chú ý tới một màn này, trong lòng càng là khẩn trương.

Dưới tình thế cấp bách, hắc đan điền chân khí bắt đầu khởi động, toàn thân đột nhiên bộc phát ra một cỗ mạnh mẽ, mượn cái này cỗ kinh lực, Mộc Dịch hai tay như sắt côn bình thường quét ngang, đem Diệp Minh Thiên bức lui vài bước, Mộc Dịch thừa cơ thả người nhảy lên, hướng Triệu Lượng nơi đây chạy tới.

Nhưng vào lúc này, đã bị thương không nhẹ Triệu Lượng, không biết sao có một cỗ cây mạnh, trong lúc đó thân hình bạo động, hắc một tay ôm Trang Nguyên đùi phải, một tay gắt gao quần quít lấy Đoạn Hách một tay, hướng dưới đài điên cuồng hướng.

Trang Nguyên cùng Đoạn Hách, chỉ cảm thấy từng cỗ một kịch liệt đau nhức liên tục không ngừng từ vết thương truyền đến, một thân khí lực không duyên cớ biến mất hơn phân nửa, căn bản không kịp làm ra phản ứng, đã bị Triệu Lượng mang theo, cùng một chỗ chạy ra khỏi chỉ có hơn một trượng bên ngoài bệ đá biên giới.

Dưới đài đệ tử, đã sớm tránh ra, phịch một tiếng trầm đục, ba người trùng trùng điệp điệp rơi vỡ trên mặt đất, đồng thời bị loại.

Triệu Lượng khí lực, rốt cuộc vào lúc này đột nhiên yếu bớt, Trang Nguyên cùng Đoạn Hách riêng phần mình gấp vội vàng rút ra bản thân sưng đỏ kịch liệt đau nhức đùi phải, cánh tay, trong lòng hận cực, song quyền sẽ phải tiếp tục hướng Triệu Lượng mời đến tới đây!

"Dừng tay!" Một tiếng gào to lừng không truyền ra, chấn trong lòng mọi người run lên.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Đơn Đả Độc Đấu

"Các người ba người cũng đã bị loại, vô vị tiếp tục động thủ!" Người nói chuyện, đúng là chủ trì tỷ thí Mẫn Quân Tử.

Đoạn Hách cùng Trang Nguyên nghe vậy, nâng lên năm đấm, cũng chỉ có thể buông. Nội môn đại sư huynh trước mặt, bọn hắn mặc dù có Diệp Minh Thiên dựa, cũng không dám can rờ.

Huống chi, bọn hắn lấy hai địch một, rõ ràng cùng Triệu Lượng đồng thời bị loại, như thế ra ngoài ý định, lúc này căn bản không dám nhìn Diệp Minh Thiên ánh mắt.

"Triệu sư đệ!" Mộc Dịch chạy vội tới bên cạnh, hướng dưới đài vẫn đang nằm rạp xuống đầy đất Triệu Lượng la lớn.

"Mộc sư huynh, đây là ta chỉ có thể làm vậy, đánh bại Diệp Minh Thiên, cũng chỉ có thể dựa vào người đi hoàn thành!" Mặt mũi bầm dập, hầu như hoàn toàn thay đổi Triệu Lượng đối thương thế của mình đau đớn sợ không chút nào để ý, ngược lại giãy giụa lấy ngẩng đầu lên, hướng Mộc Dịch báo lấy mỉm cười, nhưng tùy ý lại mới ngã xuống đất.

Đồng sư huynh vội vàng chạy đến, cẩn thận đem Triệu Lượng nâng dậy, Lý Nhược Ngu rõ ràng cũng đã đi tới, còn từ trong lòng lấy ra một cái chai thuốc, đổ ra một hạt nửa tấc lớn nhỏ viên đan dược, nuốt vào Triệu Lượng trong miệng, viên này viên đan dược nuốt vào về sau, Triệu Lượng lập tức ung dung tỉnh dậy, hai mắt nhìn về phía trên đài, tràn đầy vẻ chờ mong.

"Thương thế của hắn không tính quá mức nghiêm trọng, các người tiếp tục tỷ thí đi." Lý Nhược Ngu hướng trên đài hai người thản nhiên nói,

ngược lại hẳn lại cố ý hướng Mộc Dịch nhẹ nói nói: "Mộc sư đệ, hảo hảo tỷ thí, cũng không nên phụ Triệu sư đệ một phen khổ tâm."

Mộc Dịch dùng sức nhẹ gật đầu, đi trở về đài trong.

Chẳng biết tại sao, Diệp Minh Thiên vừa rồi cũng không có thừa cơ đi đánh lén Mộc Dịch, có lẽ là sợ hãi đánh lén khó có thể đắc thủ, vẫn còn nội môn sư huynh trước mặt rơi xuống đầu đề câu chuyện; có lẽ là tự cao thực lực hơn người, có đầy đủ tin tưởng ở chánh diện đánh bại Mộc Dịch.

Thay đổi bất ngờ, nguyên bản một trận ba người đối ba người tỷ thí, vốn là Hứa Điền chủ động bỏ quyền, lại là Triệu Lượng đem hết toàn lực, liều lĩnh lôi kéo Đoạn Hách Trang Nguyên hai người đi ra cục, hôm nay song phương tất cả chỉ còn lại có một người!

Cuối cùng người nào có thể thắng được, đạt được tiến vào nội môn tu luyện, từ nay về sau bước vào tu tiên giới tư cách, sẽ phải nhìn Mộc Dịch cùng Diệp Minh Thiên giữa, ai có thể người cười cuối cùng!

Hai người đứng ở đá giữa đài, cách xa nhau bất quá mấy trượng, nhưng người nào cũng không có nóng lòng động thủ.

Vừa rồi một phen giao phong, đủ để cho song phương minh bạch, đối phương không phải là bình thường đấy, có thể khinh thường tồn tại.

"Cái kia hai cái đồ vô dụng, có muốn hay không cũng không sao cả!" Diệp Minh Thiên khoe miệng nhếch lên, sắc mặt có chút nhẹ nhõm, có chút ngạo nghễ nói: "Nếu như vừa rồi một cái, chính là người thực lực chân chính, như vậy đem người vĩnh viễn không phải là Diệp mỗi người đối thủ!"

"Thật sao ? Thực lực của người quả nhiên không kém, nhưng ta Mộc Dịch cũng chưa chắc thất bại!" Mộc Dịch lạnh lùng đáp lại một tiếng, đột nhiên hai chân một chút, toàn bộ người dường như một cái tiên hạc giương

cánh giống như đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhảy lên bay đến Diệp Minh Thiên đỉnh đầu.

"Một cái đệ tử ngoại môn, sẽ không Đăng Vân Thuật, rõ ràng có thể nhảy nhẹ như vậy dư cao như vậy, cũng là khó được." Lý Nhược Ngu bên cạnh một gã nội môn thanh niên sư huynh thấy thế, có chút kinh dị nhẹ nói.

"Vậy thì có sao dùng, còn không phải đùa bỡn quyền cước ngu dốt công phu, tại pháp thuật trước mặt, vẫn là không chịu nổi một kích!" Một gã khác nội môn đệ tử có chút khinh thường đáp lại nói.

Thanh niên nghe vậy nhẹ gật đầu, không hề nói.

Mộc Dịch nhảy lên sau đó, từ không trung rơi thẳng hạ xuống, mang theo cái này cổ gập rơi xuống khí thế, đôi chưởng như đao, hướng Diệp Minh Thiên vào đầu bổ tới.

Diệp Minh Thiên hừ lạnh một tiếng, lúc Mộc Dịch sắp rơi xuống lúc, mới trong lúc đó lấy bất khả tư nghị tốc độ thân hình nhoáng một cái, lẳng không bên cạnh di chuyển hơn một trượng, cũng đồng thời vung một cước, xen lẫn gào thét gió thổi, hướng Mộc Dịch đá tới.

"Người này thân pháp cũng là có chút không tầm thường, chắc chắn, nếu như có thể thi triển mau lẹ thuật mau nữa vài phần, tại đấu pháp lúc liền thập phần có ưu thế, không dễ bị đơn giản công kích được rồi." Thanh niên lại chắc chắn có tiếng bình luận nói, tựa hồ đối với những thứ này cảm thấy thập phần mới lạ.

Lý Nhược Ngu im lặng không nói, hăn đối với mấy cái này ngoại môn công phu cũng hết sức quen thuộc, dù sao hăn cũng là từ đệ tử ngoại môn lớn lên đấy.

Nhưng mà khu trong nội môn, cũng có một chút thiên chi kiêu tử (con cưng của trời), rất sớm đã bị phân biệt ra tiên căn bất phàm, đưa vào nội môn tu hành, không cần quá tận lực tu luyện kinh mạch cùng công phu quyền cước, có thể rất nhanh khai điền ích hải, tu tập các loại pháp thuật.

Tên thanh niên kia sư huynh, chính là loại này một gã nội môn đệ tử, đây là lần đầu tiên thấy có người lấy ngoại môn công phu mà không phải pháp thuật đến luận bàn thi đấu, hơn nữa rõ ràng cũng có một chút nên chỗ.

Tại thanh niên lớn cảm thấy hứng thú cảm thán thời điểm, Mộc Dịch vội vàng hai tay quét ngang, ngăn lại Diệp Minh Thiên cái này một cái phi cước.

"Phanh!"

Một tiếng trầm đục về sau, hai người lại riêng phần mình lui một chút.

Nhưng rất nhanh, hai người lại lần nữa chớp động thân hình, quyền đâm cước đá, đấu thành một đoàn.

Hai người Túc mạch tu luyện đều là tương đối không tầm thường, hơn nữa đều lấy nhẹ nhàng tăng trưởng, khiến cho hai người thân ảnh, tại trên bệ đá chợt hiện đến chợt hiện đi, liên tục di động, làm cho người hoa mắt.

Ngẫu nhiên có "Bang bang" quyền cước chạm nhau âm thanh truyền ra, khiến hai người thân hình tạm thời tách ra, nhưng rất nhanh lại bốp làm một đoàn.

Có lẽ vài tên nội môn đệ tử nhìn chính là đàn độn vô vị, nhưng dưới đài cái kia chút ít đệ tử ngoại môn, rồi lại từng cái một mở to hai mắt, không bỏ được nháy truy cập, sợ một cái không cẩn thận, liền bỏ lỡ như vậy đặc sắc quyết đấu.

Tuy rằng bọn hăn tại trên lực lượng khó có thể có bản thân cảm thụ, nhưng chỉ vền vền từ tốc độ này lên, cũng đủ để ngắt lời, trên đài hai người này thực lực, rõ ràng muốn thắng được Đoạn Hách, Trang Nguyên thậm chí Hứa Điền đám người một bậc.

Trong lúc này cửa thanh niên sư huynh, càng xem càng là ngạc nhiên, nhìn không được hưởng bên cạnh Lý Nhược Ngu nhỏ giọng nói ra: "Lý sư đệ, các người đệ tử ngoại môn xuất thân huyền sĩ, mặc dù so với chúng ta muộn tu luyện vài năm pháp thuật, pháp lực yếu lược hơi nông cạn một ít. Nhưng lại nhiều tu luyện vài năm ngoại môn công phu, tay chân linh hoạt cực kỳ, phản ứng cũng là tương đối mau lẹ. Khó trách Lý sư đệ cùng vài tên pháp lực càng thâm hậu một bậc sư huynh đệ luận bàn lúc, dù sao vẫn là không rơi vào thế hạ phong!"

Lý Nhược Ngu cười nhạt một tiếng nói: "Ngô sư huynh quá khen, đây chỉ là không nhập lưu ngoại môn công phu, cùng huyền môn pháp thuật có cách biệt một trời một vực. Nếu là mọi người pháp lực đều rất bình thường, ngoại môn công phu còn có thể có chút tác dụng, nhưng đối mặt pháp lực thâm hậu như đại sư huynh tồn tại như vậy lúc, những thứ này ngoại môn công phu, liền căn bản không đáng giá nhắc tới."

Ngô sư huynh nhẹ gật đầu, nói ra: "Cái kia đến cũng thế, pháp lực đã đến chỗ cao thâm, đẳng vân giá vũ, di hình đối hình ảnh, dựa vào những thứ này công phu quyền cước, căn bản dính không đến đối thủ góc áo, thua không nghi ngờ. Cũng không biết tông môn quy mô khuếch trương, tuyển nhận cái này rất nhiều tu luyện ngoại môn công phu đệ tử ngoại môn, cuối cùng có tác dụng gì."

Lời của hăn âm thanh tuy rằng không lớn, nhưng vẫn là bị không ít đệ tử ngoại môn nghe lọt vào trong tai, lập tức có chút tối tối khó chịu, nhưng cũng không dám lộ ra ngoài.

Ngô sư huynh nhưng căn bản lơ đễnh, tiếp tục nói: "Không chỉ có là đệ tử ngoại môn, đã liền nội môn đệ tử cũng phá lệ tăng thu nhập rất nhiều. Có ít người tư chất, cũng không coi là thật tốt, hôm nay ba năm qua đi, nghe nói lúc trước tăng thu nhập nhập môn nội môn sư đệ ở bên trong, thành công khai điền ích hải, trở thành huyền sĩ đấy, chỉ có không đến một nửa."

"Tông môn làm như vậy, tự nhiên có đạo lý riêng đi." Lý Nhược Ngu nhàn nhạt ứng phó một câu, hai mắt không rời tỷ thí trên đài.

Ngô sư huynh nguyên bản còn muốn tiếp tục liền chuyện này nói tiếp, lại phát hiện Lý Nhược Ngu hiển nhiên đổi lời của mình để không có hứng thú, lúc này trong mũi nhẹ nhàng khẽ hừ, cũng theo đó ngậm miệng không nói chuyện.

Lúc này, tỷ thí trên đài, Mộc Dịch cùng Diệp Minh Thiên, đã giao thủ hơn mười chiêu, song phương đấu nhanh so dũng khí, trong lúc nhất thời khó phân thắng bại.

Diệp Minh Thiên đan điền chân lực, vẫn còn Mộc Dịch phía trên, mới đầu chiếm cứ một ít thượng phong; bất quá, Mộc Dịch rồi lại bởi vì tại tạp dịch nhà quanh năm làm cường độ cao việc tổn thể lực, thắng tại tính bền dẻo mười phần, sức chịu đựng kinh người, tại một phen dây dưa về sau, Mộc Dịch càng đánh càng hăng, mà Diệp Minh Thiên cũng có chút mệt mỏi dấu hiệu.

Chỉ cần có một ít mệt mỏi, tựa sẽ khiến ra tay tốc độ hơi chậm."Cao thủ" trong quyết đấu, cái này một tia chậm chạp, chính là một cái kẽ hở.

Rốt cuộc, Mộc Dịch tìm được cơ hội, thừa dịp Diệp Minh Thiên một chưởng phách không rồi lại không kịp thu hồi hộ thể lúc, lập tức năm ngón tay phát lực, hướng Diệp Minh Thiên trước ngực chộp tới.

Cánh tay như côn, chưởng như đao, ngón tay như móc câu!

Ầm một tiếng, Diệp Minh Thiên ngực chỗ quần áo, bị Mộc Dịch như sắt móc câu giống như ngón tay trảo phá, cũng lộ ra vài tia vết máu.

May mắn Diệp Minh Thiên kịp thời co rút lại, tránh được hơn phân nửa chỉ lực, nếu không bị Mộc Dịch cái này ôm đồm thực rồi, chỉ sợ Tâm mạch cũng bị chỉ lực phong ấn, thực lực đại giảm.

"Làm tốt!" Một tiếng reo hò khen hay từ dưới đài truyền đến, đúng là Triệu Lượng. Hắn đại hỉ phía dưới, hoàn toàn đã quên thương thế của mình, đã nghĩ ngợi lấy đứng dậy hoan hô, nhưng miệng vết thương một hồi đau đốn, khiến hắn "A" hét thảm một tiếng, lại ngã trở về Đồng sư huynh trong ngực.

Cái này có chút buồn cười một màn, khiến không ít đệ tử ngoại môn cười ra tiếng, bất quá, tiếng cười của bọn hắn cùng lúc trước cũng không hoàn toàn giống nhau, ít nhất hoàn toàn không hề có khinh thường khinh thường chi ý.

Lúc trước một trận chiến ở bên trong, Triệu Lượng biểu hiện ra ngoài "Điên kinh phong", tuy rằng cũng không khiến các đệ tử đều đồng ý, nhưng bao nhiêu có chút khâm phục, mặc kệ những người này đối Triệu Lượng thái độ là lấy thích còn là chán ghét, cũng không dám lại miệt thị thiếu niên này.

Có chút đệ tử thậm chí suy nghĩ, Triệu Lượng có thể đi đến một vòng cuối cùng, cũng không chỉ là bởi vì có hai cái xuất sắc đồng đội.

"Công phu quyền cước của ngươi, so với Diệp mỗi người tưởng tượng càng mạnh hơn nữa một ít!" Diệp Minh Thiên ăn hết một cái thiết thoi nhỏ về sau, vốn là trên mặt hiện lên một tia nổi giận chi sắc, nhưng lập tức rồi lại thu hồi nộ khí, mỉm cười hóa giải lúng túng, cũng không có nóng lòng phản kích.

"Nhất là người sức chịu đựng, vẫn còn ta Diệp mỗ người phía trên!" Diệp Minh Thiên một câu nói toạc ra thiếu sót của mình, cũng không có chút nào che giấu.

Lý Nhược Ngu nghe vậy trong lòng khẽ động, hắn trải qua tỷ thí số lượng cũng không ít, hắn biết rõ, kịch chiến thời điểm, thường thường gặp trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, tỷ thí người muốn rõ ràng nhận thức đến bản thân tồn tại vấn đề, cũng không phải một kiện chuyện dễ dàng.

Hoặc là cái này Diệp Minh Thiên tâm tính hơn người, hoặc là chính là hắn vừa rồi căn bản không có toàn tâm tác chiến, chỉ là đang thử dò xét Mộc Dịch!

"Bất quá, người hôm nay còn là gặp bại, người không có khả năng chiến thắng ta Diệp mỗ người!" Diệp Minh Thiên nhướng mày, ngạo khí ngút trời, từng chữ một cao giọng nói ra:

"Bởi vì ta Diệp mỗ người chính thức tu vi, cùng người căn bản không có ở đây một tầng nữa phía trên!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Pháp Thuật Chi Uy

Vừa dứt lời, một cỗ khí tức cường đại từ Diệp Minh Thiên bên ngoài thân phát ra, Mộc Dịch tuy rằng đoán không ra hơi thở này lai lịch, nhưng có thể mơ hồ cảm ứng được, trong đó tựa hồ ẩn chứa cực kỳ đáng sợ uy năng.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, từ cỗ khí tức này đến xem, Diệp Minh Thiên trước đây thật sự một mực ở giữ lại thực lực!

Sau một khắc, càng kinh người hơn một màn xuất hiện!

Diệp Minh Thiên chung quanh hơi nước, đột nhiên tự hành vây quanh Diệp Minh Thiên chung quanh cường đại khí tức không ngừng xoay tròn, cũng dần dần ngưng kết đứng lên.

Trong nháy mắt, một tầng trong suốt đấy, hiện ra nhàn nhạt ánh sáng màu lam "Thủy y", bao phủ tại Diệp Minh Thiên quanh thân, tình cảnh rất là rực rỡ tươi đẹp kỳ dị.

"Ngưng Thủy Thuật!" Lý Nhược Ngu thốt ra, Diệp Minh Thiên ngưng kết ra tầng này thủy y thủ đoạn, đúng là điển hình Thủy thuộc tính huyền môn pháp thuật —— Ngưng Thủy Thuật.

Ngưng Thủy Thuật mặc dù là sơ cấp nhất Thủy thuộc tính pháp thuật, tùy Thiện Dực Đường đệ tử sử dụng ra, lúc đầu bản cũng chẳng có gì lạ, nhưng mà, thi triển này thuật rồi lại là một gã đệ tử ngoại môn, cái kia chính là kỳ văn bí sự!

Bởi vì, mặc dù là đơn giản nhất huyền môn pháp thuật, cũng muốn khai điền ích hải về sau, mới có thể thi triển đi ra.

Đối với đệ tử ngoại môn mà nói, trong ba năm tu luyện ra đan điền, đã thuộc về thập phần ưu dị, bình thường mười người ở bên trong, chỉ có một chút người có thể đạt tới; mà trong đan điền sáng lập khí hải, tu thành pháp thuật, càng là khó gặp!

Mặc dù là ở bên trong cửa, trong ba năm khai điền ích hải nội môn đệ tử, cũng thuộc về thập phần không tầm thường. Ba năm trước đây tuyển chọn, tư chất đỡ một ít đệ tử, đều bị trực tiếp chọn vào nội môn, Diệp Minh Thiên lưu lạc đến ngoại môn, tư chất tự nhiên không tính tốt nhất, hẳn rõ ràng có thể khai điền ích hải, thật sự có chút ra ngoài ý định.

Bất quá, Diệp Minh Thiên sau lưng, có toàn bộ Diệp gia thế chân vạc ủng hộ, Diệp gia ở thế tục giới coi như là lớn nhà giàu có, của cải hùng hậu, không tiếc số tiền lớn vì Diệp Minh Thiên đưa mua sắm đại lượng Thăng Nguyên Đan, thậm chí chuẩn bị mua được số ít lai lịch tương đối cao đệ tử, một mình kỹ càng chỉ điểm Diệp Minh Thiên tu hành.

Những thứ này chỉ là hoàn cảnh nhân tố, cái này Diệp Minh Thiên, cũng là ngộ tính không tầm thường, cần tu khổ luyện, hẳn từ nhỏ bắt đầu tu hành, nhập môn không bao lâu liền mở ra đan điền, trước đó không lâu rút cuộc mở ra khí hải, cũng lĩnh ngộ tu tập sư phụ lưu lại sơ cấp Thủy thuộc tính huyền môn pháp quyết 《 Nhược Thủy bí quyết 》. Hẳn lấy loại thực lực này, ứng đối đệ tử ngoại môn lúc giữa tỷ thí, tự nhiên là lớn có lòng tin, mặc dù có chút cuồng ngạo, cũng là chuyện phải làm.

Không chỉ là Lý Nhược Ngu, bao gồm Mẫn Quân Tử ở bên trong một đám nội môn đệ tử cũng đều hết sức kinh ngạc, hai mặt nhìn nhau; mà cái kia chút ít đệ tử ngoại môn lại càng không cần phải nói, tận mắt nhìn thấy Diệp Minh Thiên thi triển ra trong truyền thuyết pháp thuật, cái loại này

kinh hãi, hầu như không thua lúc trước nhìn thấy sư phụ bước trên mây mà đến.

Triệu Lượng trong lòng trầm xuống, Diệp Minh Thiên lại có thể như thế mạnh, xem ra Mộc Dịch hy vọng chiến thắng, đã xa vời cực kỳ.

Mộc Dịch kinh hãi ngoài, có chút tức giận bất bình nói: "Người nếu như thực lực mạnh như thế, vì cái gì còn muốn thi triển ti tiện thủ đoạn, bức Hứa sư huynh tự hành bỏ quyền?"

"Không có chứng cứ người cũng không nên ăn nói bậy bạ, tùy ý vu oan! Diệp mỗi người cái gì cũng không có làm." Diệp Minh Thiên cười nhạt một tiếng nói: "Bất quá, Diệp mỗi làm việc, từ trước đến nay cầu ổn, nếu như hơi di chuyển mưu kế, liền có thể lại càng dễ giành được thắng lợi, lại có sao mà không làm!"

Có người rõ ràng có thể vì đạt tới bản thân mục đích, giống như này không từ thủ đoạn, điều này làm cho thiếu niên Mộc Dịch cảm thấy thế giới này đáng sợ rất nhiều, hắn nhìn lấy Diệp Minh Thiên trên mặt mỉm cười đắc ý, như là thấy được một cái ác quỷ, đang tại tham lam nuốt chửng Nhân loại thiện lương bản tính.

"Quá vô sỉ rồi! Có bản lĩnh liền hướng về phía chúng ta tới, tại sao phải ảnh hưởng đến người nhà!" Mộc Dịch không đầu không đuôi tức giận mắng một câu, cánh tay sắt quét ngang, năm ngón tay thành móc câu, hướng Diệp Minh Thiên đánh tới.

Diệp Minh Thiên cười lạnh một tiếng, rõ ràng không tránh không né.

"Phốc" một tiếng vang nhỏ, Mộc Dịch một quyền đánh vào Diệp Minh Thiên trên thân tầng kia "Thủy y" lên, lập tức cảm giác được một cỗ sền sệt cực kỳ lực đạo phản hồi mà đến, một quyền này dường như hòn đá lâm vào vũng bùn, chỉ là chấn tầng này hơi mỏng "Thủy y" hơi hơi nhoáng một cái, lực đạo liền đều biến mất.

Mộc Dịch ra sức rút ra năm đấm, song chưởng liền bổ mang trảm, như mưa to gió lớn giống như đánh về phía Diệp Minh Thiên.

Thế nhưng là, tầng kia nhìn như cực mỏng "Thủy y" rồi lại chỉ là hơi hơi lắc lư vài cái, liền đơn giản hóa giải Mộc Dịch điên cuồng tấn công, thủy y trong Diệp Minh Thiên, trên mặt đặc ý cười lạnh, căn bản không bị ảnh hưởng.

"Không có tác dụng đâu, đây chính là Ngưng Thủy Thuật ngưng tụ ra nước hộ giáp, ngoại môn công phu quyền cước, làm sao có thể phá giải pháp thuật phòng ngự." Cái kia họ Ngô nội môn thanh niên sư huynh, nhin không được lắc đầu, nhẹ nói nói.

Hắn lại phối hợp hướng Lý Nhược Ngu nói ra: "Hử, ngoại môn công phu cường thịnh trở lại, như hoàn toàn không biết pháp thuật, không thể nào là đã khai điền ích hải người đối thủ. Bất quá, nếu như giống như Lý sư đệ người như vậy, đã biết pháp thuật, cũng tinh thông ngoại môn công phu, kết hợp lại, ngược lại là tại trong thực chiến có chỗ rất độc đáo."

Mộc Dịch rồi lại đối cái này Ngô sư huynh lời nói ngoảnh mặt làm ngơ, hắn điên cuồng đối Diệp Minh Thiên không ngừng quyền đấm cước đá, đem một thân khí lực, đều phát tiết tại nơi này khiến hắn lần đầu tiên trong đời có hận thấu xương cảm giác đồng môn sư huynh đệ trên thân.

Mới đầu, Diệp Minh Thiên một mực không rảnh mà để ý gặp, nhưng sau một lát, trên người hắn "Thủy y" hiện ra ánh sáng màu lam, chính dần dần yếu bớt, "Thủy y" cũng biến thành mỏng hơn đi một tí.

Dù sao hắn chẳng qua là khai điền ích hải không lâu, pháp lực có hạn, ngưng kết ra nước hộ giáp, cũng không có thể vô cùng vô tận hấp thu công kích của đối thủ lực lượng.

"Phanh!" Nguyên bản vẫn không nhúc nhích Diệp Minh Thiên, đột nhiên tìm được cơ hội xuất thủ, một cước liền đem chỉ lo điên cuồng tấn công

Mộc Dịch đá bay, ngã ở ngoài mây trượng trên bệ đá.

Cái này một ném cũng không nhẹ, tại dưới đài quan sát đệ tử ngoại môn chỉ cảm thấy nhìn xem đều đau, nhưng Mộc Dịch rồi lại lập tức bò người lên, tiếp tục hướng Diệp Minh Thiên công tới.

"Đùng!" "Phanh!"

Mộc Dịch thỉnh thoảng bị Diệp Minh Thiên một chưởng hoặc một quyền đánh bay, nhưng rất nhanh cứ tiếp tục bổ nhào qua, hẳn muốn dùng bản thân một đôi nhục quyền, sinh sôi đem đối phương bên ngoài thân pháp thuật hộ giáp phá vỡ.

Diệp Minh Thiên nhướng mày, cái kia nhẹ nhõm cao ngạo thần sắc đã không hề có, nếu là như vậy tiếp tục nữa, vạn nhất nước hộ giáp bị hao hết, vậy cũng không ổn.

Hắn đan điền khí hải trong luyện hóa chân khí có hạn, vì vậy pháp lực bình thường, chỉ sợ không cách nào nữa thì triển ra đầy đủ cường đại Ngưng Thủy Thuật, lần nữa ngưng tụ ra một tầng nước hộ giáp.

"Nhất định phải cho cái này quấn quít chặt lấy gia hỏa một chút đau khổ nếm thử!" Diệp Minh Thiên thầm nghĩ trong lòng, hẳn lần nữa thúc giục trong đan điền còn lại một chút chân khí, thông qua kinh mạch lưu chuyển, cuối cùng tụ tập ở nơi lòng bàn tay.

Trong chốc lát, trong không khí hơi nước, lại đang kia nơi lòng bàn tay bắt đầu ngưng kết, cũng tại Diệp Minh Thiên dưới sự thao túng, hóa thành một chuỗi hai thước dài ngắn, xanh thẫm "Nước chùy" .

Ngưng Thủy Thuật mặc dù là Diệp Minh Thiên duy nhất học được sơ cấp pháp thuật, nhưng mà này thuật biến hóa không ít, diệu dụng vô cùng, nếu như có thể trở thành hộ thể nước giáp, tự nhiên cũng có thể trở thành dùng thích hợp công kích vũ khí.

Thiện Dực Đường quy định, đệ tử ngoại môn trong tỉ thí, không thể mang theo như là ám khí, binh khí, thiết giáp các loại hết thảy vũ khí trang bị, chỉ có thể tay không tác chiến. Nhưng mà, cái này "Nước chùy" nhưng là Diệp Minh Thiên lấy Ngưng Thủy Thuật ngưng tụ mà thành, không tính trái lệ.

"Phanh!" Năm nước chùy Diệp Minh Thiên, đối hướng bản thân công tới Mộc Dịch cánh tay chính là một búa nện xuống, trực tiếp đem Mộc Dịch nện lật một cái té ngã.

Mộc Dịch cảm thấy một kích này, quả thực là thiết chùy gỗ, bị đánh trúng cái cánh tay này nhức mỗi kích liệt đau nhức, trong thời gian ngắn chỉ sợ khó có thể phát lực.

Nhưng hắn vẫn đang không có có sợ hãi ý tứ, bò người lên, tiếp tục hướng Diệp Minh Thiên phóng đi.

Hắn trong tính cách quật cường một mặt, vào lúc này đều bày ra, có lẽ đúng là loại này có chút cố chấp kiên trì, mới là hắn nghị lực vượt qua thường nhân nguyên nhân.

Nhưng mà, Mộc Dịch không có đập nện Diệp Minh Thiên vài cái, liền lại bị nước chùy "Phanh" một cái trùng trùng điệp điệp nện ở trên lưng, hắn lao đảo liên lùi lại vài bước, "Oa" phun ra một cái đỏ sậm tụ huyết.

"Còn không nhận thua?" Diệp Minh Thiên quát.

"Người còn không có thắng!" Mộc Dịch lung tung bay sượt khóe miệng vết máu, tiếp tục hướng Diệp Minh Thiên phóng đi.

Hắn còn không có tới gần Diệp Minh Thiên, người kia liền cầm trong tay nước chùy quăng ra, hướng Mộc Dịch đập tới.

Mộc Dịch linh hoạt cực kỳ nghiêng người né qua, đang muốn nhấc chân một chân đá hướng Diệp Minh Thiên, bỗng nhiên sau lưng tiếng gió xiết chặt, "Phanh" một tiếng, nước chùy vậy mà tự hành quay lại phương hướng, đánh trúng vào Mộc Dịch phía sau lưng.

"Phốc" !

Mộc Dịch phun ra một ngụm máu tươi, thoáng cái té nhào vào trên bề mặt đá!

Chuôi này không người nắm nước chùy, cũng không có như vậy đình chỉ bất động, ngược lại nhân cơ hội này, không ngừng hướng Mộc Dịch nện xuống, phảng phất có người đang trong lúc vô hình thao túng giống nhau.

Trái lại Diệp Minh Thiên, ngay tại hơn một trượng bên ngoài, chính hai tay không ngừng nhẹ nhàng huy động, thần sắc khẩn trương nghiêm túc, tựa hồ đang cực lực điều khiển cái gì.

"Cách không khống chế vật!" Triệu Lượng hô nhỏ một tiếng.

Đây chính là huyền sĩ mới có thể có thần thông, bản thân tế ra pháp thuật lực lượng, có thể thoát ly hai tay, tại nhất định trong khoảng cách thi triển đi ra. Trong truyền thuyết có đại năng tiên sư, nhưng cách không giết người, trăm đầu người cấp ở ngoài ngàn dặm! Cái này Diệp Minh Thiên tuy rằng pháp lực thấp kém, tại huyền sĩ trong coi như là mới vừa vận nhập môn, nhưng là có thể tại hơn một trượng trong phạm vi cách không khống chế vật, điều khiển chuôi này nước chùy, không ngừng công kích Mộc Dịch.

Bởi như vậy, Diệp Minh Thiên hoàn toàn dựng ở thế bất bại, Mộc Dịch căn bản không cách nào tới gần hắn hơn một trượng bên trong, sẽ bị nước chùy không ngừng đập nện.

"Mộc sư huynh, coi như hết!" Lúc này, Triệu Lượng trong lòng đã chìm tới cực điểm, hoàn toàn không báo bất cứ hy vọng nào. Hắn nhìn lấy Mộc Dịch còn đang nước chày trong công kích cố hết sức giãy giụa, miễn cưỡng ứng phó, thủy chung không chịu buông tha cho nhận thua, nhịn không được trong mũi đau xót.

"Lại không nhận thua, liền đừng trách Diệp mỗ không khách khí!" Diệp Minh Thiên đột nhiên đem nước chày vừa thu lại, thần sắc đều mãnh liệt quát.

Lòng ngực của hắn không được phập phồng, sắc mặt cũng đỏ lên, hiển nhiên vừa rồi một phen cách không khống chế vật cũng là có chút cố hết sức, khó có thể bền bỉ. Loại tình huống này, tuy rằng chiếm hết thượng phong, cũng muốn tốc chiến tốc thắng, nếu không kéo dài xuống dưới, đối với chính mình chân khí tiêu hao quá nặng, nói không chừng gặp lưu lại hậu họa.

"Nhận thua ?" Mộc Dịch giãy giụa lấy đứng dậy, trên mặt mang ương ngạnh cố chấp đáng tươi cười: "Nếu như ta Mộc Dịch còn có thể đứng lên, liền tuyệt sẽ không nhận thua!"

"Tốt, người đây là tự tìm đường chết!" Diệp Minh Thiên trong lòng tức giận mắng một câu, hai tay lúc giữa chân khí lưu động, hắn một kéo một phát giữa, đem nước chày hình thái biến đổi, biến thành một cái dài vài thước nước chảy "Dây thừng" .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Tuyệt Địa Phản Kích

Này "Dây thừng", bất quá hai ngón tay kích thước, giống như một cổ thanh tuyến, vừa giống như rắn nước bình thường linh động, mặt ngoài còn chớp động lên nhàn nhạt lam sắc quang mang, rất là rực rỡ tươi đẹp.

Diệp Minh Thiên đem "Dây thừng" hướng Mộc Dịch ném đi, người kia như nước trong như độc xà ở giữa không trung uốn éo một nhảy, lấy tốc độ cực nhanh quần hướng về phía Mộc Dịch.

Mộc Dịch đều muốn né tránh, cũng đã muộn một bước.

"Dây thừng" đem nửa người trên của hắn một mực cuốn lấy, vòng vài vòng, hai cánh tay cũng bị trói buộc ở.

Mộc Dịch dùng sức thoáng giãy giụa, phát hiện cái này nước dây thừng như là đúc bằng sắt bình thường không chút sức mẻ.

"Coi như là chỉ còn lại có hai chân, cũng có thể tiếp tục đấu nữa!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hai chân dùng sức một chút, sẽ phải bay lên không nhảy lên.

Đột nhiên, nước dây thừng phát lực vừa thu lại, Mộc Dịch chỉ cảm thấy lòng buồn bức cực kỳ, toàn thân khí lực không thông, dưới bàn chân kinh lực, cũng hư không tiêu thất hơn phân nửa.

Hắn chẳng những không có nhảy lên, ngược lại lại ngã ở trên bệ đá.

Diệp Minh Thiên đã đi tới, đối với nằm ở trên bệ đá không có lực phản kháng Mộc Dịch, trùng trùng điệp điệp đá một cước.

"Phanh!" Mộc Dịch bị đá lật ra lăn lộn mấy vòng, cút ra hơn một trượng bên ngoài.

"Có phục hay không ?" Năm giữ tuyệt đối chủ động Diệp Minh Thiên, trên mặt lại hiện ra đắc chí vừa lòng vui vẻ.

Mộc Dịch không đáp, nhưng hấn cái kia quật cường ánh mắt, đã trả lời hết thảy.

"Có phục hay không ?" Diệp Minh Thiên đi đến Mộc Dịch bên cạnh, lại là một cước đá ra.

Triệu Lượng nhắm mắt lại, không đành lòng lại nhìn.

Chỉ cần mấy cước, Diệp Minh Thiên có thể đem Mộc Dịch đá rớt xuống đài, đạt được thắng lợi.

Thế nhưng là, Diệp Minh Thiên cũng không có làm như vậy.

Đang lúc mọi người nhìn chăm chú xuống, lấy "Hợp quy tắc" phương thức, thỏa thích chà đạp đối thủ của mình, loại này khoái cảm, không gì sánh kịp, hấn như thế nào cam lòng đơn giản chấm dứt!

Dù sao, thắng lợi đã tại trong tay của mình, tuyệt đối bay không hết.

Mắt thấy Mộc Dịch bị bản thân đạp đến bệ đá biên giới, Diệp Minh Thiên liền quay lại phương hướng, đem Mộc Dịch lại đá trở về đá giữa đài.

"Cái này hơi quá đáng!" Đã liền trong lúc này cửa Ngô sư huynh, cũng có chút nhìn không được.

Mẫn Quân Tử cũng là nường mày, nhưng bức bách tại quy tắc, Mộc Dịch lại không thấy hôn mê mất đi ý thức, cũng không chịu chủ động nhận thua, cái kia tỷ thí sẽ phải tiếp tục nữa, hấn cũng không có thể tùy ý gián đoạn.

"Mộc sư huynh, coi như hết!" Triệu Lượng bỗng nhiên mang theo khóc nước nở nói ra, ngay cả là nội tâm cực kỳ kiên cường hắn, cũng đã không cách nào tiếp nhận cảnh tượng trước mắt.

Nhìn mình tốt nhất sư huynh, bị người như vậy không kiêng nể gì cả công nhiên khi nhục, loại cảm giác này, so với lúc trước Diệp Minh Thiên mấy người đánh bản thân, còn muốn làm hắn tan vỡ.

Mộc Dịch căn bản không có nghe vào Triệu Lượng khuyên bảo, hắn "Cường tính khí" phát tác đứng lên, Triệu Lượng cũng khuyên không được hắn.

Huống chi, bây giờ Mộc Dịch, cũng căn bản nghe không được dưới đài Triệu Lượng la lên.

Mộc Dịch chỉ cảm thấy, trên thân chăm chú quấn quanh nước dây thừng, đang tại càng thu càng chặt, bộ ngực hắn bên trong mỗi một tia khí tức, cũng đã bị áp bách xuất thể bên ngoài, hơn nữa căn bản không cách nào tiếp tục thổ nạp hô hấp.

Không chỉ có như thế, thân thể của hắn nhiều mạch, cũng bởi vậy bị cắt đứt phong ấn, không cách nào thông suốt lưu chuyển, dẫn đến hắn trong kinh mạch lưu lại khí tức, cực kỳ hỗn loạn.

Mộc Dịch đang cực lực giãy giụa, chỉ mình cuối cùng khí lực, tránh ra nước dây thừng trói buộc, nhưng chính hắn vô cùng rõ ràng, nếu như làm không được, vậy muốn nhận thua!

Lưu cho thời gian của hắn cũng không nhiều, bởi vì hắn không cách nào ngừng thở quá lâu.

Mộc Dịch dùng hết bản thân khí lực, trong đan điền luyện hóa chân nguyên lực lượng, cũng tận khả năng điều động.

Lập tức dời sông lấp biển, khí huyết dâng lên, Mộc Dịch sắc mặt, đã phát triển đỏ tươi ướt át, bất khuất trong đôi mắt, cũng che kín tơ máu, rất là đáng sợ.

Thế nhưng là, nước dây thường vẫn không có chút nào buông lỏng dấu hiệu!

"Chẳng lẽ tại pháp thuật trước mặt, chúng ta phạm nhân liền không có chút nào sức phản kháng?"

"Chẳng lẽ cuộc tỷ thí này, chúng ta cứ như vậy thua trận đào thải?"

"Chẳng lẽ cái kia mịt mù mịt mù có thể thấy được tu tiên giới, sẽ phải từ nay về sau rời xa?"

"Chẳng lẽ ta Mộc Dịch, mặc dù cho dù tốt mạnh mẽ, lại chăm chỉ, cũng nhất định là kẻ vô tích sự?!"

Một cái ý niệm trong đầu tại Mộc Dịch trái tim hiện lên, hắn đã càng ngày càng uể oải.

"Ta không cam lòng!"

Mộc Dịch châm lại ý chí chiến đấu, vẫn còn toàn bộ cuối cùng một tia khí lực cố hết sức giãy giụa.

Đột nhiên, vùng đan điền một cỗ hỏa thiêu hỏa liệu dị thường cảm giác xuất hiện, hơn nữa cấp tốc khuếch trương, thậm chí lan tràn đến chung quanh trong kinh mạch.

"Không ổn, trong đan điền hỏa độc, hết lần này tới lần khác vào lúc này phát tác!" Mộc Dịch trong lòng mát lạnh.

Sư phụ của hắn Tiểu lão từng nói, Mộc Dịch trong cơ thể hỏa độc cũng không hoàn toàn giải trừ, chỉ là bị hắn áp chế tại trong Đan Điền, bình

thường không quá gặp phát tác, nhưng là có hậu họa! Nếu là luyện công lúc tẩu hỏa nhập ma, cũng có thể có thể dẫn đến hỏa độc mất đi khống chế.

Mà đi qua đã hơn một năm, trong đan điền không xuất hiện qua chút nào khác thường, Mộc Dịch hầu như đem việc này quên không còn một mảnh. Một trận chiến này ở bên trong, Mộc Dịch hợp lại kinh phong toàn lực, vậy mà không cẩn thận khiến hỏa độc mất đi khống chế mà phát tác!

"Điều này chẳng lẽ chính là cái gọi là họa vô đơn chí (*họa đến dồn dập)?"

Mộc Dịch trong lòng kêu khổ liên tục, hửn lúc này, trong chốc lát chỉ cảm thấy trong đan điền nóng bức vô cùng, dẫn đến bản thân miệng lưỡi không trương, một chút khí lực đều điều động không đứng dậy, đã liền chủ động nhận thua cũng làm không được.

Nhưng đây hết thảy, đều phát sinh ở Mộc Dịch trong cơ thể, quan sát mọi người, cho dù là Mẫn Quân Tử như vậy nội môn đệ tử, cũng nhìn không ra Mộc Dịch đã có cái gì biến hóa, chỉ nói là Mộc Dịch tính cách quật cường, thủy chung không chịu nhận thua.

Hỏa độc lan tràn, giống như ao nóng hơi nham thạch nóng chảy, từ trong đan điền phun ra mà ra, chảy về phía chung quanh kinh mạch.

Bất quá, bởi vì Mộc Dịch nửa người trên bị nước dây thừng một mực trói buộc, kinh mạch không thông, hỏa độc trong lúc nhất thời khó có thể tràn lan lên đi.

Vì vậy, hỏa độc liền tại Mộc Dịch đan điền cùng trong kinh mạch không ngừng phát tác, một lần lại một lần hướng bốn phía trùng kích, đều muốn đột phá phong tỏa.

Hỏa độc mỗi một lần trùng kích, cũng làm cho Mộc Dịch thống khổ chết đi sống lại, nhưng không cho người ngoài biết.

Mặc dù là khoảng cách Mộc Dịch gần nhất Diệp Minh Thiên, cũng chỉ từ Mộc Dịch trong ánh mắt chứng kiến một tia sợ hãi, cái này ngược lại khiến Diệp Minh Thiên trong lòng trở nên hưng phấn, đối không bỏ được sớm chấm dứt trận này "Thoải mái đầm đìa", khiến hãn uy danh truyền xa đại chiến.

Mộc Dịch kinh mạch, tại hỏa độc trùng kích xuống, trường đau nhức nhức mỗi, khó có thể thừa nhận.

Lâu dài xuống dưới, chỉ sợ thực bị sư phụ nói ở bên trong, từ nay về sau kinh mạch bị hủy, lại cũng không cách nào tu hành.

"Chẳng lẽ hôm nay ta thì cứ như vậy kết thúc tu luyện?" Mộc Dịch trong lòng một hồi tuyệt vọng, "Nếu như vậy, thật không như chết tốt!"

"Không được, ta nếu như liền như vậy chết, phụ thân nhất định sẽ cực kỳ thương tâm!"

Mộc Dịch trong lòng đột nhiên sinh ra một tia hồi hận, tại cuối cùng này trước mắt, hãn mới đột nhiên ý thức được, bản thân chính thức khát vọng nhất đấy, không phải mình muốn nhiều uy phong, mà là phải lấy được phụ thân tán thành cùng tán thưởng.

Hỏa độc khí tức một lần lại một lần đích đánh thẳng vào cái kia chút ít bế tắc kinh mạch, Mộc Dịch cảm thấy, thân thể của mình như một không ngừng thiêu đốt bếp lò, chính đang điên cuồng bành trướng, sớm muộn sẽ phải bạo tạc nổ tung.

Nhưng mà, từ ngoại nhân đến xem, cũng rất khó phát giác được trong đó dị thường.

Mộc Dịch chỉ có thể vẫn không nhúc nhích, tùy ý hỏa độc trong người tàn sát bừa bãi, tùy ý Diệp Minh Thiên đem bản thân đá tới đá vào, đương nhiên, người kia uy hiếp, vào lúc này liền lộ ra không có ý nghĩa rồi.

Đột nhiên, mạnh mẽ hỏa độc rút cuộc tìm được cửa khẩu đột phá, vậy mà phá tan kinh mạch phong tỏa, chảy - khắp Mộc Dịch toàn thân.

"A!" Mộc Dịch nhin không được một tiếng thấp giọng hô, toàn thân hần huyết dịch lập tức như hỏa diễm bình thường sôi trào lên, đã liền bởi vì không cách nào hô hấp mà dẫn đến lòng buồn bực, cũng tạm thời cảm giác không thấy.

Hỏa độc tại trong máu ta của hần một lần lại một lần đích lưu chuyển, không được trùng kích kinh mạch của hần, nhưng mà, lệnh Mộc Dịch thật không ngờ đấy, mỗi lưu động một lần, hỏa độc uy thế sẽ giảm thiểu một ít, huyết dịch rồi lại càng thêm sôi trào, tựa hồ hỏa độc sáp nhập vào máu của mình bên trong.

"Không biết mình kinh mạch, có thể hay không tiếp nhận được như vậy trùng kích!" Mộc Dịch lo lắng ngoài, phát hiện mình vẫn như cũ là không có chút nào khí lực.

Bất quá, hỏa độc lưu động cực kỳ nhanh chóng, người ở bên ngoài xem ra chỉ là một hai cái hô hấp công phu, hỏa độc cũng đã tại Mộc Dịch trong cơ thể chảy khắp trọn vẹn chín xung quanh, cuối cùng bình định xuống.

Nhưng mà, Mộc Dịch huyết dịch, rồi lại bởi vậy sôi trào như lửa, khiến hần khó chịu đồng thời, toàn thân bỗng nhiên tràn ngập tinh lực.

Loại cảm giác này, có điểm giống hần luyện hóa Thăng Nguyên Đan tình hình, chỉ bất quá Thăng Nguyên Đan hiệu quả chỉ tiếp tục ngăn ngừa trong nháy mắt, hơn nữa tình huống hiện tại còn muốn mãnh liệt nhiều!

"Ôi!" Mộc Dịch hét lớn một tiếng, tuyệt cảnh muốn sống, đã không cố được rất nhiều hần, đem trong máu tinh lực dùng ra, trong giây lát một cỗ nhiệt khí tràn ra bên ngoài thân, cái kia từng vòng nước dây thừng, lại bị nhiệt khí bốc hơi, mà chính hần tức thì giãy giụa trói buộc, "Nhảy" thoáng

cái từ trên bệ đá nhảy lên, đứng ở Diệp Minh Thiên trước mắt, cùng Diệp Minh Thiên chỉ có mấy xích xa.

Diệp Minh Thiên trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì!

Mới vừa rồi còn nhưng có chính mình đùa bỡn, toàn bộ không có lực phản kháng Mộc Dịch, như thế nào đột nhiên thoáng cái liền tránh thoát nước dây thường trói buộc, hơn nữa quanh thân khí tức, còn cổ quái như vậy đáng sợ!

Không chỉ có là Diệp Minh Thiên, xem cuộc chiến nội môn, đệ tử ngoại môn, không một không kinh ngạc không hiểu.

Mẫn Quân Tử đang định quát bảo ngưng lại trận này hành hạ đánh chính là tỷ thí, phán định Diệp Minh Thiên đắc thắng, nhưng cái này đột nhiên xuất hiện một màn, khiến hắn đến bên miệng nói, không khỏi lại nuốt xuống.

"Vừa rồi cái kia một cổ hơi thở... Chẳng lẽ... Chẳng lẽ là hỏa thuộc tính chân nguyên?" Họ Ngô nội môn sư huynh trong lòng âm thầm nói thầm, hắn rồi lại không dám lên tiếng, lại có một gã đệ tử ngoại môn khai điền ích hải, đã là rất không có khả năng, huống chi dùng ra còn là hỏa thuộc tính pháp lực, mà không phải là Thiện Dục Đường chân truyền Thủy thuộc tính pháp lực.

"Nhất định là nhìn hoa mắt!" Hắn từ ta gây tê nói.

Đã liền không dễ bản thân, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, hắn chỉ cảm thấy, chỗ ngực còn có một cổ "Ác khí" không tiêu tan, không tự chủ được lớn hé miệng, một cổ nóng bức mà tràn đầy khí tức, từ trong miệng hắn phun ra, vừa vặn nhắm ngay vài thước bên ngoài vẻ mặt mê mang kinh ngạc Diệp Minh Thiên trước ngực.

Diệp Minh Thiên trên thân tăng kia hơi mỏng nước hộ giáp, lập tức tan rã không còn một mảnh, sau đó, Diệp Minh Thiên không nói tiếng nào vừa ngã vào trên bệ đá.

"Hiện tại đến phiên ta!" Cái này một cái "Ác khí" phun ra về sau, Mộc Dịch chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái, thuận thế một cước, đem ngã sấp xuống Diệp Minh Thiên một cước đá bay, người kia lật ra lăn lộn mấy vòng, từ nằm sấp lấy biến thành ngửa mặt chỉ lên trời, nhưng vẫn như thế vẫn không nhúc nhích.

Lúc này, tất cả mọi người chứng kiến, Diệp Minh Thiên chỗ ngực quần áo, như bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy qua bình thường, trong nháy mắt biến thành tro tàn, lộ ra một cái động lớn, ngực của hắn chỗ, cũng là một mảnh cháy đen.

"Hắn... Giống như... Đã chết!" Đột nhiên một thanh âm từ dưới đài truyền ra, khiến Mộc Dịch toàn thân run lên.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Gặp Được Đường Sống Trong Cõi Chết

Người nói chuyện, đúng là một mực ở dưới đài xem cuộc chiến Đoạn Hách.

Lúc này Diệp Minh Thiên, vẫn không nhúc nhích, khí tức đều không có, đích đích xác xác giống như là một người chết!

Lời vừa nói ra, lập tức mọi người bạo động đứng lên.

Mẫn Quân Tử cũng lập tức thân hình lóe lên đuổi ở đây, hai ngón duỗi ra, dò xét dò xét Diệp Minh Thiên hơi thở, lại bấm véo bóp người của hắn ở bên trong, cuối cùng hắn sờ lên tâm mạch của hắn.

Mọi người khẩn trương không hiểu, đều có tâm tư, chờ Mẫn Quân Tử phán đoán.

Một lát sau, Mẫn Quân Tử khẽ lắc đầu, thở dài, trầm giọng nói ra: "Thật sự là hắn đã Tâm mạch đoạn tuyệt mà chết!"

Dưới đài nhiều người đệ tử ngoại môn nghe vậy, lại là một hồi bạo động.

Có người kinh ngạc, có người sợ hãi, còn có người âm thầm trầm trồ khen ngợi, cũng có người bắt đầu lo lắng Mộc Dịch.

"Ta giết người!" Mộc Dịch thì thào nói ra, đặt móng ngồi ở trên bệ đá, ánh mắt mờ mịt như mất.

"Ta giết người, ta vậy mà giết người!"

Mộc Dịch không ngừng lặp lại lấy những lời này, trong lúc nhất thời, khó có thể đổi mặt như vậy kịch biến.

Mặc dù trong lòng của hãn thống hận Diệp Minh Thiên, nhưng nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, muốn lấy như vậy phương thức cực đoan, Đoạt Diệp Minh Thiên tính mạng!

Lý Nhược Ngu các loại vài tên nội môn đệ tử, cũng là thần sắc ngưng trọng, phát sinh như vậy bất hạnh, chỉ sợ bọn họ với tư cách kẻ chủ trì, tại sư phụ trước mặt cũng không tốt nói rõ.

Lý Nhược Ngu còn nhiều nhìn thoáng qua Mộc Dịch, nhíu mày, hình như có vẻ lo lắng.

Mẫn Quân Tử khoát tay chặn lại, ý bảo mọi người yên tĩnh, sau đó hãn thần tình nghiêm nghị cao giọng nói ra: "Tỷ thí lần này, phát hiện bốn đường đệ tử ngoại môn nhân tài đông đúc, thậm chí có hai người đều khai điền ích hải, có thể sử dụng sử dụng pháp thuật, vốn là một kiện đại hảo sự."

"Nhưng mà, bốn đường tuyển chọn đệ tử, đầu nặng nhân phẩm, tiếp theo mới là tư chất thực lực. Quy củ một khi định ra, nhất định phải tôn trọng! Mộc Dịch, người có thể thi triển ra hỏa thuộc tính pháp lực, việc này cần hướng sư phụ nói rõ, sư huynh ta cũng không quyền hỏi đến. Nhưng mà, người đang ở đây trong tỉ thí giết người, không chỉ có khiến bốn đường đau nhức mất một vị lương tài, càng là phá hư bốn đường quy tắc tỷ thí, phải đã bị nghiêm trị!"

"Thế nhưng là, đây là Mộc sư huynh bị buộc bất đắc dĩ, trong lúc vô tình mới cất ra khuyết điểm!" Triệu Lượng nhìn không được nói ra. Mặc dù là muốn ngỗ nghịch đại sư huynh ý tứ, hãn cũng muốn hết sức bảo vệ huynh đệ của mình.

Đổi lại là hãn, Mộc Dịch khẳng định cũng phải làm như vậy.

"Căn cứ quy củ, mặc dù là vô tâm chi qua, cũng phải bị phạt!" Mẫn Quân Tử lớn tiếng nói.

"Mộc Dịch, người cũng biết sai ?" Mẫn Quân Tử thấy Mộc Dịch vẫn ngơ ngác sững sờ, lại hét lớn một tiếng.

Một tiếng này, tựa hồ thăm vận chân nguyên pháp lực, có cái gì đặc thù môn đạo, khiến Mộc Dịch cùng chung quanh đệ tử ngoại môn chỉ cảm thấy trong lòng chấn động.

Mộc Dịch lập tức bình tĩnh lại, hắt thở dài một tiếng, cúi người hành lễ nhận sai nói: "Sư đệ biết sai, tùy ý trừng phạt!"

Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu, trang nghiêm tuyên bố: "Mộc Dịch, Mẫn mỗ lấy bốn đường quản sự thân phận, chiếu theo quy củ hủy bỏ người tiến vào nội môn tu luyện tư cách, vả lại phải tại tạp dịch nhà bị phạt mười năm, người có tiếp không thụ ?"

"Phạt nặng như vậy, chẳng lẽ không phải hủy bỏ tư cách là được rồi sao ?" Triệu Lượng lắc đầu, hắt biết rõ lời của mình trắng bệch vô lực, căn bản không dùng được, nhưng rồi lại không thể không nói.

"Đúng, Mộc Dịch tiếp bị trừng phạt!" Mộc Dịch trong lòng mát lạnh, âm đạm nói ra.

Những lời này nói ra về sau, Mộc Dịch đã ý thức được, rất có thể bản thân tuổi già, sẽ cùng Lữ Lão Yên giống nhau, tại tạp dịch nhà yên lặng vô danh vượt qua.

Tu luyện, thành Tiên, cũng đã cách mình đi xa, tựa như vừa mới đã làm một giấc mộng.

Mẫn Quân Tử còn nói thêm: "Về phần cuộc tỷ thí này, bởi vì người thắng trái pháp luật quy tắc, tỷ thí kết quả đem giúp cho hủy bỏ, tiến vào

nội môn tu hành tư cách, sẽ để lại cho tiếp theo tỷ thí đi!"

Bởi như vậy, không chỉ có hãn Mộc Dịch, Triệu Lượng cùng Hứa Điền, cũng đã mất đi tiến vào nội môn tu luyện cơ hội.

Mộc Dịch cúi đầu, yên lặng đi xuống đài, hướng Triệu Lượng nói ra: "Thực xin lỗi Triệu sư đệ, ta làm liên lụy tới người!"

Triệu Lượng lắc đầu, không cam lòng nói: "Mộc sư huynh, người vì cái gì không giải thích một cái, người cũng không phải có chủ tâm đấy! Vừa rồi nếu như người không phản kháng, rất có thể cũng bị Diệp Minh Thiên giết chết!"

"Không có tác dụng đâu, sai lầm lớn đã gây thành, ta hôm nay chỉ là hung thủ giết người, nên bị người phỉ nhổ!" Mộc Dịch thì thào nói ra, trong lòng của hãn vẫn đang không tiếp thụ được bản thân giết người sự thật.

Từ nhỏ ở làng chài lớn lên, Mộc Dịch có thể tiếp xúc đấy, đều là đơn giản một chút thuần phác hương dã thôn dân, "Giết người" đã là hãn nghe qua đáng sợ nhất, nghiêm khắc nhất tội danh, hãn như thế nào cũng không nghĩ ra, một ngày kia, cái này tội danh liền rơi vào trên đầu của hãn.

"Ta mới mặc kệ nhiều như vậy, người không phải là cái gì hung thủ giết người, người là Mộc sư huynh, ta tốt nhất sư huynh!" Triệu Lượng ghen ngào nói ra, "Không đi nội môn còn chưa tính, ta tình nguyện đi theo người tạp dịch nhà, tiếp tục làm sư huynh đệ!"

Mộc Dịch cảm kích nhìn về phía Triệu Lượng, nói ra: "Ta đã giết người, người cũng không chê sao?"

"Đương nhiên sẽ không! Diệp Minh Thiên loại người này, giết còn chưa tính, chớ để ở trong lòng!" Triệu Lượng một chút không quan tâm nói.

Mộc Dịch ngẩng đầu nhìn hướng chung quanh, hăn phát hiện, những thứ này đệ tử ngoại môn hướng bản thân tìm đến đến trong ánh mắt, bao gồm trước người Đồng sư huynh ở bên trong, hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút kinh ngạc, trong lúc mơ hồ còn có một chút khủng hoảng, ít nhất cũng là "Đứng xa mà trông" .

"Triệu sư đệ là đang an ủi ta, ta đã thành giết người người xấu, người người đều sợ hãi ta, chịu không nổi ta, phụ thân đã biết, nhất định sẽ cực kỳ thất vọng!" Mộc Dịch trong lòng, lạnh như băng cực kỳ, trong nháy mắt cảm giác mình cái gì cũng sai.

"Mộc sư đệ chậm đã!" Ngay tại Mẫn Quân Tử lớn tiếng tuyên bố hủy bỏ Mộc Dịch đám người tư cách về sau, có một gã nội môn đệ tử bỗng nhiên đứng lên đài, lớn tiếng quát dừng lại đang muốn lặng yên rời đi Mộc Dịch.

Người này đúng là Lý Nhược Ngu.

"Vâng!" Mộc Dịch cúi đầu xoay người lại, cũng không dám ngẩng đầu nhìn Lý Nhược Ngu sắc mặt, hăn muốn, đối phương hơn phân nửa cũng cùng đại sư huynh Mẫn Quân Tử giống nhau, khuôn mặt nghiêm nghị cùng ngưng trọng.

Bất quá, khiến hăn thật không ngờ chính là, Lý Nhược Ngu ngữ khí lộ ra có chút nhẹ nhõm, hăn thân nhiên nói: "Mộc sư đệ, người như thế nào đã quên, trong tay người có một vật, có thể cho người cùng Triệu sư đệ đám người, tiến vào nội môn tu luyện!"

Mộc Dịch sững sờ, ngẩng đầu nhìn Lý Nhược Ngu, vẻ mặt mờ mịt.

"Miễn phạt lệnh bài a!" Lý Nhược Ngu nhin không được nói thẳng phá.

"A! Đúng rồi!" Mộc Dịch lúc này mới chợt hiểu, thật sự là hăn có một quả miễn phạt lệnh bài nơi tay, đúng là lúc trước Lý Nhược Ngu tự mình

giao cho hăn đấy, là Tiểu sư tử cảm kích hăn mạo hiểm cứu giúp chi ân, cố ý đưa tặng bảo vật.

"Miễn phạt lệnh bài, đây là có chuyện gì ? Mộc sư đệ, người thật sự có miễn phạt lệnh bài ? Giao ra đây khiến Mẫn mỗ nhìn xem." Mẫn Quân Tử sững sờ, hướng Mộc Dịch nói ra.

"Vâng!" Mộc Dịch trong ngực một hồi lục lọi, sau đó lấy ra một khối bất quá tấc hơn lớn nhỏ lệnh bài màu vàng , trên lệnh bài, hoàn toàn chính xác có khắc một cái "Miễn" chữ.

Bởi vì là Tiểu sư tử đem tặng vật, cái này tấm lệnh bài, Mộc Dịch một mực thiếp thân để đó, chưa bao giờ nghĩ tới sử dụng, nếu không phải Lý Nhược Ngu nhắc nhở, hăn căn bản đã quên việc này.

Mộc Dịch đem lệnh bài giao cho Mẫn Quân Tử, người kia đem lệnh bài cầm trong tay, nhiều lần dò xét, sau đó nhẹ gật đầu, trên mặt vẻ kinh nghi nói: "Đây thật là bốn môn miễn phạt lệnh bài, Mẫn mỗ gặp một lần. Mộc sư đệ, người là như thế nào đạt được lệnh bài kia hay sao?"

Mộc Dịch chưa tới kịp trả lời, Lý Nhược Ngu liền mỉm cười thay hăn nói ra: "Ha ha, đại sư huynh lúc trước bái kiến miễn phạt lệnh bài, hơn phân nửa chính là chỗ này một khối! Hơn một năm trước, có một gã đệ tử ngoại môn trợ Tiểu sư muội tu kiến đình đá, về sau lại mạo hiểm cứu giúp trúng độc Tiểu sư muội, lập nhiều công lao. Tiểu sư muội vì đáp tạ cứu giúp chi ân, cố ý theo sư phụ cái kia lấy được miễn phạt lệnh bài, chuyển tặng cho người này đệ tử ngoại môn."

"Thì ra là thế!" Mẫn Quân Tử lập tức minh bạch, Tiểu Mộng Đào tu kiến đình đá cùng trúng độc sự tình, hăn nguyên bản cũng biết không ít. Hăn nhẹ gật đầu, lộ ra một tia thiện ý, hướng Mộc Dịch mỉm cười nói: "Lúc trước cứu giúp Tiểu sư muội chính là cái kia đệ tử ngoại môn, nguyên lai chính là người Mộc Dịch."

Mẫn Quân Tử thấy mọi người còn có vẻ nghi hoặc, đều nghị luận, liền ho nhẹ một tiếng, cao giọng nói ra: "Chư vị sư đệ, dựa theo quy củ, Mộc Dịch chịu lấy khắp nơi phạt, mất đi tư cách. Bất quá, Mộc Dịch có bốn môn miễn phạt lệnh bài. Miễn phạt lệnh bài là bốn môn thập phần trân quý một loại ban thưởng, chỉ cần không phải phạm vào bốn môn điều luật trong tử tội, đều có thể đặc xá."

Mẫn Quân Tử nói đến chỗ này, đem lệnh bài lại trả lại cho Mộc Dịch, hướng hần nói ra: "Mộc sư đệ, người là hay không muốn sử dụng miễn phạt lệnh bài ? Miễn phạt lệnh bài chỉ có thể sử dụng một lần, một khi sử dụng, Mẫn mỗ sẽ phải đem thu hồi, trả cho sư phụ!"

"Đó là hay không sử dụng này cái miễn phạt lệnh bài về sau, Triệu sư đệ các loại cũng có thể đạt được tiến vào nội môn tu hành tư cách ?" Mộc Dịch lúc này thanh tĩnh rất nhiều, trong đầu linh cơ khẽ động mà hỏi.

Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu: "Đúng vậy, sử dụng này cái lệnh bài về sau, người ngộ sát người sự tình là được không hề bị phạt, cuộc tỷ thí này sẽ phán định người phương hướng thắng được, người chỗ cái này chỉ đội ngũ, liền có thể đạt được tiến vào nội môn tu luyện tư cách."

"Thật tốt quá, Mộc sư huynh, người còn muốn cái gì, nhanh sử dụng lệnh bài a!" Triệu Lượng đại hỉ nói, hần liền nằm mộng cũng muốn không đến, việc này rõ ràng còn có chuyển cơ!

Mộc Dịch cầm giữ có cái gì miễn phạt lệnh bài sự tình, Triệu Lượng lúc trước hoàn toàn không biết, nhưng là lơ đãng.

"Hử, ta đây liền khiến cho dùng lệnh bài đi!" Mộc Dịch lần nữa đem lệnh bài màu vàng hai tay hiện lên cho Mẫn Quân Tử.

Mẫn Quân Tử tiếp nhận lệnh bài, thận trọng thu nhập trong tay áo, lại cao giọng nói ra: "Đã như vậy, Mộc sư đệ miễn phạt lệnh bài có hiệu lực, miễn đi trách phạt. Mẫn mỗ lấy bốn đường quản sự thân phận tuyên bố,

Mộc Dịch, Triệu Lượng, Hứa Điền một tổ, tại đệ tử ngoại môn trong tỉ thí thăng được, ngay hôm đó lên có thể vào nội môn tu luyện, chính thức trở thành bốn đường nội môn đệ tử!"

"Là thật sao!" Triệu Lượng giãy giụa lấy đứng dậy, hầu như quên mất bản thân vết thương đau đớn, hân cùng với Mộc Dịch hai người hai tay nắm chặt, hết sức kích động.

Mẫn Quân Tử ngữ khí biến đổi, chủ đề chuyển một cái nói: "Bất quá, Mộc sư đệ người mặc dù có miễn phạt lệnh bài nơi tay, có thể miễn đi trách phạt. Nhưng người đang ở đây trong tỉ thí ngộ sát bốn đường vô cùng có tiềm lực đệ tử Diệp Minh Thiên, ảnh hưởng ác liệt, bản quản sự thêm vào phạt người tiến vào tạp dịch nhà khổ tu ba tháng, lấy cảnh báo báo! Nếu như người không phục, nhưng hướng sư phụ đưa ra dị nghị, tùy lão nhân gia người định đoạt."

"Không cần, Mộc Dịch tâm phục khẩu phục, cam nguyện bị phạt!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng nói ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Lữ Thúc Dạy Bảo

Đối với Mộc Dịch mà nói, miễn phạt lệnh bài tuy có thể cho hắn giữ lại tiến vào nội môn tư cách, rồi lại tẩy không thoát được hắn giết người sự thật, cái loại này tiềm ẩn tội ác cảm giác, một mực làm phức tạp tại Mộc Dịch trong lòng, nếu như đã bị một ít trừng phạt, ngược lại sẽ rất tốt thụ một ít.

Hơn nữa, đi tập dịch nhà ba tháng, đối những người khác mà nói có lẽ là thập phần khó chịu, đối với đã tại tập dịch nhà đạo qua hơn một năm Mộc Dịch mà nói, căn bản không coi là cái gì.

Sau đó, Mẫn Quân Tử đám người chuẩn bị mang theo Triệu Lượng cùng Hứa Điền trực tiếp phản hồi nội môn, mà Mộc Dịch rồi lại muốn một mình đi hướng tập dịch nhà bị phạt.

Đứng ở phòng ngủ trong lo lắng người nhà, không khuôn mặt thấy Mộc Dịch, Triệu Lượng Hứa Điền, được biết bản thân cùng một chỗ đạt được tiến vào nội môn tư cách lúc, tâm tình hết sức phức tạp.

Mà khi hắn biết được Diệp Minh Thiên tại trong tử thí bị Mộc Dịch trước mặt mọi người giết chết lúc, càng kinh hãi hơn một trận.

Một phương diện, hắn đối Diệp Minh Thiên hận thấu xương, tuyệt không vì Diệp Minh Thiên tiếc hận, biết được cái chết của hắn tin tức, ngược lại hận không thể vỗ tay bảo hay; một phương diện khác, hắn rồi lại càng thêm lo lắng người nhà của mình, vạn nhất Diệp gia biết rõ tin tức về sau, giận lây sang hắn, vò đã mở lại súng giết hại Hứa gia người nhà, vậy thập phần không ổn.

Hắn có thể làm đấy, cũng đã làm, thậm chí không tiếc bán rẻ hai vị sư huynh đệ tín nhiệm cùng nghĩa khí, còn dư lại, cũng chỉ có thể âm thầm vì người nhà cầu phúc.

Trừ phi, hắn có khả năng mở Bình Hải tông, về nhà một chuyến.

Hứa Điền suy đi nghĩ lại, cuối cùng hướng đại sư huynh Mẫn Quân Tử biểu đạt bản thân nhớ nhà tình cảnh, hắn khác có thể phóng vút bỏ tu hành, cũng phải về nhà bảo hộ người nhà bình an.

Mẫn Quân Tử một cái cự tuyệt Hứa Điền thỉnh cầu, Bình Hải tông đối với đệ tử đích hướng đi quản lý thập phần nghiêm khắc, trong vòng mười năm, trừ phi có đường chủ đặc biệt ban thưởng hoặc mặt khác an bài, nếu không những đệ tử này ở đâu cũng không có thể đi.

Tự tiện ly khai tông môn trốn đi đấy, sẽ bị Bình Hải tông coi là phản nghịch, mặc dù liền đi tới chân trời góc biển, cũng phải đuổi giết năm chắc!

Bất quá, Mẫn Quân Tử đối với Hứa Điền hiếu tâm cũng tỏ vẻ lý giải, hắn đáp ứng Hứa Điền, tận lực vì chúng đệ tử an bài một lần thông truyền thư nhà cơ hội, mượn nhờ thư nhà, lẫn nhau báo bình an.

"Mộc sư huynh, ta ở bên trong cửa chờ ngươi!" Triệu Lượng theo Mẫn Quân Tử đám người rời đi lúc, quay người hướng Mộc Dịch dùng sức phất tay.

Hai canh giờ về sau, Mộc Dịch đeo túi xách phục, đi tới quen thuộc tạp dịch nhà.

Nơi đây còn là cái kia bức quang cảnh, đồng ruộng, thôn xá, vất vả làm việc tay chân khi làm việc cực nhọc, hoàn toàn không có đại tông môn khí khái dấu vết.

Mộc Dịch an vị tại trong hành lang, cùng đợi Lữ Lão Yên trở về.

Hoàng hôn lúc, Lữ Lão Yên quả nhiên giơ lên một cây thuốc phiện thương chậm rì rì quay về ở đây, hăn đột nhiên nhìn thấy Mộc Dịch một áo liền quần, hơi sững sờ.

"Lại bị phạt rồi hả?" Lữ Lão Yên lắc đầu, buông xuống trong tay tẩu hút thuốc.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thập phần hổ thẹn.

"Lần này phạt bao lâu ?" Lữ Lão Yên nhàn nhạt mà hỏi.

"Ba tháng." Mộc Dịch trung thực nói.

"Không tính là quá lâu, nháy mắt đã trôi qua rồi!" Lữ Lão Yên lại xoạch hai phần thuốc lá rời, nói ra: "Vậy người tiếp tục đốn củi đi, gần nhất không biết tại sao, luyện khí nhà cần tinh hoa than đen số lượng đề cao rất nhiều, thêm bạn một cái đốn củi người, cũng chê ít."

"Đúng, Lữ thúc." Mộc Dịch đáp ứng nói.

Lữ Lão Yên thấy Mộc Dịch giống như có tâm sự, nhin không được hỏi: "Người vì cái gì bị phạt, lần này lại đã làm sai điều gì ? Giống như người thành thật như vậy hài tử, có lẽ không đến mức quá mức bất hảo, có phải hay không quá vọng động rồi, đặc tội người nào ?"

"Liền Lữ thúc cũng nhìn ra ta quá xúc động!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hăn thở dài, đem bản thân trong lúc vô tình tại trong tử thí giết chết Diệp Minh Thiên sự tình chậm rãi nói ra.

"Lữ thúc, ta vậy mà giết người, ta phải không thật là hỏng ?" Mộc Dịch hỏi.

"Nguyên lai người rầu rĩ không vui, chính là vì việc này ?" Lữ Lão Yên xoạch hai phần, dùng một loại chẳng hề để ý ngữ khí nói ra: "Ta lúc đã xảy

ra chuyện gì đâu rồi, chính là như vậy chuyện quan trọng a!"

Mộc Dịch trong lòng buồn bực: "Giết người bực này đại sự, như thế nào tại Lữ thúc trong miệng, vậy mà dường như hạt vừng lớn việc nhỏ giống như không có ý nghĩa?"

Lữ Lão Yên hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt khinh thường nói: "Giết người liền ngạc nhiên đấy! Người cái kia đại sự huynh cũng quá chuyện bé xé ra to rồi, người đều dùng tha tội lệnh bài, còn nhất định phải thêm vào phạt người. Nếu như đều là như thế này, ta Bình Hải tông nội môn một đám tiên sư, chỉ sợ mỗi ngày đều muốn tới đây tạp dịch nhà suy nghĩ qua bị phạt!"

"Cái này, lời này là có ý gì?" Mộc Dịch sững sờ, hoàn toàn không hiểu Lữ Lão Yên đang nói cái gì, "Chẳng lẽ Lữ thúc là nói, nội môn sư huynh các tiền bối, thường xuyên giết người sao?"

"Thường xuyên ngược lại không thể nói, nhưng nội môn huyền sĩ, phạm là có chút lai lịch đấy, ai mà không đầy tay máu tanh! Chắc hẳn cái kia Đại sư huynh của người bản thân, cũng chém giết qua không ít sinh linh." Lữ Lão Yên không cần nghĩ ngợi nói, dường như đang nói một kiện lại bình thường bất quá việc vặt.

Nhưng ở Mộc Dịch nghe tới, rồi lại như là bên tai nổ tung sấm sét, hẳn vẻ mặt tràn đầy đều là vẻ khiếp sợ, thì thào nói ra: "Đều là như thế này sao, điều này sao có thể?"

"Như thế nào không có khả năng, nội môn đẳng cấp cao đệ tử, suốt cả ngày đem trăm yêu trừ ma treo ở bên miệng, không sát sinh, thì như thế nào trăm yêu trừ ma!" Lữ Lão Yên vẻ mặt khinh thường nói.

"Đây chính là yêu ma, không đồng dạng như vậy!" Mộc Dịch lắc đầu.

"Như thế nào không giống nhau!" Lữ Lão Yên thẳng lắc đầu nói: "Sinh mệnh chính là trời ban, không có cao điểm giá cả thế nào phân chia. Người

có thể tự do chém giết heo dê súc vật mà không rất nhiều giết người, là vì tự nhận là Nhân loại cao hơn mặt khác sinh linh chờ một chút. Nhưng mà tại yêu trong mắt, chưa hẳn không phải là Yêu tộc cao hơn, Nhân loại ở lần. Nếu như nói chúng sinh ngang hàng, giết yêu cùng giết người, có cái gì khác nhau chứ ? Thế gian này có ít người, tâm tư tà ác, chỉ sợ so với yêu đáng sợ hơn!"

Mộc Dịch im lặng không nói, nhưng vẫn khẽ lắc đầu, "Chúng sinh ngang hàng, giết yêu cùng giết người, không có gì khác nhau", Lữ Lão Yên những lời này, Mộc Dịch tuy rằng không biết nên như thế nào phản bác, cũng không dám gật bừa.

Lữ Lão Yên còn nói: "Coi như là tại trong lòng người, thành kiến cố chấp, cho rằng người, yêu có khác, không thể tru sát đồng loại. Nhưng mà lại là chuyện gì xảy ra ? Cái kia chút ít ma, kỳ thật cũng là người, chỉ bất quá tu luyện công pháp cùng bọn ta huyền môn pháp thuật khác lạ. Chúng ta huyền môn lấy chính phái tự cho mình là, mấy chục năm trước một trận chính ma đại chiến, bốn tông đệ tử giết chết ma đầu vô số, lập nhiều uy danh hiển hách, bọn hắn giết đấy, lúc đó chẳng phải người sao!"

Đoạn chuyện xưa này, Mộc Dịch đã từng nghe qua một ít truyền thuyết, chỉ là hắn nghe được phiên bản, cùng Lữ Lão Yên trong miệng theo như lời có chút xuất nhập, hắn nhìn không được phản bác: "Thế nhưng là, ta nghe nói cái kia chút ít ma đầu tu luyện tà thuật, đánh mất tâm tính, trở thành đáng sợ ma đầu, đã không thể coi như là người!"

Lữ Lão Yên cười lạnh một tiếng, cổ hết sức lắc đầu, thở dài: "Thế gian này có ít người, vì để cho bản thân giết chóc trở nên đối trắng trợn, hợp tình hợp lý, liền đem địch nhân miêu tả thành đáng sợ nhất, không...nhất rằng bộ dáng, cuối cùng ai đúng ai sai, chân tướng như thế nào, chỉ sợ khó có thể truy cứu."

"Ghi chép những thứ này chuyện xưa đây, đều là người thắng; thất bại một phương, cũng sẽ bị soạn nhạc thành tàn bạo đáng sợ, phát rồ; nếu như lúc trước thất bại là chúng ta huyền môn nhất mạch, sợ là chúng ta những thứ này huyền môn đệ tử, cũng muốn bị nói thành là ác ma."

Mộc Dịch ngơ ngác sững sờ ở chỗ cũ, càng nghe càng là hồ đồ, đều muốn phản bác, rồi lại không thể nào mở miệng, một trương khuôn mặt nhỏ nhắn, chợt đỏ bừng.

"Được rồi!" Lữ Lão Yên khoát tay chặn lại nói: "Người cũng là vô tâm chi qua, cái kia Diệp Minh Thiên cũng có Đoạt chết chỗ, chuyện này hãy để cho nó qua đi!"

"Bất quá, người phải nhớ kỹ, tiến nhập nội môn, chính là tiến nhập tu tiên thế giới. Thế giới kia, chỉ biết so với thế tục giới càng thêm đáng sợ, càng thêm hung tàn; đối mặt địch nhân của người, bất kể là người, là yêu; là chính, là ma, người cũng không thể có một tia nhân từ nương tay. Nếu như người động lòng trắc ẩn, không dám vọng động sát niệm, chết như vậy đi liền đem là người, mà không phải địch nhân của người!"

"Nếu như người làm không được, liền sớm làm rời xa tu tiên giới, có lẽ còn có thể tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi!"

Lữ Lão Yên nghiêm mặt nói xong mấy câu nói đó, liền không để ý tới nữa vẫn ngăn người Mộc Dịch, phối hợp khiêng tẩu hút thuốc, đã đi ra căn phòng này.

Hắn vừa đi, còn một bên nói lẩm bẩm nói thầm lấy, Mộc Dịch Nhĩ mạch tu luyện không tầm thường, đã nghe được không ít.

"Hắc, ở nông thôn hài tử, lần thứ nhất giết người sao, khó tránh khỏi có chút hoảng hốt khó có thể bình an, khiến hắn tại nội môn ngây ngốc mười năm, trở thành một có lai lịch huyền sĩ, chỉ sợ tự trở nên giết người không chớp mắt rồi!"

"Ta thật sự sẽ biến thành như vậy ?" Mộc Dịch thầm suy nghĩ đến, hẳn tưởng tượng thấy bản thân trở thành bạo ngược khát máu cuồng đồ, lung tung giết chóc bộ dạng, nhìn không được một hồi ác hàn.

"Nếu thật là như vậy, ta chỉ sợ cũng không khuôn mặt đi gặp phụ thân rồi." Mộc Dịch lắc đầu, quả quyết buông tha cho loại này ý niệm trong đầu.

Tuy rằng Lữ Lão Yên lời nói cao thâm mịt mịt, Mộc Dịch cũng không có nghe hiểu bao nhiêu, lại không dám hoàn toàn đồng ý, nhưng trải qua Lữ Lão Yên phen này răn dạy, trong lòng của hắn bao phục, tựa hồ thực buông xuống một ít, không hề như vậy trầm trọng.

Dứt khoát, hắn cứ dựa theo Lữ Lão Yên nói như vậy, tạm thời đem chuyện này tình đều ném ở một bên, dùng trầm trọng việc tổn thể lực, dẫn dắt rời đi chú ý của mình lực lượng.

Làm như vậy, thật sự có nhất định hiệu quả! Thời gian dần trôi qua, rầu rĩ không vui, đầy cõi lòng tâm sự Mộc Dịch, lại lần nữa biến trở về này cái thuần phác yên vui ngư dân thiếu niên.

"Đại sư huynh muốn phạt ta tại tạp dịch nhà gốc ba tháng, có lẽ cũng là vì ta được rồi!" Mộc Dịch thậm chí nghĩ như vậy đến.

...

Diệp Minh Thiên chết thảm tin tức, rất nhanh liền thông qua cái nào đó ngoại môn chấp sự, truyền vào Diệp gia.

Diệp gia cao thấp khiếp sợ, Diệp Minh Thiên nhưng là bọn hắn thật vất vả tài bồi ra đệ tử, ký thác vô hạn hy vọng.

Diệp gia mặc dù đang thế tục giới tiền tài quyền thế không nhỏ, nhưng bọn hắn biết rõ, Thiên Đảo quốc chính thức vận mệnh, vẫn còn nắm giữ ở cái kia chút ít bất thế ra Tiên gia nhân vật trong tay, Diệp gia nếu muốn

mưu cầu đổi huy hoàng phát triển, nhất định phải cùng tu tiên giới oản tù tì liên.

Diệp Minh Thiên xuất hiện, nguyên bản đúng là một cái cơ hội tốt.

Đáng tiếc, cơ hội như vậy, lại đột nhiên chết non!

Diệp gia nâng nhà tức giận, nhất là Diệp gia nữ chủ nhân, Diệp Minh Thiên mẹ ruột, không tiếc điều động đại lượng tiền tài, tầng tầng chuẩn bị, nhất định phải đưa hung thủ cùng tử địa.

Tiền nhưng thông Thần, tuy rằng thế tục tiền tài, tu tiên giới người không để vào mắt, nhưng Tu tiên giả bên người, cũng ít nhiều tổng có một chút có thể vừa ý những số tiền này tiền tài thế tục người trong.

Bình Hải tông Huyền Phong Đường đường chủ thứ sáu phòng tiểu thiếp, thiên sinh lệ chất, tuy rằng nàng không phải là Tu tiên giả, xuất thân cũng thập phần bình thường, rồi lại có phần được phu quân sủng ái.

Càng trọng yếu chính là, cái này tiểu thiếp cùng Diệp gia có thể nhắc lên một chút thân duyên quan hệ.

Sau cùng quan trọng nhất là, cái này tiểu thiếp, có thể vừa ý Diệp gia cung cấp tiền tài.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Gặp Lại Cố Nhân

Tiên Thần Dịch quyển thứ nhất huyền môn phong vân tập 1 - đệ tử ngoại môn Chương 33:. Gặp lại cố nhân

Một tháng về sau, Huyền Phong Đường đường chủ Vương Không Linh kêu đến đệ tử của mình Vương Nhược Phong, hướng hắn bố trí một cái đặc thù nhiệm vụ.

Vương Không Linh trước đối đệ tử khen một phen, hắn nói ra: "Nhược Phong, tư chất của ngươi không tệ, tu luyện cũng có chút chăm chỉ, tiến triển thật tốt, vì sư hết sức hài lòng. Ngươi tuy rằng không phải là Vương gia ta dòng chính huyết mạch, vì sư nhưng lại chưa bao giờ đem ngươi trở thành làm ngoại nhân, đối với ngươi cùng đối đãi mặt khác Vương gia đệ tử, không cũng không khác biệt gì!"

"Đúng, sư phụ đối đệ tử tài bồi chi ân, đệ tử khắc trong tâm khảm, vĩnh viễn không dám quên!" Vương Nhược Phong, cái này chỉ có mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên một mực cung kính đáp.

Vương Không Linh nhẹ gật đầu: "Ngươi có thể nói như vậy, cũng không uổng công vì sư một phen khổ tâm. Vì sư đối với ngươi kỳ vọng rất cao, ngươi cũng đừng làm cho vì sư thất vọng."

"Đúng, đệ tử nhất định cần tu khổ luyện, tuyệt không dám lười biếng!" Vương Nhược Phong nhu thuận đáp.

"Ngươi chăm chỉ, thiên phú của ngươi, vì sư đều không lo lắng. Bất quá, tâm tính của ngươi, rồi lại chưa trải qua rèn luyện! Vì sư thường nói, tu tiên giới không phải là vùng đất hiền lành, không phải là nhất phái ca múa

mừng cảnh thái bình thế giới cực lạc, hoàn toàn trái lại, tu tiên giới người lừa ta gạt, hung tàn thô bạo trình độ, hơn xa qua người khi còn bé chung đụng thế tục giới. Vì sợ lo lắng, tâm tính của người, cũng không thích hợp tu tiên giới!" Nói ra nơi này, Vương Không Linh ngữ khí lộ ra thập phần trầm trọng, khiến một bên Vương Nhược Phong, trong lòng âm thầm khẩn trương lên.

"Dưới mắt có một đặc thù nhiệm vụ!" Vương Không Linh bỗng nhiên thanh âm một thấp nói, "Đối với người mà nói, đây chính là một cái rèn luyện tâm tính cơ hội thật tốt. Vì sợ hy vọng người có thể thích đáng chấp hành."

"Sư phụ cứ việc phân phó, đệ tử nhất định đem hết toàn lực." Vương Nhược Phong khom người đáp.

"Bốn tông có một đệ tử ngoại môn, cùng người Lục sư mẫu nhà mẹ đẻ tựa hồ có chút đụng chạm. Người liền đi ngoại môn đi một chuyến, lặng lẽ đem người này bỏ!" Vương Không Linh thản nhiên nói, dường như đang nói một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ, "Lấy bản lãnh của người đối phó một gã đệ tử ngoại môn, tự nhiên dễ như trở bàn tay, chỉ cần người không lo nhiều người giết chết, người nào cũng sẽ không làm một tên đệ tử ngoại môn tìm làm phiền người. Liền thật sự bị tra ra chứng cứ, theo như tông môn quy củ, nội môn đệ tử cố ý tổn thương mặt khác nội môn đệ tử, chính là là tử tội; nhưng nội môn đệ tử tổn thương đệ tử ngoại môn, bất quá là hơi thêm trừng phạt, cũng không phải tử tội, vì sư cũng sẽ âm thầm bảo vệ người, không cho người lâm vào phiền toái."

"Sư phụ là để cho đệ tử thần không biết quỷ không hay giết người này?" Vương Nhược Phong sửng sờ nói.

"Không tệ!" Vương Không Linh cũng không phủ nhận, hắn hai mắt lạnh lùng nhìn xem Vương Nhược Phong, nói ra: "Giết một cái đệ tử ngoại môn, không khó lắm đi?"

Vương Nhược Phong do dự một lát, hẳn biết rõ nếu không phải dám tiếp được nhiệm vụ này, từ nay về sau tự cũng không lại đã bị sư phụ coi trọng.

"Đúng, đệ tử có thể làm được." Vương Nhược Phong không do dự quá lâu, "Không biết người này tên gọi là gì, ở đâu một phần nhà ?"

Vương Không Linh thấy đệ tử miệng đầy đáp ứng, tán dương liên tục gật đầu nói: "Người họ gọi là Mộc Dịch, hiện tại giống như tại tạp dịch nhà bị phạt, vì vậy lại càng dễ làm việc."

"Mộc Dịch ?" Vương Nhược Phong yên lặng nhẹ gật đầu, không hề nói.

"Mặc dù chỉ là đối phó một cái đệ tử ngoại môn, hay là muốn cẩn thận làm việc, tốt nhất không muốn lưu lại chứng cứ." Vương Không Linh lại "Ân cần" nhắc nhở.

"Đúng, đa tạ sư phụ quan tâm." Vương Nhược Phong khom người cúi đầu, tại sư phụ ý bảo xuống, rời khỏi nơi này.

...

Mộc Dịch đi vào tạp dịch nhà đã nửa tháng rồi, tiếp qua thời gian lâu như vậy, là hẳn có thể trở lại nội môn, chính thức trở thành một tên nội môn đệ tử!

Ước mơ lấy có thể ở bên trong cửa tu tập đến đủ loại pháp thuật, Mộc Dịch tâm tình, theo thời gian ngày từng ngày tới gần, trở nên hưng phấn lên.

Tuy rằng hẳn tại trong tỉ thí cũng tế ra cái gọi là hỏa thuộc tính pháp lực, nhưng Mộc Dịch rồi lại cho rằng, đây chẳng qua là đè ép không tiêu tan hỏa độc, trong lúc vô tình chẳng biết tại sao liền chạy ra khỏi bên ngoài cơ thể, còn đem phòng bị chưa đủ Diệp Minh Thiên tại chỗ giết chết.

Cái kia chút ít hỏa độc, không cách nào khống chế, đó cũng không phải là cái gọi là pháp thuật!

Hơn nữa từ ngày đó đánh một trận xong, kinh mạch thụ hỏa độc trùng kích, mới đầu trường đau hết sức lợi hại, trường cảm nhận sâu sắc cảm giác sau đó, kinh mạch cũng rõ lộ ra cùng lúc trước khác nhau rất lớn. Vì vậy cái này trong vòng hơn một tháng, Mộc Dịch cũng không dám tiếp tục tu luyện.

Dứt khoát, Mộc Dịch ý định sẽ chờ đến tiến vào nội môn gặp mặt sư phụ về sau, một lần nữa bắt đầu tu luyện.

Một ngày này, Mộc Dịch vừa mới kết thúc buổi sáng đốn củi công tác, về tới tạp dịch nhà, nhưng không ngờ có người chính ở chỗ này đợi chờ mình.

"Thiết Đản!" Mộc Dịch ngơ ngác sững sờ, tuy rằng ba năm không thấy, đối phương cũng giống như mình dài lớn hơn rất nhiều, nhưng cơ bản hình dáng vẫn còn, hẳn còn là liếc liền nhận ra đối phương.

"Mộc Đầu!" Đối phương vừa cười vừa nói, "Quả nhiên là người!"

"Cái gì gọi là quả nhiên là ta, người không phải là chuyên tới tìm ta sao ? Thiết Đản, người tin tức ngược lại là linh thông, rõ ràng tại tạp dịch nhà đã tìm được ta! Ta biết rõ người đang ở đây nội môn, rồi lại như thế nào cũng đánh nghe không được tin tức của người!" Mộc Dịch mừng rỡ nói, trước mắt người này thiếu niên áo trắng, đúng là hẳn từ nhỏ liền phải tốt đồng bọn —— đồng dạng đến từ Hàn Nha Đảo "Thiết Đản" Vương Thiết Sinh.

"Thật lâu không ai kêu lên ta Thiết Đản rồi, đã liền Vương Thiết Sinh cái tên này, ta đều nhanh muốn đã quên!" Vương Thiết Sinh ung dung nói, trên trán, thậm chí có một cổ cùng tuổi không tương xứng thâm trầm.

"Xảy ra chuyện gì vậy? Người bây giờ không gọi Vương Thiết Sinh sao?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Vương Thiết Sinh mỉm cười nói: "Ta nhập môn sau đó, đã bị chọn vào Huyền Phong Đường. Sư phụ nói tên của ta không dễ nghe, liền thay ta một lần nữa gọi là, hôm nay ta gọi là Vương Nhược Phong."

"Vương Nhược Phong ? Danh tự cũng không tệ, bất quá cha người đã biết, có lẽ sẽ mất hứng, dù sao Thiết Sinh cái tên này, là chính bản thân hẳn lấy." Mộc Dịch vừa cười vừa nói, "Mặc kệ người tên gì, hai người chúng ta người đang thời điểm, ta cũng gọi người Thiết Đản, người cũng gọi ta Mộc Đầu!"

"Tốt!" Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, than nhẹ một tiếng nói ra: "Không biết cha mẹ ta thế nào ? Mộc Đầu, người là lúc nào tiến vào bốn tông hay sao? Làm sao sẽ trở thành một tên đệ tử ngoại môn, tại sao lại đi tới tạp dịch nhà ?"

Cố nhân gặp lại, tự nhiên có hỏi không hết vấn đề.

"Ta là cùng người đồng thời tiến vào tông môn đấy, lúc trước ta có thể đi vào Bình Hải tông, may mắn mà có cha người hỗ trợ." Mộc Dịch đem bản thân thông qua đứt lót ngoại môn chấp sự, lẫn vào Bình Hải tông, lại bị Thiện Dược Đường chọn lựa vì đệ tử ngoại môn sự tình toàn bộ tự nói một lần.

Những chuyện này, tuy rằng liên lụy tới một ít cá nhân **, nhưng ở từ nhỏ quen biết ngày cũ bạn chơi trước mặt, Mộc Dịch không có chút nào giấu giếm ý tứ.

Không chỉ có là những thứ này, hẳn còn đem mình bị sư phụ nhìn thấu, phạt vào tạp dịch nhà, về sau ngoài ý muốn lập công lại phản hồi ngoại môn, tham gia đệ tử ngoại môn tỷ thí, rồi lại bởi vì ngộ sát đối thủ mà lần

nữa bị phạt tạp dịch nhà sự tình cũng nhất nhất cáo tri Vương Nhược Phong.

Chỉ có quan hệ với Tiểu sư tỷ cái kia một đoạn, đại khái là bởi vì có chút xấu hổ, Mộc Dịch hàm hồ liên một câu mang qua, cũng không có cần thận nói đến.

"Ngộ sát đối thủ ?" Vương Nhược Phong nghe vậy sững sờ, "Nói như vậy, ba tháng tạp dịch nhà đi lính, chưa tính là rất nặng xử phạt."

Bình Hải tông quy củ ở bên trong, đối với đệ tử ngoại môn sinh tử, cũng không phải gấp vô cùng trượng, xử phạt cũng không được vô cùng nghiêm khắc, nhưng chỉ là ba tháng tạp dịch nhà đi lính, không khỏi cũng quá hơi nhỏ một ít.

"Đó là bởi vì miễn phạt lệnh bài." Mộc Dịch cũng không che giấu nói, những thứ này không phải là cái gì bí mật, tại chính mình bạn cũ trước mặt, tự nhiên đối không cần giấu giếm.

Hắn đem chuyện này tình sau khi nói xong, Vương Nhược Phong thần sắc, chợt trở nên cực kỳ kích động.

"Thật tốt quá! Mộc Đầu, dựa theo cách nói của ngươi, ngươi đã là một gã nội môn đệ tử rồi, chỉ bất quá tạm thời tại tạp dịch nhà hơi bị trừng phạt mà thôi, đúng không ?" Vương Nhược Phong kích động cầm lấy Mộc Dịch hai tay không được hời.

"Hử, chính là như vậy đi. Thiết Đản, ngươi cũng vì ta cao hứng sao ?" Mộc Dịch nhẹ gật đầu nói ra.

"Đương nhiên cao hứng! Thật tốt quá, thật tốt quá! Ngươi cũng là nội môn đệ tử, mà không phải một gã bình thường đệ tử ngoại môn! Như vậy tốt quá!" Vương Nhược Phong liên tục gật đầu, kích động vô cùng, trong đôi mắt, mơ hồ còn hiện ra lệ quang.

Đối phương lại có thể như thế kích động, Mộc Dịch cảm thấy kinh ngạc ngoài, trong lòng cũng là có chút cảm động. "Dù sao cũng là từ nhỏ đến lớn đồng bọn, Thiết Đản như vậy cho ta cao hứng! Nếu như phụ thân đã biết, cũng sẽ vui vẻ như vậy đi." Mộc Dịch thầm nghĩ.

"Thiết Đản, người đang ở đây nội môn những năm này, có phải hay không đã khai điền ích hải, đã trở thành huyền sĩ ? Người đều học xong cái gì pháp thuật, nhanh biểu diễn cho ta xem một chút! Cha người đã biết, nhất định cười không ngậm miệng được!" Mộc Dịch hưng phấn nói.

"Ha ha, của ta xác thực đã học xong một ít pháp thuật. Người xem!" Vương Nhược Phong hiện ra sắc mặt, vẻ này trầm trọng chỉ sắc không cánh mà bay, dường như trong nháy mắt lại biến thành một gã cùng bạn chơi vui cười đùa giỡn không lo thiếu niên.

Vương Nhược Phong hai tay áo chặn lại, một cơn gió màu xanh lá xoáy lên, bọc lấy thân hình của hắn, vậy mà dần dần khiến hắn hai chân cách mặt đất, lửng không bay lên.

"A, người biết bay rồi!" Mộc Dịch kinh hãi, trong mắt đều là vẻ hâm mộ.

"Đây là Ngự Phong Thuật!" Vương Nhược Phong lại trở xuống mặt đất, cười nói: "Ta còn không hoàn toàn tính học xong phi hành. Hiện tại ta sử dụng Ngự Phong Thuật, tiếp tục thời gian có hạn, tốc độ di động cũng không nhanh, các loại tu luyện nữa vài năm, có lẽ có thể phi hành một khoảng cách rồi!"

Mộc Dịch kích động truy vấn: "Người làm như thế nào ? Ta nghe nói chúng ta Thiện Dực Đường nội môn sư huynh, cũng sẽ không phi hành! Chỉ có sư phụ cái loại này cảnh giới tồn tại, mới có thể đăng vân giá vũ!"

"Bởi vì các người Thiện Dực Đường tu luyện công pháp, này đây Thủy thuộc tính làm chủ." Vương Nhược Phong giải thích nói: "Nhưng chúng ta Huyền Phong Đường, nhưng là Phong thuộc tính công pháp. Sư phụ nói,

của ta tiên căn nhẹ nhàng mờ ảo, thích hợp nhất tu luyện Phong thuộc tính công pháp, vì vậy đã bị chọn vào Huyền Phong Đường."

Mộc Dịch lại là cả kinh: "Người tu luyện dĩ nhiên là Phong chi pháp. Ta nghe nói huyền môn ba đại nguyên tố, Thủy, Hỏa, Phong, khó khăn nhất tu luyện chính là Phong chi pháp lực lượng!"

"Không chỉ có như thế, " Vương Nhược Phong cũng là có chút đặc ý nói: "Ta nghe nói, chỉ có sau cùng mà nói huyền môn tu sĩ, mới có thể thi triển ra phong nguyên tố lực lượng, còn lại môn phái, căn bản không cách nào điều khiển phong nguyên tố."

"Còn lại môn phái ?" Mộc Dịch sững sờ, nhỏ giọng hỏi: "Chẳng lẽ người nói là cái kia chút ít cái gọi là Ma Môn ?"

Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, nhưng không có lại có này nói thêm cái gì.

"Mộc Đầu, ta phải về nội môn rồi, biết được người cũng là nội môn đệ tử, ta thật sự thật là cao hứng!" Vương Nhược Phong nhìn xem Mộc Dịch, mỉm cười, sắc mặt nhẹ nhõm rất nhiều.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Hóa Giải Một Kiếp

"Người cái này muốn đi ?" Mộc Dịch có chút không muốn.

Vương Nhược Phong là Bình Hải tông bên trong duy nhất đối với hắn hiểu rõ nỗi khổ đồng bọn, hôm nay thật vất vả nhìn thấy, nhanh như vậy sẽ phải lại tách ra.

"Ta phải đi về hướng sư phụ phục mệnh!" Vương Nhược Phong trịnh trọng nói, nói tới chỗ này, hắn tựa hồ cảm thấy có chút nói sai rồi, lại vội vàng sửa lời nói: "Cũng chưa nói tới cái gì phục mệnh, chính là muốn phản hồi Huyền Phong Đường, mặc dù là nội môn đệ tử cũng không thể ly khai bản thân phân đường phạm vi quá lâu."

Vương Nhược Phong trên mặt, cũng đã hiện lên một tia mất tự nhiên thần sắc.

Mộc Dịch rồi lại không có để ý những thứ này, hỏi hắn: "Thiết Đản, chúng ta còn có thể gặp lại sao ?"

"Gặp đấy!" Vương Nhược Phong kiên định nói: "Đợi Mộc Đầu người tiến vào nội môn về sau, chúng ta có thể thường xuyên ở bên trong cửa gặp nhau. Hừ, chúng ta còn có thể luận bàn một cái pháp thuật, ha ha, nói đến luận bàn pháp thuật, ta nhưng không nhất định dù sao vẫn là thua ở người rồi!"

Nói đến chỗ này, hai người đều lộ ra biểu ý dáng tươi cười.

Mộc Dịch dùng sức nhẹ gật đầu, nói ra: "Không quan hệ, trước kia tại Hàn Nha Đảo tỷ thí quyền cước, ta cuối cùng là thắng người một chiêu.

Hôm nay tại pháp thuật trên việc tu luyện bị người thắng được, cũng tương đối công bằng! Bất quá, ta sẽ cố gắng đuổi theo, người phải cẩn trọng chứ không được khinh suất!"

"Tốt, ta ngay tại nội môn chờ người!" Vương Nhược Phong vỗ vỗ Mộc Dịch bả vai, mang theo nhẹ nhõm tâm tình, đã đi ra tạp dịch nhà.

Đi vào tạp dịch nhà lúc, tâm tình của hắn vô cùng trầm trọng, hắn không biết đêm sẽ phát sinh cái gì, nhưng mà lúc rời đi, hắn rời lại một thân nhẹ nhõm, tâm tình vô cùng tốt.

"Mộc Đầu, đây cũng là bởi vì người đã là nội môn đệ tử rồi! Người thật sự là vậy mới tốt chứ! Nếu không hai huynh đệ chúng ta, sẽ phải gặp phải đáng sợ nhất cục diện." Vương Nhược Phong quay đầu lại nhìn xem chính hướng bản thân dùng sức phất tay Mộc Dịch, trong lòng cảm khái muôn phần.

Mộc Dịch đưa mắt nhìn Vương Nhược Phong rời đi, trong lòng cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Từng đã là làng chài bạn chơi, hôm nay đã là có thể thi triển pháp thuật huyền sĩ, Mộc Dịch lần thứ nhất cảm giác được, tu tiên giới cách mình là gần như thế!

"Thiết Đản, người đợi đấy. Ta cũng sẽ không một mực thua đưa cho người!" Mộc Dịch cho mình trống khuyến khích, chỉ một thoáng đối tượng lai của mình, vô hạn ước mơ.

"Nếu có một ngày, ta cũng có thể đăng vân giá vũ, trên không trung tiêu dao tự nhiên, thật là tốt biết bao!"

...

Huyền Phong Đường bên trong, đường chủ Vương Không Linh đang tại nghe đệ tử Vương Nhược Phong báo cáo.

"Nhanh như vậy liền hoàn thành nhiệm vụ ?" Vương Không Linh thấy đệ tử thần sắc tự nhiên, không có vẻ khó khăn, có chút kinh hỉ khen: "Người không hổ là vi sư khí trọng nhất đệ tử một trong!"

"Không, sư phụ, đệ tử cũng chưa xong Thành sư phụ lời nhả nhủ nhiệm vụ, mà là phát hiện có khác kỳ quặc, đặc (biệt) hướng sư phụ bẩm báo cẩn thận." Vương Nhược Phong trấn định tự nhiên đáp.

"Có khác kỳ quặc ?" Vương Không Linh nhướng mày, trầm giọng nói ra: "Người sẽ không liền một gã đệ tử ngoại môn đều không đối phó được đi ?"

Vương Nhược Phong lắc đầu, nói ra: "Sư phụ khiến đệ tử đối phó cái kia gọi là Mộc Dịch đệ tử ngoại môn, thế nhưng là đệ tử lại phát hiện, người này cũng không phải gì đó bình thường đệ tử ngoại môn, mà là một gã rất được coi trọng Thiện Dục Đường nội môn đệ tử!"

"Hắn là nội môn đệ tử ? Còn rất được coi trọng! Người nhưng xác định ? Cuối cùng là chuyện gì xảy ra ?" Vương Không Linh sửng sốt, thập phần nghi hoặc.

Vương Nhược Phong nói ra: "Người này vốn là một gã đệ tử ngoại môn, tại trước đó không lâu ngoại môn lớn trong tỉ thí thắng được, đã lấy được tiến vào nội môn tư cách. Nhưng mà, hắn tại cuối cùng trong tỉ thí, giết lầm đối thủ, vì vậy tạm thời bị phạt tại tạp dịch nhà, hơn một tháng sau, sẽ phải trở về nội môn. Ngộ sát đối thủ, nguyên bản muốn lấy biến mất tư cách, hơn nữa trọng phạt; nhưng người này vậy mà dùng ra một khối bốn tông kim giai tha tội lệnh bài, miễn đi trọng phạt, hôm nay thật sự đã là một gã nội môn đệ tử!"

Vương Nhược Phong còn nói thêm: "Đệ tử phát hiện sự tình có biến, không dám tự tiện hành động. Dù sao giết chết nội môn đệ tử cùng đệ tử ngoại môn, trong đó khác nhau quá nhiều. Huống chi, đệ tử thăm dò được, cái này tha tội lệnh bài lai lịch không nhỏ, rất có thể là Thiện Dực Đường đường chủ ban cho chi vật, nếu như là như vậy, như vậy cái này người nên là như vậy sâu sắc Thiện Dực Đường coi trọng một gã nội môn đệ tử."

"Đệ tử nếu là ra tay, có chín thành năm chắc có thể giết chết kẻ này. Nhưng đệ tử lo lắng bởi vậy khiến cho bốn đường cùng Thiện Dực Đường tranh chấp; nếu là việc này bị Thiện Dực Đường biết rõ, đệ tử lấy một mạng thường một mạng cũng là việc nhỏ, bởi vậy liên lụy bốn đường, cũng hư mất sư phụ danh dự, vậy thập phần không ổn!"

Vương Nhược Phong cuối cùng vô cùng có năm chắc nói: "Việc này cũng không phải là che giấu, sư phụ chỉ cần phái người đi Thiện Dực Đường ngoại môn trong thêm chút nghe ngóng, là được xác thực chứng nhận không sai!"

"Dĩ nhiên là như vậy!" Vương Không Linh thần sắc hơi động một chút, "Nói như vậy, người đệ tử kia cũng có chút bối cảnh, cũng không phải tiện tay bóp chết, không người hỏi đến con sâu cái kiến. Nhược Phong, việc này người xử lý rất tốt. Nếu như người tùy tiện ra tay, hơn phân nửa sẽ để cho vi sư phủ lên dung túng đệ tử làm xằng làm bậy tiếng xấu, khiến vi sư đối Thiện Dực Đường Tiểu Nguyệt Hàn cũng không tốt nói rõ! Cái này Tiểu Nguyệt Hàn, bốn sự như bình thường, nhưng làm người bình chính, tại bốn tông coi như là có chút uy vọng, bởi vì điểm này việc nhỏ mà huyền nào xông xáo, hư mất vi sư danh vọng, vậy quá không đáng!"

Nói ra nơi này, Vương Không Linh trong mũi hừ nhẹ một tiếng, cười lạnh nói: "Hắc hắc, vi sư suýt nữa bị mắc lừa! Vi sư đối tên kia kêu Mộc Dịch đệ tử hoàn toàn không biết gì cả, muốn tiêu diệt giết tên đệ tử kia, là người Lục sư mẫu ý tứ, người Lục sư mẫu tục nhân một cái, tự nhiên cũng chơi không xuất ra những thứ này bịp bợm, hơn phân nửa cũng là bị người

xui khiến! Vì sư cũng muốn điều tra thêm, cuối cùng thần thánh phương nào, cũng dám dùng kế mượn đao giết người, ý muốn trũng xuống vì sư vào bất nghĩa bên trong!"

Nói đến chỗ này, Vương Không Linh trong đôi mắt hàn quang lóe lên, khiến một bên Vương Nhược Phong trong lòng rung mình.

Hắn biết rõ, sư phụ đã thật sự nổi giận, vô luận sau lưng sai khiến người là ai, hơn phân nửa cũng sẽ không có kết cục tốt!

Đồng thời, Vương Nhược Phong trong lòng lại là buông lỏng, hắn thầm suy nghĩ đến: "Mặc kệ sau lưng làm chủ là ai, nhất định là hướng về phía Mộc Đầu đi đấy! Mộc Đầu, nhìn không ra người thành thành thật thật đấy, thậm chí có muốn đấy, đưa người vào chỗ chết cừu gia! Ta có thể làm cũng chỉ có những thứ này, hy vọng việc này có thể thuận lợi qua!"

...

Hơn một tháng sau, ba tháng phạt kỳ đã đủ, Mộc Dịch từ biệt Lữ Lão Yên, ly khai tạp dịch nhà, đi tới bên trong sơn môn.

Trước khi đi, Lữ Lão Yên bỗng nhiên ngôn từ khẩn thiết cầu Mộc Dịch thay hắn làm một chuyện.

Chuyện này thuyết khó không khó, nói bình dị cũng không dễ, Lữ Lão Yên cho hắn một cái phong kín có chút cổ xưa thêu hoa hầu bao, nói cho hắn biết nếu như hắn tại nội môn có cơ hội gặp được một thứ tên là "Đào nương" phu nhân, liền đem hầu bao giao cho nàng.

Tiện tay mà thôi, Mộc Dịch tự nhiên là miệng đầy đáp ứng, trong lòng của hắn âm thầm suy đoán, cái này "Đào nương" gặp không phải là Lữ Lão Yên tình nhân cũ, chắc chắn, một chút tuổi rồi, còn nhớ mãi không quên nha!

Mộc Dịch đi vào bên trong sơn môn bên ngoài vài dặm chỗ, nhìn qua lên trước mắt thẳng đứng thẳng mây xanh núi cao thềm đá, trong lòng cảm khái.

"Ta Mộc Dịch rốt cuộc lại đã trở về!"

"Không học thành pháp thuật, liền vĩnh viễn không xuất ra cái này sơn môn!"

Mộc Dịch dùng sức giá giá quả đấm, toàn thân tràn đầy ý chí chiến đấu.

"Mộc sư huynh!" Rất xa có một người nhìn thấy Mộc Dịch, liền cao hứng hô to lấy chạy tới.

Đúng là Triệu Lượng.

Mới ba tháng không thấy, tiểu tử này một bộ áo trắng, luồng phát mang quan, giống như thoáng cái dài lớn hơn rất nhiều.

"Triệu sư đệ!" Mộc Dịch cao hứng nói, "Sao ngươi lại tới đây?"

"Ta tính đến hôm nay là người xử phạt mãn kỳ ngày, vì vậy sáng sớm sẽ tới bên trong sơn môn chờ người!" Triệu Lượng cao hứng nói, đồng thời đưa cho Mộc Dịch một cái bao phục, nói ra: "Đây là nội môn đệ tử quần áo và trang sức, cùng với người nội môn đệ tử thân phận lệnh bài, ta đều thay người lĩnh tốt rồi, nhanh thay đổi đi!"

"Hử!" Mộc Dịch cao hứng mở ra bao phục, gặp được cái kia khối tha thiết ước mơ tam giác lệnh bài, phía trên quả nhiên có khắc "Mộc Dịch" hai chữ.

Ngoại trừ này cái lệnh bài, còn có một kiện áo trắng, đúng là nội môn đệ tử quần áo và trang sức.

Cái này áo trắng, sờ tới sờ lui thập phần như ý trượt, có chút mát lạnh, tựa hồ là tơ lụa tính chất.

Chỉ mặc qua bông vải quần áo vải Mộc Dịch, còn là lần đầu xuyên tốt như vậy quần áo.

Đệ tử ngoại môn màu xám quần áo, cũng là vải bông hàng dệt bằng máy đấy, chỉ bất quá tương đối dày đặc mà thôi.

"Thế nhưng là, " Mộc Dịch có chút nghi hoặc nói: "Y phục này chỉ có một cái, chưa đủ tắm rửa làm sao bây giờ ?"

Đệ tử ngoại môn quần áo và trang sức, thế nhưng là hàng năm đều có thể lĩnh hai bộ đấy, nhưng Triệu Lượng rồi lại chỉ mang đến cho hắn một kiện nội môn đệ tử áo trắng.

"Ha ha, người cho rằng đây là bình thường tơ lụa quần áo sao ?" Triệu Lượng cười nói, "Đây chính là bốn tông chuyên môn dưỡng dục một loại linh tằm non sợi chế thành huyền sĩ phục."

"Bốn tông hàng dệt bằng máy nhà đủ loại linh cây dâu cây, dưỡng dục đại lượng linh tằm, chuyên môn bện những thứ này huyền sĩ phục. Nghe nói có chút dị chủng linh tằm non sợi, còn có thể bện thành tơ tằm giáp, chẳng những đao thương bất nhập, còn có thể chống cự một ít pháp thuật công kích, chắc chắn, nếu có cơ hội đi một lần hàng dệt bằng máy nhà thì tốt rồi, nghe nói bốn tông nữ đệ tử, hơn phân nửa đều tập trung ở hàng dệt bằng máy nhà!"

Mộc Dịch sờ sờ, làm không rõ nội môn đệ tử chỉ có một bộ y phục cùng hàng dệt bằng máy nhà cái kia chút ít nữ đệ tử có quan hệ gì.

"Kéo xa!" Triệu Lượng ngượng ngùng nói: "Chúng ta cái này huyền sĩ phục, thế nhưng là một kiện bảo bối, chẳng những nóng lạnh không sợ, hơn nữa thủy hỏa bất xâm. Coi như là không cần thận làm ô uế, dùng Thủy

thuộc tính chân nguyên rung động, liền lập tức không nhiễm một hạt bụi! Nếu như là Liệt Hỏa Đường các loại tu luyện hỏa thuộc tính công pháp huyền sĩ, dùng chân nguyên chi hỏa đốt một cái, quần áo liền rực rỡ hẳn lên. Đương nhiên, không thể đốt quá lâu, nếu không cũng sẽ hư hao."

Triệu Lượng có chút tiếc nuối nói: "Ta vẫn không thể thi triển ra pháp lực, nếu không liền hướng Mộc sư huynh ở trước mặt biểu thị một cái. Ta thế nhưng là thấy tận mắt qua Lý sư huynh đám người đem chân khí tại huyền sĩ phục trên thoáng qua một cái, huyền sĩ phục lập tức liền sạch sẽ rồi!"

"Thần kỳ như vậy ?" Mộc Dịch kinh ngạc ngoài, thập phần cảm thán: Chỉ là nội môn đệ tử nhân thủ một kiện huyền sĩ phục, thì có lớn như vậy văn chương, Tu tiên giả thế giới, quả nhiên cùng thế tục giới hoàn toàn bất đồng.

Lúc gặp trời đông giá rét, Mộc Dịch cởi dày đặc áo bông, đổi lại cái này huyền sĩ phục, quả nhiên, tuy rằng huyền sĩ phục thập phần đơn bạc, lại tựa hồ như có thể ngăn cách hàn khí, khiến Mộc Dịch cảm thấy có chút mát lạnh, nhưng tuyệt không cảm thấy rét lạnh.

"Đi thôi, Mộc sư huynh, nội môn quả nhiên có khác Động Thiên, có thật nhiều mới lạ sự vật, chẳng làm cho người ta mở rộng ra mắt giới!" Triệu Lượng hưng phấn nói, đi vào cửa ba tháng hẳn, cả ngày đều say mê trong đó.

Mộc Dịch theo Triệu Lượng cùng một chỗ, tiến nhập bên trong sơn môn, bước lên cái kia chút ít đã từng quen thuộc thềm đá, Mộc Dịch trong lòng ít đi một tí kích động, rồi lại nhiều đi một tí ước mơ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Ngũ Mạch Đại Thành

Mộc Dịch đi vào Dược Tổ Phong về sau, phát hiện Triệu Lượng sớm đã đem hết thầy an bài thập phần thỏa đáng.

Nội môn đệ tử mỗi người một gian ** phòng ốc, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng phòng ốc, cách nhau rất gần, đệ tử còn lại đều tương đối phân tán, Dược Tổ Phong rất lớn, nhưng tổng cộng chỉ có hai ba mươi tên lai lịch sâu cạn không đồng nhất nội môn đệ tử, lộ ra thập phần vắng vẻ.

Triệu Lượng dẫn Mộc Dịch đi vào Dược Tổ Phong đình bên phía nam, nơi này có vài toà phong cách cổ xưa trang nghiêm lâu các, thấp thoáng tại ai ai Vân Lam Tông bên trong, như ẩn như hiện, lộ ra thần bí mà trang trọng.

Nơi đây liền là sư phụ của bọn hắn —— Thiện Dược Đường đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn phủ đệ, hôm nay mới là Mộc Dịch chính thức trở thành Thiện Dược Đường nội môn đệ tử, cũng chính là Tiểu Nguyệt Hàn đệ tử chính thức, vì vậy muốn tới bái kiến sư phụ, đi lễ bái sư.

"Như thế nào trên đường đi đều không có nhìn thấy mặt khác sư huynh sư tỷ?" Mộc Dịch có chút nghi ngờ hỏi, "Hứa Điền Hứa sư huynh đâu?"

"Bây giờ là buổi sáng, các sư huynh đều tại tu luyện đi." Triệu Lượng nói ra, "Nói như vậy, từng nội môn đệ tử đều bị sư phụ phân phối một ít chức trách, trông giữ một mảnh dược viên hoặc là gánh chịu một ít tạp vụ, nhưng mà đều rất đơn giản. Phần lớn thời gian, tất cả mọi người tại chỗ hẻo lánh tu luyện, chỉ có đã đến buổi chiều, mới ra đến làm một ít tạp vụ, khi đó người nếu là ở trên núi đi dạo, có lẽ có thể nhìn thấy mấy vị sư huynh."

"Về phần Hứa sư huynh, " nói đến đây, Triệu Lượng ngữ khí trầm xuống, có chút đồng tình nói: "Hứa sư huynh người nhà đã xảy ra chuyện. Cha mẹ của hãn Nhị đệ từ lúc ba tháng trước, chúng ta một vòng cuối cùng tỷ thí lúc trước, cũng đã qua đời, tựa hồ là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn."

"Ngoài ý muốn ?" Mộc Dịch lắc đầu, đó căn bản không phải là cái gì ngoài ý muốn, đại khái là Diệp gia lòng dạ độc ác, sợ phiền phức hậu sự tình gặp tuyên dương ra ngoài, dứt khoát trực tiếp diệt khẩu, chết không có đối chứng! Hứa Điền buông tha cho tỷ thí lúc, người nhà của hãn đã gặp nạn! Diệp gia căn bản không có ý định muốn chiếu theo hứa hẹn, thả Hứa Điền người nhà một con đường sống.

Đổi lại ba năm trước đây, Mộc Dịch tuyệt sẽ không nghĩ như vậy, nhưng hãn hôm nay đã biết rõ, thế giới bên ngoài, chỉ biết so với chính mình tưởng tượng đáng sợ hơn.

Triệu Lượng tiếp tục nói: "Hứa sư huynh đạt được tin tức này về sau, giống như thay đổi một người giống như được, cả ngày không nói một lời, người nào đều hờ hững, cả ngày chỉ biết là tu luyện, vì vậy lúc này đây nghênh đón Mộc sư huynh, ta cũng không có đi kêu lên hãn."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, trong lòng có chút Hứa Điền cảm thấy khổ sở, đổi lại là bản thân, chỉ sợ cũng chịu không được đả kích như vậy.

Trong lúc nói chuyện, hai người đã đi tới tiền đường, cũng xuyên qua hành lang, đi vào tiền viện trong. Nơi đây căn bản không người trông coi, chỉ có một tóc muối tiêu lão bộc, đang tại nuôi nấng một cái cái đầu không nhỏ tiên hạc.

"Tiểu Thanh!" Mộc Dịch nhẹ nói nói, cái này chỉ tiên hạc, hãn nhưng một cái liền nhận ra.

Tiên hạc cũng hai cánh phịch một cái, phát ra vài tiếng nhẹ nhàng hạc kêu, coi như là hướng bằng hữu cũ Mộc Dịch chào hỏi.

Lão bộc có chút kinh ngạc tạm thả ra trong tay sinh hoạt, hướng hai người đập vào đùi tay ra hiệu, một hồi khoa tay múa chân.

"Vị này chính là Ách tiên sinh." Triệu Lượng giới thiệu nói, "Hắn là sư phụ bên người duy nhất người hầu, nghe nói đi theo sư phụ đã nhiều lâu lắm rồi. Hắn cũng không phải là trời sinh không nói gì, trước kia bởi vì đánh nhau, bị người đứt gãy miệng lưỡi hai mạch, vì vậy không thể nói chuyện, nhưng có thể nghe hiểu ngôn ngữ của chúng ta."

Lão bộc nghe đến đó, hướng Mộc Dịch gật đầu cười, tỏ vẻ Triệu Lượng nói không sai.

"Ách tiên sinh, vị này chính là đệ tử mới nhập môn Mộc Dịch, đặc (biệt) đến bái kiến sư phụ, kính xin Ách tiên sinh thông truyền một tiếng." Triệu Lượng hướng ách bộc giới thiệu nói.

Ách bộc nhẹ gật đầu, nhưng chỉ chỉ tiên hạc, vừa chỉ chỉ bên cạnh trong thùng nước mấy cái đao ngư, sau đó một hồi khoa tay múa chân.

Triệu Lượng đã hiểu đối phương ý tứ, hỏi: "A, Ách tiên sinh nói là, muốn trước cho ăn tốt tiên hạc, mới có thể đi thông truyền đúng không?"

Ách bộc lại gật đầu một cái, mỉm cười.

"Ách tiên sinh, " Mộc Dịch cười nói: "Ta cùng Tiểu Thanh thế nhưng là lão giao tình, nhờ ta thay người cho ăn một chút đi."

Ách bộc mở to hai mắt, lộ ra một tia nghi hoặc.

Triệu Lượng càng kinh hãi hơn: "Mộc sư huynh, người thật sự bái kiến cái này chỉ tiên hạc ? Đây chính là sư phụ bảo bối!"

Mộc Dịch không có làm nhiều giải thích, hắn chậm rãi đi qua, vươn tay ra, nhẹ nhàng hướng tiên hạc phần lưng lông vũ vuốt ve đi.

Ách bộc rất nghiêm túc nhìn chăm chăm vào một màn này, khi hẳn chứng kiến, tiên hạc "Tiểu Thanh" hoàn toàn không có phản kháng, mà lại rất là vui sướng kêu một tiếng, liền xác định thiếu niên này nói không sai, cái này tiên hạc hoàn toàn chính xác cùng hẳn quen thuộc.

Ách bộc liền đem trang bị mấy cái đao ngư thùng nước giao cho Mộc Dịch, Mộc Dịch từ trong cầm ra một cái đao ngư, đầu hướng phía trước, đuôi hướng về sau đặt ngang lấy đưa cho tiên hạc.

Chi tiết này, khiến ách bộc lại âm thầm nhẹ gật đầu, rất hiển nhiên, thiếu niên này không phải lần đầu tiên cho ăn tiên hạc rồi, lộ ra rất có kinh nghiệm.

Tiên hạc dùng màu đỏ mổ nhặt lên đầu cá, thuận thế ngửa đầu một trương, đao ngư liền thuận theo nó thường thường cái cổ, trượt vào bụng ở bên trong, cả trong cả quá trình, tiên hạc đều lộ ra có chút hưởng thụ.

Đao này cá, thế tục giới quan lại quyền quý, cũng khó được nhắm nháp một hồi, nhưng cái này tiên hạc, nhưng là thường xuyên đều có thể ăn vào.

Đút tiên hạc, Mộc Dịch tự nhiên mà vậy liền nghĩ đến sư tỷ Tiểu Mộng Đào, đã kiến tạo đình đá cái kia một tháng.

Cái kia một đoạn thời gian, không thể nghi ngờ là Mộc Dịch những năm này lúc giữa, đáng giá nhất dư vị đoạn ngắn.

Ách bộc tuy rằng vững tin Mộc Dịch cùng cái này tiên hạc quen biết, nhưng vẫn là đợi đến lúc Mộc Dịch cho ăn tốt tiên hạc về sau, đem tiên hạc mang đi, đặt ở hậu viện, sau đó lại khiến Mộc Dịch tiến vào nội đường chờ đợi, hẳn đi thông truyền Tiểu lão.

Về phần Triệu Lượng, bởi vì không có đặc (biệt) nguyên nhân khác yêu cầu thấy sư phụ, lại chỉ có thể bên ngoài nhà đợi chờ.

Mộc Dịch không dám an vị, đứng ở nội đường trung đẳng đợi, mới đầu liền nhìn chung quanh cũng không dám, về sau đợi một hồi, nhưng không thấy động tĩnh, liền bắt đầu dò xét căn phòng này.

Cũng không có cái gì đẹp mắt đấy, gian phòng này nội đường hiển nhiên có chút mỗi năm, bố trí cũng thập phần đơn giản, chỗ ngồi bàn trà bình phong, đều là mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa, có chút cổ xưa, nhưng đều không nhiễm một hạt bụi, đủ thấy cái kia ách bậc thập phần cần cù, thường xuyên quét dọn nơi đây.

Chỉ có trên vách tường một bộ thoải mái nhân vật vẽ, hấp dẫn Mộc Dịch chú ý.

Cái này bức họa tổng cộng cũng chỉ có rải rác vài nét bút, rồi lại vẽ phác thảo ra một cái đường cong đơn giản huyền sĩ, chính ở giữa không trung đẳng vân giá vũ, hai tay bấm niệm pháp quyết thi pháp. Trên mặt đất, Sơn Băng Địa Liệt, thậm chí có bộ dáng hung ác, cũng không biết là người hay là yêu gia hỏa, nửa người chôn ở trong đất, ngửa đầu nhìn qua giữa không trung huyền sĩ, tựa hồ đã ở thi triển cái gì pháp thuật.

"Bọn hản tựa hồ tại đấu pháp!" Mộc Dịch ngạc nhiên nói, tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng cái này bức họa nhìn lại.

Dần dà, hản ngơ ngác xuất thần, dường như gặp được vẽ trong tình cảnh, giữa không trung huyền sĩ thi triển ra vạn đạo băng trụ, hướng phía dưới đánh rơi; trên mặt đất yêu ma, rồi lại thi pháp khiến đất đá bay tứ tung, thập phần hỗn loạn.

"Hình như là huyền sĩ chiếm được thượng phong, dưới cao nhìn xuống, đều bắt đối phương đánh chính là một nửa vùi sâu vào trong đất. Bất quá, Sơn Băng Địa Liệt pháp thuật, không biết là thuộc về cái kia một loại, Thủy, Hỏa, Phong ba đại loại, tựa hồ cũng không quá giống." Mộc Dịch thì thào nói ra, chợt nghe sau lưng rất nhỏ tiếng bước chân.

"Sư phụ!" Mộc Dịch lập tức tỉnh ngộ lại, vội vàng quay người, thấy được sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn cùng phía sau hấn ách bộc.

Mộc Dịch lập tức bái ngã xuống đất, một mực cung kính bái nói: "Đệ tử Mộc Dịch, bái kiến sư phụ."

"Đứng dậy đi." Tiểu Nguyệt Hàn các loại Mộc Dịch được rồi bái sư đại lễ về sau, mỉm cười đem Mộc Dịch nâng dậy.

"Chuyện của ngươi, vì sư nghe ngươi Mẫn sư huynh nói về một ít. Ngươi ngày ấy làm sao có thể thi triển ra hỏa thuộc tính pháp thuật?" Tiểu Nguyệt Hàn ý bảo Mộc Dịch ở một bên an vị, sau đó có chút tùy ý mà hỏi.

Tiểu Nguyệt Hàn cũng không có khiến ách bộc lảng tránh, ách bộc liền một mực đứng ở một bên.

"Đệ tử không biết pháp thuật." Mộc Dịch trung thực nói rõ nói: "Về này hỏa khí, là đệ tử trong cơ thể áp lực hồi lâu hỏa độc, không thể tưởng được ở đẳng kia lúc bạo phát đi ra, ngộ thương đối thủ, đệ tử quả thật vô tâm chi qua."

"Hử, " Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, hấn tựa hồ đã sớm ngờ tới là có chuyện như vậy, hấn hướng Mộc Dịch vẫy tay một cái, nói ra: "Ngươi tới đây, khiến vì sư cẩn thận xem trong cơ thể ngươi hỏa độc. Kinh mạch của ngươi tựa hồ tu luyện không tệ, vì sư nhìn xem ngươi cuối cùng đã đến mấy tầng."

"Đúng, sư phụ!" Mộc Dịch theo lời đi qua, vươn cánh tay của mình.

Tiểu Nguyệt Hàn duỗi ra ăn trong hai ngón tay, khoác lên Mộc Dịch cổ tay bên trong, hơi động một chút chân nguyên, Mộc Dịch lập tức cảm thấy một cổ mát lạnh khí tức, thuận theo cổ tay tiến vào trong cơ thể mình, cũng thuận theo kinh mạch lưu chuyển toàn thân.

Cái này cổ mát lạnh chi ý, cũng không khó thụ, nhưng Mộc Dịch rõ ràng không tự chủ được toàn thân nóng lên, huyết dịch thậm chí có chút ít sôi trào, hơn nữa tự hành sinh ra một cỗ sóng nhiệt, chống cự cái này cổ khí lạnh lẽo hơi thờ.

"Ồ!" Tiểu Nguyệt Hàn hơi kinh hãi, đem ngón tay thu hồi, vẻ này mát lạnh chi khí, cũng rất nhanh biến mất.

"Làm sao vậy, sư phụ?" Mộc Dịch có chút lo lắng hỏi, hắn nhìn đến sư phụ sắc mặt ở bên trong, thậm chí có một chút ngưng trọng.

"Không có gì, vì sư so sánh kỳ quái, đan điền của người ở bên trong, mặc dù không có hỏa độc tồn tại, nhưng là huyết mạch của người ở bên trong, rõ ràng lưu lại không ít, hơn nữa cùng người huyết dịch hòa làm một thể, rồi lại không có bao nhiêu tổn thương." Tiểu Nguyệt Hàn có chút ngạc nhiên nói, "Thường nhân nếu chỉ có vậy, chỉ sợ cần phải nghĩ biện pháp hóa giải hỏa độc, để tránh hỏa độc công tâm. Nhưng là kinh mạch của người, vậy mà đã đại thành, những thứ này lưu lại hỏa độc, có lẽ không có bao nhiêu ảnh hưởng."

"Sư phụ nói, đệ tử kinh mạch đã đại thành?" Mộc Dịch kinh hỉ nói, ba tháng này, hắn sợ kinh mạch bị hỏa độc trùng kích quá mức lợi hại, cũng không dám tiếp tục tu luyện xuống dưới.

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói ra: "Năm mạch quán thông, khí tức không trở ngại, hoàn toàn chính xác đã đại thành! Người ngũ tạng năm mạch, đã đều đạt đến tầng thứ chín cảnh giới, coi như là người tiên căn tư chất độ chênh lệch, ngày nghỉ thời gian cũng có thể khai điền ích hải, tu luyện pháp thuật."

"Cơ duyên của người sâu, ngũ tạng năm mạch đều có thể tu luyện tới tầng thứ chín đệ tử, cũng cũng ít khi thấy, đây đối với người tu hành, cũng có một chút trợ giúp. Tối thiểu tại hắng ngày thổ nạp ngồi xuống lúc, người

so với đệ tử khác có thể thổ nạp càng nhiều nữa khí tức, đan điền cũng có càng lớn tiềm lực."

Nghe đến đó, Mộc Dịch trong lòng cao hứng cực kỳ, không thể tưởng được cái kia thống khổ cực kỳ hỏa độc trùng kích, chẳng những không có khiến kinh mạch của mình bị hao tổn, ngược lại trợ kinh mạch quán thông, đột phá đến cuối cùng một tầng tu mạch cảnh giới.

"Như vậy đi." Tiểu Nguyệt Hàn tiếp tục nói: "Vi sư đem nguyên vẹn 《Nhược Thủy Quyết》 truyền thụ cho người, bộ công pháp này chuyên môn tu luyện thủy nguyên tố pháp lực. Đan điền của người bên trong, đã có khá nhiều Nhược Thủy chân nguyên, tăng thêm ngũ tạng năm mạch cũng đã đại thành, nếu là có thể cần tu khổ luyện, có lẽ sau đó không lâu có thể sáng lập xuất khí hải, sau đó chính thức bắt đầu tu luyện pháp thuật."

"Không chỉ có như thế, người tu luyện thủy nguyên tố chân nguyên thành công về sau, có lẽ cũng có thể có trợ giúp người tẩy rửa trong huyết mạch còn sót lại hỏa độc, cho người không cần lại lo lắng cái này hậu hoạn." Tiểu Nguyệt Hàn suy nghĩ một chút về sau, cho ra cái phương án này.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Một Công Việc Tốt

"Đa tạ sư phụ!" Mộc Dịch cao hứng liền bái vài cái.

Tiểu Nguyệt Hàn từ trong tay áo tìm tòi, liền lấy ra một quyển hơi mỏng sách vở, giao cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch sững sờ, hẳn lúc trước như thế nào không nhìn ra, sư phụ trong tay áo rõ ràng còn cất giấu một quyển sách.

Mộc Dịch nhận lấy cái này bản công pháp, cẩn thận thả vào trong ngực, lần nữa cảm ơn.

"Công pháp trong nếu là có chỗ không rõ, có thể mời trong giáo đường các vị sư huynh; nếu là thật sự gặp nghi hoặc, tùy thời cũng có thể chỗ này hỏi thăm vi sư." Tiểu Nguyệt Hàn dặn dò vài câu về sau, lại hỏi: "Mặt khác, từng nội môn đệ tử, cũng đều gánh chịu một phần chức trách, không biết người đối với cái gì cảm thấy hứng thú nhất?"

Mộc Dịch nhu thuận đáp: "Đệ tử mặc cho an bài, không sợ vất vả, không đặc thù thỉnh cầu."

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, ngược lại hỏi hướng về phía Ách bộc: "Ách bộc, người xem một chút, trong nội đường nhưng còn có cái gì việc vất vả?"

Ách bộc mỉm cười, hướng Tiểu Nguyệt Hàn một hồi khoa tay múa chân.

Mộc Dịch hoàn toàn không hiểu, chỉ là nhìn Ách bộc khoa tay múa chân một cái chim bộ dạng, đồng thời còn hướng bản thân gật một cái.

"Thì ra là thế!" Tiểu Nguyệt Hàn bỗng nhiên ha ha cười cười, hướng Mộc Dịch nói ra: "Như vậy đi, người đã cùng Tiểu Thanh hữu duyên, về sau nuôi nấng Tiểu Thanh, mang nó bốn phía tản ra gió sự tình, liền giao cho người rồi! Chuyện này, vốn là người Tiểu sư tử chức trách; nàng gần nhất mấy tháng chính đang bế quan tu luyện, việc này liền đã rơi vào Ách bộc trên thân, người đã đến rồi, vừa vặn khiến Ách bộc việc vật vĩnh bị chia sẻ một ít. Tiểu Thanh đã thuần dưỡng nhiều năm, thập phần dịu dàng ngoan ngoãn vả lại lần đầu nhà thông thái tính, không khó chăm sóc. Cụ thể như thế nào đi làm, người xuống dưới sau lại hướng Ách bộc cẩn thận thỉnh giáo."

"Vâng!" Mộc Dịch đại hỉ, "Đệ tử nhất định tận tâm tận lực!"

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, chứa cười nói: "Người đi xuống đi, về sau hảo hảo tu luyện, bốn phận làm người, không muốn hư mất vì sư thanh danh."

Nói đến chỗ này, hắn thu lại mặt cười, nghiêm nghị nói: "Có lẽ cái khác phân đường chỉ nặng thực lực, không nặng bản tính, nhưng ta Thiện Dược Đường nhưng không phải như vậy, mặc dù thiên phú cho dù tốt, thực lực có mạnh hơn nữa, nếu là phẩm tính quá kém, vi sư cũng sẽ không nhìn ở trong mắt! Nếu là người phạm phải điều luật, vi sư nhất định nghiêm trị không tha!"

"Đúng, đệ tử không dám!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, khom người nói ra.

Mộc Dịch từ trong nhà lui ra về sau, Ách bộc giao cho Mộc Dịch một phần môn quy, cùng sở hữu ba trang, tờ thứ nhất là Bình Hải tông nội môn đệ tử điều luật, tờ thứ hai là Thiện Dược Đường nội môn đệ tử quy củ, thứ ba đem nhưng là Ách bộc tạm thời viết tay đấy, kỹ càng khai báo như thế nào nuôi dưỡng tiên hạc Tiểu Thanh, đi nơi nào nhận lại đao cá, bao lâu

mang ra núi đi thông khí một lần, người nào có thể mượn dùng Tiểu Thanh vân vân.

Tiên hạc bậc này Linh cầm, cũng không phải là bình thường nhà chim như vậy nhưng ở dưới mái hiên. Tiểu Thanh chỗ ở, tại trên đỉnh núi một mảnh Tử Trúc Lâm ở bên trong, bởi vậy, Mộc Dịch cũng muốn chuyển ở đây, thuận tiện chăm sóc.

Lúc Mộc Dịch cùng Tiểu Thanh, đồng loạt xuất hiện ở {ngoại đường} chờ đợi Triệu Lượng trước mặt lúc, Triệu Lượng lại càng hoảng sợ!

"Chẳng lẽ, chẳng lẽ sư phụ đem tiên hạc ban thưởng cho Mộc sư huynh?"

"Đương nhiên không phải là! Ta chỉ là chịu trách nhiệm nuôi dưỡng chăm sóc Tiểu Thanh."

"A, Mộc sư huynh vậy mà lấy tới đẹp như vậy công vụ! Về sau ta Triệu Lượng có phải hay không cũng thường xuyên có thể cười hạc phi hành?"

"Cái này cũng không dám! Bất quá, lúc cần mang Tiểu Thanh bốn phía tản ra gió thời điểm, ta có thể kêu lên Triệu sư đệ."

"Thật tốt quá, Mộc sư huynh vạn tuế!"

...

Bình minh luồng thứ nhất ánh mặt trời, xuyên thấu Được Tổ Phong đỉnh núi Tử Trúc Lâm, vung vãi tại dày đặc trúc tía lá lên, phát ra nhàn nhạt lốm đốm kim quang, giống như màu tím trong bầu trời đêm sáng chói phồn tinh.

Sáng sớm tới ranh giới, Huyền khí giơ lên, Được Tổ Phong nguyên bản liền Huyền khí dạt dào, lúc này Tử Trúc Lâm, đúng là Huyền khí nồng nặc

nhất thời điểm.

Mặc dù là phạm phu tục tử, lúc này có thể hô hấp một cái Tử Trúc Lâm trong khí tức, cũng sẽ cảm thấy vui vẻ thoải mái, sảng khoái tinh thần.

Tử Trúc Lâm bên trong một mảnh trên đất trống, khoanh chân mà ngồi Mộc Dịch, vừa mới nuốt vào một viên nội môn đệ tử mới có thể dẫn tới trung phẩm Thăng Nguyên Đan. Hắn cảm thấy toàn thân nhiệt huyết sôi trào sau một lúc, liền mượn nhờ trong đó được tính, luyện hóa chung quanh không tầm thường Thanh Huyền chi khí.

Từng cổ một tinh tú Huyền khí, theo hắn mỗi một lần hô hấp nôn kêu gào tiến vào phổi của hắn lúc giữa, sau đó thuận theo đã thông hiểu đạo lý, tu luyện đại thành ngũ tạng năm mạch, chậm rãi luyện hóa, cuối cùng tiến vào trong đan điền của hắn.

Bởi vì kinh mạch tu luyện đại thành, Mộc Dịch mỗi thổ nạp một lần có thể thu nạp Huyền khí, muốn so với bình thường đệ tử nhiều hơn gần ba thành. Không chỉ có như thế, mỗi lần luyện hóa vào đan điền Huyền khí, cũng muốn thêm nữa trên một ít.

Đồng thời, không biết là bởi vì hỏa độc trùng kích nguyên nhân, còn là kinh mạch đại thành hậu quả, khiến hắn đan điền dung lượng, so với Triệu Lượng cùng cấp giai đệ tử càng lớn lên không ít.

Bởi như vậy, Mộc Dịch luyện hóa đan điền chân nguyên, tự nhiên so với cùng giai đệ tử đôi dày đặc một ít, nhưng mà khiến hắn sáng lập khí hải độ khó, cũng tương ứng tăng lên.

Sáng lập khí hải, nhất định phải trong đan điền trước tràn ngập luyện hóa chân khí, sau đó không ngừng áp súc cô đọng, đem bộ phận chân khí hóa thành mật độ cùng độ tinh khiết cao hơn trạng thái dịch chân nguyên, loại này nửa trạng thái dịch nửa trạng thái khí đan điền trạng thái, chính là cái gọi là khí hải.

Sáng lập khí hải về sau, chân nguyên có thể áp súc vì trạng thái dịch, tăng lên thật nhiều trong đan điền dung nạp chân nguyên lực lượng, vì sau này tu luyện đánh rớt xuống kiên cố trụ cột.

Cũng chỉ có mở ra khí hải, mới có đầy đủ chân nguyên lực lượng, thi triển cái kia chút ít hao phí chân nguyên kinh người pháp thuật.

Một chút chân nguyên lực lượng, chỉ có thể cường thân kiện thể, tăng khí lực, nhưng không cách nào dùng để thi triển pháp thuật, chính như cái kia chút ít mở ra đan điền, rồi lại chưa có thể ngưng tụ ra khí hải đệ tử ngoại môn giống nhau.

Đến Được Tổ Phong đã hơn ba tháng rồi, Mộc Dịch cần tu khổ luyện, nửa tháng trước rốt cuộc đem trong Đan Điền tràn đầy tinh túy Huyền khí, hôm nay, đã là lần thứ hai mượn nhờ trung phẩm Thăng Nguyên Đan, nếm thử áp súc chân nguyên, cô đọng xuất khí hải.

Bất đồng công pháp, cô đọng ra khí hải chân nguyên, cũng không giống nhau.

Mộc Dịch sở tu 《Nhược Thủy Quyết》, chính là tu luyện trong Thiên Địa thủy nguyên tố lực lượng, cô đọng ra khí hải, chính là Thủy thuộc tính chân nguyên, khí hải hình thành về sau, đan điền mát lạnh.

Liệt Hỏa Đường đệ tử, tu luyện ra đúng là hỏa thuộc tính chân nguyên, nghe nói là đan điền ấm áp.

Về phần Vương Nhược Phong những tu luyện kia phong nguyên tố đệ tử, cô đọng ra Phong nguyên khí hải về sau, tự nhiên mà vậy sẽ thân hình nhẹ nhàng, nhắc tay giơ lên chân giữa, mơ hồ đều có từ từ gió mát.

Lúc Mộc Dịch hoàn thành hôm nay thứ sáu đại chu thiên về sau, trong đan điền chân khí, rốt cuộc có đi một tí dị động.

Mộc Dịch bành trưởng trong đan điền, tràn đầy luyện hóa chân khí. Mấy ngày trước đây, Mộc Dịch tu luyện tới lúc này, tuy rằng kinh mạch còn có thể thừa nhận, có thể nhiều hơn nữa tu luyện ba cái đại chu thiên, nhưng đan điền đã không cách nào thừa nhận, không thể không đình chỉ.

Nhưng hôm nay, rốt cuộc có một tia chân nguyên, bắt đầu cô đọng thành thật nhỏ giọt nước, giống như trời đông giá rét sương mù, quá trình này vừa xuất hiện, Mộc Dịch lập tức liền cảm thấy đan điền truyền đến áp lực, nhỏ đi rất nhiều.

Mộc Dịch đại hỉ, nhưng không dám vô cùng hưng phấn cùng kích động, hẩn một chút bình phục tâm cảnh, liền tiếp tục tu luyện xuống dưới.

Chín đại chu thiên tu luyện xong về sau, kinh mạch đã tiếp cận cực hạn. Nhưng Mộc Dịch nhưng cảm giác không thấy đan điền tràn ngập cảm giác, hẩn có thể cảm giác được, trong Đan Điền, đã có một ít thật nhỏ sương mù châu, cái kia chút ít đúng là trạng thái dịch chân nguyên.

"Cuối cùng là ngưng tụ ra khí hải!" Mộc Dịch thở một hơi dài nhẹ nhõm, tuy rằng dưới mắt đan điền khí hải, còn thập phần yếu ớt, nhưng tiêu chí lấy hẩn, đã chính thức trở thành một tên huyền sĩ.

Mộc Dịch cũng không có nóng lòng tu luyện mong muốn trong lòng đã lâu pháp thuật. Hẩn đã sớm nghe nói, trong đan điền chân nguyên pháp lực càng dày đặc, thi triển pháp thuật lại càng dễ dàng. Hiện tại hẩn mới vừa vận ngưng tụ ra khí hải, nếu muốn học được thi triển pháp thuật, thập phần khó khăn.

Nóng lòng cầu thành, cũng không phải là một cái thói quen tốt.

Mộc Dịch tính toán đợi tu luyện một đoạn thời gian nữa, trong đan điền khí hải lần đầu có quy mô lúc, lại tu tập một ít pháp thuật cũng không muộn.

"Ngừng tụ ra khí hải, ta chính là một gã huyền sĩ!" Mộc Dịch cao hứng nghĩ đến: "Ta có thể đi tìm đại sư huynh Mẫn Quân Tử, lĩnh một phần huyền sĩ đệ tử mới có thể lĩnh dùng vật phẩm."

Mặt khác, hẳn cùng với Thiết Đản Vương Nhược Phong, cũng đã hẹn ở hôm nay sẽ ở nhìn qua thác nước đình gặp mặt, thuận tiện còn khiến Tiểu Thanh xuất ngoại tản ra gió một lần, dù thế nào đều muốn đi ra ngoài một chuyến.

Mộc Dịch từ hông lúc giữa lấy ra một đoạn trúc tía làm ra ống sáo, liếm liếm bờ môi, nhẹ nhàng thổi lên thanh thúy tiếng địch.

Vẫn còn Hàn Nha Đảo cư trú lúc Mộc Dịch, cũng đã gặp thổi sáo trúc rồi, tuy rằng chưa nói tới tinh đến đạo này, nhưng đến một lần trúc tía tiếng sáo chất tuyệt hảo, thứ hai Mộc Dịch thường xuyên sử dụng, lúc này thổi đứng lên, coi như là tiếng sáo lượn lờ, uyển chuyển du dương.

Chỉ chốc lát sau, Tử Trúc Lâm lúc giữa một trận gió âm thanh hạc kêu, không ít chim bay kinh động bay lên, một cái cánh triển mấy trượng tiên hạc, men theo tiếng địch, đi tới Mộc Dịch bên cạnh, chính là tiểu Thanh.

Nghe thế cái tiếng địch, Tiểu Thanh đã biết rõ, hôm nay lại có thể ly khai Dược Tổ Phong, xuất ngoại phi hành, bởi vậy không ngừng phịch lấy hai cánh, thập phần hưng phấn.

"Đi thôi, chúng ta đi bên cạnh cái kia toà núi nhỏ ngọn núi Bách Dược Viên, đại sư huynh là ở chỗ đó." Mộc Dịch thừa lúc tiên hạc, người kia giương cánh xông lên, bay thẳng mây xanh.

Đã sớm thói quen hơn thế Mộc Dịch, thân thể dán tiên hạc phần lưng, tránh đi gào thét thổi tới cuồng phong, thần sắc tự nhiên, đã không có lần thứ nhất lúc như vậy kinh hoảng.

Tiên hạc chở Mộc Dịch, tại Tử Trúc Lâm trên xoay nửa vòng, sau đó quay lại phương hướng, hướng Dược Tổ Phong bên cạnh một tòa không lớn ngọn núi bay đi.

Cái này toà núi nhỏ ngọn núi, là Bách Dược Viên chỗ, vì vậy cũng được xưng là Bách Dược Phong.

Ngọn núi trong gieo trồng không ít Linh thảo Linh dược, luyện chế Thăng Nguyên Đan mấy vị chủ dược, đều sinh tại nơi này.

Bình thường dược thảo, giao cho đệ tử ngoại môn quản lý là được, nhưng có chút quý báu chủng loại, rồi lại cần tinh thông đạo này chuyên gia trông giữ, Mẫn Quân Tử thuở nhỏ tiến vào Thiện Dược Đường, hôm nay đã có hơn mười năm, bao gồm dục dược luyện dược chi thuật ở bên trong, hẳn đều đã nhận được sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn không ít chân truyền, gần nhất mấy năm, hẳn một mực chịu trách nhiệm cái mảnh này Bách Dược Viên.

Mộc Dịch thừa lúc tiên hạc, trực tiếp bay đến Bách Dược Viên trên không, hẳn đang muốn bay vút cái mảnh này dược viên, về phía sau nhà trúc trong tìm đại sư huynh, nhưng không ngờ cúi đầu chứng kiến một vị quen thuộc yếu điệu thân ảnh, đang tại Bách Dược Viên trong.

"Tiểu sư tỷ!"

Mộc Dịch sững sờ, vội vàng tính mạng Tiểu Thanh hạ xuống tới.

"Tiểu Thanh!" Tiểu Mộng Đào hiển nhiên cũng chú ý tới từ không trung bay xuống tiên hạc, cũng là có chút kinh ngạc.

"Sư tỷ!" Mộc Dịch tiến lên thi lễ một cái.

Gần hai năm thời gian không thấy, hẳn vị này Tiểu sư tỷ thân hình thon dài rất nhiều, duyên dáng yêu kiều, nhìn quanh thân nhiên, cách ăn mặc khí

chất cũng biến hóa không nhỏ, từ một gã ngây thơ không thoát khỏi tiểu cô nương, biến thành một gã rung động lòng người hoa quý thiếu nữ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Tụ Lý Càn Khôn

Chỉ nhìn thoáng qua, Mộc Dịch đã cảm thấy ngực không được kinh hoàng, không hiểu kích động lên, hẩn theo bản năng cúi đầu, không dám nhìn nhiều.

"A, là Mộc sư đệ! Người cao lớn!" Tiểu Mộng Đào tự nhiên cười nói, cũng lập tức nhận ra Mộc Dịch.

Tiểu Thanh nhìn thấy Tiểu Mộng Đào về sau, chủ động dựa vào tiến lên đây, không được hạc kê, lộ ra hết sức cao hứng.

"Ách thúc nói cho ta biết, Tiểu Thanh giao cho một gã mới tới đệ tử chăm sóc, nguyên lai đúng là Mộc sư đệ!" Tiểu Mộng Đào một bên vuốt ve Tiểu Thanh lông vũ, vừa cười hướng Mộc Dịch nói ra, "Chúc mừng Mộc sư huynh tốt cuộc tiến nhập nội môn, về sau chúng ta chính là chính thức sư tỷ đệ rồi."

"Cái này đều dựa vào sư tỷ chỉ điểm, cùng với cái kia miếng tha tội lệnh bài." Mộc Dịch thành khẩn bái tạ nói, nếu như không phải là gặp Tiểu sư tỷ, hẩn tại tạp dịch nhà góc tròn ba năm mà không người chỉ điểm, không có khả năng tại nhiều người đệ tử ngoại môn trong trở hết tài năng, tiến vào nội môn.

Có lẽ cũng chính là nguyên nhân này, khiến Mộc Dịch đối ở trước mắt vị sư tỷ này, có một loại đặc thù cảm tình.

Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, tựa hồ cũng biết trong đó một ít chuyện, nàng hỏi Mộc Dịch: "Người đây là mang Tiểu Thanh đi ra tản ra gió thông khí sao?"

Mộc Dịch đáp: "Đúng vậy. Mặt khác, ta còn muốn tìm đến đại sư huynh, lĩnh một phần huyền sĩ đồ dùng."

"Nói như vậy, người đã khai điền ích hải rồi, không tệ không tệ, về sau muốn tiếp tục cố gắng." Tiểu Mộng Đào hơi có vẻ kinh ngạc khen, "Bất quá, đại sư huynh không ở chỗ này, đại khái là đi cho một gã sư thúc đưa cơm đi."

"Sư thúc, đưa cơm ?" Mộc Dịch sững sờ, nếu như kêu sư thúc, cái kia bối phận tự nhiên không thấp, tu vi cũng là không tầm thường, cần gì dùng cơm ?

Trong Thiên Địa Huyền khí, ẩn chứa năng lượng vô tận, có thể thoải mái thân thể nhiều mạch, tự nhiên cũng có thể trở thành thể năng nguồn suối.

Triệu mà sáng lập đan điền về sau, lượng cơm ăn liền giảm thiểu rất nhiều. Tiến vào nội môn về sau, càng là mỗi ngày chỉ cần một ít bát thanh đạm cơm liền đầy đủ.

Hắn nghe nói, nội môn đệ tử ở bên trong, khí hải tu luyện so sánh sâu huyền sĩ, thông qua ngồi xuống luyện hóa cũng đủ để đạt được thỏa mãn thân thể cần đại bộ phận năng lượng, thường thường cách mỗi mấy ngày, mới ăn uống một lần.

Về phần sư phụ Tiểu lão loại cảnh giới này cao nhân, đã sớm đoạn tuyệt nhân gian khói lửa, hoàn toàn không cần thêm vào ăn uống, đạt đến cái gọi là "Tích Cốc" cảnh giới.

Nếu là sư thúc, cái kia tu vi cấp độ có lẽ cùng sư phụ không sai biệt lắm, không cần đưa cơm ?

Mộc Dịch tuy rằng trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng lại tạm thời đặt ở một bên, hắn nói ra: "Không quan hệ, ta cùng sư tỷ cùng một chỗ ở chỗ này chờ đại sư huynh là được."

Tiểu Mộng Đào linh cơ khê động, nói ra: "Người đã mang Tiểu Thanh đã đến, chúng ta lớn cũng không nhất định ở chỗ này ngốc đợi, chúng ta cùng đi tìm đại sư huynh đi!"

Mộc Dịch tự nhiên không có cự tuyệt, bởi như vậy, hẳn lại có thể cùng Tiểu sư tỷ cùng cười một con hạc rồi.

Lúc này đây, như cũ hướng lúc trước như vậy, sư tỷ ngồi ở phía trước, Mộc Dịch ngồi ở sau lưng nàng, cùng một chỗ cười hạc phi hành. Nhưng mà Mộc Dịch tâm tư, đã hoàn toàn không tại ở dưới thân cảnh đẹp, hẳn cảm thụ được trước người từng trận mùi thơm, chỉ cảm thấy muốn đang nằm mơ.

Tiểu Mộng Đào chỉ huy tiên hạc, bay qua mấy cái ngọn núi, đi tới một mảnh dung mạo không sâu sắc trong sơn cốc.

Sơn cốc biểu hiện ra trống rỗng đấy, chỉ có một gian không lớn nhà đá, hơn nữa ngoài nhà đá còn có vài tên đang mặc thị vệ giáp mềm đệ tử.

"Nơi đây lại có thị vệ gác!" Mộc Dịch sửng sờ, bên trong núi đệ tử tương đối tự do, các đại phân đường ngọn núi, bình thường đều là không người trông giữ, chỉ có một chút cơ mật trọng địa, mới có thị vệ vòng thủ.

"Nơi này là suy nghĩ qua cốc." Tiểu Mộng Đào nhìn ra Mộc Dịch nghi hoặc, giải thích nói: "Bốn môn phạm phải sai lầm nội môn đệ tử, bình thường đều đóng ở chỗ này yên tĩnh suy nghĩ kia qua. Bốn đường cái vị kia sư thúc, trước kia phạm phải tông môn tối kỵ, bị phế kinh mạch pháp lực, cả đời nhốt tại này trong cốc. Bất quá, phụ thân nói vị này sư thúc dù sao cũng là Thiện Dục Đường người, vì vậy để cho chúng ta mỗi ngày tự mình đưa cơm. Cái chức này trách, bình thường đều là đại sư huynh gánh chịu đấy. Đại sư huynh so sánh vội vàng thời điểm, cũng sẽ nói rõ cho mặt khác sư huynh đệ."

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nghi ngờ trong lòng biến mất. Trong lòng của hắn mặc dù hiểu kỳ vị này sự thúc phạm vào cái gì sai lầm, rõ ràng đã bị huỷ bỏ kinh mạch pháp lực nghiêm trọng như vậy trừng phạt, nhưng cũng không có lắm miêng truy vấn.

Tiểu Mộng Đào đem thân phận của mình lệnh bài lấy ra, giao cho thủ vệ đệ tử, cũng nói rõ ý đồ đến, được phép tiến nhập trong nhà đá.

Mộc Dịch cũng là như thế, giao ra nội môn đệ tử lệnh bài, liền có thể đi vào trong đó, đi ra lúc, lại từ thủ vệ cái kia lĩnh quay về.

Trong nhà đá không có vật gì, chỉ có một hướng phía dưới cầu thang, ngọn đèn hôn ám từ ở chỗ sâu trong xuyên qua, lộ ra thập phần âm u dày đặc.

"Nguyên lai là chỗ ngồi địa lao." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hắn theo Tiểu sư tỷ, cùng đi vào trong đó.

Tiên hạc Tiểu Thanh, thì tại trong sơn cốc tự do bay lượn, không cần trông giữ. Cần triệu hoán Tiểu Thanh lúc, thổi lên Tử Trúc địch là được.

Trộn vện hướng phía dưới rồi đi tầm hơn mười trượng, lơ mờ ngọn đèn đem này hành lang theo thông vàng thông vàng, cũng có từng trận mùi nấm mốc trước mặt đánh tới, Tiểu Mộng Đào không khỏi bưng kín trong mũi.

"Đại sư huynh quả nhiên ở chỗ này!" Mộc Dịch chứng kiến hành lang ở chỗ sâu trong, một cặp thanh niên nam nữ đang tại nhỏ giọng nói cái gì, nữ tử chính cười cười run rẩy hết cả người, nam tử tuần tú lịch sự, đúng là đại sư huynh Mẫn Quân Tử.

Mộc Dịch một tiếng hô, khiến Mẫn Quân Tử cũng chú ý tới, xoay người lại, thấy được Tiểu Mộng Đào cùng Mộc Dịch hai người.

"Tiểu sư muội, các người làm sao tới rồi hả?" Mẫn Quân Tử vội vàng đã đi tới, mỉm cười mà hỏi.

"Vừa rồi vị sư tỷ kia là ai ?" Tiểu Mộng Đào hỏi.

Mẫn Quân Tử hơi có vẻ lúng túng nói: "Là Liệt Hỏa Đường một vị đệ tử. Hử, Liệt Hỏa Đường cũng có bị phạt đệ tử đóng ở chỗ này, nàng cũng là đến đưa cơm đấy."

"Nói như vậy, các người trải qua thường gặp mặt rồi hả?" Tiểu Mộng Đào trong giọng nói, mơ hồ có một tia không vui.

"Cũng không được thường xuyên, ngẫu nhiên gặp mà thôi." Mẫn Quân Tử cười nhạt một tiếng, sau đó đem chủ đề chuyển hướng Mộc Dịch, hỏi: "Mộc sư đệ, sao người lại tới đây ?"

Mộc Dịch đem bản thân ý đồ đến cho thấy, Mẫn Quân Tử nghe được Mộc Dịch đã khai điền ích hải về sau, tán dương một câu, trực tiếp từ trong tay áo lấy ra vài kiện đồ vật.

"Huyền sĩ vật phẩm, ta chỗ này vừa vặn có một phần, liền trực tiếp giao cho Mộc sư đệ đi, miễn cho Mộc sư đệ còn phải lại đi một chuyến Bách Dược Viên." Mẫn Quân Tử nói xong, đem một cái lòng bài tay lớn nhỏ túi, một thanh dài hơn thước mộc trượng cùng một khối lớn chừng hột đào màu xám ngọc thạch, giao cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch một bên cảm ơn, một bên đem mấy thứ này hết thảy nhét vào trong ngực, đợi thật lâu sau này trở về, lại chậm rãi nghiên cứu bọn họ tác dụng.

Mẫn Quân Tử nhìn thấy Mộc Dịch làm như vậy, rồi lại hơi sững sờ, lập tức cười nói: "Ha ha, xem ra Mộc sư đệ còn không biết cái này Càn Khôn đại cách dùng. Tiểu sư muội, người không bằng cẩn thận giảng cho Mộc sư đệ nghe một chút đi."

Mộc Dịch nghe vậy, có chút xin lỗi đem cái này mấy thứ đồ giao cho Tiểu sư tử, đợi nàng chỉ điểm.

Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, từ Mộc Dịch trong tay tiếp nhận cái kia chút ít vật phẩm, nói ra: "Mộc sư đệ, cái này cái túi tiền, gọi là Càn Khôn đại, là chúng ta huyền sĩ dùng để cất giữ bảo vật dụng cụ. Đừng nhìn nó nhỏ, có thể buông đồ vật cũng không ít."

"Người trước cần tế ra đan điền chân khí, đem vật phẩm chung quanh bao lấy, sau đó cũng tế ra một ít chân khí đánh vào cái này chỉ Càn Khôn đại ở bên trong, có thể đem vật phẩm đưa vào Càn Khôn đại rồi, lấy ra thời điểm, ngược lại qua làm là được rồi."

Nói xong, Tiểu Mộng Đào biểu thị một cái, như thế nào đem mộc trượng đưa vào Càn Khôn đại ở bên trong, như thế nào lại lấy ra.

Mộc Dịch lấy làm kỳ, cái này dài hơn thước mộc trượng, rõ ràng có thể đặt ở lòng bàn tay lớn nhỏ trong túi áo, thật sự là kỳ lạ quý hiếm.

Hắn cũng thử một cái, tuy rằng bởi vì pháp lực thấp kém, toàn bộ quá trình thập phần mất công, nhưng quả nhiên cũng có thể làm được.

"Càn Khôn đại, trong túi có Càn Khôn. Rất nhiều đệ tử đều ưa thích đem Càn Khôn đại khe hở tại trong tay áo, như vậy Đoạt thả vật thập phần nhanh và tiện, một chiêu này, liền gọi là tụ lý càn khôn. Như vậy một cái Càn Khôn đại, đại khái có thể buông bảy tám cái bao phục đi, đầy đủ người dùng. Bất quá, người ngàn vạn không muốn thả vật còn sống đi vào, sẽ bị buồn chết đấy." Tiểu Mộng Đào lại biểu thị một cái, khiến Mộc Dịch mừng rỡ dị thường.

Hắn nghĩ tới trước kia chứng kiến sư phụ, sư tử đám người lấy ra vật lúc tình cảnh, lúc trước hoang mang khó hiểu, hiện tại rốt cuộc bừng tỉnh đại ngộ.

Tiểu Mộng Đào lại lấy ra cái kia căn mộc trượng, nói ra: "Về phần cái này mộc trượng, gọi là Bích Thủy trượng, chính là tùy bích thủy cây luyện chế, có thể thu nạp thủy nguyên tố lực lượng, cũng có thể phóng xuất ra. Chúng ta Thiện Dược Đường nội môn đệ tử lần đầu học pháp thuật lúc, khó có thể súc tích ra đầy đủ pháp lực phóng thích pháp thuật, mượn nhờ cái này Bích Thủy trượng, sẽ phải tương đối dễ dàng một chút. Căn này Bích Thủy trượng, liền là dùng để trợ giúp người tu tập pháp thuật."

"Về phần cái này khối óng ánh, gọi là huyền tinh. Huyền tinh chính là trong Thiên Địa tinh tú Huyền khí ngưng tụ mà thành đặc thù óng ánh, tác dụng không nhỏ, lưu thông cực lớn, tại chúng ta huyền sĩ bên trong, tương đương với thể tục giới vàng bạc tài vật. Căn cứ huyền tinh phẩm chất cùng dung nạp thiên địa Huyền khí có bao nhiêu, có thể phân chia vì các loại phẩm giai. Cái này một khối, là bình thường nhất nhất giai huyền tinh."

Tiểu Mộng Đào đem cái này mấy thứ đồ lại trả cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch biết được những bảo vật này công dụng về sau, tự nhiên càng thêm hưng phấn.

Mẫn Quân Tử bổ sung: "Về sau người hàng năm đều có thể lĩnh hai khối nhất giai huyền tinh, nếu như chấp hành nhiệm vụ thuận lợi hoàn thành, còn sẽ có thêm vào ban thưởng. Chớ xem thường cái này khối huyền tinh, nếu là đổi thành vàng bạc, ba trăm lượng bạc cũng mua không được một khối."

"Đa tạ đại sư huynh, đa tạ Tiểu sư tỷ!" Mộc Dịch thoáng cái đạt được ba kiện "Bảo bối", tâm tình có chút kích động, huyền sĩ thế giới, quả nhiên có khác Động Thiên.

"Mộc sư đệ, sư tỷ có một việc muốn nhờ cậy người." Tiểu Mộng Đào bỗng nhiên ôn nhu nói.

Mộc Dịch sững sờ, lập tức miệng đầy đáp ứng: "Sư tỷ cứ việc phân phó, Mộc Dịch nhất định tận tâm tận lực!"

Mộc Dịch vẫn cảm thấy, sư tỷ ở lại bản thân vô cùng tốt, ân tình thật lớn, bản thân có thể có hôm nay, toàn bộ lại sư tỷ chỉ điểm cùng đưa tặng cái kia khối miễn tử lệnh bài, tích thủy chi ân, sẽ phải suốt tuôn tương báo, hôm nay sư tỷ đưa ra yêu cầu, hắc đương nhiên sẽ không từ chối.

Tiểu Mộng Đào khẽ mỉm cười nói: "Người có Tiểu Thanh tương trợ, vắng lai tất cả ngọn núi thập phần nhanh và tiện, về sau tới nơi này cho sư thúc đưa cơm việc cần làm, không biết người có thể lấy đảm đương xuống ?"

Nói tới chỗ này, Tiểu Mộng Đào lại mỉm cười hướng Mẫn Quân Tử nói ra: "Đại sư huynh, như vậy người liền không dùng vất vả mỗi ngày đi một chuyến rồi, người sẽ không phản đối đi ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Cảnh Giới Phân Chia

Mẫn Quân Tử trên mặt hiện lên một tia mắt tự nhiên thần sắc, có chút lúng túng nói: "Nếu như Mộc sư đệ có thể tận chức tận trách, Mẫn mỗ tự nhiên không có ý kiến."

Chỉ là chân chạy việc nhỏ, còn là Tiểu Mộng Đào chính miệng nhờ cậy, Mộc Dịch tự nhiên là không chút do dự đáp ứng:

"Yên tâm đi, Tiểu sư tỷ, đại sư huynh, ta nhất định sẽ mỗi ngày đúng giờ đưa cơm, sẽ không chậm trễ."

Tiểu Mộng Đào cao hứng nói: "Đại sư huynh, Mộc sư đệ làm người trung thực tin cậy, người cứ yên tâm giao cho hắn đi. Nếu như nơi đây chuyện, chúng ta không bằng trở về đi!"

"Tốt." Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu, hướng Mộc Dịch nói rõ vài câu, nói cho hắn biết bốn đường bị phạt sư thúc tại số ba trong địa lao, cũng đem mang đến nhắc tới cơm cái giỏ, giao cho Mộc Dịch.

Lập tức, Tiểu Mộng Đào cùng Mẫn Quân Tử liền cùng nhau đã đi ra nơi này.

Mộc Dịch nhìn xem hai người bóng lưng, mỉm cười, hắn cũng đã nhìn ra, Tiểu sư tỷ hơn phân nửa là không thích đại sư huynh thường thường cùng cái kia Liệt Hỏa Đường sư tỷ gặp mặt, vì vậy khiến Mộc Dịch đến đưa cơm, như vậy liền sâu sắc tránh khỏi hai người cơ hội tiếp xúc.

"Tiểu sư tỷ đối đại sư huynh thật sự là dụng tình lương khổ!" Mộc Dịch thầm nghĩ, hắn tuy rằng đã sớm biết Tiểu sư tỷ tâm ý, nhưng thấy đến Tiểu

Mộng Đào cùng đại sư huynh kết bạn rồi đi lúc cái kia vui thích thần sắc, còn là nhịn không được trong lòng hơi hơi đau xót.

Nhưng hẳn rất nhanh thoải mái, sư tỷ nhân vật như vậy, mình là tuyệt đối không thể tới đánh đồng đây, chỉ có đồng dạng tại nội môn đệ tử trong nội tiếng, tuần tú lịch sự đại sư huynh Mẫn Quân Tử, mới có thể xứng.

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, nhấc lên đại sư huynh lưu lại cơm cái giỏ, tiếp tục dọc theo lời mờ hành lang thẳng đường đi tới, nhanh đến đầu cuối lúc, rút cuộc tìm được rồi" số ba" địa lao.

"Sư thúc, ta là Thiện Dục Đường đệ tử Mộc Dịch, sau này để ta làm vì lão nhân ngài nhà đưa cơm." Mộc Dịch nhẹ nhàng khấu trừ khấu trừ địa lao cửa sắt, có phần có lễ phép nói.

Mặc dù là bị phạt người, nhưng dù sao cũng là sư thúc bối phận, Mộc Dịch cũng không dám tạt trong lời nói mất lễ nghi.

"Cái gì lão nhân gia, ta rất già sao!" Một cái vang dội thanh âm truyền đến, ngay sau đó, Mộc Dịch cảm thấy một cổ gay mũi hơi chua khí tức hướng cửa sắt chỗ đánh tới, khiến hẳn theo bản năng lui về sau một bước.

Một cái nâu đen dơ bẩn bàn tay lớn, từ trong cửa sắt lúc giữa cái kia nửa xích vuông trong lỗ thùng duỗi ra, móng tay cũng đây là màu đen bẩn.

"Mau đem tới, còn sững sờ cái gì!" Mộc Dịch chỉ là ngây ngốc một chút, đối phương cũng có chút không kiên nhẫn thúc giục nói.

Mộc Dịch vội vàng mở ra cơm cái giỏ, đem một chén phía trên chõng chất lấy vài miếng rau cỏ lá cây cơm đưa vào cái tay này trong.

Toàn bộ quá trình, Mộc Dịch cẩn thận từng li từng tí, sợ bị đối phương một phát bắt được.

Bất quá, đối phương cũng không có làm như vậy, cái tay này bưng lên bát cơm về sau, lập tức liền thu hồi, ngay sau đó, liền truyền đến hồng hộc miệng lớn ăn cơm thanh âm.

"Sư thúc, chiếc đĩa!" Mộc Dịch sững sờ, hắn còn chưa kịp đem chiếc đĩa đưa lên vào trong đó.

Đối phương căn bản không để ý tới hắn, chỉ chốc lát sau, một cái đầy mỡ bàn tay lớn liền đem cái chén không lần lượt đi ra.

"Rau củ cơm trắng, ăn hết vài chục năm rồi, có thể hay không đổi chút kiểu khác!" Bên trong cửa sắt truyền đến một câu phàn nàn.

"Huyền sĩ trà xanh cơm nhạt, miễn miệng lưỡi chi dục, yên tĩnh ngộ đạo chi tâm." Mộc Dịch mỉm cười trả lời, mấy câu nói đó, đúng là hắn thường xuyên nghe được điều luật một trong.

"Lão tử đã phế đi kinh mạch pháp lực, cần gì phải tuân thủ các người huyền sĩ cái này một bộ!" Bên trong cửa sắt thanh âm, cực kỳ bất mãn.

Mộc Dịch cảm giác đối phương nói có chút đạo lý, đã nói nói: "Được rồi, đệ tử lần sau mang nhiều một ít đồ ăn."

"Ồ, người tiểu tử này ngược lại là tâm địa không hỏng, không giống họ Mẫn như vậy bảo thủ." Bên trong cửa sắt truyền đến có chút kinh hỉ thanh âm.

Mộc Dịch chính thu thập lúc giữa, đột nhiên chứng kiến trong cửa sắt ương lỗ thủng chỗ, một trương râu ria tóc rối tung vô cùng nâu đen trên gương mặt, có một đôi lóe tinh quang ánh mắt chính nhìn về phía bản thân, lại càng hoảng sợ.

"Cái này chính là bốn đường sư thúc sao." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, bởi vì đối phương râu ria tóc quá dài, gương mặt lại quá, nhìn không

ra tướng mạo, đối nhìn không ra niên kỷ.

Bên trong cửa sắt thanh âm lại truyền tới: "Vị tiểu huynh đệ này, nhìn dáng vẻ của người, mới nhập môn không lâu đi. Chắc chắc, Tiểu Nguyệt Hàn đối đệ tử cứng nhắc vô cùng, người khẳng định chưa từng nghe qua bao nhiêu tu tiên giới kỳ văn dị sự, ha ha, người sư thúc ta cũng biết không ít, nếu như người lấy ra một ít sơn trân hải vị, sư thúc ngược lại là có thể giảng một ít cho người nghe nghe."

"Kỳ văn dị sự?" Mộc Dịch ngược lại là có phần cảm thấy hứng thú, hần nhướn mày nói: "Sơn trân hải vị? Mặc dù không có quy định nội môn đệ tử không cho phép ăn thịt ăn, nhưng nội môn chỉ có rau cỏ gạo trắng có thể dẫn tới, đệ tử chỉ sợ bất lực."

Đối phương cả giận nói: "Đồ đàn, trong núi món ăn dân dã còn có thể ít sao, tùy tiện trao chỉ gà rừng thỏ rừng cũng tốt cho sư thúc giải đỡ thèm a!"

"Như vậy chỉ sợ lên giá phí không ít thời gian đi. Cũng không biết sư thúc chuyện xưa, có đáng giá hay không được đệ tử đi phí cái này phen công phu." Mộc Dịch do dự nói.

"Người tiểu tử này rất khôn khéo nha, mỹ vị còn không có đưa đến, sẽ phải trước bộ sư thúc mà nói." Trong cửa sắt thanh âm ha ha cười cười, "Cũng được, dù sao người sư thúc ta lịch duyệt phong phú, có giảng không hết chuyện xưa, trước nói cho người biết một ít, lại có ngại gì! Người muốn biết cái gì?"

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, liền hỏi: "Sư thúc, người vì cái gì bị nhốt tại trong này?"

"Lại là vấn đề này!" Trong cửa sắt thanh âm một hồi phiền muộn, "Từng đưa cơm đệ tử, đều nếu hỏi điều này vấn đề. Cũng được, không nói người sẽ không chết tâm đấy."

"Kỳ thật cũng không có cái gì cùng lắm thì đấy, sư thúc ta chỉ là vụng trộm tu luyện một cái hoàng môn công pháp, bị tông môn phát hiện, liền luân lạc tới hôm nay hoàn cảnh."

"Hoàng môn công pháp ?" Mộc Dịch sững sờ, vẻ mặt mê hoặc, hoàn toàn chưa từng nghe qua loại này thuyết pháp.

"Ha ha, người liền hoàng môn cũng không biết ?" Đối phương cười nói: "Ma Môn đâu rồi, tóm lại nghe qua đi. Huyền môn đệ tử lấy chính đạo tự cho mình là, tại huyền môn tu sĩ trong mắt, hoàng môn chính là cái gọi là Ma Môn ma phái."

"Ma Môn!" Mộc Dịch kinh hãi, "Người cũng dám tu luyện ma môn công pháp, không sợ biến thành yêu ma sao ?"

Đối phương trong mũi hừ lạnh một tiếng, toàn bộ là khinh thường chi ý, thản nhiên nói: "Người biết cái gì! Chính nghĩa tự tại nhân tâm, trong mắt người cái gọi là chính đạo Ma Đạo, bất quá là người khác cưỡng ép quán thâm kết quả. Thiên Địa Huyền Hoàng, Địa Thủy Hỏa Không, đều là thiên địa tinh hoa, nào có cái gì chính tà thiện ác phân chia!"

"Bất quá, những lời này người nhưng ngàn vạn đừng nói ra!" Sư thúc giảm thấp xuống thanh âm, "Để cho bọn họ biết rõ ta nói như vậy, tránh không được còn nói ta tà thuyết mê hoặc người khác hoặc nhiều người, hơn nữa mấy cái xiềng xích bên người, thì càng chịu tội rồi."

Mộc Dịch sững sờ, theo bản năng nhẹ gật đầu, hẳn nguyên bản cũng không có bốn phía nói luyện thuyết thói quen.

Sư thúc còn nói thêm: "Nếu như người chỉ muốn làm cái trung thực bốn phận huyền môn đệ tử, nói cho người những thứ này chỉ biết hại người. Không bằng kể một ít mặt khác có ý tứ sự tình đi, nói thí dụ như, người biết như thế nào mới có thể tu thành Chân Tiên sao ?"

Mộc Dịch lắc đầu, kinh nghi bất định hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ sư thúc biết rõ ?"

"Nói nhảm, sư thúc nếu biết rõ, còn có thể bị vây ở chỗ này ? !" Đối phương tức giận hồi đáp: "Bất quá, sư thúc lại biết rõ, muốn muốn tu luyện thành Chân Tiên, có mấy cái cấp độ cảnh giới phân chia."

"Cảnh giới thứ nhất, chính là ngưng luyện khí hải. Khai điền ích hải sau đó, chính là cái gọi là huyền sĩ, cảnh giới này ở bên trong, chủ yếu là tích lũy thiên địa tinh hoa ở thể nội, khiến trong đan điền khí hải, trở nên dày đặc."

"Thứ hai cảnh giới, chính là trúc tạo tiên cơ. Lúc trong đan điền tràn ngập trạng thái dịch chân nguyên khí hải về sau, liền đã đến dung nạp thiên địa tinh hoa cực hạn. Lúc này thời điểm, nhất định phải triệt để thoát thai hoá cốt, hóa tiên căn vì tiên cơ, như vậy đan điền mới có thể bay vọt tăng lên, do đó dung nạp càng nhiều nữa thiên địa tinh hoa. Thời điểm này, huyền sĩ cũng không phải là bình thường phạm nhân rồi, mà là một gã chính thức Tu tiên giả, còn gọi là làm tu sĩ. Tu sĩ cùng người phạm đã có bất đồng cực lớn, chẳng những có thể lấy Tích Cốc không ăn nhân gian khói lửa, thọ nguyên cũng dài rất nhiều, sống hai ba trăm tuổi không thành vấn đề! Sư phụ người Tiểu Nguyệt Hàn, chính là một cái tu sĩ."

"Tu sĩ nếu như tiếp tục tu luyện, đem trong đan điền trạng thái dịch chân nguyên tiến thêm một bước áp súc vững chắc hóa, lấy thiên địa vì lò, lấy thân thể vì lô đỉnh, lấy đan điền chân nguyên vì lúc đầu được, nhưng trong đan điền luyện hóa ngưng kết ra kim đan, cái này chính là cái gọi là đan sĩ! Đan sĩ thần thông quảng đại, cơ hồ là một phương bá chủ, chúng ta Thiên Đảo quốc, chính là do vài tên đan sĩ tiền bối thống lĩnh đấy!"

Mộc Dịch nghe đến đó, nhin không được xen vào hỏi: "Chẳng lẽ không phải hoàng thất thống lĩnh sao ?"

Sư thúc khinh thường thối đạo: "Phi, cái gì hoàng thất, chỉ là quản lý thế tục giới nguy trang mà thôi. Nếu như sau lưng không có tu Tiên thế lực nâng đỡ an bài, mấy người tu sĩ cũng đủ để diệt chi."

Hắn tiếp tục nói: "Đã trở thành đan sĩ, cũng khoảng cách thành Tiên còn có dài đằng đẵng lộ trình. Đan sĩ trong đan điền kim đan, có thể như hài nhi bình thường dưỡng dục, không ngừng rót vào Linh tính. Nếu như cuối cùng có thể lấy chân nguyên cùng Nguyên Thần ngưng kết ra Nguyên Thần chi anh, chính là Nguyên Anh cảnh giới, loại này đại năng tiền bối, chính là anh lão. Chậc chậc, đã thành anh lão, chính là nửa cái Tiên nhân, thiên địa bất luận cái gì tiêu dao!"

"Nhưng cái này còn chưa đủ, trong truyền thuyết, Nguyên Anh tu luyện thành công về sau, Nguyên Thần ngưng đều gửi tại Nguyên Anh trong cơ thể, Nguyên Anh liền có thể thoát xác mà ra, thoát khỏi ** phạm thai trói buộc, phi thăng Tiên Giới, thì là xuất khiếu phi thăng!"

"Phi thăng Tiên Giới ?" Mộc Dịch kinh ngạc không ngậm miệng được, "Có phải hay không liền biến thành Chân Tiên ?"

"Không, chỉ có Nguyên Anh thân thể đấy, vẫn không thể coi như là Chân Tiên, mà là Tán tiên, cần tại Tiên Giới một lần nữa chế tạo ra tiên thân, tiên tâm, tiên thai, vượt qua đại tiên kiếp sau, mới có thể hóa thành Chân Tiên, từ nay về sau cùng thiên địa đồng thọ!"

Sư thúc cuối cùng tổng kết nói: "Ngưng luyện khí hải, trúc tạo tiên cơ, luyện hóa kim đan, ngưng kết Nguyên Anh, xuất khiếu phi thăng, độ kiếp thành Tiên, cái này chính là chúng ta huyền sĩ dài đằng đẵng con đường thành tiên. Những thứ này nghe đồn, từ xưa liền truyền lưu đến nay, rồi lại thiệt giả khó phân biệt. Một cái mịt mù mịt mù tiên lộ, không biết khiến bao nhiêu tài tuần kỳ sĩ lâm vào trong đó, không thể tự tìm chế!"

Mộc Dịch nghe đến đó, lại là kích động, lại là mê mang. Hắn lần đầu tiên nghe được, tu luyện thành tiên, nguyên lai là như vậy cụ thể, một bước một cái bậc thang, tựa hồ thấy được hy vọng; đồng thời, hắn cũng phát hiện, bản thân khai điền ích hải, trở thành huyền sĩ về sau, nguyên lai chẳng qua là vừa chạm đến tu tiên da lông.

Nguyên bản chỉ là muốn học biết một chút pháp thuật Mộc Dịch, lúc này trong lòng mục tiêu, lặng yên lại phát sinh biến hóa.

Thiên hành kiện, quân tử không ngừng vươn lên! Mộc Dịch mục tiêu, vĩnh viễn không chừng mực!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Thạch Đình Gặp Bạn

Mộc Dịch từ địa lao đi ra về sau, trong đầu vẫn hồi tưởng đến sự thúc nói ra tu Tiên cảnh giới. Huyền sĩ, tu sĩ, đan sĩ, anh lão, Tán tiên, Chân Tiên!

Cảnh giới bất đồng, bất đồng năng lực, bất đồng địa vị.

Sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, tại Mộc Dịch trong lòng, đã là xa không thể chạm tồn tại, nguyên lai tại dài đằng đằng tiên đồ ở bên trong, chẳng qua là vừa mới thoát ly phạm nhân tu sĩ.

Tại tu sĩ lên, còn có thật nhiều càng thêm cần nhìn lên tồn tại, không biết những người này thần thông, cuối cùng đến cỡ nào vượt quá tưởng tượng.

"Cũng không biết là thật là giả, sự thúc có phải hay không tại soạn bậy đâu?" Mộc Dịch trong lòng bao nhiêu có chút hoài nghi.

Thừa lúc tiên hạc phi hành Mộc Dịch, ngơ ngác xuất thần, đã từng cười hạc phi hành, đã khiến hắn cảm thấy thần bí cực kỳ, hôm nay có thể đơn giản thực hiện về sau, hắn lại phát hiện, còn có đối xa xôi mục tiêu, tại hấp dẫn lấy bản thân không ngừng đi về phía trước.

Tiên hạc chở Mộc Dịch, chỉ chốc lát sau liền bay đến Vọng Bộc đình.

Chỗ này Vọng Bộc đình, đúng là Mộc Dịch lúc trước cùng Tiểu sư tỷ cùng một chỗ tu kiến này tòa thạch đình, Vọng Bộc đình là Mộc Dịch đối với nó xưng hô.

Hôm nay, Tiểu sư tỷ đã rất ít chỗ này rồi. Mộc Dịch ngược lại là ngẫu nhiên gặp lại tới đây, cùng bạn cũ Vương Nhược Phong ở chỗ này gặp mặt.

Vọng Bộc đình ở vào Tiểu đỉnh núi, ngọn núi dốc đứng, không có đường núi có thể đi lên.

Hoặc là cười hạc phi hành, hoặc là chính là thi triển pháp thuật, bay đến nơi đây.

Mộc Dịch có Tiểu Thanh hỗ trợ, Vương Nhược Phong cũng có thể thi triển Ngự Phong Thuật phân mấy lần bay đến nơi đây, nhưng đệ tử khác, bình thường tự cũng không đi tới nơi này, đây cũng là hai người sẽ gặp chi địa chọn ở chỗ này nguyên nhân chủ yếu.

Chọn ở chỗ này đây là Vương Nhược Phong ý tứ. Hai người gặp mặt, tại sao phải chọn như vậy ẩn nấp địa phương, Vương Nhược Phong mỗi lần cũng còn cần hao phí pháp lực thi triển Ngự Phong Thuật, Mộc Dịch đối với cái này có chút nghi hoặc, nhưng Vương Nhược Phong kiên trì như thế, Mộc Dịch cũng không có phản đối cần phải.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong hầu như đồng thời đến nơi này, tiên hạc trên Mộc Dịch, tận mắt nhìn thấy Vương Nhược Phong thân hình lướt nhẹ, chậm rãi bay lên đỉnh núi.

"Thiết Đan, người Ngự Phong Thuật càng ngày càng thuần thục rồi, lần này vậy mà duy nhất một lần liền bay đến đỉnh núi, chừng cao hơn trăm trượng đâu!" Mộc Dịch có chút khâm phục khen.

Vương Nhược Phong cũng là hết sức hài lòng, hắc cười nói: "Ha ha, xem ra ta gần nhất cần tu khổ luyện, không có uống phí công phu!"

đối với Hắc lại hướng Mộc Dịch hỏi: "Mộc Đầu, người gần nhất tu luyện như thế nào đây?"

"Dựa theo chỉ điểm của người, ta hôm nay lại thử ngưng tụ khí hải, quả nhiên trong Đan Điền tụ tập ra đi một tí sương mù châu." Mộc Dịch hưng

phần đem bản thân rót cuộc sáng lập khí hải sự tình nói ra, Vương Nhược Phong nghe xong cũng là hết sức cao hứng.

Mộc Dịch lại đem bản thân nghe được, về tu Tiên mấy cái cảnh giới phân chia sự tình, nói cho Vương Nhược Phong nghe, Vương Nhược Phong ngạc nhiên ngoài, ung dung nói ra: "Đan sĩ lời nói, ta đã từng nghe nói qua, nhưng cao hơn cảnh giới, nhưng là chưa từng nghe nghe thấy, có lẽ chúng ta Thiên Đảo quốc, căn bản không có cao hơn tồn tại!"

"Người cũng đã được nghe nói đan sĩ?" Mộc Dịch sững sờ, xem ra sự thúc lời nói ít nhất không phải là thừa dật vô cớ.

Vương Nhược Phong mỉm cười, nói ra: "Đâu chỉ là nghe nói qua, hơn nữa ta nghe sư phụ nói, chúng ta Bình Hải tông thì có một vị đan sĩ tọa trấn!"

Mộc Dịch cả kinh, không khỏi hướng xa xa nhìn thoáng qua. Chính là trước mắt cái mảnh này mệnh mệnh bên trong dãy núi, thì có một vị cao nhân như vậy che giấu trong đó sao!

Nói đến đây, Vương Nhược Phong bỗng nhiên ngữ khí nghiêm túc nói: "Mộc Đầu, người nhất định phải nắm chặt thời gian tu luyện, chừng hai năm nữa, gặp có một lần trời ban cơ hội tốt, là chúng ta những thứ này không có nhà tộc bối cảnh huyền sĩ, ngày nổi danh! Bỏ lỡ cơ hội lần này, nếu muốn ở tu Tiên trên đường đi xa, có thể đã khó khăn!"

"Hai năm sau đó? Trời ban cơ hội tốt?" Mộc Dịch ngạc nhiên nói: "Là chuyện gì xảy ra, ta như thế nào chưa nghe nói qua."

"Đại khái là bởi vì người mới vừa vận khai điền ích hải, vì vậy không có người đối với người đề cập những chuyện này." Vương Nhược Phong suy đoán một cái, sau đó êm tai nói tới:

"Chừng hai năm nữa, nội môn đệ tử lúc giữa sẽ có một lần tỷ thí. Tỷ thí lần này, ý tại thông qua công khai công bằng phương thức, khiến nhiều người nội môn đệ tử trong người kiệt xuất trở hết tài năng, đã bị tông môn trọng điểm tài bồi."

"Không chỉ có như thế, điều này cũng các đại phân đường ở giữa âm thầm độ sức. Giống như sư phụ ta —— Huyền Phong Đường đường chủ, đối với cái này lần tỷ thí liên thập phần để trong lòng. Chúng ta Bình Hải tông chia làm Thủy, Hỏa, Phong ba đại bộ, ba bộ bên trong, lại có tất cả lớn nhỏ hai ba mươi cái phân đường, nếu là có đệ tử tại trong tỷ thí đứng đầu trong danh sách, các đại phân đường mà nói, cũng là vô cùng có mặt mũi. Sư phụ nói, mặc kệ người nào tại trong tỷ thí lấy được tốt thứ tự, thay Huyền Phong Đường làm vẻ vang, đều trùng trùng điệp điệp có phần thưởng. Thứ tự trước nhất cái vị kia đệ tử, đem đảm nhiệm Huyền Phong Đường quản sự, cũng từ nay về sau trở thành đại sư huynh, trong nội đường ngoại trừ sư phụ sư thúc bên ngoài, địa vị tối cao!"

Mộc Dịch nhướng mày mà hỏi: "Tỷ thí như vậy chỉ có một lần sao ? Vì cái gì người nói bỏ lỡ cơ hội lần này, sẽ rất khó lại có lần tiếp theo rồi hả?"

"Nội môn đệ tử tỷ thí, mỗi mười năm đều có một lần. Nhưng lúc này đây, nhưng có chút đặc thù!" Vương Nhược Phong thần bí nhỏ giọng nói ra: "Sư phụ ta nói, chúng ta Bình Hải tông cái vị kia đan sĩ tiền bối, sẽ phái người dự họp lần này tỷ thí. Nghe nói có thể là muốn khảo sát ưu tú thanh niên tài tuấn, thu nạp môn hạ, trở thành đệ tử thân truyền!"

"Lại có việc này!" Mộc Dịch cả kinh, lập tức giật mình.

Vì cái gì Thiết Đản sẽ như thế coi trọng lúc này đây tỷ thí ? Nguyên lai là nguyên nhân này.

Hoàn toàn chính xác, đối với hắn cùng Thiết Đản loại này không hề gia tộc bối cảnh huyền sĩ mà nói, hết thảy đều muốn dựa vào cố gắng của mình

cùng hai tay đi xông ra thuận theo thiên địa, thập phần khó khăn. Nếu như có thể bắt lấy cơ hội lần này, bị đan sĩ loại này tồn tại nhìn trúng, dẫn vào môn hạ, từ nay về sau một bước lên mây cũng không không khả năng!

Vương Nhược Phong còn nói thêm: "Hiện tại, các đại phân đường nội môn đệ tử, phàm là có vài phần thực lực, đều tại âm thầm phân cao thấp, dốc sức liều mạng tu luyện. Ai cũng muốn tại tỷ thí lần này trong một trận chiến thành danh, nhưng cũng không dám đơn giản bại lộ thực lực của mình, để tránh thành cái đích cho mọi người chỉ trích."

"Nội môn đệ tử bên trong, tàng long ngọa hổ, cao thủ nhiều như mây. Mộc Đầu, người mới vừa vận khai điền ích hải, chỉ còn lại có hai năm thời gian tu luyện, nếu muốn đoạt giải nhất chỉ sợ là không thực tế đấy, nhưng nếu là người có thể chiến thắng một hai tên đối thủ, nhiều tiến vào mấy vòng, cũng nhất định sẽ làm cho sư phụ người vài phần kính trọng, về sau cũng sẽ phải chịu nhiều một ít đề bạt cùng tài bồi."

Vương Nhược Phong nói ra nơi này, than nhẹ một tiếng: "Nội môn ở bên trong, một cái sư phụ thường thường có hai ba mươi tên, thậm chí năm sáu chục tên đệ tử, không có khả năng chu đáo, nói rõ thêm chỉ điểm. Chỉ có từ trong trở hết tài năng, mới có cơ hội đã bị sư phụ coi trọng."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, Vương Nhược Phong thuyết đích đạo đạo lý, hẳn có khắc sâu nhận thức, làm sao có thể không hiểu.

Hai người lại trò chuyện hơn nửa canh giờ, phần lớn là về tu luyện cùng với hai năm sau cái kia cuộc tỷ thí, Vương Nhược Phong đối tỷ thí lần này cực kỳ chờ mong, cũng kỳ thác rất lớn hy vọng, rất có một bộ nhất định phải có quyết tâm.

Về phần Mộc Dịch, tuy rằng cũng rất muốn nắm chặt cơ hội lần này, nhưng mà, hẳn cũng biết hết thầy đều muốn chân đi trên đất bằng, hẳn hiện tại, nói ra đấu pháp tỷ thí nói còn quá sớm, đầu tiên có lẽ bắt đan điền khí

hải đánh rớt xuống kiên cố trụ cột, sau đó mới có thể tu tập pháp thuật. Về phần tỷ thí, chỉ có thể tùy duyên rồi.

"Mộc Đầu, lần này từ biệt về sau, chúng ta trong thời gian ngắn chỉ sợ không thể gặp lại rồi." Vương Nhược Phong ung dung nói, "Ta muốn bế quan khổ tu, ít xuất hiện làm việc, âm thầm tăng thực lực lên! Liền để cho chúng ta tại hai năm sau tỷ thí trên đại hội gặp lại đi!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thiên ngôn vạn ngữ, cuối cùng hóa thành "Bảo trọng" hai chữ, sau đó hai người đã đi ra Vọng Bộc đình, hướng riêng phần mình phân đường mà đi.

Từ nơi này về sau, Mộc Dịch mỗi ngày sinh hoạt, trở nên cực kỳ quy luật.

Bình minh trước đến buổi sáng, là gió tuyết không thay đổi, kiên trì thời gian tu luyện, Mộc Dịch cũng không gián đoạn.

Đã đến buổi chiều, sẽ phải uy uy Tiểu Thanh, là sư thúc cùng mình chuẩn bị đồ ăn, sau đó thừa lúc Tiểu Thanh, đi cho sư thúc đưa cơm.

Vị này sư thúc, tuy rằng trong ngôn ngữ hết sức lỏng lẻo không cố kỵ, nhưng là không tính diên, chỉ cần Mộc Dịch vì hắn làm cho tốt hơn ăn đồ ăn, tỷ như trong núi con ếch thỏ rừng, hắn liền hết sức cao hứng, thao thao bất tuyệt hướng Mộc Dịch giảng thuật một cái mới lạ cổ quái chuyện xưa, hoặc là tu tiên giới đủ loại bất khả tư nghị pháp thuật bảo vật.

Mộc Dịch thuở nhỏ tại quái gở hải đảo lớn lên, kiến thức coi như là tương đối nông cạn, mỗi lần nghe được sư thúc trời cao biển rộng ngôn luận, đều tâm trí hướng về, sợ hãi thán phục một phen.

Có lẽ đúng là có Mộc Dịch như vậy thật tốt người nghe, sư thúc nói chuyện phiếm hứng thú càng đậm, về sau, Mộc Dịch mỗi lần đưa cơm, đều

muốn bị sư thúc lôi kéo điên cuồng khản khoe khoang một phen, hơn nửa canh giờ, qua đi rất nhanh.

Lại về sau, lúc Mộc Dịch tại tu luyện lên, gặp được một ít nghi hoặc lúc, hẳn cũng thử hướng sư thúc hỏi thăm.

Làm hẳn thật không ngờ chính là, sư thúc trả lời, không chỉ có cẩn thận tỉ mỉ, hơn nữa còn gặp truy vấn Mộc Dịch bước tiếp theo tu luyện tình huống.

Có lẽ, huỷ bỏ kinh mạch mà không có thể tiếp tục tu luyện sư thúc, thông qua nói chứng kiến Mộc Dịch ngày từng ngày tu luyện tiến bộ, cũng là một loại trên tâm lý an ủi.

Triệu Lượng cũng sẽ thường xuyên tìm đến Mộc Dịch, bởi chung chơi hoặc là nghiên cứu thảo luận tu luyện tâm đắc, bất quá bởi vì hai người đều muốn chăm chỉ tu luyện nguyên nhân, khoảng cách thời gian, cũng là càng ngày càng dài.

Mộc Dịch đã từng gặp được qua Hứa Điền mấy lần. Mỗi một lần, Hứa Điền đều kỹ càng truy vấn hẳn, tại trong tỉ thí là như thế nào đem Diệp Minh Thiên giết chết. Mộc Dịch mỗi lần đều chỉ tốt bất đắc dĩ tự thuật một lần, Hứa Điền một bên cẩn thận nghe, một bên dùng sức gật đầu, trong miệng vẫn thì thào nói ra: "Giết tốt, giết tốt!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Tung Tích Vòng Ngọc

Dược Tổ Phong Tử Trúc Lâm bên trong, một gã khuôn mặt thanh tú thiếu niên áo trắng, khẽ vuốt ống sáo, tiên hạc Tiểu Thanh, tức thì ở một bên gương cánh xoay quanh, mờ mờ ảo ảo lúc giữa theo tiếng dịch nhẹ nhàng nhảy múa, cũng thỉnh thoảng kèm theo vài tiếng hạc kêu.

Thiếu niên này, đúng là đã nhanh mười bảy tuổi Mộc Dịch.

Ngồi xuống tu luyện, cười hạc phi hành.

Người ở bên ngoài xem ra, Mộc Dịch đây có lẽ là buồn tẻ không thú vị, có lẽ là đặc sắc thần bí tu luyện sinh hoạt, thì cứ như vậy bình tĩnh mà có chút đơn điệu giăng co hồi lâu.

Tính toán ra, Mộc Dịch đi vào Bình Hải tông đã có năm cái đầu năm, hẳn từ một gã chưa thấy qua việc đời ngây thơ thôn đồng, đã lớn lên thành một gã nhẹ nhàng thiếu niên, chẳng những thân hình cất cao rất nhiều, hình dạng cũng biến hóa không ít, màu da cũng không hề ngăm đen.

Không chỉ là bên ngoài hình dáng tướng mạo, hẳn cả khí chất, cùng cùng tuổi hương đã thiếu niên đã không thể đánh đồng. Lúc này vô luận từ góc độ nào đến xem, Mộc Dịch đều là một gã điển hình, có chút siêu phàm thoát tục khí chất huyền sĩ thiếu niên, thả ở thế tục phiên chợ trong đám người, cũng có thể liếc nhìn ra khác nhau.

Gần nhất trong vòng một hai năm, đại khái là đều đang bận rộn tại chuẩn bị sau đó không lâu sẽ phải khai triển nội môn đệ tử tỷ thí, các vị nội môn đệ tử đều là một bộ khấn trương bận rộn tư thái, đã liền sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, cũng cực ít đi ra ngoài, rất ít dùng đến tiên hạc.

Tuyệt phần lớn thời gian, Mộc Dịch đều tại "Tu luyện, cười hạc, đưa cơm, nghỉ ngơi" như vậy ngày qua ngày trong vượt qua.

Hắn ngưng kết khí hải, đã ở ngày qua ngày trong khi tu luyện, không ngừng dày đặc, mới gặp gỡ quy mô.

Lúc này, Mộc Dịch trong đan điền, có một đoàn xanh thẫm đoàn nước hình dáng trạng thái dịch chân nguyên cùng một đám sương mù giống như chân khí, đây chính là hãn khí hải.

Trạng thái dịch chân nguyên chiếm đoạt thể tích, ước chừng là toàn bộ đan điền một phần ba, loại này tu vi tại nội môn đệ tử trong hết sức bình thường.

Khiến Mộc Dịch kỳ quái chính là, trạng thái dịch chân nguyên ở ở đan điền đỉnh, trạng thái khí ngược lại ở phía dưới, dường như đảo ngược bầu trời biển rộng.

Bất quá, Mộc Dịch hỏi qua mặt khác sư huynh đệ đi sau hiện, tất cả mọi người khí hải đều là như thế này, không chỉ là tu tập thủy thuộc tính công pháp Thiện Dực Đường đệ tử, chính là tu tập Hỏa, Phong thuộc tính đệ tử, khí hải cũng là như vậy: Trạng thái dịch chân nguyên ở trên, trạng thái khí chân nguyên tại hạ.

Sư thúc cũng nói, đây là huyền môn đệ tử đặc điểm cùng tiêu chí, Huyền khí trên rõ ràng, càng là tinh túy dày đặc, càng là nhẹ nhàng, chẳng có gì lạ. Mộc Dịch sau đó cũng chỉ không hề xoắn xuýt việc này.

Một năm trước, Bình Hải tông lại triển khai một lần đại quy mô đệ tử tuyển nhận công việc, càng nhiều nữa tiềm lực lương tài, bị chọn vào Bình Hải tông bên trong, đại đa số đã trở thành đệ tử ngoại môn, cũng có số rất ít người may mắn, trực tiếp đặc biệt tiến vào nội môn, trong vòng một đêm, từ thế tục giới đi tới tu tiên giới.

Mộc Dịch cũng bắt đầu bị người gọi là sư huynh. Hơn nữa tên tuổi của hắn, tại Thiện Dược Đường mới tới một đồng đệ tử ngoại môn ở bên trong, thế nhưng là không nhỏ!

Với tư cách từ đệ tử ngoại môn trong trở hết tài năng, cuối cùng tiến vào nội môn, tu được pháp thuật nhân vật, Mộc Dịch đã trở thành cái kia chút ít đệ tử ngoại môn trong lòng đuổi theo, bắt chước đối tượng, tựa như Mộc Dịch cùng Triệu Lượng đám người trước kia, dùng Lý Nhược Ngu đến khích lệ bản thân giống nhau.

Một ngày này, hắn thậm chí bị sư phụ phái đi Linh Thảo Phong, hướng mới tới một đồng đệ tử ngoại môn, giảng giải tu luyện áo nghĩa.

Đại khái là vì dễ dàng hơn vãng lai từng cái ngọn núi, Bình Hải tông đối với cười hạc phi hành quy định hơi chút điều chỉnh, hôm nay đã có thể tại toàn bộ Bình Hải tông trong phạm vi cười hạc phi hành, vãng lai tất cả ngọn núi, mà không chỉ là cực hạn tại khu trong nội môn.

Lúc Mộc Dịch cười hạc tới, hàng lâm Linh Thảo Phong lúc, tự nhiên đưa tới không nhỏ oanh động.

Cùng Mộc Dịch cùng một đám đệ tử ngoại môn, đa số bởi vì tuổi lớn hơn, bị tông môn một lần nữa phân phối đến mặt khác các nơi. Bất quá họ Khuất chấp sự mấy người này, vẫn đang ở chỗ này quản lý lấy một đám đệ tử ngoại môn.

Đương nhiên, lúc này họ Khuất chấp sự, nhìn thấy Mộc Dịch về sau, chẳng những miệng nói "Mộc sư huynh", ngữ khí thần thái, càng là cung kính cực kỳ, ở đâu còn có trước kia nửa điểm bộ dáng.

Mà Mộc Dịch, mới đầu còn cảm thấy có chút mất tự nhiên, nhưng rất nhanh cũng chỉ thích ứng. Bình Hải tông nội môn đệ tử cùng đệ tử ngoại môn thân phận có khác, cái hào rộng cực lớn, đối phương làm như vậy, cũng là hợp tình hợp lý.

Đại khái là bởi vì chính mình lúc trước tìm hiểu không thấu khẩu quyết mà ăn hết không ít đau khổ, Mộc Dịch tại hướng những thứ này ngoại môn các sư đệ giảng giải khẩu quyết nội dung quan trọng lúc, gắng đạt tới cẩn thận; mặc dù không thể chu đáo, nhưng cũng là có chút dụng tâm, trọn vẹn hai canh giờ về sau, Mộc Dịch mới kết thúc lúc này đây nhiệm vụ.

Từ Linh Thảo Phong sau khi rời đi, Mộc Dịch cũng không có lập tức phản hồi nội môn, hẳn đi một chuyến tạp dịch nhà, muốn xem nhìn qua Lữ thúc, nhưng không có gặp được, hẳn liền lại đã đi ra tạp dịch nhà, đi ra bên ngoài sơn môn chỗ.

Sơn môn chỗ ngoại trừ thủ vệ đệ tử bên ngoài, cũng có một chút chịu trách nhiệm các loại tạp vụ quản sự ở chỗ này phiên trực, trong đó, liền bao gồm tên kia lai lịch rất sâu Hà lão đầu Hà chấp sự.

Lấy Mộc Dịch hôm nay thân phận, rất dễ dàng liền thăm dò được Hà lão đầu thân phận —— nguyên lai là hẳn là ngoại sự các một gã chấp sự thủ lĩnh, bình thường ngay tại bên ngoài sơn môn trên đỉnh trong đại điện.

Mộc Dịch đi vào đại điện, thấy bốn bề vắng lặng, liền cao giọng hô: "Hà chấp sự nhưng tại ? Tại hạ có việc cầu kiến."

Trong chốc lát, một cái lão đầu nhào nặn nhập nhèm hai mắt, từ trong trong nội đường đi lang thang đi ra, vẻ mặt vẻ không vui. Lúc này đúng là giờ ngo, Mộc Dịch quấy rầy hẳn nghỉ trưa.

Bất quá, khi hẳn chứng kiến cái kia tiêu chí lấy Mộc Dịch nội môn đệ tử thân phận một bộ áo trắng lúc, lập tức tinh thần chấn động, vẻ mặt tràn đầy tươi cười đón chào nói: "Ha ha, dĩ nhiên là nội môn sư huynh đến tìm hiểu, không biết sư huynh có chuyện gì phân phó ? Sư huynh chỉ cần thông báo một tiếng là được, không cần tự mình chạy chuyến này."

Lấy Hà lão đầu niên kỷ, so với Mộc Dịch lớn hơn rất nhiều, lai lịch cũng không biết thâm hậu bao nhiêu, nhưng dù sao Mộc Dịch là nội môn đệ tử,

mà hắn bắt đầu cuối cùng cái đệ tử ngoại môn, cho nên vẫn là muốn xưng Mộc Dịch vì "Sư huynh" .

Mộc Dịch biết rõ, Hà lão đầu cũng không có nhận ra mình, không qua đối phương gương mặt này, bản thân nhưng nhớ kỹ thập phần rõ ràng.

Hôm nay năm năm qua đi, Hà lão đầu trên mặt lại thêm không ít nếp uồn, râu tóc cũng càng trắng thêm vài phần, nhưng Mộc Dịch vẫn đang đối với hắn hình dạng nhớ kỹ rất lao.

Bởi vì, chính là người này, mới sử dụng bản thân có cơ hội tiến vào Bình Hải tông; cũng đang là người này, thu phụ thân hối lộ —— mẫu thân duy nhất di vật —— cái kia một đôi phi thúy thủ trạc (*vòng tay), chính là giao cho trong tay người này.

Chuyện này mặc dù ám muội, nhưng sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn đã biết rõ, Mộc Dịch cũng vì này bị phạt, coi như là bỏ qua rồi, vì vậy hắn cũng không có cái gì tốt tận lực cấm kỵ giấu giếm đấy. Mộc Dịch cũng không quanh co lòng vòng, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Tại hạ Mộc Dịch, lần này đến đây, là vì một kiện việc tư. Năm năm trước, phụ thân vì để cho ta tiến vào Bình Hải tông, cố ý cầu Hà chấp sự khơi thông, cuối cùng hoàn thành việc này, không biết Hà chấp sự còn có ấn tượng ? Lại nói tiếp, ta có thể có hôm nay, còn phải đa tạ Hà chấp sự một phen."

"Cái này, lão hủ từ trước đến nay làm việc công chính, giống như không có chuyện này đi." Hà lão đầu sắc mặt một hồi biến ảo, ấp úng, không biết Mộc Dịch cuối cùng trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, lại không dám trực tiếp thừa nhận.

Huống chi, hắn tiếp thu hối lộ nhưng không chỉ một kiện, Mộc Dịch cái tên này, hắn đã sớm quên không còn một mảnh.

Mộc Dịch sớm đoán được đối phương sẽ không thống khoái thừa nhận, hắn mỉm cười nói: "Hà chấp sự không muốn lo lắng. Ta lần này, không phải

là vì truy cứu việc này, hoàn toàn trái lại, chỉ là vì đáp tạ Hà chấp sự, thuận tiện đều muốn chuộc đồ lúc trước giao cho Hà chấp sự cái kia kiện đồ vật."

Nói xong, Mộc Dịch một chút thi pháp, trong tay che kín chân khí, tại trong tay áo tìm tòi, một cái "Tụ lý càn khôn", liền từ trong tay áo Càn Khôn đại trong lấy ra một quả lớn chừng hột đào màu xám ngọc thạch.

"Nhất giai huyền tinh." Hà chấp sự ngược lại là ánh mắt sâu, thoáng cái liền nhận ra vật ấy. Dù sao hẳn cũng là tại Bình Hải tông ngọc rất nhiều người thâm niên chấp sự.

Mộc Dịch đem huyền tinh đưa cho đối phương, nói ra: "Dùng cái này khối nhất giai huyền tinh, đi đổi về lúc trước thể tục trần bảo, Hà chấp sự chắc có lẽ không cự tuyệt đi."

Hà lão đầu do dự một lát, sau đó vẫn còn có chút lo lắng hỏi: "Thể tục trần bảo, không biết sư huynh cụ thể ngón tay là cái gì?"

"Một đôi phi thúy vòng ngọc, tính chất không tệ, hầu như toàn thân trong suốt, xanh tươi ướt át. Đương nhiên, vật ấy giá trị xa không bằng một khối huyền tinh, bất quá, rồi lại đối với ta có kỷ niệm ý nghĩa." Mộc Dịch vừa nói, còn một bên khoa tay múa chân một cái vòng ngọc lớn nhỏ.

Lần này, Hà lão đầu rốt cuộc có đi một tí ấn tượng. Đối phương có thể đem đứt lót bảo vật nói như vậy cẩn thận cụ thể, xem ra hơn phân nửa không phải là nói ngoa.

Hà lão đầu trong lòng buông lỏng, nhưng lại có chút tiếc nuối nói: "Sư huynh thứ lỗi, vậy đối với phi thúy vòng ngọc, đã không có ở đây lão hủ nơi này."

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mộc Dịch nhướng mày, ngữ khí trầm xuống nói: "Ta có thể hơn nữa một khối huyền tinh, chỉ cầu đổi về phi thúy vòng

ngọc. Hà chấp sự, người đã sâu sắc buôn bán lời một khoản, làm người không cần quá tham lam, để tránh đắc tội với người, gây xuống không vui!"

"Sư huynh đã hiểu lầm! Lão hủ tuyệt không dám cố định lên giá, chỉ là lão hủ thật không có cái này phúc khí! Từ lúc mấy năm trước bình Vân Cốc chợ lên, lão hủ đem đây đổi với vòng ngọc bày ra, về sau bị một gã người mua lấy hai trăm lượng bạc giá cả lấy đi. Lúc ấy lão hủ còn tưởng rằng đúng phải coi tiền như rác, ài, sớm biết như vậy như vậy, lão hủ liền lưu lại đến hôm nay rồi!" Nói đến đây, Hà lão đầu vẻ mặt hối hận, không giống làm giả.

"Đã bán mất ?" Mộc Dịch sững sờ, lập tức truy vấn: "Cũng biết người mua là ai ?"

Hà lão đầu nhíu mày nhớ lại nói: "Cũng là một gã đang mặc áo trắng nội môn đệ tử, hử, là một vị sư tử, mang mạng che mặt, nhìn không tới dung mạo, bất quá từ thanh âm đến xem, có lẽ còn rất trẻ tuổi, hiện tại tối đa bất quá mười mấy tuổi đi."

"Mười mấy tuổi nội môn sư tử ?" Mộc Dịch trầm ngâm không nói, hẳn tự nhiên mà vậy lập tức nghĩ tới Tiểu sư tử. Nếu như vòng ngọc tại Tiểu sư tử chỗ đó, đương nhiên tốt lắm; nhưng chỉ sợ vận khí không có tốt như vậy, nội môn trong nữ đệ tử, tuy rằng xa không bằng nam đệ tử nhiều, nhưng số lượng cũng không tính quá ít, rất không có khả năng vừa lúc là hẳn biết Tiểu sư tử.

Huống chi, Tiểu sư tử cũng không có mang cái khăn che mặt thói quen, Mộc Dịch cũng chưa bao giờ thấy qua Tiểu sư tử trên cổ tay, đeo vậy đổi với phi thúy vòng ngọc.

Hà lão đầu thấy Mộc Dịch vẻ mặt vẻ thất vọng tình cảm bộc lộ trong lời nói, rất sợ đối phương giận lây sang mình, vội vàng trấn an nói: "Mộc sư huynh đừng nóng vội, việc này còn có một tuyến hy vọng. Tiếp qua hơn

mười ngày, bốn tông sẽ lần nữa tổ chức bình Vân Cốc chợ, đây là bốn tông bên trong đệ tử ngoại môn hàng năm một lần long trọng giao dịch hội, có lẽ tên kia người mua, còn sẽ xuất hiện!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Bình Vân Tập Thị

Hơn mười ngày về sau, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng kết bạn đi tới Bình Vân Cốc trong.

Nơi này là thuộc về nội môn một tòa bằng phẳng sơn cốc, xây dựng có không ít phòng ốc, bình thường dùng cho an bài một ít đệ tử cùng người ngoại lai thành viên tạm thời chỗ ở, hàng năm thời điểm này, sẽ ở chỗ này tổ chức chợ, thập phần náo nhiệt.

Nơi này cách bên trong sơn môn không xa, chợ tổ chức trong lúc, đệ tử ngoại môn cũng có thể được phép tiến vào trong đó, chỉ cần thêm vào giao nạp nhất định phí tổn. Bởi vậy cũng có không ít đệ tử ngoại môn tham gia chợ.

Trước kia, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng cũng đã được nghe nói cái này Bình Vân Cốc chợ, nhưng khổ nỗi xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, không có tư cách tham dự như vậy mít-tinh hội nghị.

Nhưng hiện tại tức thì bất đồng, bọn hắn đã là nội môn đệ tử, chẳng những có thể miễn phí tiến vào trong cốc, hơn nữa cũng có mấy khối nhất giai huyền tinh nơi tay, không giống như trước như vậy, hầu như không xu dính túi.

"Phiên chợ trong quả nhiên náo nhiệt a!" Triệu Lượng nhìn xem chung quanh hồi hã đám người, cảm thán nói: "Phiên chợ ở bên trong, có không ít dùng tốt đồ vật chảy ra. Nội môn tỷ thí tới gần, rất nhiều người thậm chí nghĩ tìm tòi một ít tiện tay huyền bộ, trợ giúp bản thân chiến thắng. Mộc sư

huynh, ngoại trừ tìm được phỉ thúy vòng ngọc bên ngoài, người còn muốn mua gì ?"

Mộc Dịch lắc đầu, hẳn không có cái gì đặc biệt muốn. Hoặc là nói, hẳn huyền tinh có hạn, chính thức vật hữu dụng, cũng mua không nổi.

"Ta ngược lại là muốn đổi một căn Thủy Mộc trượng." Triệu Lượng nói ra, "Chúng ta Thiện Dực Đường phát ra cái kia căn Bích Thủy trượng hết sức bình thường, chỉ có thể khiến pháp lực lưu động đối trôi chảy một ít, lần đầu học thi pháp lúc lại càng dễ thượng thủ. Ta nghe nói, tốt một chút mộc trượng, chẳng những có thể lấy khiến thi pháp trở nên trôi chảy mau lẹ, hơn nữa có thể tích góp pháp lực đột nhiên bộc phát, gia tăng thật lớn pháp thuật uy lực."

"Chỉ tiếc, tốt một chút mộc trượng, hơn phân nửa sẽ không tiện nghi, cũng không biết có hay không có thể mua nổi." Triệu Lượng lo lắng nói ra.

Hai người đi vào trong chợ, quả nhiên phát hiện đủ loại hiếm quý bảo vật rực rỡ muôn màu, lớn có một loại nông dân vào thành cảm giác.

"Thượng phẩm Thăng Nguyên Đan, một viên chỉ cần một khối nhất giai huyền tinh, số lượng có hạn, cần các sư huynh đệ nắm chặt cơ hội!" Trong đám người, truyền ra một cái vang dội thanh âm, Mộc Dịch thoáng cái chột nghe ra, người này Khẩu mạch tu luyện không tầm thường, hơn nữa tại phát ra tiếng trong ầm chứa một tia chân nguyên pháp lực, khiến thanh âm có thể truyền xa hơn, ngưng tụ không tiêu tan.

"Chắc chắc, thượng phẩm Thăng Nguyên Đan! Vậy cũng là đồ tốt. Một khối nhất giai huyền tinh có thể mua được một viên, thực không đắt lắm!" Triệu Lượng có chút động tâm nói ra. Bọn hắn nội môn đệ tử, bình thường chỉ có thể dẫn tới trung phẩm Thăng Nguyên Đan, chỉ có số ít đã bị thêm vào nghị khen đệ tử, mới có cơ hội lấy được thượng phẩm Thăng Nguyên Đan.

Hơn nữa, trung phẩm Thăng Nguyên Đan so với thứ phẩm Thăng Nguyên Đan được tính tốt hơn nhiều, thượng phẩm Thăng Nguyên Đan chỉ sẽ tốt hơn, thập phần thích hợp Triệu Lượng cùng Mộc Dịch trước mắt tu luyện cấp độ.

Mộc Dịch cũng là trong lòng khê động, đổi lại là bình thường, có lẽ hẳn liền ra tay mua lấy hai khóa, nhưng hôm nay tỷ thí sắp tới, muốn muốn thông qua tu luyện ngồi xuống sâu sắc tăng thực lực lên, chỉ sợ đã không còn kịp rồi, không bằng mua một ít mặt khác tiện tay bảo vật.

Người này bán đan người, hơn phân nửa cũng là xuất phát từ nguyên nhân này, mới đưa thượng phẩm Thăng Nguyên Đan lấy như vậy giá cả "Bán đồ bán tháo" .

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng biểu lộ qua người này bán đan đệ tử lúc, nhìn nhau, sau đó đều lắc đầu tránh ra.

Xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, hai người tất cả chỉ có mấy miếng nhất giai huyền tinh, đơn giản không bỏ được dùng ra.

Đang bán đan đệ tử bên cạnh quầy hàng lên, có một gã niên kỷ không nhỏ trung niên nhân, đang tại chào hàng các loại kỳ lạ quý hiếm cổ quái ký hiệu (*phù văn) vẽ giấy, ngẫu nhiên cũng có vài tên đệ tử tò mò dò xét một phen, sau đó rời đi.

"Những thứ này, chẳng lẽ là phù lục ?" Mộc Dịch trong lòng khê động, nhìn không được nhẹ nói nói.

Hắn nghe suy nghĩ qua cốc trong địa lao sư thúc nhấp lên qua loại vật này, không thể tưởng được ở chỗ này rõ ràng có thể chứng kiến.

"Vị sư đệ này niên kỷ rất, ngược lại là có chút ánh mắt kiến thức." Chủ quán gật đầu cười, khen: "Đúng vậy, những thứ này đều là phù lục. Sư huynh ta cả đời nghiên cứu làm ra phù, những thứ này phù lục đều là của ta

đắc ý chi tác, nếu như sư đệ biết hàng, không bằng mua lấy một ít đi. Phù lục công dụng quảng đại, chắc hẳn sư đệ cũng biết không ít."

"Nói như vậy, sư huynh dĩ nhiên là một gã phù sư, bội phục bội phục!" Mộc Dịch thần sắc khẽ động, ánh mắt quét về phía cái kia chút ít vẽ vẽ đầy bùa văn phù chỉ (lá bùa) lúc, tự nhiên mà vậy toát ra yêu thích không buông tay chi sắc.

Triệu Lượng có chút nghi hoặc nhỏ giọng nói ra: "Mộc sư huynh, phù sư ta cũng đã được nghe nói, nhưng không biết cụ thể là chuyện gì xảy ra. Người tựa hồ biết rõ đấy không ít, có thể hay không nói cho ta nghe một chút ?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nhẹ giọng trả lời: "Phù sư chính là am hiểu chế tác phù lục huyền sĩ. Liền giống chúng ta Thiện Dực Đường, cũng có đệ tử chuyên môn luyện được chi thuật, trở thành được sư. Cái gọi là phù lục, nghe nói là dùng đặc thù phù chỉ (lá bùa), đem thi triển pháp thuật pháp lực gửi kèm theo trong đó, cũng lấy đan sa các loại đem lấy tương ứng ký hiệu (*phù văn) phong ấn. Phù lục có thể trường kỳ bảo tồn phong ấn trong đó pháp thuật, sử dụng lúc, chỉ cần tế ra một ít pháp lực, lặng yên niệm khẩu quyết theo nếp thi triển, có thể kích phát trong đó phong ấn pháp thuật, thập phần nhanh và tiện. Nhưng sử dụng sau đó, phù lục trong phong ấn pháp lực sẽ tiêu hao, cho đến triệt để tổn hại."

"Phiền toái như vậy, trực tiếp thi pháp không là được rồi sao ?" Triệu Lượng lắc đầu, còn là không quá lý giải.

Chủ quán cười nói: "Hắc hắc, trực tiếp thi pháp, người có thể sử dụng ra pháp thuật có hạn. Nói thí dụ như, người tu luyện thủy thuộc tính công pháp, liền không cách nào thi triển ra hỏa thuộc tính pháp thuật. Nhưng đã có phù lục liền không giống nhau, chỉ cần người mua lấy một trương hỏa cầu phù, giống nhau có thể thi triển ra một đoàn hỏa cầu, lực công kích tương đối không tầm thường! Hơn nữa, nếu như phù lục sử dụng thuần

thực, so với thi triển pháp thuật còn muốn mau hơn nhiều, đối với bản thân pháp lực tiêu hao, cũng sâu sắc giảm xuống."

"Rõ ràng có thể thi triển ra hỏa thuộc tính pháp thuật ?" Triệu Lượng tìm đập thành thịch, nhin không được hỏi giá cả.

Một trương hỏa cầu phù, chỉ cần một khối nhất giai huyền tinh, tựa hồ không đắt.

Bất quá, Triệu Lượng cuối cùng nuốt xuống nước miếng, hơn nữa chạy nhanh đã đi ra nơi đây, để tránh bản thân không chế không nổi, đem huyền tinh tổn ra.

"Mộc sư huynh, " đi ra một khoảng cách về sau, Triệu Lượng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hướng Mộc Dịch hỏi: "Phù lục tốt như vậy dùng, nếu có một gã đệ tử, thân gia phong phú, mua lấy một đồng lớn phù lục, tỷ thí thời điểm, một trương tiếp một trương phù lục tế ra đi, chẳng phải là không người có thể ngăn ?"

"Này cũng cũng không được, " Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau nói ra: "Đến một lần uy lực cực lớn phù lục, chế tác độ khó cực cao, chỉ sợ không thể đơn giản mua được; thứ hai nội môn đệ tử tỷ thí có rất nhiều vòng, từng vòng một đều dựa vào rất nhiều phù lục đập xuống, cái kia được tiêu phí bao nhiêu huyền tinh ? Có nhiều như vậy huyền tinh đệ tử, chỉ sợ cũng không phải là nhân vật đơn giản, cũng khinh thường tại dùng phù lục loại thủ đoạn này đi!"

Triệu Lượng nhẹ gật đầu, sau một lúc lâu, đột nhiên toát ra một câu nói ra: "Nếu như ta có thể đủ giống như vị kia phù sư huynh giống nhau, cũng có thành thạo một nghề, đủ để tại tu tiên giới đặt chân, cái kia cũng không tệ."

Mộc Dịch tức thì không cho là đúng nói: "Thế nhưng là, ta nghe sư thúc nói, tu tiên giới các loại bảo vật kỳ thuật nhiều vô số kể, nghiên cứu bất

luận cái gì giống nhau, đều đủ để hao hết cả đời. Nếu là lâm vào trong đó, chỉ sợ cũng muốn chậm trễ tu hành."

Triệu Lượng ừ một tiếng, không tái thảo luận việc này, hai người bọn họ lực chú ý, rất nhanh lại bị chung quanh muôn hình muôn vẻ bảo vật huyền bộ hấp dẫn.

"Thu mua nhất giai huyền tinh, năm lượng hoàng kim một khối!"

"Thu mua cấp hai huyền tinh, mười khối nhất giai huyền tinh đổi một khối!"

Một cửa tiệm cửa ra vào dựng lên như vậy bài tử, khiến hai người hứng thú không nhỏ.

"Năm lượng hoàng kim, chắc chắn, cái kia chính là năm trăm lượng bạc, đầy đủ thế tục giới cơm no áo ấm cả đời!" Triệu Lượng cảm thán nói.

Như vậy xem ra, hắc và Mộc Dịch có tất cả mấy khối nhất giai huyền tinh, nếu là đổi thành vàng bạc, ở thế tục giới coi như là có phần có thân gia rồi. Nhưng mà tại đây tu tiên giới, dù là chỉ là tại đây Bình Vân Cốc trong chợ, hắc hai người hiển nhiên là thuộc về cực kỳ bần hàn một loại người.

Mộc Dịch ngược lại là đổi cái kia cấp hai huyền tinh có phần có hứng thú, đáng tiếc chính là, trong cửa hàng cũng không có bày ra hàng mẫu, khiến hắc không thể tận mắt nhìn thấy cấp hai huyền tinh cùng một giai huyền tinh cuối cùng có gì bất đồng.

Hai người một bên tò mò đánh giá các loại kỳ lạ quý hiếm bảo vật, đồng thời cũng chú ý đến chung quanh trải qua nữ đệ tử, nhìn xem các nàng có hay không đeo một đôi phi thúy vòng ngọc.

Bởi vậy, hai ánh mắt của người dù sao vẫn là tại một ít nữ đệ tử trên thân đặc biệt lưu luyến.

Bất quá, điều này cũng không tính kỳ dị.

Nội môn đại đa số phân đường ở bên trong, nữ đệ tử đều là cực kỳ hiếm thấy, hôm nay tại trong chợ nhìn thấy nữ đệ tử, đại đa số người tự nhiên cũng muốn nhiều ngắm vài lần, chỉ cần không làm quá phận, cũng không coi là quá mức vô lễ.

"Bên kia ngược lại là có một đám nữ đệ tử tại bày quầy bán hàng, Mộc sư huynh, người có muốn đi hay không nhìn xem ?" Triệu Lượng bỗng nhiên chỉ vào xa xa nói ra.

Mộc Dịch thuận theo Triệu Lượng thủ thế nhìn lại, quả nhiên thấy phiên chợ một góc ở bên trong, có thật nhiều nữ đệ tử tập trung ở này.

Hơn nữa, chỗ đó tựa hồ là chuyên môn bán ra nữ tử đồ dùng địa phương, chưa có nam đệ tử đi ngang qua.

"Hay là đi xem một chút đi." Mộc Dịch nhướng mày nói. Vì tìm về mẫu thân lưu lại phi thúy vòng ngọc, hẳn cũng không cố những thứ này.

"Cái kia thứ cho sư đệ không phụng bồi, ta qua bên kia nhìn xem một trường!" Triệu Lượng ha ha cười cười, vội vàng chạy đi, hiển nhiên là xấu hổ qua bên kia.

Mộc Dịch cười khở một tiếng, đành phải kiên trì đi về hướng bên kia.

Vẫn ngắm nhìn chung quanh, Mộc Dịch chẳng những là chỉ vịn vịn có vài tên nam đệ tử một trong, hơn nữa còn thỉnh thoảng đánh giá chư vị nữ đệ tử, vì vậy ngẫu nhiên có nữ đệ tử hướng hẳn tìm đến đến ánh mắt khác thường lúc, Mộc Dịch cũng công nhận.

Rốt cuộc, hẳn nhìn đến một nhà vũng cửa hàng, bán ra đúng là cái trâm cài đầu khuyên tai các loại các loại đồ trang sức.

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hướng chủ quán hỏi: "Vị sư tỷ này, có hay không có phỉ thúy vòng ngọc bán ra ?"

Chủ quán là một cái hai ba mươi tuổi thiếu phụ, nàng nhìn thoáng qua Mộc Dịch, cười nói: "Không có a. Người là đưa cho mong muốn trong lòng sư tỷ muội đi, không bằng nhìn xem mặt khác đồ trang sức, không nhất định phải phỉ thúy vòng ngọc đấy. Phỉ thúy ở thế tục giới tuy không tầm thường, nhưng ở chúng ta tu tiên giới, thế nhưng là có càng nhiều thứ tốt."

Nói xong, nàng thao thao bất tuyệt hướng Mộc Dịch giới thiệu lên các loại đồ trang sức, Mộc Dịch vội vàng vẫy vẫy tay cảm ơn rời đi.

Chứng kiến Mộc Dịch bộ dạng này (túng) quần loại, hai bên nữ đệ tử có chút liên ăn ăn cười ra tiếng, khiến Mộc Dịch xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt.

Hắn chỉ muốn chạy nhanh chạy ra nơi đây, nhưng hết lần này tới lần khác Nhĩ mạch tu luyện không tầm thường, cái kia chút ít nữ đệ tử nhỏ giọng nói chuyện nghị luận, cũng đều truyền vào trong tai của hắn.

"Đại khái là vội tới tiểu tình nhân mua lễ vật a. Chắc chắc, có lòng như vậy đấy, đã coi như là cực kỳ khó khăn! Đào nương đã từng nói qua, nam nhân là quan trọng nhất chính là phẩm tính. . ."

Mộc Dịch trong giây lát trong lòng chấn động, "Đào nương" hai chữ lọt vào tai, khiến hắn đột nhiên nhớ tới một việc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Lăng Ba Pháp Trọng

Lúc trước Mộc Dịch mới vào nội môn lúc, Lữ Lão Yên giao cho hắn một cái hàu bao, nhờ cậy hắn nếu có cơ hội liền đem hàu bao giao cho một thứ tên là "Đào nương" nữ nhân.

Mộc Dịch từng nhiều lần nghe ngóng cái này "Đào nương" tung tích, rồi lại không được biết, dù sao nội môn đệ tử không ít, lẫn nhau ở giữa vắng lai cũng cực ít, có thật nhiều người tính cả cửa sư huynh đệ cũng khó khăn lấy nhận thức toàn bộ, huống chi là mặt khác phân đường đệ tử.

Hôm nay, rồi lại trong lúc lơ đãng từ hai gã nữ đệ tử trong miệng, đã nghe được "Đào nương" vừa nói, Mộc Dịch không khỏi trong lòng khẽ động.

"Bỏ lỡ cơ hội lần này, chỉ sợ cũng càng khó tìm được Đào nương tung tích, khó có thể hướng Lữ thúc nói rõ." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, đành phải mày dạn mặt dày, quay người hướng cái kia hai gã nữ đệ tử chấp tay thi lễ, nói ra: "Hai vị sư tỷ, không biết các người lời vừa mới nói Đào nương, là cái nào một nhà đệ tử?"

"Người hỏi cái này để làm gì?" Một tên trong đó nữ đệ tử đôi mi thanh tú cau lại, cũng không có trực tiếp trả lời Mộc Dịch vấn đề.

Mộc Dịch không muốn đem Lữ Lão Yên sự tình toàn bộ dỡ ra, đành phải thư miệng nói nói: "Sư đệ có một cái trưởng bối, cũng gọi là Đào nương, chỉ biết nàng là bốn đường đệ tử, lại không biết nàng bây giờ đang ở cái nào chỗ ngồi phân đường, cũng không biết hai vị sư tỷ trong miệng Đào nương, có phải là sư đệ cái vị kia trưởng bối."

Lữ Lão Yên người muốn tìm, đoán chừng niên kỷ sẽ không quá nhẹ, vì vậy Mộc Dịch liền đem "Nhà mình trưởng bối" vừa nói mang ra, cũng không biết có hay không có thể hồ lộng qua.

Một gã khác nữ đệ tử nghe vậy, tức thì buông lỏng cảnh giác, có chút tò mò nói: "A, nguyên lai người là Đào nương nhà văn bối, người tên là gì, là cái nào một phần nhà đệ tử?"

"Sư đệ Mộc Dịch, tại Thiện Dực Đường." Mộc Dịch từ bề ngoài thân phận, làm cho đối phương tiến thêm một bước buông cảnh giác.

"Hử, " vị sư tỷ này nhẹ gật đầu, nói ra: "Đào nương là chúng ta Chúc Tạo Đường lai lịch rất cao một gã quản sự, từ niên kỷ nhìn lại, đủ để làm trưởng bối của người. Bất quá, chúng ta Chúc Tạo Đường thế nhưng là nghiêm cấm nam đệ tử đi vào đây, người muốn đi tìm Đào nương, chỉ sợ không quá thuận tiện."

"Cái này nhưng như thế nào cho phải?" Mộc Dịch nhướng mày, "Sư đệ rất muốn tiếp kiến vị trưởng bối này."

"Như vậy đi, " vị sư tỷ này tâm niệm chuyển một cái nói: "Người là hay không có cái gì tín vật, đủ để chứng minh thân phận của người? Chúng ta có thể thay chuyển giao cho Đào nương, nếu như Đào nương có thể từ tín vật trên đoán được, người chính là văn bối của nàng, sẽ tới đây Bình Vân Cốc trong cùng người gặp nhau. Dù sao cái này phiên chợ còn muốn tiếp tục mười ngày nửa tháng, có rất nhiều cơ hội."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đây cũng là trong lòng của hắn suy nghĩ.

Bất quá, khi hắn chuẩn bị giao ra hầu bao lúc, vẫn còn do dự rồi.

Thứ nhất, Lữ Lão Yên nói rõ hắn, tốt nhất là tự tay đưa đến Đào nương trong tay; thứ hai, nhân tâm khó dò, hai vị này sư tỷ chưa từng gặp mặt, cũng không biết có hay không tin cậy.

Đổi lại là trước kia Mộc Dịch, nhất định là không chút nghĩ ngợi liền đem hầu bao giao cho hai vị sư tỷ, nhưng bây giờ Mộc Dịch, trong lòng nhiều hơn một phần ý đề phòng người khác, cũng không dám như vậy làm việc.

"Tín vật ?" Mộc Dịch lắc đầu, sau đó cười khổ nói: "Được rồi. Sư đệ cũng chỉ là thử thời vận, cũng không biết quý đường Đào nương quản sự, có phải là sư đệ trưởng bối, có lẽ là sư đệ nghĩ sai rồi."

Nói xong, Mộc Dịch chấp tay, xin lỗi đã đi ra nơi này.

"Xem ra, nhất định phải tìm Tiểu sư tỷ hỗ trợ!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Chức Tạo Đường không cho phép nam đệ tử tiến vào, nhưng hãn phân đường nữ đệ tử ngược lại là có thể. Nếu như Tiểu Mộng Đào có thể giúp đỡ hãn cái này vội vàng, cái kia hết thảy tự dễ làm.

So sánh dưới, Mộc Dịch đối Tiểu sư tỷ thế nhưng là có thể tin được. Huống chi, hãn lúc đầu vốn sẽ phải đi tìm Tiểu sư tỷ một chuyến, nhìn nàng là có phải có vậy đối với phi thúy vòng ngọc.

Mộc Dịch kiên trì, tại đây mảnh nữ đệ tử chiếm đa số phiên chợ một góc đi vòng vo cả buổi, thủy chung không có phát hiện vậy đối với phi thúy vòng ngọc tung tích.

Mộc Dịch đi ra cái mảnh này nơi hẻo lánh, tiếp tục xem phiên chợ trong rức rờ muôn màu các loại kỳ trân dị bảo.

"Mộc sư huynh, mau tới đây!" Mộc Dịch chợt nghe Triệu Lượng hô to một tiếng, hãn ngẩng đầu nhìn lại, thấy Triệu Lượng đang tại cách đó không xa cố hết sức hướng hãn phất tay ý bảo, trên tay kia, còn nắm một căn màu lam nhạt mộc trượng.

"Đại khái là chứng kiến tốt mộc trượng rồi!" Mộc Dịch mỉm cười, đi nhanh hướng Triệu Lượng đi đến.

"Mộc sư huynh, người xem một chút căn này lăng ba trượng." Triệu Lượng đem trong tay mộc trượng giao cho Mộc Dịch, sắc mặt có chút hưng phấn.

Mộc Dịch đánh giá một cái cái này căn mộc trượng. Đây trượng hiện lên hơi mờ hình dáng, phát ra nhàn nhạt ánh sáng màu lam, hình thái giống như một đoạn rễ cây, ước hẹn ba ngón tay kích thước, hai thước đến dài, cầm trong tay bay bổng đấy, thập phần nhẹ nhàng.

Mộc Dịch thử đem trong cơ thể chân nguyên, thông qua hai tay rót vào căn này lăng ba trượng trong. Vừa làm như vậy, căn này lăng ba trượng liền lập tức trở nên càng thêm thông thấu, hầu như hoàn toàn trong suốt, phát ra ánh sáng màu lam, cũng càng thêm mãnh liệt, thập phần rực rỡ tươi đẹp.

"Đúng vậy, " Mộc Dịch nhẹ gật đầu nói ra, "Luận pháp lực lưu chuyển, so với Bích Thủy trượng càng thêm trôi chảy."

"Không chỉ có là như vậy!" Triệu Lượng nhỏ giọng nói ra: "Đây trượng đối với pháp lực cảm ứng thập phần nhạy cảm, dùng này trượng thi triển pháp thuật, có thể lăng không gia tăng một chút khoảng cách!"

"Lại có việc này ?" Mộc Dịch sửng sờ, nếu thật là như vậy, vậy cũng được một cái không tầm thường công dụng.

Huyền sĩ theo trong đan điền khí hải không ngừng dày đặc, ngoại trừ pháp lực càng ngày càng tinh thâm bên ngoài, thi triển pháp thuật có thể cách không khống chế khoảng cách, cũng sẽ không ngừng gia tăng.

Nói thí dụ như, đồng dạng một cái sơ cấp nhất Ngưng Thủy Thuật, lần đầu học giả chỉ có thể đem bên người hơi nước ngưng vì giọt nước; tu

luyện so sánh sâu huyền sĩ, có thể đem mấy trượng phạm vi hơi nước ngưng kết, cũng tế ra tấn công địch.

Nếu như căn này lăng ba trượng có thể gia tăng một ít thi pháp khoảng cách, như vậy tại thi triển pháp thuật lúc, có thể công kích được xa hơn đối thủ, cái này tại huyền sĩ đấu pháp ở bên trong, còn là trọng yếu phi thường đấy.

"Nhất định phải thử xem mới biết thiệt giả." Mộc Dịch một chút vận chuyển đan điền khí hải, nhẹ nhẹ Thủy thuộc tính chân nguyên từ kia ngón tay bưng toát ra, trong chốc lát liền khi hấn nơi lòng bàn tay tụ tập ra một viên lớn chừng quả đấm trong suốt đoàn nước.

Mộc Dịch khống chế được cái này cổ đoàn nước trong chân nguyên lực lượng, khiến kia chậm rãi xa cách mình hướng tiền phương bay đi. Lúc đoàn nước cách hấn ba trượng lúc, Mộc Dịch liền cảm giác được có chút cổ hết sức, đoàn nước lúc này cũng hơi hơi run rẩy lên.

Mộc Dịch đem công pháp vừa thu lại, đoàn nước trong nháy mắt biến mất, một lần nữa tán loạn thành hơi nước.

Sau đó, Mộc Dịch dùng lăng ba trượng lần nữa thi pháp, lần này tế ra đoàn nước, vẫn là đồng dạng lớn nhỏ, nhưng vẫn bay ra năm trượng bên ngoài, mới bắt đầu xuất hiện khó có thể khống chế dấu hiệu.

"Rõ ràng có thể gia tăng hai trượng thi pháp khoảng cách!" Mộc Dịch trong lòng có chút kinh hỉ.

Đối với tu vi cao thâm huyền sĩ hoặc là cảnh giới cao hơn tồn tại mà nói, cái này hai trượng khoảng cách gia tăng, cơ hồ có thể không cần tính, ý nghĩa không lớn. Nhưng đối với Mộc Dịch loại tu luyện này không lâu huyền sĩ mà nói, liền là phi thường tốt tăng lên.

"Cái này lăng ba trượng giá bao nhiêu cách ?" Mộc Dịch hỏi.

Chủ quán cũng là nội môn đệ tử, bất quá hiển nhiên lai lịch nếu so với Mộc Dịch các loại thâm hậu hơn, niên kỷ cũng lớn hơn nhiều, chừng ba mươi tuổi bộ dáng, một thân nóng hôi hổi, hơn phân nửa là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp.

Chủ quán nói ra: "Cái này lắng ba trượng ta chuyên môn mời tu luyện thủy thuộc tính công pháp sư huynh đệ xem xét qua, tuy rằng không thể tăng lên bao nhiêu pháp thuật uy lực, nhưng có thể hơi tăng thi pháp khoảng cách. Đấu pháp thời điểm, nếu là gặp được thực lực tương đương đối thủ, có thể xuất kỳ bất ý, đánh úp. Vì vậy, mười khối nhất giai huyền tinh giá cả, quả thực không đắt."

"Không tăng thêm pháp thuật uy lực, chỉ là đề cao một chút khoảng cách, sẽ phải mười khối huyền tinh, không khỏi cũng quá mắc đi!" Mộc Dịch nhướng mày.

Chủ quán không cho là đúng cười nói: "Ha ha, cái này đã coi như là tiện nghi pháp trượng. Có thể tăng thêm pháp thuật uy lực pháp trượng, mỗi một căn đều tại hai mươi huyền tinh trở lên, hắc hắc, tỷ thí sắp tới, giống như pháp trượng như vậy có thể nhanh chóng tăng thực lực lên huyền bộ, thế nhưng là thập phần bán chạy nhất!"

Triệu Lượng hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn một đường nhìn qua, hơi chút tốt một chút pháp trượng, giá cả đều là cao không hợp thói thường, căn bản không phải bọn hắn có thể nhúng chàm đấy.

"Mộc sư huynh, hai người chúng ta có thể xài chung một căn pháp trượng." Triệu Lượng nói ra, "Dù sao chúng ta vừa vận đồng thời tỷ thí tỷ lệ quá thấp."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn cũng có ý tứ này.

Chỉ bằng vào trong bọn họ bất kỳ người nào, đều không thể mua xuống căn này lắng ba trượng, nhưng nếu là hai người đi ra tư, ngược lại miễn

cường có thể tiếp cận đủ.

Một phen cò kè mặc cả về sau, hai người lấy tám khối nhất giai huyền tinh giá cả mua căn này lắng ba trượng, cũng ước định, sau này cách mỗi thay phiên liên hệ sử dụng căn này pháp trượng, tại tỷ thí lúc, người nào có tỷ thí, người nào hay dùng lắng ba trượng.

Mua xuống cái này lắng ba trượng về sau, hai người mấy có lẽ đã là trong túi không còn, bọn hăn tại phiên chợ trong lại đi dạo một hồi, gặp vài tên biết sư huynh đệ, cũng nhìn được không ít lúc trước mới nghe lần đầu kỳ lạ quý hiếm bảo vật.

Liên tiếp vài ngày, Mộc Dịch đều tại phiên chợ qua lại, nhìn xem có thể hay không phát hiện ra mẫu thân lưu lại vậy đối với phi thúy vòng ngọc tung tích, nhưng vẫn là không tìm ra manh mối.

Mộc Dịch đang định các loại phiên chợ sau khi kết thúc, liền đi tìm Tiểu sư tỷ một chuyến, lại không ngờ tới, ngay tại mấy ngày về sau, hăn rõ ràng tại phiên chợ trong gặp Tiểu sư tỷ, đương nhiên, bên cạnh của nàng, còn có đại sư huynh Mẫn Quân Tử làm bạn.

"Đại sư huynh, Tiểu sư tỷ!" Mộc Dịch rất xa liền chấp tay thi lễ.

"Mộc sư đệ!" Tiểu Mộng Đào tự nhiên cười nói đáp lại nói: "Nghe nói người tu luyện thập phần chăm chỉ, tiến bộ rất nhanh, tỷ thí nhanh muốn bắt đầu, người nhưng muốn hảo hảo nỗ lực."

"Không tệ!" Mẫn Quân Tử cũng gật đầu nói: "Chúng ta Thiện Dược Đường luôn luôn ít xuất hiện bốn phạm, nhưng không có nghĩa là thực lực chúng ta kém một bậc. Tỷ thí lần này, chúng ta những thứ này làm đệ tử đấy, có lẽ muốn hảo hảo biểu hiện một phen, không phụ sư phụ một phen dạy bảo cùng tài bồi!"

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng khẽ động, hỏi: "Đại sư huynh cũng muốn tham gia tỷ thí sao ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Phức Tạp

Mẫn Quân Tử mỉm cười nhẹ gật đầu, coi như là trả lời Mộc Dịch vấn đề.

"Đây là đương nhiên!" Tiểu Mộng Đào bổ sung, bỗng nhiên, nàng sắc mặt hiện lên một tia ngượng ngùng chi ý, còn nói thêm: "Phụ thân còn nói, nếu là đại sư huynh có thể lấy được thật tốt thứ tự, hẳn liền định thoái ẩn bế quan, đem Thiện Dược Đường giao cho đại sư huynh quản lý."

Trong lời nói ý vị thâm trường, Mộc Dịch lại một lần liền từ Tiểu sư tỷ hiện ra sắc mặt đọc đã hiểu. Nếu là đại sư huynh biểu hiện ưu di, chỉ sợ hẳn không chỉ có đem đặt được Thiện Dược Đường, chỉ sợ còn có thể ôm giai nhân thuộc về.

Tiểu Mộng Đào cùng Mẫn Quân Tử lưỡng tình tương duyệt (hai bên yêu nhau), liền Mộc Dịch, Lý Nhược Ngu các loại đệ tử đều thấy được nhìn thấy tận mắt, sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn hơn phân nửa cũng biết một ít. Nếu như Mẫn Quân Tử có thể tại trong tỉ thí vì Thiện Dược Đường làm vẻ vang lập công, sư phụ rất có thể sẽ thừa cơ hội này, đồng ý hai người việc hôn nhân. Như vậy, sư phụ muốn đem Thiện Dược Đường giao cho Mẫn Quân Tử quản lý, liền lộ ra càng thêm hợp tình hợp lý.

Mộc Dịch trong lòng, còn là nhịn không được phát ra một tia ghen tuông, nhưng rất nhanh liền kềm chế rồi. hẳn nhìn đến Tiểu sư tỷ cái kia phó phát ra từ nội tâm vui mừng then thùng thần sắc, không khỏi cũng âm thầm vì nàng cao hứng.

Huống chi, Mẫn Quân Tử làm người chính phái, tiếng lành đồn xa, đúng là đẹp đôi lương xứng.

Mộc Dịch không có xoắn xuýt chuyện này, mà là chủ đề chuyển một cái mà hỏi: "Tiểu sư tử, ta có một việc muốn nhờ, không biết sư tử có thể hay không đi cái thuận tiện ?"

"Chuyện gì ?" Tiểu Mộng Đào mở to hai mắt, lập tức lại mỉm cười nói: "Chớ không phải là nhìn trúng cái gì bảo vật, cũng không đủ huyền tinh mua sắm ?"

"Không phải như thế." Mộc Dịch lắc đầu liên tục nói: "Là cần phiền toái sư tử chân chạy một lần. Đại sư huynh, việc này sư đệ muốn cùng sư tử một mình nói chuyện, kính xin đại sư huynh bỏ qua cho."

"Có thể." Mẫn Quân Tử mỉm cười, hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu, lại hướng Tiểu Mộng Đào nói ra: "Sư muội, ta đây đi trước cái kia mấy cửa hàng nhìn xem."

Nói xong, Mẫn Quân Tử liền rộng lượng tự hành ly khai, Mộc Dịch không ngớt lời cảm ơn.

"Chuyện gì ? Khiến cho thần bí như vậy ?" Tiểu Mộng Đào tò mò hỏi, nếu không phải nàng đối Mộc Dịch có chút quen thuộc, chỉ sợ trong nội tâm còn sẽ có một chút khẩn trương.

"Sư tử, người có hay không một đôi phỉ thúy vòng ngọc ?" Mộc Dịch đi thẳng vào vấn đề hỏi.

"Phỉ thúy vòng ngọc ?" Tiểu Mộng Đào đôi mi thanh tú ngưng tụ, lắc đầu nói ra: "Ta chưa bao giờ mang qua loại vật này, cũng không có một kiện phỉ thúy vật phẩm trang sức."

Mộc Dịch cũng không có bao nhiêu thất vọng, cái này nguyên bản chính là mò kim đáy biển sự tình, hắn lại tiếp tục nói: "Không có coi như xong. Sư đệ muốn mời sư tử giúp đỡ vội vàng, không phải là cái này, mà là muốn

mời sư tử hỗ trợ đi một cái Chúc Tạo Đường, giúp đỡ sư đệ nghe ngóng một người tung tích."

"Đi Chúc Tạo Đường ?" Tiểu Mộng Đào sững sờ, lập tức nhẹ giọng cười nói: "Chỗ đó đều là thuần một sắc nữ đệ tử, như thế nào, Mộc sư đệ cũng có quen biết biết người ? Chớ không phải là thấy được mong muốn trong lòng sư tử sư muội ?"

Mộc Dịch lập tức sắc mặt ửng đỏ, nói ra: "Sư tử không muốn giễu cợt ta. Ta có một vật, muốn giao cho Chúc Tạo Đường một thứ tên là Đào nương người, không biết sư tử có thể hay không giúp đỡ cái này vội vàng ?"

"Chỉ là đưa lên một cái tín vật, đương nhiên không có vấn đề!" Tiểu Mộng Đào thoải mái đáp ứng nói: "Bất quá, hôm nay ta cùng với đại sư huynh cùng một chỗ đi dạo phiên chợ, ngày mai được sao ?"

"Có thể!" Mộc Dịch đại hỉ, "Cái kia ngày mai buổi sáng ta cùng Tiểu Thanh cùng đi tìm sư tử. Mặt khác, việc này kính xin sư tử giữ bí mật, không muốn lộ ra quá nhiều."

"Sư tử đương nhiên sẽ thay người giữ bí mật!" Tiểu Mộng Đào kiên cố hơn thư suy đoán của mình, nàng vừa cười vừa nói: "Ha ha, chúng ta Mộc sư đệ, cũng đã trưởng thành!"

Nói xong, Tiểu Mộng Đào hướng Mộc Dịch làm một cái vui cười mặt quỷ, sau đó hướng cách đó không xa Mẫn Quân Tử chạy đi.

...

Liệt Hỏa Đường một trong phòng trong nội đường, Phó đường chủ Lục Dung Thiên chính giận không kìm được.

"Cái này Tiểu Nguyệt Hàn, quả thực là bắt chó đi cày xen vào việc của người khác!" Hắn đột nhiên vỗ chỗ ngồi đứng dậy, càn đem này là rất có

mỗi năm gốc cây ghế dựa đánh nát bấy.

"Bốn tọa hướng tông môn thân thỉnh tái lập phân đường —— chuyên môn độc thuật cùng hỏa thuộc tính công pháp Độc Diễm Đường, liền bốn đường đường chủ các loại đều thập phần ủng hộ, hết lần này tới lần khác cái kia Thiện Dược Đường đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn lại nói, chúng ta Bình Hải tông là danh môn chính phái, không nên trắng trợn tu luyện Độc công, càng không thể thành lập chuyên môn tu luyện Độc công phân đường, để tránh tại môn phái khác trước rơi xuống đầu đề câu chuyện. Hừ, bốn tọa thật vất vả sẽ phải hoàn thành sự tình, rõ ràng khiến gia hỏa này ngang ngược phá hư, thất bại trong gang tấc!"

Lục Dung Thiên càng nói càng khí, một đôi mắt tam giác trong đều là âm độc chi sắc, khiến đứng một bên tên kia tâm phúc đệ tử Tôn Viên, sắc mặt cũng là lo sợ bất an.

Tôn Viên thấy sư phụ càng ngày càng phần nộ, vội vàng khuyên nhủ: "Sư phụ bớt giận. Đệ tử nghe nói cái này Tiểu Nguyệt Hàn thực lực bình thường, các loại sư phụ Độc Diễm thần công đại thành, Thực lực tăng nhiều, đến lúc đó nhắc lại khác đã phân nhà sự tình, như thế nào cái này Tiểu Nguyệt Hàn có thể ngăn cản đấy!"

"Hừ!" Lục Dung Thiên nghe được đệ tử khuyên bảo, nộ khí tựa hồ áp chế không ít, hỏi hần: "Luyện chế Bách Độc Thiên Hỏa Dịch cái kia chút ít độc trùng nọc độc, đều chuẩn bị xong?"

"Bẩm báo sư phụ, một ít đều chuẩn bị thập phần thỏa đáng, sư phụ mấy ngày nay tùy thời có thể bắt đầu luyện chế Bách Độc Thiên Hỏa Dịch." Tôn Viên cung kính đáp.

"Hừ, cẩn thận làm việc, cũng không nên giống như mấy năm trước như vậy, khiến độc Hỏa Ngô Công chạy mất mấy cái." Lục Dung Thiên lại dặn dò.

"Đệ tử tuyệt sẽ không phạm cùng loại Hồ sư huynh như vậy sai lầm!" Tôn Viên nghe vậy trong lòng rung mình, gấp gáp nói.

Lúc trước phạm sai lầm Hồ sư huynh, không cẩn thận thả chạy mấy cái luyện được độc Hỏa Ngô Công, lãng phí sư phụ vài năm tâm huyết, phạm sai lầm sau đó, không hiểu thấu ngay tại một lần chấp hành trong nhiệm vụ mất tích, không còn có xuất hiện qua. Chỉ có Tôn Viên biết rõ, trong này cuối cùng xảy ra chuyện gì.

Lục Dung Thiên nhẹ gật đầu, thấy đệ tử sắc mặt còn có vẻ do dự, đã nói nói: "Người có vấn đề gì, cho dù hỏi đi, không muốn vùi dưới đáy lòng."

Tôn Viên nói ra: "Sư phụ minh xét! Đệ tử từng nghe nói, Bách Độc Thiên Hỏa Dịch chính là bốn tông một số năm trước một gã đại năng nhân vật sáng chế, đời đời tương truyền, thẳng đến truyền vào sư phụ trong tay. Luyện chế nguyên liệu tuy rằng chủng loại đa dạng, khó có thể gom đủ, nhưng cũng không phải là không thể làm được. Vì cái gì dĩ vãng cái kia chút ít tiền bối, đều không có thành công luyện chế ra Bách Độc Thiên Hỏa Dịch?"

"Người hỏi thật hay." Lục Dung Thiên nhẹ gật đầu nói ra: "Kỳ thật, không phải là Bách Độc Thiên Hỏa Dịch khó có thể luyện chế, mà là kia ẩn chứa hỏa độc vô cùng cương liệt, bốn môn các thời kỳ tiền bối, đạt được cái này phương pháp luyện chế đấy, đại đa số đã thành công luyện chế được Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, rồi lại không người có thể thừa nhận được trong đó hỏa độc."

"Lập nên phương pháp này tên kia tiền bối, kia trải qua thập phần truyền kỳ, sở tu công pháp cũng đã thất truyền, hẳn vì cái gì có thể thừa nhận Bách Độc Thiên Hỏa Dịch rèn luyện tẩy tủy, cũng mượn này một lần hành động đột phá bình cảnh, tiến vào đan sĩ cảnh giới, vì sư cũng không được biết. Vì sư chỉ biết là, về sau có không ít tiền bối bắt chước luyện chế ra này dịch thể, rồi lại không người có thể thừa nhận được kiên trì, không phải là trên

đường đình chỉ, đem hỏa độc bức ra bên ngoài cơ thể, chính là tẩu hỏa nhập ma, kết cục thật đáng buồn!"

"Lúc này đây, vi sư đem bên trong cách điều chế thêm chút càng thêm, thấp xuống không ít hỏa độc lực lượng, mặc dù sẽ khiến cái này Bách Độc Thiên Hỏa Dịch hiệu quả giảm xuống một ít, nhưng nói không chừng có thể cho ta các loại sử dụng."

Tôn Viên nghe vậy sau giật mình, hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, có chút lo lắng hỏi: "Thì ra là thế! Cái kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch luyện chế ra đến về sau, có phải hay không có lẽ trước tìm người thử trên thử một lần ?"

"Yên tâm đi!" Lục Dung Thiên mắt liếc người này đệ tử, "Người là vi sư tâm phúc đệ tử, vi sư tự nhiên sẽ không bắt người đi thử dược! Đến lúc đó tùy tiện trao một gã phạm sai lầm đệ tử là được. Hừ, nếu như hắn có thể thừa nhận xuống, cũng là hắn một phen cơ duyên! Nếu như chịu không được, cũng chỉ khi hắn lập công chuộc tội rồi!"

Tôn Viên trong lòng buông lỏng, có chút lúng túng nói: "Đệ tử không phải là ý tứ này, chỉ cần sư phụ ra lệnh một tiếng, đệ tử muôn lần chết không chối từ, huống chi chỉ là thí nghiệm thuốc! Bất quá, sư phụ nhắc tới dùng phạm sai lầm đệ tử thí nghiệm thuốc, đệ tử trong lòng ngược lại là có một người chọn."

"Là ai ?" Lục Dung Thiên không cần nghĩ ngợi mà hỏi, lập tức vừa cười nói: "Bất luận là người nào, chỉ sợ đều là đắc tội người đi!"

"Đệ tử nói rất đúng Liễu Thanh Thanh Liễu sư muội." Tôn Viên nghiêm mặt nói ra.

"Liễu Thanh Thanh ?" Lục Dung Thiên sững sờ, "Theo vi sư biết, người đối với nàng tựa hồ có chút ái mộ chi tình, đây là có chuyện gì ?"

Tôn Viên nói ra: "Sư phụ Minh Giám. Đệ tử hoàn toàn chính xác đã từng truy cầu Liễu sư muội mà không được, bất quá đã tuệ kiếm đoạn tình sợi, chuyên tâm tu luyện. Hơn nữa đệ tử gần nhất mới biết được, Liễu sư muội cùng Thiện Dực Đường đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn Đại đệ tử Mẫn Quân, tựa hồ đi rất gần, hai người này chỉ sợ có kéo không rõ quan hệ. Lấy sư phụ cùng Tiểu Nguyệt Hàn quan hệ, Liễu sư muội vậy mà đối Mẫn Quân tâm hồn thiếu nữ tối rất nhiều, không phải là phạm sai lầm vậy là cái gì!"

"Mẫn Quân ?" Lục Dung Thiên sững sờ, hơi có vẻ kinh ngạc nói: "Việc này thật đúng ?"

Tôn Viên đáp: "Tất cả đều là thật! Đệ tử từng tận mắt nhìn thấy hai người bọn họ cười cười nói nói. Đệ tử còn truy vấn Liễu sư muội có thích hay không lên Mẫn Quân, Liễu sư muội cũng không phủ nhận."

"Thật tốt quá!" Lục Dung Thiên đại hỉ nói. Điều này làm cho một bên Tôn Viên, trợn mắt há hốc mồm.

Lục Dung Thiên cười to mấy tiếng: "Ha ha, thật sự là trời đưa đất đẩy, Tiểu Nguyệt Hàn, người tự cho là bản phận làm người, ít xuất hiện làm việc, tựa cũng không có nhược điểm rơi vào chúng ta trong tay sao! Hừ hừ, chắc hẳn người cũng không ngờ được, đại đồ đệ của người cùng nữ nhi bảo bối, sẽ là của người nhược điểm!"

"Sư phụ đây là ý gì ?" Tôn Viên vẻ mặt tràn đầy đều là hoang mang.

Lục Dung Thiên nói ra: "Tiểu Nguyệt Hàn có một bảo bối con gái một, đã ở Thiện Dực Đường, đã đến nói hôn luận gả niên kỷ. Tiểu Nguyệt Hàn còn thân hơn miệng nhắc tới, ý định tỷ thí về sau, sẽ đem con gái gả cho Đại đệ tử Mẫn Quân, hẳn muốn thoát ản bế quan. Nghe nói cái này vợ chồng son cảm tình, ngược lại là cực kỳ không tệ."

Nói tới chỗ này, Lục Dung Thiên trong đôi mắt, lần nữa đã hiện lên một tia khó có thể che giấu âm độc chi sắc.

"A! Đệ tử đã hiểu!" Tôn Viên lập tức giật mình, đồng dạng âm hiểm cười nói: "Sư phụ cao chiêu! Ha ha, người trẻ tuổi người tình ta yêu, khó tránh khỏi tranh giành tình nhân, nếu như thêm chút dẫn dắt, nói không chừng liền sẽ biến thành tình kiếp, phạm phải không thể vãn hồi sai lầm!"

"Người ngộ tính không kém, thoáng cái liền đoán được vi sư ý tưởng, rất tốt, rất tốt!" Lục Dung Thiên không ngớt lời khen, "Như vậy chuyện này, liền giao cho người đi làm đi! Làm tốt, vi sư trùng trùng điệp điệp có phần thưởng!"

Tôn Viên khom người lĩnh mệnh, tính trước kỹ càng nói: "Đúng, đệ tử nhất định làm cẩn thận, khiến Tiểu Nguyệt Hàn hối hận cùng sư phụ đối nghịch!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Gặp Đào Nương

Ngày thứ hai Mộc Dịch chấm dứt tu luyện về sau, liền cùng Tiểu Thanh cùng một chỗ, đi tới đỉnh núi này tòa phủ đệ.

Mộc Dịch liếc mắt liền thấy được đang gõ quét phủ viện Ách bộc, liền hướng hẳn cho thấy ý đồ đến, bảo là muốn cùng Tiểu sư tỷ đi ra ngoài một chuyến.

Ách bộc nhẹ gật đầu, quay về nội viện thông truyền đi, chỉ chốc lát sau, Tiểu Mộng Đào liền từ nội viện đi ra, nàng đang mặc một bộ màu xanh nhạt váy dài, nét mặt tươi cười như hoa, khiến Mộc Dịch hai mắt tỏa sáng.

"Mộc sư đệ, cái này thân quần áo đẹp mắt không?" Tiểu Mộng Đào cười hỏi.

Mộc Dịch liên tục gật đầu: "Thật là đẹp mắt, sư tỷ mặc cái gì đều dễ nhìn!"

Tiểu Mộng Đào trên hai gò má hơi hơi hiện lên một tia đỏ ửng, thối đạo: "Yêu cầu sư tỷ làm việc, quả nhiên học được nói ngọt rồi. Đây là sư tỷ hôm qua tại phiên chợ trong mua Lục La Quần, đại sư huynh còn nói, bộ y phục này quá mức dễ làm người khác chú ý rêu rao nữa nha!"

Bình Hải tông nội môn đệ tử, vô luận nam nữ, đều là thuần một sắc một bộ áo trắng, nhiều nhất là trên quần áo dấu hiệu hơi không có cùng. Tiểu Mộng Đào cái này thân cách ăn mặc, tăng thêm nàng duyên dáng yêu kiều đáng người cùng rung động lòng người ngũ quan, hoàn toàn chính xác muốn không gây chú ý ánh mắt của người ngoài cũng khó khăn.

Bất quá, nàng cái này mười bảy mười tám tuổi niên kỷ, đúng là trong cả đời sau cùng tốt đẹp chính là thời gian, thích chưng diện cách ăn mặc một cái, chính là thiên tính, mặc dù là Mẫn Quân Tử không đồng ý, nàng cũng nhin không được nữa phải mặc trên thũ một lần.

Bình Hải tông cũng không có quy định, nội môn đệ tử muốn thời khắc ăn mặc thống nhất huyền sĩ phục, chỉ cần không phải chính thức nơi, ngẫu nhiên đổi một cái mặt khác trang phục, cũng không ảnh hưởng chút nào.

"Đi thôi!" Tiểu Mộng Đào nói một tiếng, tiên hạc Tiểu Thanh liền tự hành rơi vào trước người của nàng, Tiểu Mộng Đào thả người nhẹ nhàng nhảy lên, dường như một đoàn tầng mây xanh lục, nhẹ nhàng tại tiên hạc trên thân.

Tiên hạc mở hai cánh trắng như tuyết, càng tăng thêm ra nàng này thanh lệ thoát tục, Mộc Dịch lại nhất thời nhìn ngây người.

"Đi mau a, lại trễ, người Đào nương sẽ chờ không kiên nhẫn được nữa!" Tiểu Mộng Đào tự nhiên cười nói.

Mộc Dịch đỏ mặt lên, trắng bệch vô lực giải thích một tiếng: "Sư tỷ giấu cợt, không phải là có chuyện như vậy."

Sau đó, hắn cũng nhảy lên tiên hạc, ngồi ở sư tỷ sau lưng.

Giống nhau trước kia, hai người cộng hạc cùng bay, chỉ bất quá nhìn xem sư tỷ động lòng người dáng người, Mộc Dịch trở nên đứng núi này trông núi nọ, khó có thể bình tĩnh.

Dãy núi lúc giữa, giữa không trung, tiên hạc lên, Tiểu Mộng Đào lấy ra một căn xanh nhạt ngọc tiêu, hướng Mộc Dịch nói ra: "Mộc sư đệ, người cũng lấy ra Tử Trúc dịch, chúng ta tới hợp tấu một khúc đi."

Du dương tiếng tiêu, thanh thúy ống sáo, khi thì uyển chuyển, khi thì cao vút, theo tiên hạc hăng hái phi hành, quanh quần tại hai bên thanh sơn lục thủy giữa. Phần này thoải mái, khiến Mộc Dịch tại rất nhiều năm sau, vẫn như cũ nhớ kỹ rành mạch.

Không bao lâu về sau, lúc tiên hạc chở hai người tới đạt Chúc Tào Đường chỗ Linh Tang Phong lúc, Mộc Dịch còn có chút ý nghĩ không muốn, chỉ hy vọng một đoạn này lữ trình, vĩnh viễn kéo dài nữa, không có đầu cuối.

"Linh Tang Phong đã đến, theo như Chúc Tào Đường quy định, nam đệ tử không thể đi vào, người đem tín vật lấy ra, sư tỷ thay người đi một chuyến đi." Tiểu Mộng Đào nói ra.

"Đúng, đúng, làm phiền sư tỷ rồi!" Mộc Dịch tỉnh ngộ lại, vội vàng một cái tụ lý càn khôn, lấy ra cái kia hầu bao.

"Đồ vật ngược lại là rất tốt nhìn đấy, ngay cả có chút ít cổ xưa rồi!" Tiểu Mộng Đào đôi mi thanh tú ngưng tụ, "Người liền lấy cái này với tư cách tín vật ? Không bằng mua một kiện xinh đẹp quần áo đi, sư tỷ nói cho người biết, hết thấy nữ nhân đều ưa thích đẹp mắt quần áo. Người muốn là đỉnh đầu bất tiện, sư tỷ có thể cho người mượn nha!"

"Sư tỷ đã hiểu lầm!" Mộc Dịch nói ra: "Nếu như nàng thật sự là ta muốn tìm Đào nương, chỉ lấy cái này hầu bao, cũng đã đầy đủ."

"Người đã có lòng tin như vậy, quên đi." Tiểu Mộng Đào bỗng nhiên nhếch miệng, nhẹ nói nói: "Người đã coi như là cố tình rồi. Hừ, đại sư huynh liền một cái như vậy hầu bao, đều không có tiền đưa qua cho ta!"

Nói đến đây, Tiểu Mộng Đào sắc mặt hiện lên một tia mây đen, nhưng rất nhanh liền vung chi mà đi, lại khôi phục thành thiếu nữ đặt thù khờ khạo ngây ngô, nàng còn nói thêm: "Đúng rồi, người Đào nương, dài cái gì bộ dáng ?"

"Cái này, " Mộc Dịch lắc đầu, "Ta cũng không rõ ràng lắm. Chỉ biết là, nàng hình như là một cái lai lịch sâu quái sự."

Tiểu Mộng Đào sững sờ, mở to hai mắt, kinh ngạc nói: "Bộ dạng dài ngắn thế nào người cũng không biết, liền lòng như lửa đốt cầu sư tử thay người đưa tin vật ?"

Mộc Dịch lắc đầu liên tục, lại không biết nên giải thích như thế nào.

"Tốt rồi, đã tới, sư tử liền thay người đi một chuyến đi." Tiểu Mộng Đào chứng kiến Mộc Dịch quần bách bộ dáng, cười khẽ một tiếng, một mình thừa lúc Tiểu Thanh, hướng Linh Tang Phong bên trong bay đi.

Mộc Dịch thì tại chân núi lẳng lặng đợi chờ.

Hắn trở về chỗ vừa rồi sư tử một cái nhăn mày một nụ cười, chỉ cảm thấy có không nói ra được đẹp mắt, nhìn không được liền lộ ra hiểu ý mỉm cười.

Linh Tang Phong ở bên trong, lúc một gã tự xưng Đào nương quản sự, xuất hiện ở Tiểu Mộng Đào trước mặt lúc, Tiểu Mộng Đào lại càng hoảng sợ.

"Cái này thật sự là Mộc sư đệ người muốn tìm sao ?" Tiểu Mộng Đào không thể tin được.

Trước mắt vị này Đào nương, từ dung mạo nhìn lại, hẳn là ba mươi hướng trên niên kỷ, bất quá, tu luyện thành công huyền sĩ, nhất là nữ tu, hơn phân nửa bảo dưỡng vô cùng tốt, già yếu xa so với người bình thường càng chậm, nói cách khác, nàng số tuổi thật sự, còn muốn rộng lớn hơn thế.

"Không biết vị này sư muội muốn tìm Đào nương cần làm chuyện gì ?" Đào nương cũng là vẻ mặt ngạc nhiên mà hỏi, nàng cũng không nhận biết Tiểu Mộng Đào, không biết đối phương vì sao chuyên tìm đến mình.

"Người chính là Đào nương ?" Tiểu Mộng Đào nhin không được xác nhận một câu, vèn vèn từ thanh âm đến xem, đối phương cũng không trẻ tuổi.

"Đúng vậy, cái này Linh Tang Phong lên, cũng chỉ có ta một cái Đào nương, sư muội có hay không tìm lộn người ?" Đào nương mỉm cười nói.

Tiểu Mộng Đào cong lên miệng: "Có người nâng ta tiễn đưa vật này cho một thứ tên là Đào nương người, ta cũng không biết có hay không tìm lộn người."

Nói xong, nàng liền đem cái kia hầu bao, lấy đi ra.

Làm cho hắc không ngờ tới là, Đào nương sắc mặt trong nháy mắt đại biến, tuy rằng rất nhanh lại bình tĩnh trở lại, nhưng mà còn là khó có thể đều che giấu cái kia phần kinh ngạc.

Tiểu Mộng Đào lại là sửng sờ, từ đối phương biểu hiện đến xem, hơn phân nửa nàng không có tìm lầm người.

"Cái này hầu bao, là người phương nào nâng người đưa tới ?" Đào nương thanh âm, hơi có run rẩy, hiển nhiên là có chút kích động.

Tiểu Mộng Đào đáp: "Hắc bây giờ đang ở Linh Tang Phong xuống, người có muốn hay không ra đi gặp hắc ?"

"Hắc liền dưới chân núi ?" Đào nương trên khuôn mặt, vậy mà đã nổi lên một tầng đỏ ửng, hiện ra một tia thẹn thùng, khiến Tiểu Mộng Đào trong lòng lại là ngạc nhiên lại là im lặng.

"Chẳng lẽ nàng cùng Mộc sư đệ thật sự. . ." Tiểu Mộng Đào trong lòng âm thầm lắc đầu, cái này Mộc sư đệ khẩu vị, không khỏi cũng quá đặc biệt rồi!

Đào nương sửa sang lại nỗi lòng, hướng Tiểu Mộng Đào nói ra: "Đa tạ sư muội truyền lại vật ấy. Chúng ta cái này đi ra ngoài đi."

Sau đó, Tiểu Mộng Đào cùng Đào nương cùng một chỗ, thừa lúc tiên hạc, rơi vào dưới ngọn núi. Tiểu Mộng Đào lập tức "Biết điều" bay đến xa xa.

"Cái này hầu bao, là người đưa tới?" Đào nương nhìn thấy Mộc Dịch về sau, lộ ra một chút vẻ thất vọng, nàng lại hỏi: "Người cũng có thể là nhận ủy thác của người đi, giao cho người cái này hầu bao chính là cái người kia, có phải hay không họ Lữ?"

"Đúng vậy, tại hạ Mộc Dịch, cái này hầu bao là tạp dịch nhà Lữ thúc nâng ta đưa tới." Mộc Dịch nghe được đối phương nói thẳng ra Lữ thúc dòng họ, không tiếp tục hoài nghi, liền đem hết thảy khay nói ra.

Nghe xong Mộc Dịch đem Lữ Lão Yên tình huống nói rõ một phen về sau, Đào nương nhẹ giọng thì thào tự nói: "Nguyên lai hẳn một mực ở trong bốn môn, vì cái gì không dám tới thấy ta!"

Đào nương đã trầm mặc một lát, sau đó mỉm cười hướng Mộc Dịch nói ra: "Mộc sư đệ, đa tạ người chạy chuyến này. Người có thể hay không ở chỗ này chờ ta một hồi, ta cũng có một vật, muốn nâng người lại chuyển giao cho Lữ thúc."

"Đương nhiên có thể!" Mộc Dịch sáng khoái đáp ứng, muốn tặng đồ cho Lữ thúc, vậy thuận tiện hơn!

Đào nương cảm ơn một tiếng, suy nghĩ một chút về sau, từ trong tay áo lấy ra một khối bốn phương khăn lụa, cùng với một cái may vá.

Lập tức, nàng bắt đầu thi triển pháp lực, lăng không điều khiển cái này miệng phi châm, lấy tốc độ cực nhanh, tại khăn lụa hai mặt liên tục xuyên thẳng qua, chỉ chốc lát sau, lại tại khăn lụa trên thêu ra từng cái một văn tự.

"Tốt một bộ phi châm tuyệt kỹ!" Mộc Dịch trong lòng thầm khen một tiếng. Hắn đã sớm nghe nói, nội môn đệ tử ở bên trong, có một chút huyền sĩ, chăm chú không phải là tu luyện các loại pháp thuật, mà là các loại phi châm phi kiếm phi đao các loại đồ vật, lúc tu luyện người cùng đồ vật lúc tu luyện lâu, đạt tới Linh tính hợp nhất, liền có thể cách không khống chế vật, rất xa thao túng những thứ này bay khí đối địch, thập phần cường đại.

Bất quá, loại này có thể tu luyện đồ vật, cũng không phải thế tục phạm phẩm, giá cả cực cao, căn bản không phải Mộc Dịch loại này mới nhập môn huyền sĩ có thể có được chi vật.

Đào nương một phen phi châm theo thừa về sau, ngăn ngừa một thời gian uống cạn chung trà, ngay tại khăn lụa trên theo đầy rậm rạp chẳng chịt văn tự, sau đó, nàng đem phi châm vừa thu lại, đem khăn lụa chồng thả chỉnh tề, giao cho Mộc Dịch.

"Nếu như Lữ thúc lại có cái gì nhờ ta truyền lại cho Đào nương, ta đây nên như thế nào mới có thể tìm được người?" Mộc Dịch nhận lấy khăn lụa về sau, bỗng nhiên nghĩ tới điểm này.

Đào nương suy nghĩ một chút, sau đó lấy ra một đôi phượng văn ngọc bội, nói ra: "Đây là Tử Mẫu Cảm Ứng Thạch. Người chỉ cần ở trong đó một quả trong ngọc bội rót vào đầy đủ pháp lực, tại không phải là quá khoảng cách xa bên trong, một cái khác miếng ngọc bội cũng có thể cảm ứng được, phát ra yếu ớt ánh sáng màu đỏ. Người tìm đến ta lúc, ngay ở chỗ này kích phát ngọc bội, như vậy, ta biết ngay người tìm đến ta, ta sẽ toàn bộ mau ra đây gặp người."

"Tử Mẫu Cảm Ứng Thạch!" Mộc Dịch ngạc nhiên nói: "Thần kỳ như vậy!" Hắn nhìn không được thử thử, quả nhiên như Đào nương theo như lời, khi hắn ở trong đó một khối trong ngọc bội rót vào pháp lực về sau, một cái khác khối ngọc bội cũng sau đó làm ra cảm ứng, phát ra lóe lên

chợt hiện nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, hơn nữa cũng thoáng nóng lên đi một tí.

Khi hắc đình chỉ rút vào pháp lực về sau, hai khối ngọc bội lập tức lại trở nên hết thấy bình thường, khôi phục như lúc ban đầu.

"Thứ này ngược lại là vô cùng tốt dùng!" Mộc Dịch mừng rỡ vuốt vuốt.

Đào nương lại từ trong tay áo lấy ra một kiện mềm mại sợi quần áo, nói ra: "Nơi đây còn có một kiện Thiên Tầm Y, thủy hỏa bất xâm, đao thương bất nhập, người có thể dán người mặc, với tư cách hộ thể áo giáp tơ tằm, có phòng thân chi dụng. Cái này coi như ta cùng Lữ thúc cảm kích người truyền lại tín vật lễ vật. Bất quá, bí mật này, kính xin người nhất định phải tiếp tục giữ vững, mặc dù đối vừa rồi cái cô nương kia, cũng không thể nhiều lời."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Tình Sinh Phong Ba

"Đào nương yên tâm!" Mộc Dịch nói ra: "Ta Mộc Dịch không phải là lưỡi dài người, nếu như đã đáp ứng Lữ thúc, liền tuyệt sẽ không đem việc này nói ra!"

"Về phần cái này Thiên Tàm Y, quá mức quý trọng, Mộc Dịch thụ chi không nổi!"

Mộc Dịch nói xong, lại đem Thiên Tàm Y trả lại cho đối phương.

Đào nương sững sờ, cười nói: "Người Lữ thúc quả nhiên không có nhìn lầm người. Chuyện này, quan hệ đến ta cùng Lữ thúc an nguy, người có thể bảo thủ bí mật, chính là ta hai người đại ân nhân, một kiện Thiên Tàm Y, không đáng kể chút nào! Người muốn là không chịu thu, ta ngược lại không an lòng."

"Việc này vậy mà như thế trọng yếu?" Mộc Dịch sững sờ, "Ta đây không dám hướng những người khác đề cập chút nào."

Mộc Dịch đối Thiên Tàm Y nguyên bản liền thập phần ưa thích, chẳng qua là cảm thấy thụ chi có xấu hổ, tại đối phương kiên trì xuống, hẳn liền không từ chối nữa, đem vật ấy nhận lấy.

Đào nương sau đó ly khai Mộc Dịch, lại trở về Linh Tang Phong bên trong, mà Mộc Dịch cùng Tiểu Mộng Đào, cũng sau đó kết bạn phản hồi.

Phản hồi lúc, Tiểu Mộng Đào nhin không được nhỏ giọng nói ra: "Mộc sư đệ, nàng thực chính là người người muốn tìm sao, khẩu vị của người, không khỏi, không khỏi quá nặng đi!"

Mộc Dịch bất đắc dĩ, rồi lại cũng không dám làm nhiều giải thích, chỉ là khẩn cầu sư tỷ, không muốn đem việc này nói ra.

"Yên tâm đi! Người không lộ ra sư tỷ bí mật, sư tỷ tự nhiên cũng sẽ không lộ ra bí mật của người!" Tiểu Mộng Đào cười gật đầu nói.

Hai người cười cười nói nói, về tới Dược Tổ Phong đỉnh núi.

Vừa vừa rơi xuống, thì có một gã không biết thanh niên chạy tới, một bộ vội vã bộ dáng.

"Xin hỏi vị này sư muội thế nhưng là họ Tiểu ?" Thanh niên chấp tay hỏi, hân một bộ áo trắng, cũng là Bình Hải tông nội môn đệ.

"Đúng là, xuống là cái nào một nhà sư huynh, tìm ta có chuyện gì ?" Tiểu Mộng Đào thấy đối phương thần sắc thập phần sốt ruột, đôi mi thanh tú cau lại mà hỏi.

Nàng tại tông môn có chút ít xuất hiện, ngoại trừ Thiện Dược Đường bên ngoài, biết mặt khác phân đường đệ cực ít, trước mắt cái này người, nàng cũng chưa gặp qua.

Thanh niên vui vẻ nói: "Tìm được Tiểu sư muội liền thật tốt quá, ta là Liệt Hỏa Đường đệ Ngô Mạc, quý đường sư huynh Mẫn Quân, tại bốn đường xảy ra chút sự tình, cố ý để cho ta tới truyền tin Tiểu sư muội, mời Tiểu sư muội đuổi theo ta đi một chuyến Liệt Hỏa Đường."

"Đại sư huynh tại Liệt Hỏa Đường đã xảy ra chuyện ?" Tiểu Mộng Đào sắc mặt đại biến, gấp gáp nói: "Không được, ta muốn đi nói với phụ thân."

"Chậm đã!" Ngô Mạc quát bảo ngừng lại một tiếng, sau đó nhỏ giọng nói ra: "Mẫn sư huynh cũng không bất kỳ nguy hiểm nào, chỉ là, hân đang cùng bốn đường Liễu Thanh Thanh Liễu sư muội dây dưa không ngớt, loại chuyện này, chỉ sợ bất tiện khiến quý đường đường chủ các loại quá nhiều

người biết rõ. Nếu không, gặp để cho chúng ta hai đường đệ mặt mũi mất sạch. Tiểu sư muội, sự tình nói lớn không lớn, người chỉ cần đi khuyên nhủ Mẫn sư huynh, hết thảy có thể thuận lợi giải quyết."

"Hắn, hắn lại vẫn cùng cái kia Liễu sư tỷ dây dưa không ngớt!" Tiểu Mộng Đào trong lòng khí đau khổ, nhịn không được trong mũi đau xót.

Đối phương lí do thoái thác hữu mô hữu dạng (*ra dáng), tăng thêm Tiểu Mộng Đào đã sớm vào trước là chủ, tự nhiên là rất dễ dàng liền dễ tin đối phương.

"Tốt, ta đây liền đi Liệt Hỏa Đường tìm hắn." Tiểu Mộng Đào lập tức đáp ứng nói.

"Sư tỷ, trong này có thể hay không có cái gì cổ quái?" Mộc Dịch nhịn không được tại sư tỷ bên người nhỏ giọng khuyên nhủ.

Quan tâm sẽ bị loạn, liền Mộc Dịch đều cảm giác được trong này nghi hoặc rất nhiều, nhưng Tiểu Mộng Đào rồi lại chờ không được muốn tìm Mẫn Quân đối chất nhau.

"Sợ cái gì, bốn tông nghiêm cấm nội môn đệ riêng đấu, bọn hắn còn dám khó xử chúng ta không thành." Tiểu Mộng Đào lắc đầu nói ra, Liệt Hỏa Đường đệ chính là to gan lớn mật, cũng không có khả năng làm ra loại này công nhiên bỏ qua tông môn tử tội cử động.

"Cái kia, ta còn là cùng sư tỷ cùng đi chứ." Mộc Dịch thấy khuyên bất động sư tỷ, lại lo lắng khiến sư tỷ cùng cái kia không biết Liệt Hỏa Đường sư huynh cùng một chỗ ly khai, vì vậy liền "Động thân mà ra", đảm đương hộ hoa sứ giả.

"Hử!" Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, có Mộc Dịch cùng đi, nàng cũng hiểu được yên tâm một ít, hơn nữa Mộc Dịch có chút tin cậy, mặc dù biết rõ chuyện này, cũng sẽ không tuyên dương ra ngoài.

Lúc này, Tiểu Mộng Đào cùng Mộc Dịch lại lần nữa thừa lúc Tiểu Thanh bay đi. Mà tên kia Liệt Hỏa Đường sư huynh Ngô Mạc, cũng thừa lúc có một cái tiên hạc, cho nên liền ở phía trước dẫn đường.

Ba người hai hạc, một đường bay nhanh, tốc độ kinh người.

Lúc này, Liệt Hỏa Đường quản hạt một tòa núi nhỏ trong cốc, Mẫn Quân đang cùng Liễu Thanh Thanh tại một tòa vườn hoa bên cạnh gặp gỡ.

"Liễu sư muội, người đây là tội gì! Người biết rõ ta đã có giai nhân, cần gì phải lấy cái chết bức bách, không nên gặp lại một mặt!" Mẫn Quân sắc mặt trầm xuống nhẹ nói nói.

"Mẫn ca, là ta không đúng, thế nhưng là nếu như ta không làm như vậy, chỉ sợ ở kiếp này đều không thể sẽ cùng người một mình ở chung!" Liễu Thanh Thanh điệu mục rừng rừng, một bộ điềm đậm đáng yêu bộ dáng, khiến Mẫn Quân than nhẹ một tiếng, cũng không đành lòng tiếp tục quở trách xuống dưới.

"Thấy một mặt thì như thế nào, có một số việc, nên buông nhất định phải muốn thả xuống!" Mẫn Quân xoay người sang chỗ khác, thản nhiên nói.

Liễu Thanh Thanh cũng là than nhẹ một tiếng, hai khóa rõ ràng nước mắt nhìn không được từ khuôn mặt chảy xuống, nàng nói ra: "Thanh Thanh chỉ muốn hỏi một câu lời nói, tại trong lòng Mẫn ca, đến tột cùng là có phải có trong nháy mắt, đã từng ưa thích qua Thanh Thanh?"

Hỏi xong những lời này, Liễu Thanh Thanh chờ mong nhìn xem Mẫn Quân bóng lưng, chờ đợi đối phương trả lời.

"Việc đã đến nước này, cái này còn trọng yếu sao?" Mẫn Quân cũng không có trực tiếp trả lời.

"Đối Thanh Thanh mà nói, trọng yếu phi thường!" Liễu Thanh Thanh kiên trì nói ra.

"Ài!" Mẫn Quân lại một âm thanh than nhẹ, hần ung dung nói ra: "Người cùng Tiểu sư muội, mỗi người mỗi vẻ: Một cái là ôn nhu chân thành, một cái là khờ khạo ngây ngô; một cái là khéo hiểu lòng người, một cái là hồn nhiên ngây thơ. Nếu như ta Mẫn Quân đã lựa chọn Tiểu sư muội, cái kia từ nay về sau, không thể lại thích những người khác."

"Ta không phục!" Liễu Thanh Thanh không cam lòng nói ra: "Người lựa chọn Tiểu sư muội, cuối cùng là bởi vì người ưa thích nàng, hay là bởi vì nàng là sư phụ người nữ nhi bảo bối!"

"Người nói như vậy, liền quá không có ý nghĩa rồi!" Mẫn Quân nhướng mày, có chút không vui nói, "Trong tu tiên giới, ai không muốn có mạnh mẽ lực, ta làm như vậy, chỉ là đi theo lớn chảy mà thôi. Liễu sư muội, người luôn luôn hiểu chuyện, chẳng lẽ không chịu thành toàn Mẫn Quân sao ? Người như vậy hồ đồ xuống dưới, đối với ta và người, cũng không phải chuyện tốt!"

Liễu Thanh Thanh nhẹ gật đầu, sau nửa ngày im lặng, sau bỗng nhiên cười khổ một tiếng, ung dung nói: "Cũng được! Mẫn ca, ta sẽ không dây dưa nữa người, hồng chuyện tốt của người rồi. Hôm nay, chính là chúng ta sau một lần gặp mặt."

"Đa tạ Liễu sư muội thành toàn!" Mẫn Quân nghe vậy trong lòng buông lỏng, xoay người lại, hướng Liễu Thanh Thanh chấp tay thi lễ.

Nhưng mà, khiến hần chấn động chính là, Liễu Thanh Thanh đang tại cởi áo nơi dây lưng, đem bản thân huyền sĩ phục chậm rãi bỏ đi, lộ ra cái yếm áo sơ mi, tay mịn, ** bại lộ không thể nghi ngờ, uyển chuyển tư thái, mơ hồ có thể thấy được.

"Liều sư muội, người làm cái gì vậy!" Mẫn Quân sững sờ, vội vàng lại xoay người sang chỗ khác.

Liều Thanh Thanh ôn nhu mềm giọng truyền đến, nàng nói ra: "Mẫn ca, Thanh Thanh trong nội tâm chỉ có người một người. Nếu như về sau đều không thấy được người, không bằng hôm nay liền đem Thanh Thanh trình nguyên thân thể giao cho Mẫn ca, mong rằng Mẫn ca không muốn chịu không nổi."

"Người muốn dùng chiêu này lưu lại Mẫn Quân sao, nếu như là như vậy, người không khỏi quá coi thường Mẫn mỗ rồi!" Mẫn Quân không chút nào di chuyển, lạnh lùng nói ra, sau khi nói xong, hắn thậm chí muốn trực tiếp ly khai nơi đây.

"Mẫn ca!" Liều Thanh Thanh khẽ quát một tiếng, nói ra: "Nếu như Mẫn ca cứ như vậy rời đi, Thanh Thanh lập tức tự tận ở đây! Thanh Thanh bộ dáng như vậy mà chết, tông môn khẳng định cho rằng là tình giết, truy cứu tới, chỉ sợ Mẫn ca cũng khó trốn liên quan!"

Mẫn Quân thấy đối phương ngữ khí dứt khoát, mà với hắn đối với cái này người nữ giải, nói không chừng thật có thể làm ra loại sự tình này, vì vậy vội vàng quay người khuyên bảo:

"Liều sư muội, người đây là tội gì!"

"Thanh Thanh chỉ cầu cùng Mẫn ca một lát vuốt ve an ủi, lưu lại vì kỷ niệm, đây cũng là si tâm vọng tưởng sao?" Liều Thanh Thanh nhin không được nhỏ giọng khóc thút thít.

Mẫn Quân bất đắc dĩ, chỉ có thể tiến lên nhẹ giọng trấn an, cũng thuận thể phải giúp đối phương mặc vào áo ngoài.

Liều Thanh Thanh rồi lại thừa cơ ngã vào trong ngực của hắn, một cổ thiếu nữ chỉ có mùi thơm ngát, nhào vào Mẫn Quân trong mũi.

Mỹ nhân ở hoài, ánh mắt mê ly, lại có bao nhiêu nam nhi nhiệt huyết, có thể mặt không đổi sắc!

Mẫn Quân không khỏi cũng là hô hấp thêm, mặt đỏ tới mang tai, nhưng hần tâm chí kiên định, vẫn đang có thể đem cầm ở, chỉ là ôm nàng này mềm mại thân thể hai tay, trong lúc nhất thời cũng không bỏ được buông.

Nhưng vào lúc này, chân trời ra bỗng nhiên truyền ra hai tiếng hạc kêu, rất xa, lại có người cười hạc bay về phía nơi đây.

Mẫn Quân cả kinh, vội vàng đem trong ngực nữ đẩy ra, nhưng lại đột nhiên cảm giác được lưng eo xiết chặt, một đôi ** hai tay, lại một mực ôm lấy bản thân, đúng là trong ngực Liễu sư muội.

"Liễu sư muội, ngươi muốn làm gì?" Mẫn Quân tâm niệm lóe lên, lập tức mồ hôi lạnh đầm đìa. Hắn đã cảm giác được, bản thân cũng bất tri bất giác lúc giữa rơi vào nàng này trong bẫy.

"Mẫn ca, Thanh Thanh xin lỗi ngươi rồi. Chỉ là nếu như Thanh Thanh không làm như vậy, liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Thanh Thanh cũng là bất đắc dĩ, ngươi chớ có trách ta!" Liễu Thanh Thanh trên khuôn mặt ngàn vạn phong tình hể quát là sạch, thay đổi đấy, thì là lạnh lùng mà hơi áy náy thần sắc.

Lời nói này, tại Mẫn Quân nghe tới, rồi lại không thể nghi ngờ là đáng sợ nói, sắc mặt hần trắng bệch, toàn thân cũng nhịn không được nữa khẽ run lên.

"Tránh ra!" Mẫn Quân mãnh liệt một lần phát lực, rốt cuộc tránh thoát Liễu Thanh Thanh gắt gao quần ôm, cũng xông về trước ra mấy trượng.

Nhưng lập tức, hần trước người gió mát xoáy lên, hai cái tiên hạc cũng đã trước sau rơi xuống, cười hạc ba người, cũng đem vừa một màn, đều để ở trong mắt.

Mộc Dịch nhượng mảy, đại sư huynh cùng nửa thân trần Liệt Hỏa Đường sư tỷ ôm cùng một chỗ, một màn này nếu không phải hẳn từng nhìn thấy, chỉ sợ như thế nào cũng không thể tin được.

Mà một bộ quần màu lục Tiểu Mộng Đào, tức thì đã là vừa tức vừa thương xót, hai chuôi trên châu giống như rõ ràng nước mắt, tại mặt nàng bàng chảy xuống.

"Tiểu sư muội, không phải là người muốn giống như vậy, người nghe ta giải thích!" Mẫn Quân khẩn trương, vội vàng hướng Tiểu Mộng Đào giải thích.

"Im miệng!"

Hét lớn một tiếng từ nơi không xa nửa trên ngọn núi truyền đến, ngay sau đó, một bóng người hăng hái chạy chỗ này, đúng là Liệt Hỏa Đường một gã khác đệ —— Tôn Viên.

"Liễu sư muội, người không sao chứ!" Tôn Viên rất xa liền la lớn, sau đó hướng Mẫn Quân tức giận chất vấn: "Họ Mẫn đấy, người vậy mà tại dưới ban ngày ban mặt, công nhiên một vốn một lời nhà Liễu sư muội di chuyển mạnh mẽ, phải bị tội gì!"

Nửa thân trần lấy Liễu Thanh Thanh, lúc này chính nửa nằm tại trong vườn hoa, quần áo trên người không tranh giành, nhẹ giọng nức nở, không ngừng lau nước mắt, mười phần phối hợp Tôn Viên "Di chuyển mạnh mẽ" lời nói.

Mẫn Quân trong lòng khí đau khổ, giận dữ ngoài, vẫn đang tâm niệm cấp chuyển, suy nghĩ lấy như thế nào hóa giải nguy cơ trước mắt.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Trúng Kế

"Nói bậy!" Mẫn Quân Tử lớn tiếng phản bác, chỉ vào Liễu Thanh Thanh không lưu tình chút nào trước mặt nói: "Thứ nhất, Mẫn mỗ chưa bao giờ di chuyển mạnh mẽ; là nàng muốn câu dẫn ta, bị Mẫn mỗ lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt! Thứ hai, Mẫn mỗ hôm nay tới đây, là vì nhận được tin tức, nếu không phải chỗ này, nàng sẽ phải tự sát, Mẫn mỗ bất đắc dĩ, mới trong bọn người gian kế!"

"Đại sư huynh, thật sự là có chuyện như vậy sao?" Tiểu Mộng Đào rừng rừng nhìn xem Mẫn Quân Tử, nàng cũng không biết nên tin tưởng cái gì.

"Tiểu sư muội, ta có thể thề với trời, vừa rồi nói, nếu có một chữ hư giả, cũng làm cho ta Mẫn Quân chết không yên lành!" Mẫn Quân Tử vội vàng lập nhiều thề độc, một lần nữa giành được Tiểu Mộng Đào tín nhiệm, là hấn hóa giải nguy cơ trước mắt là quan trọng nhất một bước.

Liễu Thanh Thanh bỗng nhiên đình chỉ thút thút nỉ non, nàng gượng cười hai tiếng, nói ra: "Vậy thì như thế nào, người còn có chứng cứ? Ta và người bộ dáng này, đã là sự thật. Thanh Thanh tại trong môn cũng có chút tươi đẹp tên, bất phàm truy cầu người. Thanh Thanh cần gì phải khẳng một mực lấy lại cùng người? Người nói ngoại nhân gặp đổi tin tưởng loại nào thuyết pháp? Sự tình truyền ra ngoài, nhất định xôn xao, Thanh Thanh thanh danh nhất định là hủy, mà người Mẫn Quân Tử bộ mặt thật, cũng sắp bị vạch trần! Hắc hắc, Thiện Dục Đường đường chủ Tiểu tiên bối chú trọng nhất đệ tử phẩm hạnh, người tên tuổi thói như vậy, phẩm hạnh không đứng đắn, chỉ sợ đem không dung tại Thiện Dục Đường bên trong!"

Mẫn Quân Tử nghe đến đó, sắc mặt trở nên trắng bệch, đây chính là hấn lo lắng nhất một chút, lấy sự phụ nghiêm khắc yêu cầu, đối phương nói hoàn toàn có khả năng phát sinh.

Liễu Thanh Thanh tiếp tục hướng Tiểu Mộng Đào nói ra: "Tiểu nha đầu, biết rõ Đại sư huynh của người vì cái gì ưa thích Thanh Thanh nhiều một chút sao ? Bởi vì Thanh Thanh có chút bốn sự, làm cho nam nhân thần hồn điên đảo, nếu như người kêu Thanh Thanh một tiếng tỷ tỷ, Thanh Thanh liền truyền thụ cho người!"

Nói đến chỗ này, Liễu Thanh Thanh càn rỡ lớn tiếng vui cười, trong tiếng cười tràn ngập thâm tà chi ý.

Tiểu Mộng Đào tức tới cực điểm, không chút nghĩ ngợi liền vọt tới, một kiếm đâm về cái này vô sỉ thâm tà Liễu Thanh Thanh.

Đợi nàng một kiếm này đâm ra lúc, nàng mới bỗng nhiên bừng tỉnh!

"Trong tay của ta tại sao có thể có kiếm, người nào cho ta kiếm ?"

Dưới sự kinh hãi, nàng theo bản năng đem lợi kiếm trong tay vừa thu lại, nhưng cuối cùng là đã chậm một chút, mũi kiếm đâm vào Liễu Thanh Thanh ngực.

Liễu Thanh Thanh vậy mà không tránh không né, ngược lại nghênh đón, mấy có lẽ đã dừng lại mũi kiếm mà đi, chẳng qua là khi kiếm này đâm vào nàng ngực tắc hơn về sau, mới đột nhiên thuận thế hướng về phía sau khe đảo, "Hôn mê" qua.

"Tiểu sư tỷ!"

"Tiểu sư muội!"

Mộc Dịch cùng Mẫn Quân Tử đồng thời kinh hô một tiếng, bọn hắc đều tuyệt đối không ngờ rằng, lại có thể biết phát sinh chuyện như vậy.

Tiểu sư tử tại sao có thể có một thanh lợi kiếm nơi tay ? Mộc Dịch tâm niệm lóe lên, hướng bên cạnh nhìn qua.

Quả nhiên, tên kia kêu Ngô Mạc Liệt Hỏa Đường đệ tử, trong tay bưng lấy một chút trống trơn vỏ kiếm, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý nhe răng cười.

Mặc dù nhưng cái này thần sắc chỉ là một cái thoáng tức thì, nhưng bị Mộc Dịch bắt được.

"Không tốt!" Mộc Dịch lập tức tỉnh ngộ, "Nguyên lai mục tiêu của bọn hắc, không phải là đại sư huynh, mà là Tiểu sư tử!"

Thế nhưng là, lúc này tỉnh ngộ rồi lại thì đã trễ, dưới tình thế cấp bách Tiểu Mộng Đào đã sai tay đánh thương người, không thể vãn hồi.

"Tiểu sư muội, người vậy mà trận chiến cha hành hung! Ngô sư đệ, người nhanh đi truyền tin sư phụ!" Tôn Viên hét lớn một tiếng, hướng Ngô Mạc đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

"Vâng!" Ngô Mạc cầm trong tay vỏ kiếm quăng ra, vội vã cười hặc mà đi.

Mẫn Quân Tử cũng tỉnh ngộ lại, hắc biết rõ chuyện trước mắt, cũng không phải là hắc có thể xử lý, vì vậy hắc nói ra: "Mộc sư đệ, người ở nơi này nhìn xem Tiểu sư muội, ta đi tìm sư phụ!"

Lập tức, hắc cũng mặc kệ Mộc Dịch có đáp ứng hay không, liền ngời tiên hặc, hướng Dược Tổ Phong bay đi.

Tiểu Mộng Đào lúc này ngờ ngác xuất thần, buồn phiền dưới sự kinh hãi, vẻ mặt mờ mịt, nhưng trong nội tâm nàng cũng đã biết rõ, bản thân cuối

cùng là động tình loạn tâm, trong đối phương cái bấy!

Nội môn đệ tử lén lút động võ, đả thương đối phương, nhưng là phải đã bị cực kỳ nghiêm khắc trừng phạt.

Mộc Dịch bất động thanh sắc đứng ở Tiểu Mộng Đào trước người, đem sư tử ngăn cản tại phía sau mình, lạnh lùng nhìn trước mắt Tôn Viên.

"Người vì cái gì còn đi không cứu người!" Mộc Dịch ngón tay lấy nằm trên đất Liễu Thanh Thanh lạnh lùng hỏi, hắn vừa rồi nghĩ tới đi cứu người, lại bị Tôn Viên ngăn cản.

"Ta nhất thời kinh hoảng, quên mất!" Tôn Viên sửng sờ, vội vàng hướng Liễu Thanh Thanh chạy đi, cũng tại nàng Tâm mạch phụ cận liền chút vài cái, phong bế bộ phận kinh mạch, không cho nàng đổ máu quá nhiều.

Một lát sau, một đoàn màu đỏ Hỏa Vân chậm rãi từ nơi không xa ngọn núi trong bay tới, bên trong bọc lấy một gã ba bốn mươi tuổi trung niên nam tử, một đầu quần xoắn tóc đỏ thập phần dễ làm người khác chú ý, đúng là Liệt Hỏa Đường Phó đường chủ, Tôn Viên mấy người này sư phụ —— Lục Dung Thiên.

"Sư phụ, mau đến xem nhìn Liễu sư muội thương thế như thế nào?" Tôn Viên vội vàng hô.

Lục Dung Thiên bước đi, ánh mắt tại Mộc Dịch cùng Tiểu Mộng Đào trên thân lạnh lùng quét qua.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, bị đối phương như vậy nhìn qua, hắn lại có một loại cảm giác không rét mà run. Dựa theo tông môn quy củ, Mộc Dịch hướng đối phương cúi người hành lễ.

Lúc Lục Dung Thiên đến gần về sau, Tôn Viên mặt ngoài thập phần lo lắng, nhưng trong lòng thập phần đặc ý, hắn nhìn không được tại sư phụ

trước mặt tranh công, lấy một loại truyền âm nhập mật đặc thù thủ đoạn nhỏ giọng nói ra: "Sư phụ, đệ tử làm như thế nào ? Lần này, Tiểu Nguyệt Hàn nữ nhi bảo bối lén lút đả thương người tội danh, thế nhưng là làm thực rồi! Nhìn hãh Tiểu Nguyệt Hàn xử trí như thế nào, nếu là ít có thiên vị, sẽ rơi xuống đầu đề câu chuyện."

"Người làm không tệ." Lục Dung Thiên bất động thanh sắc, đồng dạng truyền âm nhập mật hướng Tôn Viên nói ra: "Bất quá, người còn là mềm lòng! Làm đại sự, cũng không thể mềm lòng! Đả thương người tội danh tính là cái gì, nhiều lắm thì nhất tại địa lao vài năm; tội giết người tên, đó mới kêu không thể vãn hồi!"

"Ý của sư phụ là. . ." Tôn Viên sững sờ, khóe miệng không khỏi rất nhỏ run rẩy một cái, trên mặt đã hiện lên một tia thần sắc không đành lòng.

"Như thế nào ? Chính là một cái sư muội, người cũng không bỏ được ? Người loại tính cách này, sao có thể đi theo vi sư!" Lục Dung Thiên nhìn ra đệ tử sắc mặt dị thường, lạnh lùng lần nữa truyền âm nói ra.

Đồng thời, Lục Dung Thiên ngời xồm người xuống hình, duỗi ra hai ngón tay, dò xét dò xét Liễu Thanh Thanh hơi thở, lại dò xét dò xét Liễu Thanh Thanh ngực chỗ trên thân kiếm.

Tôn Viên chậm rãi cũng đã đi tới, đồng dạng ân cần đứng ở Liễu Thanh Thanh cùng sư phụ bên cạnh, vừa vận chận Mộc Dịch đám người ánh mắt.

"Liễu sư muội, đây đều là ý của sư phụ, người cũng chớ có trách ta!" Tôn Viên nhìn xem "Hôn mê" Liễu Thanh Thanh, trong lòng âm thầm nói ra.

Lúc Lục Dung Thiên hai ngón tay, lần nữa chậm rãi lướt qua Liễu Thanh Thanh miệng vết thương lúc, đột nhiên kích xạ ra hai đạo lăng lệ ác liệt chân khí, cái kia nguyên bản chỉ có tác hớn sâu cạn kiếm thương, thoáng cái sâu rất nhiều, trực tiếp xuyên thấu Liễu Thanh Thanh Tâm mạch.

Liễu Thanh Thanh "Anh" một tiếng thét kinh hãi tỉnh dậy, mở to tràn đầy kinh ngạc, sợ hãi mà vừa nghi hoặc hai mắt, đều muốn kêu lên.

Nhưng mà, Lục Dung Thiên tay kia, tức thì kịp thời bưng kín miệng của nàng mũi, Liễu Thanh Thanh trước khi chết rốt cuộc tỉnh ngộ, đoán được dụng ý của sư phụ, mang theo một loại căm hận mà bi thương ánh mắt, kết thúc tính mạng của mình.

"Tiền bối, xảy ra chuyện gì ?" Mộc Dịch nhin không được hỏi, hần tựa hồ cảm thấy một ít dị thường.

Lục Dung Thiên đứng dậy, hung hăng nói: "Hừ, những lời này bốn tọa cũng muốn hỏi hỏi! Cuối cùng xảy ra chuyện gì, các người vì sao phải giết chết bốn tọa ái đồ ?"

"Giết chết ?" Mộc Dịch kinh hãi, "Nàng, vậy mà đã chết ? !"

Tiểu Mộng Đào nghe vậy toàn thân run lên, hầu như sẽ phải ngã xuống đất.

Mộc Dịch tranh thủ thời gian đỡ Tiểu sư tỷ, trong lòng thập phần sốt ruột.

"Làm sao bây giờ, lén lút đánh nhau, giết chết nội môn đệ tử, thế nhưng là tông môn tử tội một trong!"

Mộc Dịch trong lòng kêu khổ, loại này tử tội, động liên tục dùng tha tội lệnh bài cũng không có hiệu quả.

Tuy rằng Mộc Dịch trong lòng cũng hiểu được, đây hết thảy phát sinh thập phần quỷ dị, rất có thể đều là đối với phương hướng có ý an bài.

Nhất là sư tỷ đâm một kiếm kia, tuy rằng đột nhiên, rồi lại lực lượng chưa đủ, trên đường thu tay lại, chỉ là đâm bị thương đối phương mà thôi,

làm sao sẽ giết chết đối phương ?

Thế nhưng là cái này thì có ích lợi gì, chẳng lẽ hãn Mộc Dịch có thể Đứng ra đây chỉ ra chỗ sai, nói đây hết thấy đều là cái bẫy, nói Tiểu Mộng Đào cũng không có giết chết người, mà là Liệt Hỏa Đường người tự giết lẫn nhau ?

Mộc Dịch hoàn toàn không có bất kỳ chứng cứ nào, đối phương rồi lại trăm phương ngàn kế bố trí cái này cực, nhân chứng vật chứng đều đủ, khiến hãn và Tiểu sư tỷ vô lực giải thích.

Huống chi, đối phương là Liệt Hỏa Đường Phó đường chủ, mà Mộc Dịch, chỉ là một cái không người nào biết nội môn tiểu tốt, ngôn ngữ của hãn, căn bản không có ý nghĩa.

Trong chốc lát, Mộc Dịch chỉ cảm thấy thiên đường như sụp đổ xuống bình thường, hắc ám vô cùng, mình và sư tỷ, đều lâm vào cái này đen kịt vực sâu mà không cách nào tự tìm chế, cái gọi là chính nghĩa, cái gọi là công chính, cái gọi là quy củ, tại thực lực cùng âm mưu trước mặt, là như vậy trắng bệch vô lực.

"Tiểu sư tỷ, thanh kiếm cho ta, coi như là ta giết lầm nàng." Mộc Dịch nhẹ nói nói.

"Không cần!" Tiểu Mộng Đào từ đả kích khổng lồ trong khôi phục lại, nàng cảm kích hướng Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Là ta xông ra họa, sẽ phải ta tự mình tới gánh chịu. Huống chi, bọn hãn rõ ràng cho thấy hướng về phía ta cùng phụ thân mà đến, người muốn gánh tội thay, cũng không có khả năng!"

Tôn Viên không đành lòng nhìn thoáng qua Liễu sư muội thi thể, mới vừa rồi còn kiều diễm vô cùng sư muội, hôm nay đã thành lạnh như băng thi thể, điều này làm cho Tôn Viên, không khỏi cũng trong lòng tối sinh một tia hàn ý.

"Như thế nào, người cảm thấy vi sư làm không ổn ?" Lục Dung Thiên lạnh lùng truyền âm nói ra.

"Không, sư phụ làm việc quả quyết dứt khoát, là đại trượng phu gây nên, đệ tử lúc dẫn vì mẫu mực!" Tôn Viên gấp gáp nói, vẻ mặt cung kính.

Đại khái là Liệt Hỏa Đường đệ tử Ngô Mạc lại đồng thời thông tri tông môn trong nhân vật khác, không bao lâu về sau, lại có không ít nội môn đệ tử cùng đường chủ cấp bậc tồn tại, cũng nhao nhao đuổi ở đây, trong này, còn bao gồm Liệt Hỏa Đường đường chủ —— đến từ Bình Hải tông trong tứ đại gia tộc Lý gia Lý Dịch Diễm, cùng với hắc đồng tộc huynh đệ Lý Dịch Hàn, cũng chính là Huyền Băng Đường đường chủ.

"Sư đệ, cuối cùng chuyện gì xảy ra, lại phái người truyền gấp thư muốn ta các loại đi ra làm chủ!" Lý Dịch Diễm đằng vân tới về sau, hướng Lục Dung Thiên nhượng mào mà hỏi.

Lục Dung Thiên vẻ mặt bi phần nói: "Sư huynh, sư đệ môn hạ ái đồ, lại tại ta Liệt Hỏa Đường quản hạt trong sơn cốc, bị Tiểu Nguyệt Hàn chi nữ trường kiếm ám sát. Sư đệ kính xin sư huynh thay ta các loại lấy lại công đạo!"

Lục Dung Thiên ngữ khí, thậm chí có chút ít ghen ngào, lộ ra vì ái đồ chết thập phần thương tâm. Điều này làm cho một bên Mộc Dịch, trong lòng đổi lạnh.

Một trận lục đục với nhau, người lừa ta gạt cạm bẫy, liền sừng sững hiện ra ở Mộc Dịch trước mặt, như sóng lớn giống như không ngừng đánh thẳng vào gã thiếu niên này cái kia còn có một tia hồn nhiên tín niệm.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Xử Phạt

Lý gia nhậm vị đường chủ, tự mình kiểm tra rồi Liễu Thanh Thanh thi thể, xác nhận Liễu Thanh Thanh đã chết, hơn nữa cũng nhìn thấy cái kia chỗ rõ ràng cho thấy lợi kiếm tạo thành miệng vết thương.

Hung khí đang ở trước mắt, lợi kiếm, vỏ kiếm đều ở đây trong, cũng bị Liệt Hỏa Đường Phó đường chủ Lục Dung Thiên sai người thu hồi, để ở một bên với tư cách vật chứng.

Liệt Hỏa Đường đệ tử, trong lúc mơ hồ đem nơi đây bao vây lại, hiển nhiên là không cho Tiểu Mộng Đào cùng Mộc Dịch ly khai.

"Lục sư đệ, còn là quân lệnh đồ thi thể đắp kín đi." Lý Dịch Diễm nhàn nhạt phân phó nói.

"Đúng, sư huynh." Lục Dung Thiên vung tay lên, Tôn Viên lập tức biết điều đi qua, dùng Liễu Thanh Thanh cởi xuống huyền sĩ phục, đem nàng thi thể che đậy.

Lục Dung Thiên hỏi: "Sư huynh, việc này còn xử trí như thế nào, kính xin sư huynh chỉ rõ."

Sự tình bố trí xong xong, Lục Dung Thiên lúc này đã có thể "Công thành lui thân", chuyện còn lại, sẽ dựa theo bản thân đoán trước như vậy phát triển tiếp.

"Nội môn đệ tử một mình đánh nhau, dẫn phát án mạng, đây cũng không phải là việc nhỏ!" Lý Dịch Diễm sau đó nghiêm mặt nói ra, "Đợi Tiểu Nguyệt Hàn đã đến, chúng ta hỏi lại cái rõ ràng. Nếu như chỉ là hiểu lầm,

có thể nghiệm rõ tiêu trừ, để tránh khiến cho hai nhà bất hòa; nếu thật là khi dễ đến ta Liệt Hỏa Đường trên đầu, Lý mỗ cũng sẽ không ngồi yên không lý đến!"

Mộc Dịch nghe vậy, cảm thấy cái này Liệt Hỏa Đường đường chủ vẫn tương đối thông tình đạt lý, ít nhất không có vừa lên đến liền vào trước là chủ, trách cứ Tiểu sư tử sai tay giết người.

Lại một lát sau, trong cốc lần lượt lại tới nữa mấy cái đằng vân giá vũ đại nhân vật, xem ra không phải là tất cả nhà đường chủ, cũng là sư thúc cấp bậc tồn tại.

Bọn họ cùng Lý Dịch Diễm các loại xì xào bàn tán trao đổi một phen, phần lớn là mật ngữ truyền âm, Mộc Dịch cái gì cũng nghe không được.

Nhiều như vậy đại nhân vật, tụ tập tại đây loại một cái sơn cốc nhỏ ở bên trong, hơn phân nửa ánh mắt, đều tập trung ở bị Liệt Hỏa Đường đệ tử tầng tầng vây quanh Mộc Dịch cùng Tiểu Mộng Đào trên người của hai người.

Tiểu Mộng Đào lại là hối hận, lại là sợ hãi, thân thể lại không tự chủ được hơi hơi sợ run.

Nếu như nói Mộc Dịch tuyệt không sợ hãi, vậy cũng không thực tế. Bất quá hẳn vẫn đang kiên định đem sư tử ngăn cản tại phía sau mình, tựa như ban đầu ở trên biển gặp nạn, phụ thân dùng to lớn cao ngạo đáng người bảo vệ mình giống nhau.

"Sư tử, không phải sợ, sư phụ rất nhanh sẽ phải đến rồi!" Mộc Dịch nhẹ giọng an ủi, mặc dù hẳn vô cùng rõ ràng, tại loại này cục diện xuống, chỉ sợ sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn cũng khó có thể một mình xoay chuyển trời đất.

Vừa dứt lời, một tiếng hạc kêu từ xa xa mà đến, có khác một đoàn xanh mây hăng hái nhẹ nhàng đến, nhanh hơn một chút, đúng là đằng vân tới Tiểu Nguyệt Hàn cùng cười hạc mà đến Mẫn Quân Tử.

"Tiểu sư đệ, người rút cuộc đã tới, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, lại gây xuống bậc này phong ba ?" Lý Dịch Diễm hướng Tiểu Nguyệt Hàn chấp tay thi lễ, nhàn nhạt nói ra.

Còn lại vài tên tu sĩ cấp bậc tồn tại, cũng đều nhao nhao thi lễ, Lục Dung Thiên hừ lạnh một tiếng, tùy ý chấp tay, cái gì cũng không có nhiều lời.

"Tiểu mỡ quản giáo vô phương, hồ thẹn hồ thẹn!" Tiểu Nguyệt Hàn một vừa chấp tay đáp lễ, sắc mặt tràn đầy sầu lo, hắn còn nói thêm: "Tiểu mỡ ái nữ đã thương người, Tiểu mỡ gặp chiếu theo môn quy nghiêm khắc xử trí. Bất quá cái này chỉ sợ chỉ là một trận hiểu lầm, hy vọng không muốn đã thương hai nhà hòa khí."

"Đã thương người ?" Lục Dung Thiên lạnh cười nói: "Nếu như chỉ là đã thương người, vừa lại không cần làm phiền chư vị sư huynh đệ trình diện công chúng. Lệnh ái thế nhưng là tự tay giết ta Liệt Hỏa Đường đệ tử!"

"Giết người ?" Tiểu Nguyệt Hàn cả kinh, nhướng mày, nghi kị trùng trùng điệp điệp mà hỏi: "Cuối cùng là chuyện gì xảy ra ?"

Nói xong, Tiểu Nguyệt Hàn lấy không dám tin ánh mắt, nhìn thoáng qua Tiểu Mộng Đào.

Mẫn Quân Tử cũng là kinh hãi, sắc mặt của hắn nhanh quay ngược trở lại, trong lòng mơ hồ đã đoán được cái gì.

"Sư phụ, không phải như thế. . ." Mộc Dịch đang muốn giải thích, lại bị Lục Dung Thiên cắt ngang.

Lục Dung Thiên lớn tiếng nói: "Như vậy đi, nơi này có rất nhiều sư huynh đệ còn không rõ ràng lắm cuối cùng xảy ra chuyện gì, Tôn Viên, người là mắt thấy toàn bộ trải qua căn cứ chính xác người một trong, đem chuyện đã trải qua, như thật nói ra, không thể có một chữ hư giả!"

"Đúng, sư phụ!" Tôn Viên khom người lĩnh mệnh, sau đó cao giọng nói ra: "Đệ tử Tôn Viên, cùng Liễu Thanh Thanh Liễu sư muội từ trước đến nay cảm tình không tệ. Một ngày này, đệ tử lại rất xa chứng kiến Thiện Được Đường Mẫn Quân Tử cùng Liễu sư muội tại đây trong cốc lồi kéo không rõ, Liễu sư muội thậm chí đã quần áo không chỉnh tề, lớn tiếng kêu gọi, vì vậy liền xông lại quát bảo ngưng lại Mẫn Quân Tử. Khi đó, Thiện Được Đường Tiểu sư muội cùng vị sư đệ này cũng mới vừa tới đến trong cốc."

"Đệ tử quát lớn Mẫn Quân Tử rắp tâm bất lương, Mẫn Quân Tử lại nói là Liễu sư muội câu dẫn hãm hại tại trước. Liễu sư muội cố hết sức cãi lại, trong ngôn ngữ đối Mẫn Quân Tử cùng Tiểu sư muội có chút bất kính, Tiểu sư muội nhất thời khó thở, liền xuất kiếm nhanh đâm Liễu sư muội. Sự tình đột nhiên cực kỳ, Liễu sư muội kinh hoàng phía dưới, không kịp né tránh, bị Tiểu sư muội một kiếm đâm chết! Sự tình chính là như vậy, đệ tử lúc ấy ở một bên tức giận Mẫn Quân Tử vô sỉ hành vi, không có kịp thời ngăn cản bị kích phát sinh, kính xin sư phụ sư bá trách phạt!"

Tôn Viên một phen lời nói, khiến trong lòng mọi người giật mình, hơn phân nửa cũng đã vào trước là chủ tiếp nhận, dù sao người trẻ tuổi tranh giành tình nhân, ra tay ngộ thương, cũng không là chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Hơn nữa Tiểu Nguyệt Hàn Đại đệ tử muốn cùng kia con gái một Tiểu Mộng Đào kết thân sự tình, những người này ít nhiều cũng biết một chút, vì vậy Tôn Viên nói như vậy nghe càng thêm có thể tin.

Lục Dung Thiên nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói ra: "Lỗi của người, vì sư về sau lại phạt." Sau đó hắt lại hướng mọi người nói: "Chư vị sư huynh đệ, sự tình chính là như vậy, nên xử trí như thế nào, mời các vị sư huynh đệ cân nhắc, thay Lục mỗ chết thảm đệ tử làm chủ!"

"Mẫn sư chất, ngay lúc đó sự tình, có phải như vậy hay không ?" Lý Dịch Diễm cũng không có trực tiếp tỏ thái độ, mà là hỏi trước Mẫn Quân Tử một câu.

Rất hiển nhiên, thời điểm này, cũng không thể chỉ nghe một mặt chi từ.

Mẫn Quân Tử cung kính trả lời: "Bẩm báo sư bá, vừa rồi Tôn sư huynh nói, có thất bất công. Đệ tử cũng không cùng Liễu sư muội dây dưa không rõ, mà là nàng mưu toan câu dẫn, bị đệ tử quả quyết cự tuyệt. Ngoài ra, Tiểu sư muội cũng không có mang kiếm mà đến, chuôi này lợi kiếm hung khí, đến từ chính Liệt Hỏa Đường một vị khác sư đệ Ngô Mạc tay. Đệ tử đi vào cốc này, cũng là trong Liễu sư muội gian kế; Tiểu sư muội hai người tới cốc này, cũng là bị Liệt Hỏa Đường Ngô Mạc sư đệ đưa tới đây. Về phần Tiểu sư muội hướng Liễu sư muội đâm một kiếm, xác thực, nhưng đó là Liễu sư muội cố ý chọc giận Tiểu sư muội, cũng không tránh không né chủ động thừa nhận một kiếm này; hơn nữa Tiểu sư muội kịp thời thu tay lại, mũi kiếm vào thịt không sâu, Liễu sư muội lại tại sao lại chết ? Vì cái gì Ngô Mạc sư đệ muốn dẫn Tiểu sư muội hai người đến trong cốc ? Vì cái gì Tôn sư huynh lúc xuất hiện cơ vì sao như vậy chính xác ? Vì cái gì Tiểu sư muội bị chọc giận lúc, tiện tay có thể vào tay Ngô Mạc sư đệ lợi kiếm ? Những chuyện này không khỏi phát sinh quá mức trùng hợp!"

Mộc Dịch nghe chính là liên tục gật đầu, Mẫn Quân Tử chỗ đưa ra mấy vấn đề, đều là hắn vừa rồi đã nghĩ đến điểm đáng ngờ, cả chuyện, rõ ràng cho thấy một cái bố trí tinh diệu cam bẫy.

"Người nói như vậy là có ý gì ? Chẳng lẽ là nói bốn đường cố ý hãm hại các người ?" Lục Dung Thiên cả giận nói: "Hừ, người đem tội danh đều đổ lên bốn đường đã chết đệ tử trên thân, đều muốn chết không có đối chứng sao!"

"Thì ra là thế!" Lý Dịch Diễm nhẹ gật đầu, trầm ngâm một lát sau, nói ra: "Chính như Lục sư đệ nói, chết không có đối chứng. Hôm nay bốn

đường đệ tử Liễu sư diệt đã chết, không cách nào bằng chứng nàng cùng Mẫn sư chất ở chỗ này cuối cùng xảy ra chuyện gì, việc này liền không đáng truy cứu. Nhưng có một chút đã do song phương chứng minh là đúng, Tiểu sư diệt hoàn toàn chính xác đã ra tay đả thương người, mà Liễu sư diệt cũng hoàn toàn chính xác đã chết tại mũi kiếm kiếm khí phía dưới. Tiểu sư đệ, căn cứ tông môn quy định, lệnh ái đã phạm phải ngộ sát chi tội, người nhưng nhận thức Lý mỗ cách nhìn ?"

Tiểu Nguyệt Hàn thần tình ngưng trọng nhìn Tiểu Mộng Đào liếc, Tiểu Mộng Đào áy náy nhẹ gật đầu, thừa nhận bản thân hoàn toàn chính xác ra tay.

Chỉ là ra tay sau đó, đến tột cùng là ngộ thương, còn là ngộ sát, khác biệt thật lớn.

Ngộ thương chỉ là trừng phạt một phen là được, Tiểu Nguyệt Hàn thậm chí có thể lấy đường chủ thân phận đem miễn đi;

Mà ngộ sát, nhưng là khó có thể trốn tránh tử tội!

Thế nhưng là, bọn hắn căn bản cảm không ra bất cứ chứng cứ gì chứng minh đây chỉ là ngộ thương, hơn nữa Liễu Thanh Thanh hoàn toàn chính xác đã chết, ngoại trừ kiếm thương bên ngoài, cũng không có mặt khác vết thương, đây hết thảy, đều đối Tiểu Mộng Đào cực kỳ bất lợi.

Tiểu Nguyệt Hàn than nhẹ một tiếng, nói ra: "Lý sư huynh làm người công chính không a, Tiểu Nguyệt Hàn đương nhiên đồng ý. Bất quá, Tiểu mỗ chỉ có cái này một cái con gái một, kính xin các vị sư huynh đệ tử khinh xử lý. Tiểu mỗ nguyện ý tự mình chết thay người để tang, lấy bày ra xấu hổ xin lỗi!"

"Sư phụ, cái này tại sao có thể!" Mẫn Quân Tử khẩn trương, lấy Tiểu Nguyệt Hàn Thiện Dục Đường đường chủ thân phận địa vị, nếu là vì Liệt Hỏa Đường một gã nội môn đệ tử để tang, chỉ sợ bọn họ Thiện Dục

Đường đệ tử, về sau nhìn thấy Liệt Hỏa Đường sư huynh đệ, đều không ngẩng đầu được lên!

"Im ngay!" Tiểu Nguyệt Hàn tàn khốc quát: "Chuyện này, người cũng muốn âm một nửa trách nhiệm!"

Mãn Quân Tử sắc mặt trắng nhợt, không dám lại nói thêm cái gì.

"Mộng Đào, còn không nhận sai!" Tiểu Nguyệt Hàn lại hướng con gái trầm giọng nói ra.

Tiểu Mộng Đào hai đầu gối một quỳ, đi bái tội chi lễ, bình tĩnh nói: "Đệ tử biết tội, nguyện một mình gánh chịu, không muốn liên lụy bốn đường cao thấp người các loại!"

Lý Dịch Diễm nhẹ gật đầu, nói ra: "Tiểu sư đệ nếu như mở miệng xin tha, mà Tiểu sư diệt cũng thành khẩn nhận tội, đây cũng là vô tâm chi qua, tự nhiên từ khinh xử trí. Lục sư đệ, người chết là đệ tử của người, làm như thế nào xử phạt, do người quyết định đi. Bất quá, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, không muốn bởi vì này cái ngoài ý muốn, mà hỏng chúng ta hai nhà hòa khí!"

"Hừ, cái này Lý Dịch Diễm, là muốn làm cùng sự tình lão!" Lục Dung Thiên thầm nghĩ trong lòng, bất quá, hẳn cũng biết việc này điểm đáng ngờ trùng trùng điệp điệp, nhất định phải thấy tốt thì lấy, lúc đầu vốn cũng không ý định làm cho quá lớn, hôm nay tại nhiều người đường chủ cấp tu sĩ khác trước mặt, sâu sắc hao tổn Tiểu Nguyệt Hàn mặt mũi, mục đích đã đạt tới.

Lục Dung Thiên suy nghĩ một chút rồi nói ra: "Nếu như liên luôn luôn tự cho mình là bình chính Tiểu sư huynh đều tự mình xin tha, Lục mỗ cũng không có chuyện gì để nói đấy. Bất quá, Lục mỗ làm người sư phụ, cũng nhất định phải cho uống mạng đệ tử một cái công đạo. Tiểu sư diệt tội chết có thể miễn, tội sống khó tha!"

"Như vậy đi, Tổ Văn Thiện Được Đường giỏi về luyện dược, Tiểu sư huynh đối với giải độc thuốc tốt phối trí, càng là có phần có tâm đắc. Lục mỗ vừa mới luyện chế ra một lò Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, vị này người chết Liễu Thanh Thanh, vốn là muốn tự nguyện thử xem này dịch thể rèn luyện hiệu quả. Hôm nay người chết đã qua đời, chỉ cần Tiểu sư diệt nguyện ý thử xem này dịch thể, việc này liền xóa bỏ, Lục mỗ cũng không truy cứu nữa!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Nọc Độc

"Bách Độc Thiên Hỏa Dịch!" Tiểu Nguyệt Hàn nghe vậy thần sắc biến đổi, trên mặt hiện lên một tia sắc mặt giận dữ.

"Thật là ác độc cách làm!" Mẫn Quân Tử trong lòng, cũng là có chút ít hoảng sợ.

Chung quanh đường chủ cấp bậc tu sĩ, hoặc nhiều hoặc ít đều từng nghe qua Bình Hải tông truyền lưu đã lâu Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, đã liên Mẫn Quân Tử các loại số ít nội môn đệ tử, cũng biết độc này dịch thể đại danh.

Mà Mộc Dịch, đã từng theo thầy thúc trong miệng, đã nghe qua người này khí không nhỏ Bách Độc Thiên Hỏa Dịch!

Tương truyền Bình Hải tông mấy trăm năm trước, từng có một gã tu luyện hỏa thuộc tính công pháp kỳ tài. Người này thi triển hỏa thuộc tính thần thông, so với cùng giai tu sĩ khác mạnh mẽ rất nhiều, tu luyện của hắn phương pháp, cũng thập phần quý dị, chẳng những hắn chủ tu công pháp thần bí khó lường, không người biết được, hơn nữa hắn còn thường xuyên luyện chế một ít tính nóng cực mãnh liệt nọc độc, dùng để phụ trợ tu hành.

Hắn phối trí cái kia chút ít nọc độc cách điều chế, có vài loại cũng lưu truyền xuống, nhưng đại đa số đều hiệu quả thập phần bình thường, thời gian dần trôi qua cũng đều không làm hậu người chỗ chọn dùng; nhưng cái này Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, danh khí sau cùng vang, Bình Hải tông các thời kỳ đạt được này dịch thể cách điều chế tu sĩ, hầu như đều muốn ném thử đem luyện chế ra, thử trên thử một lần.

Bởi vì, trong truyền thuyết tên kia kỳ tài, liền là thông qua phục dụng luyện hóa này dịch thể, một lần hành động đột phá, tiến nhập kim đan cảnh giới, trở thành một tên đan sĩ!

Đối với những thứ này tu sĩ mà nói, trở thành đan sĩ không thể nghi ngờ là lớn nhất dự hoặc. Vì vậy cho dù tiền nhân luôn thi nhiều lần bại, hậu nhân vẫn như cũ siêng năng sửa chữa điều chỉnh cách điều chế, để sau khi thành công, có thể tại trên tu hành càng tiến một bước!

Mộc Dịch biết rõ, coi như là trải qua nhiều lần điều chỉnh sửa chữa, Bách Độc Thiên Hỏa Dịch can trường vẫn như cũ rất mạnh, nếu là tu luyện hóa thuộc tính công pháp tu sĩ ăn vào luyện hóa, cũng không nhất định có thể thừa nhận được, rất có thể chỉ có thể đem nọc độc bức ra bên ngoài cơ thể, ngược lại tổn hao nhiều một ít chân nguyên.

Nếu để cho tu luyện hỏa thuộc tính công pháp huyền sĩ ăn vào này dịch thể, cái kia mức độ nguy hiểm cao hơn, rất có thể dẫn đến đan điền bị hao tổn, tu vi giảm nhiều.

Mà đối với Tiểu Mộng Đào loại này không phải là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp huyền sĩ mà nói, tùy tiện ăn vào này dịch thể, tuyệt đối không cách nào thừa nhận trong đó liệt hỏa độc tính, nhất định phải mau chóng hóa giải hỏa độc, chậm hơn một chút, có lẽ kinh mạch cũng sẽ bị hỏa độc tổn thương, từ nay về sau không thể tiếp tục tu luyện!

Cho nên nói, Lục Dung Thiên khiến Tiểu Mộng Đào ăn vào Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, tính là một loại có có trăm hại mà không có một lợi trừng phạt, hơn nữa hậu quả không nhẹ!

Nhưng vô luận như thế nào, cái này tổng so với tử tội hoặc trực tiếp huỷ bỏ kinh mạch pháp lực các loại tông môn quy định nghiêm khắc xử phạt còn tốt một chút.

Lục Dung Thiên phúi tay, đệ tử của hắc Tôn Viên, lập tức từ trong tay áo lấy ra một cái ba tấc lớn nhỏ, hơi mờ màu đỏ chén ngọc, óng ánh mượt mà, hiển nhiên không là phàm phẩm.

Lập tức, Lục Dung Thiên thận trọng lấy ra một cái đỏ thẫm như máu hồ lô, từ trong đổ ra một ít trong suốt chất lỏng, chứa tại ngọc trong chén.

Chén ngọc phía trên, lập tức tự hành tụ tập ra một mảnh hơi mỏng sương mù, hiện lên đỏ thẫm chi sắc, hơn nữa theo gió hơi hơi phiêu động, dường như một đóa hoa mỹ hóa diễm.

Lập tức, cách nhau ngoài mấy trượng Mộc Dịch, lập tức cảm giác được một cỗ sóng nhiệt đập vào mặt, miệng đắng lưỡi khô, yết hầu phát khô.

Cách nhau xa như vậy, thì có loại cảm giác này, ngọc này chén trúng độc dịch thể, tuyệt đối lợi hại vô cùng.

"Là uống xong cái này trong chén thiên hỏa dịch thể, còn là tiếp nhận tông môn cân nhắc quyết định, mời Tiểu sư diệt cân nhắc." Lục Dung Thiên lạnh lùng nói, khóe miệng lơ đãng đã hiện lên vẻ đắc ý nhe răng cười.

Chứng kiến ngày đó Hỏa dịch thể dị tượng, Tiểu Mộng Đào thân thể, vậy mà có một chút run rẩy, hiển nhiên là sợ hãi cực kỳ.

Nhưng nàng còn là cố hết sức ổn định nội tâm sợ hãi, kiên cường đứng dậy, hướng cái kia chén ngọc đi đến.

"Chậm đã!" Tiểu Nguyệt Hàn trầm giọng nói ra: "Dường không dạy, cha chi qua! Là Tiểu mỡ dạy nữ vô phương, gây xuống này họa, khiến cho Tiểu mỡ ăn vào cái này chén thiên hỏa dịch thể, thay thụ qua đi!"

"Phụ thân, không được!" Tiểu Mộng Đào lắc đầu, kiên định nói: "Khiến con gái bản thân bị phạt đi!"

"Phụ thân liền người cái này thì một cái con gái, phạt người cùng phạt ta, có cái gì khác nhau chứ!" Tiểu Nguyệt Hàn cười khổ một tiếng, muốn đi về phía trước đi, bắt lại cái kia chén ngọc.

"Cái này tại sao có thể!" Lục Dung Thiên lắc đầu liên tục, hời hợt nói: "Tiểu sư huynh quý vi Thiện Dược Đường một nhà đứng đầu, có thể nào tiếp nhận riêng phạt, vạn nhất tông môn trách tội xuống, Lục mỗ cũng đảm đương không nổi! Hơn nữa, đây là Lục mỗ cải tiến Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, hỏa độc đã yếu rất nhiều, lấy Tiểu sư huynh tu vi ăn vào này dịch thể, chỉ sợ cũng không có cái gì bất lương hậu quả, như vậy há không phải là không có trừng phạt ý nghĩa, khiến Lục mỗ chết đi một gã đệ tử ngoài, còn trắng trắng lãng phí một ít thiên hỏa dịch thể!"

Nói đến đây, Lục Dung Thiên bỗng nhiên nhìn về phía Mẫn Quân Tử, lạnh cười nói: "Như vậy đi, nếu như Mẫn sư chất như vậy huyền sĩ nguyện ý thay Tiểu sư diệt bị phạt, ăn vào này dịch thể, cái kia cũng có thể."

Lời vừa nói ra, đã liền Lý Dịch Hàn mấy người này đều nhẹ gật đầu.

"Đúng vậy a, phát sinh như vậy bất hạnh, Mẫn sư chất cũng có một chút liên quan, lấy thân thay thế, cũng là có thể!" Lý Dịch Diễm thản nhiên nói.

"Đám này lão hồ ly!" Mẫn Quân Tử trong lòng hận cực, hết lần này tới lần khác cũng không dám làm ra cái gì tỏ vẻ, chỉ có thể cúi đầu không nói, giả câm vờ điếc.

Rất rõ ràng, Mẫn Quân Tử tại nội môn đệ tử trong cây to đón gió, là Bình Hải tông đệ tử trẻ tuổi trong vì số không nhiều vài tên trẻ tuổi tài tuấn một trong, Lục Dung Thiên lại muốn thừa cơ hội này, đem Thiện Dược Đường hy vọng ngôi sao diệt trừ, tiến thêm một bước đả kích Thiện Dược Đường tại Bình Hải tông địa vị. Mà còn lại phân đường đường chủ, Phó đường chủ, tự nhiên cũng vui vẻ tại thấy vậy.

Nội môn đệ tử tỷ thí, sau đó không lâu sẽ phải bắt đầu, mọi người tâm tư hơn phân nửa đều ở đây phía trên. Nếu như lúc này Mẫn Quân Tử ăn vào Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, coi như là mệnh hãn đại năng đem hỏa độc đều bài xuất, nhưng trong vòng một hai năm thực lực đại giảm là tránh không khỏi, ở bên trong cửa trong tỉ thí, liền không đáng để lo!

"Mẫn sư huynh, lấy người cùng Tiểu sư muội cảm tình, lấy thân hỗ trợ thay, không tính khó xử đi?" Tôn Viên cũng thừa cơ chế nhạo nói, kết quả này, đúng là hãn sau cùng nguyện ý thấy.

Trừ đi Mẫn Quân Tử, hãn tại nội môn đệ tử trong tỉ thí, tựu ít đi một cái tiềm ẩn đối thủ, như vậy bản thân cướp lấy tốt thứ tự cơ hội, lại lớn một chút.

Tiểu Mộng Đào quay người hướng Mẫn Quân Tử nhìn thoáng qua, Mẫn Quân Tử cũng không dám nhìn ánh mắt của đối phương, gặt gao cúi đầu, một mực trầm mặc không nói.

Một vòng vẻ thất vọng, tại Tiểu Mộng Đào làn thu thủy giống như trong hai tròng mắt lóe lên rồi biến mất.

"Mặc dù người nguyện ý, ta cũng sẽ không khiến người làm như vậy đấy. Bởi vì ta biết rõ, tại trong lòng người, tu hành mới là vị thứ nhất!"

Tiểu Mộng Đào trong lòng lẩm bẩm nói, thế nhưng là, đối phương không có tỏ thái độ, làm cho hãn bao nhiêu vẫn có một ít thất lạc.

"Chắc chắc, Mẫn sư huynh bất động thanh sắc, là muốn không đếm xỉa đến sao, người quá làm cho Tiểu sư muội thất vọng rồi!" Tôn Viên tiếp tục nói móc nói, hãn trăm phương ngàn kế muốn cho Mẫn Quân Tử thiếu kiên nhẫn, đi ra uống xong cái này chén Bách Độc Thiên Hỏa Dịch.

Mẫn Quân Tử gương mặt tuy rằng đỏ lên, nhưng vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích, hiển nhiên không phải là Tôn Viên dăm ba câu có thể chọc giận

đấy.

Không lớn trong sơn cốc, Liệt Hỏa Đường một đám nội môn đệ tử, cùng với vài tên phụ cận mấy cái phân đường tu sĩ, lúc này ánh mắt đều tập trung ở Tiểu Nguyệt Hàn phụ nữ cùng Mẫn Quân Tử trên thân.

Có phần nộ sợ hãi, có âm thầm lắc đầu, có lòng có không đành lòng, nhưng càng nhiều nữa thì là nhìn có chút hả hê. Bọn hăn chính giữa, cũng có hơn phân nửa người, đều hy vọng Mẫn Quân Tử đi uống xong chén kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch!

Bất quá, cũng có người đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy bụng ta ra bụng người, nếu như mình đứng ở Mẫn Quân Tử trên vị trí này, sẽ làm ra như thế nào lựa chọn ?

Thì là tình nhân bị phạt, dừng cảm uống xong nọc độc, còn là lắc đầu cự tuyệt, không đếm xỉa đến ?

Không ít người nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng cảm thấy, Mẫn Quân Tử như vậy vẫn không nhúc nhích không biểu lộ thái độ, tựa hồ chính là lựa chọn tốt nhất.

"Cái này họ Mẫn gia hỏa cũng thật có thể bình tĩnh!" Tôn Viên thấy ngôn ngữ của mình hỗ trợ kích không thể có hiệu quả, trong lòng thầm mắng một tiếng.

Đã liên Tiểu Nguyệt Hàn, cũng nhìn nhiều bản thân Đại đệ tử liếc, chỉ là sắc mặt bình thản như nước, nhìn không ra hỉ nộ.

Trong sơn cốc nhất thời yên lặng vô cùng, ngoại trừ xa xa ngẫu nhiên truyền đến hạc rõ ràng thanh âm, tươi sống có động tĩnh.

Cái này ngăn ngụt mấy hơi thở lúc giữa dừng lại, lại làm cho đặt trước mắt bao người Mẫn Quân Tử, dường như qua mấy năm giống nhau dài

dằng dặc.

Một lát sau, Tiểu Mộng Đào phá vỡ yên lặng, nàng dứt khoát nói ra: "Một người làm việc một người Đ...A...N...G...G! Khiến cho tự chính mình bị phạt!"

Nói xong, Tiểu Mộng Đào đột nhiên sinh ra một cỗ khí lực, thân thể không hề như nhũn ra, đi nhanh về phía trước, đi tới Lục Dung Thiên trước người.

Lục Dung Thiên tuy rằng hơi thất vọng, nhưng cũng không có cự tuyệt, cầm trong tay chén ngọc đưa ra.

Tiểu Mộng Đào tiếp nhận chén ngọc, phát hiện chén ngọc chỉ hơi hơi ấm áp, cũng không phỏng tay, nhưng chén ngọc trúng độc dịch thể, lại có thể tự nhiên mà vậy tản mát ra một tầng hỏa diễm giống như sương mù, thập phần đáng sợ!

Tiểu Nguyệt Hàn trong tay, đã âm thầm cài lên mấy viên giải độc linh đan, lúc Tiểu Mộng Đào ăn vào độc Hỏa dịch thể về sau, hẳn phải bắt nhanh thời cơ, lập tức bắt đầu thi cứu.

Mẫn Quân Tử tuy rằng áp lực hơi thả lỏng, nhưng trong lòng cũng là cực kỳ buồn rầu, bản thân nên như thế nào hướng sư phụ nói rõ, nên giải thích như thế nào bản thân không động thân mà ra hành vi, thật sự rất khó!

Mọi người ở đây mục quan trọng đồ Tiểu Mộng Đào ăn vào Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, tiếp bị trừng phạt tới ranh giới, đột nhiên một thân ảnh lén đến Tiểu Mộng Đào bên người, vốn là ngón tay liền chút, phong bế Tiểu Mộng Đào Thủ mạch, sau đó thuận thể đem cái kia chén ngọc cướp đi.

Lần này đột nhiên cực kỳ, liền Lục Dung Thiên đều chưa kịp ngăn cản.

Bởi vì động thủ người, ngay tại Tiểu Mộng Đào bên người!

Hắn chính là một mực ở nơi đây trong sơn cốc, lại rất ít để người chú ý, cơ hồ bị mọi người xem nhẹ Thiện Dược Đường nội môn đệ tử —— Mộc Dịch.

Mộc Dịch đoạt lấy chén ngọc về sau, không chút nghĩ ngợi, một cái đem bên trong Bách Độc Thiên Hỏa Dịch nuốt vào!

Một cổ ** cực kỳ khí tức, rót vào bản thân trong ngũ tạng lục phủ, Mộc Dịch lập tức toàn thân huyết dịch sôi trào, liền hai mắt đều đỏ thẫm như máu.

"Lục sư thúc mới vừa nói qua, giống như đại sư huynh như vậy bốn đường huyền sĩ, có thể thay Tiểu sư tỷ bị phạt. Ta cũng là Thiện Dược Đường huyền sĩ, vì vậy cũng có thể thay sư tỷ bị phạt!" Mộc Dịch giãy giụa lấy nói ra, hắn chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng nóng, trong đầu càng ngày càng hôn mê, chính như lúc trước trong ngô công hỏa độc bình thường.

"Mộc sư đệ!" Tiểu Mộng Đào một tiếng thét kinh hãi, Thủ mạch bị phong ấn nàng, trơ mắt nhìn xem Mộc Dịch uống xong nọc độc mà vô lực ngăn cản, trong mắt ẩn chứa nước mắt, như trân châu giống như rơi xuống.

Mọi người kinh hãi, người nào cũng thật không ngờ, đúng là cái này không người chú ý tiểu nhân vật, cuối cùng động thân mà ra, đem chén kia thần bí đáng sợ này Bách Độc Thiên Hỏa Dịch uống xong!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Vạn Niên Hàn Trì

Biển cổ phát sinh về sau, Tiểu Nguyệt Hàn thân hình lóe lên, lập tức đem lung lay sắp đổ Mộc Dịch đỡ lấy, cũng đẩy ra miệng của hắn lưỡi, đem mấy viên viên đan dược cường ép nhét vào trong đó, trợ kia nuốt vào.

Lúc này, Mộc Dịch đã triệt để hôn mê, bất tỉnh nhân sự. Thân thể của hắn, nóng hổi như lửa, làn da phát triển đã thành màu đỏ thẫm, hầu như muốn lộ ra máu đến.

"Mau trở lại Thiện Dược Đường!" Tiểu Nguyệt Hàn phân phó một tiếng, hắn một tay ôm Mộc Dịch, tay kia thay Tiểu Mộng Đào cởi bỏ phong ấn, sau đó tay áo run lên, một cỗ tinh tú chân khí tuôn ra, ở giữa không trung ngưng tụ ra một đoàn màu lam Thủy Vân, hắn đạp tại đây đoàn xanh mây lên, phá không mà ra, hướng lên bay nhanh.

"Chư vị sư huynh sư đệ, ta Thiện Dược Đường đệ tử đã bị phạt, việc này lúc báo một giai đoạn, ai đúng ai sai, đều có công luận! Chuyện này chân tướng, Tiểu mỗ nhất định phải điều tra cái tra ra manh mối!" Tiểu Nguyệt Hàn ở giữa không trung xoay người lại, hướng Lục Dung Thiên mấy người này nói ra.

Lục Dung Thiên hừ lạnh một tiếng, trong lòng có chút phiền muộn.

Vô luận là Tiểu Mộng Đào còn là Mẫn Quân Tử uống xong cái kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, Lục Dung Thiên đều cảm thấy rất đáng, nhưng không nghĩ tới, rõ ràng khiến Thiện Dược Đường một cái vô danh đệ tử ăn vào, đây không phải là miễn khiến hắn có chút khí nào.

"Bất quá, Tiểu Nguyệt Hàn cũng sẽ không đối người đệ tử này buông tay không để ý tới đi, hắc hắc, đệ tử kia thực lực bình thường, nếu muốn thay hẳn trừ toàn bộ hỏa độc, chỉ sợ Tiểu Nguyệt Hàn cũng muốn phí chân công phu, sâu sắc tiêu hao một ít chân nguyên pháp lực!" Lục Dung Thiên nghĩ tới đây, lại có chút ít thoải mái, mỉm cười.

"Đem nàng thi thể thích đáng thu xếp." Lục Dung Thiên hướng Tôn Viên nhàn nhạt phân phó một tiếng, sau đó liền rời đi nơi này, căn bản không có nhìn nhiều cái kia đã chết Liễu Thanh Thanh liếc.

Mẫn Quân Tử cùng Tiểu Mộng Đào, thừa lúc tiên hạc theo sát Tiểu Nguyệt Hàn mà đi, Lý Dịch Hàn các loại vài tên tu sĩ cũng lập tức rời đi, Liệt Hỏa Đường nội môn đệ tử, cũng trước sau tản ra, trong sơn cốc thoáng cái chỉ còn lại có Tôn Viên, Ngô Mạc hai người cùng một cỗ thi thể.

"Tôn sư huynh, Thiện Dược Đường Tiểu sư thúc nói muốn thông tra tới cùng, đây là ý gì?" Liệt Hỏa Đường đệ tử Ngô Mạc, đi đến Tôn Viên bên người, nhỏ giọng thì thầm nói ra, thần sắc hẳn lúc giữa lo lắng chi ý, biểu lộ không thể nghi ngờ.

"Người nói, sư phụ có thể hay không vì để cho việc này chết không có đối chứng, triệt để che giấu, dứt khoát bắt hai người chúng ta cũng âm thầm bỏ?" Ngô Mạc nói ra những lời này lúc, thân thể lại có một chút phát run.

Tôn Viên im lặng một lát, sau đó than nhẹ một tiếng, nhỏ giọng truyền âm trả lời: "Có lẽ không đến mức đi, dù sao dưới mắt chỉ có chúng ta hai người, là sư phụ tâm phúc đệ tử."

"Khó nói!" Ngô Mạc vẫn còn có chút lo lắng, hẳn thở dài: "Bạn thầy như bạn Hồ! Lúc trước Hồ sư huynh khi nói xong lời này, ta còn nhận thức không đến thâm ý trong đó. Hôm nay Liễu sư muội đã chết, ta chỉ cảm thấy, có lẽ một ngày kia, ta cũng cùng nàng giống nhau kết cục, thành sư phụ trong tay vì đạt tới mục đích, liền có thể đơn giản vứt bỏ quân cờ!"

Ngô Mặc nói xong câu đó về sau, cùng Tôn Viên liếc nhau một cái, hai người trong ánh mắt, đều có một tia ẩn giấu không được sợ hãi, bất đắc dĩ, trong lúc nhất thời đều là im lặng im lặng.

...

Thiện Dực Đường Dực Tổ Phong một trong phòng trong nội đường, Tiểu Nguyệt Hàn chính khoanh chân ngồi ngay ngắn, vận khí thổ nạp.

Khi hắt trước người, nửa người trên ** Mộc Dịch, hôn mê bất tỉnh, cũng bị Tiểu Nguyệt Hàn bày ra ngồi ngay ngắn tư thế. Hơn nữa, Tiểu Nguyệt Hàn song chưởng chống đỡ tại Mộc Dịch sau lưng, một bên ổn định Mộc Dịch, một bên liên tục không ngừng đưa vào tinh túy Thủy thuộc tính chân nguyên pháp lực.

Nội đường bên ngoài, không dám quấy rầy sư phụ Mẫn Quân Tử mấy người này, đang tại lo lắng chờ đợi.

"Vì cái gì hắt muốn làm như vậy ? Vì cái gì thay ta bị phạt đấy, không phải là đại sư huynh, mà là Mộc sư đệ ?" Tiểu Mộng Đào cúi đầu không nói, khóe mắt vẫn treo vệt nước mắt, đều là vì nàng nhất thời xúc động, gây xuống cái này vô danh họa.

Mẫn Quân Tử đều muốn khuyên nhủ Tiểu Mộng Đào, nhưng việc này dù sao do hắt dựng lên, chỉ sợ Tiểu Mộng Đào trong lòng vẫn còn tức giận hắt chứ, vì vậy cũng không dám lên tiếng.

Sau nửa canh giờ, Tiểu Nguyệt Hàn bỗng nhiên ôm Mộc Dịch từ trong nội đường bước nhanh lóe ra, Mộc Dịch vẫn đang hôn mê bất tỉnh, mà Tiểu Nguyệt Hàn hiện ra sắc mặt, cũng là thập phần ngưng trọng.

"Cha, Mộc sư đệ cuối cùng như thế nào đây?" Tiểu Mộng Đào lo lắng hỏi.

"Sư phụ, Mộc sư đệ tình huống như thế nào ?" Mẫn Quân Tử các loại hầu như đồng thời hỏi.

Tiểu Nguyệt Hàn thở dài: "Vi sư đã trợ giúp hắc ăn vào ba khối Huyền Thanh Ngọc Lộ Hoàn, nhưng vẫn như cũ hóa giải không được trong thân thể của hắc hỏa độc, hôm nay vi sư chính liên tục thi triển Thủy thuộc tính chân nguyên áp lực hỏa độc bộc phát, một khi dừng lại, cực kỳ nguy hiểm!"

Mẫn Quân Tử trong lòng rung mình, Huyền Thanh Ngọc Lộ Hoàn được xưng là Thiện Dược Đường đệ nhất giải độc linh đan, dược hiệu chi thần kỳ, hắc là rõ ràng nhất bất quá, rõ ràng liên tiếp ăn vào ba khối, cũng không thể giải trừ Mộc Dịch hỏa độc, đủ thấy lửa này độc đáng sợ!

May mắn độc này không có phát tác tại trên người mình, nếu không một thân kinh mạch bị hỏa độc trùng kích, chỉ sợ vất vả nhiều năm mới luyện ra tu vi, trong vòng một đêm sẽ phải phế bỏ hơn phân nửa.

"Vậy phải làm thế nào!" Tiểu Mộng Đào nhanh chóng nước mắt rơi thẳng, "Cha, vô luận như thế nào, người nhất định phải cứu Mộc sư đệ."

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, hắc nói ra: "Hôm nay chỉ có đi Huyền Băng Đường đi một nhà. Huyền Băng Đường đường chủ Lý Dịch Hàn, trong tay có một tòa vạn niên hàn trì, âm hàn lực lượng kinh người, đang mở độc linh đan vô dụng dưới tình huống, cũng chỉ có thể dựa vào hàn trì cực hàn chi lực, khắc chế hóa giải hỏa độc."

"Huyền Băng Đường vạn niên hàn trì ? Đệ tử nghe nói lý sư bá đối cái này hàn trì cực kỳ trọng thị, liên môn hạ đệ tử đều không cho tiến vào trong đó, hắc gặp đáp ứng sư phụ sao ?" Mẫn Quân Tử nhướng mày nói.

"Vi sư cũng không có tuyệt đối nắm chắc, nhưng cũng chỉ có thể đi thử một lần." Tiểu Nguyệt Hàn nói ra, "Vi sư tuyệt không có thể khiến đệ tử của mình, thì cứ như vậy không công tiền đưa mất tính mạng!"

Tiểu Nguyệt Hàn lại hướng Mẫn Quân Tử nghiêm mặt nói ra: "Lần này vì sư đi Huyền Băng Đường, khả năng thời gian sẽ không quá ngắn, trong nội đường sự vụ ngày thường, liền từ người tạm thời chuẩn bị. Chuyện này, người đã khiến vì sư có chút thất vọng, hy vọng người không muốn làm tiếp nhượng lại vì sư triệt để đối với người vài phần kính trọng cử động!"

"Đúng, đệ tử không dám!" Mẫn Quân Tử khom người đáp ứng, trong lòng hơi hơi buông lỏng.

Tiểu Nguyệt Hàn lúc này nóng lòng cứu Mộc Dịch, không có thời gian truy cứu lỗi lầm của hắn, cái này chuyện phiền phức, cuối cùng có thể bỏ qua.

Chỉ cần sư phụ không xử phạt bản thân, vậy là tốt rồi làm; về phần Tiểu Mộng Đào bên kia, mấy ngày sau, đợi nàng tâm tình hơi ổn, hảo ngôn hảo ngữ cùng mấy cái không phải là, nhiều dỗ dành hơn mấy câu, liền mới có thể hóa giải.

Một trận khó có thể đoán chừng hậu quả sóng to gió lớn, rõ ràng như vậy dễ dàng hóa giải, Mẫn Quân Tử trong lòng không khỏi thở dài một hơi, hắn lúc này ngược lại là có chút cảm kích Mộc Dịch, nếu không phải Mộc Dịch động thân mà ra, hắn lúc này tình cảnh cũng rất lúng túng.

Mẫn Quân Tử nói ra: "Việc này trong hàng đệ tử người khác gian kế, chịu tương đối lớn trách nhiệm! Nếu như Mộc sư đệ có cái gì sơ xuất, đệ tử nhất định tận tâm tận lực chăm sóc người nhà của hắn; nếu như Mộc sư đệ tu vi bị hao tổn, đệ tử nhất định toàn lực phụ trợ Mộc sư đệ, nhanh chóng tu luyện trở về."

Mấy câu nói đó, cũng là phát ra từ phế phủ, có chút thành khẩn.

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, lại hướng Tiểu Mộng Đào nói ra: "Trong khoảng thời gian này, người liền đứng ở nội đường trong hảo hảo tĩnh lại, không thể đi ra ngoài một bước!"

"Đúng, phụ thân!" Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, nước nở nói: "Người nhất định phải đem Mộc sư đệ bình an mang về, bằng không thì con gái cả đời đều không thể an tâm!"

"Phụ thân gặp hết sức nỗ lực, dù là hao tổn bản thân tu vi!" Tiểu Nguyệt Hàn thần sắc dứt khoát, nhưng trong lòng cũng không có tuyệt đối nắm chắc.

Không bao lâu về sau, Tiểu Nguyệt Hàn mang theo Mộc Dịch, thừa lúc tiên hạc, đi tới Huyền Băng Đường, cầu kiến đường chủ Lý Dịch Hàn.

Lý Dịch Hàn chính là lúc ấy Mộc Dịch nuốt vào Bách Độc Thiên Hỏa Dịch nhân chứng một trong, tự nhiên biết rõ cả chuyện lai lịch.

Tiểu Nguyệt Hàn đi thẳng vào vấn đề nói rõ ý đồ đến: "Lý sư huynh, bốn đường đệ tử hỏa độc cực kỳ khó chơi, Tiểu mỗ đặc (biệt) khẩn cầu Lý sư huynh mượn vạn niên hàn trì dùng một lát!"

"Vạn niên hàn trì ? Muốn dùng bao lâu ?" Lý Dịch Hàn nhướng mày, cũng không có trực tiếp cự tuyệt.

"Ngắn thì hơn mười ngày, lâu là mấy tháng." Tiểu Nguyệt Hàn nói ra.

Tiểu Nguyệt Hàn thập phần rõ ràng, lấy Mộc Dịch lúc này trong cơ thể hỏa độc tình huống, trong thời gian ngắn thì không cách nào hóa giải đấy.

Lý Dịch Hàn nghe vậy khẽ lắc đầu: "Cái này, Lý mỗ gần nhất đang tu luyện một loại hàn băng công pháp, lúc tu luyện phải mượn nhờ chỗ này hàn trì, chỉ sợ không quá thuận tiện. Nếu như chỉ là một hai ngày công phu, Lý mỗ cũng sẽ không nhỏ mọn như vậy, nhưng thời gian lâu như vậy, thế tất gặp chậm trễ Lý mỗ bản thân tu hành! Tiểu sư đệ cũng thập phần minh bạch, đời ta tu sĩ tuy rằng thọ nguyên so với phàm nhân bề trên một ít, nhưng thời gian rồi lại đổi quý giá, sợ nhất sự tình, chính là làm trễ nải tu hành!"

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, hăn sớm có chuẩn bị, từ trong lòng lấy ra một cái chai thuốc, nói ra: "Lý sư huynh bắn khoả, Tiểu mỗ có thể lý giải. Đây là Tiểu mỗ trước đó không lâu luyện chế một lọ Cổ Nguyên Tán, vốn là ý định lưu lại làm bản thân tu hành chi dụng, hôm nay liền với tư cách mượn dùng vạn niên hàn trì một cái giá lớn đi. Cái này một lọ Cổ Nguyên Tán, có lẽ đủ để đền bù Lý sư huynh tổn thất!"

"Cổ Nguyên Tán ? !" Lý Dịch Hàn vừa mừng vừa sợ tiếp nhận chai thuốc, mở ra về sau, hỏi một cỗ gay mũi chua xót, vị chua bên trong trong lúc mơ hồ nhưng có chút ngọt hương.

Lý Dịch Hàn vui vẻ nói: "Tiểu sư đệ quả nhiên giỏi về luyện đan, liền Cổ Nguyên Tán tốt như vậy đồ vật cũng có thể luyện chế ra đến. Ha ha, Cổ Nguyên Tán chính thích hợp chúng ta tu sĩ tu hành, Lý mỗ liền từ chối thì bất kính rồi!"

"Về phần vạn niên hàn trì, ngay tại bốn đường bên trong điện thờ, sư đệ mời đi theo ta."

Tiểu Nguyệt Hàn ôm Mộc Dịch, đi theo đối phương đi vào một cái thật sâu trong sơn động, hướng ở chỗ sâu trong rồi đi hơn nghìn trượng về sau, độ nóng chợt hạ xuống, lại rồi đi hơn trăm trượng, cuối cùng đã tới cái kia vạn niên hàn trì.

Hàn trì chỉ có hơn một trượng lớn nhỏ, phụ cận trên núi đá, đều ngưng kết ra một tầng dày đặc sương lạnh, nhưng hàn trì trong nước ao, rồi lại dường như sôi trào bình thường không ngừng bốc lên bong bóng, tản mát ra nồng đậm cực hàn bạch khí.

Mặc dù là có chân khí hộ thể Tiểu Nguyệt Hàn, lúc này cũng nhịn không được nữa cảm thấy rung cả mình rét thấu xương, vội vàng tế ra càng nhiều nữa chân nguyên, bảo vệ tại bên ngoài thân, ngăn cản những thứ này hàn khí.

"Tiểu sư đệ, này chỗ ngồi hàn trì liền tạm thời giao cho sư đệ dùng! Lý mỗ gặp phân phó đệ tử bên ngoài thiết lập trạm gác, nghiêm cấm bất luận kẻ nào quấy rầy." Lý Dịch Hàn nói ra.

"Đa tạ Lý sư huynh!" Tiểu Nguyệt Hàn gật đầu tỏ vẻ cảm kích.

"Tiểu sư đệ, vì cứu một gã đệ tử bình thường, chẳng những dùng ra một lộ giá trị xa xỉ Cổ Nguyên Tán, còn muốn lấy bản thân chân nguyên phụ trợ trừ độc, có tổn hại tu hành, làm là như vậy hay không đáng giá ?" Lý Dịch Hàn trước khi đi, nhin không được quay người hỏi.

Tiểu Nguyệt Hàn khẽ lắc đầu nói: "Cái kia Tiểu mỗ người này đệ tử, bốc lên nguy hiểm tính mạng thay đồng môn sư tỷ bị phạt, chẳng phải là đổi không đáng ? Đây không phải đáng giá hoặc không đáng vấn đề, có nhiều thứ, không phải là một lộ hai bình Cổ Nguyên Tán có thể đánh đồng đấy!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Hỏa Độc Hóa Huyết

Tiểu Nguyệt Hàn đem Mộc Dịch thân thể xuyên vào vạn niên hàn trì ở trong, ngâm sau nửa canh giờ, Mộc Dịch nóng hồi thân thể, rốt cuộc có chút hạ nhiệt độ.

Chỉ bất quá, cái này nóng lên phát lạnh luân chuyển, sẽ hay không lưu lại hậu họa, Tiểu Nguyệt Hàn cũng không có nắm chắc.

Nhưng mà, tại trong tu tiên giới, lợi dụng cực nhiệt, cực hàn hoàn cảnh rèn luyện kinh mạch, tăng lên tu vi, có khối người, loại phương pháp này hết sức phổ biến, Mộc Dịch kinh mạch tu luyện đại thành, mới có thể thừa nhận loại này nóng lạnh thay đổi.

Tiểu Nguyệt Hàn thử thử, đang không có chân khí hộ thể dưới tình huống, cánh tay của mình vừa tiếp xúc với cái kia hàn trì chi thủy, liền lập tức ngưng kết ra một tầng dày đặc hàn băng. Nhưng mà Mộc Dịch thân thể ngâm mình ở hàn trì ở bên trong, đều không có kết xuất hàn băng, đủ thấy Mộc Dịch trong cơ thể hỏa lực mạnh.

"Chuyện gì xảy ra!" Tiểu Nguyệt Hàn cau mày, "Vì cái gì những thứ này hỏa độc, ngược lại nhanh hơn cùng Dịch nhi huyết dịch dung hợp tốc độ, càng thêm khó có thể khu trừ?"

Nếu như hỏa độc chỉ là nhảy vào Mộc Dịch kinh mạch cùng trong Đan Điền, Tiểu Nguyệt Hàn còn có thể dùng bản thân chân nguyên đem một chút bức ra, toàn bộ trình tự cũng không khó, chỉ là hao phí một ít chân nguyên cùng thời gian. Trong quá trình, có thể sẽ khiến Mộc Dịch tu vi cùng kinh mạch đã bị tổn thương.

Nhưng hôm nay, cái kia hung mãnh hỏa độc, rõ ràng cùng Mộc Dịch huyết dịch dung hợp nhất thể. Mới đầu, chỉ là có chút ít hỏa độc sáp nhập vào trong máu, khiến Mộc Dịch toàn thân nhiệt huyết sôi trào, thân thể lửa nóng, Tiểu Nguyệt Hàn còn lơ đãng; nhưng đã đến về sau, tại đây vạn niên hàn trì ở bên trong, lúc Tiểu Nguyệt Hàn đều muốn nghĩ cách đem hỏa độc bức ra lúc, cái kia chút ít hỏa độc vậy mà nhanh hơn cùng Mộc Dịch huyết dịch dung hợp, mà Tiểu Nguyệt Hàn đối với cái này thì là vô kế khả thi!

Vô luận hãn như thế nào rót vào chân nguyên, đều không thể đem Mộc Dịch huyết dịch cùng dung hợp hỏa độc tách ra.

Lúc Tiểu Nguyệt Hàn tại Mộc Dịch trên cánh tay đâm ra một cái miệng vết thương, chảy ra một chút máu tươi về sau, hãn thậm chí phát hiện, Mộc Dịch máu tươi, đã ẩn chứa cực kỳ đáng sợ hỏa độc.

Tình huống này, chỉ ở Mộc Dịch trên thân xuất hiện qua, Tiểu Mộng Đào lúc trước trong ngô công hỏa độc lúc, cũng không có huyết dịch cùng hỏa độc dung hợp sự tình phát sinh, Tiểu Nguyệt Hàn chỉ là khiến Tiểu Mộng Đào ăn vào mấy viên giải độc linh đan, liền đem hỏa độc xua tán không còn một mảnh.

Chỉ có Mộc Dịch, hỏa độc dây dưa không dứt, làm hãn phí hết thật lớn công phu.

Lúc này đây, hỏa độc tuy rằng mãnh liệt rất nhiều gấp bội, nhưng Tiểu Nguyệt Hàn lúc đầu cho là mình vẫn có thể đủ đem khu trừ, không đủ nhất cũng là lập lại chiêu cũ đem hỏa độc áp chế phong ấn tại Mộc Dịch trong Đan Điền. Ai biết, hỏa độc rõ ràng cùng Mộc Dịch huyết dịch triệt để dung hợp, khiến hãn vô kế khả thi.

"Ta đây cái là đấy, chẳng lẽ liền đệ tử của mình đều không thể cứu ?" Tiểu Nguyệt Hàn liên tục thử nhiều loại phương pháp về sau, thở dài một tiếng, ung dung nói ra, sắc mặt có chút tự trách.

Cũng may, có cái này vạn niên hàn trì tương trợ, Mộc Dịch thân thể cũng không có như vậy nóng hổi, trong thời gian ngắn còn không đến mức cháy hồng kinh mạch tạng phủ.

Chỉ là như vậy xuống dưới, Mộc Dịch chỉ sợ cũng không cách nào thức tỉnh. Tiểu Nguyệt Hàn nhìn xem Mộc Dịch, lòng có không đành lòng.

Hắn căn bản đoán không được, lúc này Mộc Dịch tuy rằng miệng không thể nói, thân không thể di chuyển, ý thức lại hết sức thanh tỉnh.

Hắn ăn vào Bách Độc Thiên Hỏa Dịch về sau, vẻ này đáng sợ hỏa độc lập tức phát tác, khiến hắn lại nhắm nháp đến đó loại hỏa thiêu hỏa liệu cảm thụ, mà là so sánh với lần trong ngô công hỏa độc còn muốn hung mãnh hơn.

Bất quá, thân thể tuy rằng giống như giống như lửa thiêu nóng hổi, các nơi kinh mạch cũng bị hỏa độc trùng kích mất đi tự chủ năng lực, như là bị phong ấn bình thường khiến hắn không thể nhúc nhích, lâm vào "Hôn mê", nhưng ý thức của hắn nhưng vẫn thập phần rõ ràng, hắn có thể bản thân cảm nhận được, trong cơ thể mình nhiệt huyết sôi trào, đang cùng hỏa độc làm "Liều chết chống lại" .

Mộc Dịch còn cảm giác được, ngẫu nhiên có từng cỗ một khí lạnh lẽo hơi thở, từ miệng bụng lúc giữa truyền đến, hoặc là từ phần lưng kinh mạch ra lưu chuyển, cũng cùng nhau gia nhập đến cùng hỏa độc chống lại cục diện trong.

Mộc Dịch biết rõ, cái này nhất định là sư phụ vận dụng linh đan diệu dược, hoặc là thâm nhập tinh túy Thủy thuộc tính chân nguyên, trợ giúp hắn khu trừ hỏa độc.

Thế nhưng là, khiến Mộc Dịch mình cũng thật không ngờ chính là, hỏa độc chẳng những không có khu trừ bên ngoài cơ thể, ngược lại cùng máu của hắn không ngừng dung hợp!

Bất quá, huyết dịch mỗi dung hợp một tia hỏa độc, Mộc Dịch đều cảm giác được trong máu tràn đầy lực lượng, toàn thân dường như tinh lực vô hạn, chỉ là hết lần này tới lần khác không thể động đậy!

Sư phụ vẫn còn tìm kiếm nghĩ cách thay mình trừ độc, đại lượng tinh túy chân nguyên rót vào, đem Mộc Dịch kinh mạch trùng kích thất điên bát đảo, cũng may Mộc Dịch kinh mạch tu luyện đại thành, nếu không đã ngăn cản không nổi như vậy trùng kích, đã sớm mạch tổn hao nhiều.

Bất quá, sư phụ rót vào chân nguyên, đều là luyện hóa qua tinh túy pháp lực, có ước chừng một phần mười chân nguyên, tại trùng kích trong kinh mạch hỏa độc không có hiệu quả về sau, cuối cùng chảy vào Mộc Dịch trong Đan Điền, cuối cùng đã trở thành Mộc Dịch có thể lợi dụng chân nguyên pháp lực.

Sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn chân nguyên pháp lực hạng gì dày đặc, hơn nữa đều là dày đặc trạng thái dịch chân nguyên, dù là chỉ là lợi dụng trong đó một phần mười, cũng làm cho Mộc Dịch đan điền khí hải bên trong trạng thái dịch chân nguyên tỉ lệ, rất nhanh liền vượt qua một nửa, hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên, Mộc Dịch tu vi, coi như là không duyên cớ tăng lên không ít.

Ngoại trừ thân thể nóng bức khó chịu, hỏa độc trong người mọi nơi trùng kích, làm cho mình không cách nào nhúc nhích bên ngoài, Mộc Dịch thậm chí cảm thấy được, đây quả thực là một loại hưởng thụ.

Đột nhiên, Mộc Dịch cảm giác được quanh thân mát lạnh, tựa hồ là đã đến cực kỳ băng hàn hoàn cảnh, khiến cái kia loại hỏa thiêu hỏa liệu cảm giác, thoải mái dễ chịu rất nhiều.

Nhưng mà, tại đây hàn khí dưới sự kích thích, cái kia chút ít hỏa độc cùng hãn huyết dịch dung hợp tốc độ, đối nhanh hơn không ít.

Hỏa độc không ngừng rót vào Mộc Dịch trong máu, Mộc Dịch cảm thấy toàn thân có dùng không hết tinh lực, huyết dịch sôi trào, tựa hồ há miệng ra có thể phun ra một đoàn hung mãnh hỏa diễm, nhưng lại vẫn như cũ không cách nào nhúc nhích, vì vậy vẻ này bành trướng cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Loại cảm giác này, chính như lúc trước Mộc Dịch cùng Diệp Minh Thiên tỷ thí cuối cùng trước mắt, hỏa độc phát tác, lần đầu dung nhập Mộc Dịch huyết dịch tình cảnh.

Chỉ là lúc này đây, Mộc Dịch trong máu dung hợp hỏa độc, thật sự quá nhiều!

Nhiều đến Mộc Dịch cảm giác được bản thân, sẽ phải bạo tạc nổ tung bình thường!

Mộc Dịch cảm thấy ngực bức mình vô cùng, rõ ràng có đại lượng hỏa khí lắng đọng ở chỗ này, rồi lại hết lần này tới lần khác không chỗ phóng thích.

"A!" Không biết qua bao lâu, trong máu dung hợp hơn phân nửa hỏa độc Mộc Dịch, rốt cuộc hô to một tiếng, thở dài một hơi, đem bản thân trong máu chính bành trướng mà không chỗ phát tiết tinh lực, đều phóng xuất ra.

Tiểu Nguyệt Hàn lại càng hoảng sợ!

Hắn tận mắt nhìn thấy, nguyên bản vẫn không nhúc nhích hôn mê Mộc Dịch, vậy mà hét lớn một tiếng đồng thời, phun ra một cổ nóng bức cực kỳ hỏa diễm, đem hàn trì mặt ngoài hàn khí, lay động không còn một móng!

"Sư phụ, đây là ở đâu ? Lạnh quá!" Một tiếng này hô lên về sau, Mộc Dịch toàn thân thoải mái, rút cuộc hoạt động tự nhiên, hắn lập tức cũng giương đôi mắt, "Thanh tỉnh" tới đây, quay người hướng sư phụ hỏi.

"Đây là Huyền Băng Đường vạn niên hàn trì, người hỏa độc chưa khu trừ, hiện tại cảm thấy như thế nào ?" Tiểu Nguyệt Hàn kinh ngạc hỏi.

Mộc Dịch tại hàn trì chi thủy lạnh như băng dưới sự kích thích, không tự chủ được huyết dịch gia tốc lưu chuyển, cái này rõ ràng khiến hắn tại trong lúc vô tình kích phát trong máu một ít "Tinh lực", lập tức toàn thân huyết dịch sôi trào, thân thể ấm áp, đem hàn ý khu trừ không còn một mảnh.

"Đệ tử cảm thấy chẳng phải lạnh." Mộc Dịch trung thực hồi đáp, hắn rất kỳ quái, máu của mình rõ ràng biến thành dung nham bình thường, có thể tâm niệm vừa động phía dưới, liền tế ra một cỗ không tầm thường hỏa lực.

"Lần này lại may mắn mà có sư phụ cứu giúp đệ tử, đệ tử vô cùng cảm kích!" Mộc Dịch từ hàn trì trong bò lên đi ra, hướng sư phụ cúi người hành lễ.

"Hử, đây là vì sư có lẽ toàn bộ trách nhiệm!" Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, vẫn có chút nghi hoặc, mình là một mực ở nghĩ cách cứu viện Mộc Dịch, nhưng Mộc Dịch được cứu trợ, bản thân cuối cùng làm ra nào tác dụng, hắn rồi lại không dám khẳng định.

"Người tới đây, lại khiến vi sư cẩn thận điều tra nhìn một chút." Tiểu Nguyệt Hàn hướng Mộc Dịch vẫy vẫy tay.

"Vâng!" Mộc Dịch đưa tay cổ tay đưa ra, Tiểu Nguyệt Hàn dựng lên hai ngón tay, sau đó rút vào một chút pháp lực, điều tra tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

Thế nhưng là, cái này cỗ pháp lực vừa vào Mộc Dịch trong cơ thể, liền lập tức bị Mộc Dịch huyết dịch thôn phệ không còn một mảnh, sau đó liền đã không có bên dưới.

Tiểu Nguyệt Hàn sửng sờ, vội vàng rút vào càng nhiều nữa pháp lực.

Lúc này đây, Tiểu Nguyệt Hàn rốt cuộc rõ ràng phân biệt, Mộc Dịch trong máu, ẩn chứa rất mạnh hỏa nguyên tố lực lượng, có thể rất nhanh hóa giải hẳn rót vào pháp lực.

"Máu của người sôi trào lợi hại, có thể hay không bình tĩnh một ít ?" Tiểu Nguyệt Hàn nhướng mày.

"Vâng!" Mộc Dịch vội vàng nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, buông lỏng toàn thân.

Cái này sau đó, Tiểu Nguyệt Hàn lần nữa rót vào pháp lực đến Mộc Dịch trong cơ thể lúc, cuối cùng không có bị Mộc Dịch trong máu hỏa lực hóa giải, mà là dễ dàng đi khắp Mộc Dịch các nơi kinh mạch.

Tiểu Nguyệt Hàn thần sắc, cũng khi thì ngưng trọng, khi thì hoang mang.

"Sư phụ, đệ tử hỏa độc ra sao ?" Mộc Dịch nhìn xem sư phụ thần sắc, có chút lo lắng hỏi.

"Nói đến kỳ quái, người hỏa độc, tương đối một bộ phận cùng huyết dịch hòa làm một thể, còn có một phần nhỏ cũng ẩn sâu tại trong kinh mạch, lại nhất thời lúc giữa bình an vô sự, cũng không phát tác." Tiểu Nguyệt Hàn nhướng mày, lâm vào trầm tư.

Cuối cùng, hẳn vẫn lắc đầu một cái, nói ra: "Vi sư cũng lĩnh hội không thấu cái này ảo diệu trong đó, không biết là người thể chất đặc thù, còn là cái kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch khác có huyền cơ. Bất quá, việc này người nghìn không được nói cho hẳn biết người, nhất là Liệt Hỏa Đường người. Vạn nhất bị bọn hẳn biết rõ người hỏa độc dung hợp huyết dịch dị tượng, nói không chừng sẽ đem người bắt đi, âm thầm nghiên cứu."

"Đúng, đệ tử ghi nhớ!" Mộc Dịch nghe vậy trong lòng rung mình.

Tiểu Nguyệt Hàn trăm mối vẫn không có cách giải về sau, đem nghi hoặc tạm thời ném ở một bên, thần sắc hẩn buông lỏng, cười nói: "Vô luận như thế nào, người có thể tránh được một kiếp này, coi như là mạng lớn. Tục ngữ nói đại nạn không chết, tất có hậu phúc! Người bên ngoài trong lửa này độc, nếu không phải có thể lấy bản thân hỏa thuộc tính chân nguyên đem luyện hóa, nhất định phải muốn khu trừ bên ngoài cơ thể, kinh mạch bị hao tổn, tu vi giảm nhiều là tránh không khỏi, nhưng người rồi lại hầu như không hư hao chút nào, đan điền khí hải ngược lại dồi dào đặc rất nhiều, tăng lên không ít tu vi! Thật sự vượt quá vi sư dự kiến."

"Đây đều là sư phụ không tiếc hao tổn bản thân chân nguyên pháp lực, thay đệ tử giải độc công lao, đệ tử thật sự hổ thẹn!" Mộc Dịch lại hướng sư phụ xá một cái.

"Thì là thầy hổ thẹn mới đúng!" Tiểu Nguyệt Hàn đỡ dậy Mộc Dịch, nghiêm mặt nói ra: "Bất quá, vi sư có câu nói muốn hỏi người, hy vọng người làm trả lời. Người lần này thay Mộng Đào bị phạt, nhưng là vì nhi nữ tư tình?"

Mộc Dịch sắc mặt trở nên hồng, khẽ gật đầu một cái, giữ im lặng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Dịch Biến

Tiểu Nguyệt Hàn thấy Mộc Dịch thừa nhận, liền tiếp theo hỏi: "Người có biết hay không, người Tiểu sư tử cùng Mẫn Quân thanh mai trúc mã, sớm đã tình căn thâm chủng! Hơn nữa vì sư ý định tại nội môn đệ tử tỷ thí sau đó, liền đem người Tiểu sư tử gả cho Mẫn Quân."

"Nguyên lai sư tử liền phải lập gia đình rồi." Mộc Dịch nghe vậy trong lòng đau xót, nhưng hắn sớm đã tiếp nhận chuyện như vậy thực, vì vậy khẽ gật đầu, nói ra: "Đệ tử biết rõ. Đệ tử giúp đỡ Tiểu sư tử tu kiến thạch đình lúc, đã biết rõ sư tử sớm đã đối đại sư huynh ái mộ. Sư phụ yên tâm, đệ tử đối đãi sư tử, phát hồ tình, dừng lại hồ lễ, không có không phải phần chi muốn."

"Người có thể nghĩ như vậy, vì sư cũng rất vui mừng!" Tiểu Nguyệt Hàn trong lòng buông lỏng, hài lòng nhẹ gật đầu, hắn nói ra: "Từ xưa bao nhiêu anh hùng tài俊, đều hủy ở một cái chữ tình phía trên. Người nếu là có thể khám phá đạo này tình kiếp, đối với người sau này tu hành, cũng có ích lợi."

Mộc Dịch cung kính đồng ý, tiếp nhận sư phụ dạy bảo.

"Đi thôi!" Tiểu Nguyệt Hàn chứa cười nói: "Vừa rồi người phun ra cái kia khó chịu khí, ẩn chứa hỏa thuộc tính pháp lực kinh người, đem nơi này vạn niên hàn trì hàn khí lay động không còn một mống, băng hàn chi lực giảm đi, không có ít ỏi thán, chỉ sợ là khó có thể phục hồi như cũ đấy. Chờ người Lý sư bá phát hiện về sau, tránh không được muốn đau lòng một phen!"

Lời tuy như thế, bất quá Tiểu Nguyệt Hàn đã tặng cho Lý Dịch Hàn một lọ Cổ Nguyên Tán, cũng đủ để đền bù điểm ấy tổn thất.

Mộc Dịch có chút xấu hổ, đối sư phụ càng thêm cảm kích vài phần, hẳn biết rõ, sư phụ có thể dẫn hắn đến Huyền Băng Đường vạn niên hàn trì hóa giải hỏa độc, khẳng định cũng là bỏ ra tương ứng một cái giá lớn.

Mà sư phụ tiêu hao chân nguyên lực lượng, chỉ sợ cũng là tương đối kinh người! Đủ thấy sư phụ đối đãi bản thân vô cùng tốt, cũng không bởi vì chính mình chỉ là không có ý nghĩa bình thường nội môn đệ tử, liền không quá coi trọng thậm chí bỏ mặc.

Tuy rằng phen này giải độc, hao phí chân nguyên khí lực không nhỏ, nhưng cuối cùng là đem Mộc Dịch bình an giải cứu tới đây, Tiểu Nguyệt Hàn lúc này tâm tình, cũng là có chút cao hứng.

Thầy trò hai người mặt mày hớn hở rời đi vạn niên hàn trì, cũng hướng Lý Dịch Hàn cáo biệt.

Lý Dịch Hàn nhìn thấy Tiểu Nguyệt Hàn mới hao tổn gần gần hai ba ngày công phu, liền đem đệ tử hỏa độc giải trừ, cũng là hơi kinh hãi, trong lòng âm thầm cảm thán Tiểu Nguyệt Hàn được thuật cao minh.

Về phần Mộc Dịch máu trong cơ thể trong dị tượng, Lý Dịch Hàn một chút cũng nhìn không ra, tự nhiên cũng không nghĩ ra phương diện này đi.

Sau đó, Tiểu Nguyệt Hàn mang theo Mộc Dịch, quay trở về Thiện Dược Đường Dược Tổ Phong.

Tiểu Mộng Đào, Triệu Lượng mấy người này, nhìn thấy Mộc Dịch bình an trở về, tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng. Mẫn Quân Tử các loại đệ tử khác, cũng biểu hiện hết sức cao hứng, đối Mộc Dịch thay Tiểu Mộng Đào bị phạt dừng cảm hành vi, khen không dứt miệng.

Có một gã họ Ngô sư huynh thậm chí còn lời thề son sắt tỏ vẻ, nếu như mình ở đây, cũng nhất định sẽ noi theo Mộc Dịch, mạo hiểm thay Tiểu Mộng Đào bị phạt. Nhưng những lời này nói ra miệng về sau, hãn phát hiện Mẫn Quân Tử sắc mặt trên hiện lên một tia mất tự nhiên thần sắc, cái này mới ý thức tới, bản thân những lời này nhưng khiến lúc ấy ở đây Mẫn Quân Tử sâu sắc khó chịu, vì vậy liền vội vàng đổi giọng, đem chủ đề chuyển qua nơi khác.

Mẫn Quân Tử để tỏ lòng cảm tạ của mình, đồng thời cũng muốn thực hiện lúc trước hứa hẹn, còn đem bản thân sử dụng nhiều năm pháp trượng —— tại Thiện Dục Đường có chút danh tiếng Mặc Hoảng Trượng, tặng cho Mộc Dịch.

Căn này đen sì như mực pháp trượng, nhưng là một cây lai lịch không nhỏ Thủy thuộc tính pháp trượng, là sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn ban cho chi vật, nó đi theo Mẫn Quân Tử chém yêu quái địch, lập nhiều không ít công lao, giá trị cũng là xa xỉ. Mộc Dịch nào dám tiếp nhận lớn như vậy lễ.

Bất quá, Tiểu Mộng Đào âm thầm nói với Mộc Dịch, Mẫn Quân Tử gần nhất vừa đạt được một cái tốt hơn cực phẩm pháp trượng, vì vậy cái này Mặc Hoảng Trượng cũng tạm thời không dùng được, vì vậy Mộc Dịch mới vui vẻ tiếp nhận.

Chuyện này, Tiểu Nguyệt Hàn vừa cẩn thận đề ra nghi vấn Mộc Dịch, Tiểu Mộng Đào cùng Mẫn Quân Tử ba người, nghe được ba người lời nói về sau, hãn cũng cho rằng, cái này hơn phân nửa là Lục Dung Thiên thầy trò cố ý thiết lập cạm bẫy, nhưng bọn hãn đều muốn tìm Ngô Mạc đối chất lúc, rồi lại được cho biết Ngô Mạc bị tông môn phái ra bên ngoài chấp hành nhiệm vụ, sau đó tung tích không rõ.

Lúc này cuối cùng cũng chỉ có thể không giải quyết được gì, Tiểu Nguyệt Hàn cũng đoán hiện lời hứa của mình, tự mình làm người chết Liễu Thanh Thanh an bài tang sự.

Một trận liên lụy tới nội môn đệ tử án mạng phong ba, thì cứ như vậy thời gian dần trôi qua thở bình thường lại, mọi người chú ý tiêu điểm, lại trở về sắp triển khai nội môn đệ tử tỷ thí đại hội.

Mộc Dịch hôn mê lúc, hắc Càn Khôn đại lưu tại Tiểu Nguyệt Hàn nơi đây, Tiểu Nguyệt Hàn đem trả nợ cho Mộc Dịch, đồng thời còn thêm vào lấy ra một đôi phẩm chất cực cao phi thúy vòng ngọc, giao cho Mộc Dịch.

Tiểu Nguyệt Hàn nói, đây là Tiểu Mộng Đào cố ý vì Mộc Dịch chuẩn bị lễ vật, nàng biết rõ Mộc Dịch ưa thích phi thúy vòng ngọc, vì vậy liền sai người ở thế tục giới mua một đôi, trò chuyện tỏ tâm ý.

Cái này một đôi phi thúy vòng ngọc, so với Mộc Dịch mẫu thân lưu lại vậy đối với, tựa hồ tính chất còn muốn đối thông thấu một ít, phẩm chất rất tốt. Bất quá đối với Mộc Dịch mà nói, rồi lại không có bao nhiêu tác dụng.

Mộc Dịch mỉm cười, Tiểu sư tỷ không biết bản thân tìm kiếm phi thúy vòng ngọc dụng ý thực sự, vì vậy có cử động lần này di chuyển; nhưng bất kể thế nào nói, đây cũng là sư tỷ một phen tâm ý, hắc đương nhiên cao hứng nhận lấy cảm ơn.

Mộc Dịch cầm lại bản thân Càn Khôn đại về sau, mới đột nhiên nhớ tới, bản thân thiếu chút nữa quên mất một sự kiện.

Mấy ngày trước, Đào nương giao cho hắc một cái thêu đầy văn tự khăn lụa, nâng hắc giao cho Lữ Lão Yên, hắc lúc ấy miệng đầy đáp ứng, chuẩn bị phản hồi Dược Tổ Phong sau liền đi tìm Lữ Lão Yên, nhưng không ngờ bởi vì là sư tỷ cùng chuyện bị trúng độc làm trễ nải rất nhiều ngày, lúc này mới đột nhiên nhớ tới chuyện này đến.

Mộc Dịch điều tra nhìn xuống Càn Khôn đại, quả nhiên khăn lụa còn là chồng thả chỉnh tề đặt trong đó, tơ tằm giáp đẳng vật cũng đều ở chỗ này, cũng không có bị người động tới dấu hiệu. Lấy sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn

làm người, tự nhiên là khinh thường tại xem xét đệ tử Càn Khôn đại bên trong đồ vật.

Mộc Dịch liền cười hạc đi một chuyến tạp dịch nhà, một mực đợi đến lúc Lữ Lão Yên xuất hiện, mới đưa khăn lụa tự tay chuyển giao cho hắn.

Khăn lụa trên văn tự, Mộc Dịch tuy rằng hết sức tò mò, nhưng liếc đều không có nhìn nhiều. Mộc Dịch phụ thân thường nói, nam tử hán lời hứa đáng giá nghìn vàng, đáp ứng rồi sự tình, liền nhất định phải hết sức làm được. Điều này làm cho Mộc Dịch từ nhỏ liền đặc biệt coi trọng lời hứa của mình.

Lữ Lão Yên biết được Mộc Dịch đã tìm được Đào nương, hơn nữa Đào nương còn có khăn lụa hồi quĩ về sau, có chút kinh ngạc, hắn xoay người sang chỗ khác, công đeo Mộc Dịch nhìn xem khăn lụa trên văn tự, thật lâu vẫn không nhúc nhích.

Khi hắn xoay người lại lúc, hốc mắt rõ ràng hơi hơi phiếm hồng, dọa Mộc Dịch nhảy dựng. Đây là hắn lần thứ nhất chứng kiến Lữ Lão Yên mắt hồ rưng rưng, nguyên lai cái này xương cứng Lữ lão hán, rõ ràng cũng có mềm yếu động tình một mặt.

"Xem ra Lữ thúc cùng Đào nương giữa, chắc chắn ý vị sâu xa chuyện xưa." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, đây càng khiến hắn khẳng định bản thân lúc trước suy đoán.

Lữ Lão Yên cũng không có lấy thêm ra cái gì, khiến Mộc Dịch chuyển giao cho Đào nương, hắn chỉ là đối Mộc Dịch không ngớt lời cảm ơn, cũng lại dặn dò một câu, khiến Mộc Dịch thay hắn bảo thủ bí mật này.

Mộc Dịch đáp ứng, nếu như đối phương không muốn nhiều lời, hắn cũng không tốt truy vấn, nói chuyện phiếm một lát sau, liền rời đi tạp dịch nhà, trở về Dược Tổ Phong, tiếp tục hắn nội môn đệ tử sinh hoạt.

Hết thấy bình tĩnh, Liệt Hỏa Đường người xung quanh các loại tự biết đuổi lý, cũng không có tiếp tục tìm phiền phức của bọn hắn.

Vì vậy một ngày này, Mộc Dịch lại từ Triệu Lượng trong tay, tiếp trở về là sư thúc đưa cơm nhiệm vụ.

Cái này sư thúc mặc dù có thời điểm điên điên khùng khùng đấy, nhưng đại đa số thời điểm lại hết sức thanh tỉnh, hắn nói chuyện xưa, càng làm cho Mộc Dịch thập phần mê muội.

"Tiểu Mộc Đầu, người có thể tính sống lại!" Sư thúc nhìn thấy Mộc Dịch về sau, thở dài một hơi nói, "Cái kia họ Triệu tiểu tử, nói người trúng độc bất tỉnh, hắn không tâm tư nấu cơm, cả ngày cho ta tiễn đưa một ít rau cỏ cơm trắng, sư thúc miệng ta trong đều nhanh nhát ra trứng dái! Nhanh đưa cho sư thúc nhìn xem, người cho sư thúc chuẩn bị vật gì tốt?"

Mộc Dịch mỉm cười, nhẹ nói nói: "Đệ tử vài ngày không thể đưa cơm, thẹn trong lòng. Vì vậy hôm nay cố ý đánh cho một cái gà rừng, còn vụng trộm dẫn theo nửa cân rượu trái cây, hiếu kính sư thúc."

Nói xong, Mộc Dịch đem thức ăn trong hộp cơm cùng hồ lô rượu, từng cái đưa cho sư thúc.

"Lại có rượu!" Sư thúc đại hỉ, một hơi đem hồ lô rượu uống cái úp sấp, liền hô: "Đã ghiền, đã ghiền!"

"Đáng tiếc, đây là rượu trái cây, quá ngọt đi một tí, chưa đủ độ mạnh. Lần sau cho sư thúc mang một ít vết đao đốt, càng mãnh liệt càng tốt!" Sư thúc nói xong, một chút kéo xuống một cái gà rừng chân, từng ngậm từng ngậm nhai nuốt lấy, khen không dứt miệng.

Một hơi đem đồ ăn ăn hơn phân nửa, sư thúc cái này mới có hơi xin lỗi hỏi: "Đúng rồi, quên hỏi người rồi, người hỏa độc giải trừ như thế nào?"

Nghe Triệu Lượng tiểu tử kia nói, người trong hỏa độc, lại là Bách Độc Thiên Hỏa Dịch ?"

"Đúng vậy, tựa hồ đúng là này dịch thể! Ngã vào chén ngọc ở bên trong, mặt ngoài tụ khí nhiệt khí, dường như một đoàn hỏa diễm bình thường, cùng sư thúc lúc trước đã từng nói qua bộ dáng, độc nhất vô nhị." Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

"Hừ, lại là Liệt Hỏa Đường người luyện chế ra đến a, là Lý Dịch Diễm còn là Lục Dung Thiên ? Cuối cùng là chuyện gì xảy ra, thuận tiện cho sư thúc nói lên vừa nói sao ?" Sư thúc hừ lạnh một tiếng hỏi.

"Là Lục sư thúc." Mộc Dịch hồi đáp, thuận tiện đem sự tình đại khái trải qua, giảng thuật một lần.

Mới lên tiếng Ngô Mạc mời Mộc Dịch Tiểu Mộng Đào đi Liệt Hỏa Đường sơn cốc, sư thúc liền ở một bên hô to: "Bị lừa rồi bị lừa rồi! Đây rõ ràng là cái cái bẫy!"

Lúc cả chuyện nói xong, sư thúc liền kết luận, cái kia Liễu Thanh Thanh, căn bản không phải Tiểu Mộng Đào giết chết, hẳn là Liệt Hỏa Đường bản thân di chuyển tay, không phải là Tôn Viên, chính là Lục Dung Thiên bản thân!

Sư thúc lại lắc đầu nói ra: "Bây giờ nói những thứ này cũng không có dùng! Lục Dung Thiên nếu như làm được, liền khẳng định đoạn tốt rồi đường lui, sẽ không để cho các người tra ra dấu vết để lại!"

Hắn có chút đồng tình nhìn xem Mộc Dịch, ân cần hỏi: "Đúng rồi, người hỏa độc như thế nào khu trừ hay sao? Phen này tư vị chỉ sợ không dễ chịu đi, kinh mạch có hay không tổn hao nhiều, tu vi cũng giảm xuống không ít đi ? Nhìn dáng vẻ của người, ngược lại là tinh thần mười phần, không giống như là bệnh nặng mới khỏi!"

"Là sư phụ cứu được đệ tử, dùng linh đan diệu dược cùng bản thân chân nguyên trợ đệ tử khu trừ hỏa độc." Mộc Dịch giản lược một lời mang qua, trong đó chi tiết, hẳn chiếu theo sư phụ phân phó, không dám nhiều lời.

"Thật sao, để ta xem một chút!" Sư thúc vẫn là có chút không yên lòng, vậy mà thừa dịp Mộc Dịch hai tay vươn vào cửa sắt trong lồng thủng tiếp quay về bát đĩa tới ranh giới, một phát bắt được Mộc Dịch cổ tay.

Đây là sư thúc lần thứ nhất đột nhiên bắt lấy Mộc Dịch, khiến Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, theo bản năng cổ tay run lên, ý muốn né tránh giãy giụa.

Chính là như vậy cả kinh, khiến trong cơ thể hắc huyết dịch, trong lúc đó nhiệt huyết sôi trào, một cỗ hung mãnh hỏa lực, tại trong máu kích phát ra, cũng toàn bộ tụ tập ở hắc bị sư thúc bắt lấy cái kia căn trên cánh tay.

"A!" Sư thúc một tiếng thét kinh hãi, hắc bắt lấy Mộc Dịch cổ tay về sau, dường như bắt được một khối nung đỏ bàn ủi, chẳng những nóng hổi vô cùng, bản thân nơi lòng bàn tay thậm chí còn có một cỗ mùi cháy khét let truyền ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Yêu Nghiệt

"Thật mạnh hỏa thuộc tính pháp lực, cuối cùng là chuyện gì xảy ra ?" Sư thúc kinh hãi, "Chẳng lẽ người tu luyện hỏa thuộc tính công pháp ?"

Mộc Dịch sửng sốt, vội vàng thật dài thở nạp một cái, bình tâm tĩnh khí, trong máu dị tượng, cũng tùy theo biến mất.

Huyết dịch sôi trào lúc, Mộc Dịch mắt giữa hai tròng mắt như lửa, huyết dịch bình tĩnh về sau, hãn hai mắt cũng khôi phục bình thường.

Một màn này, mặc dù chỉ là lóe lên tức thì, nhưng cũng bị sư thúc hoàn toàn nhìn tại trong mắt.

Sư thúc thần sắc càng thêm kinh hãi, mở to hai mắt hỏi: "Cái kia chút ít hỏa độc, chứ không phải là xâm nhập huyết mạch của người bên trong, cùng hãn hòa làm một thể ? Mà người chỉ cần kích phát huyết mạch, có thể tế ra cường đại hỏa thuộc tính pháp lực ?"

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng rung mình, cũng là kinh hãi, cái này sư thúc rõ ràng bắt tình huống của mình, đoán hết sức chính xác.

"Đệ tử đích xác là như vậy, cuối cùng là chuyện gì xảy ra ? Liền sư phụ cũng không biết, chẳng lẽ sư thúc biết rõ một ít ?" Mộc Dịch nhin không được tò mò hỏi.

"Thực là như thế này ?" Sư thúc lần nữa xác nhận nói, trong giọng nói, lại có vẻ run rẩy.

"Chính là như vậy." Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

"Yêu nghiệt, yêu nghiệt! Người cái này yêu nghiệt! Mau cắt, mau cắt!"
Sư thúc lớn tiếng kêu gọi, trong giọng nói, đầy cõi lòng sợ hãi, dường như gặp được thời gian đáng sợ nhất ác ma.

"Sư thúc người làm sao vậy ?" Mộc Dịch sửng sờ.

"Chẳng lẽ sư thúc bệnh điên lại tái phát ?" Mộc Dịch không biết đã xảy ra chuyện gì, ý muốn tới gần nhìn qua.

Sư thúc kinh hãi, từ cửa sổ bên cạnh nhanh chóng thối lui, núp ở nhà tù một góc, hoảng sợ nhìn xem Mộc Dịch, hô to: "Mau cắt, người cái này yêu nghiệt, không được qua đây! Ta không muốn người đưa cơm rồi! Không được qua đây!"

Sư thúc lớn tiếng kinh hô, thậm chí còn kinh động đến địa lao thủ vệ, lại có một người đã đi tới, hỏi thăm Mộc Dịch đã xảy ra chuyện gì.

"Không có việc gì." Mộc Dịch lắc đầu, chỉ có thể hậm hực ly khai.

"Tên điên, an tĩnh chút, lại nhao nhao liên cho người tăng thêm xiềng xích!" Địa lao thủ vệ tức giận hướng sư thúc quát, người kia lập tức nhắm lại miệng, thế nhưng phó cực kỳ sợ hãi biểu lộ, vẫn như cũ không giảm.

"Sư thúc vì cái gì như vậy sợ ta ?" Mộc Dịch cảm thấy kỳ quái, hẳn trăm mối vẫn không có cách giải, cuối cùng chỉ có thể tạm thời đem việc này để ở một bên.

"Được rồi, nếu như sư thúc không thích ta, về sau khiến cho Triệu sư đệ thay sư thúc đưa cơm đi." Mộc Dịch lắc đầu, thừa lúc tiên hạc, về tới Dực Tổ Phong Tử Trúc Lâm trong.

Bất quá, trải qua lần này giáo huấn, Mộc Dịch biết mình trong huyết mạch hoàn toàn chính xác đã có dị biến, vì không hề làm cho người ta xem

bản thân vì "Yêu nghiệt", vì vậy hẳn liền càng thêm cẩn thận từng li từng tí, không dám ở người trước lộ ra kẽ hở.

Mấy ngày sau sáng sớm, Tử Trúc Lâm ở bên trong, Mộc Dịch cầm trong tay một căn toàn thân đen kịt, hiện ra một tầng mực hai thước dài ba tấc Mặc Hoảng Trọng, chiếu theo khẩu quyết, chậm rãi thi pháp.

Căn này Mặc Hoảng Trọng thân trọng lên, điêu khắc một cái xoay quanh mà lên hắc long, pháp trọng đỉnh, chính là hắc long đứng đầu.

Mộc Dịch cảm giác được, đem pháp lực rót vào căn này Mặc Hoảng Trọng quá trình cực kỳ trôi chảy, dường như giống như chân nguyên tại trong kinh mạch của mình lưu động bình thường tự nhiên, vền vền từ điểm này liền có thể xác định, căn này pháp trọng phẩm chất, cực kỳ không tầm thường.

Tại rót vào không ít Thủy thuộc tính chân nguyên về sau, Mặc Hoảng Trọng đỉnh hắc long đầu lên, hai khóa anh đào lớn nhỏ long mục lên, phát ra một tầng càng thêm dày đặc mực, toàn bộ Mặc Hoảng Trọng thân trọng, cũng trở nên thông thấu, hầu như hiện lên hơi mờ hình dáng, cùng chưa từng sử dụng lúc trạng thái, hoàn toàn bất đồng.

"Tụ hợp nguồn gốc Nguyên, hóa thành nước chảy; đi!" Mộc Dịch mặc niệm pháp quyết, thở khẽ một tiếng, pháp trọng về phía trước thả một chút.

Bảy tám trọng bên ngoài một chỗ giữa không trung, bỗng nhiên xuất hiện một cỗ đường kính hơn một xích kích thước cột nước, trong giây lát hướng lên vọt lên, kích khởi một mảnh sóng nước, đem chung quanh không gian chắn ra một vòng vô hình chắn động.

Chung quanh trúc tía đã bị chắn động ảnh hưởng, rơi xuống không ít lá trúc, tản ra thành một mảnh, tình cảnh rất là rực rỡ tươi đẹp.

"Ha ha, tầng thứ ba pháp thuật Thủy Trụ Thuật, rút cuộc đã luyện thành!" Mộc Dịch mừng rỡ cực kỳ, cái này cột nước cũng không tính rất thô, hơn nữa uy thế cũng so sánh bình thường, nhưng hẳn đã hết sức hài lòng.

Nếu không phải căn này Mặc Hoảng Trọng tương trợ, hẳn chỉ sợ cũng khó mà thi triển ra được.

Này trọng quả nhiên bất phàm, chẳng những có thể khiến pháp lực lưu chuyển nhanh chóng, thi pháp càng thêm trôi chảy, đối có thể súc tích pháp lực, tăng thêm pháp thuật thi triển lúc uy lực, càng khó được chính là, này trọng cũng có thể thoáng gia tăng Mộc Dịch thi pháp khoảng cách.

Đối với tu luyện thủy thuộc tính công pháp nội môn đệ tử mà nói, căn này Mặc Hoảng Trọng, không thể nghi ngờ là vô cùng tốt dùng một kiện thượng đẳng pháp khí.

Mộc Dịch đem sư phụ lưu lại tại trong cơ thể mình chân nguyên luyện hóa sạch sẽ về sau, thực lực tăng mạnh không ít, lúc trước rất khó mới có thể tế ra tầng thứ hai pháp thuật —— Thủy Tiến Thuật, hôm nay hẳn đã có thể tiện tay thi triển đi ra; thậm chí ngay cả công kích khoảng cách xa nhất tầng thứ ba pháp thuật Thủy Trụ Thuật, cũng có thể thi triển đi ra.

Tăng thêm tầng thứ nhất Ngưng Thủy Thuật, Mộc Dịch đã nắm giữ ba tầng trước Thủy thuộc tính pháp thuật!

Tuy rằng Thủy thuộc tính huyền môn pháp thuật, chỉ có tầng bốn, nhưng mỗi một tầng đều có cực kỳ rộng khắp diễn biến, nói thí dụ như đơn giản nhất Ngưng Thủy Thuật, có thể diễn hóa xuất ngưng nước thành giáp, mưa thuận gió hoà các loại nhiều loại pháp thuật thần thông, tu luyện càng quen luyện, diễn hóa xuất chủng loại thì càng nhiều, tác dụng cũng càng lớn.

"Đã có căn này Mặc Hoảng Trọng về sau, không biết ta có thể hay không tại nội môn đệ tử trong tỉ thí, thuận lợi thông qua đấu loại, tiến vào

chính thi đấu bên trong."

Mộc Dịch đối cái kia nội môn đệ tử tỷ thí, không khỏi cũng có một tia ước mơ.

Những ngày này, Mộc Dịch mỗi ngày đều tại Tử Trúc Lâm bên trong tu luyện pháp thuật, ngoại trừ Tiểu sư tỷ ngẫu nhiên tới đây chỉ điểm tu luyện của hắn, giảng giải cái kia chút ít pháp thuật thi triển áo nghĩa bên ngoài, cũng cũng chỉ có Triệu Lượng còn có thể tới thăm Mộc Dịch.

Đến một lần Mộc Dịch hỏa độ đã ổn định, ít nhất thoát nhìn hết thấy bình thường; thứ hai các vị sư huynh cũng đều tại vì sắp đã đến nội môn đệ tử tỷ thí mà làm cuối cùng chuẩn bị, cũng không hà tới thăm vị này Mộc sư đệ.

Ngày hôm đó buổi chiều, Mộc Dịch đang tại nhiều lần luyện tập Thủy Tiến Thuật, chợt nghe một tiếng la lên từ đằng xa truyền đến."Mộc sư huynh!"

"Là Triệu sư đệ đã đến." Mộc Dịch mỉm cười, thu hồi công pháp.

Một lát sau, một gã cái đầu không lắm cao thiếu niên áo trắng, liền nhảy mang nhảy xuyên thẳng qua vào trúc tía giữa, ánh vào Mộc Dịch trong mắt.

"Triệu sư đệ hôm nay hưng phấn như vậy, có phải hay không đã nghe được tin tức tốt gì?" Mộc Dịch chứa cười hỏi.

Triệu Lượng lắc đầu nói: "Ngược lại cũng không được. Chúng ta cái kia sư thúc bị điên không nhẹ, mấy ngày nay dù sao vẫn là bảo người yêu nghiệt, còn nhờ ta khoảng cách người xa một ít. Ta hôm nay có chút không kiên nhẫn được nữa, liền cảnh cáo nói, nếu là hắn lại loạn như vậy nói tiếp, ta về sau mỗi ngày chỉ cấp hắn tiền đưa cơm trắng, liền rau củ cũng không thả."

"Sau đó thì sao ?" Mộc Dịch nhướng mày.

"Sau đó sư thúc lập tức ngậm miệng, ha ha! Ta có thể tính tìm được quản lý hãn đơn thuốc rồi." Triệu Lượng có chút đắc ý nói.

Mộc Dịch cười khở một tiếng, đây thật là cái biện pháp tốt, chỉ là vì cái gì sư thúc lại đột nhiên gọi hãn yêu nghiệt, Mộc Dịch cũng là hoang mang cực kỳ.

"Người hôm nay, chỉ sợ không chỉ là vì nói cho ta biết chuyện này đi, " Mộc Dịch hỏi, "Có phải hay không nội môn đệ tử tỷ thí quy tắc chi tiết, đã chính thức công bố ?"

Tỷ thí đem tại trung thu thời tiết tiến hành, mà hơn một tháng trước đã lập thu, định đứng lên cũng ngày giờ không nhiều.

"Mộc sư huynh một đoán phải trúng!" Triệu Lượng nói ra, "Quy tắc chi tiết đã ban bố. Cùng hai mươi năm trước nội môn đệ tử tỷ thí giống nhau, cũng phân là vì đấu loại giai đoạn cùng chính thi đấu giai đoạn."

"Chỉ cần là bốn tông nội môn đệ tử, hơn nữa đã khai điền ích hải huyền sĩ, cũng có thể báo danh tham gia nội môn đệ tử tỷ thí đấu loại. Nhưng mà, chỉ có một trăm hai mươi tám tên đệ tử, có thể tiến vào cuối cùng chính thi đấu giai đoạn."

"Chính thi đấu liên là một đôi một từng đôi tỷ thí, người thắng tấn cấp, kẻ bại đào thải, bao gồm cuối cùng trận chung kết, tổng cộng có bảy vòng nhiều! Nếu muốn đoạt giải nhất, phải tiến vào chính thi đấu, và lại thắng liên tiếp bảy trận, không thể có một chút sai lầm!"

"Mà đấu loại tương đối liên tốt hơn nhiều. Cho phép bại trên một trận, sau khi thất bại có thể thắng liên tiếp hai trận đấy, cũng có cơ hội tiến vào chính thi đấu, nhưng mà thất bại hai trận, sẽ bị đào thải."

"Cho phép bại một trận ?" Mộc Dịch nghe vậy cũng là có chút cao hứng: "Theo ta thấy, cái này mới tăng quy củ ngược lại là đối hợp lý một ít. Đối với có nhất định thực lực đệ tử mà nói, thoáng gia tăng lên một đường cơ hội, chỉ cần không phải xui xẻo liên tục gặp được cao thủ, liền có cơ hội tiến vào chính thi đấu."

Triệu Lượng nhẹ gật đầu: "Đúng vậy a, ta cũng là nghĩ như vậy. Quy tắc này, đại khái là phòng ngừa thực lực rất mạnh đệ tử bởi vì tại đấu loại giai đoạn ngoài ý muốn gặp lại, quá sớm lọt vào đào thải đi. Bất quá đối với chúng ta những thứ này vừa tu tập huyền pháp không có bao lâu đệ tử mà nói, coi như là hơn nhiều một lần cơ hội."

"Mặt khác, sư phụ để cho chúng ta bảy ngày sau sáng sớm đi Hành Thiện Đường tập hợp, tựa hồ là có việc muốn tuyên bố, cũng cùng lần này nội môn đệ tử tỷ thí có quan hệ. Ta là cố ý đến nói với Mộc sư huynh chuyện này."

"Mộc sư huynh, người bệnh nặng mới khỏi, còn có thể tham gia lần này nội môn tỷ thí sao ?" Triệu Lượng hỏi.

"Hai mươi năm một lần, coi như là không cách nào tiến vào chính thi đấu, cũng tóm lại muốn thử một lần đấy. Triệu sư đệ người thì sao?" Mộc Dịch hỏi ngược lại.

Trước đây không lâu, Triệu Lượng từng hướng Mộc Dịch nhắc tới, mình ở pháp thuật trên việc tu luyện thiên phú bình thường, ngược lại là đối luyện được chi thuật cực có hứng thú, hẳn đang suy nghĩ, có muốn hay không noi theo có chút sư huynh, chuyên môn luyện được, trở thành một tên được sư.

Dược sư địa vị, đó là tương đối không tầm thường. Bất luận cái nào tông môn, phân đường, hoặc là tu Tiên gia tộc, dược sư đều là sau cùng chạm tay có thể bỏnng nhân vật. Một gã tốt dược sư, liền có nghĩa là chỉ cần có

đầy đủ nguyên liệu, có thể liên tục không ngừng luyện chế ra Thăng Nguyên Đan các loại linh đan diệu dược, đối với tông môn thế lực phát triển cực kỳ trọng yếu.

"Ta cũng muốn thử xem." Triệu Lượng nói ra, "Nếu như có thể thuận lợi tiến vào chính thi đấu, vậy liền tốt nhất. Nếu có thể ở trong tỉ thí nhận thức đến bản thân chênh lệch, cũng tốt khăng khăng một mực đi nghiên cứu luyện dược chi thuật."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, Triệu Lượng ý định, ngược lại là thập phần thật sự.

"Mộc sư huynh, người thì sao?" Triệu Lượng lại hỏi: "Chúng ta những thứ này đệ tử ngoại môn xuất thân huyền sĩ, mặc dù cố gắng nữa, cũng so ra kém những thiên phú kia cực cao thiên tài, vạn nhất người đang ở đây trong tỉ thí thành tích hết sức bình thường, sau này lại có tính toán gì không?"

"Ta không có nghĩ qua nhiều như vậy." Mộc Dịch lắc đầu, sắc mặt có chút ngưng trọng nói ra: "Bất luận là sư phụ, còn là sư thúc, hoặc là kia sư huynh của hần, đều nói tu luyện rất khó, tiên lộ xa vời. Nhưng ta tin tưởng nhân định thắng thiên, mặc dù tỷ thí lần này thất bại thảm hại, ta còn là sẽ không buông tha cho!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Danh Ngạch Thi Đấu Chính

Bảy ngày về sau, Thiện Dực Đường Dực Tổ Phong đình Hành Thiện Đường bên trong, đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn tại chủ vị ngồi ngay ngắn, bao gồm Tiểu Mộng Đào, Mộc Dịch bốn người ở tại bên trong một đám nội môn đệ tử hai ba mươi người, toàn bộ tụ tập nơi này, cung kính đứng ở trong nội đường. .

"Hai mươi năm một lần nội môn đệ tử Kim Thu hội thí liền muốn bắt đầu, đây chính là chúng ta Bình Hải tông những năm gần đây hạng nhất đại sự." Tiểu Nguyệt Hàn mang theo mong đợi mỉm cười nói: "Vi sư cũng hy vọng bốn đường đệ tử, có thể tại Kim Thu hội thí trong lấy được ưu dị thứ tự, cho ta Thiện Dực Đường hãnh diện! Bất quá, trong tỉ thí, cũng phải chú ý tôn trọng quy tắc, không còn gì để mất lễ nghi, càng không thể đầu cơ trục lợi, luôn cúi oai đạo, hư mất ta Thiện Dực Đường có được không dễ thanh danh!"

Nói ra một câu cuối cùng lúc, Tiểu Nguyệt Hàn thần sắc rất đúng nghiêm túc, chúng đệ tử nghe vậy rung mình, một mực cung kính cùng kêu lên đáp ứng:

"Đệ tử cần tuân sư mệnh!"

"Hử!" Tiểu Nguyệt Hàn hài lòng nhẹ gật đầu, hướng đứng ở chúng đệ tử phía trước nhất Mẫn Quân Tử báo cho biết một cái.

Mẫn Quân Tử lập tức về phía trước phóng ra một bước, như thế sau đó xoay người mặt hướng các vị sư đệ sư muội, thay sư phụ cao giọng tuyên bố: "Chư vị sư huynh đệ, sư phụ vì cổ vũ chúng ta tham gia tỷ thí, cố ý lấy

ra một đồng thượng phẩm Thăng Nguyên Đan, hễ la đệ tử tham gia tỷ thí, cũng có thể đến Mẫn mỗ nơi đây nhận lấy một viên. Nếu như có thể tiến vào chính thi đấu, sư phụ còn đem có đôi phong phú ban thưởng ban thưởng. Hy vọng tất cả mọi người có thể nỗ lực tập nập tham gia, phía dưới mọi người tự hành cân nhắc một chút."

Lời vừa nói ra, có ít người có chút cao hứng, cũng có chút người rõ ràng hơi thất vọng, chúng đệ tử bắt đầu nhỏ giọng thảo luận.

Mà Mộc Dịch cũng chú ý tới, bên người Triệu Lượng, trong mắt liền đã hiện lên một tia thất vọng.

"Làm sao vậy ?" Mộc Dịch nhỏ giọng hỏi.

Triệu Lượng tại Mộc Dịch bên tai nhỏ giọng trả lời: "Chúng ta sư phụ cho ban thưởng, thực không coi là nhiều. Ta nghe nói cái khác phân đường, đường chủ vì kích thích đệ tử tham gia tỷ thí, lấy được tốt thứ tự, ưng thuận hứa hẹn chỗ tốt, thế nhưng là hết sức kinh người!"

"Người là vì cái kia tốt hơn chỗ tham gia tỷ thí ? Hay vẫn là vì chứng minh thực lực của mình ?" Mộc Dịch không cho là đúng nói, "Ban thưởng đều là tiếp theo, có thể lấy được tốt thứ tự, liền sẽ phải chịu tông môn coi trọng, về sau tại tu luyện trên tiềm lực, cũng chỉ càng lớn."

Chúng đệ tử nhỏ giọng một phen nghị luận về sau, Mẫn Quân Tử đưa tay chặn lại, ý bảo mọi người yên tĩnh, nhưng mà hắn tiếp tục nói: "Chư vị sư đệ sư muội, có lẽ sớm đã có chủ ý đi. Xin mời mọi người từng cái cho thấy quyết định của mình."

Mẫn Quân Tử nói xong, quay người hướng sư phụ cúi người hành lễ nói: "Ta đây cái làm đại sư huynh tới trước tỏ thái độ: Đệ tử Mẫn Quân nguyện ý tham gia tỷ thí, cố gắng lấy ưu dị biểu hiện, sư phụ cùng Thiện Dực Đường tranh đoạt vinh quang."

"Đệ tử Lưu Hiên, cũng nguyện ý tham gia tỷ thí, hết sức nỗ lực!"

"Đệ tử Lý Nhược Ngu, nguyện ý tham gia tỷ thí, đem hết toàn lực!"

...

Còn lại đệ tử, chiếu theo lai lịch trình tự, nhao nhao tỏ thái độ, hầu như đều không ngoại lệ đều muốn tham gia tỷ thí.

"Đệ tử Điền Vân, chuyên tu luyện được chi thuật mà hoang phế pháp thuật tu hành, tỷ thí lần này liền không tham gia bêu xấu, miễn cho khiến mặt khác phân đường đệ tử chế nhạo." Một gã thanh niên nam tử thản nhiên nói.

"Đây là Điền sư huynh, đã coi như là một cái ưu tú sơ cấp được sư rồi. Nghe nói hẳn luyện được chi thuật, còn thắng được đại sư huynh." Một Dịch trong tai, truyền đến Triệu Lượng thanh âm rất nhỏ, nghe ra, Triệu Lượng đối với cái này vị trí Điền sư huynh vẫn có chút khâm phục.

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, nói ra: "Luyện được chi thuật cũng là bốn đường tuyệt học, thập phần trọng yếu, không thể đứt gãy truyền thừa. Điền Vân cùng mấy vị khác chuyên môn được thuật đệ tử, các người như không tham gia, vì sư cũng sẽ không bắt buộc. Tỷ thí trong lúc, Thiện Được Đường hằng ngày tập vụ liền giao cho các người chuẩn bị. Bất quá, nếu như có cơ hội, còn là tận lực đi tỷ thí trước đài làm gốc nhà đệ tử khác khuyến khích, đừng cho người lầm cho là chúng ta Thiện Được Đường là chia rẽ."

Điền Vân mấy người này đồng ý lĩnh mệnh, ngoại trừ cái này vài tên "Được sư" cùng hai gã vừa mới gia nhập nội môn, chưa khai điền ích hải sư đệ bên ngoài, bao gồm Tiểu Mộng Đào ở bên trong đệ tử khác, tất cả đều muốn tham gia tỷ thí.

Chúng đệ tử kích động thái độ, khiến Tiểu Nguyệt Hàn hết sức hài lòng, hần nói ra: "Ta Thiện Được Đường tại Bình Hải tông bên trong, không coi là cái gì lớn phân đường, đệ tử số lượng tương đối không nhiều lắm, thực sự truyền thừa nhiều năm, là bốn tông không thể thiếu một cái phân đường. Liệt kê từng cái vãng giới Kim Thu hội thí, bốn đường đệ tử lấy được sau cùng thành tích tốt đấy, còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến mấy chục năm trước, vì sư còn là một gã huyền sĩ đệ tử lúc, đại biểu bốn đường tham gia tỷ thí, lấy được một cái tám vị trí đầu thứ tự."

"Những năm gần đây, bốn tông nhân tài mới xuất hiện tầng tầng lớp lớp, Kim Thu hội thí tàng long ngọa hổ. Vì sư hy vọng lần này trong tỷ thí, bốn đường đệ tử có thể có chỗ đột phá, xuất ra so với vì sư năm đó tốt hơn biểu hiện. Mẫn Quân, người thân là bốn đường Đại đệ tử, cái này trách nhiệm hơn phân nửa cứu phải rơi vào trên người của người, người cần phải làm tốt làm gương mẫu, đừng cho vì sư thất vọng!"

"Tuân mệnh! Đệ tử nhất định đem hết toàn lực, không cô phụ sư phụ cùng các sư huynh đệ một phen chờ mong." Mẫn Quân Tử hành lễ nói ra, hần hai hàng lông mày khẽ nhếch, lộ ra một phần tự tin cùng thông dong.

Tiểu Nguyệt Hàn một mình điểm Mẫn Quân Tử tên, đủ thấy hần đối vị này Đại đệ tử coi trọng. Bất quá cái này cũng chẳng có gì lạ, những năm gần đây, Mẫn Quân Tử đích xác là Bình Hải tông một đời tuổi trẻ nội môn đệ tử trong người nổi bật, nổi tiếng, cũng là lần này Kim Thu hội thí "Bán kết đứng đầu người chọn lựa" một trong.

Tiểu Nguyệt Hàn tán dương khẽ gật đầu, tiếp tục nói: "Lần này Kim Thu hội thí, chia làm đấu vòng loại cùng chính thi đấu. Đấu vòng loại, cũng chính là đấu loại, tương quan quy tắc hơi có điều chỉnh, cho phép thất bại, tin tưởng các người cũng đã biết được, vì sư liền không dài dòng rồi."

"Chính thi đấu danh ngạch, ngoại trừ do đấu vòng loại kết quả quyết định bên ngoài, từng phân đường còn có một đặc thù thẳng chọn danh

ngạch, có thể miễn trừ đấu vòng loại, trực tiếp tiến vào chính thi đấu bên trong."

"Cái này danh ngạch, là vì cam đoan các đại phân đường đều chỉ ít có một gã đệ tử tiến vào chính thi đấu bên trong. Đồng thời, một khi đã có được cái này danh ngạch, không thể tham gia nữa đấu vòng loại, miễn cho ảnh hưởng đệ tử khác tranh đoạt tiến vào chính thi đấu tư cách."

"Chiếu theo lệ cũ, cái này danh ngạch đều sẽ giao cho các đại phân đường Đại đệ tử, hoặc là công nhận thực lực mạnh nhất một vị đệ tử, khiến hắn có thể trực tiếp tiến vào chính thi đấu tỷ thí. Bốn đường danh ngạch, liền giao cho các người đại sư huynh Mẫn Quân, các người không có ý kiến đi?"

"Sư phụ tên tuổi anh hùng! Ta các loại không có ý kiến." Chúng đệ tử cùng kêu lên đáp, vô luận từ tiếng hô thực lực còn là danh khí lai lịch đến xem, Mẫn Quân Tử đều là cái này thẳng vào chính thi đấu danh ngạch không có hai nhân tuyển. Đệ tử khác tuy rằng thập phần cực kỳ hâm mộ, rồi lại cũng sẽ không cảm thấy bất công.

Tiểu Nguyệt Hàn thấy chúng đệ tử cũng không dị nghị, liền từ trong tay áo lấy ra một quả quyển trục, giao cho Mẫn Quân Tử: "Mẫn Quân, cái này trương lụa sách chính là chính thi đấu danh ngạch. Dem người tên của mình điền lên, giao cho tông môn là được."

"Đa tạ sư phụ! Đa tạ các vị sư đệ sư muội lễ nhượng!" Mẫn Quân Tử tiếp nhận lụa quyển sách trục, hướng mọi người cảm ơn.

Hắn ngừng lại một chút, bỗng nhiên hướng sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn hỏi: "Sư phụ, đệ tử muốn đem cái này danh ngạch chuyển tặng cho bốn đường một vị sư đệ, sư phụ nhưng cho phép?"

"Chuyển tặng?" Tiểu Nguyệt Hàn sững sờ, nhíu mày, nhưng hắn vẫn gật đầu, nói ra: "Như là đã giao cho người rồi, có hay không nhượng ra chuyển

tặng, liền từ người tự mình làm chủ, chỉ cần tiếp nhận người là bốn đường đệ tử, liền không không thể. Bất quá, vì sư huynh người muốn thận trọng làm việc, không muốn trò đùa!"

"Đúng, đệ tử không dám!" Mẫn Quân Tử lớn tiếng nói: "Đệ tử muốn danh ngạch này, tặng cho Mộc Dịch Mộc sư đệ!"

"Nhường cho ta ?" Mộc Dịch sững sờ, vẻ mặt ngạc nhiên.

"Không tệ!" Mẫn Quân Tử cười nói: "Trước đó không lâu sự tình, chúng ta rơi vào cạm bẫy. Nếu không phải Mộc sư đệ dũng cảm nuốt hỏa độc, chỉ sợ việc này cũng khó có thể hóa giải. Mộc sư huynh bởi vì trúng độc, chắc hẳn tu vi bị hao tổn không nhẹ, lúc cách không lâu sẽ phải tham gia nội môn đệ tử tỷ thí, chỉ sợ khó có thể phát huy ra thực lực chân chính!"

"Vì vậy, đệ tử nguyện ý nhường ra cái này trực tiếp tiến vào chính thi đấu danh ngạch, khiến Mộc sư đệ có thể tiến vào chính thi đấu, cũng tốt miễn đi trong lòng của hắn tiếc nuối. Xuất hiện chuyện kia, đệ tử chịu không thể trốn tránh trách nhiệm, tuy rằng sư phụ sau đó không có trừng phạt đệ tử, nhưng đệ tử thẹn trong lòng, quả thực khó có thể bình an. Nếu là đem danh ngạch tặng cho Mộc sư đệ, đồng thời cũng có thể thoả mãn đệ tử áy náy cảm giác. Mời sư phụ thành toàn!"

Mẫn Quân Tử lời nói này, nói cực kỳ thành khẩn, Tiểu Nguyệt Hàn nghe xong, cũng là liên tục gật đầu.

"Đúng vậy a, Mộc sư đệ gần nhất tu luyện thập phần khắc khổ, mong rằng đối với Kim Thu hội thí có rất lớn kỳ vọng, đại sư huynh đem danh ngạch tặng cho Mộc sư đệ, là không còn gì tốt hơn!" Tiểu Mộng Đào cũng đồng ý nói ra, "Huống hồ, lấy đại sư huynh thực lực, tại đấu vòng loại trong trở hết tài năng tiến vào chính thi đấu, cũng không có bao nhiêu độ khó. Mà Mộc sư đệ liền. . ."

Tiểu Mộng Đào nói còn chưa dứt lời liền ngừng lại, nhưng Mộc Dịch lại có thể nghe hiểu.

"Mộc sư đệ thực lực thấp kém, nếu muốn tiến vào chính thi đấu cũng rất khó khăn, thật không?" Mộc Dịch trong lòng cười khổ một tiếng, hẳn biết rõ Tiểu sư tỷ là vì tốt cho mình mới nói lời nói này, nhưng chẳng biết tại sao, lời nói này nghe vào trong tai, lại làm cho hắn trở nên khó chịu.

Hắn thà rằng đại chiến một trận, dù là cuối cùng thất bại, chỉ cần có thể giành được sư tỷ kính nể; cũng không muốn thì cứ như vậy tiếp nhận đại sư huynh "Bố thí", tại Tiểu sư tỷ đồng tình ở bên trong, tiến vào chính thi đấu.

"Có lẽ, bất luận ta cỡ nào nỗ lực, tại Tiểu sư tỷ trong mắt, ta thủy chung là cái kia mới vừa vận nhập môn đệ tử ngoại môn, ngoại trừ nghe lời, không có sở trường gì!" Mộc Dịch trong lòng lạnh buốt, trong mũi hơi hơi tính toán, hốc mắt lại có chút ít phiếm hồng.

Mặc dù là theo sư phụ trong miệng nghe được Tiểu sư tỷ muốn cùng đại sư huynh kết hôn tin tức, Mộc Dịch cũng không có khó như vậy qua, ngược lại là nghe được Tiểu sư tỷ bảo vệ nói như vậy, khiến cái kia có chút yếu ớt mà miễn cảm tự tôn, nhận lấy không nhỏ xúc động.

"Mộc sư đệ, người chắc có lẽ không cự tuyệt sư huynh một chút tâm ý đi?" Mẫn Quân Tử hướng Mộc Dịch chứa cười hỏi, hẳn nhìn đến Mộc Dịch trong mắt rưng rưng, còn tưởng rằng đây là bởi vì cảm tạ hoặc bởi vì muốn đi vào chính thi đấu mà vô cùng kích động.

Mộc Dịch hầu như xúc động sẽ phải một cái từ chối, nhưng lúc này lại chứng kiến, Tiểu sư tỷ hướng bản thân tìm đến đến vô cùng ánh mắt mong chờ.

Thản nhiên mỉm cười, trước mắt mong đợi, trong đó còn bao hàm lấy ân cần.

Rất hiển nhiên, nàng rất muốn Mộc Dịch tiếp nhận cái này "Chuyển nhượng" .

"Được rồi, sư tỷ cũng là có hảo ý." Mộc Dịch trong lòng mềm nhũn, thâm than một tiếng, nhẹ gật đầu.

"Đa tạ đại sư huynh!" Mộc Dịch bài trừ đi ra vẻ mặt mỉm cười, hướng đại sư huynh chấp tay đáp tạ, cũng sau đó hướng Tiểu sư tỷ cảm kích nhẹ gật đầu.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Vô Tình Gặp Gỡ

Tiểu Nguyệt Hàn cao giọng nói ra: "Ân nghĩa nhỏ như giọt nước cũng phải dùng dòng suối để báo đáp. Các người đại sư huynh cách làm có đạo lý riêng, vi sư cũng sẽ không phản đối. Bất quá, Mẫn Quân, đấu vòng loại giai đoạn người cần phải gấp đôi lưu ý, nhất quyết không thể phớt lờ! Cũng may đấu vòng loại giai đoạn mặc dù thất bại cũng còn có cơ hội, nếu không vi sư cũng không có thể cho phép các người sở trường làm chủ trương."

"Đúng, đệ tử tuyệt sẽ không tái phạm lật thuyền trong mương loại này sai lầm!" Mẫn Quân Tử nghiêm mặt nói ra.

Sau đó, Mẫn Quân Tử công nhiên trong tay quyền trục lựa trên sách điền lên Mộc Dịch tên, cũng giao cho Mộc Dịch.

Chỉ cần Mộc Dịch đem phần này lựa trên sách giao tông môn tương quan quản sự đăng ký một phen, có thể đạt được một cái trực tiếp tiến vào thi đấu chính danh ngạch.

Bình Hải tông nội môn đệ tử hơn một nghìn, tham gia tỷ thí lần này đây, khẳng định không dưới sáu bảy trăm người; có thể tiến vào thi đấu chính đệ tử danh ngạch, rồi lại tổng cộng chỉ có một trăm hai mươi tám cái.

Mộc Dịch thoáng cái liền trở thành cuối cùng một trăm hai mươi tám người một trong, điều này làm cho đệ tử khác, có thể nào không hâm mộ muôn phần.

"Các người hảo hảo chuẩn bị một chút đi, ba ngày sau đi theo vi sư đi Bình Hải Phong, tham gia Kim Thu hội thí!" Tiểu Nguyệt Hàn phân phó một tiếng, sau đó rời đi Hành Thiện Đường.

Sư phụ đi rồi, chúng đệ tử lại bắt đầu nghị luận lên, đương nhiên, đại bộ phận chủ đề tiêu điểm, đều là vừa vặn đạt được thi đấu chính danh ngạch Mộc Dịch.

"Mộc sư đệ, người cao hứng sao ?" Tiểu Mộng Đào cười hỏi: "Người đã tiến vào thi đấu chính rồi, có thể đi vào thi đấu chính đấy, đều là bốn tông nhân tài mới xuất hiện, sẽ phải chịu tông môn trọng điểm tài bồi, Mộc sư đệ cũng không ngoại lệ!"

"Cao hứng, đương nhiên cao hứng!" Mộc Dịch mỉm cười, dứt khoát giả trang ra một bộ mặt được bảo tựa như vẻ vui thích.

Lý Nhược Ngu các mặt khác vài tên đệ tử, cũng đều hướng Mộc Dịch biểu thị ra chúc mừng, Mộc Dịch một mực ha ha cùng cười, lộ ra thập phần hưng phấn.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng ly khai Hành Thiện Đường, trở lại Tử Trúc Lâm về sau, Mộc Dịch trên mặt, mới đưa nụ cười kia giảm đi.

"Mộc sư huynh, người thật giống như có chút tâm sự!" Triệu Lượng nhướn mày, hẳn dù sao cùng Mộc Dịch ở chung thời gian không ngắn, cũng tốt nhất, vì vậy nhìn ra một ít kẽ hở, hỏi hẩn:

"Mộc sư huynh, người đã tiến vào thi đấu chính rồi, vì cái gì trong lòng còn giống như mất hứng bộ dạng ?"

Mộc Dịch thở dài: "Vậy thì như thế nào ? Không phải là dựa vào thực lực của chính mình có được hư danh, căn bản không chiếm được chính thức tôn trọng. Người xem Ngô sư huynh mấy người này, biểu hiện ra chúc mừng ta, khoe miệng rồi lại treo một tia trào phúng vui vẻ, ngữ khí cũng âm ỉ, hiển nhiên trong lòng cho là ta căn bản không xứng tiến vào thi đấu chính."

Trong lòng của hắn chính thức để trong lòng đấy, nhưng là Tiểu sư tỷ đối thái độ của hắn.

"Đại sư huynh dựa vào thực lực tiến vào thi đấu chính, dễ như trở bàn tay; mà ta Mộc Dịch rồi lại làm không được. Cái này chính là đại sư huynh cùng ta, tại sư tỷ trong suy nghĩ khác nhau sao?"

Mộc Dịch trong lòng phiền muộn, tiến vào thi đấu chính vui sướng, cũng bị hòa tan.

"Sợ cái gì, tại thi đấu chính trong hảo hảo biểu hiện một phen, nói cho bọn hắn biết chúng ta Mộc sư huynh hoàn toàn xứng được với cái này thi đấu chính danh ngạch!" Triệu Lượng không cho là đúng nói, trong giọng nói, đối Mộc Dịch lộ ra cực có lòng tin.

"Nếu như sư tỷ cũng là nghĩ như vậy, vậy có thật tốt." Mộc Dịch trong lòng bỗng nhiên nghĩ như vậy đến, hắn cảm kích hướng Triệu Lượng nhẹ gật đầu, âm thầm hạ quyết tâm.

"Triệu sư đệ nói cũng đúng, ta có lẽ dùng thực lực cùng biểu hiện, đi chiến thắng trở về sư huynh sư tỷ tôn trọng!"

...

Hành Thiện Đường ở bên trong, Thiện Dực Đường nhiều vị đệ tử cũng đã trước sau rời đi, lúc này chỉ còn lại có đại sư huynh Mẫn Quân Tử cùng Tiểu Mộng Đào hai người.

Vừa rồi, nguyên bản còn có hai gã sư đệ đều muốn cùng Mẫn Quân Tử thảo luận một chút tu luyện tâm đắc, lại nghe đến Tiểu Mộng Đào ở một bên ho nhẹ hai tiếng, lập tức hiểu ý, vội vàng cáo từ.

"Đại sư huynh, ta muốn đem người danh ngạch tặng cho Mộc sư đệ, người sẽ không sinh khí đi?" Tiểu Mộng Đào mở to một đôi mắt to hỏi.

"Vốn gặp tức giận, nhưng mà nếu như người hướng ta cười một cái, lập tức tự cũng không khí tức." Mẫn Quân Tử chứa cười nói.

Tiểu Mộng Đào PHỐC một tiếng cười khê đi ra, tăng thêm ba phần đoan trang.

"Mộc sư đệ cho ta làm rất nhiều sự tình, ta rồi lại khó có thể hồi báo. Lần này chúng ta có thể giúp hấn tiến vào thi đấu chính, coi như là một loại đền bù tổn thất." Tiểu Mộng Đào ung dung nói.

Mẫn Quân Tử vẻ mặt đau khổ nói ra: "Mộc sư đệ đã nhận được đền bù tổn thất, ta rồi lại đã mất đi danh ngạch, Tiểu sư muội, người làm như thế nào đền bù tổn thất ta đâu?"

"Đền bù tổn thất người?" Tiểu Mộng Đào trên mặt bay lên hai đóa phấn chóng mặt, thối đạo: "Hừ, sự tình lần trước ta còn không có tính sổ với người đâu rồi, muốn cái gì đền bù tổn thất?"

"A nha, một con ngựa sự tình quý nhất con ngựa sự tình. Sự tình lần trước, ta đã bồi thường qua không phải là, người cũng tha thứ ta, tại sao có thể lại lấy ra đến nghị luận!" Mẫn Quân Tử có chút gấp nói.

Chứng kiến đối phương có chút bối rối thần sắc, Tiểu Mộng Đào lại là khê cười một tiếng, đem chủ đề dời: "Lúc này đây, người cũng phải cẩn thận ứng đối tỷ thí, thành tích quá kém mà nói, nhưng thì phiền toái."

Mẫn Quân Tử ngạo nghễ đáp: "Đương nhiên phải cẩn thận, quá sớm đào thải, ta nào có mặt mũi cười vợ Tiểu sư muội!"

"Phì, ai nói nhất định muốn gả cho người rồi!" Tiểu Mộng Đào trên hai gò má đỏ ửng càng đậm, hai chân khinh nhẹ một chút, hóa thành một đạo thanh ảnh, nhanh chóng chọt hiện vào bên trong nội đường.

...

Ngày thứ hai buổi sáng, Mộc Dịch thừa lúc tiên hạc, mang theo lựa quyển sách trúc, đi tới Bình Hải Phong.

Bình Hải Phong chính là Bình Hải tông nhiều người sơn mạch ngọn núi chính, Bình Hải tông cái kia chút ít sâu không xuất ra thần bí trường lão, hơn phân nửa liền tại ngọn núi này bên trong tọa trấn, Bình Hải tông Chưởng môn các loại nhân vật trọng yếu cơ cấu, ngày thường cũng đều tại ngọn núi này bên trong, cho nên thủ vệ cũng cực kỳ sâm nghiêm, không cho phép trực tiếp cười hạc vào ngọn núi.

Vì vậy, Mộc Dịch liền tại chân núi dừng lại, hướng thủ Vệ sư huynh cho thấy ý đồ đến.

Tại giao ra thân phận lệnh bài, cũng lấy ra cái kia phần lựa quyển sách trúc về sau, Mộc Dịch được phép tiến vào ngọn núi bên trong, nhưng cũng chỉ có thể đi bộ.

"Ngược lại là có một đoạn thời gian không có bò như vậy thêm đá đường núi rồi!" Mộc Dịch khẽ cười nói, từ khi hắn chịu trách nhiệm chăm sóc tiên hạc Tiểu Thanh về sau, đi xa nhà lúc hơn phân nửa sẽ mang theo Tiểu Thanh, thuận tiện khiến Tiểu Thanh tản ra gió, hồi lâu không có bò núi cao đi xa đường.

Ngẩng đầu nhìn cái này xoay quanh vờn quanh, chui vào mây xanh thêm đá cùng với chung quanh mây mù lượn quanh kỳ cảnh, Mộc Dịch tâm tình cũng nhẹ nhõm rất nhiều, một đường chạy nhanh, chỉ chốc lát sau liền đi tới mấy trăm trượng cao lưng chừng núi chỗ.

Ngẫu nhiên có mấy đạo nhân ảnh, tại đây trong núi đạp trên các màu đám mây mà bay, cao cao từ Mộc Dịch trên đỉnh đầu lướt qua, khiến Mộc Dịch thập phần hâm mộ.

Không biết lúc nào, mình cũng có thể có loại này đẳng vân giá vũ bản lĩnh, ngao du thiên địa giữa, tiêu dao khoái hoạt!

Mộc Dịch chính nhìn lên đang xuất thần, bỗng nhiên cảm thấy sau lưng có một ti xúc động yên tĩnh, quay đầu lại nhìn lại, đã thấy đến một cái bạch sắc nhân hình ảnh, đang từ dưới núi chậm rãi bay lên.

Bóng người này tuy rằng không phải là đẳng vân giá vũ phi hành, nhưng mỗi lần hai chân một chút, thân hình cũng như rõ ràng như gió nhẹ nhàng mà hướng lên, chỉ chốc lát sau liền leo lên hơn trăm trượng, so với Mộc Dịch xuôi theo thềm đá leo, nhưng là phải mau hơn nhiều.

Mộc Dịch sững sờ, bóng người này, cái này như gió phiêu dật lên tư thái, hẳn tựa hồ hết sức quen thuộc.

"Thiết Đản! Quả nhiên là người!" Bạch sắc nhân hình ảnh càng thêm tiếp cận về sau, Mộc Dịch rốt cuộc thừa nhận suy đoán của mình.

"Mộc Đầu, rõ ràng ở chỗ này gặp người!" Đối phương cũng nhận ra Mộc Dịch, hơi sững sờ về sau, lập tức đã rơi vào Mộc Dịch trước người.

Người này đúng là Mộc Dịch thuở nhỏ lúc liền cùng một chỗ chơi đùa đồng bọn, hôm nay là Huyền Phong Đường đệ tử Vương Nhược Phong.

Hai người từ lần trước Vọng Bộc đình từ biệt, đã gần hai năm không thấy, hôm nay ngẫu nhiên gặp được đối phương, tất cả là một phen kinh hi.

"Mộc Đầu, người trưởng thành, khí chất cũng cùng hai năm trước không giống nhau!"

"Thiết Đản người cũng thế, người đã cùng cha người giống nhau cao đi?"

"Không kém bao nhiêu đâu, bất quá, ta có thể so với ta cha gây nhiều! Mộc Đầu, người màu da trắng rất nhiều, cùng người cha ngược lại là khác nhau rõ ràng. . ."

Hai người hưng phấn ôn chuyện đứng lên, nói một hồi lâu về sau, Vương Nhược Phong mới giật mình kỳ mà hỏi: "Mộc Đầu, người làm sao sẽ đi vào Bình Hải Phong ? Không có công vụ chuyện quan trọng, chúng ta mặt khác phân đường nội môn đệ tử nhưng là không cho phép tiến vào nơi này đấy."

"Vậy người tại sao tới nơi đây ?" Mộc Dịch không đáp, ngược lại mỉm cười hỏi ngược lại.

"Ta là đến tiên đưa một phần công văn quyển trục." Vương Nhược Phong đáp.

"Công văn quyển trục, lớn lao không phải là các người Huyền Phong Đường trực tiếp tiến vào thi đấu chính danh ngạch ?" Mộc Dịch hỏi.

"Đúng vậy, " Vương Nhược Phong cảm thấy ngạc nhiên nhẹ gật đầu, nói ra: "Người ngược lại là một đoán phải trúng! Sư phụ đem cái này danh ngạch ban thưởng cho ta, vì vậy ta chỗ này nộp lên công văn cho Bình Hải Phong quản sự."

Tuy rằng Vương Nhược Phong cố hết sức giữ vững bình tĩnh, nhưng nói ra danh ngạch thuộc về với mình lúc, không khỏi còn là hơi hơi lộ ra một chút hưng phấn vẻ đặc ý.

"Thiết Đan, người thật sự là vậy mới tốt chứ!" Mộc Dịch không ngớt lời khen, tự đáy lòng vì nỗi khổ bạn chơi cảm thấy cao hứng.

"Cuối cùng mấy năm này vất vả không có uổng phí!" Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, mỉm cười.

"Đúng rồi, Mộc Đầu, người vẫn không trả lời vấn đề của ta đâu rồi, người tới đây trong có chuyện gì ?" Vương Nhược Phong tiếp tục truy vấn nói.

"Cùng người giống nhau!" Mộc Dịch cười khố nói, "Ta cũng đã nhận được cái kia tiến vào thi đấu chính danh ngạch."

"Cái gì!" Vương Nhược Phong kinh hãi, "Người cũng đã nhận được trực tiếp tiến vào thi đấu chính danh ngạch?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, lấy ra lụa quyển sách trực, hẳn biết rõ, nếu không phải tận mắt nhìn thấy phần này công văn, đối phương tuyệt đối không thể tin được.

Vương Nhược Phong nhiều lần nhìn lụa quyển sách trực vài lần, xác nhận phía trên chữ viết không có xóa và sửa dấu vết, còn cầm ra trong tay mình quyển trực đối lập một phen, phát hiện hai phần quyển trực ngoại trừ phía trên ký hiệu thự tên cùng phân đường tên có chỗ bất đồng bên ngoài, mặt khác đều giống như đúc.

"Mộc Đầu, người thật sự đã nhận được cái này danh ngạch!" Vương Nhược Phong vẫn có chút không dám tin tưởng, "Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ từng phân đường không phải là mới có một cái danh ngạch sao? Các người Thiện Dực Đường Mẫn Quân Tử, thế nhưng là lần này Kim Thu hội thí bán kết đứng đầu người chọn lựa một trong, sư phụ người vậy mà không đem danh ngạch lưu cho hẳn, mà là giao cho người?"

"Hơn nữa người, " Vương Nhược Phong cao thấp đánh giá Mộc Dịch liếc, nói ra: "Người thật giống như còn có chút không là cao hứng phi thường bộ dạng, cái này là vì sao?"

"Việc này nói rất dài dòng." Mộc Dịch ung dung nói, "Kỳ thật cái này danh ngạch, nguyên bản sư phụ liền cho đại sư huynh Mẫn Quân Tử đấy, chỉ là đại sư huynh xuất phát từ đồng tình, chủ động đem danh ngạch tặng cho vào ta."

"Mẫn Quân Tử chủ động đem danh ngạch tặng cho người?" Vương Nhược Phong lấy làm kỳ, thì thào nói ra: "Thậm chí có loại sự tình này?"

Mẫn Quân Tử cử động lần này là dụng ý gì ? Không công nhượng ra danh ngạch, còn muốn đi tham gia đấu vòng loại, rất có thể quá sớm hiển lộ thực lực, đây không phải từ tìm phiền toái sao ? Cái này tuyệt không giống như một cái ngụy quân tử tác phong!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Biến

"Cái gì nguy quân tử?" Mộc Dịch nhướng mày nói: "Đại sư huynh thế nhưng là đường đường chính chính quân tử tác phong, chúng ta Thiện Được Đường đệ tử cũng có thể làm chứng."

"Cái này." Vương Nhược Phong có chút lúng túng nói: "Ta không rõ ràng lắm. Chỉ là nghe được sư phụ là nói như vậy, hắc nhắc tới lần này Kim Thu hội thí mấy cái cường thủ, trong đó liền bao gồm Đại sư huynh của người Mẫn Quân Tử, chỉ là sư phụ nhắc tới người này lúc, lại nói hắc là cái nguy quân tử, ta vừa rồi thuận miệng liền nói ra."

Mộc Dịch có chút không vui nói: "Không bị người ghen là tài trí bình thường! Mẫn sư huynh quân tử phong thái thanh danh bên ngoài, có chút chửi bới cũng là không thể tránh được, bất quá, hắc làm người xử sự thập phần chính phái, nhưng không phải là cái gì nguy quân tử chân tiểu nhân."

Vương Nhược Phong lại nói: "Tri nhân tri diện bất tri tâm. Theo ta thấy, nếu không phải lần này đấu vòng loại quy tắc thêm chút cải biến, mặc dù thất thủ một lần cũng có cơ hội tái chiến mà tiến vào thi đấu chính, chỉ sợ Đại sư huynh của người cũng sẽ không đem danh ngạch đơn giản nhượng ra đấy. Người về sau hay là muốn cẩn thận một chút chú ý. Tu tiên giới, cũng không so với chúng ta Hàn Nha Đảo."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nhưng trong lòng có chút không cho là đúng.

Sư huynh đệ, còn có Tiểu sư tỷ đều hết sức kính trọng đại sư huynh, thậm chí ngay cả sư phụ đều rất tán thưởng đại sư huynh tác phong, đại sư huynh như thế nào lại là một cái người xấu!

Vương Nhược Phong mỉm cười, đem chủ đề dời ra chỗ khác: "Bất quá, sư phụ người Tiểu sư thúc danh tiếng, ngược lại là vô cùng tốt! Mặc dù sư phụ ta có chút khinh thường Tiểu sư thúc làm người xử sự, nói hăn vô cùng bản khắc, nhưng không thừa nhận cũng không được, Tiểu sư thúc làm người bình chính, tại trong môn rất có uy vọng."

"Đúng vậy a, sư phụ thiện ác rõ ràng, tuy rằng bình thường tương đối nghiêm khắc, nhưng trên thực tế đối với chúng ta những đệ tử này nhưng là vô cùng tốt." Mộc Dịch cảm thán nói, nếu không phải sư phụ không tiếc chân nguyên xuất thủ cứu giúp, cái mạng nhỏ của hăn, hơn phân nửa cũng đã bị hủy bởi Bách Độc Thiên Hỏa Dịch.

"Sư phụ người Vương sư bá cũng rất không tồi a." Mộc Dịch còn nói thêm: "Người mới nhập môn năm năm, cũng không phải Vương gia dòng chính đệ tử, hăn cũng không có vài phần kính trọng, ngược lại đem duy nhất danh ngạch để lại cho người!"

"Hừ!" Vương Nhược Phong lắc đầu, "Người cho rằng ta năm năm này, liền qua rất nhẹ nhàng sao? Vì giành được sư phụ tín nhiệm cùng coi trọng, vì đạt được cái này duy nhất danh ngạch, ta cùng với Vương gia những mầm mống kia đệ lục đệ với nhau, người lừa ta gạt, tranh đấu gay gắt, chỉ sợ có thể soạn nhạc ra một bộ trường hí, mười ngày mười đêm đều diễn không hết! Năm năm ở bên trong, ta chỉ muốn hơi phạm vào một cái ít sai lầm, rất có thể hôm nay không thể xuất hiện ở trước mắt người!"

"Dĩ nhiên là như vậy!" Mộc Dịch nhất thời sửng sốt im lặng, xem ra đối phương đạt được cái này thi đấu chính danh ngạch, quá trình tuyệt không so với chính mình đơn giản, thậm chí gặp càng thêm khúc chiết.

Vương Nhược Phong cười lạnh một tiếng, có chút đặc ý nói: "Bất quá, đây cũng không phải là chuyện xấu. Nếu không có năm năm này rèn luyện, tâm trí của ta cũng không có thể phát triển đến hôm nay tình trạng. Nếu muốn ở tu tiên giới đặt chân, Mộc Đầu, chỉ dựa vào một cỗ man kính khổ

luyện là không thể thực hiện được đấy, nhất định phải học sẽ như thế nào cùng người đánh nhau, từ trong mưu lợi bất chính!"

Mộc Dịch im lặng, cái này cùng sư phụ hẳn dạy bảo, hoàn toàn khác nhau.

"Ta chỉ biết là, không thể không đề phòng người, không thể hại người!" Mộc Dịch thản nhiên nói.

Vương Nhược Phong rồi lại lắc đầu, không cho là đúng nói: "Nếu như người chỉ muốn làm cái trung thực bốn phận đệ tử, cả đời không ra mặt, ý nghĩ của người có lẽ không sai. Nhưng mà, nếu như người muốn trở hết tài năng, nhất định phải học được mưu kế, học được 'Hại người' ! Bởi vì người không đi hại người, cũng sẽ bị người khác hại, khó lòng phòng bị, có đôi khi nhất định phải tiên hạ thủ vi cường! Sư phụ nói, tu tiên giới chỉ có càng mạnh hơn nữa người, không có cao hơn còn người!"

Mộc Dịch nghe vậy nhướng mày, nhẹ nói nói: "Thiết Đản, người thay đổi!"

Vương Nhược Phong không e dè thừa nhận nói: "Ta là thay đổi! Biến thành càng thêm thích ứng cái này tu tiên giới rồi! Chúng ta đã không phải là ở thế tục giới sinh hoạt phạm nhân, nếu muốn ở tu tiên giới sinh tồn, nhất định phải phải đổi!"

"Bất quá bất kể thế nào biến, chúng ta còn là bạn tốt, không phải sao ?" Mộc Dịch nói ra.

"Đúng vậy, chúng ta còn là bạn tốt! Cũng chỉ có đối với người, ta mới dám nói ra những lời này." Vương Nhược Phong mỉm cười nói, "Sau khi nói xong, trong lòng nhẹ nhõm rất nhiều, thoải mái cực kỳ. Tại Huyền Phong Đường năm năm, ta căn bản không thể tin được bất kỳ người nào, tự nhiên cũng không có ai thổ lộ tiếng lòng."

"Nguyên lai những năm này, người cũng qua vô cùng không sung sướng." Mộc Dịch ung dung nói ra: "Hồi tưởng lại Hàn Nha Đảo thời gian, tuy rằng kham khổ, nhưng mà đối đơn giản vui vẻ, thật không?"

"Đúng vậy a, đáng tiếc ta và người cũng đã trở về không được!" Mộc Dịch lời nói, khơi gợi lên Vương Nhược Phong một ít nhớ lại, hắn trong lúc nhất thời ngơ ngác xuất thần, không hề nói.

Hai người trầm mặc một lát sau, còn là Vương Nhược Phong phá vỡ yên lặng:

"Đi thôi! Năm năm trước, ta và người còn là nông thôn tiểu tử, như thế nào ngờ tới có một ngày này, song song tiến vào Kim Thu hội thí thi đấu chính! Chúng ta muốn hảo hảo biểu hiện một phen, cũng không thể khiến Hàn Nha Đảo mấy chữ bị người nhạo báng!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, ý định cùng Vương Nhược Phong cùng đi tìm quản sự trình công văn quyển trục.

Vương Nhược Phong lại làm cho Mộc Dịch đi đầu, hắn nói ra: "Chúng ta còn là sai ra đi. Bình Hải tông bên trong, còn không người nào biết ta và người quan hệ trong đó, điều này có lẽ chính là một cái hậu chiêu, một bí mật. Nếu như không có cần phải, chúng ta còn là không muốn đem bộc lộ ra đến. Tại trong tu tiên giới, che giấu thủ đoạn thực lực càng nhiều, bảo vệ tính mạng cơ hội lại càng lớn, có chút nguy cơ, có lẽ thì cứ như vậy chút bất tri bất giác liền hóa giải."

Vương Nhược Phong nói, chính là ngón tay lúc trước hắn trợ Mộc Dịch hóa giải Diệp gia đuổi giết chi kiếp, chuyện này Mộc Dịch một mực che tại trong ở bên trong, tự nhiên không hiểu.

Bất quá, Mộc Dịch ngược lại là đồng ý Vương Nhược Phong lời nói, hắn cũng không có phản đối, cáo từ Vương Nhược Phong về sau, đi đầu tiến

vào vị trí ở giữa lưng núi một gian trong đại điện, tìm được tương quan quản sự, trình công văn quyền trục.

Sau đó không lâu, Vương Nhược Phong cũng chỗ này trình công văn quyền trục, hai người khách khí chào lẫn nhau một phen, giống nhau bình thường nội môn đệ tử.

Ra cái kia lúc giữa đại điện, đã đến trên nửa đường, hai người mới bắt đầu tiếp tục đi cùng một chỗ.

"Mộc Đầu, ta và người tại Kim Thu hội thí thi đấu chính trong gặp lại. Chỉ mong không muốn thiên ý trên người, cho người ta bị phân phối đến một tổ, thành làm đối thủ." Vương Nhược Phong liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch nói ra: "Nếu thực sự là như thế, người gặp làm như thế nào?"

Mộc Dịch sững sờ, đi theo rồi nói ra: "Ta sợ sợ không phải là đối thủ của người, bất quá ta gặp hết sức nỗ lực, đi thử đánh bại người!"

Vương Nhược Phong ha ha cười cười, nói ra: "Tốt! Ta cũng sẽ không cho người đánh bại dễ dàng! Bất quá vô luận thắng bại, cũng không muốn khiến nó ảnh hưởng chúng ta quan hệ trong đó."

"Hử!" Mộc Dịch dùng sức nhẹ gật đầu.

"Nếu có cơ hội, ta sẽ đi gặp cuộc tỷ thí của người!"

"Ta cũng vậy!"

...

Hai ngày sau, ở vào Bình Hải Phong chỗ giữa sườn núi Kính Tân Các, Thiện Dục Đường một đám nội môn đệ tử, bị toàn bộ thu xếp ở chỗ này.

Chỗ này Kính Tân Các, cũng không tính quá lớn, chỉ có mười cái gian phòng, Thiện Dực Đường cùng cùng thuộc nước bộ rượt nhà mười mấy tên nam đệ tử, tỷ thí trong lúc đều muốn chen lấn ở chỗ này nghỉ ngơi, vì vậy một gian phòng lúc giữa, thường thường muốn dung nạp hai ba gã thậm chí nhiều hơn đệ tử.

Về phần Tiểu Mộng Đào cùng rượt nhà hai gã khác nữ đệ tử, đều được an bài tại Chúc Tạo Đường đệ tử làm chủ tiếp khách trong các, chỗ đó ở tất cả đều là nữ đệ tử.

Mộc Dịch, Triệu Lượng cùng Hứa Điền, bị phân tại một cái không lớn gian phòng. Hứa Điền vẫn là trầm mặc không nói, ngã xuống giường bị vù vù thiếp đi. Triệu Lượng cùng Mộc Dịch, nhỏ giọng nghị luận ngày mai bắt đầu Kim Thu hội thí, trong lúc nhất thời ngủ không được.

"Mặc Hoảng Trọng người thật sự không dùng sao ? Vậy cũng so với Lăng Ba Trọng mạnh hơn nhiều!" Mộc Dịch có chút tiếc hận nói.

Triệu Lượng đồng dạng có chút tiếc nuối lắc đầu nói ra: "Không có biện pháp, thời gian vội vàng, không kịp đi thích ứng thuần thực một căn mới pháp trọng; hơn nữa càng mạnh pháp trọng, đối với người sử dụng pháp lực yêu cầu càng cao, ta vừa rồi thử thử, hoàn toàn chính xác khó có thể tự nhiên thao túng Mặc Hoảng Trọng. Ngược lại đến là căn này Lăng Ba Trọng, mặc dù là ta và người cùng sở hữu chi vật, nhưng vẫn thả ở chỗ này của ta, ta luyện luyện tập đã tương đối thuần thực. Tỷ thí thời điểm, còn là hay dùng căn này Lăng Ba Trọng đi."

"Người nói cũng có đạo lý." Mộc Dịch nhẹ gật đầu: "Người đã đã quyết định rồi, cái kia cũng không cần miễn cưỡng."

"Mặt khác." Mộc Dịch giảm thấp xuống thanh âm, tại Triệu Lượng bên tai nói ra: "Ta chỗ này có một cái Tầm Tì Giáp, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, người ngày mai tham gia đấu vòng loại tỷ thí lúc, sẽ mặc tại

huyền sĩ phục bên trong, có thể ngăn trở bộ phận pháp thuật công kích, cũng có thể bảo vệ mình chỗ hiểm."

"Tâm Ti Giáp! Loại này thứ tốt giá cả đáng ngưỡng mộ không hợp thói thường, người như thế nào lấy tới đây!" Triệu Lượng vừa mừng vừa sợ.

"Cụ thể không thể nói quá nhiều, ta chỉ là giúp người khác chạy chân chạy, phải có được cái này Tâm Ti Giáp." Mộc Dịch hơi hột mang qua: "Dù sao ta không dùng tham gia sơ thí, vừa vận cho người mượn sử dụng. Hy vọng có thể giúp người giúp một tay!"

"Chạy cái chân có thể đạt được một kiện Tâm Ti Giáp?" Triệu Lượng không thể tin được, "Chính là chạy gãy chân cũng đáng được a!"

"Chắc chắn, Mộc sư huynh, vận khí của người thật sự là không tệ. Chạy cái chân có thể đạt được Tâm Ti Giáp; ăn vào hỏa độc về sau, chẳng những không có kinh mạch bị hao tổn, ngược lại tu vi phóng đại! Thượng đẳng Mặc Hoảng Trọng, phiên chợ trong mưa cũng mưa không được, thậm chí có người tiền đưa người! Người khác muốn đều không nghĩ tới, trực tiếp tiến vào thi đấu chính tư cách, rõ ràng cũng có người chủ động chuyển nhượng cho người!" Triệu Lượng vẻ mặt tràn đầy bất khả tư nghị nhìn xem Mộc Dịch, thì thào nói ra: "Mộc sư huynh, kiếp trước người nhất định là cái đại thiện nhân, tích phúc sâu!"

"Vậy đại khái chính là sư phụ nói cơ duyên đi." Mộc Dịch sờ lên đầu, nghe được Triệu Lượng nói như vậy, hắn cũng cảm giác mình vận khí xác thực không hỏng, chỉ là cái này "May mắn" sau lưng, rồi lại có không ít chuyện xưa, không thiếu chua xót.

"Đến, truyền chút vận khí cho ta, nhờ ta dính thơm lây, ngày mai thuận lợi vượt qua kiểm tra!" Triệu Lượng trêu ghẹo nói, hắn thật sự xoay người sang chỗ khác, khoanh chân ngồi ngay ngắn, đem sống lưng dựa lưng về phía Mộc Dịch, bày làm ra một bộ tiếp nhận truyền công bộ dáng.

"Đi ngủ đi!" Mộc Dịch nhẹ nhàng tại Triệu Lượng trên lưng vỗ một cái, cười nói: "Ngày mai dậy sớm một chút, còn có thể nắm chặt thời gian, tu luyện nữa mấy cái đại chu thiên, đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất!"

Bình Hải Phong lên, tất cả đường đệ con đa số tụ tập ở ngọn núi trong từng cái trong lầu các. Ánh trăng sáng trong, xuyên thấu qua cửa sổ các rơi vãi như trong phòng, như là kim ngân luyện. Lại không biết có bao nhiêu đệ tử, cùng với cái này một vòng trăng tròn, một đêm không ngủ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Đấu Vòng Loại

Bình Hải Phong đỉnh phía Tây, là một mảnh tương đối bằng phẳng rộng rãi bệ đá, Bình Hải tông hai mươi năm một lần nội môn đệ tử tỷ thí —— Kim Thu hội thí, ngay ở chỗ này cử hành.

Cái mảnh này trên bệ đá, đã sớm căn cứ Cửu Cung Bát Quái đồ hình, kiến tạo chín tòa trăm trượng vuông tỷ thí đài, lấy cửu cung vi danh, theo thứ tự là càn cung, khảm cung, cần cung, chấn cung, trung cung, tốn cung, ly cung, khôn cung cùng đoái cung.

Trong đó, ở vào chỗ giữa trung cung, kiến tạo vô cùng nhất to lớn, chung quanh cũng sau cùng rộng rãi. Tiến vào Kim Thu hội thí giai đoạn sau cùng, cùng với một ít trọng yếu tỷ thí, đều muốn tại trung cung trên đài cử hành.

Tại tỷ thí Thai Đông trước mặt bên ngoài, còn dựng thẳng có một tòa cao tới mười trượng thanh ngọc bài, phân tổ rút thăm cùng giao đấu kết quả, đều muốn tại đây thanh ngọc bài trên công nhiên bày tỏ.

Cái này ngọc xanh cũng không được phạm phạm, cần muốn nhờ pháp lực chân khí, mới có thể ở phía trên khắc xuống văn tự. Nếu như rút vào Thủy thuộc tính chân khí, sẽ lưu lại màu lam văn tự; nếu như rút vào Hỏa thuộc tính chân khí, sẽ lưu lại màu đỏ văn tự; nếu như là Phong thuộc tính chân khí, chính là màu trắng văn tự.

Hơn nữa, một khi lấy sung túc chân khí đánh tan cái kia chút ít văn tự trong lưu lại pháp lực, thanh ngọc bài trên văn tự sẽ biến mất, có thể tiếp tục lại viết lên kia văn tự khác.

Trông coi cái này thanh ngọc bài đấy, là hai gã niên kỷ có phần dài quản sự, tư lịch của bọn họ, chỉ sợ so với một ít đường chủ càng thâm hậu, chỉ là thủy chung không cách nào tu luyện con đường tu sĩ cảnh giới, vì vậy vẫn đang chỉ là quản sự thân phận.

Bây giờ thanh ngọc bài lên, chính rậm rạp chẳng chịt viết rất nhiều màu đỏ tên, chừng sáu bảy trăm nhiều.

Từng tên đăng sau, đều viết lên tương ứng phân đường đích danh xưng, cùng với một cái ký số cùng chỗ tỷ thí đài danh hiệu.

Có hơn trăm người vây quanh ở thanh ngọc bài trước, xem coi mặt trên tin tức, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng căn bản chen lấn không tiến trong đám người, chỉ có thể đứng xa xa nhìn, từ cái kia chút ít rậm rạp chẳng chịt tên người ở bên trong, từng cái một nhìn sang.

"Triệu Lượng, Thiện Dực Đường, số ba, ly cung."

"Triệu sư đệ, nguyên lai cuộc tỷ thí của người tại ly cung trên đài tiến hành, là trận thứ ba. Không biết đối thủ của người là ai?" Mộc Dịch tỉ lệ tìm được trước Triệu Lượng vị trí, sau đó tiếp tục xem tiếp.

"Mẫn Quân, Thiện Dực Đường, số một, trung cung."

"Nguyên lai đại sư huynh trận đấu được an bài tại trung ương nhất trung cung trên đài, hơn nữa là người thứ nhất xuất hiện!" Mộc Dịch nhẹ giọng thì thầm.

Bên cạnh một người đệ tử nghe được Mộc Dịch cùng Triệu Lượng đối thoại, tò mò hỏi: "Nhị vị là Thiện Dực Đường sư huynh đi, thật là kỳ quái, các người đại sư huynh Mẫn Quân Tử thế nhưng là lần này Kim Thu hội thí bán kết đứng đầu một trong, tại sao không có trực tiếp tiến vào thi đấu chính, còn muốn cùng chúng ta những đệ tử này, tranh đoạt thi đấu chính danh ngạch!"

Triệu Lượng mỉm cười, đang muốn trả lời, Mộc Dịch rồi lại đối với hắn nháy mắt ra dấu, sau đó thản nhiên nói: "Đại sư huynh phát triển phong cách, đem danh ngạch tặng cho bốn đường đệ tử khác."

Triệu Lượng thấy Mộc Dịch không muốn lộ ra thân phận, cũng sẽ không có nhiều lời.

Ai biết, bởi vì bọn họ huyền sĩ phục trên có Thiện Dực Đường tiêu chí, mà bị người nhận ra thân phận, không nhiều lắm công phu, liên tiếp có ba bốn người chủ động hướng bọn hắn nói chuyện, hơn nữa đều không ngoại lệ đều hỏi vấn đề này.

"Đại sư huynh tên tuổi thật sự là vang dội!" Triệu Lượng cảm thán nói, "Không biết lúc nào, ta mới có thể giống như cái kia loại, dương danh bốn phương!"

"Người đối thủ thứ nhất đã tìm được sao?" Mộc Dịch hỏi.

"Đã tìm được, đồng dạng là tại ly cung đài số ba đây, là một gã đến từ Thanh Phong Đường đệ tử." Triệu Lượng nhướng mày.

"Thanh Phong Đường!" Mộc Dịch thần sắc lập tức cũng ngưng trọng một ít.

Bình Hải tông tất cả lớn nhỏ các đại phân đường hơn hai mươi cái, như là dựa theo tu luyện pháp thuật đến phân chia, có thể chia làm Thủy, Hỏa, Phong ba bộ.

Trong đó, thủy bộ có nhiều phân đường nhất, ngoại trừ Mộc Dịch các loại chỗ Thiện Dực Đường, Chúc Tạo Đường cũng thuộc về thủy bộ, ngoài ra còn có Trục Lăng Đường, Huyền Băng Đường vân vân cộng mười mấy phân đường.

Tiếp theo là Hỏa bộ, có Liệt Hỏa Đường, Thiểu Dương Đường, Sỉ Diễm Đường, Luyện Khí Đường các loại không ít phân đường, số lượng chỉ so với thủy bộ hơi ít.

Mà phong bộ, chỉ có Ngự Phong Đường, Thanh Phong Đường cùng Huyền Phong Đường ba tòa phân đường, đệ tử số lượng cũng là ít nhất.

Bởi vì Phong thuộc tính công pháp, khó khăn nhất tu luyện, đối với tiên căn tư chất yêu cầu cao nhất, vì vậy môn nhân ít nhất; bất quá, phong bộ đệ tử, bình quân thực lực cũng muốn rõ ràng cao hơn mặt khác phân bộ một bậc.

Triệu Lượng đối thủ thứ nhất, rõ ràng liền là tới từ ở phong bộ Thanh Phong Đường một gã đệ tử, Triệu Lượng tương lai, tự nhiên không thể lạc quan.

"Chúng ta trước đi xem đại sư huynh tỷ thí đi!" Triệu Lượng nói ra, sau đó lôi kéo Mộc Dịch hướng trung cung đài chạy tới.

Còn chưa đến gần, liền thấy được một mảnh đen áp áp đám người, đầu người bắt đầu khởi động, náo nhiệt ồn ào, cái này trung cung chung quanh đài, ít nhất cũng vậy có ba năm trăm người.

"Mộc sư đệ, các người như thế nào mới đến, nhanh, ta cho các người để lại vị trí!" Trong đám người, Mộc Dịch nghe được một tiếng kêu gọi, nguyên lai là Ngô Tâm Cơ Ngô sư huynh.

Mộc Dịch cùng Triệu Lượng vội vàng ra sức xâm nhập đồng người, thật vất vả vọt tới Ngô sư huynh nơi đây.

Thiện Dược Đường đệ tử, hầu như đều tụ tập cùng này. Mộc Dịch chứng kiến, Tiểu sư tỷ cũng ở nơi đây, bất quá nàng chính nhất mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm vào ở trên bục đại sư huynh Mẫn Quân Tử, thần tình chăm chú, căn bản không có chú ý tới Mộc Dịch đến.

Mộc Dịch trong lòng than nhẹ một tiếng, sau đó đi đến Tiểu Mộng Đào bên cạnh, nhẹ nói nói: "Tiểu sư tỷ, không cần phải lo lắng, đại sư huynh nhất định sẽ thắng đấy."

"Mộc sư đệ, người đã đến rồi!" Tiểu Mộng Đào xoay người lại, hướng Mộc Dịch tự nhiên cười nói, nàng nói ra: "Tuy rằng ta cũng biết đại sư huynh thực lực xa so với tay mạnh hơn, nhưng thực đã đến tỷ thí dưới đài, rồi lại không khỏi có một chút khẩn trương."

Nói xong, nàng lại đưa mắt nhìn sang trên đài anh tuấn phi phàm Mẫn Quân Tử.

Một bộ áo trắng, gác tay mà đứng, trên mặt mang tự tin mỉm cười, ánh mắt có Thần. Trung cung giữa đài Mẫn Quân Tử, đem siêu phàm thoát tục, anh tuấn tiêu sái mấy chữ diễn dịch đã đến cực hạn.

Không người ở ngoài xa bày ở bên trong, có vài tên Chức Tọa Đường nữ đệ tử, chính hướng ở trên bục Mẫn Quân Tử chỉ trở, nhỏ giọng nghị luận cái gì, thỉnh thoảng truyền ra tiếng cười như chuông bạc.

"Riêng là cái này bức tư thái dung mạo, cũng đủ để chinh phục thiên hạ nữ tử. Huống chi, đại sư huynh vô luận tư chất nhân phẩm, cũng đều là nhất đẳng nhân tài! So sánh dưới, ta lại tính toán cái gì!" Mộc Dịch trong lòng ung dung thở dài, nếu như hắn là một gã nữ đệ tử, có lẽ cũng sẽ đối Mẫn Quân Tử nhân vật như vậy động tâm.

Tỷ thí Đài Bắc trước mặt, sắp đặt một hàng ghế ngồi, vài tên tu sĩ nhân vật có số má, đều ở chỗ này an vị, trong đó bao gồm Thiện Dược Đường đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn. Tại Tiểu Nguyệt Hàn bên cạnh, có một gã lông mi trắng lão giả, tóc bạc mặt hồng hào, dáng tươi cười hiền lành, thoát nhìn thập phần bình dị gần gũi, nhưng hắn thu liễm dáng tươi cười lúc, giờ tay nhắc chân lúc giữa, rồi lại có khác một phen không giận mà uy trang

nghiêm, đúng là Bình Hải tông Chương môn —— xuất thân phong bộ Tiểu Vân Thiên.

"Liên Chương môn sư bá đều tự mình đến đang xem cuộc chiến rồi!" Triệu Lượng kinh hô một tiếng, chắc chắn cảm thán.

Mẫn Quân Tử đối thủ, là Hỏa bộ Luyện Khí Đường một gã đệ tử, hẳn mặc dù đang Luyện Khí Đường trong hàng đệ tử cũng không tính hạng người vô danh, nhưng so sánh với Mẫn Quân Tử, sẽ phải thua kém hơn, nhất là người này có chút thấp cường tráng, luận hai người dung mạo khí chất, càng có cách biệt một trời một vực! Hẳn đứng ở Mẫn Quân Tử cách đó không xa, lộ ra thua chị kém em, hơn nữa sắc mặt cũng có chút khẩn trương, càng không có Mẫn Quân Tử cái kia phần tự tin cùng bình tĩnh tiêu sái khí chất.

Bởi vì là trận đầu tỷ thí, có một gã sư thúc lên đài lớn tiếng tuyên bố một lần tỷ thí quy tắc, sau đó mời Chương môn Tiểu Vân Thiên lên đài nói vài câu cổ vũ nhân tài mới xuất hiện lời nói. Sau đó, tỷ thí liền chính thức bắt đầu.

Dưới đài vây xem chúng đệ tử, lập tức cũng an tĩnh không ít.

Mẫn Quân Tử cùng đối thủ hai người lẫn nhau thi cái lễ, sau đó tên kia Luyện Khí Đường đệ tử tỉ lệ động thủ trước.

Tay hắn cầm một đôi đỏ thẫm đại đao, vù vù hướng Mẫn Quân Tử chém tới, lưỡi đao trên ánh sáng màu đỏ một mảnh, vậy mà dấy lên một tầng hỏa diễm giống như ánh đao, đem thân hình bao ở trong đó, cũng rất là rực rỡ tươi đẹp.

"Hỏa Diễm Đao!" Triệu Lượng nhẹ nói nói, "Đây cũng không phải là bình thường đao kiếm. Mà là có thể kích phát ra hỏa thuộc tính pháp lực chân nguyên bảo vật, đã vô cùng sắc bén, lại có hỏa diễm pháp thuật công

kích, hơn nữa còn có thể tại cự ly gần bên trong cách không khống chế vật, thi triển phi đao chi thuật, gặp có chút phiền toái!"

Triệu Lượng vừa dứt lời, tên đệ tử kia quả nhiên hai tay ném đi, đem một đối với hỏa diễm đao bay ra, công hướng Mẫn Quân Tử.

Mẫn Quân Tử bất động thanh sắc, chỉ đợi Hỏa Diễm Đao bay đến bản thân trước người lúc, mới đột nhiên lúc giữa một phát ổng tay áo.

Lập tức, một mảnh dày đặc mà đẹp mắt xanh hà xoáy lên, giữa không trung đột nhiên tạo thành một đường dày đặc màu lam nước bức tường, đem hai thanh Hỏa Diễm Đao ngăn trở.

Chẳng những Hỏa Diễm Đao không thể động đậy, đã liền phía trên hỏa diễm, cũng lập tức ở nước bức tường trong dập tắt.

Không chờ đối phương làm ra phản ứng, Mẫn Quân Tử cũng lên hai ngón, một đạo pháp quyết đánh vào đạo này nước bức tường bên trong, nước bức tường lập tức hình thái biến đổi, hóa thành một cỗ nước chảy vòng xoáy, hướng đối thủ xoăn tới.

Luyện Khí Đường đệ tử kinh hãi, hai tay liên tục bấm niệm pháp quyết, rốt cuộc tại nước chảy hướng trước khi đến, tế ra một đoàn hơn một xích lớn nhỏ hỏa cầu, oanh hướng tiền phương.

Đáng tiếc, cái này đoàn hỏa cầu, cũng lập tức bị nước chảy giới tắt, nước chảy thể không giảm, đem người này Luyện Khí Đường đệ tử quanh thân khê quăn, cao cao bay lên trời, cuối cùng ném hướng về phía tỷ thí dưới đài.

Dưới đài vây xem đệ tử, đã sớm tránh ra một khu vực, không đến mức bị kia nện vào.

Người này Luyện Khí Đường đệ tử, hộ thể ánh lửa bị nước chảy đập chết, toàn thân ướt đầm, nhưng chỉ là bị nước chảy nhẹ nhàng "Đặt ở" dưới đài bình thường, cũng không có bị thương.

"Tốt!"

"Đại sư huynh vậy mới tốt chứ!"

Dưới đài lập tức bộc phát ra một hồi hoan hô tiếng vỗ tay, Thiện Dược Đường đệ tử tụ tập bên này, tự nhiên đặc biệt vang dội.

"Cái này là thực lực chênh lệch a! Đại sư huynh pháp lực dày đặc, căn bản không có xuất ra pháp trượng, chỉ là thi triển một cái Ngưng Thủy Thuật, có thể dễ dàng chế ngự đối thủ!" Triệu Lượng vẻ mặt khâm phục.

"Đa tạ Mẫn sư huynh hạ thủ lưu tình, có một chút liền ngừng lại. Sư đệ thua tâm phục khẩu phục!" Dưới đài Luyện Khí Đường đệ tử trên mặt hơi đỏ lên về sau, chủ động hướng ở trên bục Mẫn Quân Tử chấp tay nói ra.

"Sư đệ đa tạ rồi!" Mẫn Quân Tử mỉm cười hướng đối thủ trả thi lễ, sau đó lại hướng nhiều người sư thúc sư bá, cùng với dưới đài xem cuộc chiến đệ tử bao quanh thi lễ, mới từ tỷ thí trên đài lui ra.

Tiểu Mộng Đào lúc đầu bản có chút bận tâm trên khuôn mặt, hôm nay đã là rực rỡ như hoa đào, nàng hai mắt một lát không rời Mẫn Quân Tử, một cái nhãn mày một nụ cười, tuy nhiên cũng bị Mộc Dịch để ở trong mắt.

"Sư tỷ trong thế giới, đã có đại sư huynh nhân vật như vậy, rút cuộc không tha cho cái khác thân ảnh đi."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Thực Lực Bài Danh Bảng

Đấu vòng loại tỷ thí an bài thập phần chặt chẽ, bảy ngày sau liền toàn bộ chấm dứt.

Thi đấu chính tổng cộng chỉ có một trăm hai mươi tám cái chỗ ngồi, bỏ trực tiếp tiến vào thi đấu chính hai mươi mấy người danh ngạch, chỉ còn lại có chừng trăm cái ghế trống.

Sáu bảy trăm tên đệ tử, sẽ vì cái này chừng trăm cái danh ngạch tranh chấp, có thể nói là tương đối kịch liệt.

Mẫn Quân Tử không phụ sự mong đợi của mọi người, thắng liên tiếp ba trận, còn có một trận đối thủ bỏ quyền, khiến hắn trực tiếp tiến nhập thi đấu chính.

Hơn nữa cái này mấy trận, hắn căn bản không có gặp được thực lực tương đương đối thủ, mỗi một trận đều là không đánh mà thắng, liền pháp trường đều không có tế ra, liền đơn giản chiến thắng.

So sánh với đại sư huynh thế như chẻ tre, Thiện Dược Đường đệ tử khác sẽ phải nhấp nhô hơn, trên cơ bản đều cũng có thắng có bại.

Triệu Lượng nhưng là xui xẻo liên tục gặp hai gã đến từ phong bộ ba nhà đệ tử, liên tiếp đánh bại hai trận, rất sớm liền bị loại bỏ bị loại.

Cuối cùng, Thiện Dược Đường có Mẫn Quân Tử, Tiểu Mộng Đào, Lý Nhược Ngu cùng Ngô Tâm Cơ bốn người thông qua được đấu vòng loại, tăng thêm trực tiếp đạt được thi đấu chính danh ngạch Mộc Dịch, Thiện Dược Đường cùng sở hữu năm tên đệ tử tiến vào thi đấu chính.

Cái thành tích này ngược lại cũng không tệ, sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn tâm tình hơi tệ, lúc này tỏ vẻ muốn khen thưởng bốn đường tất cả nội môn đệ tử, cái kia chút ít tiến vào thi đấu chính đây, đem cũng tìm được gấp đôi ban thưởng.

Tiến vào thi đấu chính một trăm hai mươi tám tên người lẻ, rất nhanh bị liệt tại thanh ngọc bài lên, tuy rằng còn không có rút thăm phân tổ, nhưng tương ứng phân đường cũng đã ghi chú rõ, cái nào phân đường tiến vào thi đấu chính đệ tử nhiều, cái nào ít, nhìn qua phía dưới liền rành mạch.

Phong bộ Thanh Phong Đường mặc dù không có tên tuổi cực kỳ vang dội đệ tử, nhưng chính thể thực lực cân đối, tham gia đấu vòng loại mười sáu tên trong hàng đệ tử, thậm chí có tám người đều thuận lợi tiến nhập thi đấu chính, tăng thêm trực tiếp đạt được danh sách kia, tổng cộng có chín người tiến vào thi đấu chính, số lượng vì tất cả nhà đứng đầu!

Danh ngạch ít nhất đây, chính là Chúc Tạo Đường, chỉ có hai người tiến vào đấu bán kết. Nguyên bản Chúc Tạo Đường tham gia tỷ thí nữ đệ tử sẽ không nhiều, nhiệt tình cũng không cao, tăng thêm Chúc Tạo Đường sự vụ nặng nề, đối đệ tử pháp thuật tu luyện không hề giống mặt khác phân đường như vậy coi trọng, xuất hiện cục diện này, cũng chẳng có gì lạ.

Đối với mặt khác phân đường mà nói, tiến vào thi đấu chính đệ tử có bao nhiêu, liền lộ ra thập phần trọng yếu. Những thứ này đến từ tất cả phân đường nội môn đệ tử, bình thường tươi sống có cơ hội tiếp xúc, lúc này đều tụ họp tại Bình Hải Phong lên, thường thường gặp mặt dặn dò câu nói đầu tiên là "Quý đường có vài tên sư huynh tiến nhập thi đấu chính" .

Nếu là bốn đường tiến vào thi đấu chính đệ tử khá nhiều, chẳng những sư phụ trên mặt chói lọi, đã liền đồng môn sư huynh đệ, cũng là đường làm quan rộng mở, đi lên đường tới đều là ngẩng đầu ưỡn ngực, người khác nhìn thấy bọn hãn huyền sĩ phục trên tất cả phân đường đệ tử tiêu chí, có thể sinh ra một cỗ kính ý.

Trái lại, nếu là mình phân đường thành tích quá kém, sẽ có chút ít đầy bụi đất cảm giác, nói chuyện lên, thanh âm đều muốn yếu hơn vài phần.

Theo dấu vòng loại chấm dứt, Mộc Dịch tâm tình, cũng bắt đầu dần dần khẩn trương lên.

Triệu Lượng ngược lại rất dễ dàng, liên tiếp đánh bại hai trận về sau, hẳn mới đầu còn có chút khổ sở, về sau nhìn thấy rất nhiều rõ ràng so với thực lực của chính mình cao hơn đệ tử, đều chịu khổ đào thải, tâm tình ngược lại dần dần buông lỏng.

Hắn thích đến chỗ nghe ngóng kết giao năng khiếu, tại đây đệ tử các đường tụ tập Bình Hải Phong lên, triển khai phát huy tác dụng vô cùng . Hầu như mỗi một ngày, Triệu Lượng đều muốn nhận thức mấy cái mới sư huynh sư đệ, tâm tình tới ranh giới, đạt được không ít mới lạ tin tức, sau đó đều nhất nhất thuật lại cho Mộc Dịch:

"Mộc sư huynh, người biết không, nguyên lai lần này tỷ thí lớn nhất đứng đầu, không phải là chúng ta đại sư huynh Mẫn Quân Tử, mà là phong bộ Ngự Phong Đường Tiểu Thần Quân!"

"Nghe nói, hẳn là bốn tông Chưởng môn hậu nhân, thiên phú hơn người, thêm với từ nhỏ phải có được cẩn thận tài bồi, một thân Phong thuộc tính công pháp thập phần kinh diễm, còn có cái ngoại hiệu gọi là Ngự Phong Thần Quân!"

". . . Phong bộ quả nhiên là nhân tài xuất hiện lớp lớp địa phương. Hôm nay ta lại thăm dò được, nguyên lai mấy năm gần đây, Huyền Phong Đường cũng ra một thiên tài thiếu niên, mới nhập môn ngắn ngủn vài năm, liền vượt qua đồng môn sư huynh, còn bị Huyền Phong Đường đường chủ thu làm nghĩa tử, tên hình như là gọi là Vương Nhược Phong!"

". . . Mộc sư huynh, người đừng xem chúng ta Trục Lăng Đường các mặt khác thủy bộ phân đường không có bao nhiêu liên hệ, bất quá ở bên ngoài

nghị luận lúc, chúng ta thủy bộ đều là thả cùng một chỗ so sánh đấy. Sớm có người tính qua, lần này tiến vào thi đấu chính đấy, thủy bộ có năm mươi ba người, Hỏa bộ có năm mươi một người, phong bộ có hai mươi tư người. Chúng ta thủy bộ tối đa, bất quá chúng ta thủy bộ đệ tử nguyên bản liền tương đối nhiều, từ tiến vào thi đấu chính tỉ lệ nhìn lại, ngược lại là phong bộ rõ ràng càng tốt hơn. . ."

Có Triệu Lượng như vậy đồng bọn, Mộc Dịch mặc dù là chân không bước ra khỏi nhà, cũng đem Bình Hải Phong trên nhiều người nội môn đệ tử nghị luận tiêu điểm, toàn bộ nghe lọt vào trong tai, đệ tử nào thực lực mạnh mẽ, cái nào phân đường biểu hiện ưu dị, thậm chí đệ tử nào bị thương nhẹ, vân vân và vân vân, đều tại miệng mồm mọi người xôn xao trong truyền bá ra đến.

"Bất quá, Mộc sư huynh, rất nhiều người cũng hỏi tới người!" Triệu Lượng nói ra: "Tất cả mọi người rất kỳ quái, chúng ta Thiện Dực Đường đến tốt cùng là cái nào vị đệ tử đã đoạt Mẫn Quân Tử thi đấu chính danh ngạch, lại muốn khiến Mẫn Quân Tử đi tham gia đấu vòng loại. Bọn hãn còn tưởng rằng chúng ta Thiện Dực Đường lại ra một cái nhân vật lợi hại."

"Ha ha, ta vì để cho bọn hãn phớt lờ, đã nói Mộc sư huynh bị thương mới khỏi, căn bản không đáng để lo, bọn hãn cũng còn thư!" Triệu Lượng có chút đắc ý nói.

"Đổi lại là ta, ta cũng tin tưởng!" Mộc Dịch cười khố nói nói. Hãn trúng độc sự tình, không ít Liệt Hỏa Đường đệ tử tận mắt nhìn thấy, hơn phân nửa cũng đã âm thầm truyền ra. Thêm với hãn là đệ tử ngoại môn xuất thân, hai năm trước mới mới vừa tiến vào nội môn, có thể có bao nhiêu cân lượng!

"Nói như vậy, Mộc sư huynh không sẽ được tức giận ?" Triệu Lượng hỏi.

"Đương nhiên sẽ không sinh khí." Mộc Dịch vừa cười vừa nói.

"Vây là tốt rồi!" Triệu Lượng thở dài một hơi, từ trong lòng lấy ra một trương lớn giấy, phía trên rậm rạp chằng chịt viết không ít văn tự.

Triệu Lượng đặc ý nói: "Ta đây liền cho Mộc sư huynh nhìn đồ tốt, đây chính là gần nhất tại đệ tử các đường trong đồn đại ra, chạm tay có thể bỏng bảo bối —— thực lực bài hành bảng! Ta thế nhưng là thật vất vả mới sao đến một phần!"

"Thực lực bài hành bảng?" Mộc Dịch tò mò bu lại.

Triệu Lượng chỉ vào giấy danh sách, giải thích nói: "Đúng vậy, chính là tham gia thi đấu chính một trăm hai mươi tám tên người lẻ, dựa theo thực lực từ trên xuống dưới sắp xếp bảng. Người xem, bài danh đứng đầu bảng đúng là Ngự Phong Thần Quân, chúng ta đại sư huynh xếp hạng trước bốn; Lý Nhược Ngu sư huynh bài danh so với Ngô sư huynh còn cao, Tiểu sư tỷ xếp hạng thứ ba mươi, bất quá nhưng là nữ đệ tử trong thứ hai cao."

Mộc Dịch một đường xem đã, cảm thấy người này lẻ có chút tin cậy, những thứ khác không nói, riêng là Lý Nhược Ngu xếp hạng lai lịch thẳng được hãn Ngô sư huynh lúc trước chi tiết này, cũng đủ để chứng minh chế tác bảng danh sách người, phí hết không ít công phu cần thận kiểm chứng.

"Thứ mười, Vương Nhược Phong, Huyền Phong Đường nhân tài mới xuất hiện."

"Thiết Đản vậy mà đứng vào mười thứ hạng đầu!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, xem ra chính mình vị này bạn cũ thực lực, so với hãn tướng tượng cao hơn.

Mộc Dịch rồi lại không có tìm được tên của mình, một mực chứng kiến cuối cùng một nhóm, mới rút cuộc phát hiện.

"Ta quả nhiên bị xếp hạng cuối cùng một gã!" Mộc Dịch cười khổ một tiếng.

"Mộc sư huynh, xem qua coi như xong, đừng để trong lòng ha." Triệu Lượng có chút xin lỗi an ủi: "Sắp xếp bảng người, căn bản không rõ ràng lắm thực lực của người, bằng không thì người bài danh tổng có thể bay lên mấy vị đấy."

Mộc Dịch cười lắc đầu, hẳn đã thói quen bị người khinh thường, xếp hạng thực lực bài hành bảng cuối cùng một gã, cũng thuộc bình thường.

"Cái này Chức Tào Đường Cốc Mạc Ngưng là ai ? Chưa từng nghe nói qua, rõ ràng còn xếp hạng đại sư huynh lúc trước, vị trí thứ hai!" Mộc Dịch chỉ vào bảng xếp hạng ngạc nhiên mà hỏi.

"Đây là gần nhất mới lộ ra tiếng gió!" Triệu Lượng thần bí nói: "Nghe nói, cái này Cốc Mạc Ngưng chẳng những là cái tuổi trẻ nữ đệ tử, còn là một mỹ nhân tuyệt sắc, thực lực cũng tinh thâm cực kỳ, đáng tiếc, ta tìm không thấy người chứng thực. Sắp xếp bảng người hơn phân nửa biết rõ chút gì đó, nếu không sẽ không tùy tiện đem sắp xếp tại như thế gần phía trước trên vị trí."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nhìn xem trên bảng xếp hạng trước mặt mình một trăm hai mươi bảy cái tên, lại không biết vị nào, sẽ trở thành đối thủ của mình.

Phần này thực lực bài hành bảng, truyền lưu cực lớn, cùng một thời gian bên trong, các đại phân đường nội môn đệ tử, hầu như đều tại nghiên cứu nghiên cứu thảo luận phần này bảng danh sách, thậm chí ngay cả có chút đường chủ, Phó đường chủ cấp bậc tồn tại, cũng đứng này bảng hết sức cảm thấy hứng thú.

Ngày thứ hai, chính là thi đấu chính bắt đầu ngày đầu tiên, Thái Dương vừa mới đi ra, thì có quản sự đem thi đấu chính vòng thứ nhất rút thăm giao

đấu tình huống, ghi tại thanh ngọc bài trên.

Tiến vào thi đấu chính về sau, mỗi một cuộc tỷ thí đều là đào thải cuộc chiến, cũng đều thập phần trọng yếu.

Mộc Dịch, Triệu Lượng các loại Thiện Dực Đường hơn mười tên đệ tử, sớm đi tới thanh ngọc bài trước, xem xét giao đấu tin tức.

"Tiểu Mộng Đào, Thiện Dực Đường, ly cung, số một."

"Mẫn Quân, Thiện Dực Đường, càn cung, số ba."

"Lý Nhược Ngu, Thiện Dực Đường, khảm cung, Số 4."

"Mộc Dịch, Thiện Dực Đường, khôn cung, số ba."

...

Triệu Lượng nhỏ giọng nhớ kỹ Thiện Dực Đường tất cả đệ tử giao đấu tin tức, sau đó có chút tiếc nuối nói: "Ai nha, Mộc sư huynh, người cùng đại sư huynh đều là cái thứ ba xuất hiện, bất quá một cái tại càn cung đài, một cái tại khôn cung đài, cách nhau quá xa, không thể đồng thời đang xem cuộc chiến."

"Đúng vậy a, bốn đường mấy vị đệ tử tỷ thí, tương đối tập trung, không thể đồng thời đang xem cuộc chiến trợ uy." Khác một người sư huynh cũng phụ họa nói.

Ngô sư huynh không cần nghĩ ngợi trả lời: "Đương nhiên nhìn đại sư huynh tỷ thí, dù sao Mộc sư đệ bên này, có nhìn hay không kết quả cũng giống nhau đấy. Ha ha, Mộc sư đệ người ngàn vạn đừng nóng giận, tỷ thí thắng bại không trọng yếu, nặng tại tham dự nha, coi như tích lũy kinh nghiệm."

"Đúng vậy a, thắng bại chớ để ở trong lòng, có thể đi vào thi đấu chính, cũng đã rất rất giỏi!" Triệu Lượng cũng trấn an nói.

"Ai nha, đại sư huynh đối thủ là Thanh Phong Đường một gã đệ tử, thực lực bài hành bảng đã ở trước hai mươi!" Bỗng nhiên có người kinh hô một tiếng.

"Thật sao, vậy cũng được một trận đặc sắc quyết đấu, càng thêm không dung bỏ qua!" Ngô sư huynh hưng phấn nói.

"Mộc sư huynh, đối thủ của ngươi là ai ? Đã tìm được sao ?" Triệu Lượng hỏi.

Mộc Dịch trả lời: "Đã tìm được, đồng dạng an bài tại khôn cung Số 4 đây, là Trúc Lăng Đường một người sư huynh, gọi là Du Thu Thủy."

"Du Thu Thủy ? Để ta xem một chút." Triệu Lượng nhảy ra thực lực bài hành bảng, tra tìm sau cao hứng nói: "Hử, hẳn là thực lực bài hành bảng thứ tám mươi bảy vị trí, không tính quá mạnh mẽ! Mộc sư huynh, ngươi vẫn có một ít phần thắng đấy!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Cốc Gia Hậu Nhân

"Có phần thắng ? Nghe rất có ý tứ. Không bằng chúng ta tới đánh cuộc Mộc sư đệ thắng thua đi, đánh bạc Mộc sư đệ thắng một bồi thường ba, đánh bạc Mộc sư đệ thua ba bồi thường một. Ha ha, Mộc sư đệ, chúng ta chính là ý đồ cái vui vui mừng mừng, người cũng chớ để ý ha." Ngày thường thích nhất náo nhiệt Ngô sư huynh đề nghị.

"Đề nghị này không tệ, ta áp Mộc sư đệ thua."

"Ta cũng vậy!"

"Thêm ta một suất."

"Không muốn đều áp thua a, bằng không thì ta chỉ có thể lại rơi nữa tỉ lệ đặt cược rồi!"

Lập tức có mấy cái sư huynh đệ gom lại náo nhiệt, riêng phần mình còn có chút xin lỗi hướng Mộc Dịch cười cười.

"Này, mấy người các người hơi quá đáng! Như vậy hội thương tổn Mộc sư huynh tâm tình." Triệu Lượng nhượng mày nói, "Mộc sư huynh người đi trước đi, ta đến hảo hảo cho bọn hăn nói một chút đạo lý."

Mộc Dịch thức thời đích bỏ đi, sư huynh đệ đánh cuộc, bất quá là cái vui đùa, không có bao nhiêu ác ý, thực sự đủ để nói rõ, thật sự là hăn không được coi trọng.

"Ồ, cái kia chính là Thiện Dục Đường Mộc Dịch, xếp hạng thực lực bảng cuối cùng một gã!" Cách đó không xa thanh âm rất nhỏ, chui vào Mộc

Dịch trong tai, Mộc Dịch theo bản năng quay đầu nhìn lại, nhưng là không biết mặt khác phân đường đệ tử.

"Không thể tưởng được ta cũng thành rồi' danh nhân' ." Mộc Dịch cười khổ một tiếng, thực lực bài hành bằng đếm ngược vị trí thứ nhất, đặc biệt dễ làm người khác chú ý, ngược lại so với trung du một ít đệ tử, càng thêm dễ người chú ý.

"Ài, Ngô sư huynh các người vừa mới có hơi quá phận a!"

"Triệu Lượng, người đây là muốn áp Mộc sư đệ thắng sao ? Tỉ lệ đặt cược rất cao a."

"Cái kia, các người đã đã làm ra như vậy chuyện gì quá phận tình rồi, cũng không quan tâm nhiều ta một cái, ta áp Mộc sư huynh thua, áp hai phần Thăng Nguyên Đan. Hắc hắc, Ngô sư huynh khai ra như vậy bàn, ta có thể nào không thuận tiện nhất chút tiện nghi."

"Không được, ta muốn đáp xuống tỉ lệ đặt cược, bằng không thì bồi thường chết rồi. . ."

Triệu Lượng cùng Ngô sư huynh mấy người này thanh âm, tuy rằng không lớn, nhưng vẫn là bị chưa đi xa, Nhĩ mạch lại cực kỳ không tầm thường Mộc Dịch nghe lọt vào trong tai, hẩn lắc đầu, dứt khoát bước nhanh ly khai.

"Tiểu sư tỷ tỷ thí tại ly cung đài, là người thứ nhất xuất hiện. Ta trước đi xem đi, cũng tốt vì nàng trợ uy."

Tuy rằng hẩn biết rõ, mình là hay không xuất hiện ở tỷ thí dưới đài vì Tiểu sư tỷ trợ trận, đối Tiểu sư tỷ cũng không trọng yếu, nhưng vẫn như thế nhin không quá nội tâm kiên trì.

Ly cung tử thí dưới đài, rõ ràng đã vây đầy một tầng lại một tầng vây xem đệ tử, chừng hai ba trăm người, hơn nữa có càng ngày càng nhiều xu thế.

"Chuyện gì xảy ra, tử thí còn chưa bắt đầu, cũng đã có nhiều người như vậy rồi! Chẳng lẽ bọn họ đều là đến xem Tiểu sư tử thí hay sao?" Mộc Dịch trong lòng hiếu kỳ, Tiểu Mộng Đào đối thủ, là một gã bài danh phía sau Hỏa bộ đệ tử, tên tuổi bình thường, càng không khả năng là hướng về phía hắn đến đây.

Mộc Dịch đợi một hồi, mới thấy đến đại sư huynh cùng Tiểu sư tử kết bạn đến đây, hai người thân mật thần sắc, khiến Mộc Dịch trong lòng không tự chủ được lại hơi hơi đau xót.

"Tiểu sư tử, danh tiếng của người cũng không nhỏ, người xem, rõ ràng có nhiều người như vậy đến nhìn cuộc tử thí của người." Mộc Dịch nhỏ giọng nói ra.

"Hừ, những thứ này trèo lên đồ lãng tử!" Mẫn Quân Tử hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Bất quá, bọn hắn cũng không phải là hướng về phía Tiểu sư muội đến đây, hơn phân nửa là vì một gã khác nữ đệ tử."

"Một gã khác?" Mộc Dịch sửng sốt.

Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu nói ra: "Đúng vậy, chính là ly cung đài trận thứ hai tử thí muốn xuất hiện một trận chiến Cốc Mạc Ngưng. Sớm đã có nghe đồn, nàng này thực lực rất mạnh, tư sắc tuyệt hảo, thân phận thần bí, những người này đại khái cũng là vì chiếm tốt vị trí, mới sớm tới chỗ này."

"Thì ra là thế!" Tiểu Mộng Đào cười nói: "Đại sư huynh, người có phải hay không cũng là vì thấy Cốc Mạc Ngưng phương sắc mặt mà đến?"

"Đương nhiên không phải là!" Mẫn Quân Tử lập tức có chút lúng túng trả lời: "Ta tại sao tới nơi đây, người còn không rõ ràng lắm sao."

Mộc Dịch chứng kiến hai người vui cười đùa giỡn, trong lòng tư vị tự nhiên sẽ không quá qua dễ chịu, nhưng cũng không có biểu lộ ra, lúc này, hắn nhìn đến một thân ảnh xa xa đi tới, trong lòng rung mình: "Sư phụ cũng tới!"

"Cha, người như thế nào cũng tới." Tiểu Mộng Đào cũng hơi có vẻ kinh ngạc.

Tiểu Nguyệt Hàn mỉm cười: "Đã đến thi đấu chính, đệ tử tỷ thí, ta đây cái là tự nhiên muốn đang xem cuộc chiến trợ trận, hưởng chi, làm người phụ thân còn nhiều thêm một tầng lo lắng."

Mộc Dịch cùng Mẫn Quân Tử các loại hướng sư phụ hành lễ, cái này sau đó, Thiện Dược Đường kia đệ tử của hắn cũng đều đi tới nơi này, đều thấy qua thi lễ.

Lúc này, dưới đài ly cung, đã tụ tập ba năm trăm tên đệ tử, cơ hồ là Bình Hải Phong trên nội môn đệ tử một nhiều hơn phân nửa.

"Hôm nay người như thế nào nhiều như vậy ?" Tiểu Nguyệt Hàn hơi sửng sốt, "Vì cái gì ly cung đài đang xem cuộc chiến đệ tử, so với trung cung đài còn nhiều hơn ? Trung cung trên đài, Ngự Phong Đường Tiểu Thần Quân nhưng là sẽ xung phong xuất hiện đấy!"

"Bấm báo sư phụ, chuyện là như vậy." Mẫn Quân Tử đem bản thân phỏng đoán lại nói một lần, Tiểu Nguyệt Hàn nghe vậy giật mình không nhỏ.

"Lại có việc này!" Tiểu Nguyệt Hàn sửng sốt, "Xem ra vì sư hai ngày này đóng cửa luyện dược, bỏ lỡ không ít tin tức. Người nói tên kia thần bí nữ đệ tử, họ gì ?"

"Họ Cốc, gọi là Cốc Mạc Ngưng. Không biết có hay không tên thật, ít nhất thanh ngọc bài trên cũng là như vậy ghi đấy." Mẫn Quân Tử đáp.

"Họ Cốc!" Tiểu Nguyệt Hàn sắc mặt biến hóa, "Dĩ nhiên là nàng!"

"Sư phụ, người có phải hay không biết chút ít cái gì ? Nàng đến tột cùng là người nào ?" Mẫn Quân Tử tò mò hỏi.

Tiểu Nguyệt Hàn nói ra: "Chắc hẳn các người đã từng nghe nói, bốn tông có một gã sống mấy trăm năm đan sĩ sư thúc tọa trấn, vị này sư thúc, chính là họ Cốc! Cái kia Cốc Mạc Ngưng, chứ không phải là Cốc sư thúc hậu nhân!"

"A, là bốn tông sư tổ hậu nhân ? !" Mẫn Quân Tử một đám đệ tử kinh hãi.

Liên tưởng tới Kim Thu hội thí một ít nghe đồn, đan sĩ sư tổ muốn tại Kim Thu hội thí trúng tuyển rút nhân tài mới xuất hiện trên vào môn hạ, mơ hồ giữa, tựa hồ thần bí này Cốc Mạc Ngưng, hoàn toàn chính xác lai lịch không nhỏ.

Lý Nhược Ngu đột nhiên nói ra: "Nếu như lúc trước nghe đồn không giả, sư tổ muốn tại lần này Kim Thu hội thí trúng tuyển rút thanh niên tài俊, mà cái này Cốc Mạc Ngưng cũng đích xác là sư tổ hậu nhân, cái kia sư tổ dụng ý thực sự, chẳng lẽ là vì Cốc Mạc Ngưng lựa chọn một cái phù hợp song tu bầu bạn ?"

Mộc Dịch sững sờ, Lý Nhược Ngu theo như lời ngược lại là vô cùng có khả năng.

Không chỉ có là hẳn, Mẫn Quân Tử các mặt khác vài tên đệ tử, cũng đều nhẹ gật đầu.

Liên sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, đều không có mở miệng phản bác.

"Có tỷ thí hảo hảo chuẩn bị, không có liên vì đồng môn sư huynh đệ trợ trận, những chuyện này, không nên suy nghĩ nhiều, đối không cần nhiều

miệng nghị luận." Tiểu Nguyệt Hàn nhàn nhạt phân phó một tiếng.

Chúng đệ tử đồng ý, không dám lại tiếp tục nghiên cứu thảo luận vấn đề này.

"Mộng Đào, người lập tức liền muốn tỷ thí rồi. Đây là thi đấu chính, đối thủ sẽ không quá yếu, nhớ lấy cẩn thận ứng đối, không nên khinh thường." Tiểu Nguyệt Hàn lại hướng con gái dặn dò.

Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, rồi lại hướng Mẫn Quân Tử nhìn lại.

Mẫn Quân Tử lúc này cũng hướng nàng tìm đến đến ánh mắt khích lệ, Tiểu Mộng Đào tự nhiên cười nói, sau đó leo lên đài đi.

"Sư tỷ, cẩn thận!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, rồi lại cũng không nói ra miệng đến.

Không bao lâu về sau, tỷ thí rốt cuộc chính thức bắt đầu.

Tiểu Mộng Đào đối thủ, là Thiếu Dương Đường một gã thanh niên đệ tử, hẳn thi triển pháp thuật tới ranh giới, toàn thân bọc lấy một tầng âm áp ánh lửa, giống như vào đông Kim Dương, làm cho người ta lảng không sinh ra một cỗ âm áp.

Mà Tiểu Mộng Đào thi pháp thời điểm, nhưng là xanh hà tràn ngập, nước gợn lượn lờ, chột mây chột mưa, giống như trong nước Tiên Tử nhẹ nhàng nhảy múa, có khác một phen hàm súc thú vị.

Tiểu Mộng Đào nguyên bản liền thanh tú động lòng người, lúc này chính trực tuổi trẻ, thi pháp thời điểm đối hiện ra siêu phàm thoát tục khí chất, khiến dưới đài đang xem cuộc chiến đệ tử âm thầm trầm trồ khen ngợi, chút bất tri bất giác, thì có hơn phân nửa người đứng ở Tiểu Mộng Đào bên này, thay nàng trợ uy.

Tiểu Mộng Đào mỗi tế ra một cái pháp thuật, dưới đài chính là một mảnh trầm trồ khen ngợi thanh âm, như là đối thủ của nàng né tránh, dưới đài tức thì gặp hư thanh một mảnh.

Đang giận thế lên, người này Thiếu Dương Đường đệ tử, đã thua một mảng lớn.

Hắn nguyên bản thực lực liền kém hơn một chút, sử dụng pháp trượng, càng không bằng Tiểu Mộng Đào trong tay Lạc Thần pháp trượng, tăng thêm tâm hấn thái bị mọi người phù càng ngày càng vội vàng xao động, vì vậy ở đây trên mặt, cũng trở nên lâm vào bị động.

Tiểu Mộng Đào tức thì thế công như nước thủy triều, một gậy tiếp một gậy pháp thuật đánh ra, hoặc là nước hóa vạn tên cùng bắn, hoặc là cột nước vọt lên hơn một trượng, hoặc là ngưỡng nước thành sóng quét sạch tới, khiến đối thủ càng ngày càng mệt mỏi ứng đối, luống cuống tay chân.

Rốt cuộc, tại ước hẹn sao nửa nén hương về sau, người này Thiếu Dương Đường đệ tử bị Thủy Trụ Thuật trùng trùng điệp điệp đánh bay, quảng xuống đài đi.

Dưới đài lập tức tiếng vỗ tay Lôi Động, đã là tại chúc mừng Tiểu Mộng Đào chiến thắng, cũng là tại chờ mong trận tiếp theo tỷ thí, thậm chí có chút ít đệ tử đã hô lên "Trận tiếp theo, trận tiếp theo" khẩu hiệu.

"Cha, ta hôm nay biểu hiện như thế nào ?" Tiểu Mộng Đào cao hứng chạy đến Tiểu Nguyệt Hàn trước người, vẻ mặt tràn đầy hưng phấn nói.

"Cũng không tệ lắm!" Tiểu Nguyệt Hàn cũng là nở nụ cười, hắn từ trước đến nay không quá dễ dàng khen ngợi người khác, trong miệng nói cũng không tệ lắm, cái kia kỳ thật chính là "Phi thường tốt" !

"Đại sư huynh, ta đã thắng, kế tiếp sẽ phải xem người rồi, người cũng đừng làm cho chúng ta thất vọng!" Tiểu Mộng Đào lại hướng Mẫn Quân

Tử nói ra.

Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu, mỉm cười, cũng là có phần có lòng tin.

Thiện Được Đường một đám thầy trò, sẽ phải tiến đến càn cung đài, một hồi sẽ qua, chính là Mẫn Quân Tử cùng một gã Thanh Phong Đường đệ tử đại chiến.

Mặc dù có người đều muốn lưu lại thấy cái kia Cốc Mạc Ngưng phong thái, nhưng cũng nghiêm chỉnh không đi làm gốc nhà đại sư huynh đang xem cuộc chiến trợ uy.

"Chúc mừng Tiểu sư tỷ thắng ngay từ trận đầu!" Mộc Dịch nói ra: "Đại sư huynh, ta đợi tí nữa cũng có tỷ thí, không thể đi đang xem cuộc chiến trợ trận rồi."

Mẫn Quân Tử mỉm cười gật đầu: "Không quan hệ, chính người cũng muốn hảo hảo nỗ lực!"

Tiểu Mộng Đào nói ra: "Mộc sư đệ, ta muốn đi nhìn đại sư huynh tỷ thí, chính người khá bảo trọng, cẩn thận một chút, thắng bại là chuyện thường, không muốn quá miễn cưỡng."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, lại hướng sư phụ từ biệt.

Tiểu Nguyệt Hàn cũng khuyên bảo nói: "Thắng bại cũng không trọng yếu, cẩn thận bảo vệ mình, không muốn bị thương. Thật sự không địch lại, sớm cho kịp nhận thua cũng là cử chỉ sáng suốt."

"Vâng!" Mộc Dịch tiếp nhận sư phụ dạy bảo, nhưng trong lòng cười khổ một tiếng: "Sư phụ sư tỷ, cũng không nhìn tốt ta. Bọn hãn trong lời nói ý tứ, đều là cho là ta nhất định phải thua!"

"Chẳng lẽ không phải sao, đã liền ta tốt nhất Triệu sư đệ, trong miệng mặc dù không nói, trong lòng cũng cho là ta phải thua không thể nghi ngờ!"

"Đệ tử cáo từ." Mộc Dịch quay người ly khai, hướng một phương hướng khác đi đến. Hắn tỷ thí chỗ khôn cung đài, cùng Mãn Quân Tử chỗ càn cung đài, đúng lúc là hai cái trái lại vị trí.

"Như thế nào, các người đều không có người đi nhìn Mộc sư huynh tỷ thí?" Triệu Lượng nhìn xem Mộc Dịch lẻ loi trở lại đi xa thân ảnh, lòng có không đành lòng, rồi lại có chút không nỡ bỏ qua đại sư huynh cùng Thanh Phong Đường đệ tử phấn khích quyết đấu. Dù sao, tại đấu vòng loại đào thải hẳn đây, đều là phong bộ đệ tử.

"Ta đi vì Mộc sư đệ trợ trận đi." Một mực trầm mặc không nói Hứa Điền, bỗng nhiên nhẹ nói nói.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Kịch Chiến

Bình Hải Phong, càn cung đài.

Một trận đặc sắc quyết đấu đang tại triển khai, song phương theo thứ tự là Thiện Dực Đường Mẫn Quân Tử cùng Thanh Phong Đường Liễu Như Phong, đều là thực lực bài hành bảng tiến lên hai mươi cao thủ.

Như vậy thực lực tiếp cận và lại bài danh đều rất gần phía trước tỷ thí, tại thi đấu chính vòng thứ nhất cũng ít khi thấy, nhưng lúc này càn cung dưới đài xem cuộc chiến đệ tử, nhưng là không nhiều lắm, chỉ có vài chục tên, trong đó đại đa số, còn là Thiện Dực Đường cùng Thanh Phong Đường đệ tử.

Bởi vì, ở phía xa ly cung trên đài, thần bí Cốc Mạc Ngưng đã xuất hiện, cuộc tỷ thí của nàng vừa mới chấm dứt, cái kia chút ít đem ly cung đài vây quanh một tầng lại một tầng đang xem cuộc chiến đệ tử, rồi lại vẫn không có tản đi.

Liễu Như Phong trong tay pháp trượng, gọi làm gió táp trượng, là một kiện không tầm thường trân phẩm, gia tăng thật lớn thi pháp tốc độ, khiến Liễu Như Phong đưa tay giữa, chính là từng nhát sắc bén vô cùng, như là lưỡi đao phong đao bổ ra, đồng phát khoe khoang tài giỏi sắc nhọn tiếng xé gió.

Dưới đài xem cuộc chiến Triệu Lượng, sắc mặt biến hóa, hẳn tại đấu vòng loại lúc, thế nhưng là ăn lấy hết cái này Phong Nhận Thuật đau khổ!

Mỗi một cái phong nhận, đều là mau lẹ vô cùng, tốc độ cực nhanh, căn bản tránh cũng không thể tránh, hơn nữa còn đều ẩn chứa cực kỳ cường đại

pháp thuật uy lực, so với bình thường đao kiếm càng thêm sắc bén, mặc dù Triệu Lượng hợp lại kinh phong toàn lực tụ tập ra dày đặc một tầng nước giáp, nhưng cũng bị phong nhận vô tình trăm phá, nếu không phải hãn có Tầm Ti Giáp hộ thể, chỉ sợ trên thân muốn ở lâu xuống mấy đạo vết thương.

Từ thanh thế nhìn lại, Liễu Như Phong thi triển phong nhận, so với Triệu Lượng chỉ hai lần trước gặp phải, đều rõ ràng còn muốn cường đại hơn một ít.

Bất quá, đối thủ của hãn Mẫn Quân Tử, so với Triệu Lượng cũng muốn cao hơn không ít.

Mẫn Quân Tử vẫn không có tế ra pháp trượng, hãn mười ngón liên tục giữa, từng đạo xanh hà bay ra, hóa thành một đạo con đường dày đặc nước chảy, chuẩn xác không sai nghìn đón hướng mỗi một cái hướng hãn chém tới phong nhận.

"Sát ~ "

Phong nhận cắt vào chảy trong nước, đem nước chảy vừa bổ vì hai, sẽ không gió thổi cũng giảm bớt rất nhiều.

"Sát ~ "

Lại là một đường nước chảy nghìn tiếp, gió này dao rốt cuộc bị nước chảy chỗ ngăn, hóa thành một sợi gió mát, tiêu tán ở vô hình.

Đối mặt từng nhát khí thế đoạt người phong nhận, Mẫn Quân Tử trước người nước chảy giống như vạn tên cùng bắn, chẳng những thành thạo chặn đối thủ phong nhận, đối có từng đạo nước chảy, hóa thành thủy tiễn, gào thét lên hướng Liễu Như Phong đâm tới.

"Đại sư huynh thực lực, rất là cao minh!" Triệu Lượng trong lòng sợ hãi thán phục. Dùng Thủy Tiến Thuật đối kháng phong nhận, Triệu Lượng cũng có thể nghĩ đến, bất quá hãn tử ra thủy tiến, uy lực quá kém, căn bản ngăn ngăn không được phong nhận phách trảm.

Cái này chính là pháp lực sâu cạn bất đồng, đối với pháp lực thâm hậu đệ tử mà nói, đồng dạng pháp thuật, lại có thể phát huy ra bất khả tư nghị uy lực.

Hơn nữa, Mẫn Quân Tử thi triển thủy tiến, mau lẹ vô cùng, số lượng to lớn lớn, khí thế tràn đầy, điểm này, cũng là Triệu Lượng tuyệt đối làm không được đấy.

Vạn mũi tên kéo tới, mặc dù chỉ là nước chảy, nhưng nước chảy đá mòn, thẳng tại liên tục không dứt, vẫn như cũ thế không thể đỡ.

Liễu Như Phong sắc mặt biến hóa, hãn đem gió táp trượng ôm tại trước ngực, thân hình vẩy mà tại nguyên chỗ quay tròn xoay tròn.

Bất quá, theo thân thể của hãn xoay tròn, một cỗ mạnh mẽ gió thổi, đã ở lên chung quanh sinh ra, theo hãn mỗi một vòng xoay tròn, trở nên trở nên cường đại.

"Vù vù!"

Một đoàn đường kính hơn một trượng vòi rồng, rốt cuộc hình thành, cái kia vạn đạo nước chảy chỉ mũi tên, gặp vòi rồng, lập tức bị đánh tan thành hơi nước, tán loạn ra.

Vòi rồng ở bên trong, phong nhận gào thét, không có gì không trảm, những nơi đi qua, trên bề mặt đá chỉ để lại một mảnh hỗn độn.

Khoảng cách tỷ thí đài thân cận quá đang xem cuộc chiến đệ tử, đều có thể cảm nhận được đao cắt giống như gió mạnh đập vào mặt, nhao nhao

đều lui về sau một khoảng cách.

"Khá lắm Cụ Phong Thuật!"

"Xinh đẹp!"

Dưới đài Thanh Phong Đường đệ tử trầm trồ khen ngợi âm thanh một mảnh, loại này Cụ Phong Thuật, chính là là một loại rất khó nắm giữ lớn uy lực Phong thuộc tính pháp thuật, Liễu Như Phong có thể tại trong tỉ thí rất nhanh thi triển đi ra, đủ thấy trạng thái kinh người.

Vòi rồng, không những được yểm hộ vị trí vào trong đó Liễu Như Phong, cũng có thể chậm rãi di động, hướng Mẫn Quân Tử xoắn tới.

Mới đầu, vòi rồng tốc độ di động có chút chậm chạp, nhưng về sau rồi lại càng lúc càng nhanh, đã khó có thể chỉ bằng vào thân hình di động mà trốn tránh.

Huống chi, Mẫn Quân Tử căn bản không có ý định né tránh.

Hắn mỉm cười, tay áo nhẹ nhàng run lên, một cái "Tụ lý càn khôn", một đường hoa mỹ ánh sáng màu lam, từ kia trong tay áo bay ra.

Đạo này ánh sáng màu lam vừa ra, lập tức chung quanh âm đạm biến sắc, ánh sáng màu lam là như vậy rực rỡ tươi đẹp, rồi lại hết lần này tới lần khác cũng không chói mắt, lúc này rõ ràng là ban ngày, rồi lại dường như làm cho người ta gặp được ban đêm trên mặt biển phản chiếu xanh tháng ánh sáng.

Ánh sáng màu lam thu vào, bị Mẫn Quân Tử nắm trong tay, hóa thành một chuỗi toàn thân tinh xanh pháp trượng.

Thân trượng uốn lượn, nhưng là một cái trông rất sống động ngũ trảo hình rồng, bị rút vào pháp lực sau đó, lam long hai mắt lóng lánh, dường

như vật còn sống.

"Lam Long Trọng!" Triệu Lượng bên cạnh Ngô sư huynh kinh hô một tiếng.

"Lam Long Trọng ?" Triệu Lượng trong lòng rung mình, thực lực của hắn bình thường, biết rõ đây đồ vật cũng không ít, Ngũ Sắc Long Trọng nghe đồn, ngược lại là nghe qua một ít.

"Đây chính là mấy chục năm trước chính ma đại chiến, lập nhiều chiến công hiển hách mấy chuỗi truyền kỳ pháp trọng, không thể tưởng được Thủy thuộc tính Lam Long Trọng, liền rơi vào đại sư huynh trong tay!"

Triệu Lượng trong lòng kinh hãi, đối diện Thanh Phong Đường đệ tử, càng là kinh hãi không hiểu.

Thanh Phong Đường đường chủ đã ở đang xem cuộc chiến, Mẫn Quân Tử tế ra này trọng sau đó, trong lòng của hắn lập tức ngội lạnh một nửa, có chút âm nói: "Hừ, không thể tưởng được Lam Long Trọng lại là đã rơi vào Thiện Dục Đường ở bên trong, đối không thể tưởng được Tiểu sư đệ bản thân không bỏ được dùng, ngược lại đem ban cho đệ tử! Xem ra Tiểu sư đệ đối với Mẫn Quân, thế nhưng là thập phần coi trọng!"

Lấy Lam Long Trọng uy danh, Mẫn Quân Tử chỉ là một cái huyền sĩ, há có thể lấy được như vậy truyền kỳ pháp trọng, hiển nhiên này trọng chính là Tiểu Nguyệt Hàn ban thưởng chi vật.

Tiểu Nguyệt Hàn nghe vậy mỉm cười, cũng không có phủ nhận.

Một trọng nơi tay, thế cục lại có biến hóa.

Mẫn Quân Tử không có đối trâu, dồi dào Thủy thuộc tính pháp lực thông qua trong tay Lam Long Trọng không ngừng thi pháp, hóa thành vô số

càng cường đại hơn thủy tiễn, kín không kẽ hở hướng Liễu Như Phong cùng chung quanh hấn vòi rồng kích xạ mà đến.

"Rầm rầm rầm!"

Lập tức dày đặc như mưa nổ đùng âm thanh truyền ra, thủy tiễn tuy rằng nhất thời khó có thể xuyên thấu vòi rồng trong tầng tầng phong nhận, nhưng đem vòi rồng gắt gao định tại chỗ cũ, không cách nào tiến thêm mấy may.

Hơn nữa, Liễu Như Phong còn đang cực lực thúc giục chân nguyên, duy trì lấy Cự Phong Thuật, hấn một khi thoáng thả chậm, vòi rồng liền khó có thể tiếp nhận được đối phương vạn tiễn xuyên tâm, chính là thua không nghi ngờ.

Một trận kịch chiến, đang tại náo nhiệt vô cùng diễn dịch, đang xem cuộc chiến đệ tử cũng là như si mê như say sưa, trầm mê ở trên đài cái kia hoa mỹ đấu pháp bên trong.

"Sư phụ, sư tỷ, ta đã trở về."

Bỗng nhiên một cái có chút thanh âm yếu ớt, tại Thiện Dược Đường đệ tử bên người vang lên, mọi người sửng sờ phía dưới, cái này mới phát hiện, không biết lúc nào, Mộc Dịch cùng Hứa Điền đã xuất hiện ở nơi này.

Chỉ là, Mộc Dịch sắc mặt trắng bệch, toàn thân thấm ướt, thân thể run nhè nhẹ, nếu không phải Hứa Điền dắt díu lấy, chỉ sợ nếu không chi ngã xuống đất.

"Tiểu sư đệ, người nào đem người đánh thành như vậy, hừ, chẳng còn chưa đủ sao, cần gì phải khinh người quá đáng!" Tiểu Mộng Đào mân mê cái miệng nhỏ nhắn, có chút vì Mộc Dịch cảm giận bất bình.

Ngô sư huynh cũng là nhieu mà nói ra: "Là Trục Lăng Đường Du Thu Thủy đi, hần tiểu tử cũng hơi quá đáng! Thắng được tỷ thí là được rồi, hà tất bắt Mộc sư đệ khi dễ chạt vật như vậy!"

"Đúng vậy a! Hơi quá đáng! Mộc sư huynh thật đáng thương, thua trận đấu còn một thân tổn thương." Triệu Lượng mấy người này cũng là có chút không vui phụ họa nói.

Mộc Dịch giãy giụa lấy dùng ra một ít khí lực, nói ra: "Sư phụ, sư tỷ, sư huynh, ta tận lực, may mắn thắng."

"Thắng bại là chuyện thường, người hết sức là tốt rồi, không muốn quá để ở trong lòng, nghỉ ngơi thật tốt. . ." Tiểu Nguyệt Hàn nhìn thấy đệ tử bộ dáng này, trong lòng cũng là tức giận, bất quá hần hàm đường rất tốt, chỉ là nhướng mày, lắc đầu, cũng không có mở miệng giận dữ mắng mỏ, chỉ là nhẹ giọng an ủi đệ tử vài tiếng.

". .. vân vân." Tiểu Nguyệt Hàn đột nhiên kịp phản ứng, "Người mới vừa nói cái gì ? Cái gì may mắn, người nào thắng ?"

"Mộc sư đệ, người nói cái gì, người không phải là đầu bị thương mơ hồ đi ?" Ngô sư huynh vẻ mặt ngạc nhiên, nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch cùng Hứa Điền.

"Hứa Điền, người nói, vừa rồi đến cùng là chuyện gì xảy ra ?" Tiểu Nguyệt Hàn trong lòng nhảy dựng, hướng Hứa Điền hỏi.

Hứa Điền mặc dù trầm mặc ít nói, nhưng sư phụ chính miệng hỏi, cũng không khỏi không há miệng nói ra:

"Đúng, sư phụ. Đích đích xác xác, là Mộc sư đệ thắng! Trục Lăng Đường Du Thu Thủy sư huynh, bị Mộc sư đệ đánh ngất đi thôi."

"Ta không nghe lầm chứ ? Mộc sư huynh bắt đối thủ đánh ngất xỉu rồi hả?" Triệu Lượng sững sờ một chút, hướng chung quanh sư huynh nhìn lại, chứng kiến chỗ, tất cả đều là há miệng ngạc nhiên thần sắc.

Tiểu Nguyệt Hàn trên mặt hơi hơi co quắp một cái, không biết nên thích nên phần nộ, sau đó trầm giọng nói ra: "Thua thì thua, sư phụ cũng sẽ không trách người. Cũng không nên cố ý cầm việc này hay nói giỡn, trêu đùa hí lộng chư vị sư huynh đệ!"

"Sư phụ, ta thật không có nói giỡn! Đích xác là Mộc sư đệ thắng!" Hứa Điền cười khổ một tiếng, chỉ có thể kỷ càng từ đầu nói hết mọi chuyện:

"Chuyện này cũng khúc chiết ly kỳ, đừng nói chư vị sư huynh đệ khó mà tin được, chính là tận mắt nhìn thấy trận chiến này Hứa mỗ, đến nay cũng là hoang mang không thôi."

"Khôn cung trước đài hai cuộc tỷ thí tiến hành vô cùng nhanh, vì vậy Mộc sư đệ đi vào khôn cung đài sau không bao lâu, liền lên đài tỷ thí."

"Chung quanh đang xem cuộc chiến đệ tử rất ít, chỉ có hơn mười người, trừ ta ra, đều là Trục Lăng Đường đệ tử, vội tới Du Thu Thủy sư huynh trợ trận đấy."

"Du Thu Thủy khí thế chiếm cứ thượng phong, Mộc sư đệ rồi lại một bộ rầu rĩ không vui thần sắc, vừa lên đến đã bị đối phương lớn tiếng dọa người. . ."

Cần cung ở trên bực kịch liệt quyết đấu, vẫn còn tiếp tục, Thiện Dược Đường thầy trò bên này, lại bị cái này đột phát chuyện lạ hấp dẫn, đều tại nghe Hứa Điền giảng thuật, hoàn toàn quên mất ở trên bực đặc sắc.

"Đại sư huynh thắng!" Mộc Dịch yếu ớt thanh âm lần nữa vang lên, hẳn nhìn đến, Mẫn Quân Tử tại vạn tên cùng bản Thủy Tiến Thuật ở bên trong, thừa dịp đối thủ mệt mỏi phòng bị, trong lúc đó thi triển ra một cái uy lực

cuồng mãnh Thủy Trụ Thuật, trực tiếp tại hơn mười trượng bên ngoài, kích phát ra một vài thước phạm vi cực lớn cột nước, đem đối thủ trực tiếp vọt tới bầu trời, sau đó quăng xuống đài đến.

"Không muốn ngắt lời!" Chính nghe được đặc sắc chỗ Ngô sư huynh, vẻ mặt bất mãn hướng Mộc Dịch nói ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Đồn Đại

"Mộc sư đệ đây là thế nào ?" Mẫn Quân Tử cũng đã chiến thắng đi xuống đài, làm hấn kinh ngạc là, vì cái gì chính mình sao đặc sắc chiến thắng nhưng không có giành được bao nhiêu tiếng vỗ tay, chờ hấn nhìn lại, mới phát hiện dưới đài bao gồm sư phụ ở bên trong Thiện Dược Đường mọi người, đều vây quanh Hứa Điền cùng Mộc Dịch hai người.

Hấn liếc thấy đi ra, Mộc Dịch bị thương không nhẹ bộ dạng, vì vậy cũng là nhượng mảy: "Ài, bọn hấn cũng quá không cẩn thận, tỷ thí có lẽ có một chút liên ngừng lại, vì sao phải đem Mộc sư đệ bị thương thành như vậy. Mộc sư đệ, thắng bại là là chuyện thường, không cần để ở trong lòng!"

"Đa tạ đại sư huynh, bất quá. . ." Mộc Dịch cười khổ, thân thể của hấn chợt dạn, không thể nói chuyện quá nhiều, cũng không có thể từng cái giải thích.

Tiểu Mộng Đào nét mặt tươi cười như hoa: "Ai nha, đại sư huynh người đã thắng sao ? Ha ha, lần này người cũng đoán sai, Mộc sư đệ thắng!"

"Mộc sư đệ thắng ?" Mẫn Quân Tử há hốc mồm, vẻ mặt ngạc nhiên, so với Ngô Tâm Cơ còn muốn khoa trương vài phần.

Hấn thậm chí có chút ít hoài nghi, có phải hay không những thứ này sư huynh đệ có chủ tâm đang nói giỡn, bất quá hấn lại phát hiện, sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn cũng là như vậy thần tình.

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra ?" Mẫn Quân Tử nhin không được hỏi.

Ngô Tâm Cơ nói ra: "Hứa sư đệ, người lập lại lần nữa đi, vừa rồi ta nghe chưa đủ nghiêm. Người không nói, đại sư huynh tuyệt đối không thể tin được đấy!"

"Các người có tỷ thí tiếp tục tỷ thí, muốn xem cuộc chiến tiếp tục đang xem cuộc chiến. Các người Mộc sư đệ bị thương không nhẹ, vì sư muốn dẫn hẳn đi tỉnh dưỡng điều trị một cái." Tiểu Nguyệt Hàn nói xong, đem Mộc Dịch đỡ lấy, tế ra màu lam Thủy Vân, đằng vân mà đi.

"May mắn vì sư sớm có chuẩn bị, tại tỷ thí trước đóng cửa không xuất ra, luyện chế ra một lò Hồi Nguyên đan, không thể tưởng được cái thứ nhất dùng tới Đan này đấy, nhưng là người Mộc Dịch!" Tiểu Nguyệt Hàn thì thào nói ra, đối Mộc Dịch thắng được một chuyện, vẫn đang có chút không dám tin tưởng.

"Đến cùng xảy ra chuyện gì ?" Mẫn Quân Tử vẻ mặt hiếu kỳ, đang lúc mọi người dưới sự thúc giục, Hứa Điền không thể không nói tiếp đến.

"Người nói là Mộc sư đệ vừa lên đến liền cùng đối phương liều mạng pháp lực, đánh đến pháp lực khô cạn, vẫn đang không chịu nhận thua, muốn dùng công phu quyền cước sát người vật lộn ? !"

"Mộc sư đệ bị đánh được toàn thân là tổn thương, nhiều lần ngã xuống đất, chính là không chịu nhận thua ? Ô, cái này giống như là Mộc sư đệ tác phong."

"Mộc sư đệ vọt tới Du Thu Thủy trước người, bị hẳn một cái sóng nước đánh vào ngực, phun ra một ngụm máu tươi ?"

"Cái gì ? ! Sau đó Mộc sư đệ tuy ngã xuống đất không nổi, Du Thu Thủy cũng đột nhiên đau bụng, kêu thảm liên tục tiếp lăn xuống đài đi, sau đó ngất ? ! !"

"Cái gì! Về sau Mộc sư đệ giãy giụa lấy bò lên, coi như là thắng ? !"

"Hứa sư đệ, người đến cùng đang nói cái gì ? Người nói là Mộc sư đệ lúc đầu vốn đã nhất định phải thua, đối thủ lại đột nhiên đau bụng, bản thân lăn xuống đài đây? !"

Mẫn Quân Tử trợn to hai mắt, vẻ mặt ngạc nhiên, hẳn cảm thấy không phải mình nghe lầm, chính là Hứa Điền điên rồi.

Đừng nói là Mẫn Quân Tử, chính là Triệu Lượng cũng tuyệt không thể tin được, bất quá, Hứa Điền cũng không dám lúc sư phụ trước mặt, mở loại này người đời cười chê đi!

Cái thế giới này quá điên cuồng! Mẫn Quân Tử lắc đầu, quyết định cưỡng ép đem suy nghĩ từ trong rút ra, việc này càng nghĩ tiếp, càng là mơ hồ hoang mang, quả thực muốn phá vỡ hẳn hơn hai mươi năm nhân sinh lịch duyệt.

Hắn đương nhiên không biết, mấu chốt của sự tình, là một cái cực kỳ không rõ ràng chi tiết, mà chi tiết này, Hứa Điền cùng mặt khác vây xem đệ tử căn bản không có phát hiện, đương nhiên cũng chỉ thật không minh bạch.

Chi tiết này, chính là Mộc Dịch tại bị Du Thu Thủy đánh chính là thổ huyết thời điểm, thậm chí có một viên thật nhỏ giọt máu, hướng Du Thu Thủy bộ mặt bay tới.

Du Thu Thủy pháp lực chưa hao hết, thân thể mặt ngoài, có một tầng hộ thể chân nguyên thủy giáp, tuy rằng không tính quá dày, cũng đủ để ngăn trở bình thường quyền cước công kích, huống chi chỉ là vẩy ra ra một giọt máu.

Thế nhưng là, chính là chỗ này nhỏ máu, vậy mà bỏ qua thủy giáp trong Thủy thuộc tính pháp lực phòng ngự, xuyên thấu mà vào, vừa vặn lại đã rơi vào Du Thu Thủy đang tại nhỏ giọng nhớ kỹ pháp quyết trong miệng, cũng bị hắn thuận miệng nuốt vào.

Du Thu Thủy căn bản không biết mình nuốt vào một giọt máu, hắn chỉ cảm thấy, trong bụng trong lúc đó hỏa thiêu hỏa liệu kịch liệt đau nhức, lập tức toàn thân vô lực pháp lực hoàn toàn biến mất, kêu thảm cú ngay xuống đài đi, sau đó triệt để đã mất đi ý thức.

Các loại Trục Lãng Đường sư huynh đệ đem làm thức tỉnh lúc, hắn trong bụng khác thường đã biến mất, đã liền chính hắn, cũng là hoang mang khó hiểu, hoàn toàn không biết lúc ấy xảy ra chuyện gì.

Sư phụ của hắn, Trục Lãng Đường đường chủ, còn tưởng rằng đối thủ thi triển cái gì quỷ dị ám khí, thế nhưng là hắn đem Du Thu Thủy trong ngoài ngoài tra xét cái thông thấu, cái gì dị thường cũng không có phát hiện.

Ngược lại là Du Thu Thủy nhiều lần cảm thấy trong bụng không khỏe, lúc lạnh lúc nóng, đi nhà vệ sinh điên cuồng tiết lộ nhiều lần, như là hoạn cực kỳ lợi hại tiêu chảy, không quá nửa ngày sau liền lại tốt rồi.

"Mộc sư huynh mắt thấy sẽ phải thất bại, đối thủ bỗng nhiên tiêu chảy, đau lẫn xuống đài đi!" Triệu Lượng khó có thể tin lắc đầu, bỗng nhiên hưng phấn vô cùng nói, "Đây chính là thiên đại tin tức, ta muốn nói cho hết thầy người quen biết!"

Triệu Lượng liền còn dư lại tỷ thí cũng không nguyện nhìn nhiều, tại Bình Hải Phong trên bốn phía chạy đi.

Lúc này Bình Hải Phong lên, giống như Triệu Lượng như vậy ưa thích nói chuyện với nhau đồn đại đệ tử, tất cả nhà đều có một chút, một phen thông khí riêng truyền phía dưới, trong vòng một ngày, việc này liền truyền khắp đệ tử các đường trong tai.

"Cái gì ? Thực lực kia bài danh bảng cuối cùng một vị Mộc Dịch, nguyên bản mắt thấy liền phải thua, đối thủ rõ ràng đột nhiên đau bụng, bản thân lẫn xuống đài đây? !"

"Cái gì ? Nghe nói cái kia thua Trục Lãng Đường đệ tử, tiêu chảy đã hơn nửa ngày ? Đều nhanh hư thoát ? !"

"Cái gì ? Đã liền Trục Lãng Đường đường chủ sư thúc cũng điều tra không xuất ra nguyên nhân ? !"

Lúc mới bắt đầu, cơ bản còn là chiếu theo sự thật truyền bá, nhưng mà không khỏi cũng có chút kể rõ người, vì tăng thêm chuyện xưa phần khích lệ kỳ trình độ, không ngừng thêm mắm thêm muối, vì vậy việc này càng truyền càng là không hợp thói thường!

"Này, người biết không ? Cái bài danh kia đếm ngược đệ nhất Mộc Dịch, gặp một loại đặc thù pháp thuật, bị hãm thi pháp về sau, bụng gặp đau hơn nửa ngày, hơn nữa điều tra không xuất ra nguyên nhân!"

"Ta nhưng nghe nói, chỉ cần bị Mộc Dịch liếc mắt nhìn, sẽ tiêu chảy đến hư thoát!"

"Hừ, cái kia Du Thu Thủy thế nhưng là nam đệ tử, nếu như nữ đệ tử bị hãm liếc mắt nhìn, càng thêm cực kỳ khủng khiếp!"

"A, cái kia sẽ như thế nào ? Chẳng lẽ gặp thất thân hay sao!"

". . ."

Truyền càng về sau, Mộc Dịch dĩ nhiên đã thành "Nhìn nam đệ tử liếc gặp tiêu chảy, trừng nữ đệ tử liếc gặp mang thai" bất thể ra cao nhân!

Loại kết quả này, đã liền trước hết nhất truyền lời Triệu Lượng, cũng là bất ngờ.

Mộc Dịch tức thì căn bản không có bị cái này đồn đại làm phức tạp, bởi vì hãm một mực ở sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn dưới sự trợ giúp, tại một gian trong mật thất ngồi xuống điều dưỡng.

Pháp lực của hãn đã hao hết, nhu cầu cấp bách ngồi xuống hồi phục.

Nói như vậy, nếu như tiêu hao quá nhiều chân nguyên pháp lực, cần đại lượng thời gian thông qua ngồi xuống chậm rãi hồi phục tới đây, quá trình này tuy rằng không đến mức là một lần nữa tu luyện một lần, nhưng thường thường cũng muốn hơn phân nửa tháng, thậm chí là một tháng.

Đương nhiên, nếu có đặc biệt phù hợp bảo vật tương trợ, vậy hoàn toàn bất đồng rồi.

Tiểu Nguyệt Hàn luyện chế Hồi Nguyên đan, liền là một loại có thể nhanh chóng khôi phục pháp lực linh đan diệu dược, tuy rằng Đan này luyện chế không dễ, thành phẩm xa xỉ, cũng không có thể tăng lên huyền sĩ tu vi, nhưng tại pháp lực khôi phục lên, có cực kỳ rõ ràng hiệu quả.

Kim Thu hội thí thi đấu chính, mỗi một trận đều có thể là ác chiến, hơn nữa thi đấu trình cũng có chút chặt chẽ, vạn nhất trên một trận hao tổn chân nguyên pháp lực quá nhiều, mặc dù may mắn thắng tiến vào vòng tiếp theo, thực lực cũng sẽ giảm bớt đi nhiều.

Bởi vậy, Tiểu Nguyệt Hàn chuyên môn luyện chế ra một ít Hồi Nguyên đan, khiến môn hạ đệ tử không đến mức bởi vì pháp lực hao tổn nguyên nhân, khó có thể phát huy ra toàn bộ thực lực.

Nếu như đệ tử thua, cũng không cần dùng Đan này, dù sao Đan này giá trị xa xỉ, đệ tử hoàn toàn có thể thông qua ngồi xuống chậm rãi khôi phục pháp lực.

Hãn không nghĩ tới, cái thứ nhất cần dùng đến Hồi Nguyên đan đấy, nhưng là Mộc Dịch!

Ngoại trừ pháp lực thiếu hụt bên ngoài, Mộc Dịch trên thân nhiều chỗ máu ứ đọng, ngoại thương không ít. Nhưng mà loại này bị thương ngoài da, đối với người tu tiên mà nói, quả thực quá dễ dàng xử lý.

Tiểu Nguyệt Hàn lấy ra một lọ da ngọc lưu thông máu mỡ, tại Mộc Dịch vết thương bôi lên đi một tí, sau đó dùng chân nguyên lực lượng đem được lực đẩy vào dưới làn da, ngăn ngừa hai canh giờ về sau, Mộc Dịch bên ngoài thân máu ứ đọng sưng đỏ các loại thương thế, hoàn toàn khôi phục.

Thậm chí thương thế của hấn chỗ làn da, bởi vì da ngọc lưu thông máu mỡ còn có một chút mỹ dung hiệu quả, ngược lại trở nên đặc biệt tinh tế tỉ mỉ.

Ngày thứ hai, trải qua suốt cả đêm ngồi xuống luyện hóa, tại sư phụ cùng Hồi Nguyên đan dưới sự trợ giúp, Mộc Dịch đã hoàn toàn phục hồi như cũ, lần nữa sinh khí dồi dào.

Tuy rằng một đêm chưa ngủ, nhưng hấn pháp lực dồi dào cực kỳ, tinh thần sung mãn, không có chút nào ủ rũ.

Mộc Dịch hưng phấn từ biệt sư phụ, đi vào trên quảng trường thanh ngọc bài trước, nhìn xem bản thân vòng tiếp theo tỷ thí bị an bài như thế nào.

Ai biết, trên đường đi, hấn gặp được không ít tất cả phân đường đệ tử, có ít người tò mò nhìn hấn, có ít người tức thì cố hết sức né tránh ánh mắt của hấn, tựa hồ thập phần sợ hãi.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mộc Dịch trong lòng lấy làm kỳ, hấn thậm chí chuyên môn tìm cái gương đồng nhìn nhìn mặt mũi của mình cách ăn mặc, cũng không không ổn.

Mộc Dịch đi về hướng thanh ngọc bài, nơi này đã tụ tập không ít quan sát giao đấu tình huống đệ tử, chính vây quanh ở thanh ngọc bài trước, chỉ tỏ, nhỏ giọng nghị luận.

"A, Mộc Dịch đến rồi!" Trong đám người không biết người nào quay đầu lại vừa nhìn, nhìn thấy Mộc Dịch, vì vậy kinh hô một tiếng.

Trong chốc lát, nơi này ánh mắt mọi người, đều chuyển hướng về phía Mộc Dịch, lệnh Mộc Dịch sững sờ, theo bản năng dừng bước, mê mang mà kinh ngạc nhìn xem mọi người.

"Oa, chạy mau!" Không biết người nào lại hô một tiếng, chúng đệ tử làm chim thú tản ra, mặc dù có người không muốn chạy đi đấy, cũng hướng một bên đi ra, cùng Mộc Dịch bảo trì ít nhất mười trượng khoảng cách. Hơn nữa nhìn hướng Mộc Dịch ánh mắt, cũng là hết sức phức tạp.

Mộc Dịch trợn mắt há hốc mồm, như thế nào trong vòng một đêm, bản thân rõ ràng đã thành đáng sợ ma đầu ?

"Mộc sư huynh, người đã tới, người không sao sao ?" Một thanh âm ở sau lưng vang lên, là Triệu Lượng cùng Thiện Dược Đường mặt khác vài tên sư huynh.

"May mắn mà có sư phụ, đã không sao!" Mộc Dịch cười nói, sau đó nhin không được nhỏ giọng hỏi, "Triệu sư đệ, những người này là chuyện gì xảy ra ? Tựa hồ rất sợ bộ dáng của ta!"

"Cái này, nhất định là hiểu lầm, hiểu lầm!" Triệu Lượng lúng túng vô cùng, ngôn từ lập loè, hắn cũng không dám nói với Mộc Dịch, chính là bởi vì chính mình đồn đại, làm cho xuất hiện ở cục diện này.

"Ha ha, Mộc sư đệ, người thật sự là vậy mới tốt chứ, khiến sư huynh ta hôm qua thắng không ít tiền đặt cược!" Ngô sư huynh tâm tình thật tốt, vỗ vỗ Mộc Dịch bả vai, không ngớt lời khen.

Ngô sư huynh bỗng nhiên lại đề nghị: "Đúng rồi, chúng ta muốn không cần tiếp tục mở ván bài, lần này còn là đánh bạc Mộc sư đệ thắng bại, xem trước một chút đối thủ của hắn là ai ?"

"Ta tìm xem nhìn!" Triệu Lượng nói ra: "Ô, chán cung đài trận đầu, Mộ Dung Băng, Chúc Tạo Đường! Mộc sư huynh vòng tiếp theo đối thủ, dĩ

nhiên là người nữ đệ tử!"

"Ta đây đánh bạc Mộc sư đệ thắng!" Một cái thanh âm hầu như đồng thời vang lên, riêng phần mình cười gian.

Ngô sư huynh vẻ mặt bất đắc dĩ: "Chậc chậc, các người ngược lại là thông minh! Ha ha, cái nào người nữ đệ tử, không sợ bị Mộc sư đệ nhiều trùng hai mắt!"

Mọi người cười to, chỉ có Mộc Dịch vẫn như cũ là vẻ mặt mờ mịt, cảm thấy lẩn lộn.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Thủ Trạc

Thi đấu chính vòng thứ nhất, sáu mươi bốn cuộc tỷ thí tại trong một ngày toàn bộ chấm dứt, mặc dù có chút dày đặc, nhưng đối với xem cuộc chiến đệ tử mà nói, nhưng là ăn no thỏa mãn, bọn hắn hoàn toàn không cần lo lắng không có đặc sắc tỷ thí hãy nhìn, mà là muốn tại một loạt đồng thời tiến hành phần khích trong quyết đấu, làm ra quyết định nhìn cái nào một trận.

Thiện Được Đường bên này, ngoại trừ Ngô sư huynh xui xẻo gặp Hỏa bộ xếp hàng thứ nhất cao thủ, chịu khổ đào thải bên ngoài, Lý Nhược Ngu, Tiểu Mộng Đào cùng Mẫn Quân Tử đều bằng vào tất cả từ thực lực tiến vào vòng tiếp theo, tăng thêm "Vận khí" nghịch thiên Mộc Dịch, Thiện Được Đường ngược lại là có bốn gã đệ tử tiến nhập thi đấu chính đợt thứ hai, vị trí sáu mươi bốn mạnh mẽ bên trong, điều này làm cho sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn trên mặt, đặc biệt chói lọi.

Thiện Được Đường cao thấp cũng đều là một mảnh vui sướng, bị loại bỏ Ngô sư huynh, nguyên bản chính là vô sự quan tâm tính tình, lần này thua ở danh khí thật lớn đối thủ, cũng không thấy được oan uổng, vì vậy hắn cũng vẫn là một bộ yên vui vui cười bộ dáng.

Trước mấy vòng tỷ thí cũng không có thời gian nghỉ ngơi, ngày thứ hai giữa trưa bắt đầu, chính là đợt thứ hai tỷ thí.

Đợt thứ hai tỷ thí ba mươi hai trận, tại chín tỷ thí trên đài đồng thời tiến hành, từng tỷ thí trên đài chỉ có ba đến bốn cuộc tỷ thí, vì vậy thời gian trên an bài sẽ phải tương đối rộng thùng thình.

Bất quá, Mộc Dịch vừa vịn lại cùng Mẫn Quân Tử đánh lên, bọn họ đều là trận đầu, tại bất đồng tỷ thí trên đài.

Thiên Được Đường đại bộ phận đệ tử, còn là lựa chọn nhìn Mẫn Quân Tử tỷ thí, dù sao, vậy khẳng định muốn đặc sắc hơn, hơn nữa phần thắng cũng lớn hơn.

Bất quá, Triệu Lượng tốt hơn theo lấy Mộc Dịch đi tới chấn cung đài, hôm nay đại sư huynh đối thủ là Hỏa bộ đệ tử, Triệu Lượng hứng thú không có lớn như vậy, tự nhiên muốn vì chính mình tốt nhất Mộc sư huynh đang xem cuộc chiến trợ trận!

Chấn cung dưới đài, đang xem cuộc chiến đệ tử rải rác không có mấy, và lại phần lớn vì Chúc Tạo Đường nữ đệ tử. Dù sao tiến vào thi đấu chính đợt thứ hai về sau, còn dư lại quyết đấu, hầu như đều tại cường thủ giữa triển khai, cuộc tỷ thí này hai người, một người xếp hạng đếm ngược thứ nhất, tên còn lại cũng là thập phần phía sau, đương nhiên sẽ không quá hấp dẫn người.

Bất quá làm cho người không ngờ tới là, Triệu Lượng lại tại trong mấy người này, phát hiện một gã Trục Lăng Đường đệ tử, đại khái hẳn là Trục Lăng Đường đường chủ phái tới, chuyên môn nhìn xem Mộc Dịch cuối cùng có gì quý dị chỗ!

Mộc Dịch leo lên đài đi, phía dưới nữ đệ tử lập tức phát ra một hồi hư thanh, làm cho Mộc Dịch có chút không hiểu thấu, nhưng hẳn cũng lơ đãng.

Chỉ chốc lát sau, một gã cô gái che mặt cũng trèo lên lên đài.

"Nàng chính là Mộ Dung Băng ? Như thế nào còn mang mạng che mặt, chẳng lẽ là sợ lời đồn đãi kia ?" Triệu Lượng trong lòng một hồi ngạc nhiên, thì thào nói ra.

"Phì, Mộ Dung sư muội một mực mang mạng che mặt tỷ thí đấy, tông môn đã sớm cho phép!" Một gã Chức Tào Đường sư tỷ nghe vậy về sau, nhỏ giọng thối đạo: "Còn có, cùng các người Thiện Dực Đường Mộc sư đệ có quan hệ đồn đại, cũng quá mức vô sỉ!"

Triệu Lượng cười khở một tiếng, cũng không dám làm nhiều giải thích.

Tỷ thí trên đài, từ khi Mộ Dung Băng sau khi xuất hiện, Mộc Dịch vẫn gắt gao nhìn chăm chăm vào đối phương, ánh mắt không chịu di động mảy may.

"Này, người với cái gia hỏa này, tại trường cái gì đâu!" Che mặt mộ Dung Băng nhin không được lên tiếng quát lớn, nàng liên tưởng đến có quan hệ đối phương một ít đồn đại, nhin không được sờ lên bản thân cái bụng, cảm thấy hoảng sợ:

"Cái loại này hoang đường đồn đại, hơn phân nửa không thật sự đi. Thế nhưng là, hửn tại sao phải một mực trường mắt ta ? Ta mang mạng che mặt, hửn lại không biết ta đẹp mắt không dễ coi!"

Mộc Dịch bị đối phương một tiếng quát lớn, mới bình tĩnh lại, trên mặt hơi đỏ lên, nói ra: "Vị sư tỷ này đã hiểu lầm, ta đang nhìn sư tỷ trên tay cái kia một đôi phi thúy vòng ngọc! Sư tỷ, có thể hay không cởi xuống đến làm cho xuống nhìn kỹ một chút!"

Nếu như Mộc Dịch mới vừa rồi không có nhận sai mà nói, đây đối với phi thúy vòng ngọc, chính là mình mẫu thân di vật!

Lúc trước, Hà chấp sự nói hửn tại Bình Vân Cốc phiên chợ ở bên trong, đem ngọc này vòng tay bán cho một cái mang mạng che mặt nội môn nữ đệ tử, Mộc Dịch căn cứ cái này manh mối tra tìm xuống dưới, rồi lại không có chút nào thu hoạch.

Không thể tưởng được tại đây tỷ thí trên đài, vậy mà ngoài ý muốn phát hiện vật ấy mạnh mẽ, Mộc Dịch lúc này kinh hãi ngoài, trong lòng cũng có chút lo lắng, hấn chính tâm niệm cấp chuyển suy tư về như thế nào từ trong tay đối phương, đối về đây đối với phi thúy vòng ngọc.

"Tại sao phải cho người xem!" Mộ Dung Băng sững sờ, tức giận trả lời, ngược lại đem hai tay lùi về, tựa hồ sợ đối phương mạnh mẽ đoạt đi.

"Cái này, " Mộc Dịch có chút lúng túng giải thích nói: "Đây đối với phi thúy vòng ngọc, ta giống như nhận ra."

Dưới đài hư thanh một mảnh, liền Triệu Lượng cũng lắc đầu liên tục, thầm nghĩ trong lòng: "Mộc sư huynh chớ không phải là coi trọng vị sư tỷ này hoặc sư muội ? Chỉ là hấn dùng đến gần thủ pháp, không khỏi quá lão, một chút ý mới đều không có!"

Lúc này, chủ trì tỷ thí sư thúc khinh ho khan vài tiếng, ý bảo mọi người yên tĩnh, sau đó chính thức tuyên bố tỷ thí bắt đầu.

Mộc Dịch cùng Mộ Dung Băng lẫn nhau thi cái lễ, Mộ Dung Băng nhỏ giọng nói ra: "Hừ, đều muốn vòng ngọc có thể! Nếu như người thắng ta, sẽ đem đối thủ này vòng tay đem tặng; nếu như người thua, sẽ đem người vậy đối với ánh mắt chọc mù!"

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, gấp gáp nói: "Sư tỷ không nên hiểu lầm, tại hạ nơi đây còn có một đối phẩm chất cao hơn phi thúy vòng ngọc, thành tâm cùng sư tỷ trao đổi, cũng không hấn ý!"

"Hừ, người trước thắng ta rồi hãy nói!" Mộ Dung Băng không nói nhảm nữa, nàng từ trong tay áo cầm ra một căn hầu như trong suốt pháp trượng, chợt bắt đầu thi pháp.

Lập tức, tỷ thí bên bàn trên Triệu Lượng, liền cảm thấy một cỗ khí lạnh đánh tới.

"Đây là Hàn Băng Trọng, nguyên lai nàng tu tập chính là băng thuộc tính công pháp." Triệu Lượng thầm nghĩ trong lòng.

Băng thuộc tính công pháp, cũng thuộc về thủy bộ công pháp, chỉ bất quá chú trọng hơn băng hàn lực lượng, có thể thêm vào thi triển ra một ít cường đại hơn pháp thuật, ví dụ như băng trùy thuật, liền so với cùng cấp bậc Thủy Tiến Thuật cường đại hơn rất nhiều!

Chỉ bất quá, tu luyện băng thuộc tính pháp thuật, yêu cầu tu luyện người trời sinh âm hàn lực lượng so sánh mạnh mẽ, vì vậy không phải là mỗi người đều có thể tu luyện.

Mộ Dung Băng ra tay liền không lưu tình, Hàn Băng Trọng vung vẩy phía dưới, lập tức bay đầy trời tuyết, Triệu Lượng chỉ cảm thấy một hồi lạnh lẽo thấu xương bức tới, đành phải liền lùi lại mấy trượng, rời xa tỷ thí đài.

Cách nhau xa như vậy, cũng có thể cảm giác được hàn khí đại thịnh, tỷ thí ở trên bục Mộc Dịch, chỉ sợ canh bất hảo thụ.

Lúc này, lấy Mộ Dung Băng làm trung tâm tỷ thí trên đài, đã ngưng kết ra dày đặc một tầng băng sương, Mộ Dung Băng pháp trượng liên tục bay múa, từng trận hàn khí từ pháp trượng trong tuôn ra, thoáng cái đem so với thử trên đài biến thành băng thiên tuyết địa, rất có muốn đem đối thủ sinh sôi đông lại khí thế.

Mộc Dịch từ lúc đối thủ tế ra hóa tuyết thuật trong nháy mắt, liền cảm thấy một hồi khí lạnh vô cùng vọt tới, hãn cơ hồ là theo bản năng toàn thân huyết dịch gia tốc lưu động, lập tức toàn thân nóng lên, tất cả hàn ý đều tiêu tán vô tung vô ảnh.

Mặc dù ngoại bộ lại lạnh lại lạnh, Mộc Dịch máu trong cơ thể trong như dung nham giống như nhiệt lực vô cùng, nơi nào sẽ cảm giác được chút nào hàn khí!

Bất quá, Mộc Dịch cũng không dám quá mức kiêu ngạo, để tránh bị mọi người nhìn thấu bản thân trong máu dị thường, hắn chỉ là thoáng khiến huyết dịch gia tốc lưu động, kích phát một chút hỏa lực, cam đoan bản thân không bị Hàn Băng chi khí đông lại.

Sau đó, hắn điềm tĩnh tế ra Mặc Hoằng Trọng, chuẩn bị đánh trả.

"Ồ!" Mộ Dung Băng kinh hô một tiếng, "Người như thế nào còn có thể di chuyển ? Người tại sao không có bị đông cứng ? Người như thế nào không sợ của ta bằng hàn chi khí ?"

Nàng liên tiếp ba cái vấn đề hỏi ra, lộ ra cực kỳ kinh ngạc.

Mộc Dịch trong lòng tức giận đáp: "Bị người một chiêu hàn khí sẽ phải đông cứng, đây chẳng phải là không người nào có thể cùng người một trận chiến ?"

Thế nhưng là, trên thực tế chính là như vậy một sự việc, Mộ Dung Băng từ đấu vòng loại đi tới, mỗi một cuộc tỷ thí, đều là một chiêu lúc giữa đông lại đối thủ, sau đó đơn giản chiến thắng.

Chỉ bất quá, nàng mỗi lần gặp phải đối thủ, thực lực đều rất bình thường, vì vậy danh tiếng của nàng cũng không rất lớn, tại thực lực bài hành bảng lên, cũng là ở phía sau vị trí.

Mộc Dịch vừa nhắc pháp trọng, lập tức Mặc Hoằng Trọng trên chân khí bắt đầu khởi động, phát ra càng thêm đẹp mắt mực, cũng theo Mộc Dịch vung lên giữa, biến thành đầy trời thủy tiễn, hướng đối thủ kích xạ mà đến.

Thế nhưng là, đại bộ phận thủy tiễn, chưa tới gần Mộ Dung Băng, đã bị hàn khí đông lại, hóa thành vụn băng, rơi lả tả trên đất.

Còn có một số nhỏ thủy tiễn, bị Mộ Dung Băng tụ khí ra hàn khí vừa đỡ, lập tức cũng biến thành băng mẫu vụn, không hề lực công kích đáng nói.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, Mộ Dung Băng dưới chân trong lúc đó lao ra một cổ dòng nước xiết, nhưng là Mộc Dịch noi theo đại sư huynh cách làm, tại Thủy Tiễn Thuật chính diện tấn công địch tới ranh giới, âm thầm lấy công kích khoảng cách xa nhất, thi triển lúc lại không hề báo hiệu Thủy Trụ Thuật đánh lên.

Thủy Trụ Thuật đánh lên, khiến Mộ Dung Băng hiển nhiên không ngờ rằng, tuy rằng nàng toàn thân đều có băng hàn chi khí hộ thể, nhưng duy chỉ có dưới chân yếu kém nhất.

Cái này cũng bình thường, ai có thể ngờ tới chính diện giao phong tới ranh giới, sẽ có tập kích đột nhiên từ dưới thân trên bệ đá công tới!

Mộ Dung Băng bị Thủy Trụ Thuật vọt lên vài thước độ cao, đáng tiếc, Mộc Dịch thi triển Thủy Trụ Thuật, uy lực xa không bằng Mẫn Quân Tử, hơn nữa Mộ Dung Băng phản ứng cũng là cực nhanh, Hàn Băng Trọng hướng dưới thân chỉ một cái, hàn khí tuôn ra mà ra, trong chốc lát liền đem đại lượng cột nước ngưng vì băng trụ, hóa giải hơn phân nửa lực đánh vào.

Dù là như thế, nàng nửa người dưới quần sam, vẫn bị làm ướt, kề sát trên thân, hiển lộ ra nhanh nhẹn tư thái, có chút bất nhã.

"Đồ vô sỉ!" Mộ Dung Băng giận dữ mắng mỗ một tiếng, vội vàng dùng hàn khí tại trên thân thể khẽ quần, quần áo trên cái kia chút ít hơi nước lập tức kết làm băng châu, sau đó tại nàng run lên phía dưới, rơi lả tả trên đất.

"Không thể so sánh!" Mộ Dung Băng giận dữ, "Ta mới không cần cùng loại người như người xú nam nhân động thủ!"

Nói xong, nàng vẫy mà thật sự quay đầu mà đi, thả người nhẹ nhàng xuống đài đi.

Trên đài dưới đài, lập tức lặng ngắt như tờ, cũng đã là thi đấu chính đợt thứ hai rồi, rõ ràng còn có người như vậy bỏ qua thắng bại, chỉ là quần áo bị đánh ẩm ướt một cái, liền tức giận trực tiếp bỏ quyền buông tha cho tỷ thí!

"Này, đợi đã nào...!" Mộc Dịch sững sờ sau đó, trong lòng khẩn trương, muốn muốn đuổi kịp đi.

"Người không được qua đây! Người lại nhìn ta, ta sẽ đem ánh mắt người móc ra!" Mộ Dung Băng trong đôi mắt hiện lên sợ hãi chi sắc, vậy mà không để ý Chúc Tạo Đường đệ tử khác, trước tiên rất xa chạy đi.

Mộc Dịch trong lòng thấp thỏm nhớ mong lấy đối thủ kia vòng tay, nhưng đối với phương hướng đã nhanh như chớp chạy không thấy."Được rồi, dù sao đã biết rõ phi thúy vòng ngọc tung tích, lại biết rõ tên của nàng, lại là đến từ Chúc Tạo Đường, có lẽ có thể nhờ cậy Đào nương, đổi về vậy đối với vòng ngọc." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hơi hơi buông lỏng.

Có thể ngoài ý muốn biết được phi thúy vòng ngọc tung tích, Mộc Dịch cũng là hết sức cao hứng.

Triệu Lượng đám người thì là kinh ngạc không ngậm miệng được, thủy chung nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì cái kia Mộ Dung Băng êm đẹp sẽ phải bỏ quyền nhận thua!

"Chẳng lẽ nàng là sợ lời đồn đãi, cho rằng bị Mộc sư huynh nhiều trường vài lần, liền thật sự gặp mang thai ?" Triệu Lượng thầm nghĩ trong lòng, sau đó cố hết sức lắc đầu, tuy rằng đây là hẳn có thể nghĩ ra duy nhất đáp án, nhưng là quá không đáng tin cậy!

Chủ trì tỷ thí sư thúc, cũng là lắc đầu liên tục, hẳn đi về hướng trước đài, cao giọng tuyên bố: "Chúc Tạo Đường Mộ Dung Băng bỏ quyền nhận thua, Thiện Dực Đường Mộc Dịch chiến thắng! Một chiếc trà về sau, trận

thứ hai tỷ thí bắt đầu. Cái kia, các người có thể đi vào thi đấu chính đợt thứ hai, đã tương đối không dễ dàng, không muốn như thế trò đùa đối đãi!"

Không hề nghi ngờ, cuộc tỷ thí này, là vị này sư thúc chủ trì Kim Thu hội thí đến nay, gặp phải sau cùng hiểm thấy, sau cùng hoang đường, sau cùng không thể lý giải một trận.

Vị kia Trục Lăng Đường đệ tử, càng là khổ khuôn mặt, hăn chính hết sức thống khổ suy tư về, như thế nào hướng sư phụ thuật lại trận này quỷ dị tỷ thí, hơn nữa còn muốn sư phụ tin tưởng hăn không phải là tại thâm dật vô cố!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Khuynh Thành

"Chúc mừng Mộc sư huynh lại thắng một trận chiến!" Triệu Lượng tiến lên chúc mừng, đồng thời từ trên xuống dưới đánh giá Mộc Dịch liếc, thấp giọng nói ra: "Mộc sư huynh, người nói thực cho người biết ta, người có phải hay không thực có cái gì hiếm thấy quý dị pháp thuật, có thể làm cho đối thủ không chiến mà bại?"

Mộc Dịch lắc đầu, vẫn ngạc nhiên thì thào nói ra: "Thật là kỳ quái, hôm nay xảy ra chuyện gì vậy? Từ buổi sáng đi ra ngoài, đến bây giờ một mực gặp được quái nhân việc lạ. Cái này Mộc Dung Băng, rõ ràng một thân băng thuộc tính thần thông thập phần không tầm thường, vì cái gì sợ hãi ta nhìn nhiều nàng vài lần?"

Triệu Lượng biết rõ đáp án, cũng không dám nhiều lời, đành phải lập tức nói sang chuyện khác.

"Ai nha, trận thứ hai tỷ thí nhanh đã bắt đầu đi, chúng ta nhanh đi trung cung đài!" Triệu Lượng đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lôi kéo Mộc Dịch bỏ chạy.

"Làm sao vậy?" Mộc Dịch ngạc nhiên nói: "Hôm nay chúng ta Thiện Dực Đường, cũng không có đệ tử tại trung cung đài tỷ thí."

"Không phải là chúng ta Thiện Dực Đường người, là Cốc Mạc Ngưng!" Triệu Lượng bước nhanh hơn, quay đầu lại hô: "Mộc sư huynh người nhanh lên, lại chậm cũng chỉ có thể chứng kiến cái bóng!"

"Nguyên lai là nàng!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, nói thật, thực lực bài danh bảng vị thứ hai, lại là mỹ nhân tuyệt sắc, thân phận lại cực kỳ thần

bí, người nào lại không có hứng thú!

Lúc Mộc Dịch cùng Triệu Lượng chạy đến trung cung đài lúc, rất xa liền thấy được như thế nào người ta tấp nập, tiếng người huyên náo!

Nơi đây rậm rạp chẳng chịt gặt ra vô số người đầu, Mộc Dịch lần đầu tiên đoán chừng, ít nhất cũng có bảy tám trăm người!

Cái này so với báo danh tham gia Kim Thu hội thí đệ tử còn nhiều!

Rất nhiều đệ tử, xuất phát từ các loại nguyên nhân cũng không có tham gia Kim Thu hội thí, nhưng mà thi đấu chính vòng thứ nhất, Cốc Mạc Ngưng xuất hiện sau tiếng gió truyền ra, hấp dẫn đại lượng đệ tử đến đây đang xem cuộc chiến.

Thi đấu chính vòng thứ nhất sau tuôn ra hai cái thiên đại tin tức, một cái là Mộc Dịch "Trừng mắt thần công", cái khác chính là Cốc Mạc Ngưng mỹ mạo.

Hơn nữa sau một tin tức, truyền bá nhanh hơn, xa hơn, đối không thể tưởng tượng nổi.

"Người biết không, ngoại giới diên truyền, chỉ cần nhìn Cốc Mạc Ngưng liếc, ở kiếp này cũng sẽ không lại thích những nữ nhân khác!" Triệu Lượng hướng Mộc Dịch nói ra.

Mộc Dịch đương nhiên không tin: "Nói bậy bạ gì đó! Chúng ta đây Bình Hải tông mấy trăm nam đệ tử, chẳng phải là mỗi cái đều muốn côi cút cả đời!"

"Nhiều người như vậy, chúng ta còn là đứng xa xa nhìn đi." Mộc Dịch nhìn nhìn trước mắt sôi trào đám người, nhướng mày nói.

"Như vậy sao được! Nếu thấy không rõ Cốc Mạc Ngưng dung mạo, chẳng phải là muốn hối hận cả đời!" Triệu Lượng lắc đầu liên tục, không được hướng trong đám người nhìn lại.

"Triệu sư đệ, chúng ta ở chỗ này!" Trong đám người bỗng nhiên truyền ra một tiếng la lên, xen lẫn ở chung quanh náo nhiệt trong hoàn cảnh, cơ hồ bị che mất.

Bất quá Triệu Lượng còn là thấy được, vội vàng mang theo Mộc Dịch hướng chỗ đó tháo chạy.

"Xấu hổ, nhường cái nhường cái!"

"Chen lấn cái gì, ai ôi!!!, người đều dẫm lên chân của ta rồi!"

"Này, phía trước cái đầu cao, có thể hay không co rúm người lại cổ a, vừa vận ngón trở tầm mắt!"

"Người Bàn Tử, người khác nhìn mỹ nữ người cũng nhìn, một mình người chiếm hai người vị trí, người có bốn con mắt nhìn sao, thật không hiệu suất!"

"Người xem phía trước ngồi cái kia sắp xếp sư bá, vị trí thực xa xỉ, bên người hoàn toàn có thể lại chen lấn mấy người đi! Ôi, người nào gõ đầu của ta! . . . Nha, là sư thúc lão nhân ngài nhà a, ngài lão như thế nào cũng tính trẻ con không phai mờ tiếp cận cái này náo nhiệt! Hàng phía trước vị trí chưa đủ ? . . . Sư thúc đừng gõ rồi, ta bắt cái này xem xét tuyệt hảo bảo vị trí khiến người vẫn không được sao, kỳ thật ngài lão đại khái có thể đăng vân giá vũ bay đến bầu trời nhìn mỹ nữ, hà tất theo chúng ta vân bối chen lấn. . ."

Bữa bãi lộn xộn thanh âm, tràn ngập Mộc Dịch hai lỗ tai, tại một đồng nhiệt tình sôi trào vây xem trong hàng đệ tử, hẳn và Mộc Dịch phí hết sức của chín trâu hai hổ, rốt cuộc tiến nhập trong vòng, Thiện Dục Đường

Ngô sư huynh đám người, liền ở chỗ này vì bọn họ dự lưu lại hai cái "Thân vị trí" .

Cái gọi là thân vị trí, cũng chính là còn có thể miễn cưỡng đặt chân, đương nhiên điều kiện tiên quyết là tất cả mọi người mút lấy một hơi, không thể bắt bụng trống quá tròn.

Như muốn thành giai nhân hiệu triệu lực lượng xuống, những thứ này ngày thường lớn có khí chất nội môn đệ tử, cũng thoáng cái đã trở thành tầm thường người.

Từ phổ phường tục nhân, tu luyện thành một gã huyền sĩ, thường thường phải kể tới năm hun đúc, mới có khí chất trên biến hóa; nhưng mà, một cái khuynh thành giai nhân xuất hiện, có thể tại trong chớp mắt, đem những này huyền sĩ khí chất hết thảy đánh về nguyên hình.

"Ồ, đại sư huynh cũng ở nơi đây! Đại sư huynh, người vừa rồi tỷ thí thắng sao ?" Mộc Dịch sững sờ, Mẫn Quân Tử rõ ràng cũng cùng Ngô sư huynh đám người cùng đi nơi này nhìn tỷ thí, mà không có phụng bồi Tiểu Mộng Đào.

Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu, vừa cười vừa nói: "Nghe nói cái này Cốc Mạc Ngưng chính là đoạt hấp dẫn nhiều người xem nhất, vì vậy ta cố ý đến xem!"

Rất hiển nhiên, Mẫn Quân Tử thắng được trận đấu, nếu không làm sao dễ dàng như vậy.

Ngô sư huynh tức thì vẻ mặt không cho là đúng nói: "Đại sư huynh cái này nói còn chưa dứt lời đi, Tiểu sư muội lại không có ở đây, người đã nói người cùng chúng ta giống nhau đến xem tuyệt thế giai nhân đấy, cũng không đủ a!"

Mẫn Quân Tử cười nhạt một tiếng, cũng không có cố ý phản bác, hần nói sang chuyện khác: "Đúng rồi Mộc sư đệ, người hôm nay ngược lại là không có bị thương! Sớm như vậy liền kết thúc tỷ thí, là đối thủ quá mạnh mẽ, chủ động buông tha cho sao ? Điều này cũng vẫn có thể xem là cử chỉ sáng suốt! Người còn trẻ, có rất nhiều cơ hội!"

"Đa tạ đại sư huynh đề điểm. Bất quá lúc này đây, ta lại may mắn thắng." Mộc Dịch có chút lúng túng nói.

"Người lại thắng ? !" Mẫn Quân Tử, Ngô sư huynh mấy người này đồng thời kinh hô một tiếng, vẻ mặt ngạc nhiên.

Bất quá đã có vòng thứ nhất kinh nghiệm, lúc này đây bọn hần rất nhanh liền cường ép khôi phục bình tĩnh, Ngô sư huynh hỏi: "Người như thế nào thắng đấy, chẳng lẽ đối thủ lại đột nhiên lúc giữa đau bụng ?"

"Đây cũng không phải, bất quá cũng không sai biệt lắm." Triệu Lượng tiếp nhận chủ đề nói ra: "Cái kia Chúc Tạo Đường Mộ Dung Băng, mới cùng Mộc sư huynh giao thủ một hiệp, căn bản không có phân ra thắng bại, liền sợ tới mức không đánh mà chạy!"

"Đây là vì cái gì ? Mộc sư đệ, người như thế nào làm sợ nhân gia ?" Ngô sư huynh ngạc nhiên nói.

"Ta cũng không biết, nàng chính là không quan tâm ta nhìn nàng, tựa hồ rất sợ bộ dạng!" Mộc Dịch cũng là hoang mang khó hiểu.

"Nguyên lai đúng là sợ Mộc sư đệ 'Trùng mắt thần công' !" Một hồi càn rỡ cười to tại chúng đệ tử trong truyền bá ra, hấp dẫn chung quanh không ít ánh mắt.

"Ly kỳ, thật sự là quá ly kỳ! Lại có người bị lời đồn đãi hù ngã, không chiến mà bại!" Ngô sư huynh lắc đầu liên tục, vị chua mưng phần nói: "Mộc sư đệ, vận khí của người không khỏi cũng quá nghịch thiên đi! Rõ ràng có

thể làm cho người gặp được loại này đối thủ, đến lượt ta qua hô to một tiếng, có thể hay không bắt nha đầu kia sợ tới mức thẳng khóc!"

Mọi người tắc tắc kêu kỳ lạ lúc, đột nhiên tiếng vỗ tay tiếng vang như sấm, bắt không có chuẩn bị tâm lý Mộc Dịch, chấn động màng nhĩ ong ong thẳng run.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, chỉ nghe được bên người Triệu Lượng cực kỳ hưng phấn điên cuồng gào thét: "Nàng ra sân, nàng ra sân!"

Mộc Dịch hướng trên đài nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy trên đài một đường nhàn nhạt màu xanh bóng người rơi xuống, hóa thành một cái duyên dáng yêu kiều tuổi trẻ thiếu nữ.

Mộc Dịch chỉ cảm thấy trong đầu "Ô...ô...ô...n...g" một tiếng trầm đục, toàn bộ người đều muốn hoảng hốt đứng lên.

"Thiên hạ lại có như vậy giai nhân!" Mộc Dịch trong lòng cảm thán, tuy rằng hẳn đối Tiểu Mộng Đào cảm tình hết sức đặc thù, hơn nữa Tiểu Mộng Đào đã coi như là thiên sinh lệ chất, thế gian ít có, nhưng Mộc Dịch rồi lại không phải không thừa nhận, ở trên bục người này thiếu nữ, từ tư sắc đến xem, rõ ràng so với Tiểu Mộng Đào đối kinh diễm rất nhiều!

"Đồn đại không phải hư a!"

Triệu Lượng khoe miệng rơi xuống một nhóm lớn nước miếng, bản thân nhưng không có phát hiện.

Lúc này, nếu như đem dưới đài nhiều người Bình Hải tông đệ tử bên khoe miệng lưu lại hôi dầu thu tập, có lẽ có thể rót thành một tòa tiểu hồ.

Cái này chính là trong truyền thuyết Cốc Mạc Ngưng, một thân màu xanh váy dài, cũng không bao nhiêu hoa văn tân trang, lại có vẻ đặc biệt

thanh tú thoát tục; ánh mắt của nàng có chút lạnh như băng, rồi lại trở nên tăng thêm vài phần không thể xâm phạm khí chất cao quý.

Sinh thật đẹp, liền làm cho người ta khó có thể nhìn ra niên kỷ, Mộc Dịch không biết nàng là mười lăm mười sáu tuổi, còn là mười bảy mười tám tuổi, tóm lại sẽ không quá lớn, bởi vì hần tổng cảm giác được, nàng này còn có như vậy một tia ngây thơ không thoát khỏi, đúng là cái này sợi ngây thơ, làm cho hần tản mát ra thiếu nữ chỉ có rung động lòng người.

Dưới đài đang xem cuộc chiến đệ tử, mỗi cái đều kiễng sừng nhọn, dốc sức liều mạng đuổi dài cái cổ, hướng trên đài nhìn lại, từ xa nhìn lại, dường như từng con một bị người xách xách cái đầu con vẹt.

Gặp được Cốc Mạc Ngưng đối thủ như vậy, chỉ sợ còn chưa ra tay, trong lòng cũng đã thua hơn phân nửa.

Mà đối thủ của nàng, Hỏa bộ Phần Ngọc Đường một gã thanh niên nam đệ tử, lúc này cũng ngơ ngác đứng ở trên đài, liếc không nháy mắt nhìn xem đối thủ của mình.

Chủ trì tỷ thí sư thúc, ho nhẹ một tiếng, sau đó lớn tiếng niệm vài câu quy tắc cùng cổ vũ lời nói, chột tuyên bố tỷ thí chính thức bắt đầu.

Trên đài hai người lẫn nhau thi lễ, thanh niên nói ra:

"Phần Ngọc Đường đệ tử Trương Tử Hư, tuổi vừa mới hai mươi, chưa hôn phối, mời Cốc sư muội hạ thủ lưu tình."

Dưới đài lập tức hư thanh một mảnh, tỷ thí thời điểm, lại nói lên cái gì "Chưa hôn phối", cái này dụng ý cũng quá rõ ràng đi!

"Hừ, tiểu tử này đã tu luyện mấy đời phúc khí, vậy mà có thể cùng giai nhân cùng sân khấu mà chiến!"

"Đúng đấy, sớm biết như vậy có cơ hội như vậy, ta cũng cần tu khổ luyện vài năm!"

"Cái này Trương Tử Hư, làm hỏa bộ mặt đều mất hết!"

"Phì, cái gì mất mặt, đối cho người người gặp nói cái gì?"

"Ta sẽ nói, Cốc sư muội chúng ta hảo hảo nói chuyện tâm tình, đánh đánh giết giết vô cùng không thú vị đúng không."

"Cút. . ."

Dưới đài hư thanh sau đó, lại là một phen líu ríu phi thường náo nhiệt.

Chủ trì tỷ thí sư thúc, không thể không lại Đứng ra đây nghiêm khắc nói vài câu, chúng đệ tử mới nhao nhao câm miệng.

"Mời Trương sư huynh chỉ giáo!" Cốc Mặc Ngưng hơi hơi thi lễ, thần nhiên nói. Nàng lạnh như băng trên khuôn mặt, vẫn không có lộ ra chút nào tình cảm.

Chúng đệ tử xem thế nào, tiếng vỗ tay, hư thanh, hoặc là quá khen ngợi chi từ, đối với nàng mà nói, dường như đều là không có chút ý nghĩa nào mây bay, chưa từng lay động trong nội tâm nàng cái kia căn dây đàn.

Ánh mắt của nàng, nhẹ nhàng tại đài xuống trên thân mọi người đảo qua, đi ngang qua Thiện Dực Đường đệ tử bên này lúc, rõ ràng tựa hồ có như vậy hơi hơi một cái dừng lại.

Mộc Dịch cảm giác được ngực của mình, vậy mà tại đối phương ánh mắt nhìn qua lúc hơi hơi ngưng tụ, sau đó không tự chủ được gia tốc kinh hoàng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Bểng Thiên Tuyệt Địa

"Ta không có tính sai đi, ta cảm giác Cốc sư tỷ vừa mới là ở xem ta!" Triệu Lượng thấp giọng kinh hô.

"Hừ, người nhỏ bé thấp lùn có cái gì đáng xem, xem ta còn không sai biệt lắm!" Ngô sư huynh lập tức phản bác.

"Không có khả năng, các người có cái gì nhìn đấy, theo ta thấy, hơn phân nửa là đang nhìn đại sư huynh!" Một người đệ tử khác nói ra.

"Đúng vậy, đại sư huynh cũng là anh tuấn phi phạm, tuấn tú lịch sự! Tại chúng ta Bình Hải tông thế hệ này đệ tử trẻ tuổi ở bên trong, luận dung mạo khí chất, tuyệt đối là số một số hai!"

"Mò mẫm nói cái gì đó! Đại sư huynh đã có Tiểu sư tỷ!" Mộc Dịch cũng tham dự thảo luận, sau đó nhút nhát e lệ nói: "Bất quá, ta thực cảm thấy nàng mới vừa rồi là đang nhìn ta!"

"Phì!" Ngô sư huynh mấy người này ngay ngắn hướng thối đạo, Triệu Lượng cắt ngang mọi người tiếp tục nôn rãnh, nói ra: "Đều đừng nói nữa, tỷ thí muốn bắt đầu!"

Trên đài, Phần Ngọc Đường Trương Tử Hư đang tại chậm rãi thi pháp, hần một bên giơ lên cao pháp trượng thi pháp, vừa nói: "Cốc sư muội, đây là Hỏa Cầm Thuật, thi triển sau đó, hỏa diễm như bay cầm giống như bay múa, nhưng ở phía xa tấn công địch, Cốc sư muội phải cẩn thận rồi!"

Tỷ thí thời điểm, rõ ràng chủ động nói toạc chiêu số của mình, Trương Tử Hư loại làm này, lập tức lại đưa tới một mảnh hư thanh.

Cốc Mạc Ngưng ngoảnh mặt làm ngơ, căn bản bất động thanh sắc, cũng không có ra tay.

Trương Tử Hư tiếp tục thi pháp, từng cổ một tinh túy hỏa thuộc tính chân nguyên, dừng mãnh vào trong tay hắc đỏ thẩm pháp trượng ở bên trong, hóa thành một bao quanh không được chớp động hỏa diễm, những thứ này hỏa diễm, rõ ràng diễn hóa xuất một đôi đôi cánh, sau đó thoát ly pháp trượng, hóa thành một chỉ chỉ hỏa diễm phi cầm, tuôn ra hướng lên bầu trời, quay chung quanh tại Trương Tử Hư chung quanh, có chút rực rỡ tươi đẹp.

Dưới đài xem cuộc chiến Phần Ngọc Đường đường chủ hơi hơi mỉm cười gật đầu, rất có vẻ tán thành. Hoàn toàn chính xác, như vậy Hỏa cầm bay múa đầy trời thi pháp, cũng không phải bình thường Hỏa bộ đệ tử có thể làm được.

"Đi!" Theo Trương Tử Hư pháp trượng chỉ một cái, những thứ này Hỏa cầm liền nhao nhao hướng Cốc Mạc Ngưng đánh tới, bất quá tốc độ cũng không nhanh.

Cốc Mạc Ngưng vẫn không có ra tay, những thứ này Hỏa cầm bay đến một nửa bỗng nhiên dừng lại, rồi lại nguyên lai là Trương Tử Hư thu hồi công pháp, hắc có chút lo lắng nói: "Cốc sư muội, người như thế nào còn không ra tay?"

"Những thứ này hỏa diễm uy lực bình thường, không chịu nổi một kích, hà tất nóng lòng ra tay!" Cốc Mạc Ngưng lạnh lùng nói.

Dưới đài lập tức một hồi cười vang, Trương Tử Hư càng là đỏ bừng cả khuôn mặt.

Phần Ngọc Đường đường chủ có chút ngồi không yên, nhướng mày, chợt cảm thấy được sủng ái trên không ánh sáng:

"Tử Hư, hoặc là hảo hảo biểu hiện một phen, hoặc là lăn ra đây, đừng cho vi sư mất mặt xấu hổ!"

Trương Tử Hư vội vàng đồng ý, lúc này đây, hắc lần nữa tể ra Hỏa Cầm Thuật, nhưng mà cái kia chút ít hỏa diễm chim bay hình thể lớn hơn rất nhiều, bay múa đầy trời phía dưới đem chung quanh chiếu rọi ra một mảnh ánh sáng màu đỏ, tới gần tỷ thí đài đệ tử, đối có thể rõ ràng cảm nhận được một cỗ sóng nhiệt đập vào mặt.

Rất rõ ràng, lúc này đây Hỏa Cầm Thuật khí thế, muốn mạnh mẽ lớn hơn rất nhiều.

"Dù sao cũng là Hỏa bộ Phần Ngọc Đường Đại đệ tử, vị trí thực lực bài danh bảng trước ba mươi vị, quả nhiên không tầm thường!" Mộc Dịch thầm khen một tiếng, nếu là mình gặp được cường đại như thế pháp thuật, chỉ sợ đem khó có thể đối mặt.

Lúc này, đối mặt thanh thế to lớn đầy trời Hỏa cầm, Cốc Mạc Ngưng rốt cuộc ra tay!

"Tốt!"

Cốc Mạc Ngưng chẳng qua là vừa giơ lên một tay, dưới đài liền lập tức trầm trồ khen ngợi âm thanh một mảnh, tiếng vỗ tay tiếng vang như sấm, dường như Cốc Mạc Ngưng đã thắng được tỷ thí.

Cốc Mạc Ngưng cũng xác thực chỉ giơ lên một tay, sau đó hướng trước người nhẹ nhàng vung lên, liền pháp trượng đều không có tể ra.

Nhưng mà, chính là chỗ này vung tay lên lúc giữa, lập tức thiên địa biến sắc, một cỗ biến lạnh chi ý lảng không mà đáp xuống, tỷ thí trên đài, tuyết bay đầy trời, hàn băng đông lại.

"Thật mạnh bằng thuộc tính chân nguyên pháp lực!" Mộc Dịch kinh hãi, hẳn cùng với ở trên bực Cốc Mạc Ngưng, ít nhất cũng cách nhau tầm hơn mười trượng, vậy mà tại đối thủ thi pháp sau trong chốc lát, liền cảm thấy lạnh lẽo thấu xương kéo tới!

Khoảng cách tỷ thí đài thân cận quá một ít đệ tử, bất ngờ không đề phòng, nhao nhao rùng mình một cái, vội vàng vận chuyển pháp lực bảo vệ toàn thân, lúc này mới khá hơn một chút.

Bông tuyết rực rỡ, hàn khí bắn ra bốn phía, tỷ thí đài trong nháy mắt hóa thành băng thiên tuyết địa, cái kia chút ít chim lửa, lập tức lảng không rút nhỏ một vòng, có thậm chí tại khí lạnh vô cùng ăn mòn xuống trực tiếp dập tắt biến mất.

Băng hỏa lẫn nhau khắc, người nào pháp lực mạnh mẽ, người nào có thể chiếm cứ rõ ràng thượng phong, đem đối phương pháp thuật, khắc chế không hề có lực hoàn thủ!

Trương Tử Hư tế ra cái kia chút ít bay múa Hỏa cầm, tại hàn khí trong một cái tiếp một cái dập tắt, khí thế rộng lớn Hỏa Cầm Thuật, thoáng cái biến thành vụn vặt lẻ tẻ hỏa diễm đoàn, uy lực giảm xuống đâu chỉ hơn phân nửa!

"Tử Hư, người đã thất bại, không cần lại đấu nữa!" Phần Ngọc Đường đường chủ than nhẹ một tiếng nói ra.

"Vâng!" Trương Tử Hư nguyên bản cũng không có bao nhiêu tất thắng ý chí chiến đấu, lúc này nghe được sư phụ nói như vậy, liền lập tức thu hồi công pháp, chấp tay thi lễ nhận thua nói: "Cốc sư muội quả nhiên thiên phú hơn người, tại hạ bội phục! Có cơ hội, còn hy vọng có thể cùng Cốc sư muội nhiều nghiên cứu thảo luận tu hành chi đạo!"

"Trương sư huynh đa tạ rồi!" Cốc Mạc Ngưng thản nhiên nói. Một trận nhẹ nhõm thắng lợi, cũng không có làm cho nàng toát ra bất luận cái gì tâm

tình trên biển hóa.

Chung quanh băng thiên tuyết địa, càng tăng thêm đỡ ra nàng này "Băng lãnh", cái loại này cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài băng lãnh khí chất, rồi lại trở nên làm cho người ta mê luyện mà không nhưng tự kìm chế.

Cốc Mạc Ngưng nhẹ nhõm chiến thắng, tiến giai vòng tiếp theo. Dưới đài lại là lâu đài không ngừng tiếng vỗ tay reo hò khen hay, mãi cho đến Cốc Mạc Ngưng đi xuống đài, tại vài tên Chức Tào Đường nữ đệ tử ủng hộ xuống, đã đi ra nơi này.

"Đáng tiếc a đáng tiếc, cuộc tỷ thí này thời gian quá ngắn, căn bản chưa kịp nhìn nhiều vài lần!" Triệu Lượng lắc đầu, vẻ mặt tiếc nuối.

"Chức Tào Đường nữ đệ tử ở bên trong, trước kia chưa từng nghe nói qua cái này Cốc Mạc Ngưng. Hiển nhiên nàng chỉ là tạm thời mượn dùng Chức Tào Đường danh nghĩa tham gia tỷ thí, hơn nữa trực tiếp đã nhận được Chức Tào Đường cái kia trực tiếp tiến vào thi đấu chính danh ngạch. Có như vậy năng lực đấy, khẳng định lai lịch không nhỏ." Lý Nhược Ngu như có điều suy nghĩ phân tích nói.

"Chúng ta những đệ tử này, nghe được đồn đại nói như vậy, đến đây cổ động cũng thì thôi. Nhưng mà có Cốc Mạc Ngưng tỷ thí lúc, sư thúc sư bá cấp bậc tồn tại, cũng tới khá nhiều người, bọn hầy tổng không đến mức cũng đều là hướng về phía nàng này nghiêng nước nghiêng thành đồn đại mà đến, hơn phân nửa là bởi vì, nàng này thân phận hết sức đặc thù!"

"Đủ loại dấu hiệu cho thấy, Cốc Mạc Ngưng rất có thể thật sự là mỗi một đại nhân vật hậu nhân, nàng tham gia lần này Kim Thu hội thí, rất có thể thật là vì chọn chọn lương quân."

Lý Nhược Ngu nói đến chỗ này, than nhẹ một tiếng cười nói: "Đáng tiếc, ta nếu là có đại sư huynh một nửa anh tuấn bất phàm, thực lực siêu quần, như thế nào cũng muốn đi thử thời vận! Vạn nhất thật có thể bị đối phương

nhìn trúng, chẳng những là ôm tuyệt thế giai nhân, đôi có thể phụ thuộc mạnh mẽ núi dựa lớn, từ nay về sau một bước lên mây!"

Nói người vô tình ý, người nghe cố tình. Hơn nữa đôi khi, nói người cũng có thể là dụng tâm kín đáo.

Mẫn Quân Tử trong ánh mắt, có một tia mất tự nhiên thần sắc lóe lên tức thì, rồi lại khó có thể bị bắt bắt.

Đối với Mộc Dịch mà nói, đây hết thảy cùng hấn căn bản không có bao nhiêu quan hệ. Đối phương thực lực quá mạnh mẽ, cùng mình căn bản không phải một cái cấp bậc, hấn hoàn toàn không có nghĩ qua đi chiến thắng cao thủ như vậy, có thể "Gặp may mắn" thắng liền hai trận, tiến vào cuối cùng Top 32 bên trong, đây đã là Mộc Dịch không dám tưởng tượng chuyện tốt!

"Tiểu sư tỷ tỷ thí cũng nhanh đã bắt đầu đi, chúng ta nhanh đi trợ trận!" Mộc Dịch mấy người này, từ trong cung đài ly khai, chạy tới căn cung đài.

Mấy người đi đến căn cung đài về sau, rất xa chứng kiến, Tiểu Mộng Đào cùng sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, cũng đã ở chỗ này chuẩn bị chiến tranh.

Tiểu Nguyệt Hàn nhỏ giọng hướng Tiểu Nguyệt Hàn dặn dò lấy cái gì, Tiểu Mộng Đào liên tiếp gật đầu, nàng chợt phát hiện Mộc Dịch mấy người này thân ảnh, mừng rỡ vỗ tay hô: "Đại sư huynh, các người đã tới!"

Bất quá, lúc Tiểu Nguyệt Hàn mấy người này đến gần lúc, Tiểu Mộng Đào rồi lại chu cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nói nói: "Các người đều đi trung cung đài rồi a, cái kia Cốc Mạc Ngưng thật sự có đẹp như thế?"

"Cũng không phải là sao, vậy đơn giản là tiên nữ trên trời, nhân gian hiếm thấy. . ." Ngô sư huynh đang muốn trắng trợn tán thưởng một phen, lại bị Lý Nhược Ngu liên tục chớp mắt ý bảo, vì vậy liền kết kết gián đoạn.

"Đại sư huynh người cứ nói đi ? Nàng có đẹp hay không ?" Tiểu Mộng Đào hướng Mẫn Quân Tử hỏi.

Mẫn Quân Tử ho nhẹ một tiếng, có chút lúng túng nói: "Túi da chỉ là giống hư không, cần gì tiếc nuối! Chỉ là cái này Cốc Mạc Ngưng băng thuộc tính công pháp thật cao minh, đang không có sử dụng pháp trượng dưới tình huống, một chiêu băng thiên tuyết địa tể ra, liền thắng Hỏa bộ thực lực không tầm thường cao thủ. Nàng vị trí thực lực bài danh bảng thứ hai, tuyệt đối danh xứng với thực!"

Một câu lúc giữa, liền đem trọng điểm chuyển di, Ngô sư huynh liên tục gật đầu, thầm khen đại sư huynh cao siêu "Đại na di" thủ pháp.

"Lợi hại như vậy!" Tiểu Mộng Đào quả nhiên lấp bắp kinh hãi, nàng lại truy vấn: "Thân phận của nàng đâu? Đúng như trong truyền thuyết như vậy rất có bối cảnh sao ?"

"Cái này cũng không biết!" Mẫn Quân Tử thản nhiên nói: "Bất quá, cuộc tỷ thí này, xem cuộc chiến sư thúc sư bá, hoàn toàn chính xác số lượng cũng không ít, liền vài tên rất ít lộ diện tất cả bộ trưởng lão, cũng tự mình đang xem cuộc chiến."

"Như vậy xem ra, nghe đồn hơn phân nửa không uống." Tiểu Mộng Đào nghe vậy nhẹ gật đầu.

Mộc Dịch chú ý tới, sư tỷ hiện ra sắc mặt hơi hơi ngưng tụ, tựa hồ đầy cõi lòng tâm sự.

"Tiểu sư muội, không muốn nghĩ quá nhiều, đối thủ của người cũng không yếu, không nên khinh thường!" Mẫn Quân Tử dặn dò.

Tiểu Mộng Đào lại gật đầu một cái, không biết là bởi vì khẩn trương còn là nguyên nhân gì, nàng một mực không hề nói giỡn.

Lại một lát sau về sau, Tiểu Mộng Đào tỷ thí liền bắt đầu rồi, nàng tại Thiện Dược Đường chúng đệ tử cổ vũ âm thanh, nhảy lên tỷ thí đài.

"Nhược Ngu kế tiếp đối thủ cực khó đối phó, ta Thiện Dược Đường ngoại trừ Mẫn Quân bên ngoài, có thể hay không còn có một người tiến giai Top 32, sẽ phải nhìn Mộng Đào có thể hay không đứng vững áp lực!" Sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ nói nói, đối con gái tràn đầy chờ mong chi ý.

"Sư phụ, hình như người tính sót một người ?" Ngô Tâm Cơ mỉm cười nhắc nhở.

"Lọt một người ?" Tiểu Nguyệt Hàn sửng sờ, lập tức có chút xin lỗi hướng Mộc Dịch nói ra: "Đúng rồi, còn có Dịch nhi cũng tiến nhập cái này một vòng. Dịch nhi, cuộc tỷ thí của ngươi lúc nào tiến hành ? Hết sức thử một lần là được, thắng bại không muốn quá để ở trong lòng!"

Mộc Dịch đang muốn trả lời, Ngô Tâm Cơ dĩ nhiên cười ha ha: "Ha ha, quả nhiên liền sư phụ cũng đoán không được! Mộc sư đệ nghịch thiên vận khí vẫn còn tiếp tục, hẳn lại 'May mắn' thắng một trận!"

Nhìn xem sư phụ kinh ngạc thần sắc, Mộc Dịch trong lòng cười khỗ, mặc dù là thắng, sư phụ cùng chư vị sư huynh sư tỷ, cũng đều cho rằng hẳn chỉ là vận khí tốt mà thôi.

"Không biết muốn lúc nào, bọn hầy mới có thể chính thức đối với ta cảm thấy tán thành cùng khen ngợi!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Trao Đổi

Tiểu Nguyệt Hàn vẫn còn có chút khó có thể tin, hần lại hỏi tới vài câu về tỷ thí chi tiết, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng từng cái sau khi trả lời, hần mới nhẹ gật đầu, nói ra:

"Không thể tưởng được ta thu một cái vận khí tốt như vậy đệ tử. Thi đấu chính thắng bại đối với mỗi người đệ tử mà nói, đều là thập phần trọng yếu, cái kia Mộ Dung Băng thật không ngờ trò đùa, thật sự là khó có thể tưởng tượng! Bất quá, Dịch nhi, người về sau còn cần nhiều cần tu khổ luyện, chỉ có có được thực lực chân chính, mới có thể người cười cuối cùng. Vận khí cũng không thể dựa người cả đời!"

Mộc Dịch đồng ý, lúc này tỷ thí chính thức bắt đầu, Thiên Dược Đường nhiều người thầy trò liền không hề nói chuyện với nhau, chuyên tâm đang xem cuộc chiến.

Trên đài, Tiểu Mộng Đào như nước trong tiên tử, tại ráng mây xanh gọn sóng hoa trong nhẹ nhàng nhảy múa, đối thủ của nàng —— phong bộ một gã thanh niên đệ tử, quanh thân bị gió mát xoáy lên, cơ hồ là chân không dính đất, lộ ra đặc biệt phiêu dật.

Hai người thực lực tương đương, Tiểu Mộng Đào trạng thái tựa hồ bình thường, thi pháp tới ranh giới, có chút không bằng trận đầu lúc như vậy trôi chảy tự nhiên.

Thiên Dược Đường mọi người thần sắc, trở nên khẩn trương ngưng trọng.

Mộc Dịch càng là liếc không nháy mắt nhìn xem ở trên bực tử thí, âm thầm là sư tử lo lắng, song quyền nắm chặt, chút bất tri bất giác, nơi lòng bàn tay vậy mà ra một tầng mồ hôi rịn.

"Mộc Dịch sư đệ, Mộc Dịch sư đệ!" Có người gọi hắn, hắn rồi lại mắt điếc tai ngơ.

Trong lúc đó, Mộc Dịch bị người vỗ vỗ vai bên cạnh, mới từ ở trên bực trong tử thí thoáng qua thân, nguyên lai là bên người Triệu Lượng đẩy hắn một cái, cũng ý bảo có người tìm hắn.

Mộc Dịch thuận theo Triệu Lượng chỉ nhìn lại, nguyên lai bên ngoài hơn mười trượng, lại có hai gã nữ đệ tử chính nhìn về phía hắn. Mộc Dịch nhận ra, các nàng là Chức Tạo Đường hai vị sư tử, hắn vừa rồi cùng Mộ Dung Băng tử thí thời điểm, cái này hai gã sư tử đã ở dưới đài đang xem cuộc chiến.

Mộc Dịch buồn bực hướng các nàng đến gần vài bước, thì lễ một cái hỏi: "Hai vị sư tử là tìm tại hạ sao ? Xin hỏi có chuyện gì chỉ giáo ?"

"Đúng vậy a, người theo chúng ta đi một chuyến đi." Một tên trong đó sư tử nói ra.

"Đợi một chút!" Mộc Dịch sững sờ, hắn cũng không nguyện đơn giản bỏ qua trên đài Tiểu Mộng Đào tử thí, liền hỏi: "Sư tử cái gọi là chuyện gì ? Không nói rõ ràng mà nói, tại hạ cũng không dám tùy tiện tiến về trước."

"Lá gan nhỏ như vậy, ban ngày ban mặt, sợ chúng ta ăn người phải không!" Một cái trong đó sư tử PHỐC một tiếng che miệng cười nói.

Mộc Dịch đỏ mặt lên, nhưng đứng tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích, không có phải đi ý tứ.

Cái kia sư tử đành phải nói ra: "Là Mộ Dung sư muội muốn tìm người, có đi không, do người!"

Theo, các nàng chuyển thân hai cái thân liền đi.

"Là nàng!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, không cần suy nghĩ nhiều, cái này hơn phân nửa cùng cái kia phi thúy vòng ngọc có quan hệ.

Nàng tổng không đến mức quang minh chính đại kêu sư tử đem hân lưà gạt đi, sau đó thừa cơ hành hung Mộc Dịch dừng lại.

Cho dù có loại này mạo hiểm, nhưng vì mẫu thân vậy đối với phi thúy vòng ngọc, Mộc Dịch cũng không dám bỏ qua.

"Dù sao ta có hay không lưu lại đang xem cuộc chiến, đối Tiểu sư tử mà nói, cũng căn bản không có khác nhau!"

Mộc Dịch hạ quyết tâm, vội vàng đuổi theo về phía trước đi, trong miệng hô: "Hai vị sư tử, đợi đã nào...!"

Mộc Dịch theo hai gã sư tử một trước một sau đi ra tử thí đài khu vực, đi tới Bình Hải Phong một bên vách núi bên cạnh, nơi này có một tòa tiểu đình, trong đình có một cái yếu điệu thiếu nữ thân ảnh.

"Đúng là Mộ Dung Băng!" Mộc Dịch chứng kiến cô gái kia trên mặt mang mạng che mặt, lập tức nhận ra.

Chức Tạo Đường hai gã sư tử ý bảo Mộc Dịch bản thân qua, các nàng hai người rồi lại đi ra.

"Mộ Dung sư tử, tại ra rồi." Mộc Dịch đi vào thạch đình, lập tức khách khí thi cái lễ.

"Nhìn dáng vẻ của người, hơn phân nửa so với ta còn lớn hơn một chút, không cần lấy sư tử xưng hô, mời ngồi đi." Mộ Dung Băng cũng không có

có có vẻ tức giận, ngược lại là hai mắt mang theo vui vẻ, ý bảo Mộc Dịch tại thạch đình trong trên mặt ghế đá ngồi xuống.

"Đa tạ Mộ Dung sư muội." Mộc Dịch trong lòng buồn lòng, tựa hồ nàng này cũng không có người vì thua trận tỷ thí mà tức giận.

Hắn còn chú ý tới, ghế đá bên cạnh trên bàn đá, để đó một cái hộp gỗ, cái hộp là mở ra đấy, bên trong thành hình để đó vậy đối với phi thúy vòng ngọc.

"Người thật sự nhận thức vật ấy ?" Mộ Dung Băng chỉ vào vòng ngọc tò mò hỏi.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, cuối cùng nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, hơn nữa ta còn biết, người là tại Bình Vân Cốc phiên chợ trong hướng ra phía ngoài cửa Hà chấp sự mua xuống vật ấy đấy."

"Người đã có thể nhận ra vật ấy, biết rõ những thứ này cũng chỉ chẳng có gì lạ rồi!" Mộ Dung Băng càng thêm thừa nhận Mộc Dịch nói, nàng cười nói: "Bất quá, người cũng không được đây đối với vòng ngọc nguyên chủ nhân đi."

Mộc Dịch lại gật đầu một cái, ngọc này vòng tay nguyên chủ nhân, là hẳn ghi việc sau liền chưa bao giờ thấy qua mẫu thân.

Mộ Dung Băng càng thêm tò mò nói ra: "Bốn cô nương cũng không được người nhỏ mọn, một đôi vòng ngọc, nếu như người đều muốn quay về, cũng là có thể, chỉ bất quá, người muốn đem bên trong chuyện xưa nói ra, nếu không ta nhưng không muốn đem chúng nó chấp tay tặng người."

"Việc này mặc dù ám muội, rồi lại cũng không phải là cái gì thiên đại bí mật, đương nhiên có thể nói với Mộ Dung sư muội." Mộc Dịch liền đem bản thân thông qua đứt lót Hà chấp sự tiến vào Bình Hải tông trở thành đệ

tử ngoại môn một chuyện nói đơn giản một lần, vậy đối với phi thúy vòng ngọc, hẳn chỉ nói là gia truyền chi bảo, cũng không nói thêm gì.

"Đem người những thứ này nói cho ta biết, không sợ ta vạch trần sao ?"
Mộ Dung Băng hỏi.

Mộc Dịch mỉm cười: "Sư phụ đã biết rõ việc này, hơn nữa theo luật trách phạt qua tại hạ, Mộ Dung sư muội cũng không cần vẽ vờ cho thêm chuyện ra rồi."

Nếu không phải là như thế, hẳn sao dám đem việc này nói cho mới nhận thức một ngày một gã sư muội biết được.

"Được rồi, bốn cô nương giúp người hoàn thành ước vọng, sẽ đem cái này phi thúy vòng ngọc tặng cho người rồi." Mộ Dung Băng hào phóng đem hộp gỗ giao cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch đại hỉ, cẩn thận kiểm tra không sai, mới cẩn thận đem vòng ngọc lấy ra, cũng vừa cẩn thận xem xét một phen, xác nhận không có bất kỳ không ổn về sau, cuối cùng đem vòng ngọc thích đáng đã thu vào trong tay áo Càn Khôn đại bên trong.

"Ai nha, người thật không hiểu!" Mộ Dung Băng rồi lại vội vàng ngăn cản Mộc Dịch, nói ra: "Phi thúy mặc dù là thể tục mỹ ngọc, thực sự có chỗ đặc thù, riêng có ba năm ngọc dưỡng người, năm năm người dưỡng ngọc mà nói. Phi thúy vòng ngọc bị đeo càng lâu, chủ nhân càng là sinh khí bừng bừng, sẽ càng có Linh tính. Ta chính là nhìn trúng này vòng ngọc Linh tính bất phàm, mới đưa kia mua. Nếu như người là đem chúng nó đặt ở Càn Khôn đại trong quá lâu, Linh tính liền sẽ từ từ biến mất."

Mộc Dịch sửng sờ, đây là lần đầu tiên nghe được nói như vậy, hẳn không khỏi hỏi: "Cái kia nên làm như thế nào ?"

"Đương nhiên là một mực đeo rồi!" Mộ Dung Băng không cần nghĩ ngợi hồi đáp: "Bất quá người không phải là nữ nhi gia, không thích hợp mang vòng ngọc, nhưng cũng có thể thiếp thân để đó, sử dụng Linh tính không tiêu tan, tổng so với đặt ở không tức giận Càn Khôn đại trong muốn tốt!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắc nhợt tới, phụ thân ngược lại là lao thẳng đến đây đối với vòng ngọc thiếp thân để đặt đấy. Vì vậy hắc cũng noi theo đứng lên, đem vòng ngọc lấy ra, thả vào trong ngực.

"Đa tạ Mộ Dung sư muội hào phóng ban thưởng, sử dụng tại hạ rồi lại một cái cốc tâm nguyện!" Mộc Dịch thành khẩn cúi đầu nói.

"Đợi một chút, nào có dễ dàng như vậy, người không phải nói cầm cái khác phải thúy vòng ngọc trao đổi sao, nghĩ như thế nào cầm đi bỏ chạy a!" Mộ Dung Băng tức giận nói.

Mộc Dịch tại trên đầu mình nhẹ nhàng vỗ, xin lỗi ngượng ngùng cười cười, vội vàng từ trong tay áo lấy ra một đôi...khác phải thúy vòng ngọc —— đây là sư tỷ Tiểu Mộng Đào tặng cho hắc đấy.

"Hử, đây đối với vòng ngọc tính chất cứng hơn đôi thông thấu, màu sắc cũng thập phần xanh tươi, chỉ sợ không dễ dàng tìm được. Đáng tiếc, rồi lại không có gì Linh tính, hiển nhiên là không có gặp được phù hợp chủ nhân thời gian dài đeo." Mộ Dung Băng nói xong, đem đây đối với vòng ngọc trực tiếp mang nơi cổ tay, cao hứng nói: "Bất quá không quan hệ, dù sao bị bốn cô nương đeo lên cái mười năm tám năm, nó liền Linh tính mười phần rồi!"

Mộc Dịch có chút kỳ quái, tu tiên giới các loại kỳ trân ngọc thạch nhiều vô số kể, cái này phải thúy chỉ là thể tục mỹ ngọc, giá trị đối với huyền sĩ mà nói không tính rất cao, vì sao nàng đối với cái này vật ưa thích không rời ?

Có lẽ là nàng này từ nhỏ ở tu tiên giới lớn lên, không có cơ hội tiếp xúc thể tục giới, bởi vậy ngược lại đối thể tục bảo vật thập phần yêu thích.

Đeo lên vòng ngọc về sau, Mộ Dung Băng còn đem hai tay tại Mộc Dịch trước người quơ quơ, hỏi: "Đẹp mắt không ?"

Mộc Dịch lúc này mới chú ý tới, người này Mộ Dung sư muội da như nõn nà, ngón tay ngọc um tùm, ở đằng kia xanh tươi vòng ngọc phụ trợ xuống, trở nên mềm mại, hầu như có thể nhỏ nước đến.

"Đẹp mắt, thật là đẹp mắt!" Mộc Dịch không ngớt lời khen, cũng không phải là dối trá nịnh nọt.

Mộ Dung Băng sắc mặt trở nên hồng, đột nhiên cảm giác được mình ở nam tử trước mặt xuất sắc biểu lộ hai tay, có chút không ổn, vội vàng lại thu hồi hai tay.

"Ta rời đi!" Mộ Dung Băng nhẹ nói nói, sau đó rời đi thạch đình, đi ra tầm hơn mười trượng về sau, nàng bỗng nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua Mộc Dịch, bất quá cũng chỉ là như vậy liếc, nàng lập tức giống như một đám khói xanh, chợt hiện vào hoa cỏ cây rừng bên trong, không thấy thân ảnh.

Mộc Dịch cảm kích đưa mắt nhìn đối phương rời đi, cuối cùng thu hồi mẫu thân di vật, hẳn rồi cuộc có thể cho cha thân một cái công đạo.

"Không biết phụ thân hiện tại như thế nào ? Hẳn nếu là biết rõ ta lấy quay về vòng ngọc, nhất định hết sức cao hứng!" Nghĩ tới đây, Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, hẳn đã hơn năm năm không tầm thường trong nhà tin tức.

"Sư phụ lúc trước đã từng đồng ý, nhờ ta nhập môn năm năm sau nhưng quyết định có hay không lưu lại Bình Hải tông. Lấy hôm nay tình huống, ta đương nhiên là muốn lưu lại, lại không biết có thể hay không thân thỉnh gần gũi ly khai tông môn, đi nhìn phụ thân một lần ?" Mộc Dịch trong lòng thầm suy nghĩ nói:

"Kim Thu hội thí hảo hảo biểu hiện, các loại tỷ thí sau khi kết thúc, nếu là sư phụ tâm tình vô cùng tốt, nói không chừng sẽ đáp ứng!"

"Cũng không biết sư tỷ có hay không thắng!" Mộc Dịch trong lòng thầm nghĩ, bất quá hẳn cũng không có đi tỷ thí khu vực. Bởi vì sắc trời đã tối, ngày hôm nay mỗi đài nhiều nhất bốn cuộc tỷ thí, lúc này đã sớm toàn bộ chấm dứt.

Mộc Dịch điềm tĩnh tiêu sái trở về Kính Tân Các, hẳn cho rằng Triệu Lượng đám người cũng đã trở lại chỗ nghỉ ngơi.

Quả nhiên, hẳn vừa mới tiến Kính Tân Các, chợt nghe đến Triệu Lượng hướng hẳn hô: "Mộc sư huynh người đã đi đâu ? Người cũng đã biết, ngày mai vòng thứ ba giao đấu đã công bố!"

"Nhanh như vậy liền công bố ?" Mộc Dịch sửng sờ, theo một vòng lại một vòng đẩy mạnh, tỷ thí buổi diễn nhân số càng ngày càng ít, tổ chức Kim Thu hội thí nhiệm vụ cũng chỉ càng ngày càng nhẹ, cố gắng sức lực quả nhiên lên cao không ít.

"Người cũng biết đối thủ của người là ai ?" Triệu Lượng hỏi.

Mộc Dịch lắc đầu, nhưng từ Triệu Lượng hơi có vẻ lo lắng thần sắc đến xem, đối thủ của hẳn khẳng định không phải là một cái thực lực nhân vật bình thường.

"Là Liệt Hỏa Đường Tôn Viên! Bài danh phía trước hai mươi!" Triệu Lượng nhếch miệng.

"Là hẳn!" Mộc Dịch nhướng mày, bỗng nhiên có một loại "Oan gia ngõ hẹp" cảm giác.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Độc Chiến

"Tiểu sư tử tỷ tỷ thí, thắng có hay không?" Mộc Dịch truy vấn. Hãn chưa kịp xem hết Tiểu Mộng Đào tỷ thí, lao thẳng đến việc này ghi nhớ lấy.

"Tiểu sư tử thua, chỉ là một cái chủ quan bị đối phương phá vỡ hệ thống giáp, tiếc bại." Triệu Lượng có chút tiếc nuối nói, "Bất quá, về sau Lý Nhược Ngu sư huynh rồi lại triển khai vô cùng tốt, chiến thắng bài danh so với hãn cao hơn hơn mười vị trí cao thủ, cũng tiến nhập vòng tiếp theo!"

"Tính cả đại sư huynh cùng người, Top 32 trong danh sách, chúng ta Thiện Dực Đường vậy mà chiếm cứ ba người, sư phụ nhưng cao hứng hưng hờn mất! Chúng ta những thứ này Thiện Dực Đường đệ tử, đi tại Bình Hải Phong lên, đó cũng là đường làm quan rộng mở!"

Triệu Lượng hiện ra sắc mặt, tràn đầy vẻ vui thích, cùng phòng Hứa Điền, nhưng vẫn là trước sau như một im lặng không nói.

"Sư tử thua, có thể hay không rất đau khổ đâu? Bất quá, đại sư huynh sẽ an ủi nàng a." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, vừa muốn ngày mai muốn gặp được Tôn Viên đối thủ này, tâm tình cũng có chút phức tạp.

Liệt Hỏa Đường bên này, Tôn Viên cùng sư phụ Lục Dung Thiên đã ở thảo luận việc này.

Tôn Viên tin tưởng mười phần nói: "Sư phụ yên tâm, đệ tử hỏi thăm rõ ràng, cái kia Mộc Dịch mặc dù không có trong hỏa độc chết đi, tựa hồ cũng không có thụ bao nhiêu nội thương, bất quá thực lực nhưng là bình thường, hãn có thể đi vào vòng thứ ba, hoàn toàn vận khí! Đệ tử ngày mai nhất định đưa hãn đốt toàn thân bốc khói, thay sư phụ tái xuất nhất khẩu ác khí!"

"Vi sư cố ý vì chuyện này bảo người tới đây, cũng không phải là đơn giản như vậy!" Lục Dung Thiên cười lạnh một tiếng, ung dung nói ra: "Cái kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, chúng ta tại Ngô Mạc trên thân làm thí nghiệm, kết quả còn là hỏa độc quá mạnh mẽ, Ngô Mạc không chịu nổi hỏa độc trùng kích, cuối cùng kinh mạch bạo liệt mà chết. Nhưng mà cái này Mộc Dịch, rồi lại có thể còn sống sót!"

"Vi sư trước kia cho rằng, đây là Tiểu Nguyệt Hàn luyện chế ra không tầm thường đan dược, lại hao phí đại lượng chân nguyên vì tiểu tử này bảo vệ tính mạng kết quả, cũng lơ đãng. Nhưng thật không ngờ, tiểu tử này nguyên bản thực lực thấp kém, ăn vào thiên hỏa dịch thể về sau, rõ ràng tại Kim Thu hội thí thi đấu chính trong liên xông hai đợt, cái này chỉ sợ không chỉ là một câu vận khí có thể giải thích!"

"Ý của sư phụ là, cái này Mộc Dịch từ Bách Độc Thiên Hỏa Dịch ở bên trong lấy được chỗ tốt, vì vậy thực lực tăng mạnh?" Tôn Viên nhướng mày, trong lòng gọi thẳng không có khả năng.

Dù sao Mộc Dịch không phải là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp huyền môn đệ tử, làm sao có thể luyện hóa lợi dụng trong đó cuồng bạo vô cùng hỏa độc!

"Lúc bài trừ mặt khác khả năng về sau, mặc dù là thoát nhìn sau cùng chuyện bất khả tư nghị, cũng sẽ phát sinh!" Lục Dung Thiên khẽ lắc đầu nói ra, "Vì vậy, vi sư hy vọng người lợi dụng cơ hội lần này, nhìn xem có thể hay không thò ra lai lịch của đối phương."

Tôn Viên ngẫm hiểu, lập tức nói ra: "Đệ tử đã hiểu! Đệ tử sẽ ở trong tỉ thí hướng dẫn từng bước, dẫn xuất cái này Mộc Dịch chân thật bản lĩnh!"

Lục Dung Thiên hài lòng nhẹ gật đầu, hẩn phất tay ý bảo đệ tử lui ra, sau đó lâm vào thật dài trong suy tư.

"Có thể hay không cùng vạn niên hàn trì có quan hệ ? Chỗ đó bằng hàn hoàn cảnh, có hay không có trợ giúp Bách Độc Thiên Hỏa Dịch luyện hóa ? Tiểu Nguyệt Hàn cho Mộc Dịch ăn vào linh đan diệu dược gì, có hay không cũng ở đây trong quá trình làm ra mẫu chốt tác dụng ? Cái kia Mộc Dịch cuối cùng đã nhận được chỗ tốt gì, hắc thắng liên tiếp hai đợt, thoát nhìn đều là đối với tay bản thân ra sai lầm, chân tướng cuối cùng như thế nào ?"

Lục Dung Thiên trong lòng tràn đầy nghi vấn, hắc lấy ra cái kia trang bị Bách Độc Thiên Hỏa Dịch đỏ thắm hồ lô, nhiều lần quan sát, kích động, cuối cùng lại than nhẹ một tiếng, thả lại trong tay áo.

"Chỉ sợ chỉ có đem cái này Mộc Dịch thu vào trong tay, mới có thể cởi bỏ những thứ này bí ẩn!"

...

Ngày thứ hai, Kim Thu hội thí thi đấu chính vòng thứ ba bắt đầu tiến hành, ba mươi hai tên đệ tử, mười sáu cuộc tỷ thí, mỗi một trận đều là cường giả đọ sức, kịch liệt đối kháng!

Ngoại trừ Mộc Dịch, tiến vào Top 32 đệ tử, mỗi cái đều là cao thủ, thực lực bài danh bảng đều tại năm mươi thứ hạng đầu, điều này làm cho xếp hạng chót nhất Mộc Dịch thoát nhìn đặc biệt chói mắt.

Mười sáu cuộc tỷ thí, phân tại chín tỷ thí trên đài đồng thời tiến hành, từng tỷ thí trên đài tối đa chỉ có hai cuộc tỷ thí, buổi sáng, buổi chiều tất cả một trận, tỷ thí sắp xếp thời gian thập phần dư dả, cũng không yêu cầu tỷ thí nóng lòng phân ra thắng bại.

Cốc Mạc Ngưng tỷ thí, vẫn đang được an bài tại trung cung trên đài, nơi đây là rộng rãi nhất, có thể chứa nạp càng nhiều nữa đệ tử đang xem cuộc chiến.

Mà Mộc Dịch cùng Tôn Viên tỷ thí, tức thì an bài tại sau cùng nơi hẻo lánh đoái cung đài, đặc sắc trận đấu còn nhiều mà, dù sao cũng sẽ không có bao nhiêu người chỗ này đang xem cuộc chiến.

Mộc Dịch đứng ở đoái cung trên đài, nhìn xem dưới đài mọi người, một cổ cô độc chi ý tự nhiên sinh ra.

Nơi đây mười mấy tên đang xem cuộc chiến đệ tử, thuần một sắc đều là Liệt Hỏa Đường tu sĩ, hãn lập tức nhớ tới tại trong sơn cốc, hãn và Tiểu sư tỷ bị Liệt Hỏa Đường đệ tử vây quanh tình cảnh.

Khi đó, Tiểu sư tỷ chính là lúc yếu ớt nhất, còn có Mộc Dịch trước người "Bảo hộ" ;

Thế nhưng là thời điểm này, cũng chỉ có hãn một người một mình đối mặt!

Mộc Dịch cũng không có trách cứ sư tỷ, nàng có lẽ đi vì đại sư huynh trợ trận rồi, cũng sẽ không trách sư phụ, hôm qua Lý Nhược Ngu sư huynh biểu hiện ưu dị, sư phụ cố ý đi vì hãn đang xem cuộc chiến; về phần kia sư huynh của hãn sư đệ hầu như đều đi trung cung đài tiếp tục vây xem Cốc Mạc Ngưng tỷ thí, Mộc Dịch càng sẽ không trách cứ hãn chúng, dù sao hãn cũng thấy tận mắt nhận thức qua Cốc Mạc Ngưng dung nhan tuyệt thế, cái loại này khuynh thành đáng vẻ, tự nhiên hơn xa qua một trận không thú vị tỷ thí.

Muốn trách, liền tự trách mình chỉ là không người coi trọng tiểu nhân vật!

Tôn Viên bên này lại bất đồng. Liệt Hỏa Đường đệ tử tuy rằng không ít, nhưng thực lực đều so sánh bình thường, nổi bật người rải rác không có mấy, tăng thêm lúc này đây Kim Thu hội thí trong Liệt Hỏa Đường đệ tử vận khí cũng không tốt, nhiều lần tại trong tỉ thí gặp được cao thủ, hôm nay cũng chỉ có Tôn Viên một người tiến nhập Top 32 ở bên trong, giao đấu lại

là bài danh thấp nhất Mộc Dịch, mặt thẳng cực cao. Cho nên Liệt Hỏa Đường đường chủ Lý Dịch Diễm, Phó đường chủ Lục Dung Thiên đều chỗ này đang xem cuộc chiến, Liệt Hỏa Đường đệ tử, cũng có hơn phân nửa đều đi tới nơi này, trợ uy thanh thế có chút to lớn.

"Mộc sư đệ, người lúc trước không để ý tính mạng thay Tiểu sư muội uống thuốc độc bị phạt, như thế nào hôm nay người tỷ thí sắp tới, sư huynh đệ một cái không đến đang xem cuộc chiến, đã liền Tiểu sư muội cũng không hiện ra, chắc chắc, Tôn mỗ thực thay người không đáng!" Tôn Viên khẽ cười một tiếng, lắc đầu.

Lời này thật sự xúc động Mộc Dịch một chút tâm tư, hẩn im lặng không nói, không cùng Tôn Viên tranh luận cái gì.

"Loại này phải thua tỷ thí, Thiện Dực Đường người đương nhiên không dám tới! Chẳng lẽ cái này Mộc Dịch, thật sự gặp 'Trùng mắt thần công' hay sao!" Dưới đài có đệ tử không mất thời cơ ồn ào nói, khiến cho một mảnh cười vang.

"Trùng mắt thần công" điển cố, lúc này Mộc Dịch cũng đã biết rõ một ít, lập tức đỏ mặt lên, đang lúc mọi người cười nhạo ở bên trong, trở nên cực xúc bất an.

Mộc Dịch phóng nhãn nhìn lại, trên đài, dưới đài, lần lượt từng cái một hoặc là quen thuộc hoặc là khuôn mặt xa lạ ở bên trong, đều là vẻ đùa cợt, hoặc nhiều hoặc ít đều muốn "Dịch ý" hai chữ ghi tại trên mặt, đã liền chủ trì tỷ thí sư thúc, cũng là khoe miệng lộ ra một tia khinh miệt vui vẻ.

Mộc Dịch chợt nhớ tới lúc ban đầu tại tạp dịch nhà bị phạt thời gian, mỗi ngày trời chưa sáng liền đứng dậy lên núi đốn củi, mưa gió không thay đổi, hoang vu trong núi sâu, chỉ có chính mình một cái lẻ loi tro bụi thân ảnh, đối kháng chính là từng tòa tĩnh mịch hắc ám núi lớn cùng trong núi khả năng ẩn núp các loại nguy hiểm.

Lúc kia, Mộc Dịch tổng cảm giác mình thật nhỏ bé, nhìn trước mắt từng tòa núi non trùng điệp, hẳn biết rõ phía sau núi có các loại tiên sư nhân vật, mà bản thân chỉ là bị phạt đốn củi người, không người chú ý.

Lúc kia, Mộc Dịch cũng thường thường cảm giác mình thật cô độc, nhất là gặp thiên khí trời ác liệt, cuồng phong phần nộ tuyết, đường núi khó đi, khiến hẳn cho rằng toàn bộ thế giới đều tại cùng mình đối kháng!

Không thể tưởng được vài năm sau, mình đã đã trở thành một gã nội môn đệ tử, lại như cũ muốn đối mặt cục diện như vậy —— lẻ loi trơ trọi một người, đối mặt đối thủ cường đại, cùng đối thủ sau lưng một phiên thế giới.

Một cái còn vị thành niên thiếu niên, rồi lại muốn lưng đeo lớn như thế áp lực, cùng thiên tranh giành, cùng người đấu, nhưng hẳn thủy chung chưa từng uế oải, bởi vì ủng hộ hẳn đấy, còn có một cổ vĩnh viễn không khuất phục tín niệm.

"Các người thỏa thích cười nhạo đi, đây là các người cuối cùng cuồng hoan (*chè chén say sưa)! Làm như ta đem bọn người từng cái đánh bại về sau, các người cũng chỉ có thể nhìn lên ta bóng lưng rời đi, cảm thụ ta dưới chân tóa lên bùn ô!"

Mộc Dịch lạnh lùng nhìn xem Tôn Viên, không vui không buồn, không thù oán không phần nộ, trong lòng chỉ có mãnh liệt cầu thắng chí ý.

"Coi như là ta lần này thất bại, còn có lần sau, hạ hạ lần, tổng có một lần, người gặp ý thức được, khinh thường ta Mộc Dịch, là trên thế giới ngu xuẩn nhất sai lầm!"

Tôn Viên chứng kiến Mộc Dịch vốn là đỏ mặt lên, sắc mặt thập phần bất an, sau đó nhưng dần dần bình tĩnh trở lại, trong ánh mắt càng là để lộ ra một loại khó có thể nói hết kiên định.

"Hắn di chuyển thật sự rồi!" Tôn Viên thầm nghĩ trong lòng, bất quá, đây chính là hắn muốn kết quả, một người nếu là thập phần nghiêm túc đối đãi tỷ thí, liền lại càng dễ dùng ra thực lực chân chính!

Lục Dung Thiên liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch. Hắn muốn nhìn cái này Thiên Được Đường đệ tử trên thân, có hay không thực có huyền cơ gì.

"Canh giờ đến, tỷ thí bắt đầu! Do Thiên Được Đường Mộc Dịch, giao đấu Liệt Hỏa Đường Tôn Viên." Chủ trì tỷ thí sư thúc cao giọng tuyên bố, sau đó lui về tỷ thí đài một bên.

Mộc Dịch cùng Tôn Viên tại cách nhau hơn mười trượng bên ngoài lẫn nhau thi lễ một cái, tỷ thí chợt bắt đầu.

Mộc Dịch tại trong tay áo tìm tòi, một cái tụ lý càn khôn đem Mặc Hoảng Trọng lấy ra nắm trong tay, đang muốn quán chú chân nguyên, thi triển Ngưng Thủy Thuật.

Toàn bộ quá trình làm liền một mạch, Mộc Dịch hiển nhiên diễn luyện nhiều lần.

Thế nhưng là, lúc Mặc Hoảng Trọng mới vừa vận phát ra một chút mực lúc, Tôn Viên dĩ nhiên cũng làm đã lớn tiếng dọa người, hắn từ trong tay áo lấy ra ba miếng lòng bài tay lớn nhỏ phù chỉ (lá bùa), cũng nhanh chóng đọc lên khẩu quyết, đem phù chỉ (lá bùa) hướng Mộc Dịch ném đến.

"Phù lục!" Mộc Dịch trong lòng cả kinh, khi hắn ý thức được cái kia vài lá bùa chính là phù lục lúc, người kia đã trên không trung bốc cháy lên, hóa thành ba con dài hơn thước hỏa tiễn, hướng Mộc Dịch kích xạ mà đến!

"Là Hỏa Tiễn Phù!" Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển, đây chính là giá trị xa xỉ phù lục, Bình Vân Cốc phiên chợ ở bên trong, một quả Hỏa Tiễn Phù

muốn bán hai ba khối nhất giai huyền tinh, Tôn Viên vừa ra tay chính là ba trương Hỏa Tiễn Phù, quả thực là tại "Nặng tiền" !

"Hắn thật sự để mắt ta!" Mộc Dịch trong lòng cười khố, đối với thuần thực sử dụng phù lục người mà nói, phù lục kích phát, có thể so sánh pháp thuật thi triển muốn mau hơn nhiều, huống chi, vừa ra tay chính là ba con hỏa tiễn!

Nháy mắt lúc giữa, ba con hỏa tiễn, đã đến trước mặt, ba cỗ nóng bỏng khí lưu đánh thẳng vào Mộc Dịch đầu, bộ ngực cùng chân, làm hắn tránh cũng không thể tránh.

Tỷ thí chỉ là vừa mới bắt đầu không đến một cái thời gian hô hấp, thế cục liền xuất hiện cực biến hóa lớn, chủ trì tỷ thí sư thúc khẽ lắc đầu, cuộc tỷ thí này, chỉ sợ là nhanh nhất quyết ra thắng bại một trận!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Hấp Thu

"Chỉ có thể liều mạng rồi!" Mộc Dịch tâm niệm như điện, trong tay Mặc Hoảng Trương trước người vừa đỡ, trong giây lát kích phát ra một tầng hơi mỏng mực, hóa thành một tầng thủy giáp, che ở trước người.

Đồng thời, thân hình hăn ngang gấp bên cạnh, dường như ma quỷ bình thường lảng không bên cạnh di chuyển hơn một xích, cái này rồi lại không phải là cái gì pháp thuật, mà là đang ngoại môn tu luyện đi đứng công phu.

"Ầm" âm thanh, một đoàn sương mù dâng lên, nhưng là ba miếng hỏa tiễn đồng thời xuyên phá thủy giáp, tiếp tục hướng Mộc Dịch phóng tới.

Dù sao thời gian vội vàng, Mộc Dịch vội vàng ngưng tụ ra thủy giáp ẩn chứa chân nguyên lực lượng có hạn, lực phòng ngự bình thường, không thể ngăn cản ba con hỏa tiễn, nhưng cũng ít nhiều tiêu hao hỏa tiễn một ít uy năng.

Mộc Dịch thân hình tuy rằng cứng rắn lưỡng di chuyển hơn một xích, tránh được bắn về phía đầu mình bộ, chân hai cái hỏa tiễn, lại bị thứ ba chỉ hỏa tiễn, xuất tại trên cánh tay trái.

Lập tức, ba tiếng nổ đùng truyền ra.

Trước hai cái hỏa tiễn, đều xuất tại trên bệ đá, nổ ra hơn một xích lớn nhỏ hố sâu, mảnh đá văng khắp nơi; thứ ba chỉ hỏa tiễn rồi lại nổ ở Mộc Dịch trên cánh tay trái, một cổ khét lẹt chi khí từ nay về sau chỗ truyền ra, huyền sĩ phục tuy rằng được xưng thủy hỏa bất xâm, nhưng chỉ có thể phòng hộ chút ít công kích, đối mặt một cái cường lực hỏa tiễn, lập tức bị đốt ra một cái động lớn.

"Tốt!"

"Tôn sư huynh làm cho gọn gàng vào!"

Dưới đài tiếng vỗ tay tiếng vang như sấm, liền một kích này, đủ để trọng thương Mộc Dịch một tay, một tay kinh mạch bị phế, thi pháp liền cực không trôi chảy, Mộc Dịch đã là bại tướng không thể nghi ngờ.

Bất quá, Mộc Dịch vậy mà cũng không có bị bất kỳ ảnh hưởng gì, hãn vội vàng tiếp tục thi pháp, trước người bố trí ra một tầng dày đặc nước bức tường, phòng ngừa đối thủ kế tiếp hậu chiêu.

"Ồ ? Đó là cái gì ?" Tôn Viên sửng sờ, Mộc Dịch trong hỏa tiễn cánh tay cũng không có bị bỏng, huyền sĩ ăn vào, lộ ra một tầng nhu nhược áo giáp tơ tằm, mặt trên còn có hỏa tinh nhảy lên, tựa hồ đúng là vật ấy, hóa giải hỏa tiễn một kích.

"Tàm Ti bảo giáp! Hãn vậy mà có thể lấy được loại này thứ tốt!" Tôn Viên giật mình, Chúc Tạo Đường Tàm Ti bảo giáp có thể chống cự tương đối trình độ pháp thuật công kích, vền vẹn một cái hỏa tiễn, hoàn toàn chính xác khó có thể phá hư.

"Hừ, Tiểu Nguyệt Hàn quả nhiên đối với người này rất tốt, rõ ràng cho hãn chuẩn bị một kiện Tàm Ti bảo giáp!" Dưới đài Lục Dung Thiên cũng nhìn ra môn đạo, trong lòng hừ lạnh một tiếng.

Tuy rằng nhìn ra Mộc Dịch có Tàm Ti Giáp hộ thân, Tôn Viên lại cũng không lo lắng. Tàm Ti Giáp chỉ có thể bảo vệ thân thể, hơn nữa có thể thừa nhận pháp thuật công kích, cũng rất có hạn.

Hãn tại tế ra ba miếng Hỏa Tiễn Phù về sau, lại đem pháp trượng lấy ra, phù lục không thể có hiệu quả, hãn liền vung vẩy trong tay đồ phẩm pháp trượng, thi triển ra một mảnh huyết hồng Hỏa sương mù, hướng Mộc Dịch đánh tới.

Một cỗ tanh hôi chi khí từ Hỏa trong sương mù truyền đến, Mộc Dịch nhướng mày.

Hắn sớm nghe nói, cái này Tôn Viên tu luyện chính là Độc Diễm công phu, chẳng những hỏa diễm ngập trời, trong đó đôi ẩn chứa kỳ độc, khiến đối thủ thần chí mơ hồ, mà Tôn Viên bản thân bởi vì chuyên môn tu luyện qua một ít thủ đoạn, cũng không sợ trong đó độc khí.

Mộc Dịch vội vàng đem Mặc Hoảng Trượng một chút trước người nước bức tường, nước bức tường lập tức ánh sáng màu lam lóe lên, hóa thành một tầng dày đặc nước che đầy đem Mộc Dịch toàn thân bao ở trong đó, ngăn cản lửa kia sương mù tới gần Mộc Dịch.

Tôn Viên tựa hồ cố ý lập uy, đem khói độc biến lửa thi triển bay múa đầy trời, hầu như đem trọn cái tỷ thí đài bao phủ trong đó.

Tỷ thí đài phụ cận đệ tử, hoặc là tế ra pháp lực hộ thể, hoặc là tránh lui một bên, không dám khiến cái kia trong biển lửa độc khí bị bản thân hút vào.

Mộc Dịch bị đầy trời biển lửa vây quanh, liền thân ảnh đều biến mất tại tầm mắt của mọi người bên trong.

Dưới đài lại là một hồi trầm trồ khen ngợi thanh âm, như thế uy mãnh hỏa diễm hải dương, xứng đáng với tán thưởng.

Vô luận như thế nào nhìn, đây đều là một trận thực lực cách xa tỷ thí, Mộc Dịch bị ngọn lửa triệt để vây quanh, chờ hắn pháp lực hao hết, không cách nào ngăn cản biển lửa đánh tới thời điểm, chính là thua không nghi ngờ!

Hơn nữa, nếu là Tôn Viên một cái "Không cẩn thận" không kịp thu tay lại, Mộc Dịch liền ngay cả tính mệnh cũng có cực lớn nguy hiểm.

Loại tình huống này, đại đa số đệ tử chọn dứt khoát buông tha cho, hoặc là chèo chống một lát cảm giác không địch lại lại nhận thua, bất quá, Mộc Dịch cũng không phải một cái đơn giản nói vượt tới người.

Mộc Dịch cố hết sức thúc giục trong cơ thể mình chân nguyên pháp lực, liên tục không ngừng tuôn ra vào tay Mặc Hoảng Trọng ở bên trong, ý đồ thi triển ra một hai con đường cột nước, lao ra biển lửa vây quanh.

Thế nhưng là, Tôn Viên so với pháp lực của hắn thâm hậu quá nhiều, tầng kia tầng biển lửa không ngừng kéo tới, Mộc Dịch hộ thể nước che dày tùy thời đều muốn bị bốc hơi biến mất, nơi nào còn có dư lực phản kích!

Tôn Viên nơi đây cũng là âm thầm kinh hãi, hắn nguyên lai tưởng rằng Mộc Dịch thực lực không đáng giá nhắc tới, rồi lại không thể tưởng được, tại chính mình toàn lực thi triển đầy trời biển lửa xuống, đối phương vậy mà có thể chi trì thời gian lâu như vậy!

"Mộc sư đệ, người đang ở đây Thiện Dược Đường liền học xong chút bổn sự ấy sao? Tựa hồ không được tốt lắm a, người có thể đi vào vòng thứ ba, quả nhiên chỉ là may mắn mà thôi!" Tôn Viên cười lạnh nói.

Tôn Viên cố ý chọc giận Mộc Dịch, Mộc Dịch không chút nào không rảnh mà để ý hội.

Dưới đài Liệt Hỏa Đường đệ tử, cũng lập tức tốp năm tốp ba lớn tiếng chế nhạo nói: "Ha ha, Thiện Dược ngoại trừ họ Mặc bên ngoài, đệ tử còn lại chỉ biết luyện chút thuốc giả gạt người, ở đâu có cái gì thực vật liệu thực nguyên liệu!"

"Bất quá, tầng kia thủy tổ mai rùa đen cũng là dày đặc, vì vậy họ Mộc trốn ở bên trong không dám ra đến."

"Thiện Dược Đường người đã biết rõ lén lút đâm sau lưng đả thương người, tỷ thí trên đài căn bản không chịu nổi một kích!"

"Đúng đấy, Liễu sư muội chết tốt lắm oan, Thiện Dực Đường hung thủ rồi lại đến nay nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật, cái này họ Mộc cũng là đồng lõa! Tôn sư huynh, hảo hảo giáo huấn cái này họ Mộc gia hỏa!"

...

Trên đài một cái biển lửa, cái gì cũng thấy không rõ, dưới đài Liệt Hỏa Đường đệ tử cũng đã náo nhiệt vô cùng tiếng động lớn ồn ào lên, bọn hắc trong miệng nói càng ngày càng không sạch sẽ, liền đường chủ Lý Dịch Diễm đều là nhướng mày.

Bất quá, mắng chửi người đều là Phó đường chủ Lục Dung Thiên đệ tử, hắc cũng không tốt công nhiên trách cứ, tổn hại đối phương mặt mũi.

"Ha ha, khi dễ người ta Thiện Dực Đường không có người tại, có thể ăn nói bậy bạ sao?" Đột nhiên một cái thanh âm lạnh lùng từ mọi người phía sau truyền đến.

Chúng đệ tử nhìn lại, nhìn thấy một tên thiếu niên đang tại bên ngoài hơn mười trượng xa xa đang xem cuộc chiến, trên người hắc xuyên quần áo và trang sức biểu hiện, hắc đến từ Huyền Phong Đường.

"Vương Nhược Phong, cái này chuyện không liên quan người!" Có người nhận ra gã thiếu niên này, đỉnh trở về.

"Tự nhiên không liên quan tại hạ sự tình, tại hạ chỉ là vừa đúng đi ngang qua, may mắn mắt thấy một trận kỳ văn mà thôi, nguyên lai Liệt Hỏa Đường đệ tử, đều là cái này bức tu dưỡng, rõ ràng phe mình chiếm cứ rõ ràng thượng phong, còn muốn cố ý quấy nhiễu đối thủ tâm thần, chắc chắn, quả nhiên là danh sư xuất cao đồ!" Vương Nhược Phong một bên cười lạnh, một bên lắc đầu liên tục, sắc mặt vẻ khinh thường, ai cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Lục Dung Thiên trong lòng giận dữ, người này to gan lớn mật thiếu niên, nếu như trong lời nói đem mình cũng mắng đi vào!

Nhưng hắn cũng biết, cái này Vương Nhược Phong đúng là Huyền Phong Đường trong hàng đệ tử nhân vật số một, lại là đường chủ Vương Không Linh nghĩa tử của, lấy Vương gia tại Bình Hải tông tứ đại gia tộc một trong địa vị, hắn nhưng cũng không dám tùy tiện giáo huấn kẻ này.

Huống chi, việc này nguyên bản chính là bản thân đuối lý.

"Lý sư bá, trên đài tỷ thí thế nhưng là quý đường Tôn sư huynh ? Quả nhiên thực lực phi phạm!" Vương Nhược Phong hướng Lý Dịch Diễm cung kính thi lễ, đồng thời cũng hướng Lục Dung Thiên thi cái lễ, bất quá rồi lại muốn tùy ý hơn.

"Đích xác là bốn đường Tôn Viên, bất quá so với gần nhất danh tiếng chính chứa Vương sư diệt, hắn còn là hơi có không kịp!" Lý Dịch Diễm chứa cười nói, tứ đại gia tộc giúp đỡ lẫn nhau, đi khá gần, hắn tự nhiên cũng nhận ra Vương Nhược Phong.

Đồng thời, Lý Dịch Diễm hướng Lục Dung Thiên lần lượt một ánh mắt. Lục Dung Thiên hừ lạnh một tiếng, đồng thời khoát tay chặn lại, ý bảo đệ tử yên tĩnh.

Dưới đài châm chọc chửi rủa âm thanh đình chỉ, ánh mắt của mọi người, lại trở về tỷ thí trên đài.

Lúc này, Tôn Viên đem bản thân hỏa hệ công pháp thi triển phát huy tác dụng vô cùng , đây trời biển lửa hừng hực thiêu đốt, đã rất khó coi thấy trong lửa Mộc Dịch thân ảnh.

Vương Nhược Phong nhướng mày, nhin không được ho nhẹ một tiếng nói ra: "Trong biển lửa vị sư huynh này, không bằng sớm cho kịp nhận

thua, miễn cho bị hỏa diễm cháy hỏng kinh mạch, ngược lại tu vi giảm nhiều."

"Là Thiết Đản!" Đang tại trong biển lửa cố hết sức giãy giụa Mộc Dịch, đã nghe được Vương Nhược Phong khuyên bảo, nhưng hắn vẫn vẫn đang không muốn buông tha cho!

"Liều mạng! Ngay cả ta Bách Độc Thiên Hỏa Dịch còn không sợ, chưa hẳn sợ hắn cái mảnh này biển lửa!" Mộc Dịch trong lòng quét ngang, đem trước người ngưng nước vòng bảo hộ ẩn mở một cái lỗ nhỏ.

Lập tức, một cỗ sóng nhiệt từ trong đập vào mặt, khiến Mộc Dịch một hồi hít thở không thông.

Đồng thời, hắn huyết dịch trong chốc lát sôi trào lên, như nham thạch nóng chảy giống như tại quanh người hắn lưu động, lửa kia sóng nóng rực lập tức lộ ra không có ý nghĩa.

Không chỉ có như thế, lúc một cỗ sóng nhiệt nhảy vào hắn trong miệng mũi về sau, chẳng những không có tổn thương kinh mạch của hắn, ngược lại nhanh chóng bị Mộc Dịch huyết dịch hút khô trong đó tinh túy Hỏa chân nguyên, hóa thành một cỗ trọc khí bài xuất.

Mộc Dịch đại hỉ, hắn sớm biết mình dung hợp Bách Độc Thiên Hỏa Dịch huyết mạch lớn không tầm thường, rồi lại không thể tưởng được, hắn vậy mà có thể trực tiếp thôn phệ hấp thu đối phương hỏa thuộc tính trong pháp thuật ẩn chứa chân nguyên!

Bởi như vậy, Mộc Dịch quả thực là dựng ở thế bất bại!

Bất quá, Mộc Dịch cũng không dám làm quá rõ ràng, hắn chỉ dám tại nước vòng bảo hộ trên mở mấy cái miệng nhỏ, lặng lẽ, tham lam cắn nuốt trong đó hỏa thuộc tính chân nguyên, chẳng những không có cái gì không

khỏe, ngược lại cảm thấy toàn thân ấm áp đấy, không nói ra được thoải mái!

Cái loại cảm giác này, cùng vừa mới tu luyện một cái đại chu thiên, trong đan điền chân nguyên dị thường sung mãn lúc, có vài phần tương tự!

Biển lửa hết thảy như trước, bao gồm Lý Dịch Diễm ở bên trong, không có người nhìn ra cuộc tỷ thí này có thay đổi gì!

Dù sao, đối với khắp biển lửa cùng nước vòng bảo hộ kịch liệt đối kháng, Mộc Dịch thôn phệ hấp thu Hỏa chân nguyên, thập phần có hạn, cũng không rõ ràng.

Vương Nhược Phong vẫn là lông mày hơi nhăn, trong lòng thập phần lo lắng; Tôn Viên trên mặt, vẫn là tràn đầy tự tin, tính trước kỹ càng!

Chỉ là, hần thoáng cảm thấy, pháp lực có chút tiêu hao càng lúc càng nhanh.

"Tiểu tử này rõ ràng còn không chịu nhận thua!" Tôn Viên cho rằng Mộc Dịch còn đang cực lực mà liều chết giãy giụa, lấy nước vòng bảo hộ tiêu hao hần biển lửa.

Hắn nào biết đâu, bản thân chân nguyên không phải là tiêu hao tại nước, Hỏa pháp thuật đối kháng bên trong, mà là bị Mộc Dịch hấp thu hơn phân nửa!

Tôn Viên không hề lưu thủ, hần trong giây lát thúc giục chân nguyên, trong tay pháp trận một hồi màu đỏ sáng lóng lánh, mảng lớn mảng lớn hỏa diễm từ trong biển ảo mà ra, tiếp tục dũng mãnh vào trong biển lửa.

"Cơ hội tới!" Mộc Dịch trong lòng khê động.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Đuà Lửa

"Thuần dương hỏa diễm!"

"Tôn sư huynh thật mạnh!"

Tôn Viên bộc phát, khiến tỷ thí ở trên bục biển lửa trong nháy mắt sáng ngời rất nhiều, uy lực càng lớn gấp bội, dưới đài xem cuộc chiến đệ tử, không mất thời cơ trầm trồ khen ngợi âm thanh nổi thành một mảnh.

Tại huyền sử ở bên trong, có ít người vì tu luyện pháp thuật cao minh, phải giữ mình trong sạch, bảo trì thuần dương đồng tử hoặc thuần âm tẩm thân xử nữ, như vậy thi triển ra pháp thuật uy lực, thường thường có chỗ độc đáo.

Nhất là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp đệ tử, hỏa là chí dương chi vật, thuần dương thân thể thi triển lúc, uy lực càng mạnh hơn nữa, Tôn Viên hôm nay thi triển ra thuần dương hỏa diễm, hoàn toàn chính xác cũng đáng được xưng tán!

Hơn nữa Tôn Viên là Lục Dung Thiên tín nhiệm nhất cùng nể trọng đệ tử, làm người lại có chút ít có thù tất báo, tính toán chi li, còn lại các sư đệ, người nào dám đắc tội người này, tự nhiên muốn ra sức lớn tiếng tán dương.

Có ít người khẩu tài quá mức tốt, các loại tán thưởng chi từ thốt ra, còn có thể lập dị; có ít người chỉ có thể bắt chước lời người khác, cùng theo không ngớt lời tốt hơn.

Tán dương âm thanh này lên kia rơi, đến coi như là một cái độc đáo phong cảnh.

Vương Nhược Phong thần sắc, càng thêm ngưng trọng.

Như thế mà nhưng vào lúc này, khiến tất cả mọi người ý không ngờ được một màn xuất hiện!

Cái kia chút ít sáng ngời mãnh liệt hỏa diễm, vậy mà mất đi không chế bình thường hướng bốn phía cuồng bạo lao ra, đã liền Tôn Viên mình cũng bị ngọn lửa quét sạch vây quanh, trực tiếp hướng bay đến trên bầu trời.

"A!" Tôn Viên một tiếng thét kinh hãi, một cổ cực nóng cực kỳ khí lưu trước mặt đánh tới, lập tức ngực một khó chịu, trước mắt một đen, như vậy bất tỉnh nhân sự!

"Đùng" Tôn Viên trùng trùng điệp điệp rơi vỡ tại tỷ thí trên đài, vẫn không nhúc nhích, trước ngực huyền sử phục hoàn toàn thiêu hủy, mặt mũi đen kịt, còn có mùi xú khí khí truyền ra!

Một màn này phát sinh vô cùng đột nhiên, đại bộ phận đệ tử đem trong miệng khen ngợi chi từ sinh sôi nuốt vào trong bụng, đã có một tên thiếu niên phản ứng chậm chạp, tiếp tục "Khen" nói:

"Làm cho gọn gàng vào!"

Lời ấy vốn là muốn tán dương Tôn Viên, nhưng đã chậm cái kia sao một cái thời gian hô hấp, hàm nghĩa thoáng cái biến thành khác nhau rất lớn!

Chung quanh đệ tử hung hăng trợn mắt nhìn thiếu niên liếc, thiếu niên kinh sợ, tự biết nói lỡ, sắc mặt đại biến.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Chủ trì tỷ thí sư thúc, cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

Hỏa diễm tản đi, thi triển hỏa diễm Tôn Viên toàn thân bị cháy khét một mảnh; bị ngọn lửa bao bọc Mộc Dịch ngược lại là chút nào không việc gì, vẫn đang đứng ở chỗ cũ!

"Chẳng lẽ là Tôn sư diệt thi pháp tới ranh giới không cần thận tẩu hỏa nhập ma, pháp lực không khống chế được?" Sư thúc vẻ mặt ngạc nhiên, hắt một mực ở một bên đang xem cuộc chiến, trừ lần đó ra, thật sự không thể tưởng được kia giải thích của hắn.

Dù sao, ngọn lửa kia là Tôn Viên bản thân thi triển đi ra đấy, đến từ Thiện Dược Đường Mộc Dịch, làm sao có thể lấy hỏa diễm tấn công địch?

"Lục sư đệ, người đi xem!" Lý Dịch Diễm nhường mảy, hướng Lục Dung Thiên phân phó một câu.

Lục Dung Thiên nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng nhảy lên bay lên đài đi, đuổi ra hai ngón tại Tôn Viên dưới mũi tìm tòi.

"Tôn Viên, hắn không có sao chứ?" Mộc Dịch ân cần hỏi han, hắn trong lòng có chút lo sợ bất an, hắn căn bản không có nghĩ đến, bản thân phản kích, thậm chí có uy lực lớn như vậy!

Nhưng mà những lời này bị Lục Dung Thiên cùng đệ tử đứng ở trong tai, rồi lại như là ác độc nhất châm chọc, Lục Dung Thiên ý vị sâu xa nhìn chăm chăm Mộc Dịch liếc, ung dung nói: "Không chết được!"

Chủ trì tỷ thí sư thúc, nghe vậy cũng là trong lòng buông lỏng, nếu là phát sinh tính mạng tổn thương, hắn liền khó tránh khỏi có chút thất trách.

"Liệt Hỏa Đường Tôn Viên hôn mê, Thiện Dược Đường đệ tử Mộc Dịch thắng được." Người này sư thúc cao giọng tuyên bố kết quả, sau đó khiến Lục Dung Thiên chạy nhanh mang đi Tôn Viên cứu chữa.

"Kỳ quá thay! Tôn sư huynh vậy mà pháp lực không khổng chế được, không khỏi cũng không đáng kể!" Vương Nhược Phong lắc đầu liên tục, lộ ra vẻ mặt cực kỳ tiếc hận thần sắc, tựa hồ thập phần thay Tôn Viên không đáng.

Mộc Dịch mỉm cười, thầm nghĩ: "Cái này Thiết Đản diễn chân tướng, người không biết, còn tưởng rằng hãn đứng ở Tôn Viên bên này."

Đổi lại năm năm trước Thiết Đản, tuyệt đối không có bốn sự này, xem ra những năm này tại Huyền Phong Đường ở bên trong, Vương Nhược Phong học được, không chỉ là pháp thuật cao minh!

Một đám Liệt Hỏa Đường đệ tử lúng túng cực kỳ, trong lòng quả thực phiền muộn, mắt thấy sẽ phải tới tay trắng lợi, rõ ràng như vậy hiếm thấy thất bại chấm dứt, bởi như vậy, Liệt Hỏa Đường đệ tử toàn quân bị diệt, không có người nào tiến vào mười sáu mạnh mẽ trong!

Lý Dịch Diễm tuy rằng kinh ngạc, nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều cái gì, chỉ đổ thừa bốn đường đệ tử vận khí không tốt.

Lục Dung Thiên rồi lại đối Mộc Dịch càng thêm hoài nghi, trong lòng của hãn liên tiếp đã hiện lên vô số ý niệm trong đầu, đáng tiếc, những ý niệm này hiện lên quá nhanh, nhanh đến hãn đều không thể đem bắt lấy!

"Đợi Tôn Viên tỉnh, hỏi một chút hãn cuối cùng xảy ra chuyện gì!" Lục Dung Thiên thầm nghĩ trong lòng, hãn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn Mộc Dịch liếc, sau đó ôm Tôn Viên một chữ không nói ly khai nơi này.

Liệt Hỏa Đường đệ tử tự nhiên cũng không có ở lâu nơi này ý tứ, có lập tức đi trung cung đài, nhìn xem có hay không còn kịp nhìn Cốc Mạc Ngưng tỷ thí, có tắc khứ hướng nơi khác.

"Vị này Thiện Dực Đường sư huynh, chúc mừng!" Vương Nhược Phong hướng Mộc Dịch chấp tay thi lễ, giống nhau bình thường đệ tử gặp

mặt.

"Vị này chính là Huyền Phong Đường sư huynh đi, hữu lễ!" Mộc Dịch cũng đáp lễ lại, đồng dạng giả bộ như không biết.

Ở lại những người khác đi xa về sau, hai người mới nhẹ giọng hàn huyên vài câu.

"Thiết Đan, sao ngươi lại tới đây ?" Mộc Dịch trong lòng có chút cảm kích.

Vương Nhược Phong cười nói: "Ta nghe nói ngươi thắng liên tiếp hai đợt, trong lòng hiếu kỳ, một mực muốn nhìn ngươi một chút tỷ thí. Vừa vặn ta hôm nay tỷ thí chấm dứt sớm, vì vậy cố ý sang đây xem nhìn!"

Mộc Dịch có chút hâm mộ nói: "Thiết Đan, ngươi cũng thắng đi ? Ngươi thể nhưng là bài danh mười thứ hạng đầu cao thủ, tiến vào mười sáu mạnh mẽ cũng là chuyện đương nhiên!"

"Hử, thật cao hứng chúng ta đều tiến vào mười sáu mạnh mẽ! Chế tác thực lực bài danh bằng người nọ, rất không biết thực lực của ngươi! Nói thật, ta cũng không nhìn ra, ngươi cuối cùng là như thế nào chiến thắng cái kia Tôn Viên! Chẳng lẽ thật sự là hắc tẩu hỏa nhập ma ?" Vương Nhược Phong hết sức tò mò, nếu không có tận mắt nhìn thấy, hẳn khó mà tin được vừa rồi phát sinh hết thảy.

"Có lẽ đi, ta gần nhất vận khí xác thực không tệ." Mộc Dịch mỉm cười, cũng không có đem hết thảy nói thẳng ra, hẳn cũng không hy vọng Thiết Đan cũng đem mình làm "Yêu nghiệt" .

"Mộc Đầu, ngươi không đơn giản! Ta cũng không hy vọng tại về sau trong tỷ thí gặp được ngươi!"

"Ta cũng vậy!"

Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch nhìn nhau cười cười, hai người không có nhiều nói vài lời, liền lại muốn vội vàng tách ra.

"Thiết Đan, cảm ơn người tới nhìn cuộc tỷ thí của ta!" Sắp chia tay tới ranh giới, Mộc Dịch dùng sức nhẹ gật đầu, "Cái này với ta mà nói rất trọng yếu!"

"Nên phải đấy!" Vương Nhược Phong mỉm cười, hắn đi vài bước về sau, bỗng nhiên xoay người lại, nói ra: "Cây có mọc thành rừng, gió nhất định thúc chi! Mộc Đầu người vẫn giấu kín thực lực, ngược lại là so với ta cao minh hơn, ta cũng muốn hướng người học thêm chút."

Nói xong, Vương Nhược Phong liền như có điều suy nghĩ rồi đi rồi.

Mộc Dịch cười khỗ, hắn ở đâu là cố ý ẩn giấu thực lực, nếu là có thực lực, hắn hận không thể tại sư phụ sư tỷ trước mặt bày ra phát huy tác dụng vô cùng, tốt giành được bọn họ coi trọng, mà không phải giống như bây giờ, mặc dù là tiến nhập vòng thứ ba, rồi lại cũng không có người nào vì hắn đang xem cuộc chiến.

Hắn chỉ là không dám đơn giản bại lộ trong huyết mạch bí mật mà thôi.

Mộc Dịch đi hướng Mẫn Quân Tử tỷ thí chỗ càn cung đài, hắn biết rõ, Tiểu sư tỷ nhất định ngay ở chỗ này.

Hắn muốn đem mình chiến thắng tin tức, cái thứ nhất nói với Tiểu sư tỷ!

Hắn đi trở, Mẫn Quân Tử tỷ thí đã chấm dứt, xem cuộc chiến đám người đang tại rút lui khỏi, thì còn tốt, Tiểu Mộng Đào cùng Mẫn Quân Tử đều còn ở nơi này, ngoài ra, sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn cùng Lý Nhược Ngu các loại hai ba danh sư huynh, cũng ở chỗ này.

"Mộc sư đệ, người đã đến rồi ? Ha ha, đại sư huynh lại thắng, đã tiến nhập mười sáu mạnh mẽ trong!" Tiểu Mộng Đào nhìn thấy Mộc Dịch, rất

xa liền lớn tiếng hô, vẻ vui thích, tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Tiểu Mộng Đào nhìn về phía Mẫn Quân Tử thần sắc, trong vui sướng mang theo một tia ngượng ngùng, ái mộ trong mang theo một tia sùng kính, Mộc Dịch lập tức trong lòng mát lạnh, đến bên miệng nói, lại nuốt xuống.

Hắn đột nhiên ý thức được, đối Tiểu Mộng Đào mà nói, bản thân thắng bại căn bản không quan hệ trọng yếu!

Tiểu Mộng Đào trong thế giới, chỉ có đại sư huynh một người, nàng hi vọng ái ố, chỉ vì một người mà động!

Mộc Dịch thắng thua, Mộc Dịch mạnh yếu, đối với Tiểu Mộng Đào mà nói, căn bản không có bao nhiêu ý nghĩa, sự tỷ căn bản không có hứng thú hỏi ý kiến hỏi một câu!

Mộc Dịch xuất hiện, chỉ là khiến Tiểu Mộng Đào hơn nhiều một lần cơ hội, tiếp tục tuyên dương Mẫn Quân Tử chiến thắng tin vui.

Thua người, thắng thế giới thì như thế nào! Mộc Dịch hưng phấn trong lòng, vui sướng, hể quết là sạch.

"Chúc mừng đại sư huynh!" Mộc Dịch khô khốc nói, trên mặt bao nhiêu hiện lên một ít mất tự nhiên thần sắc.

"Dịch nhi, tỷ thí thua sao?" Tiểu Nguyệt Hàn nhìn ra Mộc Dịch có chút tâm sự, ân cần nói: "Thắng bại là là chuyện thường, không muốn quá để ở trong lòng!"

Đằng sau một câu, hắn đã hướng Mộc Dịch nói nhiều lần, hắn thật không ngờ, lúc này đây vẫn như cũ đoán sai!

Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Không, sư phụ, đệ tử vận khí tốt, cái kia Tôn Viên bản thân thi pháp tẩu hỏa nhập ma, bị ngọn lửa đốt ngất đi, đệ tử may

mắn thẳng."

"Thẳng!? Mộc sư đệ, người cũng tiến nhập mười sáu mạnh mẽ?" Mẫn Quân Tử kinh hãi, liền Lý Nhược Ngu đều thất bại, bị ngăn tại mười sáu mạnh mẽ bên ngoài, như vậy một gã mới đi vào cửa hai năm, không có ý nghĩa Mộc sư đệ, có tài đức gì, vậy mà có thể cùng hấn cùng một chỗ tiến vào mười sáu mạnh mẽ trong!

Mười sáu mạnh mẽ, đây chính là nội môn đệ tử tinh anh trong tinh anh, Bình Hải tông hơn hai mươi cái phân đường, rất nhiều phân đường thậm chí không một tên đệ tử có thể đi vào mười sáu mạnh mẽ trong!

"Ta chỉ là vận khí tốt." Mộc Dịch thân nhiên nói, "Cái này mấy cuộc tỷ thí, ta đều dựa vào đối thủ phạm sai lầm mà may mắn tấn cấp, mà không phải đại sư huynh như vậy, dựa vào thực lực đánh bại một cái đối thủ."

Mấy câu nói đó, đặt ở trên một vòng chấm dứt lúc, người nào đều không có đáng nghi, nhưng lúc này do thẳng liên tiếp ba trận, đã là mười sáu mạnh mẽ một trong Mộc Dịch chính miệng nói ra, mọi người rồi lại cảm thấy khác có huyền cơ.

"Dịch nhi, người cùng vi sư đến." Tiểu Nguyệt Hàn khóe miệng hơi động một chút, hướng Mộc Dịch phân phó một câu, sau đó sải bước ly khai.

"Vâng!" Mộc Dịch vội vàng đi theo sư phụ sau lưng.

Thầy trò hai người đi xa về sau, chỗ cũ để lại ngơ ngác sững sờ Thiện Được Đường vài tên đệ tử.

"Thật không nghĩ tới, Mộc sư đệ cũng có thể đi vào mười sáu mạnh mẽ!" Tiểu Mộng Đào lắc đầu, vẫn có chút không dám tin tưởng.

"Sư phụ bắt Mộc sư đệ một mình kêu đi, là có ý gì? Không phải là cho rằng Mộc sư đệ ẩn giấu thực lực, muốn trừng phạt một phen đi!" Một người

sư huynh hỏi.

"Mới sẽ không đâu!" Tiểu Mộng Đào cười nói: "Cha ta vừa rồi đã cao hứng không được, chỉ là cố ý giả bộ như nghiêm túc mà thôi. Chúng ta Thiện Dực Đường ngoại trừ đại sư huynh, vậy mà lại có một người tiến vào mười sáu mạnh mẽ, chắc chắn, là mất hứng mới là lạ!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Bản Thiếu Công Pháp

Trong mật thất, Mộc Dịch tại sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn phân phó xuống, tại sư phụ trước mặt khoanh chân ngồi xuống.

"Dựa vào vận khí có thể thắng một lần, thắng hai lần, lại không thể liên tiếp thắng được, thậm chí tiến nhập mười sáu mạnh mẽ trong!" .

Tiểu Nguyệt Hàn lạnh lùng nói: "Dịch nhi, người đến tột cùng là như thế nào thắng Tôn Viên, hướng vì sư như thật nói ra đi!"

"Vâng!" Tại sư phụ trước mặt, Mộc Dịch không hề bí mật, hắn đem mình có thể hấp thu một ít hỏa thuộc tính chân nguyên, dung nhập trong máu tình huống kể ra nói một lần.

Mộc Dịch chiến thắng Tôn Viên, đương nhiên không phải là bởi vì Tôn Viên tẩu hỏa nhập ma, pháp lực không khống chế được, mà là Mộc Dịch tại đối phương cố hết sức kích phát pháp thuật trong nháy mắt, đại thổ một cái nhiệt khí.

Cái này cổ nhiệt khí, không chỉ ... mà còn là hắn hấp thu hỏa thuộc tính chân nguyên, còn có hắn trong huyết mạch hỏa độc sinh ra hỏa lực. Lúc trước Mộc Dịch một cái tạp khí phun ra, đem vạn niên hàn trì hàn khí lay động không còn một mống, mấy tháng mới có thể khôi phục, lúc này một cái nhiệt khí, tự nhiên cũng ẩn chứa cực kỳ không tầm thường hỏa thuộc tính uy lực.

Sau đó, tại này cổ nhiệt khí phun ra về sau, Mộc Dịch chung quanh hỏa diễm không khống chế được bình thường hướng bốn phía bạo tạc nổ tung

lao ra, trực tiếp đem trở tay không kịp, không có phòng bị Tôn Viên bỗng đánh xiu, Mộc Dịch như vậy thẳng phải tỷ thí.

"Quả nhiên cùng trong cơ thể người hỏa độc có quan hệ!" Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, hẳn đã đoán được một ít mặt mày.

Dù sao Mộc Dịch đan điền khí hải tu luyện tình huống còn tại đó, không có khả năng có được quá mạnh mẽ thực lực, mà Mộc Dịch chỗ đặc biệt nhất, chính là hẳn trong máu dung hợp hỏa độc, uy lực không thể khinh thường, đã liền Tiểu Nguyệt Hàn mình cũng không cách nào hóa giải!

"Nói như vậy, cái kia chút ít hỏa độc chẳng những đối với người vô hại, người ngược lại có thể thoáng điều động trong đó hỏa thuộc tính chân nguyên lực lượng, chỉ là không thể giống như thi triển pháp thuật giống nhau, đầy đủ tự nhiên lợi dụng!" Tiểu Nguyệt Hàn phân tích nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, xác thực như thế.

"Vi sư ngược lại nhớ tới một kiện chuyện cũ." Tiểu Nguyệt Hàn trầm ngâm một lát sau, ung dung nói.

Mộc Dịch thấy sư phụ sắc mặt có chút ngưng trọng, trong lòng có chút tâm thần bất định, có thể hay không sư phụ cũng đem mình làm yêu nghiệt ?

Bản thân duy nhất vẫn lấy làm kiêu ngạo năng lực, cũng muốn bị bài xích, khinh bỉ sao ?

"Chuyện này muốn ngược dòng tìm hiểu đến ba mươi năm trước!" Tiểu Nguyệt Hàn do dự một lát, cuối cùng vẫn là đem nó báo cho biết Mộc Dịch.

Ba mươi năm, Thiên Đảo quốc tu tiên giới phát sinh qua một trận quy mô to lớn chiến tranh, chiến tranh song phương, chính là lấy Bình Hải tông,

Định Hải Tông, Trấn Hải Tông ba đại huyền môn làm chủ chính đạo liên minh, cùng lấy hoàng môn mười chi làm chủ Ma Đạo thế lực.

Cuối cùng, chính đạo liên minh đại hoạch toàn thắng, hoàng môn tại Thiên Đảo quốc địa vị tràn đầy nguy cơ, lại không dám công nhiên lộ diện.

Chính ma cuộc chiến, Mộc Dịch cũng nghe qua một ít truyền thuyết. Nhưng trận chiến này nguyên nhân gây ra, Mộc Dịch rồi lại là lần đầu tiên nghe nói!

Nguyên lai dẫn đến trận này đại chiến bộc phát đấy, nhưng là một người mất tích.

Người này, đúng là hoàng môn mười chi thống lĩnh —— bị chính đạo huyền sĩ xưng là Ma Tôn một phương Cự Đầu.

Ma Tôn thực lực rất mạnh, khi hấn suất lĩnh xuống, hoàng môn một lần cùng huyền môn địa vị ngang nhau. Ma Tôn đột nhiên mất tích, hoàng môn mười chi không ai phục ai, tranh nhau đều muốn kế thừa Ma Tôn vị trí, dẫn đến hoàng môn đại loạn, huyền môn ba đại phái thừa cơ liên thủ, liên hợp mặt khác trong Tiểu Huyền tông, tạo thành chính đạo liên minh, trắng trợn tiêu diệt hoàng môn đệ tử.

"Nguyên lai ta chính đạo huyền sĩ, dĩ nhiên là thừa dịp hư mà vào!" Mộc Dịch nhướng mày, không thể tưởng được luôn luôn lấy trăm yêu trừ ma vi danh chính đạo, chỉ là bởi vì nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của mới lấy được thắng lợi. Cái đó và Mộc Dịch tại trong sách trong điển tịch đã từng gặp truyền thuyết, chênh lệch khá xa.

Trong điển tịch ghi chép đấy, đều là chính đạo tu sĩ như thế nào thuận theo thiên mệnh, như thế nào thay trong nước sôi lửa bỏng thiên hạ đại chúng trăm yêu trừ ma, như thế nào phấn đấu quên mình, như thế nào anh dũng vô địch!

Chẳng lẽ những thứ này, cũng chỉ là người thảng bơi lên bản thân phần, sự thật chân tướng, xa không bằng trong sách ghi chép như vậy ngăn nắp xinh đẹp!

Tiểu Nguyệt Hàn không để ý đến Mộc Dịch trong lòng mơ màng, hẳn tiếp tục nói: "Lúc trước hoàng môn mười chi muốn tranh đoạt đấy, ngoại trừ tượng trưng cho Ma Tôn quyền lực chân long ngọc tỷ bên ngoài, còn có Ma Tôn lưu lại công pháp."

"Công pháp!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, Ma Tôn thực lực cường đại như vậy, công pháp của hắn, tự nhiên cũng là cực kỳ không tầm thường, khiến cho tranh mua cũng chẳng có gì lạ.

"Đúng vậy, " Tiểu Nguyệt Hàn tiếp tục nói, "Cụ thể quá trình vì sư cũng không muốn nói nhiều, nói ngắn lại, cuối cùng công pháp này tại tranh đoạt trong bị giải thể thành mấy phần, chúng ta chính đạo tu sĩ cướp được trong đó một bộ phận công pháp. Cái này bộ phận công pháp, lại bị chia làm ba phần, do chúng ta ba đại tông môn tất cả được một phần."

"Hoàng môn công pháp, mặc dù cùng huyền môn bất đồng, nhưng là có rất lớn tham khảo giá trị, rất nhiều công pháp thêm chút cải biến, có thể vì huyền môn đệ tử sử dụng. Vừa mới bắt đầu, tất cả đại tông môn đối với cái này công pháp đều thập phần coi trọng, mặc dù chỉ là không trọn vẹn không được đầy đủ khẩu quyết, còn là có không ít người âm thầm tu luyện, hoặc là tìm kiếm đệ tử thích hợp lặng lẽ trên việc tu luyện công pháp, nhưng là thật không ngờ, công pháp này, lại là giả dối!"

"Giả dối ?" Mộc Dịch sững sờ, lập tức lâm vào hoang mang bên trong.

"Giả dối! Ít nhất về sau chư vị đồng đạo đều cho rằng là giả đấy!" Tiểu Nguyệt Hàn nói ra, "Từ hoàng môn thuật sĩ trong tay cướp được một phần giả công pháp, cũng không là cái gì quá không được việc lạ, có lẽ hoàng môn trong sớm có người ở công pháp trên động tay chân. Bởi vì công pháp

là giả đấy, tự nhiên cũng chỉ không hề như vậy đã bị coi trọng, vì sư tại hơn mười năm trước, còn có cơ hội tự mình mắt thấy cái kia bộ không trọn vẹn giả công pháp."

"Quả nhiên rất giả dối! Cái kia bộ công pháp trong ghi chép một ít thủ đoạn, dĩ nhiên là đem chân nguyên chi khí từ đan điền bức về trong kinh mạch, lúc sau huyết mạch luyện hóa, thi triển tới ranh giới, muốn từ trong huyết mạch điều động chân nguyên, thập phần phiền toái không nói đến, hơn nữa tuyệt đại đa số người căn bản là không cách nào làm được!"

"Dịch nhi, người suy nghĩ một chút nhìn, chúng ta huyền sĩ tu luyện pháp thuật, đều là đem Huyền khí hút vào trong cơ thể, do kinh mạch luyện hóa, tiến vào đan điền, nhưng mà vì mình sử dụng. Đan điền chân nguyên, hoàn toàn có thể dễ dàng sử dụng dùng đến, hóa thành các loại pháp thuật thủ đoạn, diệu dụng vô cùng. Nhưng bộ công pháp kia rõ ràng phương pháp trái ngược, đem đan điền chân nguyên, lại bức về kinh mạch trong máu, thi triển lúc cần kích phát trong máu chân nguyên lực lượng, rất khó làm được."

"Vì vậy, chư vị đồng đạo đều nhận định, hoặc là bộ công pháp kia thiếu đi phía trước là quan trọng nhất bộ phận —— như thế nào đem chân nguyên lực lượng dung nhập huyết mạch, hoặc là liền căn bản là cái giả công pháp! Chúng ta huyền môn đệ tử nếu là chiếu vào phía trên tu luyện, chẳng những rất khó tiến bộ thực lực, ngược lại có khả năng tẩu hỏa nhập ma, kinh mạch hỗn loạn, thậm chí ảnh hưởng tâm thần, dẫn đến điên cuồng! Người cái kia nhốt tại trong địa lao sư thúc, vốn là cái tư chất quá mức tốt nhưng tạo chi tài, chính là cưỡng ép trộm luyện cái này bộ không trọn vẹn công pháp, mới tẩu hỏa nhập ma, kinh mạch tấn phế, khi thì điên cuồng. Đã đến gần nhất hơn mười năm, đã không có người nhắc lại cùng cái này bộ bản thiếu giả công pháp!"

"Nguyên lai sư thúc là có chuyện như vậy!" Mộc Dịch nghe đến đó, âm âm động tâm, cái kia bản thiếu công pháp nhìn như rất giả dối, rồi lại hết

lần này tới lần khác rất thích hợp hãn tình huống hiện tại!

Hãn trong huyết mạch đã có xa xỉ hỏa thuộc tính chân nguyên lực lượng, cũng có thể miễn cưỡng điều động một chút, nếu như công pháp không sai, khiến hãn tìm được phương pháp đi trôi chảy tự nhiên điều động trong huyết mạch Hỏa chân nguyên, là được có thể thi triển ra hỏa thuộc tính pháp thuật!

"Sư phụ, cái kia bộ bản thiếu công pháp, thật hay giả sao?" Mộc Dịch mở to hai mắt hỏi.

Tiểu Nguyệt Hàn mỉm cười: "Giả không giả, vì sư hiện tại cũng không có kết luận. Tại nhìn thấy người huyết dịch dung hợp hỏa độc việc lạ lúc trước, vì sư cùng mặt khác đồng đạo giống nhau, kiên định cho rằng cái kia công pháp nhất định là giả dối. Nhưng mà, hôm nay việc này đã có một đường chuyển cơ!"

"Ý của sư phụ là, nhờ ta thử đi tu luyện cái kia bản thiếu công pháp?" Mộc Dịch có chút kích động.

"Đúng vậy!" Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu.

"Thế nhưng là, cái kia là ma đạo công pháp!" Mộc Dịch có chút sợ hãi.

Tiểu Nguyệt Hàn lắc đầu, khinh thường nói: "Cái gọi là Ma Đạo chính đạo, bất quá là người vì phân chia! Dịch nhi, người nghe rõ ràng, chính tà thiện ác, không có ở đây Huyền Hoàng có khác, chỉ ở nhân tâm một ý niệm!"

"Như đối lại là người khác, vì sư tất nhiên không cho phép hãn tu luyện công pháp này. Nhưng mà, vì sư tin tưởng người phẩm tính, mặc dù tu luyện hoàng môn công pháp, cũng là đường đường chính chính chính nhân quân tử!"

"Huống chi, ta Thiên Dược Đường trên dưới một trăm năm mới xuất hiện người như vậy một cái hiếm thấy, vì sư làm sao có thể không công mai một thiên phú của người!"

Nói xong lời cuối cùng, Tiểu Nguyệt Hàn mỉm cười nhìn xem Mộc Dịch, trong đôi mắt đều là vẻ chờ mong.

"Đệ tử nhất định tận tâm tận lực, không cô phụ sư phụ kỳ vọng!" Mộc Dịch trong lòng kích động vô cùng, đây là hân lân thứ nhất, chính thức cảm nhận được sư phụ đối với mình coi trọng, cái loại này tha thiết tình cảnh, cái loại này chờ mong hiền lành ánh mắt, khiến hân dường như nhìn thấy tiền đưa hân đến Bình Hải tông bên ngoài sơn môn phụ thân.

Tiểu Nguyệt Hàn lại tán dương nhẹ gật đầu, nghiêm sắc mặt nghiêm túc nói ra: "Bộ kia công pháp không trọn vẹn không được đầy đủ, vì sư ghi chép trong đầu chỉ có bộ phận, người mạnh khỏe sinh nhớ kỹ!"

Nói xong, Tiểu Nguyệt Hàn đem công pháp từng chữ từng chữ đọc lên.

Khẩu quyết phong cách cổ xưa, nội dung cực kỳ phiền phức thâm sâu, rất khó lý giải. Tiểu Nguyệt Hàn một bên truyền thụ khẩu quyết, một bên còn giải thích khẩu quyết trong hàm nghĩa, Mộc Dịch dụng tâm ghi nhớ, liên tiếp gật đầu.

Ngắn ngủn mấy trăm chữ công pháp, trọn vẹn hao tổn hai canh giờ mới truyền thụ hoàn tất, Tâm mạch đại thành Mộc Dịch trí nhớ vô cùng tốt, đã đem những thứ này đều một mực nhớ kỹ.

"Người có thể thử vận dùng một chút, nếu như không thể được, sớm cho kịp buông tha cho, không cần thiết tham lam uy lực cường ép tu luyện, người sư thúc chính là tốt nhất ngược lại ví dụ!" Tiểu Nguyệt Hàn nghiêm nghị cảnh cáo Mộc Dịch, Mộc Dịch gật đầu đồng ý.

Tiểu Nguyệt Hàn bổ sung: "Mặt khác, cái này dù sao cũng là hoàng môn công pháp, lén lút truyền thụ, đã trái với bốn tông tương quan điều luật. Vi sư tuy rằng khinh thường cái kia cứng nhắc mà không ý nghĩa điều luật, nhưng cũng không có thể công nhiên phản đối. Vì vậy chuyện này, chỉ có thể người biết ta biết, không muốn đối với bất kỳ người nào đề cập, dù là người Tiểu sư tử hỏi, cũng không muốn lộ ra nửa chữ! Người nói với người nào, chính là hại người nào!"

"Đệ tử biết rõ!" Mộc Dịch dùng sức nhẹ gật đầu.

"Đệ ba lần thí về sau, gặp nghỉ ngơi một ngày, kế tiếp thời gian, người liền hảo hảo ở tại nơi đây tìm hiểu công pháp đi, nơi này là vi sư ngồi xuống tĩnh thất, không sẽ có người tới quấy rầy người." Tiểu Nguyệt Hàn quả nhiên ở lại Mộc Dịch không tệ, ngay cả mình tĩnh thất cũng làm cho ra cho Mộc Dịch.

"Đa tạ sư phụ!" Mộc Dịch cúi người hành lễ.

"Vi sư còn có một câu nói muốn đề điểm người!" Tiểu Nguyệt Hàn đứng dậy, hiền lành chi sắc hể quét là sạch, biến thành cực kỳ nghiêm túc: "Mặc kệ người tu luyện công pháp gì, thiện ác đều chỉ tại một ý niệm! Nhất niệm xả thân, nhất niệm thành ma! Nếu như một ngày kia, người trở thành một chẳng phân biệt được thị phi thiện ác, cậy mạnh bá chủ thế hệ đồ, vi sư chắc chắn đem hết toàn lực, liều lĩnh cũng muốn thân thủ đem người diệt trừ!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Hỏa Bộ Đệ Nhất Nhân

Thực lực bài danh bảng đếm ngược đệ nhất Mộc Dịch tiếp tục trình diễn kỳ tích —— chiến thắng Liệt Hỏa Đường cao thủ, bài danh trước hai mươi Tôn Viên sự tình, rất nhanh liền tại Bình Hải Phong trên truyền bá ra đến.

Cùng hai lần trước giống nhau, lần này Mộc Dịch chiến thắng, lại là đối thủ giúp đại ân!

Ai có thể nghĩ đến, giống như Tôn Viên cao thủ như vậy, lại có thể biết tại sử dụng sử dụng pháp thuật lúc không lưu ý mà ẩu hỏa nhập ma, pháp lực không khống chế được!

Một số người lớn thán Mộc Dịch "Vận khí nghịch thiên" đồng thời, cũng có một chút người tức thì không cho là đúng, cho rằng Mộc Dịch nhất định có chỗ hơn người.

Lại lần nữa hai không thể liên tục, bằng vận khí có thể sát nhập Kim Thu hội thí mười sáu mạnh mẽ ?

Đây chính là đại biểu Bình Hải tông trẻ tuổi nhất đại đệ tử trong ưu tú nhất mười sáu người!

Có thể nói, có thể đi vào mười sáu mạnh đệ tử, nhất định sẽ đã bị tông môn trọng điểm tài bồi, tu luyện tiền đồ khó có thể hạn lượng!

Bất quá, một ngày sau, Mộc Dịch vận khí tốt tựa hồ cũng theo đó dừng lại.

Mười sáu mạnh giao đấu danh sách đã ra lò, Mộc Dịch đối thủ, dĩ nhiên là Lam Tân!

Lam Tân, Sí Diễm Đường Đại đệ tử, cũng được công nhận Hỏa bộ đệ nhất cao thủ, thực lực bài danh bảng vị trí ở thứ tư, gần với Ngự Phong Thần Quân, Cốc Mạc Ngưng cùng Mẫn Quân Tử.

Đây chính là trước bốn đại nhiệt cửa, Lam Tân một đường quá quan trọng, cũng không khiến đối thủ kiên trì đến một nén nhang công phu, thực lực cứng mạnh, tuyệt không tại tên dưới đầu!

Coi như là cái kia Mộc Dịch lại cổ quái, làm sao có thể chiến thắng thiên tài như vậy, vì vậy hầu như tất cả mọi người cho rằng, Mộc Dịch may mắn đến đây là kết thúc, hẳn đem dừng lại tám vị trí đầu bên ngoài.

Bất quá, mười sáu mạnh mẽ đã là vô cùng tốt chiến tích rồi, đủ để tiêu ngạo nhất thời!

Vì vậy, lúc Mộc Dịch xuất hiện ở trung cung dưới đài lúc, còn là hấp dẫn rất nhiều ánh mắt hâm mộ.

"Rõ ràng có nhiều người như vậy đang xem cuộc chiến!" Mộc Dịch hơi kinh hãi, hẳn và Lam Tân tỷ thí một hồi muốn tại trung cung trên đài tiến hành, lúc này trung cung dưới đài, đã vây hai ba trăm người!

Vòng thứ tư là tám vị trí đầu tranh đoạt chiến, mười sáu tên đệ tử, tám cuộc tỷ thí, chia làm bốn cái sân bãi, từng sân bãi hai trận, buổi sáng cùng buổi chiều tất cả một trận.

Mẫn Quân Tử tỷ thí tại xế chiều tiến hành, vì vậy Thiện Dược Đường đệ tử đều đến vì Mộc Dịch cổ động, cũng không tính kỳ lạ quý hiếm; Sí Diễm Đường đệ tử tự nhiên cũng muốn đến vì Lam Tân trợ uy; lệnh Mộc Dịch thật không ngờ chính là, ngoại trừ cái này hai đường đệ con bên ngoài, rõ

ràng còn có thật nhiều đang mặc mặt khác phân đường quần áo và trang sức đệ tử đến đây đang xem cuộc chiến, thủy bộ, Hỏa bộ, phong bộ đều có.

"Hỏa bộ đệ nhất nhân hiệu triệu lực lượng quả nhiên cường đại, rõ ràng hấp dẫn nhiều người như vậy đến đây đang xem cuộc chiến!" Mộc Dịch chặc chặc thở dài, lần thứ nhất đối mặt nhiều như vậy "Chú ý", hẳn còn có chút không quá thích ứng.

"Mộc sư đệ, người lần này nhưng lắm!" Ngô sư huynh lắc đầu nói ra: "Theo ta nhìn, những người này cũng có hơn phân nửa đều là hướng về phía Mộc sư đệ người tới đây!"

"Hướng về phía ta đến hay sao?" Mộc Dịch sửng sờ.

Ngô sư huynh cười nói: "Ha ha, Mộc sư đệ, người lấy thực lực bài danh bảng đếm ngược đệ nhất thân phận, thắng liên tiếp ba vòng, tiến vào mười sáu mạnh mẽ, có thể nói là lần này Kim Thu hội thí sau cùng ngoài dự đoán mọi người một khoản, rất nhiều người đều đối với người cực cảm thấy hứng thú. Gần nhất đàm luận người của người, so với đàm luận đại sư huynh người còn nhiều!"

"Đúng vậy a, Mộc sư đệ, nghe nói cái này một hai ngày người theo sư phụ tu luyện, trải qua sư phụ chỉ điểm, chắc hẳn Mộc sư đệ thực lực bây giờ càng mạnh hơn nữa!" Mẫn Quân Tử mỉm cười nói.

Mộc Dịch cười khổ một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Ngô sư huynh tiếp lời nói ra: "Còn là rất khó. Ta chính là bị cái kia Lam Tân đào thải đấy, hẳn Tam Dương Sí Diễm, liên cái này đặc thù bộ đá cũng có thể hòa tan, ta nếu không phải sớm cho kịp nhận thua, chỉ sợ trong tay pháp trượng cũng muốn bị hắn Sí Diễm thiêu hủy. Mộc sư đệ, người có thể đi vào mười sáu mạnh mẽ, đã cực kỳ khó được, sư phụ chắc hẳn cũng hết sức hài lòng. Đợi tí nữa ngàn vạn đừng sinh cường, nếu không phải địch,

còn là dứt khoát nhận thua thì tốt hơn, vạn nhất bị Sỉ Diễm bồng thân thể kinh mạch hoặc là hủy pháp trường, cái kia sẽ thua lỗ lớn!"

Mộc Dịch nghe ra Ngô sư huynh là một phen hảo tâm khuyên bảo, liền hướng hắc gật đầu cười, miệng nói đa tạ.

Một lát sau, Tiểu Nguyệt Hàn hai cha con nàng cũng đều lại tới đây, Mộc Dịch nhìn thấy sư phụ sư tỷ đến vì chính mình trợ trận, trong lòng quả thực cao hứng.

"Không cần có gánh nặng, không cần lo cho thắng thua, tận lực triển khai là được!" Tiểu Nguyệt Hàn hướng Mộc Dịch chỉ điểm nói.

Mộc Dịch khom người đồng ý, trong lòng không khỏi vẫn còn có chút khẩn trương.

"Chắc chắn, không thể tưởng được lúc trước giúp ta tu kiến thạch đình Mộc sư đệ, hôm nay vậy mà đã trở thành Kim Thu hội thí mười sáu vạn năm một trong, hơn nữa muốn cùng Hỏa bộ đệ nhất nhân chính diện giao phong, sư tỷ thật sự là nhìn lầm rồi!" Tiểu Mộng Đào nét mặt tươi cười như hoa, đối Mộc Dịch lớn khen vài câu.

Trước đó, Mộc Dịch không biết hi vọng nhiều có thể được đến Tiểu sư tỷ khen ngợi, nhưng hôm nay Tiểu sư tỷ khen ngợi chỉ từ nghe lọt vào trong tai, trong lòng cũng không có bao nhiêu kích động.

"Ta căn bản không thay đổi, biến thành chỉ là sư tỷ đánh giá." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, trong lúc đó, hắc ý thức được, người chung quanh bình luận, chỉ là không có bao nhiêu ý nghĩa mây bay, những thứ này bình luận, cũng không có thể gia tăng, cũng sẽ không yếu bớt thực lực của người, bản thân lúc trước vô cùng để trong lòng người khác cách nhìn, thật sự có chút ngây thơ buồn cười.

Mộc Dịch đã mười bảy tuổi, đang tại tù một gã ngây thơ thiếu niên, hướng người trưởng thành quá độ, bên cạnh hẳn phát sinh mỗi một việc, đều khiến hẳn biến thành dần dần thành thực, dần dần bắt đầu có chính mình bản tính.

Tiểu Nguyệt Hàn thấy canh giờ đã đến, hướng Mộc Dịch phân phó nói: "Lên đi!"

"Mộc sư huynh, cố gắng lên (rót 1)!" Triệu Lượng lớn tiếng nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tại nhiều người sư phụ sư tỷ cùng các sư huynh đệ cổ vũ âm thanh, chậm rãi leo lên tỷ thí đài.

Đây là hẳn lần thứ nhất tại trung cung trên đài tỷ thí, chỗ này tỷ thí đài, so với còn lại cũng cao hơn ra hơn một trượng, hơn nữa tu kiến sử dụng vật liệu đá, cũng là kiên cố hơn vững chắc, bề mặt ngoài, còn dùng màu sắc hơi sẫm vật liệu đá cửa hàng ra Bình Hải tông tiêu chí, phần này tỉ mỉ bố trí, là mặt khác tỷ thí đài không sở hữu đấy.

Dưới đài đang xem cuộc chiến đệ tử lập tức chỉ trỏ nghị luận lên.

"Cái này là Thiện Dực Đường Mộc Dịch, cũng là dài thanh tú, chỉ là cùng Mẫn Quân Tử so với vẫn còn có chút chênh lệch."

"Cái này Mộc Dịch thật trẻ tuổi a, vẫn chưa tới mười tám tuổi đi, chắc chắn, tiền đồ không thể hạn lượng!"

"Cắt, không phải là một đường dựa vào vận khí mới thắng sao, có gì đặc biệt hơn người!"

"Hừ, người biết cái gì, chỉ dựa vào vận khí, có thể thắng liền ba trận ? Liền Liệt Hỏa Đường Tôn Viên đều có thể chiến thắng ?"

"Ta cũng hiểu được cái này họ Mộc không đơn giản, chỉ là thâm tàng bất lộ, nếu không sao có thể từ Mẫn Quân Tử trong tay túm lấy duy nhất danh ngạch, trực tiếp tiến vào thi đấu chính! Những thứ khác không nói, riêng là hãn ần giấu thực lực ít xuất hiện làm việc tâm cơ, liền hơn xa qua bình thường đệ tử!"

Những lời này, hoặc nhiều hoặc ít đều chui vào Mộc Dịch trong tai, Mộc Dịch rồi lại rất bình tĩnh, bất động thanh sắc.

Là tổn hại là khen, là giáng chức là bao, đều là xem qua mây khói.

Mộc Dịch ánh mắt tại dưới đài nhàn nhạt đảo qua, đại đa số đều là hãn không biết nội môn đệ tử.

"Bọn hãn cũng tới!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, hãn tại vậy xem đệ tử trong đám người, vậy mà thấy được Lục Dung Thiên cùng một cái trên mặt quần quít lấy tầng tầng băng bó đệ tử.

Đệ tử kia hơn phân nửa chính là Tôn Viên, da của hãn bị lửa bùng nghiêm trọng tổn thương, mặc dù có thủ đoạn cao minh tương trợ, cũng muốn mười ngày nửa tháng mới có thể phục hồi như cũ.

"Hãn không yên tĩnh nằm tu dưỡng, cũng chạy tới nhìn cuộc tỷ thí của ta, nhất định là muốn nhìn được một ít kẻ hờ, tìm được trên một trận thất bại nguyên nhân!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

"Lúc này đây, cũng không phải gặp cho các người thất vọng!"

Dưới đài một chỗ bỗng nhiên tiếng vỗ tay tiếng vang như sấm, một gã hai mươi ra mặt thanh niên từ trong đám người đi ra, trực tiếp cất bước lên đài.

"Lam sư huynh cố gắng lên!"

"Lam sư huynh cho ta Hỏa bộ làm vẻ vang!"

Mộc Dịch nhìn trước mắt một người dáng mạo tầm thường này thanh niên, ánh mắt hàm súc, tinh quang nội liễm, nhìn không ra có chỗ đặc thù gì, cùng một gã bình thường đệ tử độc nhất vô nhị.

"Cái này là Hỏa bộ đệ nhất nhân Lam Tân ?" Mộc Dịch nhưng trong lòng hơi khẩn trương lên, "Đợi tí nữa sẽ phải cùng hãn nhất quyết cao thấp!"

"Tại hạ Sí Diễm Đường Lam Tân, bái kiến Mộc Dịch sư đệ." Lam Tân chủ động hướng Mộc Dịch thi lễ, mặt mỉm cười, lộ ra có chút hào phóng.

Mộc Dịch cũng đáp lễ lại, nói ra: "Thiện Được Đường Mộc Dịch bái kiến Lam sư huynh, ngưỡng mộ đã lâu sư huynh đại danh!"

Chủ trì tỷ thí đây, là một vị tồn râu bạc sư bá, nghe nói người này lai lịch rất cao, chính là phong bộ một gã trưởng lão.

Cuộc tỷ thí này, theo thứ tự là thủy bộ cùng Hỏa bộ đệ tử dự thi, do phong bộ trưởng lão với tư cách cân nhắc quyết định, hiển lộ rõ ràng công bằng.

Sư bá cao giọng tuyên đọc tỷ thí quy tắc, lại cổ vũ hai vị tuyển thủ vài câu, cuối cùng tuyên bố tỷ thí chính thức bắt đầu.

Thanh âm của hãn không lớn, rồi lại theo gió mà động, đưa vào dưới đài mỗi người trong tai, như nghe thấy ở bên.

"Lam sư huynh, xin chỉ giáo!"

"Mộc sư đệ, xin chỉ giáo!"

Hai người lẫn nhau thi tỷ thí trước "Thỉnh giáo chi lễ", chợt, tỷ thí bắt đầu.

Lam Tân dưới bàn chân điểm nhẹ, thân hình hướng về phía sau gấp rút lui, kéo ra cùng Mộc Dịch khoảng cách; đồng thời, hắc trong tay áo ánh sáng màu đỏ lóe lên, bay ra một căn ngọc lưu ly pháp trượng, rất là rực rỡ tươi đẹp.

Lam Tân ngọc lưu ly pháp trượng nơi tay, cũng không vội tại xuất kích, mà là trước thi triển ra một mảnh hỏa diễm ánh sáng màu đỏ, đem bản thân trước người sau lưng bao quanh bảo vệ.

Không nhanh công, trước Đoạt thủ. Dưới đài có chút đệ tử đối Lam Tân cách làm không cho là đúng, có ít người rồi lại liên tục gật đầu.

Đối thủ của hắc Mộc Dịch quá mức thần bí, có người nói thực lực của hắc cực kém, có người lại nói hắc thâm tàng bất lộ; Mộc Dịch có thể đi vào mười sáu mạnh mẽ, mặt ngoài xem ra đều là đối với tay phạm sai lầm, Lam Tân loại này nhìn như bảo thủ cách làm, kì thực là ổn thỏa nhất cử động.

Từ chủ động áp dụng thủ thế đến xem, Lam Tân đối Mộc Dịch cũng không được hoàn toàn không biết gì cả, hơn nữa thập phần coi trọng, không dám có chút chủ quan!

Mà Mộc Dịch bên này cử động, lại làm cho tất cả mọi người chấn động!

Hắc cũng từ trong tay áo lấy ra pháp trượng —— cái kia căn toàn thân đen như mực, thập phần không tầm thường Mặc Hoàng Trượng; nhưng cái này cũng không có chấm dứt, hắc lập tức lại từ trong tay áo lấy ra đệ nhị cây pháp trượng, lần này pháp trượng, toàn thân đỏ thẫm, trượng đỉnh còn khảm nạm lấy một viên lớn chừng quả đấm trong suốt viên châu.

"Xích Châu Trượng!"

Dưới đài đã có không ít lập tức nhận ra căn này pháp trượng lai lịch, Xích Châu Trượng cũng không hiếm thấy.

Nhưng mà, Xích Châu Trượng bị Mộc Dịch lấy ra nắm trong tay, lại làm cho người kinh ngạc vô cùng!

Đây chính là hỏa thuộc tính pháp trượng!

Mộc Dịch hai tay đều cầm một trượng, một nước một Hỏa, bộ dạng này quái dị tình cảnh, nhưng là người nào đều không ngờ rằng!

Mẫn Quân Tử kinh hãi ngoài, quay đầu nhìn về phía Tiểu Nguyệt Hàn, quả nhiên, sư phụ hiện ra sắc mặt, toát ra vẻ mỉm cười, hiển nhiên đã đã biết cái gì.

"Thủy Hỏa song tu!"

Không biết là người nào trước hết nhất như vậy hô lên âm thanh, trên đài dưới đài, lập tức một mảnh tiếng động lớn như thế.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Thủy Hỏa Song Tu

"Hẳn dĩ nhiên là Thủy Hỏa song tu!" Dưới đài ồn ào chấn động, lập tức người người quá sợ hãi, đều nghị luận.

Lục Dung Thiên thầy trò hai người liếc nhau, đều là khiếp sợ hồ nghi chỉ sắc.

Cũng không ít ánh mắt của người, bao gồm chủ trì tỷ thí phong bộ trưởng lão ở bên trong, đều yên lặng tìm đến hướng dưới đài bất động thanh sắc Tiểu Nguyệt Hàn, không thể tưởng được Thiện Dược Đường ở bên trong, vậy mà tài bồi ra như vậy một cái hiếm thấy!

Thủy Hỏa song tu, danh như ý nghĩa, liền là đồng thời tu hành Thủy, Hỏa hai loại pháp thuật, tự nhiên có chỗ độc đáo, hai loại pháp thuật phối hợp với nhau, diệu dụng vô cùng.

Thế nhưng là, thi triển bất đồng thuộc tính pháp thuật, cần bất đồng thuộc tính chân nguyên, những thứ này chân nguyên, đều là chiếu theo nào đó công pháp, trong thiên địa Huyền khí trong từng chút từng chút, may mắn luyện hóa vào trong Đan Điền đấy, cần thời gian dài tích lũy tháng ngày, mới có thể có cường đại chân nguyên, đi thi triển ra cường đại pháp thuật.

Bình thường đệ tử, tu luyện một loại chân nguyên, thi triển một loại thuộc tính pháp thuật, đã cực kỳ không dễ, cần tiêu phí đại lượng thời gian ngồi xuống tu luyện, ở đâu còn có dư lực, đi tu luyện loại thứ hai chân nguyên pháp thuật!

Hơn nữa loại làm này, tựa hồ cũng thập phần không có lợi nhất. Tu luyện không dừng lại toàn bộ, có thời gian đi tu luyện loại thứ hai chân nguyên, còn không bằng đem chỉ một chân nguyên tu luyện càng thêm thâm hậu tinh túy, như vậy thi triển ra pháp thuật uy lực, liền càng cường đại hơn, thực lực tăng lên, cũng càng thêm rõ ràng!

Đạo lý này, lại dễ hiểu hiểu không qua, vì vậy trên dưới một trăm năm qua, hầu như chưa từng nghe nói có người tu luyện nhiều loại chân nguyên.

Mà hôm nay, mọi người ở đây trước mắt, thực lực này bài danh bảng đếm ngược thứ nhất, thần bí nhất Thiện Dực Đường đệ tử Mộc Dịch, vậy mà xuất ra một nước một Hỏa hai cây pháp trượng, rất có Thủy Hỏa song tu tư thế!

"Đáng chết, ta sớm nên nghĩ tới!" Mẫn Quân Tử trong lòng tự trách một tiếng, hắn bỗng nhiên liên tưởng đến, hai năm trước Thiện Dực Đường đệ tử ngoại môn tỷ thí trong trận chung kết, đảm nhiệm tỷ thí trọng tài hắn, từng tận mắt nhìn thấy Mộc Dịch một cái Hỏa phun ra, chết cháy Diệp Minh Thiên!

Lúc ấy, cái kia khó chịu đối Mẫn Quân Tử mà nói, căn bản không có ý nghĩa, tăng thêm hắn không có quyền truy cứu việc này, bẩm báo sư phụ về sau, sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn cũng không có quá mức để trong lòng, cuối cùng không giải quyết được gì, hắn Mẫn Quân Tử hầu như đã quên việc này.

"Chẳng lẽ từ khi đó lên, Mộc sư đệ cũng đã Thủy Hỏa song tu?" Mẫn Quân Tử trong lòng kinh hãi bất định, "Nếu như là như vậy, cái này Mộc sư đệ tâm cơ nhưng rất sâu....!"

Mẫn Quân Tử nhìn về phía Mộc Dịch thần sắc, phức tạp rất nhiều, hắn vẫn cho là Mộc Dịch chỉ là toàn cơ bắp tiểu tử ngốc, rồi lại tuyệt đối không ngờ rằng, hắn vậy mà đã ẩn tàng cái này rất nhiều bí mật!

"Mộc sư đệ hửn, có thể hay không bởi vì quá khẩn trương mà cầm nhầm pháp trượng ?" Tiểu Mộng Đào kinh ngạc nói rộng ra miệng nhỏ, thì thào nói ra.

Hiển nhiên, Tiểu Mộng Đào suy đoán không đúng, bởi vì Mộc Dịch cũng không có đem Xích Châu Trượng thu hồi ý tứ, vẫn đang một mực nắm trong tay.

"Mộc sư đệ, người dĩ nhiên là Thủy Hỏa song tu ? !" Lam Tân kinh hãi, bất khả tư nghị nhìn lấy đối thủ trước mắt.

trước mặt đối với đối thủ chất vấn, Mộc Dịch bất động thanh sắc, lại không thấy thừa nhận, cũng không có phủ nhận.

Thế nhưng là, trong tay hửn pháp trượng, rồi lại cho tốt nhất trả lời!

Mộc Dịch phải tay nắm lấy Mặc Hoảng Trượng, trước người vung lên, lập tức cuốn ra một mảnh mực, hóa thành một đồ dày đặc màu lam nước bức tường, đứng trước người.

Mà tay trái của hửn tức thì nắm Xích Châu Trượng, nhẹ nhàng vung lên phía dưới, thậm chí có vô số hỏa quang từ trong tuôn ra, hóa thành một mảnh dài hơn một trượng ngắn thì Hỏa mãng xà, những thứ này Hỏa mãng xà trương răng thố tín, hung thái lộ ra.

"Quả nhiên là Thủy Hỏa song tu!"

Nhìn thấy cái này một nước một Hỏa hai loại hoàn toàn bất đồng thuộc tính pháp thuật đồng thời thi triển đi ra, đài mọi người phía dưới không tiếp tục hoài nghi!

Chỉ bằng một màn này, bọn hửn lần này liền chuyển đi này không tệ!

"Quả nhiên có huyền cơ! Với cái gia hỏa này dĩ nhiên là Thủy Hỏa song tu, khó trách tỷ thí lúc ta sẽ không cẩn thận bị ngọn lửa bỏng!" Tôn Viên trong lòng rùng mình, đồng thời thập phần không cam lòng, nếu như hắn sớm biết như vậy điểm này, có đề phòng mà nói, có lẽ tựu cũng không không minh bạch thua ở Mộc Dịch dưới tay!

"Bị lừa rồi!" Lục Dung Thiên dùng sức vỗ đùi, lập tức hối hận cực kỳ.

"Cái này họ Mộc tiểu tử dĩ nhiên là Thủy Hỏa song tu, khó trách dám nuốt cái kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, khó trách hắn ngược lại bởi vậy thực lực tăng mạnh! Khó trách Tiểu Nguyệt Hàn không tiếc một cái giá lớn phải cứu trợ giúp hắn, nguyên lai là người này một sự việc!"

Lục Dung Thiên đem trước trước sau sau sự tình liên hệ tới, rất nhiều nghi hoặc, tựa hồ đã tìm được đáp án!

"Đợi một chút." Lục Dung Thiên trong lòng nhảy dựng, có chút kích động nghĩ đến: "Nói như vậy, ta luyện Bách Độc Thiên Hỏa Dịch cũng không có thất bại, ít nhất đối cái này họ Mộc có ích. Hử, Ngô Mạc tiểu tử kia bản thân vô dụng, mới có thể tại ăn vào Bách Độc Thiên Hỏa Dịch sau chết mất, chỉ cần dùng thích hợp phương pháp luyện hóa, kết hợp với cái kia vạn niên hàn trì trấn áp hỏa độc phát tác, có thể thuận lợi luyện hóa, thực lực tăng mạnh!"

Lục Dung Thiên càng nghĩ càng cảm thấy chính là như vậy chuyện quan trọng, sắc mặt có chút kìm nén không được kinh hỉ, hắn hận không thể lập tức trở về đến Liệt Hỏa Đường trong động phủ của mình, ăn vào thiên hỏa dịch thể thử một lần.

Nhưng hắn vẫn là nhịn được, vô luận như thế nào, còn là đợi đến lúc cái này tỷ thí sau khi kết thúc rồi hãy nói.

"Mộc sư huynh dĩ nhiên là Thủy Hỏa song tu! Hắn nhưng giấu giếm thật chắc, ngay cả ta đều một chút không biết rõ tình hình!" Triệu Lượng thì

thào nói ra, lắc đầu liên tục, không thể tin được trước mắt một màn.

Đài mọi người phía dưới tâm tư khác nhau, bị Mộc Dịch thủ đoạn làm chấn kinh, nhưng mà, bọn hắn thấy, cũng chỉ là biểu tượng.

Mộc Dịch hoàn toàn chính xác có thể thi triển hỏa thuộc tính pháp thuật, nhưng cái này rồi lại cùng trong tay hắn Xích Châu Trọng, không có một chút xíu quan hệ.

Mộc Dịch tại sư phụ chỉ điểm xuống, tu tập thần bí kia bản thiếu pháp quyết, kết quả phát hiện, hết thủy dễ dàng, nước chảy thành sông!

Như vậy cũng tốt so với huyền môn đệ tử tu luyện pháp thuật, mẫu chốt nhất bộ phận, thì là trước khai điền ích hải, trong đan điền tu luyện ra đầy đủ chân nguyên; chỉ cần chân nguyên đầy đủ dày đặc, thi triển pháp thuật tự cũng không quá mức khó khăn.

Mộc Dịch trong máu, đã ẩn chứa cực kỳ cường đại hỏa thuộc tính chân nguyên lực lượng, tự giống với là một cái đan điền khí hải tu luyện cực kỳ thâm hậu huyền môn đệ tử, chỉ chắc là sẽ không đem thi triển luật cũ thuật mà thôi, một khi đã tìm được phù hợp pháp thuật khẩu quyết, huyền môn đệ tử có thể dễ dàng thi triển ra các loại pháp thuật.

Mộc Dịch có thâm hậu huyết mạch chân nguyên lực lượng làm cơ sở, dựa theo pháp quyết kích phát, điều động, dễ dàng liền có thể hóa thành uy lực không tầm thường hỏa thuộc tính pháp thuật, chỉ là vì che dấu tai mắt người, sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn cố ý vì hắn chuẩn bị như vậy một chi Xích Châu Trọng, làm cho người ta cho là hắn là Thủy Hỏa song tu, mà không gặp liên tưởng đến càng nhiều nữa bí mật.

Xích Châu Trọng tuy rằng không thể gia tăng Mộc Dịch thi triển hỏa thuộc tính pháp thuật uy lực, nhưng cung cấp rất tốt yểm hộ. Hắn hôm nay chính theo nếp điều động lấy trong máu Hỏa chân nguyên, thông qua tay

trái phóng xuất ra, hóa thành đầy trời Hỏa mãng xà, cùng với khác Hỏa bộ đệ tử thi triển hỏa thuộc tính pháp thuật, cũng không rõ ràng khác nhau.

Nếu như nói có khác nhau, cái kia chính là Mộc Dịch thi triển Hỏa mãng xà, khí thể quả thực kinh người, một chút không kém hơn trước mắt Hỏa bộ đệ nhất nhân —— Lam Tân chỗ thi triển đầy trời hỏa diễm.

Đối mặt hiểm có, Thủy Hỏa song tu kỳ tài, Lam Tân ở đâu còn dám giữ lại thực lực, hắn đem trong tay Lưu Ly Hỏa Trọng đem ra sử dụng đến cực hạn, người kia đỉnh viên cầu lên, giống như đoàn chói mắt kiêu dương, bắn ra vạn đạo kim mang. Những thứ này kim mang hóa thành một từng mảnh độ nóng cực cao Sí Diễm, đem Lam Tân chung quanh hơn mười trượng bên trong, đều bao trùm trong đó.

Mặc dù là cách nhau hơn trăm trượng bên ngoài đang xem cuộc chiến đệ tử, cũng có thể cảm nhận được từng cỗ một cực nóng cực kỳ viêm sóng đập vào mặt, miệng đắng lưỡi khô ngoài, nhao nhao lui ra phía sau.

"Tốt một cái Tam Dương Sí Diễm, thật cao minh!" Nhận ra cái này Sí Diễm lai lịch đệ tử, không khỏi trong lòng thầm khen, Hỏa bộ đệ nhất đệ tử, tuyệt không phải là hư danh!

Trung cung đài vật liệu đá, chính là đặc thù kim cương ngọc trái thành, cực kỳ chắc chắn, nhưng mà tại đây Tam Dương Sí Diễm đốt cháy xuống, vậy mà đỏ bừng như bàn ủi, hơn nữa vẫn còn dần dần mềm hoá.

Đầy trời Sí Diễm, lòe loẹt lóa mắt, phảng phất muốn đem cái này bệ đá hòa tan!

Mộc Dịch thi triển đầy trời Hỏa mãng xà, uy lực cũng rất là kinh người! Trên bầu trời chừng hơn trăm đầu Hỏa mãng xà qua lại bay múa, đem áp dụng thủ thế Lam Tân bao bọc vây quanh, cơ hồ là kín không kẽ hở.

Ngẫu nhiên có Hỏa mãng xà nhảy vào Tam Dương Sí Diễm bên trong, bị Sí Diễm bức về, đâm vào trên bệ đá, sẽ gặp phát ra một tiếng cực lớn nổ vang, Hỏa mãng xà bạo liệt ra đến đồng thời, sinh sôi đem trên bệ đá nổ ra từng cái một vài thước rãnh sâu.

Đang xem cuộc chiến đệ tử đều bị hải hùng khiếp vía, nếu là cái này hơn trăm đầu Hỏa mãng xà đồng thời vọt tới, chỉ sợ có thể trong nháy mắt đem trọn cái bệ đá nổ vì bột phấn! Lại có mấy người, tại đây loại Hỏa mãng xà công kích phía dưới, có thể giữ được tính mạng!

"Kỳ quái, kỳ quái! Đơn thuần hỏa thuộc tính pháp lực mà nói, cái này Thủy Hỏa song tu Thiện Dực Đường đệ tử, lại vẫn tại Hỏa bộ đệ nhất đệ tử phía trên!" Phong bộ trưởng lão thì thào nói ra, lời của hắn âm thanh tuy thấp, rồi lại rõ ràng truyền vào Lam Tân cùng một đám Sí Diễm Đường đệ tử trong tai.

Sí Diễm Đường đường chủ đã ở dưới đài đang xem cuộc chiến, nghe nói lời ấy, rất đúng không vui hừ lạnh một câu, rồi lại cũng không có phản bác.

Đúng là như thế, hôm nay trên đài hai người đều tại đấu Hỏa, một cái chủ thủ, một cái chủ công, thoát nhìn đệ tử đặc ý của mình Lam Tân đích xác là rơi hạ phong!

"Tiểu Nguyệt Hàn từ đâu tìm được như vậy thiên phú tuyệt hảo kỳ tài, hừ, bọn hắn Thiện Dực Đường tốt ý tốt một hồi!" Sí Diễm Đường đường chủ thầm nghĩ trong lòng, hắn nhìn hướng chính mặt mỉm cười Tiểu Nguyệt Hàn lúc, không khỏi có vài phần ghen ghét.

Lam Tân nghe được lời ấy, trên mặt hơi đỏ lên.

Không tệ, hắn hiện tại đại biểu cũng không phải là hắn một người, Hỏa bộ đệ tử tại lúc này đây Kim Thu hội thí mà biểu hiện bình thường, hắn được vinh dự Hỏa bộ đệ nhất đệ tử, thừa nhận Hỏa bộ tất cả nhà kỳ vọng, tự nhiên không thể bị đánh bại dễ dàng, càng không thể thua ở đối thủ hỏa

thuộc tính pháp thuật phía dưới, nếu không không khỏi liên lụy sự phụ, liên lụy Sỉ Diễm Đường, thậm chí ngay cả một mỗi toàn bộ Hỏa bộ đều lọt vào chế nhạo.

Lam Tân tay trái bóp pháp quyết, thi pháp duy trì trước người Sỉ Diễm, tay phải tức thì vung vẩy lấy Lưu Ly Hỏa Trượng, lên đỉnh đầu trên súc tích ra ba cái hơn một xích lớn nhỏ hỏa cầu.

Cái này ba cái hỏa cầu, theo thứ tự là màu vàng, màu đỏ, màu tím, mỗi cái chói lọi ra chói mắt hào quang, dường như ba cái thu nhỏ lại Thái Dương.

Ba cái hỏa cầu, không ngừng căn nuốt chung quanh hỏa diễm cùng Lam Tân trong cơ thể chân nguyên, trở nên càng lúc càng lớn, càng ngày càng sáng ngời, khiến dưới đài đang xem cuộc chiến đệ tử, nhao nhao nheo lại hai mắt, không dám nhìn thẳng.

"Tam Dương Khai Thái!" Có người ghen ngào hô, "Đây không phải tu sĩ mới có thể thi triển cường đại pháp thuật sao, một gã huyền sĩ đệ tử rõ ràng cũng có thể tế ra!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Tân Thực Lực Bài Danh Bảng

"Cái này Lam Tân quả nhiên thật sự có tài!" Tôn Viên trong miệng thì thào nói ra, lấy tính tình của hắn, tự nhiên không chịu đơn giản thừa nhận thiếu sót của mình, nhưng là từ trước mắt ba khối kiêu dương giống như hỏa cầu xem ra, Lam Tân hỏa thuộc tính chân nguyên lực lượng, nếu so với hắn thâm hậu hơn, không hổ là thực lực bài danh bảng trước bốn Hỏa bộ đệ nhất đệ tử!

"Gia hỏa này rõ ràng còn có tuyệt chiêu!" Ngô Tâm Cơ trong lòng một hồi khiếp sợ, nguyên lai vòng thứ nhất lúc, bản thân căn bản không có bức ra cái này Lam Tân thực lực chân chính, cũng đã rõ ràng không địch lại mà thất bại.

Triệu Lượng nhướng mày, không khỏi vì Mộc Dịch âm thầm lo lắng.

Mộc Dịch thấy đối phương biến chiêu, lập tức cũng là trong tay Xích Châu Trượng "Giả vờ giả vịt" một thông loạn điểm, cái kia chút ít Hỏa mãng xà vậy mà nhao nhao tụ tập dung hợp, hóa thành một chỉ chùng có vài chục trượng dài, như thùng nước kích thước cực lớn Hỏa mãng xà.

Hỏa mãng xà quanh quần trên không trung một vòng, những nơi đi qua hỏa điểm đặng đặng, khí thế kinh người.

Mộc Dịch lại là liên thi pháp quyết, cái kia cực lớn Hỏa mãng xà đầu không ngừng lay động, phân liệt, thời gian dần trôi qua vậy mà tạo thành ba cái đầu lâu, từng cái đều có hơn một trượng lớn nhỏ, trong miệng phụt lên lấy đáng sợ hỏa điểm.

Ba đầu Hỏa mãng xà nghênh đón hướng Lam Tân tể ra ba cái kiêu dương, miệng lớn dính máu mở lớn, đem ba cái kiêu dương mở miệng một tiếng trực tiếp nuốt vào!

Lam Tân cũng không có tránh né ý tứ, hăn tể ra kiêu dương hỏa cầu không giống bình thường, há lại lửa kia mãng xà có thể thôn phệ đấy!

"Oanh!" Một tiếng trầm đục truyền ra từ Hỏa mãng xà trong truyền ra, đá chung quanh đài không trung, trên mặt đất, đều bị chấn hơi hơi nhoáng một cái, không ít đệ tử sợ tới mức sắc mặt đại biến.

Lập tức, lại là hai tiếng cùng loại trầm đục truyền ra, ngay sau đó, Hỏa mãng xà hóa thành một đoàn Hỏa Vân bạo liệt ra, vô biên sóng nhiệt hóa thành cực nóng cực kỳ cuồng phong, quét sạch ra, khoảng cách tỷ thí đài khá gần đang xem cuộc chiến đệ tử, bất ngờ không đề phòng, lại có người bị lúc này lật tung!

Giăng co một cái hô hấp bạo tạc nổ tung chấn động sau đó, Hỏa mãng xà kiêu dương đều không còn tồn tại, tỷ thí đài ở trung tâm, lại bị nổ ra một vài trượng lớn nhỏ hố to, tỷ thí ở trên bục đá ngọc mặt đất, cũng đã che kín khe hở, một mảnh hỗn độn.

Bệ đá một phương, Lam Tân vẻ mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ, trên thân huyền sĩ phục bị đốt lên nhiều cái động lớn, có chút chật vật.

Trái lại Mộc Dịch bên này, hăn còn mang một cái ngưng thủy quang che đây, chút nào không việc gì!

Mộc Dịch trong tay Mặc Hoảng Trọng nhẹ nhàng run lên, lập tức giữa không trung xanh hà tụ tập, hóa thành trăm chi thủy tiễn, ý muốn hướng Lam Tân kéo tới.

"Không cần!" Lam Tân than nhẹ một tiếng, hướng Mộc Dịch chấp tay thi lễ, nói ra: "Mộc sư đệ Thủy Hỏa song tu, hơn nữa pháp lực thâm hậu, Lam

mỗ không phải là đối thủ, đã thất bại! Một trận chiến này, Lam mỗ thua tâm phục khẩu phục, chúc mừng Mộc sư đệ tiến vào tám vị trí đầu!"

Mộc Dịch nghe vậy đem công pháp vừa thu lại, cái này Lam Tân cầm được thì cũng buông được, lộ ra có chút hào phóng, khiến hắc sinh ra vài phần hảo cảm.

"Đa tạ!" Mộc Dịch đáp lễ lại, "Đa tạ Lam sư huynh!"

Dưới đài lập tức bộc phát ra tiếng vỗ tay như sấm, một trận chiến này không thể bảo là không tinh màu, trừ rồi kết quả khiến Hỏa bộ một ít đệ tử có chút tiếc nuối bên ngoài, đối với đang xem cuộc chiến đệ tử mà nói, tuyệt đối là mở rộng tầm mắt.

"Thế nào, ta nói không sai chứ, cái này Mộc Dịch, quả nhiên là đại hữu văn chương (có nhiều bí ẩn)!"

"Chặc chặc, lại là Thủy Hỏa song tu, rõ ràng pháp lực thâm hậu như thế, ai có thể nghĩ đến a!"

"Ha ha, làm thực lực bài danh bảng người nọ cũng nhìn lầm rồi, rõ ràng bắt hiểm có, Thủy Hỏa song tu kỳ tài, xếp hạng đếm ngược đệ nhất!"

Dưới đài đệ tử đều nghị luận, Thiện Dực Đường đệ tử bên này càng là nổ tung nôi, đã liên sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn trên mặt, cũng chặc ních đáng tươi cười, căn bản không che giấu được vui sướng trong lòng.

"Mộc sư huynh tiến vào tám vị trí đầu! Tám vị trí đầu!" Triệu Lượng kích động vô cùng, khi hắc bắt được thực lực bài danh bảng lúc, sao có thể ngờ tới có một ngày này!

Chủ trì tỷ thí phong bộ trưởng lão tuyên bố tỷ thí kết quả, Mộc Dịch cùng Lam Tân cùng một chỗ hướng dưới đài đang xem cuộc chiến đệ tử thi cái lễ, sau đó đi xuống đài đến.

Thiện Dực Đường đệ tử lập tức đem Mộc Dịch vây ở trong đó, vô cùng náo nhiệt tán thưởng liên tục.

"Sư phụ!" Mộc Dịch hướng Tiểu Nguyệt Hàn thi lễ một cái.

"Làm không tệ!" Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, đúng không giỏi về khen ngợi người khác Tiểu Nguyệt Hàn mà nói, đây đã là vô cùng tốt khách lễ!

"Ha ha, Tiểu sư đệ, không thể tưởng được người vậy mà tài bồi ra như vậy kỳ tài, chắc chắn, người Thiện Dực Đường tài tuấn xuất hiện lớp lớp, lần này Kim Thu hội thí, người nhường ra lấy hết danh tiếng!" Phong bộ trưởng lão lúc này cũng tới chỗ này, hướng Tiểu Nguyệt Hàn trêu ghẹo nói.

"Phong trưởng lão nói đùa, mấy cái bất hảo đệ tử, không đáng giá nhắc tới!" Tiểu Nguyệt Hàn khiêm tốn nói, nhưng khoe miệng nổi lên vui vẻ, đã bán rẻ hân chính thức ý tưởng.

"Một cái Thủy Hỏa song tu, pháp lực thâm hậu! Một cái anh tuấn bất phàm, tuấn tú lịch sự! Hảo hảo, người Thiện Dực Đường song kiệt, tiền đồ không thể hạn lượng, không thể hạn lượng a!" Phong bộ trưởng lão liền khen vài câu, dùng cổ vũ hậu bối con mắt nhìn Mộc Dịch cùng Mẫn Quân Tử vài lần, mới nhẹ lướt đi.

Mộc Dịch tự nhiên là được sủng ái mà lo sợ, mà Mẫn Quân Tử trên mặt, tức thì không dễ dàng phát giác hiện lên một tia mất tự nhiên thần sắc.

Thực lực bài danh bảng đếm ngược đệ nhất Mộc Dịch, dĩ nhiên là cái thâm tàng bất lộ cao thủ, một đường quá quan trăm tướng tiến vào tám vị trí đầu, hơn nữa còn Thủy Hỏa song tu, chỉ dựa vào một chiêu Hỏa mãng xà thuật liền đánh bại Hỏa bộ đệ nhất nhân Lam Tân, đây quả thực tràn đầy truyền kỳ sắc thái, tại Bình Hải Phong nhiều người trong hàng đệ tử, rất nhanh liền truyền bá ra đến.

Trong lúc nhất thời, Mộc Dịch tên tuổi người người đều biết, người người đều đang đàm luận, hầu như không kém hơn Cốc Mạc Ngưng mỹ mạo cho mọi người mang đến trùng kích!

Lúc Mẫn Quân Tử tại xế chiều trong tử thí, cũng thuận lợi đánh bại đối thủ tấn cấp tám vị trí đầu về sau, "Thiện Được Đường song kiệt" lời nói, lan truyền nhanh chóng, thập phần oanh động.

Tám vị trí đầu danh ngạch, đó là cỡ nào khó được, Thiện Được Đường vậy mà độc chiếm thứ hai, có thể nói là danh tiếng nhất thời vô lượng!

Có quan hệ với Mộc Dịch thay thế Mẫn Quân Tử, đạt được Thiện Được Đường duy nhất trực tiếp tiến vào thi đấu chính danh ngạch sự tình, lại lần nữa bị thảo luận, Mộc Dịch cường thế quật khởi, khiến chuyện này lại lần nữa bị kín khó bề phân biệt cái khăn che mặt, đã có không ít người cho rằng, Thiện Được Đường song kiệt ở bên trong, Mộc Dịch thực lực, còn muốn tại Mẫn Quân Tử phía trên!

Đồn đại bay tán loạn, theo ngày hôm nay tử thí toàn bộ chấm dứt, tám vị trí đầu danh sách đã sinh ra, một cái vang dội tên, bị truyền khắp Bình Hải tông nội môn đệ tử trong miệng.

Lần này Kim Thu hội thí đại nhiệt, Ngự Phong Đường Tiểu Thần Quân, Chúc Tạo Đường Cốc Mạc Ngưng, cũng đều thuận lợi tấn cấp tám vị trí đầu bên trong, ngoài ra, Thanh Phong Đường cùng Huyền Phong Đường có tất cả một người tiến vào tám vị trí đầu, hai gã khác tám vị trí đầu đệ tử, một cái đến từ thủy bộ, một cái đến từ Hỏa bộ.

Tám vị trí đầu bên trong, phong bộ chiếm được ba cái, tiếp tục cường thế; thủy bộ có Thiện Được Đường song kiệt, Cốc Mạc Ngưng cùng cái khác đệ tử, rõ ràng chiếm cứ nửa giang sơn; Hỏa bộ đau nhức mất đại nhiệt Lam Tân về sau, chỉ còn một người duy nhất chỉ giữ thể diện.

Mà tiến vào tám vị trí đầu chính là cái kia Huyền Phong Đường đệ tử, đúng là Mộc Dịch bạn cũ —— Thiết Đản Vương Nhược Phong. Hắn tại thực lực bài danh trên bảng nguyên bản vào chỗ xếp trước mười, lần này có thể sát nhập tám vị trí đầu, cũng không tính quá mức ngoài ý muốn.

Tám vị trí đầu ở bên trong, chỉ có Cốc Mặc Ngưng một gã nữ đệ tử, lộ ra hết sức đặc thù. Đã có không ít người trong âm thầm nghe ngóng bối cảnh sau lưng của nàng lai lịch, nhưng ngoại trừ biết rõ nàng này tuyệt không tầm thường đệ tử bên ngoài, cũng không có chuẩn xác tin tức toát ra đến.

Vòng thứ tư tỷ thí sau khi kết thúc, cần nghỉ ngơi hai ngày, mới có thể tiến hành vòng tiếp theo tám vị trí đầu chiến!

Mộc Dịch đã thành Bình Hải Phong trên "Danh nhân", vô luận đi đi lại lại ở đâu, đều có người chỉ trích nghị luận liên tục, thậm chí còn có một đùng nữ đệ tử hướng hắn nháy mắt ra hiệu, nhìn trộm, điều này làm cho Mộc Dịch rất không thói quen, dứt khoát liền ngốc trong phòng đóng cửa không xuất ra.

Bởi vì Mộc Dịch muốn tham gia tám vị trí đầu chiến, vì vậy sư phụ vì hắn kéo lê một cái nhà một gian, làm cho hắn nghỉ ngơi thật tốt, không bị quấy rầy.

Vòng thứ tư tỷ thí sau khi kết thúc ngày thứ hai buổi chiều, Mộc Dịch chính trong phòng tĩnh tọa suy nghĩ, chợt nghe tiếng đập cửa cùng Triệu Lượng lo lắng tiếng thúc giục.

Mộc Dịch mở cửa phòng, nhìn thấy Triệu Lượng hưng phấn run run trong tay một tờ giấy mỏng, kích động hô: "Mộc sư huynh, tân thực lực bài danh bảng đi ra, người đoán, lần này người xếp hạng tên thứ mấy ?"

"Tân thực lực bài danh bảng ?" Mộc Dịch sửng sò, lắc đầu nói ra: "Đoán không được, chẳng lẽ lại là cuối cùng một gã ?"

"Làm sao có thể!" Triệu Lượng phủ định hoàn toàn, hần nói ra: "Cái này Tân thực lực bài danh bảng, chỉ có tám người, chính là tám vị trí đầu danh sách, bất quá lại đem tám người này thực lực xếp đặt đi ra, cùng sớm nhất cái kia phần thực lực bài danh bảng so sánh với, trước tám gã vị trí, đã có không ít cải biến!"

"Còn nhớ rõ cái kia Huyền Phong Đường Vương Nhược Phong sao ? Hần nguyên bản xếp hạng thứ mười, lần này tại tám vị trí đầu trong danh sách, hần rồi lại xếp hạng thứ sáu, tăng lên vài vị trí."

"Thật sao ? Cái kia đệ nhất danh là ai ?" Mộc Dịch nhiều hứng thú mà hỏi.

"Sắp xếp đệ nhất còn là Ngự Phong Thần Quân! Ngự Phong Đường Tiểu Thần Quân thực lực quá mạnh mẽ, không người nào có thể rung chuyển!" Triệu Lượng đáp, "Bất quá, đằng sau nhưng có chút cải biến!"

"Cái gì cải biến ?" Mộc Dịch từ Triệu Lượng trong tay tiếp nhận cái kia tờ giấy mỏng, nhìn xem phía trên danh sách, bất quá lúc này đây, hần đã không có bất luận cái gì kích động, cũng không có bất kỳ chờ mong.

"Đệ nhất danh, Ngự Phong Thần Quân."

"Tên thứ hai, Cốc Mạc Ngưng cùng Mộc Dịch đặt song song."

"Cái này." Mộc Dịch còn là lắp bắp kinh hãi, "Ta rõ ràng có thể đặt song song thứ hai ? Cái này sắp xếp bảng người, thật sự coi trọng ta!"

Triệu Lượng cao hứng nói: "Cũng không phải là sao, người đột nhiên cường thế quật khởi, chiến thắng nguyên bản xếp hạng thứ tư Lam Tân, liền trực tiếp sát nhập vào bài danh bảng trước bốn, hơn nữa cùng Cốc Mạc Ngưng đặt song song thứ hai, bắt đại sư huynh Mẫn Quân Tử đều chen đến tên thứ tư trên vị trí!"

"Người xem, sắp xếp bảng người còn cố ý tại cuối cùng nói rõ, nguyên bản lấy Mộc sư huynh nước của người Hỏa thuật song tu, có thể xếp hạng Cốc Mạc Ngưng lúc trước, nhưng Cốc Mạc Ngưng thân phận thần bí, khả năng còn có áp trực thủ đoạn, cho nên liền cùng người đặt song song thứ hai, khó phân cao thấp!"

Mộc Dịch cười nhạt một tiếng, cũng không có đem những thứ này để ở trong lòng. Trải qua cái này ngăn ngừn vài ngày mưu trí rèn luyện, hắn đã ý thức được, ngoại nhân đánh giá chỉ là mây bay, thực lực của mình mới là rất trọng yếu.

Bất quá, bản thân rõ ràng thoáng cái sắp xếp đã đến như thế gần phía trước vị trí, đủ để chứng minh, hắn đánh bại Lam Tân cử động vô cùng rêu rao, chỉ sợ đem đưa tới không ít người trọng điểm chú ý.

Khi hắn là một cái đệ tử bình thường lúc, tự nhiên cũng không có ai cố ý nhằm vào hắn đùa bỡn cái gì âm mưu quỷ kế; nhưng hắn là thực lực bài danh bảng gần với Ngự Phong Thần Quân tồn tại lúc, hết thảy liền đem hoàn toàn bất đồng.

"Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rễ!" Mộc Dịch đột nhiên nhớ tới những lời này, nhượng mày, lâm vào trầm tư.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Tám Vị Trí Đầu Giao Đấu

Bình Hải Phong phía Tây một chỗ quái thạch đá lởm chởm vắng vẻ nơi hẻo lánh, Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong chính lặng lẽ gặp mặt.

"Thiết Đản, người âm thầm gọi ta lại tới đây, có hay không có chuyện gì?" Mộc Dịch hỏi, lấy đối phương tác phong, sẽ không dễ dàng mạo hiểm cùng hăn hẹn nhau gặp mặt, dù sao Bình Hải Phong trên đệ tử phức tạp, vạn nhất bị người nhìn thấy nhìn thấu, tóm lại không là chuyện tốt.

"Đương nhiên là vì tám vị trí đầu giao đấu sự tình." Vương Nhược Phong đi thẳng vào vấn đề, "Giao đấu tình huống, người đã biết đi?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, ngay tại tại Tân thực lực bài danh bảng lưu truyền ra đến vào đêm đó, tám vị trí đầu giao đấu tình huống đã công bố tại thanh ngọc bài trên.

Cốc Mạc Ngưng giao đấu bài danh thứ bảy Hỏa bộ đệ tử; Vương Nhược Phong xui xẻo đối mặt thực lực mạnh nhất Ngự Phong Thần Quân; mà Mộc Dịch, lại gặp đồng môn của mình sư huynh Mẫn Quân Tử!

Vương Nhược Phong cười khổ một tiếng, nói ra: "Ta đụng phải Tiểu Thần Quân, mọi người cùng thuộc phong bộ đệ tử, thiên phú của hăn không kém hơn ta, lại so với ta nhiều tu luyện đã nhiều năm, cửa ải này hơn phân nửa là không qua được đấy."

"Thiết Đản, không muốn uế oải, buông ra bao phục hết sức thử một lần!" Mộc Dịch trấn an nói, "Coi như là không địch lại, tám vị trí đầu thành tích, cũng đủ để hướng sư phụ người làm ra nói rõ."

Vương Nhược Phong "Hử" một tiếng, mỉm cười: "Bất quá, ta tìm người đến rồi lại không phải là vì nói chuyện của ta, mà là cuộc tỷ thí của người! Đối thủ của người là Mẫn Quân Tử, cũng là Đại sư huynh của người, luận thực lực, người vẫn còn hãn phía trên, một trận chiến này, người rất có hi vọng! Bất quá. . ."

Mộc Dịch cười đã cắt đứt lời nói của đối phương, hãn tiếp lời nói ra: "Bất quá người sợ ta nhớ lại tình đồng môn, không dám buông tay một trận chiến, chân tay co cứng, cuối cùng chiến bại ?"

Vương Nhược Phong lắc đầu, nói ra: "Hoàn toàn trái lại! Ta biết rõ người sẽ không tại quang minh chính đại trong tỉ thí lừa gạt ..., cho nên mới cố ý tìm người đến nói chuyện."

"Chuyện đó ý gì ?" Mộc Dịch lập tức có chút hoang mang.

Vương Nhược Phong rất có nắm chắc nói: "Nếu như ta không có đoán chừng sai lầm, ngày mai tám vị trí đầu chiến sẽ phải bắt đầu, chậm nhất buổi tối hôm nay, sư tỷ của người Tiểu Mộng Đào liền sẽ tìm đến người."

"Sư tỷ tới tìm ta ?" Mộc Dịch lại là sững sờ, mơ hồ đoán được đối phương ý tứ.

"Đúng vậy, " Vương Nhược Phong tiếp tục nói: "Nàng sẽ tìm đến người, hơn nữa mục đích chỉ có một, khuyên người tại trong tỉ thí cố ý thua cho Mẫn Quân Tử!"

"Tiểu sư tỷ nàng tại sao phải làm như vậy ?" Mộc Dịch có chút không tin.

"Không phải là nàng muốn làm như vậy, mà là Mẫn Quân Tử gặp trăm phương ngàn kế thuyết phục nàng đi tìm người!" Vương Nhược Phong một bộ tính trước kỹ càng bộ dạng, tựa hồ đem hết thảy đều tính đến, hãn tiếp tục nói: "Đối sư tỷ của người mà nói, người cùng Mẫn Quân Tử ai thắng ai

bại cũng không trọng yếu, vô luận kết quả như thế nào, cũng sẽ không cải biến nàng đối hai người các người thái độ; nhưng đối với dã tâm không nhỏ Mẫn Quân Tử mà nói, có thể hay không tiến vào bán kết, thậm chí tiến vào trận chung kết, lại có vẻ cực kỳ trọng yếu, cái này khả năng quan hệ đến hẳn có thể hay không tiếp xúc đến Cốc Mạc Ngưng!"

"Cốc Mạc Ngưng ? Cái này cùng nàng có quan hệ như thế nào ?" Mộc Dịch nương mày.

Vương Nhược Phong nói ra: "Người nhớ kỹ về nàng này nghe đồn sao ? Nghe đồn nàng này bối cảnh thâm hậu, nàng đột nhiên xuất hiện ở Kim Thu hội thí bên trong, mục đích là vì tìm kiếm phù hợp bầu bạn. Nói đến một đời tuổi trẻ nam đệ tử, ngoại trừ Ngự Phong Thần Quân bên ngoài, liền thuộc Đại sư huynh của người Mẫn Quân Tử nhất xuất chúng, hơn nữa luận bên ngoài phong độ, Mẫn Quân Tử càng là không người có thể so với, hơn xa qua chúng ta một bậc, chỉ cần tỷ thí lần này, Mẫn Quân Tử sát nhập bán kết, trận chung kết, tiến vào Cốc Mạc Ngưng trong mắt, rất có thể cũng sẽ bị chọn trúng!"

"Không biết!" Mộc Dịch lắc đầu: "Đại sư huynh không phải làm như vậy. Sư phụ đã nói, Kim Thu hội thí sau đó, sẽ thoái ẩn, đem Thiện Dược Đường giao cho đại sư huynh quản lý, còn sẽ an bài hẳn và Tiểu sư tỷ việc hôn nhân, đại sư huynh như thế nào còn có thể đánh Cốc Mạc Ngưng chủ ý ?"

"Một cái Thiện Dược Đường, có thể thỏa mãn Đại sư huynh của người khẩu vị sao ? Ta xem chưa hẳn!" Vương Nhược Phong lắc đầu liên tục, "Ta xem hẳn lúc trước tiếp cận người Tiểu sư tỷ, chính là vì mưu đồ Thiện Dược Đường, nhưng Tiểu Mộng Đào cùng Cốc Mạc Ngưng so sánh với, vô luận là thực lực bối cảnh còn là dung mạo, lại một mảng lớn, Mẫn Quân Tử nếu là có chút ít dã tâm, tuyệt sẽ không bỏ lỡ cơ hội tốt!"

"Tân thực lực bài danh bảng lên, người cùng Cốc Mạc Ngưng đặt song song thứ hai, xếp hạng Mẫn Quân Tử lúc trước, tăng thêm trước người biểu hiện ra Thủy Hỏa song tu thực lực, Mẫn Quân Tử căn bản không có năm chắc chiến thắng người, vì vậy hắn sẽ nghĩ cách an bài Tiểu Mộng Đào đi tìm người, hắn vô cùng rõ ràng, người Tiểu sư tỷ, chính là người trong lòng uy hiếp!"

Mộc Dịch bị Vương Nhược Phong nói trúng tâm sự, trên mặt hơi đỏ lên, hắn cũng không có che giấu cái lại, dù sao hắn lúc trước vì Tiểu Mộng Đào ăn vào Bách Độc Thiên Hỏa Dịch cử động, liền đã nói rõ hết thảy.

"Ta cảm thấy được Tiểu sư tỷ không nhất định sẽ đến!" Mộc Dịch ngữ khí mềm rất nhiều, Vương Nhược Phong phân tích hợp tình hợp lý, nhịp nhàng ăn khớp, hoàn toàn chính xác không phải là lung tung phỏng đoán.

"Chỉ mong là ta lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, bất quá, nếu không phải may mắn bị ta nói ở bên trong, người Tiểu sư tỷ muốn tìm người biện hộ cho, người gặp làm như thế nào?" Vương Nhược Phong liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch hỏi.

"Ta không biết!" Mộc Dịch cúi đầu, nhẹ nói nói, trong lòng rất loạn.

Một lát sau, hắn ngẩng đầu lên, hướng Vương Nhược Phong hỏi: "Thiết Đan, đối lại là người, người gặp làm như thế nào?"

"Cái này chính là ta hôm nay đến mục đích." Vương Nhược Phong nghiêm mặt nói ra: "Còn nhớ rõ ta nói câu nói kia sao? Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rể! Nếu như người có đầy đủ tự tin, có thể một đường quá quan trăm tướng, chiến thắng Ngự Phong Thần Quân đoạt giải nhất, như vậy người đại khái có thể buông tay một trận chiến, thực lực người cao cường, sau lưng tự nhiên có tông môn chỗ dựa, ai cũng không dám đơn giản làm khó dễ người!"

"Nhưng mà, nếu như người không có nắm chắc một thắng đến cùng, còn không bằng ẩn giấu thực lực, ít xuất hiện làm việc. Dù sao lấy dung mạo của người, cũng khả năng không lớn bị Cốc Mạc Ngưng nhìn trúng. Ha ha, Mộc Đầu, người chớ để ở trong lòng, ta và người tuy rằng lớn lên không xấu, nhưng niên kỷ còn nhỏ, càng không có Mẫn Quân Tử như vậy anh tuấn bất phàm phong độ nhẹ nhàng, nếu không có tuyệt đối cao nhân một bậc thực lực, thật sự khó có thể bị Cốc Mạc Ngưng chọn trúng."

"Nếu là người Tiểu sư tỷ thực tới tìm người, người đại khái có thể đáp ứng, thua trận tỷ thí. Bởi như vậy, chẳng những mọi người chú ý tiêu điểm sẽ chuyển di, hơn nữa Đại sư huynh của người cũng sẽ phớt lờ, cho rằng người vẫn là cái kia bị tình khó khăn, có thể đơn giản loay hoay đối phó gây thơ thiếu niên! Như vậy, hản tự cũng không đối với người quá dụng tâm, người cuộc sống sau này, sẽ phải sống dễ chịu hơn."

"Loại làm này, gọi là lấy lui làm tiến. Ta mới vừa vào Huyền Phong Đường lúc, bởi vì hàng năm khí thịnh, chịu không ít đau khổ, về sau đúng là bằng vào lấy lui làm tiến thủ đoạn, khiến đồng môn sư huynh đệ phớt lờ, ta rồi lại âm thầm tích góp thực lực, ở lúc mấu chốt đột nhiên biểu hiện ra ngoài, một lần hành động giành được sự phụ coi trọng. Cho đến lúc đó, chỉ cần ta cẩn thận từng li từng tí nhiều hơn đề phòng, cái kia chút ít sư huynh đã rất khó đem ta lật đổ."

Mộc Dịch nghe vậy trầm ngâm không nói, Vương Nhược Phong còn nói thêm: "Đương nhiên, đây chỉ là cá nhân ta đề nghị, nên làm như thế nào, chính người cẩn thận cân nhắc, nói lên ít xuất hiện ẩn nhẫn, Mộc Đầu người nhưng một chút cũng không kém! Chậc chậc, Thủy Hỏa song tu rồi lại làm giả là dựa vào vận khí thủ thắng, thậm chí ngay cả ta đều không có nhìn ra một chút kẽ hở!"

"Không phải như thế. . ."

Mộc Dịch đều muốn giải thích, lại bị Vương Nhược Phong phất tay cắt ngang, hắn vừa cười vừa nói: "Không có quan hệ, ta có thể hiểu được. Ta tại Bình Hải tông duy nhất bằng hữu, thật không ngờ cường đại, ta cao hứng còn không kịp đâu rồi, làm sao sẽ trách người!"

Nhìn thấy Mộc Dịch vẫn còn suy nghĩ, Vương Nhược Phong đã nói nói: "Chúng ta đã hàn huyên một hồi, không còn sớm, ta phải đi! Mộc Đầu, người cẩn thận cân nhắc, chớ hành động theo cảm tình, lại càng không sẽ đối Đại sư huynh của người ôm quá nhiều tưởng tượng!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đưa mắt nhìn Vương Nhược Phong ly khai.

"Giao đấu đại sư huynh, chuyện này so với ta tưởng tượng càng thêm phức tạp." Mộc Dịch than nhẹ một tiếng nói ra, "Hy vọng Tiểu sư tỷ hôm nay không muốn xuất hiện!"

Thế nhưng là, không như mong muốn, khi hắn trở lại chỗ ở lúc, Tiểu Mộng Đào đã ở chỗ này chờ hắn.

Mộc Dịch trong lòng cười khổ, bản thân lúc trước mấy vòng tỷ thí, vô luận là bị thương, còn là đại thắng, Tiểu sư tỷ đều không có đi tới tìm hắn một lần, lúc này đây, hiển nhiên cũng không phải là vì đến thăm hắn.

"Mộc sư đệ, người đã đi đâu ? Sư tỷ tìm người có chút việc." Tiểu Mộng Đào nhìn thấy Mộc Dịch về sau, tự nhiên cười nói.

"Sư tỷ, chúng ta đi trong phòng nói chuyện đi." Mộc Dịch đem sư tỷ mời vào phòng ở bên trong, người kia quả nhiên không có phản đối.

"Sư tỷ tìm ta, chẳng lẽ là vì ngày mai ta cùng với đại sư huynh tỷ thí sự tình ?" Mộc Dịch cũng không có tâm tư cùng Tiểu sư tỷ quanh co lòng vòng, mà là đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Tiểu Mộng Đào sững sờ, sau đó cúi đầu, khẽ gật đầu một cái, trên mặt của nàng hiện ra hai đóa đỏ ửng, hiển nhiên là có chút thẹn thùng.

Một lát sau, Tiểu Mộng Đào cắn môi một cái, ngẩng đầu lên, sắc mặt biến thành trở nên trắng, nàng nói ra: "Đúng vậy, ta là tới cầu Mộc sư đệ đây!"

"Cầu ta ?" Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Sư tỷ có chuyện chỉ cần phân phó đi, người biết, ta không cách nào cự tuyệt yêu cầu của người!"

"Đúng vậy, sư tỷ biết rõ, Mộc sư đệ đợi ta vô cùng tốt. Thế nhưng là, " Tiểu Mộng Đào thấp giọng nói ra: "Sư tỷ trong lòng đã có người!"

"Tỷ thí lần này, đại sư huynh nhìn vô cùng nặng, hẳn nói, nếu là vào không được bán kết, sẽ phải bế quan khổ tu, các loại tiếp theo Kim Thu hội thí lại nếm thử."

Mộc Dịch trong lòng bi thương ngoài, đột nhiên cảm giác được buồn cười, tiếp theo Kim Thu hội thí, chính là hai mươi năm về sau, Tiểu Mộng Đào tự nhiên không dám khiến thanh xuân như vậy trôi qua tiêu hao, đại sư huynh dùng lấy cơ này, cũng không cao minh, lại có thể khiến Tiểu Mộng Đào không thể không đến cầu hắn.

"Vì vậy, sư tỷ cầu người, có thể hay không vào ngày mai trong tỉ thí giữ lại thực lực, khiến đại sư huynh thuận lợi tiến vào bán kết ?" Nói xong câu đó về sau, Tiểu Mộng Đào cơ hồ là lấy khẩn cầu ánh mắt nhìn Mộc Dịch, nàng thập phần rõ ràng, Kim Thu hội thí, là bao nhiêu đệ tử trong cả đời hạng nhất đại sự!

Mộc Dịch không có lập tức cho ra trả lời thuyết phục, mà là im lặng không nói.

Tiểu Mộng Đào trong lòng trở nên tâm thần bất định bất an, không biết là bởi vì lo lắng, còn là bất đắc dĩ, đã có nước mắt tại trong hốc mắt đảo

quanh.

Nửa nén hương về sau, Mộc Dịch rút cuộc gật đầu nói: "Nếu như sư tỷ mở miệng, Mộc Dịch tự nhiên đáp ứng."

"Thật tốt quá, đa tạ Mộc sư đệ!" Tiểu Mộng Đào đại hỉ, nàng lau đi khóe mắt nước mắt, hai mắt vô cùng cảm kích nhìn về phía Mộc Dịch.

"Tiểu sư tỷ, " Mộc Dịch nhin không được nhắc nhở: "Sư đệ lén lút nói một câu không trúng nghe, đại sư huynh dụng ý, có lẽ không có đơn giản như vậy, người phải cẩn thận."

"Vì cái gì ?" Tiểu Mộng Đào đương nhiên không tin.

Mộc Dịch kiên định nói: "Một người nam nhân, tuyệt sẽ không khiến nữ nhân yêu mến đi ăn nói khép nép khấn cầu nam nhân khác, một lần cũng sẽ không!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Song Kiệt Cuộc Chiến

Tiểu Mộng Đào nghe vậy run lên, Mộc Dịch những lời này, dường như chột trúng tâm sự của nàng, nàng thoáng cái trở nên bắt đầu trầm mặc.

Trong chốc lát, trên mặt của nàng còn là cổ ra một ít cảm kích đáng tươi cười, nàng hướng Mộc Dịch lại cảm ơn vài câu, sau đó rời đi nơi đây.

Mộc Dịch đem Tiểu Mộng Đào tổng xuất cái mảnh này sơn cốc, nhìn qua Tiểu sư tỷ bóng lưng rời đi, trong lòng của hắn cũng là có chút khó chịu.

"Đại sư huynh, người quá làm cho ta thất vọng rồi!"

Mộc Dịch lắc đầu, từ nay về sau, sư tỷ còn là cái kia người sư tỷ; Mẫn Quân Tử, rồi lại không còn là trong lòng của hắn chính là cái kia Mẫn Quân Tử!

Ngày thứ hai, Kim Thu hội thí tám vị trí đầu chiến chính thức triển khai. Tám gã đệ tử, bốn cuộc tỷ thí, đều tại trung cung trên đài tiến hành, mỗi ngày hai trận, muốn phân hai ngày hoàn thành, đủ thấy Bình Hải tông đối cuối cùng mấy vòng tỷ thí coi trọng.

Trận đầu tỷ thí, chính là Ngự Phong Đường Tiểu Thần Quân giao đấu Huyền Phong Đường Vương Nhược Phong.

Hai gã phong bộ trong hàng đệ tử bộ đạo sức, một cái là thành danh tài tử, một cái là nhân tài mới xuất hiện, hai người đạo sức, hấp dẫn hết thầy phong bộ ba đường đệ con chú ý, ai cũng muốn tại đây hai gã đứng đầu phong bộ cao thủ trên thân, xác minh bản thân pháp thuật tu luyện tâm đắc.

Đã liền phong bộ ba nhà đường chủ, Phó đường chủ, cùng với vài tên sâu Thiển ra phong bộ trưởng lão cũng toàn bộ trình diện, xuất thân phong bộ hiện Nhân chương môn Tiểu Vân Thiên, cũng tự mình đến đến dưới đài đang xem cuộc chiến.

Mộc Dịch cũng không có gốc trong phòng, hẳn cũng tới chỗ này vì Vương Nhược Phong trợ trận, thuận tiện cũng muốn tận mắt mở mang kiến thức một chút, Ngự Phong Thần Quân cuối cùng đến cỡ nào cường đại!

Phong bộ đệ tử lúc giữa chiến đấu quả nhiên không giống người thường, lại không thấy cuộn cuộn đầy trời hỏa diễm, cũng không có hoa mỹ màn nước thủy tiễn, chỉ có gào thét chói tai phá không tiếng gió, ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy vòng quanh đá vụn vật lẫn lộn vòi rồng lốc xoáy.

Vương Nhược Phong cùng Ngự Phong Thần Quân hai người, hầu như đều là nhẹ nhàng ở giữa không trung hoàn thành kịch liệt đối kháng, bọn hắn thân hình trên không trung theo gió mà động, phiêu hốt bất định, làm cho đối phương pháp thuật công kích, rất dễ dàng liền thất bại.

Người ở bên ngoài xem ra, khó có thể nhận thức trong tỉ thí phần khích, nhưng ngẫu nhiên có từng nhát vô hình phong nhận rơi vào trên bệ đá, tại trên bệ đá kéo lê từng đạo sâu đậm khe rãnh lúc, đủ để nói rõ cuộc tỷ thí này trình độ kịch liệt!

Thành thạo canh cổng nói, người thường xem náo nhiệt. Chỉ có phong bộ đệ tử mới có thể lĩnh hội hai người trong pháp thuật cao thâm chỗ, nhưng cái này không ngại có đại lượng thủy bộ, Hỏa bộ đệ tử đang xem cuộc chiến, cũng vì bọn họ cao giọng reo hò khen hay.

Trận này kịch liệt tỷ thí, giằng co nửa canh giờ, cuối cùng Vương Nhược Phong thiết thời tại pháp lực không tốt, bại bởi Ngự Phong Thần Quân.

Bất quá, có thể tại lúc bắt đầu cùng Ngự Phong Thần Quân chính diện đối kháng một đoạn thời gian, lại đang phần sau giai đoạn thụ Ngự Phong

Thần Quân điên cuồng tấn công mà giữ vững được hồi lâu, Vương Nhược Phong cũng thắng được tôn trọng của mọi người, Huyền Phong Đường đường chủ Vương Không Linh mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng đối học trò cứng của mình vẫn đang hết sức hài lòng.

Ngự Phong Thần Quân người thứ nhất giết vào bán kết. Buổi chiều một trận ở bên trong, Cốc Mạc Ngưng đã ở mấy trăm nội môn đệ tử trợ uy âm thanh, đánh bại đối thủ, thuận lợi tấn cấp bán kết.

Bao gồm Mẫn Quân Tử ở bên trong đại đa số Thiện Dực Đường đệ tử, cũng đều quan sát cuộc tỷ thí này.

Tám vị trí đầu chiến tỷ thí ngày thứ hai buổi sáng, chính là Mộc Dịch cùng Mẫn Quân Tử cuộc chiến. Cái này mặc dù là Thiện Dực Đường hai gã đệ tử lúc giữa nội chiến, thực sự hấp dẫn không ít người xem, ước chừng ba năm trăm người đến trung cung đài đang xem cuộc chiến.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, Thiện Dực Đường song kiệt thanh danh rất là vang dội, tăng thêm trên một trận Mộc Dịch Thủy Hỏa song tu quả thực kinh người, không có tận mắt nhìn thấy một màn kia đệ tử, càng thêm không muốn bỏ qua cuộc tỷ thí này.

Mà Mẫn Quân Tử, tức thì riêng có Bình Hải tông đệ nhất mỹ nam tử danh xưng, thực lực cũng là xa xỉ, cuộc tỷ thí này, đồng dạng mảnh lối không ít.

Thiện Dực Đường hết thấy nội môn đệ tử, một cái không lọt đều đi vào tỷ thí trước đài đang xem cuộc chiến. Đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn, an vị so với thử dưới đài cái kia sắp xếp chuyên vì đường chủ cấp nhân vật an bài trên ghế ngồi, cùng chung quanh vài tên tất cả đường đường chủ, trưởng lão chuyện trò vui vẻ, hiển nhiên tâm tình không tệ.

"Tiểu sư đệ, người lần này thế nhưng là ra lấy hết danh tiếng! Hiện tại Bình Hải Phong lên, nhiều người đồng môn đàm luận tối đa đấy, chỉ sợ

cũng muốn thuộc các người Thiện Dực Đường song kiệt rồi! Một cái là tuổi trẻ tài cao, Thủy Hỏa song tu kỳ tài; một cái là phong độ nhẹ nhàng, thực lực xa xỉ mỹ nam! Ha ha, ngoại trừ Tiểu chương môn cháu trai Tiểu Thần Quân bên ngoài, Bình Hải tông một đời tuổi trẻ nam đệ tử ở bên trong, chỉ sợ không ai có thể cùng Thiện Dực Đường song kiệt đánh đồng!"

"Đúng vậy a, tỷ thí còn chưa bắt đầu, người Thiện Dực Đường liền đã tập trung vào một cái bán kết chỗ ngồi, quả nhiên là Tiệp thật chặt chúng ta!"

Mấy vị đường chủ trưởng lão đều tại chúc mừng Tiểu Nguyệt Hàn, Tiểu Nguyệt Hàn một bên cảm ơn, một bên khiêm cung kính vài câu, mặc dù hân bình thường tâm lặng như nước, lúc này cũng không khỏi có chút cao hứng kích động.

"Mẫn Quân, Mộc Dịch, các người tới đây!" Tiểu Nguyệt Hàn hướng sắp tỷ thí hai người vẫy tay, chứa cười nói: "Cuộc tỷ thí này, thắng bại không trọng yếu! Mẫn Quân, vô luận kết quả như thế nào, vì sư tỷ thí trước cái kia lần thuyết pháp cũng sẽ không cải biến. Vì sư hy vọng hai người các người hảo hảo tỷ thí, đem chúng ta Thiện Dực Đường đệ tử phong thái, hướng các vị đồng môn bày ra!"

"Vâng!" Hai người đồng ý, song song leo lên tỷ thí đài.

Nhìn quanh phía dưới hưng phấn náo nhiệt đang xem cuộc chiến đám người, Mộc Dịch nhưng trong lòng dị thường bình tĩnh.

Đột nhiên, trong đám người một hồi bạo động, sau đó đồng loạt đều nhìn về một chỗ.

"Oa, Cốc Mạc Ngưng đến rồi!"

Cách đó không xa, một đám quần trắng bông bênh nữ đệ tử đang tại đi về hướng nơi này, đúng là Chúc Tạo Đường các nữ đệ tử, các nàng rõ ràng cũng chỗ này đang xem cuộc chiến, hơn nữa người hot nhất Cốc Mạc Ngưng, thành linh liền ở trong đó!

"Chắc chắc, liền Cốc Mạc Ngưng đều đến đang xem cuộc chiến, đây chính là Kim Thu hội thí đến nay lần thứ nhất!"

"Cũng không phải là sao, nàng dù sao vẫn là tỷ thí vừa xong liền biến mất vô tung vô ảnh, chưa bao giờ đang không có cuộc tỷ thí của mình lúc xuất hiện ở người tiến!"

"Nàng cũng là đến xem Thiện Dực Đường song kiệt phong thái đi ?"

"Nói nhảm, chẳng lẽ là tới thăm người!"

"Hử, ta đoán hơn phân nửa là đến xem Mẫn Quân Tử đấy, gia hỏa này lớn lên cũng quá tuần tú lịch sự rồi, ta lớn lên cũng không kém, nhưng cùng cái kia Mẫn Quân Tử đứng chung một chỗ, liền hình như là tìm đến sai thai tựa như!"

"Này, các người tỉnh táo nhớ tới, Cốc Mạc Ngưng đến xem Thiện Dực Đường song kiệt tỷ thí, có phải hay không ý vị như thế nào ? Chẳng lẽ cái kia đồn đại thật sự ?"

...

Dưới đài đang xem cuộc chiến đệ tử lập tức náo nhiệt lên, các loại chủ đề không ngừng.

Cái này cũng khó trách, đơn thuần nhân khí mà nói, Cốc Mạc Ngưng một người nhân khí, cũng đủ để áp đảo mặt khác các đệ tử.

Sự xuất hiện của nàng, khiến cuộc tỷ thí này, biến thành càng thêm nghiên ngẫm.

Mẫn Quân Tử trên mặt tự tin mỉm cười, sắc mặt chói lọi, đủ để cho bên cạnh Mộc Dịch lộ ra âm đạm không ánh sáng.

Huống chi, Mộc Dịch một mực giống như căn như đầu gối ngơ ngác bất động, không có gì biểu lộ, như là chuyên vì phụ trợ Mẫn Quân Tử mà bố trí ra một kiện đạo cụ.

Căn này Mộc Đầu tại Chúc Tạo Đường đệ tử đã đến về sau, rốt cuộc bỗng nhúc nhích, hẩn hướng cái hướng kia nhẹ gật đầu.

Bởi vì hẩn ở đằng kia bày trong hàng đệ tử thấy được một cái che mặt thiếu nữ, cổ tay lúc giữa xanh tươi lưu chuyển, đúng là mang theo phi thúy vòng ngọc Mộ Dung Băng.

Mộ Dung Băng chính nhìn về phía Mộc Dịch, vì vậy Mộc Dịch liền cùng nàng gật gật đầu, coi như là đánh cho.

Cái này rất nhỏ cử động, cũng không có khiến cho bao nhiêu chú ý, bởi vì ánh mắt của mọi người, đều bị Cốc Mạc Ngưng nhất cử nhất động mà hấp dẫn, về phần Mộ Dung Băng cùng mặt khác Chúc Tạo Đường đệ tử, cũng biến thành hoa tươi bên cạnh lá xanh.

Chủ trì tỷ thí sư bá đi về hướng trước đài, cao giọng tuyên bố tỷ thí bắt đầu.

"Mộc sư đệ, mời!" Mẫn Quân Tử hướng thoát nhìn tâm sự nặng nề Mộc Dịch thi cái lễ.

Mộc Dịch vội vàng đáp lễ lại: "Đại sư huynh, mời!"

Khẩn trương cùng bất an, ghi tại Mộc Dịch trên mặt, Mẫn Quân Tử thấy, trong lòng buồn lòng, hẳn biết rõ, cuộc tỷ thí này, mình đã thắng.

Mẫn Quân Tử chậm rãi đem cái kia vô cùng có truyền kỳ sắc thái Lam Long Trường lấy ra, nhưng cũng không có sốt ruột thi pháp, hẳn ngừng lại một chút, cao giọng nói ra: "Mộc sư đệ, người Thủy Hỏa song tu kinh diễm toàn bộ cửa, có thể nói bốn tông hiếm có kỳ tài; bất quá, sư huynh ta rồi lại cảm thấy, tu luyện không dừng lại toàn bộ, chuyên môn nhất thuật, mới có cơ hội đi càng sâu, làm được xa hơn, nhất thuật tinh thâm, nhưng địch tất cả biến hóa! Hôm nay sư huynh sẽ phải lấy bốn đường Thủy thuộc tính pháp thuật, chiếu cố sư đệ Thủy Hỏa song tu, mời sư đệ chỉ giáo!"

Mẫn Quân Tử lần này thuyết pháp, khiến dưới đài không ít người thập phần đồng ý, đã liền có chút đường chủ cấp bậc tồn tại, cũng là âm thầm gật đầu.

Thủy Hỏa song tu, nghe mảnh lời mười phần, nhưng không bằng chuyên tu nhất thuật, chỉ cần tu luyện đầy đủ tinh thâm, lại có sợ gì!

"Tốt một cái Mẫn Quân Tử, thực rất biết nói chuyện!" Dưới đài xem cuộc chiến Vương Nhược Phong, trong lòng thầm than một tiếng, Mẫn Quân Tử mấy câu nói đó vừa nói, trong lúc mơ hồ lại đem hẳn và Mộc Dịch tỷ thí, nói thành là chuyên tu nhất thuật cùng Thủy Hỏa song tu ở giữa so đấu, dưới đài đệ tử, tất cả đều là chuyên tu nhất thuật người, vì vậy Mộc Dịch thoáng cái đã bị đổ lên mọi người mặt đối lập lên! Vương Nhược Phong không phải không thừa nhận, cái này Mẫn Quân Tử thật có chút thủ đoạn!

So sánh với Mẫn Quân Tử khoa môi múa mép như lò xo, Mộc Dịch chỉ là khô cần nói câu "Mời sư huynh chỉ giáo", sau đó tế ra Mặc Hoảng Trường cùng Xích Châu Trường, một phải một trái nắm trong tay.

Có lẽ là Mẫn Quân Tử lời nói làm ra hiệu quả, lúc Mộc Dịch đồng thời tế ra hai cây thuộc tính hoàn toàn khác nhau pháp trượng lúc, vậy mà không có người lớn tiếng quát mào.

"Tốt!" Một tiếng quát khen, lại là từ Chúc Tào Đường nữ đệ tử bày trong truyền ra đấy.

Có người một mực liếc không nháy mắt vụng trộm nhìn xem Cốc Mạc Ngưng, biết rõ thanh âm này không phải là nàng phát ra đấy, lại không biết là bên cạnh nàng cái nào một gã nữ đệ tử.

Mộc Dịch trong lòng mỉm cười, hẳn đã hiểu, câu này trầm trồ khen ngợi thanh âm, chính là đến từ Mộ Dung Băng.

Lúc này, Thiện Dực Đường chúng đệ tử dẫn đầu khua lên tiếng vỗ tay, trong khoảnh khắc, tiếng vỗ tay tiếng vang như sấm, trận này liền Cốc Mạc Ngưng đều tự mình trình diện xem cuộc chiến tỷ thí, rốt cuộc chính thức bắt đầu.

"Ầm" âm thanh, Mộc Dịch tay trái Xích Châu Trượng vung lên, lập tức mảng lớn ánh sáng màu đỏ nổi lên, hóa thành một đạo con đường dữ tợn hung ác Hỏa mãnh xà; đồng thời tay phải hất Mạc Hoảng Trượng khê múa, từng mảnh xanh hà cuốn ra, từng tầng một hoa mỹ màn nước, ngưng kết tại khắp chung quanh.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Đánh Lén

Trung cung trên đài, một mảnh dài hẹp hung mãnh Hỏa mãnh xà đánh về phía Mẫn Quân Tử, tại kia trước người nước trên tường bạo liệt ra, nóng bỏng bạo tạc nổ tung quang đoàn, đem nước trên tường oanh ra từng cái một động lớn.

Mẫn Quân Tử trong tay Lam Long Trượng liên tục vung vẩy, từng đạo dày đặc nước bức tường tại kia trước người không ngừng ngừng tụ mà thành, ngăn cản Mộc Dịch tế ra vô số Hỏa mãnh xà.

Mộc Dịch tế ra Hỏa mãnh xà, lực công kích thập phần cường đại, Mẫn Quân Tử trong lúc nhất thời mệt mỏi phòng thủ, căn bản nhảy không ra tay đến phản kích, tình cảnh trên có chút bị động.

Mẫn Quân Tử trong lòng khẩn trương, trong lúc cấp bách còn nhìn sang dưới đài xem cuộc chiến Tiểu Mộng Đào, thấy người sau hiện ra sắc mặt cũng là thập phần lo lắng cùng nghi hoặc.

"Đáng chết, chẳng lẽ Mộc sư đệ chỉ là thuận miệng đáp ứng, phụ diễn Tiểu sư muội!"

Mẫn Quân Tử trong lòng thầm giận, chỉ có thể đem chân nguyên pháp lực không chút nào thương tiếc liên tục tế ra, cũng chỉ có thể khó khăn lắm chống cự đối phương cường công.

Một cái công hung mãnh, một cái phòng nghiêm mật, trên trận tỷ thí thập phần kịch liệt, dưới đài người xem cũng là âm thanh ủng hộ không ngừng.

"Chắc chắc, Tân thực lực bài danh bảng lên, Mộc Dịch cùng Cốc Mạc Ngưng đặt song song thứ hai, xếp hạng Mẫn Quân Tử lúc trước, quả nhiên có chút đạo lý, hãn thi triển thủy tiễn cột nước cũng thì thôi, cái kia chút ít Hỏa mãng xà, thật sự là rất đáng sợ....!"

"Cũng không phải là sao, nghe nói vị này Mộc sư đệ là đệ tử ngoại môn xuất thân, mới đi vào cửa hai năm, dĩ nhiên cũng làm giống như tài nghệ như thế! Nhập môn nhiều năm Mẫn Quân Tử ở trước mặt hãn, chỉ có phòng thủ lực lượng, đợi một thời gian, ai còn có thể là đối thủ của hãn! Về sau Thiện Dược Đường chung quy là người này thiên hạ!"

"Đâu chỉ Thiện Dược Đường, bốn tông một đời tuổi trẻ ở bên trong, ngoại trừ Ngự Phong Thần Quân các loại rải rác mấy người, ai có thể cùng hãn chống lại! Tiếp qua mấy năm, hãn hãn là bốn tông nhân vật phong vân!"

Dưới đài đều nghị luận, bởi vì Mẫn Quân Tử cục diện trên ở vào hoàn cảnh xấu, vì vậy đại đa số bình luận, đều đứng ở Mộc Dịch cái này một phương.

Những lời này bị Mẫn Quân Tử nghe vào trong tai, trong nội tâm đương nhiên không phải là tư vị.

Bản thân thế nhưng là nhập môn nhiều năm, thành danh đã lâu đại sư huynh, đối mặt một gã mới đi vào cửa hai năm tiểu đệ tử, vậy mà không cách nào đánh trả, điều này làm cho trong lòng của hãn có thể nào bình tĩnh!

Huống chi, trận chiến này quan hệ không phải là nông cạn, không ngừng rất nhiều tông môn trưởng bối đến đây đang xem cuộc chiến, đã liền thần bí Cốc Mạc Ngưng, cũng tự mình trình diện!

Căn cứ đủ loại nghe đồn, hãn có tám phần nắm chắc, Cốc Mạc Ngưng phải là vì mình mà đến đang xem cuộc chiến, đương nhiên không thể để

cho nàng thất vọng mà về!

Mẫn Quân Tử dốc sức liều mạng phòng thủ ngoài, đau khổ tìm kiếm thời cơ chiến đấu, ý muốn tích góp pháp lực phản kích.

Đột nhiên, Mẫn Quân Tử nhìn thấy Mộc Dịch hướng dưới đài Tiểu Mộng Đào mỉm cười, tiếp theo, Mộc Dịch lập tức tế ra một cái chỉ có lúc trước một nửa lớn nhỏ Hỏa mãng xà, này Hỏa mãng xà xông vào Mẫn Quân Tử trước người nước trên tường về sau, ầm ầm bạo liệt, nhưng không có đem nước bức tường oanh phá.

Hỏa mãng xà uy lực lớn yếu, tựa hồ là thi pháp người chân nguyên pháp lực không tốt!

Pháp lực không tốt, kẻ hở lập tức hiện ra!

"Cơ hội tới!" Mẫn Quân Tử trong lòng khê động.

Lập tức, mảng lớn mảng lớn xanh hà từ cái kia Lam Long Trượng trong tuôn ra, hóa thành mấy trượng cao cơn sóng gió động trời, trước mặt hướng Mộc Dịch che, trong lúc nhất thời thanh thế kinh người, khiến Mộc Dịch thân hình, lộ ra đặc biệt nhỏ bé.

"Cái này chính là Nhược Thủy Quyết tầng thứ tư pháp thuật cự lãng thuật đi, quả nhiên uy mãnh, cần cực kỳ thâm hậu Thủy thuộc tính chân nguyên, mới có thể thi triển đi ra!" Mộc Dịch trong lòng thầm khen một tiếng, hai tay đôi trượng sớm có chuẩn bị giao nhau vung vẩy, một đạo hồng quang một đường xanh hà hoà lẫn, trước người tế ra từng tầng một ánh lửa, nước bức tường, ngăn cản Mẫn Quân Tử điên cuồng tấn công.

Trong lúc đó, tình thế nghịch chuyển, nguyên bản chiếm cứ thượng phong Mộc Dịch, tựa hồ lâm vào pháp lực không tốt khốn cảnh, đối công làm thủ, tại sóng lớn trùng kích xuống đau khổ chèo chống.

"Tiểu tử này quả nhiên đã đáp ứng Tiểu sư muội, hừ, cái kia cũng đừng trách ta thắng chỉ không võ rồi!" Mẫn Quân Tử trong lòng đắc ý, đem pháp lực thi triển càng thêm phát huy tác dụng vô cùng, tỷ thí trên đài như là kinh đào nộ hải, một lớp sóng áp đảo một lớp sóng, khí thế trở nên uy mãnh.

Thế cục biến đổi, dưới đài đang xem cuộc chiến đệ tử bình luận cũng tùy theo xuất hiện chuyển hướng, không ít người nói ra, Mộc Dịch dù sao nhập môn thời gian ngắn, pháp lực không kịp đồng môn sư huynh thâm hậu, càng đấu càng về sau, càng là chịu thiệt.

Mẫn Quân Tử sóng lớn càng ngày càng mạnh, Mộc Dịch phòng ngự nước bức tường ánh lửa rồi lại càng ngày càng yếu, thế cục thời gian dần trôi qua minh lãng.

Tựa hồ, Mẫn Quân Tử chiến thắng, chỉ là vấn đề thời gian.

"Tiểu tử này quả nhiên lưu thủ rồi." Mẫn Quân Tử thầm nghĩ trong lòng, hết thấy đều tại nằm trong kế hoạch của hắn, khéo miệng cũng không khỏi phủ lên mỉm cười đắc ý.

Mộc Dịch trong lòng không báo hy vọng, nhưng vẫn là nhịn không được hướng Tiểu Mộng Đào nhìn lại, quả nhiên, Tiểu Mộng Đào chính nhất mặt hạnh phúc nhìn xem Mẫn Quân Tử, lời nói cười thản nhiên, rực rỡ như hoa đào, vì Mẫn Quân Tử chiếm cứ thượng phong mà cảm thấy cao hứng.

Mộc Dịch trong lòng cười khổ một tiếng: "Tiểu sư tỷ trong lòng, quả nhiên chỉ có Mẫn Quân Tử một người, vô luận ta làm cái gì, đều không trọng yếu!"

"Hâm sâu tình trong người, dĩ nhiên là hồ đồ như vậy!" Mộc Dịch âm thầm lắc đầu, "Sư tỷ, người cũng đã biết, nếu quả thật khiến Mẫn Quân Tử thắng cuộc tỷ thí này, hắn khẳng định tựu cũng không lưu lại ở bên cạnh người!"

"Người đã như vậy ưa thích hẳn, ta sẽ thành toàn cho người!"

"Dù là người vĩnh viễn sẽ không lý giải, dù là người gặp trách ta cả đời, nhưng mà, chỉ có làm như vậy, mới thật sự là vì muốn tốt cho người, mới có một đường cơ hội, khiến Mẫn Quân Tử hết hy vọng, tiếp tục lưu lại ở bên cạnh người!"

"Ôi!" Mộc Dịch quát khẽ một tiếng, một cổ mạnh mẽ đáng sợ hỏa diễm, từ kia trong tay trái tuôn ra, hóa thành một chỉ Hỏa Long, trực tiếp đã vượt qua tầng tầng sóng lớn, hướng đang tại đặc ý Mẫn Quân Tử đánh tới!

Hắn trong tay trái Xích Châu Trượng, cũng lập tức bạo liệt ra, hóa thành bột phấn, phảng phất là không chịu nổi cái này cổ cường đại hỏa thuộc tính chân nguyên!

Đương nhiên, đây chỉ là Mộc Dịch vì che dấu tai mắt người cố ý cử động, hẳn thi pháp, cùng Xích Châu Trượng bản thân không có chút nào quan hệ.

"Không ổn, trúng kế!" Trợn mắt há hốc mồm Mẫn Quân Tử, tâm niệm cấp chuyển lúc giữa rốt cuộc kịp phản ứng, vội vàng trước người tạm thời bố trí ra một tầng nước bức tường bình chương.

Đáng tiếc, đã quá muộn! Hẳn đại bộ phận pháp lực, đều tại thao túng sóng lớn vây công Mộc Dịch, ở đâu còn có thể thi triển ra cường đại phòng ngự thủ đoạn!

"Oanh!" Hỏa Long oanh tại nước trên tường, không hề lo lắng đem người kia đánh tan, một cổ cực nóng khí lưu đem Mẫn Quân Tử cao cao hướng bay, trực tiếp đã rơi vào bên ngoài hơn mười trượng tỷ thí dưới đài!

Mẫn Quân Tử lập tức từ trên mặt đất bò người lên, chỉ là hắn trên mặt quần áo bị sóng nhiệt đốt ra nhiều cái động lớn, rách tung toé, lông mày

phát cũng là khét lẹt một mảnh, lộ ra thập phần chật vật, hoàn toàn đã không có cái loại này ngọc thụ lâm phong khí chất.

Mọi người xôn xao, lập tức tiếng vỗ tay nổi lên bốn phía.

Một trận đồng môn sư huynh đệ ở giữa tỷ thí, rõ ràng tình cảnh trên biển đổi bất ngờ, cuối cùng một khắc tài trí ra trắng bại, đương nhiên coi như là thập phần đặc sắc!

Tiếng vỗ tay nhiệt liệt ở bên trong, Mộc Dịch đi về hướng bên bàn, hướng dưới đài Mẫn Quân Tử chấp tay thi lễ: "Đại sư huynh, đa tạ rồi!"

"Ha ha, Mộc sư đệ kinh tài tuyệt diệu, sư huynh bội phục!" Mẫn Quân Tử cố nén trong lòng nộ khí, gượng cười vài tiếng.

Hắn biết rõ, cái này Mộc sư đệ, đã không phải là lúc trước chính là cái kia Mộc sư đệ rồi!

Từ Mộc Dịch đáp ứng Tiểu Mộng Đào, đến hắn cố ý lộ ra kẽ hở, đây hết thảy cử động, Mẫn Quân Tử cảm thấy đều tại chính mình tính toán bên trong, nhưng không ngờ, Mộc Dịch vậy mà tương kế tựu kế, đột nhiên phản kích đánh lén, đưa hắn từ đầu tới đuôi hảo hảo trên đùa hỉ lộng một hồi!

Nếu như không phải như vậy, hai người lấy thực lực chân chính chính diện đối kháng, hắn Mẫn Quân Tử toàn lực phòng bị xuống, nhưng không nhất định sẽ thua tại một chiêu này Hỏa Long thuật xuống!

Từ Mẫn Quân Tử trúng chiêu bay xuống đài về sau, Tiểu Mộng Đào liền quá sợ hãi, vội vàng từ trong đám người vọt tới Mẫn Quân Tử bên cạnh, vịn ý trung nhân của mình. Lúc này, nàng chính hai mắt rưng rưng, oán hận nhìn về phía Mộc Dịch.

"Vì cái gì ? Vì cái gì ngươi muốn làm như vậy!?"

Tuy rằng Tiểu Mộng Đào không nói gì, nhưng nàng trong ánh mắt hàm nghĩa, Mộc Dịch nhìn qua liền hiểu.

Mộc Dịch vội vàng đem ánh mắt chuyển đi nơi đó, không dám nhìn hướng sư tỷ cái kia đầm đậm đáng yêu ai oán thần sắc.

Trong lòng của hắn đột nhiên thở dài một tiếng, hắn biết rõ, tuy rằng hắn thắng được tỷ thí, nhưng đồng thời, hắn cũng đem vĩnh viễn đã mất đi Tiểu sư tỷ.

Thắng được cuộc tỷ thí này một cái giá lớn, không thể bảo là không cao!

"Người là hận ta, còn là cảm kích ta, đều không có quan hệ. Chỉ cần người về sau có thể cùng ưa thích người vui vẻ sống chung một chỗ, coi như là giải quyết xong ta một cái cọc tâm nguyện."

Hắn đánh bại Mẫn Quân Tử cử động, khiến hắn triệt để chặt đứt cùng Tiểu Mộng Đào tình nghĩa, điều này làm cho Mộc Dịch trong lòng, dường như tháo xuống một cái bao phục bình thường, ngược lại đã có trước đó chưa từng có nhẹ nhõm!

Đây cũng là Mộc Dịch không ngờ tới.

Một trận đơn thuần mà mông lung, rồi lại đã định trước không có có kết quả thăm mẫn, rốt cuộc đến đây là kết thúc.

Trận này tình cảm lưu luyến, khiến Mộc Dịch lớn lên, hắn hôm nay, đã không phải là cái kia ngây thơ thiếu niên.

Mộc Dịch hướng đài mọi người phía dưới bao quanh thi lễ, ánh mắt cũng từ những người này trên thân đảo qua.

Hắn thấy được trong đám người Vương Nhược Phong, người kia chính lông mày vắn lên, thần sắc ngưng trọng, khẽ lắc đầu, cũng không có vì Mộc

Dịch thắng được mà cảm thấy cao hứng phi thường.

"Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rẽ!"

Cuộc tỷ thí này về sau, chỉ sợ Mẫn Quân Tử sẽ xem Mộc Dịch vì cái đình trong mắt, nhất định sẽ trăm phương ngàn kế nhằm vào hắn, muốn trừ chi cho thống khoái!

"Đúng vậy a, dùng loại phương pháp này thắng được Mẫn Quân Tử, có lẽ không phải là tốt quyết định!" Mộc Dịch trong lòng tự giễu nói: "Đáng tiếc, đây là khiến Mẫn Quân Tử lưu lại Tiểu sư tỷ bên người phương pháp tốt nhất. Quan tâm sẽ bị loạn, ta cũng là bị tình khó khăn, mới làm ra như vậy không sáng suốt cử động đi!"

"Mộc sư huynh vậy mà như thế lợi hại!" Triệu Lượng lẩm bẩm nói.

Đối với mặt khác xem cuộc chiến đệ tử nhiệt liệt, Thiện Dược Đường đám đệ tử này, lại có vẻ tương đối yên tĩnh.

Ai có thể nghĩ đến, bình thường một cái không có tiếng tăm gì, cả người lẫn vật vô hại Mộc sư đệ, vậy mà đã ẩn tàng như thế thực lực kinh người, thậm chí có thâm hậu như thế tâm cơ, tại trong tỉ thí cố ý yếu thế, sau đó một chiêu đánh lén đắc thủ, chiến thắng đồng môn đại sư huynh!

Đột nhiên, Mộc Dịch đã không phải là cái kia có thể cho bọn hắn tùy ý hay nói giỡn đối tượng, Mộc Dịch cùng giữa bọn họ khoảng cách, bởi vì cuộc tỷ thí này thắng lợi, dường như trong lúc bất chợt bị kéo ra cách xa vạn dặm, hơn nữa lảng không hơn nhiều một tầng không cách nào đánh vỡ vô hình bình chướng.

Đã liền Triệu Lượng, hắn cũng mơ hồ cảm thấy, mình và Mộc Dịch quan hệ, có lẽ lại cũng không trở về được qua như vậy, có thể xài chung một căn pháp trượng, không có bí mật không có gì giấu nhau!

"Sơn cốc có quần phong vờn quanh, người xem cái kia cao nhất đỉnh núi, rồi lại dù sao vẫn là cô độc đứng vững!"

Mộc Dịch nhìn xem các sư huynh đệ trong mắt cái kia "Đứng xa mà trông" thần sắc phức tạp lúc, bỗng nhiên sinh ra một cỗ tịch liêu chi ý, hắc mớ hồ có chút minh bạch, vì cái gì Thiết Đản Vương Nhược Phong, nói mình tại Bình Hải Phong trong chỉ có hắc một người bạn!

Mộc Dịch cứ vậy mà làm một cái tâm tình, bình tĩnh từ trên bệ đá đi xuống, khi hắc quyết định chiến thắng Mẫn Quân Tử thời điểm, liền đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, tiếp nhận tùy theo mang đến đủ loại cải biến.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Sư Hữu

Mảng lớn mảng lớn khen ngợi thanh âm, nghênh đón đi xuống đài đến Mộc Dịch. Hôm nay Mộc Dịch, không bao giờ nữa là cái kia không người biết được đệ tử bình thường, cũng không được thực lực trên bảng cái kia bị người cười nhạo đếm ngược thứ nhất, hẳn đã đưa thân Kim Thu hội thí bán kết, cùng Ngự Phong Thần Quân, Cốc Mạc Ngưng đặt song song trong đó!

Vài tên đường chủ trưởng lão, nhao nhao hướng Tiểu Nguyệt Hàn tỏ vẻ chúc mừng, Thiện Dực Đường song kiệt thực lực siêu quần, Mộc Dịch càng là hiếm thấy Thủy Hỏa song tu kỳ tài, Tiểu Nguyệt Hàn là chuyện phải làm trở thành mọi người chúc mừng đối tượng.

Tiểu Nguyệt Hàn vẫn là mặt mỉm cười từng cái đáp lễ, trong miệng vẫn không quên thỉnh thoảng khiêm cung kính vài câu, bất quá, hẳn hai đầu lông mày, đã có một tia nhàn nhạt vẻ lo lắng, chỉ sợ chỉ có vô cùng giải hãn Ách bộc, mới có thể đọc hiểu.

Tỷ thí sau đó, Mẫn Quân Tử tự nhiên là không muốn làm nhiều lưu lại, trực tiếp đã đi ra Bình Hải Phong, về tới Dực Tổ Phong bên cạnh cái kia Tiểu dực viên trong.

Tiểu Mộng Đào tự nhiên là một bước không rời cùng theo Mẫn Quân Tử, nàng xem thấy ý trung nhân miễn cưỡng cười vui giữ vững bình tĩnh, thậm chí muốn chúc mừng Mộc Dịch tình cảnh, lòng như đao cắt.

Mộc Dịch không dám nhìn nữa Tiểu sư tỷ, hẳn biết rõ, người kia trong ánh mắt, nhất định ẩn chứa khó có thể tiêu tan oán hận!

"Dịch nhi, người cùng vi sư đến." Tiểu Nguyệt Hàn hướng Mộc Dịch nói một tiếng, Mộc Dịch vội vàng đáp ứng, cùng theo sư phụ đi tới Bình Hải Phong trên vì đường chủ cấp tồn tại đang chuẩn bị một gian tĩnh thất trong.

Gian phòng này tĩnh thất, Mộc Dịch cũng không xa lạ gì, sư phụ từng ở chỗ này chữa thương cho hắn, hắn đã từng ở chỗ này tu luyện thần bí kia bản thiếu công pháp —— hắn sở dĩ trở nên cường đại như thế, may mắn mà có bộ công pháp kia ghi chép một ít pháp thuật, cho hắn biết như thế nào đi điều động bản thân trong huyết mạch ẩn chứa cường đại hỏa thuộc tính chân nguyên.

Hai người tiến vào tĩnh thất về sau, Tiểu Nguyệt Hàn đưa lưng về phía Mộc Dịch, thở dài một tiếng.

Mộc Dịch sững sờ, cái này âm thanh thở dài ở bên trong, lại tràn đầy thất lạc chi ý, ở đâu có Thiện Dục Đường song kiệt thanh danh lên cao, lệnh Thiện Dục Đường hân diện vui sướng!

"Hôm qua, người Tiểu sư tỷ có phải hay không đi tìm qua người?"

Tiểu Nguyệt Hàn không có quay người, nhưng nơi đây chỉ có bọn hắn thầy trò hai người, những lời này đương nhiên là đối Mộc Dịch theo như lời.

"Là có chuyện như vậy!" Mộc Dịch không có phủ nhận.

"Người có phải hay không đã đáp ứng nàng?" Tiểu Nguyệt Hàn cũng không có hỏi Tiểu Mộng Đào tìm Mộc Dịch chuyện gì, mà là trực tiếp hỏi vấn đề này, hiển nhiên, hắn cũng có thể suy đoán ra Tiểu Mộng Đào mục đích.

Mộc Dịch lại là sững sờ, sau đó theo thực bẩm báo: "Vâng!"

Tiểu Nguyệt Hàn xoay người lại, hai mắt nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, từng chữ một lắc đầu nói ra: "Vi sư đối với các người, rất thất vọng!"

Mộc Dịch trong lòng trầm xuống, "Thất vọng" hai chữ, nhưng là một loại thập phần không ổn đánh giá, nhất là sư phụ đối đệ tử thất vọng, cái kia có nghĩa là rất nhiều rất nhiều.

"Mẫn Quân luôn luôn làm người cẩn thận bốn phận, lần này lại bị Cốc Mạc Ngưng thân phận thần bí hướng văng đầu não, lại muốn lợi dụng Mộng Đào tại trong tỉ thí làm rối kỉ cương! Hẳn thật sự khiến vi sư quá thất vọng!"

"Mà người, mặt ngoài đáp ứng, âm thầm rồi lại tương kế tựu kế, thừa dịp Mẫn Quân không sẵn sàng mà đánh lén thủ thắng, người loại làm này, đồng dạng khiến vi sư trái tim băng giá!"

"Không nói đến vi sư con gái một Mộng Đào thành các người rồi sư huynh đệ trong tỉ thí vật hi sinh, lẽ là hai người các người người lừa ta gạt diễn xuất, khiến cho vi sư xấu hổ không chịu nổi!"

Tiểu Nguyệt Hàn nói ra nơi này, vô cùng đau đớn, lắc đầu liên tục, trong ánh mắt đều là vẻ tiếc hận:

"Đáng tiếc a, ta Thiện Dực Đường tuy có song kiệt, vi sư lại không thể cho các người bản tính, biến thành chính trực không a! Vi sư từ trước đến nay khuyên bảo bọn người đệ tử, đầu nặng đức hạnh, tiếp theo mới là thực lực! Nhưng mà, các người cùng tu tiên giới tất cả mọi người giống nhau, đều bắt vi sư lời nói, trở thành một truyện cười!"

"Không phải như thế." Mộc Dịch lắc đầu, thấp giọng nói ra: "Đệ tử chẳng qua là cảm thấy, đại sư huynh thua về sau, sẽ khẳng khẳng một mực lưu lại Tiểu sư tỷ bên cạnh."

"Người làm như vậy, không sợ người Tiểu sư tử hận người cả đời sao ?"
Tiểu Nguyệt Hàn lạnh lùng hỏi.

"Chỉ cần Tiểu sư tử có thể đạt được ước muốn, là hận là oán, lại có ngại gì!" Mộc Dịch nhàn nhạt đáp.

"Nếu thật là như vậy, vậy tốt nhất!" Tiểu Nguyệt Hàn sắc mặt hơi chút nhu hòa một ít.

Tiểu Nguyệt Hàn nhìn thoáng qua đối với hắc một mực cung kính Mộc Dịch, cuối cùng không đành lòng triệt để buông tha cho hy vọng, hắc còn nói thêm: "Vi sư lại lừa nhải một lần, tu tiên giới cố nhiên là gió tanh mưa máu, người lừa ta gạt, mặt ngoài ca múa mừng cảnh thái bình, trên thực tế so với thế tục giới càng thêm tàn khốc nhiều. Nhưng mà, đây không phải đời ta Tu tiên giả đắm mình lấy cố!"

"Tu tiên giới bất lương bầu không khí, đúng là vô số Tu tiên giả cùng chung hình thành, mỗi một cổ oai phong, đều cổ vũ những thứ này khí diễm; đồng dạng, mỗi một đám chính khí, cũng có thể khiến tu tiên giới nhiều một phần tươi mát!"

"Đổi mà nói chi, nếu như đại đa số Tu tiên giả đều có thể cầm bình chính khí, cái này tu tiên giới sẽ thay hình đổi dạng, chính là một cái khác lần cục diện!"

"Cái mục tiêu này quá xa xôi, vi sư cũng căn bản không có ý đồ. Vi sư chỉ là hy vọng, bản thân dạy dỗ đồ nhi, cũng có thể có được một cổ chính khí, dù là lực lượng lại không có ý nghĩa, ít nhất cũng là chính diện hiệu quả."

"Vi sư không yêu cầu các người làm một cái phẩm tính hoàn mỹ 'Thánh Nhân ' chỉ hy vọng các người có làm người 'Điểm mấu chốt' !"

"Cái này điểm mấu chốt, tuyệt không thể vượt qua. Một khi vượt qua một lần, thì có lần thứ hai, lần thứ ba, vô số lần! Sau đó điểm mấu chốt liền đã mất đi ý nghĩa, bọn người liền trở thành không nắm chắc, không biết trước tuyến, không có bất kỳ trói buộc, bị dục vọng thao túng cái xác không hồn."

"Cho đến lúc đó, các người chỉ là một cái chỉ biết giết chóc thì hành hạ ma đầu, không có tình cảm, đánh mất bản ta, đã trở thành tu tiên nô lệ!"

"Loại nhân vật này, vì sự gặp qua không ít, hy vọng người không phải trở thành một trong số đó!"

"Đúng, đa tạ sư phụ dạy bảo!" Mộc Dịch khom người cúi đầu, ngôn từ thành khẩn.

"Người đi đi! Vòng tiếp theo tỷ thí, vì sự liền không nhìn tới rồi." Tiểu Nguyệt Hàn hướng Mộc Dịch khoát tay áo, ý bảo đệ tử lui ra.

Mộc Dịch ly khai nơi này về sau, tâm tình cũng là có chút trầm trọng.

Dường như trong vòng một đêm, hẳn liền từ một cái thâm mến lấy sư tỷ không lo thiếu niên, biến thành một cái đầy cỗi lòng tâm sự người trưởng thành.

Con đường của mình, chung quy muốn bản thân đến đi.

Thế nhưng là đường lớn tất cả, nên đi cái nào một con đường, thật sự không phải là một cái dễ dàng lựa chọn.

Là Mẫn Quân Tử con đường kia, là Vương Nhược Phong con đường kia, còn là sư phụ con đường kia ?

Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ tới phụ thân, nếu như phụ thân tại bên người, nhất định sẽ giúp hắn tìm được đáp án.

"Vô luận như thế nào, ít nhất ta muốn làm một cái có thể làm cho phụ thân để mắt người!"

Mộc Dịch thì thảo tự nói, sau đó đi nhanh về phía trước, đi tới Bình Hải Phong phía Tây cái kia quái thạch đá lờm chớm nơi hẻo lánh.

Vương Nhược Phong quả nhiên chính ở chỗ này chờ hẩn.

"Người có phải hay không vì người Tiểu sư tỷ, mới làm như vậy hay sao?" Vương Nhược Phong nhìn thấy Mộc Dịch về sau, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Mộc Dịch sững sờ, cười khổ nói nói: "Cái gì đều không thể gạt được ánh mắt của người!"

Vương Nhược Phong lắc đầu liên tục, thở dài: "Quá xúc động, quá vọng động rồi! Người cũng đã biết, người hôm nay cách làm, đủ để cho Mẫn Quân Tử trăm phương ngàn kế muốn trũng xuống người vào chỗ chết! Người cùng hẩn cùng chỗ Thiện Dực Đường, lấy tâm cơ của hẩn, chỉ sợ người ngày phòng đêm phòng, cũng cuối cùng có bị hại một ngày!"

Mộc Dịch gật gật đầu, khả năng này, hẩn không phải là không có nghĩ tới, nhưng chính như Vương Nhược Phong nói, hẩn bởi vì Tiểu sư tỷ, còn là xúc động rồi một ít.

"Người về sau còn có thể vì Tiểu sư tỷ liên liệu lĩnh sao ?" Vương Nhược Phong hỏi.

"Có lẽ sẽ không đi." Mộc Dịch thản nhiên nói: "Đây là một lần cuối cùng! Sau lần này, ta tựa hồ đối có thể hiểu được trước người đã từng nói qua một ít lời."

Vương Nhược Phong cười nói: "Đó là người thành thực! Muốn tại tu tiên giới sinh tồn, nhất định phải tuân thủ một cái khác bộ trò chơi pháp tắc,

người đã càng ngày càng thích ứng, nói thật, người hôm nay cử động, ta đều không ngờ rằng, nếu như ta là Mẫn Quân Tử, có lẽ cũng sẽ bên trên!"

"Bất quá, bởi như vậy, người là triệt để bại lộ tại Mẫn Quân Tử cừu hận phía dưới, cùng hấn khiến hấn ý tưởng nghĩ cách đối phó người, người rồi lại khó có thể phòng bị, không bằng chúng ta tiên hạ thủ vi cường!"

Nói đến chỗ này, Vương Nhược Phong nâng chưởng vi đao, làm một cái hướng phía dưới phách trăm tư thế.

"Người đây là ý gì!" Mộc Dịch cả kinh, sắc mặt đại biến.

"Như thế nào, người còn nhân từ nương tay ?" Vương Nhược Phong cười lạnh một tiếng, "Lưu lại Mẫn Quân Tử, chính là đối với chính mình tàn nhẫn, đối tính mạng mình không chịu trách nhiệm!"

Mộc Dịch kiên định lắc đầu: "Không thể vền vẹn bởi vì vì người khác có thương tổn tới mình khả năng, mà không cái gì hành động dưới tình huống, trước hết chủ động tổn thương người khác. Làm như vậy, cùng hoành hành ngang ngược ác ma giết người có cái gì khác nhau!"

"Vậy người muốn làm như thế nào ?" Vương Nhược Phong nhướng mày.

"Ta gặp cẩn thận từng li từng tí nhiều hơn đề phòng, nếu như phát hiện Mẫn Quân Tử có chỗ ý đồ, liền thu thập nhược điểm, nói với sư phụ, sư phụ gặp làm chủ!" Mộc Dịch suy nghĩ một chút sau đáp.

Vương Nhược Phong bất mãn khẽ cười một tiếng, nhưng vẫn gật đầu, dặn dò: "Cái kia chính người cần phải đặc biệt cẩn thận! Ta cũng không hy vọng, mơ hồ liền đã mất đi duy nhất bằng hữu!"

"Cám ơn người, Thiết Đản!" Mộc Dịch có chút cảm động nói: "Cám ơn người cố ý chờ ta nói những lời này."

"Nên phải đấy! Nếu như người cảm thấy ta gặp nguy hiểm, chẳng lẽ sẽ không ra tay sao?" Vương Nhược Phong cười nói.

"Đương nhiên gặp!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp, hai người nhìn nhau cười cười.

"Người đi trước đi, người hôm nay tên tuổi quá vang, cũng không nên bị người khám phá tung tích." Vương Nhược Phong hướng Mộc Dịch nói ra.

Mộc Dịch chấp tay, đã đi ra nơi đây.

Nhìn qua Mộc Dịch rời đi thân ảnh, Vương Nhược Phong như có điều suy nghĩ.

"Cái này Mộc Đầu, còn là cái kia phó cường tính khí! Người cũng đã biết, lúc này đây không phải là trong tỉ thí thắng bại chi tranh, người thua về sau còn có cơ hội chiến thắng trở về. Lúc này đây, thế nhưng là mạch nước ngầm bắt đầu khởi động sinh tử độ sức, người nào thua, liền vĩnh viễn mất đi hòa nhau khả năng!"

"Mộc Đầu, người là ta tại Bình Hải tông duy nhất bằng hữu, rất có thể cũng là ta tại tu tiên giới duy nhất người có thể tin được! Ta sẽ không để cho người rơi vào hiểm cảnh, không thể vãn hồi đấy. Cái này Mẫn Quân Tử, liền giao cho ta để đối phó tốt rồi, đối phó loại lũ tiểu nhân này, ta nhưng là sở trường nhất bất quá. Chỉ phải bắt được đối phương ý đồ mục đích, chính là bắt được chỗ yếu hại của hắn! Đối phó Mẫn Quân Tử, có thể so sánh đối phó chính thức chính nhân quân tử, còn muốn dễ dàng nhiều!"

"Huống chi, hắn tại rõ, ta tại tối, có lẽ hắn sắp chết đến nơi, cũng không biết ta tại sao phải đối phó hắn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Không Dịch Lại

Ba ngày sau buổi chiều, trung cung đài.

Đang tiến hành Kim Thu hội thí trận thứ hai vòng bán kết, sắp triển khai!

Giao đấu song phương, là Thiện Dực Đường song kiệt một trong Mộc Dịch, cùng đoạt giải nhất tiếng hô cao nhất, một mực vị trí thực lực bài danh bảng vị thứ nhất Ngự Phong Đường đệ tử Tiểu Thần Quân.

Ở trên buổi trưa trận đầu vòng bán kết ở bên trong, nhân khí cao nhất Cốc Mạc Ngưng đã chiến thắng đối thủ của mình, thuận lợi tiến giai trận chung kết. Hôm nay cuộc tỷ thí này người thắng, đem tại trong trận chung kết cùng Cốc Mạc Ngưng giao thủ, tranh đoạt cái kia chói mắt nhất thứ tự.

Đã đến vòng bán kết, mỗi một cuộc tỷ thí, trung cung đài bên ngoài đều vây quanh một vòng lại một vòng người xem, không dưới hơn ngàn.

Cuộc tỷ thí này, không chỉ có rất nhiều đã đi ra Bình Hải Phong đệ tử cố ý chạy đến đang xem cuộc chiến, đã liên tất cả nhà trường lão, đường chủ, cũng tới hơn mười người nhiều!

Cốc Mạc Ngưng cùng một đám Chức Tạo Đường nữ đệ tử, cũng gia nhập xem cuộc chiến hàng ngũ, để tránh nam nữ đệ tử chen lẫn thành một đoàn có thất thường ngoạn, tỷ thí dưới đài chuyên môn kéo lê một ít khu vực, khiến cái này nữ đệ tử quan sát tỷ thí, Tiện thắt chặt người bên ngoài.

Bất quá, Thiện Dực Đường đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn nhưng không có xuất hiện, đồng dạng không có xuất hiện, còn có Mẫn Quân Tử cùng Tiểu Mộng Đào.

Thiện Dực Đường đệ tử khác, đều đến cho huynh đệ của mình Mộc Dịch cố động trợ uy. Thiện Dực Đường song kiệt thanh danh lên cao, lúc này đang mặc có Thiện Dực Đường tiêu chí huyền sĩ phục xuất hiện ở Bình Hải Phong lên, thế nhưng là một kiện vô cùng có mặt mũi sự tình!

"Mộc sư đệ, cố gắng lên!"

"Mộc sư huynh, cố gắng lên!"

Tại Ngô Tâm Cơ, Triệu Lượng các loại sư huynh đệ cổ vũ âm thanh, Mộc Dịch leo lên tỷ thí đài.

Ngự Phong Thần Quân cũng sau đó lên đài, hai người lên đài thể hiện thái độ, khiến dưới đài vang lên một mảnh náo nhiệt tiếng vỗ tay.

"Triệu Lượng, người nghe nói sao ? Có người thiết lập ván bài, Ngự Phong Thần Quân thua một bồi thường hai, đây chính là tỷ thí đến nay, Ngự Phong Thần Quân thua thấp nhất tỉ lệ đặt cược, dĩ vãng đều đạt tới một cùng năm, thậm chí một bồi thường mười!"

"Kia là, tất cả mọi người nói, cũng chỉ có Thủy Hỏa song tu Mộc sư huynh, mới có thể chiến thắng thực lực mạnh mẽ Ngự Phong Thần Quân!"

"Ài, đáng tiếc Mộc sư đệ rút thăm được Ngự Phong Thần Quân, nếu như là kia đối thủ của hắn, cho dù là Cốc Mạc Ngưng, đều rất có thể sát nhập trận chung kết!"

"Hiện tại cũng không phải là không có cơ hội, có lẽ Mộc sư huynh còn có tuyệt chiêu đâu!"

Thiện Dực Đường chúng đệ tử chính nghị luận lúc giữa, Mộc Dịch đã cùng Ngự Phong Thần Quân lẫn nhau thi cái lễ.

"Cái này là tiếng tăm lừng lẫy Ngự Phong Thần Quân a!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, trước mắt người này thanh niên, hai mươi ra mặt bộ dạng, dung mạo không sâu sắc, cũng không có mạnh cỡ bao nhiêu "Khí tràng", thoát nhìn giống như là một cái lại so với bình thường còn bình thường hơn nội môn đệ tử, dĩ nhiên là cái người mang siêu cường thực lực gia hỏa!

Thật tình không biết, Ngự Phong Thần Quân trong lòng, cũng có cùng loại ý tưởng, một cái hiếm có, Thủy Hỏa song tu kỳ tài, rõ ràng chỉ là thanh tú mười bảy tuổi thiếu niên, hơn nữa nhìn đứng lên, còn là một bộ cây ngô ngác bộ dáng.

Đây là Mộc Dịch lần thứ nhất cùng phong bộ cao thủ quyết đấu, lúc trước, hắn chỉ là lặng lẽ cùng Vương Nhược Phong trao đổi một chút tâm đắc nhận thức, dựa theo Vương Nhược Phong lời nói, Ngự Phong Thần Quân thi pháp thành thạo, sức bật mạnh mẽ, chân nguyên pháp lực thâm hậu, phản ứng linh mẫn, gặp không sợ hãi, đơn đả độc đấu, quả thực là không hề kể hở.

Duy nhất khả năng, chính là lợi dụng Thủy Hỏa song tu xuất kỳ bất ý hiểm trung cầu thắng.

Thế nhưng là, Mộc Dịch trong lòng mình minh bạch, hắn cũng không phải chân chính Thủy Hỏa song tu, cũng không thể đem hai loại chân nguyên lực lượng dung hợp được, cùng một chỗ thi triển ra càng thêm huyền diệu pháp thuật. Hắn có thể làm đấy, vèn vèn là đang thi triển hỏa thuộc tính pháp thuật ngoài, đồng thời thi triển một ít rót vào Thủy Tiên Thuật, Thủy Trụ Thuật các loại pháp thuật, nhưng đối với Ngự Phong Thần Quân mà nói, người kia cơ hồ có thể không cần tính.

Chủ trì tỷ thí Hỏa bộ trưởng lão tuyên bố tỷ thí bắt đầu về sau, hai người lại lẫn nhau làm đấu pháp chi lễ, lập tức riêng phần mình lấy ra pháp trượng, thi triển pháp thuật.

Ngự Phong Thần Quân lúc trước tỷ thí, cực ít dùng đến pháp trượng, cũng chỉ có đối mặt Vương Nhược Phong lần kia, cũng là đã đến trên đường mới đưa pháp trượng lấy ra đây.

Lúc này đây, hần rồi lại trực tiếp tế ra pháp trượng, đủ thấy đối với đối thủ coi trọng.

Mộc Dịch Xích Châu Trượng lần trước đã tổn hại, lần này nắm trong tay đây, là phẩm chất tốt hơn Xích Diễm trượng, chỉ bất quá đối Mộc Dịch mà nói, kỳ thật không có bất kỳ khác biệt.

Những thứ này pháp trượng, đối với huyền môn đệ tử hữu hiệu, mà hần sử dụng bản thiếu công pháp, đến từ hoàng môn, lại là trong huyết mạch kích phát chân nguyên lực lượng, mà không phải là đan điền chân nguyên, nguyên do mà không có hiệu quả.

Lệ phong như đao, bích thủy giống như mũi tên, liệt diễm hóa mãng xà!

Hai người một phát tay, chính là sắc bén một phen đối công, bất quá là thời gian qua một lát, tỷ thí đài đá ngọc mặt đất, cũng đã nghìn rãnh mương vạn khe, bấy lớn hố nhỏ, mảnh đá bay múa.

Một phen kịch liệt giằng co về sau, Mộc Dịch pháp thuật biến đổi, hơn mười chỉ bay múa đầy trời Hỏa mãng xà lẫn nhau dung hợp, biến thành một cái dữ tợn Hỏa Long. Hỏa Long phun ra nuốt vào lên hỏa diễm, vây quanh Ngự Phong Thần Quân tùy thời mà động, những nơi đi qua, một đường liệt diễm cuồn cuộn.

Ngự Phong Thần Quân không cam lòng yếu thế, đồng dạng điều khiển vòi rồng, hóa thành một đầu xoáy múa phong long, một đường cát bay đá chạy, gào thét lên nghênh đón hướng hỏa rồng.

Nhị long giao phong, trong lúc nhất thời khó phân cao thấp.

Ba loại trong pháp thuật, thủy ý liên tục, nghiêm mật không dứt, thiện ở phòng thủ; hỏa lực hung mãnh, sức bật mạnh mẽ, khéo công kích; bầu không khí nhẹ nhàng, nhất linh động, lấy tốc độ tăng trưởng.

Các loại pháp thuật, đều có nên chỗ, rất khó bị hoàn toàn khắc chế, nếu như tại đấu pháp kinh nghiệm, pháp trượng trang bị các phương diện không có rõ ràng chênh lệch, pháp lực cao thâm mạnh yếu, chính là thắng bại mấu chốt.

Mộc Dịch cố hết sức thao túng Hỏa Long công hướng đối phương, nhưng thủy chung không cách nào không biết làm sao tăng kia tăng vơi rỗng, cái kia vô số sắc bén vô cùng phong nhận.

"Đáng tiếc, nếu có một loại cùng loại pháp trượng khí cụ, có thể giúp ta điều động trong huyết mạch chân nguyên lực lượng, chưa hẳn không có thể thắng được cái này Ngự Phong Thần Quân!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Đối với huyền sĩ mà nói, pháp trượng tác dụng rất trọng yếu. Một căn tốt pháp trượng, không những được khiến pháp lực lưu chuyển linh hoạt, thi pháp trở nên càng thêm trôi chảy, còn có thể gia tăng nhất định được thi pháp khoảng cách, hoặc là tích góp pháp lực, hình thành cường đại sức bật, gia tăng thật lớn thi triển pháp thuật uy lực.

Vì vậy, Kim Thu hội thí trước, một căn tốt pháp trượng thường thường muốn bán đi kinh người giá cả, bởi vì pháp trượng đối với thực lực tăng lên, hiệu quả thập phần lộ ra lấy.

Ngự Phong Thần Quân dùng ra đấy, chính là danh khí thật lớn "Ngự hư, thanh hư, huyền hư" tam hư pháp trượng một trong ngự hư pháp trượng.

Cái này tam hư pháp trượng, chính là mấy chục năm trước Tiểu Vân Thiên Chương môn lấy Bình Hải tông danh nghĩa ủy thác một vị cao nhân

chế tạo ba căn Phong thuộc tính pháp tượng, phân biệt ban cho phong bộ ba nhà.

Ngự hư pháp tượng cũng có qua mấy bất luận cái gì chủ nhân, đều là Ngự Phong Đường trưởng lão, đường chủ đảm nhận vật, hôm nay liền truyền đến gửi tại vô hạn kỳ vọng cao Tiểu Thần Quân trong tay.

Ngự Phong Thần Quân có phương pháp này tượng nơi tay, như hổ thêm cánh, thực lực càng là cường đại khó có thể tưởng tượng.

Mà Mộc Dịch trong tay Xích Diễm tượng, nhưng căn bản đối với hãn hỏa thuộc tính pháp thuật không có bất kỳ tăng lên hiệu quả, tương đương Mộc Dịch là ở tay không cùng Ngự Phong Thần Quân đánh nhau, tự nhiên chịu thiệt không ít.

Một phen kịch liệt đối kháng ở bên trong, Mộc Dịch Hỏa Long lâu công không được, mà hộ thể nước bức tường lại bị Ngự Phong Thần Quân phong long hướng vượt qua, một cái phong nhận trăm tại Mộc Dịch nơi bả vai, đưa hãn huyền sĩ phục cắt một cái thật dài lỗ hồng, nếu không phải có Tàm Ti Giáp hộ thể, Mộc Dịch đã bị thương.

Mộc Dịch đã biểu lộ bại tướng, không bao lâu sau liền nhận thua, dừng lại bán kết.

Ngự Phong Thần Quân thì là mục đích chung, cùng Cốc Mạc Ngưng hội sư tại trong trận chung kết.

Tuy rằng thất bại, nhưng Mộc Dịch thể hiện ra thực lực không thể khinh thường, ngược lại cũng nhận được vài tên tông môn trưởng bối điểm danh khen ngợi.

Trong đó, Hỏa bộ một vị họ Lý trưởng lão đối Mộc Dịch càng cảm thấy hứng thú, lớn thêm tán thưởng ngoài, thậm chí nói muốn chỉ điểm Mộc Dịch tại hỏa thuộc tính pháp thuật trên tu hành.

Mộc Dịch lấy cần hỏi qua sư phụ vì do, tạm thời từ chối.

"Cái này Tiểu Nguyệt Hàn, không khỏi cũng quá thiên vị, tuy rằng người đào thải hãn ái tể Mẫn Quân, nhưng dù sao người cũng là đệ tử của hãn, sao có thể không đến đang xem cuộc chiến đâu!" Lý trưởng lão căm giận bất bình nói, nếu không phải tông môn có nghiêm khắc quy định, hãn hận không thể đem Mộc Dịch từ Thiện Dược Đường mạnh mẽ đoạt lấy đến.

Mộc Dịch các loại đệ tử cũng không có lập tức ly khai Bình Hải Phong, hơn nữa lưu lại ở chỗ này, quan sát ba ngày sau cuối cùng trận chung kết.

Trận này trận chung kết, cơ hồ khiến Bình Hải tông nội môn mặt khác nhiều ngọn núi vì không còn một mống, "Muôn người đều đổ xô ra đường", tất cả phân đường đường chủ, Phó đường chủ, tất cả bộ trưởng lão cũng hầu như toàn bộ trình diện.

Mộc Dịch tại đài kế tiếp tầm thường trong góc quan sát tỷ thí. Bất quá, lúc này đại đa số nội môn đệ tử đều nhận ra hãn, không hẹn mà cùng đều đối với hãn có chút đứng xa mà trông, không dám cách hãn thân cận quá, dù sao vẫn là bảo trì ít nhất một trượng khoảng cách. Điều này làm cho Mộc Dịch âm thầm lắc đầu ngoài, cũng vui vẻ được có một rộng rãi chỗ đang xem cuộc chiến.

Tỷ thí trên đài, Ngự Phong Thần Quân cùng Cốc Mạc Ngưng triển khai kịch chiến, băng hàn chi khí gặp được phần nộ gió gào thét, hóa thành một cỗ cỗ lạnh thấu xương như đao gió lạnh, hướng chu vi tản đi.

Khoảng cách tỷ thí đài khá gần đệ tử, không thể không tế ra một tầng hộ thể nước che đầy hoặc là ánh lửa, nếu không cảm thấy không chịu đựng nổi.

Tỷ thí đài bên ngoài mặt trời rực rỡ cao chiếu, trời quang vạn dặm, tỷ thí trên đài rồi lại cuồng phong gào thét, tuyết bay đầy trời, không thể không nhường người sợ hãi thán phục, pháp lực bố trí, phong vân biến sắc!

"Này, Cốc sư tử đẹp mắt không ?"

Mộc Dịch chợt nghe có người ở bên người hỏi.

"Đẹp mắt!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi nhẹ gật đầu, quay người nhìn lại, thấy được một gã mang mạng che mặt thiếu nữ.

"Mộ Dung Băng! Người như thế nào chen lấn tới nơi này ?" Mộc Dịch tò mò hỏi, Chức Tạo Đường nữ đệ tử, có lẽ có một mảnh chuyên môn đang xem cuộc chiến khu vực.

"Ta tới tìm người nói chuyện a!" Mộ Dung Băng tức giận trả lời: "Người nguyên lai là Thủy Hỏa song tu, trách không được không sợ của ta bằng hàn chi khí! Thế nhưng là người cũng quá âm hiểm đi, thực lực mạnh như vậy, vẫn còn muốn giả bộ làm là đếm ngược thứ nhất, may mắn ta vừa ra tay, phát hiện thực lực của người có chút cổ quái sau liền lập tức nhận thua, bằng không bị người đem quần áo đốt mấy cái động sẽ không tốt!"

Mộc Dịch ngượng ngùng cười cười, cũng không có làm nhiều giải thích, đối phương không có mang sang nữ đệ tử đặt thù cái giá cùng rụt rè, hẳn cũng chỉ hay nói giỡn nói: "Muốn đốt cũng là đốt người cái khăn che mặt a! Người cả ngày mang mạng che mặt làm gì ? Thiếu nợ người rất nhiều tiền sợ bị nhận ra sao ?"

"Lớn lên quá xấu, sợ hù đến người!" Mộ Dung Băng nghiêm trang nói.

Mộc Dịch sững sờ, đã thấy ánh mắt của đối phương ở bên trong, có một tia cổ hết sức che giấu vui vẻ, biết rõ nàng đang nói giỡn.

Mộc Dịch lắc đầu, đem tâm thần lại đặt ở tỷ thí trên đài.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Thường Thức

Ở trên bục Ngự Phong Thần Quân, cùng Cốc Mạc Ngưng cùng đấu đúng là kịch liệt vô cùng, Mộc Dịch thấy được thập phần nhập thần.

"Này, nghe nói người đã từng vì thay đồng môn sư tỷ bị phạt, trước mặt mọi người uống xong thập phần đáng sợ độc hỏa dịch?" Mộ Dung Băng thanh âm lại đang Mộc Dịch vang lên bên tai.

Mộc Dịch cả kinh, cao thấp đánh giá Mộ Dung Băng liếc, nhẹ nói nói: "Người thậm chí ngay cả cái này cũng biết?"

"Liệt Hỏa Đường rất nhiều đệ tử đều tận mắt nhìn thấy việc này, lại không phải là cái gì bí mật!" Mộ Dung Băng nói ra: "Người, có phải hay không rất ưa thích cái kia người sư tỷ a?"

"Cái này, đều là chuyện đã qua rồi!" Bị một cái chỉ thấy qua vài lần, bởi vì vòng ngọc đánh qua vài lần quan hệ nữ đệ tử trực tiếp muốn hỏi ngày xưa tình hình, Mộc Dịch lập tức hết sức khó xử.

"Thế nhưng là, " Mộ Dung Băng hứng thú rồi lại trở nên dày đặc, tiếp tục hỏi: "Ta nghe nói, người cái kia người sư tỷ, ưa thích rồi lại là người khác, giống như chính là các người Thiện Dực Đường song kiệt một trong tên còn lại, người xưng Mẫn Quân Tử đúng không?"

Mộc Dịch nhú mày, không vui nói: "Người cũng biết thật không ít, xem ra là tổn không ít công phu kiểm chứng. Người cuối cùng dụng ý gì?"

Mộ Dung Băng hai mắt nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, chứa cười nói: "Ha ha, ta suy nghĩ, người đang ở đây tám vị trí đầu trong chiến đấu, biến

đổi bất ngờ đào thải Mẫn Quân Tử, lúc ấy người đáy lòng cuối cùng suy nghĩ cái gì ? Người có thể vì sự tử ngay cả tính mệnh đều không để ý, vì cái gì không thể vì nàng lại thua một cuộc tử thí ? Người trước mặt mọi người thẳng ý trung nhân của nàng Mẫn Quân Tử, nàng chỉ sợ gặp ghi hận người cả đời đấy! Rất nhiều nữ nhân chính là như vậy, chỉ bằng cảm tình, bất luận đúng sai."

"Người cũng là loại này sao ?" Mộc Dịch không muốn trả lời, đem chủ đề thuận thế chuyển dời đến đối phương trên thân.

"Ai cần người lo!" Mộ Dung Băng rồi lại dứt khoát một cái từ chối Mộc Dịch vấn đề, sau đó lại tiếp tục dây dưa nói: "Nói cho ta biết nha, người cuối cùng là vì cái gì ?"

"Người tại sao phải biết rõ những thứ này ? Căn bản cùng người không quan hệ!" Mộc Dịch lắc đầu, vẫn đang không có trả lời.

"Ta chỉ là hiếu kỳ, cam đoan sẽ không nói ra đi đấy!" Mộ Dung Băng nịnh nọt cười nói: "Hơn nữa, ta thế nhưng là đem gia truyền của người chi bảo phi thúy vòng ngọc thoải mái trả lại cho người, người như thế nào tuyệt không đội ơn báo đáp đâu!"

Mộc Dịch bất đắc dĩ, đành phải nói ra: "Có phải hay không trả lời vấn đề này, người sẽ không lại hỏi tới ?"

Mộ Dung Băng nhẹ gật đầu, nói ra: "Cởi bỏ cái này nghi hoặc, ta liền không ngại người tiếp tục nhìn lên Cốc sự tử rồi!"

"Nguyên nhân rất đơn giản, " Mộc Dịch thân nhiên nói: "Ta nghĩ thẳng phải tử thí, với ta mà nói, thẳng được tử thí trọng yếu nhất, những thứ khác đều là tiếp theo."

"Người thực là như thế này một cái người vô tình ?" Mộ Dung Băng hiển nhiên có chút không tin.

"Hừ, người hỏi một chút chung quanh đệ tử, có bao nhiêu người nguyện ý vì tiến vào bán kết mà không tiếc một cái giá lớn! Ta vì cái gì không thể là một cái trong số đó?" Mộc Dịch bất động thanh sắc, ngữ khí thập phần bình tĩnh.

Một vòng vẻ thất vọng, từ Mộ Dung Băng rõ ràng như làn thu thủy trong hai tròng mắt hiện lên, nàng nhẹ gật đầu, quay người rời đi.

Chưa có chạy hai bước, nàng lại xoay người lại nhìn thoáng qua Mộc Dịch, nhưng lập tức liền xoay người biến mất trong đám người.

"Thật là một cái tinh linh cổ quái nha đầu!" Mộc Dịch nhìn đối phương ly khai, trong lòng buồn bực nói.

Lúc này, Ngự Phong Thần Quân cùng Cốc Mạc Ngưng đại chiến, đã có một ít đầu mối.

Sắc bén kia vô cùng ngàn vạn phong nhận, đem Cốc Mạc Ngưng trước người dày đặc băng cứng từng tầng một chém đứt ra, lập tức vụn băng văng khắp nơi.

Cốc Mạc Ngưng đã ở vào thủ thế.

Bất quá, nàng cũng không có buông tha cho, thỉnh thoảng súc tích pháp lực tế ra trăm ngàn băng trùy, khiến Ngự Phong Thần Quân không dám có chút chủ quan.

Nhưng mà Ngự Phong Thần Quân pháp lực hay là muốn cao hơn đối phương một chút, sau nửa canh giờ, trận này đại chiến cuối cùng kết thúc, Cốc Mạc Ngưng tiếc bại, Ngự Phong Thần Quân lấy không thể ngăn cản xu thế, cuối cùng đoạt giải nhất.

Kim Thu hội thí kết thúc mỹ mãn, tương ứng ban thưởng, sẽ tại bảy ngày sau do tông môn phái phát đến từng cái phân trong nội đường, hết thầy

không muốn làm đệ tử, ngay hôm đó lên liền phải ly khai Bình Hải Phong, trở lại riêng phần mình phân trong nội đường.

Trận này tác động Bình Hải tông cao thấp Kim Thu hội thí, trước sau giằng co hơn nửa tháng, đối với đại đa số đệ tử mà nói, đây chỉ là một trận đáng giá dư vị thịnh hội, nhưng đối với số ít đệ tử mà nói, lần này Kim Thu hội thí, rồi lại cải biến bọn hắn cả đời vận mệnh.

Mộc Dịch liền là một cái trong số đó!

Hồi tưởng Kim Thu hội thí trước chính là cái kia Mộc Dịch, ngây thơ mà đơn giản; lại nhìn hôm nay Mộc Dịch, đầy côi lòng tâm sự, quả thực tưởng như hai người.

Hơn nữa, chư vị sư huynh đệ đối đãi Mộc Dịch thái độ, cũng có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tỷ thí lúc trước, những thứ này sư huynh đệ đối đãi Mộc Dịch căn bản không cần cảnh giác, ngẫu nhiên còn giễu cợt vài câu, lộ ra có chút thân cận; mà hôm nay, các sư huynh đệ đối với hắn "Đứng xa mà trông", ai còn dám giễu cợt cái này tiến vào bán kết Mộc sư đệ!

Chỉ có Triệu Lượng, còn đối với hắn cười cười nói nói; nhưng Mộc Dịch cũng có thể cảm giác được, Triệu Lượng cũng nhiều một ít băn khoăn, bọn hắn trước kia không có gì giấu nhau, mà bây giờ Triệu Lượng rồi lại không hề không hỏi Thủy Hỏa chuyện song tu.

Đối với cái này Mộc Dịch thập phần cảm kích Triệu Lượng, hắn tận lực chẳng quan tâm, chính là khiến hai người ở giữa tình nghĩa tiếp tục duy trì xuống dưới.

Mộc Dịch lại trở về Tử Trúc Lâm trong phòng trúc trong, chuyên tâm tu hành, hầu như cả ngày không xuất ra. Ngoại trừ Triệu Lượng, cũng chưa từng có người đến tìm hắn.

Bảy ngày về sau, sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn triệu tập chúng đệ tử, đem lần này Kim Thu hội thí ban thưởng cấp cho xuống dưới.

Lúc này đây Kim Thu hội thí, Thiện Dược Đường có thể nói là đại xuất danh tiếng, Tiểu Nguyệt Hàn vẻ mặt tươi cười, luận công ban thưởng, chẳng những mỗi một vị đệ tử đều dẫn tới một khoản đan dược cùng huyền tinh ban thưởng, cái kia chút ít tại trong tỉ thí biểu hiện ưu dị đệ tử, càng có tông môn phát ra thêm vào ban thưởng, thập phần phong phú.

Mỗi một gã tiến vào thi đấu chính vòng thứ nhất đệ tử, đều có thể nhận lấy hai mươi khối nhất giai huyền tinh ban thưởng, nếu như tiến vào đợt thứ hai, ban thưởng gấp bội, mặc dù bốn mươi khối nhất giai huyền tinh; mỗi lần nhiều nhất thắng được một vòng, ban thưởng đều muốn gấp bội.

Bởi như vậy, tiến vào Top 32 Lý Nhược Ngu có thể dẫn tới tám mươi khối nhất giai huyền tinh ban thưởng; tiến vào tám vị trí đầu Mẫn Quân Tử, tức thì có ba trăm hai mươi khối; mà tiến vào bán kết Mộc Dịch, thì là sáu trăm bốn mươi khối!

Đây đối với xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch Mộc Dịch mà nói, không thể nghi ngờ là một khoản từ trên trời giáng xuống cực lớn tiền của phi nghĩa, nhìn xem cái kia sáu mươi bốn khối cấp hai huyền tinh, Mộc Dịch tâm tình trong nháy mắt cũng là vô cùng tốt.

Hơn nhiều sáu mươi bốn khối lớn chừng quả đấm cấp hai huyền tinh, Mộc Dịch Càn Khôn đại lộ ra có chút chật chội, xem ra là thời điểm đi mua một cái cang lớn dung lượng Càn Khôn đại rồi.

Tiểu Mộng Đào cũng không có xuất hiện ở chúng đệ tử thân ảnh ở bên trong, Mộc Dịch cũng không dám hỏi nhiều.

Phân phát xong ban thưởng về sau, Tiểu Nguyệt Hàn khiến chúng đệ tử lui ra, rồi lại một mình để lại Mộc Dịch.

Hơn nữa, hẳn sau đó tự mình mang theo Mộc Dịch, lại đi hướng Bình Hải Phong.

"Sư phụ, việc này có chuyện gì ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

"Đã đến sẽ biết, vì sư không tiện lộ ra." Tiểu Nguyệt Hàn thản nhiên nói.

Mộc Dịch đụng phải cái mềm cái dính, đành phải giữ im lặng.

Tiểu Nguyệt Hàn mang theo Mộc Dịch trực tiếp tiến nhập Bình Hải Phong tòa nào đó phong cách cổ xưa thạch điện ở bên trong, chỗ đó rõ ràng đã có mười cái tông môn trưởng bối, liền Chương môn Tiểu Vân Thiên cũng ở nơi đây.

"Ha ha, Tiểu sư đệ đến rồi! Mau mời an vị! Mộc Dịch, người cũng ngồi xuống đi." Tiểu chương môn rõ ràng tự mình nghênh đón hai người, cũng cho Mộc Dịch cũng an bài một cái chỗ ngồi.

"Đệ tử không dám!" Mộc Dịch được sủng ái mà lo sợ, nơi đây đều là trưởng bối, hẳn nào dám an vị, thành thành thật thật đứng ở chỗ ngồi bên cạnh, không dám đa động.

"Ha ha, Mộc Dịch, người cũng biết lần này chúng ta gọi người đến đây, cái gọi là chuyện gì ?" Tiểu chương môn chứa cười hỏi, thần sắc hiền lành, ngữ khí hòa ái, thập phần bình dị gần gũi, hoàn toàn không có bày ra Chương môn cái giá.

Mộc Dịch sững sờ, ngẩng đầu lên, trước mắt những thứ này trưởng bối hẳn hầu như đều không có đã từng quen biết, vì sao phải tìm hẳn ?

Bất quá, trong đó cũng có mấy người hẳn còn nhận ra, một cái là Lục Dung Thiên, một cái là Lý Dịch Diễm, còn có một thì là từng đối với hẳn khen không dứt miệng Hỏa bộ trưởng lão.

"Đệ tử không biết." Mộc Dịch mê mang lắc đầu.

"Tiểu sư đệ quả nhiên thủ tín, cũng không có âm thầm thông báo đệ tử." Tiểu Vân Thiên mỉm cười, những lời này nhưng là hướng Tiểu Nguyệt Hàn theo như lời.

"Mặc kệ kết quả như thế nào, cũng là vì tông môn lợi ích, Tiểu mỗ tự nhiên sẽ không đùa bốn kiểu khác!" Tiểu Nguyệt Hàn thản nhiên nói.

Mộc Dịch trở nên hoang mang, tốt vào lúc này tên kia Hỏa bộ trưởng lão rốt cuộc mở miệng vạch trần, hắn nói ra:

"Mộc Dịch, chúng ta mấy người đều là Hỏa bộ đường chủ, Phó đường chủ hoặc trưởng lão, đối với người thập phần coi trọng! Người đang ở đây trong tử thí bày ra Thủy Hỏa song tu, thập phần không tầm thường. Nhất là hỏa thuộc tính pháp thuật vận dụng lên, uy lực cường đại, chân nguyên thâm hậu, thật sự là cái hiếm có nhưng tạo chi tài!"

"Người hỏa thuộc tính thần thông, hơn xa qua thủy thuộc tính công pháp. Bất quá, Thiện Dực Đường dù sao cũng là lấy thủy thuộc tính công pháp làm chủ phân đường, người tiếp tục lưu lại Thiện Dực Đường, cũng không thích hợp, chúng ta Hỏa bộ các vị trưởng bối đều hy vọng người có thể gia nhập liên minh, Hỏa bộ bất luận cái gì phân đường, tùy người chọn lựa chọn! Về phần sư phụ người Tiểu Nguyệt Hàn, cũng đã đáp ứng chúng ta, tuyệt sẽ không mạnh mẽ lưu lại người, tông môn càng là cố ý vì chuyện này chuyên đứng điều luật, hết thầy đều hợp môn quy."

"Đúng vậy a," Lý Dịch Diễm tiếp lời nói ra: "Tự lấy bốn đường mà nói, chuyên môn hỏa thuộc tính công pháp, thập phần thích hợp người tu hành. Nếu như người là gia nhập ta Liệt Hỏa Đường, đem trực tiếp trao tặng cấp cao nhất Đại đệ tử vị trí, địa vị chỉ ở chúng ta vài tên đường chủ phía dưới!"

"Ha ha, ta Sí Diễm Đường có không ít huyền môn chân hỏa với tư cách trấn đường chi bảo, có thể cung cấp người luyện hóa, khiến người thực lực tăng mạnh." Sí Diễm Đường đường chủ cũng thừa cơ nói ra.

"Chúng ta Luyện Khí Đường cũng là Hỏa bộ phận nhà, ngoại trừ hỏa thuộc tính công pháp bên ngoài, người còn có thể tu tập đến luyện khí chi thuật! Người chỉ muốn gia nhập bốn đường, Bốn đường chủ lập tức tặng người một đôi uyên ương lửa bùng đao!"

...

Trong lúc nhất thời, Hỏa bộ tất cả phân đường nhao nhao khai ra các loại ưu đãi điều kiện, hấp dẫn Mộc Dịch gia nhập.

Mộc Dịch giật mình, nguyên lai đúng là có chuyện như vậy!

Cũng khó trách, Hỏa bộ mặc dù không thiếu nhân tài, lần này Kim Thu hội thí, rồi lại không có người nào tiến vào bán kết, những thứ này Hỏa bộ các trưởng bối, tự nhiên là có chút ít ngồi không yên.

Mà Mộc Dịch nhưng là Thủy Hỏa song tu, hết lần này tới lần khác hỏa thuộc tính pháp thuật rất mạnh, cũng lấy chiến thắng này Hỏa bộ đệ nhất đệ tử Lam Tân, cho nên liền tiến nhập chư vị Hỏa bộ trưởng thế hệ trong tầm mắt.

Tiểu Nguyệt Hàn bức bách tại tông môn áp lực, cũng chỉ có thể đồng ý, khiến Mộc Dịch bản thân cân nhắc, quyết định chủ ý.

Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển lúc giữa, đem việc này chân tướng liền đoán cái bảy tám phần.

Mộc Dịch cũng không có chút gì do dự, hân hướng nhiều người Hỏa bộ trưởng thế hệ cúi người hành lễ nói: "Đa tạ nhiều vị tiên bối nâng đỡ, đệ tử xấu hổ không dám nhận!"

"Đệ tử nhưng quyết ý lưu lại Thiện Dược Đường. Sư phụ truyền thụ đệ tử đây, không chỉ là công pháp, còn có phẩm tính đức hạnh, sư phụ làm người chính trực, cương trực công chính, là đệ tử cả đời noi theo kính ngưỡng tồn tại!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Yêu Đảo

Mộc Dịch lời vừa nói ra, khiến Tiểu Nguyệt Hàn hơi kinh hãi ngoài, băng lãnh thần sắc hoà nhã rất nhiều.

Hắn không khỏi nhẹ nhàng gật đầu, vô luận như thế nào, Mộc Dịch có thể nói ra như vậy một phen lời nói, cũng không uổng công hắn một phen dạy bảo.

Còn lại vài tên Hỏa bộ trưởng bối phận, tức thì có chút mất hứng. Nhất là Lục Dung Thiên, hắn thậm chí cảm thấy được Mộc Dịch chuyện đó quả thực chính là tại châm chọc hắn, nhin không được hừ lạnh một tiếng.

"Mộc Dịch, người nhưng nghĩ thông suốt ?" Hỏa bộ trưởng lão nhưng chưa từ bỏ ý định khuyên nhủ.

"Đệ tử muốn rất rõ ràng, sư đệ ở lại đệ tử ân trọng như núi, chỉ cần sư phụ không đuổi đi đệ tử, đệ tử sẽ phải lưu lại Thiện Dục Đường trong." Mộc Dịch ngữ khí kiên quyết như sắt.

"Ha ha, đã như vậy, vậy chuyện này coi như làm không có phát sinh qua đi!" Tiểu chưởng môn vừa cười vừa nói: "Tiểu sư đệ, cái này Mộc Dịch chẳng những tiềm lực cực lớn, càng là tri ân đồ báo (*có ơn tất báo), chân thành chứng giám, sư huynh ta cũng muốn chúc mừng người thu cái này thì một cái hảo đồ đệ!"

Tên kia Hỏa bộ trưởng lão khuôn mặt tiếc hận, hắn lắc đầu liên tục, cuối cùng từ trong tay áo lấy ra một khối kim quang lóng lánh hỏa diễm hình lệnh bài, đưa cho Mộc Dịch, nói ra:

"Đây là chúng ta Hỏa bộ Xích Hỏa lệnh bài, người cầm đi đi. Về sau bằng này lệnh bài, có thể tự do ra vào Hỏa bộ tất cả nhà, địa vị vẫn còn tất cả nhà quản sự phía trên. Nếu là có cần địa phương, cũng có thể bằng này lệnh bài tìm đến lão phu! Lão phu triệu tịch tiều, tại trong môn cũng có chút địa vị, chỉ cần người không đáng tông môn tử tội, lão phu nhất định lấy che chở người một ít. Nếu là có công pháp trên tu hành hoang mang, mà sư phụ người lại không có thời gian chỉ điểm mà nói, lão phu cũng lớn có hứng thú cùng người nghiên cứu thảo luận một chút."

Người này Triệu trưởng lão nói thập phần khách khí, cái này khối Xích Hỏa Lệnh cũng không phải là bình thường chi vật, cử động của hắn, đủ để lộ ra hắn đối Mộc Dịch cực kỳ coi trọng.

"Đa tạ Triệu sư bá!" Mộc Dịch cảm kích cúi đầu, nhận lấy cái này khối Xích Hỏa Lệnh.

Sau đó, lão giả lại hỏi Mộc Dịch tu luyện tình huống, Tiểu Nguyệt Hàn rồi lại ho nhẹ hai tiếng, đem chủ đề một câu mang qua.

Mọi người thấy Tiểu Nguyệt Hàn không muốn lộ ra quá nhiều, cũng không tốt ép hỏi Mộc Dịch, hàn huyên vài câu về sau, liền nhao nhao ly khai.

Mộc Dịch cũng cùng theo Tiểu Nguyệt Hàn, quay trở về Được Tổ Phong trong.

Lục Dung Thiên nhìn xem cái này thầy trò hai người rời đi thân ảnh, như có điều suy nghĩ.

"Làm cho thần bí như vậy, nhất định có cổ quái!" Lục Dung Thiên thầm nghĩ trong lòng, hắn càng ngày càng cảm thấy, Mộc Dịch thực lực đột nhiên trở nên mạnh như thế kinh phong, khẳng định cùng cái kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch có liên hệ lớn lao!

"Một cái huyền môn đệ tử đều có thể luyện hóa Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, không có lý do gì ta Lục mỗ người không thể làm được! Huống chi, cái kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch còn là ta tự tay luyện chế mà thành, có lẽ càng thêm quen thuộc!"

"Hử, ngày mai liền đi tìm Lý Dịch Hàn, mượn hắc vạn niên hàn trì dùng một lát!"

...

"Người vừa rồi đối các vị sư thúc sư bá theo như lời nói, cũng là thật tâm?"

Trên nửa đường, Tiểu Nguyệt Hàn hướng Mộc Dịch hỏi.

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp: "Một nửa là xuất từ phế phủ, một nửa khác, cũng là sợ ta tu luyện bản thiếu công pháp bí mật bị thêm nữa người biết rõ, loại chuyện này, người biết càng nhiều, càng là phiền toái."

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, nói ra: "Coi như người thành thật! Vi sư làm người xử sự, liền đi theo vi sư thời gian dài nhất, được nhất vi sư coi trọng Mẫn Quân đều có phê bình kín đáo, cho rằng vi sư có đôi khi vô cùng bản khắc, biến báo chưa đủ. Nếu như người nói là toàn bộ là vì kính ngưỡng vi sư mới lưu lại Thiện Dục Đường, vi sư ngược lại cảm thấy người dối trá cực kỳ, không có thuốc chữa!"

Tiểu Nguyệt Hàn nhìn thoáng qua Mộc Dịch, còn nói thêm: "Vi sư vẫn cảm thấy người bản tính thuần lương, mới dám cho người tu hành cái kia bản thiếu công pháp, không đến mức mai một người hiềm thấy thiên phú. Nhưng tu tiên giới nhưng là cái lớn chảo nhuộm, bao nhiêu người dần dần trở nên nước chảy bèo trôi, mất phương hướng tự mình! Vi sư đối với người kỳ vọng không nhỏ, người cũng đừng làm cho vi sư thất vọng!"

"Vâng!" Mộc Dịch trong lòng rùng mình, cung kính nói ra.

"Tiểu sư tỷ, nàng còn tốt đó chứ?" Một lát sau, Mộc Dịch rốt cuộc nhin không được mở miệng hỏi.

Từ khi tám vị trí đầu trong chiến đấu hăn thắng Mẫn Quân Tử về sau, Mộc Dịch liền không còn có nhìn thấy qua Tiểu sư tỷ.

Tiểu Nguyệt Hàn thân nhiên nói: "Người Tiểu sư tỷ thay Mẫn Quân biện hộ cho, quấy nhiễu tỷ thí bình thường trật tự, có làm trái điều luật, vì sư đã phạt nàng bế môn tư quá, trong vòng nửa năm không cho phép ra ngoài một bước."

Mộc Dịch nghe vậy im lặng không nói, không dám tiếp tục nhiều hỏi tiếp.

Ngược lại là Tiểu Nguyệt Hàn còn nói thêm: "Nhi nữ tình trường, vì sư cũng khó có thể quyết đoán, việc này hãy để cho nó qua đi! Có lẽ trải qua việc này, gập cho các người đều trở nên thành thực một ít."

Mộc Dịch nghe vậy nhẹ gật đầu, nhẹ giọng đồng ý.

Tiểu Nguyệt Hàn bỗng nhiên chủ đề chuyển một cái, nói ra: "Tháng sau, nội môn đệ tử đem có cơ hội tham gia một lần khó được chân thật rèn luyện. Vì sư hy vọng người có thể tham gia, đem người tu luyện pháp thuật, dùng để đối phó cái kia chút ít đáng sợ hải yêu, mà không phải đối phó đồng loại. Vì sư vẫn cho rằng, đời ta Tu tiên giả, tu được một thân cao minh pháp thuật, là vì trăm yêu trừ ma, cùng trời tranh mệnh, mà không phải là vì cùng người đánh nhau!"

"Cái gì rèn luyện ? Mời sư phụ chỉ rõ." Mộc Dịch tò mò hỏi.

Tiểu Nguyệt Hàn nói ra: "Tại Xích Triều hải trong hải vực, có một tòa vô danh yêu đảo, từ mấy năm trước bắt đầu, chúng ta Bình Hải tông mà bắt đầu tiêu diệt toàn bộ Xích Triều hải trong hải yêu, đại bộ phận hải yêu đều bị thanh trừ, một số nhỏ lại bị đẩy vào này vô danh yêu đảo phụ cận."

"Cái này vô danh yêu đảo, chúng ta nhiều lần khảo sát qua, bên trong mặc dù có không ít hải yêu, nhưng không có đặc biệt lợi hại chủng loại, vô cùng thích hợp các người những thứ này nội môn đệ tử tại trong thực chiến luyện tập cùng hải yêu đối kháng."

"Vì vậy, tông môn từ lúc hai năm trước liền tay chuẩn bị cái này yêu đảo rèn luyện hành trình, dự tính tháng sau liền có thể thành hàng. Tháng sau bắt đầu bắt đầu mùa đông, yêu đảo bên trên thời tiết rét lạnh, đối với tuyệt đại đa số lãnh huyết hải yêu mà nói, đều là nhất mềm yếu thời kì, lại càng dễ đối phó."

Mộc Dịch ngạc nhiên nói: "Nếu như tông môn có thể đem những thứ này hải yêu vây khốn tại một cái vô danh đảo nhỏ phụ cận, hiển nhiên cũng là có năng lực đem chúng nó toàn bộ bỏ đấy, vì sao phải khổ tâm chuẩn bị kỹ, nghĩ kỹ đem bố trí thành một cái yêu đảo, nhờ ta các loại nội môn đệ tử tiến đến rèn luyện ?"

Tiểu Nguyệt Hàn giải thích nói: "Bởi vì kinh nghiệm thực chiến cực kỳ quý giá, chỉ có tự mình nhận thức, bên ngoài người không thể truyền thụ. Cái kia chút ít hải yêu thực lực, kỳ thật cũng không so với bình thường nội môn đệ tử càng mạnh hơn nữa, nhưng hình thái hung ác, hung hãn không sợ chết, rất nhiều đệ tử mới gặp gỡ hải yêu tình hình đặc biệt lúc ấy kinh hãi lạnh mình, một tắc vuông đại loạn, lâm vào hiểm cảnh. Mà đối với kinh nghiệm thực chiến phong phú đệ tử mà nói, thường thường là một hai chiêu có thể đơn giản giải quyết."

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, bất quá trong lòng hắc mị hồ vẫn còn có chút nghi hoặc.

Mộc Dịch đột nhiên nghĩ đến cái gì, thì thào hỏi: "Tông môn vì cái gì hao hết tâm tư muốn chúng ta nội môn đệ tử tích lũy đối phó hải yêu kinh nghiệm thực chiến ? Chẳng lẽ. . ."

"Người ngược lại là nhảy bén!" Tiểu Nguyệt Hàn thần sắc ngưng trọng nhẹ gật đầu, "Người đã đoán đúng, bởi vì về sau sẽ có một trận đại kiếp nạn khó tiến đến! Đã có loại này kinh nghiệm thực chiến, lúc kia tự cũng không quá mức thất kinh, đây đối với bọn người, đối tông môn, thậm chí đối với toàn bộ Thiên Đảo quốc mà nói, đều thập phần trọng yếu!"

"Đại kiếp nạn khó! Ý của sư phụ là ?" Mộc Dịch trong lòng rung mình truy vấn.

Tiểu Nguyệt Hàn rồi lại khoát tay áo, ý bảo Mộc Dịch không nên hỏi nhiều, hẳn chỉ là nói đơn giản nói: "Người về sau liền sẽ biết rồi."

Qua, tông môn quả nhiên hạ "Yêu đảo rèn luyện" truyền tin, phàm là biết pháp thuật nội môn đệ tử đều có thể tham gia.

Đại khái nội dung, cùng sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn theo như lời cơ bản ăn khớp. Truyền tin trong đặc biệt nhắc tới, lần này rèn luyện chính là thập phần cơ hội khó được, hy vọng chúng đệ tử nô nức tấp nập báo danh. Phàm là tham gia đệ tử, đều có thể nhận lấy một kiện hộ thân đồng giáp, hơn nữa sẵn giết hải yêu về sau, có thể đem hải yêu tài liệu bán cho tông môn, đạt được xa xỉ một khoản huyền tinh ban thưởng.

Về phần tính nguy hiểm, bởi vì là chính thức thực chiến thể nghiệm, cho nên khi như thế gặp có một chút mạo hiểm. Bất quá, Bình Hải tông đã đem mạo hiểm đáp xuống đến thấp nhất, yêu trong đảo không có thật đáng sợ hải yêu. Hơn nữa yêu đảo phụ cận gặp có một chút sư thúc sư bá tọa trấn, vạn nhất phát sinh vấn đề, những thứ này sư thúc sư bá cũng gặp xuất thủ cứu giúp, hoặc là bỏ dở rèn luyện.

Vì cổ vũ đệ tử dự thi, dựng đứng điển hình, truyền tin trong còn chuyên môn nhắc tới, Kim Thu hội thí đệ nhất danh được —— Ngự Phong Thần Quân, cũng sẽ tham gia lần này rèn luyện, hơn nữa cùng người khác nội môn đệ tử đối xử như nhau.

Ngự Phong Thần Quân, hần thể nhưng là Tiểu chương môn hậu nhân, lại là tông môn khí trọng nhất trẻ tuổi tài tuấn, liền hần đều muốn tham gia lần này yêu đảo rèn luyện, cái kia đủ để chứng minh, Bình Hải tông đối với cái này lần rèn luyện tính an toàn có lớn hơn năm chắc, nếu không không dám khiến tông môn hy vọng ngôi sao bốc lên này kỳ hiểm!

Tông môn hô hào, thực lực mạnh mẽ đệ tử, hoàn toàn có thể một mình hành động; đối với cái này có chút lo lắng đệ tử, có thể tốp năm tốp ba tạo thành tiểu đội, đồng tâm hiệp lực, càng thêm an toàn.

Cái này truyền tin vừa ra, lập tức ở nhiều người nội môn đệ tử trong đưa tới thật lớn chấn động.

Có Ngự Phong Thần Quân làm làm gương, không ít người đều là kích động.

Huống chi, Bình Hải tông đối đệ tử quản lý rất là nghiêm khắc, ngày thường căn bản không thể ly khai tông môn, chỉ có chấp hành đặc thù nhiệm vụ lúc, mới có thể ly khai. Lần này chính là một cái cơ hội tốt vô cùng, có thể đi ra ngoài xuyên qua gió lửa, cũng có thể lớn mắt nhìn giới!

Về phần trăm yêu trừ ma, nghe liền làm người nhiệt huyết sôi trào, đây chính là không ít đệ tử tu luyện pháp thuật ước nguyện ban đầu, hôm nay có thực chiến diễn luyện cơ hội, tự nhiên không thể bỏ qua!

Đối với xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch đệ tử mà nói, đây cũng là một lần hiếm có kiếm lấy huyền tinh cơ hội. Tông môn nhằm vào các loại hải yêu tài liệu khai ra giá cả xa xỉ, nếu là thật sự có thể săn giết mấy cái, ngược lại là có thể mùa thu hoạch lớn một khoản.

Tiểu Nguyệt Hàn vì chuyện này lại chuyên môn triệu tập đệ tử, hỏi thăm mọi người quyết định. Ngôn ngữ của hần ở bên trong, cũng là cổ vũ tất cả vị đệ tử đi hảo hảo rèn luyện một phen, hơn nữa công bố, ngoại trừ tông môn bên ngoài, tất cả nhà cũng sẽ một vốn một lời nhà tham gia rèn luyện

đệ tử, thêm vào cung cấp một ít ban thưởng cùng trợ giúp, ví dụ như mua sắm cơ bản nhất phòng ngự thủ đoạn cùng pháp trượng vân vân.

Mặc dù có tông môn, tất cả phân đường cùng với sư phụ tưởng thưởng trọng hậu, cổ vũ, mặc dù có các loại ưu đãi điều kiện dụ hoặc, tuy rằng loại cơ hội này độc nhất vô nhị, bất quá Thiện Dược Đường ở bên trong, vẫn đang chỉ có bảy tám người nguyện ý tham gia lần này yêu cầu rèn luyện hành trình, chiếm các đệ tử một nửa không đến.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Du Thiên

Mộc Dịch lựa chọn tham gia.

Bởi vì hãn tham gia, Triệu Lượng có chút do dự cuối cùng cũng quyết định đi theo Mộc Dịch.

Mẫn Quân Tử, Lý Nhược Ngu các loại vài tên thực lực không tầm thường đệ tử, cũng đều báo danh tham gia lần này yêu đảo hành trình.

Luôn luôn trầm mặc ít nói Hứa Điền, cũng chủ động muốn tham gia, hơn nữa thái độ thập phần kiên quyết.

Ngô Tâm Cơ cùng cái kia chút ít chuyên môn luyện được chi thuật đệ tử đám người, ngược lại là lựa chọn buông tha cho cơ hội lần này.

Tiểu Nguyệt Hàn tán dương chủ động tham gia lần này yêu đảo rèn luyện đệ tử vài câu, cố ý dặn dò: "Lần này rèn luyện, ít nhiều gặp có một chút nguy hiểm. Vì sư hy vọng có bao nhiêu người từ Thiện Dực Đường đi ra ngoài, liền có bao nhiêu người trở về, một cái cũng không có thể thiếu!"

"Việc này rèn luyện, nặng tại đạt được kinh nghiệm thực chiến, mà không phải là so dũng khí giành thắng lợi. Vì sư đem bọn người mỗi ba người chia làm một tổ, chiếu ứng lẫn nhau. Tất cả tổ sư huynh đệ giữa theo lý cùng chung tiến thoái, nếu là thiếu đi một người, còn lại hai người cũng không cần đã trở về!"

Chúng đệ tử cung kính đồng ý, sau đó, Tiểu Nguyệt Hàn liền đem Thiện Dực Đường đệ tử chia làm ba tổ.

Mẫn Quân Tử, Lý Nhược Ngu cùng Mộc Dịch, bởi vì thực lực tương đối xuất chúng, tất cả dẫn đầu hai gã đồng môn sư huynh đệ, cùng Mộc Dịch một tổ đây, quả nhiên chính là Triệu Lượng cùng Hứa Điền.

Bọn hần coi như là từ đệ tử ngoại môn lúc liền tổ đội bạn nổi khổ rồi, giữa lẫn nhau có chút quen thuộc, lúc này tạo thành một đội, đương nhiên cũng sẽ không có ý kiến.

Trên thực tế, chỉ cần không cùng Mẫn Quân Tử chia làm một tổ, Mộc Dịch cũng sẽ không phản đối.

Vương Nhược Phong nhắc nhở, cùng với Mộc Dịch bản thân lo lắng, cũng làm cho hần âm thầm đối Mẫn Quân Tử sinh ra một ít đề phòng chi tâm, lần đi yêu đảo rèn luyện, hần không hy vọng cùng Mẫn Quân Tử nhắc lên bất luận cái gì quan hệ như thế nào.

Cụ thể trên danh sách báo cho tông môn về sau, liên tiếp thì có tương quan vật phẩm cấp cho xuống.

Mỗi người cũng có thể dẫn tới một kiện hộ thân đồng giáp, giá trị năm khối nhất giai huyền tinh, cùng một thanh sơ cấp pháp trượng, giá trị ước hện tại mười khối nhất giai huyền tinh trái phải. Nếu như không lĩnh những vật phẩm này, liền cải thành nhận lấy mười lăm khối nhất giai huyền tinh.

Những thứ này coi như là rất bình thường nội môn đệ tử trang bị, đối rất nhiều người mà nói đều thập phần gân gà, vì vậy đại đa số mỗi người lựa chọn nhận lấy huyền tinh.

Mộc Dịch và ba người, cũng đều lựa chọn trực tiếp nhận lấy huyền tinh.

Mộc Dịch bởi vì tiến vào Kim Thu hội thí bán kết, đã nhận được một khoản phong phú ban thưởng, khiến hần tại chúng đệ tử trong thuộc về thập phần giàu có rất ít người, hần xuất ra một khoản huyền tinh, vì chính mình, Triệu Lượng cùng Hứa Điền tất cả mua thêm một kiện Ngân Ti Tỏa Tử

Giáp. Cái này giáp bạc chẳng những muốn nhu hòa rất nhiều, mặc lên người không tính quá nặng nặng, hơn nữa cũng so với đồng giáp đối kiên cố, phòng ngự tính rất tốt.

Mặt khác, hắn còn vì Triệu Lượng cùng Hứa Điền tất cả mua thêm một căn thập phần không tầm thường Thủy thuộc tính pháp trượng, khiến ba người bọn họ trang phục và đạo cụ, không đến mức quá mức bần hàn.

Ngoài ra, Mộc Dịch còn thay đổi một cái phẩm chất tương đối cao Càn Khôn đại, để dung nạp càng nhiều nữa vật phẩm.

Những thứ này tổng cộng hao tổn hai trăm khối nhất giai huyền tinh, đều là Mộc Dịch ứng ra đấy. Triệu Lượng nói, chờ bọn hắn sẵn giết hải yêu, đem tài liệu đổi thành huyền tinh về sau, trả lại cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch tức thì hào phóng trực tiếp cự tuyệt, khiến Triệu Lượng cùng Hứa Điền không muốn đem điểm ấy huyền tinh để ở trong lòng.

Đây cũng không phải Mộc Dịch làm giả hào phóng thu mua nhân tâm, chỉ là hắn chưa bao giờ lúc qua nhà, cũng chưa bao giờ cầm qua rất nhiều tiền tài, luôn luôn đều cũng có ít nhiều dùng bao nhiêu tùy tiện tính cách, hôm nay hắn trong túi áo có hơn sáu mươi khối cấp hai huyền tinh, dùng xong hai mươi khối, cũng căn bản không cảm thấy đau lòng.

Trừ lần đó ra, mỗi người còn từ tông môn chỗ dẫn tới một chiếc bạch ngọc thuyền, chỉ bất quá đây chỉ là mượn dùng, nhiệm vụ sau khi hoàn thành, còn muốn trả nợ cho tông môn.

Cái này bạch ngọc thuyền thế nhưng là cái bảo bối tốt, thu lại lúc chỉ có vài tắc lớn nhỏ, hoàn toàn có thể để vào Càn Khôn đại ở bên trong, cần dùng lúc, chỉ cần rót vào nhất định số lượng pháp lực, bạch ngọc thuyền sẽ chậm rãi biến thành hơn một trượng lớn nhỏ, đầy đủ một người cưỡi.

Bạch ngọc thuyền không mái chèo không buồm, nhưng chỉ sợi râu liên tục không ngừng rút vào pháp lực, nó có thể theo gió vượt sóng, tại trên mặt nước rất nhanh xuyên thẳng qua, thập phần nhanh và tiện.

Mộc Dịch trước kia ngược lại là bá kiến bạch ngọc thuyền, năm đó hắc và phụ thân tại Xích Triều hải phụ cận gặp yêu, đúng lúc đụng phải thừa lúc bạch ngọc thuyền đi ngang qua Mẫn Quân Tử cùng Lý Nhược Ngu đám người. Không thể tưởng được sự tình cách hơn năm năm, hắc đã có thể cùng hai người này đánh đồng, cùng một chỗ lại lần nữa ra biển săn yêu.

Mấy ngày về sau, Mộc Dịch các loại tham gia yêu đảo rèn luyện đệ tử, toàn bộ tập trung ở Bình Hải Phong lên, chuẩn bị xuất phát.

Mộc Dịch thô sơ giản lược đoán chừng một chút, trước mắt cái mảnh này trên quảng trường, nhiều nhất chỉ có ba trăm tên nội môn đệ tử, chiếm hết thấy nội môn đệ tử gần một nửa.

Cái kia chút ít sư thúc sư bá, ngược lại đã tới không ít, chừng mười mấy người nhiều.

Chương môn Tiểu Vân Thiên cũng ở chỗ này, hơn nữa hắc còn phát biểu một phen thao thao bất tuyệt, cổ vũ chúng đệ tử hảo hảo nắm chắc lần này yêu đảo rèn luyện cơ hội, tại bảo đảm an toàn trên cơ sở, tiến tận khả năng phong phú kinh nghiệm thực chiến.

Về phần yêu trong đảo khả năng gặp phải cái kia chút ít hải yêu, chúng nó tập tính như thế nào, có cái kia chút ít đáng sợ pháp thuật thần thông, nên như thế nào ứng đối vân vân, những chi tiết này, đều bị sắp xếp một cái hình nhỏ sách ở bên trong, tham gia lần này rèn luyện đệ tử nhân thủ một quyển. Tiểu chương môn đối với cái này cũng không có đàm phán.

Mộc Dịch một bên nghe, một bên lặng lẽ dò xét đám người chung quanh.

Rốt cuộc, hắn trong đám người phát hiện một cái thân ảnh quen thuộc — đứng ở phong bộ trong hàng đệ tử Vương Nhược Phong.

"Thiết Đan quả nhiên cũng tới tham gia rèn luyện, ta biết ngay, loại cơ hội này hắn cũng sẽ không bỏ qua đấy!" Mộc Dịch trong lòng mỉm cười, rất nhanh, hắn tại Vương Nhược Phong chung quanh hơn mười trượng bên ngoài, lại phát hiện từng đánh bại hắn Ngự Phong Thần Quân.

Mộc Dịch phát hiện, phong bộ vài tên tại Kim Thu hội thí biểu hiện mắt sáng đệ tử, hầu như đều tham gia lần này yêu đảo hành trình; Hỏa bộ cũng có không ít người quen, bao gồm bị Mộc Dịch đánh bại Tôn Viên cùng Lam Tân, đều ở trong đó.

Mộc Dịch nhìn về phía Tôn Viên chỗ đó lúc, vừa vặn cùng Tôn Viên hai mắt nhìn nhau, Tôn Viên lúc này đã ở nhìn về phía Mộc Dịch, hắn nhìn thấy Mộc Dịch ánh mắt quét tới về sau, vội vàng hướng một bên nhìn lại, nhưng ít nhiều có chút mất tự nhiên thần sắc, bị Mộc Dịch bắt được chi tiết này.

Mộc Dịch nhướng mày, hắn mơ hồ cảm thấy, cái này Tôn Viên, chỉ sợ không chỉ là vừa vặn nhìn về phía hắn nơi đây mà thôi.

Hắn và Tôn Viên đánh qua hai lần quan hệ, lần thứ nhất, Tôn Viên dụng kế đem Tiểu Mộng Đào lâm vào tuyệt cảnh; lần thứ hai, Mộc Dịch tại tỷ thí trên đài chuyển bại thành thắng, đào thải Tôn Viên; cái này hai lần quá trình, đều là tương đối không thoải mái! Nếu như Tôn Viên cố ý châm đối với chính mình, cái kia hơn phân nửa không là chuyện tốt!

"Bất quá, lấy thực lực của hắn, có lẽ vẫn không thể cấu thành quá lớn uy hiếp!"

Mộc Dịch trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng vẫn là âm thầm nhiều đi một tí đề phòng ý thức.

Mộc Dịch còn chú ý tới, gần ba trăm tên trong hàng đệ tử, nữ đệ tử chỉ vện vện có rải rác mấy người. Chúc Tạo Đường tựa hồ không có người tham gia lần này yêu đảo rèn luyện, nhân khí cực cao Cốc Mạc Ngưng, cùng với cái kia tinh linh cổ quái Mộ Dung Băng, đều không có xuất hiện.

Một nén nhang về sau, Tiểu chưởng môn đồng dạng thanh âm đàm thoại rốt cuộc báo một giai đoạn, chúng đệ tử tại hơn mười người sư thúc sư bá dưới sự chỉ huy, nhao nhao bước lên đứng ở quảng trường bên cạnh một chiếc chũm trăm trượng lớn lên thuyền lớn.

"Cái này là chúng ta Bình Hải tông trấn tông chi bảo —— Du Thiên!" Triệu Lượng leo lên thuyền lớn về sau, có chút kích động, hưng phấn qua lại đánh giá thân tàu.

Mộc Dịch từ lâu phát hiện, Bình Hải tông tiêu chí, cái kia màu đen chiến thuyền đồ án, chính là dưới mắt chiếc này "Du Thiên" phiên bản thu nhỏ.

Các đệ tử đều leo lên Du Thiên về sau, chịu trách nhiệm lần này yêu đảo rèn luyện an toàn sự vụ mười sáu danh sư thúc sư bá, cũng bay lên thuyền lớn.

Những người này, phần lớn là tất cả bộ trưởng lão, đối Mộc Dịch cực kỳ thưởng thức Hỏa bộ trưởng lão Triệu tịch tiêu, cũng ở trong đó.

Triệu trưởng lão đi đến thuyền lớn tuyến đầu chủ đà chỗ, nhẹ nhàng vỗ bánh lái, người kia lại "Két.." Một tiếng một phân thành hai đã nứt ra một đường khe hở, lộ ra một cái hơn một xích vuông tường kép.

Triệu trưởng lão lấy ra một khối toàn thân óng ánh trong suốt huyền tinh, để vào cái này tường kép ở bên trong, tường kép lập tức đóng cửa, bánh lái lập tức khôi phục như lúc ban đầu, hơn nữa còn phát ra nhàn nhạt một tầng bạch quang.

"Oa, ta không nhìn lầm đi, kia hình như là tứ giai huyền tinh!" Triệu Lượng đem thanh âm đè thấp, nhưng vẫn như cũ không che giấu được trong đó hưng phấn chi ý.

"Tính chất thông thấu, Huyền khí tinh khiết như nước, đích xác là trong truyền thuyết tứ giai huyền tinh!" Ngay tại cách đó không xa mắt thấy một màn này Mộc Dịch, cũng là có chút kích động.

Một quả tứ giai huyền tinh, giá trị tương đương với một nghìn khối nhất giai huyền tinh, vậy cũng so với Mộc Dịch mấy người này toàn bộ thân gia, đều muốn phải nhiều hơn không ít!

Triệu trưởng lão chậm rãi chuyển động bánh lái, từng cỗ một gió mát bắt đầu ở thân thuyền xuống lắng không bắt đầu khởi động, ngay sau đó, mọi người trực giác thân thể chột nhẹ, toàn bộ thuyền lớn vậy mà tại trong gió mát từ từ hướng lên bay lên.

"Nguyên lai khu động Du Thiên, cần một quả tứ giai huyền tinh, một cái giá lớn thật sự là không thấp!" Mộc Dịch âm thầm gật đầu.

Hắn thường xuyên cười hạc phi hành, lúc này thuyền lớn chậm rãi hướng lên mà bay, theo gió mà động, coi như là tương đối vững vàng, hắn tự nhiên thập phần thói quen. Nhưng có chút đệ tử, rồi lại là lần đầu tiên bay đến không trung, không khỏi ngạc nhiên, hoặc là khẩn trương bất an.

Cũng may thuyền dây cung tương đối cao, có thể cung cấp những đệ tử này trảo đỡ, không đến mức rớt xuống thuyền đi. Nếu thật có loại này bất hạnh phát sinh, cái kia hơn mười người sư thúc sư bá cũng sẽ không ngồi yên không lý đến.

Hướng phía dưới nhìn lại, bóng người càng ngày càng mờ hồ, quần phong càng ngày càng nhỏ bé, không bao lâu, thuyền lớn đã lên tới trên tầng mây, ngoại trừ ngẫu nhiên có lao ra tầng mây dốc đứng ngọn núi bên

ngoài, phóng nhãn nhìn lại, đều là trắng xoá một mảnh, giống như Tiên cảnh.

Loại này kỳ cảnh, hấp dẫn không ít đệ tử hứng thú, nhao nhao vây quanh ở thuyền dây cung bên cạnh các nơi, xem xét mây trắng trên ánh mặt trời vạn tượng cảnh đẹp, kích thán không thôi.

Trên thuyền không ngừng có đệ tử đi tới đi lui, Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong cũng hết sức ăn ý thừa cơ lẫn nhau tới gần, sẽ không để người chú ý.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong gặp thoáng qua lúc, Mộc Dịch chỉ là nhẹ gật đầu, cũng không nói thêm gì.

Nhưng khi hắn sau khi đi qua, hắn giấu ở trong tay áo trong tay, rồi lại hơn nhiều một tờ giấy, nhưng là Vương Nhược Phong vừa rồi âm thầm kín đáo đưa cho hắn đấy.

Mộc Dịch biết rõ, lấy Vương Nhược Phong cẩn thận tác phong, nhất định là có chuyện quan trọng, nếu không sẽ không bốc lên mạo hiểm hướng hắn truyền lại tin tức.

Mộc Dịch đi đến thuyền bên cạnh, làm giả xem xét phong cảnh, nhìn tờ giấy liếc.

Trên tờ giấy, chỉ có bốn cái khoa tay múa chân đơn giản văn tự:

"Cẩn thận Quân Tử!"

Mộc Dịch lập tức đem tờ giấy thu nhập trong tay áo Càn Khôn đại trong, tiếp tục nhìn xa phía trước.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Vào Đảo

Cái này "Quân Tử", đương nhiên là chỉ Mộc Dịch đồng môn đại sư huynh, riêng có Quân Tử danh xưng là Mẫn Quân rồi.

"Thiết Đản cũng phỏng đoán Mẫn Quân Tử có thể sẽ tại yêu đảo bên trên đối với ta bất lợi, vì vậy cố ý dặn dò ta cẩn thận đề phòng!"

Cái đó và Mộc Dịch bản thân lúc trước lo lắng không mưu mà hợp, khiến hẳn trở nên cẩn thận.

Mộc Dịch tại trong lòng tính toán khả năng gặp phải các loại cục diện, đã có lẽ áp dụng tốt nhất ứng đối biện pháp, căn bản không có tâm tư đặt ở cảnh đẹp trước mắt trên.

Triệu Lượng cũng nhìn đã đủ rồi, lúc này đang tại nho nhỏ nghiên cứu cái kia bản ghi chép hải yêu tình huống Đồ Sách. Hứa Điền tức thì một mực nhìn xa phía trước, yên lặng không biết suy nghĩ cái gì.

"Ồ, Mộc sư huynh người xem, cái này Hỏa Áp Thú có phải hay không liền là năm đó người gặp được qua cái chủng loại kia hải yêu?"

Mộc Dịch suy nghĩ bị Triệu Lượng cắt ngang, ánh mắt cũng bị hấp dẫn đến cái kia bản Đồ Sách trên.

Đồ Sách trên văn hay tranh đẹp giới thiệu một loại tên là Hỏa Áp Thú hải yêu, cái này Hỏa Áp Thú giống như một cái lớn quái điều, miệng rộng bẹp như vệt, hình thể so với bình thường người trưởng thành cao hơn ra một đoạn, yêu thích ăn Hải Nghê. Hỏa Áp Thú tuy có cánh, rồi lại bay không cao, chỉ có thể dán mặt biển mượn nhờ gió biển lướt đi một khoảng cách,

duy nhất am hiểu pháp thuật chính là phụt lên hỏa diễm, chỉ loại có thể ngăn ở cái kia chút ít hỏa diễm, liền cực dễ đối phó, mức độ nguy hiểm vì một ngôi sao.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, từ nơi này chút ít miêu tả nhìn lại, tựa hồ liền là năm đó hấn và phụ thân ra biển bắt cá lúc gặp phải cái loại này hải yêu.

"Mới một ngôi sao! Đó là dễ dàng nhất đối phó hải yêu rồi!" Triệu Lượng khinh thường nói: "Bất quá Hỏa Áp Thú nhất gan, bình thường chỉ ở ban đêm mới dám xuất ngoại kiếm ăn. Cũng không phải dễ dàng gặp được."

Đồ Sách ở bên trong, căn cứ các loại hải yêu mức độ nguy hiểm, đánh dấu không có cùng Tinh cấp, một ngôi sao là dễ dàng nhất săn giết hải yêu, bình thường nội môn đệ tử đều có thể đối phó, mà năm khối sao là nguy hiểm nhất hải yêu, đề nghị đệ tử không muốn một mình ứng đối.

"Người xem, Đồ Sách còn nhắc tới, Hỏa Áp Thú phần cổ trường linh, là một loại thật tốt hỏa thuộc tính tài liệu, nếu là có thể săn giết một cái Hỏa Áp Thú, thu thập kia trường linh, có thể bán được mười khối huyền tinh! Chắc chắn, cái này cũng không tệ!"

Triệu Lượng tính toán như thế nào săn yêu kiếm lấy huyền tinh, Mộc Dịch chỉ là cười theo vài cái, tâm tư của hấn, nhưng căn bản không ở phương diện này.

Hấn đã cảm nhận được, nhân tâm hiểm ác, chỉ sợ so với cái kia hải yêu càng thêm đáng sợ.

Nhất là bên người người, nếu như đột nhiên đối với người ra tay, sẽ khó lòng phòng bị!

Du Thiên thuyền lớn phi hành trên không trung tốc độ cực nhanh, cụ thể thật là nhanh, bởi vì không có có thích hợp phỏng theo vật, cũng khó có thể

tính ra đi ra, Mộc Dịch chỉ thấy, dưới thân mây trắng một mảnh tiếp một mảnh lướt qua, thuyền dây cung hai bên tiếng gió gào thét lạnh thấu xương, xa so với cười hạc lúc phi hành phải nhanh hơn rất nhiều.

Ước chừng qua hai ba canh giờ, Du Thiên thuyền lớn đã không biết bay ra rất xa.

Triệu trưởng lão rút cuộc đem bánh lái phương hướng thay đổi, Du Thiên chậm rãi hạ thấp.

Xuyên qua tầng mây về sau, mênh mông bát ngát biển rộng hiện ra tại chúng đệ tử trong mắt.

"Ồ, cái hải vực này tại sao là màu đỏ sậm hay sao?" Có một cái đệ tử ghen ngào hô.

Bên cạnh hắc đồng môn sư huynh đệ lập tức nói cho hắc biết, đây là Xích Triều hải, yêu đảo liền ở trong đó, Xích Triều hải năm chắc có núi lửa phun trào quanh năm không dứt, địa chất nước chất đều tương đối đặc thù, Đồ Sách trên có nói.

Mắt thấy cái hải vực này, một ít năm xưa chuyện cũ, dần dần lại nổi lên Mộc Dịch trong lòng.

Lúc này Du Thiên thuyền lớn vị trí, ngay tại Xích Triều hải trung tâm, này tòa yêu đảo, ngay tại thuyền lớn chính phía dưới.

Mới đầu, đây chẳng qua là lòng bài tay lớn nhỏ một khối, theo thuyền lớn dần dần đáp xuống, yêu đảo tại trong mắt mọi người cũng trở nên càng lúc càng lớn.

Ý đồ lường trong có yêu đảo kỹ càng bản đồ địa hình, yêu đảo ước hẹn có mấy trăm trong rộng lớn, coi như là không nhỏ, hơn nữa trong đó địa hình phức tạp, đã có vịnh hồ nước, cũng có ngọn núi rừng cây, thậm chí

còn có chút thần bí sơn động địa huyết, bất luận cái gì một chỗ, đều có thể có hải yêu tồn tại.

Du Thiên thuyền lớn đáp xuống yêu đảo phía đông một mảnh tương đối bằng phẳng trên bờ cát, nơi đây hạt cát hiện ra một tầng chói mắt kim ngân ánh sáng rực rỡ, được xưng là kim ngân bãi.

Triệu trưởng lão đại biểu nhiều người sư thúc sư bá lại thận trọng dặn dò chúng đệ tử vài câu, hăn nhắc tới, Du Thiên gặp một mực đứng ở kim ngân bãi nơi đây, nếu là có đệ tử không cẩn thận bị thương hoặc là muốn trên đường rời khỏi rèn luyện đây, có thể tới nơi này tụ tập.

Hơn mười người sư thúc sư bá, sẽ có mười người canh giữ ở yêu đảo bốn phía, phòng ngừa ngoại nhân xâm phạm, còn có mấy người, tức thì gặp không định giờ tại ở trên đảo qua lại dò xét, nếu là phát hiện nguy hiểm, cũng gặp xuất thủ cứu giúp.

Bất quá, yêu đảo không nhỏ, vừa lúc bị sư thúc sư bá đi ngang qua cứu giúp xác suất quá thấp, vì vậy Triệu trưởng lão nhiều lần khuyên bảo chúng đệ tử cẩn thận từng li từng tí, không muốn lỗ mãng làm việc.

Yêu đảo rèn luyện thời gian làm một tháng, chúng đệ tử hoặc nhiều hoặc ít đều mang đi một tí lương khô, những thứ này huyền sĩ, bình thường ẩm thực cũng rất ít, cách mỗi vài ngày ăn được một chút liền đã đầy đủ.

Triệu trưởng lão tuyên bố tất cả đệ tử có thể phân tán hành động về sau, mọi người liền giải tán lập tức, hướng bất đồng địa phương bước đi.

Có người dọc theo bãi cát đi về phía trước, có người trực tiếp hướng trong đảo ở chỗ sâu trong đi đến, còn có người tể ra bạch ngọc thuyền, dọc theo phụ cận mặt biển, hướng đến yêu đảo một bên kia.

"Lý sư đệ, Mộc sư đệ, chúng ta Thiện Dược Đường một chúng đệ tử, vẫn còn là cùng một chỗ hành động đi, mọi người lẫn nhau cũng tốt có thể

chiếu ứng lẫn nhau." Mẫn Quân Tử mặt mỉm cười, hướng Lý Nhược Ngu cùng Mộc Dịch đưa ra đề nghị.

Nếu là ở mấy tháng trước, đề nghị như vậy Mộc Dịch gặp vui vẻ tiếp nhận, nhưng mà hôm nay, hắn rồi lại cười nhạt một tiếng nói: "Như vậy cố nhiên là vô cùng tốt, bất quá nhân số quá nhiều, động tĩnh quá lớn, hải yêu sẽ giấu đi không dám lộ diện, liền lên không đến rèn luyện hiệu quả. Sư phụ đem ba người chúng ta phân ra một tổ, nhất định có đạo lý riêng."

Lý Nhược Ngu tức thì tỏ vẻ không sao cả, là phân là tụ hợp, hắn cho rằng đều có tất cả lợi và hại.

Mẫn Quân Tử lại khuyên nói một câu, cũng phân biệt hỏi thăm Mộc Dịch và ba người cách nhìn, Mộc Dịch vẫn đang kiên trì tách ra, Triệu Lượng có chút động tâm, Hứa Điền rồi lại kiên định đứng ở Mộc Dịch bên này.

Vì vậy Mẫn Quân Tử chỉ có thể thôi.

"Ba vị sư đệ, bảo trọng!"

"Các vị sư huynh, bảo trọng!"

Mộc Dịch cái này một tổ cùng mấy người khác tạm biệt tách ra, Mẫn Quân Tử các loại sáu người, liền thừa lúc bạch ngọc thuyền, hướng yêu đảo một bên kia phi đi.

Mộc Dịch nhìn xem Mẫn Quân Tử đám người bạch ngọc thuyền biến mất tại trong mắt về sau, đem ánh mắt hướng quét mắt nhìn bốn phía.

Quả nhiên, hắn thấy được cách đó không xa Tôn Viên, chính hữu ý vô ý hướng hắn nơi đây xem ra.

"Lúc này đây rèn luyện, xem ra sẽ không bình tĩnh!" Mộc Dịch nhượng mày.

"Mộc sư huynh, chúng ta không bằng đi. . ." Triệu Lượng chính phải nói ra đề nghị của mình, rồi lại trông thấy Mộc Dịch nháy mắt ra dấu, liền lập tức im ngay.

Sau đó, ba người bọn họ cũng thừa lúc bạch ngọc thuyền, dọc theo đảo bên cạnh vội vã.

"Triệu sư đệ, người vừa rồi nghiên cứu lâu như vậy, người nói đi nơi nào tương đối khá!" Mắt thấy chung quanh không có người nào khác về sau, Mộc Dịch mới thấp giọng hướng Triệu Lượng hỏi.

"Đi Hỏa Nham Hồ đi!" Triệu Lượng không cần nghĩ ngợi đáp: "Nghe nói chỗ đó thường có Hỏa Áp Thú qua lại, chúng ta trước tiên có thể giảm lược lễ luyện tay một chút."

"Hứa sư huynh, người có hay không đề nghị ?" Mộc Dịch lại hỏi.

Hứa Điền lắc đầu.

"Tốt lắm, chúng ta liền đi Hỏa Nham Hồ." Mộc Dịch nói ra.

Ba người cải biến hướng đi, tại trên mặt biển chạy như bay sau nửa canh giờ, leo lên bờ, lại hướng trong đảo đi ra hơn hai mươi trong, xuyên qua một cái khu rừng nhỏ cùng một cái sơn cốc, đi tới cái kia Hỏa Nham Hồ bên cạnh.

Nơi đây hồ nước đỏ bừng như máu, hơn nữa nước ấm rất cao, tỏa ra từng cỗ một nhiệt khí, đem chung quanh sơn cốc đều bốc hơi tương đối nóng ướt.

Loại địa phương này, bình thường hải ngư Hải thú thì không cách nào sinh tồn đấy, cũng chỉ có một chút năm giữ hỏa thuộc tính thần thông hải yêu, mới có thể thích ứng.

"Kế tiếp chúng ta nghỉ ngơi một lát, kiên nhẫn đợi đến lúc bầu trời tối đen, nói không chừng có thể đợi đến lúc Hỏa Áp Thú xuất hiện!" Triệu Lượng vừa nói, một bên lấy ra một ít lương khô, phân cho Mộc Dịch cùng Hứa Điền dùng ăn.

Ba người tùy ý ở bên hồ tìm một khối tương đối bằng phẳng nham thạch ngồi xuống, kết quả phát hiện, cái kia nham thạch cũng nóng hổi nóng hổi, tốt khi bọn hắn huyền sĩ phục có thể ngăn cách bức này không mạnh nhiệt khí, nếu không còn thật không có đặt chân chi địa.

Triệu Lượng hưng phấn nói nên như thế nào chém giết Hỏa Áp Thú, nên như thế nào phối hợp với nhau, Mộc Dịch một bên nghe một bên gật đầu, Hứa Điền thì là một mực yên lặng như thế không nói vẫn không nhúc nhích, có trời mới biết hắn có hay không đang nghe.

"Mộc sư huynh, người biết vì cái gì chỉ có gần một nửa đệ tử nguyện ý tham gia yêu đảo rèn luyện sao?" Triệu Lượng bỗng nhiên chủ đề chuyển một cái mà hỏi.

Không chờ Mộc Dịch trả lời, Triệu Lượng liền tiếp tục nói: "Kỳ thật, ta hỏi qua Ngô sư huynh đám người, bọn hắn cũng không phải sợ cái kia chút ít hải yêu, ngược lại là sợ đồng môn sư huynh đệ!"

"Ngô sư huynh nói, đã đến hải yêu đảo, rồi đi rồi tông môn theo dõi phạm vi, cái kia chút ít khuôn sáo quy củ, liền thùng rỗng kêu to, có ít người che giấu ác niệm, sẽ gặp dần dần bành trướng, làm ra khó có thể tưởng tượng đáng sợ sự tình."

"Tại thần không biết quỷ không hay dưới tình huống, thậm chí ngay cả giết người đoạt bảo sự tình đều có thể phát sinh! Rõ ràng đều là Bình Hải

tông đồng môn sư huynh đệ, nhưng có thể vì gặp ghé đối phương Càn Khôn đại trong bảo vật, cường ép cướp lấy, cũng giết người diệt khẩu!"

"Dù sao cái kia chút ít hải yêu tài liệu cùng huyền tinh, đều là vật vô chủ, bị người cướp đi, cũng không nhưng kiểm chứng. Theo Ngô sư huynh suy đoán, tham gia lần này yêu đảo rèn luyện trong hàng đệ tử, khẳng định có một nhóm người là ôm như vậy mục đích!"

"Người như vậy, bình thường thực lực đều sẽ không quá kém, hơn nữa lòng dạ độc ác, khó lòng phòng bị, so sánh dưới, cái kia chút ít hải yêu lại có vẻ không có ý nghĩa! Ngô sư huynh không muốn tham gia, chính là cái này nguyên nhân."

"Mộc sư huynh, người tựa hồ có chút tâm sự, có phải hay không cũng đang lo lắng cái này ?" Triệu Lượng cuối cùng hỏi.

"Không tệ!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, "Vì vậy chúng ta muốn đặc biệt cẩn thận."

"Cái này quá lo lắng đi!" Triệu Lượng có chút không cho là đúng cười nói: "Đối lại người khác cũng thì thôi! Mộc sư huynh người thế nhưng là Kim Thu hội thí bán kết, cao thủ trong cao thủ, những người kia coi như là ánh mắt dài lên đỉnh đầu lên, cũng không dám đối với người động thủ! Cũng là bởi vì người tham gia rèn luyện, ta mới dám cùng theo người cùng nhau gia nhập yêu đảo hành trình."

"Hứa sư huynh, người tại sao phải tham gia ?" Triệu Lượng lại hướng Hứa Điền hỏi.

"Cái này, " Hứa Điền cuối cùng mở miệng, bất quá hắn cũng chỉ là không đến nơi đến chốn nói mấy chữ: "Mở mang tầm mắt đi."

Triệu Lượng có chút ngượng ngùng nói: "Lại nói tiếp, Hứa sư huynh cũng kém một điểm tiến vào Kim Thu hội thí thi đấu chính! Hứa sư huynh

thắng liền hai trận, chỉ là tại đấu vòng loại cuối cùng hai trận liên tục gặp được hai gã cao thủ, mới bị loại bỏ bị loại. Ba người chúng ta bên trong, liền thuộc thực lực của ta kém cỏi nhất!"

"Bất quá ta chuẩn bị lại hết sức đầy đủ!" Triệu Lượng đưa hãn Càn Khôn đại nhảy ra, đủ loại bình bình lọ lọ bày đầy trên đất.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Đêm Thứ Nhất

Triệu Lượng chỉ vào trước người một đồng bình bình lọ lọ, từng cái giới thiệu nói:

"Đây là trăm năm Tùng Mộc Phấn, có thể che giấu trên người chúng ta Nhân loại khí tức, như vậy rất nhiều hải yêu liền khó có thể bằng khứu giác truy tung hoặc phát hiện chúng ta tung tích."

"Đây là Hiến Ảnh Lân Tiết. Ha ha, có một loại thập phần hiểm thấy Phong Ấn Yêu, có được ẩn nấp pháp thuật thần thông, mặc dù tại bên người cũng khó khăn lấy phát hiện, bất quá, chỉ cần ở chung quanh vùng một ít gặp sáng lên lân mảnh, thân hình của nó liền bại lộ không thể nghi ngờ!"

"Đây là Dụ Yêu Quả Trấp, đừng nhìn chai này chất lỏng kia thối vô cùng, nghe nói rồi lại là có chút hải yêu yêu nhất, nếu như chúng ta thật sự tìm không thấy hải yêu mà nói, có thể đem nó lấy ra thử thời vận."

"Đây là Chương Khí Tán, có chút sơn cốc ẩm ướt trong đất chương khí rậm rạp, khả năng ẩn chứa kỳ độc, nếu như một mực cách dùng lực lượng đem chương khí ngăn cách bên ngoài, không khỏi tiêu hao chân nguyên quá nhiều. Chỉ cần trước đó ăn vào một ít Chương Khí Tán, sẽ không sợ cái kia chút ít chương khí độc khí rồi. . ."

Triệu Lượng một hơi giới thiệu hơn mười loại bảo bối, có chút là vì sản yêu chuẩn bị, có chút là tăng cường phòng hộ biện pháp, có chút là chữa thương giải độc linh đan diệu dược, chủng loại đa dạng, ngũ hoa bát dạng.

Mộc Dịch cùng Hứa Điền càng nghe càng ngạc nhiên, trong này rất nhiều đồ vật, bọn họ đều là lần đầu tiên nghe nói.

"Triệu sư đệ, người từ đâu làm ra cái này rất nhiều đồ vật?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Triệu Lượng có chút ít đặc ý nói: "Nơi phát ra rất nhiều. Ha ha, Kim Thu hội thí trong lúc, ta làm quen không ít sư huynh đệ, trong bọn họ có ít người, thì có qua cùng Yêu thú trực tiếp đối diện kinh nghiệm thực chiến. Máy thứ này, cũng là bọn hăn nhờ ta chuẩn bị, ta bỏ ra tốt một phen công phu, mới làm ra cái này hơn mười loại. Còn có hơn phân nửa vật phẩm, cũng không kịp sưu tập đầy đủ hết."

Mấy thứ này, giá cả không đắt, công dụng cũng thập phần có hạn, nhưng nếu là thật có thể tại có chút mẫu chốt địa phương triển khai tác dụng, ngược lại là rất đáng.

Sắc trời dần dần muộn, ba người không hề nói chuyện với nhau, mà là yên lặng canh giữ ở Hỏa Nham Hồ bên cạnh, chờ đợi hải yêu xuất hiện.

Đợi chừng hai canh giờ, cũng đã là vào lúc canh ba, mặt hồ vẫn như cũ bình tĩnh như lúc ban đầu, không có chút hải yêu qua lại dấu hiệu.

Ngược lại là tại chỗ rất xa, mơ hồ có các loại thấp kém tiếng kêu kì quái âm thanh truyền ra, không biết là loại nào hải yêu tiếng kêu.

Triệu Lượng ngồi không yên, hăn lấy ra cái kia "Dụ Yêu Quả Trấp", tại trong hồ nước nhỏ vào vài giọt.

Ba người tại bên ngoài hơn mười trượng chờ đợi, vẫn đang có thể nghe thấy được vẻ này gay mũi tanh hôi chi khí, nhưng qua hồi lâu, Hỏa Nham Hồ còn không có động tĩnh.

"Có lẽ nơi đây sớm đã không có Hỏa Ấp Thú rồi!" Triệu Lượng có chút thất vọng nói.

Lúc này, từ phía sau sơn cốc một bên kia truyền đến đường như như trẻ con tiếng khóc, có chút vang dội ngẩng cao, tựa hồ cách nhau không xa.

"Anh nhi khóc, hải yêu phần nộ!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, vội vàng ý bảo Triệu Lượng cùng Hứa Điền hai người giữ yên lặng, cũng nhẹ chân nhẹ tay hướng cái kia tiếng khóc kiểm đi.

"Mộc sư huynh, chỗ đó thật sự có hải yêu?" Triệu Lượng có chút nghi hoặc.

"Cái này Anh nhi khóc thanh âm, chính là Hải Nghê Thú rống lên một tiếng." Mộc Dịch chỉ nói cái này một câu, Triệu Lượng liền lập tức giật mình.

Hải Nghê Thú là hải yêu Hỏa Ấp yêu nhất đồ ăn, nếu như phụ cận thật sự có Hỏa Ấp Thú qua lại, hơn phân nửa sẽ không bỏ qua như vậy ăn uống cơ hội.

Nghe thế Hải Nghê Thú tiếng khóc, Mộc Dịch trong lòng tràn đầy một tia ấm áp, hẳn không tự chủ được nhớ tới hơn năm năm trước cùng phụ thân tại Xích Triều hải trên trải qua chính là cái kia ban đêm, chung quanh đều là Hải Nghê Thú tiếng khóc, phụ thân dùng to lớn cao ngạo thân thể bảo hộ lấy hắn.

"Nếu như đổi lại hôm nay, ta liền có thể bảo hộ phụ thân rồi!"

Bất quá, Mộc Dịch tuy rằng đã là một thân pháp thuật, nhưng không có cơ hội sẽ cùng phụ thân đi ra biển.

Ba người bay qua một tòa núi nhỏ sườn núi, đến sơn cốc một bên kia hồ nước bên cạnh, cái kia Anh nhi khóc âm thanh càng ngày càng to rõ, càng

ngày càng dày đặc, hiển nhiên là có không ít Hải Nghê Thú.

Mộc Dịch tuyệt không ngạc nhiên, Hải Nghê Thú vốn chính là thành đàn xuất hiện.

Mượn nhàn nhạt kim ngân ánh sáng rực rỡ ánh trăng, mơ hồ có thể thấy được xa xa đen sẫm trên mặt hồ không ngừng có Hải thú ngư được, kích khởi thành từng mảnh sóng hoa.

Đột nhiên, một mảnh hỏa quang từ trong hồ nước đột nhiên chui ra, đem chung quanh theo sáng trưng.

Trong ngọn lửa, một cái toàn thân lông chim đỏ bồng vọt miệng hải yêu hiện ra tại ba người trước mắt, cái này hải yêu hai cánh trải ra ra, không dưới ba trượng, cái đầu không nhỏ, đúng là Đồ Sách trong miêu tả "Hỏa Áp Thú" .

Ba người lập tức ra tay, bọn hắn hầu như đồng thời tế ra bạch ngọc thuyền, hướng cái kia mảnh ánh lửa vội vã mà đi, trong chốc lát liền tới gần.

Ba người đã sớm đem pháp trượng chuẩn bị cho tốt, lập tức đầy trời sóng nước lừng không xoáy lên, hình thành lấp kín lấp kín nước bức tường, từ bốn phương tám hướng hướng Hỏa Áp Thú vây đến.

Hỏa Áp Thú linh trí mặc dù không cao, nhưng trời sinh tính nhát gan, nhìn thấy ba người đột nhiên từ trong bóng tối vọt tới, cái thứ nhất cử động chính là buông tha cho đến miệng bên cạnh mỹ thực Hải Nghê Thú, phun ra một cỗ hỏa diễm, sau đó hướng xa xa bỏ chạy.

Đáng tiếc, nó phun ra hỏa diễm tại ba người hợp lực vây công trước mặt căn bản không chịu nổi một kích, hỏa diễm trong nháy mắt bị kinh đào sóng lớn đập chết, Hỏa Áp Thú cũng bị vây ở tầng tầng nước bức tường bên trong, không cách nào chạy ra.

"Để cho ta tới!" Triệu Lượng hưng phấn hô to một tiếng, sau đó huy động trong tay pháp trượng, thì triển ra Thủy Tiến Thuật, lập tức pháp trượng đỉnh nổi lên xanh hà một mảnh, biến thành hơn mười chi thủy tiễn, hướng Hỏa Áp Thú kích bắn đi.

Nếu là không có pháp lực phòng hộ, mỗi một chi thủy tiễn đều đủ để xuyên thủng cự thạch, bất quá Hỏa Áp Thú rồi lại kịp thời rồi hướng lấy thủy tiễn phun ra một cái hỏa diễm, khó khăn lắm hóa giải những thứ này thủy tiễn công kích.

Đối phó đã không đường thối lui Hỏa Áp Thú, Triệu Lượng vậy mà một kích không có đắc thủ, hăn đỏ mặt lên, có chút xấu hổ, tốt trong bóng đêm, người khác cũng nhìn không tới thần sắc của hăn.

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Cái này Hỏa Áp Thú hình thể công kền, lại bị chúng ta nước bức tường vây khốn không chỗ có thể trốn, người đại khái có thể đem thủy tiễn dung hợp hóa một, uy lực càng lớn, như vậy Hỏa Áp Thú liền ngăn không được rồi."

"Ta đây thử xem!" Triệu Lượng theo lời lại tế ra một lần Thủy Tiến Thuật, lúc này đây, hăn đem pháp lực chân nguyên hóa thành một chi chùy dài hơn một trượng thủy tiễn, mang theo gào thét gió thổi, tiếp tục hướng Hỏa Áp Thú phóng tới.

Quả nhiên, Hỏa Áp Thú phun ra hỏa diễm, không cách nào ngăn cản cái này chỉ thủy tiễn, người kia xuyên thấu hỏa diễm, sau đó lại xuyên thấu Hỏa Áp Thú cái ót, Hỏa Áp Thú hú lên quái dị, như vậy toi mạng. Chung quanh Hải Nghê Thú, từ lâu trải qua giải tán lập tức mọi nơi né ra.

"Ha ha, lấy ba người chúng ta lực lượng đối phó cái này mức độ nguy hiểm chỉ có một ngôi sao Hỏa Áp Thú, thật sự là nhẹ nhõm!" Triệu Lượng cao hứng tiến lên đem Hỏa Áp Thú cái cổ ra hai cây đỏ thẫm trường linh nhỡ xuống, giao cho Mộc Dịch, nói ra:

"Mộc sư huynh, người Càn Khôn đại không gian lớn nhất, hải yêu tài liệu liền từ người bảo quản đi!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đem đây đối với trường linh thu nhập Càn Khôn đại trong.

Về phần Hỏa Áp Thú thi thể, liền lưu lại ở trên mặt hồ, rất nhanh sẽ có ăn thịt bầy cá, đem nó phân ra ăn.

Vô cùng dễ dàng liền săn giết một cái hải yêu, khiến ba người khẩn trương tâm tình đều buông lỏng một ít. Triệu Lượng càng là nhắc tới, muốn đi phía trước sơn cốc ở chỗ sâu trong đi vừa đi, chỗ đó nghe nói còn có mặt khác chủng loại hải yêu qua lại, mức độ nguy hiểm cao nhất vì ba khối sao.

Mộc Dịch cũng không có phản đối, xuất phát từ cẩn thận, ba người tại phụ cận bố trí xuống tạm thời chỗ nghỉ ngơi, cũng ở chung quanh dấy lên một vòng bó đuốc, chờ đợi bình minh về sau, mới tiếp tục xuất phát.

Mộc Dịch và ba người tại yêu đảo đêm thứ nhất, thì cứ như vậy bình tĩnh qua.

Bất quá đối với có chút đệ tử mà nói, cái này đêm thứ nhất, qua cũng không bình tĩnh.

Yêu đảo một chỗ trong rừng rậm, hai gã đang mặc áo trắng đệ tử đang tại nhỏ giọng trao đổi.

"Mẫn Quân Tử, người tới được thật có chút đã muộn!" Thiếu niên áo trắng thân nhiên nói, nói xuống rất có trách cứ chi ý.

Áo trắng thanh niên cười khan một tiếng, chấp tay nói: "Thật có lỗi thật có lỗi, Mẫn mỗ vì bỏ qua hai gã sư đệ, hao tổn một phen công phu, làm phiền Vương sư đệ đợi lâu."

Thanh niên còn nói thêm: "Bất quá, Vương sư đệ vậy mà chủ động hẹn nhau, chắc hẳn cũng không quan tâm chờ lâu nửa canh giờ đi!"

"Làm việc tốt thường gian nan, điểm ấy kiên nhẫn tại hạ vẫn phải có." Thiếu niên gật đầu cười, "Tại hạ còn phải đa tạ Mẫn Quân Tử phó ước!"

"Ha ha, chính như Vương sư đệ tại tờ giấy trong chỗ nhắc tới, việc này chính là ta và người ra mặt tuyệt hảo cơ hội, Mẫn mỗ như thế nào lại không phó ước đâu!" Thanh niên cười khẽ một tiếng, mang theo nghi hoặc nói: "Chỉ bất quá Mẫn mỗ còn có một nghi vấn: Vương sư đệ tại sao phải tìm được Mẫn mỗ hợp tác ? Ta và người lúc trước có lẽ không đã từng quen biết."

Thiếu niên hừ lạnh một tiếng nói: "Chính là bởi vì ta và người không có bất kỳ giao tình, chỉ có cùng chung lợi ích, đây mới là sau cùng tin cậy đồng bọn. Tại hạ chỉ tin tưởng trao đổi ích lợi, nhưng không tin cái gì giao tình tín nghĩa!"

"Đương nhiên, nếu như tại hạ đã nhìn lầm người, Mẫn Quân Tử chỉ cần lắc đầu, tại hạ liền lập tức rời đi!"

Mẫn Quân Tử cũng không có lắc đầu, mà là lượn quanh có hứng thú nói: "Mời Vương sư đệ nói tiếp, Mẫn mỗ rất cảm thấy hứng thú."

"Ha ha, như vậy tốt nhất!" Thiếu niên cười to nói: "Nói ngắn gọn, ta nghĩ cùng Mẫn Quân Tử hợp tác, lần này yêu cầu rèn luyện ở bên trong, đối phó một người!"

"Người nào ?" Thanh niên hỏi.

Thiếu niên nhẹ nói ba chữ, thanh niên lập tức biến sắc.

"Tại sao phải đối phó hẳn ? Ta có chỗ tốt gì ?" Thanh niên hỏi.

Thiếu niên không cần nghĩ ngợi đáp: "Nguyên nhân rất đơn giản, chỉ có hãn biến mất, ta mới có thể tại phong bộ ngoài! Về phần người có thể đạt được chỗ tốt, còn dùng tại hạ nói sao! Bình Hải tông đã không có hãn, người nào còn có thể cùng Mẫn Quân Tử phong thái ganh đua cao thấp? Cốc Mạc Ngưng nếu là muốn từ chúng ta nội môn đệ tử trong chọn chọn lương xứng, chỉ sợ cũng chỉ có Mẫn Quân Tử rồi!"

"Đương nhiên, Mẫn Quân Tử cũng có thể lựa chọn bán đứng tại hạ, đem lời nói này để lộ ra đi, bất quá, cái này tối đa chỉ có thể đạt được tông môn trưởng bối vài câu nói nhảm giống như tán dương, làm như thế nào chọn, mời Mẫn Quân Tử quyết định chủ ý đi."

"Người nếu như tới tìm ta, hơn nữa đem lời nói như vậy minh bạch, cũng đã kết luận ta là nhất định sẽ cùng người hợp tác, không phải sao?" Thanh niên không đáp, mà là ngược lại hỏi một câu.

"Ha ha, không tệ!" Thiếu niên cao giọng nói ra: "Ta biết rõ Mẫn Quân Tử nhất định sẽ không cự tuyệt cùng tại hạ hợp tác, bởi vì Mẫn Quân Tử cũng cần đối phó người nào đó, cũng cần tìm người hợp tác; mà yêu đảo bên trên hết thảy nội môn đệ tử ở bên trong, có tư cách cùng Mẫn Quân Tử hợp tác, cũng chỉ có rải rác hai ba người! Mà tại hạ, liền là một cái trong số đó!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Bị Tập Kích

"Người ngược lại là đoán xem nhìn, Mẫn mỗ cuối cùng muốn đối phó người nào! Nếu như người nói đúng, Mẫn mỗ nên đáp ứng cùng người hợp tác." Thanh niên mỉm cười nói.

"Cái này còn dùng đoán sao! Mẫn Quân Tử muốn đối phó người, thực lực tự nhiên sẽ không quá kém!" Thiếu niên khinh thường đáp, thuận miệng nói ra hai chữ.

Thanh niên nghe vậy sắc mặt biến hóa, thần sắc hắn lúc giữa còn là đã hiện lên một tia mất tự nhiên thần sắc: "Tốt, xem ra Mẫn mỗ tâm tư đã bị người nhìn thấu! Lần này hợp tác, Mẫn mỗ là thế tại phải làm!"

"Bất quá, Mẫn mỗ hy vọng, trước đối phó người này, lại đối phó người lúc trước theo như lời người nọ, như thế nào?"

"Đương nhiên không thể!" Thiếu niên quả quyết cự tuyệt: "Đối phó người này, chỉ là dùng để hấp dẫn Mẫn Quân Tử sự gia nhập của người, đối tại hạ nhưng không có bất kỳ chỗ tốt, hoặc là đã nói chỗ cực kỳ có hạn, rồi lại giúp đỡ Mẫn Quân Tử ngoại trừ họa lớn trong lòng!"

"Còn đối với trả giá người nọ, nhưng là ta và người đều đạt được chỗ tốt rất lớn, là duy trì ta và người cùng chung lợi ích trụ cột, người nào trước người nào về sau, làm sao có thể lẫn lộn!"

Thiếu niên ngữ khí kiên quyết, không dung thương lượng.

Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu, nói ra: "Nhìn không ra Vương sư đệ tuổi không lớn lắm, tâm cơ cũng không tại chúng ta phía dưới, Mẫn mỗ bội

phục! Tốt, hết thầy tự lấy Vương sư đệ kế hoạch làm việc, trước đối phó người nọ, sau đó lại đối phó Mẫn mỗ mỗi hận trong lòng!"

"Rất tốt!" Thiếu niên liên tục gật đầu, "Đã có Mẫn Quân Tử ra tay, ta và người hai người hợp tác, cái này yêu đảo bên trên lại có ai có thể rung chuyển! Ta và người không bằng tạm thời tách ra, điều tra ra hai người kia hành tung về sau, lại mật thám an bài."

Mẫn Quân Tử cũng nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý đối phương đề nghị. Hắn nhìn không được hỏi: "Bất quá, Vương sư đệ thực yên tâm Mẫn mỗ như vậy ly khai ? Không sợ Mẫn mỗ lộ ra tiếng gió, hoặc là bị cản ngược lại một cái sao ?"

"Đương nhiên không sợ!" Thiếu niên một bộ tính trước kỹ càng ngữ khí, "Những thứ này chỉ là không có bằng chứng đôi câu vài lời, coi như là Mẫn Quân Tử tố giác tại hạ, tại hạ chỉ cần chết không thừa nhận là được. Về phần bị cản ngược lại một cái, càng không khả năng, Mẫn Quân Tử không ngại nhỡ tới, có thể có thực lực cùng người hợp tác, lại không cho người vô cùng kiêng kỵ đối tượng, chẳng lẽ Mẫn Quân Tử còn có thể tìm ra một vị ? Hơn nữa bỏ qua lần này yêu đảo rèn luyện, còn muốn bỏ, lật đổ hai người kia, thì càng thêm khó khăn! Chỉ cần Mẫn Quân Tử không phải là đồ ngốc, liền sẽ không làm đối với người ta hợp tác bất lợi cử động!"

Mẫn Quân Tử chỉ cảm thấy đối phương thuyết pháp, cùng tâm tư của mình không mưu mà hợp, bình tĩnh mà xem xét, đối phương thật là tốt nhất đối tượng hợp tác.

"Tốt, ba ngày về sau, còn là nơi đây gặp lại!"

Hai người ước định thời gian về sau, lẫn nhau chấp tay thi lễ, hướng phương hướng bất đồng từ biệt mà đi.

...

Thứ ba hạp cốc là yêu trong đảo rất nhiều trong hạp cốc một cái, bởi vì tại bản đồ địa hình trên từ trên hướng xuống nhìn lại, có năm sáu đầu hẹp dài kéo dài sơn cốc, hầu như hiện lên song song hình dáng xếp đặt, cái này hạp cốc ở vào đầu thứ ba, nguyên do xứng thứ ba hạp cốc.

Từ ngày đầu tiên vào đảo tính lên, Mộc Dịch, Triệu Lượng cùng Hứa Điền ba người, đã tại đây mảnh thâm sâu trong sơn cốc hành vi năm ngày.

Ba người cũng không vội tại chạy đi, cũng không có rõ ràng chỗ mục đích, vì vậy một đường cẩn thận từng li từng tí, nếu như phát hiện có hải yêu tung tích, còn có thể dừng lại nghĩ cách săn giết.

Sơn cốc càng hướng ở chỗ sâu trong, khả năng tồn tại càng đáng sợ hải yêu, bên ngoài nhưng là tương đối bình thường hải yêu, mức độ nguy hiểm không cao, ba người vừa vặn dùng những thứ này hải yêu "Luyện tay một chút", gia tăng kinh nghiệm.

Khoan hãy nói, mặc dù là đối diện với mấy cái này không thật đáng sợ hải yêu, ba người bởi vì đều không có quá nhiều kinh nghiệm thực chiến, mà không miễn có chút luống cuống tay chân. Tuy rằng ba người còn chưa có bị thương, nhưng bởi vì kinh nghiệm chưa đủ không công thả chạy hai ba con đã sắp đặc thủ hải yêu.

Đồng thời, bọn hắn cũng đã săn giết bao gồm Hỏa Áp Thú ở bên trong ba con hải yêu, sưu tập một ít hải yêu tài liệu.

Nơi đây không hổ là yêu đảo, hải yêu qua lại thập phần nhiều lần, hầu như mỗi ngày đều có thể gặp được đến.

Ngẫu nhiên, ba người cũng có thể gặp được những thứ khác nội môn sư huynh đệ, trước sau đụng phải ba nhóm người, trong đó hai tốp là Hỏa bộ đệ tử, một đám là Thủy bộ đệ tử, nhưng còn không có gặp được Thiện Dực Đường đệ tử khác.

Tại yêu đảo bên trên ngoài ý muốn gặp nhau về sau, những thứ này sự huynh đệ cũng không có lộ ra phải cao hứng hoặc kích động, ngược lại là đều càng thêm cẩn thận, cái loại này trạng thái, giống như đối mặt đáng sợ hải yêu.

Thằng đến đối phương biến mất tại chính mình trong tầm mắt, mới có thể thả lỏng một hơi, nhưng mà không hện mà cùng riêng phần mình biến hóa hành vi phương hướng, để tránh bị người nhìn thấu hành tung của mình.

Nhân tâm khó dò, không thể không đề phòng người, cẩn thận một ít, tổng so với mơ hồ ném đi tính mạng muốn tốt hơn nhiều!

Một ngày này, Mộc Dịch và ba người đi tới trong hạp cốc một mảnh loạn thạch cương vị phụ cận, rất xa, bọn hắn liền đã nghe được một cái hải yêu rống lên một tiếng, bọn họ là truy tung cái này hải yêu thanh âm, tới chỗ này đây.

"Tại đó!" Triệu Lượng chỉ vào xa xa một tảng đá lớn nói ra.

Chỗ đó quả nhiên có một cái hải yêu, hơn nữa là một cái quy yêu.

Cái này chỉ quy yêu hình thể không nhỏ, chỉ bất quá rồi lại phần bụng chỉ lên trời, hơn nữa trên thân bị một tảng đá lớn ngăn chặn, chính bốn chân loạn duỗi, thân thể không thể động đậy.

"Oa, chúng ta vận khí coi như không tệ! Đây là chỉ Ngân Giáp Quy Yêu!" Triệu Lượng đem cái này quy yêu hình thái cùng Đồ Sách trong ghi chép đối lập một cái, sau đó đoán được lúc nào tới lịch.

Ngân Giáp Quy Yêu bình thường ở trong nước du động, Thủy thuộc tính thần thông không tầm thường, lực phòng ngự càng là cực kỳ kinh người, rất khó bắt! Trên người nó cái kia tơ bạc mai rùa, nhưng là luyện chế tấm thuẫn đồ phòng ngự tốt nhất tài liệu, giá trị rất cao!

"Ha ha, Ngân Giáp Quy Yêu chỉ có cần giao phối lúc, mới sẽ đến trong sơn cốc, cái này chỉ quy yêu rõ ràng xui xẻo bị trên sườn núi chảy xuống cự thạch đập trúng, mặc dù có cứng rắn vô cùng mai rùa phòng hộ, nó không đến mức bị thương, lại bị gắt gao đặt ở dưới tảng đá lớn, không thể động đây, chẳng phải là tùy ý chúng ta chém giết!"

Triệu Lượng tâm tình vô cùng tốt phân tích nói.

Lúc này, ba người bọn họ đã nhích tới gần cự thạch kia cùng quy yêu, cự thạch chảy xuống dấu vết, thập phần rõ ràng nhưng phân biệt, tựa hồ hết thấy cũng như cùng Triệu Lượng phán đoán.

Nếu là ở trên biển, bọn hắn chỉ sợ không làm gì được cái này chỉ quy yêu, chẳng qua hiện nay, nhưng là có thể dễ dàng đem giết chết.

Quy yêu người được có người tới gần về sau, sớm đã sợ đến rút vào đi tứ chi cùng đầu, chỉ còn lại có bị cự thạch đè nặng cứng rắn mai rùa.

"Cái này quy yêu không thể di động né tránh, chúng ta chỉ cần tể ra Thủy Tiến Thuật, theo hắn thò đầu ra trong lỗ thùng kích vào, nó liền chết chắc rồi! Đây quả thực là bầu trời đến rơi xuống bảo bối sao!"

Triệu Lượng tuy rằng nói như vậy, nhưng không vội ở động thủ.

Mộc Dịch cũng là nhượng mảy: "Chính là bởi vì như thế, vì vậy chúng ta muốn đặc biệt cẩn thận, để ngừa có lừa dối!"

Ba người cảm thấy sự tình có kỳ quặc, ở chung quanh cẩn thận dò xét một phen, nhưng không có phát hiện bất luận cái gì kẻ hở.

Bọn hắn cũng không có phát hiện mặt khác quy yêu dấu vết.

Về phần cái kia khối cự thạch, cũng chỉ là bình thường cứng rắn núi đá, chỉ là khổ người rất lớn mà thôi.

"Không muốn do dự nữa rồi, một cái quy yếu mà thôi, linh trí quá mức thấp, còn có thể bố trí xuống cạm bẫy nhờ ta chờ thêm lúc hay sao!" Triệu Lượng nói xong, lấy ra pháp trượng, tiến lên vài bước, sẽ phải thi pháp giết yếu.

"Chậm đã!" Mộc Dịch đột nhiên nghĩ đến cái gì, ý muốn ngăn cản Triệu Lượng.

Như thế mà nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên cảm giác được sau lưng tiếng gió xiết chặt, một cỗ cực nóng cực kỳ sóng nhiệt, hướng bản thân lưng vọt tới.

"Có người đánh lén!" Đây là Mộc Dịch phản ứng đầu tiên, tại cái này trong lúc nguy cấp, đã bị kinh hãi hãi, huyết dịch tự nhiên mà vậy sôi trào lên, một cỗ mạnh mẽ hỏa thuộc tính chân nguyên điều động toàn thân, hơn phân nửa đều tập trung ở lưng chỗ.

Đồng thời, hắn cố hết sức cúi đầu nghiêng người, tránh đi chỗ hiểm, song chưởng mang theo hùng hậu hỏa thuộc tính chân nguyên, hướng về phía sau đánh ra.

Một đường hung mãnh Hỏa mãnh xà từ Mộc Dịch nơi lòng bàn tay bay ra, lập tức "Oanh" một tiếng bạo liệt ra, đồng thời Mộc Dịch cảm thấy lưng trên đau xót, tựa hồ là bị trùng trùng điệp điệp chém một kiếm!

"A!" Hét thảm một tiếng tại Mộc Dịch sau lưng phát ra, nhưng không có nhìn thấy bóng người.

"Là một cái ẩn thân gia hỏa!" Triệu Lượng trong lòng cả kinh, không cần nghĩ ngợi trong tay áo vung lên, một mảnh hoa mỹ lân quang lập loè, phủ kín chung quanh hơn mười trượng bên trong.

Lân quang thấp thoáng ở bên trong, một thân ảnh chính đang di động lập tức, chỉ là đi lại tập tễnh, giống như có lẽ đã bị thương không nhẹ!

Một mực yên lặng lặng yên không nói Hứa Điền, lập tức thi triển ra vài con thủy tiễn, hơn nữa thân hình như điện lấn đến gần, ôm đồm hướng cái kia thân ảnh.

Một trảo này, rồi lại lấy xuống một trảo màu vàng phù chỉ (lá bùa), đồng thời, một người nam tử thân hình ở trước mặt hắt hững rỗng xuất hiện, cũng cầm trong tay một thanh đoản kiếm đại đao, quay người hướng Hứa Điền bổ tới.

Hứa Điền dừng lại thủy tiễn cuồng xạ, trong chớp lát đem người này ngược ra đâm ra vô số lỗ thủng, người này lập tức toi mạng.

"Mộc sư huynh, người không sao chứ ?" Triệu Lượng trong lòng buâng lòng, hướng Mộc Dịch hỏi, Mộc Dịch cười khổ một tiếng, lắc đầu, ý bảo bản thân cũng không đáng lo.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng may mắn, như không phải của hắn hỏa thuộc tính chân nguyên, chính là trong máu kích phát đấy, tâm niệm vừa động có thể tế ra, chỉ sợ hắn khó có thể ngăn cản đối phương Hỏa Diễm Đao bổ sung hỏa thuộc tính công kích.

Hơn nữa, hắn ngoài có Ngân Tì Tỏa Tử Giáp, bên trong có Tầm Tì Giáp hộ thể, đối phương một đao kia đánh lên, phá vỡ Ngân Tì Tỏa Tử Giáp, phá vỡ huyền sĩ phục, rồi lại cuối cùng bị Tầm Tì Giáp ngăn trở.

Nếu như Mộc Dịch không có Tầm Tì Giáp, hơn nữa muốn từ trong đan điền kích phát chân nguyên hộ thể, rất có thể sẽ tại phòng ngự lúc, buổi tối một chút như vậy chút.

Một chút như vậy chút trong thời gian, nói không chừng hắn cũng đã bản thân bị trọng thương rồi! Mà không phải như bây giờ, hầu như không hư hao chút nào.

Triệu Lượng đánh giá người chết một phen, nói ra: "Từ quần áo và trang sức nhìn lại, đây là Hỏa bộ Luyện Khí Đường một gã đệ tử! Chỉ tiếc, mặt của hắn đã bị Mộc sư huynh tế ra Hỏa mãng xà thuật đốt hoàn toàn thay đổi, phân biệt không rõ!"

"Hứa sư huynh, người ngược lại là ra tay thật ác độc, trực tiếp đưa hắn đâm đã thành tổ ong vò vẽ!" Triệu Lượng ánh mắt từ cái kia thi thể trên dờn, hơi có vẻ không đành lòng.

Dù sao, đây là hắn lần thứ nhất tự mình trước mặt đối với sinh tử giết chóc.

"Cái này không coi vào đâu!" Hứa Điền vậy mà mở miệng nói chuyện, hắn thản nhiên nói: "Chỉ cần người đem hắn tưởng tượng thành bản thân hận nhất địch nhân, có thể dễ dàng, liễu lĩnh đưa hắn giết chết! Hơn nữa, tuyệt không sẽ cảm thấy mềm lòng, áy náy!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nhất Tuyến Thiên

Triệu Lượng nghe vậy sững sờ, không nói thêm gì, hắn có thể từ Hứa Điền hiện ra ánh sáng màu đỏ trong ánh mắt, chứng kiến một cỗ nồng đậm vẻ phần nộ.

"Nguyên lai Hứa sư huynh vẫn chưa quên người nhà gặp nạn sự tình!" Triệu Lượng thầm nghĩ trong lòng, lại không biết nên như thế nào khuyên giải.

Hứa Điền đem trong tay màu vàng phù chỉ (lá bùa) giao cho Mộc Dịch, nói ra: "Gia hỏa này có thể ẩn thân mà không bị chúng ta phát hiện, hơn phân nửa là bởi vì vật này đi!"

"Không tệ!" Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ cái này trường chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ phù chỉ (lá bùa), cảm thụ được ẩn chứa trong đó tinh túy chân nguyên, "Đây chính là Phong Ẩn Phù, một loại hiếm thấy trung cấp phù lục!"

"Trong truyền thuyết, dùng Phong Ẩn Yêu da lông luyện thành phù chỉ (lá bùa), dùng máu của nó luyện thành chu sa, sau đó lấy tinh khiết Phong thuộc tính pháp lực phong ấn Phong Ẩn Thuật, mới có thể luyện chế ra một quả như vậy Phong Ẩn Phù!"

"Phong Ẩn Phù hiệu quả quả nhiên kinh người! Chúng ta tuy rằng cẩn thận từng li từng tí điều tra chung quanh, rồi lại không có chút nào phát hiện! Chỉ bất quá, này phù cực kỳ hiếm thấy, giá cả cũng tương đối kinh người, người đệ tử này, chỉ sợ cũng có chút lai lịch, mới sẽ có được như vậy trung cấp phù lục!"

Triệu Lượng nói ra: "Hắn Càn Khôn đại vẫn còn trong tay áo, điều tra nhìn một chút bên trong nội môn đệ tử lệnh bài, đã biết rõ thân phận của hắn!"

Nói xong, Triệu Lượng nhíu mày từ thi thể trên lấy xuống Càn Khôn đại, đem bên trong vật phẩm chấn động rớt xuống trên đất.

Vậy mà có không ít huyền tinh, cũng không có thiếu hải yêu tài liệu, cùng với pháp trượng các loại các loại vật lẫn lộn.

Về phần nội môn đệ tử lệnh bài, cũng có phát hiện, hơn nữa không là một quả, mà là khoảng chừng ba miếng nhiều!

Chỉ bất quá, trong đó hai quả là thủy bộ Trục Lăng Đường đệ tử lệnh bài, một quả là Hỏa bộ Luyện Khí Đường đệ tử lệnh bài.

Hiển nhiên cuối cùng một quả lệnh bài, mới là người chết bản thân đấy.

Triệu Lượng nhìn thoáng qua cái kia miếng lệnh bài, hừ lạnh một tiếng nói ra: "Nguyên lai là hắn! Người này ngược lại là Luyện Khí Đường một cao thủ, khó trách dám đối ba người chúng ta ra tay! Hử, nếu là hắn thật có thể một kích chém giết Mộc sư huynh, ta cùng Hứa sư huynh dù cho liên thủ, cũng khó là đối thủ của hắn, huống chi hắn còn có Phong Ấn Phù với tư cách dựa!"

Về phần mặt khác hai tấm lệnh bài đại biểu ý nghĩa, ba người cũng thoáng cái liền đã hiểu.

Triệu Lượng trầm giọng nói ra: "Xem ra với cái gia hỏa này, ít nhất đã sát hại hai gã Trục Lăng Đường đệ tử! Không biết xuất một chút tại nguyên nhân gì, hắn cũng không có tại trước tiên vứt bỏ cái này hai quả lệnh bài, có lẽ có khác hắn dùng, có lẽ là còn không kịp vứt bỏ."

"Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Hứa Điền nhướng mày mà hỏi.

Ba người đều là thần sắc ngưng tụ, có chút trầm trọng.

Dù sao cũng là đả thương nhân mạng! Báo cáo tông môn ? Chết không có đối chứng, bọn hắc chứng minh như thế nào bọn họ là tự vệ giết người, mà không phải mưu tiền tài sát hại tính mệnh ? Đã liên Trục Lăng Đường hai vị đệ tử nguyên nhân cái chết, nói không chừng cũng sẽ rơi xuống bọn hắc trên đầu.

Gặp được loại chuyện này, chỉ có một xử lý phương pháp —— nhắm mắt làm ngơ!

"Coi như việc này chưa bao giờ phát sinh qua!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, thần nhiên nói: "Một mối lửa đốt đi đi!"

Đối lại là một năm trước Mộc Dịch, tuyệt đối sẽ không làm ra cử động như vậy, nhưng mà hôm nay, hắc cũng chỉ có thể áp dụng phương thức như vậy.

Triệu Lượng cùng Hứa Điền đều nhẹ gật đầu, đồng ý Mộc Dịch đề nghị.

Triệu Lượng lập tức đem huyền tinh các loại vật vô chủ lấy ra, còn dư lại đồ vật tính cả cái kia Càn Khôn đại, cùng một chỗ đều lưu tại thi thể bên cạnh.

Mộc Dịch tế ra một đoàn hỏa diễm, đem thi thể tính cả cái kia chút ít vật lẫn lộn biến thành tro tàn. Sau đó, hắc còn thuận tiện tại loạn thạch cương vị trong nổ ra một cái hố nhỏ, đem cái kia chút ít tro tàn vùi sâu vào trong đó, cùng tồn tại lên một khối bóng loáng hòn đá, coi như vô tự mộ bia.

Đã từng cũng có chút danh tiếng một gã huyền sĩ, trong phạm nhân cỡ nào phong quang vô hạn tiên sư, thì cứ như vậy im hơi lặng tiếng từ thế gian biến mất. Chỉ có Mộc Dịch ba người bọn họ, mới biết được hắc táng thân nơi nào.

Mộc Dịch đứng vô tự tấm bia đá lúc, một cổ thê lương chi ý, tràn ngập trái tim.

Có lẽ ngay tại cái nào đó thời điểm, mình cũng gặp giống như một dạng với hần, lặng yên vẫn lạc, thậm chí không có một khối vô tự bia.

Hứa Điền cũng ung dung nói ra: "Tu tiên giới quả nhiên mạnh được yếu thua! Nếu như không phải mới vừa Mộc sư đệ phản ứng cực nhanh, lấy một chiêu Hỏa mãng xà thuật phản kích trọng thương đối phương, chỉ sợ lúc này vẫn lạc đây, rồi lại là ba người chúng ta!"

Triệu Lượng vào lúc này cũng đã đem cái kia xui xẻo quy yêu giết chết, ba người dừng lại pháp lực điên cuồng oanh, đem cái kia khối cự thạch nổ nát, sau đó Triệu Lượng đem mai rùa xử lý tốt, hết thầy giao do Mộc Dịch thu hồi.

Cái kia miếng Phong Ấn Phù ở bên trong, còn có một chút phong ấn tinh túy Phong thuộc tính chân nguyên không có hao hết, Mộc Dịch cũng đem nó đã thu vào Càn Khôn đại trong.

"Đoán chừng chính là Luyện Khí Đường người kia, đầu phát hiện ra trước cái này chỉ xui xẻo quy yêu, nhưng không có lập tức săn giết, ngược lại dùng này làm làm mồi nhử, bố trí xuống cạm bẫy, lấy Phong Ấn Phù đánh lén đến đây săn yêu đệ tử!"

Triệu Lượng thì thảo nói xong, bỗng nhiên ý thức được mình đã từ trước quỷ môn quan đi qua một chuyến, nếu như không phải là Mộc Dịch tên tuổi vang dội, nếu như bị đánh lén chính là hần Triệu Lượng, chỉ sợ hần lúc này đã đầu thân chỗ khác biệt!

"Ngô sư huynh không dám tới yêu đảo rèn luyện, xem ra đích xác là có đạo lý đấy. Ta lúc trước còn âm thầm cho là hần quá nhất gan!" Triệu Lượng tự giễu nói, trong lòng bất tri bất giác mạnh động một tia thoái ý.

Bất quá, rất nhanh cái này ý niệm trong đầu đã bị phong phú thu hoạch che giấu.

Triệu Lượng được rồi một khoản sổ sách, lúc trước bọn hắn giết chết ba con hải yêu, thu hoạch tài liệu giá trị cực lớn khái tại tám mươi khối nhất giai huyền tinh trái phải; nhưng mà giết chết cái này Luyện Khí Đường đệ tử về sau, rồi lại từ đối phương Càn Khôn đại ở bên trong lấy được đại lượng huyền tinh, tài liệu, tổng giá trị vượt qua ba trăm huyền tinh!

Quả nhiên, "Giết người đoạt bảo" tiền lời, xa cao hơn sẵn giết hải yêu, vậy đại khái cũng là có chút cùng hung cực ác đồ, lựa chọn đạo này một trong những nguyên nhân đi!

Ba người tiếp tục tại trong hạp cốc chậm rãi đi về phía trước, trải qua lúc này đây bị đánh lén trải qua, ba người trở nên cẩn thận.

Gặp được hiểm yếu địa hình, bất kể là có phải có phát hiện, ba người đều tế ra một tầng phòng hộ màn nước, bảo vệ toàn thân. Cho dù làm như vậy thập phần hao phí pháp lực, cần thường xuyên ngồi xuống khôi phục, nhưng vì an toàn, cũng không khỏi không ra hạ sách này.

Ngồi xuống thời điểm, ba người cũng là lẫn nhau vì đề phòng. Mỗi ngày rạng sáng, hai người ở một bên hộ pháp, một người ngồi xuống khôi phục pháp lực, sau đó thay phiên.

Mộc Dịch hỏa thuộc tính chân nguyên, đến từ trong máu không ngừng luyện hóa hỏa độc, Mộc Dịch chỉ cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian, trong máu sẽ lần nữa tràn ngập năng lượng.

Chỉ bất quá, như vậy biến mất đông dài, lúc hỏa độc bị triệt để luyện hóa sạch sẽ về sau, hẳn liền không cách nào tiếp tục bổ sung trong máu hỏa thuộc tính chân nguyên rồi!

Mộc Dịch tin tưởng, nhất định cũng có tu luyện phương pháp, có thể khôi phục thậm chí tiếp tục làm sâu sắc luyện hóa trong máu chân nguyên lực lượng, rất có thể phương pháp kia, chính là kia bộ được từ Ma Môn bản thiếu công pháp phía trước bộ phận.

Hắn theo sự phụ cái kia lấy được một đoạn ngắn không trọn vẹn công pháp, chỉ là giảng giải như thế nào vận dụng trong máu chân nguyên lực lượng, hóa thành pháp thuật; về phần như thế nào luyện hóa, củng cố, như thế nào tu hành, nhưng là không nói tới một chữ.

Vì vậy Thủy thuộc tính chân nguyên tu hành, đối Mộc Dịch mà nói, cũng là rất trọng yếu, dù sao đây mới là có thể tiếp tục tu luyện, khiến hắn càng ngày càng lớn mạnh pháp quyết.

Mộc Dịch và ba người một đường gấp đôi cẩn thận, tại đây yêu đảo bên trên, giết yêu ngược lại là tiếp theo, cam đoan bản thân tính mạng, mới là trọng yếu nhất!

Một ngày này, ba người tới trong hạp cốc một chỗ tên là Nhất Tuyến Thiên địa phương.

Hạp cốc hai bên vách núi, thẳng tắp cao ngất, cao tới mấy trăm trượng, hơn nữa cách nhau rất gần, chỉ để lại cái này hơn mười trượng hẹp hòi không gian. Từ trong hạp cốc hướng lên nhìn lại, ánh mắt hầu như đều bị vách núi ngăn trở, chỉ có thể nhìn đến một cái dây nhỏ giống như bầu trời, cái này chính là "Nhất Tuyến Thiên" lai lịch.

Triệu Lượng chỉ vào cái mảnh này hạp cốc nói ra: "Xuyên qua Nhất Tuyến Thiên, chính là một mảnh rậm rạp rừng cây, ở đâu có các loại hải yêu, đã có Yêu cầm, cũng có Yêu thú, nhưng mức độ nguy hiểm không tính rất cao, vô cùng thích hợp chúng ta."

Triệu Lượng cho rằng, yêu đảo bên trên nguy cơ tứ phía, không cần phải đi những..kia quá địa phương nguy hiểm, cái mảnh này rừng cây, liền coi

như không tề, đã có gan loại đa dạng Yêu cầm Yêu thú có thể săn giết, cũng sẽ không có quá nhiều đệ tử cố ý chạy ở đây.

Hứa Điền tức thì có chút phản đối, hăn nhắc tới, đại đa số hải yêu còn là sinh hoạt tại trên biển. Nếu quả thật muốn phong phú kinh nghiệm thực chiến, phải đi phía trước hơn trăm dặm bên ngoài cái kia chỗ vịnh, chỗ đó mới là săn giết hải yêu "Thánh Địa" !

Thế nhưng là, tại vịnh phụ cận săn yêu đệ tử khẳng định số lượng cũng không ít, hơn nữa vịnh trong khả năng có thập phần nguy hiểm hải yêu tồn tại, Mộc Dịch cùng Triệu Lượng, đều không quá nguyện ý tiếp cận cái kia náo nhiệt.

Nhất là Mộc Dịch, hăn có thể cảm giác được có người đối với chính mình nhìn chăm chăm, vì vậy tốt nhất không muốn đem mình ở ở trên đảo hành tung, bại lộ đang lúc mọi người tầm mắt ở trong.

Sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn sớm có nói rõ, trong ba người, lấy Mộc Dịch làm chủ. Mộc Dịch đồng ý Triệu Lượng đề nghị, Hứa Điền cũng chỉ có thể đồng ý.

"Cái này Nhất Tuyến Thiên ngược lại là cái mai phục thiên nhiên địa phương. Chúng ta còn là cẩn thận một ít!" Mộc Dịch nhìn lướt qua trước người cái mảnh này hạp cốc, thì triển ra một tầng dày đặc Thủy thuộc tính màn sáng, bảo vệ toàn thân.

Triệu Lượng, Hứa Điền cũng đều bắt chước làm theo, cẩn thận tiến vào trong hạp cốc.

Mới đi một nửa, ba người thành linh phát hiện, phía trước cách đó không xa trên núi đá, có hai gã đệ tử đột nhiên từ cự thạch sau lóe ra, chính nhìn về phía nơi đây.

Ba người sững sờ, lập tức dừng bước, trong lòng cũng gấp bội đề phòng đứng lên.

Hai người kia, lập tức liên tục vài bước, đi đến ba người trước mặt.

Nhìn phục sức của bọn họ, hẳn là bốn tông Hỏa bộ đệ tử, bất quá gương mặt rất sinh, chưa bao giờ thấy qua.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, lập tức bờ môi khẽ nhúc nhích, thi triển mật ngữ truyền âm pháp thuật.

Cái gọi là mật ngữ truyền âm, chính là đem thanh âm đàm thoại dùng chân nguyên chi khí bao vây lấy, truyền vào bên người người trong tai, bởi như vậy, chỉ có đặc biệt đối tượng mới có thể nghe được lời của mình, chung quanh những người khác, rất khó bắt.

Tu vi càng cao, chân nguyên càng tinh thuần, có thể mật ngữ truyền âm khoảng cách càng xa, giữ bí mật hiệu quả càng tốt. Bất quá rồi lại muốn hao phí không ít chân nguyên.

Dưới bình thường tình huống, cũng không cần phải cái này mật ngữ truyền âm chi thuật, để tránh tiêu hao pháp lực; nhưng ở dưới mắt loại sự tình này thái, nhưng là không phải dùng không thể.

"Triệu sư đệ, Hứa sư huynh, đi mau! Hai người này là hướng ta mà đến, sẽ không làm khó bọn người!" Mộc Dịch hướng hai người mật ngữ truyền âm nói ra.

Hai người sững sờ, liếc nhìn nhau, nhưng có chút do dự, đều không có lập tức vứt bỏ bản thân đồng đội mà đi.

"Việc này không nên chậm trễ, đi mau! Người càng ít, càng dễ dàng thoát thân, đừng quên, ta còn có một trương Phong Ấn Phù, đủ để tự bảo vệ mình!" Mộc Dịch tiếp tục truyền âm thúc giục nói, ngữ khí có chút lo lắng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Bên Ngoài Tông Đệ Tử

"Mộc sư đệ, bảo trọng, chúng ta tại kim ngân bãi chờ người!" Tại Mộc Dịch phân phó xuống, Hứa Điền không do dự nữa, lập tức quay người mà đi.

Triệu Lượng nhướng mày, nhưng thấy đến Mộc Dịch không được thúc giục ánh mắt, đành phải cũng cùng theo Hứa Điền, cẩn thận thối lui.

Cái kia hai gã Hỏa bộ đệ tử, trơ mắt nhìn Triệu Lượng cùng Hứa Điền hai người ly khai, mặt lộ vẻ mỉm cười, hai mắt nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch vẫn không nhúc nhích, hoàn toàn không có đuổi theo ra ý tứ.

Một lát sau, Triệu Lượng Hứa Điền hai người đã thối lui ra khỏi Nhất Tuyến Thiên, hơn nữa đi xa.

"Tôn sư huynh, người có thể đi ra!" Mộc Dịch bỗng nhiên la lớn.

Hơn trăm trượng bên ngoài một khối nham thạch về sau, một thân ảnh lên tiếng chớp động, mấy cái tung nhảy chạy trốn xuống, đi vào Mộc Dịch trước người, đúng là Tôn Viên!

Tôn Viên cùng hai gã khác Hỏa bộ đệ tử song song đứng đấy, rất có liên thủ đối phó Mộc Dịch xu thế.

"Ha ha, người cũng không phải đàn, thoáng cái liền đoán được là ta Tôn Viên phân bố đã hạ thủ đoạn!" Tôn Viên mỉm cười, có chút ít đắc ý nói: "Bất quá, người chỉ sợ đoán không được, ta là như thế nào biết trước, tính con đường người gặp đi ngang qua nơi này a?"

Mộc Dịch nói ra: "Điểm này ta tuy rằng không rõ ràng lắm, nhưng hơn phân nửa là người âm thầm tại ba người chúng ta trong một loại trên thân người, rơi xuống nào đó cao minh truy tung dấu hiệu, nhờ ta các loại không hề phát hiện."

"Bất quá, ta lại biết rõ, người vậy mà cấu kết bên ngoài tông đệ tử, ý muốn đối phó đồng môn sư đệ, chắc chắn, cái này tội danh có thể to lắm!"

"Bên ngoài tông đệ tử?" Tôn Viên nhướng mày, hỏi: "Người là làm sao mà biết được?"

"Hai người này." Mộc Dịch chỉ vào Tôn Viên bên cạnh hai gã Hỏa bộ đệ tử nói ra: "Căn bản không phải bốn tông người!"

"Tại hạ sớm đề phòng Tôn sư huynh sẽ đối với ta bất lợi, vì vậy tại Du Thiên thuyền lớn lên, tại hạ cũng đã âm thầm chú ý Liệt Hỏa Đường thậm chí Hỏa bộ các đệ tử, nhưng chưa từng thấy qua hai người này, rất hiển nhiên, hai người này không phải là đi theo chúng ta đồng loạt lại tới đây Bình Hải tông đệ tử, đây là thứ nhất; "

"Mặt khác, tại hạ vừa rồi khiến Hứa Điền cùng Triệu Lượng đi trước, hai người này hoàn toàn không thêm ngăn trở, hiển nhiên là không sợ bị Hứa Điền các loại nhớ kỹ dung mạo. Lớn mật như thế công nhiên đối phó tại hạ, mà lại không sợ bị nhận ra dung mạo, cái này đủ để nói rõ, hẳn hai người căn bản không phải Bình Hải tông đệ tử!"

"Tôn sư huynh mời bọn hắn để đối phó tại hạ, tự nhiên sẽ không tìm hạng người vô danh. Theo tại hạ phỏng đoán, hai người này không là đến từ Định Hải Tông, chính là Trấn Hải Tông!"

Ba người sững sờ, liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt đều toát ra một chút vẻ kinh ngạc.

Vừa mới lộ diện đã bị Mộc Dịch nhìn thấu thân phận, cái này để cho bọn họ không ngờ rằng.

Tôn Viên gượng cười vài tiếng, nói ra: "Tôn mỗ nguyên lai tưởng rằng Mộc sư đệ chỉ là đàn độn Mộc Đầu, không thể tưởng được vậy mà tâm tư nhạy cảm như thế, liền Tôn mỗ cũng có vài phần bội phục!"

Cái này hai gã đệ tử, đúng là ba đại Huyền Tông một trong Trấn Hải Tông Hỏa bộ đệ tử, bất quá bọn hắn cũng không phải Tôn Viên mời tới, mà là Tôn Viên sư phụ —— Lục Dung Thiên tự mình mời giúp đỡ.

Ngay tại yêu đảo rèn luyện trước mấy ngày, Lục Dung Thiên rút cuộc quyết định, ném thử luyện hóa cái kia Bách Độc Thiên Hỏa Dịch.

Hắn phí hết không ít công phu một cái giá lớn, từ Huyền Băng Đường mượn cái kia vạn niên hàn trì, còn chuẩn bị không ít linh đan diệu dược.

Đáng tiếc chính là, ba ngày về sau, hắn luyện hóa vẫn đang lấy thất bại chấm dứt!

Ăn vào Bách Độc Thiên Hỏa Dịch về sau, Lục Dung Thiên chẳng những không có tăng trưởng bất luận cái gì pháp lực, ngược lại bởi vì không chịu nổi trong đó hỏa độc trùng kích, bị ép đem cái kia chút ít hỏa độc lại từng điểm từng điểm bức ra bên ngoài cơ thể. Một phen giày vò về sau, không công hao phí hơn phân nửa chân nguyên pháp lực, đan điền cũng bởi vậy chịu rất nhỏ tổn thương, không có hơn nửa năm tĩnh dưỡng, khó có thể phục hồi như cũ.

Lục Dung Thiên không có cam lòng, vừa tức vừa giận, vì cái gì Mộc Dịch như vậy một cái nội môn đệ tử cũng có thể luyện hóa Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, hơn nữa thực lực tăng mạnh, mà hắn thân là Hỏa bộ trưởng bối, rồi lại không thể!

Chẳng lẽ là Mộc Dịch có đặc thù nào đó luyện hóa phương pháp ?

Đây đối với Lục Dung Thiên mà nói, nhưng là trọng yếu nhất bí mật, đáng tiếc Mộc Dịch là Thiện Dực Đường đệ tử, hẳn không cách nào đưa hẳn chộp tới nghiên cứu thấu triệt.

Lúc ấy, yêu đảo hành trình sắp triển khai, Lục Dung Thiên cảm thấy một kế, nhất định phải thừa cơ hội này, đem Mộc Dịch thu vào trong tay!

Đáng tiếc, môn hạ của chính mình tâm phúc đệ tử, thực lực bình thường, cũng không phải cái kia Mộc Dịch đối thủ, vạn nhất thất bại, ngược lại liên lụy hẳn bại lộ bí mật.

Bình Hải tông bên trong, có thể đối phó Mộc Dịch đệ tử, cũng không nhiều, chỉ có rải rác mấy người, mà những người này, hẳn Lục Dung Thiên đều không thể khống chế đem ra sử dụng.

Vì vậy, hẳn âm thầm liên hệ rồi Trấn Hải Tông một gã Hỏa bộ trưởng lão, hẳn cùng với trưởng lão này có chút giao tình, hẳn lấy Bách Độc Thiên Hỏa Dịch cách điều chế làm đại giới, đổi được trưởng lão này phái ra hai gã thực lực cao minh đệ tử lẫn vào yêu đảo, cũng hiệp trợ Tôn Viên bắt được Mộc Dịch.

Tôn Viên tán thưởng Mộc Dịch một tiếng về sau, đột nhiên sắc mặt trầm xuống nói: "Mộc sư đệ, người chớ có trách ta! Sư phụ lời nhắn nhủ thập phần rõ ràng, sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể! Hôm nay vô luận như thế nào, chúng ta đều muốn bắt người báo cáo kết quả công tác, sống hay chết, chính người chọn đi!"

"Quả nhiên là Lục sư thúc ý tứ!" Mộc Dịch cũng không có cảm thấy ngạc nhiên, hẳn tiếp tục nói: "Bất quá, yêu đảo bốn phía có ta Bình Hải tông các vị sư thúc sư bá trông coi, hai người này lại có thể dễ dàng lẫn vào trong đảo, cũng cùng Tôn sư huynh bắt được liên lạc! Xem ra, cái kia chút ít trông coi yêu đảo sư thúc sư bá, ít nhất cũng có một người bị Lục sư thúc

thu mua chuẩn bị, lại không biết là vị nào ? Hử, hơn phân nửa cũng là Hỏa bộ trưởng rồi đi!"

"Người không cần biết rõ nhiều như vậy!" Tôn Viên lạnh lùng nói: "Cho cái thống khoái! Người là ngoan ngoãn theo chúng ta đi, hãy để cho ba người chúng ta liên thủ bắt người dạy một phen, đến lúc đó sống hay chết, có thể đã không phải do người làm chủ!"

"Đi với các người ?" Mộc Dịch hừ lạnh một tiếng: "Cái này yêu đạo há là các người nói đến là đến, nói đi là đi sao!"

Tôn Viên cười nói: "Ha ha, cái này Mộc sư đệ cũng không cần quan tâm. Đã có biện pháp khiến hai vị này sư huynh tiến đạo, tự nhiên cũng có biện pháp mang Mộc sư đệ đi ra ngoài!"

"Quả nhiên có vấn đề!" Mộc Dịch càng thêm thừa nhận suy đoán của mình, cái kia chút ít sư thúc sư bá ở bên trong, nhất định có người cùng Lục Dung Thiên thông đồng một mạch! Nhưng không biết xuất phát từ nguyên nhân gì cân nhắc, cái này sư thúc bá cũng không có trực tiếp ra tay đối phó bản thân, mà là do Tôn Viên cùng hai gã bên ngoài tông đệ tử ra mặt.

Tôn Viên thấy Mộc Dịch chính làm trầm tư hình dáng, không kiên nhẫn quát: "Mộc sư đệ đã suy nghĩ kỹ chưa? Thời gian dài, biến số liền có hơn, Tôn mỗ cũng không có kiên nhẫn lại đông dài! Nếu như không phải là sư phụ yêu cầu tốt nhất là mang về sống sờ sờ một người, Mộc sư đệ lúc này đã là vẫn lạc!"

"Đang mang sinh tử, cho tại dưới một người canh giờ cân nhắc, cũng không tính quá nhiều đi!" Mộc Dịch rất có kéo dài ý tứ.

Tôn Viên sắc mặt một đen, cả giận nói: "Một canh giờ! Hử, người lúc Tôn mỗ là ngu ngốc sao! Vạn nhất người rời khỏi hai cái sư huynh đệ tìm đến cứu binh, chẳng phải là bằng thêm phiền toái! Tôn mỗ chỉ có thể cho

người thêm ba cái thời gian hô hấp, nếu như người không thúc thủ chịu trối, cũng đừng trách ta ba người hạ thủ không lưu tình!"

Mộc Dịch liền không lên tiếng nữa, hấn dùng thực tế hành động làm ra trả lời!

Hấn tay trái cũng lên ăn trong hai ngón tay một cái pháp quyết đánh ra, lập tức liền có một đạo hồng quang sáng lên, hóa thành một đầu dài hơn một trượng Hỏa mãng xà, thần thái hung ác.

Đồng thời, tay phải hấn tạt trong tay áo tìm tòi, một cái tụ lý càn khôn, Mặc Hoảng Trọng bị hấn tể ra, lập tức mực lưu động, hóa thành một mảnh dày đặc thủy tiễn.

Hỏa mãng xà phóng tới Tôn Viên, thủy tiễn rồi lại chia ra hai đường, phân biệt đánh về phía cái kia hai gã bên ngoài tông đệ tử. Mà Mộc Dịch bản thân, tức thì ỷ vào nước chân nguyên màn sáng phòng hộ, lập tức quay người phi nước đại, muốn vắng lai đường bỏ chạy.

Mộc Dịch đánh lén, không thể bảo là không đột nhiên, hấn chạy thực mạng, cũng cũng không chậm!

Bất quá, Tôn Viên và ba người hiển nhiên là sớm có chuẩn bị, ba người đồng thời ra tay, lập tức ba mảnh mãnh liệt biến lửa từ trong tay bọn họ pháp trượng đỉnh tuôn ra.

Tôn Viên tể ra hỏa diễm, cùng Hỏa mãng xà cùng một chỗ ầm ầm bạo liệt; hai người khác tể ra ngọn lửa màu xanh, rồi lại thập phần cường đại, không chỉ có dễ dàng đem thủy tiễn bốc hơi vô tung vô ảnh, còn hóa kéo lê hai đạo ánh sáng màu xanh, đuổi theo hướng Mộc Dịch.

Pháp thuật tốc độ di động, có thể so sánh huyền sĩ chạy trốn tốc độ nhanh nhiều lắm. Trong chốc lát, cái này hai đạo ánh sáng màu xanh liền

phát sau mà đến trước, cũng lẫn nhau dung hợp, hình thành một vòng màu xanh quyền lửa, đem Mộc Dịch giam ở trong đó.

Đây hết thấy bất quá là trong chớp mắt, cái kia hai gã bên ngoài tông đệ tử không chỉ có tất cả từ thực lực mạnh mẽ, hơn nữa hẳn là thao luyện quá nhiều lần, phối hợp vây địch thập phần thành thạo, không để cho Mộc Dịch đào thoát.

Mộc Dịch vội vàng thân hình ngưng tụ, không dám trực tiếp phóng tới cái kia màu xanh quyền lửa.

Hắn có thể cảm giác được, cái này vòng ngọn lửa màu xanh không phải chuyện đùa, trên người hắn màn nước vòng bảo hộ căn bản không cách nào ngăn trở!

Mộc Dịch vung tay lên lúc giữa, đại lượng hỏa thuộc tính chân nguyên tuôn ra mà ra, lập tức hóa thành bảy tám chỉ Hỏa mãng xà, phóng tới cái kia màu xanh quyền lửa.

"Rầm rầm!"

Nổ đùng âm thanh không ngừng truyền ra, từng con một Hỏa mãng xà tại màu xanh quyền lửa trên bạo liệt ra, hình thành từng đoàn từng đoàn ánh sáng màu đỏ.

Trong lúc nổ tung, màu xanh quyền lửa hào quang tối sầm lại, hiển nhiên cũng là tổn hao không ít chân nguyên pháp lực.

"Ồ!" Một tên trong đó bên ngoài tông đệ tử khinh ồ lên một tiếng, tựa hồ đối với Mộc Dịch tế ra Hỏa mãng xà uy lực, có chút sợ hãi thán phục.

Hai người cũng lập tức điên cuồng thúc chân nguyên lực lượng, trong tay bọn họ pháp trượng, phát ra một tầng chói mắt ánh sáng màu xanh, làm cho người không dám nhìn thẳng.

Màu xanh quyền lửa lập tức lại trở nên hào quang vạn trượng, hơn nữa còn đối thô một chút!

Mộc Dịch trong lòng thất kinh, cái này màu xanh chi hỏa, cũng không khiến hắn cảm thấy đến cỡ nào cực nóng, cũng không có từng cỡ một sóng nhiệt từ kia đánh tới, nhưng mà, nó rồi lại cho Mộc Dịch một loại thập phần đáng sợ cảm giác, dường như cái này ngọn lửa màu xanh không có gì không đốt!

Bất quá, hắn còn là chưa từ bỏ ý định, hai tay của hắn đồng thời vung vẩy, Hỏa mãng xà cùng nước bức tường đồng thời tế ra, một nước một Hỏa, đồng thời ứng đối cái kia màu xanh quyền lửa vây khốn.

Thế nhưng là, Hỏa mãng xà còn có thể đối cái kia ngọn lửa màu xanh tạo thành nhất định được uy hiếp; mà nước bức tường thủy tiên các loại thường thường vừa tiếp xúc với ngọn lửa màu xanh, liền lập tức hóa thành hơi nước, tán loạn biến mất.

Rất rõ ràng, cái này ngọn lửa màu xanh ẩn chứa uy năng, không phải là Mộc Dịch Thủy thuộc tính chân nguyên pháp lực có thể chống lại đấy!

Mộc Dịch thi triển pháp thuật một nước một Hỏa, thoát nhìn chính là cực kỳ hiếm thấy Thủy Hỏa song tu, thế nhưng hai gã bên ngoài tông đệ tử đều không có lộ ra vô cùng kinh ngạc, hơn phân nửa là sớm từ Tôn Viên trong miệng nghe nói việc này.

"Hết hy vọng đi!" Tôn Viên lạnh cười nói: "Đây chính là tiếng tăm lừng lẫy Thanh Nguyên chân hỏa, huyền môn thập đại chân hỏa một trong! Người bị Thanh Nguyên chân hỏa vây khốn, cũng đừng nghĩ chạy ra!"

"Thanh Nguyên chân hỏa! Huyền môn thập đại chân hỏa!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, hắn từng trên mặt đất lao sư thúc trong miệng, đã nghe qua cùng loại lời nói.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Ẩn Nấp

"Nguyên lai hai cái vị này là Trấn Hải Tông đệ tử! Hơn nữa còn là tu luyện Thanh Nguyên công Thanh Nguyên huyền sĩ."

Mộc Dịch từng nghe sư thúc đề cập, Trấn Hải Tông có một loại Thanh Nguyên công, điều kiện tu luyện thập phần hà khắc, phải là sinh ra canh giờ vì giữa trưa lúc nam hải, hơn nữa tiên căn không tầm thường, từ nhỏ mà bắt đầu dùng đại lượng hiếm quý bảo vật bồi dưỡng, tu luyện tiểu thành về sau, chính là Thanh Nguyên huyền sĩ, có thể tế ra uy lực kinh người Thanh Nguyên chân hỏa, cùng tu sĩ đồng bậc hầu như khó gặp địch thủ.

Nghe nói, Thanh Nguyên huyền sĩ tại Trấn Hải Tông địa vị rất cao, toàn bộ Trấn Hải Tông, cũng không quá đáng chính là mấy tên Thanh Nguyên huyền sĩ mà thôi.

Một gã tu luyện nhiều năm Thanh Nguyên huyền sĩ, liền đủ để đối phó Thủy Hỏa song tu Mộc Dịch, huống chi là hai người vây công!

Mộc Dịch trong lòng cười khổ một tiếng, cái này Lục Dung Thiên thật sự dễ mất hãn, vậy mà từ Trấn Hải Tông mời tới hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ!

So sánh dưới, Tôn Viên thực lực liền lộ ra cực kỳ bình thường, đấu pháp trong căn bản chen vào không lọt tay. Nguyên lai hãn chỉ là đến phụ trợ hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ đối phó Mộc Dịch.

Tại hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ dưới sự thao túng, cái kia Thanh sắc hỏa quyển càng thu càng nhỏ, Mộc Dịch tuy rằng cố hết sức thúc sử dụng

hai loại pháp thuật đánh trả, nhưng không cách nào hữu hiệu phá hư cái kia ngọn lửa màu xanh.

Tôn Viên ở một bên trong lòng cũng là thất kinh: "Huyền môn thập đại chân hỏa tên tuổi quả nhiên không uổng, tuy rằng hai người này chỉ là huyền sĩ, tối đa có thể phát huy ra Thanh Nguyên chân hỏa da lông uy năng, nhưng đã lợi hại như thế! Cùng giai huyền sĩ pháp thuật, hầu như đối kia khó có thể sinh ra rõ ràng hiệu quả! Cái kia Mộc Dịch tại Kim Thu hội thí trong thế nhưng là tiến vào bán kết cao thủ, hôm nay vậy mà không có bao nhiêu sức hoàn thủ!"

Thanh sắc hỏa quyền đã co lại đến hơn một trượng lớn nhỏ, đem Mộc Dịch triệt để vây khốn, ngọn lửa màu xanh không ngừng cắn nuốt Mộc Dịch hộ thể tầng kia dày đặc nước bức tường, nước bức tường càng ngày càng mỏng, rất có chống đỡ không nổi xu thế.

"Hai vị Trấn Hải Tông sư huynh, tại hạ cùng với các người không oán không cừu, các người rồi lại ối chao bức bách, vậy trách không được tại hạ cùng với các người đồng quy vu tận!"

Sống chết trước mắt, Mộc Dịch một tiếng gầm lên từ quyền lửa trong truyền ra, dọa Tôn Viên nhảy dựng.

Hắn rõ ràng trông thấy, Mộc Dịch màu da, trong nháy mắt đỏ bừng như lửa, phảng phất muốn chảy ra máu, một cỗ cuồng bạo khí tức, tại kia bên ngoài thân ngưng tụ, tùy thời cũng có thể bạo liệt ra đến.

"Không ổn, hắn lại muốn tự bạo!" Tôn Viên cả kinh, lập tức hướng lui về phía sau ra mấy trượng, lách mình tại một khối nham thạch sau.

Hắn nhưng nghe nói qua, có chút tu luyện hỏa thuộc tính công pháp huyền sĩ, có thể thi triển pháp thuật, làm nổ trong cơ thể hỏa thuộc tính chân nguyên, bởi như vậy, huyền sĩ tuy chết không toàn thân, tính khó giữ

được tánh mạng, thực sự có thể đối địch nhân ở chung quanh tạo thành thật lớn tổn thương!

Cái kia hai gã Trấn Hải Tông đệ tử, làm sao không nhìn thấy Mộc Dịch khác thường, vội vàng cũng là riêng phần mình thối lui, bất quá, cái kia Thanh sắc hỏa quyển vẫn như cũ vây quanh ở Mộc Dịch chung quanh, không cho hắn đào thoát.

Thế nhưng là, cái kia dường như tùy thời muốn tự bạo Mộc Dịch, rõ ràng không sợ chết xuyên qua cái kia hùng hực thiêu đốt ngọn lửa màu xanh, sau đó chưa có chạy ra hai bước, lại đột nhiên hóa thành một sợi gió mát biến mất tại ba người trước mắt.

"Hắn là bị đốt thành tro bụi đến sao?" Tôn Viên lấy làm kỳ, không thể tin được trước mắt một màn.

Hai gã Trấn Hải Tông đệ tử thì là nhìn nhau, đều toát ra kinh hãi vô cùng thần sắc.

"Thậm chí có huyền sĩ không sợ chúng ta Thanh Nguyên hỏa diễm, có thể bình yên từ trong xuyên việt!"

Một người trong đó lắc đầu, thì thào nói ra.

Tôn Viên lúc này mới chợt hiểu, hắn vỗ đầu một cái, hô to một tiếng: "Không ổn, hắn nhất định là dùng Phong Ấn Phù!"

"Hắn có lẽ không có đi xa, ở nơi này phụ cận!" Tôn Viên nói xong, không được thi triển hỏa diễm, hóa thành một mỗi cái hỏa cầu, điên cuồng công kích tới chung quanh.

Trong tiếng nổ vang, hỏa cầu tại loạn thạch trong nổ tung, mảnh đá bay tán loạn, nhưng vẫn như thế khó có thể phát hiện Mộc Dịch tung tích.

Cái kia hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, cũng riêng phần mình thi triển Thanh Nguyên chân hỏa, hóa thành nhiều đóa màu xanh hoa sen hình dáng hỏa diễm, ở giữa không trung trôi nổi, bao trùm phạm vi tầm hơn mười trượng!

Có thể đem pháp thuật thi triển như thế xa, bao trùm như thế rộng lớn phạm vi, đủ thấy cái này hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ pháp lực, thập phần thâm hậu.

Nhưng mà, bọn hắc thủy chung không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

"Người kia đại khái đã đi xa!" Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ nhíu mày nói ra, sau đó đem công pháp vừa thu lại.

Đồng bạn của hắc cũng thu công pháp, Thanh Nguyên chân hỏa tuy uy lực vô cùng lớn, nhưng hao phí chân nguyên pháp lực cũng là tương đối kinh người, phen này giao chiến, hắc hai người đều hao phí không ít chân nguyên, không dám lại kéo dài nữa.

"Không nghĩ tới, con vịt đã đun sôi cũng đã bay!" Tôn Viên trong lòng thầm mắng một tiếng, hai cái này Thanh Nguyên huyền sĩ, đối với chính mình Thanh Nguyên hỏa diễm tin tưởng mười phần, luôn mồm xưng tuyệt không có huyền sĩ có thể từ trong đào thoát, nhưng vẫn là trở mắt khiến Mộc Dịch chạy ra khỏi Thanh Nguyên hỏa diễm vây quanh, hơn nữa dùng Phong Ấn Phù đào tẩu!

"Cái gì Thanh Nguyên chân hỏa, nguyên lai là hào nhoáng bên ngoài!" Tôn Viên trong lòng khó chịu, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài, cái này hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ mặc dù không có vây khốn Mộc Dịch, nhưng muốn tiêu diệt giết hắc Tôn Viên, còn là rất dễ dàng làm được.

Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, lúng túng ngoài, trong lòng cũng là thất kinh, bọn hắc đến bây giờ còn không nghĩ ra, người nọ đến tột cùng là như thế nào ngăn cản Thanh Nguyên hỏa diễm thôn phệ!

"Với cái gia hỏa này quả nhiên thực lực không tầm thường, khó trách sư phụ gặp phải ta hai người ra tay!" Một tên trong đó Thanh Nguyên huyền sĩ ho nhẹ một tiếng rồi nói ra, "Bất quá, lần sau gặp lại với cái gia hỏa này, ta hai người liền tuyệt sẽ không lại khiến hã chạy ra tìm đường sống!"

"Thế nhưng là, còn muốn tìm được với cái gia hỏa này, có thể đã không dễ dàng!" Tôn Viên nhướn mày nói, "Chúng ta lần này có thể biết hành tung của hã, cũng sớm ở chỗ này mai phục, là vì ở đằng kia trăm năm Tùng Mộc Phấn trong động tay động chân, có thể bằng cái này chỉ Tam Vĩ sóc linh miễn khứu giác phán đoán kia phương vị. Mặc dù giấu ở Càn Khôn đại ở bên trong, cũng có thể bị chúng ta phát hiện."

"Thế nhưng là, cái kia trăm năm Tùng Mộc Phấn, cũng tại Triệu Lượng trên thân, mà bọn hã cũng đã phân tán ra, lại muốn tìm kiếm tung tích của hã, nhưng chỉ có mò kim đáy biển!"

Tôn Viên vừa nói, một bên từ trong lòng lấy ra từng con một có ba tắc lớn nhỏ màu tím sóc vuốt vuốt. Con từng thử này ánh mắt sâu sắc đấy, có ba căn xoắn tung cái đuôi, thập phần đáng yêu, vừa ra tới sau liền không ngừng ngửi ngửi trong không khí tức, sau đó hướng một chỗ chạy trốn ra ngoài.

Cái hướng kia, đúng là Triệu Lượng cùng Hứa Điền hai người phương hướng ly khai, Tôn Viên than nhẹ một tiếng, chu môi huyết sáo một tiếng, đem Tam Vĩ sóc lại thu hồi trong ngực.

"Bất quá, yêu đảo cũng cũng chỉ có lớn như vậy, chỉ cần chúng ta tồn nhiều chút công phu, không sợ tìm không thấy tung tích của hã! Huống chi, vị kia sư thúc cũng sẽ âm thầm trợ giúp chúng ta."

Tôn Viên cuối cùng lại trống nổi giận, không đến mức khiến Trần Hải Tông hai người cảm thấy hy vọng xa vời.

"Hử, chỉ phải tìm được hắc, chúng ta sư huynh đệ hai người, tuyệt sẽ không lại khiến hắc đào tẩu!" Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ nhẹ gật đầu, quay người rời đi.

Ba người dần dần đi xa, đã đi ra cái này Nhất Tuyến Thiên, bọn hắc còn là đuổi theo Triệu Lượng phương vị mà đi, không biết có hay không còn có thể thông qua Triệu Lượng, tìm được Mộc Dịch tung tích.

Ba người thân ảnh triệt để sau khi biến mất, ngay tại Tôn Viên đã đứng cái kia khối cự thạch bên cạnh, bỗng nhiên có một đám gió mát xoáy lên, lập tức một bóng người dần dần hiển hiện, đúng là Mộc Dịch.

Trong tay hắc cái kia trương màu vàng phù chỉ (lá bùa) Phong Ấn Phù, rồi lại bởi vì pháp lực hao hết, tự hành hóa thành bột phấn, tiêu tán ra.

"Nguyên lai là cái kia Tùng Mộc Phấn." Mộc Dịch nhẹ gật đầu, "Triệu sư đệ giao hữu rộng lớn, nhất định ngư long hỗn tạp, cho hắc Tùng Mộc Phấn chính là cái người kia, hơn phân nửa cùng Tôn Viên có chút liên hệ. Như vậy xem ra, ta phải không có thể đi tìm Triệu sư đệ bọn hắc hội hợp rồi, hy vọng bọn hắc đã bình yên phản hồi kim ngân bãi, chỗ đó có Triệu sư bá đám người tọa trấn, Thanh Nguyên huyền sĩ cũng không dám động thủ!"

"Cái kia Thanh Nguyên chân hỏa, quả nhiên bá đạo! Hộ thể ánh lửa, màn nước, rõ ràng đều không thể thừa nhận, nếu không phải ta huyết dịch đặc thù, vậy mà hấp thu Thanh Nguyên chân hỏa bộ phận uy năng, chỉ sợ ta cũng không cách nào từ cái kia Thanh Nguyên chân hỏa đang bao vây đi ra!"

Mộc Dịch cảm thụ được trong máu mệnh môn hỏa thuộc tính chân nguyên, mỉm cười.

Lúc này đây giao phong, hắc không chỉ có không có bị thương, ngược lại hấp thu Thanh Nguyên chân hỏa ẩn chứa bộ phận chân nguyên lực lượng, tuy rằng chưa luyện hóa hoàn toàn, nhưng đã khiến trong máu hỏa lực sung

túc, toàn bộ người cũng hiểu được tinh lực mười phần, sáng khoái tinh thần!

Mộc Dịch còn muốn đến, nếu như huyết mạch của hắn, có thể hấp thu Bách Độc Thiên Hỏa Dịch hỏa độc trong Hỏa chân nguyên, cũng có thể hấp thu cái kia Thanh Nguyên chân hỏa trong chân nguyên, đủ thấy cái này huyết mạch cũng là có thể tu luyện tăng lên đấy. Chỉ là, hắn không có có thích hợp chủ động tu hành phương pháp! Dựa vào bị động như vậy hấp thu, tóm lại không phải là lâu dài kế sách!

Nơi đây không thích hợp ở lâu, Mộc Dịch thu hồi pháp trượng, hướng cùng Tôn Viên đám người phương hướng ngược nhau bước đi.

...

"Người xác định bọn hắn rất nhanh gặp tới nơi này?" Hỏa Nham Hồ bên cạnh, một gã thiếu niên áo trắng hướng Mẫn Quân Tử hỏi.

Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu, có chút ít đặc ý nói: "Vương sư đệ không cần phải lo lắng! Ta tại một người trong đó trên thân để lại truy tung dấu hiệu, hiện tại, bọn hắn chính hướng nơi này đi tới."

"Không chỉ có là truy tung dấu hiệu đơn giản như vậy đi!" Họ Vương thiếu niên mỉm cười: "Từ nơi này trên mặt đá lưu lại người vì dấu vết đến xem, chỉ sợ là người đón mua một người trong đó, hắn cố ý lưu lại ký hiệu, bại lộ tung tích, hơn nữa chỉ có người Mẫn Quân Tử mới có thể xem hiểu cái này ký hiệu."

"Vương sư đệ quả nhiên thông minh!" Mẫn Quân Tử mỉm cười gật đầu, không có phủ nhận, cũng không có nói toạc.

Chỉ chốc lát sau, quả nhiên có bóng người từ đằng xa trong sơn cốc đi ra, hướng Mẫn Quân Tử các loại hai người đến gần.

"Bọn hắc đến rồi!" Mẫn Quân Tử mỉm cười, nhưng rất nhanh dáng tươi cười liền ngưng kết đứng lên.

"Như thế nào chỉ có hai người!"

Mẫn Quân Tử phát hiện, hướng nơi đây đi tới chỉ có hai bóng người, mà không phải ba người, hơn nữa hết lần này tới lần khác ít chính là hắc hy vọng nhất chứng kiến chính là cái người kia!

"Là đại sư huynh!" Đến gần Hỏa Nham Hồ Triệu Lượng, rất xa thấy được một cái thân ảnh quen thuộc, dưới chân lập tức thêm nhanh hơn rất nhiều.

Bên cạnh hắc Hứa Điền, cũng gấp vội vàng đi theo chạy đến.

"Đại sư huynh, người tại sao lại ở chỗ này ? Mặt khác hai vị sư huynh đâu?" Triệu Lượng nghi ngờ hỏi.

"Ta bởi vì muốn đi săn giết một cái hung mãnh hải yêu, không cẩn thận cùng nhị vị sư đệ đi rời ra, rồi lại ở chỗ này gặp phong bộ Huyền Phong Đường Vương Nhược Phong sư đệ." Mẫn Quân Tử chỉ vào sẽ không chỗ thiếu niên thuận miệng đáp, sau đó nhướng mày hướng Triệu Lượng hỏi: "Mộc sư đệ đâu rồi, hắc như thế nào không cùng các người cùng một chỗ ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Sốt Ruột Báo Thù

"Chúng ta gặp được hai gã Hỏa bộ đệ tử chặn đường, Mộc sư huynh khiến hai người chúng ta đi đầu chạy trốn! Hãn nói hãn có biện pháp thoát thân!" Triệu Lượng đơn giản đem sự tình tự thuật một lần, cũng năn nỉ Mẫn Quân Tử tiến đến cứu giúp Mộc Dịch.

"Lại có việc này! Đồng môn sư đệ gặp nạn, ta đương nhiên muốn đi nghĩ cách cứu viện!" Mẫn Quân Tử lập tức thoả mái đáp ứng, hỏi: "Các người nhưng nhận ra là cái nào hai gã Hỏa bộ đệ tử?"

"Lạ mặt vô cùng!" Triệu Lượng lắc đầu, "Ta tại trong môn cũng coi như giao du rộng lớn, nhưng chưa từng thấy qua hai người này!"

Mẫn Quân Tử nhướng mày, nói ra: "Lai giả bất thiện! Người cùng Hứa Điền thực lực bình thường, còn là không nên đi, việc này không nên chậm trễ, ta đây liền đi tìm Mộc sư đệ!"

Mẫn Quân Tử nói xong, phân phó Triệu Lượng Hứa Điền hai người trở lại an toàn kim ngân bãi, hướng Vương Nhược Phong chấp tay cáo từ, âm thầm lần lượt một ánh mắt, sau đó lập tức đuổi hướng sơn cốc kia chỗ sâu Nhất Tuyến Thiên.

"Vương mỗ cũng cáo từ!" Vương Nhược Phong cười nhạt một tiếng, đánh giá hai người liếc, sau đó hướng nơi khác bước đi.

Hãn hai đầu lông mày, lơ đãng hiện lên một tia lo lắng, sự tình đã có biến hóa, cũng tại ngoài dự liệu của hãn!

"Mộc Đầu, không thể tưởng được ngoại trừ Mẫn Quân Tử, Hỏa bộ cũng có người muốn đối phó người! Chắc chắn, lúc trước ta khuyên người ít xuất hiện làm việc, cái gọi là 'Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rễ' " cái này coi như là ứng nghiệm rồi! Người nhưng ngàn vạn không cần có sự tình!"

Vương Nhược Phong dù sao cũng là phong bộ đệ tử, đi đường như là đạp gió mà đi, nhìn như nhàn nhã dạo chơi, tốc độ rồi lại cực nhanh, một hồi liền biến mất tại Triệu Lượng các loại hai người trong tầm mắt.

Triệu Lượng cùng Hứa Điền vượt qua Hỏa Nham Hồ đi vào đảo bên cạnh, thừa lúc lên bạch ngọc thuyền.

"Triệu sư đệ, nếu như Mộc sư đệ bình yên trở về, người nói cho hần biết, nhất định phải cẩn thận đại sư huynh Mẫn Quân Tử!" Một mực yên lặng lặng yên không nói Hứa Điền bỗng nhiên mở miệng nói ra.

Triệu Lượng lại càng hoảng sợ: "Hứa sư huynh chuyện đó là ý gì?"

Hứa Điền thản nhiên nói: "Ngay tại yêu đảo rèn luyện trước, Mẫn Quân Tử đã tới tìm ta, nhờ ta tại yêu trong đảo cho hần làm nội ứng, tùy thời báo cáo chúng ta cùng Mộc sư huynh vị trí!"

Triệu Lượng trong lòng trầm xuống, hần cũng không đắn, lập tức đoán được Mẫn Quân Tử dụng ý.

"Người không có đáp ứng hần, đúng không?" Triệu Lượng run giọng hỏi.

"Không." Hứa Điền ung dung nói: "Ta đáp ứng hần!"

Nói xong, Hứa Điền từ trong tay áo lấy ra một khối màu đỏ mỹ ngọc, nói ra: "Cái này khối cảm ứng đá, chính là Mẫn Quân Tử giao cho ta đấy, dựa

vào khối ngọc này đá, hẳn có thể đại khái biết rõ phương vị của chúng ta, nếu như tiến gần lời nói, còn có thể làm ra chính xác cảm ứng."

"Người tại sao phải làm như vậy!" Triệu Lượng vừa vội vừa giận, nếu như là như vậy, cái kia Mộc Dịch có thể đã càng thêm nguy hiểm!

"Bởi vì ta phải ly khai tông môn!" Hứa Điền ngữ khí kiên định nói: "Ta đã sớm muốn rời đi tông môn rồi, nhưng là không có cơ hội! Lần này yêu đảo rèn luyện là một cái tuyệt hảo thời cơ, ta sẽ không bỏ qua! Mẫn Quân Tử đáp ứng giúp ta chế tạo cơ hội, nhờ ta bỏ qua hai người các người, một mình ly khai! Mộc sư đệ bảo vệ chặt sự mệnh, quả quyết sẽ không để cho ta ly khai, vì vậy ta chỉ tốt cùng Mẫn Quân Tử hợp tác!"

Triệu Lượng nổi giận nói: "Người tại sao phải ly khai tông môn, hơn nữa vì thế liền Mộc sư huynh đều muốn bán đứng, hẳn nhưng từ trước đến nay đối với người không tệ!"

"Bởi vì ta muốn báo thù!" Hứa Điền trong đôi mắt, phát ra một mảnh ánh sáng màu đỏ, cái loại này nồng đậm sát ý, khiến Triệu Lượng nhìn trong lòng phát lạnh.

Hứa Điền rống lớn nói: "Diệp gia giết người nhà của ta, thù này không báo, ta Hứa Điền thề không làm người! Diệp Minh Thiên đã bị Mộc sư đệ giết chết, nhưng Diệp gia còn trên đời này! Chỉ có đem Diệp gia cao thấp chém tận giết tuyệt, mới có thể tiêu tan mối hận trong lòng của ta! Ta mới có mặt mũi đối mặt chết đi người nhà!"

"Người Diệp gia phải chết! Chờ ta báo thù sau đó, ta lại đến hướng Mộc sư đệ cùng người thỉnh tội, là giết là phạt, tự nhiên muốn làm gì cũng được, nhưng mà, người nào cũng không có thể ngăn cản ta báo thù!"

Hứa Điền ngữ khí kiên quyết như sắt, lộ ra một phần thâm căn cố đế cừu hận!

"Nếu như ta nhất định phải ngăn lại người thì sao?" Triệu Lượng khẽ lắc đầu nói ra.

"Ta sẽ giết người, sau đó rời đi!" Hứa Điền không cần nghĩ ngợi đáp: "Đợi ta báo thù, lại tự sát lấy tạ Triệu sư đệ!"

Triệu Lượng im lặng, một lát sau, hắn thì thào nói ra: "Người đi đi! Người cũng không có thực xin lỗi ta, người thực xin lỗi đấy, là Mộc sư huynh đối tín nhiệm của người!"

"Ta biết rõ cách làm của ta không đúng!" Hứa Điền nhẹ gật đầu, "Thế nhưng là, báo thù là ta sống sót duy nhất động lực!"

Triệu Lượng lắc đầu không nói, đưa mắt nhìn Hứa Điền thừa lúc bạch ngọc thuyền, hướng xa xa bước đi.

Đệ tử tự tiện ly khai, thuộc về phản bội tông môn, vô luận chạy trốn tới chân trời góc biển, đều muốn đã bị tông môn truy nã cùng nghiêm trị!

"Đã nói hắn gặp được ngoài ý muốn vẫn lạc đi! Từ nay về sau chúng ta Thiện Dược Đường, cũng không có người này!" Triệu Lượng than nhẹ một tiếng, một mình phản hồi kim ngân bãi.

Mấy ngày trước, ba người bọn họ kết bạn tới đây; mấy ngày về sau, một cái chạy trốn yêu đảo, một cái lâm vào hiểm cảnh, chỉ có hắn một người phản hồi.

"Lấy Mộc sư huynh thực lực cùng tâm cơ, mới có thể biến nguy thành an!" Triệu Lượng trong lòng âm thầm cầu nguyện, đây cũng là hắn duy nhất có thể vì Mộc Dịch làm một chuyện.

...

Một cánh rừng ở bên trong, Mộc Dịch chính tiềm phục tại một viên cao lớn cây cối đỉnh, mắt thấy phía dưới cách đó không xa một trận "Chiến đấu" .

Chiến đấu song phương, là hai con yêu thú. Một cái là hình thể cực lớn Tử Quan Tích Dịch, chừng hơn một trượng lớn nhỏ, há mồm phun ra màu tím sương mù, ẩn chứa kỳ độc, phát ra thanh âm giống như phá chuông, Mộc Dịch chính là bị thanh âm của nó hấp dẫn đến đây.

Độc thần lẩn đối thủ, là một cái Mộc Dịch tại Đồ Sách trên chưa bao giờ thấy qua vật nhỏ.

Cái vật nhỏ này, chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, toàn thân lông trắng đứng đấy, lộ ra lông mềm như nhung đấy, nó rất tròn trên thân thể, lại có một đôi tắc hơn lớn nhỏ tiểu sí bàng không được vỗ, khiến nó ong ong bay trên không trung, không nói ra được cổ quái.

Mộc Dịch liếc không nháy mắt nhìn phía dưới, thập phần thận trọng.

Theo Đồ Sách ghi chép, cái kia Tử Quan Tích Dịch, có thể phun ra nước chua, tính ăn mòn rất mạnh, liền huyền sĩ tế ra pháp lực vòng phòng hộ cũng khó khăn lấy ngăn cản, đồng thời còn ẩn chứa kỳ độc, mức độ nguy hiểm vì ba khối sao.

Vốn lấy Mộc Dịch thực lực, một cái Tử Quan Tích Dịch cũng sẽ không khiến hấn như thế khẩn trương, chính thức khiến hấn tại ý đấy, là cái kia cổ quái vật nhỏ!

Nhất là hấn phát hiện, cái kia Tử Quan Tích Dịch tuy rằng hình thể so với tay lớn hơn gấp trăm lần trở lên, nhưng một đôi mắt to trong vậy mà tràn đầy sợ hãi thần sắc sợ hãi, nó đang cùng Tiểu cổ quái giằng co trong quá trình, không được chậm rãi lui về phía sau, tựa hồ là cực sợ đối phương.

Cái kia lông vo tròn bình thường vật nhỏ, vây quanh Tử Quan Tích Dịch không được xoay quanh bay múa, tựa hồ đang tìm kiếm thời cơ.

"Phốc!"

Tử Quan Tích Dịch bị buộc bức bách nóng nảy, há mồm phun ra một đường thủy tiễn bình thường dịch chua, hướng da lông ngăn cầu kích bắn đi.

Da lông ngăn cầu rồi lại hai cánh khế vỗ, rất là linh hoạt mau né, tiếp tục vây quanh Tử Quan Tích Dịch bay múa.

Tử Quan Tích Dịch không dám khiến da lông ngăn cầu tới gần, không ngừng phun ra dịch chua thủy tiễn, nhưng đều bị đối phương từng cái tránh đi.

Theo dịch chua phun ra đấy, còn có một đoàn đoàn màu tím khói độc, người kia rất nhanh liền mà tràn ra, bao trùm phạm vi hơn mười trượng bên trong.

Tuy rằng cách nhau khá xa, Mộc Dịch còn là cẩn thận ngừng thở, không dám hút vào một tia độc khí.

Cái kia da lông ngăn cầu ngay tại khói độc bao phủ phía dưới, nhưng rồi lại không hư hao chút nào, tựa hồ tuyệt không sợ cái kia trong đó độc tính, hơn nữa ngược lại càng thêm vui sướng liên tục bay múa.

Tại phún ra hơn mười miệng dịch chua về sau, Tử Quan Tích Dịch tựa hồ có chút lực bất tòng tâm, phun ra dịch chua tốc độ cùng tần suất đều sâu sắc hạ thấp, bất quá nó đồng thời vung đánh cái đuôi lớn với tư cách phụ trợ, cái đuôi lớn quét ngang tới ranh giới, phát ra gào thét tiếng gió.

"Đùng!"

Một viên chùng cỡ thùng nước hòe cây, bị thần lẩn cái đuôi lớn quét đến, vậy mà chặn ngang bẻ gãy, âm âm ngã xuống đất.

Mộc Dịch trong lòng âm thầm cả kinh, phần này lực đạo, cho dù có pháp lực hộ thể, chỉ sợ cũng khó có thể thừa nhận.

Nhưng linh hoạt da lông ngắn cầu vẫn đang sẽ không bị thần lẩn cái đuôi lớn công kích được, nó tại Tử Quan Tích Dịch dịch chua, cái đuôi lớn cùng ngẫu nhiên phun ra lưỡi dài dày đặc công kích đến, không ngừng né tránh, nhiều lần đều suýt nữa trúng chiêu.

Tử Quan Tích Dịch cường công, giằng co tốt một chút thời gian, trong chiến đấu, Tử Quan Tích Dịch không được lui về phía sau, khoảng cách Mộc Dịch nơi cất giấu thân cái kia gốc đại thụ càng ngày càng gần.

Mộc Dịch trong lòng thầm kêu không may, chính đang suy nghĩ có muốn hay không tế ra một tầng pháp lực bảo vệ toàn thân.

Nhưng vào lúc này, cái kia da lông ngắn cầu đột nhiên bạo khởi chất vấn, thân hình của nó dường như một đường sao băng, lấy bất khả tư nghị tốc độ tránh được một đoàn dịch chua công kích, sau đó đã rơi vào thần lẩn đầu màu tím mào gà trên.

Lập tức, da lông ngắn cầu tựa hồ cản một cái thần lẩn tử quan, thần lẩn lập tức phát ra một tiếng đau nhức thông nội tâm kêu thảm thiết, sau đó trong lúc đó âm âm ngã xuống đất, tứ chi không được run rẩy.

"Nó giống như đang hút ăn cái kia thần lẩn nọc độc!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, hẳn chú ý tới, cái kia thần lẩn mào gà đang tại dần dần thu nhỏ lại, biến quắt, mà da lông ngắn cầu thân thể rồi lại càng ngày càng trống, càng ngày càng tròn, trên người nó da lông, tự nhiên cũng thời gian dần trôi qua biến thành màu tím!

Trong chốc lát, da lông ngán cầu bộ lông toàn bộ biến thành màu tím sậm, mà Tử Quan Tích Dịch cũng đã đành chỉ run rẩy, vẫn không nhúc nhích, hiển nhiên là đã chết đi.

"Thật là lợi hại gia hỏa!" Mộc Dịch lập tức bỏ đi công kích cái này tiểu quái vật ý niệm trong đầu, hấn ấn núp trên tàng cây vẫn không nhúc nhích, chỉ còn chờ đối phương tự hành ly khai.

Thế nhưng là tên tiểu tử kia nhưng không có ly khai ý tứ, nó lười biếng nằm ở Mộc Dịch chỗ viên kia đại thụ gốc, tựa hồ tại dư vị vừa rồi "Mỹ vị" .

Một lát sau, nó vậy mà "Nấc" một tiếng phun ra một cổ màu tím độc khí, như là đánh cho một cái ợ một cái.

Cái này "Ợ một cái" đánh ra về sau, bề ngoài của hấn màu sắc lại bắt đầu dần dần rút đi, rất nhanh cũng một lần nữa biến thành trắng như tuyết chi sắc.

Da lông ngán cầu cũng một lần nữa vỗ cánh, ở giữa không trung không được bay múa.

Thế nhưng là, nó nhưng không có giống như Mộc Dịch kỳ vọng như vậy rời đi, mà là vây quanh viên này đại thụ, xoay quanh bay múa một vòng lại một vòng.

"Chẳng lẽ bị nó phát hiện ?" Mộc Dịch nhướng mày, không khỏi chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời phát động pháp thuật công kích.

Mộc Dịch biết rõ, Yêu thú Yêu cầm thiên phú đủ loại, có không ít hải yêu giác quan đều đặc biệt linh mẫn. Tự lấy khứu giác mà nói, có thật nhiều Yêu thú có thể tại ngoài mười dặm đã nghe đến Nhân loại hoặc mặt khác Yêu thú khí tức.

Hôm nay hắn cùng với cái kia da lông ngắn cầu gần nhất lúc chỉ kém cách hơn mười trượng, tuy có rậm rạp cành lá yểm hộ, nhưng nếu là bị nó phát hiện, cũng chẳng có gì lạ.

Lúc này, lại có một tiếng hồ gầm giống như thú vật gào to truyền ra, hơn nữa tựa hồ không xa.

Cái kia da lông ngắn cầu, nghe được cái thanh âm này, chợt biến thành cực kỳ bất an.

"Vô quýt dày có móng tay nhọn! Nguyên lai tên tiểu tử này cũng có khắc tinh!" Mộc Dịch trong lòng khẽ cười một tiếng, tiếp tục vẫn không nhúc nhích, rất có ở một bên xem náo nhiệt ý tứ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Thu Yêu

Theo thú vật gào to xuất hiện ở trong rừng cây đầy, nhưng là một cái hình thể chỉ có hai thước lớn nhỏ Phi Mông.

Cái này chỉ Phi Mông hình thể cùng một cái còn nhỏ Hồ tử không xé rách bao nhiêu, rồi lại sinh một cặp mạnh mẽ hữu lực lông cánh, một đôi thật dài răng nanh lộ ra ngoài, lộ ra có chút hung ác.

"Phi Mông, một loại Phong thuộc tính hiểm thấy yêu loại, đã có thể coi như là Yêu cầm, cũng có thể coi như là Yêu thú, am hiểu Phong Nhận Thuật. Phi Mông là độc vật khắc tinh, trời sinh không sợ các loại kỳ độc, thích ăn độc xà, độc trùng các loại vật kịch độc. Phi Mông lông vũ là thật tốt Phong thuộc tính tài liệu, mà Phi Mông chi gan, nhưng là luyện chế đỉnh giai giải độc linh đan cực phẩm tài liệu, giá trị xa xỉ. Mức độ nguy hiểm, hai vì sao."

Mộc Dịch trong đầu lập tức hiện ra Đồ Sách trong về Phi Mông ghi chép.

Trước trước chiến đấu đến xem, cái này Tiểu Mao Cầu tựa hồ cũng có thị ăn chất độc yêu thích, thuộc về độc yêu, gặp được hôm nay sinh khắc độc Phi Mông, đúng là gặp khắc tinh.

Vỏ quýt dày có móng tay nhọn, tiểu gia hỏa không sợ cái kia càng mạnh hơn nữa một chút Tử Quan Tích Dịch, rồi lại sợ hãi cái này mức độ nguy hiểm chỉ có hai vì sao Phi Mông.

Tiểu gia hỏa cũng cảm thấy nguy hiểm, nó vậy mà hướng về phía Mộc Dịch chỗ tán cây chỗ phát ra "Ô ô" vài tiếng gào thét, rất có cầu cứu chi ý.

"Tại sao phải cứu người ?" Mộc Dịch mỉm cười tự nhủ, nếu như bị nhìn thấu chỗ ẩn thân, hẳn liền dứt khoát không hề nín thở tập trung tư tưởng suy nghĩ, nhưng cũng không có lập tức từ tán cây cao thấp đến.

Phi Mông hai cánh vừa thu lại đã rơi vào bên cạnh một cây đại thụ thân cành lên, trong miệng ôi ôi có tiếng, răng nanh răng nhọn cũng bại lộ bên ngoài, trong mắt lộ hung quang, liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào cái kia Tiểu Mao Cầu, như là đang quan sát bản thân con mồi.

Tiểu Mao Cầu toàn thân run rẩy, cực sợ cái này Phi Mông, phát ra ô ô tiếng cầu cứu, cũng trở nên trầm thấp.

Đột nhiên, Tiểu Mao Cầu lại vỗ cánh nhảy lên, hướng lên bay thẳng, mục tiêu đúng là Mộc Dịch sau lưng.

Nó vẫn là đem Mộc Dịch trở thành bia đỡ đạn, bởi như vậy, Mộc Dịch không thể không ra tay.

Mộc Dịch sớm có chuẩn bị, tay phải Mặc Hoảng Trượng tế ra, tế ra một mảnh nước bức tường, đem trước mặt mà đến Tiểu Mao Cầu bao bọc ở bên trong.

Cùng lúc đó, cái kia Phi Mông cũng phát hiện Mộc Dịch.

Mộc Dịch trong cơ thể, cũng không có thiếu lưu lại hỏa độc, ở đằng kia Phi Mông trong mắt, Mộc Dịch cùng nó thích ăn nhất độc xà không có quá lớn phân biệt, lúc này Phi Mông cực kỳ hưng phấn phát ra một tiếng hồ gầm giống như thú vật rống, hai cánh khê vỗ, hướng Mộc Dịch đánh tới.

Bảy tám đạo gào thét phong nhận, đã ở Phi Mông hai cánh khê vỗ trong phá vỡ bầu trời, trước mặt chém về phía Mộc Dịch.

Đáng tiếc chính là, Mộc Dịch muốn so với bình thường độc xà cường đại quá nhiều!

Hắn tay trái vỗ, lập tức năm đạo Hỏa chân nguyên từ kia giữa năm ngón tay kích xạ mà ra, hóa thành năm đầu hung mãnh Hỏa mãng xà, trong đó bốn đầu Hỏa mãng xà nghênh hướng cái kia chút ít phong nhận, thô nhất cái kia Hỏa mãng xà, rồi lại trực tiếp công hướng phi mông mặt mũi.

"Oanh!"

Phi Mông trực tiếp bị oanh rơi, từ không trung rơi xuống mặt đất, vẫn không nhúc nhích. Đầu của nó cháy đen một mảnh, khí tức đều không có, hiển nhiên đã chết xuyên qua.

Lấy Mộc Dịch thực lực, đối phó một cái mức độ nguy hiểm chỉ có hai vì sao Phi Mông, tự nhiên là dễ dàng, dễ như trở bàn tay.

"Người tên tiểu tử này, nên xử trí như thế nào đây!" Mộc Dịch đánh giá bị hắn vây ở nước bức tường chính là cái kia Tiểu Mao Cầu, nhú mày.

Nếu như biết rõ đây là cái gì yêu loại, Mộc Dịch hơn phân nửa gặp không chút do dự đem giết chết. Nhưng dưới mắt hắn đến một lần đối vật nhỏ này có chút hiếu kỳ, thứ hai hắn trong lúc mơ hồ cảm giác mình đối cái này hình thái đáng yêu gia hỏa, thậm chí có một loại khó có thể nói nói thân thiết cảm giác, vì vậy trong lúc nhất thời có chút do dự.

Cái kia Tiểu Mao Cầu, nhìn thấy Mộc Dịch đơn giản giết chết Phi Mông về sau, lập tức thanh âm biến đổi, không còn là trầm thấp cầu cứu, sợ hãi thanh âm, mà là bén nhọn ngẩng cao ô ô kêu, tựa hồ thập phần hưng phấn.

"Người đi đi, thừa dịp ta không có cải biến chủ ý!" Mộc Dịch cuối cùng không muốn hạ sát thủ, hắn điều khiển nước bức tường bọc lấy Tiểu Mao Cầu dùng sức hất lên, đem Tiểu Mao Cầu ném ra bên ngoài hơn mười trượng.

Giữa không trung, thoát ly nước bức tường trói buộc Tiểu Mao Cầu hai cánh mở ra, lập tức lại sinh khí dồi dào đứng lên, nó nhưng không có ly

khai, mà là đang xa xa ngơ ngác nhìn Mộc Dịch, phát ra ô ô run giọng, lộ ra thập phần ủy khuất.

Mộc Dịch nhường mày, hẩn một mặt cẩn thận đề phòng lấy cái vật nhỏ này, một mặt đem Tử Quan Tích Dịch phần đuôi giáp da, Phi Mông chi gan cùng Phi Mông lông vũ các loại Yêu thú tài liệu thu hồi.

Chờ hẩn sau khi làm xong, phát hiện cái kia Tiểu Mao Cầu vẫn đang không có ly khai, mà là không được thử hưởng Mộc Dịch tới gần.

"Tránh ra!" Mộc Dịch tiện tay tế ra một đoàn hỏa cầu, oanh tại Tiểu Mao Cầu trước người, phát ra một tiếng nổ đùng, ánh lửa văng khắp nơi.

Tiểu Mao Cầu quả nhiên sợ tới mức lui về sau mấy trượng, nhưng vẫn đang ủy khuất nhìn xem Mộc Dịch, không có ly khai ý tứ.

Mộc Dịch dứt khoát chẳng muốn để ý tới cái này cổ quái vật nhỏ, đi nhanh tại trong rừng ghé qua.

Đi ra tầm hơn mười trượng, Mộc Dịch lắc đầu, xoay người nhìn lại, quả nhiên cái kia Tiểu Mao Cầu cũng cùng đi qua, tại phía sau hẩn chừng ba mươi trượng khoảng cách, đã không ly khai, cũng không dám tới gần.

"Người nhất định phải theo tới sao?" Mộc Dịch cảm thấy hiếu kỳ, dứt khoát phát lực chạy như điên một khoảng cách, mà cái kia Tiểu Mao Cầu vẫn như cũ không muốn không bỏ, theo sát phía sau.

Mộc Dịch mỉm cười, dừng lại đối cái kia Tiểu Mao Cầu nói ra: "Người tại sao phải cùng theo ta?"

Tiểu Mao Cầu đương nhiên nghe không hiểu Mộc Dịch lời nói, nó cũng lập tức ngừng lại, vẫn là cái kia phó linh hoạt khéo léo thông bộ dáng, phát ra thanh âm có chút đáng thương, có chút ủy khuất, thập phần nhân cách hoá.

"Nó theo sát lấy ta, không có cái gì mưu đồ đi!" Mộc Dịch thầm suy nghĩ đến.

Bất quá, hắn lập tức tự giễu cười cười đẩy ngã ý nghĩ của mình, cái này thì một cái linh trí cực thấp yêu loại, nơi nào sẽ giống nhân loại giống nhau đùa bỡn âm mưu quỷ kế, hắn là đa tâm.

Bất quá Mộc Dịch thủy chung không để cho Tiểu Mao Cầu tới gần, cũng không có lại tế ra pháp thuật cường chế di dời nó.

Một người một yêu, thì cứ như vậy ở chung được cả ngày, mãi cho đến Mộc Dịch đã đi ra cái kia mảnh rừng cây.

Lấy Mộc Dịch suy đoán, tiểu gia hỏa này sào huyệt có lẽ ngay tại trong rừng cây, đã đi ra rừng cây, có thể thoát khỏi tiểu gia hỏa "Dây dưa" .

Thế nhưng là, khiến Mộc Dịch thật không ngờ chính là, tiểu gia hỏa kia ly khai rừng cây lúc chỉ là không muốn hừ hừ hai tiếng, liền không chút do dự tiếp tục đi theo Mộc Dịch sau lưng phi hành.

"Người với cái gia hỏa này ngược lại là cái cường tính khí, nhận thức cho phép liền không quay đầu lại!" Mộc Dịch cười nói, cái này Tiểu Mao Cầu biểu hiện ra tính nết, ngược lại là rất đúng hần khẩu vị.

"Đáng tiếc người không là tiểu Thanh lớn như vậy cái phi cầm, nếu không đem người thu dưỡng vì Linh cầm, ngược lại là cái thật tốt lựa chọn!" Cả ngày ở chung xuống, Mộc Dịch đối cái kia vật nhỏ, cũng nhiều vài phần thân thiết.

Coi như là Mộc Dịch muốn đem cái này chỉ vật nhỏ thu vì chính mình Linh sủng, rồi lại cũng không biết nên như thế nào đi làm.

Theo Mộc Dịch biết, chỉ có đối với chúng tập tính hết sức quen thuộc, mượn này trải qua nhiều năm đào tạo cùng thuần dưỡng, mới có thể đem

một cái hoang đại Yêu cầm Yêu thú biến thành có thể cung cấp Tu tiên giả đem ra sử dụng Linh cầm linh thú.

Hắn dưới mắt đối cái kia Tiểu Mao Cầu hoàn toàn không biết gì cả, tự nhiên cũng không dám tùy tiện đem thu tại bên người.

Tiểu Mao Cầu cũng không chịu ly khai Mộc Dịch, trái lại, nó nhìn thấy Mộc Dịch không có xua đuổi nó về sau, thừa cơ kéo khoảng cách gần, khoảng cách Mộc Dịch chỉ kém cách có hơn mười trượng.

Thì cứ như vậy, Tiểu Mao Cầu cùng theo Mộc Dịch, vượt qua một tòa núi cao, xuyên qua một mảnh hạp cốc, lại đi qua một mảnh mêm mông bãi cỏ, cuối cùng đi tới nổi danh nhất sản yêu thánh mà —— Nguyệt Nha Hải Loan biên giới.

Mộc Dịch biết rõ, Triệu Lượng sẽ không dám tới đây vịnh đấy, vì vậy hắn tới nơi này, tự nhiên cũng không gặp được Triệu Lượng, hơn phân nửa cũng sẽ không bị Tôn Viên cùng cái kia hai cái cường đại Trấn Hải Tông Thanh Nguyên huyền sĩ đụng vào. Dù sao Tôn Viên ở dưới truy tung dấu hiệu, là ở Triệu Lượng trên thân Tùng Mộc Phần trong.

Trên đường đi, Mộc Dịch từng cùng vài tên đồng môn đệ tử rất xa "Gặp thoáng qua", trong bọn họ cũng có người chú ý tới Mộc Dịch sau lưng tiểu quái vật, nhưng nhìn cái này một người một yêu chung đụng thập phần bình tĩnh, hơn phân nửa cho rằng tiểu gia hỏa này chính là Mộc Dịch thu Linh sủng, cũng không có ai hỏi nhiều.

Vừa tới Nguyệt Nha Hải Loan cái thứ nhất ban đêm, Mộc Dịch liền gặp hai cái hải yêu.

Con thứ nhất là thường thấy nhất Hải Lang Thú, loại này hải yêu chỉ là da dày thịt béo, răng nhọn móng vuốt lợi mà thôi, chỉ biết bình thường nhất ngưng nước pháp thuật, tại thân thể của mình chung quanh hình thành một tầng tầng phòng hộ, lực phòng ngự không tầm thường.

Đối với phạm nhân mà nói, gặp được hình thể to lớn Hải Lang Thú không thể nghi ngờ là một cơn ác mộng, nhưng đối với Mộc Dịch như vậy huyền sĩ, một cái lạc đàn Hải Lang Thú quá dễ dàng đối phó, chỉ cần một chiêu Thủy Tiên Thuật Hỏa Hỏa mẫn xạ thuật, có thể đem giết chết.

Tiểu Mao Cầu ở một bên nhìn xem Mộc Dịch giết chết Hải Lang Thú, cũng không có tham dự.

Thế nhưng là, lúc Mộc Dịch gặp được thứ hai chỉ hải yêu —— một cái Độc Tiên Ngư lúc, Tiểu Mao Cầu rồi lại hưng phấn dị thường.

Độc Tiên Ngư hình thể dài nhỏ như mũi tên, hai mảnh vây cá quạt một cái quạt một cái, dường như đôi cánh giống như, có thể làm cho Độc Tiên Ngư tại mặt biển tầng trời thấp lướt đi một khoảng cách.

Độc Tiên Ngư am hiểu Thủy Tiên Thuật, hơn nữa nó phun ra thủy tiên, ẩn chứa một tầng màu lam khói độc, tính sát thương không thấp, cho nên mức độ nguy hiểm tương đối cao.

Nếu là thực lực yếu kém huyền sĩ gặp Độc Tiên Ngư, tuy có thể ngăn ở nó phun ra thủy tiên, rồi lại khó có thể ngăn trở cái kia khói độc thâm thấu, một khi nhiễm một chút khói độc, sẽ pháp lực ngưng kết, kinh mạch như là bị phong ấn bình thường, khó có thể tự nhiên điều động chân nguyên pháp lực, lâm vào bất lợi cục diện.

Vì vậy Mộc Dịch đối mặt cái này Độc Tiên Ngư lúc, còn là đặc biệt cẩn thận, nước bức tường, ánh lửa bày ra một tầng lại một tầng, e sợ cho khiến cái kia khói độc tới gần.

Bất quá, lúc này thời điểm cái kia Tiểu Mao Cầu đã có động tác!

Nó không biết sao đột nhiên bành trướng gấp mấy lần, biến thành một cái vòng tròn phình lớn cầu, lớn hé miệng phía dưới, đem cái kia chút ít

thủy tiễn trong màu lam khói độc đều hút vào trong cơ thể, thân thể da lông màu sắc, cũng thời gian dần trôi qua biến thành màu lam.

Bị hút đi khói độc màu lam thủy tiễn, uy lực giảm nhiều, Độc Tiễn Ngư cũng đã thành bình thường mũi tên cá, thực lực cũng kém một mảng lớn.

Mộc Dịch lập tức nhẹ nhõm giết chết cái này chỉ Độc Tiễn Ngư, nhờ xuống nó phần cổ mấy miếng cứng rắn lân phiến —— đây là tông môn Đồ Sách trong nhắc tới một loại hải yêu tài liệu, những thứ này lân phiến có thể bán hai mươi mấy miếng huyền tinh.

"Người với cái gia hỏa này, ngược lại là có chút tác dụng!" Mộc Dịch mỉm cười, đem Độc Tiễn Ngư trong miệng bên cạnh một đôi túi độc vứt cho Tiểu Mao Cầu, người kia quả nhiên đại hỉ ô ô hai tiếng, đem bên trong nọc độc hút sạch sẽ.

Tiểu Mao Cầu lập tức biến thành màu xanh đậm, nhưng chỉ qua thời gian một chén trà công phu, nó liền đánh cho cái "Ợ một cái", phun ra một cổ lam khí, màu lông cũng lần nữa trở nên thuần trắng.

"Tiêu hóa thật sự không chậm!" Mộc Dịch tâm niệm vừa động, thu hồi pháp trượng, hướng cái kia Tiểu Mao Cầu thò tay chiêu một cái.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Truy Nã

Tiểu Mao Cầu sững sờ, chậm rãi bay gần Mộc Dịch, một đôi Lục sắc lớn mắt nhỏ, quay tròn chuyển không ngừng, lộ ra lại là cẩn thận, lại là vui mừng.

Tiểu Mao Cầu bay gần lúc, Mộc Dịch theo bản năng tể ra một tầng hộ thể màn nước, nhưng trầm ngâm một lát sau, chủ động đem tầng này màn nước triệt hồi.

Mộc Dịch vươn tay, hướng Tiểu Mao Cầu vung một cái, sau đó vươn ra bàn tay, lòng bàn tay hướng lên.

Hình thể đã khôi phục bình thường Tiểu Mao Cầu, chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, nó do dự một lát sau, chậm rãi hướng Mộc Dịch lòng bàn tay bay đi.

Mấy hơi thở về sau, Tiểu Mao Cầu rút cuộc hai cánh vừa thu lại, đã rơi vào Mộc Dịch nơi lòng bàn tay!

Đây là bọn hăn lần thứ nhất tiếp xúc thân mật, cũng là giữa lẫn nhau tiêu trừ cảnh giác tốt nhất ví dụ chứng minh.

Một người một yêu, từ nay về sau quan hệ giữa bọn họ, đã nhận được thăng hoa!

Mộc Dịch cảm thấy lòng bàn tay ấm áp, hăn lại vươn tay kia, một bên mỉm cười, một bên nhẹ nhàng vuốt ve Tiểu Mao Cầu thuần trắng lông chim, xúc cảm thập phần mềm mại.

Tiểu Mao Cầu tức thì dứt khoát nhắm lại hai mắt, một bộ rất hưởng thụ bộ dạng.

"Chính là như vậy cái vật nhỏ, cũng dám thôn phệ các loại kỳ độc!" Mộc Dịch tò mò đánh giá Tiểu Mao Cầu, không thể không nói, hẳn chưa bao giờ tại cái gì nghe đồn hoặc trong điển tịch nhìn thấy qua cùng loại yêu loại ghi chép.

"Người đã ý định một mực cùng theo ta, chúng ta đây về sau liền sống nương tựa lẫn nhau đi!" Mộc Dịch cười khổ một tiếng nói ra.

Dưới trăng non xanh biếc, sóng cả gợn sóng Hải Loan Biên, xa xa liên tiếp hải yêu tiếng kêu to, càng tăng thêm nâng Mộc Dịch lúc này cô tịch, đã có cái này Tiểu Mao Cầu làm bạn, tựa hồ cũng nhiều một chút niềm vui thú.

Đương nhiên, đang quyết định nhận lấy Tiểu Mao Cầu, cùng nó trực tiếp tiếp xúc lúc, Mộc Dịch còn là bốc lên nhất định được mạo hiểm.

Bất quá, hẳn máu trong cơ thể đặc thù, đã liền cái kia chút ít thập phần đáng sợ hỏa độc cũng có thể luyện hóa, không quá sợ bình thường độc tính, cũng không quá sợ cái kia Tiểu Mao Cầu lại đột nhiên đối với chính mình bất lợi.

Nếu như đối phương là một người, mà không phải một cái linh trí không mở yêu, Mộc Dịch nhất định không dám làm như thế.

Nhân loại có trí tuệ quá nhiều, muốn quá nhiều, thường thường rồi lại bởi vậy đã bị mất phương hướng bản tính!

Mà linh trí không mở yêu, rồi lại hiển nhiên muốn càng thêm đơn giản, càng thêm thuần túy, lại càng dễ ở chung.

"Gọi người là gì tốt đâu? Nhìn người chíp bông một đoàn, về sau liền kêu người 'Mao Cầu' tốt rồi!" Mộc Dịch thuận miệng sẽ dùng cái tên này. Không có biện pháp, hẳn nhìn thấy cái vật nhỏ này lần đầu tiên, trong đầu liền không tự chủ được hiện ra hai chữ này.

Tiểu Mao Cầu tựa hồ biết mình rốt cuộc đã có chính thức "Quan danh", nó mở hai mắt ra, tò mò đánh giá Mộc Dịch một phen, sau đó lại nhắm hai mắt, phát ra đứt quãng rất nhỏ ô ô thanh âm, không bao lâu cũng đã ngủ say qua.

Càn Khôn đại không thể thả vật còn sống, nếu không sẽ phát sinh hít thở không thông nguy hiểm. Cũng may Mao Cầu không lớn, Mộc Dịch liền đem nó để vào một cái túi gấm trong ví, đựng ở bên hông.

Cái này hầu bao, vốn là dùng để chở hương liệu đấy, nguyên bản nằm kế có thông khí lỗ nhỏ, vì vậy ngược lại thích hợp chứa Mao Cầu.

Hơn nữa, Mao Cầu ngủ say lúc vẫn không nhúc nhích, hai cánh thu nạp, ngũ quan giấu ở bộ lông lúc giữa, nếu không nhìn kỹ, chắc chắn tưởng rằng một người bình thường lông trắng tuyến đoàn, căn bản không thể tưởng được là một cái kỳ quái yêu loại.

Ngày thứ hai sáng sớm, chính đang nhắm mắt ngồi ngay ngắn Mộc Dịch, đột nhiên nghe được rất nhỏ gọn sóng thanh âm, là có người hướng nơi đây đi thuyền mà đến.

"Nguyệt Nha Hải Loan quả nhiên có không ít đệ tử. Nguyên lai tưởng rằng cái sừng này rơi đã đủ vắng vẻ, không thể tưởng được nhanh như vậy liền gặp người khác!"

Mộc Dịch nhướng mày, thu hồi ngồi xuống công pháp, đứng dậy, trong đôi mắt tử mang lập loè, hướng trên mặt nước xa xa nhìn lại.

Hai chiếc bạch ngọc trên thuyền, có tất cả một gã huyền sĩ, chính theo gió vượt sóng, hướng nơi đây chạy đến.

Thời gian dần trôi qua, còn có một chút nói âm thanh truyền đến, hiển nhiên hai người đang tại nói chuyện với nhau, chỉ là cách nhau khá xa, nghe không rõ rõ ràng nội dung cụ thể.

Nhưng bạch ngọc thuyền tốc độ rất nhanh, một lát sau, hai người thân hình liền rõ ràng chiếu vào Mộc Dịch trong mắt.

"Là phong bộ Thanh Phong Đường hai gã sư huynh!" Mộc Dịch nhìn thấy hai người này về sau, trong lòng buông lỏng.

Hai người này chẳng những quần áo và trang sức trên có Thanh Phong Đường tiêu chí, hơn nữa tướng mạo cũng đều nhìn quen mắt, một người trong đó còn từng tại Kim Thu hội thí đấu vòng loại trong đã đánh bại Triệu Lượng, tên gọi là Tiên Phong, Mộc Dịch từng tận mắt nhìn thấy trận chiến ấy, sẽ không nhận sai.

Hắn cùng với Thanh Phong Đường chưa bao giờ đã từng quen biết, không có liên quan, cũng sẽ không có ân oán.

"Nhị vị sư huynh, hạnh ngộ!" Hải Loan Biên địa thế bằng phẳng, không có tốt chỗ ẩn thân, vì vậy Mộc Dịch dứt khoát chủ động chào hỏi.

Hai người này sững sờ, cái này mới ý thức tới phía trước xa xa thậm chí có người.

"Là hắn, Mộc Dịch!" Tiên Phong nghe được thanh âm sau hướng Mộc Dịch nơi đây xem ra, liếc liền nhận ra Mộc Dịch.

Mộc Dịch là Thiện Dực Đường song kiệt một trong, Kim Thu hội thí bán kết, bị đồng môn đệ tử nhận ra cũng chẳng có gì lạ, thế nhưng là, người này tiếng la ở bên trong, rõ ràng mang theo mấy phần kinh hãi chi ý!

Hoặc là nói, sợ hãi thành phần cao hơn!

"Thật là người! Người ở nơi này làm cái gì ? Chúng ta có hai người, cũng không sợ người!" Một người đệ tử khác cũng hoảng sợ nói, trong miệng hắn nói không sợ, nhưng hiển nhiên trong lòng đã có ý sợ hãi!

Mộc Dịch trong lòng hoang mang, nhượng mảy nói: "Hai vị sư huynh vì sao như thế kinh hoảng ? Tại hạ chỉ là tới chỗ này săn yêu mà thôi."

"Săn yêu ? Hừ, người săn chính là người, không phải là yêu đi!" Tiễn Phong hừ lạnh một tiếng nói ra, hai người bọn họ bạch ngọc thuyền đã dừng lại, không hề đi về phía trước.

"Tiễn sư huynh cuối cùng là có ý gì!?" Mộc Dịch cả giận nói, đồng thời trong lòng rung mình, mơ hồ đã có cảm giác không ổn!

Tiến Phong cười lạnh nói: "Hắc, người cũng không cần che giấu, Hỏa bộ đệ tử đã sớm truyền ra, người giết chết Hỏa bộ vài tên cao thủ, cướp đi không ít Càn Khôn đại, hiện tại Hỏa bộ cao thấp đang truy nã người!"

"Một bên nói bậy nói bạ!" Mộc Dịch giận dữ, "Đến tột cùng là người nào tại bịa đặt!?"

"Đây chính là Hỏa bộ một vị Văn sư thúc chính miệng nói! Cũng là hắn muốn tìm người đối chất nhau!" Tiễn Phong thu liễm địch ý, trong lòng khẽ động nói: "Nếu như Mộc sư đệ thật là bị người oan uổng vu oan, lớn có thể đi tìm Văn sư thúc hỏi báo rõ ràng. Sư huynh của ta đệ hai người, sẽ không phụng bồi!"

Nói xong, Tiễn Phong hướng đồng bạn lần lượt một ánh mắt, hai người dưới bàn chân một chút, bạch ngọc thuyền quay lại phương hướng, hướng xa xa vội vã mà đi.

Hắn hai người hiển nhiên còn là sợ Mộc Dịch, không dám cùng Mộc Dịch tiếp cận.

"Hỏa bộ Văn sư thúc, hoàn toàn chính xác có người này, hơn nữa ngay tại vịnh phụ cận đảo bên cạnh phiên trực!" Mộc Dịch cẩn thận nhớ lại, hắn tại cao thấp Du Thiên thuyền lớn lúc, đều xem qua người này sư thúc liếc.

Cái này Văn sư thúc, thập phần ít xuất hiện, chưa bao giờ mở miệng nói chuyện, bọn hắn những thứ này vẫn bối, cũng không dám tùy tiện quấy rầy.

Thế nhưng là, Mộc Dịch cùng cái này Văn sư thúc căn bản kéo không hơn nữa điểm quan hệ, vì cái gì Văn sư thúc gặp tuyên bố như vậy tin tức, rõ ràng đối Mộc Dịch cực kỳ bất lợi. Dù là thời gian sau làm sáng tỏ sự thật, thanh danh của hắn cũng nhận được thật lớn tổn thương.

Thanh danh như thế nào, Mộc Dịch cũng không thập phần quan tâm, cũng thì thôi. Nhưng cái này Văn sư thúc cách làm, nhưng lại không thể không làm cho người ta miệt mài theo đuổi.

Văn sư thúc làm như vậy, các loại Mộc Dịch Đứng ra đây cho thấy trong sạch về sau, đã bị phi báng liên lụy Thiện Dược Đường tự nhiên không vui, chẳng khác gì là đắc tội Tiểu Nguyệt Hàn thậm chí toàn bộ thủy bộ.

Luôn luôn ít xuất hiện một người, tại sao phải làm ra cao như thế điều cử động ? Hơn nữa muốn bốc lên đắc tội đồng môn mạo hiểm ?

Trừ phi, chuyện này đối với hắn có mặt khác chỗ tốt!

Hoặc là nói, hắn biết rõ việc này căn bản không có mạo hiểm —— bởi vì hắn sẽ không để cho Mộc Dịch có cơ hội làm sáng tỏ sự thật, nặng được trong sạch!

Muốn đến nơi này, Mộc Dịch trong lúc đó nổi lên rung cả mình, vậy mà không tự chủ được rung mình một cái!

"Đúng vậy, chỉ cần ta không hiểu thấu tại ở trên đảo mất tích, chết không có đối chứng, người nào cũng không có thể chứng minh hãn tuyên bố lệnh truy nã là sai đấy!"

Mộc Dịch cắn răng, oán hận nói.

"Đúng rồi, cái kia hai gã Trấn Hải Tông Thanh Nguyên huyền sĩ, theo lý rất khó lẫn vào yêu đảo ở trong! Trừ phi, có trông coi yêu đảo sư thúc sư bá với tư cách nội ứng!"

"Huống chi, bọn hãn còn muốn bắt ta bắt giữ ra đảo. Không có sư thúc sư bá yểm hộ, đây quả thực rất khó làm được!"

"Mà Tôn Viên đã từng đề cập, có một vị sư thúc đều nghe theo ứng với bọn hãn!"

Mộc Dịch trong đầu điện quang tránh gặp, rất nhiều phá thành mảnh nhỏ chi tiết, thoáng cái nổi lên đứng lên!

"Nói cách khác, nếu như ta không có đoán sai, cái kia Văn sư thúc, cùng Lục Dung Thiên, Tôn Viên đám người căn bản là một phe!"

"Hãn cố ý dùng lệnh truy nã dẫn ta đi ra, chính là vì tra được tung tích của ta, làm cho Tôn Viên bọn hãn lần nữa ra tay!"

Mộc Dịch không thể tin được đây hết thảy, nhưng đủ loại dấu hiệu cho thấy, loại khả năng này tính hoàn toàn chính xác tồn tại, hơn nữa không nhỏ!

Mộc Dịch lập tức có một loại sờn hết cả gai ốc cảm giác, hãn không biết, cái này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ yêu đảo bên trên, cuối cùng ẩn núp có bao nhiêu nguy cơ, cuối cùng có bao nhiêu người đang dùng bọn hãn bản thủ sa chân tâm cơ, tính toán tính mạng của mình!

"Nhanh lên đi!" Tỉnh ngộ lại Mộc Dịch, lập tức quay người đã đi ra cái này vịnh.

Rất hiển nhiên, cái kia hai cái Thanh Phong Đường sư huynh cũng không tin mình, nhất định sẽ đem hành tung của hắn bộc lộ ra đi, rất nhanh sẽ truyền vào cái kia Văn sư thúc trong tai.

Rơi vào tay Văn sư thúc trong tai, tương đương chính là bị Tôn Viên đám người biết, nếu như Tôn Viên cùng cái kia hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ tìm tới, vậy cũng liền thập phần phiền toái.

Đã không có Phong Ẩn Phù, có thể hay không từ hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ trong tay đào thoát, Mộc Dịch cũng không có quá lớn nắm chắc!

Thế nhưng là, đi nơi nào đâu?

Cái này yêu đảo, cuối cùng ở đâu mới là an toàn ?

Đổi buồn cười chính là, đang ở yêu đảo, khiến Mộc Dịch sợ hãi cũng không phải yêu, mà là người!

"Còn là trở lại kim ngân bãi đi!"

Mộc Dịch trong nháy mắt có chút nản lòng thoái chí, nhận rõ nhân tâm đáng ghê tởm, nhìn thấu thế gian ảm lạnh, có lẽ cái này tu tiên giới, cũng không có biểu hiện ra như vậy rực rỡ tươi đẹp nhiều vẻ!

Đương nhiên, hắn cũng không dám trực tiếp trở lại kim ngân bãi, mà là cố ý vòng một cái vòng lớn, đi một cái khúc chiết uốn lượn lộ tuyến, từng bước hướng kim ngân bãi tới gần.

Trên đường đi, Mộc Dịch gặp bội cẩn thận, một khi gặp được đệ tử khác tung tích, vô luận là người nào, Mộc Dịch đều tận lực che giấu lên bản thân.

Hắn thậm chí thay đổi quần áo và trang sức, bịt kín gương mặt.

Như vậy, thật sự không thể tránh thoát chạm mặt, đối phương cũng khó có thể tại vội vàng thoáng nhìn lúc giữa nhận ra hắn Mộc Dịch thân phận.

Hơn nữa, mỗi một lần gặp đồng môn đệ tử, Mộc Dịch liền sẽ cải biến cố ý hành vi phương hướng, khiến dùng cái này truy tung người của hắn, căn bản tìm không thấy chuẩn xác lộ tuyến.

"Không biết Thiết Đản bây giờ đang ở đâu có!" Mộc Dịch trong lòng bỗng nhiên vang lên Vương Nhược Phong, có lẽ Vương Nhược Phong đúng là cái này yêu đảo bên trên, duy nhất có thể làm cho Mộc Dịch tín nhiệm, mà lại thực lực mạnh mẽ nhân vật!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Đánh Võ

"Nếu như hãn ở chỗ này, có lẽ ta liền không cần như vậy trốn trốn tránh tránh rồi!"

Mộc Dịch thì thào nói ra.

Hãn trong lúc đó thập phần lý giải Vương Nhược Phong nhìn thấy tâm tình của hãn, cái loại này tại hiểm ác trong hoàn cảnh, đã có duy nhất có thể tín nhiệm tồn tại, dường như trong đêm tối gặp được một đường hào quang.

Có lẽ chính là bởi vì đáng quý, vì vậy loại này không mang theo trao đổi ích lợi tình hữu nghị, mới càng lộ vẻ di chân trân quý.

Mộc Dịch một đường cẩn thận từng li từng tí, ngẫu nhiên gặp được một hai con Yêu thú, cũng sẽ không trì hoãn quá lâu, hoặc là ba đến hai lần xuống giết chết chi, hoặc là trực tiếp lướt qua.

Lại qua một ngày, Mộc Dịch đi tới một chỗ sâu đậm trong hạp cốc, nơi đây nghe nói là có mức độ nguy hiểm cực cao hải yêu qua lại, hơn nữa cả ngày tràn ngập nhàn nhạt một tầng chương khí, thời gian lâu dài, làm cho người ta cháng váng đầu não phát triển rất không thoải mái, vì vậy không quá gặp có đệ tử đứng ở trong hạp cốc.

Đối Mộc Dịch mà nói, gặp được yêu tuy nguy hiểm, gặp được nhân tài càng thêm đáng sợ, một khi bại lộ hành tung, rất có thể sẽ phải lâm vào vây công giáp công bên trong.

Xuyên qua này hạp cốc, khoảng cách kim ngân bãi sẽ không tính quá xa.

Tiến vào hạp cốc về sau, Mộc Dịch một mực tế ra một tầng hơi mỏng màn nước hộ thân, không cho cái kia chương khí quấy nhiễu. Cùng nhau đi tới, quả nhiên không có một người gặp được.

Về phần yêu loại, đại khái bởi vì là ban ngày duyên cố, cũng không có khiến Mộc Dịch gặp được.

Đột nhiên, Mộc Dịch tựa hồ nghe đến phía trước mơ hồ có động tĩnh truyền ra, vì vậy liền lập tức thu liễm khí tức, nghiêng người trốn ở cự thạch sau.

Thanh âm theo gió mát bay tới, hình như là đánh nhau thanh âm, không giống như là Yêu thú phát ra gào to.

Một lát sau, thậm chí có vài câu mơ hồ không rõ tiếng người thanh âm đàm thoại truyền đến, khiến Mộc Dịch càng thêm khẳng định, phía trước có người!

"Cái thanh âm này, tựa hồ rất quen thuộc!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, cẩn thận từng li từng tí chậm rãi tiến lên, tận lực không phát ra bất kỳ thanh âm gì động tĩnh.

Thì cứ như vậy, lặng lẽ lại tới gần hơn trăm trượng về sau, Mộc Dịch từ một tảng đá lớn trong khe hở thò ra ánh mắt, thành linh gặp được mấy cái thân ảnh quen thuộc.

"Thiết Đan!"

"Đại sư huynh!"

"Tiểu Thần Quân!"

Mỗi nhìn thấy một người, Mộc Dịch đều là trong lòng run lên, ba người tụ tập nơi này, nhất định là có không giống bình thường sự tình phát sinh!

Tuy rằng Mộc Dịch nhìn thấy Vương Nhược Phong sau thập phần mừng rỡ, nhưng hắn còn là nhịn xuống, tiếp tục nín thở hơi thở, trong âm thầm lặng lẽ quan sát.

Ba người bọn hắn, đều là Bình Hải tông nội môn đệ tử bên trong người nổi bật, đều ít nhất tiến nhập Kim Thu hội thí tám vị trí đầu!

Đào thải Mộc Dịch Ngự Phong Đường Tiểu Thần Quân, càng là một lần hành động đoạt giải nhất, thực lực siêu quần!

Như vậy ba người, tụ tập cùng này, cuối cùng cần làm chuyện gì ?

Lúc này Ngự Phong Thần Quân oán hận nói: "Vương sư đệ, Mẫn Quân Tử, các người tại sao phải làm như vậy ?"

Mộc Dịch sững sờ, hắn lúc này mới chú ý tới, Ngự Phong Thần Quân khoe miệng ra chảy ra một vòng vết máu, trước ngực huyền sĩ phục lên, càng là vết máu loang lổ, hơn nữa nói chuyện thời điểm, rõ ràng trung khí chưa đủ, dĩ nhiên là bị thương không nhẹ!

"Thực lực đệ nhất Ngự Phong Thần Quân làm sao sẽ bị thương, là ai bỏ xuống tay ? Còn là gặp đáng sợ yêu quái ?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Vương Nhược Phong lạnh cười nói: "Hừ, đây còn phải nói! Một núi không thể chứa hai hổ, người đoạt hết danh tiếng, ta cùng Mẫn Quân Tử tự nhiên không thể tha cho người! Người bất quá là có một tốt xuất thân, từ nhỏ đạt được rất nhiều tài nguyên trọng điểm tài bồi, nếu không ta Vương Nhược Phong chưa chắc sẽ bại bởi người! Có Tiểu chương môn ở phía trên đè nặng, Phong bộ có người đang ở đây một ngày, ta liền thủy chung không cách nào ngoài!"

"Về phần Mẫn Quân Tử tại sao phải giết người, ha ha, muốn trách thì trách Cốc Mạc Ngưng lớn lên quá kinh thế hãi tục, bối cảnh lại thập phần

thâm hậu, chỉ có cùng Mẫn Quân Tử nhân vật như vậy mới có thể xứng đôi, người Ngự Phong Thần Quân ngoại trừ là Chưởng môn cháu trai bên ngoài, lại có cái nào chút mạnh hơn Mẫn Quân Tử! Chỉ cần bỏ người, Cốc Mạc Ngưng dĩ nhiên là là Mẫn Quân Tử lương xứng rồi!"

Nghe đến đó, Mộc Dịch trong lòng kinh hãi!

"Nguyên lai là Thiết Đản cùng đại sư huynh liên thủ, muốn bỏ Ngự Phong Thần Quân!"

"Thiết Đản cùng đại sư huynh, đều có làm như vậy lý do, thế nhưng là, bọn hắn tại sao phải liên thủ?"

"Chẳng lẽ bọn hắn cũng có liên hệ cấu kết?" Mộc Dịch nghĩ tới đây, trong lòng nổi lên rung cả mình.

"Không biết, Thiết Đản không sẽ được mà ra bán ta! Đúng vậy, hắn nhất định là cố ý kéo đại sư huynh xuống nước, sau đó lại nghĩ biện pháp đem đại sư huynh cũng bỏ, bởi như vậy, liền không có ai biết hắn đối phó Ngự Phong Thần Quân sự tình!"

"Thiết Đản mưu đồ quá nhiều, tâm cơ khá xa, quả quyết sẽ không để cho Mẫn Quân Tử còn sống ly khai yêu đảo!"

"Thế nhưng là, Mẫn Quân Tử tại sao phải cùng Thiết Đản hợp tác? Hắn cùng với Thiết Đản không hề giao tình!"

"Trừ phi, Mẫn Quân Tử có phải dùng tới Thiết Đản địa phương!"

"Nếu thật là như vậy, cái kia hơn phân nửa cùng ta cũng có chút liên quan!"

Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển lúc giữa, mơ hồ đoán được một ít ngàn vạn lần nhân quả liên hệ.

"Ha ha, si tâm vọng tưởng!" Ngự Phong Thần Quân chỉ vào Mẫn Quân Tử cười to nói: "Cốc gia sự tình, há lại người có thể phỏng đoán đến đây! Người cho rằng Cốc Mạc Ngưng xuất hiện, thật sự là muốn vì chính mình chọn rể sao! Nếu chỉ có vậy, ta Ngự Phong Thần Quân cũng không thể bị chọn trúng, chẳng lẽ người Mẫn Quân Tử có thể? Dựa vào cái gì, chỉ bằng người một trương tiểu bạch kiếm sao!"

Câu nói sau cùng, chột trúng Mẫn Quân Tử chỗ hiểm, Mẫn Quân Tử sắc mặt đại biến, thần sắc dữ tợn, bộc lộ bộ mặt hung ác!

"Thừa dịp hiện tại nhiều kẻ một ít nói nhảm đi, hôm nay, người nhất định phải chết!" Mẫn Quân Tử mỗi chữ mỗi câu lạnh lùng nói ra, "Ta sẽ bắt thi thể của người phân cho cái kia chút ít Yêu thú thôn phệ hưởng dụng!"

Mộc Dịch nhìn thấy một màn này, trong lòng rung mình. Đây là lần thứ nhất nhìn thấy Mẫn Quân Tử xé đi tao nhã mặt nạ, nguyên lai dưới mặt nạ hân, thật không ngờ đáng sợ!

"Vương Nhược Phong, người ngược lại là một nhân vật!" Ngự Phong Thần Quân than nhẹ một tiếng nói: "Ta Bình Hải tông có người như vậy nhân tài mới xuất hiện, nguyên bản là một chuyện tốt! Đáng tiếc người pháp phòng không yên, nóng lòng cầu thành, kiếm đi nhập đề, không được chính đạo! Trí giả ngàn lo, tất có một mất! Người cho rằng người một mực có thể tại loại này lục đục với nhau, người lừa ta gạt trong trò chơi thắng được sao? Một ngày nào đó, người cũng có lật thuyền trong mương thời điểm, người cũng sẽ bị người khác tính toán, rơi vào cạm bẫy!"

"Nếu như người có thể dừng cương trước bờ vực, ta có thể buông tha người, không đáng truy cứu! Lấy ta Tiểu gia tại Phong bộ địa vị, chỉ cần người về sau tuân thủ nghiêm ngặt bốn phận, trung thực làm người, Phong bộ về sau vẫn là của người thiên hạ, người giống nhau còn là bốn tông người kiệt xuất!"

Đối mặt hai gã đối thủ liên thủ công kích, Ngự Phong Thần Quân rồi lại thái độ bất đồng.

Hắn đối Mẫn Quân Tử trào phúng, rồi lại đối Vương Nhược Phong lớn thêm tán thưởng, ý muốn lôi kéo tranh thủ!

"Quá muộn!" Vương Nhược Phong lắc đầu, nói ra: "Từ khi ta tại Huyền Phong Đường kiến thức đến cái kia chút ít sư huynh đệ tranh đấu gay gắt đáng ghê tởm sắc mặt, ta liền quyết định, nhất định phải tại Phong bộ trở nên nổi bật, không chế hết thảy! Người nào cũng không có thể ngăn cản ta!"

"Bất quá, một ngày kia, chờ ta chưởng quản Phong bộ về sau, ta sẽ đem bốn tông công việc chuẩn bị ngay ngắn rõ ràng, thưởng phạt phân minh, khiến bốn tông càng thêm hưng thịnh! Vì vậy, người đại khái có thể yên tâm đi tìm chết!"

Ngự Phong Thần Quân lắc đầu, thở dài: "Cũng được! Nếu như không nên tại hai người các người trúng tuyển ra một người, Bình Hải tông rơi vào người Vương Nhược Phong trong tay, tổng so với rơi vào Mẫn Quân Tử trong tay rất tốt! Hy vọng người thật có thể hết lòng tuân thủ khát vọng, đem ta Bình Hải tông phát dương quang đại!"

Nói tới chỗ này, Ngự Phong Thần Quân đột nhiên hào khí lớn sinh, hắn nhướn mày nói: "Đáng tiếc, ta trong các người rồi đánh lén, bản thân bị trọng thương! Nếu không, ta Ngự Phong Thần Quân, chưa hẳn không thể cùng hai người các người một trận chiến!"

Nói xong, Ngự Phong Thần Quân lấy ra tên kia khí quá nhiều ngự hư trượng, lập tức quanh thân cuồng phong tàn sát bừa bãi, cát bay đá chạy, trong lúc nhất thời khiến Mẫn Quân Tử cùng Vương Nhược Phong hai người khó có thể tới gần.

Hai người này cũng không chút kinh hoảng, đều cầm pháp trượng, mộ tả một hữu chia làm tại Ngự Phong Thần Quân hai bên hơn mười trượng bên ngoài, riêng phần mình thi triển pháp thuật.

Vương Nhược Phong cùng Mẫn Quân Tử, không hẹn mà cùng đều là thi triển phòng ngự loại pháp thuật, đem bản thân dùng nước bức tường hoặc vôi rỗng tầng tầng bảo vệ.

Ngự Phong Thần Quân bản thân bị trọng thương, thực lực đại giảm, không thể nào là hai người bọn họ liên thủ địch thủ, nhưng mà, hãn trước khi chết mà liều tính mạng một kích, rồi lại rất có thể có được uy lực cực lớn, người nào cũng không muốn bị Ngự Phong Thần Quân kéo đi đem lưng chôn cùng!

Cuồng phong gào thét ở bên trong, Ngự Phong Thần Quân dần dần bay đến giữa không trung, sắc bén vô cùng phong nhận, xen lẫn chung quanh đá vụn mảnh, tại chung quanh hãn bay múa gào thét, khí thế kinh người.

Cùng loại một màn, tại Kim Thu hội thí trong đã từng xuất hiện, chỉ bất quá, lúc này đây đang mang sinh tử, mà không chỉ là thắng bại!

Lúc này, Ngự Phong Thần Quân bỗng nhiên đem ngự hư trượng ném đi, đập tại dưới chân, đồng thời hai tay pháp quyết biến đổi, liên tục vài đạo pháp lực phá không mà ra, hóa thành một từng sợi gió mát, đem mình và pháp trượng đều vờn quanh đứng lên.

"Hãn muốn ngự khí phi hành!" Vương Nhược Phong trong lòng rung mình, khám phá Ngự Phong Thần Quân dụng ý, vôi vàng vung trong tay pháp trượng, lập tức vài đạo phong long hướng Ngự Phong Thần Quân kéo tới.

"Ngự khí phi hành! Đây không phải đã Trúc Tạo Tiên Cơ tu sĩ mới có thể thi triển cao minh pháp thuật sao! Chẳng lẽ hãn đã có thể làm được ?" Mẫn Quân Tử kinh hãi ngoài, trong tay Lam Long Trượng vung lên, lập tức

phát ra một mảnh ráng mây hoa mỹ màu xanh, hóa thành một đầu giường nanh múa vuốt màu lam thủy long, hung mãnh hướng Ngự Phong Thần Quân đánh tới.

Đồng dạng là đánh nhau, tại yêu đảo bên trên cùng tại tỷ thí trên đài hoàn toàn là hai khái niệm, lúc này đấu pháp, hoàn toàn không để lối thoát, pháp thuật uy lực, hết sức hung mãnh bá đạo, căn bản không quan tâm có hay không thu thả tự nhiên!

Ngự Phong Thần Quân quả nhiên chân nguyên bị hao tổn, hãn hộ thể cuồng phong, tại Vương Nhược Phong cùng Mẫn Quân Tử giáp công xuống, rất nhanh liền từng tầng một suy yếu, bày biện ra chống đỡ hết nổi chi sắc!

Theo này xuống dưới, chỉ cần thời gian qua một lát, không chờ Ngự Phong Thần Quân ngự khí phi hành, hãn sẽ bị hai người đánh chết!

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, Ngự Phong Thần Quân tầm hơn mười trượng một tảng đá lớn về sau, đột nhiên lóe ra một đạo nhân ảnh!

"Mộc Dịch!"

"Là người!"

Vương Nhược Phong cùng Mẫn Quân Tử không tự chủ được bật thốt lên kinh hô, bọn hãn một mực ở đâu khổ tìm kiếm người, vậy mà chủ động ra hiện tại bọn hãn trước mắt.

Chỉ bất quá, Mộc Dịch xuất hiện thời cơ, địa điểm, thật sự vô cùng vi diệu, rất có thể đem hoàn toàn quấy rầy kế hoạch của bọn hãn!

"Mộc Đầu tới đúng lúc! Đánh chết Ngự Phong Thần Quân, bước tiếp theo chúng ta có thể liên thủ giết Mẫn Quân Tử, từ nay về sau Bình Hải tông một đời tuổi trẻ ở bên trong, chính là chúng ta Hàn Nha Đảo hai người

thiên hạ! Ha ha!" Vương Nhược Phong trong lòng khẽ động, hướng Mộc Dịch lặng lẽ lần lượt một ánh mắt.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Cứu Viện

Mẫn Quân Tử nhìn thấy Mộc Dịch về sau, cả kinh sững sờ ngoài, cũng là không sai biệt lắm ý tưởng!

"Mộc sư đệ, người tới được vừa vặn, cái này Tiểu Thần Quân vậy mà trong thông Ma Môn, giết ta đồng môn đệ tử, mau ra tay đưa hãn giết chết!"

Mẫn Quân Tử tâm niệm cấp chuyển, thuận miệng liền cho Ngự Phong Thần Quân an bài một cái tội danh.

"Người cho rằng, ta sẽ tin sao ?" Mộc Dịch lạnh lùng đáp.

"Hừ, có tin hay không là tùy người!"

Mẫn Quân Tử thấy khó có thể lừa gạt ở Mộc Dịch, dứt khoát mật ngữ truyền âm nói ra: "Trước trừ Ngự Phong Thần Quân, lại trừ Mộc Dịch! Nếu như đã đến, liền một cái cũng không muốn buông tha!"

Những lời này, là hướng Vương Nhược Phong theo như lời, Mẫn Quân Tử đương nhiên sẽ không nghĩ tới, mình đã rơi vào Vương Nhược Phong toàn bộ nằm trong kế hoạch của!

Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, Ngự Phong Thần Quân đã trọng thương, Mẫn Quân Tử đã lâm vào trong cuộc, kế tiếp chỉ cần Mộc Dịch thêm chút phối hợp, kế hoạch của hãn liền đem không chê vào đâu được hoàn mỹ hoàn thành!

Mộc Dịch không nói, hắn đã tể ra Mặc Hoảng Trọng cùng Xích Diễm trọng, một tay tể ra nước bức tường, một tay kéo lê Hỏa Long, phân biệt ngăn lại Mẫn Quân Tử cùng Vương Nhược Phong hai người công kích.

Ngự Phong Thần Quân lập tức áp lực một giảm, đại hỉ phía dưới, hắn dứt khoát triệt để buông tha cho phòng ngự, chuyên tâm thi triển Thừa Phong Thuật!

Loại này pháp thuật, đối với đã Trúc Tự Tiên Cơ tu sĩ mà nói, rất dễ dàng liền có thể thi triển đi ra, nhưng đối với huyền sĩ mà nói, rồi lại hầu như không thể nào làm được.

Bất quá, hắn Ngự Phong Thần Quân chính là tu luyện Phong thuộc tính công pháp kỳ tài, pháp lực tại huyền sĩ trong cũng thuộc về cực kỳ thâm hậu tồn tại, miễn cưỡng cũng có thể thi triển Thừa Phong Thuật ngự khí phi hành, chỉ bất quá, lên giá phí không ít thi pháp thời gian cùng chân nguyên pháp lực.

Không có Mộc Dịch yểm hộ, hắn bại lộ tại Vương Nhược Phong cùng Mẫn Quân Tử điên cuồng tấn công xuống, không có khả năng hoàn thành thi pháp, nhưng Mộc Dịch xuất hiện cùng xuất thủ tương trợ, rồi lại cho hắn một đường hy vọng!

"Mộc sư đệ, ngươi làm gì!" Mẫn Quân Tử lớn phần nộ quát, trong tay Lam Long Trọng vung vẩy càng thêm ra sức, mạnh mẽ chân nguyên pháp lực, không chút nào thương tiếc cuộn cuộn tuôn ra.

"Mộc Đầu, đều đến lúc này, ngươi chẳng lẽ còn muốn chủ trì chính nghĩa!" Vương Nhược Phong trong lòng cũng là khẩn trương, hắn nhượng mảy, không ngừng đối Mộc Dịch dùng ánh mắt ý bảo, trong tay công kích, cũng chưa từng gián đoạn!

Thế nhưng là, Mộc Dịch thi triển Hỏa Long biến thành một cái mãnh liệt quyền lửa, đưa hắn cùng Ngự Phong Thần Quân vây ở trong đó, cái này

quyển lửa, vậy mà ẩn chứa cực kỳ mạnh mẽ uy năng, mặc dù Mẫn Quân Tử cùng Vương Nhược Phong liên thủ, cũng trong lúc nhất thời không cách nào công phá!

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mẫn Quân Tử trong lòng kinh hãi, "Thực lực của hắn, so với Kim Thu hội thí lúc lại tiến triển một mảng lớn! Tầng này hỏa diễm, so với hắn giữa tế ra qua Hỏa mãng xà Hỏa Long, đều muốn rõ ràng cường đại hơn nhiều!"

Liên Vương Nhược Phong cũng là kinh hãi không nhỏ, Mộc Dịch thi triển hỏa diễm, liên hắn sở trường nhất Phong Long Tam Liên Trảm đều không thể phá tan.

Những ngày qua, Mộc Dịch huyết mạch chậm rãi luyện hóa một chút Thanh Nguyên chân hỏa, kích phát huyết mạch chân nguyên cực kỳ, tự nhiên mà vậy đem uy năng cũng sáp nhập vào trong ngọn lửa, khiến hỏa diễm uy lực lớn lớn tăng lên, nhất là đối phó mặt khác huyền sĩ công pháp, cái này Thanh Nguyên hỏa diễm nhưng không phải hư danh nói chơi!

"Đi!" Đã có Mộc Dịch tranh thủ đến thời gian, Ngự Phong Thần Quân rốt cuộc kích phát xong Thừa Phong Thuật, hắn tế ra một đám gió mát vòng quanh Mộc Dịch, hai người nhất thời cùng một chỗ bay lên trời, rất xa hướng lên bay đi.

Thủy tiên, phong nhận theo sát phía sau, nhưng đều bị Mộc Dịch quyển lửa chặn đường bên ngoài.

Hai ba cái hô hấp lúc giữa, hai người đã bay đến trăm trượng không trung, Mẫn Quân Tử cùng Vương Nhược Phong, cũng khó khăn lấy công kích được!

"Cái này nên làm cái gì bây giờ ? Nếu để cho Ngự Phong Thần Quân còn sống phản hồi tông môn, ta và người hai người nhưng lại tại Bình Hải tông

vĩnh viễn không nơi sống yên ổn!" Mẫn Quân Tử khẩn trương hướng Vương Nhược Phong quát, một bộ hỗn hển bộ dáng.

Vương Nhược Phong cũng là thần sắc ngưng trọng, thân hình của hắn, đã ở theo gió dần dần tung bay, hắn Phong thuộc tính công pháp tu luyện không tầm thường, cũng có thể thoáng theo gió phi hành, nhưng tốc độ rõ ràng nếu so với Thừa Phong Thuật chậm hơn không ít!

"Ta đi đuổi theo bọn hắn, Ngự Phong Thần Quân bị thương, còn nhiều mang theo một người, bay không được bao xa!" Vương Nhược Phong nói xong, cũng không quay đầu lại từ từ hướng xa xa Ngự Phong Thần Quân thân ảnh thối đi.

Mẫn Quân Tử tuy rằng lo lắng, nhưng cũng không thể tránh được, ai bảo hắn không phải là tu luyện Phong thuộc tính công pháp huyền sĩ, chỉ có thể tro mắt nhìn xem mấy người bay lên không, hắn chỉ có thể trên mặt đất chạy như điên.

Đáng tiếc, mấy người kia cuối cùng đều bay đến hạp cốc trên cao ngất trên ngọn núi, Mẫn Quân Tử chỉ có thể xuôi theo trên leo lên mà lên, muốn dùng nhiều phí rất nhiều công phu!

Ngự Phong Thần Quân mang theo Mộc Dịch, bay đến ngọn núi trên đỉnh về sau, rốt cuộc chống đỡ không nổi, cùng Mộc Dịch cùng một chỗ đáp xuống nơi này.

"Đa tạ Mộc sư đệ xuất thủ tương trợ!" Ngự Phong Thần Quân cảm kích hướng Mộc Dịch cúi đầu nói ra, nếu như không phải là Mộc Dịch, hắn nhất định là lành ít dữ nhiều!

"Đừng vội cảm ơn ta!" Mộc Dịch thản nhiên nói: "Ta có một việc muốn người đi làm, nếu như người không đáp ứng, ta hiện tại sẽ đem người giết!"

Ngự Phong Thần Quân lại càng hoảng sợ, lúc này nhướn mày trầm giọng nói ra: "Chuyện gì ?"

Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Vô luận tại cái gì dưới tình huống, cũng không được trước bất kỳ ai đề cập hôm nay Vương Nhược Phong tập kích người sự tình! Người nếu như không thể đáp ứng, ta chỉ có thể giết người diệt khẩu!"

"Người tại sao phải làm như vậy ?" Ngự Phong Thần Quân sửng sờ, hăn cho rằng Mộc Dịch là muốn cầu nhất định được địa vị hoặc một khoản phong phú huyền tinh, rồi lại không thể tưởng được, dĩ nhiên là vì Vương Nhược Phong!

"Vương Nhược Phong là bằng hữu của ta!" Mộc Dịch bình tĩnh nói, "Ta không thể nhìn lấy hăn lâm vào nguy hiểm."

"Vậy người tại sao phải cứu ta ?" Ngự Phong Thần Quân nghi hoặc nói.

Nếu như Mộc Dịch là Vương Nhược Phong bằng hữu, cái kia đại khái có thể trở mắt nhìn Vương Nhược Phong đưa hăn giết chết.

"Ta đồng dạng không cách nào thấy chết mà không cứu được!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng nói ra.

"Vì ta, khả năng phá hư người cùng Vương Nhược Phong ở giữa hữu nghị, đối với cái này ta thập phần cảm kích!" Ngự Phong Thần Quân trong lòng khê động, không thể tưởng được tại Mộc Dịch trên thân, còn có thể cảm nhận được một cỗ ít có chính khí!

"Ta làm như vậy không phải là vì người, là vì tự chính mình!" Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Ta không hy vọng biến thành một cái liên phụ thân cũng vô sỉ, ngay cả mình đều người đáng ghét vật!"

Ngự Phong Thần Quân nhẹ gật đầu, nói ra: "Tốt, ta có thể dùng hết thảy, lập nhiều thẻ độc, vĩnh viễn không đề cập tới cùng Vương Nhược Phong chuyện hôm nay, hơn nữa vĩnh viễn không truy cứu!"

Lập tức, hắc cũng lên ăn trong hai ngón tay thì triển ra một cái "Lập thế quyết" công pháp.

Đó cũng không phải một cái hết sức phức tạp pháp thuật, thẻ đồng thời, khiến một cỗ chân nguyên lực lượng chảy qua trái tim nhiều mạch. Nghe nói, nếu như ngày sau trái với lời thẻ, sẽ lưu lại tai hoạ ngầm, tại đột nhiên cảnh giới bình cảnh tới ranh giới, thường thường sẽ được gặp được cực kỳ đáng sợ Tâm Ma, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Mặc dù đối phương đã thận trọng thẻ, nhưng Mộc Dịch còn là lại bổ sung một câu: "Hy vọng người nói được thì làm được, nếu như người đối với Vương Nhược Phong có bất kỳ bất lợi cử động, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực, báo thù cho hắc!"

"Cùng hắc ngày sau báo thù cho, không bằng hôm nay liền đem hắc bỏ, chấm dứt hậu hoạn!" Vương Nhược Phong thanh âm từ nơi không xa núi đá hậu truyện, hắc vậy mà cũng đã đuổi theo.

Vương Như Phong thân hình như gió, rất nhanh vọt đến Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân trước người, hắc nhìn hướng Ngự Phong Thần Quân, trong mắt toát ra một vòng tàn khốc.

Ngự Phong Thần Quân sắc mặt trắng nhợt, đáng tiếc hắc đã không có tự bảo vệ mình lực lượng!

"Thiết Đan, không muốn làm như vậy! Vì trở nên nổi bật cơ hội, liền đi sát hại đồng môn sư huynh, đây không phải là đúng!" Mộc Dịch đứng ở Ngự Phong Thần Quân trước người, hướng Vương Nhược Phong khuyên nhủ.

Vương Nhược Phong lắc đầu liên tục, hần nói ra: "Mộc Đầu, đây là cơ nào cơ hội tốt! Ta thật vất vả thiết lập cái này cục, mượn trước Mẫn Quân Tử tay bỏ Ngự Phong Thần Quân, sẽ cùng người liên thủ bỏ Mẫn Quân Tử, bởi như vậy, Bình Hải tông thế hệ này nội môn đệ tử ở bên trong, ai có thể cùng hai người chúng ta tranh phong!"

"Đợi một thời gian, làm như ta hai người lông cánh đầy đủ, cái kia chút ít tiền bối nhao nhao thoái ẩn, tọa hóa, nói không chừng Bình Hải tông, liền biến thành ta Vương Nhược Phong cùng Mộc Đầu thiên hạ của người!"

"Người không phải là muốn chủ trì chính nghĩa sao ? Bây giờ Bình Hải tông bên trong chương khí mù mịt, cho đến lúc đó, người lớn vừa vận rất tốt tốt chinh đốn một phen, ta và người liên thủ, chế tạo ra một cái càng thêm huy hoàng đại tông môn, ta và người tên tại thiên thu, công tại muôn đời, chẳng phải rất tốt!"

Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Nếu như người thật sự là nghĩ như vậy, ta rất vui mừng. Bất quá, ta rất lo lắng người càng chạy càng xa, càng ngày càng đều rời đi chính đạo! Sư phụ nói cũng đúng, vô luận là tu hành còn là làm người, đều có lẽ năm chắc tuyền! Vì bản thân chi riêng giết lung tung người vô tội đồng môn, đây đã là xúc phạm vào ta điểm mấu chốt! Cái đó và cái kia chút ít ý muốn giết người đoạt bảo đệ tử, căn bản không có bất luận cái gì phân biệt!"

Vương Nhược Phong dốc sức liều mạng lắc đầu, hần nói ra: "Tu tiên giới chính là như vậy, người muốn sao có năng lực cải biến tu tiên giới đi thích ứng bản thân; hoặc là liền cải biến bản thân đi thích ứng cái này tu tiên giới! Sư phụ người Tiểu Nguyệt Hàn, đích xác là người tốt! Bất quá tại đây tu tiên giới, người tốt rồi lại khó có thể sinh tồn được, hần cái kia một bộ diễn xuất, cổ hủ cổ xưa, căn bản không thể thực hiện được!"

"Không thể thực hiện được thì như thế nào, coi như là phía trước núi đao biển lửa, dù là đầu rơi máu chảy, ta cũng muốn xông ra một con đường!"

Mộc Dịch không nhúc nhích chút nào.

Vương Nhược Phong làm sao không biết Mộc Dịch tính nết, căn này gõ chắc đầu nhận thức chính xác đạo lý, tuyệt không phải mình có thể khuyên di chuyển đấy.

"Người biết không, người như vậy dẫn hắc đi, rất có thể trúng xuống ta tại tuyệt cảnh!" Vương Nhược Phong không hề tranh chấp, mà là thở dài một hơi, ung dung nói ra.

"Không biết!" Ngự Phong Thần Quân tiếp lời nói ra: "Ta đã lập nhiều tâm thề, sẽ không đem người hôm nay cử động lộ ra mảy may. Huống hồ, người thật sự là cái khả tạo chi tài, chỉ cần có thể cho ta Bình Hải tông sử dụng, chính là ta Bình Hải tông chi may mắn!"

Vương Nhược Phong cũng không để ý tới Ngự Phong Thần Quân, hắc hướng Mộc Dịch mỗi chữ mỗi câu mà hỏi: "Nếu như ta nhất định phải giết chết người này, người có phải hay không sẽ ra tay ngăn trở?"

"Sẽ!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, ngữ khí kiên quyết mà không sắc mặt thương lượng.

Vương Nhược Phong im lặng chỉ chốc lát, sau đó xoay người sang chỗ khác, thản nhiên nói: "Các người đi thôi! Ta không muốn cùng mình duy nhất bằng hữu động thủ!"

"Cám ơn người, Thiết Đản!" Mộc Dịch nhẹ nói nói: "Ta biết rõ người bố trí xuống cái này cục, có một bộ phận cũng là vì ta!"

Mẫn Quân Tử muốn đối phó Mộc Dịch, nếu như Mộc Dịch chỉ là ở vào thuần túy phòng ngự tư thái, sẽ gặp khắp nơi bị động, khó lòng phòng bị!

Mà Vương Nhược Phong đảo khách thành chủ chi kế, rồi lại đem Mẫn Quân Tử kéo vào trong cuộc, nhất cử nhất động của hắc, đều tại Vương

Nhược Phong trong khổng chế, dĩ nhiên là không cách nào tại phân thân
đối phó Mộc Dịch!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Không Thể Buông Tha

"Đi nhanh đi, thừa dịp Mẫn Quân Tử còn đuổi không kịp, cũng thừa dịp ta còn không có cải biến chủ ý!"

Vương Nhược Phong thản nhiên nói.

Mộc Dịch hướng Vương Nhược Phong chấp tay từ biệt, cùng Ngự Phong Thần Quân cùng một chỗ ly khai, từ một bên kia bước nhanh xuống núi.

Mộc Dịch bước đi như bay, Ngự Phong Thần Quân tuy rằng nội thương không nhẹ, chân nguyên tổn hao nhiều, nhưng ở ăn vào mấy khối linh đan diệu dược về sau, ít nhất tại chạy đi trên không có trở ngại, chỉ là khó có thể phát huy ra thực lực cường đại.

"Chúng ta đi kim ngân bãi đi!" Ngự Phong Thần Quân nói ra, ý nghĩ của hắn cùng Mộc Dịch không mưu mà cùng.

"Vừa rồi người xuất hiện lúc trước, ta đã âm thầm kích phát một viên Cảm Ứng Châu. Cảm Ứng Châu cũng là do cảm ứng đá luyện chế mà thành, nhưng cảm ứng khoảng cách cực xa. Ta kích phát Cảm Ứng Châu, tại phía xa trong tông môn Tiểu chưởng môn liền sẽ biết ta gặp phải nguy hiểm, hắn sẽ rất nhanh đuổi ở đây, ít nhất cũng sẽ liên hệ với tọa trấn kim ngân bãi Triệu trưởng lão! Chỉ cần đến kim ngân bãi, chúng ta liền an toàn!"

Mộc Dịch nghe vậy nhẹ gật đầu, đây thật là cái thật tốt phương án.

Bất quá, cái này quá dễ dàng bị đoán được.

Nếu như trực tiếp đi kim ngân bãi, rất có thể bị Mẫn Quân Tử sớm đoán được, bị hấn ngăn chặn.

Tuy rằng luận đơn đả độc đấu, Mộc Dịch cũng không sợ Mẫn Quân Tử, nhưng nếu là Mẫn Quân Tử còn thiết lập mai phục cạm bẫy, hoặc là mời đồng lõa, vậy không ổn!

Vì vậy, hai người thương lượng phía dưới, quyết định đường vòng đi kim ngân bãi.

Không cần lượn quanh quá nhiều đường, chỉ cần nhiều bay qua hai ngọn núi, tránh đi cái kia mấy cái sông sẻ sơn cốc, đất bằng, cũng có thể tiếp cận kim ngân bãi.

"Nếu như ta Bình Hải tông nhiều mấy cái Mộc sư đệ nhân vật như vậy, lo gì bầu không khí bất chính, lo gì môn phái không thịnh hành!"

Trên đường đi, Ngự Phong Thần Quân đối Mộc Dịch đánh giá khá cao, một mặt là hấn cảm kích Mộc Dịch ân cứu mạng, một phương diện khác, cũng là khâm phục Mộc Dịch làm người.

Mộc Dịch rồi lại trầm mặc không nói, người khác khen ngợi cũng tốt, hạ thấp cũng được, đối ảnh hưởng của mình quá nhỏ, Mộc Dịch quan tâm đây, là của mình bản tâm.

Hấn không biết, tại tàn khốc như vậy tu tiên giới trong hoàn cảnh, bản thân điểm mấu chốt, cuối cùng còn có thể kiên trì bao lâu, sắp sửa trả giá như thế nào một cái giá lớn!

Dài đằng đằng tu Tiên đường, nguyên bản liền gồ ghề không bằng phẳng, bởi vì hấn nội tâm kiên trì, không khỏi lại thêm vài phần nhấp nhô.

Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân, chính một trước một sau bay qua một ngọn sơn cương vị, chợt nghe một tiếng đặc ý cực kỳ cười to:

"Ha ha, người cuối cùng là chạy không thoát lòng bàn tay của ta!"

Cái thanh âm này, Mộc Dịch hết sức quen thuộc, đúng là Tôn Viên!

Quả nhiên, Tôn Viên thân ảnh cùng cái kia hai gã Trấn Hải Tông Thanh Nguyên huyền sĩ, lập tức từ trên sườn núi cây cối, nham thạch sau các loại chỗ ẩn hiện ra, hiện lên tam giác xu thế vây hướng Mộc Dịch.

"Những ngày qua, ta tìm người tìm tốt không khổ cực!" Tôn Viên mang theo tươi cười đặc ý nói ra: "Người mạnh mỗi lúc mà xuất hiện, khi thì gián đoạn, hành tung chột đông chột tây, khó có thể truy tung. Bất quá, ta đem xuất hiện qua vị trí cùng thời gian kỹ càng phân tích một cái, cuối cùng cho ra kết luận, vô luận người như thế nào cải biến lộ tuyến phương hướng, người đều là tại vòng vo tam quốc tiếp cận kim ngân bãi!"

"Vì vậy, ta ngay tại đi thông kim ngân bãi các nơi giao lộ thiết lập trạm gác, hơn nữa tại đây bí mật nhất một con đường tuyến thượng chờ người, quả nhiên đem người ngăn chặn!"

Tôn Viên nói nhẹ nhõm, trên thực tế cũng hao tổn thật lớn khí lực, hơn nữa có một gã sư thúc ra mặt truy nã Mộc Dịch, náo xôn xao, nếu không hẳn cũng không cách nào đạt được quá nhiều tin tức.

"Tôn Viên, người tại sao phải lấp kín chúng ta hai người!" Ngự Phong Thần Quân nhướng mày, từ Mộc Dịch sau lưng đi ra.

"Tiểu Thần Quân!" Tôn Viên sửng sờ, chột quá sợ hãi.

Hắn rất xa nhìn thấy Mộc Dịch sau khi xuất hiện, cũng có chút đặc ý quên hình, vậy mà không có chú ý tới, Mộc Dịch sau lưng, còn có như vậy một gã đồng bạn!

"Hắn là ai ? Người tựa hồ rất sợ hãi bộ dạng!" Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ nhìn thấy Tôn Viên thần sắc sau khi biến hóa, tò mò hỏi.

Tôn Viên nhướng mày nói: "Hắn chính là bốn tông nội môn đệ nhất đệ tử, Ngự Phong Đường Tiểu Thần Quân, người xưng Ngự Phong Thần Quân! Hắn trước đó không lâu tại bốn tông Kim Thu hội thí trên một lần hành động đoạt giải nhất!"

"Đoạt giải nhất ? !" Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ liếc nhau một cái, trong ánh mắt cũng đều toát ra một tia chấn kinh.

Bọn hắn biết rõ, bản thân muốn đối phó Mộc Dịch, chính là tiến vào bán kết cao thủ, đã thập phần khó có thể ứng phó; hôm nay lại thêm một cái xếp hàng thứ nhất gia hỏa, đây chẳng phải là độ khó ít nhất gấp bội!

Từ lúc trước lần kia giao thủ đến xem, một cái Thanh Nguyên huyền sĩ, đối phó Mộc Dịch, đại khái là cân sức ngang tài; hai người vây công Mộc Dịch, phần thắng cũng rất lớn.

Bất quá, nếu như Mộc Dịch cũng nhiều một cái trợ thủ lợi hại hơn, ai thắng ai bại, sẽ rất khó dự kiến!

Về phần Tôn Viên, thực lực của hắn rõ ràng kém một đoạn, tại cao thủ đứng đầu trong quyết đấu, căn bản không đáng giá nhắc tới!

"Người cuối cùng muốn thế nào ? Hai người này lại là lai lịch gì ? Vì sao bản thân chưa bao giờ thấy qua ? Hơn nữa bọn hắn ngay cả ta đều nhận không ra!" Ngự Phong Thần Quân hừ lạnh một tiếng nói ra, hắn cũng suy đoán ra, hai người này hơn phân nửa không phải là Bình Hải tông người.

Nếu không, tiếng tăm lừng lẫy Ngự Phong Thần Quân xuất hiện, bọn hắn làm sao có thể không biết!

"Hai người này là Trấn Hải Tông Thanh Nguyên huyền sĩ, ý muốn đối với ta bất lợi. Người không muốn biểu lộ trừng xuống, hy vọng có thể hù dọa bọn hắn!" Mộc Dịch bờ môi khẽ nhếch, đem những lời này hướng Ngự Phong Thần Quân mật ngữ truyền âm qua.

Ngự Phong Thần Quân nghe xong, trong lòng lại càng hoảng sợ.

Lấy thân phận của hãn địa vị, tự nhiên cũng nghe qua Trấn Hải Tông Thanh Nguyên huyền sĩ tên tuổi.

Thanh Nguyên huyền sĩ cùng bọn họ giống nhau, đều là riêng phần mình tông môn một đời tuổi trẻ trong người nổi bật, thực lực không thể khinh thường.

Nếu như không có bị thương, Ngự Phong Thần Quân ngược lại không sợ cùng Mộc Dịch liên thủ, cùng hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ ganh đua cao thấp, nhưng lúc này một thân thực lực lớn nửa triển khai không xuất ra, đúng là hồ lạc đồng bằng thời điểm!

Tôn Viên gượng cười vài tiếng, nói ra: "Tiểu sư huynh, đây đều là một trận hiểu lầm, một trận hiểu lầm! Mộc sư đệ sát hại vào ta Hỏa bộ đệ tử, Văn sư thúc muốn truy nã Mộc sư đệ vừa hỏi cuối cùng, chúng ta là đến mời Mộc sư đệ đi Văn sư thúc chỗ phối hợp điều tra đây, đối Tiểu sư huynh hoàn toàn không có bất kỳ bất kính."

"Không cần! Ta sẽ đích thân mang Mộc sư đệ đi gặp tông môn trưởng bối, ai đúng ai sai, tự nhiên rất nhanh công bố!" Ngự Phong Thần Quân lắc đầu nói ra.

"Cái này, chúng ta phụng Văn sư thúc mệnh lệnh, nếu không thể mang đi Mộc sư đệ, chỉ sợ không tốt nói rõ!" Tôn Viên nhướng mày, tiếp tục thăm dò Ngự Phong Thần Quân.

Ngự Phong Thần Quân lạnh cười nói: "Hừ, Văn sư thúc chỉ là phụng mệnh trông coi yêu đảo một khu vực, chỉ sợ không có quyền lực này đi! Nếu như các người lo lắng, liền đi theo ta hai người cùng đi kim ngân bãi, ở trước mặt hướng tông môn trưởng bối nói rõ, ta đã thông tri bốn tông Tiểu chương môn, hẳn có lẽ đã ở kim ngân bãi phụ cận!"

"Chương môn sư bá cũng tới ? !" Tôn Viên cả kinh, nếu là quả thật như thế, vậy làm phiền có thể to lắm.

Những thứ khác không nói, riêng là tư thông bên ngoài tông đệ tử này tội danh, cũng đủ để khiến hấn lâm vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh. Lấy sư phụ hấn Lục Dung Thiên trước sau như một cách làm, rất có thể đem hết thảy tội danh đều từ chối khi hấn Tôn Viên trên thân, đến lúc đó hấn tránh khỏi bị phế kinh mạch công pháp, thậm chí trực tiếp xử tử nghiêm trị!

Bị Ngự Phong Thần Quân như vậy giật mình, Tôn Viên lại không dám động thủ đối phó Mộc Dịch, trơ mắt nhìn hai người từ bản thân bên cạnh lướt qua, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

"Không đúng!" Tôn Viên trong lúc mơ hồ đột nhiên nghĩ đến một tia kẻ hở.

Chương môn tại sao phải đột nhiên đi vào yêu đảo ?

Tiểu Thần Quân tại sao phải biết rõ ?

Không phải là Tiểu Thần Quân cố làm ra vẻ huyền bí, cái kia cũng là bởi vì —— Chương môn là Tiểu Thần Quân mời tới!

"Đúng rồi, cái này Ngự Phong Thần Quân hơn phân nửa gặp phiền toái, vì vậy nghĩ cách thông tri Tiểu chương môn, bọn hấn dù sao cũng là người một nhà, tự nhiên có liên hệ phương pháp!"

Tôn Viên trong đầu điện quang lóe lên, bỗng nhiên lại nghĩ đến, hướng Ngự Phong Thần Quân như vậy Phong bộ cao thủ, cần gì phải chân đi trên đất bằng trèo đèo lội suối, chỉ cần bay lên không phi hành vài cái, liền có thể bay vọt chỗ này không cao núi.

Trừ phi, hấn bị thương, thực lực đại giảm!

Tôn Viên chính nghĩ tới đây, chợt thấy một cái thổ xám tại trong bụi cỏ qua lại nhảy lên di chuyển, khoảng cách Ngự Phong Thần Quân không xa lắm.

"Tiểu sư huynh cẩn thận Yêu thú!" Tôn Viên lập tức đưa tay một cái hỏa cầu tế ra, oanh hướng cái kia thổ xám!

Đáng thương thổ xám lập tức bị hỏa cầu nổ thành bụi phấn, trên mặt đất bùn đất mảnh đá bay loạn văng khắp nơi, bị tạc ra một cái nửa trượng lớn nhỏ hố lửa, vẫn bốc khói lên Hỏa.

"Ngạc nhiên!" Ngự Phong Thần Quân liếc qua hố lửa, hừ lạnh một tiếng, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

"Tiểu sư huynh xin dừng bước!" Tôn Viên mỉm cười, "Theo Tôn môn nhìn, Tiểu sư huynh chỉ sợ là bị thương không nhẹ!"

Vừa rồi, có mấy khối mảnh đá văng đến Ngự Phong Thần Quân trên thân, đối với Ngự Phong Thần Quân cao thủ như vậy mà nói, tâm niệm vừa động liền có thể tế ra pháp lực hộ thể, nếu là không có bị thương, pháp lực điều động trôi chảy, lại làm sao có thể khiến mảnh đá cận thân!

"Là thì như thế nào?" Ngự Phong Thần Quân cười lạnh trả lời: "Coi như là ta bị thương, muốn tiêu diệt giết loại người như người đệ tử, cũng không quá đáng là tiện tay mà thôi!"

Tôn Viên trên mặt lúc đỏ lúc trắng, hoàn toàn chính xác, mặc dù biết rõ Ngự Phong Thần Quân bị thương, hắn cũng không dám tiến lên lỗ mãng, đối phương trước khi chết liều mạng một kích, hoàn toàn có thể kéo chính mình chôn cùng!

Thế nhưng là, cái kia hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ có thể thật lớn bất đồng!

Một người trong đó đi tới Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân bên cạnh thân, chứa cười nói: "Ha ha, nguyên lai Bình Hải tông đệ nhất huyền sĩ bị thương! Cái kia sư huynh của ta đệ hai người liền nhặt cái tiện nghi!"

"Chắc chắc, lần này xuất động, chẳng những có thể xong Thành sư phụ lời nhả nhủ nhiệm vụ, còn thuận tiện bỏ tương lai Bình Hải tông một trụ cột lớn, sư phụ chẳng phải là muốn trùng trùng điệp điệp ban thưởng chúng ta!" Một gã khác Thanh Nguyên huyền sĩ cũng là như thế nói ra, hần dò xét Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân trong ánh mắt, đã là bộc lộ bộ mặt hung ác.

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, biết rõ hôm nay một trận chiến ác chiến khó tránh khỏi!

Hần hướng Ngự Phong Thần Quân truyền âm nói ra: "Ta đến cuốn lấy hai người này, người tìm được cơ hội bỏ chạy đi thôi, nhớ kỹ người đã đáp ứng chuyện của ta!"

"Không, ta tuy rằng thực lực đại giảm, cũng miễn cưỡng còn có lực đánh một trận, làm sao có thể cho người một người mạo hiểm!" Ngự Phong Thần Quân mỉm cười, đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem Mộc Dịch nói ra:

"Ban đầu ở Kim Thu hội thí bán kết trong chiến đấu, ta và người là đối thủ! Không thể tưởng được, hôm nay ta và người rồi lại muốn kề vai chiến đấu, đồng sanh cộng tử!"

"Ta rất hâm mộ Vương Nhược Phong, có người như vậy sinh tử chi giao! Dù là giữa lẫn nhau làm người xử sự nguyên tắc khác nhau rất lớn, lại cũng không ảnh hưởng lẫn nhau lúc giữa tín nhiệm! Nhân sinh được một tri kỷ, chết cũng không tiếc! Hôm nay nếu như ta và người có thể còn sống ly khai yêu đảo, không bằng liền kết làm khác Lý huynh đệ, như thế nào?"

Sinh tử đại chiến sắp tới, một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu, Ngự Phong Thần Quân lập tức hào khí tràn ngực, hướng Mộc Dịch phát ra mời.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Cực Hạn

"Trước qua cửa ải này rồi hãy nói!"

Mộc Dịch tỉnh táo phân tích trước mắt thế cục.

Lấy hai địch ba, nguyên bản liền rơi hạ phong. Hết lần này tới lần khác phe mình Ngự Phong Thần Quân bị thương không nhẹ, Mà đối phương hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ thực lực lại cực kỳ mạnh mẽ.

...

Đang tại yêu đảo một chỗ cố hết sức tìm kiếm Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân tung tích Mẫn Quân Tử, đột nhiên thần sắc khẽ động, từ trong tay áo lấy ra một khối màu đỏ ngọc thạch.

Ngọc thạch biên giới, chính có một cái màu trắng quang điểm không được lập loè, hơn nữa đang tại tiếp cận ngọc thạch trung tâm.

Cái này là một khối cảm ứng đá, nói đúng ra, là một đôi cảm ứng đá trong một khối. Nó phía trên màu trắng quang điểm biểu hiện, nắm giữ một cái khác khối cảm ứng đá người, chính tại ở gần nơi đây.

"Tiểu sư muội ? Nàng không phải là bị sư phụ xử phạt diện bích suy nghĩ qua sao, nàng làm sao tới rồi!" Mẫn Quân Tử sững sờ, lộ ra vây khốn vẻ nghi hoặc.

Đây đối với cảm ứng đá, một khối trong tay hắn; một cái khác khối, thì là tại Tiểu Mộng Đào trong tay.

"Có lẽ, nàng hữu dụng trên địa phương!" Mẫn Quân Tử trong lòng lạnh lùng nghĩ đến, dựa theo cảm ứng đá chỉ thị phương hướng, nghênh đón về phía trước đi.

Không bao lâu, hai người liền tại một mảnh hồ nước bên cạnh gặp nhau.

"Đại sư huynh!" Quả nhiên là Tiểu Mộng Đào, hơn nữa chỉ có nàng một người.

"Tiểu sư muội, sao người lại tới đây ?" Mẫn Quân Tử trong lòng buông lỏng, chứa cười hỏi.

Tiểu Mộng Đào nhẹ nói nói: "Trước đó không lâu ta mới biết được yêu đảo rèn luyện sự tình, sau đó liền năn nỉ phụ thân, dẫn ta lại tới đây!"

"Sư phụ cũng tới ?" Mẫn Quân Tử trong lòng rung mình.

Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu: "Hử, hẳn ngay tại kim ngân bãi, không chỉ có là phụ thân, Chương môn sư bá cùng hơn mười danh sư thúc sư bá cũng chạy đến, tựa hồ ở trên đảo xảy ra chút chuyện gì. Ta có chút lo lắng, vì vậy cũng cùng đi theo rồi."

Mẫn Quân Tử nghe vậy, cảm thấy hoảng hốt, nếu như hẳn không có đoán sai, Chương môn xuất hiện, hơn phân nửa cùng Ngự Phong Thần Quân liên quan không nhỏ!

Bất quá hẳn vẫn đang mặt không đổi sắc, mà là mỉm cười hướng Tiểu Mộng Đào nói ra: "Người lo lắng ta, cho nên mới xem ta sao! Đừng lo lắng, người xem, ta còn là hảo hảo đấy."

Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, hỏi: "Kia sư huynh của hẳn đệ đâu rồi, cũng khỏe sao? Nói thí dụ như Mộc sư đệ, người bá kiến hẳn sao ?"

"Chưa từng gặp qua, vì sao người sẽ hỏi lên hửn ?" Mẫn Quân Tử nhướn mày.

Tiểu Mộng Đào cúi đầu, nhẹ nói nói: "Ta lần này, một là muốn nhìn người an toàn vô sự; thứ hai, nhưng là có một việc yêu cầu người!"

"Cầu ta ?" Mẫn Quân Tử sững sờ, đây là Tiểu Mộng Đào lần thứ nhất đối với hửn dùng "Cầu" cái chữ này.

"Sự tình gì, khiến sư muội khẩn trương như vậy ?" Mẫn Quân Tử lông mày vắn vắt càng chặt.

"Ta nghĩ cầu đại sư huynh, không muốn đổi Mộc sư đệ bất lợi!" Tiểu Mộng Đào thấp giọng nói ra.

"Người nói cái gì ?" Mẫn Quân Tử sững sờ.

Tiểu Mộng Đào ngẩng đầu lên, nghiêm mặt nói ra: "Ta cầu người, không nên làm khó Mộc sư đệ!"

"Ta tại sao phải khó xử Mộc sư đệ ? Ha ha!" Mẫn Quân Tử gượng cười vài tiếng.

Hửn như thế nào cũng không nghĩ ra, luôn luôn đơn thuần như giấy trắng giống như Tiểu sư muội, vậy mà cũng có thể nhìn ra, bản thân sẽ đổi Mộc Dịch bất lợi!

"Mộc sư đệ tại Kim Thu hội thí trong thẳng người, ta sợ người bởi vậy có chút ghi hận trong lòng. Thế nhưng là, Mộc sư đệ dù sao cũng là ân nhân cứu mạng của ta, hửn một mực đối với ta rất tốt, vì vậy, ta cầu người không muốn đi đổi phó hửn!" Nói đến đây, Tiểu Mộng Đào hốc mắt một đỏ, thậm chí có mấy viên nước mắt chảy xuống.

"Người từ nghìn vạn dặm bên ngoài tông môn mạo hiểm đi vào yêu đảo, chính là muốn cầu ta chuyện này ?" Mẫn Quân Tử hỏi ngược lại.

Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, tiếp tục nói: "Phụ thân đã nói, các loại yêu đảo rèn luyện chấm dứt, liền chính thức thoát ải bế quan, đem Thiện Dược Đường giao cho người chuẩn bị. Mộc sư đệ vô luận như thế nào cũng sẽ không cướp đi thuộc về đồ đạc của người, người thật sự không cần đem một trận thất bại treo ở trong lòng. . ."

Mẫn Quân Tử vung tay lên, đã cắt đứt Tiểu Mộng Đào nói chuyện: "Nha đầu ngốc, ta Mẫn Quân há lại nhỏ mọn như vậy số lượng người! Ta căn bản sẽ không oán hận Mộc sư đệ, người khác như thế nào chửi bới ta không sao cả, chẳng lẽ người cũng thấy như vậy ta sao ? Người yên tâm, Mộc sư đệ sẽ êm đẹp trở lại Dược Tổ Phong."

"Ta biết ngay đại sư huynh sẽ không làm như vậy!" Tiểu Mộng Đào nín khóc mỉm cười, thần sắc buông lỏng.

Nụ cười của nàng, là như vậy thiên chân vô tà (*ngây thơ như cún), thậm chí khiến Mẫn Quân Tử có như vậy trong nháy mắt, cũng triển khai tự trách chí tâm.

Bất quá, hẳn rất nhanh liền khôi phục "Bình thường" tâm tính: "Sư muội, người chớ có trách ta. Ta chỉ là muốn tại đây tàn khốc tu tiên giới, tìm kiếm một khối nơi sống yên ổn mà thôi! Chỉ có đem ngăn cản ở trước mặt ta người từng cái bỏ, mới có của ta sinh tồn không gian!"

...

Tiểu trên sườn núi, đáng sợ pháp thuật đang tại tàn sát bờ bãi, đem nơi đây biến thành hoàn toàn thay đổi.

Một mảnh kia mảnh hừng hực thiêu đốt hỏa diễm, chẳng những đem chung quanh rừng cây thảo mộc trong nháy mắt hóa thành tro bụi, thậm chí

còn đem cái kia chút ít nham thạch dung vì cuộn cuộn nham thạch nóng chảy, dọc theo thân núi chảy xuống.

Mộc Dịch cùng hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, đang lấy Hỏa kịch đấu.

Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, riêng phần mình thi triển ra một mảnh ngập trời biển lửa, vây công Mộc Dịch.

Những thứ này trong biển lửa nhảy lên hỏa diễm, màu sắc rất nhạt, nhìn như hơi mỏng gần như trong suốt, độ nóng cũng không lắm cao, cũng không có nướng người sóng nhiệt phát ra, thế nhưng là, kia ẩn chứa uy năng rồi lại cực kỳ đáng sợ, hỏa diễm những nơi đi qua, không có gì không đốt, bất luận là cây cối, còn là núi đá, đều tại trong nháy mắt hóa thành tro tàn!

Cái này chính là bá đạo Thanh Nguyên chân hỏa! Lúc này đây, hai gã Trấn Hải Tông Thanh Nguyên huyền sĩ, không giữ lại nửa thực lực, đem chân nguyên lực lượng cuộn cuộn không dứt tuôn ra, đem hỏa diễm uy lực triển khai phát huy tác dụng vô cùng .

Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, tuyệt khó có thể tưởng tượng, bất quá là huyền sĩ tu vi cảnh giới, vậy mà có thể đem hỏa diễm thần thông thi triển mạnh như thế kinh phong!

Mà bị hai mảnh Thanh Nguyên chân hỏa vây công Mộc Dịch, cũng tế ra một tầng mây trượng lớn nhỏ đỏ thẫm quyền lửa, đem bản thân bao quanh bảo vệ, liền thân hình cũng bị che giấu.

Tầng này quyền lửa, độ nóng rồi lại cực cao, tản mát ra hùng hổ dọa người sóng nhiệt, đem chung quanh Hư Không thiêu đốt ra từng tầng một giập nát, quyền lửa bên trong tuy núi đá thảo mộc không còn sót lại chút gì, quyền lửa bên ngoài phụ cận nham thạch, cũng biến thành đỏ thẫm cuộn cuộn dung nham, hướng bốn phía cửa hàng tản ra đến.

Vừa lúc mới bắt đầu, Mộc Dịch ngẫu nhiên còn có thể tể ra vài đạo Thủy Trụ Thuật, phụ trợ tấn công địch, nhưng mà, cái này cột nước căn bản không cách nào tới gần cái kia hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, đã bị đối phương Thanh Nguyên hỏa diễm hóa thành bột phấn, bốc hơi sạch sẽ.

So sánh dưới, Mộc Dịch Thủy thuộc tính pháp thuật uy lực, không cách nào tại loại này cường độ cao đối kháng trong lấy được hiệu quả gì, về sau, hắc dứt khoát cũng không tái sử dụng.

Bất quá, hắc tể ra tầng kia quyển lửa, tính bền dẻo mười phần, tại hai mảnh Thanh Nguyên hỏa diễm áp bách dưới, vẫn như cũ có thể đau khổ chèo chống!

Cách đó không xa, Tôn Viên đang cùng Ngự Phong Thần Quân đánh nhau. Nguyên bản hai người này thực lực chênh lệch khá xa, Tôn Viên căn bản không thể nào là Ngự Phong Thần Quân đối thủ. Nhưng mà, Ngự Phong Thần Quân bị thương không nhẹ, pháp lực chân nguyên lỗ lã, điều động cũng gặp bội khó khăn, dẫn đến thực lực đại giảm!

Hôm nay Ngự Phong Thần Quân, chỉ khó khăn lắm có chút tự bảo vệ mình lực lượng, còn không phải Tôn Viên địch thủ. Thế nhưng là, Tôn Viên cũng hết sức kiêng kỵ đối phương tên tuổi, không dám bức thật chặt, nếu không Ngự Phong Thần Quân trước khi chết liều mạng một kích, rất có thể cùng hắc cùng một chỗ đồng quy vu tận!

Vì vậy, hai người này đấu pháp, thoát nhìn sẽ không có như vậy kịch liệt.

Tôn Viên ngẫu nhiên sẽ tìm cơ hội, ra tay một đoàn hỏa cầu hoặc là một con hỏa điều công hướng Ngự Phong Thần Quân, nhưng rất nhanh liền nhảy ra, không dám cùng Ngự Phong Thần Quân thân cận quá.

Ngự Phong Thần Quân cũng chỉ là gặp được công kích lúc, mới bất đắc dĩ ra tay hóa giải đối phương pháp thuật, cũng không có chủ động công kích Tôn Viên.

Bất quá, hần thần sắc ngưng trọng, trong tay ngự hư trương vận sức chờ phát động, tựa hồ đang đợi cơ hội tốt, tùy thời thi triển ra một kích trí mạng!

Rất hiển nhiên, chính thức quyết định song phương thắng bại, thậm chí sinh tử đây, không phải là bọn hần hai người, mà là cái kia hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ cùng Mộc Dịch ở giữa chiến đấu!

Bốn phần chỉ thời gian một nén nhang đi qua, hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ trở nên kinh hãi!

Mộc Dịch tế ra tầng kia hỏa diễm, tuy rằng không tầm thường, nhưng nhiệt khí tiết ra ngoài, chân nguyên lực lượng chưa đủ nội liễm tinh túy, rõ ràng không có Thanh Nguyên hỏa diễm như vậy cao minh, nhưng cực kỳ cứng cỏi, thủy chung không cách nào công phá.

Hai người liên thủ, từng đợt rồi lại từng đợt Thanh Nguyên chân hỏa hướng Mộc Dịch vọt tới. Mộc Dịch tế ra quyền lửa, bị Thanh Nguyên chân hỏa áp súc trong nháy mắt rút nhỏ một tầng, nhưng vậy mà lại từ từ khuếch trương trở về.

Hơn nữa, hai người càng là kinh ngạc vô cùng phát hiện, Mộc Dịch tế ra tầng kia quyền lửa, kia toả ra sóng nhiệt càng ngày càng yếu, ẩn chứa uy năng rồi lại càng ngày càng mạnh, hỏa diễm màu sắc cũng thời gian dần trôi qua trở thành nhạt, lộ ra trở nên tinh thuần!

Lúc tầng này hỏa diễm biến thành hơi mờ lúc, quyền lửa trong Mộc Dịch thân hình rốt cuộc hiển lộ ra. Ánh lửa thấp thoáng xuống, Mộc Dịch chính lộ ra cực kỳ cố hết sức, hần màu da đỏ bừng, hầu như tùy thời muốn nhỏ máu đi xuống, song chưởng chính đẩy về phía trước ra, năm ngón tay hư trương, cố hết sức thi triển ra chân nguyên lực lượng!

Chứng kiến Mộc Dịch như thế cố hết sức bộ dạng, hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ trong lòng vui vẻ, chỉ cần mình cường thịnh trở lại công một lát,

chắc hẳn cái này Mộc Dịch nhất định liền không cách nào tiếp tục kiên trì!

Hai người nhìn nhau liếc, một phen ánh mắt trao đổi về sau, riêng phần mình nhẹ gật đầu, sau đó tiếp tục điên cuồng thúc chân nguyên!

"Rầm Ào Ào" âm thanh, hai mảnh hầu như trong suốt Thanh Nguyên hỏa diễm cửa hàng tản ra, cũng lẫn nhau dung hợp, đem Mộc Dịch chung quanh hơn mười trượng bao quanh vây khốn!

"Hừ, cũng không tin lúc này đây người còn có thể sống được đi ra Thanh Nguyên chân hỏa!" Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ trong lòng lạnh lùng nói ra.

Quyển lửa trong Mộc Dịch, trong lòng âm thầm kêu khổ!

Hắn đã mạo hiểm đang dùng huyết mạch lực lượng luyện hóa đối phương thi triển Thanh Nguyên chân hỏa, vì vậy có thể tại hai người giáp công tiếp theo thẳng chèo chống đến bây giờ!

Hơn nữa luyện hóa sau Thanh Nguyên chân hỏa lực lượng, còn có thể dung nhập bản thân tế ra Hỏa trong vòng, bởi như vậy, quyển lửa uy lực càng ngày càng mạnh, này biến mất so sánh phía dưới, Mộc Dịch cũng không có rõ ràng rơi hạ phong.

Thế nhưng là, loại này luyện hóa phương thức, chỉ là bằng huyết mạch trời sinh năng lực, thập phần chậm chạp! Mà đối phương hai người Thanh Nguyên chân nguyên, rồi lại một lần so với một lần uy mãnh, hắn cảm thấy huyết dịch sôi trào trào lên, toàn thân giống như biến thành hỏa diễm bình thường nóng hổi, toàn thân kinh mạch, mấy có lẽ đã không chịu nổi cái này đáng sợ áp lực!

Có lẽ, còn chưa chờ hắn tới kịp luyện hóa cái kia chút ít Thanh Nguyên chân nguyên, bản thân sẽ phải đi đầu một bước bạo thể mà chết!

Mộc Dịch đang tại từng bước một tiếp cận bản thân huyết mạch cực hạn, hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ đã ở cực hạn thúc giục bản thân chân nguyên lực lượng! Sinh tử thắng bại, sẽ phải xem ai có thể tại cực hạn trong kiên trì càng lâu!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Người Thần Bí

Ngự Phong Thần Quân bất chấp thương thế bên trong cơ thể, cũng bắt đầu chủ động thi triển ra từng đạo phong nhận, từng cỗ một cuồng phong các loại pháp thuật, công kích cái kia hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ.

Hắn biết rõ, nếu là Mộc Dịch bị đánh bại, mình cũng là tính khó giữ được tánh mạng!

Thế nhưng là, cái kia hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ hộ thể một tầng mỏng như trong suốt ánh lửa, lực phòng ngự cực kỳ không tầm thường, căn bản không phải Ngự Phong Thần Quân trọng thương ngoài thi triển ra pháp thuật có thể phá hư đấy!

"Oa!" Ngự Phong Thần Quân liên tục cường ép thúc giục mấy lần pháp thuật về sau, khiến cho trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn, lúc này phun ra một cái tụ huyết, nhuộm hồng cả trước ngực quần áo một mảnh.

Tôn Viên đã sớm rất xa tránh ra, không dám nhìn thẳng Ngự Phong Thần Quân, nhìn thấy đối thủ thổ huyết về sau, mặt lộ vẻ đắc ý nhe răng cười.

"Lại kéo dài một lát, chỉ sợ không cần ta ra tay, ngươi sẽ phải tổn thương phát mà chết!" Tôn Viên cười lạnh một tiếng, nhưng vẫn như thế không dám tiến lên đây ra tay dây dưa.

Đột nhiên, đang tại đắc ý cười to Tôn Viên, cảm thấy dưới chân trong lúc đó đất rung núi chuyển, vậy mà thân hình bất ổn, té ngã trên đất.

Cách đó không xa những người khác, cũng cảm giác được mặt đất chấn động, nhưng không có Tôn Viên rõ ràng như vậy.

Tôn Viên chính kinh hãi lúc giữa, trước người ngoài mấy trượng đá trong đất, vậy mà ánh sáng màu vàng lóe lên thoát ra hai đạo hoàng ảnh, liền rơi vào trước người của hắn!

Dĩ nhiên là hai người! Hai cái đang mặc áo vàng, hoàn toàn chưa từng gặp qua lạ lẫm trung niên nhân!

"Vậy mà có nhiều người như vậy!" Một tên trong đó hỏi đầu trung niên nhân thoáng cả kinh, sau đó đại lượng chung quanh một phen.

Ánh mắt của hắn, một lần từ trên thân mọi người đảo qua, cuối cùng rồi lại dừng ở Mộc Dịch trên thân, khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, còn nhẹ gật đầu, hướng đồng bạn nói ra:

"An đường chủ, Hỏa hộ pháp nói không sai, kẻ này hoàn toàn chính xác lớn không tầm thường!"

Người này kêu "An đường chủ" trung niên nhân, ngược lại là lớn lên rất có dáng vẻ thư sinh chất, hắn vượt vượt dưới hàm ba tấc Hắc Tu, cũng hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

"Hai người này vậy mà có thể từ dưới đất núi đá trong toát ra, chẳng lẽ là trong truyền thuyết Địa Hành Thuật!?" Tôn Viên tâm niệm vừa động, lập tức quá sợ hãi.

Nếu như là như vậy, hai cái này người thần bí thân phận, có thể đã thập phần đáng sợ!

Tôn Viên nghĩ tới đây, lập tức liền nhẹ chân nhẹ tay hướng lui về phía sau đi, thừa dịp hai người này lực chú ý đều bị trong lúc kích chiến Mộc Dịch đám người hấp dẫn, tranh thủ trốn càng xa càng tốt!

"Hừ! Muốn đi ?" Đầu trọc trung niên nhân không có quay người, rồi lại dường như sau lưng có mắt bình thường, đem Tôn Viên nhất cử nhất động

nắm giữ thập phần rõ ràng.

Hắn tự tay hướng về phía sau võ, lập tức năm đạo chân khí như mũi tên giống như xì ra, hóa thành năm chi dài đến hơn một trượng thủy tiễn, hướng Tôn Viên kích xạ mà đến!

"Tiền bối tha mạng!" Tôn Viên sợ tới mức lớn tiếng cầu xin tha thứ, đồng thời điên cuồng thúc chân nguyên, tể ra một mảnh mãnh liệt hỏa diễm, nghênh đón hướng cái kia mấy cái thủy tiễn.

"Phốc phốc" vài tiếng nhẹ vang lên, thủy tiễn dễ dàng xuyên thấu hỏa diễm, lập tức tại Tôn Viên trên thân xuyên thủng mấy cái động lớn.

Tôn Viên phát ra "A" hét thảm một tiếng, như vậy vẫn lạc!

Hai cái nhân vật thần bí đột nhiên xuất hiện, cũng chấm dứt đúng đây cường thế đưa tay lúc giữa liền giết chết Tôn Viên, một màn này, khiến Mộc Dịch bọn người là trong lòng khiếp sợ không hiểu!

"Tất cả dừng tay đi!" "An đường chủ" hướng Mộc Dịch các loại người hét lớn một tiếng, nói xong, hắn dùng sức đạp mạnh dưới chân địa trước mặt.

"Ầm ầm!" Lập tức chung quanh trong vòng trăm trượng đất rung núi chuyển, bị thương Ngự Phong Thần Quân chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, chống đỡ không nổi, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Mộc Dịch cùng hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, lập tức thi pháp bảo vệ toàn thân, ba người lúc giữa quần chiến, cũng theo đó tách ra.

Đồng bạn bị diệt sát, hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ sắc mặt là kinh hãi cùng đến, cực kỳ khó coi.

"Địa hệ pháp thuật! Hai vị tiên bối chẳng lẽ là người trong Hoàng Môn?" Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ run giọng hỏi.

"Ha ha, ánh mắt của người cũng không tệ, vậy mà thoáng cái có thể nhận ra ta hai người lai lịch!" Đầu trọc trung niên nhân mỉm cười, thoải mái thừa nhận nói.

Lần này, không chỉ có là hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, đã liền Ngự Phong Thần Quân cùng Mộc Dịch, cũng trong lòng trầm xuống, mặt xám như tro!

Thiên Địa Huyền Hoàng, Thượng thanh giả tản ra vì Huyền khí, Hạ trọc giả ngưng vì Hoàng nguyên, vô luận là Huyền khí, còn là Hoàng nguyên, đều ẩn chứa năng lượng vô tận, có thể vì tu luyện gốc rễ!

Tu luyện Huyền khí đấy, chính là Huyền Môn người trong; tu luyện Hoàng nguyên đấy, chính là Hoàng Môn thuật sĩ!

Thiên Địa Huyền Hoàng, lại có thể diễn hóa xuất Địa, Thủy, Hỏa, Phong tứ đại nguyên tố cơ bản, trong đó Thủy, Hỏa hai loại thuộc tính, xen vào tại ở giữa thiên địa, vô luận là Huyền Môn tu giả còn là người trong Hoàng Môn, cũng có thể thi triển đi ra.

Mà phong lực, tôn trọng nhẹ nhàng, chỉ có số ít Huyền Tông tu sĩ mới có thể tu luyện tiểu thành;

Đối ứng tại Phong, Địa chi nguyên tố, lấy trầm trọng vì danh, cũng chỉ có Hoàng Môn thuật sĩ mới có thể thi triển đi ra!

Hai người từ dưới đất toát ra, chính là Địa Hành Thuật; vừa rồi cái kia An đường chủ một cước đạp xuống đất rung núi chuyển, hiển nhiên cũng là Địa thuộc tính pháp thuật, bởi vậy liền không khó suy đoán, trước mắt hai người, hơn phân nửa đến từ Hoàng Môn!

Huyền Môn mọi người lấy chính đạo tự cho mình là, đem Hoàng Môn xưng là Ma Môn, đem người trong Hoàng Môn xưng là "Ma đầu" ! Huyền Hoàng hai đạo, ân oán sâu đậm, cơ hồ là không đội trời chung!

Dưới mắt, vậy mà xuất hiện hai gã người trong Hoàng Môn, hơn nữa thực lực tu vi cực cao, là đường chủ cấp bậc tồn tại, điều này không khỏi làm cho mấy người đều là thẳng đở mồ hôi lạnh!

Trong tu tiên giới, bất đồng cảnh giới tồn tại, thực lực có ngày đêm khác biệt, căn bản không có khả năng vượt qua!

Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ cả gan nói ra: "Hai vị tiền bối đều là Hoàng Môn trong rất có địa vị người, nếu như đối tại mấy người chúng ta vẫn bối động thủ, không khỏi có ý lớn hiếp nhỏ hiềm nghi!"

"Hắc hắc, muốn dùng ngôn ngữ ép buộc bốn tọa ?" Đầu trục trung niên nhân lạnh cười nói: "Đáng tiếc bốn tọa căn bản không ăn người cái này một bộ! Dù sao các người Huyền Tông luôn luôn tự xưng là chính đạo, vu oan chúng ta vì Ma Môn, tùy ý giết chết, lấy lớn hiếp nhỏ, lúc này mới phù hợp ma đầu tác phong a!"

Người này Thanh Nguyên huyền sĩ nghe vậy, sắc mặt càng thêm trắng bệch!

"An đường chủ" rồi lại khoát tay chặn lại nói: "Cũng được! Gặp được ta hai người, nguyên bản coi như các người không may, hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Nhưng mà, lão phu hôm nay tâm tình tốt, liền cho các người một đường sinh cơ!"

Nói đến đây, "An đường chủ" hướng Mộc Dịch vẫy tay một cái, nói ra: "Mộc Dịch, người tới đây!"

Mộc Dịch kinh hãi, hai người này không chỉ có từ sau khi xuất hiện sẽ không ở dò xét bản thân, lại vẫn có thể một cái hô ra tên của mình, hiển

nhien, chính là bọn họ hướng về phía bản thân mà đến!

Bất quá, thực lực đối phương cao cường, lại là đáng sợ Hoàng Môn ma đầu, hẳn cũng không dám không nghe theo, lúc này tiến lên vài bước, chấp tay thi lễ: "Tiền bối có gì phân phó?"

"An đường chủ" hài lòng hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu, sau đó hướng hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ nói ra: "Các người lấy hai địch một, thắng thì không võ! Như vậy đi, lão phu tạm thời chỉ đạo Mộc Dịch vài câu, nửa nén hương về sau, các người tái chiến! Nếu như các người có thể thắng được Mộc Dịch, lão phu để lại hai người các người một con đường sống!"

Cái này vài câu sau khi nói xong, không chỉ có là hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ kinh ngạc dị thường, đã liền Mộc Dịch bản thân, cũng là vẻ mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

"Chẳng lẽ cái này Ma Môn hai người, vậy mà nhận ra Mộc sư đệ, hơn nữa cùng hắn lớn có liên quan?" Ngự Phong Thần Quân trong lòng cả kinh, thầm nghĩ: "Nguyên lai cái này Mộc sư đệ, lai lịch của hắn cũng đại hữu văn chương (có nhiều bí ẩn)! Bất quá nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ cũng không nhận biết cái này Hoàng Môn hai người!"

Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ trong lòng đối ngội lạnh một nửa, từ nơi này trong lời nói không khó nghe ra, cái này Hoàng Môn hai người, dĩ nhiên là đứng ở đối thủ Mộc Dịch bên này đấy!

Thế nhưng là, chuyện cho tới bây giờ, ngoại trừ đáp ứng "An đường chủ", bọn hắn cũng vô kế khả thi!

Cũng may tạm thời dạy pháp, cũng sẽ không có phần lớn hiệu quả. Thực lực cao thấp, chủ yếu nhìn chân nguyên pháp lực thâm hậu trình độ, cái này có thể thông qua tích lũy tháng ngày quanh năm ngồi xuống mới có thể từng bước đề cao đấy, ngăn ngừa nửa nén hương bên trong, Mộc Dịch lại có thể dài vào bao nhiêu!

Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ liếc nhau về sau, một người trong đó Đứng ra đây hướng "An đường chủ" chấp tay thi lễ, nói ra: "Vâng! Nếu là ta hai người may mắn thủ thắng, kính xin tiền bối không muốn nuốt lời!"

"Hừ, ta người trong Hoàng Môn sau cùng hết lòng tuân thủ hứa hẹn, nói là làm! Điểm ấy các người cứ yên tâm đi!" "An đường chủ" thản nhiên nói, sau đó nghiêm sắc mặt hướng Mộc Dịch nói ra: "Người cũng giống nhau, nếu như người nghe xong lão phu dạy bảo về sau, vẫn đang không thể chiến thắng hai người này, người cùng đồng bạn của người, cũng giống nhau phải chết!"

"Này, An đường chủ, người là nói cười đi! Nếu như người là giết kẻ này, chúng ta như thế nào hướng Hỏa hộ pháp nói rõ!" Đầu trọc trung niên nhân nghe vậy sững sờ, vội vàng hướng đồng bạn mặt ngữ truyền âm nói ra.

"Không sao! Nếu như kẻ này thật là chúng ta người muốn tìm, nhất định có thể thắng được! Nếu như hãn làm không được, đó chính là chúng ta tìm nhầm người!" "An đường chủ" mỉm cười, hướng đồng bạn truyền âm giải thích một câu.

"Ý của người là, muốn chỉ điểm cái kia bộ pháp quyết?" Đầu trọc trung niên nhân lại là cả kinh!

"Không tệ!" "An đường chủ" nhẹ gật đầu, đầu trọc trung niên nhân trầm ngâm một lát sau, cũng nhẹ gật đầu, không phản đối nữa.

Mộc Dịch hướng Ngự Phong Thần Quân nhìn thoáng qua, người kia hướng hãn nhẹ gật đầu, trong ánh mắt tràn ngập vẻ cổ vũ.

"Tốt!" Mộc Dịch cũng đáp ứng, "Văn bối liền hết sức thử một lần! Kính xin tiền bối chỉ điểm sai lầm!"

Mộc Dịch tuy rằng nói như vậy, nhưng trong lòng không có đối với "An đường chủ" chỉ điểm bao lấy nhiều ít hy vọng.

Ngắn ngủn nửa nén hương bên trong, có thể có bao nhiêu tiến bộ ? Chính là đối phương thật có thể nói cho hắn biết rất nhiều thi triển pháp thuật chính xác khiêu môn, hắn cũng cần đại lượng thời gian nhiều lần luyện tập, mới có thể có một ít rõ ràng hiệu quả.

Huống chi, hắn cũng không thấy được cái này "An đường chủ" thật có thể cho cùng mình cao minh chỉ điểm! Dù sao, hắn là một gã huyền sĩ, Mà đối phương nhưng là Hoàng Môn trưởng bối!

"Rất tốt, người tử tế nghe lấy, lão phu chỉ nói một lần, cũng không cho người vấn đề!" "An đường chủ" nhẹ gật đầu, sau đó bờ môi khẽ nhúc nhích, rồi lại không có một thanh âm phát ra.

"Đây là ở mật ngữ truyền âm, hắn có lẽ đang tại chỉ điểm Mộc sư đệ đi!" Ngự Phong Thần Quân âm thầm nhẹ gật đầu, hướng Mộc Dịch nhìn lại.

Mộc Dịch cúi đầu, thần sắc của hắn một mực không có bao nhiêu biến hóa. Thế nhưng là một lát sau, Mộc Dịch trong lúc đó mở to hai mắt, kinh ngạc vô cùng ngẩng đầu nhìn thoáng qua "An đường chủ", cũng toát ra một tia cực kỳ phức tạp thần sắc.

Sau đó, Mộc Dịch lại cúi đầu, hiện lên trầm ngâm không nói hình dáng.

Tuy rằng Mộc Dịch thần sắc biến hóa chỉ là một cái thoáng tức thì, không dễ dàng phát giác, nhưng vẫn là bị một mực chú ý Mộc Dịch Ngự Phong Thần Quân bắt được, hắn không khỏi cũng là trong lòng khẽ động.

"Kinh ngạc ? Kinh hãi ? Hưng phấn ? Kích động ?"

Ngự Phong Thần Quân trong lòng thì trào ngạc nhiên nói: "Chẳng lẽ Mộc sư đệ, thật sự đã nghe được cái gì không nổi cao minh pháp thuật, vậy mà bày biện ra tình như vậy tự!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Khẩu Quyết

"An đường chủ" chỉ mật ngữ truyền âm vài câu, sau đó liền lớn tiếng nói: "Tốt rồi, chính người cẩn thận tìm hiểu đi!"

"Đa tạ tiền bối!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tiếp tục trầm ngâm không nói.

Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ nhìn nhau liếc, đều là nhú mày, không rõ ràng cho lắm.

Nửa nén hương về sau, "An đường chủ" ho nhẹ một tiếng, nói ra: "Đã đến giờ rồi, các người ba người mà bắt đầu ganh đua cao thấp đi!"

"Vâng!" Mộc Dịch cùng hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ đồng thời đáp ứng một tiếng, sau đó lẫn nhau đến gần, đi tới bọn hắn lúc trước từng đại chiến qua địa phương.

Nơi đây đã là cháy đen một mảnh, thập phần trống trải.

"Mau chóng đánh bại Mộc Dịch, sau đó bắt giữ chi tác vì áp chế, nói không chừng có thể chạy ra tìm đường sống!" Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ lẫn nhau lúc giữa trao đổi một ánh mắt, lập tức đã minh bạch ý tứ lẫn nhau.

Bọn hắn nhìn ra, Mộc Dịch mới là cái này hai gã người trong Hoàng Môn mục tiêu, tuy rằng không biết Mộc Dịch cùng quan hệ giữa bọn họ, nhưng nếu là có thể đem Mộc Dịch bắt được làm con tin, thì có cò kè mặc cả vốn liếng.

"Rầm Ào Ào!"

Một hồi nhẹ vang lên ở bên trong, hai mảnh Thanh Nguyên hỏa diễm từ nơi này hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ trong tay pháp trượng đỉnh tuôn ra, lẫn nhau giao hòa, hình thành một mảnh mãnh liệt hơi mờ biển lửa, thanh thể không sợ hãi hướng Mộc Dịch kéo tới.

Tuy rằng cũng không có cực nóng cực kỳ sòng nhiệt hướng bốn phía khuếch tán, nhưng hỏa diễm ẩn chứa uy năng, nhưng là tương đối đáng sợ!

Mộc Dịch nhưng không có tế ra pháp trượng, hấn song chưởng về phía trước một phần, đẩy, nơi lòng bàn tay chân nguyên lực lượng tuôn ra, biến thành hai cổ nông đậm lửa bùng, hai cổ hỏa diễm mộ tả một hữu hướng chung quanh hấn dũng mãnh lao tới, hình thành một vài trượng lớn nhỏ quyền lửa, đem bản thân bao quanh bao gồm ở bên trong.

Vẫn như cũ là Thanh Nguyên hỏa diễm, vẫn như cũ là hộ thể quyền lửa, song phương công thủ thủ đoạn cũng không có thay đổi hóa, điều này cũng song phương cường đại nhất thủ đoạn!

Thanh Nguyên chân hỏa cùng hộ thể quyền lửa chính diện giao phong về sau, hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ đồng thời đột nhiên pháp lực, lập tức Thanh Nguyên chân hỏa bổ nhào về phía trước, trong lúc đó đem Mộc Dịch hộ thể quyền lửa áp súc đến một nửa lớn nhỏ!

"Hừ! Còn không phải như vậy!" Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ trong lòng buông lỏng, ngăn ngừ nửa nén hương bên trong, chỉ bằng vài câu mật ngữ truyền âm, lại có thể đề cao ít nhiều thực lực!

Thụ này ủng hộ, hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ sĩ khí đại chấn, từng đợt rồi lại từng đợt thúc giục Thanh Nguyên hỏa diễm tấn công địch!

Quyển lửa bị càng áp càng nhỏ, Mộc Dịch thần sắc, cũng càng ngày càng cố hết sức, hấn da sắc, cũng lần nữa đỏ tươi ngọc giọt!

"Là thời điểm phân ra thắng bại!" Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ hướng đồng bạn lần lượt một ánh mắt, đã tiếp cận cực hạn hai người lại là đồng thời đột nhiên bộc phát ra một cỗ chân nguyên lực lượng.

"Hô ~ "

Thanh Nguyên chân hỏa một cuốn, hầu như muốn đem Mộc Dịch bao phủ trong đó.

Nhưng mà, lúc này đây trùng kích về sau, Mộc Dịch vẫn còn đau khổ kiên trì, cũng không có bị chân hỏa thôn phệ, chung quanh hần hộ thể quyền lửa, hầu như chỉ còn lại có hơi mỏng một tầng ánh lửa.

Thế nhưng là, vô luận hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ như thế nào tiếp tục thúc giục chân nguyên pháp lực, Mộc Dịch tầng này hộ thể quyền lửa chính là cứng cỏi không phá!

Hơn nữa, quyền lửa thậm chí dần dần có bành trướng, phản công dấu hiệu, tại một chút biến lớn, biến dày, sắc trạch đã ở một chút trở thành nhạt, biến trong suốt, uy lực đã ở một chút trở nên mạnh mẽ, biến thành thập phần đáng sợ!

Đấu pháp thay đổi trong nháy mắt, vền vền qua mười mấy hơi thở công phu, Mộc Dịch tế ra tầng kia quyền lửa, đã lại khôi phục được mấy trượng lớn nhỏ, hơn nữa hiện lên hơi mờ hình dáng, hỏa lực nội liễm, trở nên tinh tinh khiết, lại cũng không có bao nhiêu sóng nhiệt truyền ra!

"Hắn lúc nào cũng sẽ Thanh Nguyên chân hỏa rồi hả? !"

Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ kinh hãi, hôm nay Mộc Dịch tế ra tầng này hộ thể quyền lửa, kia hỏa diễm hình thái, uy lực, cực kỳ giống bọn hắn thi triển Thanh Nguyên chân hỏa!

"Chẳng lẽ hãn vậy mà hấp thu chúng ta tể ra Thanh Nguyên chân hỏa uy năng!"

Một gã khác Thanh Nguyên huyền sĩ thầm nghĩ trong lòng, vội vàng hướng đồng bạn nhìn lại, chỉ thấy đối phương cũng là vẻ mặt hoảng sợ khiếp sợ.

Dưới sự kinh hãi, hai người có chút rối loạn một tắc vuông, Mộc Dịch thừa cơ trong giây lát thúc giục quyền lửa, người kia đột nhiên gào thét một mảnh, phản công Thanh Nguyên hỏa diễm!

Trong chốc lát, công thủ nghịch chuyển, Mộc Dịch tể ra quyền lửa, đem Thanh Nguyên chân hỏa cùng hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ đều bao bọc ở bên trong, bao bọc vây quanh!

Từ hai người vây công Mộc Dịch hầu như tốt tay, đến Mộc Dịch biến bị động làm chủ di chuyển, vây quanh hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, cũng chẳng qua là mười mấy hơi thở lúc giữa công phu!

Ngự Phong Thần Quân kinh hỉ ngoài, cũng cảm thấy thập phần nghi hoặc, cái này trong thời gian thật ngắn, cuối cùng xảy ra chuyện gì, khiến trận chiến này thế cục nghịch chuyển!

Ngự Phong Thần Quân lại hướng hai gã Hoàng Môn tiền bối nhìn lại, thấy hai người này đều là mỉm cười không nói nhìn xem Mộc Dịch, "An đường chủ" càng là liên tục gật đầu, hiển nhiên là hết sức hài lòng!

"Chẳng lẽ thực có cái gì nghịch thiên pháp thuật, có thể tại ngăn ngừa nửa nén hương bên trong, khiến một người thực lực đề cao nhiều như thế ?" Ngự Phong Thần Quân không khỏi nổi lên nghi ngờ.

Hãn ngược lại là đoán được một nửa, Mộc Dịch chuyển bại thành thắng, hoàn toàn chính xác cùng "An đường chủ" chỉ điểm dày không thể phân,

nhưng lại không phải là cái gì pháp thuật, mà là một đoạn ngắn công pháp khẩu quyết.

Đoạn này khẩu quyết, chỉ có hơn trăm chữ, không đầu không đuôi, nhưng Mộc Dịch đứng ở trong tai, rồi lại như nhặt được chí bảo!

Bởi vì này đoạn khẩu quyết giảng thuật đấy, liền là như thế nào hấp thu chung quanh tinh túy chân nguyên, dung nhập bản thân huyết mạch một đoạn công pháp!

Mộc Dịch huyết mạch hết sức đặc thù, có thể luyện hóa Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, cũng có thể luyện hóa cái kia Thanh Nguyên chân hỏa, chỉ là, loại này luyện hóa phương thức chính là bị động thiên phú, mà không phải Mộc Dịch chủ động gây nên, luyện hóa tốc độ thật chậm, hiệu suất cũng không lắm cao, đáng tiếc Mộc Dịch đối với cái này cũng là không biết làm thế nào!

Hắn theo sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn chỗ đó, đã nhận được một đoạn bản thiếu công pháp, có thể đem trong huyết mạch luyện hóa chân nguyên lực lượng kích phát ra, hóa thành pháp thuật thi triển, uy lực không tầm thường!

Thế nhưng là, hắn cũng không có công pháp, khiến hắn chủ động đem chân nguyên luyện hóa vào huyết mạch bên trong!

"An đường chủ" truyền cho miệng của hắn bí quyết, vừa đúng chính là về cái này bộ phận công pháp, mặc dù Mộc Dịch tại ngăn ngừa nửa nén hương nạn trong nước lấy toàn bộ hiểu thấu đáo, nhưng chỉ cần lĩnh ngộ trong đó mấy may, thì có thể làm cho hắn chủ động luyện hóa Thanh Nguyên chân nguyên dung nhập huyết mạch, lại hóa thành quyền lửa kích phát ra đến!

Bởi như vậy, này dài kia biến mất, Mộc Dịch đã hoàn toàn chiếm cứ thượng phong!

Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ, vẫn còn tể ra Thanh Nguyên hỏa diễm hộ thể, nhưng mà, bọn hắn không có tể ra một phần chân nguyên lực lượng, ngược lại khiến Mộc Dịch luyện hóa Thanh Nguyên chân hỏa càng nhiều một ít! Hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ thực lực chính càng ngày càng yếu, mà Mộc Dịch rồi lại càng ngày càng mạnh, thắng bại đã hết sức rõ ràng!

"Người cái tên này đến tột cùng là cái gì yêu nghiệt!" Một gã Thanh Nguyên huyền sĩ, bất khả tư nghị nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch chửi bới nói, hắn biết rõ, bản thân hôm nay ừ đã lâm vào tuyệt cảnh!

Đúng vào lúc này, "An đường chủ" đột nhiên từ trong lòng lấy ra một khối sáng lên ngọc thạch, sau đó mặt sắc biến đổi hướng đầu trục trung niên nhân nói ra: "Sự tình có biến! Hỏa hộ pháp thực đang thúc giục gấp rút chúng ta!"

"Cái kia liền đi đi thôi!" Đầu trục trung niên nhân nhẹ gật đầu, hai tay vung lên, lập tức chung quanh thiên sắc tối sầm lại, tại hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ trên đỉnh đầu, vậy mà xuất hiện một mảnh đen đặc cuộn cuộn mây mưa, cũng có vô số đáng sợ thủy tiễn từ trong rơi xuống!

Trong chốc lát, lúc đầu vốn là có chút ít chống đỡ không nổi Thanh Nguyên hỏa diễm bị "Mưa to" đập chết, hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ cũng lập tức đi đời nhà ma!

Nhục thể của bọn hắn tính cả trên thân bảo vật, đều tại mưa to điên cuồng tấn công xuống hóa làm thịt nhão bột phấn!

Mộc Dịch cả kinh, vội vàng đem công pháp thu hồi hộ thể.

Một cái hô hấp lúc giữa giết chết hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ đầu trục trung niên nhân, đem mục tiêu lại nhắm ngay Ngự Phong Thần Quân!

"Không muốn!" Mộc Dịch kinh hãi, vội vàng chạy đến Ngự Phong Thần Quân trước người, đem quyển lửa vừa để xuống, bảo vệ hắn và Ngự Phong

Thần Quân hai người.

"Hắn là gì của ngươi ?" "An đường chủ" hướng Mộc Dịch lạnh lùng mà hỏi.

"Hắn là sư huynh của ta, không, hắn là của ta huynh đệ kết nghĩa!" Mộc Dịch chính sắc trả lời.

"Đúng vậy, không cầu cùng năm cùng tháng cùng rì sinh, nhưng cầu cùng năm cùng tháng cùng rì chết!" Ngự Phong Thần Quân cười ha ha, hào khí vượt mây!

"Vây hai cái đều mang đi!" "An đường chủ" nhướng mày, cũng không hề lãng phí thời gian, mà là hai tay năm ngón tay bóp ra một cái kỳ quái pháp quyết, đồng thời hướng Mộc Dịch hai người phụ cận mặt đất chỉ một cái.

Cái mảnh này cháy đen trên mặt đất, trong lúc đó chân nguyên lực lượng đại thịnh, mấy cây xanh tươi lục mầm nảy mầm chui từ dưới đất lên mà ra, cũng lấy tốc độ cực nhanh sinh trưởng, trong chớp mắt biến thành cao vài trượng dây leo, đem Mộc Dịch hai người chăm chú cuốn lấy!

Mộc Dịch hộ thể quyền lửa, đủ để hòa tan núi đá, thiêu hủy cây rừng, rồi lại đối với mấy cái này dây leo không có bao nhiêu hiệu quả, hầu như không có lực phản kháng đấy, hai người liền đã rơi vào Hoàng Môn tiền bối trong khống chế.

Hơn nữa bị dây leo cuốn lấy về sau, trong đan điền chân nguyên lực lượng tức thì bị triệt để phong ấn, không thể động đậy chút nào!

"An đường chủ" lại lấy ra một cái túi lớn, đem Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân hai người chứa vào trong đó, sau đó vác tại trên thân thể.

"Đi!" "An đường chủ" hướng đồng bạn nói một tiếng, tế ra hai mảnh vàng hà, phân biệt đem mình và đầu trọc trung niên nhân bao bọc ở bên

trong, hai người lập tức chui vào dưới thân đất đá ở bên trong, biến mất không thấy gì nữa!

Kinh mạch toàn thân bị phong ấn Ngự Phong Thần Quân đã đã hôn mê, Mộc Dịch trong cơ thể huyết mạch cuộn cuộn, sinh ra một cỗ chân nguyên lực lượng miễn cưỡng đối kháng, khiến hắn có thể bảo trì thanh tỉnh.

Không có quá lâu lâu, trong bóng tối Mộc Dịch đột nhiên cảm thấy hai mắt tỏa sáng, biết mình hơn phân nửa đã bị Hoàng Môn tiên bối lại dẫn tới trên mặt đất.

Hơn nữa, hắn loáng thoáng nghe được, "An đường chủ" đang cùng tên còn lại nói chuyện.

"Tại sao lâu như thế ? Sự tình có biến, các người lập tức ly khai nơi này..."

Mộc Dịch sững sờ, cái thanh âm này tuy rằng bị cố ý đè thấp, nhưng nghe tựa hồ có chút quen thuộc!

Lập tức, có ánh sáng tuyến lộ ra tiến đến, túi tựa hồ đang tại bị người mở ra.

Mộc Dịch vội vàng nhắm hai mắt, vẫn không nhúc nhích, cũng làm giả mê man.

"Như thế nào thêm một người! Lại còn là hắn!" Cái kia thanh âm trầm thấp lần nữa vang lên, khiến Mộc Dịch cảm thấy trở nên quen thuộc, lại nhất thời lúc giữa khó có thể nhớ tới.

Hắn rất muốn mở to mắt, trộm liếc mắt nhìn, liền có thể nhìn thấu thân phận của đối phương, hắn muốn nhìn, giấu ở bốn tông bên trong người này rút cuộc là người nào ?

Không hề nghi ngờ, người này hẳn là cái kia hai gã người trong Hoàng Môn tại bốn tông nội ứng, mà Mộc Dịch thành vì mục tiêu của bọn hắn, hơn phân nửa cũng là bởi vì người này bán đứng!

"Không còn kịp rồi, đều mang đi đi!" Người nọ lại nói một câu, "An đường chủ" đồng ý đáp ứng.

Túi lập tức lại bị phong kín, chợt, Mộc Dịch trước mắt lại là một đen.

Một trận to lớn phong ba, liền từ nơi này không lớn yêu đảo bên trên, dần dần lan tràn ra!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Hoàng Tông Thập Chi

Yêu đảo bên trên, Bình Hải Tông Chương môn Tiểu Vân Thiên các loại không ít tu sĩ đột nhiên đi vào, cũng tuyên bố, yêu đảo rèn luyện sớm bỏ dỡ!

Những tu sĩ này, còn bay đi yêu đảo các nơi, lớn tiếng tuyên bố việc này, cũng triệu tập các đệ tử trở lại kim ngân bãi.

Hơn nửa tháng trước, Bình Hải Tông ước hẹn ba trăm tên đệ tử đi vào yêu đảo rèn luyện, mà lúc này trở lại kim ngân bãi đệ tử, cũng chỉ có hơn hai trăm tên, trọn vẹn thiếu đi hơn mười người!

Sau cùng tin tức kinh người chính là, Bình Hải Tông nội môn đệ tử đệ nhất nhân Kim Thu hội thí đệ nhất danh từng cái Ngự Phong Đường Tiểu Thần Quân, đã ở mất tích đệ tử liệt kê, tung tích không rõ!

Tại đem những đệ tử này đưa về tông môn từng cái cẩn thận kiểm tra đề ra nghi vấn về sau, nhưng có không ít tông môn trưởng bối, lưu lại yêu đảo bên trên tiếp tục tìm tòi, không chịu buông tha một tia manh mối!

Mộc Dịch cảm thấy trước mắt một đen, biết mình lại bị dẫn vào dưới mặt đất

Một lát sau, trước mắt dần dần đã có một tia ánh sáng, bất quá vẫn là tương đối mờ mịt, hơn nữa chung quanh ẩm ướt nồng đậm

"Hẳn là đi tới đáy biển!" Mộc Dịch phân tích nói, yêu đảo là một tòa đảo hoang, phải ly khai cái kia phiến hải vực, nhất định phải thông qua biển rộng mênh mông

Cái kia đầu trục trung niên nhân, chính là tu luyện thủy thuộc tính công pháp, thần thông không tầm thường, có lẽ đủ để thi triển cao minh "Thủy Động Thuật", mang theo bọn hắn thông qua đáy biển rời xa yêu đảo

Lại qua hồi lâu, nương theo lấy gào thét tiếng sóng biển, Mộc Dịch rút cuộc hai mắt tỏa sáng, thoát ly đáy biển

Hắn cảm giác được mình bị đặt ở lay động trên đội thuyền, sau đó một lát sau, túi đã bị đánh mở

"Đừng giả bộ, lão phu biết rõ ngươi là thanh tỉnh đấy!" Mộc Dịch bên tai truyền đến "An đường chủ" thanh âm, rồi lại không có bao nhiêu địch ý

Hắn đành phải mở to mắt, ngượng ngùng cười

Mộc Dịch chứng kiến, mình và hôn mê Ngự Phong Thần Quân, vẫn đang bị dây leo trói buộc, kề vai sát cánh ngồi ở một chiếc không lớn yêu xương trên thuyền đầu trục trung niên nhân cùng "An đường chủ", chính một trước một sau thủ lấy hai người bọn họ

Về phần bốn phía phóng nhãn nhìn lại, đều là xanh thẫm một mảnh, liền phán đảo Ảnh Tử đều không có phát hiện

Mộc Dịch trong lòng mát lạnh, nơi này nước biển thập phần bình thường mà không phải hiện ra màu đỏ, hiển nhiên đã hoàn toàn thoát ly Xích Triều hải hải vực, cách...này yêu đảo, ít nhất cũng có vạn dặm xa!

Mộc Dịch nhượng mày, hỏi: "Hai vị tiền bối đến tột cùng là thần thánh phương nào ? Vì sao tự hạ thân phận khó xử hai chúng ta tên văn bối ? Văn bối vị này đồng bạn bị thương, kính xin tiền bối buông ra hắn phong ruồi khiến hắn kịp thời chữa thương, để tránh lưu lại hậu hoạn!"

An đường chủ mỉm cười nói: "Lão phu biết rõ trong lòng ngươi vẫn đề không ít bất quá lão phu cũng có một vấn đề muốn hỏi ngươi chỉ cần ngươi

thành thật trả lời, lão phu cũng sẽ cởi bỏ trong lòng người nghi hoặc!"

"Tiền bối là muốn hỏi văn bối thi triển hỏa thuộc tính pháp thuật đi ?"
Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi nói, "Tiền bối muốn biết cái gì ?"

Mộc Dịch sớm đã đoán được, vị này An đường chủ truyền thụ cho hắn cái kia bộ phận khẩu quyết, quả thực hoàn toàn là vì chính mình số lượng thân chế tạo, đối phương nhất định là đã biết một ít gì, mới có thể như vậy đi làm!

"Người là người thông minh!" An đường chủ gật đầu khen: "Cùng người thông minh giao tiếp, vậy dễ dàng hơn nhiều!"

Lập tức hắn thu liễm dáng tươi cười nghiêm mặt nói ra: "Lão phu muốn biết, người làm sao có thể thi triển ra như vậy pháp thuật ? Công pháp của người từ đâu mà đến ?"

"Tiền bối đây là biết rõ còn cố hỏi!" Mộc Dịch hời hợt nói: "Lúc trước Ma Tôn công pháp xuất thế, bị tất cả đại tông môn cướp đoạt ta Bình Hải Tông với tư cách ba đại Huyền Tông một trong, tự nhiên cũng đã nhận được một bộ phận công pháp bất quá công pháp này thiết giả khó phân biệt, cuối cùng cũng chỉ không giải quyết được gì, Huyền Tông bên trong không người lại nói tại hạ trong lúc vô tình đạt được công pháp này, hơn nữa, rõ ràng có thể sử dụng dùng đến!"

"Quả thật là ta Hoàng Tông Thánh Chủ công pháp!" An đường chủ chưa tỏ thái độ, cái kia hói đầu trung niên nhân liền nhảy dựng lên, kích động nói: "Không thể tưởng được bốn tông Thánh Chủ 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 , bốn tông đệ tử khó có thể phát dương quang đại, vậy mà khiến một gã Huyền Môn đệ tử thi triển đi ra!"

Trong miệng hắn Thánh Chủ, đúng là Hoàng Tông từng đã là thống lĩnh từng cái Hoàng Tông Thánh Chủ, cũng chính là Huyền Môn người trong người nói chỉ sắc biến thành Ma Tôn!

"Không tệ! Bình Hải Tông hoàn toàn chính xác nắm giữ một bộ phận 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, nhưng chỉ ghi lại một hai chủng pháp thuật thi triển chi tiết, nhưng không có tu luyện bộ phận, người là như thế nào luyện ra cái kia hỏa thuộc tính chân nguyên hay sao?" An đường chủ nhẹ gật đầu, tiếp tục truy vấn con đường

Mộc Dịch trong lòng rung mình, từ lời nói của đối phương trong có thể suy đoán ra, cái này An đường chủ đối Bình Hải Tông nắm giữ 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 bộ phận hết sức quen thuộc

Mộc Dịch cười không đáp, hỏi ngược lại: "Văn bối đã trả lời tiền bối một vấn đề, như vậy tiền bối có phải hay không cũng có thể trả lời trước văn bối vấn đề đâu?"

"Tốt!" An đường chủ cũng rất sung sướng đáp ứng nói: "Công bằng để đạt được mục đích, lão phu cũng trở về đáp người vừa rồi vấn đề thứ nhất!"

"Hai người chúng ta, là Hoàng Tông thập chi trong Nhâm Thủy Đường cùng Ất Sinh Đường người trong, lão phu An Nhiên, trước mắt là Ất Sinh Đường đường chủ!"

Hoàng Tông thập chi, lấy mười ngày làm vi danh, theo thứ tự là giáp cây nhà Ất Sinh Đường bính mặt trời nhà đinh Hỏa nhà mậu núi nhà mình đất nhà canh kim nhà tân trắng nhà Nhâm Thủy Đường cùng quý băng nhà

"Hai vị quả nhiên là Hoàng Tông tiền bối cao nhân, vì sao phải khó xử chúng ta hai gã văn bối?" Mộc Dịch nhướng mày

Đối phương nếu như dám bắt lai lịch thân phận cho thấy, cái kia chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha hai người bọn họ trả lời Bình Hải Tông

Rơi vào thần bí nhân vật trong tay, tự nhiên là sinh tử một đường, Mộc Dịch cũng không có loại này hy vọng xa vời, như thế nào bảo vệ tính mạng mới là việc cấp bách

"Vẫn quy củ cũ, một người hỏi một vấn đề" An đường chủ cười nói: "Người trả lời trước lão phu vấn đề! Người như thế nào có được chân nguyên lực lượng, thi triển cái kia chút ít hỏa thuộc tính pháp thuật ? Các người huyền sĩ trong đan điền Huyền khí, nhưng là không cách nào sử dụng công pháp này đây!"

An đường chủ đối công pháp có chút quen thuộc, hiển nhiên không phải có thể đơn giản lừa bịp qua

Mộc Dịch đáp "Đây là văn bối vận khí, văn bối từng trong lúc vô tình ăn vào bốn tông ấn chứa hỏa độc một loại kỳ dược, gọi là Bách Độc Thiên Hỏa Dịch, về sau, văn bối chẳng những chưa chết, ngược lại chút bất tri bất giác luyện hóa một chút hỏa độc trong tinh túy chân nguyên, liền có thể thi triển ra cái kia bản thiếu công pháp trong ghi chép pháp thuật "

"Bách Độc Thiên Hỏa Dịch ?" Đầu trọc trung niên nhân sững sờ, "Giống như nghe Hỏa hộ pháp đề cập qua!"

An đường chủ trầm ngâm một lát sau, cũng nhẹ gật đầu: "Hỏa hộ pháp nên biết càng nhiều nữa chi tiết!"

An đường chủ sau đó thần sắc buông lỏng, vừa thu lại công pháp, quần quanh Ngự Phong Thần Quân cùng Mộc Dịch trên người của hai người dây leo lập tức hóa thành từng điểm ánh sáng màu xanh xấu hổ biến mất, hơn nữa, hắn còn thuận tay giải trừ Ngự Phong Thần Quân trên thân phong ấn

Ngự Phong Thần Quân ung dung tỉnh dậy, An đường chủ vứt cho hắn một viên rất tròn đỏ tươi viên đan dược, tản mát ra một cỗ nhàn nhạt mùi huyết tinh

Ngự Phong Thần Quân đánh giá chung quanh một phen, năm viên kia viên đan dược, cũng không dám ăn vào

"Tiểu tử, đừng không biết phân biệt! Đây chính là bốn tông Huyết Khí Hoàn, người khí huyết lỗ lỗ, phục dụng Đan này hiệu quả tốt nhất, không nói muốn, liền giao cho bốn tọa!" Đầu trục trung niên nhân vẻ mặt bất mãn quát

Ngự Phong Thần Quân do dự một lát, bất quá hăn nghĩ lại, nếu như đối phương thật muốn giết chết bản thân, chẳng qua là tiện tay mà thôi, căn bản không cần phải tại viên đan dược trong làm chút ít tay chân

Dứt khoát, hăn liền hào sảng một chút, một cái nuốt vào này khối Huyết Khí Hoàn

Ngự Phong Thần Quân lập tức cảm thấy một cỗ cay độc chi ý dừng mãnh vào kinh mạch toàn thân, nhin không được cỗ họng ngòn ngọt, "Oa" một cái phun ra một miệng lớn đỏ sậm huyết dịch

"Tiền bối cái này là ý gì!" Mộc Dịch: Kinh sợ, nghiêm nghị chất vấn

Bất quá Ngự Phong Thần Quân rồi lại kéo lại Mộc Dịch, nói ra: "Mộc sư đệ đã hiểu lầm, viên này viên đan dược hoàn toàn chính xác hữu hiệu, ta vừa rồi phun ra đều là chông chất tại trong huyết mạch tụ huyết, tụ huyết trừ toàn bộ về sau, khí huyết thông sướng, ngược lại thoải mái hơn!"

"Không vội lấy cao hứng!" Đầu trục trung niên nhân cười lạnh nói: "Đây cũng không phải là bình thường Huyết Khí Hoàn, mà là Huyết Cổ Hoàn! Người trong bụng hôm nay đã có một cái Cổ Trùng, chỉ cần bốn tọa thi triển pháp quyết, cái kia Cổ Trùng sẽ tại trong cơ thể người phát tác, đem người lục phủ ngũ tạng thôn phệ phong sạch! Cho nên nói, người cũng đừng có đánh chạy trốn các mặt khác lệch ra chủ ý!"

Ngự Phong Thần Quân kinh hãi, không biết đối phương là đang hù dọa hăn, hay là thật có chuyện lạ!

Hắn kiến thức bất phàm, cũng đã được nghe nói cái gọi là Cổ Trùng, nghe nói là Thiên Đảo quốc phụ cận một thứ tên là Miêu Cương trong nước nhỏ tu Tiên môn phái thường dùng đặc thù thủ đoạn, thập phần thần kỳ!

Cũng không biết, những thứ này người trong Ma môn, có hay không cũng nắm giữ luyện cổ chi thuật ?

"Tiền bối vẫn không trả lời vẫn bối vấn đề thứ hai!" Mộc Dịch thúc giục nói: "Hai vị tiền bối đều là Hoàng Tông thập chi cao nhân, rồi lại không ngại cực khổ đem văn bối hai người chộp tới, cần làm chuyện gì?"

"Hừ, còn không phải ý muốn đem chúng ta làm con tin, áp chế bốn tông!" Ngự Phong Thần Quân lạnh lùng nói: "Bất quá ta Bình Hải Tông nhân tài xuất hiện lớp lớp, đã chết ta Tiểu Thần Quân một cái, còn có nghìn nghìn vạn vạn người đệ tử Đứng ra đây!"

An đường chủ lắc đầu, chứa cười nói: "Người sai rồi! Lão phu đối với người cái này Ngự Phong Thần Quân nhưng không có chút hứng thú, bắt người đến hoàn toàn là đánh bậy đánh bạ! Lão phu muốn tìm, chỉ là cái này Mộc Dịch!"

Ngự Phong Thần Quân nghe vậy ngẩn người, không khỏi tức cười! Lúc đầu đến chính mình chỉ là bởi vì cùng Mộc Dịch sống chung một chỗ, gục nắm mốc bị liên lụy!

Bất quá, chính hắn một mối kết nghĩa Mộc sư đệ, cuối cùng có gì kỳ lạ chỗ, vậy mà đưa tới hai gã Ma Môn cao nhân chú ý!

"Mộc Dịch", An đường chủ ngữ khí nhu hòa rất nhiều, nụ cười của hắn cũng càng thêm thân thiết: "Người có bằng lòng hay không gia nhập bốn tông ? Lão phu ý định thu người làm đồ đệ, đem bốn tông tuyệt học đem tặng truyền thụ, lúc trước ta đưa cho người khẩu quyết, chính là trong đó một phần nhỏ!"

"Gia nhập Hoàng Tông ?" Mộc Dịch trong lòng tim đập mạnh một cú, hẳn tự nhiên mình bạch "Bốn tông tuyệt học" là có ý gì, hơn phân nửa chính là kia trong truyền thuyết Ma Tôn công pháp từng cái 《Thánh Hóa Chân Quyết》!

Công pháp dụ hoặc tuy lớn, lại không thể khiến Mộc Dịch bởi vậy "Phản bội sư môn", hẳn hướng An đường chủ chấp tay thi lễ, từ chối nói: "Đa tạ tiền bối ưu ái, đáng tiếc văn bối đã có danh sư chỉ điểm! Văn bối sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, làm người chính trực không a, dương danh tứ hải! Một ngày vì sư cả đời vì sư, văn bối không dám lại cái khác bái sư!"

"Ha ha, An đường chủ, người ta rõ ràng không lĩnh tình a" đầu trọc trung niên nhân cười to một câu, sau đó hướng Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Đần tiểu tử, người bỏ lỡ cơ hội tốt! Mặc kệ cái kia Tiểu Nguyệt Hàn có bao nhiêu cân lượng, tuyệt sẽ không là An đường chủ đối thủ! An đường chủ nhưng là chúng ta Hoàng Tông thập chi trong một chi thủ lĩnh, luận địa vị, tuyệt không tại các người Bình Hải Tông dưới chương môn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Nha Hoàn

"Một ngày là thầy, suốt đời là thầy! Người ngược lại là một cái tôn sư trọng đạo người, không muốn bái lão phu vì sư còn chưa tính!" An đường chủ than nhẹ một tiếng nói, "Kỳ thật lại nói tiếp, lão phu cũng chưa đủ tư cách làm sư phụ của người!"

Những lời này nói ra về sau, Ngự Phong Thần Quân lại càng hoảng sợ, đường đường thần bí một chi đứng đầu, vậy mà tự xưng chưa đủ tư cách làm Mộc sư đệ sư phụ, cái này Mộc sư đệ cuối cùng có gì thần thông, lại làm cho đối phương cao như thế nhìn!

Càng làm cho hấn ngạc nhiên chính là, cái kia đầu trọc trung niên nhân cũng chỉ là cười nhẹ một tiếng, cũng không có phản bác An đường chủ lời nói, hiển nhiên cũng là đồng ý quan điểm của hấn!

Ai biết, An đường chủ kế tiếp một câu, càng là lời nói ra kinh người:

"Không thể làm sư phụ của người, vậy làm nhạc phụ của người! Lão phu dưới trướng có cái ái nữ, tuy rằng điêu ngoa chút ít, hy vọng người đừng ghét bỏ!"

An đường chủ nói những lời này lúc, trên mặt nhẹ nhõm mỉm cười, dường như đang nói một kiện đơn giản liền có thể quyết định việc nhỏ!

Lần này, chẳng những Ngự Phong Thần Quân há hốc mồm, kinh ngạc không thể tin được lỗ tai của mình, Mộc Dịch cũng là á khẩu không trả lời được, ngơ ngác không nói.

Đã liền đầu trọc trung niên nhân, cũng lại càng hoảng sợ!

Hắn không ngớt lời khuyên nhủ: "Hắc, An đường chủ người cũng quá nóng lòng! Nhâm mỗ lại không cùng người đoạt, người như thế nào ngay cả mình nữ nhi bảo bối cả đời hạnh phúc đều dựng vào được!"

Mộc Dịch nhượng mảy, những thứ này người trong Ma môn, không khỏi cũng quá tùy tính làm, nghĩ đến vừa ra chính là vừa ra, vừa mới nói muốn thu đồ, hiện tại còn muốn kết thân!

Bất quá, nếu như đối phương không là nói cười mà nói, vậy ít nhất nói rõ, đối phương còn là rất xem trọng hắn cái này có thể tu luyện Ma Tôn công pháp đệ tử, cái kia trong lúc nhất thời an toàn không lo, không cần phải lo lắng đối phương sẽ giết chết bản thân.

Nếu như sinh tử không lo, cái kia bước tiếp theo, chính là tùy thời chạy ra tìm đường sống!

Đồng thời, đối phương coi trọng như vậy bản thân, cái kia mình nhất định có rất cao giá trị lợi dụng, như thế nào moi ra đối phương mục đích thực sự, do đó cùng hắn quần nhau, đây cũng là cực kỳ trọng yếu đấy!

"Mộc Dịch, người cảm thấy như thế nào đây?" Mộc Dịch chính tâm niệm cấp chuyển tính toán lúc giữa, An đường chủ lại mỉm cười hướng Mộc Dịch hỏi một lần.

Mộc Dịch mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, nói ra: "Văn bối trèo cao không hơn! Huống chi, văn bối cùng tiền bối ái nữ căn bản chưa từng gặp qua một lần, nào dám nói cùng kết hôn!"

An đường chủ còn chưa trả lời,

Hồi đầu trung niên nhân đã nhảy dựng lên, hắn chỉ vào Mộc Dịch la lớn: "Ngu xuân, mười phần ngu xuân! Cơ hội tốt như vậy, người về sau cầu đều cầu không đến, vậy mà cho người không công bỏ qua! Người cũng đã biết,

An đường chủ nữ nhi bảo bối, tại chúng ta Hoàng Tông có bao nhiêu thanh niên tài俊 đau khổ truy cầu mà không được!"

"Ha ha, Mộc Dịch cũng không có hoàn toàn cự tuyệt. Chờ bọn hãn người trẻ tuổi gặp nhau, làm tiếp quyết định không muộn." An đường chủ mỉm cười, cũng không có quá mức thất vọng.

Bọn hãn áp chế thuyền, chính là một cỗ Hải Yêu Cốt Thuyền. Thân thuyền trụ cột, là do một cái Thâm Hải Kinh Yêu cốt cách luyện chế mà thành, trắng như tuyết cánh buồm, nhưng là do hàng trăm hàng ngàn Yêu cầm lông vũ luyện chế mà thành.

Bởi như vậy, chẳng những thân tàu ở trong nước du động tốc độ cực nhanh, càng có cánh buồm mượn nhờ sức gió, tại hai gã Hoàng Tông cao nhân dưới sự thao túng, chiếc này Hải Yêu Cốt Thuyền theo gió vượt sóng, lấy bất khả tư nghị tốc độ tại trên mặt biển chạy như bay, cũng không so với bay trên trời Du Thiên thuyền lớn chậm hơn ít nhiều!

Mấy ngày về sau, bọn hãn rốt cuộc đến một tòa tầm thường đảo nhỏ biên giới, leo lên đảo về sau, hỏi đầu trung niên nhân liền thu hồi xương thuyền, người kia bị thu nhỏ lại thành hơn một xích lớn nhỏ, để vào trong tay áo.

Mộc Dịch chú ý tới, xương thuyền bị người này thu nhập trong tay áo sau cũng chưa có bóng dáng, hơn phân nửa là người này trong tay áo, cũng có cùng loại Càn Khôn đại bảo vật.

"Cái này chính là thần bí Ất Sinh Đường trên mặt đất?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, biển rộng mênh mông trong giống như vậy quái gở đảo nhỏ, nhiều vô số kể, chỉ cần bình thường chú ý cẩn thận, rất khó bị phát hiện.

Mới vừa lên đảo, liền có hai gã ngư dân cách ăn mặc người, hữu ý vô ý từ bọn hãn trước người đi ngang qua, còn quay người hướng An đường chủ cung kính xoay người thi lễ một cái.

Mộc Dịch trong lòng khê động, dụng tâm đánh giá hai người này liếc, rồi lại nhìn không ra cái gì kẽ hở.

"Không cần đoán nhiều!" Đầu trọc trung niên nhân khê cười một tiếng nói ra: "Hai người này chính là này ở trên đảo hàng thật giá thật ngư dân. Chỉ bất quá những thứ này ngư dân sẽ vòng canh giữ tại ở trên đảo mấy cái cửa ra vào phụ cận, để ngừa có người xa lạ ra vào."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thầm nghĩ: "Lợi dụng phàm nhân dân chúng làm trạm gác, cũng thiệt thòi những thứ này thần bí người người làm được!"

Huyền Môn người trong luôn luôn đem mình cùng phàm nhân rõ ràng khu tách đi ra, dù là cùng là Bình Hải tông đệ tử, cũng muốn chia làm ngoại môn cùng nội môn, nghiêm khắc khác nhau.

"Không nên hiểu lầm!" An đường chủ giải thích một câu nói: "Những thứ này ngư dân đều là tự nguyện vì bản đường cống hiến sức lực, chúng ta nhưng không có bất kỳ bức bách uy áp!"

"Mấy chục năm trước Huyền Hoàng chi tranh, ta Hoàng Tông nhân tâm không đủ, lọt vào Huyền Tông liên thủ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, bởi vậy thảm bại, ta đời không được không lùi ở vắng vẻ đảo nhỏ, dung nạp phàm nhân trong dân chúng, tạm tránh đầu sóng ngọn gió."

"Trên đảo nhỏ khi thì có thiên tai phong bạo hoặc là hải yêu tập kích, có chúng ta những thứ này Hoàng Tông thuật sĩ trấn thủ hiệp trợ, những người phàm tục kia cũng càng thêm an toàn, dần dà, chúng ta liền có thể cùng người phàm bình an ở chung xuống dưới. Những người phàm tục kia, cũng sẽ tự giác hiệp trợ che giấu chúng ta thân phận."

"Thực là như thế này sao ?" Ngự Phong Thần Quân không thể tin được, lộ ra hồ nghi chi sắc.

Những thứ này cùng người phạm đều có thể hòa bình ở chung xuống dưới Hoàng Tông thuật sĩ, cùng Huyền Môn tu sĩ trong miệng theo như lời "Ma đầu" hình tượng, không khỏi cũng chênh lệch quá xa!

Mộc Dịch lắc đầu, đồng dạng là bán tín bán nghi.

An đường chủ cười nhạt một tiếng, nói ra: "Là thật là giả, các người về sau tự nhiên sẽ biết. Dù sao các người đều muốn tại chúng ta Hoàng Tông gây ngốc thật lâu, chậm rãi có thể hiểu rõ chúng ta người trong Hoàng Môn có hay không thật sự là diệt sạch nhân tính ác ma!"

Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân nghe vậy liếc nhau, từ nơi này An đường chủ ý tứ đến xem, những thứ này Hoàng Môn thuật sĩ là ý định trường kỳ giam cầm hai người bọn họ!

An đường chủ cùng hỏi đầu trung niên nhân một trước một sau mang theo Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân hai người, quẹo vào đảo nhỏ trong một mảnh trong sơn cốc.

Cái mảnh này sơn cốc bị một tầng nhàn nhạt hoàng vụ bao phủ, không ít to lớn lầu các kiến trúc thấp thoáng trong đó.

Huyền khí giơ lên, vì vậy Huyền Môn nhiều tu kiến tại cao cao cao ngất trên ngọn núi; Hoàng nguyên ngưng trọng, Hoàng Tông bình thường rồi lại tu kiến trên mặt đất thế chỗ trũng sơn cốc, có chút thậm chí tại thật sâu trong huyết động, những địa phương này, được xưng là động thiên phúc địa.

Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân, phân biệt bị giam tại bất đồng trong phòng. Hẳn chúng kinh mạch trên người huyết đạo, đều bị An đường chủ phong ấn, khó có thể điều động trong đan điền chân nguyên lực lượng.

Hơn nữa, bên ngoài gian phòng đều có chuyên gia gác, mặc dù hai người phá tan phong ấn, cũng có chạy đằng trời!

Hai canh giờ về sau, An đường chủ đi vào Mộc Dịch gian phòng, từ trong tay áo lấy ra một đồng lớn vật phẩm, đặt ở Mộc Dịch trước người.

"Ha ha, thật sự là không khéo. Lão phu ái nữ ra đảo hái thuốc đi, không thể tới bái kiến Mộc lão đệ!" An đường chủ mỉm cười nói, "Lão phu nơi này có một ít huyền sĩ dùng đồ vật, chúng ta cũng không cần phải, liền đều đưa cho Mộc lão đệ, làm cho chúng ta tùy tiện đem Mộc lão đệ mời tới nơi này đền bù tổn thất!"

An đường chủ ngữ khí thập phần khách khí, tựa như đối đãi đường xa mà đến khách nhân.

Mộc Dịch nhìn lướt qua trước người cái kia chút ít vật phẩm, thấy được không ít huyền tinh, thậm chí có mấy viên tam giai huyền tinh, còn có một chút linh đan diệu dược, pháp trượng các loại đồ vật, tổng giá trị có chút xa xỉ.

Nhưng Mộc Dịch ngược lại càng thêm cảnh giác, đối phương vốn là muốn thu đồ, về sau lại muốn cầu hôn, hiện tại lại lấy ra lễ trọng đem tặng, vẫn luôn tại đối với hắn lôi kéo lấy lòng, hiển nhiên mưu đồ không nhỏ.

"An tiên bối, văn bối người đều đã đến Hoàng Tông, tiên bối cuối cùng có chuyện gì phân phó ? Kính xin tiên bối chỉ rõ!" Mộc Dịch bất động thanh sắc nói.

An đường chủ rồi lại khoát tay áo, nói ra: "Đừng vội đừng vội, các loại Mộc lão đệ trước quen thuộc một ít, bàn lại không muộn! Chuyện này, đối lão phu cố nhiên là thập phần trọng yếu, đối Mộc lão đệ cũng là cực kỳ hữu ích!"

"Mộc lão đệ ở xa tới là khách, lão phu nguyên bản nên mời đến chu đáo, nhưng lại sợ hãi Mộc lão đệ đi không từ giả, vì vậy cũng chỉ có thể thất lễ!" An đường chủ nói xong, từ mang lấy ra một trương màu trắng phù chỉ (lá bùa), phía trên vẽ lấy đỏ thẫm ký hiệu (*phù văn).

"Đây là Phong Ấn Phù! Có thể phong bế toàn thân pháp lực lưu động, vô luận là Huyền Môn huyền sĩ còn là Hoàng Tông thuật sĩ, bị này phù phong ấn về sau, đều biến thành một người phạm tục, bất quá thân thể hành động ngược lại là không ngại."

Nói xong, An đường chủ tế ra phù lục, hướng Mộc Dịch sau lưng đập đi.

Mộc Dịch cũng không có phản kháng, hẳn biết rõ cái này không có chút ý nghĩa nào.

Quả nhiên, Phong Ấn Phù tại sau lưng, Mộc Dịch cảm thấy đan điền pháp lực bị đều phong ấn; bất quá, trong máu chân nguyên pháp lực, tựa hồ còn có một tuyến điều động khả năng!

Chắc hẳn cái này phù lục, cũng không được có thể đơn giản bóc đấy!

An đường chủ lại vỗ một cái bàn tay, một nam một nữ hai người lên tiếng mà vào, cung kính đứng ở một bên.

Nam tử là một cái thanh niên, hai mươi tuổi, mày rậm mắt to, vuông gương mặt, miệng nói An đường chủ sư phụ; thiếu nữ thân thể tiêm dư, màu da trắng nõn, nhưng mắt trái trên có một khối tắc hơn lớn nhỏ màu đỏ thai ấn, phá hủy dung nhan, thoát nhìn rất đúng đột ngột. Nàng vào nhà về sau, hướng An đường chủ khuất thân thi lễ bái nói: "Lão gia có gì phân phó?" Thanh âm của nàng ngược lại là có chút dễ nghe êm tai.

An đường chủ chỉ vào nam thanh niên nói ra: "Đây là lão phu thất đệ tử Lê Thanh, hẳn sẽ chịu trách nhiệm Mộc lão đệ an nguy. Lê Thanh, nếu như Mộc lão đệ có cái gì không hay xảy ra, đột nhiên mất tích, vì sư sẽ phải bắt người là hỏi!"

"Vâng! Đệ tử sẽ không để cho Mộc huynh đệ ra cái gì sai lầm!" Lê Thanh hướng An đường chủ khom người lĩnh mệnh, sau đó lại hướng Mộc Dịch chấp tay thi lễ.

Mộc Dịch cười khố một tiếng đáp lễ lại, cái này Lệ Thanh hiển nhiên là chuyên môn đến theo dõi bản thân đấy.

"Cái này nha hoàn kêu Hình Nhi, " An đường chủ lại chỉ vào thiếu nữ nói ra, "Sau này Mộc lão đệ sinh hoạt bắt đầu cuộc sống hàng ngày, liền do Hình Nhi hầu hạ. Hình Nhi, không muốn chậm trễ Mộc công tử!"

"Đúng, Hình Nhi bái kiến Mộc công tử!" Hình Nhi nhu thuận tiến lên vài bước, dịu dàng khuất thân thi lễ.

"Xin đứng lên!" Mộc Dịch lập tức có chút co quắp, hẩn xuất thân bần hàn, chưa bao giờ có nha hoàn.

An đường chủ sau đó cùng Mộc Dịch nhàn nhạt nói chuyện phiếm vài câu, rồi đi rồi nơi này.

Lệ Thanh cũng đi gian ngoài thủ vệ, trong phòng chỉ còn lại Mộc Dịch cùng nha hoàn Hình Nhi.

"Ta muốn ngủ, người vả lại đi ra ngoài." Mộc Dịch nói ra.

"Công tử, khiến Hình Nhi giúp người sửa sang lại giường chiếu." Nha hoàn nói xong, liền đi về phía trước đến.

Mộc Dịch lập tức toàn thân không được tự nhiên, gấp gáp nói: "Không cần, ta tự mình tới!"

"Không, đây là Hình Nhi phải làm đấy." Nha hoàn nhưng không có dừng lại, kiên trì đem giường chiếu sửa sang lại một phen, sau đó cũng đã đi ra căn phòng này.

Tâm sự nặng nề Mộc Dịch nằm ở trên giường, chính phỏng đoán lấy An đường chủ dụng ý, chợt phát hiện dưới gối chẳng biết lúc nào đè ép một tờ giấy.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Bí Đạo

Mộc Dịch cả kinh, nhìn thoáng qua chung quanh, sau đó chậm rãi đem giấy rút ra, nhẹ nhàng mở ra.

"Trốn" !

Trên tờ giấy chỉ có cái này thì một cái chữ, nhưng là đỏ tươi chi sắc, nghe thấy chi còn có nhàn nhạt mùi máu tanh, tựa hồ là dùng máu tươi viết.

Là ai buông xuống tờ giấy này ?

Không hề nghi ngờ, cái kia kêu Hình Nhi nha hoàn khả năng lớn nhất.

Mộc Dịch không rõ lúc này đây gặp mặt nha hoàn tại sao phải mạo hiểm nhắc nhở bản thân, hơn nữa một cái "Trốn" chữ, cũng căn bản không có có tác dụng gì.

Mộc Dịch dĩ nhiên muốn trốn, chỉ thì không cách nào làm được.

"Chẳng lẽ lấy nha hoàn có thể trợ giúp ta đào tẩu ?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hẳn đem tờ giấy bị phá huỷ, tạm thời cũng không có tỏ thái độ.

Kế tiếp mấy ngày, Mộc Dịch liên tục nhận được mấy lần như vậy tờ giấy, mỗi lần đều tại nha hoàn kia xuất hiện sau đó, Mộc Dịch càng thêm khẳng định, chính là chỗ này nha hoàn lưu lại tờ giấy!

Thế nhưng là, Mộc Dịch vẫn đang bắt đoán không ra người này dụng ý, mỗi lần đều bất động thanh sắc.

Biết rõ ngày thứ năm, trên tờ giấy hơn nhiều mấy chữ: "Đồng bạn của người đã đi rồi!"

Mộc Dịch trong lòng rùng mình, nhin không được tại tờ giấy sau viết lên mấy chữ: "Hắn ở đâu ?" Tờ giấy này, sau đó bị hắn phóng ở trong chén trà.

" Hình Nhi, mời thêm trà." Mộc Dịch kêu.

Nha hoàn lên tiếng mà vào, nàng thu thập đồ uống trà lúc, liếc mắt liền phát hiện tờ giấy.

Nàng thân hình hơi động một chút, nhin không được ghen lấy liếc Mộc Dịch. Sau đó, nàng thiên về một bên trà, một bên dùng ngón tay trái lấy nước trà, tại trên mặt bàn viết xuống một chữ "phong".

" công tử mời dùng trà." Hình Nhi dịu dàng lui ra.

Ngày đó, Mộc Dịch không có ở thu được bất luận cái gì tờ giấy. Ngày hôm sau nàng kìm nén không được trong lòng lo lắng, thông qua Lệ Thanh thông truyền, gặp được An đường chủ.

Mộc Dịch đi thẳng vào vấn đề hỏi: " không biết An đường chủ ý định xử trí như thế nào văn bối đồng bạn Tiểu Thần Quân ? Lại nói tiếp văn bối cùng hắn đã vài ngày không có gặp mặt, cũng không biết nàng là hay không bình yên vô sự!"" thật sự là không khéo! Lão phu hôm nay mới sai người đưa hắn tổng xuất này đảo! Là lão phu an bài không chu toàn, theo lý cho các người tại tách ra trước gặp mặt một lần." An đường chủ hơi áy náy chứa cười nói, cũng không có che lấp.

" bất quá, hắn nơi đi, đối với hắn tu hành thập phần hữu ích, hình tâm Mộc lão đệ cũng sẽ đồng ý lão phu an bài!" An đường chủ khéo miệng toát ra thần bí mỉm cười.

Mộc Dịch nhướng mày, hiển nhiên không tin: " hửn là tu hành Phong thuộc tính công phu huyền sử, văn bối kiến thức nông cạn, nhưng lại không biết Hoàng Tông cái nào một chi có thể chứa xuống Tiểu Thần Quân ?" An đường chủ lắc đầu, vừa cười vừa nói: " Ngự Phong Thần Quân muốn đi đấy, không phải là Hoàng Tông thập chi trong là bất luận cái gì một chi thể lực, mà là đi đầu nhập vào bốn tông một vị đại nhân vật."" bốn tông ngoại trừ mười chi phân đường bên ngoài, còn có Địa, Thủy, Hỏa, Phong tứ đại hộ pháp, mà lão phu đúng là đem Ngự Phong Thần Quân cho Phong hộ pháp, cũng không trở thành mai một tài năng của hửn!"

"Phong hộ pháp tiền bối như thế nào đối với hửn ?" Mộc Dịch truy vấn.

"Cái này lão phu cũng khó có thể phỏng đoán." An đường chủ thần sắc trầm xuống nói: "Lấy cái kia Ngự Phong Thần Quân thiên phú, nếu như thức thời, định có thể được đến Phong hộ pháp thưởng thức cùng tài bồi. Nếu như hửn ngoan cố không thay đổi không thể dạy bảo, Phong hộ pháp kiên nhẫn cũng không có lão phu tốt như vậy!"

Mộc Dịch không khỏi âm thầm vì Ngự Phong Thần Quân lo lắng, lấy hửn ngạo khí, chỉ sợ không nhất định có thể khuất phục tại Hoàng Tông nhân vật dưới tay.

Bất quá, tình cảnh của mình cũng không tốt đến đi đâu, đã đến vài ngày, An đường chủ thủy chung không chịu lộ ra trào hửn đến dụng ý.

Hơn nữa, An đường chủ đối với hửn càng khách khí, hửn đã cảm thấy càng sợ hãi, cảnh giác càng mạnh.

An đường chủ đi rồi, Mộc Dịch suy đi nghĩ lại, quyết định còn là mạo hiểm một lần.

Cái kia kêu Hình Nhi nha hoàn trên thân, có cái ngụ ý khác.

Mộc Dịch đã viết một tờ giấy, nhét tã trong chén trà, nội dung cũng chỉ có một chữ: "Trốn" !

Hình Nhi tã thu thập lúc, tự nhiên thấy được tờ giấy này, nàng ngẩng đầu lên, nhìn Mộc Dịch liếc.

Mộc Dịch cũng dùng ngón tay trỏ lấy nước trà, trên bàn đã viết mấy chữ: "Người có thể giúp ta ?"

Hình Nhi nhẹ gật đầu, một bên thu thập, một bên lại để lại mấy chữ: "Người cũng phải giúp ta." Mộc Dịch trịnh trọng nhẹ gật đầu, coi như là nhận lời.

Hình Nhi lập tức thu thập xong rồi đi, lưu lại tâm tư tâm thần bất định Mộc Dịch.

" cũng không biết cái này nha hoàn, có hay không thật có thể đến giúp ta!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, tuy rằng cơ hội xa vời, nhưng tựa hồ là hãn cơ hội duy nhất.

Kế tiếp mấy ngày, Hình Nhi nha hoàn lại không hề cùng hãn truyền lại tin tức, khiến Mộc Dịch càng thêm lo lắng.

Rốt cuộc, Hình Nhi lại cho hãn nhắc nhở, khiến hãn đổi ca khúc gian phòng.

Đương nhiên, Mộc Dịch" thất thủ "Quạt ngã ngọn đèn, đem giường bị điểm đốt, đối mặt hỏa điểm ứa ra. Ánh lửa lập tức kinh động đến gian ngoài Lệ Thanh, hãn tã trước tiên tiến vào trong phòng thi triển pháp thuật, một cái Địa Thử Thuật, đối mặt lửa cháy khai quạt đá ứa ra, trong nháy mắt dập tắt thể lửa.

Tuy rằng gian phòng tạm thời không cách nào nữa ở người, nhưng mà Mộc Dịch không hư hao chút nào, cũng không có thừa cơ đào thoát, vì vậy

Lệ Thanh còn là trong lòng buông lỏng, đem Mộc Dịch an bài tại bên cạnh một cái khác lúc giữa trong phòng.

Hình Nhi cũng thay Mộc Dịch sửa sang lại giường mới cửa hàng, Mộc Dịch đi ngủ lúc, quả nhiên tại dưới gối lại đã tìm được một trương tờ giấy: " đêm nay giờ Tý ".

Tờ giấy trên chỉ có bốn chữ này, bất quá Mộc Dịch rõ ràng nhớ kỹ, Hình Nhi tại thu thập gian phòng lúc, ánh mắt dưới giường nhiều nhìn mấy lần.

Mộc Dịch nhẹ chân nhẹ tay tại đáy giường tìm tòi, quả nhiên phát hiện nơi này đại hữu văn chương (có nhiều bí ẩn), cái kia chút ít gạch đá, có bị di động qua dấu hiệu.

Có Phong Ấn Phù bên người, Mộc Dịch đan điền pháp lực căn bản không cách nào điều động mảy may, trong máu chân nguyên, tuy rằng cũng bị phong ấn, rồi lại còn có một sợi buông lỏng.

Mộc Dịch rất sớm liền phát hiện điểm này, nhưng vẫn không có hiển lộ ra, hẳn tại chờ cơ hội.

Cũng có lẽ bây giờ chính là một cơ hội! Mộc Dịch bắt đầu cố hết sức thúc giục máu của mình, to như hạt đậu mồ hôi từ hắc trên trán từng giọt một chảy ra.

Rốt cuộc, có như vậy một tia hỏa lực có thể điều động.

Mộc Dịch thử dùng cái này sợi hỏa lực đi thiêu hủy trên thân Phong Ấn Phù.

Cái này Phong Ấn Phù thập phần kiên cố, như thế nào đều không thể gỡ xuống, dùng hội đèn lồng cũng không làm nên chuyện gì. Bất quá, lúc thước bình dị trên ngón tay bưng tế ra một viên to như hạt đậu ngọn lửa về sau, rốt cuộc đem Phong Ấn Phù đốt.

Trong chốc lát, Phong Ấn Phù liền biến thành tro tàn. Lập tức, Mộc Dịch trên thân buông lỏng!

Lúc này, Mộc Dịch cũng cảm thấy dưới giường truyền đến rất nhỏ động tĩnh.

Một lát sau, một cái đang mặc hắc y thiếu nữ từ dưới giường chui ra, đây là nha hoàn Hình Nhi.

"Mộc công tử, ta trước giúp người giải trừ Phong Ấn Phù!" Hình Nhi hướng Mộc Dịch mật ngữ truyền âm nói ra.

"không cần!" Mộc Dịch truyền âm trả lời, "ta đã đem phong ấn giải trừ!" Hình Nhi trong mắt, đối mặt hiện lên một tia kinh ngạc cực kỳ thần sắc, nàng không khỏi nhiều đại lượng Mộc Dịch liếc, truyền âm nói: "xem ra ta không có tìm lầm người!" "đổi ta đến!" Hình Nhi hướng Mộc Dịch vờ đến một cái, sau đó chui vào đáy giường. Mộc Dịch suy nghĩ một chút, cũng cùng thực chui vào.

Nơi này có cái động đất, rộng hẹp chỉ có thể sắc mặt kế tiếp người ra vào, hẳn cùng theo Hình Nhi một đường bò sát, sau đó không lâu, đột nhiên chung quanh buông lỏng, động đất vậy mà trở nên thập phần rộng lớn.

Hình Nhi còn lấy ra một viên anh đào lớn nhỏ Dạ Minh Châu, người kia phát ra nhàn nhạt kim ngân ánh sáng rực rỡ, chiếu sáng chung quanh một ít phiến địa phương.

Vừa rồi Tiểu trong động đất, Mộc Dịch còn có thể cảm giác được một cổ ẩm ướt khí tức, hiển nhiên là mới đào không lâu mà nói, mà nơi này, rồi lại tương đối khô ráo rộng lớn, hơn phân nửa là tồn tại đã lâu thông đạo.

"người dẫn ta đi ở đâu? Người tại sao phải giúp ta đào tẩu?" Mộc Dịch trong lòng tràn ngập nghi hoặc, nhìn không được hướng Hình Nhi hỏi.

" hà tất biết rõ quá nhiều!"Hình Nhi nói ra, " giữa chúng ta chỉ là hợp tác quan hệ, Mộc công tử chỉ phải giúp ta Đoạt một vật, ta có thể mang người ly khai chỗ này đảo hoang."Nàng nói ra mấy câu nói đó tư thái ngưỡn khí, ở đâu như là một tiểu nha hoàn!

Mộc Dịch có thể khẳng định, cái này Hình Nhi lai lịch, cũng không đơn giản!

" Đoạt cái gì ?"Mộc Dịch hỏi. Hẳn không cách nào cự tuyệt đối phương yêu cầu, dù sao đây là hẳn chạy ra này đảo tốt nhất cơ hội.

" Mộc công tử rất nhanh sẽ biết!"Hình Nhi mỉm cười, sáng lạn thần nhiên, nếu không phải trên mặt nàng thai ẩn, ngược lại là có chút rung động lòng người.

" ta tại sao phải tin tưởng người ?"Mộc Dịch nhướng mày.

" Mộc công tử, người không có những biện pháp khác, người đối với này đảo cùng Ất Sinh Đường cao thấp hoàn toàn không biết gì cả, căn bản không có khả năng chạy ra quá xa."Hình Nhi khóe miệng hơi vênh nói, đoán chắc Mộc Dịch không thể không cùng nàng hợp tác.

" đi nhanh đi, người thời gian của ta có hạn, trời vừa sáng, ta và người hành tung lộ rõ!" Hình Nhi thúc giục một tiếng, rất nhanh dọc theo thông đạo đi đến.

Mộc Dịch chỉ có thể đuổi kịp. Thời gian dần qua, hẳn phát hiện chung quanh thông đạo càng ngày càng rộng lớn, thậm chí hai bên trên thạch bích còn điêu khắc có nhiều loại đồ án ký hiệu (*phù văn), mặc dù không có thấy được thập phần kỹ càng, nhưng Mộc Dịch cũng có thể rõ ràng cảm nhận được trong đó Hoàng Tông đặc sắc.

"Đây là Ất Sinh Đường bí mật cấm địa." Dường như nhìn ra Mộc Dịch nghi ngờ trong lòng, Hình Nhi phân tích nói: "Bất quá nơi đây không người

trông coi, chúng ta muốn lấy đồ vật, ngay ở chỗ này!"

Mộc Dịch trong lòng rung mình, nói ra: "Có thể làm cho người trăm phương ngàn kế muốn giành đồ vật, tự nhiên không giống bình thường. Có được loại bảo vật này, cũng không phải người trông coi, đủ thấy lấy thứ này, thập phần khó khăn, nói không chừng còn có thật lớn nguy hiểm!"

"Mộc công tử quả nhiên thông minh!" Hình Nhi mỉm cười, thừa nhận nói: "Hoàn toàn chính xác thập phần khó khăn, nếu không ta cũng sẽ không mời Mộc công tử xuất thủ tương trợ. Có công tử hỗ trợ, chúng ta nhất định lấy một lần hành động thành công!"

"Người vì cái gì khẳng định như vậy?" Mộc Dịch tò mò hỏi: "Người cũng không nhận ra ta, vì sao khẳng định ta có thể đến giúp người?"

Hình Nhi chứa cười nói: "Ta tuy rằng không biết Mộc công tử, nhưng tin tưởng An đường chủ ánh mắt. An đường chủ luôn miệng nói, muốn đem tiểu thư gả cho Mộc công tử, ta nghĩ, An đường chủ nhìn trúng hiền tế, chắc có lẽ không quá kém!"

Thiếu nữ trả lời cẩn thận, khiến Mộc Dịch trở nên bắt đoán không ra.

Lúc này, hai người đã queo vào một cái rộng rãi thạch thất, lập tức hai mắt đau đớn, trong thạch thất thậm chí có một mảnh vàng óng ánh hỏa diễm đang tại hừng hực thiêu đốt, phát ra chói mắt cực kỳ hào quang, khiến vừa mới từ trong bóng tối đi ra hai người cực không thích ứng.

Thật vất vả thích ứng tới đây, híp hai mắt Mộc Dịch đại lượng bốn phía.

Hắn phát hiện những thứ này màu vàng kim óng ánh hỏa diễm đều là từ lòng đất toát ra đấy, hiện lên vòng hình dáng, ở trung tâm mơ hồ có một tòa bệ đá, trên bệ đá để đó một cái dài nửa xích ngắn thì hộp ngọc.

"Ta muốn lấy đồ vật, chính là kia chỉ hộp ngọc!" Hình Nhi chỉ vào trên bệ đá hộp ngọc, trong đôi mắt toát ra một tia nóng bỏng thần sắc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Trong Lửa Đoạt Bảo

"Cái thông đạo này người phát hiện đã lâu, nhưng vẫn chưa từng đem hộp ngọc lấy đi, xem ra, người là sợ tầng này kim sắc hỏa diễm!" Mộc Dịch mỉm cười nói.

"Đúng vậy, " Hình Nhi cũng không phủ nhận: "Đây cũng là ta tìm Mộc công tử hợp tác nguyên nhân. Chỉ cần các hạ giúp ta lấy được hộp ngọc, ta liền trợ công tử cùng một chỗ ly khai này đảo."

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, bổ sung: "Bất quá, ta còn có một yêu cầu."

"Yêu cầu gì ? Công tử cứ nói đừng ngại." Hình Nhi chứa cười nói.

Mộc Dịch nói ra: "Nếu như ta có thể lấy ra cái kia hộp ngọc, trong hộp ngọc bảo vật, muốn nhờ ta nhìn lên một cái!"

Hình Nhi đôi mi thanh tú ngưng lại, trầm ngâm một lát, sau đó nhẹ gật đầu nói ra: "Nếu như chỉ là liếc mà nói, tự nhiên không có vấn đề! Bất quá ta xin khuyên Mộc công tử không muốn ý đồ đem làm của riêng, này sẽ cho công tử mang đến thật lớn phiền toái!"

"Ta cũng không có như vậy lòng tham!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hỏi: "Tầng này kim sắc hỏa diễm, cuối cùng có huyền cơ gì, lại cho người không cách nào vượt qua, lấy ra trong lửa chi bảo ?"

Thô sơ giản lược nhìn qua, cái này kim sắc hỏa diễm ngoại trừ hào quang chói mắt bên ngoài, cũng không có kinh người sóng nhiệt phát ra, nhìn không ra đáng sợ đến cỡ nào.

Bất quá, Mộc Dịch cũng có thể mơ hồ cảm giác được, kim sắc hỏa diễm trong ẩn chứa chân nguyên lực lượng cực kỳ dày đặc tinh khiết; có chút cùng loại Thanh Nguyên chân hỏa, hỏa lực nội liễm mà cường đại, nhìn như độ nóng không cao, trên thực tế lại có thể cháy hết vạn vật!"Đây cũng không phải là bình thường hỏa diễm, mà là thật sự rõ ràng một loại địa mạch chân hỏa, tên là Địa Linh Kim Diễm!"

Hình Nhi nói lên cái này lửa vàng đích danh xưng lúc, thần sắc nghiêm túc rất nhiều, hiển nhiên, nàng đối cái này lửa vàng hết sức kiêng kỵ.

"Địa mạch chân hỏa ? !" Mộc Dịch lại càng hoảng sợ.

Mộc Dịch cái kia bị giam trên mặt đất lao sư thúc đã từng đề cập, tu tiên giới các loại hỏa diễm thần thông nhiều vô số kể, nhưng tổng thể mà nói, có thể chia làm ba loại.

Đệ nhất loại là người Hỏa, mặc dù Tu tiên giả lấy bản thân chân nguyên kích phát hỏa diễm. Nhân Hỏa chủng loại tối đa, Kỳ Môn đa dạng, cấp độ cũng tốt xấu lẫn lộn. Ví dụ như Thanh Nguyên chân hỏa, liền là một loại tương đối cường đại "Nhân Hỏa" ; sư thúc thậm chí đem một ít hỏa thuộc tính Yêu thú nuốt ra hỏa diễm, cũng quy về "Nhân Hỏa" bên trong, Mộc Dịch cũng không biết loại này phân loại phương pháp có hay không chính xác;

Thứ hai loại là Địa Hỏa, thứ ba loại là Thiên Hỏa; cái này hai loại hỏa diễm, đều là trong Thiên Địa sinh sôi cường đại chân hỏa, ẩn chứa thiên địa tinh hoa, bất luận một loại nào thiên địa chi hỏa đều cực kỳ không tầm thường.

"Như thế nào, người cũng sợ hãi cái này Địa Linh Kim Diễm ? Nếu như người không dám ném thử, hiện tại bỏ dở hợp tác cũng còn kịp!" Hình Nhi cười lạnh một tiếng nói ra.

"Người không cần dùng ngôn ngữ hỗ trợ kích." Mộc Dịch thản nhiên nói: "Ta sẽ xuất thủ tương trợ, bất quá, ta cũng không có bất kỳ nắm chắc."

"Rất tốt!" Hình Nhi nhẹ gật đầu, nàng lấy ra một căn toàn thân xanh biếc thanh đăng pháp trượng, nói ra: "Ta trước thay công tử thử xem ngọn lửa này uy lực!"

Nói xong, Hình Nhi vung vẩy lên trong tay pháp trượng, lập tức nàng quanh thân phụ cận từng điểm ánh sáng màu xanh bắt đầu khởi động, một cỗ dày đặc ánh sáng màu xanh từ pháp trượng đỉnh tuôn ra, chui vào trước người của nàng trên mặt đất.

Trong lúc đó, mấy cây Cự Mộc từ trên mặt đất chui từ dưới đất lên chui ra, hướng cái kia kim sắc hỏa diễm đập tới!

Nhưng mà, cái kia chút ít Cự Mộc vừa mới tới gần kim sắc hỏa diễm, liền lập tức hóa thành từng điểm ánh sáng màu xanh, cuối cùng tán loạn biến mất, cùng lúc đó, càng có một mảnh lóng lánh kim quang từ trong ngọn lửa toát ra, hướng Hình Nhi phản kích mà đi.

"Cẩn thận!" Mộc Dịch vội vàng lách mình đứng ở Hình Nhi trước người, sau đó song chưởng vung lên, trước người tế ra một mảnh hơi mờ đỏ thẩm biến lửa.

Kim quang gặp được biến lửa về sau, cũng không có bị triệt để ngăn cản, mà là một đường xuyên thấu mà ra, cơ hồ là xuyên thủng biến lửa. May mắn, cái này sợi kim quang cũng không tính quá cường đại, đánh thủng biến lửa sau đã là nổ mạnh hết đà, không có đối với Mộc Dịch tạo thành ít nhiều tổn thương.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, vừa rồi tế ra biến lửa có bao nhiêu uy lực, chính hẳn thập phần rõ ràng, tại huyền sĩ trong tuyệt đối là cao nhất giai pháp thuật, chính là dựa vào loại này biến lửa, mặc dù tại hai gã Thanh

Nguyên huyền sĩ vây công xuống, Mộc Dịch đều có thể ngăn trở cũng chuyển bại thành thắng.

Nhưng mà, bản thân đặc ý nhất thủ đoạn, cơ hồ bị một đám phản kích kim quang thiếu chút nữa phá vỡ!

"Đa tạ Mộc công tử xuất thủ cứu giúp!" Hình Nhi sắc mặt từ kinh hoảng trong khôi phục lại, nàng hướng Mộc Dịch cảm kích nhẹ gật đầu, thì thào nói ra: "Cái này Địa Linh Kim Diễm quả nhiên không phải chuyện đùa! Thì còn tốt ta trước kia không có lung tung nếm thử!"

"Mộc công tử, này Hỏa lợi hại như thế, người nhưng có hi vọng trong lửa đoạt bảo?" Đã trải qua lần này thất thủ về sau, Hình Nhi ngữ khí nhu hòa rất nhiều, vừa rồi nếu không phải Mộc Dịch tương trợ, chỉ sợ nàng muốn bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

"Ta cũng không biết, " Mộc Dịch lắc đầu, thần sắc ngưng trọng: "Ta sẽ hết sức thử một lần!"

Hình Nhi nói ra: "Tốt, chỉ cần Mộc công tử hết sức, mặc kệ thành công hay không, ta đều mang theo công tử ly khai này đảo!"

"Người vả lại lui sang một bên." Mộc Dịch nói rõ một câu về sau, liền bắt đầu thi triển pháp thuật.

Trong cơ thể hắc huyết mạch luyện hóa hỏa độc cùng Thanh Nguyên chân hỏa các loại hỏa thuộc tính chân nguyên, khi hắc kích phát xuống, thông qua song chưởng phóng xuất ra, tại pháp quyết dẫn dắt xuống, hóa thành hai đạo cực thô Hỏa mãnh xà. Hai cái Hỏa mãnh xà giữa lẫn nhau đầu đuôi tương liên, tạo thành một cái quyền lửa, đem Mộc Dịch bao bọc vây quanh.

Hình Nhi chỉ cảm thấy một cỗ khô ráo cực nóng sóng khí trước mặt đánh tới, vì vậy đôi mi thanh tú cau lại lại lui ra mấy trượng.

Quyển lửa tại Mộc Dịch chân nguyên rót vào xuống, không ngừng khuếch trương, càng lúc càng lớn, thời gian dần trôi qua liên tiếp xúc đến Địa Linh Kim Diễm biên giới.

Nhưng mà, hắc tế ra quyển lửa tuy rằng đã là thập phần cường đại, nhưng vừa chạm vào vừa đến lửa vàng, liền sẽ lập tức tan thành mây khói, hầu như không có bao nhiêu lực chống cự!

"Địa Hỏa quả nhiên bá đạo!" Mộc Dịch nướng mày, thầm nghĩ trong lòng: "Chẳng lẽ bởi vì ta tác dụng hỏa diễm chính là Nhân Hỏa, cấp độ so với cái này Địa Hỏa thấp không ít, vì vậy đã bị thật lớn khắc chế?" Mộc Dịch lại thử mấy lần, mỗi lần hắc tế ra hỏa diễm đều bị lửa vàng vô tình thôn phệ sạch sẽ, nếu như công kích quá hung mãnh, còn có thể lọt vào lửa vàng trong bắn ra kim quang phản kích, khiến Mộc Dịch một hồi luống cuống tay chân!

Mấy phen không có kết quả về sau, Mộc Dịch lại lấy ra Mặc Hoảng Trượng, ý định thử một lần Thủy thuộc tính pháp thuật.

"Người làm cái gì vậy?" Hình Nhi nhìn thấy Mộc Dịch lấy ra như vậy một căn pháp trượng về sau, mở to hai mắt, thập phần hoang mang.

Lúc nàng nhìn thấy Mộc Dịch vậy mà thi triển ra một mảnh nước bức tường về sau, càng là kinh ngạc không ngậm miệng được.

"Người, người dĩ nhiên là Thủy Hỏa song tu?" Hình Nhi kinh ngạc không hiểu, liếc không nháy mắt nhìn xem Mộc Dịch thi pháp.

Bất quá, Mộc Dịch tế ra nước bức tường, thủy tiễn, cột nước, vẫn đang đều không thể tới gần cái kia lửa vàng, thường thường là còn không có tiếp cận, đã bị bốc hơi sạch sẽ!

"Xem ra, ta có thể thi triển ra pháp thuật thủ đoạn, đối cái này Địa Linh Kim Diễm hiệu quả không lớn. Cái này lửa vàng căn bản không phải người

bình thường có thể đối phó đấy, khó trách không người lúc này trông coi."

Mộc Dịch lắc đầu, nhẹ giọng thở dài.

Hình Nhi cũng lộ ra một tia thất vọng, liền Mộc Dịch cũng không cách nào làm được, chỉ sợ bọn họ hai người hôm nay muốn không công mà lui.

Bất quá, Mộc Dịch cũng không có như vậy buông tha cho.

Hắn nghĩ đến, bản thân có thể hấp thu Thanh Nguyên chân hỏa trong tinh tú chân nguyên, cũng tiến hành luyện hóa, cái kia Thanh Nguyên chân hỏa là "Nhân Hỏa", hiện tại muốn đối phó Địa Linh Kim Diễm là "Địa Hỏa", không biết có phải hay không cũng có thể hấp thu luyện hóa một chút.

Nếu như có thể thực hiện, dù là cuối cùng vẫn còn không cách nào tiến vào lửa vàng bên trong đoạt bảo, chỉ cần khiến Mộc Dịch luyện hóa một tia Địa Linh Kim Diễm, đều khiến Mộc Dịch thực lực tăng mạnh, lại thêm một loại thần thông.

Ý niệm tới đây, Mộc Dịch quyết định ném thử một chút.

Hắn tế ra một tầng ánh lửa hộ thể, sau đó chậm rãi hướng cái kia lửa vàng đi đến."Mộc công tử, không muốn xằng bậy!" Hình Nhi lại càng hoảng sợ, trong lời nói rất có ân cần.

"Không sao!" Mộc Dịch hướng nàng mỉm cười, sau đó tiếp tục hướng lửa vàng chậm rãi tới gần.

Càng đến gần lửa vàng, cái kia chói mắt kim sắc quang mang càng là lợi hại, Mộc Dịch hai mắt nhắm chặt, vẫn như cũ cảm thấy đau đớn.

Da của hắn, bị lửa vàng phát ra hào quang theo đau nhức, dường như vạn châm đâm xuyên.

Thật sự có chút không chịu đựng nổi về sau, Mộc Dịch bắt đầu dựa theo An đường chủ dạy cho hần cái kia đoạn khẩu quyết, thử dùng huyết mạch hấp thu chung quanh tinh túy chân nguyên lực lượng.

Hô hấp thổ nạp, vận chuyển khí huyết, chân khí vận chuyển, phối hợp huyết dịch lưu động, đem chung quanh từng chút từng chút chân nguyên, chậm rãi dung nhập huyết mạch bên trong.

Mới ngăn ngừa mấy cái thời gian hô hấp, Mộc Dịch vậy mà cảm thấy toàn thân ấm áp đầy, có gan không nói ra được thoải mái dễ chịu, đau đớn cảm giác đã hoàn toàn biến mất, chỉ là hào quang quá mạnh mẽ, hai mắt vẫn đang không dám mở ra.

Mộc Dịch không khỏi lại về phía trước bước ra một bước nhỏ, vẻ này thâm đậm cảm giác lại lại lần nữa phát sinh, bất quá mấy hơi thở về sau, theo hần huyết mạch dung hợp một chút vừa mới luyện hóa lửa vàng chân nguyên, không khó cảm giác lại dần dần biến mất.

Thì cứ như vậy, Mộc Dịch một bước nhỏ một bước nhỏ chậm rãi đi về phía trước, bước tiến của hần càng ngày càng chậm, mỗi lần ngừng chân luyện hóa thời gian cũng càng ngày càng dài.

Không biết qua bao lâu, trong lúc đó, khi hần lại về phía trước phóng ra một bước lúc, hần cảm thấy quanh thân mát lạnh, chói mắt kim quang, tựa hồ cũng đột nhiên biến mất.

"A!" Hình Nhi kinh hi cùng đến tiếng kinh hô, cũng truyền vào Mộc Dịch trong tai.

Mộc Dịch theo bản năng hơi hơi giương đôi mắt, không có chói mắt kim mang, không ngờ nhìn thấy, cái kia thả có hộp ngọc bệ đá, liền tại chính mình trước người, có thể đụng tay đến!

"Hắn vậy mà thực có thể xuyên qua Địa Linh Kim Diễm!" Hình Nhi thấp giọng thì thào tự nói, sắc mặt lập tức có chút phức tạp.

Bệ đá phụ cận cái này một ít phiến địa phương, không có Địa Linh Kim Diễm, kim quang cũng là hướng ra phía ngoài bắn ra, đứng ở chỗ này, cũng không cảm thấy có bất kỳ không ổn.

Mộc Dịch cẩn thận đánh giá bệ đá cùng hộp ngọc, không có phát hiện bất luận cái gì kẽ hở, cơ quan các loại chỗ khả nghi, vì vậy liền cẩn thận từng li từng tí cầm lên hộp ngọc.

Thẳng đến đem hộp ngọc cầm vào tay, Mộc Dịch mới thở phào.

"Xem trước một chút bên trong là bảo bối gì!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Hắn cẩn thận mở ra hộp ngọc, phát hiện trong đó để đó một cái không lớn quyển trục.

Mộc Dịch từ từ mở ra quyển trục, thấy được rậm rạp chẳng chịt không ít màu vàng văn tự.

"Dẫn khí nhập vào cơ thể, ngưng chi vì Nguyên; dẫn Nguyên nhập vào cơ thể, hóa so với máu; đan điền huyết mạch, cũng như tương thông. . ."

"Cái này, đây không phải cái kia An đường chủ dạy cho ta vài câu khẩu quyết sao! Làm sao sẽ xuất hiện ở cái này trên quyển trục ? Chẳng lẽ cái này quyển trục liền là. . ."

Chứng kiến mở đầu cái này mấy hàng chữ về sau, Mộc Dịch sắc mặt lập tức đại biến, ánh mắt rút cuộc không có ly khai cái kia quyển trục!

"Mộc công tử, người cái nhìn này cũng nhìn quá lâu đi!" Lửa vàng bên ngoài thiếu nữ, nhìn thấy cảnh này đôi mi thanh tú cau lại, nhưng cũng

không thể tránh được. (chưa xong còn tiếp)

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Đan Điền Thiên Địa

Mộc Dịch một bên nhìn xem cái kia công pháp khẩu quyết, trong cơ thể chân nguyên cũng tùy theo mà chậm rãi lưu chuyển.

Mộc Dịch trong huyết mạch luyện hóa chân nguyên lực lượng, đã tương đối hùng hậu như vậy cũng tốt so với là một cái chứa đầy nước núi cao hồ nước, thuận theo con đường chảy ròng hạ xuống, thoải mái bốn phía đại địa

Cái này "Con đường", chính là trong cơ thể các lộ kinh mạch

Khẩu quyết trong nhắc tới, nếu muốn đem huyết mạch trong đan điền chân nguyên lẫn nhau câu thông, thiết yếu kinh mạch tu luyện thành công, ngoại trừ chính kinh thập nhị mạch bên ngoài, còn muốn tu luyện kỳ kinh bát mạch

Mộc Dịch chính kinh thập nhị mạch đã tu luyện thành công, nhất là ngũ tạng năm mạch, đều đã đạt đến đỉnh phong đại thành trạng thái, điều này cũng làm cho hãn chân nguyên trong cơ thể lưu chuyển đặc biệt trôi chảy

Kỳ kinh bát mạch, tức thì theo thứ tự là Đốc Mạch Nhâm Mạch Xung Mạch Đới Mạch, Âm Duy Mạch Dương Duy Mạch Âm Kiêu Mạch cùng Dương Kiêu Mạch

Mà cái này bộ khẩu quyết chủ yếu ghi chép đấy, liền là như thế nào mượn nhờ huyết mạch đến hấp thu thiên địa chân nguyên, cũng tu luyện cái này kỳ kinh bát mạch, đem chân nguyên rót vào đan điền, do đó câu thông huyết mạch cùng đan điền

Mộc Dịch nhìn xem pháp quyết, trong cơ thể luyện hóa Địa Linh Kim Diễm chân nguyên, cũng không tự chủ được tùy theo lưu động

Một cổ ấm áp khí lưu, từ Mộc Dịch Tâm mạch trong trong máu kích phát, trước là thông qua hai tay Thủ mạch, lại thông qua Thủ mạch ba Âm trải qua, truyền lưu đến trước phần bụng, cùng Nhâm Mạch tương thông

Cái này cổ ấm áp tiến vào Nhâm Mạch chảy đi một vòng về sau, chia làm hai cổ, một cổ hướng lên bay thẳng đầu, cùng ngũ quan năm mạch tương liên; một cổ khác tức thì hướng phía dưới mà đi, cuối cùng quán thông Túc mạch cái này lúc lên lúc xuống thông đạo, được gọi là Xung Mạch

Cái này cổ chân nguyên như ý Xung Mạch quán thông toàn thân, sau đó lại đồng thời thuận theo Âm Duy Mạch Dương Duy Mạch Âm Kiêu Mạch cùng Dương Kiêu Mạch cái này bốn mạch chậm rãi Hướng Đan ruộng phụ cận tụ tập, cũng thông qua tập kết tại phần eo phụ cận mang mạch quay chung quanh đan điền lưu chuyển tròn vẹn chín xung quanh, cuối cùng tiến vào Đốc Mạch bên trong

Quá trình này, được gọi là đả thông Nhâm Đốc nhị mạch, là tu luyện kỳ kinh bát mạch cửa thứ nhất

Mộc Dịch kinh mạch toàn thân, tại lúc trước hỏa độ điên cuồng trùng kích xuống, đã đều đã có thoát thai hoá cốt biến hóa, không chỉ là ngũ tạng năm mạch các loại chính kinh thập nhị mạch, kỳ kinh bát mạch tự nhiên cũng thông sướng không ít

Chỉ bất quá, những kinh mạch này đối với huyền sĩ tu luyện, không có bao nhiêu ý nghĩa, Huyền Môn đệ tử cũng sẽ không chú ý để trong lòng những kinh mạch này tình huống

Hơn nữa, Mộc Dịch trong máu đã có sung túc chân nguyên lực lượng, vì vậy cái này đả thông Nhâm Đốc nhị mạch quá trình, Mộc Dịch chút bất tri

bất giác cũng đã hoàn thành!

Đả thông Nhâm Đốc nhị mạch, tương đương với Huyền Môn đệ tử ngũ tàng năm mạch tu luyện tiểu thành, bước tiếp theo tu luyện, cùng Huyền Môn tu luyện giống như đúc, cái kia chính là khai điền ích hải!

Hoàng Tông công pháp, cũng giống nhau muốn khai điền ích hải, chỉ bất quá tu luyện chân nguyên, không phải là tượng trưng cho thiên chi tinh hoa Huyền khí, mà là đại biểu Địa chi tinh hoa Hoàng nguyên

Mộc Dịch đã có không tầm thường đan điền tạo nghệ, vì vậy một bước này, hẳn cũng đơn giản tu luyện qua đi

Hắn một bên nhìn xem pháp quyết, một bên chiếu theo pháp quyết vận chuyển chân nguyên, chung quanh Địa Linh Kim Diễm chân nguyên, thì cứ như vậy bị huyết mạch của hắn chậm rãi hấp thu kích phát, hóa thành một cỗ cỗ ấm áp, thông qua Nhâm Đốc nhiều mạch, chậm rãi tiến vào đan điền, hóa thành một đạo con đường trầm trọng Hoàng nguyên chân nguyên

Như thế mỗi vận chuyển một vòng, Mộc Dịch liền có một loại không nói ra được thoải mái, trong đan điền tụ tập Hoàng nguyên cũng càng ngày càng nhiều!

Không biết qua bao lâu, Mộc Dịch trong đan điền Hoàng nguyên, đã đạt đến cực kỳ không tầm thường số lượng, đan điền của hắn hôm nay đã đầy tương đương

Những thứ này Hoàng nguyên, đến từ địa mạch chân hỏa, nguyên bản liền cực kỳ tinh túy, lại bị Mộc Dịch nhiều lần luyện hóa nhiều lần, hấp thu kia tinh hoa, mới tiến vào đan điền, cho nên thập phần tinh khiết, xa so với bình thường Hoàng Tông thuật sĩ chân nguyên càng thêm tinh thuần!

Hoàng nguyên chân khí tràn ngập đan điền về sau, lại bắt đầu một chút ngưng tụ thành trạng thái dịch chân nguyên

Đối Mộc Dịch mà nói, thông qua huyết mạch hấp thu chung quanh Địa Linh Kim Diễm, có thể so sánh hô hấp thổ nạp hấp thu thiên chi Huyền khí phải nhanh hơn quá nhiều, quả thực không thể so sánh nổi! . . .

Cũng không có tiêu phí quá nhiều công phu, Mộc Dịch chung quanh Địa Linh Kim Diễm, cũng đã rõ ràng âm đậm rồi một chút mà Mộc Dịch trong đan điền Hoàng nguyên, đã hóa thành một mảnh màu vàng sau

Huyền khí trên rõ ràng, khí hải vị trí ở đan điền đỉnh; Hoàng nguyên trầm trọng, khí hải vị trí ở đan điền dưới đáy

Lúc này Mộc Dịch đan điền, hết sức đặc thù, trên có màu lam Huyền khí khí hải, dưới có màu vàng Hoàng nguyên khí hải, một cái không lớn đan điền, rồi lại dường như đều có thiên địa!

Lúc này Mộc Dịch đan điền, đồng thời có được Huyền Hoàng nhị khí, rồi lại một cái tại "Thiên", một cái tại "Địa", giữa lẫn nhau "Nước giếng không phạm nước sông", cũng không lẫn nhau xung đột

Mộc Dịch cảm thấy toàn thân thư thái cực kỳ, thực tế lúc trong đan điền vẻ này lười biếng ấm áp, khiến hắc cảm giác được bản thân tinh lực dồi dào cực kỳ, tâm niệm chuyển động cũng càng thêm linh hoạt, dường như liên tâm trí đều có tăng lên

"A" Mộc Dịch đột nhiên phát ra một tiếng thét kinh hãi, ngũ khí lộ ra thất vọng cực kỳ

Hắc còn muốn tiếp tục tu luyện xuống dưới, đáng tiếc, cái này trên quyển trục ghi chép văn tự ở đây cũng đã kết một tiếng dừng lại! Đây không phải một quyển nguyên vẹn công pháp, mà hắc là cả bộ công pháp bộ phận thứ nhất!

"Mộc công tử, người cái nhìn này đều nhìn hai canh giờ, ngày hôm nay đều nhanh sáng, công tử còn không chịu đi ra sao?"

Mộc Dịch trong tai truyền đến Hình Nhi hơi có bất mãn tiếng thúc giục, Mộc Dịch thuận theo thanh âm nhìn lại, chứng kiến nàng này đang tại Địa Linh Kim Diễm bên ngoài đợi chờ, sắc mặt hơi có chút lo lắng

"Nếu người không đi, có thể đã không còn kịp rồi!" Hình Nhi đôi mi thanh tú ngưng lại nói

Mộc Dịch vội vàng thu hồi quyền trục, thả lại hộp ngọc, sau đó đã thu vào Càn Khôn đại bên trong

Sau đó, hắn cố ý thử một lần trong đan điền mới luyện hóa ra Hoàng nguyên pháp lực, theo nếp điều động

Một tầng kim quang nhàn nhạt, bao phủ tại Mộc Dịch quanh thân, Mộc Dịch đã có tầng này kim quang hộ thể về sau, lần nữa chậm rãi đi vào Địa Linh Kim Diễm bên trong

Lúc này đây, nhìn như cực mỏng hơi mờ kim quang, cũng không có bị lửa vàng thôn phệ, mà là cùng lửa vàng dung hợp, đồng thời cũng bảo vệ Mộc Dịch

Lửa vàng hào quang chói mắt, Mộc Dịch nhắm hai mắt lại, càng thêm cảm giác được chung quanh ẩn chứa tinh túy Hoàng nguyên, hần điều động huyết mạch, diên cuồng hấp thu những thứ này tinh hoa, khiến đan điền trong huyết mạch chân nguyên, đều càng thêm phong phú

Rất nhanh, trong cơ thể chân nguyên liền đã đạt đến cực hạn, Mộc Dịch cũng lập tức chậm rãi đi ra Địa Linh Kim Diễm phạm vi

Tiến vào lửa vàng lúc, Mộc Dịch cất bước duy gian; ly khai lửa vàng lúc, lại giống như nhàn nhã dạo chơi!

Ngắn ngủn hai canh giờ, Mộc Dịch thực lực, đã có long trời lở đất biến hóa!

Đây hết thấy, đều dựa vào cái này bộ bản thiếu công pháp! Mộc Dịch thậm chí cảm thấy được, bộ công pháp kia, quả thực là vì chính mình số lượng thân chế tạo!

Mộc Dịch trong lòng càng là nghĩ đến, huyết mạch của mình có thể theo nếp hấp thu chung quanh thiên địa chân nguyên, không chỉ là Địa chi Hoàng nguyên, cũng có thể hấp thu thiên chi Huyền khí, ví dụ như Thanh Nguyên chân hỏa vân vân; như vậy, có phải hay không cũng có khả năng, đem trong huyết mạch luyện hóa những thứ này Huyền khí chân nguyên cũng thuận theo kỳ kinh bát mạch luyện vào trong Đan Điền đâu?

Mộc Dịch thử một cái, kết quả vẫn chưa được

Bất quá, Thiên Địa Huyền Hoàng, nói cho cùng, Huyền khí cùng Hoàng nguyên, đều là thiên địa tinh hoa, cũng có thể luyện hóa vì chân nguyên pháp lực, chỉ bất quá một cái lấy nhẹ nhàng nổi tiếng, một cái lấy dày đặc tăng trưởng, nguyên lý cơ bản giống nhau

Nếu như có thể đem trong huyết mạch luyện hóa Hoàng nguyên theo nếp luyện vào đan điền, nhất định cũng có phương pháp đồng dạng luyện hóa trong huyết mạch Huyền khí tiến vào đan điền, chẳng qua là kinh mạch lưu chuyển trình tự cùng phương thức, khả năng muốn làm ra một ít điều chỉnh

Nói cách khác, chỉ cần hơi chút sửa đổi công pháp, Mộc Dịch thì có biến mất đem trong huyết mạch luyện hóa Thanh Nguyên chân hỏa các loại Huyền khí chân nguyên, cũng luyện hóa vào trong Đan Điền

Đương nhiên, lấy Mộc Dịch hôm nay kiến thức tu vi, đừng nói là cải biến công pháp, chính là tìm hiểu công pháp có đôi khi cũng là lực lượng lại thua; chỉ có kiến thức rộng rãi bác ngộ tính cực cao thiên tài, mới có thể đem tại công pháp trên làm ra điều chỉnh cải biến

Về phần sáng tạo công pháp, cái kia càng là bất thể ra có một không hai kỳ tài mới có thể làm được sự tình! . . .

Khiến huyết mạch chân nguyên cùng đan điền câu thông, đối Mộc Dịch cực kỳ trọng yếu; bởi như vậy, tu luyện của hắn liền vĩnh viễn không chừng mực, dù sao, đan điền chân nguyên có thể không ngừng đề thăng, về sau còn có thể Trúc Tạo Tiên Cơ luyện hóa Kim Đan thậm chí ngưng kết Nguyên Anh!

Mà trong huyết mạch chân nguyên lại dày đặc, tóm lại cũng có cực hạn, Mộc Dịch chưa từng nghe nói qua, tu tiên giới còn có có thể không ngừng đề thăng huyết mạch công pháp!

Phải biết rằng, đối với Tu tiên giả mà nói, huyết mạch thân thể, đều là phàm vật, nếu muốn thành Tiên, phải tại ngưng kết Nguyên Anh sau pháp lực Đại Thừa, Nguyên Anh xuất khiếu vứt bỏ phàm trần thân, lấy Nguyên Anh thân thể xé mở giới diện tiến vào Tiên Giới thành Tiên!

Đối với Tu tiên giả mà nói, thân thể chỉ là một cái công cụ, dùng để đào tạo đan điền chân nguyên công cụ; cũng tỷ như luyện hóa Kim Đan lúc, thân thể hay dùng đến làm làm một cái lô đỉnh, lấy chân nguyên pháp lực vì thuốc dẫn, giống như luyện đan dược giống nhau, luyện chế ra đan điền Kim Đan

Nhìn xem Mộc Dịch từ lửa vàng trong đi ra lúc nhẹ nhõm, Hình Nhi lại lại càng hoảng sợ

"Mộc công tử, người vừa rồi tế ra kim quang, tựa hồ là tinh khiết Hoàng nguyên pháp lực!" Hình Nhi thì thào nói ra

Đối với một cái huyền sĩ mà nói, vậy mà tế ra Hoàng nguyên, cái này ý vị như thế nào, làm cho người ta không dám suy nghĩ nhiều!

Mộc Dịch không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận, hắn đem hộp ngọc lấy ra, hết lòng tuân thủ hứa hẹn, giao cho thiếu nữ

Hình Nhi sững sờ, lập tức mở ra hộp ngọc, chứng kiến trong đó quyền trục về sau, mới đại hỉ nhận lấy

"Đa tạ Mộc công tử! Công tử quả nhiên thủ tín, cũng không có đem làm của riêng!" Hình Nhi mừng rỡ nói, lấy thực lực của hai bên chênh lệch, nếu như Mộc Dịch cố ý không trả, chỉ sợ nàng cũng không thể tránh được!

"Hình Nhi, ta đã đem bảo vật lấy ra giao cho người, người có phải hay không nên giúp ta ly khai này đảo?" Mộc Dịch cười nhạt một tiếng nói

Tuy rằng đem hộp ngọc giao cho đối phương, bất quá cái kia trên quyền trục công pháp, hẳn thế nhưng là từng chữ từng chữ đều một mực ghi chép tại trong lòng, thậm chí còn từ đầu tới đuôi tu luyện một lần!

Chuyến này bí đạo hành trình, thậm chí có như thế thu hoạch ngoài ý muốn, lại làm cho Mộc Dịch bất ngờ

Bất quá đáng tiếc chính là, cái kia công pháp vẫn đang chưa đủ nguyên vẹn, nếu như có thể tìm được đến tiếp sau công pháp, khiến Mộc Dịch tiếp tục tu luyện xuống dưới, không chỉ có thể làm cho thực lực của hắn tiếp tục tăng cường pháp lực càng thêm thâm hậu, thậm chí khiến hắn đan điền thăng hoa Trúc Tạo Tiên Cơ cũng không không khả năng!

"Mời Mộc công tử đi theo ta!" Hình Nhi thu hồi hộp ngọc, hướng Mộc Dịch tự nhiên cười nói, nhẹ nhàng thi lễ

Mộc Dịch nhàn nhạt trả thi lễ, sau đó cùng lấy Hình Nhi một đường dọc theo mà nói đi ra, không bao lâu lại quẹo vào một cái đầu khác cực kỳ ẩn nấp thông đạo cái thông đạo này một đường nghiêng nghiêng hướng phía dưới, có chút dài dằng dặc, hơn nữa ẩm ướt cũng càng ngày càng nặng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Kinh Biển Ở Trên Đảo

Một lát sau, Mộc Dịch thấy được mấy luồng ánh sáng từ phía trước thông đạo rơi vãi vào, cuối cùng đã tới ra khỏi miệng.

Mộc Dịch đại hỉ, không khỏi nhanh hơn vài bước, theo sát lấy Hình Nhi đi tới ra khỏi miệng

Lối đi ra có một tảng đá lớn đem cửa động hầu như toàn bộ lấp kín lợi nhuận chỉ có vài chỗ lỗ hổng tiết lộ ra một ít sáng ngời ánh sáng, nói rõ bên ngoài động khẩu đã là ban ngày

"Ngoài động ra khỏi miệng ngay tại đảo bên cạnh ta có một cái sư huynh chính ở bên ngoài tiếp ứng chúng ta hẳn đã chuẩn bị tốt rồi phụ cận trạm gác, có thể tiễn đưa chúng ta lặng lẽ ra đảo" Hình Nhi mỉm cười, lấy ra pháp trượng

"Chỉ hy vọng như thế!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, có thể như thế thuận lợi chạy trốn Hoàng Tông không chế, hơi có chút vượt quá dự liệu của hắn

Một mảnh ánh sáng màu xanh từ pháp trượng đỉnh toát ra, một cái Địa Thử Thuật tại dưới tảng đá lớn thi triển đi ra, lập tức mặt đất một hồi rung rung, cự thạch bị đột nhiên toát ra cột gỗ đẩy ra, lộ ra một cái đầy đủ một người thông qua cửa động

"Sư muội, cẩn thận!"

Một thanh niên thanh âm tại ngoài động vang lên, Mộc Dịch nghe vậy trong lòng rung mình

Hình Nhi cũng là lập tức pháp trượng vung lên, lập tức ánh sáng màu xanh lóe lên, thấy thổ mộc chi bức tường từ trên mặt đất toát ra, ngăn cản trước người

"Phốc phốc" mấy tiếng ở bên trong, vài cái vô hình phong đao rơi vào tường gỗ lên, lập tức tường gỗ bị cắt ra từng đạo thật sâu khe rãnh

Ngoài động thậm chí có người đánh lén! Hơn nữa hẳn là tu luyện Phong thuộc tính công pháp Huyền Môn tu sĩ!

"Chẳng lẽ là bốn tông có người truy tung manh mối, ở đây nghĩ cách cứu viện Ngự Phong Thần Quân?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, vội vàng cầm trong tay Mặc Hoảng Trượng, thi triển ra một mảnh hộ thể màn nước, cũng thoát ra cửa động

Bên ngoài động khẩu, có bốn năm tên đang mặc một thân áo lam huyền sĩ, đang tại vây công một gã Hoàng Tông thanh niên

Người này thanh niên đúng là Lệ Thanh! Hắn lâm vào vây quanh, cục diện cực kỳ nguy hiểm!

Mà cái kia vài tên áo lam huyền sĩ, cũng không phải Bình Hải Tông huyền sĩ, Mộc Dịch căn cứ quần áo và trang sức liếc liền nhận ra, bọn họ là ba đại Huyền Tông một trong Định Hải Tông đệ tử

"Lệ sư huynh, đây là có chuyện gì?" Hình Nhi kinh hãi, vội vàng cầm trong tay pháp trượng gia nhập chiến đoàn

Lệ Thanh lại lớn âm thanh ngăn cản nói: "Không cần lo cho ta, người mau dẫn Mộc đạo hữu ly khai! Đêm qua Định Hải Tông bỗng nhiên quy mô xâm phạm, sư phụ chính suất lĩnh các sư huynh đệ phản kích! Sư phụ có lệnh, nhờ ta cùng Nhị sư huynh hộ tống các người ly khai!"

Cái này một hỏi một đáp bị Mộc Dịch nghe vào trong tai, rồi lại không nói ra được kỳ quái!

Vì sao Lê Thanh sẽ xuất hiện ở chỗ này ?

Vì sao Hình Nhi nha hoàn sẽ gọi hắc sư huynh ?

Lê Thanh trong miệng sư phụ, phải là An đường chủ, hắc rõ ràng an bài đệ tử ở chỗ này chờ hắc, còn muốn tiến đưa hắc ly khai ?

Hắc tâm niệm cấp chuyển xuống, trong đầu hiện lên một tia điện quang, rốt cuộc bừng tỉnh đại ngộ: "Người không phải là cái gì Hình Nhi nha hoàn, người căn bản chính là An đường chủ đệ tử! Người giả trang thành nha hoàn cứu ta đi ra ngoài, căn bản chính là An đường chủ tận lực an bài, cái này chỉ là các người lợi dụng ta đoạt bảo một loại thủ đoạn!"

"Người ngược lại là thật là thông minh, nhanh như vậy liền khám phá!" Hình Nhi thừa nhận, hướng Mộc Dịch truyền âm nói ra, "Đúng vậy, ta chính là An Hình, đúng là trong miệng người An đường chủ con gái bất quá, phụ thân đối với người cũng không có ác ý gì, cái kia bộ công pháp, cũng là hắc có ý an bài người lấy được! Việc này nói rất dài dòng, mời Mộc công tử trước cứu sư huynh của ta rồi hãy nói!"

"Ta tại sao phải ra tay ?" Mộc Dịch lạnh lùng nói, "Hiện tại các người cùng Định Hải Tông giao thủ, có lẽ chính là ta chạy đi lớn thời cơ tốt!"

"Người nhất định phải ra tay!" An Hình truyền âm nói: "Trừ phi, người không muốn còn dư lại công pháp!"

Mộc Dịch nghe vậy rung mình, cái kia bộ công pháp dự hoặc đối với hắc mà nói hoàn toàn chính xác không nhỏ

Nhưng vào lúc này, vây công Lê Thanh bốn trong năm người, có hai người ngược lại công hướng về phía Mộc Dịch cùng An Hình

Mộc Dịch huyền sĩ phục đã sớm bị thay cho, vì vậy những người này trong lúc nhất thời cũng nhận thức không xuất ra thân phận của hắn

Bất quá, Mộc Dịch lập tức ra tay, thành từng mảnh rắng mây hoa mỹ màu xanh xoáy lên, hóa thành dày đặc nước bức tường bảo vệ bản thân, cái này đủ để nói rõ bản thân huyền sĩ thân phận. . .

Tuy rằng Huyền Hoàng hai tông đều có thể tu luyện thủy thuộc tính công pháp, nhưng là có chỗ bất đồng Huyền khí nhẹ nhàng Hoàng nguyên trầm trọng, hai người hoàn toàn bất đồng, thi triển đi ra về sau, bất luận cái gì tu luyện qua một ít pháp thuật đệ tử đều có thể liếc liền phân biệt ra được

Mộc Dịch chỉ thủ chớ không tấn công cao giọng nói ra: "Mấy vị Định Hải Tông sư huynh, tại hạ là Bình Hải Tông đệ tử, màu trắng không liên quan, mời không nên động thủ!"

"Hừ, người nhất định là cấu kết ma tông phản nghịch, người người được mà giết chi!" Một gã đồng dạng là tu luyện thủy thuộc tính công pháp tu sĩ, tham lam nhìn thoáng qua Mộc Dịch trong tay Mặc Hoảng Trọng, thuận miệng liền cho Mộc Dịch an bài một cái tội danh

"Đúng vậy, giao ra thân gia bảo vật, có thể tha cho người một mạng!" Tên kia tu luyện Phong thuộc tính công pháp huyền sĩ cũng hướng Mộc Dịch công tới, trong tay pháp trượng vung vẩy, từng nhát phong nhận đánh vào Mộc Dịch tể ra nước trên tường, uy lực không tầm thường, khiến nước bức tường chia năm xẻ bảy, tràn đầy nguy cơ

Những năm gần đây này, Hoàng Tông thế lực bị Huyền Tông tất cả đại tông môn đè ép sinh tồn không gian cực giày tương đối mà nói, Hoàng Tông đệ tử thân gia, tự nhiên so với Huyền Tông đệ tử muốn bần hàn không ít vì vậy cầm trong tay Mặc Hoảng Trọng xuất hiện Mộc Dịch, thoáng cái liền hấp dẫn mấy người kia trọng điểm chú ý

Hoàng Tông pháp trưởng, bọn hăn không nhất định có thể nhìn ra rất xấu, nhưng căn này Mặc Hoảng Trưởng, nhưng là Huyền Tông Thủy thuộc tính pháp trận trong thượng thừa chi tác, mấy người kia liếc thấy ra, này trưởng giá trị xa xỉ!

Lại có một người cũng buông tha cho Lê Thanh, ngược lại hướng Mộc Dịch công! Bởi như vậy, thậm chí có ba người vây công Mộc Dịch, có tất cả một người cuốn lấy Lê Thanh cùng An Hình

Càng làm cho Mộc Dịch tức giận chính là, cái này ba gã Định Hải Tông đệ tử, đối với hăn ra tay vô cùng ác độc từng chiêu chí mạng, hiển nhiên là phải nhanh một chút giết chết bản thân hoàn toàn không cho mình cơ hội giải thích!

Lúc này, một tiếng nặng nề tiếng nổ vang từ đằng xa truyền đến, cũng nương theo lấy địa chấn núi dứa An Hình sắc mặt đại biến, bởi vì tiếng nổ vang truyền ra phương hướng, đúng là Ất Sinh Đường chỗ sơn cốc vị trí!

Chỗ đó, hăn là chiến đấu chủ chiến vượt qua tập trung tư tưởng suy nghĩ nghe qua, mơ hồ có tiếng giết rung trời; hướng bốn phía nhìn lại, cách đó không xa còn có bóng người tích lũy di chuyển, đều là một thân áo lam!

Cũng không biết Định Hải Tông xuất động bao nhiêu người tay, bất quá Ất Sinh Đường cao thấp chỉ có ba năm mươi người, Định Hải Tông chỉ cần xuất động non nửa đệ tử, cũng đủ để tại số lượng trên đại chiếm thượng phong!

An Hình khẩn trương, nàng một bên thi triển pháp thuật cùng đối thủ dây dưa, một bên hướng Mộc Dịch truyền âm nói ra: "Mộc đạo hữu, người vẫn còn chờ cái gì ? Người sẽ không ra tay độc ác, chúng ta sẽ phải lâm vào Định Hải Tông đệ tử trùng trùng điệp điệp vây quanh phía dưới!"

Mộc Dịch bất vi sở động, hăn biết rõ, một khi tự mình ra tay đã thương những thứ này Định Hải Tông huyền sĩ, cái kia "Cấu kết thần bí" tội danh,

coi như là triệt để làm thực

Huyền Tông bên trong, đối loại tội danh này chỗ tôn sùng là nghiêm khắc, nếu như tiếng gió truyền ra, hắn chỉ sợ lại cũng không trở về được Bình Hải Tông, ngược lại sẽ bị tông môn truy nã!

Mộc Dịch một bên cố hết sức duy trì hộ thân nước bức tường, một bên khuyên nhủ: "Mấy vị Định Hải Tông sư huynh, ta cùng các người không oán không cừu, hà tất ép người quá đáng, hư mất hai tông hòa khí!"

Một tên trong đó Bình Hải Tông đệ tử nhìn thấy Mộc Dịch nước bức tường đã đến cực hạn hầu như tùy thời nhưng phá, liền không che giấu chút nào đặc ý lạnh cười nói: "Hắc hắc, giết người, chết không có đối chứng, tự cũng không ảnh hưởng chúng ta Huyền Môn hòa khí!"

"Tốt một cái chết không có đối chứng!" Mộc Dịch giận quá thành cười: "Vậy đừng trách ta ra tay vô tình!"

Mộc Dịch đột nhiên thúc giục trong huyết mạch hỏa thuộc tính chân nguyên, lập tức một đường chân khí từ lòng bàn tay trái tuôn ra, hóa thành một đầu hung mãnh Hỏa mãng xà, trước mặt xông về tên đệ tử kia!

"Oanh!"

Người này đệ tử vội vàng không kịp chuẩn bị, bên ngoài thân hộ thể màn nước bị trong nháy mắt đánh, thân thể của hắn cũng bị Hỏa mãng xà hướng bay, té ra mấy trượng bên ngoài

Hắn trước người một mảnh cháy đen, trong tay pháp trượng cũng đều bị thiêu hủy một nửa, nếu không phải Mộc Dịch hạ thủ lưu tình, hắn sớm đã hóa thành tro tàn!

"Thủy Hỏa song tu!" Mấy người còn lại kinh hãi, nhao nhao theo bản năng thối lui một bên

Trước mắt người này tầm thường thiếu niên, dĩ nhiên là cực kỳ hiếm thấy sẽ hai loại thuộc tính pháp thuật, hơn nữa thực lực cực kỳ mạnh mẽ, vừa rồi cái kia một đường Hỏa mãng xà, trong bọn họ bất kỳ người nào, đều không thể hoàn hảo không tổn hao gì phòng ngự xuống! . . .

"Đừng cho bọn hăn chạy!" An Hình vội la lên, nói xong sẽ phải thi triển pháp thuật, đối tên kia bị thương Huyền Môn đệ tử đau nhức hạ sát thủ!

"Dừng tay!" Mộc Dịch nhượng mảy, ngăn cản An Hình: "Để cho bọn họ đào tẩu chính là, hà tất đả thương bọn hăn tính mạng!"

"Hừ, người cho rằng thiên hạ có mấy cái Thủy Hỏa song tu Huyền Môn đệ tử ? Người không giết bọn hăn, thân phận của người rất nhanh sẽ bộc lộ ra đến!" An Hình vẻ mặt không cho là đúng, nhưng vẫn là chiếu theo Mộc Dịch ý tứ, không có ra tay

Tên đệ tử kia vội vàng bò người lên, khắp khiêng hướng xa xa đuổi theo đồng bạn mà đi

"Trước đừng mà quản xem bọn hăn làm cái khi gió gì, chúng ta đi nhanh đi!" Lê Thanh cũng bất chấp rất nhiều, vội vàng chạy vội tới bờ biển tể ra một chiếc hơn một xích lớn nhỏ kỳ lạ cốt thuyền, người kia tại pháp lực gia trì xuống, hóa thành mấy trượng lớn giày nhẹ nhàng tại mặt biển

Này đội thuyền có trắng hếu khung xương, không có boong thuyền, lại có thể trôi nổi hợp thuyền dây cung hai bên còn có tất cả bốn cái màu lam vây cá hình dáng mái chèo cánh

"Ta tại sao phải đi với các người ?" Mộc Dịch nhượng mảy

"Bởi vì người không có lựa chọn nào khác!" An Hình chỉ vào ở trên đảo đang tại hướng bọn hăn vây đến một đám nhân ảnh nói ra, những thứ này đều là Định Hải Tông đệ tử, số lượng chừng hơn mười người nhiều! Vừa rồi đào tẩu mấy người, thành linh cũng ở trong đó

Mộc Dịch trầm ngâm một lát, hẳn biết mình một khi bước lên chiếc này cốt thuyền cùng Lê Thanh hai người ly khai, mình nhất định cũng sẽ bị coi là cấu kết Ma Môn phản đồ, từ nay về sau đã bị Huyền Môn chính đạo bài xích

Chính là như vậy một hồi do dự công phu, cái kia hơn mười tên Định Hải Tông đệ tử cũng đã đuổi theo tới gần không ít, đã thấy được thập phần rõ ràng, những người này trong ánh mắt sát ý, khiến Mộc Dịch không rét mà run

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, cả đời nhảy lên, bước lên cái kia chiếc cốt thuyền

Lê Thanh lập tức điên cuồng thúc chân nguyên, cốt thuyền trên mấy đôi cánh mái chèo bay nhanh huy động, cốt thuyền như mũi tên rời cung, dán mặt biển bay nhanh trượt, giây lát giữa liền đem ở trên đảo mọi người ném tại sau lưng

Cái tốc độ này, so với Mộc Dịch Càn Khôn đại trong bạch ngọc thuyền, nhưng muốn mau hơn rất nhiều!

Cái này hòn đảo nhỏ, thời gian dần trôi qua bị bọn hắn rời xa, nhưng đảo nhỏ bên trong thỉnh thoảng truyền ra lớn ** thuật tiếng nổ vang, vẫn có thể thỉnh thoảng truyền vào bọn hắn trong tai

"Biến mất phụ thân cùng chư vị sư huynh đệ đều có thể bình an vô sự!" An Hình thì thào nói ra, nàng hai mắt ngơ ngác nhìn dần dần nhỏ đi đảo hoang, trong ánh mắt đều là vẻ lo lắng

"An đạo hữu, mãnh liệt đạo hữu, là thời điểm nói rõ dụng ý của các ngươi rồi! Nếu không ta sẽ đem bọn ngươi nhị vị bắt giữ, hướng đi tông môn giải thích!" Mộc Dịch đứng ở thuyền trên đây, thản nhiên nói

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Pháp Khí

Ha ha!" An Hình đột nhiên cười ha hả, nàng xem thấy Mộc Dịch, âm u lắc đầu nói ra: "Chúng ta Ất Sinh Đường vì người, đem Trấn đường chí bảo chấp tay đưa tiễn, còn bởi vậy hầu như đã gặp phải diệt nhà tai ương, ít nhiều đệ tử hôm nay sinh tử chưa biết, cái này là người đối với chúng ta hồi báo ? !"

"Vì ta ?" Mộc Dịch không khỏi hơi sững sờ.

"Người cho rằng bốn đường Trấn đường chí bảo – Địa Linh Kim Diễm, sẽ vô duyên vô cớ phóng xuất ra, mặc người tu luyện rồi lại không người trông giữ ? Người cho rằng cái kia bộ công pháp sẽ không hiểu thấu bày ở trong lửa, chờ người đi lấy ? Người cho rằng An Hình hóa thành nha hoàn, giúp người thu lửa vàng được công pháp, đều là đang lợi dụng người ?" An Hình liên tục mấy cái hỏi lại, khiến Mộc Dịch trong lúc nhất thời khó có thể phản bác.

"Đúng vậy, những thứ này đều là các người có thể an bài!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, "Thế nhưng là, ta làm sao biết, các người xếp đặt thiết kế nhờ ta tu luyện cái kia công pháp, không phải là có mưu đồ khác!"

"Chúng ta hoàn toàn chính xác có mưu đồ khác, nhưng đối với người mà nói, rồi lại đồng dạng chỗ tốt thật lớn!" An Hình than nhẹ một tiếng nói ra: "Thế nhưng là, bởi vì chúng ta là người trong Hoàng Môn, là trong mắt người cái gọi là 'Ma đầu ' phụ thân lo lắng người không muốn thiệt tình cùng bọn ta hợp tác, mới sẽ nghĩ tới như vậy an bài, thậm chí còn muốn An Hình lấy thân báo đáp, vì cái gì chỉ là muốn lấy được tín nhiệm của người, như vậy mới có thể để cho người đạt được toàn bộ công pháp!"

Không biết là bởi vì kích động, hay là bởi vì nhắc tới rồi" lấy thân báo đáp", An Hình trên hai gò má phiêu thượng hai đóa đỏ ửng, nếu không phải cái kia đột ngột thai ẩn, ngược lại lộ ra thập phần kiều diễm.

"Tại sao phải nhường ta được đến toàn bộ công pháp?" Mộc Dịch vẫn có rất nhiều nghi hoặc, mặc dù đối phương hiện nay đang làm đủ loại, hoàn toàn chính xác đối với hắn không có bất kỳ hại, ngược lại khiến cái kia thực lực của hắn mở lớn, nhưng hắn còn là trong lòng còn có cố kỵ.

Có lẽ, chính là vì đối phương là "Ma Môn" người trong, cái loại này Huyền Hoàng hai tông lúc giữa thâm căn cố đế thù hận, khiến hắn thủy chung không dám không trong lòng còn có cảnh giác.

An Hình tiếp tục ung dung nói: "Phụ thân nói, năm đó Thánh Chủ để lại 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 tại cướp đoạt trong bị chia làm nhiều cái bộ phận, vì bảo hộ bộ công pháp này không bị bên ngoài tông toàn bộ cướp đi, phòng tắm liền thật nhiều giả công pháp lưu truyền tới, thiệt giả lớn lao phân biệt! Chỉ có tu luyện bộ công pháp này tu sĩ, mới có thể phân biệt ra được pháp quyết thiệt giả. Công pháp bộ phận thứ nhất, đúng là đã rơi vào phụ thân trong tay. Thế nhưng là hết lần này tới lần khác công pháp này rất khó tu luyện, phụ thân tìm kiếm không ít tu luyện kỳ tài, đến cái kia thủy chung không người có thể tu luyện tiểu thành! Phụ thân thậm chí cho là mình trong tay công pháp, cũng là giả dối!"

"Thẳng đến sự xuất hiện của ngươi, lại dấy lên phụ thân hy vọng! Hắn nói, chỉ có cho ngươi đạt được cũng tu luyện toàn bộ công pháp, chúng ta Hoàng Tông mới có cơ hội tái hiện huy hoàng! Phụ thân đề cập tới, thật sự là hắn cần mời ngươi tại tu luyện toàn bộ công pháp về sau, giúp hắn làm một việc; nhưng mà trước đó, hắn rồi lại yêu cầu chúng ta toàn lực phụ trợ ngươi tu hành, cũng trăm phương ngàn kế giúp ngươi đạt được còn lại công pháp, chúng ta còn muốn bảo vệ ngươi an toàn, khi tất yếu, thậm chí không sợ hi sinh bản thân tính mạng!"

"Hôm nay Định Hải Tông đột nhiên công lên đảo, phụ thân cùng các sư huynh ở chánh điện nghênh đón địch hấp dẫn chú ý, rồi lại âm thầm phái ra bốn đường ví dụ thực tế mạnh nhất Lệ sư huynh đến bảo hộ người, tiễn đưa người ra đảo, loại làm này, chẳng lẽ chính là người nghiêm trọng 'Ma đầu' !"

Mộc Dịch nghe vậy khẽ giật mình, lập tức thì thào im lặng.

Hắn vừa mới kết thúc yêu đảo rèn luyện, yêu đảo bên trên, tuy rằng đều là đồng môn sư huynh đệ cùng trường bối, rồi lại hầu như bao giờ cũng không có người ở tính toán hắn, mưu hại hắn; hôm nay đã đến "Thần bí", thậm chí có người "Trăm phương ngàn kế" tại bang chủ bản thân, hắn không khỏi có chút mê mang; đối với chính mình mà nói, cuối cùng ai là chính nói, ai mới là "Ma đầu" !

"Nhị sư huynh đâu? Người không phải mới vừa nói, phụ thân tính mạng hắn và người cùng một chỗ hộ tống chúng ta sao ?" An Hình hướng Lệ Thanh hỏi.

Lệ Thanh thần sắc trầm xuống, lập tức vẻ mặt tràn đầy bi phần nhẹ nói: "Lúc ấy ta cùng Nhị sư huynh hướng ra khỏi sơn cốc, gặp một đồng Định Hải Tông đệ tử vây quanh. Cầm đầu là một gã nữ đệ tử, nhưng thực lực của hắn rất mạnh, hơn nữa ra tay cực kỳ rất cay, so với bình thường nam đệ tử đều muốn tàn nhẫn hơn mấy phần. Nhị sư huynh sợ hai người các người đi ra sau không người tiếp ứng, không để ý nguy hiểm quần lấy nàng này, tính mạng ta nên rời đi trước!"

"Về sau ta thoát khỏi vòng vây, tại đảo bên cạnh cùng đuổi theo vài tên Định Hải Tông đệ tử kịch chiến, nhưng không có gặp lại Nhị sư huynh tung tích."

An Hình nghe vậy, cúi đầu xuống, trong hốc mắt đã là cảm đầy nước mắt.

Lệ Thanh cũng là hai mắt một đỏ, cổ nén nước mắt, lắc đầu thở dài: "Nhị sư huynh luôn luôn ưa thích Hình Nhi sư muội, hẳn biết được sư phụ ý định đem sư muội gả cho Mộc đạo hữu về sau, liền một mực rầu rĩ không vui! Ngày hôm qua, mấy người chúng ta sư huynh đệ còn đang nghị luận như thế nào trấn an Nhị sư huynh, rồi lại không thể tưởng được. . ."

Mộc Dịch trong lòng khê động, tai vạ đến nơi, những thứ này sư huynh đệ cũng không có riêng phần mình chạy thực mạng, đủ thấy tình cảm thâm hậu; trái lại, hẳn tại Thiện Dực Đường bên trong, vẫn còn đã bị đồng môn đại sư huynh uy hiếp! Tươi sáng rõ nét tương phản, khiến hẳn không khỏi lần nữa đổi cái gọi là "Danh môn chính phái" sinh ra hoài nghi.

Một lúc sau. Mộc Dịch lại mở miệng nói ra: "Vừa rồi An đạo hữu nhắc tới, là vì ta mới đưa đến Ất Sinh Đường nhiều người thầy trò lâm vào nguy hiểm. Đây là có chuyện gì ?" Mộc Dịch hỏi ra chuyện đó ngữ khí, cũng bình thản rất nhiều, không có vừa rồi cái kia hùng hổ dọa người.

An Hình xóa đi khóe mắt nước mắt, ngẩng đầu lên, thần sắc phức tạp nhìn xem Mộc Dịch nói ra: "Cái này ta cũng đoán không ra! Bất quá, chúng ta Ất Sinh Đường lúc này ở trên đảo đã gây người hơn mười năm, Định Hải Tông không tới sớm không tới trễ, phụ thân mới mang bọn người hai tên Huyền Tông đệ tử trở về mấy ri, liền đã xảy ra chuyện như vậy, dù sao sẽ không là trùng hợp ?"

Mộc Dịch chưa trả lời, Lệ Thanh bỗng nhiên chỉ vào xa xa nói ra: "Không ổn, bọn hắn đuổi theo tới!"

Mộc Dịch thuận theo Lệ Thanh chỉ phương hướng tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, quả nhiên thấy vừa tìm treo xanh sắc gió phiến đội thuyền, đúng là Định Hải Tông chiến thuyền.

Chiến thuyền này tốc độ, nhưng so với dưới chân bọn họ yêu cốt thuyền đổi nhanh hơn rất nhiều, mặc dù yêu cốt thuyền hai bên mái chèo cánh như

gió lốc huy động, cũng không ngăn cản được đối phương chiến thuyền chính dần dần tiếp cận.

Chiến thuyền trên hơn mười thân ảnh cũng thời gian dần trôi qua trở nên rõ ràng.

"Chính là nàng!" Lê Thanh bỗng nhiên mặt sắc đại biến, chỉ vào chiến thuyền trong một gã nữ đệ tử nói ra: "Lúc trước ngăn lại Nhị sư huynh đấy, chính là nàng này!"

An Hình cắn răng, oán hận nói: "Dù sao cũng đi không hết rồi, đang ở đó bên cạnh trời lên đá ngầm san hô trên dừng lại, vì Nhị sư huynh báo thù!"

Tu luyện địa hệ công pháp Hoàng Tông thuật sĩ, khó có thể tại trên mặt nước phát huy ra toàn bộ thực lực, vì vậy lựa chọn một mảnh trời lên đá ngầm san hô đảo nhỏ, đối lợi cho tác chiến.

Ba người liền dừng ở cái mảnh này chỉ có mấy trăm mười trượng lớn nhỏ trời lên đá ngầm san hô lên, Lê Thanh đem cốt thuyền thu hồi, An Hình cũng lấy ra bản thân pháp trượng.

Mộc Dịch liền còn ôm ý tứ hy vọng, hăn vận khởi Huyền khí chân nguyên, hướng chính tại ở gần chiến thuyền cất cao giọng nói: "Các vị Định Hải Tông sư huynh sư tỷ, tại hạ là Bình Hải tông đệ tử, chúng ta Huyền Môn tam tông, từ trước đến nay quan hệ không kém, chư vị như thế theo đuổi không bỏ, cuối cùng ý du như thế nào?"

"Nguyên lai cái kia Thủy Hỏa song tu Bình Hải tông đạo hữu chính là người!" Chiến thuyền trên cầm đầu tên kia nữ đệ tử phát ra một chuỗi tiếng cười như chuông bạc, sau đó lạnh lùng nói: "Ta chính là vì người mà đến! Chắc chắn, thật vất vả gặp được một cái có chút thực lực đối thủ, ta còn thật không nỡ đem đạo hữu nhanh như vậy giết chết."

Mộc Dịch nhướng mày, nàng này thoát nhìn hơn hai mươi tuổi, tươi đẹp trang phục đậm đặc xóa sạch, thanh âm có chút êm tai, nhưng khí chất rồi lại dị thường lãnh khốc, trong đôi mắt phát ra hàn quang, làm cho người ta rất dễ dàng liên tưởng đến độc xà.

Vô luận là Huyền Môn người trong, còn là Hoàng Tông tu giả, đều là truy cầu tu Tiên đường lớn, bất đồng tông môn đệ tử giữa lẫn nhau đều lấy "Đạo hữu" tương xưng. Nhưng Bình Hải tông, Định Hải Tông, Trấn Hải Tông cái này Huyền Môn tam tông, quan hệ mật thiết, đệ tử gặp mặt bình thường đều lẫn nhau xưng sư huynh sư đệ, lấy bày ra thân cận.

Nàng này rồi lại xưng hô Mộc Dịch vì "Đạo hữu", một tiếng xưng hô, cũng đã cho thấy lập trường của nàng.

Chiến thuyền chưa tới gần, nàng này liền thả người nhảy lên, nhảy xuống thuyền tới.

Mắt thấy nàng này sẽ phải rơi trên biển, trên mặt biển đột nhiên toát ra một loạt cột nước, vừa vặn nghênh đón hướng nàng này. Nàng này đạp tại cột nước lên, một đường như giẫm trên đất bằng, đi tới trời lên đá ngầm san hô trên.

"Tốt tinh tinh khiết Thủy thuộc tính công pháp!" Mộc Dịch trong lòng thầm khen một tiếng, hẳn cũng là tu hành Thủy thuộc tính huyền môn công pháp, nhìn ra đối phương thi triển Thủy Trụ Thuật, thời cơ, cường độ đều hay đến đỉnh chút nào, mới có thể để cho nàng này như thế tiêu sái mượn lực hành tẩu.

Đối đáng quý chính là, nàng này thi pháp không để lại dấu vết, căn bản không thấy nàng bóp ra pháp quyết, Thủy Trụ Thuật cũng đã thi triển đi ra.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, biết mình gặp cường địch.

"Các người đem hai người này vây quanh, để cho ta tới hảo hảo cùng vị này Thủy Hỏa đôi tu đích đạo bạn bè vui đùa một chút!" Nàng này cũng không quay đầu lại chỉ huy nói, còn lại Định Hải Tông đệ tử, cũng nhao nhao nhảy xuống chiến thuyền, từ bốn phương tám hướng hướng ba người vây đi.

An Hình vẻ mặt tràn đầy phần nộ sắc, ý du xông lên đối phó cái kia tên nữ tử, bị Lệ Thanh khuyên ngăn: "Sư muội, không muốn hành động thiếu suy nghĩ, nàng này thực lực không giống bình thường!"

Lệ Thanh còn giống như Mộc Dịch nhắc nhở: "Mộc đạo hữu, nàng này cực kỳ tàn nhẫn, người đối với địch lúc, ngàn vạn không muốn lưu thủ!"

Mộc Dịch im lặng không nói, hắn không hề giống vọng động sát giới, chỉ cần có thể đem những người này đuổi bức lui, sau đó vừa đi chi tiện nhưng.

Một khi mở sát giới, hắn liền cùng Định Hải Tông kết tử thù, tại cũng không có quay lại chỗ trống.

Mộc Dịch lấy ra Mặc Hoảng Trọng, tế ra tầng tầng nước bức tường hộ thể. An Hình cùng Lệ Thanh cũng riêng phần mình tế ra thổ mộc chi bức tường, đem quanh thân bao quanh giữ vững vị trí.

Cái kia chút ít Định Hải Tông huyền sĩ, cũng nhao nhao lấy ra riêng phần mình pháp trượng, chậm rãi vây lên.

Chỉ có cái kia tên nữ tử, nàng cũng không có đi trừ cái gì pháp trượng, hai mươi thần thú tại trong tay áo tìm tòi, ánh sáng màu lam lóe lên xuống, lòng bàn tay của nàng chỗ nhiều hơn một viên xanh thăm óng ánh viên châu, ước chừng lớn nhỏ cỡ nắm tay, viên châu trên hào quang như nước chảy bắt đầu khởi động, rất là tuần mỹ lệ chói mắt.

Nàng này đem viên châu hướng không trung ném đi, cũng rớt vào đại lượng chân nguyên pháp lực, đưa vào viên châu bên trong.

Viên châu trên ánh sáng màu lam đột nhiên sáng ngời, sau đó lại biến thành một cái tròng rất sống động xanh sắc hải yêu, này yêu mình người đuôi rắn, đầu đầy tóc rắn, nửa người **, trong tay còn nắm một trượng xanh thâm cung tiễn.

"Pháp khí!" Mộc Dịch và ba người đều là chấn động!

Mộc Dịch lập tức kích phát trong huyết mạch Hỏa thuộc tính chân nguyên, đơn chương vũ, hỏa diễm kích phát mà ra, hăn trước người lại tế ra một tầng quyền lửa, đem bản thân bao quanh bảo vệ.

.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Đại Khai Sát Giới

Pháp khí cùng pháp trượng loại, đều là có thể dung nạp thiên địa chân nguyên cũng đã định hình thức thi triển đi ra bảo vật.

Nhưng mà pháp trượng chỉ có thể trợ giúp Tu tiên giả súc tích pháp lực khiến chân nguyên lưu chuyển càng thêm trôi chảy có thể khống chế, thuận tiện thi triển pháp thuật hoặc tăng thêm pháp thuật uy lực phạm vi nhưng nói cho cùng, thi triển pháp thuật còn là Tu tiên giả, mà không phải pháp trượng bản thân

Pháp khí sẽ phải phức tạp nhiều, hơn nữa càng cao hơn rõ

Pháp khí tại hấp thu đầy đủ đặc biệt thuộc tính thực không cách nào lực lượng về sau, có thể bị kích phát ra, do đó diễn biến thành các loại pháp lực hình thái, vì Tu tiên giả sử dụng, thường thường có bất khả tư nghị uy lực

Bất quá, kích phát pháp khí cần dùng đến pháp lực, phải thập phần tinh thuần dày đặc, tuyệt đại đa số đệ tử đều không thể làm được hơn nữa tại Thiên Đảo quốc tu tiên giới, pháp khí là cực kỳ hiếm thấy quý trọng bảo vật, chỉ vụn vụn có số ít Trúc Tạo Tiên Cơ đại nhân vật, mới có thể có được kiện pháp khí!

Trước mắt nàng này, vậy mà tế ra kiện hàng thật giá thật pháp khí, cái này không chỉ có nói rõ thực lực của nàng mạnh mẽ, còn đủ để chứng minh nàng này thân phận, cũng là lớn không tầm thường!

"Ha ha, bọn hăn nói quả nhiên không tệ, quả nhiên là cái Thủy Hỏa song tu quái tài!" Nàng này nhìn thấy Mộc Dịch lại tế ra tăng hộ thể quyền lửa

về sau, khanh khách cười không ngừng, sau đó "Không đếm xỉa tới" hướng viên kia châu pháp khí hóa ra dán chút

Dán lập tức dừng dẫn kéo mũi tên, con đường thủy tiễn kích thủy ấn bắn mà ra, "Phốc" âm thanh liền dễ dàng xuyên thấu Mộc Dịch bố trí ra nước bức tường, bắn vào Hỏa trong vòng

Cũng may quyền lửa uy lực không tầm thường, thủy tiễn chỉ xuyên thấu nửa, liền biến thành sợi khói xanh tiêu tán ra

Mộc Dịch trong lòng run sợ, pháp khí này uy lực quả nhiên rất mạnh! Hẳn biết rõ đối phương không phải là đệ tử bình thường, càng thêm không muốn cùng nàng kết xuống tử thù

Mộc Dịch mày nhíu lại, tiếp tục khuyên nhủ: "Vị sư tỷ này, hà tất đau khổ a bức! Nếu như muốn luận bàn đấu pháp, trở lại Bình Hải Tông về sau, tại hạ định phụng bồi!"

Đối phương rồi lại cười nói: "Ha ha, cái kia chút ít không có chút ý nghĩa nào luận bàn đấu pháp có ý gì! Ta thích nhất nhìn xem đối thủ tại trước mắt thời gian dần qua chết đi chắc chắn, nhất là đem thực lực cao cường đối thủ từng điểm tra tấn đến chết, thật sự là thiên hạ sau cùng làm cho người hưng thủy ấn phần khích sự tình!"

Nàng này thanh âm không nói ra được êm tai dễ nghe, hết lần này tới lần khác ánh mắt ngừ khí ác độc vô cùng làm cho lòng người lạnh ngắt

Nói xong, nàng này thi triển pháp quyết, đem bản thân thực không cách nào lực lượng hóa thành đạo đạo màu lam cột sáng, chui vào cái kia pháp khí dán bên trong

Dán lần nữa dừng dẫn kéo mũi tên, chỉ là lần này, vậy mà khẩu khí bắn ra ba con thủy tiễn!

Bất quá, cái này ba con thủy tiễn tại bắn vào tầng kia quyền lửa về sau, vẫn như cũ chỉ xuyên thấu bộ phận liền bị ngọn lửa bốc hơi sạch sẽ

Cái kia nữ đệ tử mày nhú lại hơi có vẻ ra sợi vẻ kinh ngạc hai tay pháp quyết không ngừng, cái kia dán không ngừng kéo di chuyển dây cung, lập tức liền có vô số thủy tiễn kích thủy ấn bắn mà ra, mỗi chi thủy tiễn đều đủ để xuyên thấu Mộc Dịch tế ra tầng kia nước bức tường!

"Mộc đạo hữu, người còn không phản kích, là muốn không công chịu chết sao!" An Hình nhìn xem Mộc Dịch vẫn đang phó không muốn đắc tội Định Hải Tông đệ tử tư thái, thập phần sốt ruột!

Nàng cùng Lê Thanh bị vài tên Định Hải Tông đệ tử bao quanh vây lợi nhuận cũng không cách nào xông lại tương trợ Mộc Dịch

Mộc Dịch vẫn đang bất vi sở động chỉ là cố hết sức điều động lấy huyết mạch chân nguyên, quyền lửa màu sắc càng lúc càng mờ nhạt, ẩn chứa uy năng rồi lại càng ngày càng cao

Mộc Dịch tế ra nước bức tường đã sớm bị triệt để nổ nát, cũng may quyền lửa chặn cái kia chút ít cuồng mãnh thủy tiễn loạn xạ, bất quá Mộc Dịch màu da đỏ tươi như máu, hiển nhiên là công pháp đã đến cực hạn

"Thật là một cái không có thuốc chữa du mộc phiền phức khó chịu!" An Hình hướng Mộc Dịch thối đạo: "Người cho rằng như vậy bọn hãn sẽ cảm kích ? Người cho rằng người không phản bội ấn chống đỡ chết ở chỗ này, bọn hãn sẽ khen người đạo đức tốt ? Bọn hãn chỉ biết nói người cấu kết Ma Môn bị ngay tại chỗ hành quyết thanh trừ đi ra ngoài, người chỉ có còn sống, mới có cơ hội chứng minh bản thân, mới có cơ hội tiếp tục kiên trì trong lòng người buồn cười nguyên tắc!" . . .

"Im ngay!" Mộc Dịch bị An Hình nói trúng rồi tâm sự, có chút then quá hoá giận: "Sinh tử của ta, cùng người có quan hệ như thế nào!"

"Người. . ." An Hình trận khí đau khổ, liên tục giẫm chân!

Có lẽ là An Hình khuyên bảo làm ra chút ít hiệu quả, có lẽ là Mộc Dịch đã có chút ít ủng hộ không lợi nhuận thanh âm hần chìm lạnh lùng nói ra: "Chư vị không muốn ép người quá đáng! Ta không muốn đại khai sát giới!"

Tên kia Định Hải Tông nữ đệ tử rồi lại cười ha ha: "Ha ha, ta chính là ưa thích bắt người bức đến góc chết nhìn người thống khổ bộ dạng, quá thống khoái!"

Nói xong, nàng đột nhiên chút cái kia pháp khí dán, người kia vậy mà ở giữa không trung mãnh liệt hất đầu, lập tức đầu đầy tóc răn như mũi tên giống như kích thủy ấn bắn mà ra, biến thành hơn mười đầu trường răng hổ tín màu lam răn nước, hướng An Hình bay nhanh tháo chạy

An Hình trong miệng chính nói lẩm bầm mắng,chửi "Tử mộc đầu ngốc Mộc Đầu", đột nhiên nhìn thấy đáng sợ như vậy thể công, lập tức có chút kinh ngạc đến ngây người!

Trước người của nàng hộ thể tường gỗ, tuy rằng có chút dày đặc, lại bị cái kia chút ít răn nước nhao nhao xuyên thủng, thời gian cực kỳ nguy hiểm!

"Cẩn thận!" Mộc Dịch kinh hãi, đều muốn ra tay, rồi lại trời đã tối!

Cuối cùng An Hình phản ứng không chậm, tại nhanh trong lúc nguy cấp trên Địa Thử Thuật tế ra, trước người của nàng trên mặt đất đột nhiên toát ra sắp xếp sắp xếp gai đất cọc gỗ, đem bộ phận răn nước ngăn trở

Nhưng mà, vẫn có không ít răn nước xuyên việt gai đất thuật chặn đường, công hướng về phía An Hình, răn nước bao trùm phạm vi mấy trượng, khiến An Hình căn bản tránh cũng không thể tránh!

Tại đây tốc độ ánh sáng trong nháy mắt, Lê Thanh đột nhiên thân hình di chuyển, chặn An Hình trước người, hăn đồng thời còn hết sức tể ra tầng thật dày tường đất, chặn trước người!

"Phốc phốc phốc" mấy tiếng nhẹ vang lên ở bên trong, còn lại cái kia chút ít rần nước đều bị tường đất ngăn cản lợi nhuận khiến An Hình đám người trong lòng lỏng

Thế nhưng là, có đầu rần nước rồi lại trực tiếp xuyên thấu đạo này tường đất, sau đó tể tể vào Lê Thanh ngực!

"Phốc!"

Máu tươi văng khắp nơi!

Lê Thanh kinh ngạc nhìn lồng ngực của mình, nơi đây đã bị xuyên thủng cái năm đâm vết thương rất lớn, máu tươi chảy ra

Hăn còn muốn quay người nhìn xem sau lưng An Hình, nhưng vừa mới nghiêng người liền thân thể mềm, như vậy tể liệt ngã xuống

"Lê sư huynh!" An Hình khóc ròng nói, vội vàng đỡ dậy Lê Thanh, nhưng mà người kia, đã khí tuyệt bỏ mình!

Tên kia Định Hải Tông nữ đệ tử lần nữa bộc phát ra như chuông bạc đặc ý tiếng cười: "Ha ha, cái này gọi là binh bất yểm trá! Mặt khác rần nước đều bình thường, đã có gì chép Độc Nha Thủy Thứ che giấu trong đó, chết ở chiêu này phía dưới thành danh hảo hán, số lượng cũng không ít, người cũng không tính oan uổng!"

"Lê sư huynh! Ta đến báo thù cho người!" An Hình xóa đi nước mắt, không để ý cắt thúc giục pháp lực, trên mặt đất toát ra sắp xếp sắp xếp gai đất cọc gỗ, thẳng về phía trước lan tràn!

Chung quanh cái kia chút ít Định Hải Tông đệ tử, cũng riêng phần mình thi triển pháp thuật, lập tức thủy tiễn hỏa cầu phong nhận bay khắp nơi múa, An Hình lập tức hăm sâu vây quanh, cực kỳ nguy hiểm!

"Dừng tay!" Mộc Dịch rút cuộc kiềm chế không lợi nhuận! Âm thanh hét lớn, chấn tất cả mọi người là sững sờ

Đồng thời, mảnh lóng lánh kim quang từ kia trước người toát ra, cũng có tầng nhàn nhạt kim sắc hỏa diễm tại khắp chung quanh thiêu đốt

Pháp khí dán phóng tới vô số thủy tiễn, tại lửa vàng trong trong nháy mắt hóa thành hư ảo, kim quang càng là hóa thành hung mãnh pháp thuật công kích, khiến cái kia chút ít Định Hải Tông đệ tử không thể không lập tức dừng lại công kích ngược lại thi pháp phòng hộ

Mộc Dịch song chương huy động liên tục, cổ cổ dày đặc chân nguyên tế ra, chui vào hăn trước người mặt đất

Trong lúc đó, trên mặt đất cũng toát ra cổ cổ lửa vàng, phát ra chói mắt kim mang!

Hai gã Định Hải Tông đệ tử tránh không kịp, bọn họ hộ thể nước che đập vừa mới tiếp xúc đến cái kia lửa vàng, tề lúc giữa liền xấu hổ biến mất, sợ tới mức bọn hăn lập tức chạy tứ tán tránh đi

Mộc Dịch thừa cơ tới gần An Hình, đem nàng cũng bảo vệ tại chính mình quyền lửa ở trong, sau đó hướng Định Hải Tông chúng tu sĩ lạnh lùng nói: "Mau rút! Không nên ép ta giết người!"

Kiến thức đến đáng sợ kia lửa vàng uy lực, Định Hải Tông tu sĩ nhao nhao đều lui về phía sau mấy bước, nhưng cũng không dám đào tẩu, rất nhiều người đều đem ánh mắt tìm đến hướng về phía tên kia nữ đệ tử, chờ đợi nàng phân phó. . .

"Cái này lửa vàng, dĩ nhiên là Hoàng Tông công pháp!" Cảm nhận được lửa vàng trong cùng Huyền khí khác lạ tinh túy Hoàng nguyên, nàng này lập tức kinh ngạc cực kỳ, nàng mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch nói ra: "Người không chỉ có là Thủy Hỏa đồng tu, hơn nữa còn là Huyền Hoàng đồng tu!"

"Như vậy xe mới, rõ ràng nhờ ta gặp được! Chậc chậc, đem người là bốn cô nương giết chết người ở bên trong, sau cùng có ý tứ cái!"

Nàng xem hướng Mộc Dịch ánh mắt, lại thêm vài phần hào hứng dạt dào!

"Các người cái cũng không cho chạy, người nào thả chạy người này, ta sẽ giết người nào!" Nàng này hướng nhiều người Định Hải Tông đệ tử bình tĩnh nói, dường như rồi hãy nói kiện lại so với bình thường còn bình thường hơn việc nhỏ

Chúng đệ tử nghe vậy riêng phần mình run sợ, nhao nhao tể ra pháp thuật, mặc dù trong lòng có sợi thoái ý, lúc này cũng lập tức tan thành mây khói!

"Tốt, tốt!" Mộc Dịch trong lòng giận dữ, nhưng ngược lại cười ha hả: "Quản hãn thanh quy giới luật, giết cái cũng là giết, giết mười cái cũng là giết, hôm nay khiến cho ta đại khai sát giới!"

Không chờ Mộc Dịch lần nữa ra tay phản kích, tên kia nữ đệ tử lại biến hóa pháp quyết, pháp khí dán lập tức há miệng phun, lại có vô số rắn nước từ trong miệng tuôn ra, rậm rạp chằng chịt hướng Mộc Dịch đánh tới!

Còn lại Định Hải Tông đệ tử, cũng riêng phần mình thi triển ra công kích pháp thuật, hoặc là thủy tiên phát ra cùng một lúc hoặc là hỏa cầu nổ vang, hoặc là phong nhận từng trận, từ bốn phương tám hướng hướng Mộc Dịch công tới, thời gian khí thế kinh người!

Mộc Dịch nhấc chân trên mặt đất trùng trùng điệp điệp đập, trong đàn diều dày đặc vàng không thể nào hai chân trong tuôn ra mà ra, rút vào dưới chân địa trước mặt, trong chốc lát, Mộc Dịch chung quanh ngoài mấy trượng bốc lên vòng kim sắc hỏa diễm, nghênh đón hướng tất cả công kích!

Cùng lúc đó, Mộc Dịch đem Mặc Hoảng Trọng ném ra bên cạnh, song chưởng hướng trái phải riêng phần mình đập, trong huyết mạch chân nguyên lực lượng lập tức điên cuồng tuôn ra, hóa thành hai cái gương nanh múa vuốt Hỏa Long, khí thế hung hăng hướng cái kia chút ít Định Hải Tông đệ tử phóng đi

"Rầm rầm!" Hai tiếng cực lớn nổ vang hầu như tại đồng thời truyền ra, hai mảnh đỏ thẫm Hỏa đoàn dâng lên về sau, lập tức có hai gã Định Hải Tông đệ tử tại Hỏa Long trùng kích xuống phòng ngự pháp thuật bị phá thân thể cũng trong nháy mắt hóa thành tro tàn!

Lúc này, đủ loại pháp thuật cũng oanh tại cái kia mảnh lửa vàng phía trên, nhưng tiếp xúc đến lửa vàng, liền lập tức xấu hổ ra hóa thành hư ảo!

Chỉ có cái kia pháp khí dán phun ra rất nhiều rắn nước ở bên trong, có bảy tám đạo rắn nước vậy mà xông vào lửa vàng bên trong, nhưng còn chưa tới đạt Mộc Dịch trước người, cũng đã hao hết uy năng mà hóa thành bột phấn

Định Hải Tông chúng đệ tử trong lòng hoảng hốt, tên kia cầm đầu nữ đệ tử, sắc mặt cũng rốt cuộc ngưng trọng lên!

Nàng như thế nào cũng không nghĩ ra, vừa rồi bản thân cái kia kích, ẩn chứa bảy tám căn Độc Nha Thủy Thứ, vậy mà đều không thể xuyên thấu tầng kia lấp lóe sáng lửa vàng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Diệt Dịch

"Ầm ầm."

An Hình thi triển ra một kích Địa Thứ Thuật, lập tức từng dãy kẹp rất nhiều dài gai đất cọc gỗ từ đá ngầm trên mặt xuyên ra. Định Hải Tông yêu nữ không thể không từ Cự Kiếm trên phân ra một mảnh ánh sáng màu lam, đem bản thân bao quanh bảo vệ. Chính là như vậy vừa phân thần, nguyên bản cân đối không dưới cục diện, lập tức phát sinh kịch liệt biến hóa! Hai cổ hỏa diễm một đỏ một vàng, vòng quanh màu lam Cự Kiếm, bay ngược mà ra, ngược yêu nữ kéo tới! Yêu nữ hoảng hốt, vội vàng biến trúc pháp quyết, cự kiếm kia trong lúc đó tại một mảnh trong lam quang biến mất, một lần nữa hóa thành cái kia xanh châu pháp khí, sau đó lại đang trong nháy mắt hóa thành một trước mặt sáng lóng lánh màu lam tấm thuẫn, bảo vệ tại yêu nữ trước người. Hai cổ hỏa diễm xông vào mãnh liệt bài trước, điên cuồng cắn nuốt tấm thuẫn mặt ngoài ánh sáng màu lam. Lúc này đây, đến phiên yêu nữ lâm vào bị động phòng thủ cục diện, nàng chung quanh đều là hừng hực hỏa diễm, chỉ dựa vào cái kia màu lam tấm thuẫn phòng ngự ánh sáng màu lam chèo chống bảo hộ. Thế nhưng là, nàng pháp lực đã khô cạn, mắt thấy tấm thuẫn ánh sáng màu lam một chút ảm đạm xuống, mà Mộc Dịch hai cổ hỏa diễm rồi lại uy năng không giảm, yêu nữ lập tức có chút tuyệt vọng.

"Ai nha, bốn cô nương thật sự là nhìn lầm rồi!" .

Yêu nữ bỗng nhiên miễn cưỡng cười vui, hướng Mộc Dịch tổng xuất vũ mị mà xinh đẹp mặt mày, chán lên tiếng nói: "Vị này tiểu ca ca, nếu như có thể tha ta một cái ti tiện tính mạng, ta nguyện ý lấy thân hầu hạ! Dù nói thế nào, ta tư sắc cũng so với ca ca bên người cái này người quái dị mạnh hơn

nhieu! Hơn nữa ta còn có thể không ít kiểu khác, cam đoan khiến ca ca phong lưu khoái hoạt!"

Nói xong, nàng chợt bắt đầu gãi đầu chuẩn bị tư thế dung nhan bỏ đi quần áo!

"Người mới là người quái dị!"

An Hình giận dữ thối đạo: "Không biết xấu hổ yêu nữ!"

Bất quá, nàng còn thật sự có chút bận tâm Mộc Dịch sẽ được mềm lòng, theo bản năng liền hướng Mộc Dịch nhìn lại.

"Đi tìm chết!"

Mộc Dịch nhưng căn bản bất vi sở động, hắc hắc quát một tiếng, hai cổ hỏa diễm đột nhiên về phía trước xông lên đem cái kia cuối cùng một tầng hơi mỏng màu lam màn sáng đốt hòa hợp, hùng hực hỏa diễm, lập tức hướng nửa người ** yêu nữ xoắn tới.

"A!"

Hét thảm một tiếng ở bên trong, yêu nữ bị vô tình hỏa diễm thôn phệ, trong chớp mắt hóa thành tro tàn!

"Xoạch" một tiếng, một viên lớn chừng quả đấm xanh thẫm tinh châu rơi xuống trên mặt đất, pháp khí còn đang, chỉ là hào quang ảm đạm rồi rất nhiều. Xa xa chiến thuyền trên Định Hải Tông đệ tử, xa xa chứng kiến đồng môn sư tỷ vẫn lạc dưới sự kinh hãi, dốc sức liều mạng chuy di chuyển chiến thuyền, theo gió vượt sóng bỏ chạy, rất nhanh liền biến mất ở Mộc Dịch đám người trong tầm mắt! Cường địch hoặc chết hoặc trốn, An Hình nhìn xem dưới thân Lệ Thanh nhưng có thừa ôn thi thể, nhịn không được lại là đau buồn từ trung, thấp giọng khóc nước mắt. Mộc Dịch đi đến An Hình

bên người, chính muốn mở miệng an ủi, An Hình lại đột nhiên đứng dậy, một quyền đánh tới

Đối với Mộc Dịch ngược dừng lại loạn đánh.

"Điều tại người cái này du mộc phiền phức khó chịu, người nếu như không nường tay, người nếu như ngay từ đầu liền đem hết toàn lực Lệ sư huynh sẽ không phải chết rồi!"

An Hình một bên đánh, một bên nức nở, trong lúc nhất thời tâm tình có chút không khống chế được.

"Thực xin lỗi!"

Mộc Dịch cúi đầu xuống yên lặng thừa nhận bữa tiệc này trừng phạt. Tuy rằng lấy hãn tu luyện kinh mạch thân thể, điểm ấy đôi bàn tay trắng như phấn căn bản không đáng giá nhắc tới, nhưng lúc này lại dường như từng quyền vào thịt, khiến hãn đau nhức trong lòng.

"Ta hỏi người" An Hình đột nhiên ngừng lại mang theo vẻ mặt nước mắt nói: "Nếu như là các người Bình Hải tông bị Hoàng Tông đệ tử giết đến tận cửa, sư huynh đệ gặp phải nguy hiểm, người sẽ làm như thế nào ?"

"Đương nhiên là anh dũng giết địch, huyết chiến đến cùng!"

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp. An Hình oán hận nói: "Vậy tại sao

Ta Hoàng Môn bị Định Hải Tông giết lên đảo, người rồi lại khắp nơi lưu thủ ? Vì cái gì Định Hải Tông đệ tử ối chao bức bách

Người lùi bước bước nhường nhịn ? Chẳng lẽ cũng bởi vì Huyền Hoàng có khác ? Chẳng lẽ trong lòng người liền thâm căn cố đế cho rằng, chúng ta Hoàng Tông đệ tử đều là ma đầu sao!"

Đối mặt An Hình chất vấn, Mộc Dịch á khẩu không trả lời được, không mặt mũi nào mà chống đỡ! Hoàn toàn chính xác, hắn quanh năm đã bị cái gọi là "Hoàng Tông đệ tử là tà ma ngoại đạo" tẩy não, trong lòng đã có thành kiến, cảm giác, cảm thấy Huyền Môn tam tông là "Danh môn chính phái" cảm giác, cảm thấy Hoàng Tông đệ tử, đều là tà ma ngoại đạo; rõ ràng nhìn thấy Định Hải Tông đệ tử sính uy hành hung, vẫn đang vững chắc cầm xửa cũ cách nhìn, vẫn đang không muốn cùng Định Hải Tông là địch, vẫn đang quý trọng hắn "Danh môn chính phái" đệ tử tên tuổi!

"Bởi vì tâm có thành kiến, mà không hỏi thị phi! Bởi vì tham luyện hư danh, mà dung túng bại hoại! Lúc này đây, ta đích xác là mười phần sai!"

Mộc Dịch tinh thần chán nản, "Đích xác là ta hại chết Lệ đạo hữu!"

"Rồi!"

Mộc Dịch hồi hận đau lòng phía dưới, vậy mà phun ra một miệng lớn đỏ sậm tụ huyết, lập tức thân thể mềm nhũn, co quắp ngã xuống đất. Vừa rồi một trận chiến, hắn đã hao hết chân nguyên, lúc này rốt cuộc cũng chống đỡ không nổi, đã hôn mê!

"Này, mới chửi, mắng người vài câu, người làm sao lại giả chết!"

An Hình kinh hãi, vội vàng đỡ dậy Mộc Dịch, thò tay hướng người của hắn ở bên trong, ngực tìm kiếm. Thì còn tốt khí tức, tim đập còn tại, tuy rằng yếu ớt, nhưng không mất lâu dài, An Hình trong lòng buông lỏng, lấy ra một viên tản ra mùi thơm ngát đan dược, đút vào Mộc Dịch trong miệng. Nàng xem thấy Mộc Dịch ngủ say khuôn mặt, tâm tình phức tạp, thì thào nói ra: "Phụ thân đem ta gả cho người cái này còn không có lớn lên ngốc Mộc Đầu, chỉ sợ về sau ta đời này, đều có cầm không hết tâm!"

Lúc Mộc Dịch tại róc rách tiếng sóng biển trong ung dung tỉnh dậy lúc, phát hiện sắc trời đã tối, mệnh môn trong bầu trời đêm, phần tinh sáng chói, loạn nguyệt như móc câu.

"Người đã tỉnh!"

Nường theo lấy trần ngập ân cần thiếu nữ thanh âm, một trường có chút quen thuộc, lại có chút ít lạ lẫm kinh diễm gương mặt, ánh vào Mộc Dịch hai mắt, hần sững sờ ngoài, liền muốn giãy giụa lấy ngồi dậy.

"Đừng nhúc nhích!"

Thiếu nữ quát bảo ngưng lại nói, "Thương thế của người không nhẹ, khí huyết lỗ lã nghiêm trọng, không có mười ngày nửa tháng yên tĩnh nằm, chỉ sợ không thể phục hồi như cũ."

Mộc Dịch nghe vậy, thành thành thật thật không động dậy được nữa, hần quay đầu nhìn về phía thiếu nữ, có chút do dự mà hỏi: "Là người ?"

"Nói nhảm, đương nhiên là ta!"

Thiếu nữ tức giận thối đạo. Mộc Dịch nhẹ gạt đầu, không hề nói. Thiếu nữ đúng là An Hình, chỉ là trên mặt nàng chính là cái kia xấu xí thai ấn, đã biến mất vô tung vô ảnh, không cần nhiều đoán, cái này thai ấn có lẽ lúc đầu vốn cũng không tồn tại

Chẳng qua là khi đó An Hình vì giả trang nha hoàn, mà tận lực ngụy trang kết quả. Đã không có cái này thai ấn, An Hình hình dáng hiển lộ ra, nàng ngũ quan thanh tú, da như nõn nà, đôi mắt sáng thiện lành, đan môi răng trắng tinh

Đích đích xác xác là một cái mỹ nhân. Mặc dù so với Cốc Mạc Ngưng lãnh diễm vô song, nàng còn là hơn một chút, nhưng cùng Tiểu Mộng Đào so sánh với, rồi lại mỗi người mỗi vẻ, chẳng phân biệt được sần sần nhau.

"Ta có phải rất đẹp mắt hay không ?"

An Hình chứng kiến Mộc Dịch nhìn mình chăm chăm một hồi, tự nhiên cười nói mà hỏi. Mộc Dịch không thể tưởng được đối phương thật không ngờ trực tiếp muốn hỏi, không khỏi trên mặt ửng đỏ, nhẹ gật đầu, nói ra: "Hử, đẹp mắt!"

Chứng kiến Mộc Dịch cái này bức lúng túng bộ dáng

An Hình khanh khách cười không ngừng, trên mặt sầu tư, hể quết là sạch.

"Người còn chưa bao giờ thấy qua giống như ta vậy đẹp mắt nữ tử đi?"

An Hình tiếp tục trêu cợt lấy Mộc Dịch, nàng đối dung mạo của mình, ngược lại là có phần có lòng tin.

"Cái này, ngược lại là bá kiến mấy cái."

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp.

"Cái gì, còn nhiều cái?"

An Hình không tin, vểnh lên cái miệng nhỏ nhắn nói ra: "Chẳng lẽ có người so với ta thì còn tốt nhìn?"

"Có."

Mộc Dịch thành thật khai báo nói, "Bất quá, chỉ là đẹp mắt thì có ích lợi gì! Tựa như cái kia Định Hải Tông nữ đệ tử dung mạo không kém, rồi lại tâm như rắn rết!"

"Người là tại châm chọc ta gửi?"

An Hình đôi mi thanh tú cau lại.

"Không phải" Mộc Dịch vội vàng giải thích nói: "An đạo hữu tâm địa thiện lương có tình có nghĩa, làm sao có thể cùng cái loại người này đánh đồng!"

"Tâm địa thiện lương ?"

An Hinh bỗng nhiên khinh cười nói: "Ha ha, đường xa thì mới biết sức của ngựa, lâu ngày mới biết được nhân tâm! Có chút nhận thức nhiều năm bạn cũ cũng sẽ lẫn nhau trở mặt! Ta và người mới chung nhau mấy ngày người làm sao sẽ biết lòng ta mà thiện lương, có lẽ có một ngày, ta sẽ đem người bán đứng!"

"Không biết!"

Mộc Dịch lắc đầu, tỏ vẻ không tin.

"Người vì cái gì khẳng định như vậy ?"

An Hinh trong lòng khê động, tò mò hỏi.

"Hoạn nạn thấy chân tình!"

Mộc Dịch nghiêm mặt đáp

"Trong lúc nguy cấp, người không có vứt bỏ đồng môn sư huynh: Thời khắc sinh tử, người không có một mình đào tẩu, mà là cùng ta kề vai chiến đấu; ta bị thương hôn mê người cũng không có đối với ta ra tay! Những thứ này đều đủ để chứng minh, người cùng cái kia chút ít bại hoại không là một loại người."

"Người nói ta đều ngượng ngùng."

An Hinh sắc mặt trở nên hồng, "Ta thật sự có tốt như vậy sao ? Cái này chẳng lẽ không phải nên phải đấy sao ? Có nạn cùng chịu, giúp đỡ lẫn nhau, cái này chẳng lẽ không phải cơ bản nhất nguyên tắc sao ?"

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, âm u nói ra: "Đối có ít người mà nói, đây là chuyện phải làm; còn đối với có ít người mà nói, đây cũng là ngu muội ngoan cố!"

An Hình nhẹ gật đầu, mỉm cười, nhẹ nói nói: "Trong lòng người muốn đạo lý quá nhiều, quá nặng nề! Phụ thân nói, kỳ thật làm người, chỉ là tùy tâm làm, hà tất để ý tới nhiều như vậy khuôn sáo, như vậy còn sống nhiều mệt mỏi!"

Mộc Dịch nghe vậy, giống như tình thiên phích lịch, trong lúc nhất thời ngơ ngác im lặng.

"Làm người chỉ là tùy tâm làm ?"

"Ta bị bản thân cho mình thiết lập khuôn sáo chỗ mệt mỏi ?"

"Đúng vậy a, quả nhiên là như vậy!"

Cùng với lúc trước hần quyết định tại tỷ thí trên đài chiến thắng nhuận Quân Tử giống nhau, ngăn ngùn trong nháy mắt, khiến cho hần lại phát triển rất nhiều! Mặc dù là ngăn ngùn mấy cái thời gian hô hấp, Mộc Dịch trong lòng dường như đột nhiên tháo bỏ xuống một khối đá lớn, bỗng nhiên cảm thấy trước đó chưa từng có nhẹ nhõm!

Hần không khỏi vừa liếc nhìn An Hình, tràn ngập cảm kích nhẹ gật đầu. An Hình nhưng lại không biết Mộc Dịch trong lòng đã xảy ra biến hóa vi diệu, nàng ôn nhu hỏi: "Mộc đạo hữu, chung quanh đây đều là Định Hải Tông thực lực phạm vi, người định đi nơi đâu ?"

"Người cứ nói đi ? Chẳng lẽ người không có kế hoạch ?"

Mộc Dịch mỉm cười hỏi ngược lại. An Hình lắc đầu, thở dài: "Kế hoạch của ta, người đương nhiên sẽ không đồng ý!"

"Cái này nhưng không nhất định!"

Mộc Dịch mỉm cười: "Người hãy nói xem!"

An Hình nói ra: "Tốt lắm, kế hoạch của ta, đương nhiên chính là đi Hoàng Tông một bí mật cứ điểm, đã có thể thoát khỏi Định Hải Tông tiếp tục đuổi giết, hơn nữa chỗ đó nói không chừng có thể được đến một bộ khác phận 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 "

"Kế hoạch rất tốt, ta tại sao phải phản đối ?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý. An Hình vừa mừng vừa sợ, có chút không dám tin tưởng hỏi: "Người không phải là muốn một lòng làm quay về danh môn chính phái đệ tử sao ? Vì cái gì người muốn cùng ta đi làm tà ma ngoại đạo ?"

Mộc Dịch âm ỉ cười to: "Đi hãn danh môn chính phái, đi hãn tà ma ngoại đạo! Ta chính là ta, vô luận ta ở nơi nào, vô luận ta tu luyện công pháp gì, ta vẫn là cái kia Mộc Dịch!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Phần Tiên Quật

Lệ Thanh mất đi ngày thứ bảy bình minh, An Hình cùng Mộc Dịch đứng ở đầu thuyền, đem tro cốt của hãn, chậm rãi rơi vãi vào biển rộng mênh mông bên trong.

Đây là Hoàng Tông đệ tử vẫn lạc sau đơn giản tang lễ, cùng Huyền Tông có chỗ bất đồng.

Huyền Tông nếu là có đệ tử vẫn lạc, thi thể sẽ bị đưa vào ngọc trong thạch quan, đệ tử bình thường liền biết chọn đất vùi sâu vào đất vàng, lập nhiều mộ bia; nếu là có nhất định được thân phận, tức thì ngọc thạch hòm quan tài có thể bị để vào cao ngất vách đá trên trong huyết động, sau đó phong kín huyết động, khắc xuống minh văn, nhưng bảo vệ thi thể nghìn năm bất diệt.

Đối lại là trước kia Mộc Dịch, hơn phân nửa sẽ cảm thấy Ma Môn cách làm bất cận nhân tình, có chút "Tà ác" nhưng hiện tại, hãn chỉ nhận làm cho này là phong tục tập quán bất đồng, Hoàng Tông hải táng cách làm, cũng không có cái gì không tốt.

Mộc Dịch khí huyết lỗ lỗ khôi phục tình huống so với trong dự liệu mau hơn nhiều, trải qua cái này bảy ngày tĩnh dưỡng, hãn biểu hiện ra đã bình yên vô sự, chỉ là chân nguyên hao phí quá nhiều, lúc này cũng vền vền khôi phục non nửa.

Đêm đó, An Hình mang theo Mộc Dịch, đi tới một tòa điện tích không nhỏ đảo san hô.

Hòn đảo này, chính là thành lập tại tươi đẹp đá san hô lên, xa xa nhìn lại, đỏ thắm như lửa, An Hình nói với Mộc Dịch, toà đảo này, tựa kêu là "Hỏa Diễm Đảo" hai người leo lên Hỏa Diễm Đảo về sau, một đường gấp không ít đang tại đảo bên cạnh phụ cận xuống mạng lưới bắt cá nhát dân, những thứ này ngư dân tới tới lui lui, lộ ra thập phần bận rộn.

Nhìn xem cái kia chút ít quen thuộc ngư cụ, Mộc Dịch có gan không nói ra được thân thiết.

"Đình Hỏa Đường ở nơi này ở trên đảo ? Chúng ta làm như thế nào tìm được bọn hăn ?" Mộc Dịch truyền âm hỏi.

An Hình dẫn hăn lại tới đây, chính là muốn tìm Hoàng Tông thập chi một trong Đình Hỏa Đường.

"Đừng nóng vội, chỉ cần chờ đợi một lát, bọn hăn tự nhiên sẽ tìm được chúng ta." An Hình mỉm cười "Những thứ này ngư dân, đều có thể là Đình Hỏa Đường đệ tử ánh mắt, từ chúng ta tới gần hòn đảo lúc bắt đầu, tin tức liền sẽ không ngừng truyền lại đến chịu trách nhiệm gặp thủ đệ tử trong tai, chúng ta chỉ có hai người, vừa không có biểu hiện ra ác ý, bọn hăn đương nhiên không sẽ lập tức lựa chọn ẩn nấp đào thoát mà là sẽ chủ động tiếp cận thăm dò." Quả nhiên, một lát sau, một gã có chút lớn tuổi ngư dân cười ha hả đi về hướng bọn hăn, nói ra: "Người trẻ tuổi, thế nhưng là đến ra biển du ngoạn ? Những ngày qua phụ cận sóng biển lớn, cũng không quá bình!" "Đa tạ lão nhân gia nhắc nhở! Chúng ta không phải là đến du ngoạn" An Hình hướng lão ngư dân chứa cười nói "Chúng ta là đến bãi sơn đấy." Lão ngư dân nghe vậy, sắc mặt lập tức biến đổi cùng nở nụ cười vài câu, liền rất xa tránh ra.

Mộc Dịch suy đoán, cái này hơn phân nửa là cái gì mật hiệu, cho thấy hai người ý đồ đến.

"Bọn hần rất nhanh đã tới rồi." An Hình lộng lấy lão nhạ dân đi xa bóng lưng nói ra.

Lại một lát sau, quả nhiên có ba gã thanh niên hướng Mộc Dịch cùng An Hình đi tới, ba người này thuyền khí chất, cùng bình thường uông dân hiển nhiên bất đồng.

Ba người nhìn thấy An Hình về sau, đều là hai mắt tỏa sáng, ngữ khí cũng càng thêm khách khí.

Mộc Dịch mỉm cười không nói, do An Hình đến cùng ba người nói chuyện với nhau.

Kết quả An Hình cùng bọn họ lại nói một thông chỉ tốt ở bề ngoài mật hiệu, sau đó An Hình mới lộ ra ngay một quả hình vuông màu xanh mộc bài.

Nhìn thấy cái lệnh bài này, cái kia ba gã thanh niên mới rút cuộc yên lòng sắc mặt cũng thân thiết rất nhiều.

"Mời nhị vị sư đệ sư muội đi theo ta." Một tên trong đó thanh niên hô, nhưng mà dẫn Mộc Dịch cùng An Hình, đi vào trong đảo.

Một nhóm mấy người đông rẽ ngang tây khẽ quần tiêu sái rất xa một đoạn đường mới rút cuộc chui vào một cái sông lớn, trong động.

Sơn động cửa vào, chưa nói tới đến cỡ nào ẩn nấp, bất quá cái này đảo san hô lên, như vậy sơn động nhiều vô số kể, khắp nơi đều là, cái này cửa động cũng là bình thường cực kỳ.

Bất quá trong sơn động rời đi mấy dặm đường về sau, lập tức chung quanh sáng tỏ thông suốt! Nơi đây thập phần rộng rãi, thậm chí bố trí ra từng cái một gian phòng cùng cung điện.

"Nhị vị sư đệ sư muội mời tại chỗ này chờ đợi một lát, chúng ta cái này đi thông báo sư phụ." Cầm đầu thanh niên đem hai người tới một chỗ phòng trước sau chấp tay thi lễ cáo lui.

Nhưng dư hai gã đệ tử, lại như cũ cười ha hả đứng ở một bên, khóe mắt còn thỉnh thoảng nhìn lên An Hình vài lần.

"Còn không đi ra ngoài!" Cầm đầu thanh niên nhướng mày lắc đầu, đem hai gã sư đệ quát ra phòng.

Hai người đỏ mặt lên, lúng túng tiêu sái ra bên ngoài phòng.

Nhìn thấy cảnh này, An Hình không khỏi cũng là cười một tiếng.

Qua thời gian nửa nén hương, một gã chòm râu dê lão giả đi vào phòng, An Hình nhìn thấy người này về sau, lập tức vui vẻ thi lễ nói: "Hình Nhi bá kiến Trình sư bá!" "Người chính là An đường chủ nhà nha đầu ? Vậy mà đã lớn như vậy, chắc chắn, sinh càng lúc càng giống mẹ người!" Lão giả cao thấp đánh giá An Hình vài lần, tràn đầy yêu thương chi sắc.

"Lão phu Đinh Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên, không biết vị tiểu huynh đệ này xưng hô như thế nào ?" Lão giả ánh mắt lại chuyển hướng về phía Mộc Dịch (.).

Mộc Dịch chỉ cảm thấy hai đạo tinh quang hướng bản thân phóng tới, phảng phất muốn hướng hẳn thể xác và tinh thần nhìn thấu.

"Đệ tử Mộc Dịch, bá kiến Trình sư bá." Mộc Dịch một mực cung kính thi lễ.

Trình Hóa Thiên nhẹ gật đầu, sau đó ý bảo hai người ngồi xuống.

"Trình sư bá, người nhưng nghe được ta Ất Sinh Đường bị Định Hải Tông đánh lên sự tình ? Trong trận chiến ấy, ta hai người cùng sư huynh đệ

tẩu tán, cũng không biết cha ta cùng nhiều người các sư huynh đệ, hiện tại như thế nào ?" An Hình lập tức hỏi trong lòng một mực tưởng nhớ lo lắng sự tình.

"Đừng lo lắng" Trình Hóa Thiên trấn an nói: "Chúng ta mấy nhà biết được việc này, cũng không có nhàn rồi. Nhâm Thủy Đường các loại tiến đến Ất Sinh Đường trợ giúp, chúng ta mấy nhà tức thì thừa cơ đi tập kích Định Hải Tông một ít phân đà, Định Hải Tông hai mặt thụ địch, lập tức liền từ Ất Sinh Đường bỏ chạy nhân thủ. Cha ngươi, mấy vị sư thúc cùng đại đa số đệ tử, cũng đều bình an không việc gì." An Hình nghe vậy trong lòng như đi cự thạch, sắc mặt cũng là buông lỏng: "Thật tốt quá! Thế nhưng là, vì cái gì ta Ất Sinh Đường sẽ không duyên cớ lọt vào Định Hải Tông đánh lén, sư bá nhưng có ý kiến gì không ?" Trình Hóa Thiên nhướng mày, nói ra: "Từ Định Hải Tông lần này tốc chiến nhanh rời tình huống đến xem, mục đích của bọn hắn, không quá giống là muốn một lần hành động diệt trừ Ất Sinh Đường, mà là muốn đoạt Đoạt việc của người nào đó bảo vật, hoặc là nhằm vào một ngộ nhân! Cụ thể chuyện gì xảy ra, cái này chỉ sợ muốn hỏi cha ngươi rồi! Bất quá, theo lão phu nhìn, nếu như không có nội ứng, Định Hải Tông cũng sẽ không làm như thế đột nhiên mà kiên quyết cử động!" Nghe đến đó, An Hình thần sắc, có chút ngưng trọng lên.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Xem ra vô luận là Hoàng Tông còn là Huyền Môn, đều không quá bình, đều là dòng nước xiết gợn sóng!" Ba người nhất thời trầm mặc không nói, sau một lúc lâu, Trình Hóa Thiên ho nhẹ một tiếng, nói ra: "Hình Nhi sư đệ, ngươi lần này tới, chính là vì việc này ?" "Không" An Hình lắc đầu "Thực không dám giấu giếm, Hình Nhi lần này tới, là vì vị này Mộc sư huynh!" An Hình hướng bên cạnh Mộc Dịch chỉ một cái, sau đó nghiêm mặt nói ra: "Cha ta trải qua nhiều năm như vậy tuyển chọn tài bồi, rút cuộc tìm được một người, có thể tu luyện cái kia bộ thánh pháp! Người này chính là chỗ này vị trí Mộc sư huynh!" "Cái gì!" Trình Hóa Thiên thoáng cái từ trên chỗ ngồi bắn lên, kinh ngạc cực kỳ nhìn xem Mộc Dịch.

Mộc Dịch cũng là cả kinh, không thể tưởng được An Hinh thật không ngờ trực tiếp liền đem bí mật của hắn nói ra, hắn tại tu tiên giới những năm này trải qua, khiến hắn trừ phi gặp được tuyệt đối tín nhiệm người, nếu không sẽ không dễ dàng thổ lộ bất luận cái gì bí mật.

"Mộc sư huynh, mời người thi triển một cái Địa Linh Kim Diễm!" An Hinh hướng Mộc Dịch nói ra "Chỉ có như vậy, Trình sư bá mới có thể tin tưởng người, mới có thể đem cái kia bộ phận công pháp giao cho người!" Mộc Dịch theo lời đứng dậy, hướng riêng bảy ngày của nợ thi lễ: "Mời sư bá chỉ giáo!" Lập tức, hắn chậm rãi vận chuyển đan điền dưới đáy Hoàng nguyên, nhẹ nhàng đánh ra một chưởng.

"Ầm" một tiếng, hắn trước người trên mặt đất, toát ra một đóa bản đầu lớn nhỏ hỏa diễm, phát ra lóng lánh kim mang.

"Quả nhiên là Địa Linh Kim Diễm!" Trình Hóa Thiên nhẹ gật đầu, Đinh Hỏa Đường là chuyên môn nghiên cứu hỏa thuộc tính pháp thuật Hoàng Tông chi nhánh, hắn thân là Đinh Hỏa Đường đường chủ, tự nhiên có thể liếc phân biệt ra được cái này lửa vàng lai lịch.

Trình Hóa Thiên chậm rãi nói ra: "Hử, lúc trước Thánh Chủ truyền xuống 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 thất linh bát lạc, có thật sự có giả, ta Hoàng Tông lại nội đấu liên tục, nhân tâm không đủ, không cách nào bảo trụ bộ công pháp này. Về sau chúng ta vài tên đồng đạo thương nghị, riêng phần mình bảo quản một phần pháp quyết, đợi có người tìm được đệ tử có thể tu luyện bộ công pháp kia, liền muốn không ràng buộc đem công pháp giao cho người nọ, đợi có người có thể đem toàn bộ công pháp tu luyện xong thành, liền hy vọng trọng chấn ta Hoàng Tông thập chi!" "Bất quá" Trình Hóa Thiên ngừng lại một chút về sau, nói ra: "Lão phu cũng không có tu luyện qua chính thức 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 còn không dám xác định vị này Mộc sư diệt sở học chính là bộ công pháp kia (150xs thủ đả tổ.), đang mang trọng đại, lão phu cũng không có thể cứ như vậy đem công pháp giao ra." "Trình sư bá lời ấy ý gì?" An Hinh đôi mi thanh tú cau lại.

"Ha ha, hai vị sư diệt đừng vội, lão phu cũng không có cự tuyệt." Trình Hóa Thiên cười nói: "Như vậy đi, ngọn lửa này dưới đảo, có một tòa Phần Tiên Quật, bên trong có chí cương chí dương Địa Dương Tử Hỏa. Nghe nói chỉ có tu luyện 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 người, mới có thể luyện hóa này Hỏa! Nếu như Mộc sư diệt có thể đi Phần Tiên Quật đem Địa Dương Tử Hỏa luyện hóa, lão phu liền chính thức tin tưởng Mộc sư diệt có thể tu luyện 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 tự nhiên sẽ đem lão phu trong tay cái kia bộ phận công pháp đưa tiễn!" "Phần Tiên Quật ? Có thể bị nguy hiểm hay không ?" An Hình lo lắng hỏi.

Trình Hóa Thiên vờ cười nói: "Nơi đó là bốn đường Bí Cảnh, không có người ngoài có thể tiến vào, ngoại trừ độ nóng tương đối cao bên ngoài, cũng chỉ có một chút Địa Hỏa Yêu thú, nhưng cũng không thể nào đáng sợ, lấy Mộc sư diệt thủ đoạn, nhất định là lông tóc không tổn hao gì, Hình Nhi sư diệt cứ yên tâm đi! Hơn nữa, phải lấy được công pháp, cũng nên trả giá chút một cái giá lớn, sao có thể một chút mạo hiểm cũng không dám gánh chịu!" "Mộc sư huynh, người thấy thế nào ?" An Hình trưng cầu Mộc Dịch cách nhìn.

"Nếu như chỉ là một ít Địa Hỏa yêu, vẫn bối ngược lại thì nguyện ý thử một lần." Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, đáp ứng.

An Hình lo nghĩ, vẫn còn có chút lo lắng, nàng nói ra: "Được rồi, bất quá, Hình Nhi có một yêu cầu, Hình Nhi muốn cùng Mộc sư huynh cùng một chỗ tiến vào cái kia Phần Tiên Quật, Trình sư bá sẽ không phản đối đi ?" "Đương nhiên không phản đối!" Trình Hóa Thiên nhẹ gật đầu. Hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hử, lão phu lại phái một người đệ tử hiệp giúp đỡ các ngươi, như vậy có lẽ liền không sơ hở tý nào rồi!" Nói xong, hắn vỗ tay gọi tiến đến một gã đệ tử, khiến hắn đi truyền đạt chỉ lệnh, tính mạng đệ tử tại trí viễn tới gặp.

Một lát sau, một thanh niên bước nhanh chột hiện vào trong sảnh, người còn chưa tới, thanh âm đã truyền đến: "Sư phụ, nghe nói hôm nay đã đến

một cái dung mạo như thiên tiên sư muội, còn có việc này ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Vu Trí Viễn

Lập tức, một cái thân ảnh lo lắng không yên chọt hiện vào phòng, là một cái hai mươi lăm hai mươi sáu thanh niên, đang mặc một tập kích cấm bào, hình dạng cũng có chút anh tuấn tiêu sái.

Tuy rằng người này so với Mẫn Quân còn muốn hơi kém sắc ba phần, nhưng so với Mộc Dịch cùng đệ tử bình thường, cần phải tuấn tú hơn!

Người này một tiến phòng, lập tức liền chú ý tới An Hinh.

"Lăng sư đệ thật không ta lừa gạt!" Hắc hai mắt tỏa ánh sáng, liền sư phụ đều chưa từng gặp qua, liền lập tức bước nhanh đi đến An Hinh trước người, một mực cung kính một lễ thi xuống: "Tại hạ Vu Trí Viễn, hôm nay có thể cùng tiên tử gặp nhau, quả thật tam sinh hữu hạnh! Không biết chúng ta phạm phu tục tử, nên xưng hô như thế nào tiên tử?"

Trình Hóa Thiên trùng trùng điệp điệp ho một thanh âm, Vu Trí Viễn nhìn thấy sư phụ đen kịt sắc mặt, thầm nghĩ không ổn, vội vàng quay người đứng ở một bên cạnh, trong miệng sợ hãi nói: "Sư phụ có gì phân phó?"

"Đây là liệt đồ Vu Trí Viễn, khiến nhị vị sư đệ chê cười!" Trình Hóa Thiên giới thiệu nói, "Hai cái vị này sư đệ đều đến từ Ất Sinh Đường, vị này chính là An đường chủ con gái An Hinh, vị này chính là Mộc Dịch Mộc sư đệ, các người lẫn nhau bái kiến một xuống."

"Bái kiến Vu sư huynh!" Mộc Dịch cùng An Hinh đều hơi hơi chấp tay một mâm mỗ chủ.

Vu Trí Viễn vội vàng đáp lễ, nói ra: "Nguyên lai là An sư muội, Vu mỗ cái này mái che hữu lễ!"

Đối với Mộc Dịch, hăn tức thì hơi hơi một gật đầu, liền lập tức đem toàn bộ tiêu điểm đều đặt ở An Hình trên thân.

Trình Hóa Thiên tựa hồ cảm tên đồ đệ này cũng không có bao nhiêu biện pháp, hăn lắc đầu, phân phó Vu Trí Viễn mang theo Mộc Dịch cùng An Hình, tiến vào Phần Tiên Quật trong tìm Địa Dương Tử Hỏa.

Về phần nguyên nhân một Mộc Dịch cùng đặc thù công pháp các loại chi tiết, Trình Hóa Thiên cũng đều hết chỗ chê quá nhiều.

"Đi Phần Tiên Quật!" Vu Trí Viễn dọa một nháy, nhưng hăn một kinh sợ ngoài, lập tức lại vẻ mặt tràn đầy tươi cười đáp ứng: "Sư phụ yên tâm, đệ tử một định chiếu cố thật tốt an thầy ai. . . Cùng với vị này, vị này Dịch sư đệ đây."

Hăn tập trung chú ý đều tập trung ở An Hình trên thân, tự nhiên không nhớ được Mộc Dịch tính danh.

"Là Mộc sư đệ!" Trình Hóa Thiên nhíu mày nhắc nhở, sau đó lại có phần có chút bận tâm hơn dặn dò một câu: "Cái kia Phần Tiên Quật hồi lâu không có người tiến nhập, người phải cẩn thận một chút ít, không thể chủ quan! Vạn một tổn thương đến nơi này hai vị sư đệ, vì sư cũng không hay hướng An đường chủ nói rõ!"

"Đúng, đúng, sư phụ cứ việc yên tâm! Nếu là nhị vị sư muội sư đệ thiếu đi một cọng tóc, sư phụ cũng có thể cầm đệ tử hỏi tội!" Vu Trí Viễn miệng đầy đáp ứng, tin tưởng mười phần, nói xong câu này lời nói hùng hồn, hăn còn hướng An Hình đặc ý một cười.

"Vậy các người hãy đi đi, sư bá ở chỗ này chờ tin tức tốt của các người."

Trình Hóa Thiên hướng Mộc Dịch hai người khích lệ nói, sau đó nhìn một mắt bản thân Đại đệ tử từng cái người kia chính nhẹ giọng hướng An Hình nói ra: "An sư muội, tên của người thật là dễ nghe. Họ An tên Hình, làm cho người ta một niệm phía dưới, lập tức lòng yên tĩnh thần an, đối phảng phất có một sợi mùi thơm ngát oanh lung. . . A nha, người nào gõ đầu của ta! A là sư phụ, đệ tử biết sai!"

Trình Hóa Thiên lắc đầu, đi ra phòng.

"An sư muội, Mộc sư đệ, xin mời đi theo ta." Vu Trí Viễn thập phần khách khí mang theo hai người, hướng sảnh đi ra ngoài.

Ba người xuyên qua có vài đá san hô trong phức tạp thông đạo, dần dần hướng phía dưới đi ra mấy dặm đường, chung quanh san hô màu sắc càng ngày càng màu đỏ, độ nóng cũng càng ngày càng cao.

Cái này một trên đường, Vu Trí Viễn đối An Hình một thực là lớn xum xoe, tìm kiếm nghĩ cách bộ dáng như vậy, hơn nữa tại đến Phần Tiên Quật cửa vào trước, đưa hắc đối An Hình xưng hô, từ "An sư muội" đổi thành rồi "Hình nhi sư muội" .

Đến tay Mộc Dịch,

Tức thì một thẳng yên lặng cùng tại sau lưng, một nói không phát.

"Thứ cho Vu mỗ lớn mật hỏi một câu, không biết Hình nhi sư muội có thể đã có chồng tương lai ?" Vu Trí Viễn tại một lần nói bóng nói gió về sau, đột nhiên hỏi như vậy một câu.

"Hử." An Hình nhẹ gật đầu.

Vu Trí Viễn lập tức một mặt thất vọng, ê ăm mà hỏi: "Không biết là vị nào thanh niên tài tuấn, có tốt như vậy phúc khí!"

"Chính là hăn lái nhải !" An Hình quay người chỉ vào sau lưng Mộc Dịch nói ra.

Vu Trí Viễn dọa một nhảy, trên mặt biểu lộ lập tức hết sức phức tạp, hăn nhìn nhìn vẫn ngỡ ngác sững sờ Mộc Dịch, lại nhìn một chút lời nói cười thản nhiên An Hình, tổng nói mà chi, đại khái chính là một loại "Hoa tươi cắm trên bãi cứt trâu" cảm giác.

"Bất quá, đây chỉ là gia phụ một trước mặt chi từ! Ta cùng Mộc sư huynh, đều còn không có đồng ý. Thật không, Mộc sư huynh ?" An Hình chứa cười nói.

"Ách, đúng vậy đi." Mộc Dịch không biết nên trả lời như thế nào, chỉ có thể thuận miệng ứng phó.

Vu Trí Viễn nghe vậy, trong lòng một lỏng, nguyên bản đã trút giận hăn, trong lúc đó lại sinh khí dồi dào đứng lên.

"Ha ha, nguyên lai chưa định ra, cái này liền không tính toán gì hết đấy!" Vu Trí Viễn cười nói.

Lúc này, ba người trước mắt ánh lửa một chợt hiện, một đoàn hùng hực liệt diễm tại trước mắt thiêu đốt, đem thông đạo đều ngăn trở.

Vu Trí Viễn ngón tay lên hỏa diễm nói ra: "Tiến vào ngọn lửa này phía sau cửa, đã đến Phần Tiên Quật. Phần Tiên Quật đã nhiều năm không người xâm nhập rồi, bên trong có một chút ít lợi hại Địa Hỏa Yêu thú, bất quá Hình nhi sư muội yên tâm, chỉ cần người không ly khai Vu mỗ bên người quá xa, Vu mỗ tự cũng không khiến cái kia chút ít Yêu thú tổn thương người lông tóc!"

"Như thế liền đa tạ Vu sư huynh rồi." An Hình khẽ cười nói.

Ba người riêng phần mình tế ra thực không cách nào lực lượng, ngưng kết ra một tầng hộ thể ánh lửa hoặc là đất giáp, sau đó tiến vào trong ngọn lửa.

Lập tức một cỗ cỗ cực nóng cực kỳ sóng khí trước mặt đánh tới, phóng nhãn nhìn lại, trước mắt đều là phức tạp vô cùng màu đỏ thẫm san hô thông đạo. . . Hơn nữa tùy ý có thể thấy được hùng hực thiêu đốt hỏa diễm, giống như trong truyền thuyết trong lửa địa ngục.

Những thông đạo này bốn phương thông suốt, rất dễ lạc đường, cũng may Vu Trí Viễn công bố bản thân đã tới nơi đây một lần, tràn đầy tự tin sẽ không đi nhầm. Hắn tại trước dẫn đường, An Hình trung tâm, Mộc Dịch cuối cùng, ba người này ghé qua tại một cái lại một cái trong thông đạo.

"Hình nhi sư muội, người theo sát một chút ít. Mộc sư đệ, nếu như người là gặp được nguy hiểm, liền hô to một thanh âm, Vu mỗ sẽ lập tức quay người xuất thủ cứu người." Vu Trí Viễn hướng bực hậu Mộc Dịch dặn dò.

"Đa tạ Vu sư huynh." Mộc Dịch chấp tay cảm ơn, trong lòng hơi hơi một cười.

An Hình cũng không nói thêm gì, chỉ là mỉm cười không nói.

Quả nhiên, mới đi ra khỏi mấy trăm trượng, thì có vài tiếng sói tru giống như thú vật gào to truyền đến, ngay sau đó, một đoàn vài thước lớn nhỏ đỏ thẫm hỏa diễm, một nhảy một nhảy hướng bọn hắn chạy tới, tốc độ cực nhanh.

"Cái này là Địa Hỏa yêu! Hình nhi sư muội cẩn thận, nhìn Vu mỗ để đối phó chúng nó!" Vu Trí Viễn kinh hô một thanh âm, chợt tế ra pháp trượng, ở giữa không trung tìm nửa vòng, sau đó chỉ hướng dưới chân.

"Phần phạt" âm thanh, trên mặt đất lập tức toát ra một sắp xếp sắp xếp màu vàng liệt diễm, nghênh hướng một chỉ Địa Hỏa yêu.

Trong chớp mắt, Địa Hỏa yêu bị màu vàng hỏa diễm tầng tầng vây quanh, cũng tại trong ngọn lửa không ngừng nhảy lên, phát ra kêu thảm thiết, không bao lâu về sau, nó rốt cuộc bị màu vàng hỏa diễm triệt để thôn phệ, hóa thành tro tàn.

"Hình nhi sư muội, người không sao chứ, Vu mỗ đã đem cái kia Địa Hỏa yêu giết chết rồi!" Vu Trí Viễn đặc ý xoay người lại, hướng sau lưng An Hình tranh công.

"Vu sư huynh quả nhiên lợi hại, sư muội bội phục!" An Hình lớn tiếng khen.

Nhận lấy An Hình khen ngợi, Vu Trí Viễn lập tức mở cở trong bụng, hân thuận tiện còn đặc ý hướng Mộc Dịch nhìn một mắt.

Hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi: "Đúng rồi, Mộc sư đệ, ta nhớ được mới vừa rồi còn có hai cái Địa Hỏa yêu từ phía sau đánh tới, chúng nó đi nơi nào ? Như thế nào không thấy bóng dáng ?"

"A, đại khái là chúng nó nhìn thấy Vu sư huynh thần uy lẫm lẫm, vì vậy dọa chạy." Mộc Dịch nhàn nhạt một cười nói.

"Ha ha, thì ra là thế! Cái này Địa Hỏa yêu từ trước đến nay bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, hoàn toàn chính xác có loại khả năng này!" Vu Trí Viễn nhẹ gật đầu, cười càng thêm đặc ý.

An Hình nhin không được "PHỤT" một âm thanh bật cười, khiến Vu Trí Viễn có chút không hiểu thấu.

Hắn đương nhiên không biết, cái kia hai cái Địa Hỏa yêu đích xác là bị sợ chạy, nhưng cùng hắn Vu Trí Viễn nhưng không có bao nhiêu quan hệ.

Vừa rồi, Mộc Dịch chỉ là vừa mới kích phát trong huyết mạch Hỏa chân nguyên, thậm chí còn không có thi triển đi ra, cái kia hai cái Địa Hỏa yêu

liền cảm ứng được nguy hiểm, lập tức cũng không quay đầu lại trốn chi mỗi ngày.

Vu Trí Viễn dẫn An Hình cùng Mộc Dịch, lại đi về phía trước một đoạn khoảng cách, trước sau gặp ba lượt Địa Hỏa yêu.

Thế nhưng là, mỗi một lần Địa Hỏa yêu vừa mới xuất hiện, liền sợ hãi cực kỳ chạy tứ tán ra, khiến Vu Trí Viễn một triển thân thủ cơ hội đều không có.

"Ha ha, những thứ này Địa Hỏa yêu, căn bản không chịu nổi một kích, tính chúng nó thức thời chạy nhanh, nếu không đều muốn từng cái chết ở Vu mỗ Thuần Dương Chân Hỏa phía dưới!" Vu Trí Viễn ngạo nghễ nói ra.

An Hình cùng Mộc Dịch, đều dùng sức nhẹ gạt đầu, sâu bề ngoài đồng ý.

Không có Địa Hỏa yêu dây dưa, ba người một đường hành tẩu phá nhanh.

Tuy rằng không biết cái kia Địa Dương Tử Hỏa chuẩn xác phương vị, nhưng Mộc Dịch cảm giác được chung quanh càng ngày càng nóng, biết mình không có đi sai.

Bởi vì Địa Dương Tử Hỏa thuộc về chí dương chí cương chi vật, xuất hiện ở cực nhiệt trong hoàn cảnh khả năng cao hơn.

Hơn nữa Mộc Dịch còn cảm giác được, theo thông đạo càng ngày càng nóng bức, bốn phía toả ra hỏa thuộc tính Hoàng nguyên, rồi lại càng ngày càng dày đặc, huyết mạch của hắn, đang tại tham lam hấp thu những thứ này tinh túy Hoàng nguyên, cũng thuận theo kỳ kinh bát mạch, chảy vào đang có chút ít hư không một cấp bách cần chân nguyên bổ sung trong Đan Điền.

Đột nhiên, lại có một âm thanh sói tru truyền ra, ngay sau đó một đoàn hỏa diễm đột nhiên lên đến ba người trước mặt, đem ba người đường đi ngăn trở.

Đây cũng là một chỉ Địa Hỏa yêu, chỉ là có chút không giống người thường, một đến nó không có đào tẩu, thứ hai hình thể của nó, có thể so sánh bình thường Địa Hỏa yêu lớn hơn gấp mấy lần, khoảng chừng ba trượng chi lớn, quanh thân không ngừng có hỏa diễm rơi xuống, những nơi đi qua, đều để lại một mảnh hừng hực liệt diễm.

Cái này chỉ Địa Hỏa yêu, cũng không có để một thời gian công kích ba người, mà là đang hơn mười trượng bên ngoài cùng ba người giăng co, trong miệng phát ra gào khóc tru thấp thanh âm, tựa hồ tùy thời đều có thể nhào lên!

Vu Trí Viễn lập tức sắc mặt một biến, hoảng sợ nói: "Không ổn, vậy mà xui xẻo gặp cực kỳ hiếm thấy Địa Hỏa yêu vương! Nguy hiểm quá lớn, chúng ta phải phản hồi! Hình nhi sư muội, người đi mau, Vu mỗ đến cuốn lấy cái này tên đáng sợ!"

Mộc Dịch lông mày một nhăn, nói ra: "Vu sư huynh, chúng ta còn là thử một thử đi, có lẽ ba người chúng ta liên thủ, có thể đánh bại cái này mà ương yêu vương."

"Đúng vậy a, Hình Nhi còn không có nhìn thấy Địa Dương Tử Hỏa, không muốn nhanh như vậy liền buông tha!" An Hình cũng nói như vậy nói.

"Người cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa!" Vu Trí Viễn trong lòng thầm mắng một âm thanh Mộc Dịch, nhưng khi hẩn nhìn nhìn An Hình cái kia tràn ngập ánh mắt mong chờ về sau, chỉ một thoáng hào khí tỏa ra, lớn tiếng nói: "Tốt, các người vả lại thối lui đến một bên cạnh, nhường cho một sẽ một sẽ cái này Địa Hỏa yêu vương!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Thấy Tử Hỏa

Vu Trí Viễn nói xong, thắt chặt có chuyện lạ kéo ra trận thế, đem pháp trượng vung vẩy hóa thành một mảnh ánh sáng màu vàng, thập phần rực rỡ tươi đẹp.

Đồng thời, từng vòng màu vàng hỏa diễm, từ hăn trước người không ngừng toát ra, hóa thành một chỉ cực lớn Hỏa báo, thân hình rõ ràng không thua cái kia Địa Hỏa yêu vương.

Mộc Dịch trong lòng âm thầm lắc đầu, từ nơi này chỉ Hỏa báo ẩn chứa uy năng đến xem, vị này Vu sư huynh pháp lực, coi như là có chút cao thâm, nhưng hăn thi pháp động tác quá chậm, có chút có hoa không quả, đối mặt linh trí hơi thấp Yêu thú, ngược lại cũng không sao cả; nếu như đối mặt thực lực tương đương địch nhân, đối phương nhất định sẽ thừa dịp hăn thi pháp lúc điên cuồng công kích, khiến hăn căn bản không cách nào hoàn thành cái này chỉ Hỏa báo thi pháp.

Mộc Dịch suy đoán, hoặc là vị này Vu sư huynh rất ít có kinh nghiệm thực chiến, hoặc là chính là hăn cố ý tại An Hình trước mặt mở ra phong thái, cố ý khoe khoang.

Vu Trí Viễn hồ trong pháp trượng hướng lửa kia báo một chút, người kia gào thét lên hướng Địa Hỏa yêu vương đánh tới, một vàng một xích hai luồng hỏa diễm lập tức bóp thành một mảnh.

Đồng dạng là hỏa diễm pháp lực, cũng có cao thấp sự phân chia mạnh yếu. Màu vàng Hỏa báo ánh lửa càng ngày càng yếu, dần dần bày biện ra chống đỡ hết nổi chi sắc.

"Vu sư huynh, cố gắng lên!" An Hình tại cách đó không xa hô.

Đạt được dung mạo như thiên tiên sư muội cổ vũ, Vu Trí Viễn lập tức sĩ khí đại chấn, trong tay pháp trận vung lên, thành từng mảnh rực rỡ tươi đẹp ánh sáng màu vàng từ trong tuôn ra, hóa thành một đạo hỏa diễm đường nhỏ, từ trên mặt đất một mực lan tràn đến Hỏa báo bên trong.

Lập tức Hỏa báo lần nữa hung mãnh lên, đem Địa Hỏa yêu vương bức liên tiếp lui về phía sau.

Bất quá, Địa Hỏa yêu vương sau đó phát ra một tiếng sói tru thú vật rống, há miệng phun ra một mảnh nhàn nhạt Tử Hỏa.

Gặp được cái này Tử Hỏa lần đầu tiên về sau, Vu Trí Viễn liền trong lòng phát lạnh, sắc mặt cũng tùy theo ngưng kết.

Hỏa báo vừa tiếp xúc với cái mảnh này Tử Hỏa, dường như gặp được khắc tinh bình thường, lập tức liền khí thể giảm nhiều, Hỏa lực đại nhược, hình thể cũng co lại nhỏ đi rất nhiều.

Địa Hỏa yêu vương lập tức miệng lớn một nuốt, đem Hỏa báo trực tiếp nuốt vào trong bụng.

"Chạy mau!" Vu Trí Viễn quát lớn "Cái này Địa Hỏa yêu vương giống như luyện hóa một tia Địa Dương Tử Hỏa! Chúng ta tuyệt không phải là đối thủ!"

Thần sắc của hắn, dị thường kinh hoàng, bất quá tại đây sống chết trước mắt, hắn vẫn đang có thể phát triển phong cách khiến An Hình đám người đi trước, bản thân tức thì tế ra một tầng hộ thể ánh lửa, cầm trong tay pháp trượng cùng Địa Hỏa yêu vương giằng co, bày ra "Cản phía sau" tư thế.

"Thừa dịp Địa Hỏa yêu vương không có công kích chúng ta, còn không mau trốn!" Vu Trí Viễn thấy An Hình cùng Mộc Dịch hai người không có

trước tiên quay người đào tẩu, vội vàng thúc giục nói.

"Cái này Vu sư huynh, ngược lại là làm người không tệ." Mộc Dịch trong lòng khê động.

An Hình hướng Mộc Dịch tìm đến đã đến hỏi thăm ánh mắt, Mộc Dịch hướng nàng nhẹ gật đầu sau đó nói: "Vu sư huynh có thể hay không làm cho xuống chiếu cổ cái này Địa Hỏa yêu vương ?"

"Người nói cái gì ?" Vu Trí Viễn hầu như không thể tin được lỗ tai của mình.

"Tại hạ mới vừa rồi là nói muốn khiêu chiến một cái cái này chỉ Địa Hỏa yêu vương." Mộc Dịch lại lặp lại một lần.

"Không được! Sư phụ có nói rõ, ta cũng không dám khiến hai người các người có chỗ sai lầm!" Vu Trí Viễn quả quyết cự tuyệt nói.

Mộc Dịch mỉm cười: "Không sao, là tại hạ bản thân cố ý yêu cầu, mặc dù có không hay xảy ra, cũng cùng Vu sư huynh không quan hệ."

"Người muốn tìm chết, sẽ theo người liền!" Vu Trí Viễn nhướng mày, có chút không vui nói "Hình nhi sư muội Vu mỗ yểm hộ người đi trước!"

"Hình Nhi còn muốn chờ một chút nhìn." An Hình tự nhiên cười nói, rồi lại không có bao nhiêu sợ hãi chi sắc.

Vu Trí Viễn nhìn thấy An Hình như thế trấn định, cũng không dám lộ ra vô cùng kinh hoảng hấn đành phải đứng ở An Hình trước người, khẩn trương nhìn xem cái kia Địa Hỏa yêu vương.

Cái này chỉ Địa Hỏa yêu vương, chẳng biết tại sao, một mực đứng ở chỗ cũ, cũng không có chủ động phát động công kích.

Mộc Dịch chạy tới Địa Hỏa yêu vương trước người mấy trượng chỗ, rồi lại vẫn không có tế ra cái gì pháp trượng pháp khí.

Theo Mộc Dịch chậm rãi tới gần, Địa Hỏa yêu vương vậy mà lộ ra có chút cực xúc bất an, nó rung đùi đắc ý, không ngừng phát ra trầm thấp gào to, ngọn lửa trên người cũng trở nên cường thịnh.

Mộc Dịch có thể rõ ràng cảm nhận được, Địa Hỏa yêu vương cùng mình giữa, tựa hồ có nào đó vi diệu liên hệ.

Loại này liên hệ, nói không ra, lại làm cho trong huyết mạch kích khởi một mảnh ấm áp, cái loại cảm giác này, thập phần huyền diệu.

Cái này có điểm giống Mộc Dịch nhận lấy Tiểu Mao Cầu lúc tình hình, hơn nữa càng thêm mãnh liệt từng cái người kia lúc này vẫn đang ngủ say tại nó bên hông trong ví, nó ngủ say lúc, hầu như không có gì đặc thù khí tức phát ra, yếu ớt hô hấp, cũng bị Mộc Dịch che giấu, rất khó ngoài chặn người xem xét Mộc Dịch đi thẳng đã đến Địa Hỏa yêu vương trước người, cái này mới dừng lại.

Lúc này, Địa Hỏa yêu vương thân thể không lồ, liền hiện ra tại Mộc Dịch trước mắt, trên người nó tầng kia hỏa diễm, có thể đụng tay đến.

"Này, người muốn làm gì!" Vu Trí Viễn kinh hãi, đã liền An Hình, cũng là đôi mi thanh tú ngưng lại, lộ ra vẻ lo lắng.

Mộc Dịch chẳng những đến gần Địa Hỏa yêu vương, hơn nữa vậy mà vươn tay ra, hướng đáng sợ kia yêu thú cực lớn sờ soạng!

Vừa mới tiếp xúc đến tầng kia hỏa diễm, Mộc Dịch cũng cảm giác được trong huyết mạch truyền đến kịch liệt cảm ứng, đồng thời có từng cỗ một tinh tú chân nguyên, từ Địa Hỏa yêu vương quanh thân trong ngọn lửa, dũng mãnh vào Mộc Dịch trong huyết mạch, khiến hắn cảm thấy cực kỳ khoan khoái dễ chịu.

Đáng tiếc, Địa Hỏa yêu vương rồi lại cực kỳ sợ hãi, nó cực lớn thân thể, vậy mà run nhè nhẹ, nó cùng Mộc Dịch đối với trì chỉ chốc lát, liền sợ tới mức quay lại đầu, hướng thông đạo ở chỗ sâu trong bỏ chạy, trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại một cái hừng hực thiêu đốt hỏa diễm đường nhỏ ~

"Ồ!? Đây là có chuyện gì ? Cái kia Địa Hỏa yêu vương, như thế nào chạy ?" Vu Trí Viễn quả thực không thể tin được bản thân chứng kiến, vẻ mặt kinh nghi hoang mang.

Mộc Dịch giải thích nói: "Đại khái là bởi vì vừa rồi Vu sư huynh công kích thập phần hung mãnh, cái này Địa Hỏa yêu vương đã là nỏ mạnh hết đà, bị tại hạ lần này phô trương thanh thế, liền dọa chạy!"

"Ta đoán cũng là như thế này, Vu sư huynh, người thực dũng cảm, lúc này đây lại may mắn mà có người!" An Hình cũng mỉm cười phụ họa nói.

"Đâu có đâu có, đây là Vu mỗ phải làm đấy!" Bị An Hình như vậy một khoa trương, Vu Trí Viễn lập tức phiêu phiêu dục tiên, trong lòng cũng đã cho rằng Mộc Dịch lời nói.

"Ha ha, Mộc sư đệ, lúc này đây người vận khí tốt, lần sau cũng không nên mạo hiểm như vậy!" Vu Trí Viễn hướng Mộc Dịch dặn dò.

"Đúng, Vu sư huynh!" Mộc Dịch chấp tay đồng ý.

Vu Trí Viễn hài lòng nhẹ gật đầu, tiếp tục đi đến hai người trước người, trước đây dẫn đường.

Bất quá, hẩn nhìn đến trên mặt đất cái kia Địa Hỏa yêu vương lưu lại hỏa diễm đường nhỏ về sau, nhượng mảy, nói ra: "Đi tìm Địa Dương Tử Hỏa đường, vừa vận chính là vừa rồi cái kia Địa Hỏa yêu vương đào tẩu lộ tuyến, vậy phải làm sao bây giờ, chẳng biết có được không đường vòng mà đi."

"Sợ cái gì, có Vu sư huynh tại, Địa Hỏa yêu vương không đáng để lo!" An Hình vô cùng có lòng tin nói, nàng một đôi mắt sáng vụt sáng vụt sáng nhìn về phía Vu Trí Viễn, đều là vẻ sùng bái.

Chứng kiến An Hình như vậy thần sắc về sau, Vu Trí Viễn trong lòng cuối cùng một tia khiếp ý cũng không còn sót lại chút gì, hắn vỗ ngực lớn tiếng nói: "Nói không sai, coi như là lại đến hai cái Địa Hỏa yêu vương, Vu mỗ cũng có thể từng cái giải quyết!"

Ba người dọc theo Địa Hỏa yêu vương lưu lại hỏa diễm đường nhỏ, lại trong thông đạo ghé qua vài dặm.

Không biết là ba người may mắn, hay là bởi vì Địa Hỏa yêu vương thực sợ Vu Trí Viễn, dọc theo con đường này, ba người đều không có gặp lại bất kỳ yêu thú gì dây dưa.

Chỉ là ngẫu nhiên có thành từng mảnh hỏa diễm chảy tương, từ thông đạo bốn phía rơi xuống, cũng may ba người đều có pháp lực hộ thể, thật cũng không sợ.

Cuối cùng, ba người rốt cuộc đạt tới một cái ước chừng trăm trượng lớn nhỏ dung nham bên cạnh ao.

Dung nham trong ao, đều là cuộn cuộn bốc lên bong bóng hỏa khí, những thứ này hỏa khí từ ao ở bên trong dung nham bên trong tuôn ra, ở giữa không trung hóa thành một từng mảnh đỏ thẫm hỏa diễm, độ nóng cao kinh người.

"Địa Dương Tử Hỏa, ở nơi này chỗ ngồi Phần Tiên Trì bên trong!" Vu Trí Viễn thần sắc nghiêm túc nói "Chúng ta ở chỗ này an tâm đợi chờ một lát, nói không chừng liền gặp được Địa Dương Tử Hỏa rồi.

Hắn vừa dứt lời, Phần Tiên Trì bên trong dung nham đột nhiên một hồi kịch liệt cuộn cuộn, ngay sau đó một cái hỏa trụ từ dung nham trong đột

nhiên toát ra, đem chung quanh hỏa diễm bức mở một bên.

Căn này hỏa trụ, ước chừng cao hơn mười trượng, chung quanh bọc lấy một tầng nhàn nhạt hào quang màu tím, tại đây mảnh đỏ thẫm trong biển lửa, lộ ra đặc biệt bắt mắt.

Nường theo lấy hỏa trụ lao ra, một cỗ cực nóng khó nhìn sóng khí trước mặt vọt tới, khiến ba người phòng hộ pháp lực màn hào quang, đều là kịch liệt rung rung.

"Cái này chính là Địa Dương Tử Hỏa!" Vu Trí Viễn vội vàng lui về sau mấy oanh, thần sắc biến đổi.

"Quả nhiên lợi hại!" An Hình cùng Mộc Dịch thần sắc, cũng đều trở nên có chút ngưng trọng.

Một lát sau, hỏa trụ lần nữa chui vào Phần Tiên Trì bên trong, cái kia Địa Dương Tử Hỏa, cũng tùy theo chìm vào đáy ao.

"Thường cách một đoạn thời gian, Địa Dương Tử Hỏa liền có thể như vậy phun trào một lần." Vu Trí Viễn giải thích nói, sau đó chứa cười nói: "Tốt rồi, Hình nhi sư muội, Mộc sư đệ, các người đã gặp Địa Dương Tử Hỏa, đại công cáo thành, chúng ta có thể dẹp đường hồi phủ rồi! Cái này địa phương quý quái, đã liền chúng ta tu luyện hỏa thuộc tính công pháp đệ tử, cũng khó có thể lâu ngốc!"

"Đại công cáo thành ? Không, nhiệm vụ của chúng ta còn xa không có hoàn thành đâu." An Hình sững sờ nói.

"Các người không phải là đến đi thăm mở mang kiến thức một chút Địa Dương Tử Hỏa sao ? Sư phụ chính là như vậy lời nhắn nhủ a!" Vu Trí Viễn cũng là vẻ mặt hoang mang.

"Không phải là đi thăm, mà là muốn luyện hóa thu phục này Hỏa!" Mộc Dịch lắc đầu, thản nhiên nói.

"Nói đùa gì vậy ? !" Vu Trí Viễn hầu như nhảy dựng lên, hần nói rộng ra, trừng mắt thấy Mộc Dịch.

"Đúng vậy, chúng ta mục đích của chuyến này, chính là muốn khiến Mộc sư huynh luyện hóa một ít Địa Dương Tử Hỏa!" An Hình khẽ mỉm cười nói "Vu sư huynh, cái này cũng không không ổn đâu ?"

"Đương nhiên không ổn, sâu sắc không ổn!" Vu Trí Viễn không được lắc đầu, nói ra: "Người thiếu niên thật sự là không biết trời cao đất rộng, cái này Địa Dương Tử Hỏa hạng gì lợi hại, chúng ta những đệ tử này pháp thuật, hầu như không cách nào di chuyển kia mấy may, vừa mới tiếp xúc, đã bị cái kia chí cương chí dương bá đạo hỏa lực hóa thành hư ảo! Nếu muốn tiếp xúc một đoàn Địa Dương Tử Hỏa cũng không có thể làm đến, người rõ ràng còn muốn luyện hóa Địa Dương Tử Hỏa, quả thực là không thể nói lý!"

"Đa tạ Vu sư huynh nhắc nhở, bất quá, tại hạ còn là muốn thử một lần." Mộc Dịch suy nghĩ một chút về sau, còn là kiên quyết nhẹ gật đầu.

"Người muốn đi thì đi thôi!" Vu Trí Viễn còn đang lắc đầu cảm thán: "Bất quá người yên tâm, nếu như người là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Vu mỗ sẽ thay người chiêu cố thật tốt Hình nhi sư muội!"

An Hình mắt liếc Vu Trí Viễn, nói ra: "Hừ, nếu như Mộc sư huynh thành công, Hình Nhi nên đáp ứng phụ thân đính hôn an bài!"

Vu Trí Viễn lập tức lại càng hoảng sợ: "Không thể không có nhưng, việc này Hình nhi sư muội ngàn vạn muốn thận trọng cân nhắc, không nên vọng động!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Công Pháp

An Hình cười nói: "Hình Nhi chỉ là nói giỡn, hơn nữa, Mộc sư huynh nhất định sẽ phản đối, là sao ?"

Vu Trí Viễn nghe vậy trong lòng buông lỏng, ngược lại hướng Mộc Dịch nhìn lại.

Mộc Dịch rồi lại ngoảnh mặt làm ngơ, hắn chính đang cực lực cảm ứng đến Phần Tiên Trì trong ngọn lửa ẩn chứa thiên địa chân khí, phán đoán mình là hay không có năng lực thông qua huyết mạch đem luyện hóa.

Vu Trí Viễn chứng kiến Mộc Dịch ngơ ngác sững sờ bộ dạng, trong lòng càng cao hơn hưng, đối lại là bất kỳ một cái nào nữ tử, đều sẽ không buông tha cho hắn cái này anh tuấn tiêu sái một miệng đầy đồ ngon đồ ngọt một đối xử mọi người vừa lại thật thà thành thân thiết Vu sư huynh, mà lựa chọn cái kia đàn độn một không biết trời cao đất rộng lỗ măng thiếu niên đi!

"Ta chuẩn bị xong!" Mộc Dịch bỗng nhiên mở miệng nói ra.

Nói xong, trên người hắn nổi lên một tầng nhàn nhạt màu vàng ánh lửa, chậm rãi đi về phía trước vài bước.

"Mộc sư huynh, cẩn thận!" An Hình nghiêm mặt nói ra: "Không muốn quá miễn cưỡng, thật sự không được, chúng ta còn có thể muốn những biện pháp khác. Đáng tiếc, ta cái gì nha vôi vàng cũng giúp không được."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hướng An Hình mỉm cười: "Người có thể cố ý theo giúp ta cùng đi cái này Phần Tiên Quật, đã đầy đủ rồi!" Vậy sau, rồi

mới hẳn lại quay người hướng Vu Trí Viễn nói ra: "Vu sư huynh, xin cẩn thận bảo hộ An sư muội!"

"Cái này đương nhiên!" Vu Trí Viễn không chút do dự đáp ứng, hẳn nhú mày, nhin không được lại nhắc nhở Mộc Dịch: "Mộc sư đệ, chính người cũng phải cẩn thận!"

Mộc Dịch cảm kích quay về lấy cười cười, nhưng mà tiếp tục đi thẳng về phía trước, chậm rãi tới gần cái kia cuộn cuộn Phần Tiên Trì.

Vu Trí Viễn nhìn thấy An Hình liếc không nháy mắt nhìn xem Mộc Dịch, trong mắt sáng đều là vẻ lo lắng, liền thực an ủi nói: "Người thiếu niên không biết trời cao đất rộng, lúc này đây khiến hẳn chịu thiệt hấp thụ giáo huấn, cũng không được cái gì nha chuyện xấu!"

Mộc Dịch nhích tới gần Phần Tiên Trì, hẳn cảm giác được, từng cỗ một bốc hơi mà cực nóng sóng khí từ dưới chân truyền đến, đứng ở chỗ này, dường như người để tại trong ngọn lửa, nếu không có pháp lực màn hào quang bảo hộ, chỉ sợ muốn lập tức hóa thành tro tàn.

Những thứ này trong hơi nóng, ẩn chứa tinh túy Địa Hỏa tinh hoa, mặc dù hỏa thuộc tính tinh thuần Hoàng nguyên, Hoàng Tông Hỏa bộ đệ tử nếu như ở chỗ này ngồi xuống tu luyện, thu nạp Hỏa Hoàng nguyên tốc độ, nếu so với tại địa phương khác cao hơn gấp mấy lần trở lên. Đương nhiên, nơi này nhiệt độ cao hỏa diễm, lại khiến những đệ tử này không thể không tế ra đại lượng pháp lực duy trì hộ thể màn hào quang, bởi như vậy, ngược lại được không lỗ mất, vì vậy không cách nào ở chỗ này lâu ngốc.

Nhưng đối với với Mộc Dịch mà nói, nhưng có chút đặc thù.

Hắn không những được giống như đệ tử khác như vậy, thông qua hô hấp thổ nạp một vận chuyển khí tức đến luyện hóa những thứ này Hoàng nguyên; còn có thể trực tiếp thông qua bản thân huyết mạch hấp thu chung

quanh tinh túy Hỏa chi Hoàng nguyên. Hơn nữa, giống như quan trọng là ..., loại thứ hai phương thức hấp thu tốc độ, cực kỳ kinh người!

Mộc Dịch phát hiện, chung quanh Hỏa chi tinh hoa, vô luận là hỏa thuộc tính Huyền khí còn là hỏa thuộc tính Hoàng nguyên, càng là tinh thuần, càng dễ dàng bị huyết mạch của hắc hấp thu, hơn nữa tốc độ hấp thu cũng càng nhanh!

Cũng không tinh thuần bình thường thiên địa nguyên khí, Mộc Dịch cũng có thể cảm ứng được trong đó một chút Hỏa khí tức, nhưng rất khó lấy huyết mạch hấp thu, cần hao phí thời gian rất dài.

Chỗ này Phần Tiên Trì, toả ra Địa Hỏa tinh hoa, đầy đủ tinh thuần, khiến Mộc Dịch có thể thông qua huyết mạch, đơn giản hấp thu một luyện hóa.

Vì vậy, hắc chỉ tế ra một tầng nhàn nhạt kim quang vòng bảo hộ, nhìn như cực mỏng, nhưng có thể xuyên thấu qua đại lượng Địa Hỏa Hoàng nguyên, khiến huyết mạch của hắc đem luyện hóa.

Mộc Dịch từng bước một chậm rãi tới gần Phần Tiên Trì, chung quanh Địa Hỏa Hoàng nguyên càng ngày càng tinh thuần, Mộc Dịch huyết mạch hấp thu một luyện hóa tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, khi hắc đi đến Phần Tiên Trì bên cạnh lúc, trong máu đã súc tích đại lượng Địa Hỏa chân nguyên, cũng thông qua kỳ kinh bát mạch, hóa thành một tầng sợi trạng thái dịch chân nguyên, chảy vào trong Đan Điền.

An Hình từng tận mắt nhìn thấy Mộc Dịch luyện hóa Địa Linh Kim Diễm, đối với cái này cũng không rất lo lắng. Mà Vu Trí Viễn rồi lại đối Mộc Dịch hoàn toàn không biết gì cả, hắc nhìn thấy Mộc Dịch tế ra pháp lực màn hào quang cực kỳ bạc nhược yếu kém, tựa hồ tùy thời nhưng phá, nhưng rõ ràng một mực duy trì một ... không ... Thấy suy yếu.

Vu Trí Viễn mới đầu còn có chút lo lắng, nhưng đến về sau, rồi lại càng ngày càng ngạc nhiên!

Hắn không khỏi thì thào nói ra: "Cái này Mộc sư đệ, tựa hồ hoàn toàn chính xác thật sự có tài, ngược lại cũng không được hoàn toàn không biết sâu cạn!"

Mộc Dịch đứng ở Phần Tiên Trì bên cạnh, lẳng lặng đợi chờ.

Chung quanh đều là hừng hực liệt diễm, dung nham cuộn cuộn, như là Hỏa Ngục, nhưng đối với Mộc Dịch mà nói, nhưng là "Như tắm gió xuân" .

Ước chừng một nén nhang sau, Phần Tiên Trì bên trong dung nham cuộn cuộn càng ngày càng kịch liệt, lớn chừng quả đấm bong bóng khí liên tục toát ra!

Một lát sau, một cỗ bức người sóng nhiệt từ ao ở bên trong đột nhiên tuôn ra, tùy theo mà đến, còn có một đạo mây trắng cao hỏa trụ.

Hỏa trụ mặt ngoài, ngọn lửa tím phiêu động, đúng là Địa Dương Tử Hỏa!

Mộc Dịch lập tức cây tăng hộ thể màn hào quang trong pháp lực, lập tức quanh thân kim mang chói mắt, khiến Vu Trí Viễn cùng An Hình đều là không tự chủ được hai mắt khép lại.

Chờ bọn hắn lại khi mở mắt ra, Mộc Dịch lại tế ra một mảnh hừng hực lửa vàng, một tả một hữu hóa thành hai cỗ kim măng xà, hướng hỏa trụ đánh tới.

"A!" Vu Trí Viễn phát ra một tiếng khiếp sợ cực kỳ cảm thán, hắn nhìn đến, Mộc Dịch tế ra lửa vàng, rõ ràng đem hỏa trụ trên ngọn lửa tím tróc bong xuống, hỏa trụ tuy rằng rất nhanh lại rơi xuống một chui vào dung nham bên trong, nhưng có một mảnh ngọn lửa tím, lưu tại lửa vàng bên trong.

"Sao vậy khả năng ? ! Chúng ta các đệ tử tế ra pháp thuật, tại Địa Dương Tử Hỏa trước mặt đều là không chịu nổi một kích, tiếp xúc liền tán loạn, cái này lửa vàng cuối cùng có gì không tầm thường, rõ ràng có thể thừa muốn Địa Dương Tử Hỏa!" Vu Trí Viễn kinh hãi, đối cái này. . . Mộc sư phó " càng thêm tò mò.

Lửa vàng đem Tử Hỏa vây ở trong đó, kim mang lập tức âm đạm rồi rất nhiều, nhưng Tử Hỏa cũng không có đem lửa vàng đốt xuyên, hai cổ hỏa diễm lẫn nhau va chạm thăm dò, thời gian dần trôi qua, rõ ràng bắt đầu lẫn nhau thâm thấu.

"A, không chỉ có là có thể thừa nhận được! Cái này Tử Hỏa cùng lửa vàng, vậy mà tại dần dần dung hợp!"

Lần này, Vu Trí Viễn cuối cùng có chút tin tưởng, Mộc Dịch nói muốn luyện hóa Địa Dương Tử Hỏa, cũng không phải là ăn nói lung tung!

Lúc này, Mộc Dịch chính thông qua bản thân thần kỳ huyết mạch, luyện hóa cái kia Địa Dương Tử Hỏa ẩn chứa tinh túy chân nguyên. Huyết mạch của hắn đã cố hết sức điều động, toàn thân huyết dịch sôi trào, màu da càng là đỏ tươi ửng ửng.

"Không ổn, Mộc sư đệ giống như muốn không chịu nổi một bạo thể mà chết!" Vu Trí Viễn thấy thế kinh hô một tiếng.

An Hình trừng mắt liếc hắn một cái, nói ra: "Mộc sư huynh làm việc từ có chừng mực, hắn còn không có buông tha cho, tự cũng không có quá lớn nguy hiểm!"

Thì cứ như vậy, giảng co tròn vẹn ba ngày ba đêm!

An Hình cùng Vu Trí Viễn, cũng đã lui đến khoảng cách Phần Tiên Trì khá xa địa phương, xa xa nhìn chăm chú lên Mộc Dịch, mặc dù như thế,

bọn hắn cũng đều hao phí không ít chân nguyên dùng để duy trì phòng hộ màn hào quang.

Phần Tiên Trì bên trong, thỉnh thoảng có hỏa trụ toát ra, mỗi lần đều mang ra một ít Địa Dương Tử Hỏa, Mộc Dịch lợi dụng lửa vàng, thu thập cũng luyện hóa không ít Tử Hỏa.

Mộc Dịch cuối cùng ngừng công pháp, hắc màu da, cũng chợt khôi phục bình thường.

Mộc Dịch thở dài một hơi, lộ ra hài lòng mỉm cười, trải qua ba ngày đêm luyện hóa, Mộc Dịch lúc đầu vốn cả chút hư mệt mỗi huyết mạch cùng đan điền, đều đã hoàn toàn khôi phục, cũng đạt đến cực hạn.

"Vu sư huynh, An sư muội, làm phiền nhị vị cho ta hộ pháp!" Mộc Dịch quay người hướng hai người đi đến.

"Đại công cáo thành, chúng ta có thể rời đi!" An Hình thần sắc cao hứng tràn với nói nên lời.

"Chúc mừng Mộc sư đệ, Vu sư huynh nay coi như là mở rộng tầm mắt!" Vu Trí Viễn vỗ tay nói ra, trong lòng thở dài: "Kẻ này có thể nói bất thể ra kỳ tài! Trách không được An đường chủ sẽ đem Hình nhi sư muội gả kẻ này!"

"Vu sư huynh khách khí!" Mộc Dịch khiêm tốn vài câu, ba người thuận lợi quay trở về Đình Hỏa Đường.

Đi thời điểm, Vu Trí Viễn cao hứng bừng bừng, một đường đối An Hình lớn xum xoe; lúc trở lại, hắc ròi lại ít xuất hiện rất nhiều, trong lòng có chút phiền muộn, đứng ở Mộc Dịch như vậy quái vật bên người, cái gì nha ánh sáng chói lọi đều muốn bị che giấu.

"Thật sự thành công ?" Đinh Hỏa Đường một gian bên trong điện thờ trong mật thất, đường chủ Trình Hóa Thiên nghe được Mộc Dịch cùng An Hình hai người báo cáo sau, vẫn đang có chút không dám tin tưởng! Sự tình trọng đại, gian phòng này trong mật thất, chỉ có ba người bọn họ, liền Vu Trí Viễn các loại đệ tử, đều không thể tiến vào.

An Hình chứa cười nói: "Mộc sư huynh, người không tự mình thi triển một bình, Trình sư bá là sẽ không tin tưởng đấy!"

Mộc Dịch đành phải Đứng ra đây, hắn duỗi ngón nhẹ nhàng bắn ra, liền có một đóa to như hạt đậu tử kim nhị sắc tia lửa từ ngón tay bùng toát ra, bắn về phía mặt đất.

Nho nhỏ to như hạt đậu tia lửa, rơi vào cứng rắn đá ngầm trên mặt đất, vậy mà nổ tung một vài thước lớn nhỏ hố sâu.

"Đệ tử cũng không biết tại sao, đang dùng Địa Linh Kim Diễm hiệp trợ luyện hóa Địa Dương Tử Hỏa sau, cái này hai loại hỏa diễm, vậy mà dung hợp thành bộ dáng này!" Mộc Dịch nói ra.

"Đây là Tử Kim Chân Hỏa!" Trình Hóa Thiên cả kinh từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, lập tức kích động muôn phần!

Hắn thấy Mộc Dịch có chút mê mang, liền nói rõ chi tiết nói: "Chúng ta Hoàng Tông Thánh Chủ tại hàng năm lúc, từng lấy một loại tiếng tăm lừng lẫy công pháp danh chấn một phương, gọi là Tam Vị Chân Hỏa! Tam Vị Chân Hỏa ở bên trong, một tím từng cái kim từng cái màu xanh! Người bây giờ tu luyện ra hỏa diễm, đúng là Tử Kim Chân Hỏa, dung hợp Địa Linh Kim Diễm cùng Địa Dương Tử Hỏa uy năng, hơn nữa so với hai loại hỏa diễm đều muốn càng cường đại hơn!"

An Hình nghe vậy cười nói: "Như thế nói, Trình sư bá là tin tưởng Mộc sư huynh đã luyện hóa cái này hai loại Địa Hỏa ?"

"Đó là đương nhiên! An lão đệ quả nhiên nhất được bảo!" Trình Hóa Thiên hướng Mộc Dịch tán dương liên tục gật đầu, cười ha ha: "Quả nhiên có người có thể tu luyện Thánh Chủ lưu lại công pháp, ha ha, ta Hoàng Tông thập chi cuối cùng đã có khôi phục hy vọng!"

Không biết có phải hay không qua với kích động, lão giả này khỏe mắt, thậm chí có một chút nước mắt chảy ra.

"Trình sư bá, cái kia còn dư lại công pháp ?" An Hình mỉm cười, nhỏ giọng nhắc nhở.

"Ôi ôi, lão phu đều thiếu chút nữa đã quên rồi đại sự!" Trình Hóa Thiên nói xong, thận trọng lấy ra một mặt lệnh bài hình dáng bảo vật, đánh vào một đạo pháp quyết, vậy sau, rồi mới lại đang trong mật thất nhấn xuống hai cái cơ quan.

Đi theo sau, "Xoẹt zoẹt~" âm thanh, nhìn như nguyên vẹn không nứt mẻ một mặt trên vách tường, rõ ràng lộ ra một cái phương hướng lỗ, bên trong chính để đó một cái hộp ngọc.

Trình Hóa Thiên đuổi ra kích động có chút run rẩy hai tay, mở ra hộp ngọc, lấy ra một cái quyển trục, vậy sau, rồi mới trịnh trọng giao cho Mộc Dịch.

"Đa tạ Trình sư bá!" Mộc Dịch tiếp nhận quyển trục, liền không chút khách khí bắt đầu lường lăm.

Cái này trên quyển trục ghi chép công pháp, đúng là ngay sau đó hẩn từ Ất Sinh Đường lấy được cái kia bộ phận pháp quyết, chủ yếu giảng thuật như thế nào tiếp tục tu luyện huyết mạch đan điền một Trúc Tạo Tiên Cơ!

Mộc Dịch nhìn qua chính là hơn nửa canh giờ, hẩn vẫn không nhúc nhích, sắc mặt rồi lại càng ngày càng ngưng trọng.

Sau nửa ngày sau, hắt than nhẹ một tiếng, buông xuống quyền trục, nói ra: "Công pháp này, là giả đấy!"

"Giả dối ? !" Trình Hóa Thiên lại càng hoảng sợ, lập tức quá sợ hãi: "Điều này sao khả năng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Là Thật Là Giả ?

"Đích xác là giả công pháp không thể nghi ngờ!" Mộc Dịch nhú mày nói ra.

Cái này trên quyển trực khẩu quyết, đích xác là tại giảng thuật nếu như cô đọng khí hải một Trúc Tạo Tiên Cơ, khẩu quyết trong cũng nhắc tới chuyện kỳ kinh bát mạch vận chuyển, nhìn như cùng bộ phận thứ nhất công pháp tương đối ăn khớp.

Nhưng mà, bộ công pháp kia vậy mà không có nói tới một cái sau cùng chỗ mấu chốt, cái kia chính là như thế nào vận dụng huyết mạch từng cái đây cũng là 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 khác biệt với mặt khác công pháp sau cùng chỗ đặc thù!

Mộc Dịch cũng âm thầm chiếu vào cái này khẩu quyết vận chuyển một trong hạ thể Hoàng nguyên, nhìn như rất đơn giản kinh mạch lưu chuyển, kết quả căn bản không cách nào làm được một hoặc là căn bản không có hiệu quả gì.

Mộc Dịch lại bổ sung: "Tuy rằng công pháp này là giả đấy, nhưng đệ tử có thể khẳng định, chế tạo cái này bộ giả công pháp người, nhất định nhìn rồi chính thức công pháp, cái này bộ giả công pháp... Chính là tại chân công pháp trên cơ sở, đem rất nhiều chỗ mấu chốt làm ra cái biến kết quả."

Cũng chính bởi vì vậy, chỉ có chính thức có thể tu luyện công pháp này người, mới có thể phân biệt ra công pháp là thật hay giả, những người khác căn bản khó có thể đoán được đến!

Trình Hóa Thiên nghe vậy, lập tức thất lạc cực kỳ, đặt mông ngồi ở trên chỗ ngồi, trong miệng thì thào nói ra: "Giả dối, dĩ nhiên là giả dối! Ta trân tàng mấy chục năm, tiêu phí không ít tâm huyết nghiên cứu qua bộ công pháp kia, dĩ nhiên là giả dối!"

An Hình nghe được công pháp là giả về sau, cũng có chút thất vọng, nhưng Mộc Dịch mà nói, lại làm cho trong nội tâm nàng khẽ động, nàng đứng dậy nói ra: "Không biết trình sư bá có hay không thuận tiện lộ ra, chuyện này công pháp là từ chỗ nào lấy được ? Căn cứ cây sư huynh theo như lời, lưu lại cái này bộ giả công pháp người, nhất định biết rõ chính thức công pháp khẩu quyết, nói không chừng có thể chiếu theo này manh mối, tiếp tục truy tung công pháp tung tích!"

Trình Hóa Thiên nhẹ gật đầu, trầm ngâm nói: "Lão phu đạt được bộ công pháp kia, đúng là ngẫu nhiên!"

Trình Hóa Thiên thở dài một tiếng, đem một ít năm xưa chuyện cũ êm tai nói tới: "Nói rất dài dòng, cái này còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến ba mươi năm trước Huyền Môn xâm lấn thời điểm!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, Trình Hóa Thiên trong miệng "Huyền Môn xâm lấn" phải là Huyền Môn đệ tử trong miệng "Chính ma đại chiến" .

Trình Hóa Thiên tiếp tục nói: "Năm đó, bốn tông nội loạn liên tục, Huyền Môn tam tông thừa cơ quy mô xâm lấn, Thánh Chủ công pháp 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 đã ở chiến dẫn, trong bị phân cách toàn bộ ngoại bộ phân do bất đồng chi nhánh bảo quản. Đáng tiếc, tại đại chiến ở bên trong, có chút chi nhánh công pháp rơi vào tay địch c "

"Vốn lão phu trong tay cũng không có công pháp, nhưng ngay tại đại chiến ở bên trong, lão phu từng đánh bại một gã Huyền Môn tu sĩ, trong lúc vô tình từ trong tay hắn cướp được một quả khắc có công pháp khẩu quyết

ngọc, bài, về sau lão phu mới phát hiện, cái này khẩu quyết rõ ràng chính là 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 một bộ phận!"

"Lão phu thích thú đem công pháp trân tàng đến nay chỉ có An đường chủ các loại rải rác mấy cái hảo hữu chí giao biết được việc này miệng lão phu còn âm thầm tuyển chọn thiếu niên tài tuấn tu luyện công pháp này nhưng bởi vì công pháp này không đầu không đuôi, bản thân lại hết sức kỳ lạ, thủy chung không người có thể tu luyện thành công. Không thể tưởng được cho đến hôm nay, mới biết được công pháp này dĩ nhiên là giả dối!"

An Hình sững sờ, đôi mi thanh tú hơi là nói: "Nói cách khác, trình sư bá là từ một gã Huyền Tông tu sĩ tay ở bên trong lấy được cái này bộ giả công pháp đấy! Cái kia Huyền Tông tu sĩ là ai ? Nói không chừng hẳn biết rõ chân công pháp tung tích! Thậm chí nói, chân công pháp liền trong tay hẳn!"

"Lão phu căn bản không nhận biết cái kia Huyền Tông tu sĩ!" Trình Hóa Thiên lắc đầu nói ra: "Bất quá, hẳn đang mặc Bình Hải tông quần áo và trang sức hẳn là Bình Hải tông môn nhân, từ hẳn thi triển công pháp đến xem, xác nhận thủy bộ tu sĩ! Cách nhau mấy chục năm cũng không biết người này là hay không đã gặp không huấn mà vẫn lạc, coi như là còn tại nhân thế, Bình Hải tông thủy bộ hơn mười phân đường, đường chủ một Phó đường chủ một trưởng lão chung vào một chỗ số lượng cũng không ít, cũng không biết nên từ đâu tìm được! Càng trọng yếu chính là, lấy chúng ta Hoàng Tông hôm nay thế lực, cũng không cách nào đi Bình Hải tông đoạt lại công pháp!"

"Bình Hải tông ? Thủy bộ tu sĩ ?" An Hình nghe vậy, không khỏi hướng Mộc Dịch nhìn nhiều hai mắt.

Mộc Dịch trong lòng cũng là hơi kinh hãi, chính hẳn đúng là Bình Hải tông thủy bộ đệ tử, không khỏi có chút trùng hợp.

"Ài, thiên ý trên người!" Trình Hóa Thiên bỗng nhiên ngửa đầu thở dài: "Chẳng lẽ ta Hoàng Tông thập chi, cuối cùng không có khôi phục ngày xưa cường thịnh một ngày sao!"

Ba người trong lúc nhất thời tất cả có chút suy nghĩ, đều là im lặng không nói.

Sau một lúc lâu, Trình Hóa Thiên đem công pháp lại giao cho Mộc Dịch, nói ra: "Quản hãn thiết giả công pháp, đặt ở lão phu nơi đây cũng không có bất kỳ ý nghĩa, liền giao cho cây sư diệt đi miệng có lẽ cây sư diệt ngút trời tư chất, có thể từ trong lĩnh ngộ đến một ít gì đó."

Trong miệng hãn tuy rằng nói như vậy, nhưng Mộc Dịch đám người cũng đều minh bạch, đây chẳng qua là lời an ủi lời nói, công pháp chi tiết, sai một ly một đi một ngàn dặm! Giả công pháp căn bản không có cái gì tham khảo giá trị.

Mộc Dịch còn là cung kính thi lễ xưng nói, sau đó đem quyền trục thích đáng thu hồi.

Trình Hóa Thiên tựa hồ cảm thấy khiến Mộc Dịch như vậy một chuyển tay không có chút xấu hổ, hãn từ cười nhạo nói: "Ha ha, như thế nào cũng không thể khiến nhị vị sư diệt trắng đi một chuyển, nếu không lão phu ngày sau nhìn thấy An đường chủ, nào có mặt mũi nói cùng chuyện hôm nay!"

"Như vậy đi, lão phu nơi này có một căn Thất Tinh Hóa Diễm Trọng, liền tặng cho cây sư diệt với tư cách khí thường!"

"Cái này không tốt lắm đâu!" An Hình vừa mừng vừa sợ, "Hình Nhi nghe phụ thân nói, Thất Tinh Hóa Diễm Trọng thế nhưng là trình sư bá trước kia thành danh bảo vật, này trọng phía dưới, chém giết vô số yêu nghiệt!"

Trình Hóa Thiên khoát tay chặn lại, có chút hào phóng nói ra: "Năm đó sự tình, không đề cập tới cũng được! Lão phu đã có rất nhiều năm không vận dụng qua này trượng, lưu lại cũng chỉ có một chút kỷ niệm ý nghĩa, không bằng giao cho chân chính có dùng người!"

"Bất quá này trượng tế luyện, có một chút đặc thù kỹ xảo, lão phu muốn làm trước mặt chỉ đạo Mộc sư diệt một chút miệng ngoài ra, Mộc sư diệt tuy rằng mới luyện hóa Tử Kim Chân Hỏa, nhưng này Hỏa uy lực cực lớn, nên như thế nào sử dụng, cây sư diệt chỉ sợ còn không rõ ràng lắm c lão phu tinh nghiên đạo này mấy chục năm, có thể cùng cây sư diệt cùng một chỗ nghiên cứu và thảo luận luận bàn."

"Mặt khác, lão phu nhận được tin tức, nghe nói Định Hải Tông có một vị đại nhân vật hậu nhân, cũng ở đây lần công kích Ất Sinh Đường đang hành động gặp ngoài ý muốn, gần nhất Định Hải Tông phái ra không ít nhân thủ, tại phụ cận hải vực tìm tòi hung thủ, hai người các người nếu là lúc này đi ra ngoài, vạn nhất bị Định Hải Tông người gặp được, có thể đã thập phần phiền toái!"

"Vì vậy, nhị vị sư diệt không bằng liền lưu lại ta Định Hỏa Đường một đoạn thời gian, đến một lần tránh đi Định Hải Tông bốn phía truy tra danh tiếng; thứ hai cũng có thể ở chỗ này tu luyện, khiến lão phu toàn bộ một tận tình địa chủ hữu nghị. Về phần An đường chủ cùng Ất Sinh Đường mọi người, lúc này khẳng định không có ở đây lúc đầu cộng... ở trên đảo, lão phu cũng sẽ phái người nghĩ cách mau chóng cùng bọn họ bắt được liên lạc, tổng tốt hơn chính các người mạo hiểm đi tìm kiếm."

An Hình nghe vậy cực kỳ động tâm, nhưng nàng rồi lại lo lắng Mộc Dịch không muốn lưu lại, vì vậy liền hướng Mộc Dịch tìm đến đi hỏi thăm ánh mắt.

Mộc Dịch trầm ngâm một lát, cuối cùng vẫn gật đầu.

An Hình đại hỉ, hướng Trình Hóa Thiên dịu dàng thi lễ nói: "Như thế liền đa tạ trình sư bá hậu đãi!"

Trình Hóa Thiên ha ha cười nói: "Không cần phải khách khí, nhị vị sư điệt nếu có cái gì cần, cho dù lười tổ các người tại sư huynh, tiểu tử này tuy rằng không nhìn được lễ nghi có cái chút ít phù phiếm, cũng là chân thực nhiệt tình, nhân phẩm cũng không tính quá xấu! Chỉ là của ta cái này Đinh Hỏa Đường, không có một cái nào nữ đệ tử, chặc chặc, khó tránh khỏi dương khí qua vượng! Hẳn nếu là có cái gì thất lễ địa phương, kính xin nhị vị sư điệt đừng nên trách."

An Hình cùng Mộc Dịch nghe vậy đều là lệnh tâm cười cười.

Thì cứ như vậy, hai người tại Đinh Hỏa Đường trong tạm thời an ở lại đến.

Mộc Dịch có khi cùng theo Trình Hóa Thiên tu luyện Tử Kim Chân Tiêm cùng tế luyện Thất Tinh Hóa Diễm Trượng, có khi cũng một mình tu luyện.

Thất Tinh Hóa Diễm Trượng, là hỏa thuộc tính Hoàng Môn pháp trượng; hẳn còn có một kiện bảo vật, lại có thể sâu sắc tăng lên hẳn Thủy thuộc tính huyền môn công pháp uy lực.

Cái này chính là Đinh Hải Tông yêu nữ sau khi chết lưu lại viên kia Lam Châu pháp khí.

Kiện pháp khí này, bị An Hình thu hồi, về sau giao cho Mộc Dịch.

Cũng chỉ có Mộc Dịch loại tu luyện này Thủy thuộc tính huyền môn công pháp đệ tử, mới có thể sử dụng kiện pháp khí này.

Pháp khí tế luyện, so với pháp trượng còn muốn phiền toái rất nhiều, chẳng những đối chân nguyên dày đặc trình độ có tương đối yêu cầu, còn

muốn tiêu phí không ít thời gian tâm huyết chậm rãi tế luyện, là một cái tương đối quá trình khá dài.

Mộc Dịch tại Đình Hỏa Đường trong thời gian, mỗi ngày đều muốn tiêu phí một canh giờ, chuyên môn đến tế luyện viên này Lam Châu pháp khí.

Ngày nào đêm khuya, Mộc Dịch tế luyện xong Lam Châu pháp khí chuẩn bị nghỉ ngơi, nhưng niệm cùng gần nhất nghe được tiếng gió, có chút trần trọc.

Nghe nói, Định Hải Tông đã công khai truyền đạt lệnh truy sát, đối một gã Thủy Hỏa thông tu Bình Hải tông thiếu niên đệ tử triển khai không hạn thời gian một ... không ... Hạn phạm vi vô hạn truy nã, tội danh là cấu kết ma Tiểu sát hại Định Hải Tông mười mấy tên đệ tử.

Bị truy nã đối tượng, dĩ nhiên là là Mộc Dịch, hắn nào có giết chết nhiều như vậy Định Hải Tông đệ tử, hiển nhiên đây là nói ngoa, hoặc là đem nguyên nhân khác vãn lạc đệ tử, một tia ý thức tính tại Mộc Dịch trên đầu c

Mộc Dịch biết rõ, cái tin tức này chỉ cần rơi vào tay Bình Hải tông, chỉ sợ bất kỳ người nào đều có thể đoán ra, bị truy nã đúng là Mộc Dịch!

Mộc Dịch còn biết, này tội danh hắn là hết đường chối cãi, vô luận như thế nào cũng tẩy thoát khỏi vô cùng, từ nay về sau, hắn tại Huyền Tông các phái đệ tử trong mắt, chính là người người hô đánh một tiếng xấu chiêu lấy phản đồ.

"Không biết sư phụ một sư tử cùng Triệu sư đệ đám người biết rõ việc này về sau, sẽ là cái gì cảm tưởng ?" Tuy rằng Mộc Dịch đã sớm cái cân đến cục diện như vậy, nhưng nghĩ đến đây sự tình lúc, còn có một chút khó có thể tiêu tan.

Tuy rằng hắn bây giờ đang ở Hoàng Tông đã bị lễ ngộ cùng coi trọng, bao gồm An Hình ở bên trong Hoàng Tông thầy trò đệ tử, đều đối với hắn

vô cùng tốt, so với tại Thiện Dực Đường điều kiện muốn phong phú hơn; nhưng Mộc Dịch trong lòng, vẫn đang hoài niệm lấy lúc trước làm một gã bị phạt đệ tử ngoại môn, buổi sáng đến củi đến trưa cùng sư tỷ tu kiến thạch đình cái kia đoạn thời gian.

Cũng chính là nguyên nhân này, Mộc Dịch một mực không có buông tha cho đối 《Nhược Thủy Quyết》 tu luyện.

Mộc Dịch chìm vào nhớ lại, sau một hồi, vẫn đang khó có thể ngủ yên.

Vô cùng buồn chán tới ranh giới, hẳn lại đem cái kia bộ gì chép cảm lấy giả công pháp quyền trục xuất ra, nho nhỏ nghiên cứu.

"Chân nguyên vào mạch, tự hành nổi lên; hợp thành thông hướng mang, chống đỡ xung quanh Nhâm Đốc... , "

Mộc Dịch một bên nhìn xem pháp quyết, một bên liền theo bản năng căn cứ công pháp, vận chuyển trong cơ thể tinh tú Hoàng nguyên, thế nhưng là đến nơi này, liền hoàn toàn không thể làm đến.

"Công pháp này, tựa hồ có chút cổ quái!" Mộc Dịch trong lúc đó trong đầu điện quang lóe lên, toát ra một cái người can đảm ý niệm trong đầu, cái này ý niệm trong đầu cơ hồ là lóe lên tức thì, nhưng bị hắc mớ hồ bị bắt được!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Vô Tình Gặp Được

"Cái này vài câu khẩu quyết ý tứ, đơn giản là đem chân nguyên pháp lực đẩy vào trong kinh mạch, nhưng mà khiến chân nguyên nổi lên vận chuyển, quán thông Xung Mạch, Đới Mạch, lại theo nếp đả thông Nhâm Đốc nhị mạch, vận hành một vòng."

"Thế nhưng là, công pháp này rồi lại có một cái có chút sơ hở rõ ràng —— Hoàng nguyên lấy dày đặc nổi tiếng, có thể nào từ dưới mà lên tự hành nổi lên vào Xung, Đới hai mạch bên trong ? Rõ ràng chỉ có thể từ trên xuống dưới chìm vào trong kinh mạch!"

"Đối với không cách nào tu luyện công pháp này người mà nói, dù sao từ đầu tới đuôi đều không thể làm được, cũng nhìn không ra cái này một câu kê hở; nhưng đối với đã tu luyện bộ phận thứ nhất công pháp đệ tử mà nói, chỉ sợ liếc có thể nhìn ra, công pháp này tất nhiên sửa chữa qua!"

"Bởi như vậy, trăm phương ngàn kế biên ra cái này bộ 'Giả công pháp' người, cách làm cũng có chút dư thừa, căn bản không cách nào phát ra nổi nói dối người khác tác dụng!"

"Trừ phi, người nọ bốn ý, căn bản không phải vì biên ra giả công pháp nói dối người khác, mà là có dụng ý khác!"

Nghĩ tới đây lúc, Mộc Dịch thoáng cái nhảy dựng lên, có chút kích động thì thào nói ra: "Có thể tự hành nổi lên đấy, hẳn là lấy nhẹ nhàng nổi tiếng Huyền khí, mà không phải là Hoàng nguyên! Chẳng lẽ nói, cái này khẩu quyết trong chỗ nhắc tới chân nguyên, đều là ngón tay Huyền khí chân nguyên ?"

Cái ý nghĩ này có chút không hợp thói thường, 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 thế nhưng là Hoàng Tông Thánh Chủ công pháp, cô đọng chính là cực kỳ tinh túy hỏa thuộc tính Hoàng nguyên, làm sao có thể cùng Huyền khí nhắc lên quan hệ!

Vì vậy Mộc Dịch tại tu luyện công pháp này lúc, ngay từ đầu cũng căn bản không có nghĩ đến Huyền khí phương diện này đến.

Đã có ý tưởng, nếu muốn thực tế nghiệm chứng, lúc đầu vốn cũng là thập phần khó khăn, nhưng đối với Mộc Dịch mà nói, rồi lại dễ như trở bàn tay!

Bởi vì, chính hắn liên tu luyện qua Huyền môn công pháp, trong đan điền, trong huyết mạch, đều có không ít tinh túy Huyền khí chân nguyên!

Đối lại mặt khác Hoàng Tông đệ tử, coi như là nghĩ vậy một tầng, cũng không cách nào tự mình nghiệm chứng một cái.

Mộc Dịch lập tức vận chuyển trong đan điền Huyền khí chân nguyên. Theo nếp từ đuôi đến đầu tiến vào Xung, Đới hai mạch, lại chống đỡ xung quanh Nhâm Đốc, quả nhiên có thể làm được!

Mộc Dịch đại hỉ. Tiếp tục dựa theo đằng sau khẩu quyết tu luyện.

Quả nhiên, Huyền khí vận chuyển như ý, có thể hoàn thành khẩu quyết trong ghi chép cái thứ nhất đại chu thiên.

Nhưng mà, cái này đại chu thiên vận chuyển hoàn tất sau. Đan điền của hắn thể chất không có chút nào cải biến, chân nguyên cũng không có luyện hóa càng thêm dày đặc, tựa hồ chỉ là không công khiến chân nguyên tại kỳ kinh bát mạch chỗ chảy dạo qua một vòng, không có chút ý nghĩa nào!

"Đây là có chuyện gì?"

Mộc Dịch nghi hoặc khó hiểu, chưa từ bỏ ý định lại vận chuyển hai cái đại chu thiên, vẫn không có nửa điểm thu hoạch.

"Xem ra công pháp này. Không có đơn giản như vậy!"

Mộc Dịch lại lâm vào trầm tư.

"Đúng rồi, 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 khác biệt với mặt khác công pháp chính yếu nhất chỗ đặc biệt, chính là về huyết mạch vận dụng! Mà phần này khẩu quyết, rồi lại đổi trong huyết mạch chân nguyên vận dụng chỉ chữ không đề cập tới, hiển nhiên, trong này còn đại hữu văn chương (có nhiều bí ẩn)!"

Mộc Dịch sở dĩ có thể tu luyện 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 mà đệ tử khác không cách nào làm được, tất cả đều là bởi vì đặc thù huyết mạch, công pháp trong rồi lại đổi huyết mạch vận dụng không chút nào đề cập. Rõ ràng cho thấy kẻ hờ quá lớn!

Mộc Dịch suy đi nghĩ lại, cẩn thận cân nhắc một phen sau. Quyết định nếm thử một lần nữa!

Lúc này đây, hắn bắt đầu dùng trong huyết mạch luyện hóa Huyền khí chân nguyên, vận chuyển công pháp.

Từng cỗ một Hỏa chân nguyên biến thành ấm áp, tự hành nổi lên, tản ra vào Xung Mạch, Đới Mạch, lại quán thông Nhâm Đốc. . .

Một cái đại chu thiên sau. Cái này cỗ chân nguyên mặc dù không có biến thành càng thêm dày đặc tinh túy, rồi lại vậy mà dễ dàng tiến nhập trong Đan Điền!

Đây đối với Mộc Dịch mà nói. Thế nhưng là thật lớn kinh hỉ!

Dựa theo cái này bộ "Giả công pháp", đem Huyền khí chân nguyên từ trong đan điền vận chuyển một vòng lại trở về đan điền. Căn bản không có chút ý nghĩa nào; nhưng mà, Mộc Dịch lại có thể đem Huyền khí chân nguyên từ trong huyết mạch, lưu chuyển tiến vào đến trong đan điền, cái này vừa ý nghĩa trọng đại!

Bởi như vậy, hắc trong huyết mạch hấp thu chân nguyên, vô luận là Huyền khí, còn là Hoàng nguyên, hắc cũng có thể theo nếp đem hóa vào trong đan điền!

"Cuối cùng là hạng người gì, xuất phát từ như thế nào mục đích, đi khổ tâm chế tạo ra cái này bộ chỉ tốt ở bề ngoài 'Giả công pháp' đâu?"

Mộc Dịch nho nhỏ phỏng đoán lấy "Giả công pháp" người chế tác dụng ý, hết sức tưởng tượng.

"Đúng rồi, người nọ hơn phân nửa là trong Huyền môn trí hơn người thiên tài, đạt được cái này Hoàng Tông tiếng tăm lừng lẫy 《Thánh Hóa Chân Quyết》 về sau, đều muốn tu luyện, rồi lại vừa không có bộ phận thứ nhất công pháp, không cách nào từ đầu tu hành."

"Vì vậy, người này lại bằng vào ngút trời tư chất, cường ép đem ** sửa chữa, cải biến thích hợp hơn Huyền Môn tu sĩ sử dụng, vì vậy khẩu quyết trong nhắc tới chân nguyên, đều là Huyền khí chân nguyên!"

"Hơn nữa, người nọ cũng không cách nào thông qua huyết mạch đến luyện hóa chân nguyên, vì vậy đem công pháp trong có đóng huyết mạch bộ phận, cũng cải biến hoàn toàn thay đổi! Vì cái gì đều là khiến bình thường Huyền Môn tu sĩ có thể tu luyện cái này vô cùng cường đại pháp quyết!"

Mộc Dịch tiếp tục hướng sau nhìn lại, 'Giả công pháp' phần sau bộ phận, đều là về như thế nào đột phá bình cảnh, Trúc Tạo Tiên Cơ, đoạn này khẩu quyết cực kỳ phiền phức, bị cải biến càng thêm khó bề phân biệt, đột phá

cảnh giới lúc, công pháp lại không thể có chút độ lệch, khiến Mộc Dịch căn bản không dám nếm thử tu luyện.

Vô luận như thế nào, cái này "Giả công pháp" đã khiến Mộc Dịch tìm hiểu đến đi một tí thu hoạch, đồng thời cũng làm cho Mộc Dịch đối người chế tác thân phận, càng thêm hiếu kỳ.

...

Mộc Dịch cùng An Hình, tại Đình Hỏa Đường tròn vẹn ngày người ba tháng.

Trong ba tháng này, Mộc Dịch thường xuyên đi chỗ đó Phần Tiên Quật, mượn nhờ trong đó tinh túy Địa Hỏa chân nguyên tu luyện, tiến triển cực nhanh.

Đan điền của hắn bên trong, khí hải đã đầy đủ cực kỳ, nhất thiên nhất địa, có Thủy có Hỏa, có khác Động Thiên!

Huyết mạch của hắn ở bên trong, ẩn chứa Hỏa chân nguyên cũng đã cực kỳ dày đặc!

Ba tháng trôi qua rồi, Đình Hải Tông truy tra tiếng gió đã lỏng rất nhiều, Mộc Dịch cùng An Hình, cũng không hề dù sao vẫn là đứng ở Đình Hỏa Đường bên trong không xuất ra, ngẫu nhiên cũng sẽ ra ngoài hít thở không khí.

Mỗi lần xuất hành, Vu Trí Viễn đều xưng phong nhận việc hành động dẫn đường cùng "Hộ vệ", bọn hắn mỗi lần cũng đều đặc biệt cẩn thận từng li từng tí, sẽ không khoảng cách Hỏa Diễm Đảo quá xa, cho nên một mực bình an vô sự.

Một ngày này, ba người lại kết bạn ra đảo. Vu Trí Viễn nói, cách đó không xa có một tòa Đào Hoa đảo, hiện tại đúng là đào hoa đua nở cực kỳ,

ở trên đảo phong quang kiêu diễm, cảnh sắc mê người, mời An Hinh tiến đến ngắm hoa.

An Hinh có chút động tâm, lại gọi lên Mộc Dịch, người kia cũng vui vẻ tiếp nhận, vì vậy liền có lần này ba người đồng hành.

Vì không để người chú ý, ba người đều đổi lại thể tục giới bình thường quần áo, An Hinh thậm chí còn đem trang sắc mặt trang phục một phen, không đến mức lộ ra vô cùng kinh thể hãi tục, thanh lệ không gì sánh được!

Ba người thuê tiếp theo chiếc rộng rãi tươi đẹp hoa thuyền : thuyền hoa, mấy cái nhà dò giường buồm mái chèo, khiến thuyền nhỏ theo gió vượt sóng mà đi. Đương nhiên tốc độ này đối với người tu tiên mà nói, vẫn là quá chậm.

Ba người cũng không thời gian đang gấp, một đường cười cười nói nói, thưởng thức trà nói chuyện phiếm, cũng là không mất niềm vui thú.

Vu Trí Viễn có chút nho nhã, thi từ ca phú há miệng mặc dù, hôm nay tâm tình thật tốt, tự nhiên cũng là linh cảm không ít.

"Hinh nhi sư muội, người xem cái này mái chèo sau kích khởi sóng hoa, dần dần đi xa, Vu mỗ tâm nổi lên một đầu năm nói chuyết tác, mong rằng sư muội không muốn chê cười." Vu Trí Viễn nói xong ho nhẹ một tiếng, rung đùi đắc ý ngâm nói:

"Thêu thuyền buồm trắng lên, xuân thủy sóng xanh lay động. Đáng thương sóng hoa nước mắt, khó đuổi theo vô tình mái chèo!"

An Hinh mỉm cười, một chút dừng lại, cũng lập tức tụng nói: "Sóng hoa đuổi cây mái chèo, cây mái chèo đi theo thuyền gương cao. Không biết làm sao ngừng thuyền ngày, buồm thu mái chèo từ ẩn núp! Mộc sư huynh, người cảm thấy như thế nào ?"

Mộc Dịch sững sờ, có chút lúng túng nói: "Cái này, tại hạ không hề tài văn chương, ngâm thi tác đối, thật sự bất lực!"

Vu Trí Viễn nghe vậy, lắc đầu, than nhẹ một tiếng, thì thào nói ra: "Khanh bản khuynh thành tư thế, khanh có khuynh quốc trí, chỉ thán chàng tâm giống như du mộc, không thể phần thưởng cùng tiếc!"

An Hình nghe vậy cũng cùng theo than nhẹ một tiếng, ánh mắt phức tạp thật sâu nhìn Mộc Dịch liếc.

Mộc Dịch trong lúc mơ hồ, tựa hồ cũng nghe hiểu đi một tí, bất quá hẳn vẫn đang chỉ là cười cười xấu hổ, không nói thêm gì.

Một lúc lâu sau, một mảnh hồng nhạt xuất hiện ở nơi xa trên mặt biển, sau đó càng lúc càng lớn, giống như một mảnh hoa mỹ phấn hồng đám mây, trôi lơ lửng ở xanh thẳm trên mặt biển, xa xa nhìn lại, không biết đó là bầu trời đám mây, còn là trên biển nhiều loại hoa.

Cảnh sắc thật đẹp, liền lộ ra thập phần huyền huyền, có phần không chân thực.

"Cái kia chính là Đào Hoa đảo, thế nào, Vu mỗ không có nói ngoa đi!" Vu Trí Viễn chỉ vào cái kia mảnh phấn mây nói ra.

"Đích xác là khó gặp cảnh trí!" An Hình tán thán nói.

Ba người lực chú ý, đều tập trung ở nơi xa trên hải đảo, trong lúc nhất thời đều là im lặng im lặng.

Nhích tới gần Đào Hoa đảo, chung quanh ngắm cảnh hoa thuyền : thuyền hoa cũng thời gian dần trôi qua nhiều hơn. Hoa đào này đảo thế nhưng là một chỗ danh khí không nhỏ phong cảnh thắng địa, hàng năm thời điểm này, phụ cận mấy cái đại đảo phú quý người ta, đều thuê thuyền tới đây ngắm hoa.

Đột nhiên, có vài đạo bóng trắng tạt trên mặt biển cấp tốc trượt, tốc độ cực nhanh, tại đây chút ít trong thuyền hoa lộ ra đặc biệt bắt mắt.

"Là ba chiếc Bạch Ngọc thuyền!" Mộc Dịch thấy thế kinh hãi, vội vàng liềm khí im tiếng, thân hình cũng lặng lẽ núp ở thuyền cán sau.

"Là người tu hành!" An Hình cùng Vu Trí Viễn, cũng là riêng phần mình cả kinh, riêng phần mình lặng lẽ ẩn nấp.

Ba đầu hơn một trượng lớn nhỏ Bạch Ngọc thuyền tới gần, lộ ra trên thuyền ba người thân ảnh, cũng là hai nam một nữ.

Nhìn thấy ba người này thân ảnh về sau, Mộc Dịch trong lòng đột nhiên run lên, ba người này, hẳn toàn bộ đều biết!

"A!" Chung quanh trên mặt thuyền hoa phàm nhân cũng đã là một mảnh ồn ào.

"Thật sự là Thiên Tiên hạ phàm!"

Trên thuyền ba người, đều là khí chất siêu phàm thoát tục thanh thiếu niên, cùng với khác phàm nhân có rõ ràng khác nhau. Nhất là cầm đầu cái kia một nam một nữ, nam anh tuấn bất phàm, nữ càng là nghiêng nước nghiêng thành, chỉ sợ trong truyền thuyết Tiên nhân tiên nữ, cũng bất quá chỉ như vậy!

"Thiên hạ lại có như vậy mỹ nhân!" Vu Trí Viễn nhìn không được kịp tránh né trong khoang thuyền đi ra, nhìn qua cái kia tên nữ tử, ngơ ngác xuất thần!

Không biết là người nào dẫn đầu, những người phàm tục này vậy mà nhao nhao không tự chủ được từ trước đến nay người ba người quỳ lạy một đoàn, miệng nói "Thăm viếng đại tiên" !

Mọi người đều quỳ, Mộc Dịch và ba người, nhất là đứng đấy ngăn người Vu Trí Viễn, lập tức lộ ra thập phần đột ngột.

Cầm đầu tên kia thanh niên tuần tú, đem tự tin mà đặc ý ánh mắt quét về phía bái phục mọi người, lúc hắt ánh mắt quét đến Vu Trí Viễn nơi đây lúc, không khỏi hơi sững sờ.

"Mộc sư đệ! Tìm hoài mà chẳng thấy, không thể tưởng được người vậy mà ở chỗ này!" Thanh niên đôi lông mày nhíu lại, trong chốc lát sắc mặt đại biến.

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, từ thuyền cán sau đi ra, chấp tay thi lễ, nói ra: "Mẫn sư huynh, Cốc sư tỷ, Triệu sư đệ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Xé Rách Mặt Nạ

Ba người này, đều là một bộ áo trắng Bình Hải tông đệ tử, anh tuấn bất phàm nam tử là Thiện Dực Đường Đại đệ tử Mẫn Quân; dung mạo như thiên tiên nữ tử, đúng là cái kia thần sắc băng lãnh, thân phận thần bí Cốc Mạc Ngưng; mà người thứ ba, thì là cùng Mộc Dịch cảm tình sâu sư đệ Triệu Lượng.

Ba người này xuất hiện, khiến Mộc Dịch trong lòng sự nghi ngờ trùng trùng điệp điệp, mơ hồ đã có cảm giác không ổn.

Bình Hải tông phạm vi thế lực, khoảng cách cái hải vực này khá xa, ba người như thế nào lại tới chỗ này ?

Mộc Dịch gặp được bọn hắn, đến tột cùng là trùng hợp, còn là đã định trước ?

Mộc Dịch tâm niệm như điện tới ranh giới, Cốc Mạc Ngưng cùng Triệu Lượng cũng nhìn được Mộc Dịch.

"Mộc sư huynh!" Triệu Lượng hô to một tiếng, sợ hãi lẫn vui mừng tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Mà Cốc Mạc Ngưng trong ánh mắt, vậy mà cũng đã hiện lên vẻ vui sướng chi sắc, mặc dù chỉ là lóe lên rồi biến mất, nhưng bị An Hình bắt được!

"Thiên hạ còn có như vậy xinh đẹp nữ tử!" An Hình bị đối phương mỹ mạo chỗ thuyết phục, nàng từ trước đến nay đối dung mạo của mình có chút tự tin, lúc này lại có chút mặc cảm:

"Cái kia du mộc phiền phức khó chịu từng nói, bá kiến so với ta còn muốn đẹp hơn mỹ lệ nữ tử, quả nhiên không uống!"

Vu Trí Viễn vẫn là ngờ ngác nhìn qua Cốc Mạc Ngưng, đối chung quanh phát sinh hết thấy, đều không có để ở trong lòng.

Hắn mặc dù đầy bụng chưa ăn, nhưng lúc này lại tìm không thấy phù hợp từ ngữ, để hình dung trước mắt cái này băng lãnh mỹ nhân.

Mẫn Quân Tử cả kinh ngoài, phản ứng cực nhanh quát lớn: "Chư vị phạm dân, bốn tiên sư hôm nay muốn trừ ma vệ đạo, không thể làm chung người, mời lập tức rời xa!"

Nói xong, trong tay hắn đã tế ra một cái hơi mờ xanh ngọc pháp trượng, cũng trước người vung lên.

Hắn trước người trên mặt biển, trong lúc đó lật lên cơn sóng gió động trời, hướng Mộc Dịch chỗ đội thuyền đánh tới.

"Cẩn thận!" Mộc Dịch vội vàng cũng là thi triển công pháp, đồng dạng tại trên biển tế ra một loạt cột nước, ngăn trở Mẫn Quân Tử một kích.

Hai mảnh sóng lớn tại trên biển gặp nhau, trong tiếng nổ vang, sóng hoa văng khắp nơi, hầu như muốn đem nơi xa đội thuyền lật tung!

An Hình phản ứng cực nhanh tế ra này chiếc yêu cốt thuyền, sau đó đem vẫn đang có chút ngần người Vu Trí Viễn đẩy vào cốt thuyền trên. Chính nàng cùng Mộc Dịch cũng lập tức nhảy lên cốt thuyền.

Còn lại phạm nhân, nhìn thấy cảnh này, nhao nhao kinh hãi.

"Vả lại lớn lao động thủ. Các loại những người phạm tặc này ly khai!" Cốc Mạc Ngưng bỗng nhiên thản nhiên nói.

"Cốc sư muội nói rất đúng, Mẫn mỗ cũng là như vậy ý tưởng, lại không biết cái kia Mộc Dịch, sẽ hay không mượn cơ hội chất vấn!" Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu. Không lại ra tay.

"Như thế nào, Mộc sư đệ vậy mà nhận ra bọn hã, tựa hồ còn có ân oán chưa xong ? Bọn họ là Huyền Tông đệ tử, vì sao Mộc sư đệ cùng bọn họ sư huynh đệ tương xứng ?" Vu Trí Viễn cái này mới phản ứng tới, kinh ngạc nói.

An Hình nhẹ gật đầu. Thần sắc ngưng trọng, cũng không có làm nhiều giải thích.

Cốt thuyền cùng ba chiếc Bạch Ngọc thuyền giăng co, còn lại phạm nhân đội thuyền, tức thì thừa cơ trốn sạch.

"Mẫn sư huynh, hỏi thăm rõ ràng, không muốn bởi vì hiểu lầm tự giết lẫn nhau!" Cốc Mạc Ngưng lại thản nhiên nói.

Mẫn Quân Tử nhẹ gật đầu, hừ lạnh một tiếng, chất vấn: "Mộc sư đệ. Người bên cạnh hai người. Nhưng là Ma môn đệ tử ?"

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Cái kia cũng không phải gì đó Ma Môn, mà là Hoàng Tông, cùng Huyền Môn giống nhau, đều là người tu tiên!"

Mẫn Quân Tử nghiêm nghị quát: "Quả là thế, người lại dám cùng Hoàng Tông tu sĩ cấu kết. Còn không đi theo ta quay về tông môn hướng sư phụ thỉnh tội!"

Mộc Dịch lại lắc đầu, cười lạnh nói: "Mẫn sư huynh thực ý định dẫn ta quay về tông môn ? Ta nếu là trở lại tông môn. Chỉ sợ Mẫn sư huynh ngược lại cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an đi! Ngự Phong Thần Quân. . ."

Mẫn Quân Tử lập tức sắc mặt trắng nhợt, vẫn miễn cưỡng khẽ cười nói: "Người cho rằng ăn nói bậy bạ một phen. Có thể hãm hại Mẫn mỗ ? Người

cầu kết Ma Môn, giết hại Huyền Tông đệ tử sự tình, thế nhưng là nhân chứng không ít, nói không chừng vật chứng đã ở trên người của người!"

"Thị thị phi phi, trở lại tông môn đều có phán xét! Mộc sư huynh, người nếu không có sai lầm, tông môn cũng sẽ không oan uổng người!" Cốc Mạc Ngưng thần sắc, vĩnh viễn là như vậy băng lãnh, nói chuyện ngữ khí, cũng không mang theo chút nào cảm tình.

Mẫn Quân Tử sắc mặt hiện lên một tia sát ý, hắc hắc nói: "Chỉ sợ người này sử lừa gạt, âm thầm liên hệ Ma Môn, ngược lại hại ta và ba người! Không bằng dứt khoát đưa hắc giết chết, cũng tốt cho Định Hải Tông một cái công đạo!"

Cốc Mạc Ngưng đôi mi thanh tú ngưng lại, khinh khể lắc đầu.

Mẫn Quân Tử còn phải lại khuyên, Triệu Lượng đã nhịn không được, hắc lớn tiếng hướng Cốc Mạc Ngưng hô: "Cốc sư tỷ không nên tin hắc, đúng là Mẫn Quân độc giết người thị vệ. . ."

Nói chuyện đồng thời, Triệu Lượng dưới chân Bạch Ngọc thuyền như điện giống như xuyên thẳng qua, hướng Mộc Dịch tới gần!

Thế nhưng là, hắc vừa mới khể động, Mẫn Quân Tử cũng đã không chút do dự ra tay!

Trong tay hắc xanh ngọc pháp trượng một chút, lập tức giữa không trung ngưng tụ ra một mảnh rậm rạp chằng chịt thủy tiễn, hướng Triệu Lượng sau lưng nhanh đâm mà đến.

"Cẩn thận!" Mộc Dịch kinh hãi, toàn thân hắc huyết mạch chân nguyên, tại trong nháy mắt đều kích phát, đơn chương vũ, lập tức một mảnh hùng hực liệt diễm từ lòng bàn tay tuôn ra, dán mặt biển bốc cháy lên, hóa thành hai cái Hỏa Long, một cái phóng tới cái kia ngàn vạn thủy tiễn, một cái đầu khác tức thì thẳng đến Mẫn Quân Tử mà đi!

"Dừng tay!" Cốc Mạc Ngưng cũng là quá sợ hãi, băng lãnh trên dung nhan, rốt cuộc lộ ra vẻ kinh nộ, nàng cũng lập tức tế ra hàn băng pháp trượng, sẽ phải thi pháp.

Triệu Lượng sợ hãi cực kỳ, một bên chạy mau một bên tế ra pháp lực, ngưng kết nước bức tường bảo vệ sau lưng.

Nhưng mà, ba người bọn họ chỗ địa phương, đột nhiên một cỗ Lục sắc sương mù dâng lên, Cốc Mạc Ngưng cùng Triệu Lượng trong nháy mắt đều cảm giác được một hồi kinh mạch co rút, pháp lực lưu chuyển không khoái.

Bị đánh lén sống chết trước mắt, vậy mà pháp lực khó có thể vận chuyển, kết quả có thể nghĩ!

"Phốc phốc" mấy tiếng nhẹ vang lên, Mộc Dịch Hỏa Long cuối cùng là đã chậm một bước, vài đạo thủy tiễn xuyên thấu Triệu Lượng tế ra nước bức tường, tại trên người của hắn, đâm xuyên qua mấy cái lỗ thủng, lập tức máu chảy như rót!

"Triệu sư đệ!" Mộc Dịch vội vàng hướng Triệu Lượng nghênh đón, trong lúc đó lại là một mảnh sương mù màu lục dâng lên, che đầy hướng Mộc Dịch.

"Mộc sư huynh cẩn thận!" An Hình khẩn trương.

Mộc Dịch cũng biết đây là Mẫn Quân Tử đang dùng độc, tâm niệm vừa động, liền tế ra một tầng hộ thể ánh lửa, đồng thời nín thở liễm tức, cẩn thận đề phòng.

Cái hông của hắn, đột nhiên "Chít chít" một tiếng, bay ra một cái lớn chừng quả đấm Mao Cầu, trên thân còn có một đôi trong suốt cánh khê vồ chấn động, Mao Cầu ở giữa không trung cái miệng nhỏ khê hấp, lập tức hình thể phóng đại, cái kia chút ít Lục sắc khói độc, hóa thành một đầu dây nhỏ, nhao nhao quần vào Tiểu Mao Cầu trong miệng.

Mộc Dịch đem lung lay sắp đổ Triệu Lượng đỡ lấy, lập tức nắm ngón tay liên tục phong bế vết thương của hãn phụ cận huyết mạch, sau đó tế ra một căn khảm nạm có thất sắc bảo thạch Xích Hồng pháp trượng, giận không kìm được hướng Mẫn Quân Tử một chút.

Kim mang lóng lánh ánh sáng tím bao phủ, một đường tử kim nhị sắc Hỏa Long dán mặt biển hăng hái bơi đi, Hỏa Long chung quanh nước biển, lập tức bốc hơi không còn, Hỏa Long những nơi đi qua, hỏa diễm đằng đẵng, dường như liền nước biển đều đốt đứng lên.

"Đáng giận, mới mấy tháng không thấy, thực lực của hãn tại sao lại có lớn như thế tăng lên! Hãn rõ ràng còn dưỡng có Linh sủng, không sợ cái này thối nát Nguyên độc!" Mẫn Quân Tử kinh hãi, hãn ngăn trở Mộc Dịch đạo thứ nhất đỏ thắm Hỏa Long về sau, đã cảm thấy không dễ, lúc này căn bản không dám nhìn thẳng cái này rõ ràng càng thêm đáng sợ tử kim Hỏa Long một kích, lập tức hãn thả người nhảy lên, chui vào nước biển ở chỗ sâu trong.

Mộc Dịch vẫn đang không chịu bỏ qua, hãn không chút nào thương tiếc thi triển ra một mảnh cực kỳ đáng sợ ngập trời liệt diễm, tại phụ cận trên mặt biển tàn sát bừa bãi trải ra, trong chốc lát, phụ cận dưới mặt biển đáp xuống rất nhiều.

Nhưng mà, lấy lực lượng một người, cuối cùng không cách nào đối mặt cái này biến rộng mênh mông, rất nhanh lại có nước biển từ phụ cận liền, Mẫn Quân Tử thân ảnh, đã ở trong nước biển biến mất vô tung vô ảnh.

"Triệu sư đệ, người mau tỉnh lại!" Mộc Dịch nhìn trúng trong ngực hôn mê Triệu Lượng, đã đau buồn và lại phẫn nộ!

Triệu Lượng tứ chi, bị thủy tiễn xuyên thủng mấy cái lỗ thủng, điều này cũng làm cho mà thôi; nhưng có một đạo thủy tiễn, đâm xuyên qua ngực của hãn, như thế trọng thương, chỉ sợ là Chân Tiên khó cứu!

Triệu Lượng tại Mộc Dịch kêu gọi ở bên trong, ung dung tỉnh dậy, hần nhẹ giọng nói nói: "Mộc sư huynh! Mẫn Quân Tử, hần không phải là người tốt!"

"Ta biết rõ!" Mộc Dịch rưng rưng nhẹ gật đầu.

"Cốc sư tỷ đâu rồi, nàng không sao chứ!" Triệu Lượng bỗng nhiên một cái giật mình, vậy mà đều muốn giãy giụa lấy đứng dậy.

"Ta không sao! Cám ơn người, Triệu sư đệ!" Cốc Mạc Ngưng còn không có từ kinh hãi trong khôi phục lại, nàng lắc đầu thì thào nói ra: "Không thể tưởng được Mẫn Quân vậy mà ra tay như thế ngoan độc!"

"Đây là Cốc sư tỷ lần thứ nhất nói chuyện với ta." Triệu Lượng hưng phấn nói, lời của hần âm thanh tuy rằng không lớn, rồi lại rất rõ ràng, Mộc Dịch nghe xong trong lòng đối đau buồn, hần biết rõ đây là cuối cùng trước mắt hồi quang phản chiếu.

Triệu Lượng nói ra: "Cốc sư tỷ, người hai gã thị vệ, đều là Mẫn Quân âm thầm điều đi sau đó dùng độc giết chết đấy. Ta tuy rằng sáng sớm phát hiện việc này, cũng không dám hướng người thuyết minh, ta sợ hần sẽ then quá hoá giận, đem ta và người đều giết diệt khẩu!"

"May mắn gặp Mộc sư huynh! Cốc sư tỷ, người phải tin tưởng Mộc sư huynh, mặc kệ hần và Ma Môn có quan hệ gì, mặc kệ thân phận của hần như thế nào, hần cũng không phải một cái người xấu!"

"Người tin tưởng ta ?" Mộc Dịch nức nở nói.

"Đương nhiên tin tưởng! Dù là tất cả mọi người tại chử bói người, ta Triệu Lượng cũng biết, Mộc sư huynh tuyệt đối không phải là bọn hần trong miệng cái chủng loại kia người!" Triệu Lượng ngữ khí bình tĩnh mà kiên định.

Triệu Lượng còn muốn nói gì nữa, chợt ho nhẹ một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt của hắn, cũng trở nên càng thêm khó coi.

"Triệu sư đệ, không cần nói, nhờ ta nghĩ biện pháp cứu người!" Mộc Dịch liên tục không ngừng đem tinh túy chân nguyên rót vào Triệu Lượng trong cơ thể, nhưng mà huyết mạch không thông, cũng không có bất kỳ hiệu quả.

Mộc Dịch chỉ hận bản thân thần thông chưa đủ, không cách nào khởi tử hồi sinh, trơ mắt nhìn mình tốt nhất sư đệ, sinh mệnh khí tức một chút tại ngực mình xói mòn.

"Không cần!" Triệu Lượng dùng hết cuối cùng một hơi, cố hết sức giãy giụa lấy nói ra: "Mộc sư huynh, ta có hai chuyện cầu người, mời nhất định phải làm đến!"

"Chuyện thứ nhất là chiếu cố người nhà của ta; chuyện thứ hai, mời người cần phải tự mình đem Cốc sư tỷ bình an đưa về Bình Hải tông!"

Mộc Dịch mắt hồ rưng rưng, dùng sức nhẹ gật đầu.

"Mộc sư huynh, không cần cho ta thương tâm!" Thấy Mộc Dịch đáp ứng, Triệu Lượng lập tức thần sắc nhẹ nhõm, hắn cười nói: "Ta cùng Cốc sư tỷ đã nói qua lời nói, hơn nữa Cốc sư tỷ thậm chí còn bởi vì ta rơi lệ, này sinh không uổng. . ."

Triệu Lượng thanh âm càng ngày càng yếu, lời còn chưa dứt, hắn đã khí tuyệt mà chết.

Mộc Dịch ôm Triệu Lượng thi thể lên tiếng khóc rống, trên đời này quan tâm hắn, tin tưởng hắn người, mất đi một cái!

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?" Sau một hồi, Mộc Dịch ngẩng đầu lên, hướng Cốc Mạc Ngưng chất vấn: "Người căn bản không phải Cốc Mạc

Ngừng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Tỷ Muội

Cốc Mạc Ngưng sững sờ, theo bản năng bắt hồ cổ tay thu hồi trong tay áo.

"Không cần che giấu!" Mộc Dịch thần sắc nghiêm túc nói: "Thuật dịch dung của người thật đúng cao minh, có thể đã lừa gạt Mẫn Quân, có thể đã lừa gạt Triệu sư đệ, rồi lại không lừa được ta!"

"Người hồ trên cổ tay cái kia một đôi phỉ thúy vòng ngọc bán rẻ người! Người không phải là Cốc Mạc Ngưng, mà là Mộ Dung Băng!"

Mộc Dịch nói xong, trong giây lát thò tay tìm tòi, hướng "Cốc Mạc Ngưng" gương mặt chớp tới, đều muốn kéo xuống nàng ngực trang.

"Cốc Mạc Ngưng" sững sờ, nàng tựa hồ không ngờ rằng Mộc Dịch phải làm như vậy, lại đến không kịp trốn tránh.

"Ai ôi!!!!"

"Cốc Mạc Ngưng" kêu đau một tiếng, khuôn mặt của nàng bị Mộc Dịch trùng trùng điệp điệp ngắt một cái.

Cái này đến phiên Mộc Dịch sững sờ, hấn vậy mà không có kéo xuống đối phương "Ngực trang" !

"Đây là có chuyện gì ?" Mộc Dịch lập tức hoang mang khó hiểu "Chẳng lẽ người thật sự là Cốc Mạc Ngưng ? Mộ Dung Băng phỉ thúy vòng ngọc, tại sao sẽ ở người hồ trong ?"

"Nguyên lai người còn nhớ rõ đây đối với phỉ thúy vòng ngọc." Mộ Dung Băng than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Người không có đoán sai, ta đích xác là Mộ Dung Băng, vốn tên là kêu Cốc Mạc Băng, ta cùng Cốc Mạc Ngưng, tỷ muội song sinh. Mẫu thân họ Cốc, phụ thân phục họ Mộ Dung, ở rể Cốc gia. Ta cùng tỷ tỷ từ nhỏ tướng mạo liền giống như đúc."

"Thì ra là thế, là tại hạ đường đột!" Mộc Dịch giật mình, hấn rút cuộc minh bạch trước kia vì cái gì Mộ Dung Băng cả ngày mang mạng che mặt.

"Thế nhưng là, cuối cùng là chuyện gì xảy ra ? Các người làm sao sẽ lại tới đây ?" Mộc Dịch hỏi.

"Còn không phải là bởi vì Mộc sư huynh người!" Mộ Dung Băng thở dài: "Lần trước yêu đảo rèn luyện về sau, không ít đệ tử vô cớ mất tích, trong đó liền bao gồm Mộc sư huynh người, cùng với Tiểu Thần Quân đám người. Nhiều người sư thúc sư bá, từng hao phí không ít công phu đến truy tra bọn người tung tích, rồi lại manh mối có hạn."

"Về sau, một gã nghe nói là Thủy Hỏa thông tu Bình Hải tông đệ tử trống rỗng xuất hiện, cũng giết chết Định Hải Tông đệ tử sự tình, tại bốn tông truyền xôn xao, bốn tông cao thấp, tự nhiên mà vậy liền nghĩ đến Mộc sư huynh!"

"Theo Mẫn sư huynh. . . Theo cái kia ác tặc nói, hấn thân là Thiện Được Đường thủ tọa đệ tử, theo lý tới tìm kiếm tung tích của người, cũng mang về tông môn hỏi tội.* du về phần Triệu sư đệ, hấn là hộ tống hấn cùng đi đấy."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hấn phỏng đoán, Mẫn Quân Tử dụng ý thực sự, chỉ sợ là lo lắng cho mình trở lại tông môn, đưa hấn ý đồ mưu hại Ngự Phong Thần Quân sự tình chấn động rút xuống đi ra, vì vậy muốn sớm tìm được bản thân, cũng nghĩ cách diệt. !

Mà Triệu Lượng, không biết là sáu tâm phải tìm được Mộc Dịch, còn là lo lắng Mẫn Quân Tử ý muốn đổi cây lao bất lợi, vì vậy không để ý nguy hiểm, cũng muốn cùng theo một lúc đến.

Mộc Dịch truy vấn: "Cái kia Mộ Dung sư muội người thì sao? Mộ Dung sư muội nếu như cũng là Cốc gia người trong, thân phận tự nhiên lớn không tầm thường, như thế nào sẽ lại tới đây ?"

Mộ Dung Băng trên hai gò má hơi hơi hiện ra hai đóa đỏ ửng, nàng ấp úng nói: "Cái này, kỳ thật ta là trốn tới đây!"

Mộc Dịch sững sờ, và lại nghe Mộ Dung Băng êm tai nói tới.

Nguyên lai, Cốc gia đến nàng cái này đồng lứa, chỉ có nàng cùng tỷ tỷ Cốc Mạc Ngưng hai gã hậu nhân.

Mà Cốc Mạc Ngưng từ nhỏ tâm tính mỏng, nhất tâm hướng đạo, rất sớm liền lập nhiều nguyện vọng, này sinh giao phó tu hành, cả đời không lấy chồng!

Vì vậy Cốc gia tiếp tục kéo dài xuống dưới hy vọng, liền ký thác vào Mộ Dung Băng trên thân.

Cốc gia lão tổ tuổi tác đã cao, mà Mộ Dung Băng cũng dần dần trưởng thành, trước đây không lâu Kim Thu hội thí, Cốc gia hoàn toàn chính xác tại khảo sát trong tông môn thanh niên nhân tài mới xuất hiện, như có người thích hợp mới, liền muốn trêu vào Cốc gia vì tế.

Chỉ bất quá, trêu tế đối tượng, không phải là bên ngoài gấp bội thụ coi trọng Cốc Mạc Ngưng, mà là một mực mang mạng che mặt, hầu như không người chú ý Mộ Dung Băng.

"Cái kia Cốc gia nhưng đã tìm được hợp ý đệ tử ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Hắn bỗng nhiên rất muốn biết, đã từng khiến cho vô số đệ tử đoán sự tình, cuối cùng đã có cái dạng gì kết quả.

Mộ Dung Băng cúi đầu, có chút ngượng ngùng nhẹ nói nói: "Trong nhà trưởng bối nói, chỉ cần người nọ thực lực không tệ, có thể đưa thân tám vị trí đầu hàng ngũ, nhân phẩm tin cậy, chưa hôn phối, những thứ khác đều đi theo tự chính mình chọn lựa."

Mộc Dịch nghe vậy nhẹ gật đầu, lấy Cốc gia bối cảnh, chọn rồi lúc tự nhiên không cần cân nhắc đối phương xuất thân, chỉ cần cái kia nhân tài mới xuất hiện tiềm lực cực lớn, lại có thể cùng Mộ Dung Băng nhìn đôi mắt, vậy là tốt rồi làm!

"Về sau, ta tuyển một người." Mộ Dung Băng nhẹ nói nói: "Đáng tiếc, hắn cũng tại yêu đảo rèn luyện về sau, như vậy mất tích!"

"A, quả nhiên là Ngự Phong Thần Quân!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi tiếp lời nói ra, Ngự Phong Thần Quân tuổi trẻ tài cao, thực lực siêu quần, Kim Thu hội thí một lần hành động đoạt giải nhất, làm người cũng có chút hào sảng chính khí, đích xác là thích hợp nhất người chọn lựa!

Về phần Ngự Phong Thần Quân xuất thân, chính là Bình Hải tông Chương môn hậu nhân, cái kia càng là cùng Mộ Dung Băng thập phần xứng! Vô luận Cốc gia có hay không để trong lòng điểm này, cái này ít nhất không phải là chuyện xấu!

"Ta. . . Ta nói không phải là Tiểu Thần Quân!" Mộ Dung Băng thanh âm hầu như thấp không thể nghe thấy, hai gò má càng là xấu hổ màu đỏ bừng.

"Đó là ai ?" Mộc Dịch vẻ mặt ngạc nhiên, hắn thật sự không thể tưởng được còn có đối chọn người thích hợp.

Ở một bên lẳng lẳng lẳng nghe An Hình, lúc này nhin không được "PHỤT" một tiếng bật cười, nhưng nàng nhìn thấy Mộc Dịch nhướng mày,

lại nghĩ tới Mộc Dịch vừa mới mất đi một vị hảo hữu, liền vội vàng thu hồi dáng tươi cười. Mộ Dung Băng cũng không có trực tiếp trả lời, nàng nói Cốc gia về sau bức nàng lại chọn một người, nàng không muốn, liền trăm phương ngàn kế cản trở, cuối cùng còn mượn danh nghĩa Cốc Mạc Ngưng thân phận, đã đi ra tông môn.

Nàng có hai gã thực lực mạnh mẽ hộ vệ, một mực bảo hộ nàng trái phải, chưa từng ly khai. Lại về sau, ngay tại mấy ngày trước, nàng trong lúc vô tình tại phụ cận hải vực gặp Mẫn Quân Tử cùng Triệu Lượng hai người, hai gã hộ vệ cũng không lâu sau phát sinh vấn đề mà mất tích, ba người liền kết bạn cùng một chỗ tìm kiếm Mộc Dịch tung tích.

Về phần đi tới nơi này đào hao phí đảo, thì là Mẫn Quân Tử đề nghị, hẳn nói nơi đây phần hao phí giống như tươi đẹp, cảnh sắc đặc biệt, không thể bỏ qua.

Mộc Dịch lại gật đầu một cái, lúc này hẳn đã có thể hoàn toàn phỏng đoán đến Mẫn Quân Tử ý đồ từng cái đơn giản là chế tạo cơ hội, tiến thêm một bước gần hơn hẳn và "Cốc Mạc Ngưng" khoảng cách, tốt nhất là có thể thẳng được nàng này tâm hồn thiếu nữ, một lần hành động tiến vào Cốc gia, từ nay về sau một bước lên mây!

Mộ Dung Băng cùng Cốc Mạc Ngưng tướng mạo giống như đúc, Mộ Dung Băng chỉ cần cả ngày tắm lấy mặt lạnh lẽo, ăn nói có ý tứ, có thể giả trang thành Cốc Mạc Ngưng, ngược lại cũng chưa từng lộ ra kẽ hở.

Trên thực tế, nếu như không có phát hiện nàng hồ trên cổ tay vậy đối với phi thủy vòng ngọc, Mộc Dịch cũng sẽ không phát hiện manh mối. Đây đối với vòng ngọc, đúng là Mộc Dịch lúc trước trao đổi cho Mộ Dung Băng vật.

Thế nhưng là, Mộ Dung Băng không biết là, cái kia Mẫn Quân Tử dưới mặt nạ, vậy mà cất giấu như thế hiểm ác dụng tâm, vì đạt được mục đích,

không từ thủ đoạn, nếu không phải Triệu Lượng xả thân vạch trần, chỉ sợ nàng muốn một mực che tại trống trong.

An Hình chọc vào miệng hỏi: "Mộc sư huynh, nơi đây xuất hiện Tu tiên giả đại chiến sự tình, rất nhanh liền sẽ thông qua những người phạm tặc kia truyền xôn xao, Định Hải Tông nghe được tiếng gió, hơn phân nửa sẽ phái người truy tra. Nơi đây không thích hợp ở lâu, Mộc sư huynh định làm gì?"

"Ta muốn đưa vị này Mộ Dung sư muội quay về Bình Hải tông." Mộc Dịch bình tĩnh nói: "An sư muội, Vu sư huynh, Huyền Môn luôn luôn không thiện đãi Hoàng Tông đệ tử, chúng ta như vậy sau khi từ biệt!"

"Như vậy sao được!" An Hình vội la lên: "Huyền Môn đồng khí liên chi, người đang bị Định Hải Tông truy nã, bây giờ trở về Bình Hải tông, quả thực chính là tự tìm đường chết! Nếu như người tin được ta, Hình Nhi những năm ni Trình sư bá âm thầm phái người hộ tống vị này sư muội bình an trở lại Bình Hải tông!"

"Không cần!" Mộ Dung Băng lắc đầu, nàng xem ra Mộc Dịch cùng An Hình quan hệ không phải là nông cạn, âm u thở dài: "Thực lực của ta, tuy rằng không kịp tỷ tỷ, nhưng là có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình. Nên thấy người cùng không nên thấy người, cũng đã nhìn thấy, ta lý phải là tự hành trở lại tông môn."

"Vô luận như thế nào, ta đều tiễn đưa Mộ Dung sư muội quay về Bình Hải tông!" Mộc Dịch kiên định nói.

Trong lòng của hắn suy nghĩ: "Đây là ta đáp ứng Triệu sư đệ sự tình, không thể không làm được!"

An Hình biết rõ Mộc Dịch chuyện quyết định, rất khó cải biến, vì vậy liền lui bước nói ra: "Tốt lắm, nếu như Mộc sư huynh nhất định phải đi mà nói, cái kia Hình Nhi cũng muốn cùng đi trái phải!"

"Vạn không được!" Vu Trí Viễn lại càng hoảng sợ, vội vàng ngăn cản An Hinh.

Mộc Dịch cũng là nướng mảy, lắc đầu trách mắng: "Người đi làm gì ? Người cho rằng Huyền Môn đại tông là phong cảnh danh thắng, muốn đến thì đến muốn đi thì đi sao!"

An Hinh nói ra: "Mộ Dung sư muội là nữ nhi gia, chỉ có người một đại nam nhân cùng đi có nhiều bất tiện. Có Hinh Nhi tại, càng thêm thuận tiện! Hơn nữa, ta chỉ nếu không bại lộ thân phận, cái kia chút ít Huyền Môn người trong lấy danh môn chính phái tự cho mình là, cũng sẽ không tùy tiện đối với ta một cái người ngoài cuộc sẽ ra tay đi!"

"Huống hồ, Hinh Nhi tại dịch dung sửa trang trên cũng có chút thủ đoạn, Mộ Dung sư muội như thế dung mạo, một đường nhất định khiến cho oanh động chú ý, rất dễ dàng bại lộ hành tung, nếu như Mộ Dung sư muội không ngại sửa trang một cái, vậy tránh khỏi rất nhiều phiền toái.

Chung quanh đây nữ tử, đều không có mang cái khăn che mặt tập tục, nếu như Mộ Dung Băng đeo lên cái khăn che mặt, đồng dạng cũng là thập phần đặc biệt, là cái rất dễ dàng bị truy tung đặc thù.

"Nếu như người nhất định phải đi, vậy liền đi đi." Mộc Dịch cũng làm cho một bước "Bất quá, trên đường đi người ngàn vạn không muốn ra tay, lại càng không muốn bại lộ mình là Hoàng Tông đệ tử thân phận. Đến Trường Bình đảo về sau, người cũng không có thể cùng theo chúng ta tiếp cận Bình Hải tông, để tránh bị tông môn trưởng bối nhìn thấu thân phận."

An Hinh miệng đầy đáp ứng, Vu Trí Viễn lo lắng ngoài, biết mình khuyên không động này hai người, chỉ có thể lắc đầu liên tục.

"Vu sư huynh, mời về đi chuyển cáo Trình sư bá một tiếng! Nếu là tại hạ còn có cơ hội gặp lại Trình sư bá, nhất định báo đáp chỉ điểm của hãn chi ân!" Mộc Dịch hướng Vu Trí Viễn chấp tay hồ thi lễ, đã có đưa tiễn chi ý.

Vu Trí Viễn thức thời từ cốt thuyền trên ly khai, một mình thừa lúc một thuyền lá nhỏ, đưa mắt nhìn Mộc Dịch, An Hình cùng Mộ Dung Băng ba người, thừa lúc cốt thuyền mà đi.

An Hình cùng Mộ Dung Băng, hai cái yếu điệu đáng người, một cái đứng ở đầu thuyền, một cái đứng ở đuôi thuyền, Mộc Dịch thì tại trong thuyền, yên lặng canh giữ ở Triệu Lượng thì thể bên cạnh.

"Cái này hai nữ vị trí, không phải là Huyền, Hoàng hai tông thế cục sao?" Vu Trí Viễn bỗng nhiên nghĩ đến "Rõ ràng cùng là người tu tiên, rồi lại muốn phân ra chính ma, chẳng phải biết vì thiện làm ác, cũng không tại ở thân phận, chỉ tại trong lòng một ý niệm!"

Ba người thân ảnh, dần dần mơ hồ, cũng chui vào mặt biển phản chiếu kiêu dương ở bên trong, cuối cùng tại kim mang thấp thoáng xuống, triệt để biến mất không thấy gì nữa.

Vu Trí Viễn không dám ở nơi này ở lâu, lập tức cũng là vận chuyển pháp lực, thuyền con như mũi tên, chở hấn phản hồi Hỏa Diễm Đảo.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Cùng Thuyền

Yêu Cốt thuyền theo gió vượt sóng, bay nhanh vạn dặm xa về sau, tốc độ thoáng thả chậm.

Mộc Dịch Đoạt ra bản thân Bình Hải tông huyền sĩ phục, đệm ở Triệu Lượng thi thể xuống, chuẩn bị đem Triệu Lượng hoả táng.

"Triệu sư đệ, tâm nguyện của người, ta nhất định thay người hoàn thành! Người đại thù, ta cũng nhất định sẽ thay người rồi kết!"

Mộc Dịch thì thào nhẹ giọng nói một câu, sau đó tay ngón tay bắn ra, tể ra một viên to như hạt đậu đỏ thắm ngọn lửa.

Ngọn lửa chậm rãi bay đến Triệu Lượng thi thể lên, sau đó lập tức hóa thành một mảnh liệt diễm bốc cháy lên.

Mộc Dịch chính xác khống chế được hỏa diễm, khiến hỏa diễm đem Triệu Lượng thi thể thiêu, lại sẽ không cháy hỏng phía dưới đệm lên huyền sĩ phục.

An Hình cùng Mộ Dung Băng, đều ở một bên nhìn xem một màn này.

An Hình nhẹ giọng chậm rãi thì thầm: "Trôi qua người đã qua, kẻ sống vẫn còn đau buồn; không sinh không chết, không chết không sinh; sinh tử gắn bó, vô hữu vô chi; vật ngoài thân, không theo bụi đất; chỉ có hậu đức, chảy dài thế gian."

Đây là Hoàng Tông đệ tử hoả táng lúc, thường xuyên đọc 《 Vãng Sinh Chú 》 , Mộc Dịch lúc trước đã từng nghe An Hình tại hoả táng Lệ Thanh

lúc, đọc qua một lần.

"Vật ngoài thân, không theo bụi đất; chỉ có hậu đức, chảy dài thế gian." Mộc Dịch cũng nhẹ giọng đọc một lần 《 Vãng Sinh Chú 》, Mộc Dịch thi thề, đã ở hăn khinh trong tiếng nói, dần dần hóa thành một chồng chất tro tàn.

Mộc Dịch đem huyền sử phục trên tro tàn cẩn thận thu hồi, chứa vào một cái vuông trong hộp ngọc.

Bất quá, hăn cũng không có chiếu theo Hoàng Tông tập tục, đem Triệu Lượng tro cốt rơi vãi vào biển rộng; Triệu Lượng trước khi chết còn nhớ thương người nhà, đủ để chứng minh kia hoài niệm quê hương, Mộc Dịch ý định đem Triệu Lượng tro cốt chôn cất tại quê hương của hăn —— trên Trường Bình Đảo.

An Hình nhìn thấy Mộ Dung Băng ẩn đường chỗ vẫn đang có nhàn nhật một vòng màu xanh thắm, lo lắng hỏi: "Mộ Dung muội muội, người trúng độc, còn chưa hóa giải sao?"

Mộ Dung Băng cười khở một tiếng, nói ra: "Còn đây là Hủ Nguyên Độc. Chính là Bình Hải tông truyền lưu đã lâu một loại kỳ độc, tự nhiên không có dễ dàng đối phó như vậy. Loại độc này bình thường nghiêm cấm sử dụng, cũng chỉ có tất cả phân đường thống lĩnh. Mới có cơ hội tiếp xúc đến loại độc này. Thiện Dực Đường đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn đã bế quan thoát ải, cái kia Mẫn tặc hôm nay là Thiện Dực Đường thủ tọa đệ tử, thay Tiểu Nguyệt Hàn chấp chương Thiện Dực Đường, không thể tưởng được hăn vậy mà cho tới loại này kỳ độc. Cũng giết hại đồng môn!"

Mộc Dịch nghe vậy, trong lòng khẽ động nói: "Mộ Dung sư muội, nếu như người tin được, không ngại nhờ ta thử một lần, nhìn xem có thể hay không thay người giải độc! Loại độc này nếu là lưu lại trong người quá lâu. Khó có thể tổn thương đến chân nguyên."

"Hôm nay chúng ta đã là ngồi chung một cái thuyền, ta lại có cái gì không tin được đấy!" Mộ Dung Băng mỉm cười.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, từ hông lúc giữa trong ví, đem Tiểu Mao Cầu gọi ra.

Tiểu Mao Cầu nhưng đang ngủ say, nó bị Mộc Dịch quấy nhiễu, hơi có chút mất hứng triển triển trong suốt hai cánh, giống như tại vắn eo bẻ cổ bình thường.

Mộc Dịch hướng Mộ Dung Băng chỉ một cái, đối Tiểu Mao Cầu nói ra: "Người nếu là có thể nghe hiểu ý của ta. Có hay không có thể đem nàng trúng độc hút ra?"

Tiểu Mao Cầu coi như là nghe không biết tiếng người. Bất quá lại có thể chứng kiến Mộc Dịch thủ thế, tự nhiên mà vậy liền chú ý tới Mộ Dung Băng.

Nó lập tức lớn có hứng thú vây quanh Mộ Dung Băng đã bay vài vòng, người kia đôi mi thanh tú ngưng lại, chính chiếu theo Mộc Dịch phân phó, ngồi ngay ngắn lấy vẫn không nhúc nhích.

Một lát sau, Tiểu Mao Cầu bỗng nhiên đứng ở Mộ Dung Băng trước mặt. Há mồm khê hấp, thân thể của nó trong lúc đó to ra gấp mấy lần. Một đám nhàn nhạt lục khí, vậy mà từ Mộ Dung Băng đan môi trong môi đỏ bay ra. Bị Tiểu Mao Cầu hút vào trong cơ thể.

Mộ Dung Băng chợt cảm thấy trong cơ thể buông lỏng, vẻ này mềm nhũn cảm giác vô lực, dần dần biến mất. Mộ Dung Băng ấn đường trên màu xanh, cũng đã hoàn toàn cởi ra.

Tiểu Mao Cầu nguyên bản trắng như tuyết bộ lông, cũng biến thành nhàn nhạt màu xanh nhạt, nhưng nó rất nhanh liền đánh cho một cái ợ một cái, màu sắc, thân hình, cũng đều lập tức khôi phục bình thường.

Tiểu Mao Cầu hai cánh khê vỗ, quay trở về Mộc Dịch lòng bàn tay, sau đó thu hồi hai cánh, tiếp tục ngủ say.

"Thật là một cái đáng yêu vật nhỏ!" An Hình tò mò đều muốn đi vuốt ve Tiểu Mao Cầu, chưa tới gần, Tiểu Mao Cầu liền cảnh giác tỉnh lại, mở ra hai cánh.

"Hừ!" An Hình mân mê cái miệng nhỏ nhắn, đành phải thu tay lại thôi.

"Mộ Dung sư muội, người bây giờ cảm thấy như thế nào?" Mộc Dịch đem Tiểu Mao Cầu lại thu hồi bên hông trong ví, ân cần hỏi han.

"Đã tốt hơn nhiều, lưu lại một chút độc tính, rất nhanh có thể hóa giải." Mộ Dung Băng cảm kích mỉm cười, đã điềm đạm đáng yêu, lại tươi đẹp động trời xuống.

Nàng cùng Cốc Mạc Ngưng cũng không phải cùng, Mộ Dung Băng càng thêm hiền hoà, cũng thường có dáng tươi cười các loại thần tình muôn màu, mà tại Mộc Dịch trong ấn tượng, Cốc Mạc Ngưng vĩnh viễn đều là một bộ cự nhân ở ngoài ngàn dặm lạnh lùng thần sắc, chưa từng từng có bất kỳ thần sắc.

Mộc Dịch hỏi: "Mộ Dung sư muội, người mới vừa nói Mẫn Quân đã đã trở thành Thiện Dực Đường thủ tọa đệ tử, thay sư phụ chấp chương bốn đường sự vụ, hắc và Tiểu Mộng Đào sư tỷ, có hay không đã kết hôn?"

"Mộc sư huynh rốt cuộc nhện không được hỏi vấn đề này rồi!" Mộ Dung Băng tựa hồ sớm đã ngờ tới, nàng nói ra: "Bất quá người yên tâm, người Tiểu sư tỷ, vẫn đang chưa gả!"

"Đây là có chuyện gì?" Mộc Dịch nhướng mày, "Chẳng lẽ Mẫn Quân vẫn đang đối ở rể Cốc gia tồn tại có hi vọng, nhưng chưa từ bỏ ý định, vì vậy không muốn định ra hôn sự?"

Mộc Dịch suy đoán Mẫn Quân Tử dụng ý, loại khả năng này tính không nhỏ, Ngự Phong Thần Quân cùng Mộc Dịch đều mất tích, Bình Hải tông chúng đệ tử ở bên trong, miễn cưỡng có thể phối hợp Cốc gia hậu nhân đây, cũng không quá đáng chính là mấy người, Mẫn Quân Tử tướng mạo khí chất lại là nhất chi độc tú, cơ hội xác thực rất lớn!

"Này cũng không nhất định!" Mộ Dung Băng lắc đầu nói ra: "Ta nghe nói, người Tiểu sư tử cũng không muốn nhanh như vậy liền định ra việc hôn nhân!"

"Tiểu sư tử cũng không muốn ?" Mộc Dịch lắc đầu liên tục: "Cái này rất không có khả năng, Tiểu sư tử đối Mẫn Quân hâm mộ đã lâu, Thiện Được Đường bên trong, người người đều biết!"

Mộ Dung Băng thản nhiên nói: "Có lẽ là Tiểu sư tử sớm phát hiện Mẫn tặc bộ mặt thật, có lẽ là nàng rốt cuộc lĩnh ngộ đến, người nào đó mới thật sự là đối với nàng dùng tình sâu vô cùng người. Tình đến ở chỗ sâu trong, trong đó tư vị, cam khổ tự biết, ngoại nhân cũng không thể nào biết được!"

Mộ Dung Băng câu nói sau cùng, đã là nói Tiểu Mộng Đào, làm sao cũng không phải tại nói mình, đang nói Mộc Dịch, đang nói thiên hạ hữu tình người.

"Hắn còn có một sư tử ?" An Hình tựa hồ nghe ra đi một tí bất thường ý vị, đôi mi thanh tú cau lại.

"Mộc sư huynh, người còn không có giới thiệu vị này Hình Nhi tỷ tỷ, các người cũng là đồng môn sư huynh muội sao ? Mộc sư huynh, người lúc nào trở thành Hoàng Tông đệ tử hay sao? Là gia nhập Bình Hải tông trước, còn là sau đó ?" Mộ Dung Băng tức thì mơ hồ cảm thấy, An Hình cùng Mộc Dịch giữa, tựa hồ cũng không có đơn giản như vậy.

"Hình Nhi tuy rằng xưng Mộc sư huynh là sư huynh, bất quá Mộc sư huynh cũng không có chính thức gia nhập Hoàng Tông." An Hình đoạt

trước nói: "Nghe có chút khó đọc, nhưng chính là như vậy chuyện quan trọng."

An Hình đem sự tình nói đơn giản một lần, Mộc Dịch như thế nào đến Hoàng Tông, như thế nào đã bị coi trọng, về sau Định Hải Tông xâm lấn, Mộc Dịch cùng nàng như thế nào bị cường địch vây khốn, như thế nào bắt đắc dĩ phản kích, cuối cùng trốn Hoàng Tông tránh họa.

Mộ Dung Băng nghe vậy than nhẹ: "Chúng ta Huyền Môn lấy danh môn chính phái tự cho mình là, tài bồi đệ tử rồi lại nặng thực lực mà khinh phẩm tính, cứ thế mãi, sa đoạ thành đường ngang ngõ tắt, cũng chỉ là vấn đề thời gian!"

Ba người trong lúc nhất thời im lặng không nói, chỉ có sóng biển gió êm dịu thanh âm, cùng với Yêu Cốt thuyền theo gió vượt sóng.

Vì không bị nhận ra, ba người đều hơi chút dịch dung, An Hình hoàn toàn chính xác tinh đến đạo này, chỉ là dùng một ít da thú, trang phấn, có thể đem một người dung mạo triệt để cải biến, mặc dù tại chỗ gần, cũng khó có thể phát hiện manh mối.

Mộc Dịch đối với cái này tắc tắc kêu kỳ lạ, An Hình tức thì không cho là đúng, nàng nói đây chỉ là chút tài mọn, trong truyền thuyết, nếu như tu luyện thành công, thần thông quảng đại, tu sĩ có thể dùng pháp lực đem bản thân cốt cách lớn nhỏ, vị trí hơi làm rất nhỏ điều chỉnh, do đó bên ngoài hình trên hoàn toàn biến thành một người khác!

Một ngày này, ba người đang tại vô cùng mênh mông trong biển rộng vận chuyển, bỗng nhiên cách đó không xa tự dưng xoáy lên mấy trượng cao sóng lớn, cũng mơ hồ truyền đến rầm rết giống như sột sột soạt soạt thanh âm.

"Có hải yêu!" Mộc Dịch nhường mày.

Cái hải vực này, hoàn toàn chính xác trong truyền thuyết có hải yêu qua lại, bất quá đối với Mộc Dịch và ba người mà nói, chưa đủ vì họa.

Mộc Dịch tế ra Thất Tinh Hóa Diễm Trượng, nhẹ nhàng vung lên, lập tức có một mảnh Tử Kim Chân Hỏa tuôn ra, dán mặt biển một đường trải ra mà đi, nghênh đón hướng cái kia cơn sóng gió động trời.

Trong chốc lát, cái kia chút ít sóng lớn ngay tại trong ngọn lửa hóa thành hư ảo, cổ quái thanh âm cũng lập tức nhạt yếu xuống dưới, mặt biển rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

"Cái kia hải yêu có lẽ đã chạy thoát!" Mộ Dung Băng nhẹ nói nói.

"Ồ, đó là cái gì?" An Hình bỗng nhiên chỉ vào xa xa mặt biển nói ra.

Trên mặt biển, hiện ra một cái chấm đen, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Một lát sau, Mộc Dịch rốt cuộc thấy rõ, đó là một chiếc thiết thuyền lớn, nhớ ngày đó, hẳn chính là thừa lúc loại này thiết thuyền, từ Hàn Nha Đảo đi vào Trường Bình đảo, từ nay về sau cải biến cả đời vận mệnh!

Loại này thiết thuyền, tốc độ tương đối chậm chạp, chỉ biết thừa nhận một ít phạm nhân, nhưng ba người vẫn có ý lảng tránh, đem cốt thuyền phương hướng hơi sửa, từ khoảng cách thiết thuyền khá xa địa phương vượt qua.

"Không đúng, giống như xảy ra chuyện!" An Hình chỉ vào thiết thuyền chỗ phương vị nói ra.

Mộc Dịch cũng chứng kiến, chỗ đó sóng lớn cuồn cuộn, thiết thuyền lớn đang tại sóng biển trong lắc lư phập phồng, dường như một lá lục bình.

"Là hải yêu!" Mộc Dịch lập tức làm ra phán đoán, hơn nữa rất có thể, đúng là bị hãm dọa đi cái kia chút ít hải yêu!

"Nhanh, chúng ta đi cứu trên thuyền những người kia!" An Hình khẩn trương, vội vàng quay lại cột thuyền đầu thuyền, hướng thiết thuyền chỗ bay nhanh.

Mộ Dung Băng có chút do dự nói: "Phạm nhân sự tình, đều có bọn họ một bộ cách sinh tồn, chúng ta tốt nhất còn là không cần để ý sẽ đi! Vạn nhất bại lộ thân phận. . ."

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Ta nguyên bản chính là phạm nhân, làm sao có thể ngồi yên không lý đến!"

Mộ Dung Băng thấy Mộc Dịch cùng An Hình ý tưởng nhất trí, liền cũng nhẹ gật đầu, không khuyên nữa giải.

Cột thuyền như mũi tên, rất nhanh liền nhích tới gần cái kia thiết thuyền lớn.

Mọi người trên thiết thuyền, đang tại kinh hoảng sợ hãi, bỗng nhiên nhìn thấy tốc độ cực nhanh, bộ dáng cổ quái cột thuyền, có chút kiến thức sâu người, liền biết là gặp được tiên sư, vội vàng lớn tiếng kêu cứu.

"Van cầu tiên sư cứu giúp!"

"Tiên sư, mau tới cứu cứu ta các loại!"

"Tiên sư đã đến, chúng ta được cứu rồi!"

Trong nước biển, vài con hình thể cực lớn, đầu cá thú vật thân quái vật liên tục tháo chạy nhảy, mỗi lần đều quấy ra thành từng mảnh cột nước, hóa thành cơn sóng gió động trời, hầu như muốn đem thiết thuyền lớn toàn bộ lật quay tới!

"A!" Vô số kinh hô truyền ra, thiết thuyền tại một cổ sóng lớn trùng kích xuống, trong lúc đó hướng lên hướng cao mấy trượng, tuy rằng thiết thuyền

chắc chắn không có như vậy phá chìm, đã có vài tên hành khách, từ trên boong thuyền té xuống, thẳng hướng rơi xuống dưới nước!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Cứu Giúp

"Là Triều Tịch Thú!" An Hình nhìn thấy cái kia hải yêu sau sắc mặt hơi đổi, đợi nàng lại thấy có người rơi trên biển lúc, càng là cả kinh: "Không ổn!"

Triều Tịch Thú chính là cực kỳ hung ác một loại ăn thịt người hải yêu, tính công kích rất mạnh.

Cũng may Triều Tịch Thú chỉ sinh hoạt tại trong nước, không thể ly khai mặt biển, những người này gốc trên thuyền thập phần an toàn, một khi rơi vào trong nước, vậy tràn đầy nguy cơ!

"Hai người các người đi cứu người, ta tới giết yêu!"

Mộc Dịch không chờ cột thuyền tới gần, trực tiếp thả người nhảy vào trên mặt biển, đồng thời, hắn đã thi triển ra cột nước chỗ, từng dãy cột nước tại dưới chân hắn lao ra, hắn một đường đạp trên cột nước mà đi, như giẫm trên đất bằng!

"Phần phật" một tiếng, Mộc Dịch đơn chương vỗ, một mảnh Sí Diễm bay ra, hóa thành một đầu tử kim Hỏa Long, xông về một cái đang từ trên mặt biển toát ra Triều Tịch hải yêu.

Hải yêu há miệng một phun, lại có một cổ dòng nước xiết cột nước xì ra, khí thế có chút uy mãnh!

Nhưng mà, chính là cột nước, mặc dù có thể dời sông lấp biển, lại sao có thể đối phó Mộc Dịch khổ tâm luyện hóa Tử Kim Chân Hỏa!

Cột nước trong chốc lát hóa thành hư ảo, cái kia Triều Tịch hải yêu trên lân phiến kích phát một tầng hộ thể nước che đậy, trong nháy mắt bị thiêu hủy, hải yêu nửa khúc trên thân thể, cũng thoáng cái bị Tử Kim Chân Hỏa đốt thành tro bụi.

Mộc Dịch lập tức cải biến phương hướng, hướng một cái khác hải yêu đuổi giết mà đi, từng đạo cột nước tại dưới chân hấn dâng lên, hấn đập nước mà đi, một đường Hỏa Long bay múa, ra tay tới ranh giới, tất có một cái hải yêu bị diệt!

Nhưng mà, Triều Tịch hải yêu số lượng thực không ít, thậm chí có hơn mười chỉ nhiều!

Cuồng mãnh sóng lớn, đem thiết thuyền trái phải kịch liệt lay động, lại có không ít người, bị vung ra thuyền bên ngoài.

An Hình tức thì đem ra sử dụng lấy cốt thuyền, bốn phía cứu giúp cái kia chút ít rơi xuống nước phàm nhân.

Cũng có có ít người, không kịp được cứu lên, hoặc là gọi lấy chìm vào trên biển, hoặc là thảm bị hải yêu nuốt, tình cảnh có chút vô cùng thảm!

Loại này tình cảnh, Mộ Dung Băng cái nào từng thấy qua. Nàng nhất thời thất kinh, ngơ ngác đứng ở cốt thuyền trên.

Bỗng nhiên có một cái tàn khốc cánh tay, duỗi lên cốt thuyền. Cũng một phát bắt được Mộ Dung Băng chân trái.

"A!" Mộ Dung Băng kinh hô một tiếng, theo bản năng nhấc chân một đá, đem cái cánh tay này bỏ qua.

"Bịch" một tiếng, nguyên lai là cái bị thương phàm nhân. Hấn lại bởi vậy đã rơi vào trong nước.

"Người đang làm gì đó!" Nhìn thấy cảnh này Mộc Dịch lớn tiếng gầm lên, vội vàng đuổi ở đây, một cái pháp thuật thi triển đi ra, lập tức liền có một đạo cột nước tuôn ra, đem người này toàn thân là máu phàm nhân từ mặt biển trong nâng lên. Đưa vào cốt thuyền trong.

"Ta. . . Hửn, hửn làm ô uế y phục của ta." Mộ Dung Băng ấp úng nói, nàng bị Mộc Dịch như vậy vừa quát, lại càng hoảng sợ, nàng từ nhỏ đạt được Cốc gia dốc lòng tài bồi, từ không có người dám như thế đối đãi nàng!

"Hừ, vậy thì như thế nào! Chẳng lẽ tại các người những thứ này tu Tiên gia tộc trong mắt, phàm nhân tính mạng. Còn không bằng một kiện quần áo sao!"

Mộc Dịch lạnh lùng bỏ xuống một câu. Cũng không quay đầu lại tiếp tục giết chết cái kia chút ít hải yêu.

"Ta không phải là ý tứ này, ta. . ." Mộ Dung Băng trong mắt rưng rưng, ủy khuất cực kỳ.

"Hửn chính là cái này thối tính khí! Đừng để ý đến hửn, cứu người quan trọng hơn!" An Hình trấn an một tiếng, nàng một bên thi triển ra từng tòa thổ mộc chi bức tường, đem kẻ rớt nước từ trên mặt biển cứu lên đưa tạn xương trong thuyền. Một bên thuận tay nắm ngón tay liên tục, phong bế cái kia chút ít bị thương phàm nhân đổ máu miệng vết thương phụ cận kinh mạch.

"Nhưng ta chỉ biết bằng hệ pháp thuật. Nên làm cái gì bây giờ?" Mộ Dung Băng khẩn trương.

"Tồn thương do giá rét cảm lạnh, tổng so với chết mất thì tốt hơn. Cứ việc ra tay!" An Hình không cần nghĩ ngợi đáp.

"Được rồi!" Mộ Dung Băng nghe vậy, lập tức tế ra một căn trong suốt pháp trượng, đem tinh tú chân nguyên, không tiếc một cái giá lớn toàn bộ tế ra.

Lập tức, chung quanh hàn khí bao phủ, thành từng mảnh cơn sóng gió động trời, biến thành từng khối băng nổi, từ giữa không trung rớt xuống.

Thiết thuyền chung quanh nước biển, tức thì bị một tầng băng cứng phong ấn, thiết thuyền như là bị định tại trên mặt biển, không hề kịch liệt lay động, cũng không hề có người từ trên thuyền rơi xuống.

Không ít rơi xuống nước phàm nhân, cũng thừa cơ bò lên trên băng nổi, để tránh chìm vào trên biển.

Mà lúc này, Mộc Dịch đại triển thần uy, mang theo thành từng mảnh liệt diễm, sát nhập hải yêu bầy ở bên trong, chỉ là mười mấy hơi thở lúc giữa công phu, liền giết chết gần nửa hải yêu!

Còn lại Triều Tịch hải yêu, đã có ý sợ hãi, không dám lại bốc lên ra mặt biển gây sóng gió!

Kẻ rớt nước, cũng hơn phân nửa được cứu lên, An Hình cùng Mộ Dung Băng, chính đang cực lực tìm tòi mặt khác khả năng tồn tại người sống sót.

Đột nhiên, nước đá trên mặt biển trùng trùng điệp điệp run lên, trong lúc đó có vô số gai nhọn giống như cột nước kích xạ mà ra, cốt thuyền bị cao cao nhấc lên, bay đến hơn mười trượng giữa không trung.

Mộ Dung Băng kinh hãi, vội vàng vung lên pháp trượng, đem còn thừa chân nguyên một tia ý thức tế ra, lập tức cực hàn bạch khí bốn phía, những thứ này cột nước lập tức ở hàn khí trong ngưng kết thành băng trụ, cốt thuyền lập tức dừng ở băng trụ lên, không có quãng xuống trên biển.

Một cái toàn thân mọc ra bén nhọn màu lam gai ngược đầu cá quái vật biển, từ mặt băng xuống phá băng toàn ra, đây cũng là một cái Triều Tịch hải yêu, chỉ bất quá hình thể so với bình thường hải yêu lớn hơn tròn vẹn gấp hai, thần sắc dữ tợn đáng sợ.

"Là biển dị Triều Tịch hải yêu! Mộc sư huynh cẩn thận, thực lực của nó có thể so sánh bình thường Triều Tịch hải yêu cường đại hơn rất nhiều!" An Hinh cả kinh, có chút lo lắng nhắc nhở Mộc Dịch.

Mộc Dịch biết rõ, khiến cái này hải yêu nhiều còn sống một khắc, những người phạm tặc kia liền nhiều một phần nguy hiểm, nói không chừng sẽ nhiều mấy người chết đi!

Vì vậy, tại biển dị hải yêu xuất hiện trong chốc lát, Mộc Dịch liền quyết định thi triển ra bản thân mạnh nhất thủ đoạn!

Tay phải hấn vươn vào trong tay áo tìm tòi, chợt trong tay liền hơn nhiều một viên xanh thẫm viên châu pháp khí!

Mộc Dịch trong miệng nói lẩm bẩm, từng đạo pháp quyết hướng viên kia châu pháp khí bay nhanh đánh ra, theo đại lượng Thủy thuộc tính Huyền khí chân nguyên dừng mãnh vào viên châu pháp khí ở trong, viên kia châu pháp khí toả ra lam sắc quang mang, cũng càng ngày càng dày đặc.

Trong lúc đó, Lam Châu pháp khí ánh sáng màu lam lóe lên biến thành một cái tóc răn hải yêu, trên nửa người là trần trụi nữ tử, nửa người dưới nhưng là dài khắp lân phiến đuôi răn.

Tóc răn hải yêu trong tay, còn nắm một trường xanh bóng, hào quang như nước chảy lưu động cung tiễn.

Mộc Dịch pháp quyết một chút, tóc răn hải yêu đầu đầy tóc răn, lập tức thoát ly hải yêu thân thể, hóa thành một đạo con đường răn nước, kích xạ mà ra; hải yêu cung tên trong tay, càng là liên tục thi bắn, hàng trăm hàng

ngàn con đường thủy tiễn như mưa to gió lớn, kín không kẽ hở hướng biển dị Triều Tịch hải yêu vọt tới.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch đem trong tay Thất Tinh Hóa Diễm Trượng hướng phía trước một chút, màu tím nhị sắc hỏa diễm, giống như thủy triều trải ra ra, lập tức đem chung quanh nước biển đều bốc hơi khô, lớn trên biển, hình thành một cái biển lửa.

Mộc Dịch dưới bàn chân, trong huyết mạch luyện hóa chân nguyên, cũng thuận theo Túc mạch thi triển đi ra, hóa thành một mảnh bốc hơi cực nóng sóng khí, nâng lên Mộc Dịch thân thể, khiến hắn trong thời gian ngắn trôi lơ lửng ở giữa không trung.

Biển dị Triều Tịch hải yêu, vừa mới hướng ra mặt biển, liền chứng kiến có vô số thủy tiễn rần nước hướng bản thân đâm tới, nó bản năng há mồm hét lớn một tiếng, bên ngoài thân lân phiến ở bên trong, lập tức ánh sáng màu lam nổi lên, trong chốc lát liền ngưng tụ ra một tầng dày đặc màu lam màn hào quang, đem hải yêu thân thể hoàn toàn phòng hộ ở bên trong, dường như hơn nhiều một tầng cứng cỏi màu lam vỏ ngoài!

Lam Châu pháp khí biến thành thủy tiễn rần nước, uy lực không thể bảo là không mạnh, bình thường đệ tử vô luận là Huyền Môn huyền sĩ còn là Hoàng Môn thuật sĩ, đều không thể thừa nhận, nhưng mà gặp cái này biển dị Triều Tịch hải yêu vỏ ngoài, vậy mà nhao nhao tán loạn thành thành từng mảnh hơi nước, không cách nào xuyên thấu.

Bất quá, lúc cái kia mảnh Tử Kim Chân Hỏa biển lửa cũng lập tức xoắn tới lúc, tình huống liền khác nhau rất lớn.

Hải yêu ánh sáng màu lam vỏ ngoài, bị Tử Kim Chân Hỏa khế quần về sau, lập tức hào quang trở nên ảm đạm cực kỳ; cái này chỉ hải yêu cũng cảm thấy nguy hiểm, nó hai tay vỗ, cá miệng mở lớn, lập tức lại xoáy lên một mảnh sóng to gió lớn, nghênh đón hướng bốn phía biển lửa.

Những thứ này sóng nước, nhảy ra mặt biển hơn mười trượng, dường như từng con một hình thể cực lớn Thủy yêu, gào thét lên lao nhanh tàn sát bờ bãi, muốn đem chung quanh biển lửa giội tắt.

Mộc Dịch tế ra cái mảnh này biển lửa, chỉ có mấy trượng lớn nhỏ, cùng hải yêu chế tạo sóng lớn so sánh với, lộ ra thập phần nhỏ bé, nhưng mà, mặc cho sóng đập nước cuốn, những thứ này biển lửa vẫn như cũ hừng hực thiêu đốt, vả lại càng ngày càng chứa!

Thi triển pháp thuật, cùng hoàn cảnh chung quanh cũng có quan hệ rất lớn! Tại loại này mặt biển trong hoàn cảnh, Thủy thuộc tính pháp thuật vận dụng như cá gặp nước, uy lực đại tăng; hỏa thuộc tính pháp thuật rồi lại không có bất kỳ tăng thêm, thậm chí còn có chút hoàn cảnh xấu.

Nếu như trên đất bằng, Mộc Dịch chỉ cần tế ra mấy cái Tử Kim Chân Hỏa biến thành Hỏa Long, chỉ sợ một cái hô hấp lúc giữa cũng có thể diệt giết cái này chỉ biến dị Triều Tịch hải yêu; nhưng vào lúc này, Mộc Dịch cố hết sức thúc giục đan điền cùng huyết mạch chân nguyên, mới có thể duy trì biển lửa, bằng không thì hải yêu thoát khốn lao ra.

Một nén hương về sau, theo biển lửa từng bước ép sát, biến dị hải yêu hộ thể vỏ ngoài rốt cuộc chống đỡ không nổi, tại trong biển lửa tán loạn ra, hải yêu hét thảm một tiếng, thân thể của nó cũng chột tại Tử Kim Chân Hỏa trong hóa thành tro tàn!

Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, pháp lực vừa thu lại, thiếu chút nữa từ giữa không trung ngã vào hải lý.

An Hình vội vàng thi triển ra một mảnh thổ mộc chi bức tường, hiển hiện tại Mộc Dịch trước người.

Mộc Dịch đạp trên tường đất, về tới cột thuyền lên, thở hồng hộc.

Phen này ác chiến, Mộc Dịch cùng Mộ Dung Băng đều là đã tiêu hao hết đại lượng chân nguyên, xuất lực không nhỏ.

Cũng may cái này chỉ biến dị hải yêu bị Mộc Dịch giết chết về sau, còn lại hải yêu cũng đã chạy tứ tán ra, nếu không gặp lại một gậy như vậy hải yêu, liền thập phần nguy hiểm!

Mộc Dịch mệt mỏi cực, chỉ cảm thấy toàn thân không còn chút sức lực nào, dựa vào tạt cột thuyền trên nghỉ ngơi.

Mộ Dung Băng cùng An Hình hai nữ, xuất ra Linh dược, đang tạt cho cái kia chút ít bị thương phạm nhân chữa thương.

"Thực xin lỗi!" Mộ Dung Băng tại vì một gã đầy người vết máu phạm nhân rịt thuốc lúc, nhẹ nhàng thi lễ, nhẹ nói nói: "Vừa rồi ta không phải là cố tình muốn đá văng ra người, xin người tha thứ cho!"

Tên kia phạm nhân ngẩng đầu lên, đều muốn nói cái gì đó, rồi lại bị thương không nhẹ, trong lúc nhất thời không nói nên lời, nhưng trong ánh mắt, đều là vẻ cảm kích.

Mộc Dịch trong lòng khê động, đi về hướng tiến đến, hướng Mộ Dung Băng nghiêm mặt nói ra: "Có lẽ nói xin lỗi người là ta! Ta một mực bởi vì Triệu sư đệ chết mà âm thầm giận lây sang người, trên thực tế, nếu như muốn trách, nên trách cứ tự chính mình!"

Nếu như ban đầu ở yêu đảo bên trên, hẳn có thể hạ quyết tâm, liên thủ Vương Nhược Phong, cho Mẫn Quân Tử một cái sâu sắc giáo huấn, có lẽ giờ này ngày này, Mẫn Quân Tử cũng không dám lại như thế kiêu ngạo, Triệu Lượng cũng sẽ không chết tại Mẫn Quân Tử trong tay!

"Chuyện đã qua, liền không nên suy nghĩ nhiều!" Mộ Dung Băng trấn an một câu, sau đó lời nói đề chuyển một cái nói: "Việc này đối với ta mà nói vô cùng đặc thù, nguyên lai chúng ta tu luyện pháp thuật, ngoại trừ tranh

cường hạo thắng bên ngoài, còn có thể cứu vãn muôn dân trăm họ tính mạng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Đạo Tu

Mộ Dung Băng nói việc này, tự nhiên là ngón tay hôm nay cứu nhiều người phạm nhân cử động, đây đối với từ nhỏ sinh ra ở tu Tiên gia tộc, cùng người phạm căn bản chưa có tiếp xúc qua Mộ Dung Băng mà nói, hết sức đặc thù.

Nghe nói, nếu như cha mẹ đều là Tu tiên giả, hài tử thân có ưu dị tiên căn khả năng cao hơn; cha mẹ tu vi càng cao, xuất hiện thiên phú kỳ giai con cái khả năng cũng càng lớn. Mà phạm nhân con cái ở bên trong, xuất hiện tiên căn trắc tuyệt người xác suất cực thấp.

Bởi vậy, tại đây chút ít tu Tiên gia tộc trong mắt, phạm nhân chính là thập phần đê tiện "Giống", chẳng những không cho phép gia tộc thành viên cùng người phạm quan hệ thông gia, thậm chí không cho phép kết giao, tiếp xúc, trong mắt bọn hắn, phạm nhân giống như con sâu cái kiến, thể tục như Man Hoang.

Thẳng đến lần này "Trốn đi" về sau, Mộ Dung Băng mới phát hiện, những người phạm tục này cũng là sinh động, hữu tình có niệm, cùng Tu tiên giả độc nhất vô nhị, chỉ là không biết pháp thuật mà thôi.

Mà ra tay thì triển ra mạnh mẽ ** thuật, cứu vớt không ít phạm nhân tính mạng, tránh cho bọn hắn lọt vào hải yêu nuốt, đây càng cho Mộ Dung Băng đã mang đến thật lớn trùng kích.

Pháp thuật, không còn là trong nhà trường bồi dưỡng bản thân không ngừng tu luyện buồn tẻ nhiệm vụ, cũng không chỉ là Tu tiên giả giữa phân cao thấp thủ đoạn, mà là chân chân chính chính hữu dụng thủ đoạn!

Cốt thuyền trên phàm nhân, đều bị đuổi về thiết thuyền lên, một ít người bị thương, cũng đã nhận được An Hình đơn giản cứu chữa.

Tu tiên giả dùng dược thảo thuốc mỡ, ở thế tục giới đều là cao cấp nhất bảo bối, có chút thậm chí chưa bao giờ ở thế tục giới xuất hiện, hiệu quả trị liệu cũng là thập phần thần kỳ. Nhất là đối phó những thứ này ngoại thương, chỉ cần không quá nghiêm trọng, mấy ngày có thể đều có thể khôi phục.

Tại những người phàm tục này quỳ lạy thi lễ cùng mang ơn xuống, ba người thừa lúc cốt thuyền chậm rãi rời đi.

Đã có một lần đồng tâm hiệp lực, cùng chung đối mặt nguy hiểm trải qua, ba người quan hệ trong đó, rõ ràng hòa hoãn không ít, Mộ Dung Băng cùng An Hình giữa Huyền Hoàng hai tông thiên nhiên ngăn cách tan rã, các nàng lúc giữa lời nói cũng chầm chậm tăng nhiều.

Nữ nhân ở giữa chủ đề hiển nhiên thêm nữa, đại đa số thời gian, hai nữ đều tại xì xào bàn tán. Mà Mộc Dịch tất bị phơi ở một bên.

Ba người thừa lúc cốt thuyền tránh đi lớn nhỏ hòn đảo, đường vòng mà đi, chạy tại biển rộng mênh mông ở chỗ sâu trong.

Trên biển vận chuyển. Chỉ có bầu trời mặt trời mặt trăng và ngôi sao có thể làm phương hướng tham khảo, An Hình đối với cái này rất có kinh nghiệm, một đường đều là nàng đến khống chế phương hướng.

Trên biển lớn, dù sao vẫn là sóng cả mãnh liệt. Cái gọi là không gió ba thước sóng, có khi còn gặp được bão tố, thiên địa biến sắc, thời tiết cực kỳ ác liệt.

Phàm nhân đội thuyền gặp được phong bạo, cực dễ dàng phát sinh nguy hiểm. Nhưng Mộc Dịch và ba người đều sẽ là pháp thuật Tu tiên giả, gặp được mưa to gió lớn, cũng có thể thi triển các loại pháp thuật cùng "Ông

trời" nộ khí chống lại, ba người đồng lòng phía dưới, cuối cùng là đã vượt qua một kiếp lại một kiếp.

Một ngày, cốt thuyền dần dần đi vào một mảnh dị thường bình tĩnh hải vực.

Cái hải vực này nước biển, xanh thẳm như ngọc, bình tĩnh không có sóng, dường như mặt kính bình thường. Chỉ có cốt thuyền hoạt động. Mới xoáy lên từng tầng một rung động, không ngừng hướng xa xa khuếch tán.

An Hình nói, đây là "Tĩnh Hải", vị trí hết sức đặc thù, trong biển rộng hai cổ chủ yếu hải lưu, vừa đúng đều tránh được nơi đây. Vì vậy thời tiết tốt lúc, nơi đây sẽ bình tĩnh giống như miệng phong ấn vạn năm hồ nước bình thường.

Đã đến ban đêm. Tĩnh Hải trong như gương, phản chiếu lấy cái kia che kín sáng chói phần tinh bầu trời đêm. Chính là thật tốt cảnh đẹp, ba người không đành lòng đánh vỡ phần này bình tĩnh, dứt khoát đem cốt thuyền tạm thời dừng lại, lẳng lặng trôi lơ lửng ở trên mặt biển.

Đứng ở cốt thuyền trên hướng phía dưới nhìn lại, trong bầu trời đêm tinh thần trắng sáng rõ ràng có thể thấy được, bầu trời biển rộng đều là một màu u ám, làm cho người ta phảng phất có loại trôi lơ lửng ở dài đằng đằng tinh thần trong ảo giác.

Còn có vô số sữa, trời lên tảo các loại trên biển giống, tản mát ra màu sắc khác nhau hào quang, đem cái này hải không đêm, làm đẹp càng thêm Mê Huyền, rực rỡ tươi đẹp không gì sánh được.

Cảnh đẹp đập vào mắt, làm cho người vui vẻ thoải mái; thiên nhiên tinh xảo say mê hấp dẫn, làm cho người ta xem thế là đủ rồi!

"Nếu như có thể, thật muốn cứ như vậy cả đời nhẹ nhàng đi xuống đi!" An Hình bỗng nhiên ung dung cảm thán nói, nàng nhẹ nhàng duỗi ra ngón

tay, chạm đến trên biển phản chiếu Tinh Quang.

"Đúng vậy a, đoạn này lữ trình, có lẽ là ta đời này, duy nhất đáng giá nhớ lại đoạn ngắn!" Mộ Dung Băng cũng phát ra cùng loại cảm thán, nàng không biết, trở lại Bình Hải tông về sau, sẽ là như thế nào một phen cực diện!

An Hình nghe vậy khê động, nàng bỗng nhiên đề nghị: "Đã như vậy, chúng ta tại sao phải đi Bình Hải tông ? Ba người chúng ta đại khái có thể vượt qua cái này biển rộng mênh mông, tìm kiếm biển rộng một bên kia thế giới! Thiên hạ to lớn, tổng có ba người chúng ta chỗ dung thân! Tự do tự tại, tiêu sái tùy tâm, có cái gì không được ? Hà tất cuốn vào cái kia nói không rõ, con đường không rõ thị thị phi phi bên trong!"

Mộ Dung Băng cũng không có phản đối, trái lại, nàng thậm chí có chút ít chờ mong nhìn về phía Mộc Dịch, chờ đợi câu trả lời của hắn.

Mộc Dịch trong lòng làm sao chưa từng động tâm, bất quá hắn vẫn lắc đầu một cái, nói ra: "Ta đáp ứng qua Triệu sư đệ sự tình, nhất định phải làm được!"

Mộ Dung Băng thanh tịnh như nước trong hai tròng mắt, đã hiện lên một tia thất vọng, ánh mắt của nàng, trong nháy mắt dường như Cốc Mạc Ngưng giống như lạnh lùng.

"Thật là một cái Mộc Đầu!" An Hình lắc đầu, than nhẹ một tiếng.

Ba người cũng không có tại Tĩnh Hải ngưng lại quá lâu, ngày thứ hai liền nhanh chóng cách rời nơi này.

Cũng không lâu lắm, ba người đột nhiên thấy được một chiếc yêu dị màu đen thuyền buồm trước mặt lái tới.

Chiếc thuyền này không lớn, cũng tại sóng gió xuống ngật đứng không ngã, rất hiển nhiên, đây không phải phạm nhân áp chế đội thuyền.

"Là tán tu!" An Hình ngưng lông mày nói ra, "Căn cứ thuyền kia buồm trên tiêu chí, trên thuyền chủ nhân thân phận, chính là không thuộc về bất luận cái gì tông môn tán tu."

"Tán tu ?" Mộc Dịch nghe vậy nhướng mày.

Hắn đã từng nghe nói qua loại này thân phận người.

Tán tu là nhằm vào cái kia chút ít không môn không phái Tu tiên giả xưng hô, trong Thiên Đảo quốc, tuy rằng tuyệt đại đa số Tu tiên giả đều thuộc về Huyền Môn tam tông liên minh cùng Hoàng Tông thập chi, nhưng là có số rất ít Tu tiên giả, chính là không bị tông môn ước thúc, tự do tự tại tán tu.

Những tán tu này, có chút là phạm sai lầm lầm, bị riêng phần mình tông môn đuổi ra khỏi cửa đệ tử; có chút là không có rơi tu Tiên gia tộc đời sau thành viên, thực lực bình thường, không đủ để thành lập tông môn, lại không muốn gia nhập mặt khác tông môn đã bị ước thúc; có chút, thì là ẩn sĩ cao nhân, thâm tàng bất lộ.

Đại đa số tán tu, đều cùng tất cả đại tông môn có nhất định được liên hệ. Dù sao tu hành không dễ, muốn tại đây trong tu tiên giới sinh tồn, luôn luôn chút ít cần bảo vật, phải cùng đại tông môn giao dịch.

Tán tu phần lớn dựa vào thành thạo một nghề như luyện khí làm ra phù, hoặc là săn giết hải yêu, buôn bán Yêu thú tài liệu mà sống, kiếm lấy nhất định được huyền tinh, sau đó tại trao đổi thành bản thân cần bảo vật.

Mộc Dịch đám người cốt thuyền, hiển nhiên cũng đã bị đối phương phát hiện, lúc này thời điểm xa xa tránh đi, ngược lại lộ ra chột dạ, ba người chỉ

là đem cốt thuyền một chút cải biến đường biển, ý muốn cùng đối phương "Gặp thoáng qua" .

Nhưng mà, đối phương thực sự đem phương hướng thay đổi, lại có ý muốn cùng bọn họ gặp mặt.

Màu đen thuyền buồm tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền tới đến chỗ gần, Mộc Dịch các loại cũng đã thấy rõ, trên thuyền có hai gã trung niên nam tử, một cái hình dung thô kệch, vẻ mặt tràn đầy dữ tợn, cái khác có lưu thường thường râu quai nón, hai người đều là hình thái hung ác.

"Nhị vị đạo huynh, có gì muốn làm ?" Mộc Dịch đứng ở đầu thuyền, bất động thanh sắc chấp tay thi lễ.

"Tìm người!" Lạc mang đại hán lớn tiếng nói, đồng thời còn lấy ra một bức họa, cúi đầu nhìn thêm vài lần, lại tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn về phía Mộc Dịch vài lần.

"Không phải là với cái gia hỏa này!" Lạc mang đại hán có chút thất vọng, đang muốn khung thuyền ly khai.

"Chậm đã! Hồ huynh, đừng chỉ tưởng nhớ lại lấy cái kia bút tiền thưởng, trước mắt lớn thật khoái hoạt, có thể nào bỏ qua!" Vẻ mặt dữ tợn trung niên nhân ánh mắt đậm tà cười nói.

Cái kia phó thần sắc, khiến An Hình cùng Mộ Dung Băng trong lòng hận cực, rồi lại tạm thời không phát tác đi ra.

"Cũng chính là bình thường mặt hàng, không cần nhiều gây phiền toái!" Lạc mang đại hán tại hai nữ trên khuôn mặt đảo qua, sau đó dần dần không thú vị nói.

An Hình thuật dịch dung có chút cao minh, mặc dù cách nhau không xa, hai người này cũng không có nhìn ra kẻ hở.

Mộc Dịch nhường mày, từ đối phương không kiêng nể gì cả trong lúc nói chuyện với nhau phát hiện, hai người này, dĩ nhiên là tán tu trong "Thú Liệp Giả", cũng là cái gọi là "Đạo Tu" .

Nói trắng ra điểm, loại này Đạo Tu chính là cường đạo, bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, một khi gặp được lạc đàn Tu tiên giả, sẽ phát động công kích, đem giết chết mà cướp đoạt bảo vật.

Đương nhiên, loại người này muốn sinh tồn được, cũng có mấy cái quy tắc, đại tông đại phái trong lớn người có thân phận tuyệt đối không dám đụng vào, làm việc cũng tuyệt đối không dám lưu lại người sống, bán ra tang vật lúc cũng chỉ tìm quen thuộc khách hàng cũ, dù là giá cả bị áp vô cùng thấp!

Trừ lần đó ra, bọn hắc cũng sẽ đi săn giết Yêu thú kiếm tiền huyền tinh, ngẫu nhiên cũng sẽ tiếp được tất cả tông môn phát ra ketch xù truy nã treo giải thưởng, chỉ cần hoàn thành một khoản, chính là "Phát tiền của phi nghĩa" !

Với tư cách Đạo Tu điều kiện chủ yếu, chính là thực lực không tầm thường, nếu không còn không có đi giết người đoạt bảo, bản thân đã bị giết lại!

Những người này, luận thực lực đều đủ để gia nhập tất cả đại tông môn; nhưng bọn hắc hoặc là không muốn đã bị ước thúc, hoặc là lưng đeo án mạng không ít, không dám gia nhập tông môn lộ ra kẻ hở, cuối cùng đều lựa chọn tiếp tục làm một gã "Đạo Tu" .

Một gã Đạo Tu run rẩy trên mặt dữ tợn, nói ra: "Hồ huynh nhìn lầm rồi a! Cái này hai nữ tuy rằng ngũ quan dung mạo bình thường đi một tí, nhưng đáng người đều là đỉnh cao đấy, màu da cũng rất tốt! Chậc chậc, quan trọng nhất là các nàng niên kỷ hiển nhiên không lớn! Một trắng che trăm xấu, một non thẳng nghìn kiêu. . ."

"Im ngay!" Mộc Dịch phẫn nộ quát một tiếng, đã cắt đứt đối phương vô sỉ hạ lưu nói.

"Ha ha, Tiểu công dê tức giận!" Lạc mang đại hán cười nói, đồng thời hướng đồng bạn lần lượt một ánh mắt.

Tại Đạo Tu trong mắt, cái kia chút ít bị nhìn chăm chăm vào động thủ mục tiêu, xưng là "Cừu non", hẳn những lời này vừa nói, chính là cho thấy sẽ đối Mộc Dịch đám người động thủ!

Huống chi, hẳn còn lần lượt một ánh mắt, đồng bạn tự nhiên là lập tức hiểu ý.

"Lả tả" hai tiếng, hai người đồng thời tể ra riêng phần mình bảo vật.

Dữ tợn hán tử tể ra chính là một thanh xanh thẫm trường qua, chỉ có hai thước dài ngắn, kiểu dáng phong cách cổ xưa; lạc mang đại hán lấy ra là một đôi đỏ rực liên hoàn đại đao, thân đao hầu như có nửa cái người lớn nhỏ.

"Mộc sư huynh cẩn thận, những thứ này Đạo Tu ra tay vô cùng ác độc, từng chiêu chí mạng!" An Hình nhỏ giọng nói ra, nàng còn có một chút như vậy chút lo lắng, sợ hãi Mộc Dịch lại có chút ít lưu thủ.

Nhưng mà, lúc này Mộc Dịch đã không phải là lúc trước Mộc Dịch! Hẳn đối mặt địch nhân, cũng không chút nào có thể làm cho hẳn có một tia thương cảm!

Mộc Dịch khẽ gật đầu một cái, trong lòng của hẳn, chỉ có một ý tưởng, một khi động thủ, liền tuyệt không ở lại người sống!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Thuấn Sát

Cái này hai gã Đạo Tu dùng cũng không phải bình thường pháp trượng, mà là pháp khí!

Hai người pháp khí, đều là Thiên công kích loại binh khí loại pháp khí, cái này pháp khí, bình thường không quá thiện ở pháp thuật diễn biến, mà là lấy sắc bén cùng cường đại lực công kích nổi tiếng, rất khó phòng ngự.

Bình Hải tông Hỏa bộ Luyện Khí Đường, cũng có không ít sử dụng cái này pháp khí đệ tử, bất quá, bất đồng pháp khí, dù là hình thái kiểu dáng thập phần tương tự, dùng tài liệu bất đồng, luyện chế thủ pháp cao thấp, cùng với rèn luyện trình độ sâu cạn, cũng làm cho pháp khí uy lực có thật lớn khác nhau!

Đối đệ tử bình thường mà nói, là sử dụng pháp khí, còn là pháp trượng, là hai loại hoàn toàn bất đồng lựa chọn.

Lựa chọn pháp trượng, chính là lấy tu luyện pháp thuật làm chủ, tu vi càng cao, có thể thi triển ra pháp thuật càng cao rõ, uy lực cũng càng cường đại, dù cho pháp trượng phẩm chất hơi thấp, cũng giống nhau có thể phát huy ra mạnh mẽ thực lực;

Lựa chọn pháp khí, sẽ phải tiêu phí đại lượng thời gian tại pháp khí tế luyện lên, khó tránh khỏi sẽ ảnh hưởng pháp thuật tu hành, tuy rằng người sử dụng pháp lực càng thâm hậu, thi triển ra pháp khí uy lực cũng càng lớn, nhưng tổng thể mà nói, pháp khí bản thân phẩm chất, cũng chiếm cứ tương đối trọng yếu tỉ lệ.

Một khi tu vi có rõ ràng tăng lên, xưa cũ pháp khí liền sẽ trở thành Tu tiên giả thực lực tăng lên bình cảnh ước thúc, mà muốn muốn lấy được một cái tốt hơn pháp khí, chẳng những muốn trả đũa lên ngẩng cao giá cả, còn muốn một lần nữa tiêu phí đại lượng tâm huyết, đi tế luyện mới pháp khí.

Thay đổi pháp trượng liền đơn giản hơn nhiều, dù sao thi triển pháp thuật còn là Tu tiên giả bản thân, một căn tâm pháp trượng, lâu là hơn tháng, ngắn thì mấy ngày, liền có thể thuần thục sử dụng!

Hơn nữa nói như vậy, pháp khí giá cả, so với pháp trượng cũng đắt đỏ rất nhiều, nhất là phẩm chất cực cao pháp khí, cái kia càng là giá trên trời!

Hai gã Đạo Tu tế ra pháp khí về sau, Mộc Dịch và ba người không dám khinh thường, riêng phần mình tế ra bản thân pháp trượng.

Mộc Dịch tế ra đấy. Là cái kia căn Thất Tinh Hóa Diễm Trượng, đỏ thắm Hỏa san hô chất liệu thân trượng lên, khám nạm có bảy khối sáng ngời sáng chói, màu sắc khác nhau bảo thạch. Nhìn qua chính là giá trị xa xỉ!

An Hình tế ra màu xanh pháp trượng, xanh biếc thông thấu, tuy rằng kiểu dáng phong cách cổ xưa không có thần kỳ đặc sắc, nhưng hiển nhiên cũng không được thấp kém bình thường pháp trượng;

Mà Mộ Dung Băng tế ra hàn băng pháp trượng. Thì là trong suốt như không có gì, pháp trượng đỉnh có một viên lớn chừng quả đấm viên châu, tản mát ra từng đợt cực hàn bạch khí, bạch khí đem thân trượng bao bọc, mới hiển lộ ra trong đó pháp trượng hình thái.

Này trượng vừa mới tế ra. Chung quanh chính là độ nóng chột hạ xuống, phụ cận trên mặt biển, thậm chí có nước biển đông lại đứng lên, tại bạch khí trong sinh ra thành từng mảnh sương lạnh.

Ba người pháp trượng, cũng không phải bình thường mặt hàng, phen này thể hiện thái độ, khiến hai gã Đạo Tu đều là trong lòng cả kinh!

"Ha ha, Hồ huynh. Lần này chúng ta nhưng nhật được bảo rồi! Cái này ba căn pháp trượng. Đầy đủ chúng ta nửa đời người hưởng dụng vô cùng!" Đại hán trên mặt dữ tợn lại là run lên, hai mắt toát ra tham lam hào quang.

"Cẩn thận một chút!" Họ Hồ đại hán nhắc nhở, "Có thể xuất ra những thứ này pháp trượng, ba người này lai lịch, cũng không đơn giản!"

Nói đến đây, họ Hồ đại hán ho nhẹ một tiếng. Nói ra: "Chúng ta trộm cũng có câu! Ba vị đạo hữu đến tột cùng là thân phận như thế nào, không ngại cho thấy. Nếu là ta các loại không chọc nổi thế lực. Ta hai người tự nhiên sẽ báo xin lỗi rời đi, không dám đối danh môn trưởng bối hậu nhân vô lễ!"

"Người không xứng biết rõ chúng ta thân phận!" An Hình thản nhiên nói. Ba người bọn họ, cũng không thể đơn giản biểu lộ thân phận!

Trong giọng nói của nàng, càng có vài tia khinh miệt, khiến hai gã Đạo Tu giận dữ.

"Đã như vậy, liền đừng trách chúng ta ra tay vô tình! Coi như là bọn người xuất thân bất phàm, nhưng tuổi còn trẻ, có thể có bao nhiêu cân lượng!"

Thanh âm đàm thoại ở bên trong, hai người một trái một phải, hướng cốt thuyền đánh tới.

Cái kia màu lam giáo ngắn, trong lúc đó hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ, ngọn gió ra lóe ra nhàn nhạt màu lam hàn quang, hướng Mộc Dịch chém tới;

Mà cái kia một đôi đỏ thẫm liên hoàn đại đao, tức thì không có biến hóa lớn nhỏ, chỉ là mặt ngoài ánh sáng màu đỏ lóe lên, lập tức lẳng không sinh ra từng cỗ một đỏ thẫm liệt diễm, một đôi đại đao tại liệt diễm bao bọc xuống, phân biệt chém về phía An Hình cùng Mộ Dung Băng hai nữ!

Mộc Dịch các loại cũng không biết những thứ này pháp khí uy lực cuối cùng như thế nào, đều là không dám khinh thường, nhao nhao tể ra riêng phần mình sở trường thần thông.

Mộc Dịch trong tay Thất Tinh Hóa Diễm Trượng một chút, lập tức tử kim hào quang lóng lánh, một cỗ hơi mờ hỏa diễm như mũi tên giống như từ pháp trượng đỉnh bắn ra, trong chớp mắt hóa thành một đầu Hỏa Long, nghênh đón hướng cái kia xanh thương.

Đồng thời, hắn còn điều động trong huyết mạch chân nguyên, bên ngoài thân màu da lập tức đỏ tươi như máu, phát ra một tầng hỏa diễm, hình thành một đường quyền lửa, đem bản thân bao quanh bảo vệ.

An Hình thì là pháp trượng huy động liên tục, thành từng mảnh dày đặc ánh sáng màu xanh nhẹ nhàng tại trước người, hóa thành một lớp kín lớp kín thổ mộc chi bức tường, bố trí một tầng lại một tầng phòng ngự. Nàng vốn là toàn lực phòng ngự, mà không dám lập tức triển khai đánh trả.

Mộ Dung Băng nhẹ nhàng nhảy lên, nhảy vào mặt biển, nhưng không chờ nàng vào nước, dưới người nàng mặt biển liền ngưng kết thành dày đặc hàn băng. Mộ Dung Băng đứng ở trên mặt băng, trong tay pháp trượng nhẹ nhàng thi triển, thành từng mảnh cực hàn bạch khí hướng bốn phía tản đi, khiến phụ cận bỗng nhiên băng thiên tuyết địa, như là đã đến một cái thế giới khác!

Từng mặt trong suốt tường băng, cũng ở đây băng thiên tuyết địa trong trống rỗng xuất hiện, ngăn tại cái kia bay tới hỏa diễm đại đao trước.

Mộc Dịch cảm thấy còn chưa đủ, hắn tại trong nháy mắt hoàn thành thi pháp về sau, còn thò tay tại trong tay áo tìm tòi, lấy ra viên kia xanh thăm viên châu pháp khí, sau đó ném trước người tể ra.

Lam Châu pháp khí cũng không có hóa thành hải yêu hình thái, mà là trực tiếp ánh sáng màu lam lóe lên hóa thành một trước mặt cực lớn màu

lam quang thuần, ngăn tại hai nữ trước người.

Những thủ đoạn này, đều là mọi người giữ nhà công phu, bởi vậy thi triển tốc độ cực nhanh, hầu như đều là tại trong nháy mắt hoàn thành.

"Oanh!"

Tử Kim Chân Hỏa biến thành Hỏa Long, trước hết nhất tiếp xúc đến cái kia xanh thương, chỉ nghe được một tiếng nổ đùng vang lên, lập tức ánh lửa văng khắp nơi, tử kim hào quang bắn ra bốn phía!

"A!" Một gã Đạo Tu kêu thảm một tiếng, cái kia xanh thương, căn bản không chịu nổi một kích, tại Tử Kim Chân Hỏa công kích phía dưới, ánh sáng màu lam lập tức tán loạn, xanh thương bản thân, vậy mà cũng từng khúc vỡ vụn ra đến!

Mới vừa vặn giao thủ, một phương pháp khí đã bị đối phương một chiêu hủy hoại, hai người ở giữa thực lực sai biệt, không cần nhiều lời!

Mà cái kia đối với hỏa diễm đại đao, cũng không tốt đến đi đâu!

Chém về phía An Hình chuôi này Hỏa Diễm Đao, tại liên tiếp trăm phá mấy đạo thổ mộc bức tường về sau, cuối cùng bị Mộc Dịch màu lam quang thuần chỗ ngăn, trong chốc lát hỏa diễm dập tắt, đại đao cũng Linh tính mất hết, vậy mà trực tiếp lọt vào trong nước biển.

Một cái khác chuôi Hỏa Diễm Đao, chém về phía Mộ Dung Băng, thế nhưng là mới bay ra mấy trượng, ngay tại cực hàn bạch khí trong hỏa diễm vừa thu lại, đại đao thân đao cũng bị hàn băng phong ấn, đông lạnh đã thành một cái khối băng lớn, lẳng lặng nhẹ nhàng tại Mộ Dung Băng trước người, bị Mộ Dung Băng khống chế.

Hai gã Đạo Tu lập tức mặt xám như tro, lập tức quay người mà chạy, nhưng mà bọn hắn thân hình đội thuyền, đã bị Mộ Dung Băng đóng băng

tại chỗ cũ! Trong đó tên kia họ Hồ đại hán nhìn thấy Mộc Dịch trước sau thì triển ra hỏa diễm cùng màu lam pháp khí về sau, càng là trong lòng hoảng hốt: "Thủy Hỏa song tu! Chính là hần!"

"Người là Mộc Dịch!" Họ Hồ đại hán kinh hô một tiếng.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, hần sau đó tể ra hai cỗ Tử Kim Chân Hỏa, nguyên bản muốn lấy hai người này tính mạng, lúc này lại hơi hơi lệch lạc, cũng hóa thành hai đạo Hỏa Long, đem hai người bao bọc vây quanh.

"Người nhận ra ta ? Đây là có chuyện gì ?" Mộc Dịch nhướng mày, trầm giọng hỏi. Hần có lẽ không cùng hai người này đã từng quen biết, hơn nữa An Hình còn giúp hần dịch dung sửa lại dung mạo.

"Nói ra, người có thể hay không tha cho tính mạng của ta ?" Họ Hồ đại hán cầu xin tha thứ nói.

"Không thể!" Mộc Dịch lắc đầu, "Ta chỉ có thể làm cho người chết thoải mái chút ít!"

Nói xong, Mộc Dịch tâm niệm vừa động, vây khốn cái kia dữ tợn đại hán Tử Kim Chân Hỏa, trong lúc đó phát ra một cỗ bức người sóng nhiệt, đem đại hán hộ thể màn nước triệt để bốc hơi sạch sẽ, sóng nhiệt thiêu đốt xuống, đại hán này dưới làn da dầu trơn đều muốn bị nướng cháy, lập tức phát ra vô cùng thê thảm cực kỳ kêu đau.

Cái này dữ tợn đại hán hầu như cũng bị tại chỗ nướng chín, nhưng lại nhất thời không có chết đi, loại này muốn sống không thể, muốn chết không tầm thường tình cảnh, thập phần đáng sợ!

Mộ Dung Băng đôi mi thanh tú cau lại, có chút không đành lòng.

Họ Hồ đại hán nhìn thấy đồng bạn thống khổ như vậy, lập tức không rét mà run, làm Đạo Tu, hần sớm đoán được có gặp được tàn nhẫn gốc, không tầm thường chết già một ngày, nhưng lúc tử vong chính thức bày ở trước mắt lúc, vẫn là đáng sợ như vậy!

"Tốt, ta nói!" Họ Hồ đại hán nói ra: "Định Hải Tông cùng Bình Hải tông đều đối với người phát lệnh truy nã, có số tiền lớn treo giải thưởng. Chỉ cần phát hiện tung tích của người, hoặc là giao ra người thi thể, đều có một khoản cực kỳ phong phú ban thưởng!"

"Hiện tại, toàn bộ Đạo Tu giới đều tại làm cho này lệnh truy nã mà điên cuồng, trong truyền thuyết có chút không dễ dàng xuất thủ đạo tặc tu, cũng có chút rục rịch! Hừ, ta hai người vận khí không tốt, đi trước một bước, chắc hẳn sau đó không lâu, có thể tại suối vàng địa phủ, sẽ cùng Mộc đạo hữu gặp nhau!"

"Liên Bình Hải tông đã ở truy nã ta!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, tràn đầy tịch liêu chi ý.

Hần thúc giục Tử Kim Chân Hỏa, người kia trong lúc đó hỏa lực đại thịnh, hai gã Đạo Tu, chợt hóa thành tro tàn.

Chỉ có bọn hắn trong ngực Càn Khôn đại, tại Mộc Dịch cố ý dưới sự thao túng, không có bị hủy, mất rơi xuống.

An Hình nhặt lên cái kia hai cái Càn Khôn đại, tìm tòi một phen, đã tìm được cái kia trương lệnh truy nã bức họa, phía trên vẽ quả nhiên là Mộc Dịch.

Trên bức họa còn có mấy hàng chữ, đơn giản là nói rõ tiền thưởng kim ngạch cùng Mộc Dịch tội danh, lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) đúng là Bình Hải tông!

Chính là mấy tháng, bản thân vẫn lấy làm kiêu ngạo tông môn, bản thân coi là thứ hai quê hương tông môn, dĩ nhiên cũng làm như vậy vô tình vứt bỏ bản thân, hơn nữa truyền đạt sinh tử truy nã, căn bản không cho mình một cái cơ hội giải thích!

Mộc Dịch trái tim băng giá cực kỳ, đối với hắc mà nói, Định Hải Tông lệnh truy nã cùng Bình Hải tông lệnh truy nã, ý nghĩa hoàn toàn khác nhau!

"Xem ra bốn tông trưởng bối, hoặc là tin vào Mẫn tặc đồn đại, hoặc là nhận lấy Định Hải Tông áp lực, đều muốn đối Mộc sư huynh bất lợi!" Mộ Dung Băng đôi mi thanh tú không triển, khuôn mặt u sầu rậm rạp.

Mộ Dung Băng ánh mắt phức tạp ngó nhìn Mộc Dịch liếc, nói ra: "Mộc sư huynh, cảm tạ người cùng An tử tử đoạn đường này làm bạn, nhờ ta cả đời khó quên! Quảng đường còn lại, khiến cho tự chính mình đi đi thôi, người không muốn đi Trường Bình đảo!"

"Không ngại chờ ta trở lại tông môn, hướng gia tộc và tông môn trưởng bối kiên nhẫn giải thích, trả lại người trong sạch về sau, người lại quay về bốn tông không muộn!"

An Hình yên lặng nhìn xem Mộc Dịch, nàng hi vọng nhiều Mộc Dịch có thể đáp ứng, nhưng nàng biết rõ, nếu như vậy rời đi, vậy liền không phải là nàng biết cái kia Mộc Dịch!

"Ta nhất định phải đi Trường Bình đảo!" Mộc Dịch kiên định nói, "Cái này không chỉ có là ta đối Triệu sư đệ hứa hẹn. Trên Trường Bình Đảo, có ta nhất định phải làm sự tình, có ta nhất định phải thấy người, còn có ta nhất định phải giết người!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Tiến Đảo

Trường Bình đảo phía Tây vận chuyển hàng hóa bến tàu, quanh năm có cực lớn thiết thuyền cập bờ dỡ hàng hàng hóa, giao dịch đến phụ cận tất cả lớn nhỏ hòn đảo.

Xuất hiện ở nơi đây đây, ngoại trừ cái kia chút ít bốc xếp và vận chuyển trầm trọng hàng hóa cu li lao công bên ngoài, chính là một ít quanh năm tại tất cả đảo lúc giữa việc buôn bán thương nhân.

Hồng chương quỹ chính là như vậy một cái tiểu thương, việc buôn bán của hã làm không nhỏ, tất cả đảo quan lại quyền quý, cũng đều nhận ra một ít, theo như thế tục giới lời nói, hã coi như là thân gia không nhỏ, "Ăn rất mỡ" !

Một ngày này, ăn mặc hoa lệ Hồng chương quỹ nâng cao trung niên phát tướng bụng, từ thuyền hàng cao thấp, lập tức có vài tên lao công đầu lĩnh vẻ mặt tràn đầy tươi cười đến đây vấn an mời sống.

Hồng chương quỹ thuận miệng phân phó vài tiếng, rất nhanh liền có không ít cu li đi vào thuyền hàng xuống, theo thứ tự vận chuyển tất cả lớn nhỏ hàng hóa.

Hồng chương quỹ sau lưng, còn cùng theo bốn năm tên hậu sinh, nữ có nam có, nhìn cách ăn mặc, có như là hã hậu bối, có như là tùy tùng của hã.

Lúc này đây, Hồng chương quỹ cũng không có tự mình nhìn chăm chăm vào từng kiện từng kiện hàng hóa tháo dỡ, hã chỉ nhìn một lát, liền phân

phó hai gã tùy ý lưu lại, hăn tức thì mang theo mặt khác mấy người đi bến tàu phụ cận một cái khách sạn, trực tiếp đi vào một gian phòng trên trong.

Một tiến gian phòng, Hồng chương quỹ cái kia phó chỉ cao khí ngang quý nhân tư thái lập tức buông, hăn về mặt tràn đầy tươi cười, hướng sau lưng vài tên người trẻ tuổi nói ra: "Khách điểm này cũng là tiểu nhân sản nghiệp, tiểu nhân đã trải qua chi mở người không có phận sự, ba vị tiên sư đại nhân xin yên tâm!"

"Rất tốt! Lúc này đây may mắn mà có Hồng chương quỹ tương trợ, nếu không chúng ta cũng khó có thể dễ dàng như thế lẫn vào trong đảo." Một gã mười bảy mười tám tuổi thiếu niên chấp tay nói ra, hăn đúng là Mộc Dịch.

Hai gã khác hậu bối, một cái là nữ giả nam trang An Hình, một cái là ngụy trang thành An Hình gia quyến Mộ Dung Băng.

Ba người dung mạo, đều làm che giấu, nếu không lấy Mộ Dung Băng tuyệt đại tao nhã, vô luận tại tu tiên giới còn là phàm nhân giới. Đều muốn khiến cho cực lớn oanh động.

Hồng chương quỹ cảm kích nói: "Tiên sư quá khách khí! Tiểu nhân đây chỉ là tiện tay mà thôi. Nếu không phải ba vị tiên sư trọng nghĩa cứu giúp, tiểu nhân đám người đã tại trong biển rộng táng thân yêu bụng!"

Nửa tháng trước, Mộc Dịch ba người nhìn thấy một chiếc phàm nhân đội thuyền tao ngộ hải yêu công kích. Liên xuất thủ cứu giúp, giết chết hải yêu.

Về sau, ba người biết được này thuyền đúng là hướng Trường Bình đảo mà đi, liền dứt khoát ngụy trang thành phú thương đệ tử. Cùng theo chiếc này phàm nhân đội thuyền, tiến nhập Trường Bình đảo.

Đối với bình thường Huyền Môn đệ tử mà nói, cùng phàm nhân lẫn lộn cùng một chỗ, quả thực là vô cùng nhục nhã, lớn ** phần; nhưng Hoàng

Tông đệ tử xuất thân An Hình nhưng lại không cho là như vậy. Mộc Dịch cũng hiểu được cũng không không ổn, Mộ Dung Băng tuy rằng trong lòng không lắm tán thành, nhưng là cuối cùng đồng ý xuống.

"Ba vị đại nhân muốn ở bao lâu ở bao lâu, nơi đây thanh tĩnh, không có người quấy rầy! Nếu có cần, tùy thời phân phó. Tiểu nhân cáo lui!" Hồng chương quỹ an bài một phen về sau, thức thời chủ động rời đi.

Mộc Dịch đánh giá hoàn cảnh chung quanh, hài lòng nhẹ gật đầu. Nói ra: "An sư muội. Thân phận của người đặc thù, ngay ở chỗ này Tiểu ở một thời gian ngắn đi."

"Mộc sư huynh, người sẽ tìm đến Hình Nhi sao?" An Hình hiện ra sắc mặt, tổng có vài phần lo lắng.

"Nếu như ta còn có một khẩu khí, liền nhất định sẽ tới nơi này tìm người!" Mộc Dịch mỉm cười, sắc mặt. Lộ ra một loại kiên định.

"Nếu như ta về không được, " Mộc Dịch ung dung nói: "Có một việc. Còn muốn phiền tới An sư muội!"

"Trong nhà của ta còn có một cha già, cách này vạn dặm xa Hàn Nha Đảo Cô Chỉ Phong xuống làng chài trong. Vạn nhất ta về không được, nơi này có một vật, kính xin An sư muội chuyển giao gia phụ."

Nói xong, Mộc Dịch từ trong tay áo lấy ra một đôi phi thúy vòng ngọc, có chút thông thấu, phẩm chất bất phàm.

An Hình tiếp nhận vòng ngọc, nhẹ gật đầu, đã là đôi mắt sáng rưng rưng.

"Đa tạ!"

Mộc Dịch hướng An Hình trịnh trọng chuyện lạ thi lễ một cái, đã có Hứa Điền sự tình giáo huấn, hẳn chưa bao giờ hướng người lộ ra qua người nhà

của mình địa chỉ, An Hình vẫn là thứ nhất.

Tuy rằng hẳn cùng với An Hình chỉ là ở chung được mấy tháng, không lâu sau, nhưng nàng này cho cảm giác của hẳn, làm mất đi chỗ không có!

Đối mặt những thứ khác nữ tử, vô luận là thăm mến không tầm thường Tiểu Mộng Đào, còn là thân phận hiển hách Mộ Dung Băng, Mộc Dịch trong lòng đều có đến từ các phương diện trầm trọng gánh nặng, chỉ có tại An Hình trước mặt, hẳn có thể buông ra trong lòng hết thảy bao phục, mới có thể không hề áp lực ở chung.

Mộc Dịch cùng Mộ Dung Băng sau đó ly khai nơi đây, thừa lúc phạm nhân điều khiển xe ngựa, đi hướng ở vào Trường Bình đảo phía nam Triệu gia Trấn.

Triệu Lượng nhà ở tại trong, Triệu Lượng đem chi tiết đã sớm cáo tri Mộc Dịch, vì vậy cũng không khó tìm.

Dịch dung Mộc Dịch cùng Mộ Dung Băng hai người, dừng ở một cái cửa trên treo bạch hoa sơn nhỏ trước.

"Triệu gia đang làm tang sự?" Mộc Dịch nhướn mày, cửa đẹp treo màu trắng giấy tộn, đúng là trong nhà có người mất đi lúc tập tục.

Cửa sân nửa đây, Mộc Dịch một chút do dự, liền đẩy cửa vào.

Trong sân, chính sắp đặt một tòa linh đường, đầu tiên đập vào mi mắt đấy, liền là một bộ sâu sắc đen trắng chân dung, khắp chung quanh bị một vòng bạch hoa trang trí.

"Triệu sư đệ!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, bức họa đúng là Triệu Lượng dung mạo, hiển nhiên, người Triệu gia đã đã được biết đến Triệu Lượng tin người chết.

"Cẩn thận, Mẫn Quân hơn phân nửa đã tới qua nơi đây!" Mộc Dịch nhỏ giọng hướng bên cạnh Mộ Dung Băng nói ra.

"Nhị vị là ?" Trong linh đường trông coi Triệu gia lão giả nhìn thấy Mộc Dịch hai người sau nghi ngờ hỏi.

"Chúng ta là đến bái tế Triệu Lượng sư đệ đấy!" Mộc Dịch trầm giọng nói ra.

"Nguyên lai nhị vị là Bình Hải tông tiên sư đại nhân, mau mời!" Triệu gia lão giả vội vàng một mực cung kính dẫn hai người tiến vào linh đường.

Mộc Dịch đi đến ánh nến thấp thoáng trước bài vị, lấy ra ba rót vàng hương, đốt sau tại Triệu Lượng chân dung trước thật sâu thi cái lễ, cuối cùng đem vàng hương dâng.

"Lão nhân gia, người thế nhưng là Triệu sư đệ phụ thân ?" Mộc Dịch tế bái về sau, hướng bên cạnh cùng lễ lão giả hỏi.

Lão giả cung kính đáp: "Bẩm báo tiên sư, tiểu nhân là Triệu tiên sư Nhị bá, Triệu tiên sư phụ thân, là nhỏ người Tam đệ. Tam đệ thân thể của hãn cảm thấy không khỏe, đang tại tĩnh dưỡng."

"Thân thể không khỏe ? Nghiêm trọng không ?" Mộc Dịch ân cần hỏi han, Triệu Lượng không yên lòng nhất, chính là hãn phụ thân cặp kia lão thấp khớp.

"Cũng không đáng lo, chỉ là năm xưa bệnh cũ. Trước đó vài ngày có Bình Hải tông tiên sư đến xem qua, lưu lại hai phục tiên đan thần dược, Tam đệ đã sắp bình phục!" Nhị bá nói xong, lại không ngớt lời khen: "Bình Hải tông thật sự là không tệ, chẳng những phát hạ dày đặc một khoản tiền trợ cấp, thỉnh thoảng còn thường xuyên thăm hỏi chúng ta. Triệu tiên sư vì trừ ma vệ đạo mà hi sinh, Triệu gia cao thấp, còn bởi vậy đã nhận được truy phong. . ."

Mộc Dịch nghe lão giả vô cùng cảm kích lắm lắm, nhưng trong lòng thầm than một tiếng, đối với chính thức chí thân mà nói, nhiều hơn nữa đền bù tổn thất, cũng đối không trở về Triệu Lượng mất đi sinh mệnh.

"Đây là Triệu sư đệ tro cốt, mời thích đáng an táng." Mộc Dịch từ trong tay áo lấy ra hộp ngọc, giao cho lão giả.

Mộc Dịch nguyên bản ý định, là ở phụ cận lựa chọn một chỗ yên tĩnh ngọn núi, đem Triệu Lượng tro cốt chôn cất tại trong lúc, đồng thời giấu giếm ở người Triệu gia, không nói cho bọn hắn biết Triệu Lượng tin người chết, nhưng hôm nay Triệu gia đã được biết việc này, hắn liền đem tro cốt giao ra, do người Triệu gia đến chọn mà an táng.

Cái kia căn làng ba pháp tượng, Mộc Dịch cũng giao cho lão giả, nói cho hắn biết đây là Triệu Lượng lưu lại di vật, sẽ để lại cho Triệu gia, với tư cách kỷ niệm.

"Triệu tiên sư tro cốt di vật cũng đã tìm được, cái kia cừu gia có hay không cũng đã bắt được?" Lão giả cảm ơn tiếp nhận hộp ngọc những vật này phẩm về sau, nhin không được đuổi theo hỏi một câu.

"Sẽ đấy, " Mộc Dịch nhẹ gật đầu, "Chúng ta nhất định sẽ đem hung thủ bắt được, thay Triệu sư đệ báo thù rửa hận!"

Nhị bá tiếp lời nói ra: "Có tiên sư những lời này, Triệu phủ cao thấp đều yên tâm! Nghe lần trước đến cái vị kia tiên sư nói, cừu gia họ Mộc, đã bị Bình Hải tông truy nã, rất nhanh sẽ sa lưới!"

Mộc Dịch trong lòng rùng mình, đều muốn giải thích một câu, nhưng cuối cùng vẫn là cười khổ một tiếng, lắc đầu, đã đi ra Triệu phủ.

"Triệu sư đệ, vô luận như thế nào, Triệu gia cao thấp cũng đã nhận được thích đáng xử trí, người lớn nhưng an tâm!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Từ Triệu phủ đi ra mấy trăm trượng, đã đến một cái yên lặng chỗ không người, Mộc Dịch cùng Mộ Dung Băng bỗng nhiên dừng lại.

"Xuất hiện đi! Chúng ta tiến Triệu phủ, các hạ liền từ một nơi bí mật gần đó quan sát, sao không hiện thân!" Mộc Dịch quay người nói ra.

Hơn hai mươi ngoài...trượng, bản không một người góc tường, đột nhiên gió mát từ từ, một bóng người lại ở chỗ này lặng không hiển hiện.

"Lý sư huynh, là người!" Mộc Dịch nhận ra bóng người.

Người này không là người khác, đúng là Thiện Dược Đường đệ tử Lý Nhược Ngu, hắc dùng Phong Ấn Phù ấn nấp thân hình, từ Triệu phủ một đường truy tung đến đây.

Từ tiến vào Triệu phủ bắt đầu, Mộc Dịch cũng cảm giác được, sau lưng cách đó không xa tựa hồ luôn luôn một đám khó có thể phát hiện gió mát, nếu không phải Mộc Dịch tiếp xúc qua Phong Ấn Phù, biết rõ loại này phù lục huyền diệu chỗ; nếu không phải hắc hôm nay Huyền Hoàng thông tu, đối chung quanh nguyên khí biến hóa cảm ứng thập phần linh mẫn, hắc chỉ sợ rất khó phát hiện manh mối.

"Người là Mộc sư đệ ? Thật cao rõ thuật dịch dung! Triệu sư đệ tro cốt cùng di vật thực tại trong tay của người, một đạo khó khăn nhất cắt nghe đồn đều thật sự ?" Lý Nhược Ngu nhíu mày hỏi, bàn tay của hắc vươn vào trong tay áo, âm thầm đề phòng, tùy thời đều có thể tế ra pháp trượng phòng ngự đánh trả.

"Có thật sự có giả! Chỉ nhìn Lý sư huynh nguyên ý tin tưởng người nào lời nói!" Mộc Dịch trấn định nói ra.

Đã đi tới Trường Bình đảo, cũng đã gặp Triệu Lượng người nhà, chuyện còn lại, chính là đem Mộ Dung Băng An Nhiên đưa về Bình Hải tông, hắc đã không sợ bị nhìn thấu thân phận.

Lý Nhược Ngu trùng trùng điệp điệp hít một tiếng, thần sắc ngưng trọng nói: "Người cũng đã biết, Thiên Dực Đường chúng đệ tử đã phụng bốn đường thủ tọa Đại đệ tử Mẫn sư huynh chỉ lệnh, ở chỗ này trận địa sẵn sàng đón quân địch, người vừa xuất hiện, sẽ phải đau nhức hạ sát thủ!"

"Vậy thì như thế nào ?" Mộc Dịch nhướng mày, đây hết thầy, hẳn sớm có chuẩn bị.

"Người không sợ ?" Lý Nhược Ngu hỏi lại.

"Sợ ? Sợ ta tựu cũng không đến Trường Bình đảo rồi!" Mộc Dịch thần nhiên nói.

"Người không biết mình bị truy nã sao ?" Lý Nhược Ngu nghi hoặc khó hiểu.

"Lệnh truy nã đã rải thiên hạ, ta đương nhiên biết rõ! Không thể tưởng được ta Mộc Dịch, vậy mà đã chút bất tri bất giác dương danh tứ hải!" Mộc Dịch tự giấu một tiếng, thần sắc nhẹ nhõm cười nói.

"Vậy người vì cái gì còn muốn đến Trường Bình đảo ?" Lý Nhược Ngu lông mày nhăn lại, "Các sư huynh đệ, cũng không muốn ở chỗ này nhìn thấy người!"

"Ta, là muốn giết một người!" Mộc Dịch thập phần dứt khoát đáp.

Lý Nhược Ngu nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch nhìn hồi lâu, cuối cùng ung dung thở dài: "Mộc sư đệ, người thay đổi!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Đối Chất

Mộc Dịch cùng Lý Nhược Ngu trong chốc lát trong lúc nói chuyện với nhau, lần lượt lại có mấy đạo nhân ảnh hưởng nơi này chạy tới.

Bọn họ đều là Thiện Dực Đường đệ tử, mỗi người, Mộc Dịch đều biết.

"Ngô sư huynh, Lý sư huynh, chư vị sư huynh sư đệ, các người hôm nay nhất định phải cùng ta động thủ sao?" Mộc Dịch nhíu mày hỏi.

Ngô Tâm Cơ nói ra: "Mộc sư đệ, người không nên tới này! Chúng ta cũng là phụng bốn đường hiệu lệnh, không thể không từ!"

"Phát ra mệnh lệnh đấy, thế nhưng là Mẫn Quân?" Mộc Dịch lại hỏi.

Chúng đệ tử đều khẽ gật đầu một cái.

Mộc Dịch cao giọng nói ra: "Nếu như ta nói cho các người biết, sát hại Triệu sư đệ đấy, đúng là Mẫn Quân, các người là hay không còn muốn thủ vững mệnh lệnh?"

"Không có khả năng!" Lập tức có vài tên đệ tử mở miệng phản bác, một người trong đó, còn là mới nhập môn không lâu tiểu sư đệ.

Thần sắc của hắn cực kỳ bầu không khí, giống như bởi vì Mộc Dịch chỉ trích Mẫn Quân mà nhận lấy thật lớn vũ nhục.

Mộc Dịch tại trên người của hắn, thấy được bản thân năm năm trước Ảnh Tử, khi đó, nếu có người đối với hắn nói Mẫn Quân Tử nói vậy, hắn nhất định cũng sẽ không tin tưởng!

"Ta có thể làm chứng!" Một mực trầm mặc Mộ Dung Băng đột nhiên mở miệng, tay nàng chấp chưởng tại trên mặt nhẹ nhàng một vòng, liền tan mất nguy trang.

"Sát hại Triệu Lượng sư đệ đây, đúng là Mẫn tặc, việc này là ta tận mắt nhìn thấy!" Mộ Dung Băng mỗi chữ mỗi câu nghiêm mặt nói ra.

"Cốc Mạc Ngưng!" Lý Nhược Ngu các loại người nhất thời kinh hãi, lấy Cổc Mạc Ngưng thân phận địa vị, nàng trong miệng nói ra, tự nhiên phân lượng rất nặng.

Chúng đệ tử kinh ngạc ngoài, đều là im lặng không nói, trong lúc nhất thời cũng cầm bất định chủ ý.

Mộc Dịch thừa cơ nói ra: "Chư vị sư huynh đệ, các người là tử thủ Mẫn Quân mệnh lệnh, cùng ta hai người huyết chiến đến cùng; còn là tạm thời dừng tay, nhờ ta các loại cùng một chỗ trở lại tông môn, do trong môn trường bối cùng sư phụ định đoạt?"

"Người dám thấy trong môn trường bối cùng sư phụ, mà Mẫn sư huynh cũng không dám cho người thấy sư phụ, nhờ ta các loại giết chết bất luận tội. Trong này, chỉ sợ có nhiều bí ẩn!" Lý Nhược Ngu lẩm bẩm nói.

Một câu nói kia, nhìn như không quan hệ đau khổ. Rồi lại điểm ra trong đó huyền cơ.

Ngô Tâm Cơ bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Mộc sư đệ, ta hộ tống người đi gặp tông môn trường bối!"

"Ta cũng đi! Sự tình còn không có tra ra manh mối, chúng ta sư huynh đệ, tội gì muốn tự giết lẫn nhau!" Lý Nhược Ngu cũng phụ họa nói.

Có hai người này dẫn đầu. Lập tức có hơn phân nửa đệ tử nhao nhao tỏ thái độ ủng hộ, còn dư lại rải rác ba bốn người, cũng không có thành tựu.

"Đa tạ các vị sư huynh đệ!" Mộc Dịch cảm kích hướng mọi người gật đầu ý bảo, ít nhất, những thứ này sư huynh đệ đều nguyện ý cho mình một cái làm sáng tỏ cơ hội!

Một đám đệ tử. Trùng trùng điệp điệp hướng Bình Hải tông sơn môn xuất phát, trên đường đi, đưa tới không ít chú ý.

Người còn chưa tới, tiếng gió đã truyền vào Bình Hải tông bên trong, bởi vì "Cốc Mạc Ngưng" tại Mộc Dịch trong tay, Bình Hải tông cao thấp lập tức như lâm đại địch, thậm chí kinh động đến không ít trưởng lão đường chủ đám nhân vật.

Mộc Dịch người xung quanh lộ tuyến, đã ở Bình Hải tông dưới sự giám thị. Không người nào dám tùy tiện động thủ. Cũng không có cho Mộc Dịch đột nhiên cơ hội đào tẩu.

Mộc Dịch chung quanh Bình Hải tông đệ tử càng ngày càng nhiều, giống như là cùng đi, hoặc như là áp giải.

Lúc Mộc Dịch đi vào Bình Hải tông bên ngoài sơn môn lúc, thành linh phát hiện, sơn môn trước đã là trận thế phi phạm, chẳng những đã đến không ít đệ tử. Đã liên tất cả đường đường chủ, Phó đường chủ, tất cả bộ trưởng lão cũng tới không ít. Thậm chí Chương môn Tiểu Vân Thiên cũng đi tới nơi này.

Mộc Dịch ánh mắt tại những người này trước mặt quét qua, thấy được Chương môn sư bá. Thấy được Vương Nhược Phong, thấy được sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, còn chứng kiến bên cạnh hắc Tiểu Mộng Đào, cùng với Mẫn Quân!

Mộc Dịch trong đôi mắt lập tức hàn mang lóe lên, nhưng cố hết sức chế trụ.

"Đệ tử Mộc Dịch, tham kiến Chương môn sư bá, sư phụ, cùng với các vị sư bá sư thúc!" Mộc Dịch đi nhanh về phía trước, cúi người hành lễ.

"Câm miệng!" Tiểu Vân Thiên lớn tiếng quát trách móc, "Ta Bình Hải tông, cũng không có loại người như người cầu kết Ma Môn, giết hại đồng môn đệ tử!"

"Người tên bại hoại này, ta Mẫn Quân mặc dù không địch lại, cũng muốn cùng người đồng quy vu tận!" Mẫn Quân Tử cũng cùng theo hét lớn một tiếng, sẽ phải giết tiến lên đây!

"Dừng tay!" Tiểu Nguyệt Hàn lạnh lùng quát, "Trong môn chư vị trưởng bối lúc này, không muốn can rỗi!"

"Sư phụ, ta nghĩ vì Triệu sư đệ báo thù!" Mẫn Quân Tử oán hận cắn răng, đành phải lui về tại chỗ.

Bình Hải tông chúng đệ tử, trưởng bối, đã tại Mộc Dịch chung quanh bên ngoài hơn mười trượng vây quanh một vòng, khiến Mộc Dịch có chạy đằng trời!

Một thiếu niên, một mình đối mặt một cái tông môn.

Trong lòng của hắn chỉ có một tín niệm đang ủng hộ hắn làm như vậy: Tà bất thắng chính! Chân tướng sự tình, sẽ không vĩnh viễn mai một!

Hơn nữa hắn cũng không được một người, bên cạnh hắn, ít nhất còn có Mộ Dung Băng, hoặc là nói là "Cốc Mạc Ngưng" !

Mộ Dung Băng động thân mà ra, đứng ở Mộc Dịch bên cạnh thân, cao giọng nói ra: "Chư vị sư thúc bá, ta có thể chứng minh, Mộc sư huynh cũng không có sát hại Triệu Lượng, chính thức sát hại Triệu sư đệ hung thủ, đúng là cái kia ngậm máu phun người Mẫn tặc!"

Chúng đệ tử xôn xao, Mẫn Quân Tử nhướng mày, nói ra: "Cốc sư muội, người vì sao phải lật ngược phải trái đen trắng ? Triệu sư đệ di vật, đều tại Mộc Dịch trong tay, còn đây là vật chứng; Mẫn mỗ tận mắt nhìn thấy Mộc Dịch hành hung, chính là nhân chứng; nhân chứng vật chứng vô cùng xác thực! Cốc sư muội lời ấy, một cũng không nhận lấy Mộc Dịch uy hiếp ?"

"Phì! Ta không có đã bị uy hiếp, ta chỉ là ăn ngay nói thật!" Mộ Dung Băng trong lòng khẩn trương, rành mạch sự thật, rồi lại bởi vì này những người này vào trước là chủ, trở nên cực kỳ hỗn loạn, thậm chí, nàng cầm không ra cái gì thực chất tính chứng cứ, để chứng minh bản thân ngôn luận.

"Nếu như Cốc sư diệt bình yên vô sự, còn mời đi theo!" Chưởng môn Tiểu Vân Thiên hướng Cốc Mạc Ngưng vẫy tay nói ra.

"Ta không qua, ta vừa đi ra, các người sẽ hợp nhau tấn công!" Mộ Dung Băng đứng ở Mộc Dịch trước người, dùng bản thân mảnh mai thân thể, bảo vệ Mộc Dịch!

Mộ Dung Băng cao giọng nói ra: "Chư vị sư thúc bá không ngại nhớ tới, nếu thật là Mộc sư huynh gây nên, hẳn làm sao dám tiến đưa ta trở lại tông môn ?"

"Nếu thật là Mộc sư huynh gây nên, hẳn tại sao phải bắt Triệu sư đệ di vật tro cốt trả lại Triệu gia ?"

"Chỉ là bởi vì Mẫn tặc lời từ một phía, liền cho Mộc sư đệ định ra nghiêm trọng như thế tội danh, có hay không có chút qua loa ?"

Mộ Dung Băng ba cái hỏi lại, rõ ràng làm ra một ít tác dụng, có ít người không khỏi đã ở thầm nghĩ, quá trình này, có hay không thực xảy ra điều gì chỗ sơ suất.

Mẫn Quân Tử cười lạnh một tiếng, nói ra: "Nhắm vào Mộc Dịch đấy, không chỉ là Mẫn mỗ nói chứng nhận, còn có Định Hải Tông truy nã!

Chẳng lẽ Định Hải Tông cũng sẽ vô duyên vô cớ oan uổng Mộc Dịch hay sao?"

Nghe được lời ấy, không ít người đều có chút đồng ý, liền Tiểu chương môn cũng là khẽ gật đầu.

Hoàn toàn chính xác, lúc trước đúng là Định Hải Tông lệnh truy nã phía trước, mọi người đã vào trước là chủ, còn có Mẫn Quân Tử một phen thêm mắm thêm muối nâng chứng nhận về sau, Mộc Dịch tội danh mới có thể đơn giản bị định ra, lệnh truy nã cũng lập tức phát ra.

"Cái này căn bản không phải một sự việc!" Mộ Dung Băng chỉ cảm thấy ngôn ngữ của mình trắng bệch vô lực, nàng sốt ruột nói, "Mộc sư huynh, người nói mau a, nói Định Hải Tông đệ tử là như thế nào đem người bức đến tuyệt lộ, người bắt đắ dĩ mới phản kích đả thương người đấy!"

"Không có tác dụng đâu!" Mộc Dịch cười nhạt một tiếng, sau đó lớn tiếng nói: "Công bằng tự tại nhân tâm! Ta Mộc Dịch hoàn toàn chính xác giết chết qua Định Hải Tông đệ tử, hoàn toàn chính xác cũng đã gặp người trong Hoàng Môn; nhưng mà, ta từ đầu đến cuối cùng, đều không có làm ra cái gì thực xin lỗi tông môn sự tình, càng không có giết hại đồng môn!"

Mộ Dung Băng cũng nghiêm nghị nói ra: "Ta lấy Cốc gia sau người có tên nghĩa thê, ta tận mắt nhìn đến Mẫn tặc ra tay giết hại Triệu Lượng sư đệ, nếu có nói ngoa, nhờ ta dung mạo hủy hết!"

Thiên hạ không có không yêu cái đẹp nữ tử, nhất là nguyên bản cũng rất xinh đẹp nữ tử. Lấy Mộ Dung Băng khuynh thành có tư thế, bằng nàng Cốc gia hậu nhân thân phận, câu này lời thê, có thể nói âm điệu mạnh mẽ!

Mẫn Quân Tử lắc đầu, thở dài: "Cốc sư muội, người chỉ cần trả lời ta hai vấn đề, thứ nhất, Mộc Dịch có hay không từng cùng Hoàng Môn đệ tử kết giao ? Thứ hai, người có thích hay không lên Mộc Dịch ?"

Vấn đề thứ nhất cũng thì thôi, vấn đề thứ hai vừa ra, lập tức mọi người lại là một mảnh xôn xao.

"Làm sao có thể! Cái này băng lãnh không đáng tin gần Cốc Mạc Ngưng, vậy mà cũng sẽ đổi nam nhân động tâm, còn là một cái không âm thể sự thiếu niên?" Đây là tuyệt đại đa số người ý nghĩ trong lòng.

"Ta, ta. . ." Nhưng mà, Mộ Dung Băng bị Mẫn Quân Tử như vậy trước mặt mọi người chất vấn phía dưới, vậy mà sắc mặt đỏ bừng, cả buổi đều cũng không nói đến một cái "Không" chữ.

Thiếu nữ cảm xúc, bị đương chúng vạch trần, mặc dù là muôn phần khẩn trương thời khắc, cũng vẫn như cũ ngượng ngùng khó nhẹn.

Mộ Dung Băng có chút không dám nhìn Mộc Dịch ánh mắt, nàng không biết Mộc Dịch sẽ nghĩ như thế nào.

Bất quá cuối cùng, nàng còn là trộm nhìn lên Mộc Dịch liếc, Mộc Dịch chính kinh ngạc vô cùng nhìn xem nàng.

Hiển nhiên, Mộc Dịch cũng không có đoán được nàng cái kia phần tuyệt không thể tả tâm tư, cũng không có bởi vậy lộ ra kinh hỉ hoặc là thần sắc cao hứng.

Mẫn Quân Tử thừa cơ lớn tiếng nói: "Chư vị sư bá sư thúc, rất rõ ràng, Cốc sư muội hoặc là thụ Mộc Dịch kiềm chế, hoặc là đổi Mộc Dịch động tâm, vì vậy khắp nơi bảo vệ Mộc Dịch, thậm chí giá họa tại đệ tử người này chứng nhận trên thân. Trên thực tế, Mộc Dịch cấu kết Ma Môn, giết hại đồng môn, đã có đủ nhiều nhân chứng vật chứng, theo lý ngay tại chỗ hành quyết. . ."

"Ta không có!" Mộ Dung Băng bỗng nhiên sắc mặt ngưng tụ, lạnh như băng sương, nàng cắt ngang Mẫn Quân Tử lời nói, nói ra: "Ta nhất tâm hướng đạo, này sinh không lấy chồng, như thế nào đổi nam tử động tâm!"

"Ta theo như lời nói như vậy, cũng không phải là bảo vệ Mộc sư huynh, chỉ là trần thuật sự thật. Thị thị phi phi, liền do các vị tông môn trưởng bối định đoạt, nếu như nhìn thấy lão tổ tông, ta cũng sẽ đem bản thân chứng kiến hết thảy, toàn bộ bầm báo!"

Đem Cốc gia lão tổ mang ra, đây đã là Mộ Dung Băng cuối cùng át chủ bài! Thậm chí, nàng không tiếc bởi vậy cùng Mộc Dịch phân rõ giới tuyến!

Mẫn Quân Tử lắc đầu, rồi lại cũng không có phản bác nữa cái gì.

"Đệ tử cảm thấy việc này rất có kỳ quặc, có thể ngày sau lại nho nhỏ thăm vấn, không vội ở định tội!" Một thiếu niên thanh âm đột nhiên vang lên, đúng là Phong bộ chúng đệ tử trong Vương Nhược Phong.

"Nhược Phong, việc không liên quan đến mình, không cần nhiều nói!" Huyền Phong Đường đường chủ Vương Không Linh nhường mảy, nhàn nhạt khuyên nhủ.

"Đúng, sư phụ!" Vương Nhược Phong chỉ có thể ngậm miệng không nói, bất quá hắn rồi lại nhàn nhạt hướng Mẫn Quân Tử nói một câu: "Mẫn sư huynh, người cùng Mộc Dịch đều là Thiện Dực Đường đệ tử, tội gì ép người quá đáng!"

Đồng thời, hắn còn hướng Mẫn Quân Tử, lần lượt một cái ý vị sâu xa ánh mắt.

Mẫn Quân Tử lập tức trong lòng nhảy dựng, Bình Hải tông chúng đệ tử ở bên trong, biết rõ hắn đáng ghê tởm che giấu đấy, ngoại trừ Mộc Dịch bên ngoài, còn có cái này từng tại cùng một trận chiến tuyến thượng Vương Nhược Phong!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Người Tới

"Gia hỏa này đến cùng là chuyện gì xảy ra ?" Mẫn Quân Tử trong lòng rất là phiền muộn, Vương Nhược Phong cho ánh mắt của hắn, vậy mà mang theo một tia cảnh cáo ý vị, khiến hắn không thể không cẩn thận cân nhắc.

"Chẳng lẽ hắn là sợ Mộc Dịch bị buộc đến tuyệt cảnh, thổ lộ ra Ngự Phong Thần Quân sự tình ? Thế nhưng là, chính là bởi vì như thế, mới phải nhanh một chút đem Mộc Dịch bỏ, chỉ cần cho hắn định ra tử tội, vô luận trong miệng hắn nói cái gì nữa, có độ tin cậy đều sâu sắc giảm xuống! Huống chi, hắn cũng cảm không xuất ra chứng cứ gì, để chứng minh ta cùng Vương Nhược Phong đã từng đối phó qua Ngự Phong Thần Quân!"

Đúng vào lúc này, trong đám người bỗng nhiên có một người trung niên nam tử nhẹ nói nói: "Băng Nhi, người theo ta đi!"

Mộ Dung Băng nghe vậy cả kinh: "Phụ thân, ta. . ."

"Còn không qua đây!" Trung niên nam tử nhướng mày.

Tiểu chương môn nhìn thấy người này, cũng là cung kính thi lễ một cái: "Mộ Dung sư đệ, người cũng tới!"

Mà nam tử nhưng chỉ là đối Tiểu chương môn nhẹ gật đầu, không nói thêm gì.

Người này đúng là Cốc gia con rể Mộ Dung Vân, ngày thường Cốc gia cực kỳ ít xuất hiện, đây là Mộ Dung Vân lần thứ nhất ở trước mặt mọi

người thể hiện thái độ, cũng chỉ có Chương môn Tiểu Vân Thiên từng cùng hăn gặp qua một lần.

Mộ Dung Bằng chỉ có thể theo cha thân mà đi, trước khi đi, nàng còn lo lắng không muốn nhìn thoáng qua Mộc Dịch.

Mộc Dịch bảo lấy mỉm cười, lộ ra thập phần trấn định.

Mọi người đưa mắt nhìn cốc cha con rời đi, lúc này, bỗng nhiên có một gã đệ tử vội vã đuổi ở đây, cũng trực tiếp đi về hướng Chương môn Tiểu Vân Thiên, thăm viếng sau nhỏ giọng bẩm báo vài câu.

Tiểu Vân Thiên nhướng mày, thân nhiên nói: "Định Hải Tông tin tức ngược lại là linh thông, vậy mà như thế nhanh liền chạy đến!"

Lập tức, hăn cao giọng nói ra: "Cũng được, việc này cũng cùng Định Hải Tông có nhất định liên quan đến, chúng ta liền ở chỗ này lặng chờ một lát, các loại Định Hải Tông vài tên đạo hữu đuổi chỗ này về sau, lại nho nhỏ đối chất nghiêm điều tra!"

Tất cả mọi người là hơi kinh hãi, việc này sắp sửa biến thành càng thêm phức tạp.

Mẫn Quân Tử nghe vậy, lập tức hiện lên vẻ mừng như điên cùng vẻ đắc ý. Tuyệt không cảm thấy kinh ngạc.

Xem ra cái này Mẫn Quân Tử, cùng Định Hải Tông ít nhiều cũng có một chút liên quan liên quan đến!

"Không thể!" Một mực trầm mặc không nói Hỏa bộ trưởng lão Triệu Tịch Tiều rồi lại Đứng ra đây lớn tiếng phản đối, hăn nói ra: "Có câu là việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài. Mộc sư diệt sự tình nói như thế nào cũng là ta Bình Hải tông bên trong sự tình. Có thể nào khiến Định Hải

Tông trực tiếp can thiệp, truyền bỏ, chỉ sợ người khác đều cho là ta Bình Hải tông cao thấp, đều sợ Định Hải Tông!"

"Thế nhưng là." Tiểu Vân Thiên nhượng mảy, "Định Hải Tông bên này nói, bị Mộc Dịch sát hại Định Hải Tông trong hàng đệ tử, có một gã nữ đệ tử, chính là Định Hải Tông Hoắc đại trưởng lão duy nhất hậu nhân. Hôm nay hãn muốn đích thân thâm vấn Mộc Dịch, chúng ta cũng không có thể không cho hãn mặt mũi này!"

Triệu trưởng lão lập tức khuôn mặt u sầu đầy mặt, thì thào nói ra: "Thậm chí ngay cả Hoắc đại trưởng lão đều liên quan đến tiến đến, hoàn toàn chính xác phiền toái cực kỳ!"

Người này Hoắc đại trưởng lão, chính là Huyền Môn tam tông trung hào xưng "Thủy bộ đệ nhất nhân" Đại tu sĩ, chẳng những danh khí thật lớn, thực lực mạnh mẽ, làm người càng là thập phần mang thù, lại ưu thích bao che khuyết điểm, bọn họ ở dưới đệ tử tại bốn phía đi đi lại lại. Nếu là ăn hết thiệt thòi nhỏ. Hãn đều muốn đích thân lấy lại danh dự; huống chi, lần này cái chết thậm chí có hãn duy nhất hậu nhân!

Có thể nghĩ, cái này Hoắc đại trưởng lão nhất định là khó thở, biết được Mộc Dịch tung tích về sau, không có khả năng bỏ mặc.

Quả nhiên, không bao lâu sau. Bầu trời xa xa trong xuất hiện một đường nhân nhật lam hà, cũng thời gian dần trôi qua tới gần.

Một nén nhang sau. Sáu bảy tên Định Hải Tông tu sĩ, rơi ở chỗ này. Trong đó liền bao gồm tên kia Hoắc đại trưởng lão.

Những người này đến mức như thế cực nhanh, trừ bọn họ ra đều là đã Trúc Tạo Tiên Cơ tu sĩ, có thể ngự khí phi hành bên ngoài, chắc hãn từ lâu trải qua tiềm phục tại Bình Hải tông phụ cận.

"Định Hải Tông bỗng nhiên tam thông bá kiến Tiểu chương môn, chư vị sư đệ!" Một gã râu tóc bạc trắng lão giả, mang theo Định Hải Tông mấy người hướng Tiểu Vân Thiên đám người bá kiến hành lễ.

"Bá kiến Hoắc đại trưởng lão cùng các vị sư huynh đệ!" Bình Hải tông từ Chương môn hướng phía dưới, người người cũng là cung kính thi lễ bá kiến.

Một phen gặp mặt khách khí hàn huyên về sau, lần lượt lại có vài tên Định Hải Tông tu sĩ mang theo vài tên đệ tử đi tới nơi này, trong đó hai người, Mộc Dịch liếc nhận ra, đúng là lúc trước cùng yêu nữ cùng một chỗ vây công hãm Định Hải Tông đệ tử.

Bất quá hai người này, đều là lẻ tay áo bông bênh, vậy mà cũng đã bị chém tới một cái cánh tay!

"Chính là hắn!" Hai gã đệ tử đồng loạt chỉ hướng đã khôi phục diện mạo như trước Mộc Dịch, lớn tiếng nói: "Chính là hắn sát hại Hoắc sư tỷ!"

Hoắc đại trưởng lão hung hăng nhìn thoáng qua Mộc Dịch, trong mắt hàn quang như kiếm!

Hắn lại hướng Tiểu Vân Thiên chấp tay, nói ra: "Đa tạ Tiểu chương môn cùng chư vị sư đệ trợ bốn tông bắt được hung thủ, như là đã sa lưới, khiến cho Hoắc mỗ mang đi người này hỏi tội! Còn hy vọng chuyện này như vậy chấm dứt, không muốn khiến cho Định Hải Tông cùng Bình Hải tông hai tông ở giữa hiểu lầm, không vui!"

Sự tình nếu là có thể dễ dàng như thế hóa giải, lại không bị thương hai tông hòa khí, Tiểu Vân Thiên cầu còn không được, ở đâu còn có thể cự tuyệt.

"Bốn chương môn cũng hiểu được lẽ ra nên như vậy; chư vị sư đệ, các người thấy thế nào?" Tiểu Vân Thiên hướng sau lưng tất cả trưởng lão

đường chủ hỏi.

"Không thể!" Một mực mặt sắc mặt ngưng trọng Tiểu Nguyệt Hàn, đột nhiên nói ra: "Đây không phải là Tiểu đệ tử chính là sư đệ đồ nhi, mời Dung sư đệ tự mình thăm vấn liệt đồ, nếu như xác nhận không sai, lại giao cho Định Hải Tông cùng Hoắc đại trưởng lão xử trí!"

"Nguyên lai hẳn là đệ tử của người!" Hoắc đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, ánh mắt tại Tiểu Nguyệt Hàn trên thân quét qua.

"Muốn hỏi cứ hỏi đi, chứng cứ vô cùng xác thực, Hoắc mỗ muốn nhìn như thế nào mới có thể bao che chống chế qua!"

Mộc Dịch trong lòng có chút cảm động, ở thời điểm này, sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn vẫn đang muốn cho mình một cái cơ hội giải thích.

Tiểu Nguyệt Hàn không để ý tới đối phương trong ánh mắt dịch ý, hẳn mặt hướng Mộc Dịch, nghiêm nghị hỏi: "Mộc Dịch, vì sư hỏi người, người thật là giết Định Hải Tông đệ tử?"

"Đúng, đệ tử bức bách tại bất đắc dĩ, chỉ có thể phản kích!" Mộc Dịch thừa nhận nói, cũng đem tình huống lúc đó, có chút kỹ càng giảng thuật một lần.

Mọi người nghe vậy im lặng, nếu là mình bị buộc đến loại này tuyệt cảnh, ngoại trừ giết lại, cũng không còn đường sống.

"Một bên nói bảy nói bạ, Hoắc mỗ hận nhân, há lại như vậy điêu ngoa tùy hứng, xem mạng người như cỏ rác!" Hoắc đại trưởng lão cả giận nói, hẳn hướng vài tên Định Hải Tông đệ tử nói ra: "Các người Hoắc sư tỷ bình thường làm người như thế nào, nói nghe một chút! Nếu có nói ngoa, định giết không buông tha!"

"Vâng!" Vài tên đệ tử trong lòng rung mình, vội vàng liên tiếp há mồm tán thưởng.

Có người nói Hoắc sư tỷ ôn nhu sẵn sàng, tâm địa thiện lương, liền một con kiến đều không bỏ được giết chết; có người nói Hoắc sư tỷ bản tính thuần lương, lòng dạ rộng lớn, từ không chủ động cùng người động thủ; các loại lật ngược phải trái đen trắng, miệng lưỡi lưu loát liên tục không dứt.

"Hừ, người chẳng những giết ta Định Hải Tông đệ tử hậu nhân, càng là bịa đặt hãm hại, lão phu há có thể cho phép người!" Hoắc đại trưởng lão dưới cơn thịnh nộ, một chương lăng không hư trao.

Bàn tay này khoảng cách Mộc Dịch trọn vẹn còn có vài chục trượng, nhưng Mộc Dịch rồi lại cảm thụ quanh thân xiết chặt, chung quanh giữa không trung, cũng trong nháy mắt ngưng tụ ra thành từng mảnh lam hà, sẽ phải đem quanh người hấn trời buột.

Mộc Dịch vội vàng song chương ra sức vỗ, tể ra một mảnh tử kim nhị sắc hỏa diễm, bao lấy quanh thân, nhảy vào lam hà bên trong, sau đó cùng lam hà đồng thời tán loạn biến mất.

Cái này Tử Kim Chân Hỏa, vậy mà hóa giải Hoắc đại trưởng lão thi triển ra một kích, khiến tất cả mọi người là lại càng hoảng sợ!

"Dừng tay!" Hỏa bộ Triệu trưởng lão thoáng cái nhảy ra ngoài, hấn lớn tiếng nói: "Mộc Dịch một ngày chưa định tội, một ngày chính là ta Bình Hải tông đệ tử, làm sao có thể do người đang ở đây bốn tông sơn môn trước, tùy ý động thủ!"

Hoắc đại trưởng lão cũng là cả kinh, mặc dù mình vừa rồi một kích, chỉ là tiện tay thi triển, nhưng hấn vẫn không thể tưởng được, thậm chí có một gã đệ tử có thể ngăn trở một kích này!

"Kẻ này thực lực quả nhiên mạnh mẽ, trách không được khoảng cách con sẽ chết tại trong tay của hắn!" Hoắc đại trưởng lão thầm nghĩ trong lòng, sau đó lớn tiếng nói:

"Hắc hắc, quả nhiên không phải là đệ tử bình thường! Tiểu chương môn, chư vị sư đệ, chắc hẳn các vị đã nhìn rõ ràng rồi, kẻ này vừa rồi tể ra hỏa diễm, ẩn chứa không phải là tinh túy Huyền khí, mà là hỏa thuộc tính Hoàng nguyên, hắn đã tu luyện ma công, chẳng lẽ còn là Bình Hải tông đệ tử sao?"

Thanh âm của hắn, ẩn chứa tinh túy chân nguyên, chẳng những âm thanh truyền trăm dặm, càng là chấn người người trong lòng run lên.

Nhất là cái kia chút ít tu vi thấp kém đệ tử trẻ tuổi, lập tức cảm thấy màng nhĩ rung động lắc lư, trong đầu ong ong vang lên.

"Đương nhiên là ta Bình Hải tông đệ tử!" Một thanh âm ở phía xa đáp lại nói, mọi người thuận theo thanh âm nhìn lại, đã thấy chân trời chẳng biết lúc nào, lại xuất hiện một cái mơ hồ bóng người, chính đang nhanh chóng tới gần.

Nghe được cái thanh âm này, Chương môn Tiểu Vân Thiên sắc mặt, trong lúc đó đại biến đứng lên, nói không rõ là kích động, là vui vui mừng, còn sẽ không dám tin!

"Quân nhi, là người sao!" Bóng người chưa tới gần, Tiểu chương môn nhin không được lớn tiếng hỏi.

"Đúng là bất tài cháu trai!" Bóng người hóa thành một đạo gió mát, đã rơi vào trước mọi người, đúng là chân đạp ngự hư pháp trượng Ngự Phong Thần Quân!

Người này vừa xuất hiện, lập tức đưa tới một hồi sôi trào ồn ào, Ngự Phong Thần Quân mất tích, không thể nghi ngờ là mấy tháng trước yêu đảo

rèn luyện sau cùng chuyện đại sự, tông môn cao thấp chấn động, hôm nay thấy Ngự Phong Thần Quân chẳng những bình an trở về, còn có thể ngự khí phi hành, hiển nhiên thực lực tăng mạnh, Tiểu chương môn là vui đến phát khóc, còn lại mọi người cũng là hết sức kinh ngạc hiểu kỳ.

Chỉ có Mẫn Quân Tử, lập tức mặt xám như tro, thân thể như nhũn ra, hắn theo bản năng dùng xin giúp đỡ hỏi thăm ánh mắt hướng Vương Nhược Phong nhìn lại.

Vương Nhược Phong cũng là thần sắc ngưng trọng, bắt quá con mắt của nó, rồi lại vào lúc này nhìn về phía Mộc Dịch.

Mẫn Quân Tử lại thuận theo ánh mắt của hắn hướng Mộc Dịch nhìn lại, rồi lại vừa vặn nhìn thấy, Mộc Dịch hướng Vương Nhược Phong khẽ gật đầu một cái, hơn nữa còn mặt mỉm cười, rõ ràng cho thấy ý bảo Vương Nhược Phong không nên kinh hoảng!

"Tại sao có thể như vậy!" Một cỗ cực kỳ đáng sợ ý niệm trong đầu, trong lúc đó từ Mẫn Quân Tử trong lòng bay lên, hóa thành băng lãnh cực kỳ hàn ý, khiến toàn thân hắn nhin không được run nhè nhẹ.

"Chẳng lẽ từ yêu đạo rèn luyện bắt đầu, ta cũng đã rơi vào mưu kế của người khác?"

"Ta còn một mực dương dương đắc ý, nguyên lai, ta đã tại người khác đùa bỡn bên trong mà không biết!"

"Cái này Mộc sư đệ, cái này Vương Nhược Phong, vậy mà là đáng sợ như vậy!"

Mẫn Quân Tử trong lòng, trong chốc lát mất hết can đảm.

"Người cuối cùng đến rồi!" Mộc Dịch nhẹ giọng hướng Ngự Phong Thần Quân truyền âm nói ra, "Nếu lại chậm trễ một ít, chỉ sợ ta hết thầy kế

hoạch, đều muốn ngâm nước nóng!"

"Người biết ta sẽ đến ?" Ngự Phong Thần Quân tò mò hỏi.

"Đương nhiên biết rõ!" Mộc Dịch mỉm cười, "Nếu không ta cũng không dám như vậy tùy tiện đi vào Bình Hải tông! Đây là cứu người, cũng là cứu của chính ta phương pháp tốt nhất!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Hóa Giải

Mộc Dịch biết rõ, lúc Vu Trí Viễn trở lại Đình Hỏa Đường về sau, nhất định sẽ đưa hãn cùng An Hình hộ tống Mộ Dung Băng quay về Bình Hải tông sự tình, báo cho biết Đình Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên.

Nói cho Trình Hóa Thiên, liền tương đương với nói cho rất nhiều Hoàng Tông trưởng bối, bao gồm An đường chủ, Phong hộ pháp.

Nếu như An Hình không có lừa gạt Mộc Dịch, Mộc Dịch liền đối với những người này thập phần trọng yếu, như vậy những thứ này Hoàng Tông trưởng bối, sẽ nghĩ hết biện pháp tới cứu Mộc Dịch.

Thế nhưng là, Trường Bình đảo chính là Bình Hải tông địa bàn, lấy Hoàng Tông thực lực hôm nay, căn bản không đủ để chính diện cùng Bình Hải tông đối kháng, không cách nào từ Bình Hải tông trong tay, cứu Mộc Dịch.

Vậy liền chỉ có hai cái có thể thực hiện phương pháp, hoặc là chính là ở nửa đường trên chặn đường Mộc Dịch, căn bản không cho Mộc Dịch đi vào Trường Bình đảo; hoặc là chính là thả ra Ngự Phong Thần Quân quay về Bình Hải tông, khiến Ngự Phong Thần Quân thay Mộc Dịch giải vây.

Tại biển rộng mênh mông trong chặn đường Mộc Dịch, nói dễ vậy sao, vì vậy cũng chỉ có còn dư lại một loại phương pháp. Lấy Ngự Phong Thần Quân thân phận đặc thù cùng địa vị, hãn với tư cách nhân chứng, có thể vì Mộc Dịch rửa sạch rất nhiều tội danh.

Lúc trước Ngự Phong Thần Quân cùng Mộc Dịch cùng một chỗ bị bắt vào Hoàng Tông, sau đó riêng phần mình tách ra, tung tích không rõ, theo

An Hình nói, Ngự Phong Thần Quân bị đưa đến Phong hộ pháp chỗ đó.

Mộc Dịch bao giờ cũng không nhớ tới, nên như thế nào cứu ra Ngự Phong Thần Quân.

Còn lần này, chính là một cái tuyệt hảo cơ hội, một lần hành động rất hiếm có!

Bất quá làm như vậy, cũng thập phần mạo hiểm, Mộc Dịch phải thập phần tin tưởng hai người.

Đệ nhất phải tin tưởng An Hình, tin tưởng nàng theo như lời không uổng, An đường chủ đám người sẽ không nhìn mình chịu chết;

Thứ hai còn phải tin tưởng Ngự Phong Thần Quân, tin tưởng hãn trở lại Bình Hải tông về sau, có thể vì chính mình giải vây.

Hôm nay Ngự Phong Thần Quân quả nhiên về tới Bình Hải tông, còn dư lại, sẽ phải nhìn hãn như thế nào "Biểu diễn" !

"Chúng ta còn là trở lại chính đề lên! Cái này Mộc Dịch tu luyện ma môn công pháp, cấu kết Ma Môn, giết hại ta Định Hải Tông đệ tử, sự thật rõ ràng! Lão phu muốn đem hãn mang đi, chư vị đạo hữu còn muốn kiên trì phản đối sao!" Hoắc đại trưởng lão thấy tiêu điểm của mọi người, chuyển dời đến mới xuất hiện người này Bình Hải tông đệ tử trên thân. Liên nhượng mày cao giọng nói ra.

"Chậm đã!" Ngự Phong Thần Quân đi đến Mộc Dịch bên cạnh, hướng tông môn trưởng bối lớn tiếng nói: "Lúc này đây đệ tử có thể bình an phản hồi tông môn, may mắn mà có Mộc sư đệ liều mình cứu giúp!"

"A? Đây là có chuyện gì ?" Tiểu chương môn sững sờ. Truy vấn.

Ngự Phong Thần Quân nói ra: "Lúc trước, đệ tử cùng Mộc sư đệ bị Hoàng Tông nhân vật bắt lấy, thật vất vả đào tẩu, lại gặp được Định Hải Tông một đám đệ tử đuổi giết. Chúng ta mang ra Bình Hải tông danh tiếng. Thỉnh cầu đối phương hạ thủ lưu tình, một cái trong đó nữ đệ tử lại nói 'Bình Hải tông là cái gì không nhập lưu môn phái nhỏ, chưa từng nghe nói!'"

"Lẽ nào lại như vậy!" Vài tên Bình Hải tông trưởng bối lập tức hiện lên lòng đầy căm phẫn hình dáng, Hỏa bộ Triệu trưởng lão càng là một chương đánh ra, trên mặt đất nổ ra một cái đại hỏa vũng hồ. Hãn hung hãn nói: "Vậy mà không đem ta Bình Hải tông để vào mắt! Nếu để cho ta gặp được nàng này, định hảo hảo cho nàng một bài học!"

Hoắc đại trưởng lão chau mày, nghe được Triệu trưởng lão câu này chỉ cây dâu mà mắng cây hòe nói, khóe miệng hơi hơi co quắp một cái, há miệng muốn nói, nhưng cuối cùng vẫn còn không nói gì.

Mộc Dịch trong lòng cười thầm, Ngự Phong Thần Quân những lời này, kẻ hở rất nhiều. Nếu như là hãn Mộc Dịch nói ra miệng. Chỉ sợ người nào cũng không tin, nhưng do Ngự Phong Thần Quân nói ra, liền khác nhau rất lớn!

Coi như là những trưởng lão này đường chủ trong lòng không tin, cũng nhất định sẽ mở miệng phụ họa!

Ngự Phong Thần Quân nhẹ gật đầu, tiếp tục nói: "Người này nữ đệ tử thực lực mạnh mẽ, Định Hải Tông đệ tử lại lấy nhiều công ít. Ta cùng Mộc sư đệ từng bước nhượng bộ, bọn hãn lùi bước bước ép sát. Nhất định phải đưa chúng ta vào chỗ chết! Bất đắc dĩ, đệ tử cùng Mộc sư đệ liên thủ. Đem một ít người cầm đầu giết lại, còn lại đám ô hợp, ta hai người nhớ lại cùng là Huyền Môn đệ tử, cũng lưu thủ không giết, thả bọn họ rời đi, ai ngờ bọn hãn vậy mà lật ngược phải trái, vu oan hãm hại. . ."

Ngự Phong Thần Quân lần này lí do thoái thác, hiển nhiên là sớm có chuẩn bị, chẳng những sinh động như thật, hơn nữa có tình có lí, nghe, so với Mộc Dịch theo như lời sự thật chân tướng, còn muốn đổi có thể tin vài phần!

"Hừ, nhị vị sư diệt cách làm, đã hết lòng toàn bộ! Đổi lại là lão phu, tất nhiên đem cái kia chút ít bại hoại giết chết cái sạch sẽ, không để lại một cái người sống!" Hỏa bộ Triệu trưởng lão lạnh cười nói.

Tiểu chương môn nghe vậy ho nhẹ một tiếng, nghiêm nghị nói ra: "Hoắc đại trưởng lão, việc này tựa hồ là quý tông đệ tử làm không ổn; bốn tông hai gã đệ tử, nếu không phải còn có mấy phần thực lực, chỉ sợ liền như thế nào toi mạng cũng không muốn người biết! Hơn nữa bọn hãn cũng không có đuổi tận giết tuyệt, đủ thấy nhân nghĩa! Hôm nay song phương bên nào cũng cho là mình phải, không như thế sự tình như vậy mà thôi, để tránh đả thương hai tông hòa khí!"

"Tốt!" Hoắc đại trưởng lão giận quá thành cười, hãn cười lạnh nói: "Coi như là lão phu không truy cứu đệ tử hậu nhân bị giết một chuyện, nhưng kẻ này cấu kết Ma Môn, tu luyện ma công, nhưng là không tranh giành sự thật, chẳng lẽ Bình Hải tông còn muốn bao che kẻ này!"

"Các vị, lão phu hôm nay muốn trừ ma vệ đạo!" Hoắc đại trưởng lão hung dữ nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, phảng phất muốn một cái đem hãn ăn tươi.

Ngự Phong Thần Quân vẫn đứng ở Mộc Dịch trước người, nghiêm mặt nói ra: "Đệ tử cùng Mộc sư đệ trải qua hoạn nạn, đã sớm kết nghĩa huynh đệ, không cần cùng năm cùng tháng cùng sinh, nhưng cần cùng năm cùng tháng cùng chết!"

Hoắc đại trưởng lão nhìn không được chính là một cái chỉ đạn ra, một đường thủy tiễn phá không đánh ra, hướng hai người đánh tới!

"Dừng tay!" Tiểu chương môn hét lớn một tiếng, đưa tay chính là một chương bổ ra.

Giữa không trung đột nhiên gió táp như kiếm, thoáng cái đem cái kia thủy tiên chặt đứt.

Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân đều là trong lòng rung mình, không hổ là thành danh đã lâu tu sĩ, công thủ giữa, như tốc độ ánh sáng, hơn nữa uy lực cực lớn.

"Hoặc Tam Thông, người muốn làm gì! Làm như ta Bình Hải tông mặt của mọi người, tại ta Bình Hải tông sơn môn trước, động thủ làm tổn thương ta Bình Hải tông đệ tử, chẳng lẽ người thật đúng không đem ta Bình Hải tông để vào mắt!"

Tiểu Vân Thiên đột nhiên giận dữ, vừa rồi nếu không phải hấn tay mắt lạnh lẽo, nói không chừng Ngự Phong Thần Quân cũng muốn bị thương!

Luôn luôn được xưng là "Người hiền lành" Tiểu chương môn, rõ ràng triển khai như thế nộ khí, mọi người tất cả giật mình.

Lập tức, Bình Hải tông tất cả trưởng lão, đường chủ nhao nhao Đứng ra đây, đem Hoặc đại trưởng lão các loại một đám Định Hải Tông người bao bọc vây quanh!

Dù sao cũng là Bình Hải tông địa bàn, nếu thật là động thủ, Bình Hải tông tại trả giá một ít một cái giá lớn đồng thời, những thứ này Định Hải Tông người chỉ sợ một cái cũng không cách nào còn sống ly khai!

Hoặc đại trưởng lão chỉ có thể nuốt xuống khẩu khí này, gượng cười hai tiếng, nói ra: "Lão phu nhất thời khó thở công tâm, kính xin Tiểu chương môn cùng chư vị sư huynh thứ lỗi!"

Tiểu chương môn cao giọng nói ra: "Mộc Dịch sự tình, bốn tông thì sẽ nghiêm điều tra, Hoắc đại trưởng lão ở xa tới là khách, kính xin lưu lại khách quý các hơi lúc nghỉ ngơi, bốn tông tự sẽ cho Định Hải Tông một cái công đạo!"

"Lý sư đệ, Vương sư đệ, Phong sư đệ. . ."

Tiểu chương môn một điểm liên tiếp hơn mười tên trưởng lão, đường chủ, phân phó bọn hắn "Hộ tống" Hoắc trưởng lão đám người ly khai nơi này.

"Không cần, lão phu đến không phải lúc, cái này liền rời đi! Bất quá, nếu là Bình Hải tông thật đúng bao che người trong Ma môn, chắc chắn không dung tại chính đạo!" Hoắc đại trưởng lão oán hận nhìn thoáng qua Mộc Dịch đám người, sau đó quay người lại, đập trên một đường lam hà, vung tay áo bay đi.

Còn lại Định Hải Tông người, cũng cùng một chỗ điều khiển khí bay đi.

Định Hải Tông mọi người đi rồi, Tiểu chương môn nhẹ nhàng thở ra, lòng tràn đầy vui mừng muốn truy vấn Ngự Phong Thần Quân mất tích sự tình.

Mẫn Quân Tử không rét mà run, tâm niệm cấp chuyển, suy tư về đem phải như thế nào cãi lại ứng đối.

Nếu như đối phương đề cập, hẳn nhất định phải cố hết sức làm sáng tỏ, đồng thời tìm kiếm nghĩ cách đem Vương Nhược Phong cũng kéo xuống nước.

Dù sao bọn hắn cũng không có bất kỳ chứng cứ nào, chỉ cần Mẫn Quân Tử bản thân chết không thừa nhận, cũng khó có thể triệt để định tội.

Nhưng mà, Ngự Phong Thần Quân vây mà đối Mẫn Quân Tử, Vương Nhược Phong vây công bản thân sự tình chỉ chữ không đề cập tới, chỉ nói là mình và Mộc Dịch bị Hoàng Tông cao nhân bắt đi.

Mộc Dịch cũng là phụ hoạ theo đuôi, đồng dạng không đề cập tới Mẫn Quân Tử sự tình.

Bọn hăn càng là không đề cập tới, Mẫn Quân Tử càng là sợ hãi, hăn không biết, kế tiếp bản thân sẽ gặp đối như thế nào cục diện!

Có một thân phận, thực lực, địa vị đều hơn mình xa Ngự Phong Thần Quân; có một cái nhìn như chất phác, rồi lại càng ngày càng khiến hăn cân nhắc không thấu Mộc sư đệ; còn có một ẩn núp trong âm thầm, tâm cơ sâu đậm Vương Nhược Phong!

Đều là Bình Hải tông một đời tuổi trẻ người nổi bật, hăn Mẫn Quân Tử nếu như muốn tại ba người này liên thủ phá vòng vây mà ra, độ khó to lớn, không khác lên trời!

Huống chi, Mộc Dịch bởi vì Triệu Lượng chết đối với hăn hận thấu xương, chỉ sợ tùy thời đều muốn tìm kiếm, chế tạo cơ hội, đem bản thân bỏ!

Ngự Phong Thần Quân xuất hiện, khiến thế cục thoáng cái trở nên rất là bất đồng, Mộc Dịch tội danh, cũng từng cái từng cái bị tẩy thoát khỏi.

Đã liên Mộc Dịch "Tu luyện ma công", tại Ngự Phong Thần Quân trong miệng, cũng là bởi vì hăn thụ Hoàng Tông cao nhân bức bách, vì cầu bảo vệ tính mạng hành động bất đắc dĩ.

Tiểu chương môn lúc này tuyên bố, ngay hôm đó lên huỷ bỏ đối Mộc Dịch lệnh truy nã, về phần kia là cấu kết Ma Môn còn là bất đắc dĩ, về sau lại kỹ càng điều tra.

"Về phần Thiện Dực Đường đệ tử Triệu Lượng bị hại một chuyện, Mộc sư diệt cùng Mẫn sư chất bên nào cũng cho là mình phải, nói không chừng chỉ là một trận hiểu lầm." Tiểu chương môn hơi hợt nói: "Như vậy đi, tạm thời đem hai người đều coi là hiềm nghi đối tượng, ở lại bốn tông điều tra rõ ràng về sau, làm tiếp thưởng phạt! Tiểu sư đệ, cái này vốn là người Thiện Dực Đường sự tình, nhưng liên quan đến không nhỏ, vì vậy bốn chương môn thay chấp pháp, không biết người là hay không đồng ý?"

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, không có phản đối.

Tiểu chương môn liền tuyên bố, Mộc Dịch tạm thời bị giam vào Tư Quá Cốc trong địa lao, nghiêm khắc trông giữ; mà Mẫn Quân Tử bởi vì là Thiện Dực Đường thủ tọa Đại đệ tử, địa vị tương đối cao, có quyền được miễn, tại không chính thức định tội lúc trước, có thể miễn đi địa lao hình phạt.

Đối loại kết quả này, Mộc Dịch đám người, đều là vui vẻ tiếp nhận.

Mộc Dịch còn hướng Ngự Phong Thần Quân lặng lẽ rỉ tai một câu, Ngự Phong Thần Quân cũng gật đầu, đáp ứng.

Mẫn Quân Tử trong lòng, thì là trầm xuống! Biểu hiện ra Mộc Dịch bị giam, hẳn rồi lại bình yên vô sự, tựa hồ bản thân chiếm cứ thượng phong; trên thực tế, việc này sau đó, Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân quan hệ không phải là nông cạn, chỉ phải tìm được dấu vết nào, hẳn Mẫn Quân Tử đều muốn tại Bình Hải tông vĩnh viễn không nơi sống yên ổn!

"Vất vả khổ cực kinh doanh hơn mười năm, thật vất vả được cho tới bây giờ địa vị. Chẳng lẽ bởi vì này cái Mộc Dịch xuất hiện, sẽ phải thất bại trong gang tấc sao!"

Mẫn Quân Tử trong lòng tuy rằng không muốn, nhưng nhưng lại không thể không thống hạ quyết định —— hẳn phải mau rời khỏi Bình Hải tông!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Địa Lao

"Mộc sư đệ, người thật muốn chọn cái kia ở giữa lao sao ? Kỳ thật có mấy gian địa lao quản lý thập phần sạch sẽ, chỉ cần người nói một tiếng, ta đơn giản liền có thể đem người an bài qua!"

Lờ mờ Tư Quá Cốc địa lao trên hành lang, Ngự Phong Thần Quân nhướng mày hướng Mộc Dịch hỏi.

Hai người bọn họ bên cạnh, còn có vài tên thủ vệ đệ tử.

"Không cần, ta chính là muốn cái kia một gian!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thập phần khẳng định.

"Thế nhưng là, cái kia lúc giữa trong địa lao có một cái lão già điên, hơn nữa rất dơ. . ." Một gã thủ vệ khuyên nhủ.

"Không sao! Hắc sư thúc là của ta." Mộc Dịch mỉm cười "Ta cùng với vị này sư thúc có chút giao tình, tối thiểu có một bạn có thể nói trên lời nói."

Thủ vệ đệ tử cũng không khuyên nữa giải, hắc lấy ra một bộ xiềng xích, ý muốn tiến lên khóa lại Mộc Dịch hai tay hai chân.

"Người làm cái gì vậy!" Ngự Phong Thần Quân quát "Cút xuống dưới!"

Thủ vệ đệ tử sững sờ, ấp úng nói: "Cái này, căn cứ quy củ, Mộc sư huynh liên quan đến án mạng, lại cùng Ma Môn có chút liên quan, vì vậy phải mang theo xiềng xích."

Ngự Phong Thần Quân hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Ta nói không cần, cái kia cũng không cần! Người muốn đi theo ta cố ý hướng đi Chưởng môn xin

chỉ thị sao ?"

"Sư đệ không dám! Hết thầy nghe Tiểu sư huynh phân phó!" Thủ vệ đệ tử gấp vội vàng khom người lui ra.

Ngự Phong Thần Quân lại móc ra mấy khối cấp hai huyền tinh, vứt cho cái này vài tên thủ vệ, phân phó nói: "Đi đem cái kia ở giữa lao rất rõ ràng quét sạch sẽ! Nếu là chậm trễ ta Mộc sư đệ, đừng trách ta trở mặt vô tình!"

"Đúng, đúng, sư đệ dám người nhất định rất hầu hạ, Mộc sư huynh nếu có cần, cứ việc phân phó!" Một gã thủ vệ nhu thuận đáp ứng, mấy người còn lại cũng là không ngớt lời gọi là.

"Các người đi xuống trước đi, ta có mấy câu, cùng với Mộc sư đệ nói!" Ngự Phong Thần Quân nói ra.

"Sư đệ cáo lui!" Vài tên thủ vệ, vội vàng lui về địa lao lối vào, hoặc là đi quét dọn Mộc Dịch chọn trúng cái gian phòng kia địa lao.

"Ha ha, Mộc sư đệ đừng nên trách, chỉ có như vậy một phen làm mưa làm gió. Bọn hăn ngày sau mới không dám đối Mộc sư đệ vô lễ!" Nhiều người thủ vệ đi rồi, Ngự Phong Thần Quân thần sắc biến đổi, chứa cười nói.

"Đa tạ Tiểu sư huynh!" Mộc Dịch cười nói: "Cái kia chút ít Hoàng Tông nhân vật. Không có làm khó sư huynh đi ?"

"Không có!" Ngự Phong Thần Quân lắc đầu, nhỏ giọng truyền âm nói ra: "Cái kia Phong hộ pháp, dĩ nhiên là một gã rất người có lai lịch vật, ta rất sớm liền nghe qua đại danh của hăn. Nhưng một mực không có tin tức của hăn, không thể tưởng được hăn vậy mà tại Hoàng Tông làm một gã hộ pháp! Như không phải của hăn chỉ điểm, ta cũng không cách nào tại trong vòng mấy tháng thực lực tăng mạnh, liền ngự khí phi hành đều có thể làm đến!"

"Phong hộ pháp nhờ ta trở lại Bình Hải tông, muốn ta làm hai chuyện: Kia nhất thì là cứu người; thứ hai. Chính là đáp ứng hãn, vĩnh viễn không cùng Hoàng Tông khó xử!"

Ngự Phong Thần Quân nói tới chỗ này, than nhẹ một tiếng: "Thiên Địa Huyền Hoàng, đều là tinh hoa nguyên khí, ẩn chứa năng lượng vô tận, cũng có thể là tu luyện gốc rễ, tại sao phải phân cái gì Huyền Môn Hoàng Tông, tại sao phải phân cái gì chính đạo Ma Môn!"

"Bè cánh đấu đá. Mọi người ai cũng như thế!" Mộc Dịch cũng lắc đầu. Cùng thở dài một hơi.

Không bao lâu về sau, Ngự Phong Thần Quân đã đi ra Tư Quá Cốc, Mộc Dịch cũng tiến nhập một lúc giữa trong địa lao.

"Sư thúc, đã lâu không gặp!" Mộc Dịch chút nổi lên một chén đèn dầu, đặt ở trên bàn gỗ.

"Lão phu nói hôm nay thủ vệ đệ tử làm sao sẽ chịu khó quét dọn gian phòng, nguyên lai là có quý người đến!"

Địa lao một góc. Một gã tay chân đều mang theo trầm trọng xiềng xích lão giả, híp mắt thì thào nói ra.

Râu mép của hãn tóc loạn thành một bầy. Hiện lên hao phí trắng chì sắc, căn bản nhìn không ra dung mạo. Bởi vì trường kỳ tại lò mờ địa lao sinh hoạt, mặc dù là Mộc Dịch chút lên ngọn đèn ánh sáng, cũng làm cho hãn cảm thấy thập phần chói mắt, trong lúc nhất thời không dám mở to mắt.

Sau đó không lâu, sư thúc mở to mắt, đánh giá Mộc Dịch một phen, lập tức ngữ khí đại biến, sợ hãi cực kỳ lui rúc vào gian phòng một góc: "Yêu nghiệt, là người cái này yêu nghiệt!"

"Sư thúc, tại đệ tử trước mặt, cũng không cần giả ngây giả dại!" Mộc Dịch cười nhạt một tiếng nói "Căn này pháp trượng, người nhưng nhận ra?"

Nói xong, Mộc Dịch từ trong tay áo lấy ra một căn đũa thăm san hô pháp trượng, trên pháp trượng còn khảm nạm có bảy khối màu sắc khác nhau bảo thạch.

"Thất Tinh Hóa Diễm Trượng!" Sư thúc lập tức đứng dậy, hai mắt hơi co lại ngắm nhìn Mộc Dịch: "Người cuối cùng là người nào?"

"Sư thúc quả nhiên nhận ra căn này pháp trượng, xem ra, đệ tử tìm đúng người rồi!" Mộc Dịch tiện tay huy động pháp trượng, thành từng mảnh đũa thăm liệt diễm, từ pháp trượng trong tuôn ra, khi thì hóa thành linh động chim lửa, khi thì hóa thành hung mãnh Hỏa mãng xà.

"Hoàng nguyên! Hoàng môn công pháp!" Sư thúc lại là cả kinh "Người dĩ nhiên là giấu ở bốn tông Hoàng Tông đệ tử, lại giả vờ làm một phó cái gì cũng không hiểu bộ dạng, lão phu suýt nữa bị người đã lừa gạt!"

Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Đệ tử nguyên bản đích đích xác xác chỉ là một gã bình thường Thiện Dược Đường đệ tử, chỉ bất quá, đệ tử ngẫu nhiên đạt được một bộ công pháp, tu luyện sau đó, rõ ràng liền nắm giữ không ít thần thông!"

"Công pháp gì?" Sư thúc ngữ khí, tựa hồ biến thành có chút kích động.

"Chân nguyên vào mạch, tự hành nổi lên; hợp thành thông Xung Đối, chống đỡ xung quanh Nhâm Đốc. . ."

Mộc Dịch mới nói vài câu khẩu quyết, sư thúc cũng đã sắc mặt đại biến, kinh nghi bất định nói: "Người, người từ đâu lấy được bộ công pháp kia?"

Mộc Dịch đáp: "Ta từ đâu đạt được Thất Tinh Hóa Diễm Trượng, liền từ đâu đạt được bộ công pháp kia —— Hoàng Tông Đình Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên, chắc hẳn sư thúc còn nhớ rõ người này!"

"Tự nhiên nhớ kỹ!" Sư thúc nhẹ gật đầu, thừa nhận nói: "Lúc trước, lão phu chính là thua ở hãn căn này Thất Tinh Hóa Diễm Trượng phía dưới, liền công pháp khẩu quyết cũng bị hãn cướp đi!"

Mộc Dịch tiếp lời nói ra: "Chỉ tiếc, đó là một bộ giả công pháp, hoặc là nói, là sư thúc tự nghĩ ra sửa chữa sau công pháp, đã hoàn toàn thay đổi!"

"Người liền cái này cũng biết?" Sư thúc trở nên rất hiếu kỳ.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Đệ tử phát hiện, bộ công pháp kia vốn là Hoàng Tông công pháp, lại bị người đổi thành lấy Huyền khí chân nguyên vì tu luyện gốc rễ, điều này nói rõ, công pháp là bị một gã Huyền Tông cao nhân cải biến đấy."

"Căn cứ Trình Hóa Thiên theo như lời, hẳn là từ một gã Bình Hải tông thủy bộ tu sĩ tay ở bên trong lấy được bộ công pháp kia. Nếu như người này khổ tâm chuẩn bị kỹ, nghĩ kỹ sửa chữa công pháp, hao phí thật lớn tâm huyết, không có khả năng không đi ném thử tu luyện, vì vậy đệ tử thoáng cái liền nghĩ đến sư thúc!"

"Sư thúc lúc tuổi còn trẻ từng là thủy bộ thiên phú cực cao một gã kỳ tài, rồi lại bởi vì tu luyện ma công tẩu hỏa nhập ma, bị phạt đầy đất lao, đủ loại dấu hiệu, đều thập phần phù hợp."

"Huống chi, lúc trước đệ tử huyết mạch chân nguyên trong lúc vô tình kích phát, cũng đưa tới sư thúc thật lớn phản ứng, những chi tiết này toàn bộ liên hệ tới, nói rõ cái này bộ 'Giả công pháp' rất có thể chính là sư thúc chỗ lấy!"

"Vốn ta chỉ là suy đoán, nhưng lúc sư thúc nhận ra cái này Thất Tinh Hóa Diễm Trượng lúc, đệ tử liền có thể khẳng định chỗ đoán không sai."

"Tốt! Phân tích nhịp nhàng ăn khớp!" Sư thúc khen một câu, lạnh lùng mà hỏi: "Người hôm nay, không phải là khoe khoang người đoán được thân phận của ta đi!"

"Đương nhiên không phải là!" Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Đệ tử bởi vì bị người hãm hại, đóng vào địa lao, bất quá tối đa mấy ngày, liền sẽ ra ngoài. Đệ tử lần này đặc (biệt) ý an bài cùng sư thúc gặp mặt, là muốn hướng sư thúc lấy một kiện đồ vật."

"Cái gì?" Sư thúc hỏi.

Mộc Dịch khước miệng nhếch lên: "Sư thúc hà tất biết rõ còn cố hỏi, đệ tử nói, tự nhiên là cái kia chính thức nguyên thủy công pháp!"

"Coi như là người đoán đến chân công pháp ở chỗ này của ta" sư thúc ha ha cười nói "Chẳng lẽ người không sợ ta lại lấy ra một bộ 'Giả công pháp' sao?"

"Là thật là giả, đệ tử liếc liền biết!" Mộc Dịch nói ra.

"Người như vậy có nắm chắc?" Sư thúc ngạc nhiên nói "Đây là vì cái gì?"

"Bởi vì làm đệ tử đã tu luyện bộ công pháp này!" Cây sự tình nói xong, trong lúc đó kích phát toàn thân huyết mạch, lập tức màu da như máu, cũng có một tầng đỏ thẫm hỏa diễm, tại kia bên ngoài thân phát ra, dường như trong chớp mắt, Mộc Dịch biến thành một đoàn thiêu đốt "Hỏa nhân" .

Nhưng nháy mắt về sau, lúc Mộc Dịch bình phục huyết mạch chân nguyên lúc, hẳn rồi lập tức khôi phục bình thường.

"Quả nhiên có người có thể tu luyện bộ kia công pháp! Thế nhưng là vì cái gì, vì cái gì ta thủy chung không cách nào tu luyện!?" Sư thúc kinh hãi ngoài, thập phần không cam lòng!

Mộc Dịch nói ra: "Sư thúc lấy được công pháp, chỉ là cả bộ 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 bộ phận thứ hai, dù là sư thúc có ngút trời tư chất, chỉ bằng một bộ không trọn vẹn công pháp, đã nghĩ đổi thành Huyền Môn tu sĩ có thể tu luyện pháp quyết, chỉ sợ không quá sự thật."

Sư thúc trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Ta tại sao phải đem công pháp giao cho người? Đừng nói cái gì uy hiếp lời nói, coi như là người bây giờ bắt ta nướng chín, cũng sẽ không từ ta miệng ở bên trong lấy được nửa cái hữu dụng chứ!"

"Đệ tử không phải làm như vậy đấy." Mộc Dịch cười nói "Có hai nguyên nhân, đáng giá sư thúc cân nhắc: Thứ nhất, chỉ có có thể tu luyện công pháp này đệ tử, mới có thể đoán được công pháp thiết giả; sư thúc chẳng lẽ liền không có hoài nghi qua, bản thân lấy được cái kia bộ phận công pháp, cuối cùng là thật là giả?"

Sư thúc nghe vậy, trên mặt cơ bắp không khỏi hơi động một chút, Mộc Dịch những lời này, hiển nhiên nói trúng rồi tâm sự của hắn. Hoàn toàn chính xác, tại vô luận như thế nào cũng không cách nào tu luyện dưới tình huống, hắn cũng có qua loại này hoài nghi!

"Thứ hai" Mộc Dịch tiếp tục nói: "Đệ tử trong tay có 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 bộ phận thứ nhất công pháp, có thể dùng đến cùng sư thúc trao đổi."

"Bất luận cái gì công pháp bắt đầu bộ phận, đều có trụ cột nhất tu luyện lý luận căn cứ, thì là quy tắc chung. Đối với tu hành mà nói, quy tắc chung bộ phận ý nghĩa không lớn, ngược lại không bằng từng câu thật sự đấy, như thế nào vận chuyển chân nguyên kinh mạch khẩu quyết; nhưng đối với tìm

hiếu công pháp chân lý, cũng tiến hành sửa chữa mà nói, nhưng là cực kỳ trọng yếu, không thể thiếu bộ phận!"

"Lấy sư thúc thiên tư, nếu là muốn đem 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 đổi thành Huyền Môn tu sĩ có thể tu luyện pháp quyết, cái này bộ phận thứ nhất trụ cột công pháp, liền xa so với đẳng sau công pháp càng thêm trọng yếu!"

"Vì vậy, cái này trao đổi, sư thúc chắc có lẽ không cự tuyệt đi!"

Sư thúc nghe vậy lâm vào trầm tư, sau nửa ngày im lặng không nói.

Cuối cùng, hắc ung dung lắc đầu nói ra: "Ma Tôn năm đó bằng vào công pháp này, sát hại tu sĩ vô số; ta làm sao biết giao ra công pháp về sau, sẽ không thành tựu cái khác Ma Tôn!"

"Nếu là như vậy, ta chẳng phải là hại thiên hạ Tu tiên giả? Không bằng khiến cho công pháp này, đi theo lão phu cùng một chỗ an nghỉ hậu thế lúc giữa!"

Mộc Dịch khẽ thở dài: "Sư thúc chẳng lẽ đã quên, thiện ác chỉ ở nhân tâm, cùng công pháp không quan hệ! Vô luận là Huyền Tông còn là Hoàng Môn, cũng có thể chủ trì chính nghĩa, cũng cũng có thể làm xằng làm bậy!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Thăm Hỏi

Mộc Dịch đang cùng sư thúc nói chuyện với nhau tới ranh giới, chợt nghe rất nhỏ tiếng bước chân tại u tĩnh địa lao trong hành lang quanh quẩn, liền lập tức ngậm miệng không nói.

Một lát sau, càng ngày càng gần tiếng bước chân đứng ở cái này địa lao cửa ra vào, thanh âm của một cô gái truyền đến: "Mộc sư đệ, người nhưng ở bên trong ?"

"Tiểu sư tỷ ?" Mộc Dịch sững sờ, đi tới địa lao trước cửa.

Xuyên thấu qua cái kia hình vuông lỗ nhỏ hai người rốt cuộc gặp mặt.

Mộc Dịch chứng kiến, đối phương còn là cái kia xinh đẹp tuyệt trần đáng yêu Tiểu sư tỷ, chỉ bất quá nàng gầy gò đi một tí, trên trán, cũng nhiều vài tia buồn ý.

Tiểu Mộng Đào nhìn thật sâu Mộc Dịch liếc, nói ra: "Mộc sư đệ, người mạnh khỏe. Giống như lại cao lớn một ít."

"Đúng vậy a." Mộc Dịch tiếp lời nói, "Chúng ta đều tại ngày từng ngày lớn lên."

"Khi còn bé, tổng ngóng trông lớn lên; trưởng thành, rồi lại thật hoài niệm trước kia ngày hồ!" Tiểu Mộng Đào ung dung nói ra: "Người còn nhớ rõ năm năm trước, chúng ta tu kiến thạch đình thời điểm sao ?"

"Nhớ kỹ!" Mộc Dịch dùng sức nhẹ gật đầu, "Đó là ta cả đời khó quên thời khắc, cũng là ta tại Bình Hải tông, vui vẻ nhất một đoạn thời gian."

Tiểu Mộng Đào thở dài: "Nếu như có thể trở lại quá khứ, sự tử thật hy vọng, cái kia thạch đình vĩnh viễn cũng tu kiến không hết, chúng ta cứ như vậy tu xuống dưới, cả đời!"

Mộc Dịch âm âm động tâm, trong lòng của hắn, làm sao không có loại suy nghĩ này.

"Thế nhưng là, chúng ta đều trở về không được, đúng hay không ?" Tiểu Mộng Đào ngẩng đầu hỏi, ánh mắt mê ly.

Mộc Dịch mặc dù có chút không đành lòng, nhưng vẫn gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, cái kia chút ít thời gian, chúng ta rút cuộc trở về không được!"

Đi theo của bọn hắn ngày từng ngày lớn lên, thay đổi, không chỉ là tuổi của bọn hắn, thân thể, còn có nội tâm của bọn hắn, cùng với bọn hắn đối chung quanh thế giới cách nhìn.

Hai người đã trầm mặc hồi lâu, cuối cùng vẫn là Tiểu Mộng Đào phá vỡ yên lặng.

"Triệu sư đệ sự tình, ta thật xin lỗi!" Tiểu Mộng Đào cúi đầu xuống, nhẹ nói nói.

"Người tin tưởng ta ? Người tin tưởng ta không có giết Triệu sư đệ ?" Mộc Dịch truy vấn.

"Ta tin người ?" Tiểu Mộng Đào thản nhiên nói: "Nếu không ta cũng sẽ không tới. Bất luận kẻ nào đều có thể sát hại Triệu Lượng sư đệ, nhưng người sẽ không!"

"Cám ơn người, sự tử!" Mộc Dịch cảm kích nói, "Cám ơn tín nhiệm của người, đây đối với ta, rất trọng yếu!"

Mộc Dịch có chút không đành lòng, nhưng vẫn là nhịn không được nhắc nhở: "Sư tử, người biết cái này ý vị như thế nào, nếu như giết chết Triệu sư đệ không phải là ta, cái kia chính là những người khác!"

"Ta biết rõ!" Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, nàng cắn răng, nói ra: "Ta lần này, chính là vì việc này!"

"Người còn muốn vì Mẫn Quân xin tha ?" Mộc Dịch nghe được đối phương ý tứ, không khỏi nhướng mày.

Tiểu Mộng Đào không đáp, mà là lăm bầm lâu bầu giống như ung dung nói ra: "Từ khi tại Kim Thu hội thí ở bên trong, Mộc sư đệ điểm tỉnh ta về sau, ta mới dần dần ý thức được, đại sư huynh cũng không phải chân chính yêu thích ta."

"Về sau hẳn hết thầy cử động, tựa hồ cũng tại xác minh cái này suy đoán. Triệu Lượng sư đệ đã từng vụng trộm nói cho ta biết, đại sư huynh ý muốn tại yêu đảo rèn luyện đối với người bất lợi, hơn nữa người cũng bởi vậy mất tích, ta vẫn cho rằng là hẳn âm thầm mưu hại người rồi, cũng cự tuyệt cùng hôn sự của hẳn."

Mộc Dịch chen lời nói: "Người không sai trách hẳn, thật sự là hẳn muốn mưu hại ta, chỉ là không có làm được!"

Tiểu Mộng Đào nhẹ gật đầu, ngoảnh mặt làm ngơ giống như tiếp tục nói: "Ta biết rõ, đại sư huynh không lúc trước trong mắt ta chính là cái kia đại sư huynh, hẳn một mực đeo mặt nạ làm người, nội tâm của hẳn, cùng bề ngoài của hẳn, có đôi khi hoàn toàn bất đồng!"

"Nhưng ta cũng không hận hẳn. Kỳ thật, hẳn cũng rất đau khổ."

"Muốn tại nơi này người lừa ta gạt tu tiên giới sinh tồn, liền nguyên bản trung thực giống như Mộc Đầu bình thường Mộc sư đệ, hôm nay cũng dần dần học xong đùa bỡn rắc tâm! Đại sư huynh hẳn chỉ là đặc biệt mạnh hơn,

hắn không có hiền hách xuất thân, cũng không có thiên phú hơn người, hắn chỉ có thể theo dựa vào cố gắng của mình, đi từng bước một hướng lên bờ, tất cả mọi người, hết thấy cảm tình, trong mắt hắn, đều là có thể lợi dụng công cụ mà thôi."

"Cho nên nói, hắn rất đau khổ. Hắn rõ ràng không thích ta, rồi lại muốn kiên trì ứng với đi ta mỗi ngày quấy rầy, kể một ít nịnh nọt lời của ta, rõ ràng rất không kiên nhẫn, rồi lại phải làm bộ một bộ hết sức cao hứng bộ dạng, hơn nữa một trang phục thật là tốt vài năm, hắn thật sự rất không dễ dàng!"

"Hắn không đau khổ!" Mộc Dịch mãnh liệt lắc đầu, phản bác: "Cái này là hắn lựa chọn của mình! Nguyên bản hắn có thể cầm giữ có một cái thiện lương thê tử, một cái coi trọng sự phụ của hắn, một đám kính trọng sự đệ của hắn, cùng một tòa phân đường. Cái này là bao nhiêu người mộng tưởng! Nhưng mà, hắn nhưng mà làm đạt tới bản thân cao hơn mục tiêu, không tiếc bán đứng hết thấy! Hắn không từ thủ đoạn, từng bước một đã mất đi làm người điểm mấu chốt! Cuối cùng, hắn đã không xứng làm người!"

"Nói như vậy, người là không chịu buông tha đại sư huynh rồi hả?" Tiểu Mộng Đào run giọng hỏi.

"Đúng vậy, Triệu sư đệ mối thù, ta nhất định phải báo!" Mộc Dịch kiên định lắc đầu.

"Sư tỷ cầu người, hãy bỏ qua hắn lúc này đây, cũng không được sao ?" Tiểu Mộng Đào ngẩng đầu, hai mắt rưng rưng nhìn về phía Mộc Dịch, "Ta không muốn, nhìn xem hắn chết ở trước mặt mình! Dù sao hắn từng là ta yêu qua người!"

"Hình tượng của hắn đã trong lòng ta chết đi, đã liền người của hắn, cũng muốn ở trước mặt ta chết đi sao ?"

Mộc Dịch nhìn thấy Tiểu Mộng Đào cái này bức điềm đậm đáng yêu bộ dáng, chỉ muốn đem nàng kéo ôn nhu trấn an, nhưng hắn vừa nghĩ tới chết đi Triệu sư đệ, vẫn đang vững tâm như sắt: "Sư tỷ, người không cần xin tha cho hắn. Ta cùng Mẫn Quân mối thù, không đội trời chung!"

Hai hàng rõ ràng nước mắt, từ Tiểu Mộng Đào làn thu thủy giống như trong hai tròng mắt rơi xuống, nàng âm u thở dài: "Mộc sư đệ, người thay đổi!"

"Hết thủy cũng thay đổi! Thế giới thay đổi, người thay đổi, nhân tâm cũng thay đổi! Thật hy vọng, đây hết thủy đều phong ấn tại hàn băng ở bên trong, như vậy có thể từ cổ chí kim vĩnh hằng, vạn năm không thay đổi. . ."

Tiểu Mộng Đào tại một chuỗi nói mê giống như thanh âm đàm thoại ở bên trong, dần dần từng bước đi đến, cuối cùng biến mất trên mặt đất lao cuối hành lang.

Chút bất tri bất giác, Mộc Dịch hai gò má, cũng dính đầy ướm át.

Mộc Dịch lau đi khóe mắt lệ quang, lui về địa lao trong phòng, trong lúc nhất thời ngơ ngác im lặng.

"Người ưa thích cái này nữ oa?" Một mực trầm mặc sư thúc, bỗng nhiên mở miệng hỏi. Hắn đem Mộc Dịch cùng Tiểu Mộng Đào gặp mặt tình cảnh, đều nhìn tại đáy mắt.

Mộc Dịch sững sờ, sau đó nhẹ gật đầu.

Sư thúc thở dài: "Nàng là Tiểu Nguyệt Hàn nha đầu đi! Cũng chỉ có Tiểu Nguyệt Hàn, mới có thể dạy dỗ đơn thuần như vậy, như thế thiện lương nữ oa, cảm tình bị người lợi dụng, lại vẫn thay đổi phương suy nghĩ!"

Mộc Dịch cười khở một tiếng, có lẽ, đây chính là hắn đối Tiểu Mộng Đào mê luyện cực kỳ nguyên nhân.

"Người rất hận cái kia kêu Mẫn Quân gia hỏa ?" Sư thúc lại hỏi.

Mộc Dịch lại gật đầu một cái.

"Có bao nhiêu hận ?" Sư thúc truy vấn.

"Ta nhất định phải giết hắn đi!" Mộc Dịch lúc này thần sắc có chút đáng sợ.

Sư thúc còn nói thêm: "Nếu có một cái cơ hội, có thể cho người giết Mẫn Quân, nhưng mà, vừa rồi người nữ kia em bé cũng muốn thụ liên quan đến chết đi, người sẽ làm như thế nào ?"

"Ta. . ." Mộc Dịch sửng sò, tình huống như vậy, hắn chưa bao giờ nghĩ tới.

Một lát sau, Mộc Dịch đáp: "Ta sẽ buông tha cho cơ hội lần này, khác kiếm thời cơ giết chết Mẫn Quân!"

Hắn lại bổ sung: "Cái này không chỉ là bởi vì Tiểu sư tỷ, nếu như muốn bởi vì báo thù, mà liên lụy mặt khác người vô tội chết đi, ta đều dừng tay!"

"Chỉ cần thực lực của ta thắng được hắn, báo thù, liền có rất nhiều cơ hội! Ta không muốn vì thỏa mãn bản thân báo thù khoái cảm, liền đi tổn thương cái kia chút ít người vô tội!"

"Ha ha, cái này ít nhất nói rõ người còn không có bị cừu hận choáng váng đầu óc!" Sư thúc lớn tiếng cười nói, "Về sau, lúc trong lòng người hoàn toàn bị cừu hận, tham lam, dâm dục các loại ** chiếm cứ lúc, hy vọng người còn có thể nhớ kỹ bản thân hôm nay đã nói!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn không muốn tiếp tục yên lặng tại như thế chìm nặng đề ở bên trong, hắn dứt khoát đem đây hết thảy ném nhiều sau

đầu, đối sư thúc nói ra: "Sư thúc, những ngày này hồ, có từng nhấm nháp qua cái gì mỹ vị ?"

Sư thúc phàn nàn nói: "Hừ, từ khi người không tiễn sau khi ăn xong, trong ngày đều là rau cỏ cơm trắng, miệng ta trong đều nhạt ra trứng dái!"

"Ha ha, cái kia hôm nay liền ăn uống thả cửa, đến thống khoái!" Mộc Dịch nói xong, lấy ra một khối cảm ứng đá, rót vào một chút pháp lực.

Rất nhanh, thì có một gã thủ vệ đệ hồ, tới nơi này ở giữa cửa nhà lao miệng, cung kính mà hỏi: "Mộc sư huynh có gì phân phó ?"

"Đi lấy mấy bình rượu ngon, lại làm cho một ít nhắm rượu đồ ăn, đi nhanh về nhanh!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi phân phó nói.

"Đồ ăn xử lý, cái này rượu ngon. . .", thủ vệ đệ tử có chút khó xử.

Mộc Dịch không nói hai lời, vút cho đối phương hai khối cấp hai huyền tinh.

Hai khối cấp hai huyền tinh, chính là hai mươi khối nhất giai huyền tinh, đủ để mua sắm một căn cũng không tệ lắm pháp trượng, đây đối với bình thường nội môn đệ tử mà nói, thế nhưng là mấy năm thu nhập!

"Đúng, sư đệ lập tức đi làm, cam đoan khiến Mộc sư huynh thoả mãn!" Thủ vệ đệ tử kinh hỉ cùng đến tuân lệnh ly khai.

Không bao lâu về sau, người này thủ vệ đệ tử quả nhiên mang về một đồng lớn rượu ngon món ngon, Mộc Dịch chỉ ăn một phần nhỏ, tuyệt đại bộ phận, đều bị sư thúc ăn như hổ đói, từng ngụm từng ngụm nuốt vào trong bụng.

Liên tiếp ba ngày, Mộc Dịch cùng sư thúc chỉ là uống rượu mua vui, không chút nào để công pháp sự tình.

Ngày thứ ba ban đêm, Ngự Phong Thần Quân tìm đến Mộc Dịch, cũng mang đến cho hắn một tin tức: "Mộc sư đệ, hết thầy đều tại nằm trong kế hoạch của người. Mẫn Quân quả nhiên chạy thoát!"

"Bởi như vậy, hắn chạy án tội danh coi như là làm thực rồi! Mà người tự nhiên mà vậy đã bị tẩy thoát khỏi tội danh, tối đa ngày mai, có thể đi ra!"

"Thế nhưng là, chúng ta rõ ràng có thể nói ra hắn tại yêu đảo làm chuyện xấu, coi như là định không dưới tội danh, cũng có thể đưa hắn từ thủ tọa đệ tử trên kéo xuống ngựa, người tại sao phải làm như vậy?"

Ngự Phong Thần Quân vẫn đang có chút nghi hoặc.

Mộc Dịch nghe vậy nhẹ gật đầu, nói ra: "Chúng ta không có bất kỳ chứng cứ nào đến bằng chứng yêu đảo sự tình, vì vậy không cách nào đem khua môi múa mép như lò xo Mẫn Quân định tội; huống hồ, ta cũng không muốn đem Vương Nhược Phong liên lụy tiến đến, nếu là đem Mẫn Quân ép, hắn nhất định sẽ bắt Vương Nhược Phong cũng lôi vào."

"Quan trọng nhất là, ta muốn cho Triệu Lượng sư đệ chết, chân tướng rõ ràng! Tuy rằng ta không có bất kỳ chứng cứ nào, nhưng mà ta biết rõ, Mẫn Quân tâm hắn hư, hắn không dám cùng ta cùng tồn tại tại Bình Hải tông, vì vậy hắn nhất định sẽ đào tẩu!"

"Ta không những muốn giết Mẫn Quân, còn muốn hắn thân bại danh liệt, chỉ có như vậy, mới có thể trấn an Triệu sư đệ trên trời có linh thiêng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Cảnh Còn Người Mất

"Ha ha!" Ngự Phong Thần Quân đi rồi, trong địa lao, sư thúc chột cười to đứng lên.

"Ta không những muốn giết Mẫn Quân, còn muốn hãm thân bại danh liệt!" Sư thúc tái diễn Mộc Dịch lời nói, khen: "Hảo tiểu tử! Lão phu vốn cho là người bị Tiểu Nguyệt Hàn dạy đã thành du mộc phiền phức khó chịu, không thể tưởng được người vậy mà làm việc có chút tàn nhẫn!"

"Có yêu có hận, có tình có nghĩa, có tài có trí! Rất tốt, rất tốt!" Sư thúc liền khen vài tiếng, sau đó nhẹ gật đầu, nói ra: "Người tiểu tử này, rất đúng lão phu khẩu vị!"

"Lão phu liền đánh bạc lúc này đây!"

Sư thúc trầm ngâm một lát sau, cuối cùng quyết định nói ra: "Lão phu trong tay công pháp, có thể giao cho người! Nhưng mà, người còn phải đáp ứng lão phu một việc!"

"Sự tình gì ? Chỉ cần đệ tử đủ khả năng, nhất định đem hết toàn lực!" Mộc Dịch nghe vậy trong lòng khẽ động.

"Lão phu năm đó cưỡng ép tu luyện bộ công pháp này, dẫn đến tẩu hỏa nhập ma kinh mạch tấn phế, như là phế nhân. Nhưng mà, lão phu từng nghe nói, có một loại huyền diệu đẳng cấp cao công pháp, gọi là 《 Thần Mạch Quyết 》, nếu như người về sau Trúc Tạo Tiên Cơ, cũng đạt được bộ công pháp kia, làm ơn bắt buộc luyện, sau đó người liền có thể giúp ta khôi phục kinh mạch, khiến lão phu có thể khôi phục tu vi!"

"《 Thần Mạch Quyết 》 ?" Mộc Dịch vẽ mặt tràn đầy nghi hoặc, "Đệ tử chưa từng nghe nói loại công pháp này!"

Sư thúc nói ra: "Người đương nhiên không có nghe nói, bộ công pháp kia, căn bản chưa từng tại ta Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới xuất hiện! Lão phu cũng chỉ là ngẫu nhiên tại một bộ sách cổ trông được đến, nói loại công pháp này, có thể tu luyện huyết mạch, đúc lại kinh mạch, nhất định cũng có thể nhờ ta kinh mạch khôi phục!"

"Nói như vậy, đệ tử hoàn thành việc này khả năng, chỉ sợ không cao!" Mộc Dịch nường mày.

Sư thúc than nhẹ một tiếng, nói ra: "Có chút ít còn hơn không! Có một đường hy vọng, tổng so với triệt để tuyệt vọng muốn tốt!"

"Đệ tử có thể đáp ứng!" Mộc Dịch nói ra, bất quá hắn cảm thấy làm như vậy, bản thân thật sự là chiếm được không ít tiện nghi, hắn còn là đem 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 bộ phận thứ nhất cũng giao cho sư thúc.

"Cũng Hứa sư thúc có thể từ trong tìm hiểu đến cái gì, đổi kinh mạch khôi phục cũng mới có lợi!" Mộc Dịch trấn an nói.

Về phần sư thúc nắm giữ cái kia bộ phận công pháp, tức thì tất cả sư thúc trong trí nhớ. Sư thúc từng chữ từng chữ niệm sắp xuất hiện, Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ lắng nghe.

Một bên nghe, trong cơ thể hắn chân nguyên, cũng tùy theo hơi hơi lưu động.

Chỉ nghe hai đoạn ngắn, Mộc Dịch liền kết luận: Công pháp này, không giả!

Trọn vẹn qua hai canh giờ, sư thúc mới đưa cái này một lớn đoạn khẩu quyết niệm đọc xong xong, Mộc Dịch đem chúng nó một mực ghi chép tại

trong lòng.

Tâm mạch tu luyện thành công về sau, Mộc Dịch trí nhớ vô cùng tốt, đã gặp qua là không quên được, nghe qua một lần, có thể hoàn toàn nhớ kỹ.

Quả nhiên, đoạn này công pháp giảng thuật đấy, liền là như thế nào tiến thêm một bước thông qua huyết mạch luyện hóa chân nguyên, cũng một lần hành động đột phá bình cảnh, Trúc Tạo Tiên Cơ khẩu quyết.

Đây chính là Mộc Dịch bức thiết cần khẩu quyết.

Hôm nay Mộc Dịch đan điền, đã bị các loại chân nguyên triệt để tràn ngập, tu vi khó có thể còn có rõ ràng tiến bộ, trừ phi, đan điền của hắn có thể phát sinh biến chất, Trúc Tạo Tiên Cơ!

Như vậy, đan điền có thể đem chân nguyên áp súc càng thêm dày đặc, càng thêm tinh túy, có thể dung nạp càng nhiều nữa pháp lực, thậm chí Tu tiên giả thể xác và tinh thần đều muốn đạt được nghiêng trời lệch đất triệt để cải biến.

Có thể nói, chỉ có Trúc Tạo Tiên Cơ, mới thật sự là thoát khỏi phạm nhân cấp độ, tiến nhập Tu tiên giả hàng ngũ, có thể trở thành "Tu sĩ" !

Tu sĩ thần thông, cũng cùng Mộc Dịch những đệ tử này, có thật lớn khác nhau, hai người thực lực sai biệt, hoàn toàn là không thể vượt qua cái hào rộng.

Có thể nói, đối với bất luận cái gì một gã đệ tử ưu tú mà nói, Trúc Tạo Tiên Cơ, đều là bọn hắn mơ ước lớn nhất!

Vì vậy, có thể được đến phần này khẩu quyết, Mộc Dịch vẫn là hết sức kích động.

Mộc Dịch một đêm không ngủ, ngày thứ hai, tông môn quả nhiên hạ một phần tại Mộc Dịch trong dự liệu thông cáo.

Thông cáo trong nhắc tới, lúc đầu Thiện Dực Đường thủ tọa đệ tử Mẫn Quân chạy án, ngay hôm đó lên bị khu trừ ra Bình Hải tông, cũng truy nã đuổi bắt. . . . , Mẫn Quân Tử bị truy nã, lúc trước hãn căn cứ chính xác từ tự nhiên lại không làm được mấy, Mộc Dịch lập tức bị thủ tiêu trách phạt, từ Tư Quá Cốc trong địa lao đi ra.

Ngự Phong Thần Quân cố ý tới đón tiếp Mộc Dịch, cũng muốn hộ tống Mộc Dịch quay về Dực Tổ Phong, nhưng Mộc Dịch rồi lại cảm ơn từ chối nhã nhặn.

Hãn hỏi Ngự Phong Thần Quân cho mượn một cái tiên hạc, sau đó rời đi.

Trên nửa đường, Mộc Dịch hữu ý vô ý rẽ qua cái kia chỗ ngồi Vọng Bộc đình.* du

Vừa mới tiếp cận, liền nghe được một hồi du dương uyển chuyển tiếng tiêu truyền đến, cái này giai điệu, nhịp điệu, Mộc Dịch là như vậy quen thuộc!

"Tiểu sư tỷ!"

Tiên hạc chở Mộc Dịch bay gần về sau, Mộc Dịch quả nhiên thấy, Vọng Bộc đình ở bên trong, đang có một gã một bộ Thanh y thiếu nữ, ngang lấy một chi óng ánh ngọc tiêu, nhẹ nhàng thổi tấu, quần áo của nàng, theo gió mà nhẹ nhàng, mái tóc của nàng, cũng theo gió đong đưa.

Thiếu nữ đúng là Tiểu Mộng Đào, mà chỗ này Vọng Bộc đình, đúng là lúc trước Mộc Dịch cùng nàng cùng một chỗ tu kiến thạch đình.

Tiểu Mộng Đào chứng kiến Mộc Dịch về sau, tiếng tiêu hơi hơi ngưng tụ.

Mộc Dịch cũng ngừng tại trong giữa không trung, hai người một con hạc, cách không nhìn nhau.

Người nọ, cái kia tiêu, cái kia uốn khúc.

Mộc Dịch đã từng cũng hết sức quen thuộc.

"Mộc sư đệ, xuất ra Tử Trúc dịch, chúng ta cùng một chỗ hợp tấu một khúc đi!"

Năm đó Tiểu Mộng Đào lời nói, dường như còn đang Mộc Dịch bên tai quanh quẩn. Như thế ngày hôm nay, hai người chỉ là trầm mặc tương đối.

Một lát sau, Tiểu Mộng Đào cúi đầu, tiếp tục thổi nàng khúc phổ; mà Mộc Dịch, đã ở ngóng nhìn một lát sau, cười hạc rời đi, trực tiếp đi Được Tổ Phong.

Được Tổ Phong lên, hoa cỏ cây cối, lầu các kiến trúc, như trước như cũ; thế nhưng chút ít sư huynh đệ, nhìn thấy Mộc Dịch về sau, rồi lại rõ ràng nhiều thêm vài phần khách khí, ít thêm vài phần thân thiết.

Ngắn ngủn mấy tháng, rồi lại dường như đã có mấy đời, nhìn xem cái kia chút ít đã từng quen thuộc gương mặt, Mộc Dịch thậm chí có một loại thập phần không thạo cảm giác.

Đã liền tiên hạc Tiểu Thanh, tựa hồ cũng cùng hân ít đi một tí thân cận chi ý.

Chiếu theo quy củ, Mộc Dịch đầu tiên tiến đến đỉnh núi bên trong điện thờ bái kiến sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn.

"Đứng lên đi!" Tiểu Nguyệt Hàn hương quỳ lạy thi lễ Mộc Dịch nói ra, hân vẫn đang chưa từ bỏ ý định mà hỏi: "Vi sư hỏi người, người thật sự là tận mắt nhìn thấy, Mẫn Quân giết chết Triệu Lượng đồ nhi?"

Nhìn xem sư phụ cái kia không muốn tin tưởng thần sắc, Mộc Dịch trong lòng có chút không đành lòng, nhưng vẫn gật đầu, mỗi chữ mỗi câu nghiêm nghị nói ra: "Việc này hoàn toàn chính xác chính là đệ tử tận mắt nhìn thấy, Cốc gia hậu nhân lúc ấy đã ở trận! Triệu sư đệ khám phá Mẫn Quân giết bằng thuốc độc Cốc gia hộ vệ sự tình, vì vậy bị hãm diệt khẩu!"

Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, xoay người sang chỗ khác, không hề nói.

Mộc Dịch lại phát hiện, sư phụ thân thể, lại tại run nhè nhẹ.

"Sư phụ, người khóc?" Mộc Dịch trong lòng cả kinh mà hỏi.

Tiểu Nguyệt Hàn dùng ống tay áo lau mặt, xoay người lại.

Khóe mắt của hắn, quả nhiên còn có còn sót lại lão Lê. Tiểu Nguyệt Hàn thở dài: "Mẫn Quân thì là thầy chỗ thu cái thứ nhất đệ tử, hắn từ nhỏ đi theo vi sư, đã có hơn mười năm, liền tên của hắn cũng là vi sư chỗ lấy, chỉ trông mong hắn làm chính nhân quân tử!"

"Những năm gần đây này, vi sư cùng hắn, tên là thầy trò, tình cùng phụ tử! Hắn luôn luôn nhu thuận hiểu chuyện, không thể tưởng được vậy mà cũng đi lên đường tà đạo!"

"Mẫn Quân đang lẫn trốn chạy, cố ý trong phòng cho vi sư để lại một phong thư. Hắn nói, vi sư dạy đạo lý, đều là chút ít ngoan cố không thay đổi ngu muội đồ chơi, căn bản không thích hợp cái này tu tiên giới, hắn muốn dùng phương thức của mình, tại tu tiên giới xông ra một phen tên tuổi! Hắn tuyệt không cam lòng bình thản cả đời, nếu không phải có thể tên rũ xuống thiên cổ, thà rằng để tiếng xấu muôn đời!"

"Vi sư luôn luôn tự xưng là dạy bảo đệ tử coi trọng đức hạnh, không thể tưởng được cuộc đời đặc ý nhất hai người đệ tử ở bên trong, có một cái dĩ nhiên là loại ý nghĩ này!"

"Mà cái khác đệ tử, " Tiểu Nguyệt Hàn chỉ vào Mộc Dịch nói ra, "Người cũng nhất định trong lòng nói, ta theo như lời làm người đạo lý, tất cả đều là mục nát bã! Nếu muốn ở cái này tu tiên giới sinh tồn, chỉ có thể nhìn ai hơn tàn nhẫn, càng mạnh hơn nữa, đều đùa bốn tâm cơ, đây mới là tu tiên giới sinh tồn quy tắc, không phải sao!"

"Không phải như thế. . ." Mộc Dịch dốc sức liều mạng lắc đầu, đều muốn giải thích. . . , "Đi xuống đi, khiến vi sư yên lặng một chút!" Tiểu Nguyệt Hàn đã cắt đứt Mộc Dịch lời nói, hắn quơ quơ ống tay áo, ý bảo Mộc Dịch lui ra.

"Đệ tử cáo lui!" Mộc Dịch đành phải đem đầy mình mà nói lại nuốt trở vào, sau đó khom người lui ra.

Mộc Dịch về tới Tử Trúc Lâm trong phòng bằng trúc nhỏ.

Trang trí, đồ dùng trong nhà, hết thảy như cũ, chỉ là thoáng có một tầng mỏng màu xám tro.

Nhưng mà, vào lúc này Mộc Dịch trong mắt, hắn vậy mà cảm thấy những thứ này đều cực kỳ lạ lẫm, dường như bản thân căn bản chưa từng ở chỗ này ở hai năm!

Lúc trước hắn vừa mới bị An đường chủ bắt được Hoàng Tông lúc, Mộc Dịch hầu như bao giờ cũng không nhớ tới lấy như thế nào trốn về Bình Hải tông; ngày hôm nay, hắn đã về tới tông môn, về tới quen thuộc nhất Thiệu Dược Đường, về tới bản thân trong phòng nhỏ, lại như cũ thất lạc cực kỳ.

Có nhiều thứ, một khi cải biến, liền vĩnh viễn mất đi.

Có lẽ, khi hắn chứng kiến cái kia trương Bình Hải tông đối với hắn truyền đạt lệnh truy nã về sau, hắn đối Bình Hải tông cảm tình, đã cùng lúc trước khác nhau rất lớn.

Tốt nhất sư đệ Triệu Lượng, đã không có ở đây; đã từng vui cười đùa giỡn các sư huynh đệ, đối với hần đứng xa mà trông; đã liền đối mặt kính trọng nhất sư phụ, cũng không còn là như cha con giống như thẳng thắn thành khẩn đối đãi!

Lúc tình cảm đã biến, mặc dù địa điểm cảnh vật không thay đổi, lại có ý nghĩa gì ?

"Có lẽ, ta cũng nên ly khai nơi này!"

Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ tới An Hình, nàng nhất định còn tại đằng kia gian khách đường xếp bằng gỗ, đau khổ đợi chờ mình tin tức.

"Nàng nếu là biết rõ ta bình an vô sự, nhất định rất vui vẻ đi!" Mộc Dịch trong lòng, dâng lên một tia ấm áp, mang theo ý nghĩ như vậy, hần rút cuộc ở đằng kia trường quen thuộc mà lại lạ lẫm trên giường trúc, dần dần thiếp đi.

Cũng không biết ngủ bao lâu, bỗng nhiên một hồi rất nhỏ động tĩnh, đem Mộc Dịch bừng tỉnh.

"Có người đến!" Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ lắng nghe về sau, phán đoán nói.

Cùng lúc đó, hần liền đã nghe được Ngự Phong Thần Quân tràn ngập kinh hoảng chỉ ý thanh âm: "Mộc sư đệ, việc lớn không tốt!"

Mộc Dịch trong lòng rung mình, chớ không phải là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn ?

Bản thân tính toán thập phần chu đáo, vì vậy đây hết thảy đều thập phần thuận lợi, chẳng lẽ là xảy ra chuyện không may ?

Trong chốc lát, ngự khí phi hành Ngự Phong Thần Quân đã rơi vào nghênh đón ra ngoài cửa Mộc Dịch trước người, hăn vẻ mặt lo lắng nói ra: "Không biết là chuyện gì xảy ra, Định Hải Tông Hoắc đại trưởng lão đám người kia đi mà quay lại, hơn nữa còn tụ tập không ít Trấn Hải Tông trưởng bối, muốn chất vấn người tu luyện ma công sự tình!"

"Thật sự là kỳ quái, Huyền Môn tam tông ở bên trong, Trấn Hải Tông cùng ta Bình Hải tông quan hệ, càng thêm mật thiết, lúc này đây, làm sao sẽ cùng Định Hải Tông liên thủ, cùng một chỗ khó xử một gã Bình Hải tông đệ tử!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Hỏa Hộ Pháp

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Thật sự của chúng ta tính sót điểm này! Người còn nhớ rõ yêu đảo bên trên, vậy công chúng ta cái kia hai gã Thanh Nguyên huyền sĩ sao, bọn hăn đúng là Trấn Hải Tông đệ tử. Nghe nói, Thanh Nguyên huyền sĩ tại Trấn Hải Tông địa vị cực cao. Bọn hăn vì đuổi bắt ta mà đến đến yêu đảo, cuối cùng có đi không về; Trấn Hải Tông nhất định đem cái chết của bọn hăn, tính tại trên đầu của ta. Lần này Trấn Hải Tông tới hỏi chất, hơn phân nửa cũng cùng này có quan hệ!"

"Thì ra là thế!" Ngự Phong Thần Quân giật mình, "Ta thiếu chút nữa đã quên rồi việc này! Hừ, cái kia Lục Dung Thiên, cấu kết bên ngoài tông; đáng tiếc Tôn Viên đã chết, không có chứng cứ ngón tay chứng nhận. Ài, ta Bình Hải tông bên trong, vấn đề không ít, không biết như thế nào mới có thể từng cái chinh đồn! Cũng không biết trước mắt cửa ải này, nên như thế nào ứng đối?"

"Cũng chỉ có thể đi một bước nhìn từng bước!" Mộc Dịch trầm ngâm nói.

Hai người sau đó đi tới Bình Hải Phong trên một lúc giữa khí thế rộng lớn trong đại điện, Chương môn Tiểu Vân Thiên các loại mây tên tông môn trưởng bối cũng đã tại bậc này đợi hai người bọn họ, trong đó cũng bao gồm tên kia Hỏa bộ trưởng lão Triệu Tịch Tiều.

"Mộc sư diệt, " Tiểu chương môn trầm giọng nói ra: "Người tu luyện ma công sự tình, đã truyền khắp Huyền Môn tam tông. Hôm nay, Định Hải Tông cùng Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, đều tự mình đến đến sơn môn trước, chất vấn việc này!"

"Ta Huyền Môn tam tông cùng Ma Môn thế như nước lửa, tam tông có nghiêm khắc quy định, cấm chế tông môn đệ tử tu luyện ma công, cấu kết Ma Môn, nếu không mặt khác hai tông có quyền truy tra!"

"Tuy rằng Mộc sư diệt tu luyện ma công, chính là bị ép tiến hành, nhưng chúng ta cũng phải cho còn lại hai tông một cái công đạo!"

"Bất quá, Mộc sư diệt nghĩ cách cứu viện đồng môn sư huynh lập nhiều đại công, lại vạch trần bốn tông rắc rối tâm hại người làm loạn đồ, theo lý từ khinh xử lý."

Mộc Dịch nghe đến đó, trong lòng hơi hơi buông lỏng, hẳn biết rõ, Ngự Phong Thần Quân nhất định vì chính mình nói không ít lời hữu ích.

Tiểu chương môn tiếp tục nói: "Ta cùng vài tên Chấp pháp Trưởng lão đã thương lượng qua, chỉ cần Mộc sư diệt trước mặt mọi người phát hạ thề độc: Thứ nhất, từ nay về sau tuyệt không cùng người trong Ma môn lui tới; thứ hai, nhìn thấy người trong Ma môn giết chết bất luận tội; thứ ba, tản đi chỗ tu luyện ma công; làm được cái này ba điểm. Ta Bình Hải tông có thể ứng đối còn lại hai tông chỉ trích! Mộc sư diệt, người cảm thấy như thế nào?"

Loại này xử lý phương pháp, hoàn toàn chính xác đã là rộng thùng thình cực kỳ. Huyền Môn đệ tử tu luyện ma công, nguyên bản chính là là tử tội, hôm nay Mộc Dịch chỉ cần lập nhiều lời thề, liền có thể tránh được một kiếp. Đủ thấy đối Mộc Dịch chiếu cố!

Mộc Dịch thở dài một tiếng, ung dung nói ra: "Đa tạ chương môn cùng các vị sư bá bảo vệ, đáng tiếc, cái này ba đầu, đệ tử một cái cũng làm không được!"

"Đệ nhất. Hoàng Tông ở bên trong, có người đối đệ tử có chỉ điểm chi ân, có người cùng đệ tử có hoạn nạn tình cảnh; cái gọi là tri ân đồ báo (*có

ơn tất báo), đến nơi đến chốn, đệ tử không cách nào cả đời không thấy Hoàng Tông nhân vật!"

"Thứ hai, mặc dù Hoàng Tông bị coi là Ma Môn, nhưng Hoàng Tông nhân vật, cũng không tất cả đều là phát rồ ma đầu; đệ tử không cách nào làm được không hỏi thị phi đúng sai, liền đối Hoàng Tông đệ tử đau nhức hạ sát thủ!"

"Thứ ba, đệ tử tu luyện ma công. Có chút đặc thù. Căn bản không cách nào tản đi!"

"Người!" Tiểu chương môn giận dữ, vỗ án, "Nếu không phải nhìn tại người cứu được Tiểu Thần Quân phân thượng, chỉ bằng vừa rồi cái kia mấy câu, cũng đủ để định ra người 'Tâm hướng Ma Môn' tội danh!"

Huyền Hoàng hai tông, không đội trời chung. Mặc dù là vì Hoàng Tông nói vài lời lời hữu ích, cũng là cực kỳ khủng khiếp tội lớn!

"Đệ tử biết tội!" Mộc Dịch khom người cúi đầu. Sau đó trấn định nói ra: "Đệ tử nguyện ý từ tản ra Thủy thuộc tính Huyền khí chân nguyên, từ nay về sau thoát ly tông môn. Đệ tử chỗ phạm sai, cũng cùng tông môn không quan hệ!"

"Không thể!" Ngự Phong Thần Quân kinh hãi, vội vàng khuyên can nói: "Mộc sư đệ, người làm như vậy, cùng chịu chết không khác, không có tông môn che chở, Trấn Hải Tông cùng Định Hải Tông người, đều muốn đưa người vào chỗ chết!"

"Không ổn!" Triệu trưởng lão cũng khuyên nhủ: "Bởi như vậy, người khác đều cho là ta Bình Hải tông sợ mặt khác hai tông, vì vậy đem đệ tử cách ra ngoài cửa, nghe do còn lại hai tông xử trí! Như thế cách làm, chẳng những tổn hao nhiều ta Bình Hải tông uy danh, hơn nữa cũng sẽ khiến đệ tử khác trái tim băng giá, nhận thức vì bản môn không muốn thay đệ tử ngoài, không muốn bảo vệ đệ tử an nguy!"

Nói tới chỗ này, Triệu trưởng lão bỗng nhiên bờ môi khẽ nhúc nhích, hướng Tiểu chương môn truyền âm vài câu.

Tiểu chương môn thần sắc khẽ động, sau đó nhẹ gật đầu.

"Tốt, bốn chương môn tuyên bố, Mộc Dịch tu luyện ma công, tâm hướng Ma Môn, theo lý trọng phạt, nhưng nhớ lại hãn vì tông môn lập nhiều công lao, từ khinh xử lý. Kể từ hôm nay, Mộc Dịch bị trục xuất Bình Hải tông! Từ nay về sau Mộc Dịch sinh tử vinh nhục, cùng ta Bình Hải tông không tiếp tục liên quan! Mộc Dịch, nhớ lại ngày xưa tình cảnh, bốn chương môn cho người thư thả ba ngày thời gian, ba ngày về sau, mời người tự hành ly khai bốn tông!"

Tiểu chương môn cao giọng tuyên bố đối Mộc Dịch xử phạt, khiến Ngự Phong Thần Quân khấn trương.

"Cái này..." Ngự Phong Thần Quân còn phải lại vẫn hồi, lại bị Mộc Dịch ngăn lại.

Mộc Dịch nhẹ nói nói: "Việc đã đến nước này, Tiểu sư huynh đã hết sức, ta vô cùng cảm kích! Ta không muốn kẹt ở Huyền Hoàng hai tông giữa, làm như vậy, đối với ta mà nói, ngược lại rất tốt!"

"Cũng được, còn có ba ngày thời gian, chúng ta còn có thể còn muốn nghĩ biện pháp!" Ngự Phong Thần Quân nhíu mày nói ra.

Ban đêm, Mộc Dịch tại Bình Hải Phong trên một lúc giữa trong lầu các ở tạm.

Nguyên bản khoanh chân ngồi ngay ngắn, nhắm mắt dưỡng thần Mộc Dịch, đột nhiên đứng dậy.

"Triệu sư bá, người đã đến rồi!" Mộc Dịch nhẹ nói nói.

Vừa dứt lời, liền có một người hình ảnh lặng yên rơi vào trước người của hắn, đúng là Hỏa bộ trưởng lão Triệu Tịch Tiều.

"Người biết ta sẽ đến ?" Triệu Tịch Tiều có chút ngạc nhiên.

Mộc Dịch mỉm cười: "Đệ tử chỉ là tùy tiện một đoán, đệ tử còn suy đoán, sư bá thân phận lớn không tầm thường!"

"A? Người đoán được cái gì ?" Triệu Tịch Tiều thanh âm, cũng giảm thấp xuống vài phần.

Mộc Dịch môi khẽ nhúc nhích, truyền âm ba chữ:

"Hỏa hộ pháp!"

Triệu Tịch Tiều lập tức sắc mặt đại biến, nhưng hắn rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn Mộc Dịch vài lần, truyền âm nói ra: "Là An đường chủ nói cho người ?"

Mộc Dịch lắc đầu, tiếp tục truyền âm nói: "Không, An đường chủ cũng không có nói với đệ tử cuối cùng ai mới là vị kia 'Hỏa hộ pháp' ! Bất quá, nếu là Hỏa hộ pháp, vậy nhất định là tinh thông hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ; "

"Tại sơn môn trước, đệ tử đã bị Định Hải Tông Hoắc tiên bối công kích, bất đắc dĩ thi triển ra Tử Kim Chân Hỏa hộ thân, tại cái khác Huyền Môn tiên bối trong mắt, đây chẳng qua là một loại cũng không tệ lắm Hoàng Tông hỏa thuộc tính công pháp, nhưng Hoàng Tông Hỏa hộ pháp, Định Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên các loại Hoàng Tông tiên bối, tự nhiên có thể nhận ra cái này Tử Kim Chân Hỏa lai lịch!"

"Lúc ấy Triệu sư bá không tầm thường biểu hiện, đệ tử nhớ kỹ thập phần rõ ràng, sư bá không chỉ có nhảy ra bảo vệ đệ tử, sắc mặt, còn có vô cùng kỳ quái sợ hãi lẫn vui mừng."

"Ha ha, hảo tiểu tử, Tiểu Vân Thiên đều không có xem thấu, lại bị người nhìn thấu!" Triệu Tịch Tiều thừa nhận nói: "Đúng vậy, lão phu đúng là Hoàng Tông Hỏa hộ pháp, lúc trước âm thầm liên hệ An đường chủ đem người đưa đến Hoàng Tông đấy, cũng là lão phu. Lão phu chứng kiến người tể ra Tử Kim Chân Hỏa, chứng minh người đã tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 tiểu thành, nhất thời cực kỳ mừng rỡ, không thể tưởng được lại bị người xem ra kẽ hở!"

"Mộc sư diệt lúc trước đối Thiện Dực Đường toàn tâm toàn ý, lão phu biết rõ không cách nào thuyết phục người gia nhập ta Hoàng Tông, bất đắc dĩ, mới dùng sức mạnh bắt chi kế, việc này, lão phu cùng An đường chủ các loại có xin lỗi Mộc sư diệt địa phương, kính xin Mộc sư diệt thứ lỗi!"

Mộc Dịch thở dài: "Đệ tử cũng không trách cứ chi ý. Thị thị phi phi, ân oán oán, đã rất khó kể rõ. Đệ tử lâm vào hôm nay cục diện, tuy cùng tiến vào Hoàng Tông có quan hệ; nhưng lúc trước nếu không phải An đường chủ kịp thời xuất hiện, nói không chừng ta cùng với Ngự Phong Thần Quân đã táng thân tại Trấn Hải Tông đệ tử Thanh Nguyên chân hỏa phía dưới! Triệu sư bá lần này tới, nhưng là vì nhờ ta ly khai Bình Hải tông?"

Triệu Tịch Tiều nhẹ gật đầu, nói ra: "Không tệ! Hôm nay Định Hải Tông cùng Trấn Hải Tông từng bước ép sát, người không có chỗ để đi. Bình Hải tông là Huyền Môn, cũng quả quyết sẽ không cho phép có tu luyện Hoàng Tông công pháp đệ tử tồn tại. Chỉ có đem người tống xuất Bình Hải tông, đến Hoàng Tông, mới có một đường sinh cơ."

"Triệu sư bá cuối cùng có gì kế hoạch?" Mộc Dịch hỏi.

"Nói toạc ra cũng rất đơn giản, cái kia chính là giả chết tránh họa." Triệu Tịch Tiều nghiêm mặt nói ra: "Định Hải Tông cùng Trấn Hải Tông người xung quanh, đều là hướng về phía người mà đến; chỉ cần Bình Hải tông tuyên bố đem người trục xuất trong môn, hơn nữa người đã nhận tội tự sát,

những người kia cũng không thể nói gì hơn. Như vậy cũng không bị thương Huyền Môn tam tông hòa khí, Tiểu Vân Thiên cũng thập phần tán thành."

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, nói ra: "Nếu có Tiểu chương môn cùng Triệu sư bá đám người ra mặt, việc này tự nhiên có thể qua loa qua. Chỉ là, như thế nào ly khai Bình Hải tông, chỉ sợ không quá dễ dàng! Định Hải Tông cùng Trấn Hải Tông, nhất định sẽ phái người tại Trường Bình đảo chung quanh nghiêm thêm điều tra! Không cho đệ tử đơn giản đào tẩu!"

Triệu Tịch Tiều có phần có năm chắc nói: "Vậy cũng đơn giản! Lão phu chỉ cần âm thầm liên hệ Hoàng Tông tất cả chi, để cho bọn họ giả ý quy mô tiến công Định Hải Tông, bởi như vậy, Định Hải Tông người xung quanh tự nhiên muốn chạy về tông môn, Trấn Hải Tông cũng sẽ không một mình cùng Bình Hải tông khó xử. To như vậy Trường Bình đảo, bọn hãn cũng không có khả năng vây khốn liền một cái mỗi người tiền đưa không xuất ra đi!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nếu quả thật làm ra động tĩnh lớn như vậy, hãn thừa cơ đào tẩu, cũng không phải là cái gì việc khó.

Triệu Tịch Tiều còn nói thêm: "Bất quá, người muốn lưu lại một chút ít tín vật, làm cho chúng ta đem người giả chết trang phục đối chân thật một ít, hơn nữa trong thời gian ngắn, người tốt nhất cũng không muốn lại tại tu tiên giới xuất hiện."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hãn để lại bản thân Thiện Dược Đường huyền sĩ phục, Mặc Hoảng Trọng, cùng với viên kia xanh thăm viên châu pháp khí.

Hãn đã quyết tâm tản đi Thủy thuộc tính Huyền khí chân nguyên, chuyên tâm tu luyện hỏa thuộc tính công pháp, như vậy đối có trợ giúp Trúc Tạo Tiên Cơ, thành công tỷ lệ cũng lớn hơn. Những bảo vật này, hãn đều không cần dùng.

Một ngày sau, Mộc Dịch bị khai trừ Bình Hải tông, và lại tự sát nhận tội tin tức, do Bình Hải tông tuyên bố ra, về phần chân tướng, chỉ vện vện có Tiểu chương môn, Ngự Phong Thần Quân, Triệu trưởng lão các loại rải rác mấy người biết được.

Tuy rằng gặp được Mộc Dịch "Di vật", nhưng Định Hải Tông Hoắc đại trưởng lão đám người, vẫn như cũ không chịu rời đi, tiếp tục lưu lại Bình Hải tông phụ cận.

Nhưng lại qua một ngày, những người này bỗng nhiên trong vòng một đêm đi cái sạch sẽ.

Trần Hải Tông tu sĩ đệ tử ở lâu một ngày, cũng rất nhanh rời đi, một trường phong ba, thì cứ như vậy bình tĩnh hóa giải.

Mộc Dịch cũng đã đi ra Bình Hải tông, hẳn đi vội vàng và lại ẩn nấp, không có cơ hội cùng sư phụ, Thiện Dực Đường sư huynh đệ các loại cáo từ.

Đã từng danh chấn nhất thời Thiện Dực Đường song kiệt, một cái chạy án, một cái khai trừ tông môn, tại gần gũi trong vài ngày, Thiện Dực Đường nguyên khí đại thương. Việc này khiến cho các đại phân đường rộng khắp nghị luận cảm thán, nhưng theo thời gian trôi qua cùng phai mờ, thời gian dần trôi qua, cũng ít có người đề cập.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Tàn Phiến

Đêm nay, trăng sáng sao thưa, khoảng cách Trường Bình đảo ngàn dặm xa một tòa vô danh trên đảo nhỏ, có năm người đang tại kịch chiến.

Trong đó một phương ba người đều là đang mặc giống nhau quần áo và trang sức, hiển nhiên là đến từ cùng một tông môn;

Còn bên kia, thì là một nam một nữ, nhìn như là một đôi vợ chồng, hơn nữa đều là niên kỷ khá lớn.

Càng làm người ngạc nhiên chính là, vợ chồng này trong lão đầu, vậy mà thi triển tất nhiên hệ Ma Môn công phu; mà đồng bạn của hắn, thi triển thì là một cái phi châm, phi châm bay qua tới ranh giới, kéo lê từng đạo xanh tuyến, hiển nhiên là do tinh túy Thủy thuộc tính Huyền khí chân nguyên thao túng.

"Ba vị Định Hải Tông tiểu hữu, lão hủ cùng các người không oán không cừu, tội gì muốn gắt gao bức bách!" Lão đầu tựa hồ hồi lâu không cùng người động thủ, pháp thuật thi triển ra có chút không thạo, đã rơi vào hạ phong.

"Hừ, từ xưa chính ma bất lương lập! Loại người như người ma đầu, tự nhiên là người người được mà giết chi!"

"Ma Tôn lúc, tùy ý giết chóc, tàn sát ta Huyền Môn đệ tử hơn mấy trăm ngàn, hôm nay chính là bọn người ma đầu lọt vào báo ứng thời điểm!"

Hai gã Định Hải Tông thanh niên đệ tử một bên thi triển lấy động trời sóng lớn, một bên miệng chửi nói.

Lão đầu tức thì một bên đầu khỗ tể ra từng mặt đất đá chi bức tường bảo vệ toàn thân, một bên nhưng chưa từ bỏ ý định khuyên nhủ: "Cái kia là bao nhiêu năm trước chuyện cũ! Lúc kia, lão hủ cũng không bắt đầu tu luyện pháp thuật; bọn người thậm chí chưa sinh ra, hà tất bởi vì này chút ít chuyện cũ năm xưa, mà sinh tử đánh nhau!"

Phu nhân tể ra cái kia miệng phi châm, rất đúng không tầm thường, nhưng đối thủ của nàng —— một gã chỉ có mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, rồi lại vừa vặn có một cái vòng đồng hình dáng pháp khí, không sợ nàng phi châm đâm xuyên, trong khoảng thời gian ngắn, phu nhân chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Phu nhân cũng khuyên nhủ: "Hai vợ chồng ta, một cái đến từ Huyền Môn, một cái đến từ Hoàng Tông, bởi vì Huyền Hoàng hai tông ân oán, thẳng đến mấy chục năm sau hôm nay mới rút cuộc đoàn tụ, ta hai người chỉ muốn quy ẩn nông thôn. Ba vị tiểu huynh đệ, liền không thể bỏ qua chúng ta sao!"

Thấy ba người không động tâm chút nào, phu nhân còn nói thêm: "Nếu như ba vị chịu dừng tay. Hai vợ chồng ta cam nguyện giao ra trong tay hết thủy huyền tinh, còn có khác bảo vật đem tặng! Dù sao ta hai người cũng không dùng được những bảo vật này rồi!"

Lần này, tên kia Định Hải Tông thiếu niên hơi có chút động tâm.

Nhưng hãn một gã đồng bạn rồi lại hừ lạnh một tiếng, nhắc nhở: "Cẩn thận có lừa dối. Dù sao đưa bọn chúng giết chết về sau, cái kia chút ít bảo vật tự nhiên đều thuộc về ta và ba người!"

Năm người ở giữa đấu pháp, vẫn còn tiếp tục, đột nhiên, một cái đầu mang màu đen mũ rộng vành bóng người. Từ đảo bên cạnh trong nước biển đi ra, trên người của hãn, bọc lấy một tầng hầu như trong suốt ánh lửa, đem nước biển ngăn cách bên ngoài.

Ánh trăng lơ mờ, tăng thêm người này hơn phân nửa thân hình đều bị mũ rộng vành áo choàng che đậy, nhìn không rõ lắm.

Mũ rộng vành bóng người hướng chiến đoàn trong năm người nhìn thoáng qua, hơi sững sờ, sau đó bước đi về phía trước đến.

"Lai giả bất thiện!"

Song phương không hện mà cùng đều tạm thời dừng tay. Riêng phần mình lui về sau hơn mười trượng.

Mũ rộng vành bóng người đi đến ba gã Định Hải Tông tu sĩ trước. Trong lúc đó song chưởng bấm niệm pháp quyết, vung vẩy ra từng cỗ một nhàn nhạt hơi mờ hỏa diễm.

Những thứ này hỏa diễm độ nóng không cao, cũng không có sóng nhiệt cuốn ra, nhưng mà uy lực rồi lại cực kỳ đáng sợ! Ba gã Định Hải Tông tu sĩ hộ thể màn nước, tại vừa mới tiếp xúc đến ngọn lửa này lúc, liền lập tức hóa thành hư ảo. Đã liền cái kia vòng đồng pháp khí, đã ở trong ngọn lửa trở nên nóng hổi đỏ bừng. Hầu như cũng bị đốt dung!

"Hình như là Thanh Nguyên chân hỏa!" Một gã kiến thức sâu Định Hải Tông tu sĩ kinh hãi, vội vàng liền lùi lại mấy trượng.

Hắn lấy lại bình tĩnh. Không dám đánh trả, hướng mũ rộng vành bóng người hỏi: "Nếu như các hạ là Trấn Hải Tông sư huynh, vì sao phải đối chờ ta ra tay?"

Dưới mũ rộng vành truyền tới một thanh âm trầm thấp: "Hai người này là của ta, các người rút đi!"

Cái này mũ rộng vành người ngữ khí băng lãnh, không mang theo chút nào cảm tình, làm cho người ta vừa nghe xong, không rét mà run.

Ba gã Định Hải Tông đệ tử liếc mắt nhìn lẫn nhau, cuối cùng riêng phần mình chấp tay thi lễ, một câu không nói liền vội vàng hướng trên biển thối lui, cũng tể ra thuyền buồm, bay nhanh rời đi.

Bọn hăn đi xa về sau, vị này lão phu phụ trong lòng vẫn đang kinh nghi bất định, lão đầu tăng lên lấy hết can đảm, hướng mũ rộng vành người chấp tay thi lễ, nói ra: "Đa tạ các hạ giải vây, không biết các hạ là dụng ý gì?"

"Lữ thúc, là ta!" Mũ rộng vành người tháo xuống mũ rộng vành, cũng tại trên mặt lau một cái, lộ ra một cái thanh tú thiếu niên gương mặt, đúng là Mộc Dịch.

Mà đây đối với lão phu phụ, đúng là Mộc Dịch người quen, một cái là tạp dịch nhà Lữ Lão Yên, một cái là Chức Tạo Đường Đào nương!

"Mộc huynh đệ, dĩ nhiên là người!" Lữ Lão Yên vừa mừng vừa sợ "Chúng ta chạy ra Bình Hải tông trước, nghe được tin tức của người, còn tưởng rằng người thật sự đã bị chết!"

"Thật không nghĩ tới, lại vẫn có thể ở chỗ này gặp người!" Đào nương cũng là lòng tràn đầy vui mừng.

"Ha ha, ta cũng thật không ngờ, Lữ thúc dĩ nhiên là Hoàng Tông đệ tử!" Mộc Dịch chứa cười nói.

"Việc này nói rất dài dòng, nơi đây không phải là chỗ nói chuyện, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện!" Lữ Lão Yên nói xong, lấy ra một cái lòng bài tay lớn nhỏ "Ngư Xa" .

Cái Ngư Xa này, tạo hình hết sức kỳ lạ, người kéo xe là một cái ngọc cá, chiều dài hai đôi cánh bình thường vây cá.

Lữ Lão Yên rót vào pháp lực, Ngư Xa lập tức biến thành hai ba trượng lớn nhỏ, cái kia ngọc cá rồi lại chừng dài bảy tám trượng.

Ba người chui vào trong xe, tuy rằng không lắm rộng rãi, nhưng là miễn cưỡng được thông qua.

Ngọc cá lập tức nhảy vào trên biển, lôi kéo thùng xe, tại đáy biển ở chỗ sâu trong du động.

"Ngư Xa này thập phần che giấu, không dễ dàng phát giác, khuyết điểm chính là hao phí pháp lực không ít, hơn nữa thường cách một đoạn thời gian, phải trở về đến trên mặt biển thay đổi khí." Lữ Lão Yên nói ra.

"Này xe tạo hình kỳ lạ, chế tác tinh xảo, một cũng không luyện khí có tiếng Hoàng Tông Canh Kim Đường đệ tử chỗ tạo?" Mộc Dịch ngạc nhiên nói.

"Mộc huynh đệ một lời phải trúng!" Lữ Lão Yên khen "Thực không dám giấu giếm, lão hủ mấy chục năm trước, liền là một gã Canh Kim Đường đệ tử!"

Lữ Lão Yên ung dung thở dài, đưa hãn cùng Đào nương sự tình nói rõ.

Nguyên lai, mấy chục năm trước, Huyền Hoàng đại chiến, Lữ Lão Yên cùng Đào nương tại trong chiến loạn quen biết, rồi lại âm soa dương thác vừa gặp đã thương, riêng định cả đời. Nhưng mà, về sau bởi vì chiến loạn, hai người lại bị phân tán, Lữ Lão Yên vì nghe ngóng Đào nương tung tích, lẫn vào Bình Hải tông làm một gã đệ tử ngoại môn.

Ấn núp một số năm sau, Lữ Lão Yên cuối cùng đã biết một ít manh mối, nhưng mà Đào nương cả ngày ở bên trong cửa không xuất ra, Lữ Lão Yên sợ bị nhìn thấu Hoàng Tông đệ tử thân phận, lại không dám tiếp cận nội môn người trong, vì vậy một mực không cách nào cùng Đào nương bắt được liên lạc.

Thẳng đến Mộc Dịch xuất hiện, mới khiến cho hai người một lần nữa cùng một tuyến, cũng ước định tìm cơ hội, cùng một chỗ ly khai Bình Hải

tông, quy ẩn nông thôn.

Trải qua hơn nửa năm trù hoạch, hết thảy thuận lợi, đáng tiếc ngay tại vừa rồi, vậy mà để cho bọn họ xui xẻo gặp Định Hải Tông tu sĩ dây dưa. Nếu không phải Mộc Dịch xuất thủ tương trợ, chỉ sợ hai người vẫn đang khó có thể hoàn thành tâm nguyện.

"Mộc huynh đệ, người không chỉ có trợ hai vợ chồng ta một lần nữa bắt được liên lạc, hôm nay đổi cứu ta hai tính mạng người, thật là ta hai người cả đời quý nhân!" Đào nương cảm thán nói, trong lời nói, bao hàm vô cùng ý cảm kích.

"Đáng tiếc, Đào nương thân gia đơn bạc, cầm không xuất ra cái gì lễ trọng đáp tạ Mộc huynh đệ! Nơi này có mấy trăm huyền tinh, chính là Đào nương cái này mấy chục năm tích góp, hai vợ chồng ta đã nghị quyết quy ẩn, những bảo vật này, là không cần dùng, mang theo ngược lại gây phiền toái!" Đào nương nói xong, đem trong tay Càn Khôn đại giao cho Mộc Dịch.

"Cái kia tại hạ liền không khách khí!" Mộc Dịch cũng không có giả mù sa mưa từ chối, trực tiếp nhận lấy.

Lữ Lão Yên suy nghĩ một chút, hỏi: "Mộc huynh đệ, người thật sự tu luyện Hoàng môn công pháp, đã đi ra Bình Hải tông?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

Lữ Lão Yên thần sắc buông lỏng, cười nói: "Vậy rất tốt! Lão hủ nơi này có một bộ 《Thối Kim Bách Khí Thuật》, chính là Canh Kim Đường luyện khí tuyệt học, chuyên môn giảng thuật một ít kim ngọc chất liệu pháp khí phương pháp luyện chế, đưa cho Mộc huynh đệ, cũng không tính trái với môn quy!"

"Luyện khí thuật ?" Mộc Dịch có chút hiếu kỳ, nhận lấy Lữ Lão Yên trong tay đưa tới một khối khắc đầy rậm rạp văn tự ngọc bài.

Mộc Dịch tế ra một tia pháp lực, khiến ngọc bài biến lớn hơn rất nhiều, hần nhìn mấy lần phía trên văn tự, chỉ cảm thấy đến khắp nơi đều là xem không hiểu luyện khí thuật ngữ, thập phần thâm ảo, cần hao phí phí không ít thời gian nho nhỏ nghiên cứu.

Mộc Dịch chợt đem ngọc bài thu nhập trong tay áo, chấp tay cảm ơn.

Lúc này, Lữ Lão Yên trên mặt, dần hiện ra một chút do dự thần sắc, tựa hồ chính đang suy nghĩ cái gì cái gì.

Mộc Dịch trong lòng hiếu kỳ, một không phải cái này Lữ Lão Yên lại hối hận đem luyện khí thuật truyền thụ cho bản thân ?

Đào nương thấy thế, mỉm cười thối đạo: "Lão quý, đều lúc này, còn cất giấu cái kia kiện đồ vật, chẳng lẽ người thực định đem nó mang vào quan tài ? Không bằng giao cho Mộc huynh đệ, nói không chừng về sau hần có thể nhận ra thứ này lai lịch!"

"Cái gì ?" Nghe được Đào nương nói như vậy, Mộc Dịch càng thêm tò mò.

"Là lão hủ trước kia trong lúc vô tình tại đại chiến trong nhật được một khối tàn phiến!" Lữ Lão Yên nói xong, thập phần thận trọng từ trong lòng lấy ra một khối hình trăng lưỡi liềm lưỡi đao tàn phiến, cũng giao cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch cầm trong tay ước lượng, cảm thấy này tàn phiến phân lượng phá nặng, hần lại dùng ngón tay gõ gõ, lại nghe đến nặng nề âm thanh, không phải vàng không phải cây, hết sức kỳ lạ. Hần nhìn kỹ một chút, phát hiện tàn phiến hiện lên màu đỏ sậm, mặt ngoài còn có một chút quái dị

nòng nọc giống như ký hiệu (*phù văn), bắt quá rồi lại không trọn vẹn không được đầy đủ.

"Lấy lão hủ luyện khí thuật tạo nghệ, lại nghiên cứu mảnh vỡ này mấy chục năm, nhận định nó không thuộc về bất luận cái gì pháp khí, nói không chừng, là một kiện trân quý Pháp bảo tàn phiến!" Lữ Lão Yên trịnh trọng nói.

"Pháp bảo ?" Mộc Dịch kinh hãi, đó là trong truyền thuyết "Đan sĩ" mới có thể dùng đến bảo vật! Toàn bộ Thiên Đảo quốc cũng sẽ không có vài cái, coi như là một khối Pháp bảo tàn phiến, cũng là cực kỳ hiếm thấy!

"Vì cái gì Lữ thúc nói nó là Pháp bảo tàn phiến, mà không phải pháp khí tàn phiến ?" Mộc Dịch có chút hoài nghi mà hỏi.

Lữ Lão Yên nói ra: "Bởi vì vô luận là dùng Huyền khí chân nguyên, còn là Hoàng nguyên chân nguyên, đều không thể đem ra sử dụng cái này tàn phiến, vì vậy lão hủ cho rằng, cái này hơn phân nửa là Pháp bảo tàn phiến, bởi vì Pháp bảo là chúng ta huyền sĩ thuật sĩ căn bản không cách nào tiếp xúc đến cực phẩm trân bảo, mặc dù là tàn phiến, chúng ta cũng không cách nào sử dụng!"

"A? Ta thử xem!" Mộc Dịch vừa lúc là Huyền Hoàng thông tu, hăn đồng thời tế ra hai loại chân khí, rót vào tay tàn phiến bên trong.

Tàn phiến không chút sứt mẻ, không có chút hào quang lóng lánh, tế ra chân nguyên, đều tán loạn đã đến chung quanh, quả nhiên hoàn toàn không có có hiệu quả.

Mộc Dịch nhiều lần vuốt vuốt cái này lưỡi đao tàn phiến, phát hiện nó chất liệu cứng rắn, hỏa thiêu không hủy, đao kiếm không sợ, vì vậy liền càng ngày càng có hứng thú.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Huyết Nha

"A!" Một cái không cẩn thận, Mộc Dịch ngón tay, bị lưỡi đao tàn phiến phá vỡ một vết thương, lập tức liền có mấy giọt máu tươi chảy ra.

"Cẩn thận, mảnh vỡ này nhưng thập phần sắc bén!" Lữ Lão Yên nhắc nhở đã chậm một bước, bất quá loại này vết thương nhỏ căn bản không đáng giá nhắc tới, hắc cười nói: "Ha ha, không sao không sao, lão hủ cũng bị mảnh vỡ này vết cắt nhiều lần!"

Mộc Dịch tế ra một đường yếu ớt tơ nhện ánh lửa, tại ngón tay quả nhiên miệng vết thương nhẹ nhàng lướt qua, miệng vết thương lập tức khép lại, không hề có máu tươi chảy ra, hơn nữa vết thương cũng là cực nhạt, trong vài canh giờ liền có thể triệt để biến mất.

"Ồ, mảnh vỡ này!" Đào nương kinh hô một tiếng, chỉ vào cái kia bị Mộc Dịch tạm thời để ở một bên tàn phiến, vẻ mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Mộc Dịch cùng Lữ Lão Yên thuận theo ánh mắt của nàng nhìn lại, phát hiện tàn phiến cho thấy kỳ dị phù văn, lại có chút ít phát ra nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, tuy rằng yếu ớt, nhưng vẫn là có thể nhìn ra biến hóa.

Đáng tiếc chính là, phù văn chỉ là như vậy hơi hơi lóe lên, liền chợt khôi phục bình thường, tàn phiến như trước như cũ.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mộc Dịch sững sờ, lập tức liền nghĩ đến: "Chẳng lẽ là vừa rồi giọt vài giọt tinh huyết?"

"Không thể nào?" Lữ Lão Yên lắc đầu, nói ra: "Lão hủ trước kia dùng tinh huyết tế luyện tàn phiến, trước sau thử nhiều lần, căn bản không có

hiệu quả chút nào."

"Máu tươi của người không được, có lẽ Mộc huynh đệ có thể!" Đào nương lo nghĩ, nói ra.

"Vì cái gì ?" Lữ Lão Yên không quá tin tưởng, vẻ mặt kinh ngạc.

"Người cũng không phải nguyên dương thân thể!" Đào nương sắc mặt trở nên hồng nói, sau đó ý bảo Mộc Dịch thử lại lần nữa.

Mộc Dịch theo lời lại cắt vỡ ngón tay, bài trừ đi ra vài giọt tinh huyết, rơi vào lưỡi đao tàn phiến trên.

Quả nhiên, tàn phiến trên phù văn, lần nữa phát ra thành từng mảnh ánh sáng màu đỏ, nhưng rất nhanh lại biến mất không thấy gì nữa.

Lữ Lão Yên lập tức tức cười, sau nửa ngày im lặng, cuối cùng mới thì thào nói ra: "Nguyên lai là nguyên nhân này sao. . . Rõ ràng nhờ ta suy nghĩ hơn nửa đời người!"

"Bất quá, mảnh vỡ này tế luyện, cần máu huyết cũng không tránh khỏi quá nhiều. Vài giọt xuống dưới, mới ánh sáng màu đỏ lóe lên cũng chưa có bên dưới, thật muốn tế luyện tấn công địch. Chẳng phải là muốn hao phí trong cơ thể hơn phân nửa huyết dịch, thứ này ai còn dám dùng ?" Lữ Lão Yên lắc đầu, vẫn như cũ có chút hoang mang.

Nói người vô tâm người nghe hữu ý, hai người đối thoại. Lại làm cho Mộc Dịch trong đầu Linh quang lóe lên, hần thoáng cái nghĩ tới điều gì.

"Nhất định là đặc thù huyết mạch!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Huyết mạch của hắn hết sức đặc thù, có thể hấp thu luyện hóa tinh khiết hỏa thuộc tính chân nguyên, trong huyết mạch, cũng ẩn chứa chân nguyên

lực lượng. Cái này chính là máu tươi của hắc cùng Lữ Lão Yên tinh huyết lớn nhất khác nhau. Mà cũng không phải gì đó "Nguyên dương thân thể" !

Vô luận là Huyền Môn pháp khí còn là Hoàng Tông pháp trượng, đều là hấp thu đan điền chân nguyên để kích thích sử dụng, Mộc Dịch trong huyết mạch chân nguyên, rồi lại vẫn luôn là tay không thi triển, bất luận cái gì pháp trượng pháp khí, đều không thể trợ giúp hắc đem trong huyết mạch chân nguyên lực lượng, triển khai càng thêm triệt để, càng thêm mạnh mẽ.

Mà cái này tàn phiến, nếu như có thể hấp thu huyết mạch chân nguyên. Rất có thể có thể vì Mộc Dịch sử dụng!

"Đa tạ Lữ thúc. Cái này tàn phiến, nói không chừng đối ta hữu dụng!" Mộc Dịch cảm kích nói, sau đó đem tàn phiến tiểu tâm thận trọng đã thu vào Càn Khôn đại trong.

"Hy vọng Mộc huynh đệ có thể biết rõ ràng mảnh vỡ này lai lịch, cũng coi như giải quyết xong lão hủ một cái cọc tâm nguyện." Lữ Lão Yên thần sắc nhẹ nhõm nói. Vô luận như thế nào, hắc hôm nay cuối cùng đã biết một ít mặt mày, mảnh vỡ này hoàn toàn chính xác có thể kích phát. Hoàn toàn chính xác không giống bình thường.

Ngư Xa chở ba người, đi ra mấy ngàn dặm. Chính giữa vài lần "Để thờ", cũng đều tại biển rộng mênh mông trong. Không người phát hiện.

"Tiền quân ngàn dặm, cuối cùng cũng phải từ biệt! Mộc huynh đệ, nơi này cách Trường Bình đảo đã xa, thập phần an toàn, chúng ta ngay tại đây sau khi từ biệt đi!" Lữ Lão Yên cùng Đào nương đứng dậy, hướng Mộc Dịch cúi người hành lễ, đáp tạ cứu trợ chi ân.

Mộc Dịch tranh thủ thời gian hoàn lễ, nói ra: "Hôm nay từ biệt, có lẽ ngày sau khó có thể gặp lại cơ hội! Ta cùng với Lữ thúc, Đào nương đoạn này duyên phận, thật đúng kỳ diệu! Nếu có kiếp sau, lại tục tiền duyên!"

Mộc Dịch đưa mắt nhìn hai người thừa lúc Ngư Xa, lén vào trên biển, dần dần từng bước đi đến, trong lòng hơi có chút hâm mộ.

Đồng dạng là ly khai Bình Hải tông, đồng dạng là quy ẩn, Lữ Lão Yên còn có Đào nương làm bạn, đôi túc, mà bản thân, rồi lại một thân một mình.

Mộc Dịch từng đi Trường Bình đảo tây bờ trong khách sạn tìm An Hinh, lại phát hiện nàng sớm đã rời đi, cho nên mới một mình ly khai Trường Bình đảo.

Huyền Môn tam tông, quả quyết không tha cho Mộc Dịch; Hoàng Tông thập chi, Mộc Dịch cũng không muốn tiến đến đầu nhập vào; Mộc Dịch sớm đã quyết định, muốn thừa cơ hội này, đi Hàn Nha Đảo làm bạn phụ thân.

Bốn phía mệnh mông một mảnh trên mặt biển, Mộc Dịch bắt đầu ném thử tế luyện cái kia lưỡi đao tàn phiến.

Hắn đem tàn phiến nắm trong tay, sau đó đem trong huyết mạch chân nguyên, thông qua Thủ mạch truyền vào tàn phiến bên trong.

Quả nhiên, tàn phiến trên phù văn, lại chậm rãi sáng lên, lúc này đây, có chân nguyên lực lượng tiếp tục đưa vào, tàn phiến trở nên ánh sáng màu đỏ bắn ra bốn phía, cuối cùng dường như một đoàn nung đỏ miếng sắt.

Không biết có phải hay không bởi vì Mộc Dịch tế ra huyết mạch chân nguyên, đều là hỏa thuộc tính chân nguyên, mảnh vỡ này mặt ngoài tản mát ra từng tầng một cực nóng cực kỳ sóng nhiệt, tỏa ra vàng sáng, cũng như bọc lấy một đoàn hơi mờ hỏa diễm.

"Hô!"

Tàn phiến bỗng nhiên rời khỏi tay, bay đến giữa không trung.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, hướng cái kia tàn phiến một chút, tàn phiến lập tức hóa thành một đạo trắng lưỡi liềm ánh lửa, hướng phía dưới phương hướng mặt biển kích trăm mà đi.

"Ầm" âm thanh, mặt biển lại bị thoáng cái bổ ra hơn một trượng rộng, dài chừng mười trượng khe rãnh, xâm nhập mấy trượng nước biển, hư không tiêu thất!

"Coi như không tệ!" Mộc Dịch đại hỉ, thò tay một chút, tàn phiến lại hóa thành một đạo ánh lửa, bị hấn triệu hồi trong tay.

Mộc Dịch lại thử thử, phát hiện, vô luận là Huyền khí chân nguyên, còn là Hoàng nguyên chân nguyên, chỉ cần là trong huyết mạch luyện hóa hỏa thuộc tính chân nguyên, cũng có thể thông qua mảnh vỡ này kích phát ra, thi triển ra uy lực rất mạnh trắng lưỡi liềm ánh lửa một trăm!

Mộc Dịch nhiều lần đánh giá tàn phiến, nhẹ nói nói: "Cái này tàn phiến, quả nhiên có thể phát huy ra trong huyết mạch chân nguyên lực lượng, không giống với bình thường pháp khí pháp trượng!"

"Nếu như nó có thể thừa nhận huyết mạch lực lượng, hử, vậy kêu nó huyết khí tốt rồi!"

"Cái này huyết khí hình thái như Nguyệt Nha, lại là sắc bén lưỡi đao tàn phiến, liền kêu nó Huyết Nha Nhận!"

Mộc Dịch cho mình mới được bảo vật, lấy một cái vang dội tên, sau đó đem thu hồi trong tay áo.

Mộc Dịch một đường ẩn núp trên biển đi về phía trước, tuy rằng làm như vậy, so với thừa chu phá sóng mà đi muốn chậm hơn rất nhiều, hơn nữa còn muốn hao phí không ít pháp lực duy trì một tầng hộ thể màn hào quang, nhưng an toàn nhất! Biển rộng mênh mông bên trong, có một người tại chậm rãi du động, cái này ai có thể nhìn ra manh mối!

Mấy ngày về sau, khoảng cách Hàn Nha Đảo càng ngày càng gần, Mộc Dịch tâm tình, cũng càng ngày càng khó đẹp an định.

"Năm sáu năm không thấy, không biết phụ thân hiện hưởng như thế nào ? Nhìn thấy phụ thân về sau, ta làm như thế nào hướng hẩn nói rõ thân phận của mình ? Phụ thân nếu là biết rõ ta bị danh môn chính phái từ bỏ, có thể hay không rất tức giận ?"

Về phần thân phận, Mộc Dịch cũng không phải sợ bộc lộ ra, Huyền Môn tu tiên giới, cùng người phàm thế tục giới, cơ hồ là hoàn toàn ** hai cái thế giới, Huyền Môn trong động tĩnh, rất khó rơi vào tay thế tục giới trong.

Hướng chi, cái này Hàn Nha Đảo chính là cực kỳ quái gở đảo nhỏ, đã liền Trường Bình đảo thế tục giới tin tức đều rất khó truyền tới.

Hơn nữa ngoại trừ Vương Nhược Phong bên ngoài, Mộc Dịch chưa bao giờ hướng Bình Hải tông bên trong bất kỳ người nào đề cập bản thân xuất thân từ Hàn Nha Đảo, cũng không có khả năng có người có thể đủ truy xét đến nơi đây.

Vì vậy, Hàn Nha Đảo đối Mộc Dịch mà nói, không chỉ là cố hương của mình, cũng là một cái an toàn cảng tránh gió.

Mộc Dịch cũng không có trực tiếp leo lên Hàn Nha Đảo, mà là lặng lẽ đi phụ cận cái khác đảo nhỏ.

Mộc Dịch triệt hồi mũ rộng vành, thay đổi một thân bình thường trường bào, làm thư sinh cách ăn mặc, sau đó hẩn thuê một chiếc địa phương thuyền đánh cá, đi thuyền đi vào Hàn Nha Đảo.

Rất xa, trông thấy cái kia đứng vững tại đảo bên cạnh Cô Chi Phong, Mộc Dịch trong lòng chính là một hồi cảm khái.

Cô Chỉ Phong đình này tòa rất tinh tường hải đăng còn ở phía xa, om sòm hàn nha, xoay quanh tại bến cảng phụ cận, tìm kiếm đồ ăn.

"Cũng không biết trông coi hải đăng Lưu thúc, hay không còn ở chỗ này?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Chỉ chốc lát sau, thuyền dựa vào bến tàu, Mộc Dịch cũng lúc cách năm sáu năm lần nữa leo lên Hàn Nha Đảo cái mảnh này quen thuộc thổ địa.

Lúc gặp buổi chiều, muốn ra biển ngư dân đã sớm ra biển; bến tàu phụ cận, chỉ có rải rác hai ba người đang tại tu bố lưới đánh cá, hoặc là gia cố thân thuyền.

Mộc Dịch đến, để cho bọn họ tạm thời dừng tay lại trong sinh hoạt, rất xa ngẩng đầu nhìn lại.

Không có người nhận ra Mộc Dịch, bọn hăn chỉ nói trên đảo nhỏ đã đến một cái người xa lạ, đây đối với quái gở Hàn Nha Đảo mà nói, cũng không thông thường, cho nên bọn họ liền tò mò nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, trong ánh mắt đều là hỏi thăm chi ý.

Mộc Dịch rồi lại nhận ra bọn hăn.

"Chấn Hải thúc, Lý đại gia, hôm nay không có ra biển sao!" Mộc Dịch há miệng hô, thanh âm của hăn hơi có chút khô khốc, vài năm không dùng gia hương thoại, thậm chí có chút ít không thạo khó đọc.

"Tiểu huynh đệ là?" Lý đại gia nheo lại hai mắt, cẩn thận đánh giá vài lần, nhưng vẫn như thế không có nhận ra, hăn hướng cách đó không xa "Chấn Hải thúc" tìm đến đi xin giúp đỡ ánh mắt, nhưng người kia cũng là lắc đầu, vẻ mặt hoang mang.

"Ta là lão Mộc gia Tiểu Mộc Đầu nha!" Mộc Dịch mỉm cười lớn tiếng nói, năm đó, những thứ này ngư dân đều gọi hăn "Tiểu Mộc Đầu" .

"Là Mộc Đầu a! Chắc chắc, người trưởng thành, biển cao, cũng biển trợn nhìn! Ha ha, Chấn Hải thúc đều nhận không ra rồi!" Hai gã ngư dân giật mình, chắc chắc cảm thán: "Mộc Đầu, có đã nhiều năm không có trở về nhà rồi a!"

"Hử, là có năm sáu năm! Cha ta, hẳn còn tốt đó chứ?" Mộc Dịch hỏi, trong lòng lại có chút ít bắt đầu thấp thỏm không yên, sợ đối phương cho hẳn một cái tin xấu.

"Cha người vả lại tốt lắm!" Chấn Hải thúc nói ra, Mộc Dịch lập tức trong lòng buông lỏng.

Chấn Hải thúc vừa cười nói: "Trước đó vài ngày, vợ của người trước đã trở về, cha người gặp người đã nói, nói nhà hẳn Mộc Đầu cưới một cái tiên nữ giống như vợ, không mấy ngày cũng muốn trở về, đây không phải là, hôm nay người quả nhiên trở về, Chấn Hải thúc nhất thời ngu dốt, còn không có đoán được!"

"Vợ?" Mộc Dịch nghe vậy sững sờ, lập tức há hốc mồm.

Lý đại gia cũng cười nói: "Mau trở về đi thôi, mấy ngày nay cha người mỗi ngày sáng sớm ngồi bến tàu nơi đây, chờ người thừa lúc thuyền lớn trở về, chờ một chút chính là cho tới trưa, không thể tưởng được người lại là buổi chiều mới đến. Buổi chiều không phải là không có đội thuyền thông hành sao?"

"Hử!" Mộc Dịch ấp úng đáp ứng một tiếng, bước nhanh hướng trong thôn tiến đến.

Mộc Dịch còn chưa đi đến, liền xa xa gặp được một cái quen thuộc thiếu nữ thân ảnh.

"An Hình!"

"Người cuối cùng đến rồi!" An Hình tự nhiên cười nói, trời xanh mây trắng, phong hoa tuyết nguyệt, đều bởi vì nụ cười này mà ảm đạm biến sắc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Động Phòng Hoa Chúc

Mộc Dịch chạy bộ đến An Hình trước người, hai người nhìn nhau cười cười, thật lâu không nói.

"Người rời đi không bao lâu, bỗng nhiên ở trên đảo đồn đại, có thật nhiều tiên sư từ trên trời giáng xuống, ta sợ lộ ra manh mối, bại lộ thân phận, vì vậy sớm ly khai Trường Bình đảo, đến tới nơi này chờ người!" An Hình nói ra.

"Làm sao người biết ta sẽ tới nơi này?" Mộc Dịch hỏi.

"Ta chỉ là tùy tiện đoán đấy. Một người xông xáo bên ngoài, nếu là nản lòng thoái chí, liền sẽ nghĩ tới về nhà, vì vậy, ta liền trong nhà chờ người." An Hình mỉm cười.

"Cám ơn người!" Mộc Dịch cảm động hết sức.

"Đừng vội cảm ơn ta!" An Hình nghịch ngợm cười, "Vì thủ tín người cha, ngoại trừ xuất ra vậy đối với phi thúy vòng ngọc bên ngoài, ta còn tự xưng đã cùng người định ra hôn ước, như vậy sự xuất hiện của ta, hẳn không cảm thấy kỳ quái."

Nói tới chỗ này, An Hình hai gò má đã nổi lên hai đóa đỏ ửng.

"Giải thích rõ ràng thì tốt rồi, " Mộc Dịch cười nói, "Rồi hãy nói, An đường chủ vốn cũng đã đem người rất nhiều gả cho ta, vì vậy cái này cũng không tính là lừa gạt!"

"Hừ, cha ta nếu là biết rõ trong nhà người cùng chỉ có hai gian cũ nát nhà đá, sẽ không định ra như vậy hôn ước!" An Hình bữu môi nói ra.

"Ủy khuất!" Mộc Dịch cười ha ha, hai người kết bạn, đi về hướng trong nhà.

Mộc Dịch bước đi vào nhà trong, thấy được một cái quen thuộc khoan hậu bóng lưng, tuy rằng bóng lưng này thân thể cung kính một chút, nhưng ở Mộc Dịch xem ra, vẫn như cũ to lớn cao ngạo.

"Cha, ta đã trở về!" Mộc Dịch lớn tiếng nói.

Bóng lưng nghe vậy chấn động, kích động run rẩy xoay người lại.

"A..., trở về là tốt rồi!" Mộc phụ tận lực dùng bình tĩnh ngữ khí, để che dấu trong lòng vui mừng.

Mộc phụ trung niên được, lúc này đã qua tuổi năm mươi tuổi.

Mộc Dịch phát hiện, tuy rằng năm sáu năm không thấy, nhưng phụ thân tóc đã hoa râu sặc sỡ, nếp nhăn trên mặt sâu, đã liền hàm răng, cũng rơi xuống mấy viên.

"Phụ thân già đi không ít!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, cũng không chịu đựng nói ra.

"Dịch nhi cao lớn!" Mộc phụ thì thào nói ra. Một đôi lão mắt sẽ không có sẽ rời đi qua Mộc Dịch.

"Nghe Hình Nhi nói người mấy năm này một mực ở Bình Hải tông nghiên cứu y thuật, nhưng học được một ít bản lĩnh?" Mộc phụ ý bảo Mộc Dịch ngồi xuống, chứa cười hỏi.

Mộc Dịch trong lòng sững sờ. Nhưng thấy An Hình hướng bản thân khiến một ánh mắt, liền lập tức hiểu ý, chỉ có thể gật gật đầu, qua loa qua.

"Ha ha. Có thể luyện tập được thành thạo một nghề, lại có thể trị bệnh cứu người, quả thật không tệ." Mộc phụ hài lòng nhẹ gật đầu, lại hỏi: "Vậy người nhưng tồn tại đi một tí tích góp?"

"Tồn tại đi một tí." Mộc Dịch nói xong, từ trong lòng lấy ra bảy tám hai kim. Đây là Mộc Dịch sớm đi thời điểm đối đấy, tổng cộng cũng không đáng hai khối nhất giai huyền tinh.

Mộc phụ rồi lại lại càng hoảng sợ, bảy tám hai kim, chính là bảy tám trăm lượng bạc, ở thế tục giới, chính là một khoản cực lớn tài phú.

Mộc phụ thần sắc ngưng tụ nói: "Làm nghề y cứu người chính là bốn phận, không cần thu lấy rất cao ngang xem bệnh kim, tiền tài vật ngoài thân. Đủ là được. Chớ để vì kiếm tiền, mà quên làm nghề y là vì trị bệnh cứu người bốn ý."

"Vâng!" Mộc Dịch cung kính đáp ứng.

Mộc phụ sắc mặt, lập tức hòa hoãn rất nhiều, hân cười nói: "Vi phụ bản con đường gia cảnh bần hàn, ý định hướng quê nhà mượn một ít tiền quay vòng, xử lý người cùng Hình Nhi việc vui. Người đã bản thân tồn tại tiền. Vậy là tốt rồi làm."

"Cái này. . ." Mộc Dịch lập tức hết sức khó xử, hân hướng An Hình nhìn thoáng qua. An Hình chính xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, nhìn thấy Mộc Dịch ánh mắt. Gấp vội vàng cúi đầu.

Mộc Dịch giải thích nói: "Cha có chỗ không biết, Hình Nhi phụ thân, hoàn toàn chính xác đề cập qua đem Hình Nhi rất nhiều gả cho ta, nhưng việc này. . ."

"Nhưng việc này người muốn hỏi qua vi phụ ý tứ, đúng không?" Mộc phụ khoát tay áo, cắt ngang Mộc Dịch mà nói, cười nói: "Người việc này làm cũng quá cổ hủ chút ít. Tuy rằng hôn phối sự tình, là cha mẹ chi mệnh,

môi chúc nói như vậy, nhưng chỉ cần người cùng Hình Nhi tình đầu ý hợp, vì phụ như thế nào lại không đồng ý đâu!"

"Như vậy đi, " Mộc phụ đứng dậy lớn tiếng nói: "Người đã mang Hình Nhi tới gặp ta, vì phụ liền thay các người làm chủ, một tháng về sau, chọn một ngày lành tháng tốt, các người sẽ đem hôn sự làm, chính thức cưới vợ Hình Nhi nhập môn!"

"Tháng này, vì phụ muốn hảo hảo đem phòng sửa chữa một phen, bố trí thành phòng, cho người lường với tư cách phòng cưới."

"Hử, còn có rượu mừng, nhất định phải hảo hảo xử lý một cái, tại thôn trước trên quảng trường bày cái mười bàn hai mươi bàn, đem cả thôn già trẻ lớn bé đều mời đến."

"Việc này, được tìm Đông đại thẩm hỗ trợ, nàng đốt một tay thức ăn ngon. . ."

Mộc phụ thì thảo tự nói, càng nói càng là hưng phấn, làm việc vui từng ly từng tý, đều trong lòng hân hoan nhỏ bố trí.

Mộc Dịch nhìn xem phụ thân hưng phấn sức mạnh, không đành lòng cắt ngang, hân mĩm cười, sau đó hướng An Hình nhìn lại.

An Hình khẽ gật đầu một cái, vẻ mặt tràn đầy ngượng ngùng.

Ban đêm, Mộc Dịch thay phụ thân bưng tới một chậu nước ấm, hầu hạ phụ thân mộc chân, Mộc phụ cự tuyệt nói ra: "Người hôm nay đã là đại nhân vật, hai tay của người dùng để trị bệnh cứu người, như thế nào còn có thể cho vì phụ rửa chân!"

Mộc Dịch lắc đầu, cố ý nói ra: "Mặc kệ ta về sau thành vì hạng người gì, ta thủy chung đều là của người con, vài năm chưa từng hiếu kính người, hôm nay rửa cho người rửa chân, cũng là có lẽ!"

Mộc phụ không lay chuyển được Mộc Dịch, đành phải đáp ứng.

Tấy lấy tẩy lấy, Mộc phụ từ trong lòng lấy ra vật đối với phi thúy vòng ngọc, một bên nhẹ nhàng vuốt ve, vừa nói: "Người cái này hài không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành), thực bắt đây đối với phi thúy vòng ngọc chuộc trở về! Cái này là năm đó ta cùng với con mẹ người đính hôn tín vật, chờ người chính thức đem Hình Nhi cưới vào cửa, ngọc này vòng tay liền truyền cho nàng đi!"

Không vài ngày, lão Mộc gia hài học thành trở về, lấy được tiên nữ giống như xinh đẹp vợ, còn muốn tại ở trên đảo mở Chấn Đường, miễn phí vì thôn dân chữa bệnh chữa thương sự tình, cũng truyền khắp toàn bộ đảo, khiến cho thôn dân không ít hâm mộ cùng tán thưởng.

Làng chài không lớn, có người ta muốn làm việc vui, thôn dân cũng đều đến hỗ trợ. Rất, không chỉ có ban đầu hai gian nhà đá rục rờ một, vẫn còn trong nội viện lại nổi lên hai gian phòng, làm như phòng.

Mộc Dịch cũng thừa cơ đi dò hỏi đi một tí cổ nhân. Đáng tiếc, trên Cô Chỉ Phong thủ hải đăng lão Lưu thúc, tại hai năm trước đã đi ra Hàn Nha Đảo, đã liền Mộc phụ cũng không biết hẩn đích hướng đi.

Về phần Vương Nhược Phong phụ thân Vương thợ rèn, hẩn so với Mộc phụ muốn nhỏ hơn mấy tuổi, thân xương cũng rất kiện khang, Mộc Dịch đi nhìn hẩn lúc, tự nhiên cũng bị đã hỏi tới Vương Nhược Phong tình hình gần đây.

Mộc Dịch nói, Vương Nhược Phong thiên phú cực cao, đang tại khổ tu tiên pháp, đơn giản không thể tham gia tục giới, hẩn còn để lại một ít vàng bạc, nói là Vương Nhược Phong nâng hẩn chuyển giao cho Vương cha đấy.

Tuy rằng không thấy được con, nhưng nghe đến con tin tức tốt, Vương thợ rèn cũng là lòng tràn đầy vui mừng.

"Bất quá, nếu Thiết Sinh cũng có thể mang cái vợ trở về, thợ rèn ta đây thế hệ sẽ không có tiếc nuối!" Vương thợ rèn nhìn xem Mộc Dịch bóng lưng rời đi, ung dung nói ra.

Nửa tháng sau. Mộc Dịch cùng An Hình việc vui, tại Hàn Nha Đảo cái này tầm thường làng chài nhỏ bên trong long trọng cử hành.

Một ngày này, người cả thôn đều không có ra biển bắt cá. Đều lưu lại dự họp trận này việc vui.

Trên quảng trường, hơn hai mươi cái bàn tròn lớn, cùng với cái kia chút ít muôn hình muôn vẻ cái ghế, đều là từ tất cả nhà tất cả hộ tạm thời mượn dùng đấy.

Những thức ăn kia. Cũng xuất từ nhiều cái "Trù" tay, một trận việc vui, chừng hai ba mươi người động thủ xử lý, làm việc đấy, uống rượu mừng đấy. Đều là cái này làng chài nhỏ thôn dân.

Việc vui náo nhiệt cả ngày, Mộc Dịch bị khuyên không ít rượu, đương nhiên, đối với Tu tiên giả mà nói, những thứ này thế tục giới rượu ngon, như thế nào uống cũng sẽ không say.

Đêm đó, động phòng hoa chúc, xuân ý nồng đậm.

Chiều theo tập tục. Mộc Dịch trước cùng An Hình đối ẩm ba chén rượu giao bôi. Sau đó, Mộc Dịch đem An Hình trên đầu hà khoác trên vai xốc lên.

Có lẽ là bởi vì uống đi một tí rượu, An Hình hai gò má ửng hồng, lộ ra then thùng.

Mộc Dịch đột nhiên vang lên Vu Trí Viễn, tình cảnh này, không biết hẳn có cái gì linh cảm, sẽ nghĩ đến cái gì câu thơ.

Chỉ sợ thế gian bất luận cái gì chua thơ làm cho từ. Đều không cách nào hình dung ra lúc này trong tích tắc tao nhã.

An Hình chứng kiến Mộc Dịch si ngốc thần sắc, tự nhiên cười nói. Thối đạo: "Người sẽ không muốn đùa mà thành thật đi!"

Mộc Dịch đem An Hình ôm vào lòng, cảm giác được An Hình thổ khí như lan. Trong lòng lại là khê động.

Mộc Dịch tại An Hình bên tai nhẹ nói nói: "Người không biết sao, ta vẫn luôn là loại ý nghĩ này! Từ khi tại Hàn Nha Đảo trên nhìn thấy người, ta liền định thật sự cùng người kết làm phu thê!"

An Hình thêm then thùng, đầu tựa vào Mộc Dịch trong ngực.

Mộc Dịch tiếp tục nói: "Chỉ là, phụ thân đã lão, ta ý định tại trên đảo này dài ở một thời gian ngắn, hầu hạ trái phải, thuận tiện cũng tránh đi tu tiên giới đủ loại ân oán. Lại không biết, người có nguyện ý hay không cùng ta cùng một chỗ qua loại này bình thản sinh hoạt?"

An Hình ôn nhu nói: "Cổ ngữ có nói, lấy chồng theo chồng, ta nếu như gả cho người cái này Mộc Đầu, đơn điệu không thú vị cũng không thể tránh được, huống chi, cái này đảo nhỏ làng chài, người người hiền lành, so với tu tiên giới ngược lại đáng yêu vài phần."

Mộc Dịch trong lòng cảm động, nhịn không được tại kiều thê trên môi nhẹ nhàng vừa hôn.

Một cái hôn này, liền đã phổ ra nghìn năm lời tâm tình.

Động phòng hoa chúc rồi, yến dư đôi múa nhẹ.

Ngày thứ hai sáng sớm, phụ cho công công châm trên hiếu kính trà lúc, Mộc phụ quả nhiên đem vậy đối với phi thúy vòng ngọc lấy ra, phân phó

Mộc Dịch tự tay cho An Hình đeo lên.

Từ nay về sau, Mộc Dịch cùng An Hình đôi tiến đôi ra, tại đây Hàn Nha Đảo trên ở lâu xuống.

Bọn hần thật sự làm một nhà y nhà, vì thôn dân miễn phí chữa thương y bệnh. An Hình nguyên bản liền tinh thông y thuật, thường xuyên ngắt lấy các loại thảo dược; mà Mộc Dịch chính là Thiên Dược Đường xuất thân, tuy rằng hần không có tiêu phí ít nhiều tâm tư tại luyện dược lên, nhưng tóm lại có một vài trụ cột dược phổ nơi tay, đây đối với trị liệu thế tục phàm trần nhanh mà nói, đã đầy đủ.

Theo ngày ngày từng ngày qua, Mộc phụ cũng dần dần già đi, đây là quy luật tự nhiên, mặc dù Mộc Dịch người mang pháp lực, thực sự không ngăn cản được, hần chỉ có thể luyện chế một ít đan dược, trợ phụ thân trì hoãn già yếu, bách bệnh bất xâm.

Có nữ tại bên người làm bạn, Mộc phụ lão niên sinh hoạt, cũng không cô đơn. So sánh dưới, Vương thợ rèn sẽ phải thoáng đáng thương một ít, Vương Nhược Phong cũng là hần Độc, nhưng dù sao đã bước chân vào tu tiên giới, thân bất do kỷ, khó có thể về trong nhà hầu hạ hiếu kính.

Mộc Dịch tự nhiên mà vậy cũng gánh chịu lên chăm sóc Vương thợ rèn nghĩa vụ, mỗi ngày hỏi han ân cần, bưng trà dâng nước, về sau vì để cho mấy vị lão nhân có một bạn nói chuyện phiếm gia sự, Mộc Dịch dứt khoát đem Vương thợ rèn một nhà, cũng đều nhận đến trong nhà mình, cùng một chỗ sinh hoạt chăm sóc.

Thì cứ như vậy, bình tĩnh đảo nhỏ sinh hoạt, nhoáng một cái, chính là hai mươi năm!

Hai mươi năm, những mưa gió, thế sự xoay vần!

Trong tu tiên giới, cái kia chút ít từng đã là nhân tài mới xuất hiện, đã trưởng thành là trụ cột của quốc gia chi; đồng thời, từng đám thiếu niên tuấn, cũng như măng mọc sau mưa giống như nhao nhao toát ra, tiếp tục soạn nhạc một đoạn đoạn truyền kỳ chuyện xưa.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Trúc Tạo Tiên Cơ

Một gian kín trong thạch thất, Mộc Dịch chính khoanh chân mà ngồi, hẳn trước người vài thước chỗ giữa không trung, có một cái nửa xích lớn nhỏ đỏ thẫm hồ lô, đang tại quay tròn xoay tròn liên tục.

Mộc Dịch liên tục làm mấy cái thật dài thổ nạp, đem nỗi lòng hoàn toàn bình định xuống, nhưng mà đưa tay phải ra, cũng lên ăn trong hai ngón tay khinh nhẹ một chút, một đạo hồng quang từ ngón tay bùng toát ra, đánh hướng về phía cái kia đỏ thẫm hồ lô.

Hồ lô ong ong vang lên, trong chốc lát thân hình lớn hơn gấp mấy lần, cũng trở nên đỏ thẫm sáng, hầu như thành hơi mờ hình dáng.

Hơn nữa, có một đoàn như khói sương mù giống như mờ ảo hỏa diễm, từ miệng hồ lô trong chậm rãi toát ra, hình thành một mảnh mong" cỡ bàn tay Hỏa Vân.

Cái này chính là Bình Hải tông Hỏa bộ chí bảo từng cái tiếng tăm lừng lẫy Vân Hỏa, lại xưng Phiêu Vân Thiên Hỏa, thuộc ở thiên địa người ba trong lửa Thiên Hỏa!

Nếu là thiên chi hỏa thuộc tính Huyền khí tinh hoa tự hành diễn biến ra Thiên Hỏa, tự nhiên không phải chuyện đùa, như vậy một ít đoàn mây lửa bốc ra, lập tức toàn bộ thạch thất đều trở nên nóng bỏng lên, tường đá nhà đá, cũng nóng hổi nóng hổi, hầu như cũng bị đốt hòa hợp.

Bất quá, Mộc Dịch rất nhanh liền tế ra một mảnh dày đặc ánh sáng màu đỏ, đem cái này Vân Hỏa bao bọc vây quanh, không cho nó hỏa lực lộ ra, trong thạch thất lập tức lại mát lạnh không ít.

Lập tức, Mộc Dịch bắt đầu khẩn trương nghiêm túc dùng huyết mạch theo nếp luyện hóa cái này Vân Hỏa. Vân Hỏa cùng cái này chỉ chứa Hỏa viêm ngọc hồ lô, đều là Hoàng Tông Hỏa hộ pháp hoặc là nói là Bình Hải tông Hỏa bộ trưởng lão Triệu Tịch Tiều tặng cho hắn đấy.

Cái này thời gian hai mươi năm, Mộc Dịch chưa bao giờ gián đoạn qua tu luyện.

Hắn đã sớm đem trong cơ thể trong đan điền Thủy thuộc tính thực không, một chút toàn bộ tản đi, mà cải thành chuyên tu Hỏa chân nguyên.

Hắn nguyên bản liền luyện hóa tương đối không tầm thường Địa Hỏa từng cái Tử Kim Chân Hỏa, tăng thêm cái này Vân Hỏa, liền có thể Huyền Hoàng thông tu. Hôm nay đan điền của hắn bên trong, vẫn là có thiên có đất, chỉ bất quá đều là thuần túy mà dày đặc hỏa thuộc tính thiên địa tinh hoa.

Cũng chính bởi vì có thiên địa chi hỏa tương trợ, Mộc Dịch tại bảy tám năm trước, dùng tinh túy Hỏa chân nguyên tiến thêm một bước rèn luyện kinh mạch đan điền, bài xuất đại lượng phàm trần tạp chất, cuối cùng thoát thai hoá cốt, Trúc Tạo Tiên Cơ!

Hôm nay Mộc Dịch thân thể kinh mạch cùng đan điền, cùng người phàm đã khác hẳn bất đồng.

Hồi tưởng lại lúc trước Trúc Tạo Tiên Cơ quá trình, Mộc Dịch vẫn đang lòng còn sợ hãi.

Trọn vẹn bảy ngày bảy đêm, kinh mạch của hắn đan điền, đều bởi vì sắp phát sinh biến chất mà không đoạn tại bài xuất tạp chất, toàn bộ quá trình làm cho người thống khổ, hơn nữa còn muốn thời khắc bảo trì thanh tĩnh, không ngừng điều động chân nguyên duy trì quá trình này.

Thật vất vả đại công cáo thành lúc, trong Thiên Địa còn tự dựng toát ra hai đạo màu đỏ lôi điện, từ khi bầu trời thẳng đáp xuống, từ khi lòng đất toát ra, trực kích Mộc Dịch thân thể, tránh cũng không thể tránh.

Cái này lôi điện, chính là "Khử Trần Kiếp." Có nghĩa là từ nay về sau, tu luyện giả liền thoát ly phàm trần, chính thức trở thành một người tu sĩ.

Đại khái là bởi vì Mộc Dịch Huyền Hoàng thông tu, cho nên sẽ có nhất thiên nhất địa hai đạo Khử Trần Kiếp. Mộc Dịch vội vàng không kịp chuẩn bị, khương chút ném đi nửa cái tính mạng.

Bất quá, cái này Khử Trần Kiếp cũng không phải là không hề chỗ tốt, tại đây hai đạo lôi điện tây lễ xuống, Mộc Dịch rõ ràng cảm giác được, kinh mạch của mình đan điền đã xảy ra biến chất, nhất là đan điền, có thể dung nạp thiên địa chân nguyên, so với từ kia lớn hơn gấp mấy lần.

Tại hai năm trước, vợ của hắn An Hình Trúc Tạo Tiên Cơ lúc, liền so với Mộc Dịch muốn khinh lỏng một ít, nàng chỉ đã nhận lấy một đường đến từ lòng đất màu vàng lôi điện, lại có đã Trúc Cơ Mộc Dịch ở một bên hộ pháp, vì vậy tương đối thuận lợi.

Mộc Dịch luyện hóa xong cái kia mảnh Vân Hòa, lại dùng chân nguyên thúc giục viêm ngọc hồ lô, lại phát hiện hồ lô đã không.

Mộc Dịch thở dài: "Trước sau hao tổn gần hai mươi năm thời gian, cuối cùng đem cái này Vân Hòa đều luyện hóa! Đáng tiếc, ta bây giờ pháp lực, cùng vừa mới Trúc Cơ bây giờ là như thế rõ ràng tăng tiến không ít, nhưng cùng tiếp theo tầng thần du cảnh giới, vẫn là chênh lệch rất nhiều!"

Tại Trúc Tạo Tiên Cơ cùng luyện hóa Kim Đan hai cái đại cảnh giới giữa, còn có thể mảnh chia làm ba cái tiểu cảnh giới, mặc dù Tích Cốc, thần du, cố nguyên.

Từng Tiểu cảnh giới, cũng đều đại biểu nhất định được thần thông cùng thực lực, tăng lên Tiểu cảnh giới, cũng có thể sẽ tạo ngộ tu luyện bình cảnh, tuy rằng sẽ không giống đại cảnh giới tăng lên như vậy khó khăn, còn sẽ phải chịu thiên địa chi kiếp khảo nghiệm, nhưng nếu là không có nhất định được cơ duyên, thường thường cũng có thể khiến tu sĩ kẹt tại cái nào đó bình cảnh bên trong, tu vi nửa bước khó tiến!

Nói như vậy, Trúc Tạo Tiên Cơ sau tại tu luyện mấy tháng, ở lại chân nguyên sung mãn, có thể bước vào Tích Cốc cảnh giới, lại xưng Tích Cốc kỳ tu sĩ.

Tích Cốc kỳ tu sĩ, đã thoát ly phạm nhân, chẳng những có thể lấy không ăn nhân gian khói lửa, còn có thể ngự khí phi hành, lên trời xuống đất!

Về phần Thần Du kỳ tu sĩ, thần thông càng lớn, nghe nói đã có thể đem ý niệm ly khai bên ngoài cơ thể, phối hợp chân nguyên thao túng pháp khí những vật này, linh hoạt tự nhiên, phát huy ra uy lực mạnh hơn!

Mà Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, trong đan điền chân nguyên đã cực kỳ sung mãn, tiến thêm một bước áp súc về sau, đã có thể lái được bắt đầu dần dần hóa thành trạng thái cố định, chẳng những ẩn chứa pháp lực cực kỳ cao thâm, càng là tại vì bước tiếp theo luyện hóa Kim Đan làm sung túc chuẩn bị!

Tích Cốc, thần du, cổ nguyên, đều thuộc về Trúc Tạo Tiên Cơ sau đại cảnh giới, nhưng tu vi trên cũng có cực lớn khác nhau.

Đương nhiên, loại này thuyết pháp Mộc Dịch tuy rằng sớm đã nghe nói, bất quá cũng chỉ có lúc bản thân đạt tới cái này cấp độ về sau, mới có thể khắc sâu nhận thức trong đó ý vị.

Mộc Dịch thu hồi viêm ngọc hồ lô, cũng không có lập tức ly khai, hẳn đã khoanh chân nhắm mắt ngồi xuống, khiến chân nguyên tại huyết mạch cùng trong đan điền qua lại chạy. Mục đích làm như vậy, là dịch một bước

thuần thực chân nguyên chuyển hóa, như vậy gặp địch thi pháp tới ranh giới, chân nguyên điều động có thể càng thêm trôi chảy.

Chính tu luyện lúc giữa, bỗng nhiên có một gã mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên gõ cửa mà vào, vẻ mặt kinh hoảng: "Cha, mẹ nói có chuyện quan trọng tìm người, cho người lập tức liền đi tìm nàng!"

Gã thiếu niên này, bộ dáng trong lò mờ có bóng dáng của Mộc Dịch, bất quá mắt mũi càng giống An Hình, có chút anh tuấn bất phàm, đúng là hắc đám bọn chúng con lớn nhất từng cái Mộc Khinh Ca.

Cái này thời gian hai mươi năm, Mộc Dịch cùng An Hình dự có một nam một nữ, con lớn nhất Mộc Khinh Ca đã mười sáu tuổi, sống ở Mộc Dịch Trúc Cơ lúc trước; tiểu nữ nhi Mộc Mạn Vũ, năm nay mới sáu tuổi, sống ở Mộc Dịch Trúc Cơ sau đó.

"Khinh Ca Mạn Vũ." Huynh muội này hai người có tên chữ, đều là An Hình chỗ lấy.

Mộc Khinh Ca cũng không có kế thừa Mộc Dịch đặc thù huyết mạch, không thể tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, hắc tiên căn tư chất ngược lại so với Mộc Dịch tốt hơn một ít, hôm nay cũng đi theo mẫu thân An Hình tu luyện Hoàng Tông thủy thuộc tính công pháp từng cái kỳ thật các loại công pháp hắc đều nếm thử tu luyện một cái, duy chỉ có cái này thủy thuộc tính công pháp tu luyện tiến triển nhanh nhất, vì vậy cuối cùng liền lựa chọn chuyên tu Thủy chân nguyên.

Mộc Mạn Vũ rồi lại cùng Mộc Dịch huyết mạch giống nhau kỳ lạ, nàng tuy rằng còn nhỏ, Mộc Dịch cũng đã đem 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 bộ phận thứ nhất truyền thụ cho nàng, cũng thường xuyên trợ nàng tu luyện. Mộc Mạn Vũ tuy rằng tuổi còn quá nhỏ, nhưng ngũ quan trở mã cực kỳ tinh xảo, mười phần mỹ nhân bại hoại, tương lai nàng tư sắc, định không có ở đây mẫu thân An Hình phía dưới.

"Đã biết, ta đây liền đi!" Mộc Dịch nghe vậy thu công, đứng dậy.

"Chuyện gì như thế kinh hoàng ?" Mộc Dịch nhìn thấy nhi tử thần sắc, khẽ cau mày.

"Ta cũng không biết, chỉ là thấy mẹ thần sắc có chút ngưng trọng!" Mộc Khinh Ca lắc đầu đáp.

Phụ tử hai người cùng đi đã đến gian ngoài ở bên trong, nơi đây bố trí thành một gian dược đường, An Hình chính hướng hai gã thanh thiếu niên cẩn thận nói rõ cái gì, thần sắc nghiêm nghị.

Cái này hai gã thanh thiếu niên, đúng là Mộc Dịch cùng An Hình nhận lấy đồ nhi, bất quá bọn hắn đều là phạm nhân, Mộc Dịch cùng An Hình cũng chỉ truyền thụ bọn hắn một ít luyện dược, chữa bệnh kỹ xảo, bọn hắn hoàn toàn không biết chuyện tu tiên.

"Sư phụ!" Nhìn thấy Mộc Dịch đi ra về sau, hai gã đồ nhi lập tức đi lên nữa hỏi: "Sư mẫu nói, nàng khả năng muốn đi xa nhà, thật không ?"

Mộc Dịch sững sờ, hướng An Hình nhìn lại. An Hình hướng hắn nhẹ gật đầu.

"Hử, việc này các loại ta và người sư mẫu cẩn thận thương lượng về sau, làm tiếp quyết định." Mộc Dịch nói xong, cùng An Hình cùng một chỗ thối lui đến con nội đường.

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra ?" Mộc Dịch truyền âm hỏi.

An Hình đồng dạng truyền âm trả lời: "Ta vừa rồi nhận được phụ thân tin tức, cái kia khối vạn dặm cảm ứng đá, vậy mà không ngừng lập lòe!"

"Cái này là ý gì ?" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

"Không phải vạn bất đắc dĩ tình huống khẩn cấp, phụ thân không biết dùng cái này cảm ứng đá cùng ta liên hệ. Trừ phi là gặp phải nguy hiểm!" An Hình đôi mi thanh tú cau lại, vẻ lo lắng tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Hử, hai mươi năm rồi! Khinh Ca đã lớn rồi, là nên khiến hần bước vào tu tiên giới rồi! Hai cái hài tử, cũng có thể đi gặp bên ngoài ** hình trận kết nói: "Thế nhưng là, ta sợ thực gặp nguy hiểm, lại lo lắng hai cái hài tử. . . ."

Mộc Dịch vỗ nhè nhẹ An Hình bả vai, cười nói: "Nếu như bọn hần một mực đi theo bên người chúng ta phát triển, tựa như tỉ mỉ chăm sóc đóa hoa, một khi tại bên ngoài gặp được gió thúc mưa rơi, chỉ sợ cũng khó có thể thừa nhận. Lúc này đây, vừa vặn cũng để cho bọn họ trải qua rèn luyện một cái, thuận tiện kiến thức cái kia cái gọi là tu tiên giới!"

An Hình nhẹ gật đầu, nói ra: "Được rồi, chúng ta đây người một nhà, liền cùng một chỗ trùng nhập tu tiên giới, một lần nữa cuốn vào cái kia thay đổi bất ngờ bên trong!"

Mộc Dịch cùng An Hình lập tức làm ra an bài, đem nhà này được đường giao cho hai vị đồ nhi chuẩn bị.

Khinh Ca Mạn Vũ hai huynh muội, biết được muốn đi xa nhà về sau, đều là hưng phấn không thôi, như thường ngày cha mẹ quản cực nghiêm, cũng không khiến hai huynh muội biểu hiện ra ra cái gì biết pháp thuật dấu hiệu, đã liền đối mặt gia gia cũng muốn giấu giếm. Hai người bọn họ sớm đối cái kia kỳ quái tu tiên giới, tràn ngập tò mò cùng hứng thú.

Thế tục giới đồ vật, đối với sắp một lần nữa bước vào tu tiên giới Mộc Dịch đám người mà nói, cũng không có bao nhiêu cần muốn thu thập xử lý; nửa ngày sau, Mộc Dịch, An Hình mang theo Khinh Ca Mạn Vũ hai huynh muội, đi vào trên Cô Chỉ Phong mặt hướng biển rộng vài toà trước mộ bia

tế bái, hướng Mộc phụ, Vương thợ rèn vợ chồng các loại nguyên do người cáo biệt.

Mặc dù mới gần nửa ngày, nhưng tế được đường Mộc lang trong một nhà phải ly khai Hàn Nha Đảo tin tức, rồi lại truyền khắp cả thôn.

Lập tức, cả thôn già trẻ đều đi ra ngoài đưa tiễn, lưu luyến không rời, mấy chục năm nhà hàng xóm tình cảnh, đều hóa thành từng tiếng chúc phúc, từng cái một vẫy tay từ biệt tư thế, mãi cho đến Mộc Dịch một nhà leo lên thuyền lớn, giương buồm ra biển.

Mộc Khinh Ca tựa ở thuyền trên dây, nhìn qua dần dần rời xa Cô Chỉ Phong, sắc mặt tràn đầy chờ mong, giờ khắc này, khiến Mộc Dịch nhớ tới hơn hai mươi năm trước, bản thân ly khai Hàn Nha Đảo một màn kia!

Lúc Cô Chỉ Phong cũng dần dần biến mất tại mắt về sau, Mộc Dịch một nhà buông tha cho chiếc này phạm nhân thiết thuyền, sửa thừa lúc một chiếc Yêu Cốt thuyền, một đường theo gió vượt sóng, vội vã mà đi!

"Tu tiên giới, ta đến rồi!"

Mộc Khinh Ca hô to một tiếng, cực kỳ hưng phấn, dẫn tới muội muội Mộc Mạn Vũ cũng học hô lớn vài câu.

Mộc Dịch cùng An Hình cầm tay nhìn nhau, cười một tiếng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Giáo Huấn

Yêu Cốt thuyền theo gió vượt sóng, Mộc Mạn Vũ rồi lại ngồi ở một cái vài thước lớn nhỏ lông xù tiểu quái vật trên thân, tại thuyền bên cạnh phi hành.

"Vũ nhi, mau xuống đây, đừng đem Mao Cầu mệt muốn chết rồi!" An Hình đôi mi thanh tú ngưng lại khuyên nhủ.

Cái kia tiểu quái vật, đúng là Mộc Dịch Linh sủng Mao Cầu, nó một cặp trong suốt cánh, chính ong ong cánh không ngừng, nó bay tốc độ không tính quá nhanh, miễn cưỡng có thể bắt kịp yêu cốt thuyền vận chuyển tốc độ.

Mộc Mạn Vũ từ nhỏ liền cùng Mao Cầu cực kỳ hợp ý, Mao Cầu là của nàng bạn chơi, có đôi khi đã liền ngủ, cũng muốn đem Mao Cầu ôm vào trong ngực.

Bất quá cái này Tiểu Mao Cầu, thập phần cổ quái, nó chỉ ăn các loại độc vật, tại Hàn Nha Đảo cái này quái gở trên đảo nhỏ gây người hai mươi năm, ở trên đảo độc trùng độc xà đều bị nó hút hết nọc độc, một cái không dư thừa, đã liền phụ cận đáy biển độc vật, cũng không còn tồn tại!

"Ta chơi nữa một hồi sẽ xuống ngay!" Mộc Mạn Vũ nói xong, nhẹ nhàng cầm lấy Mao Cầu trên thân lông trắng, hướng lên chỉ chỉ.

Mao Cầu hiểu ý, ra sức chấn động hai cánh, chở Mộc Mạn Vũ hướng không trung bay đi.

Thích hợp gặp tà dương dần dần rơi, Mộc Mạn Vũ ngồi ở trên không ở bên trong, dõi mắt trông về phía xa, biển xanh rặng mây đỏ, cảnh đẹp thu hết.

"Cha, bên kia giống như có hải yêu!" Đột nhiên, Mộc Mạn Vũ chỉ vào xa xa la lớn.

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng khê động, hắn không cần nghĩ ngợi tể ra Thất Tinh Hóa Diễm Trượng, hướng giữa không trung ném đi, sau đó đập trên pháp trượng, điều khiển khí mà bay, bay tới Mạn Vũ bên người.

Thuận theo Mạn Vũ chỉ phương hướng, Mộc Dịch chứng kiến, nơi xa xác thực có bất thường sóng biển xoáy lên, phải là hải yêu tàn sát bừa bãi, hơn nữa, mơ hồ còn có mấy đạo nhân ảnh.

Một tầng nhàn nhạt tử mang, tại Mộc Dịch hai con người trên lập loè, một lát sau, Mộc Dịch nói ra: "Hử, đích xác là hải yêu, còn có hai gã tán tu, đang cùng cái kia hải yêu đánh nhau!"

"Thật sao, thật tốt quá! Cha, mẹ, chúng ta nhanh đi hỗ trợ giết yêu đi!" Mộc Khinh Ca nghe vậy hưng phấn hô.

An Hình nhướng mày, lắc đầu: "Chúng ta còn là không cần nhiều gây chuyện không phải!"

Bất quá, chứng kiến Mộc Khinh Ca cái kia kích động hưng phấn vui vẻ bộ dáng thoáng cái trở nên thất vọng cực kỳ, trong nội tâm nàng lại có chút ít không đành lòng.

"Khiến Khinh Ca đi đi, dù sao những chuyện này, hắn sớm muộn gì cũng muốn đối mặt!" Mộc Dịch thản nhiên nói.

Yêu Cốt thuyền chở Mộc Khinh Ca hướng cái kia sóng lớn tàn sát bừa bãi chỗ bay nhanh, An Hình ôm Mạn Vũ, cùng Mộc Dịch: Khởi điểm sau

lấy màn hào quang hộ thể chui vào trên biển, theo sát phía sau.

Vừa mới tới gần, Mộc Khinh Ca liền chứng kiến cao hơn mười trượng sóng lớn lừng không xoáy lên, một cái đầu cá thú vật thân, thân hình khổng lồ hải yêu chính ở chỗ này tàn sát bừa bãi, ngoại trừ sóng lớn bên ngoài, còn phun ra từng đạo hơn một xích thô mạnh mẽ cột nước, hướng hai gã trung niên nam tử kích bắn đi.

Cái này hai gã trung niên nam tử, một cái cầm trong tay pháp trượng không ngừng tế ra từng đoàn từng đoàn hỏa cầu, một cái vung vẩy pháp trượng tế ra từng tầng một nước bức tường, một công một thủ, tại sóng lớn trong thân hình như lá.

Tuy rằng lấy hai địch một, nhưng hai người này cũng không chiếm thượng phong.

"Hai vị huynh đài, ta đến giúp đỡ các người giúp một tay!" Mộc Khinh Ca hét lớn một tiếng, từ Yêu Cốt thuyền trên nhảy xuống, đạp trên từng tầng một gợn sóng tới gần nơi này, đồng thời, hai tay của hắn ném đi, một kiện đầy gai xương giống như pháp khí, cùng một kiện mai rùa hình dáng pháp khí đồng thời tế ra.

Người phía trước ánh sáng màu lam lóe lên, hóa thành một đạo hoa mỹ thủy tiễn hướng cái kia hải yêu kích bắn đi; người kia tức thì biến thành một mặt hơn một trượng lớn nhỏ mai rùa tẩm thuốc, đem bản thân trước người bảo vệ.

Đã có Mộc Khinh Ca gia nhập, tình thế lập tức thay đổi. Cái kia hoa mỹ gai xương thủy tiễn, vậy mà một lần hành động xuyên thấu hải yêu cứng rắn lân phiến, đâm ra một đường miệng máu, khiến hải yêu thực lực đại giảm; hai gã trung niên nhân thừa cơ thi triển pháp thuật điên cuồng oanh, hải yêu trong chốc lát liền bị ba người báo trước tay giết chết.

"Cái này Lưu Thủy Thứ quả nhiên không tệ! Đáng tiếc, lần thứ nhất ra tay, đâm lệch ra chút ít, nếu không nhất định lấy một kích toi mạng!" Mộc Khinh Ca chân đạp mai rùa tẩm thuốc, đem cái kia gai xương pháp khí triệu hồi trong tay, hết sức cao hứng.

"Vị tiểu huynh đệ này, may mắn mà có người xuất thủ tương trợ, không biết tiểu huynh đệ là cái kia tông môn cao đồ?" Một người trung niên hướng Mộc Khinh Ca chấp tay hỏi.

"Ta không môn không phái, chỉ là một cái tán tu. Đường thấy nguy cấp, xuất thủ tương trợ, cũng là phần bên trong sự tình, nhị vị không cần phải nói tạ!" Mộc Khinh Ca có chút đặc ý thuận miệng đáp.

"Tiểu huynh đệ thật sự là hào sảng trượng nghĩa!" Khác một người trung niên cũng thừa cơ khen: "Tiểu huynh đệ lạ mặt vô cùng, chẳng lẽ không thường đi ra đi đi lại lại?"

"Hử, đây là ta lần thứ nhất bước vào tu tiên giới." Mộc Khinh Ca không cần nghĩ ngợi đáp, sau đó chấp tay, học hai người nói chuyện khẩu khí, lão khí hoành thu hỏi: "Không biết hai vị huynh đài xưng hô như thế nào?"

"Nguyên lai là cái mới con bê, ha ha, lão đội, huynh đệ chúng ta hôm nay vận khí coi như không tệ!" Một người trung niên hướng đồng bạn truyền âm một câu, lần lượt một ánh mắt.

Trong lúc đó, hai người lập tức động thủ, thủy tiễn, hỏa cầu, dày đặc như mưa hướng Mộc Khinh Ca đánh tới!

"Các người muốn làm gì!" Mộc Khinh Ca quá sợ hãi, phản ứng của hắn ngược lại là cực nhanh, dưới bàn chân khinh nhẹ một chút, cái kia mai rùa tẩm thuốc liền dựng thẳng lên để che tại chính mình trước người, đem công kích của đối phương đều hóa giải.

Nhưng mà, hai gã trung niên nhân đã mộ tả một hữu tách ra, tiền hậu giáp kích Mộc Khinh Ca, hơn nữa ra tay cực căn, từng chiêu chí mạng!

Mai rùa tấm thuẫn lấy chắc chắn nổi tiếng, có thể chống cự một ít pháp thuật công kích, đáng tiếc, chỉ có thể ngăn trở một mặt, không thể phòng hộ toàn thân!

Chỉ dựa vào màn hào quang hộ thể, cũng khó có thể ngăn trở hai người này điên cuồng tấn công.

Một tiếng than nhẹ từ trên biển truyền ra, trong lúc đó mặt biển trong toát ra một đoàn lớn chừng quả đấm hỏa cầu, đánh về phía một người trung niên.

Hỏa cầu ầm ầm bạo liệt, lập tức hóa thành một mảnh Sí Diễm, trong chớp mắt đem người này trung niên nhân nuốt hết, hét thảm một tiếng ở bên trong, người kia đi đời nhà ma.

"Có mai phục!" Đồng bạn của hắc kinh hãi, lập tức buông tha cho công kích Mộc Khinh Ca, hướng xa xa bỏ chạy.

Một đường hình trăng lưỡi liềm ánh sáng màu đỏ lấy bất khả tư nghị tốc độ về phía trước đuổi theo, người nọ mới thoát ra mấy trượng, đã bị ánh sáng màu đỏ xuyên thủng thân thể, thân thể tại trong nháy mắt cũng biến thành tro tàn.

Trên mặt biển hào quang lập lòe, Mộc Dịch, An Hình đám người, lại trời lên ra mặt biển, nhảy lên Yêu Cốt thuyền.

"Ta rõ ràng giúp bọn hắc, cũng không có muốn chia cắt cướp đoạt hải yêu tài liệu ý tứ, vì cái gì bọn hắc muốn giết ta?" Mộc Khinh Ca ngơ ngác sững sờ, còn không có từ vừa rồi trong lúc khiếp sợ hồi phục tinh thần.

An Hình giải thích nói: "Bởi vì lòng tham không ghét! Người tể ra hai kiện pháp khí, tuy rằng đều là hải yêu tài liệu chỗ luyện, phẩm chất bình thường, nhưng là gặp trên hơn mười huyền tinh, tại hai người này trong mắt, thế nhưng là một khoản tiền của phi nghĩa! Bọn hắc gặp người không có bao nhiêu kinh nghiệm, lòng tham giấu kín phía dưới, liền nổi lên ác ý."

Mộc Khinh Ca nhìn trước mắt lộn xộn mặt biển, lộ ra vẻ không đành lòng, ung dung hít một tiếng.

Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Tu tiên giới chính là như thế, nhân tâm khó dò! Vì lợi ích, có ít người liêu lĩnh, thị phi thiện ác rất khó nói rõ ràng, vì vậy người cùng Vũ nhi tương lai nếu là một mình tại tu tiên giới rèn luyện, ngàn vạn nhớ kỹ không thể không đề phòng người!"

"Chuyện lần này, coi như làm đưa cho người một bài học. Gặp trên đường đi nguy cấp, động thân mà ra, cái này vốn là cử chỉ trượng nghĩa, vì phụ hết sức vui mừng, nhưng hành hiệp trượng nghĩa cũng muốn cân nhắc chu đáo, để tránh rơi vào người khác cái bẫy."

"Về phần cái kia hai tên gia hỏa, nguyên bản cũng có thể thả bọn họ một con đường sống, nhưng vì phụ thấy bọn họ chẳng những lấy oán trả ơn, hơn nữa ra tay cắn cay quả quyết, hiển nhiên không phải lần đầu tiên làm ra giết người đoạt bảo như vậy hoạt động. Cái gọi là diệt cỏ tận gốc, loại người này không giết hết, còn có thể hại thêm nữa giống như người vậy người!"

"Gia gia thường nói với các người, làm nghề y chữa bệnh, muốn lòng mang lòng từ bi, phải có tế thế cứu nhân ý chí! Chuyện đó đặt ở Hàn Nha Đảo trên tuy rất đúng, nhưng ở tu tiên giới, nhất định phải phân rõ rõ ràng đối tượng. trước mặt đối với sinh tử địch nhân, không được ra tay lưu tình! Người vừa rồi lấy một địch hai, nếu là ra tay quyết đoán, lấy Lưu Thủy Thứ trước kích giết một người, lại đối phó tên còn lại, cũng có thể thủ thắng,

nhưng người do dự một chút, liền bỏ lỡ thích cơ, lâm vào bị vây công bất lợi cục diện!"

"Kỳ thật cái này cũng không trách người, vì phụ nữ đó, cũng có ra tay do dự, gây thành đại họa thời điểm!" Mộc Dịch nói đến chỗ này, than nhẹ một tiếng.

"Tốt rồi" An Hình ôn nhu khuyên nhủ: "Khinh Ca mới vừa vặn bước vào tu tiên giới, ăn chút thiệt thòi không thể tránh được, chờ hẵn đi theo chúng ta nhiều rèn luyện một phen, liền sẽ từ từ lớn lên!"

Mộc Khinh Ca ngơ ngác ngồi ở trong thuyền, sau nửa ngày im lặng, sắc mặt có chút uể oải, cùng thần mới giết yêu thi pháp hưng phấn bộ dáng, tưởng như hai người.

Sau một hồi, Mộc Khinh Ca mới ung dung hỏi: "Cha, mẹ, tu tiên giới người, đều là loại này sao?"

"Đương nhiên không phải là!" An Hình cười nói: "Trong tu tiên giới, cũng có bằng hữu, cũng có chân tình, cũng có khí phách, cũng có sinh tử chi giao! Chỉ là, những thứ này vô cùng khó được, vì tư lợi, không từ thủ đoạn đồ, ngược lại khắp nơi đều có!"

Nói đến đây, An Hình trăng Khinh Ca Mạn Vũ nói ra: "Cha mẹ có một câu, nhất định phải liên tục dặn dò các người hai huynh muội, mặc kệ tu tiên giới đến cỡ nào hiểm ác, mặc kệ những người khác là như thế nào làm ác, cái này đều không phải là các người đảm mình lý do!"

Hai huynh muội gật đầu gọi là, Mộc Dịch tức thì bàn tay lớn một trao, cách không trao qua cái kia hai người rơi xuống biển Càn Khôn đại, cũng đem bảo vật trong đó run rơi xuống.

Huyền tình, Yêu thú tài liệu các loại rơi là tả một mảnh, bất quá Mộc Dịch rồi lại đối trong đó một tờ giấy mỏng đối cảm thấy hứng thú.

Mộc Dịch cẩn thận đọc tờ giấy này trên văn tự, lập tức nhướng mày, hướng An Hình nói ra: "Ta đoán, ta biết rõ nhạc phụ người lớn kích phát khẩn cấp cảm ứng đá nguyên nhân!"

"A?" An Hình cả kinh, vội vàng tiếp nhận Mộc Dịch đưa tới cái này tờ giấy mỏng.

"Trừ Ma Lệnh!" An Hình nhẹ giọng thì thầm trước ba chữ to, lập tức trong lòng rung mình.

"Tư hữu Ma Môn dư nghiệt, rục rịch, nhiễu loạn trật tự. Chúng ta ba đại Huyền Tông thân là chính đạo báo trước mình lĩnh tụ, theo lý gánh vác trừ ma vệ đạo trách nhiệm bất luận cái gì, triệt để tiêu diệt Ma Môn còn sót lại."

"Hiện đặc biệt hướng tu tiên giới chiêu mộ chí sĩ cùng chung gia nhập trừ ma hàng ngũ, không hỏi xuất thân không hỏi lai lịch, thù lao hậu đãi, biểu hiện ưu dị người còn có thể dẫn tiến gia nhập tất cả đại tông môn. . ."

An Hình thuận theo văn tự xem tiếp đi, trong lòng càng ngày càng lạnh.

Nhất là đạo này công văn lạc khoản, quả nhiên có Bình Hải tông, Định Hải Tông, Trấn Hải Tông tam tông con dấu tiêu chí!

An Hình trong lòng khẩn trương: "Dĩ nhiên là Huyền Môn tam tông, lần nữa báo trước tay tiêu diệt toàn bộ ta Hoàng Tông thế lực! Khó trách phụ thân sẽ thông báo cho ta, hẳn thường nói, tông môn nguy cấp, người người có trách!"

Mộc Dịch cũng là nhướng mày, thở dài: "Xem ra, thật sự của chúng ta quá lâu không có ở tu tiên giới đi đi lại lại, chắc hẳn cái này thời gian hai mươi năm, lại đã xảy ra không ít đại sự!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Thánh Nữ

"Mẹ, cái gì là Ma Môn ?" Mộc Mạn Vũ tò mò hỏi, "Vũ nhi chỉ nghe các người đã từng nói qua Huyền Môn, Hoàng Tông, rồi lại chưa từng nghe qua cái gì Ma Môn!"

An Hình than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Huyền Môn tam tông lấy danh môn chính phái tự cho mình là, liền đem Hoàng Tông xưng là Ma Đạo, cái gọi là Ma Môn, ma đầu, chỉ đúng là Hoàng Tông, Hoàng Tông đệ tử!"

"Vì sao lại như vậy ? Mẹ, người không phải nói người cùng ngoại công đều là Hoàng Tông sao ? Vì cái gì Hoàng Tông bị trở thành Ma Đạo ?" Mộc Mạn Vũ càng là kinh ngạc.

"Cha, người không phải nói Thiên Địa Huyền Hoàng, cũng có thể vì tu luyện gốc rễ sao ? Tại sao có thể như vậy ? Ta đây chẳng phải là cũng là người trong Ma môn!" Mộc Khinh Ca cũng là kinh hãi.

"Hoàng Môn được xưng là Ma Đạo, gần thì muốn ngược dòng tìm hiểu đến năm mươi năm Huyền Hoàng cuộc chiến, dài hơn tức thì muốn ngược dòng tìm hiểu đến hơn một nghìn năm tiến!" An Hình đem một ít nguyên do hướng truyền thuyết êm tai nói tới.

Hơn một nghìn năm trước, Thiên Đảo quốc tu tiên giới còn là Huyền, Hoàng cùng tồn tại, cùng tồn tại hậu thế; lúc ấy, Huyền Tông có bảy đại đan sĩ, Hoàng Tông cũng có ngũ đại trưởng lão, thực lực tương đương.

Về sau, Hoàng Tông trong đột nhiên toát ra một cái nhân tài mới xuất hiện, lấy tốc độ cực nhanh lớn lên, ngăn ngụt trong vòng hai mươi năm,

liền trở thành Hoàng Tông thứ sáu đan sĩ.

Hơn nữa, tại Hoàng Tông Đại trưởng lão sắc phong đại điển lên, người này vậy mà công nhiên khiêu chiến Đại trưởng lão quyền uy, công bố bản thân muốn thống lĩnh Hoàng Tông!

Bao gồm Đại trưởng lão ở bên trong ngũ đại trưởng lão, đều muốn ra tay giáo huấn cái này vô lễ đồ, nhưng không ngờ, người này vậy mà ỷ vào một kiện uy lực cực lớn Pháp bảo "Tà Thần Ấn", lấy một địch năm, liên tiếp đánh bại ngũ đại trưởng lão, một lần hành động thống lĩnh Hoàng Tông, cũng tự xưng là "Tà vương" !

Tà vương dã tâm, không chỉ là xưng bá Hoàng Tông, hẳn còn muốn thống trị toàn bộ tu tiên giới. Dưới sự suất lĩnh của hắn, Hoàng Tông cùng Huyền Tông lần thứ nhất tuyên chiến, Huyền Tông đại bại!

Trận chiến này liên quan đến cực lớn, trong đó hung hiểm đại chiến vô số kẻ, tuy rằng cuối cùng Huyền Môn bảy đại đan sĩ cùng Tà vương đồng quy vu tận, nhưng Thiên Đảo quốc tu tiên giới rồi lại bởi vậy nguyên khí đại thương!

Trận chiến này sau đó, Hoàng Tông cùng Huyền Môn giữa, liền có ngăn cách.

Không nghĩ tới. Ba trăm năm sau, mới vừa vận khôi phục nguyên khí trong tu tiên giới, lại có một gã "Tà vương" xuất thế. Hắn vẫn đang đến từ Hoàng Tông, hơn nữa nắm trong tay cái kia làm cho người nghe mà biến sắc bảo vật —— Tà Thần Ấn!

Một đời mới Tà vương, vẫn như cũ muốn hoàn thành lão Tà Vương nguyện vọng —— cái kia chính là thống lĩnh toàn bộ tu tiên giới!

Tu tiên giới cũng bởi vậy lần nữa lâm vào gió tanh mưa máu bên trong, lần này họa kiếp trong. Huyền Môn tất cả tông lấy cực kỳ vô cùng nghiêm

trọng một cái giá lớn, lần nữa đánh bại mới Tà vương, thế nhưng là Tà Thần Ẩn vẫn như cũ tung tích không rõ!

Cái này sau đó, tu tiên giới sợ hãi còn có đời sau Tà vương xuất hiện, vì vậy liền đối với Hoàng Tông tiến hành hủy diệt tính đả kích. Tuyên bố Hoàng Tông vì đường ngang ngõ tắt, nghiêm cấm tu luyện Hoàng Tông công pháp!

Hoàng Tông thế lực tại loại này tiêu diệt toàn bộ xuống, càng ngày càng yếu ớt, làm việc cũng càng ngày càng che giấu, tăng thêm Huyền Tông tuyên truyền tạo thế, Hoàng Tông đệ tử thời gian dần trôi qua được xưng là làm việc quý dị "Ma đầu", bắt đầu có người xưng hô Hoàng Tông vì Ma Môn, tu hoàng giả. Liền trở thành người trong ma đạo!

Thẳng đến hơn trăm năm trước. Hoàng Tông Thánh Chủ —— mặc dù Huyền Môn đệ tử trong miệng "Ma Tôn" vào chỗ.

Lúc ấy, Huyền Môn thế lực đã tại trăm ngàn trong thời kỳ diễn biến thành ba đại tông môn làm chủ, các đại trong Tiểu tông môn mọc lên san sát như rừng cục diện, ba đại tông môn riêng phần mình chăm chú tại tranh đấu gay gắt bên trong, cũng cho Hoàng Tông phát triển cơ hội.

Ma Tôn không chỉ có thực lực của chính mình cao cường, càng là mưu lược có câu. Hắn đem Hoàng Tông phân chia vì mười chi, âm thầm phát triển. Các loại Huyền Môn chú ý tới lúc, Hoàng Tông thập chi đã xưng là không thể bỏ qua thế lực.

Sự xuất hiện của hắn. Một lần khiến Hoàng Tông đã có phục hưng hy vọng. Thế nhưng là, ngay tại Hoàng Tông cường thịnh thời kì, cũng chính là hơn năm mươi năm trước, Ma Tôn đột nhiên mất tích, Hoàng Tông bên trong cũng là tranh đấu không chỉ. Huyền Môn tam tông thừa cơ chất vấn, một trận trùng trùng điệp điệp "Chính ma cuộc chiến", đem Hoàng Tông lại suy yếu rất nhiều.

Từ đó về sau, Hoàng Tông một mực bị chính thức xưng là "Ma Môn" .

Mà Hoàng Tông nhân vật như An đường chủ đợi, cũng bao giờ cũng không nghĩ như thế nào phục hưng tông môn!

"Huyền Môn cùng Hoàng Tông ân oán xoắn xuýt nghìn năm, thị thị phi phi, rất khó đoạn. Kinh Ca, Vũ nhi, cần biết thiện ác chỉ ở một ý niệm, vô luận người ở chỗ nào, vô luận tu luyện công pháp gì, chỉ cần trong lòng còn có thiện niệm, cũng không phải là tà ma!" Mộc Dịch nhẹ nhàng vuốt ve hai cái hài tử tóc, mỉm cười nói.

"Hử!" Mộc Kinh Ca dùng sức nhẹ gật đầu, nói ra: "Nói cho cùng đều là Tà vương sai, nếu như ta sinh ra ở lúc kia, ta cũng nhất định phải đánh bại Tà vương!"

"Ca ca, người liền hai cái cường đạo đều đánh không thắng, còn có thể đánh thắng Tà vương sao ?" Mộc Mạn Vũ cười nói.

Mộc Kinh Ca đỏ mặt lên, giải thích: "Hiện tại đánh không lại, nhưng chỉ cần cần tu khổ luyện, luôn luôn một ngày ta liền có thể đánh thắng hắn!"

Cái kia khối Vạn lý cảm ứng thạch, chẳng những có thể lấy truyền lại tín hiệu, còn có thể chỉ thị phương hướng. Yêu Cốt thuyền thuận theo cảm ứng đá chỉ thị phương hướng, một đường theo gió vượt sóng, lấy tốc độ nhanh nhất bay nhanh.

Một đường vô sự, mặc dù là đi ngang qua thường xuyên có hải yêu qua lại yêu biển lúc, Yêu Cốt thuyền cũng không có thả chậm tốc độ.

Trên thuyền mấy người đều biết pháp thuật, đều có nhất định được tự bảo vệ mình lực lượng, còn có có Mộc Dịch cùng An Hình hai gã Tích Cốc kỳ tu sĩ tọa trấn, bình thường hải yêu, căn bản không chịu nổi một kích.

Đại bộ phận hải yêu, cũng làm cho Mộc Khinh Ca với tư cách "Rèn luyện" một bộ phận, khiến hắn ra tay chém giết, ngẫu nhiên gặp được thành đàn hải yêu lúc, Mộc Dịch cũng sẽ ra tay.

Mộc Dịch tu luyện thiên địa chân hỏa, uy lực cực kỳ bá đạo; cái kia miếng Huyết Nha Nhận, càng là đánh đâu thắng đó, lại cứng rắn lân phiến, vỏ ngoài, đều không thể ngăn cản Huyết Nha Nhận một trăm!

Tại tốc độ cao nhất vận chuyển xuống, về sau, Yêu Cốt thuyền chở Mộc Dịch một nhà, rốt cuộc nhích tới gần cái kia mảnh đã từng quen thuộc hải vực.

Nơi này là Định Hải Tông phạm vi thế lực, Ma Môn mười chi cũng phần lớn ở chỗ này vô số đảo nhỏ trong âm thầm ẩn núp.

Tiến vào cái hải vực này về sau, Mộc Dịch bọn người cẩn thận rồi rất nhiều, chạy tốc độ cũng thấp xuống một ít.

Lúc đêm khuya, trăng sáng nhô lên cao, kim ngân ánh sáng rực rỡ nhàn nhạt chiếu vào trên mặt biển, gợn sóng lăn tăn.

Khinh Ca Mạn Vũ hai huynh muội thừa lúc Yêu Cốt thuyền chậm rãi đi về phía trước, An Hình cùng Mộc Dịch song song ngự khí phi hành, bay tại Yêu Cốt thuyền trên nửa không trung, không được hướng bốn phía nhìn.

"Phu quân, ta cảm giác, cảm thấy tối nay có chút bất thường!" An Hình nhíu mày.

"Nên đến đây, tóm lại muốn tới! Bất luận phát sinh chuyện gì, ta đều bảo hộ người một nhà bình an." Mộc Dịch trấn an nói.

An Hình thở dài: "Ta biết rõ phu quân không muốn cuốn vào Huyền Hoàng hai tông ân oán, nhưng vì phụ thân. . ."

Mộc Dịch mỉm cười: "Không sao! Chúng ta chỉ là muốn đem nhạc phụ đại nhân cứu ra, cùng lắm thì về sau cùng một chỗ rời xa chỗ thị phi này. Thiên hạ to lớn, còn sợ không có chỗ dung thân. . ."

"Cẩn thận!" Mộc Dịch đột nhiên biến sắc, hét lớn một tiếng, thân hình hắt một thấp, lập tức hướng phía dưới phương hướng phóng đi.

Cùng lúc đó, trên mặt biển từng đạo sóng lớn bay lên trời, ngay sau đó, từng cái một màu đen bóng người tại sóng lớn trong hiện hình mà ra, riêng phần mình đạp trên một khối mai rùa hình dáng pháp khí, lơ lửng ở trên mặt biển.

"Chậm đã động thủ, đều là bốn tông đệ tử!" An Hình vội vàng hét lớn một tiếng, cao giọng nói ra: "Ất Sinh Đường An đường chủ chi nữ An Hình lúc này, xin hỏi là chư vị là bốn tông thủy bộ cái nào một nhà đệ tử, là Nhân Thủy Đường còn là Quý Băng Đường?"

Đồng thời, An Hình cùng Mộc Dịch riêng phần mình tế ra một mảnh thổ mộc chi tường hòa một mảnh nhân nhật ánh lửa, bảo vệ Yêu Cốt thuyền chung quanh.

Hai người lúc này thi triển, đều là tinh tú Hoàng nguyên, đủ để mặt ngoài thân phận.

"Ất Sinh Đường!" Một câu mềm mại giọng nữ, từ đằng xa truyền đến, "Bên cạnh người người nọ hỏa thuộc tính chân nguyên không tầm thường, nhưng là cái nào một nhà cao thủ?"

Mộc Dịch thuận theo thanh âm nhìn lại, rất xa nhìn thấy có một chiếc màu đen đội thuyền hướng nơi này hàng, tốc độ cực nhanh.

Về phần Yêu Cốt thuyền chung quanh, bị một đám Hắc y nhân đoàn đoàn bao vây, nhưng trong lúc nhất thời cũng cũng không có nhúc nhích

tay, từ bọn hăn thi triển pháp lực đến xem, bọn hăn cũng là Hoàng Tông đệ tử.

An Hinh đáp: "Đây là An Hinh phu quân, các hạ không chịu lộ ra thân phận sao ? Nhâm Thủy Đường Nhâm sư thúc, cùng ta cha từ trước đến nay giao hảo, các vị nếu là Nhâm Thủy Đường đệ tử, không nên không biết việc này!"

"Lão thân không phải là mười chi người trong!" Giọng nữ lần nữa truyền đến, nàng thanh âm êm tai dễ nghe, nhưng ngữ khí rồi lại làm ra vẻ.

An Hinh nghe vậy sững sờ, đang muốn hỏi lại, đối phương còn nói thêm: "Rất nhiều năm trước, Thánh Chủ vẫn còn lúc, xưng lão thân vì Thủy hộ pháp!"

"Nguyên lai là Hoàng Tông địa thủy hỏa phong tứ đại hộ pháp một trong Thủy hộ pháp!" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

"Nguyên lai là thánh nữ đại nhân!" An Hinh đại hỉ, rất xa chính là chấp tay thi lễ.

Mộc Dịch nhướng mày, lộ ra vẻ nghi hoặc.

An Hinh truyền âm giải thích nói, tại Hoàng Tông, tứ đại hộ pháp lai lịch đã lâu, mỗi một thời đại hộ pháp tối đa đều chỉ có bốn người, trong đó, Thủy hộ pháp hết sức đặc thù, các thời kỳ Thủy hộ pháp đều là do nữ tử đảm nhiệm, vả lại cũng không phải là đẻ cử sinh ra, mà là nhiều thế hệ tương truyền, vì vậy Thủy hộ pháp, tại Hoàng Tông bên trong còn có một xưng hô, mặc dù "Thánh nữ" .

Thủy hộ pháp tại Hoàng Tông bên trong thân phận cực kỳ che giấu, ngoại trừ Thánh Chủ bên ngoài, biết rõ kia thân phận cũng không quá đáng rai rác mấy người, đã liền Hoàng Tông thập chi đường chủ, cũng không nhất định toàn bộ cũng biết.

Hoàng Tông thánh nữ áp chế màu đen thuyền chưa tới gần, xa xa bỗng nhiên lóng lánh ra một mảnh ánh sáng màu lam, mơ hồ có giết tiếng la truyền đến.

"Hừ, đó là Định Hải Tông người!" Người nữ kia âm thanh lại lạnh lùng nói: "Tối nay lão thân suất lĩnh môn nhân tại nơi này chặn đường Huyền Môn người xâm nhập, các người nếu như cũng là bốn tông người, vậy liền cũng ra một phần lực lượng đi!"

Mộc Dịch hướng An Hình nhẹ gật đầu, bốn phía xa xa đều là xanh sáng lóng lánh, Định Hải Tông chiến thuyền, vậy mà đã đem phụ cận hải vực bao bọc vây quanh, lúc này đây, bọn hắn phải cùng Hoàng Tông cùng một chỗ lao ra lớp lớp vòng vây!

Vây quanh Yêu Cốt thuyền Hắc y nhân, cũng nhận được chỉ lệnh, nhao nhao vừa trầm vào trên biển.

"Cha, bọn họ là người tốt, hay là người xấu ? Còn có những người kia đâu?" Mộc Khinh Ca bỗng nhiên chỉ vào những thứ này biến mất Hắc y nhân cùng nơi xa màu lam chiến thuyền nhỏ giọng hỏi.

Mộc Dịch sững sờ, trầm mặc một lát sau, hắc lắc đầu, nói ra: "Người tốt người xấu, rất khó phân chia! Hôm nay chúng ta vì tự bảo vệ mình, chỉ có thể cùng Hoàng Tông Thủy hộ pháp thế lực đứng chung một chỗ; nhưng là rất nhiều một ngày kia, chúng ta cùng bọn hắn cũng sẽ trở thành địch nhân! Cái kia chút ít Định Hải Tông người, có lẽ ngày sau lại có thể thành vì đồng bạn của chúng ta."

An Hình nhẹ gật đầu, bổ sung: "Tu tiên giới chính là như vậy, không có vĩnh hằng địch nhân, chỉ có vĩnh hằng lợi ích!"

Mộc Khinh Ca nhẹ gật đầu, lại hỏi: "Như vậy, có hay không vĩnh hằng bằng hữu ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Trùng Hợp

"Không biết!" Mộc Dịch ung dung đáp, "Vận khí tốt mà nói, có lẽ có đi!"

Ngắn ngủn vài câu đối thoại lúc giữa, Định Hải Tông màu lam chiến thuyền cũng đã tại rung trời giết tiếng la trong tới gần. Những thứ này chiến thuyền lên, chút nổi lên không ít đặc thù bó đuốc, toả ra đều là Lam Sắc Hỏa Diễm, lập tức đem chung quanh hải vực, chiếu rọi ra một mảnh xanh thẫm ánh sáng chói lọi.

Chiến thuyền người, đầu người bắt đầu khởi động; từ nhân số đến xem, chung quanh Định Hải Tông đệ tử không dưới hai ba trăm người, rõ ràng chiếm cứ thượng phong.

"Người lưu lại cẩn thận chiếu cố Khinh Ca Mạn Vũ, ta đi nghênh đón địch!" Mộc Dịch hướng An Hình nhỏ giọng nói ra, sau đó đạp trên Thất Tinh Hóa Diễm Trượng, bay đến giữa không trung.

Lập tức có một chiếc chiến thuyền, hướng Mộc Dịch nơi đây bay nhanh mà đến, chiến cột buồm phụ lên, đứng thẳng một gã bốn mươi năm mươi tuổi lão giả, hiển nhiên cũng đã Trúc Tạo Tiên Cơ.

"Là người! Mộc Dịch!" Lão giả nhìn thấy Mộc Dịch về sau, hơi sững sờ, rồi sau đó kinh hãi nói: "Người quả nhiên không có chết, người rõ ràng còn Trúc Cơ rồi!"

Tuy rằng khi thì hai mươi năm, nhưng Mộc Dịch dung mạo nhưng không có rất biến hóa lớn, đối với đã Trúc Tạo Tiên Cơ Tu tiên giả mà nói, sống đến hai ba trăm năm cũng rất thông thường, già yếu cũng càng thêm chậm

chạp, lúc này thoát nhìn bất quá là hai mươi bảy hai mươi tám niên kỷ, lão giả liếc liền nhận ra Mộc Dịch!

Mộc Dịch nhướng mày, người này lão giả hẳn mặc dù gọi không xuất ra tên, rồi lại hoàn toàn chính xác từng có "Gặp mặt một lần", lúc trước Hoắc đại trưởng lão mang theo một đồng Định Hải Tông tu sĩ đến Bình Hải tông truy tra Mộc Dịch lúc, lão giả này liền đứng ở Hoắc đại trưởng lão sau lưng.

"Giết người, Hoắc sư huynh nhất định thật cao hứng!" Lão giả cười lạnh một tiếng, hai tay giao nhau nằm ở trước ngực, sau đó đột nhiên nắm ngón tay một trương, về phía trước giơ lên!

Trong chốc lát, vô số nhàn nhạt ánh sáng màu lam kích xạ mà ra, như mưa to gió lớn giống như hướng Mộc Dịch đánh tới, tại đây ánh sáng màu lam thấp thoáng ban đêm trên mặt biển, rất khó phân biệt!

"Bạo Vũ Độc Lê!" Mộc Dịch hai mắt co rút lại, lập tức nhận ra đối phương thi pháp thủ đoạn.

Hắn từ Lữ Lão Yên cái kia lấy được luyện khí thuật, chẳng những khiến hắn nắm giữ một ít luyện khí kỹ xảo, có thể dùng một ít Yêu thú tài liệu luyện chế ra một ít phẩm chất không tính rất cao pháp khí, hơn nữa càng làm cho hắn phong phú đối pháp khí nhận thức. Chỉ cần không phải quá hiếm thấy pháp khí, hắn phần lớn có thể phân biệt nhận ra.

Lão giả này thi triển, đúng là một loại lấy số lượng tăng trưởng tính công kích pháp lực. Cái này pháp khí. Đơn thể lực công kích bình thường, nhưng đồng loạt thi triển phía dưới, làm cho người ta khó có thể né tránh, hơn nữa công kích diện tích lớn. Có thể duy nhất một lần đối phó rất nhiều người!

Hơn nữa viên kia khối mang theo sao hình dáng gai nhọn sắc lê lên, toát ra một tầng âm u màu lam hàn quang, hiển nhiên là ẩn chứa kỳ độc.

Mộc Dịch không dám khinh thường, tâm niệm vừa động phía dưới, hai mắt mai rùa pháp khí đồng thời tế ra. Riêng phần mình hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ tấm thuẫn, che ở trước người.

Đồng thời, hấn kích phát huyết mạch chân nguyên, thân thể mặt ngoài trong lúc đó lóng lánh ra một mảnh ánh lửa, hình thành một cái quyển lửa, đem bản thân bao quanh bảo vệ.

Cái kia Huyết Nha Nhận, cũng bị Mộc Dịch âm thầm niết trong tay.

Một hồi "Đương đương đương", "Phốc phốc phốc" dày đặc tiếng vang lên, có mấy miếng độc thiết lê dính tại mai rùa trên tấm chắn. Nhưng đại đa số độc thiết lê rồi lại xuyên thấu mai rùa tấm thuẫn. Tiếp tục hướng Mộc Dịch đánh tới.

Mộc Dịch đột nhiên thúc giục đan điền chân nguyên, hộ thể quyển lửa, lập tức uy lực lớn chứa, hóa thành một mảnh ngập trời biển lửa, dường như một viên thiêu đốt Thái Dương, đem phụ cận chiếu rọi giống như ban ngày.

Từng miếng độc thiết lê hóa làm từng đạo ánh sáng màu lam chui vào trong biển lửa. Nhưng trong nháy mắt liền bị ngọn lửa hóa lấy hết uy năng giống như, nhao nhao hướng phía dưới rơi xuống.

Định Hải Tông lão giả lập tức sắc mặt đại biến. Vội vàng ngón tay liên tục, đem còn dư lại độc thiết lê nhao nhao triệu hồi!

Hiển nhiên. Đối phương biển lửa uy lực không giống bình thường, bản thân pháp khí không chịu nổi, tùy tiện tiến công, ngược lại sẽ khiến pháp khí tổn thất không ít.

Mộc Dịch bất động thần sắc song chưởng vỗ, hai mắt đã là "Thành tổ ong" mai rùa tấm thuẫn, từ từ hướng lão giả đập tới!

Lão giả không chút kinh hoảng, một bên thu hồi độc thiết lê đồng thời, một bên thi triển pháp thuật, lập tức lam hà từng mảnh, hóa thành ngàn vạn thủy tiên, trong chớp mắt đem hai mặt mai rùa tẩm thuần triệt để vỡ nát!

Nhưng mà, rồi lại có một đạo không thấy được trắng lười liềm ánh sáng màu đỏ, hương tẩm thuần mảnh vụn trong lao ra, chém về phía lão giả.

Ánh sáng màu đỏ gần tại mấy trượng, lão giả trong lòng mát lạnh!

Cũng may hãn cũng là kinh nghiệm phong phú, lập tức đoán được cái này ánh sáng màu đỏ không giống bình thường, hãn lập tức run lên ống tay áo, một mặt sáng lóng lánh mỹ ngọc lệnh bài bay ra, cũng hình thể tăng vọt, hóa thành một trước mặt hơn một trượng lớn nhỏ tam giác ngọc bài, che ở trước người, kia phẩm chất, rõ ràng nếu so với Mộc Dịch tế ra hai mặt mai rùa tẩm thuần muốn tốt hơn nhiều!

Không chỉ có như thế, hãn vẫn còn trong lúc cấp bách niệm khê động thi pháp, từng cỗ một lam hà từ trong tay hãn tuôn ra, hóa thành một lớp kín lớp kín dày đặc nước bức tường, tầng tầng che ở trước người.

Làm xong đây hết thấy, lão giả cuối cùng thoáng buông lỏng, khoe miệng nổi lên một tia mỉm cười đắc ý.

Bất quá, nụ cười này, cũng chỉ là trong nháy mắt công pháp, sau một khắc, trắng lười liềm ánh sáng màu đỏ đã như xuyên thấu giấy mỏng giống như đánh xuyên tầng tầng nước bức tường, cũng "Phanh" một cái đánh trúng vào cái kia trước mặt ngọc bài.

"Rầm Ào Ào" âm thanh, ngọc bài lập tức vỡ nát, cùng lúc đó, lão giả hét thảm một tiếng truyền ra.

Lòng ngực của hãn, bị xuyên thủng một cái lớn chừng quả dấm lỗ thủng, nhưng chung quanh cũng không có máu tươi chảy ra, ngược lại có một cỗ đốt trời giống như hồ xú vị.

Trên người hần quần áo và trang sức, nội giáp, cũng đều ngăn cản không được cái kia một đường đoạt mệnh ánh sáng màu đỏ!

Lão giả lấy kinh hoảng mà hải phái thần sắc, cúi đầu nhìn xem miệng vết thương của mình, sau đó ngẩng đầu không dám tin nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, trong miệng giãy giụa lấy thì thào nói ra: "Ma Long Nhận! Vậy mà tại trong tay của người. . ."

Lời nói không vụn, lão giả đã khí tuyệt bỏ mình, hần thi thể từ cao cao cột buồm trên rơi xuống, "Đùng" một tiếng trùng trùng điệp điệp rơi vỡ tại trên boong thuyền, khiến trên thuyền Định Hải Tông đệ tử, không không quá sợ hãi!

Ngăn ngừa một hai cái hô hấp lúc giữa, mới bắt quá giao thủ một hiệp, dĩ nhiên cũng làm có một người tu sĩ bị giết, hơn nữa nhìn đứng lên, cái này tu sĩ tu vi, tựa hồ còn hơi tại đối thủ phía trên!

"Người nào ngăn ta, giết không tha!"

Mộc Dịch hét lớn một tiếng, chấn động cái kia chút ít Định Hải Tông đệ tử đều là thân thể run lên.

Những người này ở đâu còn có ý chí chiến đấu, lập tức khung thuyền chuyển hướng mà chạy!

Mà tại cách đó không xa một chỗ khác, càng là kêu thảm thiết liên tục, thánh nữ kia không biết thi triển loại thủ đoạn nào, trong khoảnh khắc cũng giết chết hai gã tu sĩ, Định Hải Tông hai chiếc chiến thuyền cũng bị hủy, lập tức mười mấy tên đệ tử rơi vào trên biển, cùng cái kia chút ít đột nhiên từ trong nước toát ra Hắc y nhân chém giết một mảnh.

Mộc Dịch trong lòng cũng là cả kinh, thầm nghĩ: "Cái này thánh nữ quả nhiên rất không tầm thường! Khó trách nàng dám lấy ít địch nhiều, chủ động phục kích cái kia chút ít Định Hải Tông tu sĩ đệ tử!"

Định Hải Tông tu sĩ phản ứng không chậm, biết rõ lúc này đây gặp cao thủ, liền vô tâm ham chiến, lập tức tẩu lên kèn, thu đội trở về địa điểm xuất phát, hướng xa xa bỏ chạy.

Định Hải Tông chiến thuyền, có chỗ độc đáo, tốc độ cực nhanh, những hắc y nhân kia chỉ tới kịp chặn đứng cuối cùng một cái chiến thuyền, còn lại chiến thuyền đều bỏ trốn mất dạng.

Mộc Dịch tự nhiên không có hứng thú tiến lên đuổi giết, mà cái kia Hoàng Tông thánh nữ tựa hồ cũng từ thân phận, không có truy kích địch nhân, cũng không có đối lưu lại Định Hải Tông đệ tử ra tay.

Lại một lát sau, những hắc y nhân kia đem còn dư lại Định Hải Tông đệ tử đều giết chết, tình cảnh lập tức an tĩnh lại.

Cuối cùng đồ sát quá trình, tương đối máu tanh, An Hình che lại Mộc Mạn Vũ hai mắt, Mộc Khinh Ca rồi lại mở to hai mắt mắt thấy đây hết thấy, sắc mặt hết sức phức tạp.

"Ha ha, các hạ thật sự chỉ là một gã Tích Cốc kỳ tu sĩ sao ? Vừa rồi trận chiến ấy, nhưng hoàn toàn không giống có chuyện như vậy!" Thánh nữ thanh âm lần nữa vang lên, nàng cười hắc thuyền, cũng chậm rãi hướng Mộc Dịch nơi đây tới gần.

Mộc Dịch nhẹ nhàng tại Yêu Cốt thuyền trước, bất động thanh sắc hướng đối phương xa xa thi lễ, nói ra: "Thánh nữ đại nhân khen trật rồi!"

Từ xa nhìn lại, nàng này đầu đầy tóc bạc, lộ ra tuổi khá lớn, nhưng ngũ quan rồi lại cực kỳ tinh xảo, làn da tinh tế tỉ mỉ trắng nõn, khuôn mặt nhìn lại đến như là mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ!

Mộc Dịch cũng lơ đãng, tu tiên giới có thể trú nhan dưỡng sắc mặt công pháp mấy không thẳng công, nhất là nữ tu công pháp, bảy tám phần mười

đều có nhất định được mỹ dung hiệu quả, vì vậy từ bên ngoài lên, căn bản nhìn không ra một người tu sĩ chính thức tuổi.

Ví dụ như An Hinh, thoát nhìn bất quá là hai mươi lăm hai mươi sáu thiếu phụ, ai có thể nghĩ đến, nàng đã là hai cái hài tử mẫu thân.

Bất quá, già vẫn tráng kiện nàng này, rồi lại cho Mộc Dịch một loại có chút cảm giác thân thiết, khiến hắc trực giác trong liền đối với cái này nữ có hảo cảm hơn.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, thu liễm tâm tình, sắc mặt nghiêm nghị quanh quẽ cực kỳ, hắc sợ hãi đây là cái gì quỷ dị mê hồn chi thuật!

"Các hạ kêu Mộc Dịch ?" Thánh nữ tò mò nói ra, "Lại nói tiếp cũng là trùng hợp, rất nhiều năm trước, lão thân cũng đã được nghe nói một thứ tên là Mộc Dịch hài tử!"

Mộc Dịch thản nhiên nói: "Trùng tên nặng họ cũng thuộc bình thường, tại hạ ngược lại là lần đầu tiên may mắn bái kiến thánh nữ đại nhân!"

Hai mươi năm trước, Mộc Dịch tại Hoàng Tông rời đi một vòng, còn bị Định Hải Tông, Bình Hải tông truy nã, náo chính là những mưa gió, vì vậy nghe qua Mộc Dịch tên người, quả thực số lượng cũng không ít. Tuy rằng Mộc Dịch cho rằng thánh nữ chỗ nói nhiều nửa chính là mình, nhưng là cố ý lảng tránh.

"Mộc đạo hữu vừa rồi dùng cái gì đánh chết lão nhân kia ?" Thánh nữ tò mò hỏi, "Có thể hay không khiến lão thân mở mang kiến thức ?"

Mộc Dịch nhướng mày, hiển nhiên không muốn. Hơn nữa đối phương lời ấy có chút đường đột, trừ phi là hảo hữu chí giao, nếu không làm sao có thể đơn giản đem bảo vật kỳ nhân!

"Thánh nữ đại nhân, " An Hình vội vàng lên tiếng giải vây, nàng chấp tay thi lễ nói: "Lần này nhờ có đại nhân tương trợ, chúng ta còn muốn tiến đến Ất Sinh Đường cùng ta cha An đường chủ tụ hợp, kính xin người lớn đi cái thuận tiện!"

"Được rồi, Mộc đạo hữu, tin tưởng sau đó không lâu, chúng ta còn có thể gặp lại đấy!" Thánh nữ hướng Mộc Dịch gật đầu mỉm cười, sau đó không đếm xỉa tới liếc qua Mộc Dịch sau lưng An Hình.

Nhưng cái nhìn này về sau, thánh nữ sắc mặt, lại đột nhiên lúc giữa bắt đầu vận vẹo, nàng thanh âm run lên mà hỏi: "Cái này, đây đối với phi thúy vòng ngọc, người là từ đâu mà đến ?"

Lời vừa nói ra, Mộc Dịch cùng An Hình liếc nhau, đều là kinh hãi.

"Thánh nữ đại nhân nhận ra cái này phi thúy vòng ngọc ?" Mộc Dịch lập tức ngực kinh hoàng, mơ hồ trong đó tựa hồ đoán được cái gì!

"Lão thân đâu chỉ nhận ra!" Thánh nữ sắc mặt tối sầm lại, ung dung thờ dãi, nhẹ nói nói: "Lão thân còn biết đây đối với phi thúy vòng ngọc sau lưng, có một đoạn khúc chiết ly kỳ chuyện xưa!"

"Cái gì chuyện xưa ?" Mộc Dịch cường chế kích động trong lòng.

Thánh nữ đáp: "Nói rất dài dòng, bất quá trước đó, các người muốn trả lời trước lão thân, các người cuối cùng từ đâu lấy được đây đối với vòng ngọc ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Quen Biết Nhau

"Ngọc trạc này, là cha chồng giao cho ta đấy." An Hình mơ mơ hồ hồ đáp.

"Cũng chính là Mộc Dịch phụ thân ? Hẳn thế nhưng là một cái ngư dân ?" Thánh nữ thần sắc, càng thêm kích động.

An Hình nhẹ gật đầu, nhin không được hướng Mộc Dịch nhìn lại.

Mộc Dịch hai mắt mở to, thân thể run nhè nhẹ, hiển nhiên cũng là hết sức kích động, chỉ bất quá cường ép chế trụ.

Từ lúc hai năm trước, lúc Mộc Dịch cùng An Hình biết phát hiện Mộc Mạn Vũ cũng có đặc thù huyết mạch, có thể tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 lúc, hai người liền suy đoán, thần bí này đặc thù huyết mạch, cũng không phải hậu thiên ngoài ý muốn đạt được đấy, mà là có thể đời đời tương truyền phương thức truyền lại xuống dưới, chỉ là không nhất định từng con cái đều có thể kế thừa đạt được cái kia đặc thù huyết mạch.

Mộc Mạn Vũ đặc thù huyết mạch, đến từ Mộc Dịch; cái kia Mộc Dịch đặc thù huyết mạch, lại đây từ nơi nào ?

Mộc Dịch phụ thân, chỉ là một gã bình thường ngư dân, không sẽ có được cái kia thần kỳ huyết mạch, như vậy khả năng rất lớn, liền là đến từ Mộc Dịch mẫu thân —— cái kia Mộc Dịch chưa bao giờ thấy qua người, cũng chính là phi thúy vòng ngọc nguyên chủ nhân!

Mộc phụ rất ít hướng Mộc Dịch đề cập mẹ của hắn, Mộc Dịch chỉ biết là, tại trong mắt phụ thân, mẫu thân cực kỳ tương mạo đẹp, đáng tiếc rất đã

sớm chết đi, lúc ấy Mộc Dịch còn không đầy ba tuổi, không hề ấn tượng. Nàng duy nhất lưu lại di vật, cũng chính là vậy đối với phi thúy vòng ngọc.

Hôm nay thánh nữ rõ ràng công bố nhận ra cái này phi thúy vòng ngọc, hơn nữa còn một cái nói ra Mộc phụ thân phận, trong này, hiển nhiên có nhiều bí ẩn!

"Hài tử, người thực đúng là Mộc Dịch! Người chính là của ta hài nhi Mộc Dịch ?" Thánh nữ cũng không khống chế mình được nữa tâm tình, nước mắt không được chảy xuống khuôn mặt, nàng xem hướng Mộc Dịch thần sắc, tràn đầy yêu thương, vui sướng, thương tiếc!

"Người là mẹ ta ?" Mộc Dịch run giọng hỏi, tiếng nói hơi khô chát, hẳn tuy rằng vừa rồi đã đoán được, rồi lại lại không thể tin được, sợ mình chỉ là không vui một trận.

Thánh nữ nhẹ gật đầu, rưng rưng nói ra: "Người gọi Mộc Dịch, Mộc Dịch vì dương. Lúc trước cha người vì người lấy cái tên này, là vì ta trước mặt hẳn một mực tự xưng họ Dương."

Mộc Dịch nhưng không dám tin: "Cuối cùng là chuyện gì xảy ra, cha nói mẹ tại nhiều năm trước cũng đã mất đi! Người nếu là ta mẹ. Lấy thân phận của người, như thế nào lại cùng ta cha kết hôn ?"

"Sao còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến mấy chục năm trước Huyền Hoàng cuộc chiến!" Thánh nữ ung dung thở dài: "Năm đó, vì vương tại đại chiến trong bị thương không nhẹ, chạy trốn tới một cái quái gở trên đảo nhỏ tị nạn. Vừa đúng gặp được cha người cứu giúp. Vì vương tại dường thương trong lúc, không có thể động dụng pháp lực, nhờ có cha người chiếu cố."

"Về sau, ta bị cha người tính tình thật đả động, lại vì tu tiên giới sự tình thập phần uế oải. Dứt khoát liền hóa thành phàm nhân, cùng người cha trước sau tại trên đảo nhỏ sinh sống hơn mười năm, còn sinh dục người!"

"Thế nhưng là ngay tại người ba tuổi năm đó, ta bỗng nhiên bị tông môn người trong tìm được, bất đắc dĩ, ta chỉ có thể làm giả chết bệnh, âm thầm đã đi ra ngoài cùng cha người!"

"Cái kia đảo nhỏ, gọi là gì ?" Mộc Dịch lại đuổi theo hỏi một câu.

Thánh nữ nhướng mày suy tư một phen. Sau đó nói: "Trước kia hình như là gọi là Hàn Nha Đảo. Cũng không biết nhiều năm như vậy, có hay không thay đổi kia tên hẳn! Đúng rồi, ở trên đảo còn có một cái ngọn núi, gọi là Cô Chỉ Phong!"

Đối phương nói không chút nào công vụ, Mộc Dịch trong lòng không tiếp tục nghi hoặc, hẳn kích động muôn phần quỳ lạy nói: "Con bất hiếu Mộc Dịch bái kiến mẫu thân!"

Sau đó. Hẳn lại hướng An Hình đám người nói: "Hình Nhi, Khinh Ca, Vũ nhi. Mau tới bái kiến mẫu thân cùng nãi nãi!"

"Tức nhi An Hình, bái kiến bà bà!" An Hình khom người cúi đầu.

"Nãi nãi!" Mộc Mạn Vũ cũng nhu thuận hành lễ nói.

"Nãi nãi ?" Mộc Khinh Ca nhướng mày. Trước mắt thánh nữ tuy rằng đầu đầy tóc trắng, nhưng ngũ quan dung mạo rồi lại cực kỳ trẻ tuổi, thoát nhìn cùng hẳn xấp xỉ, so với mẫu thân An Hình còn muốn tuổi trẻ một chút, "Nãi nãi" hai chữ này, hẳn vô luận như thế nào cũng hô không xuất khẩu.

"Ngoan!" Thánh nữ hướng Mộc Mạn Vũ đám người nhẹ gật đầu, tràn đầy yêu thương chi sắc.

"Mẹ, những năm này, người vì cái gì không đi tìm ta cùng phụ thân ?" Mộc Dịch nhìn không được hỏi, "Cha những năm này, một mực rất muốn người!"

Thánh nữ lắc đầu thở dài: "Cái kia đoạn năm tháng, đối vi nương loại này thân phận người mà nói, chỉ là một trận hư ảo mộng! Hơn nữa, vi nương cũng không muốn đem người dẫn vào cái này gió tanh mưa máu tu tiên giới, giống như cha người như vậy, thành thành thật thật làm một phạm nhân, ngược lại càng thêm vui vẻ!"

...

"Cái gì, Mộc Dịch hân không có chết!"

Định Hải Tông một chỗ trong đại điện, một tiếng kinh sợ hét lớn chấn cả tòa cung điện đều là khẽ run lên.

Tức giận người, đúng là địa vị không có ở đây Định Hải Tông dưới chương môn Đại trưởng lão Hoắc Tam Thông!

"Hừ, Bình Hải tông năm đó quả nhiên cố ý che chở! Gia hỏa này chẳng những không chết, ngược lại tại đây thời gian hai mươi năm Trúc Tạo Tiên Cơ, tiến giai thành Tích Cốc kỳ tu sĩ, càng là công nhiên cùng Ma Môn làm bạn, giết ta Định Hải Tông tu sĩ!" Một gã anh tuấn bất phàm trung niên nhân cũng quát lớn, vẻ mặt tràn đầy oán khí.

"Biết rõ việc này đây, nhưng còn có mặt khác tông môn nhân vật?" Hoắc đại trưởng lão nổi giận sau đó, thần sắc thoáng bình tĩnh hỏi.

Một gã thanh niên đệ tử một mực cung kính khom người đáp: "Lúc ấy chỉ có bốn tông một ít đệ tử chứng kiến việc này, cũng không mặt khác tông môn nhân vật ở đây, chúng ta được biết tin tức này, trước tiên liền tới truyền tin Đại trưởng lão, tạm thời cũng không đối ngoại lộ ra!"

"Hừ!" Hoắc đại trưởng lão nhẹ gật đầu, "Vậy thì cái gì cũng không nên nói, nghiêm cấm đệ tử đối ngoại thảo luận việc này! Tránh khỏi Bình Hải tông đám kia gia hỏa, còn muốn âm thầm bảo vệ người này!"

"Mặt khác, phân phó xuống dưới, ở đằng kia phiến hải vực phụ cận, âm thầm bố trí xuống trạm gác, nghiêm điều tra thần bí động tĩnh, nhưng phải tránh không thể giao thủ, không thể bại lộ!"

Hoắc đại trưởng lão liên tục mấy đạo mệnh lệnh truyền đạt, có tất cả người lĩnh mệnh mà đi.

"Lúc này đây, người vậy mà tại lão phu địa bàn giường oai, sẽ làm cho người có đến mà không có về, thay Mị nhi báo thù!" Hoắc đại trưởng lão hung hăng nghiêng răng nói ra.

"Nghĩa phụ, ta cũng muốn tùy người cùng đi, ta cùng với cái kia Mộc Dịch, cũng có thù không đợi trời chung!" Trung niên nhân hai mắt tàn khốc lóe lên nói.

"Tốt!" Bỗng nhiên lớn đau nhiều nhanh đến đáp ứng, hướng trung niên nhân hài lòng nhẹ gật đầu!

...

Hỏa Diễm Đảo vốn là một tòa bình thường đảo nhỏ, nhưng lúc này lại trong trong ngoài ngoài bị tầng tầng giám sát và điều khiển, đảo bên ngoài ngàn dặm ở trong hải vực, cũng rậm rạp các loại tối cường vị trạm gác ngầm.

Hoàng Tông thập chi một trong Đinh Hỏa Đường, liền giấu ở cái này chỗ ngòi trên đảo nhỏ. Nhưng lúc này, tại trên đảo nhỏ Hoàng Tông nhân vật cũng không dừng lại Đinh Hỏa Đường một chi.

An Hình mang theo Kinh Ca Mạn Vũ hai huynh muội, bình an nhích tới gần này đảo, cũng tại Đinh Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên môn hạ Đại đệ tử, mấy năm gần đây mới Trúc Tạo Tiên Cơ Vu Trí Viễn dẫn dắt xuống, đi tới Đinh Hỏa Đường bên trong một tòa trong cung điện.

"Hình Nhi! Người cuối cùng đã trở về!" Trong cung điện, ra Đình Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên bên ngoài, còn có vài tên Hoàng Tông đại nhân vật, trong đó liền bao gồm Ất Sinh Đường An đường chủ.

"Cha, con gái bất hiếu! Nhiều năm như vậy mới đến nhìn người!" An Hình nhìn thấy phụ thân búi tóc chỗ đã hiện sắc sỡ, rõ ràng già yếu một ít, trong lòng khẽ động bái kiến nói.

Hai mươi năm không thấy, hai cha con nàng tự nhiên có rất nhiều lời muốn nói, nhưng lúc này An đường chủ chỉ là cao hứng liên tục gật đầu, cái gì cũng không có nhiều lời.

"Đây là Khinh Ca, đây là Mạn Vũ, bọn họ đều là người ngoại tôn!" An Hình lau đi khóe mắt nước mắt, hướng An đường chủ giới thiệu Khinh Ca Mạn Vũ hai người.

"Khinh Ca, Vũ nhi, nhanh bái kiến ngoại công!"

Hai cái hài tử lập tức nhu thuận tiến lên bái kiến, Mộc Khinh Ca nhìn thấy An đường chủ bộ dáng, thầm nghĩ trong lòng, lúc này mới như là trưởng bối.

An đường chủ cao hứng không ngớt lời nói: "Tốt, tốt!" Hắn nhất thời kích động nói không nên lời những lời khác đến.

Trình Hóa Thiên lớn tiếng cười nói: "Ha ha, không thể tưởng được An đường chủ đã làm ngoại công! Chúc mừng chúc mừng! Đúng rồi, Mộc Dịch tiểu tử kia đâu? Chẳng lẽ hắn cười người ta khuê nữ, còn chưa bái kiến nhạc phụ đại nhân sao!"

An Hình do dự một chút, hướng phụ thân lần lượt một ánh mắt.

An đường chủ hiểu ý, hắn nhẹ gật đầu, nói ra: "Cứ nói đừng ngại, nơi đây mấy người, đều là vi phụ sinh tử chi giao, cũng đều biết Mộc Dịch một

ít chuyện!"

An Hình đã nói nói: "Việc này nhắc tới cũng trùng hợp, nguyên bản phu quân là muốn cùng chúng ta cùng một chỗ tới chỗ này bái kiến phụ thân đây, nhưng ngay tại một ngày trước, chúng ta ngoài ý muốn gặp Thủy hộ pháp thánh nữ đại nhân, hơn nữa, thánh nữ đại nhân cùng phu quân đã quen biết nhau, bọn hắn dĩ nhiên là thất lạc nhiều năm mẫu tử!"

"Thánh nữ đại nhân có việc muốn phân phó phu quân, vì vậy nhờ ta các loại tới trước bái kiến phụ thân!"

An Hình nói đến đây lúc, trong cung điện mấy người, cũng đã hoảng sợ biến sắc.

"Cái gì ? Mộc Dịch đúng là bốn tông thánh nữ chi tử ?" Trình Hóa Thiên mở to hai mắt, không thể tin được.

"Ha ha, cái này không khỏi cũng quá xảo hợp rồi!" An đường chủ lắc đầu cười nói: "Bất quá như vậy cũng tốt, nếu như Mộc Dịch là ta Ất Sinh Đường con rể, lại là Thủy hộ pháp nhi tử, chắc chắn, ngoài dặm một nhà thân, chẳng phải là rất tốt! Tiểu tử kia về sau nếu muốn cùng ta Hoàng Tông phải sạch quan hệ, chỉ sợ cũng là không thể nào, ha ha!"

"Hử, bởi như vậy, khiến Mộc Dịch tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, thì càng thêm không người phản đối!" Nhâm Thủy Đường Nhâm sư thúc, cũng nhẹ gật đầu.

Tuy rằng chuyện này, có chút ly kỳ, nhưng cũng không phải một chuyện xấu, vì vậy mọi người ngạc nhiên ngoài, cũng đều có chút cao hứng.

Trình Hóa Thiên trêu ghẹo nói: "An đường chủ, người có phải hay không bái kiến thánh nữ, lại đã nghe được một ít tiếng gió, đã sớm từ tướng mạo trong đoán được Mộc Dịch cùng quan hệ của nàng, cho nên lúc ban đầu mới không thể chờ đợi được muốn đem con gái gả cho hắn ?"

"Nào có việc này! Lão phu căn bản chưa bao giờ thấy qua thánh nữ!" An đường chủ lắc đầu, hỏi: "Hình Nhi, người nói một chút, thánh nữ dung mạo cùng Mộc Dịch tiểu tử kia, thật sự có mấy phần giống nhau sao?"

"Cái này, " An Hình nhượng mào, nàng cẩn thận suy nghĩ một chút, nói ra: "Giống như không quá giống, hử, phu quân lớn lên càng giống cha chồng một ít!"

An đường chủ mỉm cười nhẹ gật đầu, cũng lơ đãng.

"Có cổ quái!" Đột nhiên, một câu vắng ngắt thanh âm đàm thoại, phá vỡ trong cung điện tường hòa bầu không khí.

An Hình thuận theo thanh âm nhìn lại, đó là trong góc một mực ngồi ngay ngắn bất động một gã lão giả.

"Phong hộ pháp, người có gì nói ra lời ấy?" An đường chủ nhíu mày hỏi.

Lão giả nói ra: "Theo bốn hộ pháp biết, tứ đại hộ pháp ở bên trong, Thủy hộ pháp nhất mạch một mực do Liễu gia thừa kế, mà kế thừa Thủy hộ pháp vị trí đây, phải là Liễu gia một gã băng thanh ngọc khiết, bảo trì nguyên âm tẩm thân xử nữ nữ tu!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Pháp Trận

"Nếu là tẩm thân xử nữ, tại sao lại sẽ có con nối dõi?"

Phong hộ pháp lạnh lùng lời nói, khiến An Hinh bọn người là trong lòng chấn động.

An Hinh vội vàng lấy ra một quả đặc thù cảm ứng đá, ở trong đó rót vào một ít chân nguyên pháp lực.

Cảm ứng đá phát ra nhàn nhạt quang mang màu xanh, nhưng mà, thủy chung nhưng không có thu được đáp lại.

"Xảy ra chuyện gì vậy? Vậy mà cảm ứng không đến!" An Hinh kinh hãi, trừ phi đã cách nhau mấy vạn dặm, hoặc là gặp cao minh phong ấn cấm chế, bằng không thì cái này khối cảm ứng đá là được cảm ứng được một cái khác khối đại khái vị trí, mà đổi thành một khối cảm ứng đá, ngay tại Mộc Dịch trong tay!

Mấy người kia chính kinh nghi lúc giữa, bỗng nhiên có Định Hòa Đường đệ tử đến đây hồi báo, nói đúng không bao lâu trước có vài tên Định Hải Tông tu sĩ, bỗng nhiên bay đến cách đó không xa Đào Hoa đảo ở bên trong, sau đó liền không còn có đi ra.

"Đào Hoa đảo ? Cách nơi này cũng không quá xa! Chẳng lẽ bọn hăn đã phát hiện tung tích của chúng ta ?" Trình Hóa Thiên lập tức cả kinh.

"Truyền lệnh xuống, co rút lại phòng ngự, tất cả chi đệ tử tạm thời không muốn hành động thiếu suy nghĩ, cũng không muốn lộ diện!"

...

Ngay tại trước đây không lâu, Đào Hoa đảo trên.

"Nơi đây, người đã tới ?" Thánh nữ nhìn xem Mộc Dịch như có điều suy nghĩ bộ dáng, tò mò hỏi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hai mươi năm trước, Mẫn Quân chính là tại hoa đào này đảo bên cạnh, sát hại Triệu Lượng sư đệ.

"Người vì cái gì nhất định phải dẫn ta tới nơi đây ?" Mộc Dịch lại hỏi ngược lại.

"Đợi tí nữa người sẽ biết!" Thánh nữ mỉm cười, "Chẳng lẽ vì nương còn có thể hại người hay sao!"

"Ta tin tưởng ta mẹ sẽ không hại ta, " Mộc Dịch dừng thân hình, từng chữ từng câu nói: "Nhưng mà, người chưa hẳn thực là mẹ ta!"

"Người vì cái gì không tin ?" Thánh nữ nhú mày nói ra.

Mộc Dịch nhẹ nói nói: "Bởi vì người đến bây giờ, còn không có hỏi qua cha ta tình hình gần đây, một câu cũng không có xách!"

"Đúng vậy a, cha người, hẳn thế nào ?" Thánh nữ hơi sững sờ, sau đó than nhẹ một tiếng. Ung dung hỏi.

"Hẳn tại một năm trước đã qua đời!" Mộc Dịch âm đạm nói ra: "Bất quá hẳn tại khi còn sống hưởng hết niềm vui gia đình, trước khi chết, hẳn nói này sinh không uống. Duy nhất lo lắng, chính là sợ mẹ đã đầu thai quay người, không cách nào tại âm tào địa phủ cùng nàng gặp nhau."

Vài giọt nước mắt, từ thánh nữ khóe mắt nhẹ nhàng chảy xuống. Nhưng nàng rồi lại xoay người sang chỗ khác, vụng trộm xóa đi.

"Đã biết, chúng ta tiếp tục đi về phía trước đi, ta muốn dẫn người đi địa phương, ngay tại rừng hoa đào ở chỗ sâu trong." Thánh nữ thản nhiên nói.

Trong nháy mắt. Mộc Dịch lại có chút ít hoài nghi, nhưng hắn vẫn lắc đầu một cái, nói ra: "Người không là mẹ ta! Mới đầu, ta cũng vô cùng nguyện ý tin tưởng mình cùng mẫu thân gặp lại, nhưng tâm tình sau khi bình tĩnh lại, lại phát hiện kẻ hở quá nhiều."

"Vì vậy, ta cứ dựa theo ý của người, chỉ mở An Hình cùng hai cái hài tử! Một mình với người tới chỗ này! Hiện tại. An Hình cùng hài tử cũng đã đi xa. Chắc hắn cũng nhanh đến An đường chủ đám người tiếp ứng xuống, thập phần an toàn! Người cuối cùng có mục đích gì, liền xin nói rõ đi!"

Mộc Dịch lại khẩn thiết nói: "Vô luận chuyện gì, chỉ cần tại hạ đủ khả năng, liền nhất định sẽ đem hết toàn lực hoàn thành, ta chỉ cầu người một sự kiện!"

"Chuyện gì ?" Thánh nữ đôi mi thanh tú ngưng tụ. Lạnh lùng mà hỏi.

Mộc Dịch nói ra: "Tuy rằng người không là mẹ ta, lại biết rõ mẹ ta cùng ta cha rất nhiều sự tình. Còn có thể nhận ra cái này phi thúy vòng ngọc, rất rõ ràng. Người bá kiến bọn hắn, hơn nữa biết rõ mẹ ta thân phận chân chính! Ta chỉ cầu người, đem mẹ ta thân phận chân chính nói cho ta biết, cũng chỉ điểm ta như thế nào mới có thể tìm được mẹ ta!"

"Người vì cái gì liền có thể xác định ta không phải là mẹ người ?" Thánh nữ tò mò hỏi.

Mộc Dịch mỉm cười: "Nói ra cũng rất đơn giản. Bởi vì, người cùng huyết mạch của ta, hoàn toàn bất đồng!"

"Đúng vậy a, ta thật không ngờ, người rõ ràng cũng có được cái kia đặc thù huyết mạch!" Thánh nữ lắc đầu, thầm nghĩ trong lòng: "Lúc trước, mẹ người tại ta không coi vào đâu diễn vừa ra tuyệt diệu trò hay, nhờ ta vẫn

cho là nàng cùng cái kia ngư dân đời sau căn bản chỉ là lại phổ không thông qua, cái gì cũng sai phạm nhân, không thể tưởng được, rồi lại nguyên lai là vì bảo vệ người huyết mạch không bị ta phát hiện! Thế nhưng là, nàng không ngờ tới là, ta và người mệnh trung chú định hữu duyên! Lúc cách mấy chục năm, người còn là xuất hiện ở trước mặt của ta!"

"Ha ha ha! Cái này chẳng lẽ chính là thiên ý!" Thánh nữ bỗng nhiên lớn tiếng cười nói, có phần có vài phần quỷ dị.

"Tốt, lão thân có thể đáp ứng người, sau khi chuyện thành công, đem con mẹ người tung tích nói cho người biết! Nàng có lẽ còn sống, nói không chừng, đang chờ người đi nghĩ cách cứu viện đâu!" Thánh nữ chứa cười nói.

"Mẹ ta còn sống ?" Mộc Dịch trong lòng lại dậy lên một đường hy vọng!

"Người cuối cùng muốn ta làm cái gì ?" Mộc Dịch hỏi.

"Lão thân muốn người giúp ta lấy một kiện đồ vật, vật này, chỉ có có được loại người như người đặc thù huyết mạch người, mới có thể vào tay!" Thánh nữ nghiêm mặt đáp.

"Hơn nữa, cái kia huyết mạch càng dày đặc, cơ hội càng lớn! Người có thể đem 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 tu luyện tới loại cảnh giới này, hiển nhiên huyết mạch không tầm thường!"

"Đúng rồi, người muốn nguyên vẹn 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 sao ? Chờ đến chỗ đó, lão thân cũng có thể cho người một phần!" Thánh nữ không đếm xỉa tới thuận miệng nói ra, dường như đang nói một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ.

"Nguyên vẹn 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 ?" Mộc Dịch kinh hãi, An đường chủ, Trình Hóa Thiên dám người tổn sức tâm cơ, chính là vì bảo tồn

bộ công pháp kia, nhưng ở cái này Thủy hộ pháp trong miệng, tựa hồ rồi lại không coi là cái gì không nổi đồ vật!

Thánh nữ thấy Mộc Dịch sắc mặt rất có không tin chi ý, hừ lạnh một tiếng, nhẹ nói nói: "Luyện Hỏa vào máu, máu tụ hợp tại tâm, tâm tùy ý di chuyển, di chuyển tức thì kích phát hỏa nguyên. . ."

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng rung mình, mấy câu nói đó khẩu quyết, chính là như thế nào dùng huyết mạch chân nguyên thi triển hỏa thuộc tính pháp thuật trước vài câu, xuất từ ở 《Thánh Hỏa Chân Quyết》.

"Cùng đi theo đi! Lão thân nếu là muốn hại người, đã sớm đối với người động thủ, còn có thể cho người chi mở người nhà sao!" Thánh nữ lạnh lùng nói, sau đó đạp trên pháp trượng, hương hoa đào ở chỗ sâu trong thối đi.

"Nữ nhân này trên thân, cất giấu quá nhiều bí mật! Nàng biết rõ mẹ ta, biết rõ cái kia đặc thù huyết mạch, còn biết 《Thánh Hỏa Chân Quyết》! Nếu muốn tìm đến mẹ tung tích, nàng chỉ sợ là đầu mối duy nhất!" Mộc Dịch một chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn còn cùng theo thánh nữ, sát mặt đất ngự khí phi hành mà đi.

Mộc Dịch cùng theo đối phương tại trong rừng rậm qua lại xuyên thẳng qua, mấy lần cho rằng đã đến tuyệt lộ, cũng tại đào hoa thụ trong queo vài lần, lập tức lại có khác Động Thiên.

Rốt cuộc, hai người tới một mảnh hoa đào chính giữa, thánh nữ ngừng lại.

Nơi đây hoa đào, cùng nơi khác hoàn toàn không có bất kỳ khác nhau, duy nhất chỗ đặc thù, chính là trong chỗ này còn đứng lấy hai người.

Hai cái đều là nữ tử, một cái là mười ba mười bốn tuổi tiểu hài tử, vẻ mặt ngây thơ, ngũ quan có chút thanh tú, sắc mặt của nàng dị thường khẩn trương, còn hơi có vẻ sợ hãi.

Một người khác, thì là mặt không biểu tình phụ nữ trung niên, trên cằm có một viên màu đỏ trĩ. Nàng nhìn thấy thánh nữ đã đến về sau, lập tức quay người rời đi, rất nhanh liền biến mất tại rừng hoa đào trong.

"Cô cô!" Tiểu cô nương nhìn thấy thánh nữ về sau, khiếp nhược hô một tiếng.

Thánh nữ mỉm cười, hướng hai người phân biệt giới thiệu nói: "Đây là lão thân tiểu chất nữ Thanh nhi!" "Vị này chính là Mộc đại ca, hẳn cùng chúng ta cùng đi."

"Mộc đại ca!" Thanh nhi nhu thuận hô một tiếng, nhưng thanh âm vẫn có chút run rẩy, giống như là có chút sợ hãi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tiểu cô nương này, cho cảm giác của hắn hết sức kỳ lạ, rồi lại khó có thể miêu tả.

"Các người đứng ở chỗ này tốt, lão thân muốn bắt đầu thi pháp rồi!" Thánh nữ chỉ vào một khối đào hoa thụ, khiến Mộc Dịch cùng Thanh nhi đều đứng dưới tàng cây.

Hai người theo lời đi đến, tới gần Thanh nhi sau đó, Mộc Dịch phát hiện, cái loại này đặc thù cảm giác càng thêm mãnh liệt.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mộc Dịch trong lòng âm thầm ngạc nhiên, nhin không được nhìn nhiều tiểu cô nương vài lần.

Thánh nữ thấy thế hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Không dùng đoán mò, Thanh nhi cùng người giống nhau, cũng có đặc thù huyết mạch. Chỉ bất quá, các người huyết mạch thuộc tính không giống nhau, huyết mạch của người thuộc Hỏa; Thanh nhi huyết mạch, thuộc thủy, hơn nữa tương đối muốn yếu ớt không ít!"

"Nguyên lai huyết mạch cũng có thuộc tính phân chia, cũng có mạnh yếu có khác!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, đây là lần đầu tiên nghe được cùng loại lời nói.

Hắn huyết mạch đặc thù bí mật, chỉ có người thân cận nhất mới biết được. Nhưng mà trước mắt cái này thần bí khó lường thánh nữ, tựa hồ biết rõ đây xa so với hắn thêm nữa!

Thánh nữ mỉm cười nhìn Mộc Dịch liếc, thầm nghĩ trong lòng: "Nếu như không có gặp được người, lão thân sẽ mang theo Thanh nhi tiến đến, năm chắc không lớn; nhưng là có sự gia nhập của người, cơ hội có thể thật lớn gia tăng lên!"

Sau đó, thánh nữ bắt đầu thi pháp, nàng một hơi móc ra vài kiện kỳ kỳ quái quái khay ngọc, có rất nhiều hình vuông, có thì là bát quái hình, có thì là mâm tròn hình dáng.

Mỗi một cái khay ngọc phía trên, đều khắc có phức tạp quỷ dị phù văn, nhìn qua liền rất không tầm thường.

"Pháp trận!" Mộc Dịch thấy thế, lập tức trong lòng cả kinh.

Hắn đã sớm nghe nói, tu tiên giới có một loại thập phần huyền diệu thủ đoạn, gọi là pháp trận.

Pháp trận chiếu theo thiên thời địa lợi bố trí, cùng nhật nguyệt vị trí của ngôi sao đối ứng, dựa vào một tổ tổ lẫn nhau xứng đôi huyền diệu phù văn, lấy huyền tinh hoặc hoàng tinh vì chân khí nơi phát ra, kích phát ra tuyệt không thể tả uy lực.

Có thể nói, có thể bố trí ra pháp trận người, phải đối hoàn cảnh, thiên địa khí tức cùng phù văn pháp thuật, đều rất tinh tường, hơn nữa tổng hợp cùng một chỗ, độ khó thật lớn.

Vì vậy có thể bố trí pháp trận Trận Pháp Sư, so cái gì đại dược sư, luyện khí thầy, làm ra phù sư đều muốn càng thêm hiếm thấy, càng thêm trân quý.

Bình thường, một cái pháp trận thường thường cần mấy tên Trận Pháp Sư nhiều lần khảo sát hoàn cảnh, lẫn nhau nghiên cứu thảo luận, tiêu phí mấy ngày thậm chí mấy tháng công phu, mới có thể vẽ xuất trận cờ, trận bàn những vật này, sau đó đem pháp trận bố trí đến.

Trước mắt người này thánh nữ, trong tay đã có các loại trận bàn, hiển nhiên, nơi đây pháp trận đã sớm bố trí xuống, nàng chỉ là muốn kích phát pháp trận mà thôi.

Mộc Dịch không khỏi âm thầm lại tăng lên vài phần đề phòng chi tâm. Cái này thánh nữ lai lịch, thủ đoạn, đều là không giống bình thường, không phải là bình thường tu Tiên nhân vật có thể so sánh!

Thánh nữ đem mấy miếng trận bàn, bố trí ở chung quanh rừng hoa đào ở bên trong, có vùi sâu vào đất xuống ba thước, có tức thì cao cao treo ở đào trên nhánh cây. Mỗi một khối trận bàn vị trí, thánh nữ đều muốn nhiều lần cân nhắc xác nhận, lộ ra có chút cẩn thận từng li từng tí!

Hơn nữa, nàng còn thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn nhìn vị trí của mặt trời, sau đó lại nhìn xem trong tay một cái bát quái hình dáng la bàn.

Mộc Dịch nhướng mày, những người khác coi như là đạt được những thứ này trận bàn, mà không biết bày trận phương pháp mà nói, chỉ sợ cũng là phí công vô ích.

"Đến tột cùng là cái gì bảo vật, thật không ngờ thận trọng?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Cung Điện Dưới Mặt Đất

Thánh nữ rất cuộc bố trí tốt mấy miếng trận bàn, nhưng chậm chạp không kích phát.

"Người đang ở đây chờ cái gì ?" Mộc Dịch nghi ngờ hỏi.

Thánh nữ trịnh trọng đáp: "Thời cơ chưa đến! Người cho rằng cái này Hư Không phong ấn trận, tùy thời đều có thể kích phát sao ? Cách mỗi hai ba trăm năm, mới có thể kích phát một lần, hơn nữa mỗi lần kích phát khoảng cách thời gian, đều đang không ngừng kéo dài."

"Cũng coi như lão thân vận khí không hỏng, một năm nay mỗi gặp Âm tháng mười lăm buổi trưa canh ba, cũng có thể ném thử mở ra Hư Không phong ấn trận, nhưng cũng chỉ có thể đánh mở một lần; qua năm nay, lại muốn đợi lát nữa ba trăm năm trở lên rồi!"

Mộc Dịch gật đầu nói: "Vì vậy người nhìn thấy tại hạ có thể thi triển 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, có được đặc thù huyết mạch về sau, không thể chờ đợi được sẽ phải tới nơi này kích phát trận pháp, qua hôm nay, kế tiếp Âm tháng mười lăm, sợ rằng phải chờ tới hai tháng về sau. Lúc kia, nói không chừng Huyền Môn tam tông sớm đã đem Hoàng Tông san bằng! Tại hạ tò mò là, nếu như tại hạ không có xuất hiện, người là hay không cũng sẽ như vậy làm việc ?"

"Đương nhiên sẽ!" Thánh nữ không cần nghĩ ngợi đáp: "Dù là chỉ có một đường hy vọng, lão thân cũng sẽ không khiến tổ tiên cơ nghiệp hủy diệt!"

Một lát sau, rốt cuộc nhanh đến buổi trưa canh ba đúng giờ, thánh nữ lạnh lùng hướng Mộc Dịch nói ra: "Đợi tí nữa lão thân thi pháp thời điểm,

người tốt nhất không muốn làm ra cái gì dư thừa động tác, nếu không người vĩnh viễn cũng không biết mẹ người thân tung tích, cũng không chiếm được cái kia 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 công pháp!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

Thánh nữ chợt bắt đầu thi pháp, từng đạo màu đen Thủy thuộc tính hào quang, từ nàng ngón tay mang sang bay ra, chui vào cái kia từng miếng trận bàn bên trong.

Những thứ này trận bàn trên phù văn, dần dần biến thành sáng lên, tản mát ra màu sắc khác nhau hào quang.

Không bao lâu về sau, những thứ này phù văn càng ngày càng chói mắt, cuối cùng vậy mà bắn ra một đạo đạo ánh sáng, cũng lẫn nhau liên quan.

Trong chốc lát, cái mảnh này nhìn như bình thường rừng hoa đào lúc giữa, bảy ngang tám dựng thẳng rậm rạp lấy từng đạo huyền diệu Linh quang, giữa lẫn nhau cấu thành một bộ tầm hơn mười trượng lớn nhỏ huyền ảo phù văn.

Thánh nữ thần sắc trở nên càng thêm khẩn trương. Nàng chiếu theo nhất định được trình tự, ở đằng kia chút ít trận bàn một cái đằng trước cái đánh vào pháp quyết, trận bàn phù văn bắn ra ánh sáng. Cũng dần dần bắt đầu biến hóa, hình thành phù văn, cũng sâu sắc bất đồng.

...

"Người xác định bọn hãn tới nơi này cái trên đảo nhỏ?" Đào Hoa đảo bên cạnh, Định Hải Tông Hoắc đại trưởng lão thần sắc nghiêm túc chất vấn. Bên cạnh của hãn. Còn đứng lấy một cái anh tuấn bất phàm trung niên nhân.

Một gã thoát nhìn thập phần lão luyện trung niên nhân thập phần tự tin nói: "Đệ tử tuyệt sẽ không tính sai! Bốn tông Vạn Châu lạc ngọc trận bàn, cũng giám sát đã đến việc này. Cái kia hai gã tu sĩ một đường bay thẳng, tiến nhập này đảo, sau đó trong vòng nửa canh giờ đều không có di động, bọn hắn một cái là Tích Cốc kỳ, một cái là Thần Du kỳ. Cùng Đại trưởng lão người muốn tìm, thập phần ăn khớp."

Hoắc Tam Thông nhẹ gật đầu, nói ra: "Nói như vậy, cái kia hơn phân nửa đúng là Mộc Dịch cùng Ma Môn tên kia tu luyện thủy thuộc tính công pháp nữ tu. Truyền lệnh xuống, lập tức truyền tin tông môn, phái người đem hoa đào này đảo bao bọc vây quanh! Quân nhi, người đi theo lão phu cùng đi tìm tòi hai người kia tung tích!"

Trung niên nhân trầm ngâm nói: "Có muốn hay không trước các loại tông môn những người khác tay tới đây?"

Hoắc Tam Thông khinh thường nói: "Không cần, lấy lão phu Cổ Nguyên Kỳ tu vi. Còn sợ không đối phó được hai người này sao! Đêm dài lắm mộng. Trì hoãn nữa xuống dưới, nói không chừng bọn hắn lại chạy!"

Trung niên nhân nhẹ gật đầu, theo Hoắc Tam Thông, cùng một chỗ hướng Đào Hoa đảo bên trong bay đi.

Hai người để cho tiện tìm kiếm mục tiêu, tự nhiên là bay tại giữa không trung, tại rừng hoa đào trên. Tầm mắt càng thêm rộng rãi.

"Bên kia, tựa hồ mơ hồ có Linh quang lập lòe!" Hoắc Tam Thông chợt phát hiện cái gì. Đạp trên một đường lam hà, cấp tốc phóng đi. Trung niên nhân theo sát phía sau, giữa không trung lưu lại hai đạo hoa mỹ ánh sáng màu lam.

"Huyền Môn tu sĩ vậy mà đi tới Đào Hoa đảo!" Rất xa dưới mặt biển, một cái Hoàng Tông đệ tử chú ý tới một màn này, vội vàng hồi báo!

...

"Tốt rồi!" Theo thánh nữ cuối cùng một đạo pháp quyết đánh ra, sắc mặt của nàng rớt cuộc buông lỏng, thở một hơi dài nhẹ nhõm nói ra.

Vừa dứt lời, trận bàn trên phù văn kích phát hào quang, trong lúc đó đại thịnh, sáng ngời lời ấy, một cỗ tinh khiết hoàn mỹ đẹp mắt hào quang, bao phủ tại đây phạm vi tầm hơn mười trượng lớn rừng hoa đào ở bên trong, nhưng chỉ là lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Rừng hoa đào hết thấy như cũ, dường như không còn có cái gì phát sinh, nhưng nguyên bản ở chỗ này thánh nữ, Mộc Dịch cùng Thanh nhi và ba người, đã biến mất không thấy gì nữa, cái kia chút ít trận bàn, cũng che giấu vô tung vô ảnh.

Mộc Dịch chỉ cảm thấy trước mắt đột nhiên sáng ngời, theo bản năng nhắm lại hai mắt, sau đó hần cảm thấy một hồi mê muội, chờ hần ra sức mở hai mắt ra lúc, phát hiện mình hoàn cảnh chung quanh, đã hoàn toàn bất đồng!

Nơi này là một gian thạch thất, thoát nhìn thập phần cũ kỹ, thạch thất trước có một cái rộng rãi thông đạo, nhìn không tới đầu cuối. Thông đạo hai bên dưới vách tường, có một loạt bay lên hỏa diễm, đem nơi này chiếu rọi có chút ánh sáng.

Mộc Dịch nhìn chăm chăm vào những thứ này hỏa diễm nhìn mấy lần, lập tức có chút kinh ngạc: "Những thứ này đều là Địa Hỏa ?"

"Không tệ!" Thánh nữ nhẹ gật đầu: "Những thứ này đều là địa mạch chi hỏa, mặc dù không có cái gì đặc thù lai lịch, nhưng ẩn chứa hỏa thuộc tính Hoàng nguyên cũng là tương đối tinh thuần, đối với người mà nói, thập phần có ích!"

Thánh nữ nhìn ra Mộc Dịch tựa hồ có thu lấy một ít Địa Hỏa ý tứ, cười nói: "Bất quá người cũng không cần lưu ý những thứ này, đi lên phía trước, cái này cung điện dưới mặt đất trong còn có tốt hơn bảo vật... Lấy người!"

"Cung điện dưới mặt đất ?" Mộc Dịch nhướng mày, nơi đây thậm chí có Địa Hỏa, nhất định là dưới mặt đất nơi cực sâu.

Ba người dọc theo thông đạo một đường đi thẳng về phía trước, Thanh nhi tựa hồ thập phần khẩn trương sợ hãi, thời khắc rúc vào thánh nữ bên người, Mộc Dịch thấy thế, cũng âm thầm đề phòng.

Thông đạo khẽ nghiêng hướng phía dưới, ba người đi ra mấy dặm đường, đột nhiên một đoàn hỏa diễm từ thông đạo bên cạnh Địa Hỏa trong tuôn ra, gầm thét hướng cái kia Thanh nhi đánh tới.

"A!" Thanh nhi lại càng hoảng sợ, vội vàng lách mình núp ở thánh nữ sau lưng.

"Chỉ là một cái Địa Hỏa thú vật, sợ cái gì!" Thánh nữ lạnh lùng nói, nàng đưa tay hất lên, một mảnh màu đen hà cuốn ra, hóa thành một đường màu đen thủy tiễn, bắn về phía cái kia Địa Hỏa thú vật.

Cũng không thấy cái này thủy tiễn tốc độ đến cỡ nào nhanh, thế nhưng Địa Hỏa thú vật chính là trốn không thoát, bị thủy tiễn bắn vừa vụn.

"Ầm" âm thanh, Địa Hỏa thú vật phát ra một tiếng kêu rên, nó bao bọc toàn thân hỏa diễm trong nháy mắt dập tắt, thân thể cũng bị thủy tiễn xuyên thấu một cái động lớn, trong chốc lát liền khí tuyệt bỏ mình.

"Chúng ta Liễu gia người, tại sao có thể nhát gan như vậy!" Thánh nữ nhìn phía sau tiểu cô nương, thần sắc nghiêm túc nhíu mày nói ra.

"Đúng, Thanh nhi biết sai!" Thanh nhi tăng lên lấy hết can đảm, đi theo thánh nữ bên cạnh, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Thông đạo không ngăn, trên đường đi gặp vài chỉ Địa Hỏa thú vật, trong đó còn bao gồm một cái Địa Hỏa thú vật Vương, nhưng những thứ này Yêu thú, hoặc là trực tiếp bị thánh nữ ra tay giết chết, hoặc là nhìn thấy ba người sau liền rất xa bỏ trốn mất dạng, đối ba người không có tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng.

Không bao lâu về sau, con đường phía trước sáng tỏ thông suốt, một cái thật lớn hình tròn cung điện, xuất hiện ở ba người trước mắt.

Nơi đây bốn phía cũng có Địa Hỏa, vẫn là thập phần sáng ngời. Mấy cây cực thô cột đá khởi động chỗ này to lớn cung điện, cột đá trên còn điêu khắc trông rất sống động các loại dữ tợn quái thú, Thanh nhi thấy, thập phần sợ hãi, không dám nhìn nhiều.

Trong cung điện khắc hoa trang trí, thập phần cẩn thận chú ý, tràn đầy phong cách cổ xưa chi ý, hiển nhiên niên đại đã lâu.

Tại hình tròn trong cung điện lúc giữa, có hai tòa hơn một trượng cao bệ đá.

Trên bệ đá có tất cả một cỗ chân nhân giống như lớn nhỏ tượng đá, một nam một nữ. Tượng đá ở dưới nền lên, riêng phần mình có khắc một cái huyết hồng chữ to.

"Thủy!"

"Hỏa!"

Một nam một nữ hai cái tượng đá xuống, phân biệt có khắc một Hỏa một Thủy hai chữ.

Thánh nữ mang theo Thanh nhi, đi vào cái kia "Thủy" chữ tượng đá xuống, nhìn lên nàng kia tượng đá, thánh nữ thần sắc lập tức trở nên trang nghiêm túc mục.

"Thanh nhi, đến bái tể chúng ta Liễu gia tổ tiên!" Thánh nữ nhẹ giọng phân phó, Thanh nhi liền một mực cung kính theo thánh nữ cùng một chỗ quỳ lạy, thánh nữ trong miệng còn nói lẩm bẩm.

"Liễu gia tổ tiên?" Mộc Dịch trong lòng rùng mình, "Nói như vậy, Liễu gia rất đã sớm biết chỗ này cung điện dưới mặt đất rồi!"

Mộc Dịch ở một bên lẳng lặng nhìn thánh nữ cùng Thanh nhi bái tể hoàn tất.

"Cái này hai tòa tượng đá, chính là bốn tông đệ nhất đảm nhận Thủy hộ pháp cùng Hỏa hộ pháp!" Thánh nữ thăm viếng hoàn hậu, hướng Mộc Dịch giới thiệu nói, "Khi đó, bốn tông chỉ có Thủy, Hỏa hai Đại hộ pháp, về phần địa thủy hỏa phong tứ đại hộ pháp, thì là gần nhất mấy trăm năm mới có sự tình."

"Chúng ta Liễu gia, thừa kế Thủy hộ pháp vị trí; Hỏa hộ pháp vị trí, tức thì do Dương gia thừa kế! Liễu Dương hai nhà tổ tiên, từng lập nặng thề, thế thế đại đại thuận phục Tôn Chủ! Thế nhưng là từ hơn trăm năm trước lên, Dương gia hậu nhân liền quên mất chức trách của mình thân phận, chẳng những đem Hỏa hộ pháp vị trí chấp tay nhượng ra, thậm chí còn trốn tránh bản thân nên gánh chịu trách nhiệm!"

Thánh nữ hướng Thanh nhi nói ra: "Chỉ có chúng ta Liễu gia, hơn nghìn năm, vẫn đang nhớ kỹ tổ tiên di huấn! Thanh nhi, cô cô trước kia đối người đã nói, người còn nhớ rõ không?"

Thanh nhi nhẹ gật đầu, nói ra: "Thanh nhi nhớ kỹ, Liễu gia người trong, thế thế đại đại, vĩnh viễn thủ tổ huấn, đến chết cũng không đổi!"

"Rất tốt!" Thánh nữ nhẹ gật đầu, khen ngợi một tiếng, nhưng mà bắt lấy Thanh nhi tay phải, dùng đầy móng tay, đâm rách Thanh nhi ngón tay bưng, bài trừ đi ra vài giọt tinh huyết, nhỏ tại Thủy hộ pháp tượng đá cái bệ trên.

Trong chốc lát, tượng đá trên hiện ra một mảnh nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, tượng đá trở nên trông rất sống động, rất sống động, dường như sống lại!

Hơn nữa tượng đá cái bệ lên, càng là hiện ra vô số rậm rạp chẳng chịt màu đỏ văn tự.

Những chữ này, đều là hơn ngàn năm trước sử dụng cổ văn, tu tiên giới rất nhiều công pháp đều là do cổ văn ghi chép, Mộc Dịch sớm nghiên cứu qua những thứ này cổ văn, vì vậy cũng có thể đơn giản nhận biết.

"Là công pháp khẩu quyết!" Mộc Dịch chỉ nhìn một đoạn ngắn, liền đoán được những thứ này văn tự, chính là một bộ công pháp khẩu quyết, tên gọi là 《 Thánh Thủy Chân Quyết 》 !

Không chỉ có như thế, Mộc Dịch còn phát hiện, bộ công pháp kia vậy mà cũng là lấy huyết mạch hấp thu chân nguyên làm cơ sở tu luyện công pháp, cùng 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 cực kỳ tương tự!

"Thanh nhi, đây là tổ tiên để lại cho người nguyên vẹn công pháp, cô cô không có kế thừa tổ tiên huyết mạch, không thể quan sát, chính người một mực nhớ kỹ đi!" Thánh nữ nói ra, vậy mà xoay người sang chỗ khác, nhìn xem Mộc Dịch.

Chính nhìn chăm chăm vào cái kia chút ít khẩu quyết nhìn kỹ Mộc Dịch sững sờ, ngượng ngùng cười cười, cũng nghiêm chỉnh tiếp tục xem tiếp.

Thánh nữ rồi lại lơ đãng, nàng cười nói: "Mộc đạo hữu, cơ duyên của người đã đến, người chỉ cần ở đằng kia Hỏa hộ pháp tượng đá cái bệ trên nhỏ lên vài giọt tinh huyết, sẽ có không tưởng được thu hoạch!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Hiến Tế

Mộc Dịch chứng kiến Thanh nhi cử động về sau, liền đã có loại ý nghĩ này, hôm nay nghe được thánh nữ nói như vậy, hẳn do dự một lát sau, còn là cắn nát đầu ngón tay, bài trừ đi ra vài giọt tinh huyết, nhỏ tại thời khắc đó có "Hỏa" chữ nam tử tượng đá cái bệ trên.

Huyết dịch vậy mà trong nháy mắt bị bằng đá cái bệ hấp thu, chỉ chảy xuống một chút cực nhạt dấu vết, không nhìn kỹ cũng nhìn không ra!

Lập tức, tượng đá mặt ngoài phát ra một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, dường như một tầng hơi mỏng hỏa diễm.

Ánh sáng màu đỏ thấp thoáng xuống, nguyên bản lạnh như băng không có có sinh mạng tượng đá, vậy mà sinh động linh hiện, dường như một cái sống sờ sờ chân nhân.

Mộc Dịch cũng không có để ý tượng đá này, hẳn vội vàng hướng tượng đá cái bệ lóng lánh ra một mảnh ánh sáng màu đỏ nhìn lại, những thứ này ánh sáng màu đỏ hội tụ thành rậm rạp chằng chịt văn tự cổ đại, vào đầu bốn chữ to, quả nhiên đúng là 《Thánh Hỏa Chân Quyết》!

Mộc Dịch trong lòng vừa mừng vừa sợ, hẳn một bên cẩn thận đề phòng, một bên cẩn thận hướng những thứ này văn tự nhìn lại.

Quả nhiên, phía trước một bộ phận khẩu quyết, cùng hẳn đã nắm giữ 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 giống như đúc.

Bất quá, trước mắt phần này khẩu quyết, rõ ràng càng thêm nguyên vẹn, số lượng từ nhiều hơn gấp mấy lần, Tích Cốc kỳ, Thần Du kỳ, Cổ Nguyên

Kỳ công pháp đều có, thậm chí mãi cho đến như thế nào lấy thiên địa làm dẫn, thân thể vì đỉnh, chân nguyên vì được, cuối cùng luyện hóa Kim Đan!

Sau nửa canh giờ, Mộc Dịch một hơi đem khẩu quyết xem hết, toàn bộ lưu vào trí nhớ tại tâm.

Thánh nữ mỉm cười: "Lão thân đã từng nói qua, sẽ đem nguyên vẹn 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 giao cho Mộc đạo hữu, không có nuốt lời đi!"

"Đa tạ thánh nữ!" Mộc Dịch hướng thánh nữ chấp tay thi lễ, nhin không được dùng phức tạp thần sắc, nhìn về phía cái kia đời thứ nhất Hỏa hộ pháp tượng đá.

Đây là một cái có chút thanh tú trung niên nam tử, thư sinh bộ dáng, hai đầu lông mày, lại khiến Mộc Dịch cảm thấy có chút thân thiết.

Mộc Dịch không khỏi hỏi: "Thánh nữ đại nhân, huyết mạch của ta, cùng vị này Hỏa hộ pháp, có hay không cũng có liên quan?"

"Người ngược lại là thật là thông minh! Bất quá, cụ thể chi tiết. Tại người giúp đỡ lão thân vào tay bảo vật lúc trước, lão thân chắc là sẽ không lộ ra đấy!" Thánh nữ từ chối cho ý kiến đáp.

Mộc Dịch nhíu mày: "Ta đã đi theo thánh nữ đã đến cung điện dưới mặt đất, chẳng lẽ thánh nữ còn không chịu lộ ra đó là cái gì bảo vật sao?"

"Mộc đạo hữu không cần nóng vội. Đáp án rất nhanh công bố!" Thánh nữ thần bí cười, sau đó nghiêm mặt nói ra: "Thanh nhi, người chuẩn bị xong chưa?"

Thanh nhi tuy rằng còn có chút sợ hãi, bất quá nàng còn là căn môi nhẹ gật đầu.

"Tốt!" Thánh nữ nhẹ nói nói: "Liều gia nghìn năm sứ mạng. Có lẽ hôm nay có thể hoàn thành!"

Thánh nữ nói xong, lại lấy ra một khối lớn chùng quả đấm màu đen bốn phương ngọc ẩn, ngọc in lại, một cái hắc long xoay quanh hướng lên, ngẩng đầu há miệng. Trông rất sống động.

"Tốt một kiện Thủy thuộc tính pháp khí!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hẳn đã từng tu luyện qua thủy thuộc tính công pháp, cảm ứng được ngọc này ẩn pháp khí trên tản mát ra Thủy thuộc tính chân nguyên thập phần tinh túy, hiển nhiên không là phàm phẩm.

Cùng là thủy thuộc tính công pháp, Huyền Môn tu sĩ Thủy thuộc tính Huyền khí Linh quang nhiều là màu lam; mà Hoàng Tông Thủy thuộc tính Hoàng nguyên đa số màu đen.

Thánh nữ đem Hắc Long Ẩn hướng trước người không trung ném đi, người kia tự hành bay đến cái này hình tròn cung điện chính giữa, thánh nữ sau đó hướng Hắc Long Ẩn đã đánh vào vài đạo màu đen hạ chân nguyên.

Hắc Long Ẩn lập tức ở giữa không trung quay tròn xoay tròn, trong chớp mắt hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ.

Từng đạo Thủy thuộc tính chân nguyên. Theo thánh nữ mười ngón liên tục. Không ngừng chui vào Hắc Long Ẩn ở bên trong, Hắc Long Ẩn mặt ngoài, bắt đầu lóng lánh ra một tầng dày đặc hắc quang.

Mộc Dịch trong lòng âm thầm tán thưởng, đối phương quả nhiên là so với hẳn cao hơn một cái nhỏ cảnh giới Thần Du kỳ tu sĩ, tại cách nhau tầm hơn mười trượng địa phương cách không thao túng pháp khí, còn có thể đem chân nguyên pháp lực khống chế như thể tinh diệu. Chắc hẳn cái này cùng Thần Du kỳ tu sĩ có thể ly thể ý thức thần niệm có quan hệ.

Mà tại Mộc Dịch bên người cách đó không xa Thanh nhi, nhưng vẫn hơi hơi sợ run. Tựa hồ gặp vô cùng trường.

Một lát sau, Hắc Long Ẩn trên hắc long. Đã hóa thành hai ba trượng dài, nó bỗng nhiên hắc quang lóe lên từ ngọc in lại nhảy lên bay ra, ở giữa không trung xoay vài vòng.

Tuy rằng Mộc Dịch biết rõ cái này hắc long chỉ là tinh túy pháp lực thông qua cao minh pháp khí chỗ diễn biến mà thành, nhưng thập phần rất thật, dường như thật sự thấy được một cái trong truyền thuyết rồng, nhất là nó trong đôi mắt lộ ra kiêu căng thần sắc, tựa hồ không đem Mộc Dịch đám người để ở trong mắt!

Hắc long túi vòng vài vòng về sau, bỗng nhiên đối với phía dưới hòn đá mặt đất há miệng một phun, lập tức liền có một đạo hơn một xích kích thước màu đen cột sáng, chui xuống mặt đất bên trong.

Sau một khắc, lệnh Mộc Dịch chấn động một màn đã xảy ra!

Một đường huyết quang từ trên mặt đất lóe lên bay ra, chui vào màu đen cột sáng trong.

Màu đen cột sáng chợt biến mất, hắc long cũng bay trở về Hắc Long Ẩn ở bên trong, Hắc Long Ẩn cũng biến trở về lớn chừng quả đấm nguyên hình, chỉ là giữa không trung, lẳng không lại nhiều hơn một cái ngọc ẩn.

Cái này ngọc ẩn, toàn thân huyết hồng, bị một tầng nồng đậm huyết quang bao phủ, vết máu cũng chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, ẩn trên thân, cũng là một cái chân long, chỉ là màu sắc đều là huyết sắc, hơn nữa trong lúc mơ hồ còn có một cỗ mùi máu tanh tràn ra.

Thánh nữ đình chỉ thi pháp, thu hồi Hắc Long Ẩn, nàng xem hướng cái kia vết máu hiện ra sắc mặt, dị thường trang trọng, tràn đầy sùng kính chi ý.

Lồng ngực của nàng phập phồng bất định, không biết là bởi vì kích động, hay là bởi vì vừa rồi thi pháp tiêu hao quá nhiều chân nguyên pháp lực, có lẽ là cả hai đều có.

"Thanh nhi, người tới trước!" Thánh nữ nhẹ nói nói.

"Cô cô, ta sợ!" Thanh nhi do dự một lát sau, nhịn không được khóc thút thút, không dám tiến về phía trước một bước.

"Sợ cái gì! Đây là chúng ta Liễu gia sứ mạng! Liễu gia hơn nghìn năm, thế thế đại đại làm, đều vì giờ khắc này, thật vất vả lại có kế thừa tổ tiên huyết mạch người xuất hiện, người sao có thể sợ hãi!" Thánh nữ sắc mặt trầm xuống nói.

"Cô cô, tỷ tỷ nói cho ta biết, nếu như thành công, ta sẽ biến thành một người khác, thật không?" Thanh nhi khóc nói ra.

"Không thích nghe các nàng nói vậy!" Thánh nữ sắc mặt biến thành nhu hòa rất nhiều, nàng đi đến Thanh nhi trước người, thay nàng lau đi nước mắt, trấn an nói: "Thanh nhi đừng sợ, hết thảy đều sẽ phi thường thuận lợi, người sẽ trở nên thập phần cường đại, để cho chúng ta Liễu gia dương danh tứ hải! Thân là Liễu gia người, nhất định phải kế thừa tổ huấn, làm rạng rỡ tổ tông, không phải sao?"

Thanh nhi tại thánh nữ an ủi xuống, nhẹ gật đầu, chậm rãi hướng cái kia vết máu đi đến.

Mộc Dịch trong lòng lấy làm kỳ, nghe cái này kỳ quái đối thoại, nhìn xem cái kia kỳ quái ngọc ấn, trong lòng của hắn, tổng có một loại cảm giác không ổn, nhưng như thế nào không ổn, rồi lại lại không nói ra được!

Ở vào đề phòng chi tâm, hắn lại lui về sau hơn mười trượng, cùng thánh nữ cùng cái kia vết máu, đều bảo trì so sánh khoảng cách xa.

Thanh nhi từng bước một tới gần, thân thể của nàng vẫn còn run nhè nhẹ, hiển nhiên là đang cực lực áp chế nội tâm sợ hãi.

Trong lúc đó, hai đạo ánh sáng màu lam từ đại điện một chỗ khác trong thông đạo tuôn ra, hóa thành hai bóng người, đã rơi vào trong đại điện.

Mộc Dịch nhìn thấy hai người này, lập tức trong lòng rung mình!

Hai người này, hẳn đều biết, hơn nữa đều có rắc rối phức tạp ân oán xoắn xuýt!

Một cái là Định Hải Tông Đại trưởng lão Hoắc Tam Thông; cái khác, thì là đã từng cùng hắn tịnh xưng "Thiện Dực Đường song kiệt" đồng môn sư huynh Mẫn Quân!

Bất quá lúc này Mẫn Quân, một bộ áo lam, phía trên còn ẩn có Bình Hải tông tu sĩ tiêu chí!

"Nguyên lai Mẫn Quân gia nhập Định Hải Tông! Kỳ quái, hai người bọn họ là như thế nào tiến vào cái này mà trong nội cung hay sao?" Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển, không hề nghi ngờ, mới xuất hiện hai người, cũng là muốn đưa hắn vào chỗ chết!

Hắn và thánh nữ, Thanh nhi đều không có chú ý tới, ngay tại Đào Hoa đảo lên, lúc ba người bọn họ mở ra Hư Không phong ấn trận, tiến vào cung điện dưới mặt đất lúc, Hoắc Tam Thông cùng Mẫn Quân hai người cũng đang tại Đào Hoa đảo trên truy tung tung tích của bọn hắn, cũng trong khoảnh khắc đó, cũng xông vào pháp trận bao trùm phạm vi, sau đó trở về cung điện dưới mặt đất một chỗ khác trong thông đạo.

"Mộc Dịch, hôm nay nhìn ngươi như thế nào đào tẩu!" Hoắc Tam Thông nhìn thấy Mộc Dịch về sau, trong mắt tinh quang lóe lên, vừa mừng vừa sợ!

Bất quá, lúc khóe mắt của hắc quỷ đến trong đại điện giữa không trung trôi nổi viên kia quý dị vết máu lúc, vẫn không khỏi đến sắc mặt đại biến!

"Tà Thần Ẩn! Các người lại tại mưu đồ Tà Thần Ẩn, đều muốn tái tạo một đời Tà vương!" Hoắc Tam Thông sợ tới mức liền lùi lại vài bước, thần sắc của hắc quỷ kỳ khiếp sợ, trong chớp lát đưa hắc quỷ cùng Mộc Dịch ân oán, tạm thời ném nhiều sau đầu.

Hoàn toàn chính xác, ân oán cá nhân cùng Tà Thần Ẩn tái hiện tu tiên giới so sánh với, căn bản không đáng giá nhắc tới!

Trong truyền thuyết, Tà Thần Ẩn vừa ra, nhất định do mới một đời Tà vương khống chế, đến lúc đó tu tiên giới lại là một phen gió tanh mưa máu, Thiên Đảo quốc Tu tiên giả chỉ sợ muốn bởi vậy vẫn lạc hơn phân nửa!

Mẫn Quân nguyên bản gắt gao nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch ánh mắt, cũng bị Hoắc Tam Thông cái này một tiếng thét kinh hãi hấp dẫn, thần sắc của hắc quỷ lúc giữa cũng trở nên kỳ kinh hãi, Tà vương cùng Tà Thần Ẩn chuyện xưa, từng cái Huyền Tông, Hoàng Tông nhân vật cao tầng, đều thập phần rõ ràng!

"Thanh nhi, mau trở lại!" Thánh nữ kinh hãi, vội vàng một lần nữa đem Hắc Long Ẩn tế ra, đáng tiếc nàng vừa mới hao phí đại lượng chân nguyên pháp lực, lúc này coi như là dốc sức liều mạng thi pháp, cũng chỉ là tế ra một đường hắc long hư ảnh, phóng tới Thanh nhi bên người, bảo vệ nàng quanh thân.

Thanh nhi sững sờ, vội vàng quay người hướng thánh nữ nơi đây chạy tới!

"Nhất định là dùng nàng này hiến tế Tà Thần Ẩn, tái tạo Tà vương!" Hoắc Tam Thông tâm niệm cấp chuyển, lập tức hướng Mẫn Quân quát lớn: "Giết nàng! Hủy diệt Tà Thần Ẩn!"

Hoắc Tam Thông hai tay áo đột nhiên vung lên, lập tức giữa không trung xanh lóng lánh, trong chớp mắt liền ngưng tụ ra hơn trăm con đường sắc bén đáng sợ thủy tiễn, tại Hoắc Tam Thông trong lòng khê động dưới sự thúc giục, những thứ này thủy tiễn lấy bất khả tư nghị tốc độ, từ bốn phương tám hướng hướng Thanh nhi kích xạ mà đến!

"Cô cô, cứu ta!" Thanh nhi tuyệt vọng hô.

"Tà Thần Ẩn, dĩ nhiên là Tà Thần Ẩn!" Mộc Dịch vẫn khiếp sợ tại Hoắc Tam Thông vừa rồi trong câu nói kia.

"Ta suýt nữa bị thánh nữ kia lợi dụng, khiến Tà Thần Ẩn tái hiện tu tiên giới, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!" Mộc Dịch trong lòng không rét mà run, các loại đáng sợ ý niệm trong đầu, nhao nhao đập đến.

Lúc này, hắn nhìn thấy Thanh nhi đã bị Hoắc Tam Thông công kích, theo bản năng sẽ phải xuất thủ cứu giúp, nhưng mà, hắn cùng với Thanh nhi cách nhau khá xa, chính mình cũng không phải có thể thần niệm trôi nổi bên ngoài, thi pháp khoảng cách xa hơn Thần Du kỳ trở lên tu sĩ, vì vậy xuất thủ của hắn, cũng là dư thừa.

Mộc Dịch tế ra một đường Hỏa Long, chưa đến Thanh nhi chung quanh, chợt nghe đến Thanh nhi tại dày đặc thủy tiễn đâm xuyên xuống hét thảm một tiếng, nhào vào thánh nữ trước người hơn mười trượng chỗ.

Có lẽ, nếu như có thể đổi mau hơn nhiều chạy ra mấy trượng, thánh nữ liền tới kịp thay nàng lại thi pháp ngăn trở cái kia chút ít thủy tiễn, đáng tiếc chính là, vận mệnh của nàng, cũng không có người vì nàng đặc thù huyết mạch mà đã bị đặc thù chiếu cố.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Phản Bội

"Thanh nhi!" Thánh nữ kêu đau một tiếng, một mực nghiêm túc băng lãnh ngữ khí, thoáng cái trở nên thương tâm gần chết!

Nàng thoáng cái lên đến Thanh nhi thi thể bên cạnh, mười ngón liên tục, phong bế Thanh nhi trên thân những vết thương kia, khiến huyết dịch không hề chảy ra.

Bất quá Thanh nhi đã khí tuyệt bỏ mình, nàng cũng vô lực xoay chuyển trời đất.

"Các người, đều phải chết!"

Thánh nữ giận dữ mà điên cuồng, từng cỗ một chân nguyên hóa thành một đạo đạo hắc hà, không được dừng mảnh vào Hắc Long Ẩn trong.

Người kia tại nàng dưới sự thao túng, trong chớp mắt hóa thành mấy trượng lớn nhỏ, trên ngọc ấn hắc long, cũng lần nữa thoát ly bay ra, giương nanh múa vuốt hướng Hoắc Tam Thông đánh tới.

Mộc Dịch cũng không chút do dự ra tay!

Đối phương hai người, tuy rằng cũng đều là Trúc Tạo Tiên Cơ tu sĩ, nhưng Mẫn Quân cùng một dạng với hẳn là Tích Cốc kỳ, Hoắc Tam Thông cũng đã là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, thực lực mạnh nhất kinh phong, vì vậy Mộc Dịch mục tiêu công kích, cũng đầu tiên chọn tại Hoắc Tam Thông trên thân.

Chỉ có liên hợp thánh nữ, đem Hoắc Tam Thông đánh bại, mới có một đường sinh cơ!

Nơi đây cung điện dưới mặt đất hoàn cảnh, trải rộng Địa Hỏa, đối Mộc Dịch mà nói, thập phần có lợi!

"Ôi!" Mộc Dịch khẽ quát một tiếng, kích phát huyết mạch chân nguyên, thân thể màu da trong lúc đó một đỏ, một cổ liệt diễm từ thân thể của hắn trên phát ra, khiến hắn thoáng cái dường như biến thành một hỏa nhân.

Mộc Dịch đơn chương vũ, một đường hung mãnh Hỏa Long gào thét bay ra, đồng thời hắn hướng chung quanh Địa Hỏa năm ngón tay liên tục, đánh vào từng đạo pháp quyết; trong chốc lát, chung quanh Địa Hỏa ở bên trong, cũng bay ra từng đạo Hỏa mãnh xà, đồng loạt hướng Hoắc Tam Thông đánh tới, trong lúc nhất thời trong đại điện Hỏa Long Hỏa mãnh xà bốn phía bay tứ tung, khí thế đại thịnh.

Làm xong những thứ này, Mộc Dịch cũng đã đem cái kia Huyết Nha Nhận âm thầm khấu trừ trong tay, đột nhiên thôi phát chân nguyên lực lượng, đem Huyết Nha Nhận theo một đường Hỏa Long cùng một chỗ tế ra.

Hung mãnh dữ tợn cực lớn Hỏa Long ở bên trong, ẩn chứa lấy một đường nhàn nhạt đấy, vài tắc lớn nhỏ hình trăng lưỡi liềm ánh sáng màu đỏ, mặc dù cẩn thận xem xét, cũng khó có thể phân biệt đi ra, huống chi là tại khẩn trương như vậy kịch liệt, thay đổi trong nháy mắt trong chiến đấu!

Hoắc Tam Thông phản ứng cũng là cực nhanh, hắn trước tiên vọt tới bị hắn cho rằng là "Tà Thần Ấn" vết máu bên cạnh, sau đó tế ra một viên lớn chừng quả đấm xanh thẫm viên châu.

Đây chính là hắn pháp khí. Viên châu tại Hoắc Tam Thông màu lam hào quang chân nguyên gia trì xuống, hóa thành một trước mặt xanh thẫm quang thuần, che ở trước người.

Loại này xanh thắm viên châu pháp khí. Mộc Dịch đã từng bái kiến cũng sử dụng qua, nhưng mà, trước mắt cái này một quả pháp khí, hiển nhiên so với hắc đã từng đạt được qua cái kia một quả. Cao hơn quá nhiều!

Viên châu pháp khí biến thành quang thuần, chừng hơn mười trượng lớn nhỏ, hầu như đem đại điện ngăn cách ra, quang thuần một bên là Hoắc Tam Thông, Mẫn Quân cùng Tà Thần Ẩn, một bên kia thì là Mộc Dịch cùng thánh nữ.

Mộc Dịch, thánh nữ luồng thứ nhất pháp thuật công kích. Đánh vào cái này quang thuần lên, cũng chỉ là khơi dậy một mảnh rực rỡ tươi đẹp chói mắt xanh sáng lóng lánh, sau đó cũng chưa có bên dưới!

"Tà Thần Ẩn! Trong truyền thuyết chỉ cần có người đạt được Tà Thần Ẩn, sẽ Thực lực tăng nhiều, tâm tính đại biến, trở thành đời sau Tà vương, khiến tu tiên giới lâm vào tuyệt cảnh!" Hoắc Tam Thông trong lòng, đã kích động lại sợ hãi!

"Tu tiên giới nghìn năm tai hoạ ngầm, hôm nay liền do lão phu đến triệt để giải quyết. Cũng coi như một cái công lớn!" Hoắc Tam Thông lúc này đã đem hắc và Mộc Dịch ân oán cá nhân triệt để để ở một bên. Trong lòng chỉ có cái kia Tà Thần Ẩn!

"Thay lão phu hộ pháp, lão phu muốn trước hủy diệt cái này Tà Thần Ẩn!" Hoắc Tam Thông hướng Mẫn Quân truyền âm nói ra, người kia ánh mắt, một mực chăm chú vào Tà Thần Ẩn lên, bị lão giả vừa nói như vậy, lập tức gật đầu gọi là.

Mẫn Quân lập tức cũng tế ra một quả xanh thắm viên châu pháp khí. Mộc Dịch sững sờ, đây chính là hắc đã dùng qua cái kia một quả!

Rất rõ ràng. Lúc trước hắc giả chết giao ra cái này viên châu pháp khí về sau, pháp khí cũng bị Bình Hải tông giao trả lại cho Hoắc Tam Thông với tư cách nói rõ. Mà cuối cùng lại triển chuyển đến Mẫn Quân trong tay.

Tuy rằng pháp khí còn là cái kia pháp khí, nhưng hôm nay người làm phép Mẫn Quân đã là Tích Cốc kỳ tu sĩ, thi triển uy lực, tự nhiên càng mạnh hơn nữa.

Mẫn Quân mười ngón liên tục, lam hà bay múa, viên châu khi thì hóa thành quang thuần, khi thì kích phát thủy tiễn, biến ảo vô cùng.

Tại chính mình pháp khí biến thành quang thuần yểm hộ xuống, lại có Mẫn Quân ở một bên hộ pháp, Hoắc Tam Thông lập tức bắt đầu thi pháp, đối phó món đó Tà Thần Ẩn.

Từng đoàn từng đoàn dày đặc lam hà, từ trong tay hắt bay ra, bao bọc tại Tà Thần Ẩn kích phát huyết quang bên ngoài, một chút tiêu hao cái kia huyết quang uy năng.

Tà Thần Ẩn coi như là lại bất thường, lúc này dù sao cũng chỉ là vô chủ bảo vật, không người thao túng, không có pháp lực gia trì, chỉ cần Hoắc Tam Thông nhiều hơn nữa tiêu phí một ít thời gian, nói không chừng có thể đem phá hư!

Quả nhiên, mới ngăn ngừa thời gian qua một lát, cái kia huyết quang liền ảm đạm rồi rất nhiều! Hoắc Tam Thông biết rõ sự tình trọng đại, càng là không tiếc chân nguyên, dốc sức làm, nhanh hơn mài mòn Tà Thần Ẩn tốc độ!

"Mau ngăn cản hẩn!" Thánh nữ thấy thế kinh hãi, sắc mặt, vậy mà toát ra hiểm thấy sợ hãi chi sắc.

Nếu như Tà Thần Ẩn bị hủy, nàng nhiều năm như vậy tâm huyết, Liễu gia nghìn năm tổ huấn hứa hẹn, đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Mộc Dịch tâm tư, rồi lại có chút phức tạp.

Một phương diện, hắc và Hoắc Tam Thông giống nhau, cũng hy vọng đáng sợ kia Tà Thần Ẩn như vậy bị phá huỷ! Nhưng một phương diện khác, một khi Hoắc Tam Thông bị phá huỷ Tà Thần Ẩn, bước tiếp theo khẳng định chính là muốn giết chết hắc Mộc Dịch, lấy Hoắc Tam Thông thực lực tu vi, Mộc Dịch tình trạng có thể xấu!

Hắc chỉ có thể liên thủ thánh nữ, không ngừng thi triển công kích, phân đi Hoắc Tam Thông lực chú ý, duy trì cái này cục diện bế tắc.

Ở nơi này cái khăn trương muôn phần thời khắc, mắt thấy cái kia Tà Thần Ẩn chung quanh huyết quang sắp bị càng già càng dày đặc lam hà triệt để thôn phệ, thánh nữ lo lắng muôn phần, Hoắc Tam Thông tức thì hưng phấn không thôi.

"Phốc!" Đột nhiên một tiếng vang nhỏ, triệt để cải biến toàn bộ thế cục.

Một đường Thủy Tiên Thuật, chẳng biết lúc nào xuyên thủng Hoắc Tam Thông phần bụng, Hoắc Tam Thông thi triển công pháp, lập tức ánh sáng màu lam âm đậm.

"Tư!" Giấu ở Hỏa Long trong một đường trắng lười liềm ánh sáng màu đỏ, cũng đâm xuyên qua lực phòng ngự đột nhiên giảm nhiều màu lam quang thuần, trực kích Hoắc Tam Thông ngực, cũng "Phốc" một cái xuyên thủng ra một cái lớn chừng quả đấm lỗ thủng.

Lỗ thủng chung quanh, một cổ đốt trời mùi hôi truyền ra, đây chính là Mộc Dịch âm thầm thi triển Huyết Nha Nhận huyết khí!

Hoắc Tam Thông kinh ngạc mà không dám tin cúi đầu nhìn nhìn từ bụng mình xuyên ra thủy tiên, sau đó, lại quay người nhìn về phía bên cạnh gần tại vài thước Mãn Quân, sắc mặt lại là nghi hoặc, lại là phần nộ.

"Vì cái gì. . ." Mấy chữ từ Hoắc Tam Thông hàm răng lúc giữa khó khăn phun ra, còn chưa nói hết, hắc liền triệt để tắt thở vẫn lạc.

Mẫn Quân nhìn đều không có nhìn Hoắc Tam Thông liếc, hắn hai mắt một mực gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia Tà Thần Ấn, thì thào nói ra: "Cái này Tà Thần Ấn, là của ta! Ta phải đối được cường đại, ta muốn cho tất cả mọi người thần phục tại dưới chân của ta, dù là bởi vậy thành ma, cũng sẽ không tiếc!"

Mẫn Quân xuống một động tác, chính là hướng cái kia đã không có huyết quang bao bọc, vẫn lẳng lẳng nhẹ nhàng ở giữa không trung Tà Thần Ấn chộp tới.

"Dừng tay!" Mộc Dịch kinh hãi, cái kia chút ít về Tà Thần Ấn đáng sợ nghe đồn, hắn cũng nghe qua không ít, một khi khiến Mẫn Quân đạt được Tà Thần Ấn, có lẽ, thật sự liền ra đời mới một đời Tà vương, từ nay về sau tu tiên giới làm loạn hoành hành!

Đã tế xuất thủ Huyết Nha Nhận, dường như đạt được Mộc Dịch cảm ứng bình thường, vậy mà ở giữa không trung quay trở lại, hóa thành một đạo huyết quang, hướng Mẫn Quân kích bắn đi.

Chỉ có Thần Du kỳ trở lên tu sĩ mới có thể làm được đấy, xa như thế khoảng cách tinh diệu không chế pháp khí thủ đoạn, Mộc Dịch vậy mà tại đây trước mắt dùng ra một chút. Bất quá hắn cũng không phải dụng ý thức thần niệm thao túng Huyết Nha Nhận, mà là mơ hồ dùng huyết mạch đến cảm ứng.

Thế nhưng là, vẫn đang thì đã trễ, Mẫn Quân hai tay, đã đụng hướng về phía viên kia Tà Thần Ấn, giờ khắc này, thần sắc của hắn kích động mà sùng kính, dường như đã nhận được trên thế giới trân quý nhất bảo vật!

"A!" Sau một khắc, Mẫn Quân hét thảm một tiếng, thân thể của hắn đột nhiên khô quắt, Tà Thần Ấn lại lần nữa kích phát ra một tầng dày đặc huyết quang, cũng tản mát ra nồng đậm mùi máu tanh.

"Phốc!" Mộc Dịch tể ra Huyết Nha Nhận, xuyên thủng Mẫn Quân thân thể, nhưng không có một giọt máu tươi chảy ra dấu vết.

"Đùng!" Mẫn Quân khô quắt thân thể, ngã trên mặt đất, không hề sinh khí.

Trong chớp nhoáng này bị hút máu khô sau hình thành thân khô, chỉ có ba thước lớn nhỏ, bộ dáng rất là đáng sợ, đã liên nhiều lần sinh tử đại chiến Mộc Dịch, nhin không được đều là trong lòng phát lạnh.

Ngắn ngủn một cái hô hấp giữa, thế cục vậy mà đã xảy ra như thế biến hóa cực lớn, Hoắc Tam Thông cùng Mẫn Quân trước sau chết đi, Mộc Dịch khiếp sợ ngoài, càng là cảm thấy một hồi sợ hãi: "Đây là có chuyện gì ?"

"Hừ!" Thánh nữ thu hồi công pháp, nhìn xem Mẫn Quân biến thành thân khô cười lạnh nói: "Chính là phạm nhân huyết mạch, cũng dám đụng vào Tà Thần Ấn, máu tươi của hã, liền làm Tà vương hiến tế cũng không xứng!"

Thánh nữ lại ôm lấy Thanh nhi thi thể, bước nhanh hướng cái kia Tà Thần Ấn tiến đến.

"Thanh nhi vừa mới chết đi, thi thể trong huyết dịch còn chưa ngưng kết, nói không chừng còn có chút tác dụng!" Thánh nữ nói xong, vậy mà thi pháp cuốn ra hai đạo màu đen hà, bao vây lấy Thanh nhi thi thể, không được đè ép, đem thi thể trong huyết dịch, nhỏ tại Tà Thần Ấn trên.

Những thứ này huyết dịch trực tiếp xuyên thấu qua huyết quang, bị Tà Thần Ấn sở hấp thu, một chút dấu vết đều không có để lại!

Mộc Dịch mắt thấy một màn này, nhú mày, trong lòng âm thầm không đành lòng, lúc này thánh nữ cử động, khi hã xem ra, có gan không nói ra được tà ác.

"Dừng tay!" Mộc Dịch nhìn không được hét lớn một tiếng.

Thánh nữ xoay đầu lại khẽ mỉm cười nói: "Mộc đạo hữu đừng nóng vội, lão thân làm như vậy, cũng là vì đạo hữu! Cuối cùng chỗ tốt, toàn bộ do đạo hữu nhận lấy!"

"Người cuối cùng muốn làm cái gì?" Mộc Dịch đem Huyết Nha Nhận triệu hồi khẩu trừ trong tay, cẩn thận đề phòng.

Lúc này, thánh nữ đã đem Thanh nhi thi thể trong huyết dịch đều bài trừ đi ra, Tà Thần Ẩn trên huyết long, nguyên bản nhắm hai mắt, lúc này vậy mà mở ra, dường như vật còn sống!

"Quả nhiên, Thanh nhi tuy rằng có được cái kia cao quý huyết mạch, nhưng chưa đủ dày đặc, mặc dù nàng còn sống, cũng không có thể dung hợp Tà Thần Ẩn, chỉ có thể làm như đối mới Tà vương hiến tế!" Thánh nữ nhẹ giọng thở dài.

"Mà cái này mới Tà vương, chính là người!" Thánh nữ đột nhiên hướng Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra, ngữ khí trang nghiêm mà kính trọng: "Người có được cường đại mà cao quý chính là huyết mạch, chỉ có người mới có thể khống chế cái này Tà Thần Ẩn, cùng hẳn dung hợp, trở thành một đời mới Tà vương! Tái tạo Tà vương, cái này đúng là chúng ta Liễu gia nghìn năm tổ huấn, lão thân vì thế mặc dù chết không uổng!"

"Người muốn dùng máu của ta, vì Tà Thần Ẩn hiến tế, khiến Tà vương trùng sinh?" Mộc Dịch lắc đầu: "Nguyên lai mục đích của người đáng sợ như thế! Nhưng mà, ta sẽ không đi đụng cái kia Tà Thần Ẩn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Giao Thủ

"Không, " thánh nữ nghiêm mặt nói ra: "Tà vương đã chết, không cách nào trùng sinh! Nhưng mà, năng lực của hãn, tín niệm của hãn, vẫn luôn phong ấn tại cái này Tà Thần Ẩn trong. Lấy huyết mạch của người, có thể cùng Tà Thần Ẩn dung hợp, kế thừa Tà vương thực lực cường đại, kế thừa ý chí của hãn, trở thành một đời mới Tà vương, thống lĩnh toàn bộ tu tiên giới!"

"Nếu như người không tin, bản thân dùng huyết mạch cảm ứng một cái liên biết!" Thánh nữ nói xong, chủ động thối lui đến xa xa, ý bảo Mộc Dịch tới gần Tà Thần Ẩn.

Mộc Dịch bán tín bán nghi đi ra hơn mười trượng, đối tới gần cái kia Tà Thần Ẩn một ít, nhưng mà tâm hãn hoài đề phòng, không dám dựa vào là thân cận quá.

Quả nhiên, máu của mình, tại ở gần Tà Thần Ẩn về sau, có một loại không hiểu cảm ứng, hưng phấn, ấm áp, thậm chí là một loại đã lâu quen thuộc!

Hãn phát hiện, bản thân huyết mạch cùng cái này Tà Thần Ẩn giữa, đã đã thành lập nên một loại huyền diệu liên hệ, sinh ra một loại khó có thể nói nói cảm giác kỳ diệu.

Cảm giác này nói với Mộc Dịch, Tà Thần Ẩn có thể làm cho hãn càng cường đại hơn, có thể làm cho hãn không gì làm không được, có thể làm cho hãn xưng bá thiên hạ, có thể làm cho hãn phát huy ra bản thân huyết mạch mạnh nhất uy lực!

Mộc Dịch trong huyết mạch một cỗ Hỏa chân nguyên, tự nhiên mà vậy bởi vì đã bị cảm ứng mà kích phát, khiến Mộc Dịch da thịt mặt ngoài, tản ra một tầng nhàn nhạt ánh lửa.

Thánh nữ nhìn xem Mộc Dịch kích phát ánh lửa, trong ánh mắt đã là hâm mộ, cũng là vui mừng. Rất hiển nhiên, Mộc Dịch huyết mạch, cùng cái kia Tà Thần Ẩn, thập phần xứng!

Mộc Dịch nhìn xem Tà Thần Ẩn, phảng phất có một thanh âm, tại Mộc Dịch bên tai không ngừng thấp giọng thổ lộ hết, khiến hắn đi đem Tà Thần Ẩn làm của riêng, cái loại này phát ra từ huyết mạch dụ hoặc, rất khó ngăn cản.

Nhưng mà, có quan hệ Tà Thần Ẩn truyền thuyết, là đáng sợ như vậy, khiến Mộc Dịch trong lòng phát lạnh.

"Không được! Phải hủy cái này Tà Thần Ẩn!" Mộc Dịch quả quyết nói ra, đồng thời song chưởng vỗ, hai đạo Hỏa Long hung mãnh tuôn ra, hướng cái kia Tà Thần Ẩn công tới.

"Người đang làm gì đó!" Thánh nữ thấy Mộc Dịch nguyên bản chính si mê nhìn xem cái kia Tà Thần Ẩn, đột nhiên rồi lại tỉnh táo lại. Cùng tồn tại khắc muốn phá hư Tà Thần Ẩn, lập tức quá sợ hãi!

Hai đạo màu đen hà, từ thánh nữ trước người Hắc Long Ẩn trong bay ra. Hóa thành hai cái hắc long, nghênh đón hướng Mộc Dịch tế ra hai đạo Hỏa Long.

"Rầm rầm" hai tiếng nổ đùng, hỏa diễm từng diễm, hắc quang văng khắp nơi. Hai người thi triển pháp thuật lực lượng ngang nhau, đồng quy vu tận!

"Người muốn tìm chết sao!" Thánh nữ sắc mặt trầm xuống nghiêm nghị quát, "Phải biết rằng, người tuy rằng huyết mạch cao quý, cũng chỉ có Tích Cốc kỳ tu vi. Lão thân cao hơn chừng người một cái nhỏ cảnh giới, người

không phải là lão thân đối thủ! Trừ phi, người dung hợp Tà Thần Ẩn, như vậy thực lực của người sẽ tăng nhiều, trở thành mới một đời Tà vương! Lão thân cũng đem tiếp nhận người làm chủ, chân thành như một, mặc cho phân phó!"

"Không có Tà Thần Ẩn, ta cũng chưa chắc không phải là đối thủ của người!" Mộc Dịch lạnh lùng nói ra, hắc trong giây lát thúc giục pháp lực. Lập tức trong đại điện Địa Hỏa. Trong lúc đó dâng lên hơn một trượng cao, đối có vô số Hỏa mãng xà từ trong tuôn ra, từ bốn phương tám hướng hướng thánh nữ công tới.

Nơi này cung điện dưới mặt đất Địa Hỏa trải rộng, đối Mộc Dịch mà nói, chiếm cứ không ít địa lợi ưu thế.

"Chỉ bằng những thứ này Địa Hỏa, cũng muốn thắng được lão thân ?" Thánh nữ cười lạnh một tiếng. Hắc Long Ẩn màu đen hà cuồng vũ, hóa thành một mảnh màu đen hào quang. Dem bản thân chung quanh tầm hơn mười trượng bên trong đều bao trùm.

Cái kia chút ít mãnh liệt hỏa diễm, dữ tợn Hỏa mãng xà, vừa tiếp xúc với màu đen hà. Liền lập tức ánh lửa ảm đạm, sau đó dần dần dập tắt.

"Thật bá đạo Thủy thuộc tính Linh quang!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, cái này màu đen hà dung mạo không sâu sắc, nguyên lai càng như thế mạnh mẽ, liền tinh tú Địa Hỏa chân nguyên, đều không thể xâm nhập, lọt vào khắc chế.

Mộc Dịch đã tế ra Thất Tinh Hóa Diễm Trượng, tay trái cầm pháp trượng vung vẩy xuống, một đường tử kim nhị sắc Hỏa Long gào thét bay ra; đồng thời, tay phải hắc vũ, một đám mây sương mù giống như nhàn nhạt hỏa diễm ở giữa không trung đột nhiên hình thành, Hỏa Vân lập tức cùng tử kim Hỏa Long cùng một chỗ đánh về phía thánh nữ.

"Thiên Hỏa, Địa Hỏa! Thiên Địa song hỏa, Huyền Hoàng thông tu!"
Thánh nữ biến sắc, nàng thoáng cái liền nhận ra Mộc Dịch tế ra hai loại hỏa diễm lai lịch.

"Trừ phi ngươi dung hợp Thiên, Địa, Nhân ba Hỏa, luyện ra tam muội chân hỏa, nếu không lão thân Hắc Thủy Thần Quang, há lại sẽ sợ ngươi!"
Thánh nữ lắc đầu cười lạnh, đan điền pháp lực thao thao bất tuyệt hướng Hắc Long Ẩn tiến đưa, khiến này ẩn toả ra màu đen hào quang, trở nên dày đặc!

Tử Kim Chân Hỏa cùng Vân Hỏa, một trái một phải, hầu như đồng thời xông vào màu đen hà bên trong, nhưng mà chỉ là xâm nhập hơn mười trượng, còn kém một chút tiếp cận thánh nữ bên người lúc, cũng đã hao hết uy năng, tán loạn biến mất!

Thánh nữ chính muốn mở miệng chế nhạo, bỗng nhiên nhìn thấy Tử Kim Chân Hỏa trong thậm chí có một đường nhân nhật ánh sáng màu đỏ đánh tới, kinh hãi ngoài, nhin không được "A" một tiếng thét kinh hãi.

Sau một khắc, "Chích" một tiếng giòn vang ở bên trong, một khối hình trắng lười liềm lười đao tàn phiến, đánh vào thánh nữ trước người Hắc Long Ẩn trên.

Trắng lười liềm lười đao tàn phiến bị bắn ngược ra hơn mười trượng bên ngoài, mà Hắc Long Ẩn rồi lại hầu như hoàn hảo không tổn hao gì, chỉ để lại một đường nhẹ nhàng vết cắt.

Thánh nữ cả kinh sau đó, đặc ý cười nói: "Ha ha, hoàn hảo là một kiện tàn phá không chịu nổi huyết khí! Nếu không, ngươi lúc này đây đánh lén, nói không chừng lão thân sẽ phải bị tổn thất nặng!"

Mộc Dịch thầm nghĩ một tiếng đáng tiếc, cái kia Hắc Long Ẩn phẩm chất cực cao, vậy mà không sợ máu của hắc răng dao một đâm; bản thân

đánh lén không tầm thường tay, tiếp theo đối phương có chỗ chuẩn bị, thì càng khó thành công!

Thánh nữ lúc này thu liễm dáng tươi cười, nghiêm mặt nói ra: "Không muốn lại lãng phí thời gian! Thực lực của người, hoàn toàn chính xác không phải là bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ có thể so sánh, nhưng cùng lão thân so sánh với, còn là kém không ít! Chỉ dựa vào gà mờ Thiên Địa chân hỏa cùng một khối huyết khí tàn phiến, làm sao có thể chiến thắng lão thân!"

Mộc Dịch cười lạnh không nói, không tiếc một cái giá lớn điên cuồng thúc chân nguyên pháp lực, thành từng mảnh Tử Kim Chân Hỏa, từng đạo Hỏa mẫn xà Hỏa Long, như mưa to gió lớn giống như hướng thánh nữ đập tới!

Tuy rằng những công kích này, đều không thể xúc phạm tới màu đen hà bao bọc thánh nữ, nhưng cũng bức bách đối phương không thể không một mực tể ra chân nguyên pháp lực, duy trì Hắc Long Ẩn kích phát.

Thánh nữ giận dữ, trách mắng: "Hừ, người biết lão thân không muốn giết người, thì cứ như vậy quấn quít chặt lấy, không khỏi có chút vô sỉ!"

Nàng mắng chửi, đối Mộc Dịch căn bản không có hiệu quả gì, Mộc Dịch hỏa thuộc tính công pháp, không gián đoạn thi triển lấy, ngẫu nhiên còn tể ra Huyết Nha Nhận không ngừng đâm xuyên công kích, khiến thánh nữ mệt mỏi phòng bị.

Loại này toàn lực ứng phó chính diện giao chiến, song phương dốc hết pháp lực mà ra, đối pháp lực tiêu hao thật lớn, không bao lâu về sau, thánh nữ liền cảm thấy chống đỡ hết nổi, Hắc Long Ẩn thao túng kích phát, cũng hơi có vẻ chậm chạp.

Nhưng mà, Mộc Dịch công kích không có chút nào bất luận cái gì yếu bớt dấu hiệu, giống như hắc chân nguyên pháp lực, vĩnh viễn đều dùng

không hết!

"Xảy ra chuyện gì vậy? Hẳn tu vi rõ ràng so với lão thân thấp, như thế nào pháp lực còn thâm hậu như thế, vậy mà kiên trì đến bây giờ cũng không suy yếu?" Thánh nữ trong lòng vừa sợ lại kỳ.

Nàng không biết là, Mộc Dịch huyết mạch không những được hấp thu luyện hóa hỏa thuộc tính chân nguyên, hơn nữa tốc độ cực nhanh, hơn xa qua bình thường hô hấp thổ nạp. Hơn nữa, hỏa thuộc tính chân nguyên càng tinh thuần, Mộc Dịch luyện hóa tốc độ càng nhanh!

Nơi đây toàn bộ là Địa Hỏa, đều là tinh túy hỏa thuộc tính Hoàng nguyên, lúc này ở Mộc Dịch dẫn dắt xuống, những thứ này Địa Hỏa nhao nhao phun ra hung mãnh hỏa diễm, đem Mộc Dịch bao bọc ở bên trong, đã là một tầng phòng ngự thủ đoạn, đã ở liên tục không ngừng vì Mộc Dịch cung cấp lấy tinh túy chân nguyên.

Song phương vừa rồi kịch chiến, so đấu chính là pháp lực tiếp tục năng lực, thánh nữ tu vi tương đối cao, pháp lực nếu so với Mộc Dịch thâm hậu một ít, nhưng lại một mực ở tiêu hao, không có bổ sung; mà Mộc Dịch nhưng vẫn đang không ngừng từ Địa Hỏa trong hấp thu chân nguyên, sâu sắc giảm bớt pháp lực tiêu hao tốc độ, thời gian càng dài, Mộc Dịch ưu thế càng lớn!

"Lão thân vậy mà đã rơi vào người cái bẫy!" Thánh nữ cũng là tâm niệm cực nhanh ngời, rất nhanh liền tỉnh ngộ lại!

Nàng không dám lại như vậy tiêu hao dây dưa xuống dưới, vội vàng chuyển thủ làm công, vài đạo màu đen hà biến thành hắc long, hướng Mộc Dịch vọt tới.

Nhưng mà, mặc dù Mộc Dịch không thể một kích đắc thắng, nhưng cũng là chừng tự bảo vệ mình lực lượng, Mộc Dịch tế ra mấy tầng Thiên Địa

chân hỏa ngưng tụ quyền lửa, đồng dạng là không như bình thường, sẽ không để cho công kích của đối phương thực hiện được.

Theo thời gian trôi qua, theo thánh nữ pháp lực không ngừng tiêu hao, thế cục cũng đang dần dần phát sinh biến hóa.

Thánh nữ khởi điểm chiếm cứ ưu thế, hôm nay hai người đã ngang tay, lại một lát sau, Mộc Dịch đã chiếm cứ thượng phong! Tại chân nguyên pháp lực chưa đủ dưới tình huống, thánh nữ mỗi một lần thi pháp, đều thập phần khó khăn, uy lực cũng không lớn bằng lúc trước!

Theo như vậy xuống dưới, tiếp qua nửa nén hương, chỉ sợ thánh nữ sinh tử, cũng muốn không chế tại Mộc Dịch trong tay!

"Giao ra trận bàn, mở ra Hư Không phong ấn trận, ly khai nơi đây về sau, ta tựu cũng không sẽ cùng thánh nữ khó xử!" Mộc Dịch lạnh lùng nói ra.

"Hừ, người đã được đến 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 , người đáp ứng giúp đỡ lão thân làm một chuyện, nhưng không có làm được!" Thánh nữ không cam lòng đáp.

"Đó là người cố ý lừa gạt trước đây! Nếu như biết là muốn lấy Tà Thần Ấn, tại hạ tuyệt sẽ không đáp ứng!" Mộc Dịch nói ra: "Hơn nữa, 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 cũng là tại hạ bản thân bằng vào huyết mạch đoạt được!"

Thánh nữ bất khả tư nghị lắc đầu liên tục, khuyên nhủ: "Người thật sự là ngu xuẩn! Tu tiên giới luôn luôn lấy thực lực vi tôn! Căn bản không có thị phi thiện ác, chỉ có sinh tử thắng bại! Bao nhiêu người vì cường đại, mà liều lĩnh, không tiếc bất luận cái gì một cái giá lớn! Người biết rất rõ ràng dung hợp Tà Thần Ấn, liền có thể làm cho mình trở nên càng cường đại hơn, vì sao không đi làm ? Nếu như lão thân có cái kia huyết mạch, còn có thể đến phiên người sao!"

Mộc Dịch ngử khí bình thân mà kiên định nói: "Tà Thần Ẩn tuy có thể làm cho ta trở nên cường đại, nhưng là sẽ ảnh hưởng tâm tính của ta, ta không muốn làm cái gì mới một đời Tà vương, ta chỉ muốn làm tự chính mình!"

"Về phần cái này Tà Thần Ẩn, lưu lại trên thế gian cũng là một cái tai họa, không bằng như vậy bị phá huỷ!" Mộc Dịch nói xong, sẽ phải thi pháp công kích Tà Thần Ẩn, khiến thánh nữ triệt để hết hy vọng!

"Không thể!" Thánh nữ khẩn trương, như thế mà nàng lúc này, đã không có ít nhiều pháp lực đi ngăn cản Mộc Dịch!

Mộc Dịch thi triển ra Thiên Địa chân hỏa, hình thành một mảnh hừng hực thiêu đốt biển lửa, đem Tà Thần Ẩn vây vào giữa, Tà Thần Ẩn toả ra huyết quang, đang tại một chút phai mờ.

"Tốt, hôm nay lão thân coi như là bỏ qua này tính mạng, cũng muốn hoàn thành đại sự!" Thánh nữ tay áo run lên, đem cái kia chút ít trận bàn một tia ý thức lấy ra, sau đó lập tức nhao nhao đánh nát.

Mộc Dịch trong lòng cả kinh, không có những thứ này trận bàn, cái kia nên như thế nào ly khai nơi đây!

"Người thật muốn vây khốn chết tại đây cung điện dưới mặt đất trong sao?" Mộc Dịch nhíu mày chất vấn.

"Vậy thì như thế nào, chí ít có người chôn cùng!" Thánh nữ thân nhiên nói, khoe miệng rồi lại phát ra thần bí vui vẻ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Diễm Hồn

Thánh nữ lẻ giơ tay lên, nàng bàn tay vẫn còn dư lại cuối cùng một quả bát quái hình dạng trận bàn.

Chẳng biết tại sao, nàng không có đem cái này khối trận bàn cũng cùng một chỗ bị phá huỷ.

Mộc Dịch biết rõ tất có kỳ quặc, lúc này cũng bất chấp bị phá huỷ cái kia Tà Thần Ấn, vội vàng đem pháp thuật quay lại phương hướng, toàn bộ công hướng thánh nữ.

Hình tròn trong đại điện, hỏa diễm hùng hực, Hỏa mãng xà bốn phía bay tứ tung, toàn thân quần lên hỏa diễm Mộc Dịch, mấy có lẽ đã điều khiển hết thủy.

"Đừng!" Thánh nữ miễn cưỡng thi triển ra một tầng màu đen hào quang, sau đó đem trong tay bát quái trận bàn, khảm vào đại điện một chỗ bàn đá bệ đá trước mặt ở bên trong, nơi đây thậm chí có một cái bát quái hình dạng khảm rãnh, cùng cái kia trận bàn thập phần ăn khớp.

"Không ổn! Nơi đây quả nhiên còn có cơ quan!" Mộc Dịch kinh hãi, vội vàng trước tăng cường bản thân phòng hộ.

Cái kia chút ít Hỏa Long Hỏa mãng xà, đã ở màu đen hào quang ngăn cản xuống, dần dần hóa giải, bát quái màu đen kia hào quang cũng lập tức báo phá.

Mất đi phòng hộ thánh nữ, sinh tử đã tại Mộc Dịch trong khống chế, bất quá nàng rồi lại bộc phát ra một hồi điên cuồng cười to.

Nường theo lấy tiếng cười của nàng, đại diện cơ quan đã kích phát, Mộc Dịch cảm thấy mặt đất chấn động lay động kịch liệt, cái kia chút ít Địa Hỏa, tựa hồ cũng đã mất đi khống chế, bỗng nhiên dập tắt, bỗng nhiên đại thịnh.

Đại diện một mặt, nguyên bản bình thường một mặt thạch bích, đột nhiên một phân thành hai vỡ ra, hừng hực hỏa quang từ trong lộ ra, khiến đại diện lập tức lại nóng bức rất nhiều.

"Thật mạnh kinh phong hỏa lực! Cái này so với bình thường Địa Hỏa cường đại hơn rất nhiều!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, theo bản năng lui về phía sau mấy bước.

Bất quá, nếu như đối phương chỉ là muốn thả ra những thứ này Địa Hỏa phát cái đốt cung điện dưới mặt đất, Mộc Dịch nhưng là không sợ, đối với Mộc Dịch mà nói, thân ở tại tinh thuần trong ngọn lửa, quả thực là như cá gặp nước!

"Rống!" Một tiếng nặng nề thú vật gào to, từ thạch bích khe hở chỗ truyền đến, chấn Mộc Dịch trong lòng run lên! Không chỉ có như thế, toàn thân hãn huyết mạch tựa hồ cũng nhận được cảm ứng, khiến toàn thân hãn nhiệt huyết sôi trào. Một loại phát ra từ huyết mạch sợ hãi, chiếm cứ Mộc Dịch nội tâm, hãn cảm nhận được từ chỗ không có nguy hiểm!

"Người xem!" Thánh nữ chỉ vào cái kia trước mặt trên vách tường đột nhiên hiển hiện hai hàng cổ văn, hướng Mộc Dịch nói ra: "Đây là đời thứ nhất Thủy, Hỏa hộ pháp lưu lại hạ lời thề, Dương, Liễu hai nhà, thế thế đại đại, đều muốn vì Tà Chủ thuần phục! Người như là đã đoán được mình là Hỏa hộ pháp hậu nhân, vì sao phải vong bản quên tông, trái với tổ huấn? Nếu như người là lạc đường biết quay lại. Liền đi dung hợp Tà Thần Ấn, hoàn thành Tà Chủ vẫn chưa xong sứ mạng!"

Mộc Dịch vẫn đang lắc đầu nói ra: "Vậy thì như thế nào, chớ nói ta không nhất định là cái gì Hỏa hộ pháp hậu nhân; coi như là ta là, hơn một nghìn năm trước khắc xuống hai hàng chữ, làm sao có thể trái phải ta hôm nay lựa chọn! Ta chỉ vì chính mình cùng người nhà mà sống!"

"Ha ha ha, người đã chấp mê bất ngộ! Liền đi đối mặt lão tổ tông phong ấn diễm hồn thú vật đi, lão thân muốn người chết theo!" Thánh nữ âm ỉ nhe răng cười, nàng đang ở đó vờ ra thạch bích bên cạnh, hiển nhiên đã đem bản thân sinh tử không để ý.

Thánh nữ không cam lòng vừa liếc nhìn Tà Thần Ẩn, thì thào nói ra: "Vì cái gì! Vì cái gì ta như vậy đối Tà Chủ trung thành và tận tâm hậu nhân. Nhưng không có kế thừa cái kia cao quý chính là huyết mạch ? Vì cái gì!"

Mang theo như vậy không cam lòng, mang theo đối Tà Chủ xấp xỉ ngu muội trung thành, thánh nữ từng bước một hướng đi cái kia Tà Thần Ẩn. Cũng duỗi ra hai tay, giống như nâng...lên thế gian trân quý nhất bảo vật như vậy, nâng lên Tà Thần Ẩn.

Mộc Dịch nhú mày, đối phương đã một lòng muốn chết, hẳn cũng không có tất có tiếp tục ra tay.

Ngay tại thánh nữ tiếp xúc đến Tà Thần Ẩn trong nháy mắt, khuôn mặt của nàng, thoáng cái liền biến thành bảy tám chục tuổi già yếu bộ dáng, hơn nữa dần dần khô quắt, toàn thân của nàng. Rất nhanh biến thành một cỗ thân khô, cũng co lại thành ba thước lớn nhỏ.

"Đừng!" Thánh nữ thân khô rơi trên mặt đất, thoát ly Tà Thần Ẩn.

Đối với thánh nữ mà nói, loại này chết kiểu này, có lẽ là nàng kết cục tốt nhất.

Tà Thần Ẩn vẫn nhẹ nhàng ở giữa không trung. Kích phát huyết quang càng lớn, toả ra máu tanh mùi vị làm cho người nghe thấy chỉ dục nôn ọe.

Mộc Dịch nhìn xem cái này Tà Thần Ẩn, trở nên cảm thấy tà ác, đáng sợ!

Không bao lâu trước, trong đại điện còn có năm người: Mộc Dịch, Thanh nhi, thánh nữ, Mẫn Quân cùng Hoắc Tam Thông. Nhưng mà, còn lại bốn người trước sau đều bởi vì Tà Thần Ẩn mà chết đi. Trong đại điện chỉ còn lại có Mộc Dịch.

Lúc này, gầm lên giận dữ từ sau vách đá truyền đến, ngay sau đó, một đoàn mây trượng lớn nhỏ đỏ thắm hỏa diễm từ vỡ ra thạch bích trong bay ra, nhẹ nhàng ở giữa không trung.

Trong ngọn lửa, bao vây lấy một cái bộ dáng quái dị Yêu thú, nó sinh ra một lớn hai tiểu tam cái đầu lâu, theo thứ tự là Sư hình, Hồ hình, Lang hình, đầu sư tử trung tâm, cái đầu lớn nhất, cái kia nặng nề tiếng gầm gừ, đúng là từ nay về sau chỗ phát ra.

Thân thể của nó tiếp cận năm trượng, coi như là một cái quái vật khổng lồ!

"Cái này là thánh nữ trong miệng diễm hồn thú vật?" Mộc Dịch trong lòng cả kinh, con yêu thú này vừa ra tới về sau, hẳn cùng với cái kia chút ít Địa Hỏa liên hệ đã bị cưỡng ép cắt ngang, hiển nhiên cái này chỉ diễm hồn thú vật cũng là tinh thông hỏa thuộc tính pháp thuật Yêu thú, hơn nữa tu vi thực lực còn xa tại Mộc Dịch phía trên!

Diễm hồn thú vật hướng về phía Mộc Dịch rống lớn một tiếng, sau đó ba đầu sáu mắt ánh mắt rồi lại chuyển dời đến trong đại điện bay Tà Thần Ẩn lên, tựa hồ lộ ra một ít thần sắc sợ hãi.

"Rống!" Diễm hồn thú vật nhìn thấy Tà Thần Ẩn về sau, lại nhìn hướng Mộc Dịch lúc, càng nhiều vài phần phần nộ chi khí.

"Hô!" Một đường cực thô hỏa trụ, từ diễm hồn thú vật Sư trong miệng phun ra, mang theo một cỗ cực nóng cực kỳ sóng khí, hướng Mộc Dịch xoắn tới.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, cái này diễm hồn thú vật hơn phân nửa nếm qua Tà Thần Ấn nhiều thiệt thòi, mà lúc này rồi lại lầm cho là mình chính là Tà Thần Ấn chủ nhân, sở dĩ phải liều lĩnh triển khai công kích!

Đáng tiếc, đối mặt bức này linh trí hơi thấp hung thú, căn bản không có giải thích khả năng! Mộc Dịch chỉ có thể ứng chiến!

"Đi!" Mộc Dịch thở khẽ một tiếng, trong tay Thất Tinh Hóa Diễm Trượng vung lên, thân trượng trên bảy khối bảo thạch lập tức ánh sáng phát ra rực rỡ, một cỗ tử kim nhị sắc hỏa diễm từ thân trượng trên tuôn ra, hóa thành một đầu dữ tợn Hỏa Long, nghênh đón hướng diễm hồn thú vật phun ra đỏ thẫm hỏa trụ.

"Oanh!" Một tiếng vang thật lớn tại trong đại điện quanh quần, hai loại hỏa diễm thần thông gặp nhau, lập tức trong đại điện bốn phía đều là hoá tinh từng diễm, lửa đoàn văng khắp nơi.

Cái kia chút ít cực kỳ chắc chắn bàn đá ghế dựa đợi, hơi dính nhuộm đến một chút hoá tinh, liền lập tức bị đốt hòa hợp ra một cái động lớn.

Mộc Dịch trong lòng lại là cả kinh, diễm hồn thú vật đi theo miệng phun ra hỏa diễm, vậy mà không tại chính mình tế ra Tử Kim Chân Hỏa phía dưới!

"Con thú này quả nhiên lợi hại! Bất quá con thú này linh trí không cao, có lẽ còn có cơ hội!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, lúc này toàn lực thi triển pháp lực, toàn thân huyết mạch kích phát, toàn thân liệt diễm cuộn cuộn.

Một đám Vân Hỏa, cùng một mảnh Tử Kim Chân Hỏa, phân biệt hướng cái kia diễm hồn thú vật đánh tới, mà hắc âm thầm thi triển Huyết Nha Nhận, cũng hóa thành một đạo nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, giấu ở Tử Kim Chân Hỏa bên trong.

"Rống rống!" Diễm hồn thú vật rống to vài tiếng, Sư trong miệng từng cổ một liệt diễm phun ra, nghênh đón hướng Mộc Dịch tế ra Thiên Địa song hỏa.

"Rầm rầm!"

Nổ đùng âm thanh, trong đại điện đều là vắng khắp nơi hỏa diễm, vô luận là Vân Hỏa còn là Tử Kim Chân Hỏa, đều tại diễm hồn thú vật phun ra trong ngọn lửa tán loạn ra, cũng không có đối với nó tạo thành bao nhiêu uy hiếp.

Nhưng mà, cái kia một vòng nhàn nhạt hình trăng lưỡi liềm ánh sáng màu đỏ, cũng tại vắng khắp nơi hỏa tinh trong bay nhanh chém ra, trực diện diễm hồn thú vật đầu sư tử một mực.

Mắt thấy lúc này đây đánh lén sẽ phải đắc thủ, diễm hồn thú vật đầu hổ bỗng nhiên quay tới há miệng một phun, một cổ nho nhỏ ngọn lửa màu xanh bay ra, chỉ có đầu ngón tay kích thước.

Lửa xanh chuẩn xác đánh trúng vào trăng lưỡi liềm ánh sáng màu đỏ, ánh sáng màu đỏ đột nhiên ngưng tụ, biến thành Huyết Nha Nhận nguyên hình, cũng "Ong ong" gào thét, toả ra huyết quang cũng là ảm đạm cực kỳ!

"Thật mạnh hỏa diễm!" Mộc Dịch quá sợ hãi, vội vàng triệu hồi Huyết Nha Nhận!

Lúc này đây đánh lén chẳng những không có thành công, ngược lại tổn thương Huyết Nha Nhận, bảo vật này cần dùng tinh huyết tế luyện một đoạn thời gian, mới có thể một lần nữa sử dụng!

Cùng lúc đó, trong đại điện Địa Hỏa, đã ở điểm hồn thú vật điều khiển, hóa thành một chỉ chỉ hung mãnh Hỏa thú vật, hướng Mộc Dịch đánh tới.

Những thứ này Địa Hỏa, chính là tinh thuần hỏa thuộc tính Hoàng nguyên, tu luyện hỏa thuộc tính Hoàng nguyên người, yêu đều có thể thao túng, liền xem ai tu vi cao hơn; rất rõ ràng, lúc này Địa Hỏa đều bị điểm hồn thú vật chỗ khống chế, Mộc Dịch đối mặt thánh nữ lúc chiếm cứ địa lợi ưu thế không còn sót lại chút gì, hơn nữa lâm vào cực kỳ bất lợi cục diện!

Song phương đều là dùng Hỏa cao thủ, trong đại điện hỏa điểm đẳng đẳng, cái kia chút ít bàn đá ghế đá đã sớm thiêu hủy, đã liền cái kia hai cỗ hộ pháp tượng đá, cũng đã hoàn toàn thay đổi!

Tà Thần Ẩn vẫn đang nhẹ nhàng tại trong đại điện giữa không trung, bị một tầng huyết quang bao phủ bảo hộ, trận này kịch chiến, cũng không thể ảnh hưởng đến Tà Thần Ẩn ít nhiều.

Điểm hồn thú vật càng đánh càng hăng, nó khi thì nhảy ở giữa không trung phun ra đỏ thẫm hỏa điểm, khi thì nhảy vào Địa Hỏa ở bên trong, thân thể cuồng vũ, xoáy lên sóng lửa ngợp trời.

Nó mỗi một lần công kích, nhìn như đều là tùy ý làm, nhưng ẩn chứa uy lực rồi lại cực kỳ đáng sợ, khiến Mộc Dịch không thể không đem hết toàn lực, mới có thể miễn cưỡng chống cự.

Mộc Dịch cũng đã nhảy vào Địa Hỏa bên trong, hắn bên cạnh mình một ít Địa Hỏa, còn có thể miễn cưỡng thao túng, tuy rằng không đủ để tấn công địch, nhưng là có thể vì hắn bổ sung một ít chân nguyên pháp lực.

Thế nhưng là, Mộc Dịch biết rõ, bản thân không cách nào kiên trì như vậy quá lâu. Điểm hồn thú vật thực lực chân chính, còn chưa hoàn toàn bày ra, cái kia đầu hổ phun ra đáng sợ lửa xanh, nếu là công tới, hắn quả thực không biết nên như thế nào chống cự.

Huống chi, diễm hồn thú vật có ba đầu, một cái khác đầu sói, cũng không biết có hay không có đáng sợ hơn thần thông!

Thế nhưng là, như thế nào mới có thể tìm được một đường sinh cơ đâu? Sự cường đại của hắc thủ đoạn, vô luận là Huyền Hoàng thông tu Thiên Địa song hỏa, còn là huyết mạch kích phát huyết khí Huyết Nha Nhận, cũng đã toàn bộ dùng ra, lại không thể cho diễm hồn thú vật bất cứ thương tổn gì!

Cái này chỉ diễm hồn thú vật, không thể nghi ngờ là Mộc Dịch gặp phải sau cùng đối thủ đáng sợ, so với Hoắc Tam Thông, còn muốn cao hơn rất nhiều.

Hơn nữa, tại đây Địa Hỏa trải rộng cung điện dưới mặt đất trong hoàn cảnh, diễm hồn thú vật thậm chí còn chiếm cứ địa lợi ưu thế, thời gian dài tiêu hao chiến, Mộc Dịch đồng dạng là phụng bồi không nổi!

Quay người mà chạy ? Vậy cũng càng không khả năng, Mộc Dịch thử qua, kết quả phát hiện, thân hình khổng lồ diễm hồn thú vật nhảy lên tốc độ, so với chính mình nhanh đâu chỉ gấp mấy lần!

Dây dưa nửa nén hương về sau, Mộc Dịch chuyển lo lắng nhất tình rồi cuộc phát sinh!

Mất đi kiên nhẫn diễm hồn thú vật, rồi cuộc ba đầu ba miệng đồng thời phun, đầu hổ, đầu sói phun ra nho nhỏ lửa xanh, Tử Hỏa, sáp nhập vào cực thô Sí Diễm hỏa trụ ở bên trong, lấy hủy diệt hết thảy uy thế, hướng Mộc Dịch xoắn tới.

"Ta chỉ muốn sống sót!" Bức đến tuyệt cảnh Mộc Dịch, trong lòng phát lên một cỗ khó có thể ngăn cản muốn sống dục vọng, cái này dục vọng là mãnh liệt như thế, tạm thời áp chế hết thảy ý khác.

"Ta nghĩ sống sót, Hình Nhi, Khinh Ca, Vũ nhi, bọn hắc đều đang đợi ta!" Mang theo tuyệt cảnh muốn sống dục vọng, Mộc Dịch từng bước một nhích tới gần Tà Thần Ấn!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Dung Hợp

"Ta muốn sống!"

Tại điểm hồn thú vật đáng sợ nhất công kích sắp đánh tới tới ranh giới, Mộc Dịch mang theo cái này duy nhất ý tưởng, vươn tay hướng giữa không trung Tà Thần Ấn chộp tới.

Tiếp xúc cái kia bao phủ Tà Thần Ấn huyết quang, Mộc Dịch trong cơ thể huyết dịch, chính là một hồi sôi trào, loại cảm giác này hẳn chưa bao giờ có được, thập phần khoan khoái dễ chịu, thậm chí khiến hẳn tạm thời quên mất sợ hãi!

Huyết quang lấy tốc độ cực nhanh, sáp nhập vào Mộc Dịch hai tay da thịt, dung nhập huyết mạch của hẳn, mà cái kia Tà Thần Ấn, vậy mà tự hành bay vào Mộc Dịch trong tay trái, hơn nữa lóe lên biến mất không thấy gì nữa!

Mộc Dịch chỉ cảm thấy trong cơ thể trong huyết mạch, dừng mãnh vào một cỗ cường đại đến không cách nào thừa nhận uy năng, huyết mạch của hẳn, chưa bao giờ có hưng phấn như vậy, chưa bao giờ có trình độ như vậy kích phát, so sánh dưới, trước kia kích phát huyết mạch tình hình, quả thực là như gió xuân quét vào mặt, không đáng giá nhắc tới!

Toàn thân huyết dịch, dường như đã bốc cháy lên, phóng thích ra không gì sánh kịp uy lực, khiến hẳn đã thống khổ, vừa đau nhanh, nhịn không được hét lớn một tiếng!

Theo hẳn há miệng ra, một cỗ mãnh liệt hỏa diễm phun ra, vậy mà đem điểm hồn thú vật công tới hỏa trụ ngăn trở, hai người tại tiếng bạo liệt trong

đồng quy vu tận!

Không chỉ có như thế, Mộc Dịch rõ ràng cảm giác được, mình cùng chung quanh Địa Hỏa liên hệ, thoáng cái lại trở nên chặt chẽ đứng lên, cái kia chút ít Địa Hỏa khi hắt dưới sự thao túng, một lần nữa hóa thành một đạo đạo hỏa rồng, muốn đem diễm hồn thú vật thôn phệ!

"Rống!" Diễm hồn thú vật một tiếng gầm nhẹ, chỉ là lúc này đây, thanh âm của nó ở bên trong, lại mang theo ba phần sợ hãi!

"Ha ha, ta muốn giết, ta muốn giết!" Mộc Dịch điên cuồng hô to lấy, hắt không cho diễm hồn thú vật cơ hội đào tẩu, lúc này tay trái về phía trước vỗ, một đường trông rất sống động Hỏa Long bay ra, Hỏa Long chừng hơn mười trượng lớn, Long khẩu mở lớn, hướng giữa không trung chạy thực mạng diễm hồn thú vật táp tới!

Cái này chỉ Hỏa Long, cùng Mộc Dịch trước kia tế ra là bất luận cái cái gì Hỏa Long đều hoàn toàn bất đồng, nó không chỉ có Hỏa Long hình thái, thậm chí ngay cả long thân trên lân phiến đều từng mảnh có thể thấy được. Đầu rồng trên long mục, cũng là sáng ngời có thần, dường như đây là một cái quần lên hỏa diễm sống sờ sờ rồng, mà không phải hỏa thuộc tính pháp lực ngưng tụ chỉ có hình rồng thái hỏa diễm.

Hỏa Long tập kích xuống, diễm hồn thú vật ba đầu ba miệng đồng thời trương, trong cơ thể chân hỏa không ngừng phun ra, cố hết sức chống cự.

Nhưng mà, ánh lửa lớn hiện lên sau. Diễm hồn thú vật phát ra một tiếng thống khổ buồn bã rống, nó đầu hổ, đã tại Hỏa Long công kích đến bị sinh sôi bị phá hủy!

Diễm hồn thú vật sợ hãi cực kỳ, đều muốn trốn về thạch bích khe hở sau.

Nhưng mà, đôi mắt đỏ bừng Mộc Dịch, căn bản không có thả hắt một con đường sống ý tưởng, Mộc Dịch theo đuổi không bỏ, đem vô cùng hưng

phần trong huyết mạch ra đời cuộn cuộn vô cùng siêu cường pháp lực, thi hành hạ tại đây chỉ từng khiến hân vô cùng sợ hãi diễm hồn thú vật trên thân.

Không bao lâu sau. Diễm hồn thú vật ba đầu tiên sau bị trảm, như vậy toi mạng!

"Ha ha ha! Người muốn giết ta, ta rồi lại giết người!" Mộc Dịch cười to vài tiếng. Tiếp tục công kích cái kia diễm hồn thú vật thi thể, thẳng đến đem hóa thành tro tàn!

"Còn có hay không cái gì Yêu thú, cho dù tới đây, nhờ ta giết thống khoái!" Mộc Dịch rống to, gần như điên cuồng thanh âm tại trong đại điện quanh quẩn.

...

Cũng không biết trải qua bao lâu, Mộc Dịch trong lúc đó tỉnh lại.

"Ta đây là ở đâu trong ?" Mộc Dịch cảm thụ được dưới thân nóng hổi mặt đất, một cái giật mình bò người lên.

Chung quanh là cái rộng lớn hình tròn cung điện, khắp nơi đều là dung nham lưu lại hố lửa, một bộ bị nghiêm trọng phá hư cảnh tượng. Đường như nơi đây đã từng bị một hồi mưa sao chổi tập kích.

Lúc Mộc Dịch ánh mắt đảo qua hai cổ tàn phá tượng đá lúc, trong lúc đó trong lòng đã hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu.

"Đây là Thủy, Hỏa hộ pháp tượng đá! Ta được đến 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 nguyên vẹn công pháp! Mẫn Quân xuất hiện, còn có Hoắc Tam Thông..."

Đột nhiên, rất nhiều sự tình một tia ý thức dừng mãnh vào Mộc Dịch trong lòng, hắc cùng với thánh nữ kịch chiến, thánh nữ chết, diễm hồn thú vật xuất hiện!

"Ta đừng phải Tà Thần Ẩn!" Mộc Dịch trong lòng rùng mình. Theo bản năng liền hướng tay trái của mình nhìn lại.

Tay trái nhìn như không có bất kỳ biến hóa nào, thế nhưng là, khi hắc tâm niệm vừa động, thoáng kích phát huyết mạch chân nguyên về sau, tay trái trên mu bàn tay liền hiện ra một đường hai thốn lớn nhỏ huyết sắc con rắn đồ án.

"Cái này là Tà Thần Ẩn?" Mộc Dịch trong lòng rùng mình, hồi tưởng lại bản thân giết chết diễm hồn thú vật lúc thoải mái đầm đìa. Không rét mà run!

Mộc Dịch dùng sức xoa xoa tay trái mu bàn tay, nhưng mà cái kia huyết long đồ án chính là xâm nhập huyết dịch, không có khả năng lau đi.

"Sau khi ra ngoài, nhất định phải nghĩ biện pháp đem cái này Tà Thần Ẩn khu trừ bên ngoài cơ thể, nếu không thời gian dài, đã bị ảnh hưởng cũng rất lớn!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Vạn nhất, tâm tính của hắc bị Tà Thần Ẩn khống chế, bản thân liền biến thành một cỗ thụ Tà Thần Ẩn bài bố, chỉ biết giết chóc cái xác không hồn, nghĩ tới đây, Mộc Dịch đã cảm thấy thập phần sợ hãi!

"Thế nhưng là, làm như thế nào ly khai nơi đây đây?"

Mộc Dịch đánh giá cẩn thận chung quanh, thấy được vài cái vô chủ pháp khí, cùng mấy cái Càn Khôn đại.

Hai kiện xanh thăm viên châu hình dáng pháp khí, phân biệt thuộc về Hoắc Tam Thông cùng Mặc Quân; cái kia Hắc Long Ẩn, tức thì thuộc về

thánh nữ, về phần cái kia chút ít Càn Khôn đại, đang không có kiểm kê bảo vật trong đó lúc trước, cũng không biết thuộc sở hữu.

Mấy người kia đều trước sau chết đi, bọn hắn cùng Thanh nhi thi thể, cũng đã tại vừa rồi hỏa diễm bay tứ tung trong lúc kích chiến, bị liệt diễm thôn phệ hóa thành tro tàn.

Mộc Dịch không khách khí đem những bảo vật này thu hồi, nhưng mà điều tra cái kia chút ít Càn Khôn đại trong bảo vật.

Đáng tiếc, hắn tuy rằng từ trong đó một ít hương liệu, son phấn các loại nữ nhân con đồ dùng trong suy đoán ra thánh nữ túi trữ vật, nhưng không có tìm được bất luận cái gì trận bàn, cũng không có tìm được bất luận cái gì ly khai cung điện dưới mặt đất manh mối.

Về phần Mẫn Quân cùng Hoắc Tam Thông, bọn hắn cũng là trong lúc vô tình tiến vào cái này cung điện dưới mặt đất đấy, đối chắc là sẽ không có manh mối lưu lại.

"Cái này cung điện dưới mặt đất có lẽ kiến tạo dưới mặt đất nơi cực sâu, nếu như dựa vào cây mạnh một đường hướng lên đả thông đến trên mặt đất, cũng không biết năm nào tháng nào mới có thể hoàn thành!" Mộc Dịch nhíu mày nói ra.

"Bất quá, " Mộc Dịch nghĩ đến, "Thánh nữ thả ra diễm hồn thú vật, dụng ý hơn phân nửa chính là bức ta cùng với Tà Thần Ẩn dung hợp, rất không có khả năng thật sự vây chết ở chỗ này, nói không chừng còn có đường ra!"

Mộc Dịch bắt đầu một lần lại một lần đích kỹ càng điều tra tòa đại điện này, cùng với chung quanh những thông đạo kia.

Thế nhưng là liên tiếp mấy canh giờ xuống, không thu hoạch được gì.

"Khó đến thực chỉ có dùng dần phương pháp cưỡng ép đả thông thạch bích, hướng lên đào mở một con đường ?"

Đối với pháp lực cường đại Mộc Dịch mà nói, phương pháp này cũng không được không thể được, chỉ bất quá hao phí thời gian khó có thể đánh giá, có thể là mấy ngày, cũng có thể là mấy tháng, mấy năm, thậm chí mấy chục năm!

Cái này muốn lấy quyết đầy đất cung vị trí.

Mộc Dịch nghĩ đến, phá trận địa phương, tại Đào Hoa đảo lên, cung điện dưới mặt đất hơn phân nửa ngay tại Đào Hoa đảo phía dưới, nếu như có thể từ bên cạnh đả thông một cái đồng đạo đến trên biển, sẽ nhanh hơn rất nhiều.

"Đào Hoa đảo, Đào Hoa đảo! Ồ!"

Mộc Dịch trong lòng đã hiện lên một cái người can đảm ý niệm trong đầu!

Đào Hoa đảo, Mộc Dịch trước kia đã tới một lần, khi đó thế nhưng là cách ăn mặc thành người bình thường, từ Hỏa Diễm Đảo ngồi thuê đến hoa thuyền : thuyền hoa mà đến.

Nói cách khác, Hỏa Diễm Đảo cùng Đào Hoa đảo, cách nhau cũng không xa.

"Hỏa Diễm Đảo xuống, có một tòa Phần Tiên Quật, chỗ đó đều là Địa Hỏa, còn có Địa Hỏa thú vật; "

"Mà chỗ này cung điện dưới mặt đất, cũng khắp nơi đều là Địa Hỏa, hơn nữa cũng có Địa Hỏa thú vật qua lại!"

"Nói cách khác, cái này cung điện dưới mặt đất rất có thể cùng Hỏa Diễm Đảo không xa!"

"Nếu như thuận theo những thứ này Địa Hỏa, có thể hay không tìm được Phần Tiên Quật ? Nếu như đã tìm được Phần Tiên Quật, chẳng phải là có thể đạt tới Đỉnh Hỏa Đường, do đó ly khai nơi đây!"

Cái này giống như là xuôi dòng sừ nguyên, chỉ bất quá Mộc Dịch muốn như ý không phải là nước chảy, mà là hừng hực hỏa diễm.

Đối với bình thường tu sĩ mà nói, tuyệt không dám đi này hung mãnh Hỏa đường, bởi vì muốn tế ra chân nguyên hộ thể, ngăn cản hỏa diễm, trên mặt đất trong lửa hành tẩu, không thể nghi ngờ muốn tiêu hao lớn số lượng chân nguyên, khó có thể lâu dài.

Nhưng đối với Mộc Dịch mà nói, đó cũng không phải thập phần khó khăn sự tình.

Mộc Dịch thoáng điều động huyết mạch, quả nhiên, tại dung hợp Tà Thần Ấn về sau, hãn huyết mạch năng lực đã nhận được thật lớn tăng lên, chẳng những có thể lấy đổi dễ dàng luyện hóa Địa Hỏa trong tinh thuần hỏa thuộc tính Hoàng nguyên, hơn nữa trong huyết mạch có thể chứa nạp chân nguyên cũng càng làm sâu sắc dày.

Mộc Dịch càng nghĩ càng cảm thấy có thể thực hiện, cuối cùng, hãn quyết định, đi trước "Hỏa đường", nếu như vẫn đang tìm không thấy đường ra, còn muốn những biện pháp khác.

Cướp cò đường cũng tồn tại một vấn đề, nơi đây khắp nơi đều có Địa Hỏa chảy ra, có lẽ từ đâu bắt tay vào làm ?

Mộc Dịch lại đang cái này cung điện dưới mặt đất đại điện cùng trong thông đạo dò xét một vòng, cuối cùng đem mục tiêu tập trung tại cái kia đại điện thạch bích vỡ ra rộng vài trượng trong cái khe.

Diễm hồn thú vật đúng là từ nơi này đi ra đấy, chỗ đó đều là hừng hực liệt diễm.

Tại thánh nữ kích phát cơ quan trước, Mộc Dịch đám người đã tại trong đại điện kịch chiến một hồi lâu, động tĩnh rất lớn, mà đại điện cùng diễm hồn thú vật chỗ biển lửa chỉ cách thấy thạch bích, nhưng vẫn không có nghe được diễm hồn thú vật rống lên một tiếng, nói rõ diễm hồn thú vật khi đó là bị phong ấn ngủ say, thánh nữ phát động cơ quan sau mới đưa nó thức tỉnh thả ra, với tư cách trấn thủ cung điện dưới mặt đất thủ hộ thú.

Loại này cường đại hỏa thuộc tính Yêu thú, mặc dù là ngủ say, cũng có thể đặt ở tinh tú Địa Hỏa ở bên trong, mới có thể thời gian dài sinh tồn được.

Nói cách khác, chỗ đó rất có thể là cái mảnh này cung điện dưới mặt đất Địa Hỏa đầu nguồn.

Mộc Dịch mang theo ý nghĩ như vậy, tiến nhập sau vách đá trong biển lửa.

Nơi đây độ nóng cực cao, chung quanh tất cả đều là tinh tú hỏa thuộc tính Hoàng nguyên biến thành hỏa diễm, phóng nhãn nhìn lại, một mảnh chói mắt ánh lửa, không thể lâu xem.

"A!" Mộc Dịch cảm thán một tiếng, trong giọng nói đã có nói không hết hưởng thụ chi ý.

Trải qua trước đây không lâu liên tục kịch chiến, Mộc Dịch trong huyết mạch chân nguyên cũng đã tiêu hao bảy tám phần, tăng thêm hắc dung hợp Tà Thần Ẩn về sau, huyết mạch có thể ẩn chứa chân nguyên lại thâm hậu rất nhiều, hôm nay xâm nhập Địa Hỏa trong hắc, giống như là khô hạn hồi lâu sa mạc gặp được một trận mưa to, hoặc là nói là đói khát nhiều ngày hồ lang, gặp ngon miệng mỹ thực!

Mộc Dịch khiến huyết mạch thỏa thích hấp thu chân nguyên, "Ăn no nê" đồng thời, hương hỏa lửa ở chỗ sâu trong tìm kiếm.

Hắn tại cung điện dưới mặt đất trong đại điện, để lại một đôi cảm ứng đá trong một khối, vạn nhất hắn tại mệnh mông trong biển lửa lạc đường, ít nhất còn có thể bằng vào một cái khác khối cảm ứng đá tìm được phản hồi phương hướng!

Tại không cách nào phân biệt phương hướng trong biển lửa trọn vẹn lục lợi hơn nửa ngày, rút cuộc tìm được tại trong lửa hành tẩu bí quyết, những thứ này hỏa diễm, cũng có lưu động phương hướng, có thể căn cứ hỏa diễm lưu động phương hướng, phán đoán bản thân hành vi phương vị.

Một ngày sau, Mộc Dịch tại mệnh mông trong biển lửa, chợt phát hiện một đám nhàn nhạt Tử Hỏa.

"Địa Dương Tử Hỏa!" Mộc Dịch đại hỉ, này Hỏa xuất hiện, có nghĩa là mình cùng mục tiêu đã không xa!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Một)

Một tòa đều là nóng bỏng dung nham Hỏa ao ở bên trong, không ngừng toát ra từng cái một nhiệt khí hình thành bong bóng khí, nhiệt khí tán loạn đến không trung, hình thành một mảnh đỏ thẫm hỏa diễm, tràn ngập Hỏa ao trên không, khiến phụ cận độ nóng trở nên cực cao.

Ngẫu nhiên, còn có một cổ cổ hỏa trụ từ dung tương trì trong phun ra mà ra, cao tới mấy trượng, hỏa trụ mặt ngoài còn bao trùm lấy một tầng nhàn nhạt ánh sáng tím. Mỗi lần như vậy hỏa trụ lao ra lúc, Hỏa ao phụ cận hỏa diễm, còn có thể càng thêm hung mãnh, độ nóng cũng càng là cao đáng sợ, hình thành một luồng sóng cực nóng sóng khí, hướng bốn phía khuếch tán ra.

Đột nhiên, theo một đường hỏa trụ phun ra đồng thời, vẫn còn có một nhân loại thân ảnh cũng từ trong lửa bay ra.

Chỉ bất quá, người này toàn thân cũng là Sí Diễm hừng hực, quả thực là một cổ hỏa nhân.

"Hỏa nhân" cũng không có theo hỏa trụ cùng một chỗ lần nữa trở xuống dung tương trì ở bên trong, mà là nhẹ nhàng tại hỏa diễm phía trên, dò xét chung quanh.

"Phần Tiên Trì! Quả nhiên đi tới Phần Tiên Quật!"

"Hỏa nhân" đúng là Mộc Dịch, hẩn nhận ra hoàn cảnh chung quanh về sau, tâm tình vô cùng tốt, nhưng không được cười to vài tiếng.

"Ha ha, cuối cùng từ cái kia cung điện dưới mặt đất trong đi ra!"

Mộc Dịch trên mặt đất trong biển lửa, mấy lần mất phương hướng phương hướng, nếu không phải thủy chung cùng theo cái này Địa Dương Tử Hỏa mạnh mẽ, một đường đi tới nơi này Phần Tiên Trì, chỉ sợ không biết còn muốn tại trong biển lửa lãng phí bao nhiêu thời gian!

"May mắn lúc trước đã tới cái này Phần Tiên Trì, còn nhận ra được!" Mộc Dịch thầm nghĩ một tiếng may mắn, hẳn đi qua cái kia mảnh trong biển lửa, giống như vậy dung tương trì nhiều vô số kể, đổi lại là chưa có tới qua Phần Tiên Trì người, dù cho đã đến nơi này, sợ rằng cũng không biết bản thân khoảng cách thoát ly biển lửa không xa!

Đã đi tới Phần Tiên Trì, vậy dễ dàng hơn nhiều! Mộc Dịch căn cứ trí nhớ, thuận theo năm đó đi qua con đường kia, một đường xuyên qua Phần Tiên Quật, thuận theo đá san hô thông đạo, hướng Đinh Hỏa Đường đi đến.

Trên đường đi, liền cái nhân ảnh cũng không có nhìn thấy, Mộc Dịch trong lòng buồn bực: "Xảy ra chuyện gì vậy? Phần Tiên Quật đầu gì cũng là Đinh Hỏa Đường cấm địa, như thế nào liền cái trông coi đệ tử đều không có!"

Nếu không phải hẳn tại Đinh Hỏa Đường lúc thường xuyên đi Phần Tiên Quật tu luyện, đối cái thông đạo này có chút quen thuộc. Chỉ sợ còn có thể tưởng rằng bản thân đi lầm đường.

Sắp tiếp cận Đinh Hỏa Đường lúc, Mộc Dịch rốt cuộc đã nghe được một ít động tĩnh.

Mộc Dịch âm thầm đề phòng, thân hình cũng chậm lại một ít.

Trong lúc mơ hồ, hẳn tựa hồ nghe đến đi một tí thống khổ rên rỉ tiếng kêu rên.

Lại đi về phía trước ra tầm hơn mười trượng, đột nhiên một tiếng "A" kêu đau từ đằng xa truyền đến, ngay sau đó là một đại hán vang dội thanh

âm:

"Đau chết ta, tiểu nha đầu, người đây là cứu người còn là giết người a!"

"Kiên nhẫn một chút! Chính là làng chài phạm nhân. Cũng có nghiến răng nhịn xuống đây, người đầu gù cũng là Hoàng Tông thuật sĩ, sẽ không liền phạm nhân cũng không sánh bằng đi!" Một cái tiểu cô nương non nớt thanh âm vang lên, hết lần này tới lần khác ngữ khí rồi lại giống như người lớn giống như.

"Vũ nhi ? !" Mộc Dịch nghe được cái này thanh âm của tiểu cô nương, lập tức trong lòng cả kinh, vội vàng nhanh hơn vài bước, từ trong thông đạo thoát ra, xuyên qua mấy cái đi ra về sau, đi vào Đình Hỏa Đường cái kia rộng lớn trong đại điện.

Nơi đây ngổn ngang lộn xộn có không ít Hoàng Tông đệ tử. Quần áo khác nhau, tựa hồ là đến từ bất đồng chi nhánh, hơn nữa. Trong bọn họ tuyệt đại đa số người, đều hoặc ngồi hoặc nằm, hoặc nhiều hoặc ít đều có chút thương thế.

Mộc Dịch liếc quét tới liền trong đám người đã đến một gã mới sáu bảy tuổi tiểu cô nương, nàng chính ra đáng cầm lấy một lọ nổi xương mỡ thay một đại hán tại vết thương bôi lên thuốc mỡ, đại hán thần sắc thống khổ cực kỳ, trên trán đều là to như hạt đậu mồ hôi.

Mộc Dịch vội vàng chạy vội tới tiểu cô nương chỗ, còn chưa tới, liền lo lắng hỏi: "Vũ nhi, người sao thì một cái người ở chỗ này ? Mẹ người, Khinh Ca đâu? Chuyện gì xảy ra ?"

Mộc Mạn Vũ nghe vậy ngẩng đầu, nàng nhìn thấy Mộc Dịch trước tiên là sửng sốt một chút. Sau đó lập tức "Cha" một tiếng khóc ra, cũng nhào tới Mộc Dịch trong ngực.

"Cha, người như thế nào mới vừa về! Mẹ cùng ngoại công đều rất lo lắng người! Bọn hắc hiện tại cũng ở bên ngoài chiến tranh! Mẹ vốn nhờ ta cùng ca ca ở tại chỗ này, ca ca rồi lại trộm lén đi ra ngoài rồi, hắc nói hắc cũng muốn tham chiến!" Mộc Mạn Vũ mang theo khóc nức nở mấy câu. Khiến Mộc Dịch trong lòng kinh hãi.

"Chiến tranh ? Là Huyền Hoàng hai tông toàn diện khai chiến sao ?" Mộc Dịch vội vàng truy vấn.

"Vị tiền bối này, " tên kia bị thương đại hán, nhìn thấy Mộc Dịch tuy rằng thoát nhìn hết sức trẻ tuổi, nhưng một thân khí tức cực kỳ bất phàm, hiển nhiên không phải là bình thường thuật sĩ, mà là đã Trúc Tạo Tiên Cơ nhân vật. Vì vậy ngữ khí cực kỳ cung kính, hắc nói ra: "Tiền bối, lấy Huyền Môn tam tông làm chủ quân địch, đã đem Hỏa Diễm Đảo tầng tầng vây quanh, ta Hoàng Tông thập chi liên thủ phòng ngự, đại chiến đã giằng co một ngày một đêm! Trận chiến này quan hệ đến bốn tông sinh tử tồn vong, các đệ tử, phàm là còn có một chút chiến lực đấy, cũng đã toàn bộ xuất chiến, mời tiền bối nhanh đi trợ giúp!"

"Nói như vậy, Hình Nhi, Khinh Ca, hiện tại cũng rất nguy hiểm!" Mộc Dịch trong lòng lo lắng, lông mày tự nhiên mà vậy liền trói chặt đứng lên.

Mộc Dịch nói ra: "Vũ nhi, người ở tại chỗ này, cha đi tìm mẹ cùng Khinh Ca."

"Ta cùng với phụ thân cùng đi!" Vũ nhi nắm thật chặt Mộc Dịch ống tay áo, không chịu buông tay.

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Bên ngoài đang tại triển khai đại chiến, quá nguy hiểm, cha còn muốn hao tâm tổn trí chăm sóc người! Hơn nữa người ở tại chỗ này, có thể chăm sóc những thứ này người bị thương, người tác dụng rất lớn! Vũ nhi nghe lời, liền ở tại chỗ này không muốn đi ra ngoài, cha đáp ứng người, nhất định sẽ mang theo mẹ cùng ca ca trở về!"

Mộc Mạn Vũ vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, lưu luyến không rời buông lỏng ra Mộc Dịch ống tay áo.

Mộc Dịch hướng con gái nhẹ gật đầu, sau đó dứt khoát mà như thể ly khai đại điện, thuận theo gập ghềnh uốn lượn thông đạo, từ Đình Hỏa Đường trong đại điện, đi tới Hỏa Diễm Đảo trên mặt đất.

Mới vừa ra tới, Mộc Dịch chợt nghe đến âm âm nổ mạnh từ nơi không xa truyền đến, phía đông bầu trời bị chiếu rọi màu đỏ bùng, hơn nữa dưới chân mặt đất, cũng là một hồi đất rung núi chuyển!

Tiếng trống trận, tiếng hò hét, pháp thuật thi triển thanh âm, hỗn tạp lấy truyền vào Mộc Dịch trong tai, lệnh Mộc Dịch tình không tự tin huyết dịch nóng lên.

Trong lúc mơ hồ, một cổ đều muốn đại khai sát giới, bày ra thần uy ý niệm trong đầu, xông vào Mộc Dịch trong đầu, khiến hãn tự nhiên mà vậy liền kích phát trong máu chân nguyên, lập tức toàn thân phát ra một mảnh ánh lửa.

Nhất là Mộc Dịch tay trái, vậy mà không bị khống chế giống như run nhè nhẹ, trên mu bàn tay máu đỏ án cũng nổi lên, trông rất sống động, dường như tùy thời muốn nhảy ra trong tay, hóa thành một đầu chân long!

"Tà Thần Ẩn!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, vội vàng nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, cường ép vứt bỏ tạp niệm.

Thật sâu một cái thổ nạp về sau, Mộc Dịch mới đưa nổi lòng huyết mạch vững vàng xuống, lúc này, hãn lưng trên đã toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

"Tà Thần Ẩn quả nhiên đáng sợ, chỉ là hơi di chuyển sát tâm, thiếu chút nữa sẽ phải lần nữa rơi vào khống chế của nó phía dưới!" Mộc Dịch hồi tưởng lại bản thân giết chết diễm hồn thú vật điên cuồng, nghĩ mà sợ không thôi!

May mắn hẳn lúc đầu vốn cũng không phải là thích chiến để giết đồ, nếu không thật khó lấy cùng loại này trong huyết mạch ẩn chứa "Tà ý" chống lại.

"Cẩn thận, không thể vọng động tà niệm, để tránh ngược lại đã rơi vào Tà Thần Ẩn khống chế!" Mộc Dịch bản thân cho mình nhắc nhở một câu, sau đó điều khiển khí hướng không trung bay đi!

Bay ra mấy trăm trượng cao về sau, ở trên đảo tình thế, Mộc Dịch rốt cuộc có chút trong sáng.

Hỏa Diễm Đảo địa hình đặc thù, nó tuy rằng thành lập tại đá san hô lên, nhưng ba mặt đều có cao tới mấy trăm trượng vách đá dựng đứng, không dễ tại đội thuyền cập bờ lên đảo, chỉ có phía đông tương đối bằng phẳng.

Vì vậy, Huyền Môn một phương đại quân, chủ yếu đều vây ở Hỏa Diễm Đảo phía đông, ý muốn từ nơi ấy khởi xướng tiến công; mà Hoàng Tông tu sĩ đệ tử, cũng toàn bộ tập trung cùng này, song phương một cái tại ở trên đảo, một cái tại trên biển, đang tại triển khai kịch chiến, mà trên bầu trời, cũng có không ít tu sĩ ngự khí phi hành thân ảnh.

Hoàng Tông sở dĩ lựa chọn thủ vững Hỏa Diễm Đảo, đại khái cũng là bởi vì nơi đây địa hình có lợi phòng ngự, làm cho người ta mấy rõ ràng ở vào hoàn cảnh xấu Hoàng Tông, còn có dựa vào nơi hiểm yếu chống lại cơ hội.

Mộc Dịch hướng đông trước mặt bay đi, rất xa, thì có một người từ Hoàng Tông tu sĩ trận doanh trong bay ra đón chào, đúng là An Hình.

"Phu quân, người cuối cùng đã trở về!" An Hình cao hứng mà kích động.

"Khiến Hình Nhi đợi lâu!" Mộc Dịch mỉm cười, hai người không quá phân mở mấy ngày, nhưng thật giống như đã trải qua sinh tử có khác!

An Hinh nghĩ tới điều gì, gấp gáp nói: "Thánh nữ đâu? Nàng cùng thân thể của người quan hệ trong khả năng có lừa dối!"

"Ta biết rõ, nàng không là mẹ ta! Việc này nói rất dài dòng!" Mộc Dịch chủ đề chuyển một cái nói: "Tình hình chiến đấu như thế nào?"

An Hinh âm thầm nói ra: "Lần này Huyền Hoàng đại chiến, Huyền Môn tam tông ở bên trong, Định Hải Tông làm chủ, cơ hồ là dốc toàn bộ lực lượng; Trấn Hải Tông cũng phái ra không ít cao thủ cùng đệ tử; Bình Hải tông phái ra nhân số ít nhất; còn có một chút quân lính tản mạn, đều là Huyền Môn tạm thời chiêu mộ tán tu, những người này tuy rằng lộn xộn, nhưng tụ cùng một chỗ cũng là một cỗ không thể khinh thường lực lượng!"

"Trái lại ta Hoàng Tông, tuy rằng mười chi toàn bộ tề tụ, nhưng số lượng vẫn đang cùng Huyền Môn có rất lớn chênh lệch. Hiện tại, chúng ta ỷ vào pháp trận cùng địa lợi ưu thế, còn có thể miễn cưỡng chèo chống phòng ngự, thời gian lâu dài, chỉ sợ cũng thập phần khó khăn!"

Tuy rằng An Hinh không có nói rõ, nhưng Mộc Dịch từ sắc mặt của nàng lúc giữa liền có thể nhìn ra, một trận chiến này, Hoàng Tông cơ hồ là thua không nghi ngờ.

"Nhạc phụ đại nhân không chịu theo chúng ta rời đi sao?" Mộc Dịch nhướng mày mà hỏi.

An Hinh lắc đầu: "Cha quyết định cùng tông môn đồng sinh cộng tử, ta khuyên bất động hần!"

"Hinh Nhi cũng là Hoàng Tông tu sĩ, vốn nên lưu lại cùng cha kề vai chiến đấu; thế nhưng là, ta lại lo lắng Khinh Ca cùng Vũ nhi an nguy! Phụ quân, người đã vô tình ý cuốn vào Huyền Hoàng cuộc chiến, không bằng liền mang theo Khinh Ca cùng Vũ nhi, lặng yên ly khai này đảo đi!"

Mộc Dịch lắc đầu cười cười, nói ra: "Ở chung nhiều năm như vậy, chẳng lẽ người thực cảm thấy vi phu có thể vứt bỏ người không để ý! Nếu như người muốn lưu lại, chúng ta đây hai vợ chồng liền cùng một chỗ lưu lại!"

"Nếu là có thể giữ vững vị trí, vậy liền tốt nhất; nếu như không thể, chúng ta người một nhà lại thừa dịp loạn chạy ra vây quanh; nếu như thiên ý muốn ta các loại táng thân hơn thế, cũng không uổng công người vợ chồng ta một trận!"

"Hơn nữa, Hoàng Tông cùng vi phu thân thế, liên quan đến rất nhiều! Hoàng Tông không ít người vật, đều đối vi phu hoặc có thể cứu chữa trợ tình cảnh, hoặc có chỉ điểm ơn tri ngộ, vi phu tu tập cũng là Hoàng Tông công pháp, về công về tư, vi phu cũng không thể liền rời đi như vậy sao!"

Nói tới chỗ này, Mộc Dịch thần sắc nhẹ nhõm cười nói: "Ha ha, hơn nữa, liền Kinh Ca đều muốn động thân mà ra, vi nương cùng ngoại công mà chiến, ta đây cái làm cha đây, lại làm sao có thể lâm trận từ chối, không đánh mà chạy!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Hai)

Hỏa Diễm Đảo sườn đông trên mặt biển, hơn một trăm chiếc cực lớn chiến thuyền vây ở chỗ này, treo bất đồng tiêu chí cờ xí; mỗi chiếc chiến thuyền lên, đều chở có vài chục tên huyền sĩ, ngoài ra, ít nhất còn có một hai gã đã Trúc Tạo Tiên Cơ tu sĩ áp trận. cao phẩm chất đối mới

Mộc Dịch cùng An đường chủ đám người, riêng phần mình đạp trên pháp trượng, nhẹ nhàng ở trên không ở bên trong, rất xa nhìn qua những thứ này chiến thuyền.

"Thô sơ giản lược tính ra, lần này Huyền Môn cộng có mấy ngàn huyền sĩ cùng gần hai trăm tên tu sĩ đột kích, mà chúng ta Hoàng Tông thập chi tuy rằng toàn bộ tề tụ, nhưng tổng cộng cũng chỉ có bảy tám trăm thuật sĩ cùng mười mấy tên tu sĩ! Một trận chiến này, không tốt đánh!" Đinh Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên nhíu mày nói ra.

An đường chủ dứt khoát nói ra: "Không tốt đánh cũng phải đánh! Huyền Môn quy mô đột kích, rất có đem bốn tông trăm thảo trừ căn chi ý; trận chiến này quan hệ đến bốn tông sinh tử tồn vong, quan hệ đến chúng đệ tử thân gia tính mạng, chúng ta tuyệt không có đường lui!"

Mấy người khác, bao gồm Trình Hóa Thiên ở bên trong, nghe vậy đều nhẹ gật đầu.

"Ta chờ đợi nghênh chiến đi, nhiều kiên trì một ngày, có thể nhiều tiêu hao một ít Huyền Môn sinh lực, chúng ta muốn cho cái kia chút ít Huyền Môn tu sĩ thấy rõ, đều muốn tiêu diệt ta Hoàng Tông, phải trả giá vô cùng

ng nghiêm trọng một cái giá lớn!" Mậu Sơn Đường đường chủ Trang Dịch Điền ngạo nghễ nói ra.

Huyền Môn chiến thuyền dần dần tới gần, những thứ này Hoàng Tông nhân vật cũng riêng phần mình bay trở về ở trên đảo, bày trận phòng ngự.

Chiến thuyền cách Hỏa Diễm Đảo trong vòng hơn mười dặm địa phương dừng lại, thị lực tốt một chút Hoàng Tông đệ tử, cũng có thể trông thấy Huyền Môn chiến thuyền trên cái kia chút ít bắt đầu khởi động huyền sĩ thân ảnh.

Một gã râu tóc bạc trắng áo lam lão giả, nhẹ nhàng tại chiến thuyền trên không, hướng Huyền Môn đại quân cao giọng phát biểu, đơn giản là một ít ủng hộ sĩ khí nói, chỉ bất quá hấn tại thanh âm đàm thoại ở bên trong, ẩn chứa dày đặc chân nguyên, khiến thanh âm vang dội hữu lực, xuyên thấu cực xa, phảng phất là cố ý cũng muốn khiến ở trên đảo Hoàng Tông đệ tử nghe thấy.

"Đây là Định Hải Tông Hưởng chương môn, lần này Huyền Môn đại quân, chính là do hấn thống soái!" An Hình hướng Mộc Dịch nhỏ giọng nói ra.

Huyền Môn tam tông ở bên trong, Định Hải Tông lấy thủy thuộc tính công pháp làm chủ; Trấn Hải Tông tức thì sau cùng giỏi về hỏa thuộc tính pháp thuật; Bình Hải tông công pháp so sánh hỗn tạp, bất quá luận Phong bộ thực lực. Cũng tại tam tông trong số một.

An Hình tiếp tục nói: "Lần này Huyền Môn đại quân, Định Hải Tông phái ra tu sĩ đệ tử tối đa, Trấn Hải Tông tiếp theo, Bình Hải tông chỉ phái ra một ít Phong bộ đệ tử."

"Thời gian hai mươi năm, rất nhiều sự tình cũng thay đổi. Ban đầu đám kia đường chủ, đại đa số nhao nhao thoái ẩn vì tất cả tông trưởng lão, hoặc là bế quan chuyên tâm tu hành, hoặc là xuất ngoại du lịch tìm kiếm cơ

duyên. Không quá để ý tới tông môn sự vụ. Phu quân tại Bình Hải tông cái kia chút ít cố nhân, cũng đều biến hóa không nhỏ! Lúc trước cùng phu quân cùng một chỗ bị phụ thân bắt được Hoàng Tông Ngự Phong Thần Quân, hôm nay đã là Bình Hải tông Chưởng môn!"

An Hình lại truyền âm nói ra: "Theo Phong hộ pháp nói, năm đó Ngự Phong Thần Quân, đã từng đáp ứng hẳn không cùng Hoàng Tông khó xử, vì vậy hẳn không có tự mình tham gia trận chiến này, bất quá bức bách tại mặt khác hai tông cùng Bình Hải tông nội bộ áp lực, hẳn cũng phải ra một ít đệ tử đến tham chiến, nhưng số lượng tại Huyền Môn tam tông trong. Coi như là rất ít. Cái này Ngự Phong Thần Quân, ngược lại là cái có tín người."

"Bình Hải tông phải ra đều là Phong bộ đệ tử, Ngự Phong Thần Quân nhưng không có tự mình đến này. Cái kia thống lĩnh người là ai ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động mà hỏi.

An Hình lắc đầu nói: "Cái này liền không được biết rồi. Mấy ngày nay giao chiến, những tu sĩ này đều rất xa gốc ở hậu phương bất động, khiến cái kia chút ít huyền sĩ đệ tử đến tiêu hao chúng ta."

Lúc này, hơn mười chiếc chiến thuyền xếp thành một hàng, phía trên chở đều là Định Hải Tông đệ tử, chừng ba năm trăm người.

Cái này ba năm trăm đệ tử, tại một gã Định Hải Tông thủy bộ trưởng lão dẫn dắt xuống, riêng phần mình cầm trong tay pháp trượng, đem thành từng mảnh lam hà tế ra. Tụ tập tại trước thuyền trên mặt biển.

Trên mặt biển lập tức xanh sáng lóng lánh, thập phần rực rỡ tươi đẹp; trong chốc lát, đôi có từng đạo sóng biển tầng tầng chồng lên.

Theo những đệ tử này pháp lực gia trì, những thứ này sóng biển càng ngày càng cao, càng ngày càng lớn mạnh. Tụ tập cùng một chỗ về sau, vậy mà hình thành một mảnh cao tới trăm trượng, dài ước chừng hơn mười dặm

cực lớn biển gầm, phô thiên cái địa hướng Hỏa Diễm Đảo dũng mãnh lao tới, rất có đem Hỏa Diễm Đảo như vậy bao phủ khí thế!

Ở trên đảo không kịp đào tẩu hơn trăm tên phạm nhân. Tại lưng chừng núi trên rất xa nhìn thấy một màn này, kinh hãi cực kỳ, đáng sợ nhất thiên tai dẫn phát biển gầm, cũng bất quá chỉ như vậy!

Một cổ sóng lớn hình thành, còn chưa tới đạt Hỏa Diễm Đảo, rất nhanh thì có cổ thứ hai sóng lớn cũng ngưng tụ mà ra, tiếp tục hướng đánh ra trước đi.

"Nghìn tầng sóng!" Mộc Dịch nhận ra một chiêu này lai lịch, đây là Huyền Môn thủy bộ thường dùng hơn người pháp thuật, đem đại lượng đệ tử pháp lực ngưng tụ, hình thành cơn sóng gió động trời, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng không ngừng công tới, nếu là đệ tử số lượng rất nhiều, uy lực liền không thể khinh thường.

Mậu Sơn Đường đường chủ Trang Dịch Điền quát lớn: "Xem ta Mậu Sơn Đường như thế nào hóa giải!"

Khi hân lớn tiếng quát ra lệnh, Mậu Sơn Đường hai gã tu sĩ cùng mười mấy tên đệ tử đồng thời thi pháp, thành từng mảnh sâu tia sáng màu vàng tại trong tay bọn họ trên pháp trượng lưu động, chui vào trong đảo dưới mặt đất.

Lập tức một hồi đất rung núi chuyển, Hỏa Diễm Đảo biên giới chỗ, lăng không toát ra lấp kín rộng lớn tường đá, hơn nữa theo Mậu Sơn Đường đệ tử pháp lực không ngừng gia trì, cái này tường đá càng ngày càng cao, càng ngày càng dày đặc, giống như lăng không ra đời một mặt vách núi, cao tới trăm trượng.

Sóng biển gào thét ở bên trong, luồng thứ nhất sóng lớn đánh vào trên vách núi đá, lập tức sóng hoa văng khắp nơi, cực lớn tiếng va đập ở bên trong, vách núi lung lay sắp đổ.

Luồng thứ nhất sóng lớn bị hóa giải, nhưng mà, đợt thứ hai rất nhanh sẽ phải đi vào.

"Chúng ta mình đất nhà cũng tới trợ giúp một tay!" Một gã cời trần đại hán suất lĩnh một đồng áo vàng đệ tử đi đến phụ cận, bọn hãn cũng nhao nhao tể ra pháp trượng, đem bản thân Địa thuộc tính Hoàng nguyên hóa thành một từng sợi vàng hà, chui vào vách núi trong.

Lập tức, vách núi mặt ngoài vàng sáng lóng lánh, chẳng những một lần nữa trở nên thập phần kiên cố, hơn nữa vẫn còn tiếp tục tăng cao thêm dày.

"Rầm rầm!"

Liên tục mấy sóng sóng lớn kéo tới, đều bị cái này cao cao bay lên vách núi chỗ ngăn cản. Cực lớn sóng biển, cao hơn Hỏa Diễm Đảo mặt đất trăm trượng, giống như treo trên không trung, nhưng bởi vì có vách núi yểm hộ, trong đảo mọi người cũng là bình an vô sự.

Nhưng mà, Mậu Sơn Đường cùng mình đất nhà tu sĩ các đệ tử, pháp lực tiêu hao cũng không ít, theo liên tục mấy sóng sóng lớn trùng kích, cái kia vài tên tu sĩ còn dễ nói, một ít pháp lực nguyên bản liền bình thường đệ tử, đã dần dần bày biện ra chống đỡ hết nổi chi sắc.

Vách núi trong rót vào pháp lực, dần dần yếu bớt, đối mặt rồi lại càng ngày càng lớn mạnh sóng lớn, vách núi lần nữa tràn đầy nguy cơ.

Giáp cây nhà cùng Ất Sinh Đường mọi người, lúc này cũng nhao nhao ra tay, bọn hãn suất lĩnh trong nội đường đệ tử, tại đây lấp kín vách núi mặt ngoài, hình thành thành từng mảnh thổ mộc chi bức tường, cho vách núi tăng thêm một tầng phòng ngự.

Mặc dù có tứ đường đệ tử liên thủ, nhưng chỉ vền vẹn cũng chỉ có thể miễn cưỡng ngăn trở Định Hải Tông mọi người thi triển tầng tầng sóng lớn,

cao cao rút lên vách núi, mỗi ngăn cản một lớp sóng lớn trùng kích, đều muốn tiêu hao những đệ tử này không ít pháp lực!

Quý Băng Đường đường chủ Hàn Vũ Hề, Hoàng Môn mười chi trong duy nhất nữ đường chủ, suất lĩnh nhà xuống đệ tử, thi triển ra đầy trời hàn khí, lập tức phạm vi vài dặm bên trong Phi Tuyết pháp phối, hàn khí bao phủ, một lớp lao nhanh sóng lớn bị vách núi ngăn trở về sau, bị hàn khí đông lại vì dày đặc tầng băng, chẳng những sâu sắc chậm lại sóng lớn lực đánh vào, hơn nữa đối với chống cự tiếp theo sóng sóng lớn, cũng vô cùng có trợ giúp.

Định Hải Tông thủy bộ đệ tử thi triển nghìn tầng sóng một hồi điên cuồng tấn công về sau, thu được chỉ lệnh lui về phía sau trong vòng hơn mười dặm, có khác mấy chiếc chiến thuyền từ trong đội ngũ chạy nhanh ra, nhưng là Trấn Hải Tông Hỏa bộ đệ tử cùng Bình Hải tông chút ít Phong bộ đệ tử.

Đồng dạng, mấy trăm người liên thủ thi triển pháp thuật, đem hỏa thuộc tính chân nguyên ngưng tụ một mảnh. Tuy rằng nơi này hoàn cảnh, bất lợi với hỏa thuộc tính công pháp thi triển, nhưng nhiều người như vậy đồng thời phóng thích hỏa thuộc tính chân nguyên, giống nhau tạo thành một mảnh quy mô khổng lồ biển lửa, biển lửa dán mặt biển hùng hực thiêu đốt, liệt diễm bay lên không đạt tầm hơn mười trượng, chung quanh độ nóng lập tức trở nên cực cao, từng cỗ một sóng nhiệt hướng bốn phía phóng đi, phụ cận mặt biển nước biển, cũng bị trống không tan biến mất một tầng.

Bình Hải tông mười mấy tên Phong bộ đệ tử, thừa cơ thi triển Cự Phong Thuật, từng cỗ một cuồng phong, thúc giục những thứ này hỏa diễm, một đường hướng Hỏa Diễm Đảo quyền thượng đến.

Gió trợ thế lửa, hai tông đệ tử liên thủ, chỉ thấy trên mặt biển vọt tới một mảnh đằng đằng liệt diễm, khí thế kinh người.

Hỏa diễm còn chưa tới đạt, toả ra cực nóng sóng khí liền đem Quý Bằng Đường ngưng kết hàn băng hòa tan, hỏa diễm một đường vọt tới ở trên đảo, dồn ép cái kia chút ít Hoàng Tông đệ tử nhao nhao lui về phía sau hơn trăm trượng.

Đình Hỏa Đường, bính mặt trời nhà mọi người, lập tức cũng thi triển công pháp, thành từng mảnh hỏa diễm từ lòng đất toát ra, cùng Trấn Hải Tông đệ tử thi triển cái kia mảnh biển lửa chống lại.

Nhâm Thủy Đường đệ tử, còn xoáy lên một ít sóng biển, từ bên cạnh bao bọc biển lửa, những thứ này sóng biển quy mô cũng tương đối khả quan, nhưng cùng vừa rồi Đình Hải Tông thi triển nghìn tầng sóng so sánh với, quả thực chỉ là nhiều đóa sóng nhỏ tổn.

Nhìn xem cái này quy mô khổng lồ pháp thuật đánh nhau, Mộc Dịch cảm thấy hoảng sợ, luận thân thể thực lực, những đệ tử này thi triển pháp thuật căn bản không đáng để lo; nhưng mấy trăm người liên thủ thi triển phía dưới, quả thực có thể thay trời đổi đất, cái kia nghìn tầng sóng lớn, cái kia núi cao thạch bích, cái kia hung mãnh biển lửa, bằng tu sĩ lực lượng cá nhân đều thì không cách nào chống lại!

Vì vậy, tại đây loại tông môn đại chiến ở bên trong, đệ tử số lượng lộ ra cực kỳ trọng yếu! So sánh dưới, cá nhân thực lực, cũng không thể phát ra nổi tính quyết định tác dụng.

Huyền Môn một phương phái ra tất cả bộ đệ tử một phen thay phiên điên cuồng tấn công, Hoàng Tông thập chi cùng thi triển thần thông đau khổ chèo chống, cả một ngày xuống, Hỏa Diễm Đảo phía đông đã là hoàn toàn thay đổi.

Loại này thoát nhìn thập phần hùng vĩ, kinh tâm động phách cự ly xa pháp thuật đại chiến, tạo thành thương vong lại hết sức có hạn, chỉ vụn vụn

có hơn mười tên Hoàng Tông đệ tử bất hạnh bị thương, mà Huyền Môn bên này cơ hồ là không hư hao chút nào.

Tuy rằng Hoàng Tông cuối cùng giữ được Huyền Môn một luồng sóng trùng kích, nhưng đại bộ phận đệ tử cũng đã pháp lực thiếu thốn, chỉ là tại miễn cưỡng chịu.

Mặt trời lặn thời gian, Huyền Tông đội tàu đình chỉ công kích, nhao nhao triệt thoái phía sau, thối lui đến trăm dặm có hơn.

Ban đêm, Hoàng Tông tất cả chi thủ lĩnh hội tụ một chỗ thương lượng đối sách.

"Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp!"

Hàn Vũ Hề đôi mi thanh tú ngưng lại nói, "Huyền Môn chỉ là khiến những đệ tử kia cách dùng lực lượng thay phiên điên cuồng oanh, chúng ta cũng có chút mệt mỏi phòng bị! Nếu như bọn hắn một chỗ dành mà lên, chỉ sợ chúng ta vô luận như thế nào cũng thủ không được!"

"Đúng vậy, " Trình Hóa Thiên cũng đồng ý nói: "Tuy rằng chúng ta còn có một chút thủ đoạn vô dụng thôi ra, nhưng Huyền Môn cũng đồng dạng ẩn núp có hậu thủ, bọn hắn đây là ở cố ý tiêu hao chúng ta sĩ khí cùng pháp lực, đợi đến lúc chúng ta tinh bì lực tẫn lúc, lại một tia ý thức dùng sắp xuất hiện, một lần là xong!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Ba)

"Huyền Môn dụng ý, thập phần rõ ràng, chính là muốn trận chiến lấy số lượng ưu thế, thời gian dần qua tiêu hao chúng ta. Baidu Search nhìn chương mới nhất cùng hãn ngòi chờ chết, không bằng mạo hiểm chủ động xuất kích!" Luôn luôn trầm ổn An đường chủ, cũng tán thành áp dụng đổi chủ động phương thức ứng chiến.

"Mặt khác, Huyền Môn trong đại quân còn có một chút lai lịch bừa bãi lộn xộn tán tu, chúng ta có thể thừa cơ đục nước béo cò, khi bọn hãn cùng ba đại Huyền Tông giữa tạo thành nội chiến, tan rã chiến lực." Tân Bạch Đường đường chủ nói ra.

Mọi người đều nghị luận, rất nhanh liền làm ra một cái phương án, phái ra ba mươi tên tu sĩ cùng một trăm tên tinh nhuệ đệ tử tạo thành tập kích bất ngờ đội, thừa dịp Huyền Tông không sẵn sàng thi triển đánh lén, tận lực nhiều loạn, sát thương Huyền Môn sinh lực.

Ở trên đảo Hoàng Tông tu sĩ, tổng cộng cũng không quá đáng bốn mươi năm mươi người, lần này phái ra ba mươi người, cũng cơ bản coi như là dốc toàn bộ lực lượng rồi!

Mọi người riêng phần mình chuẩn bị, đêm đó đêm khuya, tập kích bất ngờ đội liền lên vào trên biển ở chỗ sâu trong, đêm dò xét Huyền Môn đại quân.

Mộc Dịch cùng An Hình, cũng ở đây chỉ trong đội ngũ. An Hình cố ý muốn thay thế phụ thân xuất chiến, mà Mộc Dịch cũng lo lắng An Hình một mình tiến đến.

Mộc Dịch đám người lên vào sâu đậm đáy biển, sau đó vòng một vòng lớn, từ bên cạnh nhích tới gần Huyền Môn đại quân chiến thuyền chỗ hải vực.

"Rầm rầm rầm!" Tập kích bất ngờ đội đột nhiên ra tay, đem mấy chiếc chiến thuyền dưới đáy phá huỷ, cái kia dày đặc cứng rắn thiết bản, tại chúng tu sĩ mạnh mẽ ** thuật công kích đến, cũng là không chịu nổi một kích.

"Giết" Mậu Sơn Đường đường chủ Trang Dịch Điền trước tiên hướng ra mặt biển, chuẩn bị đến trận thoải mái đầm đìa đại chiến.

Nhưng mà, cái này mấy chiếc phá huỷ chiến thuyền lên, vậy mà không có vài tên Huyền Môn đệ tử!

"Không ổn, trúng kế! Đi mau!" Trang Dịch Điền tâm niệm vừa động lập tức kịp phản ứng, vội vàng hét lớn một tiếng, phân phó Hoàng Tông tu sĩ khác đệ tử chạy mau!

Hắn vừa dứt lời, phụ cận trên mặt biển đều dâng lên vô số ánh lửa, đem nơi đây chiếu rọi giống như ban ngày, tập kích bất ngờ đội mọi người thân ảnh, đều bị nhìn thấy thật sự rõ ràng.

Không ít Huyền Môn tu sĩ, tay thuận cầm pháp khí hướng nơi này vọt tới. Tựa hồ sớm có đoán trước!

"Phân tán ra, đi mau!" Trình Hóa Thiên cao giọng nói ra, sau đó mang theo hai gã đệ tử, hướng Hỏa Diễm Đảo bay nhanh.

Tập kích bất ngờ đội trúng mai phục, chỉ có thể phân tán né ra, sợ bị Huyền Tông một mẻ hết gòn.

Mộc Dịch cùng An Hình, đã ở trước tiên ngự khí phi hành, rút về Hỏa Diễm Đảo.

Tu sĩ nếu là cố hết sức phi độ. Tốc độ cực nhanh, cũng không được dễ dàng như vậy vậy khốn bất đấy, nhưng mà cái kia chút ít Hoàng Tông đệ tử, có thể đã thập phần không ổn.

Tinh thông thủy thuộc tính công pháp đệ tử, còn có thể nhanh chóng lên vào trên biển tị nạn, nhưng có không ít tu sĩ cũng lên vào trong nước biển tiếp tục đuổi giết, tình cảnh thập phần nguy hiểm.

Mộc Dịch cùng An Hình một đường bay nhanh, từng có mấy danh huyền sĩ ý muốn chặn đường, nhưng Mộc Dịch thi triển hỏa diễm có chút bá đạo. Vừa ra tay liền trọng thương một người trong đó, còn lại tu sĩ kinh hãi, liền không dám vây thật chặt. Khiến Mộc Dịch cùng An Hình trốn ra vòng vây.

Phía sau bọn họ mặc dù có mấy đạo Huyền Môn tu sĩ truy kích, nhưng phần lớn đuổi theo ra một khoảng cách sau liền buông tha cho, những người này cũng không dám đuổi theo thân cận quá tại Hỏa Diễm Đảo.

Bất quá, rồi lại có một đạo nhân ảnh, tốc độ rất nhanh đuổi theo bọn hắn.

"Là hắn!" Mộc Dịch xoay người nhìn lại, lập tức nhận ra đuổi theo người, hắn sững sờ phía dưới, hướng An Hình ý chào một cái, sau đó phương hướng thay đổi. Hướng bên cạnh xa xa bay đi.

Ba người một trước một sau bay ra mấy trăm dặm, chung quanh lại không có người nào khác lúc, cái này mới dừng lại.

"Thiết Đan, nhiều năm không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Mộc Dịch xoay người lại. Mỉm cười, "Ta sớm nên đoán được, lần này có thể suất lĩnh Bình Hải tông Phong bộ đệ tử xuất chiến đấy, trừ người ra Huyền Phong Đường tân nhậm đường chủ Vương Nhược Phong, còn có thể là ai!"

"Ha ha. Ta cũng thật không ngờ, lại ở chỗ này cùng người gặp lại!" Truy kích bóng người ở giữa không trung theo một đám gió mát hiện hình mà ra,

đúng là đã là trung niên nhân Vương Nhược Phong.

"Những năm này, người đang ở đâu ? Ta mặc dù biết người khẳng định chưa chết, nhưng vẫn không có tin tức của người, trong lòng quả thực lo lắng!" Vương Nhược Phong nhíu mày hỏi, "Chẳng lẽ người một mực đứng ở Hoàng Tông ?"

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Không, cái này hai mươi năm, ta một mực ở Hàn Nha Đảo lên, một mặt là vì trốn tránh tu tiên giới, một phương diện cũng là theo giúp ta cha đi qua cuối cùng đoạn đường."

"Hàn Nha Đảo!" Vương Nhược Phong thần sắc ảm đạm rồi không ít, hắc hắc thở dài một tiếng, ung dung nói ra: "Cũng đúng, lấy cá tính của người, ta vốn nên đoán được người sẽ quay về Hàn Nha Đảo đấy! Cha mẹ ta, bọn hắc còn tốt đó chứ?"

"Năm năm trước, cha người đi trước một bước; ba năm sau, mẹ người cũng mất đi rồi, bọn hắc đều chôn cất tại trên Cô Chỉ Phong, cùng ta cha mộ không xa." Mộc Dịch chi tiết đáp.

Vương Nhược Phong nghe vậy sắc mặt biến hóa, nhưng vẫn là bình tĩnh nói: "Đối phàm nhân mà nói, bọn hắc sống tuổi thọ đã không ngắn! Mộc Đầu, đa tạ người thay ta chiếu cố cha mẹ!"

"Đây là ta phải làm đấy, đổi lại là người, cũng sẽ thay ta chiếu cố cha ta!" Mộc Dịch thản nhiên nói.

An Hình nhin không được ngắt lời nói ra: "Vương lão cha vợ chồng tuy rằng đều là tiêu tan mất hết hai tay buồng xuôi, bất quá bọn hắc lúc tuổi già, vô cùng tưởng niệm người. Trước kia mỗi lần có người đề cập người đang ở đây ngoại tu luyện tiên pháp, bọn hắc đều dị thường tự hào; nhưng nói lý ra, Vương lão cha lại nói, hắc còn không bằng dưỡng một cái ở lại tại bên cạnh mình, chỉ biết rèn sắt mà sống nhi tử, tối thiểu nhất, có thể tại lão thời điểm, chứng kiến con cháu cả sảnh đường! Chúng ta tuy rằng có

thế thay người chiếu cố Vương lão cha, lại không thể thay người thỏa mãn trong lòng của hãn khát vọng nhìn thấy nhi tử chờ mong."

Vương Nhược Phong nghe vậy im lặng không nói, thật lâu về sau, hãn mới thì thào nói ra: "Đường lớn vô tình! Đi lên này tiên lộ, ta liền đã không có đường rút lui, phạm nhân thế tục hết thảy, cuối cùng là muốn ngăn cách đây!"

"Đúng rồi, vị này chính là ?" Vương Nhược Phong chủ đề chuyển một cái, hướng Mộc Dịch hỏi tới An Hinh.

Mộc Dịch giới thiệu nói: "Đây là ta kết tóc thê tử An Hinh, cũng là Hoàng Tông Ất Sinh Đường An đường chủ chi nữ. Tại Hàn Nha Đảo hai mươi năm, phần lớn là Hinh Nhi đang chiếu cố mấy vị lão nhân. Về phần lai lịch của người, ta từ lâu báo cho biết Hinh Nhi."

"Đa tạ đệ muội!" Vương Nhược Phong hướng An Hinh chấp tay thi lễ, An Hinh cũng dịu dàng đáp lễ.

"Nguyên lai đệ muội là Hoàng Tông người trong, khó trách lại ở chỗ này gặp được các người." Vương Nhược Phong nói tới chỗ này, thần sắc trầm xuống khuyên nhủ: "Bất quá trận chiến này, song phương thực lực cách xa, Hoàng Tông cơ hồ là thua không nghi ngờ, hai vị tốt nhất mau rời khỏi nơi đây, nếu như cần ta đến an bài, mời cứ mở miệng!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Nếu quả thật có cần, ta sẽ tìm người hỗ trợ. Trong tu tiên giới, ta có thể người tin cần, thật sự không nhiều lắm!"

An Hinh rồi lại đôi mi thanh tú cau lại mà hỏi: "Vương đại ca, vì sao chúng ta lần này đánh lén, các người rồi lại sớm có chuẩn bị ?"

"Cái này còn phải hỏi!" Vương Nhược Phong cười nhạt một tiếng nói: "Các người Hoàng Tông, cũng không được bền chắc như thép, sống còn

cục diện xuống, tự nhiên có người vì muốn sống, âm thầm cùng Huyền Môn liên hệ, bán đứng bọn người!"

"Quả nhiên là có phản đồ!" An Hình oán hận nói, sau đó nàng hướng Vương Nhược Phong cảm ơn nói: "Đa tạ Vương đại ca chỉ điểm, chỉ là phản đồ là ai, không biết Vương đại ca có hay không thuận tiện lộ ra?"

Wong Nhược Phong lắc đầu, nói ra: "Người là Mộc Đầu thê tử, ta tự nhiên không đem người trở thành ngoại nhân! Bất quá, lần này đại chiến, ta cũng không phải là chủ đạo người, chỉ hiệp trợ còn lại hai tông mà thôi, rất nhiều che giấu sự tình, bao gồm Định Hải Tông kế hoạch tác chiến, ta cũng không thập phần rõ ràng. Hử, việc này ta có thể lưu tâm nghe ngóng một cái, nói không chừng có thể tra được một ít manh mối."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Làm phiền rồi!"

Wong Nhược Phong trầm ngâm một lát, hỏi: "Mộc Đầu, trận chiến này sau đó, người có tính toán gì không?"

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, nói ra: "Nếu như có thể may mắn bảo vệ tính mạng, liền dẫn người một nhà ly khai Thiên Đảo quốc, rời xa chỗ thị phi này đi!"

Wong Nhược Phong khuyên nhủ: "Mộc Đầu, lấy thực lực của người, hà tất như thế uế oải, hiện tại Bình Hải tông bên trong, quân sự làm chủ đấy, có ta một ít thế lực ở bên trong; mà Ngự Phong Thần Quân thế lực càng lớn, chỉ cần một câu nói của người, tùy thời có thể trở về tông môn, làm một nhà đứng đầu hoặc là làm một cái chức vụ nhàn hạ trưởng lão đều được! Tiên lộ dài đằng đằng, người huynh đệ của ta đồng tâm hiệp lực, khó không thể xông ra thuận theo thiên địa!"

Mộc Dịch không có trả lời thuyết phục, ngược lại là nói sang chuyện khác hỏi: "Nghe nói Bình Hải tông thay đổi không ít. Sư phụ ta Tiểu Nguyệt Hàn, hẳn hay không còn tại Thiệu Dực Đường?"

Vương Nhược Phong nói ra: "Hơn mười năm trước, hắc liên chính thức thoái ẩn vì thủy bộ trưởng lão, về sau càng là ly khai tông môn xuất ngoại du lịch đi, đến nay chưa về, sư tỷ của người Tiểu Mộng Đào cũng đi theo hắc cùng đi đấy. Bây giờ Thiện Dực Đường, do Lý Nhược Ngu chủ trì, hắc tại ba năm trước đây, cũng đã Trúc Tạo Tiên Cơ!"

Mộc Dịch nghe đến mấy cái này tin tức, đột nhiên phát ra một tia bi ý, đã từng hiển hách một thời Thiện Dực Đường song kiệt, trước sau ruồng bỏ tông môn, làm sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, nhất định là tâm lạnh như nước, mới sẽ làm ra rời xa tông môn, ra ngoài du lịch cử động đi!

Vương Nhược Phong tiếp tục nói: "Sư phụ người Tiểu Nguyệt Hàn làm người không phải nói, Bình Hải tông cái kia chút ít có lai lịch các Trưởng lão, không có một cái nào không tán thưởng hắc bản tính ngay thẳng đấy, nhưng mà, hắc cái kia một bộ, cũng không thích hợp đương kim tu tiên giới hoàn cảnh, Thiện Dực Đường xuống dốc, cũng là trong dự liệu!"

Mộc Dịch thở dài: "Sư phụ quản giáo nguyên tắc, hoàn toàn chính xác không thể để cho tông môn tại tu tiên giới khinh thường quần hùng, nhưng mà, cái này cũng không nói rõ hắc theo như lời làm dễ dàng, đều là sai đấy! Chỉ có thể nói cái này tu tiên giới đáng ghê tởm, không tha cho hắc thanh cao!"

Vương Nhược Phong mỉm cười, nói ra: "Qua nhiều năm như vậy, ta nghĩ đến người đã thay đổi, giang sơn dễ đổi bản tính cũng khó dời đi, người còn là cái kia Mộc Đầu!"

Lúc này, sáng sớm luồng thứ nhất ánh mặt trời tảng sáng mà ra, chiếu vào trên mặt biển, sóng ánh sáng lẫn lẫn.

"Không còn sớm, chúng ta nên riêng phần mình quay trở về!" An Hình nhẹ nói.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong đều nhẹ gật đầu.

"Cái này từ biệt, chúng ta lại muốn đều vì mình chủ, từng người tự chiến! Bất quá, trận chiến này thắng bại, ta cũng không thèm để ý; Mộc Đầu, ngươi cũng muốn đặc biệt cẩn thận, không muốn hi sinh vô ích!" Vương Nhược Phong dặn dò một tiếng, đem một khối ngọc phù vứt cho Mộc Dịch.

"Nếu có cần, dùng ngọc phù này liên hệ ta! Cái khác ta không dám nói, nhưng yểm hộ ngươi cùng đệ muội người một nhà ly khai, ta vẫn có cái này năng lực đấy!" Vương Nhược Phong nói xong câu đó về sau, liền chấp tay từ biệt, một đường gió mát tại quanh người hắt xoáy lên, hắt liền hóa thành một đạo bóng người, bay đến chân trời xa xa.

"Hôm nay chỉ sợ có một trận ác chiến!" Mộc Dịch nhìn xem Vương Nhược Phong đi xa thân ảnh, thì thào nói ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Bốn)

Mộc Dịch cùng An Hinh trở lại Hỏa Diễm Đảo lúc, ở trên đảo Hoàng Tông tu sĩ chính loạn thành một bầu!

"Chúng ta tập kích bất ngờ đội mục tiêu công kích thất bại, ngược lại bị người thiết lập mai phục, nếu như không là đã ra nội gian tiết lộ tiếng gió, chẳng lẽ là Huyền Môn trong có người có thể liệu sự như thần!"

"Hừ, cũng không biết cái chủ ý này là ai ra đấy, làm hại chúng ta không công tổn thất mười mấy tên tinh nhuệ đệ tử, càng có vài tên tu sĩ cũng vẫn lạc! Trang Dịch Điền các loại vài tên đường chủ vì yểm hộ chúng ta rút lui khỏi cũng bị thương không nhẹ!"

"Hồ huynh, những lời này là có ý gì ? Lúc trước tập kích bất ngờ ý tưởng, thế nhưng là tất cả mọi người đồng ý tán thành!"

"Cái khác không nói đến, nhất định phải đem nội gian cầm ra, nếu không chúng ta thua không nghi ngờ!"

"Lưu lão nhị, lần này người không có đi, có phải hay không sớm biết như vậy sẽ có mai phục ?"

"Họ Vương đấy, người đây là ý gì, người từ trước đến nay cùng Lưu mỗ có riêng oán, đã nghĩ thừa cơ hội này, quan báo tư thù, vu oan cùng Lưu mỗ sao!"

...

"Im ngay!"

Một tiếng ầm chứa tinh túy chân nguyên gào to âm thanh truyền đến, Mộc Dịch chỉ cảm thấy trong lòng khẽ run lên, trong lòng ý niệm trong đầu cũng thoáng cái bị sinh sôi cắt ngang, không khỏi đối phát ra tiếng người có vài phần khâm phục, điều này hiển nhiên là thực lực mạnh mẽ người phát ra tiếng.

Tất cả mọi người an tĩnh lại, nhìn về phía nói chuyện người nọ —— một gã kia dung mạo xinh đẹp xấu xí chòm râu dê lão đầu, tóc của hắn đã rơi sạch.

An đường chủ hướng Mộc Dịch giới thiệu qua lão giả này, hắn đúng là Hoàng Tông tứ đại hộ pháp một trong Địa hộ pháp, về phần tên thật, rồi lại không có mấy người biết được.

Địa hộ pháp cao giọng nói ra: "Mấy chục năm trước lần thứ nhất Huyền Hoàng cuộc chiến, chúng ta thảm bại, truy cứu nguyên nhân, không là chúng ta thắng yếu không chịu nổi, mà là ta các loại bên trong chia năm xẻ bảy, rã mất đầu!"

"Chẳng lẽ hôm nay, chúng ta còn muốn giẫm lên vết xe đổ, tiếp tục bởi vì riêng tranh chấp đấu mà bị người thừa dịp hư mà vào, triệt để diệt trừ sao!"

Hoàng Tông mọi người im lặng, không hề lẫn nhau tranh cãi.

Địa hộ pháp thanh âm dừng một chút, nói ra: "Riêng phần mình đều trở lại bốn đường trong đội ngũ hảo hảo chuẩn bị đi. Tối hôm qua chúng ta thảm bại, chúng đệ tử cũng đã pháp lực không tốt, hôm nay Huyền Môn tất nhiên sẽ toàn lực điên cuồng tấn công, chúng ta phải toàn lực nghênh chiến, mới có một đường sinh cơ!"

An đường chủ nhẹ gật đầu, nói ra: "Bốn tông từ Thánh Chủ phía dưới, sắp đặt tứ đại hộ pháp cùng thập đại chi nhánh. Tứ đại hộ pháp, Địa, Thủy, Hỏa, Phong. Hôm nay Địa hộ pháp chức vị cao nhất, tu vi cũng là chúng ta

trong cao thâm nhất người, chúng ta nên do Địa hộ pháp thống lĩnh, đồng tâm hiệp lực, cùng cửa ải khó!"

Có thật nhiều mỗi người mở miệng phụ họa An đường chủ lời nói, đại chiến sắp tới, chỉ có thể tạm thời buông vĩnh viễn lẫn nhau ngờ vực vô căn cứ, toàn lực chuẩn bị chiến tranh.

Một ngày này, Huyền Môn đại quân quả nhiên toàn lực triển khai tấn công mạnh. Chẳng những hết thảy chiến thuyền toàn bộ mở gần, càng có các loại trấn tông chi bảo, cũng nhao nhao thể hiện thái độ.

Định Hải Tông Chưởng môn tự mình tế ra một viên xanh thăm viên châu. Dem ném đến Định Hải Tông chiến thuyền phía trước hơn trăm trượng chỗ giữa không trung.

Lập tức, hết thảy Định Hải Tông thủy bộ đệ tử, đều theo nếp đem bản thân tinh tú Thủy thuộc tính chân nguyên, liên tục không ngừng thi triển đi ra, ngưng tụ thành từng cỗ một lam hà, sau đó đưa vào cái kia xanh thăm viên châu bên trong.

Xanh thăm viên châu rất nhanh liền hóa thành mấy trượng lớn nhỏ, toả ra thành một tầng lóng lánh hoa mỹ lam mang, xa xa nhìn lại, giống như trên bầu trời treo một viên màu lam Thái Dương!

"Đây là Định Hải Tông trấn tông chi bảo Định Thủy bảo châu. Trong truyền thuyết, chính là một kiện Pháp bảo, là Định Hải Tông nhiều năm trước đan sĩ tiền bối lưu lại bảo vật!" An đường chủ thì thào nói ra.

"Pháp bảo!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, đây chính là đan sĩ mới có thể sử dụng bảo vật, uy lực cường đại. Căn bản không phải pháp khí có thể so sánh!

Mấy trăm năm qua, nhiều lần phong ba Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới, đan sĩ đã cực ít, cơ hồ là gần như tuyệt tích, hơn nữa tựa hồ đan sĩ lúc

giữa đều có quy định bất thành văn. Đan sĩ không được tùy ý cùng người động thủ, hơn nữa hầu như cũng không lộ diện, càng không thể lại cuốn vào tông môn trong tranh đấu.

Vì vậy, Pháp bảo đã ở Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới một số gần như biến mất, đây là Mộc Dịch lần thứ nhất nhìn thấy cái gọi là Pháp bảo!

Hắn lập tức nghĩ tới bản thân Càn Khôn đại trong hai khóa Lam Châu pháp khí, rất hiển nhiên, cái này hai kiện pháp khí hơn phân nửa chính là chỗ này Định Thủy bảo châu Pháp bảo phòng chế phẩm.

Bình thường Pháp bảo, chỉ có đan sĩ mới có đầy đủ pháp lực cùng thần niệm thao túng; mà cái này Định Thủy bảo châu là một kiện hết sức đặc thù đấy, với tư cách tông môn trấn tông chi bảo Pháp bảo, ở trên nghìn tên Bình Hải tông thủy bộ đệ tử pháp lực đồng thời rót vào xuống, cùng với hơn mười tên thủy bộ trưởng lão cùng chung lo liệu xuống, Định Thủy bảo châu cũng có thể bị kích phát ra cường đại uy năng.

Tại Định Hải Tông đệ tử pháp lực gia trì xuống, Định Thủy bảo châu không ngừng mở rộng, nhưng cuối cùng lại ánh sáng màu lam lóe lên chui vào trên biển biến mất không thấy gì nữa.

Xa xa nhìn thấy cảnh này Mộc Dịch hơi sửng sốt, bất quá sau một khắc, cái kia mảnh nước biển rồi lại gào thét lên sôi trào, một cái cao tới mấy trăm trượng cực lớn màu lam Thủy người, từ trong nước biển đứng lên, nước biển chỉ che giấu đã đến thủy cự nhân chỗ đầu gối!

Thủy cự nhân vận vẹo thân thể khổng lồ, quấy lấy chung quanh nước biển, lập tức kích khởi từng tầng một sóng lớn, hướng Hỏa Diễm Đảo đánh tới, đồng thời, nó vẫn còn trong nước biển sải bước đi về phía trước, một bước hơn trăm trượng tới gần lên hỏa diễm đảo.

Tại loại quái vật này trước mặt, khổng lồ chiến thuyền đều lộ ra cực kỳ nhỏ bé, lại càng không cần phải nói Nhân loại.

Chứng kiến xanh thắm thủy cự nhân từng bước một hướng bản thân đi tới, ở trên đảo Hoàng Tông đệ tử, có không ít người đều kinh hãi không hiểu.

Mậu Sơn Đường các loại đệ tử tể ra cao ngất thạch bích, tại đây thủy cự nhân trước mặt, rồi lại dường như một mặt hơi mỏng tường đất, thủy cự nhân vài cái cuồng bạo trùng kích, liền đem thạch bích đánh tan vì từng điểm ánh sáng màu vàng, tiêu tán không trung.

Thủy cự nhân nâng lên đáng sợ kia cực lớn bàn chân, mang theo vô biên sóng lớn, một cước hướng đảo bên cạnh Hoàng Tông đệ tử đập, động tác của nó tuy rằng so sánh chậm chạp, rồi lại uy lực vô cùng, Hoàng Tông đệ tử pháp thuật căn bản không cách nào ngăn trở!

Nhưng vào lúc này, ở trên đảo bỗng nhiên phát ra một mảng lớn ánh sáng màu đỏ, hơn nữa những thứ này ánh sáng màu đỏ lẫn nhau tương liên, hình thành một tầng dày đặc màn hào quang, đem Hỏa Diễm Đảo phía đông cái mảnh này bằng phẳng khu vực, đều bao trùm ở bên trong.

"Pháp trận!" Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, hẳn sớm biết như vậy, Hoàng Tông thập chi ở bên trong, Canh Kim Đường giới về luyện khí; mà am hiểu nhất kỳ môn yếu thuật Tân Bạch Đường, đối với trận pháp nhất mạch rất có nghiên cứu, đã sớm tại ở trên đảo bày ra cỡ lớn pháp trận.

Thủy cự nhân một cước này, đập tại trên màn hào quang, chẳng những bị chặn, "Bàn chân" trên nước biển cũng không có thiếu bị bốc hơi vì hơi nước. Bất quá màn hào quang cũng là kịch liệt run lên, lắc lư không thôi.

Tân Bạch Đường trận pháp đại sư lo lắng hô: "Cái này Tụ Dương địa hỏa trận, cần dùng đến mấy miếng ngũ giai hoàng tinh, chúng ta thật vất vả mới tiếp cận đủ số số lượng, chỉ có thể kích phát một lần, không cách nào kiên trì quá lâu!"

"Trình đường chủ, Canh Kim Đường chuyên vì bọn người Hỏa bộ đệ tử chế tạo món đó bảo vật, còn không tể ra, còn đợi khi nào!" An đường chủ vội vàng hướng Trình Hóa Thiên nói ra.

Trình Hóa Thiên nhẹ gật đầu, vội vàng truyền lệnh xuống, trong chốc lát, liền có hơn hai mươi tên đệ tử mang ra một mặt đường kính chừng mười trượng đỏ thẫm gương đồng.

"Liên để cho bọn họ nhìn xem Tụ Hỏa Kính uy lực!" Tại Trình Hóa Thiên đám người suất lĩnh xuống, Hoàng Tông trên trăm tên đệ tử đem hỏa thuộc tính pháp lực đưa vào trong gương đồng, gương đồng mặt ngoài lập tức ánh lửa lờ lờ ấy, cũng tại súc tích đại lượng pháp lực về sau, trong giây lát bắn ra một đường mười trượng kích thước đỏ thẫm cột sáng, chiếu vào thủy cự nhân trên thân.

Lập tức, thủy cự nhân trên thân thể, bị cột sáng xuyên thủng một cái thật lớn đích chỗ trống, vô số nước biển bị bốc hơi sạch sẽ.

Nhưng mà, thủy cự nhân chỉ là tại trong nước biển một chút bốc lên, trong chốc lát lại khôi phục cực lớn nước biển thân thể.

Luận pháp lực nơi phát ra, thủy cự nhân lúc đầu vốn sẽ phải dày đặc rất nhiều, lại đang cái này biển rộng mênh mông phụ cận tác chiến, đối chiếm cứ địa lợi ưu thế, tuy rằng Tụ Hỏa Kính để thế một kích cũng thập phần cường đại, vẫn đang không làm gì được cái này đáng sợ thủy cự nhân.

"Muốn tiêu diệt cái này thủy cự nhân, chỉ có thể từ người làm phép ra tay! Thao túng thủy cự nhân đấy, đúng là cái kia hơn mười người Định Hải Tông trưởng lão, phải đưa bọn chúng giết chết!"

An đường chủ hét lớn một tiếng, trước tiên lao ra!

Trình Hóa Thiên, Địa hộ pháp mấy người này, cũng là theo sát phía sau, mười mấy tên Hoàng Tông tu sĩ từ trận doanh trong lao ra, hướng vài dặm

bên ngoài thao túng thủy cự nhân Định Hải Tông trưởng lão đánh tới!

Thủy cự nhân đôi giơ tay lên, lập tức có vô số dài đến mấy trượng Thủy mâu kích xạ mà ra, rậm rạp chằng chịt hướng những tu sĩ này đánh tới.

Bất quá, Thủy mâu tuy rằng dày đặc số lượng rất lớn, nhưng mỗi một cái Thủy mâu uy lực rồi lại tương đối có hạn, không cách nào chính thức làm bị thương những tu sĩ này, chỉ có thể khiến cho bọn hắn né tránh hoặc ngăn cản, thoáng trì hoãn.

Lúc này, Huyền Môn chiến thuyền ở bên trong, lập tức cũng bay ra trên trăm tên tu sĩ, trước tới nghênh chiến!

Lúc này đây, không còn là xa xa nhìn nhau cự ly xa công kích, mà là cận thân hỗn chiến, một cái không cẩn thận, tùy thời đều muốn toi mạng!

"Cha!" An Hình theo An đường chủ cũng chạy ra khỏi trận doanh, Mộc Dịch lập tức đuổi kịp.

Mộc Khinh Ca nhìn xem cha mẹ trước sau lao ra, sát nhập trong quân địch, vừa vội lại lo lắng, chỉ hận bản thân sẽ không ngự khí phi hành, nếu không cũng muốn đi ra ngoài chiến thống khoái!

Trần Hải Tông hai gã tu sĩ, chặn An đường chủ phía trước, bọn hắn riêng phần mình cầm trong tay một kiện ngọc xanh hồ lô, thi triển ra một mảnh màu xanh lóng lánh liệt diễm, đem An đường chủ đường đi phong kín.

"Cút mở!" An đường chủ hét lớn một tiếng, trong tay một căn màu xanh dây leo vung lên, pháp lực gia trì xuống, người kia trong lúc đó hóa thành dài chừng mười trượng, như một đường Linh xà, xuyên việt hỏa diễm, trực kích một gã Trần Hải Tông tu sĩ mặt.

Thế nhưng là, căn này dây leo xuyên việt hỏa diễm về sau, Linh tính giảm nhiều, bị đối phương dễ dàng mau né đến!

An Hình cũng lập tức thi pháp, trong tay nàng pháp trượng vung lên, lập tức có vô số màu xanh lóng lánh dây leo trống rỗng hình thành, hướng hai người kia bay tới.

Đáng tiếc, những thứ này dây leo vừa mới chạm đến cái kia ngọn lửa màu xanh, liền lập tức bị hóa thành một sợi bột phấn.

"Để cho ta tới!" Mộc Dịch tại An Hình bên người nhẹ giọng truyền âm một câu, như thể thân hình sau lóe lên, vậy mà trực tiếp chui vào ngọn lửa màu xanh bên trong.

"Hừ, muốn chết!" Trấn Hải Tông tu sĩ trong lòng cười lạnh một tiếng, đang muốn thúc giục pháp lực, đem trong ngọn lửa Mộc Dịch hóa thành tro tàn, đột nhiên nhìn thấy trong ngọn lửa có câu nhàn nhạt hình trăng lưỡi liềm ánh sáng màu đỏ lóe lên, chính hướng bản thân kích xạ mà đến.

Cũng là cái này tu sĩ phản ứng cực nhanh, trước kia còn tập võ thân thể nhiều mạch, hẳn không cần nghĩ ngợi hướng về phía sau khẽ đảo, thân thể từ chỗ đầu gối lảo không hướng về phía sau uốn lượn, cái kia ánh sáng màu đỏ dán khuôn mặt của hắn bay qua, một cỗ nhiệt khí từ ánh sáng màu đỏ trên truyền lại, đem khuôn mặt của hắn tổn thương.

Người này tu sĩ đang muốn âm thầm may mắn tránh được một kiếp, cái kia ánh sáng màu đỏ vậy mà ở giữa không trung đột nhiên mất quay tới, đâm thẳng lồng ngực của hắn!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Năm)

"Làm sao có thể! Hẳn không phải là Tích Cốc kỳ tu sĩ sao, sao có thể giống như Thần Du kỳ tu sĩ như vậy tùy tâm mà động thao túng pháp khí?"

Trần Hải Tông tu sĩ kinh hãi ngoài, động tác cũng là cực nhanh, hắn vỗ tay một cái trong thanh ngọc hồ lô, người kia phun ra một cỗ thanh diễm nghênh đón hướng cái kia trắng lười liềm ánh sáng màu đỏ, đồng thời hắn còn đem thanh ngọc hồ lô ngang trước người, bảo vệ ngực.

"Vèo!" Trắng lười liềm ánh sáng màu đỏ hoàn toàn không thấy cái kia thanh diễm đốt cháy, trực tiếp xuyên thấu mà qua, trầm tại thanh ngọc hồ lô lên, tại "Chích" một tiếng giòn vang về sau, hồ lô từng khúc vỡ vụn ra đến.

Ánh sáng màu đỏ mang theo uy lực còn lại, đánh trúng người này tu sĩ ngực, bất quá lại tựa hồ như gặp cái gì cứng cỏi bảo vật, vậy mà không có trầm phá.

"Bên trong có bảo giáp!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, hắn thông qua huyết mạch cảm ứng, lần nữa điều động cái kia Huyết Nha Nhận, người kia hóa thành ánh sáng màu đỏ lóe lên, chém về phía Trần Hải Tông tu sĩ chỗ cổ.

Lần này, Trần Hải Tông tu sĩ lại không có lực phản kháng, hắn trở mắt nhìn ánh sáng màu đỏ trầm phá bản thân hộ thể thanh diễm, sau đó yết hầu đau xót, máu tươi điên cuồng phun, như vậy mất đi ý thức.

Lấy thể sét đánh lôi đình diệt giết một người về sau, Mộc Dịch huyết dịch dần dần hưng phấn lên, nhất là nhìn thấy đối thủ máu tươi điên cuồng phun mà chết bộ dáng, tay trái của hắn trở nên nóng hổi, vậy mà không tự

chủ được run nhè nhẹ! Tay trái trên mu bàn tay, càng có một cái trông rất sống động huyết long, dần dần hiển hiện.

Mộc Dịch rồi lại đối với cái này không hề phát hiện, hắn trong hai tròng mắt, mơ hồ hiện lên một đạo hồng quang, trong ánh mắt, cũng đầy là vẻ hưng phấn.

"Người nào ngăn ta chết!" Mộc Dịch lạnh lùng quát.

Cách đó không xa một gã khác Trấn Hải Tông tu sĩ, nhìn thấy đồng bạn tại một cái hô hấp lúc giữa liền bị diệt sát, kinh hãi cực kỳ, lại gặp được Mộc Dịch cái này hung thần ác sát thần sắc, lập tức khiếp sợ, ở đâu còn dám tiếp tục dây dưa Mộc Dịch, vội vàng hướng một bên xa xa rút lui ra

An đường chủ cũng là kinh hãi, từ khí tức đến xem, Mộc Dịch cùng tên kia chết đi Trấn Hải Tông tu sĩ, đều là Tích Cốc kỳ tu sĩ. Thực lực tương đương, nói như vậy, tối thiểu cũng muốn đại chiến mấy mươi hiệp mới có thể phân ra thắng bại, không thể tưởng được Mộc Dịch vậy mà tại một hơi giữa giết chết đối thủ, thực lực này, vượt xa Tích Cốc kỳ tu sĩ ứng với tiêu chuẩn!

"Chẳng lẽ là Mộc Dịch đã ẩn tàng tu vi ?" An đường chủ thầm nghĩ trong lòng, bất quá điều này cũng không thể nào nói nổi.

Tu sĩ tu vi, cùng trong đan điền chân nguyên chi khí dày đặc trình độ mật thiết tương quan. Tự nhiên mà vậy cũng sẽ tản mát ra một cỗ hơi thở, khiến cảnh giới không sai biệt lắm tu sĩ rất dễ dàng liền phân biệt ra được đại khái tu vi cảnh giới.

Mộc Dịch đan điền tu vi, đích xác là Tích Cốc kỳ không thể nghi ngờ; bất quá, tại dung hợp Tà Thần Ấn về sau, sự cường đại của hắn thực lực, chủ yếu đều tại huyết mạch bên trong, luận huyết mạch kích phát sau thực lực chân chính, Mộc Dịch đã không có ở đây Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ phía dưới, nhưng khí tức trên. Vẫn là một gã bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ.

"Cái này thanh điểm liền là chân chính Thanh Nguyên chân hỏa ? Ha ha, không hổ là tu sĩ thi triển thủ đoạn, quả nhiên so với Thanh Nguyên huyền sĩ tế ra Thanh Nguyên chân hỏa. Cường đại hơn tinh thuần rất nhiều!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hắn đem huyết mạch kích thích lên, hấp thu cái kia vô chủ thanh điểm trong ấn chứa tinh thuần chân nguyên, thuận tay còn từ cái kia chết đi Trấn Hải Tông tu sĩ thi thể lên, lấy xuống một kiện hộ thể giáp mềm.

"Tam muội chân hỏa, cần dung hợp Thiên, Địa, Nhân ba Hỏa, Thiên Hỏa, Địa Hỏa, ta cũng đã luyện hóa một ít, còn kém một loại không tầm thường Nhân Hỏa! Cái này Thanh Nguyên chân hỏa. Chính là ta cần thứ tốt!"

Mộc Dịch ý niệm trong đầu, chút bất tri bất giác đã lặng yên phát sinh biến hóa, hắn vốn chỉ là phải bảo vệ An Hình cùng An đường chủ, lúc này, rồi lại sinh sôi ý khác.

Đây hết thảy. Đầu cùng hắn tay trái mu bàn tay cái kia huyết long có quan hệ, nhưng mà, cái này ảnh hưởng nhưng là như vậy tự nhiên, như vậy che giấu, thay đổi một cách vô tri vô giác ở bên trong, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Mộc Dịch căn bản ý thức không đến bản thân cải biến.

"Chỗ đó có một lão đầu tựa hồ rất lợi hại, ta đi giết hắn!" Mộc Dịch ánh mắt ở chung quanh quét qua, vừa hay nhìn thấy xa xa có một gã chính thi triển thanh điểm lão giả, hơn nữa hắn thi triển thanh điểm thập phần tinh thuần, rõ ràng hơn xa quá cứng mới hai người.

"Đó là Trấn Hải Tông Hỏa bộ Đại trưởng lão, cẩn thận, không muốn xằng bậy!" An đường chủ thuận theo Mộc Dịch ánh mắt nhìn lại, nhìn thấy tên kia Trấn Hải Tông lão giả về sau, lập tức kinh hãi.

"Phu quân, quá nguy hiểm, không muốn đi!" An Hình cũng gấp vội vàng khuyên nhủ.

"Đại trưởng lão ? Tốt, bắt giặc trước bắt vua, không giết Đại trưởng lão, lại có thể nào bức Huyền Môn lui binh!" Mộc Dịch khước miệng hơi vểnh, lộ ra một tia cười lạnh.

An Hình thấy Mộc Dịch thập phần tự tin bộ dáng, cũng chỉ không hề khuyên nhiều, trong nội tâm nàng chính kinh nghi bất định, nguyên bản không muốn cuốn vào trận chiến này Mộc Dịch, như thế nào trong lúc đó trở nên như thế chủ động!

Bất quá, nàng cùng An đường chủ vẫn là có chút không yên lòng, theo Mộc Dịch cùng một chỗ bay đi.

Lúc này, Hỏa Diễm Đảo sườn đông phụ cận trên mặt biển, khắp nơi là tu sĩ phi hành thân ảnh, khắp nơi là nhiều loại pháp khí, pháp thuật, tình cảnh hùng vĩ, thực sự cực loạn.

Mặc dù nói, dưới bình thường tình huống, cùng giai tu sĩ giữa, trong thời gian ngắn rất khó phân ra thắng bại, nhưng ở cái này hỗn loạn quần chiến ở bên trong, hơi có không nhỏ tâm, tiếp theo bị địch nhân tứ phía giáp công, mấy hơi thở giữa tiếp theo lâm vào khốn cảnh, thậm chí tại chỗ vẫn lạc.

Loại này vô cùng thâm hiểm tình hình chiến đấu, Huyền Hoàng hai môn các đệ tử đều không thể nhúng tay, cái loại này nhiều người liên thủ, chẳng phân biệt được địch ta đại quy mô pháp thuật, cũng không thích hợp vào lúc này dùng ra.

"Lão đầu, ta đến chiếu cố ngươi ấm trà!" Mộc Dịch bay gần cái kia Trấn Hải Tông Đại trưởng lão về sau, lớn tiếng nói.

Đại trưởng lão lập tức sắc mặt trở nên cực kỳ khó chịu nổi, hãn thân là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, tại Trấn Hải Tông địa vị cao cả, hôm nay thậm chí có một cái mới Tích Cốc kỳ tiểu tử, trong lời nói đối với chính mình như thế bất kính, thậm chí còn có khinh miệt chi ý, càng là đem mình độc môn

pháp khí —— từng giết chết không ít Trúc Cơ tu sĩ, tiếng tăm lừng lẫy Linh Hỏa hồ xưng là âm trà, tức giận hăn râu ria đều chém gió đứng lên.

"Tốt, tốt, không biết sống chết tiểu bối!" Đại trưởng lão lập tức bỏ qua trước kia cùng hăn dây dưa Đình Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên, sau đó nghênh đón hướng Mộc Dịch.

Món đó hiện ra màu xanh mông mông ánh lửa Linh Hỏa hồ, cũng theo Đại trưởng lão cùng một chỗ bay tới, cũng tại Đại trưởng lão dưới sự thao túng, trong lúc đó ánh sáng màu xanh đại thịnh, từ âm trong miệng phún ra đại lượng ngọn lửa màu xanh, hình thành một mảnh tầm hơn mười trượng rộng biến lửa, hướng Mộc Dịch đánh tới.

Lửa này biến nhìn như uy năng không hiện, cũng không có bức người sóng nhiệt tràn ra, nhưng ẩn chứa uy năng rồi lại cực kỳ đáng sợ, cơ hồ là không có gì không đốt, hỏa lực nội liễm không tiêu tan, đúng là Thanh Nguyên chân hỏa đặc điểm.

Mộc Dịch rồi lại nhìn như không thấy, hăn bọc lấy một tầng ánh lửa, tốc độ không giảm hướng cái kia màu xanh biến lửa bay đi, hoàn toàn không có có sợ hãi ý tứ.

"Cẩn thận!" Trình Hóa Thiên kinh hãi, vội vàng lớn tiếng nhắc nhở, hăn vừa rồi cùng Đại trưởng lão giao thủ mấy chiêu, biết rõ cái này Thanh Nguyên chân hỏa lợi hại, đối kia hết sức kiêng kỵ!

"Muốn chết!" Đại trưởng lão trong lòng buông lỏng, hăn nguyên lai tưởng rằng đối phương có can đảm hướng hăn gọi chiến, tất nhiên là có chút bất phàm thủ đoạn, không thể tưởng được đối phương rõ ràng liều lĩnh xông vào bản thân đặc ý nhất Thanh Nguyên chân hỏa bao bọc, không cần thiết mấy hơi công pháp, chắc chắn kia hóa thành tro tàn!

Màu xanh biến lửa trong bao Mộc Dịch, chỉ có một tầng nhàn nhạt ánh lửa hộ thể, thần sắc thống khổ, tựa hồ đang tại đau khổ chèo chống.

"Hừ!" Đại trưởng lão cười lạnh một tiếng, kịch liệt thúc giục pháp lực, màu xanh biển lửa uy lực càng lớn, không cho đến đây cứu viện An Hình đám người tới gần.

Nơi xa mặt khác Trần Hải Tông tu sĩ, nhìn thấy bản thân tông môn Đại trưởng lão bị vây công, lập tức cũng là nhao nhao hướng nơi này bay tới, nghênh chiến Trình Hóa Thiên, An đường chủ đám người.

"Ồ!" Đại trưởng lão trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, mấy hơi thời gian trôi qua rồi, như thế nào người này Tích Cốc kỳ tiểu bối còn không có hóa thành tro tàn!

Trên người hãn tăng kia hộ thể ánh lửa, rõ ràng là cực kỳ đơn bạc; thần sắc của hãn, cũng là cực kỳ khó khăn thống khổ, làm sao lại là đốt không phá đâu!

"Tốt, có thể sống quá mấy hơi công phu, cũng coi như người có chút năng lực!" Đại trưởng lão trong lòng khẽ động, hai tay hướng cái kia Linh Hỏa hồ không ngừng chút đi, trong cơ thể hãn dày đặc chân nguyên, hóa thành một từng sợi ánh sáng màu xanh, chui vào Linh Hỏa hồ ở bên trong, lại chuyển hóa làm hừng hực ngọn lửa màu xanh, từ ấm miệng phun ra, bao bọc vây quanh Mộc Dịch bốc cháy lên.

Màu xanh biển lửa, đã phát ra chói mắt ánh sáng màu xanh, hiển nhiên uy lực đã gần như cực hạn.

Tại hỗn loạn tu sĩ đại chiến ở bên trong, cái mảnh này ánh sáng màu xanh vẫn như cũ lộ ra đặc biệt gây chú ý ánh mắt của người ngoài, không ít người đều chú ý tới một màn này.

Biển lửa trong bao Mộc Dịch, thần sắc thống khổ, bất quá, đây là hãn cố hết sức vận dụng huyết mạch cường ép luyện hóa Thanh Nguyên chân hỏa mà sinh ra đau đớn, cũng không phải hãn chịu không được ngọn lửa này đốt cháy.

Bực này có chủ hỏa diễm, lại cường đại như thế, nguyên bản cũng không dễ dàng luyện hóa hấp thu, nhưng hãn dung hợp Tà Thần Ấn về sau, huyết mạch năng lực tựa hồ đã nhận được đột nhiên tăng mạnh tăng trưởng, lúc này Thanh Nguyên chân hỏa, chẳng những trong thời gian ngắn khó có thể thiêu hủy Mộc Dịch hộ thể ánh lửa, đối đang không ngừng bị hãn cường ép hấp thu.

Hãn tốc độ hấp thu, vượt qua luyện hóa năng lực, không thể không đem một ít tinh túy Thanh Nguyên chân hỏa chân nguyên, tạm thời tồn tại tại trong huyết mạch, tạm gác lại ngày sau luyện hóa. Loại làm này, Mộc Dịch ngược lại là quen việc dễ làm, chỉ là thân thể kinh mạch chịu lấy đến cực lớn trùng kích, khó tránh khỏi có chút thống khổ.

Mộc Dịch tại màu xanh Nguyên trong biển lửa lại "Chèo chống" thời gian nửa nén hương, lần này con, Trấn Hải Tông Đại trưởng lão triệt để kinh hãi!

Bản thân thi triển Thanh Nguyên chân hỏa, cuối cùng mạnh bao nhiêu uy lực, chính hãn rõ ràng nhất. Một cái Tích Cốc kỳ tu sĩ, dù là có tuyệt hảo bảo vật hộ thể, cũng không có khả năng có đầy đủ pháp lực, tại trong biển lửa ủng hộ thời gian lâu như vậy.

"Có cổ quái!" Đại trưởng lão tâm niệm cấp chuyển, có chút không muốn cùng quý đệ này Tích Cốc kỳ tu sĩ dây dưa, nhưng hôm nay vạn chúng nhìn trừng trừng, hãn cũng là đâm lao phải theo lao, không thể không tiếp tục thúc giục chân nguyên điên cuồng tấn công một phen.

Thanh Nguyên chân hỏa, hóa thành một mảnh màu xanh Hỏa Long, hoặc là từng con một bén nhọn hỏa tiễn, từ bốn phương tám hướng hướng Mộc Dịch một hồi điên cuồng oanh.

Mộc Dịch tựa hồ vô lực phản kháng, không tránh không né thừa nhận những công kích này, hãn bên ngoài thân toả ra tầng kia hộ thể ánh lửa, vậy

mà vô cùng dày đặc, tại điền cuồng oanh trúng cũng không có phá vỡ.

Bất quá, một lát sau, tầng này ánh lửa cũng không được đung đưa, càng có nhẹ nhẹ khe hở, tùy thời muốn phá.

Đại trưởng lão đại hỉ, tuy rằng phát động cường đại như thế công kích, cần tiêu hao lớn số lượng chân nguyên pháp lực, nhưng cuối cùng gặp được hiệu quả, hẳn tự nhiên là không chút nào thương tiếc đem chân nguyên pháp lực một tia ý thức tế ra.

Mà lúc này, Mộc Dịch thần sắc thống khổ cũng dần dần rút đi, hẳn trong huyết mạch có thể chứa nạp Thanh Nguyên chân hỏa chân nguyên, đã tiếp cận cực hạn.

"Tốt rồi, là thời điểm lấy tính mệnh của người!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Sáu)

Mộc Dịch hướng Trấn Hải Tông Đại trưởng lão mỉm cười, làm cho đối phương bỗng nhiên có gan sờ hết cả gai ốc cảm giác.

Lúc này, An Hình nhìn thấy Mộc Dịch bị Đại trưởng lão dừng lại pháp lực điên cuồng oanh, cực kỳ lo lắng, có câu là quan tâm sẽ bị loạn, nòng một cái không cẩn thận, tể ra ngàn vạn dây leo ở bên trong, lộ ra một cái khe hở, khiến một gã Trấn Hải Tông tu sĩ tể ra hỏa diễm phi đao, vượt qua dây leo chặn đường, hướng nòng kích xạ mà đến!

Mộc Dịch đang muốn đối Đại trưởng lão ra tay, bỗng nhiên nhìn thấy cảnh này, lập tức kinh hãi!

"Đi tìm chết!" Mộc Dịch hét lớn một tiếng, huyết mạch chân nguyên đều kích phát, tay trái trên mu bàn tay huyết long, cũng ánh sáng màu đỏ lóe lên triệt để chui vào máu của hắc bên trong, lập tức, một cỗ khó có thể miêu tả cường đại uy năng, khi hắc trong huyết mạch ra đời.

Mượn cái này hùng hậu huyết mạch chân nguyên, Mộc Dịch phải giơ tay lên, trong lòng bàn tay giấu giếm Huyết Nha Nhận, hóa thành một đạo tốc độ kinh người hình trắng lười liềm ánh sáng màu đỏ, như là cỗ sao chổi hướng chuôi này hỏa diễm phi đao chém tới!

Đồng thời, Mộc Dịch tay trái vỗ, chân nguyên lực lượng từ lòng bàn tay tuôn ra, hóa thành một cỗ Tử, Kim, Thanh ba màu hỏa trụ, hướng tên kia Trấn Hải Tông tu sĩ công tới!

Vây ở quanh người hắc Thanh Nguyên chân hỏa, bị hắc bên ngoài thân đột nhiên toả ra một cỗ ánh lửa bức lui, Huyết Nha Nhận, hỏa trụ trước sau

từ Thanh Nguyên chân hỏa trong bay ra, đánh về phía riêng phần mình mục tiêu.

"Vụt!" Một tiếng giòn vang ở bên trong, Huyết Nha Nhận phát sau mà đến trước, khó khăn lắm tại An Hình trước người trăm tại ngọn lửa kia bay trên đao.

Phi đao bị một trăm vì hai, hơn nữa tại Huyết Nha Nhận bổ sung cường đại trong ngọn lửa, phát ra ong ong tiếng ai minh, như vậy Linh tính lớn mất, rơi xuống trên biển.

An Hình sắc mặt tái nhợt, nếu không phải Mộc Dịch lúc này đây ra tay cực nhanh, bản thân chỉ sợ muốn bản thân bị trọng thương.

"Nguyên lai phu quân lúc trước cũng không có ra đem hết toàn lực, mới mấy ngày không gặp, thực lực của hãn như thế nào tăng lên nhiều như thế!" An Hình thở một hơi dài nhẹ nhõm, trong lòng buông lỏng thầm nghĩ.

Tập kích An Hình tên kia Trấn Hải Tông tu sĩ, nơi nào sẽ nghĩ đến đang bị bốn tông Đại trưởng lão điên cuồng oanh mà hầu như mất đi sức phản kháng Mộc Dịch lại đột nhiên đối tự mình ra tay, bất ngờ không đề phòng, hãn chẳng những pháp khí bị hủy, mình cũng bị một đường nhìn như bình thường ba màu hỏa trụ đánh trúng.

Hãn căn bản chưa kịp hiểu rõ cụ thể đã xảy ra chuyện gì. Bản thân hộ thể màn hào quang tựa như cùng hơi nước giống như tại ba màu hỏa trụ trong lăng không tan rã, thân thể của hãn cũng trong chốc lát biến thành tro tàn, đã liền Càn Khôn đại cũng không có để lại!

Nháy mắt lúc giữa, một gã sống sờ sờ tu sĩ, thì cứ như vậy hóa thành một sợi bột phấn, không có để lại bất cứ dấu vết gì, dường như căn bản không tồn tại bình thường.

"Ha ha, hôm nay ta muốn giết thống khoái!" Mộc Dịch bỗng nhiên âm ỉ cười to. Hắn trong hai tròng mắt, phát ra một tầng huyết quang, thoát nhìn thập phần quý dị.

Mộc Dịch đem Huyết Nha Nhận vừa thu lại, mục tiêu kế tiếp, chính là kia Trấn Hải Tông Đại trưởng lão.

Ánh sáng màu đỏ lóe lên, Huyết Nha Nhận bọc lấy một tầng ba màu hỏa diễm, tại Thanh Nguyên chân hỏa trong biển lửa chém ra một đường nhỏ ke hở, hướng Đại trưởng lão mặt mũi kích bắn đi!

Lúc này Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, trong lòng đối Mộc Dịch ở đâu còn có nửa điểm khinh thường chi ý. Vội vàng tay áo vung lên, một mặt sáng lóng lánh màu xanh thuần khi hắt trước người hiển hiện mà ra, ngăn tại Huyết Nha Nhận lúc trước.

"Đ...A...N...G...G!"

Một tiếng trầm đục trong. Huyết Nha Nhận chẳng những không có trảm phá cái này màu xanh thuần, thậm chí ngay cả một tia dấu vết đều không có để lại!

"Cái này màu xanh thuần lai lịch ra sao, thật không ngờ chắc chắn!" Mộc Dịch trong lòng cả kinh, màu xanh thuần mặt ngoài lửa xanh, đã bị Huyết Nha Nhận chém ra, nhưng màu xanh thuần bản thân phẩm chất thật tốt, chỉ là một kiện tàn phiến Huyết Nha Nhận hoàn toàn không cách nào thay vào đó màu xanh thuần.

Đại trưởng lão thấy mình Thanh Hỏa Thuần có thể ngăn ở đối phương pháp khí, trong lòng buông lỏng, hắt đem Thanh Nguyên chân hỏa tể trước người. Tại Thanh Hỏa Thuần yểm hộ xuống, thậm chí có vừa đánh vừa lui chi ý.

Hắn không muốn cùng cái này cổ quái "Tích Cốc kỳ" tu sĩ tiếp tục một chọi một đại chiến, ngược lại chính tự mình phương này tu sĩ số lượng lớn chiếm ưu thế thế, không bằng hợp nhau tấn công!

Dù sao cũng là sống một hai trăm năm lão quái vật, thời điểm này cũng bất chấp cái gì mặt mũi cùng hư danh. Tính mạng mới là trọng yếu nhất đây, tập kết mọi người lực lượng đem đối thủ giết chết, cũng là một loại thập phần nên cách làm!

Tại Đại trưởng lão này ý bảo xuống, mấy tên tu sĩ nhao nhao hướng nơi này tới gần, rất có liên thủ xu thế.

Mộc Dịch đem đây hết thảy nhìn ở trong mắt. Cười lạnh một tiếng: "Hừ, không sợ chết đấy, cho dù tới đây!"

hắn nhìn chính xác một gã vung vẩy pháp trượng, hiển nhiên không có mạnh mẽ ** khí nơi tay Trấn Hải Tông thanh niên tu sĩ, bực lấy một mảnh ánh lửa, hướng bị hắn giết đi.

Thanh niên này tu sĩ lại càng hoảng sợ, vội vàng hướng Đại trưởng lão chỗ đó chột hiện đi, đồng thời tế ra một mảnh dày đặc màu đỏ ánh lửa, đem bản thân bao quanh bảo vệ.

Còn lại tu sĩ, vội vàng đem đại lượng công kích pháp thuật, liều lĩnh hướng Mộc Dịch đánh tới, lập tức đầy trời đều là pháp khí cùng hỏa diễm, truy kích lấy một cái toàn thân bọc lấy hùng hực liệt diễm hỏa nhân.

Đột nhiên, đầy trời trong ngọn lửa, một đường nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ lóe lên.

"Phốc!" Mộc Dịch sau lưng một người tu sĩ, bất khả tư nghị nhìn mình ngực bị xuyên thủng động lớn, lập tức khí tuyệt bỏ mình, thi thể rơi vào trên biển.

Mộc Dịch giương đông kích tây, làm cho người khó có thể đề phòng; hết lần này tới lần khác cái kia Huyết Nha Nhận, cực kỳ sắc bén, ít có pháp khí có thể ngăn cản, hơn nữa tốc độ cực nhanh, giấu ở trong ngọn lửa, lại khó có thể phát hiện, thực lực hơi yếu tu sĩ, khó có thể tránh thoát Mộc Dịch một lần đánh lén!

Mà hãn chính diện tế ra ba màu hỏa trụ, bao hàm Thiên, Địa, Nhân ba Hỏa, tuy rằng còn chưa dung hợp thành tam muội chân hỏa, nhưng uy lực không giống bình thường, cũng không được bình thường tu sĩ có thể thừa nhận được!

Mà bọn hãn thi triển đầy trời hỏa diễm công kích, lại tựa hồ như đối Mộc Dịch không hề có tác dụng, thủy chung không cách nào công phá Mộc Dịch trên thân hộ thể ánh lửa.

Mộc Dịch lại giết một người về sau, những tu sĩ kia đã không dám lại vây công Mộc Dịch, e sợ cho một cái không cẩn thận, tiếp theo chết đi chính là mình!

Nhưng mà, cách đó không xa còn có vài tên Định Hải Tông tu sĩ chính hướng nơi đây chạy đến, rất có vòng vây Mộc Dịch xu thế, Mộc Dịch thấy thế, ngược lại càng đánh càng hăng.

Một mảnh Huyết Nha Nhận, tại Mộc Dịch thi triển xuống, giống như miếng đoạt mệnh phù, đến mức, kêu thảm thiết liên tục, thỉnh thoảng đều có tu sĩ vẫn lạc!

"Đó là Ma Long Nhận ? Rất không có khả năng, trong truyền thuyết thượng cổ thập đại thần khí, làm sao có thể rơi vào trong tay của hãn! Huống hồ tối thiểu nhất cũng muốn đan sĩ tu vi, mới có thể miễn cưỡng tế luyện thần khí! Hơn nữa nếu thật là Ma Long Nhận, của ta Thanh Hỏa Thuần cũng không có khả năng đem ngăn trở! Tiểu tử này cuối cùng có gì thần thông, vậy mà Huyền Hoàng thông tu, tế luyện Thiên Địa chân hỏa,

thậm chí không sợ lão phu tu luyện trăm năm, đã xu thế nơi tuyệt hảo Thanh Nguyên chân hỏa!"

Trần Hải Tông Đại trưởng lão trong lòng, nhắc lên sóng to gió lớn, giao thủ càng lâu, hẳn càng cảm thấy Mộc Dịch thực lực xa không nên là một gã Tích Cốc kỳ tu sĩ!

"Thay ta hộ pháp! Lão phu muốn thi triển Tụ Hỏa Châu, một lần hành động giết chết kẻ này!" Đại trưởng lão suy nghĩ một lát sau, hướng vài tên tu sĩ truyền âm phân phó một câu, sau đó đem Thanh Hỏa Thuần tế trước người phòng hộ, bản thân tức thì nhắm lại hai mắt, bắt đầu trong miệng nói lầm bầm thi pháp.

Vài tên Trần Hải Tông tu sĩ, nghe vậy lập tức canh giữ ở Đại trưởng lão phụ cận, thay hắn hộ pháp.

Đại trưởng lão không hề tế ra Thanh Nguyên chân hỏa công kích Mộc Dịch, mà là mười ngón liên tục, đem từng đạo pháp quyết đánh vào trước người một mảnh kia chừng có vài chục trượng lớn nhỏ màu xanh trong biển lửa.

Làm cho người kỳ quái chính là, lửa này biến đạt được Đại trưởng lão pháp lực gia trì về sau, chẳng những không có tiếp tục khuếch trương tăng, ngược lại, càng thu càng nhỏ, trong nháy mắt, liền biến thành hơn một trượng lớn nhỏ.

Bất quá, tuy rằng biển lửa bao trùm phạm vi nhỏ đi, kia ẩn chứa uy năng nhưng vẫn tại tiếp tục gia tăng, trong biển lửa chân nguyên, đang tại dần dần áp súc, biến thành càng ngày càng dày đặc.

Biển lửa mỗi áp súc một phần, ẩn chứa hỏa lực thì càng thêm tinh thuần một phần, độ khó rồi lại muốn gia tăng ba phần. Lúc biển lửa bị áp súc đến ba thước lớn nhỏ lúc, Đại trưởng lão đã cực kỳ cố hết sức, trên trán to như

hạt đậu mồ hôi như mưa Thủy giống như rơi xuống, hiển nhiên là đem công pháp vận dụng đến cực hạn.

Mộc Dịch một bên đang cùng vài tên Định Hải Tông tu sĩ chém giết đánh nhau, một bên cũng chú ý tới một màn này, cái kia càng ngày càng nhỏ hóa cầu, cho hẳn một loại có chút cảm giác không ổn.

Một khi làm cho đối phương hoàn thành thi pháp, hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi!

Thế nhưng là, bên cạnh mình mấy cái Định Hải Tông tu sĩ, thập phần am hiểu liên thủ chi thuật, tuy rằng đơn đả độc đấu bọn hắn cũng không phải Mộc Dịch đối thủ, nhưng liên thủ, Mộc Dịch vậy mà trong lúc nhất thời không cách nào tìm được cơ hội đau nhức hạ sát thủ.

Càng là tình huống nguy cấp, Mộc Dịch cũng cảm giác được, bản thân trong huyết mạch kích phát uy năng càng chứa, nhìn mình địch nhân ở chung quanh, nhìn xem đồng dạng bị địch nhân vây quanh An Hinh, An đường chủ đám người đang tại đầu khổ chèo chống, Mộc Dịch trong cơ thể nhiệt huyết sôi trào, dường như trong nháy mắt, lại trở về hẳn cùng với diễm hồn thú vật đại chiến lúc cái loại này tuyệt cảnh muốn sống tình cảnh.

Khi đó, hẳn tất cả ý tưởng đều ném nhiều sau đầu, trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu —— sống sót!

"Muốn giết ta, ta trước hết giết ngươi!" Mộc Dịch hét lớn một tiếng, trong cơ thể huyết mạch chân nguyên chính đang điên cuồng lao nhanh, hẳn cơ hồ là theo bản năng duỗi ra tay trái, những thứ này chân nguyên vừa vặn đã tìm được thổ lộ chỗ, từ hẳn tay trái trong lòng bàn tay tuôn ra, hóa thành một đầu rồng rất sống động huyết sắc con rắn!

Này huyết long đón gió liền phát triển, trong chớp mắt liền hóa thành dài hơn mười trượng, ánh mắt, râu rồng, long lân, đều là rất sống động, lông tóc xong hiện, giống như một cái sống sờ sờ chân long.

Huyết long mặt ngoài, bọc lấy một tầng ba màu hỏa diễm, phát ra khinh thường quần hùng tiếng gầm gừ, hướng Trấn Hải Tông Đại trưởng lão gào thét mà đi.

Định Hải Tông tu sĩ tế ra một cái mây trượng lũ lượt người, Trấn Hải Tông tu sĩ tế ra một mảnh kia mảnh biển lửa, đều bị cái này chỉ huyết long đơn giản xé nát, Hỏa Long thần sắc dữ tợn, mở lớn bồn máu miệng khổng lồ, hướng Đại trưởng lão đánh tới.

Đại trưởng lão hoảng hốt, đáng tiếc cái này Tụ Hỏa Châu tuy rằng uy lực cực kỳ cường đại, nhưng một khi thi triển, vẫn chưa xong trước không cách nào gián đoạn, hắn chỉ có thể một bên gấp rút thi pháp, một bên phân ra một đám thần niệm ý thức thao túng cái kia Thanh Hỏa Thuần, ngăn cản tại chính mình trước người.

Cũng may mà hắn là Thần Du kỳ trở lên tu sĩ, nếu không căn bản không cách nào làm được.

Nhưng mà, khiến hắn tuyệt không ngờ tới là, huyết long lại bỗng nhiên cải biến phương hướng, một cái đem cái kia còn vẫn chưa xong tế luyện hơn một xích lớn màu xanh hỏa cầu, nuốt vào trong bụng.

Đại trưởng lão kinh hãi ngoài, lập tức sẽ phải kích phát cái này hỏa cầu, khiến kia tự bạo; sau đó, ngay tại huyết long đem nuốt vào về sau, hắn lập tức liền cùng hỏa cầu đoạn tuyệt tâm thần liên hệ, ngay cả mình thao túng hỏa cầu một đám thần niệm, cũng bị huyết long thôn phệ.

Sau một khắc, huyết long trên thân bỗng nhiên tản mát ra một mảnh huyết quang, đem chung quanh mấy người đều bao phủ trong đó.

Huyết quang bên trong, vô luận là Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, còn là mặt khác vài tên Trấn Hải Tông tu sĩ, lập tức thân hình khô quắt, hóa thành một bộ rút nhỏ hơn phân nửa thân khô, bộ dáng cực kỳ đáng sợ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Bảy)

Những thứ này thân khô cũng chỉ tồn tại chỉ chốc lát, đã bị ba màu hỏa diễm đốt thành tro bụi, bay ra không trung.

Đường đường Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, lại bị một gã Tích Cốc kỳ tu sĩ tại chỗ giết chết, một màn này, khiến tất cả mọi người khiếp sợ không thôi.

"Đi!" Không biết người nào hô một tiếng, lập tức chung quanh Huyền Môn tu sĩ nhao nhao hướng phía sau gấp rút lui!

Huyết long trên không trung một cái xoay quanh, thần sắc ngạo nghễ mà băng lãnh nhìn xem mọi người, sau cùng thân hình sau bỗng nhiên thu nhỏ lại, biến thành một cái vài tắc lớn nhỏ huyết long, lần nữa chui vào Mộc Dịch trong tay trái.

"A!" Mộc Dịch nhin không được thở nhẹ một tiếng, theo huyết long phản hồi, một cỗ cực kỳ thư thái cảm giác, từ tay trái truyền đến, trải rộng toàn thân huyết mạch.

Huyết long thôn phệ tinh túy Thanh Nguyên chân hỏa chân nguyên, vậy mà cũng tùy theo cùng một chỗ tiến vào huyết mạch, này chân nguyên áp súc cực kỳ dày đặc, cần tiêu phí rất dài thời gian chậm rãi luyện hóa, nhưng mà luyện hóa về sau, Mộc Dịch cũng đem đạt được hạng nhất cường đại thần thông.

Mộc Dịch trong hai tròng mắt, huyết quang lóe lên, khóe miệng lại đã phủ lên có chút quỷ dị mỉm cười.

Đột nhiên giữa, không chỉ là huyết mạch pháp lực đại tăng, đối có vô số trước kia căn bản sẽ không đi muốn ý niệm trong đầu, cũng thoáng cái xông vào Mộc Dịch trong đầu.

Đây hết thấy, đối ngoại người có lẽ thập phần đột nhiên, đối Mộc Dịch bản thân mà nói, lại có vẻ thập phần tự nhiên, tuyệt không đột ngột.

Hắn cùng với cái này huyết long, đã càng ngày càng khó lấy tách ra!

Mộc Dịch không chút khách khí thu hồi chung quanh rơi là tả Thanh Hỏa Thuần các loại vài cái pháp khí, sau đó nhẹ nhàng ở giữa không trung, chỉ vào cách đó không xa còn đang thi pháp thao túng thủy cự nhân một đám Định Hải Tông thủy bộ trưởng lão, quát lớn:

"Các người là bản thân lẫn, hay là muốn Mộc mỗ tự mình tiễn đưa các người đoạn đường!"

Một cái Tích Cốc kỳ tu sĩ, lại có thể như thế thần thái liêu lĩnh, ngữ khí kiêu ngạo, thế nhưng là khi hắn vừa mới giết chết Trấn Hải Tông Đại trưởng lão về sau, ai còn dám mở miệng chế nhạo!

Đại trưởng lão một chết, Trấn Hải Tông rã mất đầu, đã sớm nhân tâm buông lỏng; Định Hải Tông bên này cũng là sĩ khí rớt xuống rất nhiều, ngược lại là Hoàng Tông đệ tử. Đạt được cái này ngoài ý muốn cực kỳ ủng hộ, sĩ khí đại chấn.

"Tạm thời lui lại, ngày mai tái chiến!" Định Hải Tông Chương môn nhú mày nhìn thoáng qua Mộc Dịch, sau đó truyền lệnh xuống.

Kèn tiếng trống trận ở bên trong, Huyền Môn đại quân chỉnh tề lui lại, đã đi ra Hỏa Diễm Đảo ngoài trăm dặm.

Mộc Dịch đám người cũng không có đuổi theo ra, dù sao bọn hắn tu sĩ số lượng chưa đủ đối phương một phần ba, nếu là thật sự sinh tử độ sức. Tuyệt

không phần thắng!

Nhưng mà, Hoàng Tông rất nhiều tu sĩ, đều ôm tuyệt cảnh muốn sống ý niệm trong đầu, chiến bại chính là chết, liều chết một trận chiến ngược lại có một đường sinh cơ; mà Huyền Môn tu sĩ, phần lớn trong lòng cầm xem thế nào thái độ, thủ thắng tuy trọng yếu, nhưng là quan trọng nhất, nhưng là giữ được tính mạng.

Song phương thực lực chênh lệch. Tạo thành song phương tu sĩ tâm tính bất đồng, cái này cho Hoàng Môn một đường hy vọng.

Vương Nhược Phong suất lĩnh Bình Hải tông Phong bộ đệ tử lui lại lúc, thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua Mộc Dịch. Trong ánh mắt ngoại trừ vẻ kinh ngạc, cảm giác hưng phấn tựa hồ còn nhiều qua sợ hãi.

"Mộc lão đệ, lần này nhờ có người động thân mà ra! 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 quả nhiên cường đại!" Đinh Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên liên tục gật đầu.

Những thứ khác Hoàng Tông tu sĩ, cũng nhao nhao khen không dứt miệng tán thưởng Mộc Dịch, An đường chủ vui vẻ ra mặt, hết sức cao hứng.

"Ha ha, chúng ta lúc trước không có nhìn lầm người, tiểu tử này quả nhiên đáng giá tài bồi!" Nhâm Thủy Đường Nhâm trưởng lão hướng An đường chủ lớn cười nói.

"Đáng tiếc Hỏa hộ pháp vì ổn định Bình Hải tông cao tầng không tiếp tục phái đệ tử tham chiến, không thể đến đây. Nếu là hẳn biết rõ tin tức này, khẳng định cũng là mở cờ trong bụng, dù sao lúc trước trước hết nhất nhận thức trong Mộc Dịch đấy, đúng là Hỏa hộ pháp!" An đường chủ cao hứng truyền âm nói ra.

Mộc Dịch chấp tay, khách khí vài câu. Sau đó thần sắc trầm xuống nghiêm nghị nói ra: "Chư vị đạo hữu, tuy rằng hôm nay chúng ta may mắn bức lui cường địch, bất quá địch ta thực lực sai biệt vẫn đang thật lớn, ngày mai như tiếp tục khai chiến, chúng ta vẫn không có phần thắng!"

Mọi người nghe vậy im lặng. Đạo lý này dễ hiểu vô cùng, ai cũng nhìn ra!

Mộc Dịch thừa cơ cao giọng nói ra: "Tại hạ ngược lại là có một cái kế hoạch, có thể bảo trụ ta Hoàng Tông nhất mạch, đồng thời còn có thể trọng thương Huyền Môn đại quân!"

"Mộc lão đệ có gì kế sách thần kỳ ? Nói mau nói mau!" Trình Hóa Thiên đại hỉ mà hỏi.

Mộc Dịch lắc đầu nói: "Kế sách mặc dù tốt, nhưng cần phải có người chỉ huy thao tác. Đáng tiếc, tại hạ thân phần lúng túng, không có tư cách bày mưu tính kế, đối không có tư cách chỉ huy Hoàng Tông đệ tử."

Lời vừa nói ra, thoáng tâm tư linh hoạt người, đều có thể nghe ra Mộc Dịch ý ở ngoài lời.

Lúc này liền có người nói nói: "Mộc lão đệ tuy rằng trước kia là Huyền Môn người trong, nhưng hôm nay rồi lại đã sớm thoát ly Huyền Môn, hơn nữa tu luyện bốn tông công pháp, lại là An đường chủ rể hiền, hôm nay đối cứu vớt chúng ta tại thủy sinh lửa nóng bên trong; vô luận từ phương diện nào nhìn, Mộc lão đệ cũng không phải ngoại nhân!"

"Đúng vậy, chúng ta nên tiếp nhận Mộc lão đệ gia nhập bốn tông." Trình Hóa Thiên đám người tự nhiên là nhao nhao đồng ý.

Mộc Dịch rồi lại cười mà không nói, cũng không vui vẻ tiếp nhận, cũng không có phản đối.

"Thế nhưng là, Mộc lão đệ chuyên tu hỏa thuộc tính công pháp, lấy thực lực của hần, có lẽ thu xếp chức vị gì?" Tân Bạch Đường đường chủ tựa hồ đoán được Mộc Dịch dụng ý thực sự, không mất thời cơ xen vào một câu.

Lập tức mọi người lại là một hồi trầm mặc.

Hoàng Tông Hỏa bộ, ngoại trừ Hỏa hộ pháp bên ngoài, chỉ có Đinh Hỏa Đường cùng bính mặt trời nhà, hai vị đường chủ đều là lai lịch sâu đậm, Hỏa hộ pháp càng là thân phận thần bí.

Lấy Mộc Dịch thực lực, vẫn còn Trình Hóa Thiên đám người phía trên, không có khả năng tùy tiện an bài một cái Phó đường chủ hoặc trưởng lão bình thường chức liên hồ lộng qua.

Trình Hóa Thiên ho nhẹ một tiếng, nói ra: "Mộc lão đệ, người nếu không chê, cái này Đinh Hỏa Đường về sau liền giao cho người rồi! Lão phu già rồi, nên thối vị nhường chức!"

"Vạn không được! Đinh Hỏa Đường bên trong, đều là Trình sư bá đệ tử, tại hạ có thể nào đem ra sử dụng!" Mộc Dịch nhướng mày, thái độ kiên quyết phản đối nói.

Địa hộ pháp bỗng nhiên nói ra: "Chúng ta hà tất câu tại hiện trạng! Thánh Chủ đại nhân biến mất nhiều năm, hôm nay Mộc lão đệ kế thừa Thánh Chủ công pháp, thực lực lại như này xuất chúng, đối có thể cứu vớt bốn tông cao thấp đệ tử vô số, chúng ta sao không tiếp nhận Mộc lão đệ vì Thánh Chủ, từ nay về sau bốn tông chấn hưng có hi vọng!"

Lời vừa nói ra, Mộc Dịch khước miệng, rớt cuộc nổi lên vẻ mỉm cười.

Trình Hóa Thiên đám người thấy Mộc Dịch không có lập tức từ chối, cũng biết tâm ý của hần, hơi sững sờ ngoài, suy nghĩ một chút về sau, cũng đều nhao nhao đồng ý.

"Đúng vậy, tu tiên giới thực lực vi tôn, lấy Mộc huynh đệ hôm nay giết chết Trấn Hải Tông lớn thực lực của Trưởng lão, hoàn toàn chính xác có tư cách thống lĩnh bốn tông, Mộc huynh đệ nếu không đảm đương Thánh Chủ vị trí, chẳng lẽ chúng ta trong còn có đối chọn người thích hợp?"

"Lão hủ cũng tán thành!"

Có mấy người lên tiếng đồng ý, nhưng càng nhiều nữa người tức thì bảo trì trầm mặc.

Hiển nhiên, khiến một gã đột nhiên xuất hiện người trẻ tuổi, trở thành Hoàng Tông Nhất Tông đứng đầu, bọn hắn trong lúc nhất thời khó có thể tiếp nhận.

Mộc Dịch ho nhẹ một tiếng, cao giọng nói ra: "Lấy tại hạ lai lịch, vốn là không có tư cách trở thành Hoàng Tông đứng đầu đấy, bất quá, hôm nay tình hình đặc thù, phải có người động thân mà ra, suất lĩnh Hoàng Tông vượt qua cửa ải khó! Tại hạ đã có lòng tin này!"

"Như vậy đi, để cho tiện thi phát hiệu lệnh, tại hạ liền nhận được chư vị đạo hữu hảo ý, tạm thay Thánh Chủ vị trí, chờ ta các loại đồng tâm hiệp lực vượt qua kiếp nạn này về sau, tại hạ liền từ đi Thánh Chủ chi chức, chư vị lại cái khác chọn lựa chọn người thích hợp!"

Mộc Dịch lời nói này vừa nói, Hoàng Tông tu sĩ lại không cái gì phản đối, lúc này, bọn hắn cần nhất đấy, chính là vượt qua trước mắt một kiếp, ngoại trừ Mộc Dịch, nhìn không tới mặt khác hy vọng.

Càng có nhân tâm trong suy nghĩ, người trẻ tuổi hảo đại hỉ công, nếu là Mộc Dịch có thể thành công ngăn trở Huyền Môn đại quân vây công, vậy liền tốt nhất; nếu như không thể, Mộc Dịch cũng không có cách nào tiếp tục đảm nhiệm Thánh Chủ vị trí.

Đại chiến tới ranh giới, hết thầy giản lược, mọi người đơn giản thương lượng về sau, sẽ đem Mộc Dịch đầy hương thay Thánh Chủ trên vị trí.

Cái này kinh người đại tin tức, rất nhanh truyền khắp Hoàng Tông cao thấp, tuy rằng tin tức được cực kỳ đột ngột, nhưng bởi vì Mộc Dịch hôm nay đánh chết Trấn Hải Tông Đại trưởng lão hành động vĩ đại thập phần phấn khởi nhân tâm, hơn nữa hãn đảm nhiệm cũng không được chính thức Thánh Chủ chi chức, mà là tạm thời thay Thánh Chủ vị trí, vì vậy chỉ đã tạo thành thật lớn oanh động, cũng không có lọt vào quá nhiều phản đối.

An Hình ở một bên mắt thấy đây hết thầy, trong lòng tư vị phức tạp, Mộc Dịch gia nhập Hoàng Tông, nàng tuy cao hứng, thế nhưng là trong lúc mơ hồ, nàng rồi lại cảm thấy Mộc Dịch ngôn từ thần sắc, thập phần lạ lẫm.

"Phu quân, người thật sự muốn làm Hoàng Tông Thánh Chủ ?" Vào đêm thời gian, An Hình cùng Mộc Dịch một mình ở chung lúc, An Hình nhin không được hỏi, "Cái đó và người ý nghĩ trước kia, hoàn toàn đi ngược lại!"

Nàng hiểu rõ cái kia Mộc Dịch, đối có khuynh hướng không tranh quyền thế, làm sao sẽ mê luyện Hoàng Tông Thánh Chủ cao như vậy vị trí!

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Vi phu trước kia muốn rất đơn giản! Hết thầy địa phương tu tiên giới đều là giống nhau tàn khốc, chúng ta lại có thể trốn đi nơi nào ? Huống hồ, muốn tiếp tục tu luyện xuống dưới, liền cần đại lượng tài nguyên, vô luận là huyền tinh hoàng tinh, còn là các loại linh đan diệu dược, kỳ trân dị bảo, đều là chúng ta trong khi tu luyện cần dùng đến đồ vật, lấy lực lượng một người, vậy có thể sưu tập đến đầy đủ bảo vật rất nhanh tu hành, nếu có một môn phái thể chân vạc ủng hộ, cái kia lại bất đồng!"

"Nếu là ta đã trở thành Hoàng Tông đứng đầu, cùng Huyền Môn chống lại cùng tồn tại, có thể khống chế đại lượng tu Tiên tài nguyên, đến lúc đó,

Hình Nhi người, còn có Kinh Ca, Vũ nhi, đều có thể đạt được chỗ tốt rất lớn, tu luyện càng thêm mau lẹ."

"Trước kia chúng ta với tư cách Huyền Môn Hoàng Tông đệ tử lúc, sinh tử vinh nhục, đều tại những tông môn kia đại nhân vật một ý niệm, hôm nay ta nếu là có được quyền hành nơi tay, có thể khống chế vận mệnh của mình, khống chế người khác vận mệnh, mà không phải bị người khác khống chế!"

An Hinh nghe vậy, trong lúc nhất thời khó có thể phản bác, nàng nhẹ gật đầu, nói ra: "Nếu như phu quân đã có quyết định, Hình Nhi tự nhiên toàn lực ủng hộ. Chỉ là, Hình Nhi hy vọng phu quân không muốn trầm mê ở đùa bốn quyền mưu, bốn phía xuất chinh trong chiến đấu, như vậy ngược lại đã bị mất phương hướng bản tâm!"

"Đã biết!" Mộc Dịch thân nhiên nói, trong giọng nói, tựa hồ còn có chút không kiên nhẫn.

An Hinh đành phải nói sang chuyện khác, hỏi: "Phu quân, người thực có nắm chắc nhanh chóng thối lui Huyền Môn đại quân?"

Mộc Dịch khoe miệng nhếch lên, có chút ít đắc ý nói: "Cho rằng phu cùng Hoàng Tông thực lực, tối đa không cao hơn ba thành hy vọng; nhưng bởi vì Huyền Môn trong tên còn lại, cơ hội thoát cái gia tăng đã đến sáu thành!"

"Vương Nhược Phong?" An Hinh tâm niệm vừa động lập tức phán đoán.

Mộc Dịch cười to, nhẹ gật đầu: "Hình Nhi quả nhiên thông minh! Không tệ, chiến thắng này bại mẫu chốt, đúng là Vương Nhược Phong!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Tám)

Ban đêm, khoảng cách Hỏa Diễm Đảo ngàn dặm xa một chỗ trên mặt biển không, lẳng lặng bay một gã áo trắng bông bành thanh niên, trong tay của hắn chính vuốt vuốt một quả mỏng mà sắc bén lưỡi đao tàn phiến, hiện ra huyết sắc ánh mắt, xa xa nhìn xem trong bầu trời đêm trắng sáng, khoe miệng lộ ra một tia tự tin mỉm cười.

Hắn đúng là Hoàng Tông tân nhiệm thay Thánh Chủ Mộc Dịch, Hoàng Tông cao thấp, đều ngóng trông hắn có thể chế tạo kỳ tích, thay đổi Huyền Môn quy mô xâm phạm bất lợi cục diện, như thế mà lúc này đây, hắn rồi lại một thân một mình đến nơi này.

Trên mặt biển ánh trăng lặn tắt, sóng hoa theo ướm mặn gió biển bốn tuôn, ngẫu nhiên nương theo lấy vài tiếng chim biển tiếng kêu, trừ lẫn đó ra, không còn động tĩnh.

Một cái nhàn nhạt bóng người, theo một đám nhu hòa gió mát, lặng yên không một tiếng động rơi vào Mộc Dịch sau lưng hơn trăm trượng bên ngoài.

"Người đã đến rồi!" Mộc Dịch cũng không quay đầu lại nói, đồng thời thuận tay đem Huyết Nha Nhận đã thu vào trong tay áo.

"Người quả nhiên không phải là bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ, nói như vậy, chỉ có có thể đem thần niệm tế ra bên ngoài cơ thể Thần Du kỳ trở lên tu sĩ, mới có thể tại sau lưng như thế xa liền phát hiện được ta tung tích!" Bóng người nhoáng một cái trở nên rõ ràng, hắn đúng là Bình Hải tông Huyền Phong Đường đường chủ Vương Nhược Phong.

Mộc Dịch mỉm cười xoay người lại, cũng không có giải thích quá nhiều.

Trên thực tế, Mộc Dịch cũng không pháp đem thần niệm tế ra bên ngoài cơ thể, vừa rồi hẳn chỉ là đột nhiên cảm giác được trong huyết mạch xuất hiện một ít rất nhỏ dị động, tựa hồ là cảm ứng được có khí tức cường đại tới gần, vì vậy biến mở miệng thử một lần, quả nhiên đoán đúng.

Vương Nhược Phong nhìn xem Mộc Dịch cái kia tràn đầy tự tin thần sắc, cùng một ngày trước hẳn bái kiến chính là cái kia Mộc Dịch tưởng như hai người!

Vương Nhược Phong mang theo kinh ngạc chi ý nói ra: "Mộc Đầu, nghe nói, người đã trở thành Hoàng Tông thay Thánh Chủ ? Vào ban ngày ta tận mắt nhìn thấy người giết chết Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, quả thực lại càng hoảng sợ! Hai mươi năm không thấy, người chẳng những không có kéo xuống tu luyện, ngược lại thực lực trở nên càng thêm không thể tưởng tượng nổi, ta thật muốn biết, tại Hàn Nha Đảo thời gian hai mươi năm, người cuối cùng có gì kỳ duyên ?"

"Cơ duyên là có một chút đấy." Mộc Dịch cười nói: "Bất quá, ta có thể hay không từ thay Thánh Chủ, trở thành chính thức Thánh Chủ, do đó thống lĩnh Hoàng Tông nhất mạch, sẽ phải nhìn Thiết Đản người có thể hay không giúp ta giúp một tay!"

Vương Nhược Phong nghe vậy sửng sò, lập tức cười to nói: "Ha ha, ta cho rằng Mộc Đầu chính là Mộc Đầu, vĩnh viễn cũng sẽ không cải biến, nguyên lai cây tô thiết cũng có thể nở hoa! Mộc Đầu. Chí hướng của người cũng không nhỏ a!"

"Nói đi, tựa hồ người đã có toàn bộ kế hoạch ? Chỉ cần có thể dùng tới chỗ của ta, cứ mở miệng! Ta vui với nhìn thấy mình ở tu tiên giới duy nhất bằng hữu, trở thành Hoàng Tông đứng đầu!" Vương Nhược Phong hào sảng nói.

"Kế hoạch rất đơn giản!" Mộc Dịch khóe miệng nhếch lên, tuy rằng nơi đây chỉ có hai người bọn họ, nhưng vì cẩn thận, hẳn hướng Vương Nhược Phong mật ngữ truyền âm vài câu.

"Kế hoạch này, cũng không khó nghĩ đến." Mộc Dịch bổ sung: "Chỗ khó ngay tại ở phải có người với tư cách nội ứng, nếu không Huyền Môn đại quân không ít sống trên trăm tuổi lão quái vật. Làm sao có thể đơn giản bên trên! Thiết Đan, người là kế hoạch này nơi mấu chốt, người cảm thấy khả thi có mấy thành?"

"Không thua kém năm thành. Đáng giá thử một lần!" Vương Nhược Phong suy nghĩ một chút về sau, thoải mái đáp ứng.

"Thật tốt quá!" Mộc Dịch đại hỉ, "Ta quả nhiên không có nhìn lầm người!"

"Bất quá, " Vương Nhược Phong ngấm nhìn Mộc Dịch, chứa cười nói: "Nếu muốn đem kế hoạch chấp hành càng thêm hoàn mỹ, Hỏa Diễm Đảo trên cái kia chừng trăm tên phạm nhân, chỉ sợ là hẳn phải chết không thể nghi ngờ; hơn nữa cũng muốn hi sinh một đồng Hoàng Tông đệ tử làm làm môi nhử, nếu không khó có thể làm rất thật, ta cũng không cách nào dụ dỗ Huyền Môn đại quân bên trên."

Mộc Dịch trầm mặc không nói. Sắc mặt có chút không đành lòng cùng do dự.

Nhưng một lát sau, hẳn trong hai tròng mắt huyết quang lóe lên, thần nhiên nói: "Thành đại sự người không câu nệ tiểu tiết! Nếu như chúng ta kế hoạch thất bại, những người này đồng dạng khó thoát khỏi cái chết, hi sinh bọn hắn. Đối được một trận đại thắng, cũng bảo trụ Hoàng Tông chính thể thực lực, làm như vậy thập phần đáng giá!"

"Tốt! Tốt!" Vương Nhược Phong vỗ tay lớn khen, "Đây mới là người tu tiên có lẽ nói ra lời nói! Đối lại là trước kia Mộc Đầu, nói không chừng sẽ

bị cái gì nhân nghĩa đạo đức chỗ trối buộc. Không có khả năng áp dụng như vậy kế hoạch!"

"Chắc chắc!" Vương Nhược Phong cảm thán nói, "Nếu như ban đầu ở yêu đảo rèn luyện lúc, người có thể có loại tâm tính này, Ngự Phong Thần Quân, Mẫn Quân Tử chi lưu, đã sớm bị ta và người hai người diệt trừ sạch sẽ, dứt bỏ cái kia chút ít cả đời cũng không dám xuất đầu lộ diện đan sĩ lão quái vật không đề cập tới, Bình Hải tông lúc này, nói không chừng đã là người huynh đệ của ta hai người thiên hạ!"

Nói lên năm đó chuyện cũ, Mộc Dịch thần sắc thoáng cái trở nên có chút trầm trọng.

Hắn ung dung nói: "Ngự Phong Thần Quân đã cùng ta kết làm khác họ huynh đệ, người này hết lòng tuân thủ hứa hẹn, rất nặng nghĩa khí, có phong thái hiệp sĩ, ta cùng với hắn kết giao, có thể nói là đánh bậy đánh bạ cùng chung hoạn nạn, coi như là một đoạn giai thoại; "

"Bất quá cái kia Mẫn Quân, nguyên bản đối với ta có ân, ta gia nhập Bình Hải tông về sau, một mực đối với hắn cũng cực kỳ kính ngưỡng, tuy rằng biết rõ hắn trong ngoài không đồng nhất, giấu giếm dã tâm, một mực muốn đẩy, đưa ta vào chỗ chết, nhưng ta lúc ấy nhớ lại ngày cũ tình cảnh, thủy chung không chịu đối với hắn đau nhức hạ sát thủ! Ai biết, chính là ta phần này nuông chiều xuống, Mẫn Quân chẳng những không có đi trở về chính đạo, ngược lại càng đi càng xa, thậm chí còn giết chết Triệu Lượng sư đệ! Nếu như đổi lại là bây giờ ta, có lẽ tại yêu đảo sẽ đối Mẫn Quân ra tay!"

Nói đến đây, Mộc Dịch trong mắt lại là huyết quang lóe lên, hắn mỉm cười nói: "Tình ngộ muộn, tổng so với không có tình ngộ tốt! Bây giờ ta càng thêm rõ ràng, người tất cả hành động, mới là tại tu tiên giới đặt chân căn bản. Muốn làm một người tốt, vậy không nên giao thiệp với tu tiên

giới! Vốn phần phần ẩn cư ở thế tục giới, mới sẽ không cuốn vào đó là không phải thiện ác bên trong!"

"Nói thật tốt quá!" Vương Nhược Phong liên tục gật đầu, "Về sau người huynh đệ của ta hai người, một cái tại Huyền Môn, một cái tại Hoàng Tông, âm thầm giúp đỡ lẫn nhau, có lẽ không bao lâu về sau, toàn bộ Thiên Đảo quốc tu tiên giới, đều muốn nhìn người ta hai người trong không chế! Biển người mêh mông, có thể có mấy người bước vào tiên đồ, ta và người đã có cái này cơ duyên, lại có cường đại thiên phú thực lực, nếu như không thể trở thành một phương kiêu hùng, mà chỉ là bình bình đạm đạm cuối cùng này một thân, đây chẳng phải là không công phụ một trận tu hành!"

Hai người một phen tâm tình, thập phần thoải mái, bọn hãn nguyên bản chính là có thể giao phó tính mạng sinh tử chi giao, lúc này càng là nói hợp phách, rất có tinh táo tương tích chi ý!

"Thiết Đản, Hoàng Tông trong có mấy cái nhân vật, ta muốn mượn cơ hội lần này, cùng nhau bỏ!" Mộc Dịch bỗng nhiên nói ra.

"A, cái này là vì sao?" Vương Nhược Phong hơi sững sờ mà hỏi.

Mộc Dịch trong mũi hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Mấy lão già này, đối với ta đảm nhiệm thay Thánh Chủ rất có phê bình kín đáo, về sau nhất định sẽ mọi cách cản trở ta trở thành Thánh Chủ, bỏ qua lần này đại chiến, về sau lại tìm kiếm bỏ bọn hãn liên thập phần phiền toái. Lợi dụng đại chiến hỗn loạn tới ranh giới, đem những thứ này không phục của ta người bỏ, một là không lưu lại kẽ hở manh mối, không dấu vết có thể tìm ra; thứ hai cũng có thể cho người Vương Nhược Phong tiêu diệt cường địch, đại xuất danh tiếng, về sau người đang ở đây Huyền Môn bên trong lực ảnh hưởng cũng sẽ càng lớn!"

"Ha ha, kia đại lễ, ta liền không khách khí nhận lấy rồi!" Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, thập phần đồng ý.

Huỳnh đệ hai người, nhìn nhau cười cười, cởi mở mà mang theo vài phần cười đắc ý thanh âm, quanh quần tại gió biển sóng hoa bên trong.

Ngày thứ hai sáng sớm, luồng thứ nhất ánh mặt trời tăng tại trên mặt biển lúc, Huyền Môn trong đại quân cũng đã vang lên dày đặc tiếng trống trận, hơn mười chiếc chiến thuyền chung đồng tiến, chờ Huyền Môn đại quân, hướng Hỏa Diễm Đảo xuất phát.

"Chúng ta vẫn như cũ chiếm cứ rõ ràng ưu thế, hết thảy theo lúc đầu kế hoạch làm việc! Ngoài ra, lão phu cùng Bình Hải tông Vương đường chủ mấy người này, chuyên môn đối phó hôm qua đánh lén Trấn Hải Tông Đại trưởng lão tiểu tử kia, hừ, lão phu cũng không tin, chính là một cái mới ra mặt Tích Cốc kỳ tu sĩ, còn có thể quấy nhiễu lúc này đây chính ma cuộc chiến!"

Định Hải Tông Chương môn đem mệnh lệnh truyền đạt xuống dưới, trọng chấn sĩ khí.

Nghe được Chương môn đem tự mình ra tay, Định Hải Tông đệ tử tự nhiên là đầy cõi lòng chờ mong; hôm qua đau nhức mắt Đại trưởng lão cùng vài tên tu sĩ Trấn Hải Tông cao thấp, cũng khát vọng rửa sạch trước hồ thẹn, đem Hoàng Tông cao thấp diệt trừ, vì Đại trưởng lão đám người báo thù.

Về phần cái kia chút ít tạm thời chiêu mộ mà đến tán tu đội ngũ, cũng có ba năm hơn trăm người, bọn hãn đại đa số mỗi người đang xắn tay áo lên, chờ đợi Hỏa Diễm Đảo bị công phá phòng ngự về sau, tiến vào trong đảo trắng trơn vơ vét một phen! Nếu là có thể nhặt được một người tu sĩ lưu lại Càn Khôn đại, cái kia nhưng chỉ có phát một khoản tiền của phi nghĩa! So sánh dưới, Huyền Môn liên quân cho bọn hãn trả thù lao, cũng có chút không có ý nghĩa rồi.

Tiếng trống trận ở bên trong, Huyền Môn đại quân chiến thuyền mở gần, dừng ở Hỏa Diễm Đảo bên ngoài trong vòng hơn mười dặm chỗ.

Hoàng Tông bên này, từ lâu đã tại đảo bên cạnh trúc tầng dưới tầng phòng ngự, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Ngột tiểu tặc kia, hôm qua làm tổn thương ta Đại trưởng lão, có dám hay không đi ra nhận lấy cái chết!" Một gã Trấn Hải Tông tu sĩ, tại Định Hải Tông Chương môn ý bảo xuống, bay ra Huyền Môn đại quân trong trận, tại song phương tu sĩ đệ tử trước mặt, lớn tiếng hướng Mộc Dịch khiêu chiến.

"Dùng khích tướng phương pháp, đã nghĩ dẫn dắt rời đi ta sao! Không khỏi cũng quá trò đùa rồi!" Mộc Dịch trong mũi nhẹ nhàng khê hừ, căn bản không rảnh mà để ý hội.

Mặc cho đối phương dùng hết ba tấc không nát miệng lưỡi, Mộc Dịch thủy chung bất vi sở động, mắt diếc tai ngơ.

La mắng vài câu, Mộc Dịch không phản ứng chút nào, người này Trấn Hải Tông tu sĩ tự biết không thú vị, liền lui về trong trận.

Định Hải Tông Chương môn khoát tay chặn lại, ý bảo bắt đầu tiến công.

Như là mấy ngày trước đây giống nhau, Huyền Môn chúng đệ tử lại bắt đầu tại một ít tu sĩ dưới sự chỉ huy, tế luyện ra đại quy mô pháp thuật, lập tức, nghìn tầng sóng lớn, thủy cự nhân, đầy trời biển lửa xen lẫn gào thét cuồng phong, toàn bộ hướng Hỏa Diễm Đảo vọt tới.

Hoàng Tông đệ tử, đều đang cực lực thi triển pháp thuật phòng ngự, nhưng vẫn như thế khó có thể tại đối phương cường công xuống kiên trì quá lâu, bất đắc dĩ dưới tình huống, Hoàng Tông cuối cùng bình chương, cỡ lớn pháp trận Tụ Dương địa hỏa trận lần nữa mở ra!

Bất quá, pháp trận trong cung cấp Hoàng nguyên chân nguyên ngũ giai hoàng tinh, hôm qua đã tiêu hao không ít Hoàng nguyên, lúc này có thể chi trì thời gian, thập phần có hạn.

"Hoàng Tông tu sĩ, đi theo ta xuất kích!" Mộc Dịch hét lớn một tiếng, trước tiên từ Hoàng Tông trận doanh trong lao ra.

Phía sau của hắn, cùng theo hơn ba mươi tên Hoàng Tông tu sĩ, vền vền có mấy danh Hoàng Tông tu sĩ lưu lại ở trên đảo.

Định Hải Tông Chương môn thấy thế, cười lạnh một tiếng, lúc này làm ra an bài, hơn trăm tên Huyền Môn tu sĩ, tiến lên chặn đường.

Lúc này đây, Huyền Môn hấp thụ giáo huấn, không hề hỗn loạn một đoàn, bọn hắn mỗi ba năm người ôm đoàn, có lựa chọn tính chọn lựa một gã hoặc hai gã Hoàng Tông tu sĩ là địch.

Mà Mộc Dịch, càng là bị Định Hải Tông Chương môn, Bình Hải tông thủ lĩnh Vương Nhược Phong đám người tự mình chặn đường!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Chín)

Mộc Dịch đối mặt Định Hải Tông Chương môn, giơ lên giơ tay lên, chính là một đường Hỏa Long tế ra, bọc lấy ba màu hỏa diễm Hỏa Long ở bên trong, đối che giấu có một đạo nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, làm cho người khó lòng phòng bị!

Nhưng mà, Định Hải Tông Chương môn rồi lại sớm có chuẩn bị, hất một tay phất lên, trước người liền ánh sáng màu lam lóe lên nhiều hơn một cái óng ánh sáng long lanh ngọc linh lung. Cái này ngọc linh lung do hai khối lẫn nhau khảm nạm mỹ ngọc cấu thành, đón gió liền phát triển, trong chớp mắt hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ, hai mảnh mỹ ngọc một phần, một trước một sau dán tại Định Hải Tông Chương môn trên thân, tản mát ra một tầng xanh thẳm khe hở, dường như ở phía sau người trên thân, tăng thêm một kiện ngọc khôi giáp.

"Oanh!" Hỏa Long đánh vào ngọc linh lung lên, bạo liệt ra, văng khắp nơi hỏa diễm lập tức bị ngọc linh lung mặt ngoài ánh sáng màu lam thôn phệ.

"Chích!" Cơ hồ là đồng thời, Huyết Nha Nhận cũng trảm tại ngọc linh lung lên, bị dễ dàng bắn ngược ra, mỹ ngọc mặt ngoài, chỉ lưu lại một đạo nhẹ nhàng dấu vết, cũng tại trong chớp mắt lại tự hành chữa trị, dấu vết biến mất không thấy gì nữa!

"Hừ, hôm qua là Trấn Hải Tông Đại trưởng lão chủ quan, và lại nhìn người có năng lực gì!" Đơn giản hóa giải Mộc Dịch công kích về sau, Định Hải Tông Chương môn cười lạnh một tiếng, trương giơ tay lên, lại là một

kiện pháp khí tế ra, lúc này đây, nhưng là một thanh màu sắc cổ xưa phong cách cổ màu lam trường qua.

Định Hải Tông Chương môn đem trường qua ném đi, pháp lực trút xuống trong đó, lập tức trường qua hóa thành một đạo màu lam thủy long, hung dữ hướng Mộc Dịch đánh tới, thủy long ngũ trào phong mang xong hiện, phát ra sắc bén hàn mang, đúng là cái kia trường qua ngọn gió biến thành.

Mộc Dịch không dám khinh thường, lúc này song chương liền phách, lập tức có bảy tám đầu Hỏa Long từ kia lòng bàn tay bay ra, nghênh đón hướng thủy long.

Một hồi điên cuồng công kích ở bên trong, thủy long lại bị kích quay về thành lam qua nguyên hình, bay trở về đến Định Hải Tông Chương môn trước người.

"Quả nhiên thật sự có tài!" Định Hải Tông Chương môn trong lòng rung mình, pháp quyết gia trì xuống, lam qua trên không trung lại là một hồi diễn biến, lại đồng thời hóa thành ba đầu giống như đúc màu lam thủy long, từ khác nhau phương hướng, hướng Mộc Dịch công tới.

Mộc Dịch lập tức có chút luống cuống tay chân, cố hết sức thi triển Hỏa Long. Cùng ba đầu thủy long chống lại.

Hai người một phát tay, đấu liền thập phần kịch liệt!

Nhưng vào lúc này, Vương Nhược Phong bỗng nhiên lặng yên không một tiếng động đã rơi vào Mộc Dịch sau lưng, một trương tay, một mặt tam giác cờ phiên tế ra.

Cờ trên lá cờ thêu lên một cái bạch long, chính đằng vân giá vũ ngao du thiên địa, hình thái trông rất sống động.

Tại Vương Nhược Phong thi triển xuống, cái này cờ trên lá cờ bạch long, vậy mà sống sờ sờ từ cờ trên lá cờ thoát ly. Hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ, hướng Mộc Dịch kéo tới.

Đang tại toàn lực cùng Định Hải Tông Chương môn đại chiến Mộc Dịch, tựa hồ hoàn toàn không có chú ý tới một màn này.

Các loại bạch long bay gần lúc, gào thét lạnh thấu xương, gió táp như đao, Mộc Dịch mới sắc mặt đại biến đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng tế ra một mảnh hộ thể quyền lửa, bảo vệ toàn thân.

Nhưng mà, bạch long còn là một móng vuốt xé toang quyền lửa. Lập tức vô số phong nhận cuốn vào trong biển lửa, Mộc Dịch trên thân quần áo, lập tức để lại bảy tám đạo khe hở. Lộ ra bên trong ăn mặc nội giáp.

"Rút lui!" Mộc Dịch sợ hãi cực kỳ lớn tiếng nói, trước tiên hướng Hỏa Diễm Đảo bay đi.

Còn lại Hoàng Tông tu sĩ, đại đa số cũng lâm vào bất lợi cục diện, lúc này nghe được Mộc Dịch hiệu lệnh, nhao nhao hướng trong đảo triệt hồi.

Tu sĩ nếu như toàn lực phi độn, tốc độ cực nhanh, trong lúc nhất thời cũng là không dễ dàng đuổi theo.

Có khác Bính Dương Đường đường chủ mấy người này, tại căn phía sau hộ pháp, yểm hộ tu sĩ khác đào tẩu.

"Đáng tiếc. Hãn có hộ thân nội giáp, bằng không thì vừa rồi đánh lén, đã khiến hãn toi mạng! Bất quá nội giáp cho dù tốt, cũng không chịu nổi cái này long phiên Ấn Phong Kính, hãn chắc hãn đã bị nội thương. Kinh mạch đại loạn, chân nguyên không tốt!" Vương Nhược Phong nhìn xem Mộc Dịch bỏ chạy thân ảnh, thì thào nói ra, tràn đầy vẻ tiếc hận.

"Ha ha, kẻ này đã bị thương, nhìn xem Hoàng Tông còn có cái gì năng lực chống cự!" Định Hải Tông Chương môn nghe vậy đại hỉ. Hường Vương Nhược Phong chấp tay nói ra: "Lão phu sớm nghe nói Bình Hải tông Phong bộ nhân tài xuất hiện lớp lớp, không thể tưởng được ngoại trừ Ngự Phong Thần Quân, Vương đường chủ cũng là như thế lợi hại, Vương đường chủ mặc dù là Thần Du kỳ tu sĩ, nhưng một thân Phong thuộc tính thần thông quả thực kinh người, thực lực đã không có ở đây bình thường Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ phía dưới!"

Wang Ruofeng lắc đầu, khiêm cung kính nói: "Hường chương môn khen trật rồi, vừa rồi nếu không phải Hường chương môn tại đánh chính diện, lực hấp dẫn người nọ toàn bộ lực chú ý, tại hạ cũng không cách nào đánh lén đắc thủ! Ít nói lời ong tiếng ve, hiện tại chính là ta các loại suất lĩnh đại quân, thừa thắng xông lên lớn thời cơ tốt!"

Dứt lời, cũng không đợi Định Hải Tông Chương môn gật đầu đồng ý, Vương Nhược Phong liền hô to một tiếng, suất lĩnh Bình Hải tông đệ tử cười chiến thuyền, xông về trước đi.

Định Hải Tông Chương môn hơi sững sờ, nhưng thấy Hoàng Tông trận pháp lung lay muốn phá, phe mình lại là sĩ khí đại chấn, vì vậy cũng vung tay lên, mệnh lệnh hết thảy chiến thuyền về phía trước lái vào!

"Lui lại!" Mộc Dịch trở lại Hỏa Diễm Đảo về sau, lập tức truyền đạt chỉ lệnh.

Hoàng Tông trong hàng đệ tử, lập tức một hồi quấy rối, nhưng có vài tên đường chủ cũng sớm đạt được Mộc Dịch phân phó, đâu vào đấy an bài đệ tử rút lui khỏi Hỏa Diễm Đảo bờ đông, có khác Bính Dương Đường, giáp cây nhà hai đường đệ tử lưu lại đau khổ chèo chống cản phía sau.

Đối mặt Huyền Môn đại quân điên cuồng oanh, cái này hai đường đệ tử mặc dù có pháp trận yểm hộ, cũng không cách nào ủng hộ quá lâu, một nén

nhang về sau, Tụ Dương địa hỏa trận kích phát ánh lửa vòng bảo hộ, tại nghìn tầng sóng công kích đến từng khúc vỡ vụn, pháp trận báo phá, Hoàng Tông hai đường đệ tử lập tức lâm vào đim nước hỏa thiêu bên trong, nhao nhao mọi nơi chạy thực mạng.

Vương Nhược Phong đầu tiên suất lĩnh đội thuyền trước tiên lên bờ, ngay sau đó, còn lại chiến thuyền trên Huyền Môn đệ tử, cũng nhao nhao đi tới Hỏa Diễm Đảo trên.

"Nơi đây ẩn núp có Hoàng Tông bị thương đệ tử!"

"Nơi này có Hoàng Tông lưu lại khoáng vật tài liệu!"

Cái kia chút ít xâm nhập trong đảo quân tiên phong đệ tử, nhao nhao truyền đến tin chiến thắng, mỗi một gã Hoàng Tông đệ tử bị phát hiện, hầu như lập tức đã bị Huyền Môn đệ tử dừng lại pháp thuật oanh chết, Càn Khôn đại trong bảo vật cũng lập tức bị cướp đoạt chia cắt.

Hoàng Tông đại thế đã mất, Huyền Môn trong đại quân ba năm trăm tên tán tu, lúc này như là sài lang hổ đói, bốn phía tại Hỏa Diễm Đảo trên tìm kiếm còn sót lại Hoàng Tông đệ tử tung tích, cùng với Hoàng Tông lưu lại bảo vật tài liệu.

Rất nhanh, tin tức truyền ra, Đình Hỏa Đường bí mật cửa vào liền bị phát hiện, bên trong chẳng những có đại lượng Hoàng Tông thương binh đệ tử, càng là có thật nhiều huyền tinh, hoàng tinh, dược thảo, khoáng vật loại bảo vật lưu lại.

Một ít Huyền Môn đệ tử nghe thấy biết tin tức này, nhao nhao hướng trong đảo bốn phía lục lợi, lột lấy, quả nhiên cũng thu hoạch không ít.

Có người dẫn đầu dưới tình huống, chúng đệ tử nhao nhao hướng ở trên đảo các nơi đánh tới, đại đa số mỗi người không muốn bỏ qua cái này đục nước béo cò, thừa cơ đại phát một khoản tiền của phi nghĩa cơ hội tốt!

Tình cảnh hỗn loạn, khó có thể khống chế, Định Hải Tông Chương môn nương mảy, đang muốn phân phó cái gì, một bên Vương Nhược Phong rồi lại cười nói: "Hôm nay Hoàng Tông đại thế đã mất, mặc dù có chút còn sót lại, cũng không có thành tựu! Đại chiến mấy ngày, những đệ tử này đều ra không ít lực lượng, liền tùy bọn hắn tự do tầm bảo, đã có thể coi như đền bù tổn thất, cũng có thể đem ẩn núp các nơi Hoàng Tông đệ tử tìm ra đến từng cái giết chết!"

Định Hải Tông Chương môn cười lắc đầu, đang muốn nói cái gì đó, Vương Nhược Phong bỗng nhiên thần sắc biến đổi, chỉ vào nơi xa ngọn núi nói ra: "Nơi nào còn có không ít Hoàng Tông dư nghiệt!"

Định Hải Tông Chương môn thuận theo Vương Nhược Phong chỉ chỗ nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy xa xa trên ngọn núi mơ hồ có không ít người hình ảnh bắt đầu khởi động, nguyên lai Hoàng Tông đệ tử, đại bộ phận đều chạy trốn tới trên ngọn núi.

"Hừ, trốn tới đó có làm được cái gì, chúng ta chỉ cần đem dưới núi bao bọc vây quanh, bọn hắn những đệ tử này cũng sẽ không ngại phi hành, cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ!" Vương Nhược Phong hơi hột nói, trong giọng nói đầy là khinh thường.

Định Hải Tông Chương môn nhẹ gật đầu, đang muốn tỏ vẻ đồng ý, đột nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức biến sắc.

Thế nhưng là, hẳn lúc này thời điểm phát hiện không ổn, đã có chút ít không còn kịp rồi!

Trong lúc đó, vài tiếng nặng nề cực kỳ nổ mạnh tại Hỏa Diễm Đảo bốn phía đồng thời vang lên, nương theo lấy kịch liệt đất rung núi chuyển, mặc dù là tu luyện pháp thuật đệ tử, vậy mà cũng có thật nhiều người đứng không vững, té ngã trên đất.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Vương Nhược Phong mặt xám như tro: "Chẳng lẽ chúng ta trúng kế?"

"Đáng chết, Hoàng Tông thật không ngờ ngoan độc!" Định Hải Tông Chương môn bưng bình đại ngộ, vội vàng la lớn: "Truyền lệnh xuống, các đệ tử rút về chiến thuyền, càng nhanh càng tốt!"

Lời của hắn thanh âm, ẩn chứa cường đại chân nguyên lực lượng, bao trùm phạm vi cực xa, cơ hồ là truyền khắp toàn bộ đảo.

Những tu sĩ kia nghe vậy, ngự khí phi hành phía dưới tự nhiên kịp chạy trốn Hỏa Diễm Đảo, thế nhưng chút ít Huyền Môn đệ tử cùng một đám tán tu, sẽ rất khó nói!

Định Hải Tông Chương môn lời còn chưa dứt, liên miên trong tiếng nổ, ở trên đảo lại là một hồi lay động kịch liệt, cái này trận thế, dường như toàn bộ hòn đảo đều muốn sụp đổ.

Từng cỗ một độ nóng cực cao dung nham liệt diễm, từ đất rung núi chuyển tạo thành trong cái khe tuôn ra, mọi nơi lưu động, trong chốc lát, toàn bộ Hỏa Diễm Đảo đều biến thành hừng hực biển lửa, trở thành danh xứng với thực "Hỏa Diễm Đảo" .

Một ít tại đảo bên cạnh đệ tử, còn kịp trốn về chiến thuyền hoặc là nhảy vào trên biển trốn tránh lửa bùng; tại trong đảo trên mặt đất đệ tử, cũng có một đường cơ hội lướt qua thành từng mảnh Hỏa ao dung nham, trốn hướng chỗ cao hoặc bờ biển, thế nhưng chút ít đã nhảy vào Đinh Hỏa Đường hoặc mặt khác trong địa đạo đệ tử, hầu như cũng chưa có trốn chạy để khỏi chết khả năng!

Trong chốc lát, Hỏa Diễm Đảo trên tiếng kêu rên không ngừng truyền ra, đất rung núi chuyển còn đang tiếp tục, hỏa diễm dung nham càng ngày càng chứa, tùy thời đều có đệ tử bỏ mạng tại trong biển lửa, tại thống khổ

kêu rên trong tươi sống hóa thành tro tàn, một bộ nhân gian địa ngục cảnh tượng!

Xa xa trên ngọn núi, mắt thấy một màn này Hoàng Tông đệ tử, cũng là cảm thấy hoảng sợ!

"Đại Thánh Chủ quả nhiên kế sách hay, vậy mà đem này dưới đảo che giấu Địa Hỏa, toàn bộ làm nổ! Bởi như vậy, Hỏa Diễm Đảo tuy muốn tại vô tận Địa Hỏa trong bị phá hủy, cái kia chút ít Huyền Môn đệ tử, sẽ không ngự khí phi hành, cũng muốn tử thương vô cùng nghiêm trọng!" Trình Hóa Thiên liên tục gật đầu nói.

"Đáng tiếc, bốn tông cũng vì này hy sinh không ít đệ tử! Đại Thánh Chủ sao không trước đó báo cho biết chúng ta kế sách, làm cho chúng ta có thể bằng lúc chuyển di cái kia mười mấy tên tại Đình Hỏa Đường bên trong dưỡng thương đệ tử, không để cho bọn họ hi sinh vô ích!" Bính Dương Đường đường chủ nhượng mày nói.

"Hừ, nếu như báo cho biết các hạ, có lẽ hôm nay liền sẽ không thành công rồi!" Mộc Dịch cười lạnh một tiếng nói ra.

"Người đây là ý gì?" Bính Dương Đường đường chủ biến sắc, tràn đầy địch ý nhìn về phía Mộc Dịch.

"Lúc trước tập kích bất ngờ đội xuất sư bất lợi, ngược lại lọt vào Huyền Môn mai phục, đúng là các hạ hướng Trấn Hải Tông mật báo a!" Mộc Dịch nhàn nhạt một câu, lại làm cho tất cả mọi người là chấn động.

"Nguyên lai là người tên phản đồ này!" An đường chủ các loại người nhất thời nhảy dựng lên, trong ánh mắt, đều là phản nộ vẻ không hiểu.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Huyền Hoàng Cuộc Chiến (Mười)

"Người không muốn tin miệng nói bậy, người còn có chứng cứ ?" Bính Dương Đường đường chủ kinh hãi, cái này tội danh một khi định ra, vậy hẳn tại Hoàng Tông liên vĩnh viễn không nơi sống yên ổn rồi!

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, lắc đầu nói ra: "Trần Hải Tông Đại trưởng lão đã bị ta giết chết, chết không có đối chứng; mà ta không cách nào chộp tới Định Hải Tông Chương môn đối chất nhau, vì vậy của ta xác thực không có chứng cứ! Chỉ bất quá, nói cho ta biết tin tức này, nhưng là ta tại Huyền Tông bên trong một gã nội ứng. Nếu là không có tin cậy nội ứng, chúng ta hôm nay cũng không cách nào đem Huyền Môn đại quân trọng thương!"

Có vài tên cùng Bính Dương Đường đường chủ phải tốt Hoàng Tông tu sĩ khuyên nhủ: "Việc này quan hệ trọng đại, vạn một tin tức tính sai, chẳng phải là oan uổng người tốt ?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, xuất phát từ này cân nhắc, bản tôn lấy Đại Thánh Chủ thân phận tuyên bố, tạm thời đem Bính Dương Đường đường chủ vị trí triệt hồi, cũng đem phong ấn pháp lực, phái chuyên gia trông giữ. Nếu là các hạ thật không có làm ra đui lý sự tình, ngày sau điều tra rõ ràng, trả lại các kế tiếp trong sạch!"

Bính Dương Đường đường chủ lập tức lâm vào lưỡng nan tình cảnh, nếu như tiếp nhận, vậy sau này sẽ phải mặc người thịt cá; nếu như phản đối, cái kia chính là công nhiên phản kháng, chẳng khác gì là thừa nhận phản bội tông môn chi tội.

"Vì cái gì hăn muốn hãm hại ta ? Chẳng lẽ cũng là bởi vì ta đã từng nói lời phản đối hăn đảm nhiệm Thánh Chủ vị trí ? Thủ đoạn của hăn, thật đúng sắc bén!" Bính Dương Đường đường chủ trong lòng phát lạnh, cuối cùng thở dài, tiếp nhận xử phạt.

Nhìn xem Bính Dương Đường đường chủ bị Trình Hóa Thiên ra tay phong ấn kinh mạch pháp lực, Mộc Dịch khóe miệng hơi hơi nhếch lên.

Hăn lúc trước đã đem vài tên phản đối mình tu sĩ, lấy từ địch hậu liên lụy Huyền Môn đại quân danh nghĩa, phái đi ra chấp hành đánh lén nhiệm vụ.

Đương nhiên, mấy người kia đều muốn có đi không về! Hơn nữa cái này cơ bản bị phế hơn phân nửa, đã mất đi quyền nói chuyện Bính Dương Đường đường chủ, như gần Hoàng Tông tu sĩ ở bên trong, đã không có công nhiên phản đối mình tu sĩ, hăn leo lên Thánh Chủ bảo vị trí con đường, đã rõ ràng quét sạch sẽ!

Mộc Dịch đặc chí vừa lòng, nhìn lướt qua chung quanh, đột nhiên hơi sững sờ. Hỏi: "Hình Nhi đâu rồi, Khinh Ca Mạn Vũ, bọn hăn như thế nào không ở chỗ này ?"

An đường chủ cũng là cả kinh, hăn phụng mệnh mang theo Ất Sinh Đường đệ tử rút lui trở về ngọn núi lên, nhưng không có lưu ý An Hình đám người tung tích, hăn cho rằng Mộc Dịch sớm có sắp xếp.

Một gã Hoàng Tông đệ tử nhút nhát e lệ nói: "Khởi bẩm thay Thánh Chủ đại nhân, đệ tử vừa rồi lúc lên núi, giống như chứng kiến Mộc Khinh Ca sư đệ mang theo muội muội hướng Đỉnh Hỏa Đường mà đi. Đại Thánh Chủ phu nhân cũng lập tức đuổi theo đi rồi!"

"Không ổn, bọn hăn nhất định là đi cứu cái kia chút ít thương binh, nhưng lại không biết ta trước đó bố trí xuống mai phục!" Mộc Dịch trong lòng trầm xuống, cũng không quay đầu lại liền hướng Đỉnh Hỏa Đường

ngự khí phi hành mà đi, đồng thời còn nói rõ An đường chủ đám người tạm thời tử thủ ngọn núi này.

Hỏa Diễm Đảo lên, khắp nơi thế nhưng là hùng hực Địa Hỏa, chỉ có ngọn núi này chung quanh, bình yên vô sự!

Bay vào Hỏa về sau, Mộc Dịch tốc độ ngược lại nhanh hơn, trong lòng của hắn lo lắng như lửa đốt. Trong hai tròng mắt huyết sắc, rõ ràng tại một chút rút đi.

"Ta cũng làm mấy thứ gì đó! Suýt nữa liên lụy người nhà của mình!" Mộc Dịch trong lòng kinh hãi, hắn nhìn lấy trong biển lửa cái kia chút ít bị chôn sinh hoạt chết cháy, trước khi chết phát ra thống khổ kêu rên Huyền Tông các đệ tử. Chau mày, trong lòng có chút không đành lòng.

Nhưng hắn cũng bất chấp rất nhiều, chỉ để ý một đường bay nhanh, mãi cho đến Đỉnh Hỏa Đường trong.

Đỉnh Hỏa Đường cách mặt đất Hỏa gần nhất, nơi đây đã là một cái biển lửa.

Chỉ ít có mấy trăm tên Huyền Môn đệ tử bị khốn ở này, đại đa số đã hóa thành một bộ cháy thi thể.

Rất xa, Mộc Dịch thấy được An Hình chính kích ra một tầng màu vàng màn sáng, đem Khinh Ca Mạn Vũ, cùng với hơn mười tên thương binh bảo vệ tại màn sáng bên trong.

Mộc Dịch lập tức trong lòng buông lỏng, vạn nhất người nhà đã bị tổn thương. Chỉ sợ cả đời đều không thể tha thứ bản thân!

"Phu quân, người cuối cùng đến rồi!" An Hình chính đau khổ chèo chống, nhìn thấy Mộc Dịch bay gần về sau, nàng cuối cùng thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Những thứ này Địa Hỏa cực kỳ hung mãnh, mặc dù là đã Trúc Tạo Tiên Cơ An Hình. Cũng không cách nào mang theo mấy người hài tử cùng thương binh lao ra cái mảnh này mệnh mong biển lửa, chỉ có thể trốn ở hỏa lực tương đối yếu kém trong góc, chống đỡ dưới đi.

"Đừng sợ!" Mộc Dịch lập tức tế ra một mảnh nhàn nhạt ánh lửa, đem An Hình đám người chung quanh tầm hơn mười trượng bên trong vây kín mít.

Cái kia chút ít Địa Hỏa, vừa gặp phải ánh lửa. Lập tức liền dung nhập trong đó, không thể tiến thêm.

An Hình đám người, lập tức từ trong nguy hiểm giải trừ.

"Nơi đây không thích hợp ở lâu, còn có thể có càng nhiều Địa Hỏa phun ra!" Mộc Dịch biết mình kế hoạch, chỗ này Hỏa Diễm Đảo, rất nhanh sẽ phải tị trong ngọn lửa triệt để hòa tan, biến mất.

Mộc Dịch đang muốn mang theo An Hình đám người ly khai, đột nhiên Địa Hỏa trong lại xông vào ba người, đúng là Định Hải Tông Chương môn, Trấn Hải Tông một gã Hỏa bộ trưởng lão, cùng với Bình Hải tông Huyền Phong Đường đường chủ Vương Nhược Phong.

Vương Nhược Phong nhìn thấy Mộc Dịch sau khóe miệng hơi vểnh, nhưng khi hẩn nhìn thấy Mộc Dịch sau lưng An Hình đám người, lại hơi sửng sốt, cái này tựa hồ cùng kế hoạch của bọn hẩn có chút xuất nhập.

"Mộc tặc, người quả nhiên ở chỗ này, hôm nay muốn người đền mạng!" Vương Nhược Phong và ba người, đồng thời thi triển pháp thuật pháp khí, một tia ý thức hướng Mộc Dịch kéo tới.

Nơi đây không chỗ có thể trốn, bọn hẩn cho rằng lấy ba địch một, đối mặt một cái đã "Bị thương" Mộc Dịch, nhất định có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi, nhưng là bọn hẩn tại sao có thể nghĩ đến, Mộc Dịch căn bản không có bị thương, hơn nữa tại loại này tràn đầy hỏa diễm trong hoàn

cảnh, hắn còn thực lực tăng mạnh! Càng trọng yếu chính là, ba người bọn họ trong Vương Nhược Phong, căn bản chính là Mộc Dịch nội ứng!

"Không muốn kéo dài, tốc chiến tốc thắng!" Mộc Dịch bờ môi khẽ nhúc nhích, hướng Vương Nhược Phong âm thầm truyền âm nói ra.

Hắn sợ hãi kéo dài xuống dưới, trong lúc kích chiến một cái không cẩn thận, sẽ để cho sau lưng An Hình đám người bị liên lụy, cái này cùng hắn trước hết nhất kế hoạch có chỗ bất đồng.

Hắn và Vương Nhược Phong kế hoạch, là đem Định Hải Tông Chưởng môn các loại dẫn vào nơi đây, sau đó chậm rãi vây công, đem vây, hơn nữa khi hắn trước khi chết, ép hỏi ra Hoàng Tông nội ứng thân phận chân chính!

Nhưng hôm nay, bởi vì cố kỵ An Hình đám người an nguy, cử động lần này vô cùng nguy hiểm, chỉ có thể xuất kỳ bất ý, tốc chiến tốc thắng!

Wong Nhược Phong nhẹ gật đầu, hắn hiểu được Mộc Dịch ý tưởng.

"Đi chết đi!" Mộc Dịch liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Định Hải Tông Chưởng môn các loại hai người, lạnh lùng nói.

Bởi vì cố hết sức thúc giục huyết mạch lực lượng, điều động chung quanh Địa Hỏa, hắn trong đôi mắt, lần nữa đã hiện lên một mảnh huyết quang!

"Ôi!" Mộc Dịch một tiếng gào to ở bên trong, chung quanh Địa Hỏa, dường như đã bị cảm ứng bình thường, đặng đặng hướng lên ứa ra, trong nháy mắt càng thêm hung mãnh.

Vô số Hỏa Long, từ Địa Hỏa bên trong tuôn ra, từ bốn phương tám hướng hướng ba người vây công mà đến, khí thế cực kỳ kinh người!

Mộc Dịch da thịt đỏ bừng như máu, quanh thân cũng bọc lấy một tầng hừng hực hỏa diễm, tại đây trong biển lửa, Mộc Dịch dường như đã hóa thân thành hỏa diễm một bộ phận, thỏa thích điều khiển cùng Hỏa có quan hệ hết thảy!

Một đường huyết quang từ Mộc Dịch tay trái bay ra, hóa thành một đầu huyết long, huyết long bọc lấy liệt diễm, hướng Định Hải Tông Chương môn gào thét đánh tới.

"Hắn ở đâu có bị thương!" Định Hải Tông Chương môn kinh hãi, lúc này Mộc Dịch, so với hôm qua giết chết Trấn Hải Tông Đại trưởng lão lúc, tựa hồ còn muốn đáng sợ hơn!

Khi hắn tâm niệm vừa động xuống, ngọc linh lung hóa thành một đôi mỹ ngọc, đưa hắn trước sau bảo vệ, hắn cố hết sức vận chuyển chân nguyên, muốn ngăn trở Mộc Dịch một kích này.

Một gã khác Trấn Hải Tông trưởng lão, cũng tế ra công pháp, chuẩn bị cùng Vương Nhược Phong cùng một chỗ giáp công Mộc Dịch, do đó giảm bớt Định Hải Tông Chương môn đã bị áp lực.

Nhưng mà, ngay tại hắn vừa mới tế ra một kiện đồ phẩm trường côn tới ranh giới, một tiếng "Sát" nhẹ vang lên từ sau lưng mình truyền đến, động tác của hắn ngưng tụ, một lát sau, đầu lâu của hắn vậy mà từ cái cổ lúc giữa chảy xuống, thi thể tại máu tươi điên cuồng phun ở bên trong, rơi vào biển lửa!

"Nguyên lai là người!" Định Hải Tông Chương môn kinh hãi, động thủ giết chết Trấn Hải Tông trưởng lão người, không phải là địch nhân đáng sợ Mộc Dịch, mà là Vương Nhược Phong!

Luận thực lực, Vương Nhược Phong lúc đầu vốn cũng không tại đây Trấn Hải Tông trưởng lão phía dưới, hôm nay lại âm thầm đánh lén, tại đối

phương không hề phòng bị dưới tình huống, đơn giản liền một lần hành động đặc thủ!

Định Hải Tông Chương môn bình tĩnh đại ngộ, từ hân cùng với Vương Nhược Phong liên thủ, Mộc Dịch làm giả không địch lại bắt đầu, đây hết thấy đều chỉ là một cái cái bấy!

Hân không rõ, Vương Nhược Phong vì sao phải cùng cái này Hoàng Tông nhân vật liên thủ, hai người này tuy rằng đã từng đều là Bình Hải tông đệ tử, nhưng giữa lẫn nhau căn bản không có bất luận cái gì cùng xuất hiện, sao có thể cùng chung bố trí xuống cái này sống còn đại kế!

Cái này muốn như thế nào tín nhiệm, mới dám đem an nguy của mình, thành lập tại đối phương nhất cử nhất động trong!

Đáng tiếc, hiện tại tình ngộ, thì đã trễ, huyết long tại trong ngọn lửa, uy lực đại tăng, một lần hành động đánh tan ngọc linh lung, mà Vương Nhược Phong tể ra phong long, cũng vào lúc này đã tìm đến, hai người hợp lực, một kích đem Định Hải Tông Chương môn giết chết!

"Người mang đệ muội cùng hai cái hài tử đi trước, mấy người kia ta đến yểm hộ!" Vương Nhược Phong đem Định Hải Tông Chương môn Càn Khôn đại vũ trảo cho Mộc Dịch, nói ra: "Cái này, có lẽ có thể tìm tới Hoàng Tông nội ứng mạnh mối!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không nói hai lời mang theo An Hinh cùng Khinh Ca Mạn Vũ rời đi.

Mộc Dịch đám người đi xa về sau, Vương Nhược Phong nhìn xem cái kia vài tên Hoàng Tông thương binh, lạnh lùng nói ra: "Muốn trách, liền trách các người thấy được không nên thấy một màn, đã biết không nên biết sự tình!"

Vài đạo sắc bén phong nhận, từ Vương Nhược Phong trong tay kích phát, chém ra hỏa diễm, đem những người kia hết thảy giết chết!

Vương Nhược Phong lại ở chỗ này dò xét vài vòng, xác định không có để lại người sống về sau, liền bay ra nơi này, chạy tới hẳn đã dự đoán thiết lập mai phục một cái khác địa điểm.

Một trận chiến này, Hoàng Tông chủ thể thực lực đã nhận được bảo tồn; Huyền Môn tu sĩ cũng tổn thương không nhiều lắm, nhưng Huyền Môn đệ tử rồi lại tử thương vô cùng nghiêm trọng.

Định Hải Tông Chưởng môn, đã ở đại chiến trong mất tích tung tích không rõ, thủ lĩnh đều chưa, còn lại đệ tử tu sĩ cũng đã mất đi chiến ý, chỉ có thể lui binh.

Bình Hải tông trận chiến này phái ra đệ tử, đều là Phong bộ đệ tử, những người này tuy rằng không thể ngự khí phi hành, nhưng còn có thể miễn cưỡng thi triển một ít bay lên không chi thuật, tuy rằng không cách nào bay ra quá xa, nhưng chạy trốn biến lửa lúc, rồi lại tác dụng thật lớn! Vì vậy Bình Hải tông đệ tử hầu như không có bao nhiêu tổn thương.

Hơn nữa, tại Bình Hải tông thủ lĩnh Vương Nhược Phong suất lĩnh xuống, hơn mười tên Huyền Môn tu sĩ cùng đến đây đánh lén Hoàng Tông tu sĩ triển khai một trận kịch chiến, cuối cùng Huyền Môn tương lai phạm người hầu như toàn bộ giết chết, coi như là có chút thu hoạch.

Một trận oanh oanh liệt liệt Huyền Hoàng đại chiến, cuối cùng lấy song phương đều trả giá vô cùng nghiêm trọng một cái giá lớn mà chấm dứt.

Trận chiến này sau đó, Mộc Dịch cố nhiên là thanh danh lan truyền lớn, mờ mờ ảo ảo đã là Hoàng Tông đệ nhân vật số một! Mà Bình Hải tông Huyền Phong Đường đường chủ Vương Nhược Phong tên, cũng dần dần tại Huyền Môn bên trong truyền lưu, chạm tay có thể bóng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Thiên Địa Môn

Thừa dịp Định Hải Tông sĩ khí tổn hao nhiều tới ranh giới, Hoàng Tông đệ tử tại Mộc Dịch đám người suất lĩnh xuống, cướp lấy Hoảng An Đảo quyền khống chế.

Hòn đảo này, tại lần thứ nhất Huyền Hoàng cuộc chiến trước, chính là Hoàng Tông tổng đà chỗ, tại lần thứ nhất Huyền Hoàng cuộc chiến trong bị Định Hải Tông đoạt được, từ nay về sau chiếm lấy.

Ngày hôm nay, Định Hải Tông khí thế rất kém, Hoàng Tông đại quân cũng tại đập nổi chìm thuyền không còn đường lui dưới tình huống, một lần hành động đem này ở trên đảo lưu thủ Định Hải Tông phân đường tiêu diệt, nặng đoạt này đảo.

Lúc cách mấy chục năm, lần thứ hai Huyền Hoàng cuộc chiến bộc phát, ở vào hoàn cảnh xấu Hoàng Tông, chẳng những không có bị triệt để diệt trừ, ngược lại mượn cơ hội đoạt lại Hoảng An Đảo, Hoàng Tông cao thấp bởi vậy sĩ khí đại chấn.

Càng có người đề nghị, muốn thừa cơ hội này, nhiều công chiếm mấy cái tài nguyên phong phú hòn đảo, nhưng Mộc Dịch rồi lại lắc đầu bác bỏ.

Hắn cùng với nhiều người đường chủ trưởng lão thương lượng sau cho rằng, trận chiến này Hoàng Tông tuy rằng thủ thắng, nhưng trả giá cao không nhỏ, Định Hải Tông tuy rằng tổn thất vô cùng nghiêm trọng, nhưng chinh thế thực lực, nhất là tu sĩ số lượng, còn xa tại Hoàng Tông phía trên, thời điểm này tùy tiện phản công, phần thắng không lớn. Nếu là Bình Hải

tông, Trấn Hải Tông cũng đốc toàn bộ lực lượng phái đại quân, chỉ sợ Hoàng Tông vẫn đang tránh khỏi diệt tông họa!

Việc cấp bách, là mượn nhờ Hoảng An Đảo trên mấy cái mạch khoáng tài nguyên, nghỉ ngơi lấy lại sức, khôi phục Hoàng Tông nguyên khí.

Hoàng Tông cao thấp tại Hoảng An Đảo an định lại, cũng không có bị Huyền Môn lần nữa công kích, Bình Hải tông, Trấn Hải Tông phạm vi thế lực, khoảng cách cái hải vực này khá xa, tiêu diệt Hoàng Tông, đối với bọn họ không có bao nhiêu chỗ tốt; mà Định Hải Tông đúng là răn mất đầu tới ranh giới, vài tên trưởng lão, đường chủ, đang tại vì chia cắt tông môn quyền hành mà âm thầm nội đấu, cũng không hà bận tâm Hoàng Tông.

Mấy ngày về sau, liền có người đề nghị, tông môn không thể một ngày vô chủ, Đại Thánh Chủ Mộc Dịch cứu vãn Hoàng Tông cùng trong nước lửa, theo lý do Mộc Dịch chính thức đảm nhiệm Thánh Chủ vị trí.

Mộc Dịch rồi lại một cái từ chối, hắn nói ra: "Trước Thánh Chủ tuy rằng mất tích nhiều năm, nhưng sinh tử không rõ. Tại hạ có tài đức gì, có thể nào thay thế vị trí của hắn! Bất quá, vì chấn hưng tông môn, tại hạ nhưng lấy tạm thời đảm đương môn chủ chi chức!"

"Môn chủ ? Cái này là ý gì ?" Trình Hóa Thiên đám người tò mò hỏi, Hoàng Tông chưa bao giờ có cùng loại chức vị.

Mộc Dịch nói ra: "Chúng ta Hoàng Tông, luôn luôn bị tự cho mình là chính đạo Huyền Môn châm chọc vì Ma Môn tà đạo; trên thực tế, Thiên Địa Huyền Hoàng, Huyền khí cùng Hoàng nguyên, đều là thiên địa tinh hoa. Cũng có thể vì tu luyện gốc rễ, bản không chính ma khác nhau! Chân chính có khác nhau đấy, thì là tu luyện người."

Trình Hóa Thiên đám người nghe vậy, đều nhẹ gật đầu, bọn hắn rất là Hoàng Tông nhân vật, tự nhiên sẽ không cho là tu luyện Hoàng nguyên là cái gì tà ác công pháp!

"Đã như vậy, chúng ta cần gì phải cưỡng ép phân chia công pháp, hà tất có Huyền Hoàng có khác!" Mộc Dịch nói ra: "Tại hạ có một cái người can đảm ý tưởng, chúng ta có lẽ đem tông môn xây dựng rực rỡ hẳn lên, về sau trong bốn môn. Vô luận là Huyền môn công pháp, còn là Hoàng nguyên công pháp, cũng có thể tùy ý tu luyện. Tất cả đệ tử nhưng căn cứ từ mình yêu thích, năng khiếu, thiên phú tới chọn chọn công pháp, thậm chí có thể Huyền Hoàng thông tu, mà không làm người vì cái gì hạn chế!"

"Thiên Địa Huyền Hoàng, địa thủy hỏa phong, chúng ta có lẽ tại trong tông môn thiết lập địa thủy hỏa phong bốn bộ, tất cả bộ phía dưới, tái thiết đứng một ít phân đường. Mà không nên bởi vì Hoàng Tông hai chữ, liền đem bản thân hạn chế tại Hoàng Tông công pháp bên trong!"

"Như thế rất tốt! Chính là ý ta!" Phong hộ pháp cái thứ nhất tỏ vẻ đồng ý, hẳn đại hỉ nói: "Bốn hộ pháp tu luyện chính là Huyền môn công pháp. Chỉ vì Thánh Chủ đối với ta có ân, ta mới gia nhập Hoàng Tông, nhưng thân phận có chút lúng túng. Trước kia, Thánh Chủ tại Hỏa, Phong hai Đại hộ pháp trên cơ sở, cải thành địa thủy hỏa phong tứ đại hộ pháp thời gian. Cũng có chỉnh hợp Huyền môn công pháp ý tứ, chỉ là thời cơ chưa thành thực."

"Hôm nay, bốn tông trăm phệ ở lại hưng, không ứng với lại thụ cái kia chút ít không ý nghĩa khuôn sáo hạn chế, nếu như Huyền môn công pháp cũng có nên chỗ. Nếu như Huyền khí cũng là thiên địa chân nguyên một loại, chúng ta vì sao không cho phép đệ tử tu luyện!"

Tại Hoàng Tông bên trong tu luyện Huyền môn công pháp, loại này đề nghị thập phần lớn mật, nhưng thông qua rồi lại thần kỳ thuận lợi, chưa có người tỏ vẻ phản đối, chỉ là có mấy người lo lắng, sẽ có đối với bản tông bất lợi Huyền Môn người trong thừa cơ lẫn vào Hoàng Tông bên trong, yêu cầu nghiêm khắc chân tuyến đệ tử.

"Nếu như bốn tông Huyền Hoàng đồng tu, vậy không thích hợp lại tự xưng Hoàng Tông, có lẽ đổi lại cái khác tên. Thiên Địa Huyền Hoàng, không bằng liền kêu Thiên Địa Môn đi!" Có người đề nghị.

Đề nghị này thông qua về sau, Mộc Dịch với tư cách Huyền Hoàng thông tu Đại Thánh Chủ, địa vị nguyên bản liền cao nhất, hơn nữa vừa đúng đại biểu cho Thiên Địa Môn sau này phát triển phương hướng, tự nhiên mà vậy liền được đề cử vì Thiên Địa Môn môn chủ.

Mộc Dịch cũng không có từ chối, thoải mái đáp ứng.

Hắn biết rõ, cái này so với làm cho mình lên làm Hoàng Tông Thánh Chủ, ngược lại đổi dễ dàng một chút. Dù sao Hoàng Tông rất nhiều lai lịch so sánh lão đường chủ, trưởng lão, vẫn đang đối trước Thánh Chủ nhớ mãi không quên, sẽ không dễ dàng cho phép những người khác thay Đại Thánh Chủ vị trí. Mộc Dịch trở thành Thiên Địa Môn môn chủ, đã giữ Hoàng Tông nhất mạch, cũng không có đối trước Thánh Chủ mà chuyển biến thành, so sánh dưới, đây cũng là một loại vẹn toàn đôi bên phương pháp.

Lên làm môn chủ về sau, Mộc Dịch tự nhiên muốn lớn phần thưởng trong môn đệ tử, mỗi người đều đã nhận được một khoản phong phú ban thưởng, một ít đã bị trừng phạt đệ tử tu sĩ, cũng đều đã bị xử lý khoan dung, Bính Dương Đường đường chủ cũng bị Mộc Dịch khôi phục chức vụ ban đầu vị trí, cũng lấy chứng cứ chưa đủ, một trận hiểu lầm vì do, hướng người này trịnh trọng nói xin lỗi.

Bính Dương Đường đường chủ đối Mộc Dịch có chút bất mãn, nhưng mà, lúc này Mộc Dịch cánh chim đã thành, thân phận càng là nhất môn chi chủ, luận thực lực luận địa vị, hẳn đều không thể sẽ cùng Mộc Dịch chống lại, hơn nữa Mộc Dịch đưa hắn thả ra, cũng cho thấy nguyện ý không hề đối địch xuống dưới, Bính Dương Đường đường chủ là một cái thông minh người, tự nhiên cũng không dám sẽ cùng Mộc Dịch khó xử.

Thiên Địa Môn cao thấp, đối Mộc Dịch hoặc là lòng mang cảm kích, hoặc là trong lòng còn có kính ngưỡng, hoặc là trong lòng e ngại, nhưng vô luận như thế nào, ít nhất tại trước mắt cục diện xuống, không người đối Mộc Dịch tỏ vẻ công nhiên phản đối, nho nhỏ mấy cái động tác xuống, hẳn ngay tại Thiên Địa Môn đã thành lập nên độc nhất vô nhị uy tín!

An Hình địa vị tự nhiên mà vậy cũng bởi vì Mộc Dịch mà đã nhận được thật lớn đề cao, nàng thân là môn chủ phụ nhân, còn kiêm Địa Bộ trưởng lão chức vụ nhàn hạ, đã liền Khinh Ca Mạn Vũ hai cái hài tử, cũng nhận được Thiên Địa Môn cao thấp đặc biệt chiếu cố.

Nhưng mà, nhìn xem Mộc Dịch cả ngày đùa bỡn quyền mưu tại bàn tay giữa, tính toán như thế nào mở rộng thế lực, vớt càng nhiều nữa tài nguyên, tựa hồ càng ngày càng trầm mê ở này, An Hình rồi lại quả thực khó có thể an tâm.

Nàng nhiều lần hỏi thăm Mộc Dịch, vì sao cải biến nhiều như thế, nhưng Mộc Dịch đều hai câu ba lời qua loa qua hoặc là chuyển di những lời khác đề, tránh.

Một loại đêm, luyện công hoàn tất Mộc Dịch, cùng thường ngày, đi vào Khinh Ca Mạn Vũ gian phòng, nhìn xem hai cái hài tử có hay không đã ngủ yên.

Nhìn xem con gái ngủ say gương mặt, Mộc Dịch đang muốn ly khai, đột nhiên, Mộc Dịch trong hai tròng mắt huyết quang hiển hiện, một cái đáng sợ ý niệm trong đầu đi trong đầu của hắn:

"Tiểu cô nương này, cũng kích phát, tu luyện Thần tộc huyết mạch, hút khô máu của nàng, sẽ để cho người biến thành càng cường đại hơn, dễ dàng, liền có thể đạt tới Thần Du kỳ!"

Theo ý nghĩ này sinh ra, tay trái của hắn, đã chút bất tri bất giác hướng Vũ nhi với tới.

"Ta đây là đang làm gì đó!" Mộc Dịch trong lúc đó tỉnh táo lại, trong đôi mắt huyết sắc biến mất không thấy gì nữa, tay trái động tác cũng sinh sôi dừng lại.

"Ta vậy mà muốn muốn giết nữ nhi của mình!" Mộc Dịch kinh hãi, "Tà Thần Ẩn thật không ngờ đáng sợ!"

Quần áo của hắn phía sau lưng, bị một tầng đột nhiên toát ra mồ hôi lạnh thấm thấm ướt, nhìn mình tay trái trên mu bàn tay hiện ra cái kia huyết sắc con rắn, hắn nghĩ mà sợ không thôi.

"Không có khả năng lại như vậy xuống dưới, khác nhưng phế đi cái tay này, cũng không có thể thụ nó thao túng, ngược lại đã thương Vũ nhi!"

Mộc Dịch đau nhức hạ quyết tâm, không tiếc bất luận cái gì một cái giá lớn, cũng muốn đem Tà Thần Ẩn từ trong cơ thể bỏ, nếu không tiếp tục như vậy, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Tay phải hắn từ trong tay áo lấy ra Huyết Nha Nhận, ở giữa không trung vung lên, hóa thành một đạo ánh sáng màu đỏ, liền hướng tay trái của mình chém tới!

"Ngu xuẩn! Người đang làm gì đó?" Mộc Dịch trong lòng đột nhiên liền nghĩ tới một thanh âm, tay phải động tác cũng theo đó dừng lại.

Cùng lúc đó, tay trái trên mu bàn tay cái kia huyết long, vậy mà từ trong cơ thể hắn bay ra, tại Mộc Dịch trước người ánh sáng màu đỏ lóe lên hóa thành một đạo bóng người.

"Mẫn Quân!" Mộc Dịch kinh hãi, bóng người này ngũ quan hình thái, đúng là Mẫn Quân không thể nghi ngờ.

Bóng người bờ môi khẽ nhúc nhích, không có phát ra bất kỳ thanh âm gì, nhưng Mộc Dịch trong lòng, rồi lại rõ ràng rành mạch nghe được: "Người

có thể gọi ta Mẫn Quân, cũng có thể gọi ta thánh nữ, còn có thể gọi ta Tà Thần! Phàm là chủ động hướng ta hiến tế người, hình tượng của bọn hăn, ta cũng có thể huyền hóa ra đến!"

Nói xong, bóng người tướng mạo quả nhiên đang không ngừng biến hóa, một hồi là thánh nữ, một hồi là Mẫn Quân, một hồi lại là Mộc Dịch chưa bao giờ thấy qua nhân vật.

"Người là Tà Thần ? Chính là người đã khống chế tinh thần của ta!" Mộc Dịch trong lòng lạnh lùng nói ra, hăn cùng với đối phương, hoàn toàn có thể thông qua tâm niệm trao đổi.

"Không thể nói là khống chế, chỉ có thể nói là ảnh hưởng!" Tà Thần lần nữa hóa thành Mẫn Quân bộ dạng, cười nói: "Những ý nghĩ kia, người đẩy lòng lúc đầu vốn là có đấy, không phải sao ? Bồn tà thần chỉ là đem dục vọng của người vô hạn phóng đại, đem cái kia chút ít tà ác ý niệm trong đầu, không ngừng sinh sôi xuống dưới mà thôi! Thiện ác chỉ ở một ý niệm, thiên hạ lòng của mỗi người ở bên trong, đều có giấu thiện niệm, cũng đều có được ác niệm. Mà Bồn tà thần làm, bất quá là kích phát chính người một ít dục vọng mà thôi! Chẳng lẽ người chưa từng nghĩ thoải mái giết địch, chẳng lẽ người chưa từng nghĩ nắm quyền, chẳng lẽ người không thích cái loại này khống chế hết thảy cảm giác ?"

Mộc Dịch lắc đầu: "Huyền Hoàng cuộc chiến cùng lúc trên Thiên Địa Môn môn chủ tất cả hành động, hoàn toàn chính xác có ta ý nghĩ của mình, chỉ là bị người lợi dụng mà thôi! Nhưng mà, mưu hại nữ nhi của mình, ta tuyệt đối không có khả năng làm như vậy, đó là người cưỡng ép tiến hành!"

Tà Thần cười nói: "Ha ha, người thật là một cái tên kỳ quái! Bồn tà thần trước kia cũng cùng nhiều cái có được thần mạch gia hỏa dung hợp qua, ngắn thì một ngày, dài nhất bất quá bảy ngày, tinh thần của bọn hăn sẽ triệt để cùng Bồn tà thần dung hợp! Nhưng mà, một tháng trôi qua, người lại

vẫn có thể thủ vững bản tâm, thủy chung không để cho Bốn tà thần triệt để cùng người dung hợp."

"Tâm cảnh của người, ngoan cố tựa như một đoạn Mộc Đầu, tuy rằng ta một lần chiếm cứ người mặt ngoài, rồi lại thủy chung không cách nào công phá chính thức hạc tâm! Vừa rồi Bốn tà thần có chút nóng lòng cầu thành, ngược lại lộ ra kẽ hở!"

"Người đã thừa nhận muốn gia hại người nhà của ta, ta liền tuyệt sẽ không cho người thực hiện được!" Mộc Dịch kiên quyết nói ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Tà Thần Đi

"Người sẽ không muốn thật sự phế bỏ cái này cái tay trái đi!" Tà Thần lạnh cười nói: "Làm như vậy căn bản không có chút ý nghĩa nào! Bốn tà thần đã cùng huyết mạch của người dung hợp, người không cách nào thoát khỏi ta!"

Tà Thần nói xong, cái kia Huyết Sắc Tiểu Long tại Mộc Dịch tay trái trên mu bàn tay hiển hiện, sau đó vậy mà thuận theo Mộc Dịch thân thể chạy đứng lên, một hồi đã đến tay phải, một hồi đã đến chân, một hồi lại đứng ở ngực chỗ.

Mộc Dịch thần sắc trầm xuống, hẩn suy nghĩ một chút về sau, trong tay Huyết Nha Nhận ném đi, hóa thành một đạo nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, tại chính mình trên cổ tay nhẹ nhàng vẽ một cái.

Lập tức, trên cổ tay hẩn máu tươi tuôn ra.

Tà Thần kinh hãi, nói ra: "Mau dừng tay, người muốn đi tìm cái chết sao?"

"Đúng vậy, ta thà rằng chết, cũng sẽ không khiến người gia hại người nhà của ta, càng sẽ không cho người mượn của chính ta tay, đi giết chết người nhà của ta!" Mộc Dịch tùy ý máu tươi chảy tới, sắc mặt tái nhợt, nhưng ý chí kiên định: "Người đã đã cùng huyết mạch của ta dung hợp, ta đây liền chảy khô máu tươi, cùng người đồng quy vu tận!"

Tà Thần vừa vội vừa giận nói: "Ngu xuẩn, người suy nghĩ một chút nhìn, tháng này đến nay, nếu là không có của ta tương trợ, người không thể dứt bỏ cái kia chút ít không có chút ý nghĩa nào khuôn sáo cùng với cái gọi là

nhân nghĩa đạo đức trời buộc, người có thể trở thành hôm nay Thiên Địa Môn đứng đầu sao ?"

"Không có ta, người có thể biến thành cường đại như thế ? Chẳng lẽ người không thích hiện tại loại thực lực này siêu cường cảm giác, không hưởng thụ trở thành vạn chúng kính ngưỡng đại nhân vật ?"

Mộc Dịch thản nhiên nói: "Đúng vậy, nội tâm của ta ở bên trong, cũng khát vọng thoát khỏi hết thảy trời buộc, khát vọng tự do tự tại tùy tâm sở dục; khát vọng biến thành cường đại, khát vọng khống chế hết thảy! Nhưng mà, những thứ này đều không thể nhờ ta vượt qua điểm mấu chốt! Ta tuyệt đối sẽ không vì vậy mà khiến người nhà của ta bị thương tổn!"

"Tốt! Bốn tà thần sợ người, hôm nay liền với người ước pháp tam chương, về sau tuyệt sẽ không đánh người nhà người chủ ý, như thế nào ?" Tà Thần thấy Mộc Dịch máu tươi càng chảy càng nhiều, bị hù không nhẹ.

"Người cho rằng ta sẽ tin tưởng người sao! Nếu là ta cùng người tâm thần dung hợp, chỉ sợ sẽ đánh mất bản thân vốn có ý tưởng, tình cảm cùng nguyên tắc, biến thành thụ người khống chế khô lồi!" Mộc Dịch kiên quyết lắc đầu.

"Vậy người cũng đừng trách Bốn tà thần dùng sức mạnh!" Tà Thần nộ khí rào rạt, hấn hóa thành một đạo huyết quang chui vào Mộc Dịch trong cơ thể, đối Mộc Dịch tâm thần đã phát động ra cuối cùng công kích.

Trong chốc lát. Mộc Dịch đau đầu muốn nứt, đủ loại ý tưởng nổi gót tới.

Cái kia chút ít tham niệm, dâm dục, Quyền Dục, cũng thì thôi, lúc này Mộc Dịch đều có thể chống cự những thứ này đến từ nội tâm dục hoặc, nhưng duy chỉ có cái kia muốn sống dục vọng, rất khó kháng cự!

"Ta muốn sống sót!"

Muốn sống là mỗi người bẩm sinh bản năng, là nhân tâm trong lớn nhất nguyên thủy nhất dục vọng, không phân thiện ác. Mộc Dịch bản năng cầu sinh, cũng không so với bất luận kẻ nào yếu hơn.

Lúc này, tại Tà Thần dưới ảnh hưởng, loại này bản năng cầu sinh, đối tại một chút căn nuốt Mộc Dịch lý trí, một loại nhu hòa mà liên tục không dứt thanh âm ghé vào lỗ tai hân vang lên, khiến hân lập tức ngừng đổ máu, phóng khai tâm thần, cùng Tà Thần dung hợp!

Giống như vạn kiến đốt thân thống khổ. Tại Mộc Dịch tâm thần trong sinh ra, hân một phương diện muốn chịu được cái này phát ra từ nội tâm đáng sợ tra tấn, một phương diện còn muốn chống cự trong lòng nguyên thủy dục vọng. Kiên trì cái kia nhìn như nhu nhược một tia thanh minh —— thà rằng chết, cũng không lại tiếp nhận Tà Thần, càng không thể khiến Tà Thần nguy cấp người nhà!

Đây hết thấy, đối Mộc Dịch mà nói giống như sóng to gió lớn, đối với ngoại giới mà nói, rồi lại lặng yên im ắng, tất cả đối thoại đều phát sinh ở Mộc Dịch tâm thần trong.

Mộc Mạn Vũ nhưng hoàn toàn không biết gì cả, nằm ở trên giường ngủ yên, trên mặt vẫn lưu lại một tia nhu hòa đáng tươi cười, không biết là làm cái gì mộng đẹp.

Chứng kiến con gái ngủ say dung mạo. Mộc Dịch trong lòng đột nhiên dâng lên một mảnh an bình. Nàng trong giấc mộng một cái đáng tươi cười, khiến Mộc Dịch cảm thấy, bản thân kiên trì —— dù là bởi vậy vứt bỏ tính mạng, cũng là thập phần đáng giá!

Chậm rãi đẩy, liếc không nháy mắt nhìn xem con gái ngủ say Mộc Dịch. Trên mặt dần dần lộ ra an tường đáng tươi cười, tâm thần trong thống khổ không cánh mà bay, đã liền trên cổ tay miệng vết thương, mất máu quá nhiều thương thế, cũng giống như cảm giác không thấy.

Tà Thần bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, lại từ Mộc Dịch trong thân thể bay ra. Hắn trở nên cực kỳ suy yếu, đồng thời sắc mặt cũng thập phần sợ hãi.

"Mau dừng tay, mau dừng tay! Người biết mình huyết mạch lai lịch sao ? Người biết thiên hạ so với tu Tiên càng lớn bí mật sao ? Người muốn thích hợp hơn người huyết mạch tu luyện công pháp sao ? Ta thế nhưng là có được nghìn năm trí nhớ tồn tại, chỉ cần người cùng ta triệt để dung hợp, có thể đạt được những ký ức này, đạt được những công pháp này, từ nay về sau biến thành cường đại nhất tồn tại!"

Tà Thần một tia ý thức nói ra đại lượng lời nói, mỗi một câu đều đủ để câu dẫn ra Mộc Dịch cường đại rất hiếm kỳ tâm, nhưng mà Mộc Dịch rồi lại "Mắt đிக்க tai ngo", mặc cho máu tươi từ trên cổ tay vết thương không ngừng chảy tới.

Mộc Dịch sắc mặt, càng ngày càng trắng bệch, hô hấp của hắn, càng ngày càng yếu!

Muốn sống ý niệm trong đầu, vào lúc này trở nên trở nên mãnh liệt, nhưng mà, Mộc Dịch thủy chung bất vi sở động.

Có lẽ, hắn chưa bao giờ nghĩ tới bản thân có thể như vậy chết đi, nhưng mà, hiện trong lòng của hắn, nhưng không có một tia hối hận.

"Vũ nhi, về sau cha không có ở đây bên cạnh ngươi, ngươi không muốn quá buồn bình rồi, nghe lời của mẹ, hảo hảo lớn lên!"

Thì thảo nói ra những lời này Mộc Dịch, rốt cuộc vô lực giương mắt da, nặng nề hồ đồ đi.

Máu tươi, vẫn còn chảy xuôi!

"Không may, không may! Đợi mấy trăm năm, vậy mà gặp được cái này thì một cái không ra khiếu du mộc phiền phức khó chịu!" Tà Thần không dám dừng lại, bằng vào tháng này, hắc hấp thu Mộc Dịch trong cơ thể một ít sinh khí, hóa thành một đầu Huyết Sắc Tiểu Long, từ Mộc Dịch trong thân thể bay ra.

Tà Thần cùng Mộc Dịch giống nhau, vô cùng suy yếu, hắc căn bản không có năng lực cưỡng ép cùng những người khác dung hợp, hắc phải tại trong thời gian ngắn, tìm được một gã đồng dạng có Thần tộc huyết mạch, hơn nữa nguyện ý chủ động cùng hắc dung hợp người, mới có thể tiếp tục tồn tại xuống dưới!

"Cũng may Bốn tà thần trong lòng, đã có một cái thập phần chọn người thích hợp! Nếu như người không chết, về sau tất định là hôm nay lựa chọn mà hối hận suốt đời! Người sẽ thấy, người nợ tại Bốn tà thần dưới sự trợ giúp, trở nên cuối cùng đến cỡ nào cường đại!" Tà Thần tại hôn mê Mộc Dịch trong lòng, lạnh lùng bỏ xuống những lời này, sau đó hóa thành một đạo huyết quang, biến mất lúc này lúc giữa.

Có lẽ là huyết mạch tương liên cảm ứng, có lẽ là bị trong phòng nồng đậm máu tanh mùi vị bưng tỉnh, đang ngủ say Mộc Mạn Vũ, đột nhiên làm một cái ác mộng giống như kêu to tỉnh lại, nàng nhìn thấy nằm trong vũng máu phụ thân, bị hù sắc mặt trắng bệch.

Mộc Mạn Vũ vội vàng tế ra một đoàn hỏa diễm, đem Mộc Dịch miệng vết thương máu tươi hong khô ngưng kết, khiến miệng vết thương không chảy máu nữa, sau đó tại nàng hô to lớn trong tiếng khóc, Mộc Khinh Ca cùng An Hình, trước sau chạy đến.

Nhưng mà, Mộc Dịch bởi vì mất máu quá nhiều, đã lâm vào thật sâu an nghỉ, tại An Hình pháp lực duy trì xuống, miễn cưỡng bảo trì một tia khí tức, nhưng không cách nào tỉnh dậy.

Mộc Dịch hôn mê tin tức, khiến An đường chủ, Trình Hóa Thiên mấy người này khẩn trương, nhưng lại không dám đường hoàng đi ra ngoài, phải cực kỳ giữ bí mật.

Tân Bạch Đường có một gã Lưu trưởng lão, tinh thông y thuật, hẩn nhìn qua Mộc Dịch tình hình về sau, thần sắc trầm trọng nói: "Môn chủ người lớn mất máu quá nhiều, khó có thể tự hành tĩnh dậy! Duy nhất khả năng cứu giúp thủ đoạn, chính là tìm kiếm cùng hẩn huyết mạch giống nhau người, vì hẩn đưa vào đại lượng máu tươi, nói như vậy bất định còn có một đường sinh cơ!"

"Huyết mạch giống nhau ? Khinh Ca cùng Vũ nhi, đều là huyết mạch của hẩn, máu tươi của bọn hẩn, có thể dùng một lát ?" An Hình hỏi.

"Con cái máu tươi, có rất lớn cơ hội cùng cha mẹ ăn khớp, đáng giá thử một lần!" Lưu trưởng lão gật đầu nói.

An Hình lại hướng hai cái hài tử hỏi: "Khinh Ca, Vũ nhi, hiện tại chỉ có các người có thể cứu phụ thân, các người có nguyện ý hay không dâng ra máu tươi ?"

"Đương nhiên nguyện ý!" Khinh Ca Mạn Vũ hai huynh muội không chút do dự đáp.

Sau đó, hai huynh muội tại Lưu trưởng lão ý bảo xuống, riêng phần mình nhỏ ra một giọt máu tươi, cùng Mộc Dịch chảy ra huyết dịch lẫn lộn cùng một chỗ.

Kết quả, Mộc Khinh Ca máu tươi gặp được Mộc Dịch huyết dịch về sau, không bao lâu liền đã xảy ra tụ tập ngưng kết hiện tượng, khiến Lưu trưởng lão thất vọng lắc đầu. Mộc Khinh Ca thấy thế, cũng là có chút uể oải.

Mà Mộc Mạn Vũ máu tươi, rồi lại cuối cùng cùng Mộc Dịch huyết dịch dung hợp một đoàn, tuy hai mà một.

"Thật tốt quá! Vũ nhi huyết dịch có thể!" Mọi người đại hỉ, An Hình trong lòng bình tĩnh Thạch Đầu cũng thoáng chịu buông lỏng, cuối cùng là nhìn thấy một đường hy vọng hào quang.

Kế tiếp một đoạn thời gian, An Hình cùng An đường chủ thay phiên cách dùng giúp sức Mộc Dịch duy trì khí tức. Mà Lưu trưởng lão tức thì cách mỗi bảy ngày cứ tới đây một lần, từ Mộc Mạn Vũ trên thân rút ra một ít máu tươi, rót vào Mộc Dịch huyết mạch bên trong.

Lưu trưởng lão trả lại cho Mộc Mạn Vũ xứng rất nhiều điều dưỡng sinh máu linh đan diệu dược, lấy những thứ này Tu tiên giả thủ đoạn, những đan dược này hiệu quả tự nhiên không phải là thể tục phạm trần giới đan dược có thể so sánh.

Mấy tháng sau, Mộc Dịch rốt cuộc đang lúc mọi người dưới sự trợ giúp ung dung tỉnh dậy.

Biết được đúng là Mộc Mạn Vũ cứu mình về sau, Mộc Dịch không khỏi có chút cảm xúc. Hẳn vì Vũ nhi mà cắt mạch đổ máu, Vũ nhi lại vì hắn mà hiến máu truyền máu, nhìn như hai người đều huyết khí tổn hao nhiều, trên thực tế thì tại giúp đỡ cho nhau xuống riêng phần mình tránh được một kiếp.

Huyết mạch thân tình, đúng là như thế!

Có đôi khi, chỉ có người thân nhất mới có thể tương trợ, Mộc Dịch rất may mắn, bản thân có một cái hiếu thuận con gái.

Đồng thời, Tà Thần trong lòng hắn lưu lại những lời kia, khiến Mộc Dịch cũng đặc biệt hiếu kỳ.

"Ta huyết mạch đặc thù lai lịch ? So với tu Tiên càng lớn bí mật ? Tu luyện huyết mạch công pháp ?"

Mộc Dịch thỉnh thoảng nhớ tới mấy câu nói đó, hẳn biết rõ trong này nhất định có thật nhiều chuyện xưa. Chỉ tiếc, Tà Thần đã qua, không thể nào hỏi.

"Tà Thần trước khi đi, nói hẳn đã phát hiện ra khi nào người chọn lựa! Rồi lại là người phương nào ?" Mộc Dịch nhướng mày thầm nghĩ.

Từ khi ra cung điện dưới mặt đất, Tà Thần một mực ở Mộc Dịch trong cơ thể mình, hẳn bái kiến mỗi người, Mộc Dịch cũng đều gặp, nói cách khác, người này chọn, Mộc Dịch nhất định bái kiến!

"Đến tốt cùng là ai cũng có được loại này đặc thù huyết mạch ? Hẳn có thể hay không chủ động cùng Tà Thần dung hợp, nếu quả thật khiến Tà Thần thực hiện được, chẳng phải là tu tiên giới lại muốn xuất hiện một cái Tà vương ?"

Mỗi lần nhớ tới vấn đề này, Mộc Dịch đều muốn lâm vào trầm tư, đưa hẳn ly khai cung điện dưới mặt đất đến Tà Thần rồi đi trong khoảng thời gian này bái kiến mỗi một người đều tại trong đầu qua một lần, sau đó trong khoảng thời gian này đã trải qua Huyền Hoàng đại chiến, Thiên Địa Môn thành lập phát triển, Mộc Dịch bái kiến người quả thực không ít, rất khó loại bỏ!

Vô luận như thế nào, Mộc Dịch rốt cuộc thoát khỏi Tà Thần Ấn khống chế, hơn nữa đã trở thành Thiên Địa Môn môn chủ, ngày sau mỗi khi hẳn hồi tưởng lại đoạn này thời gian, đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, giống như giấc mộng Nam Kha.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Tam Muội Chân Hỏa

Hoảng An Đảo thủ vệ sâm nghiêm trong cấm địa, có một tòa luyện Hỏa cung.

Chỗ này luyện Hỏa cung bốn phía đều là hừng hực hỏa diễm, chung quanh càng là bày ra một Huyền một Hoàng hai bộ hỏa thuộc tính trận pháp, trong cung điện rồi lại trống rỗng không có gì cả.

Đây là chuyên vì Mộc Dịch luyện công chuẩn bị buồng luyện công. Dưới bình thường tình huống, Mộc Dịch luyện công trước, đều muốn trước mở ra nơi đây bố trí xuống hai tòa trận pháp, gia tăng luyện Hỏa trong nội cung hỏa lực, kiến tạo một cái thích hợp hơn tu luyện hỏa thuộc tính công pháp hoàn cảnh.

Mỗi lần mở ra trận pháp, đều muốn tiêu hao mấy khối tam giai huyền tinh cùng tam giai hoàng tinh, dài này đã lâu, huyền tinh hoàng tinh tiêu hao số lượng nhiều kinh người, vượt qua xa bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ có thể thừa nhận.

Bất quá, Mộc Dịch đã là nhất môn chi chủ, Thiên Địa Môn xuống cũng nắm trong tay không ít tài nguyên, cái thân phận này, khiến Mộc Dịch tại vật chất tài nguyên đã nhận được không ít chỗ tốt, không nói đến cái kia chút ít đất đỏ linh đan diệu dược, không cần hấn phân phó, mỗi tháng đều sẽ có người luyện tốt nộp cho hấn; riêng là hấn mỗi tháng từ tông môn nhận lấy huyền tinh, hoàng tinh số lượng, đều là một khoản cực lớn con số.

Ngoài ra, trở thành nhất môn chi chủ về sau, còn có thật nhiều tiện lợi. Ví dụ như một ít tạp vụ sự tình, chỉ cần phân phó một tiếng, liền có người

cẩn thận hoàn thành, còn có một chút như thường ngày rất khó vừa thấy thiên tài địa bảo, hôm nay cũng có cơ hội tiếp xúc đến.

Trước đó không lâu, Canh Kim Đường đường chủ liền chủ động nói ra, hắn đã nhận được một ít phẩm chất cực cao dung nham chân kim, có thể vì Mộc Dịch chế tạo một kiện hỏa thuộc tính pháp khí.

Mộc Dịch liền đem cái kia Huyết Nha Nhận giao cho người này, phân phó hắn tận lực đem này tàn phiến sửa lại thành một kiện nguyên vẹn bảo vật, nhưng không thể cải biến phía trên đặc thù phù văn.

Nếu như hắn không phải là Thiên Địa Môn môn chủ, dù là có nhiều hơn nữa huyền tinh hoàng tinh, chỉ sợ cũng không cách nào đem ra sử dụng Canh Kim Đường đường chủ tự mình làm hắn vất hết óc rèn bảo vật.

Mộc Dịch trước kia chưa bao giờ thử qua loại này cao cao tại thượng tu tiên sinh hoạt, mới đầu có phần không thích ứng; cái này một hai năm xuống, hắn thời gian dần qua cũng thành thói quen, hắn cũng dần dần minh bạch, tại sao phải có thật nhiều người đối quyền lực địa vị như thế si mê, thân là nhất môn chi chủ, hơn nữa có được tuyệt đối uy tín. Cảm giác này quả nhiên là không tệ!

Mộc Dịch có thể đảm nhiệm nhất môn chi chủ mà không cảm thấy áp lực quá lớn, ngoại trừ bởi vì hắn thực lực siêu nhiên bên ngoài, Càng trọng yếu chính là, hôm nay Thiên Địa Môn, cũng không có bị ngoại giới quá lớn bài xích.

Trung tiểu tông môn tự nhiên không cách nào rung chuyển Thiên Địa Môn, mà Huyền Môn ba đại trong phái, Định Hải Tông gần nhất liên tiếp nội đấu, không tỳ vết bận tâm Thiên Địa Môn; Trấn Hải Tông tuy rằng cùng Thiên Địa Môn không hợp. Nhưng phạm vi thế lực cách nhau cực xa, cũng không quá sẽ phát sinh xung đột; mà Bình Hải tông Chương môn Ngự Phong Thần Quân, cùng Mộc Dịch căn bản chính là trước kia kết bái khác

họ huynh đệ, nếu không phải Bình Hải tông một ít có lai lịch trường lão mãnh liệt phản đối, nói không chừng lúc này trời Địa môn đã cùng Bình Hải tông kết liên minh quan hệ! Bất quá, coi như là không có công nhiên kết minh, cái này hai tông quan hệ trong đó, cũng sẽ không quá kém!

Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân mấy lần công nhiên gặp mặt, trò chuyện với nhau thật vui, cũng làm cho có chút Huyền Môn tu sĩ muốn liên hợp tam tông lần nữa khởi xướng đại chiến diệt trừ Thiên Địa Môn tâm cơ nước chảy về biển đông!

Đối ngoại không bị bài xích. Đối nội riêng có uy tín, Mộc Dịch môn chủ này lúc đấy, tự nhiên cũng là thập phần thư giãn thích ý.

Hắn không có thừa dịp Định Hải Tông nội loạn mà suất lĩnh Thiên Địa Môn cao thấp tiếp tục khuếch trương thế lực. Ngược lại là tận lực tìm kiếm cơ hội chữa trị Thiên Địa Môn cùng Huyền Môn tam tông quan hệ, cách làm này, thời gian dần qua cũng đã nhận được một ít thế lực khẳng định.

Bất quá, chức môn chủ này siêu nhiên địa vị, cũng không có khiến Mộc Dịch trầm mê trong đó. Tuyệt phần lớn thời gian, Mộc Dịch đều tại chăm chỉ tu hành.

Tuy rằng Mộc Dịch thực lực không tầm thường, nhưng Tích Cốc kỳ tu vi, đối với nhất môn chi chủ mà nói, không khỏi có chút quá thấp. Đến nội bộ trong Thiên Địa Môn, đều có không ít Thần Du kỳ, thậm chí Cố Nguyên Kỳ tu sĩ!

Tại các loại trân quý bảo vật dưới sự trợ giúp, Mộc Dịch tu luyện, tiến triển cực nhanh.

Lúc trước hắn mất máu quá nhiều, nhưng đại bộ phận chân nguyên. Đều giấu ở trong đan điền hoặc trong cơ thể cuối cùng cái kia chút ít trong máu, tổn thất chỉ có gần một nửa.

Dù là như thế, sau khi tỉnh dậy Mộc Dịch, tại các loại đất đai bồi bổ được dưới sự trợ giúp, còn là lại hao tổn nửa năm thời gian mới đưa lỗ lỗ khí huyết chữa trị trở về. Cũng bắt đầu tu luyện trong huyết mạch ẩn chứa cái kia chút ít chân nguyên.

Ba loại hỏa thuộc tính chân nguyên, hẳn đã luyện hóa Thiên Hỏa, Địa Hỏa còn đang, tại Huyền Hoàng đại chiến trong từ Trấn Hải Tông Đại trưởng lão cái kia lấy được "Nhân Hỏa" —— Thanh Nguyên chân hỏa chân nguyên, còn không có hoàn toàn luyện hóa.

Mộc Dịch cái này hơn một năm tu luyện, hầu như đều tại luyện Hỏa trong nội cung tu hành, mục tiêu của hẳn chỉ có một, đem Thanh Nguyên chân hỏa luyện hóa, sau đó dung hợp Thiên, Địa, Nhân ba Hỏa, tu luyện ra Tam Muội chân hỏa thần thông!

Trong truyền thuyết, Tam Muội chân hỏa không có gì không đốt, liên biến rộng đều không thể giới tắt, tuy rằng đồn đại có chút khoa trương, nhưng nếu là có thể tu luyện thành công, đây không thể nghi ngờ là Mộc Dịch mạnh mẽ đại thủ đoạn.

Đáng tiếc, Mộc Dịch cũng không biết như thế nào dùng huyết mạch dung hợp ra Tam Muội chân hỏa, hẳn phải đem chân nguyên từ huyết mạch đạo vào trong đan điền, lại trong Đan Điền dung hợp.

Luyện Hỏa trong nội cung, Huyền Môn Thiên Hỏa trận cùng Hoàng nguyên Địa Hỏa trận toàn bộ mở ra, thành từng mảnh nhạt như mây mù Huyền khí hỏa diễm, tại cung điện trên không thiêu đốt, như là Hỏa Vân; càng có từng cỗ một hừng hực hỏa diễm, từ trên mặt đất toát ra, sóng nhiệt đằng đằng. Tinh túy hỏa thuộc tính Huyền khí, Hoàng nguyên, tràn ngập cả tòa đại điện.

Mộc Dịch tại luyện Hỏa trong nội cung chỗ nhắm mắt khoanh chân mà ngồi, song chưởng lòng bàn tay một triều lên, một triều xuống, vén tại bụng

dưới trước.

Huyền khí Hoàng nguyên, thông qua Mộc Dịch Thủ mạch các loại chính kinh thập nhị mạch nhiều mạch, tiến vào trong cơ thể của hắc, lại trải qua kỳ kinh bát mạch chuyển hóa, cuối cùng tiến vào đan điền.

Mộc Dịch trong đan điền, có thiên có địa, thiên dưới địa trên, đều là tinh túy chân hỏa. Nhặt như mây mù Vân Hỏa, màu xanh mông mông Thanh Nguyên chân hỏa, tử kim nhị sắc Địa Hỏa, tại Mộc Dịch trong đan điền đan vào một mảnh.

Lúc trước, Địa Dương Tử Hỏa cùng Địa Linh Kim Diễm hai loại Địa Hỏa dung hợp, thần kỳ thuận lợi, hầu như không để cho Mộc Dịch thêm vào tiêu phí công phu gì thế; nhưng mà Thiên Địa Nhân ba Hỏa dung hợp, sẽ phải khó khăn rất nhiều.

Nhất là thiên địa hai Hỏa, tuy rằng đều tồn tại tại Mộc Dịch trong đan điền, nhưng giữa lẫn nhau bài xích lẫn nhau, một khi tới gần, liền lập tức tự động hướng hai bên chia lìa.

Nếu như chỉ bằng ngồi xuống mà không tá trợ ngoại lực, chỉ sợ tiêu tốn mấy năm thời gian, cũng không có thể đem Tam Muội chân hỏa dung hợp luyện hóa đi ra, nhưng may mắn chính là, Mộc Dịch là Thiên Địa Môn đứng đầu, tại Thiên Địa Môn Hỏa bộ Đại trưởng lão Triệu Tịch Tiều cùng Đinh Hỏa Đường đường chủ Trình Hóa Thiên hai người dưới sự trợ giúp, hắc đã nhận được do Huyền Hoàng chi khí đồng thời luyện hóa Thối Hỏa Châu.

Một viên Thối Hỏa Châu bị Mộc Dịch nuốt vào trong bụng, nhưng mà bị Mộc Dịch ngũ tạng năm mạch luyện hóa trong đó tinh túy chân nguyên, hóa thành một đầu không phân biệt Tiểu Long màu đỏ, tiến vào Mộc Dịch trong đan điền.

Tiểu Long này, tại Mộc Dịch trong đan điền như cá gặp nước, không được thôn phệ chung quanh tinh túy hỏa thuộc tính chân nguyên.

Tại Mộc Dịch cẩn thận từng li từng tí dưới sự thao túng, Tiểu Long cắn nuốt tỉ lệ giống nhau Thiên Địa Nhân ba Hỏa, tại thôn phệ trong quá trình, Tiểu Long thân thể, cũng đang không ngừng tăng lớn.

Lúc Tiểu Long ẩn chứa chân nguyên đủ nhiều về sau, Mộc Dịch tại đem Tiểu Long đưa vào trong huyết mạch, luyện hóa trong đó bộ phận chân nguyên, nhưng mà lại đem Tiểu Long đưa vào đan điền, hấp thu Thiên Địa Nhân ba Hỏa.

Như thế lặp lại, tuy rằng phiền toái, nhưng có thể từng chút từng chút dung hợp Thiên Địa Nhân ba Hỏa, chỉ cần luyện hóa chân nguyên đủ nhiều lúc, lại đem Thối Hỏa Châu biến thành Tiểu Long triệt để luyện hóa sạch sẽ, Tam Muội chân hỏa có thể thi triển đi ra!

Đây là một cái trường kỳ quá trình, hơn nữa không thể ra bất luận cái gì sai lầm, Thiên Địa Nhân ba Hỏa tỉ lệ, càng không thể có chỉ trong gang tấc, nếu không liên khó có thể dung hợp thành Tam Muội chân hỏa, mà là chẳng ra cái gì cả hỗn tạp chân hỏa.

Loại này buồn tẻ mà thâm thúy khổ tu, cũng không phải là mỗi người đều có thể chịu được đấy.

Cũng may Mộc Dịch tâm tính kiên định, loại này ngày qua ngày cẩn thận mà rườm rà tu hành, lại hết sức thích hợp tính cách của hắn, so sánh dưới, mỗi ngày tại luyện Hỏa trong nội cung vất vả ngồi xuống, có thể so sánh nghe tông môn đường chủ các Trưởng lão báo cáo trong môn việc vặt phải có thú hơn.

Hàn Nha Đảo trên luyện hóa Thiên Hỏa dài đến hai mươi năm, Mộc Dịch cũng có thể làm đến, hôm nay tiêu phí một hai năm công phu luyện hóa ra Tam Muội chân hỏa, tự nhiên cũng không nói chơi. Dùng An Hình

mà nói mà nói, Mộc Dịch loại này Mộc Đầu giống như tính khí, thích hợp nhất trở thành một tên khố tu chi sĩ.

Một ngày này, Mộc Dịch luyện hóa một bộ phận chân nguyên về sau, cảm thấy kinh mạch có chút chưa phát triển, nhanh đến tu luyện cực hạn, liền ngừng lại, ly khai luyện Hỏa cung hơi chút nghỉ ngơi.

Hắn nguyên lai muốn đi xem hai cái hài tử tu luyện tình huống, kết quả vừa vặn có đệ tử báo cáo, nói là Canh Kim Đường Phong đường chủ cầu kiến.

"Nhanh như vậy hắn đã tới rồi ?" Mộc Dịch đại hỉ, vội vàng mời Phong đường chủ tiến bên trong điện thờ nói chuyện.

"Phong đường chủ, nhìn thần sắc của ngươi, hơn phân nửa là có tin tức tốt đi!" Mộc Dịch ý bảo đối phương sau khi ngồi xuống, chứa cười nói.

Phong đường chủ rồi lại các loại Mộc Dịch sau khi ngồi xuống, mới dám ngồi xuống, hắn từ trong lòng lấy ra một cái hộp ngọc, giao cho Mộc Dịch, nói ra: "Ha ha, Phong mỗ kỹ nghệ không tinh, kính xin môn chủ không muốn chê cười!"

Mộc Dịch mở ra hộp ngọc, lập tức cảm thấy hỏa lực bức người, trong hộp ngọc, lẳng lặng nằm một quả loan nguyệt hình dáng tiểu đao, chỉ có ba tấc lớn nhỏ, mỏng như cánh ve, rồi lại tản ra một cỗ kinh người sóng nhiệt.

Tiểu đao mặt ngoài, huyết sắc phù văn như ẩn như hiện, Mộc Dịch nhìn xem những thứ này phù văn, trong huyết mạch mơ hồ có chút cảm ứng, vậy mà trở nên lửa nóng đứng lên!

"Tốt! Rất tốt, cái này phù văn bảo tồn thập phần nguyên vẹn!" Mộc Dịch không ngớt lời tán thưởng, sau đó hỏi: "Phong đường chủ là như thế nào đúc lại này đao hay sao?"

Phong đường chủ nói ra: "Nhắc tới cũng trùng hợp! Môn chủ cho ta lưỡi đao tàn phiến, rõ ràng cho thấy hàng nhái thượng cổ thần khí Ma Long Nhận luyện chế một kiện đặc thù pháp khí. Phía trên phù văn, tuy rằng Phong mỗ không rõ thật sâu áo hàm nghĩa, nhưng đúng là bảo vật này mấu chốt, vì vậy không dám phá hư cái kia phù văn. Như vậy nếu muốn đúc lại này dao, nguyên bản liền thập phần khó khăn."

"Nhưng bốn đường trước Nhâm đường chủ, từng để lại một quyển Bách Khí Phổ, bên trong kỹ càng ghi lại hẳn luyện chế qua một ít bảo vật cụ thể chi tiết, trong đó thậm chí có một kiện Thị Huyết Nhận, chính là bắt chước Ma Long Nhận mà luyện chế pháp khí. Phong mỗ tham khảo cái này Bách Khí Phổ ghi chép, đem mảnh vỡ này đúc lại, liền dễ dàng rồi!"

"Nói như vậy, ta được đến tàn phiến, rất có thể chính là lúc trước 'Thị Huyết Nhận' tàn phiến?" Mộc Dịch ngạc nhiên mà hỏi.

"Rất có thể!" Phong đường chủ nói ra, "Năm đó Huyền Hoàng đại chiến, bốn đường trước Nhâm đường chủ chính là tại đại chiến trong vãn lạc đấy, hẳn luyện chế cái kia chút ít bảo vật, tự nhiên cũng tung tích không rõ. Qua nhiều năm như vậy, có thể làm cho môn chủ đạt được, coi như là một loại duyên phận."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, duyên phận loại vật này, rất khó nói rõ ràng. Hẳn đã từng cho là mình là một cái lại so với bình thường còn bình thường hơn làng chài tiểu tử, rồi lại phát hiện thân thể của mình vẫn đang không rõ, còn có rất nhiều nghi vấn, chờ hẳn cẩn thận thăm dò.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Bí Cảnh Dưới Đảo

Thiên Địa Môn thành lập ba năm sau, Mộc Dịch rốt cuộc đem Tam Muội chân hỏa luyện hóa hoàn tất, nhưng biết rõ việc này đây, cũng chỉ có Trình Hóa Thiên các loại rải rác mấy cái tâm phúc. Cái này đem trở thành Mộc Dịch một đại sát thủ giản.

Một ngày này, Mộc Dịch tại luyện Hỏa trong nội cung, tế luyện lấy mới Huyết Nha Nhận. Tàn phiến mặc dù nặng đúc vì phi đao hình dáng, nhưng Mộc Dịch còn là thói quen tiếp tục sử dụng trước đây xưng hô, tên không thay đổi, nhưng uy lực cũng đã sâu sắc bất đồng.

Mới chế tạo Huyết Nha Nhận, sử dụng tài liệu cực kỳ trân quý, không chỉ có cực kỳ sắc bén, đối đáng quý chính là, cái này mỏng như cánh ve ngọn gió còn thập phần chắc chắn, không dễ hư hao.

Hơn nữa bây giờ Huyết Nha Nhận, ẩn chứa hỏa lực mười phần, có thể tăng thêm vài phần hỏa thuộc tính công pháp uy lực, thích hợp hơn Mộc Dịch sử dụng.

Sau cùng làm cho người tán dương chính là, Canh Kim Đường Phong đường chủ luyện khí thủ đoạn, cực kỳ cao minh, Huyết Nha Nhận tại đại lượng chân nguyên tràn ngập xuống, đã có thể tản mát ra kinh người hỏa lực, cũng có thể đem hỏa lực nội liễm không tiêu tan, hầu như hiện lên trong suốt hình dáng. Bởi như vậy, nếu là Mộc Dịch dùng này đao đánh lén, sẽ khiến đối thủ càng thêm khó có thể đề phòng.

Ngoại trừ Tam Muội chân hỏa cùng mới Huyết Nha Nhận cái này hai loại mạnh mẽ đại thần thông thủ đoạn, Mộc Dịch còn chiếm được không ít

tiện tay pháp khí.

Những thứ này pháp khí, đã với hãn tại Huyền Hoàng đại chiến trong giết chết Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, Định Hải Tông Chưởng môn đám người chiến lợi phẩm, cũng có hãn tại trở thành Thiên Địa Môn đứng đầu sau lấy được "Tiến cống" .

Trong này, Trấn Hải Tông Đại trưởng lão lưu lại Linh Hỏa hồ cùng với Thanh Hỏa Thuần, đều là thập phần thích hợp Mộc Dịch công pháp bảo vật.

Nhất là cái kia Thanh Hỏa Thuần, không biết là dùng cái loại này hiếm thấy Yêu thú tài liệu luyện chế mà thành, lực phòng ngự cực kỳ không tầm thường, hơn nữa chỉ cần tế ra hỏa thuộc tính Huyền khí chân nguyên có thể thao túng, đối với Huyền Hoàng thông tu, huyết mạch trong đan điền tất cả đều là Hỏa Mộc Dịch mà nói, thao túng này thuần một chút độ khó đều không có.

Mặc dù không có Tà Thần Ấn trợ giúp, nhưng hôm nay Mộc Dịch thực lực, bởi vì đủ loại thủ đoạn gia tăng, cũng không có hạ thấp, ngược lại nhưng tại không ngừng đề thăng.

Hơn nữa tu vi của hãn, cũng càng ngày càng thâm hậu. Cách đột phá đến Thần Du kỳ, đã không xa.

Bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ, nếu là chỉ dựa vào ngồi xuống tu hành, tối thiểu cũng muốn ba năm mười năm thời gian, mới có cơ hội tiến giai Thần Du kỳ; nhưng Mộc Dịch thân là nhất môn chi chủ, tài nguyên rất nhiều, lại có xuất hiện kỳ ngộ, đương nhiên sẽ so với bình thường tu sĩ tu luyện mau hơn nhiều. Tăng thêm Hàn Nha Đảo trên một đoạn thời gian. Hôm nay hãn đã tại Tích Cốc kỳ tu luyện mười năm trái phải, có lẽ còn có một hai năm, có thể phát hiện ra cơ hội, một lần hành động đột phá cảnh giới!

Mộc Dịch từ luyện Hỏa cung đi ra lúc, đạt được trong môn đệ tử báo cáo, nói là An đường chủ ở bên trong điện thờ đợi chờ hẵn đã lâu.

"Chẳng lẽ là nhờ nhạc phụ đại nhân nghe ngóng sự tình, có manh mối ?" Mộc Dịch không khỏi nhanh đi vài bước, đi đến bên trong điện thờ.

"Khiến nhạc phụ đại nhân đợi lâu!" Mộc Dịch chấp tay thi lễ, mời đối phương tại chủ vị ngồi xuống.

An đường chủ lại không chịu, cố ý muốn cho Mộc Dịch ngồi vị trí đầu nào. Hẳn nói ra: "Môn chủ, lần này thuộc hạ hồi báo chính là tông môn đại sự!"

"Tông môn đại sự ?" Mộc Dịch sững sờ, cũng chỉ không hề từ chối. Mộc Dịch cùng hẳn sớm có ước định. Người trước đàm luận tông môn sự tình lúc, An đường chủ xưng hô hẳn là môn chủ; lén lút cũng không cần ước thúc, chỉ để ý gọi thẳng kỳ danh, để tránh lúng túng.

An đường chủ thần sắc nghiêm túc nói: "Không tệ! Thuộc hạ dựa theo môn chủ phân phó, khắp nơi tra tìm tông môn điển tịch, tìm kiếm các thời kỳ Hỏa hộ pháp mạnh mẽ."

"Quả nhiên, trước mấy đời Hỏa hộ pháp hoàn toàn chính xác đều họ Dương, hơn nữa tựa hồ cũng cùng Thủy hộ pháp giống nhau, đều là thừa kế kế thừa chức vị, nhưng sau đó không bao lâu. Hỏa hộ pháp sẽ không lúc sau Dương gia thừa kế, mà là do mọi người đề cử hoặc Hoàng Tông đứng đầu chỉ định sinh ra."

"Tại sao lại như vậy ? Trong lúc Dương gia nhưng xảy ra chuyện gì ?" Mộc Dịch nhíu mày hỏi.

Trên mặt đất trong nội cung, hẳn phát hiện huyết mạch của mình, có thể cùng Hỏa hộ pháp Dương gia nhất mạch có quan hệ, đây cũng là Thủy hộ

pháp thánh nữ sau khi chết. Mộc Dịch đối với chính mình thân thể một cái manh mối.

Thánh nữ tại Hoàng Tông nguyên bản liền thập phần thần bí, nàng một chết, Liễu gia càng là triệt để mất tích, mặc dù là Hoàng Tông tất cả Đại đường chủ hộ pháp, cũng đều không rõ ràng lắm Liễu gia lai lịch.

Cái khác manh mối. Chính là 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 rồi, chỉ có có được đặc thù huyết mạch người, mới có thể tu luyện công pháp này, đây cũng là Mộc Dịch truy tra thân thể một cái manh mối.

An đường chủ lắc đầu: "Việc này niên đại đã lâu, vừa không có kỹ càng tư liệu bảo tồn xuống, thuộc hạ cũng không rõ ràng rồi!"

"Bất quá, thuộc hạ lại phát hiện một chuyện khác tình! Cái kia như là 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 công pháp, hoàn toàn chính xác tại bốn tông lúc đầu xuất hiện qua không chỉ một lần, nhưng trong lúc lại biến mất hồi lâu, muốn ngược dòng tìm hiểu đến trước đó lần thứ nhất lộ diện, chính là với tư cách tiền Thánh Chủ chủ tu công pháp xuất hiện."

"Hơn nữa, thuộc hạ tra được một cái thập phần trùng hợp tin tức, tiền Thánh Chủ trước kia gia nhập bốn tông lúc, đã từng cũng họ Dương, chỉ là về sau, chính hắn sửa lại danh xưng, chúng ta cũng đều xưng hắn vì Thánh Chủ, không có ai biết hắn lúc ban đầu dòng họ."

Mộc Dịch sửng sốt, thì thào nói ra: "Nói như vậy, tiền Thánh Chủ, cũng có thể có thể chính là bốn tông đời thứ nhất Hỏa hộ pháp hậu nhân?"

An đường chủ nhẹ gật đầu, hắn cũng là như vậy suy đoán.

Dù sao hai cái manh mối, rõ ràng cuối cùng đều tụ tập đến một người trên thân, chỉ là trùng hợp, vậy cũng không thể nào nói nổi.

"Nhạc phụ đại nhân mới vừa nói có tông môn đại sự bẩm báo, chính là việc này sao ?" Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau hỏi.

An đường chủ đứng dậy, hưng phấn nói: "Không, riêng là những thứ này, còn chưa đủ để lấy xưng là đại sự. Thuộc hạ cùng Địa hộ pháp, rồi cuộc tại đây Hoảng An Đảo lên, đã tìm được tiền Thánh Chủ mất tích manh mối!"

"Cái gì!" Mộc Dịch kinh hãi, cũng đứng lên.

"Nếu thực sự là như thế, có lẽ ta cũng có thể tìm tới bản thân thân thể manh mối!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

"Địa hộ pháp đâu?" Mộc Dịch hỏi, "Hắn như thế nào không có tới ?"

An đường chủ nói ra: "Hắn nói hắn muốn chuẩn bị một ít gì đó, nếu như môn chủ chuẩn bị xong, hắn liền lập tức mang môn chủ đi thăm dò chứng nhận manh mối. Địa hộ pháp còn nói, chỉ có môn chủ mới có thể tìm được tiền Thánh Chủ mất tích bí mật."

"Đây là vì cái gì ?" Mộc Dịch ngạc nhiên nói, nghĩ lại, hắn liền giật mình: "Chẳng lẽ cùng 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 có quan hệ ?"

An đường chủ cười nói: "Ha ha, đúng là như thế! Địa hộ pháp nói, chỉ có tu luyện 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 người, mới có thể tiến nhập cái kia chỗ Bí Cảnh, vì vậy hắn trước kia mặc dù biết rõ một ít manh mối, cũng không thể nào vào tay. Đến một lần Hoảng An Đảo bị Định Hải Tông khống chế; thứ hai hắn cũng không cách nào thi triển 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 !"

Mộc Dịch lo nghĩ, cảm thấy không có gì đặc thù đồ vật muốn chuẩn bị, vì vậy liền tại An đường chủ cùng đi xuống, đã tìm được Địa hộ pháp.

Người kia lập tức thi triển hành thổ thuật, mang theo hai người cùng một chỗ chui vào Hoảng An Đảo lòng đất nơi cực sâu.

Cũng không biết trầm xuống bao lâu, đột nhiên Mộc Dịch cảm thấy chung quanh trống trải rất nhiều.

An đường chủ lấy ra một quả Dạ Minh Châu, đem phụ cận chiếu sáng.

Nơi đây như là một cái thiên nhiên huyết động, nhưng sắp đặt cửa đá bậc thang, để lại rất nhiều người vì cái gì dấu vết.

"Nơi đây trước kia là bốn tông bí địa, người biết cực ít. Thuộc hạ cũng là hao tổn không ít công phu tra tìm manh mối, cuối cùng mới tìm đến nơi này." Địa hộ pháp nói ra, "Năm đó, Thánh Chủ là ở Hoảng An Đảo trên bồng nhiên mất tích đấy, lấy thực lực của hắn, rất không có khả năng là lọt vào đánh lén vẫn lạc, hơn phân nửa là đi cái gì Bí Cảnh. Đây là Hoảng An Đảo trên duy nhất bí mật chỗ, vì vậy Thánh Chủ có rất lớn cơ hội là đã đến nơi đây."

"Thuộc hạ hôm qua cùng An đường chủ tới nơi này thăm qua một lần, đáng tiếc, có một đạo màn sáng, đem cửa ra vào phong kín, cái này màn sáng hết sức đặc thù, không cho chúng ta tiến vào, nếu là cách dùng lực lượng đem nổ nát, ngược lại sẽ triệt để đóng cửa cửa ra vào! Thuộc hạ cùng An đường chủ suy đoán, phải là có được phương pháp đặc thù, mới có thể đem màn sáng mở ra. Vì vậy, ta hai người đều đã nghĩ đến 《Thánh Hỏa Chân Quyết》!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, những thứ này suy đoán hợp tình hợp lý, đối lại là hắn, hơn phân nửa cũng sẽ như vậy suy đoán.

Ba người đi vào cửa đá, thuận theo thềm đá một đường trong sơn động ghé qua.

Trong lúc này, nhiều lần đều nhìn như gặp tử lộ, nhưng Địa hộ pháp cũng tại một ít ẩn nấp núi đá, thạch bích, dưới thềm đá các loại chỗ tìm được cơ quan, mở ra cửa ra vào.

Những thứ này cơ quan, có chút làm thập phần xảo diệu, không lộ dấu vết, có thể nói là nhọc lòng.

Rất hiển nhiên, lúc trước bố trí xuống những thứ này cơ quan người, không muốn đơn giản làm cho người ta đi vào cái này Bí Cảnh bên trong.

Tại sơn động rời đi một nén nhang công phu, rốt cuộc đi tới Địa hộ pháp lúc trước theo như lời chính là cái kia màn sáng trước.

Cái này màn sáng có hơn một trượng lớn nhỏ, dán tại một mặt trên thạch bích, phát ra thuần trắng hào quang, hơi mỏng chỉ có tắc hơn dày.

Vừa mới đến gần cái này màn sáng, Mộc Dịch liền cảm thấy huyết mạch của mình có chút hưng phấn lên, tựa hồ là đã nhận được một ít cảm ứng.

"Nguyên lai thông qua cái này màn sáng cần điều kiện, không phải là 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, mà là đặc thù huyết mạch!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Bất quá An đường chủ đám người cũng không tính đoán sai, dù sao chỉ có có được đặc thù huyết mạch người, mới có thể tu luyện cái kia 《Thánh Hỏa Chân Quyết》.

Mộc Dịch tới gần màn sáng, dùng huyết mạch cảm ứng đến màn sáng trong ẩn chứa uy năng, cảm giác không thấy nguy hiểm về sau, hắn chậm rãi đưa tay phải ra, cẩn thận từng li từng tí hướng màn sáng sờ đi.

Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn còn cố ý kích phát huyết mạch chân nguyên, tại thân thể mặt ngoài kích phát một tầng hộ thể ánh lửa.

Kết quả, tay phải của hắn dễ dàng xâm nhập màn sáng bên trong, hơn nữa toàn bộ nhập vào sau, hắn cũng không có đụng chạm đến màn sáng sau thạch bích.

Hiển nhiên, từ nơi này màn sáng trong đi vào, gặp phải không phải là thạch bích, mà là một chỗ khác không gian.

An đường chủ thấy Mộc Dịch không bị màn sáng bài xích, đại hỉ nói: "Thật tốt quá, môn chủ quả nhiên có thể tiến vào nơi này! Chỉ là, ở trong đó khả năng còn có thật nhiều cơ quan, Địa hộ pháp tại bốn tông lai lịch sâu nhất, đi theo Thánh Chủ thời gian cũng dài nhất, nếu là có thể mang thuộc hạ cùng Địa hộ pháp tiến vào nơi này, vậy lại càng dễ tra ra một ít manh mối!"

Mộc Dịch cảm thụ được màn sáng trong ẩn chứa uy năng, sau đó tính toán toán năng lực của mình, sau cùng rồi nói ra: "Ta chỉ có thể lại mang một người tiến vào nơi này, nếu là mang hai người, chỉ sợ sẽ có nguy hiểm!"

An đường chủ lập tức hơi có vẻ thất vọng, hắc cười cười, nói ra: "Cũng được, cái kia thuộc hạ liền tại chỗ này chờ đợi môn chủ cùng Địa hộ pháp tin lành!"

Địa hộ pháp tức thì nhướng mày nói: "Bên trong cũng có thể có thể tồn tại gặp nguy hiểm, thuộc hạ đương nhiên không thể để cho môn chủ độc thân phạm hiểm!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

Hắn vốn muốn nói rõ một ít chuyện, nhưng có An đường chủ tại, An Hình cùng hai cái hài tử có người chiếu cố, tông môn sự tình, đối không cần hắn quan tâm.

"Địa hộ pháp, vậy người ta liền vào vào trong đó tìm tòi đi!" Mộc Dịch chứa cười nói.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Thi Thú

"Bất quá muốn đi vào nơi này, hoàn toàn chính xác cần một ít đặc thù thủ đoạn. Địa hộ pháp, mời người triệt hồi phòng ngự, nhờ ta đánh vào một ít pháp lực tại thân thể người ở bên trong, như vậy mới có thể giảm bớt màn sáng đối với người bài xích lực lượng!"

Mộc Dịch nói xong, mỉm cười nhìn về phía Địa hộ pháp.

"Làm phiền môn chủ thi pháp!" Địa hộ pháp không chút do dự đáp ứng.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hẩn chợt bắt đầu thi pháp.

Huyết mạch chân nguyên âm thầm kích phát, Mộc Dịch thân thể mặt ngoài, lập tức bọc lấy một tầng nhàn nhạt hỏa diễm.

Đối với hẩn mà nói, đây bất quá là tâm niệm vừa động lúc giữa liền hoàn thành sự tình, lại làm cho An đường chủ đám người lại càng hoảng sợ.

Nói như vậy, Trúc Tạo Tiên Cơ tu sĩ, thi triển pháp thuật đều là thập phần mau lẹ đấy, một hai cái pháp quyết bóp ra, có thể thi triển ra một ít không quá phức tạp pháp thuật, nhưng Mộc Dịch rõ ràng vẫn không nhúc nhích liền tế ra một tầng hỏa diễm, cái này so với bình thường tu sĩ nhanh hơn một chút.

Đừng nhìn chỉ là chênh lệch một chút công pháp, nhưng đấu pháp tới ranh giới, thay đổi trong nháy mắt, rất nhưng non chính là chỗ này không có ý nghĩa một chút thời gian công vụ, liền quyết định cuối cùng thắng bại, thậm chí sinh tử!

Đây cũng là kích phát huyết mạch chân nguyên chỗ tốt, tâm niệm nhất định có thể tại toàn thân kích phát. Mà đan điền chân nguyên, nhất định phải thông qua kinh mạch lưu truyền tới, hơi muốn dùng nhiều phí một ít thời gian.

Mộc Dịch âm thầm bóp phá ngón tay, vài giọt tinh huyết hóa thành một đạo ngọn lửa, cùng bên ngoài thân hỏa diễm hòa làm một thể.

Sau đó, Mộc Dịch đem một đám hỏa diễm biến thành chân nguyên, mang theo cái kia không dễ dàng phát giác do vài giọt tinh huyết biến thành ngọn lửa, cùng một chỗ đã đánh vào Địa hộ pháp trong cơ thể.

Địa hộ pháp vẫn không nhúc nhích, không có phản kháng, vì vậy Mộc Dịch cử động lần này cũng là đơn giản hoàn thành.

Đừng nhìn chỉ có vài giọt huyết dịch, nhưng là Mộc Dịch cố ý ngưng tụ mà ra máu huyết, ẩn chứa Mộc Dịch không ít thần thông ở bên trong, tế ra sau đó, sắc mặt của hắn cũng là một trắng, huyết khí lỗ lỗ không ít.

Tuy rằng không thời gian dài bên trong huyết khí liền sẽ tự động chữa trị, nhưng phương pháp này cũng không ngừng liên tục thi triển. Nếu không đối đã từng mất máu quá nhiều Mộc Dịch mà nói, tổn thương có thể sẽ rất lớn.

"Phương pháp này chỉ sợ không có thể kiên trì thời gian quá dài, chúng ta cái này hãy tiến vào màn sáng đi!"

Mộc Dịch nói xong, trước tiên bao lấy một đạo hỏa quang, chui vào màn sáng trong.

Địa hộ pháp theo sát phía sau, hắn tuy rằng cảm nhận được một cỗ không nhỏ bài xích lực lượng, nhưng cuối cùng không phải là hướng lúc trước như vậy triệt để đưa hắn bài trừ bên ngoài, tại tiêu phí một ít chân nguyên trùng kích sau. Hắn cũng tiến nhập màn sáng trong.

Mộc Dịch đã lấy ra một viên lớn nhỏ cỡ nắm tay Dạ Minh Châu, treo trước người giữa không trung, chiếu sáng chung quanh.

Nơi đây vẫn là thạch bích thông đạo, xa xa lơ mờ, nhìn không tới đầu cuối.

Địa hộ pháp cũng xuyên thấu màn sáng tiến vào nơi này về sau, Mộc Dịch mỉm cười nói: "Làm phiền Địa hộ pháp dẫn đường; nhờ ta trước đem gửi bám vào trong cơ thể người pháp lực thu hồi!"

Nói xong, Mộc Dịch nắm ngón tay một trảo, một mảnh hỏa diễm từ Địa hộ pháp trong cơ thể toát ra, bị Mộc Dịch thu hồi bàn tay.

Địa hộ pháp giật giật thân thể. Còn sinh hoạt bỗng nhúc nhích chân nguyên pháp lực, tựa hồ tại cảm ứng điều tra lấy cái gì, hẳn không có phát hiện bất luận cái gì không ổn sau. Cũng cười nói: "Đa tạ môn chủ tương trợ! Mời môn chủ đi theo ta!"

Địa hộ pháp phía trước, Mộc Dịch ở phía sau, hai người dọc theo thông đạo, một đường bước đi.

Quả nhiên, lại gặp mấy chỗ cơ quan xảo diệu, cũng may Địa hộ pháp một hồi lực lợi về sau, tổng có thể tìm tới cõi bỏ phương pháp xử lý, như là chỉ có Mộc Dịch một người đến đây, vậy thập phần khó khăn.

"Chẳng lẽ Địa hộ pháp bá kiến những thứ này cơ quan ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Địa hộ pháp cười nói: "Ha ha. Thuộc hạ lần đầu tiên tới nơi đây, tự nhiên chưa từng gặp qua. Bất quá, cơ quan chi thuật cơ bản giống nhau, thuộc hạ trước kia đã từng ở phương diện này hao tổn một ít tâm huyết, vì vậy có thể tìm ra những thứ này cơ quan kẻ hở."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu. Cũng chỉ không muốn hỏi nhiều.

Nơi đây trong hơi thở, cũng không có bao nhiêu thiên địa nguyên khí, rất không có khả năng xuất hiện Yêu thú, cũng không có mặt khác nguy hiểm, ngoại trừ phá giải cơ quan lên giá phí một ít công phu bên ngoài. Hai người một đường hành vi không chậm.

Đi tới đi tới, hai người hai mắt tỏa sáng, đi vào một tòa tương đối rộng lớn đại điện, nơi đây cũng là đi ra đầu cuối.

Trong đại điện này ương, có ba tòa ba thước cao bạch ngọc thạch đài, mỗi chỗ ngồi trên bệ đá, đều để đó một cái hộp ngọc.

Trừ lần đó ra, không có vật khác.

Rất hiển nhiên, mẫu chốt ở nơi này ba con trong hộp ngọc, có hay không ẩn giấu cái gì bảo vật!

"Ở lại thuộc hạ trước đi xem!" Địa hộ pháp thần sắc khẽ động, chậm rãi hướng cái kia bệ đá đi đến."Cẩn thận!" Mộc Dịch nhắc nhở một tiếng, "Cái kia bệ đá hộp ngọc lên, rõ ràng không có bụi bặm chồng chất, có chút không giống bình thường!"

Địa hộ pháp nhẹ gạt đầu, quả nhiên, khi hần khoảng cách bệ đá còn có hơn mười trượng lúc, bệ đá phụ cận đột nhiên lừng không phát lên một mảnh hình nửa vòng tròn đỏ thẫm màn sáng, đem ba tòa bệ đá đều bao phủ trong đó.

Mộc Dịch nhướng mày, ngoại trừ cái này đột nhiên kích phát màn sáng bên ngoài, hần còn nghe được đi một tí những động tĩnh khác.

"Ta hai người giống như phát động nơi đây cơ quan!" Mộc Dịch trong lòng rùng mình nói.

Địa hộ pháp hướng lui về phía sau mấy bước, cái kia đỏ thẫm màn sáng lại đột nhiên biến mất. Chờ hần lại đi về phía trước vài bước lúc, đỏ thẫm

màn sáng rồi lại lập tức lóng lánh một mảnh, đưa hấn ngăn cản tại bên ngoài.

Địa hộ pháp nhẹ gật đầu, nói ra: "Nơi đây vậy mà thiết lập có một cái huyền diệu pháp trượng, không người tiếp cận liền không kích phát, có thể tiết kiệm không ít chân nguyên, khó trách nhiều năm như vậy không người tới chỗ này, pháp trận lại như cũ hữu hiệu!"

"Bất quá, lấy thuộc hạ cùng môn chủ hai người liên thủ, tiêu phí một ít thời gian, vẫn có thể đem cái này pháp trận uy năng từ từ thôi đi!"

Địa hộ pháp nói xong, sẽ phải bắt đầu động thủ.

Đột nhiên, một chỗ nhìn như bóng loáng nguyên vẹn trên thạch bích, cự thạch di động, chậm chậm mở ra quạt một cái cửa đá, vài tiếng thú vật rống gào thét từ cửa đá bên trong truyền ra.

"Quả nhiên còn có cơ quan!" Mộc Dịch nghĩ tới có giấu Tà Thần Ẩn này tòa cung điện dưới mặt đất, chỗ đó Địa Hỏa sung túc, vì vậy có thể cho diễm hồn thú vật trường kỳ sinh tồn được, nhưng nơi đây thiên địa nguyên khí mỏng, nếu là đem trấn thủ thú vật phong ở chỗ này, chẳng phải là không bao lâu sẽ phải nguyên khí dần dần như mà chết đây?

Hấn rất nhanh phải có được đáp án, mấy cái hình thể cực lớn, toàn thân da lông trắng nõn lang yêu từ cửa đá bên trong lao ra, gầm thét đem Mộc Dịch cùng Địa hộ pháp hai người bao vây lại.

Mộc Dịch nhận ra, đây là Tuyết Lang yêu, tương đối hiếm thấy một loại Yêu thú, nhưng trong điển tịch rồi lại có một chút ghi chép, nghe nói thập phần am hiểu bằng thuộc tính thần thông, một cái trưởng thành Tuyết Lang yêu, thực lực không có ở đây một gã bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ phía dưới! .

Chỉ bất quá, trước mắt mấy cái Tuyết Lang yêu, ánh mắt trống rỗng mê ly, hoàn toàn không có bình thường Yêu thú đó là máu hung tàn ánh mắt. Hơn nữa, Mộc Dịch cũng không có tại đây mấy cái lang yêu trên thân, cảm nhận được bất luận cái gì đích sinh khí.

"Cái này mấy cái lang yêu, là cái chết ?" Mộc Dịch lấy làm kỳ mà hỏi.

"Đúng vậy, là Thi Thú!" Địa hộ pháp thần sắc ngưng trọng nói.

"Thi Thú!" Mộc Dịch lập tức nhớ tới một loại cực kỳ truyền thuyết lâu đời, nghe nói không biết bao nhiêu năm trước thời kỳ thượng cổ, tu tiên giới từng có một lớn tu tiên lưu phái, gọi là Thi Môn.

Thi Môn đệ tử, lấy luyện thi là chủ yếu tu hành thủ đoạn. Cái kia chút ít chết đi Yêu thú, nếu là thân thể nguyên vẹn, vừa mới chết không lâu, bọn hắn có thể thông qua cực kỳ quý dị thủ đoạn, tiêu phí không ít công phu, đem luyện thành Thi Thú.

Thi Thú thường thường có thể phát huy ra Yêu thú khi còn sống một phần mười thần thông, có khi sẽ thêm nữa. Cửa đá đệ tử nếu là tu luyện một cái lợi hại Thi Thú, mặt khác tông môn cùng giai đệ tử, hơn phân nửa cũng không là đối thủ.

Nếu là chỉ luyện thi thú vật, cũng thì thôi. Thi Môn người trong, thậm chí còn đem mục tiêu chọn tại những thiên phú kia không thấp, tu vi thật tốt Tu tiên giả trên thân, dùng bọn họ thi thể, luyện chế thành càng thêm đáng sợ thi nhân thi binh, phát huy ra uy lực càng lớn, đồng thời cũng cực kỳ tàn nhẫn.

Thi Môn Luyện Thi Thuật, đã từng lưu truyền rộng rãi, nhưng có lẽ là bởi vì quá mức tà ác, cuối cùng bị cả gốc diệt trừ, rất nhiều năm trước, liền biến mất tại trong tu tiên giới, chỉ để lại đi một tí đáng sợ đấy, truyền kỳ sắc thái nồng hậu dày đặc, tính là chân thật cũng không cao ghi chép.

Hôm nay thấy tận mắt biết đến cái gọi là Thi Thú, khiến Mộc Dịch lại càng hoảng sợ.

Mộc Dịch huyết mạch, không biết có phải hay không bởi vì nhận lấy kinh hã, cũng lập tức không tự chủ được kích thích lên, toàn thân hân nhiệt huyết sôi trào, một mảnh nhàn nhạt ánh lửa bao phủ tại thân thể mặt ngoài.

Mấy cái Thi Thú lang yêu đồng thời đánh tới, mục tiêu nhưng đều là hướng về phía Mộc Dịch.

Lang yêu há miệng một phun, chính là một mảnh màu trắng hàn khí tuôn ra, trong đó còn kèm theo từng đạo bén nhọn dài hơn thước băng trùy, gió lạnh gào thét, băng trùy sắc bén, cái này nhưng so với bình thường Thủy Tiên Thuật lợi hại hơn hơn!

Mấy cái lang yêu đồng thời điên cuồng phun xuống, lập tức đầy trời đều là băng trùy rơi xuống, chẳng những Mộc Dịch trở thành bị công kích chủ yếu mục tiêu, đã liên một bên Địa hộ pháp cũng nhận được liên lụy, gặp không ít băng trùy tập kích.

Mộc Dịch song chưởng vỗ, hộ thể ánh lửa, lập tức hướng ra phía ngoài khuếch trương hơn một trượng, hỏa diễm đại thịnh, hình thành một mảnh hừng hực thiêu đốt quyền lửa, đem bản thân bao quanh bảo vệ.

Băng hỏa lẫn nhau khắc, băng thuộc tính pháp thuật gặp được hỏa thuộc tính thần thông, liền không có chút mưu lợi chỗ, một khi rơi hạ phong, liền cực dễ dàng đã bị khắc chế.

Bất quá, Mộc Dịch rồi lại đối với chính mình hỏa diễm, cực có lòng tin.

Tuy rằng hân còn không có tế ra chính thức Tam Muội chân hỏa, nhưng tầng này hộ thể quyền lửa ẩn chứa tinh túy Hỏa chân nguyên, chỉ sợ không có ở đây lúc trước Trấn Hải Tông Đại trưởng lão Thanh Nguyên chân hỏa phía dưới, đối phó chính là vài tên Thi Thú lang yêu, không nói chơi.

Quả nhiên, cái kia chút ít băng trùy bắn tới quyển lửa trên lúc, lập tức liền hóa thành một sợi hàn khí tán loạn biến mất, Thi Thú lang yêu tựa hồ cũng thập phần sợ hãi Mộc Dịch ngọn lửa trên người, không dám tới gần.

Cái kia chút ít lang yêu bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, cảm giác được Mộc Dịch công pháp thập phần kiềm chế xung động về sau, thậm chí có bộ phận lang yêu nhao nhao ngược lại hướng Địa hộ pháp công tới.

"Hừ, nghiệt súc!" Địa hộ pháp hừ lạnh một tiếng, hắc giơ lên vung tay lên, trên mặt đất lại đột nhiên toát ra từng đám cây bén nhọn gai đất, đem mấy cái lang yêu đâm bay đến giữa không trung.

Bất quá những thứ này Tuyết Lang da lông móng vuốt thập phần cứng rắn, cũng không có tại gai đất đâm xuyên trong bị thương.

Đồng thời, hắc còn tể ra một kiện màu vàng đậm chuông đồng, người kia ở giữa không trung quay tròn xoay tròn liên tục, trong chốc lát tại Địa hộ pháp pháp lực gia trì xuống hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ, sau đó hướng mấy cái lang yêu xông tới mà đi.

"Bang bang" vài tiếng trầm đục ở bên trong, mấy cái Tuyết Lang yêu lập tức như bùn nhão giống như bị đánh bay đến trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích.

"Môn chủ, khiến thuộc hạ đối phó chúng nó!" Địa hộ pháp lời nói vừa dứt, lại phát hiện còn lại mấy cái Tuyết Lang cũng đã đầu thân chỗ khác biệt. Chỉ bất quá chúng nó thi thể ở bên trong, chỉ ven ven có cực ít mấy giọt máu tươi chảy ra.

"Môn chủ giết chúng nó ?" Địa hộ pháp lại càng hoảng sợ, sắc mặt biến hóa, hắc ngay tại Mộc Dịch bên người cách đó không xa, nhưng căn bản không có chú ý tới, Mộc Dịch cuối cùng dùng xảy ra điều gì thủ đoạn!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Đoạt Bảo

"Hử!" Mộc Dịch nhàn nhạt nhẹ gật đầu, không nói thêm gì.

Vừa rồi, hắn tể ra Huyết Nha Nhận, dùng dao mổ trâu cắt tiết gà một chút, những thứ này Tuyết Lang thân thể tuy rằng cứng cỏi, nhưng ở Huyết Nha Nhận một trăm phía dưới, vẫn như cũ không hề lực chống cự!

Huyết Nha Nhận tể ra lúc, có thể hỏa lực bắn ra bốn phía, cũng có thể trong suốt như không có gì, rất khó phát hiện. Địa hộ pháp vừa rồi hơn phân nửa tâm tư đều tại giết chết Thi Thú lên, vì vậy cũng không có chú ý tới Mộc Dịch cử động.

"Thi Thú thực lực, tựa hồ cũng không có gì đặc biệt!" Địa hộ pháp thì thào nói ra.

Mộc Dịch mỉm cười, không nói thêm gì, nhưng trong lòng không cho là đúng.

Thi Thú thực lực cao điểm, cùng thú vật thi thể nơi phát ra mật thiết tương quan, những thứ này Tuyết Lang yêu, khi còn sống thực lực liên bình thường, sau khi chết bị luyện thành Thi Thú, thực lực còn muốn giảm bớt đi nhiều, tại Mộc Dịch cùng đã là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ Địa hộ pháp hai người trước mặt, tự nhiên là không chịu nổi một kích.

"Cẩn thận điều tra một cái, nhìn xem còn có ... hay không mặt khác cơ quan!" Mộc Dịch cẩn thận nói, Thi Thú xuất hiện, khiến Mộc Dịch đối với nơi này tăng thêm thêm vài phần cẩn thận từng li từng tí.

"Vâng!" Địa hộ pháp vây quanh cái kia hình nửa vòng tròn màn sáng rời đi vài vòng, cẩn thận điều tra xuống, cuối cùng lắc đầu, cũng không phát hiện.

Mộc Dịch cùng Địa hộ pháp hai người, liền bắt đầu liên thủ đối phó chỗ này pháp trận màn sáng.

Bình thường pháp trận, cũng sẽ ở ngoài trận âm thầm thiết lập một ít mấu chốt trận bàn, thuận tiện bố trí xuống pháp trận người đem trận pháp đóng cửa mở ra, nhưng dưới mắt cái này pháp trận, bày trận khí cụ, đều tập trung ở bên trong pháp trận bộ, không cách nào từ ngoài trận mở ra.

Hai trong tay người cũng không có có thể đóng cửa cái này pháp trận pháp bàn, vì vậy chỉ có thể là trực tiếp bạo lực cách dùng lực lượng oanh phá cái này pháp trận màn sáng, cường ép nhảy vào trong đó.

Trước có Thi Thú, sau có pháp trận, hiển nhiên bố trí xuống tay này đoạn người, không muốn làm cho tu vi quá thấp người. Tiến vào nơi này.

Mộc Dịch tế ra từng đạo Hỏa Long hỏa diễm, Địa hộ pháp tức thì tế ra cái kia chuông khổng lồ pháp khí không ngừng va chạm màn sáng, hai người hợp lực xuống, màn sáng không ngừng lập loè lay động, thoát nhìn lung lay muốn phá, nhưng trọn vẹn qua thời gian chừng nửa nén hương, lại như cũ hoàn hảo, không có lộ ra một chút khe hở.

Hỏa diễm tiếng nổ vang cùng chuông khổng lồ va chạm nặng nề "Bang bang" thanh âm, quanh quẩn tại trong đại điện. Pháp trận màn sáng phát ra hào quang, chột mạnh chột yếu, không có gặp được công kích lúc, sẽ cực yếu, gặp được công kích trong chốc lát, lại hào quang bắn ra bốn phía, uy lực đại tăng.

"Trận pháp này rất huyền diệu!" Mộc Dịch nhướng mày, "Cũng không biết trận pháp này trong khám nạm bao nhiêu hoàng tinh, vậy mà tiếp tục cung cấp lấy như thế sung túc chân nguyên lực lượng!"

Cái này thì một cái cực kỳ tinh diệu loại nhỏ trận pháp, nếu quả thật khảm vào đại lượng hoàng tinh cung cấp chân nguyên lực lượng. Vậy hẳn cùng Địa hộ pháp hai người tiêu tốn mười ngày nửa tháng, cũng không nhất định có thể đem kia uy năng phai mờ sạch sẽ.

"Chậm rãi tiêu hao sợ sợ là không được đấy, có lẽ một kích toàn lực xuống, vượt qua pháp trận có thể thừa nhận cực hạn. Có thể đánh tan chỗ này màn sáng." Địa hộ pháp đề nghị.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hai người quyết định thử trên thử một lần.

Địa hộ pháp khoanh chân mà ngồi, hai tay không được đánh ra từng đạo pháp quyết, hẳn cái kia miệng Hoàng Chung pháp khí, quay tròn tại pháp trận màn sáng trên không xoay tròn liên tục. Địa hộ pháp mỗi hướng Hoàng Chung trong đánh vào một đường pháp lực, người kia sẽ phải tăng lớn một chút.

Về sau, Hoàng Chung vậy mà biến thành bảy tám trượng chi lớn, treo ở giữa không trung, lớn dọa người.

Muốn đem như thế vật nặng tể ở giữa không trung. Ngoại trừ pháp lực cần cực kỳ dày đặc bên ngoài, cũng cần ý thức thần niệm thêm vào gia trì, chỉ có Thần Du kỳ trở lên tu sĩ, mới có thể có loại này bản lĩnh, Mộc Dịch âm thầm lắc đầu. Hẳn hiện tại, có thể không pháp làm được.

Địa hộ pháp bên này, cũng đã đầu đầy mồ hôi, lộ ra cổ hết sức.

"Tốt rồi!" Địa hộ pháp thở khẽ một tiếng, sắc mặt căng phồng lên.

Mộc Dịch biết rõ thời cơ đã đến, lập tức ra tay.

Khi hẳn kích phát xuống, bản thân bên ngoài thân lập tức ánh lửa bắn ra bốn phía, bốn Phật hóa vì một hỏa nhân; hẳn lập tức song chương vỡ, hai cổ nhật như trong suốt hỏa trụ hướng pháp trận màn sáng bay thẳng mà đi!

Cái này hai đạo hỏa trụ mặt ngoài, mơ hồ có Tử, Kim, Thanh tam sắc quang mang lập loè, đây chính là Mộc Dịch luyện hóa Tam Muội chân hỏa.

"Rầm rầm!"

"Phanh!"

Tam Muội chân hỏa cùng chuông khổng lồ hầu như đồng thời nện ở pháp trận màn sáng lên, người kia lập tức toát ra một hồi lóng lánh cực kỳ hào quang, đem đại diện theo sáng trưng.

Hào quang như thế chói mắt, cơ hồ khiến Mộc Dịch theo bản năng sẽ phải nhắm hai mắt, nhưng hăn sớm có chuẩn bị, hai mắt co rút lại, nhưng không có nhắm lại.

Một kích sau đó, Tam Muội chân hỏa biến mất, chuông khổng lồ cũng lập tức thu nhỏ lại toàn bộ tắc lớn nhỏ; nhưng mà, tại hai người liên thủ một kích xuống, màn sáng rốt cuộc không chịu nổi cái này cường đại sức bật, lập tức xuất hiện vô số vết rách.

Mộc Dịch thừa cơ thân hình lóe lên, bọc lấy ánh lửa phá tan cái kia chút ít vỡ vụn màn sáng, tiến nhập trong pháp trận.

Đồng thời, bên cạnh hăn ánh sáng màu vàng lóe lên, Địa hộ pháp rõ ràng cũng phản ứng cực nhanh chột hiện vào pháp trận ở bên trong, cùng tồn tại khắc thò tay, hướng thứ hai chỗ ngồi trên bệ đá hộp ngọc mức đi.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, tay áo quét qua, đem đệ nhất chỗ ngồi trên bệ đá hộp ngọc thu hồi, đồng thời cũng theo dõi thứ ba chỗ ngồi bệ đá.

Địa hộ pháp cùng Mộc Dịch, hầu như đồng thời thò tay hướng thứ ba chỗ ngồi trên bệ đá hộp ngọc chộp tới, hầu như va chạm vào cùng một chỗ.

Lúc này, Mộc Dịch bên ngoài thân bọc lấy một tầng ánh lửa, đem Địa hộ pháp hộ thể ánh sáng màu vàng hòa tan, người kia chỉ cảm thấy một cỗ bức người nóng nhiệt kéo tới, nhìn không được "A" một tiếng, theo bản năng đưa tay co rụt lại.

Chính là chỗ này thời gian qua một lát, các loại Địa hộ pháp đều muốn lại thò tay lấy cái kia hộp ngọc lúc, hộp ngọc đã bị Mộc Dịch tay áo một cuốn, đã thu vào trong ngực.

Pháp trận màn sáng, tại Mộc Dịch các loại hai người nhảy vào bệ đá phụ cận về sau, tự hành biến mất đóng cửa.

"Môn chủ, cẩn thận trong hộp ngọc có cơ quan, hãy để cho thuộc hạ đến kiểm tra một chút!" Địa hộ pháp ngưỡng chừng cười cười, hướng Mộc Dịch chấp tay nói ra.

"Không cần!" Mộc Dịch lạnh lùng nói, "Trong hộp ngọc có bảo vật gì, người có lẽ thập phần rõ ràng!"

"Môn chủ đây là ý gì?" Địa hộ pháp vừa sợ lại kỳ nói: "Thuộc hạ lần đầu tiên tới nơi đây, làm sao có thể biết rõ trong hộp ngọc nơi cất giấu bảo vật!"

Mộc Dịch trong mũi nhẹ nhàng khế hừ, thản nhiên nói: "Người vừa rồi động tác, đã bán rẻ người chân thật ý tưởng! Nếu như người chỉ là muốn móc đi bảo vật, đệ nhất chỗ ngồi bệ đá khoảng cách người gần nhất, vì cái gì người không đi lấy đệ nhất chỗ ngồi trên bệ đá hộp ngọc, mà là thẳng đến thứ hai, thứ ba chỗ ngồi bệ đá?"

Địa hộ pháp lập tức tức cười im lặng, không nói gì tương đối.

Không tệ, vừa rồi hẳn thấy Mộc Dịch cũng phản ứng cực nhanh chột hiện vào trong pháp trận, theo bản năng sẽ phải đem là quan trọng nhất hai kiện bảo vật đoạt được, vì vậy không dám trì hoãn thời cơ.

Lấy Mộc Dịch tốc độ phản ứng, không có khả năng khiến hắc đem ba kiện bảo vật toàn bộ lấy đi!

"Môn chủ, thuộc hạ khuyên người đem thứ ba chỉ hộp ngọc giao cho thuộc hạ, nếu không, thuộc hạ cũng chỉ có đối bất kính đối với môn chủ rồi!" Địa hộ pháp than nhẹ một tiếng, như là đã bị Mộc Dịch khám phá ý đồ, hắc cũng chỉ không lại tiếp tục che giấu xuống dưới!

Mộc Dịch cười lạnh nói: "Cái này thứ ba chỉ trong hộp ngọc, cuối cùng có bảo vật gì, vậy mà khiến người nói ra nói như vậy lời nói, người cũng đã biết, người vừa rồi câu nói kia, đã thuộc về phía dưới phạm thượng, phản bội tông môn!"

"Môn chủ nói là phản bội, cái kia chính là phản bội đi! Dù sao đây cũng không phải là lão phu lần thứ nhất phản bội tông môn, Định Hải Tông Chương môn nguyên bản đáp ứng lão phu đem này đảo giao cho lão phu quản lý, đáng tiếc, hắc lại bị người giết!" Địa hộ pháp ung dung nói, đồng thời hướng lui về phía sau ra vài bước.

"Nguyên lai mấy năm trước Huyền Hoàng cuộc chiến trong chính là cái kia nội ứng, dĩ nhiên là người Địa hộ pháp! Khó trách Định Hải Tông dám dốc sức mà ra tham chiến, tin tưởng như vậy đem Hoàng Tông diệt trừ!" Mộc Dịch cũng lui về phía sau vài bước, hai người mặc dù không có ra tay, cũng đã riêng phần mình cảnh giới đề phòng.

"Nếu không phải người đột nhiên xuất hiện, khiến lão phu tạm thời cải biến chủ ý, đại chiến thắng bại, còn chưa thể biết được!" Địa hộ pháp mỉm cười nói.

"Vì vậy, lúc trước người cố hết sức thuyết phục chúng ta công chiếm này đảo, mấy năm này thời gian, người vẫn ở tìm kiếm cái này Bí Cảnh vị trí, sau đó chờ ta giúp người tiến vào nơi này!" Mộc Dịch chậm rãi nói ra, mấy năm này, Địa hộ pháp đối với hắc thể chân vạc ủng hộ, trợ giúp hắc leo lên

môn chủ vị trí, trở thành tâm phúc của hãn một trong, nguyên lai là có khác tư tâm.

"Cái này đến tốt cùng là cái gì bảo vật, người nếu không nói, có lẽ ta sẽ tiện tay bị phá huỷ!" Mộc Dịch đem thứ ba chỉ hộp ngọc trong tay lắc, chứa cười nói.

Tuy rằng biết rõ Mộc Dịch rất không có khả năng làm như vậy, nhưng Địa hộ pháp còn là sắc mặt đại biến, hãn nói ra: "Nói cho người biết cũng không sao, cái này đồ vật, là một bảo bối, người trong lúc nhất thời không dùng được, còn đối với ta rồi lại cực kỳ có ích!"

"A, đó là cái gì?" Mộc Dịch càng thêm hiếu kỳ.

"Yêu đan!" Địa hộ pháp nghiêm nghị nói ra: "Yêu thú ngưng kết Kim Đan! Yêu thú cùng nhân loại giống nhau, tại tu luyện đến cảnh giới nhất định về sau, cũng có thể lấy bản thân vì lô đỉnh, chân nguyên vì thuốc dẫn, luyện hóa ra một viên kim đan! Cái đó và đan sĩ ngưng kết Kim Đan, thuộc về không có gì bất đồng! Hơn nữa luyện hóa kim đan Yêu thú, đều có rất cao linh trí, kỳ thật thực lực, cũng không có ở đây đan sĩ phía dưới!"

"Yêu đan, chính là Kim Đan kỳ Yêu thú bốn mạng Kim Đan, ẩn chứa cực kỳ dày đặc tinh túy chân nguyên, đối với chúng ta Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ mà nói, chính là chí bảo! Nếu muốn dùng bản thân chân nguyên cô đọng Kim Đan, thực sự quá khó khăn; lão phu biết rõ một loại phương pháp, đem yêu đan nuốt vào trong cơ thể, sau đó dùng yêu đan làm dẫn, luyện hóa ra kim đan tỷ lệ, sẽ gia tăng không ít!"

Mộc Dịch nghe vậy giật mình!

Nguyên lai là sự tình luyện hóa kim đan chí bảo, khó trách sẽ để cho Địa hộ pháp đối với cái này như thế si mê điên cuồng, đối với một gã tu luyện nhiều năm Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ mà nói, không có so với luyện hóa Kim Đan càng thêm chuyen trọng yếu!

Loại này yêu đan, chỉ có Kim Đan kỳ Yêu thú mới có, chớ nói loại này Yêu thú Mộc Dịch chưa từng nghe nghe thấy, coi như là thật sự tìm được, cũng không được Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ có thể giết chết đối phó đấy, vì vậy nếu như hắn biết rõ nơi đây để lại tại một viên yêu đan, hoàn toàn chính xác sẽ nghĩ hết biện pháp đem đạt được.

"Đó là ai lưu lại yêu đan đâu?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hơn phân nửa chính là Hoàng Tông tiền Thánh Chủ đi. Địa hộ pháp cũng có thể là từ Thánh Chủ chỗ ấy biết tin tức; nhưng không biết tại sao, Thánh Chủ cũng không có đem yêu đan trực tiếp lưu cho Địa hộ pháp, mà là thiết lập cái này rất nhiều chướng ngại.

"Đúng rồi, hắn nhất định là hy vọng một gã có được đặc thù huyết mạch người, đạt được hắn lưu lại bảo vật! Hắn không có ngờ tới tâm phúc của mình Địa hộ pháp, sẽ bởi vì ngấp nghé bảo vật mà vi phạm phân phó của hắn." Mộc Dịch liên tưởng đến lối vào cái kia đặc thù truyền tống màn sáng, chỉ có có được đặc thù huyết mạch người, mới có thể tiến nhập nơi này!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Pháp Trận Che Giấu

Mộc Dịch đem một ít chuyện trước sau nối liền đứng lên, lập tức đem Địa hộ pháp cách làm ý đồ, đại khái nắm giữ.

"Ta còn có một địa phương không rõ!" Mộc Dịch nhú mày nói ra, "Người đã rất muốn nhất đồ vật tại đây hộp ngọc thứ ba bên trong, vì cái gì người không trực tiếp cướp đoạt cái này hộp ngọc thứ ba, mà là lấy trước xuống thứ hai hộp ngọc ? Nếu như người làm như vậy, cái này yêu đan đã tại trong tay của người rồi! Xem ra cái này thứ hai trong hộp ngọc bảo vật, càng thêm trọng yếu!"

"Môn chủ quả nhiên thật là thông minh!" Địa hộ pháp lớn cười nói: "Ha ha, bởi vì lão phu kiêng kị! Môn chủ mặc dù mới Tích Cốc kỳ, nhưng thực lực sâu không thể điều tra, liền Định Hải Tông Chương môn đều không hiểu thấu chết ở môn chủ trong tay, lão phu kiêng kị môn chủ thực lực, vì vậy nhất định phải trước đoạt được cái này thứ hai hộp ngọc!"

Địa hộ pháp nói xong, đem thứ hai hộp ngọc lấy ra, từ trong lấy ra một khối huyết sắc tam giác lệnh bài.

Địa hộ pháp không nói lời gì đánh vào một đạo pháp quyết tại lệnh bài ở bên trong, người kia lập tức huyết quang lóe lên.

Mộc Dịch lại lui về phía sau hai bước, chung quanh bị một tầng Tam Muội chân hỏa bao bọc, hắn càng thêm cẩn thận từng li từng tí, nhưng không có ra tay.

Hắn còn có tuyệt chiêu không có lộ ra, trước đó, hắn muốn nhìn, đối thủ cuối cùng có những thủ đoạn kia!

"Gào khóc ~" một tiếng gào thét từ lòng đất truyền ra, ngay sau đó mặt đất một hồi kịch liệt lắc lư, cũng đã nứt ra một cái miệng lớn.

Một cái toàn thân màu trắng bạc Tuyết Lang, từ lòng đất toát ra, nó mới đầu chỉ có ba thước lớn nhỏ, nhưng rất nhanh đón gió liền phát triển, biến thành mười trượng chi lớn. Tuyết Lang hai con người, tuy rằng gốc trệ vô thần, rồi lại phát ra kim sắc quang mang.

Kim Đồng Ngân Lang! Mộc Dịch trong lòng cả kinh, cái này nhất định là tương đối đáng sợ Tuyết Lang yêu vương!

"Cái này chỉ Lang Vương, trước người thế nhưng là Kim Đan tu vi, mặc dù bị luyện hóa thành Thi Thú, cũng là thực lực rất đáng sợ! Tin tưởng môn chủ cũng đã được nghe nói, đan sĩ tuy rằng từ không lộ diện, nhưng thực lực của bọn hắn. Cùng Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ có cách biệt một trời một vực! Môn chủ tuy rằng thực lực siêu quần, cũng không thể nào là cái này chỉ Lang Vương đối thủ!" Địa hộ pháp lạnh lùng áp chế nói:

"Đem cái kia yêu đan giao cho ta, ta có thể thả người đi! Ta chỉ tại trở thành đan sĩ, cùng không người nào nhiều!"

"Người thực sẽ bỏ qua ta ?" Mộc Dịch nhìn cái kia cực lớn Lang Vương liếc, lông mày sâu nhăn.

"Không tệ! Ta có thể thề!" Địa hộ pháp nghiêm nghị nói ra.

"Vả lại tin người một lần!" Mộc Dịch đem trong tay thứ ba chỉ hộp ngọc, vứt cho Địa hộ pháp.

Đại khái là không nghĩ tới Mộc Dịch sẽ như thế thoải mái, Địa hộ pháp kinh ngạc kết quả hộp gỗ, cẩn thận mở ra nhìn qua. Bên trong quả nhiên có một viên thuần trắng tặc hơn lớn yêu đan, mặt ngoài hiện ra kim quang nhàn nhạt.

Hộp ngọc một mở ra, lập tức toàn bộ trong đại điện đều tràn ngập một cỗ tinh tú cực kỳ nguyên khí, cái này yêu đan quả nhiên không giống bình thường.

"Người nên thực hiện hứa hẹn!" Nhìn xem mừng rỡ như điên Địa hộ pháp, Mộc Dịch thản nhiên nói.

"Người còn là sơ suất quá! Ta tại sao phải lưu lại một người sống?" Địa hộ pháp đắc ý cười to, "Ha ha, liền vì vừa rồi câu kia không có ý nghĩa hứa hẹn? Hứa hẹn không đáng một đồng! Năm đó ta đối Thánh Chủ trung thành và tận tâm, hửn rồi lại cố ý muốn đem bảo vật lưu cho kẻ tiếp có thể tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 người!"

Nói xong, Địa hộ pháp sẽ phải khu động huyết sắc lệnh bài. Khiến Lang Vương công kích Mộc Dịch.

Mộc Dịch lắc đầu, hỏi: "Chờ một chút, ta còn có người cuối cùng vấn đề. Trông mong người giải đáp! Cái này hộp ngọc thứ nhất trong bảo vật. . ."

"Phải chết người hà tất hỏi nhiều! Lão phu đã bắt được yêu đan, còn có thể cùng người nhiều hơn nói nhảm sao!" Địa hộ pháp trong tiếng cười lớn, đem ngón tay ngay tại khoảng cách lệnh bài bất quá chút xíu giữa lúc, đột nhiên dừng lại.

"Người!" Địa hộ pháp trừng mắt thấy Mộc Dịch, khuôn mặt kinh hãi cùng không thể tưởng tượng nổi.

Một cỗ đằng đằng hỏa diễm, từ Địa hộ pháp thất khiếu trong đột nhiên toát ra, thập phần đáng sợ, Địa hộ pháp đem hết toàn lực. Cũng chỉ có thể cùng cái này đến từ trong cơ thể hỏa diễm miễn cưỡng chống lại.

Mà lúc này, Mộc Dịch đã tế ra Tam Muội chân hỏa! Người kia phóng tới Địa hộ pháp lúc, Địa hộ pháp căn bản không có dư lực chống cự!

Trong ngoài giáp công trong ngọn lửa, Địa hộ pháp như vậy vẫn lạc!

Hắn trước khi chết, trong ánh mắt còn là kinh ngạc vây khốn về nghi hoặc. Không rõ mình tại sao trong Mộc Dịch trêu.

"Đó là vài giọt tinh huyết!" Mộc Dịch nhẹ nói nói.

Hắn từ Địa hộ pháp trên thân gỡ xuống huyết sắc lệnh bài, yêu đàn những vật này, sau đó lại tế ra một đoàn hỏa diễm, đem người kia thi thể đốt.

Mộc Dịch nhìn xem Địa hộ pháp một chút hóa thành tro tàn, trong lòng cũng là cảm khái, nếu không phải hắn dự đoán lưu lại chuẩn bị ở sau. Có lẽ lúc này vẫn lạc đấy, chính là mình!

Ban đầu ở tiền vào này Bí Cảnh lúc, Mộc Dịch âm thầm đem vài giọt tinh huyết hóa thành hỏa diễm, cùng hỏa thuộc tính chân nguyên cùng một chỗ ẩn núp vào Địa hộ pháp trong cơ thể, đem Địa hộ pháp dẫn vào nơi này về sau, hắn đem cái kia chút ít hỏa thuộc tính chân nguyên toàn bộ thu hồi, cái này vài giọt tinh huyết, rồi lại lưu tại đối phương trong cơ thể.

Tinh huyết không kích phát ẩn chứa trong đó uy năng lúc, một chút dị thường cũng không có, vì vậy Địa hộ pháp không có phát giác bất cứ dị thường nào, mà một khi Mộc Dịch kích phát, cái loại này từ trong cơ thể phát tác lửa bùng, lại làm cho Địa hộ pháp trở tay không kịp!

Coi như là khiến Địa hộ pháp trùng sinh, hắn cũng sẽ không nghĩ tới, chính là vài giọt tinh huyết, vậy mà có thể ẩn chứa đáng sợ như thế uy năng!

Mộc Dịch một lần nữa đánh vào một đạo pháp quyết tại huyết sắc lệnh bài bên trong, kết quả cái kia cực lớn Thi Thú Lang Vương, lại lần nữa thu nhỏ lại thành ba thước lớn nhỏ, vẫn đang vẫn không nhúc nhích.

Hắn thử lợi dụng lệnh bài kia khống chế Lang Vương, quả nhiên hết sức dễ dàng, chỉ cần đánh vào một đạo pháp quyết, sau đó ra lệnh, người kia sẽ chấp hành.

Đôi có ý tứ chính là, cái này Lang Vương cũng không có sự sống, thu nhỏ lại sau có thể thu nhập Càn Khôn đại ở bên trong, thập phần nhanh và tiện.

Chắc hẳn trước kia Thi Môn người trong, cũng là dùng loại phương pháp này chuyên chở luyện thi, nếu không đi ra ngoài lúc sau lưng tổng là theo chân mấy cỗ thi thể, không khỏi cũng quá khó nhìn!

Viên kia trân quý yêu đan, cũng bị Mộc Dịch thu hồi trong hộp ngọc, để vào Càn Khôn đại bên trong.

Tuy rằng đã nhận được hai kiện bảo vật, nhưng Mộc Dịch mục đích của chuyến này vẫn đang không có đạt tới —— hẳn còn không có tìm được bất luận cái gì cùng Thánh Chủ, cùng hắc huyết mạch có quan hệ manh mối!

Mộc Dịch ở chung quanh tìm vài vòng, cái gì cũng không có phát hiện. Chỗ này Bí Cảnh, đến nơi này chính là đầu cuối.

Cái kia ba tòa bệ đá, cũng bị Mộc Dịch tỉ mỉ tra xét cái thông thấu, thậm chí còn dùng Huyết Nha Nhận đem chém vỡ, tuy nhiên cũng không hề thu hoạch.

Thánh Chủ ở chỗ này mất tích, vì sao không có để lại manh mối ?

Mộc Dịch trăm mối vẫn không có cách giải.

Đáng tiếc, Địa hộ pháp đã chết, về Thánh Chủ sự tình, người biết ít hơn rồi.

"Đúng rồi, hộp ngọc thứ nhất trong bảo vật!"

Mộc Dịch nhớ tới, Thánh Chủ thận trọng ở chỗ này lưu lại ba cái hộp ngọc, sẽ không không có có duyên cớ. Tuy rằng Địa hộ pháp trực tiếp vượt qua cái này hộp ngọc. Nhưng không có nghĩa là trong đó không có bảo vật.

Mộc Dịch đem hộp ngọc thứ nhất lấy ra, cẩn thận từng li từng tí thả trên mặt đất, sau đó lui về phía sau mấy trượng.

Tiếp theo, hần duỗi ngón nhẹ nhàng bắn ra, một đường pháp lực ngưng tụ thành vô hình lực lượng, phá không mà ra, đánh vào hộp ngọc lên, đem cái kia hộp ngọc chấn khai.

Hết thầy bình an. Hộp ngọc này trong cũng không có cái gì cơ quan cạm bẫy, mà là để đó một khối ngấn nấp màu trắng ngọc bài.

Ngọc bài ba tấc vuông, hơi mỏng hiện lên hơi mờ hình dáng. Trên ngọc bài, khắc ấn phức tạp phù văn, đối với cái này không có quá nhiều nghiên cứu Mộc Dịch, hoàn toàn xem không hiểu phù văn ý nghĩa.

"Chẳng lẽ manh mối đều ở đây miếng trên ngọc bài ? Chẳng lẽ cái ngọc bài này cũng khổng chế được một cái Thi Thú ?" Mộc Dịch trong lòng hiếu kỳ, nhiều lần vuốt vuốt nghiên cứu khối ngọc này bài.

Hần xác định, trên ngọc bài phù văn, cũng không phải là cái gì văn tự cổ đại. Cũng không có khắc ấn tin tức gì.

Suy đi nghĩ lại, Mộc Dịch còn là quyết định thử kích phát cái ngọc bài này.

Mộc Dịch trước chuẩn bị cho tốt phòng hộ thủ đoạn, quanh thân bọc lấy một tầng Tam Muội chân hỏa ngưng tụ quyền lửa. Sau đó một đạo pháp quyết đánh vào ngọc bài trong.

Ngọc bài hơi hơi chột hiện một mảnh bạch quang, vài đạo phù văn phát sáng lên, nhưng rất nhanh lại dập tắt.

"Ồ!" Mộc Dịch âm thầm lấy làm kỳ, xem ra muốn hoàn toàn kích phát cái ngọc bài này, còn cần tiêu phí không ít pháp lực.

Mộc Dịch tiếp tục đem pháp lực rót vào ngọc bài ở bên trong, hẳn phát hiện, vô luận là rót vào Huyền khí chân nguyên, còn là Hoàng nguyên chân nguyên, đều có thể khiến cái ngọc bài này trên phù văn. Biến thành càng thêm sáng ngời.

Ngọc bài hiện ra một tầng màu ngà sữa vàng sáng, thập phần rực rỡ tươi đẹp, trên ngọc bài phù văn, từng đám cây sáng lên, xây dựng làm ra một bộ hết sức phức tạp đồ án.

"Cái này đồ án. Giống như đã gặp ở nơi nào!" Mộc Dịch nhướng mày, nhưng nhất thời cũng không nhớ ra được.

Theo Mộc Dịch pháp lực tiếp tục đưa vào, trên ngọc bài phù văn, rốt cuộc sáng hẳn lên!

Thế nhưng là, ngọc bài vẫn đang không có quá nhiều biến hóa. Chỉ là phát ra một tầng hơi mỏng vàng sáng mà thôi.

Mộc Dịch đung đung cái kia vàng sáng, tựa hồ ẩn chứa không tầm thường uy năng, nhưng hoàn toàn không có bài xích lực lượng, không có gặp nguy hiểm.

Chính nghi hoặc Mộc Dịch, chợt phát hiện, đại điện trên mặt đất, cái kia chút ít đá vụn mảnh ở bên trong, vậy mà toát ra thành từng mảnh bạch quang.

Mộc Dịch tay áo quét qua, một mảnh Hỏa sương mù bay ra, đem cái kia chút ít mảnh đá lập tức biến thành tro tàn.

Lúc này thời điểm, trên mặt đất dị thường, liền hoàn toàn hiện ra tại Mộc Dịch trong mắt.

Từng đạo phiến phức phù văn, hiện ra nhàn nhạt bạch quang, cảm ứng đến Mộc Dịch trong tay ngọc bài, những thứ này phù văn giữa lẫn nhau cũng cấu thành cực kỳ phức tạp đồ án, hiển nhiên như là một tòa pháp trận!

"Nguyên lai, nơi đây còn có một chỗ ngồi pháp trận che giấu!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

"Cũng không biết cái này pháp trận ở bên trong, sẽ hay không gặp nguy hiểm!"

Mộc Dịch nhìn xem dưới chân phù văn dần dần sáng ngời, và lại càng ngày càng mở rộng, phạm vi càng lúc càng lớn, hầu như đem trọn cái đại điện đều bao gồm ở bên trong. Hắn xuất phát từ cẩn thận cân nhắc, vội vàng bay đến giữa không trung né tránh.

Từ giữa không trung hướng phía dưới nhìn lại, hắn có thể đem pháp trận phù văn, nhìn càng thêm thêm rõ ràng.

Trong lúc đó, vẻ này cảm giác quen thuộc lần nữa hiển hiện! Mộc Dịch lúc này đây rốt cuộc nhớ tới: "Đây là truyền tống pháp trận!"

Lúc trước hắn và thánh nữ tiến vào cung điện dưới mặt đất trước, thánh nữ kích phát chính là loại này pháp trận, cả hai phù văn vô cùng giống nhau, rồi lại có một chút rất giống.

"Không biết sẽ truyền tống ở đâu! Hoàng Tông tiền Thánh Chủ có phải hay không liền bởi vậy một đi không trở lại!"

Mộc Dịch vội vàng hướng xa xa bay đi.

Thế nhưng là, thì đã trễ!

Pháp trận tất cả phù văn, vào lúc này đã toàn bộ kích phát, phát ra một mảnh hoa mỹ bạch quang.

Trong lúc đó, một cỗ chói mắt tầng mây trắng tại pháp trượng trong lóng lánh mà ra, khiến Mộc Dịch không thể không nhắm hai mắt, đồng thời trong đầu mê man!

Mà cái kia miếng màu trắng ngọc bài, tức thì phát ra một tầng màu ngà sữa vàng sáng, đem Mộc Dịch bao phủ ở bên trong.

Trắng hà nháy mắt liền biến mất, pháp trận cũng theo đó hào quang ảm đạm, khôi phục bình tĩnh.

Thế nhưng là, theo tầng mây trắng cùng một chỗ biến mất, còn có nguyên bản tại pháp trận trong Mộc Dịch, cùng với cái kia khối màu trắng ngọc bài!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Thức Tỉnh

Không biết qua bao lâu, Mộc Dịch ung dung tỉnh dậy, chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt.

Hắn cố nén thân thể không khỏe, dò xét hoàn cảnh chung quanh.

Dưới thân băng lãnh, chạm tay đông cứng rồi lại có chút hình thành, râm mát lạnh đấy, một mảnh đen kịt trong cái gì cũng nhìn không thấy, trong mũi ngược lại là nghe thấy được mùi vị thối nát.

Tuy rằng quan cảm giác khôi phục, nhưng Mộc Dịch thân thể lại không thể nhúc nhích, vẫn không nhúc nhích nằm trong bóng đêm, tròn vẹn qua ba ngày ba đêm.

"Đồng dạng là truyền tống, như thế nào trước đó lần thứ nhất đi cung điện dưới mặt đất lúc chỉ là trước mắt hơi hơi một chóng mặt, lúc này đây đã có lớn như vậy phản ứng!"

"Chẳng lẽ là bởi vì này lần truyền tống khoảng cách xa xôi sao!" Mộc Dịch cảm giác được ngón tay năng động về sau, thuận tay đem trong tay màu trắng ngọc bài thu hồi.

Hắn trong lúc đó minh bạch tại sao phải ở đằng kia trong bí cảnh dưới Hoàng An Đảo thiết lập một ít Thi Thú, phòng hộ pháp trận các loại thủ đoạn, mục đích đúng là không cho thực lực tu vi quá thấp người đạt được bảo vật, truyền tống tới nơi này.

Bởi vì nếu như tu vi thực lực quá thấp, rất có thể tại truyền tống quá trình ở bên trong, không chịu nổi cái này đáng sợ không gian áp lực, trực tiếp

vẫn lạc.

Mộc Dịch mình cũng chỉ có Tích Cốc kỳ tu vi, tuy rằng thực lực không tầm thường, nhưng lúc này đây truyền tống, lại làm cho hãn cực kỳ khó chịu.

Mộc Dịch thân thể dần dần có thể nhúc nhích về sau, liền điều tức tập trung tư tưởng suy nghĩ, nghỉ ngơi một hồi lâu, sau đó mới miễn cưỡng đứng dậy, cũng tể ra một cái Dạ Minh Châu, chiếu sáng chung quanh.

"Lại là một sơn động!" Mộc Dịch nhướng mày, cái sơn động này tứ phía thạch bích trơn nhẵn cả, hiển nhiên là người vì bố trí ra động phủ, tuy rằng có chút đơn sơ, rồi lại có một chút bàn đá ghế đá, còn có vài cái bằng gỗ dụng cụ, nhưng cũng đã hư thối, hiển nhiên niên đại đã lâu.

Mộc Dịch mượn Dạ Minh Châu hào quang, tìm hiểu động này phủ, tìm kiếm đường ra.

"A!"

Mộc Dịch đột nhiên kinh hô một tiếng, hãn nhìn đến một mặt dưới thạch bích trên bệ đá, có một bộ xương khô.

Dù sao cũng là người tu hành, Mộc Dịch cũng không có sợ hãi. Ngược lại đi lên trước vài bước, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ.

Bộ xương khô này khoanh chân mà ngồi, thập phần nguyên vẹn, tại Dạ Minh Châu chiếu rọi, khô lâu mặt ngoài, còn phát ra một tầng nhàn nhạt bạch quang, dường như mỹ ngọc bình thường.

"Cuối cùng là người sau khi chết hài cốt, còn là dùng mỹ ngọc luyện chế thành khô lâu?" Mộc Dịch lập tức có chút hoang mang.

Theo hẳn biết. Mặc dù là người tu tiên, cũng chỉ tu luyện đan điền chân nguyên, thậm chí Kim Đan Nguyên Anh, cốt nhục huyết mạch vẫn đang không có bản chất biến hóa, người sau khi chết hài cốt, làm sao sẽ biến thành bộ dạng này bộ dáng ?

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ xuống, vẫn còn hài cốt bên cạnh trên thạch bích, thấy được hai hàng chữ nhỏ.

"Trên văn tự cổ đại!"

Mộc Dịch trong lòng rung mình, thì còn tốt, bởi vì rất nhiều tu luyện công pháp đều là dùng loại này văn tự ghi chép đấy. Ra ở phương diện này cần, hẳn nghiên cứu qua loại này văn tự.

"Quỳ lạy dập đầu, nhỏ máu tế tự!"

Mộc Dịch nhẹ giọng nhớ kỹ cái này hai hàng chữ nhỏ, bất quá cái này câu chữ sau không có lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ). Không biết người này thân phận.

"Hẳn đại khái chính là chỗ này động phủ chủ nhân đi! Nếu như đến nơi này, nên tế bái một cái!"

Mộc Dịch lập tức lui ra phía sau vài bước, hướng khô lâu thăm viếng ba cái, miệng nói "Tại hạ quấy rầy" .

Thăm viếng sau đó, cũng không có cái gì đặc thù sự tình phát sinh, Mộc Dịch trong lòng buông lỏng.

Động này phủ nhìn như không có ra khỏi miệng, nhưng Mộc Dịch lại không cho là như vậy, hẳn trong động phủ cẩn thận tìm kiếm cả buổi, rốt cuộc tại một tòa tích đầy bụi bặm dưới bệ đá. Phát hiện một cái cơ quan.

Mộc Dịch đem toàn thân phòng ngự biện pháp làm tốt, sau đó chậm rãi vận cái này cơ quan.

"Xoẹt zoẹt~" âm thanh, một mặt nguyên vẹn trên thạch bích đột nhiên ra biên mấy cái khe hở, ngay sau đó thạch bích trong cự thạch chậm rãi di động, xuất hiện một tòa cửa đá. Một đám yếu ớt ánh sáng từ trong cửa đá lộ ra, hiển nhiên là có thể đi thông ngoại giới.

Mộc Dịch vội vàng đi ra cửa đá, đi tới một cái rắc rối phức tạp trong sơn động, hẩn nhớ kỹ bản thân đi qua đường, thuận theo ánh sáng lộ ra phương hướng tìm kiếm. Không bao lâu sau đã tìm được ra khỏi miệng.

Ra khỏi miệng lại là một cái hốc cây, hơn nữa bị tưới tốt dây leo ngăn trở, thập phần che giấu.

"Đây là nơi nào ?" Mộc Dịch từ hốc cây sau đi ra, nhẹ nhàng ở giữa không trung, mê mang nhìn qua bốn phía.

Dãy núi trùng trùng điệp điệp, thảo mộc xanh tươi, hoàn cảnh cũng không tệ, trong không khí ẩn chứa thiên địa nguyên khí, tựa hồ vẫn là qua đi.

"Nhìn xem biển ở nơi nào, nói không chừng có thể tìm tới phương hướng!" Mộc Dịch hướng lên bay đi, lấy kinh nghiệm của hẩn, có thể từ sóng biển phương hướng, đại khái đoán được bản thân vị trí vị trí.

Mộc Dịch càng bay càng cao, dưới thân ngọn núi càng ngày càng nhỏ, rất nhanh, tầng dưới mây mù, cũng đã bị Mộc Dịch giẫm ở dưới chân.

Thế nhưng là, Mộc Dịch phóng nhãn nhìn lại, thủy chung đều là sơn xuyên đại địa, bốn phía đều không có nhìn thấy biển rộng bóng dáng.

"Đây là đâu chỗ ngòi đại đảo, vậy mà nhìn không tới biển!" Mộc Dịch kinh hãi, lấy thị lực của hẩn, mặc dù là ở vào Trường Bình đảo lớn như vậy

đảo, bay đến cao như thế độ về sau, cũng có thể chứng kiến tại chỗ rất xa một vòng màu lam hải dương.

Mộc Dịch chính kinh nghi lúc giữa, đột nhiên một tiếng bén nhọn Tước kêu tiếng vang lên, một cái hình thể chừng bảy tám trượng lớn nhỏ, toàn thân đỏ tươi như máu chim to chính hướng hấn nơi đây bay tới, tốc độ cực nhanh, giống như một đường màu đỏ sao băng.

"Yêu cầm! Hơn nữa là thực lực không kém gì tu sĩ Yêu cầm!" Mộc Dịch kinh hãi, tại đây cực cao chỗ, hấn nhưng bất tiện thi triển thần thông, hấn vội vàng hướng phía dưới gấp rơi xuống mà đi.

Quái điểu còn gọi là một tiếng, cũng không có hướng phía dưới truy kích Mộc Dịch ý tứ, mà là vạch lên một đạo hồng quang, rất xa biến mất tại Mộc Dịch trong tầm mắt.

"Không biết đây là nơi nào, còn là quay lại sơn động nhìn xem, có hay không có thể phản hồi Hoảng An Đảo." Mộc Dịch gặp được Yêu cầm về sau, càng thêm cẩn thận, theo như đường cũ quay trở về sơn động.

Sơn động cửa đá, đã đóng cửa, nhưng Mộc Dịch đã tìm được cơ quan, đem mở ra.

Hấn cẩn thận kiểm tra rồi tòa sơn động này, hoàn toàn không có tìm được bất luận cái gì Truyền Tống Trận dấu vết, hấn thậm chí đem cái kia miếng màu trắng ngọc bài lấy ra, rót vào pháp lực kích phát ngọc bài; ngọc bài tuy rằng nổi lên một mảnh trắng sữa vàng sáng, nhưng vẫn như cũ không hề pháp trận kích phát động tĩnh.

"Xem ra đó là một tòa đơn hướng truyền tống pháp trận, có thể đem ta từ Hoảng An Đảo truyền tống đến nơi đây, lại không thể truyền tống về đi!" Mộc Dịch trong lòng trầm xuống.

Bất quá hần trong cả đời trải qua nhấp nhô không ít, điểm ấy phong ba cũng không có khiến hần quá mức uể oải, hần lo nghĩ, trước muốn xác định bản thân vị trí vị trí là ở đâu, sau đó lại nghĩ biện pháp trở lại Hoảng An Đảo trên.

"Chắc hần lúc này, nhạc phụ đại nhân chính các loại lòng nóng như lửa đốt, An Hình cùng hai cái hài tử đã biết, hơn phân nửa cũng muốn lo lắng không thôi, ta tốt nhất nhanh chóng trở về!" Mộc Dịch trong lòng thì trào nói ra.

"Bất quá, Hoảng An Đảo là các thời kỳ Hoàng Tông Thánh Địa, cái truyền tống trận này cũng xây dựng nhiều năm, rơi vào tay cái này thượng cổ trong động phủ, chắc hần cũng có thâm ý đi!" Mộc Dịch chưa từ bỏ ý định trong động phủ nhiều lần tra tìm manh mối, bận rộn cả ngày, rồi lại không hề thu hoạch.

Cuối cùng, Mộc Dịch đem mục tiêu tập trung ở đằng kia bộ quỹ dị khô lâu trên.

Ngoại trừ khô lâu này, thực đang không có cái khác dị thường chỗ.

"Quỳ lạy dập đầu, nhỏ máu tế tự!"

Mộc Dịch lại đọc một lần cái kia hai hàng chữ nhỏ, trong lòng khẽ động.

"Nói như vậy, mặc dù là hậu nhân nhìn thấy tổ tiên di hài, cũng chỉ là quỳ lạy vài cái như vậy đủ rồi, cần gì phải nhỏ máu tế tự ? Đúng rồi, muốn đi vào Hoảng An Đảo ở dưới Bí Cảnh, cần đặc thù huyết mạch; tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, cũng cần đặc thù huyết mạch, nơi đây nhỏ máu tế tự, có thể hay không cũng có đặc thù ý nghĩa ?"

Mộc Dịch trong lòng toát ra cái ý nghĩ này về sau, nhiều lần cân nhắc, cảm thấy có thể thử một lần.

Hắn trước tế ra Thanh Hỏa Thuần cùng hộ thể ánh lửa các loại phòng ngự thủ đoạn, sau đó dùng Huyết Nha Nhận nhẹ nhàng vạch phá ngón tay, tại khô lâu trên nhỏ một giọt tinh huyết.

Cái này giọt tinh huyết, lại bị khô lâu trực tiếp hấp thu sạch sẽ, không có để lại một chút xú vết máu.

Đồng thời, khô lâu mặt ngoài, thời gian dần trôi qua phát ra một tầng ánh sáng màu đỏ.

"Cái này ánh sáng màu đỏ, tựa hồ có chút cổ quái!" Mộc Dịch cảm thấy, ánh sáng màu đỏ ở bên trong, tựa hồ có một chút văn tự lóng lánh, nhưng hào quang quá yếu, nhìn không rõ lắm.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, lập tức lại đang khô lâu trên nhiều nhỏ vài giọt tinh huyết.

Lập tức, khô lâu mặt ngoài ánh sáng màu đỏ càng tăng lên, từng đạo như máu mạch giống như chỉ đỏ hiển hiện mà ra, tạo thành một mảnh rậm rạp chằng chịt văn tự.

"Quả nhiên có huyền cơ!" Mộc Dịch đại hỉ, tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng những thứ này văn tự nhìn lại.

"Lại là trên văn tự cổ đại!"

Mộc Dịch chỉ nhìn trước ba chữ, lập tức biến sắc.

"《 Thần Mạch Quyết 》 !"

"Đây không phải sư thúc đã từng nói qua đấy, thời kỳ thượng cổ đã thất truyền pháp quyết sao, vậy mà ở chỗ này nhìn thấy!" Mộc Dịch trong lòng cả kinh ngoài, càng thêm cẩn thận hướng về phía sau nhìn lại.

"Thiên địa chân nguyên, hóa vào huyết mạch; tu luyện huyết mạch, thành tựu thần vị; còn đây là Thần Mạch Quyết là. . ."

Mộc Dịch mỗi chữ mỗi câu xem đã, cũng đem một mực ghi chép tại trong lòng.

Càng xem tiếp đi, Mộc Dịch càng là kinh hãi, càng là kích động!

Đây thật là một bộ thập phần kỹ càng nguyên vẹn công pháp khẩu quyết, ghi chép công pháp, hoàn toàn là giảng thuật tu luyện như thế nào huyết mạch chân nguyên, tăng lên huyết mạch, cùng đan điền không có chút nào quan hệ.

Mộc Dịch biết rõ đây tu tiên phương pháp, vô luận là Huyền Môn, còn là Hoàng Tông, hoặc là Huyền Hoàng thông tu, đều là lấy đan điền chân nguyên làm căn cơ, vô luận là cô động khí hải, còn là Trúc Tạo Tiên Cơ, thậm chí về sau luyện hóa Kim Đan, ngưng kết Nguyên Anh, đều là đan điền chân nguyên không ngừng đề thăng diễn biến quá trình, có thể nói đan điền là tu luyện cơ bản.

Mặc dù là 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, trên thực tế cũng là tu luyện đan điền, chỉ là lợi dụng huyết mạch hấp thu chân nguyên, lại chuyển hóa vào trong Đan Điền, gia tốc tu hành mà thôi. Trừ lẫn đó ra, 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 so với mặt khác công pháp, cũng liền có hơn một ít dùng huyết mạch chân nguyên kích phát đặc thù thần thông mà thôi.

Mà Mộc Dịch trước mắt cái này bộ 《Thần Mạch Quyết》, thì là một bộ chỉ cùng huyết mạch có quan hệ, rồi lại đối đan điền chỉ chữ không đề cập tới công pháp, nhìn bộ công pháp kia ý tứ, mặc dù không có đan điền, cũng có thể tu luyện!

"Tu huyết mạch chia làm tầng bốn đại cảnh giới, Khí Mạch Kỳ, Chân Mạch Kỳ, Nguyên Mạch Kỳ, Thần Mạch Kỳ! Thần Mạch đại thành, là được hóa thân thành thần thể, kích phá hư không, phi thăng thiên giới!"

Một câu nói kia, khiến Mộc Dịch trở nên hưng phấn lên.

"Thiên giới ? Đây không phải là Tiên Giới một loại khác thuyết pháp sao, dùng loại phương pháp này tu luyện, cũng có thể phi thăng thành Tiên ?"

Mộc Dịch càng là nghĩ đến: "Bốn đại cảnh giới ở bên trong, Khí Mạch Kỳ đối ứng tại cô đọng khí hải; Chân Mạch Kỳ đối với Trúc Tạo Tiên Cơ; Nguyên Mạch Kỳ đối ứng tại luyện hóa Kim Đan; Thần Mạch Kỳ đối ứng tại ngưng kết Nguyên Anh; Thần Mạch đại thành, chính là Nguyên Anh xuất khiếu, cũng có thể phi thăng Tiên Giới!"

"Khẩu quyết sau cùng rồi nói ra, phải là có được Thần tộc huyết mạch thần dân, mới có thể đạt được bộ công pháp kia, có thể nhỏ máu chứng kiến bộ công pháp kia, tức là thần dân, là được tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 , tru sát vạn tiên!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Chân Mạch Kỳ

"Nói cách khác, ta là có được Thần tộc huyết mạch thần dân ?" Mộc Dịch nhướng mày, không hiểu "Thần dân" cái thân phận này có ý nghĩa gì.

"Tu luyện thần mạch, tru sát vạn tiên!" Mộc Dịch chứng kiến cuối cùng này mấy chữ, càng thêm hoang mang.

"Công pháp là tốt công pháp, vô cùng thích hợp của ta đặc thù huyết mạch, bất quá 'Tru sát vạn tiên' thì không cần!"

Mộc Dịch mỉm cười, năm đó hắn thân là Huyền Môn đệ tử tu luyện Hoàng Tông công pháp lúc, cũng đã ý thức được, công pháp bản thân không thiện ác, mấu chốt ở chỗ người tu luyện.

Hắn hoàn toàn có thể tại tu luyện công pháp đồng thời, không để ý tới sẽ "Tru sát vạn tiên" mấy chữ.

Mộc Dịch đem bộ công pháp kia trong đầu dư vị một lần lại một lượt.

Công pháp vô cùng nguyên vẹn, từ lúc ban đầu dùng huyết mạch cảm ứng thiên địa nguyên khí Khí Mạch Kỳ, đến cuối cùng Thần Mạch Kỳ, một chút không lọt. Tuy rằng đằng sau hơn phân nửa bộ phận công pháp, đối Mộc Dịch mà nói còn thập phần thâm thúy khó hiểu, nhưng phía trước một bộ phận, hắn nhưng có chút quen thuộc.

Nhất là lợi dụng huyết mạch hấp thu thiên địa chân nguyên, cái này bộ phận pháp quyết, cùng 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, hơn nữa cũng là muốn tu luyện chính kinh thập nhị mạch cùng kỳ kinh bát mạch.

Có thể nói, Mộc Dịch đã chút bất tri bất giác, để xuống tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 dày đặc trụ cột.

"Đã như vậy, ta sao không lập tức liền thử xem công pháp này có hay không có thể tu hành!"

Mộc Dịch nghĩ tới đây, lập tức liền không thể chờ đợi được đều muốn tu luyện.

Hắn cẩn thận kiểm tra rồi cảnh vật chung quanh, này sơn động cực kỳ giam cầm, là một cái luyện công nơi yên tĩnh.

Đến tại thiên địa nguyên khí, cũng không tính quá yếu, hưởng chi, Mộc Dịch trong huyết mạch đã có cực kỳ không tầm thường Huyền Hoàng hỏa nguyên, hoàn toàn thỏa mãn điều kiện tu luyện.

Suy đi nghĩ lại, không có tìm được bất lợi nhân tố, Mộc Dịch liền liền địa bó gối mà ngồi, bắt đầu tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 .

"Đệ nhất cảnh giới: Khí Mạch Kỳ, đem thiên địa chân khí, tồn tại tại huyết mạch. Thần dân huyết mạch vô cùng giống nhau. Địa thủy hỏa phong thuộc tính khác nhau, cần tu luyện thích hợp nhất bản thân huyết mạch thiên địa nguyên khí, nếu không làm nhiều công ít!"

Không hề nghi ngờ, Mộc Dịch chính là muốn tu luyện hỏa thuộc tính thiên địa nguyên khí, vô luận là Huyền khí còn là Hoàng nguyên, đều là có thể thực hiện. Huyền Hoàng thông tu, cũng hoàn toàn có thể!

"Bước đầu tiên, cảm giác khí. Huyết mạch tích góp tại tâm. Lại tán ở tất cả xương cốt tứ chi, lại cất vào tâm, như thế nhiều lần ở bên trong, cảm ứng huyết mạch cùng chung quanh thiên địa nguyên khí biến hóa."

Một bước này là căn bản, nếu như huyết mạch cùng thiên địa nguyên khí lúc giữa hoàn toàn không cách nào thành lập cảm ứng liên hệ, hoặc là chính

là không chuẩn bị Thần tộc huyết mạch, hoặc là chính là huyết mạch quá yếu, không thể tu luyện.

"Bước thứ hai, thu khí. Miệng lớn thở nạp thiên địa nguyên khí. Huyết mạch có thể tự hành thu lấy trong đó chút ít nguyên khí, hấp thu có bao nhiêu, cùng huyết mạch tinh túy trình độ có quan hệ."

"Bước thứ ba. Vận khí. Đem huyết mạch hấp thu thiên địa nguyên khí, theo nếp vận chuyển quanh thân, kích thích các lộ kinh mạch."

"Bước thứ tư, thông khí. Theo nếp vận khí, đả thông chính kinh thập nhị mạch cùng kỳ kinh bát mạch liên hệ, khiến thân thể nhiều mạch, đã có thể nối thành một mảnh, còn có thể phát tán đến các nơi da lông."

"Bước thứ năm, tụ khí. Nhiều lần hấp thu thiên địa chân nguyên, tụ tập ở huyết mạch bên trong. Lúc trong huyết mạch chân khí có chút dày đặc lúc, là được nếm thử ngưng khí."

"Bước thứ sáu, ngưng khí. . ."

Mộc Dịch một bên lặng yên niệm khẩu quyết, một bên theo nếp vận chuyển huyết mạch chân nguyên.

《 Thần Mạch Quyết 》 cái thứ nhất đại cảnh giới Khí Mạch Kỳ, tổng cộng chia làm chín bước. Mặc dù tầng chín, giảng thuật đều là một ít cơ bản nhất lợi dụng huyết mạch hấp thu thiên địa nguyên khí phương pháp, cũng này pháp luyện hóa ra đủ nhiều huyết mạch chân nguyên, vì kế tiếp đại cảnh giới "Chân Mạch Kỳ" làm chuẩn bị.

Cái này tầng chín giữa, mỗi hoàn thành một bộ phận công pháp. Coi như là tăng lên một cái nhỏ cấp độ, những thứ này nhỏ cấp độ giữa, cũng không có rõ ràng bình cảnh tồn tại, chỉ cần tu vi đã đến, chân nguyên đầy đủ, liền có thể tự nhiên mà vậy đột phá tiến vào tiếp theo tầng.

Mộc Dịch sớm đã hoàn toàn có đủ tu luyện cái này tăng chín công pháp điều kiện, hăn một đường vận công, ngăn ngùn nửa ngày công phu, liền đem tăng chín công pháp đều tu luyện xong thành!

Cái này cũng chẳng có gì lạ!

Mộc Dịch lúc này trong huyết mạch chân nguyên, có thể nói là tương đối dày đặc, hơn nữa hăn đã dùng huyết mạch luyện hóa chân nguyên quá nhiều năm, giống vậy là một gã kỹ năng vẽ cực cao họa sĩ, tại vẽ đơn giản một chút dễ dàng tranh vẽ mà thôi —— tự nhiên là dễ dàng!

Tăng chín công pháp sau khi hoàn thành, bước tiếp theo chính là tiến vào thứ hai đại cảnh giới —— Chân Mạch Kỳ.

《 Thần Mạch Quyết 》 tu luyện, tại vượt qua đại cảnh giới lúc, cũng sẽ có tu luyện bình cảnh xuất hiện, hơn nữa nhất định nương theo lấy thiên địa chi kiếp.

Bình cảnh đối với bình thường tu luyện giả mà nói, là sau cùng làm cho người sinh ra khó khăn, bất quá đối với hôm nay Mộc Dịch mà nói, Khí Mạch Kỳ đến Chân Mạch Kỳ bình cảnh, cũng không coi là có bao nhiêu khó!

Bởi vì Mộc Dịch đã luyện hóa Tam Muội chân hỏa, hơn nữa có thể dung nhập huyết mạch bên trong!

Có này Hỏa tương trợ, Mộc Dịch dùng kia tại trong huyết mạch một hồi trùng kích, rút cuộc đem bình cảnh này đột phá, thuận lợi dẫn phát thiên địa chi kiếp.

Hai đạo huyết sắc lôi điện, từ khi trời giáng, từ khi mà sinh, đồng thời đánh trúng Mộc Dịch. Bất quá Mộc Dịch rồi lại sớm có chuẩn bị tể ra một đoàn Tam Muội chân hỏa, đem bản thân bao quanh bảo vệ!

Bất quá kiếp này lôi tựa hồ rất khó chịu đến khắc chế, ngay cả là cường đại Tam Muội chân hỏa, cũng không có hoàn toàn ngăn cản cái này hai đạo kiếp lôi, chúng nó cuối cùng vẫn còn đánh trúng vào Mộc Dịch thân thể, khiến Mộc Dịch huyết dịch, lập tức giống như nhảy giống như bốc cháy lên.

Cái này một hồi huyết mạch thiêu đốt, cố nhiên là cực kỳ thống khổ, nhưng khiến Mộc Dịch bài xuất không ít trong huyết mạch tạp chất. Mộc Dịch rõ ràng cảm giác được, trải qua kiếp lôi sau đó, bản thân huyết mạch chân nguyên vận chuyển, tựa hồ càng thêm trôi chảy đi một tí!

Kiếp lôi đã qua, Mộc Dịch 《 Thần Mạch Quyết 》 đã đạt đến thứ hai đại cảnh giới Chân Mạch Kỳ, mà lúc này cách hắn mới được công pháp, vẹn vẹn đi qua hai ngày thời gian!

Mộc Dịch cảm giác được huyết mạch chân nguyên vẫn như cũ dồi dào vô cùng, phía trước công pháp một đường dưới việc tu luyện, vẫn còn dư lực, hắn liền tiếp tục tu luyện xuống dưới.

Chân Mạch Kỳ công pháp, cũng chia làm tầng chín, giảng thuật đều là như thế nào tiến thêm một bước áp súc, củng cố trong huyết mạch chân nguyên, lấy khiến huyết mạch có thể chứa nạp càng nhiều nữa chân nguyên, phát huy ra càng lớn thần thông.

Đã đến Chân Mạch Kỳ về sau, huyết mạch ẩn chứa sinh cơ, đã thập phần cường đại, đừng nói là có đi một tí miệng vết thương, mặc dù là tay cụt mọc lại, cũng không phải là không cách nào làm được!

Nếu là Mộc Dịch sớm vài năm đạt được công pháp này, lúc trước hắn mất máu quá nhiều lúc, tối đa một tháng có thể khôi phục!

Mộc Dịch trong lòng giật mình: "Trách không được sư thúc muốn ta tu luyện công pháp này! Đạt tới Chân Mạch Kỳ về sau, quả nhiên có thể chữa trị bị tổn thương huyết mạch. Chỉ cần ta thay sư thúc thi pháp, cũng có thể

trợ hãn kinh mạch toàn thân một lần nữa khôi phục, như vậy hãn liền có thể một lần nữa đi đến tu luyện chi đồ! Hãn nhất định là tại trong điện tịch xem qua cái này 《 Thần Mạch Quyết 》 huyền diệu chỗ, mới có thể ký thác một đường hy vọng!"

Mộc Dịch thì cứ như vậy không ngừng tu luyện, chưa từng ngừng.

Hơn ba tháng thời gian, thì cứ như vậy vội vàng mà qua, mà đối với chăm chú tại tu luyện Mộc Dịch mà nói, đây chỉ là một ngời xuống công phu.

Một ngày này, Mộc Dịch rốt cuộc đứng dậy, tạm thời ngừng tu hành.

Hãn rốt cuộc gặp phải khó khăn, tạm thời còn không có năng lực tu luyện tới tiếp theo tầng công pháp; mà lúc này, hãn đã tu luyện đến Chân Mạch Kỳ tầng thứ tư cảnh giới, tương đương với Thần Du kỳ tu sĩ!

Cái này so với hãn 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 tu luyện, còn muốn hơi cao một chút như vậy chút.

Truy cứu nguyên nhân, là vì Mộc Dịch gặp đột phá "Thần Du kỳ" bình cảnh, tuy rằng pháp lực thâm hậu, rồi lại tạm thời không cách nào đột phá tiến vào Thần Du kỳ.

Mộc Dịch một chút vận công, đem toàn thân huyết mạch tán ở tất cả xương cốt tứ chi, xâm nhập mỗi chỗ da thịt, cũng mượn cơ hội hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí.

Bởi như vậy, cả người hãn, cả người đều tại hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí; mà bình thường Tu tiên giả lúc tu luyện, cũng chỉ là dùng miệng mũi hô hấp thổ nạp, so ra mà nói, Mộc Dịch cách làm hiệu suất cao hơn nhiều!

Huống chi, Mộc Dịch huyết mạch cực kỳ dày đặc, hễ mỗi lần hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí tốc độ, đều so với 《 Thần Mạch Quyết 》 trên ghi chép bình thường tốc độ, phải nhanh hơn rất nhiều!

Đặc thù huyết mạch, đặc thù công pháp, phối hợp cùng một chỗ, khiến Mộc Dịch tốc độ tu luyện, nếu so với bình thường tu sĩ cao hơn không ít.

Mộc Dịch quyết định, 《 Thần Mạch Quyết 》 thập phần thích hợp bản thân, không thể không có luyện; 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 cũng rất hữu dụng, không thể buông tha cho; nếu như hễ hấp thu chân nguyên tốc độ không chậm, hoàn toàn có thể đem cái này hai loại công pháp đồng thời tu hành, dù sao hai người lúc giữa không chút nào xung đột —— đều là dùng huyết mạch hấp thu chân nguyên, sau đó phân biệt dùng đến đề thăng đan điền cùng huyết mạch!

Như vậy, hễ sẽ cùng loại có được đan điền cùng huyết mạch hai loại thần thông, tại trong tu tiên giới, liền nhiều hơn một phần tự bảo vệ mình lực lượng!

Tu luyện tới Chân Mạch Kỳ tầng thứ tư Mộc Dịch, lần nữa đi đến cái kia ngọc khô lâu trước, sắc mặt càng thêm cung kính, hễ lại thăm viếng một cái, cảm kích nói: "Đa tạ tiền bối truyền thụ công pháp, khiến vẫn bồi được ích lợi vô cùng!"

Mộc Dịch vốn định đem ngọc này khô lâu nhập thổ vi an, nhưng nghĩ lại, có lẽ còn có hậu nhân cùng hễ có được đồng dạng cơ duyên tới chỗ này, cũng có thể lưu lại cho bọn hễ cơ hội đi đạt được cái này 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp, nếu là đem khô lâu thích đáng an táng, ngược lại là tuyệt hậu nhân một đường hy vọng.

Vì vậy, Mộc Dịch cũng không có di động bộ xương khô này.

"Không biết tu luyện bao lâu, có lẽ ra đi xem rồi, thuận tiện tìm kiếm một ít cơ duyên, đột phá 'Thần Du kỳ' bình cảnh." Mộc Dịch thì thào nói ra.

Hắn đem cái này động phủ sửa sang lại một phen, thanh trừ cái kia chút ít hư thối chiếc ghế, đem bàn đá các loại cũng hơi chút tu chỉnh, sau đó bái biệt ngọc khô lâu, ly khai nơi này.

Đi ra hốc cây về sau, Mộc Dịch quay người lại nhìn mấy lần, cũng một mực nhớ kỹ phụ cận địa hình núi dung mạo xinh đẹp, về sau nếu có cần, hắn ít nhất còn có thể tìm tới nơi này.

Mộc Dịch ở giữa không trung phi hành một khoảng cách, tìm kiếm Nhân loại tung tích.

Chỉ cần gặp được người, bất kể là phạm nhân còn là Tu tiên giả, hơi thêm nghe ngóng, liền có thể biết một ít nơi đây tin tức, tổng so với hắn hiện tại hoàn toàn không biết gì cả mạnh mẽ.

"Núi đẹp nước trong, nhưng như thế nào hoàn toàn không có bóng người?" Mộc Dịch hết sức ngạc nhiên, đoạn đường này bay tới, hắn không hề phát hiện.

Theo lý thuyết, như vậy cao ngất tuần tú ngọn núi, thiên địa nguyên khí cũng không tệ, sẽ phải có Tu tiên giả mới đúng! Coi như là không có Tu tiên giả, như vậy dòng sông, như vậy bình nguyên sơn cốc, đều là thập phần phì nhiêu chi địa, cũng có thể có phạm nhân tụ tập!

Nhưng trên thực tế, đến một thân ảnh đều không có phát hiện.

"A!" Mộc Dịch bỗng nhiên kinh hô một tiếng, hắn từ một mảnh trên đồng cỏ lúc bay qua, phát hiện trong bụi cỏ một cỗ tàn phế thân thể không được đầy đủ thi hài.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Giết Yêu

Mộc Dịch thân hình dừng một chút, dừng ở thi hài trên không.

Này là thi hài, có lẽ thuộc về một cái hồ lang các loại loại thú, nhưng mà dài đến sáu bảy trượng, hơn nữa còn không hoàn chỉnh, có thể tưởng tượng tới, cái này nhất định là một cái khổng lồ Yêu thú hài cốt.

Mộc Dịch cẩn thận đánh giá hài cốt vài lần, tuy rằng trải qua yêu đảo rèn luyện hẳn, đối Yêu thú có nhất định được nhận thức, nhưng còn không có phân biệt ra đây là loại nào Yêu thú.

Mộc Dịch lại về phía trước bay ra một khoảng cách, kết quả, khi hẳn đặc biệt lưu tâm xem xét xuống, hẳn lại phát hiện vài chỗ Yêu thú tung tích, hoặc là hài cốt, hoặc là cực lớn dấu móng tay, hoặc là hỏa diễm các loại pháp thuật lưu lại dấu vết.

"Nhìn tới nơi này có không ít Yêu thú qua lại!"

Mộc Dịch liên tưởng tới lúc trước bá kiến này con quái điều Yêu cầm, đoán được nơi đây có lẽ sinh hoạt có không ít Yêu thú, có lẽ chính là cùng loại yêu đảo tồn tại.

Cho ra cái này kết luận về sau, Mộc Dịch xuất phát từ cẩn thận, thả chậm ngự khí phi hành tốc độ, bất quá hẳn cũng không có cái gì rất sợ hãi đấy, lấy hẳn bây giờ thủ đoạn, đối với bình thường Yêu thú không có vấn đề quá lớn.

Trên bầu trời một tiếng hạc minh hưởng lên, rất xa có mấy cái cực lớn quái điều bay qua, Yêu cầm tốc độ phi hành quá nhanh, Mộc Dịch lúc này

rất khó xúc phạm tới Yêu cầm, dứt khoát liền thân hình một thấp, dán thảo trước mặt phi hành.

Nếu là cái kia mấy chích quái điều không biết sống chết rơi xuống tìm Mộc Dịch phiền toái, Mộc Dịch cũng sẽ không chú ý ra tay đem chúng nó giết chết!

Bất quá quái điều chỉ là hướng về phía Mộc Dịch kêu to vài tiếng, trực tiếp lướt qua.

Mộc Dịch đang muốn một lần nữa bay đến giữa không trung, đột nhiên trước mắt một đen, dưới thân bãi cỏ ở bên trong, trong lúc đó toát ra một mặt tường đá, thiếu chút nữa khiến Mộc Dịch đánh lên.

Mộc Dịch không chút nghĩ ngợi song chương vỡ, lập tức một mảnh Sí Diễm từ hân nơi lòng bàn tay tuôn ra, Mộc Dịch quanh thân cũng quần lên một tầng dày đặc ánh lửa.

Tường đá tại Sí Diễm ở bên trong, nhanh chóng tan rã tan rã, tán loạn thành từng điểm ánh sáng màu vàng, Mộc Dịch thân hình ngưng tụ, quay người nhìn lại, một cái chùng ba thước kích thước cực lớn con giun hình dáng quái vật từ bãi cỏ trong chui ra.

Con giun đất này đánh lên không có đặc thủ. Lại cảm nhận được Mộc Dịch thi triển hỏa diễm thập phần đáng sợ, nó lại vội vàng hướng địa lý chui vào quay về. Mộc Dịch chỉ có thấy được quái giun một đoạn nhỏ thân thể, chỉ ít có cao vài trượng.

"Muốn chạy trốn ?" Mộc Dịch tay phải vung lên, một đường hình trăng lưỡi liềm ánh sáng màu đỏ ở giữa không trung lóe lên mà ra, trong chớp mắt hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ, tốc độ cực nhanh trảm tại quái giun trên thân thể.

"Sát!" Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, quái giun thân thể bị ánh sáng màu đỏ một trăm hai đoạn.

Mộc Dịch trong lòng mừng thầm, đối Huyết Nha Nhận trình độ sắc bén. Hết sức hài lòng.

Thế nhưng là, cử động lần này chẳng những không có giết chết quái giun, ngược lại chọc giận quái giun.

Con giun đất này hai đoạn thân thể, đồng thời từ bãi cỏ trong thoát ra, mỗi một đoạn đều có dài hơn mười trượng, thân thể quái giun khổng lồ như sắt côn giống như hướng Mộc Dịch quét tới, đồng thời nương theo lấy thành từng mảnh màu vàng hào quang xoáy lên, hóa thành đầy trời đất đá lẫn xuống, nhìn qua chính là tinh thông Địa thuộc tính công pháp yêu loại.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động. Trong cơ thể huyết mạch nóng lên, một tầng nhàn nhạt đấy, hiện ra tử kim màu xanh tam sắc quang mang hỏa quang từ kia bên ngoài thân tế ra, đúng là Tam Muội chân hỏa.

Tam Muội chân hỏa tế ra sau. Vô luận là đầy trời hoàng hà, còn là cái kia lẫn xuống bùn đất hòn đá, gặp được chân hỏa lập tức biến mất tán loạn, quái giun thân thể còn không có tiếp xúc đến Tam Muội chân hỏa, liền cảm nhận được một cỗ rất mạnh hỏa lực, vội vàng lại rút trở về.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch lần nữa kích phát Huyết Nha Nhận, người kia lại hóa thành một đạo ánh sáng màu đỏ, hướng quái giun chém tới!

Quái giun làn da trên lập tức hoàng hà chớp động. Trong chốc lát liền hóa thành như là nham thạch cứng rắn.

Nhưng mà, Huyết Nha Nhận trên ánh lửa, dễ dàng xé toang hoàng hà, lập tức không tốn sức chút nào liền đem quái giun một đoạn thân thể, lại chém thành hai đoạn.

Thế nhưng là. Quái giun cái này vài đoạn thân thể, đều tự hành sinh ra đầu hoặc phần đuôi, vẫn như cũ hoạt động tự nhiên, dường như không có đã bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Nhìn người có thể chia làm vài đoạn!" Mộc Dịch đem Huyết Nha Nhận triệu hồi trong tay, sau đó ở phía trên nhỏ một giọt tinh huyết.

《 Thần Mạch Quyết 》 tu luyện tới Chân Mạch Kỳ tầng thứ tư. Liên có thể nhỏ máu tế vật, tựa như Thần Du kỳ tu sĩ, có thể dùng ly thể thần niệm ý thức khống chế pháp khí giống nhau.

Huyết Nha Nhận trên nhỏ cái này giọt tinh huyết về sau, Mộc Dịch liền có thể thông qua huyết mạch đến thao túng Huyết Nha Nhận, phát huy ra càng thêm uy lực cường đại.

Huyết Nha Nhận tại Mộc Dịch dưới sự thao túng, hóa thành một mảnh ánh sáng màu đỏ, tại quái giun thân thể chung quanh không ngừng điên cuồng chém một thông, quái giun làn da nguyên bản cứng rắn như nham thạch, nhưng ở Huyết Nha Nhận trước mặt, rồi lại giống vậy là lợi kiếm chém đậu hũ bình thường!

Trong chớp mắt, quái giun đã bị Huyết Nha Nhận chém thành một đồng thịt nát, quái giun cũng không còn có thể lực lượng tiếp tục tái sinh xuống dưới, như vậy vẫn lạc.

Quái giun tắt thở về sau, nó thi thể vậy mà biến thành từng khối nham thạch, chỉ có hai cây hiện ra ánh sáng màu vàng râu, vẫn như cũ chọc ở một đồng hòn đá trong.

"Cái này râu cũng không tệ Địa thuộc tính tài liệu luyện khí." Mộc Dịch đem cái kia hai cây râu thu hồi, tiếp tục hướng phía đông bay đi.

Mộc Dịch thủy chung hướng phía cùng một cái phương hướng phi hành, thảnh thơi còn bay đến trên bầu trời, bình thường biến rộng tung tích.

Nhưng mà, hắc thủy chung không nhìn thấy xanh mênh mông nước biển!

Mộc Dịch dọc theo đường để lại một ít ký hiệu, xác định bản thân không có lạc đường, hắc thủy chung dọc theo một cái phương diện mà bay.

Đã bay ba ngày, coi như là Mộc Dịch phi hành tốc độ không nhanh, chính giữa còn gặp được Yêu thú chậm trễ một ít thời gian, nhưng nói như thế nào cũng bay ra vạn dặm xa, nhưng mà, trước mắt vẫn là thanh sơn lục thủy, hoàn toàn không có nhìn thấy mặt biển.

"Đây nên là một tòa bao nhiêu đảo a!" Mộc Dịch không khỏi kinh hãi trong lòng, coi như là thân ở Trường Bình đảo lớn như vậy trong đảo, lúc này hắc từ lâu đi tới biển rộng mênh mông trong.

Cái này ba ngày lúc giữa, Mộc Dịch mấy lần gặp Yêu thú, nhìn thấy Yêu thú tung tích thêm nữa, rồi lại thủy chung không có nhìn thấy một bóng người.

Nhân loại thi hài, hắc ngược lại là phát hiện mấy cỗ, nói rõ nơi đây đã từng có người hoạt động.

Mộc Dịch tiếp tục một đường tìm kiếm Nhân loại tung tích, thế nhưng là, khi hắc lơ đãng giết chết một cái biết phun lửa lang yêu về sau, vậy mà nhận lấy một đám yêu loại truy kích vây công.

Bọn này yêu loại, có hai cái là đến từ không trung cực lớn quái điều, toàn thân lông chim đỏ thẫm như lửa, từ xa nhìn lại, như là hai luồng Hỏa Vân; còn có năm con có thể đập Hỏa mà bay, miệng phun hỏa diễm Hỏa Lang Yêu thú, còn có một đầu cực thô song đầu mãng xà, hai cái đầu một đỏ một xanh; từ khí tức đến xem, cái này mấy cái yêu loại thực lực đều cùng Tích Cốc kỳ tu sĩ tương xứng, kia song đầu mãng xà còn cao hơn một chút một ít.

Quái điều bọc lấy ánh sáng màu đỏ hai cánh lóe lên, hồng hà lập lòe, trên bầu trời lập tức chính là vô số hỏa cầu lặn xuống, dường như mưa to gió lớn, vô luận là hoa cỏ cây cối, còn là nham thạch mặt đất, đều bị hỏa cầu đốt, hóa thành một mảnh cháy đen!

Hỏa Lang nhảy lên tập kích tốc độ cực nhanh, chỉ lưu lại một đạo con đường hồng ảnh, chúng nó phun ra hỏa trụ đan vào cùng một chỗ, hình thành một mảnh hừng hực hỏa diễm, uy lực cũng là tương đối không tầm thường!

Về phần kia song đầu mãng xà, màu đỏ mãng xà đầu trong miệng phun ra cũng là ngập trời liệt diễm, nhưng màu lam đầu trong miệng phun ra nhưng là cực hàn sương trắng, có thể đem phụ cận hết thảy đông lại đứng lên. Một băng một Hỏa, thập phần hiểm thấy.

Luận đơn đả độc đấu, những thứ này Yêu cầm Yêu thú cũng sẽ không là Mộc Dịch đối thủ, nhưng hợp nhau tấn công xuống, Mộc Dịch có chút luống cuống tay chân.

Bất quá, hắc Tam Muội chân hỏa rất không tầm thường, những thứ này Hỏa cầm Hỏa Lang cùng với song đầu mãng xà hỏa diễm, đều không thể cùng Tam Muội chân hỏa chống lại, song đầu mãng xà Hàn Băng chỉ khí, càng là vừa gặp phải Tam Muội chân hỏa liền lập tức tan rã.

Ý vào Tam Muội chân hỏa hộ thể, Mộc Dịch an toàn không lo, nhưng mà hắc nếu muốn phản kích, liền thập phần khó khăn, cái kia chút ít Hỏa Lang căn bản không dám tới gần hắc, hơn nữa né tránh nhảy lên tốc độ rất nhanh; Hỏa cầm trên không trung tốc độ cực nhanh, càng khó một kích giết chết; mà kia song đầu mãng xà, thân thể thập phần cứng cỏi, lực phòng ngự rất mạnh.

Mộc Dịch dùng Huyết Nha Nhận xuất kỳ bất ý đánh lén, lại giết chết một cái Hỏa Lang, cũng đả thương nặng song đầu mãng xà về sau, cái này mấy

cái yêu loại vẫn không có lui ra, ngược lại thỉnh thoảng điên cuồng hét lên gọi bảy, hấp dẫn càng nhiều nữa Yêu thú tới đây.

Mộc Dịch không dám khinh thường, liền lấy ra món đồ huyết sắc lệnh bài, cũng tế ra Thi Thú Lang Vương!

Kích phát lệnh bài về sau, Mộc Dịch một cái mệnh lệnh truyền xuống, cái này Thi Thú Lang Vương lập tức hướng chung quanh yêu loại tư giết đi qua.

Thi Thú Lang Vương thân thể cứng rắn, da lông mặt ngoài càng là hiện ra một tầng tia sáng trắng, căn bản không sợ cái kia đầy trời Hỏa Vũ, nó tỏa ra Hỏa cầm đánh hạ vô số hỏa cầu, hướng ngược lại một cái Hỏa Lang trước, há miệng một phun, lập tức cuồn cuộn băng hàn chi khí tuôn ra, vậy mà cái này chỉ Hỏa Lang sinh sôi đông lạnh đã thành khối băng.

Thi Thú Lang Vương lập tức bốn móng vuốt một xé, đem cái này khối băng tính cả Hỏa Lang cùng một chỗ đập đã thành mảnh vỡ.

Cái này Thi Thú Lang Vương tế ra băng hàn lực lượng, còn xa tại song đầu măng xà phía trên, liền Mộc Dịch đều âm thầm kinh hãi. Hẳn bây giờ Tam Muội chân hỏa, chỉ sợ cũng chỉ có thể miễn cưỡng cùng hắc đấu cái lực lượng ngang nhau!

Đã có Thi Thú Lang Vương trợ giúp, Mộc Dịch rất nhanh đem mấy cái Hỏa Lang cùng song đầu măng xà toàn bộ giết chết, cái kia hai cái Hỏa cầm cũng xa xa chạy trốn tới không trung chỗ.

Mộc Dịch không muốn bị càng nhiều nữa Yêu thú dây dưa, vội vàng thu hồi Thi Thú Lang Vương, sau đó đề cao tốc độ phi hành, hướng xa xa bay đi.

"Nơi đây yêu loại, có thể so sánh yêu đảo lợi hại hơn!" Mộc Dịch lòng còn sợ hãi, cái này mấy ngày, hẳn gặp nhiều thực lực không có ở đây tu sĩ

phía dưới yêu loại, cấp thấp yêu loại thêm nữa, nhưng đại đa số cấp thấp yêu loại xa xa người được Mộc Dịch khí tức liền chạy mất dạng, không dám tiến lên dây dưa.

Thì cứ như vậy, Mộc Dịch ỷ vào Tam Muội chân hỏa, Thanh Hỏa Thuần, Huyết Nha Nhận cùng Thi Thú Lang Vương các loại thủ đoạn, một mình tại đây mảnh mênh mông dãy núi trong tìm kiếm Nhân loại bóng dáng.

Vài ngày xuống, Mộc Dịch có chút mỏi mệt, vì vậy liền dừng lại, tìm kiếm địa phương bí ẩn nghỉ ngơi điều chỉnh, nghỉ ngơi tốt rồi, lại tiếp tục đi về phía trước, tiếp tục cùng Yêu thú đánh nhau.

Lấy hăn hôm nay thủ đoạn, lại vẫn nhiều lần gặp nạn, Mộc Dịch cảm thấy, nếu như mình chỉ là thực lực bình thường tu sĩ, chỉ sợ đã sớm táng thân tại cái nào đó Yêu thú trong bụng!

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Khó trách nơi đây không có bóng người, chỉ sợ chỉ có đan sĩ mới dám ở chỗ này trường kỳ cư trú đi!"

Mấy ngày nay, Mộc Dịch phát hiện, theo hăn càng ngày càng hướng đông đi, gặp phải Yêu thú càng ngày càng đáng sợ, có chút Yêu thú khí tức, thậm chí cùng Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ tương đối, thập phần khó giải quyết!

Không chỉ có là Yêu thú trên thực lực đã đến, số lượng cũng nhiều hơn, Mộc Dịch gặp được Yêu thú tần suất, cũng là càng ngày càng cao.

Xuất phát từ cẩn thận cân nhắc, Mộc Dịch cuối cùng quyết định, đổi lại phương hướng tiếp tục thăm dò cái mảnh này chưa đến thổ địa.

Làm ra cái này cải biến, cũng đang bay ra hơn vạn dặm sau đó, Mộc Dịch phát hiện, gặp phải Yêu thú quả nhiên thiếu đi rất nhiều, hơn nữa phần lớn là cấp thấp yêu loại.

Một ngày này, Mộc Dịch bay qua một tòa núi nhỏ về sau, đột nhiên chứng kiến xa xa trong sơn cốc có hai bóng người, đang cùng một cái Hỏa Lang đánh nhau!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Yêu Cốc

Chứng kiến hai người kia, Mộc Dịch mừng rỡ trong lòng, vội vàng hướng chỗ đó bay đi. Baidu Search nhìn chương mới nhất

Hai người kia nhìn thấy có người bay tới, rồi lại chấn động, nhao nhao dừng tay lui về phía sau một chút, làm ra phòng ngự tư thái.

Nguyên bản bị hai người vây công đang ở hạ phong Hỏa Lang, lập tức thừa cơ quay đầu, mấy cái tung nhảy sau bỏ trốn mất dạng.

Hai người này là một nam một nữ, nam thoạt nhìn là hai mươi ra mặt thanh niên, làm thư sinh cách ăn mặc; người nữ kia hơi nhỏ hơn, lớn lên có chút thanh tú động lòng người.

Nữ tử nhìn thấy Hỏa Lang đào tẩu về sau, sắc mặt lộ ra vẻ tiếc hận, bất quá nàng lập tức thần sắc ngưng trọng ngược lại nhìn về phía hướng bọn họ bay tới Mộc Dịch.

Mộc Dịch rơi xuống hai người trước người hơn hai mươi trượng chỗ, mỉm cười nhìn xem hai người, nhưng không có mở miệng.

Hắn không biết đây là nơi nào, cũng không biết đối phương sẽ dùng cái gì tiếng địa phương, bản thân mới mở miệng, sẽ phải biểu lộ trũng xuống!

Nói thí dụ như trong Thiên Đảo quốc, bất đồng hải vực phương ngôn cũng không quá giống nhau, nghe xong có thể phán đoán lịch.

Tuy rằng không biết đây là nơi nào, bất quá Mộc Dịch cơ bản khẳng định, cái này đã không có ở đây Thiên Đảo quốc trong phạm vi! Thiên Đảo

quốc bên trong tuy rằng hòn đảo rất nhiều, rồi lại không có khả năng có lớn như vậy một tòa đại đảo.

Mộc Dịch mỉm cười không nói, chỉ là nhìn chăm chăm vào hai người nhìn, cái này làm cho đối phương trở nên hoảng hốt.

Hai người này đều là Tích Cốc kỳ tu vi, cùng Mộc Dịch tương đối, nhưng cái gọi là "Lai giả bất thiện", Mộc Dịch đột nhiên xuất hiện, để cho bọn họ có chút lo lắng.

"Các hạ đến cùng ý muốn như thế nào ? Chúng ta hai huynh muội thật vất vả gặp một cái lạc đàn Hỏa Lang yêu, đã bởi vì các hạ mà thả chạy!" Một lát sau, nàng kia rốt cuộc thiếu kiên nhẫn, lên tiếng hỏi.

"Thượng cổ ngôn ngữ!" Mộc Dịch trong lòng lấy làm kỳ, cô gái này theo như lời nói, dĩ nhiên là chỉ ở một ít tu tiên trong điển tịch xuất hiện thượng cổ nói.

"Loại này ngôn ngữ không phải là nhiều năm trước sẽ không lại tiếp tục sử dụng đến sao ? Là cái nào phiền hải vực còn dùng loại này ngôn ngữ ?" Mộc Dịch nhíu mày khổ tư, rồi lại không có bất kỳ manh mối.

"Hết sức xin lỗi!" Mộc Dịch dùng loại này ngôn ngữ, có chút đông cứng trả lời, "Tại hạ lạc đường, xin hỏi đây là nơi nào ?"

Nói xong, Mộc Dịch còn lấy ra hai khối cấp hai huyền tinh, vứt cho đối phương. Cũng nói ra: "Đây là tại hạ đền bù tổn thất."

Huyền tinh hoàng tinh loại này ẩn chứa tinh túy thiên địa chân nguyên bảo bối, tuyệt đối là các nơi tu tiên giới thông dụng chi vật, quả nhiên, nhìn thấy huyền tinh về sau, hai người thần sắc hòa hoãn rất nhiều.

"Bất quá, một cái Hỏa Lang yêu da sói, có thể bán được năm mươi huyền tinh, người mới bổ sung hai mươi. Còn là chưa đủ!" Nàng kia đôi mi

thanh tú ngừng lại, liếc không nháy mắt nhìn xem Mộc Dịch nói ra, tựa hồ đang thử dò xét.

"Ai! Hà tất so đo loại chuyện nhỏ nhất này!" Bên cạnh nàng nam tử hào phóng vung tay lên, cười nói: "Nguyên lai đạo hữu là tới hỏi đường đây, ta còn tưởng rằng là đến đoạt Yêu thú đây này! Nghe huynh đài giọng nói, không phải là phụ cận tu sĩ đi! Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Tại hạ họ Mộc, nhị vị đạo hữu xưng hô như thế nào?"

Nam tử chấp tay thi lễ, nói ra: "Kẻ hèn này Giang Nhất Văn. Đây là nhà muội Giang Nhất Mặc, ta hai người là cái này yêu cốc bên cạnh Vô Lượng Sơn trong Huyền Nghĩa Môn tu sĩ, không biết Mộc đạo hữu đến từ nơi nào?"

"Bái kiến hai vị Giang đạo hữu. Tại hạ là cái ưa thích bốn phía du lịch tán tu, trôi nổi bất định, chưa nói tới đến từ nơi nào!" Mộc Dịch thuận miệng qua loa qua, sau đó hỏi: "Nghe Giang đạo hữu nói, nơi này là yêu cốc?"

"Không tệ!" Giang Nhất Văn nói ra: "Chỗ này yêu cốc, là ta Duyệt Châu cảnh giới lớn nhất một tòa yêu cốc, yêu cốc đông nam góc dãy núi ở bên trong, có thể ẩn nấp lấy không ít đáng sợ Yêu thú, Mộc đạo hữu ngộ nhập yêu cốc còn có thể bình yên phản hồi. Cũng coi như may mắn!"

"Duyệt Châu?" Mộc Dịch trong lòng lại là một cái buồn bực, loại này thuyết pháp hần lần đầu tiên nghe được.

Mộc Dịch trong lòng tuy rằng kinh nghi bất định, nhưng mặt ngoài bất động thanh sắc nói: "Ha ha, cái kia là tại hạ vận khí, không có gặp được yêu thú lợi hại. Chỉ là không biết nên đi như thế nào ra cái mảnh này yêu cốc?"

"Cái này, " Giang Nhất Văn mặt lộ vẻ khó xử, "Nguyên bản phải đi ra ngoài cũng không khó, nhưng mà nơi đây Yêu thú qua lại, nếu như không có đối sơn cốc người quen dẫn đường. Mộc đạo hữu chỉ sợ rất dễ dàng ngộ nhập Yêu thú trong sào huyệt, nói như vậy, Mộc đạo hữu liền đỡ nhiều lạnh ít!"

"Tại hạ nguyện ý mời nhị vị đạo hữu dẫn đường, không biết lên giá phí bao nhiêu trả thù lao ?" Mộc Dịch chứa cười hỏi.

"Mộc đạo hữu đã hiểu lầm!" Giang Nhất Văn lắc đầu liên tục nói ra: "Kẻ hèn này cũng không phải là ý tứ kia, thực không dám giấu giếm, nếu không phải ta huynh muội hai người cùng hai gã khác đồng đạo ước hẹn trước đây, kẻ hèn này nhất định sẽ tự mình tiến đưa Mộc đạo hữu ly khai cốc này! Giúp người vì thiện, chính là ta Huyền Nghĩa Môn tu sĩ phần bên trong sự tình."

Mộc Dịch nhượng mảy, thật vất vả gặp người, rồi lại có một số việc bất tiện nói thẳng nghe ngóng, cũng không biết nên như thế nào ly khai cái mảnh này sơn cốc.

Lúc này, Giang Nhất Văn quay tròn chuyển mắt to tại Mộc Dịch trên thân nhìn mấy lần, sau đó hướng ca ca nhỏ giọng nói vài câu.

"Như thế cái biện pháp!" Giang Nhất Văn nhẹ gật đầu, hẩn hướng Mộc Dịch nói ra: "Mộc đạo hữu, nếu như ngươi không vội ở nhất thời, có thể cùng chúng ta huynh muội hai người cùng một chỗ giết yêu. Các loại Hoàng gia vợ chồng đã đến, chúng ta cùng đi giết cái kia Tam Vĩ Yêu Hồ, sẽ cùng nhau ly khai cốc này. Về phần sở được đến Yêu thú tài liệu, cái này. . . Ba người chúng ta chia đều cũng được!"

Giang Nhất Văn nghe được một câu cuối cùng, không khỏi đôi mi thanh tú ngưng tụ, hung hăng trừng ca ca liếc.

Nàng vừa rồi xách đề nghị, rõ ràng là khiến Mộc Dịch ít phân một ít, để báo đáp lại; thế nhưng là ca ca rồi lại đổi giọng thành chia đều, hăn hào phóng một câu, khiến huynh muội hai người lại muốn ít đạt được một ít thu nhập!

Mộc Dịch mỉm cười gật đầu: "Đó là một biện pháp! Bất quá, Yêu thú tài liệu tại hạ cũng đừng có rồi. Chỉ sợ tại hạ thực lực thấp kém, cũng chỉ có thể dốc chút sức mọn mà thôi."

Ở chỗ này đi vòng vo nửa tháng, thật vất vả mới gặp được hai người, Mộc Dịch có thể nào đơn giản buông tha.

"Tốt, quyết định vậy nha! Không thể đổi ý a!" Giang Nhất Mặc đại hi, vội vàng đoạt tại ca ca trước trước đáp ứng.

Giang Nhất Văn lúng túng cười cười, bỏ qua một bên chủ đề, cùng Mộc Dịch nói chuyện phiếm đứng lên.

Mộc Dịch đang cầu mà không được, hăn đổi hoàn cảnh nơi này hoàn toàn không biết gì cả, chính cần từ đối phương trong miệng, bộ ra bản thân cần tin tức.

Giang Nhất Văn tính cách có chút ngay thẳng, tại Mộc Dịch chỉ điểm xuống, hai câu ba lời lúc giữa, liền tiết lộ rất nhiều tin tức.

Nguyên lai cái này "Duyệt Châu" chỉ là Đại Yên quốc mười tám châu quận một trong, hơn nữa diện tích tại mười tám châu quận ở bên trong, chỉ là thuộc về trung đẳng vị trí. Nghe Giang Nhất Văn ý tứ, cái này mười tám châu quận giữa, cũng không có biển rộng cách nhau, mà là giữa lẫn nhau nối thành một mảnh.

Mộc Dịch trong lòng gọi thẳng: "Cái này Đại Yên quốc nên nhiều đến bao nhiêu? Quả thực là trong truyền thuyết đại lục đi!"

"Đại lục ?" Mộc Dịch trong lòng cả kinh, chẳng lẽ lại nói, mình đã ở vào trong truyền thuyết rộng lớn bao la bát ngát, không thấy biển rộng đại lục bên trong ?

Hắn rất muốn hỏi một chút, nhưng lại không dám mở miệng biểu lộ trững xuống, ngoại trừ đến từ Thiên Đảo quốc hắn bên ngoài, không có nơi đây không ai không biết bản thân dưới chân đến tột cùng là đại đảo tự, còn là đại lục!

Mộc Dịch lại hỏi đi một tí tu tiên giới sự tình, cái này là tốt rồi nghe ngóng hơn, dù sao mỗi cái địa phương tu tiên giới, đều không quá giống nhau, nghe ngóng một cái quy củ, cũng không lắm kỳ quái.

Cùng theo Giang Nhất Văn theo như lời, nơi đây tu tiên giới, có thể so sánh Thiên Đảo quốc muốn phồn vinh hơn!

Lấy tu sĩ cầm đầu lĩnh tông môn, chỉ có thể xưng là mật lưu tiểu tông môn; bình thường trung đẳng tông môn, đều có đan sĩ tọa trấn; mà tiếng tăm lừng lẫy đại tông môn bên trong, còn có trong truyền thuyết anh lão tồn tại!

Duyệt Châu cảnh giới, thì có như vậy một tòa đại tông môn, gọi là Huyền Hà Tông! Nghe nói Huyền Hà Tông bên trong, thì có một gã đã ngưng kết Nguyên Anh đại nhân vật! Về phần đan sĩ tu sĩ, càng là nhiều vô số kể!

"Nếu như Duyệt Châu cảnh nội, có nhiều như vậy cao thủ, vì sao không liên thủ đem yêu loại trong yêu cốc diệt trừ ?" Mộc Dịch trong lòng hiếu kỳ, nhìn không được hỏi, hắn muốn biết, nơi đây tu tiên giới có phải hay không cùng Thiên Đảo quốc giống nhau —— tại Thiên Đảo quốc, cái kia trong truyền thuyết vài tên đan sĩ không biết cái gì duyên cớ, căn bản không dám ở tu tiên giới xuất đầu lộ diện.

"Ha ha, Mộc đạo hữu chẳng lẽ không biết sao ? Đan sĩ là không cho phép tiến vào yêu cốc đấy!" Giang Nhất Văn nghi hoặc nói, "Nghe nói đây là từ xưa đến nay tu tiên giới liền định ra quy củ, kéo lê khu vực mấy đại yêu cốc, đan sĩ đều không thể tiến vào trong đó. Trừ phi là xuất hiện cực kỳ đáng sợ đấy, công kích tu sĩ yêu vương, mới có cao nhân tiến đến chuyên môn bắt giết! Nghe nói cái kia chút ít yêu vương, cũng đều là luyện hóa ra kim đan yêu loại, thực lực có thể cùng đan sĩ so sánh!"

Mộc Dịch nói ra: "Ha ha, tại hạ là đoán, chỉ sợ cũng có một chút đan sĩ, vì đạt được Yêu thú tài liệu, cũng vụng trộm lén vào yêu trong cốc giết yêu đi!"

Giang Nhất Văn sững sờ, nhẹ gật đầu: "Đúng vậy, kẻ hèn này cũng nghe qua loại này thuyết pháp! Nhưng cử động lần này không thể lâu dài, nghe nói một khi phát hiện, liền sẽ phải chịu nghiêm khắc xử phạt."

"Xử phạt ? Ai tới xử phạt ? Lại là như thế nào xử phạt đâu?" Mộc Dịch trở nên hiếu kỳ.

Giang Nhất Văn lắc đầu: "Cái này kẻ hèn này liền không được biết rồi, có lẽ chỉ có tu vi đến đó cấp độ, mới có thể tiếp xúc đến trong đó một ít nguyên do chuyện xưa."

Mộc Dịch khẽ gật đầu một cái, chính như hắc tại Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới gây người một đoạn thời gian, làm mất đi không biết có quan hệ đan sĩ bí mật, tu vi không đến cảnh giới kia, sẽ rất khó tiếp xúc đến những chuyện kia; có lẽ đã đến cảnh giới kia về sau, Mộc Dịch liền sẽ phát hiện, nguyên lai chân tướng như thế đơn giản.

Ba người bên cạnh trò chuyện bên cạnh đi, trên đường đi trước sau gặp hai tốp tu sĩ, theo thứ tự là hai người một tổ cùng ba người một đội, Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, nguyên lai tới đây yêu trong cốc giết yêu tu sĩ không ít.

"Những người này vì cái gì đều tập trung ở chung quanh đây giết yêu ? Vì cái gì không vào bên trong nhiều đi một ít đâu rồi, chỗ đó Yêu thú, tựa hồ thêm nữa!" Mộc Dịch hỏi.

Giang Nhất Văn vẻ mặt không cho là đúng: "Trừ phi là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, nếu không ai dám đi yêu cốc ở chỗ sâu trong! Vạn nhất gặp phải đàn thú, chỉ sợ liền Cố Nguyên Kỳ tu sĩ cũng khó khăn lấy bảo vệ tính mạng!"

"Giống ta các loại những thứ này Tích Cốc kỳ tu sĩ, chỉ dám tại yêu trong cốc lúc giữa khu vực săn yêu, hơn nữa còn không dám một mình hành động, nếu không thập phần nguy hiểm! Về phần yêu cốc bên ngoài vậy, cũng có một chút tu đồ tại săn giết cấp thấp Yêu thú, bất quá bọn hắn gặp phải mạo hiểm càng lớn!"

Mộc Dịch biết rõ, cái gọi là tu đồ, chỉ đúng là cái kia chút ít chưa Trúc Tạo Tiên Cơ dám tu tiên giả, hắn thấy Giang Nhất Văn thần sắc khác thường, trong lòng khẽ động, hỏi: "Mạo hiểm càng lớn, là chỉ bọn hắn ngoại trừ đối mặt Yêu thú bên ngoài, khả năng còn gặp được tu sĩ khác tu đồ công kích sao ?"

Giang Nhất Văn trầm mặc nhẹ gật đầu.

"Xem ra, vô luận ở đâu tu tiên giới, đều là giống nhau tàn khốc!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Hoàng Thị Vợ Chồng

Mộc Dịch trong lòng thầm than một tiếng, nghe được Giang Nhất Văn nói ra: "Bên trong yêu cốc, đừng nói là tu đồ rồi, chính là chúng ta những thứ này Tích Cốc kỳ tu sĩ, nếu là lạc đàn rồi, cũng có thể có thể gặp được đến tu sĩ khác ngấp nghé cùng công kích, thế phong nhật hạ a!"

Mộc Dịch cười nhạt một tiếng, không có nói tiếp, đây đối với hắn mà nói, thuộc về trong dự liệu, nhìn quen lắm rồi sự tình, không có gì đáng giá ngạc nhiên đấy, chỉ là mình muốn nhiều hơn đề phòng mà thôi.

Giang Nhất Văn còn nói thêm: "Chúng ta lần này đi săn giết Tam Vĩ Yêu Hồ, cần bay qua Thanh Tùng cương vị, đó là yêu cốc ở chỗ sâu trong, bình thường chỉ có Thần Du kỳ cùng Cố Nguyên Kỳ tu sĩ mới dám tiến vào, bất quá ta các loại hện Hoàng gia vợ chồng hai người, hơn nữa Mộc đạo hữu, tổng cộng năm người, có lẽ không có vấn đề quá lớn!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn đối với cái này sự tình cũng không thêm để ý. Bên trong yêu cốc trong khoảng thời gian này, hắn giết chết không ít Yêu thú, trong đó có một cái có ba cái đuôi, nhưng phun nước thổ vụ yêu hồ, rất có thể chính là đối phương trong miệng Tam Vĩ Yêu Hồ.

Cái này chỉ yêu hồ, khí tức cùng Thần Du kỳ tu sĩ tương đối, ngoại trừ Thủy thuộc tính thần thông không tầm thường bên ngoài, còn giỏi về biến ảo, nó ba đầu cái đuôi chặn lại, có thể huyền hóa ra ba con giống như đúc hồ ly, thiết giả khó phân biệt.

Bất quá, tại Mộc Dịch mạnh mẽ đại thủ đoạn xuống, hắn căn bản không cần phân biệt thiết giả, đối với cái này mấy con hồ ly một hồi điên cuồng

công kích, cuối cùng đem tất cả hồ ly đều dùng Tam Muội chân hỏa biến thành tro tàn.

Đối phó một cái Tam Vĩ Yêu Hồ, cái này Giang thị huynh muội cùng Hoàng gia vợ chồng còn muốn kết bạn mà đi, chân có thể thấy thực lực của bọn hắn, sẽ không quá mạnh mẽ.

"Tam Vĩ Yêu Hồ rất đáng tiền sao ? Vì sao bọn người muốn chuyên môn đi giết chết loại này Yêu thú ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Giang Nhất Mặc nhẹ gật đầu: "Đương nhiên, Tam Vĩ Yêu Hồ da lông thập phần quý trọng, vận khí tốt mà nói có thể bán được hai trăm huyền tinh!"

Giang Nhất Văn mỉm cười: "Ngoại trừ đáng giá bên ngoài, Tam Vĩ Yêu Hồ máu, cũng là thường dùng thuốc chữa thương dẫn, kẻ hèn này có một gã đệ tử, luyện công lúc ra sai lầm, Tâm mạch bị hao tổn, cần dùng một ít yêu hồ chi huyết luyện được, mới có thể mau chóng chuyển biến tốt đẹp."

Đang nói. Xa xa có hai người thừa lúc một thuyền lá nhỏ hướng nơi này bay tới, tốc độ ngược lại là phá nhanh.

"Cái này phi chu, một cũng không phi hành pháp khí ?" Mộc Dịch trong lòng rùng mình, tại Thiên Đảo quốc, khắp nơi đều là biển rộng mênh mông, vì vậy các loại đội thuyền loại pháp khí thập phần thông thường, nhưng phi hành pháp khí lại rất ít.

Dùng đội thuyền tại trên mặt nước vận chuyển, hao phí chân nguyên tương đối hơi ít. Hơn nữa cái kia chút ít chưa Trúc Tạo Tiên Cơ đệ tử có thể làm được; ngự khí phi hành, rồi lại cần tu sĩ tu vi, hơn nữa hao phí pháp lực khá nhiều, bình thường không thích hợp tại mênh mông trên mặt biển sử dụng.

Phi chu rơi xuống về sau, rơi xuống một nam một nữ hai người, đều là hai mươi bảy hai mươi tám tuổi niên kỷ, nam mọc ra một trường màu da hơi màu đen mặt hình vuông, nữ là một cái có chút kiều diễm thiếu phụ, nghe bọn hắn cùng Giang thị huynh muội dặn dò tình hình. Hiển nhiên đúng là cái kia Hoàng gia vợ chồng.

Mấy người gặp mặt chấp tay bắt chuyện qua về sau, Giang Nhất Văn mỉm cười giới thiệu nói: "Hoàng huynh, Hoàng phu nhân, vị này chính là ta hai người mới kết giao Mộc đạo hữu; Mộc đạo hữu. Trước mắt nhị vị đúng là Vô Lượng Sơn Hoàng Vân Môn Hoàng gia vợ chồng nhị vị đạo hữu."

"Bái kiến Mộc đạo hữu!"

"Bái kiến Hoàng đạo hữu, phu nhân!"

Hoàng gia vợ chồng hai người cũng cùng Mộc Dịch khách khí lẫn nhau chấp tay thi lễ.

Nghe được Giang Nhất Văn nói Mộc Dịch cũng muốn tùy bọn hắn cùng đi bắt giết Tam Vĩ Yêu Hồ về sau, Hoàng phu nhân lông mày ngưng tụ, nói ra: "Không phải nói tốt chúng ta bốn người liên thủ, lấy được tài liệu hai nhà chia đều sao ? Hôm nay nhiều hơn một người, rồi lại nên như thế nào phân phối ?"

Giang Nhất Mặc đang muốn mở miệng, Giang Nhất Văn khoát tay chặn lại cắt ngang nàng, cười nói: "Ha ha, không sao, Hoàng huynh cùng phu nhân còn là phân một nửa tài liệu. Còn dư lại ta ba người lại phân là được!"

Giang Nhất Mặc lắc đầu, thở phì phì trừng mắt liếc Giang Nhất Văn, nhưng cũng không tốt nói thêm cái gì.

"Một Văn lão đệ quả nhiên hào phóng!" Hán tử họ Hoàng nói ra: "Nếu là như vậy, vợ chồng ta ngược lại là không có ý kiến!"

Giang Nhất Mặc bữu môi nhỏ giọng thầm nói: "Đương nhiên không có ý kiến rồi, nào có ba người cùng hai người chia đều đạo lý!"

Hoàng gia vợ chồng giả bộ như không nghe thấy. Cười ha hả cùng Mộc Dịch đã ra động tác gần như.

Nghe Giang Nhất Văn nói lên Mộc Dịch là đạo chơi bốn phương tán tu về sau, Hoàng gia hai người đều là nghiêm nghị bắt đầu kính nể.

Tu luyện chi đồ, ngoại trừ bản thân nỗ lực chăm chỉ cùng với thiên phú tư chất bên ngoài, thiên địa nguyên khí nồng đậm trình độ, đan dược hay cảnh ngoại hạng bộ nhân tố cũng rất trọng yếu. Nói như vậy, tán tu tu luyện. So với có tông môn dựa vào tu sĩ, muốn chậm hơn một ít; nhưng tán tu trải qua cùng kinh nghiệm, cũng thường thường nếu so với trong tông môn tu sĩ muốn phong phú hơn, trên thực lực mà nói, tán tu bình thường cũng sẽ so với cùng giai tu sĩ càng mạnh hơn nữa một ít.

Hoàng phu nhân đối Mộc Dịch tựa hồ rất cảm thấy hứng thú, không được lời nói khách sáo nghe ngóng Mộc Dịch thực lực cùng lai lịch, Mộc Dịch đương nhiên chỉ là lừa gạt một đôi lời, qua lại mấy lần về sau, Hoàng phu nhân liền cũng không tốt tiếp tục hỏi nhiều.

Một nhóm năm người hướng yêu cốc ở chỗ sâu trong xuất phát, trên nửa đường gặp một cái sinh ra cánh quái xà, Mộc Dịch cơ bản không có ra tay, nhìn xem còn lại bốn người đem giết chết.

Sau đó, Giang Nhất Mặc lấy ra một thanh dài ba tấc mỏng dao, cẩn thận từng li từng tí đem da rắn cùng túi mật rắn, cùng với cái kia một đôi trong suốt cánh gỡ xuống, nghe nói những tài liệu này, đều có thể đổi lấy một ít huyền tinh.

Hoàng phu nhân ở một bên khen: "Giang gia muội muội làm việc tinh tế tỉ mỉ, thu lấy Yêu thú tài liệu sở trường nhất bất quá, tuyệt sẽ không bởi vì một ít sai lầm mà tổn thương tài liệu giá trị!"

Mộc Dịch ở một bên trong lòng có chút hiếu kỳ, từ vừa mới ra tay diệt yêu tình huống đến xem, cái này Hoàng gia vợ chồng tu luyện này đây tình túy Hoàng nguyên vì chân nguyên Địa thuộc tính công pháp, mà Giang thị huynh muội đều là Huyền Môn thủy thuộc tính công pháp, một Huyền một Hoàng, rồi lại quan hệ tựa hồ không kém, hiển nhiên ở chỗ này, Huyền Hoàng giữa, cũng không có bao nhiêu ngăn cách.

"Không biết Vô Lượng Sơn phụ cận trong tu tiên giới, Huyền Hoàng thông tu tu sĩ nhiều hay không?" Mộc Dịch đột nhiên hỏi.

"Ha ha, nếu như là cái kia chút ít đại tông môn, có lẽ có không ít Huyền Hoàng thông tu tu sĩ. Bất quá tại chúng ta Vô Lượng Sơn cái này phiến địa phương, đều là một ít tiểu tông môn, có rất ít người Huyền Hoàng thông tu." Giang Nhất Văn vừa cười vừa nói.

Hoàng phu nhân cũng thở dài: "Đúng vậy a, chúng ta tu sĩ muốn tu luyện một loại chân nguyên, cũng đã cần đại lượng huyền tinh mua sắm tương ứng pháp khí, đan dược vân vân, nếu như là Huyền Hoàng thông tu, tuy thực lực cường đại hơn ba phần, nhưng tiêu phí một cái giá lớn rồi lại cao hơn không ít, chưa có người làm như vậy."

Hán tử họ Hoàng nhẹ gật đầu, nói ra: "Nhưng mà, Hoàng mỗi lại nghe nói, phạm là luyện hóa kim đan đan sĩ, về sau, hơn phân nửa đều muốn Huyền Hoàng thông tu, giống như ngưng kết Nguyên Anh còn là xuất khiếu phi thăng, tóm lại là cần muốn nhờ thiên địa nguyên khí, nếu như chỉ tu luyện một loại chân nguyên, rất có thể sẽ thất bại trong gang tấc, Huyền Hoàng thông tu, tỷ lệ cao hơn một chút."

Mộc Dịch sửng sốt, Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới, tu vi cao nhất chính là mấy cái không lộ diện đan sĩ, về phần ngưng kết Nguyên Anh, xuất khiếu phi thăng chi tiết, hẳn là mới nghe lần đầu.

Bay qua một mảnh trần đầy xanh tươi cây tùng ngọn núi về sau, tốc độ của mấy người đều chậm lại không ít, cũng đặc biệt cẩn thận đứng lên.

"Người xem, đây là Độc Hỏa Tích dấu chân!" Đại hán họ Hoàng bỗng nhiên thần sắc biến đổi, chỉ vào xa xa cái nào đó hơn một xích lớn nhỏ dấu chân nói ra.

"Độc Hỏa Tích là tương đương với Cổ Nguyên Kỳ tứ cấp Yêu thú, chỉ lần này tại cái kia chút ít có Kim Đan tại thân thể yêu vương. Chúng ta còn là tránh đi đi!" Giang Nhất Mặc có chút sợ hãi nói.

Tứ cấp Yêu thú là một loại nhằm vào Yêu thú tu vi phân cấp thuyết pháp, cùng Thiên Đảo quốc có chỗ bất đồng.

Ở chỗ này, Yêu thú bị chia làm sơ giai Yêu thú, trung giai Yêu thú cùng đẳng cấp cao Yêu thú, phân biệt đối ứng cùng nhân loại tu đồ, tu sĩ, đan sĩ các loại ba đại cảnh giới.

Còn có một loại phương pháp chia nhỏ, đem sơ giai Yêu thú trở thành một cấp Yêu thú, trung giai Yêu thú ở bên trong, lại chia làm cấp hai, tam cấp cùng tứ cấp Yêu thú, phân biệt đối ứng tại Tích Cốc kỳ, Thần Du kỳ, Cổ Nguyên Kỳ ba cấp độ. Về phần đẳng cấp cao Yêu thú, đều gọi là Yêu Vương, đó là những tu sĩ này không cách nào tiếp xúc đến tồn tại, một khi gặp được, hơn phân nửa cũng không cách nào còn sống đào tẩu.

"Đúng vậy, lấy chúng ta mấy người thực lực hôm nay, tốt nhất chỉ đối phó tam cấp Yêu thú!" Hoàng phu nhân cũng là gật đầu tán thành, năm người vì vậy liền xa xa lượn quanh mở rộng tầm mắt trước sơn cốc, nhiều đi ngoài trừ gần trăm dặm lộ trình.

Cũng may đối với những thứ này có thể ngự khí phi hành tu sĩ mà nói, phi hành trăm dặm, cũng sẽ không tiêu phí quá nhiều thời gian.

Hơn nửa ngày sau, mấy người rớt cuộc đi tới một mảnh trong khu rừng rậm rạp, theo Hoàng phu nhân nói, gần nhất có người từng ở chỗ này phát hiện qua Tam Vĩ Yêu Hồ tung tích.

Hán tử họ Hoàng lấy ra hai mặt màu vàng tiểu kỳ, năm khối lòng bài tay lớn nhỏ khay ngọc, sau đó tìm một khối đất bằng, bắt đầu đem khay ngọc dựa theo nhất định được trình tự cùng vị trí, bố trí đến.

Một lát sau, Hán tử họ Hoàng bố trí xong xong, nói ra: "Tốt rồi, Ngũ Trần Phong Linh Trận đã bố trí xong thành, đem Tam Vĩ Yêu Hồ thích ăn nhất đuôi dài màu xám tro tai thỏ nhét vào phụ cận, thì có thể dẫn xuất yêu hồ, chúng ta nhanh che giấu, yên lặng chờ yêu hồ mắc câu!"

"Ngũ Trần Phong Linh Trận ? Đây là pháp trận ?" Mộc Dịch trong lòng lại là sửng sờ, "Pháp trận bố trí thế nhưng là cực kỳ phiền phức, chẳng lẽ cái này ba cái hai cái, không đến một nén nhang công phu, có thể bố trí xuống pháp trận!?"

"Cái này Ngũ Trần Phong Linh Trận uy lực như thế nào ?" Mộc Dịch nhìn không được hỏi.

"Loại này giản dị pháp trận, uy lực tự nhiên sẽ không quá mạnh mẽ, bất quá vây khốn cái kia yêu hồ nhất thời một lát vẫn là có thể đấy, nhờ ta các loại có thời gian có thể đem vây giết!" Hán tử họ Hoàng nói ra.

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch liên tục gật đầu, có chút khâm phục, nơi đây tu tiên giới thủ đoạn, tựa hồ so với Thiên Đảo quốc tu tiên giới, còn muốn phong phú một ít!

Hoàng phu nhân từ trong tay áo lấy ra một cái thỏ xám, nhét vào nơi đây, sau đó lại vứt bỏ mấy viên thỏ xám thích ăn dưa đỏ ăn.

Nhìn thấy một màn này, Mộc Dịch trong lòng lại không bình tĩnh: "Cái kia thỏ xám không là vật sống sao, sao có thể từ trong tay áo lấy ra, chẳng

lễ nàng trong tay áo không phải là Càn Khôn đại, mà là trong truyền thuyết cực kỳ hiếm thấy, có thể trang phục Linh sủng các loại vật còn sống Sinh Linh đại ?"

"Những người này bất quá là bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ, lại có thể có được phi hành pháp khí, giản dị pháp trận, Sinh Linh đại các loại những bảo vật này, nhìn chỗ này tu tiên giới, so với Thiên Đảo quốc, muốn đổi phần vinh hơn!"

Hoàng phu nhân thấy hết thấy đều chuẩn bị cho tốt, chứa cười nói: "Tam Vĩ Yêu Hồ giác quan linh mẫn, lá gan lại nhỏ, nhìn thấy ta đám người nhiều, nhất định không dám ra đến. Chúng ta cái này trốn lòng đất đi. Một đạo hữu, nếu như người không ngại mà nói, khiến thiếp thân giúp người thi triển hành thổ chi thuật!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Dịch Nguyên Yêu Hỏa

"Làm phiền rồi!" Mộc Dịch chấp tay một tạ, đồng thời thần không biết quỷ không hay nhỏ một giọt tinh huyết, tại phụ cận trên một khối nham thạch.

Hoàng phu nhân đôi giơ tay lên, một mảnh hoàng hà từ trước người của nàng thổ nhưỡng trong toát ra, đem nàng cùng Mộc Dịch quanh thân bao lấy, chung quanh thổ nhưỡng gặp được tầng này ánh sáng màu vàng, lập tức nhao nhao tan rã, hai người bọc lấy ánh sáng màu vàng, dần dần chìm vào sâu trong lòng đất.

Đây không phải Mộc Dịch lần thứ nhất kiến thức hành thổ chi thuật, cũng không kinh ngạc, nhưng trong lòng cũng âm thầm đề phòng, vạn nhất có bất kỳ không ổn, hẳn liền lập tức thi triển ra các loại thần thông, chui từ dưới đất lên mà ra!

Hán tử họ Hoàng mang theo Giang thị huynh muội hai người, cũng bắt chước làm theo thi triển hoàng hà, tiến nhập sâu trong lòng đất.

Mấy người kia cũng không phải thần niệm nhưng tế ra tại bên ngoài cơ thể Thần Du kỳ tu sĩ, xâm nhập lòng đất về sau, liền không cách nào được biết trên mặt đất tin tức. Bất quá họ Hoàng tu sĩ trong tay có Ngũ Trần Phong Linh Trận trận kỳ, một khi có Yêu thú xông vào trong trận, là hẳn có thể lập tức phát hiện cũng kích phát pháp trận.

Mà Mộc Dịch rồi lại âm thầm lưu lại một tay, tại huyết mạch trên tu hành, hẳn đã là Chân Mạch Kỳ tầng thứ tư tu vi, có thể nhỏ máu tế vật, hẳn nhỏ máu huyết, chỉ muốn cùng hẳn không xa lắm, đều có thể cùng huyết

mạch của hắc có cảm ứng tương liên, tương đương với Thần Du kỳ tu sĩ có thể ly thể thần niệm ý thức.

Mọi người đang lòng đất ngây người không có bao lâu thời gian, đột nhiên Hán tử họ Hoàng trong tay trận kỳ một hồi lắc lư, cũng phát ra nhàn nhạt ánh sáng màu vàng.

"Nhanh như vậy phải tay!?" Hán tử họ Hoàng vừa mừng vừa sợ, vội vàng tại trận kỳ trong rút vào một đạo pháp quyết, Hoàng phu nhân cũng lập tức kích phát trong tay mình trận kỳ.

Mộc Dịch lại nhíu mày, hắc lưu lại tại mặt đất trên mặt đá cái kia sợi tinh huyết cảm ứng được, trên mặt đất hoàn toàn chính xác xuất hiện một cổ hơi thở, nhưng tựa hồ nếu so với Tam Vĩ Yêu Hồ khí tức càng mạnh hơn nữa một ít!

Nhưng hắc dù sao cũng chỉ là vừa tới Chân Mạch Kỳ tầng thứ tư không lâu, cảm ứng còn không phải như vậy rõ ràng, cũng không có thể phán đoán chuẩn xác ra cái kia khí tức tu vi.

"Đi mau!"

Kích phát pháp trận về sau, tại Hoàng phu nhân một câu quát âm thanh, năm người bọc lấy hoàng hà chui từ dưới đất lên mà ra, vây hướng pháp trận.

Ngũ Trần Phong Linh Trận quả nhiên đã kích phát, giống như một tòa màu vàng màn sáng hình thành nhà tù. Chừng có vài chục trượng lớn nhỏ, đem bên trong Yêu thú cùng cỏ cây các loại phong tại màn sáng trong không cách nào ly khai.

Thế nhưng là con yêu thú này, không phải là cái gì có ba cái đuôi yêu hồ, mà là một cái hình thể hơn một trượng lớn nhỏ một sừng thần lẫn, toàn thân

màu da chột vàng chột màu đỏ, tựa hồ có thể theo hoàn cảnh biến ảo mà biến hóa.

"Là Độc Hỏa Tích!" Giang Nhất Mặc kinh hô một tiếng, do dự nói:

"Làm sao bây giờ, như vậy ly khai sao ? Cái kia pháp trận cần phải một trăm năm mươi huyền tinh. Tăng thêm bày trận hai khối cấp hai hoàng tinh cùng cái kia cấp thấp Yêu thú tai dài thỏ xám, tổng cộng gần hai trăm huyền tinh liền phao thang!"

Tại đây khẩn trương thời khắc, Giang Nhất Mặc còn có thể bắt sổ sách tính toán rành mạch, Mộc Dịch trong lòng cũng là thầm nghĩ một tiếng bội phục. Nơi này trong tu tiên giới, huyền tinh cùng hoàng tinh đều là thông dụng chi vật, giá trị cũng đại khái tương đối.

Hoàng gia vợ chồng hai người liếc mắt nhìn nhau, cũng đều là do dự chi sắc.

Lúc này, Độc Hỏa Tích đã lười dài một cuốn, đem cái kia không có lực phản kháng thỏ xám xoáy lên đưa vào trong miệng. Độc Hỏa Tích hưởng thụ lấy mỹ vị ngoài, bắt đầu công kích vây khốn nó màu vàng màn sáng.

"Phanh! Phanh!" Nó dùng bản thân cái đuôi lớn quét ngang màn sáng, khiến ánh sáng màu vàng không được rung động lắc lư.

Sau đó. Nó còn từ miệng trong phun ra từng đạo hỏa diễm giống như nước bọt, những thứ này nước bọt tính ăn mòn rất mạnh, đánh vào màn sáng trên về sau, chẳng những toát ra một mảnh ánh lửa, vẫn còn màn sáng trên thiêu cháy ra từng cái một lỗ thủng.

Như thế xuống dưới, không cần thiết một lát, Độc Hỏa Tích có thể lao ra pháp trận màn sáng trói buộc.

"Chư vị nhanh làm quyết định, đã chậm liền không còn kịp rồi!" Mộc Dịch ở một bên khuyên nhủ, vô luận là công là trốn. Lúc này đều phải đau nhức hạ quyết tâm, để tránh bỏ lỡ cơ hội tốt.

"Thử một lần đi, chúng ta dù sao có năm người! Một cái Độc Hỏa Tích tài liệu, tổng giá trị cao tới bốn trăm hoàng tinh! Đến lúc này một hồi, chính là sáu trăm hoàng tinh!" Hoàng phu nhân cuối cùng thần sắc ngưng tụ nói.

Mấy người kia đều là tâm ý không quyết. Nghe được có người quyết định, liền cũng không phản đối, vì vậy lập tức một đồ dành mà lên.

Giang thị huynh muội hai người, phân biệt tế ra một thanh xanh thẫm đầy, kiểu dáng phong cách cổ xưa phi kiếm, phi kiếm mặt ngoài lưu quang tràn ngập các loại màu sắc. Phù văn chớp động, có phần phải không phàm trần.

Mộc Dịch nhìn thấy cái này hai thanh phi kiếm, lập tức đối Giang thị huynh muội lau mắt mà nhìn, nói như vậy, phi kiếm loại này pháp khí, giá trị so với mặt khác loại hình pháp khí cao hơn trên không ít, tốt phi kiếm, càng là giá trị liên thành.

Mà Hoàng gia vợ chồng hai người, cũng riêng phần mình tế ra hai thanh trầm trọng đại đao.

Hoàng nguyên lấy ngưng trọng nổi tiếng, sử dụng pháp khí cũng nhiều là trầm trọng rắn chắc đầy, mới có thể tiếp nhận được đại lượng Hoàng nguyên, hai vợ chồng này sử dụng đại đao, có lẽ bản là một đôi, hai thanh đại đao lúc lên lúc xuống giao nhau bay múa, lẫn nhau lúc giữa phối hợp hết sức ăn ý.

Mộc Dịch tức thì đứng ở một bên, bên ngoài thân bọc lấy một tầng nhàn nhạt tầm thường hộ thể ánh lửa, nếu như không có cần phải, hẳn sẽ không dễ dàng ra tay.

Nhìn xem mấy người kia tể ra pháp khí, Mộc Dịch trong lòng âm thầm gật đầu, giết chết Yêu thú, đích xác là đao kiếm các loại sắc bén pháp khí nhất gì phù hợp, lấy hẳn những ngày này giết chết Yêu thú tình huống mà nói, nếu muốn bảo tồn ở cái kia chút đáng tiền Yêu thú tài liệu, còn là dùng Huyết Nha Nhận đem Yêu thú chém giết tương đối khá; dùng Tam Muội chân hỏa tuy bá đạo, nhưng thường thường sẽ đem Yêu thú hóa thành tro tàn, không có cái gì tài liệu lưu lại.

Năm người vừa vừa mới chuẩn bị tốt, Độc Hỏa Tích đã từ pháp trận trong phá trận mà ra, lập tức hai thanh phi kiếm đại đao, nhao nhao mang theo ánh sáng màu lam, ánh sáng màu vàng, hướng nó chém tới.

Độc Hỏa Tích về phía trước một tung, nhảy ra mấy trượng bên ngoài, nó bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, liền hướng không có xuất thủ Mộc Dịch nơi đây đánh tới.

"Coi như người không may!" Mộc Dịch trong lòng cười khổ, lần này hẳn phải xuất thủ!

Ánh sáng màu xanh lóe lên, một mặt màu xanh tím thuần tại Mộc Dịch trước người lộ ra, một tầng nhân nhật lửa xanh khóa lại tím thuần mặt ngoài, theo gió hơi hơi phiêu động.

Này Hỏa uy năng không hiện, cũng không có bức người sóng nhiệt truyền ra, mấy người còn lại đều nhìn không ra này Hỏa lợi hại.

Ngược lại là cái kia Độc Hỏa Tích rồi lại sững sờ dừng lại, há miệng một phun, một đường nước bọt hình dáng hỏa diễm hướng Mộc Dịch đánh tới.

Mộc Dịch thúc giục chân nguyên, Thanh Hỏa Thuần lập tức ánh sáng màu xanh lớn chột hiện, tầng kia lửa xanh trở nên chùng hơn một trượng dày.

Độc Hỏa Tích phun ra nước bọt hỏa diễm, tuy rằng hỏa lực rõ ràng không kịp Mộc Dịch tế ra tinh túy lửa xanh, nhưng rõ ràng có thể tại trong ngọn lửa xuyên thấu nửa trượng có thừa, mới cuối cùng bị lửa xanh hóa giải.

"Kỳ quái! Cái này Độc Hỏa Tích hỏa diễm ngược lại là có chút ý tứ!" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

Đồng thời, Độc Hỏa Tích bên ngoài thân ánh sáng màu đỏ lớn chột hiện, nó phần lưng tầng kia cứng rắn trên bì giáp, càng là hiện lên hỏa diễm giống nhau hào quang.

Lam kiếm, hoành đao, nhao nhao đâm rách ánh sáng màu đỏ, trầm tại Độc Hỏa Tích trên thân, lại chỉ tại Độc Hỏa Tích trên lưng để lại vài đạo nhẹ nhàng miệng vết thương, cũng không thể hữu hiệu sát thương.

"Không hổ là tứ cấp Yêu thú, giáp da thật sự là cứng cỏi!" Giang Nhất Văn sắc mặt biến hóa thở khê một tiếng, hắn thấy Mộc Dịch đã bị Độc Hỏa Tích công kích, cực lớn âm thanh nhắc nhở: "Mộc đạo hữu cẩn thận, Độc Hỏa Tích dịch nguyên yêu hỏa tính ăn mòn rất mạnh, hơn nữa cầm giữ có kịch độc, không thể tiếp xúc!"

"Dịch nguyên yêu hỏa?" Mộc Dịch trong lòng lớn cảm thấy hứng thú, nếu là đêm này Hỏa tính ăn mòn dung nhập Tam Muội chân hỏa bên trong, vậy hắn Tam Muội chân hỏa tính công kích, lại tăng cường không ít.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, song chương vũ, hai đạo thanh sắc Hỏa Long mộ tả một hữu hăng hái bay ra, hóa thành một cái biển lửa, đem Độc Hỏa Tích bao bọc ở bên trong.

Độc Hỏa Tích kinh hãi, không dám một mình nhảy vào màu xanh trong biển lửa, nó chỉ có thể không ngừng phụt lên ra từng đoàn từng đoàn dịch nguyên yêu hỏa, ý đồ tại trong biển lửa thanh sắc mở ra một con đường.

Lấy tu vi của nó thực lực, đối mặt Thanh Nguyên chân hỏa, lúc đầu vốn cũng không sẽ rơi xuống hạ phong, thế nhưng là, cái kia chút ít dịch nguyên yêu hỏa vừa tiến vào màu xanh trong biển lửa về sau, không hiểu thấu liền bị hấp thu hơn phân nửa chân nguyên, kể từ đó, Độc Hỏa Tích dĩ nhiên là có chút không địch lại.

Trái lại Mộc Dịch bên này, hắn chính âm thầm cố hết sức điều động huyết mạch, tản ra tinh huyết cùng tất cả xương cốt tứ chi, mỗi một tắc da thịt bên trong, hấp thu đến từ yêu Hỏa tinh túy chân nguyên.

Yêu Hỏa bên trong, tự nhiên mà vậy cũng xen lẫn đi một tí tạm thời khó có thể xóa đi độc tính, bất quá Mộc Dịch cũng không sợ, bên hông hắn trong ví ngủ say Tiểu Mao Cầu, đã bị độc này tính hấp dẫn mà tỉnh lại, có thể âm thầm trợ giúp hắn giải độc.

Dù là như thế, vẫn có một ít độc tính tạm thời tiến nhập Mộc Dịch trong cơ thể, Mộc Dịch xanh cả mặt, bởi vì cố hết sức điều động huyết mạch mà thần sắc thống khổ, thoát nhìn giống như là thập phần chống đỡ hết nổi.

Giang Nhất Văn thấy thế kinh hãi, nói ra: "Mộc đạo hữu, nhờ ta các loại giúp người giúp một tay!"

"Không cần! Tại hạ còn có thể chống đỡ thêm một lát!" Mộc Dịch khó khăn nói.

Mộc Dịch dùng lửa xanh đem Độc Hỏa Tích bao bọc vây quanh, còn lại bốn người trong lúc nhất thời cũng khó có thể nhúng tay. Loại này pháp thuật loại thủ đoạn, không dễ tại cùng hắn người liên thủ, đao kiếm loại pháp khí, tức thì rất dễ dàng phối hợp lẫn nhau.

Không bao lâu, cái kia Độc Hỏa Tích phun ra dịch nguyên yêu hỏa đã bắt đầu yếu bớt, Mộc Dịch lúc này đã hấp thu không ít yêu Hỏa, trong cơ thể cũng súc tích không ít độc tính, hắn liền la lớn: "Tại hạ muốn triệt hồi công pháp!"

Giang Nhất Văn bọn bốn người đã sớm chuẩn bị đã lâu, các loại Mộc Dịch đem màu xanh biển lửa vừa thu lại, bốn kiện đao kiếm loại pháp khí lập tức hướng Độc Hỏa Tích trên đầu dưới bụng các loại các nơi chém tới, người kia kêu rên một tiếng, như vậy vẫn lạc.

"Thật tốt quá, giết một cái Độc Hỏa Tích, cái này lớn hơn lợi nhuận một khoản!" Hoàng phu nhân cao hứng nói.

"Mộc đạo hữu, người không sao chứ ? Lúc này đây may mắn mà có Mộc đạo hữu ra tay, Mộc đạo hữu quả nhiên thực lực cao cường, khó trách dám ở tu tiên giới bốn phía du lịch!" Giang Nhất Văn quan tâm nổi lên Mộc Dịch, không ngớt lời tán thưởng.

Mộc Dịch dùng huyết mạch chân nguyên đem độc tính tạm thời ngăn chặn, chứa cười nói: "Tại hạ không ngại, bất quá kiên trì nữa một hồi mà nói, sẽ rất khó nói!"

Giang Nhất Văn hưng phấn lấy ra bạc nhận, bắt đầu thu thập cái này Độc Hỏa Tích lưu lại tài liệu.

Độc Hỏa Tích trên đầu một sừng, chính là Độc Hỏa Tích hỏa lực nguồn suối, cũng là thật tốt hỏa thuộc tính pháp khí tài liệu luyện khí, giá trị xa xỉ; ngoài ra, nó một tiếng cứng rắn giáp da, trong miệng nó túi độc, cũng có thể đối đến không ít huyền tinh.

"Cái này hai kiện đồ vật, có thể hay không bán cho ta ?" Mộc Dịch thấy Giang Nhất Văn đem hai cái túi độc nguyên vẹn lấy ra về sau, mỉm cười nói.

Giang Nhất Văn khoát tay chặn lại, hào phóng nói ra: "Đương nhiên có thể! Lúc này đây giết chết Độc Hỏa Tích, Mộc đạo hữu cư công chí vĩ, hai cái này túi độc nên tặng cho đạo hữu!"

Hoàng phu nhân nhướn mày, khóe miệng hơi động một chút, nhưng cuối cùng cũng không nói gì, ngầm đồng ý đối phương thuyết pháp.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Hảo Vận Thường Thị

Giết chết Độc Hỏa Tích về sau, bốn người nhìn về phía Mộc Dịch thần sắc, chút bất tri bất giác đều đã xảy ra một ít biến hóa vi diệu.

Giang Nhất Mặc đem hai cái túi độc để vào một cái trong hộp gỗ, hai tay dâng hiện lên cho Mộc Dịch, Mộc Dịch cảm ơn một tiếng nhận lấy, cũng lấy ra một khối tam giai huyền tinh giao cho Giang Nhất Mặc, nói là làm như hản cho mấy người khác đền bù tổn thất.

Giang Nhất Mặc không chịu thu, Hoàng gia vợ chồng cũng khách khí vài câu, Giang Nhất Văn càng là lắc đầu liên tục, Mộc Dịch cuối cùng vẫn là thu hồi huyền tinh.

"Khó được gặp được Mộc đạo hữu cao thủ như vậy, không bằng chúng ta tại phụ cận nhiều săn giết mấy con yêu thú, kiếm lớn một phen!" Hoàng phu nhân trước mặt như hoa đào, có chút chờ mong nhìn về phía Mộc Dịch.

Mộc Dịch cười nhạt một tiếng, nói ra: "Tại hạ cùng với Giang thị huynh muội ước hẹn, diệt yêu sau đó, liền rời đi yêu cốc, nếu là có cơ hội, về sau liền thủ tiếp diệt yêu đi!"

Hoàng phu nhân lập tức vẻ mặt tràn đầy vẻ thất vọng.

Mộc Dịch các loại phải ly khai nơi này, Hoàng gia vợ chồng cũng không dám ở lâu, bọn họ cùng Mộc Dịch các loại cùng một chỗ đã đi ra Thanh Tùng Cương, sau đó mới nói vợ chồng bọn họ hai người muốn lưu lại Bên trong yêu cốc tiếp tục săn giết một ít hai cấp yêu thú.

Hán tử họ Hoàng có chút xin lỗi thở dài: "Mười năm một lần giao thuê ngày sẽ phải tới gần, Hoàng khổ xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, còn nhiều hơn săn giết mấy con yêu thú, mới có thể tiếp cận đủ cái kia bút xa xỉ phí tổn."

"Huyền Nghĩa Môn có một mực muối tử tinh tế chuẩn bị, có lẽ đã tiếp cận đủ rồi cái kia bút tiền thuê đi ?" Hoàng phu nhân hướng Giang Nhất Mặc hỏi.

Giang Nhất Mặc nhẹ gật đầu, chứa cười nói: "Miễn cưỡng đã đủ rồi. Bất quá nếu để cho ca của ta để ý tới sổ sách, chỉ sợ bốn môn đã đóng cửa!"

Hoàng phu nhân nghe được Giang Nhất Mặc nói tiền thuê đã gom đủ, lập tức trong mắt hiện lên một tia phức tạp thần sắc, nàng than nhẹ một tiếng, có chút hâm mộ.

Giang Nhất Mặc ho nhẹ một tiếng, nghiêm mặt nói ra: "Nếu như nhị vị còn muốn lưu lại trong cốc, không bằng bắt sổ sách tính toán đi. Lần này chúng ta liên thủ giết chết Độc Hỏa Tích cùng phi xà hai con yêu thú, tổng tài liệu giá trị cực lớn khái tại bảy trăm tinh thạch trở lên, bỏ bố trí pháp trận tiêu hao hai khối cấp hai hoàng tinh, cùng với cái kia cấp thấp Yêu thú đuôi dài thở xám, sạch buôn bán lời sáu trăm năm mươi tinh thạch; song phương chia đều nhưng tất cả được ba trăm hai mươi năm khối tinh thạch."

Hoàng gia vợ chồng nhẹ gật đầu. Tỏ vẻ tiếp nhận cái số này.

"Nhị vị là muốn tài liệu, hay là muốn tinh thạch ?" Giang Nhất Mặc lại hỏi.

"Muốn tài liệu!" Hoàng phu nhân không chút do dự nói ra.

Giang Nhất Mặc mỉm cười: "Đúng vậy, Độc Hỏa Tích dù sao cũng là tứ cấp Yêu thú, nó tài liệu nhưng không thường xuyên tại trong phường thị

xuất hiện, vạn nhất gặp phải nhu cầu cấp bách người mua, nói không chừng có thể bán cái giá cao, đổi lại là ta, ta cũng sẽ chọn nhân tài nguyên liệu!"

"Bất quá ta các loại đã nói trước. Do vợ chồng người hai người trước chọn, đã như vậy, xin mời nhị vị nhận lấy tài liệu, xuất ra ba trăm hai mươi năm khối tinh thạch đi."

Giang Nhất Mặc tuy rằng khoản tính toán thập phần rõ ràng, nhưng giao dịch đứng lên cũng là có chút hào sảng, nàng lập tức đem mấy cái chứa Yêu thú tài liệu hộp gỗ các loại lấy ra, giao cho Hoàng gia vợ chồng hai người.

Hán tử họ Hoàng lấy ra một đồng nhất giai, cấp hai huyền tinh hoàng tinh, tổng cộng gặp hơn hai trăm tinh thạch, hẳn có chút thẹn thùng hướng Giang Nhất Văn nói ra: "Giang lão đệ. Hoàng mỗi tạm thời cầm không xuất ra nhiều như vậy tinh thạch, trước thiếu nợ người tám mươi tinh thạch, chờ ta các loại từ yêu cốc đi ra ngoài. Bán đi những tài liệu kia, liền lập tức trả lại người!"

Giang Nhất Văn đương nhiên không có phản đối, hẳn còn chứa cười nói: "Một chút chuyện nhỏ không cần quan tâm, nếu là Hoàng Vân Môn tạm thời có khó khăn, điểm ấy số lượng liền xóa bỏ rồi a!"

Giang Nhất Mặc đôi mi thanh tú cau lại, trừng ca ca liếc, người kia rồi lại làm giả không nhìn thấy.

Mộc Dịch thấy như vậy một màn, trong lòng có chút cảm khái, hẳn nhớ tới mình ở Kim Thu hội thí trước. Chỉ có chính là mấy khối huyền tinh thân gia, phải cùng Triệu Lượng hùn vốn mới có thể mua được một căn bình thường pháp trượng.

Bất quá từ Kim Thu hội thí về sau, Mộc Dịch liền không sao cả vì huyền tinh tiền tài các loại phát sầu, hẳn không phải là gián tiếp cùng Huyền Hoàng hai tông ân oán bên trong, chính là tại Hàn Nha Đảo trên ẩn cư. Về

sau đổi làm tới Thiên Địa Môn môn chủ, môn hạ không chế hai ba đầu mỏ tinh thạch mạch, đến một lần hẳn không có cần dùng đến huyền tinh hoàng tinh địa phương, thứ hai hẳn cũng không thiếu tinh thạch.

Chỉ tiếc, Mộc Dịch lúc này đây ly khai Thiên Đảo quốc. Càn Khôn đại trong cũng không có cài đặt quá nhiều tinh thạch —— trên người hẳn huyền tinh hoàng tinh, từ cấp hai đến tứ giai đều có, tổng giá trị cũng không quá đáng hai ba vạn tinh thạch.

Đương nhiên, số tiền kia đổi nhất môn chi chủ mà nói, không coi là cái gì; nhưng đối với một gã bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ mà nói, tuyệt đối là một khoản món tiền khổng lồ!

Cùng Hoàng gia vợ chồng từ biệt về sau, Giang thị huynh muội mang theo Mộc Dịch Bên trong yêu cốc khúc chiết mà đi, cố ý tránh đi mấy chỗ chướng khí bao phủ sơn cốc cùng hai mảnh thập phần khu rừng rậm rạp, cuối cùng đi ra yêu cốc.

Vừa ra yêu cốc, chính là một cái cửa hàng mọc lên san sát như rừng phường thị, theo Giang Nhất Mặc nói, chỗ này phường thị gọi là "Hảo Vận", là Vô Lượng Sơn mạch trong duy nhất một tòa, cũng là phụ cận lớn nhất một tòa phường thị, ngoại trừ thường thấy nhất Yêu thú tài liệu, các loại điển tịch, pháp khí, linh đan diệu dược các loại đều có bán ra.

Mộc Dịch tại Thiên Đảo quốc tu tiên giới, coi như là bá kiến việc đời đại nhân vật, nhưng đến nơi này tốt vận trong phường thị, rồi lại dường như mới vào tu tiên giới hài đồng, tràn ngập tò mò.

Nơi đây bán ra bảo vật, rục rờ muôn màu, có chút Mộc Dịch nhìn qua có thể đoán ra đại khái công dụng, có chút hẳn rồi lại là lần đầu tiên nhìn thấy, không khỏi đặc biệt hiếu kỳ.

Có chút bảo vật, giá cả tựa hồ cũng không đắt, Mộc Dịch rất là động tâm, sẽ phải móc ra tinh thạch mua xuống, lại bị Giang Nhất Mặc âm thầm ngăn

cản.

Giang Nhất Mặc nói, nàng đối cái này phường thị hết sức quen thuộc, Mộc Dịch nếu thật cần gì bảo vật, làm cho nàng ra mặt đến mua, như vậy có thể sử dụng so sánh giá tiền thấp mua được bảo vật; nếu không lấy Mộc Dịch loại này khuôn mặt xa lạ, rất có thể bị chủ quán yêu cầu giá cao.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tạm thời cũng không có ra tay.

Bất quá khi hần đi ngang qua một gian sách nhã hiên, chứng kiến bên trong rậm rạp chẳng chịt bày đặt ngọc bài điển tịch về sau, liền cố ý muốn đi vào xem cửa hàng này.

Mộc Dịch dụng ý rất đơn giản, từ nơi này chút ít trong điển tịch, tra ra nơi này ở vào nơi nào, tra ra Thiên Đảo quốc cùng nơi đây cách nhau rất xa, như thế nào mới có thể trở về.

Những chuyện này, bất tiện trực tiếp nghe ngóng, bỏ chút thời gian từ trong điển tịch chậm rãi tra tìm, ngược lại là thích hợp nhất.

Thế nhưng là lúc này đây, chẳng những Giang Nhất Mặc ngăn cản, liền Giang Nhất Văn đều thẳng lắc đầu nhẹ nói: "Nhà này điển tịch cửa hàng ở bên trong, điển tịch tuy rằng rất nhiều, nhưng không có gì cao minh công pháp, đều là chút ít bình thường lộn xộn công pháp, cùng với một ít chí thú quái dị tu tiên hỗn tạp nói, đi vào nhìn một canh giờ, sẽ phải tiêu phí hai mươi tinh thạch, thật sự là không có lợi nhất!"

Mộc Dịch mỉm cười: "Tại hạ liền là ưa thích nhìn một ít thú vị đồ vật, điểm ấy tinh thạch hao phí được!"

Giang Nhất Văn sững sờ, nói ra: "Nếu là Mộc đạo hữu thực đối mấy thứ này có hứng thú, không ngại đi theo ta huynh muội hai người đi ta Huyền Nghĩa Môn làm khách. Bốn môn nơi cất giấu điển tịch, có chút đã lâu, bao hàm hơn nghìn năm đến tu tiên giới các loại nghe đồn chuyện lý thú, không

thể so với sách này nhả hiên trong ít. Cũng không dùng tiêu phí tinh thạch, hơn nữa cũng không hạn thời gian, Mộc đạo hữu muốn nhìn bao lâu liền nhìn bao lâu!"

Mộc Dịch có chút động tâm, nói ra: "Đọc qua quý môn nơi cất giấu điển tịch, có hay không có chút không tiện ? Quý môn tu sĩ khác có thể hay không có ý kiến ?"

"Nào có cái gì không tiện!" Giang Nhất Văn cười nói: "Ta Huyền Nghĩa Môn trước kia đã từng phong quang nhất thời, nhưng hôm nay cũng chỉ có chúng ta huynh muội hai người cùng ba cái không còn dùng được đồ nhi, Mộc đạo hữu nếu là đại giá quang lâm bốn môn, đó là để mắt bốn môn rồi!"

"Đã như vậy, tại hạ liền làm phiền!" Mộc Dịch đáp ứng xuống.

Giang Nhất Mặc tại trong phường thị mua một lọ Tam Vĩ Yêu Hồ chi huyết, người bán vậy mà nhận ra Giang thị huynh muội, hơn nữa cũng biết hai người mua cái này yêu huyết dụng ý, vì vậy cố ý đã mang ra một cái giá cao, Giang Nhất Mặc cùng hãn cò kè mặc cả cả buổi, cuối cùng lấy một trăm hai mươi huyền tinh thành giao.

"Mập mập chết bầm này thực gian trá! Biết rõ chúng ta muốn dùng nó đến vì a chậm chể chữa thương, liền cố ý xách giá cao; đặt ở bình thường, chỉ sợ tám mươi huyền tinh hãn cũng sẽ ra tay!" Giang Nhất Mặc thở phì phò nói.

Ba người bay về phía Vô Lượng Sơn mạch Huyền Nghĩa Môn chỗ Huyền Nghĩa Phong trên đường đi, Giang Nhất Mặc vẫn đối với cái kia nhà bán hàng chỉ trích liên tục. Giang Nhất Văn cùng Mộc Dịch ở một bên không dám lên tiếng, nhìn nhau mỉm cười.

Từ trên cao nhìn lại, Vô Lượng Sơn mạch phạm vi không nhỏ, từng tòa ngọn núi cao ngất tú lệ, thiên địa nguyên khí cũng coi như không tẻ, đích

xác là cái tu hành nơi tốt.

"Cái mảnh này Vô Lượng Sơn mạch, hiện tại bị Vô Lượng Tông thống trị, chúng ta những thứ này tiểu tông môn, muốn phải ở chỗ này đặt chân, cách mỗi mười năm, sẽ phải hướng Vô Lượng Tông giao nạp một khoản xa xỉ phí tổn, trên danh nghĩa là với tư cách ngọn núi tiền thuê." Giang Nhất Văn hướng Mộc Dịch giới thiệu nói.

"Hừ, đây chẳng qua là Vô Lượng Tông vơ vét của cải thủ đoạn mà nói, từ hơn một nghìn năm lên, chúng ta Giang gia vẫn ở chỗ này khai tông lập phái, so với Vô Lượng Tông còn sớm trên hai ba trăm năm, nhưng bây giờ muốn chúng ta hướng bọn hăn giao nạp tiền thuê!" Giang Nhất Văn cảm giận bất bình nói.

Giang Nhất Văn thở dài: "Muốn trách thì trách chúng ta tử tôn hậu nhân không hăng hái tranh giành, nếu là ta Huyền Nghĩa Môn cũng là có đan sĩ trấn giữ trung đẳng tông môn, liền có thể cùng Vô Lượng Tông địa vị ngang nhau, ở đâu còn cần hướng đối phương giao phó phí tổn!"

Ba người tất cả có chút suy nghĩ, chỉ chốc lát sau, đã đến Huyền Nghĩa Phong. Đây là dãy núi trong hết sức bình thường một cái ngọn núi, cũng không rất cao, cũng không quá đột nhiên, ngoại trừ khắp núi xanh tươi cây rừng bên ngoài, không có gì rõ ràng đặc sắc.

Ngọn núi trên đỉnh, có một mảnh lầu các kiến trúc, vụn vặt lẻ tẻ chừng hơn mười chỗ ngồi, cũng là không ít, nhưng đều là kiểu dáng cũ kỹ, còn có chút rách nát.

Giang Nhất Văn đem Mộc Dịch lĩnh vào trong đó một gian trong lầu các, lầu các lâu năm thiếu tu sửa, trên tấm bảng đều tích đầy bụi bặm, bất quá Mộc Dịch vẫn có thể nhận ra phía trên ba cái chữ cổ —— "Tàng Thư các" .

"Mộc đạo hữu, mời tự tiện! Kê hèn này còn muốn làm đệ tử chữa thương, sẽ không phụng bồi!" Giang Nhất Văn chấp tay thi lễ, từ biệt Mộc

Dịch.

Mộc Dịch chấp tay cảm ơn, đối Giang Nhất Văn cử động lần này rất có hảo cảm, ai cũng không hy vọng bản thân đắm chìm ở điển tịch lúc, bên người còn có người quấy rầy.

Giang Nhất Văn đi rồi, Mộc Dịch nhìn trước mắt trên giá gỗ từng dãy dính bụi bặm ngọc bài, nhúu mày, tay áo nhẹ nhàng run lên.

Lập tức, một cỗ chân nguyên hóa thành vô hình lực lượng, đem nơi này bụi bặm thổi tan tại ngoài cửa sổ.

Mộc Dịch lập tức lấy ra trong đó một quả ngọc bài, ở trong đó rót vào một tia pháp lực, người kia lập tức ánh sáng màu đỏ lóe lên, hiện ra vô số rậm rạp chằng chịt quang điểm văn tự.

Chỉ nhìn một lát, Mộc Dịch liền phóng hạ này cái ngọc bài, sau đó bất động thanh sắc lại lấy ra một quả ngọc bài.

Lúc Mộc Dịch chứng kiến thứ bảy miếng ngọc bài lúc, rốt cuộc sắc mặt biến hóa.

"Nơi đây quả nhiên là trong truyền thuyết đại lục!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Tụ Linh Thụ

"Thì ra là thế! Thì ra là thế!"

Mộc Dịch buông này cái ngọc bài về sau, trong lòng thật lâu không thể bình tĩnh.

Viết xuống cái này điển tịch là một gã yêu thích bốn phía du lịch đan sĩ, hẳn cũng không phải Huyền Nghĩa Môn tiền bối, nhưng chẳng biết tại sao nơi đây có giấu hẳn ghi điển tịch, có lẽ là Huyền Nghĩa Môn một tên tiền bối nhìn thấy cái này điển tịch sau phục chế một phần, về sau liền lưu tại tông môn trong.

Căn cứ cái ngọc bài này trong khắc ấn 《 Yêu Hải Lục 》 ghi chép, nơi này là một mảnh rộng lớn bao la bát ngát đại lục, mà nghe đồn đại lục phía đông tại chỗ rất xa, có một mảnh yêu hải, yêu hải chỗ sâu vô số quần đảo ở bên trong, cũng có đại lượng Nhân loại cư trú, thậm chí có truyền thuyết, có Tiên nhân ở tại trên biển.

Loại này nghe đồn từ xưa đến nay, tên kia đan sĩ đã từng mưu toan tìm kiếm yêu hải tung tích, hẳn cũng đi thẳng tới đại lục bờ đông, nhưng ở biển rộng mênh mông trong phi hành hồi lâu, ngoại trừ nhìn thấy rất nhiều hòn đảo không người bên ngoài, thủy chung không có nhìn thấy cái gọi là có Nhân loại cư trú yêu hải quần đảo.

Trên đường, hẳn còn nhiều lần đã bị Yêu thú tập kích, thậm chí không thiếu Kim Đan yêu vương, cuối cùng hẳn bất đắc dĩ quay trở về đại lục.

Hắn đem mình ở bờ biển cùng trên biển phi hành, gặp yêu đoạn trải qua này, ghi chép xuống, liền tạo thành cái này bộ số lượng từ cũng không

nhiều lắm 《 Yêu Hải Lục 》 , vị này đan sĩ tại trong điển tịch sau cùng rồi nói ra, biển rộng mênh mông vô biên vô hạn, khả năng so với đại lục càng thêm rộng lớn, có lẽ chỉ có Anh lão loại này tồn tại, mới có thể đi hướng yêu hải tìm tòi bí mật.

Từ trong điển tịch cái kia chút ít miêu tả yêu hải truyền thuyết văn tự đến xem, Mộc Dịch cảm thấy, cái này tựa hồ cùng mình vị trí Thiên Đảo quốc mười phần giống nhau —— biển rộng mênh mông, quần đảo tinh la mật bố, Nhân loại cùng Yêu thú đều sinh hoạt tại trong đó.

Mộc Dịch tiếp tục xem xét những thứ khác ngọc bài, nhìn xem hay không còn có thể tìm tới có quan hệ yêu hải tin tức.

Liên tiếp ba ngày, Mộc Dịch đều ở đây lúc giữa trong Tàng Thư các không xuất ra, đem tất cả ngọc bài đều xem qua một lần.

Về yêu hải, có khác mấy bản điển tịch cũng làm đề cập, nhưng đều là dăm ba câu, lời nhảm nhủ không rõ ràng lắm. Ngược lại là có thật nhiều ghi chép bản địa tu tiên giới phong thổ điển tịch, khiến Mộc Dịch đối mình bây giờ vị trí hoàn cảnh. Đã có càng nhiều nữa hiểu rõ.

Đại Yên quốc trên phiên đại lục này, ở vào đông nam góc. Điểm ấy khiến Mộc Dịch có chút may mắn, ít nhất trên đại lục, Đại Yên quốc tiếp cận nhất yêu hải, nếu như nơi đó tại đại lục phía Tây, nói không chừng còn muốn xuyên việt toàn bộ đại lục, mới có thể tới gần bờ biển.

"Vậy mà cách nhau như thế xa, liền đan sĩ đều không thể bay đến yêu hải. Lấy ta thực lực bây giờ, lại càng không dùng xách! Xem ra, ta và lại phải ở chỗ này ngây ngốc thời gian rất lâu rồi!"

Mộc Dịch đi ra Tàng Thư các, trong lòng như có điều suy nghĩ.

"Phải mau chóng tu hành, tu vi đề cao về sau, chẳng những thực lực đề cao, tầm mắt cũng càng thêm rộng rãi, có lẽ còn có thể tìm tới mặt khác cơ

duyên, phản hồi Thiên Đảo quốc!"

Mộc Dịch dạo chơi tại Huyền Nghĩa Phong thượng du đi dạo. Lúc này trăng sáng giương cao, trăng sáng sao thưa, nhàn nhạt hàn khí bao phủ tại ngọn núi cây cối lúc giữa. Tại ánh trăng chiếu rọi, giống như một tầng hơi mỏng cái khăn che mặt.

"Tốt tinh túy thiên địa nguyên khí!" Mộc Dịch ngửi được một hồi mùi thơm ngát, thuận theo cái này sợi khí tức, đi tới ngọn núi mặt phía nam một mảnh linh mộc viên trong.

Nơi đây gieo hơn trăm gốc Mộc Dịch không biết linh thụ, cành lá thập phần rậm rạp, đã đến ban đêm, linh thụ đem vào ban ngày hấp thu thiên địa nguyên khí, tràn ra không ít, khiến cái mảnh này vườn trong. Thiên địa nguyên khí đặc biệt tinh túy.

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đem toàn thân huyết mạch tán ở tất cả xương cốt tứ chi ở bên trong, khiến mỗi một tấc da thịt đều đang điên cuồng hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí.

Hiệu quả như vậy, nhưng so với bình thường đả tọa thổ nạp, nhanh lên đâu chỉ gấp mấy lần!

Bình thường thổ nạp, chỉ dựa vào miệng mũi hút vào thiên địa nguyên khí. Sau đó lại chậm rãi luyện hóa, tồn tại vào đan điền, như thế nhiều lần; mà Mộc Dịch Thần Mạch Quyết, nhưng là trực tiếp thông qua toàn thân huyết mạch hấp thu thiên địa nguyên khí, hấp thu sau đó, chẳng những luyện hóa cực nhanh, thậm chí còn có thể ngay tại chỗ tồn tại tại trong huyết mạch. Không cần nhiều lần áp súc, đạo vào đan điền, bởi như vậy, trước sau đã giảm bớt đi rất nhiều thời gian.

Mộc Dịch tại linh mộc viên trong rời đi một vòng, trọn vẹn dùng huyết mạch vận chuyển chín đại chu thiên, vừa đúng đem cái này linh mộc viên trong tinh túy thiên địa nguyên khí, hầu như hấp thu hoàn tất.

Phen này hấp thu luyện hóa, thắng được bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ ngồi xuống ba ngày!

Mộc Dịch nghĩ đến: "Nếu như linh mộc viên đổi lớn hơn một chút, có càng nhiều loại này linh thụ, chẳng phải là có thể làm cho của ta tu hành, càng thêm mau lẹ?"

Ngày thứ hai, Mộc Dịch liền hướng Giang Nhất Văn nghe ngóng lên cái này linh thụ lai lịch.

Giang Nhất Văn nói ra: "Còn đây là Tụ Linh Thụ, nó thân cành, là chế tác cấp thấp pháp trượng thông thường nguyên liệu. Tụ Linh Thụ nhưng hấp thu thiên địa nguyên khí, dùng Tụ Linh Mộc chế tạo ra pháp trượng, vô luận Huyền Môn Hoàng Môn tu đồ, cũng có thể sử dụng."

"Gieo trồng Tụ Linh Thụ, là nhà muội chủ ý, nàng cũng am hiểu nhất đạo này. Chính là có những thứ này Tụ Linh Thụ, bốn môn hàng năm đều có thể bán đi một ít Tụ Linh Mộc cành, không sai biệt lắm có thể chống đỡ lên giao cho Vô Lượng Tông tiền thuê."

Mộc Dịch truy vấn: "Này loại cây thực đứng lên có hay không thuận tiện? Một cây Tụ Linh Thụ thành bản cần bao nhiêu?"

Giang Nhất Văn cười khố nói: "Cái này nhất định phải hỏi nhà muội rồi, chỉ có nàng rõ ràng nhất. Nhắc tới cũng kỳ quái, hôm nay nàng đi Vô Lượng Phong giao tiền thuê, như thế nào đến bây giờ vẫn chưa về?"

"Trên đường có thể hay không gặp được nguy hiểm?" Mộc Dịch nghe vậy trong lòng rùng mình nói, "Nếu như không ai biết nàng cầm lấy một số lớn tinh thạch muốn đi giao thuê, có lẽ sẽ có ác độc tâm tư!"

Giang Nhất Văn lắc đầu nói ra: "Không có khả năng! Nơi này chính là Vô Lượng Tông phạm vi thế lực, hơn nữa mấy ngày nay đúng là giao thuê thời gian, Vô Lượng Tông sớm đã phái người bốn phía thủ vững, ai dám

đánh Vô Lượng Tông chủ ý! Nếu không có như thế, ta cũng nhất định sẽ cùng nàng cùng một chỗ tiến đến."

"Nàng nói nàng cùng với Vô Lượng Tông Ngoại Sơn Đường đường chủ cò kè mặc cả, nhìn xem có thể hay không giảm xuống một ít tiền thuê, chẳng lẽ là bởi vậy cùng đối phương dây dưa quá lâu?" Giang Nhất Văn lẩm bẩm nói, ánh mắt hướng xa xa nhìn lại.

Nhắc tới cũng trùng hợp, lúc này bầu trời xa xa ánh sáng màu lam chớp động, Giang Nhất Mặc vừa vặn quay trở về Huyền Nghĩa Phong.

"Muội muội, sự tình làm như thế nào?" Giang Nhất Văn thấy muội muội vẻ mặt tức giận ngưng trọng thần sắc, có chút lo lắng hỏi.

"Hừ, Vô Lượng Tông khinh người quá đáng! Tiền thuê nói phát triển liền phát triển, xuống mười năm tiền thuê, đã đã tăng tới ba nghìn tinh thạch! Không duyên cớ hơn nhiều một nghìn tinh thạch, ta căn bản không có nhiều như vậy!"

Giang Nhất Mặc khí đầu khổ nói, "Ngoại Sơn Đường đường chủ còn nói, nếu như ba ngày bên trong không giao đủ ba nghìn tinh thạch, liền muốn ta Huyền Nghĩa Môn ly khai Vô Lượng Sơn!"

"Như vậy sao được!" Giang Nhất Văn thần sắc nghiêm nghị nói: "Ta Huyền Nghĩa Môn thế thế đại đại cảm rể nơi này, vô luận hưng suy đều chưa từng đổi qua địa phương, chúng ta phải bảo trụ tổ tiên lưu lại phần này cơ nghiệp!"

"Muội muội, người cẩn thận tính toán, chúng ta còn kém bao nhiêu?"

Giang Nhất Mặc đáp: "Trở về trên đường ta cũng đã được rồi, vô luận như thế nào tiếp cận, cũng còn công vụ năm trăm tinh thạch!"

Năm trăm tinh thạch, đây cũng không phải là một khoản chữ số nhỏ, Giang Nhất Văn nhướng mày, than nhẹ một tiếng nói ra: "Nếu như thật sự không được, sẽ đem ta chuôi này Lăng Ba Kiếm pháp khí bán đi đi, kiếm loại pháp khí giá trị xa xỉ, ít nhất có thể bán một nghìn huyền tinh!"

"Cái kia tại sao có thể, Lăng Ba Đạp Lăng hai thanh kiếm, là cha mẹ lưu lại cho chúng ta huynh muội hai người đấy, tại sao có thể bán đi!" Giang Nhất Mặc vội la lên, sắc mặt có chút không muốn.

Mộc Dịch mỉm cười, chủ động nói ra: "Năm trăm tinh thạch, tại hạ còn cầm ra, nếu như nhị vị đạo hữu có cần dùng gấp, liền trước cầm đi đi."

Nói xong, hắn liền từ trong tay áo lấy ra năm khối tam giai huyền tinh, đưa cho Giang Nhất Mặc.

"Mộc đạo hữu là khách nhân, chúng ta đã mời đến không chu toàn rồi, có thể nào còn hỏi Mộc đạo hữu hỗ trợ mượn!" Giang Nhất Văn lắc đầu liên tục.

"Không sao không sao, dù sao tại hạ cũng không nhanh dùng." Mộc Dịch cười nói, "Nếu là Giang đạo hữu đỉnh đầu dư dả rồi, trả lại không muộn."

Giang Nhất Mặc nghe vậy trong lòng khẽ động, nói ra: "Hoàn lại năm trăm huyền tinh, ta hai người còn cần một ít thời gian, Mộc đạo hữu nếu không chê, không bằng tạm thời tại ta Huyền Nghĩa Môn ở, như thế nào?"

"Đúng vậy a, kẻ hèn này cũng rất muốn hướng Mộc đạo hữu thỉnh giáo tu luyện tâm đắc!" Giang Nhất Văn cũng phát ra mời.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, liền mỉm cười nhẹ gật đầu, đáp ứng.

Hắn dưới mắt chính cần tìm một chỗ an thân, loại này nhiều năm cầm rế tại bốn địa tiểu tông môn, tin tức thu hoạch thông suốt, lại không có bao nhiêu nguy hiểm, đúng là thích hợp nhất bất quá; huống hồ cái kia Tụ Linh

Thụ, đối trợ giúp của hần không nhỏ, đây cũng là một cái hấp dẫn chỗ của hần.

Lúc này, Mộc Dịch liền tại Huyền Nghĩa Môn an định lại. Hần chọn lựa một tòa khoảng cách Tụ Linh Thụ vườn gần nhất lâu các làm vì chính mình chỗ nghỉ ngơi, còn hướng Giang Nhất Mặc kỹ càng hỏi tới Tụ Linh Thụ sự tình.

Giang Nhất Mặc nói, cái này Tụ Linh Thụ tại Vô Lượng Sơn mạch trong thuộc về thông thường một loại linh mộc, sinh trưởng cũng không tính quá chậm, cả buổi Tụ Linh Thụ giá cả, bình thường tại năm mươi tinh thạch trái phải, một mẫu Tụ Linh Thụ vườn, ước chừng một trăm gốc Tụ Linh Thụ, tổng giá trị tại năm nghìn tinh thạch cao thấp, đồng thời hàng năm nhưng thu hoạch không ít Tụ Linh Mộc cành, có thể bán được hai trăm đến ba trăm tinh thạch.

Nhưng mà, Tụ Linh Thụ gieo trồng kỹ xảo có chút chú ý, không phải là từng tông môn đều có năng lực gieo trồng này cây, Giang Nhất Mặc làm việc tinh tế tỉ mỉ cẩn thận, ở phương diện này có phần có danh tiếng.

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hỏi: "Nếu như cho Giang đạo hữu đầy đủ tinh thạch, người có thể hay không mua được đại lượng Tụ Linh Thụ gieo xuống, đem linh thụ viên quy mô, mở rộng gấp năm lần?"

"Gấp năm lần! Chính là năm mẫu linh thụ viên, một năm ít nhất có thể thu lấy được một nghìn tinh thạch trở lên Tụ Linh Mộc cành!" Giang Nhất Mặc âm âm động tâm, ung dung nói ra: "Loại ý nghĩ này, ta đã sớm có, đáng tiếc ta Huyền Nghĩa Môn tài lực có hạn, cái này một mẫu linh thụ viên, đã là tài lực cực hạn, đông thâu tây tá xuống mới làm cho đứng lên đây. Nhưng nếu luận năng lực, đừng nói năm mẫu, chính là mười mẫu hai mươi mẫu thụ viên, ta cũng có thể chăm sóc tốt!"

Mộc Dịch đại hỉ, trong mơ hồ đã có một cái người can đảm ý niệm trong đầu.

Lấy trước mắt hẩn tu hành năng lực, một ngày có thể chiếu theo 《 Thần Mạch Quyết 》 vận chuyển huyết mạch bảy bảy bốn mươi chín cái đại chu thiên, có thể hấp thu thiên địa nguyên khí, trên căn bản là năm mẫu linh thụ viên có thể tụ khí ra thiên địa nguyên khí tổng.

Nếu là có thể có được một tòa như vậy linh thụ viên, tăng thêm 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp cùng với bản thân huyết mạch kỳ diệu thiên phú, Mộc Dịch tốc độ tu luyện, sẽ trở nên nhanh vô cùng, trong vòng một đêm, liền có thể thăng được người khác tu hành nửa tháng!

"Phương pháp không tệ, chỉ là tùy tiện xuất ra như vậy một số lớn tinh thạch, khó tránh khỏi để người chú ý; huống hồ, dựng lên linh thụ viên về sau, ta cũng sẽ còn thừa không có mấy!"

Mộc Dịch trong lòng có chút do dự, nhiều lần cân nhắc trong đó lợi và hại.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Bách Luyện Đường

Giang Nhất Mặc thấy Mộc Dịch tựa hồ có chút hứng thú, hưng phấn nói: "Như thế nào, Mộc đạo hữu trên tay có một khối tinh thạch sao, nếu như Mộc đạo hữu nguyện ý, mở cửa giao cho thiếp thân quản lý! Hàng năm bán đi Tụ Linh Mộc cảnh đoạt được tinh thạch, Mộc đạo hữu nhưng đạt được một nửa! Về phần tiền vốn, thiếp thân cam đoan, nhất định tại mười năm bên trong hoàn lại!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, quyết định lấy trước ra bộ phận tinh thạch.

"Tại hạ nơi này có một vụn tinh thạch, Giang đạo hữu không ngại cầm lấy đi, đặt mua ra hai mẫu ruộng Tụ Linh Thụ viên. Bất quá tại hạ có một yêu cầu, tại hạ hy vọng cái kia Tụ Linh Thụ viên bên trong kiến tạo một gian đơn giản nhà gỗ, cung cấp tại hạ cư trú." Mộc Dịch nói xong, từ trong tay áo chậm rãi lấy ra một khối tinh thạch.

Đại bộ phận là tam giai huyền tinh hoàng tinh, còn có một chút cấp hai tinh thạch, cùng sở hữu hai ba trăm khối nhiều.

Về phần tứ giai huyền tinh hoàng tinh, Mộc Dịch trong tay cũng có mấy khối, nhưng tứ giai trở lên tinh thạch so sánh khó được, hẳn cũng sẽ không dễ dàng xuất ra.

"Mộc đạo hữu thân gia quả nhiên phong phú, vậy mà có thể xuất ra nhiều như vậy tinh thạch!" Giang Nhất Mặc đại hỉ, nài nỉ cho rằng Mộc Dịch tối đa có thể xuất ra mấy nghìn tinh thạch, không thể tưởng được hẳn vậy mà lấy ra một vụn tinh thạch!

Nhìn xem thiếu nữ kinh hỉ cùng đến thần sắc, Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, xem ra chính mình mặc dù có ý chỉ lấy ra bộ phận thân gia, nhưng vẫn là lộ ra vô cùng giàu có.

Giang Nhất Mặc tin tưởng tràn đầy nói ra: "Về phần Mộc đạo hữu chỗ đề xuất yêu cầu, đơn giản cực kỳ, thiếp thân trong mấy ngày có thể làm thỏa đáng. Bất quá hai mẫu Tụ Linh Thụ viên, cần một gần hai tháng, mới có thể thu xếp thỏa đáng, kính xin Mộc đạo hữu kiên nhẫn đợi chờ."

"Không nóng nảy, dù sao tại hạ còn phải ở chỗ này quấy rầy một đoạn thời gian rất dài!" Mộc Dịch chứa cười nói.

Mộc Dịch tại Huyền Nghĩa Môn ở lại về sau, khiến Tiểu Mao Cầu đem trong cơ thể mình chông chất độc tính hút đi, Độc Hỏa Tích dịch hai cái túi độc, cũng thành Tiểu Mao Cầu mỹ thực.

Tiểu Mao Cầu đang hút ăn túi độc về sau, lại lâm vào trong lúc ngủ say, đây là nó mỗi lần nuốt cường đại kỳ độc sau ứng với biểu hiện, về phần khi nào thức tỉnh, có thể khó nói, có thể là mấy tháng. Cũng có thể là vài năm, nhưng nó mỗi lần sau khi tỉnh lại, khí tức đều muốn rõ ràng tăng cường vài phần.

Mộc Dịch mỗi đêm đều đi linh thụ viên bên trong tu luyện huyết mạch chân nguyên, bởi vì hiệu suất rất cao, vì vậy hắn còn có đại lượng thời gian, đi nghiên cứu một ít cảm thấy hứng thú điển tịch.

Trong đó có bản chuyên môn giảng thuật thần niệm ý thức tu luyện điển tịch, là Mộc Dịch trước mắt thấy được sau cùng cẩn thận một bộ.

Bởi vì pháp lực của hắn chân nguyên, đã hoàn toàn đạt đến tiến giai Thần Du kỳ yêu cầu. Nhưng lại gặp bình cảnh, chậm chạp không cách nào đột phá.

Thần Du kỳ tu sĩ cùng Tích Cốc kỳ tu sĩ khác biệt lớn nhất, chính là thần niệm ý thức có thể ly thể, bởi vậy, thần niệm tu luyện, liền lộ ra thập phần trọng yếu.

Mộc Dịch cảm thấy, bản thân không có thể đột phá bình cảnh, hơn phân nửa là tại thần niệm trên tu hành có chỗ khiếm khuyết, cho nên đối với này đặc biệt lưu tâm.

Trong điển tịch nói. Thần niệm mạnh yếu bình thường là trời sinh đấy, đồng thời tu vi càng cao, thần niệm càng mạnh. Về phần chuyên môn tu luyện thần niệm công pháp, trong điển tịch cũng nhắc tới vài loại.

Thứ nhất là thường thường suy nghĩ, đây là thường thấy nhất một loại phương pháp, bất đồng người hiệu quả có rõ ràng khác biệt; mặc dù đều là một người, có khi sau một đêm suy nghĩ, có thể được ích lợi không nhỏ; có đôi khi nhưng lại ngay cả tục mấy tháng rồi lại không thu hoạch được gì, thậm chí cháng váng đầu não phát triển, thần thức bị hao tổn.

Còn có một loại phương pháp, cần mượn nhờ ngoại vật. Có một chút hiếm thấy bảo vật, có thể bồi dưỡng thần niệm. Trường kỳ sử dụng, cũng có thể tăng cường thần niệm.

Đối Mộc Dịch mà nói, hẳn hơn phân nửa không phải là cái gì trời sinh thần niệm cường đại người, sở dĩ phải gặp được thần niệm bình cảnh, mà chậm chạp không cách nào đột phá Thần Du kỳ. Về phần suy nghĩ. Mộc Dịch cũng thử quá nhiều lần, cảm giác không thấy hiệu quả gì.

Chỉ sợ chỉ có mượn nhờ ngoại vật, mới có thể để cho thần niệm đạt được gia tăng, vì đột phá Thần Du kỳ mà chuẩn bị.

Mộc Dịch cùng Giang thị huynh muội hai người nói cùng tu hành lúc, Giang Nhất Văn cũng nhắc tới. Thần niệm tu luyện đối với tiến giai Thần Du kỳ thập phần trọng yếu, hẳn từng nghe tổ tiên nói lên, thường xuyên cự

ly xa điều khiển pháp khí, nhiều lần luyện tập, cũng có thể tạo được rèn luyện thần niệm hiệu quả.

Những lời này khiến Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hẳn rất ít cự ly xa sử dụng pháp khí; hẳn thường dùng Huyết Nha Nhận, chỉ dùng để huyết mạch kích phát huyết khí, không giống với bình thường trên ý nghĩa pháp khí.

Có lẽ chính là vì thường xuyên sử dụng Huyết Nha Nhận, khiến Mộc Dịch huyết mạch cảm ứng càng ngày càng mạnh, vì vậy huyết mạch của hắn đơn giản liền tu luyện đến Chân Mạch Kỳ tầng thứ tư, tương đương với Thần Du kỳ tu vi. Mà cực ít sử dụng pháp khí, lại làm cho đan điền của hắn thần niệm các loại tu vi thủy chung lưỡng lự tại Tích Cốc kỳ.

Nếu như là nguyên nhân này, Mộc Dịch nhất định phải mua một kiện tiện tay pháp khí.

"Nếu như phải được thường luyện tập pháp khí sử dụng, hơn nữa cũng cần kiểm lấy một ít tinh thạch, sao không đi yêu trong cốc săn yêu, nhất cử lưỡng tiện!" Mộc Dịch trong lòng nghĩ như thế đến, hơn nữa hắn đã từng nghe nói, tại trong thực chiến có chỗ linh ngộ, do đó bình cảnh buông lỏng sự tình, cũng là chợt có phát sinh.

Nếu như muốn đi yêu trong cốc săn yêu, ngoại trừ pháp khí bên ngoài, hẳn cũng không có thiếu đồ vật cần mua.

Mộc Dịch đem ý nghĩ của mình nói với Giang thị huynh muội về sau, hai người đều không có cảm thấy kinh ngạc. Dù sao tới chỗ này từ bên ngoài đến tu sĩ, tuyệt đại bộ phận đều là hướng về phía yêu cốc, vì săn giết Yêu thú mà đến.

Hai người còn muốn cùng Mộc Dịch cùng đi săn yêu, nhưng Mộc Dịch công bố bản thân độc lai độc vãng đã quen, công pháp cũng không thích hợp cùng hắn người phối hợp, lời nói dụi dằm hỗ trợ cự tuyệt.

Giang Nhất Văn thấy Mộc Dịch cố ý độc hành, liền giao cho Mộc Dịch một quả ngọc bài, đây là hắc suốt đêm tự mình khắc ấn tin tức, kỹ càng khai báo yêu cốc địa hình, một ít thông thường Yêu thú tập tính cùng thần thông đặc điểm, đối Mộc Dịch trợ giúp rất lớn.

Giang Nhất Mặc bởi vì muốn bề bộn nhiều việc cùng vài tên đệ tử cùng một chỗ khuếch trương linh thụ viên, không cách nào cùng đi Mộc Dịch cùng một chỗ tiến đến phường thị, bất quá nàng giới thiệu trong phường thị cùng nàng quen biết lại rất là tin cậy mấy cửa hàng, cũng giao cho Mộc Dịch một kiện ngọc bội tín vật, đã có này cái tín vật, lại báo ra lai lịch, cửa hàng chớ quây tự nhiên sẽ tại giá cả trên có chỗ ưu đãi, tối thiểu nhất cũng sẽ không lung tung ra giá.

Không bao lâu về sau, Mộc Dịch liền tự hành đi tới trong phường thị.

Mộc Dịch trước hết nhất đi đây, chính là một nhà pháp khí cửa hàng.

Chưởng quầy nhìn thấy trong tiệm đã đến Mộc Dịch cái này khuôn mặt mới, thập phần nhiệt tình liền chạy ra đón chào, chấp tay nói ra: "Đạo hữu cần pháp khí sao, bốn điểm pháp khí chúng loại đầy đủ hết, Huyền Hoàng đều có, công thụ gồm nhiều mặt, phẩm chất giá cả tại đây Hảo Vận trong phường thị, đều là tiếng lành đồn xa!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, khẽ mỉm cười nói: "Tại hạ thụ Huyền Nghĩa Môn Giang đạo hữu giới thiệu, tới nơi này mua sắm pháp khí."

Nói xong, hắc từ trong lòng lấy ra món đó ngọc bội.

Chưởng quầy chỉ nhìn ngọc bội liếc, lập tức liền nhận ra được, hắc có chút ngạc nhiên đánh giá Mộc Dịch hai mắt, thâm ý sâu sắc cười nói: "Nguyên lai là Mặc nha đầu giới thiệu đây, ha ha, khối ngọc bội này Mặc nha đầu từ bất ly thân, rõ ràng cho đạo hữu với tư cách tín vật, xem ra đạo hữu cùng Mặc nha đầu quan hệ không phải là nông cạn a! Đạo hữu có cái

gì cần, cứ mở miệng, nhìn tại Mặc nha đầu phân thượng, giá cả tự nhiên thấp nhất!"

Mộc Dịch nói thẳng rõ ý đồ đến: "Tại hạ cần một kiện hỏa thuộc tính công kích hình pháp khí, hử, tốt nhất là Huyền Hoàng nhị khí cũng có thể thao túng tế luyện! Phẩm chất đương nhiên là càng cao càng tốt, đao kiếm loại pháp khí tốt nhất."

Hắn đã sớm nghĩ kỹ bản thân cần gì loại pháp khí, lúc này liền sắp sửa cầu toàn bộ nói ra, về phần giá cả, cũng không phải hắn nhất chú ý tiêu điểm.

"Huyền Hoàng nhị khí cũng có thể tế luyện?" Chương quỳ nhường mày nói, "Đao kiếm loại pháp khí nguyên bản liền thập phần hút hàng, thỏa mãn đạo hữu yêu cầu pháp khí, ta chỗ này ngược lại là có một cái, còn có vài cái tuy rằng không phải là đao kiếm loại đấy, nhưng uy lực cũng là không tầm thường, đạo hữu không ngại đều nhìn một cái."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tỏ vẻ ra là đi một tí hứng thú.

Lập tức, chương quỳ đem Mộc Dịch mời đi vào nhà, cũng có đệ tử bưng lên một ly linh trà; bất quá liền về sau, chương quỳ liền lấy đã đến bốn cái hộp ngọc, một vừa mở ra, hiện ra tại Mộc Dịch trước mắt.

Một mặt màu đỏ gương đồng, một cái ngọc hồ lô, một căn cửu tiết tiên cùng một thanh sáng loáng khoát đao.

Mộc Dịch trước cầm lên chuôi này đại đao, thoáng rút vào chân nguyên thử một lần, chỉ cảm thấy vật ấy đối Hoàng nguyên vận chuyển không tệ, nhưng đối với Huyền khí lưu chuyển thông suốt trình độ bình thường, hơn nữa tựa hồ cũng không có thể hấp thu quá nhiều chân nguyên, hiển nhiên phẩm chất hết sức bình thường.

Cửu tiết tiên phẩm chất yếu lược cao, nhưng điều khiến thập phần không thói quen, nếu như muốn dùng kiện pháp khí này, Mộc Dịch còn cần thêm vào tốn một ít thời gian luyện tập dùng cây roi chi thuật.

Về phần ngọc hồ lô, hiển nhiên phẩm chất sâu sắc không bằng hẳn đã có món đó Linh Hỏa hồ, đồng dạng không có ở đây Mộc Dịch cân nhắc bên trong.

Ngược lại là cái kia trước mặt gương đồng, tràn ngập Hỏa chân nguyên về sau, có thể hóa thành một đạo đạo hỏa quang bắn ra, tuy rằng cũng không thể tăng cường Mộc Dịch chân hỏa uy lực, lại có thể đề cao thật lớn công kích khoảng cách, có một chút tác dụng.

Mộc Dịch bất động thanh sắc từng kiện từng kiện pháp khí thì kiểm tra xong về sau, hướng chương quỳ nói ra: "Cái này gương đồng cũng không tệ lắm, không biết muốn bao nhiêu tinh thạch?"

Chương quỳ nói ra: "Đổi lại những người khác tới hỏi, không có một nghìn hai trăm tinh thạch bản chút tuyệt không ra tay, nhưng đạo hữu cùng là Mặc nha đầu giới thiệu đến đây, chỉ cần một nghìn tinh thạch là được."

"Đa tạ!" Mộc Dịch mỉm cười, lấy ra mười khối tam giai huyền tinh, giao cho chương quỳ.

Cái giá tiền này, so với Mộc Dịch dự đoán cao hơn ra không ít, quả nhiên hơi có chút ít tác dụng pháp khí, ở nơi nào đều là bán chạy nhất đấy.

Mộc Dịch lại đi những nhà khác pháp khí cửa hàng rồi đi một vòng, kết quả rực rỡ muôn màu pháp khí cửa hàng ở bên trong, nhưng không có một kiện đao kiếm loại pháp khí có thể vào hẳn pháp nhãn, không phải là thuộc tính không hợp, chính là phẩm chất quá thấp; về phần mặt khác loại hình pháp khí, Mộc Dịch cũng nhìn được không ít, nhưng đều không quá dùng chung.

"Xem ra, chỉ có đi chỗ đó Bách Luyện Đường thử xem rồi!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Bách Luyện Đường là một nhà có phần có danh tiếng luyện khí cửa hàng, chuyên vì khách nhân rèn chỉ định pháp khí bảo vật, từ trong thu lấy nhất định được phí tổn.

Bách Luyện Đường chủ trương Sở Vân Vũ, là một gã kinh nghiệm thập phần phong phú luyện khí đại sư, bản thân cũng có Thần Du kỳ tu vi, mấy chục năm qua, trải qua trong tay hắn luyện chế ra pháp khí, không dưới trăm kiện!

Đáng tiếc, người này tính nết cao ngạo, hôm nay đã không dễ dàng ra tay luyện khí, trừ phi là gặp vô cùng tốt tài liệu luyện khí, mới có thể ngửa tay thử một lần.

Giang Nhất Mặc cùng Sở Vân Vũ có chút giao tình, Mộc Dịch hy vọng, hắn có thể nhìn tại Giang Nhất Mặc trên mặt mũi, vì chính mình chế tạo một thanh mong muốn trong lòng pháp khí.

Mộc Dịch vừa đi vào Bách Luyện Đường, lập tức liền có một gã thanh niên đệ tử cung kính nghênh đón tiến lên đây, thập phần nhiệt tình.

Mộc Dịch nói rõ ý đồ đến về sau, người này đệ tử nhường mảy, mặt lộ vẻ khó khăn nói: "Hôm nay Bách Luyện Đường chỗ tiếp sinh hoạt, bình thường đều là do chúng ta vài tên đệ tử hoàn thành, sư phụ thật lâu không có tự mình ra tay! Bất quá tiền bối yên tâm, chúng ta đã được đến sư phụ vài phần chân truyền, cam đoan khiến tiền bối thoả mãn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Phệ Huyết Văn

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Bản thân muốn đánh tạo một kiện cực phẩm pháp khí, coi như là kỹ nghệ tại cao, không có Tích Cốc kỳ trở lên tu vi, chỉ sợ cũng không cách nào làm được."

Người này đệ tử nghe được Mộc Dịch dĩ nhiên là muốn luyện chế cực phẩm pháp khí, ngữ khí liền không có như vậy tự tin, hắn nói ra: "Tiền bối nhất định phải sư phụ xuất thủ, cần muốn xuất ra tài liệu khiến sư phụ xem qua, sư phụ thoả mãn về sau, mới có thể cùng tiền bối nói chuyện."

Mộc Dịch lo nghĩ, sau đó từ trong tay áo lấy ra hai khối lớn chừng quả dấm hơi mờ tinh thạch, lập tức một cỗ tinh tú thiên địa nguyên khí bao phủ bốn phía.

"Tứ giai huyền tinh, tứ giai hoàng tinh!" Người này đệ tử hơi kinh hãi, sau đó một mực cung kính tiếp nhận tinh thạch, hướng Mộc Dịch nói ra: "Mời tiền bối chờ một chút một lát, vẫn bối cái này đi thông báo sư phụ."

Mộc Dịch mỉm cười gật đầu, thầm nghĩ trong lòng, quả nhiên cái này tứ giai tinh thạch, cũng không thông thường.

Tuy rằng từ giá trị bên trên mà nói, tứ giai tinh thạch cũng chỉ tương đương với một nghìn nhất giai tinh thạch, nhưng cũng rất ít với tư cách tài chính lưu động tại phường thị giữa. Bởi vì bố trí pháp trận, luyện khí luyện đan lúc, thường thường đều cần đẳng cấp cao tinh thạch, mới có thể phát huy càng mạnh hơn nữa tác dụng, tứ giai trở lên tinh thạch bình thường đều dùng cho những công dụng này; dùng cho giao dịch đấy, hơn phân nửa đều là tam giai trở xuống tinh thạch.

Mộc Dịch xuất ra hai quả tứ giai tinh thạch dùng cho luyện khí, đủ thấy muốn đánh tạo ra cực phẩm pháp khí quyết tâm, vì vậy có lẽ có thể khiến cho đối phương coi trọng.

Quả nhiên, không có bao lâu, tên đệ tử kia sẽ theo lấy một người trung niên đã đi tới, người này trung niên nhân ánh mắt lợi hại, thần sắc nghiêm túc, vừa thô vừa to trong lòng bàn tay, còn nắm một quyển ố vàng điển tịch, nhìn bộ dáng kia, tựa hồ là da thú.

"Vị này chính là Mặc nha đầu giới thiệu đến Mộc đạo hữu đi, hạnh ngộ hạnh ngộ!" Trung niên nhân hướng Mộc Dịch chấp tay chào, hắn cũng không có nói ra thân phận của mình, nhưng đi tới nơi này Bách Luyện Đường đây, người nào cũng không biết hắn Sở Vân Vũ đại danh!

Mộc Dịch vẫn là thi lễ, sau đó nói: "Thật có lỗi quấy rầy Sở đạo hữu. Tại hạ khắp nơi tìm phường thị pháp khí cửa hàng, mà không được một kiện trân phẩm, vì vậy chỉ có thể đến xin giúp đỡ Sở đạo hữu xuất thủ tương trợ!"

Sở Vân Vũ nói ra: "Cái này không có gì ly kỳ, cực phẩm pháp khí chính là vật báu vô giá, như là xuất hiện ở trong phường thị, rất nhanh cũng sẽ bị mọi người tranh mua, đạo hữu nếu là ánh mắt cao một chút, tự nhiên chớ có mắt cái kia chút ít mặt hàng."

"Bất quá. Sở mỗ cũng sẽ không xảy ra thủ đả tạo bình thường pháp khí, trừ phi là hiếm thấy cực phẩm tài liệu, Sở mỗ mới sẽ ra tay, hơn nữa luyện chế thời gian, luyện chế phương thức, pháp khí kiểu dáng cùng giá cả, đều phải do Sở mỗ làm chủ; tuy rằng Sở mỗ cực ít thất thủ, nhưng vạn nhất ngoại trừ sai lầm, luyện khí thất bại, bốn đường cũng khái không chịu trách nhiệm bồi thường nguyên liệu giá trị, ủy thác phí tổn chỉ có thể trả lại một nửa. Đạo hữu nếu là không tiếp thụ được. Cái này mời trở về đi."

Mộc Dịch sững sờ, đối phương điều kiện không khỏi có chút hà khắc, bất quá có lẽ chính thức người có năng lực. Hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút cao ngạo.

"Mộc đạo hữu cân nhắc một chút đi, Sở mỗ còn có chút việc tư, rất mau trở về đến. Cái này bản sách cổ ghi lại một ít kỳ lạ pháp khí, nếu như đạo hữu có thích hợp tài liệu, Sở mỗ ngược lại là có hứng thú thử một lần." Sở Vân Vũ nói xong, tiện tay liền đem trong tay sách cổ nhét vào trên bàn trà, sau đó vội vàng rời đi.

Mộc Dịch nhượng mày, riêng là cái này Bách Luyện Đường gần như bá đạo điều khoản, hẳn còn có thể tiếp nhận; chỉ là hẳn không biết mình Càn Khôn đại trong đại lượng Yêu thú tài liệu. Có hay không thật sự có một hai kiện thích hợp dùng để luyện chế tâm hãn hướng về pháp khí, nếu như những tài liệu này đều không thích hợp, hoặc là làm cho đối phương không để vào mắt, chỉ sợ hẳn liền đem một chuyến tay không.

Mộc Dịch tiện tay lật lên cái kia bản da thú sách cổ, từ Sở Vân Vũ trước khi đi lưu lại đến xem. Hẳn hơn phân nửa gần nhất đang tại nghiên cứu quyển sách này trên ghi chép luyện khí chi pháp, hứng thú chính đậm đặc, nếu như tài liệu của mình vừa đúng thích hợp phía trên luyện khí chi thuật, mặc dù phẩm chất hơi kém, nói không chừng cũng có thể khiến đang tại cao hứng Sở Vân Vũ tự mình ra tay một lần.

Mộc Dịch chỉ lật vài tờ. Liền nhượng mày. Cái này sách cổ trên văn tự, hẳn một cái cũng không nhận biết, cũng may hầu như mỗi một tờ trên đều xứng có tranh vẽ, Mộc Dịch xem không hiểu văn tự, còn có thể miễn cưỡng xem hiểu đồ hình.

"Khó trách cái kia Sở Vân Vũ hào phóng như vậy đem sách lưu lại, đi theo ta quan sát!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, nhận không ra cái kia chút ít văn tự, chỉ xem đồ hình, hẳn tự nhiên không có cái gì thu hoạch.

Phía trước hơn mười trang, vẽ đều là một ít hình thù kỳ quái pháp khí, như là Ba Tiêu Phiến, Ngân Sắc Liên Hoa, Đái Thằng Tác long thảo vân vân; đằng sau thì là một vài bức thập phần huyền ảo phù văn.

Những thứ này phù văn đối Mộc Dịch mà nói, càng là Thiên Thư bình thường, hoàn toàn xem không hiểu, tăng thêm hẳn không hiểu phía dưới giới thiệu văn tự, đối là không thể lý giải từng phù văn đại biểu ý nghĩa.

Mộc Dịch chỉ biết là, luyện khí bên trong, có đôi khi vì giao phó pháp khí đặc thù thần thông, thường thường sẽ thêm vào luyện chế một ít phù văn tại pháp khí phía trên. Phẩm chất càng cao pháp khí, có thể thừa nhận phù văn cũng càng cường đại, bất đồng thuộc tính pháp khí, có thể thừa nhận phù văn cũng có chỗ bất đồng; vì vậy luyện khí chúng đại sư, đối với mấy cái này luyện khí phù văn phải thập phần tinh thông.

Mộc Dịch chỉ là nhàm chán tiện tay lật xem, trong lúc đó, hẳn lật qua lật lại sách cổ ngón tay dừng lại, sắc mặt đã hiện lên một tia kinh ngạc.

Cái này một tờ sách cổ lên, hội chế một cái màu đỏ phù văn đại khái hình thái, khiến Mộc Dịch có chút quen thuộc.

Nếu như hẳn không có nhớ lầm, bản thân sau cùng trên ái huyết khí —— Huyết Nha Nhận trên phù văn, liền cùng cái này thập phần tương tự, chỉ là không trọn vẹn đi một tí đường cong.

Phù văn giữa, sai một ly đi nghìn dặm, vốn lấy Mộc Dịch đối Huyết Nha Nhận quen thuộc trình độ, hẳn hầu như có thể khẳng định, Huyết Nha Nhận trên phù văn, lúc đầu bản phải là sách cổ trên ghi chép loại này phù văn, chỉ là bởi vì là nó từng là tàn phiến nguyên nhân, vì vậy thiếu đi bộ phận.

Tuy nói Canh Kim Đường đường chủ về sau đem Huyết Nha Nhận một lần nữa chế tạo, nhưng không có cải biến vượt qua trước mặt phù văn, chỉ là nguyên vẹn đem bảo tồn xuống, Canh Kim Đường đường chủ cũng là coi

như là luyện khí cao thủ, nhưng hắn vẫn không thể đem cái này phù văn hoàn toàn chữa trị.

"Như thế nào, Mộc đạo hữu đối Phệ Huyết Văn có hứng thú ?" Sở Vân Vũ phản hồi lúc, vừa vặn gặp được một màn này, vì vậy liền chứa cười nói.

"Sở đại sư có thể luyện chế loại này phù văn sao ?" Mộc Dịch bất động thanh sắc hỏi ngược lại.

Sở Vân Vũ sững sờ, nghiêm mặt nói ra: "Quyển sách này Sở mỗ mới được đến không lâu, gần nhất mới nắm giữ phía trên kỳ lạ văn tự, phía trên đại đa số phù văn, bao gồm cái này Phệ Huyết Văn ở bên trong, cũng đã thất truyền, chẳng qua nếu như có thích hợp tài liệu, Sở mỗ ngược lại là có một chút tin tưởng đem luyện chế ra đến."

"A, cũng không biết cái này Phệ Huyết Văn có gì công hiệu ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Sở Vân Vũ nhìn kỹ liếc sách cổ, nói ra: "Trên sách cổ nói, Phệ Huyết Văn có thể hấp thu địch nhân tinh huyết lực lượng, nếu như pháp khí trên dung hợp Phệ Huyết Văn, mỗi đánh chết một gã địch nhân, đều có thể khiến pháp khí uy lực đạt được một ít tăng lên, là một loại hiếm thấy tăng trưởng tính phù văn!"

"Chắc chắc, cường đại như thế phù văn, đáng tiếc cần trong tài liệu, có hai loại liền Sở mỗ đều mới nghe lần đầu, chỉ sợ là không cách nào luyện chế ra!"

Sở Vân Vũ trên mặt, lộ ra một tia tiếc hận. Đối với say mê tại luyện khí hắn mà nói, biết được một loại mới phù văn mới phương pháp mà không cách nào nắm giữ, đích xác là một cái thật lớn tiếc nuối.

"Không cách nào luyện chế, nhưng mà hay không có thể hay không chữa trị ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động mà hỏi.

"Chữa trị ? Đơn giản chữa trị cùng từ đầu luyện chế, tức thì hoàn toàn bất đồng; lấy Sở mỗ thủ đoạn, mặc dù thiếu một ít tài liệu, cũng có thể miễn cưỡng chữa trị, hơn nữa sẽ không so với nguyên vẹn phù văn kém hơn bao nhiêu!" Sở Vân Vũ có phần có lòng tin nói.

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, chậm rãi đem Huyết Nha Nhận lấy ra, giao cho đối phương.

Sở Vân Vũ chỉ nhìn thoáng qua, lập tức liền đại hỉ nói: "Quả nhiên là Phệ Huyết Văn, mặc dù có chút không quá nguyên vẹn! Hử, đây là một kiện tàn phiến đúc lại có được pháp khí đi. Cái này đúc lại người, thủ đoạn cũng thực cao minh, nguyên vẹn đem vốn có phù văn bảo vệ giữ lại, là một cái luyện khí cao thủ!"

Mộc Dịch thấy Sở Vân Vũ một cái đã nói ra cái này Huyết Nha Nhận lai lịch, lập tức trong lòng đối với người này lại thêm mấy phần tin tưởng.

"Bảy ngày về sau, Mộc đạo hữu tới nơi này lấy!" Sở Vân Vũ bừng lấy Huyết Nha Nhận, cầm đi sách cổ, cũng không quay đầu lại nói.

Mộc Dịch mỉm cười, lập tức đã đi ra nơi đây.

Hắn quyết tâm muốn đi trong yêu cốc săn yêu, còn có thật nhiều đồ vật muốn chuẩn bị một chút.

Mộc Dịch hao tổn ba trăm tinh thạch, vì chính mình mua một kiện lông chim hình dáng phi hành pháp khí "Phi Vũ", cưỡi Phi Vũ phi hành, có thể so sánh hẳn điều khiển pháp trượng phi hành muốn mau hơn nhiều.

Ngoài ra, hắn còn chuyên môn vì Tiểu Mao Cầu mua một cái Sinh Linh đại, khiến nó "Cư trú" đối thoại mái dễ chịu một ít.

Các loại chữa thương đan dược, cùng với bổ sung pháp lực đan dược, Mộc Dịch cũng ít số lượng mua một ít, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Trừ lần đó ra, những bố trí kia thuận tiện, uy lực cũng tương đối bình thường loại nhỏ giản dị pháp trận, Mộc Dịch cũng mua vào vài bộ.

Về phần phù lục, tuy rằng cũng công dụng không nhỏ, nhưng ý lại sử dụng phù lục mà nói hao phí hết sức kinh người, Mộc Dịch chỉ mua mấy tấm phụ trợ tính chất phù lục, đều là dùng để ẩn nấp thân hình Phong Ấn Phù, độn thổ phù vân vân.

Mấy thứ này chung vào một chỗ, cũng muốn hơn một nghìn tinh thạch, đối bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ mà nói, là một khoản xa xỉ phí tổn.

Huyết Nha Nhận trên Phệ Huyết Văn còn không có chữa trị tốt, Mộc Dịch mấy ngày kế tiếp, liên đang luyện luyện tập sử dụng cái kia chút ít giản dị pháp trận.

Những thứ này pháp trận luyện chế trụ cột nhất nguyên tắc, chính là thuận tiện sử dụng, tiếp theo mới truy cầu uy lực cùng thành phẩm, vì vậy Mộc Dịch dựa theo nói rõ, nhiều lần luyện tập vài chục lần về sau, có thể dễ dàng đem mỗi một bộ pháp trận đều bố trí đi ra.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch còn hướng Giang Nhất Mặc thỉnh giáo như thế nào cắt lấy Yêu thú tài liệu tâm đắc, đối với cái này kinh nghiệm có chút phong phú Giang Nhất Mặc, nho nhỏ chỉ điểm Mộc Dịch mấy ngày, khiến Mộc Dịch lấy được chỗ ích không nhỏ.

Muốn thu cắt Yêu thú tài liệu, đầu tiên sẽ phải thập phần rõ ràng Yêu thú cái kia chút ít bộ vị so sánh đáng giá, giết chết thời điểm, tận lực không muốn phá hư những thứ này bộ vị. Tiếp theo, thu hoạch thủ pháp, cũng thập phần chú ý, độ khó không nhỏ. Nói thí dụ như trong yêu cốt Tam Vĩ Yêu Hồ lúc có xuất hiện, lại rất ít có nguyên vẹn Tam Vĩ hồ da xuất hiện ở trong phường thị.

Bảy ngày về sau, làm đủ chuẩn bị Mộc Dịch, đúng hạn đi tới Bách Luyện Đường.

Hắn mới vừa vào cửa, lập tức liền có đệ tử thông truyền xuống, Sở Vân Vũ rất nhanh liền tự mình đến thấy.

Chứng kiến Sở Vân Vũ mang theo đặc ý mỉm cười thần sắc, cùng trong tay hắn bưng lấy một cái hộp ngọc, Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, biết rõ việc này hơn phân nửa đã thành!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Săn Yêu

Sở Vân Vũ không nói hai lời đem hộp ngọc đặt ở Mộc Dịch trước người trên bệ đá, bày làm ra một bộ "Mời giám định và thưởng thức" tư thái.

Mộc Dịch cẩn thận từng li từng tí mở ra hộp ngọc, thấy được trong đó để đặt Huyết Nha Nhận.

Hơi mỏng Huyết Nha Nhận, hình thái hầu như không có bất kỳ biến hóa nào, chỉ là dao trên thân màu đỏ phù vân, rõ ràng hơn nhiều vài nét bút, cùng sách cổ trên ghi chép cái kia Phệ Huyết Văn giống như đúc.

Mộc Dịch nhẹ nhàng cầm lấy Huyết Nha Nhận, cũng thoáng tế ra một ít pháp lực. Trong nháy mắt, cái kia Huyết Nha Nhận trên phù vân, lập tức sáng lên, cũng hình thành một mảnh nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, khóa lại Huyết Nha Nhận quanh thân trên.

Mộc Dịch toàn thân huyết dịch, cũng bởi vì cảm ứng được cái này Phệ Huyết Văn kích phát, mà có chút bắt đầu khởi động, khiến hắc xác định, hôm nay Huyết Nha Nhận, đích xác là khác nhau rất lớn.

"Sở đại sư quả nhiên diệu thủ thiên công, tại hạ bội phục!" Mộc Dịch thu hồi Huyết Nha Nhận, hết sức hài lòng liên tục gật đầu cảm ơn.

Sở Vân Vũ mỉm cười, hắc mặc dù cố hết sức khắc chế, nhưng trong tươi cười khó tránh khỏi còn là lộ ra một tia đắc ý.

Hắc thân nhiên nói: "Sở mỗ chỉ là mượn nhờ tứ giai huyền tinh hoàng tinh, đem nguyên lai phù vân kéo dài chữa trị một cái, loại phương pháp này, Sở mỗ cũng là gần nhất mới năm giữ đấy, vừa vận lấy ra thử một lần!"

Mộc Dịch lại cảm ơn vài câu, cũng hỏi bản thân có lẽ giao nạp phí tổn.

Sở Vân Vũ rồi lại khoát tay chặn lại nói, lần này hẳn cũng không có luyện khí, chỉ là thí nghiệm một cái phù văn chữa trị chi thuật, vì vậy một văn không thu. Bất quá hẳn yêu cầu, Mộc Dịch như là lúc sau còn có loại này thượng cổ phù văn cần chữa trị hoặc luyện chế, nhất định phải tìm hẳn ra tay.

Mộc Dịch miệng đầy đáp ứng, lại hỏi chế tạo hỏa thuộc tính đao kiếm loại cực phẩm pháp khí sự tình.

Đáng tiếc, hẳn xuất ra Yêu thú tài liệu, căn bản không vào Sở Vân Vũ pháp nhãn, bất quá Sở Vân Vũ cũng không có hoàn toàn cự tuyệt hẳn, Sở Vân Vũ nói rõ, nếu như Mộc Dịch về sau đã nhận được thật tốt tài liệu luyện khí, có thể lại chỗ này tìm hẳn.

Mộc Dịch ly khai Bách Luyện Đường về sau, liền đi ra phường thị, hướng yêu cốc ở chỗ sâu trong bay đi.

Phi Vũ pháp khí tế ra sau. Là một cây cực lớn màu trắng lông vũ, dài đến ba trượng, bề rộng chừng ba thước, Mộc Dịch đạp ở phía trên, so với điều khiến pháp trượng phi hành muốn thoải mái dễ chịu hơn, tốc độ cũng mau hơn không ít.

Trên đường đi, Mộc Dịch chứng kiến, yêu cốc bên ngoài vậy có không ít tu đồ tốp năm tốp ba tổ đội giết chết cấp thấp Yêu thú. Bọn hẳn nhìn thấy Mộc Dịch từ trên cao lúc bay qua, đều không hện mà cùng tạm thời dừng bước lại, lấy khăn trương mà lại có chút ít ánh mắt hâm mộ đưa mắt nhìn Mộc Dịch sau khi rời đi, bọn hẳn mới sẽ tiếp tục bên trong yêu cốc tìm kiếm Yêu thú.

Đi vào trong yêu cốc đoạn về sau, bắt đầu có cấp hai trở lên trung giai Yêu thú xuất hiện, nơi đây đã là các tu sĩ dành riêng địa bàn, Mộc Dịch không nhìn thấy một gã tu đồ thân ảnh.

Mộc Dịch không có dừng lại, hần thẳng đến Thanh Tùng Cương mà đi.

Bay qua Thanh Tùng Cương về sau, đã đến yêu cốc ở chỗ sâu trong. Nơi đây có không ít tam cấp tứ cấp Yêu thú xuất hiện, đáng sợ hơn chính là, khả năng còn có cả đàn cả lũ đàn yêu thú.

Qua Thanh Tùng Cương. Tu sĩ số lượng rõ ràng thiếu rất nhiều; tại Thanh Tùng Cương bên ngoài, Mộc Dịch một đường thấy được hơn mười người tu sĩ thân ảnh, nhưng qua Thanh Tùng Cương về sau, rồi lại một người cũng không có thấy.

Nói như vậy, chỉ có Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ mới dám tới nơi này săn giết Yêu thú.

Bất quá Mộc Dịch là một cái khác loại, hần đồng thời tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 cùng 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》, huyết mạch trên tu hành, đã đạt tới Chân Mạch Kỳ tầng thứ tư; đan điền chân khí tu vi, cũng đã đạt tới Tích Cốc kỳ đỉnh phong tiêu chuẩn. Tăng thêm Huyết Nha Nhận của hần, Tam Muội chân hỏa các loại thủ đoạn, khiến thực lực của hần, đã hoàn toàn không thể cùng bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ đánh đồng, thậm chí bình thường Thần Du kỳ tu sĩ cũng không được Mộc Dịch đối thủ.

Năm đó hần giết chết Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, Định Hải Tông Chương môn các loại thành danh đã lâu Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, tuy rằng đều có chút xuất kỳ bất ý. Hơn nữa cũng đều có địa lợi các mặt khác nhân tố tương trợ, nhưng cũng nói Mộc Dịch thực lực không giống bình thường.

Mộc Dịch đi tới một cánh rừng ở bên trong, lúc trước hần và Giang thị huynh muội đám người chính là ở chỗ này săn giết một cái Độc Hỏa Tích, Mộc Dịch cũng đem nơi đây làm như hần săn giết Yêu thú trạm thứ nhất.

Bởi vì trong rừng rậm Yêu thú qua lại khá nhiều, hơn nữa không quá thành công bầy lợi hại Yêu thú. Càng trọng yếu chính là, Mộc Dịch đối với

nơi này có chút quen thuộc, vạn nhất gặp phải nguy hiểm, cũng lại càng dễ đào tẩu.

Mộc Dịch tại rừng rậm mấy cái cửa ra vào phụ cận, đều bày ra cỡ nhỏ giám sát pháp trận.

Những thứ này giám sát pháp trận, từ một trước mặt trận bàn cùng chín khối Cảm Khí trận châu tạo thành, Cảm Khí trận châu nhưng chôn ở đất xuống, cũng có thể giấu ở cây cối bên trong, chúng nó có thể cảm ứng được chung quanh đi ngang qua cường đại khí tức, hơn nữa phản ứng tại trận trên bàn —— nếu như trận bàn khoảng cách trận châu cách nhau không phải là quá xa mà nói.

Bởi như vậy, Mộc Dịch có thể khống chế Yêu thú qua lại hành tung, do đó truy tung bắt giết.

Loại này loại nhỏ giám sát pháp trận cũng không tính quá đắt, chỉ cần mấy trăm tinh thạch; giám sát phạm vi cũng thập phần có hạn, nhưng cần tam giai huyền tinh kích phát, hao phí không nhỏ; đi vào trong yêu cốc tu sĩ, có rất ít người cam lòng sử dụng giám sát pháp trận.

Hết thầy chuẩn bị sẵn sàng, Mộc Dịch tin tưởng tràn đầy.

Thế nhưng là, hắn liên tiếp đợi ba ngày, tam giai huyền tinh trọn vẹn dùng hai khối, trong tay hắn pháp bàn, mới rút cuộc đã có động tĩnh, một viên to như hạt đậu quang điểm tại trận bàn một góc không ngừng lập lòe.

Mộc Dịch lập tức bước lên Phi Vũ, thuận theo trận bàn trên quang điểm chỉ thị phương hướng tại trong rừng cây một đường bay nhanh, rốt cuộc phát hiện một cái thân dài ba trượng Ngân Giác Tê.

Ngân Giác Tê da dày thịt béo, lực phòng ngự rất mạnh, nó nhìn thấy Mộc Dịch về sau, ngửi được Mộc Dịch khí tức cũng không tính quá mạnh

mẽ, vì vậy nó chẳng những không có chạy trốn, ngược lại là đem một sừng quét ngang, hướng Mộc Dịch bay thẳng mà đến.

Ngân Giác Tê thoát nhìn hình thể cực lớn mà hơi có vẻ cồng kềnh, nhưng xông tới tốc độ quả thực kinh người, xa xa kéo tới, giống như một đường màu bạc quang ảnh, nó màu bạc một sừng ở bên trong, càng là bắn ra từng đạo tia sáng trắng, đánh vào cây cối lên, lập tức đem hơn một trượng kích thước đại thụ chặn ngang oanh đoạn!

Cơ hồ là một cái hô hấp giữa, nguyên bản khoảng cách Mộc Dịch hơn một trăm trượng xa Ngân Giác Tê, liền vọt tới hẵn trước người hai ba mươi trượng, trên đường đi có năm sáu gốc cây đường đại thụ bị tia sáng trắng hướng đoạn, khí thể kinh người!

Đừng nói đáng sợ kia tia sáng trắng, riêng là cái này cổ bốc đồng, nếu là bị nó trước mặt đánh lên, sợ rằng cũng phải thịt nát xương tan!

Mộc Dịch điềm tĩnh, hẵn tay áo vung lên, trước người ánh sáng màu xanh lóe lên, Thanh Hỏa Thuần lập tức xoay tròn lấy tế ra, bảo vệ tại trước người của hẵn.

Mộc Dịch pháp lực cuộn cuộn tuôn ra, tấm thuẫn mặt ngoài lập tức hiện ra một tầng hầu như trong suốt hỏa diễm, nghênh đón hướng Ngân Giác Tê bắn ra tia sáng trắng.

Tia sáng trắng gặp được tầng này hỏa diễm về sau, lập tức im hơi lặng tiếng tán loạn ra, không có chút nào hiệu quả, cùng vừa rồi oanh đoạn đại thụ uy mãnh khí thể, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch đơn chương vũ, một đường hiện ra tam sắc quang mang hơi mờ Hỏa Long mãnh liệt bay ra, công hướng hướng hẵn vọt tới Ngân Giác Tê.

Ngân Giác Tê cũng không có dừng lại né tránh, trên thực tế nó cũng dừng không được, nó ỷ vào bản thân da dày thịt béo, tiếp tục hưởng Mộc Dịch cứng rắn hưởng, đồng thời nó bên ngoài thân cũng phát ra một tầng thập phần dày đặc hoàng hà, bảo vệ toàn thân.

"Oanh!" Trong một tiếng nổ vang, Tam Muội chân hỏa biến thành Hỏa Long, đơn giản đánh bể Ngân Giác Tê trên thân hoàng hà, đem thân thể của nó lập tức đốt một mảnh cháy đen.

Đổi có một đạo nhàn nhạt đấy, hầu như không thể phát hiện ánh sáng màu đỏ, xen lẫn tại Hỏa Long bên trong, tại Hỏa Long oanh mở Ngân Giác Tê hộ thể hoàng hà trong nháy mắt, đâm vào Ngân Giác Tê lớn trong mắt.

Quang điểm trên pháp bàn, như vậy biến mất.

Mộc Dịch nhẹ nhàng lóe lên, Ngân Giác Tê thi thể mang theo vẫn không có suy giảm tốc độ, liên tiếp đụng ngã bảy tám khối đại thụ, lúc này mới ầm ầm ngã xuống đất.

Mộc Dịch huyết mạch hơi hơi nóng lên, một đạo hồng quang từ Ngân Giác Tê thi thể trong bay ra, đúng là Huyết Nha Nhận.

Lúc này Huyết Nha Nhận, hấp thu Ngân Giác Tê một ít tinh huyết, mặt ngoài hiện ra một tầng nhàn nhạt huyết quang, tỏa ra khí tức, tựa hồ cũng trở nên mạnh mẽ một chút.

"Không hổ là Phệ Huyết Văn, quả nhiên có loại này kỳ lạ thần hiệu." Mộc Dịch thầm khen một tiếng, lần nữa tế ra Huyết Nha Nhận, đem Ngân Giác Tê cái kia căn ngân giác nguyên vẹn cắt lấy, cũng thích đáng thu nhập Càn Khôn đại bên trong.

Ngân Giác Tê ngân giác, là luyện chế Địa thuộc tính Hoàng Môn pháp khí thượng giai tài liệu, giá cả tại ba trăm tinh thạch trái phải, tính xuống, Mộc Dịch căn bản không có kiếm được bao nhiêu.

"Xem ra cánh rừng rậm này mặc dù đang Thanh Tùng Cường về sau, nhưng tới nơi này giết yêu tu sĩ không ít, Yêu thú số lượng không nhiều lắm, nhất định phải càng thêm xâm nhập!"

Mộc Dịch tế ra một đoàn hỏa diễm, đem Ngân Giác Tê thi thể hóa thành tro tàn về sau, thu hồi giấu ở các nơi Cẩm Khí trận châu, đã đi ra cánh rừng rậm này, tiếp tục hướng ở chỗ sâu trong tìm kiếm.

Lúc trước, hắn đạt được 《 Thần Mạch Quyết 》 này tòa động phủ, liền thuộc về yêu cốc ở chỗ sâu trong khu vực.

Ở đây có rất ít tu sĩ quang lâm, Yêu thú số lượng cũng không ít, hơi trọng yếu hơn chính là, Mộc Dịch còn có này tòa động phủ có thể làm ẩn nấp chỗ ẩn thân, vạn nhất bị thương hoặc là chân nguyên không tốt, ít nhất có thể tìm tới một cái địa phương an toàn ngồi xuống nghỉ ngơi.

Mộc Dịch cân nhắc một phen về sau, quyết định đang ở đó động phủ phụ cận vài toà sơn cốc, trên ngọn núi săn giết Yêu thú.

Trên đường đi, Mộc Dịch gặp hai con yêu thú, một cái là cấp hai Hỏa Lang thú vật, một cái là tam cấp song đầu mãng xà, đều bị Mộc Dịch Tam Muội chân hỏa cùng Huyết Nha Nhận giết chết.

Huyết Nha Nhận mỗi giết chết một con yêu thú, đều trở nên càng mạnh hơn nữa một phần, có thể ăn chứa chân nguyên càng nhiều. Giết chết tam cấp Yêu thú so với giết chết hai cấp yêu thú tăng cường hiệu quả, càng thêm lộ ra lấy.

Mộc Dịch tại động phủ chung quanh các nơi ngọn núi trên sơn cốc, đem bản thân tất cả giám sát pháp trận toàn bộ bố trí xuống.

Kết quả, mới qua hai ba canh giờ, liền phát hiện một con yêu thú khí tức.

Mộc Dịch lập tức đập trên Phi Vũ hăng hái đuổi theo, sau đó tay đoạn kỳ ra, đem Yêu thú giết chết.

Đã đến ban đêm, Yêu thú qua lại càng thêm nhiều lần, có đôi khi thậm chí đồng thời có mấy con yêu thú tại bất đồng địa phương xuất hiện, Mộc Dịch cứ dựa theo do gần đến xa trình tự, từng cái giết chết!

Những thứ này Yêu thú, linh trí không cao, cơ bản chiếu theo bản năng làm việc. Mà Mộc Dịch khí tức, chỉ là Tích Cốc kỳ, đối với mấy cái này Yêu thú mà nói, đều không cho rằng là một cái nguy hiểm, vì vậy những thứ này Yêu thú rất ít đào tẩu, đều là hung ác cùng Mộc Dịch chính diện chém giết, rồi lại hoàn toàn không phải là Mộc Dịch đối thủ.

Chỉ có ngẫu nhiên xuất hiện tứ cấp Yêu thú, mới có thể cho Mộc Dịch chế tạo một chút phiền toái.

Bất quá, lúc Mộc Dịch thủ đoạn kỳ ra, thậm chí vận dụng Thi Thú Lang Vương lúc, những thứ này Yêu thú cũng chỉ có vẫn lạc kết cục.

Hơn nữa, theo Huyết Nha Nhận chém giết Yêu thú càng ngày càng nhiều, Huyết Nha Nhận trở nên càng ngày càng lớn mạnh, về sau, mặc dù là tứ cấp Yêu thú, cũng khó có thể thừa nhận Huyết Nha Nhận một trăm!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Hí Hỏa Tước

Tiến vào yêu cốc một tháng về sau, Mộc Dịch đạp trên Phi Vũ, ở trên không trong đón nhận ba con cực lớn màu đỏ quái diệu.

Cái này ba chính quái diệu, Mộc Dịch nhưng không xa lạ gì!

Lúc trước hấn lần đầu đạp yêu cốc lúc, đã từng đã bị một đám Yêu thú vây công, Mộc Dịch toàn lực thi triển hết thầy thủ đoạn, tại Thi Thú Lang Vương dưới sự trợ giúp, giết chết, cường chế di dời đàn thú.

Lúc ấy, có hai chính quái diệu cũng tham dự vây công Mộc Dịch, chỉ là tại Mộc Dịch đại phát thần uy lúc, ý vào tốc độ bay hướng không trung mà chạy; lúc ấy vây công Mộc Dịch quái diệu, cùng trước mắt ba chính quái diệu, hình thái nói chung giống nhau, đều là đồng nhất loại hỏa thuộc tính Yêu cầm, gọi là Hí Hỏa Tước.

Hí Hỏa Tước là chỉ biết hỏa thuộc tính thần thông Yêu cầm, chúng nó thường xuyên chủ động công kích trong yêu cốc Nhân loại tu sĩ, một khi lọt vào cường lực phản kích, lại ý vào tốc độ phi hành trốn về không trung, như là trên đùa hí lộng Nhân loại tu sĩ bình thường, là trong yêu cốc thập phần làm người đau đầu một loại Yêu cầm.

Còn lần này, Mộc Dịch có Phi Vũ tương trợ, tuy rằng tốc độ vẫn đang không đuổi kịp loại này Hí Hỏa Tước, rồi lại có năng lực ở trên không một trận chiến!

Không trung là Yêu cầm thiên hạ, cái này ba con Hí Hỏa Tước nhìn thấy một cái mới Tích Cốc kỳ khí tức Nhân loại, dám đuổi tới không trung công kích bản thân, lập tức tiếng kêu kì quái lấy triển khai phản kích.

Ba con Hí Hỏa Tước hai cánh điên cuồng cánh phía dưới, ánh sáng màu đỏ lập loè, lập tức đầy trời đều là hơn một xích lớn nhỏ hỏa đoàn, rậm rạp chẳng chịt hướng Mộc Dịch đánh tới.

Những thứ này hỏa đoàn, mỗi một viên uy lực đều thập phần đáng sợ, đủ để nổ nát một khối hơn một trượng lớn nhỏ cứng rắn nham thạch, hoặc là tại núi đá trên mặt đất nổ ra một cái hố sâu.

Rậm rạp chẳng chịt vô số hỏa đoàn kéo tới, Mộc Dịch tế ra Thanh Hỏa Thuần phòng thủ, người kia phát ra một tầng hơn một trượng lớn nhỏ ánh lửa, đem Mộc Dịch quanh thân bảo vệ.

Vô số hỏa đoàn, tại Thanh Hỏa Thuần hình thành phòng ngự ánh lửa bên ngoài bạo liệt ra, âm âm liên miên không dứt, mỗi một viên hỏa đoàn bạo liệt, cũng làm cho Thanh Hỏa Thuần ánh lửa khẽ run lên.

Ngắn ngủn trong nháy mắt, Thanh Hỏa Thuần ánh lửa cũng đã lung lay sắp đổ, có chút chống đỡ không nổi!

Mộc Dịch trong lòng thất kinh: "Những thứ này Hí Hỏa Tước không hổ là tứ cấp Yêu cầm! Mặc dù vận dụng huyết mạch, đan điền chân nguyên đến tế luyện Thanh Hỏa Thuần. Mặc dù dùng Tam Muội chân hỏa lực lượng, cũng không cách nào ủng hộ quá lâu!"

Bất quá Mộc Dịch nếu như dám chủ động nghênh tiếp cái này mấy cái Yêu cầm, tự nhiên cũng có một chút thủ đoạn!

Ba con Hí Hỏa Tước đang tại điên cuồng tấn công cực kỳ, đột nhiên trong đó một cái Hí Hỏa Tước tiếng kêu kì quái một tiếng, há miệng hướng về phía trước người của mình, phun ra một cỗ cực kỳ tinh tú chân nguyên hỏa trụ.

Hỏa trụ bên trong, một đường tốc độ kỳ quái ánh sáng màu đỏ như ẩn như hiện, đúng là Huyết Nha Nhận!

Lúc này Huyết Nha Nhận. Đã chém giết hơn hai mươi con yêu thú, thực lực đã có cực kỳ rõ ràng tăng lên!

Huyết Nha Nhận càng mạnh, hấp thu chân nguyên pháp lực càng nhiều, tế ra thời điểm, ẩn nấp tính rồi lại càng ngày càng tốt, hoàn toàn trong suốt, rất khó phát hiện; hơn nữa tốc độ cũng là cực nhanh!

Nhất là tại loại này đầy trời Hỏa Vũ trong hoàn cảnh, Huyết Nha Nhận càng là khó có thể bị phát hiện.

Mặc dù lúc này Mộc Dịch đối mặt là căn thận từng li từng tí Cổ Nguyên Kỳ Nhân loại tu sĩ, cũng rất khó phát giác được Huyết Nha Nhận đánh lén. Huống chi là những thứ này không đem Mộc Dịch cái này Tích Cốc kỳ Nhân loại tu sĩ để ở trong mắt đấy, linh trí không cao Yêu cầm.

Các loại cái này chỉ Yêu cầm cảm ứng được một cổ đáng sợ khí tức hướng bản thân hăng hái tiếp cận, Huyết Nha Nhận khoảng cách nó đã bất quá là vài thước xa.

Như thế khoảng cách ngắn, Huyết Nha Nhận tốc độ lại nhanh như vậy. Căn bản tránh cũng không thể tránh! Cái này chỉ Hí Hỏa Tước chiếu theo bản năng, phún ra bản thân nhất dày đặc chân nguyên yêu hỏa, mưu toan đốt tan đột kích Huyết Nha Nhận.

Thế nhưng là, Huyết Nha Nhận bản thân cũng là hỏa thuộc tính bảo vật, nó mặt ngoài phát ra Tam Muội chân hỏa, như thế nào Hí Hỏa Tước yêu hỏa có thể khắc chế đấy!

Huống chi, Mộc Dịch lúc này Tam Muội chân hỏa, còn luyện hóa Độc Hỏa Tích dịch dịch nguyên yêu hỏa một ít uy năng, tính ăn mòn, xuyên thấu tính so với lúc trước càng mạnh hơn nữa!

Huyết Nha Nhận không hề trở lực đâm rách yêu hỏa hỏa trụ. Cũng ánh sáng màu đỏ lóe lên đem Hí Hỏa Tước cái cổ chặt đứt!

Cái này chỉ Hí Hỏa Tước thi thể, lập tức hướng phía dưới rơi xuống, bị sớm có chuẩn bị Mộc Dịch tay áo run lên, tổng xuất một cỗ chân nguyên lực lượng, đem nâng cũng hướng ngực mình đưa tới.

Hí Hỏa Tước dù sao cũng là Yêu cầm. Linh trí không cao, lúc Mộc Dịch vung tay áo lúc giữa đem cái này chỉ Hí Hỏa Tước thi thể thu nhập Càn Khôn đại trong lúc, mặt khác hai cái Hí Hỏa Tước còn không có hoàn toàn kịp phản ứng.

Lúc này, Huyết Nha Nhận cũng đã im hơi lặng tiếng xuất hiện ở một cái Hí Hỏa Tước bên người!

Hí Hỏa Tước pháp lực không tầm thường, lực công kích rất mạnh. Tốc độ phi hành cũng nhanh, nhưng lực phòng ngự rồi lại hết sức bình thường, đối mặt cái này sắc bén vô cùng Huyết Nha Nhận một trăm, ngoại trừ né tránh bên ngoài, cũng không có những biện pháp khác.

Mà khi Huyết Nha Nhận dựa vào là gần vừa đủ, khiến Hí Hỏa Tước không kịp né tránh lúc, Hí Hỏa Tước kết cục liền có thể nghĩ rồi!

"Sát!" Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, Mộc Dịch lại bắt chước làm theo đánh lén thành công, giết chết thứ hai chỉ Hí Hỏa Tước!

Còn dư lại cái kia Hí Hỏa Tước, mặc dù lại gần cũng biết nên chạy trốn chết rồi, thế nhưng là Mộc Dịch cũng không cho nó cơ hội này!

Mộc Dịch toàn lực điều động huyết mạch chân nguyên phía dưới, Tam Muội chân hỏa trong lúc đó từ toàn thân hắt phát ra, hình thành một mảnh nhàn nhạt đấy, nhiệt lực không hiện rồi lại ẩn chứa rất mạnh uy năng biến lửa, đem phạm vi hơn mười trượng bên trong đều bao trùm, cái kia cuối cùng một cái Hí Hỏa Tước, cũng lâm vào Tam Muội chân hỏa trong vòng vây.

Từng từng một hộ thể ánh lửa, tại Hí Hỏa Tước quanh thân nổi lên, nhưng rất nhanh tại Tam Muội chân hỏa thôn phệ xuống đều tan rã!

Lúc Hí Hỏa Tước cùng Tam Muội chân hỏa chính đấu thập phần kịch liệt lúc, Huyết Nha Nhận thừa dịp bất ngờ, nhiều lần xuất kích, rốt cuộc lần nữa một trăm đặc thủ!

Ba con tứ cấp Yêu cầm Hí Hỏa Tước, bị Mộc Dịch toàn bộ giết chết, trước sau bất quá là một hai cái hô hấp lúc giữa công phu!

Mộc Dịch sớm có ý định, nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu không pháp lực mình không bằng ba con Hí Hỏa Tước, nếu là hình thành giữ lẫn nhau cục diện, bản thân rất có thể đem bỏ mạng tại Hí Hỏa Tước vô tận hóa cầu công kích phía dưới!

Cũng may Huyết Nha Nhận quả nhiên không để cho Mộc Dịch thất vọng!

Mộc Dịch chi tiết lấy trong tay Huyết Nha Nhận, tại giết chết ba con tứ cấp Yêu cầm về sau, lưỡi nhận này huyết quang đã cực kỳ dày đặc; hiện tại, Mộc Dịch hầu như muốn toàn lực kích phát huyết mạch, mới có thể đem Huyết Nha Nhận đồ đầy chân nguyên, phát huy ra cực hạn uy lực!

Đây là chuyện tốt, pháp khí phẩm chất càng cao, có thể thừa nhận chân nguyên càng nhiều, có thể phát huy ra thần thông uy lực, cũng chỉ càng mạnh!

Mộc Dịch đánh giá ba bộ Hí Hỏa Tước thi thể, đem chúng nó phần đuôi dài nhất ba căn lông vũ nhổ xuống, đây là Hí Hỏa Tước bốn mạng lông vũ, cũng là nó mỗi lửa chỗ, mỗi lần Hí Hỏa Tước kích phát đầy trời Hỏa Vũ lúc, cái này ba căn lông vũ đều phát ra dị thường lóe sáng ánh sáng màu đỏ.

Ba con Hí Hỏa Tước, tổng cộng có chín căn bản tính mạng lông vũ, đều thập phần hoàn hảo.

Mộc Dịch nho nhỏ tường tận xem xét những thứ này lông vũ, phát hiện lông vũ trên có nho nhỏ tơ máu rậm rạp, vậy mà cấu thành đi một tí cực kỳ phức tạp cùng loại phù văn đồ án, thập phần huyền diệu!

"Tái cao minh luyện khí sư, cũng khắc ấn không xuất ra phức tạp như vậy phù văn đi!" Mộc Dịch không khỏi cảm khái, "Vạn vật sinh linh, thật sự là như trong truyền thuyết như vậy, do Tiên nhân mà sáng tạo sao, Tiên nhân cuối cùng đến cỡ nào cường đại thần thông, mới có thể sáng tạo ra như thế tinh tế tỉ mỉ, như thế muôn màu thế gian vạn vật!"

Mộc Dịch đem chín căn lông vũ thích đáng cất kỹ, thừa lúc Phi Vũ, hướng yêu cốc ra khỏi miệng bay đi.

"Là thời điểm lại đi tìm Sở Vân Vũ rồi!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Trong một tháng này, hắc giết chết trọn vẹn hơn hai mươi con yêu thú, Yêu thú tài liệu đem Càn Khôn đại hành trang một số gần như chật ních, hơn nữa Huyết Nha Nhận cũng có cực kỳ rõ ràng tăng cường, khiến hắc đối Sở Vân Vũ tin tưởng, tăng nhiều rất nhiều.

Nhưng mà, Mộc Dịch rồi lại thủy chung không có có cảm giác đến bản thân thần niệm có chỗ tăng cường, truy cứu nguyên nhân, hay là bởi vì Huyết Nha Nhận là huyết khí, thao túng lúc dùng chính là huyết mạch cảm ứng, mà không phải thần niệm ý thức.

Nếu như muốn rèn luyện thần niệm, phải lấy tới một kiện tốt một chút pháp khí.

Đồng thời, bản thân đánh tới Yêu thú tài liệu, cũng muốn bán đi, đổi về một ít tinh thạch.

Mộc Dịch quen việc dễ làm đường cũ phản hồi, trên đường tự nhiên cũng gặp phải một ít tu sĩ.

Những tu sĩ này, nhìn thấy mới Tích Cốc kỳ Mộc Dịch, vậy mà từ Thanh Tùng Cường sau nghênh ngang bình yên bay ra, thập phần kinh ngạc!

Phải biết rằng, một gã bình thường Tích Cốc kỳ tu sĩ, tại một thân một mình dưới tình huống, gặp được một cái tam cấp Yêu thú, đều thập phần nguy hiểm, huống chi nơi nào còn có không ít tứ cấp Yêu thú qua lại!

Đổi có một chút ánh mắt lợi hại người, chứng kiến Mộc Dịch trong tay áo trống túi túi tựa hồ thu hoạch không ít, càng thêm cực kỳ hâm mộ.

Mộc Dịch đi ra yêu cốc cửa ra vào, đi vào Hảo Vận phường thị về sau, đi trước mấy nhà thu mua Yêu thú tài liệu cửa hàng, đem trong tay mình Yêu thú tài liệu, đại bộ phận biến bán đi.

Những tài liệu này, giá trị cao tới năm sáu nghìn tinh thạch, đối với một gã Tích Cốc kỳ tu sĩ mà nói, coi như là khoản tiền lớn. Mộc Dịch không dám quá mức đường hoàng, đành phải hướng mỗi cửa hàng đều bán ra một chút tài liệu.

Dù là như thế, hẳn còn là đưa tới một ít cửa hàng chương quầy chú ý —— cấp hai, tam cấp Yêu thú tài liệu cũng thì thôi, một ít tứ cấp Yêu thú tài liệu, vậy mà từ một gã Tích Cốc kỳ tu sĩ trong tay lấy ra, thật sự có chút hiếm thấy.

Bán đi bộ phận không cần Yêu thú tài liệu về sau, Mộc Dịch liền đi tới Bách Luyện Đường.

Bởi vì là khách quen nguyên nhân, Bách Luyện Đường đệ tử hỏi rõ Mộc Dịch ý đồ đến về sau, lập tức liền tiến đến thông báo, không bao lâu về sau, Sở Vân Vũ liền vui rạo rức xuất hiện ở Mộc Dịch trước người.

"Mộc đạo hữu quả nhiên lần nữa quang lâm, không biết lúc này đây, đạo hữu đã mang đến cái gì hiếm thấy tài liệu?" Sở Vân Vũ có chút chờ mong nhìn xem Mộc Dịch.

Mộc Dịch mỉm cười, đem ba con thật dài hộp ngọc màu đỏ bày ở Sở Vân Vũ trước người, nói ra: "Không biết những thứ này Yêu cầm tài liệu, có hay không có thể vào Sở đại sư pháp nhãn!"

"Yêu cầm tài liệu ?" Sở Vân Vũ lập tức có chút hứng thú, "Yêu thú tài liệu thập phần thông thường, Yêu cầm sẽ phải ít hơn nhiều, dù sao Yêu cầm ở trên không trong tốc độ quá nhanh, rất khó bắt giết!"

Sở Vân Vũ nói một có điểm không tệ, nếu là tu vi cao, thực lực mạnh tu sĩ, Yêu cầm sẽ trực tiếp xa xa bay đi tránh đi, tu sĩ mặc dù có phi hành pháp khí phụ trợ cũng căn bản đuổi không kịp; nếu là tu vi thấp tu sĩ, kỳ thật thực lực cũng khó có thể đối phó Yêu cầm, nói không chừng ngược lại bị Yêu cầm giết chết!

Vì vậy Hảo Vận thường thị mặc dù cách yêu cốc rất gần, cũng rất ít có tốt Yêu cầm tài liệu lưu lạc đi ra.

Nghe nói là Yêu cầm tài liệu về sau, Sở Vân Vũ hứng thú thì càng nồng hậu dày đặc thêm vài phần, hẩn mở ra một cái hộp ngọc, lập tức sững sờ:

"Tứ cấp Yêu cầm Hí Hỏa Tước lông vũ!"

"Bảo tồn tốt nguyên vẹn, còn mang theo huyết khí, là vừa vặn giết chết sau lấy được mới lạ Yêu cầm tài liệu ?"

Sở Vân Vũ kinh hỉ cùng đến nhìn về phía Mộc Dịch, chờ đợi câu trả lời của hẩn.

Mộc Dịch mỉm cười nhẹ gật đầu, nói ra: "Sở đại sư không ngại nhìn xem mặt khác hai cái hộp ngọc."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Thu Đồ Đồ

"Lại là ba căn Hí Hòa Tước lông vũ!" Sở Vân Vũ mở ra thứ hai chỉ hộp ngọc lúc lại càng hoảng sợ, khi hần lại mở ra thứ ba chỉ hộp ngọc lúc, càng là sợ ngây người:

"Chín căn lông vũ, Mộc đạo hữu chẳng lẽ vừa mới giết chết ba con tứ cấp Hí Hòa Tước!?"

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Sở đại sư không phải là luôn luôn không hỏi tài liệu lai lịch, chỉ nhìn tài liệu rất xấu sao! Cái này chín căn lông vũ, có thể hay không vào Sở đại sư pháp nhãn, khiến Sở đại sư lần nữa ra tay luyện khí?"

Sở Vân Vũ liên tục gật đầu: "Thật tốt quá! Những thứ này lông vũ, vừa dễ dàng chế tạo một kiện đầy đủ pháp khí!"

"Mộc đạo hữu, ba tháng về sau, người tới lấy pháp khí đi!"

Thần sắc hưng phấn Sở Vân Vũ vứt cho Mộc Dịch một câu về sau, liền ôm ba con hộp ngọc ly khai nơi này.

Về phần pháp khí khoản tiền chắc chắn kiểu, chủng loại, hần chỉ chữ không đề cập tới, thậm chí hoàn toàn không có cùng Mộc Dịch thương lượng ý tứ.

Mộc Dịch lắc đầu, hần biết rõ đây là Sở Vân Vũ quái tính tình, cũng là Bách Luyện Đường đặc thù quy củ, cũng không có để ở trong lòng.

Lấy Sở Vân Vũ thể hiện ra hứng thú, nhất định sẽ tận tâm tận lực, sẽ không để cho Mộc Dịch thất vọng.

Mộc Dịch tại trong phường thị lượn một vòng, khắp nơi nghe ngóng có thể tăng cường thần niệm bảo vật.

Đáng tiếc loại này bảo vật cực kỳ hiếm thấy, chỉ có một loại tinh thần đàn hương, nghe nói đang ngồi lúc đốt này hương, có nhất định được nâng cao tinh thần hiệu quả, tích lũy tháng ngày, dần dà, đối thần niệm có nhất định được trợ giúp.

Tinh thần đàn hương không đắt, chỉ cần hơn mười tinh thạch có thể mua lấy một chút, Mộc Dịch ôm tạm thời thử một lần tâm tính, mua một chút.

Sau đó, Mộc Dịch liền rời đi phường thị, thừa lúc Phi Vũ bay trở về Huyền Nghĩa Môn.

Mới ly khai hơn một tháng, Giang Nhất Mặc cùng vài tên đệ tử cũng đã đem Tụ Linh Thụ viên khuếch trương tăng gấp đôi, đã có hơn hai trăm gốc Tụ Linh Thụ ở chỗ này gieo xuống, mặt khác, còn có một nhóm Tụ Linh Thụ cũng đã vận, đang muốn gieo xuống.

Thụ viên ở bên trong, cũng dựng lên một cái nhà gỗ nhỏ —— dựa theo Mộc Dịch yêu cầu, nhà gỗ tu kiến thập phần đơn giản. Chỉ có một gian phòng lúc giữa, một giường lớn, một cái bồ đoàn, một bộ chỗ ngồi; nhưng vị trí ngay tại thụ viên đích chính trung tâm.

Tuy rằng đồ dùng trong nhà đơn giản, nhưng nhà gỗ sạch sẽ sạch sẽ, cái kia chút ít đồ vật cũng đều cổ kính, nhìn ra được Giang Nhất Mặc hao tổn một ít tâm tư quản lý, Mộc Dịch hết sức hài lòng.

Ba ngày sau. Giang thị huynh muội bỗng nhiên lĩnh đã đến sáu bảy tên tu đồ, nói là đệ tử mới nhập môn, hỏi Mộc Dịch có muốn hay không chọn hai người thu làm đệ tử.

Mộc Dịch rất kỳ quái, liền hỏi tới những đệ tử này lai lịch.

Giang thị huynh muội hai người nhất thời thần sắc trầm trọng, đều là vẻ bất đắc dĩ.

Nguyên lai, những ngày này, Mộc Dịch bá kiến cái kia Hoàng gia vợ chồng thành lập Hoàng Vân Môn đã xảy ra kịch biến.

Hoàng phu nhân tại hướng Vô Lượng Tông giao nạp tiền thuê thời điểm, vậy mà một đi không trở lại.

Hoàng Vân Môn Hoàng chương môn tự nhiên lo lắng, thích thú đi tìm hiểu tin tức. Vậy mà nghe nói Hoàng phu nhân trong lúc vô tình bị một gã đan sĩ tiền bối nhìn trúng, muốn thu vì nàng thiếp thất.

Hoàng chương môn khẩn trương, mời Giang thị huynh muội đám người đồng loạt đi Vô Lượng Tông lấy cái thuyết pháp. Kết quả bọn hắn cũng nhìn được Hoàng phu nhân.

Bất quá, Hoàng phu nhân rồi lại xưng, đây là nàng tự nguyện, cũng không phải bị đan sĩ tiền bối chỗ cưỡng bức. Nàng còn nói, cùng theo Hoàng chương môn, cả ngày vì duy trì tông môn quan tâm không thôi, tu luyện kiếp sống khó khăn, tu vì cả đời đều khó có khả năng lại một cái đứng trước đại cảnh giới; mà cùng theo Vô Lượng Tông vị này đan sĩ tiền bối, mặc dù chỉ là một gã tiểu thiếp. Nhưng có một đường cơ hội, tại tu luyện trên đường lớn đi xa hơn.

Hoàng phu nhân giao cho Hoàng chương môn một khoản tinh thạch, nói lên vị kia đan sĩ tiền bối không thích nàng sẽ cùng lúc trước cố nhân đến hướng, về sau khiến Hoàng chương môn không muốn đi tìm nàng, từ nay về sau ân đoạn nghĩa tuyệt.

Thế gian đường lớn. Ân oán dây dưa, rất khó nói rõ ràng thị phi đúng sai, người người đều có lựa chọn của mình, lập trường của mình.

Nếu là Hoàng phu nhân tự nguyện, ba người cũng chỉ có thể bất đắc dĩ phản hồi. Hoàng chương môn đối bởi vì chuyện này mà chưa gượng dậy nổi, nhiều ngày không quản lý tông môn sự tình.

Ngay tại một ngày trước, Hoàng chương môn bỗng nhiên để thư lại ly khai, bảo là muốn giải tán Hoàng Vân Môn, tất cả đệ tử khác mưu sinh đường, Hoàng Vân Môn cũng không có bao nhiêu tài sản bảo vật lưu lại, cùng nhau đều giao cho Giang thị huynh muội quản lý.

Giang thị huynh muội bất đắc dĩ tiếp quản Hoàng Vân Môn, đồng thời, cũng không đành lòng khiến cái này còn vô năng một mình xông xáo tu tiên giới tu đồ môn đường ai nấy đi, vì vậy liền tại trưng cầu ý kiến của bọn hắn về sau, hết thảy đã thu vào Huyền Nghĩa Môn trong.

Tại đây mảnh trong tu tiên giới, không có tông môn dựa vào tu đồ, rất khó lớn lên, một cái không cẩn thận, tiếp theo lọt vào kẻ xấu ám toán mà lặng yên vẫn lạc; những đệ tử này tư chất cũng hết sức bình thường, nếu không cũng có thể đi tìm nơi nương tựa Vô Lượng Tông như vậy cỡ trung, thậm chí có chút cỡ lớn tông môn.

"Những đệ tử này, đều có nhất định được tu hành, hoặc là có nhất định được kỹ nghệ. Có thể học luyện chế pháp trượng, bởi như vậy, bốn môn ra bán ra Tụ Linh Mộc cảnh bên ngoài, cũng có thể bán ra thành phẩm pháp trượng, coi như là tăng thêm một ít thu nhập nơi phát ra!" Giang Nhất Mặc nhẹ nói nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn nghĩ đến, nếu như sau này bản thân khả năng phải ở chỗ này tu luyện rất dài một đoạn thời gian, có vài tên đệ tử có thể phân phó sai khiến, cũng là không tệ.

Mộc Dịch hướng vài tên đệ tử nói ra: "Hử, ngoại trừ luyện chế pháp trượng, còn có thể luyện chế pháp khí, ta chỗ này ngược lại là có một chút

Hoàng Môn luyện khí điển tịch, không biết các người vị nào đối luyện khí khá có hứng thú ?"

Lập tức có hai gã đệ tử tỏ vẻ ra là nồng hậu dày đặc hứng thú, khẩn cầu Mộc Dịch thu làm đồ đệ.

Mộc Dịch hỏi vài câu bọn họ xuất thân lai lịch, về phần tu vi tình huống, hần liếc có thể nhìn ra.

Hai người này đều là xuất thân bản hàn, một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi Thượng Thiên Khí, tên họ A Khí, từ nhỏ là không cha mẹ cô nhi, tu vi cũng là vừa vặn mở ra đan điền khí hải, ở vào tu luyện sơ kỳ; một gã khác thanh niên A Ngưu, đại danh Trịnh Thiết Ngưu, ngoài hai mươi, lớn lên cao lớn thô kệch, cha mẹ đều là thế tục giới nông dân, nhìn qua chính là kia loại đặc biệt có thể chịu khổ nhọc loại hình. Tu luyện của hắn so với thiếu niên hơi cao, nhưng là thập phần có hạn.

Đại khái cùng là bản hàn xuất thân duyên cớ, Mộc Dịch tại hai người trong ánh mắt, bao nhiêu đều thấy được bản thân lúc trước tiến vào tu tiên giới thân ảnh, mê mang, lo lắng, mà lại không có hạn ước mơ.

Mộc Dịch nói ra: "Mộc mỗ có thể thu các người làm đồ đệ, cũng sẽ truyền thụ cho các người công pháp cùng luyện khí chi thuật, bất quá không có thời gian kỹ càng chỉ điểm bọn người. Ngoài ra, Mộc mỗ đối đệ tử phẩm hạnh yêu cầu nghiêm khắc, không sợ các người tu vi không cao, liền sợ các người đi sai bước nhầm! Nếu để cho Mộc mỗ phát hiện các người âm thầm lục đục với nhau làm loạn tiến hành, tất nhiên sẽ nghiêm khắc trừng phạt! Nếu như các người nguyện ý tiếp nhận những thứ này, có thể bái Mộc mỗ vì sư."

A Khí A Ngưu, lập tức đại hỉ quỳ xuống đi bái sư chi lễ, Mộc Dịch cười đưa bọn chúng nâng dậy, thì cứ như vậy, Mộc Dịch lần thứ nhất nhận lấy đồ nhi, làm người sư phụ, quá trình cực kỳ đơn giản.

Hắn bỗng nhiên vang lên sự phụ của mình Tiểu Nguyệt Hàn, không biết giờ này khắc này, vị này đối với hắn ảnh hưởng quá nhiều ân sư, hiện ở nơi nào!

Mộc Dịch đem Canh Kim Đường luyện khí phổ truyền cho hai người, cũng giao cho hai người một ít bình thường nhất nguyên liệu, khiến hai người thử xem tay.

Luyện khí cái kia một bộ đồ vật, thập phần phức tạp, hơn nữa nhất định phải có chuyên môn phòng luyện khí, bất quá những thứ này Giang Nhất Mặc tự nhiên sẽ thích đáng an bài, Mộc Dịch không cần hao tâm tổn trí.

Về phần hai gã đệ tử tu luyện công pháp, Mộc Dịch cũng làm ra đi một tí an bài.

Hắn tự mình kiểm tra rồi hai người tiên mạch, cảm ứng được, A Ngưu tiên mạch dày đặc ngưng trọng, hoàn toàn chính xác thích hợp nhất tu luyện Hoàng Môn Địa thuộc tính công pháp, tại là để phân phó hắn tiếp tục cần tu khổ luyện; mà A Khí tiên mạch tức thì tương đối tinh tế tỉ mỉ, kéo dài mà không tuyệt, tựa hồ thích hợp hơn thủy thuộc tính công pháp.

Vì vậy, Mộc Dịch liền giao cho A Khí 《 Nhược Thủy Quyết 》, 《 Trầm Thủy Quyết 》 các loại Huyền Hoàng hai môn thủy thuộc tính công pháp, phân phó hắn về sau nhưng nếm thử tu luyện những công pháp này, sau đó hoặc là lựa chọn thứ nhất, hoặc là Huyền Hoàng thông tu.

Mộc Dịch thân gia giàu có, tự nhiên cũng sẽ không bạc đãi cái này hai gã đệ tử, lần đầu bá sự, hắn liền tặng cho hai gã đệ tử tất cả một khối cấp hai huyền tinh, coi như là thập phần trầm trọng đáp lễ, khiến Giang Nhất Văn không ngớt lời lớn khen Mộc Dịch ra tay hào phóng.

Mộc Dịch trong lòng cười khổ, hắn Càn Khôn đại ở bên trong, căn bản không có nhất giai tinh thạch, chỉ có thể tổng xuất cấp hai tinh thạch. Nếu không hắn còn không muốn làm cho hai vị đệ tử dễ dàng như thế liền đạt

được một khoản xa xỉ tinh thạch, để tránh dưỡng thành bọn hản một ít thói quen xấu.

Đã có cái này vài tên đệ tử gia nhập về sau, Huyền Nghĩa Môn náo nhiệt rất nhiều, mới Tụ Linh Thụ, đã ở Giang Nhất Mặc dưới sự dẫn dắt, do chúng đệ tử thích đáng gieo trồng tốt, hôm nay mới thụ viên ở bên trong, đã có gần ba trăm gốc Tụ Linh Thụ, ban đêm toả ra tinh túy thiên địa nguyên khí, khiến Mộc Dịch hưởng thụ vô cùng.

《 Thần Mạch Quyết 》 trong nhắc tới, huyết mạch ưu dị người, có thể đem huyết mạch tản ra cùng tất cả xương cốt tứ chi, thậm chí bộ lông lỗ hồng bên trong, khắp nơi cũng có thể hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí, mà cũng không phải là chỉ có dựa vào miệng mũi hô hấp thổ nạp.

Hôm nay Mộc Dịch, đúng là dùng loại phương pháp này tu luyện, để cho tiện hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí, hản tại nhà gỗ ở bên trong, đem toàn thân quần áo bỏ, trần truồng ** tu luyện, thập phần thoải mái!

Người xuất thân lúc, chính là không đến quần áo, chỉ là vì che giấu chống lạnh cách ăn mặc các loại nguyên nhân, mới mặc quần áo quần áo và trang sức; hôm nay Mộc Dịch trả vốn quy nguyên, thiết thiết thực thực cảm giác được, loại tu luyện này phương pháp, đối có thể triển khai hản sở trường, đối có thể làm cho hản gần sát cùng thiên địa nguyên khí.

Huyết mạch từ Mộc Dịch ngực tuôn ra, thuận theo Tâm mạch các loại kinh mạch, chảy qua toàn thân, làm dịu mỗi một tắc da thịt; những thứ này huyết dịch, thông qua Mộc Dịch phát da lỗ hồng, tham lam cắn nuốt Tụ Linh Thụ viên bên trong thiên địa nguyên khí, sau đó lại thuận theo các lộ kinh mạch, phản hồi ngực.

Như thế một cái tuần hoàn, chính là một lần đại chu thiên!

Mỗi một lần đại chu thiên về sau, Mộc Dịch đều có thể rõ ràng cảm giác được, trong huyết mạch ẩn chứa tinh túy chân nguyên, lại dày đặc không ít.

Mộc Dịch trong máu chân nguyên, chính là hỏa thuộc tính thiên địa tinh hoa, mỗi lần vận chuyển, đều đem bản thân bên ngoài thân mồ hôi rịn bốc hơi vì hơi nước, dần dà, một cỗ sương mù nhàn nhạt bao phủ Mộc Dịch quanh thân, giống như một mảnh mỏng mây.

Trọn vẹn ba mươi đại chu thiên về sau, Tụ Linh Thụ viên bên trong thiên địa nguyên khí, cơ hồ bị Mộc Dịch hấp thu không còn, Mộc Dịch trong huyết mạch, cũng hấp thu đại lượng chân nguyên.

Mộc Dịch vẫn chưa thỏa mãn, lấy hắc hôm nay tu vi, còn có thể tu luyện nữa hơn mười cái đại chu thiên, hẳn liền tiếp tục tu luyện xuống dưới, tuy rằng lúc này có thể hấp thu thiên địa nguyên khí có hạn, nhưng có thể đem lúc trước hấp thu thiên địa nguyên khí tiến hành luyện hóa, củng cố tu vi.

"Mộc đạo hữu, không biết đạo hữu có hay không đã nghỉ ngơi ?" Đột nhiên, xa xa thanh thúy thiếu nữ âm thanh truyền đến, đúng là Giang Nhất Mặc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Phi Linh

Mộc Dịch nghe vậy, đem công pháp vừa thu lại, đứng dậy, đồng thời hai tay nhẹ nhàng giơ lên, một kiện trường bào liền khóa lại trên thân.

Mặc xong về sau, Mộc Dịch mở ra cửa gỗ, nói ra: "Giang đạo hữu mời đến!"

Giang Nhất Mặc mỉm cười, xuyên qua Tụ Linh Thụ viên, tiến nhập nhà gỗ ở bên trong, nàng nhìn lướt qua nhà gỗ trong bồ đoàn cùng đốt tinh thần đàn hương, hiển nhiên là vừa mới có người ở này ngồi xuống dấu hiệu.

"Mộc đạo hữu quả nhiên chăm chỉ, đêm khuya thế này, còn tại tu luyện!" Giang Nhất Mặc chứa cười nói.

"Tại hạ tư chất ngu dốt, chỉ có thể đem cần bổ chuyết. Đạo hữu đêm khuya đến thăm, không biết có chuyện gì thỉnh giáo?" Mộc Dịch cười nhạt một tiếng, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Giang Nhất Mặc nói ra: "Thiếp thân trong lúc vô tình phát hiện, Tụ Linh Thụ viên bên trong thiên địa nguyên khí cũng không phải giống như thường ngày như vậy đặc biệt đầy đủ, lo lắng những thứ này Tụ Linh Thụ xảy ra vấn đề; lại suy đoán có thể là Mộc đạo hữu đang lợi dụng nơi đây thiên địa nguyên khí tế luyện bảo vật hoặc là tu luyện cái gì lợi hại công pháp, vì vậy cố ý đến hỏi thăm xác nhận một cái."

"Đúng vậy, tại hạ hoàn toàn chính xác muốn nhờ nơi đây thiên địa nguyên khí dùng một lát." Mộc Dịch hàm hồ nói ra, nhưng không có nói tỉ mỉ cụ thể công dụng.

Dù sao tu tiên giới cần muốn nhờ thiên địa nguyên khí thủ đoạn, thật sự quá nhiều, đối phương nếu quả thật có hứng thú, khiến cho nàng chậm rãi suy đoán tốt rồi.

"Hử, " Giang Nhất Mặc nhẹ gật đầu, thần sắc buông lỏng nói: "Nếu như không phải là Tụ Linh Thụ xảy ra vấn đề, thiếp thân an tâm!"

Nói đến đây, nàng bỗng nhiên có chút thần tình nhần nhó nói: "Kỳ thật thiếp thân còn có một việc, đều muốn cầu trợ ở Mộc đạo hữu."

"Giang đạo hữu cứ nói đừng ngại!" Thấy Giang Nhất Mặc có chút ngượng ngùng tư thái, Mộc Dịch trong lòng nổi hứng tò mò.

"Là như vậy, " Giang Nhất Mặc êm tai nói tới.

Nguyên lai, nàng thăm dò được, Hảo Vận trong phường thị gần nhất xuất hiện một đồng Trú Nhan Đan, nghe nói ăn một hạt về sau, liền có thể thanh xuân vĩnh viễn dừng lại, dung nhan bất lão.

Tuy nói cái này Trú Nhan Đan đối tu vi trợ giúp cực kỳ bé nhỏ, nhưng chỉ là thanh xuân vĩnh viễn dừng lại cái này. Khiến cho tuyệt đại bộ phận nữ tu thập phần động tâm.

Tuy nói tu sĩ so với người bình thường, già yếu muốn chậm chạp rất nhiều; nhưng chỉ có đã đến đan sĩ tu vi, mới có thể chân chính đẩy, tùy tâm sở dục bảo trì dung nhan bất lão; đối với đan sĩ trở xuống tu sĩ cùng tu đồ mà nói, Trú Nhan Đan dự hoặc hoàn toàn chính xác không nhỏ.

Giang Nhất Mặc cũng có chút động tâm, chỉ là một hạt Trú Nhan Đan giá cả, lại muốn bán được sáu trăm huyền tinh, tương đương với một kiện không tệ pháp khí, nàng trong lúc nhất thời tiếp cận không đến đầy đủ tinh thạch. Lại không muốn đem việc này nói với huynh trưởng Giang Nhất Văn —— người kia một mực là mỏng mình dày người cái chủng loại kia người, mặc dù đối với bằng hữu cực kỳ hào phóng, lại sẽ không đồng ý

Hứa muội muội tiêu phí sáu trăm huyền tinh đi mua sắm một viên không quan hệ trọng yếu Trú Nhan Đan.

Vì vậy, Giang Nhất Mặc chỉ có thể đến xin giúp đỡ Mộc Dịch. Nàng nghe nói, Mộc Dịch bán đi không ít Yêu thú tài liệu, những thứ này tinh thạch, có lẽ còn cầm đi ra.

"Trú Nhan Đan ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, có thể sớm cùng đan sĩ giống nhau, bảo trì dung mạo bất lão. Hoàn toàn chính xác không phải là một chuyện xấu.

"Mộc đạo hữu, người cảm thấy tốn nhiều như vậy tinh thạch đi mua một viên Trú Nhan Đan, có đáng giá hay không ?" Giang Nhất Mặc hỏi.

"Ha ha. Ai không muốn thanh xuân bất lão! Huống chi Giang đạo hữu thiên tư quốc sắc, nếu là Đan này thật có thể có thể bảo tồn dung nhan, ngược lại là đáng giá!"

Nói đến đây, Mộc Dịch chủ đề chuyển một cái: "Không biết Giang đạo hữu có thể hay không giúp đỡ tại hạ nhiều mua mấy viên Trú Nhan Đan ? Tại hạ tổng cộng muốn bốn khối."

"Bốn khối ?" Giang Nhất Mặc hơi sửng sốt, nhưng cũng không có hỏi tới, nàng đáp ứng nói: "Thiếp thân sẽ thử thử nhìn, chỉ sợ cái kia luyện đan đại sư trong tay, Trú Nhan Đan đã còn thừa không có mấy."

Mộc Dịch xuất ra một đồng tinh thạch giao cho Giang Nhất Mặc, người kia cảm ơn rồi đi.

Ngày thứ hai. Giang Nhất Mặc quả nhiên mang cho Mộc Dịch bốn khối anh đào lớn nhỏ viên đan dược, những thứ này viên đan dược hơi mờ như là mỹ ngọc, tản ra thẩm vào ruột gan mùi thơm ngát.

Mộc Dịch đối đan được không có bao nhiêu nghiên cứu, hẳn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, xác nhận cái này viên đan được không phải là cái gì vật kịch độc sau. Liền nuốt rơi xuống một viên, nhìn xem hiệu quả.

Đương nhiên, ngoại trừ cảm giác được một hồi tươi mát khí tức tuôn ra biến toàn thân, Mộc Dịch cũng sẽ không có quá nhiều nhận thức. Tối thiểu phải đợi mười năm thậm chí mấy chục năm sau đó, mới có thể nhìn ra Đan này có hay không thật sự có trong truyền thuyết thần kỳ như vậy. Còn là vền vẹn có thể trì hoãn một ít già yếu tốc độ mà thôi.

Mặt khác ba khối Trú Nhan Đan, thì là Mộc Dịch vì An Hình cùng hai cái hài tử chuẩn bị, nhưng rồi lại chẳng biết lúc nào mới có thể giao cho bọn họ.

Ba tháng này, Mộc Dịch phần lớn thời gian ru rú trong nhà, tại Tự Linh Thụ viên bên trong tu luyện, có khi cũng sẽ ở vào ban ngày đi hướng phường thị một chuyến, nhìn xem có thể hay không phát hiện ra một ít mặt khác có quan hệ yếu hải tin tức.

Tự Linh Thụ viên đối Mộc Dịch tu hành trợ giúp thật lớn, khiến hẳn một đêm tu luyện, thẳng được bình thường tu luyện một tháng, ba tháng tu hành, hầu như tương đương với mấy năm tu luyện hiệu quả.

Tại trong mấy ngày này, Mộc Dịch 《 Thần Mạch Quyết 》 lại tăng lên một tầng, đã là Chân Mạch Kỳ tầng thứ năm tu vi. Nhưng mà, hẳn vẫn đang dừng bước tại Tích Cốc kỳ đỉnh phong trạng thái, bị Thần Du kỳ bình cảnh kẹt ở chỗ này, đan điền thần niệm các loại nửa bước khó tiến.

Cái này chính là tu luyện bình cảnh đáng sợ, một khi gặp bình cảnh, rất khó dựa vào tu luyện đi đột phá, phải mượn nhờ một ít kỳ diệu cơ duyên, hoặc là có khác cảm ngộ đột phá.

Trong tu tiên giới, cho tới bây giờ sẽ không thiếu thiên phú cực cao hoặc cần tu khổ luyện người, nhưng có thật nhiều tu giả cả đời bị kẹt tại cái nào

đó bình cảnh bên trong, tu vi không cách nào có rất cao tiến triển.

Đây là nhỏ cấp độ tu luyện bình cảnh, vượt qua đại cảnh giới lúc khó khăn, so với cái này cao hơn ra rất nhiều, vì vậy Thiên Đảo quốc bên trong Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ không ít, trong truyền thuyết đan sĩ rồi lại rải rác không có mấy; mà ở trong đó tu tiên giới, cũng đại khái như thế.

Ba tháng về sau, Mộc Dịch ôm chờ mong cùng hy vọng, đi tới Bách Luyện Đường.

Sở Vân Vũ quả nhiên đã đúng hạn hoàn thành luyện khí, hắn đem một cái nửa xích vuông hộp ngọc, đặt ở Mộc Dịch trước mặt.

"Nhỏ như vậy ?" Mộc Dịch nhíu mày, lập tức có chút thất vọng.

Chín căn tứ cấp Yêu cầm bốn mạng lông vũ, mỗi một căn đều có hơn một thước dài, tổng cộng mới luyện thành nhỏ như vậy một kiện pháp khí, rõ ràng một cái nửa xích vuông hộp ngọc có thể sắp xếp.

Nhưng mà, Sở Vân Vũ mặt mỉm cười, sắc mặt có chút đắc ý, hiển nhiên cũng không được luyện chế đã thất bại.

Mộc Dịch kiểm chế ở trong lòng rất hiếu kỳ, từ từ mở ra hộp ngọc.

"Phi châm!"

Mộc Dịch sửng sờ, trong tay hắn trong hộp ngọc, chính tề bày đặt chín miếng giống như đúc, dài ba tấc, yếu ớt tơ nhện màu đỏ phi châm.

Mộc Dịch cũng dùng hai ngón tay, gấp lên một quả phi châm. Chạm tay hơi đập choạng, phi châm lên, thậm chí có gập ghềnh phù văn, đại bộ phận rậm rạp không thể phân biệt, chỉ có một đạo phù văn dường như đầu mối chính bình thường, xỏ xuyên qua chín miếng phi châm phía trên.

Sở Vân Vũ đặc ý giới thiệu nói: "Mỗi một cái phi châm, đều là một cây Hí Hỏa Tước lông vũ chỗ luyện chế mà thành; mặt khác, Sở mỗ còn sáp nhập vào lấy chắc chắn nổi tiếng hỏa thuộc tính tài liệu Dung Kim Thạch các mặt khác hơn mười loại tài liệu luyện khí, khiến cái này phi châm kiên cố hơn vững chắc, sắc bén, rất nhanh, ẩn nấp; đồng thời, cái này chín miếng phi châm chính là trọn bộ luyện chế đầy đủ pháp khí, là được lấy một mình sử dụng, còn có thể cùng nhau thi triển đi ra. Chỉ là lấy Mộc đạo hữu trước mắt tu vi, thần niệm pháp lực khả năng còn chưa đủ đồng thời đem ra sử dụng chín miếng phi châm!"

"Hí Hỏa Tước lông vũ là Huyền Môn tài liệu, nguyên bản chỉ có thể tiếp nhận Huyền khí chân nguyên; nhưng sáp nhập vào Hoàng Môn tài liệu Dung Kim Thạch về sau, cái này phi châm cũng có thể tiếp nhận Hoàng nguyên chân nguyên; phi châm đã là hỏa thuộc tính công kích pháp khí, lại có thể Huyền Hoàng thông dụng, mới có thể thỏa mãn Mộc đạo hữu nhu cầu đi!"

Mộc Dịch vừa mừng vừa sợ mà hỏi: "Sở đại sư làm sao biết ta cũng cần chính là loại này pháp khí?"

Sở Vân Vũ cười nói: "Sở mỗ thay người luyện khí, nếu như đã đáp ứng khách nhân, sẽ phải làm được tốt nhất. Sở mỗ không cho khách nhân đề xuất bất luận cái gì yêu cầu, là sợ bọn họ không hiểu tài liệu chính thức ưu điểm sở trường, không hiểu luyện khí chú ý, đưa ra một ít ngu xuẩn yêu cầu phá hủy tài liệu tốt nhất luyện chế phương thức."

"Bất quá cái này cũng không nói rõ Sở mỗ không thêm để ý khách nhân dụng ý cùng ý tưởng, nếu như có thể thực hiện, cũng sẽ tận lực thỏa mãn. Sở mỗ khiến đệ tử hỏi thăm một chút, Mộc đạo hữu tại trong phường thị bốn phía cầu hỏa thuộc tính đao kiếm loại pháp khí, còn muốn phẩm chất nhất lưu, Huyền Hoàng thông dụng. Ha ha, cái này Hí Hỏa Tước lông vũ, phân lượng chất liệu nhẹ vô cùng, cũng không thích hợp luyện chế đao kiếm loại bảo vật này, ngược lại thập phần thích hợp luyện chế phi châm

bực này ám khí, vì vậy Sở mỗ liền tự hành làm chủ, đã luyện thành cái này Phi Linh cửu châm!"

Mộc Dịch liên tục gật đầu: "Phi Linh cửu châm! Tên rất hay, tên rất hay! Sở đại sư không chỉ ... mà còn luyện khí kỹ nghệ cao siêu, làm người càng là tin cậy, tại hạ vô cùng cảm kích!"

"Không cần phải nói tạ, Sở mỗ thật lâu không có thu được như vậy tốt tài liệu, cái này Phi Linh cửu châm, coi như là Sở mỗ cuộc đời đặc ý chi tác một trong!" Sở Vân Vũ có chút không muốn đem Phi Linh cửu châm đưa cho Mộc Dịch, nói ra: "Sở mỗ còn có một câu nói nhảm, hy vọng Mộc đạo hữu không muốn dùng Sở mỗ luyện chế pháp khí, làm ra một ít tàn sát nhỏ yếu vô tội sự tình!"

"Vâng!" Mộc Dịch đáp ứng, hỏi tới luyện chế phí tổn.

Sở Vân Vũ thuận miệng báo ra năm nghìn tinh thạch con số, Mộc Dịch không chút do dự lấy ra năm mươi miếng tam giai tinh thạch.

Năm nghìn tinh thạch, đầy đủ mua lấy vài cái thành phẩm thượng đẳng pháp khí rồi, nhưng cùng cái này Phi Linh cửu châm so sánh với, vẫn đang thập phần đáng giá! Bất quá, bởi như vậy, Mộc Dịch Càn Khôn đại trong ngoại trừ mấy khối không chịu đơn giản vận dụng tứ giai tinh thạch bên ngoài, mặt khác tinh thạch liền còn thừa không có mấy rồi.

Mộc Dịch rất nhanh liền có quyết định: "Xem ra, lại muốn đi yêu cốc một chuyến! Săn giết một ít Yêu thú, thuận tiện tế luyện cái này Phi Linh cửu châm!"

Lúc này đây, kinh nghiệm phong phú Mộc Dịch, chỉ làm nửa ngày chuẩn bị, liền từ biệt Giang thị huynh muội, hướng trong yêu cốc xuất phát.

Mộc Dịch cũng không có sốt ruột đi yêu cốc ở chỗ sâu trong, trên đường, khi hãn chứng kiến hai cặp yêu thú tung tích lúc, cũng sẽ dừng lại, luyện

tập dùng Phi Linh cửu châm đối phó Yêu thú.

Quả nhiên, Mộc Dịch lúc này tu vi, căn bản không đủ để đồng thời thao túng chín chuôi phi châm, hẳn tối đa chỉ có thể đồng thời thao túng ba miếng phi châm, đã đến bốn miếng, sẽ luống cuống tay chân khó có thể ứng phó; vượt qua năm miếng, thậm chí còn có sai tổn thương bản thân khả năng.

Bất quá, phi châm cũng đích xác là đối phó Yêu thú một lớn lợi khí, chẳng những khiến linh trí hơi thấp Yêu thú khó có thể đề phòng, hơn nữa còn có thể không đối Yêu thú thân thể tạo thành quá lớn tổn thương, sâu sắc giữ Yêu thú tài liệu nguyên vẹn tính.

Hơn nữa, Phi Linh cửu châm Huyền Hoàng thông dụng, tại Mộc Dịch đại lượng hỏa thuộc tính chân nguyên tế luyện xuống, ẩn chứa pháp thuật thần thông cũng là tương đối rất cao minh, nó mặt ngoài chỗ bao lấy Tam Muội chân hỏa, hầu như có thể xuyên thấu bất luận cái gì trung giai Yêu thú hộ thể hào quang.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Nhường Nhịn

Hàng năm mùa thu, đều là trong yêu cốc Yêu thú qua lại sau cùng nhiều lần giai đoạn, hấp dẫn lấy đại lượng tu sĩ tu đồ, tiến vào trong yêu cốc săn giết Yêu thú, so với ngày thường nhiều hơn gấp hai trở lên.

Bởi như vậy, mặc dù xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt Yêu thú số lượng tăng nhiều, nhưng vẫn như thế chưa đủ tu sĩ tu đồ chúng săn giết, ngược lại thấp xuống săn giết Yêu thú hiệu suất.

Điểm này, Mộc Dịch nhận thức khắc sâu nhất.

Hắn tại yêu cốc ở chỗ sâu trong săn giết Yêu thú, nguyên bản cực ít gặp được cùng ở chỗ này khu vực săn giết Yêu thú tu sĩ, nhưng đoạn thời gian gần nhất, rồi lại liên tiếp gặp được ba năm ôm đoàn Thần Du kỳ tu sĩ, hoặc là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ chỗ này đi săn, trong đó, đại bộ phận tu sĩ đều đang mặc ẩn có Vô Lượng Tông tiêu chí trường bào màu đen.

Những người này nhìn thấy Mộc Dịch một cái Tích Cốc kỳ tu sĩ xuất hiện ở yêu cốc ở chỗ sâu trong, tự nhiên đều là rất là kinh ngạc, bất quá Mộc Dịch cũng biểu hiện cực kỳ ít xuất hiện, hắn cũng không cùng những người này chính diện tiếp xúc, một khi gặp được tu sĩ khác, liền buông tha tiếp tục truy tung Yêu thú, mà là thừa lúc Phi Vũ pháp khí rất xa tránh đi, đã giảm bớt đi không ít phiền toái.

Gần nhất ba ngày bên trong, Mộc Dịch liên tục gặp năm đám tu sĩ, chỉ săn giết một cái tam cấp Yêu thú, vì vậy manh động dự tính rời đi:

"Tính toán ra, ta lần này bên trong yêu cốc, đã gây người trọn vẹn ba tháng, là thời điểm nên quay trở về!"

Trong ba tháng này, Mộc Dịch cường điều luyện tập Phi Linh cửu châm thao túng; quả nhiên, tại sống còn trong thực chiến thực tế luyện tập thao túng pháp khí, tiến triển cực nhanh, so với một thân một mình lẳng không khoa tay múa chân phải có hiệu quả hơn.

Mới đầu, hắn chỉ có thể miễn cưỡng thao túng ba miếng phi châm; trong cốc săn giết Yêu thú, ngày người bảy ngày về sau, liền có thể thuần thực thao túng bốn miếng phi châm; lại qua một tháng, năm miếng phi châm cũng có thể thao túng tự nhiên, mà tuyệt sẽ không ngộ thương bản thân.

Mộc Dịch rõ ràng cảm giác được, bản thân thần niệm ý thức, cũng ở trong quá trình này đã nhận được sung túc rèn luyện, mỗi lần nhiều nhất thao túng một quả phi châm, chính là hắn thần niệm đạt được tăng cường rõ ràng nhất biểu hiện.

Mấy ngày trước, Mộc Dịch vậy mà phát hiện mình có thể miễn cưỡng điều động quả thứ sáu phi châm, mà đồng thời. Bản thân Thần Du kỳ bình cảnh, cũng có buông lỏng dấu hiệu, hắn cảm giác được, bản thân có đôi khi không tá trợ pháp lực, cũng có thể cảm ứng được cái kia chút ít phi châm tồn tại.

Đây chính là thần niệm ly thể diễm báo, Mộc Dịch một phương diện tiếp tục luyện tập phi châm cùng cốc loại này nảy mầm hiện tượng, một phương diện khác, cũng có ý định ly khai yêu cốc. Quay về Huyền Nghĩa Môn Tự Linh Thụ viên ở bên trong, mượn nhờ chỗ đó tinh tú thiên địa nguyên khí tu luyện, một lần hành động đột phá bình cảnh!

Huyết Nha Nhận tế luyện, Mộc Dịch cũng không có trì hoãn, tuy nói hắn tuyệt phần lớn thời gian đều tại dùng Phi Linh cửu châm đối phó Yêu thú, nhưng đến cuối cùng, rồi lại thường thường dùng Huyết Nha Nhận cho Yêu thú một kích trí mạng, bởi như vậy, đã luyện tập Phi Linh cửu châm điều khiển. Cũng làm cho Huyết Nha Nhận tại săn giết Yêu thú trong quá trình, không ngừng phát triển.

Lúc này trong yêu cốc tu sĩ không ít, ở giữa không trung phi hành thập phần chiếu rọi dễ làm người khác chú ý. Mộc Dịch thừa lúc Phi Vũ, sát mặt đất hơn một trượng chỗ cao hướng yêu cốc ra khỏi miệng bay đi.

Đi ngang qua một mảnh đầm lầy mà lúc, vậy mà khiến hắn phát hiện một cái đang tại ăn uống, toàn thân da lông như tuyết Tam Vĩ Yêu Hồ.

Mộc Dịch liền ngừng lại, thi triển ra sáu miếng Phi Linh cửu châm, cùng cái này yêu hồ đánh nhau.

Đầm lầy địa lý hẳn hữu yểm hộ, yêu hồ chạy thực mạng tốc độ, còn không đuổi kịp Mộc Dịch điều khiển Phi Vũ phi hành tốc độ, vì vậy yêu hồ rất nhanh liền lâm vào Mộc Dịch mấy miếng phi châm trong vây công, không cách nào đào tẩu.

Sáu miếng phi châm. Hóa thành sáu đạo nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, ở giữa không trung qua lại xuyên thẳng qua, tốc độ cực nhanh, lập loè, hết lần này tới lần khác còn ẩn chứa rất mạnh hỏa diễm thần thông, khiến Tam Vĩ Yêu Hồ hộ thể pháp. Như là không có tác dụng!

Bất quá cái này Tam Vĩ Yêu Hồ dù sao cũng là tam cấp Yêu thú, có thể tại cái này trong yêu cốc đại lượng sinh tồn, ngoại trừ sức sinh sản mạnh mẽ bên ngoài, cũng có một chút đặc thù bảo vệ tính mạng thần thông.

Tam Vĩ Yêu Hồ cảm giác được sợ hãi về sau, ba đầu hồ đuôi đồng thời huy động. Hình thành thành từng mảnh hoa mỹ bạch quang, đem yêu hồ thân thể bao bọc ở bên trong.

Một lát sau, bạch quang tán đi, chỗ cũ vậy mà xuất hiện ba con giống như đúc trắng như tuyết yêu hồ, phân biệt hướng ba cái phương hướng bất đồng bỏ chạy.

Lấy Mộc Dịch trước mắt tu vi, khó có thể phân biệt ra được cái này ba con yêu hồ là thật hay giả, bất quá đây không phải hắn lần thứ nhất gặp

được Tam Vĩ Yêu Hồ rồi, bao nhiêu có thể đoán ra một ít.

Mộc Dịch cố hết sức điều động pháp lực, trong giây lát đồng thời thúc giục sáu miếng phi châm, phân biệt nhanh đâm ba con yêu hồ hai mắt, đồng thời hấn còn lẻ giơ tay lên, đem Huyết Nha Nhận nhắm ngay cách mình gần nhất cái kia yêu hồ đâm tới.

"Phốc!"

Nhẹ vang lên âm thanh, mấy miếng phi châm đâm vào yêu hồ thân thể về sau, rồi lại dường như đâm vào hư ảnh, trực tiếp chui vào yêu hồ dưới thân trên mặt đất trong.

Chỉ có Huyết Nha Nhận cùng hai quả phi châm, đánh trúng vào chính thức yêu hồ thân thể, yêu hồ hai mắt bị đâm, Huyết Nha Nhận càng là trực tiếp từ trong miệng chui vào yêu hồ ngực, yêu hồ lập tức lên tuyết mà chết, còn lại hai cái "Yêu hồ", cũng lập tức tan thành bong bóng hình ảnh tán loạn biến mất.

Mộc Dịch trước đem cái kia chút ít phi châm, từng miếng tìm về.

Hấn thần niệm còn chưa đủ để lấy hoàn toàn đồng thời khống chế sáu miếng phi châm, toàn lực kích phát về sau, liền khó lấy trực tiếp thu hồi, chỉ có thể sau đó tại từng cái tìm về.

Cái này chính là Tích Cốc kỳ cùng Thần Du kỳ tu sĩ lớn nhất khác biệt, Thần Du kỳ tu sĩ mặc dù một kích không trúng, còn có thể thao túng pháp khí nhiều lần công kích, tốc độ cực nhanh, mà Tích Cốc kỳ tu sĩ sử dụng cự ly xa công kích pháp khí lúc, rồi lại khó có thể làm được thu thả tự nhiên.

Thu hồi phi châm, Huyết Nha Nhận, Mộc Dịch bắt đầu xử lý cái này chỉ yêu hồ thi thể.

Tam Vĩ Yêu Hồ đáng giá nhất tài liệu, ngoại trừ yêu hồ chi huyết bên ngoài, chính là chỗ này thân da lông cùng cái đuôi. Hơn nữa yêu hồ chi da phải mau chóng từ thi thể trên gỡ xuống, nếu không một khi nhiễm một chút Thi khí, khiến cho da lông giá trị giảm bớt đi nhiều.

Hơn nữa, da lông càng nguyên vẹn, giá trị càng cao, cái này chỉ yêu hồ vết thương chỉ có hai mắt cùng ngực, đều tại nội bộ, da lông mặt ngoài không có một chút xúu tổn thương, đây cũng là Mộc Dịch cố ý gây nên hậu quả.

Mộc Dịch lấy ra một quả sắc bén bạc nhận, dựa theo Giang Nhất Mặc dạy cho phương pháp của hắn, từ yêu hồ khoe miệng ra tay, đem yêu hồ chi da một chút nguyên vẹn tróc bong đi ra.

Quá trình này cũng không phức tạp, rồi lại yêu cầu ra tay thập phần tinh tế tỉ mỉ, hơi không cẩn thận, liền sẽ phá hư da lông, giá trị cực lớn ngã!

Một bộ hoàn mỹ yêu hồ da lông, có thể bán được ba bốn trăm huyền tinh, hơi có tổn thương cũng chỉ có thể bán được hai trăm huyền tinh phía dưới. Bất quá trong phường thị, cực ít có nguyên vẹn hồ da xuất hiện.

Mộc Dịch đang tại chậm rãi tróc bong hồ da, đột nhiên xa xa giữa không trung có một đạo nhân ảnh bay qua, cũng nhìn nơi đây liếc.

"Lại là một gã Vô Lượng Tông tu sĩ!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, động tác trong tay, cũng tạm thời ngừng lại.

Kết quả, bóng người kia vậy mà đem phi hành phương hướng thay đổi, hướng Mộc Dịch nơi đây bay tới.

Mộc Dịch nhướng mày, tập trung tư tưởng suy nghĩ dò xét đối phương khí tức.

"Thần Du kỳ tu sĩ!" Mộc Dịch trong lòng hơi hơi nhẹ nhàng thở ra.

Người nọ đã rơi vào Mộc Dịch hơn trăm trượng bên ngoài tầng trời thấp chỗ, người này tướng mạo trẻ tuổi, thoát nhìn bất quá ngoài hai mươi, hăn đang mặc Vô Lượng Tông quần áo và trang sức, dưới chân đạp phi hành pháp khí, dĩ nhiên là một quả ngọc xanh Tiểu Long, nhìn qua đã biết rõ giá trị xa xỉ!

Chỉ bằng cái này phi hành pháp khí, Mộc Dịch kết luận, trước mắt người trẻ tuổi, thân phận không phải chuyện đùa.

"Tiếp tục, không cần lo cho ta!" Người trẻ tuổi hướng Mộc Dịch nói ra, khéo miệng phát ra mỉm cười.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tiếp tục đem còn dư lại hồ da tróc bong xuống, nhưng đồng thời rồi lại gấp đôi để phòng, tâm tư hơn phân nửa đều dùng tại người đến trên thân.

Không bao lâu, Mộc Dịch đem một trương nguyên vẹn yêu hồ chi da gỡ xuống, kỹ xảo của hăn cao minh, yêu hồ vừa không có ngoại thương, cái này trương tuyết trắng da lông lên, thậm chí không có nhiễm một tia vết máu, có thể nói hoàn mỹ!

"Tốt, tốt, tốt!" Người trẻ tuổi lúc này lớn khen đứng lên, sau đó lạnh lùng nói: "Lưu lại cái này trương hồ da, bản thiếu gia có thể thả người một con đường sống! Một da đổi một mạng, như thế nào?"

"Mạng của ta vốn chính là ta đấy, sao có trao đổi mà nói?" Mộc Dịch nhú mày.

Người trẻ tuổi cười to: "Trước kia cái này tính mạng có lẽ là người; nhưng gặp bản thiếu gia, sinh tử của người đã tại bản thiếu gia một ý niệm! Nếu như không phải là nhìn tại người làm gốc ít lấy xuống một trương thật tốt hồ da, đồng thời bản thiếu gia lại khinh thường cùng loại người như người Tích Cốc kỳ tu sĩ động thủ, nếu không bản thiếu gia đã lấy tính mệnh của người!"

Mộc Dịch nhìn nhìn đối phương vẻ mặt ngạo mạn thần sắc, trong lòng không nói ra được chán ghét, nhưng mà, hắn rồi lại nhẹ gật đầu, buông hồ da, cẩn thận điều khiển khí bay khỏi nơi này.

Người trẻ tuổi quả nhiên chưa có tới đuổi theo Mộc Dịch, hắn thậm chí không có nhiều liếc mắt nhìn Mộc Dịch, hắn thu hồi cái kia trương hồ da về sau, liền yêu hồ chi huyết đều lười được thu thập, liền tiếp theo đập trên ngọc xanh Tiểu Long, hướng yêu cốc ở chỗ sâu trong bay đi.

Mộc Dịch xoay người lại, xa xa nhìn qua người tuổi trẻ kia bay đi bóng lưng, than nhẹ một tiếng.

Cũng may mà Mộc Dịch có nhãn nại lực lượng, nếu không hai người này giữa, chỉ sợ nên vì một trương hồ da, mà một quyết sinh tử!

Nếu không phải có phần này nhường nhịn chi tâm, Mộc Dịch bên trong yêu cốc, chỉ sợ đã mấy lần cùng người đại chiến, dù sao cái này yêu cốc chính là nơi thị phi, các loại bởi vì tranh đoạt Yêu thú, ngấp nghé bảo vật... Nguyên do mà sinh ra tranh chấp, tùy thời tùy chỗ đều tại phát sinh.

Nhất là Mộc Dịch loại này lạc đàn đẩy, tu vi lại không cao tu sĩ, cái nào hắn có gì mà sợ cũng không làm, tại đây trong yêu cốc, cũng có thể trở thành người khác đuổi giết mục tiêu.

Mộc Dịch trong lòng sớm có ý định, có thể chịu tức thì chịu đựng, không thể đơn giản cùng người động thủ, thật sự không cách nào thoát khỏi mà phải ra tay, sẽ phải tốc chiến tốc thắng, đau nhức hạ sát thủ, tuyệt không ở lại người sống!

Vừa rồi người trẻ tuổi kia, đã khiến Mộc Dịch di chuyển hơi có chút chút sát tâm, nhưng Mộc Dịch rồi lại cảm giác được, người này thực lực không giống bình thường, bản thân không có nhất định nắm chắc!

"Tu hành chuyện lớn, hồ da việc nhỏ, không thể bởi vì nhất thời chi khí, hư mất tu hành sự tình!" Mộc Dịch thì thào nói ra, tiếp tục hướng yêu cốc ra khỏi miệng bay đi.

Tuy rằng thoát nhìn còn là hai mươi bảy hai mươi tám thanh niên, nhưng thân là người cha Mộc Dịch đã sớm qua xúc động niên kỷ, điểm ấy sự nhẫn nại, hẳn vẫn phải có.

Một đường vô sự, Mộc Dịch rất nhanh bay ra yêu cốc, đi vào Hảo Vận trong phường thị.

Hắn bán ra một bộ phận Yêu thú tài liệu, đổi lấy không ít tinh thạch, nhưng đại bộ phận Yêu thú tài liệu, hẳn cũng không có nóng lòng bán đi.

Thứ nhất, hẳn trong ba tháng này săn giết Yêu thú quả thực số lượng cũng không ít, thoáng cái bán ra khó tránh khỏi sẽ dẫn phát oanh động cùng chú ý; thứ hai, hẳn ý định lưu lại một chút ít tài liệu, vì Huyền Nghĩa Môn đệ tử lưu lại làm luyện tập luyện khí chi dụng.

Luyện thành pháp khí tái xuất bán, không những được đạt được cao hơn giá trị, hơn nữa cũng có thể rèn luyện những đệ tử này luyện khí tiêu chuẩn, coi như là hẳn cái này là đấy, đối đồ nhi một phần tài bồi chi ý.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Bế Quan

Mộc Dịch bán ra đi một tí Yêu thú tài liệu về sau, cũng không có nóng lòng ly khai phường thị, mà là giống như trước như vậy, đi trong phường thị lớn nhất nhà kia trà cửa hàng "Linh Minh Hiên" .

Trà cửa hàng trong mặc dù có không ít đến từ các nơi linh trà, nhưng tới chỗ này khách nhân, hơn phân nửa cũng không phải hướng về phía uống trà phẩm trà mà đến.

Chính thức hấp dẫn bọn họ, là từ nơi này lấy được tin tức.

Tu tiên giới kỳ văn bí sự nhiều vô số kể, các loại kỳ trân bí bảo cũng khó có thể nói toàn bộ, những thứ này đều là thập phần hấp dẫn nhiều người Tu tiên giả chủ đề, đối có một chút phụ cận tu hành giới mới nhất tình huống, ví dụ như cái nào tông môn muốn thu đệ tử, ở đâu phát hiện mới huyền tinh hoàng tinh các loại mạch khoáng, những thứ này càng là thập phần trọng yếu.

Một cái tin tức, đối với đại đa số mỗi người không có chút ý nghĩa nào, nhưng đối với có ít người mà nói, khả năng chính là một cái cơ duyên. Trong tu tiên giới, cơ duyên trọng yếu phi thường, chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, ai cũng không muốn bỏ qua một ít khả năng cơ duyên.

Nhà này Linh Minh Hiên chương quầy, là một cái có phần sẽ kinh doanh nhân vật, hẳn chẳng những mời người chuyên môn thu thập phụ cận tu tiên giới các loại tin tức tin tức, hơn nữa có đôi khi còn có thể mời mời một ít đường xa mà đến tu sĩ, để cho bọn họ nói một chút địa phương khác tu tiên giới chuyện hay việc lạ. Bởi như vậy, rất nhiều địa phương Tu tiên giả tại

nhàn hạ vô sự lúc, đều tiêu tốn không nhiều lắm một chút tinh thạch, đến trà cửa hàng trong kêu lên một ly linh trà, nhìn xem có hay không bản thân cần tin tức.

Mộc Dịch vẫn muốn nghe ngóng cùng yêu hải có quan hệ tin tức, mặc dù biết cơ hội xa vời, nhưng cũng sẽ ở đi ngang qua trong phường thị, đến trà cửa hàng trong nhỏ ngồi một lát, thuận tiện nghe ngóng một cái có không hữu dụng tin tức.

"Mộc đạo hữu tới được vừa vặn, hôm nay bốn điểm đã đến một gã Bình Dương phủ tu sĩ, hẳn nhưng đã mang đến không ít đại tin tức." Chương quây vừa thấy Mộc Dịch, liền vẻ mặt tràn đầy tươi cười nói, đồng thời phân phó tiểu nhị vì Mộc Dịch ngâm vào nước lên một bình hãn sau cùng thường uống Bích Loa Xuân.

"Bình Dương phủ!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, đây chính là Đại Yên qua Duyên Châu cảnh nội duy nhất đại tông môn —— Huyền Hà Tông chỗ địa phương, từ nơi này đi ra người, muốn nói tin tức, hơn phân nửa cùng Huyền Hà Tông có quan hệ.

Mộc Dịch quay người nhìn lại, quả nhiên. To như vậy một gian trà cửa hàng, cao thấp hai tầng, cũng đã đã ngồi không ít tu sĩ tu đồ, có chút tốp năm tốp ba tại nhỏ giọng xì xào bàn tán; cũng không có thiếu người vây quanh ở một gã lão giả phụ cận, hướng hãn thỉnh giáo lấy một vài vấn đề, đại bộ phận đều ngồi ở phụ cận, lẳng lặng lắng nghe.

Mộc Dịch tại một trương khá xa trước bàn ngồi xuống, hẳn Nhĩ mạch không tầm thường. Vẫn đang có thể đem những người này nói chuyện, nghe rành mạch.

"Hứa đạo hữu, người nói Bình Dương phủ yêu cốc phát hiện luyện thi đả thương người sự tình, hoài nghi là có Thi Môn đệ tử gây sóng gió?" Một người trung niên kinh nghi bất định mà hỏi.

"Đúng vậy a, có phải hay không là một trận hiểu lầm ? Thi Môn tu luyện thuật tại ta Đại Yên lãnh thổ một nước giới, đã sớm diệt sạch, coi như là mặt khác nước láng giềng Thi Môn Tu tiên giả, cũng không dám tại Huyền Hà Tông không coi vào đâu nháo sự!" Có người bán tín bán nghi phụ họa nói, trong giọng nói hơi vài phần không tin chỉ ý.

Trung tâm lão giả mỉm cười nhẹ gật đầu. Nói ra: "Việc này tất cả đều là thật, là lão hủ nghe một gã Huyền Hà Tông đạo hữu chính miệng theo như lời đấy, bọn hản phụng mệnh đi điều tra việc này. Hoàn toàn chính xác đã tìm được một cỗ luyện thi, rồi lại không có tìm được sau lưng sai khiến người!"

"Căn cứ trên điển tịch ghi chép, vài ngàn năm trước, Thi Môn ra một cái đại nhân vật, thống lĩnh nơi này tu tiên giới, khiến cho tu tiên giới chướng khí mù mịt, vì luyện thi, rất nhiều tán tu, tu tiên thế gia cùng trung tiểu tông môn các loại trong vòng một đêm bị diệt cả nhà, vô cùng thê thảm!"

"May mắn sáng lập Huyền Hà Tông Huyền Hà lão tổ ngang trời xuất thế. Suất lĩnh tu tiên giới người tài ba chí sĩ phản công Thi Môn, một lần hành động đem Thi Môn triệt để diệt trừ! Từ đó về sau, Duyệt Châu thậm chí toàn bộ Đại Yên quốc tu tiên giới, đều muốn Thi Môn coi là tà ma, toàn lực đuổi giết. Cuối cùng mới khiến cho Thi Môn triệt để mai danh ẩn tích."

Lão giả ngừng lại một chút, uống một ngụm linh trà, chậm rì rì tiếp tục nói: "Vì vậy, Huyền Hà Tông đối với cái này sự tình khá trọng thị, bất quá lão hủ xem ra. Mới phát hiện một cỗ hỗ trợ tu sĩ luyện thi, không khỏi có chút ngạc nhiên, nói không chừng chỉ là cái kia làm loạn đồ, âm thầm thí nghiệm luyện thi mà thôi!"

"Đúng đấy, Thi Môn nguyên khí đã diệt, cho dù có chút ít dư nghiệt tồn tại lưu lại đến nay, cũng sẽ không xoáy lên nhiều đại phong ba!" Có không ít người phụ họa nói.

"Hứa đạo hữu, đừng nói Thi Môn chuyện nhỏ, Huyền Hà Tông năm năm một lần đệ tử tuyển chọn, lập tức liền muốn bắt đầu đi, không biết lúc này đây, Huyền Hà Tông yêu cầu như thế nào ? Chúng ta tu sĩ có phải hay không có cơ hội gia nhập ?" Một gã thanh niên nhiều hứng thú mà hỏi, cái đề tài này, lập tức hấp dẫn thêm nữa người chú ý, không ít ánh mắt đều hướng lão giả tìm đến đến.

Lão giả cười nói: "Ha ha, Huyền Hà Tông tuyển nhận đệ tử, cái kia muốn xem thiên phú tư chất, chủ yếu nhằm vào đều là mười tám tuổi trở xuống thiên tài tu đồ; ba mươi tuổi trở xuống tu sĩ cũng sẽ xem xét, nhưng lão hủ cùng nơi đây tuyệt đại đa số đạo hữu, chỉ sợ cũng không có duyên tiến vào Huyền Hà Tông. Coi như là tìm được quan hệ tiến vào tông môn, cũng chỉ có thể đi {ngoại đường} phân công quản lý một ít hằng ngày việc vặt vãnh, đã vất vả lại không tự do, mà không cách nào giống như nội đường tu sĩ như vậy, có đan sĩ tiền bối chỉ điểm, chỉ để ý chuyên tâm tu luyện, tạp dịch cực ít. . ."

Lão giả câu nói kế tiếp lời nói, Mộc Dịch cơ hồ là mắt đốic tai ngơ, tâm tư của hắn, đều tại vừa rồi Thi Môn sự tình trên.

Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ đến, mình ở Hoàng An Đảo Truyền Tống Trận phụ cận phát hiện cái kia chút ít Thi Thú Tuyết Lang cùng hắn Càn Khôn đại bên trong Thi Thú Lang Vương, cũng hắn là Thi Môn luyện thi chi thuật, không biết giữa hai người này, có hay không có chút liên quan.

Cái này manh mối cực kỳ gượng ép, nhưng Mộc Dịch thật sự tìm không thấy mặt khác cùng Thiên Đảo quốc có quan hệ manh mối, cho nên đối với mỗi chi tiết đều thập phần để tâm.

Đương nhiên, việc này không có đầu mối, hắn còn không đến mức vì điểm này liền chuyên tiến đến Huyền Hà Tông; hơn nữa, lấy Thi Môn hôm nay tình cảnh, hắn lại không dám bộc lộ ra bản thân có được Thi Thú Lang

Vương sự tình, để tránh bị coi là Thi Môn dư nghiệt, không lý do rước họa vào thân.

Mộc Dịch lại nghe một hồi, không chiếm được cái gì cảm thấy hứng thú tin tức về sau, liền thanh toán tiền trà nước, ly khai phường thị, hướng Huyền Nghĩa Môn bay thẳng mà đi.

Mộc Dịch rơi vào Huyền Nghĩa Phong lên, chỉ thấy khắp nơi lầu các treo ráng ngũ sắc đèn lồng, nhất phái vui sướng hơn hở tình cảnh, trong lòng hết sức tò mò.

"Một cũng không Huyền Nghĩa Môn xảy ra điều gì việc vui ?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hăn lập tức đoán được Giang Nhất Mặc, nàng này cũng đã đến nói hôn luận gả niên kỷ.

Bất quá, chờ hăn nhìn thấy ra nghênh tiếp hăn Giang thị huynh muội về sau, mới phát hiện mình toàn bộ đoán sai.

Mộc Dịch thói quen tại trên người của hai người quét qua, thành linh phát hiện, Giang Nhất Văn khí tức, rõ ràng tăng cường rất nhiều!

"Giang huynh, mới mấy tháng không thấy, người vậy mà đã tiến giai thành Thần Du kỳ tu sĩ ? !" Mộc Dịch kinh ngạc ngoài, không khỏi hâm mộ muôn phần.

Bản thân kẹt tại Thần Du kỳ bình cảnh lên, nghĩ hết biện pháp đau khổ tu luyện hồi lâu, thẳng đến mượn nhờ Phi Linh cửu châm mới có một ít buông lỏng dấu hiệu; mà Giang Nhất Văn chỉ là bình thường tu luyện ngồi xuống, dĩ nhiên cũng làm dễ dàng đột phá bình cảnh, một lần hành động tiến giai Thần Du kỳ.

Không cùng người tạo hóa cơ duyên, thật sự là chênh lệch quá xa!

Huyền Nghĩa Môn giảng đèn kết hoa, nguyên lai là vì chúc mừng Chương môn Giang Nhất Văn tiến giai Thần Du kỳ!

Giang Nhất Văn cười nói: "Ha ha, chính là mấy ngày trước sự tình, kẻ hèn này chỉ là vận khí tốt, Mộc đạo hữu lần này sẵn yêu trở về, nhất định cũng là thu hoạch cực phong phú đi!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đơn giản vài câu đã thông báo đi, sau đó hỏi tới Giang Nhất Văn đột phá tu luyện chi tiết.

Giang Nhất Văn đối với cái này không chút nào giấu giếm, đem trọn cái trải qua cẩn thận nói tới, thế nhưng là, kinh nghiệm của hắn đối Mộc Dịch hầu như hoàn toàn không có tham khảo giá trị, bởi vì Giang Nhất Văn đột phá thập phần thuận lợi, hầu như không có gặp được thần niệm trên khó khăn trở ngại.

Mộc Dịch cùng Giang Nhất Văn thảo luận tu hành một hồi, liền đem một ít Yêu thú tài liệu giao cho Giang Nhất Mặc, mời nàng thay chuyển giao A Khí A Ngưu hai gã đồ nhi, phân phó bọn hắn ném thử luyện khí.

Mộc Dịch nói rõ, chỉ cần chuyên tâm luyện khí, dù là hao tổn một ít tài liệu, hắn cũng sẽ không có bất luận cái gì trừng phạt, chỉ cho là để cho bọn họ tích lũy kinh nghiệm; đồng thời, nếu như bọn hắn thật có thể luyện chế thành công, mỗi luyện ra ba kiện pháp khí, bản thân có thể lưu lại một kiện với tư cách ban thưởng, nhiều ra pháp khí, khiến cho Giang Nhất Mặc bắt được trong phường thị bán của cải lấy tiền mặt, đổi thành tinh thạch, lại mua sắm một ít Tụ Linh Thụ cây, tiếp tục mở rộng Tụ Linh Thụ viên.

Giang Nhất Mặc thấy Mộc Dịch lời nhắn nhủ thập phần cẩn thận, cũng có ủy thác nàng thay chỉ điểm hai gã đồ nhi chi ý; trong bụng nàng hiếu kỳ, đôi mi thanh tú cau lại mà hỏi: "Mộc đạo hữu đem chuyện này tình đều giao cho thiệp thân, chớ không phải là muốn đi xa nhà, ly khai thật lâu?"

Mộc Dịch lắc đầu, khẽ mỉm cười nói: "Không phải là. Tại hạ gần nhất cảm thấy công pháp bình cảnh có buông lỏng dấu hiệu, cho nên muốn bế quan tu luyện một đoạn thời gian, vì vậy bất tiện chỉ đạo hai vị đồ nhi luyện khí tu hành."

"Thật tốt quá, Mộc đạo hữu cũng muốn tiến giai Thần Du kỳ ? Chúng ta đây Huyền Nghĩa Môn thật đúng là mừng vui gấp bội!" Giang Nhất Mặc cao hứng nói.

Giang Nhất Văn cũng là kích động liên tục gật đầu, cầu chúc Mộc Dịch một lần hành động thành công!

Tuy rằng Mộc Dịch cũng không phải là Huyền Nghĩa Môn người, nhưng những ngày này, Mộc Dịch đối Huyền Nghĩa Môn cống hiến thật sự không nhỏ, hẳn không chỉ có ở chỗ này tu luyện, còn ở nơi này thu đồ đệ, còn dâng ra đại lượng tinh thạch, phong phú Huyền Nghĩa Môn tài sản, đủ loại sự tích, cũng làm cho Giang thị huynh muội mờ mờ ảo ảo đã khi hẳn vì Huyền Nghĩa Môn một phần tử.

Nếu không có như thế, một ngoại nhân tu vi tăng lên, đối Huyền Nghĩa Môn mà nói, là phúc là họa còn rất còn nói, cái này Giang thị huynh muội hai người, há lại sẽ thật lòng thay Mộc Dịch cao hứng.

Mộc Dịch gọi đến hai gã đồ nhi, nghiêm túc nói rõ vài câu về sau, liền từ biệt mấy người, trở lại mình ở Tự Linh Thụ viên bên trong nhà gỗ nhỏ ở bên trong, bắt đầu bế quan tu hành.

Giang thị huynh muội cũng đem Tự Linh Thụ viên phụ cận tạm thời thiết lập vì cấm khu, không cho đệ tử cùng người không có phận sự tới gần, để tránh quấy rầy Mộc Dịch tu luyện.

Mộc Dịch mình cũng thêm vào làm ra một ít chuẩn bị.

Hắn đem bản thân từ trong phường thị tổn giá cao mua được hai bộ phòng ngự pháp trận, bố trí tại nhà gỗ nhỏ bốn phía, đồng thời, cái kia chút ít sẵn yếu lúc dùng giám sát pháp trận, hắn cũng bố trí một phần nhỏ, giám sát Tụ Linh Thụ viên bốn phía.

Đã có những thứ này pháp trận, có thể bảo đảm Mộc Dịch tại tu luyện sau cùng tình trạng nguy cấp, không bị ngoại giới quấy rầy, ít nhất có thể thay hắn làm ra một ít giám sát và điều khiển cùng phòng hộ, khiến hắn có thời gian thu hồi công pháp hoặc làm ra mặt khác ứng đối.

Hết thấy chuẩn bị sẵn sàng về sau, Mộc Dịch đã bắt đầu bản thân bế quan tu hành.

Hắn đắm chìm thay quần áo về sau, liền tại trên bồ đoàn lẳng lặng suy nghĩ đứng lên, đem hết thấy tạp niệm, bao gồm bản thân nhà đối diện người tưởng niệm, bao gồm bản thân đối thân thể huyết mạch rất hiếu kỳ, bao gồm trong tu tiên giới trải qua vô số ân oán thị phi, tạm thời đều dứt bỏ một bên, dần dần dần dần đạt tới cảnh giới vong ngã.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Cầu Hôn

Huyền Nghĩa Môn Chưởng môn Giang Nhất Văn tiến giai Thần Du kỳ vui mừng điển lễ, qua vẫn chưa tới một tháng, Huyền Nghĩa Phong trên bỗng nhiên nghênh đón một đống "Khách quý" !

Người đến ba người, đều là Thần Du kỳ tu vi, hơn nữa đều là đang mặc Vô Lượng Tông một bộ áo đen quần áo và trang sức.

Bọn hắn còn chưa rơi vào trên ngọn núi, trong đó hai gã tu sĩ mà bắt đầu lớn tiếng ồn ào, Giang thị huynh muội vội vàng ra đón gặp nhau.

Nhìn thấy cầm đầu tên kia Thần Du kỳ Vô Lượng Tông thanh niên về sau, huynh muội hai người đều là nhú mày.

"Nguyên lai là Uy thiếu gia đại giá quang lâm, không biết có gì chỉ giáo?" Giang Nhất Văn vẻ mặt tràn đầy cùng cười chấp tay thi lễ nói ra.

"Chúng ta Huyền Nghĩa Môn tiền thuê, đã sớm toàn bộ nộp lên trên rồi! Vô Lượng Tông sẽ không lại muốn cố định lên giá, làm ra không tín vô nghĩa tiến hành đi!" Giang Nhất Mặc nhìn thấy ba người này, trong mơ hồ có chút lo lắng.

"Ha ha, bản thiếu gia lần này tới, nhưng không phải là vì tông môn công sự!" Cái kia kêu "Uy thiếu gia" Vô Lượng Tông thanh niên cũng không để ý tới Giang Nhất Văn hàn huyên, hẳn hướng Giang Nhất Mặc mỉm cười, nói ra: "Lần trước bản thiếu gia cùng Mặc cô nương đề xuất sự tình, Mặc cô nương suy tính như thế nào?"

Giang Nhất Mặc trên mặt đã nổi lên hai đóa đỏ ửng, nhưng nàng lập tức hừ lạnh một tiếng, thần sắc băng lãnh nghiêm nghị nói: "Lần trước bản người đã nói rất rõ ràng, bản thân tạm thời cũng không kết hôn ý định!"

"Ha ha, trai lớn lấy vợ gái lớn gả chồng!" Uy thiếu gia bên cạnh một gã Vô Lượng Tông trung niên tu sĩ ngắt lời nói ra, "Giang cô nương cũng tu hành hơn hai mươi chỗ đi, luận tu vi, luận thể lực, luận bối cảnh, toàn bộ Vô Lượng Sơn mạch, còn có so với chúng ta Uy thiếu gia tốt phu quân người chọn lựa sao?"

Một gã khác Vô Lượng Tông tu sĩ cũng phụ họa nói: "Đúng vậy a, Uy thiếu gia vừa ý Giang cô nương, đó là Giang cô nương phúc khí! Giang cô nương lấy thiên tư quốc sắc, công việc quản gia có câu, thông minh lanh lợi mà có tiếng Vô Lượng Sơn mạch, nếu là cùng Uy thiếu gia quan hệ thông gia, đúng là tuyệt phối, ngày sau Uy thiếu gia có Giang cô nương phụ trợ, lo gì không thể tại Vô Lượng Tông được đến lớn phát triển, nói không chừng về sau toàn bộ Vô Lượng Tông, đều là Uy thiếu gia cùng Giang cô nương đấy!"

Giang Nhất Văn nghe xong lời nói này, lập tức trong lòng cả kinh. Xem ra cái này Uy thiếu gia thậm chí có cầu hôn chi ý, mà chuyện này, muội muội Giang Nhất Mặc căn bản không có đã nói với hắn.

Cái này Uy thiếu gia, Giang Nhất Văn cũng biết hắn một ít chuyện. Người này là là Vô Lượng Tông tiếng tăm lừng lẫy một gã đan sĩ thái thượng trưởng lão hậu nhân, hắn còn có cái ca ca Hoàn thiếu gia, hai huynh đệ vì tranh thủ tình cảm, từng tại trong tông môn gây ra qua không ít những mưa gió, Giang Nhất Văn các loại phụ cận tu sĩ. Cũng đều nghe nói qua một ít.

Ngoài ra, nghe nói cái này Uy thiếu gia bên người thiếp tùy tùng không ngừng, cũng không thiếu nữ nhân, lần này cầu hôn, cũng không biết là mục đích gì!

Giang Nhất Văn nói ra: "Hôn phối sự tình, hay vẫn là người tình ta nguyện tương đối khá, nếu như nhà muội tạm thời không muốn ra khuê, chúng ta cũng chỉ có thể xin miễn Uy thiếu gia có hảo ý!"

"Người ít nói nhảm, nếu như không phải là nhìn tại Mặc cô nương phân thượng. Người há có tư cách cùng bản thiếu gia nói chuyện!" Uy thiếu gia hừ lạnh một tiếng, trợn mắt trừng Giang Nhất Văn liếc.

Giang Nhất Mặc giận dữ, đang muốn phát tác. Lại bị nhúu mày Giang Nhất Văn lặng lẽ đè lại.

"Mặc cô nương, đây là bản thiếu gia cầu hôn tín vật!" Uy thiếu gia đắc ý cười cười, từ trong tay áo lấy ra một kiện trắng như tuyết hồ áo khoác bằng da.

"Cái này Tuyết Hồ quần áo, sử dụng Tam Vĩ Yêu Hồ chi da, có thể nói hoàn mỹ, chẳng những không có bất luận cái gì miệng vết thương phá hư, hơn nữa không dính một tia Thi khí cùng máu tanh chi khí. Ha ha, toàn bộ Hảo Vận trong phường thị, tuy rằng thường xuyên có Tam Vĩ Yêu Hồ tài liệu xuất hiện. Nhưng như thế hoàn mỹ hồ da, rồi lại điên cuồng!"

"Bản thiếu gia nữ nhân bên cạnh tuy nhiều, rồi lại không có người nào đáng giá bản thiếu gia tổn tâm tư chuẩn bị lễ vật, Mặc cô nương, người là người thứ nhất! Chỉ cần người gật gật đầu. Từ nay về sau, người chính là bản thiếu gia chính thức vợ, là ta Tề gia người, những người còn lại đều chỉ là không có danh phận thiệp tùy tùng mà thôi. Mặc cô nương, lấy người thông minh trí. Nhất định thập phần rõ ràng, tiến vào ta Tề gia ý vị như thế nào, đừng nói là một cái Huyền Nghĩa Môn, chính là chỗ này chút ít tiểu tông môn toàn bộ chung vào một chỗ, cũng không có một cái nào Tề gia người thân phận trọng yếu!"

"Tông môn tuy nhỏ, cũng là ta Giang gia tổ nghiệp! Uy thiếu gia mời trở về đi, bản thân không có kết hôn ý định!" Giang Nhất Mặc bất vi sở động,

liền cái kia Tuyết Hồ quần áo đều không có nhiều liếc mắt nhìn.

Uy thiếu gia nhướng mày, trầm giọng nói ra: "Mặc cô nương, bản thiếu gia hôm nay đã thập phần khách khí, đừng cho bản thiếu gia mất hứng!"

"Ta nói, tuyệt không gả! Coi như là ta phải lập gia đình, cũng sẽ không là người Uy thiếu gia gia!" Giang Nhất Mặc nhìn không được trách mắng.

Uy thiếu gia trên mặt cơ bắp hơi hơi run rẩy, trong ánh mắt một vòng tàn khốc hiện lên, hiển nhiên là cực kỳ tức giận, nhưng trong chốc lát, hẩn rồi lại cường chế nộ khí, mỉm cười nói: "Tốt! Cái kia hôm nay tạm thời không đề cập tới việc này!"

"Phong Tứ, người cùng Huyền Nghĩa Môn người nói chuyện!" Uy thiếu gia hướng bên người trung niên nhân kia nói ra.

"Vâng!" Phong Tứ nhẹ gật đầu, đi về phía trước vài bước, ho nhẹ một tiếng, mang theo khinh thường thần sắc, cao giọng nói ra: "Hôm nay Phong mỗ lấy Vô Lượng Tông bên ngoài núi quản sự thân phận, yêu cầu Huyền Nghĩa Môn ngay hôm đó đứng dậy khắc ly khai Vô Lượng Sơn mạch! Ngọn núi này, bốn tông muốn thu quay về!"

"Dựa vào cái gì, chúng ta thế nhưng là một chút tiền thuê không ít!" Giang Nhất Mặc kinh hãi, vội vàng phản bác.

Giang thị huynh muội sau lưng cái kia chút ít đệ, nghe được câu này, cũng lại càng hoảng sợ, riêng phần mình thần sắc đều là biến đổi.

Phong Tứ lấy ra một cái Càn Khôn đại, lưỡi biếng nhét vào Giang Nhất Mặc trước người, nói ra: "Giang cô nương chút một chút, nơi này là một vạn năm nghìn tinh thạch, dựa theo bốn tông quy định, nếu như bốn tông cần, có thể dùng gấp năm lần tiền thuê, thu hồi bên ngoài ngọn núi quyền sử dụng!"

Giang Nhất Mặc tâm niệm cấp chuyển, nói ra: "Đợi một chút, ta nhớ được cái này cái điều khoản, có rất nhiều hạn chế điều kiện! Điều kiện chưa đủ mà muốn mạnh mẽ thu hồi mà nói, không khỏi có chút ý thế hiếp người, loại lời này nếu là rơi vào tay Vô Lượng Tông những người khác trong tai, có lẽ sẽ ảnh hưởng Uy thiếu gia danh dự!"

Phong Tứ sớm có chuẩn bị, hẳn vừa cười vừa nói: "Hạn chế điều kiện cũng rất dễ dàng thỏa mãn, bốn tông đem bên ngoài ngọn núi thuê cho một ít tu sĩ thành lập tông môn thế lực, cũng là vì hấp dẫn người có thực lực, mà Huyền Nghĩa Môn thực lực quá yếu, không đủ để tại Vô Lượng Sơn mạch đặt chân, vì vậy cần thanh trừ đi ra ngoài!"

"Thực lực mạnh yếu, làm sao có thể do Phong đạo hữu nói tóm lại!" Giang Nhất Văn nhíu mày, nơi này chính là tổ truyền hắc chỗ, như thế nào chịu đơn giản ly khai!

"Ha ha, Huyền Nghĩa Môn tu vi cao, bất quá là Thần Du kỳ Giang chương môn, như vậy đi, Phong mỗi đồng dạng là Thần Du kỳ tu vi, liên hướng Giang chương môn lĩnh giáo mấy chiêu, nếu như Giang chương môn hoặc Huyền Nghĩa Môn trong bất kỳ người nào có thể thắng được Phong mỗi, Phong mỗi tự cũng không nói Huyền Nghĩa Môn thực lực nhỏ yếu!" Phong Tứ tràn đầy tự tin nói: "Làm như vậy, Phong mỗi cùng Giang chương môn tu vi giống nhau, cái này cũng không thể nói bốn tông lấy lớn hiếp nhỏ đi!"

"Người. . ." Giang Nhất Mặc giận dữ, lại nhất thời từ nghèo, đối phương hiển nhiên là sớm có chuẩn bị, ý vào Vô Lượng Tông uy phong, chính là một cái Huyền Nghĩa Môn, hoàn toàn chính xác khó có thể chống lại!

"Hoặc là đánh, hoặc là rút!" Uy thiếu gia lạnh lùng hướng Giang Nhất Văn nói ra, sau đó rồi lại hướng Giang Nhất Mặc cười đắc ý: "Mặc cô nương, người cũng biết, còn có những phương pháp khác, liền nhìn người

có nguyên ý hay không động thân mà ra, cứu vớt người Giang gia tổ truyền tông môn rồi!"

Một câu nói kia, tàn nhẫn cực kỳ, hắt hủi đúng Giang Nhất Mặc trong lòng uy hiếp, lấy Huyền Nghĩa Môn tồn vong vì áp chế, hoàn toàn chính xác khiến Giang Nhất Mặc khó có thể lựa chọn.

"Cái kia kẻ hèn này đành phải hướng Phong đạo hữu lĩnh giáo!" Giang Nhất Văn khoát tay áo, ý bảo nhiều người đệ thối lui một bên.

"Ca, ta. . ." Giang Nhất Mặc đôi mi thanh tú cau lại nhìn huynh trưởng liếc, đều muốn nói cái gì đó.

"Đừng lo lắng, nếu là ta thua, cùng lắm thì ly khai nơi đây chính là, tông môn hưng suy chính là chuyện thường, chỉ cần chúng ta người đang, Huyền Nghĩa Môn ngay tại!" Giang Nhất Văn hướng muối muối truyền âm một câu, sau đó tế ra Lăng Ba Kiếm pháp khí.

"Mời!" Giang Nhất Văn đem bảo kiếm nắm trong tay, kéo một cái cầm kiếm lễ, thần sắc nghiêm nghị hướng Phong Tứ nói ra.

"Cổ hủ không chịu nổi, đấu pháp so với chính là thực lực, so với chính là người nào tàn nhẫn, còn thi cái gì lễ nghi!" Uy thiếu gia hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói.

"Uy thiếu gia, thuộc hạ bêu xấu!" Phong Tứ quay người hướng Uy thiếu gia mời thi lễ, còn không có gặp hắt hủi quay người, liền trong lúc đó tế ra một đôi hơn một xích lớn nhỏ đỏ thẫm phi đao, kéo lê hai cái hỏa diễm giống như quỹ tích, hướng Giang Nhất Văn một tả một hữu công tới!

Phi đao tiếp cận đồng thời, từng cỗ một cực nóng cực kỳ sóng khí vọt tới, cái kia chút ít Huyền Nghĩa Môn đệ tuy rằng rất xa đứng ở bên ngoài hơn mười trượng, nhưng cảm thấy nhiệt khí bức người, miệng đang lưỡi khô, không khỏi nhao nhao lại thối lui ra khỏi tầm hơn mười trượng.

Giang Nhất Văn chỉ có một thanh bảo kiếm, đối phương đã có hai ngọn phi đao, đánh lên lại thập phần đột nhiên, Giang Nhất Văn lập tức lâm vào bị động cục diện bên trong, luống cuống tay chân.

Cũng may hắn cũng là phản ứng cực, hơn nữa đã là Thần Du kỳ tu sĩ, pháp khí cũng thao túng rất quen thuộc luyện, chuôi này Lăng Ba Kiếm, khi hắn dưới sự thao túng trong lúc đó hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ Cự Kiếm, mặt ngoài còn phát ra một tầng xanh thẫm kiếm quang.

Cự Kiếm tại Giang Nhất Văn trước người quét ngang, đồng thời chặn hai ngọn phi đao giáp công!

"Leng keng" hai phát giòn vang âm thanh, đao kiếm đụng nhau, ánh lửa văng khắp nơi, Lăng Ba Kiếm màu lam kiếm quang, lập tức khẽ run lên.

Hai ngọn phi đao bị đẩy lui mấy trượng, nhưng rất tại Phong Tứ ly thể thần niệm dưới sự thao túng, ở giữa không trung trực tiếp chuyển cái ngoặt, tiếp tục hướng Giang Nhất Văn điên cuồng chém.

Lập tức, giữa không trung dao đánh lửa Thủy Kiếm bay múa liên tục, thỉnh thoảng phát ra thanh thúy chạm vào nhau thanh âm, dao đánh lửa công càng ngày càng gấp, Giang Nhất Văn càng ngày càng cố hết sức!

Lăng Ba Kiếm kiếm quang, cũng càng ngày càng ảm đạm, mặc cho ai đều có thể nhìn ra, chỉ có chống đỡ lực lượng Giang Nhất Văn, thua trận trận này tranh đấu là chuyện sớm hay muộn.

"Liệt Hỏa song đao Phong lão tứ, ha ha, quả nhiên danh bất hư truyền!" Uy thiếu gia sau lưng một gã khác Vô Lượng Tông tu sĩ, liên tục gật đầu khen.

Uy thiếu gia trên mặt, cũng là mang theo vui vẻ, hắn nhìn lấy Giang Nhất Văn cái kia khẩn trương bất an thần tình, trong lòng trở nên đặc ý.

Rốt cuộc, tại không bao lâu về sau, Giang Nhất Văn pháp lực chống đỡ hết nổi, thao túng Lăng Ba Kiếm bị phong ấn bốn mươi một đao đẩy lui, một cái khác ngọn phi đao vào lúc này hướng Giang Nhất Văn chém tới, chỉ có một tầng hộ thể thủy quang Giang Nhất Văn, ở đâu ngăn cản được!

"Dừng tay!" Giang Nhất Mặc quát một tiếng, đồng thời cũng tể ra nàng sớm đã chuẩn bị cho tốt lướt sóng kiếm.

"Chích!" Lướt sóng kiếm đánh lên phi đao, riêng phần mình bị bắn ra hơn một trượng.

"Kẻ hèn này thua!" Giang Nhất Văn thu hồi pháp khí, lui ra phía sau mấy trượng, âm thầm nhìn thoáng qua Giang Nhất Mặc cùng nơi xa nhiều người đệ, rồi lại ngoài ý muốn gặp được Mộc Dịch thân ảnh. !!!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Ra Tay

"Mộc đạo hữu, người như thế nào đi ra ?"

Giang Nhất Văn sững sờ, hần nghĩ tới điều gì, trong lòng khẽ động, nhưng nhiều đánh giá Mộc Dịch vài lần về sau, lập tức thầm nghĩ đáng tiếc, lúc này Mộc Dịch, vẫn là Tích Cốc kỳ khí tức, chưa tiến giai Thần Du kỳ.

Giang Nhất Văn than nhẹ một tiếng, ảm đạm hướng mọi người nói: "Chúng ta thu thập một cái, dời xa nơi này đi!"

Giang Nhất Mặc cắn chặt hai môi, sau cùng cuối cùng vẫn gật đầu, nàng khác nhưng mất đi cái mảnh này tổ tông truyền xuống thổ địa, cũng không muốn cùng cái loại này gia hỏa kết thân. Thực lực của nàng, nguyên bản cùng huynh trưởng Giang Nhất Văn tương xứng, nhưng nàng chưa tiến giai Thần Du kỳ, vì vậy càng không khả năng là Phong Tứ đối thủ!

"Chậm đã!" Mộc Dịch bỗng nhiên ho nhẹ một tiếng, nói ra: "Không biết tại hạ nhưng hay không thay thế Giang đạo hữu ra tay ?"

Mộc Dịch mặc dù mới vừa vừa đến nơi đây, cũng đã đại khái biết rõ đã xảy ra chuyện gì.

Nguyên bản đang tại tu hành hần, bỗng nhiên nhận đến đệ tử khẩn cấp cầu kiến, vừa hỏi phía dưới, mới biết được Huyền Nghĩa Môn vậy mà ra đại sự như vậy.

Việc này nguyên bản cùng hần không quan hệ, nhưng mà, tu luyện của hần đã đến căn chốt trước mắt, bình cảnh xuất hiện rõ ràng buông lỏng, có

lẽ chỉ cần tiếp tục tu luyện, có thể một lần hành động đột phá bình cảnh, tiến giai Thần Du kỳ.

Hơn nữa Tụ Linh Thụ viên tinh túy thiên địa nguyên khí, cũng cho hẳn trợ giúp rất lớn, khiến hẳn rất có lòng tin, tại trong mấy ngày trùng kích Thần Du kỳ cũng thành công tiến giai.

Nhưng mà, lúc này lại gặp được loại chuyện này, thật là làm hẳn bất đắc dĩ!

Phải biết rằng, trùng kích bình cảnh chú ý đúng là liền một mạch, gián đoạn nhiều lần chỉ biết tăng lên bình cảnh trình độ khó khăn; Mộc Dịch vây ở Tích Cốc kỳ hồi lâu, hôm nay thật vất vả đã tìm được đột phá một đường ánh rạng đông, nếu như vì vậy mà trì hoãn tu hành, hậu quả khó có thể dự tính!

Ly khai Huyền Nghĩa Môn, trong thời gian ngắn đi nơi nào tìm Tụ Linh Thụ viên như vậy phù hợp tu luyện tràng chỗ, nếu như tùy tiện tìm một chỗ tu luyện, không nói đến thiên địa nguyên khí khẳng định không bằng Tụ Linh Thụ viên, hơn nữa là hay không an toàn, có hay không không bị quấy rầy cũng rất khó nói.

Mộc Dịch có thể đơn giản nhượng ra hồ da, cũng có thể cùng Huyền Nghĩa Môn cùng một chỗ đơn giản ly khai nơi này. Nhưng mà, hẳn cũng không nguyện đơn giản buông tha cho dưới mắt tiến giai Thần Du kỳ tốt cơ duyên!

Cơ duyên loại vật này, rất khó nói rõ ràng, bỏ qua lần này, tiếp theo không biết muốn tới khi nào; có lẽ, liền căn bản không có tiếp theo rồi!

"Là người!" Uy thiếu gia nhìn bỗng nhiên động thân mà ra Mộc Dịch liếc, sắc mặt có chút kinh ngạc, nhưng một chút cũng không có lúng túng. Tuy rằng hẳn từ Mộc Dịch chỗ đó lấy được hồ da, giờ này khắc này liền bày đang lúc mọi người trước mắt.

"Người là người nào, vì sao phải thay Huyền Nghĩa Môn ngoài ?" Phong Tứ sững sờ nói.

"Hắn là chúng ta Huyền Nghĩa Môn tân nhiệm trưởng lão, đương nhiên là có tư cách vì bản môn hưng vong xuất lực!" Giang Nhất Mặc linh cơ khẽ động nói.

"Tân nhiệm trưởng lão ?" Phong Tứ nhú mày, nhưng hắn nhiều lần dò xét Mộc Dịch vài lần về sau, liền khinh thường lạnh cười nói: "Người đã không sợ mất mặt, Phong mỗ liền tiếp nhận người khiêu chiến! Đây chính là người chủ động đưa ra đây, đừng nói Phong mỗ khi dễ người một cái Tích Cốc kỳ tu sĩ!"

Mộc Dịch nhìn lướt qua Tuyết Hồ quần áo, bất động thanh sắc; sau đó hắn hướng Phong Tứ mỉm cười. Nói ra: "Xin chỉ giáo!"

"Mộc đạo hữu, cẩn thận một ít, người này Liệt Hỏa song đao. Thập phần mạnh mẽ!" Giang Nhất Văn có chút lo lắng nhắc nhở đến, hắn biết rõ Mộc Dịch thực lực cao minh, nhưng dù sao còn không có tiến giai Thần Du kỳ, cảnh giới chênh lệch kém một điểm, thực lực cũng sẽ có một ít chênh lệch, rất khó vượt qua!

Giang Nhất Mặc cũng là chăm chú nhìn chăm chăm Mộc Dịch, lại là khẩn trương, lại là lo lắng, càng nhiều nữa còn là chờ mong.

Tuy rằng nhận thức chỉ ít ỏi thảng. Nhưng nàng chút bất tri bất giác đã cho rằng, cái này lai lịch thần bí, trên người có rất nhiều bí mật nam nhân, lại có thể cho nàng một loại có thể tín nhiệm cảm giác.

"Đem pháp khí ra đi, Phong mỗ khinh thường chiếm tiện nghi của người!" Phong Tứ ngạo nghễ nói ra, đối mặt một cái Tích Cốc kỳ "Cấp thấp tu sĩ" . Thân là Thần Du kỳ tu sĩ hắn, bái túc "Cao nhân" tư thái.

"Không cần!" Mộc Dịch thản nhiên nói.

Chuyện đó nghe cực kỳ cuồng vọng, nhưng trên thực tế, Mộc Dịch gần nhất thường dùng pháp khí, vô luận Huyết Nha Nhận cùng Phi Linh cửu châm. Hắn cũng không nguyện đơn giản bại lộ người trước, hơn nữa những thứ này pháp khí vừa ra tay sẽ phải đả thương địch thủ, hắn cũng không muốn cùng Vô Lượng Tông tu sĩ kết xuống không thể khuyên cừu hận.

Phong Tứ nào biết đâu Mộc Dịch dụng ý thực sự, lời này đứng ở trong tai của hắn, rõ ràng cho thấy Mộc Dịch xem thường hắn, lập tức đột nhiên giận dữ!

"Tốt một cái không biết sống chết gia hỏa, hôm nay không tháo bỏ xuống người hai cái cánh tay, Phong mỗ liền làm bậy Thần Du kỳ tu sĩ!" Phong Tứ thầm nghĩ trong lòng, trên mặt cơ bắp bởi vì thịnh nộ mà vặn vẹo, lộ ra thập phần dữ tợn.

"Xoát xoát" hai tiếng, hai ngọn phi đao mang theo hùng hực lửa bùng, hướng Mộc Dịch chém tới, những nơi đi qua, ở giữa không trung lưu lại hai đạo Xích Diễm, chung quanh độ nóng, bỗng nhiên tăng vọt!

Đại khái là bởi vì thật sự nổi giận, Phong lão tứ lúc này tể ra Liệt Hỏa song đao, vô luận là hỏa diễm mãnh liệt trình độ, còn là song đao bay trăm xu thế, rõ ràng so với lúc trước càng thêm đáng sợ!

Giang thị huynh muội cùng Huyền Nghĩa Môn đệ tử, cũng đều vì vậy mà càng thêm lo lắng.

Mộc Dịch vẫn không nhúc nhích, trên người của hắn, chỉ phát ra một tầng hơi mỏng ánh lửa, liền phòng ngự Thanh Hỏa Thuần pháp khí đều không có dùng ra.

Hơi mỏng hộ thể ánh lửa, thoát nhìn một kích mặc dù phá, kì thực ẩn chứa Mộc Dịch hỏa thuộc tính thần thông một đám tinh hoa chỗ.

Mộc Dịch từ lúc người này cùng Giang Nhất Văn đánh nhau tới ranh giới cũng đã thấy rất rõ ràng, cái này Phong Tứ sử dụng pháp khí cũng là sắc bén, pháp lực cũng là thâm hậu, nhưng cũng chỉ là bình thường hỏa thuộc tính thần thông.

Tại Mộc Dịch trước mặt đũa lửa, hơn nữa còn không có chỗ đặc thù gì, đây không thể nghi ngờ là dê vào miệng cọp!

Chớ nói Mộc Dịch hôm nay huyết khí đồng tu, huyết mạch đã là Chân Mạch Kỳ tăng thứ năm, thêm trên đan điền chân nguyên Tích Cốc kỳ đỉnh phong tiêu chuẩn, luận tổng thể pháp lực thâm hậu trình độ, hẳn đã vượt xa Phong Tứ loại này bình thường Thần Du kỳ tu sĩ; coi như là Mộc Dịch không sử dụng huyết mạch chân nguyên, chỉ dựa vào Tam Muội chân hỏa, cái này Phong Tứ cũng không thể nào là đối thủ của hắn!

Đối phó Phong Tứ, Mộc Dịch căn bản không có tế ra Tam Muội chân hỏa hoặc mặt khác lợi hại thủ đoạn ý tứ, hắn chỉ là thoáng đồng thời điều động huyết mạch cùng đan điền chân nguyên lực lượng, lập tức hộ thể trong ngọn lửa ẩn chứa uy năng tinh tú cực kỳ, không chút nào không hiển lộ rõ ràng lộ ra ngoài, cũng không có Liệt Hỏa song đao như vậy bức người sóng nhiệt truyền ra.

Hai ngọn phi đao, mộ tả một hữu hướng Mộc Dịch chém tới, rất có đem Mộc Dịch chém thành vài đoạn khí thể; nhưng mà, lúc phi đao vừa tiếp xúc với Mộc Dịch hộ thể ánh lửa lúc, phi đao mặt ngoài hỏa diễm trong chốc lát bị cắn nuốt không còn một mảnh, phi đao cũng như sa vào cực kỳ sền sệt trong chất lỏng như vậy, bị kẹt tại Mộc Dịch hộ thể trong ngọn lửa, không thể động đậy!

"Đó là một dùng hỏa cao thủ!" Phong Tứ kinh hãi, nói như vậy, chỉ dựa vào pháp lực thần thông liền khống chế được đối phương pháp khí, đây là song phương pháp lực chênh lệch rất xa biểu hiện!

Nhưng mà, đối phương tu vi so với chính mình còn thấp, cái này chỉ có thể nói rõ, hắc Phong Tứ gặp chính thức dùng hỏa cao nhân, đối phương tại hỏa thuộc tính thần thông trên tạo nghệ, cao hơn ra bản thân mấy cấp độ, mới có thể có chuyện như vậy phát sinh!

Liệt Hỏa song đao trên hỏa diễm, tại trong nháy mắt liền bị cắn nuốt, cũng đang nói rõ điểm này!

Phong Tứ vội vàng điên cuồng thúc chân nguyên, đều muốn triệu hồi cái này Liệt Hỏa song đao, sau đó, người kia rồi lại một mực khảm tại Mộc Dịch hộ thể trong ngọn lửa, chỉ có thể hơi hơi rung rung mà thôi.

Một lát giữa, đây đối với Liệt Hỏa song đao lại bị Mộc Dịch hỏa lực đốt màu đỏ bừng, đồng phát ra "Ong ong" tiếng ai minh, hầu như muốn hòa tan bình thường!

Phong Tứ kinh hãi, đây chính là pháp khí hủy hoại trước báo hiệu!

"Đạo hữu dừng tay, Phong mỗ, cái kia, tại hạ nhận thua!" Phong Tứ vội vàng lớn tiếng nói.

Cái này một đôi song đao có được không dễ, nếu là như vậy bị phá hủy, hắc nhưng sẽ thua lỗ lớn!

Mộc Dịch cũng không có cùng đối phương kết thù ý tứ, lúc này vừa thu lại pháp lực, đem hai ngọn phi đao tiền đưa trả lại cho Phong Tứ.

Phong Tứ thu hồi song đao, cẩn thận đánh giá một phen, đau lòng cực kỳ, hắc sợ hãi nhìn Uy thiếu gia liếc, người kia sắc mặt chính hết sức khó coi.

"Hừ, đồ vô dụng!" Uy thiếu gia tà nhãn lờm hắc một cái, sau đó hai mắt hơi co lại một lần nữa đánh giá đến Mộc Dịch.

Huyền Nghĩa Môn bên này, lập tức người người đại hỉ! Những đệ tử kia tự nhiên là mở rộng tầm mắt, Giang thị huynh muội hai người, cũng là vừa mừng vừa sợ, quả thực không thể tin được vừa mới nhìn đến một màn.

Một cái tiểu tông môn Tích Cốc kỳ tu sĩ, vậy mà tại không xuất ra pháp khí dưới tình huống, tay không chiến thắng Vô Lượng Tông thành danh Thần Du kỳ tu sĩ "Liệt Hỏa song đao" Phong lão tứ, việc này nếu là truyền đi, chỉ sợ muốn tại Hảo Vận phường thị trà cửa hàng trong khiến cho một hồi oanh động.

Giang Nhất Văn mỉm cười, đi về hướng trước chấp tay thi lễ, nói ra: "Phong đạo hữu, ta Huyền Nghĩa Môn cũng không đều là thắng yếu thế hệ, thu trở về ngọn núi sự tình, kính xin thôi!"

"Cái này. . ." Phong Tứ lập tức thần sắc lúng túng cực kỳ.

"Ta Vô Lượng Tông, cũng không hoàn toàn là vô năng chi sĩ!" Uy thiếu gia bỗng nhiên lạnh lùng nói, hắn quay người nhìn về phía một gã khác Vô Lượng Tông tu sĩ —— cái kia chính kinh ngạc không hiểu nhìn xem Mộc Dịch đấy, năm sáu chục tuổi chòm râu dê lão đầu, hỏi: "Lý Tam, người nhưng có nắm chắc chiến thắng người này?"

Lý Tam lập tức cũng là đỏ bừng cả khuôn mặt, áy náy không chịu nổi, hắn cúi đầu nhỏ giọng nói ra: "Cái này, thuộc hạ cũng không được người này đối thủ!"

"Một đám phế vật!" Uy thiếu gia giận dữ, ngược lại cao giọng nói ra: "Xem ra, bản thiếu gia muốn đích thân xuất thủ!"

"Người có lẽ rất vinh hạnh, " Uy thiếu gia hướng Mộc Dịch nói ra: "Người là người thứ nhất bức bản thiếu gia xuất thủ Tích Cốc kỳ tu sĩ!"

Mộc Dịch vẫn đang bất động thanh sắc, hắn liền Cố Nguyên Kỳ tu sĩ đều giết chết không chỉ một cái, nơi nào sẽ cảm thấy chiến thắng một gã Thần

Du kỳ tu sĩ là cỡ nào rất giỏi sự tình!

"Tại hạ chỉ sợ không phải Uy thiếu gia đối thủ!" Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Chuyện này không có mặt khác biện pháp giải quyết sao ? Uy thiếu gia có thể hay không thư thả một tháng, nhờ ta các loại một tháng sau sẽ rời đi ngọn núi này ?"

"Đương nhiên không thể!" Uy thiếu gia quả quyết cự tuyệt nói: "Việc này đã không quan hệ Huyền Nghĩa Môn! Chỉ là người khơi gợi lên bản thiếu gia xuất thủ dự vọng, hôm nay vô luận như thế nào, bản thiếu gia đều muốn cùng người một trận chiến!"

"Như vậy, " Mộc Dịch nhíu mày nói ra, "Nếu như tại hạ may mắn thắng được một chiêu nửa thức, Uy thiếu gia có thể hứa hẹn không hề cùng Huyền Nghĩa Môn khó xử ?"

Uy thiếu gia hừ lạnh một tiếng nói: "Bản thiếu gia có thể hứa hẹn, nhưng loại chuyện này tuyệt sẽ không phát sinh!"

Mộc Dịch nói ra: "Vô Lượng Tông xử sự công bằng, Uy thiếu gia tự nhiên cũng là nhất ngôn cửu đỉnh, sẽ không lật lọng, hư mất Vô Lượng Tông danh dự! Tại hạ không biết tự lượng sức mình, liền hướng Uy thiếu gia lĩnh giáo!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Uy Thiếu Gia Thực Lực Chân Chính

"Hừ, người đây là tự rước lấy nhục!" Phong lão tứ lớn tiếng nói: "Uy thiếu gia thế nhưng là ta Vô Lượng Tông Thần Du kỳ đệ nhất cao thủ, so với ta các loại thực lực, cao hơn quá nhiều!"

Lý Tam cũng phụ họa nói: "Đúng vậy a, một trận chiến này hoàn toàn không cần phải, Uy thiếu gia, người khiến hãn trực tiếp nhận thua chính là, hoặc là các loại người này tiến giai Thần Du kỳ kỳ, không, tối thiểu cũng muốn chờ hãn Cổ Nguyên Kỳ về sau, mới có thể cùng Uy thiếu gia vượt qua hai chiêu!"

"Ít nói nhảm!" Uy thiếu gia cả giận nói: "Khó được hôm nay bản thiếu gia có nhã hứng tự mình ra tay, các người chỉ để ý nhìn xem là được!"

Mộc Dịch nghe vậy thất kinh, nghe, cái này Uy thiếu gia không chỉ là xuất thân bất phàm, hơn nữa thực lực cũng là cực kỳ đáng sợ!

Vô Lượng Tông tu sĩ như mây, người này được xưng Thần Du kỳ tu sĩ trong đệ nhất cao thủ, thực lực kia tất nhiên không giống bình thường, có thể nghĩ, bình thường Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, hơn phân nửa cũng không được người này đối thủ!

"Người còn là không dùng pháp khí sao?" Uy thiếu gia lạnh lùng nói ra.

"Tại hạ không dám! Mời Uy thiếu gia hạ thủ lưu tình!" Mộc Dịch nói xong, đem được từ Trấn Hải Tông Đại trưởng lão Linh Hỏa hồ thanh toán đi ra, người kia quay tròn ở giữa không trung xoay tròn liên tục, trong chớp lát biến thành hơn một trượng lớn nhỏ, từng cổ một Sí Diễm từ ẩm trong

miệng phun ra mà ra, hóa thành một mảnh mãnh liệt biển lửa, chừng có vài chục trượng lớn nhỏ.

Lửa này biến uy lực cùng khí thế, có thể so sánh vừa rồi hẳn cùng với Phong Tứ đấu pháp lúc uy mãnh rất nhiều, nhưng thực tế ẩn chứa uy lực, lại lớn gây nên tương đối.

Mộc Dịch còn không có tế ra Tam Muội chân hỏa, một khi đem Tam Muội chân hỏa dung nhập trong biển lửa, lửa kia biến uy lực, sẽ phải có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Dù là như thế, bức người sóng nhiệt đã đem chung quanh vây xem đệ tử rất xa bức bách ra hơn trăm trượng bên ngoài, Giang thị huynh muội cùng Lý Tam Phong Tứ đám người, cũng nhao nhao hướng lui về phía sau ra một chút.

"Tại đây điểm hỏa điểm, vậy còn thật không là bản thiếu gia đối thủ!" Uy thiếu gia cười lạnh một tiếng, diềm tĩnh từ trong tay áo lấy ra một kiện lại một kiện pháp khí.

Một mặt mặt ngoài bao trùm lấy tầng tầng rậm rạp lân phiên hình thoi lệnh bài, một thanh trầm trọng phong cách cổ xưa, khắc ấn huyền ảo phù văn kiếm bản rộng, một cái linh động phiêu hốt lớn bằng ngón cái dây thừng, ba kiện pháp khí. Lệnh bài cùng kiếm bản rộng đều là phát ra nhàn nhạt ánh sáng màu lam, dây thừng phát ra một tầng ánh sáng màu xanh.

"Nguyên lai hẳn là Thủy thuộc tính Huyền môn công pháp!" Mộc Dịch chỉ nhìn cái kia ba kiện pháp khí liếc, liền kết luận những thứ này pháp khí phẩm chất cực cao, đều là hiếm thấy cực phẩm pháp khí!

Uy thiếu gia tựa hồ cũng không nóng nảy, hẳn một tia ý thức đem ba kiện pháp khí toàn bộ tế ra về sau, mới bắt đầu chậm rì rì tế luyện pháp khí.

Hắn vốn là bóp ra một đạo pháp quyết, hướng cái kia kiếm bản rộng một chút, người kia ánh sáng màu lam lóe lên. Biến thành hai trượng lớn nhỏ, hướng Mộc Dịch vào đầu một kiếm đánh xuống, khí thể bất phàm!

Sau đó, hắn lại thao túng cái kia dây thừng, người kia tại pháp lực gia trì xuống, trong lúc đó kéo dài gấp mấy lần, cũng hướng Mộc Dịch bốn phía xoắn tới, muốn đem Mộc Dịch bao quanh vây vào giữa.

Cuối cùng, Uy thiếu gia mới tế lên cái kia trước mặt lệnh bài pháp khí. Bảo vệ tại chính mình trước người.

Mộc Dịch nhượng mảy, đối phương tế luyện pháp khí tốc độ, cũng không rất nhanh. Hơn nữa trình tự cũng lớn có vấn đề; nếu thật là cuộc chiến sinh tử, chỉ sợ không chờ hắn đem lệnh bài tế ra, Mộc Dịch cũng đã có thể thi triển vừa đến hai lần cường đại công kích, bởi như vậy, có thể khiến Uy thiếu gia ở vào một mỗi phòng thủ hạ phong; tựa như lúc trước Phong Tứ đối phó Giang Nhất Văn như vậy!

Trừ phi, cái này Uy thiếu gia có khác mạnh mẽ đại thủ đoạn, tự tin có thể đơn giản ngăn trở Mộc Dịch thế công!

Mộc Dịch xuất phát từ cẩn thận, cũng không có lựa chọn cùng Uy thiếu gia đối công, hắn trực tiếp đưa bàn tay đặt tại Linh Hỏa hồ trên. Tâm niệm vừa động, Linh Hỏa hồ đựng ra trong biển lửa, lập tức gào thét lên bay ra bảy tám đạo hình thái dữ tợn mấy trượng đại hỏa long.

"Quả nhiên là dùng hỏa cao thủ!" Phong lão tứ sắc mặt biến hóa, hắn cũng là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ, nhưng như thế hời hợt liền tế ra bảy tám đạo uy thế bất phàm Hỏa Long. Hắn từ cho là mình làm không được!

Một bên Lý Tam nhìn thấy cảnh này cũng là khoe miệng hơi động một chút, sắc mặt có chút kinh ngạc, tựa hồ còn có chút mừng thầm, đại khái là

vì chính mình không có lựa chọn cùng người này một trận chiến mà may mắn!

Bảy tám chỉ Hỏa Long, bộ phận nghênh đón hướng chuôi này kiếm bản rộng. Bộ phận nghênh đón hướng cái kia đây thường.

"Rầm rầm rầm!"

Nổ đùng âm thanh, ánh lửa văng khắp nơi, Hỏa Long dễ dàng đem kiếm bản rộng mặt ngoài màu lam kiếm quang đánh tan, kiếm bản rộng cũng bị rất xa đẩy ra đến hơn mười trượng bên ngoài; mà cái kia đây thường, cũng là thoáng cái bị kích trở về nguyên hình.

Nếu không phải cái này hai kiện pháp khí bản thân phẩm chất cực cao, chỉ sợ còn muốn tại lúc này đây giao phong trong bị hao tổn.

Mộc Dịch sửng sờ, hẳn rõ ràng cảm giác được, đối phương hai kiện pháp khí phẩm chất nhất lưu, nhưng mà ẩn chứa pháp lực chân nguyên rồi lại cực kỳ bình thường, vì vậy đơn giản bị hẳn tể ra Hỏa Long đánh lui.

"Chẳng lẽ là hẳn chủ quan, không có đem hết toàn lực ?" Mộc Dịch có chút hoang mang.

Mà Uy thiếu gia lúc này, thì là quá sợ hãi, không thể tin được trước mắt một màn!

"Khá lắm, quả nhiên có chút thực lực!" Uy thiếu gia tập hợp lại, tể ra càng nhiều nữa pháp lực chân nguyên, một lần nữa thao túng hai kiện pháp khí, hướng Mộc Dịch công tới.

Lúc này đây, Mộc Dịch thấy rất rõ ràng!

Cái này Uy thiếu gia, không có cực phẩm pháp khí, rồi lại tể luyện cũng không thuần thực, hơn nữa tể ra chân nguyên pháp lực cũng rất bình

thường, cùng Giang Nhất Văn loại này vừa mới tiến cấp Thần Du kỳ tu sĩ không sai biệt lắm, còn không bằng vừa rồi Phong lão tứ!

"Cái kia Vô Lượng Tông Thần Du kỳ 'Đệ nhất cao thủ' lại là chuyện gì xảy ra?" Mộc Dịch nhin không được hướng Phong lão tứ đám người nhìn lại.

Phong lão tứ chính khoe miệng hơi vênh nhìn xem cuộc tỷ thí này, mang theo một tia thập phần nghiền ngẫm đáng tươi cười, hắn nhìn thấy Mộc Dịch đột nhiên hướng bản thân xem ra về sau, lại càng hoảng sợ, theo bản năng lui về phía sau hai bước.

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển, trong chốc lát đã minh bạch cái này Uy thiếu gia thực lực chân chính!

Nguyên lai, người này hữu danh vô thực, thực lực chỉ có thể coi là là bình thường cực kỳ, từ hắn tế luyện pháp khí thuần thực trình độ đến xem, hắn hãn hữu thực chiến kinh nghiệm; cái gọi là Thần Du kỳ "Đệ nhất cao thủ", chỉ là những thứ này sợ hãi thân phận của hắn Vô Lượng Tông tu sĩ a dua chi từ!

"Chắc hãn người này thân là đan sĩ sau đó, một mực mắt cao hơn đầu, căn bản không biết rõ thực lực chân chính của mình!"

Mộc Dịch trong lòng khê động, thầm nghĩ: "Cái này Phong lão tứ quả nhiên âm độc, cố ý dẫn ta bên trên! Nếu như ta không có nhìn ra kẽ hở, vừa ra tay liền đem hết toàn lực, chỉ sợ sẽ thu tay lại không kịp, đả thương cái này Uy thiếu gia, cho đến lúc đó, Vô Lượng Tông đan sĩ nếu là tự mình truy cứu việc này, có thể đã thập phần phiền toái!"

Mộc Dịch cẩn thận cùng Uy thiếu gia lại giao thủ mấy chiêu, kết luận cái này Uy thiếu gia pháp lực thập phần bình thường, chỉ là ý vào pháp khí không tầm thường, còn có chút thực lực, nhưng cũng chỉ có thể cùng Phong

lão tứ loại người này đánh đồng, cái gì Thần Du kỳ đệ nhất cao thủ, hoàn toàn Tử Hư hư ảo!

Cùng Mộc Dịch so sánh với, Uy thiếu gia thực lực không đáng giá nhắc tới! Mộc Dịch như thì nguyện ý, trong chốc lát có thể đánh bại Uy thiếu gia, thậm chí có tám phần trở lên nắm chắc, có thể dùng Huyết Nha Nhận hoặc Phi Linh cửu châm đem một chiêu giết chết!

Đương nhiên, Mộc Dịch không phải làm như vậy.

Hắn một bên âm thầm thu tay lại, một bên làm giả cố hết sức cùng Uy thiếu gia đại chiến, thi triển ra biển lửa, càng thu càng nhỏ, tựa hồ pháp lực tại một chút khô cạn.

Thấy Mộc Dịch thời gian dần trôi qua chỉ có chống đỡ lực lượng, Uy thiếu gia thập phần đặc ý, dứt khoát đem phòng ngự lệnh bài thu hồi, chuyên tâm thao túng một kiếm một dây thừng hai kiện pháp khí, hướng Mộc Dịch điên cuồng tấn công.

Mộc Dịch âm thầm lắc đầu, cái này Uy thiếu gia quả nhiên không có bao nhiêu kinh nghiệm thực chiến, coi như mình thật sự đã pháp lực không tốt, nhưng nếu là trong lúc đó liều lĩnh tụ lực phản kích, cũng có thể khiến không hề phòng bị Uy thiếu gia bị ăn phải cái thiệt thòi lớn!

Chính thực trải qua sinh tử độ sức người cũng biết, tu sĩ đấu pháp, sinh tử chỉ ở trong chớp mắt, bất cứ lúc nào cũng không nhưng phớt lờ, chỉ có tại xác nhận địch nhân đã chết, mới có thể thu hồi phòng ngự thủ đoạn!

Mộc Dịch lúc này, tuy rằng biểu hiện như là tại đau khổ chèo chống, nhưng trên thực tế một chút cũng không có buông lỏng cảnh giác, Tam Muội chân hỏa biến thành hộ thể ánh lửa, thủy chung tại biển lửa tầng trong nhất bảo hộ lấy hắn, mặc dù Uy thiếu gia đột nhiên thực lực tăng mạnh, Mộc Dịch cũng có biện pháp ứng đối.

Đây hết thấy, chỉ có Mộc Dịch tự mình biết, mọi người vây xem, căn bản nhìn không ra trong đó huyền cơ.

Phong lão tứ sắc mặt, càng ngày càng kinh ngạc, hắn thậm chí suy nghĩ, chẳng lẽ cái này ăn chơi thiếu gia Uy thiếu gia, thực có vài phần thực lực ?

Giang thị huynh muội cũng là riêng phần mình thập phần lo lắng, Uy thiếu gia cuối cùng thực lực như thế nào, bọn hắn nhìn không ra, thế nhưng pháp khí phẩm chất, nhưng là cực phẩm pháp khí không thể nghi ngờ, hơn nữa Mộc Dịch biến lửa cũng càng ngày càng nhỏ, rõ ràng cho thấy rơi hạ phong.

Uy thiếu gia một hồi điên cuồng tấn công xuống, Mộc Dịch biến lửa bị áp súc đã đến hơn một trượng lớn nhỏ, từ trong bay ra Hỏa Long chỉ có hai ba cổ, hơn nữa so với lúc trước nhỏ một chút vòng.

"Người là người thứ nhất có thể tại bản thiếu gia dưới tay chèo chống lâu như vậy tu sĩ!" Uy thiếu gia đặc ý nói, đồng thời trong lúc đó điên cuồng thúc chân nguyên pháp lực, khiến kiếm bản rộng, dây thừng, bay múa càng thêm hăng hái, phát ra hào quang cũng càng thêm rực rỡ tươi đẹp.

Thế nhưng là, tuy rằng Mộc Dịch chau mày, nhưng chung quanh hắn tầng kia biến lửa, rồi lại thủy chung không thu nhỏ hơn nữa.

Cường công sau một lát, Uy thiếu gia có chút thở hồng hộc rồi, hắn chưa bao giờ duy nhất một lần sử dụng nhiều như vậy chân nguyên pháp lực, rốt cuộc có chút khí tức không yên.

Pháp lực sử dụng, có một cái dần dần thích ứng quá trình; giống như Mộc Dịch loại kinh nghiệm này qua vô số thực chiến rèn luyện tu sĩ, chỉ có lúc pháp lực tiếp cận khô cạn lúc, mới sẽ xuất hiện khí tức không yên hiện tượng; mà rất ít tự mình ra tay, chưa bao giờ lâm vào khổ chiến Uy thiếu gia, chân nguyên pháp lực mới dùng không đến một nửa, cũng có chút khí tức hỗn loạn hiện tượng!

Uy thiếu gia lập tức khẩn trương, lần thứ nhất gặp được loại tình huống này, hẳn không biết nên như thế nào ứng đối!

Hắn cường ép đem hỗn loạn khí tức dưới áp chế đi, tiếp tục điên cuồng thúc chân nguyên, đều muốn một lần hành động chiến thắng Mộc Dịch.

Mộc Dịch âm thầm lắc đầu, lúc này, chính xác cách làm hẳn là hơi thu pháp lực, vượt thuận khẩu khí này về sau, lại tiếp tục thi pháp. Uy thiếu gia cách làm này, nếu là lâu công không được, có thể sẽ thụ một chút nội thương!

"Uy thiếu gia là Thần Du kỳ tu vi, mà tại hạ chỉ có Tích Cốc kỳ tu vi, pháp lực không tốt, duy trì không được! Không bằng như vậy dừng tay, ngày khác tái chiến, như thế nào?" Mộc Dịch nói ra.

"Cũng được, nếu chỉ có vậy thắng người, người khác cũng nói bản thiếu gia là lấy lớn hiếp nhỏ!" Uy thiếu gia chính đâm lao phải theo lao, nghe vậy cầu còn không được, lập tức thoải mái đáp ứng.

Hắn đem hai kiện pháp khí vừa thu lại, đồng thời há mồm thở dốc, bằng phẳng một cái ngực trong hờn dỗi, sau đó mạnh mẽ làm dáng tươi cười, nói ra: "Thực lực của người không tệ, vì sao phải lưu lại Huyền Nghĩa Môn làm trưởng lão? Về sau có cần, đến ta Vô Lượng Tông, có bản thiếu gia bảo kê người, ai cũng không dám đối với người bất kính!"

Mộc Dịch chấp tay thi lễ, nói ra: "Đa tạ Uy thiếu gia thưởng thức, tại hạ nhất định sẽ cẩn thận cân nhắc!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 176: Thần Du Kỳ

Mộc Dịch một mực cung kính thái độ, khiến Uy thiếu gia hết sức hài lòng, chuyến này hẳn mặc dù không có đạt tới mục đích, rồi lại cũng không có ném đi thể diện; hẳn hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu, sau đó mang theo Lý Tam Phong Tứ hai người, đã đi ra Huyền Nghĩa Môn.

Thẳng đến ba người bóng lưng biến mất ở phía xa mênh mông bên trong dãy núi, Giang thị huynh muội mới thở dài một hơi.

"Lần này may mắn mà có Mộc đạo hữu ra tay, nếu không chúng ta Huyền Nghĩa Môn khó thoát khỏi một kiếp!" Giang Nhất Văn hướng Mộc Dịch chấp tay, nói trong thần sắc đều là ý cảm kích.

Giang Nhất Mặc tự nhiên cười nói, nói ra: "Chúng ta hai huynh muội tại yêu cốc gặp được Mộc huynh, chính là một trận duyên phận, Mộc huynh càng là ba phen mấy lần xuất thủ tương trợ Huyền Nghĩa Môn cao thấp, quả thực là trời giáng quý nhân!"

Mộc Dịch cười nhạt một tiếng nói ra: "Cái này Uy thiếu gia trong thời gian ngắn sẽ không tới tìm ta các loại phiền toái, bất quá, chúng ta còn là cẩn thận thì tốt hơn, tận lực không muốn một mình ly khai ngọn núi này. Tại hạ còn muốn tiếp tục tu luyện, cũng không cùng nhị vị Giang đạo hữu nói chuyện nhiều!"

Dứt lời, Mộc Dịch hướng Giang thị huynh muội chấp tay từ biệt, vội vàng hướng Tụ Linh Thụ viên bay đi.

"Mộc huynh quả nhiên là khổ tu chi sĩ, một chút thời gian cũng không muốn lãng phí!" Nhìn xem Mộc Dịch lập tức bóng lưng, Giang Nhất Mặc

khẽ thở dài.

Giang Nhất Văn nhẹ gật đầu, bỗng nhiên quay người hướng Giang Nhất Mặc nói ra: "Muội muội, người đi theo ta, ca ca có một việc cùng với người nói chuyện!"

"Chuyện gì ?" Nhìn thấy Giang Nhất Văn vẻ mặt nghiêm túc thần sắc, Giang Nhất Mặc sửng sờ mà hỏi.

Giang Nhất Văn mỉm cười không nói, chỉ để ý hướng vào phía trong điện thờ đi đến, Giang Nhất Mặc chỉ có thể tò mò đi theo huynh trưởng sau lưng.

Mộc Dịch cùng Giang thị huynh muội trước sau sau khi rời đi, Huyền Nghĩa Môn vài tên đệ tử lập tức náo nhiệt vô cùng nghị luận ra, vừa rồi cái kia mấy chiến, đối với những thứ này tu đồ mà nói, không thể nghi ngờ là mở rộng tầm mắt, rất nhiều pháp thuật pháp khí, bọn họ đều là lần thứ nhất nhìn thấy, tự nhiên là cực kỳ hưng phấn.

Mộc Dịch trở lại nhà gỗ nhỏ về sau, thật sâu thổ nạp ba lượt, dẹp loạn nội tâm chấn động. Đêm vừa rồi chuyện đã xảy ra tạm thời để ở một bên, một lần nữa chậm rãi tiến vào tâm không không chuyên tâm tâm cảnh.

Thời gian dần qua, đêm khuya tiến đến, Tụ Linh Thụ viên bên trong, lần nữa tản mát ra một cỗ nồng đậm thiên địa nguyên khí; những thứ này nguyên khí, dường như đã bị tác động bình thường, nhao nhao hướng nhà gỗ nhỏ nơi đây tụ tập, dễ dàng xuyên thấu qua nhà gỗ một cái đẳng trước cái cổ ý lưu lại lỗ hổng. Tiến vào cây trong phòng.

Theo Mộc Dịch huyết mạch lần lượt vận chuyển, những thiên địa này nguyên khí, bị hấp hút vào huyết mạch bên trong, luyện hóa sau đó, lại thông qua kỳ kinh bát mạch, hòa nhập vào đan điền.

Theo như vậy một lần lại một lần chân nguyên trùng kích, Mộc Dịch đan điền, rốt cuộc đã có một tia không đồng dạng như vậy biến hóa.

Đã bị chân nguyên không ngừng dồn mãnh vào đan điền, nguyên bản đang tại chậm rãi khuếch trương. Tuy rằng khuếch trương biên độ cực kỳ yếu ớt, khó có thể phát hiện, lại làm cho Mộc Dịch trong đan điền dung nạp chân nguyên. Càng ngày càng nhiều.

Thế nhưng là, trong lúc đó, Mộc Dịch cảm thấy phảng phất có một cỗ lôi điện trải rộng toàn thân, đan điền đột nhiên co quắp một cái, khiến hắc cơ hồ là thống khổ!

Ở nơi này một cái đột nhiên xuất hiện biến hóa ở bên trong, đan điền đột nhiên co rút lại, so với Mộc Dịch lúc trước ngược lại muốn rút nhỏ một vòng; nhưng mà, trong đan điền chân nguyên, rồi lại một chút cũng không có bị bài xích bên ngoài. Cái kia chút ít chân nguyên, cũng bị áp súc càng thêm tỉ mỉ!

Cùng lúc đó, Mộc Dịch cảm thấy trong đan điền một hồi hư không, chân nguyên không ngừng tỉ mỉ, ngược lại khiến thu nhỏ lại trong đan điền, có thể dung nạp càng nhiều nữa chân nguyên.

"Cơ hội rút cuộc đã tới!" Mộc Dịch đại hỉ. Hắc kềm chế bản thân có chút vui mừng trong lòng cảnh, vội vàng mượn nhờ trong huyết mạch chân nguyên, tiếp tục sung vào trong Đan Điền.

Loại này lợi dụng hiện thành chân nguyên cách làm, có thể so sánh hô hấp thổ nạp thiên địa nguyên khí, lại luyện hóa vào đan điền muốn mau hơn nhiều! Ngăn ngắn một đêm một ngày giữa. Mộc Dịch đan điền đã lần nữa tràn ngập càng thêm chặt chẽ áp súc chân nguyên.

"Rốt cuộc muốn tiến giai Thần Du kỳ đến sao!" Mộc Dịch trong lòng mừng thầm, đột nhiên, toàn thân hắc huyết mạch, nhin không được kịch liệt kịch liệt sôi trào lên, thành từng mảnh hỏa diễm, tại quanh người hắc nổi

lên, hẩn vị trí nhà gỗ nhỏ, trong nháy mắt tại trong ngọn lửa hóa thành tro tàn.

May mắn, cái này Tụ Linh Thụ viên tại Mộc Dịch trong lúc bế quan bị chia làm cấm địa, cũng không có người thấy như vậy một màn.

Mộc Dịch đôi mắt đỏ bừng, trong lòng đều là bức bối tâm tình bất an, hết lần này tới lần khác lại khát máu cuồng nhiệt, đầy trong đầu đều là mình bên trong yêu cốc cùng Yêu thú chém giết đoạn ngắn, nồng đậm mùi huyết tinh, trải rộng chung quanh.

"Mộc đạo hữu, người đây là ?" Xa xa, một cái thanh âm của thiếu nữ truyền đến, đúng là Giang Nhất Mặc, chẳng biết tại sao, lúc này rõ ràng là đêm khuya, nàng rõ ràng xuất hiện ở Tụ Linh Thụ viên bên cạnh.

Nàng trong lúc đó nhìn thấy nhà gỗ bị hủy, lại gặp được toàn thân trần trụi, bọc lấy một đoàn hơi mờ hỏa diễm Mộc Dịch, kinh ngạc không hiểu.

Mộc Dịch bị thanh âm này cả kinh, một cái giật mình phía dưới, huyết mạch mát lạnh, rốt cuộc đã có vẻ thanh tỉnh, hẩn nhìn nhìn tình hình của mình, lập tức kinh hãi: "Tẩu hỏa nhập ma!"

Đột phá bình cảnh, tăng lên cảnh giới lúc, cũng là tu sĩ là lúc yếu ớt nhất, lúc này thời điểm, một tia Tâm Ma, một chút quấy nhiễu, hoặc là một cái ý không ngờ được ngoài ý muốn việc nhỏ, cũng có thể dẫn đến tu luyện giả tẩu hỏa nhập ma, chẳng những thất bại trong gang tấc, càng là thập phần nguy cấp.

Mộc Dịch vội vàng vứt bỏ hết thấy ý niệm trong đầu, tạm dừng huyết mạch vận chuyển, thành thành thật thật từng miếng từng miếng hô hấp thổ nạp, hồi lâu sau, rốt cuộc đem huyết mạch quy về bình tĩnh.

Không biết qua bao lâu, Mộc Dịch rốt cuộc mở ra hai mắt.

Hắn vừa mở mắt, liền thấy được một trượng có chút quen thuộc gương mặt.

"Giang huynh!" Mộc Dịch nhẹ giọng hô, Giang Nhất Văn ngay tại hắn trước người hơn mười trượng bên ngoài, tựa hồ là tại vì hắn hộ pháp.

"Mộc đạo hữu, người rốt cuộc tu luyện xong rồi!" Giang Nhất Văn sững sờ, lập tức đại hỉ, hắn cao thấp đánh giá Mộc Dịch liếc, càng thêm cao hứng nói: "Ha ha, chúc mừng Mộc đạo hữu, rốt cuộc tiến giai Thần Du kỳ! Mộc đạo hữu, trước đem y phục mặc lên đi."

"Đây là có chuyện gì ? Giang huynh tại sao lại ở chỗ này ?" Mộc Dịch cái này mới phát hiện mình toàn thân trần trụi, vội vàng từ trong tay áo lấy ra một kiện trường bào, mặc chỉnh tề.

Giang Nhất Văn chứa cười nói: "Bảy ngày trước nửa đêm, nhà muội trong lúc vô tình phát hiện Mộc đạo hữu luyện công phạm sai lầm, đốt đi nhà gỗ; nàng lo lắng người là tẩu hỏa nhập ma, lại bất tiện tự mình làm người hộ pháp, vì vậy khiến cho kẻ hèn này ở chỗ này trông coi. Ha ha, quả nhiên chỉ là sợ bóng sợ gió một trận!"

"Bảy ngày!" Mộc Dịch cả kinh, "Nguyên lai ta đã ngồi xuống bảy ngày!"

Nhớ tới bảy ngày trước một màn kia, Mộc Dịch không khỏi sắc mặt biến hóa, lòng còn sợ hãi.

Khi đó, Mộc Dịch thấy được đột phá Thần Du kỳ ánh rạng đông, vì vậy lợi dụng huyết mạch chân nguyên nhanh chóng trùng kích đan điền, đều muốn một lần hành động tiến giai; kết quả, bởi vì hắn nóng lòng cầu thành, ngược lại bị một đám Tâm Ma chỗ nhiều, tẩu hỏa nhập ma, cực kỳ nguy hiểm.

Cũng may hắn huyết mạch tu hành không tệ, còn có thể trấn trụ, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

"Cái kia sợi Tâm Ma, là một cỗ máu tanh chi khí, đúng rồi, nhất định là Huyết Nha Nhận!" Hồi tưởng lại tẩu hỏa nhập ma lúc tình cảnh, Mộc Dịch trong lòng âm thầm phân tích nói.

Hắn bên trong yêu cốc giết chết không ít Yêu thú, hơn nữa cũng làm cho Huyết Nha Nhận hấp thu cái kia chút ít Yêu thú máu huyết, Huyết Nha Nhận tuy tăng cường rất nhiều, nhưng mà, cũng làm cho cả ngày mang theo Huyết Nha Nhận Mộc Dịch, lây dính một ít máu tanh chi khí.

Điểm ấy máu tanh chi khí, tại ngày thường khả năng không có ý nghĩa, thậm chí khó có thể phát hiện, nhưng đang đột phá bình cảnh thời khắc mấu chốt, rồi lại hại không nhỏ!

"Xem ra, phải tìm được vẹn toàn đôi bên phương pháp, nếu không không thể lại đơn giản sử dụng Huyết Nha Nhận!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

"Ha ha, tại hạ thật sự tiến giai Thần Du kỳ đến sao ? Có lẽ chỉ là pháp lực khí tức tăng cường một ít." Mộc Dịch mỉm cười nói, sau đó thử đi phân ra một đám thần niệm.

"Mộc đạo hữu không cần sốt ruột, tiến vào Thần Du kỳ về sau, thần niệm ly thể, chỉ cần nhiều luyện tập mấy lần, có thể nắm giữ, phối hợp pháp khí thi triển, càng thêm thuận tiện!" Giang Nhất Văn chứa cười nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tuy rằng hắn không có cụ thể nếm thử, nhưng là có thể cảm giác được, bản thân quan cảm giác rõ ràng lại nhạy cảm rất nhiều, đây chính là thần niệm đạt được thật lớn đề cao biểu tượng một trong.

"Làm phiền mấy ngày nay Giang huynh vì tại hạ hộ pháp, tại hạ vô cùng cảm kích!" Mộc Dịch hướng Giang Nhất Văn chấp tay thi lễ, thành khẩn nói.

Tuy rằng Giang Nhất Văn cũng không có đến giúp cái gì, nhưng hãn vì Mộc Dịch thủ tại chỗ này bảy ngày bảy đêm, cũng đủ thấy tình nghĩa.

"Ha ha, đây là kẻ hèn này phải làm đấy!" Giang Nhất Văn cười nói: "Ta Huyền Nghĩa Môn tổ huấn muốn làm việc hiệp nghĩa, đây chỉ là tiện tay mà thôi, huống chi, Mộc đạo hữu đối với ta Huyền Nghĩa Môn có đại ân!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Giang huynh khách khí, trong khoảng thời gian này, không có người lại đến quấy rối Huyền Nghĩa Môn đi?"

"Nhờ có Mộc đạo hữu hóa giải, cũng không có người đến ta Huyền Nghĩa Môn quấy rối rồi!" Giang Nhất Văn nói ra, thần sắc hãn lúc giữa, toát ra một tia do dự, tựa hồ có chuyện sẽ đối Mộc Dịch nói, rồi lại muốn nói lại thôi.

Điểm ấy sắc mặt biến hóa rất nhỏ, nhưng không có tránh được Mộc Dịch ánh mắt, hãn khẽ cười một tiếng, nói ra: "Giang huynh có chuyện không ngại nói thẳng, lấy tại hạ cùng hai vị Giang đạo hữu giao tình, chỉ cần là đủ khả năng sự tình, tại hạ đều dốc chút sức mọn!"

"Là loại này." Giang Nhất Văn chậm rãi nói đến.

Nguyên lai, Giang Nhất Mặc vô luận tư sắc tài trí năng lực, đều là loại thượng thừa, tại Vô Lượng Sơn mạch phụ cận trong tu tiên giới, có phần có danh tiếng; mà nàng cũng niên kỷ không nhỏ, gần nhất từng sợi có người hướng nàng cầu hôn, thậm chí bao gồm Vô Lượng Tông ăn chơi thiếu gia Uy thiếu gia.

Lần lượt cự tuyệt, tóm lại không phải là biện pháp, muốn căn bản giải quyết chuyện này, chính là vì Giang Nhất Mặc an bài một cái phù hợp đối tượng, nhanh chóng định ra việc hôn nhân, như vậy liền dứt gãy người hiểu chuyện tâm tư, cũng tránh khỏi lời đồn đãi chuyện nhảm truyền ra.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đây thật là cái một lần vất vả suốt đời nhàn nhã phương pháp tốt.

"Thế nhưng là, nhà muối ánh mắt từ trước đến nay bắt bẻ, Vô Lượng Sơn mạch phụ cận, phẩm mới giỏi nhiều mặt người trẻ tuổi cũng không ít, rồi lại không có người nào có thể vào nhà muối pháp nhãn!" Giang Nhất Văn nói tới chỗ này, nhú mày, nhìn Mộc Dịch liếc.

"Cái này, chỉ sợ cũng không gấp được, có lẽ duyên phận vừa đến, khiến Giang cô nương gặp mong muốn trong lòng người, rất nhanh có thể định ra việc hôn nhân!" Mộc Dịch trấn an nói, chuyện này, hẳn nhưng một chút vôi vàng cũng giúp không được.

Nếu như tại Thiên Đảo quốc, hẳn ngược lại là có thể vì Giang Nhất Mặc giới thiệu mấy người chọn, Ngự Phong Thần Quân, Vương Nhược Phong, cùng với Thiên Địa Môn mấy cái tu sĩ trẻ tuổi, đều là coi như không tệ, nếu như lúc này bọn hắn còn chưa đón dâu mà nói.

"Mộc đạo hữu, " Giang Nhất Văn bỗng nhiên hai mắt liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, tận lực dùng bình tĩnh ngữ khí hỏi: "Không biết đạo hữu có hay không đã có thể thất bại bạn ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Thần Niệm

Mộc Dịch sững sờ, mới nhớ tới bản thân chưa bao giờ hướng Giang thị huynh muội đã thông báo lai lịch của mình, hẳn đối với cái này từ trước đến nay đều là một đôi lời mơ hồ mang qua, không muốn nói chuyện nhiều, Giang thị huynh muội tự nhiên cũng không tiện truy vấn, vì vậy cũng không biết hẳn là hay không kết hôn. Baidu Search nhìn chương mới nhất

Nói như vậy, nếu như tu sĩ đã kết hôn, hơn nữa bầu bạn còn kiện ở đây, không quá sẽ xuất hiện một thân một mình vân du tứ xứ hiện tượng, vì vậy Giang Nhất Văn đợi, cũng đương nhiên cho rằng Mộc Dịch còn là độc thân.

"Nguyên lai trong miệng hẳn theo như lời phù hợp người chọn lựa, dĩ nhiên là ta!" Mộc Dịch trong lòng giật mình, lập tức hiểu Giang Nhất Văn dụng tâm lương khổ.

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Giang huynh, thực không dám giấu giếm, tại hạ đã kết hôn nhiều năm, còn sinh một cặp con cái!"

"A, thì ra là thế!" Giang Nhất Văn cả kinh, lập tức thất vọng cực kỳ.

Mộc Dịch mỉm cười khuyên nhủ: "Giang huynh yên tâm, lấy Giang cô nương điều kiện, nhất định có thể gặp được như ý lang quân!"

"Đúng, đúng!" Giang Nhất Văn có chút lúng túng nói: "Ha ha, kẻ hèn này đường đột, kính xin Mộc đạo hữu bỏ qua cho."

Mộc Dịch bật cười lớn, việc này ngay tại hai người cười cười giữa bỏ qua.

Chỉ bất quá Giang Nhất Văn hướng muội muội nói rõ việc này lúc, không khỏi lại có một phen thất vọng lòng chua xót, Giang thị huynh muội, cũng không hề hướng Mộc Dịch nói.

Mộc Dịch tiến giai Thần Du kỳ về sau, Giang thị huynh muội nguyên bản cũng muốn trắng trợn chúc mừng một phen, nhưng Mộc Dịch rồi lại yêu cầu ít xuất hiện, không muốn lộ ra việc này, vì vậy Huyền Nghĩa Môn cao thấp yên tĩnh, chỉ là thầy trò lúc giữa thoáng hơn nhiều vẻ vui mừng mà thôi.

Nhà gỗ nhỏ rất nhanh xây dựng lại, Mộc Dịch tiếp tục tại nhà gỗ trong tu luyện.

Mấy ngày về sau, Mộc Dịch rốt cuộc có thể phân ra một đám thần niệm, ly khai bên ngoài cơ thể.

Loại cảm giác này, thập phần kỳ diệu!

Hắn phân ra thần niệm về sau, mặc dù là nhắm hai mắt, cũng có thể rõ ràng cảm ứng được sau lưng, chung quanh hết thảy hoàn cảnh.

Loại cảm giác này, không giống như là tận mắt nhìn thấy như vậy rõ ràng, cũng không chỉ là thính giác đơn giản như vậy, mà giống như là một loại tổng hợp thị giác, thính giác, xúc giác các loại ngũ quan cảm giác đặc thù cảm ứng, trong lời nói khó có thể nói rõ. Nhưng thần niệm những nơi đi qua, lại có thể khiến Mộc Dịch rõ ràng khống chế cảnh vật chung quanh biến hóa.

Bất quá, hắn thần niệm vẫn không thể ly khai quá xa, chỉ có thể ở thân thể phụ cận hai mươi trượng bên trong lưỡng lự. Hai mươi trượng bên trong, vô luận gió thổi cỏ lay, khí tức biến hóa, dù là chỉ là con kiến tại thảo lúc giữa chạy, cũng chạy không thoát Mộc Dịch thần niệm cảm ứng.

Cho nên nói, Thần Du kỳ trở lên tu sĩ rất khó bị địch nhân cận thân. Bởi vì địch nhân một khi tới gần nhưng phân ra thần niệm trong phạm vi, mặc dù là tại sau lưng, cũng có thể bị nhìn rõ mọi việc!

Phân ra thần niệm về sau, Mộc Dịch ngồi xuống bây giờ là như thế nhắm hai mắt, rồi lại rõ ràng biết rõ cảnh vật chung quanh; cần xem xét trên ngọc bài ghi chép văn tự tin tức, cũng chỉ cần tại trên ngọc bài gửi vào một tia thần niệm là được; vách tường những vật này tuy rằng có thể ngăn cản ánh mắt, thần niệm nhưng có thể xuyên vào một chút, bởi như vậy, Mộc Dịch thậm chí có thể dễ dàng tường ngăn thấy vật.

Giờ này khắc này. Mộc Dịch trở nên cảm giác được thân là tu sĩ cùng người phạm khác nhau rất lớn, những thứ này thần thông, chính là phạm nhân trong bất khả tư nghị thủ đoạn. Đối với Thần Du kỳ trở lên tu sĩ mà nói rồi lại không đáng giá nhắc tới!

Mà đem thần niệm gửi vào pháp khí chỉ về sau, tu sĩ cùng pháp khí ở giữa cảm ứng liên hệ, cũng càng gấp rút dày, chẳng những có thể lấy càng thêm linh hoạt thao túng pháp khí, hơn nữa tựa hồ còn hơi tăng pháp khí thi triển ra uy lực.

Như thế tu luyện trọn vẹn một tháng, Mộc Dịch đã đem tu vi triệt để củng cố xuống, hần hôm nay, vô luận khí tức thần thông, đều hoàn toàn đạt đến Thần Du kỳ tu sĩ tiêu chuẩn.

Mộc Dịch huyết mạch tu luyện. Cũng không có trì hoãn. Hơn nữa, hần ở phương diện này rất có thiên phú, tiến triển cực nhanh, Chân Mạch Kỳ tăng thứ năm tu luyện, đã tiếp cận viên mãn!

Mộc Dịch vào ban ngày ngoại trừ nghỉ ngơi bên ngoài. Cũng sẽ chỉ điểm đệ tử tu vi cùng luyện khí, hoặc là cùng Giang thị huynh muội nghiên cứu thảo luận tu hành, ngẫu mà còn đi phường thị lúc giữa tìm hiểu tin tức, tại trà cửa hàng nghe được một ít chuyện hay việc lạ; đã đến ban đêm, Mộc

Dịch liền mượn nhờ Tụ Linh Thụ viên tinh túy thiên địa nguyên khí tu luyện. 《 Thần Mạch Quyết 》 cùng 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 , hần đều tậi đầu vào đầy tu luyện, pháp lực tậi từng chấtt từng chấtt không ngừng gia tăng dày đặc.

Như vậy tu luyện sinh hoạt, bình thản mà nhàn nhã, thoáng qua một cái chính là hai năm!

Nếu như không thì không cách nào cùng người nhà gặp nhau, Mộc Dịch sẽ cảm thấy thập phần thích ý tự nhiên, tính cách của hần, thập phần thích hợp loại này bình thản khổ tu.

Huyền Nghĩa Môn cũng không có gặp lại bao nhiêu phiền toái, thời gian dần trôi qua, vài tên đệ tử tu luyện cũng đi lên quỹ đạo, không cần nhiều tổn chỉ điểm, ngẫu nhiên bọn hần còn biết luyện chế ra một ít pháp trượng pháp khí, tuy rằng cũng không rất cao minh, nhưng coi như là đã có thành thạo một nghề.

Cách mỗi một tháng, Giang Nhất Mặc đều mang theo hai gã đệ tử, đem một ít pháp trượng pháp khí cùng với Tụ Linh Mộc cành các loại bắt được trong phường thị bán ra, đổi về một ít tinh thạch.

Mặc dù lớn nửa tinh thạch, đều cầm lấy đi hoàn lại Mộc Dịch cấp cho Huyền Nghĩa Môn tinh thạch, nhưng còn dư lại bộ phận, cũng có thể duy trì Huyền Nghĩa Môn vận chuyển, hơn nữa, Huyền Nghĩa Môn tại Giang Nhất Mặc quản lý xuống, dần dần đã có thịnh vượng dấu hiệu.

So sánh với Mộc Dịch mới tới Huyền Nghĩa Môn lúc, liền tiền thuê đều rất khó xuất ra tình huống, bây giờ Huyền Nghĩa Môn, tức thì muốn tốt hơn nhiều!

Hai năm sau ngày nào, Giang thị huynh muội báo cho biết Mộc Dịch, thừa dịp lúc này trong yêu cốc tu sĩ ít, bọn hần ý định mang theo trong môn đệ tử đi trong yêu cốc rèn luyện một chút, một phương diện tăng trưởng

kiến thức, rèn luyện đệ tử, một phương diện khác cũng có thể săn giết một ít Yêu thú, đổi lấy một ít tinh thạch.

Huyền Nghĩa Môn cao thấp đều rất hy vọng Mộc Dịch có thể cùng nhau đi tới, đến một lần Mộc Dịch thực lực cao cường, thứ hai Mộc Dịch nhiều lần bên trong yêu cốc thời gian dài săn yêu, kinh nghiệm cũng là thập phần phong phú.

Mộc Dịch vui vẻ đáp ứng, hẳn đang có ý định mượn cơ hội này, luyện tập một cái dùng ly thể thần niệm tế luyện pháp khí phương thức, muốn muốn lấy được tốt hơn đề cao, trong thực chiến thao luyện không thể nghi ngờ là phương pháp tốt nhất.

Vì vậy, Huyền Nghĩa Môn cao thấp, ngoại trừ lưu lại một tên là A Trì đệ tử lưu lại tu luyện kiêm chiêu cố tông môn bên ngoài, đám người còn lại, đều đi hướng yêu cốc rèn luyện.

Như vậy trùng trùng điệp điệp săn yêu đội ngũ, trong yêu cốc cũng ít khi thấy. Theo Giang Nhất Văn nói rõ, bình thường ôm đoàn săn yêu đấy, tối đa cũng chỉ là ba năm người, nhân số quá nhiều, phân đến Yêu thú tài liệu tự ít đi rất nhiều; hơn nữa nghe đồn, ôm đoàn tu sĩ tu đồ quá nhiều, có thể sẽ tạo ngộ thành đàn Yêu thú chủ động tập kích, từng có mấy cái tiểu tông môn vì thế bị tổn thất nặng!

Vì vậy, tại tiến vào trong yêu cốc về sau, Huyền Nghĩa Môn mọi người cũng chia làm ba chi tiểu đội, Mộc Dịch cùng Giang thị huynh muội tất cả mang theo hai đến ba gã đệ tử, ở ngoại vi săn giết một ít cấp thấp Yêu thú, giữa lẫn nhau cách nhau không xa. Các loại những đệ tử này đã có nhất định được kinh nghiệm về sau, Mộc Dịch các loại liền có thể một mình rời đi, khiến những đệ tử này ôm đoàn săn yêu.

Mộc Dịch mang theo A Khí A Ngưu hai gã đệ tử, đi vào yêu cốc bên ngoài vậy một chỗ gọi là Vong Tình Pha sơn cốc. Mộc Dịch trước kia mỗi

lần đi yêu cốc ở chỗ sâu trong đều đi ngang qua nơi này, mấy lần phát hiện nơi này có cấp thấp Yêu thú Thạch Giáp Quy qua lại.

Thạch Giáp Quy là cấp một Yêu thú, chỉ biết bình thường nhất Địa thuộc tính pháp thuật —— Thổ tường thuật, lực phòng ngự rất không tồi, lực công kích lại hết sức bình thường, tính nguy hiểm không lớn, thập phần thích hợp cái này hai gã tân thủ đệ tử.

"Thạch Giáp Quy như thường ngày trốn ở núi đá trong nham động, rất khó phát hiện, nhưng ở hoàng hôn lúc, hơn phân nửa sẽ ra ngoài thu nạp Hoàng nguyên chi khí, hoàng hôn là trong một ngày Hoàng nguyên trầm xuống tới ranh giới, cũng là Thạch Giáp Quy tu hành, kiếm ăn bắt đầu." Mộc Dịch hướng hai gã đệ tử giới thiệu lên Thạch Giáp Quy tập tính, những tin tức này, không đều là hẩn tại trong điển tịch thấy, năm đó ở yêu cốc rèn luyện lúc, hẩn cũng giết chết qua một cái Thạch Giáp Quy.

Mộc Dịch hướng hai vị đệ tử biểu thị như thế nào bố trí pháp trận, như thế nào mượn dùng giám sát pháp trận khống chế Yêu thú qua lại tình huống. Đương nhiên, nếu như chỉ là đối phó Thạch Giáp Quy thấp như vậy giai Yêu thú, những thủ đoạn này thành phẩm rất cao, cũng không có lợi nhất. Bình thường cách làm đá là thủ tại Yêu thú khả năng qua lại địa điểm phụ cận, một khi phát hiện Yêu thú tung tích, lập tức triển khai hành động.

Cho nên nói, tu đồ giết chết cấp thấp Yêu thú hiệu suất, sẽ không quá cao. Điều này cũng thập phần bình thường, nếu không khẳng định có vô số tu đồ dũng mãnh vào nơi này, nhiều hơn nữa Yêu thú cũng sẽ bị săn giết không còn.

Mộc Dịch cũng sẽ không cùng hai gã đệ tử cứ như vậy chờ đợi, hẩn tại Vong Tình Pha nhiều chỗ bày ra giám sát pháp trận trận châu, có thể nhanh chóng phát hiện ra Yêu thú tung tích.

Quả nhiên, vào đêm không lâu sau, giám sát pháp trận thì có động tĩnh, một cái yếu ớt màu vàng quang điểm, xuất hiện ở trận bàn một góc trên.

"Cùng vi sư đến!" Mộc Dịch lập tức mang theo hai gã đệ tử, xuyên qua loạn thạch bãi, tại một cái thanh tịnh suối nhỏ bên cạnh, phát hiện một cái Thạch Giáp Quy thân ảnh.

Cái này chỉ Thạch Giáp Quy, hai thước lớn nhỏ, nó cảm ứng được Mộc Dịch cường đại khí tức về sau, sợ tới mức lập tức tựa đầu chân các loại rút vào trong mai rùa. Nó mai rùa như là nham thạch, liếc nhìn lại, rất khó từ nham thạch trong đồng phát hiện này con rùa.

Hơn nữa này con rùa khí tức, cũng trở nên thập phần yếu ớt, đúng là con rùa loại Yêu thú đều "Quy tức thuật", gặp được nguy hiểm lúc, có thể đem khí tức chấn động xuống đến thấp nhất.

"Vi sư cũng là tiến giai Thần Du kỳ về sau, mới có thể rõ ràng cảm ứng cái này Thạch Giáp Quy khí tức chỗ, nếu không rất khó phát hiện. Các người gặp được này yêu, muốn đặc biệt cẩn thận, mỗi một khối nham thạch, rất có thể đều là một cái Thạch Giáp Quy biến thành." Mộc Dịch nhắc nhở hai gã đệ tử, sau đó hướng một khối nham thạch chỉ chỉ: "Thạch Giáp Quy là ở chỗ đó, các người xuất thủ trước, vi sư ở một bên chiếu ứng."

"Đúng, sư phụ!" A Khí A Ngưu hưng phấn đáp ứng, riêng phần mình tế ra pháp trượng.

Lấy thực lực của bọn hăn tu vi, mặc dù có được pháp khí, cũng không cách nào tế luyện, hiện tại chỉ có thể cách dùng trượng thì triển ra rải rác vài loại pháp thuật thần thông mà thôi.

"Địa Thứ Thuật!" A Ngưu hét lớn một tiếng, trong tay pháp trượng vung lên, một lát sau, có một cổ hoàng hà từ trên pháp trượng tuôn ra, chui vào nơi xa núi đá bên trong.

Lập tức, một mảnh núi đá từ lòng đất đột nhiên toát ra, đem mấy khối không lớn nham thạch lật tung, trong đó liền bao gồm cái kia Thạch Giáp Quy.

Thạch Giáp Quy bị trở mình, phần bụng vỏ cứng bại lộ đang lúc mọi người trước mắt, bất quá lại như cũ cùng chung quanh nham thạch mười phần giống nhau, thô sơ giản lược nhìn qua còn thật không dễ dàng phân biệt.

"Thủy Tiên Thuật!" A Khí huy động pháp trượng, thành từng mảnh lam hà tại trượng đỉnh toát ra, hóa thành vô số vài tắc lớn nhỏ dày đặc thủy tiên, đối với Thạch Giáp Quy một hồi đâm loạn.

Thạch Giáp Quy vẫn đang vẫn không nhúc nhích, cái kia chút ít thủy tiên, ở chung quanh trên mặt đá đâm ra từng cái một lỗ thủng, nhưng không có tại Thạch Giáp Quy vỏ cứng lên, lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Cách đó không xa Mộc Dịch mỉm cười, hăn chợt nhớ tới mình và Triệu Lượng, Hứa Điền tại yêu đảo săn yêu chính là cái kia ban đêm.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Bồi Thường

Mộc Dịch trong lòng một hồi cảm khái, cảnh còn người mất, từng đã là đồng bọn, hơn hai mươi năm sau liền có tất cả sở quy, thậm chí sinh tử cách biệt!

Cũng không biết cái này A Ngưu A Khí sư huynh đệ hai người, hai mươi năm về sau, có hay không vẫn đang có cơ hội kề vai sát cánh mà chiến!

"Các người thi pháp lúc, không cần trước đó đem pháp thuật tên hô lên, nếu như là đối mặt mặt khác tu đồ, các người làm như vậy sẽ làm cho đối phương có chỗ đề phòng! Mặt khác, cái này Thạch Giáp Quy vỏ cứng lực phòng ngự rất mạnh, chỉ bằng vào các người pháp thuật uy lực, khó có thể tạo thành tổn thương, chỉ có thể từ bạc nhược yếu kém chỗ bắt tay vào làm!"

Mộc Dịch chỉ điểm đệ tử vài câu, để cho bọn họ tiếp tục đối với trả giá cái này chỉ Thạch Giáp Quy.

Thạch Giáp Quy mới đầu một mực giả chết, về sau bị Địa Thứ Thuật, Thủy Trụ Thuật nhiều lần đánh bay ở giữa không trung ném đến ném đi, rốt cuộc nhịn không được triển khai phản kích.

Nó phản kích, chính là sâu ngoài, phun ra từng cỗ một hoàng hà, hóa thành đá rơi, hướng A Ngưu A Khí đám người đập tới.

Tế ra một tầng màn nước hoặc đất giáp hộ thể sư huynh đệ hai người, không sợ Thạch Giáp Quy công kích, ngược lại tại Mộc Dịch chỉ điểm xuống nắm lấy cơ hội, rốt cuộc thừa dịp Thạch Giáp Quy thò đầu ra tới ranh giới, hợp lực đem chém giết.

Tự tay giết chết một con yêu thú, hai người cực kỳ hưng phấn, cũng bắt đầu nghị luận lên như thế nào lợi dụng cái này Thạch Giáp Quy mai rùa, luyện chế ra một kiện Địa thuộc tính phòng ngự pháp khí, chính thập phần thích hợp A Ngưu bây giờ tu luyện công pháp.

Mộc Dịch cũng không có như vậy rồi đi, hẳn vẫn là có chút không yên lòng, muốn ở chỗ này nhiều ngày thêm mấy ngày, xác định không có quá lớn nguy hiểm về sau, mới sẽ rời đi, khiến cái này hai gã đệ tử rèn luyện.

Ngay tại ngày thứ ba buổi sáng, giám sát pháp trên bàn đột nhiên toát ra hai cái thập phần lóng lánh quang điểm.

"Trong đó có một là cấp hai trở lên Yêu thú cường đại khí tức!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, vội vàng phân phó hai gã đệ tử cẩn thận đề phòng, không muốn cách mình quá xa.

Không bao lâu về sau, một đầu dài đạt mấy trượng mang cánh cự lang hướng nơi này bay tới.

"Kiếm Xi Phi Lang! Một loại không thấy nhiều hai cấp yêu thú!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cũng không hoảng hốt, chính kỳ quái vì cái gì chỉ có một con yêu thú lúc, chợt thấy, cự lang phía trên, mơ hồ còn đứng lấy một bóng người.

Mộc Dịch trong lòng rung mình. Loại này cường đại Yêu thú, lại bị người thuần phục với tư cách Linh sủng!

Chờ hẳn thấy rõ Phi Lang trên tu sĩ dung mạo về sau, lập tức giật mình, nguyên lai người tới chính là hẳn bá kiến hai lần Vô Lượng Tông ăn chơi thiếu gia Uy thiếu gia.

Lấy hẳn xuất thân, mới có năng lực đạt được như vậy Linh sủng!

Linh sủng có được không dễ, nhất là loại này trong đẳng cấp cao Linh sủng. Nói như vậy, trong đẳng cấp cao Linh sủng chỉ có thể từ khi còn bé lên liền bắt đầu tài bồi thuần dưỡng, mới có thể làm người sử dụng; trưởng thành Yêu thú. Rất khó thuần phục.

Bất quá cũng có chuyên môn thuần dưỡng Yêu thú vì Linh sủng Tu tiên giả, số lượng rất ít, bọn hắn biết rõ Yêu thú tập tính, hơn nữa một ít phương pháp đặc thù, có thể đề cao thật lớn thuần dưỡng Yêu thú hiệu suất. Loại tu sĩ này, được xưng là tuần thú sư, là một loại thập phần hiếm thấy tu tiên chức nghiệp. Mộc Dịch chỉ ở trong điện tịch xem qua tương quan ghi chép, chỉ có lớn hơn một chút tông môn, mới có tuần thú sư tồn tại.

"Là người!" Uy thiếu gia cũng nhận ra Mộc Dịch. Hắn một chút dưới chân Phi Lang, người kia phương hướng biến đổi, hướng Mộc Dịch nơi đây bay tới.

"Tham kiến Uy thiếu gia! Uy thiếu gia cái này chỉ Linh sủng. Thập phần uy phong!" Mộc Dịch bất đắc dĩ, chỉ có thể khách khí chấp tay thi lễ, chủ động bái kiến.

Hai gã đệ tử, đã ở hắn ý bảo xuống, một mực cung kính cúi đầu thăm viếng.

"Coi như người thật tinh mắt! Bản thiếu gia cái này chỉ Linh sủng, là người khác cung phụng ta Tề gia lễ vật, tại trong phường thị rất khó mua được!" Uy thiếu gia đắc ý cười cười, hắn dò xét Mộc Dịch vài lần về sau, ngạc nhiên nói: "Người rõ ràng cũng tiến giai Thần Du kỳ! Rất tốt. Lần trước bản thiếu gia cho người gia nhập Vô Lượng Tông, người tại sao không có đến?"

Mộc Dịch nói ra: "Tại hạ không ôm chí lớn, thích hợp nhất tại tiểu tông môn trong bình yên sống qua ngày, không dám đi Vô Lượng Tông lớn như vậy tông môn lưu lạc."

"Hừ! Quên đi!" Uy thiếu gia hừ lạnh một tiếng, cũng không muốn nhiều hơn để ý tới. Hắn một chút dưới chân Phi Lang, ý muốn rời đi.

Thế nhưng là đại khái là hắn mới được đến cái này Linh sủng không lâu, còn không có thao túng thuần thục, cái này Phi Lang lại trong giây lát lớn hé miệng, hướng dưới thân A Khí đánh tới, trong đôi mắt lộ hung quang. Thập phần dữ tợn!

"Cẩn thận!" Mộc Dịch kinh hãi!

Lần này biến cố đột nhiên cực kỳ, Mộc Dịch nhìn xem Uy thiếu gia đang muốn rời đi, nguyên bản trong lòng buông lỏng, rồi lại không thể tưởng được cái kia Phi Lang vậy mà công kích lên A Khí!

A Khí chỉ là bình thường tu đồ, cái kia có năng lực chống cự hai cấp yêu thú công kích, lập tức cực kỳ nguy cấp, mắt thấy sẽ phải táng thân tại Phi Lang cái kia dài hơn thước lợi hại răng nanh phía dưới!

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi tay áo vung lên, lập tức bảy đạo nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ lóe lên tức thì, lấy bất khả tư nghị tốc độ hướng cái kia Kiếm Xỉ Phi Lang đầu sói; đồng thời, Mộc Dịch tay trái chặn lại, một cổ tinh túy chân nguyên hóa thành mạnh mẽ vô hình lực lượng tuôn ra, cực nhanh phóng tới A Khí.

"Phanh!" A Khí bị cái này cổ vô hình lực lượng đánh trúng, thân thể hướng một bên bay tứ tung mà ra; đồng thời, cái kia Kiếm Xỉ Phi Lang bị mấy đạo hồng quang đồng thời vài loại, lập tức kêu rên một tiếng, rơi xuống trên mặt đất, Phi Lang răng nhọn, cơ hồ là dán A Khí thân thể sát qua, chỉ cần chậm một chút một bước, A Khí cũng đã mất mạng miệng sói!

"Phốc!" A Khí phún ra một ngụm máu tươi, Mộc Dịch vừa rồi vì cứu hắn, tình thế nguy cấp xuống bất đắc dĩ chỉ có thể ra tay so sánh nặng, kịch liệt trùng kích khiến A Khí trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn, bị thương nhẹ, nhưng cái này tổng so với ném đi tính mạng muốn tốt hơn nhiều!

"Đa tạ sư phụ!" A Khí chưa tỉnh hồn, sắc mặt trắng bệch miễn cưỡng nói ra, thậm chí quên lau đi vết máu ở khóe miệng.

Vừa rồi một màn kia, hắn đã bản thân xác định vững chắc mất mạng yêu miệng, tìm được đường sống trong chỗ chết về sau, giật mình như mộng!

"Người lại dám giết bản thiếu gia Linh sủng!"

Giữa không trung, Uy thiếu gia chân đạp một cái màu xanh Ngọc Long pháp khí trôi nổi mà đứng, hai hàng lông mày đứng đấy, lộ ra cuồng nộ cực kỳ!

Đầu kia Kiếm Xỉ Phi Lang, đã tại Phi Linh cửu châm công kích đến, xuyên thủng chỗ hiểm mà khí tuyệt bỏ mình!

"Uy thiếu gia bớt giận, tại hạ cũng là cứu đệ tử sốt ruột, ngộ thương Uy thiếu gia Linh sủng, kính xin Uy thiếu gia khoan dung!" Mộc Dịch vội vàng thu hồi mấy miếng Phi Linh cửu châm, cung kính nhận lỗi nói ra.

Tuy rằng việc này hắn cũng không đuối lý, nhưng thân phận của đối phương, hãy để cho Mộc Dịch có chỗ cố kỵ.

"Phì, chính là một cái tu đồ tính mạng, được coi là cái gì, có thể cùng bản thiếu gia Linh sủng đánh đồng!?" Uy thiếu gia giận dữ nói, hung hăng nhìn chăm chăm A Khí cùng A Ngưu liếc.

Hai gã đệ tử sợ hãi cực kỳ, vội vàng núp ở Mộc Dịch sau lưng.

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng cũng là tức giận, hắn lạnh lùng nói: "Uy thiếu gia cho rằng tu đồ tính mạng chống đỡ không hơn một cái Linh sủng, tại hạ lại không cho là như vậy!"

Uy thiếu gia cười lạnh nói: "Hừ, ngộ sát một cái tu đồ, bồi thường cái một nghìn tinh thạch dư xài! Bản thiếu gia tinh thạch rất nhiều, chính là

đem người đệ tử toàn bộ giết sạch, cũng bồi thường lên! Thế nhưng là bản thiếu gia cái này chỉ Linh sủng, rồi lại cực kỳ hiếm thấy, tự nhiên là trân quý hơn!"

Mộc Dịch trong mắt tàn khốc vừa hiện, đúng vậy là lóe lên tức thì, hãn cường chế trong lòng nộ khí, nói ra: "Nếu như Uy thiếu gia cảm thấy tính mạng có thể dùng tinh thạch cân nhắc, tại hạ đã ngộ thương Uy thiếu gia Linh sủng, cũng có thể dùng tinh thạch đền bù tổn thất. Không biết cái này chỉ Linh sủng, nên bồi thường bao nhiêu tinh thạch?"

"Bồi thường? Cái kia muốn năm nghìn, không, tối thiểu cũng muốn một vạn tinh thạch! Hừ, người bồi thường lên sao!" Uy thiếu gia trong mũi nhẹ nhàng khê hừ, vẻ mặt khinh thường.

Mộc Dịch trong lòng giận dữ, một vạn tinh thạch, chỉ sợ liền tứ cấp Yêu thú Linh sủng cũng có thể mua được, đối phương hai cấp yêu thú Linh sủng, bình thường chỉ có thể bán được ba bốn nghìn tinh thạch mà thôi.

Phải biết rằng, giết chết một cái tứ cấp Yêu thú tài liệu, cũng chỉ có thể bán được mấy trăm tinh thạch, coi như là Linh sủng huấn luyện, tài bồi rất khó, giá cả cũng không trở thành cao đến như thế không hợp thói thường!

Thế nhưng là, loại này Linh sủng tác dụng cũng không rất lớn, giá cả hư cao, vì vậy lượng giao dịch rất ít, trong phường thị cũng hãn hữu Linh sủng bán, Mộc Dịch trong lúc nhất thời cũng không cách nào mua được một cái khác cấp hai Kiếm Xỉ Phi Lang Linh sủng.

"Tốt, chỉ cần có thể dẹp loạn việc này, một vạn tinh thạch, tại hạ cũng cam tâm tình nguyện!" Mộc Dịch từ Càn Khôn đại ở bên trong, chậm rãi lấy ra một đồng lớn tinh thạch.

Ra việc này, hãn tự nhiên có thể vừa đi chi, nhưng Huyền Nghĩa Môn cao thấp tiếp theo đã bị Uy thiếu gia giận chó đánh mèo, lấy Uy thiếu gia làm mưa làm gió tác phong, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Nếu như một vạn tinh thạch có thể dọn dẹp việc này, mặc dù một cái giá lớn không nhỏ, cũng thập phần cần phải!

Về phần giết chết Uy thiếu gia, Mộc Dịch giận dữ phía dưới, cũng triển khai một tia sát ý, nhưng làm như vậy mạo hiểm quá lớn, vạn nhất tiết lộ chút nào tiếng gió, Huyền Nghĩa Môn tự nhiên muốn bị cả nhà giết chết, hãn Mộc Dịch cũng khó trốn đàn sĩ đuổi giết!

Mộc Dịch điểm ra một đồng lớn tinh thạch, sau đó hiện lên cho Uy thiếu gia, nói ra: "Đây là tại hạ đền bù tổn thất, chuyện hôm nay, đúng là ngoài ý muốn, kính xin Uy thiếu gia không muốn chú ý!"

Uy thiếu gia không nghĩ tới Mộc Dịch rõ ràng thật có thể xuất ra một vạn tinh thạch, có chút ngoài ý muốn, hơn nữa vừa rồi Mộc Dịch một chiêu đánh chết Kiếm Xi Phi Lang lôi đình cử động, cũng dọa hãn nhảy dựng, tại Mộc Dịch trước mặt, hãn cũng không dám vô cùng càn rỡ.

"Hừ!" Lập tức Uy thiếu gia hừ lạnh một tiếng, thu hồi tinh thạch, chút cũng không có điểm, liền xoay người bay đi.

"Sư phụ, ta. . . Đệ tử khiến sư phụ tổn kém rồi, đệ tử hổ thẹn!" A Khí cảm kích hướng Mộc Dịch bái nói.

Vì cứu mạng của mình, rõ ràng khiến sư phụ mất hết một vạn tinh thạch, khoản nợ này thập phần rõ ràng, đã liên chính hãn cũng hiểu được, một cái giá lớn rất cao.

Phải biết rằng, vì lợi nhuận hơn mười khối tinh thạch, hàng năm bên trong yêu cốc chết đi tu đồ, số lượng cũng không ít!

Một vạn tinh thạch, đủ để cho không ít tu sĩ chịu liều mạng! Mộc Dịch bên trong yêu cốc chém giết cả tháng, trải qua không ít mạo hiểm, cũng vèn vèn có thể kiếm được mấy nghìn tinh thạch mà thôi, đây đã là thực lực của

hắn phi phạm, sẵn yêu hiệu suất cực cao dưới tình huống tiền lời! Bình thường tu sĩ, có thể có mấy trăm tinh thạch liền coi như không tệ rồi!

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Tinh thạch không còn, còn có thể kiếm lại lấy; tính mất mạng, có thể đã mọi sự đều không!"

"Đi! Nơi đây không thích hợp ở lâu!" Mộc Dịch hướng hai vị đồ đệ nói ra, "Chúng ta nhanh đi truyền tin các người Giang sư thúc Giang sư bá, vạn nhất cái này Uy thiếu gia giận lây sang toàn bộ Huyền Nghĩa Môn, có thể đã thập phần không ổn!"

"Vâng!" Lần này ngang bị biến cố về sau, A Ngưu A Khí cũng không có sẵn yêu hào hứng, trong lòng kinh hoảng, chỉ muốn đi theo Mộc Dịch ly khai nơi đây.

"Cái này chỉ Kiếm Xỉ Phi Lang đã chết, nó tài liệu còn có thể bán một hai trăm tinh thạch, không muốn lãng phí!" Mộc Dịch cười khổ một tiếng, đạt được khoản này tài liệu tiền vốn, thật là không nhỏ.

Mộc Dịch rất nhanh đem Kiếm Xỉ Phi Lang hai cánh cùng răng nhọn thu lấy, sau đó mang theo hai gã đệ tử, nhanh chóng ly khai nơi này, đi yêu cốc địa phương khác, cùng Giang thị huynh muội đám người tụ hợp.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Cường Dịch

Giang thị huynh muội cùng mặt khác Huyền Nghĩa Môn đệ tử, cũng không có phân tán quá xa, không bao lâu về sau, Mộc Dịch đã tìm được Giang thị huynh muội, cũng báo cho biết vừa rồi chuyện đã xảy ra.

Mọi người đối Mộc Dịch hào phóng cử động, có chút sợ hãi thán phục!

Ở thế tục giới ở bên trong, có "Một ngày vi sư, cả đời vi phụ" lời nói, cực trọng sư đạo; nhưng ở trong tu tiên giới, tình thầy trò bình thường tương đối mỏng, đệ tử đối sư phụ phải là tất cung tất kính, nhưng sư phụ đối đệ tử, thường thường chỉ là phân phối một ít tạp dịch, nếu có thể ngẫu nhiên chỉ điểm vài cái, đã coi như là đáng quý!

Mộc Dịch lại vì nghĩ cách cứu viện một gã mới nhận lấy hai năm đệ tử, không tiếc đắc tội Huyền Nghĩa Môn Uy thiếu gia, đối xuất ra một vạn tinh thạch với tư cách đền bù tổn thất, cách làm này không dám nói là điên cuồng, nhưng là thập phần hiếm thấy.

Tán thưởng ngoài, Giang thị huynh muội cùng cũng Mộc Dịch quan điểm nhất trí, cho rằng cốc này không thể ở lâu! Vạn nhất Uy thiếu gia lòng có dư hận, tụ tập một đám Vô Lượng Tông tu sĩ đến tìm bọn hắn phiền toái, Huyền Nghĩa Môn cao thấp, rất có thể đem trong vòng một đêm từ thế gian biến mất!

Nếu như Mộc Dịch bọn hắn đứng ở Huyền Nghĩa Phong trên không xuất ra, vậy là tốt rồi một ít. Tuy rằng Vô Lượng Tông thế lực lớn, nhưng cái này Uy thiếu gia tại Vô Lượng Tông cũng không được một tay che trời, cũng không có thể công nhiên đi đem một cái tiểu tông môn cả nhà giết

chết! Bọn hăn cũng muốn cố kỵ đến Vô Lượng Tông thanh danh, cùng với bọn hăn tại Vô Lượng Tông địa vị.

Thương lượng tốt về sau, ba người mang theo đệ tử liền hướng yêu cốc ra khỏi miệng bước đi.

Thế nhưng là, vừa đi ra nửa canh giờ, thì có vài tên Vô Lượng Tông tu sĩ, lấy cực nhanh tốc độ phi hành đuổi theo bọn hăn, đúng là Uy thiếu gia đám người!

Người đến bốn người, ngoại trừ Uy thiếu gia bên ngoài, Phong Tứ, Lý Tam Mộc Dịch cũng đều gặp, còn có một tên lão giả, nhưng là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ!

Những người này có lẽ nguyên bản ngay tại yêu trong cốc, nếu không trong thời gian ngắn làm sao có thể đuổi ở đây.

Uy thiếu gia động tác nhanh như vậy, cũng là ngoài Giang thị huynh muội cùng Mộc Dịch ngoài ý liệu.

Tên kia Cố Nguyên Kỳ lão giả chỉ vào Mộc Dịch hỏi: "Uy thiếu gia, chính là chỗ này tên Thần Du kỳ tu sĩ giết chết Uy thiếu gia Linh sủng?"

"Chính là hăn!" Uy thiếu gia nổi giận hùng hùng trừng Mộc Dịch liếc.

Lão giả nhướng mày, thần sắc trầm xuống hướng Mộc Dịch quát, "Người có biết tội của người không?"

"Tại hạ cũng là vì từ cái kia nổi giận Linh sủng miệng xuống cứu ra đệ tử. Mới bắt đầu dĩ ra tay đã ngộ thương Uy thiếu gia Linh sủng, huống chi, tại hạ đã bồi thường một vạn tinh thạch!" Mộc Dịch bất động thanh sắc đáp lại nói, trong lòng tính toán kế tiếp ứng đối.

Xem ra, ác đấu một trận là khó mà tránh khỏi rồi! Nếu như muốn ra tay, nhất định phải xuất kỳ bất ý, chém tận giết tuyệt, không thể có chút lưu thủ!

Coi như là Mộc Dịch đối thực lực của mình lại có lòng tin, cũng không dám khinh thường đối phương Cố Nguyên Kỳ tu sĩ!

"Đúng vậy a. Phùng đường chủ có chỗ không biết, việc này cũng không có thể toàn bộ trách Mộc đạo hữu, rồi hãy nói một vạn tinh thạch cũng đủ để đền bù Uy thiếu gia tổn thất!" Giang thị huynh muội vội vàng cũng từ bên cạnh khuyên giải, đem việc này trải qua kỹ càng nói một lần.

Bọn hắn nhận ra người này lão giả, đúng là Vô Lượng Tông một gã rất có lai lịch đường chủ, tại Vô Lượng Tông địa vị không tầm thường.

"Thì ra là thế!" Phùng đường chủ nghe xong Giang thị huynh muội đám người sau khi giải thích, thần sắc buông lỏng, khuyên nhủ: "Uy thiếu gia, nếu như hắn đã thường một vạn tinh thạch. Không bằng như vậy thôi!" Hắn lại hướng Mộc Dịch lần lượt một ánh mắt, nói ra: "Mộc đạo hữu, người còn không mau hướng Uy thiếu gia xin lỗi!"

"Phì!" Uy thiếu gia giận dữ: "Bản thiếu gia cho người tới là giết chết kẻ này. Thay bản thiếu gia ra nhất khẩu ác khí, ai bảo người làm cùng sự tình lão!"

Phùng đường chủ bị Uy thiếu gia như vậy không nề mặt quở mắng một trận, sắc mặt thoát đỏ thoát trắng, hắn mặc dù không có mở miệng phản bác, nhưng không khỏi âm thầm cũng có một tia tức giận.

"Hừ!" Uy thiếu gia đối với cái này rồi lại nhìn như không thấy, hắn cười lạnh một tiếng, nói ra: "Phùng đường chủ, người chẳng lẽ đã quên, nếu là bản thiếu gia ở nhà tổ trước mặt nói tốt vài câu. Phùng đường chủ liền cũng tìm được gia tổ đặc biệt coi trọng, nói không chừng mượn cơ hội này, có thể phát hiện ra một tia tiến giai đan sĩ cơ duyên!"

Thấy Phùng đường chủ còn không có ra tay, Uy thiếu gia mỉm cười, chỉ nhiều lời bốn chữ này:

"Viên kia yêu đan. . ."

Phùng đường chủ nghe vậy. Lập tức đem hết thầy dứt bỏ, hẩn trong mắt tinh quang lóe lên, hướng Mộc Dịch nói ra: "Người đắc tội Uy thiếu gia, chính là tự tìm đường chết, chớ trách lão phu ra tay vô tình!"

Mộc Dịch vẫn như cũ bất động thanh sắc. Hẩn chỉ vào Huyền Nghĩa Môn mọi người hướng Phùng đường chủ nói ra: "Những người này, cùng việc này không quan hệ, có thể hay không để cho bọn họ đi trước?"

Phùng đường chủ không có trưng cầu Uy thiếu gia ý kiến, hẩn nhẹ gật đầu, tỏ vẻ tiếp nhận.

Uy thiếu gia lại là hừ lạnh một tiếng, nhưng cũng không nói thêm gì, ngoại trừ Mộc Dịch bên ngoài, Huyền Nghĩa Môn những người khác đều không có ý nghĩa, mình muốn tìm phiền phức của bọn hẩn, hết sức dễ dàng.

"Các người đi mau, ly khai yêu cốc, ly khai cái này Vô Lượng Sơn mạch!" Mộc Dịch bờ môi khẽ nhúc nhích, hướng Giang thị huynh muội truyền âm nói ra.

"Không được, chúng ta muốn lưu lại cùng Mộc huynh kề vai chiến đấu!" Giang Nhất Mặc thần sắc kiên quyết truyền âm trả lời.

Giang Nhất Văn cũng một bộ nghĩa khí run sợ bộ dáng, không chỉ có không có ly khai, còn hướng Mộc Dịch bên cạnh nhích tới gần một chút, rất có cùng chung chống đỡ địch xu thế.

Mộc Dịch khẩn trương, vạn nhất Phùng đường chủ hoặc Uy thiếu gia đám người cải biến chủ ý, Huyền Nghĩa Môn mọi người lại đi liền không còn kịp rồi!

"Lấy thực lực của các người, thực có thể giúp ta rất nhiều sao! Ở tại chỗ này, sẽ chỉ làm ta vướng chân vướng tay, thậm chí còn muốn ta phân lòng chiếu cố! Đi mau, ta đều có thoát thân chi thuật!"

Mộc Dịch không tiếc nói ra một ít lời nói nặng, cũng phải nhường bọn họ mau rời khỏi!

Giang Nhất Mặc sắc mặt trắng nhợt, trong hốc mắt mơ hồ có nước mắt đảo quanh, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

"Sư phụ!" Bị thương A Khí bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, hướng Mộc Dịch cúi đầu nói: "Sư phụ như không phải là vì cứu đệ tử, cũng sẽ không dẫn xuất phiền toái lớn như vậy. Đệ tử cam nguyện một chết đền mạng, một mạng chống đỡ một mạng!"

Nói xong, hần thi triển ra Thủy Tiên Thuật, rất có tự sát chi ý.

"Ngu xuẩn! Người cho rằng người như vậy một chết, Uy thiếu gia liền sẽ bỏ qua chúng ta sao! Người hi sinh không có chút ý nghĩa nào!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, vội vàng ra vung tay lên, lập tức một cỗ vô hình lực lượng cuốn ra, đem A Khí tể ra thủy tiên lăng không hóa thành hư ảo, vô hình lực lượng tiếp tục hướng A Khí vọt tới, người kia chỉ cảm thấy trước mắt một đen, như vậy đã hôn mê.

"Còn không mau đi!" Đánh xiù A Khí về sau, Mộc Dịch lần nữa thúc giục nói.

Giang Nhất Văn than nhẹ một tiếng, nhẹ gật đầu, hần ôm lấy A Khí, mang theo Huyền Nghĩa Môn mọi người, bước nhanh ly khai nơi này.

Giang Nhất Mặc vẫn đang thỉnh thoảng quay đầu nhìn xem Mộc Dịch, một bộ thập phần lo lắng, lưu luyến không rời tình cảnh.

Phùng đường chủ, Uy thiếu gia đám người, quả nhiên không có đi chặn đường bọn hắn, lực chú ý của bọn họ, tất cả Mộc Dịch trên thân.

Hơn nữa, bốn người hiện lên vây công xu thế, đem Mộc Dịch chung quanh đều bao vây lại.

Ba gã Thần Du kỳ tu sĩ thêm một gã Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, liên thủ đối phó một gã Thần Du kỳ tu sĩ, vô luận như thế nào nhìn, bọn họ phần thắng đều là cực cao!

Bất quá, Phong Tứ đám người xuất phát từ kiêng kỵ, đều không có qua loa động thủ, mà là riêng phần mình tế ra phòng ngự màn sáng, khẩn trương nhìn xem Mộc Dịch.

Về phần Phùng đường chủ, có lẽ là từ thân phận, cũng không có chủ động công kích Mộc Dịch cái này Thần Du kỳ tu sĩ.

"Còn chưa động thủ!" Mấy người cứ như vậy vẫn không nhúc nhích giằng co một lát sau, Uy thiếu gia có chút chìm không được lớn tiếng thúc giục nói.

Phong Tứ sững sờ, trong nháy mắt có chút do dự có hay không nên lập tức ra tay.

Ở nơi này trong chớp mắt, Mộc Dịch đột nhiên bạo khởi phát động công kích, hắc tâm niệm vừa động, lập tức quanh thân da thịt đỏ bừng, toàn thân đều có hỏa diễm tuôn ra mà ra, dường như hóa thân hỏa nhân.

Mãnh liệt trong ngọn lửa, Mộc Dịch đôi giơ tay lên, vài đạo nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ lóe lên tức thì chui vào trong biển lửa, lập tức trong biển lửa tuôn ra hơn mười đầu vừa thô vừa to hung mãnh Hỏa Long, đều hướng Uy thiếu gia một người đánh tới.

"Uy thiếu gia cẩn thận!" Phùng đường chủ kinh hãi, Mộc Dịch hỏa thuộc tính pháp thuật lại có thể như thế cao minh, trong chốc lát liền có thể tế ra bậc này uy thế Hỏa Long, Cổ Nguyên Kỳ hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ, tối đa cũng bất quá chỉ như vậy!

Hắn phản ứng cực nhanh, vội vàng tay áo run lên tế ra một thanh màu bạc dài hơn thước đoản thứ, hàn quang lóe lên hướng Mộc Dịch đánh tới; đồng thời, hắn ngưng tụ ra thâm hậu pháp lực, hóa thành một cổ cổ bạch khí tuôn ra, lập tức chung quanh độ nóng chợt hạ xuống, giữa không trung trong nháy mắt ngưng kết ra dày đến hơn một trượng tường băng, ngăn trở Mộc Dịch tế ra Hỏa Long.

"Băng thuộc tính công pháp!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng không ổn.

Băng hỏa lẫn nhau khắc, đối phương tu vi lại rõ ràng cao hơn hắn, vì vậy cực khó đối phó.

Phong lão tứ cũng tế ra Liệt Hỏa song đao, trợ uy ít chống cự cái kia chút ít Hỏa Long; chỉ có Lý Tam một người, kinh ngạc đến ngây người nhìn xem Mộc Dịch, dường như bị chấn trụ bình thường, vậy mà trong lúc nhất thời không có xuất thủ tương trợ Uy thiếu gia, chỉ là bản thân tế ra một tầng màu vàng đậm màn sáng phòng hộ .

"Rầm rầm!"

Mộc Dịch tế ra Hỏa Long, mặt ngoài hiện ra một tầng nhàn nhạt tam sắc quang mang, ẩn chứa Tam Muội chân hỏa thần thông ở bên trong, Phùng đường chủ tế ra mặt này tường băng, tuy rằng rất dày, nhưng vẫn bị Hỏa Long tại trong chớp mắt nổ nát, bất quá Hỏa Long ánh lửa, không khỏi cũng là ảm đạm không ít.

Về phần Phong Tứ tế ra Liệt Hỏa song đao, tất bị Hỏa Long tại chỗ đụng bay mở một bên, bất quá cái này hai đạo Hỏa Long, cũng bởi vậy khí thế đại giảm.

Hỏa Long mang theo uy lực còn lại, tiếp tục hướng Uy thiếu gia công tới.

Đây hết thầy, đều tại trong nháy mắt!

Không tiếc kích phát huyết mạch chân nguyên Mộc Dịch, ra tay cực nhanh, hơn xa bình thường tu sĩ! Mục đích hẳn làm như vậy, chỉ có một, chính là muốn thừa dịp bất ngờ, một lần hành động giết chết!

"Đình đình đình chích!"

Hỏa Long sau đó, một hồi dày đặc thanh thúy tiếng vang lên, vẻ mặt kinh hãi Uy thiếu gia trước người, dựng thẳng lấy một mặt hình thoi đấy, mặt ngoài bao trùm lấy rậm rạp lân phiến hơn một trượng lớn lệnh bài, đưa hẳn trước người hoàn toàn bảo vệ, Hỏa Long bị lệnh bài ngăn trở, Hỏa Long trong xen lẫn vài đạo mảnh khảnh ánh sáng màu đỏ, cũng bị lệnh bài chỗ ngăn cản, đẩy ra một bên.

Mộc Dịch trong lòng lập tức thầm nghĩ một tiếng đáng tiếc! Cái này Uy thiếu gia, không chỉ có tại trước tiên tể ra phòng ngự pháp khí, hơn nữa mặt này phòng ngự lệnh bài phẩm chất thập phần hiểm thấy, nó mặt ngoài phát ra ánh sáng màu lam, chẳng những hóa giải Hỏa Long uy lực còn lại, huống chi đem sắc bén mấy miếng Phi Linh cửu châm, cũng toàn bộ ngăn trở!

Bất quá, hẳn lần này ra tay, cũng không được hoàn toàn không có có hiệu quả!

"Phốc!"

Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, Phong Tứ vẻ mặt tràn đầy bất khả tư nghị nhìn xem lồng ngực của mình, nơi đây không biết sao, lại bị xuyên thủng một cái lớn chừng quả đấm lỗ thủng!

"Người. . ." Phong Tứ khó khăn xoay người sang chỗ khác, chứng kiến một đường hình trăng lưỡi liềm huyết quang, đang tại bay nhanh, như ẩn như hiện.

Phong Tứ lập tức khí tuyệt bỏ mình, hăn thi thể âm âm ngã xuống đất, vừa vụn tiếp xúc đến một đoàn từ Hỏa Long trong tràn ra hỏa diễm, lập tức thân thể hóa thành tro tàn!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Bộc Phát

Phong Tứ đột nhiên bị đánh lén giết chết một màn này, khiến bao gồm Phùng đường chủ ở bên trong mấy người, đều là chấn động!

Uy thiếu gia dọa một cái, nếu không phải ỷ vào một kiện cực phẩm phòng ngự pháp khí lăng Thủy lệnh, chỉ sợ hăn lúc này cũng đã cùng Phong Tứ giống nhau kết cục!

"Thực lực của người này, không phải là miễn cưỡng cùng bản thiếu gia đánh cho ngang tay sao, như thế nào càng trở nên lợi hại như thế! Chẳng lẽ nói, hăn trước kia một mực ở giấu giếm thực lực ? !"

Uy thiếu gia lưng bữa nay lúc toát ra một tầng mồ hôi lạnh, nếu là như vậy, hăn trước kia hướng Mộc Dịch yêu cầu Tam Vĩ Yêu Hồ chi da lúc, chẳng phải là từ quý môn quan rời đi một chuyến!

Nếu như lúc ấy Mộc Dịch không có lựa chọn nhường nhịn, chỉ sợ bản thân đã sớm vẫn lạc!

Ngoại trừ đối mặt nhà mình đan sĩ lão tổ bên ngoài, Uy thiếu gia lần đầu tiên trong đời, đã có một loại cảm giác sợ hãi!

Lý Tam càng là ngây ngốc sững sờ ở chỗ cũ, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc, như là bị sợ đến giống như vẫn không nhúc nhích, Mộc Dịch không có lựa chọn công kích hăn, hăn cũng không có ra tay.

Phùng đường chủ kinh hãi ngoài, chân nguyên hàn khí không ngừng kích xạ mà ra, công hướng Mộc Dịch chuôi này sương lạnh đoản thứ, ẩn chứa pháp lực càng thêm dày đặc!

"Ầm" âm thanh, Hàn Sương Thứ vậy mà xuyên thấu Mộc Dịch tể ra cái kia mảnh biển lửa, trực tiếp sát nhập Mộc Dịch trước người!

"Thật mạnh bằng thuộc tính công pháp, không hổ là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, pháp lực quả nhiên dày đặc!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng một tiếng, sớm có chuẩn bị một tay vỗ, ánh sáng màu xanh lóe lên phía dưới, bọc lấy một tầng Tam Muội chân hỏa Thanh Hỏa Thuần, chặn Hàn Sương Thứ trước.

"Phanh!"

Đâm, thuần tấn công, riêng phần mình lui ra phía sau vài thước, một kích này, Mộc Dịch cùng Phùng đường chủ lực lượng ngang nhau, cân sức ngang tài.

Mộc Dịch tuy kinh hãi, mình đã tể ra cực kỳ tinh thuần Tam Muội chân hỏa, rõ ràng không có lập tức đem đối phương bằng hàn lực lượng hóa đi;

Mà Phùng đường chủ cũng là hoảng sợ, bản thân sắc bén vô cùng, lại ẩn chứa rất mạnh bằng hàn lực lượng Hàn Sương Thứ một kích toàn lực xuống, rõ ràng lại không thấy đông lại đối thủ, cũng không có đâm rách đối phương phòng ngự pháp khí.

Xem ra, cái này nhìn như bình thường Thần Du kỳ tu sĩ, chẳng những hỏa thuộc tính thần thông thập phần cường đại. Còn có cực kỳ thật tốt cực phẩm pháp khí!

Phù hợp cực phẩm pháp khí, pháp thuật cao minh thần thông, cả hai kết hợp cùng một chỗ, tại tu sĩ ở bên trong, đã thuộc về cao thủ đứng đầu! Trước mắt người này, tuy rằng chỉ có Thần Du kỳ tu vi, nhưng liền trước mắt bày ra trên thực lực đến xem, hẳn hoàn toàn có thể cùng Cố Nguyên Kỳ tu sĩ đánh đồng!

Vài đạo nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ lóe lên, lại lần nữa chui vào trong biển lửa.

Mộc Dịch song chưởng tại trong biển lửa không ngừng vung vẩy. Hỏa diễm ở bên cạnh hắc hừng hực thiêu đốt, giờ khắc này, hắc cùng với hỏa diễm khó phân lẫn nhau, hỏa diễm theo nhất cử nhất động của hắc mà trở nên hung mãnh rừng rực, loại này hỏa diễm thao túng kỹ xảo, nếu để cho Phong Tứ chứng kiến, nhất định muốn giật nảy mình!

Mộc Dịch đã không hề che giấu thực lực, hắc đem huyết mạch cùng trong đan điền chân nguyên, đồng thời kích phát. Từng đạo ẩn chứa Tam Muội chân hỏa thần thông Hỏa Long, lần nữa từ trong biển lửa bay ra, lúc này đây chúng nó mục tiêu công kích. Nhưng là Phùng đường chủ!

Phùng đường chủ sắc mặt, lập tức hết sức khó coi!

Những thứ này Hỏa Long chừng hơn mười con đường nhiều, hơn nữa mỗi một đạo uy lực, đều không thua bình thường tu sĩ một kích toàn lực, có thể một hơi điều động nhiều như vậy mà cường đại Hỏa Long, đủ thấy đối thủ pháp lực cực kỳ cao cường, ở nơi này là bình thường Thần Du kỳ tu sĩ có thể có thực lực!

Trong lúc nhất thời, hắc có chút hối hận, không nên cùng người này là địch!

Lúc này đồng dạng hối hận. Còn có Uy thiếu gia.

Mộc Dịch lần lượt nhượng bộ ẩn nhẫn, lại làm cho hắc được một tắc lại muốn tiến một thước, hôm nay, hắc sẽ vì bản thân liều lĩnh can rỡ, hùng hổ dọa người, trả giá thật nhiều!

Hơn nữa cái này một cái giá lớn trầm trọng cực kỳ. Khiến hắc chịu không nổi!

Phùng đường chủ tuy rằng khiếp sợ, lại cũng không bối rối, hẩn một mặt tiếp tục thao túng Hàn Sương Thứ cường công Mộc Dịch, một mặt kích phát toàn thân chân nguyên, lập tức chung quanh thân thể hàn khí bao phủ. Khi hẩn tâm niệm vừa động phía dưới, chung quanh tầm hơn mười trượng bên trong, tùy ý cũng có thể ngưng kết ra dày đặc tường băng.

Hỏa Long công tới về sau, lấp kín lấp kín tường băng tại Phùng đường chủ trước người trống rỗng hình thành, chặn Hỏa Long thế công.

Hỏa lực cùng hàn khí gặp nhau, lẫn nhau khắc chế, riêng phần mình tán loạn.

Một hồi mãnh liệt nổ bùng âm thanh về sau, tường băng, Hỏa Long đều không còn tồn tại!

Nhưng mà, rồi lại có một đạo nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, tại hàn khí trong như ẩn như hiện, bằng tốc độ kinh người, hướng Phùng đường chủ chém tới!

Đây chính là Mộc Dịch không dễ dàng tế ra Huyết Nha Nhận!

Nhưng mà, mỗi lần Huyết Nha vừa ra, tất có huyết quang họa! Vừa rồi Phong lão tứ, cũng chính là đã chết tại lưỡi nhận này đánh lên phía dưới!

Huyết Nha Nhận toàn lực tế ra lúc, hầu như hiện lên hoàn toàn trong suốt hình dáng, thập phần che giấu, khó có thể phát hiện, nhưng vẫn đang không khỏi có một chút hỏa lực bên ngoài tản ra, xen lẫn tại Hỏa Long trong khó có thể nhìn thấu, nhưng ở cái này bằng thiên tuyết địa hàn khí trong bao, lại bị Phùng đường chủ lập tức phân biệt nhận ra!

Phùng đường chủ không cần nghĩ ngợi há mồm một phun, vậy mà bay ra một viên trong suốt tắc hơn vòng tròn lớn.

"Hàn Nguyên Châu!" Mộc Dịch trong lòng rùng mình, hắn cũng đã được nghe nói, có chút hiềm thấy pháp khí, có thể nuốt vào trong cơ thể, khiến trong cơ thể chân nguyên bồi dưỡng pháp khí, phát huy ra càng lớn uy lực!

Cái này có điểm giống trong truyền thuyết đan sĩ mới có thể sử dụng Pháp bảo, Pháp bảo nghe nói là có thể thu nhập trong Đan Điền, mà pháp khí nhưng không cách nào làm được!

Chỉ có số rất ít đặc thù pháp khí, cùng tu luyện giả bản thân thể chất công pháp thập phần ăn khớp, cũng có thể nuốt vào trong bụng, chậm rãi bồi dưỡng.

Hàn Nguyên Châu chính là như vậy pháp khí, nghe nói này châu chỉ có tinh thuần băng thuộc tính công pháp tu sĩ mới có thể sử dụng, quanh năm đem này châu thả trong người, chẳng những có thể lấy bồi dưỡng này châu, hơn nữa này châu cũng có thể chậm rãi cải thiện tu luyện giả thể chất, khiến kia lại càng dễ luyện hóa băng hàn lực lượng, thời gian lâu dài, hiệu quả bất phàm!

Phùng đường chủ tể ra Hàn Nguyên Châu về sau, người kia trong lúc đó hàn quang lóe lên biến thành một mặt vài thước lớn nhỏ trong suốt băng thuần, vừa vận kịp thời chặn Huyết Nha Nhận một trăm!

"Đ...A...N...G...G!"

Ánh lửa văng khắp nơi!

Huyết Nha Nhận tại băng thuần trên để lại một đường thật sâu dấu vết, sau đó bị rất xa đẩy ra một bên.

Mộc Dịch trong lòng trầm xuống, cái này Phùng trưởng lão có Hàn Nguyên Châu nơi tay, mình muốn đánh lén, chỉ sợ cực kỳ khó khăn!

Mộc Dịch không cách nào đánh lên Phùng trưởng lão đắc thủ, Phùng trưởng lão Hàn Sương Thứ, cũng không cách nào làm bị thương Mộc Dịch, hai người trong chốc lát dừng lại giao phong kịch liệt, ai cũng không làm gì được đối phương!

"Còn thất thần làm gì vậy, nhanh lên ra tay!" Uy thiếu gia vội vàng thúc giục một bên ngu ngơ Lý Tam, Uy thiếu gia bản thân có chút sợ hãi, không dám tiến lên cùng Phùng đường chủ cùng một chỗ giáp công Mộc Dịch, cho nên liền sai khiến Lý Tam.

Lý Tam rồi lại ngoảnh mặt làm ngơ bất vi sở động, hắn chính thần sắc ngưng trọng nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, liếc không nháy mắt.

"Người đang làm gì đó!" Uy thiếu gia giận dữ, hắn làm mưa làm gió đã quen, thuộc hạ đối với hắn hữu cầu tất ứng, làm sao sẽ hờ hững, như thế bất kính!

Uy thiếu gia không nói lời gì liền tế ra một kiện xanh thẫm kiếm bản rộng pháp khí, muốn muốn giáo huấn một cái không nghe lời Lý Tam.

Không dám tiến lên công kích Mộc Dịch Uy thiếu gia, trong lòng chính ghen lấy một cái hờn dỗi, vừa đúng cầm Lý Tam phát tiết.

"Ngu xuẩn!" Nhìn thấy cảnh này Phùng đường chủ lập tức khẩn trương, trong lòng thầm mắng một tiếng về sau, vội vàng lớn tiếng nhắc nhở: "Uy thiếu gia cẩn thận!"

Đáng tiếc, thì đã trễ!

Một mực ở chờ đợi tiếp theo cơ hội Mộc Dịch, lúc này trong lúc đó triệt để bạo phát!

Hắn trong lúc đó đem huyết mạch cùng trong đan điền chân nguyên, đem hết toàn lực toàn bộ kích phát, lập tức thành từng mảnh Sí Diễm từ trong cơ

thể hấn phun ra mà ra, hướng bốn phía kích xạ.

Không dưới hơn trăm đầu Hỏa Long, từ trong biển lửa gào thét tuôn ra, công hướng bốn phương tám hướng!

Những thứ này Hỏa Long, tuy rằng một mình đến xem mỗi một cái cũng không tính quá mạnh mẽ, nhưng hơn trăm đầu Hỏa Long như thế phô thiên cái địa thi triển đi ra, khí thế kia quả thực kinh người!

"Đã xong!" Phùng đường chủ tuyệt vọng lắc đầu, hấn bị biển lửa Hỏa Long chỗ ngăn, căn bản vô lực lại nghĩ cách cứu viện Uy thiếu gia!

Cường đại như thế pháp thuật, vậy mà từ một gã Thần Du kỳ tu sĩ trong tay thi triển đi ra! Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, hấn nhất định sẽ cho rằng, chỉ có đan sĩ mới có thể tế ra loại này đáng sợ đại quy mô pháp thuật thần thông!

Mắt thấy vô số Hỏa Long hướng bản thân đột nhiên xoắn tới, Uy thiếu gia kinh hãi, bối rối không quan tâm cái kia kiếm bản rộng, vội vàng ngược lại thao túng cái kia lăng Thủy lệnh, bảo vệ bản thân trước người.

Trong lúc bối rối, pháp khí thao luyện không thạo Uy thiếu gia, không có khả năng hướng lăng Thủy lệnh trong rót vào quá nhiều pháp lực chân nguyên.

Mặc dù hấn có thể toàn lực thi triển, lấy pháp lực của hấn tu vi, cùng Mộc Dịch toàn lực lúc bộc phát so sánh với, nhưng có rất lớn chênh lệch!

Ầm ầm trong tiếng nổ, vô số Hỏa Long tại Uy thiếu gia trước người bạo liệt ra, hấn hộ thể cái kia trước mặt phát ra óng ánh ánh sáng màu lam hình thoi lệnh bài, bị sinh sôi phai mờ hào quang, tại chỗ nổ bay!

"Phốc phốc" vài tiếng nhẹ vang lên ở bên trong, mất đi lệnh bài phòng ngự Uy thiếu gia, hộ thể màn nước bị Hỏa Long trong xen lẫn đấy, bộc lấy

Tam Muội chân hỏa Phi Linh cửu châm đơn giản xuyên thủng.

Uy thiếu gia mấy chỗ chỗ hiểm bị đâm, tại chỗ khí tuyệt bỏ mình, thậm chí chưa kịp phát ra hét thảm một tiếng!

"Đùng!" Uy thiếu gia thi thể ngã xuống đất, hăn hai mắt vẫn như cũ mở to, tràn đầy khiếp sợ mà sợ hãi thần sắc.

Mộc Dịch đem Thanh Hỏa Thuần trước người vừa đỡ, lại hóa giải Phùng đường chủ một kích, sau đó hăn hơi thu công pháp, hướng lui về phía sau ra mấy trượng, thản nhiên nói:

"Phùng đường chủ, Uy thiếu gia đã chết, ta và người giữa, vẫn đang phải phân ra thắng bại sao?"

Nói xong, Mộc Dịch tế ra một đoàn hỏa cầu, tướng uy ít thi thể đốt hủy, chỉ để lại một cái Càn Khôn đại.

"Không cần!" Phùng đường chủ than nhẹ một tiếng, nhú mày nói ra: "Ta mấy người này, lần này phụng mệnh đến trong yêu cốc bảo hộ Uy thiếu gia, hôm nay hăn đã chết, chúng ta chắc chắn đã bị thái thượng trưởng lão truy cứu xử phạt! Mặc dù giết người, cũng vu sự vô bổ!"

Mộc Dịch tiếp lời nói ra: "Vì vậy, người cùng ta đều có lẽ lập tức ly khai yêu cốc, thừa dịp sự tình không có tung ra ra tới ranh giới, rất xa chạy trốn Vô Lượng Sơn mạch khu vực, nếu như ta và người còn ở nơi này dây dưa không rõ, so với đấu nữa, đó là thập phần ngu xuẩn cách làm!"

"Không thể tưởng được lão phu tại Vô Lượng Tông gây người gần trăm năm, vậy mà lấy loại phương thức này ly khai!" Phùng đường chủ nhẹ gạt đầu, thở dài một tiếng, đem Hàn Sương Thứ đã thu vào trong tay áo, sắc mặt có chút bất đắc dĩ.

Chẳng biết tại sao, hắn đối Mộc Dịch cũng không có bao nhiêu hận ý, việc này bên trong, hắn và Mộc Dịch đều là thân không khỏi đã, nếu như muốn trách, cũng chỉ có thể trách Uy thiếu gia tự tìm đường chết!

Mộc Dịch cũng là như thế, hắn hoàn toàn không có hứng thú tiếp tục cùng Phùng đường chủ, Lý Tam hai người ác đấu nữa, giết chết Uy thiếu gia về sau, ý nghĩ của hắn chỉ có một —— mau rời khỏi nơi này!

"Lý Tam, ngươi cảm thấy thế nào ? Ngươi vừa rời một mực không có ra tay, ngược lại là thập phần sáng suốt!" Phùng đường chủ cười khổ hướng Lý Tam nói ra.

"Bốn tọa cảm thấy, ngươi có thể đã chết!" Lý Tam lạnh lùng nói, ngữ khí của hắn, thần sắc, dường như tại trong chớp mắt, biến thành một người khác!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Cao Nhân

"Người đây là ý gì!" Phùng đường chủ trầm giọng nói ra, hắc cùng với cái này Lý Tam không có bao nhiêu lui tới, không chút hiềm khích, đối phương nói ra nói như vậy, khiến hắc vừa sợ vừa giận.

Cái này Lý Tam, rõ ràng chỉ có Thần Du kỳ tu vi, Phùng đường chủ nhưng là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, hết lần này tới lần khác cái kia Lý Tam nhìn về phía Phùng đường chủ thần sắc, cực kỳ khinh thường.

Phùng đường chủ không dám khinh thường, Hàn Nguyên Châu cùng Hàn Sương Thứ đồng thời tế ra, che ở trước người.

Lý Tam hừ lạnh một tiếng, thò tay hướng Phùng đường chủ một chưởng hư trào.

Lập tức, lại có một cỗ cường đại đến khó lấy chống cự vô hình lực lượng tuôn ra, Phùng đường chủ chỉ cảm thấy quanh thân ngưng tụ, tại này cỗ cực lớn vô hình lực lượng trước mặt, thân thể, pháp lực đều dường như đúc bằng sắt bình thường, không thể động đậy chút nào.

"Vèo" một cái, Hàn Nguyên Châu bay ngược mà ra, bị Lý Tam trực tiếp thu hút trong tay, hắc nhìn cũng không có nhiều liếc mắt nhìn, liền đem này châu nhẹ nhàng vỗ, lập tức hóa thành bột phấn!

Phùng đường chủ thần sắc, lập tức bi thống mà tuyệt vọng cực kỳ!

Một cỗ khó có thể tưởng tượng cường đại khí tức, từ Lý Tam trên thân đột nhiên tuôn ra, lập tức chung quanh thiên địa biến sắc, tiếng gió gào thét.

"A!" Giữa tiếng kêu gào thê thảm, Phùng đường chủ bị cái này cổ khí tức cường đại triệt để xé thành mảnh nhỏ, chỉ để lại cực ít một chút vết máu.

Cả trong cả quá trình, Lý Tam cũng không ra tay, hắn chỉ cần đem khí tức phóng xuất ra, cũng đủ để giết chết Phùng đường chủ!

Bên ngoài hơn mười trượng Mộc Dịch, cũng nhận được khí tức ảnh hưởng đến, hắn tế ra hộ thể Thanh Hỏa Thuần lên, bị vô hình phong nhận cắt ra từng đạo dấu vết, hắn hộ thể hỏa diễm, cũng nghèo khó ảm đạm rồi hơn phân nửa!

Cũng may hắn khoảng cách Lý Tam khá xa, hơn nữa Lý Tam chủ yếu công kích đối tượng cũng không được hắn, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

"Các hạ là đan sĩ tiền bối ?" Mộc Dịch quá sợ hãi, từ Lý Tam toả ra khí tức đến xem, hung mãnh cuồng bạo, ẩn chứa chân nguyên không cách nào tính ra, khẳng định không phải là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, càng không khả năng là một gã Thần Du kỳ tu sĩ!

Hơn nữa hắn rõ ràng tiện tay hư trao. Có thể sinh sôi từ Phùng đường chủ trong tay cướp đi hắn pháp khí, cái này đủ để nói rõ, người này pháp lực tu vi, tại phía xa Phùng đường chủ phía trên!

"Người nói thế, thì chính là thế đi!" Lý Tam mỉm cười, thản nhiên nói.

Hắn cao thấp đánh giá Mộc Dịch vài lần, Mộc Dịch lập tức toàn thân không hiểu nổi lên rung cả mình, hắn chỉ cảm thấy ánh mắt của đối phương sắc bén như đao. Đem bản thân nhìn cái thông thấu, thậm chí ngay cả nội tâm ý tưởng, tựa hồ cũng khó có thể tránh được đối phương dòm ngó.

"Người ngược lại là giỏi về ẩn nhẫn! Trước đó lần thứ nhất người đang ở đây bốn tọa không coi vào đâu thi triển công pháp, bốn tọa rõ ràng nhìn

không ra! Lúc này đây người đem hết toàn lực, rút cuộc lộ ra kẽ hở!" Lý Tam hướng Mộc Dịch chứa cười nói.

"Tiền bối nhìn xảy ra điều gì?" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

"Thần mạch! Người có thần dân huyết mạch!" Lý Tam thần nhiên nói, "Bốn tọa một mực ở tìm có thần dân huyết mạch gia hỏa, người thần mạch thập phần không tầm thường, bốn tọa rõ ràng thiếu chút nữa bỏ qua!"

"Thần mạch, đó là cái gì?" Mộc Dịch kinh hãi. Rồi lại giả bộ hoang mang.

Lý Tam cười lạnh một tiếng, nói ra: "Bốn tọa mặc kệ người thật sự không rõ ràng lắm, còn là giả bộ như hồ đồ. Nói ngắn lại, nếu như người không muốn cùng vừa rồi cái kia họ Phùng kết cục giống nhau, liền thành thành thật thật nghe theo bốn tọa chỉ lệnh!"

Rất hiển nhiên, Mộc Dịch hoàn toàn không có mặt khác lựa chọn, hắn chỉ có thể nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng, tiền bối nhưng có phân phó, vẫn bối tự nhiên cố gắng sức lực!"

Bất đồng đại cảnh giới Tu tiên giả, thực lực chênh lệch nhưng không chỉ nửa lần hay một lần. Nếu như Lý Tam chỉ là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, dù là thực lực có mạnh hơn nữa, Mộc Dịch cũng sẽ không dễ dàng khuất phục; nhưng đối mặt đan sĩ tồn tại, Mộc Dịch biết mình không hề thủ thắng khả năng, đã liền đào tẩu. Cũng không thể nào làm được!

Đan sĩ tốc độ phi hành, ngay lập tức ngàn trượng, mặc dù cho hắn một kiện cực phẩm nhất phi hành pháp khí, cũng không có khả năng từ đan sĩ trong tay đào thoát!

"Tốt lắm, đem người nơi đây thu thập một cái. Hãy cùng bốn tọa đi thôi!" Lý Tam bày làm ra một bộ cao nhân tư thái, hắn khinh thường động

thủ, lại càng không mảnh đi lấy trên mặt đất Uy thiếu gia, Phùng đường chủ đám người lưu lại Càn Khôn đại!

Mộc Dịch đem bốn phía rơi mất pháp khí, Càn Khôn đại các loại hết thấy nhận lấy, sau đó một mối lửa tế ra, đem nơi đây đánh nhau dấu vết hết thấy xóa đi.

"Người vừa rồi dùng ra món đó huyết khí, cho bốn tọa nhìn xem!" Lý Tam đối với mấy cái này pháp khí Càn Khôn đại không hề hứng thú, rồi lại hỏi tới Huyết Nha Nhận.

"Vâng!" Mộc Dịch lấy ra Huyết Nha Nhận, rồi lại do dự mà có muốn hay không giao cho đối phương.

Thế nhưng là nhưng vào lúc này, Lý Tam hướng hẩn hư trao một chưởng, lập tức Mộc Dịch cảm thấy quanh thân không khí như sắt, bản thân hoàn toàn không thể nhúc nhích; đã liền trong cơ thể đan điền chân nguyên, cũng cũng phong ấn như là dừng lại Thủy.

Huyết Nha Nhận không tự chủ được bay ngược mà ra, đã rơi vào Lý Tam trong tay.

Chỉ có thực lực chênh lệch quá mức rõ ràng, một phương mới có thể khinh địch như vậy cướp lấy một phương khác pháp khí.

Lý Tam quan sát Huyết Nha Nhận vài lần, hơi có vẻ kinh ngạc nói: "Lại là hàng nhái Ma Long Nhận luyện chế huyết khí!"

Hẩn theo tay vung lên, đem Huyết Nha Nhận lại trả lại cho Mộc Dịch, cũng thu hồi pháp lực.

Mộc Dịch lập tức toàn thân buông lỏng, hẩn tiếp nhận Huyết Nha Nhận về sau, lại không một chút may mắn chi tâm, trước mắt người này, quả

nhiên là thực lực rất không tầm thường tiền bối cao nhân, hẳn căn bản không hề có lực hoàn thủ!

Chỉ là như vậy cường đại nhân vật, tại sao lại giả trang thành một người bình thường Thần Du kỳ tu sĩ; vì sao lại phải tìm có thần mạch người, hẳn liền không được biết.

"Huyết mạch của người đan điền, đều có chân nguyên lực lượng, hơn nữa còn là Huyền Hoàng thông tu, muốn đều phong ấn, còn có chút khó giải quyết!" Lý Tam thì thào lẩm bẩm.

Hắn tuy rằng có thể dễ dàng phong ấn Mộc Dịch đan điền pháp lực, nhưng huyết mạch chân nguyên, nhưng là khó có thể hoàn toàn hạn chế, trừ phi đem Mộc Dịch toàn thân huyết mạch triệt để phong kín, nhưng như vậy Mộc Dịch không bao lâu sẽ lên tuyệt bỏ mình!

"Hử, như vậy đi, " Lý Tam suy nghĩ một chút về sau, từ trong tay áo lấy ra một cái tắc hơn lớn màu đen bình ngọc, vứt cho Mộc Dịch, nói ra: "Nơi này có một ít Phong Nguyên độc dịch, có thể phong ấn các loại pháp lực, người đem nó uống xong đi!"

"Thế nhưng là, vẫn bối nghe nói, loại độc này thường dùng tại tấu hỏa nhập ma lúc tự phong chân nguyên, thời gian lâu dài, đối chân nguyên pháp lực cực kỳ bất lợi!" Mộc Dịch nhướng mày.

"Ít nói nhảm, không uống, sẽ chết!" Lý Tam trong mắt tàn khốc lóe lên, không dung thương lượng.

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, cực không tình nguyện mở ra bình ngọc, đem bên trong nọc độc uống một hơi cạn sạch!

"Rất tốt!" Lý Tam nở một nụ cười, "Cùng bốn tọa đi thôi!"

Hắn tay áo vung lên, một cổ vô hình gió mát cuốn ra, Mộc Dịch chỉ cảm thấy thân thể chợt nhẹ, không tự chủ được liền bay lên trời.

Gió táp gào thét từ bên cạnh lướt qua, Lý Tam mang theo Mộc Dịch, hóa thành một sợi gió mát, lấy bất khả tư nghị tốc độ, vắt ngang yêu cốc, hướng bắc trước mặt bay đi.

Bay ra yêu cốc về sau, Lý Tam càng là mang theo Mộc Dịch đi tới không trung chỗ, tại trên tầng mây phi hành.

Mộc Dịch lần thứ nhất cảm nhận được cao như thế, nhanh như vậy phi hành, hắn chỉ thấy dưới thân từng mảnh mây trắng không ngừng hướng lui về phía sau đi.

Nơi đây thiên địa khí tức mỏng manh, chung quanh độ nóng cực thấp, cũng may Lý Tam thay Mộc Dịch tế ra một tầng gió mát hộ thể, nếu không pháp lực bị phong ấn Mộc Dịch, không bị buồn chết, cũng muốn bị sinh sôi chết cống.

Lấy như vậy tốc độ kinh người, bay thẳng đến ba ngày ba đêm, chưa từng dừng lại.

Mộc Dịch hoảng sợ, lúc này hắn cùng với Vô Lượng Sơn mạch, không biết nên có bao nhiêu vạn dặm khoảng cách!

Ba ngày về sau, Lý Tam bỗng nhiên khoát tay chặn lại, mang theo Mộc Dịch hướng phía dưới gấp rơi xuống, một lần nữa quay trở về dưới tầng mây.

Vừa xuống tầng mây, Mộc Dịch liền thấy được một cái toàn thân trắng như tuyết cực lớn Yêu cầm.

"Tứ cấp Yêu cầm!" Mộc Dịch liếc liền phân biệt nhận ra, con yêu thú này nhìn thấy từ trong tầng mây chui ra Lý Tam về sau, lại càng hoảng sợ,

thét chói tai vang lên hướng xa xa bay đi.

"Liên Yêu cầm cũng có thể cảm ứng được, người này thực lực tu vi vô cùng đáng sợ!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Mộc Dịch chứng kiến, dưới thân vẫn là núi xanh lục cốc, đương nhiên, hết thấy đều thập phần lạ lẫm.

Lý Tam rồi lại đối với cái này chỗ có chút quen thuộc, hẳn mang theo Mộc Dịch tại trong sơn cốc ghé qua chỉ chốc lát về sau, thuần thục lượn quanh tiến vào một cái cực kỳ che giấu trong sơn động.

Sơn động thông đạo rắc rối phức tạp, có khi rõ ràng có đường, Lý Tam lại đột nhiên dừng lại, tại nơi bí ẩn kích thích cơ quan, mở ra một cái đầu khác thông đạo.

Hiển nhiên, như là người ngoại trong lúc vô tình tới nơi này chỗ sơn động, cũng không có thể tìm được trong đó chính thức chỗ bí ẩn.

Dọc theo sơn động thông đạo thâm nhập dưới đất sau một hồi, đột nhiên chung quanh rộng rãi rất nhiều.

"Lạnh quá!" Đây là Mộc Dịch cảm giác đầu tiên.

Mượn trên vách núi đá một ít màu xanh yếu ớt ma trời, Mộc Dịch chứng kiến, nơi này là một chỗ cực đại xuống động phủ, nhưng băng lãnh cực kỳ, bốn phía đều có hàn băng phong ấn.

Nhất là có nhiều chỗ, ở đâu hàn băng dày đến hơn mười trượng, hơn nữa trong đó mơ hồ còn có thứ gì đó bị đóng băng.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, phân biệt nhận ra về sau, lập tức lại càng hoảng sợ.

"Thú thi! Hơn nữa không chỉ một bộ, tối thiểu có mấy trăm bộ nhiều!"

Không chỉ có số lượng lớn, những thứ này thú thi còn bảo tồn thập phần nguyên vẹn, có chút hình thái trông rất sống động.

Càng làm cho Mộc Dịch kinh ngạc là, trong đó có không ít thú thi, hình thể thập phần lớn lớn, hoặc là hình thái thập phần kỳ dị, có chút Mộc Dịch có thể phân biệt nhận ra, đúng là trong truyền thuyết vài loại đẳng cấp cao Yêu thú!

Mộc Dịch không khỏi trầm ngâm nói: "Nơi đây ẩn núp có nhiều như vậy nguyên vẹn thú thi, nhưng là muốn làm cái gì?"

"Bắc đại sư, bốn tọa đã mang đến người muốn đồ vật! Còn không mau đi ra!" Lý Tam lớn tiếng nói.

"Đã đến đến rồi!" Một cái lưỡi biếng thanh âm từ một hẻm lách trong vang lên, lại dọa Mộc Dịch nhảy dựng.

Mộc Dịch vừa rồi rõ ràng dò xét qua cái kia hẻm lách, chỉ có đóng băng cùng thú thi, không thể tưởng được còn có một lớn người sống!

Khối băng vắng tung tóe âm thanh, một cái thân hình cực kỳ gầy gò, không có chút huyết sắc nào, chỉ có ba năm căn râu bạc trắng lão đầu, từ khối băng trong leo ra.

Lão đầu thả người nhảy lên, chính là xa vài chục trượng, mấy cái chớp động về sau, hắn liền rơi vào Mộc Dịch trước người, tò mò dò xét Mộc Dịch.

Hắn làm cho người ta sợ hãi hình thái, khiến Mộc Dịch trong lòng phát lạnh, dường như gặp được một cổ cây khô.

"Tiểu tử này thần mạch không tầm thường, có lẽ thỏa mãn Bắc đại sư luyện chế Kim Đan thi tướng đi!" Lý Tam chỉ chỉ Mộc Dịch, vừa cười vừa nói.

"Lão hủ thử xem!" Bặc đại sư nói xong, vậy mà nắm lên Mộc Dịch ngón tay, cũng một cái cắn.

Mộc Dịch hoảng hốt, rồi lại hết lần này tới lần khác vô lực phản kháng!

Hắn cảm thấy tay ngón tay đau xót, sau đó, Bặc đại sư miệng đầy vết máu nâng lên tìu đến, xoạch lấy trong miệng máu tươi, liên tục gật đầu nói ra: "Hủ, không tệ, không tệ, đích xác là thật tốt thần mạch chi huyết! Hủ, nơi đây thú thi, cuối cùng có thể dùng một lát rồi!"

Hắn vừa nói, một bên khoa trương liếm láp khóe miệng máu tươi, một bộ nhấm nháp mỹ vị tư thái, thậm chí còn vẫn chưa thỏa mãn nhe răng cười nhìn Mộc Dịch liếc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Luyện Thi

Mộc Dịch trong lòng kinh hãi cực kỳ, rất hiển nhiên, quỷ dị này lão đầu Bạc đại sư, đối với hắn không có hảo ý!

"Cái kia tiểu tử này liền giao cho ngươi rồi! Chớ nhìn hắn chỉ có Thần Du kỳ tu vi, thực lực thế nhưng là tương đối không tầm thường! Lấy bốn tọa bình sinh cách nhìn, hắn chỉ sợ là Kim Đan kỳ đan sĩ phía dưới đệ nhất nhân!" Lý Tam thần sắc nghiêm nghị nói.

Bạc đại sư sững sờ, có chút không quá tin tưởng nói: "Hắn còn có thể thắng được cái kia chút ít Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ hay sao?"

Lý Tam nhẹ gật đầu, nói ra: "Đây là bốn tọa tận mắt nhìn thấy! Bất quá, bốn tọa đã khiến hắn ăn vào tự chế Phong Nguyên Độc, hắn không cách nào điều động pháp lực, nhưng Bạc đại sư còn là cẩn thận một ít thì tốt hơn! Nơi này có Phong Nguyên Độc giải dược, nếu như không ảnh hưởng đại sư luyện thi, tại không cần phải dưới tình huống, còn là đừng cho kẻ này ăn vào giải dược giải độc!"

Lý Tam nói xong, hướng lão giả ném đi một cái Lục sắc bình nhỏ, cũng chỉ có tắc hơn lớn nhỏ.

"Lý Thiên Vương yên tâm đi, lão hủ nói như thế nào cũng có Kim Đan tu vi, còn sợ không đối phó được cái này thì một cái Thần Du kỳ tu sĩ!" Lão giả tiếp nhận bình ngọc sau nhẹ gật đầu, chẳng hề để ý nói.

Mộc Dịch lập tức trong lòng mát lạnh, hắn chân nguyên không cách nào điều động, cảm ứng không đến lão giả cụ thể tu vi, nhưng biết rõ lão giả này khẳng định trên mình, quả nhiên, hắn cũng là đan sĩ!

Tu sĩ tu vi, căn cứ nhỏ cảnh giới bất đồng, có thể chia làm Tích Cốc kỳ, Thần Du kỳ cùng Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ; đan sĩ tu vi, cũng có thể phân chia vì ba cái tiểu cảnh giới, theo thứ tự là Kim Đan kỳ, Hư Đan kỳ cùng Nguyên Đan Kỳ đan sĩ.

"Hử, cái kia bốn tọa đã đi, bốn tọa còn có sự tình khác!" Lý Tam nói xong, hướng Bắc đại sư nhẹ gật đầu, hướng ngoài động bay đi.

"Cung kính Lý Thiên Vương!" Bắc đại sư đối Lý Tam tựa hồ hết sức kính trọng, hẩn khom người thi lễ đưa tiễn, thẳng đến Lý Thiên Vương biến mất tại trong tầm mắt sau hồi lâu, mới một lần nữa đứng thẳng.

Bắc đại sư vây quanh Mộc Dịch rời đi vài vòng, lầm bầm lầu bầu nói: "Hử, người trong Phong Nguyên Độc, trong máu cũng có bộ phận độc tính. Bất quá loại độc này như là chỉ có một chút điểm, tức thì quan hệ không lớn! Liền Lý Thiên Vương đều đối với người đặc biệt coi trọng, cố ý dặn dò, lão hủ còn là không muốn giúp người giải độc tốt!"

Mộc Dịch lạnh lùng nói: "Tiền bối đến cùng cần văn bối làm cái gì ? Cứ nói đừng ngại, nếu là tiền bối nhứt định không chịu nói rõ, văn bối cùng lắm thì nín thở tự sát, cũng quyết không khiến tiền bối thực hiện được!"

Thần sắc của hẩn dứt khoát kiên quyết, lộ ra đặt quyết tâm.

"Ngàn vạn không muốn!" Bắc đại sư lại càng hoảng sợ. Hẩn ha ha cười nói: "Kỳ thật, lão hủ chỉ cần cho người mượn thần huyết dùng một lát mà thôi! Người có từng nghe qua nói Luyện Thi Thuật ?"

"Luyện Thi Thuật ?" Mộc Dịch rung mình, nhẹ gật đầu.

Bắc đại sư cười to nói: "Ha ha, lão hủ chính là luyện thi đại sư! Chắc chắn, đương kim tu tiên giới, tại luyện thi tạo nghệ trên có thể thắng được lão hủ đấy, chỉ sợ không có mấy người!"

"Bất quá luyện thi lúc, cần dùng đến đặc thù thần mạch chi huyết. Tuy rằng lão hủ cũng không biết loại này huyết mạch cuối cùng có lai lịch ra sao, bất quá nhưng là luyện thi trong không thể thay thế đồ vật."

"Luyện chế càng cường đại luyện thi. Cần thần mạch chi huyết liền trở nên dày đặc tinh thuần. Huyết mạch của người rất không tồi, có thể dùng đến luyện chế Kim Đan thi tướng!"

"Hơn nữa mỗi luyện chế một cái Kim Đan thi tướng, chỉ cần người cố gắng hiển ra chính là hơn mười giọt máu tươi mà thôi. Cũng không đổi tánh mạng của người tạo thành uy hiếp, vì vậy tiểu hữu chỉ cần chịu cùng lão hủ hợp tác, tính mạng là quả quyết không lo đấy!"

Bạc đại sư trên mặt chật ních đáng tươi cười, nhưng cái này lại làm cho hãn nguyên bản liền xấu xí khô quắt gương mặt, hiển nhiên càng quý dị hơn dữ tợn.

Mộc Dịch trong lòng trầm xuống, đối phương dĩ nhiên là ý định đem bản thân nuôi, trở thành một cái có thể tùy thời thu hoạch thần mạch chi huyết vật còn sống.

Hắn suy nghĩ một chút về sau, nói ra: "Nếu như chỉ là thường cách một đoạn thời gian, dâng ra một ít máu tươi. Văn bối có thể đáp ứng; bất quá, kính xin tiền bối đem văn bối Phong Nguyên Độc giải trừ, nếu không thời gian dài, văn bối chân nguyên bị hao tổn, huyết mạch tự nhiên cũng muốn lỗ lã không ít!"

Bạc đại sư nghe vậy trầm ngâm một hồi. Sau đó nói: "Hoàn toàn giải trừ, khó mà làm được!"

"Như thế nào, tiền bối chính là Kim Đan kỳ đan sĩ, chẳng lẽ sẽ biết sợ văn bối một gã Thần Du kỳ tu sĩ sao?" Mộc Dịch lạnh cười nói.

"Người không cần dùng phép khích tướng, lão hủ cũng sẽ không bên trên!" Bặc đại sư chứa cười nói: "Như vậy đi. Lão hủ có thể giải trừ người một bộ phận Phong Nguyên Độc, cho người chỉ có thể vận dụng cực ít pháp lực, nhưng cũng không trở thành khiến Phong Nguyên Độc ăn mòn người chân nguyên!"

Mộc Dịch nhướng mày, còn là không muốn đáp ứng.

"Đây là lão hủ có thể làm ra lớn nhất nhượng bộ!" Bặc đại sư hừ lạnh một tiếng nói ra: "Nếu như người không phối hợp, cùng lắm thì khiến lão hủ đem người giết, đem người toàn thân tinh huyết đóng băng đứng lên, cũng thỏa mãn lão hủ luyện chế trăm tám mươi bộ thú thi rồi! Nếu như người chịu phối hợp, lão hủ có lấy chi vô cùng máu tươi, người cũng có thể giữ được tính mạng, có sao mà không làm?"

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, chỉ tốt nhẹ gật đầu đáp ứng.

"Bất quá, nơi đây quá lạnh, tiền bối phải cho văn bối một mình an bài một cái chỗ ở." Mộc Dịch bổ sung nói ra.

"Cái này đơn giản!" Bặc đại sư miệng đầy đáp ứng, "Nơi đây cái khác không có, lớn sơn động nhỏ cũng không ít, tùy tiện an bài cho người một cái là được. Bất quá người cũng không cần phí tâm tư khác rồi, những thứ này sơn động đều bị trận pháp nghiêm mật phòng ngự, mặc dù là người chân nguyên pháp lực chút nào không bị hạn chế, cũng không có khả năng chạy ra!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Bặc đại sư tuy rằng quả nhiên cho Mộc Dịch ăn vào một chút giải dược, hóa giải Mộc Dịch trong cơ thể Phong Nguyên Độc, khiến hắn có thể tế ra một tia pháp lực, như vậy Phong Nguyên Độc đối với hắn chân nguyên ăn mòn, cũng sẽ không quá mạnh mẽ quá nhanh.

Sau đó, hắn đem Mộc Dịch dẫn tới một cái phủ đầy bụi nhiều năm trong sơn động, nơi đây ngoại trừ một trương giường đá bên ngoài, không có vật gì.

Bậc đại sư đi rồi, Mộc Dịch tại trên giường đá vận khí điều tức hồi lâu.

Hắn phát hiện, cái này Bậc đại sư quả nhiên cẩn thận, tuy rằng khiến hắn để lại một tia pháp lực, nhưng căn bản không đủ để bằng vào cái này sợi pháp lực, đem trong cơ thể Phong Nguyên Độc bài xuất.

Nhưng mà Bậc đại sư cùng Lý Tam nghìn tính vạn tính, cũng coi như không đến, Mộc Dịch trong ngực Sinh Linh đại ở bên trong, có một cái chuyên môn hút các loại kỳ độc Linh sủng.

"Tiểu Mao Cầu, lần này cần nhờ vào ngươi!" Mộc Dịch cầm trong tay đặt ở Sinh Linh đại lên, nhẹ nói nói.

Tiền bối cao nhân tự mình chế biến Phong Nguyên Độc, Tiểu Mao Cầu có thể hay không thôn phệ hóa giải, Mộc Dịch cũng không có tuyệt đối nắm chắc.

Bất quá, đang nghe hắn triệu hoán về sau, Tiểu Mao Cầu tại Sinh Linh đại trong rốt cuộc tỉnh lại.

Nó từ Sinh Linh đại trong thò ra miệng, tại Mộc Dịch trên thân dùng sức hít hà, phát ra mấy tiếng trầm trầm kêu to.

Thanh âm của nó, đã có chút sợ hãi, càng có chút ít hưng phấn!

Mộc Dịch đại hỉ, hắn biết rõ, Tiểu Mao Cầu loại này biểu hiện, là nó gặp thập phần yêu thích, nhưng cũng có chút đều ý cường đại kỳ độc.

Mộc Dịch cũng không có nóng lòng khiến Tiểu Mao Cầu giải độc, hắn tiếp tục đem Tiểu Mao Cầu thu hồi, thích đáng giấu kỹ.

"Mặc dù giải độc, nhưng như thế nào từ một gã đàn sĩ trong tay đào tẩu?" Mộc Dịch nhướng mày tính toán.

Hắn phải nghĩ tốt toàn bộ kế hoạch, mới có thể động thủ chấp hành. Nếu không lộ ra chân tướng về sau, Bắc đại sư nhất định sẽ áp dụng những thứ khác để phòng biện pháp, thậm chí sẽ dưới sự giận dữ, đưa hắn giết chết!

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, trong lúc nhất thời Mộc Dịch cũng nghĩ không ra phương pháp gì. Không nói đến tuyệt đối nắm chắc, đã liên một đường hy vọng, Mộc Dịch cũng nhìn không tới.

Bởi vì hắn đối mặt, là một gã đàn sĩ!

Tại đàn sĩ trước mặt, hắn pháp khí, hắn pháp thuật, hắn Tam Muội chân hỏa, đều muốn giảm bớt đi nhiều, thậm chí là vừa ra tay đã bị đối phương trực tiếp giao nộp đi.

"Chỉ có thể đi một bước nhìn từng bước! Cũng may ta còn có giá trị lợi dụng, hắn trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ không đem ta giết chết!"

Mộc Dịch tự mình an ủi một câu, ngã xuống giường, không bao lâu liền ngủ thật say.

Mộc Dịch trải qua tuyệt cảnh, số lượng cũng không ít, tuy rằng trước mắt tình trạng hiểm ác, cũng không có khiến hắn triệt để buông tha cho hy vọng, hắn cảm giác, cảm thấy, trời không tuyệt đường người! Tùy thời bảo trì tốt đẹp chính là thể lực, trạng thái, mới có thể phát hiện ra cái kia một đường sinh cơ!

Mấy canh giờ sau, Mộc Dịch bị Bắc đại sư làm thức tỉnh.

"Ha ha, tiểu hữu ngược lại là tâm rộng, rõ ràng ngủ như thế chi hường!" Bắc đại sư có chút kinh ngạc nói.

"Văn bối đã đem sinh tử không để ý, tâm không lo lắng, tự nhiên rộng thòng thình!" Mộc Dịch mỉm cười nói.

"Rất tốt, rất tốt!" Bặc đại sư khen, "Tiểu hữu đi theo ta, hôm nay lão hủ sẽ phải bắt đầu luyện thi!"

"Nhanh như vậy mà bắt đầu ? Tiền bối ngược lại là cái tính nôn nóng." Mộc Dịch nhướng mày, nhưng cũng không dám cự tuyệt.

Hắn theo Bặc đại sư lại quay trở về cái kia cực lớn đóng băng trong sơn động, lúc này vậy mà đã bố trí ngoại trừ một cái kỳ dị trăm trượng ** trận.

Pháp trận xuống, từng đạo hiện ra ánh sáng màu đỏ phù văn mọi nơi lưu động, xa xa nhìn lại, giống như một mảnh dài hẹp máu tươi giống như dòng nhỏ, tình cảnh thập phần quỷ dị.

Pháp trận ở bên trong, để đó một cái mười trượng lớn nhỏ Kim Sí Sư thân Yêu thú thi thể, bị một tầng miếng băng mỏng bao trùm.

"Đây chính là Sư Thử Yêu, một loại hiếm thấy đẳng cấp cao Kim Đan Yêu thú!" Nhìn thấy Mộc Dịch có chút kinh ngạc, Bặc đại sư đặc ý chỉ vào cực lớn thú thi nói ra.

"Người đang ở đây thú thi trên nhỏ một ít máu tươi!" Hắn lập tức hướng Mộc Dịch tuyên bố chỉ lệnh.

"Vâng!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn bay tới thú thi lên, cắt vỡ ngón tay, để lại một chuỗi huyết châu, rơi vào thú thi trên tầng kia miếng băng mỏng mặt ngoài.

Bặc đại sư tay áo vung lên, cũng không gặp hắn như thế nào thi pháp, tầng kia miếng băng mỏng lại đột nhiên biến mất, Mộc Dịch máu tươi rơi vào Sư Thử Thú thi thể lên, vậy mà trực tiếp bị thú thi hấp thu, không ở lại chút nào vết máu.

"Đã đủ rồi!" Lúc Mộc Dịch nhỏ ước chừng hai mươi giọt máu tươi về sau, Bặc đại sư hô ngừng, sau đó gấp khó khăn nói: "Đi mau, lão hủ cái này tiễn đưa ngươi quay lại sơn động, sau đó lập tức luyện thi!"

Mộc Dịch chấp tay muốn nhờ, nói ra: "Văn bối có thể hay không ở một bên đi thăm tiền bối luyện thi quá trình, văn bối đối với cái này rất có hứng thú!"

"Không thể!" Bặc đại sư lạnh lùng cắt ngang Mộc Dịch, ý bảo hẳn lập tức trở về đi.

Mộc Dịch bất đắc dĩ, chỉ có thể theo Bặc đại sư phản hồi bản thân sơn động.

Bặc đại sư đem cái sơn động này cửa vào đóng cửa về sau, cũng lập tức vội vàng ly khai, đại khái là nóng lòng luyện thi.

"Người này nhìn như điên, nhưng làm việc hết sức cẩn thận, rất khó lộ ra kẽ hở!" Mộc Dịch chau mày nhẹ giọng tự nói.

"Xem ra, nếu muốn tìm đến cơ hội, phải muốn biết rõ ràng, hẳn là như thế nào luyện thi, máu tươi của ta, đến cùng có thể triển khai như thế nào tác dụng!"

"Tuy rằng Luyện Thi Thuật đã thất truyền; nhưng mà, ta rồi lại vừa vặn có một cái Thi Thú Lang Vương, có lẽ từ nay về sau Thi Thú trên thân, có thể tìm tới ta muốn đáp án!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Nhỏ Máu

Liên tiếp bảy ngày, Bạc đại sư đều không có đã tới tìm Mộc Dịch, đối kia chẳng quan tâm.

Dù sao giống như Mộc Dịch như vậy tu sĩ, đã sớm không ăn nhân gian khói lửa, dù là đóng trong sơn động mấy chục năm, cũng sẽ không có vấn đề gì.

Bảy ngày về sau, Bạc đại sư đi tới Mộc Dịch vị trí sơn động, gặp được đang tại nằm trên giường nghỉ ngơi Mộc Dịch.

"Ha ha, tiểu hữu thật sự là thích ngủ! Như thế nào lão hủ mỗi lần nhìn thấy người, người đều đang ngủ say!" Bạc đại sư mỉm cười, lộ ra tâm tình rất tốt.

"Như thế nào, tiền bối lại muốn luyện thi đến sao ? Cũng không biết trước đó lần thứ nhất luyện công, tiền bối có thành công hay không ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

"Nhờ phúc của tiểu hữu! Tiểu hữu máu tươi quả nhiên có ích, lão hủ đã thành công luyện chế được một cỗ sư thứu Thi Thú." Bạc đại sư tận lực dùng bình thản lời nói khí nói ra, nhưng vẫn là khó nén trong đó vẻ đắc ý.

Mộc Dịch có chút không quá tin tưởng: "Như vậy ? Văn bối có thể hay không mở mang kiến thức một chút, mở mang tầm mắt ?"

"Có gì không thể!" Bạc đại sư nói xong, từ trong tay áo lấy ra một cái lòng bài tay lớn nhỏ khay ngọc, đồng thời tay áo vung lên, một cái vài

thước lớn nhỏ sư thứu từ hần trong tay áo bay ra, nhẹ nhàng ở giữa không trung.

Bạc đại sư tại khay ngọc trên khinh nhẹ một chút, khay ngọc lập tức phát ra một mảnh nhàn nhạt màu vàng hào quang; cùng lúc đó, sư thứu toàn thân kim mang đại phóng, hình thể phóng đại, trong chớp mắt liền hóa thành mười trượng chi lớn.

Sư thứu nhẹ nhàng ở giữa không trung, toàn thân phát ra hoa mỹ kim hà, nếu không phải nó hai mắt thần sắc ngốc trệ không hề tình cảm, cùng một mực thật sự Sư Thứu Yêu không có bao nhiêu khác nhau!

Nó hai cánh khê vỗ phía dưới, lập tức kim quang lập loè, vô số màu vàng phong nhận quét sạch mà ra, khí thế kinh người!

"Đây chính là Kim Đan kỳ Yêu thú, trở thành luyện thi sau đó, cũng có thể phát huy ra Kim Đan kỳ thực lực sao?" Mộc Dịch rất là cảm khái mà hỏi.

"Đan sĩ cấp bậc thi tướng, mặc dù so với đan sĩ yếu nhược hơn mấy phân, nhưng là có thể phát huy ra một tia Kim Đan kỳ thần thông, so với bọn người tu sĩ, hay là muốn mạnh hơn không ít!" Bạc đại sư mỉm cười nói ra. Đồng thời thâm ý sâu sắc nhìn Mộc Dịch liếc:

"Đáng tiếc tiểu hữu pháp lực bị phong ấn, nếu không ngược lại là có thể cùng cái này sư thứu Thi Thú tỷ thí một chút."

Bạc đại sư đối Mộc Dịch thực lực có chút hiếu kỳ, cũng rất có hứng thú nhìn xem bản thân luyện thành sư thứu Thi Thú cuối cùng mạnh bao nhiêu uy lực, nhưng hần cần thận cân nhắc về sau, còn là buông tha cho vì Mộc Dịch giải trừ Phong Nguyên Độc ý tưởng.

Mộc Dịch thấy đối phương thần sắc khê động, nhưng lại lắc đầu buông tha cho, lập tức trầm nghĩ đáng tiếc.

"Đi thôi, hôm nay còn muốn nhờ tiểu hữu máu tươi dùng một lát." Bặc đại sư nói xong. Nhảy lên bay tại sư thứu Thi Thú phía trên, người kia hai cánh lóe lên, hóa thành một đạo kim quang, liền bay ra trăm trượng bên ngoài, tốc độ kinh người.

Mộc Dịch âm thầm kinh hãi, kia thực lực của hắn lại không luận, nhưng ít ra cái này sư thứu Thi Thú tốc độ, là tu sĩ khó có thể sánh bằng!

Mộc Dịch theo Bặc đại sư, lại đi tới cái kia đóng băng trong sơn động. Lại gặp được này cái quý dị, phù văn giống như máu tươi giống như lưu động pháp trận.

Lần này trong pháp trận, để đó thì là một cổ ngân nhãn bạch hổ nguyên vẹn thi thể.

Mộc Dịch tại trong điện tịch đã từng gặp, cái này Ngân Đồng Hồ cũng là một loại Kim Đan kỳ Yêu thú. Ngẫu mà tại một ít trong yêu cốc bị tu sĩ gặp được, nghe nói con thú này tính tình táo bạo, gặp được con thú này tu sĩ, hãn hữu chạy trốn người.

"Tiểu hữu, mời tại xác hổ trên nhỏ một ít máu tươi!" Bặc đại sư phân phó nói.

"Vâng!" Mộc Dịch đau đáp ứng, sau đó mười phần phối hợp cắt vỡ ngón tay, cổ ra một giọt lại một giọt máu huyết, nhỏ tại xác hổ trên trán.

Những thứ này máu tươi, tiếp xúc xác hổ trong chốc lát. Sẽ không vào xác hổ trong không thấy tung tích, không có gì vết máu lưu lại; xác hổ xuống pháp trận trong phù văn, thêm sáng lên, hiện ra trận trận huyết quang.

"Rất tốt!" Bặc đại sư hài lòng nhẹ gật đầu, hướng Mộc Dịch phân phó nói: "Người cùng theo sư thối Thi Thú trở lại quay lại sơn động!"

"Vâng!" Mộc Dịch bất động thanh sắc cung kính đáp ứng.

Bặc đại sư liếc qua Mộc Dịch. Bổ sung: "Tiểu hữu cũng không muốn vọng động mặt khác bàn tính, người lúc này căn bản không phải cái này chỉ sư thối Thi Thú đối thủ! Huống hồ, lão hủ mặc dù không có tự mình tiền đưa người đi sơn động, nhưng là gửi kèm theo một tia thần niệm tại đây Thi Thú sư thối trên thân, nhất cử nhất động của người. Đều chạy không khỏi lão hủ khống chế!"

"Vãn bối không dám!" Mộc Dịch cười khổ nói nói: "Vãn bối hiện có điểm ấy pháp lực, liên vận khí phi hành đều thập phần khó khăn, sao dám ở tiền bối trước mặt lỗ mãng!"

Bặc đại sư ừ một tiếng, lại gật đầu một cái, hướng trong tay khống chế sư thối Thi Thú khay ngọc một chút, sau đó hướng Mộc Dịch nói ra: "Người bay đi lên đi, khiến sư thối Thi Thú tiền người một đoạn đường!"

"Vâng!" Mộc Dịch nghe vậy thả người nhẹ nhàng nhảy lên, đạp tại Thi Thú sư thối trên lưng.

"Rống!" Sư thối Thi Thú trong lúc đó phát ra một tiếng cực lớn thú vật rống, hai cánh đột nhiên quạt một cái, mang theo một mảnh rực rỡ tươi đẹp kim quang, bay ra hơn trăm trượng bên ngoài!

Mộc Dịch bị lại càng hoảng sợ, hẩn sắc mặt biến hóa cảm thán nói: "Loại này Kim Đan kỳ Thi Thú quả nhiên không giống bình thường!"

Mộc Dịch thành thành thật thật theo Thi Thú sư thối về tới bản thân trong sơn động, sau đó, sơn động pháp trận cấm chế tự hành mở ra, sư thối Thi Thú cũng ly khai nơi này phản hồi.

"Chỉ mong kế hoạch của ta, có thể thành công!"

Thi Thú sư thứu đi rồi, Mộc Dịch thở một hơi dài nhẹ nhõm, trong lòng thì thào nói ra.

Hắn tự tay xoa xoa trên trán chút bất tri bất giác chảy ra mồ hôi rịn, tiếp tục nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Hắn tuy rằng nhìn như đang nghỉ ngơi, rồi lại nỗ lực tể ra một tia thần niệm, nghiên cứu cẩn thận lấy trong tay áo giấu giếm một quả lệnh bài!

Khống chế Thi Thú Lang Vương thủ đoạn, đúng là này cái lệnh bài; Bặc đại sư khống chế sư thứu Thi Thú, cũng là thông qua một quả cùng loại khay ngọc; hai người này giữa, thập phần tương tự, rất có thể, là nhất mạch tương thừa luyện thi chi thuật!

Bởi như vậy, hắn thì có lớn cơ hội nắm giữ Bặc đại sư Thi Thú luyện chế trong bí mật, thậm chí còn bằng này chạy ra tìm đường sống!

Lại qua bảy ngày bình tĩnh ngày sau, Bặc đại sư cũng lần nữa tự mình đến sơn động mời ra Mộc Dịch.

"Lúc này đây, lão hủ ý định đồng thời luyện chế một đôi luyện thi, cần hơn máu tươi, phiền toái tiểu hữu rồi!" Bặc đại sư mặt ngoài thập phần khách khí nói, nhưng trên thực tế lại sẽ không cho Mộc Dịch bất luận cái gì cò kè mặc cả khả năng.

Mộc Dịch nhíu mày hỏi: "Đồng thời luyện chế một đôi luyện thi ? Cái này là vì sao ? Như vậy chỉ sợ sẽ làm bị thương cùng vận bồi huyết khí, nếu là huyết khí lỗ lã, đối vận bồi tuy bất lợi; cũng bất lợi với tiền bồi sau này luyện thi. Tiền bồi vì gì vội vã như thế, không thể từng con một luyện hóa sao ?"

"Ha ha, nói rất dài dòng!" Bặc đại sư kiên nhẫn giải thích nói: "Lần này lão hủ muốn luyện chế, là một đôi Băng Hỏa Kỳ Thiềm! Băng Hỏa Kỳ Thiềm tập tính hết sức đặc thù, dù sao vẫn là thành đôi xuất hiện, Hùng Thiềm thuộc hỏa, Thư Thiềm thuộc băng, nhìn như thuộc tính tương khắc, nhưng giữa lẫn nhau thần thông lại có thể dung hợp nhất thể, thi triển ra băng hỏa lưỡng trọng thiên tuyệt kỹ, có chút không tầm thường! Nếu muốn khiến Băng Hỏa Kỳ Thiềm luyện thi cũng có thể phát huy ra loại này thần thông, nhất định phải đồng thời luyện chế, có một đường cơ hội!"

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch giật mình: "Cái này loại phương pháp luyện chế, nhất định rất khó!"

Bặc đại sư đắc ý ngạo nghễ nói ra: "Đúng vậy, độ khó so với lúc trước hai cái Thi Thú đều muốn lớn hơn nhiều, trong thiên hạ, ngoại trừ lão hủ lấy bên ngoài, chỉ sợ không có mấy người có thể làm được!"

Mộc Dịch chấp tay nói ra: "Vân bối đã minh bạch, vân bối sẽ hết sức phối hợp tiền bối luyện thi tiến hành, bất quá tiền bối có hay không cũng cho vân bối một ít thời gian, khiến vân bối có thể điều dưỡng khôi phục khí huyết?"

"Ha ha, cái này lão hủ cũng sớm có chuẩn bị!" Bặc đại sư nói xong, tay áo vung lên, vứt cho Mộc Dịch một cái hộp gỗ.

Bặc đại sư cười ha hả nói: "Cái này là mười khối Tư Huyết Hoàn, có thể hữu hiệu tăng lên huyết khí tốc độ khôi phục, người mỗi ngày ăn vào một viên, mười ngày sau, có thể đem tổn thất khí huyết đều đặn bù tới đây!"

Mộc Dịch cẩn thận mở ra hộp gỗ, lập tức một cỗ nồng đậm mà có chút gay mũi mùi thuốc đập vào mặt, hắn quả nhiên thấy được một ít viên đan dược.

"Tư Huyết Hoàn ? Thậm chí có cường đại như thế hiệu dụng ? Vân bối chưa từng nghe nói, tiền bối có thể hay không đem đan phương đưa cho

văn bối nhìn qua, văn bối muốn vững tin này viên cùng văn bối thể chất công pháp cũng không xung đột, nếu không không dám đơn giản phục dụng." Mộc Dịch có chút lo lắng nói ra.

Bặc đại sư suy nghĩ một chút, sau đó cười gật đầu nói: "Có thể, đây là một trường thời kỳ thượng cổ liền lưu truyền xuống đan phương, ha ha, chuyên vì loại người như người có đặc thù thần mạch người chuẩn bị, đối lão hủ những người này, rồi lại không có bao nhiêu hiệu quả."

Mộc Dịch trong lòng thầm than một tiếng, rất hiển nhiên, rất sớm trước kia, Thi Môn luyện thi chúng đại sư, mà bắt đầu "Nuôi nhốt" bọn hãn loại này có thần mạch người, mượn nhờ máu của bọn hãn luyện thi, còn luyện chế một ít đan dược, cho những người này phục dụng, lấy liên tục không ngừng cung cấp sung túc thần huyết.

Bặc đại sư đem một quả cổ kính ngọc bài vứt cho Mộc Dịch, Mộc Dịch tiếp nhận ngọc bài về sau, đánh vào một đạo pháp quyết, trên ngọc bài lập tức toát ra không ít rậm rạp văn tự.

Mộc Dịch lập tức tế ra một đám thần niệm, bám vào cái ngọc bài này lên, làm như vậy cũng đủ để khiến hãn nắm giữ trên ngọc bài ghi chép tin tức.

Một lát sau, Mộc Dịch bất động thanh sắc thu hồi ngọc bài, hãn nhẹ gật đầu, nói ra: "Đa tạ tiền bối, cái này Tư Huyết Hoàn, quả nhiên thích hợp văn bối!"

Bặc đại sư cười nói: "Ha ha, người biết là tốt rồi! Chỉ cần tiểu hữu phối hợp lão hủ, lão hủ cũng sẽ không uổng công gia hại tiểu hữu, dù sao giống như tiểu hữu như vậy thần mạch dày đặc người, nhưng là rất khó tìm được!"

Mộc Dịch cười làm lành vài câu, nhưng trong lòng một hồi ác hàn.

Bị người như vậy nuôi nhốt lấy, quả thực là vô cùng nhục nhã, sống không bằng chết; nhưng mà, chạy đi tén niêm, rồi lại chèo chống lấy Mộc Dịch tiếp tục kiên trì, dù là chỉ có một đường hy vọng, cũng muốn trả giá toàn bộ nỗ lực!

Mộc Dịch theo Bạc đại sư đi tới đóng băng trong sơn động, pháp trận cùng thú thi đã chuẩn bị cho tốt, sẽ chờ Mộc Dịch máu tươi.

Mộc Dịch ở đằng kia một đỏ một trắng hai cái hầu như trong suốt thiềm thừ trên thân, tất cả nhỏ không ít tinh huyết.

Mộc Dịch như thể phối hợp, nhỏ máu cũng thập phần hào phóng, Bạc đại sư không hô ngừng, hẳn sẽ không ngừng miệng vết thương, điều này làm cho Bạc đại sư cực kỳ thoả mãn.

"Có thể!" Bạc đại sư cao hứng nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra Thi Thú sư thú cùng cái kia luyện thành Thi Thú Ngân Đồng Hồ, khiến hai cái Thi Thú "Hộ tống" Mộc Dịch trở lại quay lại sơn động.

"Lại qua một cửa!"

Trong sơn động Mộc Dịch, các loại hai cái Thi Thú đi xa về sau, trong lòng thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Hắn đã khiến Tiểu Mao Cầu cắn nuốt trong cơ thể hắn bộ phận Phong Nguyên Độc, hẳn hôm nay, đan điền chân nguyên vẫn đang hầu như đều bị phong, nhưng lại có thể điều động không đến một phần tư huyết mạch chân nguyên! ! !

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Kế Hoạch

Mộc Dịch trong huyết mạch bỏ niêm phong bộ phận chân nguyên, khiến bản thân cũng không chuẩn bị thần mạch Bạc đại sư không có chút nào phát hiện cùng hoà nghi.

Điểm ấy chân nguyên, tại đan sĩ trước mặt, nhìn như không có ý nghĩa, rồi lại đúng là Mộc Dịch kế hoạch trọng yếu bắt đầu!

Kể từ hôm nay, hãn liên chính thức bắt đầu chấp hành hãn khổ tư nhiều ngày kế hoạch cái có thể làm cho hãn từ bị đan sĩ nhất tuyệt cảnh trong chạy ra tìm đường sống lớn mật kế hoạch!

Liên tục mấy lần nhỏ máu về sau, Mộc Dịch huyết khí thật có chút lỗ lã, vì vậy liền bắt đầu phục dụng Tư Huyết Hoàn.

Một viên viên đan được cửa vào, Mộc Dịch huyết mạch lập tức sôi trào lên, cho dù có Phong Nguyên Độc, cho dù đại bộ phận chân nguyên pháp lực bị phong ấn, hãn vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được, tại Tư Huyết Hoàn dưới tác dụng, trong huyết mạch ẩn chứa một cỗ nồng đậm sinh cơ.

Viên này hiệu quả, quả nhiên thần kỳ! Nếu như đan phương trên ghi chép không uống, nó không chỉ là khiến Mộc Dịch rất nhanh khôi phục khí huyết, thậm chí còn có dần dần bài xuất huyết mạch tạp chất, tiến thêm một bước tăng lên huyết mạch chất lượng thần hiệu!

Đương nhiên, cái này điều kiện tiên quyết là đại lượng dầy, trường kỳ phục dụng Tư Huyết Hoàn, vền vền mấy viên xuống dưới, rất khó nhìn thấy huyết mạch tăng lên rõ ràng hiệu quả, chỉ có thể là gia tốc huyết dịch tái sinh khôi phục.

"Cái này Bặc đại sư đem đan phương cho ta, rõ ràng cho thấy không có ý định thả ta đi ra ngoài, hoặc là những tính đem ta nhốt cả đời, hoặc là chính là không lâu sau sẽ dứt khoát đem ta giết chết!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Đêm dài lắm mộng, hãn phải mau chóng áp dụng kế hoạch!

Mười ngày về sau, Mộc Dịch huyết khí vừa mới khôi phục Bặc đại sư lại không thể chờ đợi được tìm đến Mộc Dịch, tiếp tục muốn luyện thi.

Cách làm này, hiển nhiên là muốn "Xài cho đúng tác dụng" trong mắt hãn, Mộc Dịch chỉ là một cái có thể cung cấp mới lạ thần huyết công cụ, mà không phải c cái người sống!

Mộc Dịch cũng không có phản đối, hãn mười phần phối hợp tại thú thi trên nhỏ máu, sau đó tại nhiều người Thi Thú giám sát và điều khiển xuống, thành thành thật thật trở lại quay lại sơn động.

Liên tiếp mấy tháng, đều là như thế!

Mộc Dịch huyết khí chưa đủ lúc Bặc đại sư sẽ xuất ra một ít Tư Huyết Hoàn, khiến Mộc Dịch phục dụng tăng thêm khí huyết. Cạn sạch quản Mộc Dịch mười phần phối hợp Bặc đại sư cũng một mực cẩn thận không nỡ mở trừ Mộc Dịch trong cơ thể Phong Nguyên Độc, dù sao độc này tính bị huyết dịch pha loãng về sau, cũng không ảnh hưởng hãn luyện thi.

Trong lúc này Bặc đại sư trước sau hạn chế hơn hai mươi chỉ thú thi, đều không ngoại lệ đều là Kim Đan kỳ Yêu thú thi thể!

Mộc Dịch rất là ngạc nhiên, những thứ này Yêu thú thi thể thập phần nguyên vẹn, hiển nhiên sẵn yêu người thực lực cực cao Bặc đại sư cũng chỉ là cái Kim Đan kỳ đan sĩ, không có khả năng có loại thực lực này, đạt được nhiều như vậy Kim Đan thú thi.

Hắn đã từng như vậy sự tình thám thính qua Bắc đại sư ý, nhưng mà người kia rồi lại một chữ cũng không muốn nhiều lời, cũng nghiêm khắc dặn dò Mộc Dịch, không muốn nghe ngóng cái kia chút ít hắn không cần biết rõ đây sự tình!

Bất quá, có lẽ là bởi vì Mộc Dịch liên tục mấy tháng mười phần phối hợp, rốt cuộc khiến Bắc đại sư đối với hắn buông lỏng một ít cảnh giác; Mộc Dịch bắt đầu có thể cùng hắn trò chuyện một ít không quan trọng chủ đề, chẳng qua là khi chủ đề quan hệ đến Luyện Thi Thuật, quan hệ đến Bắc đại sư thân phận lai lịch lúc Bắc đại sư liền sẽ lập tức đem chủ đề chuyển đi, hoặc là thần sắc nghiêm nghị không hề lời nói.

Một ngày này Bắc đại sư luyện thi lúc trước cùng Mộc Dịch nói chuyện phiếm lúc đề cập, cái kia Lý Thiên Vương, cũng chính là đem Mộc Dịch mang ở đây "Lý Tam" rất có thể tại trong một tháng sẽ lần nữa tới chỗ này, xem xét Bắc đại sư luyện thi thành quả.

"Ha ha, tiểu hữu máu tươi tốt như vậy dùng, tăng thêm lão hủ Luyện Thi Thuật cao siêu, chắc chắn, hơn mười chỉ Kim Đan Thi Thú đồng loạt lộ ra lúc, chỉ sợ cái này Lý Thiên Vương cũng muốn quá sợ hãi! Bắc đại sư thập phần cười đắc ý nói.

Nói người nói vô tâm, người nghe hữu ý! Mộc Dịch nghe vậy trong lòng rung mình mà hỏi: "Những thứ này Thi Thú, Lý tiên bối cũng sẽ hết thầy mang đi sao?"

Bắc đại sư sững sờ, thần sắc ngưng tụ hỏi ngược lại: "Người như thế nào đoán được hay sao?"

"Rất đơn giản!" Mộc Dịch bình tĩnh nói: "Những thứ này thú thi, không phải là lực lượng một người có thể lấy được, chúng nó không biết ở chỗ này đóng băng bao nhiêu năm! Luyện chế ra cái kia chút ít Thi Thú, tự nhiên cũng không được toàn bộ thuộc về tiên bối một người sở hữu. Văn

bồi suy đoán, cái này có thể là một cái thật lớn kế hoạch, một cái cường đại tổ chức, Lý tiền bồi cùng Bạc tiền bồi, đều là cái này cái tổ chức trong sáu thành viên; mà Bạc tiền bồi chức trách, phải là chuyên quản luyện thi, vì vậy luyện chế tốt Thi Thú, sẽ không một mực lưu lại Bạc tiền bồi trong tay."

Bạc đại sư nghe vậy nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch đã trầm mặc một lát, sau đó nhẹ gật đầu, trầm giọng nói ra: "Tiểu hữu là người thông minh. Đáng tiếc, ở chỗ này, thông minh không thể giúp đến người bất luận cái gì vội vàng, ngược lại sẽ cho người lâm vào tuyệt cảnh; nếu như tiểu hữu muốn tiếp tục sinh tồn xuống dưới, còn tiếp tục bảo trì ngu muội rất tốt!"

"Vâng!" Mộc Dịch cung kính nói "Văn bồi chỉ là thay tiền bồi đáng tiếc, tiền bồi vất vả khổ cực luyện chế ra cái kia chút ít Kim Đan Thi Thú, ngưng tụ bao nhiêu tâm tư tâm huyết, liền nếu như vậy tặng không cho người! Cũng không biết đạt được Thi Thú những người kia, có thể hay không phát huy ra Thi Thú chính thức uy lực!"

Bạc đại sư cười khở một tiếng, nói ra: "Cái này ngược lại không có quan hệ, Thi Thú rất dễ thao túng, ra lệnh một tiếng, chúng nó sẽ liều lĩnh mục tiêu công kích, căn bản không sợ chết, cũng sẽ không lưu tình, chắc chắn, lão hủ dám đánh cược, tiểu hữu tuyệt không muốn gặp được Thi Thú loại này đối hồ!"

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không hề nhiều phủ xuống.

Trong lúc nói chuyện, bọn hắn đã đi tới pháp trận ở bên trong, nơi này có một cái bảy tám trượng lớn nhỏ Đích Độc Giác Thanh Ngưu Yêu, cũng là một cái Kim Đan kỳ Yêu thú thi thể.

Lập tức, tại Bạc đại sư phân phó xuống, Mộc Dịch tại thú thi trên nhỏ đi một tí máu tươi.

"Đã đủ rồi! Bậc đại sư thoả mãn gật đầu, cùng thường ngày, hẩn ý định khiến cái kia chút ít Thi Thú, cùng đi Mộc Dịch trở lại trong sơn động, chính hẩn tức thì muốn liền mà chuẩn bị luyện thi.

Cái kia chút ít luyện chế tốt Thi Thú, liền hiện ra tại pháp trường bên cạnh cách đó không xa, tại không có được chỉ lệnh lúc, những thứ này Thi Thú liền vẫn không nhúc nhích, chỉ là thân thể mặt ngoài phát ra một tiếng nhàn nhạt tất cả sắc quang mang từng cái đây cũng là chúng nó khác biệt với Yêu thú thi thể tiêu chí.

Đem luyện chế tốt Thi Thú đều bày ra, là Bậc đại sư ham mê, bởi như vậy Bậc đại sư liếc có thể chứng kiến chúng nó, chỉ về thể có chút tự hào. Mà Mộc Dịch mỗi lần đi ngang qua đám kia Thi Thú lúc, đều muốn chắc chắn tán thưởng một phen.

Bậc đại sư tùy ý từ thi thể trong bày thú, lựa chọn cái kia một đôi Băng Hỏa Kỳ Thiềm đến "Hộ tống" Mộc Dịch.

Bậc đại sư lấy ra khay ngọc, ở phía trên khinh nhẹ một chút, hai cái kỳ thiềm lập tức phát ra ánh lửa hàn khí, sau đó thả người nhảy ra hơn mười trượng, trực tiếp nhảy tại Mộc Dịch bên cạnh.

"Văn bồi cáo từ, Chúc tiền bối luyện thi thuận lợi!" Mộc Dịch giống như thường ngày, khách khí từ biệt mà đi, hẩn cùng theo hai cái hơn một trượng lớn nhỏ kỳ thiềm, hướng sơn động đi đến.

Bậc đại sư tại pháp trận trong một chỗ khoanh chân mà ngồi, nhắm lại hai mắt, chuẩn bị bắt đầu luyện thi; hẩn từ lúc kỳ thiềm trên gửi kèm theo một đám thần niệm, bởi như vậy, hẩn có thể cảm ứng được kỳ thiềm cùng Mộc Dịch vị trí, cảm ứng được hẩn là hay không cùng bình thường giống nhau, thành thành thật thật phản hồi bản thân sơn động.

Xuất phát từ cẩn thận, một mực các loại Mộc Dịch nhanh muốn vào sơn động về sau, hẩn mới bắt đầu thi pháp, chuẩn bị luyện thi!

Hắn vừa mới tế ra đạo thứ nhất pháp quyết, đánh vào trước người Thanh Ngưu Yêu trong thi thể lúc, đột nhiên thần sắc biến đổi, lập tức bỏ dở thi pháp!

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

Bặc đại sư sững sờ đứng dậy, hướng Mộc Dịch chỗ sơn động nhìn lại, sắc mặt cực kỳ hoang mang!

Một lát sau, Mộc Dịch vô cùng chật vật từ đâu chạy ra, hướng nơi đây phi nước đại.

"Tiền bối, văn bối một mực thập phần hồ lô hợp, người vì sao phải khiến Thi Thú giết ta!"

Mộc Dịch hô to âm thanh truyền đến, tràn đầy kinh hoàng sợ hãi chi ý.

Cái kia hai cái Băng Hỏa Kỳ Thiềm, đang tại Mộc Dịch sau lưng không vội không chậm đuổi theo, thỉnh thoảng còn phun ra một đường hỏa trụ, hoặc là một mảnh băng trùy, công kích Mộc Dịch, cũng may chính xác độ không cao.

"Lão hủ không có ý tứ này! Bặc đại sư lấy làm kỳ "Chẳng lẽ là Thi Thú không kiểm soát ?"

Loại chuyện này, không thể không khả năng phát sinh, lúc luyện thi lúc có chút sai lầm, hoàn toàn chính xác khả năng xuất hiện loại này hậu quả, nhưng tỷ lệ không lớn.

Bặc đại sư vội vàng hướng trong tay khay ngọc lại đã đánh vào một đạo pháp quyết, đều nặng nề mới truyền đạt chỉ lệnh.

Hai cái Băng Hỏa Kỳ Thiềm, lập tức đứng ở chỗ cũ vẫn không nhúc nhích, không hề đuổi giết Mộc Dịch.

Mộc Dịch lập tức thần sắc buông lỏng, hẩn hướng Bặc đại sư vừa chấp tay nói: "Đa tạ tiền bối!"

"Rõ ràng không khống chế được! Bặc đại sư nhường mày, hẩn tự mình đến đến cái kia Băng Hỏa Kỳ Thiềm trước người, cẩn thận kiểm tra cái này Thi Thú tình huống cụ thể.

Hẩn đi ngang qua cây mũi bên người lúc, còn cố ý đánh giá Mộc Dịch liếc, xác nhận Mộc Dịch chân nguyên mặc nhiên bị phong ấn, không có mãnh liệt đan điền khí tức phát ra.

Một người tu sĩ, là không thể nào tại đan sĩ trước mặt che giấu đan điền khí tức đấy, vì vậy rất hiển nhiên, Mộc Dịch Phong Nguyên Độc vẫn như cũ tồn tại.

Bặc đại sư làm như vậy, thực sự không phải là hoài nghi Mộc Dịch, chỉ là xuất phát từ cẩn thận thói quen.

Hẩn thấy Mộc Dịch hết thảy như thường, cũng không hề suy nghĩ nhiều, lực chú ý rất nhanh tập trung ở vậy đối với Băng Hỏa Kỳ Thiềm trên thân.

Hẩn lại thử tại khay ngọc trong đánh vào một đạo pháp quyết, Băng Hỏa Kỳ Thiềm ly khai dựa theo hẩn chỉ lệnh, hoặc là nhảy lên, hoặc là thi triển pháp thuật thần thông.

"Hết thảy bình thường, vừa rồi là chuyện gì xảy ra ? Bặc đại sư nghi vấn xoay người nhìn về phía nơi xa Mộc Dịch.

Mộc Dịch vẻ mặt mê mang lắc đầu, nói ra: "Chẳng lẽ là văn bối vừa rồi vỗ vỗ cái kia băng thuộc tính kỳ thiềm thân thể, chọc giận cái này hai cái kỳ thiềm ? Thi Thú không phải là không có cảm tình sao ?"

Bặc đại sư nhẹ gật đầu, hẩn gửi bắm vào kỳ thiềm trên thân thần niệm, cũng hoàn toàn chính xác cảm ứng được Mộc Dịch hành động này, hẩn

hoang mang nói: "Hắn không phải là có chuyện như vậy! Thi Thú hoàn toàn chính xác không có bất kỳ tình cảm, sẽ không tức giận, chỉ biết nghe theo chỉ lệnh!"

"Nếu không, tiền bối khiến văn bối thử lại lần nữa ?" Mộc Dịch có chút hoài nghi.

"Không cần, lão hủ bản thân đến! Bặc đại sư cự tuyệt Mộc Dịch, rồi lại trong lòng cũng có chút hồ nghi, hắn chiếu theo Mộc Dịch lời nói, tế ra một đường pháp lực, hóa thành một chỉ băng trùy, đánh vào băng thuộc tính kỳ thiềm trên thân.

"Phanh!" Kỳ thiềm thân thể cứng rắn, băng trùy lập tức tán loạn vì vụn băng văng khắp nơi, kỳ thiềm vẫn không nhúc nhích.

"Giống như không phải là có chuyện như vậy xoát Bặc đại sư lắc đầu, nhưng hắn lời còn chưa dứt, hai cái kỳ thiềm đột nhiên hoạt động!

Chúng nó đồng thời há miệng một phun, một cổ màu đỏ hỏa trụ cùng một cổ rét lạnh bạch khí hòa làm một thể, hóa thành một mảnh băng hỏa đan vào khí lưu, hướng Bặc đại sư gấp hướng mà đến.

"Băng Hỏa lưỡng trọng thí!"

Bặc đại sư kinh hãi, đây đối với Băng Hỏa Kỳ Thiềm Thi Thú không chỉ có thật sự đối với hắn triển khai phản kích, hơn nữa vừa ra tay dùng ra cường đại nhất thần thông!

Mà phía sau hắn nơi xa Mộc Dịch, đã ở đột nhiên, khí tức đại biến! ! !

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Bật Ngược

Lúc này Mộc Dịch, đang hết sức điều động toàn thân huyết mạch, màu da đỏ lên, phảng phất muốn chảy ra máu đến; hãn trong huyết mạch không bị phong ấn về này chân hỏa lực lượng, đã ở mãnh liệt đánh thẳng vào trong cơ thể còn sót lại Phong Nguyên Độc phong tỏa.

Một cái lông mềm như nhung tiểu quái vật, cũng chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Mộc Dịch trước người, nó chính từng ngậm từng ngậm điên cuồng hút, từng sợi hắc khí, từ Mộc Dịch miệng mũi các loại thất khiếu trong bay ra, sau đó bị Mao Cầu hút vào trong cơ thể.

Trong ngoài giáp công, Mộc Dịch trong cơ thể Phong Nguyên Độc, trong chốc lát liền tại Tiểu Mao Cầu hấp thu xuống cùng bản thân chân nguyên xa lánh xuống, còn thừa không có mấy, Mộc Dịch huyết mạch đan điền pháp lực, lập tức không hề bị phong ấn ảnh hưởng.

Mà lúc này, Bặc đại sư chính tế ra một mặt lấp lóe sáng Ngân Kính; Ngân Kính khi hãn pháp lực gia trì phía dưới, bắn ra từng đạo cực hàn tia sáng trắng, tia sáng trắng có thể đạt được chỗ, Băng Hỏa Kỳ Thiềm băng hỏa nhị trọng thiên, lập tức khí diễm rất kém, hai cái kỳ thiềm đã ở tia sáng trắng chiếu rọi xuống, hành động chậm chạp, chung quanh Hư Không, càng là ngưng kết ra một mảnh hơi mỏng hàn băng.

"Pháp bảo!" Mộc Dịch trong lòng hoảng sợ, đây là hãn lần thứ nhất nhìn thấy đan sĩ thực lực chân chính!

Nhất là Bặc đại sư thi triển ra Pháp bảo, uy lực của nó, vẫn còn Mộc Dịch tưởng tượng phía trên!

Hai cái Băng Hỏa Kỳ Thiềm liên thủ đánh lén, phát huy ra thực lực, cũng đạt tới đan sĩ tiêu chuẩn, nhưng vốn có Pháp bảo Bạc đại sư trước mặt, vẫn là không có hiệu quả chút nào.

"Người muốn chết sao!" Bạc đại sư nhìn thấy Mộc Dịch biến hóa, lớn phần nộ quát.

Tuy rằng hắn không rõ Mộc Dịch nếu như tại Băng Hỏa Kỳ Thiềm Thi Thú trong động tay chân, vậy mà có thể làm cho cái này hai cái Thi Thú công kích bản thân, nhưng chỉ là hai cái Kim Đan Thi Thú, còn chưa đủ để lấy uy hiếp được an nguy của hắn, coi như là Mộc Dịch giải trừ pháp lực phong ấn, thế cục nhưng một mực nắm giữ ở hắn Bạc đại sư trong tay!

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, tại Mộc Dịch điên cuồng điều động huyết mạch phía dưới, cái kia nguyên bản vẫn không nhúc nhích Kim Đan thi thể trong bầy thú, đột nhiên nổi lên một hồi bạo động.

Ba năm chỉ Thi Thú đồng thời "Sống" tới đây, nhao nhao hướng Bạc đại sư phát động điên cuồng tấn công!

Chính như Bạc đại sư theo như lời. Thi Thú không có tình cảm, chỉ biết là chấp hành chỉ lệnh, chúng nó vừa ra tay, chính là dốc sức liều mạng một kích mạnh nhất!

Bạc đại sư kinh hãi, vội vàng thúc giục trong tay khay ngọc, đều muốn khống chế những thứ này Thi Thú, nhưng khay ngọc rồi lại không nhạy bình thường, đối tuyệt đại đa số Thi Thú đều không phản ứng chút nào.

Chỉ có hắn sớm nhất luyện chế sư thú Thi Thú cùng Ngân Đồng Hồ Thi Thú. Đã tiếp nhận nó chỉ lệnh, hướng Mộc Dịch công tới!

Nhưng mà, chúng nó bên người lập tức lại có mấy cái Thi Thú không hiểu thấu tự hành thức tỉnh, ngược lại công hướng sư thú cùng Ngân Đồng

Hồ hai cái Thi Thú, cái này hai cái Thi Thú vội vàng không kịp chuẩn bị, trong nháy mắt bị xé thành mảnh nhỏ!

Trong chớp mắt, gần nửa Thi Thú đồng thời sống lại, cái này một nửa Thi Thú liền lĩnh công hưởng Bạc đại sư, một nửa khác tức thì vẫn không nhúc nhích.

Mộc Dịch hai mắt nhắm chặt. Chau mày, thần sắc của hắn có chút thống khổ, huyết mạch của hắn sôi trào nóng hổi. Hiển nhiên là đang cực lực điều động lấy.

Các loại Thi Thú tiếng gào thét, pháp thuật bộc phát âm thanh nhao nhao truyền ra, Thi Thú công kích, thập phần mãnh liệt.

"Hắn vậy mà có thể khống chế một nửa Thi Thú! Cuối cùng là lúc nào động tay chân?" Bạc đại sư vẻ mặt tràn đầy ngạc nhiên, vừa sợ lại hoặc!

Đối mặt bảy tám chỉ Thi Thú đồng thời cường công, Bạc đại sư ở đâu còn có cơ hội dọn ra tay đến công kích Mộc Dịch, hắn không thể không cố hết sức thi triển trong tay Pháp bảo Ngân Kính, đánh ra một đường lại một con đường hoa mỹ tia sáng trắng, đem quanh thân bao quanh bảo vệ!

Nhiều người Thi Thú từng đợt tấn công mạnh phía dưới, cái kia tia sáng trắng khó khăn lắm muốn phá. Nhưng Bạc đại sư một đường lại một con đường pháp quyết dũng mãnh vào trong Ngân Kính, khiến Ngân Kính phát ra tia sáng trắng liên tục không ngừng, cuối cùng miễn cưỡng chèo chống một hồi.

Mộc Dịch hoảng sợ, như thế mãnh liệt thế công, đối lại là hắn. Vừa đối mặt xuống cũng sẽ bị Thi Thú xé nát, nhưng Bạc đại sư thân là đan sĩ, lại có Pháp bảo nơi tay, vậy mà chèo chống mấy hơi thở công phu!

Bất quá cái này cái hô hấp lúc giữa, Bạc đại sư tiêu hao chân nguyên pháp lực cũng là hết sức kinh người!

"Không thể lại như vậy tiêu hao lâu dài!" Bặc đại sư đau nhức hạ quyết tâm. Hắn trong giây lát há miệng ra, một viên tắc hơn lớn nhỏ màu vàng viên châu từ trong miệng hắn bay ra, lập tức chung quanh độ nóng chợt hạ xuống, đã liền chạy trốn tới hơn trăm trượng bên ngoài Mộc Dịch, cũng đột nhiên cảm thụ toàn thân phát lạnh, phảng phất muốn bị đông kết đứng lên.

Cũng may trong cơ thể hắn hỏa chân nguyên uy năng không tầm thường, còn có thể ngăn trở cái này cổ hàn ý.

"Kim Đan!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, viên này màu vàng viên châu, có lẽ đúng là Kim Đan đan sĩ tu luyện Kim Đan!

Trong kim đan ẩn chứa chân nguyên cực kỳ tinh túy, đan sĩ tại tình trạng nguy cấp, có thể đem Kim Đan tế ra, trực tiếp vận dụng trong đó chân nguyên pháp lực, như vậy thi triển ra thần thông, uy lực càng mạnh hơn nữa!

Nhưng mà làm như vậy, đối Kim Đan có nhất định được tổn thương, vì vậy không đến thời khắc sinh tử, người nào cũng sẽ không dễ dàng vận dụng chiêu này!

"Phốc!"

Kim Đan tràn ra một cổ thuần khiết lạnh Nguyên, trực tiếp chui vào trong Ngân Kính, Ngân Kính trong lúc đó ánh sáng phát ra rực rỡ, vô số tia sáng trắng hướng bốn phía kích xạ mà ra, trong chốc lát, cái kia bảy tám chỉ vây công Bặc đại sư Thi Thú, đều bị cái này tia sáng trắng đông lại thành khối băng!

Sau một khắc, những thứ này cực lớn khối băng nhao nhao vỡ tan tan rã, bảy tám chỉ Thi Thú, thoáng cái biến thành vô số bầm thây!

Đối có một đạo tia sáng trắng, thẳng tắp hướng Mộc Dịch kích xạ mà đến, khiến Mộc Dịch hoảng hốt!

Hắn vội vàng đem Tam Muội chân hỏa tể ra, hóa thành một mảnh liệt diễm che ở trước người, đồng thời còn tể ra Thanh Hỏa Thuần; những thứ này còn chưa đủ, hắn tâm niệm vừa động phía dưới, cái kia băng thuộc tính kỳ thiềm một cái tổng nhảy, chắn Mộc Dịch trước người.

"Phanh!" Băng thuộc tính kỳ thiềm trong nháy mắt bị tia sáng trắng đông thành băng khối, cũng từng khúc vỡ vụn ra, tia sáng trắng xuyên thủng vụn băng, công hướng về phía Mộc Dịch!

Tam Muội chân hỏa biến thành hỏa diễm, tại tia sáng trắng trước mặt lập tức hỏa lực giảm đi, hào quang cũng ảm đạm cực kỳ!

Tia sáng trắng lại xuyên thấu Tam Muội chân hỏa, oanh tại Thanh Hỏa Thuần lên!

Mặt này Thanh Hỏa Thuần, Mộc Dịch được từ Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, là một kiện phẩm chất cực cao cực phẩm phòng ngự pháp khí, nhưng ở cái này tia sáng trắng uy lực còn lại phía dưới, cũng không chịu nổi, đương nhiên vỡ vụn!

Tia sáng trắng sau đó, một tầng hàn băng đem Mộc Dịch phong bế, đồng thời cũng không có thiếu hàn khí xâm nhập Mộc Dịch thân thể, nhưng ở trong cơ thể hắn nóng hổi huyết mạch hỏa lực khu trừ xuống, những thứ này hàn khí rất nhanh bị hóa giải, Mộc Dịch bên ngoài thân hàn băng, đã ở trong nháy mắt hóa thành một đám sương mù, bốc hơi tán loạn.

Mộc Dịch kinh hãi, đan sĩ thực lực, quả nhiên là hắn không cách nào đoán trước đây, chính là một đường tia sáng trắng, vậy mà trước sau giết chết một cái Kim Đan Thi Thú, xuyên thấu Tam Muội chân hỏa, hủy diệt rồi một kiện cực phẩm pháp khí, cuối cùng còn thiếu chút nữa tổn thương do giá rét Mộc Dịch!

"Đi tìm chết!" Bậc đại sư giận dữ, từ vừa rồi một kích đó có thể thấy được, hắn đã không chút nào thương tiếc Mộc Dịch tính mạng, một lòng

muốn đẩy, đưa hãn vào chỗ chết!

Mộc Dịch tâm tư, không phải là không như thế!

Nếu như Bặc đại sư không chết, cái chết sẽ là hãn Mộc Dịch, ngăn ngùn mấy hơi thở ở trong, hai người này sẽ phải phân ra sinh tử, tối đa chỉ có một người có thể sống xuống!

Muốn sống tín niệm cùng dục vọng, khiến Mộc Dịch huyết mạch, đầy đủ kích thích lên, khi hãn cố hết sức điều động xuống, còn dư lại bảy tám chỉ nguyên bản vẫn không nhúc nhích Kim Đan Thi Thú, lần nữa tại trong nháy mắt tỉnh lại, cũng điên cuồng công hướng về phía Bặc đại sư!

"Làm sao có thể!" Bặc đại sư trợn lên hai mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi!

"Hãn vậy mà đã không chế lão phu luyện ra hầu như hết thấy Thi Thú! Hãn là làm sao làm được!" Bặc đại sư không thể tin được trước mắt một màn, hãn từ trước đến nay cẩn thận từng li từng tí, luyện thi quá trình, cũng từ đầu tới đuôi lảng tránh Mộc Dịch! Theo lý thuyết, Mộc Dịch hoàn toàn không có cơ hội tại luyện thi trong động tay chân, huống chi là không chế hầu như tất cả luyện thi!

"Chẳng lẽ vấn đề là ra tại máu của hãn bên trong?" Bặc đại sư tâm niệm vừa động nghĩ đến, ngoại trừ nhỏ máu tươi bên ngoài, Mộc Dịch cùng những thứ này luyện thi, căn bản không có cơ hội tiếp xúc!

Hãn trong lúc mơ hồ đoán được cái gì, nhưng mà, lưu cho thời gian của hãn, đã không nhiều lắm!

Bảy tám chỉ Kim Đan Thi Thú, mỗi một cái đều có thể phát huy ra bình thường đan sĩ hai thành trở lên lực công kích, chúng nó vây công phía dưới, một gã Kim Đan đan sĩ là quả quyết khó có thể kiên trì quá lâu!

Huống chi, Bậc đại sư Kim Đan đã cực hạn điều động một lần, không cách nào nữa giống như vừa rồi như vậy, không tiếc hao tổn kim đan thi triển ra liều mạng một kích!

Bậc đại sư hộ thể tia sáng trắng, càng ngày càng yếu, cái kia trước mặt Ngân Kính hào quang, cũng dần dần ảm đạm!

Mộc Dịch nhìn thấy cảnh này, rút cuộc trong lòng hơi thả lỏng.

"Người thật sự là luyện thi đại sư, chỉ tiếc, có nhiều thứ, người cũng chưa quen thuộc!" Mộc Dịch trong lòng nhẹ giọng nói.

"Người chỉ biết là, luyện chế cần dùng đến thần mạch chi huyết, nhưng lại không biết, này máu chính thức tác dụng!"

"Thần mạch chi huyết, chẳng những là có thể sống hóa luyện thi thi thể; Càng trọng yếu chính là, đối với tu luyện qua thần mạch người mà nói, chỉ cần đạt tới Chân Mạch Kỳ tầng thứ tư tu vi, có thể nhỏ máu tế vật, trực tiếp thông qua huyết mạch cảm ứng, đến điều khiển những thứ này luyện thi, so với thông qua pháp bàn điều khiển, càng thêm tự nhiên, càng thêm trực tiếp, cũng càng thêm linh hoạt!"

"Nếu như ta không có đoán sai, loại này Luyện Thi Thuật, hẳn là có được thần mạch người sáng lập; cái kia chút ít không có thần mạch người, phải mượn nhờ pháp trận pháp bàn, mới có thể miễn cưỡng điều khiển luyện thi!"

Nhìn xem Bậc đại sư khó có thể chèo chống, Mộc Dịch thầm nghĩ may mắn, nếu không phải là mình có Tiểu Mao Cầu hóa giải Phong Nguyên Độc, lại có một cái Thi Thú Lang Vương có thể nghiên cứu luyện thi bí mật, hơn nữa còn đem huyết mạch tu luyện đến Chân Mạch Kỳ tầng thứ năm tiểu viên mãn, chỉ sợ lúc này vẫn lạc chính là mình!

Ba điều kiện thiếu khuyết một cái, Mộc Dịch đều không thể chế định như vậy kế hoạch, càng không cách nào thuận lợi hoàn thành!

Lúc trước hãn phát hiện thông qua huyết mạch có thể khống chế Thi Thú về sau, liền một mực vì hôm nay đột nhiên bộc phát mà chuẩn bị; hãn tại mỗi một cái Thi Thú bên trong, đều nhỏ không ít tinh huyết, những thứ này tinh huyết cùng hãn bản thân huyết mạch, có mật thiết liên hệ; giống như Thần Du kỳ trở lên tu sĩ, phân ra bên ngoài cơ thể một đám thần niệm.

Thông qua huyết mạch, Mộc Dịch có thể trực tiếp khống chế những thứ này Thi Thú, hơn nữa không để lại dấu vết, liền Bậc đại sư cũng khó khăn lấy nhìn thấu.

Bất quá, lấy trước mắt hãn huyết mạch tu vi, tối đa chỉ có thể đồng thời thao túng bảy tám chỉ Kim Đan Thi Thú.

Bậc đại sư mặc dù là đan sĩ tu vi, mặc dù đối với luyện thi thập phần tinh thông, nhưng hãn dù sao không có thần mạch, cũng không biết thần mạch ảo diệu, vì vậy tuy rằng hãn một cái hết sức cẩn thận đối đãi Mộc Dịch, nhưng vẫn như thế chút bất tri bất giác đã rơi vào Mộc Dịch tử mị chế định trốn chạy để khỏi chết trong kế hoạch.

Mộc Dịch lúc đầu vốn định nhiều hơn nữa mấy cái có thể cung cấp thao túng Thi Thú lúc, mới phát động đánh lén, như vậy nắm chắc càng lớn; nhưng hãn nghe nói Lý Tam có thể sẽ phản hồi nơi này, cũng mang đi một ít Thi Thú, để tránh đêm dài lắm mộng, chỉ có thể trước thời gian ra tay!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Vây Công

May mắn, Bắc đại sư luyện thi thủ đoạn quả thực cao minh, những thứ này Kim Đan Thi Thú thực lực, cũng hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa, mỗi một cái Kim Đan Thi Thú, vậy mà có thể phát huy ra Thi Thú khi còn sống hai thành trở lên lực công kích, quả thực kinh người!

Nói cách khác, nếu như những thứ này Thi Thú thực lực bình thường, Mộc Dịch kế hoạch chỉ sợ cũng muốn thất bại trong gang tấc, cuối cùng vẫn đang không cách nào đánh bại Bắc đại sư.

Bắc đại sư trong lòng sốt ruột, pháp lực của hắn khó có thể tiếp tục, đã liên trên kim đan hào quang, cũng dần dần ảm đạm xuống!

"Chẳng lẽ lão phu phải chết tại chính mình luyện chế Thi Thú móng vuốt xuống!" Bắc đại sư không có cam lòng!

Những thứ này Kim Đan Thi Thú, đều là hắn đặc ý chi tác, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, bản thân vậy mà sẽ chết tại đây chút ít Thi Thú miệng móng vuốt phía dưới!

Đáng tiếc, Thi Thú không có cảm tình, chúng nó bất kể là ai sáng tạo ra bản thân, chúng nó chỉ biết chấp hành chỉ lệnh, mà cái này chỉ lệnh, chính là thông qua huyết mạch cảm ứng Mộc Dịch phát ra di chuyển.

Mắt thấy sẽ phải chống đỡ không nổi lúc, Bắc đại sư nhưng chưa từ bỏ ý định, chỉ có đem cực kỳ có một tia hy vọng, ký thác vào trong tay ngọc trên bàn.

Hắn hướng khay ngọc trong điên cuồng đấu pháp bí quyết, đều muốn một lần nữa khống chế được cái kia chút ít Thi Thú.

Thi Thú động tác, quả nhiên đã có một tia biến hóa, trong đó hai cái Thi Thú công kích hơi có như vậy một lát dừng lại.

Nhưng mà, Mộc Dịch tâm niệm vừa động, Thi Thú lại lần nữa liều lĩnh tiếp tục điên cuồng tấn công!

Gián tiếp thông qua pháp bàn khống chế Thi Thú, cùng trực tiếp thông qua huyết mạch cảm ứng khống chế so sánh với, hiển nhiên là người kia liên hệ càng thêm kiên cố, càng thêm trực tiếp!

"Thay ta báo thù!" Bạc đại sư đột nhiên quát lớn, thanh âm ẩn chứa chân nguyên lực lượng, quanh quẩn tại đây cực lớn động đất, đình tai nhức óc.

Lúc này, một cái Thanh Bằng Thi Thú hai cánh lóe lên, vô số màu xanh phong nhận quét sạch mà ra, đem đã bạc nhược yếu kém không chịu nổi tia sáng trắng đánh tan, Bạc đại sư thân thể, cùng trong tay hắn khay ngọc, tại đây phong nhận trong lập tức bị chém thành vô số mảnh vỡ! Hắn Kim Đan. Cũng tùy theo tán loạn vì từng sợi hàn khí biến mất.

"Ầm" một tiếng, Ngân Kính Pháp bảo rơi xuống mặt đất, ngã vào huyết nhục mơ hồ Bạc đại sư thi thể bên cạnh, đồng dạng xuất hiện ở nơi đây đấy, còn có Bạc đại sư Càn Khôn đại.

Tận mắt nhìn thấy Bạc đại sư bị nhiều người Thi Thú vây công giết chết Mộc Dịch, rút cuộc thở phào.

Buông lỏng sau đó, trong nháy mắt hắn đầu đau muốn nứt, quanh thân bủn rủn. Đã liên quanh thân huyết dịch cũng nhịp đập thập phần chậm chạp!

Tuy rằng hãn cùng với Bắc đại sư ở giữa đại chiến, trước sau tổng cộng chỉ có mười mấy hô hấp công phu, nhưng hãn biết mình vừa rồi cố hết sức điều động Kim Đan Thi Thú cùng quanh thân huyết mạch, tiêu hao thật lớn!

Mộc Dịch chỉ muốn ngã đầu ngủ say cái mười ngày nửa tháng, nhưng biết rõ nơi đây không thể ở lâu, còn là mạnh mẽ đánh tinh thần, đem chung quanh thu thập một phen.

Mộc Dịch bắn ra một đoàn hỏa diễm, đem Bắc đại sư vô cùng thâm thi thể hóa thành tro tàn, đưa hãn Ngân Kính Pháp bảo cùng Càn Khôn đại không chút khách khí nhận lấy.

Vừa mới làm xong những thứ này. Đột nhiên mấy cái thanh âm trước sau truyền đến!

"Sư phụ, phát sinh chuyện gì?"

"Vừa rồi giống như đã nghe được thú vật gào to cùng kịch liệt tiếng đánh nhau!"

Lập tức, bảy tám người hình ảnh từ bốn phía trong sơn động lóe ra. Đều là giống nhau quần áo và trang sức, niên kỷ dung mạo tất cả không giống nhau, có rất nhiều thiếu niên, có đã là đầu đầy râu bạc trắng!

"Nơi đây còn có những người khác!" Mộc Dịch kinh hãi!

Từ hãn bị Lý Tam dẫn vào nơi này về sau, mấy tháng đến nay, Mộc Dịch vẫn luôn chỉ thấy được qua Bắc đại sư một người cùng hãn luyện chế Thi Thú, vì vậy Mộc Dịch chắc hãn phải vậy cho rằng nơi đây chỉ có Bắc đại sư một người!

Không nghĩ tới, nơi đây còn có những người khác, hơn nữa tựa hồ chính là Bắc đại sư đệ tử.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Đáng chết! Ta sớm nên nghĩ đến! Nơi đây tất cả lớn nhỏ sơn động không ít. Nếu như chỉ có Bạc đại sư một người, vì sao phải làm ra nhiều như vậy sơn động! Hơn nữa Bạc đại sư chỉ luyện chế Kim Đan thi tướng, cái kia chút ít sơ giai Yêu thú, trung giai Yêu thú luyện chế thi binh, nhất định là do đệ tử của hắn để hoàn thành!"

"Cái này Bạc đại sư làm việc cẩn thận như vậy, xem ra là cố ý không cho ta biết rõ nơi đây còn có những người khác!"

"Trách không được hắn trước khi chết hô to báo thù. Nếu như nơi đây còn có một giống như Bạc đại sư như vậy đan sĩ, vậy không ổn!" Mộc Dịch ý niệm tới đây, lung tung đem cái kia chút ít Kim Đan Thi Thú thu nhập Càn Khôn đại ở bên trong, đồng thời vội vàng liền hướng lối đi ra bay nhanh!

"Người là người phương nào, đứng lại!" Một người trung niên hướng Mộc Dịch quát.

"Hắn phải là sư phụ dưỡng cao cấp máu dê. Chuyên môn cung cấp luyện chế dùng thần huyết." Một người đệ tử khác nói ra, hắn vẻ mặt tràn đầy hoang mang nói: "Hắn như thế nào trốn ra được, sư phụ đâu?"

"Vừa rồi ta giống như nghe được có người hô báo thù, hơn nữa chính là sư phụ thanh âm!"

"Chẳng lẽ sư phụ trúng kế, bị người này sát hại rồi hả? !" Một gã thanh niên thần sắc khẽ động run rẩy nói ra.

Chúng đệ tử lập tức kinh hãi, nguyên bản muốn ra tay ngăn trở Mộc Dịch tên đệ tử kia, cũng sợ tới mức rất xa vọt đến một bên, không dám ra tay!

Hắn hành động này, hoàn toàn chính xác làm cho mình tạm thời bảo vệ tính mạng; lúc này Mộc Dịch trong tay, đã cài lên chín miếng Phi Linh cửu

châm, cùng với cái thanh kia Huyết Nha Nhận!

Những thủ đoạn này, đối phó đan sĩ khó có thể có hiệu quả, đối phó tu sĩ, rồi lại nắm chắc!

Nếu có người tới gần hắc, ngăn cản hắc đào tẩu, Mộc Dịch sẽ không chút do dự ra tay, lấy tính mệnh của hắc!

Mộc Dịch lóe lên bay ra cái này cái thật lớn động đất, dọc theo lúc trước đến cái kia rắc rối phức tạp thông đạo, hướng ra phía ngoài toàn lực bay nhanh.

Cũng may tu vi đi lên sau chúng, trí nhớ của hắc cũng trở nên vô cùng tốt, cơ hồ là đã gặp qua là không quên được, lúc trước Lý Tam dẫn hắc đi qua một lần, hắc cũng đã một mực nhớ kỹ!

Mộc Dịch bay ra ngoài một lát sau, những đệ tử này mới từ kinh hãi trong giật mình tỉnh lại.

"Vây giết hắc, không thể để cho hắc để lộ tiếng gió, bộc lộ ra cái này luyện thi quật vị trí!" Một gã lớn tuổi Cổ Nguyên Kỳ lão giả nói ra.

"Đúng, đại sư huynh!" Chúng đệ tử tại lão giả suất lĩnh xuống, nhao nhao hướng Mộc Dịch đuổi theo.

Tuy rằng bọn hắc chính giữa có không ít người đều thập phần sợ hãi, nhưng ý vào phe mình nhiều người, cũng có thể lẫn nhau tăng thêm lòng dũng cảm.

Mộc Dịch toàn lực bay nhanh xuống, không bao lâu liền hai mắt tỏa sáng, đi tới sơn động lối vào.

Hắc mới từ cửa động bay ra, lập tức liền cảm thấy một cỗ tiếng gió bén nhọn vào đầu bổ tới! Hắc không cần nghĩ ngợi đơn chương vũ, một cỗ Tam

Muội chân hỏa tuôn ra, Huyết Nha Nhận cũng xen lẫn tại trong ngọn lửa.

"Phốc!" Huyết Nha Nhận đem một cái tứ giai Yêu thú luyện chế thi binh một trăm hai đoạn, Tam Muội chân hỏa cũng trong nháy mắt đem cái này yêu thi thể hóa thành tro tàn.

"Kẻ này thực lực thật mạnh!" Một cái lão giả râu bạc trắng vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ nói.

Ngoại trừ lão giả này bên ngoài, còn có sáu bảy tên đệ tử, bao quanh đem Mộc Dịch vây quanh, riêng phần mình cách nhau mấy trượng.

Những đệ tử này trước người, đều có không ít Thi Thú, ít thì bảy tám chỉ, nhiều thì hơn mười chỉ, những thứ này Thi Thú đều là do cấp ba cấp bốn Yêu thú thi thể luyện chế thi binh.

Mộc Dịch cũng là kinh hãi, bản thân một đường phi nước đại, rồi lại không thể tưởng được bị những đệ tử này vòng vây tại cửa động phụ cận, hiển nhiên này sơn động thông đạo có khác gần đường.

"Giết chết hắn!" Lão giả râu bạc trắng một tiếng mời đến xuống, lập tức vô số pháp thuật thần thông hướng Mộc Dịch đập tới!

Bất luận cái gì một cổ pháp thuật một mình sử dụng dùng đến, Mộc Dịch đều không sợ chút nào, nhưng hơn mười chỉ thi binh cùng bảy tám cái tu sĩ đồng thời công kích, hắn căn bản không dám ngăn cản!

Nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, Mộc Dịch từ Càn Khôn đại trong tế ra một cái Thanh Ngưu Kim Đan Thi Thú, ngăn cản trước người.

Pháp thuật trong tiếng nổ vang, Thanh Ngưu bị oanh vỡ nát, mượn nhờ Thanh Ngưu thân hình khổng lồ yểm hộ, Mộc Dịch lại trốn về trong sơn động, không dám ra đến!

Trong sơn động địa phương hẹp hòi, bất lợi với phạm vi lớn vây công, nếu như những đệ tử kia dám truy vào, Mộc Dịch có cơ hội đưa bọn chúng từng cái giết chết!

Nhưng mà, những đệ tử này tựa hồ cũng sợ hãi Mộc Dịch thực lực, không có đuổi theo vào sơn động trong.

Lập tức, Mộc Dịch cùng những đệ tử này tiến nhập giữ lẫn nhau cục diện —— Mộc Dịch không dám ra, những đệ tử kia cũng không dám đi vào!

Thế nhưng là, loại này giằng co, đối Mộc Dịch thập phần bất lợi!

Vạn nhất lại có một loại giống như Bắc đại sư đan sĩ xuất hiện, Mộc Dịch liền khó có cơ hội chạy trốn rồi!

Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển, suy tư về như thế nào đối phó bên ngoài động khẩu những đệ tử kia!

"Bằng vào Kim Đan Thi Thú yếm hộ, có thể ngăn cản bọn họ một lần tiến công! Điều này cũng cho ta một lần cơ hội, đi công kích những đệ tử kia!"

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Trong tay hắn còn có bảy con Kim Đan Yêu thú, nếu như nắm bắt thời cơ tốt, có thể bằng vào cái này bảy con Kim Đan Yêu thú yếm hộ, đem những đệ tử kia từng cái giết chết!

Nhưng mà làm như vậy, nhất định phải muốn nhất kích tất sát, thập phần khảo nghiệm Mộc Dịch lực công kích.

Đối lại bình thường, Mộc Dịch có như vậy tin tưởng, bằng vào Tam Muội chân hỏa trong che giấu Phi Linh cửu châm hoặc Huyết Nha Nhận, hoàn toàn chính xác có thể làm được đối bình thường tu sĩ nhất kích tất sát;

nhưng lúc này, hắn vừa mới đã trải qua một trận đối mặt đan sĩ tiền bối ác chiến, cho dù tác chiến chủ lực là Kim Đan Thi Thú mà không là chính bản thân hắn, nhưng hắn tiêu hao cũng là thập phần cực lớn, lúc này không thể phát huy ra toàn bộ thực lực!

Nhưng mà trừ lần đó ra, Mộc Dịch không còn những biện pháp khác!

"Chỉ có thể mạo hiểm thử một lần, cùng bọn họ liều mạng!"

Sống chết trước mắt, Mộc Dịch tổng có thể sau cùng triệt để kích phát ra trong huyết mạch ẩn chứa uy năng, lúc đầu vốn đã thập phần mệt mỏi thân thể, đã ở nhiệt huyết sôi trào ở bên trong, lần nữa tinh thần vô cùng phấn chấn, sinh khí dạt dào!

Hoặc là chiến, hoặc là chết!

Có lẽ huyết mạch của hắn ở bên trong, trời sinh liền cất giấu hiệu chiến tính tình, trời sinh liền ẩn chứa bản năng cầu sinh, khiến hắn tại loại này trước mắt, còn có thể chống đỡ dưới đi!

"Gào khóc ~" một cái cực lớn Hổ yêu thi tướng bị Mộc Dịch tể ra, người kia phun ra một mảnh dày đặc hoàng hà, từ cửa động thoát ra!

Nghênh đón nó đấy, là đã sớm chuẩn bị cho tốt chúng đệ tử, cùng với bị trong tay bọn họ khay ngọc khổng chế hơn mười chỉ thi binh!

Vô số nhiều loại pháp thuật công kích, oanh tại Hổ yêu trên thân, Hổ yêu hoàng hà tuy rằng hóa thành chắc chắn tường đá, nhưng vẫn như thế không chịu nổi cái này mãnh liệt vây công, lập tức hoàng hà tán loạn, Hổ yêu thân thể cũng bị nổ nát.

Nhưng mà, ngay tại Hổ yêu thi tướng bị diệt trong chốc lát, một đường mãnh liệt đấy, hiện ra tử kim màu xanh tam sắc quang mang Hỏa Long, từ

xác hồ sau chui ra, lấy bất khả tư nghị tốc độ, công hướng một gã Thần Du kỳ thanh niên!

Người này thanh niên tu vi tại chúng đệ tử trong không cao không thấp, nhưng hãn khổng chế thi binh tối đa, có hơn mười chỉ, điểm này, chính là Mộc Dịch trước tiên lựa chọn hãn với tư cách mục tiêu công kích nguyên nhân.

Thanh niên kinh hãi, vội vàng cố hết sức thi triển pháp khí!

Một mặt đen kịt tấm thuẫn, một thanh đoản kiếm hầu như tại đồng thời tế ra, phản ứng của hãn cũng thập phần mau lẹ!

Bên cạnh hãn đệ tử khác, hoặc là hướng bên cạnh nhảy ra, mau né đến; hoặc là bản thân tăng cường phòng ngự, để tránh bị Mộc Dịch thừa dịp loạn đánh lén; chỉ vụn vụn có một gã Tích Cốc kỳ thiếu niên, xuất thủ tương trợ người này thanh niên cùng chung phòng ngự Hỏa Long.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Giải Vây

Đen kịt tấm thuẫn lóe lên hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ, bảo vệ tại đây tên thanh niên trước người; thanh đoản kiếm này cũng hóa thành một đạo mực, nghênh đón đạo kia đột nhiên hướng hấn công tới mãnh liệt Hỏa Long chém tới!

Cùng lúc đó, thanh niên điên cuồng chọt trong tay khay ngọc, bị hấn khổng chế hơn mười chỉ thi binh, lần nữa súc tích ra các loại pháp thuật thần thông, nhao nhao hướng hỏa long công tới!

Đáng tiếc, những thứ này thi binh vừa mới đã tiến hành một luân phiên công kích; hơn nữa cách dùng bàn thao túng thi binh còn muốn có một cái phản ứng cùng câu thông thời gian kém —— đây cơ hồ là trong nháy mắt thời gian khoảng cách, đang khẩn trương mà thay đổi trong nháy mắt tu sĩ đấu pháp ở bên trong, rất có thể chính là sơ hở trí mạng!

Chỉ vện vện có ba năm chỉ thi binh, tới kịp phun ra lửa lửa, hoàng hà các loại pháp thuật thần thông đi công kích Hỏa Long, còn lại thi binh, trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng, Hỏa Long đã công thanh niên trước người.

Thanh niên bên cạnh một tên thiếu niên, cũng kịp thời điều khiển mấy cái thi binh, từ bên cạnh công kích Hỏa Long, trợ thanh niên phòng ngự.

"Oanh!"

Một tiếng rung trời nổ đùng ở bên trong, ánh lửa văng khắp nơi, Tam Muội chân hỏa biến thành Hỏa Long, đem thanh niên tể ra đoản kiếm pháp khí trực tiếp nổ lui, rất xa bay ra bên ngoài hơn mười trượng; nhiều người

thi binh pháp thuật thần thông, đã ở cùng Hỏa Long chính diện giao phong trong nhao nhao tán loạn bạo liệt ra đến!

Hỏa Long tuy rằng cũng hóa thành một đoàn bạo liệt hỏa diễm tán loạn, nhưng có vài đạo rất nhỏ mà khó có thể phát hiện ánh sáng màu đỏ, từ nổ tung hỏa đoàn trong lặng yên bay ra, trực tiếp công tại thanh niên hộ thân đen kịt trên tấm chắn.

"Phốc phốc phốc!" Vài tiếng nhẹ vang lên ở bên trong, tấm thuẫn lại bị cái này vài đạo tầm thường ánh sáng màu đỏ trực tiếp xuyên thủng!

Cái này mấy đạo hồng quang, đúng là bảy miếng Phi Linh cửu châm, những thứ này phi châm vốn chính là phẩm chất cực cao cực phẩm pháp khí, lại quần có một tầng ăn mòn lực lượng rất mạnh Tam Muội chân hỏa, bình thường tấm thuẫn pháp khí, căn bản không cách nào ngăn cản!

Thanh niên hoảng hốt, hấn phản ứng cũng là kỳ quái, tại đây sinh tử một cái chớp mắt trước mắt, hấn vậy mà có thể nâng lên hai tay, bảo vệ bộ mặt chỗ hiểm.

Lập tức "Đình đình đình" một hồi dày đặc giòn vang. Bảy miếng Phi Linh cửu châm, đều đã rơi vào thanh niên cánh tay cùng trước ngực, trên bụng, rồi lại phát ra kim chúc tiếng va đập, tựa hồ là gặp một tầng dị thường chắc chắn thiết bản.

Thanh niên trên quần áo, phi châm xuyên thủng chỗ, mơ hồ có kim quang toát ra.

"Kim Ti nội giáp!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, không thể tưởng được người đệ tử này còn dám người mặc không tầm thường hộ thể nội giáp, Phi Linh cửu châm tuy rằng lực công kích rất mạnh, nhưng xuyên thấu tấm thuẫn sau đã uy lực giảm nhiều. Không cách nào nữa xuyên thấu tầng này tơ vàng hộ giáp.

Cũng may, Mộc Dịch thủ đoạn, cũng không chỉ là cái này Phi Linh cửu châm!

Ngăn trở phi châm tập kích thanh niên, đang muốn thở một hơi dài nhẹ nhõm, đột nhiên cảm thấy sau lưng nóng lên, một đoàn tạt trong lúc nổ tung vắng khắp nơi ra hoả tinh trong, bỗng nhiên bay ra một đường khó có thể phát hiện khí tức!

"Sát!"

Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, vừa mới kịp phản ứng thanh niên, đầu lâu không hiểu thấu đã bị từ phía sau chém xuống. Miệng vết thương một mảnh cháy đen, không có máu tươi phun ra!

Một đường nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, từ hắc thi thể lúc giữa bay ra. Cùng Phi Linh cửu châm cùng một chỗ, chui vào Mộc Dịch bên người trong biển lửa.

Giết chết thanh niên đấy, đúng là Huyết Nha Nhận, này đao toàn lực kích phát lúc, thành trong suốt hình dáng, chỉ có cực ít một chút nhiệt khí phát ra, xen lẫn trong hỏa diễm bắn ra bốn phía trong hoàn cảnh, lấy tu sĩ tu vi, thật sự khó có thể phát hiện.

Huống chi. Còn có Phi Linh cửu châm phía trước hấp dẫn thanh niên lực chú ý, Huyết Nha Nhận có thể một kích đắc thủ, cũng không phải là cái gì chuyện kỳ quái!

Người này thanh niên đệ tử tại trong nháy mắt bị giết, đệ tử còn lại lập tức kinh hãi, Mộc Dịch tức thì lập tức lại chột hiện vào trong sơn động!

Vừa rồi lần này đánh chết. Mặc dù chỉ là chuyện trong nháy mắt, rồi lại hao phí Mộc Dịch không ít chân nguyên pháp lực, hẳn phải nghỉ ngơi một lát, mới có thể tiếp tục thi triển tiếp theo công kích.

Bên ngoài sơn động chúng đệ tử, lập tức hai mặt nhìn nhau. Đều từ những người khác trong ánh mắt, thấy được một tia sợ hãi. Cầm đầu Cổ Nguyên Kỳ lão giả cũng có chút do dự.

"Làm sao bây giờ, có muốn đuổi theo hay không giết đi vào?"

Bọn hãn cũng có thể nhìn ra, Mộc Dịch dù sao chỉ là một người, liên tục điên cuồng tấn công phía dưới, đã là nỗ lực hết đà, chỉ cần dừng lại vậy công, hao tổn cũng có thể đưa hãn hao tổn chết!

Chính như vừa rồi Mộc Dịch giết chết Bặc đại sư như vậy, ý vào Kim Đan Thi Thú số lượng ưu thế, sống sờ sờ đem Bặc đại sư hao tổn chết.

Nhưng mà, Thi Thú không có cảm tình, hung hãn không sợ chết, chỉ cần Mộc Dịch truyền đạt chỉ lệnh, chúng nó sẽ liều lĩnh công kích Bặc đại sư; nhưng những đệ tử này nhưng là sống sờ sờ tu sĩ, người nào trong lòng không có có một chút nhỏ tính toán, người nào lại nguyện ý cái thứ nhất hướng vào trong sơn động!

Tình cảnh giằng co không dưới, trải qua Mộc Dịch đánh lén về sau, những đệ tử này càng thêm đề phòng đứng lên, khiến Mộc Dịch càng khó đắc thủ!

Mộc Dịch một mực trong sơn động không có đi ra ngoài, hãn nuốt vào một viên Tư Huyết Hoàn, này viên đối với hãn huyết mạch trợ giúp tác dụng hết sức rõ ràng!

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Nếu như nơi này thật sự có tên thứ hai đan sĩ, lúc này từ lâu trải qua đánh tới, nếu như không có, cũng là không vội ở giết đi ra ngoài, còn là nhiều súc tích một ít pháp lực thì tốt hơn!"

Nếu như không có những người khác lại tới đây, lấy thế cục trước mắt, càng kéo xuống dưới, đối Mộc Dịch càng có lợi, dù sao quyền chủ động nắm giữ ở trong tay của hãn!

Kết quả, mới qua một nén nhang công phu, bên ngoài sơn động chúng đệ tử, đột nhiên đại loạn đứng lên.

Mộc Dịch sững sờ, còn cho là bọn họ là đang cố ý dụ dỗ hã đi ra, nhưng tế ra thần niệm đến bên ngoài sơn động tra xét rõ ràng đi sau hiện, nơi xa thật có vài đạo không kém khí tức bay tới nơi này, có lẽ đều là tu sĩ tu vi!

Tình huống cụ thể, Mộc Dịch nhưng không cách nào phát hiện.

"Huyền Hà Tông tu sĩ, đi mau!"

Những đệ tử này bối rối chạy trốn thanh âm truyền vào Mộc Dịch trong tai, khiến Mộc Dịch lập tức thân thể chấn động!

"Huyền Hà Tông!" Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển: "Nơi đây đến tột cùng là ở đâu, thậm chí có Huyền Hà Tông tu sĩ! Chẳng lẽ, nơi đây đúng là Huyền Hà Tông phụ cận đấy, cái kia nghe đồn có luyện thi xuất hiện yêu cốc!"

Huyền Hà Tông chỗ Bình Dương phủ, tại Vô Lượng Sơn mạch mặt phía bắc; mà Lý Tam mang theo Mộc Dịch lại tới đây lúc, cũng là một mực hướng bắc phi hành, từ phương hướng vị trí đến xem, hoàn toàn chính xác có loại khả năng này!

Liên tưởng đến hồi lâu trước nghe được nghe đồn, Mộc Dịch thoáng cái đem trước sau sự tình nối liền đứng lên!

Nếu như hã không có đoán sai, này sơn động hã là cái nấp trong yêu cốc chỗ sâu bí mật luyện thi địa điểm; từng có luyện thi ngoài ý muốn bộc lộ ra, đưa tới Huyền Hà Tông chú ý, nhưng cũng không có triệt để điều tra rõ ràng!

Huyền Hà Tông từ xưa liền cùng Thi Môn không đội trời chung, nếu là gặp được Huyền Hà Tông tu sĩ, đúng là Mộc Dịch thoát khỏi giải vây lớn

thời cơ tốt!

Mộc Dịch cẩn thận từng li từng tí từ trong sơn động thò ra đi, quả nhiên gặp được bốn năm tên đang mặc thống một bạch bào tu sĩ chính bay tới nơi này!

Những tu sĩ này trước ngực, đều đều có một cái bát quái làm được đồ án, đúng là Huyền Hà Tông tiêu chí!

"Lại có một tên!" Một tên trong đó Huyền Hà Tông thiếu niên xa xa nhìn thấy Mộc Dịch, hơi kinh hãi hô.

"Huyền Hà Tông các vị đạo hữu, tại hạ trong lúc vô tình phát hiện nơi này có luyện thi địa điểm, suýt nữa lọt vào diệt khẩu!" Mộc Dịch hô to một tiếng, vội vàng bỏ ngay thân phận.

Nói miệng không bằng chứng, Mộc Dịch lập tức động thủ!

Hắn tay áo vung lên, lập tức một cái Hỏa Long bay ra, cũng có bốn năm con đường Phi Linh cửu châm che giấu trong đó, Hỏa Long, phi châm, hướng rơi vào cuối cùng tên kia Tích Cốc kỳ luyện thi đệ tử đuổi giết mà đi!

Người này đệ tử kinh hãi, vội vàng lệnh thi binh tại sau lưng yểm hộ, chính hắn tức thì liều lĩnh hướng xa xa chạy như điên.

"Phốc phốc" âm thanh, lập tức có mấy cái thi binh bị Phi Linh cửu châm giết chết, còn có hai cái tại Hỏa Long tàn sát bừa bãi trong hóa thành tro tàn!

Mà có một quả phi châm, tức thì xuyên thấu qua thi binh trong khe hở, trực tiếp đâm về người này luyện thi đệ tử, người kia hộ thể hào quang, như là giống như giấy bị đơn giản xuyên thủng, mi tâm của hắn chỗ, cũng lập tức bị phi châm trúng mục tiêu, đánh thủng!

Người này đệ tử không kịp phát ra hét thảm một tiếng, liền một đầu té nhào vào đấy, như vậy bỏ mình.

Nhìn thấy một màn này, những thứ này Huyền Hà Tông tu sĩ liền không có làm khó Mộc Dịch, mà là tiếp tục đuổi giết còn lại vài tên đệ tử.

Những thứ này Huyền Hà Tông tu sĩ, ra tay bất phàm, sử dụng pháp khí, cũng đều vật phi phàm, thực lực rõ ràng cao hơn bình thường trung tiểu tông môn tu sĩ!

Mặc dù có một chút luyện thi tương trợ, nhưng những thứ này luyện thi đệ tử vẫn đang không phải là cái này vài tên Huyền Hà Tông tu sĩ đối thủ, rất nhanh lại có hai gã động tác hơi chậm đệ tử trước sau bị giết, nhưng có mấy người cũng trốn vào xa xa cái khác che giấu sơn động cửa vào bên trong.

Huyền Hà Tông tu sĩ cũng không có sốt ruột đuổi vào.

"Giặc cùng đường chóe đuổi, sợ có mai phục!" Cầm đầu một gã Cổ Nguyên Kỳ thanh niên, thoát nhìn cùng Mộc Dịch bình thường lớn nhỏ, hai đầu lông mày khí khái hào hùng kẻ hèn này, hẩn hướng Mộc Dịch chấp tay hỏi: "Vị đạo hữu này mới vừa nói, nơi này có bí mật luyện thi địa điểm?"

Nói chuyện đồng thời, hẩn còn đem luyện thi đệ tử lưu lại trong đó một cái Càn Khôn đại, vứt cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch sững sờ, lập tức đối thanh niên này rất có hảo cảm. Hẩn tuy rằng không quan tâm trong đó một ít tinh thạch tài liệu giá trị, nhưng đối phương cách làm này, cùng rất nhiều làm việc tham lam bá đạo tu sĩ hoàn toàn bất đồng.

"Đúng vậy, ở nơi này trong sơn động! Có rất nhiều luyện thi cùng đóng băng Yêu thú thi thể!" Mộc Dịch gật đầu nói, "Bất quá, tại hạ cũng không biết cái này cuối cùng có bao nhiêu Thi Môn người trong, cũng không biết

thực lực bọn hăn như thế nào, tại hạ cho rằng, chúng ta còn là không muốn hành động thiếu suy nghĩ thì tốt hơn!"

"Hử!" Huyền Hà Tông thanh niên cũng nhẹ gật đầu, hăn hướng còn lại vài tên đệ tử cao giọng nói ra: "Phát hiện Thi Môn dư nghiệt, việc này quan hệ trọng đại! Chúng ta ở chỗ này trông coi sơn động ra khỏi miệng, cùng sử dụng truyền âm lệnh truyền tin tông môn. Ngoài ra, Trương sư đệ, người lập tức mang theo vị đạo hữu này quay về tông môn cầu kiến sư phụ ở trước mặt bẩm báo việc này, khiến sư phụ cùng tông môn tiền bối quyết định nên như thế nào đi làm!"

"Đúng, đại sư huynh!" Đệ tử còn lại nhao nhao lĩnh mệnh.

Tu vi thấp nhất tên thiếu niên kia, lập tức đã đi tới, hướng Mộc Dịch chấp tay nói ra: "Tại hạ Trương Duẫn, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?"

"Tại hạ Mộc Dịch, bái kiến Trương đạo hữu cùng Huyền Hà Tông các vị đạo hữu!" Mộc Dịch hướng chúng tu sĩ bao quanh thi lễ.

Mấy người kia đều khách khí đáp lễ lại, cái kia đại sư huynh còn nói nói: "Nguyên lai là Mộc đạo hữu, sự tình trọng đại, kính xin đạo hữu đi theo Trương sư đệ quay về Huyền Hà Tông hướng tông môn trưởng bối bẩm báo việc này, phiền toái!"

Hăn nói tuy rằng khách khí, nhưng sắc mặt lại có một loại làm cho không người nào có thể cự tuyệt dứt khoát, Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Lẽ ra nên như vậy, tiện tay mà thôi, tại hạ tự nhiên dốc sức!"

Lúc này, Trương Duẫn tế ra một khối bát quái hình đĩa ném hình dáng phi hành pháp khí, Mộc Dịch cũng thừa lúc Phi Vũ, hai người một trước một sau, đã đi ra nơi này!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Đếm Bảo

Mộc Dịch theo Trương Duẫn một đường hướng tây bay nhanh, vượt qua một ít núi xanh lục cốc về sau, thấy được một tòa mây mù lượn quanh sơn môn.

Cái này sơn môn, xây dựng tại một tòa thẳng thẳng nhập mây xanh cao tới ngọn núi chỗ giữa sườn núi, chừng trăm trượng chi lớn, khí thế rộng lớn; nhất là sơn môn lúc trước đoàn lượn lơ không tiêu tan mây mù, đem hơn phân nửa sơn môn cùng sườn núi chôn vùi, phóng nhãn nhìn lại, giống như trong truyền thuyết vân thượng tiên cảnh.

"Mộc đạo hữu theo sát rồi, đây là bốn môn Huyền Vân Trận, không biết cửa ra vào người, khả năng bị giam ở trong đó, tìm không thấy phương vị!" Trương Duẫn nhắc nhở một câu, sau đó hướng cái kia đoàn mây sương mù bay đi.

"Huyền Vân Trận!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, hắn sớm nghe nói Huyền Hà Tông trong có một cái ảo trận nhà, lấy các loại huyền thuật trận pháp có tiếng tu tiên giới, cái này trấn thủ sơn môn Huyền Vân Trận, tự nhiên cũng là không như bình thường!

Mộc Dịch theo sát lấy Trương Duẫn, chui vào trong mây mù.

Trong mây mù tầm nhìn cực thấp, chỉ có thể nhìn đến hơn một trượng bên ngoài, Mộc Dịch chỉ thấy Trương Duẫn một hồi hướng đông một hồi hướng tây, chột cao chột thấp, hắn không rõ ràng cho lắm, chỉ để ý theo sát.

Sau một lát, trong lúc đó hắn hai mắt tỏa sáng, chung quanh đậm đặc mây cũng không còn tồn tại, hắn phát hiện, mình đã ở vào một tòa xanh

tươi trên ngọn núi.

Mộc Dịch ngẩng đầu nhìn lại, trên bầu trời ở đâu có mây mù, chung quanh ở đâu có sơn môn, chăm chú là có một chút xanh um tươi tốt linh thụ linh mộc cùng thấp thoáng trong đó ban công kiến trúc mà thôi.

Mộc Dịch trong lòng âm thầm sợ hãi thán phục cái này huyền thuật pháp trận huyền diệu, nguyên lai tầng mây kia, cái kia to lớn sơn môn, cùng với cao ngất ngọn núi, đều là huyền thuật biến hóa ra kiệt tác. Đối lại hẳn loại này lần thứ nhất tiếp xúc ảo trận tu sĩ, chỉ sợ rất khó từ trong huyền trận đi ra.

Một cái Huyền Vân Trận, liền đem người không có phận sự bài trừ tại tông môn bên ngoài, mà không cần phái người đóng giữ sơn môn, Huyền Hà Tông cách làm, rất có đại tông môn phong phạm.

Trương Duẩn đem Mộc Dịch lĩnh vào một gian không lớn cung điện về sau, nói ra: "Mộc đạo hữu ở chỗ này chờ một chút, tại hạ đi trước thông báo một tiếng!"

Nói xong, hắn liền vội vàng rời đi.

Vừa đến ngọn núi này, Mộc Dịch cũng cảm giác được. Nơi đây thiên địa khí tức thập phần dày đặc, chung quanh cây cối, cũng đều là có thể hấp thu thiên địa nguyên khí Linh thảo linh mộc, cùng thế tục giới hoàn toàn bất đồng, so với Bình Hải tông, Thiên Địa Môn, Huyền Nghĩa Môn chỗ, đều tốt hơn trên rất nhiều!

"Ở chỗ này trong hoàn cảnh tu luyện, tiến triển tốc độ, so với đang bình thường trong hoàn cảnh. Chỉ sợ muốn mau hơn không ít đi! Đại tông môn quả nhiên có đại tông môn ưu thế!" Mộc Dịch không khỏi âm thầm cảm thán.

Cái này Huyền Hà Tông, thế nhưng là trong truyền thuyết có Anh lão trấn giữ đại tông môn, cùng Mộc Dịch lúc trước bá kiến tông môn, hoàn toàn không thể đánh đồng!

Không bao lâu về sau, Trương Duẫn lại đến nơi này, vẫn đang chỉ có một mình hăn.

Hăn có chút xin lỗi hướng Mộc Dịch nói ra: "Đại sư huynh các loại đã đem việc này thông qua truyền âm lệnh báo cho biết sư phụ. Sư phụ biết rõ chúng ta phát hiện Thi Môn luyện thi chỗ về sau, thập phần coi trọng, không chờ chúng ta ở trước mặt bầm báo, sư phụ đã trực tiếp mang theo một ít sư huynh đệ tiến đến tiêu diệt cái kia chút ít dư nghiệt rồi!"

"Bất quá. Kính xin Mộc đạo hữu tại bốn tông nhiều gây ngốc một đoạn thời gian, cũng Hứa sư phụ sau đó sẽ tìm Mộc đạo hữu hỏi thăm một ít chuyện!"

"Cái này tự nhiên!" Mộc Dịch thoải mái đáp ứng.

Nếu như có thể mà nói, hăn hy vọng có thể tại Huyền Hà Tông nhiều gây ngốc một đoạn thời gian. Một tới nơi này tương đối an toàn, Lý Tam nên không dám đến nơi đây tìm hăn phiền toái; hai tới nơi này thiên địa nguyên khí cũng là tương đối đầy đủ, là người tu luyện nơi tốt!

Trương Duẫn thấy Mộc Dịch đã đáp ứng, liền dẫn hăn đi tới Huyền Hà Tông chuyên vì khách mới chuẩn bị Nghênh Tân Quán trong.

Cái gọi là Nghênh Tân Quán, chính là tòa nào đó trong sơn cốc một mảnh rậm rạp chằng chịt Độc tòa nhà lầu các, chừng hơn ngàn tòa nhà nhiều! Mà tại chỗ cao trên ngọn núi, cũng không có thiếu cang lớn động phủ, chuyên vì tu vi cao hơn khách mới chuẩn bị.

Riêng là cái này tiếp khách chỗ, cũng đủ để nhìn ra Huyền Hà Tông đại tông môn diễn xuất!

Mộc Dịch phân đã đến một tòa lầu các. Cao thấp tầng ba, buồng luyện công, phòng khách, phòng ngủ các loại từng cái đều đủ, còn có một chỗ ngồi có thể mở ra đóng cửa sân vườn, nếu như buổi tối luyện công cần muốn nhờ nguyệt chi tinh hoa lúc, có thể đem sân vườn mở ra. Trực tiếp chứng kiến đầy trời phồn tinh.

Càng làm cho Mộc Dịch cao hứng chính là, trong sơn cốc này thiên địa nguyên khí, có thể so sánh Huyền Vân Trận ở dưới này tòa bên ngoài ngọn núi thiên địa nguyên khí, còn muốn nồng đậm rất nhiều!

Mộc Dịch liền ở chỗ này an tâm cư trú xuống.

Trương Duẩn đi rồi, Mộc Dịch ngồi xuống tu dưỡng hai canh giờ. Sau đó bắt đầu kiểm kê Càn Khôn đại trong bảo vật.

Từ Mộc Dịch gặp được Uy thiếu gia chặn đường, đến bị Lý Tam bắt đi luyện thi, lại đến hãm giết lại Bạc đại sư chạy ra tìm đường sống, phen này cơ duyên xảo hợp kiếp nạn ở bên trong, Mộc Dịch thu hoạch thế nhưng là không nhỏ!

Uy thiếu gia đám người Càn Khôn đại, Mộc Dịch đã sớm điều tra qua. Uy thiếu gia Càn Khôn đại trong, ngoại trừ Mộc Dịch "Bồi thường" cho hãm một vạn tinh thạch bên ngoài, mặt khác còn có một hơn vạn tinh thạch, có thể nói thân gia phong phú! Ngoài ra các loại pháp khí cũng có không ít, nhưng đều không quá thích hợp Mộc Dịch.

Về phần Vô Lượng Tông mặt khác vài tên tu sĩ Càn Khôn đại, có tất cả hai ba nghìn tinh thạch không chờ, cũng đồng dạng không có Mộc Dịch để ý pháp khí.

Trừ lần đó ra, chính là một ít vật lẫn lộn, công pháp ngọc bài vân vân, lúc ấy Mộc Dịch bị nhốt tại luyện thi quật trong sơn động, cũng không có tâm tư sửa sang lại những bảo vật này.

Lúc này, Mộc Dịch ý định thừa cơ hội này, hảo hảo sửa sang lại một phen.

Hắn trước hết nhất điều tra, tự nhiên là Bặc đại sư lưu lại Càn Khôn đại, đây chính là một gã đan sĩ lưu lại bảo vật!

Quả nhiên, Bặc đại sư không để cho Mộc Dịch thất vọng!

Cái này Càn Khôn đại ở bên trong, tứ giai tinh thạch thì có hơn hai mươi khối, còn có một miếng hiếm thấy ngũ giai huyền tinh; tam giai cấp hai tinh thạch, càng là số lượng kinh người! Mộc Dịch thô sơ giản lược tính toán một cái, những thứ này tinh thạch tổng giá trị, có chừng năm sáu vạn nhất giai tinh thạch!

Ngoại trừ những thứ này tinh thạch bên ngoài, còn có một chút kỳ kỳ quái quái các loại tài liệu, Mộc Dịch suy đoán trong đó đại đa số đều cùng luyện thi có quan hệ.

Mặt khác, còn có vài cái pháp khí, mấy miếng ngọc bài.

Cái này vài cái pháp khí tuy rằng phẩm chất nhất lưu, nhưng Mộc Dịch thử thử, cũng không tiện tay, cũng không thích hợp công pháp của hắn.

Về phần cái kia mấy miếng ngọc bài, Mộc Dịch cũng nhất nhất đánh vào pháp lực, tế ra thần niệm, đọc trong đó ghi chép tin tức.

Luyện Thi Thuật quả nhiên liền ở trong đó!

Luyện thi cụ thể quá trình, Mộc Dịch vội vàng xem qua, không có cần thận nghiên cứu, nhưng trong đó nhắc tới hai loại đan dược, lại làm cho Mộc Dịch thập phần có hứng thú.

Một loại là Tư Huyết Hoàn, cái này Mộc Dịch đã biết rõ hơn nữa cũng đã nhận được đan phương —— cùng ngọc bài trong ghi chép giống như

đúc, hiển nhiên Bạc đại sư tại điểm này trên cũng không có đối với hắc giảo giếm.

Một loại khác gọi là Phí Huyết Hoàn, căn cứ trên ngọc bài ghi chép, Đan này công hiệu càng là hết sức kỳ lạ.

Tư Huyết Hoàn nhưng trợ huyết khí nhanh chóng khôi phục, như vậy liền có thể cuộn cuộn không dứt cung cấp thần huyết dùng cho luyện thi; mà Phí Huyết Hoàn lại có thể tại trong thời gian ngắn khiến huyết mạch nhanh chóng tăng lên, thăng hoa, có thể phóng xuất ra tinh ranh hơn tủy thần huyết, tại luyện chế hạng thượng đẳng luyện thi lúc, cái này liền thập phần có ích.

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, đối với hắc mà nói, huyết mạch trong thời gian ngắn nhanh chóng tăng lên, không chỉ có riêng là có nghĩa là luyện thi! Cái này khả năng khiến hắc trong thời gian ngắn có đủ càng mạnh hơn nữa huyết mạch thực lực!

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ cái này Phí Huyết Hoàn đan phương, có chút nguyên liệu hắc biết rõ, có chút hắc mới nghe lần đầu, nhưng căn cứ hắc biết rõ đấy cái kia chút ít nguyên liệu đến xem, Đan này luyện chế có chút xa xỉ.

"Nếu có cơ hội, hay là muốn đem này viên luyện ra, nhìn xem hiệu dụng như thế nào!" Mộc Dịch đem ngọc bài thích đáng thu hồi.

"Đáng tiếc, không có yêu đan!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Hắc tại luyện thi quật trong thấy được không ít Kim Đan Yêu thú thi thể, nhưng không có tại Bạc đại sư Càn Khôn đại trong tìm được một quả yêu đan. Xem ra, những thứ này Yêu thú quả nhiên cũng không phải là Bạc đại sư giết chết.

Bạc đại sư lưu lại bảo vật ở bên trong, ngoại trừ Càn Khôn đại trong mấy thứ này bên ngoài, còn có một kiện Ngân Kính Pháp bảo, đã ở Mộc Dịch trong tay!

Đây là Mộc Dịch lần thứ nhất tiếp xúc Pháp bảo, hấn thử thử, vô luận bản thân tế ra pháp lực còn là thần niệm, đều không có cách nào rót vào cái này trong Ngân Kính, xem ra hoặc là bản thân tu vi chưa đủ, hoặc là công pháp không hợp, hoặc là hai nguyên nhân đều có.

Đem Ngân Kính Pháp bảo cất kỹ về sau, Mộc Dịch tiếp tục điều tra còn lại hai cái Càn Khôn đại.

Cái này hai cái Càn Khôn đại nguồn gốc ở cái kia chút ít luyện thi đệ tử, thân thể của bọn hấn nhà sẽ phải tương đối bần hàn rất nhiều, ngoại trừ một đồng lớn luyện thi dùng vật lẫn lộn bên ngoài, cũng chỉ có một hai ngàn tinh thạch, cùng một hai kiện phẩm chất coi như cũng được pháp khí.

Mộc Dịch bản thân Càn Khôn đại trong, đã gia tăng rồi không ít bảo vật!

Trong này, bắt mắt nhất đúng là sáu đầu Kim Đan Thi Thú rồi!

Ngoại trừ cái này mấy cái nguyên vẹn Thi Thú bên ngoài, Mộc Dịch còn vội vàng ly khai luyện thi quật cực kỳ, còn lung tung thu hồi một đồng lớn Thi Thú tàn phế thân thể.

Những thứ này tàn phế thân thể, đều đến từ Kim Đan Yêu thú, có chút là giá trị không thấp tài liệu luyện khí, nhưng đại đa số đều là không có chỗ lợi gì.

Nói tóm lại, Mộc Dịch thu hoạch rất lớn, hấn thoáng cái thân gia gần mười vạn tinh thạch, tại tu sĩ trong tuyệt đối thuộc về "Cự phú", đương nhiên, trong này hơn phân nửa đều là đến từ Bạc đại sư.

Mộc Dịch sửa sang lại một cái, đem hai ba giai huyền tinh hoàng tinh các loại tinh thạch thả cùng một chỗ, với tư cách hằng ngày giao dịch sử dụng; cái kia chút ít không cần phải pháp khí, tổng cộng có mười mấy món nhiều, Mộc Dịch cũng đem chúng nó thả cùng một chỗ, có cơ hội thích hợp lại bắt bọn nó xử lý sạch.

Tứ giai ngũ giai tinh thạch cùng Ngân Kính Pháp bảo, tức thì dùng hộp ngọc thích đáng cất kỹ, cũng đem phong ấn, bình thường sẽ không tác dụng.

Cái kia chút ít tạm thời không dùng được các loại tài liệu vật lẫn lộn, Mộc Dịch cũng nhất nhất thanh lý, đóng gói phân loại, dùng các loại hộp ngọc hộp gỗ trang hảo.

Về phần Kim Đan Thi Thú, Mộc Dịch chuyên môn dùng một cái Càn Khôn đại dung nạp chúng nó, như vậy dễ dàng hơn tại thời khắc mấu chốt tế ra sử dụng.

Sáng sớm cực kỳ, trong sơn cốc Huyền khí giờ lên, thích hợp tu luyện Huyền môn công pháp; hoàng hôn thời điểm, Hoàng nguyên trầm xuống, thích hợp tu luyện Hoàng Môn pháp thuật.

Mộc Dịch Huyền Hoàng thông tu, hơn nữa là huyết mạch, đan điền đều muốn tu luyện, vì vậy hăn từ đến sớm muộn, hăn hầu như một khắc không ngừng đều tại tu luyện, thỏa thích hưởng dụng trong sơn cốc nồng đậm tinh thuần thiên địa nguyên khí.

Tại đây ưu dị trong hoàn cảnh, ngăn ngừa bảy ngày về sau, Mộc Dịch lỗ lỗ pháp lực chân nguyên, cũng đã phục hồi như cũ, hăn tiêu hao quá nhiều huyết mạch lực lượng, cũng lần nữa sung dự, toàn bộ người cũng càng thêm thần thái sáng láng.

Trong thời gian ngắn như vậy có thể khôi phục, có chút vượt quá Mộc Dịch ngoài ý liệu, ngoại trừ thiên địa nguyên khí dày đặc bên ngoài, xem ra

trải qua lúc này đây sinh tử trải qua nguy hiểm về sau, hãn huyết mạch tiềm lực, tựa hồ lại có chỗ tăng lên!

Ở nơi này một ngày, vị kia Mộc Dịch bá kiến "Đại sư huynh" cùng Trương Duẫn cùng đi đến Nghênh Tân Quán cầu kiến Mộc Dịch, cũng báo cho biết Mộc Dịch, sư phụ của bọn hắn muốn sẽ gặp hắn.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Thấy Đan Sĩ

Vị này Trương Duẩn trong miệng "Đại sư huynh", cũng họ Trương, gọi là Trương Dật Hiên.

Mộc Dịch đối với người này rất có hảo cảm, đến một lần người này đối xử mọi người thập phần khách khí, không có bày ra đại tông môn tu sĩ cái giá; thứ hai cũng là bởi vì người này từng đã cho Mộc Dịch một cái Càn Khôn đại.

Lúc ấy cái loại này trong hoàn cảnh, Huyền Hà Tông có vài tên tu sĩ, cùng Mộc Dịch cũng vốn không quen biết, bọn hắn nếu là đem tiêu diệt giết Thi Môn đệ tử Càn Khôn đại đều làm của riêng, Mộc Dịch tuyệt không sẽ ngạc nhiên; nhưng cái này Trương Dật Hiên rồi lại không chút nghĩ ngợi phân cho Mộc Dịch một cái, coi như là thập phần công bằng!

"Trương đạo hữu, cái kia luyện thi quật sự tình, hiện tại ra sao?" Trên nửa đường, Mộc Dịch mượn cơ hội hướng Trương Dật Hiên hỏi.

"Đã hoàn toàn diệt trừ rồi!" Trương Dật Hiên mỉm cười nói: "Cái kia luyện thi quật trong, ẩn núp có không ít đóng băng nhiều năm thú thi, còn có một chút luyện thi pháp trận, các loại đạo cụ, bất quá chờ ta các loại quy mô sát nhập luyện thi quật lúc, bên trong đã không có một bóng người, không biết bọn hắn từ đâu trốn! Vô luận như thế nào, chúng ta cuối cùng là phát hiện Thi Môn dư nghiệt, cũng diệt trừ một cái cứ điểm, lập được một phần đại công! Những thứ này đều muốn may mắn mà có Mộc đạo hữu phát hiện luyện thi quật!"

"Những người kia trốn?" Mộc Dịch nhướng mày.

Trương Dật Hiên nhẹ gật đầu: "Hử, cái gọi là thổ khôn đào ba hang, cái kia luyện thi quật còn có cửa ra khác, chỉ bất quá những người này không có thành tựu, cuốn không nổi bao nhiêu sóng gió. Chúng ta đem âm thầm khổ tâm kinh doanh luyện thi quật một hũ, trong thời gian ngắn những thứ này Thi Môn dư nghiệt đối chắc là sẽ không có quá lớn hành động!"

"Đúng vậy a," Trương Duẩn cũng hưng phấn tiếp lời nói ra: "Lúc này đây chúng ta lập nhiều đại công, tông môn chắc chắn phong phú ban thưởng! Những thứ khác không nói, chỉ là cái kia chút ít đóng băng thú thi, liền có không ít, cái kia chút ít Yêu thú tài liệu, khẳng định gặp không ít tinh thạch đi!"

Trong lúc nói chuyện, Mộc Dịch theo hai vị Trương đạo hữu đi tới một tòa bị mây mù vờn quanh cao ngất ngọn núi trước, Huyền Hà Tông bên trong Thiên Sơn vạn lĩnh, cao cường như vậy xuất sắc ngọn núi quả thực không ít, không có người cảm thấy ngọn núi này có chỗ đặc thù gì.

Bất quá Trương Dật Hiên lại nói. Ngọn núi này gọi là con đường như thế ngọn núi, chính là sư phụ của bọn hắn —— Đạo Pháp Đường đường chủ Ngải Tự Nhiên động phủ chỗ.

Cả con đường như thế ngọn núi, đều thuộc về cấm địa, có ảo trận trấn thủ, không thể tùy ý xâm nhập, phải thông báo đạt được sư phụ cho phép, mới có thể tiến nhập trong đó.

"Mộc đạo hữu chờ một chút một lát!" Trương Dật Hiên nói xong, lấy ra một quả hơi mờ đỏ thẫm ngọc thạch. Hắn ở trong đó đánh vào một đạo pháp quyết sau. Lại hướng ngọc thạch cung kính nhỏ giọng nói một câu, chủ quan là phụng mệnh mang theo phát hiện luyện thi quật Mộc đạo hữu đến đây bái kiến.

Mộc Dịch biết rõ, này cái ngọc thạch gọi là truyền âm lệnh, cùng hắn trước kia thường dùng cảm ứng thạch thập phần tương tự, bất quá truyền

âm lệnh luyện chế muốn phức tạp nhiều, công năng cũng cường đại hơn; truyền âm lệnh cũng là thành đôi sử dụng, một quả truyền âm lệnh, không những được tại khoảng cách gần bên trong cảm ứng được một cái khác miếng truyền âm lệnh đại khái vị trí, còn có thể thông qua pháp lực truyền lại một ít tin tức. Ví dụ như thanh âm đàm thoại.

Trương Dật Hiên truyền âm sau đó, ba người lại đợi ước hẹn sao thời gian chừng nửa nén hương, Trương Dật Hiên rốt cuộc nhận lấy sư phụ hồi phục.

Trương Dật Hiên cũng không có lảng tránh Mộc Dịch. Hắn một chút chính lóe ra một tầng ánh sáng màu đỏ truyền âm lệnh, người kia ánh sáng màu đỏ lóe lên tán loạn biến mất, đồng thời có một cái lão giả thanh âm truyền ra:

"Dật nhi, dẫn hắn đến Vạn Pháp Điện các loại vi sư!"

Cùng lúc đó, vờn quanh con đường như thế ngọn núi đậm đặc mây sương mù một hồi cuộn cuộn, lại lộ ra một cái hơn một trượng rộng đích thông đạo.

"Sư đệ, sư phụ cũng không nói gì cho người cùng một chỗ đi vào, ta cùng Mộc đạo hữu đi đầu tiến vào, người vả lại quay về đi." Trương Dật Hiên hướng Trương Duẫn nói ra.

"Vâng!" Trương Duẫn cũng không có lộ ra vẻ thất vọng gì. Bình tĩnh rời đi nơi đây.

Mộc Dịch tức thì cùng Trương Dật Hiên cùng một chỗ tiến nhập trong mây mù, thông qua cái kia trong mây thông đạo, một lát sau liền đã rơi vào một tòa xanh tươi trên ngọn núi.

Mộc Dịch cái này mới nhìn rõ ngọn núi này bộ mặt thật, một cái chừng trăm trượng rộng đích thác nước treo ở chỗ giữa sườn núi, tiếng nước chảy

âm âm rung trời. Cùng ngoại giới quả thực là hai cái thế giới. Mộc Dịch lập tức thập phần bội phục cái kia huyền thuật pháp trận uy lực, vậy mà đem ngọn núi này bộ mặt thật che lấp không chút nào lộ.

Mặt khác nơi đây thiên địa nguyên khí không chỉ có thập phần tinh túy, hơn nữa thuộc tính cũng tương đối đơn thuần, Thủy thuộc tính nguyên khí chiếm đoạt so với cực cao, thập phần hiếm thấy.

Trương Dật Hiên giới thiệu nói: "Cái này dưới thác nước có một cái Linh tuyến. Tản ra cực kỳ không tầm thường Thủy thuộc tính thiên địa linh khí. Sư phụ tu luyện là thủy thuộc tính công pháp, vì vậy lựa chọn nơi này ngọn núi vì động phủ."

Mộc Dịch cảm ứng đến chung quanh khí tức, trong lòng có chút cảm khái. Như là năm đó hãn tu luyện 《Nhược Thủy Quyết》 lúc, có như vậy ưu di hoàn cảnh, chỉ sợ tiến triển muốn sinh sôi đề cao gấp mấy lần!

Có lẽ tại loại tình huống đó xuống, hãn liền sẽ không buông tha cho thủy thuộc tính công pháp tu hành, mà chuyên tu hỏa thuộc tính công pháp!

Mộc Dịch phát hiện, ngọn núi trong gieo trồng đều là một loại tùng lá châm, hơn nữa những thứ này cây cũng tản ra không tầm thường khí tức, hãn nhìn không được cũng chỉ nhiều đánh giá vài lần.

Trương Dật Hiên nhìn ra Mộc Dịch rất hiếu kỳ, lại giới thiệu nói: "Những thứ này đều là Tích Thủy Sâm, một loại Thủy thuộc tính linh mộc. Con đường như thế trên đỉnh mấy nghìn gốc Tích Thủy Sâm, hơn phân nửa là bốn tông các thời kỳ tiền bối lưu lại đấy, cũng có bộ phận là sư phụ tự tay trồng đấy. Những thứ này Tích Thủy Sâm, cũng đúng Thủy thuộc tính công pháp tu luyện hữu ích."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hãn tại Huyền Nghĩa Môn có một tòa Tụ Linh Thụ viên, hiệu quả cũng cùng những thứ này Tích Thủy Sâm cùng loại, bất

quá cùng cái này cả ngọn núi Tích Thủy Sam so sánh với, bút tích của hãn liền lộ ra không có ý nghĩa rồi!

Từ nơi này ngoại bộ hoàn cảnh đến xem, Mộc Dịch liền đại khái đối vị này gọi là Ngải Tự Nhiên đan sĩ tiền bối đã có mới bắt đầu ấn tượng.

Hãn cảm thấy, người này nhất định cũng là thường xuyên thời gian dài ngồi xuống tu hành khổ tu chi sĩ, mới có thể tại tu luyện hoàn cảnh trên lớn như vậy viết văn chương, cẩn thận bố trí.

Tốt đẹp chính là tu luyện hoàn cảnh, có thể sâu sắc tăng lên ngồi xuống tu luyện hiệu suất, đối với đặc biệt thích tĩnh tâm ngồi xuống khổ tu chi sĩ mà nói, càng thêm trọng yếu; trái lại, cái kia chút ít đặc biệt thích bốn phía du lịch, tìm kiếm cơ duyên Tu tiên giả, tựu cũng không tốn quá nhiều tâm huyết tại bố trí động phủ hoàn cảnh trên.

Trương Dật Hiên mang theo Mộc Dịch tiến nhập ở vào con đường như thế ngọn núi giữa sườn núi Vạn Pháp Điện trong. Chỗ này cung điện cũng lớn đến không tính được, thậm chí có chút ít cũ kỹ, lộ ra niên đại cực kỳ đã lâu.

Trong cung điện có lẽ cực ít có người quang lâm, nhưng cái bàn bình phong những vật này đều là không nhiễm một hạt bụi, hoặc là có người duy trì quét dọn, hoặc là có khác pháp trận các loại thần thông thủ đoạn, có thể cho nơi đây kiến trúc không bị bụi bặm nhiễm.

Trương Dật Hiên phụng bồi Mộc Dịch ở chỗ này đợi chừng nửa canh giờ, trong lúc này, Mộc Dịch cũng có một câu không có một câu hỏi tới Huyền Hà Tông tình huống căn bản.

Những thứ này không tính là bí mật gì, Trương Dật Hiên thẳng thắn.

Theo như hãn nói, Huyền Hà Tông tuyển nhận đệ tử thập phần nghiêm khắc, hoặc là thiên phú cực cao, hoặc là xuất thân hiển hách, mặc dù như

thế, Huyền Hà Tông bên trong vẫn có sáu bảy nghìn tên tu đồ, số lượng nhiều, dọa Mộc Dịch kêu to một tiếng!

Về phần tu sĩ, Huyền Hà Tông bên trong cũng không ít, không có một nghìn cũng có tám trăm, đại đa số tu sĩ đều là từ tu đồ lên ngay tại Huyền Hà Tông bên trong tu hành đấy, cũng có một số ít là trực tiếp tuyển nhận đã Trúc Tạo Tiên Cơ tu sĩ.

Mà thập phần hiếm thấy đan sĩ, nghe nói Huyền Hà Tông bên trong thì có ba năm mươi tên nhiều! Trong đó mở nhà thu đồ đệ đan sĩ thì có hai ba mươi tên, cũng không có thiếu đan sĩ tức thì hành động tông môn trưởng lão, không có chuyên môn mở phân đường.

Về phần Anh lão, Trương Dật Hiên chứng minh là đúng, Huyền Hà Tông bên trong hoàn toàn chính xác có đại nhân vật như vậy tồn tại, chỉ là đừng nói là bọn hãn những tu sĩ này, chính là kia chút ít đan sĩ tiền bối, chỉ sợ cũng không có mấy người thấy tận mắt qua vị kia lão tổ.

Hai người chính nói chuyện phiếm ở bên trong, bỗng nhiên có người ho nhẹ một tiếng, sau đó trống rỗng xuất hiện tại Vạn Pháp Điện cửa ra vào.

Mộc Dịch dọa một cái, hãn đã đem thần niệm tế ra bên ngoài cơ thể, vì chính là nhanh chóng phát hiện có người tới chỗ này, nhưng người này xuất hiện lại hoàn toàn không có bị hãn thần niệm cảm ứng được!

"Sư phụ!" Trương Dật Hiên lập tức đứng dậy, một mực cung kính thi lễ một cái.

"Tham kiến tiền bối!" Mộc Dịch không dám lãnh đạm, vội vàng cũng cùng theo thi lễ.

Người tới trực tiếp đi tới chủ vị, sau khi ngồi xuống, mới "Hử" một tiếng, ý bảo hai người không cần đa lễ.

Mộc Dịch lúc này mới dám hướng đối phương nhìn lại, người này râu tóc hoa râm, thoát nhìn chừng năm mươi tuổi, hình dung khô gầy, nhưng trong đôi mắt rồi lại thần quang phi phàm, làm cho người ta không dám đối mặt.

Trừ lần đó ra, hẳn cùng với một gã bình thường tu tiên lão đầu cũng không có quá lớn khác nhau, rất khó tưởng tượng, cái này là một gã đan sĩ tiền bối —— hơn nữa còn là đại tông môn Huyền Hà Tông một nhà đứng đầu!

"Người chính là phát hiện luyện thi quật tán tu Mộc Dịch ?" Lão giả Ngải Tự Nhiên mỉm cười hướng Mộc Dịch hỏi.

Mộc Dịch khom người đáp: "Đúng vậy, tiền bối! Văn bối còn phải đa tạ Trương đạo hữu các loại Huyền Hà Tông tu sĩ kịp thời xuất hiện tương trợ, nếu không hơn phân nửa đã táng thân luyện thi dưới tay!"

"Người đang ở đây luyện thi quật trong đều phát hiện cái gì ?" Ngải Tự Nhiên nhàn nhạt truy vấn.

Mộc Dịch đem bản thân thấy một ít chuyện nói ra, đương nhiên, có quan hệ huyết mạch cùng Bắc đại sư sự tình, hẳn đều tránh chi không nói chuyện, mặt khác chi tiết, như là đóng băng thú thi, tất cả lớn nhỏ sơn động, quý dị luyện thi trận pháp các loại rồi lại gắng đạt tới kỹ càng, êm tai nói tới.

Ngải Tự Nhiên nhẹ gật đầu, hẳn không có từ Mộc Dịch nơi đây đạt được ngoài ý liệu tin tức —— đương nhiên, hẳn có lẽ căn bản liền không cho rằng Mộc Dịch có thể cung cấp càng hữu dụng manh mối, chỉ là theo lệ đề ra nghi vấn một phen mà thôi.

"Mộc tiểu hữu lần này ngược lại vì bản tông lập nhiều đại công, không biết tiểu hữu trước kia ở nơi nào tu hành ?" Ngải Tự Nhiên như ý miệng hỏi.

Mộc Dịch đã sớm đoán được đối phương sẽ có câu hỏi như thế, vì vậy liền đem đã sớm chuẩn bị cho tốt lí do thoái thác nói ra, đơn giản chính là tại Vô Lượng Sơn mạch phụ cận tu luyện, hẳn cố ý tại trong lời nói liên quan đến một ít thật sự địa danh cùng tông môn tên, làm cho người ta rất dễ dàng tiếp nhận.

Ngải Tự Nhiên đối với cái này cũng không phải là thập phần để trong lòng, hẳn cũng không có như vậy đề ra nghi vấn Mộc Dịch, chỉ là mỉm cười khẽ gật đầu.

Một lát sau, Ngải Tự Nhiên bỗng nhiên chủ đề chuyển một cái hướng Mộc Dịch hỏi: "Mấy ngày nay, tiểu hữu tại bốn tông ngọc còn thói quen ?"

"Phi thường tốt!" Mộc Dịch khen: "Huyền Hà Tông không hổ là Duyệt Châu đệ nhất tông môn, vẫn bồi mấy ngày nay mở rộng tầm mắt, thu hoạch tương đối khá!"

"Đã như vậy, lão phu liền nói thẳng rồi!" Ngải Tự Nhiên ha ha cười cười, hướng Mộc Dịch hỏi: "Tiểu hữu vì bản tông lập nhiều công lao, bốn tông có lẽ có chỗ tỏ vẻ. Dựa theo tông môn điều luật, phạm trần lập công người bất luận tu vi, đều có thể phá lệ nhà vào bốn tông. Không biết tiểu hữu nhưng có hứng thú gia nhập bốn đường, bá lão phu vi sư, trở thành Huyền Hà Tông một người tu sĩ ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Nhập Môn

Đối phương vậy mà đưa ra thu đồ đệ chi ý, cái này hoàn toàn ở Mộc Dịch ngoài ý liệu!

Mộc Dịch sửng sờ, trong lúc nhất thời mờ mịt mất định hướng .

Trương Dật Hiên tức thì bất động thanh sắc, tựa hồ cũng không kinh ngạc.

Ngải Tự Nhiên mỉm cười, nói ra: "Lão phu tọa hạ đệ tử chừng hơn năm mươi người, nhiều tiểu hữu một cái không nhiều lắm, ít tiểu hữu không thiếu một cái; lão phu đối đãi đệ tử, không nói cái gì tình thầy trò, chỉ nói công bằng công chính!"

"Thân là lão phu đệ tử, không cần gánh chịu bất luận cái gì tạp dịch, cũng không có bất kỳ hồi báo. Nếu là chấp hành tông môn nhiệm vụ hoặc là lão phu có chuyện muốn phân phó đệ tử, đều xuất ra tương ứng thù lao, tuyệt sẽ không bạc đãi tất cả vị đệ tử. Nếu như chúng đệ tử cần muốn chỉ điểm tu hành, hoặc là phải lấy được đẳng cấp cao tu luyện công pháp, bảo vật... Đợi, cũng cũng có thể dùng số lượng nhất định tinh thạch cùng lão phu giao dịch."

"Về phần đệ tử bên ngoài gặp rắc rối hoặc là lập uy, lão phu cũng sẽ không nhúng tay! Bất quá, lấy Huyền Hà Tông địa vị, tại đây Duyệt Châu cảnh nội, chỉ sợ không có bên ngoài tông người không cho lão phu đệ tử ba phần chút tình mọn!"

Không chờ Mộc Dịch tỏ thái độ, Ngải Tự Nhiên lại nói đi một tí hẩn thu đồ đệ đặc sắc. Những điều kiện này, khiến Mộc Dịch hết sức ngạc nhiên.

Loại này thầy trò giũa, càng giống là một loại giao dịch, mà thiếu đi một loại trách nhiệm cùng tình cảm.

Bất quá đối với Mộc Dịch mà nói, loại này điều kiện, tựa hồ càng thêm có lợi!

Tối thiểu, hắn có thể lưu lại Huyền Hà Tông, Ngải Tự Nhiên sẽ không hỏi đến hắn tu hành; hắn có lúc cần phải, còn có thể dùng tinh thạch hướng Ngải Tự Nhiên xin giúp đỡ.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút về sau, liền thoải mái đáp ứng, hắn một mực cung kính hướng Ngải Tự Nhiên thăm viếng nói: "Văn bối cầu còn không được! Đệ tử bái kiến sư phụ!"

Ngải Tự Nhiên mỉm cười nhẹ gật đầu, tuyệt không cảm thấy kỳ quái; nếu như Mộc Dịch không đáp ứng, hắn ngược lại ngạc nhiên, dù sao có thể trở thành Huyền Hà Tông tu sĩ, thân phận từ nay về sau rất không tầm thường, một cái tán tu há có thể cự tuyệt!

Hơn nữa còn có một gã đan sĩ hành động "Trên danh nghĩa sư phụ", vô luận như thế nào, tại Duyên Châu trong tu tiên giới, Mộc Dịch từ nay về sau coi như là đã có "Chỗ dựa" .

"Người vì bản tông lập nhiều công lao. Sau đó không lâu sẽ có một khoản ban thưởng cấp cho, vì sư sẽ không lại cái khác thu lấy lễ bái sư rồi!" Ngải Tự Nhiên hướng Mộc Dịch chứa cười nói, khiến Mộc Dịch không hiểu ra sao.

"Đi đi, có chỗ không rõ, nhưng hướng người vị đại sư huynh này hỏi thăm! Về sau không có chuyện trọng yếu, cũng đừng có tới quấy rầy vì sư thanh tu!" Ngải Tự Nhiên nói xong, đứng dậy, đã có tiền khách chỉ ý.

Mộc Dịch cùng Trương Dật Hiên thức thời cáo từ lui ra. Đã đi ra con đường như thế ngọn núi. Từ ngọn núi bên trong đi ra ngoài, liền thập phần

đơn giản, trực tiếp từ đỉnh núi bay đi là được, không sẽ phải chịu trần sơn ảo trận trời buộc.

"Mộc sư đệ, chúc mừng người gia nhập bốn tông! Bốn tông cùng giai Tu tiên giả lúc giữa xưng hô, trước nhìn tu vi, tu vi cao là sư huynh sư tỷ, tu vi thấp chính là sư đệ sư muội, tiếp theo mới nhìn tiến vào tông môn niên hạn lai lịch, cùng tuổi không quan hệ. Nếu có chỗ không rõ. Có thể đi tìm Trương Duẫn sư đệ, chỉ cần đưa cho hắn một ít tinh thạch, hắn liền có thể hiệp trợ người nguyên vẹn gia nhập tông môn danh sách, phân phối động phủ, nhận lấy sai dịch các loại các hạng công việc. Sư huynh ta còn có một chút sự tình. Sẽ không phụng bồi!" Trương Dật Hiên dẫn Mộc Dịch đi tới Trương Duẫn động phủ trước, sau đó từ biệt mà đi.

Mộc Dịch cũng không kỳ quái, nếu như thầy trò giữa lấy giao dịch hình thức tồn tại, cái kia sư huynh đệ giữa, hơn phân nửa cũng dùng tinh thạch duy trì.

Mộc Dịch lúc này tìm được Trương Duẫn, nói rõ ý đồ đến về sau, Trương Duẫn vui vẻ đáp ứng, hắn nói, chỉ cần một trăm tinh thạch. Liền có thể cùng hắn hoàn thành hết thủ tục.

Mộc Dịch đối tông môn công việc cũng không biết, tự nhiên cam lòng tiêu phí cái này một trăm tinh thạch.

Trương Duẫn cũng thập phần làm hết phận sự, nhận lấy Mộc Dịch một trăm tinh thạch về sau, liền dẫn hắn tại tông môn bốn phía bên ba, một hồi phải đi tông tịch chỗ gia nhập danh sách, nhận lấy thân phận lệnh bài; một hồi phải đi bên trong núi các lựa chọn động phủ vị trí.

Những chuyện này. Đều có thể đơn giản hoàn thành, bất quá rồi lại muốn Mộc Dịch tiêu phí một ít tinh thạch, đợi chờ một đoạn thời gian; về sau, tại Trương Duẫn nhắc nhở xuống, Mộc Dịch thêm vào nhiều móc ra hai ba

trăm tinh thạch, đem chuyện này tình tại trong một ngày toàn bộ hoàn thành.

"Trong tông môn. Bất luận cái gì sự tình, đều có thể dùng tinh thạch giải quyết sao ?" Mộc Dịch nhin không được tò mò hỏi.

Trương Duẩn nói ra: "Trên căn bản là a. Tông môn ban thưởng, cũng đều là lấy tinh thạch hình thức cấp cho; còn nếu là trái với môn quy chịu lấy khắp nơi phạt lúc, cũng có thể thông qua hướng tông môn nộp lên trên kếch xù tinh thạch đến triệt tiêu hoặc giảm bớt trừng phạt, chỉ cần không phải tử tội, cũng có thể thông qua loại phương thức này đặc xá!"

"Muốn nhiều như vậy tinh thạch làm cái gì ?" Mộc Dịch nhướng mày.

"Hắc, tinh thạch tác dụng cũng lớn!" Trương Duẩn không cho là đúng nói: "Bốn tông Tàng Thư các, chia làm một đến chín tầng, mỗi một tầng đều có thật nhiều công pháp, luyện khí thuật luyện đan các loại điển tịch, chỉ cần giao phó nhất định được tinh thạch, có thể tùy ý đọc thậm chí phục chế xuống."

"Mặt khác, bốn tông còn có thật nhiều tu luyện Thánh Địa, hoàn cảnh tuyệt hảo, chúng ta tu sĩ cũng có thể ở trong đó tu luyện, nhưng đồng dạng cần giao nạp kếch xù tinh thạch!"

"Một ít thông thường linh đan diệu dược, một ít pháp khí thậm chí cực phẩm pháp khí, đều có thể tại bốn tông Đan Dược Các, Bách Khí Các này địa phương trực tiếp dùng tinh thạch mua sắm!"

"Thậm chí nghe đồn, cái kia chút ít đan sĩ tiền bối giữa cũng thường xuyên cử hành giao dịch hội, đồng dạng là lấy tinh thạch là trung lúc giữa trao đổi vật."

"Nói tóm lại, chỉ cần người có đầy đủ tinh thạch, người có thể đạt được cực kỳ hữu ích điều kiện tu luyện, tu vi tiến triển sẽ càng nhanh!"

"Tu vi càng cao, tiến thêm một bước tu luyện một cái giá lớn cũng lại càng lớn! Vì vậy bốn tông cho tới tu đồ, từ đan sĩ, đều thập phần cẩn tinh thạch! Không có người ngại tinh thạch quá nhiều! Tại Huyền Hà Tông, có thể tiêu phí tinh thạch địa phương quá nhiều, nhiều hơn nữa tinh thạch, cũng chưa đủ dùng!"

Nghe xong Trương Duẩn một phen lời nói, Mộc Dịch trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được, Duyệt Châu đệ nhất tông môn cho hấn ánh sáng chói lọi hình tượng, thoáng cái trở nên thực tế không ít.

Cho dù là loại này đại tông môn Tu tiên giả, đã ở vì tu luyện mà bận rộn, vì kiếm lấy tinh thạch mà hao hết tâm tư.

"Nếu như tinh thạch đối với tu hành như thế trọng yếu, như vậy giết người đoạt bảo sự tình, có phải hay không thường xuyên phát sinh?" Mộc Dịch trong lòng rung mình mà hỏi.

"Cái này khó nói!" Trương Duẩn lắc đầu nói ra: "Bốn đường sư huynh đệ, từ sư phụ cùng đại sư huynh phía dưới, ngược lại là xử sự công bằng, nếu là cùng chung chấp hành nhiệm vụ, bình thường ban thưởng thu hoạch đều công bằng phân phối; nhưng ta cũng nghe nói mặt khác phân đường sư huynh đệ, hoàn toàn chính xác có nguyên nhân vì phân phối không đều mà trở mặt thành thù sự tình, thậm chí bởi vậy kết xuống sinh tử mỗi hận! Bốn tông điều luật rất đúng nghiêm khắc, tại đây Bình Dương phủ trong phạm vi, bình thường không quá có tu sĩ dám động thủ đả thương người; nhưng ra Bình Dương phủ sẽ rất khó nói. Vì vậy chúng ta tu sĩ, cũng bình thường sẽ không ly khai Bình Dương phủ."

"Cái kia kiếm lấy tinh thạch cách, có những ai?" Mộc Dịch tuy rằng trước mắt thân gia xa xỉ, nhưng cũng không dám miệng ăn núi lở.

Trương Duẩn nói ra: "Cái này liên nhìn mọi người sở trường rồi! Giỏi về luyện đan tu sĩ, có thể bán ra đan dược; khéo luyện khí tu sĩ, có thể chế tạo

pháp khí; ngoài ra tông môn cũng có một chút sự vụ ngày thường muốn đánh đạo lý, cũng có thể nhận lấy một ít tạp dịch chức trách, bất quá thù lao bình thường không cao lắm! Trừ lần đó ra, chính là một ít tạm thời tông môn cùng sư môn tuyên bố nhiệm vụ, thuận lợi chấp hành nhiệm vụ bình thường có thể đạt được một khoản ban thưởng."

"Mặt khác, " Trương Duẫn thanh âm một thấp nói: "Còn có một chút kia phương thức của hắc, có thể nhanh chóng kiếm lấy đại lượng tinh thạch, nhưng cũng không thích hợp chúng ta, mạo hiểm cũng cực cao!"

"Sư đệ nói có phải săn yêu ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, đây chính là hắc "Lão bốn hành" .

Trương Duẫn lắc đầu, thở dài: "Trong yêu cốc tuy rằng còn có một chút Yêu thú, nhưng không chịu nổi đại lượng tu sĩ người trước ngã xuống, người sau tiến lên săn giết, hôm nay còn thừa không có mấy, rất khó gặp được. Hơn nữa tiến vào yêu cốc còn cần thêm vào giao nạp nhất định được phí tổn, được không bù mất!"

"Không phải là săn yêu, đó là cái gì phương thức ?" Mộc Dịch tò mò truy vấn, cái loại này "Có so sánh đại phong hiểm, lại có thể rất nhanh đạt được đại lượng tinh thạch" phương pháp, không biết cụ thể là chuyện gì xảy ra.

Trương Duẫn tựa hồ có miệng khó nhưng, hắc cười khổ nói: "Việc này không thể nói tỉ mỉ, Mộc sư huynh tại trong tông môn ngây ngốc một đoạn thời gian, về sau liền sẽ từ từ biết rõ!"

Bôn ba cả một ngày, hoàn thành nhập môn thủ tục về sau, Trương Duẫn từ biệt Mộc Dịch, mà Mộc Dịch cũng đi tới trong động phủ của mình.

Cái này động phủ, cũng không tính lớn, có một cái sân cùng hai tòa nhà nhà đá, một tòa là hai tầng, một tòa là tầng ba, chiếm diện tích ước hện trăm mẫu.

Chỗ này động phủ ở vào hỏa luyện ngọn núi chỗ giữa sườn núi, chân núi chính là hỏa luyện phòng. Ngọn núi này thiên địa hỏa khí trầm trọng, một năm bốn mùa đều là nóng bức không chịu nổi, bình thường tu sĩ không muốn lại tới đây, nhưng đối với Mộc Dịch loại tu luyện này hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ, thập phần hữu ích.

Đương nhiên, Mộc Dịch cũng không được không công đạt được như vậy một tòa động phủ; hẳn phải cách mỗi mười năm hướng trong tông môn núi các giao nạp một lần tiền thuê, đệ nhất bút tiền thuê làm một nghìn tinh thạch, về sau mỗi lần đều muốn thêm vào gia tăng một trăm tinh thạch. Một khi Mộc Dịch giao không xuất ra tinh thạch, hẳn liền đánh mất chỗ này động phủ quyền sử dụng.

Mộc Dịch trong động phủ nghỉ ngơi một đêm về sau, ngày thứ hai sáng sớm liền tắm rửa thay quần áo, đổi lại Huyền Hà Tông tu sĩ quần áo và trang sức, sau đó đi Huyền Hà Tông Tàng Thư các, Bách Khí Các, Đan Dược Các, Phù Lục Các, Trận Pháp Các các loại các nơi "Đi thăm" một phen.

"Toàn bộ tông môn, tựa như một cái thật lớn phường thị!"

Đây là cả ngày xuống, Mộc Dịch đối Huyền Hà Tông cảm giác.

Bất quá, nơi đây điều kiện tu luyện hoàn toàn chính xác ưu dị, vì vậy khả năng hấp dẫn đại lượng người tài ba dị sĩ. Cái kia chút ít thân gia giàu có, hoặc là có thành thạo một nghề có thể kiếm lấy đại lượng tinh thạch người, có thể ở chỗ này rất tốt tu luyện, vô cùng tốt điều kiện rất nhanh tu hành; còn nếu là xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, liền cất bước duy gian, thậm chí khó có một chỗ đất dung thân!

Liền trước mắt mà nói, Mộc Dịch vẫn có một ít tinh thạch nơi tay đấy, cho nên khi hẳn nhìn đến các loại thiên kì bách quái, linh lang trước mắt,

lại đối với chính mình có chút hữu dụng bảo vật lúc, trong lòng xúc động đã nghĩ tiêu lớn một khoản, nhưng vẫn là cố nén rồi.

Cái gọi là chưa quen cuộc sống nơi đây, hắn cũng không dám tùy tiện đem thân gia để lộ ra.

Mộc Dịch chỉ nhìn không mua cách làm, khiến tất cả các vai tên chịu trách nhiệm tu sĩ có chút bất mãn, bọn hắn nhìn về phía Mộc Dịch thần sắc, dĩ nhiên là sẽ không quá tốt, bao nhiêu đều mang theo một tia khinh miệt.

Mộc Dịch đương nhiên không đem việc này để ở trong lòng, hắn mỉm cười, cũng không để ý nữa.

Thẳng đến hắn tại trong Bách Thảo Các, phát hiện một loại tên là "Phượng Huyết Đăng" Linh dược lúc, hắn mới nhận không được trong lòng khẽ động!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Cổ Thư

Mộc Dịch ngừng chân chi tiết lấy Bách Thảo Các quỳ hàng trong một cái trong suốt trong hộp ngọc để đặt đồ tươi Linh thảo, sừng sốt một hồi lâu.

Quản lý Bách Thảo Các một gã Tích Cốc kỳ thiếu niên tu sĩ nhìn thấy Mộc Dịch tựa hồ lớn có hứng thú, vội vàng tiến lên hành lễ nói ra: "Vị sư huynh này nhìn trúng cái này gốc Phượng Huyết Đăng ? Đây Linh thảo thể nhưng là một ít chữa thương linh đan nguyên liệu một trong, một cây thành thực Phượng Huyết Đăng, bản các chỉ bán ba trăm tinh thạch một cây, cũng không tính quý."

"Linh thảo này nhưng còn có cái khác xưng hô ?" Mộc Dịch rồi lại hỏi tới một cái tựa hồ chút nào không thể làm chung vấn đề.

Thiếu niên hơi sững sờ, lắc đầu nói ra: "Phượng Huyết Đăng chính là Phượng Huyết Đăng, cái tên này từ xưa đến nay, chưa nghe nói qua nó còn có mặt khác tên."

"Ha ha, cái này nhưng chưa hẳn!" Một người nam tử thanh âm hùng hậu vang lên, từ Bách Thảo Các sau tấm bình phong trong nội đường đi ra một gã thanh niên, người này làm thư sinh cách ăn mặc, tướng mạo đường đường, cũng hoàn toàn chính xác có phần có vài phần nho nhã khí chất, trong tay còn bưng lấy một quyển da thú sách cổ.

Mộc Dịch thần sắc khẽ biến, bởi vì hắn cảm ứng được, người này thư sinh khí tức dày mà không phát, ngưng mà không tản ra, là chân nguyên vững chắc hóa sau mới có điển hình đặc thù. Dưới đây phán đoán, hẳn hẳn

là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, hơn nữa rất có thể đã là Cố Nguyên Kỳ đỉnh phong tiêu chuẩn!

"Lục sư huynh!" Tích Cốc kỳ thiếu niên vui vẻ, sau đó hướng Mộc Dịch nói ra: "Lục sư huynh tinh thông thảo mộc đan thuật, hẳn nhất định có thể trả lời sư huynh vấn đề!"

"Bất tài Lục Mặc, vị sư đệ này xưng hô như thế nào?" Thư sinh xoay lên quyển sách trên tay tịch, hướng Mộc Dịch chấp tay thi lễ.

Mộc Dịch cũng đáp lễ lại, nói ra: "Tại hạ Mộc Dịch, bái kiến Lục sư huynh. Lục sư huynh biết rõ cái này Phượng Huyết Đăng nhưng còn có mặt khác tên?"

"Hử!" Lục Mặc hơi suy nghĩ một chút về sau, nhẹ gật đầu nói ra: "Lục mẫu từng tại một bộ trong sách xưa chứng kiến, cái này Phượng Huyết Đăng cũng từng gọi là Phí Huyết Đăng, có lưu thông máu hiệu quả, chủ yếu dùng cho một ít chữa thương thánh dược luyện chế. Bất quá cỏ này cũng có một chút tác dụng phụ, ví dụ như làm người nhiệt huyết sôi trào, hưng phấn khó có thể bình an, vì vậy tại luyện đan lúc không thể đa dụng!"

"Đa tạ Lục sư huynh chỉ điểm!" Mộc Dịch mặt ngoài bất động thanh sắc, nhưng trong lòng vui mừng quá đổi!

"Quả nhiên chính là Phí Huyết Đăng, hoàn toàn chính xác cùng đan phương trong ghi chép bộ đáng độc nhất vô nhị!"

Nếu như Phượng Huyết Đăng chính là Phí Huyết Đăng. Vậy hẳn liền đã tìm được luyện chế Phí Huyết Hoàn một loại chủ dược!

Mộc Dịch từ Luyện Thi Thuật ở bên trong lấy được hai trương phụ thuộc đan phương: Một cái là Tư Huyết Hoàn, một cái Phí Huyết Hoàn.

Luyện chế Tư Huyết Hoàn tài liệu, đều là chút ít thông thường lợi ích khí sinh máu loại dược liệu, không khó mua được; mà luyện chế Phí Huyết Hoàn tài liệu, đã có vài loại Mộc Dịch mới nghe lần đầu, liền trong điện tịch đều không có nhìn thấy tương quan ghi chép.

Mà Phí Huyết Đăng, chính là trong đó mẫu chốt nhất vài loại chủ dược một trong!

Phí Huyết Hoàn loại này nghe nói có thể tạm thời tăng lên huyết mạch kỳ dược, Mộc Dịch một mực rất muốn đem luyện chế ra đến. Nhưng khổ nỗi tìm không thấy thiếu hụt vài loại tài liệu.

"Nguyên lai những linh dược này, có lẽ còn đang trong phường thị lưu thông, chỉ là xưng hô có chỗ bất đồng, vì vậy chưa từng nghe nói." Mộc Dịch ý niệm tới đây, lập tức lại dấy lên một ít hy vọng.

Mộc Dịch hướng Lục Mặc nói ra: "Cái này Phượng Huyết Đăng, tại hạ ý định mua sắm vài cọng. Không biết lúc nào có thể lấy đến?"

"Bốn tông Linh dược bên trong vườn, loại có không ít thông thường Linh dược, chỉ cần Mộc sư đệ rơi xuống tiền đặt cọc, ngày mai lúc này là được bắt được Linh thảo!" Lục Mặc không cần nghĩ ngợi đáp.

"Hơn nữa một lần mua sắm hai nghìn tinh thạch trở lên. Còn có thể miễn phí sử dụng bốn tông Tam phẩm phòng luyện đan ba ngày." Tích Cốc kỳ thiếu niên cũng tiếp lời nói ra.

Mộc Dịch lấy ra một ít tam giai tinh thạch, một bên giao cho Lục Mặc, một bên tận lực dùng bình tĩnh ngữ khí hỏi: "A. Đúng rồi, không biết Lục sư huynh có hay không nghe nói qua một loại gọi là 'Huyết Linh Chi' Linh dược?"

Lục Mặc vốn là sững sờ, lập tức mỉm cười nói: "Mộc sư đệ coi như là hỏi đúng người! Sớm mấy ngày Lục mỗ còn không nhất định biết rõ, bất

quá Lục mỗ từ trong tay quyển cổ tịch này trông được đến, hoàn toàn chính xác có Huyết Linh Chi loại linh dược này, chỉ bất quá dược này công dụng không rõ, bản các cũng không có dược này bán ra."

"Quyển cổ tịch này trong vậy mà ghi lại dược này ? Nhưng có một chút manh mối ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động mà hỏi.

"Manh mối ngược lại là có một chút, chỉ bất quá. . ." Lục Mặc nói tới chỗ này, nhàn nhạt cười. Cũng không có tiếp tục nói hết ý tứ.

Mộc Dịch hiểu ý, lập tức thêm vào lấy ra hai trăm tinh thạch giao cho Lục Mặc, nói ra: "Quyển cổ tịch này, không biết sư huynh có thể hay không bỏ những thứ yêu thích, tặng cho tại hạ ?"

Lục Mặc nhìn thoáng qua Mộc Dịch, sau đó mỉm cười nói: "Được rồi. Cuốn sách này liền giao cho sư đệ! Chỉ bất quá cuốn sách này chỉ dùng để một loại gọi là 'Triện văn' trên văn tự cổ đại ghi chép, nếu như sư đệ không nhìn được dược này văn tự, có thể đi Tàng Thư các tầng hai tìm một cái bản gọi là 《 Triện Văn thông giải 》 diễn tịch đến nghiên cứu một chút."

"Đa tạ Lục sư huynh chỉ điểm!" Mộc Dịch có chút cảm kích. Mặc dù chỉ là một câu chiếu cố, lại làm cho Mộc Dịch tránh khỏi không ít tra tìm thời gian.

Ngoại trừ Phí Huyết Đăng bên ngoài, luyện chế Phí Huyết Hoàn cùng Tư Huyết Hoàn mặt khác thông thường tài liệu. Mộc Dịch cũng mua một ít, Linh thảo Linh dược quả nhiên là cực kỳ đắt đỏ, như vậy thoáng mua sắm một phen, đã xài hết hẳn ba nghìn tinh thạch!

Bách Thảo Các tu sĩ kiểm lại Mộc Dịch giao phó tinh thạch về sau, lấy ra một quả đặc chế ngọc bài, viết xuống chỗ mua thảo dược danh sách, sau đó đem ngọc bài phong ấn sau giao cho Mộc Dịch, khiến Mộc Dịch ngày mai bằng này ngọc bài đến Bách Thảo Các nhận lấy thảo dược. Bách Thảo Các

nhận bài không nhận người, nếu như ngọc bài đánh rơi, Bách Thảo Các tức thì khải không chịu trách nhiệm!

Mộc Dịch đem ngọc bài thích đáng thu nhập Càn Khôn đại bên trong, sau đó liền rời đi nơi này.

hắn nhìn mới lấy được da thú sách cổ liếc, lập tức sửng sốt, phía trên này văn tự, hắn vậy mà gặp một lần, chính là luyện khí đại sư Sở Vân Vũ cho hắn xem qua đấy, ghi chép có căn huyết phù văn cái kia bản sách cổ.

"Nguyên lai loại này văn tự gọi là 'Triện văn' . Quyển cổ tịch này từ mài mòn trình độ đến xem, là có nhất định mỗi năm rồi!"

Mộc Dịch bay về phía Tàng Thư các, dựa theo Lục Mặc chỉ điểm, trực tiếp đi tới tầng thứ hai, cũng tại giao nạp một quả cấp hai tinh thạch về sau, được phép phục chế này bộ điển tịch.

Ngoại trừ cái này bộ điển tịch bên ngoài, Mộc Dịch còn đã tìm được cơ bản giới thiệu thông thường thảo dược điển tịch, đều lấy hơn mười tinh thạch một cái giá lớn, đưa bọn chúng hết thảy phục chế một lần.

Sau đó, hắn mang theo những thứ này điển tịch về tới động phủ, vừa hướng theo 《 Triện Văn thông giải 》 , một bên nghiên cứu cái kia bộ da thú sách cổ, ngẫu nhiên còn đi mặt khác thảo mộc trong điển tịch kiểm chứng.

" 《 Thần Thảo Kinh 》 !"

Đây là cái kia bộ sách cổ tên, bên trong ghi lại không dưới nghìn loại Linh thảo Linh dược, nhưng mỗi một chủng đều là rải rác giới thiệu vài câu, nhưng đều phối hợp tranh vẽ, tuy rằng không giống đan phương như vậy cụ thể, nhưng là thập phần có ích.

"Quả nhiên có Huyết Linh Chi!"

Mộc Dịch đại hỉ, hẩn tại trong sách xưa lật đến Huyết Linh Chi tranh vẽ, sau đó liền cẩn thận nghiên cứu phía dưới mấy hàng triện văn.

Từng chữ từng chữ tra tìm phân biệt, hao tổn nửa canh giờ, Mộc Dịch mới rút cuộc đem đây không phải là lớn lên hai câu nói đọc xong.

"Huyết Linh Chi thích Âm, thường xuất hiện ở máu tanh chi khí dày đặc địa phương. Dược này gặp máu tức thì sinh, gặp mặt trời tức thì khô. Thành thạo dùng cho luyện đan."

Mộc Dịch nhướng mày, thì thào nói ra: "Xem ra, có thể đi máu tanh chi khí nồng hậu dày đặc âm trầm chỗ thử thời vận! Dược này không bị tu tiên giới coi trọng biết rõ, nói không chừng thật sự có thể tìm tới một ít."

Một đêm không ngủ, Mộc Dịch một mực ở nghiên cứu mấy bản này điển tịch, kết quả khiến hẩn hưng phấn dị thường, ngoại trừ Huyết Linh Chi bên ngoài, mặt khác hai loại thiếu hụt Linh thảo tung tích, cũng ở đây bản trong sách xưa chứng kiến.

Trong đó một loại cũng cùng Phí Huyết Đăng giống nhau, không có cùng xưng hô, hôm nay tiếp tục sử dụng chính là một bụi khác xưng hô, Mộc Dịch cũng có thể mua được; mà một loại khác gọi là Long Huyết Lan thảo dược, tức thì là một loại thập phần quý báu thảo dược, bình thường bị đan sĩ dùng để hành động luyện chế linh đan diệu dược thuốc phụ,

Mộc Dịch cho rằng, Bách Thảo Các có lẽ có loại này đẳng cấp cao thảo dược bán ra, bất quá một cây Long Huyết Lan, rất có thể muốn bán được mấy nghìn tinh thạch!

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, nếu quả thật có thể luyện chế ra Phí Huyết Hoàn, tiêu phí những thứ này tinh thạch vẫn là hết sức đáng giá!

Hẩn quyết định, chờ hẩn tìm được "Huyết Linh Chi" rồi hãy nói.

Ngày thứ hai, Mộc Dịch đi Bách Thảo Các thu hồi hãn dự định Linh được, rồi lại được cho biết, những linh được này tốt nhất tại ba tháng bên trong dùng cho luyện đan, thời gian quá dài, dễ dàng tổn thất một ít được hiệu.

"Xem ra, tốt nhất là mau chóng phát hiện ra Huyết Linh Chi tung tích." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

"Máu tanh chi khí nồng đậm âm trầm chi địa!Ồ, cái kia luyện thi quật ngược lại là rất phù hợp điều kiện này." Mộc Dịch trong lòng khẽ động, cố hết sức suy tư, nhưng hãn hoàn toàn không có ấn tượng, từng tại luyện thi quật trong sơn động bái kiến Huyết Linh Chi loại vật này.

"Đáng tiếc luyện thi quật đã bị tông môn bị phá huỷ, chung quanh cũng bị giám sát và điều khiển đứng lên, nếu không ngược lại là có thể trở về căn thận tra tìm một phen." Mộc Dịch nhíu mày, đành phải đem việc này tạm thời buông, chỉ có thể âm thầm lưu tâm tìm hiểu.

Mộc Dịch sau khi nhập môn mấy ngày nay, hầu như cả ngày tại Tàng Thư các, Đan Dược Các các loại chỗ lưu luyện.

Nhất là trong Tàng Thư các đại lượng điển tịch, khiến Mộc Dịch hơi có chút mở rộng tầm mắt cảm giác, hơn nữa xem điển tịch phí tổn cũng không cao lắm, một ngày xuống cũng không quá đáng hơn mười đến mấy trăm tinh thạch, nhưng chỉ có thể nhìn đến điển tịch đại khái nội dung. Cần phải biết rằng điển tịch kỹ càng nội dung cũng phục chế một phần lúc, chỉ cần lại móc ra mấy khối đến hơn mười khối tinh thạch là được.

Đây là Tàng Thư các trước tầng sáu giá cả, nghe nói tầng sáu trở lên, còn có phong phú hơn, cao hơn quả nhiên điển tịch, bất quá rồi lại muốn đan sĩ tu vi mới có thể tiến vào.

Nghe nói, chính thức cao minh tu luyện công pháp, đều tại Tàng Thư các tầng thứ chín; cái kia chút ít từ đan sĩ tiền bối lưu truyền xuống luyện khí,

luyện đan các loại tất cả cửa kỹ xảo kỳ thuật, cũng đều tại Tàng Thư các thứ bảy, tầng thứ tám, đáng tiếc những thứ này, đều chỉ có đan sĩ mới có tư cách xem, phục chế.

Bất quá, giống như Mộc Dịch như vậy tu sĩ, ngược lại là có thể thông qua sự phụ tới được đến một ít cường đại tu luyện công pháp. Tựa như Mộc Dịch sự phụ Ngải Tự Nhiên như vậy, chỉ cần giao cho hãn đầy đủ tinh thạch, trong tay hãn công pháp có thể tùy ý lựa chọn.

Mộc Dịch cũng không có cái này cần, hãn tu luyện công pháp, vô luận là 《 Thần Mạch Quyết 》 còn là 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》, đều tương đối nguyên vẹn, thỏa mãn hãn tiếp tục tu luyện xuống dưới; hơn nữa cái này công pháp hết sức đặc thù, cùng huyết mạch của hãn thập phần ăn khớp, bình thường công pháp, mặc dù tái cao minh, cũng thay thay không được.

Tại Mộc Dịch gia nhập Huyền Hà Tông ngày thứ bảy, tông môn ban thưởng rất cuộc muốn chính thức cấp cho xuống.

Trương Duẫn đám người mời trên Mộc Dịch, mười mấy tên Đạo Pháp Đường tu sĩ đồng loạt cao hứng bừng bừng tiến về trước Tử Hà ngọn núi tiếp nhận tông môn ban thưởng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Đạo Của Trương Dật Hiên

Vì Mộc Dịch đám người ban bố ban thưởng đấy, là một gã lão đầu, có Cổ Nguyên Kỳ tu vi, thân phận là Huyền Hà Tông đại quản sự.

Nghe nói người này từng mấy lần ném thử trùng kích bình cảnh, luyện hóa Kim Đan, tuy nhiên cũng lấy thất bại chấm dứt. Mỗi thất bại một lần, về sau trùng kích độ khó sẽ càng lớn, lão đầu thấy mình khoảng cách luyện hóa Kim Đan càng ngày càng xa, cuối cùng dứt khoát triệt để buông tha cho hy vọng, không hề say mê tu hành, làm nổi lên quản lý tông môn sự vụ ngày thường quản sự, hơn nữa một làm là được mấy chục năm, tại hơn mười năm trước hẳn liền đã trở thành Huyền Hà Tông đại quản sự.

Luận địa vị, đại quản sự chính là đan sĩ trở xuống đệ nhất nhân, vì vậy những năm này cũng là phong quang, trước kia thân hình gầy gò hằn, hôm nay cũng bởi vì sơ tại tu hành, một lần nữa ăn uống thể tục mỹ thực, mà thời gian dần trôi qua mập mạp đứng lên.

Đại quản sự đại biểu tông môn tuyên đọc ban thưởng, cũng ủng hộ Mộc Dịch đám người vài câu.

Huyền Hà Tông từ xưa liền cùng Thi Môn có thu oán riêng, lần này tại chính mình không coi vào đâu đem Thi Môn dư nghiệt một chỗ luyện thi quật diệt trừ, coi như là lớn dài mặt mũi, mà thu hoạch thú thi tài liệu cũng là xa xỉ, vì vậy cho ra ban thưởng cũng thập phần phong phú.

Mộc Dịch cùng Trương Dật Hiên tại chúng tu sĩ trong cư công đầu, tất cả ban thưởng năm nghìn tinh thạch, có khác ba khối Cổ Khí Đan; mặt khác nhóm đầu tiên đi đến luyện thi quật tu sĩ, đều đã lấy được ba nghìn tinh

thạch ban thưởng, nhưng không có đan dược; cuối cùng chạy tới tu sĩ, tuy rằng hầu như cái gì cũng không có làm, nhưng là có một nghìn tinh thạch.

Chính như Trương Duẫn đám người nói, Huyền Hà Tông ban thưởng vẫn có chút phong phú đấy, Mộc Dịch cũng có chút kinh hi.

Bất quá, khi hắn bắt được ban thưởng lúc, lại phát hiện, năm nghìn tinh thạch biến thành ba nghìn, ba khối Cổ Khí Đan cũng biến thành hai khối.

Trương Dật Hiên ban thưởng cũng không có cho chân, hắn lấy được nhưng là bốn nghìn tinh thạch, cộng thêm ba khối Cổ Khí Đan.

Mộc Dịch nhíu mày, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Nhìn thấy Mộc Dịch có chút nghi hoặc, Trương Dật Hiên truyền âm nói ra: "Bốn tông quy định, đệ tử đoạt được ban thưởng, đem có hai thành tự động chia cho sư phụ; ngoài ra, sư phụ còn nhiều thu hai thành. Hành động người lễ bái sư! Một nghìn tinh thạch thêm một viên Cổ Khí Đan bái sư, tại trong bốn môn cũng coi như là rất ít rồi! Sư phụ đại khái nhớ lại người là tán tu, tích góp không nhiều lắm, vì vậy không có mặt khác thu lấy."

"Thì ra là thế, đa tạ sư huynh đề điểm!" Mộc Dịch thoải mái. Hắn chợt nhớ tới, Ngải Tự Nhiên tại thu hắn làm đồ đệ lúc, tựa hồ cũng đề cập qua lễ bái sư chuyện này, nói là tại tông môn ban thưởng lúc thu lấy. Đại khái chính là ngón tay chuyện này.

Lại nhìn tu sĩ khác, quả nhiên nhận lấy ban thưởng đều so với tuyên bố thiếu đi hai thành, nhưng bọn hắn đều không có cảm thấy không ổn, có ít người bất động thanh sắc, đại bộ phận đệ tử vẫn có chút hưng phấn, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận lên nên như thế nào tiêu hết khoản này tinh thạch.

"Đã có khoản này tinh thạch, ta lại có thể đi Hàn Băng Động ngồi xuống nửa tháng, chắc chắn, tại đó tu luyện nửa tháng. Có thể chống đỡ lên tại nơi

khác tu luyện một năm!"

"Cũng không phải là sao, mua lấy mấy viên tốt đan dược, cũng có thể tăng tiến mấy tháng tu vi!"

"Ta ngược lại là nhìn trúng Kim Ngọc Các một khối vãn thạch. Dem mua xuống dung nhập của ta pháp khí bên trong, có thể cho pháp khí uy lực càng lớn một bậc!"

...

Chính như Trương Duẫn nói, tinh thạch tác dụng quá nhiều, hầu như mỗi người ý định đều không quá giống nhau.

"Mộc sư huynh, người ý định xài như thế nào mất khoản này tinh thạch?" Trương Duẫn tò mò hỏi. Hắn có chút hâm mộ đối Mộc Dịch nói ra: "Ba nghìn tinh thạch thế nhưng là không ít! Cái kia hai khóa Cổ Khí Đan cũng là thượng đẳng linh đan, tại Đan Dược Các một viên Cổ Khí Đan muốn bán được một nghìn tinh thạch!"

Mộc Dịch cười nói: "Tại hạ cần mua đồ vật quá nhiều, trong lúc nhất thời đạo lý không đến, còn là lại cân nhắc một phen!"

Mộc Dịch vậy cũng là ăn ngay nói thật rồi!

Tu luyện không chừng mực, nếu quả thật muốn dựa vào đan dược, thật tốt tu luyện hoàn cảnh ngoại hạng bộ nhân tố rất nhanh tăng lên tu vi. Chỉ sợ nhiều hơn nữa tinh thạch, cũng có thể tại trong thời gian ngắn rất nhanh mất hết!

"Trương sư đệ cũng biết phụ cận có hay không máu tanh chi khí nồng đậm âm trầm chỗ?" Mộc Dịch cùng Trương Duẫn rảnh rỗi phiếm vài câu về sau, hỏi tới bản thân cảm thấy hứng thú sự tình.

Trương Duẩn không cần nghĩ ngợi đáp: "Nói ra âm trầm chũ, đương nhiên là Loạn Táng Cốc rồi! Nghe đồn đó là bốn tông nhiều năm trước cùng Thi Môn đại chiến chũ, Thi Môn tu sĩ từng tại đó gây sóng gió. Một đêm chi kiểm tru diệt mấy nghìn Tu tiên giả, máu chảy thành sông! Cái này có tính không máu tanh chi khí nồng đậm!"

"Loạn Táng Cốc!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, chỉ cần có tên, sẽ không khó thăm dò được vị trí cụ thể.

"Như thế nào, Mộc sư huynh muốn tu luyện đặc thù công pháp còn là tế luyện đặc thù pháp khí. Cần dùng đến cái loại này hoàn cảnh ?" Trương Duẩn hỏi ngược lại.

"Ha ha, Trương sư đệ chũ đoán tám, chín không rời mười!" Mộc Dịch mỉm cười qua loa qua, Trương Duẩn cũng thức thời không có hỏi.

Đạo Pháp Đường chúng tu sĩ kết bạn ly khai, mới ra Tử Hà Phong, liền trước mặt gặp ba năm tên tu sĩ.

Những người này nhìn quần áo và trang sức cách ăn mặc, cũng là Huyền Hà Tông tu sĩ không thể nghi ngờ, bọn hãn ít nhất đều là Thần Du kỳ tu vi, cầm đầu một tên thiếu niên tu sĩ, là Cố Nguyên Kỳ tu vi, hãn một đôi mày kiếm đứng đấy, tàn khốc xon hiện.

Nguyên bản vui cười một đoàn chúng tu sĩ, nhìn thấy mấy người kia về sau, lập tức liền an tĩnh lại, vài người sắc mặt, đều trở nên ngưng trọng không ít.

Mộc Dịch hơi sững sờ, biết rõ những người này định không phải loại lương thiện!

"Bọn họ là ai ?" Mộc Dịch tò mò hướng Trương Duẩn truyền âm hỏi.

Trương Duẩn nhỏ giọng truyền âm trả lời: "Cái này mấy cái gia hỏa hoặc là thân gia phong phú, hoặc là thực lực không tầm thường, làm việc kiêu ngạo, không được trêu chọc! Cầm đầu người nọ, người xưng 'Vũ thiếu gia' nghe nói bối cảnh hùng hậu, cực kỳ giàu có!"

Mộc Dịch nghe vậy, không khỏi âm thầm hướng cái kia "Vũ thiếu gia" nhìn lại, cảm giác, cảm thấy người này tuy rằng chưa bao giờ thấy qua, nhưng có chút quen mặt.

Vũ thiếu gia ánh mắt, vừa đúng cũng vào lúc này ngênh hướng Mộc Dịch, hai người lơ đãng hai mắt nhìn nhau. Mộc Dịch mỉm cười, vội vàng đem ánh mắt dời.

Nhưng Vũ thiếu gia ánh mắt, rồi lại lưu lại tại Mộc Dịch trên thân, hần chỉ vào Mộc Dịch nói ra: "Vị sư đệ này, thế nhưng là mới nhập môn không lâu, phát hiện luyện thi quật cái vị kia Mộc sư đệ?"

Mộc Dịch trong lòng rung mình, nhưng cũng không tốt phủ nhận, chỉ có thể nhàn nhạt trả lời: "Chính là tại hạ!"

Vũ thiếu gia khước miệng nhếch lên, cười nói: "Rất tốt! Bốn tông tu sĩ trong có một cái cùng ăn sẽ, tức là cùng chung tiến bộ chi ý, bản thiếu gia đúng là hội trưởng. Mộc sư đệ là bản hội thu nạp đối tượng, chỉ cần giao ra năm nghìn tinh thạch, là được nhập hội!"

Ngữ khí của hắn, căn bản không phải tại tốt nói khuyên bảo Mộc Dịch nhập hội, càng giống là một loại mệnh lệnh, một loại uy hiếp!

Mộc Dịch nhướng mày, nếu như đối phương dám làm như thế, hơn phân nửa là có nhất định dựa dấy, tại đây Huyền Hà Tông bên trong, khẳng định cũng là rất có bối cảnh.

Mộc Dịch mới tới Huyền Hà Tông, không muốn đắc tội nhân vật như vậy; nhưng mà, nếu như hắn liền khinh địch như vậy giao ra tinh thạch,

không khỏi cũng sẽ bị người coi là mềm yếu, có lẽ về sau còn có thể có nhiều người hơn khi dễ đến trên đầu của hần!

Chính suy nghĩ như thế nào ứng đối lúc, Đạo Pháp Đường đại sư huynh Trương Dật Hiên rồi lại hướng Mộc Dịch truyền âm nói ra: "Mộc sư đệ, cho ta hai nghìn tinh thạch, ta thay người đấu pháp mấy người kia!"

"Có làm phiền sư huynh!" Mộc Dịch lập tức đáp ứng.

Trương Dật Hiên lập tức cao giọng nói ra: "Vũ thiếu gia, bị người tiền tài *****, Trương mỗ thu Mộc sư đệ một khoản tinh thạch, thế tất yếu bảo vệ cho hần!"

Vũ thiếu gia nhướng mày, lạnh lùng nói ra: "Hần cho người bao nhiêu tinh thạch ? Bản thiếu gia ra gấp đôi!"

Trương Dật Hiên cười nói: "Huyền Hà Tông nhận thức Trương mỗ đồng môn, người nào không biết Trương mỗ tin chữ vào đầu, xử sự công bằng! Nếu như ta đã đáp ứng trước Mộc sư đệ, vô luận Vũ thiếu gia ra bao nhiêu tinh thạch, Trương mỗ cũng không thể lại tiếp nhận!"

Vũ thiếu gia cười lạnh một tiếng, nói ra: "Trương sư huynh, nghe nói người là ái tài người, hà tất cùng tinh thạch không qua được!"

Trương Dật Hiên nghiêm mặt nói ra: "Quân Tử ái tài, lấy chi có câu! Chỉ cần không vi phạm Trương mỗ 'Đạo ' Vũ thiếu gia tinh thạch, Trương mỗ cũng sẽ không cự tuyệt!"

"Nói như vậy, người nhất định phải thay với cái gia hỏa này ra mặt ?" Vũ thiếu gia thanh âm lập tức âm trầm cực kỳ.

"Đúng là như thế!" Trương Dật Hiên không nhúc nhích chút nào.

Vũ thiếu gia khoe miệng co giật một cái, sắc mặt hiện lên một tia tức giận.

Bất quá, hăn tựa hồ cũng có chút kiêng kỵ Trương Dật Hiên thực lực, hăn trừng người kia cùng Mộc Dịch liếc, hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Tốt, bản thiếu gia hôm nay liền cho Trương sư huynh một cái mặt mũi! Chúng ta đi!"

Vũ thiếu gia mang theo mấy người kia, lập tức quay người xa xa bay đi.

"Đa tạ sư huynh giải vây!" Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, lập tức móc ra hai nghìn tinh thạch.

"Lúc này đây ta cũng không có ra tay, vì vậy tinh thạch cũng chỉ thu đi phân nửa!" Trương Dật Hiên đem một nghìn tinh thạch thu nhập trong tay áo, một nửa khác rồi lại trả lại cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch hơi sững sờ, tiếp nhận tinh thạch trong nháy mắt, hăn cảm thấy Trương Dật Hiên người này, rất có ý tứ.

Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ đến, đồng dạng là thân là một nhà đại sư huynh, tại các sư đệ trước mặt bảo vệ mới nhập môn sư đệ, đổi lại là Mẫn Quân Tử, hăn cũng nhất định phải làm như vậy; nhưng mà, Mẫn Quân Tử cầu chính là tên; Trương Dật Hiên cầu nhưng là tiền tài.

Mẫn Quân Tử cầu tên, nhưng là che lấp bộ mặt thật hư danh; Trương Dật Hiên cầu tiền tài, đã có hăn "Đạo" .

"Cái này 'Đạo ' chính là sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn năm đó theo như lời 'Điểm mấu chốt' đi!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Hăn đối Trương Dật Hiên hảo cảm gia tăng lên không ít, khi hăn xem ra, loại này trắng ra mà nắm chắc tuyến cầu tài, so sánh với Mẫn Quân Tử chi lưu, đối có thể tiếp nhận.

Thoát khỏi Vũ thiếu gia đám người đây đưa về sau, Mộc Dịch đám người quay trở về riêng phần mình động phủ, hoặc là đi hưởng các nơi lầu các cửa hàng.

Mộc Dịch trực tiếp về tới trong động phủ của mình, mới được hai khóa Cổ Khí Đan, hẳn không thể chờ đợi được muốn phải thử một chút.

Mấy ngày trước đây hẳn đi Đan Dược Các lúc, Đan Dược Các chịu trách nhiệm quản sự đem Đan này khoác lác có ở trên trời trên mặt đất không, nói là Đan này từ Cổ Nguyên Kỳ, cho tới Tích Cốc kỳ tu sĩ, đều thập phần hữu hiệu, bất quá Đan này giá cả xa xỉ, Mộc Dịch cũng không có nóng lòng mua xuống thử một lần.

Hắn phát hiện, tại đây Huyền Hà Tông bên trong, có thể tiêu phí tinh thạch địa phương quá nhiều! Mặc dù mình thân gia xa xỉ, nhưng nếu là không tính toán tỉ mỉ mà là cầu thả tiêu xài, chỉ sợ tối đa một năm, hẳn sẽ phải nghèo rớt mồng tơi rồi!

Ngoại trừ luyện hóa Cổ Khí Đan bên ngoài, có quan hệ Loạn Táng Cốc sự tình, hẳn cũng muốn đặc biệt lưu tâm tìm hiểu một cái, nếu như không phải là quá xa, cũng không được quá nguy hiểm, hẳn ý định ngay tại đoạn thời gian gần nhất bên trong, đi vào trong đó tìm một chút.

Nếu như có thể tìm được Huyết Linh Chi, tuy tốt nhất; nếu như không thể, hẳn liền tạm thời đem Phí Huyết Hoàn luyện chế để ở một bên, mua một ít có trợ tu hành đan dược loại bảo vật, bắt đầu dài dằng dặc lại cũng không buồn tẻ tu luyện ngồi xuống.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Tái Tụ Hợp

Huyền Hà Tông hỏa sườn núi Hỏa Luyện Phong chỗ một tòa tầm thường trong động phủ, Mộc Dịch chính khoanh chân mà ngồi, hai mắt khép hờ tu luyện.

Song chưởng của hắn duỗi thẳng, một ở trước ngực, lòng bàn tay hướng phía dưới, một tại bụng dưới, lòng bàn tay hướng lên, đây là "Dung thiên nạp địa" xu thế, đối với đồng thời tu luyện Huyền Hoàng nhị khí tu sĩ mà nói, là một loại thập phần thường dùng tu hành thủ quyết.

Trong cơ thể hắn trong đan điền, vẫn là thiên địa chi hỏa lưu động, chỉ là lúc này lại hơn nhiều một viên to như hạt đậu màu vàng quang điểm, chung quanh Huyền khí Hoàng nguyên, nhao nhao bị cái này màu vàng quang điểm hấp dẫn, hướng nơi này tụ tập, bám vào, áp súc.

Ba ngày ba đêm về sau, màu vàng quang điểm biến mất, phụ cận chân nguyên, rồi lại trở nên trở nên ngưng kết, hầu như sẽ phải từ trạng thái dịch chân nguyên áp súc thành trở thành trạng thái cố định chân nguyên!

"Cố Khí Đan quả nhiên không tầm thường!" Mộc Dịch mở ra hai mắt, sắc mặt rất có kinh hỉ chi ý.

Đan này hiệu quả, có thể cho chân nguyên càng thêm áp súc, gần như vững chắc hóa, đối với Mộc Dịch trước mắt tu vi mà nói, thập phần hữu ích!

Hắn cảm thấy, chỉ cần có đầy đủ Cố Khí Đan, có lẽ rất nhanh là hắn có thể ở đan điền trên tu hành tiến thêm một bước, đạt tới Cố Nguyên Kỳ tu vi!

Tuy rằng Đan này cần một nghìn tinh thạch một viên, nhưng ở Mộc Dịch xem ra, vẫn đang rất đáng, hẳn ý định mua vào một ít.

Bất quá trước đó, hẳn hay là muốn đi Loạn Táng Cốc một chuyến, tìm kiếm Huyết Linh Chi tung tích.

Mộc Dịch đánh nghe rõ ràng Loạn Táng Cốc vị trí về sau, hơi làm chuẩn bị, mấy ngày sau liền rời đi Huyền Hà Tông.

Huyền Hà Tông đối đệ tử ra ngoài quản lý thập phần rời rạc, căn cứ tu vi bất đồng chỉ cần giao nạp nhất định được tinh thạch hành động "Tiền đặt cọc", liền có thể tự hành ly khai tông môn. Nếu như đúng hạn phản hồi mà không chậm trễ tông môn nhiệm vụ, khoản này tiền đặt cọc còn có thể đủ số hoàn trả.

Nhất là Mộc Dịch loại này không có chức trách sai dịch trong người tu sĩ, đi ra ngoài càng thêm dễ dàng; với hẳn mà nói, ba nghìn tinh thạch tiền đặt cọc, cũng không được một cái rất lớn số lượng.

Loạn Táng Cốc tại Huyền Hà Tông lấy tây, cách nhau cũng không quá xa, chỗ đó nhưng thuộc về Bình Dương phủ, là Huyền Hà Tông bên ngoài thế lực, thân là Huyền Hà Tông tu sĩ. Tại đây vùng gần như bên trong hoạt động, bình thường sẽ không có quá lớn nguy hiểm.

Ly khai tông môn về sau, Mộc Dịch thừa lúc Phi Vũ hăng hái hướng tây, phi hành hơn nửa ngày, thấy được một mảnh tràn đầy lá đỏ dãy núi chạy dài ra.

Nơi đây chính là "Phong Diệp Lĩnh", Loạn Táng Cốc vào chỗ tại cái mảnh này sơn lĩnh bên trong.

Phong Diệp Lĩnh lên, thỉnh thoảng có một chút Yêu thú qua lại, mặc dù không nhiều lắm. Nhưng cũng đủ làm cho phàm nhân rời xa cái mảnh này

sơn mạch, có một chút tiểu tông môn hoặc tu hành thế gia, thành lập tại đây vùng sơn mạch bên trong.

Những tin tức này, chính là Mộc Dịch tại trong tông môn trong điển tịch điều tra tìm được, kế tiếp, hẳn chỉ cần tìm được một hai tên địa phương Tu tiên giả, liền có thể xác định Loạn Táng Cốc vị trí cụ thể.

Mộc Dịch thân hình vừa đầu hàng, từ trên không trung chậm rãi rơi xuống, dừng ở Phong Diệp Lĩnh phía đông một tòa bình thường trên ngọn núi. Nơi này có vài tòa nhà đá, tuy rằng chưa nói tới cỡ nào to lớn, nhưng thoát nhìn mới xinh đẹp. Cũng phát ra một tầng nhàn nhạt màn sáng, hiển nhiên là có pháp trận gia trì.

Có pháp trận, hơn phân nửa thì có Tu tiên giả.

Mộc Dịch cao giọng nói ra: "Tại hạ đến từ Huyền Hà Tông, trên đường đi qua nơi đây mạo muội quấy rầy, không biết này địa chủ nhân có thể đi ra vừa thấy ?"

Huyền Hà Tông tên tuổi, tại Duyệt Châu cảnh nội cái nào Tu tiên giả không biết!

Mộc Dịch vừa dứt lời, nhà đá pháp trận màn sáng thì có chấn động biến hóa, một lát sau, liền có mấy người từ trong bước nhanh đi ra.

"Huyền Hà Tông tu sĩ đại giá quang lâm. Tệ môn vẻ vang cho kẻ hèn này! Kẻ hèn này. . ." Một gã thư sinh cách ăn mặc thanh niên vừa đi vừa nói chuyện, thế nhưng là hẳn nói được một nửa, nhìn thấy Mộc Dịch dung mạo về sau, rồi lại lại càng hoảng sợ, sinh sôi đem đằng sau nửa câu nuốt trở vào.

Mộc Dịch cũng là sửng sờ. Từ trong nhà đá đi ra mấy người, ngoại trừ một gã làn da ngăm đen thiếu niên tu đồ bên ngoài, hẳn toàn bộ đều biết!

Mấy người kia, đúng là Huyền Nghĩa Môn Giang thị huynh muội cùng vài tên đệ tử tu đồ.

"Mộc đại ca, người quả nhiên không có chết!" Giang Nhất Mặc nhìn thấy Mộc Dịch sau. Vốn là trợn lên đôi mắt đẹp không dám tin, sau đó liền vui mừng quá đỗi, kích động dị thường.

A Khí A Ngưu cũng gấp vội vàng đi lên trước, hướng Mộc Dịch thăm viếng: "Đồ nhi bá kiến sư phụ!"

"Các người làm sao sẽ lại tới đây?"

"Mộc đạo hữu làm sao sẽ gia nhập Huyền Hà Tông?"

Mộc Dịch cùng Giang Nhất Văn hầu như đồng thời hoang mang đặt câu hỏi, hai người lập tức nhìn nhau cười cười.

Giang Nhất Văn trước tiên là nói về lên Huyền Nghĩa Môn sự tình, nguyên lai mấy tháng trước bọn họ cùng Mộc Dịch phân biệt về sau, tưởng nhớ Mộc Dịch an nguy, trong lúc nhất thời cũng không có lập tức ly khai Vô Lượng Sơn mạch. Nhưng bọn hắn một mực không đợi đến Mộc Dịch phản hồi, một ngày sau bọn hắn đột nhiên thu được tiếng gió, Vô Lượng Tông phái ra đại lượng tu sĩ tiến vào yêu cốc, nói là tìm kiếm một cái nhân vật trọng yếu tung tích. Giang thị huynh muội âm thầm hối lộ Vô Lượng Tông một người tu sĩ, xác nhận nhân vật này chính là Uy thiếu gia, Uy thiếu gia cùng hắn vài tên đồng bạn, đều biến mất tung tích.

Giang thị huynh muội thực lực thấp kém, vì vậy Vô Lượng Tông trong lúc nhất thời cũng không có khả năng hoài nghi đến Huyền Nghĩa Môn trên đầu. Nhưng thời gian lâu dài, Vô Lượng Tông nếu là điều tra đi, cũng nhất định có thể tra được Huyền Nghĩa Môn trên mọi người phía dưới lúc ấy cũng bên trong yêu cốc.

Vì để tránh cho phiền toái trên thân, Giang thị huynh muội âm thầm đem Huyền Nghĩa Môn sản nghiệp bán của cải lấy tiền mặt ra tay, sau đó dời đi Bình Dương phủ.

Giang thị huynh muội quyết định đem tông môn dời đi Bình Dương phủ, điểm này cũng không kỳ quái, bởi vì nơi này là Huyền Hà Tông địa bàn, coi như là ngày sau Vô Lượng Tông có hoài nghi, cũng sẽ không cố ý lại tới đây truy tra Huyền Nghĩa Môn, đối không dám ở chỗ này tùy ý hồ vi.

Trùng hợp chính là, Giang thị huynh muội các loại khi đi ngang qua cái mảnh này Phong Diệp Lĩnh lúc, vừa vặn gặp được trúng độc mãng xà chi độc một gã tu đồ, cũng thuận tay cứu.

Người này tu đồ gọi là A Chiêu, chính là Mộc Dịch không biết tên kia ngăm đen thiếu niên, hẳn là nơi này cái nào đó xuống dốc tu tiên thế gia truyền nhân duy nhất. Tại A Chiêu theo đề nghị, Huyền Nghĩa Môn cao thấp dứt khoát ở nơi này vùng Phong Diệp Lĩnh cắm rễ, Giang Nhất Văn cũng đem A Chiêu thu làm đệ tử.

Mộc Dịch nghe vậy liên tiếp gật đầu, so với hẳn cái này mấy tháng trải qua, Huyền Nghĩa Môn cao thấp coi như là gợn sóng không sợ hãi rồi.

Bất quá việc này từ trong miệng hắn nói ra, sẽ phải đơn giản hơn.

Mộc Dịch chỉ nói, lúc trước bản thân giết chết Uy thiếu gia về sau, không địch lại Lý Tam, liền một đường hướng bắc mà chạy, rốt cuộc trốn ra Lý Tam đuổi giết, về sau trong lúc vô tình gặp được Huyền Hà Tông tu sĩ, cũng tại trước đây không lâu cơ duyên xảo hợp gia nhập Huyền Hà Tông.

Giang Nhất Văn nghe vậy cảm khái nói: "Đây chính là không trùng hợp không thành sách! Chúng ta cùng Mộc đạo hữu lần đầu gặp, nguyên bản chính là một trận duyên phận; lúc này lại tụ hợp, đủ thấy chúng ta duyên phận đã hết! Thật đáng mừng!"

Cổ nhân gặp lại, nguyên bản liền kinh hỉ dị thường; tăng thêm lúc trước bọn họ là sinh tử khó liệu "Sinh ly tử biệt", hôm nay tái tụ hợp, tự nhiên là có chuyện nói không hết đề.

Chỉ lo ôn chuyện Mộc Dịch trong lúc nhất thời đã quên bản thân ý đồ đến, thẳng đến Giang Nhất Mặc hỏi việc này, hắn mới thẳng thắn nói: "Mộc mỗ ý định đi một chuyến Loạn Táng Cốc, tìm một cái loại gọi là Huyết Linh Chi Linh dược, không biết hai vị Giang đạo hữu nhưng nghe nói qua vật ấy?"

Giang thị huynh muội đều lắc đầu, tỏ vẻ chưa từng nghe nói.

Giang Nhất Mặc đôi mi thanh tú cau lại nói: "Chúng ta lại tới đây đã có mấy tháng rồi, đối vùng này đã có nhất định được hiểu rõ. Cái kia Loạn Táng Cốc vị trí, chúng ta ngược lại là biết rõ, Chỉ là. . ."

"Nhưng có chỗ khó?" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

"Mộc đạo hữu nếu là sớm đến mấy ngày thì tốt rồi!" Giang Nhất Văn tiếp lời nói ra, "Loạn Táng Cốc vốn là nơi vô chủ, nhưng mà ngay tại bảy ngày trước, nơi đây bỗng nhiên đã đến một đồng Tu tiên giả, cầm đầu lại là một gã đan sĩ, còn có hơn mười người tu sĩ cùng mười mấy tên tu đồ. Những người này công bố phải ở chỗ này thành lập tông môn, đem bao gồm Loạn Táng Cốc ở bên trong một miếng đất lớn phương hướng, đều chiếm cứ. Hôm nay Mộc đạo hữu muốn đi Loạn Táng Cốc, chỉ sợ có chút không quá thuận tiện!"

"Lại có việc này!" Mộc Dịch nghe vậy nhướng mày, sớm biết như thế, hắn có lẽ sớm mấy ngày khởi hành!

Đối phương có đan sĩ tọa trấn, Mộc Dịch ngay cả là Huyền Hà Tông tu sĩ, cũng không dám xông vào, nhưng nếu là như vậy buông tha cho, hắn lại có chút ít không cam lòng.

"Mộc huynh đừng vội, thiếp thân có thể phái người đi chỗ đó mới tông môn âm thầm nghe ngóng, có lẽ còn có một tuyến chuyển cơ." Giang Nhất Mặc trấn an nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hôm nay cũng chỉ có thể làm như vậy.

Coi như là không cách nào tiến vào Loạn Táng Cốc, việc này hẳn có thể cùng Giang thị huynh muội cùng hai cái đồ đệ đám người gặp lại, cũng không tính là trắng đi một chuyến.

Giang Nhất Mặc bắt tay vào làm an bài tiến vào Loạn Táng Cốc một chuyện, Mộc Dịch liền tại Huyền Nghĩa Môn ở tạm xuống, hẳn có khi cùng Giang Nhất Văn nghiên cứu thảo luận Thần Du kỳ tu hành, có khi cũng đi chỉ đạo một cái A Khí A Ngưu hai gã đệ tử tu hành.

Mộc Dịch cũng đem mình ở Huyền Hà Tông một ít kiến thức bảo hẳn biết chúng, Giang Nhất Văn chờ ở hâm mộ sợ hãi thán phục ngoài, cũng có chút đại tông môn Tu tiên giả tinh thạch cao nhất nguyên tắc cảm khái.

Ba ngày về sau, Giang Nhất Mặc truyền đến tin tức tốt, bọn hắn có thể mang theo Mộc Dịch cùng một chỗ, lặng yên tiến vào Loạn Táng Cốc trong.

Nguyên lai, cái kia mới tông môn gọi là Phục Hưng Minh, tại thành lập thời điểm, thuận tiện cũng hấp thu chung quanh một ít môn phái nhỏ cùng tu tiên gia tộc đệ tử.

Huyền Nghĩa Môn mới thu nhận đệ tử A Chiêu, là nơi đây sinh trưởng ở địa phương tu đồ, tự nhiên nhận ra trong đó không ít người vật. Vừa đúng có một gã cùng A Chiêu hết sức quen thuộc tiếng đồng hồ bạn chơi, mấy ngày trước đây gia nhập Phục Hưng Minh, hơn nữa tại trong môn đảm nhiệm thủ vệ, hẳn mỗi ngày chức trách, chính là cùng một gã khác thủ vệ thủ Loạn Táng Cốc cửa vào.

Loạn Táng Cốc cũng không phải là cái gì bí mật chỗ, tại Phục Hưng Minh xuất hiện trước kia thậm chí có thể tùy ý ra vào, vì vậy đề phòng không phải là rất nghiêm.

A Chiêu cùng người này đã thông khí, đêm mai chỉ cần lại hồi lộ mua được một gã khác thủ vệ, hẳn là được thả Mộc Dịch các loại tiến vào trong cốc, nhưng trước hừng đông sáng phải đi ra, để tránh bị người phát hiện.

Ngày thứ hai vào đêm về sau, Mộc Dịch, Giang thị huynh muội mang theo A Chiêu đứng giờ đi tới ở vào Phong Diệp Lĩnh trung bộ Loạn Táng Cốc.

Mượn nhàn nhạt ánh trăng, Mộc Dịch thấy được một cái hơn trăm trượng lớn nhỏ cửa sơn động, bên trong đen kịt một mảnh, chỗ động khẩu đứng đầy hai gã tu đồ thủ vệ, bọn hắn đang tại nói chuyện phiếm tông môn sự tình, sắc mặt cũng không thể nào khẩn trương.

"Chính là hẳn không sai!" A Chiêu nhận ra trong đó một gã thủ vệ, vì vậy trước tiên đi qua, hướng người nọ đánh cho, sau đó từ trong lòng móc ra hai trăm tinh thạch, hai gã thủ vệ tất cả phân một trăm.

Đối với tu đồ mà nói, một trăm tinh thạch cũng không phải là số lượng nhỏ, hai người tự nhiên là mừng rỡ cực kỳ.

Hỏi rõ ràng chung quanh an toàn tình huống về sau, A Chiêu mới truyền tin Mộc Dịch các loại hiện ra thân hình, đi tới nơi này.

"Tham kiến chư vị tiền bối!" Một tên trong đó thủ vệ chấp tay nói ra: "Cái này Loạn Táng Cốc tuy rằng không phải là cái gì bảo địa, nhưng bị bốn môn thiết lập vì cấm địa một trong, chư vị tiền bối tốt nhất là mau chóng phản hồi!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Mật Động Trong Cốc

"Vô luận là hay không tìm được chúng ta cần đồ vật, chúng ta cũng sẽ ở bình minh trước ly khai nơi đây!" Giang Nhất Mặc thản nhiên nói, "Bất quá, người nếu như nhận chúng ta tinh thạch, đã biết rõ nói cái gì nên nói, nói cái gì không nên nói!"

"Tiền bối yên tâm, văn bối ý kín, tuyệt sẽ không từ tìm phiền toái!" Tên hộ vệ này cung kính đáp.

Giang Nhất Mặc nhẹ gật đầu, lệnh A Chiêu lưu thủ nơi này, nàng tức thì cùng Mộc Dịch, Giang Nhất Văn cùng một chỗ vào sơn động bên trong.

Sơn động không dài, mới hơn trăm trượng, đi ra sơn động về sau, liền tiến vào một cái hai bên đều là cao ngất núi cao trong hạp cốc. Nơi đây ** khí tức nồng đậm, mượn Dạ Minh Châu hào quang, ngẫu nhiên có thể thấy được không tròn vẹn hài cốt tán lạc tại hòn đá lúc giữa, hoặc là nửa chôn ở trong đất bùn, thập phần làm cho người ta sợ hãi.

Những thứ này hài cốt, thậm chí có chút ít hóa đá dấu hiệu, đủ để chứng minh chúng nó đến từ đã lâu niên đại.

"Huyết Linh Chi thích Âm, gặp mặt trời tức thì hủy. Cái này hạp cốc sâu đậm, quanh năm khó gặp ánh mặt trời, hoàn toàn chính xác rất thích hợp Huyết Linh Chi sinh trưởng hoàn cảnh." Mộc Dịch vừa nói, một bên hướng hạp cốc chung quanh từng cái một huyết động cẩn thận xem xét.

Hạp cốc hai bên thạch bích trong huyết động quả thực không ít, Giang thị huynh muội cũng phân tán ra, riêng phần mình tìm kiếm.

Giang Nhất Mặc tìm thực tế cẩn thận, một ít lớn một chút hòn đá cũng muốn lật qua, nhìn xem phía sau trong khe hở có thể hay không có xích hồng linh chi tồn tại.

Làm như vậy có chút cùng loại với mò kim đáy biển, nhưng Mộc Dịch đám người cũng không có tốt hơn phương pháp, chỉ có thể tạm thời thử một lần, Mộc Dịch cũng không có báo rất lớn kỳ vọng.

Ba người tìm hơn một canh giờ, hoàn toàn không có phát hiện Huyết Linh Chi tung tích, mặt khác thích Âm thảo được ngược lại là phát hiện hai gốc, nhưng là đều không phải là cái gì quý báu Linh dược, đối phạm nhân mà nói thập phần khó được, đối Tu tiên giả mà nói, rồi lại không có bao nhiêu tác dụng.

Giang Nhất Văn có chút gấp, Mộc Dịch cười nói: "Giang huynh không cần phải lo lắng, vật ấy đối tại hạ mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, cũng không phải tính mạng có quan hệ bảo vật. Tìm không thấy cũng thì thôi!"

"Vậy là tốt rồi! Theo kẻ hèn này đến xem, tìm được hy vọng không lớn." Giang Nhất Văn cười khổ một tiếng, tiếp tục vui đầu tìm tòi.

"Ồ, nơi này có một sơn động, còn có dấu chân!" Giang Nhất Mặc bỗng nhiên kinh hô một tiếng.

Mộc Dịch cùng Giang Nhất Văn nghe vậy cả kinh, vội vàng hướng Giang Nhất Mặc chỗ đó bay đi.

Tại đây ra một mảnh bụi gai, lại lật mở một tảng đá lớn về sau, trên thạch bích rõ ràng xuất hiện một cái liếc trông không đến năm chục sơn động, cửa động không sai biệt lắm vừa dễ dàng khiến một người xuất nhập.

Cái này bản không kỳ lạ quý hiếm, dù sao phụ cận sơn động không ít. Nhưng làm cho người kinh ngạc là, này sơn động trong rõ ràng có vài chỗ

Nhân loại dấu chân lưu lại.

"Có người đến qua nơi đây! Hơn nữa ngay tại không lâu lúc trước!"

Ba người đều làm ra loại này phán đoán, lập tức đều là trong lòng rung mình.

Giang Nhất Mặc cẩn thận xem xét cửa động phụ cận, lại dùng sức nghe nghe, nói ra: "Động này trong máu tanh chi khí, tựa hồ đặc biệt nồng đậm!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắc Tị Mạch không tầm thường, cũng cảm ứng được cái này sợi từ trong động bay ra huyết khí.

"Mộc đạo hữu đã từng nói qua, máu tanh chi khí nồng đậm. Là Huyết Linh Chi xuất hiện điều kiện một trong. Có thể hay không có người cũng đến nơi đây tìm kiếm Huyết Linh Chi ?" Giang Nhất Văn trong lòng khẽ động nói.

"Không thể bài trừ loại khả năng này!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắc suy nghĩ một chút về sau, nói ra: "Tại hạ tiến vào này động nhìn một cái. Các người tạm thời lưu thủ cửa động, để tránh bị người cản phía sau, tuyệt đường lui."

Giang thị huynh muội đáp ứng xuống, bọn hắc biết rõ trong ba người Mộc Dịch thực lực cao nhất, hơn nữa cũng hoàn toàn chính xác cần phải có người canh giữ ở cửa động.

Giang Nhất Mặc có chút không yên lòng, muốn cùng Mộc Dịch cùng một chỗ đi vào, nhưng cân nhắc đến cô nam quả nữ đồng chỗ cái này hẹp hòi thông đạo có chút không tiện, sắc mặt trở nên hồng, cũng không nói thêm gì, chỉ là dặn dò Mộc Dịch ngàn vạn phải cẩn thận.

Giang Nhất Văn cũng muốn cùng Mộc Dịch đi vào. Nhưng Mộc Dịch lại nói một người hành động càng thêm thuận tiện; hơn nữa khiến Giang Nhất

Mặc một người lưu lại chỗ động khẩu cũng có phần không an toàn, Giang Nhất Văn ý niệm tới đây, đành phải thôi.

Mộc Dịch tại hai người dẫn dò âm thanh, mang theo một quả Dạ Minh Châu, lách mình chui vào cái này thần bí sơn động.

Chẳng biết tại sao, hẳn cùng với sơn động đặc biệt có duyên.

Hoảng An Đảo ở dưới Bí Cảnh. Cũng là sơn động; hẳn bị bắt vào luyện thi quật, cũng là sơn động; hôm nay lại phát hiện một cái thần bí sơn động!

Mộc Dịch phát hiện, ba người đều có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là Âm khí mười phần.

Mộc Dịch càng đi về phía trước, cảm giác được máu tanh chi khí trở nên nồng hậu dày đặc. Hẳn một bên hiếu kỳ cẩn thận ngoài, một bên cũng âm thầm mừng rỡ, bởi vì càng là hoàn cảnh như vậy, phát hiện Huyết Linh Chi khả năng càng lớn.

"A! Nguyên lai là tử lộ!" Mộc Dịch đi ra hơn trăm trượng về sau, chợt thấy một mặt thạch bích, đã đến cuối sơn động.

Bất quá, mùi huyết tinh vẫn còn, hơn nữa không có truy xét đến căn nguyên.

"Kỳ quái, không hiểu thấu cũng chưa có đường, cũng không biết cái này mùi máu tanh đến từ ở đâu?" Mộc Dịch thì thảo lẩm bẩm.

Hắn đánh giá chung quanh một phen, không có tìm được đầu mối gì, hẳn truy tung dấu chân đến đây cũng kết một tiếng dừng lại.

Mộc Dịch đang muốn không công mà lui, đột nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức trong lòng khẽ động:

"Cơ quan!"

Vô luận là Hoảng An Đảo ở dưới sơn động Bí Cảnh, còn là luyện thi trong hố phức tạp sơn động, còn có một cùng chung đặc điểm, chính là đều sắp đặt phức tạp cơ quan, nhìn như không đường, kì thực lớn có huyền cơ!

Cái kia cái sơn động này, có thể hay không cũng có cơ quan ?

Cái sơn động này, đến tột cùng là người vì chế tạo, còn là thiên nhiên tự thành ?

Mộc Dịch cẩn thận ở chỗ này lục lợi đứng lên, từng tắc một tìm được đến đây trên thạch bích mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Nửa nén hương về sau, bằng vào kinh nghiệm dĩ vãng Mộc Dịch, rốt cuộc tại thạch bích một chỗ đã tìm được cơ quan!

Hắn đối với thạch bích một chỗ đánh vào một đường pháp lực về sau, trước mắt hắn ngăn trở sơn động thạch bích đột nhiên ánh sáng màu vàng lóe lên xuất hiện một cái màn sáng.

"Quả nhiên có huyền cơ, hơn nữa là Tu tiên giả bố trí trận pháp cơ quan!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, lập tức do dự mà có muốn hay không tiến vào màn sáng trong tìm tòi cuối cùng.

Đi vào, có nghĩa là phát hiện một chỗ bí mật, tìm được Huyết Linh Chi khả năng cũng không nhỏ; nhưng mà có nhất định được mạo hiểm;

Không đi vào, tự nhiên không có nguy hiểm, nhưng cũng sẽ không có bất luận cái gì thu hoạch.

Cân nhắc một phen về sau, đối với thực lực mình có nhất định tin tưởng Mộc Dịch, rốt cuộc tại lòng hiếu kỳ điều khiển, tiến nhập màn sáng bên trong.

Lập tức, hắt hai mắt tỏa sáng, bản thân đi tới sơn động thạch bích một chỗ khác, trước mắt vẫn là một cái sơn động, nhưng sơn động hai bên trên thạch bích đều khảm nạm không ít ánh huỳnh quang đá, đem nơi đây theo tương đối sáng ngời.

Chỉ là những thứ này ánh huỳnh quang đá phát ra ánh huỳnh quang Thiên lục, vì vậy trong sơn động một mảnh màu xanh yếu ớt hào quang, lộ ra càng quý dị hơn.

Đã tu hành đến nay Mộc Dịch, tự nhiên không sợ quỷ tà mà nói, nhưng lúc một hồi tự dừng từ lên vô danh làn gió từ sơn động xa xa thổi tới về sau, hắt không khỏi cũng có chút kinh hãi.

Mộc Dịch bọc lấy một tầng nhàn nhạt hộ thể ánh lửa, một tay tối khẩu trừ Càn Khôn đại trong Huyết Nha Nhận, Phi Linh cửu châm, tay kia tối khẩu trừ một cái khác trang bị Kim Đan Thi Thú Càn Khôn đại, sau đó chậm rãi đi thẳng về phía trước.

Vừa đi, Mộc Dịch một vừa tra xét bốn phía đất tường đá vách tường, nhìn xem có hay không Huyết Linh Chi xuất hiện.

"Ồ!" Mộc Dịch mới đi ra khỏi tầm hơn mười trượng, rõ ràng thật sự liền thấy được một cây Huyết Linh Chi!

Chỉ là cái này gốc Huyết Linh Chi, cái đầu quá nhỏ, vừa mới toát ra, vẫn không thể dùng cho luyện đan.

Bất quá ngay tại cách đó không xa thạch bích trong khe hở, có một chút lưu lại Huyết Linh Chi dưới đáy.

Hiển nhiên, cái này nguyên bản phải là có không ít thành thực Huyết Linh Chi, nhưng bị lấy đi!

Mộc Dịch nhướng mày, từ nơi này đứt gãy bất quy tắc hình thái đến xem, cũng không biết chúng nó là bị người vì rút đi, vẫn bị Yêu thú nuốt; bất quá người phía trước khả năng càng lớn, bởi vì là Yêu thú có lẽ sẽ không bỏ qua cái kia nhỏ gốc Huyết Linh Chi!

Mộc Dịch càng thêm cẩn thận, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Trên đường đi, hắn lại phát hiện ba bốn chỗ Huyết Linh Chi dấu vết, nhưng mà đáng tiếc, những thứ này Huyết Linh Chi hoặc là quá nhỏ, hoặc là đã bị lấy đi.

Mộc Dịch chỉ đã tìm được một cây thành thực Huyết Linh Chi, đại khái là bởi vì nó sinh ra ở tầm thường góc tường hòn đá đằng sau, không có bị phát hiện.

Mộc Dịch đem cái này gốc Huyết Linh Chi cắt lấy, thích đáng thu nhập trong hộp ngọc, sau đó để vào Càn Khôn đại bên trong.

Việc này cuối cùng là đã có thu hoạch. Bất quá Mộc Dịch nhưng không có như vậy đẹp đường hồi phủ, hắn đối này sơn động cùng thu thập Huyết Linh Chi người, trở nên cảm thấy hứng thú.

Hắn thậm chí suy đoán, người này lấy Huyết Linh Chi dụng ý, có thể hay không cũng cùng một dạng với hắn, đều là dùng để luyện chế Phí Huyết Hoàn ? Hoặc là nói, Huyết Linh Chi còn có cách dùng khác ?

Bất quá, hắn cũng đem phòng ngự chuẩn bị tận lực làm tốt, thần niệm cũng tận số lượng tế ra bên ngoài cơ thể, có thể nhanh chóng phát hiện nguy hiểm.

Không bao lâu về sau, sơn động đã đến một cái góc rẽ, đối sáng ngời hào quang từ nơi ấy lộ ra, nói rõ sơn động là muốn đi thông một cái sáng hơn nhà địa phương.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch tế ra bên ngoài cơ thể thần niệm, cũng cảm ứng được một cỗ hơi thở.

"Tích Cốc kỳ tu sĩ!"

Mộc Dịch trong lòng buông lỏng. Hắn phát hiện, cỗ khí tức này cũng không cường đại.

Hơn nữa, Tích Cốc kỳ tu sĩ cũng không thể đem thần niệm tế ra bên ngoài cơ thể, nói cách khác, hắn hơn phân nửa còn chưa phát hiện Mộc Dịch đi tới phụ cận.

Nếu như chỉ là một gã Tích Cốc kỳ tu sĩ, vậy liền không có quá lớn nguy hiểm. Mộc Dịch cẩn thận từng li từng tí đi tới một ít, nhưng vẫn ẩn thân tại sơn động góc về sau, đồng thời tận lực dụng thần niệm điều tra chung quanh.

Thần niệm điều tra thập phần huyền diệu, hắn có thể cảm ứng được, sơn động góc sau khi đi qua, hắn là rất lớn cung điện, trong cung điện có một chút làm bằng đá khí cụ, tựa hồ còn có một loại không biết tên trận pháp, về này Tích Cốc kỳ tu sĩ khí tức, tại cung điện một chỗ khác, chừng trăm trượng xa, lấy Mộc Dịch trước mắt thần niệm năng lực, còn chưa đủ để lấy dò xét quá cẩn thận.

Ngoài ra, trong cung điện có một cỗ rất mạnh máu tanh chi khí, đừng nói là thần niệm, chính là trong sơn động, Mộc Dịch cũng có thể trực tiếp nghe thấy được.

Mộc Dịch hai mắt nhắm chặt, chăm chú tập trung tư tưởng suy nghĩ, hắn thần niệm, tiếp tục tại trong cung điện chạy thăm dò, cực lớn cột đá, tinh tế điêu khắc đồ văn, đều bị hắn từng cái cảm ứng được.

Tại Mộc Dịch dưới sự nỗ lực, thần niệm càng chạy càng xa, hầu như muốn đến cung điện chỗ giữa chỗ.

Bởi vì thần niệm lúc này đã đến cực hạn, vì vậy không thể điều tra thái chân cắt.

"Có một cái thạch khí, thật dài phương hướng phương hướng đấy, như là quan tài đá!"

Mộc Dịch nhíu mày, cái kia quan tài đá toả ra mùi máu tanh nồng nặc nhất!

"Quan tài đá hình như là nửa đang đắp đấy, phía trên còn thả một ít gì đó!"

Những vật kia, Mộc Dịch cảm thấy có chút quen thuộc, thần niệm cố hết sức cảm ứng một lát sau, Mộc Dịch giật mình:

"Cái kia chút ít chính là Huyết Linh Chi, vậy mà có nhiều như vậy!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Đánh Vỡ

Mộc Dịch đang muốn lặng lẽ từ sơn động đi đến nhìn đến tột cùng, đột nhiên thần niệm lại cảm ứng được một cỗ hơi thở tiến vào trong điện đường này.

Hơn nữa cỗ khí tức này, rõ ràng cường đại hơn rất nhiều!

"Cố Nguyên Kỳ tu sĩ!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, vội vàng đem thần niệm chậm rãi thu hồi, không dám tế ra quá xa, đồng thời chính hắn cũng nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, tận lực thu liễm khí tức.

Đối phương tu vi cao hơn qua hắn, tại Cố Nguyên Kỳ tu sĩ trước mặt, Mộc Dịch nhưng không có nắm chắc ẩn núp ở bản thân.

Hắn nhẹ chân nhẹ tay dọc theo đường về thối lui, ý định tạm thời ly khai chỗ thị phi này.

Nhưng vào lúc này, hắn chợt nghe một cái có chút quen thuộc lão giả thanh âm:

"Đều chuẩn bị xong chưa ? Bảy ngày sau chúng ta sẽ phải tay làm thức tỉnh Chuyển Luân Vương đại nhân!"

Nghe được cái thanh âm này, Mộc Dịch trong lòng run lên, lập tức cứng tại nguyên chỗ.

"Là hắn!"

Thanh âm này đối Mộc Dịch cũng không xa lạ gì, ngay tại mấy tháng trước, hắn nghe qua vài câu.

Lúc ấy, hắn đang từ luyện thi quật trong đào tẩu, mà nói lời nói lão giả, chính là kia tên Cổ Nguyên Kỳ luyện thi tu sĩ!

"Hắn làm sao sẽ lại tới đây ? Có phải hay không là nghe lầm!" Mộc Dịch nhướng mày, lúc này, trong cung điện hai người đang tại đối thoại.

Một thiếu niên thanh âm hồi đáp: "Bách nhân chi huyết đều chuẩn bị xong, Huyết Linh Chi cũng thu thập rất nhiều. Chỉ là cái này Huyết Linh Chi, cuối cùng làm như thế nào dùng ?"

Mộc Dịch không tiếp tục nghi kị, thiếu niên này thanh âm hắn cũng có thể phân biệt nhận ra, đúng là trong đó một gã luyện thi tu sĩ!

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Nguyên lai, cái kia chút ít luyện thi tu sĩ từ luyện thi quật đào tẩu về sau, vậy mà đến nơi này! Bọn hắn lá gan cũng thật sự là không nhỏ, không biết có mưu đồ gì!"

Ý niệm tới đây, Mộc Dịch cũng không có lập tức ly khai, mà là vẫn không nhúc nhích tĩnh tâm lắng nghe.

Lão giả nói ra: "Cái này sư huynh ta cũng không rõ ràng lắm. Các loại bảy ngày sau Hải sư thúc đến chủ trì thức tỉnh nghi thức lúc, chúng ta có thể tận mắt nhìn thấy rồi! Trước đó, chúng ta chỉ để ý dựa theo sư thúc phân phó, không ngừng dùng trăm tên tu giả chi huyết đổ vào Chuyển Luân Vương cùng thu thập Huyết Linh Chi là được."

"Cái này Chuyển Luân Vương đại nhân, hôm nay cũng chính là một cổ đan sĩ luyện thi đi, vì Hà sư thúc như thế coi trọng ?" Thiếu niên không hiểu hỏi.

"Cái này ta cũng không được rất rõ ràng. Bất quá ta nghe nói. Chuyển Luân Vương đại nhân có hết sức đặc thù thần thông, đại khái là Hải sư thúc cần muốn nhờ hắn thần thông, làm một ít chuyện." Lão giả suy đoán nói.

"Cũng không biết nơi này là hay không an toàn, vì sao nhất định phải lựa chọn ở chỗ này thức tỉnh Chuyển Luân Vương!" Thiếu niên vẫn còn có chút lo lắng.

Lão giả nói ra: "Hải sư thúc nói, thức tỉnh Chuyển Luân Vương, nhất định phải tại Cực Âm chi địa, hơn nữa phụ cận chết qua vong hồn càng nhiều càng tốt, như vậy mới có thể mượn nhờ Âm lực lượng cùng trăm tu chi huyết thức tỉnh Chuyển Luân Vương! Cái này Loạn Táng Cốc là phụ cận có thể tìm tới sau cùng nơi thích hợp!"

"Về phần an toàn." Nói đến đây, lão giả ngừng lại một chút, mang theo ba phần khinh thường ngữ khí tiếp tục nói: "Loạn Táng Cốc nguyên bản chính là nơi vô chủ, cũng không có cái gì bảo vật, ở đâu sẽ có người tới đến nơi đây! Chung quanh tiểu môn tiểu phái những tu sĩ kia tu đồ, cũng không tạo thành cái uy hiếp gì!"

Thiếu niên lại nói: "Bất quá sư đệ vẫn cảm thấy, chúng ta có lẽ tăng cường phòng vệ, chỉ làm cho hai cái tu đồ canh giữ ở cốc khẩu, quá không an toàn rồi. Chỉ sợ bất kỳ một cái nào tu sĩ đều có thể xông vào tiến vào!"

Lão giả bất đắc dĩ nói: "Bốn môn bây giờ không phải là nhân thủ không đủ sao! Người sư huynh của ta đệ hôm nay tổng cộng cũng chỉ như vậy mấy người, chẳng lẽ còn đi thay phiên canh giữ ở cốc khẩu hay sao! Hơn nữa, cái gọi là giấu đầu hở đuôi. Chúng ta càng là tầng tầng phòng hộ, càng dễ dàng khiến cho hoài nghi; vạn một tin tức truyền ra ngoài, khiến tu sĩ khác lầm cho là chúng ta tại Loạn Táng Cốc trong tầm bảo, một dễ dàng mà vào, ngược lại hư mất đại sự! Các loại bảy ngày sau thức tỉnh nghi thức chính thức bắt đầu ngày đó, chúng ta lại thêm mạnh mẽ đề phòng!"

Thiếu niên đại khái là nhận đồng lão giả lời nói, sau nửa ngày không có hỏi lại cái gì.

"Cái này trốn trốn tránh tránh thời gian, không biết lúc nào mới là cái đầu!" Thiếu niên bỗng nhiên than nhẹ nói ra.

Lão giả cười nói: "Người trẻ tuổi lấy gấp cái gì, các loại Thánh tôn trùng sinh. Suất lĩnh bốn môn một lần nữa thống lĩnh tu tiên giới, ta và ngươi đều cũng có công người, tự nhiên cũng là rất nhiều chỗ tốt! Đến lúc đó trong tu tiên giới bừa bãi khoáng hoạt, đều tùy ngươi lòng ta ý!"

Nghe đến đó, Mộc Dịch lại càng hoảng sợ. Những người này mưu đồ, quả thực không nhỏ!

Bất quá, chính là hai gã tu sĩ, coi như là sau lưng còn có một chút đan sĩ tiền bối, cũng muốn thống lĩnh tu tiên giới. Không khỏi có chút khoe khoang khoáng lạc.

"Truyền tin tông môn, lại đem cái này Thi Môn ồ chút một lần hành động diệt trừ!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Đúng vào lúc này, đột nhiên một cỗ thần niệm hương hấn nơi đây quét tới, Mộc Dịch lập tức bại lộ không thể nghi ngờ!

"Có người!" Lão giả kinh hãi, sắc mặt đại biến đồng thời hướng Mộc Dịch nơi đây một tiếng gào to:

"Đi ra!"

Mộc Dịch đang muốn quay người chạy trốn, nhưng không biết lão giả phát động cái gì cơ quan, phía sau hấn sơn động thông đạo, lập tức bị một mặt trống rỗng xuất hiện tường đá ngăn chặn.

Mộc Dịch trong lòng than nhẹ một tiếng, Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ thần niệm, muốn rõ ràng cường đại hơn một ít, rốt cuộc phát hiện hấn!

Lão giả này cũng thật sự là cẩn thận, nếu như hắn không có đem thần niệm tế ra bên ngoài cơ thể cẩn thận điều tra chung quanh, là quả quyết không cách nào phát hiện đã nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ Mộc Dịch tung tích.

Sơn động nhỏ hẹp, bất lợi với tác chiến, hơn nữa cũng không biết trong đó có hay không còn có cái gì cơ quan, Mộc Dịch sợ bị đối phương phong kín trong sơn động, đường lui bị cản phía sau, hắn lập tức chọt hiện vào trong cung điện, xuất hiện ở lão giả cùng thiếu niên hai người trước mặt.

"Là người!" Hai người đều nhận ra Mộc Dịch, lập tức riêng phần mình cả kinh.

"Người một mực âm thầm truy tung chúng ta? Người đến tột cùng là như thế nào làm được!" Lão giả trong lòng rung mình mà hỏi, hắn sao có thể nghĩ đến, Mộc Dịch đánh vỡ bọn hắn, thuần thực ngẫu nhiên!

Nếu như nói có một tia tất nhiên liên hệ, cái kia chính là Luyện Thi Thuật. Đúng là từ Bậc đại sư lưu lại Luyện Thi Thuật ở bên trong, Mộc Dịch đã nhận được Phí Huyết Đan đan phương, mới có thể tới nơi này tìm kiếm Huyết Linh Chi, mới có thể gặp lại Thi Môn tu sĩ.

Mộc Dịch cũng đối trước mắt một màn kinh hãi không nhỏ.

Cái kia hai gã Thi Môn tu sĩ, hắn đều gặp, tự nhiên sẽ không kinh ngạc; nhưng hắn chứng kiến, trong điện đường cái kia miệng trong thạch quan, đá che nửa mở, bên trong tất cả đều là màu đỏ tươi mà sền sệt huyết dịch, một cổ trắng bệch thi thể, ngâm mình ở trong máu, tản mát ra đậm đặc mùi máu tanh, tình cảnh cực kỳ quỷ dị!

Khác có vài chục gốc Huyết Linh Chi, liền chất đống tại đá đắp lên, phát ra đỏ sậm hào quang, ở chung quanh huyết khí phụ trợ xuống, lộ ra đặc biệt hung lệ.

"Những thứ này đều là máu người ? Vì đạt tới mục đích, các người sát hại bao nhiêu người ?" Mộc Dịch nhướng mày nói.

Lão giả hừ lạnh nói: "Trăm tu chi huyết, tự nhiên là một trăm tên tu đồ huyết dịch! Những thứ này tu đồ có cái gì không giá trị, có thể vì phục sinh Chuyển Luân Vương đại nhân mà dâng ra máu tươi, cũng không tính bọn hăn sống uống phí một trận!"

Trong đầu tưởng tượng thấy cái này trăm tu chi huyết thu thập quá trình, Mộc Dịch trong đôi mắt đã hiện lên một tia không đành lòng, hăn mỗi chữ mỗi câu lạnh lùng nói ra: "Các người, đáng chết!"

"Ha ha, cái kia chút ít bị giết tu đồ, trước khi chết thường thường sẽ nguyên rửa lão phu chết không yên lành, nhưng trên thực tế, lão phu sống hảo hảo đấy, chết chính là hăn chúng!" Lão giả âm thanh hung dữ cười to, trong giọng nói, tựa hồ rất có nắm chắc.

Bọn hăn rõ ràng được chứng kiến Mộc Dịch thực lực, như thế mà lúc này nhưng không có biểu hiện ra cỡ nào sợ hãi, đã liền cái kia Tích Cốc kỳ thiếu niên, cũng chỉ là lui về phía sau vài bước, trốn ở lão giả sau bên cạnh phương hướng, cũng không có lập tức quay người mà chạy!

Mộc Dịch căn bản không có ý định kéo xuống dưới, lão giả tiếng cười không ngừng, Mộc Dịch đã phát động ra công kích!

"Oanh!"

Một đường trông rất sống động Hỏa Long từ hăn lòng bàn tay bay ra, trong chớp mắt hóa thành hơn mười trượng chi lớn, lập tức toàn bộ trong cung điện độ nóng kích lên cao.

Hỏa Long những nơi đi qua, hết thảy đều hóa thành tro tàn, mang theo cái này cỗ không thể ngăn cản khí thế, Hỏa Long công hướng về phía tên lão giả kia.

Hỏa Long khoảng cách lão giả bất quá mấy trượng xa lúc, Hỏa Long đột nhiên tự hành một phân thành hai, trong đó một cổ tiếp tục công hướng lão giả, một cổ khác rời lại công hướng về phía thiếu niên.

Sự biến hóa này cực kỳ đột nhiên, làm cho người khó lòng phòng bị. Càng thêm tinh diệu chính là, Hỏa Long trong còn có giấu Phi Linh cửu châm cùng Huyết Nha Nhận!

Lão giả cùng thiếu niên sắc mặt khê biến, rời lại cũng không có ở trước tiên tể ra phòng ngự pháp khí!

Mộc Dịch kinh nghi lúc giữa, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức thâm nghĩ trong lòng không ổn.

Hắn đều muốn cấp tốc hướng hai người vị trí vị trí chợt hiện đi, cũng đã đã chậm một bước.

Trong đại điện, trong lúc đó một hồi hàn khí ứa ra, một tòa trảm trượng lớn nhỏ trong suốt màn sáng lẳng không bay lên, đem trong đại điện phong bế, nguyên lai là một tòa băng thuộc tính pháp trận.

"Ầm!"

Hỏa Long bị trong suốt màn sáng chỗ ngăn, lập tức bị pháp trận trong khí lạnh vô cùng hóa giải, lập tức dập tắt cùng vô hình.

Cái kia mấy miếng Phi Linh cửu châm cùng Huyết Nha Nhận, cũng đồng dạng không có trảm phá pháp trận trong suốt băng màn.

"Người tự tiện xông vào nơi đây, chính là tự tìm đường chết!" Lão giả cười đắc ý nói: "Rơi vào cái này đóng băng tuyết trong trận, người tự đợi đến bị chôn sinh hoạt đông thành băng khối đi!"

Cực hàn bạch khí, nhanh chóng bao phủ tại trong pháp trận, lập tức bên trong pháp trận trắng xóa một mảnh, liền ánh mắt thần niệm đều không thể xuyên thấu. Bên trong pháp trận bên ngoài, dường như hai cái ngăn cách thế giới!

"Chúng ta ở chỗ này chờ một cái, chờ hắc bị triệt để đông lạnh đánh chết, lại tới thu thập một phen!" Lão giả hướng sau lưng thiếu niên chứa cười nói.

"May mắn Hải sư thúc vì lấy phòng ngừa vạn nhất, ở chỗ này bố trí một cái đóng băng pháp trận, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!" Thiếu niên thần sắc buông lỏng thở phào.

Nhưng hắc suy nghĩ một chút, vẫn là có chút không yên lòng, hướng lão giả xác nhận nói: "Gia hỏa này có lẽ trốn không thoát đến đây đi ? Thực lực của hắc thế nhưng là tương đối đáng sợ! Hắc từng đang tại ta mấy người này trước mặt giết Lục sư huynh; đã liên sư phụ đều rất có thể là trong bầy rập của hắc mà ngoài ý muốn vẫn lạc!"

"Đương nhiên!" Lão giả không cần nghĩ ngợi đáp, "Hải sư thúc nói, nhờ ta các loại đặc biệt cẩn thận, không muốn ngoài ý muốn phát động pháp trận, bị nhốt đi vào. Tại đây kỳ lạ đóng băng pháp trận ở bên trong, tu sĩ chưa hoàn toàn vững chắc hóa đan điền chân nguyên, sẽ rất nhanh được đông lại, chân nguyên lực lượng khó có thể điều động, hắc hắc phải chết không thể nghi ngờ!"

"Chỉ có đem chân nguyên luyện hóa vì kim đan đan sĩ, mới có thể không sợ cái này đóng băng tuyệt trận!"

"Lão phu dám đánh cược, tối đa một nén nhang công phu, hắc sẽ bị triệt để đóng băng!"

Thiếu niên thấy lão giả tin tưởng tràn đầy, cũng càng yên tâm một ít.

Một lát sau, pháp trận trong truyền đến từng đợt cực lớn trầm đục, như là pháp thuật nổ bùng thanh âm, khí thế kinh người.

Thiếu niên sắc mặt biến hóa, nhìn về phía lão giả.

Lão giả cười lạnh một tiếng, không cho là đúng nói: "Hừ, bất quá là vùng vậy giãy chết mà thôi!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Đấu Thi

Lão giả nói cho hết lời không lâu, bên trong pháp trận động tĩnh càng lúc càng lớn, thậm chí ngay cả cái kia màn sáng cũng bắt đầu khẽ run lên.

Lão giả sững sờ, kinh nghi bất định, thiếu niên càng là thập phần khẩn trương.

Bất quá, động tĩnh rất nhanh dần dần yếu bớt, cuối cùng hầu như quy về bình tĩnh.

"Ha ha, rút cuộc chân nguyên bị phong ấn, dùng không ra ngoài đi!" Lão giả cười đắc ý nói.

Hắn nhẫn nại tính tình lại đợi một hồi, thẳng đến hoàn toàn nghe không được bất luận cái gì động tĩnh.

"Hắn có lẽ đã bị đóng băng! Bất quá vì cẩn thận để đạt được mục đích, chúng ta còn là nhiều chờ một lát." Lão giả hướng thiếu niên nói ra, thiếu niên nhẹ gật đầu, sắc mặt cũng không hề khẩn trương.

"Sư huynh người nói, sư phụ di vật, có thể hay không đều tại trên người của hắn?" Thiếu niên bỗng nhiên nói ra.

Lão giả sững sờ, lập tức trong đôi mắt hiện lên vẻ vui mừng: "Hoàn toàn chính xác rất có thể! Nếu như là như vậy, người sư huynh của ta đệ đã phát tài một khoản tiền của phi nghĩa!"

Lão giả dặn dò: "Chuyện này, chỉ có ta và người hai người biết rõ, không muốn nói cho mặt khác sư huynh đệ, càng không thể nói với Hải sư thúc!"

Nếu không, ta và người cái gì cũng chia không tới!"

"Đây là đương nhiên!" Thiếu niên không cần nghĩ ngợi đáp ứng.

Hai người nhất thời có chút không thể chờ đợi được, bọn hắn lại đợi một hồi, thiếu niên nhin không được nói ra: "Có thể, hắn sớm chết rồi, chúng ta đóng lại pháp trận đi!"

Lão giả dù sao vẫn là cẩn thận một ít, hắn nói ra: "Đừng nóng vội, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, trước giảm xuống pháp trận uy năng, khiến hàn khí dừng lại, như vậy chúng ta liền có thể nhìn rõ ràng trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ."

Nói xong, hắn trong tay pháp trên bàn điểm vài cái, đã đánh vào mấy đạo pháp quyết.

Bên trong pháp trận lập tức không hề có hàn khí toát ra, pháp trận màn sáng cũng thời gian dần trôi qua trở nên trong suốt đứng lên.

"Người đi nhìn kỹ một chút!" Lão giả hướng thiếu niên ý bảo nói.

Thiếu niên cẩn thận tới gần pháp trận, muốn tìm được Mộc Dịch tung tích, nhưng pháp trượng trong lúc nhất thời còn chưa hoàn toàn trong suốt, nhìn không rõ lắm.

Hắn tập trung chú ý, tất cả trong pháp trận, khi hắn bỗng nhiên cảm giác được sau lưng một cỗ kinh phong kéo tới lúc, trời đã tối!

"Phốc!" Một cái móc sắt kích phá hắn hộ thể sáng lên. Sau đó xuyên qua lưng, từ chỗ ngực xuyên qua đi ra, hiện ra hàn quang móc câu trên ngọn, tràn đầy máu tươi.

"Vì cái gì. . ." Thiếu niên giãy giụa lấy xoay người sang chỗ khác, lấy vô cùng oán hận thần sắc, nhìn lão giả liếc, sau đó liền một đầu ngã quy, khí

tuyệt bỏ mình.

Hóa thành một cỗ thi thể hắc. Hai mắt vẫn đang trợn tròn, tràn đầy phần nộ cùng không cam lòng!

"Ha ha, người còn là quá non rồi! Ta nếu như không muốn cùng mặt khác sư huynh đệ chia sẻ sự phụ di vật, tự nhiên cũng không muốn cùng người chia đều! Một người độc chiếm, chẳng phải là rất tốt! Đã có sư phụ thân gia, ta tiến giai đan sĩ, cũng không phải là không thể được!" Lão giả lạnh cười nói, sau đó hướng thiếu niên thi thể đi đến, hắc lấy đi thiếu niên trong tay áo Càn Khôn đại sau liền thuận tay đưa hắc thi thể bị phá hủy.

Đột nhiên. Một cái âm thanh lạnh như băng vang lên:

"Cũng tốt, tránh khỏi ta động thủ!"

"Là ai ?" Lão giả lại càng hoảng sợ, vội vàng hướng bốn phía nhìn lại. Cái thanh âm này rầu rĩ đấy. Như là cách cái gì truyền ra.

Thế nhưng là, chung quanh căn bản không có bóng người, nơi đây ngoại trừ đóng băng đại trận bên ngoài, trống rỗng đấy.

Lão giả theo bản năng nhìn đóng băng tuyết trận liếc, trận này đã trong suốt, Mộc Dịch chính bị băng phong, hai mắt nhắm nghiền, vẫn không nhúc nhích.

Đột nhiên, Mộc Dịch mở ra hai mắt. Cũng hướng lão giả mỉm cười.

Cái nụ cười này, tại lão giả xem ra, nhưng là trên thế giới đáng sợ nhất biểu lộ!

Hắc vội vàng lại móc ra pháp bản, đều muốn một lần nữa kích phát pháp trận toàn bộ uy năng!

Nhưng mà, Mộc Dịch làm sao sẽ cho hắc cơ hội này!

Một cỗ ba màu hỏa diễm. Trong lúc đó từ Mộc Dịch bên ngoài thân chỗ phát ra, trong chốc lát đem chung quanh hàn băng hòa tan, đồng thời hắc tay áo run lên, mấy cái Kim Đan Thi Thú toàn bộ tể ra, đối với chung quanh băng cứng, pháp trận. Một hồi diên cuồng oanh!

Mộc Dịch lúc này thi pháp bộ dạng, ở đâu như là pháp lực bị phong ấn tình hình! Lão giả lập tức sắc mặt trắng bệch!

"Không có khả năng, không có khả năng! Hắc là làm sao làm được ?" Lão giả trong lòng, tràn đầy nghi hoặc.

Hắc đương nhiên không biết, Mộc Dịch ngoại trừ đan điền chân nguyên bên ngoài, còn có cực kỳ dày đặc huyết mạch chân nguyên, những thứ này huyết mạch chân nguyên, nhưng là đóng băng tuyệt trận chỗ không cách nào đông lại phong ấn đấy!

Đóng băng tuyệt trận toàn lực kích phát lúc, lực phòng ngự rất mạnh, Mộc Dịch trong lúc nhất thời mạnh mẽ công không được, dứt khoát làm giả yếu thế, chính là đang chờ đợi cơ hội này!

"Ầm ầm" âm thanh, tại Mộc Dịch Tam Muội chân hỏa cùng mấy cái Kim Đan Thi Thú đánh hội đồng xuống, đã đóng cửa hơn phân nửa uy năng đóng băng tuyệt trận lập tức bị đánh nát thành vô số vụn băng, như vậy bị phá!

Mắt thấy một màn này lão giả, trong đôi mắt lập tức đã hiện lên một tia tuyệt vọng.

Vô luận là Mộc Dịch Tam Muội chân hỏa, còn là cái kia mấy cái Kim Đan Thi Thú, thoát nhìn, cũng không phải hắc có thể dùng lực tồn tại!

Một khi đối phương từ pháp trận trong thoát khỏi, hắc làm sao có thể là người này đối thủ!

"Người cho rằng lão phu chết chắc rồi sao ? Không, hôm nay phải chết ở chỗ này đây, hay vẫn là người!" Lão giả tâm niệm cấp chuyển bên trong, lập tức làm ra một cái trọng đại quyết định!

Tại pháp trận bị Mộc Dịch công phá trong nháy mắt, hắn vậy mà đem bản thân Nguyên Thần hoàn toàn tể ra, trực tiếp chui vào trong thạch quan máu thi thể bên trong!

Mà hắn thân thể của mình, tức thì lập tức ngốc trệ vô thần, âm âm ngã xuống đất!

Nguyên Thần ly thể, có thể so sánh thần niệm ly thể nghiêm trọng hơn! Người kia chỉ là bộ phận thần niệm ly khai thân thể, mà người phía trước nhưng là toàn bộ!

Cũng chỉ có Cổ Nguyên Kỳ trở lên tu sĩ, có thể làm được điểm này, nhưng tác dụng cũng rất nhỏ.

Bởi vì vì thời điểm này, chỉ cần đối phương đưa hắn không thể nhúc nhích thân thể bị phá hủy, Nguyên Thần của hắn sẽ tán loạn biến mất!

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đối với lão giả vẫn không nhúc nhích "Thi thể" đánh ra một đường Hỏa Long, người kia lập tức biến thành tro tàn!

Mộc Dịch sững sờ, dễ dàng như thế giết chết lão giả, cũng có chút ít vượt quá dự liệu của hắn. Hắn vốn cho là lão giả nhất định là có phương pháp gì nhưng lấy bảo hộ thân thể của mình, mới dám như vậy Nguyên Thần ly thể, nếu không, cái này chẳng phải là chịu chết ?

Lão giả hiển nhiên không có ngu xuẩn như vậy, vì vậy, việc này khác có huyền cơ!

Mộc Dịch lập tức đề cao cảnh giác, gắt gao nhìn chăm chăm vào quan tài đá.

"Đạo hữu nghe qua 'Phụ Thần Thuật' sao ?" Một cái thanh âm già nua, từ trong thạch quan truyền ra.

"Quả nhiên!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, lui về phía sau vài bước, đồng thời tâm niệm vừa động, Huyết Nha Nhận liền hóa thành một đạo hầu như không thể phát hiện nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, hướng trong thạch quan "Xác ướp cổ" chém tới!

"Phốc!" Huyết Nha Nhận trầm tại xác ướp cổ trên thân, xác ướp cổ sau đó từ tràn đầy máu tươi trong thạch quan leo ra.

Mộc Dịch kinh hãi, bởi vì hãn chứng kiến, Huyết Nha Nhận liền trầm tại xác ướp cổ chỗ ngực, lại chỉ chém vào tấc hơn, liền một mực khảm tại đó, không chút sút mẻ.

Lấy Huyết Nha Nhận sắc bén, mặc dù là bình thường phòng ngự pháp khí đều có thể trầm phá, chính là một cỗ thi thể, rồi lại vậy mà không thể trầm xuyên qua!

"Vật này, đối Chuyển Luân Vương thân thể vô dụng!" Xác ướp cổ trong truyền ra lão giả thanh âm, xác ướp cổ thò tay đem Huyết Nha Nhận rút ra, giống như vuốt vuốt miếng sắt bình thường quan sát hai mắt, sau đó tiện tay ném ra.

"Phốc phốc phốc phốc" vài tiếng, mượn đối phương vô lễ thời cơ, Mộc Dịch lại là một vòng kích xạ, lần này tể ra nhưng là Phi Linh cửu châm.

Thế nhưng là, những thứ này phi châm cũng một mực dính tại xác ướp cổ trên thân thể, cũng chỉ thâm nhập tấc hơn!

Xác ướp cổ hủ lạnh một tiếng, thậm chí chẳng muốn đi rút những thứ này phi châm.

"Trừ phi người là đan sĩ, trừ phi người có thể điều khiển Pháp bảo! Nếu không, không có pháp khí có thể xúc phạm tới Chuyển Luân Vương thân thể!" Xác ướp cổ băng lãnh nói, nó trống rỗng đấy, không có hai mắt hốc mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, khiến Mộc Dịch không rét mà run.

"Phụ Thần Thuật! Cái kia Luyện Thi Thuật hoàn toàn chính xác đề cập tới loại này bí thuật! Vậy mà có thể đem Nguyên Thần bám vào luyện thi ở bên trong, mượn này thao túng luyện thi!" Mộc Dịch trong lòng kinh hãi, đáng tiếc hẳn không có cẩn thận nghiên cứu cái kia Luyện Thi Thuật, hôm nay nghe được đối phương nói lên, mới nghĩ đến chỗ này sự tình.

Cũng không phải từng luyện thi cũng có thể dùng Nguyên Thần gửi kèm theo thao túng, chắc hẳn này luyện thi cũng nhất định triển khai cái gì tay chân, hoặc là trước đó làm đi một tí tế luyện công việc, mới có thể để cho lão giả như thế thuận tiện thi triển Phụ Thần Thuật!

"Nếu như pháp khí không thể tổn thương này thi thể, vậy nhìn xem pháp thuật!" Mộc Dịch lập tức song chưởng liền phách, từng cổ một tinh túy Tam Muội chân hỏa phun ra mà ra, lập tức tại trong đại điện tạo thành một mảnh tầm hơn mười trượng rộng lớn ba màu biển lửa, đem xác ướp cổ bao bọc vây quanh.

"Hừ, vùng vẫy giãy chết!" Xác ướp cổ cứng ngắt lại sinh hoạt bỗng nhúc nhích tay chân, đôi mắt ngập trời biển lửa, nó nhưng không có tế ra cái gì phòng ngự pháp thuật.

Tam Muội chân hỏa lập tức trực tiếp đốt tại xác ướp cổ mặt ngoài làn da lên, nhưng xác ướp cổ vẫn như cũ thờ ơ!

Sau một lát, mơ hồ có một cổ nhàn nhạt mùi cháy khét truyền ra.

"Ồ ? Người ngọn lửa này quả nhiên có chút trò!" Xác ướp cổ sai bước từ trong biển lửa đi ra, hướng Mộc Dịch đánh tới.

Tuy rằng hơi có một chút da thịt bị Tam Muội chân hỏa đốt trọi, nhưng xác ướp cổ rồi lại không có gì đáng ngại, nó mặc dù không có dùng ra cái gì pháp thuật, nhưng chỉ bằng cái này đao thương bất nhập, pháp thuật bất xâm thân thể, cũng đủ để khiến người đầu đầu không thôi!

Xác ướp cổ một cái tung nhảy, nhảy ra năm sáu trượng xa, đánh về phía Mộc Dịch.

Hai tay của nó khô héo, năm ngón tay dài nhỏ, đầu ngón tay phát ra lục quang, làm cho người ta thấy sờn hết cả gai ốc!

Lấy xác ướp cổ loại này đáng sợ thân thể, mặc dù không có bất kỳ pháp lực gia trì, nếu như bị nó bắt trúng, chỉ sợ cũng khó có thể ngăn cản!

Mộc Dịch sớm có chuẩn bị, thân hình nhoáng một cái, từ một bên kia bay đi, tránh đi xác ướp cổ.

Xác ướp cổ lại nhảy lên đuổi theo, mới đầu động tác của nó có chút cứng nhắc, cũng không tính quá nhanh, nhưng theo lão giả Nguyên Thần càng ngày càng thích ứng cái này xác ướp cổ thân thể, nó nhảy lên bổ nhào bắt tốc độ, rõ ràng nhanh hơn.

Một người một thi thể hai đạo thân ảnh, tại trong cung điện hăng hái gián tiếp xê dịch, cái kia vùng Tam Muội chân hỏa, cũng theo sát lấy xác ướp cổ không ngừng thiêu cháy.

Nhiều lần, Mộc Dịch suýt nữa bị xác ướp cổ ôm đồm ở bên trong, đều là khó khăn lắm tránh cốc, tình cảnh vô cùng nguy hiểm!

Cái kia mấy cái Kim Đan Thi Thú, cũng giúp Mộc Dịch đại ân, chúng nó tuy rằng cũng khó có thể đối phó xác ướp cổ, nhưng tối thiểu cũng có thể

cung cấp một ít yếm hộ cùng trở ngại!

Xác ướp cổ cũng không chịu nổi Tam Muội chân hỏa tiếp tục thiêu đốt, thân thể của nó mặt ngoài, bắt đầu tự nhiên mà vậy hiện ra một tầng huyết quang, ngăn cản Tam Muội chân hỏa.

"Cái này xác ướp cổ, tự nhiên không có khả năng có đan điền, pháp lực của nó như thế nào đến hay sao?" Mộc Dịch trong lòng hoang mang.

Mộc Dịch cùng xác ướp cổ một chạy một đuổi giằng co một lát sau, xác ướp cổ mượn đi vào quan tài đá phụ cận cơ hội, bỗng nhiên tạm thời không đuổi theo giết Mộc Dịch, mà là một đầu đâm vào trong thạch quan, điên cuồng uống một lớn thông máu tươi!

Lập tức, xác ướp cổ bên ngoài thân huyết quang, càng thêm dày đặc!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Kim Châu

"Thì ra là thế!"

Nhìn thấy cảnh này Mộc Dịch, lập tức giật mình.

Cái này xác ướp cổ không biết phong ấn bao nhiêu năm, không có khả năng chỉ dựa vào một đường Nguyên Thần phụ thể có thể tỉnh lại, cũng phát huy ra cường đại thần thông. Nguyên lai xác ướp cổ cần muốn nhờ cái kia "Trăm tu chi huyết" bảo trì sức sống; nói một cách khác, xác ướp cổ cùng Mộc Dịch như vậy dây dưa xuống dưới, còn cần đại lượng dùng để uống máu tươi.

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi một tay vỗ, một đường Hỏa Long mãnh liệt phun ra, trùng trùng điệp điệp oanh tại quan tài đá trên.

Nổ bùng âm thanh, quan tài đá bị tạc vỡ nát, cái kia "Trăm tu chi huyết" không biết làm cái gì tay chân, vậy mà không có ở hỏa điểm nổ bùng trong bị đốt thành tro bụi, mà là từ nghiền nát trong thạch quan chảy ra, lập tức trải tại toàn bộ trong đại điện chỗ.

Những thứ này huyết dịch cực kỳ sền sệt, cũng không có rót vào lòng đất.

Xác ướp cổ vội vàng miệng lớn khê hấp, một cổ vô hình lực lượng sinh ra, cái kia chút ít dày đặc máu tươi nhao nhao hóa thành một từng sợi tơ máu, từ trên mặt đất hướng lên đảo lưu, cuối cùng bị xác ướp cổ hút vào trong bụng.

Xác ướp cổ không có công kích Mộc Dịch, mà là chuyên tâm hút máu, dù sao nơi này đã bị cơ quan phong kín, Mộc Dịch trong lúc nhất thời cũng trốn không thoát đi.

Một lát sau, xác ướp cổ đem trên mặt đất máu tươi hút không còn một mảnh, nó cái kia nhìn như không lớn bụng vậy mà dường như không đầy bình thường, cắn nuốt trọn vẹn một quan tài đá máu tươi về sau, vền vền một chút hơi hơi hờ ra dấu hiệu.

Xác ướp cổ lau đi vết máu ở khóe miệng, dữ tợn mà cười cười, lộ ra dày đặc hàm răng trắng, hút vào cái này rất nhiều máu tươi về sau, xác ướp cổ rõ ràng thay đổi lớn sức sống.

Trái lại Mộc Dịch bên này, cánh tay của hắn chẳng biết lúc nào bị thương, đã có một đường thật dài miệng vết thương, hắn đang tại vận chuyển pháp lực, một đạo hỏa quang tại đây đầu trên vết thương hiển hiện mà ra, miệng vết thương đã ở trong ngọn lửa rất nhanh khép lại, cuối cùng hoàn hảo như lúc ban đầu, liền vết sẹo đều không có để lại.

"Bây giờ nhìn người như thế nào trốn!" Xác ướp cổ đặc ý nói, hắn vung vẩy lấy hai tay, mười ngón trong lúc đó tăng vọt hơn một xích, cái kia hiện ra quang mang màu xanh sẫm đáng sợ móng tay, cũng trở nên như lưỡi dao sắc bén một nửa, lại nhọn lại lợi. Chừng ba tấc chiều dài!

"Cái này Quỷ Trảo mười ngón, không khác mười món phẩm chất tuyệt hảo cực phẩm pháp khí, nhìn người như thế nào ngăn cản!" Xác ướp cổ khẽ quát một tiếng, thả người hướng Mộc Dịch đánh tới.

Xác ướp cổ mười ngón điên cuồng trảo, nổi lên huyết quang một mảnh; hô trong tiếng hô, liền Mộc Dịch tể ra Tam Muội chân hỏa biến lửa, cũng bị kia xé thành thành từng mảnh hỏa diễm.

Mộc Dịch điềm tĩnh, dưới chân nhẹ nhàng chia xuống đất. Thân hình bay lên không, hướng về phía sau gấp bay, tránh được xác ướp cổ.

Xác ướp cổ mau chóng đuổi liên tục, Mộc Dịch rồi lại phòng thủ mà không chiến, chỉ lo liên tục né tránh.

"Sát!" Xác ướp cổ một móng vuốt không thể bắt trúng khó khăn lắm né tránh đi Mộc Dịch, rồi lại chộp vào cột đá lên, lập tức mảnh đá bay tán loạn, cứng rắn cột đá lên, để lại chùng hơn một xích sâu mấy đạo dấu vết!

"Hừ. Nhìn người có thể trốn qua bao nhiêu lần!" Xác ướp cổ lạnh cười nói: "Dù là người có thể tránh thoát một nghìn lần, chỉ cần có một lần bị lão phu bắt trúng, người liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Mộc Dịch bất vi sở động. Tiếp tục không ngừng bay nhanh chớp động thân hình, từ không ngừng nghỉ, cũng không có lại thi triển thủ đoạn gì đi công kích xác ướp cổ.

Xác ướp cổ tung nhảy tốc độ càng lúc càng nhanh, nhanh như gió nhanh như điện, cũng không kém hơn bình thường tốc độ phi hành, nhưng trong đại điện có cột đá cùng mấy cái cực lớn Kim Đan thú thi các loại chướng ngại vật, Mộc Dịch linh hoạt vây quanh những địa hình này né tránh, tuy rằng thoát nhìn vô cùng nguy hiểm, nhưng trong lúc nhất thời cũng không có bị xác ướp cổ bắt trúng.

Nhưng mà. Cục diện như vậy xuống, xác ướp cổ rõ ràng cho thấy có thắng không bại, chỉ cần Mộc Dịch thoáng không lưu ý, liền đem đã chết tại xác ướp cổ móng vuốt sắc bén phía dưới!

"Người muốn hao hết lão phu khí lực?" Xác ướp cổ một bên mau chóng đuổi, một bên khinh thường nói: "Hừ. Chỉ sợ người chân nguyên hao hết, lão phu cũng sẽ không kiệt lực!"

Mộc Dịch bất vi sở động, tiếp tục chạy trốn.

Đột nhiên, xác ướp cổ há miệng một phun, một cổ Lục sắc sương mù mà tràn ra. Tàn ra khắp cả trong điện phủ.

"Đây là thi độc! Đủ để cho người trúng độc bỏ mình, tối thiểu nhất cũng là kinh mạch bủn rủn vô lực, nhìn người như thế nào trốn! Nếu như người là ngừng thở cũng có thể, bất quá nhìn người có thể kiên trì bao lâu!" Xác ướp cổ trong truyền ra lão giả thanh âm, hắc cười ha ha, đắc ý cực kỳ.

Thế nhưng là, Mộc Dịch rồi lại bất vi sở động, trong ngực của hắn bỗng nhiên nhảy ra một cái thuần trắng cầu thả đoàn tiểu quái vật, còn có một đôi trong suốt cánh, đúng là Tiểu Mao Cầu.

Tiểu Mao Cầu đứng ở Mộc Dịch trên bờ vai, há miệng khê hấp, lập tức đem cái kia chút ít Lục sắc khói độc nhao nhao hút đi, cũng thoả mãn cực kỳ miệng lớn nhấm nuốt, như là nhấm nháp mỹ vị bình thường.

Xác ướp cổ sững sờ, hắn thật không ngờ, Mộc Dịch rõ ràng còn có loại này có thể nuốt độc Linh sủng.

Xác ướp cổ điên cuồng phun mấy miệng sương mù màu lục, đều bị Tiểu Mao Cầu thôn phệ. Xác ướp cổ chút nào nhìn không tới hiệu quả gì, cũng chỉ tốt buông tha cho một chiêu này.

Bất quá, xác ướp cổ tốc độ di chuyển càng lúc càng nhanh, đuổi giết Mộc Dịch tiết tấu cũng càng ngày càng gấp!

Một lát sau, xác ướp cổ bỗng nhiên chợt quát một tiếng, thả người nhảy lên, từ cao tới tầm hơn mười trượng giữa không trung hướng Mộc Dịch đánh tới, bao trùm phạm vi công kích cực lớn, khiến Mộc Dịch rất khó né tránh!

Xác ướp cổ thần sắc, dữ tợn đáng sợ, dày đặc trắng răng nhọn lên, còn lưu lại lấy vết máu.

"Không sai biệt lắm!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Hắn tâm niệm vừa động, trong lúc đó toàn thân toát ra một mảnh hỏa diễm, toàn thân huyết mạch đều bị điều động!

Mà xác ướp cổ thất khiếu ở bên trong, cũng vậy mà đồng thời toát ra một mảnh hỏa diễm, hét thảm một tiếng ở bên trong, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì lão giả Nguyên Thần, tại trong ngọn lửa biến thành một đám khói xanh!

"Đừng!" Xác ướp cổ trùng trùng điệp điệp rơi vỡ tại Mộc Dịch trước người, vẫn không nhúc nhích, cái kia đầy móng vuốt sắc bén, khoảng cách Mộc Dịch bất quá hơn một xích xa!

"Máu cũng không phải là tốt như vậy uống!" Mộc Dịch thản nhiên nói: "Nhất là trong cơ thể ta máu!"

Ngay tại hắn đánh vỡ quan tài đá không lâu sau, biểu hiện ra hắn tại vận dụng Tam Muội chân hỏa phá hư cái kia chút ít huyết dịch, nhưng trên thực tế hắn rồi lại âm thầm trên cánh tay cắt một vết thương, nhỏ không ít tinh huyết, lẫn vào mặt khác trong máu.

Xác ướp cổ đem trên mặt đất huyết dịch toàn bộ hút vào trong cơ thể, trong đó dĩ nhiên là bao gồm Mộc Dịch máu.

Tại đối phương sau cùng không có đề phòng chi ý cường công thời khắc, Mộc Dịch trong lúc đó kích phát toàn thân huyết mạch, thụ kia huyết mạch cảm ứng, cổ trong thi thể Mộc Dịch chi huyết cũng lập tức bốc cháy lên!

Lão giả Nguyên Thần, liền giấu ở xác ướp cổ trong cơ thể, nó như thế nào thừa nhận ở Mộc Dịch trong huyết mạch ẩn chứa Tam Muội chân hỏa đốt cháy, lập tức không hề lo lắng tiêu vong.

Xác ướp cổ chỉ là thân thể cứng rắn vô cùng, cũng không thể tại nội bộ bảo hộ lão giả Nguyên Thần, Mộc Dịch từ bên trong đột nhiên phát động công kích, lão giả tránh cũng không thể tránh!

Chỉ sợ đến chết, hắn cũng không hiểu cuối cùng đã xảy ra chuyện gì!

Tiểu Mao Cầu nuốt vào không ít thi độc, chính buồn ngủ, nếu như lão giả Nguyên Thần đã diệt, Mộc Dịch liền đem Tiểu Mao Cầu đã thu vào Sinh Linh đại bên trong, khiến kia ngủ yên.

"Cái này xác ướp cổ thật là đáng sợ, không thể để cho nó rơi vào Thi Môn tu sĩ trong tay!" Mộc Dịch thì thào nói ra, hắn nhìn xác ướp cổ liếc, lập tức không chút do dự tể ra một đoàn Tam Muội chân hỏa, từ trong bên ngoài cùng một chỗ đốt cháy cái này xác ướp cổ.

Mộc Dịch không muốn đi giết trăm tên tu giả, lại luyện trăm tu chi huyết bồi dưỡng xác ướp cổ, đem cái này xác ướp cổ hóa cho mình dùng, vì vậy muốn trực tiếp đem cái này xác ướp cổ bị phá hủy.

Mặc dù xác ướp cổ đã không người thao túng, nhưng nó cứng rắn thân thể, tại Tam Muội chân hỏa trong còn có thể kiên trì một hồi lâu.

Mộc Dịch thừa cơ đem nơi đây thu thập một phen, cái kia hơn mười gốc Huyết Linh Chi, rơi lả tả trên đất, tự nhiên muốn nhận lấy; mặt khác, xác ướp cổ trên cầm cái kia mấy miếng Phi Linh cửu châm, cùng với Huyết Nha Nhận đợi, cũng muốn từng cái thu hồi.

Sau đó, Mộc Dịch bắt đầu tra tìm nơi này cơ quan.

Hắn trước từ lão giả Càn Khôn đại tìm được, quả nhiên phát hiện pháp bàn, nhưng mà có vài khối nhiều.

Mộc Dịch nhướng mày, nó đối với trận pháp chi đạo biết có hạn, không dám xác định cái nào một quả pháp bàn mới là điều khiến nơi đây cơ quan mấu chốt.

Vạn nhất nghĩ sai rồi, mà kích phát mặt khác cơ quan, ngược lại đưa hắn đóng ở chỗ này, hoặc là khiến cho mặt khác Thi Môn nhân vật chú ý,

ngược lại sẽ rước lấy một trận phiền toái.

Dứt khoát, Mộc Dịch liền buông tha pháp bàn. Hắn bắt đầu cẩn thận kiểm tra trong đại điện mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, hắn biết rõ, nhất định còn có mặt khác cơ quan có thể mở ra ngăn chặn sơn động thông đạo thạch bích, nếu không vạn nhất pháp bàn có chút hư hao, những thứ này Thi Môn tu sĩ liền không cách nào tự do ra vào nơi này rồi!

Thỏ khôn đào ba hang, Thi Môn tu sĩ liền động đất đều để lại nhiều cái cửa ra vào; tự nhiên cũng sẽ không không có những phương pháp khác mở ra cơ quan.

Loại này cơ quan, Mộc Dịch đã kiến thức rất nhiều lần, cuối cùng có đi một tí kinh nghiệm.

Dù là như thế, hắn còn là tìm kiếm một thời gian thật dài về sau, cuối cùng tại lão giả từng tiếp xúc qua tòa nào đó bàn đá ở bên trong, đã tìm được không chỗ tầm thường.

Bàn đá tuy rằng trầm trọng, nhưng ở Mộc Dịch nhếch lên phía dưới không chút sức mẻ, hiển nhiên là khác có huyền cơ.

Mộc Dịch dù sao cũng là luyện qua thủ túc nhị mạch người, thêm với tu vi ngày càng thấy cao, thụ thiên địa nguyên khí thoải mái, thân thể của hắn cùng người phàm đã đại hữu bất đồng, hắn khí lực cũng so với phàm nhân lớn rất nhiều!

Liền hắn đều chuyển không động này bàn đá, tự nhiên có chút vấn đề.

Mộc Dịch cũng không có lập tức kích phát cơ quan, bởi vì hắn phát hiện, trải qua đoạn thời gian này đốt cháy về sau, xác ướp cổ rốt cuộc bị đốt hủy, hầu như triệt để hóa thành tro tàn.

Chỉ có hai khóa tắc hơn lớn nhỏ màu vàng viên châu, vẫn như cũ tồn tại tại Tam Muội chân hỏa bên trong, chính quay tròn lẫn nhau quay chung quanh xoay tròn liên tục, không bị ngọn lửa đốt hủy.

Mộc Dịch thu hồi Tam Muội chân hỏa về sau, nhìn thấy một màn này, không khỏi hơi sửng sốt:

"Kim Đan ?"

Mộc Dịch lập tức lắc đầu, cái này kim cầu tựa hồ không có bao nhiêu chân nguyên lực lượng phát ra, không giống như là trong truyền thuyết Kim Đan, huống chi, cho dù có kỳ lạ phương pháp có thể đem xác ướp cổ Kim Đan giữ lại đến nay, cũng tối đa chỉ có một viên kim đan, sao có thể là hai khóa ?

Mộc Dịch hết sức tò mò, hai cái này kim châu không bị Tam Muội chân hỏa thôn phệ, đủ thấy không giống bình thường, tuyệt không phải bình thường bảo vật!

Mộc Dịch thậm chí nghĩ đến, cái kia chút ít Thi Môn người trong khổ tâm kinh doanh đây hết thấy, vì thức tỉnh xác ướp cổ mà lớn phí trắc trở, nói không chừng cũng chính là vì cái này hai khóa kim châu.

Mộc Dịch cẩn thận chi tiết lấy cái này hai khóa kim châu, nhưng người kia xoay tròn cực nhanh, rất khó coi rõ ràng.

Bất quá, Mộc Dịch vẫn có một loại hết sức kỳ lạ cảm giác xông lên đầu.

Có chút quen thuộc, lại có chút ít lạ lẫm; có chút vui mừng, lại có chút ít lo lắng.

Chuẩn xác mà nói, không là chính bản thân hắn có loại cảm giác này, mà là huyết mạch của hắn, tựa hồ cùng cái này kim châu có chút cảm ứng.

"Cuối cùng là vật gì ?"

Liền như năm đó hần lần đầu nhìn thấy Tiểu Mao Cầu như vậy, một loại phát ra từ huyết mạch chỗ sâu cảm ứng, khiến Mộc Dịch cảm thấy, cái này hai khóa kim châu, mặc dù mới lần thứ nhất nhìn thấy, lại tựa hồ như đã cùng hần dày không thể phân!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Truyền Thừa

Mộc Dịch đánh ra một đường pháp lực, khiến kim châu ngừng ở giữa không trung không hề xoay tròn.

Hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn hai khóa kim châu hồi lâu, cũng không có cảm nhận được bất kỳ nguy hiểm nào.

Rốt cuộc, tại lòng hiếu kỳ điều khiển, hắn nhìn không được đem kim châu nắm trong tay, cẩn thận cảm thụ.

"A!"

Mộc Dịch bỗng nhiên một tiếng thở nhẹ, cái kia hai khóa kim châu mặt ngoài, vậy mà trong lúc đó phát ra một tầng nho nhỏ kim mang, người kia dường như cây kim bình thường, đâm vào Mộc Dịch bàn tay, lập tức khiến Mộc Dịch lòng bàn tay rịn ra một ít rậm rạp máu tươi.

Những thứ này máu tươi cũng nhiễm đến kim châu lên, trong lúc đó kim châu ánh sáng phát ra rực rỡ, cũng hóa thành hai đạo kim quang lóe lên, nhanh chóng chui vào Mộc Dịch trong đôi mắt!

Đây hết thảy đến thập phần đột nhiên, Mộc Dịch căn bản không hề phòng bị!

Nhưng may mắn chính là, kim quang đập vào mắt về sau, hắn ra theo bản năng cảm thấy hai mắt tỏa sáng bên ngoài, cũng không có mặt khác không khỏe cảm giác.

Mộc Dịch sững sờ, hẩn trờng mắt nhìn, cảm thấy hết thấy bình thường, bản thân xa hơn lòng bàn tay nhìn lại lúc, cái kia hai khóa kim châu đã biến mất không thấy gì nữa!

"Tại sao không có rồi hả? !"

Mộc Dịch lấy làm kỳ, rõ ràng trờ mắt nhìn cái này hai khóa kim châu biến mất tại trước mắt mình.

"Không đúng, không phải là trước mắt, mà là trong mắt!"

"Chẳng lẽ cái kia hai khóa kim châu, vậy mà sáp nhập vào của ta trong đôi mắt ?"

Mộc Dịch kinh hãi, vội vàng lấy ra Bạc đại sư cái kia trước mặt Ngân Kính Pháp bảo.

Tuy rằng hẩn không thể sử dụng bảo vật này, nhưng bảo vật này bóng loáng hình thành, chói lọi, có thể coi như tấm gương dùng một lát, hơn nữa còn là một mặt có thể cảm ứng nguyên khí biến hóa đặc thù tấm gương.

Quả nhiên, hẩn nhìn đến mình trong kính, trong đôi mắt mơ hồ có một tầng kim mang như ẩn như hiện.

"Đây là có chuyện gì ?"

Mộc Dịch chính hoang mang lúc giữa, đột nhiên trong đầu trào vào vô số tin tức, cái loại cảm giác này, giống như hẩn đồng thời tế ra nhiều phần thần niệm, đọc nhiều bộ điển tịch bình thường, tin tức thoáng cái tại trong đầu nổ tung nôi, Mộc Dịch kêu đau một tiếng, bưng kín đầu, nằm chết dí trên mặt đất.

Nửa nén hương sau. Mộc Dịch rốt cuộc chậm rãi đứng dậy.

"Thì ra là thế, ta vậy mà đã nhận được truyền thừa Âm Dương Mộc!"

Mộc Dịch thì ào nói ra.

Vừa rồi dùng mảnh vào trong đầu hắc tử này tin tức, đúng là kim châu trong ẩn chứa một tia huyết mạch nơi cất giấu.

Mà cái này huyết mạch, cũng là thần mạch chi huyết, hơn nữa đã bị Mộc Dịch huyết mạch dung hợp.

Vì vậy, Mộc Dịch liên thông qua huyết mạch của mình, đã nhận được kim châu truyền thừa.

Truyền thừa không chỉ là hai cái kim châu bản thân, còn có cái kia chút ít không biết tại bao nhiêu năm trước lưu lại tin tức.

Đáng tiếc. Những tin tức này bị gia cố phong ấn, dường như một viên viên châu giống như giấu ở Mộc Dịch thần niệm trong. Lấy Mộc Dịch trước mắt tu vi, hắc không cách nào cởi bỏ cái này viên châu, từng cái đọc trong đó toàn bộ tin tức.

Hắc chỉ đã lấy được một phần nhỏ tin tức, thông qua cái này bộ phận ghi chép, hắc biết rõ, cái này hai khóa kim châu lớn có lai lịch, đúng là trong truyền thuyết Âm Dương Thần Mộc.

Âm Dương Mộc, Dương Mộc hiểu rõ phạm trần, Âm Mộc tham phá luân hồi!

Trong truyền thuyết Âm Dương Mộc tiểu thành về sau, Dương Mộc có thể xem thấu thể gian đại đa số huyền thuật, ẩn nấp chi thuật; mà Âm Mộc lại có thể nhìn ra kiếp trước luân hồi!

Như thế thần bí thần mộc thần thông. Tự nhiên không thể nào là Mộc Dịch hiện tại có thể có, nhất định phải chờ hắc tu vi tiến nhanh, mới có thể một chút luyện hóa kim châu. Làm cho mình hai mắt, dần dần dần dần có đủ Âm Dương Mộc thần thông!

"Lúc này đây, cuối cùng chuyển đi này không tệ!" Mộc Dịch mừng rỡ trong lòng.

"Trước sau tính toán ra, ta đã vào sơn động có hơn một canh giờ rồi a, còn là mau rời khỏi nơi đây!"

Mộc Dịch vẫn ngẩng nhìn chung quanh một vòng, xác nhận mình đã đem dấu vết đều che giấu về sau, phát động bàn đá cơ quan, đem bàn đá một cái chân bàn xoay tròn vài vòng.

Ầm ầm thạch bích di động âm thanh sau đó, xa xa sơn động thông đạo một lần nữa mở ra!

Mộc Dịch vội vàng hướng chỗ đó bay đi, rồi lại trước mặt bắt gặp Giang thị huynh muội hai người!

"Mộc huynh. Người không có việc gì là tốt rồi!" Giang Nhất Mặc nhìn thấy Mộc Dịch, lập tức thần sắc vui vẻ, thở phào.

Nguyên lai, huynh muội này hai người thấy Mộc Dịch chậm chạp không quay lại, lo lắng phía dưới. Liên cùng nhau tiến vào trong sơn động tìm kiếm Mộc Dịch, lại phát hiện sơn động là đầu tử lộ, vả lại không có tìm được Mộc Dịch tung tích.

Giang Nhất Mặc tại sơn động phong kín chỗ tìm kiếm một phen, cũng phát hiện cái kia cơ quan, cũng liền tiến vào nơi này. Nhưng không ngờ lại bị thạch bích ngăn trở.

Hai người chính cẩn thận tìm kiếm cơ quan chỗ, thạch bích đã mở ra, Mộc Dịch sau đó liền ra hiện tại bọn hắn trước mặt.

"Tại hạ muốn Huyết Linh Chi, đã tìm được rồi, chúng ta cái này phản hồi đi!" Mộc Dịch mỉm cười nói.

Bất quá, hai người bởi vì lo lắng hấn mà phạm hiểm tiến vào nơi này, cũng làm cho Mộc Dịch có chút cảm kích.

Nếu như không phải là gặp Giang thị huynh muội, hấn không nhất định có thể lặng yên tiến vào cái này Loạn Táng Cốc; nếu như không phải là Giang Nhất Mặc ngẫu nhiên phát hiện cái sơn động này cửa vào, Mộc Dịch càng sẽ không đạt được Huyết Linh Chi cùng truyền thừa Âm Dương Mộc!

Vì vậy Mộc Dịch cảm thấy, bản thân việc này có thể có lớn như vậy thu hoạch, Giang thị huynh muội cũng công lao không nhỏ!

Bất quá, huynh muội này hai người cũng không biết những thứ này, Giang Nhất Văn còn có chút ngưỡng ngùng nói: "Ha ha, lúc này đây chúng ta huynh muội hai người vậy là cái gì vội vàng cũng không có giúp đỡ, cũng may Mộc đạo hữu từ có cơ duyên, đã tìm được Huyết Linh Chi!"

"Không, nhị vị đạo hữu đối tại hạ một mực rất tốt, tại hạ trong lòng hiểu rõ!" Mộc Dịch khẽ mỉm cười nói.

Giang Nhất Mặc nói ra: "Mộc huynh nói ngược đi, cho tới nay, đều là Mộc huynh trợ giúp chúng ta, lại là giúp đỡ tinh thạch, lại là thu đồ đệ truyền đạo, về sau còn lực lượng chống đỡ cường địch, yểm hộ chúng ta đào tẩu! So sánh dưới, chúng ta thật không có vì Mộc huynh hồi báo cái gì, tối đa cũng là toàn bộ một ít tiện tay mà thôi bốn phận mà thôi!"

Mộc Dịch nói ra: "Có một số việc, đối một phương mà nói chỉ là tiện tay mà thôi, đối một phương khác đã có cực trợ giúp lớn. Giống vậy tại hạ tại hung hiểm trong yêu cốc lạc đường, chỉ điểm tại hạ ly khai, đối nhị vị đạo hữu mà nói hết sức dễ dàng; đối tại hạ mà nói, rất có thể chính là ân cứu mạng! Mà giúp đỡ Huyền Nghĩa Môn, đối tại hạ mà nói, cũng là dễ như trở bàn tay; nhưng đối với Huyền Nghĩa Môn mà nói, rồi lại giải quyết việc khẩn cấp. Một chút trả giá, đã có không tưởng được hồi báo, sao lại không làm!"

Giang Nhất Văn cảm thán nói: "Trong tu tiên giới, nếu là người mỗi người giống như người ta như vậy, không phải là không một cái mới cảnh tượng! Đáng tiếc, nhân tính sinh mà tham lam, chỉ cầu cố gắng, không hỏi hồi báo!"

Mộc Dịch cười nói: "Người khác như thế nào đi làm, cái kia là tự do của bọn hắn. Mặc kệ người khác như thế nào, chúng ta có thể chạm nhau một trận, coi như là duyên phận! Dài đằng đằng tu tiên đường, có thể có mấy cái tri kỷ hảo hữu làm bạn, cũng là không hoàn toàn là cô đơn lạnh lẽo!"

"Đúng vậy a, chuyện tu tiên, hư vô mờ mịt, nếu có thể hưởng bốn tông tổ tiên chỗ nói như vậy —— hành hiệp trượng nghĩa, rộng rãi kết tiên duyên, mới không phải hư ảo một trận!" Giang Nhất Văn nói ra nơi này, trong lồng ngực hào khí vượt mây.

"Xem ra Giang huynh khát vọng rất là không nhỏ a!" Mộc Dịch mỉm cười nói.

"Đó cũng không phải là, ca ca vẫn muốn đem bốn môn phát dương quang đại, khiến Huyền Nghĩa Môn mục đích, truyền khắp tu tiên giới mỗi hẻm lách!" Giang Nhất Văn mỉm cười trêu ghẹo nói: "Coi như là chí cao ngất, không biết làm sao thực lực chưa đủ! Chúng ta tu sĩ, tại đan sĩ các loại tiền bối trước mặt, cũng không thể so với một cái con sâu cái kiến càng mạnh hơn nữa trên bao nhiêu!"

Giang Nhất Văn nghe vậy, cũng chỉ có cười khổ một tiếng.

Ba người ta chê cười lúc giữa, đã đi tới Loạn Táng Cốc cửa ra vào.

"Tiền bối rốt cuộc quay trở về, còn có hơn một canh giờ thiên liên sáng!" Một gã thị vệ nhìn thấy Mộc Dịch đám người về sau, lập tức thập phần mừng rỡ.

Mộc Dịch mấy người này lập tức lặng yên đã đi ra cái này Loạn Táng Cốc.

"Hai người các người tốt nhất mau rời khỏi này tông!" Mộc Dịch lúc rời đi, hướng cái này hai gã thủ vệ nghiêm nghị truyền âm nói một câu, về phần hấn chúng có hay không nghe theo Mộc Dịch đề nghị, liền nhìn bọn hấn vận mệnh của mình.

Từ cái kia Thi Môn lão giả khi còn sống lời nói trong suy đoán, tối đa bảy ngày về sau, tên kia kêu "Hải sư thúc" đan sĩ liền sẽ lại tới đây, đến lúc đó xác ướp cổ biến mất sự tình, liền muốn triệt để bại lộ.

Một khi cái này đan sĩ cẩn thận truy tra đứng lên, hai gã thủ vệ tự nhiên cũng sẽ phải chịu điều tra, Giang thị huynh muội nói không chừng cũng muốn bị tra ra liên quan đến.

Bất quá, Mộc Dịch đối với cái này tự nhiên có chỗ an bài.

Tại trở về Huyền Nghĩa Môn trên nửa đường, Mộc Dịch bỗng nhiên nghiêm mặt hướng Giang thị huynh muội hai người hỏi: "Nhị vị Giang đạo hữu, nếu có cơ hội gia nhập Huyền Hà Tông, không biết nhị vị đạo hữu có nguyện ý hay không?"

"Đương nhiên nguyện ý!" Giang Nhất Mặc không cần nghĩ ngợi đáp, "Có thể tại đệ một tông môn tu hành, tự nhiên là người người tha thiết ước mơ, đáng tiếc, chúng ta tư chất điều kiện, chỉ sợ sẽ bị cự tuyệt chỉ môn bên ngoài!"

Giang Nhất Văn thở dài: "Không phải là chỉ sợ, là nhất định sẽ bị cự tuyệt đấy! Vô Lượng Sơn mạch phụ cận có không ít tu sĩ đều đã từng muốn gia nhập Huyền Hà Tông, trong bọn họ không thiếu thực lực cao cường người, nhưng trên cơ bản đều bị cự tuyệt! Huyền Hà Tông bên trong cao thủ nhiều như mây, chúng ta nào có loại cơ hội này! Rồi hãy nói, Huyền Nghĩa Môn cũng cần chúng ta chống đỡ!"

"Cái này rồi lại không nhất định!" Mộc Dịch mỉm cười nói: "Huyền Hà Tông có một cái môn quy, phàm là vì Huyền Hà Tông lập nhiều công lao Tu tiên giả, vô luận tu vi thiên phú như thế nào, đều có cơ hội gia nhập Huyền Hà Tông. Đương nhiên, lấy loại phương thức này tiến vào tông môn đấy, cũng sẽ không được cái gì coi trọng, nhiều nhất là trở thành đan sĩ tiền bối một gã trên danh nghĩa đệ tử mà thôi."

"Trên danh nghĩa đệ tử cũng không tệ! Chỉ là, chúng ta nào có cái gì cơ hội vì Huyền Hà Tông lập công!" Giang Nhất Mặc mơ hồ nghe được Mộc Dịch trong lời nói ý tứ.

"Kỳ thật, nhị vị đạo hữu đã lập được đại công!" Mộc Dịch cười thần bí nói: "Chỉ là các người bản thân cũng không biết mà thôi."

"Lại có việc này ?" Giang thị huynh muội lấy làm kỳ, lập tức hai mặt nhìn nhau.

"Tòa sơn động, cùng Thi Môn có quan hệ!" Mộc Dịch không hề thừa nước đục thả câu, hắn đem đêm nay chuyện đã xảy ra đại khái nói một lần, nhưng có quan hệ hãn huyết mạch, cùng với Âm Dương Nhân truyền thừa sự tình, tự nhiên cũng lược qua không đề cập tới.

Cuối cùng, Mộc Dịch rất có nắm chắc nói: "Huyền Hà Tông cùng Thi Môn có thu oán riêng, Huyền Hà Tông cao thấp càng là xem Thi Môn là mê hoặc tà tử địch. Chỉ cần tại hạ trở về hướng tông môn bẩm báo, nói là nhị vị Giang đạo hữu phát hiện cái này một Thi Môn bí mật, Huyền Hà Tông tất nhiên sẽ một lần hành động đem Thi Môn diệt trừ, nhị vị cũng chỉ vì Huyền Hà Tông lập được công lao, tự nhiên có thể gia nhập tông môn!"

Giang Nhất Mặc nghe vậy trong lòng có chút kích động, nàng tin được Mộc Dịch, hơn nữa Mộc Dịch theo như lời, hoàn toàn chính xác cũng rất có thể thực hiện.

"Ca, người thấy thế nào ?" Giang Nhất Mặc chờ mong nhìn về phía Giang Nhất Văn.

Giang Nhất Văn trầm ngâm một lát sau, nói ra: "Muội muội, người đi đi! Ta còn là lưu lại Huyền Nghĩa Môn ở bên trong, nếu như chúng ta huynh muội hai người đều gia nhập Huyền Hà Tông, cái kia Huyền Nghĩa Môn cũng chỉ danh nghĩa! Tổ tiên lưu lại tông môn, làm sao có thể tại người trong tay của ta đứt gãy truyền thừa!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Luyện Đan

Giang Nhất Mặc cùng Mộc Dịch lại khuyên vài câu, nhưng Giang Nhất Văn rồi lại kiên trì muốn tiếp tục đem Huyền Nghĩa Môn duy trì xuống dưới. Baidu Search nhìn chương mới nhất

Dù là Giang Nhất Mặc nói, các loại huynh muội bọn họ hai người tu vi càng tiến một bước, vẫn đang có thể trọng khải Huyền Nghĩa Môn, Giang Nhất Văn vẫn đang kiên trì.

Giang Nhất Mặc khuyên nhủ: "Ca, người làm như vậy, không khác đem tông môn tồn tại đưa tại tu luyện của mình lúc trước, tu luyện nguyên bản liền cực kỳ không dễ, lưng đeo trăm trọng trách nhiệm tu hành, càng khó lấy có cơ hội tiến thêm một bước tăng lên!"

Giang Nhất Văn mỉm cười, nói ra: "Người có tất cả kiên trì! Người khác không hiểu, người còn không biết ta sao! Phát triển Huyền Nghĩa Môn, là ta cả đời tâm nguyện, về phần ta có thể tu hành đến cảnh giới gì, liền xem thiên ý đi! Huống hồ, chỉ cần muội muội người tu vi phóng đại, đối với chúng ta Huyền Nghĩa Môn mà nói giống nhau là đại hỉ. Chúng ta huynh muội hai người, một cái đi đại tông môn tu hành, một cái lưu lại duy trì Huyền Nghĩa Môn, đúng là tốt nhất an bài!"

Giang Nhất Mặc than nhẹ một tiếng, nhẹ gật đầu, cũng không khuyên nữa nói tiếp.

Nàng biết rõ, hằng ngày việc nhỏ, kinh doanh tính toán, ca ca đều do nàng làm chủ; nhưng liên quan đến tông môn tồn vong mở bế đại sự, Giang Nhất Văn rồi lại lập trường kiên quyết, không có chút nào nhượng bộ.

Mộc Dịch cũng không nói thêm gì.

Hắn cùng với Giang thị huynh muội hai người phản hồi Huyền Nghĩa Môn về sau, lập tức mang theo trong môn bảy tám tên đệ tử thừa lúc vài cái phi hành pháp khí bay nhanh, không xuất ra một ngày, liền về tới Huyền Hà Tông.

Giang Nhất Văn mang theo những đệ tử kia, tại Huyền Hà Tông bên ngoài trong sơn cốc tạm thời dàn xếp xuống, mà Mộc Dịch rồi lại mang theo Giang Nhất Mặc, tiến nhập Huyền Hà Tông.

Mộc Dịch cùng Giang Nhất Mặc, trực tiếp đi đạo như thế ngọn núi. Nhìn xem cái kia mây mù lượn quanh ngọn núi, Giang Nhất Mặc thần sắc có chút kích động.

"Thật sự liền muốn gặp được đan sĩ tiền bối đến sao ? Hắn sẽ thu ta làm đồ đệ ?" Tuy rằng Mộc Dịch xưng bản thân rất có nắm chắc, nhưng Giang Nhất Mặc vẫn còn có chút không thể tin được.

Đối với nàng mà nói, có thể nhìn thấy một gã đan sĩ tiền bối đã thuộc về không dám vọng tưởng sự tình, huống chi còn bị nhét vào tông môn, thu làm đệ tử!

"Nhìn tại tinh thạch phân thượng, sư phụ hơn phân nửa phải làm như vậy đấy!" Mộc Dịch mỉm cười, lấy ra một quả duy nhất một lần truyền âm lệnh, nhỏ giọng nói vài câu, sau đó đem người kia ném vào trong mây mù.

Truyền âm lệnh sẽ tiến vào mây mù ảo trận. Nếu là sư phụ Ngải Tự Nhiên tại ngọn núi ở bên trong, lập tức liền sẽ phát hiện pháp trận trong có truyền âm lệnh xâm nhập, chỉ cần hắn không phải là vừa đúng không thể nhúc nhích, có thể rất nhanh đạt được Mộc Dịch tin tức.

Chỉ cần sư phụ chứng kiến tin tức, sẽ phải động tâm.

Quả nhiên, hai người mới đợi thời gian một nén nhang, mây mù lại đột nhiên lúc giữa cuồn cuộn đứng lên, trong mây lộ ra một cái hơn một trượng rộng đích thông đạo.

Mộc Dịch mang theo Giang Nhất Mặc. Thuận theo thông đạo tiến nhập trong mây mù.

Khi đi đến cuối thông đạo, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, đạo như thế ngọn núi bộ mặt thật xuất hiện ở trước mắt lúc, Giang Nhất Mặc lập tức khiếp sợ không nhỏ, khuôn mặt sợ hãi thán phục chi sắc.

"Đồ nhi tham kiến sư phụ!" Mộc Dịch nhìn thấy một gã lão giả đã đứng ở ngọn núi trên đỉnh, lập tức cung kính thăm viếng nói.

"Vãn bối Giang Nhất Mặc, bái kiến Ngải tiên bối!" Giang Nhất Mặc cũng lập tức tỉnh ngộ lại, một mực cung kính khuất thân thi lễ.

Mới gặp gỡ đan sĩ, Giang Nhất Mặc trong lòng có chút kích động. Trong giọng nói không khỏi có vài phần khẩn trương.

Ngải Tự Nhiên khoát tay chặn lại, nói ra: "Không cần đa lễ! Mộc Dịch, người nói người cùng vị này Giang tiểu hữu phát hiện vừa mới thành lập không lâu Thi Môn tông môn. Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Mộc Dịch liền đem mình và Giang Nhất Mặc trong lúc vô tình phát hiện Thi Môn tu sĩ trải qua đại khái nói một lần, còn đặc biệt nhắc tới, ở nơi này trong mấy ngày, còn sẽ có một gã đan sĩ cấp bậc Thi Môn tu giả đi hướng cái kia Loạn Táng Cốc.

Tính toán thời gian, nếu như Huyền Hà Tông lập tức áp dụng hành động, hoàn toàn có khả năng tại đây tên Thi Môn đan sĩ đến trước khi đến, liền mai phục tại chỗ đó, sau đó đem một mẻ hốt gọn!

Liên Mộc Dịch cũng có thể nghĩ ra được biện pháp, sự phụ của hãn đương nhiên cũng có thể nhìn ra trong đó lợi và hại.

"Người là hay không đối những người khác đề cập qua việc này ?" Ngải Tự Nhiên hướng Mộc Dịch hỏi.

Mộc Dịch đáp: "Không có. Đệ tử tra ra việc này về sau, lập tức mang Giang đạo hữu đến cầu kiến sư phụ, cũng không hướng những người khác đề cập!"

"Rất tốt! Nếu là việc này tất cả đều là thật, bốn đường lại vì tông môn lập được công đầu!" Ngải Tự Nhiên đại hỉ, hãn thì thào nói ra: "VẬY mà dính đến đan sĩ cấp bậc Thi Môn nhân vật! Vì cẩn thận để.... Vì sư còn muốn tìm mấy cái hảo hữu đồng loạt ra tay, mới có nắm chắc hơn; ngoài ra, việc này cũng không thể quá mức lên giọng, tốt nhất chỉ vận dụng bản đường đệ tử, tận lực không cho tiếng gió tiết lộ!"

Lập tức. Ngải Tự Nhiên thông qua truyền âm lệnh phát ra mệnh lệnh, nói là có nhiệm vụ xuống phái, phàm là có thể rút xuất thân đệ tử, toàn bộ đến đạo như thể ngọn núi gặp nhau.

Mệnh lệnh tuyên bố xuống dưới về sau, gần gần nửa ngày về sau, hơn ba mươi tên Huyền Hà Tông tu sĩ tụ tập nơi này, bọn họ đều là Mộc Dịch sư huynh đệ.

Trương Dật Hiên các loại Mộc Dịch bá kiến cái kia chút ít sư huynh đệ, hầu như toàn bộ đến đông đủ, chỉ vện vện có số ít đệ tử không có ở đây tông môn hoặc là khác có chuyện quan trọng quán thân, hoặc là chính đang bế quan tu luyện, vì vậy không có tới chỗ này.

Ngải Tự Nhiên cũng lơ đãng, hơn ba mươi tên đệ tử, đã đầy đủ!

Ngải Tự Nhiên cũng không có đem nhiệm vụ lý do rõ ràng báo cho biết những đệ tử này, chỉ nói là có một cái nhiệm vụ, hãn muốn đích thân ra tay,

hỏi những đệ tử này có bằng lòng hay không đi theo trái phải, nghe theo phân công, hơn nữa còn thanh minh, nhiệm vụ này thù lao phong phú!

Tuyệt đại đa số đệ tử đều tỏ thái độ nguyện ý gia nhập, dù sao sư phụ cùng bọn họ mặc dù không có quá nhiều cảm tình tiếp xúc, nhưng mỗi lần có nhiệm vụ phải lúc, ban thường đều tính thập phần công bằng.

Mộc Dịch rồi lại không có hứng thú tham gia lần này tiêu diệt hành động. Hắn cùng với Thi Môn đã kết không ít thù hận, cũng không muốn lại bại lộ tại Thi Môn nhân vật trong mắt.

Ngải Tự Nhiên cũng không có cưỡng cầu, ngược lại là Giang Nhất Mặc thỉnh cầu cũng cùng đi hành động lúc, cũng bị Ngải Tự Nhiên một cái từ chối!

Ngải Tự Nhiên phân phó Mộc Dịch tạm thời đem Giang Nhất Mặc an bài tại trong tông môn, các loại chuyện này kết về sau, làm tiếp đàm phán.

Hắn dặn dò Mộc Dịch, không phải ly khai tông môn, cũng công bố mình cũng sẽ mặt khác nói rõ tông môn, không cho Mộc Dịch cùng Giang Nhất Mặc trong khoảng thời gian này khoảng cách khai sơn môn.

Mộc Dịch gật đầu đồng ý.

Không bao lâu về sau, Ngải Tự Nhiên liền dẫn một đám đệ tử, đã đi ra đạo như thế ngọn núi.

"Ngải tiên bối ngược lại là rất bình dị gần gũi, không có bao nhiêu cái giá!" Giang Nhất Mặc có chút cảm khái nói, nàng nguyên lai tưởng rằng, đan sĩ đều là chỉ cao khí ngang, không coi ai ra gì, không ai bì nổi tồn tại, không thể tưởng được hôm nay vừa thấy, phát hiện đối phương ngoại trừ khí tức cường đại, thực lực sâu không lường được bên ngoài, cũng không có bao nhiêu bất thường chỗ.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Sư phụ là khổ tu chi sĩ, trong mắt hăn, ngoại trừ tu hành, cũng chỉ có tinh thạch; hăn cố gắng tinh thạch, cũng là vì tu hành. Sư phụ có một viên tâm bình tĩnh, cái này thập phần khó được. Nếu là ta các loại may mắn đạt tới cái kia loại cảnh giới, có thể hay không còn bảo trì ở viên này tâm bình tĩnh, cũng rất khó nói!"

Giang Nhất Mặc ung dung nói ra: "Đúng vậy a, có thể tu luyện tới đan sĩ cảnh giới, đây chính là tu tiên giới hô phong hoán vũ tồn tại! Rất nhiều người đều chọn khai tông lập phái, tận tình bữa bãi, hưởng thụ được người kính ngưỡng truy cầu cảm giác, đồ háo sắc tức thì sẽ rộng rãi nạp kiều thê đẹp thiếp, có được hơn vạn mỹ nhân cũng chẳng có gì lạ! Đã đến cảnh giới này, còn có thể nhất tâm hướng đạo, cũng thực không dễ! Chỉ sợ cũng chỉ có loại này đạo tâm, mới có thể tu luyện tới như vậy cấp độ!"

Hai người cảm thán một phen về sau, Mộc Dịch đem Giang Nhất Mặc tạm thời an bài tại động phủ của mình bên trong, sau đó hăn bắt đầu tay luyện đan sự tình.

Mộc Dịch trước đây hầu như chưa bao giờ luyện chế qua đan dược, hôm nay muốn luyện chế Phí Huyết Hoàn, đối với hăn mà nói, là một cái không nhỏ khiêu chiến.

Huyền Hà Tông bên trong có không ít am hiểu luyện đan tu sĩ, cũng nguyện ý tiếp được thay đồng môn sư huynh đệ luyện đan việc cần làm, Mộc Dịch chỉ cần tiêu phí một ít tinh thạch, liền có thể tìm tới Luyện Đan Sư thay hăn luyện đan.

Thế nhưng là, Mộc Dịch muốn luyện chế đan dược, hết sức kỳ lạ, không phải là bổ sung chân nguyên, cũng không được cải thiện đan điền, mà là tăng lên huyết mạch! Mộc Dịch không dám đem cái này đan phương bày ra tại người trước, vì vậy chỉ có thể bản thân tự mình luyện đan.

"Nếu như chỉ luyện Tư Huyết Hoàn cùng Phí Huyết Hoàn hai loại đan dược, nhiều năm thử mấy lần, tóm lại có thể quen tay hay việc đi!"

Mộc Dịch tự mình trấn an nói.

Hắn đã sớm nghe nói, luyện đan cùng kinh nghiệm có rất lớn quan hệ, kinh nghiệm càng phong phú, luyện đan xác xuất thành công lại càng cao.

Một gã Luyện Đan Sư so với bình thường tu sĩ luyện đan xác xuất thành công cao hơn ra không ít, nhưng mà đây là ngón tay khiến Luyện Đan Sư luyện chế bản thân hết sức quen thuộc đan dược dưới tình huống, nếu như là Tư Huyết Hoàn, Phí Huyết Hoàn bậc này chưa bao giờ luyện chế qua đan dược, mặc dù có đan phương nơi tay, vừa mới bắt đầu cũng sẽ không có rất cao xác xuất thành công.

Mộc Dịch đã làm xong thất bại chuẩn bị tâm lý, vì luyện tập, hắn quyết định từ tương đối so sánh bình dị luyện chế, thành phẩm tương đối khá thấp, nguyên liệu cũng có thể trực tiếp mua được Tư Huyết Hoàn bắt đầu luyện chế.

Trước sau mấy lần hao tổn mấy nghìn tinh thạch về sau, Mộc Dịch mua vào một đồng cần Linh thảo, thú huyết các loại nguyên liệu, sau đó lại hao tổn năm trăm tinh thạch, cho thuê năm ngày trung phẩm phòng luyện đan.

Phòng luyện đan bên trong, đan đỉnh lò đan, luyện đan môi lửa các loại hết thấy đều đủ, hơn nữa còn có pháp trận gia trì, tuyệt đối an toàn yên lặng.

Mộc Dịch đã sớm đem đan phương thuộc nằm lòng, hắn bình tâm tĩnh khí về sau, lập tức bắt đầu đệ nhất lô đan dược luyện chế.

Mộc Dịch lắp xong lò đan, kích phát môi lửa, sau đó đem hơn mười vị tài liệu dựa theo đan phương theo như lời phương thức, hoặc là đồng thời,

hoặc là trước sau gia nhập trong lò đan, sau đó chậm rãi quấy, khống chế hỏa lực.

Khi tất cả nguyên liệu đều gia nhập tốt, đều hóa thành sền sệt chất lỏng, cũng có tươi mát mùi thuốc về sau, Mộc Dịch lập tức đập lên nắp lò, lần nữa điều chỉnh hỏa lực.

Hỏa lực lúc lớn lúc nhỏ, mỗi lần sấy khô thời gian cũng dài ngắn không đồng nhất, Mộc Dịch chỉ để ý dựa theo đan phương làm việc.

Thế nhưng là, ngay tại ra lò trước, một cỗ mùi cháy khét lẹt truyền ra, Mộc Dịch vội vàng đem mồi lửa dập tắt.

Hắn thấp thỏm trong lòng mở ra nắp lò, lập tức một cỗ càng đậm úc mùi cháy khét đập vào mặt; trong lò đan, chỉ có một chút viên bi hình dáng như than cốc giống như được mẩu vụn, ở đâu có cái gì viên đan được.

"Đã thất bại!" Mộc Dịch cũng không nhụt chí, tiếp tục nếm thử thứ hai lô luyện chế.

Kết quả, thứ hai lô lúc hắn đã qua tại lo lắng hỏa lực quá mạnh mẽ, mấy lần sớm mở ra nắp lò, cuối cùng nước thuốc biến thành một mảnh bùn cát, đồng dạng không cách nào thành đan.

Lại thử hai lần, vẫn là thất bại, thất bại nữa!

"Lửa này nguyên chi hỏa lực lượng rất khó tinh tế khống chế!" Trải qua mấy lần sau khi thất bại, Mộc Dịch phát hiện một vấn đề chỗ.

"Dứt khoát, hay dùng của chính ta Tam Muội chân hỏa luyện đan!"

Dù sao hắn là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ, hơn nữa thân có Tam Muội chân hỏa, đối với hỏa lực khống chế hoàn toàn có thể làm được

tinh tế tỉ mỉ, so với phòng luyện đàn cung cấp mỗi lửa càng thêm tin cậy, ổn định!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Chỉ Điểm

Tại phòng luyện đan ngày hôm nay, Mộc Dịch rút cuộc luyện chế được hai lô Tư Huyết Hoàn, tổng cộng hơn mười khối.

Bất quá, thành phẩm rồi lại mất hết mấy nghìn tinh thạch, một cái giá lớn có thể nói cực kỳ ngất ngưởng.

Nhưng mà Mộc Dịch tin tưởng, chỉ cần mình tiếp tục nếm thử, xác xuất thành công không ngừng nâng cao, lúc xác xuất thành công đề cao đến ba thành trái phải lúc, một viên Tư Huyết Hoàn thành phẩm, cũng không quá đáng hơn trăm tinh thạch mà thôi, thập phần có lợi nhất.

Về phần Phí Huyết Hoàn, hẳn tạm thời còn chưa có bắt đầu nếm thử.

Phí Huyết Hoàn nguyên liệu có chút cực kỳ đắt đỏ, như Long Huyết Lan; có chút có thể ngộ nhưng không thể cầu, như Huyết Linh Chi, tối thiểu cũng muốn chờ hẳn thuần thực năm giữ Tư Huyết Hoàn luyện chế, tại loại này huyết mạch đan dược luyện chế trên có một chút kinh nghiệm về sau, mới bắt đầu động thủ!

Năm ngày về sau, Mộc Dịch từ phòng luyện đan ly khai, bởi vì sư phụ đã thông qua truyền âm lệnh truyền gọi hắn và Giang Nhất Mặc.

Mộc Dịch lập tức mang theo Giang Nhất Mặc, tiến vào Đạo Nhiên Phong, gặp được Ngải Tự Nhiên.

"Sư phụ, người bị thương ? !" Mộc Dịch nhìn thấy Ngải Tự Nhiên có chút sắc mặt tái nhợt về sau, lập tức kinh hãi.

Đến trên đường, hắn theo sư huynh Trương Dật Hiên trong miệng biết được việc này lúc, còn có chút không dám tin tưởng, hôm nay tận mắt nhìn đến, nhưng kinh ngạc vô cùng.

Mộc Dịch tu vi quá thấp, hết thấy đan sĩ trở lên tồn tại đối với hắn mà nói đều là khí tức cường đại không cách nào phân biệt, hắn còn nhìn không ra đan sĩ cụ thể tu vi; nhưng mà Mộc Dịch đã sớm nghe nói, sư phụ Ngải Tự Nhiên không phải là bình thường nhất cái chủng loại kia Kim Đan kỳ đan sĩ, mà là đã Hư Đan đỉnh phong, tiếp cận Nguyên Đan Kỳ đan sĩ!

Loại cao thủ này, rõ ràng cũng sẽ bị thương, một không phải Thi Môn trong còn có cường đại hơn cao thủ ?

"Đệ tử tin tức không cho phép. Liên lụy sư phụ bị thương, kính xin sư phụ trách phạt!" Mộc Dịch lập tức sợ hãi.

Hắn nghe Thi Môn tu sĩ miệng miệng công bố "Hải sư thúc", mà không phải "Hải sư bá", liền kết luận cái kia "Hải sư thúc" tu vi. Sẽ không so với Bậc đại sư cao hơn, lấy sư phụ Ngải Tự Nhiên tu vi, tự nhiên không cần đem "Hải sư thúc" để vào mắt!

"Cái này cũng không trách người!" Ngải Tự Nhiên bình tĩnh nói: "Vi sư cũng thật không ngờ, rõ ràng không chỉ một tên Thi Môn đan sĩ, mà là có hai gã!"

"Hai gã!" Mộc Dịch kinh hãi, mơ hồ trong đó nghĩ tới điều gì.

"Trong đó một gã họ biển Kim Đan kỳ đan sĩ, đã bị chúng ta giết chết! Mà một gã khác được xưng là Lý Thiên Vương đan sĩ, lại có Nguyên Đan Kỳ tu vi. Chúng ta mấy người hợp lực vây công, rõ ràng còn là để cho hắn chạy! Hắn đào tẩu trước ra sức một kích, tuy rằng đã thương vi sư, nhưng chính hắn cũng cường ép đã nhận lấy chúng ta liên thủ một kích. Chắc hắn cũng không tốt đến đi đâu!"

Mộc Dịch nghe vậy, mặt ngoài bất động thanh sắc, nhưng trong lòng kinh hãi: "Quả nhiên là hãn! Nguyên lai cái này Lý Thiên Vương, dĩ nhiên là cùng Anh lão chỉ kém một tầng Nguyên Đan Kỳ đan sĩ! Khó trách hãn căn bản khinh thường tại thu lấy chúng ta tu sĩ Càn Khôn đại cùng pháp khí loại bảo vật."

"Vi sư thương thế, tu dưỡng mấy tháng liền không có gì đáng ngại. Tông môn cũng sẽ có khác đền bù tổn thất. Vô luận như thế nào, chúng ta đã tiêu diệt cái kia Thi Môn tông môn, giết chết không ít bao gồm một gã đan sĩ ở bên trong Thi Môn nhân vật, việc này tông môn nhất định có một phen giải thưởng lớn lệ. Cũng không thiếu được người cái kia một phần." Ngải Tự Nhiên mỉm cười nói.

Mộc Dịch khom người nói ra: "Đa tạ sư phụ! Sư phụ không trách cứ đệ tử, đệ tử đã vô cùng cảm kích. Về phần tông môn ban thưởng, liền do sư phụ thay thu. Lấy biểu đệ tử hiếu kính chi tâm."

"Ha ha, người ngược lại là biết làm người!" Ngải Tự Nhiên cười nhạt một tiếng, hãn tự nhiên minh bạch Mộc Dịch dụng ý, nói ra: "Người có chuyện gì yêu cầu vi sư, chỉ để ý mở miệng tốt rồi!"

"Vị này Giang đạo hữu đối với cái này sự tình có cực công lao lớn, đệ tử cầu sư phụ chính xác hãn gia nhập bốn tông." Mộc Dịch nói xong, hướng Giang Nhất Mặc lần lượt một ánh mắt.

Giang Nhất Mặc hiểu ý, lập tức khom người bái nói: "Khẩn cầu Ngải tiên bối đem văn bối thu làm đệ tử! Đệ tử về sau tự nhiên tuân thủ nghiêm ngặt môn quy, tuân theo thầy huấn!"

Ngải Tự Nhiên suy nghĩ một chút, nói ra: "Giang tiểu hữu hơn thế sự tình có công, căn cứ tông môn quy định, gia nhập tông môn không có vấn đề! Nhưng mà thu đồ đệ liền miễn đi!"

"Tiền bồi ngại văn bồi tư chất quá kém, thực lực quá yếu ?" Giang Nhất Mặc sắc mặt trắng bệch âm thầm nói ra.

Ngài Tự Nhiên mỉm cười, lắc đầu nói ra: "Thực lực người hoàn toàn chính xác không mạnh, bất quá tư chất ngược lại không tính quá kém. Chỉ là người là nữ lưu thế hệ, không thích hợp lưu lại bốn đường tu hành. Bốn môn trong Tuyết Nguyệt Đường, nữ tu không ít. Tuyết Nguyệt Đường đường chủ Ngạo Vô Nguyệt, cùng lão phu cũng có một chút giao tình. Lão phu có thể thay tiểu hữu dẫn tiến một cái, về phần Ngạo đường chủ sẽ hay không nhìn trúng tiểu hữu, liền nhìn tiểu hữu bản thân duyên phận!"

"Đa tạ tiền bồi!" Giang Nhất Mặc đại hỉ, sau đó từ trong tay áo móc ra hai nghìn tinh thạch, hai tay trình lên.

Ngài Tự Nhiên không chút khách khí nhận lấy những thứ này tinh thạch, hoàn toàn không có lễ nhượng từ chối, làm bộ làm tịch.

"Nếu như không có chuyện gì khác, các người liền lui ra đi! Về phần khi nào gặp nhau Ngạo đường chủ, tiểu hữu sẽ chờ lão phu truyền tin đi." Ngài Tự Nhiên chứa cười nói.

"Đệ tử còn có một việc!" Mộc Dịch gấp gấp nói, "Đệ tử ý định bế quan tu luyện, trùng kích Cổ Nguyên Kỳ cảnh giới, kính xin sư phụ chỉ điểm!"

Ngài Tự Nhiên nhẹ gật đầu, vươn một ngón tay.

Mộc Dịch biết điều, lập tức lấy ra một nghìn tinh thạch, cung kính dâng.

Ngài Tự Nhiên rồi lại lắc đầu, cười nói: "Không phải là một nghìn, là một vạn tinh thạch!"

Mộc Dịch sửng sờ, lập tức hơi có chút lúng túng.

Ngải Tự Nhiên nói ra: "Một vạn tinh thạch, đối với tiến giai Cổ Nguyên Kỳ mà nói, cũng không tính quá nhiều! Nhìn tại người vì bản đường nhiều lần lập công phân thưởng, nếu như người tạm thời cầm không xuất ra nhiều như vậy tinh thạch, cũng không có quan hệ, về sau bổ khuyết thêm! Bất quá trong lúc này người lấy được tông môn ban thưởng, vì sư đều giữ lại, thẳng đến tiếp cận đủ một vạn tinh thạch."

"Đúng, đa tạ sư phụ!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đáp ứng.

Ngải Tự Nhiên hướng Giang Nhất Mặc nhìn thoáng qua, người kia lập tức thức thời ly khai cung điện, tại ngọn núi bên ngoài đợi chờ.

Trong cung điện chỉ còn Mộc Dịch cùng Ngải Tự Nhiên hai người, Ngải Tự Nhiên bắt đầu hỏi Mộc Dịch tu luyện tình hình.

Mộc Dịch kỹ càng khai báo bản thân Huyền Hoàng thông tu hỏa thuộc tính tu luyện công pháp tình huống, nhưng có quan hệ huyết mạch bộ phận tự nhiên lược qua không đề cập tới.

Ngải Tự Nhiên nghe xong Mộc Dịch sau khi trả lời, trầm ngâm một hồi, nói ra: "Lấy người trước mắt trạng thái, phương pháp nhanh nhất chính là luyện hóa Cổ Khí Đan; Đan này đối với vững chắc hóa chân nguyên có hiệu quả, thích hợp nhất dùng để trùng kích Cổ Nguyên Kỳ cảnh giới."

"Bất quá, Đan này không thể thời gian dài liên tục phục dụng, nếu không sẽ có hậu họa! Thời gian dài dựa vào Cổ Khí Đan vững chắc hóa chân nguyên, coi như là thật sự tiến giai Cổ Nguyên Kỳ về sau, về sau tu hành sẽ trở nên cực kỳ khó khăn, cất bước duy gian!"

"Lấy tình huống của người, phương pháp tốt nhất, chính là một bên phục dụng Cổ Khí Đan, một bên luyện hóa thiên địa chi hỏa; nếu có điều kiện, đồng thời còn tá lấy một loại tên là 'Ích Điền Tán' đan dược. Cái này Ích Điền Tán giá cả không thấp, đối với tu vi tăng lên cũng không có bao nhiêu trợ giúp, nhưng có thể có hiệu quả ức chế Cổ Khí Đan khả năng mang đến

bất lương hậu quả, hơn nữa tại trùng kích bình cảnh lúc, cũng có thể đối đan điền cải thiện có nhất định được trợ giúp."

"Về phần bế quan địa điểm, đương nhiên tốt nhất là Cực Hỏa Quật, chỗ đó có Thiên Địa chân hỏa thông hiểu đạo lý, thích hợp nhất loại người như người Huyền Hoàng thông tu hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ; nhưng mà Cực Hỏa Quật phí tổn cực cao, người chỉ sợ khó có thể thừa nhận!"

"Lui mà cầu tiếp theo mà nói, hỏa luyện ngọn núi thượng phẩm tinh hỏa phòng cũng có thể dùng để ngồi xuống, nếu như những thứ này người đều không đủ sức, dứt khoát ngay tại hỏa luyện ngọn núi trong động phủ ngồi xuống, tuy rằng hiệu quả phải kém không ít, nhưng cũng không phải là không có cơ hội."

"Ngoài ra, trùng kích Cổ Nguyên Kỳ bình cảnh lúc còn có một chút chi tiết, như thế nào tận lực tránh cho tâm ma thừa cơ xâm lấn, như thế nào đề phòng tẩu hỏa nhập ma, như thế nào mượn nhờ đan dược cùng thiên địa nguyên khí dẫn động đan điền biến chất, đều thập phần chú ý. . ."

Ngài Tự Nhiên thuận miệng nói đến, Mộc Dịch dụng tâm lắng nghe, mặc dù có chút tạm thời chỗ không rõ, cũng một chữ không lọt một mực nhớ kỹ, về sau còn có thể chậm rãi tìm hiểu lĩnh hội.

Một chiếc trà về sau, Ngài Tự Nhiên mỉm cười, nói ra: "Tốt rồi, một vạn tinh thạch, cũng chỉ có thể nói nhiều như vậy!"

"Vâng!" Mộc Dịch có chút thất vọng, hần chính nghe mùi ngon, sư phụ rồi lại không nói thêm lời.

Ngài Tự Nhiên cười nhạt một tiếng: "Nếu như người cho rằng chỉ nghe mấy câu liền tiêu phí một vạn tinh thạch, thật sự quá đắt đỏ, vậy mười phần sai rồi! Chờ người tiến giai Cổ Nguyên Kỳ về sau, người liền sẽ minh bạch, vì sư hôm nay nói với người lời nói này, thu người một vạn tinh thạch, tuyệt đối công bằng!"

"Đa tạ sư phụ dạy bảo! Đệ tử khắc trong tâm khảm!" Mộc Dịch cảm kích bái nói.

Sau đó, hắn cũng đã đi ra nơi đây, cũng mang theo Giang Nhất Mặc tiến hành một ít nhập môn cơ bản thủ tục.

Một ngày sau, Ngải Tự Nhiên quả nhiên đem Giang Nhất Mặc dẫn tiến cho Tuyết Nguyệt Đường đường chủ, về phần Giang Nhất Mặc có hay không bị nhìn trúng, Mộc Dịch liền không được biết rồi.

Hắn chỉ biết là, Tuyết Nguyệt Đường đối với chính mình quản lý tương đối nghiêm khắc, bình thường sẽ không khiến đệ tử tùy ý xuất nhập, từ đó về sau, liên tiếp mấy ngày hắn đều không có gặp lại Giang Nhất Mặc.

Không nhìn thấy, hơn phân nửa thật là tốt tin tức, Mộc Dịch cũng thay nàng cao hứng, cũng đem tin tức này, cũng nói cho đang tại Huyền Hà Tông bên ngoài một cái sơn cốc trong chuẩn bị xây dựng lại Huyền Nghĩa Môn Giang Nhất Văn.

Lại qua mấy ngày, tông môn ban thưởng chính thức cấp cho xuống, Đạo Pháp Đường từ đường chủ phía dưới, phạm là tiến đến tiêu diệt Thi Môn tu sĩ, đều có ban thưởng. Chỉ là cung cấp tin tức Mộc Dịch, cũng bị phần thưởng tám nghìn tinh thạch —— đương nhiên, khoản này tinh thạch cũng không phát đến Mộc Dịch trong tay, chúng nó đều bị Ngải Tự Nhiên giữ lại.

Bất quá Mộc Dịch lại đạt được hai gã Thi Môn tu sĩ Càn Khôn đại, một tên trong đó còn là Cổ Nguyên Kỳ "Đại sư huynh", thu hoạch được tinh thạch có chút xa xỉ, cái này mấy nghìn tinh thạch đối với hắn mà nói, cũng không trọng yếu như vậy.

Kế tiếp tu luyện kiếp sống, bình thần bên trong, lộ ra khẩn trương cùng bận rộn. Mộc Dịch tiếp tục ném thử luyện đan, tại nhiều lần luyện tập luyện

chế Tư Huyết Hoàn nhiều lần về sau, có nhất định tin tưởng hẳn, bắt đầu nếm thử Phí Huyết Hoàn luyện chế.

Kết quả, một tháng xuống, tại lại hao tổn hơn hai vạn tinh thạch một cái giá lớn xuống, hẳn rốt cuộc luyện chế được hơn hai mươi khối Phí Huyết Hoàn.

Mộc Dịch còn muốn lại luyện, đáng tiếc thảo mộc các Long Huyết Lan đã bán xong, muốn chờ lâu một đoạn thời gian, mới có thể mua được.

Mộc Dịch cố ý mua mấy cái đặc thù hộp thuốc, chuyên môn dùng cho gửi còn dư lại hơn mười gốc Huyết Linh Chi.

Sau đó, Mộc Dịch nhiều lần xuất hiện ở Đan Dược Các ở bên trong, trước sau mấy lần ra tay, tổng cộng mua không ít Cổ Khí Đan cùng Ích Điền Tán.

Một hai tháng về sau, Mộc Dịch tiến vào động phủ, cũng đóng cửa động phủ cửa ra vào, mở ra động phủ thủ hộ pháp trận, chính thức bắt đầu bế quan tu hành.

Tu luyện không năm tháng, lúc Mộc Dịch tiếp theo mở ra động phủ lúc, đã là năm năm về sau!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Cố Nguyên Kỳ

Năm năm về sau, Mộc Dịch từ trong động phủ ly khai, nhưng lại ngay cả Hỏa Luyện Phong đều không có đi ra ngoài, mà là trực tiếp đi hưởng Hỏa Luyện Phong bên trong Hỏa Luyện phòng trong. Baidu Search nhìn chương mới nhất

Hỏa Luyện phòng cùng thiên địa chi hỏa câu thông, mỗi lửa sung túc, hỏa lực mạnh mẽ, nhiều là dùng để luyện khí, chiết xuất khoáng vật chỗ, nhưng là có một chút tu luyện hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ ở chỗ này ngồi xuống tu luyện.

"Vị sư đệ này là tới luyện khí, còn là đến ngồi xuống ?" Quản lý Hỏa Luyện phòng một gã Cố Nguyên Kỳ trung niên tu sĩ, nhìn thấy Mộc Dịch về sau, hai mắt hơi co lại nói.

Hắn có thể cảm ứng được, Mộc Dịch trên thân hỏa thuộc tính chân khí có chút tinh thuần, hiển nhiên là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ.

"Có khác nhau sao ?" Mộc Dịch hơi sững sờ.

Trung niên nhân cười nhạt một tiếng, nói ra: "Nếu như là luyện khí, thời gian hơi ngắn, không ngại sử dụng trung phẩm Hỏa Luyện phòng, một ngày chỉ cần hai trăm tinh thạch; nếu như là ngồi xuống, thời gian dài đằng dặc, còn là lựa chọn hạ phẩm Hỏa Luyện phòng đi, một tháng chỉ cần một nghìn tinh thạch; coi như là hạ phẩm Hỏa Luyện phòng, ẩn chứa hỏa nguyên khí cũng là tương đối không tầm thường, thỏa mãn Thần Du kỳ tu sĩ ngồi xuống. Sư đệ muốn chọn loại nào ?"

Mộc Dịch mỉm cười: "Đa tạ sư huynh nhắc nhở, tại hạ ý định thuê một gian thượng phẩm Hỏa Luyện phòng."

"Thượng phẩm Hỏa Luyện phòng!" Trung niên nhân nghe vậy sững sờ, nhưng hần nghĩ lại, nhẹ gật đầu, nói ra: "Cũng đúng, nếu như chỉ là luyện khí, hai ba ngày bên trong liền có thể hoàn thành, còn là dùng tới phẩm Hỏa Luyện phòng hiệu quả rất tốt! Thượng phẩm Hỏa Luyện phòng theo như ngày kể phí là mỗi ngày một nghìn tinh thạch, bình thường chỉ có cái kia chút ít đan sĩ sư thúc sư bá cam lòng mượn dùng."

"Cái này, tại hạ cần thời gian khả năng dài một ít, không biết thượng phẩm Hỏa Luyện phòng một tháng cần bao nhiêu tinh thạch?" Mộc Dịch nhíu mày mà hỏi.

"Một tháng!" Trung niên nhân hiện lên một tia kinh ngạc. Một lần nữa đánh giá Mộc Dịch hai mắt.

Mộc Dịch chỉ cảm thấy, một cỗ không kém thần niệm hướng bản thân quét tới, lộ ra có chút lỗ mãng, nhưng Mộc Dịch cũng chỉ là lông mày hơi nhăn. Âm thầm tế ra một tầng hộ thể ánh lửa.

Trung niên nhân cảm ứng được Mộc Dịch tinh thuần hỏa nguyên khí về sau, lập tức giật mình: "Nguyên lai sư đệ đã là Thần Du kỳ đỉnh phong tu vi, muốn muốn trùng kích Cổ Nguyên Kỳ bình cảnh! Thượng phẩm Hỏa Luyện phòng hoàn toàn chính xác không tệ, nhưng theo tháng tính một tháng cần hai vạn tinh thạch! Hơn nữa, trùng kích bình cảnh, ngắn thì một năm, lâu là mấy năm thậm chí mấy chục năm, vạn khí cho dù tốt, cũng muốn nửa năm thời gian. Một tháng như thế nào đủ!"

Mộc Dịch nghe ra đối phương là một mảnh hảo tâm khuyên bảo, cũng không có cho rằng đối phương tùy tiện dụng thần niệm điều tra bản thân mà động phần nộ, hần mỉm cười trả lời: "Đa tạ sư huynh có hảo ý. Bất quá, tại hạ tâm ý đã quyết. Ý định thử một lần."

"Người đã chấp mê bất ngộ, như vậy tùy liền người rồi!" Trung niên nhân lắc đầu, một bên thay Mộc Dịch tiến hành tương quan thủ tục, một bên trong miệng nói lẩm bẩm:

"Ài, hai vạn tinh thạch. Thế nhưng là một khoản món tiền khổng lồ, có thể mua không ít đan dược, cực phẩm pháp khí cũng có thể mua vào hai ba kiện, lãng phí ở nơi đây thật sự là không đáng!"

Nhìn thần sắc của hắn, là kết luận Mộc Dịch không cách nào thuận lợi tiến giai!

Mộc Dịch âm thầm buồn cười. Rõ ràng việc không liên quan đến mình, trung niên nhân này nhưng vẫn lao thao. Hơn nữa cũng không nói hai câu may mắn lời nói, hắn loại này làm người. Tuy rằng chân thực nhiệt tình không có ý xấu, nhưng chỉ sợ rồi lại chút bất tri bất giác đắc tội không ít người.

Phải biết rằng, người tu tiên tuy rằng không thể biết trước họa phúc, nhưng bao nhiêu cũng có chút xu thế phúc tránh họa cảm ứng, có chút Tu tiên giả, càng là thập phần coi trọng cái gọi là lành dữ điềm báo trước, thậm chí có chút ít tu sĩ còn có thể tại gặp được đại sự trước xem bói một quẻ, thông qua quẻ tượng đến quyết định bản thân bước tiếp theo nên làm như thế nào.

Trung niên nhân này nhìn không tốt Mộc Dịch nói, đối có chút tu sĩ mà nói, đã coi như là sờ rủi ro, quan tâm người nghe được lời ấy thậm chí sẽ người quay đầu liền đi, đem tu luyện kế hoạch quấy rầy.

Mộc Dịch đối với mấy cái này ngược lại là không có để ở trong lòng, hắn giao phó tinh thạch, nhận lấy một gian thượng phẩm Hỏa Luyện phòng lệnh cấm chế bài, sau đó liền tại trung niên nhân vẻ mặt tràn đầy tiếc nuối đáng tiếc hiện ra sắc mặt, tiến nhập Hỏa Luyện phòng bên trong.

Vừa mới vào Hỏa Luyện phòng, một cỗ thập phần thuộc tính khí tức liền trước mặt đánh tới.

"Thật mạnh hỏa nguyên khí!"

Mộc Dịch nhin không được lớn khen một tiếng, hẩn nhìn đến, Hỏa Luyện phòng tuy rằng chỉ có hơn trăm trượng lớn nhỏ, nhưng nóc phòng cùng góc tường đều có hừng hực liệt diễm thiêu đốt, tản ra cực kỳ không tầm thường hỏa thuộc tính thiên địa nguyên khí.

Mộc Dịch đóng cửa trấn thủ Hỏa Luyện phòng pháp trận cấm chế về sau, buông ra huyết mạch, thoải mái cùng chung quanh hỏa nguyên khí giao dung hợp.

Lập tức, một cỗ thoải mái cực kỳ cảm giác quanh quẩn tại Mộc Dịch quanh thân, khiến hẩn lập tức huyết mạch sôi trào, tinh thần cực kỳ tràn đầy.

"Cái này thượng phẩm Hỏa Luyện phòng, quả nhiên không tệ!"

"Không hổ là đại tông môn, các loại hiếm thấy điều kiện tu luyện đều có thể thỏa mãn, chỉ cần có sung túc tinh thạch, tốc độ tu luyện hiệu suất, có thể so sánh mặt khác tông môn tu sĩ, mau hơn rất nhiều!"

Mộc Dịch cảm thán vài tiếng về sau, liền bỏ quần áo, trần truồng ** tại trong ngọn lửa khoanh chân mà ngồi, dần dần bình phục tâm cảnh.

Tại năm năm này lúc giữa, tại Cổ Khí Đan, Ích Điền Tán các loại đan dược dưới sự trợ giúp, Mộc Dịch không chỉ có đem đan điền tu vi tăng lên tới Thần Du kỳ đỉnh phong tiêu chuẩn, huyết mạch tu hành, cũng có nhảy vọt tiến bộ.

Hôm nay hẩn 《 Thần Mạch Quyết 》 tu hành lại tiến vào một tầng, đã là Chân Mạch Kỳ tầng thứ sáu cảnh giới đại viên mãn, lúc này đây đi vào

thượng phẩm Hỏa Luyện phòng, hắn muốn đột phá không chỉ là Cố Nguyên Kỳ bình cảnh, còn có ý muốn thử một lần bản thân có thể hay không mượn nhờ nơi đây sung túc hỏa nguyên khí, tu luyện Chân Mạch Kỳ tầng thứ bảy công pháp.

《 Thần Mạch Quyết 》 tu luyện, khá đặc thù, từng đại cảnh giới giữa, đều có chín tầng tiểu cảnh giới, mà chín tầng tiểu cảnh giới lúc giữa, nhưng không có rất rõ ràng bình cảnh tồn tại, chỉ cần huyết mạch pháp lực đạt tới yêu cầu, có thể bắt đầu dưới việc tu luyện một tầng công pháp. Đồng thời, 《 Thần Mạch Quyết 》 đại cảnh giới ở giữa khoảng cách, rồi lại cực kỳ khó khăn!

Tâm lặng như nước về sau, Mộc Dịch lấy ra Phí Huyết Hoàn, nuốt một viên.

Này viên tản ra gay mũi vị thuốc, vừa vừa vào bụng, liền có một loại như đao cắt hỏa thiêu giống như đau đớn chi ý từ trong bụng truyền đến, Mộc Dịch cố nén đau đớn, nhưng toàn thân đã toát ra vô số to như hạt đậu mồ hôi.

Cùng lúc đó, toàn thân hắn huyết mạch cũng lập tức kích thích lên, lập tức toàn thân hỏa diễm ứa ra, mỗi một giọt máu dường như đều đang thiêu đốt.

Dần dần thích ứng loại cảm giác này về sau, Mộc Dịch cảm thấy huyết mạch của mình có gan chưa bao giờ có kích phát, một ít ngay cả mình đều không hiểu cường đại tiềm năng, cũng đột nhiên có thể điều động, quả thực là trong truyền thuyết "Giống như thần trợ" !

Mượn cái này cổ "Thần lai chi lực", Mộc Dịch lập tức bắt đầu tu luyện Chân Mạch Kỳ tầng thứ bảy công pháp.

Kết quả, lúc trước hắn ném thử mấy lần đều không thể thuận lợi vận chuyển công pháp, lúc này đây vậy mà cực kỳ nhẹ nhõm liền một lần vận

chuyển thành công!

Tại Phí Huyết Hoàn dưới sự kích thích, Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên, giống như đầy đủ cực kỳ ngập trời hồng thủy, thuận theo kinh mạch chảy xuôi quanh thân.

Mộc Dịch chiếu theo công pháp, một hơi đem huyết mạch vận chuyển chín đại chu thiên, về này nhiệt huyết mới dần dần bình tĩnh trở lại.

Cái này chín đại chu thiên ở bên trong, Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên, đã có đột nhiên tăng mạnh biến hóa, tuy rằng lúc này Phí Huyết Hoàn công hiệu đã qua, nhưng huyết mạch của hắn tu vi, đã là thật sự Chân Mạch Kỳ tăng thứ bảy.

Mà lúc này, cách hắn tiến vào thượng phẩm Hỏa Luyện phòng, mới qua cả ngày mà thôi!

Mộc Dịch tiếp tục tu luyện huyết mạch, củng cố cảnh giới, ba ngày về sau, hắn tự nhận là cảnh giới đã thập phần củng cố, liền bắt đầu tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, trùng kích Cổ Nguyên Kỳ bình cảnh!

Mộc Dịch hít sâu mấy hơi, đem sư phụ Ngải Tự Nhiên đề điểm tại trong lòng cẩn thận qua một lần, đem toàn bộ công pháp cùng mình xếp đặt thiết kế tốt đột phá quá trình, càng là qua vài lần.

Sau đó, hắn lấy ra vài cái bảo vật.

Hai mặt gương đồng, một trương ngọc chất phù lục, một cái nhỏ bình, cùng một đốt đàn hương.

Hai mặt gương đồng có mấy xích lớn nhỏ, một trước một sau đặt ở Mộc Dịch chung quanh. Đây kính tên là Khu Ma Kính, nghe nói làm như vậy, có thể trong lòng ma xâm lấn lúc chứng kiến bản thân dị tượng, do đó tỉnh ngủ bản thân;

Cái kia trường ngọc chất phù lục, tên là Phong Nguyên Phù, vạn nhất xuất hiện tẩu hỏa nhập ma tình hình, có thể lập tức sử dụng cái này cái phù lục, tạm thời đem bản thân chân nguyên phong bế, nhưng tâm cảnh bình thản về sau, lại vạch trần phù lục, có thể đem nguy hiểm xuống đến thấp nhất;

Cái kia bình nhỏ, bên trong chứa một loại giá cả xa xỉ linh dịch, là Mộc Dịch vì trùng kích bình cảnh cố ý chuẩn bị Ngưng Nguyên Dịch, đối với áp súc đan điền chân nguyên, có hiệu quả;

Một đốt đàn hương, tên là Tinh Thần Hương, khiến Mộc Dịch tại trong quá trình tu luyện, thời khắc bảo trì dị thường thanh tĩnh ý nghĩ, bất luận gặp được cái gì đột phát khó khăn, đều có thể tĩnh táo thông dong đối mặt!

Những thủ đoạn này, trên cơ bản đều là Ngải Tự Nhiên phân phó Mộc Dịch đi làm đấy, cũng chỉ có kinh nghiệm phong phú cao nhân, mới có thể chỉ điểm ra những chi tiết này.

Mộc Dịch yên tĩnh suy nghĩ một ngày một đêm, thứ nhất là vì loại trừ tạp niệm, đạt tới tâm không không chuyên tâm tâm cảnh; mà đến cũng là tại một lần lại một lần đích xác nhận, bản thân không có quên đi một chi tiết!

Sau đó, Mộc Dịch bắt đầu tu luyện, đem tinh thuần hỏa nguyên khí, thông qua huyết mạch hút vào trong cơ thể, sau đó trải qua các lộ kinh mạch luyện hóa, đưa vào trong Đan Điền, lại trong đan điền nhiều lần áp súc.

Hết thủy thập phần thuận lợi, giống như nước chảy thành sông!

...

Mộc Dịch tiến vào thượng phẩm Hỏa Luyện phòng một tháng về sau, chịu trách nhiệm quản lý nơi này tên kia trung niên tu sĩ, hướng Mộc Dịch tiến đưa một đường truyền âm:

"Vị sư đệ này, có hay không muốn tiếp tục sử dụng Hỏa Luyện phòng ? Nếu như cần, kính xin bổ sung giao tinh thạch, nếu như không muốn, ngày đã đến, hôm nay sẽ phải đi ra! Nếu như sư đệ đang tại tình trạng nguy cấp không cách nào khởi hành, bản quản sự cũng có thể dàn xếp ba ngày, bất quá cần cứ tông môn quy định, mấy ngày nay phí tổn đều theo như mỗi ngày một nghìn tinh thạch tính toán."

Trung niên nhân phát ra truyền âm về sau, liền yên lặng chờ Mộc Dịch hồi phục, đối cùng chính tại trùng kích bình cảnh người mà nói, thường thường liên tục nhiều ngày đều không thể nhúc nhích, có khi thậm chí không cách nào mở miệng, để tránh tiết lộ chân khí.

Ai ngờ hắn vừa mới truyền âm, Mộc Dịch thanh âm liền truyền đến: "Không cần, tại hạ ngay lập tức đi ra!"

Trung niên nhân nghe vậy lắc đầu cười khổ, Mộc Dịch nhanh như vậy liền làm ra đáp lại, vậy khẳng định không phải là đang tại trùng kích bình cảnh, hơn phân nửa sớm đã bỏ đi!

Hỏa Luyện phòng bên ngoài trận pháp hào quang tối sầm lại, ầm ầm trầm đục ở bên trong, trầm trọng cửa đá mở ra, Mộc Dịch từ trong đi ra.

Trung niên nhân vừa thấy được Mộc Dịch, lập tức lấy tràn đầy đáng tiếc ngữ khí nói ra: "Sư đệ, hai vạn tinh thạch trôi theo dòng nước đi! Ài, đáng tiếc người không nghe bản quản sự một phen tốt nói khuyên bảo, người. . ."

Vừa nói đến đây, hắn đột nhiên phát hiện, Mộc Dịch khí tức, đã khác nhau rất lớn!

"Người đã là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ ? !"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Kim Đan Lô Kiếp

Mộc Dịch cũng không đi cố ý che giấu, hắn nói ra: "Ha ha, may mắn mà có thượng phẩm Hỏa Luyện phòng, tại hạ may mắn thành công tiến giai rồi!"

Trung niên nhân thật lâu nói không ra lời, một hồi lâu mới lắc đầu liên tục cảm thán: "Sự đệ cơ duyên thật tốt, làm cho người hâm mộ! Nếu như thành công tiến giai, cái này hai vạn tinh thạch tổn ngược lại là thập phần đáng giá!"

Mộc Dịch cảm ơn vài câu, sau đó liền tại trung niên nhân thập phần ánh mắt phức tạp ở bên trong, đã đi ra nơi đây.

"Nhớ năm đó, ta thế nhưng là phí hết sức của chín trâu hai hổ, trước sau tiêu phí vài chục năm công phu, mới từ Thần Du kỳ tu vi đỉnh cao đột phá bình cảnh tiến giai Cổ Nguyên Kỳ, hắn vậy mà chỉ tốn một tháng, chỉ dựa vào một gian thượng phẩm Hỏa Luyện phòng, liền thuận lợi tiến giai!"

Trung niên nhân càng nghĩ càng là lắc đầu liên tục, bởi vậy buồn bực vài ngày.

Chính như tục ngữ nói, người so với người, giận điên người! Bản thân có thể đi vào giai Cổ Nguyên Kỳ, đã coi như là coi như không tệ, nhưng có người lại có thể như thế dễ dàng tiến giai, lại đem hắn dựng lên xuống dưới!

"Sơn ngoại hữu sơn, người giỏi còn có người giỏi hơn! Bốn tông tàng long ngoại hổ, cao thủ nhiều như mây! Thiên phú kỳ giai người cũng số lượng cũng không ít, ta những năm này một cái canh giữ ở Hỏa Luyện

phòng, coi như là ếch ngồi đáy giếng rồi!" Trung niên nhân cảm khái một tiếng, mơ hồ cảm thấy, mình không thể lại tham lam an nhàn, có lẽ có lẽ đổi một cái tôi.

...

Mộc Dịch hồi tưởng lại vừa rồi trung niên nhân kia ánh mắt, không khỏi mỉm cười.

Nếu là người này biết rõ, Mộc Dịch kỳ thật chỉ tốn nửa tháng, cũng đã tiến giai Cổ Nguyên Kỳ, còn dư lại nửa tháng đều đang tiếp tục ngồi xuống, củng cố tu vi, chỉ sợ còn muốn kinh ngạc muôn phần!

Đương nhiên, Mộc Dịch có thể như thế thuận lợi, cùng hăn năm năm trước tỉ mỉ chuẩn bị dày không thể phân.

Lúc này hăn rốt cuộc minh bạch, sư phụ Ngải Tự Nhiên thu lấy hăn một vạn tinh thạch "Chỉ điểm phí", hoàn toàn chính xác rất đáng!

Cái kia chút ít tiến giai trong quá trình chi tiết, cái kia chút ít xảo diệu ứng đối biện pháp, cũng chỉ có Ngải Tự Nhiên loại này đan sĩ cao nhân, mới có thể trên cao nhìn xuống chỉ ra mấu chốt.

Nếu không có sư phụ chỉ điểm, Mộc Dịch lúc này đây tuyệt đối không có khả năng như thế thuận lợi. Nhớ ngày đó. Hăn từ Tích Cốc kỳ tiến giai Thần Du kỳ, thế nhưng là tốn sức trắc trở, thậm chí suýt nữa tẩu hỏa nhập ma! So sánh dưới, lúc này đây tiến giai như thế thuận lợi, Mộc Dịch cảm thấy mấy vạn tinh thạch tiêu phí, thập phần đáng giá!

Bất quá bởi như vậy, Mộc Dịch vì tiến giai Cổ Nguyên Kỳ, trước sau đã hao tổn năm sáu vạn tinh thạch. Ước chừng là bản thân hết thấy tinh thạch hơn phân nửa.

Nếu như nếu muốn càng tiến một bước, đạt tới đan sĩ tu vi, cần tinh thạch số lượng khẳng định so với tiến giai Cổ Nguyên Kỳ thêm nữa, Mộc Dịch mặc dù thân gia xa xỉ, cũng cần cân nhắc như thế nào kiếm lấy tinh thạch.

Trừ phi, giống như đại đa số Tu tiên giả như vậy, chỉ dựa vào đả tọa thổ nạp thiên địa nguyên khí tu hành, nhưng mà, không có đan dược, thật tốt tu luyện hoàn cảnh, hữu ích ngoại vật các loại điều kiện tương trợ, ngồi xuống hiệu suất quá thấp. Có lẽ mấy chục năm, thậm chí trên trăm năm, đều không nhất định có thể đụng chạm đến đan sĩ cấp độ!

Mộc Dịch trong lúc suy tư, rất nhanh liền quay trở về động phủ của mình.

Động phủ trong cấm chế. Đã chất đóng bảy tám miếng duy nhất một lần truyền âm lệnh, những thứ này đều là năm năm này lúc giữa ngoại giới truyền cho tin tức của hắn, hắn một mực bế quan, căn bản không có để ý tới. Một tháng trước hắn vội vàng ly khai động phủ, cũng là cảm ứng được bình cảnh buông lỏng dấu hiệu, lập tức muốn đi Hỏa Luyện phòng làm toàn lực trùng kích, vì vậy cũng chưa kịp từng cái xem xét trong đó tin tức.

Bất quá, có lẽ không có đặc biệt chuyện trọng yếu. Bởi vì chuyện khẩn cấp, bình thường đều dùng màu vàng truyền âm lệnh. Dễ dàng khiến cho coi trọng. Mà hắn trong động phủ tích lũy đều là bình thường nhất màu đỏ truyền âm lệnh.

Mộc Dịch đem truyền âm lệnh gỡ xuống, từng miếng kích phát, điều tra ẩn chứa trong đó tin tức.

Đại đa số truyền âm lệnh ở bên trong, đều phát ra một cái quen thuộc thiếu nữ thanh âm, chính là đến từ Giang Nhất Mặc.

"Nguyên lai nàng đã bị Ngạo sư thúc thu làm đệ tử. Còn cái thành tu luyện Huyền Hoàng thông tu thủy thuộc tính công pháp!"

"Ha ha, nàng cũng tiến giai Thần Du kỳ, hử, là ở hai năm trước!"

"Giang Nhất Văn đem Huyền Nghĩa Môn liền xây dựng tại Huyền Hà Tông bên ngoài, thay Huyền Hà Tông cung cấp một ít trụ cột tài liệu. Cũng là có thể duy trì tông môn vận chuyển."

Ngoại trừ những tin tức này bên ngoài, Giang Nhất Mặc còn nhiều lần có lời mời Mộc Dịch, nhưng Mộc Dịch bởi vì một mực bế quan tu hành, thủy chung không có trả lời.

Trừ lần đó ra, Trương Duẩn đều là đều là Đạo Pháp Đường tu sĩ, cũng mời Mộc Dịch cùng đi tầm bảo, săn yêu hoặc thám hiểm, trong đó có chút tin tức, Mộc Dịch có phần cảm thấy hứng thú, đương nhiên, thời hạn sớm đã qua, hiện tại cũng đã bỏ lỡ.

Đem truyền âm lệnh đọc hoàn tất về sau, Mộc Dịch trong lòng đã có quyết định: "Vừa mới tiến cấp, đúng là công pháp tiến nhanh thời điểm, trước trong động phủ ngồi xuống một đoạn thời gian, các loại công pháp tiến triển gần như chậm chạp lúc, sẽ tìm Giang Nhất Mặc cùng cái kia chút ít sư huynh đệ tâm sự."

Hắn vừa muốn đóng cửa động phủ, đột nhiên xa xa một đường kim sét đánh xuống, âm thanh chấn vạn dặm, dọa Mộc Dịch nhảy dựng!

"Trời quang vạn dặm, làm sao sẽ xuất hiện một đạo sấm sét?" Mộc Dịch thập phần buồn bực, không khỏi hướng xa xa nhìn ra xa.

Trong chốc lát, liền có mấy đạo nhân ảnh từ bốn phương tám hướng bay ra, hướng chỗ đó tiến đến.

Trong đó có đạo nhân ảnh, cũng nhìn thấy Mộc Dịch, hắn cúi đầu nói ra: "Mộc sư đệ, người không nhìn tới nhìn sao, đây chính là Kim Đan lôi kiếp!"

Mộc Dịch ngẩng đầu nhìn lên, người này đúng là Trương Dật Hiên.

"Kim Đan lôi kiếp!" Mộc Dịch nghe vậy chấn động, lập tức bay lên.

Cái gọi là Kim Đan lôi kiếp, đúng là Cổ Nguyên Kỳ đại viên mãn tu sĩ, luyện hóa Kim Đan, tiến giai đan sĩ lôi kiếp, hẳn trước đây chưa bao giờ thấy qua, hôm nay tự nhiên mau mau đến xem.

Mộc Dịch cùng Trương Dật Hiên cùng một chỗ, hướng cái kia kim lôi phương hướng bay nhanh, chung quanh lần lượt có không ít người hình ảnh bay qua.

"Ồ, Mộc sư đệ, mới mấy năm không thấy, người đã tiến giai Cổ Nguyên Kỳ, thật đáng mừng! Cái này là chuyện khi nào?" Trương Dật Hiên lơ đãng đem ánh mắt lại Mộc Dịch trên thân quét qua lúc, mới phát hiện Mộc Dịch khí tức cùng từ kia khác nhau rất lớn.

"Ngay tại trước đây không lâu, tại hạ vận khí không tệ, thuận lợi tiến giai, cái này đều dựa vào sư phụ chỉ điểm!" Mộc Dịch đáp.

Trương Dật Hiên chúc mừng Mộc Dịch vài câu, Mộc Dịch cũng cảm ơn khách khí vài câu, hai người trong lúc nói chuyện, rất nhanh liền đi tới kim lôi rơi xuống chỗ.

Trước mắt, có một tòa mây mù lượn quanh ngọn núi khổng lồ, ngọn núi khổng lồ chung quanh, còn có một chút ngọn núi nhỏ quay chung quanh làm bạn, nhưng là trên cơ bản đều có ảo trận thủ hộ, bị nồng đậm mây mù che lấp, nhìn không tới ngọn núi chân dung.

Chỉ có một tòa xanh tươi ngọn núi nhỏ, phía trên ảo trận đã đóng cửa, hiển nhiên ứng kiếp người, có lẽ ở nơi này toà núi nhỏ ngọn núi trong.

Tu sĩ tiến giai, cần muốn cùng thiên địa nguyên khí câu thông, vì vậy bình thường sẽ đem ngăn cách pháp trận đóng cửa, vạn nhất bởi vì pháp

trận ngăn cách mà ảnh hưởng tu sĩ cùng thiên địa nguyên khí câu thông, sai một ly, tiếp theo cùng tiến giai lỡ mất dịp tốt!

Ngọn núi nhỏ chung quanh, đã lần lượt đã đến mười mấy tên vây xem tu sĩ, thậm chí có hai gã đan sĩ tiền bối đã ở trận.

"Không tầm thường tới gần ngọn núi vạn trượng ở trong!" Một gã đan sĩ cao giọng nói ra, thanh âm của hắn không lớn, rồi lại rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, Mộc Dịch nghe vậy, như nghe thấy ở bên.

Vây xem tu sĩ, tự nhiên cũng không dám tới gần, đều đứng xa xa nhìn.

"Đây là bốn tông cấm địa!" Trương Dật Hiên mặt sắc mặt ngưng trọng mà ngạc nhiên nói, "Nghe nói, nơi này chính là bốn tông thái thượng trưởng lão động phủ chỗ!"

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, nguyên lai chỗ này bị mây mù lượn quanh ngọn núi khổng lồ ở bên trong, vậy mà cất giấu một gã anh lão tiền bối!

Đan sĩ tại Mộc Dịch trong mắt, đã thuộc về cao thâm mạt trắc đại năng tu giả, mà Anh lão, đối là không thể tin được, đây chính là trong truyền thuyết tiếp cận tiên nhân tồn tại!

Bản thân rõ ràng cùng Anh lão gần như thế, dù là không có thân cách nhìn, chỉ là nghe nói, cũng làm cho Mộc Dịch nhìn không được trong lòng một hồi kích động, nhiệt huyết bành trướng!

"Nói như vậy, lần này tiến giai kim đan ứng kiếp người, hẳn là thái thượng trưởng lão hậu nhân hoặc thân tín?" Mộc Dịch suy đoán nói.

"Rất có thể!" Trương Dật Hiên nhẹ gật đầu, lộ ra một tia thần sắc hâm mộ.

Hắn lẩm bẩm nói: "Có thái thượng trưởng lão loại này tồn tại chỉ điểm, tiến giai Kim Đan, có lẽ thật không phải là việc khó gì! Mà đối với chúng ta mà nói, rồi lại không khác cất bước lên trời!"

Vậy xem tu sĩ, càng ngày càng nhiều, một lát sau liền vượt qua một trăm người, hơn nữa còn không ngừng có tu sĩ từ bốn phương tám hướng chạy đến.

Bất quá, bọn hắn cũng không dám can rờ lỗ mãng, chỉ là xa xa quan sát, ngẫu nhiên nhỏ giọng nghị luận, không dám lớn tiếng ồn ào, lại không dám ồn ào khóc lóc om sòm.

Nơi đây là địa phương nào, trước mắt ngọn núi ý vị như thế nào, rất nhiều người đều trong lòng hiểu rõ, bọn hắn mặc dù có mười đầu tám cái mạng, cũng không dám ở chỗ này giương oai.

Trương Dật Hiên nhẹ nói nói: "Kim lôi đã rơi xuống, cái kia nói rõ Kim Đan đã bắt đầu thành hình, người này nếu là bình yên đã nhận lấy đạo này lôi kiếp, phía dưới nên dẫn động thiên địa nguyên khí, rót vào Kim Đan. Nếu là chậm chạp không có động tĩnh, cái kia người này hơn phân nửa chính là thất bại trong gang tấc, Kim Đan đem một lần nữa tán loạn, không cách nào tiến giai! Thậm chí, người này cả đời đều không tiếp tục tiến giai kim đan hy vọng!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn đã ở trong diễn tịch nhiều lần đã từng gặp loại này thuyết pháp.

Tu tiên giả tiến giai lúc, nếu như lần thứ nhất không có thể thuận lợi đột phá bình cảnh, tiếp theo sẽ độ khó tăng gấp đôi! Thất bại một lần, tu luyện tiền đồ liền cực kỳ xa vời; liên tục thất bại hai lần, trên cơ bản liền có nghĩa là triệt để đoạn tuyệt hy vọng! Mà thất bại ba lượt sau còn có thể thành công, trên diễn tịch chưa bao giờ có tương quan ghi chép!

Vì vậy, Mộc Dịch cũng âm thầm thay ngọn núi trong ứng kiếp tu sĩ ngắt một chút đồ mồ hôi.

Nếu như hãn cũng có loại cơ hội này, cũng hy vọng có thể thuận lợi hoàn thành Kim Đan luyện hóa.

"Người này có thái thượng trưởng lão loại này tồn tại chỉ điểm, có lẽ hết thầy thuận lợi đi!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Trương Dật Hiên lắc đầu, nói ra: "Cái này nhưng không nhất định! Có thể hay không luyện hóa Kim Đan, muốn xem mọi người cơ duyên tạo hóa! Bốn tông bên trong, thiên phú tuyệt hảo, xuất thân bất phàm người, từ trước đến nay số lượng cũng không ít, sau đó có thể luyện hóa kim đan, rồi lại ít càng thêm ít! Người này thiên tượng thật lâu không đến, hãn là gặp phiến toái!"

Trương Dật Hiên lời nói vừa dứt, ngọn núi trong đột nhiên truyền ra một tiếng quát nhẹ!

Thanh âm trầm thấp, hơn phân nửa là tên lão giả, ẩn chứa chân nguyên lực lượng, hùng hậu cũng không trầm trọng, uy mãnh cũng không bá đạo, cực kỳ tinh thuần, thanh âm không lớn, rồi lại chấn Mộc Dịch cùng Trương Dật Hiên bọn người là trong lòng run lên!

Trương Dật Hiên lập tức sắc mặt đại biến, hãn vừa mừng vừa sợ thì thào nói ra: "Chẳng lẽ là thái thượng trưởng lão ? ! Chẳng lẽ lão nhân gia người muốn xuất thủ ?"

Ôm lấy đồng dạng ý tưởng tu sĩ, cũng có không ít, riêng phần mình nhao nhao lộ ra kích động mà ánh mắt hưng phấn.

Đã liền hai gã đan sĩ, lúc này cũng là hai mắt hiện, có chút chờ mong.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Tiên Linh

Cái kia hùng hồn uổng tiếng vang lên về sau, bỗng nhiên có một đạo bóng trắng từ ngọn núi trong lóe lên mà ra, trực tiếp bay vào chín tầng mây tầng giữa.

Bóng trắng tốc độ cực nhanh, Mộc Dịch phát hiện lúc, người kia đã biến mất tại mây xanh lúc giữa, mặc dù ngẩng đầu cố hết sức nhìn lên, cũng chỉ có thể chứng kiến một đám tàn ảnh.

Mọi người chính ngạc nhiên lúc giữa, bỗng nhiên một tiếng bén nhọn tiếng kêu to từ tầng mây truyền ra bên ngoài, không trung mây mù không hiểu thấu nhao nhao tản đi, lộ ra nắng ráo sáng sủa bầu trời màu lam.

Trên bầu trời, đã có một cái toàn thân trắng noãn khổng tước, cái này chỉ khổng tước thân hình cực kỳ to lớn, hai cánh mở rộng phía dưới, bao trùm phương viên trăm dặm!

"Bạch Khổng Tước, trong truyền thuyết tiên linh!"

Trương Dật Hiên sắc mặt đại biến, trong miệng thì thào nói: "Quả nhiên là Anh lão cấp bậc tồn tại, liền tiên linh cũng có thể đem ra sử dụng sao!"

Mộc Dịch trong lòng, cũng là cực kỳ rung động. Hắn đã ở trong điển tịch xem qua có quan hệ tiên linh ghi chép.

Thiên Địa Huyền Hoàng, vũ trụ hồng hoang! Trong truyền thuyết, cái kia chút ít thiên địa mới bắt đầu hồng hoang trong năm tháng, liền có một chút thuần khiết đến tình nguyên khí, tại dài dòng buồn chán trong năm tháng

dần dần diễn biến thành hình, lấy đủ loại hình thức tồn tại hậu thế lúc giữa, được xưng là tiên linh.

Nổi danh nhất tiên linh, chính là Tam Túc Kim Ô, một loại kim quang lóng lánh phi cầm, nó đúng là vạn hóa chi tổ, trong truyền thuyết bầu trời Thái Dương, chính là Tam Túc Kim Ô biến thành.

Địa thủy hỏa phong, bất đồng thuộc tính nguyên khí, đều diễn hóa xuất bất đồng tiên linh, nhưng những thứ này chỉ ở nghe đồn rằng, nhưng lại chưa bao giờ có người tận mắt nhìn đến.

Bạch Khổng Tước cũng là một loại trong truyền thuyết tiên linh, chính là thiên hạ đến bằng chí hàn nguyên khí chi linh, hôm nay nhìn thấy cái kia chiều cao trăm dặm Bạch Khổng Tước ở trên không bay lượn, giữa không trung tu sĩ chúng, khiếp sợ khó có thể nói nên lời!

"Đây không phải là thật Bạch Khổng Tước tiên linh, nhưng bởi vì cái này sợi bằng hàn chi khí cực kỳ dày đặc, diễn biến tới ranh giới, tự nhiên mà vậy liền đã có được tiên linh ngoại hình." Một tên trong đó đan sĩ thần nhiên nói, hắn ngửa đầu nhìn qua Bạch Khổng Tước, trên mặt thần sắc, sùng kính cực kỳ.

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch nghe vậy giật mình, đại khái tại đây giống như hắc thi triển Hỏa Long. Tuy rằng trông rất sống động, nhưng cũng chỉ là đồ có hình rỗng, mà không phải chân chính rỗng.

Một gã khác đan sĩ bổ sung: "Đúng vậy, có thể đem một đám nguyên khí thi triển ra tiên linh chi hình, thái thượng trưởng lão bằng hàn công pháp, đã xu thế nơi tuyệt hảo!"

"Trong truyền thuyết, công pháp đại thành Tu tiên giả, có thể đem ra sử dụng chính thức tiên linh. Hôm nay thái thượng trưởng lão đã có thể thi triển ra tiên linh chi hình, chỉ sợ khoảng cách trong truyền thuyết xuất khiếu phi tiên, cũng chênh lệch không xa!"

"Thái thượng trưởng lão tu luyện hơn ba nghìn năm, mới có hôm nay tu vi! Không biết năm nào tháng nào, chúng ta mới có thể đi đến một bước này!"

Hai gã đan sĩ phối hợp nghị luận, hoàn toàn không có đem chung quanh tu sĩ để ở trong lòng.

Lúc này, Bạch Khổng Tước hai cánh khê vỗ, lập tức thiên địa biến sắc!

Nguyên bản trời quang vạn dặm bầu trời, trong lúc đó hàn khí lượn lờ. Trên bầu trời treo trên cao Thái Dương, trong nháy mắt này đã mất đi hào quang, trở nên ảm đạm cực kỳ.

Mà tại hơn trăm dặm bên ngoài. Không có uổng phí khổng tước thân hình ngăn cản địa phương, Thái Dương vẫn như cũ cao chiếu, hết thấy cũng như thường.

Nhưng ở Bạch Khổng Tước dưới thân phiến khu vực này, Kim Dương mất đi hiệu lực, băng hàn chi khí đại thịnh, màu trắng hàn khí bên trong, từng mảnh bông tuyết từ trên trời giáng xuống, cơ hồ là nháy mắt thời gian, cái này phiến thiên địa lúc giữa liền biến thành trắng xóa một mảnh. Hoặc là đóng băng, hoặc là tuyết trắng.

Mộc Dịch đột nhiên cảm giác được một cỗ cực kỳ đáng sợ hàn ý dừng mãnh vào trong cơ thể, trong cơ thể huyết mạch, không tự chủ được liền kích thích lên, hình thành một mảnh hỏa diễm, ngăn cản hàn khí xâm lấn.

Mộc Dịch cả kinh. Vội vàng đem huyết mạch tạm thời dưới áp chế đi, để tránh lộ ra kẽ hở.

Bất quá, khi hẩn vẫn ngăm nhìn chung quanh, lại phát hiện lúc đầu đến chính mình không tính chật vật.

Vây xem hơn trăm tên tu sĩ, cũng có hơn phân nửa người đang bất ngờ không đề phòng. Sinh sôi bị đông cứng đã thành khối băng, cũng may cái này hàn khí cũng không quá mạnh mẽ địch ý, bọn hắc vôi vàng vận công phía dưới, cuối cùng từ khối băng trong giây giũa đi ra!

"Các người đều rút khỏi ngoài trăm dặm!" Một gã bọc lấy màu lam màn sáng đan sĩ lạnh lùng quát, hắc bị Bạch Khổng Tước hấp dẫn, vừa rồi lại đã quên nhắc nhở những tu sĩ này.

Lập tức, những tu sĩ này vôi vàng hướng ra phía ngoài rút lui khỏi, bay càng xa, cái kia cổ hàn ý lại càng nhẹ.

Mộc Dịch cũng hướng ra phía ngoài rút lui một khoảng cách, nhưng vẫn như thế rất xa chú ý một màn này.

Một đám nguyên khí, hóa thành tiên linh, đối rất nhiều Tu tiên giả mà nói, có lẽ cả đời, đều không thể nhìn thấy như vậy một màn!

Một cổ kinh phong từ Mộc Dịch bên người lặng yên không một tiếng động chảy đi, hướng Bạch Khổng Tước dưới thân một khu vực như vậy dừng mãnh lao tới, tốc độ cực nhanh, rồi lại vô hình vô chất, khó có thể bắt.

"Thật mạnh nguyên khí!" Mộc Dịch sửng sờ, hắc dần dần cảm ứng được, chung quanh thiên địa nguyên khí, chính lấy càng lúc càng nhanh, càng ngày càng rõ ràng tư thái, hướng Bạch Khổng Tước dưới thân tụ tập.

Cũng chính là một cái hô hấp công phu, Bạch Khổng Tước dưới thân, vậy mà xuất hiện một mảnh trăm dặm chi lớn lạnh mây, dồi dào cực kỳ thiên địa nguyên khí, tại lạnh trong mây bắt đầu khởi động xông tới, toả ra khí tức, làm cho ngoài trăm dặm Mộc Dịch đều cảm thấy đáng sợ!

"Kim Đan thiên tượng rút cuộc đã tới! Thiên địa nguyên khí đã điều động!" Khoảng cách Mộc Dịch không xa Trương Dật Hiên, có chút hâm mộ nhẹ nói nói.

Phảng phất là vì xác minh lỗi nói của hã, Bạch Khổng Tước thân hình nhoáng một cái, biến thành một đám hàn khí, chui vào này đoàn lạnh mây bên trong, lập tức, lạnh trong mây bắn ra một đường thuần trắng không dưới Linh quang, chiếu vào cái kia toà núi nhỏ trên đỉnh.

Cái này sợi Linh quang, không dưới trăm trượng kích thước, đem chung quanh theo lóe sáng chói mắt, lệnh Mộc Dịch các loại không dám nhìn thẳng.

Linh quang giăng co tròn vẹn thời gian một nén nhang, lạnh mây rốt cuộc biến mất, nơi đây lần nữa trời quang vạn dặm, chỉ có một chút chưa hòa tan tuyết trắng, tầng băng, lưu lại ngọn núi chung quanh, ghi chép lấy vừa rồi phát sinh hết thảy!

"Người này có lẽ đã thuận lợi tiến giai Kim Đan rồi!" Trương Dật Hiên cảm thán một tiếng, nói ra: "Có thái thượng trưởng lão tương trợ, quả nhiên bất đồng! Người này rõ ràng đã là sắp thành lại bại, mắt thấy sẽ phải thất bại trong gang tấc, nếu không phải thái thượng trưởng lão kịp thời ra tay, cưỡng ép điều động chung quanh thiên địa nguyên khí tương trợ, người này rất khó luyện hóa Kim Đan!"

"Xem ra, người này rất được thái thượng trưởng lão coi trọng, vì vậy khi hã luyện hóa Kim Đan thời điểm, thái thượng trưởng lão vậy mà ở một bên chăm sóc." Nói tới chỗ này, Trương Dật Hiên không khỏi cực kỳ hâm mộ.

Đối với bọn hã những thứ này Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ mà nói, nếu là luyện hóa Kim Đan lúc có thể có một gã đan sĩ tương trợ, đã là may mắn cực kỳ; về phần có Anh lão xuất thủ tương trợ, cái kia càng ngay cả muốn không cũng không dám muốn sự tình.

Thiên tượng biến mất, hết thảy cũng dần dần khôi phục lại bình tĩnh, nhưng rất nhiều tu sĩ vẫn đang chậm chạp không muốn rời đi, vẫn đang vì

vừa rồi một màn mà cảm khái sợ hãi thán phục.

"Mộc sư huynh, người rốt cuộc xuất quan ?" Một cái quen thuộc thanh âm cô gái từ đằng xa truyền đến, Mộc Dịch quay người nhìn lại, đúng là Giang Nhất Mặc.

Mộc Dịch mỉm cười, hướng Giang Nhất Mặc nhẹ gật đầu.

"Chúc mừng Mộc sư huynh tiến giai Cổ Nguyên Kỳ!" Giang Nhất Mặc cẩn thận đánh giá Mộc Dịch liếc về sau, kinh hỉ nói.

"Vị này chính là ?" Trương Dật Hiên tò mò hỏi.

Mộc Dịch giới thiệu nói: "Đây là Tuyết Nguyệt Đường Ngạo sư thúc tọa hạ đệ tử Giang sư muội; đây là Đạo Pháp Đường Đại đệ tử Trương Dật Hiên sư huynh, nhị vị nhận thức một cái."

Trương Dật Hiên khách khí chấp tay thi lễ, hướng Giang Nhất Mặc nói ra: "Bái kiến Giang sư muội! Trương mỗ nghe nói Ngạo sư thúc thu đồ đệ từ trước đến nay nghiêm khắc, sư muội có thể bái tại Ngạo sư thúc môn hạ, tất nhiên có chỗ hơn người!"

"Nguyên lai người chính là Trương Dật Hiên!" Giang Nhất Mặc nghe được Mộc Dịch giới thiệu về sau, rồi lại kinh ngạc ngoài, sắc mặt biến thành hơi ngưng.

Mộc Dịch lấy làm kỳ, hỏi: "Giang sư muội, người nhận ra Trương sư huynh ?"

Giang Nhất Mặc thần nhiên nói: "Hừ, sư muội cái nào có cơ duyên kết giao Trương sư huynh cao nhân như vậy! Chỉ là gia huynh tại hội hữu lôi thai trên bại bởi Trương sư huynh, còn lọt vào sư huynh chế nhạo, khiến sư muội tự nhiên nhớ kỹ Trương sư huynh tên."

Trương Dật Hiên sững sờ, lập tức giật mình: "Nguyên lai cái kia Giang Nhất Văn, đúng là Giang sư muội huynh trưởng! Không tệ, lúc trước Trương mỗ hoàn toàn chính xác cố ý làm nhục lệnh huynh, bất quá Trương mỗ làm như vậy, nhưng là vì lệnh huynh suy nghĩ."

"Nói như vậy, người nhục mạ gia huynh thực lực thấp kém, không chịu nổi một kích, tự tìm đường chết, đều là có hảo ý ? !" Nói đến đây, Giang Nhất Mặc không khỏi mỉm cười vẻ giận.

Trương Dật Hiên rồi lại không để ý tới đối phương nói móc chỉ ý, hăng hái nói ra: "Đúng vậy! Hội hữu lôi thai là địa phương nào, tuy rằng chỉ phân thắng bại, nhưng thương vong sự tình lúc có phát sinh. Lệnh huynh thực lực tu vi đều thập phần bình thường, hơn nữa hăng hái ra tay tới ranh giới, thường thường hoàn toàn khiến ba phần, cách làm như vậy, tại hội hữu lôi thai tuyệt không phân thắng, vạn nhất gặp phải tàn nhẫn một chút đối thủ, không xuất ra ba chiêu, hẳn sẽ phải bản thân bị trọng thương! Chẳng lẽ người cho rằng hội hữu lôi thai, thật là làm cho chúng ta dùng võ kết bạn sao! Lệnh huynh khiêm cung kính chưa thói nát diễn xuất, không thích hợp cái loại này lôi đài!"

"Người. . ." Giang Nhất Mặc nhanh chóng trùng trùng điệp điệp dậm chân, lại nhất thời lúc giữa tim không thấy phù hợp nói phản bác.

"Hội hữu lôi thai, cái kia là địa phương nào ?" Mộc Dịch càng nghe càng kỳ, nhin không được hỏi.

"Mộc sư huynh mấy năm này bế quan tu luyện, không biết 'Địa hạ lôi thai' đã cởi mở sự tình sao ?" Giang Nhất Mặc hỏi ngược lại.

"Địa hạ lôi thai ?" Mộc Dịch lắc đầu, vẻ mặt hoang mang.

"Là như vậy, " Trương Dật Hiên ho nhẹ một tiếng, đem việc này đại khái nói một lần.

Nguyên lai, Huyền Hà Tông tu sĩ lúc giữa, một mực truyền lưu lấy một loại tỷ thí lôi đài, chuyên môn dùng cho cùng cảnh giới tu sĩ lúc giữa tỷ thí với nhau. Nghe nói, loại này lôi đài thiết lập sau lưng, có tông môn một ít đan sĩ tiền bối trường lão các loại âm thầm ủng hộ, tại trên lôi đài đả thương đối thủ, không cần công bất cứ trách nhiệm nào!

Bởi vậy, trên lôi đài tỷ thí, đều là chân chính sinh tử độ sức; cùng đồng môn lúc giữa có một chút liên ngừng lại luận bàn chênh lệch khá xa, lôi đài trong mỗi một cuộc tỷ thí đều nhận lấy thật lớn chú ý, có chút có ân oán đồng môn, cũng chọn thông qua lôi đài mà xong hết mọi chuyện giải quyết lẫn nhau ở giữa ân oán.

Loại này lôi đài càng ngày càng hấp dẫn mọi người chú ý, thậm chí có tương ứng đánh bạc bàn mở ra, tiếp nhận tinh thạch đặt cược, đánh bạc trên lôi đài song phương thắng bại sinh tử!

Trước đây, lôi đài một mực ở âm thầm tiến hành, không đáng công khai, nhưng hai năm trước bắt đầu, lôi đài một lần nữa đóng gói thành "Hội hữu lôi thai", công bố muốn thông qua tỷ thí công bình, khiến thiên hạ tu sĩ không đánh nhau thì không quen biết; hội hữu lôi thai chẳng những công khai tiến hành, trả lại cho tham gia tu sĩ phần thưởng nhất định, trong lúc nhất thời, hấp dẫn không ít tu sĩ trước đi tham gia.

Về phần lôi đài thắng bại đánh bạc bàn, vẫn đang tồn tại, hơn nữa càng làm càng lớn, đã do Huyền Hà Tông tông môn ra mặt, tiếp nhận đến từ các nơi tiền đặt cược.

"Lấy đánh bạc hút kim, như thế thu về tinh thạch phương pháp tốt!" Mộc Dịch nghe vậy nhướng mày, rất dễ dàng liền hiểu Huyền Hà Tông cử động lần này dụng ý.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 204: Duyên Hoa Đan

"Giang huynh vì sao phải tham gia Hội Hữu tử thí ? Không phải là bốn tông tu sĩ, cũng có thể tham gia sao ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

"Chỉ là chưa luyện hóa kim đan tu sĩ, cũng có thể tham gia!" Giang Nhất Mặc nói ra, "Vô luận xuất thân lai lịch, vô luận tông môn thân phận. Bởi vậy, rất nhiều tu sĩ đều muốn cử động lần này coi là bỗng nhiên nổi tiếng cơ hội tốt."

"Gia huynh vì để cho Huyền Nghĩa Môn danh khí càng lớn, cũng tham gia hội hữu lôi thai, ý định tại trong tử thí bày ra Huyền Nghĩa Môn tu sĩ phong thái, nhưng không ngờ trận đầu liền gặp vị này Trương sư huynh, chẳng những thảm bại, đối gặp kia chế nhạo, gia huynh trong cơn tức giận, liền không lại tiếp tục tham gia."

Nói đến đây, Giang Nhất Mặc vừa hận hận liếc qua Trương Dật Hiên.

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Bất quá như vậy rất tốt, ít nhất Giang sư muội không cần vì Giang huynh an nguy lo lắng rồi, không phải sao ?"

"Điều này cũng đúng, ta khuyên hãn nhiều lần, khiến hãn không muốn tham gia loại này lôi đài, hãn rồi lại kiên trì muốn xuất chiến! Hiện tại không đi cũng tốt." Giang Nhất Mặc sững sờ nói, mơ hồ trong đó, cảm thấy Trương Dật Hiên cách làm, tựa hồ thực có một chút đạo lý.

Bất quá vô luận như thế nào, đối mặt một gã nhục nhã bản thân huynh trưởng nhân vật, cái kia âm thanh "Đa tạ" nàng thì không cách nào nói ra khỏi miệng.

"Thật là một cái quái nhân!" Giang Nhất Mặc trừng Trương Dật Hiên liếc, thầm nghĩ trong lòng.

Mộc Dịch tạm thời không để ý tới Giang Nhất Văn sự tình, hắn ngược lại hướng Trương Dật Hiên nói ra: "Sư huynh, người cũng muốn tham gia hội hữu lô thai, chẳng lẽ là sư phụ mệnh lệnh?"

Mộc Dịch trong lòng rõ ràng, lấy Trương Dật Hiên làm người, hắn cũng sẽ không vì đơn thuần làm náo động, mà đi cùng người tỷ thí, trong này, tất có kia lợi ích của hắn tồn tại.

Quả nhiên, Trương Dật Hiên chứa cười nói: "Mộc sư đệ hơi thêm nghe ngóng liền sẽ biết, lúc này đây hội hữu lô thai, cho ra ban thưởng, thập phần phong phú!"

"Mỗi thắng liên tiếp một trận, sẽ thêm vào gia tăng năm nghìn tinh thạch ban thưởng; không chỉ có như thế. Thắng liên tiếp mười trận người, còn có thể đạt được một quả Duyên Hoa Đan!"

"Duyên Hoa Đan!" Mộc Dịch nghe vậy trong lòng khê động, đây chính là trong truyền thuyết "Thân Ngoại Kim Đan" !

Duyên Hoa Đan, nguyên ở rửa sạch duyên hoa chi ý, là ít nhất Kim Đan kỳ trở lên đan sĩ, dùng chân nguyên lực lượng, tiến hành kim chì kim ngân thủy ngân, buông xuống tinh thuần khiết thiên địa nguyên khí luyện hóa thành một viên kim đan. Giống như đan sĩ trong đan điền Kim Đan chân nguyên bình thường.

Vì vậy Duyên Hoa Đan còn có một loại thuyết pháp, chính là Thân Ngoại Kim Đan. Chỉ là loại này Kim Đan, cũng không thể vì đan sĩ tăng tiến pháp lực, nhưng đối với trùng kích Kim Đan bình cảnh Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ mà nói, nhưng là cực kỳ hữu dụng bảo vật.

Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ đan điền đã áp súc nhỏ nhất, trong đó chân nguyên, cũng đã có vững chắc hóa bộ phận, muốn đột phá Kim Đan bình cảnh, cửa ải khó khăn nhất chính là dùng cổ hóa chân nguyên luyện hóa Kim Đan. Nếu như không có ngoại vật tương trợ, chỉ bằng bản thân tìm hiểu, thành công xác suất cơ hồ có thể không cần tính!

Nhưng nếu là có một chút thủ đoạn tương trợ. Liền có thể làm chơi ăn thật. Ví dụ như luyện hóa yêu đan —— đến từ Kim Đan kỳ trở lên Yêu thú trong cơ thể Kim Đan, ví dụ như luyện hóa Duyên Hoa Đan.

Từ ý nào đó trên mà nói, cái này hai loại Kim Đan đều thuộc về bên ngoài đan, kia chính thức công dụng, chính là hành động thuốc dẫn, phát động luyện hóa kim đan bước đầu tiên, thường thường cũng là khó khăn nhất một bước.

Đối với Mộc Dịch mà nói, một viên dùng tinh túy hỏa chân nguyên luyện hóa Duyên Hoa Đan, đúng là hãn tha thiết ước mơ bảo vật!

"Như thế nào. Mộc sư đệ cũng động tâm đi!" Trương Dật Hiên mỉm cười.

"Thắng liên tiếp mười trận, nghe tựa hồ cũng không được rất khó. Chỉ cần gặp phải đối thủ không phải là quá mức mạnh mẽ, vẫn có nhất định được cơ hội!" Mộc Dịch âm âm động tâm.

"Không có đơn giản như vậy!" Trương Dật Hiên nhíu mày nói ra: "Tỷ thí đối thủ, do phía sau màn người tổ chức an bài, nói như vậy. Ba thứ hạng đầu trận đối thủ cũng sẽ không tận lực chọn lựa, nhưng nếu là thắng liên tiếp ba trận về sau, liền sẽ không dễ dàng nhận đến tiếp theo tỷ thí, mặc dù có, đối thủ khẳng định cũng là thập phần cường đại. Muốn nhiều hơn nữa thắng một trận, cũng không dễ dàng."

"Không biết Trương sư huynh thắng mấy trận ?" Mộc Dịch chứa cười hỏi.

"Trương mỗ tham gia sáu trận, đều may mắn thủ thắng, trước mắt chiến tích bất bại!" Trương Dật Hiên bất động thanh sắc đáp.

"Sáu trận!" Giang Nhất Mặc nghe vậy sắc mặt biến hóa, có chút hoảng sợ đứng lên.

Hội hữu lôi thai lên, không chỉ có có Huyền Hà Tông tất cả nhà cao thủ, đến từ mặt khác tông môn, thậm chí đến từ Duyên Châu bên ngoài mặt khác tu tiên giới tu sĩ, cũng mộ danh mà đến, có thể nói cao thủ nhiều như mây!

Dưới tình huống như thế, có thể thắng liên tiếp sáu trận tu sĩ, ít càng thêm ít.

Giang Nhất Mặc nói ra: "Hai năm qua tông môn náo nhiệt nhất sự tình, chính là cách mỗi bảy ngày hội hữu lôi thai mở ra thời điểm, mua sắm đánh bạc bàn tu sĩ đối là vô số kể. Ngoại trừ tỷ thí song phương cùng thân thuộc sư trưởng các loại không thể đặt cược bên ngoài, những người khác bất luận tu vi, cũng có thể đặt cược. Mỗi lần hội hữu lôi thai sau khi kết thúc, trong tông môn đều có người một đêm phát nhanh, hoặc là thua cái tình quang!"

"Đều là người tu hành, cũng sẽ như thế mê luyện đánh bạc bàn sao ?" Mộc Dịch nhướng mày.

Trương Dật Hiên thản nhiên nói: "Chứng kiến không ít người dễ dàng liền kiếm lấy đại lượng tinh thạch, tự nhiên có động lòng người! Như thế mấy lần về sau, liền có tương đối bộ phận tu sĩ, hãm sâu trong đó, không thể tự thoát ra được!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, trầm ngâm một lát.

"Ba ngày sau liền có một trận gấp bội thụ chú ý hội hữu lôi thai, tỷ thí song phương, cũng không nếm thua trận, một cái thắng liên tiếp bốn trận,

một cái thẳng liên tiếp sáu trận, nếu như Mộc sư đệ có hứng thú, không ngại trước đi xem. Trương mỗ còn có chút sự tình, cái này liền cáo từ rồi!" Trương Dật Hiên nói xong, hướng Mộc Dịch cùng Giang Nhất Mặc chấp tay thi lễ.

Mộc Dịch cũng đáp lễ lại, Giang Nhất Mặc rồi lại hừ lạnh một tiếng, tùy ý khoát tay áo. Trương Dật Hiên cũng lơ đãng, mỉm cười xa xa bay đi.

"Mộc huynh, " tại không có hấn người đang trận dưới tình huống, Giang Nhất Mặc vẫn đang tiếp tục sử dụng trước kia xưng hô, "Người thật sự muốn đi tham gia hội hữu lôi thai sao?"

Giang Nhất Mặc lo lắng thần sắc, đều ở trong hai tròng mắt.

"Một viên Duyên Hoa Đan, khiến ta các loại không cách nào cự tuyệt!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, nhẹ gật đầu.

"Mặc dù không cách nào thẳng liên tiếp, có thể kiếm lấy một ít tinh thạch, cũng rất có cần phải."

Giang Nhất Mặc cũng thở dài, tại trong tu tiên giới, vì từng bước một nghịch thiên tu hành, rất nhiều sự tình, đều là thân bất do kỷ!

Huống chi, bọn hấn không có thái thượng trưởng lão như vậy tồn tại tương trợ, chỉ có thể dựa vào bản thân, một bước một tắc, từng chút từng chút khó khăn đi về phía trước.

Hai người hẹn nhau, ba ngày sau cùng đi hội hữu lôi thai đang xem cuộc chiến.

Lôi đài trang trí địa điểm, ngay tại Huyền Hà Tông bên ngoài một mảnh rộng lớn trong sơn cốc, to như vậy sơn cốc, đều bị san bằng, trung tâm xây dựng một tòa cao chừng mười trượng, ngàn trượng vuông cực lớn bệ đá, bệ

đá một góc treo trên cao một mặt gió phiên, dăng thư "Hội Hữu" hai chữ, không hề nghi ngờ, cái này chính là hội hữu lôi thai.

Lúc này khoảng cách lôi đài tỷ thí bắt đầu còn có nửa canh giờ, nhưng sơn cốc các nơi, trên trời dưới đất giữa không trung cũng đã vây quanh không ít tu sĩ tu đồ, Mộc Dịch thô sơ giản lược đoán chừng, chỉ sợ vượt qua ba nghìn người.

Trong này, Huyền Hà Tông tu sĩ tu đồ chiếm cứ đại đa số, còn có một chút, tức thì là đến từ năm sông bốn biển các lộ Tu tiên giả.

Sơn cốc chung quanh, xây dựng có một mảnh cao lớn kiến trúc, khí thế bất phàm, có không ít Tu tiên giả ở trong đó ra ra vào vào.

Thậm chí có hai gã đan sĩ cấp bậc tồn tại, đã ở phụ cận trấn thủ.

"Chỗ đó chính là mua sắm tiền đặt cược, đổi tinh thạch địa phương." Giang Nhất Mặc hướng Mộc Dịch giới thiệu nói, "Mộc huynh nhưng có hứng thú mua lấy mấy rót?"

Mộc Dịch mỉm cười, lắc đầu.

Hai người liền rất xa nhẹ nhàng cách lôi đài vài dặm bên ngoài giữa không trung, tận lực không cùng những người khác tiếp xúc. Đương nhiên, lúc này toàn bộ cái sơn cốc đều dị thường náo nhiệt, khắp nơi là tốp năm tốp ba tu sĩ, tu đồ thân ảnh.

Liên tiếp lại có không ít tu sĩ tu đồ tới chỗ này, thậm chí có một ít đan sĩ, cũng đến nơi này; trong bọn họ có không ít người đều là thẳng đến sơn cốc bên cạnh lầu các mà đi, trước mua tiền đặt cược, lại tìm một vị trí thích hợp đang xem cuộc chiến.

Sau nửa canh giờ, xem cuộc chiến tu sĩ tu đồ chừng năm ngàn người, lúc này, lôi đài tỷ thí rốt cuộc bắt đầu.

Vốn là có một gã Huyền Hà Tông quản sự giới thiệu hôm nay tỷ thí song phương, một người trong đó, Mộc Dịch còn nhận thức.

"Lục Mặc, hẳn quả nhiên là cao thủ!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Ban đầu ở Bách Thảo Các, Mộc Dịch cùng Lục Mặc từng có gặp mặt một lần, đúng là tại Lục Mặc chỉ điểm xuống, hẳn mới biết được rất nhiều về Linh thảo Linh dược sự tình.

Nguyên lai, tinh thông thảo mộc chi đạo Lục Mặc, cũng là một cái thực lực mạnh mẽ cao thủ, hẳn trước đây đã thắng liên tiếp sáu trận!

Nếu như trận này Lục Mặc lại thắng được, hẳn liền đem thắng liên tiếp bảy trận, chính là hội hữu lô thai tổ chức đến nay, thắng liên tiếp buổi diễn tối đa tu sĩ.

Lục Mặc đối thủ, rồi lại là một gã tán tu, cũng là Cổ Nguyên Kỳ tu vi, hẳn trước đây cũng liền thắng bốn trận, đánh bại bao gồm Huyền Hà Tông Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ ở bên trong một số cao thủ!

Người này tán tu, đạo hiệu Ma Vân Tử, trước kia không người nào biết danh hào của hắn, nhưng bởi vì tại hội hữu lô thai mà biểu hiện ưu dị, hôm nay cũng đã thanh danh lan truyền lớn, thậm chí có nghe đồn nói, đã có đan sĩ tiền bối nhìn trúng thực lực của hắn, ý định đem thu làm môn hạ!

Đối chiến song phương giới thiệu xong xong về sau, tỷ thí chợt chính thức bắt đầu.

Mà lúc này, đánh bạc bàn cũng đã phong kín, không lại tiếp nhận đặt cược.

Không có thi lễ, không có khách sáo, Huyền Hà Tông quản sự vừa mới tuyên bố tỷ thí bắt đầu, Lục Mặc cùng Ma Vân Tử cũng đã triển khai kịch liệt tranh đấu.

Ma Vân Tử tu chính là Hoàng Môn thủy thuộc tính công pháp, trong tay nắm một phương nghiên mực hình dáng pháp khí, từng mảnh màu đen hà tử trong tuôn ra, hóa thành dữ tợn hắc long, tùy ý hướng bốn phía vung vẩy.

Lục Mặc thì là Mộc hệ Hoàng Môn Địa thuộc tính công pháp, hắc pháp khí, là một cái xanh tươi ướt át dây leo, thi triển tới ranh giới, dây leo kéo dài vô hạn, chẳng những dài ra từng đám cây cứng rắn mà sắc bén gai độc, hơn nữa còn một hồi xâm nhập lòng đất, một hồi lại đột nhiên toát ra, làm cho người khó lòng phòng bị.

Dây leo rất nhanh liền hiện đầy toàn bộ bề đá, làm đẹp ra một mảnh xanh tươi. Ma Vân Tử chỉ có thể nhẹ nhàng ở giữa không trung thi triển thần thông, căn bản không dám rơi xuống. Mà Ma Vân Tử nghiên mực cũng không được bình thường pháp khí, hắc tế ra màu đen hà, không nhưng có thủy thuộc tính công pháp am hiểu phòng ngự thần thông, đồng dạng còn có đủ mười phần lực đánh vào!

Mộc Dịch thấy được thập phần cẩn thận, hẳn biết rõ, nếu như mình tham gia cái này "Hội hữu lôi thai", bây giờ hai người, cũng có thể chính là hẳn về sau gặp phải đối thủ.

Đồng thời, hẳn cũng muốn dùng hai người này chỗ bày ra thần thông, đi xác minh thực lực của mình. Lúc trước còn là Thần Du kỳ Mộc Dịch, đã bị Thi Môn Lý Thiên Vương xưng là Kim Đan kỳ phía dưới đệ nhất nhân; hôm nay Mộc Dịch lại tiến giai Cổ Nguyên Kỳ, liền Mộc Dịch mình cũng không phải là rất rõ ràng, lúc này thực lực của mình, cuối cùng tại đồng bậc bên trong, coi như là cái nào một cấp độ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Huyết Phù

Lục Mặc cùng Ma Vân Tử tỷ thí, giằng co nửa canh giờ, cuối cùng Lục Mặc kỹ cao một bậc, dùng dây trời gai độc dây leo đem Ma Vân Tử triệt để vây quanh, người kia không ngừng nếm thử thủy chung không cách nào phá vòng vây về sau, tại dây leo gai độc cận thân trước tuyên cáo nhận thua.

Nếu như Lục Mặc lúc này cũng không nường tay, đại khái có thể đem Ma Vân Tử trọng thương một phen, lại không dùng công bất cứ trách nhiệm nào!

Bất quá Lục Mặc còn là kịp thời thu hồi công pháp buông tha Ma Vân Tử, người kia cảm ơn vài câu, vẻ mặt tràn đầy tiếc nuối lui ra đài đi.

Xem cuộc chiến các tu sĩ lập tức phát ra tiếng vỗ tay nhiệt liệt, đương nhiên xen lẫn cũng có hư thanh nổi lên bốn phía.

"Lục sư huynh quả nhiên lợi hại, đây đã là thắng liên tiếp thứ bảy trận rồi a!"

"Đúng vậy a, đáng tiếc đánh bạc hăn thắng tỉ lệ đặt cược không cao, coi như là thắng, cũng lợi nhuận không đến bao nhiêu tình thật!"

"Chậc chậc, tổng so với áp rút ở đẳng kia Ma Vân Tử trên thân tốt, cái kia chút ít tham lam cao tỉ lệ đặt cược, mưu toan một lần hành động trở mình dân cờ bạc, lần này lại là vốn gốc không về!"

Chung quanh tu sĩ đều nghị luận, thắng đánh bạc bàn những người kia, nhao nhao tại sơn cốc bên cạnh lầu các hàng phía trước nổi lên hàng dài,

theo thứ tự đem tiền đặt cược đổi tình thạch.

Mộc Dịch cùng Giang Nhất Mặc về tới tông môn, sau đó riêng phần mình tách ra.

Trước khi chia tay, Giang Nhất Mặc hỏi: "Mộc huynh, người ý định khi nào tham gia hội hữu lôi thai?"

Mộc Dịch nhíu mày nói: "Từ hôm nay tình hình đến xem, tham gia lôi đài cao thủ xác thực không ít, tại hạ vừa mới tiến cấp Cổ Nguyên Kỳ, công pháp thần thông còn chưa kịp tiến bộ một phen, qua một đoạn thời gian rồi nói sau!"

Giang Nhất Mặc nhắc nhở: "Thế nhưng là chậm nhất cũng không có thể vượt qua ba tháng về sau, khi đó lôi đài sẽ không lại tiếp nhận mới tu sĩ tham chiến, cái kia chút ít tỷ số thắng không đến sáu thành, vả lại thắng trận chưa đủ năm trận tu sĩ, cũng sắp bị cự tuyệt chi môn bên ngoài. Hội hữu lôi thai đem tiến vào kịch liệt nhất cuối cùng tranh đoạt! Nếu như Mộc huynh chí tại Duyên Hoa Đan, trong vòng ba tháng, nhất định phải thắng năm trận, vả lại tỷ số thắng duy trì tại sáu thành trở lên!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tỏ vẻ bản thân sẽ thận trọng cân nhắc, cẩn thận an bài.

"Nếu như Mộc huynh xuất chiến, nhất định phải trước đó truyền tin thiệp thân. Thiếp thân muốn đi truyền tin gia huynh, khiến Huyền Nghĩa Môn cao thấp đều đến vì Mộc huynh trợ uy!" Giang Nhất Mặc liên tục dặn dò sau. Cùng Mộc Dịch từ biệt mà đi.

Mộc Dịch trở lại trong động phủ của mình, lâm vào trầm ngâm.

Từ vừa rời trận chiến ấy tình huống nhìn, vô luận là Lục Mặc còn là Ma Vân Tử, đều là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ trong người nổi bật.

Nhất là Lục Mặc, công pháp của hắn đã gần như Cố Nguyên Kỳ tu sĩ đỉnh phong tiêu chuẩn, chỉ kém một tầng bình cảnh, có thể tiến giai Kim Đan kỳ.

Nếu như là sinh tử đánh nhau, Mộc Dịch có lòng tin tại cái này trước mặt hai người tự bảo vệ mình, thậm chí chiến thắng đối phương. Nhưng ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người trong tử thí, rồi lại không có chút nào nắm chắc.

Bởi vì Mộc Dịch thực lực cường đại, hơn phân nửa đều đến từ hắn đặc thù huyết mạch; hắn đồng thời tu luyện huyết mạch cùng đan điền, trong cơ thể có thể điều động pháp lực, trên cơ bản tương đương với hai gã cùng giai tu sĩ, vì vậy lớn hơn chiếm tiện nghi.

Ngoài ra, huyết mạch khu động huyết khí Huyết Nha Nhận, cũng là không giống bình thường, đại đa số Tu tiên giả căn bản không thể tưởng được còn có huyết mạch chân nguyên vừa nói. Đối mặt Mộc Dịch lúc, tự nhiên cũng muốn chịu thiệt không ít.

Nhưng huyết mạch mà nói hiển nhiên lớn có lai lịch, nếu là Mộc Dịch tùy tiện bại lộ. Có thể sẽ đưa tới ý không ngờ được phiền toái, thậm chí khiến Thi Môn cao nhân như "Lý Tam" các loại biết được Mộc Dịch tung tích. Vì vậy tại hội hữu lời thai lên, Mộc Dịch không dám công nhiên sử dụng huyết mạch chân nguyên. Dù sao xem cuộc chiến tu sĩ quá nhiều, khó tránh khỏi có tuệ nhãn người, hơn nữa thậm chí cũng không có thiếu đan sĩ cũng ở một bên đang xem cuộc chiến, Mộc Dịch nếu là toàn lực kích phát huyết mạch chân nguyên, nhất định sẽ bị nhìn thấu.

Tại không dùng huyết mạch chân nguyên dưới tình huống, lấy Mộc Dịch hôm nay thủ đoạn, muốn đối phó Lục Mặc cao thủ như vậy. Liền thập phần khó khăn.

Hơn nữa, Mộc Dịch cũng không biết, hôm nay Lục Mặc đến tột cùng là hay không chỗ dùng toàn bộ thực lực, nếu như hắn còn có điều giữ lại, vậy càng khó đối mặt.

Mộc Dịch Tam Muội chân hỏa. Tại Kim Đan kỳ phía dưới tu sĩ trước mặt, hoàn toàn chính xác coi như là cực kỳ bá đạo hỏa thuộc tính thần thông; hắn Phi Linh cửu châm, cũng là tương đối không tầm thường đầy đủ cực phẩm pháp khí; những thứ này đều có thể khiến Mộc Dịch tại Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ trong thực lực thuộc về thượng thừa, nhưng chỉ sợ không thể để cho hắn khinh thường quần hùng, đồ trạng nguyên!

"Xem ra, phải nghĩ biện pháp tăng lên tác chiến thực lực!" Mộc Dịch nghĩ như thế đến.

Bất luận cái gì một gã tham gia hội hữu lân thai tu sĩ. Đều muốn trăm phương ngàn kế tăng lên bản thân thực lực, nói như vậy, tăng thực lực lên phương pháp có ba loại:

Thứ nhất, chính là công pháp tiến nhanh. Tu vi nếu là tiến giai, ví dụ như từ Thần Du kỳ tu sĩ tiến giai thành Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ; hoặc là từ bình thường Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ tu luyện thành chân nguyên hầu như toàn bộ vững chắc hóa vững chắc hóa Cổ Nguyên Kỳ đỉnh phong trạng thái; như vậy đều có thể khiến tu sĩ bản thân pháp lực, thần niệm các loại tùy theo phóng đại, thực lực tự nhiên cũng tùy theo tăng nhiều.

Bất quá loại phương pháp này, thường thường cần cực kỳ dài dòng buồn chán thời gian tu luyện, trong thời gian ngắn nếu muốn có rõ ràng đề cao, rất không có khả năng.

Loại thứ hai tăng thực lực lên phương pháp, chính là tu luyện ra mới thần thông, cái này bao gồm lĩnh ngộ nắm giữ mới pháp thuật biến hóa. Loại phương pháp này có đôi khi có thể rất nhanh tăng thực lực lên, nhưng cần thật lớn cơ duyên, chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu.

Đối với Mộc Dịch mà nói, cái kia Âm Dương Mộc lưu lại hẩn thần niệm trong kim châu, liền là một loại cơ duyên, hôm nay Mộc Dịch tiến giai Cổ Nguyên Kỳ, thần niệm lực lượng theo tu vi đột phá mà tiến bộ, nói không chừng lại có thể dòm đến kim châu tầng ngoài một ít tin tức, có lẽ đối với hẩn có ích; Mộc Dịch quyết định, mau chóng ném thử một chút.

Cuối cùng một loại phương pháp, chính là mượn nhờ ngoại vật tăng lên bản thân thực lực. Nói thí dụ như đạt được một kiện cường đại pháp khí. Đây là thường thấy nhất đấy, có thể rất nhanh tăng thực lực lên phương pháp, cũng là đại đa số tu sĩ tại đại chiến trước áp dụng phương thức.

Loại phương pháp này, Mộc Dịch cảm giác mình cũng có thể chọn dùng. Hẩn Phi Linh cửu châm mặc dù là do Sở Vân Vũ như vậy luyện khí cao thủ luyện chế, luyện chế thủ pháp trên không thể bắt bẻ, nhưng sử dụng nguyên vật liệu, vẫn còn có tăng lên không gian.

Lúc trước luyện chế Phi Linh cửu châm tài liệu, chủ yếu là chín căn tứ cấp Yêu cầm bốn mạng lông vũ, lúc ấy đối với Mộc Dịch mà nói, tương đương với Cổ Nguyên Kỳ cảnh giới tứ cấp Yêu cầm tài liệu đã là hẩn có thể lấy được cao giai nhất tài liệu. Nhưng hiện tại Mộc Dịch trong tay, rồi lại có không ít Kim Đan Thi Thú, cũng có không ít Kim Đan Thi Thú bị hủy sau lưu lại Yêu thú tài liệu.

Trong đó có vài cái hỏa thuộc tính Yêu thú tài liệu, đã phi cầm tài liệu, nói không chừng cũng có thể dung nhập Phi Linh cửu châm bên trong!

Mộc Dịch đối với luyện khí vẫn có một chút kinh nghiệm, gia trì hẩn đối Phi Linh cửu châm hết sức quen thuộc, không cần mượn nhờ ngoại nhân, chính hẩn liền có thể lục lọi đem một ít tốt hơn tài liệu, dung nhập Phi Linh cửu châm bên trong, tiến thêm một bước tăng lên bộ này phi châm phẩm chất.

Bất quá, những thứ này đối với Mộc Dịch mà nói, đều không thể có quá rõ ràng tăng lên. Phi Linh cửu châm đã là cực phẩm pháp khí, mặc dù tiến thêm một bước, cũng chỉ là đổi chắc chắn, đổi sắc bén một chút, không có bản bay vọt về chất.

Mộc Dịch rồi lại nghĩ tới một loại phương pháp, nếu như thành công, có thể cho hắn đổi chiến thực lực, đạt được đột nhiên tăng mạnh tăng lên!

"Cũng không biết cái kia huyết phù, có hay không thật sự có thể thực hiện!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Huyết phù, là 《 Thần Mạch Quyết 》 trong nhắc tới một loại đặc thù phù lục phương pháp luyện chế. Lúc tu sĩ huyết mạch tu vi đạt tới Chân Mạch Kỳ tầng thứ bảy về sau, có thể đem huyết mạch chân nguyên phong ấn tại phù chỉ (lá bùa) lên, như là phù lục bình thường.

Chỉ là những người khác luyện chế phù lục, dùng đều là đặc chế thú huyết chu sa những vật này viết phù văn, mà huyết phù nhưng là dùng tu sĩ bản thân máu huyết viết phù văn, vì vậy xưng là huyết phù!

Huyết phù mặt ngoài thoát nhìn, cùng bình thường phù lục độ nhất vô nhị, Mộc Dịch nếu là dùng ra, cũng sẽ không khiến cho quá lớn chú ý.

Huống hồ hắn trong máu chân nguyên, đều là dị thường hung mãnh hỏa thuộc tính chân nguyên, chế thành huyết phù về sau, một khi sử dụng, huyết phù chắc chắn hóa thành hỏa diễm thiêu đốt vô tung vô ảnh, cũng sẽ không lưu lại bất luận cái gì cũng được dấu vết để lại.

"Một hai trương huyết phù, cũng khó có thể triển khai tác dụng cực lớn, muốn luyện chế đại lượng huyết phù, khẳng định cần hao phí không ít tinh huyết. Cũng may còn có Tư Huyết Hoàn, có thể kịp thời bổ sung."

Mộc Dịch cẩn thận cân nhắc về sau, cảm thấy loại phương pháp này hoàn toàn chính xác đáng giá thử một lần.

"Chân Mạch Kỳ tăng thứ bảy tu vi luyện chế huyết phù, trên cơ bản tương đương với Cổ Nguyên Kỳ đẳng cấp cao phù lục, nghe đồn loại này phù lục rất khó luyện chế, xác xuất thành công thấp đáng sợ, cũng không biết huyết phù luyện chế, có hay không cũng có như vậy khó khăn!"

Nếu như xác xuất thành công quá thấp, cái kia luyện chế thành vốn là thập phần ngãng cao. Mặc dù bản thân máu huyết không tính ở bên trong, cũng không cần đặc chế đẳng cấp cao phù bút, chỉ cần là vậy có thể đủ thừa nhận huyết phù phù chỉ (lá bùa), cũng là giá cả xa xỉ!

"Bất quá, khẩu quyết trên nói phù lục luyện chế, chỗ khó ở chỗ pháp lực cùng phù bút, chu sa dung hợp, cuối cùng còn muốn có thể bị phong ấn ở phù văn trong cũng không bạo liệt cũng không tiết lộ, vì vậy xác xuất thành công rất thấp; mà huyết phù chế tác rồi lại đơn giản hơn, bởi vì chân nguyên đã tại trong máu, chỉ cần vẽ ra tương ứng phù văn, đem trong máu chân nguyên cố định trụ là được, xác xuất thành công có lẽ xa cao hơn đẳng cấp cao phù lục chế tác."

"Phù lục cao thấp mạnh yếu, chủ yếu nhìn phong ấn pháp thuật uy năng, phong ấn pháp thuật càng cao cấp, cần phù văn, chu sa, phù chỉ (lá bùa) các loại đều muốn cầu cực cao; mà huyết phù mạnh yếu, đều xem tu sĩ huyết mạch của mình tu luyện trình độ, chỉ cần nắm giữ một loại cố định phù văn, chỉ cần phù chỉ (lá bùa) có thể tiếp nhận được huyết mạch chân nguyên là được, yêu cầu thấp xuống không ít, thành phẩm cũng tiết kiệm tám phần trở lên!"

Mộc Dịch cẩn thận suy nghĩ một chút, quyết định ngày mai đi chuyên bán phù chỉ (lá bùa) chu sa các loại cùng làm ra phù có quan hệ tài liệu Phù Lục Các nhìn một cái, thuận tiện cũng muốn đi luyện khí các nhìn xem có hay không tiện tay pháp khí hoặc là tài liệu luyện khí, đồng thời còn muốn đi Tàng Thư các tìm một vài cùng làm ra phù, luyện khí có quan hệ diễn tịch, xem thêm một phen.

Sau khi có quyết định, Mộc Dịch bình ổn tinh thần, bắt đầu điều động thần niệm, nghiên cứu trong đầu viên kia kim châu giống như đây, được từ truyền thừa Âm Dương Mục.

Quá trình này cần hết sức chuyên chú, vả lại hết sức thống khổ, khiến Mộc Dịch trong đầu như vạn châm đâm xuyên, phí hết tốt một phen công phu, vừa đau lại mệt mỏi, đầu đầy đại hán Mộc Dịch, vẫn đang không thu hoạch được gì.

Mộc Dịch cuối cùng chỉ có thể buông tha cho, rất nhanh liền ngủ thật say.

Mơ hồ trong đó, Mộc Dịch làm một giấc mộng, trong mộng hắn gặp một gã lão giả, chính mỉm cười nhìn xem hắn, Mộc Dịch hiếu kỳ, muốn cùng hắn nói chuyện, thế nhưng là đối phương thủy chung không chịu đáp lại, chỉ là mỉm cười không nói.

Mấy lần hàn huyên về sau, đối phương đều không rảnh mà để ý sẽ, Mộc Dịch bất đắc dĩ, chỉ có thể ly khai.

Thế nhưng là, vô luận hắn đi tới chỗ nào, người này lão giả đều theo sát phía sau, một chỉ yên lặng mỉm cười nhìn chăm chú lên Mộc Dịch, rồi lại một câu cũng không chịu nói.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Yêu Huyết

Mộc Dịch một giấc bừng tỉnh lúc, chỉ cảm thấy trong đầu chìm vào hôn mê đấy, tựa hồ còn không có ngủ đủ, nhưng khi nhìn trong động phủ dùng để tính theo thời gian linh bàn, đã là ngày thứ hai giữa trưa rồi!

Loại chuyện này cực kỳ hiếm thấy, lấy Mộc Dịch tu vi như vậy, cách mỗi mấy ngày chỉ cần hơi vớt bỏ hơi thở có thể tinh thần vô cùng phấn chấn, mặc dù liên tục hơn mười ngày không ngủ không nghỉ, cũng sẽ không có thập phần mệt mỏi biểu hiện; mà hăn hôm qua chỉ là thử nhìn trộm cái kia kim châu trong tin tức, cũng đã mệt mỏi thành bộ dáng này, nghỉ ngơi cả đêm đều còn chưa đủ.

"Xem ra cái này kim châu không giống bình thường, ẩn chứa tin tức là tu vi của ta bây giờ chỗ không cách nào tiếp xúc đấy, có lẽ chỉ có đợi đến lúc một ngày công pháp đại thành, luyện hóa Kim Đan lúc, mới có thể nắm giữ một ít!"

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, trong thời gian ngắn không dám lại đi đụng cái kia thần niệm trong kim châu.

Hăn thổ nạp vài cái về sau, hơi sự tình sửa sang lại một phen, liền đi hướng Phù Lục Các.

Nơi này trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, thậm chí ngay cả một người khách nhân đều không có, cùng Đan Dược Các, Luyện Khí Các hồi hải cảnh tượng nhiệt náo khác khá xa.

Phù Lục Các tiếp đãi hăn đấy, là một gã Thần Du kỳ quản sự, bộ dáng rất đúng trẻ tuổi.

"Vị sư huynh này, là muốn mua phù lục sao ? Từ Khí Hải Kỳ phù lục đến Cổ Nguyên Kỳ phù lục, bản các cái gì cần có đều có! Giá cả cũng thập phần công bằng!" Thật vất vả đã đến một gã khách hàng, thanh niên này tự nhiên là gấp đôi nhiệt tình.

"Thật sao ? Nơi đây còn có Cổ Nguyên Kỳ Hỏa Long phù ?" Mộc Dịch chứa cười hỏi.

Thanh niên không cần nghĩ ngợi đáp: "Có, Hỏa Long phù là thông thường hỏa thuộc tính đẳng cấp cao phù lục, bản các có vài trương hàng tồn, mỗi tấm chỉ cần hai nghìn tinh thạch."

"Hai nghìn tinh thạch!" Mộc Dịch lại càng hoảng sợ!

Hắn sớm đoán được đẳng cấp cao phù lục giá cả xa xỉ, nhưng cũng không có ngờ tới lại có thể như thế không hợp thói thường.

Trách không được nơi đây không có người nào đến vào xem, cấp thấp phù lục tác dụng không lớn, đẳng cấp cao phù lục rồi lại muốn mắc như vậy!

Chỉ nhìn một cách đơn thuần hai nghìn tinh thạch, giống như cũng không được rất cực lớn con số; nhưng một hai trương phù phù lục dùng ra, rất khó vào tay tính quyết định tác dụng; hơn nữa phù lục là tiêu hao phẩm, sử dụng hết sẽ phá hủy! Hai nghìn tinh thạch, chỉ dùng đến tại trong tỉ thí phóng thích một cái Hỏa Long thuật. Tự nhiên cực không có lợi nhất!

Thanh niên nhìn thấy Mộc Dịch khác thường thần sắc, khổ lông mày nói ra: "Sư huynh, đẳng cấp cao phù lục luyện chế thành công tỷ lệ quá thấp, cái giá tiền này thật sự không đắt lắm rồi, hầu như chính là giá vốn rồi! Nếu không phải phù lục không thể giữ lại thời gian quá dài, cũng sẽ không dùng như vậy giá tiền thấp bán đi!"

Mộc Dịch nhượng mày, lại hỏi vài loại bình thường khả năng dùng đến tính chất phụ trợ phù lục.

Quả nhiên, những thứ này phù lục giá cả muốn tương đối thấp không ít.

Thanh niên nói ra: "Phong Ấn Phù, Phong Ấn Phù những thứ này thông thường phù lục. Đối tài liệu yêu cầu cũng không cao, luyện chế thủ pháp cũng tương đối thành thục, xác xuất thành công cũng cao nhiều, vì vậy thành phẩm cũng chậm lại!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, mua mấy tấm. Những thứ này phù lục thuộc về có cũng được mà không có cũng không sao đồ vật, nếu như không đắt, vậy lo trước khỏi hoạ.

Sau đó, Mộc Dịch hỏi tới đẳng cấp cao phù chỉ.

"Đẳng cấp cao phù chỉ ? Bản các đương nhiên là có bán ra! Chỉ là. . ."
Thanh niên sững sờ ngoài, chân mày cau lại.

"Sư đệ cứ nói đừng ngại!" Mộc Dịch chứa cười nói.

"Sư huynh mua đẳng cấp cao phù chỉ. Là ý định từ tự luyện chế đẳng cấp cao phù lục đi ?" Thanh niên hỏi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không có phủ nhận.

Thanh niên tận tình khuyên bảo khuyên nhủ: "Sư đệ khuyên sư huynh còn là mua thành phẩm phù lục là thượng sách, đẳng cấp cao phù lục luyện chế thành công tỉ lệ thật sự quá thấp. Đối với chế phù kinh nghiệm không nhiều lắm tu sĩ mà nói, mặc dù luyện chế một trăm lần, cũng khó có một lần thành công! Huống hồ đẳng cấp cao phù chỉ cũng không tiện thích hợp, một trương sẽ phải một trăm tinh thạch, tăng thêm chu sa, phù bút phí tổn, thành phẩm cao kinh người! Tiêu tốn một vạn tinh thạch, rồi lại nhất trương phù phù lục đều không chiếm được tình huống, cũng không hiếm thấy!"

Mộc Dịch khoe miệng hơi vênh, nói ra: "Đa tạ sư đệ hảo tâm nhắc nhở. Bất quá ta vẫn còn muốn thử trên thử một lần, không biết nhiều mua một ít phù chỉ, có thể hay không tính toán tiện nghi một ít?"

"Chẳng lẽ người này là cái chế phù cao thủ?" Thanh niên thầm nghĩ trong lòng, hắn nói ra: "Nếu như sư huynh tâm ý đã quyết, sư đệ liền dự chúc sư huynh chế phù thuận lợi! Bản các đẳng cấp cao phù chỉ có ba loại. Theo thứ tự là dùng thượng đẳng linh mộc, yêu thú linh bì cùng kỳ tà linh ti luyện chế mà thành bằng gỗ, bằng da, lựa chất đẳng cấp cao phù chỉ, ba người giá cả đều giống nhau, nhưng thích hợp thừa nhận bất đồng thuộc tính pháp thuật. Không biết sư huynh muốn luyện chế cái loại này thuộc tính phù lục?"

"Hỏa thuộc tính!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp.

"Cái kia tốt nhất dùng lựa chất đẳng cấp cao phù chỉ, xác xuất thành công hơi cao một chút." Thanh niên giới thiệu đến: "Nếu như duy nhất một lần mua sắm một trăm trương đẳng cấp cao phù chỉ, còn có thể ưu đãi một ít. Chỉ cần chín nghìn tinh thạch."

"Tốt, ta đây liền mua lấy một trăm trương lựa chất đẳng cấp cao phù chỉ, về phần bằng gỗ cùng bằng da đẳng cấp cao phù chỉ, cũng tất cả đến mười cái." Mộc Dịch nói ra.

"Tốt!" Thanh niên lớn tiếng đáp, lần này sinh ý cũng không nhỏ, hắn tự nhiên cũng là gấp đôi nhiệt tình.

"Sư huynh, còn cần phù bút chu sa sao?" Thanh niên một bên chuẩn bị phù chỉ, một bên tiếp tục hướng Mộc Dịch giới thiệu.

Mộc Dịch đang muốn cự tuyệt, lại nghe đến thanh niên thần bí nói: "Sư huynh, bốn điểm mới đến một lọ hỏa thuộc tính đẳng cấp cao yêu huyết, nói không chừng thích hợp cho sư huynh luyện chế chu sa."

"Đẳng cấp cao yêu huyết ? Là cái gì Yêu thú ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Thanh niên nhỏ giọng nói: "Đây là bốn tông một vị đan sĩ tiền bối để ở chỗ này gọi bán bảo vật, nói là từ một cái Kim Đan kỳ Yêu cầm trên thân lấy được huyết dịch, ẩn chứa không tầm thường hỏa thuộc tính lực lượng, rất thích hợp luyện chế chu sa, dùng để chế phù. Vị tiền bối kia bản thân sẽ không chế phù, cho nên liền để ở chỗ này bán cho người hữu duyên."

"Kim Đan kỳ Yêu cầm chi huyết ? Nghe rất có ý tứ, có thể hay không cho ta nhìn một cái ?" Mộc Dịch nói ra, hắn ngược lại là nghĩ tới Phi Linh cửu châm, có lẽ cái này máu có thể dùng tại luyện khí.

"Đương nhiên có thể!" Thanh niên nói xong, thận trọng từ trong tay áo Càn Khôn đại ở bên trong, lấy ra một cái đỏ thẫm bình nhỏ, giao cho Mộc Dịch.

Bình nhỏ vào tay nóng hổi, dường như chuyên chở lấy nóng bỏng cực kỳ bảo vật, Mộc Dịch cẩn thận mở ra nắp bình, lập tức một cỗ nhiệt khí từ trong toát ra, tại miệng bình trên tụ tập thành một đoàn đám mây hình dáng hỏa diễm.

Mộc Dịch lập tức trong lòng cả kinh, hắn mơ hồ cảm giác được, huyết mạch của mình cùng cái này yêu huyết giữa, lại có một loại không cách nào dứt bỏ liên hệ!

"Cái này nhất định cũng là thần mạch chi huyết! Hơn nữa là hỏa thuộc tính thần mạch chi huyết! Nếu không tại sao có thể có kinh người như thế hỏa chân nguyên!" Mộc Dịch trong lòng cuồn cuộn bất định, cái này yêu huyết đối với hắn mà nói, thế nhưng là một kiện chí bảo!

"Quả nhiên là hỏa thuộc tính yêu huyết, vậy mà tại trong máu ẩn chứa như thế không tầm thường hỏa nguyên khí, hết sức kỳ quái!" Mộc Dịch bất động thanh sắc nhẹ nói nói.

"Có lẽ có thể dùng đến luyện chế chu sa đi, muốn bao nhiêu tinh thạch ?"
Mộc Dịch nhàn nhạt đi theo miệng hỏi.

"Hai nghìn tinh thạch!" Thanh niên thử nói ra, hăn báo ra giá cả so với bình thường thành phẩm đẳng cấp cao chu sa đều cao hơn gấp đôi, hăn nhìn thấy Mộc Dịch nhướng mày, liền có chút ít xin lỗi giải thích nói: "Đây là vị tiền bối kia định ra giá cả, sư đệ cũng không cách nào làm chủ."

Mộc Dịch không có lập tức tỏ thái độ, mà là hỏi: "Cái này yêu huyết còn có mấy bình ?"

"Chỉ có cái này một lọ! Nói đến kỳ quái, cái kia Yêu cầm trong cơ thể không có bao nhiêu máu." Thanh niên thuận miệng đáp.

Mộc Dịch cười nhạt một tiếng, đối phương những lời này biểu lộ vui lấp, rất rõ ràng, đạt được cái này yêu huyết đấy, không phải là cái gì đan sĩ tiền bối, hơn phân nửa chính là chỗ này thanh niên bản thân.

"Ta đã muốn." Mộc Dịch nói ra, sau đó đem trang bị yêu huyết bình nhỏ đã thu vào Càn Khôn đại trong.

Mộc Dịch móc ra tinh thạch cùng một quả thành đôi truyền âm lệnh, giao cho thanh niên, nói ra: "Như là lúc sau còn có hỏa thuộc tính bảo vật bán ra, không ngại liên hệ ta, chỉ cần bảo vật thật tốt, giá cả tốt thương lượng."

"Nhất định nhất định, đa tạ sư huynh!" Thanh niên đại hỉ, hăn lao thẳng đến Mộc Dịch tổng xuất cái này Phù Lục Các chỗ ngọn núi bên ngoài, mới quay người phản hồi.

Giữa không trung phi hành Mộc Dịch, thần sắc bình tĩnh, nhưng trong lòng đã bành trướng đứng lên.

"Kim Đan kỳ Yêu thú thần mạch chi huyết, cái kia nhưng so với huyết mạch của ta càng thêm dày đặc, không biết luyện hóa sau đó, sẽ có cái gì tiến bộ!"

Vô luận là năm đó từng bám vào Mộc Dịch trong cơ thể "Tà Thần", hay là hẳn lấy được 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp, đều nhắc tới thần huyết luyện hóa sự tình.

Có được thần huyết tu luyện giả, có thể luyện hóa những thứ khác thần huyết, sâu sắc tăng cường thực lực bản thân, là một loại thập phần rất nhanh phương pháp tu luyện; so với tu sĩ nuốt đan dược tu luyện, càng thêm trực tiếp, hiệu quả càng thêm rõ ràng!

Nhưng mà, thần huyết vốn là rất ít cách nhìn, Mộc Dịch cũng không có cơ hội ném thử loại tu luyện này phương pháp.

Hôm nay hẳn đạt được một lọ Kim Đan kỳ thần huyết, hơn nữa vừa đúng còn là hỏa thuộc tính thần huyết, nếu như có thể đem luyện hóa, tại huyết mạch trên việc tu luyện, Mộc Dịch khẳng định phải tăng tiến không ít.

Mộc Dịch kèm chế kích động trong lòng, tiếp tục đi hướng Luyện Khí Các; nơi đây tài liệu luyện khí phong phú, nếu để cho Sở Vân Vũ thấy, khẳng định phải mừng rỡ muôn phần.

Đại tông môn liền có tốt như vậy chỗ, chỉ cần có đầy đủ tinh thạch, Kim Đan kỳ phía dưới tu sĩ cần bảo vật, trên cơ bản đều có thể trực tiếp mua được.

Nhưng mà, có thể giúp hẳn luyện hóa Kim Đan, hoặc là đổi đan sĩ hữu dụng Pháp bảo, đan dược, cao cấp tài liệu loại bảo vật, nhưng là tất cả trong các đều không có bán ra đấy.

Có lẽ là Mộc Dịch tu vi chưa đủ, còn không phát tiếp xúc đến đan sĩ thế giới; có lẽ là bởi vì đan sĩ cần bảo vật, càng thêm hiếm có, càng thêm đắt

đỏ, vì vậy mặc dù có, cũng sẽ không đặt tại tất cả trong các công nhiên bán ra!

Mộc Dịch bỏ ra một vạn tinh thạch, mua một khối mới lớn chừng hột đào Kim Diễm Thạch, chuẩn bị dùng cho luyện lần nữa Phi Linh cửu châm. Mặt khác lại tốn tám nghìn tinh thạch, mua một mặt tiện tay hỏa thuộc tính phòng ngự pháp khí —— Huyền Hỏa Lệnh, thay thế đã hư hao Thanh Hỏa Thuần.

Một ngày mất hết ba vạn tinh thạch, bởi như vậy, Mộc Dịch tinh thạch còn thừa đã không nhiều lắm!

Hắn không thể không đem một ít không cần phải pháp khí, vật lẫn lộn, đặt ở Luyện Khí Các trong bán ra, đổi về một ít tinh thạch.

Thân là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ hắn, một hơi mất hết hơn vạn tinh thạch, tuy rằng ra tay hào sảng, nhưng là không tính ít thấy, so với hắn đối đại thủ bút tu sĩ cũng số lượng cũng không ít.

Nhưng nếu như là Thần Du kỳ tu sĩ hoặc Tích Cốc kỳ tu sĩ, như thế vung tiền như rác, khó tránh khỏi tự khiến người hoài nghi.

Trong tu tiên giới, Tu tiên giả thân gia tài phú cùng bản thân tu vi mật thiết tương quan; trừ phi là cái kia chút ít cao nhân hoặc đại tu tiên thế gia hậu nhân đệ tử, mới có thể có được khác hẳn với thường nhân thân gia.

Đối với một gã thực lực bình thường mà lại không hề bối cảnh cấp thấp tu sĩ mà nói, biểu lộ quá nhiều tài phú, ngược lại khả năng đưa tới họa sát thân!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Hỏa Diễm Sí

Mộc Dịch từ Luyện Khí Các ly khai, lại đi Tàng Thư các phục chế mấy bộ về chế phù luyện khí điển tịch, sau đó liền trực tiếp về tới trong động phủ.

Đêm đó, Mộc Dịch liền bắt đầu yêu huyết tế luyện.

Hắn trước bình tĩnh tâm thần, thổ nạp chín đại chu thiên, lại thận trọng lấy ra cái kia trang bị yêu huyết bình nhỏ.

Mở ra bình nhỏ, một đoàn hỏa diễm lần nữa toát ra, bất quá lúc này đây, miệng bình hỏa diễm rồi lại yếu đi không ít.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mộc Dịch lấy làm kỳ, một đạo pháp quyết đánh ra, cái kia bình nhỏ trong huyết dịch, lập tức đều chảy ra, nhẹ nhàng ở giữa không trung.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nho nhỏ xem xét, một lát sau, hắn biến sắc, lập tức có chút giận dữ.

Cái này toả ra hỏa diễm, cũng không phải là toàn bộ đến từ huyết dịch, mà là đang trong máu trộn lẫn vào một đoàn Linh hỏa dịch thể, đều là lẫn vào một đoàn chất lỏng, đều là hỏa chân nguyên, nếu như Mộc Dịch bản thân không chuẩn bị cái này tựa như huyết mạch, chỉ sợ thật sự khó có thể cảm giác thấy trong đó không ổn.

Trên thực tế, cái này yêu huyết toả ra hỏa linh lực, hết sức bình thường, tuyệt không phải cái gì Kim Đan kỳ Yêu cầm huyết dịch, hơn phân nửa là đến từ tam cấp hoặc tứ cấp Yêu cầm.

Bởi như vậy, chai này yêu huyết giá trị rất bình thường rồi, tối đa gặp ba bốn trăm tinh thạch mà thôi!

"Rõ ràng bị lừa rồi!" Mộc Dịch cười khổ lắc đầu, rõ ràng nhất thời chủ quan, không có ở trước mặt đem trong bình yêu huyết đổ ra cẩn thận xem xét.

Bởi vì lúc ấy hắn phát hiện cái này yêu huyết cũng là có thần mạch chi huyết, trong lòng kích động, cho nên lúc đó không có nhìn kỹ, chuẩn bị mua về đến lại cẩn thận nghiên cứu.

"Bất quá cái này yêu huyết hoàn toàn chính xác đựng hỏa chân nguyên, là hỏa thuộc tính thần mạch chi huyết không thể nghi ngờ, chỉ là không có đạt tới Kim Đan kỳ thần huyết cấp độ."

"Một cái Thần Du kỳ tu sĩ, hoàn toàn chính xác khó có thể đạt được Kim Đan kỳ yêu huyết, bất quá người này làm giả thủ đoạn có chút xảo diệu, người khác nếu không hiểu huyết mạch chân nguyên chân tướng, chỉ sợ cũng khó có thể nhìn thấu!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Suy nghĩ một lát sau, Mộc Dịch đem tâm tình lần nữa bình phục lại.

"Dầu gì cũng là hỏa thuộc tính thần huyết, luyện chi có ích không hại, tối đa chỉ là hiệu quả không rõ ràng mà thôi." Mộc Dịch cuối cùng vẫn còn quyết định. Đem cái này yêu huyết luyện hóa.

Bất quá, hắn cũng không dám trực tiếp đem yêu huyết dung nhập trong cơ thể của mình, vạn nhất có cái gì bài xích, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Mộc Dịch dùng lưỡi dao sắc bén cắt cánh tay, lập tức một cổ máu tươi từ trong toát ra, nhưng trong chốc lát, miệng vết thương liền tự hành khép lại, không hề có máu tươi chảy ra.

Đã là Chân Mạch Kỳ tăng thứ bảy tu sĩ Mộc Dịch. Kinh mạch trong máu sinh cơ dạt dào, tự mình chữa trị năng lực rất mạnh, gãy chi và lại có thể trùng sinh, huống chi chỉ là một cái không vết thương rất lớn.

Mộc Dịch chảy ra máu tươi, tại Mộc Dịch điều khiển xuống, hóa thành một đoàn Hỏa Vân, đem cái kia đoàn yêu huyết tăng tăng vây quanh.

Yêu huyết trong tự nhiên mà vậy tản mát ra một tầng ánh lửa, cùng Hỏa Vân đối kháng.

Nhưng sau đó, tại Mộc Dịch 《 Thần Mạch Quyết 》 vận chuyển xuống. Mộc Dịch huyết dịch biến thành Hỏa Vân, đang tại từng chút từng chút cắn nuốt yêu huyết trong hỏa chân nguyên.

Yêu huyết trong ẩn chứa hỏa chân nguyên cũng không tính rất đầy đủ, ngăn ngừa sau nửa canh giờ. Mộc Dịch ngay tại bên ngoài cơ thể đem yêu huyết hỏa chân nguyên đều luyện hóa, hơn nữa yêu huyết cùng máu của hắn, cũng ở giữa không trung dần dần dung hợp một đoàn.

Mộc Dịch kiên nhẫn quan sát hồi lâu, cảm thấy cái này yêu huyết cùng máu của hắn cũng không bài xích, liền đem huyết dịch đều thu hồi trong cơ thể.

Trong chốc lát, một cổ âm áp chi ý chảy - khắp Mộc Dịch toàn thân, không nói ra được thoải mái hưởng thụ, phảng phất là phục dụng một viên coi như không tệ đấy, lợi ích khí bồi Nguyên đan dược.

Mộc Dịch mỉm cười, cái này hai nghìn tinh thạch. Tồn còn không tính quá mức oan uổng.

Mộc Dịch chính muốn đứng lên, đột nhiên huyết dịch ở chỗ sâu trong một cổ mạch nước ngầm tuôn ra, khiến vội vàng không kịp chuẩn bị Mộc Dịch, toàn thân toát ra một mảnh hỏa diễm, quần áo những vật này lập tức hóa thành tro tàn.

"Đây là có chuyện gì ?"

Mộc Dịch vừa mừng vừa sợ. Hắn cảm giác được, trong máu một cổ bị đè nén hồi lâu tiềm năng, trong lúc đó phóng xuất ra, biến thành hùng hực liệt diễm.

Mộc Dịch vội vàng dụng thần niệm điều tra bản thân quanh thân, lại phát hiện. Cái kia cổ thần bí tiềm năng biến thành hỏa diễm, tại sau lưng của hắn tạo thành hai mảnh hơn một trượng lớn nhỏ Hỏa Vân, chợt nhìn đi, giống như một đối với Hỏa Diễm Sí bàng!

"Đây là cái gì ?" Mộc Dịch lấy làm kỳ, theo bản năng tâm niệm vừa động, nếu muốn vỡ cái này đối với Hỏa Diễm Sí.

Ngay tại hắn tâm niệm vừa động giữa, cái kia đối với Hỏa Diễm Sí trong lúc đó nhẹ nhàng quạt một cái, lập tức, Mộc Dịch trước người Hư Không vậy mà lẳng không vụn vẹo biến hình, đem Mộc Dịch cuốn vào trong đó, biến mất tại chỗ cũ.

Sau một khắc, trong động phủ một chỗ khác trong hư không, bỗng nhiên một hồi vụn vẹo xuất hiện một mảnh hỏa diễm, trong ngọn lửa còn bao vây lấy Mộc Dịch thân hình, người kia chính kinh hãi không hiểu.

"Không gian thần thông!"

"Cái này yêu huyết không khỏi cũng quá thần kỳ, vậy mà khiến ta đạt được cường đại như thế thần thông!"

Mộc Dịch lại thử một lần, chỉ cần sau lưng của hắn Hỏa Diễm Sí quạt một cái, liền có thể nóng chảy Hư Không, lẳng không xuyên thẳng qua một khoảng cách.

Tuy rằng đoạn này khoảng cách không phải là rất dài, tối đa cũng chỉ có thể là xuyên thẳng qua hơn trăm trượng, nhưng đã đầy đủ!

Tại tu sĩ đấu pháp ở bên trong, đây quả thực là thần kỹ! Bởi như vậy, người khác vĩnh viễn không biết hắc sau một khắc sẽ xuất hiện ở nơi nào, chẳng những rất khó công kích hắc, cũng rất khó tránh thoát hắc đánh lén!

Bất quá, loại này phát ra từ huyết mạch tiềm năng thần thông, Mộc Dịch là quả quyết không dám đơn giản trước mặt người khác sử dụng, vì vậy tại hội hữu lôi thai lên, hắc không cách nào sử dụng loại này thần thông.

Kích động muôn phần Mộc Dịch, thử nhiều lần về sau, cảm giác được huyết mạch chân nguyên hao tổn không ít, liền không hề nếm thử.

Hắc phát hiện, chỉ cần mình bình tĩnh huyết mạch, Hỏa Diễm Sí liền sẽ tự động thu hồi trong cơ thể, một khi kích phát huyết mạch, chỉ cần tâm niệm vừa động, Hỏa Diễm Sí có thể tế ra!

"Ha ha, nếu như cái kia Thần Du kỳ sư đệ, biết mình bán ra yêu huyết, thật không ngờ không tầm thường, chỉ sợ muốn hối tiếc không kịp!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Mới cấp ba cấp bốn Yêu cầm thần huyết, sao có thể khiến Mộc Dịch có được cường đại như thế thần thông, tuy rằng việc này lệnh Mộc Dịch có chút hoang mang, nhưng hắc bởi vì hưng phấn, cũng không có quá để ở trong lòng.

Tâm tình thật tốt Mộc Dịch, nghỉ ngơi một ngày sau, liền bắt đầu luyện lần nữa Phi Linh cửu châm.

Lần này luyện chế cũng không phức tạp, chỉ cần đem mới lấy được tài liệu, chiết xuất luyện hóa, sau đó đều đều dung nhập chín chuôi phi châm bên trong.

Tại Tam Muội chân hỏa dưới sự trợ giúp, ngăn ngụt ba ngày, Mộc Dịch liền đem việc này hoàn thành.

Sau đó, hần liền bắt đầu huyết phù luyện chế.

Quá trình này tương đối dài dằng dặc, ngoại trừ giai đoạn trước chậm rãi lục lợi bên ngoài, toàn bộ quá trình đều cần phải không ngừng tiêu hao chân huyết, mặc dù có Tư Huyết Hoàn trợ tinh huyết khôi phục, cũng không có thể quá mau tại cầu thành, để tránh huyết khí lổ lã.

Không mấy ngày về sau, Mộc Dịch báo danh tham gia hội hữu lôi thai, lại không tham gia, chỉ sợ cũng không kịp tại giai đoạn sau cùng tỷ thí bắt đầu trước, tích lũy ra năm trận trở lên thắng trận, đồng thời còn muốn bảo trì sáu thành trở lên tỷ số thắng.

Mộc Dịch là Huyền Hà Tông tu sĩ, lại là Cố Nguyên Kỳ tu vi, hai cái này điều kiện chung vào một chỗ, liền khiến hần có tư cách trực tiếp tham gia hội hữu lôi thai, mà không cần trước đó thông qua một ít tư cách khảo hạch.

Bởi vì hôm nay báo danh tu sĩ càng ngày càng nhiều, vì để tránh cho xuất hiện thực lực quá không cân đối tỷ thí, cũng để bảo đảm tham gia hội hữu lôi thai tỷ thí tu sĩ đều có nhất định được thực lực, phàm là không phải Huyền Hà Tông tu sĩ, hoặc là tu vi tại Cố Nguyên Kỳ trở xuống tu sĩ, trước đó đều phải đi qua một ít khảo sát, mới có thể xác định là hay không có tư cách tham gia tỷ thí.

Giống như Giang Nhất Văn như vậy thực lực bình thường tu sĩ, hôm nay đã không có tư cách tham gia nữa hội hữu lôi thai.

Mà Mộc Dịch loại này có Cố Nguyên Kỳ tu vi Huyền Hà Tông tu sĩ, không thể nghi ngờ là đứng ở tầng cao nhất một nhóm kia tu sĩ, cũng có thể được phép trực tiếp tham gia; bất quá là hay không có thể đi vào giai đoạn sau cùng đấu bán kết, thì không xem tu vi cảnh giới cùng tông môn lai lịch, chỉ nhìn thắng trận cùng tỷ số thắng.

Rất nhanh, Mộc Dịch trận đầu tỷ thí liền đi tới.

Đối thủ của hắn, là một gã Thần Du kỳ tán tu.

Một năm trước, như vậy tu sĩ thập phần thông thường, nhưng ở hội hữu lôl thai tham gia điều kiện càng ngày càng cao về sau, Cổ Nguyên Kỳ phía dưới tu vi tu sĩ đã cực kỳ hiếm thấy, mặc dù có, cũng hơn nửa là Huyền Hà Tông thanh niên cao thủ.

Một gã Thần Du kỳ tán tu, hôm nay vẫn đang có thể xuất hiện ở hội hữu lôl thai lên, cái này đã nói rõ, thực lực của hắn không giống bình thường, nhất định có chỗ độc đáo!

Tỷ thí vừa ngay từ đầu, Mộc Dịch liền biết đáp án.

Người này rõ ràng thân hình nhoáng một cái, tể ra hai cái giống như đúc cự đại thủy nhân, mà hắn thân thể của mình, cũng chui vào một cái trong đó Thủy trong đám người.

Bởi như vậy, hắn chính thức vị trí, liền biến thành khó có thể phỏng đoán, nếu như đối thủ đã đoán sai hắn chân thân chỗ, mà đi đánh cái kia pháp lực biến thành thủy nhân, tiếp theo bị hắn đột nhiên đánh lén kích, một lần hành động chiến thắng.

Đồng dạng là tu luyện thủy thuộc tính công pháp, rất nhiều tu sĩ đều có thể tể ra như vậy thủy nhân, nhưng người này pháp thuật cực kỳ tinh tế tỉ mỉ, hai cỗ thủy nhân giống như đúc, vả lại có thể đem khí tức của hắn đều che giấu, Mộc Dịch trong lòng cũng là thầm khen một tiếng.

Bất quá, tại phạm vi lớn Tam Muội chân hỏa trước mặt, loại này mưu lợi thủ đoạn chỉ có thể xưng trên là chút tài mọn, Mộc Dịch tể ra biến lửa, đem hai cái thủy nhân đồng thời bao bọc ở bên trong, vô luận đối phương thực đang ở đâu một cỗ thủy nhân ở bên trong, đều chạy không khỏi Tam Muội chân hỏa công kích.

Thủy nhân thỏa thích tàn sát bừa bãi, xoáy lên cơn sóng gió động trời, nhưng lại không thể đập chết một đoàn hơn một trượng lớn nhỏ Tam Muội chân hỏa, công pháp đã đến chỗ cao thâm, so với không chỉ là khí thể số lượng, chú trọng hơn chính là tinh thuần trình độ.

Vô luận là Tam Muội chân hỏa tinh thuần trình độ, còn là Mộc Dịch tu vi pháp lực cao thâm trình độ, đều muốn rõ ràng cao hơn đối phương một bậc, vì vậy cuộc tỷ thí này rất nhanh liền bày biện ra sự phân chia mạnh yếu.

Mắt thấy thủy nhân một chút tại trong biển lửa bị bốc hơi, thu nhỏ lại, người này Thần Du kỳ tán tu thân hình cũng dần dần bộc lộ ra đến.

Vô số Hỏa Long lập tức từ trong biển lửa toát ra, đối thứ nhất nhảy điên cuồng công; rơi vào đường cùng, người này chỉ có thể dừng tay nhận thua.

Cuộc tỷ thí này, cũng không rất được chú ý, đặt cược mua sắm đánh bạc bàn tu sĩ cũng tương đối không nhiều lắm, bất quá Mộc Dịch lần đầu thể hiện thái độ, còn là đưa tới số ít tu sĩ chú ý, không hề nghi ngờ, lại một cái thực lực bất phàm Huyền Hà Tông Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ xuất hiện!

Huyền Nghĩa Môn cao thấp đều đến đang xem cuộc chiến, vì Mộc Dịch trợ uy, mấy năm không thấy, Mộc Dịch cũng cùng bọn họ nhiều hàn huyên vài câu.

Trận đầu thắng lợi, Mộc Dịch nhận lấy năm nghìn tinh thạch ban thưởng, sau đó trở lại trong động phủ, một bên tiếp tục luyện chế huyết phù, một bên chờ đợi trận tiếp theo tỷ thí an bài.

Huyền Hà Tông cao thủ nhiều như mây, thắng một trận Mộc Dịch, hầu như không có được bất luận cái gì chú ý, đã liền cái kia chút ít Đạo Pháp Đường đồng môn sư huynh đệ, cũng chỉ vụn vụn có rải rác mấy người biết rõ việc này.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Cao Thủ Dùng Hỏa

Huyết phù luyện chế, thần kỳ thuận lợi.

Quả nhiên như 《 Thần Mạch Quyết 》 kể lại, chỉ cần có cường đại huyết mạch, huyết phù luyện chế, cũng không phức tạp, có thể so sánh đẳng cấp cao phù lục luyện chế dễ dàng quá nhiều!

Trong động phủ, Mộc Dịch bóp phá ngón tay, bài trừ đi ra tinh huyết, tại lòng bài tay lớn nhỏ lựa chất đẳng cấp cao phù chỉ lên, vẽ rơi xuống một cái cũng không phức tạp cố định phù văn.

Chợt, máu tươi của hắc cùng ẩn chứa uy năng, liền bị phong ấn ở cái này trường phù chỉ trên.

Một trường huyết phù, như vậy hoàn thành!

Chỉ đơn giản như vậy, huyết phù uy lực như thế nào, toàn bộ nhờ sử dụng huyết mạch. Huyết phù kích phát, cũng toàn bộ nhờ huyết mạch cảm ứng, vì vậy không cần mặt khác vẽ tương ứng pháp thuật phù văn, Phong Ấn Phù văn cùng kích phát phù văn.

Mộc Dịch một hơi đã làm ra mười cái huyết phù, lấy hắc hôm nay thuận thực trình độ, xác xuất thành công cao tới bảy tám phần, nếu để cho mặt khác luyện chế đẳng cấp cao phù lục chế phù đại sư biết rõ việc này, khẳng định phải vô cùng xấu hổ!

Đối với một cái cực kỳ bất phàm chế phù sư mà nói, luyện chế Cổ Nguyên Kỳ đẳng cấp cao phù lục, có thể có một thành xác xuất thành công, có thể tự xưng đại sư, khai tông thu đồ đệ rồi!

Những thứ này đã luyện chế tốt huyết phù lên, Mộc Dịch lại dùng phù bút chu sa tùy ý vẽ đi một tí liền hẳn đều xem không hiểu đấy, chỉ tốt ở bề ngoài phù văn, dùng để che dấu huyết phù chân tướng.

Tuy rằng hẳn sẽ không dễ dàng bại lộ, nhưng vạn nhất huyết phù tiết lộ ra ngoài, chỉ sợ cũng không có ai có thể xem hiểu lai lịch của nó.

Mộc Dịch không dám ham hố, mỗi ngày chỉ luyện chế mười lần huyết phù, vô luận thành công bao nhiêu, cũng không lại tiếp tục luyện chế, để tránh hao phí quá nhiều tinh huyết.

Luyện chế huyết phù về sau, Mộc Dịch liền nuốt một viên Tư Huyết Hoàn, luyện hóa trợ tinh huyết khôi phục.

Như thế mấy ngày về sau, Mộc Dịch nghênh đón trận thứ hai tỷ thí.

Lúc này đây tỷ thí, đã bị chú ý không nhỏ, bởi vì đối thủ của hắn, là gần nhất danh tiếng chính chứa một gã cao thủ.

Tuy rằng người này vẫn đang không phải là Huyền Hà Tông tu sĩ, mà là đến từ một cái trung đẳng tông môn Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, bất quá nghe nói người này tại hội hữu lời thai ưu dị biểu hiện, đã giành được Huyền Hà Tông một vị rất có lai lịch đan sĩ tiền bối thưởng thức. Người kia đã đồng ý đem thu hắn vì quan môn đệ tử.

Trước đây, này người đã thắng năm trận, trận này hắn vô luận thắng bại, đều muốn đạt được tham gia thi vòng hai tư cách, hắn tiếp tục tham gia tỷ thí, thứ nhất là vì tiếp tục dương danh bốn phương, thứ hai cũng là vì kiếm lấy càng nhiều nữa tinh thạch.

Nếu là có thể thắng được thứ sáu trận, có thể thoát cái đạt được ba vạn tinh thạch ban thưởng!

Khoản này tinh thạch. Đã coi như là rất khả quan rồi!

So ra mà nói, cơ hồ là không có tiếng tăm gì, chỉ thắng một trận Mộc Dịch, đã bị chú ý muốn ít hơn nhiều.

Trận này đang xem cuộc chiến nhân số, rõ ràng hơn nhiều gấp mấy lần, hơn nữa đặt cược người cũng không ít. Từ đánh bạc bàn tỉ lệ đặt cược đến xem, Mộc Dịch tỉ lệ đặt cược cao hơn một chút, nói rõ hẳn không được coi trọng.

Cái này còn may mà tên hẳn trước "Huyền Hà Tông" ba chữ, nếu không tỉ lệ đặt cược còn muốn bị kéo ra càng lớn.

Ngoại trừ Huyền Nghĩa Môn cao thấp bên ngoài, Trương Dật Hiên các loại vài tên Đạo Pháp Đường sư huynh đệ cũng đến đây đang xem cuộc chiến. Càng nhiều nữa đang xem cuộc chiến tu sĩ, Mộc Dịch chưa bao giờ thấy qua.

Tỷ thí bắt đầu trước, đúng là đánh bạc bàn thảo luận kịch liệt nhất thời khắc. Đại đa số tu sĩ cũng đã quyết định đối với mọi người đặt cược, nhưng là có rất ít người do dự.

"Chắc chắc, trận này tỉ lệ đặt cược không tệ a! Có thể hay không trở mình kiếm lớn một khoản, liền nhìn hôm nay rồi!"

"Như thế nào, Hồ sư huynh rất xem trọng Hỏa Vân Tà Thần sao ? Từ tỉ lệ đặt cược nhìn lại, Hỏa Vân Tà Thần vượt lên đầu không phải là quá nhiều."

"Đó cũng không phải là, cái này họ Vân gia hỏa, là Hồ mỗ bình sinh thấy tu luyện hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ ở bên trong, đem hỏa diễm thần thông thi triển sau cùng xuất thần nhập hóa một vị! Như không phải như vậy. Hẳn cũng không chiếm được 'Hỏa Vân Tà Thần' tên hiệu, càng sẽ không kinh động bề quan nhiều năm Mạc trưởng lão! Gần nhất truyền xôn xao, nói là Mạc trưởng lão muốn thu người này vì quan môn đệ tử!"

"Hơn nữa Càng trọng yếu chính là, Hồ mỗ thăm dò được, đối thủ của hần. Cũng là một gã tu luyện hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ! Hắc hắc, nếu là cái khác công pháp, có lẽ còn có một chút chuyển cơ, đồng dạng là hỏa thuộc tính công pháp, nửa điểm không thể mưu lợi. Chỉ nhìn người nào càng tốt hơn! Không hề nghi ngờ, trận này Hỏa Vân Tà Thần tất thắng không thể nghi ngờ!"

Hai người tuy rằng giảm thấp xuống tiếng nói, nhưng bọn hần bên cạnh Giang Nhất Mặc lại nghe rành mạch, nàng nhin không được phản bác: "Ta xem chưa hần! Cái kia Mộc sư huynh, cũng là bốn tông dùng hỏa cao thủ!"

Đối phương cười lạnh một tiếng, không cho là đúng nói: "Hừ, bốn tông dùng hỏa cao thủ, cơ bản đều tập trung ở đốt trong thiên đường cùng Mạc trưởng lão môn hạ, lúc nào nghe nói trong Đạo Pháp Đường, cũng hữu dụng hỏa cao thủ!"

"Đạo Pháp Đường làm sao vậy?" Trương Dật Hiên rồi lại bay đến nơi này.

Cái này họ Hồ tu sĩ nhìn thấy Trương Dật Hiên, hơi sững sờ, vội vàng bồi thường cười nói: "Trương sư huynh không nên hiểu lầm, sư đệ không có chút đối Đạo Pháp Đường bất kính ý tứ; nếu là hôm nay do Trương sư huynh xuất chiến, sư đệ nhất định sẽ mua Trương sư huynh bàn miệng! Bất quá cái này họ Mộc sư huynh, ha ha. . ."

"Hừ, Trương mỗ khuyên người ít mua một ít, miễn cho táng gia bại sản!" Trương Dật Hiên lạnh lùng nói, "Nếu không phải Trương mỗ cùng Mộc sư đệ vì đồng môn đệ tử, không quá thuận tiện đặt cược, nếu không Trương mỗ nhất định sẽ mua Mộc sư đệ thủ thắng!"

"Đúng vậy a, ta liền mua Mộc sư huynh thủ thắng!" Giang Nhất Mặc run rẩy trong tay đánh bạc bàn, có phần có lòng tin nói.

Nàng cùng Mộc Dịch tuy rằng giao tình không phải là nông cạn, nhưng cũng không có thực chất liên hệ, vì vậy mua sắm trên cá cược không bị hạn chế.

"Ha ha, nhân giả thấy nhân, trí giả thấy trí!" Hồ mỗ mỉm cười, hiển nhiên không có đem hai người này đề nghị để ở trong lòng.

"Giang sư muội, Giang đạo hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Trương Dật Hiên không để ý tới nữa người này, quay người hướng Giang thị huynh muội chấp tay ân cần thăm hỏi.

Lúc trước Giang Nhất Văn chính là thua ở Trương Dật Hiên trong tay, tự nhiên lẫn nhau lúc giữa đều biết.

Giang Nhất Văn có chút lúng túng, sắc mặt trở nên hồng chấp tay: "Bái kiến Trương đạo hữu!"

Giang Nhất Mặc rồi lại trong mũi nhẹ nhàng khẽ hừ, nhàn nhạt đáp lại một câu, nhưng trong lòng âm thầm nói ra: "Nếu không phải nhìn tại người vừa rồi vì Mộc huynh nói vài lời lời hữu ích phân thưởng, ta mới sẽ không phản ứng người!"

Không bao lâu về sau, tỷ thí chính thức bắt đầu, mà lúc này xem cuộc chiến đấu tu tiên giả, đã vượt qua một nghìn!

"Hỏa Vân Tà Thần" vừa ra tay, trên trời dưới đất chính là hừng hực hỏa diễm dấy lên, tỷ thí trên đài, lập tức hóa thành ngập trời biển lửa, khí thế phi phàm.

Mộc Dịch hơi sững sờ: "Người này tu luyện vậy mà cũng là Huyền Hoàng thông tu hỏa thuộc tính công pháp!"

Hơn nữa hẳn cảm giác được, người này tu luyện hỏa diễm, tựa hồ cũng tương đối không tầm thường.

Mộc Dịch thấy cái mình thích là thèm, nếu như có thể hấp thu đối phương hỏa diễm uy năng, dung nhập hẳn Tam Muội chân hỏa bên trong, chẳng những có thể gia tăng Tam Muội chân hỏa uy năng, còn có thể tăng tu vi của hẳn.

Lúc này, Mộc Dịch liền có quyết định.

Hắn đem Huyền Hỏa Lệnh tế ra, lại thi triển ra một tầng hộ thể ánh lửa, bày làm ra một bộ phòng thủ tư thế.

Sau đó, hẳn đơn chương vỡ, một cái Hỏa Long bay ra, đánh về phía rồi "Hỏa Vân Tà Thần" .

"Thu!" Hỏa Vân Tà Thần khê quát một tiếng, tiện tay ném ra một cái đồ thăm hồ lô pháp khí, người kia ở giữa không trung hóa thành mấy trượng chi lớn, hồ lô miệng mở rộng ra, sinh ra một cỗ rất mạnh hấp lực, đem Mộc Dịch tế ra Hỏa Long thôn phệ hấp thu, sau đó liền đã không có bên dưới.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, đối phương pháp khí vậy mà có thể hấp thu bản thân tế ra Hỏa Long, rất có trò!

"Ha ha, Hồ mỗ không có nhìn lầm đi!" Họ Hồ tu sĩ hướng đồng bạn lớn tiếng cười nói, mấy người bọn họ, đều là một bộ thần sắc cao hứng, hiển nhiên đều đặt cược "Hỏa Vân Tà Thần" thủ thắng.

Hỏa Vân Tà Thần một chút lửa kia hồ lô, hồ lô miệng nhắm ngay Mộc Dịch một hồi điên cuồng hút.

Mộc Dịch chỉ cảm thấy một cỗ cực lớn hấp lực hướng bản thân xoắn tới, trong đan điền chân nguyên hầu như muốn rục rịch.

Bất quá hẳn đã là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, chân nguyên dị thường tỉ mỉ, bảo vệ chặt chân nguyên dưới tình huống, những thứ này từ bên ngoài đến hấp lực, rất khó cưỡng ép dẫn động hẳn chân nguyên.

Nhưng bởi như vậy, Mộc Dịch sẽ rất khó lại thi triển ra cường đại công kích pháp thuật!

Hỏa Vân Tà Thần thừa cơ phát động thể công, lập tức ngập trời hỏa diễm hướng Mộc Dịch mãnh liệt đánh tới, thoáng cái liền đem giữa không trung Mộc Dịch bao bọc vây quanh, hấn cao thấp trái phải, tất cả đều là hùng hực liệt diễm.

"Rất tốt!" Mộc Dịch cầu còn không được, thừa cơ chậm rãi để vào một ít hỏa diễm, sau đó hấp thu luyện hóa.

"Ồ ?" Mộc Dịch chỉ luyện hóa một tia, lập tức hết sức kinh ngạc!

Đối phương trong ngọn lửa hỏa chân nguyên, phảng phất là đã sớm vì hấn chuẩn bị bình thường, thoáng vận dụng một chút huyết mạch lực lượng, có thể dễ dàng đem luyện hóa!

"Đây là có chuyện gì ?" Mộc Dịch trong lòng buồn bực, tạm dừng luyện hóa.

Coi như là lại tinh thuần hỏa chân nguyên, địch quân cùng mình đây, cũng là thập phần bất đồng, dù sao sở tu công pháp, không có khả năng giống như đúc.

Tuy rằng đều là đến từ thiên địa nguyên khí trong hỏa chân nguyên, nhưng trải qua bất đồng thể chất, bất đồng công pháp tu sĩ luyện hóa, lẫn nhau giữa vẫn có khác nhau một trời một vực, sẽ không lẫn lộn, đối sẽ không dễ dàng làm cho đối phương luyện hóa!

Huống chi, Mộc Dịch điều động thể nhưng là huyết mạch lực lượng, loại phương pháp này hấn đã cũng thử qua nhiều lần, nói như vậy, hấn đều là đem đối phương hỏa chân nguyên tồn tại tại trong huyết mạch, một phần nhỏ trực tiếp luyện hóa, đại bộ phận đều là lưu lại ngày sau luyện hóa, bởi vì trong thời gian ngắn rất khó đều luyện hóa sạch sẽ.

Như thế còn lần này, hắn cũng tại trong chớp mắt, liền đem hấp thu đến đây, đến từ đối thủ hỏa chân nguyên đều luyện hóa, không có chút bài xích cùng trở ngại.

Mộc Dịch trong lòng đột nhiên toát ra một cái người can đảm ý tưởng:

"Trừ phi, hắn tu luyện công pháp, cùng ta giống nhau!"

"Nếu thật là như vậy, nói rõ hắn không chỉ có tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, hơn nữa, hắn cũng tu luyện 《Thần Mạch Quyết》!"

Mộc Dịch trong đôi mắt trong lúc đó tinh quang lóe lên, một lần nữa đánh giá cái này được xưng là "Hỏa Vân Tà Thần" thiếu niên.

Thiếu niên lông mày xanh đôi mắt đẹp, thoát nhìn bất quá là mười bảy mười tám tuổi, thực tế niên kỷ không rõ ràng lắm, nhưng khẳng định phải lớn hơn cái số này, dù sao hắn cũng đã là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ!

Mộc Dịch lại âm thầm điều động một tia huyết mạch lực lượng, lần nữa ném thử luyện hóa một tia đối phương hỏa diễm, quả nhiên vẫn là hết sức thuận lợi.

Điểm này rất nhỏ động tác, rất khó phát hiện, rồi lại đủ để cho Mộc Dịch triệt để cải biến ý tưởng.

Hắn lập tức buông tha cho ban đầu ý định, không dám lại dùng ra mấy may huyết mạch lực lượng.

Mộc Dịch khẽ quát một tiếng, tại Huyền Hỏa Lệnh yểm hộ xuống, tại trong biển lửa không ngừng trùng kích, thời gian dần trôi qua tới gần Hỏa Vân Tà Thần.

Khoảng cách càng gần, là hắn có thể càng rõ ràng đoán được đối phương thi triển công pháp lai lịch, là hắn có thể càng rõ ràng cảm ứng được đối

phương trong huyết mạch, có hay không cũng ẩn chứa cùng một dạng với hần thần mạch!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Điều Tra

Tiến gần trong quá trình, Mộc Dịch cảm giác được, Hỏa Vân Tà Thần tựa hồ không có đem hết toàn lực.

Ít nhất, hắn không có kích phát trong huyết mạch chân nguyên, về phần hắn có hay không tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 cùng 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》, Mộc Dịch nhưng không dám khẳng định.

Mộc Dịch mình cũng là như thế này, đang không có đại lượng vận dụng huyết mạch chân nguyên lúc, ngoại nhân rất khó coi ra công pháp của hắn kỳ lạ chỗ.

"Chỉ có bức người này thi triển ra càng mạnh hơn nữa thần thông, nhìn xem có hay không có thể phát hiện manh mối!" Mộc Dịch tâm niệm vừa động, lẻ giơ tay lên, mấy đạo hồng quang lóe lên chui vào trong ngọn lửa, biến mất không thấy gì nữa.

Phi Linh cửu châm trải qua luyện lần nữa về sau, có thể chứa nạp hỏa chân nguyên đối dày đặc rất nhiều, uy lực tự nhiên cũng càng mạnh mẽ.

Bất quá, ẩn nấp tính tương đối mà nói rồi lại muốn hạ thấp một ít, ẩn chứa hỏa chân nguyên vô cùng mạnh mẽ, sẽ rất khó lại ẩn giấu ở vô hình, mà không bị phát hiện.

Nhưng ở hỏa điểm đằng đẵng trong biển lửa dùng ra Phi Linh cửu châm, còn là khó có thể phát hiện phân biệt đấy, bởi vì biển lửa hoàn cảnh che lấp phi châm trên hỏa chân nguyên khí tức, thêm với phi châm tốc độ cực nhanh, cận thân sau lại phát hiện, đã không còn kịp rồi!

Nhưng mà, Mộc Dịch nhưng căn bản không nghĩ tới dùng phi châm đả thương địch thủ, hẳn biết rõ, đối phương nếu như có được hỏa thuộc tính thần mạch, hơn nữa tu luyện qua 《 Thần Mạch Quyết 》, nhất định có thể cảm ứng được phi châm mang đến rất nhỏ hỏa chân nguyên biến hóa, do đó làm ra tương ứng ứng đối.

Hẳn ứng đối ở bên trong, nếu như thêm chút lợi dụng huyết mạch chân nguyên, có thể bị Mộc Dịch phát hiện kẽ hở!

"Phốc phốc!" Mấy miếng phi châm dễ dàng xuyên phá biển lửa, đâm đến "Hỏa Vân Tà Thần" trước người.

Hỏa Vân Tà Thần một mực bất động thanh sắc, thẳng đến lúc này, mới trong lúc đó thần sắc khẽ biến, hẳn vội vàng nghiêng người né tránh, lại từ hỏa trong hồ lô tế ra một cỗ rừng rực hỏa diễm tương trợ, nhưng vẫn là bị một quả phi châm xuyên thủng cánh tay, để lại một cái to bằng ngón tay lỗ thủng.

"A!" Hỏa Vân Tà Thần kêu thảm một tiếng, công pháp vừa thu lại, biển lửa chịu ngưng tụ, hẳn vội vàng chấp tay hướng Mộc Dịch nói ra: "Đạo hữu thủ đoạn cao minh. Tại hạ nhận thua!"

Mộc Dịch sững sờ, kết quả như vậy, hẳn hoàn toàn không ngờ rằng!

Xem cuộc chiến tu sĩ, lập tức cũng là một mảnh xôn xao.

Tỷ thí giờ mới bắt đầu, trước đây bị đa số người xem trọng Hỏa Vân Tà Thần dĩ nhiên cũng làm này nhận thua, thật là khiến người không thể tưởng tượng.

"Lấy hẳn hỏa thuộc tính công pháp tạo nghệ, không thể nào nhìn không thấu Phi Linh cửu châm tung tích. Rút cuộc là hẳn nhất thời chủ quan, hay là hẳn cố ý nhận thua?"

Mộc Dịch mặt ngoài bất động thần sắc. Nhưng trong lòng đã cuộn cuộn đứng lên.

Hắn cho rằng, người kia khả năng càng lớn!

Hỏa Vân Tà Thần này hơn phân nửa ngay từ đầu liền ôm phải thua ý niệm trong đầu, tùy tiện tìm một cơ hội, sẽ giả bộ không địch lại mà nhận thua.

"Hắn tại sao phải cố ý nhận thua ? Là muốn bảo trì ít xuất hiện, còn là có ý đồ khác ?"

"Chẳng lẽ hắn cũng phát hiện của ta thần mạch ?" Mộc Dịch thậm chí nghĩ như vậy đến, nhưng cảm giác được rất không có khả năng, dù sao mình thập phần cẩn thận, không có lộ ra kẽ hở.

Mộc Dịch suy đoán, người này nhận thua. Có thể là trước đó an bài tốt đấy, không liên quan đến mình.

"Hắn cuối cùng có hay không thần huyết ?" Mộc Dịch không khỏi muôn phần hoang mang.

Hắn đem Phi Linh cửu châm thu hồi lúc, trong mắt đột nhiên hiện lên một tia mừng thầm chi sắc.

"Hắc. Đây cái phi châm xuyên thấu cánh tay của hắn, lây dính một tia huyết dịch! Đối với những người khác mà nói, khó có thể phân biệt ra được điểm ấy huyết dịch huyền cơ; nhưng mà ta chỉ muốn đem cái này một tia máu nhiều lần luyện hóa, có thể cảm ứng ra hắn là hay không có đủ thần mạch chi huyết!"

Đồng thời, Mộc Dịch cũng càng thêm xác định, Hỏa Vân Tà Thần này căn bản không có đưa hắn Mộc Dịch để vào mắt. Nếu không, đối phương cũng sẽ không lưu lại rõ ràng như thế kẽ hở.

"Đa tạ đa tạ!" Mộc Dịch thu hồi phi châm, hướng Hỏa Vân Tà Thần khách khí chấp tay.

Quả nhiên, Hỏa Vân Tà Thần này thậm chí không có nhìn nhiều Mộc Dịch vài lần. Liền vội vàng đi xuống đài.

Nếu như hắn thật sự là không cẩn thận chiến bại, tối thiểu cũng sẽ toát ra một chút vẻ không cam lòng. Hôm nay thần sắc của hắn, khiến Mộc Dịch đổi thừa nhận phán đoán của mình.

"Hỏa Vân Tà Thần này cũng không đáng kể đi! Lại bị đánh lén!" Lập tức có chút đặt cược mua Hỏa Vân Tà Thần chiến thắng tu sĩ nóng nảy.

"Cũng không có thể đều do hắn, vị kia Mộc sư huynh phi châm cũng thật là quý dị, lại giấu ở trong biển lửa thi triển. Hoàn toàn chính xác làm cho người khó lòng phòng bị, hơi chút một cái không cẩn thận, sẽ trúng kế! Thực không dám giấu giếm, vừa rồi nếu không phải chứng kiến Hỏa Vân Tà Thần bị thương, ta cũng không phát hiện cái này Mộc sư huynh vậy mà tể ra phi châm pháp khí!"

"Đúng vậy a. Đối chiến tới ranh giới, không chỉ cách nói lực lượng thâm hậu, thần thông mạnh yếu, đối chiến kỹ xảo cũng rất trọng yếu, người xem cái kia Mộc sư huynh một mực yếu thế, tê liệt đối phương, cũng tại trong lúc lơ đãng đột nhiên thi đánh lén, làm cho đối phương vội vàng không kịp chuẩn bị, cử động lần này cũng là không mất cao minh!"

nhiều cách nói, có khen có giáng chức, nhưng không cải biến được kết quả.

Đây là Mộc Dịch thắng liên tiếp trận thứ hai, thắng được một vạn tinh thạch ban thưởng. Hỏa Vân Tà Thần thua, liền một quả tinh thạch đều không chiếm được.

Trương Dật Hiên các loại sư huynh đệ cùng Giang thị huynh muội các loại Huyền Nghĩa Môn người trong đều tới chúc mừng Mộc Dịch, Mộc Dịch hướng bọn hắn cảm ơn vài câu, âm thầm hướng Trương Dật Hiên lần lượt một ánh mắt.

Sau đó, hai người ly khai mọi người đi tới nơi yên tĩnh.

"Mộc sư đệ có chuyện gì quan trọng ?" Trương Dật Hiên tò mò hỏi.

"Sư đệ muốn nâng Trương sư huynh âm thầm nghe ngóng một người chi tiết, không biết sư huynh có thể hay không làm được, cần bao nhiêu tinh thạch ?" Mộc Dịch đi thẳng vào vấn đề nói ra, hắn biết rõ, Trương Dật Hiên chú trọng tín dụng, cùng hắn hợp tác, chỉ cần nói rõ ràng tinh thạch thù lao, hết thảy đều thập phần ổn thỏa.

"Cái này muốn xem là người nào!" Trương Dật Hiên hơi sững sờ, trầm ngâm một lát sau nói ra.

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Chính là Hỏa Vân Tà Thần này! Ta muốn biết có quan hệ hắn từng cái chi tiết! Tông môn, xuất thân, lai lịch, công pháp, thần thông, sư thừa đời đã nào...!"

Trương Dật Hiên mặc dù hiếu kỳ, cũng không có hỏi Mộc Dịch vì sao phải làm như vậy.

Đối với hắn mà nói, chỉ có làm hoặc không làm, không cần hỏi nhiều.

"Tốt, ta có thể đi điều tra một phen. Bất quá ta muốn thu hai vạn tinh thạch!" Trương Dật Hiên cân nhắc một phen về sau, tiếp nhận việc này!

Mộc Dịch lập tức móc ra vừa mới lấy được một vạn tinh thạch, giao cho Trương Dật Hiên: "Đây là đầu bút phí tổn, Trương sư huynh thăm dò được kỹ càng tin tức về sau, lại bổ sung giao một nửa khác!"

"Cứ làm như thế!" Trương Dật Hiên mỉm cười, một câu cũng không có hỏi nhiều, liền hướng Mộc Dịch cáo từ.

"Hy vọng hãn có thể thăm dò được một ít chuyện." Mộc Dịch nhìn xem Trương Dật Hiên đi xa bóng lưng, thầm nghĩ trong lòng.

Những sự tình này, chính hãn bất tiện ra tay, Trương Dật Hiên tu vi thực lực cũng không tại Hỏa Vân Tà Thần phía dưới, với hãn ra tay, hoàn toàn chính xác có hi vọng dò thăm một ít tin tức.

"Nếu như người này thật sự tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 cùng 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 , như vậy chỉ có một khả năng —— người này cùng Thiên Đảo quốc Hoàng Tông trước 'Thánh Chủ' có quan hệ! Nói không chừng có thể thông qua người này, tìm được phản hồi Thiên Đảo quốc cơ duyên!"

Ý niệm tới đây, Mộc Dịch không khỏi âm âm động tâm.

Tính toán ra, bản thân ly khai Thiên Đảo quốc đã hơn tám năm rồi, cũng không biết người nhà tình hình gần đây như thế nào.

Mộc Dịch xa suy nghĩ một hồi, sau đó trực tiếp về tới trong động phủ.

Hãn không nói hai lời, lập tức đem cái kia miếng da thương Hỏa Vân Tà Thần phi châm lấy ra.

Phía trên bám vào vết máu, đã khô cạn, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng Mộc Dịch tiếp tục nghiên cứu.

Lo nghĩ, Mộc Dịch quyết định dùng đơn giản nhất, cũng trực tiếp nhất hữu hiệu phương pháp, đến xem xét cái này huyết dịch có hay không có phi phạm chỗ.

Hắn lè lưỡi, liếm láp lấy phi châm trên vết máu, sau đó cẩn thận cảm ứng.

Vết máu vừa vào miệng, lập tức liền có một tia nhàn nhạt nhiệt khí tràn ra, điểm ấy biến hóa cực kỳ nhỏ, nhưng đối với Mộc Dịch loại này mỗi lửa chân nguyên cảm ứng cực kỳ bén nhạy tu sĩ mà nói, rồi lại cảm giác nhìn thấy tận mắt.

"Hắn quả nhiên cũng là hỏa thuộc tính thần mạch! Rất có thể cũng tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》!"

Mộc Dịch đứng dậy, hận không thể lập tức đi tìm Hỏa Vân Tà Thần ở trước mặt hỏi rõ!

Nhưng mà, tu tiên giới những năm này sờ bò lăn đánh, khiến Mộc Dịch không dám làm như thế.

Hắn còn không rõ ràng lắm, cái này đặc thù thần mạch sau lưng, cuối cùng đã ẩn tàng cái gì chuyện xưa, cuối cùng ý vị như thế nào, là phúc là họa, hắn đều hoàn toàn không biết gì cả.

"Cũng may người này sẽ phải gia nhập Huyền Hà Tông, về sau còn có cơ hội tiếp xúc người này! Hơn nữa Trương Dật Hiên, cũng có thể có thể vì ta mang về một ít hữu dụng tin tức!"

...

Ngắn ngủn trong hai tháng, Mộc Dịch liên tục tham gia năm trận hội hữu lôi thai tỷ thí, tất cả đều chiến thắng.

Sau ba trận tỷ thí, Mộc Dịch gặp phải đối thủ tuy rằng cũng không yếu, nhưng là không tính rất mạnh; so sánh dưới, Mộc Dịch cho rằng trận thứ hai gặp phải Hỏa Vân Tà Thần, mới là thực lực mạnh nhất một vị.

Thắng liên năm trận, Mộc Dịch liền đã lấy được tiến vào cuối cùng đấu bán kết giai đoạn tỷ thí tư cách, tạm thời sẽ không tham gia nữa lời đài tỷ thí.

Hội hữu lời thai chủ sự phương hướng, Huyền Hà Tông mấy vị đan sĩ trưởng lão cũng sửa lại ban thưởng quy tắc, bất luận lúc trước thắng mấy trận, chỉ cần đoạt được đấu bán kết đệ nhất danh tu sĩ, có thể đạt được cái kia Duyên Hoa Đan.

Trên thực tế, đấu bán kết giai đoạn là hai người một tổ đấu vòng loại, nếu muốn cuối cùng đoạt giải quán quân, cũng muốn thắng liên tiếp vài trận.

Thắng liên tiếp năm trận, cũng làm cho Mộc Dịch trong lúc nhất thời thanh danh lên cao, hấn và hấn Phi Linh cửu châm, cũng thường xuyên bị Huyền Hà Tông tu sĩ tu đồ đề cập, cùng Trương Dật Hiên, Lục Mặc các loại Huyền Hà Tông cao thủ đặt song song trong đó.

Thi vòng hai còn một tháng nữa mới cử hành, một tháng này, Mộc Dịch vẫn trong động phủ tu luyện công pháp, chế tác huyết phù.

Không bao lâu về sau, Trương Dật Hiên quả nhiên cho Mộc Dịch mang về đi một tí tin tức, khai báo Hỏa Vân Tà Thần này lai lịch.

Bất quá, những thứ này đều là thập phần mặt ngoài tin tức, Hỏa Vân Tà Thần đến từ một thứ tên là Húc Dương Tông trung đẳng tông môn, Húc Dương Tông bên trong cũng có đan sĩ trưởng lão tọa trấn, nhưng thực lực bình thường, tông môn tồn tại nhiều năm, cũng thập phần ít xuất hiện.

Hỏa Vân Tà Thần là Húc Dương Tông rất nhiều tu sĩ trong người nổi bật, bất quá hấn lần này tham gia hội hữu lời thai, cũng đã bị Huyền Hà Tông trưởng lão coi trọng, cũng đã nhận được Húc Dương Tông đồng ý, cũng không có phát sinh cái gì xung đột.

Dù sao bậc này cỡ trung tông môn, là quả quyết không cách nào cùng Huyền Hà Tông bậc này đại tông môn đánh đồng đấy!

Về phần Hỏa Vân Tà Thần xuất thân, Trương Dật Hiên ngược lại là không có đánh nghe được cái gì, hắn nói, muốn tại hội hữu lôi thai đấu bán kết sau đó, lại nói rõ thêm điều tra.

"Húc Dương Tông!" Mộc Dịch âm thầm nhớ kỹ cái tên này.

Một tháng về sau, hội hữu lôi thai đấu bán kết giai đoạn tỷ thí rốt cuộc bắt đầu, có hơn năm mươi tên tu sĩ đã lấy được cuối cùng đấu bán kết tư cách, bọn hắn chính giữa thắng được người cuối cùng, đem đạt được do Huyền Hà Tông Đại trưởng lão tự mình luyện hóa một viên Duyên Hoa Đan; ngoài ra, mỗi thắng được một trận, cũng đều đem đạt được ketch xù tinh thạch ban thưởng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Vô Lượng Tông Đan Sĩ

Tiến vào đấu bán kết về sau, vòng thứ nhất thắng được người, đem có một vạn tinh thạch ban thưởng; đợt thứ hai thắng được đúng là ban thưởng hai vạn tinh thạch; vòng thứ ba ba vạn, này suy ra.

Nếu là cuối cùng đoạt giải nhất, cái kia chính là sáu vạn tinh thạch cùng một viên Duyên Hoa Đan! Tăng thêm năm vị trí đầu vòng ban thưởng, tổng cộng chính là hai mươi một vạn tinh thạch cùng một viên Duyên Hoa Đan.

Khoản này tinh thạch, đối với một gã Kim Đan kỳ đan sĩ mà nói, đều là một khoản món tiền khổng lồ!

Trừ lần đó ra, đệ nhất tu sĩ danh xưng, cũng đem nương theo thắng được người, tự nhiên sẽ đã bị tông môn trọng điểm tài bồi, luyện hóa kim đan cơ hội, so với tu sĩ khác liền lớn hơn rất nhiều.

Như thế mê người ban thưởng, tụ tập các lộ cao thủ. Nhiều người Tu tiên giả xem cuộc chiến nhiệt tình, cũng tùy theo tặng vọt.

Đánh bạc bàn đặt cược tình huống, cũng thập phần nóng nảy.

Không chỉ là tu sĩ, tu đồ, liền một ít đan sĩ, cũng bắt đầu đặt cược, đối với cái này vùng tiền như rác có khối người!

Mộc Dịch trận đầu đối thủ, hẳn cũng có qua gặp mặt một lần, đúng là cái kia đã từng áp chế qua hắn "Vũ thiếu gia" .

Giang Nhất Mặc âm thầm hướng Mộc Dịch truyền đến tin tức, nguyên lai cái này "Vũ thiếu gia" lai lịch, vậy mà rất có nguồn gốc!

Hắn chính là Vô Lượng Tông đan sĩ trưởng lão hậu nhân, cũng chính là "Uy thiếu gia" huynh đệ. Cái này huynh đệ hai người, từ nhỏ được sủng ái, tính nết đều thập phần cao ngạo. Vũ thiếu gia thực lực bất phàm, đan sĩ gia tổ liền đưa hắn đưa vào Huyền Hà Tông tu hành; Uy thiếu gia thiên phú bình thường, liền lưu tại Vô Lượng Tông bên trong.

Uy thiếu gia bị Mộc Dịch giết chết, Lý Tam đám người cũng không tái xuất hiện, việc này đối Vô Lượng Tông đan sĩ trưởng lão mà nói, vẫn là cái khó hiểu chi mê. Hắn suy đoán, hơn phân nửa là của mình một vị đan sĩ cừu gia ra tay, như là một người tu sĩ, sao có thể đồng thời giết chết Uy thiếu gia, Lý Tam, Phong Tứ cùng một gã Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ bốn người này!

Vì vậy, điều tra của hắn, căn bản cũng không có tiếp xúc đến Mộc Dịch cái này phương diện, Mộc Dịch bởi vậy cũng một mực không có đã bị hoài nghi.

Vốn là mọi cách dễ dàng tha thứ xuống cuối cùng bất đắc dĩ giết chết Uy thiếu gia, hôm nay lại muốn đối mặt Vũ thiếu gia, Mộc Dịch cùng cái này Vô Lượng Tông Nhị thiếu gia. Còn rất có "Duyên phận" !

Cuộc tỷ thí này, Vô Lượng Tông đan sĩ lão tổ cũng tự mình trình diện đang xem cuộc chiến, Mộc Dịch rất xa nhìn người này liếc, phát hiện người này là cái một số gần như chấp tối lão giả, cũng không biết tu luyện mấy trăm năm, chỉ sợ thọ nguyên đã không lâu.

Bất quá tại lão giả bên người, hắn rồi lại thấy được một cái quen thuộc gương mặt, đúng là hắn bá kiến "Hoàng phu nhân" !

Hôm nay "Hoàng phu nhân" thân phận. Nhưng là cái này đan sĩ lão tổ thiệp tùy tùng, những năm này không thấy, nàng cũng tiến giai một tầng, đã là Thần Du kỳ. Nàng này nhìn thấy Mộc Dịch ánh mắt tìm đến, có chút lúng túng quay đầu quay về tránh ra.

Mộc Dịch trong lòng thầm than, thế sự vô thường, lại không biết nàng chồng trước hán tử họ Hoàng nếu là nhìn thấy một màn này, sẽ có cảm tưởng thế nào.

Mộc Dịch không biết là, kì thực hán tử họ Hoàng đang ở phụ cận cái nào đó trong đám người. Hắn chính lặng lẽ ngốc nhìn qua đã từng cùng giường chung gối thê tử, tang thương hiện ra sắc mặt, lộ ra vô tận thê lương.

Trận này tỉ lệ đặt cược. Đối thiên hướng Vũ thiếu gia, dù sao người này tại Huyền Hà Tông hoành hành ngang ngược có một hồi rồi, thực lực xác thực có chút mạnh mẽ; kẻ này lại có đan sĩ lão tổ ở sau lưng chỗ dựa, Huyền Hà Tông mấy vị trưởng lão, cũng cùng hắn lão tổ quen biết, dù sao vẫn là bao che kẻ này.

Tỷ thí còn chưa bắt đầu, Vũ thiếu gia liền tràn đầy tự tin chỉ vào Mộc Dịch nói ra: "Người không có giao 'Nhập hội phí ' hôm nay vừa vặn cho người một bài học!"

Mộc Dịch sững sờ, hắn hôm nay. Cũng đã có chút uy danh, không biết Vũ thiếu gia loại này tự tin, là đến từ thực lực cường đại dựa vào, vẫn chỉ là một loại tự cường tự đại tính cách thể hiện.

Giao thủ mấy chiêu về sau, Mộc Dịch rất nhanh liền phát hiện. Người này tuy rằng thực lực cũng không tệ lắm, sử dụng pháp khí cũng cực kỳ tinh xảo, nhưng cùng Trương Dật Hiên, Lục Mặc như vậy đỉnh giai Cổ Nguyên Kỳ cao thủ so sánh với, còn cách một đoạn.

"Hai huynh đệ đều là giống nhau, cuồng vọng vô tri! Từ nhỏ nuôi chiều từ bé, cũng không đem người bên ngoài để ở trong mắt!"

Đã thân là người cha Mộc Dịch. Chợt nhớ tới Kinh Ca Mạn Vũ. May mắn An Hình không phải là rất nuôi chiều hai cái hài tử, nếu không nếu là được con như thế, còn không bằng không có!

"Cho người một bài học, khiến người biết sơn ngoại hữu sơn, người giỏi còn có người giỏi hơn! Mà người, bất quá là một cái mật bình trong nuôi lớn ếch ngồi đáy giếng!"

Mộc Dịch một hơi đem chín miếng Phi Linh cửu châm toàn bộ tể ra, nương theo lấy Hỏa Long bốn phía bay múa, khí thể tràn đầy, đem trọn cái bệ đá hóa thành biển lửa địa ngục.

Đã là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ hãn, không những được đồng thời điều động chín miếng phi châm, hơn nữa giữa lẫn nhau còn có thể mật thiết phối hợp, công kích lúc càng có cấp độ chằng chịt, diễn hóa xuất đủ loại bất đồng chiến thuật, làm cho người khó lòng phòng bị!

Huống chi, phi châm đều giấu ở Hỏa Long ở bên trong, cái này hơn mười đạo bay múa đầy trời Hỏa Long, muốn cẩn thận phân biệt ra được cái kia một đường Hỏa Long có giấu phi châm, cái kia một đường không có, bản thân liền thập phần khó khăn!

Vũ thiếu gia tể ra tứ phía tấm thuẫn, bảo vệ chung quanh, nhưng vẫn như thế không khỏi có khe hở lộ ra, đủ để cho phi châm thông qua.

Hắn hộ thể màn sáng, tuy rằng có thể bảo vệ toàn thân, rồi lại ngăn không được phi châm hỏa diễm đâm xuyên.

Mộc Dịch thỏa thích thi triển phi châm, đem Vũ thiếu gia trên thân đâm ra từng đạo miệng máu, nhưng hết lần này tới lần khác lại không nguy hiểm đến tánh mạng.

Trong đó có một đạo phi châm, trực tiếp từ bên cạnh đâm xuyên qua Vũ thiếu gia gương mặt, lập tức lưu lại hai cái lỗ máu.

Nếu là cái này phi châm trở lên một chút, có thể khiến Vũ thiếu gia hai mắt mù, thậm chí tại chỗ vẫn lạc!

"Còn không nhận thua!" Mộc Dịch bỗng nhiên thu tay lại, một tiếng gào to.

Vũ thiếu gia sững sờ, vậy mà quay người hướng xa xa xem cuộc chiến đan sĩ lão tổ nhìn lại.

Đan sĩ lão tổ thần sắc ngưng trọng lắc đầu.

Vũ thiếu gia lúc này mới oán hận đi xuống đài, thủy chung có nói ra nhận thức thua lời nói.

Đan sĩ lão tổ nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch nhìn mấy lần, sờ lên cái mũi, trong mắt tàn khốc lóe lên tức thì.

Bên cạnh "Hoàng phu nhân" nhìn thấy một màn này, trong lòng kinh hãi.

Nàng biết rõ, mỗi khi đan sĩ lão tổ làm ra động tác này, chính là động sát tâm!

"Đi!" Đan sĩ lão tổ lạnh lùng nói.

"Bên kia xem cuộc chiến có một gã nhiều năm không thấy tử muội, thiếp thân muốn đi cùng nàng nói lên hai câu nói." "Hoàng phu nhân" do dự một chút, cuối cùng vẫn là cả gan nói ra.

"Hừ!" Đan sĩ lão tổ hừ lạnh một tiếng, nhìn đều không có nhìn "Hoàng phu nhân" liếc, trực tiếp bay đi.

"Hoàng phu nhân" trong lòng buồn lòng, vội vàng hướng Giang Nhất Mặc bay đi.

Giang thị huynh muội nhìn thấy nàng, hết sức kinh ngạc. Thế nhưng là "Hoàng phu nhân" chỉ là lặng lẽ truyền âm hai câu, liền vội vàng ly khai.

Giang Nhất Mặc nghe được truyền âm, sắc mặt đại biến, tỷ thí không lâu sau, nàng đã tìm được Mộc Dịch.

"Hắn muốn giết ta ?" Mộc Dịch nghe được Giang Nhất Mặc thuật lại về sau, nhưng không có lộ ra quá nhiều kinh ngạc, hắn mỉm cười nói: "Cái này cũng không kỳ quái! Chỉ có cực kỳ bao che khuyết điểm người, mới có thể nuông chiều ra như vậy hậu bối! Hôm nay ta công nhiên chiến thắng hắn hậu nhân, làm hắn mặt mũi lớn mất, tự nhiên làm hắn cực kỳ căm tức."

"Vậy phải làm thế nào ?" Giang Nhất Mặc lo lắng nói ra: "Đắc tội một gã đan sĩ, thế nhưng là một cái đại phiền toái, hơi không lưu ý, chính là họa sát thân!"

Mộc Dịch cười nhạt một tiếng nói: "Không sao, hắn tuy rằng tu luyện nhiều năm, cũng chỉ là Kim Đan đan sĩ; mặc dù có chút thể lực, cũng không đủ lấy khiến hắn nhảy vào Huyền Hà Tông bên trong làm xằng làm bậy. Chỉ cần ta tại bốn tông bên trong không xuất ra, vượt qua một đoạn thời gian, hắn tự nhiên sẽ không công mà lui."

"Như vậy Mộc huynh chẳng phải là muốn tại trong tông môn trốn thật lâu, không thể ly khai ?" Giang Nhất Mặc đôi mi thanh tú cau lại.

Mộc Dịch cười nói: "Lần này đấu bán kết sau đó, ta có thể sẽ bế quan dài một đoạn thời gian, ném thử trùng kích Kim Đan bình cảnh! Hắn như là nguyện ý chờ ta ly khai Huyền Hà Tông, khiến cho hắn chậm rãi các loại đi!"

"Như vậy là tốt rồi! Nếu như Mộc huynh tiến giai Kim Đan, nhưng sẽ không sợ người này!" Giang Nhất Mặc giật mình, lập tức nét mặt tươi cười như hoa.

"Thế nhưng là, luyện hóa Kim Đan, là một kiện nhiều sao chuyện khó khăn, không nhất định có thể hoàn thành! Ta cũng chỉ là toàn bộ nhân sự, nghe thiên mệnh rồi!" Mộc Dịch than nhẹ nói ra.

Hội hữu lân thai đấu bán kết, ngay tại Huyền Hà Tông bên cạnh cử hành, mỗi một lần đều có không ít Huyền Hà Tông đan sĩ trình diện tọa trấn, vì vậy trong đoạn thời gian này, Mộc Dịch thập phần an toàn, căn bản không dùng cố kỵ Vô Lượng Tông đan sĩ lão tổ uy hiếp.

Đợt thứ hai tỷ thí, Mộc Dịch gặp một cái Huyền Hoàng thông tu thủy thuộc tính công pháp tu sĩ, trận này Thủy Hỏa đại chiến, tình cảnh có chút to lớn, cuối cùng Mộc Dịch bằng vào Tam Muội chân hỏa kỹ cao một bậc, chiến thắng đối thủ.

Vòng thứ ba ở bên trong, Mộc Dịch vận khí vô cùng tốt, đối thủ của hắn vậy mà ở trên một vòng trong bị thương không nhẹ, không thể hoàn toàn khôi phục, cũng không cách nào phát huy ra toàn bộ thực lực, cuối cùng thua ở Mộc Dịch dưới tay.

Thắng liền ba vòng, Mộc Dịch đã tiến nhập cuối cùng tám vị trí đầu bên trong, ngoại trừ giành được đại lượng tinh thạch bên ngoài, danh khí cũng thoáng cái phóng đại.

Mộc Dịch chú ý tới, thực lực kia khả năng không có ở đây hắn phía dưới Hỏa Vân Tà Thần, rồi lại không có tham gia lần này đấu bán kết, hắn bản cầm giữ có tư cách, rồi lại bởi vì lấy cố dưỡng thương mà buông tha cho.

Mộc Dịch biết rõ, thương thế của hắn không nghiêm trọng lắm, đối với tu luyện 《Thần Mạch Quyết》 tu sĩ mà nói, càng là một hai ngày bên trong liền có thể khôi phục. Hỏa Vân Tà Thần làm như vậy, hoặc là liền là cố ý ít xuất hiện làm việc, hoặc là chính là khác có huyền cơ!

Hắn đối với người này hứng thú, cũng càng ngày càng đậm dày.

Đáng tiếc, người này từ khi gia nhập Huyền Hà Tông, bá nhập Mạc trưởng lão môn hạ về sau, liền không còn có công nhiên lộ diện.

Thậm chí có nghe đồn, kẻ này đang tại Mạc trường lão chỉ điểm xuống, tu luyện nào đó bất khả tư nghị mạnh mẽ đại thần thông; còn có người lại nói, kẻ này đang tại Mạc trường lão dưới sự trợ giúp trùng kích Kim Đan bình cảnh, một khi hãn luyện hóa Kim Đan, có thể toàn bộ tiếp nhận Mạc trường lão y bát truyền thừa, từ một gã không có tiếng tăm gì tu sĩ, nhảy lên trở thành trong tu tiên giới đan sĩ tiền bối!

Đấu bán kết vòng thứ tư, Mộc Dịch gặp phải đồng môn sư huynh, Đạo Pháp Đường Đại đệ tử Trương Dật Hiên —— người này từ tham gia hội hữu lân thai đến nay, vô luận đấu vòng loại đấu bán kết, cho tới nay chưa từng thất bại!

Lần này đối chiến, khiến Mộc Dịch không khỏi nghĩ đến đi một tí năm xưa chuyện cũ.

Một số năm trước, cũng là tại tám vị trí đầu trong chiến đấu, Mộc Dịch gặp đồng môn đại sư huynh Mẫn Quân, trận chiến ấy, khiến nhân sinh của hãn quý tích, lặng yên đã xảy ra một lần chuyển hướng.

Vận mệnh dù sao vẫn là kinh người tương tự, một số năm sau, Mộc Dịch lần nữa gặp đồng môn đại sư huynh, đồng dạng vẫn còn là tám vị trí đầu trong chiến đấu!

Niên niên tuế tuế tổn tương tự, tuế tuế niên niên người bất đồng.

Bọn hãn đối mặt dụ hoặc, đồng dạng rất lớn. Thắng chính là bốn vạn tinh thạch, thậm chí còn có mưu đồ đoạt quyền khả năng!

Hơn nữa lúc này đây, không có người khuyên bảo hãn cố ý cầu bại.

Vì luyện hóa Kim Đan, vì càng tiến một bước, Mộc Dịch hạ quyết tâm, muốn tại không bại lộ bản thân che giấu điều kiện tiên quyết, toàn lực một trận chiến, cố gắng cầu thắng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Vạn Tiễn Xuyên Tâm

Trận này đồng môn cuộc chiến, cùng năm đó "Thiện Được Đường song kiệt cuộc chiến" giống nhau, hấp dẫn rất lớn chú ý.

Trương Dật Hiên một mực bất bại, nghe đồn thực lực của hắn, có thể cùng lần này hội hữu lôi thai lớn nhất đứng đầu Lục Mặc ganh đua cao thấp.

Mà Mộc Dịch cũng là một trận không bại, bị Mộc Dịch chiến thắng cao thủ, cũng có Hỏa Vân Tà Thần cùng Vũ thiếu gia đám người, lấy thực lực mạnh mẽ, đối chiến thủ đoạn hay thay đổi mà nhất thời thanh danh lan truyền lớn.

Hai người này quyết đấu, thắng bại khó liệu.

Đã liên đánh bạc bàn, cũng hẳn hữu cực kỳ vì hai người khai ra giống như đúc tỉ lệ đặt cược.

Đây đối với ưa thích đặt cược "Dân cờ bạc" mà nói, không thể nghi ngờ là một trận thịnh yến.

Mà mặc dù là không mua sắm đánh bạc bàn tu sĩ, cuộc tỷ thí này cũng đáng được chờ mong —— dù sao, trận chiến này có thể coi như là tu sĩ ở giữa đỉnh phong quyết đấu!

Đạo Pháp Đường sư huynh đệ, hầu như toàn bộ đến đây đang xem cuộc chiến, trước khi bắt đầu, mọi người chính đều nghị luận.

"Lưu sư huynh, cuộc tỷ thí này, người mua người nào chiến thắng ?"
Trương Duẫn tò mò hỏi.

"Ta xem qua Mộc sư huynh tỷ thí, thực lực của hắn hoàn toàn chính xác rất mạnh, mỗi một trận hầu như đều không có cùng thủ đoạn thi triển đi ra, so với đại đa số tu sĩ chỉ một pháp khí thần thông muốn cường đại hơn rất nhiều! Bất quá, Trương sư huynh Phong thuộc tính thần thông đã xu thế nơi tuyệt hảo, liền sư phụ cũng làm trước mặt tán thưởng, hai người có thể nói lực lượng ngang nhau. Bất quá để cho ta tới nhìn, Trương sư huynh dù sao tiến giai Cổ Nguyên Kỳ nhiều năm, phần thắng hơi cao một bậc. Tại tỉ lệ đặt cược giống như đúc dưới tình huống, ta còn là mua Trương sư huynh chiến thắng, bất quá cũng không dám nhiều mua!"

"Hử, Lưu sư đệ phân tích có tình có lí, cùng tại hạ quan điểm không mưu mà hợp. Ta vốn muốn đánh cuộc cái ít lưu ý lợi nhuận cái cao tỉ lệ đặt cược, mua Mộc sư huynh chiến thắng; không nghĩ tới hai người tỉ lệ đặt cược giống nhau, cái kia còn không bằng liền mua Trương sư huynh, phần thắng hơi lớn."

"Ta cũng là xuất phát từ loại này cân nhắc! Ta vốn cho rằng Mộc sư huynh tỉ lệ đặt cược sẽ tương đối cao, ý định nhiều mua mấy rót Mộc sư huynh thắng, nhưng chứng kiến tỉ lệ đặt cược giống nhau, liền ít mua đi một tí."

"Ha ha, đây cũng không phải là chuyện xấu! Ta vốn là ý định mua Trương sư huynh chiến thắng, cho rằng tỉ lệ đặt cược sẽ không rất cao. Không thể tưởng được Trương sư huynh tỉ lệ đặt cược rõ ràng coi như không tệ, vì vậy liền nhiều mua mấy rót."

Lần này đấu bán kết ở bên trong, đồng môn sư huynh đệ cũng có thể đặt cược, vì vậy những thứ này các sư huynh đệ đều đang nghị luận việc này, một phen trao đổi về sau, mọi người phát hiện, tuy rằng tỉ lệ đặt cược giống nhau, nhưng đại đa số mỗi người mua Trương sư huynh chiến thắng. Có

mua nhiều, có mua ít; mà mua Mộc Dịch chiến thắng tu sĩ, tức thì tương đối hơi ít, vả lại khoản độ cũng không lớn.

Trương Duẩn hoang mang nói: "Kỳ quái, nếu như chúng ta mười mấy tên sư huynh đặt cược tình huống, có thể đại biểu đại đa số tu sĩ tình huống, cái kia nói rõ đánh bạc bàn thiên hướng tính rất rõ ràng, đa số người đều mua Trương sư huynh thắng được, vì cái gì tỉ lệ đặt cược rồi lại giống như đúc ? Khó đạo tông môn không ngờ rằng sẽ có kết quả như vậy ?"

"Không biết. Có lẽ có rất nhiều người mua Mộc sư huynh chiến thắng đi. Hoặc là cái nào tiền bồi xem trọng Mộc sư huynh, thoáng cái đè ép kịch xù tiền đặt cược, vì vậy khiến đánh bạc bàn thập phần cân đối. Tỉ lệ đặt cược cũng đại khái tương đối."

"Hử, loại khả năng này tính rất lớn!"

Bỗng nhiên một tiếng quát nhẹ từ tử thí đài trên truyền lại, chung quanh lập tức an tĩnh không ít, xa xa nghị luận tu sĩ, cũng câm miệng hoặc cải thành mật ngữ truyền âm.

Một gã Huyền Hà Tông đan sĩ trưởng lão, tự mình chủ trì cuộc tử thí này, hẳn giới thiệu giao đấu song phương về sau, liền tuyên bố tử thí chính thức bắt đầu.

Trải qua tỉ mỉ chuẩn bị Mộc Dịch, đã đem bản thân điều chỉnh đã đến đỉnh phong nhất trạng thái. Đứng ở tử thí ở trên bục hăn. Hướng một chỗ khác Trương Dật Hiên chấp tay thi lễ, bình tĩnh nói: "Trương sư huynh, mời chỉ giáo!"

"Mộc sư đệ, hạ thủ lưu tình!" Trương Dật Hiên cũng khách khí chấp tay.

Dù sao cũng là đồng môn sư huynh đệ, cách nhau cũng khá xa. Hai người không có giống tu sĩ khác như vậy vừa lên đến liền dốc sức liều mạng cường công.

Nhưng ở đơn giản khách sáo về sau, hai người đều lập tức thi triển ra cường đại thần thông.

Mộc Dịch quanh thân ánh lửa lóe lên, hiện ra tam sắc quang mang Tam Muội chân hỏa, liền có như thủy triều bình thường hướng bốn phía tuôn ra, trong chốc lát lấy Mộc Dịch làm trung tâm, phạm vi trong vòng trăm trượng trên trời dưới đất. Đều là hùng hực liệt diễm.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch đôi giơ tay lên, mấy đạo hồng quang lóe lên, chui vào trong biển lửa.

...

"Tiếng tăm lưng lấy phi châm lại tới nữa, nhanh nhìn kỹ một chút, người có thể phát hiện cái kia chút ít phi châm ẩn thân nơi nào sao?" Chung quanh xem cuộc chiến đệ tử, lập tức có còn nhỏ âm thanh nghị luận lên.

"Hắc, cái kia phi châm giấu ở trong ngọn lửa giống như sợi tóc vào biển, liền Hỏa Vân Tà Thần cao thủ như vậy đều trúng chiêu, ta nếu có thể nhìn ra kẽ hở, vậy còn không còn sớm liền tham gia tỷ thí, nơi nào sẽ đứng ở chỗ này!"

"Đúng vậy a, cái này phi châm pháp khí cũng quá khó ứng đối rồi, số lượng lại nhiều, phẩm chất vừa cao, lực công kích lại mạnh mẽ, cùng công pháp của hắn lại phối hợp không chê vào đâu được, ngoại trừ cực phẩm phòng ngự pháp khí bên ngoài, liền hộ thể pháp cũng không có thể ngăn cản, thật sự khó giải quyết vô cùng!"

"Nghe nói, đến bây giờ còn không rõ ràng lắm cái này Mộc sư huynh đến cùng có mấy miếng phi châm, có người nói là năm miếng, cũng có người nói là bảy miếng, còn có người nói khả năng thêm nữa, chỉ là hắn không có đồng thời tế ra mà thôi!"

"Ha ha, thì còn tốt ta không có như vậy cừu gia, nếu không vạn nhất động thủ, chết như thế nào cũng không biết!"

"Đúng vậy a, cái kia Vũ thiếu gia, rõ ràng khi dễ đến đây đầu người lên, không có bị người này loạn châm đâm chết, tính mệnh hãn lớn!"

"Vũ thiếu gia sau lưng có đan sĩ chỗ dựa, cái này Mộc sư huynh cũng không dám xuống nặng tay đi! Bốn tông cao thủ nhiều như mây, nếu như không phải là Vũ thiếu gia sau lưng có người, chỉ sợ hãn sớm bị hung hăng giáo huấn nhiều lần!"

...

Mộc Dịch tế ra Phi Linh cửu châm về sau, hai tay mười ngón liên tục, từng đạo pháp quyết đánh vào chung quanh trong biển lửa.

Trong biển lửa liệt diễm cuộn cuộn, nổ bùng âm thanh không ngừng truyền ra.

Trong chốc lát, vô số liệt diễm từ trong biển lửa bay ra, phóng tới giữa không trung, hóa thành một chỉ chỉ dài hơn thước hỏa tiễn.

Mỗi một đạo hỏa tiễn, đều phát ra tam sắc quang mang, đều ẩn chứa Tam Muội chân hỏa một tia uy năng, hôm nay chừng ngàn vạn chỉ hỏa tiễn ở giữa không trung tụ tập, khí thế cực kỳ kinh người!

Một chiêu này, Mộc Dịch xưng là "Vạn tiễn xuyên tâm" !

Chỉ có đã đến Cỗ Nguyên Kỳ, pháp lực càng thêm thâm hậu lúc, mới có đầy đủ đan điền hỏa chân nguyên, tại không tá trợ huyết mạch chân nguyên dưới tình huống, thì triển ra cái này vạn đạo Tam Muội chân hỏa chỉ mũi tên!

Hơn nữa cái này vạn tiền xuyên tâm đáng sợ nhất không chỉ là cường đại hỏa thuộc tính uy năng, càng có Phi Linh cửu châm, hàm ẩn trong đó!

Hơn vạn chi hỏa tiền, như mưa rơi từ giữa không trung cấp tốc rút xuống, hướng Trương Dật Hiên kích bắn đi, bao trùm phạm vi rộng, khiến Trương Dật Hiên tuyệt không pháp né tránh.

Mà Phi Linh cửu châm, liền ẩn núp ở trong đó, Trương Dật Hiên như hơi hơi lớn ý, tiếp theo bị giấu giếm Phi Linh cửu châm công kích thẳng lợi!

Mộc Dịch biết rõ Trương Dật Hiên thực lực mạnh mẽ, vì vậy vừa ra tay, chính là mình gần nhất lĩnh ngộ mạnh mẽ đại thần thông!

Trương Dật Hiên lông mày khẽ động, hai tay áo run lên, lập tức ít ỏi đạo màu sắc khác nhau hào quang từ trong lóe ra, hóa thành một hai mặt màu sắc bất đồng cờ phiên.

Tổng cộng có tám mặt cờ phiên, trong đó bảy trước mặt cờ phiên vì xích màu da cam lục màu xanh tím thất sắc, phân tán ở Trương Dật Hiên bốn phía, màu trắng cái kia trước mặt chủ phiên, lại bị Trương Dật Hiên nắm trong tay.

Trương Dật Hiên cầm trong tay chủ phiên run lên, người kia tại chân nguyên lực lượng trút xuống xuống, trong chốc lát thẳng tắp triển khai, tám mặt cờ phiên đồng thời đón gió liền phát triển, hóa thành hơn một trượng chi lớn.

Từng cổ một mãnh liệt gió thổi, từ cờ phiên di động lúc giữa tuôn ra, hóa thành một đạo đạo cực thô vòi rồng lốc xoáy, nghênh đón hướng Mộc Dịch công tới đầy trời hỏa tiền.

Những thứ này lốc xoáy, phát ra thành từng mảnh chói mắt hào quang bảy màu, rất là rực rỡ tươi đẹp!

Lốc xoáy ở bên trong, giấu giếm vô số phong nhận, mỗi một đạo cũng như cùng vô hình lưỡi dao sắc bén, trong chốc lát tan vỡ hết thảy.

Đầy trời hỏa tiễn cùng thất sắc lốc xoáy một phát phong, lập tức chính là dày đặc nổ đùng âm thanh truyền ra, ngăn ngừa một hiệp ở bên trong, bọn hắn vị trí bệ đá cũng đã bị phong nhận thiết cắt không thành hình thái, lại bị hỏa tiễn đốt cháy nổ hủy, hôm nay đã là hoàn toàn thay đổi!

Mới một kích, cái này cực lớn bệ đá cũng đã không chịu nổi, trận tiếp theo tỷ thí trước, phải một lần nữa kiến tạo.

Tu tiên giả cường đại pháp thuật uy năng, vào lúc này bày ra đầm đìa tinh xảo, rất nhiều người trong lòng đều tại âm thầm cảm thán, nguyên lai tu sĩ cũng có thể thi triển ra như thế bất khả tư nghị đại quy mô pháp thuật!

Nhưng mà, làm cho người kinh ngạc hơn một màn xuất hiện.

Mộc Dịch tế ra đầy trời hỏa tiễn, cũng không có người vì một kích này mà biến mất, trái lại, có càng ngày càng nhiều hỏa tiễn từ chung quanh hắn trong biển lửa bay ra, không được đánh về phía Trương Dật Hiên, rất có liên tục không dứt xu thế!

Mà Trương Dật Hiên lốc xoáy nhìn như liên tục vô lễ, hàm ẩn phong nhận rồi lại cực kỳ mạnh mẽ, hỏa tiễn không cách nào xuyên thấu những thứ này lốc xoáy, công kích được Trương Dật Hiên chung quanh.

Vừa không thể lâu, nhu hòa không thể giữ, hai câu này tại hai người đối chiến ở bên trong, hoàn toàn bị phá vỡ rồi!

Cương mãnh hỏa tiễn, liên miên bất quyết; nhu nhược gió mát, rồi lại thủ vững không phá.

Tứ đại nguyên tố, địa thủy hỏa phong, ai cũng có sở trường riêng. Trong đó hỏa thuộc tính chân nguyên, tựu lấy lực phá hoại cùng lực công kích nổi

tiếng, vì vậy Mộc Dịch vừa lên đến liền thi triển cường công, đúng là muốn đem bản thân hỏa thuộc tính công pháp ưu thế, đầy đủ thi triển đi ra!

Hai người mấy phen hiệp xuống, bệ đá đã triệt để hóa thành hư ảo, hai người nhẹ nhàng ở giữa không trung, lấy rực rỡ tươi đẹp vô cùng, khí thế tràn đầy pháp thuật tương chiến, trong lúc nhất thời lực lượng ngang nhau.

Mọi người vây xem, tâm tình cũng bởi vì này trận kịch chiến mà điều động, riêng phần mình hết sức chăm chú, có rất ít người lại xì xào bàn tán.

Đã liền một ít đan sĩ tồn tại, cũng âm thầm gật đầu.

"Người phi châm đâu? Như thế nào còn không tại hỏa tiễn bên trong dùng ra?" Trương Dật Hiên tò mò truyền âm hỏi.

Mộc Dịch cả kinh, người này đại chiến tới ranh giới còn có thể truyền âm nói chuyện, lộ ra vẫn còn dư lực.

"Ta đã dùng hết!" Mộc Dịch nhàn nhạt trả lời.

Hắn vừa dứt lời, mặt đất rơi lá tả hoả tinh, bầu trời bay múa hỏa tiễn ở bên trong, trong lúc đó toát ra vài đạo càng thêm sắc bén ánh lửa, từ bốn phương tám hướng hướng Trương Dật Hiên nhanh đâm mà đến.

Chín đạo hồng quang, riêng phần mình rừng rực như kiêu dương, phát ra dị thường đẹp mắt hào quang, bất luận kẻ nào đều có thể thấy rất rõ ràng.

Lúc này đây, Phi Linh cửu châm bằng vào không còn là vô ảnh vô hình ẩn nấp thủ đoạn, mà là đem lực công kích triển khai đến mức tận cùng!

Đối mặt quanh thân có cường đại lốc xoáy phòng ngự cẩn thận Trương Dật Hiên, chỉ có dựa vào cường đại lực công kích, mới có thể đột phá!

"Nguyên lai là chín miếng phi châm!" Xem cuộc chiến trong đám người, có mấy người đồng thời phát ra cùng loại cảm thán.

Chứng kiến cái này ánh sáng màu đỏ lướt qua không trung tư thái khí thế, không ít tu sĩ trong lòng không khỏi khiếp sợ: Nguyên lai cái này phi châm lợi hại không chỉ là xuất quỷ nhập thần, tung tích khó có thể phát hiện, làm cho người khó lòng phòng bị; lúc phi châm chính diện cường công lúc, cũng có thể phát huy ra đáng sợ như thế uy lực!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Trương Dật Hiên Thỏa Hiệp

Đối mặt mạnh như thế kinh phong phi châm công kích, Trương Dật Hiên trong tay cờ trắng run lên, chung quanh cuồng phong, càng thêm hung mãnh.

Đồng thời, tám mặt cờ phiên ở bên trong, riêng phần mình bắn ra một đường màu sắc khác nhau cột sáng, nghênh hướng Phi Linh cửu châm.

"Phốc phốc phốc" vài tiếng nhẹ vang lên, Phi Linh cửu châm tiến vào cái kia chút ít cột sáng về sau, dường như gặp cực kỳ sền sệt chất lỏng, trong lúc nhất thời tốc độ giảm nhiều, ẩn chứa hỏa lực, cũng tiêu hao hơn phân nửa.

Lúc phi châm xuyên ra cột sáng, uy năng đã không đủ để đối Trương Dật Hiên tạo thành uy hiếp!

Nhưng mà, cờ phiên chỉ có tám mặt, bắn ra tám đạo cột sáng, mà Phi Linh cửu châm đã có chín miếng!

Cuối cùng một quả phi châm, không ánh sáng trụ ngăn trở, trực tiếp đâm rách cuồng phong, công hướng về phía Trương Dật Hiên.

Trương Dật Hiên thân hình một bên, đều muốn né tránh, cuối cùng là chậm một bước.

"Phốc!" Phi châm xuyên phá Trương Dật Hiên hộ thể gió mát, từ cánh tay phải của hắn trong xuyên ra.

Miệng vết thương không lớn, chỉ có đầu ngón tay kích thước, nhưng tựa hồ tổn thương triển khai Trương Dật Hiên kinh mạch, ảnh hưởng pháp lực lưu chuyển, Trương Dật Hiên tế ra tám mặt cờ phiên, lập tức hào quang tối sầm lại.

Đối mặt Mộc Dịch còn đang cường công đầy trời hỏa tiễn, lốc xoáy uy năng một yếu, lập tức hiện ra chống đỡ hết nổi chi sắc.

Việc đã đến nước này, thắng bại hết sức rõ ràng!

"Mộc sư đệ kỹ cao một bậc, Trương mỗ nhận thua!" Trương Dật Hiên cũng không kéo dài, sáng khoải lớn tiếng nhận thua.

"Cái này. . ." Mộc Dịch nhú mày, hăn như thế nào cũng thật không ngờ, bản thân rõ ràng dễ dàng như vậy chiến thắng.

Mộc Dịch đem công pháp vừa thu lại, thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua Trương Dật Hiên.

Xem cuộc chiến tu sĩ hoặc là nhìn không ra, nhưng Mộc Dịch bản thân rồi lại có thể cảm giác được, Trương Dật Hiên trận chiến này cũng không đem hết toàn lực!

"Hăn là tại giữ lại thực lực, cố ý nhận thua! Thế nhưng là đây là vì cái gì? Đây chính là đấu vòng loại, thua tỷ thí, hăn liền không cách nào tiến vào bán kết!" Mộc Dịch trong lòng hoang mang.

"Chẳng lẽ là vì ta?" Mộc Dịch âm thầm lắc đầu, hăn tuy rằng cùng Trương Dật Hiên có chút giao tình, vốn lấy Trương Dật Hiên làm người, còn không đến mức bởi vì điểm này tình nghĩa, liền quả quyết lưu thủ nhận thua.

Rồi hãy nói. Mộc Dịch cũng không cần hăn lưu thủ!

Như chiến thắng này đối thủ, Mộc Dịch mặt ngoài mỉm cười cao hứng, âm thầm rồi lại như xương mắc tại cổ họng, hẳn nhất định phải tìm Trương Dật Hiên hỏi rõ!

Hắn hướng Trương Dật Hiên lần lượt cái ánh mắt phức tạp, người kia vậy mà đã hiểu, khẽ gật đầu.

...

"Ai nha, còn là Mộc sư huynh thắng! Đáng tiếc, nếu như không phải là Trương sư huynh pháp khí số lượng thiếu một kiện. Thắng bại thật sự rất khó nói!"

"Đúng vậy a, chính là một căn phi châm, có thể thi triển ra như thế không tầm thường uy năng, quả thực so với bình thường tu sĩ một thanh phi kiếm còn muốn lợi hại hơn!"

"Có thể thấy được pháp lực cùng pháp khí, đều rất trọng yếu. Pháp khí phẩm chất cao, cũng muốn có tương ứng công pháp phối hợp, Mộc sư huynh hóa thuộc tính công pháp, tại bốn tông cũng là số một số hai rồi!"

Tỷ thí chấm dứt, xem cuộc chiến tu sĩ dần dần tản đi. Kết quả tuy rằng không tính ra ngoài ý định, nhưng ván bài nhưng có chút cách xa.

Đặt cược mua Mộc Dịch thắng được tu sĩ tu đồ, lúc này đang tại xếp hàng chờ lấy đổi tinh thạch. Cận thận người phát hiện, những thứ này xuống đối đánh bạc bàn người vền vền có mấy trăm, nói một cách khác, rất lớn tỉ lệ một nhóm người đều mua sai.

...

"Chúc mừng Mộc sư đệ tiến vào bán kết!" Trương Dật Hiên chứng kiến tiến vào động phủ mình Mộc Dịch, mỉm cười.

"Trương sư huynh, đây là vì cái gì ?" Mộc Dịch hỏi.

"Cái gì vì cái gì ?" Trương Dật Hiên vẫn giả ngu.

Mộc Dịch gợn gàng dứt khoát nói: "Trương sư huynh không cần che giấu, người chủ phiên chưa kích phát chính thức uy năng, há có thể ngăn không được cuối cùng một quả phi châm, người là tại giữ lại thực lực. Cố ý nhận thua, cái này là vì sao ?"

Trương Dật Hiên than nhẹ một tiếng, nói ra: "Người cần gì phải hỏi, lấy người thông minh tài trí, chẳng lẽ đoán không được sao ?"

"Là sư phụ. Còn là tông môn các trường lão khác ?" Mộc Dịch nhướng mày.

"Đều có, có thể nói là toàn bộ tông môn! Đối mặt tông môn áp lực, Trương mỗ chính là một cái Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, chỉ có thể thỏa hiệp!" Trương Dật Hiên trầm giọng nói ra.

Hắn tiếp tục nói: "Bốn môn trường lão hội vì sao phải làm cái này hội hữu lôi thai ? Thật là làm cho chúng ta dùng cái này Hội Hữu sao, hiển nhiên không phải là! Đơn giản là thu liễm tinh thạch một cái thủ đoạn."

"Trương mỗ trước đây thắng liên tiếp. Cũng riêng có mông tên, vì vậy trận chiến này tiếng hô so với Mộc sư đệ tương đối cao. Nhưng mà, đánh bạc bàn tỉ lệ đặt cược rồi lại giống như đúc, cho nên sẽ có rất nhiều người đổi có khuynh hướng mua sắm Trương mỗ chiến thắng, chỉ cần đến lúc đó Trương mỗ thua trận tỷ thí, tông môn có thể kiếm lớn một khoản!"

"Không chỉ có là trận này, hội hữu lôi thai càng chuẩn bị kết thúc, đặt cược người sẽ càng nhiều, mỗi một cuộc tỷ thí, đều là tông môn lớn hút tinh thạch cơ hội tốt, trường lão hội một lần cũng sẽ không bỏ qua!"

"Mà chúng ta, chẳng qua là bày ra trên mặt bàn quân cờ mà thôi! Một trận chiến này người thắng, đạt được bốn vạn tinh thạch; ta mặc dù thua, lấy được chỉ biết thêm nữa; nhưng cùng trưởng lão hội lấy được so sánh với, rồi lại như là chín trâu mất sợi lông!"

"Nếu có một ngày, tông môn trưởng lão tìm người nói chuyện, ám chỉ người tỷ thí làm giả, Mộc sư đệ cũng không muốn ngạc nhiên. Trưởng môn khuyên người, đối mặt tông môn trưởng lão ý nguyện, tốt nhất còn là nghiêm khắc phục tùng!"

Mộc Dịch im lặng, cái đó và hãn đoán, đại khái ăn khớp.

Ai thắng ai thua, đối với Mộc Dịch các loại dự thi tu sĩ mà nói, có lẽ thập phần trọng yếu, có lẽ đáng giá tính mạng đánh đấm; nhưng đối với cái kia chút ít cao cao tại thượng, sau lưng âm thầm thao túng đan sĩ trưởng lão mà nói, ý nghĩa không lớn, người nào chiến thắng có thể cho bọn hãn lấy được càng nhiều nữa lợi ích, bọn hãn liền âm thầm ủng hộ người nào thắng phải tỷ thí!

"Tông môn các Trưởng lão tại sao phải làm như vậy ? Tinh thạch đối với bọn họ mà nói, thật sự có trọng yếu như vậy sao ? Thái thượng trưởng lão đối cách làm này, cũng chẳng quan tâm sao!" Mộc Dịch không khỏi cảm thán nói.

Tinh thạch đối Kim Đan kỳ đan sĩ mà nói, có lẽ cũng không có thiếu tác dụng; đối với Hư Đan kỳ thậm chí Nguyên Đan Kỳ đan sĩ mà nói, chỉ sợ tác dụng liền sâu sắc giảm bớt. Bởi vì đối với bọn họ hữu dụng bảo vật, đã là tinh thạch không cách nào mua được đấy.

Trưởng Dật Hiên nói ra: "Tinh thạch chính là tông môn khổng chế chúng ta tu đồ, tu sĩ thủ đoạn. Dùng tinh thạch ban thưởng có thể đem chúng ta lôi kéo ở, lại dùng tinh thạch hạn chế chúng ta tu hành. Trong tông môn rõ ràng có thật nhiều thiên tài địa bảo, có thật nhiều tu luyện Bí Cảnh, đối với

chúng ta cực kỳ có ích, nhưng dùng kếch xù tinh thạch phí tổn hạn chế chúng ta sử dụng, từ ý nào đó bên trên mà nói, cũng là tại hạn chế chúng ta tu vi."

"Trong tông môn Tu tiên giả tu vi tăng lên, biểu hiện ra nhìn là chuyện tốt, nhưng bất lợi với trường thịnh không suy. Trên đời thiên tài địa bảo có hạn, luôn luôn chậm rãi hao hết thời điểm. Nhiều đẳng cấp cao tu sĩ, là hơn một người cướp đoạt những bảo vật này."

"Không chỉ có là Duyên Châu, mặt khác tất cả châu đại tông môn bên trong, thường thường cũng chỉ có một gã Anh lão cấp bậc tồn tại đang tọa trấn, bởi vì nhiều một gã Anh lão, sẽ phải ít phân một phần thiên tài địa bảo. Cái kia chút ít muốn muốn trùng kích Nguyên Anh Nguyên Đan Kỳ tu sĩ, thường thường cần phải ly khai tông môn, thay cơ duyên. Trừ phi là chí thân thầy trò, trừ phi bốn tông Anh lão sắp phi tiên hoặc tọa hóa, nếu không rất khó nhìn thấy, có Anh lão xuất thủ tương trợ đệ tử tu luyện."

"Đối Anh lão mà nói như thế, đối đan sĩ mà nói, cũng là đạo lý này. Không có luyện hóa Kim Đan lúc trước, mỗi người tu sĩ đều khát vọng có đan sĩ tiền bối tương trợ bản thân luyện hóa Kim Đan; nhưng chờ mình đã trở thành đan sĩ, rồi lại không muốn chứng kiến có mệnh mệnh hơn hậu bối đưa thân đan sĩ, chia sẻ bản thân đạt được thêm nữa bảo vật khả năng!"

"Vì vậy, Duyên Hoa Đan rõ ràng là từng đan sĩ đều có thể luyện chế bảo vật, đối với chúng ta luyện đan hóa Kim Đan thập phần có ích, nhưng tông môn thậm chí toàn bộ tu tiên giới đều quản lý cực kỳ nghiêm khắc, nghiêm cấm đan sĩ một mình luyện chế Duyên Hoa Đan, Duyên Hoa Đan cần thiết kim chì kim ngân thủy ngân, cũng đều bị khống chế tại đại tông môn Anh lão trong tay!"

Mộc Dịch trong lòng khẽ động: "Vì vậy cái này hội hữu lôi thai, kì thực liên thái thượng trưởng lão cũng biết tình, cũng tại phía sau màn chỉ thị ?"

Trương Dật Hiên nhẹ gật đầu, hần nói ra: "Những thứ này đạo lý, chúng ta tu sĩ cũng khó có thể tìm hiểu. Trong đó Trương mỗ mới vừa nói đại bộ phận lời nói, đều là xuất từ sư phụ trong miệng. Trương mỗ hỏi sư phụ vì cái gì không âm thầm luyện chế Duyên Hoa Đan bán ra, nhất định lấy bán được giá cao, hần liền nói cho ta biết những thứ này!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, sư phụ Ngải Tự Nhiên cùng đại sư huynh Trương Dật Hiên tình thầy trò cùng bọn họ không giống nhau, từ ý nào đó trên nói, chỉ có Trương Dật Hiên mới là hần chính thức đệ tử.

Trương Dật Hiên than nhẹ một tiếng, nói ra: "Tu tiên giới liền là như thế này, người người đều tại cố gắng, đều đang thu nạp các loại thiên tài địa bảo thiên địa chân nguyên, cố gắng càng nhiều người, còn dư lại lại càng ít; vì vậy người tu chân tại chính mình cố gắng đồng thời, còn muốn cố hết sức ngăn cản những người khác cố gắng, cái này chỉ sợ chính là tu tiên giới người vô tình vô nghĩa càng nhiều nữa duyên cớ đi! Đại đạo vô tình, đại khái chính là cái này ý tứ."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cùng loại đạo lý, hần nhưng nghe qua không ít.

"Đa tạ Trương sư huynh nói với tại hạ lời nói này!" Mộc Dịch đứng dậy, chấp tay thi lễ.

Trương Dật Hiên mỉm cười: "Hà tất nói cảm ơn, Trương mỗ cũng muốn cảm tạ người hạ thủ lưu tình, cái kia cuối cùng một quả phi châm, nếu là người không có cố ý đâm trệt một chút, cũng có lẽ bây giờ Trương mỗ cũng nặng tổn thương khó tốt hơn, cũng không cách nào nói cho người lời nói này rồi!"

"Ha ha, vẫn bị Trương sư huynh đã nhìn ra, bởi vậy có thể thấy được, Trương sư huynh đã ẩn tàng không ít thực lực, cũng không biết ta và người toàn lực một trận chiến, sẽ là ai thua ai thắng." Mộc Dịch có chút tò mò nói.

"Ta và người giữa, thắng thua lại có ý nghĩa gì!" Trương Dật Hiên rồi lại không có bất kỳ hứng thú, hần thản nhiên nói: "Chúng ta người tu hành, chính là cùng trời tranh mệnh, như có thể thắng được ông trời, trường sinh bất tử, đó mới là thắng, nếu không, chúng ta đều là thua nhà!"

Mộc Dịch cũng thở dài: "Đúng vậy a, có người nói, tu tiên chính là lĩnh ngộ Thiên Đạo; thế nhưng là, Thiên Đạo khiến ta đắm sinh linh đến nơi đến chốn, còn sống có chết; hết lần này tới lần khác chúng ta rồi lại mưu toan trường sinh bất tử, tu tiên đến tột cùng là thuận theo Thiên Đạo, còn là nghịch thiên làm ?"

"Đương nhiên là nghịch thiên làm!" Trương Dật Hiên không cần nghĩ ngợi nói: "Tu tiên chính là cùng Thiên Tướng tranh giành quá trình! Tu tiên mỗi một bước, đều đang không ngừng gia tăng thọ nguyên, đều là không ngừng cùng thiên tranh đấu kết quả!"

Mộc Dịch rồi lại lắc đầu: "Thế nhưng là, chúng ta người tu hành, đạt được thần thông, đều là đến từ ở giữa thiên địa, lấy Thiên Địa lực lượng, lại làm sao có thể thắng được thiên địa bản thân ?"

Trương Dật Hiên đã trầm mặc một lát, cuối cùng hần nhẹ nói nói: "Điểm này Trương mỗ cũng cân nhắc không thấu. Bất quá, có lẽ là bởi vì người ta tu vi quá thấp, đối với thiên địa lĩnh ngộ cấp độ nông cạn. Nếu là một ngày kia, ta và người có thể phi thăng thành Tiên, cho đến lúc đó, có lẽ thì có một cái khác lần cảm xúc!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Dịch Hỏa Chi Chiến

Mộc Dịch trong động phủ nghỉ ngơi và hồi phục ba ngày về sau, ngênh đón vòng thứ năm tỷ thí.

Vòng thứ năm chính là bán kết chiến, thắng được người, liền đem đạt được năm vạn tinh thạch cùng tiến vào trận chung kết tư cách!

Cái này ba ngày trong, Mộc Dịch còn có lo lắng sẽ có tông môn trưởng lão hội đột nhiên triệu hoán bản thân câu hỏi, nhưng may mắn chính là, hắn không có gặp được.

Nói cách khác, tông môn không cần hắn tại trong tỉ thí lừa gạt ..., hoặc là tông môn có an bài khác, hoặc là chính là tông môn trưởng lão hoàn toàn không đem thực lực của hắn để ở trong mắt.

Bất luận là nguyên nhân gì, kết quả như vậy còn là Mộc Dịch vui với thấy. Duyên Hoa Đan chỉ có một viên, mặc dù tông môn lại phụ cấp càng nhiều nữa tinh thạch, hắn cũng sẽ không buông tha cho!

Tiến vào cuối cùng bán kết tu sĩ, đều không ngoại lệ đều là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, đủ thấy tu vi cảnh giới đối thực lực ảnh hưởng; hơn nữa bốn người này, cũng đều là Huyền Hà Tông tu sĩ, đại tông môn ưu thế, có thể thấy được lố m đố m!

Mộc Dịch tại đây một vòng đối thủ, là Huyền Hà Tông thành danh nhiều năm một vị nhân vật phong vân —— Mạc trưởng lão Đại đệ tử Tác Dịch.

Người này tại mấy chục năm trước, cũng đã là Cổ Nguyên Kỳ đỉnh phong tu vi, nghe nói cũng từng thử qua cô đọng Kim Đan, nhưng đáng tiếc

chính là, cuối cùng vẫn còn thất bại trong gang tấc.

Cái này mấy chục năm lúc giữa, không biết hẳn là bế quan tu hành còn là ra ngoài du lịch, hầu như chưa bao giờ tại tông môn lộ diện, thẳng đến lần này hội hữu lôi thai, hẳn mới một lần nữa xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Tác Dịch cùng Lục Mặc, được công nhận là lần này hội hữu lôi thai hai đại đứng đầu, hai người này cũng đều thuận lợi tiến nhập bán kết bên trong.

Tác Dịch cũng là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ, mấy chục năm trước liền đã từng được xưng là Huyền Hà Tông hỏa bộ đệ nhất tu sĩ; mà Mộc Dịch trong khoảng thời gian này cũng bởi vì hỏa thuộc tính công pháp mà thanh danh lên cao, bởi vậy, hai người lúc giữa cuộc tỷ thí này, được xưng là "Dịch hỏa chi chiến" —— tên của hai người trong đều có một cái "Dịch" tự, đều là hỏa thuộc tính công pháp cao thủ, hơn nữa trận chiến này thắng bại, cũng quan hệ đến "Hỏa bộ đệ nhất tu sĩ" danh xưng thuộc sở hữu, cái tên này từ ý nào đó bên trên mà nói, cũng là ám chỉ trận chiến này sau đó. Hỏa bộ đệ nhất tu sĩ danh xưng, đem khả năng đối chủ!

Mộc Dịch thẳng đến đứng ở tỷ thí trên đài, mới lần thứ nhất gặp được đối thủ của mình.

Đây là một cái trên mặt rõ ràng khắc xuống năm tháng dấu vết trung niên nhân. Hai tóc mai đã có tóc trắng phức tạp, hẳn lãnh đạm hiện ra sắc mặt, dù sao vẫn là làm cho người ta một loại vô tận tang thương cảm giác.

Loại người này, cùng nhà ẩm trong lớn lên đóa hoa bất đồng. Người kia mặc dù có cực cao thiên phú, ưu di tu luyện hoàn cảnh, một khi mất đi dựa vào, khả năng đem rất nhanh gặp phải chết non!

"Người chính là Mộc Dịch ?" Tỷ thí trước khi bắt đầu, trung niên nhân hướng Mộc Dịch nhàn nhạt mà hỏi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, khách khí chấp tay thi lễ: "Bái kiến Tác sư huynh!"

Trung niên nhân nhưng không có đáp lễ. Hắn ngóng nhìn Mộc Dịch liếc, ung dung nói: "Người so với ta tưởng tượng trẻ hơn rất nhiều! Hoặc là nói, ta đã già!"

Bên cạnh chủ trì tỷ thí đan sĩ trưởng lão ngắt lời nói ra: "Thiên hạ to lớn, từ không thiếu khuyết thiên tài! Nếu như người không tiến tiến, cũng sẽ bị càng ngày càng nhiều hậu bối đuổi theo, vượt qua, thẳng đến hoàn toàn bị mai một, quên đi! Tác sư huynh, cái này chỉ sợ là người cơ hội cuối cùng!"

Nghe được đan sĩ trưởng lão kêu Tác Dịch "Sư huynh", Mộc Dịch trong lòng lại càng hoảng sợ.

Tác Dịch cung kính chấp tay nói ra: "Ngày cũ xưng hô. Văn bối không dám nhận! Hôm nay tiền bối đã quý vi đan sĩ trưởng lão. Lại tiếp tục sử dụng ngày cũ xưng hô, chẳng phải gây thắt chặt văn bối!"

Đan sĩ trưởng lão mỉm cười, nói ra: "Năm đó còn là địa hạ lôi thai lúc, ta và người từng là đối thủ, trước sau đối chiến bảy lần, người thắng nhiều bại ít. Nhưng mà hôm nay. Người vẫn còn là thứ nhất tu sĩ danh tiếng mà chiến, mà ta đã tiến giai đan sĩ. Có thể thấy được thể sự vô thường, thắng bại khó liệu!"

Tác Dịch dường như bị chột trúng tâm sự. Sắc mặt của hắn trở nên càng thêm âm lãnh, nhưng một lát sau. Hắn rồi lại cười khổ một tiếng, lắc đầu nhẹ nói nói: "Tiền bối giáo huấn chính là! Tiền bối năm đó nhiều lần bại bởi văn bối, cũng không phải thực lực không đủ, mà là cố ý ít xuất hiện. Năm đó văn bối nếu có tiền bối giác ngộ như vậy, cũng sẽ không bị người tính toán, thủy chung không cách nào tiến giai Kim Đan!"

Đan sĩ trưởng lão cũng than nhẹ một tiếng, lắc đầu, sắc mặt, tựa hồ cũng vì Tác Dịch không đáng.

Lần này trao đổi, thanh âm không lớn, chung quanh đang xem cuộc chiến đám người chính đều nghị luận, náo nhiệt vô cùng, có thể nghe rõ những thứ này đối thoại đấy, cũng chỉ có Mộc Dịch cùng phụ cận rất ít người.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, thông qua những thứ này đối thoại, tăng thêm hẳn nghe được một ít nghe đồn, hẳn tựa hồ đoán được cái gì.

Hắn từng nghe nói, trước kia lời đài tỷ thí là âm thầm tiến hành đấy, có không ít đan sĩ trưởng lão cường điệu bồi dưỡng vài tên thực lực mạnh mẽ tu sĩ đệ tử tham gia tỷ thí, thắng được về sau, liền có thể đạt được đại lượng tinh thạch. Tham gia tỷ thí chỉ có thể là tu sĩ, cho nên khi có chút Cổ Nguyên Kỳ đỉnh phong tu sĩ muốn luyện hóa Kim Đan lúc, sư phụ của bọn hắn có thể sẽ âm thầm mọi cách cản trở. Bởi vì bọn họ một khi luyện hóa Kim Đan, liền đã mất đi giúp đỡ sư phụ tiếp tục kiếm lấy tinh thạch giá trị!

Cái này Tác Dịch, một số năm trước chính là địa hạ lôi thai trong uy danh tối thịnh, tỷ số thắng cao nhất cường giả, từ hắn mà nói âm trong phán đoán, hẳn không thể luyện hóa Kim Đan, hơn phân nửa cũng có một chút chuyện ẩn ở bên trong!

Mộc Dịch trong lòng một hồi tỉnh ngủ, hắn âm thầm nhắc nhở bản thân, không muốn hưởng nhiều năm trước Tác Dịch giống nhau, bị người coi là kiếm tiền công cụ, đến nỗi tu vi đến nay không cách nào đột phá!

Cách đó không xa, Trương Dật Hiên các loại Đạo Pháp Đường đệ tử, cũng đang nghị luận việc này.

Trương Duẫn hỏi: "Trương sư huynh, người cảm thấy Mộc sư huynh có thể thắng qua Tác sư huynh sao ? Hắn thế nhưng là nhiều năm trước cũng đã thành danh nhân vật, hẳn lai lịch, thậm chí không có ở đây bốn tông một ít mới trưởng lão phía dưới!"

Trương Dật Hiên lắc đầu, mỉm cười nói: "Mộc sư đệ cùng Tác sư huynh, đều là nhất đẳng dùng hỏa cao thủ, giữa bọn họ người nào thực lực càng tốt hơn, cái này Trương mỗ cũng rất khó phán đoán. Bất quá, trận này thắng bại, Trương mỗ cũng đã đoán được."

"A, người nào sẽ thắng ? Là Tác sư huynh sao, theo Mạc trưởng lão môn hạ đệ tử thả ra tiếng gió, Tác sư huynh chuẩn bị một kiện hết sức kỳ lạ phòng ngự Pháp bảo, chuyên môn khắc chế Mộc sư huynh bộ kia phi châm!" Trương Duẩn tò mò hỏi.

Trương Dật Hiên lại lắc đầu, hắn không có vạch trần, chỉ là thản nhiên nói: "Nhìn tỷ thí đi, dù sao tỷ thí sẽ phải bắt đầu, đánh bạc bàn đã che. Hiên tại đoán được, cũng không có bao nhiêu ý nghĩa."

Trương Dật Hiên vừa dứt lời, trên đài chủ trì tỷ thí đàn sĩ trưởng lão ho nhẹ một tiếng, long trọng giới thiệu lần này giao đấu hai gã tu sĩ, sau đó cao giọng tuyên bố tỷ thí bắt đầu.

Không có khách sáo, không có thi lễ, Tác Dịch hai tay vỗ, trên bệ đá trong nháy mắt dấy lên một mảnh liệt diễm.

Mộc Dịch tốc độ cũng không chậm, hắn chỉ là tâm niệm vừa động, đôi giơ tay lên, liền có hai đạo Hỏa Long từ lòng bàn tay bay ra, vờn quanh bản thân một vòng, biến thành một đường quyền lửa.

"Phốc phốc phốc phốc!"

Vài đạo thanh âm quen thuộc vang lên, mấy đạo hồng quang từ Mộc Dịch trong tay áo bay ra, khi thì hóa thành rực rỡ tươi đẹp ánh sáng màu đỏ, khi thì lại chui vào biển lửa, biến mất không thấy gì nữa.

Đây chính là hãn thành danh pháp khí Phi Linh cửu châm, phàm là báỉ kiến Mộc Dịch dùng ra bộ này phi châm tu sĩ, đều lưu lại ấn tượng khắc sâu.

Hôm nay Mộc Dịch ngay từ đầu liền tể ra Phi Linh cứu châm, đủ thấy đối với đối thủ coi trọng, trận đấu này, đã định trước sẽ thập phần đặc sắc!

Lập tức chung quanh tiếng vỗ tay tiếng vang như sấm, những thứ này tiếng vỗ tay, phần lớn đến từ ủng hộ Mộc Dịch tu sĩ tu đồ, bọn hắc chính giữa có không ít người, đều đặt cược Mộc Dịch chiến thắng.

Tác Dịch điềm tĩnh, hắc tự tay tại trong tay áo tìm tòi, trong chớp mắt, nơi lòng bàn tay liền có hơn một viên lớn chừng quả đấm óng ánh xích châu.

"Đừng!" Tác Dịch một chưởng chụp được, vậy mà đem xích châu đập thành vô số mảnh vỡ!

Mọi người chính kinh dị lúc giữa, cái kia chút ít mảnh vỡ cũng tại trong ngọn lửa trong nháy mắt tăng vọt, biến thành thành từng mảnh chừng hơn một xích lớn nhỏ, những thứ này mảnh vỡ, vây quanh Tác Dịch tự hành mỗi nơi đứng lên, rất nhanh hình thành một vài trượng lớn nhỏ trong suốt viên cầu, hiện ra nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, đem Tác Dịch bao bọc ở bên trong.

"Hỏa Linh Giáp! Hắc thật sự có bảo vật như vậy!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, hắc cũng đã nghe được một ít nghe đồn, quả nhiên là thật sự có chuyện lạ.

Cái này viên châu, chính là một kiện cực phẩm phòng ngự pháp khí, hơn nữa đem Tác Dịch toàn bộ bao bọc ở bên trong, không có lộ ra một tia khe hở, khiến Mộc Dịch phi châm, không cách nào đánh lén đắc thủ!

Hỏa Linh Giáp vừa ra, chung quanh tiếng vỗ tay càng thêm nóng mãnh liệt đứng lên, không cần nhiều đoán, những người này hơn phân nửa ủng hộ Tác Dịch thủ thắng.

"Trước thử xem cái này Hỏa Linh Giáp lực phòng ngự!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi hướng phi châm một chút, người kia lập tức ánh sáng màu đỏ lớn chợt hiện, nhao nhao hướng Tác Dịch đâm tới, không có chút che giấu.

"Đinh đinh đinh chích!" Một hồi dày đặc thanh thúy tiếng vang lên, phi châm đánh vào Hỏa Linh Giáp lên, phát ra kim ngọc thanh âm, bị đều bắn ngược mà quay về, Hỏa Linh Giáp lên, không có để lại nửa điểm dấu vết.

Phi châm tuy rằng ẩn chứa chân nguyên không kém, nhưng cùng Hỏa Linh Giáp so sánh với, dung nạp pháp lực tổng sản lượng trên còn hơi kém hơn không ít, tại song phương đều là pháp lực sung mãn, pháp khí phẩm chất cũng đại khái tương đối dưới tình huống, phi châm rất không có khả năng xuyên thấu Hỏa Linh Giáp!

Trừ phi Tác Dịch chủ quan, không có toàn lực thi triển.

Loại này sai lầm, đối với một cái thành danh nhiều năm, kinh nghiệm phong phú cao thủ mà nói, căn bản không có khả năng đi phạm.

Tác Dịch tay áo vung lên, một đạo hồng quang lóe lên, dĩ nhiên là một thanh bốt lên lên hỏa diễm trường kiếm bay ra. Phi kiếm hoàn toàn không có bị Hỏa Linh Giáp ngăn cản, trực tiếp bay ra Hỏa Linh Giáp bên ngoài, cũng mang theo một đạo hỏa quang, hướng Mộc Dịch chém tới.

Một màn này khiến Mộc Dịch biết rõ, Hỏa Linh Giáp cực kỳ không tầm thường, không những được phòng ngự từ bên ngoài đến công kích, không hề phòng ngự góc chết, hơn nữa còn sẽ không ngăn trở bản thân chân nguyên cùng pháp khí xuất nhập, có thể nói một kiện hoàn mỹ phòng ngự pháp khí!

"Đ...A...N...G...G!" Một đạo hồng quang lóe lên, một quả phi châm từ bên cạnh đánh trúng vào Sí Diễm trường kiếm, người kia bị đẩy ra vài

thước, nhưng rất nhanh lại cải biến phương hướng, tiếp tục hướng Mộc Dịch chém tới.

Một quả thật nhỏ phi châm, lại có thể đem trường kiếm đẩy ra, đủ thấy kia phẩm chất nhất lưu, ẩn chứa chân nguyên lực lượng không kém. Bất quá phi châm cũng không cách nào phá hư trường kiếm, thậm chí không thể lưu lại vết thương, điều này nói rõ trường kiếm bản thân phẩm chất, cũng thập phần chắc chắn.

"Đương đương đương!" Mộc Dịch thao túng Phi Linh cửu châm, cũng không mất công đem trường kiếm không được đẩy ra, khiến người kia căn bản không cách nào nhích lại gần mình.

Đồng thời, vì ổn thỏa để đạt được mục đích, Mộc Dịch còn tể ra Huyền Hỏa Lệnh, người kia hóa thành một trước mặt tấm thuẫn, quay tròn tại Mộc Dịch trước người xoay tròn liên tục, tùy thời có thể chống cự hỏa diễm trường kiếm một trăm.

Lần đầu giao phong, hai người pháp khí đều không làm gì được đối phương.

Pháp khí không được, cái kia phải nhờ vào pháp thuật thần thông!

Hai người đều là đối với chiến kinh nghiệm phong phú người, lúc này không hèn mà cùng lập tức chiến thuật biến đổi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Trưởng Lão Tới Chơi

Mộc Dịch trong cơ thể tuôn ra đại lượng tinh túy hỏa chân nguyên, hóa thành mảng lớn hiện ra tam sắc quang mang hỏa diễm, hướng bốn phía trải rộng ra, trong chốc lát, một mảnh trăm trượng phạm vi Tam Muội chân hỏa biến lửa hình thành;

Tác Dịch làm ra hầu như cùng Mộc Dịch giống như đúc cử động, hẳn cũng xoáy lên thành từng mảnh như thủy triều dâng lên sóng lửa, từng tầng một hướng bốn phía đánh tới.

"Ôi!" Mộc Dịch khẽ quát một tiếng, đơn chương vỡ, một đường cực thô Hỏa Long từ Tam Muội chân hỏa trong biến lửa bay ra, cái này chỉ Hỏa Long trông rất sống động, không chỉ có trên thân lân phiến xong hiện, đã liền một đôi long mục, cũng là sáng ngời có thần!

"Đi!" Tác Dịch không cam lòng yếu thế, cũng đồng dạng chém ra một đường Hỏa Long.

Hai đạo Hỏa Long hầu như giống như đúc, lớn nhỏ cũng thập phần tiếp cận, khác biệt duy nhất, chính là một cái Hỏa Long hiện ra Tử, Kim, Thanh tam sắc quang mang, một cái khác tức thì hiện ra nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn truyền ra, hai cái Hỏa Long gặp nhau, hóa thành chừng có vài chục trượng lớn nhỏ cực lớn hỏa đoàn bạo liệt ra, vô số cực nóng cực kỳ sóng khí, hướng bốn phía bắn tung tóe, ngàn trượng bên ngoài tu sĩ, đều có thể rõ ràng cảm giác được.

Bị liên lụy trên bệ đá, lộ ra một cái thật lớn hố sâu. Cái này chỉ là tiếp xúc đến nổ tung biên giới, nếu là cái này hai cái Hỏa Long đều oanh hướng bệ đá, cái này bệ đá tuy rằng cực lớn kiên cố, chỉ sợ cũng muốn làm trận tan thành mây khói!

Bệ đá ngàn trượng trong vòng, không có một gã tu đồ đang xem cuộc chiến, bọn hắn đều núp xa xa, không dám dựa vào là thân cận quá.

Một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi! Nổ tung uy lực còn lại chưa đều hóa giải, hai người lại riêng phần mình tế ra hai đạo Hỏa Long.

Từng đợt tiếng nổ vang vang lên, đây là thật chính diện giao phong, không có chút đầu cơ trục lợi, nếu có một phương thực lực không đủ, sẽ rất nhanh đến bộc lộ ra đến.

Cùng lúc đó, cái kia chút ít phi châm, trường kiếm, còn ở giữa không trung không ngừng bay múa đâm xuyên, tìm kiếm cơ hội thi triển công kích.

Một bên dốc hết pháp lực thi triển pháp thuật thần thông, một bên còn muốn thao túng pháp khí công kích, phòng ngự. Đây đối với pháp lực cùng thần niệm yêu cầu đều cực cao, hoàn toàn chính xác chỉ có Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, mới có thể làm được, đây cũng là vì cái gì, tỷ thí về sau, chỉ còn lại có Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ nguyên nhân.

Tích Cốc kỳ, Thần Du kỳ tu sĩ tuy cũng có thể rất mạnh, có được nghịch thiên thần thông hoặc cường đại pháp khí, thậm chí có thể chiến thắng bình thường Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ. Nhưng tại chính thức đấy, đứng đầu Cổ Nguyên Kỳ cao thủ trước mặt, vẫn đang có pháp lực chưa đủ, thần niệm chưa đủ bao gồm nhiều chỗ thiếu hụt, tại loại này đỉnh phong trong quyết đấu, một chút không có ý nghĩa khuyết điểm nhỏ nhất, đều có thể dẫn đến thất bại, huống chi là rõ ràng nhược điểm!

Mộc Dịch, Tác Dịch lúc giữa đối công, thập phần kịch liệt, tình cảnh rộng lớn cực kỳ, hai người đem hỏa thuộc tính công pháp cường đại nhất lực phá hoại bày ra phát huy tác dụng vô cùng . Chung quanh xem cuộc chiến tu sĩ tu đồ, nhìn cũng là nhiệt huyết sôi trào.

Loại này cứng đối cứng đối công, tình cảnh hoa lệ. Pháp lực tiêu hao thật lớn, ngăn ngừa một nén nhang về sau, Mộc Dịch liền cảm thấy có chút không chịu đựng nổi.

Pháp khí khó phân thắng bại, pháp thuật thần thông lực lượng ngang nhau, cuộc tỷ thí này, đã biến thành một trận so đấu pháp lực thâm hậu trình độ tiêu hao chiến.

Tại không dám vận dụng huyết mạch chân nguyên điều kiện tiên quyết, tại không dám đi dùng huyết mạch hấp thu đối phương hỏa chân nguyên dưới tình huống, Mộc Dịch đan điền pháp lực thâm hậu trình độ, so với bình thường Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ hay là muốn thâm hậu không ít —— dù sao hẳn là Huyền Hoàng thông tu!

Thế nhưng là. Hẳn đối mặt nhưng là Cổ Nguyên Kỳ đỉnh phong, hơn nữa tại nơi này trạng thái đã duy trì nhiều năm Tác Dịch, người kia đan điền chân nguyên chi thâm hậu, chỉ sợ chỉ có đan sĩ mới có thể vượt qua!

Vì vậy, người sáng suốt đều có thể nhìn ra, thắng bại cán cân. Tựa hồ đứng ở Tác Dịch bên này.

Trương Dật Hiên nhượng mảy, cái đó và việc mà...hẳn trước đoán cục diện, không quá giống nhau.

Mộc Dịch chân nguyên tại từng nhất Hỏa Long tế ra trong quá trình không ngừng tiêu hao, Tác Dịch cũng là như thế.

Hai người đều là đâm lao phải theo lao, lúc này thời điểm. Nếu như không đem hết toàn lực, hơi không lưu ý, tiếp theo đang ở hạ phong.

Ầm ầm nổ đùng âm thanh còn đang không ngừng vang lên, gào rú bay lên Hỏa Long còn đang không ngừng diễn biến ra đời, sau nửa canh giờ, xem cuộc chiến các tu sĩ đã sôi trào!

Đối với chưa luyện hóa kim đan tu sĩ mà nói, vậy mà có thể có thâm hậu như thế pháp lực, vậy mà có thể kiên trì lâu như vậy, cái này bản thân chính là cái kỳ tích.

Về sau, nhị dịch mỗi tế ra một đường pháp thuật, chung quanh đều là một mảnh hoan hô một hồi cảm thán.

Đến cuối cùng, vây xem tu sĩ tiếng hoan hô càng lúc càng lớn, thậm chí muốn áp đảo pháp thuật nổ đùng âm thanh.

Mà hai người pháp lực, hầu như đều đã đến khô cạn biên giới.

"Phốc!" Mộc Dịch tế ra một đường Hỏa Long, bởi vì pháp lực không tốt, vậy mà ở nửa đường trên tự hành tan rã tán loạn!

Mà Tác Dịch tế ra Hỏa Long, tuy rằng so với lúc trước yếu đi rất nhiều, lại có thể bảo trì Hỏa Long chi hình, hướng Mộc Dịch công tới.

Ủng hộ Mộc Dịch tu sĩ, nhìn thấy cảnh này đều là trong lòng mát lạnh, xem ra, thắng bại đã phân!

Sau đó, Mộc Dịch xuống một động tác, nhưng lại làm cho bọn họ một lần nữa dấy lên hy vọng!

Mộc Dịch tế ra một trương lòng bài tay lớn nhỏ phù lục, chuẩn xác mà nói, là một trương huyết phù!

Một trương hãn tự mình luyện chế huyết phù —— cho dù mặt ngoài thoát nhìn cùng Cố Nguyên Kỳ đẳng cấp cao phù lục "Hỏa Long phù" không có bao nhiêu khác nhau.

Mộc Dịch nhẹ nhàng giơ lên, trong tay huyết phù lập tức hóa thành một đoàn Sí Diễm, Sí Diễm nhanh chóng tăng vọt, một tiếng rống ngâm từ trong truyền ra, một cái không thua gì lúc trước bất luận cái gì pháp thuật Hỏa Long bay ra!

Huyết phù Hỏa Long dễ dàng cắn nuốt Tác Dịch tiểu hỏa long, sau đó hướng Tác Dịch đánh tới.

"Ta thua rồi!" Tác Dịch thanh âm không lớn, lại làm cho người chung quanh nghe rành mạch, bình thản trong giọng nói, khó có thể che giấu cái kia vô tận tiêu điều.

Tiếng vỗ tay tiếng vang như sấm.

"Ai nha! Quyết định thắng bại dĩ nhiên là một trương Hỏa Long phù, không phải là hai nghìn ba nghìn tinh thạch sao, sớm biết như vậy nhiều chuẩn bị mấy tấm a! Một trận chiến này thắng bại, thế nhưng là quan hệ đến mấy vạn tinh thạch!" Có tu sĩ thay Tác Dịch tiếc hận.

Bên cạnh hần lập tức có người phản bác: "Hừ, Phù Lục Các đẳng cấp cao phù lục, tổng cộng liền như vậy mấy tấm, cũng không có bao nhiêu người mua! Người cũng muốn có thể kiên trì đến cuối cùng trước mắt, mới có thể bằng vào mấy cái phù lục đến quyết định thắng bại! Người có thể cùng Tác Dịch đánh đến dầu hết đèn tắt tình trạng sao! Có cái kia bút tinh thạch, còn không bằng mua đan dược tăng lên tu vi, hoặc là mua một kiện cực phẩm pháp khí!"

"Nói rất đúng! Loại này song phương pháp lực hầu như đều hao hết tình huống thập phần hiểm thấy, mấy cái phù lục bình thường ý nghĩa không lớn, hơn nữa phù lục là tiêu hao phẩm, một trận chiến này dùng, tiếp theo chiến sẽ không có! Nếu như nhìn cuộc tỷ thí này, liền đi dùng nhiều tiền mua sắm đẳng cấp cao phù lục, đó mới là ngu không ai bằng!"

Chung quanh náo nhiệt trong tiếng nghị luận, Mộc Dịch nhìn xem Tác Dịch lặng yên bóng lưng rời đi, bỗng nhiên dâng lên một cổ không hiểu tịch liêu chi ý.

Đã từng danh chấn tông môn cao thủ, bởi vì không thể tiến giai, cuối cùng bị sư đệ vượt qua, thậm chí bị vô số hậu bối đuổi theo, đè ép, lưu cho hắc tu tiên không gian, càng ngày càng nhỏ.

Tại người người phía sau tiếp trước tu tiên giới, người không vượt qua người khác, cũng chỉ có thể chờ bị người khác vượt qua.

"Tu hành như đi ngược dòng nước, không tiến tắc thoái!"

...

Một trận chiến này, Mộc Dịch tuy rằng thủ thắng, nhưng pháp lực cũng thiếu hụt rất nhiều.

Cũng may khoảng cách cuối cùng quyết chiến, còn có nửa tháng thời gian nghỉ ngơi, hắc tu muốn lợi dụng cái này thời gian ngắn, tận lực đem pháp lực khôi phục lại đỉnh phong trạng thái.

May mắn hắc tu còn có mạch mẽ huyết mạch chân nguyên, có thể thông qua kỳ kinh bát mạch đưa vào trong đan điền, bổ sung đan điền thiệt thời tổn hại —— lúc đối chiến hắc tu cũng không dám làm như thế, nhìn thấy Hỏa Vân Tà Thần về sau, hắc tu trở nên cẩn thận.

Ngoài ra, cần phải đan dược cũng là ắt không thể thiếu; vì thế, Mộc Dịch đi một chuyến Đan Dược Các, không tiếc số tiền lớn mua một ít có thể có trợ rất nhanh khôi phục chân nguyên linh đan diệu dược.

Mộc Dịch tiến vào cuối cùng quyết chiến, đã là Huyền Hà Tông nhân vật phong vân, cái kia chút ít nhìn thấy hắc tu sĩ, tự nhiên đối với hắc tu cũng đặc

biệt khách khí hữu lễ, đã liền đan dược giá cả, cũng lấy giá thấp nhất bán ra, sợ bởi vì giá cả quá cao mà đắc tội Mộc Dịch.

Mộc Dịch gặp Trương Dật Hiên, hai người ngắn gọn hàn huyên vài câu.

Trương Dật Hiên nói, Mộc Dịch thay hăn thắng không ít tinh thạch, bởi vì hăn xuống trọng chú (*tiền đánh bạc lớn) đánh bạc Mộc Dịch chiến thắng.

Trương Dật Hiên còn nói, hăn dám làm như thế, là vì không có trường lão tìm đến Mộc Dịch, trái lại, hăn rồi lại âm thầm thăm dò được, tỷ thí hai ngày trước, Mạc trường lão cùng Tác Dịch nói qua.

Mộc Dịch tin tưởng loại này thuyết pháp, hăn cũng hiểu được, lấy Tác Dịch nhiều năm đối chiến kinh nghiệm, mặc dù pháp lực thật sự không tốt, cũng sẽ không bị nhất trường phù phù lục đánh bại, hăn nhất định còn có mặt khác thủ đoạn —— trên thực tế, Mộc Dịch lúc đầu vốn chuẩn bị muốn tế ra nhiều cái phù lục, dù là bởi vậy kinh thế hãi tục một phen!

Tác Dịch lúc ấy trực tiếp nhận thua, Mộc Dịch cũng hiểu được tất có văn chương, Trương Dật Hiên lời nói, cũng ấn chứng phán đoán của hăn.

"Chỉ hy vọng, trong nửa tháng này, không có tông môn trường lão tìm người!" Trương Dật Hiên rời đi trước, hướng Mộc Dịch trêu ghẹo nói ra.

Mộc Dịch bất đắc dĩ cười, loại này thân bất do kỷ cảm giác, hăn nhưng cũng không xa lạ gì.

Chỉ cần vẫn còn tu tiên giới, chỉ cần còn có tu vi cao hơn tồn tại, cũng sẽ không đạt được chính thức tự tại. Điều nói tu tiên có thể trường sinh, có thể tiêu diêu tự tại, thật tình không biết tu tiên đoạn đường này, trong đó bất đắc dĩ, trong đó trói buộc, tuyệt không có thể so với thế tục giới ít hơn.

Mộc Dịch trở lại trong động phủ, mở ra trận pháp cấm chế, ngồi xuống phục đàn.

Liên tiếp mười ngày, không người quấy rầy, chỉ có một chút truyền âm phù đưa vào trong động phủ, không ngoài dự tính đều là một ít chúc mừng kết giao các loại nói nhảm, Mộc Dịch chỉ nhìn gần một nửa, còn dư lại thậm chí không có hứng thú từng cái điều tra.

Mộc Dịch một lần cho rằng, bản thân vận khí rất tốt, không sẽ phải chịu tông môn trưởng lão "Chỉ điểm" .

Thế nhưng là, ngay tại ngày thứ mười một, hắn nhận được một quả màu vàng khẩn cấp truyền âm phù, truyền âm phù chủ nhân, đúng là sư phụ của hắn Ngải Tự Nhiên!

Mộc Dịch không dám bỏ qua, lập tức kích phát truyền âm phù, đã nghe được sư phụ thanh âm:

"Mộc Dịch, bốn tông Từ trưởng lão có chuyện tìm người nói chuyện, cần phải nghe theo tông môn trưởng bối phân phó!"

Thanh âm không lớn, cũng rất nghiêm túc, Mộc Dịch có thể tưởng tượng ra Ngải Tự Nhiên lưu lại cái này truyền âm phù lúc thần tình.

"Nên đến đây, tóm lại muốn tới!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, đóng cửa động phủ cấm chế, quả nhiên, một gã tóc trắng bông bênh đàn sĩ lão giả, chính ở trên không trong cười tủm tỉm nhìn mình!

"Văn bối tham kiến Từ trưởng lão! Không biết tiền bối đại giá quang lâm, chưa từng viễn nghênh, còn xin thứ tội!" Mộc Dịch thanh âm bình tĩnh, ngữ khí cung kính, giống nhau bình thường.

Từ trưởng lão nhẹ gật đầu, chứa cười nói: "Không cần khách sáo, đi vào rồi hãy nói!"

Nói xong, thân hình hẫnh nhoáng một cái, biến mất tại Mộc Dịch trước mắt, sau một khắc, vậy mà trống rỗng xuất hiện tại Mộc Dịch động phủ ở trong!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Từ Trưởng Lão Tặng

"Theo gió mà động, vô tung vô ảnh, đây là cao minh Phong động thuật!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, vị này Từ trưởng lão thần thông, quả nhiên thập phần huyền diệu.

Nhìn thấy Mộc Dịch có chút hoảng sợ sắc mặt, Từ trưởng lão thẳng đến mục đích của mình đã đạt tới, cũng là hơi có vẻ đắc ý mỉm cười.

"Từ trưởng lão, mời! Văn bối động phủ đơn sơ, nếu có chỗ tiếp đón không được chu đáo, kính xin Từ trưởng lão khoan dung!" Mộc Dịch vội vàng cũng chạy về động phủ, mời đối phương tại phòng chủ tọa ngồi xuống.

Từ trưởng lão đánh giá liếc chung quanh, hơi có vẻ kinh ngạc, hần nói ra: "Mộc tiểu hữu quả nhiên là cái khổ tu chi sĩ, trong động phủ bố trí cực kỳ mộc mạc."

Nơi đây ngoại trừ mấy tấm cái bàn bên ngoài, không một dư thừa khí cụ, chớ nói tại tu tiên giới, mặc dù ở thế tục người ta ở bên trong, cũng có thể nói đơn sơ bần hàn.

Động phủ đơn sơ, là khổ tu chi sĩ đặc thù một trong, nhiều một phần vật lẫn lộn, là hơn một đám khả năng phân tâm căn nguyên; vì vậy trong động phủ ngoại trừ cần phải vật bên ngoài, bình thường cũng sẽ không có quá nhiều trang trí.

"Tiểu hữu niên kỷ rất, đúng là thể nghiệm tu tiên giới nơi phồn hoa lớn thời cơ tốt, tiểu hữu lại có thể một lòng khổ tu, đủ thấy lòng hướng về đạo

quá mức kiên cố!" Từ trường lão cũng không có cảm thấy đã bị lãnh đạm, ngược lại khen Mộc Dịch một câu.

"Từ trường lão khen trật rồi. Văn bối các loại cả ngày khổ tu, vì chính là một ngày kia, có thể giống như Từ trường lão như vậy, trở thành một thiên tiêu dao ở giữa thiên địa đại thần thông đan sĩ!" Mộc Dịch khách khí trả lời một câu, thuận tiện cũng khen Từ trường lão một hồi.

"Cái này rất tốt, lúc này đây hội hữu lôi thai, người tiến giai Kim Đan đường lớn cơ hội, đã tới!" Từ trường lão mỉm cười nói.

"Rốt cuộc nói ra chánh đề!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, hắn dứt khoát đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Từ trường lão lần này tới, chính là vì hội hữu lôi thai sự tình đi, không biết tông môn trưởng lão có gì phân phó, kính xin nói thẳng!"

Mộc Dịch đã sớm tính toán tốt rồi, một cái giá lớn rất cao, vậy liền chỉ có buông tha cho; nếu như một cái giá lớn tại chính mình thừa nhận trong phạm vi, cái kia thà rằng đắc tội trưởng lão, cũng muốn toàn lực tranh đoạt cái kia Duyên Hoa Đan!

"Ha ha, tiểu hữu minh bạch là tốt rồi!" Từ trường lão nhàn nhạt cười nói: "Lão phu lần này tới. Nhưng không là tự mình một người ý tứ, mà là đại biểu tông môn trưởng lão hội nghị quyết."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hoàn toàn không có ngạc nhiên ý tứ.

Từ trường lão tiếp tục nói: "Tiểu hữu tiến vào hội hữu lôi thai cuối cùng trận chung kết, đủ thấy thực lực phi phàm! Thế nhưng là một gã khác tiến vào trận chung kết tu sĩ Lục Mặc, cũng không phải chuyện đùa. Không biết tiểu hữu nhưng còn có thủ đoạn không có lộ ra?"

Từ trường lão không có trực tiếp khuyên Mộc Dịch nhận thua, mà là hỏi tới một ít không tốt lắm trả lời vấn đề.

Mộc Dịch từ chối cho ý kiến, hăn mơ mơ hồ hồ đáp: "Thủ đoạn tự nhiên còn có, chỉ là có thể lớn đến mức nào tác dụng. Văn bối rồi lại không có gì nắm chắc. Trưởng lão hội cuối cùng có gì phân phó, kính xin Từ trưởng lão nói rõ!"

"Được rồi!" Từ trưởng lão nhẹ gật đầu, thần sắc ngưng tụ, nghiêm nghị nói ra: "Trưởng lão hội muốn người không tiếc bất cứ giá nào, thắng được cuộc tỷ thí này!"

"Thắng được cuộc tỷ thí này ?" Mộc Dịch sững sờ, hoài nghi mình có nghe lầm hay không!

"Đúng vậy, người phải thủ thắng!" Từ trưởng lão nói chém đinh chặt sắt.

Mộc Dịch vẫn đang hoang mang khó hiểu: "Cái này, văn bối tự nhiên sẽ đem hết toàn lực, thế nhưng là văn bối không biết rõ. Từ trưởng lão chắc có lẽ không vì thế mà chuyên tìm đến văn bối nói chuyện đi!"

"Lão phu hôm nay tự mình lại tới đây, chính là cho người minh bạch, trưởng lão hội quyết tâm. Nếu như người không thể thắng xuống Lục Mặc. Người về sau con đường tu hành, sẽ dị thường nhấp nhô, thậm chí, có thể sẽ có lo lắng tính mạng!" Nói đến đây, Từ trưởng lão thần sắc băng lãnh, ý uy hiếp biểu lộ không bỏ sót.

Mộc Dịch trong lòng trầm xuống: "Nói cách khác, văn bối hoặc là thắng, hoặc là chết ?"

"Đúng vậy, chính là như vậy!" Từ trưởng lão không che giấu chút nào.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu. Hăn thần nhiên nói: "Văn bối tuy rằng một đường xâm nhập trận chung kết, nhưng vài trận đều thắng may mắn cực kỳ, vì vậy tại trong trận chung kết, văn bối vẫn đang không được coi trọng. Càng nhiều nữa người, sẽ đặt cược tại Lục Mặc sư huynh trên thân. Vì vậy trưởng lão hội quyết định khiến văn bối thắng được. Điểm này văn bối

cũng không thấy được ngạc nhiên. Chỉ là, trưởng lão hội vì sao không đi tìm Lục Mặc nói chuyện, nếu như hần chịu buông tay, chuyện này chẳng phải là lại càng dễ giải quyết."

"Ha ha, người ngược lại là thấy rất rõ ràng." Từ trưởng lão mỉm cười nhẹ gật đầu: "Đều nói trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Người đang ở trong cuộc, rõ ràng có thể đem thế cục thấy được như vậy rõ ràng, cũng là khó được. Thực không dám giấu giếm, trưởng lão hội đi tìm Lục Mặc, đáng tiếc, tiểu tử này không biết điều, vậy mà không có đáp ứng trưởng lão hội phân phó!"

"Lục sư huynh không có đáp ứng ? !" Mộc Dịch cả kinh, "Có phải hay không trưởng lão hội cho điều kiện chưa đủ ?"

Từ trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Hừ, trưởng lão hội đã hứa hẹn, sẽ tại thi đấu sau đèn bù hần tám vạn tinh thạch, mười năm sau lần tiếp theo hội hữu lôi thai, cũng sẽ toàn lực phụ trợ hần mưu đồ đoạt quyền, khiến hần đạt được Duyên Hoa Đan, tiến giai Kim Đan. Nhưng mà, hần nhưng lại ngay cả mười năm này cũng không nguyện chờ lâu!"

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch giật mình, mười năm sau sự tình, ai có thể đoán trước, nói không chừng đến lúc đó trong tông môn lại toát ra một cái cùng loại Mộc Dịch như vậy nhân tài mới xuất hiện, mà chuyển biến thành, hần Lục Mặc lại có thể hướng người phương nào tố khổ!

Nếu như Lục Mặc nhất tâm hướng đạo, chỉ cầu tiến giai Kim Đan, không tiếc đắc tội tông môn, cái kia hoàn toàn chính xác không chọn thỏa hiệp!

"Vì vậy, tông môn muốn xác định, người có thể thủ thắng; vì vậy, lão phu mới sẽ đích thân đến chuyến này!" Từ trưởng lão nói xong, từ trong lòng lấy ra một kiện đồ vật.

Khi đó một cái đen sì như mực bình nhỏ, tắc hơn lớn nhỏ, phát ra một tầng âm u mực, không biết tại sao, nhìn cái này bình nhỏ liếc, Mộc Dịch đã

cảm thấy trong bình chứa đầy, không phải là vật gì tốt.

"Hiện tại cho người một kiện pháp khí, người cũng không kịp tế luyện quen thuộc; cho người gia tăng thần thông, cũng không còn kịp rồi; cho người một trường Kim Đan phù lục, tương trợ dấu vết liền quá mức rõ ràng; những phương pháp này đều không thể được, duy chỉ có chỉ có dụng độc rồi!" Từ trường lão bình tĩnh nói, dường như đang nói một kiện tại bình thường bất quá việc nhỏ, mà không phải nói dụng độc hại người âm mưu.

"Vì vậy, lão phu hôm nay, chính là muốn đại biểu trường lão hội, tặng tiểu hữu một lọ nọc độc, trợ tiểu hữu thủ thắng. Chai này bên trong chứa lấy đầy, chính là là một loại tên là Tiêu Hồn Tán kỳ độc, loại độc này vô hình vô chất, rất khó phát hiện. Người bình thường nhiễm một tia Tiêu Hồn Tán, lập tức hồn phi phách tán! Mặc dù là bình thường tu sĩ đụng phải, cũng là hãn phải chết không thể nghi ngờ! Nếu như người đang đối chiến thời khắc mấu chốt, lạng yên dùng ra, Lục Mặc chỉ cần tiếp xúc đến một tia, sẽ thực lực đại giảm, người liền thủ thắng không lo." Từ trường lão nói xong, đem bình nhỏ đưa cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch không dám nhận qua, nhướng mày nói: "Thế nhưng là, vẫn bồi mình cũng trong hội độc! Hơn nữa hội hữu lôi thai ở bên trong, nghiêm cấm dụng độc, vạn nhất bị phát hiện, chẳng phải là hư mất bốn tông thanh danh!"

"Nơi đây còn có một bình giải dược. Chỉ cần tiểu hữu tỷ thí lúc trước dự đoán ăn vào, tựa cũng không trúng độc. Loại độc này ngoại nhân khó có thể phát hiện, hơn nữa, xem cuộc chiến đan sĩ đều là bốn tông trường lão hội thành viên, cũng sẽ không vạch trần tiểu hữu đấy!" Từ trường lão nói xong, lại lấy ra một cái màu đỏ bình nhỏ, cùng nhau giao cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch tiếp được hai cái bình nhỏ, bất động thanh sắc.

"Nhớ kỹ lão phu hôm nay mà nói, không thắng, liền chết!" Từ trường lão lạnh lùng bỏ xuống một câu, liền rời đi Mộc Dịch động phủ.

Mộc Dịch cũng không có đứng dậy cung kính, mà là ngơ ngác nhìn trước mắt hai cái bình nhỏ.

Từ trường lão đi rồi, Tiểu Mao Cầu lập tức từ Sinh Linh đại trong chui ra, cực kỳ hưng phấn vây quanh cái kia màu đen bình nhỏ không được bay múa xoay quanh.

Tiểu Mao Cầu có thể cảm ứng được, chai này trong có kịch độc, độc tính càng mạnh, nó càng là yêu thích, càng là hưng phấn.

"Người muốn uống sao ? Vậy cho người đã khỏe!" Mộc Dịch mỉm cười, hướng Tiểu Mao Cầu nói ra.

Tiểu Mao Cầu đạt được cho phép, lập tức đại hỉ, nó lập tức đánh về phía tiểu hắc bình, cắn mở nắp bình, đem bên trong kịch độc một giọt không lọt đều uống xong, một tia độc khí đều không có tiết lộ đi ra.

Nhìn xem Tiểu Mao Cầu dùng để uống nọc độc, Mộc Dịch mỉm cười, thì thào nói ra: "Một trận chiến này, ta thì sẽ đem hết toàn lực; nhưng mà, ta sẽ quang minh chính đại thủ thắng, mặc dù thật sự thất bại, cũng không thẹn với lương tâm!"

Tiểu Mao Cầu uống xong tiểu hắc bình trúng độc dịch thể về sau, toàn thân đen như mực, biến thành tiểu hắc cầu, bộ dáng rất đúng cổ quái.

Mộc Dịch tò mò nói ra: "Kỳ quái, người bình thường uống xong kịch độc, không cũng là muốn lâm vào ngủ say sao, như thế nào hôm nay còn không chịu thiếp đi ?"

Tiểu Mao Cầu "Xèo...xèo" kêu vài tiếng, lại hướng bình máu nhỏ bay đi, nó vây quanh bình máu nhỏ đã bay vài vòng, lộ ra thần sắc vui mừng, tràn

ngập khẩn cầu nhìn về phía Mộc Dịch.

"Cái này màu đỏ trong bình hành trang, cũng là kịch độc!?"

Mộc Dịch nhảy một cái đứng dậy, trong lòng hoảng sợ.

Từ Tiểu Mao Cầu biểu hiện đến xem, hiện tại, màu đỏ trong bình đồ vật, cũng là nó thích nhất độc vật!

Mộc Dịch lập tức lưng phát lạnh, một trận hoảng sợ.

Nếu như hắn dựa theo tông môn trưởng lão phân phó, dự đoán uống xong giải dược, sau đó tại trong tử thí dùng ra mất hồn sự tình, bản thân tuy có thể thủ thắng, nhưng giải dược trong ẩn chứa độc tính, sẽ giấu ở trong cơ thể của hắn.

Từ trưởng lão đối với cái này tránh, rất rõ ràng, độc này tính tuyệt không phải người lương thiện, nói không chừng liền sẽ ảnh hưởng đến hắn sau này tu hành!

Liên tưởng tới bán kết trong chiến đấu đối thủ của hắn Tác Dịch kết cục, Mộc Dịch không rét mà run, nếu như không phải mình còn có một phần buồn cười nguyên tắc, còn có một sợi buồn cười điểm mấu chốt, có lẽ sẽ bên trên, sẽ rơi vào trưởng lão hội hữu ý vô ý lúc giữa an bài cạm bẫy!

Cầu tiên lộ, dài đằng đằng vô biên. Khó khăn gặp phải hiểm trở, đã có thiên địa chi kiếp, cũng có bình cảnh cửa ải khó, càng nhiều nữa, rồi lại là đến từ bên người đủ loại nhân vật.

Cùng thiên tranh giành, cùng người đấu, con đường tu tiên, trải rộng bụi gai.

"Người muốn uống, liền toàn bộ uống hết đi đi!" Mộc Dịch hướng Tiểu Mao Cầu ôn nhu nói, khi hắn xem ra, cái này ưa thích dùng ăn các loại kỳ

độc tiểu gia hỏa, so với cái kia ra vẻ đạo mạo, tiên phong đạo cốt trường lão tiền bối, còn muốn đáng yêu vài phần.

Tiểu Mao Cầu đại hỉ, lập tức đem màu đỏ bình trúng độc vật, cũng thôn phệ sạch sẽ.

Độc dược giải dược cùng một chỗ ăn, Mộc Dịch cũng không sợ có cái gì không ổn, dù sao tại Tiểu Mao Cầu trong cơ thể, cái gì độc tính đều hóa giải.

Uống xong màu đỏ bình trúng độc vật về sau, Tiểu Mao Cầu rốt cuộc thỏa mãn, không chờ Mộc Dịch phân phó, nó liền tự giác chui vào Sinh Linh đại ở bên trong, lâm vào ngủ say.

"Còn thừa năm ngày, còn là nhiều luyện mấy tấm huyết phù đi. Nhiều một ít thủ đoạn, dù là cuối cùng không dùng được, cũng không phải là cái gì chuyện xấu." Mộc Dịch thì thào nói ra.

Hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ yên tĩnh, tạm thời đem vừa rồi chuyện đã xảy ra ném nhiều sau đầu, không bao lâu về sau, hắn liền cắn nát ngón tay, bài trừ đi ra tinh huyết, tại đẳng cấp cao phù chỉ lên, vẽ hạ một đạo vết máu phù văn. . .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Quyết Chiến Lục Mặc

Hội hữu lô thai cuối cùng trận chung kết, đúng hạn tới.

Đoạn thời gian gần nhất, Huyền Hà Tông trong ngoài, thảo luận nóng nhất sự tình, đơn giản chính là chỗ này trận cuối cùng quyết chiến rồi.

Đánh bạc vòng tại ba ngày trước cũng đã cởi mở, Lục Mặc tỉ lệ đặt cược hơi thấp, Mộc Dịch tỉ lệ đặt cược hơi cao, nhưng cũng không có cao hơn quá nhiều.

Không hề nghi ngờ, từ tỉ lệ đặt cược nhìn lại, Lục Mặc mặt thẳng muốn lớn hơn một chút.

Nhất là biết rõ trước mấy cuộc tỷ thí tu sĩ, bọn hắn biết rõ, Lục Mặc cùng nhau đi tới hầu như đều là lấy lớn hơn ưu thế chiến thắng, mà Mộc Dịch lại có vẻ có chút nhấp nhô may mắn.

Nhất là bán kết trong chiến đấu, Mộc Dịch hầu như đã tiêu hao hết pháp lực, tuy rằng cách, nhưng pháp lực của hắn có thể khôi phục mấy thành, người nào cũng không nói lên được.

Bởi vậy, trên thực tế xem trọng Lục Mặc người, còn là chiếm đại đa số.

Hơn nữa, Lục Mặc tại Huyền Hà Tông tu sĩ ở bên trong, rất có uy vọng, hắn không có gì cái giá, quản lý Bách Thảo Các trong lúc, cũng là thường thường chỉ điểm người khác thảo mộc chi đạo, nhân duyên tương đối rất tốt.

Bởi vậy, xuất phát từ các loại cân nhắc, đặt cược mua Lục Mặc chiến thắng người, hay là muốn vượt xa xem trọng Mộc Dịch người.

"Kỳ quái, Giang Nhất Mặc cùng Huyền Nghĩa Môn người như thế nào không có tới ?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hắn quét chung quanh một vòng, không nhìn thấy những người kia thân ảnh.

Trước kia mỗi một cuộc tỷ thí, chỉ cần có Mộc Dịch dự thi, Huyền Nghĩa Môn cao thấp đều toàn bộ trình diện trợ uy, hơn nữa bọn hắn còn dù sao vẫn là đặt cược mua Mộc Dịch chiến thắng —— kết quả Mộc Dịch một đường đi đến trận chung kết, khiến Huyền Nghĩa Môn mọi người kiếm cũng không ít.

Hôm nay là trọng yếu nhất trận chung kết, chung quanh vây xem tu sĩ tu đồ, chân có mấy ngàn người nhiều, Huyền Nghĩa Môn người ngược lại mà không có xuất hiện, hơn nữa là một cái cũng không lộ diện, thật sự có chút kỳ quặc.

Bất quá tỷ thí sắp tới, Mộc Dịch cũng tạm thời chú ý không đến những thứ này.

"Cũng không biết Mộc sư huynh pháp lực khôi phục như thế nào ?" Đạo Pháp Đường đệ tử bày ở bên trong, Trương Duẩn có chút lo lắng nói ra.

Lúc này đây, hắn nghịch hướng gió, đặt cược mua Mộc Dịch chiến thắng —— dù sao cũng là đồng môn sư huynh đệ. Nếu như Mộc Dịch đoạt giải quán quân, hắn thân là Đạo Pháp Đường đệ tử cũng đặc biệt có mặt mũi.

"Ta nghe nói hắn mua không ít đan dược, đều cũng có trợ ở pháp lực khôi phục, khôi phục cái bảy tám phần, có lẽ vấn đề không lớn. Nếu muốn khôi phục lại đỉnh phong trạng thái, cũng có chút khó khăn." Một người tu sĩ nhíu mày nói ra.

"Trương sư huynh, người thấy thế nào, ánh mắt của người độc đáo và lại sắc bén. Trước kia tổng có thể đoán đúng." Trương Duẩn hỏi tới Trương Dật Hiên.

Trương Dật Hiên lắc đầu, cười khổ nói: "Lúc này đây, Trương mỗ cũng hoàn toàn nhìn không thấu tầng kia tầng sương mù, thắng bại số lượng, chỉ có chờ đến tỷ thí bắt đầu về sau, mới có thể lộ ra manh mối. Vì vậy Trương mỗ không có đặt cược."

"Ta đoán, Mộc sư huynh sẽ thắng!" Rất ít nói chuyện một người trung niên tu sĩ bỗng nhiên mở miệng, đem ánh mắt của mọi người đều hấp dẫn qua.

"Còn nhớ rõ Mộc sư huynh trên một trận dùng ra Hỏa Long phù sao, ta nghe nói. Mộc sư huynh trước sau mua ba trăm trương đẳng cấp cao phù chỉ, Mộc sư huynh hẳn là cái cực kỳ ít xuất hiện chế phù đại sư, hẳn Hỏa Long phù. Là mình luyện chế." Trung niên nhân chậm rãi nói ra.

"Ý của người là, Mộc sư huynh còn có càng nhiều Hỏa Long phù ?" Trương Duẩn ngạc nhiên nói.

Trung niên nhân nhẹ gật đầu, hẳn được rồi một khoản trưởng: "Nếu như dựa theo chế phù đại sư chế phù xác xuất thành công, ba trăm trương đẳng cấp cao phù chỉ, có lẽ có thể luyện chế ra hơn mười tờ đến hai mươi mấy trương Hỏa Long phù. Nếu như thiện dùng những thứ này đẳng cấp cao phù lục, tại trong tỉ thí vẫn có thể phát huy ra rất đại tác dụng đấy."

"Chắc chắc, nếu là quả thật như thế, Mộc sư huynh ngược lại có một chút phần thắng." Trương Duẩn nói ra.

Trương Dật Hiên rồi lại lắc đầu, nói ra: "Mộc sư đệ biết chế tác phù lục. Lục Mặc tự nhiên cũng sẽ có thủ đoạn của hẳn! Chỉ dựa vào hơn mười tờ phù lục, cũng chỉ tương đương với hơn nhiều hơn mười cái pháp thuật, còn chưa đủ để lấy thủ thắng."

Mọi người chính nghị luận lúc giữa, chủ trì tỷ thí Huyền Hà Tông trưởng lão bay tới bệ đá ngay phía trên, hướng bốn phía khoát tay chặn lại. Lập tức toàn bộ cái sơn cốc đều an tĩnh lại.

Vị Trưởng lão này nói ra, hội hữu lôi thai tổ chức đến nay, đã bị thật lớn chú ý, thậm chí ngoài Huyền Hà Tông đoán trước, Huyền Hà Tông quyết định. Về sau cách mỗi mười năm, đều tổ chức như vậy lôi đài tỷ thí, hơn nữa đem từng bước đề cao ban thưởng khoản độ.

Hắn cũng không có nhiều hơn giới thiệu giao đấu hai gã tu sĩ, bởi vì mọi người đối với bọn họ cũng đã có nhất định được hiểu rõ, hắn trực tiếp đem Duyên Hoa Đan lấy ra, tế ở trên không ở bên trong, tuyên bố người nào chiến thắng, liền đem đặt được viên này màu vàng Duyên Hoa Đan.

Viên này Duyên Hoa Đan, chính là Huyền Hà Tông Đại trưởng lão dùng thái thượng trưởng lão ban thưởng kim chì kim ngân thủy ngân hỗn hợp tràn đầy thiên địa nguyên khí luyện hóa mà thành, cũng không có đặc biệt thuộc tính yêu cầu, nói một cách khác, nó thích hợp tu luyện bất luận cái gì công pháp Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ dùng để luyện hóa Kim Đan làm dẫn.

Nhìn xem viên kia lớn chừng hột đào Kim Đan, tại hướng trên đỉnh đầu quay tròn xoay tròn trôi nổi, Mộc Dịch trong đôi mắt, toát ra nóng bỏng hào quang.

Không chỉ có là hắn, Lục Mặc cũng là như thế.

Về phần mặt khác xem cuộc chiến tu sĩ, cũng không có mấy người không động tâm, chỉ là, bọn hắn chỉ có thể theo không kịp.

Mộc Dịch cùng Lục Mặc, tại vị Trưởng lão này dưới sự yêu cầu, lần nhau thi cái lễ, tỷ thí chột bắt đầu.

Mộc Dịch vẫn là toàn thân quán lên hùng hực Tam Muội chân hỏa biến lửa, vẫn đang tế ra hắn chiêu bài tính Phi Linh cửu châm; ngọn lửa kia khí

thế, cái kia phi châm hào quang, tuyệt không so với hãn giao đấu Tác Dịch lúc yếu hơn.

"Ha ha, Mộc sư huynh pháp lực vậy mà khôi phục được đỉnh phong trạng thái, thật sự có hãn đấy!" Trương Duẫn cao hứng nói, hãn cảm giác mình giành được đánh bạc bàn cơ hội, tựa hồ cao một chút như vậy.

Dựa vào một ít đan dược, bản còn chưa đủ để lấy khiến Mộc Dịch tại trong vòng nửa tháng khôi phục đỉnh phong đan điền chân nguyên, nhưng cũng may hãn còn có huyết mạch chân nguyên tương trợ, tại huyết mạch chân nguyên chuyển vận xuống, hãn rất nhanh có thể khôi phục pháp lực.

Lục Mặc bên này, cũng là tế ra hãn thành danh pháp khí —— Bất Hủ Thanh Đăng, người kia không ngừng kéo dài, hóa thành khắp nơi màu thiên thanh dây leo, trong chớp mắt liền đem phạm vi trong vòng trăm trượng bao bọc cực kỳ chặt chẽ.

Nồng đậm thảo mộc khí tức, từ dây leo trong phát ra, hương thơm bốn phía, thấm vào ruột gan.

"Mộc sư đệ cẩn thận rồi! Cái này dây leo chi khí, mặc dù không phải là cái gì khói độc, nhưng có thể mê tâm thần người ta!" Lục Mặc nhắc nhở.

Mộc Dịch tuy rằng sớm biết việc này, nhưng Lục Mặc như vậy công nhiên nói toạc, hãn vẫn còn có chút kinh ngạc.

"Đại khái là hãn yếu điểm mình bạch mình vô dụng thôi độc, miễn cho bị tông môn chọn đâm, trực tiếp hủy bỏ tư cách đi." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Mộc Dịch muốn thắng, tuy rằng đã bị uy hiếp, nhưng tốt xấu cùng tông môn yêu cầu còn là nhất trí; mà Lục Mặc rồi lại cãi lời tông môn trường lão hội ý nguyện, hãn lúc này, lưng đeo áp lực, tuyệt không tại Mộc Dịch phía dưới!

Muốn giải quyết những thứ này thảo mộc chi khí cũng không khó, Mộc Dịch dùng biển lửa ngăn cách thảo mộc khí tức, người kia liền không cách nào xâm nhập Mộc Dịch trong cơ thể.

Hỏa Long bay múa, dây leo rêu rao, hai người bốn bề yên tĩnh giao phong, đều đang thử dò xét.

Lấy Tam Muội chân hỏa uy năng, vậy mà không cách nào lập tức thiêu hủy cái kia chút ít dây leo; mà Lục Mặc dây leo, cũng khó có thể xâm nhập Mộc Dịch trong biển lửa.

Mặc dù chỉ là bình thường giao thủ, nhưng xem cuộc chiến tu sĩ đã ăn no thỏa mãn.

Bởi vì cái kia hơn mười đạo Hỏa Long từ mãnh liệt trong biển lửa bay ra, vô số dây leo tại ánh sáng màu xanh bóng xanh trong sinh trường, vô luận là loại nào thần thông, đều là khí thể tràn đầy, tình cảnh rộng lớn, có thể nói một trận đại chiến.

Chốc lát, Mộc Dịch biến chiêu, vạn đạo như lưu tinh hỏa diễm đoàn tề trong biển lửa bay khỏi, sau đó hướng Lục Mặc rơi xuống.

Không hề nghi ngờ, cái kia Phi Linh cửu châm, rất có thể liền giấu ở cái này vạn đạo sao băng bên trong.

Một chiêu này, Mộc Dịch đã không phải lần đầu tiên dùng ra rồi. Lục Mặc đối với cái này tựa hồ sớm có chuẩn bị, trong tay hắc thanh đằng run lên, cái kia kéo dài vạn trượng dây leo lên, trong lúc đó toát ra từng đám cây gai nhọn, những thứ này gai nhọn nhao nhao từ dây leo trên kích xạ mà ra, trong chốc lát trên bầu trời đều là một mảnh ánh sáng màu xanh.

Gai nhọn ánh sáng màu xanh số lượng, thậm chí còn vượt qua hỏa diễm sao băng, trong chốc lát, vạn đạo sao băng đều bị ánh sáng màu xanh đập chết, ẩn núp ở trong đó Phi Linh cửu châm, tuy rằng chỉ phát ra nhàn nhạt

ánh sáng màu đỏ, đang không có hỏa diễm yểm hộ về sau, lúc này cũng đơn giản bị Lục Mặc nhìn thấu.

"Phốc phốc phốc phốc!"

Từng đạo dây leo nghênh đón hướng những thứ này phi châm, phi châm xuyên thấu mấy cây dây leo về sau, liền uy năng đại giảm, bị Mộc Dịch một lần nữa triệu hồi.

Cũng không phức tạp một chiêu, liền phá giải Mộc Dịch Phi Linh cửu châm cùng vạn đạo sao băng, đủ thấy Lục Mặc thực lực.

Xem cuộc chiến tu sĩ ở bên trong, mặc dù có không ít người có thể nghĩ đến cùng loại phá giải phương pháp, nhưng có thể làm được, rồi lại rải rác không có mấy.

Lục Mặc mặc dù là Mộc hệ Địa thuộc tính Hoàng nguyên công pháp, tương đối chỉ một, nhưng tu luyện tới nơi cực sâu về sau, luận pháp lực dày đặc trình độ, tuyệt không so với Huyền Hoàng thông tu Mộc Dịch kém.

Mộc Dịch một kích không thành, lập tức đã rơi vào bị động bên trong.

Lục Mặc thừa cơ phản kích, vô số ánh sáng màu xanh vỗ tới ranh giới, cái kia chút ít dây leo từ bốn phương tám hướng hướng Mộc Dịch vọt tới, rất có đem Mộc Dịch bao bọc vây quanh tư thế.

Đây là Lục Mặc sở trường thần thông, một khi đối thủ bị hấn thanh đăng triệt để bao bọc, cái kia đem chỉ có giữ gìn bị đánh phần, thất bại chỉ là vấn đề thời gian.

Mộc Dịch hai tay liền phách, từng đạo khí thể mãnh liệt Hỏa Long hướng bốn phía bay ra, thôn phệ cái kia chút ít màu xanh dây leo, không khiến chúng nó tới gần.

Lục Mặc cũng lần nữa thi pháp, song chưởng của hắn ở bên trong, kích xạ ra từng đạo ánh sáng màu xanh cột sáng, người kia biến thành từng đám cây che trời Cự Mộc, từng dãy hướng Mộc Dịch đập tới.

"Oanh!" Một căn Cự Mộc bị Mộc Dịch tránh đi, thẳng tắp đã rơi vào trên bệ đá, lập tức bệ đá trong xuất hiện một cái thụt lớn hố sâu, trăm trượng ở trong, đá xanh vỡ nát.

Càng nhiều nữa Cự Mộc, bị Mộc Dịch Hỏa Long ngăn trở, tại từng tiếng nổ đùng xuống, ánh lửa văng khắp nơi, ánh sáng màu xanh tán loạn, Hỏa Long cùng Cự Mộc đồng quy vu tận.

Đơn thuần pháp thuật uy lực, Lục Mặc thi triển Cự Mộc, không có ở đây Mộc Dịch Hỏa Long phía dưới.

Luận pháp khí, Mộc Dịch Phi Linh cửu châm khó có thể triển khai tác dụng cực lớn, mà Lục Mặc Bất Hủ Thanh Đăng, chính hướng Mộc Dịch bao bọc mà đến.

Tình cảnh lên, Lục Mặc chiếm cứ một chút thượng phong, tuy rằng chỉ có một chút như vậy điểm, tại cao thủ trong quyết đấu, rồi lại có thể là thắng bại mấu chốt.

Mộc Dịch không muốn lại kéo xuống dưới, hắn tự tay tại trong tay áo tìm tòi, chợt, trong tay hơn nhiều ba trượng giống như đúc phù lục.

"Ha ha, Mộc sư huynh quả nhiên còn có Hỏa Long phù!" Trương Duẩn tản ra giữa lông mày một tia thần sắc lo lắng.

"Hắn rốt cuộc lại dùng ra phù lục, cuộc tỷ thí này phải đổi được càng thêm đặc sắc rồi!" Đối với đơn thuần xem cuộc chiến tu sĩ mà nói, đây cũng là bọn hắn chờ mong thấy tình cảnh.

Không có quá nhiều một chút bối rối phát ra, Mộc Dịch móc ra ba trường Hỏa Long phù, không ít người đã đoán trước hoặc đoán được.

"Xem ra còn không tính quá kinh thế hãi tục!" Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, tâm niệm vừa động phía dưới, ba trường huyết phù hóa thành ba đạo cự đại Hỏa Long, đánh về phía Lục Mặc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Ảo Giác

Nhìn thấy Mộc Dịch dùng ra phù lục, Lục Mặc một chút cũng không có cảm thấy ngạc nhiên, hắn không cần nghĩ ngợi từ trong tay áo lấy ra một chút đặc thù màu xanh hạt, hướng trước người ném đi.

Trong chốc lát, màu xanh sáng lóng lánh, chỗ cũ xuất hiện bảy tám chục người tu sĩ thân ảnh, đều cùng Lục Mặc giống như đúc.

Đã liền bọn hắn toả ra khí tức, cũng độc nhất vô nhị.

Những bóng người này không ngừng thay đổi vị trí, đầy trời đều là từng cái một Lục Mặc, thiết giả khó phân biệt.

Ba đạo huyết phù biến thành Hỏa Long xông về trong đó ba cái "Lục Mặc", trong tiếng nổ vang, cái này ba cái "Lục Mặc" đều bị nổ thành một chút chút ánh sáng màu xanh tán loạn biến mất, hiển nhiên những thứ này chỉ là vô số cổ ảo giác.

"Huyền Linh Thảo hạt giống, loại vật này cực kỳ hiếm thấy, Lục Mặc rõ ràng cho tới một ít!" Trương Dật Hiên có chút kinh ngạc nói.

Mỗi một viên Huyền Linh Thảo hạt, đều có thể biến ảo thành một cổ trông rất sống động ảo giác, coi như là Mộc Dịch có thể xuất ra hai mươi trương huyết phù, cũng không có thể đem cái này bảy tám chục bộ ảo giác đều thanh trừ sạch sẽ, bởi như vậy, giấu ở ảo giác trong Lục Mặc chân thân, liền tương đối an toàn.

Dùng loại phương pháp này, liền có thể đơn giản phá vỡ Mộc Dịch phù lục, cũng đúng Mộc Dịch mặt khác thủ đoạn công kích tạo thành không

tiện, nếu như Mộc Dịch muốn đem những thứ này ảo giác toàn bộ thanh trừ sạch sẽ, sẽ phải hao phí đại lượng pháp lực cùng tinh lực, tại kịch liệt lớn trong chiến đấu, Lục Mặc hầu như không có khả năng cho hắn cơ hội như vậy.

"Đều nói Lục sư huynh tinh thông thảo mộc Linh dược, quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ sợ cũng chỉ có hắn có thể đem Huyền Linh Thảo hạt giống luyện hóa thành cao minh như thế ảo giác, ta một chút kẻ hờ cũng nhìn không ra!" Trương Duẩn khâm phục cực kỳ cảm thán nói.

Cùng loại ý tưởng tu sĩ không ít, lúc Lục Mặc tế ra cái này một đồng lớn ảo giác về sau, một hồi kinh ngạc tiếng hoan hô từ trong đám người truyền ra.

Mộc Dịch bất vi sở động, hắn nhướng mày nhìn như vậy ảo giác liếc, trong hai tròng mắt, một tầng nhàn nhạt màu vàng vàng sáng nổi lên, lóe lên tức thì.

Mộc Dịch lại lấy ra ba trường huyết phù, nhẹ nhàng run lên, ba trường huyết phù hóa thành ba đạo Hỏa Long, ba đạo Hỏa Long mục tiêu công kích không có phân tán. Mà là đồng loạt hướng một cái trong đó "Lục Mặc" công tới.

Cái này Lục Mặc sắc mặt biến hóa, tại Hỏa Long công tới trước, vội vàng thi triển ra thành từng mảnh màu xanh cột sáng, người kia hóa thành che trời Cự Mộc, cùng Hỏa Long ở giữa không trung gặp nhau, âm âm lúc giữa đồng quy vu tận.

Không hề nghi ngờ, cái này Lục Mặc mới là chân thân.

Lục Mặc nhướng mày, hắn đối với chính mình ảo giác rất có tin tức. Mới dám tại đại chiến có ích ra, Mộc Dịch không có đan sĩ tu vi, không nên có thể nhìn thấu ảo giác thật giả mới đúng.

"Chẳng lẽ là có đan sĩ trưởng lão âm thầm truyền âm chỉ điểm ?" Lục Mặc hướng trên bầu trời vài tên trưởng lão nhìn lướt qua, chau mày.

Khả năng này hoàn toàn chính xác tồn tại, Lục Mặc lập tức biến chiêu.

Hắn và hơn mười chỉ ảo giác, hăng hái ở giữa không trung di động đứng lên, một khắc cũng không dừng lại.

Nếu là Mộc Dịch dựa vào người khác chỉ điểm mới có thể nhìn thấu Lục Mặc chân thân, liền có một cái truyền âm quá trình, như vậy hắn liền không kịp bắt Lục Mặc vị trí.

Lục Mặc cùng ảo giác trên thân một hồi ánh sáng màu xanh lập loè. Vô thanh vô tức, Lục Mặc chân thân cùng mấy cỗ ảo giác giữa đã mấy lần thay đổi vị trí, hắn không tin. Mộc Dịch còn có thể nhìn thấu hắn chân thân vị trí!

Không dễ không cần nghĩ ngợi lại là năm cái huyết phù tể ra, những thứ này huyết phù, đều là Mộc Dịch máu huyết chỗ luyện, chỉ cần Mộc Dịch tâm niệm vừa động, thông qua huyết mạch cảm ứng, nhiều hơn nữa huyết phù đều có thể đồng thời kích phát sử dụng, điểm này, so với thao túng phù lục càng thêm thuận tiện.

Đồng thời, biểu hiện ra đến xem. Những thứ này huyết phù cùng Hỏa Long phù tể luyện cũng không có bao nhiêu khác nhau, Mộc Dịch không cần lo lắng bởi vậy lộ ra kẻ hở.

Năm đầu dữ tợn lớn đại hỏa long, tại Mộc Dịch trước người thoáng hiện, kỳ xoát xoát xông về một cái trong đó Lục Mặc.

Lục Mặc kinh hãi, lúc này đây. Mộc Dịch lại đã tìm đúng chân thân!

Còn có vài chục cái ảo giác tồn tại, mà Mộc Dịch chỉ công kích hắn chân thân một cái, liên tục hai lần đều là loại tình huống này, hiển nhiên, đây

không phải vận khí. Mà là Mộc Dịch có thể xem thấu thiệt giả!

"Hắn có thủ đoạn gì, vậy mà có thể xem thấu Huyền Linh Thảo hạt giống huyền thuật!" Lục Mặc trong lòng kêu khổ, đối mặt năm đầu khí thế hung hăng Hỏa Long đột kích, hắn không thể không toàn lực tể ra chân nguyên, cuối cùng mới miễn cưỡng phòng ngự xuống.

Mà bởi vì Lục Mặc chỉ lo phòng thủ, thế công tự nhiên cũng chỉ giảm bớt không ít, Mộc Dịch tại huyết phù cùng Tam Muội chân hỏa yểm hộ xuống, thuận lợi từ khắp nơi Thiên Thanh Đẳng trong bay ra hơn trăm trượng, không có bị băng bó vây quanh ở bên trong.

Hai người lần nữa trở lại thế cân bằng. Bất quá Mộc Dịch vừa rồi chủ yếu lấy dùng huyết phù làm chủ, không có tiêu hao quá nhiều pháp lực, mà Lục Mặc vô luận là tể ra Huyền Linh Thảo hạt giống chế tạo ảo giác, còn là chống cự huyết phù biến thành Hỏa Long công kích, đều hao phí đại lượng chân nguyên, cục diện bây giờ, ngược lại đối Mộc Dịch có lợi.

"Kỳ quái, Mộc sư huynh như thế nào nhìn ra kẻ hở hay sao?" Trương Dẫn về mặt ngạc nhiên hoang mang, thẳng đến Lục Mặc ra tay phòng ngự, hắn có thể đoán được đó là Lục Mặc chân thân, mà không phải ảo giác.

Trương Dật Hiên nhường mảy, hướng Mộc Dịch nhìn kỹ lại, kết quả, hắn phát hiện Mộc Dịch trong hai tròng mắt tựa hồ có kim quang lập lòe, mặc dù chỉ là lóe lên tức thì, rồi lại vừa vụn bị Trương Dật Hiên nhìn ở trong mắt.

Trương Dật Hiên thầm nghĩ trong lòng: "Cái này Mộc sư đệ sở học quá mức hỗn tạp, ngoại trừ chế phù bên ngoài, hắn rõ ràng còn tu luyện đặc thù thần mục thần thông. Cũng không biết là loại nào thần mục thần thông, vậy mà có thể đơn giản nhìn thấu cao minh như thế ảo giác, tất nhiên không phải chuyện đùa!"

Trương Dật Hiên không có đoán sai, Mộc Dịch có thể xem thấu Lục Mặc chân thân chỗ, đích xác là bằng vào thần mục thần thông, đang tại hẩn lấy được Âm Dương Mục truyền thừa.

Âm Dương Mục tu luyện đại thành, liền có thể nhìn thấu Âm Dương; Dương Mục hiểu rõ phàm trần, Âm Mục tham phá luân hồi!

Hôm nay, Mộc Dịch tuy rằng còn không đạt được cái loại này cảnh giới, nhưng đối phó với bình thường ảo giác, ẩn nấp thủ đoạn, vẫn còn có chút chỗ độc đáo.

Vì vậy, nguyên bản chỉ có đan sĩ mới có thể nhìn thấu ảo giác, Mộc Dịch đã có Âm Dương Mục tương trợ, cũng có thể nhìn ra một ít manh mối.

Mộc Dịch lại lấy ra năm cái huyết phù, một trận chiến này, hẩn đã lộ ra ngay mười sáu cái phù lục, số lượng kinh người, nhưng còn không đến mức khiến cho hoài nghi.

Năm cái huyết phù, hóa thành năm đầu cực lớn Hỏa Long, từ khác nhau phương hướng đồng thời hướng Lục Mặc chân thân công tới, cái kia chút ít ảo giác tuy rằng không ngừng di động, làm giả công kích phòng ngự, cố hết sức che giấu, nhưng đều không làm nên chuyện gì.

Lục Mặc thần sắc trầm xuống, những thứ này phù lục lợi hại, hẩn lúc trước đã kiến thức qua!

Bất luận cái gì một cái Hỏa Long, đều đủ để so sánh Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ toàn lực pháp thuật một kích; năm đầu Hỏa Long, chính là năm đạo cường đại pháp thuật công kích, Hỏa Long tốc độ vừa nhanh, lực phá hoại lại cực kỳ đáng sợ, ngoại trừ chính diện ngăn cản bên ngoài, căn bản không có những biện pháp khác!

Nhưng mà muốn ngăn lại năm đạo Hỏa Long, hao phí chân nguyên, thế nhưng là tương đối nhiều!

Lục Mặc đem dây leo pháp khí vừa thu lại, người kia không lại tiếp tục về phía trước kéo dài, mà là nhao nhao quay về núp ở Lục Mặc chân thân chung quanh, hình thành từng đạo kín không kẽ hở dây leo chi bức tường.

Hắn làm như vậy, chính là muốn tiết kiệm chân nguyên pháp lực, liều mạng pháp khí bị tổn thương mạo hiểm, cách dùng khí đến hóa giải cái kia vài đạo Hỏa Long!

"Ầm ầm" nổ đùng âm thanh, Hỏa Long tại dây leo chi trên tường bạo liệt ra, ánh lửa văng khắp nơi về sau, Hỏa Long tuy rằng biến mất, cái kia dây leo phát ra ánh sáng màu xanh, cũng ảm đạm rồi không ít.

Trương Dật Hiên nhường mày: "Lục Mặc hợp thành tên pháp khí Bất Hủ Thanh Đằng cũng đã bị hao tổn, cái kia còn thể nào tiếp tục tác chiến?"

Không ít người đều là như vậy nhìn, cảm thấy thắng bại đã phân, bọn hắn hoặc là cao hứng, hoặc là thất vọng. Ở trên không trong chú ý tỷ thí Từ trường lão đám người, trên mặt cũng lộ ra một tia nhẹ nhõm vui vẻ.

Nhưng mà, Lục Mặc nhưng không có buông tha cho, ánh lửa vừa mới lui ra, Mộc Dịch liền chứng kiến, Lục Mặc tay thuận cầm một cây màu đỏ sậm kỳ lạ tiểu thảo, cũng há miệng đem nuốt sống nuốt xuống.

"Hóa Yêu Thảo!" Mộc Dịch biến sắc.

Mộc Dịch có một quyển da thú sách cổ, chuyên môn giảng thuật các loại Kỳ Môn dược liệu; mà như vậy sách cổ, chính là hắn từ Lục Mặc tay ở bên trong lấy được đấy.

Sách cổ đang có ba loại này tiểu thảo giới thiệu, cỏ này tên là Hóa Yêu Thảo, nghe nói là đẳng cấp cao Yêu thú trong sào huyết sinh sôi Linh thảo, cùng Yêu thú quanh năm làm bạn, hấp thu Yêu thú một ít tinh hoa khí tức.

Nuốt vào Hóa Yêu Thảo, có thể tại trong thời gian ngắn khiến tu sĩ kế thừa một ít đến từ Yêu thú thần thông, về phần thần thông mạnh bao nhiêu, liền nhìn cùng cái này Hóa Yêu Thảo làm bạn Yêu thú là lai lịch gì.

Mộc Dịch nhớ kỹ, sách cổ trong cường điệu đề cập, Hóa Yêu Thảo thần thông càng lớn, tác dụng phụ cũng lại càng lớn, Lục Mặc vậy mà lựa chọn nuốt Hóa Yêu Thảo, đã là đang chuẩn bị một kích cuối cùng!

Thà làm ngọc vỡ, không làm ngôi lành, cái này chính là Lục Mặc lúc này thái độ.

Xem cuộc chiến tu sĩ tu đồ, hầu như không ai có thể nhận ra cở này lai lịch, vì vậy tất cả mọi người chỉ là ngạc nhiên, nhưng lại không biết sau một khắc đem sẽ phát sinh cái gì.

Một gã đan sĩ trưởng lão tựa hồ là phát hiện không ổn, hẩn tranh thủ thời gian mật ngữ truyền âm, hướng các trưởng lão khác nói vài câu, lập tức Từ trưởng lão đám người thần sắc, đều thoáng cái trở nên ngưng trọng lên.

Mộc Dịch vội vàng đem trong đan điền chân nguyên pháp lực toàn lực thi triển đi ra, Tam Muội chân hỏa hóa thành đầy trời sao băng, hướng Lục Mặc điên cuồng tấn công mà đi, Phi Linh cửu châm cũng xen lẫn trong đó, phát ra chói mắt ánh sáng màu đỏ, dung nạp pháp lực chân nguyên đã bão hòa!

Lục Mặc bỗng nhiên phát ra một tiếng thét lên, thanh âm này bén nhọn chói tai, không giống người thanh âm, càng giống là nào đó phi cầm tiếng kêu to.

Lục Mặc trong lúc đó thân hình hướng lên một chuỗi, toàn thân hẩn ánh sáng màu xanh lưu chuyển, tại sau lưng của hẩn, từng sợi đẹp mắt ánh sáng màu xanh ngưng kết thành hình, hóa thành hai cái hơn một trượng lớn nhỏ màu xanh cánh, lông vũ tầng tầng, trông rất sống động.

Cùng lúc đó, Lục Mặc khí tức, cũng có biến hóa cực lớn, khí tức của hắn trở nên cuồng bạo cực kỳ, hiển nhiên không phải là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ nên có khí tức!

"Đây là thần thông gì!" Xem cuộc chiến đám người sôi trào, phù lục cũng tốt, biến lửa cũng được, dù là thanh đằng đầy trời, những thứ này đều là bọn hắn được chứng kiến thần thông, có thật nhiều người mình cũng có thể thi triển đi ra, chỉ là uy lực lớn nhỏ có một chút khác biệt mà thôi.

Nhưng mà, dùng chân nguyên pháp lực huyền hóa ra một đôi như thế chân thật lông cánh, nhưng là những tu sĩ này chưa bao giờ thấy qua, thậm chí chưa từng nghe nói qua thủ đoạn!

Mọi người đối Lục Mặc, lần nữa tràn ngập chờ mong.

Hầu như chú ý của mọi người lực lượng, đều đặt ở Lục Mặc trên thân, lúc này, mặc dù có ít người ly khai hoặc đi vào trong sơn cốc quan sát tỷ thí, cũng sẽ không khiến cho cái gì chú ý.

Một gã Huyền Nghĩa Môn đệ tử, lúc này đi tới tỷ thí trước đài, hắn vẻ mặt tràn đầy lo lắng thần sắc, liếc không nháy mắt nhìn về phía Mộc Dịch.

Lục Mặc đang lúc mọi người nhìn chăm chú ở bên trong, hắn một tiếng động trời vang lên về sau, sau lưng hai cánh khê vũ, lập tức từng tầng một lóng lánh ánh sáng màu xanh khi hắn lông cánh trên ngưỡng tụ, lập tức hóa thành vạn đạo ánh sáng màu xanh, nghênh đón cái kia vô số hỏa diễm sao băng mà đi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Họa Quyển

Màu xanh dưới ánh sáng, hỏa diễm sao băng trong nháy mắt dập tắt tiêu tán, đã liền cái kia mấy miếng Phi Linh cửu châm, cũng bị ánh sáng màu xanh xa xa đánh bay, căn bản không cách nào tới gần Lục Mặc.

"Mộc sư đệ muốn thất bại!" Trương Dật Hiên kinh hãi ngoài, nhẹ nói nói.

"Cái này Lục Mặc lúc này khí tức, đã tiếp cận đan sĩ phương diện. Hắn thi triển thần thông, cũng đã tiếp cận đan sĩ tiêu chuẩn, Mộc sư đệ ngay cả là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ trong người nổi bật, nhưng không cách nào cùng đan sĩ thực lực tồn tại chống lại!"

"Dược thảo kia cuối cùng là lai lịch gì, vậy mà có thể cho một gã Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, trong thời gian ngắn phát huy ra tiếp cận đan sĩ thực lực! Cái này không khỏi cũng quá cường đại một ít!"

"Mọi thứ có lợi tất có tệ, các loại dược thảo kia hiệu dụng sau đó, Lục Mặc khẳng định phải pháp lực đại tổn, hay không còn có mặt khác bất lương hậu quả, cũng rất khó nói! Bất quá, nếu như vì vậy mà thủ thắng, đạt được một quả Duyên Hoa Đan, cái kia vẫn là hết sức đáng giá đấy!"

Có hơn mười đạo ánh sáng màu xanh xuyên thấu hỏa diễm sao băng, công hướng về phía Mộc Dịch, Mộc Dịch cố hết sức thi triển hộ thể Tam Muội chân hỏa, những thứ này ánh sáng màu xanh vẫn đang tại trong biển lửa ghé qua hơn mười trọng, mới cuối cùng tán loạn ra.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, đối phương thực lực, tại nuốt Hóa Yêu Thảo về sau, đã có một cái đột nhiên tăng mạnh biến hóa.

Dưới loại tình huống này, mặc dù hấn lại tể ra mấy tấm huyết phù, cũng là vu sự vô bổ!

"Đành phải mạo hiểm thử một lần, hy vọng có thể lừa dối qua, tốt nhất nơi đây không cần có Hỏa Vân Tà Thần nhân vật như vậy!" Mộc Dịch thầm nghĩ, hấn nhìn thấy Lục Mặc lúc này bộ dáng, trong lòng nảy sinh ra một cái người can đảm ý tưởng.

"Dùng Hóa Yêu Thảo biến hóa yêu thân, loại này thần thông, tại hạ vừa vặn cũng sẽ!" Mộc Dịch cố ý hô to một tiếng, nuốt vào một viên viên đan dược.

Cái này không phải là Tư Huyết Hoàn cũng không được Phí Huyết Hoàn, càng không phải là mặt khác linh đan diệu dược, mà là Mộc Dịch luyện đan sau khi thất bại một viên phế đan, căn bản không có hiệu quả gì; đương nhiên, cũng sẽ không có người có thể tại gần ngủi khoảnh khắc nhận ra viên này "Đan dược" .

Nuốt vào viên đan dược kia về sau, Mộc Dịch khí tức cũng đại biến rất nhiều, quanh người hấn hỏa diễm càng lớn. Toàn thân đều toát ra một tầng lưu động ánh lửa, có một chút ánh lửa tụ tập tại sau lưng của hấn, tạo thành một đối với hỏa diễm cánh.

"Cái gì, hấn cũng sẽ một chiêu này!" Chung quanh ồn ào một mảnh, mọi người kinh hãi trình độ, tuyệt không hơn vừa rồi Lục Mặc "Biến thân" thời điểm.

Tại Hỏa Diễm Sí yểm hộ xuống, Mộc Dịch kích phát huyết mạch chân nguyên, khiến chung quanh hỏa lực càng lớn. Hấn hy vọng, mọi người lực chú ý đều tập trung ở hấn và Lục Mặc "Lông cánh" lên, như vậy sẽ rất khó có người phát hiện hấn huyết mạch bí mật.

Đương nhiên, nếu như vậy xem có Hỏa Vân Tà Thần như vậy thân có thần mạch, cũng tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 tu sĩ, vậy khẳng định sẽ

nhìn ra kẽ hở; nếu như bản thân không có thần mạch, cũng không biết 《Thần Mạch Quyết》, cái kia mặc dù là đan sĩ tu vi, cũng rất khó nhìn thấu.

Đây cũng là Mộc Dịch bất đắc dĩ một chiêu.

Quả nhiên, tất cả mọi người vì hai người này biến hóa ra cánh hấp dẫn, một cái ánh sáng màu xanh lưu động. Một cái hỏa diễm đặng đặng, không thể nghi ngờ đều là tinh khiết chân nguyên biến thành, chính là thật sự cao minh thần thông.

Lục Mặc kinh hãi ngoài. Sắc mặt lộ ra một tia tuyệt vọng.

Nhưng mà hắn vẫn đang không buông bỏ, hai cánh lóe lên, lập tức ánh sáng màu xanh như Vạn Kiếm đồng thời trảm, thiên địa chịu biến sắc!

Mộc Dịch cũng vỗ hai cánh, hắn cũng không có thi triển không gian thần thông, mà là đem cường đại hơn hỏa chân nguyên, hóa thành vô số Hỏa Long, nghênh đón hướng ánh sáng màu xanh.

Lúc này đây giao phong, song phương cũng đã vượt ra khỏi Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ ứng với tiêu chuẩn, một trận chiến này. Cũng không xấu hổ vì Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ đỉnh phong cuộc chiến!

Đầy trời ánh sáng màu xanh Hỏa Long lẫn nhau tiêu hao, lần này giao phong, hai người vẫn đang lực lượng ngang nhau.

Nhưng mà Mộc Dịch biết rõ, thắng lợi tại cạnh mình.

Bởi vì hắn trong huyết mạch chân nguyên, còn tương đối dày đặc. Có thể chi trì một đoạn thời gian rất dài; mà dựa vào nuốt Hóa Yêu Thảo tăng thực lực lên Lục Mặc, không có khả năng kiên trì quá lâu!

Quả nhiên, Lục Mặc cường công hai đợt không tầm thường tay về sau, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên là chân nguyên pháp lực tiêu hao quá độ, đã

cực kỳ hư không!

Lúc này. Lục Mặc có lẽ thu đi công pháp, kịp thời nhận thua, nhưng mà hãn thủy chung không muốn buông tha cho, hãn cắn chặt răng, dốc sức liều mạng nghiền ép đan điền, đều muốn bài trừ đi ra một ít chân nguyên, thi triển một kích cuối cùng!

Sau đó, không chờ hãn thi triển đi ra, hãn trong lúc đó thần tình ngốc trệ, sau đó vậ mà vang lên một tiếng, giống như nổi điên giống nhau ở giữa không trung lộn xộn, pháp khí tiện tay ném đi, Càn Khôn đại trong bảo vật, cũng từng kiện từng kiện vứt bỏ đi ra.

Mộc Dịch sửng sờ, không lại ra tay.

"Hóa Yêu Thảo quả nhiên có chút tác dụng phụ, hãn sử dụng chân nguyên quá độ, dẫn đến trong nháy mắt đã mất đi thần trí!"

Mộc Dịch cũng lập tức thu hồi công pháp, huyết mạch của hãn thật sự có, chỉ kích phát ngắn ngủn thời gian qua một lát, hy vọng không có bị người nhìn thấu.

"Lục sư huynh, giữ vững vị trí tâm thần!" Mộc Dịch đoạn quát một tiếng, trong thanh âm ẩn chứa một đám chân nguyên.

Lục Mặc bị một tiếng này gào to bừng tỉnh, trong lúc đó khôi phục thần trí, hãn nhìn nhìn chung quanh thừa thốt một đoàn bảo vật, ý thức được bản thân vừa rồi chuyện đã xảy ra.

"Bất tài thua, chúc mừng Mộc sư đệ!" Lục Mặc tận lực bình tĩnh nói, nhưng mà, hãn vẫn đang khó có thể che giấu ở bản thân thất lạc.

Hơn nữa bởi vì chân nguyên tiêu hao nghiêm trọng mà sắc mặt tái nhợt, lúc này Lục Mặc, thoát nhìn càng tang thương, dường như đánh xong một trận chiến này, hãn trong nháy mắt già rồi mười tuổi!

"Đa tạ!" Mộc Dịch thân nhiên nói, hắc bản muốn an ủi đối phương vài câu, nhưng câu nói sau cùng cũng không có nói.

Trận chiến này cuối cùng kết thúc, bốn phía tiếng vỗ tay tiếng vang như sấm, tiếng hoan hô nổi lên bốn phía, không ít tu sĩ cao giọng kêu Mộc Dịch tên. Xem cuộc chiến tu sĩ ăn no thỏa mãn, nhất là song phương cuối cùng tể xuất thủ đoạn, cao thâm mật trắc, cục diện cũng là thoải mái phập phồng.

Lục Mặc lúc này chính yên lặng lục tìm lấy cái kia chút ít rơi lả tả bảo vật, cùng chung quanh náo nhiệt tình cảnh, hình thành tươi sáng rõ nét đối lập.

Có chút vật, đã rơi vào Mộc Dịch phụ cận. Vì vậy Mộc Dịch cũng thay hắc nhật lên một ít.

Có Nhất Trương Họa cuốn cửa hàng trên mặt đất, Mộc Dịch nhật lên lúc, tự nhiên mà vậy liền nhìn lướt qua.

Cái nhìn này quét về sau, hắc rồi lại trong lúc đó trong lòng chấn động, kích động tâm đều muốn nhảy ra ngoài bình thường, phần này kích động, thậm chí còn vượt qua hắc chiến thắng Lục Mặc, đoạt được Duyên Hoa Đan!

Mộc Dịch thân thể, cũng vì vậy mà run nhè nhẹ, hồi lâu mới bình tĩnh trở lại.

Tốt vào lúc này hắc vừa mới chiến thắng, mặc dù có chút không giống bình thường tâm tình biến hóa, mọi người cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Mộc Dịch cố hết sức bình phục tâm cảnh về sau, yên lặng đem cái này bức vẽ cuốn cầm chắc, để vào một bên trong hộp ngọc, cùng những bảo vật khác cùng một chỗ, giao cho Lục Mặc.

"Đa tạ!" Lục Mặc tiếp nhận mấy thứ này, nói lời cảm tạ một tiếng.

"Lục sư huynh, nếu có thời gian, tại hạ muốn cùng người kỹ càng nghiên cứu thảo luận một phen." Mộc Dịch hướng Lục Mặc nói ra, ngữ khí chân thành.

Lục Mặc sửng sờ, hần nhìn đến Mộc Dịch ánh mắt mong chờ, sau đó nhẹ gật đầu, cười khố nói nói: "Bất tài muốn trong động phủ ngồi xuống hồi lâu, Mộc sư đệ tùy thời có thể tới tìm hiểu."

"Một lời đã định!" Mộc Dịch mỉm cười nói.

Nơi đây hoàn cảnh phức tạp, lại có rất nhiều đan sĩ tiền bối, hần cũng không dám mật ngữ truyền âm, nói toạc cái kia họa quyền sự tình.

Tiếng hoan hô giăng co một thời gian thật dài, Mộc Dịch tại tông môn trưởng lão ý bảo xuống, cũng bay tới giữa không trung, hướng bốn phía tu sĩ hơi hơi thi lễ, lấy bề ngoài lòng biết ơn.

Sau đó, Huyền Hà Tông Đại trưởng lão liền đại biểu hội hữu lôi thai chủ sự phương hướng, tuyên bố lần thứ nhất hội hữu lôi thai chấm dứt, hần nói đi một tí khích lệ hậu bối lời nói, sau đó ở trước mặt đem sáu vạn tinh thạch cùng Duyên Hoa Đan đều giao cho Mộc Dịch.

Lục Mặc cũng không có sớm rời đi, hần tại bệ đá trong góc, yên lặng nhìn xem một màn này, trong lòng chua xót, lại có bao nhiêu người có thể đủ nhận thức.

Mộc Dịch bao nhiêu có chút đồng tình Lục Mặc, nhưng là thập phần có hạn, hần biết rõ, nếu như hôm nay bại chính là mình, kết quả của mình, khả năng so với bây giờ Lục Mặc đối bi thảm hơn!

Cái gọi là nhất tướng công thành vạn cốt khô, một viên ngôi sao mới bay lên, thường thường nương theo lấy thêm nữa sao băng vẫn lạc.

Mộc Dịch nhận lấy ban thưởng về sau, mọi người liền dần dần tản đi, đương nhiên, bọn hắn vẫn còn trở về chỗ vừa rồi đỉnh phong một trận chiến, chính tốp năm tốp ba nghị luận liên tục.

Cũng không có thiếu tu sĩ, thừa cơ bay gần Mộc Dịch, chúc mừng ngoài, thuận tiện lẫn nhau kết giao nhận thức.

Trong chốc lát, Mộc Dịch liền bị bao bọc vây quanh, mà thất bại Lục Mặc quanh thân, cũng có không ít tu sĩ tiến đến an ủi làm bạn, đủ thấy Lục Mặc nhân duyên chuyển tốt!

"Sư phụ! Chúc mừng sư phụ chiến thắng!" Một gã tu đồ cũng xâm nhập trong đám người, lớn tiếng nói.

Mộc Dịch mỉm cười, hắn đã hiểu, đây là A Khí thanh âm.

A Khí trong tay giơ cao lên một quả màu vàng truyền âm lệnh, tựa hồ có chuyện khẩn cấp.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, hướng chung quanh đồng đạo cười làm lành xin lỗi vài tiếng, mang theo A Khí đã đi ra nơi này.

"Chuyện gì xảy ra ? Người lúc nào tới được ? Huyền Nghĩa Môn những người khác đâu ?" Mộc Dịch trong lòng nghi hoặc không ít, hắn một bên hỏi, một bên nhận lấy A Khí đưa tới truyền âm lệnh.

"Huyền Nghĩa Môn đã xảy ra chuyện, sư phụ xem qua truyền âm lệnh liền biết!" A Khí vẻ mặt uể oải.

Mộc Dịch nhẹ nhàng một đạo pháp quyết đánh vào truyền âm lệnh ở bên trong, người kia kim quang lóe lên, thanh âm của một cô gái truyền vào Mộc Dịch trong tai.

Là Giang Nhất Mặc!

"Cái gì, Huyền Nghĩa Môn cao thấp đều bị Vô Lượng Tông đàn sĩ trưởng lão bắt đi, hành động áp chế!"

Mộc Dịch sắc mặt đại biến.

Vô Lượng Tông đàn sĩ trưởng lão, rõ ràng cho thấy hướng về phía Mộc Dịch đi đấy. Hắn bản muốn lợi dụng Giang thị huynh muội xếp đặt thiết kế dẫn Mộc Dịch tiến đến, kết quả Giang thị huynh muội không muốn phối hợp, hắn liền dứt khoát trực tiếp mạnh mẽ bắt, hành động áp chế.

Giang Nhất Mặc khiến Mộc Dịch truyền tin tông môn, không muốn lấy thân phạm hiểm, nhưng Vô Lượng Tông đàn sĩ trưởng lão cũng tại phía sau bổ sung nói ra, hắn cùng với Huyền Tượng Tông rất nhiều trưởng lão đều có giao tình, bọn hắn tuyệt sẽ không vì chính là Huyền Nghĩa Môn ngoài cùng hắn khó xử. Hơn nữa nếu như Mộc Dịch dám truyền tin Huyền Hà Tông trưởng lão, hắn cũng sẽ thu được tiếng gió, sau đó lập tức giết chết những người này, làm được chết không có đối chứng!

Mộc Dịch nếu như tại tỷ thí sau khi kết thúc trong vòng một canh giờ không đến đến Huyền Nghĩa Môn ở bên trong, vị này Vô Lượng Tông đàn sĩ trưởng lão sẽ đem Huyền Nghĩa Môn cả nhà giết chết.

"Một canh giờ, vền vẹn có thể vội vàng đi đến. Mục đích của hắn, đơn giản chính là khiến ta ly khai Huyền Hà Tông, thuận tiện hắn động thủ mà thôi!" Mộc Dịch thở dài.

"Sư phụ, những người kia thật đáng sợ, A Ngưu đã bị bọn hắn trực tiếp giết chết!" A Khí khóc không thành tiếng, đây là lần đầu tiên tự mình tiếp xúc đến tu tiên giới hiểm ác.

Nếu như không phải là khiến hắn vội tới Mộc Dịch đưa lên truyền âm lệnh, nói không chừng hắn cũng cùng A Ngưu đồng dạng kết cục.

"Đáng giận!" Mộc Dịch trong đôi mắt, lửa giận đốt hiện.

"Mộc đạo hữu, người không muốn đi!" Cách đó không xa một nữ tử chính vội vàng bay tới, thân hình của nàng tướng mạo Mộc Dịch có chút quen thuộc, chính là năm đó "Hoàng phu nhân" .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Thù Mới Hận Cũ

"Phu nhân, các hạ lưu lại tại Vô Lượng Tông đan sĩ bên người, như thế nào tới chỗ này ? Không sợ tại hạ đem người bắt được, hành động áp chế sao ?" Mộc Dịch thản nhiên nói.

Hoàng phu nhân cười khở một tiếng, thở dài: "Thiếp thân bạc mệnh ở đâu đáng giá Mộc đạo hữu động thủ, nếu như Bành lão tổ thật sự quan tâm thiếp thân, cũng sẽ không không nghe thiếp thân khuyên bảo, mà đem Giang thị huynh muội đám người bắt lại!"

"Bọn hản tình huống bây giờ như thế nào ? Sống hay chết ?" Mộc Dịch vội vàng truy vấn, nàng này là Vô Lượng Tông đan sĩ trưởng lão Bành lão tổ người bên cạnh vật, nên biết không ít.

Hoàng phu nhân nói ra: "Tạm thời không có việc gì, Giang gia muội tử tâm tư linh hoạt, nàng đối xứng tự mình biết mất tích nhiều năm 'Uy thiếu gia' tung tích, Bành lão tổ trong lúc nhất thời không có đem nàng giết chết, nhưng kế này đoán chừng cũng không thể khiến nàng kéo dài quá lâu, qua không được nửa ngày, Bành lão tổ sẽ mất đi kiên nhẫn, đem giết chết!"

Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, cũng may Giang Nhất Mặc còn có nhanh trí, có thể nghĩ cách tạm bảo vệ tính mạng.

"Mộc đạo hữu, Bành lão tổ làm người luôn luôn cực kỳ bao che khuyết điểm, lại lòng dạ độc ác, hản muốn giết người, nghĩ hết biện pháp cũng muốn giết chết. Hản lần này lấy Huyền Nghĩa Môn người áp chế, mục đích chỉ có một, chính là đem người bỏ! Giết chết người về sau, Giang thị huynh muội cùng Huyền Nghĩa Môn người hản cũng sẽ không bỏ qua, nhất định

sẽ từng cái diệt khẩu! Thiếp thân khuyên người không muốn trước đi chịu chết, làm như vậy không có chút ý nghĩa nào, lấy thực lực của người, nói không chừng có thể có tiến giai kim đan một ngày, cho đến lúc đó, lại đi tru sát Bành lão tổ, vì Giang thị huynh muội đám người báo thù, đây mới là thượng sách!" Hoàng phu nhân gọn gàng dứt khoát khuyên.

"Người tại sao phải nói cho ta biết những thứ này, người không sợ Bành lão tổ biết rõ người đã tới tìm ta ?" Mộc Dịch nhướng mày, bán tín bán nghi.

"Thiếp thân đã quyết định ly khai Vô Lượng Tông, từ nay về sau phiêu linh thể gian, tự nhiên cũng không hề sợ Bành lão tổ trách cứ." Hoàng phu nhân ung dung nói: "Năm đó, thiếp thân tham lam đan sĩ uy danh cùng hậu đãi điều kiện, đáp ứng nương thân Bành trưởng lão làm thiếp tùy tùng. Những năm gần đây này, thiếp thân tuy rằng không hề vì sinh kế phát sầu, tại Vô Lượng Tông bên trong. Cũng có phần đã bị tôn trọng. Nhưng mà, mấy năm gần đây đến nay, thiếp thân nhưng không có vài ngày vui vẻ thời gian."

Mộc Dịch im lặng, từ Hoàng phu nhân hiện ra sắc mặt, hăn đại khái có thể nhìn ra, Hoàng phu nhân những năm này tại Vô Lượng Tông, thời gian qua cũng không phải quá tốt.

Cái này chẳng có gì lạ, đối với có được rất nhiều thiếp tùy tùng Bành lão tổ mà nói. Nàng bất quá là một cái có thể thái bổ lô đỉnh mà thôi, mặc dù nhất thời mới lạ lúc có thể sẽ đã bị một ít sủng ái, nhưng thời gian lâu dài, dĩ nhiên là đã bị vắng vẻ.

"Thiếp thân rời đi, Mộc đạo hữu bảo trọng. Chạm nhau một trận, thiếp thân rồi lại không có năng lực cứu ra Giang thị huynh muội cùng mấy cái đồ nhi, thiếp thân hổ thẹn!" Hoàng phu nhân âm đạm nói ra, quay người ý muốn rời đi.

"Sư mẫu bảo trọng!" A Khí khom người bái nói.

A Khí từng là Hoàng Vân Môn đệ tử, là hán tử họ Hoàng đồ đệ. Trước kia Hoàng phu nhân không nương thân Bành lão tổ lúc trước, A Khí một mực xưng nàng vì sư mẹ.

Hôm nay nghe được ngày cũ xưng hô, Hoàng phu nhân thân hình run lên. Chậm rãi xoay người lại, rất nhiều chuyện cũ, trong nháy mắt xông lên đầu.

"Lúc kia, tuy rằng cả ngày vì tông môn vận vật sự vụ quan tâm, cả ngày vì một chút không có ý nghĩa tình thạch mà phát sầu, nhưng nhớ tới, còn là lúc kia, càng vui vẻ hơn một ít. Đáng tiếc, rút cuộc trở về không được. Không phải sao!" Hoàng phu nhân nghẹn ngào vài tiếng, lập tức thân nhiên nói: "Loại này xưng hô còn là miễn đi, ta không xứng làm người sư mẫu!"

"Phu nhân chậm đã!" Mộc Dịch hô ở Hoàng phu nhân, hỏi: "Bành lão tổ muốn tiêu diệt giết tại hạ, nhưng mời mặt khác đan sĩ ? Nhưng thiết lập cạm bẫy ?"

"Mời mặt khác đan sĩ ?" Hoàng phu nhân nghe vậy sửng sồ. Lập tức lắc đầu cười khổ nói: "Giết chết văn bối lại không phải là cái gì sáng rọi sự tình, hơn nữa Mộc đạo hữu còn là Huyền Hà Tông nổi danh tu sĩ, cũng không phải có thể công nhiên trắng trợn giết chết đấy, hân làm sao có thể mời mặt khác đan sĩ ở đây, lưu lại nhược điểm! Về phần cạm bẫy, chẳng lẽ có một gã đan sĩ tự mình ra tay. Còn chưa đủ sao ?"

Nàng ngụ ý, Bành lão tổ thân là một gã đan sĩ, tự nhiên không đem Mộc Dịch đặt ở nhãn lực, không cần cố ý chuẩn bị mặt khác thủ đoạn.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hướng Hoàng phu nhân chấp tay nói ra: "Sau này còn gặp lại!"

Hoàng phu nhân miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, nhẹ gật đầu, xa xa bay đi.

"Sư phụ, vị này tiền phu nhân tiền bối nói cũng đúng, sư phụ không thể đi!" A Khí cũng khuyên nhủ.

Mộc Dịch bình tĩnh nói: "Vi sư đều có ý định! Người ở tại chỗ này, nếu là vi sư một ngày bên trong chưa từng phản hồi, người liền tự hành ly khai, về sau tu tiên giới, người muốn dựa vào chính mình đi xông!"

Nói tới chỗ này, hắc tử Càn Khôn đại trong lấy ra một ít tinh thạch cùng pháp khí loại bảo vật, giao cho A Khí, nói ra: "Ta và người thầy trò một trận, chính là duyên phận. Vi sư chỉ lo bản thân tu hành, cũng không có thời gian đối với người nhiều hơn chỉ điểm. Mấy thứ này tặng cho người, về sau người có thể tu luyện tới cảnh giới gì, liền nhìn người vận mệnh của mình! Vi sư chỉ có một câu dặn dò, mặc kệ ngày sau người là cường đại còn là nhỏ yếu, mặc dù không thể yên ổn một phương, cũng không muốn giống như Bành lão tổ như vậy tai họa một chỗ!"

"Đệ tử cần tuân sư mệnh!" A Khí thấy Mộc Dịch đã có xa nhau chi ý, đoán được dụng ý của sư phụ, hắc lúc này quỳ xuống, hướng Mộc Dịch trùng trùng điệp điệp dập đầu ba cái, bái tạ thầy ừ.

"Sư phụ làm người trọng nghĩa, hắc quả nhiên hay là muốn đi, điều này có lẽ, là ta một lần cuối cùng hướng sư phụ hành lễ!" Ý niệm tới đây, A Khí trong mắt đã lóe ra lệ quang.

Các loại A Khí lại đứng người lên lúc, Mộc Dịch đã hóa thành một đạo ánh lửa, lấy tốc độ cực nhanh, hướng xa xa bay đi, chỉ chốc lát sau, hắc liền biến mất ở chân trời tầng tầng dãy núi giữa.

Sau nửa canh giờ, một đường bay nhanh Mộc Dịch liền đã đi tới ở vào Huyền Hà Tông bên ngoài sơn mạch bên trong Huyền Nghĩa Môn.

Không xuất ra dự liệu của hãn, nơi đây cũng không có bao nhiêu người — thân là đan sĩ, vậy mà tự mình ra tay, dẫn người giết chết một cái yếu tiểu tông môn cao thấp cả nhà, điều này hiển nhiên không phải là cái gì đáng giá tuyên dương sự tình, người biết càng ít càng tốt.

Hơn nữa, Giang Nhất Mặc còn là Huyền Hà Tông tu sĩ, nơi đây lại là Huyền Hà Tông địa bàn, Bành lão tổ cũng không dám quá mức kiêu ngạo.

Bành lão tổ ngồi ở Huyền Nghĩa Môn trong đại điện, nghe lấy thủ hạ một gã Cổ Nguyên Kỳ trung niên tu sĩ báo cáo."Tra hỏi như thế nào ?" Bành lão người sắc mặt có chút chú ý.

Trung niên tu sĩ cung kính đáp: "Khởi bẩm lão tổ, cái kia Giang thị huynh muội mạnh miệng, mặc dù nuốt vào kết thúc tràng tán ra, cũng chịu được kịch liệt đau nhức không chịu nhiều lời một chữ, ngược lại là có người đệ tử không chịu đựng nổi, nói ra, hãn nói. . ."

Bành lão tổ trong lòng trầm xuống, quát: "Hãn nói cái gì, bản tôn sớm có chuẩn bị tâm lý, cho dù nói thẳng!"

"Vâng!" Trung niên tu sĩ nghiêm mặt nói ra: "Đệ tử kia nói, Uy thiếu gia gia hơn phân nửa đã bị chết, hơn nữa giết chết hãn đấy, rất có thể chính là Mộc Dịch! Uy thiếu gia tại trước khi mất tích, đã từng cùng Mộc Dịch phát sinh kịch liệt xung đột, từ đó về sau, Uy thiếu gia cùng Lý Tam Phong Tứ mấy người này không còn có xuất hiện qua!"

Bành lão tổ sững sờ: "Mộc Dịch! Cái nào Mộc Dịch ? Đắc tội bản tôn chính là cái kia Huyền Hà Tông tu sĩ, giống như cũng gọi là Mộc Dịch!"

Trung niên nhân nói ra: "Chính là kẻ này! Kẻ này hành hung về sau, mất tích mấy tháng, sau đó liền xuất hiện ở Huyền Hà Tông bên trong, thuộc hạ nghe ngóng, cái này Mộc Dịch quả nhiên chính là tại Uy thiếu gia sau khi mất tích không lâu, mới gia nhập Huyền Hà Tông đấy!"

"Thì ra là thế!" Bành lão tổ sắc mặt trở nên khó coi, thù mới hận cũ chung vào một chỗ, hăn hận không thể hiện tại liền nhảy vào Huyền Hà Tông, đem Mộc Dịch bầm thây vạn đoạn!

"Lão tổ, theo thuộc hạ nhìn, cái này Mộc Dịch hôm nay khẳng định không dám tới đây, lão tổ nhưng có biện pháp nào, đem người này dẫn xuất Huyền Hà Tông?" Trung niên nhân xin chỉ thị.

Bành lão tổ trầm ngâm một lát sau, nói ra: "Đem tên đệ tử kia mang đi, tạm thời không giết, lưu lại ăn ở chứng nhận, chỉ cần lại làm ra một ít 'Bằng chứng' chứng minh cái kia Mộc Dịch hoàn toàn chính xác mưu hại Uy Nhi, bản tôn liền mang theo những chứng cứ này nhân chứng, hướng Huyền Hà Tông yếu nhân! Huyền Hà Tông trưởng lão ở bên trong, ít ỏi mỗi người cùng bản tôn có một chút giao tình, quả quyết sẽ không bao che một người tu sĩ! Về phần nơi đây những người khác, liền cùng nhau giết diệt khẩu!"

"Cái kia nữ tu Giang Nhất Mặc, Vũ thiếu gia tựa hồ đối với hăn có một chút hứng thú, có muốn hay không lưu lại một lệnh?" Trung niên nhân nhẹ nói nói.

"Hừ, còn muốn lấy tham lam sắc đẹp! Đem người nữ kia tu cũng đã giết, không thể lưu lại hậu hoạn!" Bành lão tổ lạnh lùng nói.

Vừa dứt lời, Bành lão tổ bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, hăn vừa mừng vừa sợ, ngược lại lại phần nộ dị thường.

"Hắc, tiểu tử này vậy mà thật sự đi tìm cái chết! Cũng tốt, khiến bản tôn đã giảm bớt đi không ít phiền toái!" Bành lão tổ nói chuyện đồng thời, thân hình như chim to giống như bỗng nhiên bay lên trời, trực tiếp bay ra đại điện bên ngoài.

Trung niên tu sĩ sửng sờ, vội vàng theo sát phía sau, cũng đã chạy ra đại điện.

Vừa ra đại điện, hăn liền chứng kiến, cách đó không xa chính có một đạo ánh lửa, hướng nơi này kích xạ mà đến, trong ngọn lửa bóng người chớp động, không phải là Mộc Dịch thì là người nào!

"Rõ ràng thật sự có kẻ ngu ngốc như vậy, biết rõ có đan sĩ sẽ đối hăn bất lợi, cũng dám qua đi tìm cái chết!" Trung niên nhân trong lòng lấy làm kỳ.

Chỉ chốc lát sau, từ một chỗ khác trong nhà đá, cũng chạy ra một người tu sĩ, đúng là "Vũ thiếu gia" !

Hăn nhìn thấy Mộc Dịch về sau, vẻ mặt tràn đầy đều là vẻ oán hận.

Trong ngọn lửa Mộc Dịch, nhìn thấy ba người ra đón về sau, thân hình ngừng tụ dừng ở hơn nghìn trượng bên ngoài.

"Tiền bối thân là đan sĩ cao nhân, vậy mà đối một ít tu sĩ tu đồ các loại vẫn bối động thủ, cũng theo thứ tự vì áp chế, chẳng phải có mất thân phận?" Mộc Dịch thản nhiên nói.

"Hừ, chỉ cần bản tôn đem bọn người đều giết, người nào lại biết rõ việc này?" Bành lão tổ hừ lạnh nói ra, tuyệt không động khí.

"Văn bối đã theo như ước định đã đến, Giang thị huynh muội cùng Huyền Nghĩa Môn đệ tử đâu rồi, tiền bối có phải hay không có lẽ thả bọn họ một con đường sống!" Mộc Dịch vừa nói, một bên dụng thần niệm tìm kiếm chung quanh vài toà nhà đá.

"Bản tôn chỉ nói, người không đến liền giết chết bọn hăn, cũng không đã từng nói qua chỉ cần người đã đến rồi, sẽ không giết bọn hăn!" Bành lão tổ cười đắc ý nói, trong mắt hăn, một cái Cố Nguyên Kỳ tu sĩ dám độc thân đi vào trước mặt của hăn, cũng đã là cái chết người đi được!

"Ha ha, muốn trách thì trách chính người ngu xuẩn!" Vũ thiếu gia cũng cùng theo lớn cười nói: "Người lại dám một thân một mình trước đi tìm cái

chết! Chậc chậc, nghe nói người mới vừa ở hội hữu lân thai đoạt giải quán quân, đã là Huyền Hà Tông đệ nhất tu sĩ, có lẽ được nhiều người ủng hộ đi, như thế nào không nhiều lắm mang mấy người tu sĩ đến đây ?"

"Không cần!" Mộc Dịch thản nhiên nói: "Ta lần này tới là muốn giết người diệt khẩu, tự nhiên không thể để cho quá nhiều người biết rõ!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Thực Lực Chân Chính Của Mộc Dịch

Mộc Dịch lời nói hùng hồn, khiến ba người sững sờ ngoài, đều là miệng vỡ cười to.

Vũ thiếu gia cười càn khoa trương, hắc ôm bụng, nói ra: "Người cho là mình xưng là đệ nhất tu sĩ, có thể bề nghề thiên hạ đến sao ? Thật sự là tự cao tự đại! Người cũng chỉ ỷ vào phi châm pháp khí, vền vẹn có thể thắng được ta một bậc mà thôi, tại nhà ta lão tổ trước mặt, quả thực không chịu nổi một kích!"

Bành lão tổ nói ra: "Hưởng người vừa rồi câu nói kia, bản tôn có thể cho người sống lâu mấy ngày, mấy ngày nay, bản tôn muốn cho người nhận hết thế gian tàn nhẫn nhất thống khổ nhất hình pháp, sau đó đem người tươi sống tra tấn đến chết! Chỉ có như vậy mới có thể tiêu bản tôn mối hận trong lòng!"

Một phen nói nhảm sau đó, song phương đều thấy đối phương không có những người khác tay mai phục, vì vậy lập tức liền bắt đầu kịch chiến.

Nhìn như Mộc Dịch một đối ba, kỳ thật, trung niên tu sĩ cùng Vũ thiếu gia ít nhiều có chút sợ hãi Mộc Dịch, đều núp ở Bành lão tổ sau lưng, chỉ là tế ra phòng ngự pháp khí lấy ngăn cản Mộc Dịch liều chết phản kích, cũng không có ra tay công kích Mộc Dịch.

Có một gã đan sĩ ra tay, đã đầy đủ!

Bành lão tổ thở khẽ một tiếng, há miệng một phun, lại có một đạo hồng quang từ trong miệng hắc bay ra, cũng trong chớp mắt biến thành một thanh bọc lấy hừng hực liệt diễm dài ba xích màu đỏ bảo kiếm.

"Pháp bảo!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, "Nguyên lai cái này Bành lão tổ cũng là hỏa thuộc tính công pháp!"

Mộc Dịch tay áo run lên, trước người bá bá bá rơi xuống năm sáu đạo Yêu thú thân ảnh, mấy cái kim đan cấp cái khác Thi Thú, bị hấn toàn bộ tể ra!

Đồng thời, hấn kích phát toàn thân huyết mạch chân nguyên, vẻ này che giấu huyết mạch cũng kích thích lên, khiến hấn quanh thân phát ra một tầng dày đặc ánh lửa, sau lưng của hấn, còn có một đối với hỏa diễm long cánh ngừng tụ mà ra.

"Kim Đan Yêu thú ? Không đúng, là Thi Thú! Tiểu tử này vậy mà cùng Thi Môn có cấu kết!" Bành lão tổ sắc mặt biến hóa, ngạc nhiên muôn phần.

"Còn có cái kia đối với Hỏa Diễm Sí bàng, vậy là cái gì quái dị công pháp thần thông, toàn bộ Yêu khí đăng đăng!"

"Về phần khí tức của hấn, cũng là thập phần cổ quái, như thế hùng hậu thiên địa hỏa chân nguyên. Chỉ sợ không phải một cái Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ đan điền có thể dung nạp đấy!"

"Tiểu tử này như thế quý dị, khó trách dám một mình đến đây!"

Bành lão tổ trong lòng thoáng cái đã hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu, hấn cười lạnh một tiếng, nói ra: "Chỉ bằng mấy cái Kim Đan Thi Thú, đã nghĩ cùng chính thức đan sĩ giao thủ ? Người nghĩ đến thật đẹp!"

Vừa dứt lời, hấn liền hướng bốn mạng của mình Pháp bảo Nguyên hỏa kiếm một chút.

Người kia vèo một tiếng, hóa thành một đạo như điện giống như ánh lửa, hướng Mộc Dịch chém tới!

Mộc Dịch vội vàng tế ra này trước mặt phòng ngự pháp khí Huyền Hỏa Lệnh. Che ở trước người!

Về phần cái kia chút ít Kim Đan Thi Thú, Mộc Dịch cũng không có khiến chúng nó bảo vệ mình, mà là thông qua huyết mạch hướng chúng nó hạ chỉ lệnh —— liều lĩnh công kích đụng lão tổ.

"Sát!" Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, coi như là cực phẩm phòng ngự pháp khí Huyền Hỏa Lệnh, tại Nguyên hỏa kiếm một trăm phía dưới, như là giấy bình thường bị đơn giản trăm phá, thậm chí không có có ảnh hưởng đến Nguyên hỏa kiếm tốc độ!

Cái này chính là đan sĩ cùng tu sĩ ở giữa lớn nhất khác nhau: Đan sĩ có thể khống chế Pháp bảo, mà tu sĩ chỉ có pháp khí!

Pháp bảo phẩm chất, so với pháp khí mạnh quá nhiều. Căn bản không phải một tăng nữa. Vì vậy tại Pháp bảo trước mặt, tu sĩ hoàn toàn không có lực chống cự, đây cũng là tu sĩ rất không có khả năng chiến thắng đan sĩ nguyên nhân chủ yếu nhất!

Về phần pháp lực thâm hậu, thần niệm mạnh yếu. Cũng là trọng yếu nhân tố, nhưng không có Pháp bảo cùng pháp khí ở giữa cách xa tới được lớn.

Chỉ một kiếm này, một trăm, ngay cả là đệ nhất tu sĩ, cũng không cách nào ngăn trở!

Bành lão tổ hừ lạnh một tiếng, một kiếm này tế ra về sau, hẩn nhìn hướng Mộc Dịch ánh mắt, giống như là nhìn một người chết!

Về phần cái kia chút ít công tới Kim Đan Thi Thú, hẩn ngược lại là cũng không thèm để ý. Mộc Dịch một chết, chúng nó liền mất đi thao túng, liền sẽ tự động dừng lại.

Vũ thiếu gia đám người nhìn thấy Mộc Dịch kỳ dị thủ đoạn, tuy rằng kinh hãi không nhỏ, nhưng có đan sĩ lão tổ ra tay. Cũng không có toát ra lo lắng thần sắc.

Mộc Dịch hộ thể Tam Muội chân hỏa, cũng không cách nào ngăn cản Nguyên hỏa kiếm, người kia tại trong biển lửa, trực tiếp xé mở một đường khe hở, sát nhập Mộc Dịch trước người!

Pháp bảo cùng pháp khí lực công kích. Quả nhiên có khác nhau một trời một vực, trước đây còn chưa bao giờ có tu sĩ có thể sử dụng pháp khí trực tiếp trăm phá Mộc Dịch hộ thể chân hỏa!

Kiểm đi cực nhanh, trong nháy mắt liền tới, Pháp bảo tốc độ, vẫn còn pháp khí pháp thuật phía trên, coi như là phản ứng lại nhìn, bằng huyết nhục thân thể cũng không cách nào né tránh.

Mắt thấy một kiếm này sẽ phải đem Mộc Dịch một trăm vì hai, Mộc Dịch đột nhiên sau lưng hai cánh lóe lên, lập tức một mảnh ánh lửa đem bao phủ!

Sau một khắc, Mộc Dịch tại trong ngọn lửa hư không tiêu thất!

Nguyên hỏa kiếm đem nơi này lưu lại hỏa diễm một phân thành hai, rồi lại chụp một cái cái không!

Nháy mắt về sau, hơn trăm trượng bên ngoài ánh lửa lóe lên, Mộc Dịch thân hình lẳng không hiển hiện, trên lưng hắc cái kia đối với Hỏa Diễm Sĩ, lưu động lóng lánh ánh lửa, thoát nhìn rực rỡ tươi đẹp cực kỳ.

"Hỏa độn thuật!" Bành lão tổ sắc mặt đại biến, hắc nghẹn ngào hô: "Không có khả năng, không có khả năng! Liên bản tôn đều không thể lĩnh ngộ hỏa độn thuật, hắc một cái Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, làm sao có thể thi triển đi ra!"

Cứ như vậy một mất thần công phu, mấy cái Kim Đan Thi Thú đều đã đã phát động ra mạnh nhất thế công, các loại pháp thuật thần thông, thông qua Thi Thú hai mắt, miệng lớn các loại xì ra, hướng Bành lão tổ công tới!

Mà lần nữa hiện hình mà ra Mộc Dịch, trong tay đã hơn nhiều một chồng phù lục.

Là một chồng, không phải là mấy tấm, không phải là hơn mười tờ, là dày đặc một chồng.

Cụ thể có bao nhiêu trương huyết phù, Mộc Dịch bản thân cũng không biết chuẩn xác con số, nhưng mà khẳng định không dưới trăm tờ!

Mộc Dịch lẻ giơ tay lên, lập tức cái kia chút ít huyết phù như tuyết vùng giống như nhao nhao bay ra.

Tại Mộc Dịch cố hết sức huyết mạch dưới sự cảm ứng, những thứ này huyết phù nhao nhao bốc cháy lên, hóa thành một đoàn hỏa diễm, lại hóa thành dữ tợn lớn đại hỏa long, trong chốc lát, toàn bộ bầu trời bị hơn trăm chỉ Hỏa Long phong tỏa, ở giữa thiên địa đều bị ánh lửa làm nổi bật thành một mảnh màu đỏ.

"Không có khả năng! Coi như là hãn có thể làm ra trăm tờ Hỏa Long phù, lại làm sao có thể đồng thời kích phát, một lần tối đa có thể kích phát bảy tám trương, cũng đã là không thể tưởng tượng nổi rồi! Đồng thời kích phát hơn trăm cái phù lục, hãn là làm sao làm được!"

Một đường Hỏa Long, liền là một gã Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ toàn lực pháp thuật một kích; trăm đạo Hỏa Long đồng thời công tới, tương đương với trăm tên Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ đồng thời thi triển pháp thuật cường công, Bành lão tổ ngay cả là Kim Đan đan sĩ, làm sao có thể cùng không lồ như thế thế công chống lại!

Bành lão tổ sắc mặt như tro tàn, nháy mắt trước, hắn còn tưởng rằng Mộc Dịch đã chết định; nháy mắt về sau, Mộc Dịch lại muốn đưa hắn bức đến tuyệt cảnh!

Trung niên tu sĩ cũng là hoảng sợ vô cùng, hơn trăm trường Hỏa Long phù, giá trị cao tới hơn hai mươi vạn tinh thạch, cứ như vậy thoáng cái ném ra sử dụng, phần này quả quyết, thiên hạ tu sĩ ở bên trong, không có mấy người có thể làm được!

Mộc Dịch tế ra Hỏa Long phù trong nháy mắt, trung niên tu sĩ đã cảm thấy không ổn, hắn muốn chạy trốn! Hắn vậy mà cảm thấy, cái này cùng hắn đồng dạng tu vi Cổ Nguyên Kỳ thanh niên, có thể dễ dàng đem bản thân giết chết, vô luận vừa rồi hắn thể hiện ra loại nào thần thông, đều là cực kỳ đáng sợ, đều là không dám tưởng tượng đấy!

"Nguyên lai hắn lợi hại như vậy!" Vũ thiếu gia thất thần chán nản, hắn cái này mới phát hiện, một mực tự cao tự đại chính là mình, mình cùng Mộc Dịch ở giữa chênh lệch, nguyên lai có thật lớn như thế!

Mộc Dịch tại hội hữu lôi thai ở bên trong, không dám vận dụng quá nhiều huyết phù, không dám vận dụng Kim Đan Thi Thú, không dám vận dụng Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, liền huyết mạch chân nguyên cũng không dám dùng ra quá nhiều, mặc dù như vậy, hắn đều có thể cuối cùng đoạt giải quán quân, đủ thấy kỳ thật thực lực đã không phải bình thường Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ có thể so sánh.

Mà tại cái này sống chết trước mắt, Mộc Dịch buông hết thả trôi buột, đem những thủ đoạn này từng cái dùng ra, hắn lúc này, mới là hắn thực lực chân chính, có thể giết chết đan sĩ thực lực!

Mộc Dịch thủ đoạn, còn không có đều dùng ra, hắn tế ra trăm tờ huyết phù về sau, hướng lên đầu, đem một viên đỏ thắm viên đan dược nuốt vào.

Đây là một viên Phí Huyết Hoàn, trong thời gian ngắn có thể tăng lên một khoảng lớn Mộc Dịch huyết mạch.

Một viên Phí Huyết Hoàn rơi vào trong bụng, Mộc Dịch lập tức toàn thân nhiệt huyết sôi trào, không chỉ là hệ thống ánh lửa càng lớn, cái kia đối với Hỏa Diễm Sí cũng trở nên dày đặc đứng lên, chuẩn bị lông vũ chi tiết xong hiện, trông rất sống động!

Nguyên bản Mộc Dịch huyết mạch là Chân Mạch Kỳ tầng thứ bảy, lúc này ở Phí Huyết Hoàn dưới tác dụng, Mộc Dịch huyết mạch bốc cháy lên, tăng lên một khoảng lớn, đã tiếp cận "Nguyên Mạch Kỳ" cảnh giới, cũng chính là tương đương với đan sĩ cảnh giới.

"Hô!" Ánh sáng màu đỏ lóe lên, phong ấn giấu một đoạn thời gian Huyết Nha Nhận, rốt cuộc bị Mộc Dịch lần nữa tế ra, lúc này đây, đã có cường đại hơn huyết mạch cung cấp chân nguyên ủng hộ, Huyết Nha Nhận phát huy ra cường đại hơn uy năng, phía trên căn huyết phù văn, cũng trở nên dị thường lóe sáng.

Đối mặt một gã đan sĩ, Mộc Dịch không dám trong lòng còn có may mắn, đem bản thân che giấu không xuất ra đòn sát thủ, toàn bộ lộ ra, đem thực lực chân chính của mình, tại trong nháy mắt bày ra!

Về phần hấn tại hội hữu lân thai trong tử thí thường dùng Phi Linh cửu châm, Hỏa Long pháp thuật, hấn căn bản không có dùng ra —— cái kia chỉ là hấn mặt ngoài công phu mà thôi, đối phó bình thường tu sĩ là đủ, rồi lại đối đan sĩ không thể tạo thành bao nhiêu tổn thương!

Một trận chiến này trước trước sau sau, Mộc Dịch tại bay tới trên đường đi, đã sớm tại trong lòng diễn luyện vài lần. Trước tế ra Kim Đan Thi Thú hấp dẫn chú ý, lại dùng Hỏa Diễm Sí không gian thần thông tránh né đối phương công kích, đồng thời tế ra lực công kích kinh người trăm miếng huyết phù, lại ăn vào Phí Huyết Hoàn, tế ra Huyết Nha Nhận, đây hết thảy

trình tự hần đã sớm suy tư vài chục lần, lúc này dùng ra, hết thấy đều tại trong nháy mắt.

"Còn chưa đủ!" Mộc Dịch bỗng nhiên Linh quang lóe lên, tại phân phó của hần xuống, bên hông hần sinh linh trong túi, bay ra một cái nhỏ Mao Cầu hình dáng quái vật.

Tiểu Mao Cầu lơ lửng ánh mắt cho thấy, nó vừa rồi chính đang ngủ say, là bị Mộc Dịch cưỡng ép làm thức tỉnh đấy.

Tiểu Mao Cầu sắp bị quấy nhiễu giấc ngủ hận ý, đều đặt ở Mộc Dịch trên người đối thủ —— đều là bọn hần khiến cho Mộc Dịch khiến tự mình ra tay tương trợ!

Tiểu Mao Cầu há miệng một phun, một cỗ vô hình không chất, vô sắc vô vị gió mát hương Bành lão tổ cực kỳ sau lưng hai người xoắn tới.

So sánh với Mộc Dịch tế ra trăm đạo Hòa Long, Kim Đan Thi Thú, cùng gào thét Huyết Nha Nhận, cái này cỗ gió mát lộ ra vô cùng yếu ớt, chỉ sợ liền cái phàm nhân cũng không cách nào thổi ngã.

Nhưng mà Mộc Dịch rồi lại hết sức hài lòng, hần tại Tiểu Mao Cầu mở miệng trong nháy mắt, lập tức nín thở hơi thở, cũng lấy chung quanh hỏa diễm đem mình cùng ngoại giới ngăn cách ra.

Tiểu Mao Cầu mình cũng là cực có lòng tin, nó phun ra cái này miệng gió mát về sau, vậy mà không chút nào để ý kết quả, tự hành liền chui trở về Sinh Linh đại bên trong, tiếp tục ngủ say.

Kim Đan Thi Thú, đại lượng huyết phù, Hỏa Diễm Sí, Phí Huyết Hoàn, huyết mạch chân nguyên, Huyết Nha Nhận, Tiểu Mao Cầu, Mộc Dịch che giấu thủ đoạn toàn bộ dùng ra, đây là hần đem hết toàn lực một trận chiến!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Diệt Đan Sĩ

Đây đã là Mộc Dịch hiện giai đoạn có thể đạt tới cực hạn, nếu như vậy đều không thể giết chết Bành lão tổ, hắn cũng chỉ có vội vàng thoát thân!

Dù sao cũng là muốn đối mặt cao ra bản thân tu làm một cái cảnh giới đan sĩ tồn tại, Mộc Dịch cũng không có tuyệt đối nắm chắc, mạo hiểm dù sao vẫn là có, hơn nữa không nhỏ; nhưng mà, cái này cũng không có thể làm cho Mộc Dịch có đầu rút cổ Huyền Hà Tông bên trong, đối Huyền Nghĩa Môn cao thấp an nguy ngồi yên không lý đến.

Là người đều có thể phạm sai lầm, đan sĩ cũng là như thế. Cái này là Mộc Dịch chủ yếu nhất dựa.

Quả nhiên, Bành lão tổ phạm sai lầm rồi, hắn vô cùng khinh thường Cố Nguyên Kỳ tu sĩ, không để mắt đến Mộc Dịch thực lực —— trên thực tế điều này cũng không có thể trách hắn, hắn sống mấy trăm năm, đừng nói báỉ kiến, đã liền nghe cũng chưa nghe nói qua, thậm chí có tu sĩ có thể thi triển ra cường đại như thế đủ loại thần thông!

Nếu như Bành lão tổ đối mặt là một gã cùng giai đan sĩ, hắn nhất định xuất hiện ở tay lúc trước liền chi tiết kế hoạch tốt: Nếu như Pháp bảo không thể đả thương địch thủ nên làm như thế nào, nếu như đối thủ phản kích làm như thế nào phòng ngự, nếu như đối thủ quá mạnh mẽ làm như thế nào đào tẩu!

Đáng tiếc, hắn tại đối mặt Mộc Dịch lúc, cũng không có làm đủ đầy đủ chuẩn bị. Hắn thậm chí không nghĩ tới Mộc Dịch thật sự sẽ đến, hắn đối

với cái này cũng không báo rất lớn hy vọng.

Hôm nay, lúc Mộc Dịch dùng Hỏa Diễm Sí không gian thần thông tránh thoát Nguyên hỏa kiếm một trăm, cũng tại trong nháy mắt thi triển các loại thủ đoạn đối phó Bành lão tổ lúc, người kia đã lâm vào hơn trăm đạo hỏa rồng, mấy cái Kim Đan Thi Thú tứ phía giáp công, tránh cũng không thể tránh!

Mặt xám như tro Bành lão tổ, lấy ra một kiện phòng ngự Pháp bảo —— một cái phát ra rực rỡ tươi đẹp tia sáng bảy màu vòng đồng, người kia ở giữa không trung đón gió liền phát triển, hóa thành mấy trượng chi lớn, đem Bành lão tổ toàn bộ bảo vệ ở trong đó, cũng xoay tròn liên tục, kích phát ra một tầng Thất Sắc Hỏa, lực phòng ngự cực kỳ không tầm thường.

Cùng lúc đó, Bành lão tổ há miệng một phun, kim quang lóe lên, một viên lớn chừng hột đào màu vàng viên châu hiển hiện mà ra. Hắn vậy mà đem kim đan của mình tế ra bên ngoài cơ thể!

Đây là đan sĩ không phải vạn bất đắc dĩ sẽ không vận dụng một loại thần thông, Kim Đan ly thể, có thể dễ dàng hơn mau lẹ thi triển ra đại lượng chân nguyên, trong thời gian ngắn có rất mạnh uy lực!

Mộc Dịch trong lòng rung mình, đây cũng không phải là lần thứ nhất kiến thức thần thông như vậy rồi, trước đó lần thứ nhất Thi Môn Bặc đại sư vận dụng chiêu này, trong nháy mắt liền hủy bảy tám chỉ Kim Đan Thi Thú, cái này Bành trưởng lão lực công kích. Hiển nhiên không có ở đây Bặc đại sư phía dưới!

Bành lão tổ trong kim đan, chảy ra từng cỗ một như dung nham giống như hỏa chân nguyên, hóa thành một vùng thuần thanh biển lửa, lập tức chung quanh độ nóng đột nhiên lên cao, mãnh liệt sóng nhiệt hướng bốn phía xoắn tới.

Lửa xanh, sóng nhiệt, hình thành hai tầng uy năng không tầm thường phòng ngự thần thông, bảo vệ tại Bành lão tổ chung quanh.

Kim Đan tế ra về sau, Bành lão tổ vốn tên là Pháp bảo Nguyên hỏa kiếm cũng nhận được cảm ứng, lúc này cũng là phát ra đôi đệp mắt ánh lửa. Hóa thành một đạo sao băng, lần nữa hướng Mộc Dịch chém tới!

Nếu như Mộc Dịch không cách nào liên tục thi triển cái kia quỷ dị "Hỏa độn thuật" thần thông, Bành lão tổ có thể bằng này một kiếm giết chết Mộc Dịch!

Bành lão tổ phản ứng cùng thi pháp động tác đều cực nhanh. Cơ hồ là nhấc tay giơ lên chân giữa liền hoàn thành rất nhiều chuẩn bị; nhưng mà, lúc Tiểu Mao Cầu phun ra vô hình gió mát cuốn đến phụ cận lúc, Bành lão tổ thần sắc trong lúc đó trầm xuống, động tác của hắn cũng trong lúc đó dừng một chút.

"Nó phun ra độc gió, lại có thần thông như thế!" Mộc Dịch trong lòng vui vẻ.

Cao thủ quyết đấu, thi pháp phản kích đều tại trong chớp mắt, nếu là một phương tốc độ hơi trì hoãn, rất có thể đem dẫn đến kết cục đại biến.

Đồng thời, trốn ở Bành lão tổ thâm hậu Cố Nguyên Kỳ trung niên tu sĩ cùng Vũ thiếu gia hai người. Nguyên bản rõ ràng cho thấy bày ra một bộ muốn chạy trốn tư thái, nhưng bọn hắn tại vô hình trong gió mát động tác, tức thì lộ ra càng thêm chậm chạp!

Lúc Bành lão tổ bố trí xuống tầng tầng phòng ngự, lại thao túng Nguyên hỏa kiếm công kích hắn lúc, Mộc Dịch nhẹ nhàng hai cánh khẽ vỗ, lần nữa tại trong ngọn lửa. Biến mất tại chỗ cũ.

Sau một khắc, Mộc Dịch ánh lửa lóe lên xuất hiện ở trăm trượng bên ngoài, mà hơn trăm đạo hỏa rồng cùng mấy cái Kim Đan Thi Thú pháp

thuật thần thông, đều đã oanh hướng về phía Bành lão tổ.

Hơn trăm đạo hỏa rồng, tương đương với hơn trăm tên Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ toàn lực pháp thuật một kích; mấy cái Kim Đan Thi Thú liên thủ lực công kích. Cũng không thua một gã bình thường đan sĩ! Hai người đồng thời tấn công mạnh phía dưới, lập tức âm âm nổ mạnh truyền ra, cực lớn ánh lửa phóng lên trời, tại phía xa ngoài trăm dặm người, đều chú ý tới cái này cái thật lớn động tĩnh.

Nổ tung mãnh liệt ánh lửa, trọn vẹn giăng co một cái thời gian hô hấp, mới chậm rãi ảm đạm xuống.

Bành lão tổ ba người trước kia vị trí trên vị trí, lộ ra một cái chân có mấy trăm trượng lớn nhỏ đỏ thẫm hồ lửa, nơi đây núi đá đã bị đều hòa tan hoặc hóa thành tro tàn, khiến chỗ này không lớn đỉnh núi, lãng không bị tạc đi non nửa!

Ánh lửa sau đó, Bành lão tổ vẫn không nhúc nhích, thần tình ngốc trệ; mà Vũ thiếu gia các loại hai người, mặc dù chỉ là đã bị một chút ảnh hưởng đến, nhưng bởi vì nổ tung uy lực quá lớn, hai người bọn họ đã bị trực tiếp oanh thành bột phấn, như vậy biến mất trên thế giới này!

Vòng đồng Pháp bảo biến thành vô số mảnh vỡ nứt toác ra, trong kim đan, nhưng có một đám tinh túy hỏa chân nguyên chảy ra, rồi lại dường như không người thao túng bình thường.

Huyết Nha Nhận vào lúc này chém tới, không có gặp được chút nào ngăn cản, dễ dàng liền đem Bành lão tổ ngực xuyên thủng.

Tại Huyết Nha Nhận xuyên qua sau đó, Bành lão tổ thân thể trong lúc đó sụp đổ, nổ vì một cục thịt bùn, văng khắp nơi ra.

Nhục thể của hắn cũng không chịu nổi cường đại như vậy pháp lực công kích, đã bị vừa rồi cái kia sóng hung mãnh thể công trực tiếp chấn kinh

mạch toàn thân vỡ vụn mà chết.

Một vị đã từng không ai bì nổi đan sĩ đại năng, thì cứ như vậy vẫn lạc, lúc này cách hẳn ra tay công kích Mộc Dịch, mới đi qua hai ba cái hô hấp công phu!

Nếu như hẳn có thể càng trọng thị Mộc Dịch một ít, mặc dù không địch lại cái kia trăm tờ huyết phù cùng mấy cái Kim Đan Thi Thú liên thủ, ít nhất cũng có thể đào tẩu —— nếu như hẳn toàn lực mà chạy, Mộc Dịch là không thể nào đuổi theo cũng giết chết hẳn đấy.

Bất quá, rất nhiều sự tình đều là như thế này, lúc người phát hiện chân tướng thời điểm, đã vu sự vô bổ.

Mộc Dịch chỉ dựa vào mặt ngoài thực lực, có thể đoạt được đệ nhất tu sĩ danh xưng; mà hẳn huyết mạch chân nguyên dày đặc trình độ, còn thắng được đan điền chân nguyên, Mộc Dịch mặc dù là vừa tới Cổ Nguyên Kỳ không lâu tu sĩ, nhưng luận chân nguyên pháp lực thâm hậu trình độ, rồi lại ít nhất tương đương với hai cái đỉnh phong Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ.

Tăng thêm mấy cái Kim Đan Thi Thú cung cấp lực công kích, Hỏa Diễm Sí cung cấp không gian thần thông, Mộc Dịch đã có năng lực cùng một tên đan sĩ ganh đua cao thấp; hơn nữa trăm tờ huyết phù, tăng thêm đối phương khinh địch chủ quan, thắng bại liền hết sức rõ ràng rồi!

Cường địch đã diệt, Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, trong lúc đó cảm thấy toàn thân không còn chút sức lực nào. Phí Huyết Hoàn hiệu quả bất phàm, nhưng chỉ có thể tiếp tục rất ngắn một chút thời gian, hiệu dụng sau đó, Mộc Dịch sẽ gặp bội chân nguyên hao tổn, khí huyết thiếu hụt.

Mộc Dịch đem Kim Đan Thi Thú các loại nhận lấy, vừa rồi mãnh liệt trong lúc nổ tung, có một chút Kim Đan Thi Thú bị liên lụy, lại bị hủy, hôm nay có thể sử dụng Kim Đan Thi Thú, chỉ còn lại có ba con.

Nguyên hỏa kiếm mất đi chủ nhân, hào quang trở nên âm đạm cực kỳ, chính nhẹ nhàng ở giữa không trung nhẹ nhàng run rẩy, Mộc Dịch không chút do dự đem một chút nhận lấy, để vào Càn Khôn đại trong.

Bành lão tổ cùng Vũ thiếu gia đám người lưu lại Càn Khôn đại, Mộc Dịch đã ở phế tích trong tìm được, hết thầy nhận lấy.

Cái kia trong viên kim đan, còn có một chút hỏa chân nguyên chảy ra, Mộc Dịch thấy thể trong lòng khẽ động.

"Đây chính là cực kỳ tinh khiết đan hỏa! Nếu là có thể dung nhập Tam Muội chân hỏa bên trong, chẳng những có thể tăng lên này hỏa uy năng, cũng có thể khiến ta chân nguyên pháp lực tiến thêm một bước tăng lên dày đặc!"

Mộc Dịch ý niệm tới đây, vội vàng thi triển 《 Thần Mạch Quyết 》 , dùng huyết mạch lực lượng cùng ba miếng chân hỏa, đem bên trong đan hỏa dẫn xuất, hấp thu, tạm thời tồn tại tại huyết mạch bên trong, tạm gác lại ngày sau lại chậm rãi luyện hóa.

Chờ hẵn đem cái kia chút ít đan hỏa hút đi về sau, Kim Đan liền "Phanh" một tiếng vỡ vụn ra rồi, tán loạn thành từng điểm hỏa tinh, cuối cùng biến mất trên không trung.

Mộc Dịch đem chiến trường hơi chút sửa sang lại, sau đó bốn phía tìm tòi Giang thị huynh muội cùng Huyền Nghĩa Môn đệ tử tung tích.

Không bao lâu về sau, Mộc Dịch ở phía xa mấy gian nhà đá trong phát hiện bọn hẵn.

Bọn hẵn đều bị phong ấn pháp lực, hơn nữa không biết trúng độc gì, cả đám đều thống khổ muôn phần.

Mộc Dịch đành phải lần nữa gọi ra Tiểu Mao Cầu —— người kia tuy rằng không lớn tình nguyện, nhưng phát hiện có độc vật có thể ăn về sau, cũng quét qua bối rối, đem những người này kịch độc trong cơ thể lần lượt hút đi, sau đó mới trở lại Sinh Linh đại trong ngũ yên.

"Mộc huynh, người thật sự đến rồi!" Giang Nhất Mặc cảm động hết sức: "Vừa rồi cái kia cực lớn chấn động thanh âm, có phải hay không người mời tới bốn tông đan sĩ tiền bối ra tay?"

"May mắn Mộc đạo hữu có một cái có thể giải độc kỳ lạ Linh sủng! Chúng ta cái này lao ra!" Giang Nhất Văn xúc động phần nộ không hiểu.

"Không cần, nơi đây ngoại trừ Bành lão tổ, Vũ thiếu gia cùng một gã Cổ Nguyên Kỳ trung niên tu sĩ bên ngoài, nhưng còn có những người khác?" Mộc Dịch hỏi.

"Có lẽ không có, chính là bọn họ ba cái!" Giang Nhất Mặc lắc đầu nói ra.

"Vậy là tốt rồi, ba người bọn hắn, đã bị chết!" Mộc Dịch trong lòng cũng buông xuống một cái Thạch Đầu.

"Đã chết? !" Giang Nhất Văn kinh hãi, có thể giết chết đan sĩ, khẳng định cũng không phải bình thường nhân vật, hắn nói ra: "Là vị tiền bối nào ra tay, chúng ta có lẽ đi ra ngoài bái tạ ân cứu mạng."

Mộc Dịch dứt khoát biết thời biết thế, nói ra: "Không cần, vị tiền bối kia đã đi rồi, hắn làm người ít xuất hiện, cố ý phân phó chúng ta, chuyện hôm nay, không thể khiến bất luận kẻ nào đề cập."

"A, đã đi rồi!" Giang Nhất Văn lập tức có chút thất vọng, "Đáng tiếc chúng ta vô duyên bái kiến! Đương kim tu tiên giới, loại này có thể động thân mà ra chủ trì công bằng, trừng phạt gian phạt ác cao nhân thật sự không thấy nhiều."

"Lúc này đây, may mắn mà có Mộc huynh! Chúng ta Huyền Nghĩa Môn cao thấp, lại thiếu Mộc huynh khó có thể hoàn lại ân tình." Giang thị huynh muội mang theo Huyền Nghĩa Môn đệ tử, hướng Mộc Dịch thật sâu thi cái lễ.

Mộc Dịch vội vàng đáp lễ, nhàn nhạt nói ra: "Tại hạ chỉ là chân chạy một chuyến mà thôi, muốn tạ, liền tạ vị tiền bối kia đi!"

Giang Nhất Mặc trong lòng cảm kích, nàng rất rõ ràng, cái này "Chân chạy" bên trong lớn đến mức nào mạo hiểm, đây quả thực là dùng tính mạng đang đánh cược! Hơn nữa vị kia "Tiền bối cao nhân" có thể đáp ứng Mộc Dịch đến đây xuất thủ cứu giúp, cũng không biết Mộc Dịch bỏ ra như thế nào một cái giá lớn, ít nhất, cũng làm cho Mộc Dịch thiếu vị tiền bối kia cao nhân một phần đại nhân tình.

Hoạn nạn tới ranh giới, không tiếc dốc lên sinh tử mạo hiểm cứu giúp, cái gọi là sinh tử chi giao, bất quá chỉ như vậy đi!

"Vị tiền bối kia cao nhân đạo hiệu, Mộc đạo hữu có thể hay không lộ ra một chút, làm cho chúng ta ghi khắc ân tình, ta Giang gia cùng Huyền Nghĩa Môn thế thế đại đại, như có cơ hội, nhất định báo đáp đáp! Mộc đạo hữu yên tâm, chúng ta tuyệt sẽ không lộ ra mảy may." Giang Nhất Văn bỗng nhiên hướng Mộc Dịch truyền âm hỏi.

Mộc Dịch mỉm cười: "Vị tiền bối kia gọi là Tiểu Nguyệt Hàn."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Kiểm Kê Thu Hoạch

Bành lão tổ một chết, Vô Lượng Tông rần mất đầu, chắc chắn hỗn loạn không chịu nổi, Vô Lượng Sơn mạch phụ cận tu tiên giới, cũng sẽ có một đoạn thời gian không bình tĩnh.

Loạn thế xuất anh hùng. Giang Nhất Mặc lại nói, đây chính là phát triển Huyền Nghĩa Môn thật tốt thời cơ. Mượn Mộc Dịch đệ nhất tu sĩ tên tuổi, lúc đầu vốn là có mấy trăm năm trụ cột Huyền Nghĩa Môn nhất định có thể xưng là vì Vô Lượng Sơn mạch trong một chi thế lực, đứng vững vàng chân, liền có thể mưu đồ phát triển.

Mộc Dịch cũng không phải chú ý tiếp tục làm Huyền Nghĩa Môn "Danh dự trường lão", hắn nói ra: "Muốn phát triển tông môn, không thể thiếu tiêu phí tuyệt bút tinh thạch, các người đỉnh đầu tinh thạch đủ sao ?"

Những lời này vừa hỏi, Giang thị huynh muội đều cười ha hả, làm cho Mộc Dịch có chút hoang mang.

"Ha ha, cái này may mắn mà có Mộc huynh tại hội hữu lôi thai trên đoạt giải quán quân!" Giang Nhất Mặc cười nói: "Từ Mộc huynh tham gia hội hữu lôi thai đến nay, chúng ta vẫn đặt cược đánh bạc Mộc huynh chiến thắng. Mới đầu cũng không có cầm bao nhiêu tiền vốn, chỉ có một nghìn tinh thạch. Ý định thắng đã liền vốn lẫn lời tiếp tục đặt cược, thua coi như xong, quyền lúc ủng hộ Mộc huynh! Mà Mộc huynh cực kỳ không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành), tại đấu vòng loại trong thắng liền năm trận, tại đấu bán kết trong càng ngay cả thắng sáu trận, mặc dù tỉ lệ đặt cược không tính rất cao, hôm nay tính xuống, chúng ta tổng cộng cũng thắng hơn mười vạn tinh thạch!"

"Hơn mười vạn tinh thạch!" Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, cái này đánh bạc bàn quả nhiên rất lớn, hương Giang thị huynh muội như vậy đây, chỉ sợ không tại số ít, người thua chỉ biết thêm nữa.

"Nơi này là năm vạn tinh thạch, là Mộc huynh trước kia đưa vào bốn môn tinh thạch, hiện tại chúng ta rốt cuộc có thể hoàn lại Mộc huynh rồi!" Giang Nhất Văn lấy ra một cái sớm đã chuẩn bị cho tốt Càn Khôn đại, giao cho Mộc Dịch.

Lúc trước Mộc Dịch chỉ cho mượn bọn hắn một hai vạn tinh thạch, còn dư lại chính là kếp xù tiền lãi.

Mấy người bọn hắn tuy rằng bị bắt, nhưng Càn Khôn đại loại bảo vật còn không có bị cầm đi, đương nhiên, nếu như Bành lão tổ quyết định đưa bọn chúng xử tử, nhất định sẽ đem Càn Khôn đại các loại lấy đi.

Mộc Dịch nhưng không có tiếp được cái này chỉ Càn Khôn đại, hắn tại hội hữu lôi thai trong tổng cộng đã nhận được hơn hai mươi vạn tinh thạch kếp xù ban thưởng; hơn nữa hắn vừa mới còn chiếm được Bành lão tổ cùng Vũ thiếu gia Càn Khôn đại, hai người này thân gia khẳng định phong phú. Nhất là Bành lão tổ thân là Nhất Tông đứng đầu, Càn Khôn đại trong bảo vật tuy rằng Mộc Dịch còn chưa xem xét, nhưng chắc chắn sẽ không khiến hắn thất vọng.

Mộc Dịch mỉm cười: "Những thứ này tinh thạch, cứ tiếp tục dùng cho Huyền Nghĩa Môn kiến thiết đi, tại hạ cũng muốn nhìn một chút, Giang huynh có hay không thật có thể đem 'Trượng nghĩa hành hiệp' Huyền Nghĩa Môn lý niệm, tung ra đi ra ngoài."

"Như thế vậy cảm ơn rồi! Mộc đạo hữu yên tâm, kẻ hèn này nhất định toàn lực làm!" Giang Nhất Văn lời thề son sắt.

Giang Nhất Văn ý định ba ngày sau liền dẫn những đệ tử này trở về Vô Lượng Sơn mạch; Giang Nhất Mặc cũng sẽ tiến đến. Sau khi an định, lại

quay về Huyền Hà Tông tu hành, về sau thường cách một đoạn thời gian đi một lần Huyền Nghĩa Môn.

Mặt khác, tại trong mấy năm này, Giang thị huynh muội cũng nhận thức một ít cùng chung chí hướng tu sĩ, Giang Nhất Văn đem từng cái hỏi thăm bọn họ mục đích, nhìn xem có thể hay không lại hấp dẫn vài tên tu sĩ gia nhập.

Mộc Dịch tức thì quay trở về Huyền Hà Tông, sau đó trực tiếp về tới trong động phủ của mình.

Hắn tại hội hữu lời thai trong đoạt giải quán quân, lúc này hắn động phủ lồi vào nhẹ nhàng đầy nhiều loại truyền âm lệnh. Có lẽ đều là một ít nhận thức hoặc không biết tu sĩ chúc mừng chi từ.

Mộc Dịch cũng không có từng cái xem xét, hắn trực tiếp tiến vào động phủ, mở ra pháp trận cấm chế. Sau đó thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Trong vòng một ngày, liên tục hai trận đại chiến, trước một trận làm ra tay làm ra chân, chỉ có thể dùng mặt ngoài thực lực đối mặt đỉnh phong Cổ Nguyên Kỳ cao thủ Lục Mặc; sau một trận tuy rằng có thể buông tay đánh cuộc, rồi lại muốn đối mặt đan sĩ cao nhân! Cái này hai trận đại chiến xuống, Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên cùng đan điền chân nguyên, đều tiêu hao có chút nghiêm trọng.

Mà huyết phù càng là tiêu hao hơn một trăm trường, tương đương với hắn hết thủy huyết phù một nửa. Kim Đan Thi Thú cũng hủy một nửa, còn thừa ba con.

Bất quá những thứ này tổn thất. Những thứ này trả giá, so sánh với hắn hôm nay thu hoạch mà nói, vẫn là hết sức đáng giá!

Những thứ khác không nói, riêng là cái kia chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, có tinh thạch cũng mua không được Duyên Hoa Đan, cũng đủ để

đền bù đây hết thảy.

Mộc Dịch từ Càn Khôn đại trong lấy ra Duyên Hoa Đan. Nhìn xem viên này màu vàng viên đan được, Mộc Dịch nở một nụ cười —— đây đối với hắn mà nói, phỏng phất là thấy được tiến giai kim đan cảnh giới hy vọng.

Thu hồi Duyên Hoa Đan, Mộc Dịch đem đạt được tinh thạch cũng sửa sang lại một phen. Huyền Hà Tông không hổ là đại tông môn, tinh thạch cấp cho cũng là đại thủ bút —— mỗi một viên đều là tứ giai tinh thạch!

Hôm nay Mộc Dịch đã có chừng hai trăm khối tứ giai tinh thạch. Cũng không có thiếu tam giai, cấp hai tinh thạch.

Mộc Dịch đem bản thân tinh thạch lấy ra, phân loại cất kỹ, sau đó bắt đầu kiểm kê mới lấy được ba cái Càn Khôn đại.

Vốn là cái kia Cổ Nguyên Kỳ trung niên tu sĩ Càn Khôn đại, bên trong có bừa bãi lộn xộn pháp khí hơn mười kiện, điển tịch lệnh bài nhiều, còn có một chút viên đan được, Linh dược, tài liệu luyện khí vân vân vật lộn lộn, trừ lẫn đó ra, chính là tất cả giai tinh thạch rồi, tổng giá trị càng có ba năm vạn tinh thạch.

Cái này không hổ là Bành lão tổ bên người thân tín, bình thường Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ Càn Khôn đại ở bên trong, rất khó có nhiều như vậy tinh thạch.

Mộc Dịch đem tinh thạch cùng linh đan diệu dược nhận lấy, những thứ khác vật lộn lộn hắn từng cái xem qua, không có phát hiện cái gì cảm thấy hứng thú đồ vật, dứt khoát đều một tia ý thức đã thu vào một cái khác Càn Khôn đại bên trong.

Sau đó, hắn lại xem xét Vũ thiếu gia Càn Khôn đại, quả nhiên, bảo vật phong phú rất nhiều, tinh thạch số lượng, cũng là có chút kinh người, tổng

giá trị cao tới hơn mười vạn! Vũ thiếu gia thân là Bành lão tổ hôm nay duy nhất hậu nhân, có thể có nhiều như vậy thân gia, tuyệt không kỳ quái.

Hơn mười kiện pháp khí ở bên trong, có hai kiện cực phẩm pháp khí, chất lượng càng xuất chúng, đáng tiếc cùng Mộc Dịch công pháp không phối hợp, Mộc Dịch cũng không dùng được.

Ngoại trừ pháp khí cùng tinh thạch bên ngoài, Vũ thiếu gia Càn Khôn đại đan dược rất nhiều, hơn nữa đều là Huyền Hà Tông Đan Dược Các bên trong thông thường vài loại quý trọng linh đan, thập phần thích hợp Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ tu hành.

Xem ra, cái này Vũ thiếu gia bình thường đều dựa vào nuốt đan dược đến đề thăng tu vi —— hôm nay những đan dược này đều tiện nghi Mộc Dịch, hẳn cũng là Cổ Nguyên Kỳ tu vi, những thứ này thập phần thích hợp.

Mộc Dịch đoán chừng, đạt được Vũ thiếu gia Càn Khôn đại về sau, gần nhất hai năm đều không cần đi Đan Dược Các mua sắm đan dược!

Cuối cùng, Mộc Dịch mang theo có chút kích động có chút chờ mong tâm tình, mở ra Bành lão tổ Càn Khôn đại.

Cái này chỉ Càn Khôn đại rõ ràng cao cấp hơn một ít, có thể chứa nạp không gian càng lớn. Mộc Dịch cầm lấy Càn Khôn đại nhẹ nhàng run lên, lập tức một đồng lớn nhanh nhẹn toàn cảnh là bảo vật rơi lả tả trên đất, phủ kín nửa gian phòng ốc.

Tối đa bắt mắt nhất đấy, đơn giản chính là kia chút ít hiện ra linh quang tinh thạch rồi.

"Ngũ giai tinh thạch!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hẳn thấy được vài khối hơi mờ tinh thạch, cái này cực nhanh tinh thạch ẩn chứa thiên địa chân nguyên cực kỳ dày đặc, cho dù là mắt thường phạm thai, cũng có thể liếc đem cùng mặt khác tinh thạch phân biệt ra được.

Mộc Dịch tìm tìm, tổng cộng có bảy tám khối ngũ giai tinh thạch, đa số là ngũ giai huyền tinh, hai khối là ngũ giai hoàng tinh. Bảy tám khối ngũ giai tinh thạch, chính là bảy tám vạn nhất giai tinh thạch giá trị, thực tế giao dịch giá cả cao hơn, bởi vì càng cao giai tinh thạch càng hiếm thấy, hơn nữa đối đẳng cấp cao Tu tiên giả mà nói, cấp thấp tinh thạch ngoại trừ giao dịch không có bao nhiêu dùng, mà đẳng cấp cao tinh thạch tức thì có không ít tác dụng.

Về phần tứ giai cùng trở xuống tinh thạch, tự nhiên cũng có không ít, tổng giá trị ước chừng là hai mươi vạn tinh thạch không đến bộ dạng.

Mộc Dịch nhíu mày, hai mươi vạn tinh thạch tuy rằng không ít, nhưng đối với một gã sống mấy trăm năm, thân là Nhất Tông đứng đầu Bành lão tổ mà nói, hiển nhiên không coi là nhiều, thậm chí có chút ít quá ít!

Mộc Dịch đoán chừng, Bành lão tổ thân gia, hẳn là gấp mấy lần trở lên!

Mộc Dịch thu hồi tinh thạch, tiếp tục điều tra những bảo vật khác.

Có mấy gốc linh thảo, mỗi năm khá cao, Mộc Dịch nhận ra trong đó hai gốc; cái này hai gốc linh thảo tại trong Bách Thảo Các giá bán rất cao, và lại không nhất định có thể mua được.

Có một chút tài liệu luyện khí, phần lớn là hỏa thuộc tính thiên tài địa bảo, Mộc Dịch nhận ra không ít, trong đó có chút tài liệu Mộc Dịch cũng có, còn có một chút tài liệu thì là trong điển tịch nhắc tới có thể dùng đến luyện chế Pháp bảo tài liệu!

Loại này nguyên liệu, Mộc Dịch có tinh thạch đều không có biện pháp mua được, quả nhiên chỉ có đã đến đan sĩ cảnh giới, mới có thể tiếp xúc đến tương quan đồ vật.

Còn có mấy bình đan dược, đều là Mộc Dịch chưa từng gặp qua đấy, Mộc Dịch cũng không nóng nảy, tạm thời đem thích đáng thu hồi, tạm gác

lại ngày sau lại từ trong điển tịch kiểm chứng.

Còn có một chút tất cả lớn nhỏ cái hộp, đa số là chứa một ít pháp khí, hầu như mỗi một kiện đều là cực phẩm pháp khí, nhưng không có Pháp bảo —— theo như cái này thì, mặc dù đối với Bành lão tổ loại này tồn tại mà nói, cũng không được có thể đơn giản lấy tới nhiều kiện Pháp bảo đấy.

Mộc Dịch đem những thứ này cái hộp một vừa mở ra xem xét, mở ra một cái ba tắc vuông hộp ngọc màu đỏ lúc, Mộc Dịch bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

Trong hộp ngọc, lẳng lẳng nằm một viên màu đỏ viên châu, hơi mờ hình dáng, có hạt đào lớn như vậy, viên châu mặt ngoài một tầng ánh sáng màu đỏ chậm rãi lưu động, dường như một tầng hỏa diễm.

"Yêu đan, Yêu thú Kim Đan! Hơn nữa là hỏa thuộc tính yêu đan!" Mộc Dịch đại hỉ.

Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ luyện hóa Kim Đan lúc, ngoại trừ dùng Duyên Hoa Đan làm dẫn bên ngoài, còn có một loại thường bị đề cập phương pháp, cũng có thể đề cao thật lớn luyện hóa kim đan xác xuất thành công, cái kia chính là sử dụng yêu đan.

Mộc Dịch trước đây cũng có một quả yêu đan, được từ Hoảng An Đảo ở dưới Bí Cảnh, thế nhưng yêu đan là băng thuộc tính đấy, cùng hãn công pháp không hợp, tuy rằng cũng có thể miễn cưỡng sử dụng, nhưng hiệu quả khẳng định không bằng thuộc tính phối hợp yêu đan.

"Thật tốt quá, vậy mà đã nhận được một viên hỏa thuộc tính yêu đan! Hử, cái kia Bành lão tổ cũng là hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ, viên này yêu đan đồng dạng đối với hãn có ích, luyện hóa sau nhưng trợ giúp hãn tăng tiến pháp lực! May mắn hãn còn không có dùng xong!"

Mộc Dịch cẩn thận cảm ứng đến trong yêu đan truyền đến chân nguyên, đích đích xác xác là cực kỳ tỉ mỉ tinh thuần hóa chân nguyên Huyền khí.

"Đáng tiếc, cái này yêu đan chỉ có Huyền khí, không có Hoàng nguyên, ta là Huyền Hoàng thông tu, thiếu đi Hoàng nguyên sẽ phải thiếu một phần thành công khả năng."

Mộc Dịch vội vàng tiếp tục xem xét còn dư lại cái hộp, đáng tiếc, hẳn tuy rằng thấy được không ít bảo vật, nhưng không còn có phát hiện mặt khác yêu đan.

Yêu đan loại vật này, chỉ có Kim Đan kỳ trở lên Yêu thú mới có, vì vậy mặc dù là Bành lão tổ loại này đan sĩ, cũng rất khó được đến yêu đan.

Còn có một đồng lớn điển tịch ngọc bài cùng các loại lệnh bài, bởi vì là đan sĩ vật lưu lại, vì vậy Mộc Dịch đều từng kiện từng kiện nhìn kỹ qua, e sợ cho bỏ lỡ cái gì hữu dụng công pháp, tin tức.

Ngọc bài trong phần lớn ghi chép lấy nào đó công pháp, hơn nữa đa số đều là hỏa thuộc tính công pháp, Mộc Dịch tạm thời chỉ nhìn công pháp tên cùng quy tắc chung, cảm thấy hứng thú đấy, có thể lưu lại đến ngày sau lại cẩn thận nghiên cứu.

Lúc Mộc Dịch chứng kiến trong đó một quả lệnh bài lúc, không khỏi hơi sửng sốt:

"Tàng Bảo các!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Bí Ẩn Trùng Trùng Điệp Điệp

Này cái lệnh bài như là mở ra một tòa trận pháp cấm chế pháp trận lệnh bài, phía trên có một chuyển chữ nhỏ: "Vô Lượng Tông Tàng Bảo các, lưu lại bản tôn hậu nhân mở ra."

Hiển nhiên, lệnh bài kia là Bành lão tổ ý định bản thân tọa hóa sau giao cho hậu nhân bảo vật, bằng này lệnh bài có thể mở ra Vô Lượng Tông bí mật Tàng Bảo các, Vô Lượng Tông tài phú, hơn phân nửa đang ở đó Tàng Bảo các ở bên trong, khó trách Bành lão tổ trên thân bảo vật thập phần có hạn.

Hôm nay Mộc Dịch tuy rằng đạt được lệnh bài, lại không biết cái kia Tàng Bảo các vị trí cụ thể, nhưng rất dễ dàng phỏng đoán, hơn phân nửa tại Vô Lượng Tông phụ cận.

Mộc Dịch tiếp tục tại Bành lão tổ di vật trong tra tìm có quan hệ Tàng Bảo các manh mối, nhưng mà, ngoại trừ cái này tấm lệnh bài bên ngoài, lại cũng không có cái gì bảo vật cùng cái kia Tàng Bảo các có quan hệ, cũng không có một bản điển tịch ngọc bài trong đề cập cái này Tàng Bảo các.

"Bành lão tổ đã chết, xem ra, chỉ có Bành lão tổ bên người người thân nhất người, mới có thể biết rõ cái kia Tàng Bảo các vị trí cụ thể."

"Việc này còn là các loại sau này hãy nói, hiện tại lèm nhèm như thế đi Vô Lượng Tông tìm Tàng Bảo các, hầu như chính là ở ngoài sáng bày ra bản thân đã nhận được Bành lão tổ thân gia, nhất định sẽ đưa tới không ít người ngấp nghé, thậm chí khả năng bị đan sĩ tồn tại nhìn chăm chăm vào." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Đối Mộc Dịch mà nói, việc cấp bách, còn là tiếp tục tu luyện, đem chân nguyên pháp lực tăng lên tới Cổ Nguyên Kỳ cảnh giới đại viên mãn, sau đó nếm thử luyện hóa Kim Đan.

Mộc Dịch huyết mạch cùng đan điền chân nguyên cũng đã thập phần dày đặc, tăng thêm trong tay hãn đại lượng đan dược cùng tinh thạch, tu luyện tới Cổ Nguyên Kỳ đại viên mãn cảnh giới chỉ là vấn đề thời gian, chỉ cần có thể bình ổn tinh thần khổ tu, sớm muộn đều có thể đạt tới cái này cấp độ, sẽ không tồn tại đặc biệt gì lớn khó khăn.

Nhưng luyện hóa Kim Đan liền rất khó rồi. Không biết có bao nhiêu tu sĩ cả đời kẹt tại một bước này, thủy chung không cách nào đem Kim Đan luyện ra, nhảy lên trở thành tu tiên giới tiền bối cao nhân.

Mộc Dịch mặc dù có Duyên Hoa Đan cùng hỏa thuộc tính Huyền khí yêu đan nơi tay, nhưng vẫn không có tuyệt đối nắm chắc.

"Xem ra, là thời điểm đi bái kiến một cái sư phụ rồi." Mộc Dịch nhẹ nói.

Mộc Dịch nghỉ ngơi điều chỉnh ba ngày, đem trong động phủ truyền âm lệnh từng cái xem qua, cũng từng cái hồi phục.

Những thứ này đều là một ít nhận thức hoặc không biết tu sĩ chúc mừng nói như vậy, còn có một chút tu sĩ công bố muốn ra giá cao mua sắm cái kia Duyên Hoa Đan. Khiến Mộc Dịch dở khóc dở cười.

Mặc dù cho hãn một kiện Pháp bảo, Mộc Dịch cũng sẽ không đem Duyên Hoa Đan đổi ra, đây chính là hãn tiền giai đan sĩ lớn nhất hy vọng.

Ba ngày về sau, Mộc Dịch đi vào Đạo Nhiên Phong, đưa vào một quả truyền âm lệnh cho thấy ý đồ đến, đợi một lát sau, sư phụ Ngải Tự Nhiên mở ra cấm chế, khiến hãn tiến nhập Đạo Nhiên Phong.

"Đệ tử bái kiến sư phụ!" Mộc Dịch tại Vạn Pháp Điện gặp được Ngải Tự Nhiên, một mực cung kính thi lễ.

"Không cần đa lễ. Vì sư muốn chúc mừng người đang ở đây hội hữu lôi đài biểu hiện xuất sắc, vì bản đường cùng vì sư cãi không ít mặt mũi!" Ngải Tự Nhiên cũng là vẻ mặt mỉm cười, lộ ra tâm tình không tệ.

"Đây đều là tông môn cùng sư phụ tài bồi, không có tông môn âm thầm hiệp trợ, đệ tử cũng không có khả năng đi đến cuối cùng." Mộc Dịch khiêm tốn nói ra.

Ngải Tự Nhiên nhẹ gật đầu, hơi chút kinh ngạc nói: "Người có thể nghĩ vậy một tầng, ngược lại là có chút ánh mắt. Không tệ, người cuối cùng đoạt giải quán quân, đó là người tiến vào tám vị trí đầu sau đó cũng đã định ra kết quả. Bất quá, tiến vào tám vị trí đầu nhưng là dựa vào chính người thật bốn sự. Mà cuối cùng một trận chiến, người thể hiện ra thần thông. Khiến Lục Mặc tiểu tử kia cũng không khỏi không phục! Lần này tông môn chọn trúng người, chỉ là bởi vì người ngày thường đủ ít xuất hiện, không thật là làm cho người ta chú ý, vì vậy đặt cược mua người người thắng không nhiều lắm, cái này sẽ là của người ưu thế. Thế nhưng là lần này hội hữu lôi đài sau đó, người sẽ không có thể bảo trì ít xuất hiện rồi!"

Mộc Dịch tiếp lời nói ra: "Vì vậy đệ tử muốn bế quan một đoạn thời gian, nếm thử đem tu vi tăng lên tới Cổ Nguyên Kỳ đỉnh phong tiêu chuẩn, cũng thử vì luyện hóa Kim Đan làm chuẩn bị, đặc (biệt) đến mời sư phụ chỉ điểm!"

Nói xong. Mộc Dịch lẳng lẳng các loại Hậu sư phụ chỉ thị, dựa theo sư phụ trước sau như một tác phong, bây giờ là muốn ra giá thời điểm.

Lúc trước vì tiến giai Cổ Nguyên Kỳ, Mộc Dịch đã từng tìm sư phụ chỉ điểm, vì thế hao tổn một vạn tinh thạch. Nhưng lấy được tin tức thập phần cẩn thận dùng tốt, cái kia bút tinh thạch cũng tổn thập phần đáng giá, lúc

này đây hẳn muốn hỏi chính là luyện hóa Kim Đan, sư phụ thu phí khẳng định cao hơn.

Không ngờ, Ngải Tự Nhiên rồi lại không có đề cập tinh thạch sự tình. Hắc ung dung nói: "Vi sư tu luyện mấy trăm năm, trước sau thu qua đệ tử cũng không dưới trăm người, còn chưa bao giờ có đệ tử tiến giai Kim Đan đại đạo, người đã có Duyên Hoa Đan nới tay, có lẽ chính là người thứ nhất!"

"Đáng tiếc, vi sư cũng không pháp chỉ điểm người quá nhiều, đây cũng không phải là thì là thầy giấu giếm không nói hoặc là muốn khai ra giá cao, mà là mỗi người luyện hóa kim đan quá trình, cũng không toàn bộ giống nhau, vi sư cùng người sở tu công pháp khác lạ, vi sư kinh nghiệm, đối với người không sẽ có bao nhiêu tác dụng, thậm chí khả năng sinh ra nói dối hậu quả."

"Cái gọi là luyện hóa Kim Đan, chính là lấy thiên địa vì lò, lấy thân thể vì lò đỉnh, lấy đan điền chân nguyên vì lúc đầu được, luyện hóa thành một viên vững chắc hóa Kim Đan, toàn bộ quá trình tựa như luyện Cổ Khí Đan các loại bình thường đan dược giống nhau, nhưng mỗi người công pháp bất đồng, thân thể bất đồng, đan điền tình huống bất đồng, vì vậy quá trình cũng có cực lớn bất đồng. Luyện chế bình thường đan dược, chi tiết đều thập phần trọng yếu, sai một ly đi nghìn dặm; mà luyện hóa Kim Đan, liền càng phải như vậy, đây cũng là vì cái gì luyện hóa kim đan độ khó thật lớn, ít có người có thể thành công nguyên nhân; đây cũng là luyện hóa Kim Đan lúc không thể rập khuôn người khác kinh nghiệm nguyên nhân."

"Đa tạ sư phụ chỉ điểm!" Mộc Dịch có chút thất vọng, cũng thập phần cảm kích. Nếu như Ngải Tự Nhiên không cùng hắn nói lần này đạo lý, mà là đơn giản đem kinh nghiệm của mình nói ra, đơn giản liền có thể hướng Mộc Dịch yêu cầu một khoản kén xù tinh thạch, nhưng Ngải Tự Nhiên không có làm như vậy, ngược lại là thiện ý nhắc nhở, tránh cho Mộc Dịch phạm sai lầm.

Ngài Tự Nhiên cũng không muốn cứ như vậy đem Mộc Dịch đuổi, hẳn trầm ngâm một lát sau, nói ra: "Tuy rằng mỗi người quá trình đều không quá giống nhau, nhưng có chút cơ bản thủ đoạn còn là tương thông đấy. Ví dụ như Duyên Hoa Đan, ví dụ như yêu đan. Chúng nó cũng có thể xưng là luyện hóa Kim Đan lúc "Thuốc dẫn " ngoài ra còn có một chút bảo vật, cũng có cùng loại công năng, nhưng hiệu quả đều không có cái này hai loại bảo vật tốt, hơn nữa không thể đa dụng. Người đã có Duyên Hoa Đan, hỏa thuộc tính yêu đan là người cần nhất bảo vật."

"Đáng tiếc yêu đan loại bảo vật này, mặc dù đối với chúng ta đan sĩ mà nói, cũng là cực kỳ hữu dụng, có rất ít người đem giao dịch đi ra ngoài. Bốn tông ra cái kia chút ít công nhiên mua bán tất cả các bên ngoài, còn có một dưới mặt đất đấu giá hội, mặc dù không tại ngoài sáng giờ lên làm, rồi lại thường thường có thật nhiều cao đoạn bảo vật chảy ra, bình thường đều là nhằm vào đan sĩ đấy, khả năng cũng sẽ có yêu đan bán ra, nếu như người có hứng thú, đến lúc đó vì sư có thể mang người cùng đi!"

"Đấu giá hội ?" Mộc Dịch sững sờ, hỏi: "Không biết là lúc nào tổ chức ?"

"Còn có ba tháng." Ngài Tự Nhiên nói ra.

"Đệ tử muốn đi thử thời vận, kính xin sư phụ thành toàn." Mộc Dịch không chút do dự nói ra.

Ngài Tự Nhiên cười nói: "Tốt, ba tháng về sau, người đến nơi đây tìm vi sư. Bất quá lời nói nói trước, vi sư giúp người tại đấu giá hội trên mỗi mua xuống một kiện đồ vật, người đều muốn thêm vào đưa cho vi sư hai vạn tinh thạch."

"Đúng, đệ tử tuân mệnh!" Mộc Dịch đáp ứng, sau đó liền cung kính bái biệt sư phụ, đã đi ra Đạo Nhiên Phong.

Trong ba tháng này, Mộc Dịch liên trong động phủ chuyên tâm tu luyện, Bành lão tổ trong kim đan cái kia sợi đan hỏa, cực kỳ dày đặc, tuyệt không phải trong thời gian ngắn có thể triệt để luyện hóa sạch sẽ đấy, Mộc Dịch cũng có đầy đủ kiên nhẫn, từng chút từng chút đem chậm rãi luyện hóa, dung nhập Tam Muội chân hỏa bên trong.

Trong lúc này, Mộc Dịch đoán chừng Lục Mặc đan điền chân nguyên đã khôi phục bảy tám phần rồi, liền tiến đến bái phỏng Lục Mặc, kết quả Lục Mặc vậy mà đã đi ra Huyền Hà Tông.

Mộc Dịch thăm dò được, Lục Mặc tại hội hữu lôi đài tỷ thí về sau, còn trong động phủ dưỡng thương ba ngày, kết quả thương thế chưa lành lại đột nhiên ly khai, tựa hồ là gặp cái gì việc gấp.

Điều này làm cho Mộc Dịch thập phần tiếc nuối, cũng không biết cái kia Lục Mặc lúc nào mới có thể trở về, có quan hệ cái kia họa quyền bí mật, đối Mộc Dịch mà nói thập phần trọng yếu, chỉ sợ cũng chỉ có Lục Mặc mới có thể cởi bỏ Mộc Dịch trong lòng bí ẩn.

Mộc Dịch tại Lục Mặc động phủ trước để lại một quả màu vàng truyền âm lệnh, nói rõ nói mình có chuyện quan trọng trao đổi, mời hắn trở lại tông môn về sau, cần phải khẩn cấp truyền tin bản thân.

Sau đó không lâu, Lục Mặc không có tới, Trương Dật Hiên ngược lại là đã tìm được Mộc Dịch, hắn đem bản thân thăm dò được có quan hệ Hỏa Vân Tà Thần tin tức, báo cho biết Mộc Dịch.

Đáng tiếc, hữu dụng tin tức rất ít, chỉ biết Hỏa Vân Tà Thần đến từ Húc Dương Tông, Trương Dật Hiên cũng cố ý đi Húc Dương Tông phụ cận một chuyến, âm thầm nghe ngóng tin tức, nhưng này Húc Dương Tông dĩ nhiên là cái cực kỳ ít xuất hiện tông môn, phụ cận tông môn tu sĩ đối với Húc Dương Tông đều là biết rất ít, Trương Dật Hiên chỉ thăm dò được Húc Dương Tông có hai gã đan sĩ trưởng lão, một tên là quản lý sự vụ ngày

thường Kim Đan kỳ trưởng lão, còn có một tên nghe nói là Nguyên Đan Kỳ trưởng lão, hơn nữa thần thông không nhỏ, nhưng từ không lộ diện, nghe đồn hẳn đang tại bế sinh tử quan, hơn nữa đã có nhiều năm.

Mộc Dịch đưa cho Trương Dật Hiên một vụn tinh thạch "Đuôi khoản", nhưng Trương Dật Hiên từ chối nói nghe ngóng tin tức quá ít, chỉ lấy một nửa.

Hắn cười nói, Mộc Dịch tại hội hữu lời đài trong cho hắn giành được tiền đặt cược, đã vượt xa số này số lượng.

Trương Dật Hiên đi rồi, Mộc Dịch lâm vào trầm tư, hắn đã xác định, Hỏa Vân Tà Thần cũng có được thần mạch, hơn nữa thần mạch cũng đã được đến kích phát, ẩn chứa hỏa chân nguyên, đáng tiếc Hỏa Vân Tà Thần này cùng nguyên bản chỗ tông môn đều cực kỳ ít xuất hiện, rất khó thăm dò được hữu dụng tin tức.

Húc Dương Tông có đan sĩ tọa trấn, Mộc Dịch há dám xông vào, hắn còn muốn, nếu là mình may mắn tiến giai Kim Đan kỳ về sau, cái kia Húc Dương Tông là nhất định phải đi một chuyến.

Lục Mặc họa quyển chi mê, Hỏa Vân Tà Thần công pháp chi mê, đối Mộc Dịch mà nói, đây là hai cái lớn nhất bí ẩn, cũng là ngoại trừ luyện hóa Kim Đan bên ngoài chuyện trọng yếu nhất.

Đáng tiếc liên tiếp ba tháng, hai cái này bí ẩn đều không tiến triển chút nào.

Ba tháng về sau, Mộc Dịch đúng giờ đi vào Đạo Nhiên Phong, bái kiến sư phụ Ngải Tự Nhiên.

Ngải Tự Nhiên khiến hắn các loại hơn phân nửa ngày, đêm xuống, mới mang theo Mộc Dịch, ly khai Huyền Hà Tông, đi vào phụ cận một chỗ tầm thường trong sơn cốc.

Tòa sơn cốc này Mộc Dịch cũng đã tới, trước kia từ không cảm thấy có cái gì kỳ lạ quý hiếm chỗ, lúc này, trên sơn cốc không ngờ có hai gã đan sĩ tọa trấn, một người trong đó, đúng là Huyền Hà Tông Nguyên Đan Kỳ Đại trưởng lão.

Người này Đại trưởng lão, từng tại hội hữu lôi đài sau khi kết thúc tự mình làm Mộc Dịch ban phát Duyên Hoa Đan cùng tinh thạch ban thưởng, vì vậy thoáng cái liền nhận ra hắn.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Huyền Hà Thành

Đại trưởng lão nhìn thấy Ngải Tự Nhiên cùng Mộc Dịch về sau, hơi sững sờ, chợt cười nói: "Lần này đấu giá hội, trên nguyên tắc không cho phép dưới đan sĩ vào bàn đấu, bất quá Mộc tiểu hữu là bốn môn đệ nhất tu sĩ, thân gia cũng xa xỉ, liền phá lệ mà vào trận đi!"

"Đa tạ Đại trưởng lão!" Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, khom người bái tạ.

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, cười nói: "Mộc tiểu hữu, tham gia buổi đấu giá này tuy rằng đều là đan sĩ, nhưng có không ít người cũng cần Duyên Hoa Đan làm đệ tử hậu nhân chuẩn bị, người nếu như đem Duyên Hoa Đan lấy ra đấu giá, nhất định có thể bán được một cái giá cao!"

"Đa tạ Đại trưởng lão nhắc nhở!" Mộc Dịch bất động thanh sắc đáp, hoàn toàn không có động tâm ý tứ.

Đại trưởng lão chiếm được gật đầu, sau đó tế ra một khối lòng bài tay lớn nhỏ lệnh bài, khinh nhẹ một chút, người kia lập tức lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, cũng tại bên ngoài hơn mười trượng lóng lánh ra một cái hơn một trượng lớn nhỏ màn sáng.

"Đi thôi!" Ngải Tự Nhiên hướng Đại trưởng lão chấp tay thi lễ coi như là chào hỏi, sau đó mang theo Mộc Dịch, tiến nhập màn sáng bên trong.

Lọt vào màn sáng về sau, Mộc Dịch hai mắt tỏa sáng, phát hiện mình ở vào một tòa dị thường to lớn trong thành lớn, chung quanh đều là cao tới lầu các kiến trúc, màu sắc đa dạng, dưới chân nhưng là mây trắng bồng bênh, hết sức mê ly.

"Đây là ở đâu ?" Mộc Dịch ngạc nhiên nói, hẳn chưa bao giờ tại tông môn phụ cận bá kiến chỗ như thế.

Chờ hẳn nhìn về phía sư phụ lúc, rồi lại càng hoảng sợ, chẳng biết lúc nào, bên người sư phụ đã hoàn toàn thay đổi, đã thành một gã dung mạo lại so với bình thường còn bình thường hơn lão đầu, liền khí tức cũng phân biệt không xuất ra.

"Đây là Huyền Hà Thành, một tòa dùng trận pháp hư ảo đi ra bầu trời chi thành!" Lão đầu sản âm cũng cùng sư phụ bất đồng, Mộc Dịch biết rõ người này chính là sư phụ, trong lòng cũng khó có thể tin.

Lão đầu tiếp tục nói: "Tiến vào Huyền Hà Thành về sau, diện mạo, khí tức, thanh âm các loại đặc thù đều che giấu, ai cũng nhận thức không xuất ra người nào! Bởi như vậy, mặc dù người nào đó có kỳ bảo lấy ra giao dịch, cũng sẽ không lo lắng bị nhìn thấu thân phận, đưa tới phiền toái."

"Bởi như vậy, nếu là đệ tử mua bỏ vào thứ gì đó, đã liền sư phụ cũng không biết ?" Mộc Dịch lấy làm kỳ, hẳn đánh giá bản thân một phen, quả nhiên cũng là một chích công giống như đúc lão đầu.

Lão đầu nói ra: "Đúng vậy, vì sư không biết, nhưng có thể đoán được một ít. Nếu như người là mua xuống một kiện bảo vật, liền giao cho vì sư hai vạn tinh thạch, người giấu giếm không giao, vì sư cũng sẽ không miễn cưỡng. Bất quá tiếp theo, vì sư liền không nhất định sẽ mang người đã đến rồi!"

"Đệ tử biết rõ, đệ tử sẽ không bởi vì nhỏ mất lớn." Mộc Dịch thức thời nói.

Lão đầu nhẹ gật đầu, chỉ vào một chỗ vuông đại diện hướng Mộc Dịch nói ra: "Đấu giá hội còn có hai canh giờ mới bắt đầu, nơi đó là nhận lấy đấu giá bảo vật địa phương, nếu như người có bảo vật ý định lấy ra đấu giá, có thể đi này tòa đại diện. Đấu giá hội chỉ tiếp thu giá trị tại mười vạn tinh

thạch trở lên bảo vật, đấu giá thành công, đề xuất lấy một thành tinh thạch, không thành công, cũng muốn nhận lấy một vụn tinh thạch phí tổn."

"Đối diện hình tròn đại điện, thì là tự do giao dịch bảo vật địa phương, rất nhiều người đều đem bản thân muốn bán ra bảo vật bày ra, ở trước mặt giao dịch, không cần chính giữa phí tổn. Nhưng tiến vào hình tròn đại điện muốn giao nạp một vụn tinh thạch."

"Vi sư đi trước viên kia hình đại điện rồi, người và lại tự tiện."

Lão đầu nói xong, liền hướng xa xa thối đi.

Không có ai biết thân phận của mình, Mộc Dịch cầu còn không được, sau đó không lâu cũng phiêu hướng này hình vuông đại điện.

Nơi đây đã có ba năm người xếp hàng chờ đợi, cũng là muốn ủy thác chủ sự phương hướng đấu giá bảo vật đấy. Tuy rằng muốn giao nạp chính giữa phí tổn, nhưng chỉ cần bảo vật đủ hấp dẫn người, đấu giá giá cả, thường thường so với ở trước mặt giao dịch cao hơn ra rất nhiều, so sánh dưới, còn là đấu giá đôi có lợi nhất.

Mộc Dịch đánh giá cái này ba năm người liếc, hoàn toàn nhìn không ra bất luận cái gì phá khoản nợ, trong đó một chích) là hao phí quý thiếu nữ, mặt khác mấy cái đều là lão đầu bộ dáng, cái này Huyền Hà Thành trong chỉ có phận chia nam nữ, kia thân phận của hẳn một mực bị che giấu.

Đợi thời gian một nén nhang, rốt cuộc đến phiên Mộc Dịch.

"Vị đạo hữu này có bảo vật gì muốn đấu giá đấy, giá trị quá thấp bốn tông cũng không thu." Một cô thiếu nữ hướng Mộc Dịch ôn nhu nói.

Mộc Dịch biết rõ, người này hơn phân nửa là Huyền Hà Tông một vị đan sĩ tiền bối, hẳn lúc này bị đối phương xưng là "Đạo hữu" coi như là chiếm hơi có chút tiện nghi.

Mộc Dịch bất động thanh sắc, lão khí hoành thu nói ra: "Lão phu có một cái gương, còn có một khối yêu đan, cũng không biết quý tông có hay không để ý!"

"Yêu đan ? Tự nhiên hoan nghênh!" Thiếu nữ hơi sững sờ, trong giọng nói lộ ra một tia kinh hỉ, xem ra, yêu đan là đấu giá hội trong có chút bán chạy nhất bảo vật.

Mộc Dịch đem được từ Bặc đại sư cái kia trước mặt Ngân Kính Pháp bảo, cùng được từ Hoảng An Đảo dưới mặt đất Bí Cảnh yêu đan trước sau lấy ra, giao cho thiếu nữ.

Cái này hai kiện đồ vật, đều là băng thuộc tính đấy, Mộc Dịch không dùng được, hơn nữa giá trị cũng xa xỉ, vì vậy Mộc Dịch ý định đem chúng nó lấy ra giao dịch.

Thiếu nữ đánh giá cẩn thận hai kiện bảo vật, sau đó nói: "Hử, đây là một viên băng thuộc tính yêu đan, không thông thường, giá quy định có thể làm mười lăm vạn tinh thạch, có hi vọng đấu giá được hai mươi vạn tinh thạch trở lên; về phần cái này Ngân Kính, là một kiện băng thuộc tính thành phẩm Pháp bảo, vốn giá trị không tệ, đáng tiếc bị nhận chủ qua, chủ nhân mới mặc dù một lần nữa tế luyện, cũng không có thể đem toàn bộ uy năng thi triển đi ra, vì vậy giá quy định chỉ có thể chạy đến mười hai vạn tinh thạch, cũng không biết có người hay không cảm thấy hứng thú."

Thiếu nữ dăm ba câu liền đem hai kiện bảo vật đặc tính nói rành mạch, Mộc Dịch nghe vậy có chút bội phục, hắn nói ra: "Có thể hay không không bán tinh thạch ? Lão phu muốn dùng chúng nó đổi hỏa thuộc tính yêu đan hoặc Pháp bảo, đỉnh giai hỏa thuộc tính luyện bảo tài liệu cũng được."

Thiếu nữ không cần nghĩ ngợi đáp: "Có thể, nhưng nếu như giao dịch không thành công, bốn tông muốn tất cả thu lấy một vạn tinh thạch phí tổn."

"Tốt!" Mộc Dịch đáp ứng.

Tiếp theo, thiếu nữ đem hai kiện bảo vật nhận lấy, sau đó giao cho Mộc Dịch hai quả lệnh bài: "Đạo hữu thích đáng giữ gìn kỹ cái này hai quả đặc thù lệnh bài, đấu giá sau khi kết thúc, bằng vào này lệnh bài thường quay về giao dịch vật phẩm. Bốn tông nhận bài không nhận người, nếu như lệnh bài ném đi, bốn tông khái không chịu trách nhiệm."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, sau đó rời đi nơi đây.

Trực tiếp dùng tinh thạch mua được yêu đan, cơ hội không lớn, nhưng dùng yêu đan đổi yêu đan, đã có nhất định được cơ hội.

Tiếp theo, Mộc Dịch lại đi viên kia hình đại diện, một vạn tinh thạch tuy rằng không ít, cũng chỉ quyền cho là mở mang tầm mắt, nhìn xem cái kia chút ít đan sĩ các tiền bối, đều xuất ra cái gì bảo vật dùng làm giao dịch.

Trong đại diện, có hơn hai mươi người, trong đó nữ chỉ có hai người, mặt khác đều là nam tu.

Cái này hơn hai mươi người trên cơ bản đều lấy ra một ít bảo vật thả trước người trên bệ đá bán ra, đồng thời cũng không được dò xét những người khác bảo vật, nhìn xem có hay không bản thân nhìn trúng đấy.

"Cũng không biết sư phụ là trong đó bao nhiêu cái!" Mộc Dịch trong lòng cười nói.

Mộc Dịch một cái bệ đá một cái bệ đá tiêu sái qua nhìn lại, đại đa số mỗi người đem được thảo, luyện bảo tài liệu các loại lấy ra bán ra, những bảo vật này giá trị Mộc Dịch cũng không rất rõ ràng, vì vậy cũng không có ra tay mua sắm.

Đột nhiên, hắn nhìn đến một cái màu đỏ bình nhỏ, khi hắn thần niệm đảo qua cái này bình nhỏ lúc, rõ ràng cảm thấy một hồi ấm áp.

"Chai này bên trong chứa thể nhưng là hỏa thuộc tính bảo vật ?" Mộc Dịch hướng bộ đá sau chủ quán lão đầu hỏi.

Lão đầu liên tục gật đầu, nói ra: "Đạo hữu tuệ nhãn, đây là một lọ Diễm Hồn Sa, nếu như đạo hữu muốn luyện chế hỏa thuộc tính Pháp bảo, cái này Diễm Hồn Sa là thật tốt phụ trợ tài liệu."

Diễm này Mộc Dịch cũng biết, hắn còn biết, Diễm Hồn Sa ngoại trừ dùng cho luyện bảo bên ngoài, tại trong cũng có đề cập, tại tiến vào Vô Mạch Kỳ về sau, vật ấy nhưng có trợ giúp huyết mạch thực không luyện hóa. Bởi vậy, tuy rằng hắn đã có một bình nhỏ Diễm Hồn Sa, nhưng là không quan tâm nhiều mua một lọ.

"Không biết lão phu có thể cẩn thận điều tra nhìn một chút ?" Mộc Dịch hỏi, chủ quán sau khi đồng ý, Mộc Dịch cầm lấy bình nhỏ, mở ra nắp bình, lập tức một cỗ nhiệt khí tuôn ra, tại chỗ miệng bình ngưng tụ thành một mảnh đỏ thẫm hỏa diễm.

"Hử, quả nhiên là Diễm Hồn Sa, đạo hữu ý định như thế nào bán ra ?" Mộc Dịch bất động thanh sắc hỏi.

"Ba vạn tinh thạch." Chủ quán lão đầu đáp. Đối với một loại luyện bảo phụ trợ tài liệu mà nói, cái giá tiền này không tính tiện nghi.

Nhưng mà nếu như vật ấy có thể trợ giúp Mộc Dịch huyết mạch tu hành, cái kia ba vạn tinh thạch liền quá đáng giá!

Mộc Dịch cùng chủ quán ra giá một phen, cuối cùng lấy hai vạn tám nghìn tinh thạch đem vật ấy mua xuống.

Mua xuống một lọ Diễm Hồn Sa, cuối cùng cũng có chút thu hoạch. Mộc Dịch tiếp tục tại trong đại điện xem xét, đáng tiếc, nơi này có rất nhiều bảo vật hắn cũng không biết lai lịch, hơn nữa giá cả cũng không thấp, vì vậy hắn cũng không dám nhiều mua.

Mộc Dịch phát hiện, không có người đem yêu đan bày ra đến bán ra, cũng không có thành phẩm Pháp bảo bán ra, đều là một ít luyện bảo tài liệu mà thôi. Đã liền thành phẩm linh đan diệu dược, cũng có rất ít người lấy ra bán ra, ngược lại là luyện đan các loại dược liệu, ngược lại có không ít.

Nhìn một vòng về sau, Mộc Dịch chỉ nhiều mua hai trương Ấn Tức Phù, đây chính là Phong thuộc tính công pháp đan sĩ mới có thể chế tác phù lục, nghe nói ẩn nấp tính vô cùng tốt, nhưng không thể duy trì quá dài thời gian.

Một trương Ấn Tức Phù sẽ phải hai vạn tinh thạch, hơn nữa không thể tiện nghi. Mộc Dịch mua xuống hai trương, coi như là chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Cuối cùng, Mộc Dịch dứt khoát cũng lấy ra một ít bảo vật bán ra, những bảo vật này đều là được từ Bạc đại sư cùng Bành lão tổ cái này hai gã đan sĩ Càn Khôn đại ở bên trong, đều là một ít Mộc Dịch không dùng được luyện đan, luyện bảo tài liệu.

Còn có một chút cực phẩm pháp khí, Mộc Dịch cũng lấy ra bán ra, chỉ cần giá cả bất định rất cao, nói không chừng có đan sĩ nguyện ý mua xuống tặng cho đệ tử hậu bối.

Cái này so với đặt ở Bách Khí Các trong gởi bán muốn tiện nghi một ít, nhưng càng thêm an toàn, bởi vì ai cũng không biết thân phận của hắn, hắn đại khái có thể duy nhất một lần bày ra cái hơn mười hai mươi kiện pháp khí, mà không sẽ để người chú ý.

Một lúc lâu sau, Mộc Dịch thật sự bán ra một ít tài liệu cùng pháp khí, đổi về mấy vạn tinh thạch.

Lại một lát sau, đấu giá hội sắp bắt đầu, người nơi này nhao nhao ly khai, Mộc Dịch cũng theo mọi người, đi tới một mảnh trống trải trên quảng trường.

Bởi vì đều lẫn nhau nhận thức không xuất ra, vì vậy mọi người cũng chỉ lung tung nhẹ nhàng tại quảng trường các nơi, Mộc Dịch đếm một cái, quả thực lại càng hoảng sợ.

Nơi đây thậm chí có hơn trăm người, nếu như tuyệt đại bộ phận đều là đan sĩ, chẳng phải là có trên trăm tên đan sĩ!

Xem ra ngoại trừ Huyền Hà Tông đan sĩ bên ngoài, bên ngoài tông đan sĩ cũng tới không ít. Những thứ này tiền bối cao nhân bình thường rất ít nhìn thấy, hôm nay rồi lại từng cái một liền tại bên cạnh mình, loại cảm giác này, có chút kỳ diệu.

"Xem ra là tu vi đã đến cảnh giới gì, mới có thể tiếp xúc đến hạng người gì." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, trước kia đan sĩ đối với hắn mà nói, là vô cùng thần bí chí cao tồn tại, hôm nay rồi lại tụ tập dưới một mái nhà, liền tại bên người sát qua.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Yêu Huyết Thành Hình

Huyền Hà Tông Đại trưởng lão, liền nhẹ nhàng tại quảng trường này chính giữa, vẻ mặt tràn đầy nhiệt tình đáng tươi cười, hướng chung quanh bao quanh thi lễ.

Bên cạnh hẳn, còn có một tên Vô Đan Kỳ lão giả, râu tóc bạc trắng, người này cúi đầu mà đứng, mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, một mực yên lặng như thế không nói, cũng không cùng chung quanh tu sĩ dạn dò.

Ngoại trừ hai người này bên ngoài, những người còn lại đều là bị trận pháp che giấu thân phận, phân không xuất ra lẫn nhau.

Những người này vụn vặt lẻ tẻ nhẹ nhàng tại hai người chung quanh, có gần có xa.

Dù sao sẽ không bị nhận ra, Mộc Dịch vì vậy khoảng cách Đại trưởng lão hai người cách nhau khá gần, như vậy hẳn có thể rõ ràng hơn dò xét cái kia chút ít bảo vật.

Đại trưởng lão cao giọng nói ra: "Ha ha, đa tạ chư vị đạo hữu cố động, lúc này đây đấu giá hội, bốn tông cố ý mời riêng có đệ một tán tu danh xưng là Nhất Như chân nhân hành động công chứng, chân nhân Hỏa Nhãn Kim Tinh tin tưởng chư vị đều thập phần rõ ràng, lão hủ sẽ không làm nhiều giới thiệu! Đấu giá mỗi một kiện bảo vật, cũng đã làm cho Nhất Như chân nhân xem qua, xác nhận không giả sau mới có thể lấy ra đấu giá, vì vậy chư vị đạo hữu có thể yên tâm ra giá!"

"Đấu giá quy củ còn là cái kia một bộ, người trả giá cao được, ở trước mặt giao dịch. Lão hủ sẽ không nhiều lời, phía dưới lập tức bắt đầu đấu giá

kiện vật phẩm thứ nhất."

Nói xong, Đại trưởng lão từ một cái Càn Khôn đại trong lấy ra một cái hộp ngọc, mở ra sau đó, một viên lớn chừng quả đấm óng ánh trên châu bày biện ra, trên châu mặt ngoài lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, hiện ra nhàn nhạt màu hồng nhạt ánh huỳnh quang.

Mộc Dịch trong lòng thất kinh, lớn như vậy trên châu, đó là bao nhiêu bạng yêu mới có thể ngưng kết đi ra, loại này bạng yêu nguyên bản tựu ít đi có, đẳng cấp cao bạng yêu càng thêm hiếm thấy!

"Đỉnh cấp Ích Thủy Châu một viên, là luyện chế Thủy thuộc tính Pháp bảo thật tốt tài liệu, giá quy định mười vạn tinh thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn năm nghìn.

" Đại trưởng lão nói xong, liền tuyên bố đấu giá bắt đầu, hân vừa dứt lời, liền có mấy người cạnh chên lệch kêu giá.

"Ta ra mười một vạn tinh thạch!"

"Thiếp thân ra mười hai vạn!"

"Mười hai vạn năm nghìn!"

Mộc Dịch phát hiện, ra giá hơn vì nữ tử, cái này Ích Thủy Châu tại Thủy thuộc tính luyện bảo trong tài liệu, cũng không tính là công kích lực lượng mạnh nhất, chắc chắn tính cũng không được vô cùng tốt, nhưng không thể nghi ngờ là sau cùng đẹp mắt tài liệu, nó có thể luyện ra cực kỳ hoa mỹ Pháp bảo, mặc dù không luyện chế, đem viên này Ích Thủy Châu thiếp thân đeo, tích lũy tháng ngày xuống, cũng có thể tăng tiến thủy nguyên khí cảm ứng hấp thu.

Lúc mới bắt đầu, tiếng gọi giá liên tiếp, nhưng giá cả gọi vào mười sáu vạn tinh thạch về sau, đấu giá cũng rất ít rồi, cuối cùng bị một gã nữ tu lấy

mười bảy vạn năm nghìn tinh thạch giá cả mua đi.

Những thứ này đều là sống không biết bao nhiêu năm đan sĩ cao nhân, mỗi người đối bảo vật đều có chính mình định giá, nếu là vượt ra khỏi định giá quá nhiều, mặc dù có chút động tâm, cũng sẽ không tiếp tục đấu khí hô giá.

Người này nữ tu lúc này móc ra một trăm bảy mươi năm khối tứ giai tinh thạch, đem viên này Ích Thủy Châu bỏ vào trong túi.

"Chúc mừng vị đạo hữu này. Phía dưới là kiện thứ hai bảo vật, hai nghìn năm Tử Linh Chi một cây, Huyền Môn luyện đan thánh dược, giá quy định mười vạn tinh thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn năm nghìn, mời các đạo hữu ra giá." Đại trưởng lão lấy ra một cái bóng loáng như ngọc, hình thái như cái dù Tử Linh Chi, tiếp tục đấu giá.

Lúc này đây đấu giá, còn muốn kịch liệt không ít. Chỉ cần là tu luyện Huyền khí người, cũng có thể dùng tới cái này Tử Linh Chi luyện đan, đã liền Mộc Dịch cũng thử hô mười hai vạn tinh thạch giá cả, nhưng rất nhanh bị những người khác giá cao bao phủ.

Cuối cùng, một lão đầu lấy mười chín vạn tinh thạch giá cả mua cái này gốc Tử Linh Chi, hầu như so với giá quy định cao hơn gấp đôi!

Tiếp theo, Đại trưởng lão lại lấy ra một ít bảo vật đi ra đấu giá, đại đa số đều là đan sĩ mới có thể dùng đến đẳng cấp cao luyện bảo tài liệu, luyện đan dược liệu, hiếm thấy phụ trợ bảo vật... Đợi, hầu như mỗi một kiện đều bị mấy người thậm chí nhiều hơn người tranh đoạt nâng giá, cuối cùng xa hơn cao hơn giá quy định giá cả bán đi.

Chỉ có một loại Địa thuộc tính tài liệu, tuy rằng có thể dùng đến luyện bảo, nhưng không bán tinh thạch, chỉ đối ngang nhau phẩm chất Phong thuộc tính tài liệu, mặc dù có hai người đối với cái này bảo có hứng thú,

nhưng khổ nỗi cầm không xuất ra phù hợp tài liệu trao đổi, vì vậy cuối cùng lưu phách.

Đại trưởng lão lấy ra một mặt Ngân Kính Pháp bảo, nói ra: "Bằng thuộc tính thành phẩm Pháp bảo Ngân Kính một mặt, bảo vật này theo giống nhau đại sư tuệ nhãn khảo chứng, chính là một kiện rất có niên đại cổ bảo, phẩm chất không tệ, đáng tiếc đã nhận thức qua chủ, này kính không bán tinh thạch, mà là dùng để trao đổi hỏa thuộc tính bảo vật, yêu đan, Pháp bảo, đẳng cấp cao luyện bảo tài liệu, chỉ cần giá trị tương đối cũng có thể."

Mộc Dịch tinh thần chấn động, đây chính là hãn xuất ra bảo vật.

Đáng tiếc, Đại trưởng lão tiếng nói hạ xuống một lát sau, một mực không có người tỏ thái độ, chỉ có một nữ tử tiến lên cẩn thận xem xét Ngân Kính một phen, thở dài: "Nếu như là bán tinh thạch, ngược lại là đáng giá ra giá, nhưng hỏa thuộc tính đẳng cấp cao bảo vật, thiếp thân rồi lại cầm không đi ra."

Ngân Kính Pháp bảo cũng bởi vậy lưu phách, Mộc Dịch không công tổn thất một vụn tinh thạch. Mộc Dịch cảm thấy thất vọng, bất quá, hãn còn có một khối yêu đan, tin tưởng loại vật này muốn cướp tay hơn!

Lấy vật đổi vật, bình thường rất khó đổi đến bản thân vừa vụn cần đồ vật, bán thành tinh thạch liền dễ dàng nhiều, lấy ra đấu giá đấy, đa số đều là mình không cần đồ vật, vì vậy đại bộ phận đều lựa chọn đấu giá thành tinh thạch, chỉ có Mộc Dịch loại này gấp vì loại nào đó bảo vật, rồi lại cầm không ra bao nhiêu có giao dịch giá trị bảo vật người, mới có thể thử thời vận, nhìn xem có thể hay không đổi đến.

Ngân Kính Pháp bảo lưu phách về sau, Đại trưởng lão cười nói: "Ha ha, vừa rồi kiện pháp bảo kia hoàn toàn chính xác không tệ, nếu như không phải là bị nhận chủ rồi, ngược lại là đáng giá vào tay. Phía dưới một kiện

bảo vật, vừa vặn chính là một kiện hỏa thuộc tính bảo vật, hơn nữa là hiếm thấy đẳng cấp cao Yêu cầm tài liệu."

"Đẳng cấp cao Yêu cầm tài liệu!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, nếu như là Hư Đan kỳ thậm chí Vô Đan Kỳ Yêu cầm lông vũ, cái kia liền có thể dùng để luyện chế Pháp bảo, tựa như hãn Phi Linh cửu châm giống nhau, luyện chế ra một bộ phi châm Pháp bảo!

Tại Mộc Dịch liếc không nháy mắt nhìn chăm chú, Đại trưởng lão từ Càn Khôn đại trong lấy ra một cái ba tắc lớn nhỏ đỏ thắm bình ngọc.

"Không phải là lông vũ" Mộc Dịch lập tức có chút thất vọng: "Cái gì Yêu cầm tài liệu sẽ chứa ở bình nhỏ trong?"

Đại trưởng lão nói ra: "Đây là một lọ yêu huyết, rất kỳ quái chính là, cái này yêu huyết trong ẩn chứa cực kỳ dày đặc hỏa thực không, căn cứ sách cổ ghi chép, loại này yêu huyết rất hiếm thấy, có thể dùng đến luyện đan, nếu như nơi này có đạo hữu sẽ dùng yêu huyết luyện đan, nhưng ngàn vạn không muốn bỏ qua! Đây máu giá quy định mười hai vạn tinh thạch, mỗi lần tăng giá không ít hơn năm nghìn tinh thạch."

"Đại trưởng lão, có thể hay không đem cái kia yêu huyết bình nhỏ mở ra nhìn xem?" Mộc Dịch lão khí hoành thu nói ra: "Lão phu nhưng nghe nói, có người đem tinh tú dịch thể hỏa lẫn vào yêu huyết ở bên trong, thoát nhìn giống như là ẩn chứa dày đặc hỏa thực không đẳng cấp cao yêu huyết rồi!"

"Đương nhiên có thể!" Đại trưởng lão nói xong, duỗi ngón nhẹ nhàng bắn ra, bình nhỏ lên tiếng mà mở, một đoàn máu tươi từ trong bay ra, vậy mà tự hành biến thành chim con hình thái, chim con quanh thân tản mát ra hơi thở nóng bỏng, giống như một tầng hỏa diễm đem bao bọc.

"Chắc chắn, loại này yêu huyết, còn là lần đầu tiên nhìn thấy, rõ ràng có thể tự nhiên thành hình!" Có người dám thở dài.

"Hử, có thể!" Mộc Dịch bất động thanh sắc nói, Đại trưởng lão đem chim lửa máu tươi một lần nữa thu nhập bình về sau, Mộc Dịch liền bắt đầu kêu giá: "Lão phu nguyện ý ra mười hai vạn năm nghìn tinh thạch."

"Mười ba vạn!"

"Mười ba vạn năm nghìn!"

Mọi người đối cái này yêu huyết đều không hiểu rõ lắm, chỉ vện vện có rải rác hai ba người ra giá, cuối cùng, Mộc Dịch lấy mười sáu vạn tinh thạch giá cả, mua vào chai này yêu huyết.

"Chúc đạo hữu tốt vận, hy vọng thật có thể luyện ra linh đan diệu dược!" Ở trước mặt trả giá qua tinh thạch về sau, Đại trưởng lão đem bình nhỏ giao cho Mộc Dịch, cũng khách khí nói.

"Đa tạ!" Mộc Dịch thu hồi bình nhỏ, trong giọng nói có như vậy một tia cố hết sức che giấu, lại như cũ biểu hiện ra ngoài kích động.

Chỉ có hẩn biết rõ, đây cũng không phải là bình thường yêu huyết!

Theo 《 Thần Mạch Quyết 》 ghi chép, bất đồng đại cảnh giới huyết mạch tu vi, huyết dịch có hết sức rõ ràng bất đồng đặc điểm.

Chân Mạch Kỳ huyết dịch, có thể "Nhỏ máu tế vật" dùng huyết dịch đến điều khiển pháp khí, cảm ứng cảnh vật chung quanh, Mộc Dịch dùng huyết dịch khổng chế luyện thi, cũng là đạo lý này: Vô Mạch Kỳ huyết mạch, có thể "Nhỏ máu thi pháp" Vô Mạch Kỳ tương đương với đan sĩ tu vi, trong huyết mạch thực không vô cùng dày đặc, một giọt tinh huyết tế ra, có thể hóa thành một đạo cường đại pháp thuật, trực tiếp tấn công địch, cường đại mà mau lẹ;

Mà "Tích huyết hóa hình" đúng là đem huyết mạch tu luyện tới Thần Mạch Kỳ sau diễn hình đặc thù, cho đến lúc đó, giọt một giọt tinh huyết,

liền có thể huyền hóa ra một chích) cùng mình giống như đúc phân thân, chẳng những khí tức độc nhất vô nhị, đã liền thần thông đều có thể kế thừa một ít!

Cái này bình nhỏ trong yêu huyết, rõ ràng cũng có thể tự hành hóa thành Yêu cầm hình thái, nói rõ đây chính là thần huyết, hơn nữa là Thần Mạch Kỳ thần huyết, tương đương với Anh lão cấp bậc tồn tại Yêu cầm tài liệu!

Đại khái là bởi vì này bình nhỏ trong yêu huyết có chút mỗi năm rồi, hóa thực không trôi mất hơn phân nửa, vì vậy thoát nhìn cũng không phải thập phần dày đặc, như là đan sĩ cấp bậc Yêu cầm chi huyết, đã liền Nhất Như chân nhân cùng Huyền Hà Tông Đại trưởng lão, bởi vì chưa quen thuộc thần huyết thần mạch sự tình, đều nhìn sai rồi!

Trước đó lần thứ nhất Mộc Dịch mua được giả yêu huyết, lúc này đây rồi lại mua được một lọ bị coi thường cực phẩm yêu huyết, dù sao cũng phải mà nói, Mộc Dịch còn là sâu sắc buôn bán lời một khoản.

Mười sáu vạn tinh thạch đổi như vậy một lọ yêu huyết, quá đáng giá!

Mộc Dịch tiếp nhận bình nhỏ về sau, ngực kinh hoàng, dường như toàn thân huyết mạch đều có thể cảm nhận được bình nhỏ trong yêu huyết đáp lại, hẩn qua hồi lâu, mới dần dần bình phục nội tâm kích động.

Dùng cái này yêu huyết luyện đan, thật sự là quá lãng phí, hẩn là trực tiếp dùng bản thân thần mạch đem luyện hóa, mới có thể kế thừa đến thần huyết trong tinh hoa nhất bản chất, thậm chí bởi vậy đạt được cường đại thần thông.

Có chai này yêu huyết nơi tay, Mộc Dịch 《 Thần Mạch Quyết 》 tu luyện, chắc chắn đạt được thật lớn tiến bộ, đây đối với hẩn mà nói, thật sự là cực lớn niềm vui ngoài ý muốn.

Bằng cái này một lọ yêu huyết, Mộc Dịch đến chuyển này đấu giá hội, liền chuyển đi này không tệ rồi!

Mộc Dịch nhất thời kích động, Đại trưởng lão kế tiếp đấu giá hai kiện bảo vật hẳn đều không có quá nhiều chú ý, dù sao đều là một ít tạm thời không dùng được tài liệu, cũng không tới phiên hẳn đến ra tay.

Lại bán ra vài cái bảo vật về sau, Đại trưởng lão dừng một chút, nói ra: "Tốt rồi, bán thành phẩm, luyện bảo tài liệu các loại bình thường bảo vật, hôm nay cũng đã bán đấu giá xong rồi.

Còn dư lại bảo vật, mới là đấu giá hội lần này trọng điểm!"

"Còn không có xuất thủ đạo hữu chú ý, phía dưới muốn đấu giá bảo vật, đều là yêu đan, không nhận chủ thành phẩm Pháp bảo, có sẵn đẳng cấp cao linh đan loại bảo vật, mỗi một kiện đều chạm tay có thể bùng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Nữ Tử Thần Bí

"Ha ha, áp trực bảo vật cuối cùng muốn gặt hái rồi, phía dưới mới là trọng điểm!" Một vị lão giả nhẹ nói nói.

Đám người chung quanh, cũng bắt đầu rung động đứng lên, lúc trước đấu giá, chỉ là nóng người mà thôi, bọn hắn chính giữa tuyệt đại đa số người, đều là hướng về phía cuối cùng vài cái áp trực bảo vật mà đến.

"Đại trưởng lão, nhanh bắt đầu đi!" Đã có nhân tâm gấp đứng lên.

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, cao giọng nói ra: "Tốt, lão hủ sẽ không ao sách! Đấu giá phần sau giai đoạn kiện thứ nhất bảo vật, là một quả băng thuộc tính yêu đan. Lão hủ cùng Nhất Như chân nhân cẩn thận xem xét qua, đây là một viên tương đương với Hư Đan cảnh giới Kim Đồng Ngân Lang Lang Vương yêu đan, có chút niên đại rồi, nhưng bảo tồn cũng không tệ lắm. Thập phần thích hợp băng thuộc tính công pháp tu sĩ đem luyện hóa. Nếu có băng thuộc tính công pháp văn bối cần luyện hóa Kim Đan, cái này yêu đan thế nhưng là tốt nhất được dẫn!"

Nói xong, Đại trưởng lão liền đem yêu đan lấy đi ra, người kia óng ánh sáng long lanh, hết sức tốt nhìn.

Hắn bổ sung nói ra: "Bất quá, cái này yêu đảo không bán tinh thạch, chỉ đổi hỏa thuộc tính yêu đan. Ai có thể mua đi, liền xem duyên phận rồi!"

Lời vừa nói ra, đám người xung quanh lập tức phụ nhìn qua cực kỳ.

"Yêu đan cũng không phải thường có chi vật, ngẫu nhiên đạt được, cũng đều dùng để luyện hóa tăng tiến tu vi, có rất ít lấy ra giao dịch đấy. Muốn

dùng yêu đan đổi yêu đan, nào có dễ dàng như vậy!" Có người bất mãn nói.

Đại trưởng lão Nguyên làm sao mỉm cười: "Đây là yêu đan chủ nhân ý tứ, chúng ta cũng không có cách nào."

Hắn chờ giây lát, chung quanh nghị luận không ít người, nhưng không có người tỏ thái độ.

"Không ai nguyện ý trao đổi sao ? Cái kia Đan này liền tiếc nuôi lưu phách rồi!" Đại trưởng lão cũng không kéo dài, quyết đoán nói.

"Chậm đã!" Một cô thiếu nữ bỗng nhiên bay tới phụ cận, nói ra: "Thiếp thân không nghĩ tới sẽ bạn bè bức này yêu đan chảy ra, vì vậy cũng không có làm xong toàn bộ chuẩn bị; hỏa thuộc tính yêu đan, thiếp thân ngược lại là có một viên, cũng nguyện ý lấy ra trao đổi, đáng tiếc nhưng không có mang theo trên người. Không biết quý tông có thể hay không báo cho biết này yêu đan chủ nhân thân phận, làm cho thiếp thân cùng yêu đan chủ nhân hoàn thành giao dịch."

Đại trưởng lão nhíu mày, nói ra: "Vị đạo hữu này cũng là lần đầu tiên tham gia bốn tông đấu giá hội đi, ủy thác đập bán vật phẩm chủ nhân thân phận, đã liền bốn tông cũng không biết, mặc dù biết rõ, cũng không có thể báo biết đạo hữu. Đây là bốn tông đấu giá hội mục đích! Các vị đạo hữu có rất nhiều biết nhau, có giữa lẫn nhau thậm chí còn có chút khoảng cách, nhưng đều có thể lại tới đây tham gia đấu giá hội, chính là vì bốn tông giữ bí mật nguyên tắc làm không tệ. Vì vậy đạo hữu yêu cầu, thứ cho bốn tông không thể đáp ứng."

Thiếu nữ đôi mi thanh tú cau lại, có chút lo lắng nói ra: "Vậy phải làm thế nào, thiếp thân hoàn toàn chính xác rất có thành ý hoàn thành khoản này giao dịch!"

Đại trưởng lão suy nghĩ một chút, nói ra: "Như vậy đi, đạo hữu không ngại lưu lại một cái tin tức, ở lại đấu giá sau khi kết thúc, bốn tông có thể

đem đạo hữu lưu lại tin tức, cùng yêu đan cùng một chỗ chuyển giao cho yêu đan chủ nhân, nếu như yêu đan chủ nhân đạt được đạo hữu tin tức về sau, nguyện ý cái khác giao dịch, vậy tốt nhất. Bốn tông cũng chỉ có thể làm như vậy!"

"Như thế rất tốt!" Thiếu nữ nhẹ gật đầu, nàng lấy ra một quả truyền âm lệnh, nhỏ giọng nói vài câu, sau đó đem giao cho Đại trưởng lão, cũng dựa theo Đại trưởng lão yêu cầu, thêm vào thanh toán xong một vạn tinh thạch "Thủ tục phí" .

Mộc Dịch một mực bất động thanh sắc, hẳn nghe nói cô gái kia nói có hỏa thuộc tính yêu đan lúc, trong lòng khẽ động, có chút nhớ nhung Đứng ra đây mặt ngoài yêu đan chủ nhân thân phận, cùng thiếu nữ ở trước mặt đàm phán, nhưng cẩn thận châm chước một phen về sau, còn là quyết định sau này hãy nói.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Không biết thần bí này thiếu nữ là ai ? Nếu như không phải là hung danh quá đáng nhân vật, ngược lại là có thể cùng nàng tại Huyền Hà Tông phụ cận giao dịch. Nếu không lấy tu vi của ta bây giờ, cùng đan sĩ tiền bối ở trước mặt làm giao dịch, thật sự mạo hiểm quá lớn!"

Mộc Dịch đang lúc suy tư, Đại trưởng lão tiếp tục xuất ra bảo vật đấu giá, lần này là một kiện thành phẩm Pháp bảo, hơn nữa vừa luyện chế không lâu, chưa nhận chủ.

"Phong thuộc tính Pháp bảo Ngũ Long Kỳ một bộ năm kiện, giá quy định hai mươi vạn tinh thạch, mỗi lần tăng giá không ít hơn một vạn tinh thạch! Chư vị đạo hữu mời ra giá." Đại trưởng lão đơn giản giới thiệu vài câu, liền đưa tới không ít người kêu giá.

Loại này thành phẩm Pháp bảo, nếu như thuộc tính phù hợp, người nào sẽ không để ý nhiều hơn một bộ hai bộ.

Cho nên đối với tu luyện Phong thuộc tính công pháp đan sĩ mà nói, chỉ cần giá tiền phù hợp, hơn phân nửa liền sẽ ra tay.

Mấy phen kêu giá về sau, cuối cùng bảo vật này lấy ba mươi hai vạn tinh thạch giá cao bán đi.

Cái giá tiền này, khiến Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, một kiện Pháp bảo lại muốn mắc như vậy, cùng pháp khí kém gấp trăm lần!

Ba nghìn hai trăm tinh thạch, có thể mua lấy một kiện rất không tệ pháp khí rồi. Chỉ có cái kia chút ít độc nhất vô nhị đỉnh giai cực phẩm pháp khí, mới có thể bán được hơn vạn tinh thạch.

Thế nhưng là sau đó bán đi vài cái Pháp bảo, giá cả cao hơn, khiến Mộc Dịch cũng là không được lắc đầu than thở.

"Phía dưới là bốn tông đấu giá hội đấu giá cuối cùng một kiện bảo vật, chiếu theo thói quen ngược lại, món bảo vật này đều là do bốn tông chuẩn bị, hơn nữa cho phép dùng tinh thạch đấu giá, thuận tiện mọi người ra tay!" Đại trưởng lão thanh âm nhắc tới, khiến đấu giá hội bầu không khí trở nên càng thêm khẩn trương lên.

"Lần này áp trực bảo vật, là bốn tông vận dụng không ít luyện bảo đại sư, hợp lực luyện chế một kiện thượng cổ thập đại linh bảo cao đoạn phòng chế phẩm, tên là Hàng Ma Tháp, phòng chế chính là thượng cổ linh bảo Thất Tinh Linh Lung Tháp. Bảo vật này vì toàn diện tính kỳ bảo, công thủ gồm nhiều mặt, Nguyên luận Hoàng nguyên Huyền khí cũng có thể khu động. Bảo vật này giá quy định năm mươi vạn tinh thạch. Mỗi lần tăng giá không thể ít hơn hai vạn tinh thạch."

Đại trưởng lão nói xong, thận trọng từ Càn Khôn đại trong lấy ra một kiện hơn một xích lớn tầng bảy nhỏ tháp, người kia ở giữa không trung quay tròn xoay tròn bất định, mặt ngoài tản mát ra tầng bảy màu sắc khác nhau hào quang, rất là rực rỡ tươi đẹp.

"Ta ra sáu mươi vạn tinh thạch!" Bảo tháp vừa mới lộ ra, liền có người không chút do dự kêu giá, hiển nhiên đến có chuẩn bị.

"Lão phu ra sáu mươi lăm vạn!"

"Bảy mươi vạn!"

Lúc trước mấy lần kêu giá, đều là trên phạm vi lớn tăng giá, trong nháy mắt đem giá cả tăng lên rất nhiều.

Từ vừa mới bắt đầu, Mộc Dịch liền biết mình cùng cái này áp trực bảo vật đấu giá không có chút nào quan hệ, bất quá, cho dù là hành động một chích) ở ngoài đứng xem, nghe được cái kia từng cái một kinh người con số, cũng là nhin không được tim đập rộn lên.

Chỗ này bảo tháp tranh đoạt, kịch liệt nhất, cuối cùng, một gã lão giả dùng một trăm hai mươi sáu vạn giá trên trời lực lượng áp quần hùng, đem cái này kỳ bảo bỏ vào trong túi.

Cái giá tiền này, cũng không phải bình thường đan sĩ có thể thừa nhận được đấy, Mộc Dịch suy đoán, người này hoặc là tu luyện mấy trăm năm Nguyên Đan Kỳ cao nhân, hoặc là kinh doanh tông môn thế lực nhiều năm một phương kiêu hùng.

Cái này Hàng Ma Tháp bán đấu giá xong về sau, đấu giá hội liền kết thúc. Mộc Dịch dựa theo quy định, đi hình tròn đại điện chờ nhận lấy lui trả trở về bảo vật.

Hắn hai kiện bảo vật đều coi như là lưu phách, bởi vậy hắn thanh toán xong hai vạn tinh thạch, giao ra cái kia bảo vật lệnh bài về sau, hãy cầm về Ngân Kính Pháp bảo cùng băng thuộc tính yêu đan.

Hơn nữa, còn nhiều thêm một quả truyền âm lệnh, người kia đúng là thần bí kia thiếu nữ lưu lại đấy, quả nhiên gián tiếp giao cho Mộc Dịch

trong tay.

Cái này sau đó, Mộc Dịch đi vào quảng trường, mời Đại trưởng lão đưa hãn thi pháp truyền tống, ly khai cái này Huyền Hà Thành.

Đại trưởng lão đem trong tay đặc thù lệnh bài một chút, một đám màu sắc đa dạng rực rỡ hào quang đem Mộc Dịch quanh thân khẽ quẩn, chợt, Mộc Dịch liền biến mất ở Huyền Hà Thành bên trong.

Sau một khắc, Mộc Dịch trước mắt tối sầm lại, phát hiện mình xuất hiện ở Huyền Hà Tông phụ cận, chung quanh cảnh ban đêm chính đậm đặc.

Cái kia chút ít tham gia đấu giá hội đan sĩ, đến từ khắp nơi, tốt xấu lẫn lộn, rắc tâm hiểm ác người khăng định không ít, vạn nhất bị bọn hãn chứng kiến lạc đàn Mộc Dịch, có thể đã thập phần không ổn!

Mộc Dịch không dám trì hoãn, lập tức bay trở về tông môn, một mực trở lại động phủ của mình, hãn mới thở dài một hơi.

Trở lại trong động phủ, Mộc Dịch liền kích phát cái kia miếng truyền âm lệnh, một cái thanh âm của thiếu nữ truyền lọt vào trong tai: "Thiếp thân có hỏa thuộc tính yêu đan một quả, xuất xứ từ Kim Đan kỳ Hỏa Yển Thử Vương, không biết các hạ là hay không có hứng thú giao dịch. Nếu có, xin thông qua này cái truyền âm lệnh lưu lại tin tức, thiếp thân còn có một miếng ghép thành đôi truyền âm lệnh, có thể nhận được tin tức."

"Hỏa Yển Thử Vương, hãn là một quả hỏa thuộc tính Hoàng nguyên yêu đan!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, cái này đúng lúc là hãn cần lấy vật, không có lý do gì bỏ qua.

Nhưng mà, hãn cũng không dám lèm nhèm như thế liền tiến đến giao dịch, hãn suy đi nghĩ lại, quyết định còn là mời sư phụ ra mặt, nếu như sư phụ không đáp ứng, hãn lại lệnh nghĩ biện pháp.

Sáng sớm ngày thứ hai, Mộc Dịch liền đi bái kiến sư phụ Ngải Tự Nhiên, cũng cung kính nộp hai vụn tinh thạch, cho thấy bản thân vô tới một kiện bảo vật.

Ngải Tự Nhiên cũng không hỏi Mộc Dịch mua cái gì, hẩn tiếp nhận tinh thạch, hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không nói thêm gì.

"Sư phụ, đệ tử còn có một sự tình muốn nhờ!" Mộc Dịch đi thẳng vào vấn đề nói thẳng: "Thực không dám giấu giếm, viên kia bằng thuộc tính yêu đan, là đệ tử đây, đệ tử ý định cầm hẩn cùng với hôm qua nữ tử thần bí giao dịch hỏa thuộc tính yêu đan; nhưng lại sợ nhìn sai rồi, cho nên muốn mời sư phụ ra mặt, giúp đỡ đệ tử hoàn thành khoản này giao dịch. Về phần thời gian địa điểm, đều do sư phụ định đoạt."

"Quả nhiên là người!" Ngải Tự Nhiên mỉm cười: "Tối hôm qua vì sư nghe được cái kia yêu đan đổi yêu đan yêu cầu, liền đoán được là người rồi! Nếu như là cái khác đan sĩ, đạt được thuộc tính không hợp, không dùng được yêu đan, hoặc là liền đổi thành những bảo vật khác, hoặc là liền dứt khoát bán thành tinh thạch, nào có nhất định phải đổi bất đồng thuộc tính yêu đan cách làm, cũng chỉ có loại người như người nhu cầu cấp bách yêu đan vì luyện hóa Kim Đan làm chuẩn bị Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, mới phải làm như vậy!"

Ngải Tự Nhiên tự nhiên minh bạch Mộc Dịch dụng ý, hẩn gật một cái, đầu, nói ra: "Lấy tu vi của người, hoàn toàn chính xác không thích hợp cùng đan sĩ ở trước mặt giao dịch. Được rồi, vì sư liền thay người đi một chuyến, thu người hai vụn tinh thạch vất vả phí, cũng không tính quá nhiều đi!"

"Không nhiều hay không, đa tạ sư phụ!" Mộc Dịch đại hỉ, vội vàng đem tinh thạch cùng yêu đan, cùng với cái kia trước mặt truyền âm lệnh đều giao cho Ngải Tự Nhiên.

Ngải Tự Nhiên đang tại Mộc Dịch trước mặt, thông qua truyền âm lệnh cùng cô gái kia bắt được liên lạc, ước định ngay tại hôm nay buổi trưa, tại Huyền Hà Tông sơn môn bên ngoài hoàn thành khoản này giao dịch.

Mộc Dịch sớm đi tới sơn môn phụ cận đợi chờ. Vì thế, hắn không tiếc dùng một trương Ấn Tức Phù, này phù chính là Phong thuộc tính đan sĩ sở tác, tại mấy trăm trượng bên ngoài xa xa, mặc dù là đan sĩ tồn tại, cũng không có thể phát hiện tung tích của hắn.

Đương nhiên, hắn không đáng tin thân cận quá, trăm trượng ở trong, mặc dù có Ấn Tức Phù bên người, cũng sẽ bị thần niệm cường đại đan sĩ nhìn ra kẻ hở.

Tối gần buổi trưa, sư phụ Ngải Tự Nhiên cùng một gã che mặt thiếu nữ trước sau bay đến sơn môn phụ cận.

Mộc Dịch nhìn nàng kia liếc, lập tức sắc mặt đại biến! ! !

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Thân Phận Thiếu Nữ

thiếu nữ này tuy rằng che mặt, thấy không rõ dung mạo, nhưng nàng lộ ra một đôi mắt, cũng đã khiến Mộc Dịch phân biệt nhận ra.

Chẳng bao lâu sau, Mộc Dịch thấy quá nhiều lần như vậy che mặt thiếu nữ, cái khăn che mặt sau lưng, là một trường siêu phàm thoát tục tuyệt thế khuynh thành đáng vẻ, từng lệnh vô số người thần hồn điên đảo.

"Khó trách nàng nếu muốn băng thuộc tính yêu đan! Không biết nàng là Cốc Mạc Ngưng, còn là Mộ Dung Băng!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Hắn hướng nàng này cổ tay tay áo lúc giữa tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, không nhìn thấy cái gì phi thúy vòng ngọc, có lẽ là Mộ Dung Băng đã sớm đem vậy đổi với phi thúy vòng ngọc cởi xuống, có lẽ nàng này không phải là Mộ Dung Băng, mà là Cốc Mạc Ngưng.

"Khó trách ta tại Lục Mạc họa quyển ở bên trong, thấy được nàng này bức họa, bất luận là Cốc Mạc Ngưng còn là Mộ Dung Băng, các nàng vậy mà đến nơi này! Từ Thiên Đảo quốc đến nơi này, điều này nói rõ, ít nhất còn có một con đường khác, có thể câu thông Thiên Đảo quốc cùng nơi đây tu tiên giới!"

Mộc Dịch trong lòng kích động muôn phần, hận không thể lập tức liên tiến lên biểu lộ thân phận, hướng vị này không biết là Cốc Mạc Ngưng còn là Mộ Dung Băng thiếu nữ hỏi thăm như thế nào trở lại Thiên Đảo quốc. Nhưng hắn cuối cùng là nhịn được.

"Mấy chục năm không thấy, nàng đã trở thành đan sĩ! Phần này cơ duyên, thật là khiến người hâm mộ!" Chứng kiến che mặt thiếu nữ về sau,

Mộc Dịch nhớ tới rất nhiều chuyện cũ, năm đó Kim Thu hội thí, năm đó một đám huyền sĩ các đệ tử, hôm nay đã mỗi người đi một ngả, tung tích tất cả không giống nhau.

Tại Mộc Dịch trong lòng lay động cực lớn * lan thời điểm, Ngải Tự Nhiên cùng che mặt thiếu nữ đã bắt đầu yêu đan giao dịch.

Hai người bọn họ đều là đan sĩ tu vi, bình thường sẽ không dễ dàng đi đi lại lại, lúc này xuất hiện, dĩ nhiên là là giao dịch song phương. Không cần nhiều lời, liền có thể lẫn nhau nhận ra.

Hai người tựa hồ cũng không nhận ra, lẫn nhau giữa cũng không nói gì, cũng không có lẫn nhau nghe ngóng thân phận, riêng phần mình đem trong tay mình yêu đan lộ ra, lẫn nhau dò xét một phen, xác nhận không sai về sau, liền lẫn nhau thay đổi yêu đan.

Lập tức, thiếu nữ khuất thân thi lễ, miệng nói "Đa tạ", liền dịu dàng từ biệt bay đi.

Ngải Tự Nhiên cũng nói chỉ là câu cáo từ, một trận ăn ý mà trầm mặc giao dịch liền nhanh chóng hoàn thành.

Sớm biết như vậy dĩ nhiên là nàng này, Mộc Dịch liền không cần mời sư phụ Ngải Tự Nhiên ra tay, hơn nữa, hẳn còn có cơ hội cùng nàng này kỹ càng nói chuyện với nhau.

Hôm nay nàng này nếu là ly khai, Mộc Dịch rất có thể sẽ mất đi tin tức của nàng, vì vậy, Mộc Dịch không có đi tìm Ngải Tự Nhiên, mà là mượn Ẩn Tức Phù, đi theo che mặt thiếu nữ mà đi.

Che mặt thiếu nữ bay trở về Huyền Hà Tông bên trong, cũng hướng Huyền Hà Tông ở trung tâm bay đi.

"Nàng đã ở Huyền Hà Tông!? Nàng kia hơn phân nửa biết rõ ta đã ở Huyền Hà Tông, vì cái gì nàng không tới tìm ta ?" Mộc Dịch trong lòng kinh nghi bất định.

Mộc Dịch trước đó không lâu mới tại hội hữu lôi đài trong đoạt giải quán quân, việc này có chút oanh động, Mộc Dịch thanh danh, cũng đã dương danh Huyền Hà Tông, trừ phi nàng này một mực ở bế quan, nếu không sẽ không không có nghe nói.

Mộc Dịch đi theo thiếu nữ sau lưng, đáng tiếc, tốc độ phi hành của hắn rõ ràng so với thiếu nữ chậm hơn, thiếu nữ càng bay càng xa.

Cũng may Mộc Dịch đối với nơi này hết sức quen thuộc, cũng không trở thành mất dấu.

Đột nhiên, thiếu nữ thân hình vừa đầu hàng, tựa hồ muốn hướng tòa nào đó mây mù lượn quanh cực lớn ngọn núi rơi đi.

"Đây chính là bốn tông cấm địa, trong truyền thuyết thái thượng trưởng lão động phủ chỗ!" Mộc Dịch sắc mặt đại biến.

Hắn vốn là muốn muốn uống ở thiếu nữ, hiển lộ thân hình, lúc này cũng do dự một chút.

Đúng là phần này do dự ở bên trong, thiếu nữ đã chạm vào này chỗ ngồi ngọn núi khổng lồ trong mây mù, sau đó đã mất đi tung tích!

"Nàng vậy mà đi nơi đó! Nàng cùng bốn tông thái thượng trưởng lão, là quan hệ như thế nào ?" Mộc Dịch trong lòng kinh nghi bất định, rất nhiều hoang mang xông lên đầu.

Mộc Dịch chợt nhớ tới một việc: "Đúng rồi, trước đó không lâu nơi này có người luyện hóa Kim Đan, đưa tới Kim Đan thiên tượng, nhìn tình

huống kia, như là băng thuộc tính công pháp tu sĩ tiến giai, chẳng lẽ chính là nàng này ?"

"Nếu như nàng đã là đan sĩ, lại cùng thái thượng trưởng lão tồn tại như vậy có gan ngàn vạn lần liên hệ, lấy ta hôm nay thân phận, hoàn toàn chính xác không có tư cách cùng nàng gặp mặt! Đối không có tư cách cầu nàng hiệp trợ ta phản hồi Thiên Đảo quốc!"

Mộc Dịch thì thào nói ra, trong lúc bất tri bất giác, thân hình của hắn dần dần hiển lộ ra, cái kia trương "Ẩn Tức Phù" đã đã tiêu hao hết uy năng.

Mộc Dịch thật sâu ngóng nhìn này tượng trưng cho chí cao vô thượng địa vị trong mây ngọn núi không lồ liếc, như thế sau đó xoay người rời đi.

"Việc cấp bách, còn là bế quan tu hành, cố gắng đem tu vi tăng lên tới Cổ Nguyên Kỳ đỉnh phong tiêu chuẩn, sau đó nếm thử luyện hóa Kim Đan!"

"Chỉ có trở thành đan sĩ về sau, mới có tư cách tiến thêm một bước tiếp xúc tu tiên giới nhân vật cao tầng, mới có thể có cơ hội phản hồi Thiên Đảo quốc!"

Mộc Dịch ý niệm tới đây, bay về phía Đạo Nhiên Phong.

Ngải Tự Nhiên đem cái kia miếng Hỏa Yển Thử Vương yêu đan chuyển giao cho Mộc Dịch, cũng không nói thêm gì, cũng không có hỏi thăm Mộc Dịch như thế nào lấy được băng thuộc tính yêu đan.

"Đa tạ sư phụ!" Mộc Dịch tiếp nhận yêu đan, ý muốn cảm ơn rời đi.

"Người lần này trở về, là muốn toàn lực bế quan tu luyện đi ?" Ngải Tự Nhiên bỗng nhiên mỉm cười mà hỏi.

Mộc Dịch gật đầu thừa nhận, hôm nay mọi sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu khổ tu.

"Cái kia đây có lẽ là ta và người một lần cuối cùng lấy thầy trò tương xứng." Ngải Tự Nhiên cười nói: "Chẳng biết tại sao, vì sư hết sức coi trọng người luyện hóa Kim Đan thành công! Nếu như người tiến giai đan sĩ, cũng không cần lại xưng Ngải mỗ sư phụ, chúng ta có thể ngang hàng chạm nhau, người nếu là có chuyện gì, cũng có thể tìm đến Ngải mỗ, còn giống như trước giống nhau, không nói chuyện tình nghĩa, chỉ nói tình thạc."

"Vâng! Bất quá sư phụ đối đệ tử chỉ điểm có ân, điểm này đệ tử khắc trong tâm khảm, những thứ này ân tình, không phải là một ít tình thạc có thể hồi báo đấy." Mộc Dịch nói xong, hướng Ngải Tự Nhiên một mực cung kính thi lễ một cái, sau đó từ biệt mà đi.

Mộc Dịch trở lại động phủ về sau, liền bắt đầu vì thời gian dài bế quan làm chuẩn bị.

Lúc này đây bế quan, ngắn thì mấy năm, lâu là mấy chục năm, rất khó đoán trước. Bế quan địa điểm, tự nhiên cũng là thập phần chú ý.

Động phủ của hắc chỗ, chính là hỏa thuộc tính chân nguyên nồng đậm Hỏa Luyện Phong, cũng tương đối yên lặng, thập phần thích hợp thời gian dài bế quan tu hành, hơn nữa không cần mặt khác tiền trả ketch xù phí tổn.

Nhưng mà, cần muốn nhờ thiên địa nguyên khí trùng kích bình cảnh lúc, nơi đây thiên địa nguyên khí tựa hồ sẽ không tính đặc biệt ưu đãi.

Huyền Hà Tông chính là Duyệt Châu đệ nhất tông môn, mấy ngàn năm qua, trong tông môn tụ tập khắp nơi cao thủ, tu luyện các loại thuộc tính công pháp đẳng cấp cao tu sĩ đều có, vì vậy tự nhiên cũng có hỏa thuộc tính công pháp tu luyện cực phẩm động thiên phúc địa.

Mộc Dịch thăm dò được, bốn tông hỏa thuộc tính tu luyện động thiên phúc địa ở bên trong, phẩm chất cao nhất, công nhận là "Cực Hỏa Quật" .

Thế nhưng là, Cực Hỏa Quật không lớn, chỉ sắp đặt mười mấy ** tu luyện tinh thất, mỗi một gian tinh thất cho thuê giá cả đều cao kinh người, sử dụng một ngày liền cần một vạn tinh thạch!

Cao như thế giá cả, liền đan sĩ cũng khó khăn lấy thừa nhận, vì vậy không có người thời gian dài ở chỗ này tu luyện, điều này cũng bảo đảm Cực Hỏa Quật bên trong thiên địa Cực Hỏa có thể dài chứa không suy, nếu không nếu là người tu luyện hơn nhiều, Cực Hỏa Quật bên trong thiên địa Cực Hỏa sớm muộn cũng có dập tắt một ngày.

Cực Hỏa Quật như thế nổi danh, Mộc Dịch tự nhiên là muốn đi một lần.

Hắn ý định mỗi tháng đi một lần Cực Hỏa Quật, lợi dụng bản thân huyết mạch tận khả năng hấp thụ nhiều Cực Hỏa Quật bên trong thiên địa Cực Hỏa, sau đó lại trở lại động phủ mình trong đêm chậm rãi luyện hóa.

Loại tu luyện này phương pháp, khiến thân có đặc thù thần mạch Mộc Dịch, có nhất định được ưu thế —— hắn có thể tại có hạn trong thời gian, hấp thu so với hắn người càng nhiều nữa Cực Hỏa, cũng cuối cùng toàn bộ luyện hóa!

Bất quá trước đó, Mộc Dịch còn có thật nhiều đồ vật cần từng chút từng chút luyện hóa. Đến từ Bành lão tổ tinh tú đan hỏa; cùng với cái kia một lọ đã tích huyết hóa hình cực phẩm Thần tộc yêu huyết, còn có số lượng không ít, thập phần thích hợp Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ phục dụng ngồi xuống linh đan diệu dược.

Đan hỏa Mộc Dịch đã bắt đầu chậm rãi luyện hóa, đan hỏa cực kỳ tinh khiết, luyện hóa đã dậy chưa quá lớn khó khăn, chỉ là bởi vì là người khác đan hỏa, luyện hóa tốc độ sẽ không quá nhanh, nhưng chỉ cần có đầy đủ thời gian, sớm muộn đều có thể luyện hóa không còn một mảnh, khiến bản thân hỏa chân nguyên trở nên trở nên dày đặc.

Mà cái kia Thần tộc yêu huyết, Mộc Dịch trong lúc nhất thời cũng không dám luyện hóa. Dù sao hẳn chỉ có Chân Mạch Kỳ tầng bảy tu vi, mà yêu huyết đã là tích huyết hóa hình, từ huyết mạch cảnh giới bên trên mà nói, hẳn cùng với cái kia yêu huyết chênh lệch quá xa, trọn vẹn cách hai cái đại cảnh giới! Mặc dù cái kia yêu huyết đã trôi mất hơn phân nửa hỏa chân nguyên, Mộc Dịch nhưng không dám đơn giản ném thử.

Huyết mạch sự tình, cũng không so với luyện hóa bình thường hỏa chân nguyên. Nếu như luyện hóa một đám chân hỏa xảy ra vấn đề, cùng lắm thì liền đem sợi chân nguyên bài xuất bên ngoài cơ thể, hao tổn một ít chân nguyên mà thôi; mà huyết mạch trên việc tu luyện một khi xảy ra vấn đề, liền thập phần khó chơi, cũng không thể đem toàn thân huyết dịch đổi đi!

Mộc Dịch cân nhắc một phen về sau, quyết định tạm thời đem yêu huyết để ở một bên, chờ hẳn đem đan hỏa, đan dược các loại toàn bộ luyện hóa về sau, lại đến nghiên cứu cái kia yêu huyết không muộn.

Chuyện tu luyện, ở chỗ tích lũy tháng ngày, tích cát thành tháp, thông qua từng chút từng chút chân nguyên luyện hóa, không ngừng tăng lên tu vi của mình, không thể nóng lòng nhất thời.

Tham công liễu lĩnh là tu hành kiên kỵ nhất sự tình một trong, một hơi nuốt quá nhiều quá tinh túy chân nguyên bảo vật, chẳng những không dễ tại luyện hóa, thậm chí còn khả năng dẫn đến tẩu hỏa nhập ma các loại bất lương hậu quả.

Điểm này Mộc Dịch thấu hiểu rất rõ, lúc trước hẳn lợi dụng Tụ Linh Thụ viên thiên địa chân nguyên điên cuồng tu hành, tẩu hỏa nhập ma, nếu không phải vừa đúng bị Giang Nhất Mặc phát hiện kêu phá, làm hẳn kịp thời tỉnh ngộ, hậu quả liền thiết tưởng không chịu nổi.

Bởi vậy, tuy rằng Mộc Dịch trong tay có thể cung cấp tu luyện bảo vật không ít, nhưng Mộc Dịch lại có thể nhịn ở tính tình, từ tương đối dễ dàng

bảo vật vào tay, từng chút từng chút chậm rãi luyện hóa.

Khi hần luyện hóa đan hỏa tháng thứ hai, bỗng nhiên nhận được một quả màu vàng khẩn cấp truyền âm lệnh, chính là đến từ Lục Mặc, hần đã quay trở về Huyền Hà Tông.

Mộc Dịch liền tạm dừng tu hành, tự mình đi tìm Lục Mặc.

"Mộc sư đệ tới đúng lúc, tiếp qua ba ngày, kẻ hèn này liền định đóng cửa từ chối tiếp khách, bắt đầu tu hành!" Lục Mặc nhìn thấy Mộc Dịch tới chơi về sau, mỉm cười, đem Mộc Dịch mời vào trong động phủ. .

Mộc Dịch phát hiện, sự tình cách mấy tháng, Lục Mặc chẳng những thương thế toàn bộ phục, hơn nữa khí sắc vô cùng tốt, tâm tình cũng là không tệ, tựa hồ có kỳ ngộ khác.

"Lục sư huynh ý định bế quan ?" Mộc Dịch tò mò nói ra: "Chẳng lẽ Lục sư huynh ý định luyện hóa Kim Đan, trùng kích đan sĩ cảnh giới ?"

Lục Mặc cũng không phủ nhận, hần mỉm cười nhẹ gật đầu: "Cái gọi là hi vọng (*trong hoàn cảnh khốn khó), lúc trước kẻ hèn này thua ở Mộc sư đệ, đã mất đi đạt được Duyên Hoa Đan cơ hội. Nhưng thật không ngờ, đã có người bởi vậy tìm tới kẻ hèn này, mời kẻ hèn này đối phó một cái hiểm thấy Kim Đan thụ yêu."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Trùng Kích Nguyên Mạch Kỳ (Thượng)

"Kẻ hèn này trải qua mấy tháng, rốt cuộc đắc thủ, cũng đã nhận được cái kia thụ yêu Mộc Nguyên Châu, bằng vào này châu, kẻ hèn này vẫn đang có cơ hội trùng kích Kim Đan bình cảnh!" Lục Mặc trong giọng nói, khó có thể che giấu cái kia một phần vui sướng cùng tự tin.

"Thì ra là thế, chúc mừng Lục sư huynh!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thầm nghĩ trong lòng: "Cái gọi là trời không tuyệt đường người, Lục sư huynh bỏ lỡ Duyên Hoa Đan, rồi lại bằng vào ưu dị biểu hiện bị người chọn trúng, mời hẳn đi giết chết Mộc Yêu, coi như là một loại cơ duyên!"

Nếu như Lục Mặc nghe theo tông môn an bài, không đem hết toàn lực cố ý thua ở Mộc Dịch, tuy không chiếm được Duyên Hoa Đan, nói không chừng cũng bởi vậy bỏ lỡ cơ duyên!

"Mộc sư đệ nói có chuyện gấp, kính xin nói thẳng." Lục Mặc quay lại chính đề.

Mộc Dịch trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Lục sư huynh là người hào sảng, tại hạ liền đi thẳng vào vấn đề nói thẳng! Tại hạ lần này tới, là vì Lục sư huynh cái kia phó họa quyền!"

"Cái nào Nhất Trương Họa cuốn ?" Lục Mặc sắc mặt mất tự nhiên đã hiện lên một tia kinh hãi, nhưng vẫn như thế ra vẻ bình tĩnh, ngữ khí của hẳn, cũng không khỏi được ngưng trọng một ít.

Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Lục sư huynh hà tất biết rõ còn cố hỏi, tại hạ nói, tự nhiên là ngón tay cái kia phó vẽ có tuyệt thế mỹ nhân họa quyền.

Không biết họa quyền người trong, cùng Lục sư huynh có gì liên quan đến, Lục sư huynh vì sao có nàng này bức họa ?"

"Người cũng biết mấy thứ gì đó ?" Lục Mặc thanh âm run nhè nhẹ, hiển nhiên việc này không phải chuyện đùa!

"Tại hạ biết rõ, nàng này cùng bốn tông thái thượng trưởng lão có quan hệ!" Mộc Dịch gọn gàng dứt khoát nói: "Việc này tại hạ một mực giữ kín như bưng, không có trước bất kỳ ai đề cập, nếu như Lục sư huynh chịu trả lời tại hạ mấy vấn đề, cởi bỏ tại hạ trong lòng mấy cái hoang mang, tại hạ còn sẽ tiếp tục bảo trì bí mật này, sẽ không để cho bất luận kẻ nào biết rõ việc này!"

Lục Mặc sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Nếu như Mộc sư đệ đã biết rõ nàng là thái thượng trưởng lão người, cần gì phải hỏi nhiều!"

Mộc Dịch trong lòng rùng mình, Lục Mặc những lời này, nhưng có thật nhiều loại hàm nghĩa, hẩn truy vấn: "Nàng này cuối cùng là thân phận gì, kính xin Lục sư huynh giải thích nghi hoặc."

"Người sớm muộn phải biết rằng" Lục Mặc thản nhiên nói: "Nàng chính là bốn tông trước đó không lâu tiến giai tên kia băng thuộc tính công pháp đan sĩ, cũng là bốn tông thái thượng trưởng lão một vị thiếp tùy tùng."

"Thiếp tùy tùng!" Mộc Dịch sắc mặt không khỏi hơi đổi.

"Như thế nào, Mộc sư đệ cũng cảm thấy thất vọng ?" Lục Mặc thấy thế mỉm cười, tự giễu nói: "Kẻ hèn này từ khi thấy nàng liếc, tuy rằng biết rõ mình cùng thân phận nàng chênh lệch cách xa, rồi lại khó có thể ức chế trong lòng hâm mộ tình cảnh, vì vậy giấu giếm nàng họa quyền, rồi lại không có gì không an phận chi muốn, chỉ thế thôi. Chắc hẳn Mộc sư đệ cùng kẻ hèn này giống nhau, cũng là trong lúc vô tình nhìn thấy chân dung, vì vậy từ nay về sau thất hồn lạc phách đi!"

Mộc Dịch cười khố một tiếng, không có trả lời.

"Lục sư huynh cũng biết nàng này họ gì, là họ Cốc, còn là phục họ Mộ Dung ?" Mộc Dịch hỏi.

Lục Mặc lại là cả kinh, đáp: "Mộc sư đệ quả nhiên biết không ít, không tệ, nàng này họ Cốc."

"Là nàng!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Mộ Dung Băng từng nói, tỷ tử của nàng Cốc Mạc Ngưng từ nhỏ liền tính tình đậm bạc, thập phần lãnh ngạo, một lòng truy cầu tu hành đại đạo, chướng mắt thế gian bất luận cái gì nam tử, làm sao sẽ nương thân người khác làm thiếp ? Chẳng lẽ cũng bởi vì đối phương là cao không thể chạm Anh lão tồn tại ? Hoặc là trong đó có ẩn tình khác, nàng làm như vậy cũng có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm ?"

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, lại hỏi: "Tại hạ còn có người cuối cùng vấn đề, Lục sư huynh cũng biết, nàng là lúc nào đi vào Huyền Hà Tông hay sao?"

"Cái này kẻ hèn này cũng không rõ ràng lắm, từ lúc ba năm trước đây, kẻ hèn này chỉ thấy qua nàng này, khi đó nàng cùng kẻ hèn này giống nhau, đều là Cố Nguyên Kỳ tu sĩ! Nhưng mà hôm nay nàng tại thái thượng trưởng lão dưới sự trợ giúp, đã tu luyện thành đan sĩ cao nhân, mà ta còn lưu lại tại Cố Nguyên Kỳ đỉnh phong tu vi." Lục Mặc nói tới chỗ này, không khỏi lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thầm nghĩ: "Vì vậy Lục sư huynh không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn luyện hóa Kim Đan, bởi như vậy, tối thiểu tu vi còn có thể cùng Cốc Mạc Ngưng tương tự, về sau tiếp theo có lần nữa cơ hội tiếp xúc."

"Đa tạ Lục sư huynh giải thích nghi hoặc, tại hạ cáo từ!" Mộc Dịch đã nhận được muốn đáp án, liền muốn ly khai.

Lục Mặc thở dài một hơi, hần nói ra: "Mộc sư đệ, việc này nói ra, đối với nàng, đối với người ta cũng không phải chuyện tốt, khó tránh khỏi đưa tới lời ra tiếng vào, tin tưởng Mộc sư đệ có thể bảo vệ chặt lười đóng, không muốn bởi vì nói dẫn họa."

"Cái này tự nhiên." Mộc Dịch cười nói: "Chúng ta tu luyện đến nay, nếu là liên điểm ấy bí mật đều bảo tồn không được, cái kia sớm đã bị đào thải tại tu tiên giới bên ngoài!"

Mộc Dịch ly khai Lục Mặc động phủ về sau, liền trực tiếp về tới động phủ mình, trong lòng của hần vẫn đang có rất nhiều nghi hoặc.

Tên kia che mặt thiếu nữ đến cùng là đúng hay không Cốc Mạc Ngưng ? Nếu như là, cái kia Mộ Dung Băng hiện ở nơi nào ?

Nàng là như thế nào từ Thiên Đảo quốc tới chỗ này ?

Nàng tại sao phải trở thành một tên không biết sống bao nhiêu năm Anh lão thiếp tùy tùng ?

Những vấn đề này đáp án, đối Mộc Dịch mà nói thập phần trọng yếu —— cái này rất có thể trực tiếp quan hệ đến hần là hay không có thể tìm tới một cái phản hồi Thiên Đảo quốc đường.

Thế nhưng là, chính như Lục Mặc giống nhau, nếu như mình không đạt tới đan sĩ tu vi, rất khó cùng đan sĩ cấp bậc tồn tại tiếp xúc liên hệ, bởi vậy, luyện hóa Kim Đan, tiến giai đan sĩ, đối Mộc Dịch mà nói lộ ra rất là trọng yếu.

"Tu hành quan trọng hơn, những vấn đề này, sớm muộn có biết rõ đáp án một ngày!" Mộc Dịch thở khê một tiếng, bình tâm tĩnh khí, chậm rãi đem tạp niệm ném nhiều sau đầu, dần dần tiến vào không nghĩ hư vô hoàn cảnh. .

.

Tu luyện không năm tháng, nửa năm sau, Mộc Dịch rốt cuộc đem đan hỏa đều luyện hóa, bản thân chân nguyên bởi vậy phóng đại, huyết mạch của hắn tu vi cũng tăng lên tới Chân Mạch Kỳ tầng thứ tám cảnh giới.

Lại qua nửa năm, Mộc Dịch luyện hóa không ít đan dược, đem chân nguyên tiến thêm một bước củng cố, hẳn lúc này, trong đan điền chân nguyên đã có chín thành hoàn thành vững chắc hóa, đan điền tiến thêm một bước co rút lại.

Tại đây sau đó, Mộc Dịch bắt đầu đi Cực Hỏa Quật tu hành.

Cực Hỏa Quật bên trong thiên địa Cực Hỏa, quả nhiên là cực kỳ cường đại hỏa diễm, Mộc Dịch Tam Muội chân hỏa cùng mà so sánh với, đều muốn thua kém không ít.

Nói như vậy, chỉ có đan sĩ mới có thể luyện hóa như thế tinh túy Cực Hỏa, vì vậy Cực Hỏa Quật bình thường cũng chỉ có tu luyện hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ mới có thể cho thuê. Mộc Dịch thuê tiếp theo lúc giữa Cực Hỏa Quật tĩnh thất lúc, còn khiến chịu trách nhiệm nơi này quản sự sắc mặt ngạc nhiên một phen.

Bất quá, Mộc Dịch một ngày sau liền từ trong tĩnh thất ly khai, như thế ngăn ngại tu luyện, khiến người này quản sự càng thêm xác định, Mộc Dịch là không thể luyện hóa trong đó Cực Hỏa.

Ai biết, Mộc Dịch nửa năm sau lại phản hồi nơi này, lại thuê rơi xuống một gian tĩnh thất, lúc này đây, hẳn vẫn đang chỉ là tu luyện một ngày, liền lập tức ly khai.

Bốn tháng về sau, Mộc Dịch lại đến Cực Hỏa Quật, vẫn đang chỉ là hao phí phí một vạn tinh thạch, tu luyện một ngày liền rời đi.

Từ nay về sau, Mộc Dịch thường cách một đoạn thời gian, đều sẽ đến Cực Hỏa Quật một lần, cách nhau thời gian càng lúc càng ngắn.

Việc này từng lệnh người này quản sự thập phần hoang mang, về sau hãn mới hậu tri hậu giác thăm dò được, nguyên lai Mộc Dịch chính là kia cái hội hữu lời đài đoạt giải quán quân đệ nhất tu sĩ.

Nếu là đệ nhất tu sĩ, có chút chỗ cao minh cũng chỉ lộ ra chẳng phải đột ngột, người này quản sự đối đãi Mộc Dịch thái độ, cũng khách khí rất nhiều.

Tuy rằng trước sau hao phí phí hết đại lượng tinh thạch, nhưng Mộc Dịch tại đây Cực Hỏa Quật bên trong, lấy được chỗ tốt có thể nói là thật lớn.

Những thiên địa này Cực Hỏa, vô cùng tinh thuần, hãn trong lúc nhất thời không cách nào luyện hóa, nhưng ý vào huyết mạch cường đại, cứng rắn đem đại lượng Cực Hỏa hấp thu vào huyết mạch bên trong, sau đó rời đi nơi đây, quay về động phủ đem những thứ này Cực Hỏa một tia rút ra, dùng đan điền, huyết mạch đồng thời luyện hóa.

Vừa bắt đầu, hãn có thể hấp thu Cực Hỏa thập phần có hạn, luyện hóa thời gian cũng rất dài; về sau, hãn mỗi lần dùng huyết mạch hấp thu Cực Hỏa càng ngày càng nhiều, luyện hóa tốc độ rồi lại càng lúc càng nhanh!

Đối bình thường Tu tiên giả mà nói, nuốt ần chứa tinh túy chân nguyên đan dược, là nhanh tốc độ tăng lên bản thân tu vi đơn giản phương pháp; đối với Mộc Dịch mà nói, những thiên địa này Cực Hỏa, chính là vì hãn huyết mạch chuẩn bị tốt nhất thuốc bổ.

Mỗi luyện hóa một tia Cực Hỏa, Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên sẽ đối dày đặc vài phần, khi hãn thông qua huyết mạch đem những thứ này chân nguyên cũng đạo vào trong đan điền về sau, đan điền chân nguyên tự nhiên cũng có thể trở nên dày đặc.

Đi Cực Hỏa Quật ba lượt, Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên lại lần nữa tăng lên, đạt đến Chân Mạch Kỳ tầng thứ chín, xuống chút nữa, sẽ phải gặp

phải huyết kiếp bình cảnh, chỉ có phá tan bình cảnh này, mới có thể đạt tới Nguyên Mạch Kỳ!

Nếu như có thể tiến vào Nguyên Mạch Kỳ, huyết mạch của hãn chân nguyên liền đem tăng lên một cái cảnh giới, cái gọi là tích huyết thi pháp, đến lúc đó hãn đưa tay lúc giữa tế ra vài giọt tinh huyết, có thể thi triển ra không kém hơn đan sĩ cảnh giới cường đại pháp thuật, bởi như vậy, mặc dù đối mặt đan sĩ, Mộc Dịch chỉ dựa vào huyết mạch tu vi, liền không rơi vào thế hạ phong!

Huyết mạch tu hành như thế thuận lợi, vẫn còn Mộc Dịch đoán trước bên ngoài. So sánh dưới, đan điền tu vi tiến bộ liền lộ ra làm từng bước, không có quá nhiều kinh hỉ, nhưng cũng không trở thành khiến Mộc Dịch thất vọng.

Nếu như huyết mạch tu hành có đột phá tiến giai khả năng, vì sao không thử trước tiên ở 《Thần Mạch Quyết》 trên tu hành lấy được đột phá, nếu như thành công, có cường đại huyết mạch chân nguyên làm hậu thuẫn, nói không chừng đối với hãn luyện hóa Kim Đan, trùng kích đan sĩ cảnh giới cũng có lớn lao chỗ tốt.

Mộc Dịch suy đi nghĩ lại, có chút động tâm, vì vậy liền quyết định như vậy đi làm.

Hắn lại liên tục đi Cực Hỏa Quật mấy lần, muốn mượn trợ cái kia Cực Hỏa thử đột phá huyết mạch tu luyện bình cảnh, trùng kích Nguyên Mạch Kỳ cảnh giới.

Một ngày này, Mộc Dịch lại từ Cực Hỏa Quật trở về, hãn trong huyết mạch khinh khí hấp thu đại lượng thiên địa Cực Hỏa, sau đó tại động phủ trong tinh thất ngồi xuống luyện hóa.

Gian phòng này tĩnh thất, bị Mộc Dịch cố ý cải tạo qua, ngoại bộ có trận pháp gia trì, không cho hỏa lực tiết ra ngoài.

Nếu không lấy Mộc Dịch hôm nay huyết mạch tu vi, khi hãn một chút điều động huyết dịch lúc, tự nhiên mà vậy sẽ tại bên ngoài thân phát ra một tầng ngọn lửa nóng bỏng, nếu như không có pháp trận gia trì, cái này tình thất trong chốc lát cũng sẽ bị hóa thành tro tàn.

Mà khi Mộc Dịch toàn lực luyện hóa Cực Hỏa lúc, toàn thân hãn da thịt đỏ bừng, quanh thân quần lên hỏa diễm, giống như một hỏa nhân, cái này bức quái dị tình cảnh, nếu là bị người chứng kiến, liếc liền biết rất không tầm thường.

《 Thần Mạch Quyết 》 cũng nhắc lại tình, một khi tu luyện tới Nguyên Mạch Kỳ, huyết dịch đã cùng bình thường Tu tiên giả hoàn toàn bất đồng, thời điểm này, tùy tiện nhỏ một giọt máu, đều sẽ khiến hoài nghi; một khi kích phát huyết mạch, liền rất khó che giấu.

"Rõ ràng là rất tốt tu luyện pháp quyết, rõ ràng là có thể thực hiện tu luyện thủ đoạn, vì cái gì huyết mạch tu hành liền nhất định phải lén lút, không thể quang minh chính đại ?" Mộc Dịch đối với cái này từng thập phần hoang mang, hãn đã từng không chỉ một lần suy nghĩ, bản thân đặc thù huyết mạch sau lưng, cuối cùng cất giấu như thế nào bí mật.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Trùng Kích Nguyên Mạch Kỳ (Hạ)

Lúc này đây từ Cực Hỏa Quật đi ra, cũng trong động phủ luyện hóa Cực Hỏa về sau, Mộc Dịch cảm giác được trong máu mớ hồ có một cỗ nhiệt lưu liên tục trùng kích kỳ kinh bát mạch, khó có thể bình tĩnh.

Nhiệt lưu mỗi trải qua quanh thân sáu lần, đều muốn trở nên hơi yếu một ít, nhưng đồng thời lại làm cho Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên, có không hiểu rung động, tựa hồ tùy thời đều muốn đã bị cảm ứng, phát sinh biến hóa.

Loại này vi diệu cảm thụ, đúng là 《 Thần Mạch Quyết 》 trong ghi chép bình cảnh buông lỏng dấu hiệu!

Mộc Dịch đại hỉ ngoài, tự nhiên không muốn đơn giản bỏ qua lần này cơ hội tốt, lập tức liền dựa theo công pháp khẩu quyết, bắt đầu trùng kích Nguyên Mạch Kỳ cảnh giới.

Cỗ nhiệt lưu này tại Mộc Dịch dưới sự thao túng, một lần lại một lần đích thoải mái quanh thân, khiến máu của hắn càng ngày càng hưng phấn, chân nguyên càng ngày càng kích động, Mộc Dịch cũng lần nữa biến thành một cái "Hỏa nhân" .

Không bao lâu về sau, Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên đã trải qua điều động đến mức tận cùng, chưa bao giờ có cường đại hỏa chân nguyên, từ hắn bên ngoài thân phát ra, cùng chung quanh thiên địa nguyên khí câu thông.

Nếu như hết thầy thuận lợi, sau một khắc, chính là dẫn động thiên địa lôi kiếp, chính thức bắt đầu trùng kích Nguyên Mạch Kỳ rồi!

Mộc Dịch cố hết sức điều động lấy huyết mạch chân nguyên, sắc mặt toát ra vẻ thống khổ, như thế giữ vững được bảy ngày bảy đêm, Mộc Dịch có thể rõ ràng cảm giác được, hẳn lúc này huyết mạch thật sự có thể nói đỉnh phong đến cực điểm, khoảng cách Nguyên Mạch Kỳ đang tại đến gần vô hạn trong.

Thế nhưng là, đến nơi này về sau, hẳn thủy chung không thể vượt qua cái kia cuối cùng một đường bình chướng, đâm không phá cái kia cuối cùng một tầng sa mỏng, Mộc Dịch thủy chung lưỡng lự tại Chân Mạch Kỳ tầng thứ chín đại viên mãn đỉnh phong trạng thái, bản thân huyết mạch chân nguyên cùng chung quanh thiên địa nguyên khí câu thông cũng thập phần mật thiết, nhưng cũng không cách nào dẫn động thiên địa lôi kiếp.

Mắt thấy bản thân huyết mạch chân nguyên tại đỉnh phong trạng thái kích phát hồi lâu, đang có chút ít hạ xuống xu thế về sau, Mộc Dịch trong lòng khẩn trương.

Bỏ lỡ lúc này đây, lúc nào còn có lần nữa lại có thể cảm nhận được bình cảnh buông lỏng, cũng không phải là hẳn có thể chuyển quyết định rồi!

Hơn nữa, trùng kích bình cảnh sau cùng chú ý làm liền một mạch, liền một mạch, một khi thất bại, tiếp theo trùng kích độ khó sẽ gia tăng thật lớn!

Việc đã đến nước này, Mộc Dịch có thể nào đơn giản buông tha cho, hẳn phải: Vô!

Mộc Dịch nghĩ tới cái kia Thần Mạch Kỳ yêu huyết, cũng chỉ có bảo vật này, mới có thể tại thời khắc mấu chốt này trợ giúp hẳn giúp một tay.

Lúc này, Mộc Dịch xuất ra cái kia bình nhỏ, đem bên trong yêu huyết đổ ra.

Yêu huyết từ nhỏ trong bình chảy ra về sau, lập tức ánh lửa lóe lên hóa thành một cái kiện hàng lấy một tầng hỏa diễm huyết sắc chim lửa, người

kia bị pháp trận khó khăn, mờ mịt nhẹ nhàng tại đây lúc giữa trong tĩnh thất, không có lao ra.

Mộc Dịch lập tức ngăn cách cổ tay của mình, lập tức máu tươi ồ ồ mà ra, chảy ra chừng một chén máu tươi về sau, Mộc Dịch tâm niệm vừa động, cổ tay miệng vết thương ánh lửa lóe lên, miệng vết thương lập tức tự nhiên khỏi hẳn như lúc ban đầu.

Mộc Dịch thao túng bản thân tế ra bên ngoài cơ thể máu huyết, người kia hóa thành một vùng hừng hực biến lửa, đem yêu hỏa biến thành chim lửa bao bọc ở bên trong.

Máu của mình, có thể hay không luyện hóa cái này yêu hỏa, sẽ hay không xuất hiện bài xích, những vấn đề này Mộc Dịch đều rất lo lắng, cũng không nắm chắc.

Nhưng làm hẳn thật không ngờ chính là, chim lửa bị máu của hẳn bao bọc về sau, chẳng những không có bài xích né tránh, ngược lại là chủ động sáp nhập vào Mộc Dịch tế ra tinh huyết biến thành trong biến lửa.

Trong chốc lát, Mộc Dịch huyết dịch biến thành biến lửa đối tràn đầy rất nhiều, liền trong tĩnh thất pháp trận có chút không chịu nổi!

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, biến lửa hỏa diễm trong nháy mắt ảm đạm biến mất, một lần nữa hóa thành một đoàn đỏ thẫm huyết dịch.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ cái này đoàn tinh huyết, hoàn toàn nhìn không ra đây là hai loại huyết dịch hỗn hợp mà thành, tựa hồ cái kia yêu huyết tại đây ngăn ngại khoáng khắc công phu, liền cùng Mộc Dịch huyết dịch hoàn toàn dung hợp, không có chút nào còn sót lại.

《 Thần Mạch Quyết 》 trong nhiều lần nhắc tới thần mạch ở giữa dung hợp, có được thần mạch Nhân loại tu sĩ, hoàn toàn có thể luyện hóa đồng dạng có được thần mạch yêu huyết, nhưng tóm lại có một luyện hóa trình

tự, cũng cần áp dụng rất nhiều đến tiếp sau biện pháp, tránh cho xuất hiện bài xích.

Nhưng mà, cái này hóa hình yêu huyết rõ ràng chủ động sáp nhập vào Mộc Dịch máu huyết ở bên trong, hơn nữa lập tức dung hợp, hoàn toàn nhìn không ra bài xích, dường như hai loại huyết dịch nguyên bản chính là đồng nhất nơi phát ra!

Mộc Dịch trầm ngâm một lát, tạm thời nghĩ không ra đạo lý trong đó, đồng thời, hẳn cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều.

Trôi mất đại lượng tinh huyết về sau, hẳn huyết mạch thật sự có rõ ràng yếu đi không ít, buông lỏng bình cảnh đang tại trở nên càng ngày càng khó khăn, hẳn tùy thời đều muốn thất bại trong gang tấc.

Mộc Dịch không kịp suy nghĩ nhiều, đem cái kia đoàn tinh huyết một lần nữa hút vào trong cơ thể!

Cái này đoàn tinh huyết vừa vào trong kinh mạch, lập tức có một cỗ khó có thể hình dung nhiệt lưu trôi lướt toàn thân, Mộc Dịch dường như như giật điện chấn động toàn thân, hẳn huyết mạch tản mát ra khí tức, đã ở lấy trong chớp mắt đã có mãnh liệt biến hóa.

Sau một khắc, nguyên bản trời quang vạn dặm Hỏa Luyện Phong trên bầu trời, chợt bộc phát ra một tiếng mãnh liệt sét đánh, một đường thỏa mãn cánh tay kích thước màu vàng lôi điện giương cao đánh xuống, chuẩn xác đã rơi vào Mộc Dịch trong động phủ!

Cùng lúc đó, sâu trong lòng đất cũng truyền đến một tiếng sấm rền, đồng dạng có một đạo kim lôi từ lòng đất toát ra, đánh về phía con Mộc Dịch!

Mộc Dịch Huyền Hoàng thông tu, thiên địa lôi kiếp đều tới, đúng là hẳn đột phá đại cảnh giới bình cảnh lúc biểu tượng!

Hai đạo lôi kiếp rơi vào Mộc Dịch trong thân thể, Mộc Dịch đau nhức quát một tiếng, thần sắc bởi vì cực độ thống khổ mà vắn vẹo, bên ngoài thân vô số trong lỗ chân lông, lập tức rịn ra từng khỏa to như hạt đậu đầy, màu đỏ thẫm đấy, như tụ huyết giống như mồ hôi.

Những thứ này mồ hôi tại Mộc Dịch bên ngoài thân cực nóng hỏa lực nướng xuống, lập tức hóa thành một vùng đỏ sậm sương mù, tán loạn ra.

Cùng lúc đó, đã nhận lấy thiên địa lôi kiếp Mộc Dịch cũng rõ ràng cảm giác được, bản thân trong máu tạp chất, lại thiếu rất nhiều, hôm nay trong máu, mỗi một giọt đều ẩn chứa cực kỳ dày đặc hỏa chân nguyên, dường như máu chính là hỏa, hỏa chính là máu!

Cái này hai đạo thiên địa lôi kiếp đột nhiên xuất hiện, ngoại trừ khiến Mộc Dịch huyết mạch đại biến bên ngoài, đan điền của hắn đã ở kim lôi tẩy lễ xuống bỗng nhiên co rút nhanh, khiến nguyên bản còn kém một chút không thể vững chắc hóa đan điền chân nguyên, thoáng cái trở nên càng thêm tỉ mỉ, hoàn toàn hiện ra vì trạng thái cố định.

Đan điền chân nguyên triệt để vững chắc hóa, chính là Cố Nguyên Kỳ cảnh giới đại thành điển hình đặc thù, cái này hai đạo lôi kiếp tuy rằng đem Mộc Dịch bố bị giày vò, rồi lại thuận tiện khiến đan điền của hắn chân nguyên cũng tăng lên không ít.

Mộc Dịch hấp thu yêu huyết về sau, chưa bao giờ cảm thụ qua trong huyết mạch ẩn chứa cường đại như thế chân nguyên, mặc dù là tại Cực Hỏa Quật no bụng hút dừng lại Cực Hỏa, cũng không có hiện tại loại này nhận thức.

Hắn vội vàng luyện hóa lấy cái kia cố cường đại chân nguyên, khiến hắn kinh ngạc là, cái này cố chân nguyên tuy rằng vô cùng cường đại, rồi lại cực dễ dàng luyện hóa, chỉ là tại chính mình quanh thân trăm mạch giữa dòng chuyển một lần, thì có đại lượng chân nguyên trực tiếp dung nhập

huyết dịch, thậm chí không cần chiếu theo công pháp tu luyện từng cái một đại chu thiên.

Thoáng cái đạt được nhiều như vậy hóa chân nguyên, nhưng Mộc Dịch rồi lại cảm giác được, máu của mình dường như không đầy bình thường, vẫn đang không thể thỏa mãn! Huyết dịch thông qua tất cả xương cốt tứ chi, thông qua thân thể mỗi một tấc da thịt, đều tại tham lam hưởng bốn phía hấp thu lại vậy thiên địa nguyên khí.

Hỏa Luyện Phong bởi vì địa thế đặc thù, ẩn chứa thiên địa hỏa chân nguyên xa so với địa phương khác dày đặc, lúc này, những thứ này hỏa nguyên khí dường như đã bị nào đó không hiểu cảm ứng, chính chậm rãi đầy, lặng yên hưởng một chỗ tụ tập.

Mới đầu những thứ này nguyên khí yếu ớt biến hóa, tịnh không đủ để để người chú ý, nhưng đã đến về sau, hỏa nguyên khí càng tụ càng nhiều, vậy mà biến thành nhẹ nhẹ ánh lửa, tụ tập tại Mộc Dịch động dịch trên không, ngăn ngừa một nén nhang bên trong, liền tạo thành một mảnh xinh đẹp đỏ thắm Hỏa Vân, chừng vạn trượng lớn nhỏ.

Đã bị vừa rồi cái kia một tiếng trời quang sét đánh hấp dẫn, đã có không ít tu sĩ cảm nhận được Hỏa Luyện Phong phụ cận.

"Đại sư huynh, người cũng tới! Vừa lúc cái kia một tiếng sấm sét, như là thiên kiếp chi lôi!" Trương Duẩn hướng cách đó không xa Trương Dật Hiên nói ra "Theo tên kia vừa vờn bay qua phụ cận, tận mắt nhìn thấy sư huynh nói, cái kia đạo thiên lôi có cánh tay kích thước, hơn nữa là màu vàng thiên lôi, hiển nhiên, đúng là trong truyền thuyết muốn tiến giai đan sĩ kiếp lôi!"

"Đương nhiên là kiếp lôi! Hôm nay Kim Đan thiên tượng cũng đã đi ra, không thể nghi ngờ!" Trương Dật Hiên ngẩng đầu đang nhìn bầu trời trong cái kia cuộn cuộn Hỏa Vân, trong lòng bách vị tạp trần.

Trương Duẩn cảm thán nói: "Hỏa Vân tại Hỏa Luyện Phong trên không, phía dưới thật có vài toà động phủ, nhưng duy nhất có hi vọng luyện hóa kim đan, chỉ có Mộc Dịch Mộc sư huynh rồi! Chậc chậc, Mộc sư huynh mới gia nhập bốn tông không đến hai mươi năm, dĩ nhiên cũng làm muốn luyện hóa Kim Đan, phần này cơ duyên, thật sự Tiệm thắt chặt chúng ta!"

Khác một người tu sĩ nói ra: "Mộc sư huynh có Duyên Hoa Đan nơi tay, luyện hóa kim đan cơ hội, tự nhiên so với bình thường tu sĩ muốn lớn hơn nhiều. Rồi hãy nói hẳn nguyên bản chính là bốn tông đệ nhất tu sĩ, hẳn không luyện hóa Kim Đan, ai có thể luyện hóa Kim Đan! Đã từng bại trong tay hẳn Lục Mặc Lục sư huynh, tại ba năm trước đây cũng đã luyện hóa Kim Đan, đã thành Lục sư thúc! Mộc sư huynh hiện tại luyện hóa Kim Đan, đã muộu một bước, cũng chẳng có gì lạ!"

"Hừ, tốt một cái chẳng có gì lạ!" Trương Dật Hiên lắc đầu thở dài: "Người cho rằng luyện hóa Kim Đan tựa như dùng dược liệu luyện đan giống nhau đơn giản sao, một viên Duyên Hoa Đan, vền vẹn có thể coi như thuốc dẫn mà thôi, luyện đan quá trình, này đây thiên địa vì lò, thân thể đan điền vì lô đỉnh, cố hóa chân nguyên vì lúc đầu dược, đem chân nguyên luyện hóa thành một viên kim đan! Nếu muốn luyện hóa Kim Đan, đổi thiên địa nguyên khí, thân thể đan điền, chân nguyên dày đặc trình độ các loại đều có cực cao yêu cầu, hơi có chưa đủ, nhất định là không cách nào luyện thành! Mặc dù những điều kiện này đều đạt tới, có thể thành công hay không, cũng phải nhìn thiên ý! Nếu thật là đơn giản như vậy, Trương mỗ sớm đã bắt đầu nếm thử luyện hóa Kim Đan rồi, còn có thể cho đến ngày nay, vẫn đang bảo trì Cố Nguyên Kỳ tu vi sao!"

Trương Duẩn tiếp lời nói: "Đúng, đúng! Đại sư huynh nói cũng đúng! Luyện hóa Kim Đan nếu như không khó, bốn tông cũng sẽ không chỉ có vài chục tên đan sĩ trường lão rồi! Bất quá, gần nhất vài chục năm, bốn tông vậy mà liên tiếp có ba người luyện hóa Kim Đan, ngược lại coi như là thịnh huống chưa bao giờ có! Ba người này ở bên trong, người thứ nhất là thái

thượng trưởng lão môn nhân; một cái là Lục Mặc sư thúc; một cái ngay tại lúc này Mộc sư huynh. Ba người bọn họ, hoặc là thân phận hiển hách có quý nhân tương trợ, hoặc là chính là thực lực cao nhân một bậc, vượt quá tưởng tượng! Có thể luyện hóa kim đan, cũng chỉ có nhân vật bậc này rồi!"

Cuối cùng, Trương Duẫn vẫn không quên an ủi Trương Dật Hiên một câu: "Đại sư huynh, thực lực của người cũng là rất mạnh! Nếu như gặp lại sáu chút ít cơ duyên, nói không chừng bốn tộc kế tiếp luyện hóa kim đan, chính là đại sư huynh người rồi! Thứ hai lần hội hữu lôi đài sắp cử hành, đại sư huynh đúng là đang tiến hành lớn nhất đứng đầu, viên kia Duyên Hoa Đan không phải người không ai có thể hơn!"

"Cơ duyên loại sự tình này, không thể cưỡng cầu!" Trương Dật Hiên ảm đạm lắc đầu, khinh khể thở dài: "Cũng không biết viên kia Duyên Hoa Đan, có hay không cùng ta có duyên!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Lần Thứ Hai Lôi Kiếp

Kim lôi đã đánh xuống, thiên tượng cũng đã xuất hiện, chung quanh vây xem tu sĩ, tự nhiên mà vậy đều cho rằng Mộc Dịch tiến giai đan sĩ cơ hội rất lớn, lời nói bên trong, đều cam chịu Mộc Dịch đã thành công.

Dù sao thiên tượng vừa ra, bước tiếp theo chính là dẫn thiên địa nguyên khí nhập vào cơ thể, nhưng mà đem những thiên địa này chân nguyên hút vào bởi vì tiến giai mà thăng hoa, chính cần đại lượng nguyên khí trong Đan Điền, cuối cùng lại đem Kim Đan ngưng luyện ra.

Vạn sự khởi đầu nan, khó khăn nhất chính là buông lỏng bình cảnh, Kim Đan sơ hiện, dẫn phát kiếp lôi, sau đó thừa nhận kiếp lôi tẩy lễ, dẫn động chung quanh thiên địa nguyên khí biến hóa, sinh ra Kim Đan thiên tượng; đằng sau bộ phận tuy rằng cũng có thật nhiều cần phải chú ý cùng cẩn thận chi tiết, nhưng không có rất khó khăn địa phương, có thể đi đến một bước này tu sĩ, người nào lại sẽ ngay tại lúc này phạm sai lầm!

Giang Nhất Mặc nghe được tin tức, cũng đã tại lúc này chạy đến, nàng hướng Trương Dật Hiên đám người nghe xong vài câu, xác nhận cái này là Kim Đan thiên tượng về sau, mừng rỡ dị thường, thập phần thay Mộc Dịch cao hứng.

Bất quá, nàng bỗng nhiên có một chút sầu não, nếu như Mộc Dịch như vậy tiến giai, từ nay về sau liền đã trở thành xa không thể chạm đan sĩ cao nhân, cùng nàng cùng xuất hiện sẽ càng ngày càng ít, thời gian dần trôi qua làm bất hòa cũng là Nguyên pháp tránh cho sự tình.

Chúng tu sĩ tại Hỏa Luyện Phong bên ngoài nhìn xem một màn này, tốp năm tốp ba nói chuyện với nhau nghị luận.

Có ít người nhìn thấy thiên tượng đã thành, nhận thức vì chuyện này đã đã mất đi lo lắng, đang muốn quay người ly khai.

Đột nhiên, trên bầu trời lại là một đường cánh tay kích thước kim lôi rơi xuống, từ cái kia cuộn cuộn Hỏa Vân trong xuyên thấu mà ra, rơi thẳng vào phía dưới động phủ ở trong!

"Ôi!" Một tiếng trầm thấp thống khổ gào to từ trong động phủ truyền ra, đúng là Mộc Dịch!

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Giang Nhất Mặc sắc mặt đại biến: "Không phải là đã đánh xuống kiếp lôi đến sao ? Như thế nào còn sẽ có lần thứ hai kiếp lôi ?"

Trương Dật Hiên cũng là vẻ mặt kinh ngạc hoang mang, nghĩ mãi mà không rõ cuối cùng đã xảy ra chuyện gì!

"Kiếp lôi lại có thể biết có hai lần ? Hơn nữa còn tại trời giống như xuất hiện sau đó, đây là vì cái gì ?" Trương Duẫn thì thào nói ra, hẩn nhìn hướng bên người khác một người tu sĩ, người kia cũng là vẻ mặt tràn đầy khó hiểu.

Chúng tu sĩ kinh hãi ngoài, hai mặt nhìn nhau, đều là hoang mang khó hiểu.

Nhưng từ Mộc Dịch vừa rồi phát ra rống âm thanh có thể nghe ra, hẩn đứng đắn lịch lấy thập phần hiểm trở thế cục!

Nguyên bản tất cả mọi người đã gió êm sóng lặng, nước chảy thành sông Kim Đan tiến giai quá trình, vào lúc này thay đổi bất ngờ kết quả trở nên phác sọc mê ly, khó có thể đoán trước!

"Đã xảy ra ngoài ý muốn ?" Trương Dật Hiên nhướn mày: "Từng tại trong điện tịch nhìn thấy qua, có tu sĩ đã dẫn phát kiếp lồi cùng thiên tượng, nhưng Nguyên pháp dẫn thiên địa nguyên khí nhập vào cơ thể luyện hóa Kim Đan, thất bại trong gang tấc! Một số năm sau lại tìm cơ hội duyên góc đầu trở lại, vẫn đang muốn trải qua kiếp lồi tẩy lễ, mới có hi vọng tiến giai đan sĩ!"

"Chẳng lẽ nói, Mộc sư đệ hân vừa mới ý thức tới bản thân Nguyên pháp thuận lợi dẫn thiên địa nguyên khí nhập vào cơ thể, vì vậy lập tức một lần nữa dẫn phát kiếp lồi, đem luyện hóa kim đan quá trình từ đầu lại đến ?"

Giang Nhất Mặc l mặt lo lắng, Trương Dật Hiên lời nói, nghe có vài phần đạo lý, nhưng tựa hồ cũng không thể nào nói nổi.

Nếu như tiến giai thất bại tối thiểu cũng muốn nghỉ ngơi và hồi phục ba năm năm mới có thể lần nữa ném thử sao có thể tại ngăn ngùn một nén nhang bên trong lập tức dẫn phát lần thứ hai kiếp lồi!

Trương Duẩn nhẹ nói nói: "Có lẽ tất cả mọi người nghĩ sai rồi! Đạo thứ nhất kim lồi đích xác là kim đan kiếp lồi vì vậy có Kim Đan thiên tượng sinh ra; nhưng vừa rồi cái kia một đường, nhưng là nào đó nghịch thiên bảo vật hiện thế lúc thiên lồi. Sách cổ trong đã từng nhắc tới, cường đại Pháp bảo lúc xuất hiện, trong Thiên Địa nguyên khí sẽ có cảm ứng, hàng hạ thiên lồi!"

Trương Dật Hiên lắc đầu, loại này thuyết pháp hân cũng cân nhắc qua, thế nhưng loại sẽ đưa tới thiên lồi bảo vật, cũng không được Mộc Dịch bực này tồn tại có thể tế luyện dùng ra chỉ sợ chỉ có trong truyền thuyết Anh lão mới có thể!

Chúng tu sĩ nghị luận xôn xao, trong động phủ Mộc Dịch, đúng là có cực khổ nói!

Hắn trùng kích Nguyên Mạch Kỳ quá trình bởi vì đã có yêu huyết trợ giúp, thập phần thuận lợi, đã dẫn phát thiên tượng, mắt thấy bước tiếp theo chính là đem lửa kia trong mây tinh tú thiên địa nguyên khí dẫn vào máu trong cơ thể ở bên trong, tiến thêm một bước thăng hoa huyết mạch, đạt tới Nguyên Mạch Kỳ cảnh giới; nhưng mà, nhưng vào lúc này, hắn đan điền rồi lại bởi vì đã bị này thiên địa lôi kiếp trùng kích, trong lúc đó sớm phát động, chợt bắt đầu hướng Kim Đan chuyển biến!

Quá trình này một khi bắt đầu, nhất định phải làm liền một mạch, nếu không cường ép gián đoạn, tiếp theo luyện hóa kim đan độ khó, sẽ phải tăng gấp đôi!

Vì vậy Mộc Dịch bất đắc dĩ, chỉ có thể kiên trì, đồng thời trùng kích huyết mạch tu vi Nguyên Mạch Kỳ cảnh giới cùng đan điền tu vi Kim Đan kỳ cảnh giới!

Mộc Dịch lấy ra đã sớm chuẩn bị cho tốt Duyên Hoa Đan, nuốt luyện hóa.

Người kia lập tức hóa thành một tầng kim chì kim ngân thủy ngân, vây quanh tại Mộc Dịch trong đan điền trạng thái cố định chân nguyên mặt ngoài, phát ra một tầng kim quang nhàn nhạt, cùng đan sĩ Kim Đan ngược lại có vài phần tương tự.

Mà tại cái này Duyên Hoa Đan dưới sự trợ giúp, luyện hóa kim đan quá trình chính thức triển khai, đã dẫn phát thiên địa lôi kiếp, cái này chính là vừa rồi chúng tu sĩ thấy thứ hai quyết kiếp lôi!

Liên tục thừa nhận hai lần kiếp lôi, loại đau khổ này, hoàn toàn có thể dùng sống không bằng chết để hình dung; nhưng Mộc Dịch lại chỉ có thể nghiến răng chịu đựng, hắn còn muốn nhất tâm nhị dụng, một bên thao túng huyết mạch hấp thu chung quanh chân nguyên, một bên tại trong Đan Điền, bắt đầu luyện hóa Kim Đan!

Cũng may Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên cùng đan điền chân nguyên, đều là thiên địa hỏa chân nguyên, hơn nữa giữa lẫn nhau có thể thông qua kỳ kinh bát mạch mà lẫn nhau lưu chuyển, bởi như vậy, Mộc Dịch cũng có thể chiếu cố hai người, không đến mức một tắc vương mất hết!

Trải qua liên tục hai lần kiếp lôi tẩy lễ Mộc Dịch, trong huyết mạch tạp chất lại thiếu rất nhiều, đan điền cũng tiến thêm một bước co rút lại, đem cố hóa chân nguyên tiến thêm một bước áp súc biến thành càng thêm tỉ mỉ.

Kiếp lôi sau đó, Mộc Dịch đem ẩn chứa Huyền, Hoàng hai loại chân nguyên hỏa thuộc tính yêu đan lấy ra, đồng loạt nuốt vào, sau đó khoanh chân mà ngồi, hai chân gan bàn chân hỗ trợ, song chưởng duỗi thẳng, một chưởng lòng bàn tay hướng lên trời, một chưởng lòng bàn tay hướng địa phương.

"Ồ!" Mộc Dịch thành linh phát hiện, lòng bàn tay của mình, gan bàn chân chỗ, đều để lại một đường tắc hơn lớn nhỏ nhẹ nhàng vết máu, mặt ngoài còn phát ra nhàn nhạt kim mang, dĩ nhiên là màu vàng kiếp lôi lưu lại vết thương.

"Thiên kiếp chi vết tích!" Mộc Dịch nhớ tới mình ở một bộ sách cổ trong đã từng gặp một loại thuyết pháp. Loại này vết máu, tựa hồ đúng là tai kiếp lôi trong lưu lại dấu vết, nghe nói vĩnh viễn vô pháp chữa trị, nhưng chỉ có cực ít Tu tiên giả mới sẽ xuất hiện tình huống như vậy.

Cũng may Mộc Dịch huyết mạch đặc thù, thân thể đã bị huyết mạch thoải mái, quanh năm tháng dài xuống, thân thể của hắn cùng bình thường tu sĩ so sánh với cũng cường đại hơn rất nhiều, vì vậy hắn còn có thể miễn cưỡng thừa nhận liên tục hai lần thiên địa lôi kiếp, nhưng mà trong lòng bàn tay gan bàn chân "Lôi vết tích" rồi lại bởi vậy vĩnh cửu tàn phế lưu lại, mặc dù ngày đó sau có được cải nhan hoá mạo thần thông, cũng vô pháp chữa trị cái này "Thiên kiếp chi vết tích" !

Một ít vết thương, đối Mộc Dịch mà nói cũng không trọng yếu, hấn không để ý đến việc này, mà là chuyên tâm luyện hóa yêu đan.

Căn cứ Mộc Dịch nghe ngóng kết quả cùng trong điển tịch thấy nội dung, yêu đan luyện hóa, cũng không dễ dàng, bởi vì yêu cùng người chân nguyên vẫn còn có chút bất đồng, yêu đan là yêu loại Kim Đan, ẩn chứa đều là yêu loại nhiều năm luyện hóa tinh túy chân nguyên, Nhân loại cưỡng ép luyện hóa, tuy có thể hấp thu trong đó đại bộ phận tinh hoa, nhưng là gặp được một ít bài xích, thậm chí là có hại yêu loại tính chất đặc biệt, cần kịp thời bài xuất bên ngoài cơ thể, để tránh lưu lại hậu hoạn.

Thế nhưng là, Mộc Dịch rồi lại chẳng quan tâm nhiều như vậy, huyết mạch đang tại trùng kích Nguyên Mạch Kỳ, thiên tượng cũng đã dẫn động, trong vòng nửa canh giờ nếu như không đem những thứ này nguyên khí dẫn vào trong cơ thể, toàn bộ quá trình sẽ thất bại trong gang tấc, hấn rất có thể cả đời cũng không thể dù có được cơ hội như vậy!

Vì vậy, Mộc Dịch tình thế khẩn cấp, hấn phải tại đây trong vòng nửa canh giờ, hoàn thành Nguyên Mạch Kỳ trùng kích, đồng thời còn muốn trong đan điền luyện hóa ra một viên kim đan.

Không biết có phải hay không trong lúc nguy cấp, ngược lại kích phát Mộc Dịch cường đại tiềm lực, cái này hai khóa yêu đan luyện hóa, Mộc Dịch tiến hành đặc biệt thuận lợi. Yêu đan vừa vào bụng ở bên trong, liền hóa thành một Huyền một Hoàng hai cỗ tinh túy hỏa chân nguyên, thuận theo kinh mạch tiến nhập Mộc Dịch trong Đan Điền, dừng mãnh vào bị kim chì kim ngân thủy ngân bao bọc cố hóa chân nguyên ở trong.

Cái này hai cỗ hỏa chân nguyên, nguyên bản chính là Kim Đan hình thái, lúc này tiến vào Mộc Dịch chân nguyên về sau, có thể hành động tốt nhất luyện đan thuốc dẫn, trợ giúp Mộc Dịch luyện đan.

Hơn nữa, Mộc Dịch đan điền chân nguyên, cùng cái này hai cổ yêu đan hình thành chân nguyên giữa, cũng không có bất kỳ bài xích. Mộc Dịch chỉ là đem tại trong huyết mạch hơi chút luyện hóa, liền có thể tùy tâm sở dục khống chế cái này hai cổ chân nguyên, hoàn toàn không có sách cổ trong nhắc tới không khỏe cùng khó khăn.

Thiên địa vì lò, bổ sung Nguyên toàn bộ thiên địa nguyên khí; thân thể vì lô đình, dung nạp đan điền chân nguyên, thu nạp thiên địa nguyên khí; chân nguyên vì lúc đầu được, không ngừng áp súc dày đặc. . .

Hết thấy tiến hành đâu vào đấy, Mộc Dịch trong đan điền chân nguyên, càng ngày càng dày; thân thể của hắn, giống như một cái thật lớn bếp lò, không ngừng hưởng chân nguyên trong quán chú nguyên khí.

Một nén nhang về sau, Mộc Dịch đan mẹ bên trong chân nguyên đã áp súc thành đậu nành lớn nhỏ, mặt ngoài kim ngân thủy ngân tại hỏa lực dưới tác dụng đã bốc hơi xuất thể bên ngoài, chỉ để lại một tầng kim chì, khiến cái này đoàn chân nguyên thoát nhìn giống như là một viên cở nhỏ, kim quang lóng lánh Kim Đan.

Kim Đan mới thành lập, Mộc Dịch hướng luyện hóa Kim Đan bước ra gian nan nhất một bước dài.

Lúc này, Hỏa Luyện Phong chung quanh một ít cẩn thận tu sĩ chúng, chợt phát hiện cái kia cực lớn Hỏa Vân lại có biến hóa.

Không đơn thuần là Hỏa Luyện Phong chung quanh hỏa nguyên khí bị điều động, hóa thành một đạo đạo hỏa quang chui vào Hỏa Vân bên trong, đã liền phụ cận hai ngọn núi cùng giữa sơn cốc hỏa nguyên khí, cũng bị điều động!

Lập tức, phương viên trăm dặm bên trong, vô số hỏa nguyên khí hóa thành một tầng sợi ánh lửa, hướng trên bầu trời Hỏa Vân bay đi, xa xa nhìn lại, giống như vạn đạo mũi tên ánh sáng trong mây, rất là rực rỡ tươi đẹp.

Hỏa Vân cũng trở nên càng lúc càng lớn, ẩn chứa hỏa chân nguyên cũng là càng ngày càng đáng sợ!

"Thật mạnh khí tức!" Trương Dật Hiên thất kinh, hắt từ Hỏa Vân cái kia cảm nhận được rất mạnh khí tức, so với lúc trước Lục Mặc tiến giai Kim Đan lúc thiên tượng khí tức đối cường đại hơn rất nhiều!

Một ít tu vi yếu kém tu sĩ, đã cảm giác với bản thân chân nguyên rục rịch, hầu như muốn mất đi khống chế giống như ly thể mà ra, những người này kinh hãi ngoài, vội vàng hướng chỗ xa hơn rút lui khỏi.

Về phần phụ cận tu đồ, càng ngay cả pháp lực đều vô pháp nhúc nhích mảy may, tại đây cường đại thiên tượng phía dưới, chỉ có thể nằm rạp xuống đầy đất, nín thở hơi thở, khổ đợi ngày qua chấm dứt.

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra ? Tại sao phải có hai lần kiếp lôi, vì cái gì thiên tượng lần nữa biến hóa, đây đối với Mộc huynh cuối cùng vừa mừng vừa lo ?" Giang Nhất Mặc đôi mi thanh tú cau lại nhìn chăm chú lên một màn này, thần sắc sầu lo, trong lòng không được cầu nguyện.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Tiến Giai

Hỏa Vân càng ngày càng đậm đặc, bao trùm phương viên trăm dặm, đem hơn nửa ngày không đều chiếu rọi màu đỏ bừng như máu, cái này một kỳ cảnh, khiến Huyền Hà Tông bên trong đại đa số tu sĩ tu đồ đều chú ý tới, đã liền một ít đan sĩ, cũng đúng này thập phần kinh hãi.

Nói như vậy, chỗ tu luyện công pháp càng cường đại tu sĩ, tiến giai lúc độ khó càng cao, cần thiên địa nguyên khí càng nhiều, thiên tượng cũng chỉ càng sợ người.

Nhưng mà, hôm nay Hỏa Luyện Phong trên thiên tượng, quy mô chi cực lớn, hỏa khí chi tràn đầy, đều là trước đó chưa từng có, hơn xa qua bình thường tu sĩ luyện hóa Kim Đan lúc thiên tượng khí thể gấp đôi trở lên!

Huyền Hà Tông Đại trưởng lão đối với cái này cũng là cực kỳ kinh ngạc, bất quá, khi hắn thám thính đến tiến giai chính là Mộc Dịch về sau, cũng lộ ra hiểu ý mỉm cười, giật mình nhẹ gật đầu, không dùng là lạ: "Lão hủ không có đoán sai, quả nhiên là hắn! Chậc chậc, kẻ này thân vì bản tông đệ nhất tu sĩ, quả nhiên không phải là hư danh nói chơi. Từ hắn tiến giai thiên tượng khí thể đến xem, kẻ này trở thành đan sĩ về sau, cũng nhất định tại pháp lực cao hơn ra cùng giai đan sĩ một bậc! Nếu như không có phát sinh cái gì ngoài ý muốn mà qua sớm vẫn lạc, kẻ này hơn phân nửa chính là bốn tông lại một cái nhân vật phong vân!"

"Bất quá, hắn rõ ràng nhận lấy hai lần kiếp lôi, điểm này có chút kỳ quặc, chẳng lẽ là công pháp của hắn có chỗ đặc thù? Hoặc là lần đầu tiên luyện hóa Kim Đan không thể thành công, vì vậy dùng nào đó bí thuật

lần nữa đánh sâu vào một cái ?" Đại trưởng lão trầm ngâm một lát, cảm thấy việc này có bao nhiêu loại khả năng, cũng không hề nhỏ truy cứu.

Dù sao tu tiên giới to lớn như thế, ngàn vạn năm qua, tư chất hơn người thiên tài tầng tầng lớp lớp, các loại cổ quái cường đại công pháp cũng là nhiều vô số kể, xuất hiện một ít khác hẳn với thường nhân sự tình, đối với với kiến thức rộng rãi đẳng cấp cao tu sĩ mà nói cũng là thông thường, không có khả năng mọi chuyện đều đi truy vấn ngọn nguồn.

Mộc Dịch tiến giai quá trình, cũng so với bình thường đan sĩ chậm rất nhiều, Hỏa Luyện Phong bên ngoài, Hỏa Vân thiên tượng chung quanh, chính tụ tập càng ngày càng nhiều Huyền Hà Tông môn nhân.

"Lục sư thúc, lão nhân ngài nhà cũng tới!" Trương Duẫn bỗng nhiên nhìn thấy một đạo thanh sắc bóng người xuất hiện ở cách đó không xa, gấp vội cung kính hành lễ.

Người này một bộ áo bào xanh nam tử tuy rằng thoát nhìn hết sức trẻ tuổi, không đến ba mươi bộ dạng nhưng một thân tu vi nhưng là Kim Đan kỳ, tại tu Tiên Giới coi như là tiền bối cao nhân, hẳn đúng là trước đó không lâu mới tiến giai kim đan Lục Mặc.

Lục Mặc nhẹ gật đầu, coi như làm đáp lễ cũng không nói lời nào tụ tập bộ.

Tại Trương Duẫn đám người trong mắt, hoàn toàn không cho rằng Lục Mặc có cái gì tự cao tự đại, thất lễ địa phương, thân là đan sĩ tiền bối, có thể đối tông môn vẫn bối gật đầu ý bảo, đã coi như là thập phần khách khí, cái này hơn phân nửa còn là nhìn tại trước kia sư huynh đệ tương xứng quan hệ trên.

Bao gồm Trương Dật Hiên ở bên trong tu sĩ, nhìn thấy bên người Lục Mặc về sau, cũng đều lập tức cung kính thi lễ miệng nói "Lục sư thúc" Lục

Mặc đối với mấy cái này trước kia từng có kết giao tu sĩ cũng đều là nhẹ gật đầu thản nhiên tiếp nhận bọn họ lễ nghi.

Về phần Lục Mặc không biết tu sĩ, hẵn thậm chí ngay cả gật đầu ý bảo đều không có, quét mắt qua một cái, hoàn toàn lúc đối phương không tồn tại! Mà những tu sĩ này, cũng không cho rằng là đã bị con chế ngạo kỳ thị, tại trong tu tiên giới, lấy tu vi phân bối phận cao điểm, đây là lại bình thường bất quá sự tình.

Lục Mặc ngửa đầu nhìn xem trên bầu trời cuồn cuộn Hỏa Vân trên mặt cũng tự nhiên mà vậy hiện ra một tia kinh hãi.

Chút nào Nguyên nghi vấn, hôm nay giống như khí tức, hơn xa qua phủ xuống mình năm đó!

Nhìn xem Hỏa Vân còn đang không ngừng cuồn cuộn phát triển lớn Lục Mặc tâm tình, cũng trở nên cực kỳ nghiền ngẫm phức tạp.

"Lục sư thúc, người nói Mộc sư huynh hẵn có thể hay không thuận lợi tiến giai?" Thanh âm của một cô gái vào lúc này truyền đến, đúng là Giang Nhất Mặc.

Lục Mặc cũng nhận ra nàng này, hẵn nhẹ gật đầu, nói ra: "Thiên tượng đã thành, hơn nữa kinh người như thế, Mộc sư đệ tiến giai độ khó, tự nhiên muốn so với người bình thường càng khó, vốn lấy Mộc sư đệ thủ đoạn tính bền dẻo, có lẽ vấn đề không lớn."

"Thật sao, ta đây an tâm!" Giang Nhất Mặc nghe vậy trong lòng buông lỏng, trên mặt cũng phát ra thản nhiên cười ý.

Vừa dứt lời, Hỏa Vân kia trong lúc đó đã xảy ra ngược lại biến, từng đạo chùng vạc nước kích thước ánh lửa cột sáng, từ Hỏa Vân trong thẳng tắp rơi xuống, nhao nhao chui vào phía dưới Mộc Dịch trong động phủ, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

"Dẫn thiên tượng chân nguyên nhập vào cơ thể, bước tiếp theo, chính là chính thức luyện hóa Kim Đan rồi! Đến nơi này một bước, chỉ cần cẩn thận cẩn thận duy trì luyện kim đan quá trình, không cho Tâm Ma thừa cơ nhiễu loạn tâm thần, không cho công pháp ra sai lầm, có thể bình yên luyện hóa Kim Đan rồi!" Lục Mặc thản nhiên nói, sau đó lại lăm bầm lâu bầu giống như lăm bầm nói: "Lửa này trời cao giống như trong chân nguyên chi khí, không khỏi cũng quá cường đại, không biết Mộc sư đệ có thể hấp thu mấy thành, có thể hấp thu một nửa, đều đủ để tiểu ngạo cùng giai rồi a!"

Ánh lửa từng đạo từ Hỏa Vân sa sút xuống, sau đó lóe lên chui vào trong động phủ, cái này bức hoa mỹ kỳ cảnh, tự nhiên là khiến chung quanh tu sĩ liếc không nháy mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ quan sát.

Lục Mặc cũng là nhìn chăm chăm một màn này, khi hắc chứng kiến theo ánh lửa không ngừng rơi xuống, trong chốc lát Hỏa Vân liền rút nhỏ gần nửa, hơn nữa không có ý tứ dừng lại về sau, trong đôi mắt vẻ kinh ngạc cũng chỉ trở nên càng ngày càng đậm.

Một nén nhang về sau, cuối cùng một đạo hỏa quang cột sáng chui vào Mộc Dịch trong động phủ, triệt để mất đi nguyên khí Hỏa Vân rốt cuộc tán loạn biến mất, lửa này trời cao giống như hầu như một chút cũng không có lãng phí, đều hóa thành ánh lửa bị dẫn vào con động phủ ở trong.

Mắt thấy toàn bộ quá trình Lục Mặc đã nói rộng ra. , kinh hãi sau nửa ngày nói không ra lời. Thiên tượng sau khi biến mất, còn dư lại quá trình chính là Mộc Dịch mình ở luyện hóa Kim Đan, ngoại nhân nhìn không ra bất luận cái gì trò, vậy xem tu sĩ cũng thời gian dần trôi qua tản đi.

Giang Nhất Mặc bỏ không được rời đi, quan tâm sẽ bị loạn, không thấy Mộc Dịch bình yên lấy đan sĩ thân phận xuất hiện ở trước mắt, nàng thủy chung đều có một chút lo lắng.

Lục Mặc cũng ngăn người tại chỗ, cả buổi vẫn không nhúc nhích.

Sau một hồi, trên mặt hắc kính hải thần sắc mới dần dần biến mất, thay vào đó là một đám khó có thể nói hết Nguyên làm sao cùng thể lương.

"Thực lực của hắc, quả nhiên so với ta cao hơn một bậc! Vén vén từ nơi này tiến giai thiên tượng đến xem, ta liền cùng hắc kém không chỉ nửa lần hay một lần! Tuy rằng ta so với hắc sớm tiến giai đan sĩ vài năm, nhưng chỉ sợ từ sau ngày hôm nay, ta vẫn đang không phải là đối thủ của hắc!"

"Thiên hạ to lớn, chưa bao giờ thiếu tài hoa hơn người thiên tài! Sơn ngoại hữu sơn, người giỏi còn có người giỏi hơn, ta Lục Mặc tại Bình Hải tông thanh niên một đời ở bên trong, coi như là người nổi bật, nhưng cùng Mộc sư đệ so sánh với, rồi lại thua kém thêm vài phần!"

Lục Mặc thở dài, quay người rời đi.

Động phủ ở trong, Mộc Dịch đang tại nhất tâm nhị dụng, một bên dùng huyết mạch hấp thu cái kia trong ngọn lửa chân nguyên, một bên trong đan điền luyện hóa lấy kim đan của mình chân nguyên.

Nguyên luận là thăng hoa huyết mạch còn là luyện hóa Kim Đan, toàn bộ quá trình nguyên bản chính là thập phần phiền phức, rất nhiều chi tiết đều muốn cẩn thận từng li từng tí, lúc này Mộc Dịch muốn đồng thời tiến giai Nguyên Mạch Kỳ cùng Kim Đan kỳ, khó khăn cũng so với bình thường tu sĩ lớn hơn gấp đôi có thừa.

Huống chi, hắc còn phải kinh thụ tâm ma quấy nhiễu.

Hắc tuy rằng hết sức chăm chú, vứt bỏ hết thảy tạp niệm, đem toàn bộ tâm thần đều đặt ở tiến giai rất nhiều chi tiết lên, nhưng theo tâm ma nhiễu loạn, trong đầu của hắc, cũng không ngừng hiện lên một vài bức hoặc là đáng sợ hoặc là kiều diễm tình cảnh.

Có khi, hắc dường như về tới Huyền Hoàng cuộc chiến, bản thân còn biến thành chỉ biết một mặt giết chóc khát máu cuồng ma, chính đang điên

cuồng hành hạ đến chết tu sĩ khác tu đồ, mỗi giết chết một người, đều muốn liếm láp Huyết Nha Nhận trên bám vào máu tươi;

Có khi, hắn lại đưa thân vào phong cảnh tú lệ dãy núi bên trong, bên người đồng thời có An Hình, Tiểu sư tỷ, Mộ Dung Băng cùng Giang Nhất Mặc tứ nữ làm bạn, Nguyên toàn bộ triền miên;

Bất quá, Mộc Dịch thuộc về nghị lực mạnh hơn thường nhân thể hệ, tâm tính kiên định, tâm thần vẫn là không dễ dàng đã bị quấy nhiễu, những thứ này ảo giác liền lộ ra cũng chẳng phải chân thật, cũng không có chính thức quấy nhiễu đến Mộc Dịch.

Bất vi sở động Mộc Dịch, tại ba ngày ba đêm về sau, rốt cuộc đem trong huyết mạch yêu huyết chân nguyên, thiên tượng chân nguyên các loại đều luyện hóa, tăng lên bên ngoài Nguyên Mạch Kỳ.

Lại qua một ngày, hắn đan điền chân nguyên, cũng bị hắn đã luyện thành một viên lấp lóe sáng màu vàng nội đan. Kim quang này chính là là chân nguyên hóa đan sau tự nhiên biểu tượng, kia mặt ngoài kim chì kim ngân thủy ngân từ lâu đã tại đan thành trong quá trình, thời gian dần trôi qua bị buộc ra bên ngoài cơ thể, tiêu tán ở ở giữa thiên địa.

Mạch thành đan ngưng, Mộc Dịch cũng không có như vậy lỏng. . ." Hắn trong động phủ tiếp tục ngồi xuống trọn vẹn ba tháng, triệt để củng cố tu vi về sau, lúc này mới lớn thở dài một hơi!

"Cuối cùng là tiến giai rồi!" Buông lỏng Mộc Dịch đột nhiên cảm thấy một cỗ ừ rữ, toàn thân mỗi mọt không chịu nổi.

Hắn dứt khoát ngủ thật say, cái này một giấc ngủ, chính là bảy ngày bảy đêm!

Ngủ say ở bên trong, Mộc Dịch vậy mà làm một giấc mộng.

Đang ở trong mộng, có một cái tu vi sâu không lường được lão đầu đối với hắc mím cười gật đầu, há miệng nói với hắc mím mấy câu, thế nhưng là hắc mím cũng nghe không rõ.

"Trước cô, người đang nói cái gì?" Mộc Dịch khẩn trương, không hướng truy vấn.

Thế nhưng là lão đầu rồi lại mím cười không nói, hắc mím dùng bao hàm ánh mắt mong chờ nhìn xem Mộc Dịch, thân ảnh càng lúc càng mờ nhạt, cuối cùng hư không tiêu thất.

"Tiền bối!" Mộc Dịch hô to một tiếng, rõ ràng như vậy bưng tỉnh.

Một cái ngắn gọn mộng, cũng không phức tạp, lại làm cho Mộc Dịch lâm vào trầm tư.

Giống như hắc mím loại này tu vi tồn tại, tâm cảnh sớm đã đạt đến như bình hồ dừng lại Thủy bình thường, mặc dù ngủ say, tâm thần cũng có thể bảo vệ chặt bất động, rất không có khả năng xuất hiện mộng cảnh.

Nói một cách khác, một khi nằm mơ, nhất định sự tình ra có nguyên nhân, hoặc là nói là có khác kỳ quặc.

"Cái này mộng cuối cùng là có ý gì?" Mộc Dịch thập phần hoang mang. Hắc mím từng làm qua một ít mộng, mình ở trong mộng về tới Thiên Đảo quốc, Mộc Dịch biết rõ, cái kia là bởi vì chính mình vô cùng tưởng niệm người nhà bố trí.

Nhưng cái này mộng, lại hết sức cổ quái.

Trong mộng lão giả kia bộ dáng, Mộc Dịch còn có một chút nhận nhận ấn tượng, hắc mím tại hiện thực chưa bao giờ thấy qua người này, lại có một loại không hiểu quen thuộc cảm giác, phảng phất là nhiều năm cổ nhân.

"Lão giả này cuối cùng muốn nói với ta cái gì ?" Mộc Dịch khổ tư, hẳn biết rõ, muốn rõ ràng lão giả này dụng ý, đầu tiên muốn biết rõ ràng thân phận của lão giả này.

Mộng cảnh, nói cho cùng vẫn là người bản thân thần niệm ý thức chỗ diễn biến; trừ phi đang ngủ say lúc, có người ngoài ở tại, thần không biết quỷ không hay đem từ bên ngoài đến thần niệm rót vào ngủ say chỉ trong cơ thể con người, cũng có thể khiến ngủ say người lâm vào mộng cảnh.

Mộc Dịch động phủ có pháp trận cấm chế tại, hơn nữa một mực hoàn hảo không tổn hại, cũng không có đã bị bất luận cái gì công kích phá hư, vì vậy Mộc Dịch cho rằng người kia khả năng không lớn.

Nếu như không phải là từ bên ngoài đến thần niệm, cái kia chính là tại Mộc Dịch trong cơ thể mình!

Trong cơ thể của mình, còn có cùng lão giả kia tương quan thần niệm tồn tại ?

Mộc Dịch ý niệm tới đây, đột nhiên thần sắc khẽ động! ! !

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Âm Dương Mục

"Âm Dương Mục!"

Mộc Dịch rốt cuộc nghĩ tới cái này "Đồ vật" .

Hắn nhiều năm trước đạt được Âm Dương Mục truyền thừa, rồi lại bởi vì tu vi quá thấp, một mực Nguyên pháp chính thức đạt được Âm Dương Mục thần thông. Âm Dương Mục lưu lại hắn thần niệm trong kim châu, vẫn còn đang chỗ cũ.

"Hôm nay huyết mạch của ta cùng đan điền tu vi đều tăng lên một cái cảnh giới, là không phải có thể thử luyện hóa viên này kim châu đâu?"

Mộc Dịch suy đi nghĩ lại, quyết định nếm thử một chút.

Mộc Dịch đã sớm cảm ứng được, Âm Dương Mục có thể dung nhập trong cơ thể của hắn, tự nhiên là bởi vì hắn thần mạch; mà viên kia kim châu, nhưng là tinh khiết mà cường đại thần niệm biến thành, một mực ngưng lại khi hắn thần niệm bên trong.

Vì vậy, muốn luyện hóa viên này kim châu, huyết mạch cùng thần niệm đều cần, vả lại đều có nhất định được yêu cầu.

Hôm nay Mộc Dịch đồng thời tiến giai Nguyên Mạch Kỳ cùng Kim Đan kỳ, huyết mạch đạt được thăng hoa, thần niệm cũng là phóng đại, hoàn toàn chính xác có thể thử một lần.

Mộc Dịch điều động huyết mạch, lập tức toàn thân liệt diễm đặng đặng, dường như hóa thân hỏa nhân; đồng thời, hắn thần niệm cũng hướng viên

kia kim châu bao bọc mà đi, không ngừng thăm dò.

Như thế thử hồi lâu sau, kim châu rốt cuộc đã có phản ứng, một đạo kim quang từ kim châu trong lóe ra, lập tức đại lượng tin tức thoáng cái tràn vào Mộc Dịch thần niệm bên trong, khiến trong đầu hân "Ô...ô...ô...n...g" một cái như là nổ tung nổi.

"Quả nhiên là Âm Dương Thần Mộc, cái này là tầng thứ nhất tu luyện khẩu quyết!"

Mộc Dịch sửa sang lại những tin tức này về sau, trên mặt sợ hãi lẫn vui mừng nói.

Xem ra, viên kia kim châu trong ấn chứa tin tức, quả nhiên cùng Âm Dương Thần Mộc tu luyện có quan hệ.

"Lão giả kia là ai ? Chẳng lẽ là Âm Dương Mộc nguyên chủ nhân ? Rõ ràng có thể đem thần niệm tin tức nạp trong huyết mạch bên trong, khiến hậu nhân thông qua huyết mạch đạt được truyền thừa. Tích huyết hóa thần, đây chính là trong truyền thuyết Thần Mạch Kỳ cảnh giới đại viên mãn!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Theo 《 Thần Mạch Quyết 》 ghi chép, Chân Mạch Kỳ, Nguyên Mạch Kỳ, Thần Mạch Kỳ, phân biệt đối với bình thường Tu tiên giả Trúc Cơ Kỳ, Thành Đan Kỳ, Nguyên Anh kỳ; Tu tiên giả bất đồng cảnh giới, đan điền chân nguyên khác hẳn bất đồng. Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đan điền chân nguyên, từ hoá lỏng hướng vững chắc hóa tiến bộ; Thành Đan Kỳ đan sĩ đan điền chân nguyên, thì là một viên có thể không ngừng đề thăng luyện hóa Kim Đan; mà Nguyên Anh kỳ Anh lão đan điền chân nguyên, đã có thể dung nhập thần niệm, trở thành một bộ Nguyên Anh! Cuối cùng Nguyên Anh đại viên mãn cảnh giới, chính là Nguyên Anh xuất khiếu, phá vỡ giới diện, phi thăng Tiên Giới!

Mà huyết dịch tại bất đồng huyết mạch cảnh giới tu luyện ở bên trong, cũng đều có các thần thông thể hiện. Chân Mạch Kỳ có thể tích huyết tế vật; Nguyên Mạch Kỳ có thể tích huyết thi pháp; Thần Mạch Kỳ có thể tích huyết hóa hình; mà Thần Mạch Kỳ đại viên mãn, chính là trong truyền thuyết "Tích huyết hóa thần" rồi, hơn nữa cũng có thể hóa thần phi tiên!

Cái này Âm Dương Mộc trong thần huyết, rõ ràng có thể bảo tồn cường đại như thể thần niệm tin tức, đúng là truyền phủ xuống trong "Tích huyết hóa thần" vì vậy Mộc Dịch đối với cái này cực kỳ khiếp sợ.

Viên kia kim châu rút nhỏ một vòng, nhưng vẫn như cũ tồn tại, Mộc Dịch lại thử đi thử lại dò xét lúc, viên này kim châu cũng không lại có bất kỳ phản ứng nào.

Hiển nhiên, lấy Mộc Dịch trước mắt tu vi, chỉ có thể đạt được kim châu sau cùng mặt ngoài một ít tin tức, kim châu nội bộ mặt khác tin tức, hẳn tạm thời còn vô pháp tiếp xúc.

Mộc Dịch tại trong đầu cẩn thận nhớ lại một lần những tin tức này, quả nhiên không xuất ra hắc sở liệu, cái này Âm Dương Mộc tu luyện, hoàn toàn chính xác cùng huyết mạch có quan hệ.

Phải là thân có thần mạch người, mới có thể tu luyện cái này khẩu quyết, mới có thể dung hợp Âm Dương Mộc, đạt được truyền thừa Âm Dương Mộc.

Bản thân thần mạch càng dày đặc càng cường đại, tu luyện lại càng dễ dàng, trái lại đem thập phần khó khăn.

Khẩu quyết không ngăn, vô cùng tường tận, rồi lại thoát nhìn cũng không thâm ảo.

Mộc Dịch nghĩ thầm, trái phải vô sự, sao không lập tức tu luyện!

"Dương Mộc hiểu rõ phạm trần, Âm Mộc khám phá luân hồi!" Cường đại như thể thần mộc thần thông, dù là chỉ có thể đạt được trong đó một tia uy năng, cũng đủ làm cho Mộc Dịch hưởng thụ vô cùng.

Mộc Dịch lúc này liền chiếu theo pháp quyết, điều động huyết mạch chân nguyên, chậm rãi đem từng sợi chân nguyên chui vào mắt của mình mạch bên trong. . .

Một tháng sau, đang tu luyện Nhân mạch Mộc Dịch, đột nhiên nhận được một cái màu vàng khẩn cấp truyền âm lệnh.

"Là Lục Mặc!" Mộc Dịch đem truyền âm lệnh mở ra, Lục Mặc thanh âm từ trong truyền ra.

"Nguyên lai hắc tại ba năm trước đây cũng đã luyện hóa Kim Đan rồi, so với ta còn sớm một bước!" Mộc Dịch mỉm cười, chính mình trong mười năm chăm chú tu hành, liền bậc này đại sự cũng không biết.

Lục Mặc tại truyền âm lệnh trong nói, hắc và Mộc Dịch đều là mới tiến cấp Kim Đan kỳ không lâu đan sĩ, đều còn không có bốn mạng Pháp bảo, cho nên muốn mời Mộc Dịch cùng đi xông Vạn Bảo Cốc.

Vạn Bảo Cốc cái chỗ này, Mộc Dịch rồi lại không phải lần đầu tiên nghe nói, hắc từ lúc trong điện tịch liền xem qua có quan hệ cái này "Duyệ Châu đệ nhất kỳ cốc" ghi chép.

Trong truyền thuyết, Vạn Bảo Cốc là thời kỳ thượng cổ Tiên nhân đại chiến chỗ, tại thượng cổ tu tiên giới, đan sĩ cao nhân chỗ nào cũng có, Nguyên Anh kỳ Anh lão cũng không thiếu thấy nhiều, mà không biết nguyên nhân gì, thậm chí có một trận lan đến gần tiên nhân đại chiến tại Vạn Bảo Cốc phụ cận triển khai, tham chiến Tu tiên giả vô số kể, cuối cùng vẫn lạc tổn thương cũng có khối người.

Tại đây trận đại chiến ở bên trong, vô số thượng cổ Tu tiên giả chết đi, cũng có vô số bảo vật bị hủy, hoặc là đã mất đi tung tích, trong đó không thiếu đại lượng hiếm quý dị bảo. Tuy rằng ngàn vạn năm qua đi, Vạn Bảo Cốc trong bảo vật trên cơ bản đã sớm bị các thời kỳ Tu tiên giả lục soát cạo sạch sẽ, nhưng thường cách một đoạn thời gian, tổng có một chút nghe đồn chảy ra, một ít vận khí tốt đan sĩ, có thể ở trong đó phát hiện một hai kiện hồng cổ bảo, hoặc là luyện bảo nguyên liệu.

Bởi vậy, tu tiên giới liền có một cái truyền thuyết "Vạn Bảo Cốc bên trong ẩn núp vạn bảo chỉ chờ người hữu duyên tìm đến. . ." Vì vậy tuy rằng Vạn Bảo Cốc bên trong có không ít hung ác cổ thú yêu linh, cho đến ngày nay, vẫn đang có đan sĩ kết đội tiến đến thám hiểm, nhìn xem mình là hay không có cơ duyên đạt được một hai kiện tàn phiến.

Dựa theo truyền âm lệnh trong Lục Mặc ý tứ, hắn đã được đến đi một tí bảo vật manh mối, cái này có thể so sánh như con ruồi không đầu giống như tìm lung tung một mạch mạnh hơn nhiều, cơ hội càng lớn.

Chỉ là hắn có chút bận tâm Vạn Bảo Cốc bên trong cổ thú yêu linh, sợ bản thân ứng phó không được, vì vậy mời Mộc Dịch cùng một chỗ tiến đến, nếu quả thật có thể được đến bảo vật liền lẫn nhau chia đều.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, liền đáp ứng!

Đến một lần hắn cũng muốn đi Vạn Bảo Cốc thử thời vận, thứ hai hắn đã tiến giai đan sĩ cùng Nguyên Mạch Kỳ, thực lực tăng mạnh, đối với chính mình có một chút tin tưởng, cũng muốn tại thực tế trong mạo hiểm rèn luyện một cái.

Bất luận cái gì công pháp thần thông, nếu như không có trải qua thực chiến diễn luyện, đều có thể là trắng bệch Nguyên lực đích chỗ trống tiến hành, cái này Vạn Bảo Cốc hành trình, thoạt nhìn thập phần không tệ.

Hơn nữa Mộc Dịch vừa vặn cũng phải tìm Lục Mặc, nói chuyện có quan hệ Cốc Mạc Ngưng sự tình. Mộc Dịch tuy rằng đã tiến giai thành đan sĩ, nhưng vẫn như thế vô pháp trực tiếp đi thái thượng trưởng lão trong động phủ tìm Cốc Mạc Ngưng gặp mặt nói chuyện, như thế nào liên hệ với Cốc Mạc Ngưng, cũng nghe ngóng có quan hệ nàng như thế nào từ Thiên Đảo quốc tới chỗ này tu tiên giới sự tình, cái này sợ rằng cũng phải thông qua Lục Mặc để hoàn thành.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Lục sư huynh chỗ mời thời gian là ba tháng về sau, trong khoảng thời gian này, ta đúng dễ dàng đem cái kia Bành lão tổ lưu lại Nguyên hỏa kiếm tế luyện một phen. Tuy rằng bảo vật này đã bị hãm nhận chủ, nhưng thuộc tính cùng công pháp của ta ăn khớp, tế luyện sau đó, ta cũng có thể thao túng kiếm này, chỉ là khó có thể phát huy ra cường đại nhất thần thông, nhưng ít ra cũng nhiều một loại tấn công địch thủ đoạn!"

"Trừ lần đó ra, huyết phù cũng có thể lại luyện chế một ít, có chuẩn bị vô hoan! Chỉ là của ta lúc này huyết dịch, càng cường đại hơn, Cổ Nguyên Kỳ đẳng cấp cao phù chỉ, đã không thể thừa nhận máu của ta, phải đi mua một ít cao hơn quả nhiên phù chỉ."

"Còn có Hỏa Diễm Sí, luyện hóa thần bí kia Thần Mạch Kỳ yêu huyết về sau, Hỏa Diễm Sí mạnh mẽ lớn hơn rất nhiều, nó thần thông, chính là ta không thể đơn giản dùng ra bí mật thủ đoạn, cũng muốn trong đoạn thời gian này luyện thật giỏi luyện tập."

"Vô luận là 《 Thần Mạch Quyết 》 còn là 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》, lúc tu vi sau khi tăng lên, cũng có một chút tương ứng thần thông có thể tu luyện, đồng dạng là tăng lên bản thân thực lực phương pháp tốt nhất."

"Âm Dương Nhân tăng thứ nhất pháp quyết tu hành, cũng có một ít thành quả, còn cần một ít thời gian tu luyện tiểu thành."

Mộc Dịch lo nghĩ, phát hiện mấy tháng này bản thân việc cần phải làm rất nhiều, dứt khoát liền chuyên tâm tu luyện.

Hắn trở về l cái truyền âm lệnh cho Lục Mặc, nói với Lục Mặc bản thân đã đáp ứng hắn mời, quyết định cùng hắn cùng xông Vạn Bảo Cốc.

Ngoài ra, Mộc Dịch phát hiện, động phủ của mình bên ngoài đã nhẹ nhàng đầy nhiều loại truyền âm lệnh. Hắn vừa vận thừa cơ hội này, từng cái xem xét.

Tuyệt đại đa số đều là mình biết tu sĩ gởi tới chúc mừng chi từ, chúc mừng hắn tiến giai đan sĩ, những tu sĩ này tại truyền âm lệnh trong ngữ khí, đã cùng từ kia đi nhanh giống nhau, một cái một tiếng "Mộc sư thúc, Mộc tiền bối" khiến Mộc Dịch có gan trong vòng một đêm, bản thân biến già hơn rất nhiều ảo giác.

Dựa theo phạm nhân niên kỷ phép tính, Mộc Dịch đã tuổi gần hao phí giáp, hoàn toàn chính xác coi như là cái lão nhân, nhưng ở kim đan cảnh giới đan sĩ ở bên trong, Mộc Dịch cái tuổi này vẫn là hết sức trẻ tuổi.

Ngoại trừ tu sĩ chúc mừng truyền âm lệnh bên ngoài, còn có mấy miếng truyền âm lệnh, rồi lại là đến từ tông môn đan sĩ trưởng lão, trong đó liền bao gồm Mộc Dịch sư phụ Ngải Tự Nhiên, hắn đã đổi giọng xưng Mộc Dịch vì "Sư đệ" Huyền Hà Tông Đại trưởng lão cũng phát tới truyền âm lệnh, ngữ khí khách khí mà nhiệt tình, cũng xưng Mộc Dịch vì "Mộc sư đệ" khiến hắn có rảnh liền tới tông môn Trưởng Lão Các tiến hành một ít Trưởng lão thân phận hạng mục công việc, thuận tiện nhận lấy một ít bổng lộc. Đối với đan sĩ trưởng lão, mặc dù cái gì cũng không làm, tông môn hàng năm cũng có một khoản phong phú tinh thạch cấp cho xuống trong tu tiên giới, địa vị bối phận theo tu vi tăng lên mà biến hóa, là lại bình thường bất quá sự tình, Mộc Dịch mới đầu có chút rất không quen , nhưng rất nhanh cũng chỉ tiếp nhận.

Những thứ này truyền âm lệnh, Mộc Dịch từng cái hồi phục, trọn vẹn hao phí hơn phân nửa ngày công phu.

Trong đó tự nhiên cũng có đến từ Giang Nhất Mặc truyền âm lệnh. Nàng ở trong đó nói ra, Huyền Nghĩa Môn đã tại Vô Lượng sơn mạch xây dựng lại, hơn nữa kinh doanh sinh động, nếu như Mộc Dịch có thể trở về một chuyến Vô Lượng sơn mạch, mời hẳn cần phải quay về Huyền Nghĩa Môn tụ lại. Có Mộc Dịch như vậy đan sĩ trưởng lão tọa trấn, Huyền Nghĩa Môn chắc chắn siêu nhiên tại rất nhiều trong đám tiểu môn phái, nhảy lên trở thành trung đẳng tông môn.

Đối Mộc Dịch mà nói, đây bất quá là tiện tay mà thôi, tự nhiên miệng đầy đáp ứng; hơn nữa Vô Lượng sơn mạch trong Vô Lượng Tông, rất có thể còn có Bàn lão tổ Tàng Bảo các, Mộc Dịch hoàn toàn chính xác ý định tìm một cơ hội, quay về Vô Lượng sơn mạch một chuyến, nhìn xem có hay không có thể phát hiện ra cái kia kỳ bảo các tung tích.

Hồi phục xong truyền âm lệnh về sau, Mộc Dịch ly khai động phủ, đi một chuyến Phù Lục Các, tiếp đãi hẳn đấy, đúng là cái kia năm đó đã từng dùng giả yêu huyết lừa bịp hẳn thanh niên quân sự.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Hỏa Cầm

Người này thanh niên quân sự nhìn thấy Mộc Dịch về sau, vội vàng nghênh đón lấy chông lâu bên ngoài, một mực cung kính thật sâu thi lễ, miệng nói: "Sư thúc!"

Mộc Dịch ho nhẹ một tiếng, cười nhạt một tiếng nói ra: "Không cần đa lễ. Bản thân lần này tới, là muốn mua sắm một ít đẳng cấp cao phù chỉ, sư diệt cũng đừng lại theo thứ tự hàng nhái, lừa bịp vượt qua kiểm tra rồi!"

"Vãn bối không dám!" Thanh niên quân sự lập tức toát ra một tầng mồ hôi lạnh, cái gọi là có tật giật mình, Mộc Dịch trong lời nói hàm nghĩa, hẳn làm sao có thể nghe không hiểu, hôm nay Mộc Dịch không có trực tiếp một chút phá vậy hẳn hỏi tội, đã là tha hãn một hồi.

"Không biết sư thúc muốn cái gì ?" Thanh niên quân sự kiên trì nói ra.

"Bản thân muốn một ít có thể thừa nhận Kim Đan kỳ pháp thuật đẳng cấp cao phù chỉ, hết thầy lấy ra đi." Mộc Dịch nói ra.

"Vâng!" Quân sự lập tức đem Mộc Dịch mời vào Phù Lục Các nội đường, chuẩn bị tốt linh trà hầu hạ, sau đó rất nhanh vơ vét ra bảy tám cái tất cả lớn nhỏ hộp ngọc, từng cái bày ở Mộc Dịch trước người trên bệ đá.

Mộc Dịch tay áo vung lên, những thứ này hộp ngọc lập tức toàn bộ mở ra, bên trong hoặc là có một chút hiện ra ánh sáng màu xanh linh mộc vùng, hoặc là có một chút mềm mại nhẹ nhàng tơ lụa, hoặc là có mấy tấm màu sắc khác nhau da thú.

"Chỉ có những thứ này ?" Mộc Dịch nhướng mày.

Quản sự mặt lộ vẻ khó xử trả lời: "Bẩm báo sư thúc, có thể thừa nhận Kim Đan kỳ pháp thuật đẳng cấp cao phù chỉ, hoặc là nghìn năm linh mộc, hoặc là linh tàm vương ti, hoặc là Kim Đan kỳ trở lên đa thú, đều là thập phần hiếm thấy tài liệu, vì vậy bản các những năm gần đây này, tổng cộng cũng chỉ có những thứ này hàng tồn."

Sử dụng phù lục nguyên bản có một lớn ưu thế, chính là so với trực tiếp thi triển pháp thuật muốn càng thêm thuận tiện mau lẹ; nhưng đã đến Kim Đan tu vi về sau, đan sĩ pháp lực thâm hậu, thi pháp thuần thực, chỉ cần tâm niệm vừa động, có thể tại trong nháy mắt thi triển ra rất nhiều thông thường pháp thuật, vì vậy phù lục ở phương diện này ưu thế cũng chỉ không hề nổi bật. Vì vậy cũng có rất ít người luyện chế loại này thành phẩm ngẩng cao, độ khó lại thật lớn, cần tiêu phí không ít tâm tư suy nghĩ nghiên cứu đan sĩ phù lục.

Chế phù ít người rồi, tương ứng nguyên liệu chế tác cung ứng tự nhiên cũng sẽ không nhiều.

"Hử, vậy liền đều mua xuống đi!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, "Những thứ này muốn bao nhiêu tinh thạch?"

"Lúc đầu vốn cần hơn ba vạn tinh thạch, bất quá có chút phù chỉ đã tại bản các gửi mấy năm, tự nhiên muốn hạ giá xử lý, hơn nữa sư thúc thoáng cái mua nhiều như vậy, còn có thể đánh một ít chiết khấu, sư thúc chỉ cần giao hai vạn tinh thạch là được." Quản sự nhu thuận nói.

Mộc Dịch biết rõ hẳn là tại lấy lòng, cũng không có từ chối, lúc này giao phó tinh thạch, đem cái này hơn mười trương đan sĩ kỳ phù chỉ toàn bộ nhận lấy.

"Người tại sao phải đem dịch thể hỏa đế vào yêu huyết bên trong?" Mộc Dịch nhin không được tò mò hỏi.

Cái này quản sự lúc giữa Mộc Dịch rút cuộc hỏi tới việc này, trong lòng lập tức khẩn trương lên, hắc vội vàng giải thích nói: "Cầu sư thúc tha thứ! Văn bối trong lúc vô tình phát hiện, cái kia yêu huyết trong tựa hồ ẩn chứa một ít hỏa chân nguyên, liền gia nhập một ít luyện chế hỏa thuộc tính chu sa dịch thể hỏa, dùng để luyện chu sa. Kết quả phát hiện, cái này chu sa quả nhiên hết sức tốt dùng, tại chế tác hỏa thuộc tính phù lục lúc, thường thường có không tầm thường uy năng, thẳng được bình thường chu sa. Văn bối nhất thời thụ tham niệm giấu kín, liền xưng này máu vì đẳng cấp cao yêu huyết, như vậy liền có thể bán cái giá tốt!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, lại hỏi: "Người trước sau bán đi mấy lần loại này yêu huyết ? Đều không có người nhìn thấu sao ?"

Quản sự thấy Mộc Dịch không có tức giận, trong lòng hơi thả lỏng, trung thực đáp: "Bởi vì này máu luyện chế chu sa tại chế tác hỏa thuộc tính phù lục lúc, hoàn toàn chính xác so với bình thường yêu huyết luyện chế chu sa muốn dùng tốt một ít, vì vậy văn bối tuy rằng bán ra bảy tám bình, nhưng vẫn luôn không có bị người vạch trần, chỉ có sư thúc như vậy tuệ nhãn, mới có thể phát hiện manh mối."

Mộc Dịch trong lòng mỉm cười, nếu như hắc không có tu luyện Thần Mạch Quyết, hơn nữa chỉ là dùng yêu huyết đến chế phù, có lẽ cũng sẽ không phát hiện vấn đề; nhưng hắc là muốn luyện hóa yêu huyết, bởi như vậy, yêu huyết phẩm chất tự nhiên là trốn không thoát phán đoán của hắc.

"Nói như vậy, người yêu huyết nơi phát ra thể nhưng là không ít!" Mộc Dịch bỗng nhiên trong lòng khẽ động, truy vấn: "Chẳng lẽ người có biện pháp có thể liên tục không ngừng đạt được loại này yêu huyết ?"

Quản sự thần sắc khẽ biến, có chút do dự. Nhưng hắc nhìn thấy Mộc Dịch ánh mắt sắc bén, lập tức áp lực cực lớn, chỉ cảm thấy tại đây đan sĩ tiền bối trước mặt, rất khó nói dối.

"Thực không dám giấu giếm, " quân sự chỉ có thành thật khai báo nói: "Văn bối nuôi một cái Tam Cực Hỏa Cầm, cái kia chút ít yêu huyết, đều là đến từ cái này chỉ hỏa cầm."

"A, có thể hay không khiến bản thân nhìn xem ?" Mộc Dịch lớn cảm thấy hứng thú.

"Vâng!" Quân sự đành phải từ hông lúc giữa Sinh Linh đại ở bên trong, gọi ra một cái ba thước lớn nhỏ hỏa cầm.

Cái này chỉ hỏa cầm, toàn thân lông vũ đỏ thắm như máu, hình thái xem ra giống như là sẽ không khai bình khổng tước.

Cái này chỉ hỏa cầm vừa ra tới về sau, cảm ứng được Mộc Dịch cường đại khí tức, trước là có chút khẩn trương, sau đó rõ ràng chủ động vây quanh Mộc Dịch xoay một vòng, cũng lại chậm rãi tới gần Mộc Dịch.

Mộc Dịch trong cơ thể, cũng nổi lên một tầng ấm áp, hẳn cảm ứng được, cái này chỉ hỏa cầm huyết mạch cùng mình thập phần tiếp cận, có một loại giống như đã từng quen biết quen thuộc cảm giác.

"Nó phải là một cái thân có hỏa thuộc tính thần mạch Yêu cầm! Cùng ta giống nhau, đều là đồng tộc trong dị loại." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, có lẽ là bởi vì huyết mạch tiếp cận, hẳn không hiểu liền đối hỏa cầm này có chút yêu thích, nhịn không được đưa thay sờ sờ hỏa cầm.

Hỏa cầm bắt đầu còn có chút sợ hãi, lui về phía sau hơn một trượng, nhưng nó cuối cùng vẫn còn bay đến Mộc Dịch trước người, tiếp nhận Mộc Dịch vuốt ve, hơn nữa dứt khoát thu hồi lông cánh, đứng ở Mộc Dịch đuôi ra tay trên lòng bàn tay, cuộn mình một đoàn, thập phần khiếp ý hưởng thụ Mộc Dịch nhẹ nhàng trấn an.

Thanh niên quân sự sửng sờ, hẳn tâm niệm vừa động, dứt khoát biết thời biết thế: "Ha ha, sư thúc cùng này hỏa cầm thập phần hữu duyên, văn bối

liền đem này cầm hiến cho sư thúc, dùng cái này đền bù văn bối sai lầm, mong rằng sư thúc không nên cầu việc này, văn bối tuyệt không dám tái phạm!"

"Đưa cho ta ?" Mộc Dịch sững sờ, hần đánh giá đối phương hai mắt, mỉm cười: "Hỏa cầm này chỉ sợ cũng không phải là người nuôi lớn đi!"

"Ha ha, sư thúc minh giám!" Thanh niên quân sự thừa nhận nói: "Cái này chỉ hỏa cầm, hoàn toàn chính xác không phải là văn bối nuôi lớn. Là văn bối tại mười năm trước hội hữu lôi đài tỷ thí giai đoạn trước, trong lúc vô tình tại bốn tông bên ngoài sơn mạch một chỗ trong lúc vô tình phát hiện đây."

"Lúc ấy cái này chỉ hỏa cầm cũng không sợ người, cũng không có chủ động công kích văn bối, hơn nữa một bộ bụng đói kêu vang, có vẻ bệnh bộ dạng, văn bối dùng một ít hỏa thuộc tính bảo vật làm mồi dụ, liền đem này cầm lừa gạt vào Sinh Linh đại bên trong, từ đó về sau, văn bối liền thường xuyên lấy hỏa thuộc tính dược thảo, kỳ trùng các loại nuôi nấng này cầm, cho đến hôm nay. Những năm gần đây này văn bối cũng hao tổn không ít tinh thạch cùng tâm huyết tại đây chỉ hỏa cầm lên, đáng tiếc nhưng thủy chung không cách nào đem ra sử dụng hỏa cầm này vì văn bối cố gắng sức lực, nhiều lắm là có thể thường cách một đoạn thời gian lấy nó một chút tinh huyết mà thôi."

Mộc Dịch âm thầm gật đầu, vô luận như thế nào nhìn, cái này thanh niên quân sự đều không giống như là có được thần mạch người, hơn nữa cũng không được đem hỏa cầm này từ nhỏ nuôi lớn nguyên chủ nhân, vì vậy rất khó mệnh lệnh hỏa cầm nghe theo hần chỉ lệnh.

"Người đã như thế hào phóng, chuyện cũ liền xóa bỏ rồi!" Mộc Dịch thoải mái đáp ứng, hần còn lấy ra một vụn tinh thạch, giao cho đối phương, nói ra: "Những thứ này tinh thạch, coi như người những năm này nuôi nấng

này cầm trả thù lao, chuyện này, ta và người có lẽ cũng không muốn khiến quá nhiều người biết rõ!"

Thanh niên quân sự đại hỉ tiếp nhận tinh thạch, bái nói: "Đa tạ sư thúc! Sư thúc yên tâm, văn bối có thể thủ ở bí mật, nếu không cũng không có thể âm thầm nuôi dưỡng hỏa cầm nhiều năm!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không tốn sức chút nào liền đem này cầm đã thu vào Sinh Linh đại bên trong.

Đại khái là huyết mạch nguyên nhân, Mộc Dịch đối với cái này cầm có gan khó có thể dứt bỏ đồng tình, không đành lòng kia tiếp tục lưu lạc tại một người bình thường tu sĩ trong tay, biến thành "Sinh sản yêu huyết" công cụ.

"Nói như vậy, Yêu thú Yêu cầm trời sinh tính đều thập phần hung ác, có thể nào giúp mọi người làm điều tốt, cùng bình thường ở chung nhiều năm như vậy, thậm chí còn cam tâm tình nguyện làm cho nhân loại tu sĩ thu thập một ít yêu huyết! Trừ phi hỏa cầm này từ nhỏ liền là bị nhân loại Tu tiên giả nuôi lớn Linh cầm. Cũng không biết này cầm nguyên chủ nhân là ai, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, làm sao sẽ khiến này cầm lưu lạc đến Huyền Hà Tông phụ cận?"

Mộc Dịch trong lòng vẫn có không ít nghi hoặc, bất quá những vấn đề này, cũng không được hần suy nghĩ một chút có thể minh bạch đấy, hần suy nghĩ trong chốc lát, cũng chỉ có thể tạm thời đem nghi hoặc để ở một bên.

Mộc Dịch trực tiếp về tới trong động phủ của mình, mở ra trận pháp cấm chế về sau, liền đem hỏa cầm từ Sinh Linh đại trong thả ra —— này cầm cũng không giống như Tiểu Mao Cầu như vậy thích ngủ, tốt nhất không muốn cả ngày đứng ở Sinh Linh đại bên trong.

Hỏa cầm bay ra ngoài về sau, đối với nơi này tinh tú thiên địa hỏa nguyên khí hết sức hài lòng, nó từng ngậm từng ngậm phun ra nuốt vào lấy

thiên địa nguyên khí, hai cánh khê vỗ quạt một cái, tại không lớn trong động phủ tự do bay lượn một hồi, một mỗi liền bay đến Mộc Dịch bên người nghỉ ngơi một lát.

"Có lẽ cho người lấy cái tên, người toàn thân đỏ thắm, hình dáng như khổng tước, liền kêu người Chu Tước tốt rồi!" Mộc Dịch nhẹ nói nói, sau đó thuận tay lấy ra một viên Tư Huyết Hoàn, ném cho này cầm.

Đối với có được thần mạch Chu Tước mà nói, cái này Tư Huyết Hoàn chính là tốt nhất thuốc bổ, có thể đại bổ khí huyết chữa trị.

Kết quả, Chu Tước nhìn thấy Tư Huyết Hoàn về sau, cực kỳ hưng phấn một cái nuốt vào, hoàn toàn không do dự.

Điều này làm cho Mộc Dịch chịu sửng sờ!

Coi như là cái này Chu Tước linh trí khá thấp, không có gì đề phòng chi tâm, nhưng nếu là lần đầu tiên gặp được nào đó chưa bao giờ thấy qua đồ vật, tối thiểu cũng muốn trước nghe thấy trên vừa nghe, thăm dò một cái mới dám nuốt vào trong bụng, làm sao giứt khoát như vậy lưu loát trực tiếp nuốt vào trong bụng!

Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ đến: "Cái này chỉ có một nguyên nhân —— cái này chỉ Chu Tước, trước kia bá kiến Tư Huyết Hoàn, hơn nữa cũng phục dụng qua!"

Là ai cho Chu Tước phục dụng qua Tư Huyết Hoàn ? Không hề nghi ngờ, cái kia thanh niên quân sự không có khả năng biết rõ cái gì Tư Huyết Hoàn, cũng sẽ không dùng nhiều tiền luyện chế này viên, cái kia chỉ có một khả năng —— chính là Chu Tước trước chủ nhân, cũng biết luyện chế Tư Huyết Hoàn, cũng từng khiến Chu Tước phục dụng qua này viên!

"Nói như vậy, Chu Tước trước chủ nhân, biết rõ Chu Tước là có thần mạch đặc thù Yêu cầm. Cho nên mới phải khiến nó phục dụng Tư Huyết

Hoàn." Mộc Dịch tiếp tục phỏng đoán nói: "Nói như vậy, cái này Chu Tước trước chủ nhân nuôi dưỡng Chu Tước dụng ý, liền rất đáng được nghiên cứu thảo luận rồi!"

Mộc Dịch mơ hồ cảm thấy, cái này Chu Tước sau lưng, khẳng định không phải là một cái đơn giản chuyện xưa.

"Ta lần thứ nhất phục dụng Tư Huyết Hoàn, chính là bị Bặc đại sư lúc 'Máu dê' nhất thời điểm, cái này Chu Tước nguyên chủ nhân, có thể hay không cũng cùng Thi Môn Tu tiên giả có quan hệ?"

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, loại khả năng này, tạm thời còn không cách nào bài trừ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Vạn Bảo Cốc

Chu Tước sự tình, Mộc Dịch trong lúc nhất thời cũng không có đầu mối, chỉ có thể tạm thời giấu ở đáy lòng.

Thời gian vội vàng, mấy tháng này bên trong, hẳn có không ít chuyện muốn làm.

Tu luyện Âm Dương Thần Mục, tế luyện Nguyên Hỏa Kiếm, chế tác Kim Đan huyết phù, luyện tập Hỏa Diễm Sí, những thứ này đều tại nhật trình, chương trình trong một ngày an bài phía trên.

Ngoài ra, 《 Thần Mạch Quyết 》 tu luyện tới Nguyên Mạch Kỳ về sau, cũng có vài loại không tầm thường thần thông có thể thi triển đi ra, cần Mộc Dịch hao phí thời gian đi tìm hiểu, tu hành;

Vì vậy Mộc Dịch mỗi ngày thời gian đều an bài tràn đầy, bình thường là sáng sớm tu hành một đoạn thời gian công pháp, buổi sáng chế tác một hai trương huyết phù, thuận tiện luyện tập Hỏa Diễm Sí; giữa trưa tại một ngày hỏa lực tối thịnh thời điểm, tế luyện Nguyên Hỏa Kiếm; buổi chiều tu luyện Âm Dương Thần Mục; đêm dài vắng người lúc, tìm hiểu tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 Nguyên Mạch Kỳ thần thông công pháp.

Ngẫu nhiên có chút ít vụn vặt thời gian, hẳn liền hơi nghỉ ngơi một hồi, hoặc là nuôi nấng Chu Tước một ít viên đan dược.

Ba tháng về sau, Lục Mặc đúng giờ đến cầu kiến Mộc Dịch, cùng hẳn cùng đi đấy, còn có một tên gầy teo Kim Đan kỳ đan sĩ lão giả, là Huyền Hà Tông Địa bộ Cố trưởng lão, Mộc Dịch từng tại hội hữu lân đài lúc báỉ kiến xem cuộc chiến người này.

Lục Mặc chấp tay cười nói: "Ha ha, kẻ hèn này còn mời Cổ sư huynh cùng một chỗ tiến đến Vạn Bảo Cốc thám hiểm, Mộc sư đệ sẽ không để tâm chứ! Thực không dám giấu giếm, Cổ sư huynh đối Vạn Bảo Cốc tương đối quen thuộc, bảo vật mạnh mỗi, cũng là Cổ sư huynh sau cùng sớm biết như vậy đấy."

Cùng lúc trước theo như lời không quá giống nhau, đồng hành khá hơn rồi một người, mặc dù có chút vượt quá Mộc Dịch dự kiến, nhưng đều là trong bốn môn trưởng lão, hẳn cũng không dễ làm trận cự tuyệt.

Hơn nữa cái này Cổ trưởng lão cũng cùng bọn họ giống nhau, đều là đan sĩ trong tu vi sơ cấp nhất Kim Đan kỳ cảnh giới, Mộc Dịch trong lòng suy nghĩ một chút, liền chứa cười nói: "Không sao không sao, có Cổ sư huynh đồng hành chỉ điểm, tại hạ cầu còn không được!"

Cổ trưởng lão cũng vừa cười vừa nói: "Lục sư đệ cùng Mộc sư đệ, đều là bốn tông gần nhất toát ra nhân tài mới xuất hiện, tiền đồ không thể hạn lượng. Đợi ngày sau nhị vị sư đệ công thành danh toại, hôm nay lão phu có thể có may mắn cùng nhị vị sư đệ đồng hành, liền thành một đoạn giai thoại!"

Ba người trong ngôn ngữ đều thập phần khách khí, nhìn nhau cười cười.

Lục Mặc nói ra: "Mộc sư đệ nhưng chính xác chuẩn bị tốt ? Vạn Bảo Cốc bên trong chương khí rất đậm, chỉ có hàng năm thời điểm này chương khí hơi chút yếu một ít, là vào cốc thời cơ tốt nhất."

"Cũng không có quá nhiều cần chuẩn bị, tại hạ tùy thời có thể xuất phát!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

Ba người liền rời đi Huyền Hà Tông, một đường hướng tây bắc phương hướng bay đi.

Đan sĩ tốc độ phi hành, dù là không tá trợ bất luận cái gì phi hành pháp khí, đều là cực nhanh, ba người cười cười nói nói, không nhiều lắm lớn lên công phu, liền bay ra ở ngoài ngàn dặm.

Bởi vì có Cổ trưởng lão tại, Mộc Dịch nguyên bản muốn hỏi Lục Mặc một ít có quan hệ Cốc Mạc Ngưng chủ đề, lúc này cũng chỉ có thể dấu ở trong lòng.

Ba người giữa, chỉ có thể trò chuyện một ít tương đối bình thường chủ đề, ví dụ như hằng ngày tu hành từng chút một hạng mục công việc, ví dụ như Vạn Bảo Cốc một ít nghe đồn.

Bởi vì thứ hai lần hội hữu lôi đài đang tiến hành hùng hực khí thế bên trong, Lục Mặc cùng Cổ trưởng lão cũng trò chuyện nổi lên việc này, một mực trong động phủ tu luyện Mộc Dịch, rồi lại đối với cái này biết rất ít, nhưng cũng cảm thấy có chút hứng thú.

Hắn nghe Lục Mặc nói, đã là Thần Du kỳ tu sĩ Giang Nhất Mặc, cũng tham gia lần này hội hữu lôi đài, nhưng thành tích bình thường.

Lần này đứng đầu nhất, đúng là Mộc Dịch trước kia đồng môn sư huynh Trương Dật Hiên, nhưng mà lấy lần trước hội hữu lôi đài trong Huyền Hà Tông trưởng lão hội cách làm, Trương Dật Hiên có thể hay không cuối cùng đoạt giải nhất, thực khó đoán trước!

Mộc Dịch không khỏi thầm suy nghĩ đến, nếu như mình không thể tiến giai đan sĩ, chỉ sợ lần này hội hữu lôi đài lên, vẫn đang không thể thiếu hẳn ác chiến thân ảnh.

Ba ngày về sau, ba người bay đến một mảnh cao lớn kéo dài sơn lĩnh trên không, sơn lĩnh dưới chân, là một mảnh hẹp dài sơn cốc, bị dày đặc nồng đậm sương mù chỗ bao phủ, căn bản nhìn không thấu chân dung.

"Chính là chỗ này!" Cổ trưởng lão mỉm cười, trước tiên hướng phía dưới chưa dứt đi.

Ba người bay tới mây mù phía trên về sau, đã tại dãy núi chỗ giữa sườn núi, nhưng dưới thân sương mù quá nồng, vẫn đang nhìn không tới trong sơn cốc tình huống.

Mộc Dịch cẩn thận từng li từng tí thu nạp rừng mình nơi đây khí tức, quả nhiên phát hiện, cái này nồng đậm trong mây mù, còn có nhân nhật độc tính, đúng là sơn cốc đặt thù chương khí chi độc.

Một chút chương khí độc, đối Mộc Dịch bức này Kim Đan kỳ tồn tại mà nói, không đáng để lo, nhưng nếu là thời gian dài đứng ở chương khí ở bên trong, tức thì không dám hút vào quá nhiều độc khí, phải không ngừng thi triển pháp lực, đem chương khí ngăn cách bên ngoài.

Lục Mặc lấy ra ba khối đậu nành lớn nhỏ trong suốt ngọc châu, nói ra: "Nơi này có ba khối Chương Khí Châu, chỉ cần đem này châu ngậm tại trong miệng, có thể khiến chương khí tự hành tránh đi, mà không cần thi pháp ngăn cách chương khí, có thể tiết kiệm không ít pháp lực."

Nói xong, chính hắn để lại một hạt, chủ động đem để vào trong miệng, sau đó đem còn lại hai hạt phân biệt hướng Cổ trưởng lão cùng Mộc Dịch ném đến.

Chương Khí Châu cũng không coi là cái gì hiếm có bảo vật, Mộc Dịch đã sớm bán kiến, hắn cẩn thận xem xét một hồi, xác nhận không sai về sau, cũng đem ngậm tại trong miệng.

Cổ trưởng lão động tác hầu như cùng Mộc Dịch giống như đúc, hắn đã ở cẩn thận chu đáo sau đó, mới đưa Chương Khí Châu ngậm tại trong miệng.

Lập tức, ba người chui vào chương khí ở trong.

Quả nhiên, không cần thi pháp, Mộc Dịch và ba người chung quanh chưởng khí liền tự nhiên mà vậy lui tản ra đến.

"Cái này Chưởng Khí Châu phẩm chất không tệ!" Cổ trưởng lão khen một câu, hướng Lục Mặc nhẹ gật đầu.

"Nơi này chính là Vạn Bảo Cốc ?" Mộc Dịch nhìn xem dưới chân xộp bùn đất, không ngừng tản mát ra hư thối khí tức, chung quanh lửa thừa sáng sủa có vài cọng thích âm kỳ quái thảo mộc, xa xa loạn thạch đá lờm chờm chân núi, hoàn toàn không có nhìn ra cái gì không tầm thường địa phương.

Cổ trưởng lão nói ra: "Đúng vậy, đừng nhìn này cổ dung mạo không sâu sắc! Trong truyền thuyết thượng cổ thập đại linh bảo, cũng có hơn phân nửa đều là các vị tiền bối lúc này trong cốc phát hiện đấy, chỉ là cách nhau năm tháng đã lâu, hôm nay Vạn Bảo Cốc, đã có rất ít bảo vật tin tức!"

"Vạn Bảo Cốc bên trong chưởng khí bao phủ, không thấy nhật nguyệt, phương hướng cũng không cách nào phân biệt, kính xin Cổ trưởng lão dẫn đường." Lục Mặc hướng Cổ trưởng lão chấp tay nói ra.

Cổ trưởng lão nhẹ gật đầu, hẩn từ trong tay áo lấy ra một cái lòng bài tay lớn nhỏ la bàn, một quả phi châm loại pháp khí cố định tại la trong mâm, cây kim run nhẹ nhẹ, nhưng vô luận la bàn như thế nào di động, cây kim thủy chung chỉ hướng một chỗ.

"Tại cái phương hướng này." Cổ trưởng lão hướng một chỗ chỉ một cái, ba người liền một trước hai sau từ từ hướng chỗ đó bay đi.

"Nếu như có thể tìm được linh bảo thì tốt rồi!" Lục Mặc bỗng nhiên thở dài.

"Hắc, coi như là cái này trong cốc thật sự có linh bảo, cũng không được ta và người bực này Kim Đan kỳ đan sĩ có thể phát hiện đấy!" Cổ trưởng lão lắc đầu nói ra: "Cái gọi là linh bảo, chính là đã thông linh Pháp bảo, có

hơi có chút Linh tính, thậm chí có thể tự đi chọn lựa chủ nhân! Nếu như người là Nguyên Anh kỳ sắp viên mãn Anh lão cao nhân, hơn nữa công pháp thuộc tính tư chất thiên phú đều thập phần phù hợp, nói không chừng còn có linh bảo chủ động hiện hình, nhận người làm chủ nhân! Chờ người Nguyên Anh tu luyện đại viên mãn, Nguyên Anh xuất khiếu ngày, liền có thể mang theo cái này linh bảo cùng một chỗ, phi thăng Tiên Giới!"

Lục Mặc tiếp lời nói: "Đúng vậy a, vì vậy thượng cổ thập đại linh bảo, trên cơ bản đều bị một nhóm kia trên Cổ tu sĩ dẫn tới trong tiên giới, chỉ còn lại có một ít truyền thuyết mà thôi. Ngàn vạn từ năm đó, tu tiên giới một mực có người siêng năng phỏng chế lấy những thứ này linh bảo, mặc dù là phỏng chế phẩm, nếu thật có thể phát huy ra lúc đầu linh bảo một hai thành uy năng, cũng so với bình thường Pháp bảo mạnh hơn nhiều!"

Lục Mặc thấy Mộc Dịch mỉm cười không nói, liền hỏi: "Mộc sư đệ, người muốn tìm cái gì loại bảo vật?"

Mộc Dịch cười nói: "Tại hạ nhưng không dám yêu cầu xa vời cái gì linh bảo, tại hạ chỉ cầu có thể tìm tới một kiện hỏa thuộc tính Pháp bảo, thậm chí là tàn phiến cũng hình, chỉ cần không bị nhận chủ, hoặc là nhận chủ dấu vết tại ngàn vạn năm trong năm tháng đã biến mất hầu như không còn, cũng có thể làm cho xuống nghĩ cách luyện chế ra một kiện bốn mạng Pháp bảo!"

Cổ trưởng lão đầy cõi lòng hy vọng nói ra: "Mộc sư đệ ý tưởng khá thực tế, kỳ thật Pháp bảo tìm không thấy, tốt một chút luyện bảo tài liệu có thể tìm tới một ít, cũng là chuyển đi này không tệ! Bất quá, lão phu lấy được tin tức, nhưng là nói có không tầm thường bảo vật tồn tại, liền xem ta các loại có hay không cái này cơ duyên!"

Ba người tại trong mây mù đi ra vài dặm, tuy rằng đều cười cười nói nói, nhưng ba người đều trong âm thầm đem thần niệm vận dụng đến cực hạn,

không được dò xét cảnh vật chung quanh trong từng cọng cây ngọn cỏ, một đất một đá, nhìn xem có thể hay không phát hiện cái gì bất thường khí tức.

Đột nhiên, một cổ yêu gió thổi tới, chung quanh nồng đậm chương khí lập tức theo gió mà động, bỗng nhiên tiêu tán, bỗng nhiên càng thêm nồng đậm, không chỉ có khiến ánh mắt không thể nhìn thấy mấy trượng có hơn, đã liền thần niệm cũng khó có thể cùng xa.

"Cẩn thận, khả năng có cổ quái!" Cổ trưởng lão lớn tiếng nhắc nhở.

Ba người hầu như đồng thời sáng lên pháp lực màn hào quang, Cổ trưởng lão toàn thân bọc lấy một tầng màu vàng đậm màn sáng, Lục Mặc trên thân là màu xanh lóng lánh, Mộc Dịch thì là ánh lửa một mảnh.

Ba người khẩn trương cùng cái này gió yêu ma giằng co.

Mộc Dịch dụng thần niệm cố hết sức cảm ứng chung quanh, hẳn có thể bị bắt được một tia bất thường khí tức, nhưng hơi thở này bỗng nhiên tồn tại bỗng nhiên biến mất, trôi nổi bất định.

Đồng dạng cảm thụ, thần niệm không có ở đây Mộc Dịch phía dưới Lục Mặc cùng Cổ trưởng lão cũng đều phát hiện.

"Là ác phong hung linh!" Cổ trưởng lão thần sắc khê biến hô.

Mộc Dịch tại trong điển tịch đã từng gặp "Hung linh" là Vạn Bảo Cốc các loại niên đại đã lâu thượng cổ tu tiên hiểm cảnh trong đặt thù một loại hung vật. Hung linh nơi phát ra, có thể là nào đó bảo vật, cũng có thể là một viên linh đan, còn có thể là một sợi tinh túy thiên địa nguyên khí.

Những thứ này tu tiên giới bảo vật, đã mất đi chủ nhân thao túng, tại đặc thù trong hoàn cảnh, tại dài dòng buồn chán diễn biến trong quá trình, có rất nhỏ có thể sẽ sinh ra một ít Linh tính, khiến cho chúng nó ngẫu nhiên sẽ

chủ động công kích tới gần người của bọn nó loại Tu tiên giả hoặc Yêu thú các loại tồn tại.

Đương nhiên, loại này hung linh linh trí sẽ không quá cao, cùng nhân loại không thể đánh đồng, thậm chí so với yêu loại cũng muốn kém rất xa, thường thường chỉ là sẽ di chuyển một loại Linh vật tồn tại mà thôi.

Nhưng bởi vì hung linh đều là hấp thu thiên địa tinh hoa rất nhiều năm Linh vật, ẩn chứa uy năng không thể khinh thường, vì vậy không phải vạn bất đắc dĩ, Nhân loại, yêu loại, cũng sẽ không chủ động cùng những thứ này hung linh không qua được.

"Không muốn vọng động, nó tựa hồ đang đánh giá chúng ta, chỉ cần chúng ta không có biểu hiện ra mãnh liệt ác ý, có lẽ nó rất nhanh sẽ rời đi!" Lục Mặc tựa hồ đối với hung linh có nhất định được hiểu rõ, hăn lớn tiếng nhắc nhở lấy Mộc Dịch cùng Cổ trưởng lão hai người, hăn biết rõ hai người liền tại chính mình hơn mười trượng bên trong, nhưng bị nồng đậm chương khí chỗ ngăn, hoàn toàn nhìn không thấy. ! ! !

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Hung Linh Cùng Cạm Bẫy

Phong Linh theo gió mà động, bản thân nó cũng chỉ là một đám tinh túy phong chi tinh hoa, Lục Mặc đám người mặc dù biết ác phong hung linh liền tại bên cạnh mình, nhưng không cách nào bắt nó chuẩn xác vị trí.

Dựa vào đan sĩ mạnh mẽ quá thần niệm, cũng chỉ có thể mơ hồ cảm giác được một tia đặc thù khí tức, nhưng đồng dạng không cách nào phán đoán chính xác Phong Linh động tác.

Vì vậy, bọn hắn lấy tịnh chế động, không dám tùy tiện ra tay, chỉ chờ cái kia linh trí không cao Phong Linh tự hành rời đi.

Mộc Dịch cũng là vẫn không nhúc nhích, chỉ lấy một tầng nhàn nhạt ánh lửa bảo hộ quanh thân. Một khi đã bị công kích, tầng này ánh lửa sẽ tại trong nháy mắt trở nên dày đặc cực kỳ!

Ác phong hung linh cũng không có rất nhanh rời đi, phụ cận nồng đậm chướng khí vẫn còn tụ tập, và lại càng ngày càng đậm.

Lục Mặc nhướng mày, trong lòng âm thầm lo lắng.

Cổ trưởng lão cùng Mộc Dịch cũng đại khái như thế.

Thế nhưng là, Lục Mặc cùng Cổ trưởng lão, đều không có đối tốt phương pháp xử lý đối phó phong linh này từng cái trên thực tế, như thế nào đối phó cái này tựa là u linh hung linh tồn tại, đối với tất cả Tu tiên giả đều là nan đề, trừ phi bản thân đã có được Anh lão thực lực cấp bậc, có thể không đem những thứ này nhỏ yếu hung linh để vào mắt!

Mộc Dịch rồi lại âm thầm đã có động tác.

Hắn hai mắt trong con mắt, thời gian dần trôi qua phát ra một tầng nhàn nhạt kim mang.

Kim mang rất nhạt, tại ánh lửa thấp thoáng xuống khó có thể phát hiện, lại làm cho Mộc Dịch trong lúc đó thấy rõ rất nhiều chưa bao giờ đã từng gặp đồ vật.

Cái này chính là ác phong hung linh!

Mộc Dịch rõ ràng chứng kiến, một đám vô hình gió mát, lại đậm đặc mây trong sương mù không ngừng xuyên thẳng qua chạy, xoáy lên đại lượng chương khí, tụ tập tại Mộc Dịch ba người chung quanh.

"Dương Mộc hiểu rõ phạm trần Âm Mộc khám phá luân hồi. . ." !

Đây chính là Mộc Dịch Âm Dương Mộc thần thông. Lúc này Mộc Dịch tuy rằng vẹn vẹn đã nhận được Âm Dương Thần Mộc da lông thần thông, nhưng đã có thể xem thấu hung linh bức này tồn tại bộ mặt thật.

Mộc Dịch phát hiện, không biết phong linh này là có ý trêu cợt, vẫn chỉ là hiếu kỳ ham chơi, nó tại không được cuốn động lên chung quanh chương khí, không ngừng hướng Mộc Dịch và ba người vọt tới.

Ba người nhẩn nại tính tình đợi đã lâu, Phong Linh vẫn đang không có dừng tay ý tứ.

Thế nhưng là trừ lần đó ra Phong Linh cũng không có trực tiếp hóa thành sắc bén phong nhận, công kích Mộc Dịch ba người cử động.

Rốt cuộc, Cổ trưởng lão có chút không chịu nổi tính tình!

Hắn lớn tiếng hướng Mộc Dịch hai người nói ra: "Như vậy chờ đợi không phải là biện pháp! Cái này hung linh không biết tồn tại bao nhiêu

vạn năm, vạn nhất nó cao hứng trở lại, như vậy kéo dài nữa mấy trăm năm cũng chưa biết chừng chúng ta không thể như vậy ngồi chờ!"

"Cổ sư huynh nói có đạo lý, chúng ta nên làm như thế nào ?" Lục Mặc cũng đồng ý nói.

Cổ trưởng lão nói ra: "Tuy rằng nhìn không thấu cái kia hung linh vị trí, nhưng tóm lại ngay tại chúng ta chung quanh! Chúng ta dứt khoát hướng bốn phía liên tục công kích, thẳng đến đêm này hung linh bức lui mới thôi!"

Làm như vậy anh như thế động tĩnh không nhỏ, khả năng mang đến một chút phiền toái, nhưng tóm lại là một cái biện pháp, Mộc Dịch cùng Lục Mặc cũng đều đồng ý.

Chợt! Ba người riêng phần mình tách ra một chút sau đó hầu như tại đồng thời ra tay.

Cổ trưởng lão hét lớn một tiếng song chưởng hướng mặt đất vỗ lập tức chung quanh dưới mặt đất, lẳng không toát ra vô số cột đá giống như gai nhọn, bao trùm phạm vi trăm trượng;

Lục Mặc một tay phát lên, lập tức liền có một mảnh vòng bảo vệ màu xanh lá cuốn ra, biến thành vô số xanh tươi ướt át dây leo, người kia đón gió liền phát triển, không ngừng kéo dài, trong chớp mắt phạm vi hơn trăm trượng bên trong đều là dây leo vờn quanh từng đám cây gai độc tại dây leo mặt ngoài ra đời, hóa thành một đạo đạo lợi hại như kiếm ánh sáng màu xanh hướng bốn phía kích xạ, bao trùm phạm vi cũng là cực lớn.

Mộc Dịch bên ngoài thân ánh lửa trong lúc đó sáng ngời rất nhiều hỏa diễm từ trong toát ra, biến thành một cái biển lửa. Vô số hỏa mãng xà từ trong ngọn lửa bay ra, hướng bốn phía bay múa kích xạ.

Ba người thi pháp, nổi bật đều là một cái "Rộng rãi" chữ, mặc dù bao trùm lớn diện tích công kích pháp thuật.

Trong đó, Mộc Dịch hỏa mãng xà phạm vi công kích, vừa vặn đem Phong Linh bao trùm ở bên trong, Phong Linh không có đánh trả, nó vội vàng thối lui tầm hơn mười trượng, mau né đến.

Bất quá, và ba người một hồi thi pháp sau khi kết thúc, Phong Linh lại xoáy lên nồng đậm chương khí đánh tới lúc này đây, ba người lần nữa đánh hội đồng, Phong Linh lại bị bao phủ tại phạm vi công kích bên trong!

Nhiều lần mấy lần về sau, Mộc Dịch trong lúc đó tăng cường pháp thuật uy năng, hỏa mãng xà biến thành vô số Hỏa Long, trọng điểm hướng bảy tám cái phương vị công tới.

Trong đó, đương nhiên liền bao gồm Phong Linh chỗ chuẩn xác vị trí, Phong Linh tại Hỏa Long trong lúc nổ tung tách ra bộ phận chân nguyên, lập tức hết hoảng mà chạy.

Nồng đậm chương khí, cũng dần dần tản đi, ba người trải qua một ít kiếp, riêng phần mình nhìn nhau cười cười.

Lục Mặc cười khố nói: "Ha ha, cái này Vạn Bảo Cốc bên trong hung linh không ít, thật sự là phiền toái! Trách không được những năm gần đây, ít có người ở đây tìm bảo tìm vận may rồi! Đến một lần bảo vật càng ngày càng hiếm thấy, thứ hai những thứ này tới vô ảnh đi vô tung hung linh cũng thật sự là có chút khó giải quyết."

"Hung linh còn là chuyện nhỏ, bình thường hung linh cũng sẽ không trực tiếp công kích chúng ta. Gặp cái kia chút ít đáng sợ cổ thú, vậy không ổn!" Cổ trưởng lão nói ra "Bất quá, cổ thú một thân là bảo, có lẽ sớm đã bị các thời kỳ đại năng tiên bối tiêu diệt không còn, cũng không tới phiên chúng ta phát hiện."

"Tiếp tục đi thôi, cũng đã đến nơi đây rồi, chẳng lẽ còn muốn tay không mà về!" Cổ trưởng lão cười nói, dẫn Mộc Dịch cùng Lục Mặc hai người tiếp tục hướng trước chậm rãi thối đi.

Trên đường đi, ba người càng thêm cẩn thận từng li từng tí.

"Ồ, bên kia có một cổ di hài!" Lục Mặc bỗng nhiên kinh hô một tiếng, hầu như cùng lúc đó, Mộc Dịch cùng Cổ trưởng lão cũng chú ý tới việc này.

"Qua đi xem!" Cổ trưởng lão nói ra, sau đó trước tiên hướng cái kia chỗ chân núi thối đi.

Tại loạn thạch chông chắt xuống, ba người thấy được một cổ Nhân loại khô lâu di hài, thân thể, quần áo các loại đã hư thối biến mất, hẳn là nhiều năm trước thi hài rồi.

"Cái kia Càn Khôn đại vẫn còn!" Lục Mặc hơi hơi vui vẻ, định lúc này đi lấy.

"Cẩn thận!" Mộc Dịch cùng Cổ trưởng lão đồng thời quát bảo ngừng lại.

Lục Mặc sững sờ, chột cứng tại chỗ cũ.

"Một cổ thi hài, không có gì kỳ quái, nhưng cái này chỉ Càn Khôn đại, rất có vấn đề!" Cổ trưởng lão nhíu mày nói ra.

"Làm sao thấy ?" Lục Mặc có chút không tin.

"Thử nhìn một chút sẽ biết!" Cổ trưởng lão mỉm cười, đưa tay nhẹ nhàng vung lên, một đường gai đất từ lòng đất toát ra, vừa vặn đem Càn Khôn đại đâm tới giữa không trung.

"Phốc!" Càn Khôn đại ở giữa không trung biến thành một đám phấn sương mù.

Ba người đều có chuẩn bị, đều là ngừng thở, không có hút vào một chút phần sương mù.

Lục Mặc nhíu mày, hẩn quơ quơ ống tay áo, vòng bảo vệ màu xanh lá cuộn ra, đem phần sương mù thổi tan.

"Cái này phần trong sương mù hơn phân nửa đựng cực bá đạo độc tính, một khi không cẩn thận hút vào trong cơ thể, kết cục tựa như cái này khô lâu giống nhau!" Cổ trưởng lão phân tích nói.

Hắn suy nghĩ một chút, nói ra: "Đây chính là cái cạm bẫy, là có người cố ý thiết lập cái bẫy, loại này vô chủ Càn Khôn đại, vô cùng nhất hấp dẫn người; nếu là tiến vào cốc này Tu tiên giả khinh thường, thì có thể trúng chiêu, sau đó bị thiết lập mai phục người giết chết! Lục sư đệ quanh năm tại trong tông môn tu hành, đi ra đi đi lại lại lúc, muốn đặc biệt cẩn thận!"

Lục Mặc đỏ bừng cả khuôn mặt nhẹ gật đầu, không ngớt lời cảm ơn.

Cổ trưởng lão hướng Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Lại nói tiếp, vừa rồi Mộc sư đệ cũng mở miệng quát bảo ngưng lại, một cũng không phải đoán được đây là một cái cạm bẫy?"

"Tại hạ thật không ngờ nhiều như vậy, chẳng qua là cảm thấy có chút khả nghi mà thôi!" Mộc Dịch nhàn nhạt chứa cười nói, trên thực tế, là Sinh Linh đại bên trong Tiểu Mao Cầu đột nhiên bừng tỉnh, khiến Mộc Dịch đoán được, nơi này có kỳ độc.

Mà khi phần hồng sương mù bị Lục Mặc phá hủy về sau, Tiểu Mao Cầu tại Sinh Linh đại phủ xuống phiên muộn thở dài, tiếp tục ngủ say.

Lục Mặc suýt nữa trúng chiêu, lập tức có chút tức giận nói: "Dứt khoát tương kế tựu kế, kẻ hèn này ngay ở chỗ này làm giả trúng độc, nhị vị ở phía xa mai phục, các loại cái kia thiết lập ván cực người xuất hiện, chúng ta lại một loạt mà lên, lấy lại công đạo!"

"Không cần" Cổ trưởng lão lắc đầu cười nói: "Bố cục người nếu như phải làm như vậy, tự nhiên cân nhắc đến nơi này loại mạo hiểm, hẳn hơn phân nửa tại phụ cận thiết lập cái gì giám sát pháp trận, chúng ta nhất cử nhất động, nói không chừng đều tại người nọ khống chế phía dưới! Theo lão phu nhìn, chúng ta còn là không cần nhiều sự tình, mau rời khỏi chỗ thị phi này! Chúng ta mục đích, cũng không biết hướng về phía việc này mà đến!"

Lục Mặc tụ tập một chút đầu, đồng ý Cổ trưởng lão cách nhìn, Mộc Dịch cũng không phản đối.

Trước khi đi, Mộc Dịch tế ra một đoàn hỏa diễm, đem bộ xương khô này hóa thành tro tàn, cũng nổ ra một cái hố sâu đem tro cốt dưới chân, một phương diện khiến bố cục chi người không thể lại mượn dùng khô lâu này hại người, thứ hai cũng có thể khiến khô lâu tro cốt nhập thổ vi an.

Cổ trưởng lão nhìn thấy một màn này, nhẹ nhàng lắc đầu mỉm cười, không có nhiều lời.

Ba người tiếp tục tại nồng đậm chương khí trong chậm rãi đi về phía trước, đoạn đường này, Mộc Dịch lại thấy được hai luồng kỳ lạ hung linh, bất quá cái này hai luồng hung linh đều không có chủ động quấy rối Mộc Dịch ba người bọn họ. Nguyên bản bọn hắn muốn trực tiếp đựng vào trong đó một đoàn hung linh phụ cận, nhưng ở Mộc Dịch tìm một cái lấy cớ về sau, ba người lộ tuyến thoáng ché đi, tránh khỏi cùng cái này hung linh trực tiếp tiếp xúc. Không bao lâu về sau, ba người rốt cuộc tiến nhập một chỗ trong sơn động.

"Chính là cái này sơn động rồi! Bảo vật có lẽ đang ở bên trong!" Cổ trưởng lão hưng phấn nói.

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nghiêm mặt nói ra: "Trước tiên là nói về định rồi, nếu như bảo vật có bao nhiêu kiện, chúng ta chia đều. Nếu như chỉ

có một cái, khiến cho thuộc về sau cùng người thích hợp đạt được, bất quá hẳn muốn xuất ra tương ứng giá trị tinh thạch đền bù tổn thất còn lại hai người!"

"Cái này tự nhiên, kẻ hèn này cùng Mộc sư đệ cũng không phải lòng tham không đáy đồ!" Lục Mặc miệng đầy đáp ứng, Mộc Dịch cũng mỉm cười gật đầu.

Ba người trong sơn động tiếp tục đi về phía trước, Mộc Dịch mặt ngoài không nói một lời, nhưng trong lòng có chút ý niệm trong đầu sinh sôi.

"Lại là sơn động!" Mộc Dịch đã không nhớ ra được đây là lần thứ mấy đi vào cùng loại trong sơn động rồi, mỗi một lần, đều tựa hồ không có chuyện tốt lành gì phát sinh!

Vì vậy lúc này đây, hẳn trực giác cảm thấy lại có chút ít không ổn, nhưng vì cái gì không ổn, rồi lại nói không ra.

"Như thế nào, Mộc sư đệ có chút không thích ứng?" Lục Mặc từ Mộc Dịch trong ánh mắt nhìn ra một ít gì, hẳn vừa cười vừa nói: "Trong sơn động Âm khí mười phần, mà Mộc sư đệ nhưng là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ, hỏa thuộc chí dương chí cương, cùng cái này Âm khí lẫn nhau khắc, vì vậy Mộc sư đệ có chút không thích ứng, cũng rất bình thường!"

"Thì ra là thế! Trách không được tại hạ cảm giác, cảm thấy có chút sờn hết cả gai ốc!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, mỉm cười nói.

"Lại nói tiếp, Cổ sư huynh là Địa thuộc tính công pháp, tại này sơn động dưới mặt đất, có phải hay không thực lại càng dễ phát huy ra mạnh nhất thực lực?" Lục Mặc đột nhiên hỏi.

"Hoàn cảnh nơi này đối lão phu coi như cũng được, thi pháp đứng lên có thể mượn nhờ càng nhiều nữa thiên địa chân nguyên." Cổ trưởng lão có

chút tự tin nhẹ gật đầu. ! ! !

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Vân Long Bội

Ba người trong sơn động vừa đi vừa dò xét, hành vi hơn nửa canh giờ.

Trên đường đi, ba người gặp được không ít tiên nhân lưu lại dấu vết, hoặc là dấu pháp lúc lưu lại thật sâu vết kiếm, cháy đen thạch bích, cực lớn hố sâu, hoặc là vô số cổ không trọn vẹn hoặc nguyên vẹn thi hài từng cái trong này đã có Nhân loại thi hài, cũng có cực lớn loại thú khung xương.

Hiển nhiên, này sơn động sớm đã bị các thời kỳ Tu tiên giả phát hiện, cũng ở chỗ này phát sinh qua rất nhiều chuyện xưa.

Loại địa phương này, hoàn toàn chính xác khả năng xuất hiện bảo vật, bất luận bảo vật này là đến từ thời kỳ thượng cổ, còn là nguyên ở lúc trước ở chỗ này ngoài ý muốn vẫn lạc tiền bối.

Trong sơn động rắc rối phức tạp, mỗi lần gặp được chỗ ngã ba, ba người đều muốn dừng lại thương nghị một phen, lưu lại ký hiệu, sau đó hướng trong đó một cái lối đi tìm kiếm.

Nếu như đã đến đầu cuối vẫn đang không thu hoạch được gì, liền gãy rồi sau đó trở lại, từ một con đường khác tìm kiếm.

Này đồ không biết sẽ có cái gì hung hiểm, vì vậy ba người thà rằng dùng nhiều phí một ít thời gian, cũng không muốn tách ra hành động, đồng thời từ hơn đường tầm bảo.

Bất quá, đại khái là bởi vì này sơn động Âm khí mười phần, liền cái kia chút ít cổ thú hung linh cũng không muốn ngốc ở chỗ này, dọc theo con đường này, bọn hăn ngược lại là không có đã bị cái gì quấy nhiễu.

Trong sơn động quanh đi quẩn lại hồi lâu, rốt cuộc ba người tại xuyên qua một cái hẹp hòi thông đạo về sau, trước mắt sáng tỏ thông suốt, đi tới một chỗ thạch điện trong.

Nơi đây lại có bàn đá ghế dựa, nhưng đều cũ kỹ hỏng, hình thành thạch chất lên, mơ hồ còn có một chút kỳ dị phù văn, chỉ là hơn phân nửa phù văn đều bị dày đặc bụi bặm che giấu.

"A, chỗ đó có một thi thể, nhưng không có hư thối!" Cổ trưởng lão kinh hô một tiếng, chạy về phía trước.

Khi hần phía trước, có một cái đối mặt thạch bích, thụt lùi Mộc Dịch ba người mà ngồi thi thể, thoát nhìn thập phần nguyên vẹn, chỉ là trên thân trên quần áo chùng chất lấy dày đặc bụi bặm.

"Thi thể bất diệt! Chẳng lẽ là phi thăng Tiên Giới tiền bối lưu lại bình nhục xác!" Lục Mặc vừa mừng vừa sợ, vội vàng cũng hướng chỗ đó chạy đi.

Trong truyền thuyết, lúc Tu tiên giả Nguyên Anh tu luyện đại viên mãn lúc, liền có thể Nguyên Anh xuất khiếu thoát ly thân thể mà ra phi thăng Tiên Giới. Bọn hần từng đã là thân thể, cũng gọi là nhục xác, sẽ vạn năm bất diệt.

Còn có một loại thuyết pháp, Tu tiên giả phi tiên tới ranh giới chỉ có Nguyên Anh thân thể, ngoại trừ số ít vài cái bốn mạng Pháp bảo bên ngoài, cái gì bảo vật cũng không thể mang nhiều, một có thể lưu lại.

Nếu như lúc này một cái phi thăng đại năng tiền bối lưu lại nhục xác, rất có thể cũng có lưu trước khi phi thăng thể hệ những bảo vật khác!

Bất luận cái gì một kiện trước khi phi thăng thể hệ không để vào mắt Pháp bảo, đối với Mộc Dịch ba người bọn họ mà nói, đều là hiếm có chí bảo!

Cổ trưởng lão cùng Lục Mặc kích động như thế, cũng chỉ chẳng có gì lạ rồi.

Bất quá Mộc Dịch rồi lại sững sờ ở chỗ cũ.

Trên mặt đất mơ hồ tồn tại phù văn tuy rằng chỉ lộ ra một phần nhỏ lại làm cho trong lòng của hắn kinh hãi.

Hắn hai mắt dùng sức nháy mắt lập tức một tầng nhàn nhạt kim mang khi hắn trong hai tròng mắt thoáng hiện.

Sau đó, Mộc Dịch hướng chung quanh nhìn lại, hết thấy như cũ, cái này thạch điện bên trong cũ nát cái bàn, đều là thật sự tồn tại, mà không phải là cái gì cao minh huyền thuật.

Nhưng mà, con Mộc Dịch ánh mắt quét đến cái kia xác ướp cổ trên thân lúc, sắc mặt vẫn không khỏi được đột nhiên biến đổi.

"Có lừa dối Lục sư huynh mau trở lại!" Mộc Dịch vội vàng truyền âm nói ra.

Lục Mặc cả kinh, dựa vào hắn đối Mộc Dịch một ít tín nhiệm, hắn theo bản năng lui về sau hơn một trượng.

Cổ trưởng lão sững sờ xoay người lại nói ra: "Mộc sư đệ, các người như thế nào không đến ? Chẳng lẽ cái này tiền bối lưu lại bảo vật, các người không muốn chia đều một phần ?"

Mộc Dịch hai mắt liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào trên thân Cổ trưởng lão, mới đầu, hắn không có phát hiện cái gì dị thường, nhưng tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn một lát sau, rốt cuộc phát hiện một tia dị thường.

"Người không phải người!" Mộc Dịch chỉ vào Cổ trưởng lão nói ra: "Hoặc là nói, người đã là một người chết, hơn nữa đã chết thật lâu!"

"Người chết!? Mộc sư đệ, người đang ở đây nói bậy bạ gì đó?" Lục Mặc kinh hãi, không thể tin được Mộc Dịch lời nói.

Cổ trưởng lão sắc mặt trầm xuống, cũng là mỏng nén giận màu: "Mộc sư đệ, không muốn nói mò mê sáng!"

Mộc Dịch cười lạnh một tiếng, nói ra: "Hừ, nếu như tại hạ nói sai rồi, xin mời Cổ trưởng lão ra tay đem câu kia xác ướp cổ bị phá huỷ, chứng minh trong sạch của mình! Ra tay công kích một cổ xác ướp cổ, không có gì độ khó đi!"

Lục Mặc tuy rằng không rõ Mộc Dịch dụng ý, nhưng Mộc Dịch theo như lời không tệ, công kích một cái xác ướp cổ, hoàn toàn chính xác không có gì độ khó, hắn đưa mắt nhìn sang Cổ trưởng lão, nhìn hắn sẽ hay không ra tay.

Thế nhưng là, không biết nguyên nhân gì, Cổ trưởng lão vậy mà do dự, thủy chung không có ra tay!

Lục Mặc càng thêm kinh ngạc, theo bản năng lại lui hai bước, khoảng cách Cổ trưởng lão cùng xác ướp cổ đều bảo trì một khoảng cách.

"Ha ha!" Hai tiếng gượng cười tại thạch điện bên trong vang lên, khiến Lục Mặc một hồi sờn hết cả gai ốc.

Phát ra tiếng cười đấy, không phải là Mộc Dịch, cũng không được Cổ trưởng lão, càng không phải là Lục Mặc bản thân, mà là cái kia bộ nguyên bản vẫn không nhúc nhích xác ướp cổ!

Cùng lúc đó, một đoàn lục quang từ Cổ trưởng lão chỗ mi tâm bay ra, sau đó trực tiếp chui vào xác ướp cổ trong cơ thể.

"Đừng!" Cổ trưởng lão bỗng nhiên đối diện vô thần màu một đầu ngã quỵ, thân thể cứng ngắc, vẫn không nhúc nhích, mà cái kia xác ướp cổ rồi lại run rẩy bụi bặm trên người, đứng lên.

"Quả nhiên không lừa được Âm Dương Mục!" Xác ướp cổ thì thảo nói ra, hắc xoay người lại, Lục Mặc chứng kiến, hắc ở đâu là một cái thi thể, mà là một cái sống sờ sờ đan sĩ, toả ra khí tức thập phần cường đại, dĩ nhiên là Nguyên Đan Kỳ tồn tại, cao hơn chừng hắc và Mộc Dịch hai cái tiểu cảnh giới!

"Quả nhiên là người!" Mộc Dịch nhướng mày, trước mắt đan sĩ không là người khác, đúng là cùng hắc từng có một đoạn cùng xuất hiện "Lý Tam", Thi Môn người trong gọi hắc là "Lý Thiên Vương" !

Nếu là người này, vậy chuyện này từ đầu đến cuối lý do, Mộc Dịch có thể suy tính ra riêng vị này Lý Tam Lý Thiên Vương, biết rõ Mộc Dịch từ Bậc đại sư trong tay đào thoát, thậm chí rất có thể còn giết chết Bậc đại sư, tự nhiên sẽ không bỏ qua Mộc Dịch; Mộc Dịch đoạt được Âm Dương Nhân về sau, đem Thi Môn bí mật cứ điểm nói với Ngải Tự Nhiên, Ngải Tự Nhiên cùng Huyền Hà Tông các trưởng lão khác còn liên thủ đối phó qua Lý Thiên Vương cùng một gã Thi Môn trưởng lão, vì vậy Lý Thiên Vương tự nhiên biết rõ Âm Dương Nhân tung tích cùng Huyền Hà Tông có quan hệ, chỉ cần âm thầm tốn một ít tâm tư tìm hiểu, cũng có thể biết việc này cùng Mộc Dịch có chút liên hệ.

Trừ lần đó ra, Mộc Dịch tại nhiều năm trước hội hữu lôi đài trên đại phóng sáng rọi đoạt được thứ nhất, trong lúc nhất thời thanh danh đại chấn, Lý Thiên Vương tự nhiên có thể đơn giản điều tra đến Mộc Dịch tung tích.

Vì vậy, hắc liền nghĩ cách âm thầm giết chết Cổ trưởng lão, cũng mượn xác hoàn hồn, lấy Cổ trưởng lão thân phận thiết lập ván cược, thông qua Lục Mặc đến dụ dỗ ra Mộc Dịch, mục đích đơn giản là muốn đối phó Mộc

Dịch. Lục Mặc ở trong quá trình này, chỉ là một quả bị lợi dụng quân cờ, hẳn hoàn toàn không biết trong đó ân ân oán oán.

Lục Mặc nhìn về phía Cổ trưởng lão, này nhân khí tức đều không có, toàn thân băng lãnh, hiển nhiên đã chết đi đã lâu, rồi lại không có gì Thi khí tràn ra.

"Vì cái gì chúng ta cùng Cổ trưởng lão ở chung lâu như vậy, hoàn toàn không có phát hiện Cổ trưởng lão chỉ là một cỗ thi thể sự tình ? Thi thể Thi khí như thế nào che giấu đấy, rõ ràng cẩn thận!" Lục Mặc kinh hãi vô cùng.

Cái này nhất định là nào đó cực kỳ quỷ dị công pháp, hoặc là thập phần hiểm thấy bảo vật, nếu không làm sao có thể giấu giếm được Mộc Dịch cùng Lục Mặc cái này hai gã đan sĩ lâu như thế!

Về phần đối phương có thể điều khiển Cổ trưởng lão thi thể, ngược lại là chẳng có gì lạ, chỉ cần dùng "Nguyên Thần ly thể" chi thuật, đem bản thân Nguyên Thần ký thác vào Cổ trưởng lão thi thể phủ xuống, liền có thể làm được.

"Đó là bởi vì Vân Long Bội!" Lý Tam chứng kiến Lục Mặc kinh hãi vậy khốn vẻ nghi hoặc, đặc ý nói. Hẳn tự tay hư ảo, một kiện long văn ngọc bội từ Cổ trưởng lão bên hông bay ra, đã rơi vào Lý Tam trong tay.

"Vân Long Bội!" Lục Mặc trong lòng rung mình, lập tức giật mình. Đây là trong điển tịch thường xuyên nhắc tới một loại kỳ bảo, đeo tại trên thân thể, liền có thể hấp thu chủ nhân khí tức, dần dà, đem Vân Long Bội giao cho những người khác đeo lúc, cũng có thể tản mát ra tương ứng khí tức, hơn nữa che giấu vốn khí tức.

Cái này Lý Tam nhất định là tại Vân Long Bội trong rót vào Cổ trưởng lão khi còn sống khí tức, cho nên khi Cổ trưởng lão thi thể đeo lấy Vân Long Bội về sau, đang giận hơi thở trên liền không chệ vào đâu được, không có kẽ hở!

"Nếu như các hạ chỉ là muốn giết tại hạ, chỉ sợ ly khai Huyền Hà Tông sau liền sẽ lập tức động thủ, sẽ không làm bộ nhất định phải đem tại hạ dẫn ở đây mới hiển lộ thân phận." Mộc Dịch thì thào nói ra, đồng thời thả ra thần niệm, cố hết sức tìm hiểu quanh thân.

Hắn ngừng lại một chút, tiếp tục nói: "Điều này nói rõ, các bình phải mượn nhờ nơi này vật gì đó. Hắn không phải là mượn nhờ nơi đây thiên địa nguyên khí, lấy các hạ Nguyên Đan Kỳ tu vi, đối phó tại hạ một gã Kim Đan đan sĩ, còn không dùng như thế thắt chặt hao tâm tổn trí cơ; các hạ cần đây, hẳn là nơi đây trận pháp cùng nồng đậm Âm khí hoàn cảnh! Nếu như tại hạ không có đoán sai, các hạ có thể không chỉ là muốn giết tại hạ đơn giản như vậy, còn muốn đem tại hạ chế thành một cỗ luyện thi!"

"Hắn là Thi Môn đan sĩ!" Lục Mặc nghe vậy kinh hãi, Cổ trưởng lão tại Huyền Hà Tông địa vị tuy rằng không tính rất cao, nhưng là cùng nhiều vị trưởng lão quan hệ mật thiết, danh tiếng không kém, vì vậy hắn mới dám tiếp nhận Cổ trưởng lão mời.

Lục Mặc quả quyết không ngờ rằng cái này Cổ trưởng lão vậy mà đã bị chết nhiều năm! Cái này từ đầu tới đuôi đều là một cái cục, hẳn chỉ là trong lúc vô tình bị cuốn vào trong đó.

"Ha ha ha!" Lý Tam lớn tiếng cười nói: "Người thật sự là thông minh, thoáng cái liền đoán được bốn tọa dụng ý! Không tệ, bốn tọa muốn bảo toàn thân thể của người, huyết mạch, mất thần bao gồm nhiều thần thông, vì vậy phải tại giết chết người về sau, lập tức đem người luyện thành luyện thi, trì hoãn quá lâu, chỉ sợ sẽ tổn thất không ít luyện thi thần thông! Thế nhưng là, người nhìn thấu thì đã có sao, chẳng lẽ lấy hai người các người tên Kim Đan đan sĩ thực lực, có thể cùng bốn tọa một gã Nguyên Đan Kỳ đan sĩ đối kháng sao!"

Lục Mặc nghe vậy hoảng hốt, cái này Lý Tam quả nhiên lòng mang ác ý, lại muốn đem Mộc Dịch chế thành luyện thi, hẳn hơn phân nửa cũng khó

trốn liên quan!

"Lục sư huynh cùng việc này không quan hệ, các hạ đại khái có thể thả hãn đi trước!" Mộc Dịch bình tĩnh nói.

Lục Mặc sững sờ, hãn không nghĩ tới Mộc Dịch rõ ràng sẽ nói như vậy.

"Không, Mộc sư đệ tới chỗ này, là đã đáp ứng kẻ hèn này mời, hôm nay gặp nạn, kẻ hèn này làm sao có thể chỉ lo thân mình! Kẻ hèn này nguyện cùng Mộc sư đệ liên thủ đối phó người này!" Lục Mặc suy nghĩ một chút về sau, thần sắc kiên quyết nói ra.

Lý Tam ngẩn ngơ, lập tức càn rỡ cười lên ha hả, thanh âm chấn thạch điện bên trong bàn đá ghế đá run nhè nhẹ: "Ha ha, tu tiên giới rõ ràng còn có ngu như vậy con! Rất tốt, bốn tọa vốn là không có ý định thả người một con đường sống, như vậy rất tốt, bốn tọa sẽ thành toàn cho người đại nghĩa, khiến hai người các người trên đường hoàng tuyền có một bạn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Không Gian Thần Thông

"Chỉ bằng người, còn không xứng cùng Mộc mỗ liên thủ! Đi mau!" Mộc Dịch hừ lạnh một tiếng, lập tức đột nhiên ra tay!

Hắn đơn chưởng vỗ, lập tức một đường cực thô Hỏa Long từ lòng bàn tay bay ra, Hỏa Long này không phải là công hưởng Lý Tam, mà là công hưởng về phía thạch điện trong một căn cột đá.

"Oanh!" Căn này chừng bảy tám trượng kích thước cột đá lập tức ầm ầm sụp xuống, dọa Lý Tam nhảy dựng!

Hắn biết rõ, đây là một tòa thượng cổ động phủ di chỉ, trong đó cột đá cực kỳ chắc chắn, liền là chính bản thân hắn ra tay, một kích toàn lực phía dưới cũng không có năm chắc có thể đem cột đá bị phá hủy, mà Mộc Dịch chỉ là đi theo hồ một đường Hỏa Long pháp thuật, dĩ nhiên cũng làm đem này trụ nổ nát, không khỏi cũng quá mức kinh người!

Hắn nào biết đâu, Mộc Dịch một chưởng này đánh ra lúc, không chỉ là tế ra Hỏa Long thuật, hơn nữa còn âm thầm đúng phá ngón tay, bay ra vài giọt tinh huyết, giấu giếm tại Hỏa Long bên trong.

Lấy Mộc Dịch hôm nay Nguyên Mạch Kỳ tu vi, tích huyết thi pháp, một giọt tinh huyết có thể hóa thành một đạo cường đại hỏa thuộc tính pháp thuật, tinh huyết tại tiếp xúc đến cột đá về sau, đã bị Mộc Dịch kích phát, cùng Hỏa Long thuật cùng một chỗ tương uy có thể phóng xuất ra, giống như đồng thời thi triển nhiều pháp thuật, cho nên mới có thể đem cột đá một lần hành động phá hủy.

Theo cột đá âm âm sụp đổ, thạch điện lập tức cũng là đá rơi cuồn cuộn, hầu như đều đánh tới hướng phía dưới Lục Mặc.

Lục Mặc vội vàng né tránh, đã trốn vào sơn động trong thông đạo.

Trong nháy mắt, đá rơi liền đem cái này lối ra duy nhất phong kín. Đình điện không hề có đá rơi rớt xuống lúc, phong bế thạch điện bên trong chỉ có Mộc Dịch cùng Lý Tam hai người, Lục Mặc lại bị ngăn cách bên ngoài.

Lý Tam một mực lạnh lùng nhìn chăm chú lên Mộc Dịch, Mộc Dịch không trốn, hăn cũng không có vượt quá.

Lý Tam cười nói: "Người làm như vậy chẳng phải là giúp bốn tọa! Bởi như vậy, bốn tọa bắt rùa trong hồ, người liền không chỗ có thể trốn!"

Về phần Lục Mặc sinh tử, hăn cũng không để trong lòng, dù sao hăn cũng không có tính toán lấy Cổ trưởng lão thân phận tiếp tục tại Huyền Hà Tông bên trong giả mạo làm việc; vì vậy hăn nhìn thấy Mộc Dịch đem thạch điện phong kín, đang cầu mà không được!

Lấy hăn thần thông thủ đoạn, đem Mộc Dịch giết chết luyện thi về sau, tối đa không xuất ra nửa canh giờ có thể đem cái kia chút ít sụp xuống cự thạch đá thông, gạt bỏ nơi này.

Cái này chút thời gian, cũng không có khả năng khiến Lục Mặc đi mấy vạn dặm bên ngoài Huyền Hà Tông mời cứu binh.

"Giúp người ?" Mộc Dịch mỉm cười "Tại hạ nhưng không có cái kia hào hứng!"

Nói xong Mộc Dịch bên ngoài thân da thịt trong lúc đó huyết quang lóe lên, sau đó cời ra, đồng thời đã có một cỗ rất mạnh hỏa chân nguyên bị kích phát, khiến hăn bên ngoài thân bọc lấy: Tầng hừng hực hỏa diễm, đối một

cặp hơn một trượng lớn nhỏ Hỏa Diễm Sí, tại sau lưng của hãn ngưng kết mà ra.

"Hỏa diễm hóa sí ? Đây là thần thông gì! Yêu khí đằng đằng đấy, chẳng lẽ người còn có thể Yêu tộc công pháp ?" Lý Tam sững sờ, lập tức có chút kinh nghi bất định.

"Hôm nay sẽ không cùng các hạ chơi! Nếu như các hạ có sự can đảm liền giết trên Huyền Hà Tông tìm tại hạ đi!" Mộc Dịch mỉm cười tâm niệm vừa động phía dưới sau lưng hỏa diễm hai cánh hơi hơi quạt một cái.

Hỏa Diễm Sí phát hỏa lóe lên, chợt, Mộc Dịch liền hư không tiêu thất tại trong thạch điện.

"Không gian thần thông!" Lý Tam kinh ngạc nghẹn ngào cảm giác nói, lập tức hối hận cực kỳ!

"Tiểu tử này mới Kim Đan kỳ tu vi, vậy mà có thể thi triển ra không gian thần thông!" Lý Tam không thể tin được trước mắt mình một màn, thế nhưng là, mặc cho hãn cường đại thần niệm quét dò xét toàn bộ thạch điện, thủy chung không cách nào phát hiện ra Mộc Dịch khí tức!

Hãn không chết tâm hướng bốn phía liên tục thi pháp, lập tức gai đất không ngừng, đá rơi cuồn cuộn, nhưng mà lại không có hiệu quả chút nào.

Hiển nhiên Mộc Dịch không phải là ẩn nấp thân hình, mà là đích đích xác xác đã đi ra cái này phong bế thạch điện!

Chỉ có nắm giữ không gian thần thông, mới có thể lảng không xé rách không gian, ly khai nơi này!

"Sớm biết như vậy có lẽ ở chỗ này thiết lập trận pháp cấm chế, phong ấn không gian, vây khốn kẻ này!" Lý Tam hối hận nói, nhưng hãn cũng thập phần rõ ràng, nếu là thật sự làm như vậy, rất có thể sẽ để cho luôn luôn

cảnh giác cẩn thận Mộc Dịch sớm nhìn thấu, càng sẽ không rơi vào hãn cái bẫy.

Từ khi Mộc Dịch tại hội hữu lôi đài trên đại phóng dị sắc về sau, Lý Tam liền lặng yên theo dõi Mộc Dịch, thế nhưng là Mộc Dịch cả ngày tại Huyện Hà Tông bên trong bế quan không xuất ra, hãn cũng không có lá gan dám đi Huyện Hà Tông thành thạo hung từng cái vạn nhất bị phát hiện tung tích, hãn liền khó thoát khỏi cái chết.

Phí hết không ít tâm huyết, hãn mới nghĩ vậy một chiêu. Lợi dụng Cổ trưởng lão đi vào Vạn Bảo Cốc tầm bảo cơ hội, đem giết chết, cùng sử dụng nguyên thần của mình khống chế hãn thi thể, sau đó lại nghĩ cách đem Mộc Dịch dẫn xuất.

Vì ổn thỏa để đạt được mục đích, vì không làm cho Mộc Dịch hoài nghi, hãn thậm chí còn cố ý thông qua Lục Mặc tới mời Mộc Dịch.

Hết thầy cũng như hãn tính toán, Mộc Dịch cũng cuối cùng bị hãn dẫn tới nơi này, thế nhưng là không nghĩ tới, vậy mà tại cuối cùng trước mắt, khiến Mộc Dịch thi triển quý dị không gian thần thông, trơ mắt từ trong tay hãn đào thoát, làm hãn nhiều năm mưu kế thất bại trong gang tấc!

Không gian thần thông, liên thân là Nguyên Đan Kỳ Lý Tam Lý Thiên Vương cũng chỉ là nghe nói qua mà thôi, mình cũng sẽ không thi triển, làm sao có thể ngờ tới, một gã vừa luyện hóa Kim Đan mấy tháng Kim Đan kỳ đan sĩ, rõ ràng có thể dễ dàng thi triển đi ra.

"Có lẽ kẻ này tại đây Vạn Bảo Cốc trong gặp được phiền toái, không cách nào kịp thời trốn về Huyện Hà Tông! Nói không chừng bốn tọa còn có thể đuổi theo hãn!" Lý Tam không cam lòng như vậy buông tha cho, hãn nghĩ lại, lập tức lập tức bắt đầu thi pháp, đem trên vách tường đặc thù đá tảng phá huỷ, sau đó thi triển Địa Hành Thuật, lọt vào núi đá bên trong, không bao lâu cũng đã đi ra chỗ này sơn động.

Mộc Dịch ly khai thạch điện về sau, cũng không có phát hiện Lục Mặc, hẳn đoán chừng Lục Mặc hẳn là lập tức gần quay về Huyền Hà Tông cầu viện.

"Ta có thể nghĩ vậy một chút, Lý Tam đồng dạng cũng có thể nghĩ đến. Hẳn hơn phân nửa sẽ trực tiếp đi Huyền Hà Tông, ở nửa đường trên đuổi theo chúng ta, thậm chí sớm mai phục!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Hẳn nghĩ đến, càng là thoát nhìn địa phương nguy hiểm, trên thực tế càng là an toàn. Không bằng liền tạm thời liền ở chỗ này Vạn Bảo Cốc bên trong, ngược lại an toàn nhất!

Dù sao hẳn có Âm Dương Thần Mộc tương trợ, có thể phát hiện cái kia chút ít quỷ dị các loại hung linh, so với Lý Tam đám người càng có ưu thế.

"Nếu như đã đến Vạn Bảo Cốc, liền dứt khoát đi thử thời vận, nói không chừng có thể tìm tới một hai kiện cổ bảo tàn phiến!" Mộc Dịch đã có quyết định, liền không có trực tiếp bay ra cốc bên ngoài, mà là đi Vạn Bảo Cốc ở chỗ sâu trong.

Tâm bảo loại sự tình này, dựa vào đúng là cơ duyên. Mộc Dịch buông ra thần niệm, cảm ứng đến chung quanh thiên địa nguyên khí.

Mộc Dịch mục tiêu rất rõ ràng, muốn tìm thích hợp bản thân hỏa thuộc tính bảo vật, hơn nữa bản thân đối hỏa thuộc tính thiên địa nguyên khí cảm ứng cũng nhất linh mẫn.

Ở đâu hỏa thuộc tính nguyên khí hơi nặng, hẳn liền hướng chạy đi đâu, cũng không có cố định phương hướng.

Có đôi khi, Mộc Dịch thần niệm cảm ứng không đến mãnh liệt hỏa thuộc tính nguyên khí lúc, trong cơ thể huyết dịch lại có thể cảm ứng được, hơn nữa so với thần niệm cảm ứng càng thêm nhạy cảm, càng thêm cẩn thận.

Cái này chính là Mộc Dịch ưu thế chỗ, vì vậy hắn muốn đem điểm này năng khiếu tận lực phát huy được.

Trên đường đi, ý vào Âm Dương Thần Mộc, Mộc Dịch sớm phát hiện một đoàn tựa là u linh hung linh, liền xa xa lách qua, bởi như vậy tránh khỏi rất nhiều phiền toái.

Tại huyết mạch cảm ứng dẫn dắt xuống, Mộc Dịch thời gian dần trôi qua đi tới trong cốc một cái nước suối bên cạnh.

Nước suối leng keng, không ngừng từ lòng đất toát ra, cao tới nhon rất nhiều, sau đó hóa thành một giòng suối nhỏ, dọc theo chân núi chảy xuôi.

Cái này rất bình thường, không tầm thường chính là, nước suối chảy qua chỗ, tất cả núi đá đều là đỏ thẫm chi sắc.

Mộc Dịch thò tay nhẹ nhàng tìm tòi, quả nhiên, cái này nước suối nhìn như bình thường, nguyên lai độ nóng cực cao, là hết sức đặc thù linh tuyến thủy, ẩn chứa cực kỳ không tầm thường hỏa chân nguyên.

"Nguyên lai chỉ là một cái ẩn chứa Địa Hỏa chân nguyên Linh tuyến." Mộc Dịch có chút thất vọng, loại này nước suối, ngoại trừ luyện khí luyện đan lúc có thể dùng trên một ít bên ngoài, trên cơ bản cũng không có bao nhiêu tác dụng, hơn nữa Huyền Hà Tông Hỏa Luyện Phong bên trong thì có vài miệng cùng loại Linh tuyến, phẩm chất cũng không thể so với nơi này Linh tuyến kém.

Mộc Dịch đang muốn ly khai, đột nhiên ngực khẽ run lên, tựa hồ là huyết mạch đã có vi diệu cảm ứng.

Loại cảm ứng này mơ mơ hồ hồ, nói không rõ ràng, lại làm cho Mộc Dịch trong lòng khẽ động.

Hắn vội vàng thăm vận huyết mạch, thi triển Âm Dương Mục thần thông, hai cái đồng tử phát ra nhàn nhạt kim mang.

Mộc Dịch dùng Âm Dương Mục đánh giá chung quanh một phen, không có phát hiện cái gì dị thường.

Bình thường Tu tiên giả đã đến lúc này, hơn phân nửa liền sẽ rời đi; nhưng Mộc Dịch đã có một cỗ cường tính khí, hắn tin tưởng huyết mạch của mình cảm ứng không phải là tự dừng mà phát.

Lại tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ một hồi, Mộc Dịch ánh mắt, cuối cùng tập trung ở đằng kia miệng Linh tuyến phía trên!

"Không đúng!" Mộc Dịch đột nhiên tỉnh ngộ: "Linh tuyến thủy tuôn ra quả thực không ít, vì sao chỉ có thể hình thành cái này nho nhỏ dòng suối nhỏ, mà không phải tụ hợp thành một cái thủy đàm?"

"Hơn nữa nơi này địa chất xốp, khe rãnh trải rộng, nếu như dưới mặt đất có Linh tuyến, không có khả năng cũng chỉ có cái này một cái, mà có lẽ có vài chỗ mới đúng!"

Ý niệm tới đây, Mộc Dịch không do dự nữa, đưa tay một chương, một đường Hỏa Long hướng cái này Linh tuyến đánh tới.

Trong lúc đó, cái này Linh tuyến vậy mà ánh lửa lóe lên biến mất không thấy gì nữa, biến thành một đoàn hiện ra nhàn nhạt ánh lửa khối không khí, linh hoạt cực kỳ mau né đến.

"Nguyên lai là một cái hỏa linh!" Mộc Dịch giật mình "Bất quá hỏa linh này ngược lại là tinh thông huyền thuật, vậy mà có thể hóa thành một miệng Linh tuyến, giống như thật như thế, ngay cả ta Âm Dương Thần Mục đều có thể giấu giếm được!"

Mộc Dịch Âm Dương Thần Mộc dù sao chỉ tu luyện một lớp da thần thông da lông, nếu là đại thành, thiên hạ huyền thuật, ẩn nấp chi thuật, không có khả năng tránh được Dương Mộc nhất chiếu.

Tương đối mà nói, hỏa linh này huyền thuật cực kỳ cao minh, Mộc Dịch tin tưởng, đan sĩ tu vi tồn tại, nếu không đặc thù thủ đoạn, tuyệt khó liếc nhìn thấu! Bởi như vậy, Mộc Dịch đối cái này huyền hỏa linh hứng thú, liền biến thành rất lớn rồi.

Hỏa linh nói cho cùng, thuộc về chính là một đoàn hỏa diễm, hoặc là một đóa Hỏa Vân, hoặc là nói không chừng chỉ là thời kỳ thượng cổ một vị đại năng Tu tiên giả tế ra một đám chân nguyên. Hỏa linh bản thể bao hàm kim lấy cực kỳ tinh túy hỏa chân nguyên, trong cốc hấp thụ thiên địa tinh hoa sau một hồi, nó rốt cuộc sinh ra một chút Linh tính, mà không phải Thạch Đầu, khoáng vật bậc này tử vật.

Mộc Dịch thầm nghĩ, nếu như có thể đem cái này chỉ hỏa linh bắt, luyện hóa vì chính mình sử dụng, chẳng những có thể khiến bản thân hỏa chân nguyên tăng trưởng một ít, hơn nữa nói không chừng có thể được loại này cường đại huyền thuật thủ đoạn từng cái gặp địch tới ranh giới, nếu là có loại thủ đoạn này, đây chính là những có thể thay đổi thắng bại một lớn diệu chiêu!

Hỏa linh phiêu hốt bất định, hình thái hay thay đổi, nguyên bản rất khó bắt, nhưng Mộc Dịch có Âm Dương Mộc tương trợ, rồi lại đã có được một tia cơ hội.

Mộc Dịch chính suy tư về như thế nào ra tay, cái này chỉ linh trí không cao hỏa linh, lại lần nữa biến ảo thành một cái Linh tuyến, rơi vào mây lại ngoài...trượng.

"Đã có!" Mộc Dịch bỗng nhiên linh cơ khẽ động, đem Chu Tước từ Sinh Linh đại trong thả ra hao tổn "Lúc này đây, cần nhờ người lập công! Làm

tốt lắm, nhất định có trọng thưởng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Thu Hỏa Linh

Chu Tước dường như nghe hiểu Mộc Dịch lời nói, nó vui sướng kêu to hai tiếng, sau đó hướng cái kia Linh tuyền bay đi.

Chu Tước tại Linh tuyền trên không xoay vài vòng, sau đó rơi vào Linh tuyền bên cạnh, bắt đầu dùng để uống Linh tuyền chi thủy.

Nhưng vào lúc này, Linh tuyền bỗng nhiên ánh lửa lớn chột hiện, hóa thành một trường hỏa diễm đẳng đẳng mạng lưới khổng lồ, đem Chu Tước vây khốn ở bên trong.

Chu Tước chỉ là tam cấp Yêu thú khí tức, không tính cường đại, mà trong cơ thể nó hỏa thuộc tính chân nguyên, rồi lại đối với hỏa linh thập phần có ích, có thể cho hỏa linh hấp thu sau trở nên càng cường đại hơn; vì vậy linh trí không cao hỏa linh, sẽ đem Chu Tước trở thành tới tay mỹ vị, xuất phát từ bản năng muốn đem kia giết chết.

Hỏa linh này coi như là bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, nó không dám công kích Mộc Dịch, rồi lại dám công kích cái này chỉ Chu Tước.

Lúc này, ẩn núp ở một bên Mộc Dịch tự nhiên là lập tức ra tay. Hắn kích phát trong cơ thể huyết mạch, Hỏa Diễm Sí bị hắn tế ra, hai cánh khê vỗ, sau một khắc Mộc Dịch liền trống rỗng xuất hiện tại lưới lửa biên giới chỗ.

Lập tức, Mộc Dịch toàn thân tản mát ra từng cỗ một nguyên bên cạnh sóng nhiệt, hóa thành hừng hực Tam Muội chân hỏa, đem lưới lửa cũng bao bọc ở bên trong.

Cái gọi là bộ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, ngay tại lúc này cái này tình huống.

Đối phó linh trí không cao một cái hỏa linh, loại này chiêu số đã đầy đủ rồi!

Nhưng mà, cái này chỉ hỏa linh so với Mộc Dịch đoán trước đối lanh lợi một ít, lửa kia mạng lưới trong lúc đó ánh lửa lóe lên phân liệt ra, hóa thành nguyên mấy sao băng, toả ra chói mắt ánh lửa, khiến vội vàng không kịp chuẩn bị Mộc Dịch theo bản năng nhắm lại hai mắt.

Các loại Mộc Dịch lại mở mắt ra lúc, tại đây thời gian một cái nháy mắt trong, Tam Muội chân hỏa trong vậy mà xuất hiện bảy tám chỉ giống như đúc Chu Tước, đừng nói thần thái, tựa liên tiếp khí tức đều bình thường nguyên hai!

Hiển nhiên, trong này chỉ có một cái là Chu Tước bản thể, những thứ khác đều là hỏa linh biến ảo mà thành.

Mộc Dịch kích phát Âm Dương Thần Mục, hai cái đồng tử kim mang một phủ xuống, hẳn định thần nhìn qua, rõ ràng không nhìn ra cái gì kẽ hở!

Bởi như vậy, Mộc Dịch cũng không dám khiến Tam Muội chân hỏa tiếp tục ép sát, vạn nhất đã ngộ thương Chu Tước bản thể, có thể đã phong phân đáng tiếc!

Cái kia chút ít Chu Tước tại Tam Muội chân hỏa hỏa trong vòng khắp nơi bay loạn, không cho Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ cẩn thận xem xét cơ hội.

Bất quá, luận trí tuệ, cái này lần đầu thông linh tính hỏa linh, làm sao có thể cùng tại tu tiên giới sỡ bề lằn đánh mấy chục năm Nhân loại Tu tiên giả đánh đồng!

Mộc Dịch hơi suy nghĩ một chút, liền có chủ ý. Hắn mỉm cười, từ trong tay áo lấy ra một viên huyết hồng viên đan dược, vút cho trong biển lửa.

Những thứ này Chu Tước lập tức có chút khẩn trương, không biết viên này viên đan dược mạnh như thế nào uy năng.

Chỉ có một cái Chu Tước, ngược lại thập phần hưng phấn, không chút nghĩ ngợi liền một cái đem cái này viên đan dược nuốt vào.

Cái này viên đan dược là Tư Huyết Hoàn, chút nào nguyên nghi vấn, nuốt vào viên đan dược đúng là Chu Tước bản thể.

Mộc Dịch lập tức ở trong biển lửa mở ra một cái lỗ hổng, khiến Chu Tước chạy ra, mà hỏa linh biến ảo cái kia chút ít Chu Tước, tức thì vẫn như cũ bị lại tại Tam Muội chân hỏa trong biển lửa.

Cứu ra Chu Tước về sau, Mộc Dịch tâm niệm vừa động, lập tức đem càng nhiều nữa chân nguyên pháp lực phóng xuất ra, Tam Muội chân hỏa khí thể đại thịnh.

Hỏa linh khẩn trương, nó không hề biến ảo, mà là hiển lộ thành hỏa nguyên khí bản thể, hình thành một đoàn hỏa cầu, cố hết sức cùng không ngừng tới gần Tam Muội chân hỏa chống lại.

Lập tức hỏa linh mặt ngoài phát ra một tầng nhàn nhạt ánh lửa, ánh lửa nhìn như yếu ớt, lại nhất thời lúc giữa cùng Tam Muội chân hỏa tương xứng.

Mộc Dịch lệnh Chu Tước trở lại Sinh Linh đại bên trong, sau đó há miệng một phun, một viên kim quang lóng lánh viên châu từ trong cơ thể hắn bay ra, dĩ nhiên là trực tiếp đem Kim Đan tế ra bên ngoài cơ thể!

Trong kim đan, một đám tinh tú cực kỳ đan hỏa tràn ra,

Chậm rãi chui vào Tam Muội chân hỏa bên trong, cũng dễ dàng thẩm thấu đến hỏa linh chung quanh, hóa thành một tầng lưu di chuyển đấy, hiện ra kim mang hỏa diễm, bao bọc tại hỏa linh quanh thân.

Hỏa linh phát ra ánh lửa, tại Mộc Dịch đan hỏa tế luyện xuống, rút cuộc hào quang ảm đạm, rất nhanh bày biện ra chống đỡ hết nổi chi sắc.

"Xèo...xèo!" Hỏa linh khấn trương, phát ra vài tiếng gào thét, tựa hồ đang cầu xin tha cho.

"Người vốn chỉ là một đoàn Linh hỏa, có thể mở ra Linh tính, cũng là ngàn vạn năm tạo hóa, thập phần không dễ!" Mộc Dịch thở dài: "Như vậy đi, ta không phải là muốn tiêu diệt giết người, chỉ là muốn mượn người hỏa chân nguyên cùng biến ảo thần thông, chỉ cần người buông ra chân nguyên bản thể, cùng máu của ta chân nguyên dung hợp, ta tự cũng không đem người Linh tính xóa đi!"

Nói xong, Mộc Dịch tế ra một đám tinh huyết, người kia hóa thành một đạo Hỏa Long, bay đến hỏa linh bên người, sau đó đem đan hỏa uy có thể giảm xuống đi một tí.

Hỏa linh tựa hồ là hiểu Mộc Dịch ý tứ, nó giãy giụa mấy lần, phát hiện mình hoàn toàn vô pháp từ Mộc Dịch đan hỏa trong thoát khỏi về sau, liền đành phải hướng hỏa long kia đánh tới.

Mộc Dịch tinh huyết biến thành Hỏa Long, cùng hỏa linh bản thể lập tức giao hòa một mảnh. Mới đầu, cái này hai cỗ hỏa chân nguyên bài xích lẫn nhau, rất khó dung hợp, nhưng theo Mộc Dịch huyết dịch từng chút từng chút thẩm thấu, hai người thời gian dần trôi qua cũng hóa thành một đoàn.

Gần nửa ngày về sau, hỏa linh bản thể đã có hơn phân nửa bị Mộc Dịch huyết dịch chỗ đồng hóa, còn dư lại một bộ phận, chỉ cần thêm chút thời gian, cũng có thể triệt để đồng hóa.

Bởi như vậy, chỉ cần Mộc Dịch tâm niệm vừa động, thông qua huyết dịch cảm ứng có thể điều khiển hỏa linh; hỏa linh nếu là phản kháng, Mộc Dịch cùng lắm thì lãng phí một ít tinh huyết, có thể trong nháy mắt đem hỏa linh Linh tính xóa đi.

"Đừng có gấp!" Mộc Dịch cười nói: "Đợi ta muốn tọa hóa, hoặc là phải phi thăng Tiên Giới, không dùng đến người thời điểm, ta liền sẽ trả người tự do, cũng giúp người tăng tiến bản thể chân nguyên. Dù sao người ở đây tu tiên giới cũng không biết gây người bao lâu thời gian, Nhân loại chúng ta Tu tiên giả cả đời đối với người mà nói, chỉ là không có ý nghĩa ngăn ngại thời gian! Hơn nữa ta cũng sẽ không ngừng giúp người tăng trưởng chân nguyên thực lực! Đây đối với người mà nói, cũng là một cái cơ duyên."

Mộc Dịch nói xong, liền đem Kim Đan, hỏa linh đã thu vào trong cơ thể.

Người kia Linh tính bình thường, hoàn toàn sẽ không đối Mộc Dịch tạo thành phiền toái; mà hấn biến ảo thần thông, nếu là dùng đến diệu dụng, có thể vì Mộc Dịch lập nhiều đại công.

"Đúng rồi!" Mộc Dịch nhận lấy hỏa linh về sau, thông qua bản thân thần niệm hướng nó hỏi: "Người cũng đã biết, cái này Vạn Bảo Cốc bên trong có nguyên hỏa thuộc tính bảo vật?"

Hỏa linh tại đây Vạn Bảo Cốc không biết gây người bao nhiêu năm, nếu quả thật có bảo vật gì, nó hơn phân nửa có thể biết một ít manh mối.

Hỏa linh rồi lại trầm mặc bất động, không có chút nào tỏ vẻ, dường như không hiểu Mộc Dịch ý tứ.

Mộc Dịch khẽ cười một tiếng, hấn tâm niệm vừa động, liền đem hỏa linh tể ra bên ngoài cơ thể.

Hỏa linh sững sờ, vừa muốn chạy trốn, Mộc Dịch huyết mạch hơi động một chút, hỏa linh lại ngoan ngoãn về tới Mộc Dịch trong cơ thể.

Như thế nhiều lần mấy lần về sau, mặc dù Mộc Dịch đem hỏa linh tể ra bên ngoài cơ thể lúc, hỏa linh cũng không hề chạy loạn, nó biết rõ đây là phí công.

Mộc Dịch tể ra một đám đến từ Cực Hỏa Quạt thiên địa Cực Hỏa tinh túy hỏa chân nguyên, đưa đến hỏa linh phụ cận.

Đối với hỏa linh mà nói, loại này tinh túy chân nguyên chi khí, chính là nó đại bổ đan!

Hỏa linh thăm dò vài cái, nhưng mà liền huyền hóa ra một miệng mở lớn, đem cái này sợi hỏa chân nguyên nuốt vào bản thể ở trong.

Chỉ là gần nửa canh giờ, hỏa linh liền đem sợi chân nguyên luyện hóa, hỏa linh lập tức cũng hoạt bát rất nhiều, vây quanh Mộc Dịch không ngừng bay múa, thỉnh thoảng biến thành các loại hình thái.

Trong chốc lát là Chu Tước, trong chốc lát là một cái Linh tuyến, trong chốc lát là một gốc cây hỏa thụ, trong chốc lát còn hóa thành: Cái tiên phong đạo cốt, cầm trong tay ba thước xích kiếm râu bạc trắng lão đầu, thậm chí còn sẽ biến thành Mộc Dịch bộ dáng, dọa Mộc Dịch nhảy dựng!

Mộc Dịch phỏng đoán nói: "Mấy thứ này, có lẽ đều là hỏa linh tiếp xúc qua đây, chỉ cần hỏa linh tiếp xúc qua đồ vật, nó có thể trông rất sống động huyền hóa ra đến!"

"Lão nhân kia là ai ? Nhìn quần áo và trang sức cách ăn mặc, như là trong truyền thuyết thượng cổ Tu tiên giả!" Mộc Dịch tâm niệm vừa động mà hỏi.

Đáng tiếc, hỏa linh giống như không có nghe hiểu Mộc Dịch câu hỏi, nó tiếp tục vây quanh Mộc Dịch bay múa.

Mộc Dịch tiếp tục tế ra một đám tinh túy hỏa chân nguyên, khiến hỏa linh thôn phệ luyện hóa.

Hỏa linh tự nhiên sẽ không cự tuyệt, lúc này đây nó không chút do dự liền đem hỏa chân nguyên nuốt vào bản thể bên trong, không có chút nào sợ hãi.

Nó lại tiếp tục biến ảo thành các loại hình thái, các loại nó lần nữa biến thành lão giả râu bạc trắng bộ dáng lúc, Mộc Dịch vội vàng hô lớn vài tiếng, hướng nó liên tục ngón tay đi, cũng biểu hiện ra một bộ rất cảm thấy hứng thú bộ dáng.

Lúc này đây, không biết hỏa linh có phải thật vậy hay không minh bạch Mộc Dịch ý tứ, nhưng nó cuối cùng là đã có phản ứng.

Hỏa linh ở giữa không trung nhoáng một cái, hóa thành một chỉ hỏa tiễn, đầu mũi tên chỉ hướng trong sơn cốc một chỗ.

"Giống như có hi vọng!" Mộc Dịch mừng rỡ trong lòng, lúc này liền dựa theo hỏa linh chỉ thị phương hướng, chậm rãi bay đi.

Trên đường đi, Mộc Dịch có mấy lần cố ý đi nhằm phương hướng, kết quả hỏa linh kia vội vàng liên tục lắc lư nhắc nhở Mộc Dịch, nó biến thành hỏa tiễn mũi tên, thủy chung kiên định chỉ vào một chỗ.

Mộc Dịch có thể khẳng định, hỏa linh muốn mang hắn đi một chỗ, mà không phải loạn ngón tay một thông.

Mộc Dịch cùng theo hỏa linh, tại chướng khí bao phủ Vạn Bảo Cốc thành thạo kính một ngày một đêm.

Đó cũng không phải nói Mộc Dịch bay ra rất xa, thật sự là bởi vì Vạn Bảo Cốc bên trong nguy cơ giấu giếm, thỉnh thoảng đều có hung linh xuất hiện, Mộc Dịch không thể không tiêu phí đại lượng thời gian, rất xa lách qua những thứ này hung linh.

Tuyệt đại bộ phận hung linh đều là thập phần gốc rễ, chỉ cần Mộc Dịch không chủ động tới gần chúng nó, xâm phạm chúng nó "Lãnh địa", chúng nó sẽ thành thành thật thật nhẹ nhàng tại chỗ cũ; cũng có số ít hung linh, cực kỳ xâm phạm tính, rất xa liền chủ động hướng Mộc Dịch công tới, hoặc là xoáy lên đầy trời cuồng sa, hoặc là nổi lên cơn sóng gió động trời.

Vì đối phó những thứ này đến vô ảnh đi vô tung hung linh, Mộc Dịch cũng là thi triển không ít thủ đoạn, nhưng là có chút hung linh gặp thủy tức thì sinh, căn bản vô pháp giết chết: Mộc Dịch cuối cùng vẫn là bằng vào liên tục thi triển Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, rất xa chạy trốn, bỏ qua rồi cái kia chút ít chán ghét phiền toái hung linh.

Mộc Dịch âm thầm ngạc nhiên nói: "Cái này Vạn Bảo Cốc thật sự là một cái địa phương kỳ lạ, tu tiên giới niên đại đã lâu nơi, cũng không tại số ít, nhưng chỉ sợ cũng chỉ có cái này Vạn Bảo Cốc bên trong, mới có thể đàn sinh ra nhiều như thế hung linh!"

Phí hết không ít công phu, Mộc Dịch rốt cuộc tại hỏa linh dưới chỉ thị, đi tới một mặt vách núi trước.

Hỏa linh biến thành hỏa tiễn dừng ở nơi này, mũi tên trực chỉ vách núi.

"Chính là trong chỗ này ?" Mộc Dịch lập tức có chút thất vọng, hẳn đã cẩn thận kiểm tra rồi mấy lần, hoàn toàn không có phát hiện nơi này có chỗ đặc thù gì, đừng nói gì đến thượng cổ Tu tiên giả, hỏa thuộc tính bảo bối!

Mộc Dịch thò tay tại trên vách núi đá chậm rãi sờ soạng, không được tế ra thần niệm thăm dò, không có phát hiện cái này trên vách núi đá nhám thạch có cái gì khả nghi địa phương.

Thế nhưng là, hỏa linh rồi lại kiên định chỉ hướng nơi đây, không chút
sứt mẻ.

Mộc Dịch dứt khoát giơ lên vung tay lên, một đường Hỏa Long bay ra,
oanh tạc trên vách núi đá.

Lập tức, ánh lửa văng khắp nơi, mảnh đá bay tán loạn, cái kia cứng rắn
nguyên so với nham thạch vách núi, bị Mộc Dịch đánh ra một cái hố to.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Lại Quay Về Huyền Nghĩa Môn

"Còn không có cái gì không tầm thường địa phương a!" Mộc Dịch cẩn thận xem xét trên vách núi đá trần trụi hốc đá, vẫn không có tìm được manh mối.

"Hỏa linh này có thể hay không lắm ?" Mộc Dịch không chỉ có nghi hoặc nhìn về phía hỏa linh.

Hỏa linh vẫn đang chỉ hướng vách núi, bất quá tại Mộc Dịch xem ra về sau, nó vừa giện lóe lên hình thái một bên, từ một cái hỏa tiễn biến thành một cái biến lửa, hơn một trượng lớn nhỏ, còn phát ra nhàn nhạt ánh lửa.

"Giống như một mặt hình cầu tấm gương!" Mộc Dịch chứng kiến hỏa linh mới biến hóa ra hình thái về sau, thì thào nói ra: "Chẳng lẽ nó là muốn nói, cái này có một mặt Hỏa Kính pháp bảo ?"

Mộc Dịch lại là đưa tay một chưởng, đem vách núi hốc đá oanh sâu hơn không ít.

Bên trong vẫn đang chỉ là nham thạch, càng ngày càng cứng rắn nham thạch.

Hỏa linh khẩn trương, nó một sẽ biến thành tấm gương, một sẽ biến thành hỏa tiễn, thủy chung chỉ hướng vách núi.

Mộc Dịch dừng tay, hần cảm thấy hỏa linh là muốn nói cho nó biết một ít tin tức.

"A, đây không phải là tấm gương, là truyền tống màn sáng!" Mộc Dịch bỗng nhiên Linh quang lóe lên nghĩ đến, "Hỏa linh ý tứ, nhất định là nói nơi này có cái truyền tống màn sáng!"

"Có truyền tống màn sáng, thì có pháp trận cấm chế, cẩn thận tìm xem!" Mộc Dịch vội vàng tại bốn phía tìm kiếm đứng lên.

Đương nhiên, vẫn là không tìm ra manh mối, bất quá Mộc Dịch cảm thấy ý tưởng tai đi, liền không tiếc huyết mạch chân nguyên kích phát Âm Dương Thần Mộc, tiếp tục điều tra.

Làm như vậy, chẳng những hao phí huyết mạch chân nguyên, đối Mộc Dịch Nhân mạch cũng là thật lớn khảo nghiệm, tuy rằng Mộc Dịch đã sớm Nhân mạch đại thành, nhưng tối đa chỉ có thể kiên trì sử dụng Âm Dương Thần Mộc bốn phần chi thời gian một nén nhang, sẽ hai mắt chua mệt mỏi, không thể không nghỉ ngơi cá biệt canh giờ, mới có thể tiếp tục sử dụng.

Như thế không ngại cực khổ một phen cẩn thận thăm dò về sau, Mộc Dịch rốt cuộc phát hiện, nơi đây núi đá cùng mặt đất ở chỗ sâu trong, hoàn toàn chính xác có bày ra trận pháp dấu vết.

Chỉ là trận pháp này dấu vết rất nhạt rất nhạt, toả ra chân nguyên pháp lực, hầu như cùng chung quanh thiên địa nguyên khí độc nhất vô nhị, vì vậy rất khó làm cho người ta phát giác ra được.

Không hề nghi ngờ đây là thập phần cao minh trận pháp, tuyệt đối là cao thủ bố trí đến đây.

Thế nhưng là, phải có tương ứng pháp bàn trận khí, mới có thể kích phát nơi đây pháp trận mới có thể đem truyền tống màn sáng bày biện ra, sau đó truyền tống đến cái nào đó địa phương bí ẩn.

Không có pháp bàn, coi như là Mộc Dịch biết rõ trận pháp này vị trí, cũng không làm nên chuyện gì. Nếu như phá hư cái này pháp trận, sẽ vĩnh

cửu phá hư truyền tống màn sáng, càng không khả năng khiến Mộc Dịch tiến vào truyền tống màn sáng sau Bí Cảnh bên trong.

Biết rõ ràng điểm ấy về sau, Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, cảm thấy có chút tiếc hận.

Mộc Dịch thở dài: "Xem ra ta đúng là vẫn còn cùng cái kia Bí Cảnh vô duyên. Cái này tối thiểu là ngàn vạn năm trước pháp trận đi cũng không biết cái kia trận bàn rơi mất nơi nào nói không chừng đã sớm bị hủy, bởi như vậy, cái này Bí Cảnh liền vĩnh viễn phong ấn tại thế gian một cái trong góc."

Loại tình huống này tuyệt không phải hiếm thấy, sự thật chiếm, các thời kỳ Tu tiên giả vô số, Đại Năng Giả cũng số lượng cũng không ít, trong bọn họ đại đa số mỗi người đang ngồi hóa hoặc trước khi phi thăng đem bảo vật để lại cho đệ tử hậu bối các loại truyền nhân; cũng có không ít người, thiết lập Bí Cảnh cơ quan đem một thân đoạt được lưu cho về sau người hữu duyên, nhưng mà, thường thường là phủ đầy bụi vạn năm cũng không có người phát hiện.

Hôm nay địa phương bí ấn, sẽ bị hậu nhân phát hiện xác suất, không đến một phần vạn. Trong tu tiên giới tuy rằng thỉnh thoảng đều có nghe đồn chảy ra, nói là phát hiện cái gì thượng cổ động phủ, nhưng cùng tất cả thượng cổ động phủ số lượng so sánh với, vẫn là không có ý nghĩa, tuyệt nhiều hơn mấy di tích cổ, cùng nơi đây Bí Cảnh giống nhau, cũng còn ẩn sâu trên thế gian một chỗ.

"Được rồi!" Mộc Dịch mỉm cười, hắc trầm tư suy nghĩ một hồi, tìm không thấy biện pháp về sau,

Chỉ có thể buông tha cho.

"Nhưng còn có địa phương khác có bảo vật ?" Mộc Dịch hướng hỏa linh hỏi.

Thế nhưng là hỏa linh thủy chung kiên định chỉ hướng nơi đây, dường như nghe không hiểu Mộc Dịch mà nói.

Mộc Dịch bất đắc dĩ, cuối cùng đành phải đem hỏa linh cũng đã thu vào trong cơ thể.

"Nên ly khai nơi này!" Mộc Dịch tại Vạn Bảo Cốc bên trong không có phát hiện gì khác lạ, trên thực tế, có thể được đến cái này chỉ hỏa linh, Mộc Dịch đã hết sức hài lòng rồi. Dù sao tuyệt bao nhiêu mấy đan sĩ đều là hai tay trống trơn mà quay về, thậm chí còn có người xui xẻo gặp ngoài ý muốn.

Mộc Dịch nghĩ đến, nếu như trực tiếp bay trở về Huyền Hà Tông, nói không chừng ở nửa đường trên sẽ gặp gặp Lý Tam chặn đường; người này không biết có thể hay không có cái gì quý dị thủ đoạn, khắc chế hãn Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Mộc Dịch quyết định tạm tránh đầu sóng ngọn gió.

Dù sao Lý Tam thế nhưng là Nguyên Đan Kỳ đan sĩ, năm đó từng tại lấy ít địch nhiều dưới tình huống kích thương Mộc Dịch sư phụ từng cái Hư Đan kỳ Ngải Tự Nhiên, Mộc Dịch làm làm một cái vừa mới tiến cấp Kim Đan kỳ đan sĩ, tốt nhất còn là không muốn cùng cao ra bản thân hai cái tiểu cảnh giới cao nhân xung đột chính diện.

Đan sĩ ba cái tiểu cảnh giới: Kim Đan kỳ, Hư Đan kỳ, Nguyên Đan Kỳ; từng cảnh giới ở bên trong, đan sĩ chỗ luyện hóa Kim Đan đều có rõ ràng bất đồng, thần thông tự nhiên cũng là có rất lớn kém mị

Mộc Dịch suy nghĩ một chút về sau, liền có chủ ý.

"Dứt khoát trở về Vô Lượng Sơn mạch cùng một chỗ!"

Mộc Dịch đã đáp ứng Giang Nhất Mặc, có thời gian sẽ quay về Huyền Nghĩa Môn tụ lại; đồng thời, hãn đã là đan sĩ tu vi, cũng có năng lực đi Vô

Lượng Tông đi một chuyến, thuận tiện tìm một chút Bành lão tổ lưu lại "Tàng Bảo các" .

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, cảm thấy cái phương án này thập phần có thể thực hiện. Vô Lượng Sơn mạch cùng Huyền Hà Tông tại bất đồng phương vị, cái kia Lý Tam cho dù có thông thiên trí tuệ, cũng không có khả năng đoán được Mộc Dịch hành vi lộ tuyến, sớm làm tốt mai phục.

Chợt, Mộc Dịch lặng yên bay ra cái mảnh này sơn cốc, sau đó hướng Vô Lượng Sơn mạch phương hướng bay đi.

Hôm nay hẳn đã là Kim Đan kỳ tu vi, phi hành tốc độ cực nhanh, hơn nữa có thể bay vô cùng cao, không sợ không trung khả năng gặp phải Yêu cầm, cũng không sợ không trung cực kỳ rét lạnh cùng mỏng manh thiên địa nguyên khí.

Mộc Dịch căn cứ nhật nguyệt phân biệt phương vị, một đường tại trên tầng mây phi hành, tự nhiên cũng chưa nói tới xem xét dưới thân cái mảnh này bao la mờ mịt đại địa cảnh sắc, mấy ngày về sau, hẳn thuận lợi đi tới Vô Lượng Sơn mạch.

Trên đường đi, Mộc Dịch không có gặp được chút nào phiền toái cùng trở ngại, cái kia Lý Tam quả nhiên không có canh giữ ở con đường này tuyến phụ cận.

Dựa theo Giang Nhất Mặc theo như lời, Huyền Nghĩa Môn vẫn đang tại địa chỉ cũ xây dựng lại, vì vậy Mộc Dịch quen việc dễ làm liền đi thẳng tới Huyền Nghĩa Phong trên.

Vừa rơi xuống tại đỉnh núi lên, Mộc Dịch liền cảm nhận được một cổ tinh túy thiên địa nguyên khí, lập tức thầm khen một tiếng.

Chỗ này không lớn trên ngọn núi xuống, đã gieo trồng không dưới nghìn gốc Tự Linh Thụ cây, đối có vài chục tòa nhà lầu các mọc lên san sát như

rừng tại linh thụ giữa, so sánh với nhiều năm trước Huyền Nghĩa Phong, nơi đây không thể nghi ngờ là phồn hoa rất nhiều.

Một cái cao nhân từ trên trời giáng xuống, canh giữ ở Huyền Nghĩa Môn sơn môn chỗ hai gã đệ tử tự nhiên chú ý tới việc này, bọn hắn vội vàng nghênh đón tiến lên đây, một mực cung kính khom người tư chủ, cũng há miệng nói ra:

"Tiền bối đại giá quang lâm bốn môn, lệnh bốn môn vẻ vang cho kẻ hèn này, không biết tiền bối nên xưng hô như thế nào, đi vào bốn môn có chuyện gì quan trọng chỉ giáo?"

"Lần này văn trau trau lời khách sáo, hẳn là Giang Nhất Văn Giang đạo hữu dạy các người a!" Mộc Dịch mỉm cười.

Hai gã đệ tử sững sờ, cũng lập tức ngồi thẳng lên, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Mộc Dịch.

Lập tức, hai người sắc mặt một luyến, kinh hãi cùng đến: "Là Mộc trưởng lão!"

"Các người nhận ra bản thân?" Mộc Dịch thoáng ngạc nhiên, hẳn nhưng chưa bao giờ thấy qua cái này hai gã đệ tử.

"Đúng, Mộc trưởng lão bức họa, liền treo ở bốn môn bài sư trong nội đường, phàm là bốn môn đệ tử, đều có may mắn thấy thăm viếng qua Mộc trưởng lão bức họa." Một gã đệ tử đáp, sau đó hưng phấn đem Mộc Dịch lĩnh vào tông môn, một người đệ tử khác tức thì xuống dưới thông báo.

Một lát sau, Huyền Nghĩa Môn môn chủ Giang Nhất Văn mang theo một chúng tu sĩ tu đồ đến trong đại điện bài kiến Mộc Dịch, náo nhiệt vô cùng.

"Nghe nói Mộc đạo hữu đã trở về!" Giang Nhất Văn chưa tiến vào trong điện, liền cao hứng la lớn.

Hắn nhìn thấy Mộc Dịch về sau, vừa mừng vừa sợ: "Quả nhiên là Mộc đạo hữu, a, không, là Mộc tiên bối! Mộc tiên bối quả nhiên đã luyện hóa kim đan! Văn bối nghe được gia muội truyền âm tin tức, còn một mực không thể tin được!"

"Chúng ta còn là tiếp tục sử dụng trước đây xưng hô đi." Mộc Dịch mỉm cười, người nơi này cùng vật, đều cho hắn một loại có chút cảm giác thân thiết.

Ngoại trừ Giang Nhất Văn bên ngoài, còn có vài tên cố nhân, Mộc Dịch cũng đều biết.

"Tham kiến Mộc tiên bối!" Một nam một nữ hai gã trung niên nhân, hướng Mộc Dịch bái nói.

Mộc Dịch có chút kinh ngạc nói: "Hoàng đạo hữu, Hoàng phu nhân, các người rõ ràng đã ở Huyền Nghĩa Môn; nhị vị đạo hữu gương vỡ lại lành? Mộc mỗ cần phải chúc mừng nhị vị rồi!"

Hoàng gia vợ chồng hai người có chút xin lỗi cười cười, đã cảm ơn Mộc Dịch, một câu gương vỡ lại lành ở bên trong, lại không biết ẩn chứa bao nhiêu chua xót chuyện cũ. Cũng may hai người này trải qua đủ loại về sau, đã hòa hảo như lúc ban đầu, hơn nữa tại Huyền Nghĩa Môn đảm nhận trưởng lão, bọn họ cùng Giang thị huynh muội, coi như là qua lệnh giao tình.

"Khí nhi bái kiến sư phụ!" Một gã thân hình cao lớn thanh niên hướng Mộc Dịch khom người thăm viếng.

"Mười năm không thấy, A Khí cao lớn thật nhiều, hơn nữa cũng đã là Tích Cốc kỳ tu vi! Xem ra những năm này trên tu hành không có lười biếng a!" Mộc Dịch mỉm cười, khen ngợi vài câu.

Mặt khác còn có vài tên tu sĩ, một tên trong đó từng là Huyền Nghĩa Môn đệ tử, gọi là A Trì; còn có vài tên Mộc Dịch rồi lại không biết, hẳn là Giang thị huynh muội hảo hữu.

Hôm nay Huyền Nghĩa Môn, chỉ là tu sĩ thì có bảy tám người nhiều, tu đồ đệ con càng có gần trăm người, coi như là một cái thập phần náo nhiệt tiểu hình tông môn rồi.

Hôm nay, Huyền Nghĩa Môn bên trong càng là xuất hiện một gã đan sĩ cao nhân, nếu như đem việc này tuyên dương ra ngoài, Huyền Nghĩa Môn nhất định tên tuổi càng tăng lên, thậm chí có thể đưa thân trung đẳng tông môn hàng ngũ.

Giang Nhất Văn đại hỉ ngoài, liền nghĩ muốn rộng rãi mời các lộ tu sĩ, trắng trợn chúc mừng một phen, lại bị Mộc Dịch lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt.

Mộc Dịch chỉ là đã tiếp nhận những đệ tử kia thăm viếng về sau, liền phân phó Giang Nhất Văn, cần phải không muốn lộ ra hẳn đã luyện hóa Kim Đan, cũng đi vào Huyền Nghĩa Môn sự tình.

"Mộc tiên bối tựa hồ hữu nan ngôn chi ẩn ?" Giang Nhất Văn thăm dò mà hỏi.

Mộc Dịch khẽ lắc đầu, thở dài: "Cũng chưa nói tới cái gì nan ngôn chi ẩn, hôm nay Mộc mỗ tuy rằng đã là đan sĩ, nhưng ở cái này trong tu tiên giới vẫn như cũ chỉ là khó khăn lắm tự bảo vệ mình; hơn nữa Mộc mỗ còn đắc tội không ít thực lực cường đại hơn tồn tại; vì để tránh cho tai họa hồ cá, Huyền Nghĩa Môn tốt nhất không muốn cùng Mộc mỗ phủ lên quá khấn mật liên hệ. Chỉ cần khiến tông môn khác biết rõ, Huyền Nghĩa Môn có thần bí đan sĩ âm thầm ủng hộ là được, không muốn tương lai một thân phận vô cùng tuyên dương."

"Vâng! Gia muội biết rõ Mộc tiền bối đều muốn ít xuất hiện làm việc, vì vậy chúng ta cũng một mực không có đem Mộc tiền bối bày ở ngoài sáng." Giang Nhất Văn nhẹ gật đầu, đáp ứng.

"Đúng rồi, Hoàng phu nhân, không biết có hay không thuận tiện cùng người một mình nói chuyện ?" Mộc Dịch bỗng nhiên nói ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 240: Manh Mối

Hoàng phu nhân sững sờ, lập tức nhẹ gật đầu, nói ra: "Không biết tiền bối có chuyện gì phân phó ?"

Mộc Dịch mỉm cười, cũng không trả lời, hẩn hướng Giang Nhất Văn đám người nhìn thoáng qua, Giang Nhất Văn các loại lập tức thức thời thối lui ra khỏi gian phòng này nội đường.

Hán tử họ Hoàng còn có chút do dự, Giang Nhất Văn cười truyền âm nói ra: "Đi thôi, Hoàng huynh, Mộc tiền bối nếu như không muốn khiến ta các loại biết được, tự nhiên với hẩn nguyên nhân. Năm đó Mộc tiền bối từ chối nhả nhận gia muội việc hôn nhân, chẳng lẽ còn sẽ đoạt phu nhân của người hay sao!"

Bị Giang Nhất Văn như vậy một lớn thú, hán tử họ Hoàng hơi có chút xấu hổ, vội vàng cũng cùng theo lui ra.

Mộc Dịch thả ra thần niệm, biết rõ tất cả mọi người rời xa nơi này nội đường về sau, liền đi thẳng vào vấn đề trực tiếp hỏi: "Hoàng phu nhân, người đi theo Bành lão tổ có một đoạn thời gian, cũng biết hẩn thân nhất tin người là người nào ?"

"Bành lão tổ, hẩn không phải là bị Mộc tiền bối mời tới cao thủ giết chết đến sao ? Cái kia đoạn thời gian, là thiếp thân không đành lòng nhớ lại thời gian." Hoàng phu nhân lúc nói chuyện thần sắc ảm đạm, hiển nhiên không muốn nói điểm sự tình.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Bành lão tổ hoàn toàn chính xác đã chết, Hoàng phu nhân không cần lo lắng. Chỉ là việc này đối Mộc mỗ có chút trợ

giúp, vì vậy còn cần phải mời phu nhân kỹ càng báo cho biết."

Nói xong, Mộc Dịch lấy ra một vụn tinh thạch, giao cho Hoàng phu nhân, coi như trả thù lao.

"Vụn không được!" Hoàng phu nhân lại càng hoảng sợ, vội vàng cự tuyệt: "Thiếp thân nào dám nhận lấy nhiều như vậy tinh thạch!"

Đồng thời, nàng cũng hiểu rõ, Mộc Dịch thập phần coi trọng việc này, về tình về lý, nàng đều vô pháp từ chối.

Hoàng phu nhân nói ra: "Tiền bối có lời gì, cho dù vãn an rồi, thiếp thân nhất định biết nguyên không nói, nói nguyên vô cùng. Về phần Bành lão tổ người này, hẳn cực kỳ bao che khuyết điểm, đối người bên cạnh đều là bán tín bán nghi, muốn nói hẳn thân nhất tin, chỉ sợ chỉ có hẳn hai gã hậu nhân từng cái Vũ thiếu gia cùng Uy thiếu gia, trong đó Uy thiếu gia mặc dù bất thành khí, nhưng vẫn lưu lại Vô Lượng Tông Bành lão tổ bên người, đối lấy hẳn niềm vui."

"Đáng tiếc, hai người này đều chết hết!" Mộc Dịch thẳng thắn nói: "Trừ bọn họ ra hai người bên ngoài, còn có ai khả năng nhất biết được Bành lão tổ bí mật?"

"Cái này muốn xem là bí mật gì, tiền bối cuối cùng muốn hỏi cái gì?" Hoàng phu nhân hoang mang hỏi ngược lại.

Mộc Dịch biết rõ, nếu như không nói rõ ràng, rất khó hỏi ra một ít manh mối, hẳn suy nghĩ một chút, liền gọn gàng dứt khoát mà hỏi: "Bành lão tổ thân là nhất môn chi chủ, kinh doanh Vô Lượng Tông mấy trăm năm, có lẽ thân gia xa xỉ, Hoàng phu nhân có từng nghe nói, hẳn là có phải có cái Tàng Bảo các?"

"Tàng Bảo các?" Hoàng phu nhân lắc đầu, "Bực này cơ mật lớn sự tình, hẳn là quả quyết sẽ không nói với thiếp thân; trong mắt hẳn, thiếp thân các

loại bất quá là cung cấp hấn đùa bỡn thái bố lô đỉnh mà thôi, địa vị sẽ không so với một cái Linh sủng cao hơn."

Điểm này Mộc Dịch cũng có thể đoán được, hấn nhượng mày, lại hỏi: "Cái kia Bành lão tổ sinh hoạt bắt đầu cuộc sống hàng ngày, người là hay không quen thuộc, hấn như thường ngày đều làm mấy thứ gì đó, đi qua những địa phương kia ?"

Hoàng phu nhân đáp: "Điểm này thiếp thân ngược lại là biết rõ một ít, lúc ban đầu vài năm, hấn đối thiếp thân vẫn có chút sủng ái, vì vậy thiếp thân có thể cả ngày làm bạn trái phải."

"Bành lão tổ trước kia mấy lần trùng kích Hư Đan kỳ cảnh giới không có kết quả, về sau dứt khoát buông tha cho tu hành. Hấn chỉ là mỗi ngày sáng sớm ngồi xuống một canh giờ, sẽ không lại tu hành. Vào ban ngày hấn thường đi Vô Lượng Tông tất cả nhà dò xét, Vô Lượng Tông phần lớn tài vật, nặng đại tông môn sự vụ, đều do hấn tự mình quản lý; có đôi khi hấn tâm huyết dâng trào, còn sẽ đích thân chỉ điểm Uy thiếu gia tu hành, bất quá mỗi lần hấn chỉ điểm sau đó, đều muốn giận dữ, tức giận mắng Uy thiếu gia không nên thân. Đã đến ban đêm, hấn liền cùng mấy cái thiếp tùy tùng pha trộn, thiếp thân gặp qua không ít hoang đường tình cảnh."

Nói đến đây, Hoàng phu nhân sắc mặt trở nên hồng, cũng may Mộc Dịch cũng không có như vậy sự tình nghe ngóng thêm nữa chi tiết,

Nàng ngừng lại một chút, tiếp tục nói:

"Ngẫu nhiên hấn cũng sẽ ra ngoài, nói là đi bái phỏng những thứ khác đan sĩ thông đạo, Huyền Hà Tông chính là hấn thường đi địa phương. Có mấy lần thiếp thân cũng cùng đi trái phải, nhưng mà hấn cùng với cái kia chút ít đan sĩ nói chuyện với nhau lúc, thiếp thân thường thường cần lảng tránh, nội dung cụ thể liền không được biết rồi."

Mộc Dịch nghe vậy nhú mào, hẳn hoàn toàn không có nghe được hữu dụng manh mối, hỏi hẳn: "Cái này Bành lão tổ có hay không có đặc thù nơi đi, nói thí dụ như, hẳn mỗi lần muốn đi Vô Lượng Tông cái nào đó phân đường hoặc ngọn núi lúc, dù sao vẫn là muốn tránh đi tai mắt, một mình hành động ?"

Hoàng phu nhân đau khổ suy tư một phen, lắc đầu nói ra: "Cái này ngược lại là không có. Hẳn tại trong Vô Lượng Tông hành động, rất hi hoan dẫn một nhóm lớn người, tùy thời nghe hẳn răn dạy phân phó, thiếp thân cũng thường bạn trái phải, chưa từng gặp hẳn một mình hành động."

"Vô Lượng Tông tài vật đâu? Tuyệt bút số lượng tinh thạch, đều là Bành lão tổ tự mình thu lấy sao ? Hẳn lại giấu ở ở đâu ?" Mộc Dịch tiếp tục truy vấn.

"Hẳn đều đã thu vào Càn Khôn đại ở bên trong, sau đó liền không biết tung tích, có lẽ hẳn một mực tồn tại tại Càn Khôn đại bên trong, có lẽ cất chứa đến địa phương khác." Hoàng phu nhân đôi mi thanh tú ngưng lại, đột nhiên, nàng nghĩ tới điều gì, nói ra: "Lại nói tiếp, hoàn toàn chính xác có một việc không giống bình thường."

"A, chuyện gì ?" Mộc Dịch tinh thần chấn động.

"Đó là mỗi năm đầu năm, Bành lão tổ vào ban ngày vừa lấy đi Vô Lượng Tông tuyệt bút tinh thạch, buổi tối cũng không có khiến thiếp thân hầu hạ. Ngày thứ hai, thiếp thân hướng hẳn vấn an lúc, thích hợp gặp hẳn chính cao hứng hướng Uy thiếu gia lời nói, cũng không có lảng tránh thiếp thân."

"Thiếp thân ở một bên nghe được, nguyên lai Bành lão tổ vừa mới đã nhận được một viên yêu đan, hẳn cố vũ Uy thiếu gia, nói nếu là hẳn có thể trước một bước tu luyện tới Cổ Nguyên Kỳ đại viên mãn cảnh giới, liền có thể đem yêu đan lưu cho hẳn, trợ giúp hẳn luyện hóa Kim Đan!"

"Yêu đan ?" Mộc Dịch hơi sững sờ, thật sự là hắc tại Bành lão tổ di vật trong đã tìm được một viên yêu đan.

"Nói như vậy, hắc là trong một đêm đạt được yêu đan đấy. Lúc nửa đêm, cũng không có gặp được hảo hữu, rất không có khả năng là thông qua giao dịch đạt được; nhiều như vậy nửa liền là thông qua săn giết Yêu thú đạt được yêu đan."

"Người nói là, Bành lão tổ đêm hôm đó đi yêu cốc ?" Mộc Dịch rung mình nói, trong yêu cốc, hoàn toàn chính xác khả năng có Kim Đan tu vi Yêu thú qua lại.

"Đúng vậy, thiếp thân lúc ấy cũng là như vậy suy đoán." Hoàng phu nhân nhẹ gật đầu.

Nói như vậy, đan sĩ là không cho phép tiến vào trong yêu cốc săn giết Yêu thú đấy, trừ phi là gặp cùng cấp bậc cường giả lớn Yêu thú, mới có thể ra tay. Nếu không trong yêu cốc tứ cấp phía dưới Yêu thú, đã sớm bị cái kia chút ít đan sĩ tàn sát "Dạ Ma Ẩn" giết không còn, đổi thành tuyệt bút tuyệt bút tinh thạch.

Mà trong yêu cốc cũng rất ít có Kim Đan Yêu thú qua lại sự tích, ít nhất Mộc Dịch ở chỗ này tu luyện cái kia vài năm, chưa từng nghe nghe thấy.

"Cái kia là chuyện khi nào ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động mà hỏi.

"Khi đó thiếp thân mới vừa tiến vào Vô Lượng Tông không đến một năm." Hoàng phu nhân nói ra, "Mộc tiên bối lúc kia có lẽ ngay tại Huyền Nghĩa Môn đi."

"Không tệ!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, lúc kia, Mộc Dịch đang tại Huyền Nghĩa Môn bên trong tu hành, ý đồ trùng kích Thần Du kỳ.

Nếu như trong yêu cốc xuất hiện Kim Đan Yêu thú, cái kia là bực nào lớn sự tình, Giang thị huynh muội cùng Mộc Dịch khẳng định cũng sẽ nghe được một ít tiếng gió.

Nhưng mà, việc này Mộc Dịch hoàn toàn không biết rõ tình hình, điều này nói rõ, phát hiện Kim Đan Yêu thú không lâu sau, Bành lão tổ liền ra tay đem Yêu thú giết chết, khiến chuyện này không có tuyên dương ra ngoài.

Bất quá, giết chết Kim Đan Yêu thú, bảo hộ trong yêu cốc sản yếu tu sĩ an nguy, này làm sao nói cũng là "Vì dân trừ hại" ánh sáng chói lợi sự tích, lấy Bành lão tổ hảo đại hi công, xưng bá một phương tính cách, vì cái gì sẽ không trắng trợn tuyên dương việc này ?

Trừ phi, Bành lão tổ không muốn làm cho người biết rõ, hấn đi yêu cốc!

Nói một cách khác, Bành lão tổ tại trong yêu cốc, khả năng còn có cái khác bí mật, mà hấn giết chết Kim Đan Yêu thú, nói không chừng chỉ là vừa đúng gặp được, thuận tay diệt chi.

Báo trước nhớ tới Bành lão tổ ngày đó vào ban ngày vừa thu một số lớn tinh thạch, Mộc Dịch phỏng đoán, Bành lão tổ Tàng Bảo các, có khả năng ngay tại trong yêu cốc!

Bởi như vậy, mặc dù là bên người đệ tử, cũng rất khó nhìn thấu.

Mộc Dịch đem manh mối từ đầu dư vị một lần, lại hướng Hoàng phu nhân tra hỏi vài câu, trở nên cảm thấy, bản thân phỏng đoán khả năng không nhỏ!

"Đa tạ Hoàng phu nhân bẩm báo, những thứ này tinh thạch mời phu nhân nhận lấy, bất quá, Mộc mỗi hôm nay yêu cầu sự tình, kính xin phu nhân không muốn nói cho người khác!" Mộc Dịch chứa cười nói.

"Vâng! Thiếp thân không dám." Hoàng phu nhân nhận lấy tinh thạch, cao hứng rời đi.

Hoàng phu nhân đi rồi, Mộc Dịch lâm vào con trầm ngâm.

"Yêu cốc không nhỏ, nên từ chỗ nào điều tra lên?" Mộc Dịch nhíu mày.

Cũng may Mộc Dịch từng ở đằng kia trong yêu cốc săn yêu đã lâu, đối cái kia yêu cốc có thể nói là hết sức quen thuộc.

Mộc Dịch nghĩ đến, Tàng Bảo các chỗ, không thể nào là tu sĩ tu đồ thường đi săn yêu địa điểm, bởi như vậy, rất có thể sẽ có người đánh vỡ Bành lão tổ ra vào Tàng Bảo các lúc tình cảnh.

Cũng không thể nào là Thanh Tùng Cương sau cái kia mấy khu vực, Mộc Dịch từng tại chỗ đó chẳng phân biệt được ngày đêm săn yêu, chưa bao giờ gặp được qua Bành lão tổ bọc này cao nhân.

Đem những địa điểm này từng cái bài trừ về sau, chỉ còn lại mấy chỗ yêu cốc "Cấm địa, . Cái gọi là cấm địa, chính là chỉ khả năng có Kim Đan Yêu thú qua lại địa phương, hoặc là Yêu thú sào huyệt tập trung chỗ, tính nguy hiểm thật lớn, đã liên lúc trước có thể đơn giản giết chết tứ cấp Yêu thú Mộc Dịch, cũng không dám tự tiện xông vào.

Hôm nay Mộc Dịch đoán được trong cấm địa khả năng khác có huyền cơ, hơn nữa chính hắn cũng đã là đan sĩ tu vi, đi yêu cốc cấm địa tìm tòi, hoàn toàn có thể thực hiện.

"Đi trước trong yêu cốc tìm một chút, nếu như thực đang không có manh mối, lại đi Vô Lượng Tông tìm hiểu tiếng gió!" Mộc Dịch nghĩ như thế đến.

Hôm nay Vô Lượng Tông, chỉ có hai ba mươi tên tu sĩ tọa trấn, hoàn toàn không thể cùng Mộc Dịch như vậy đan sĩ chống lại, chỉ cần Mộc Dịch

nguyện ý, hoàn toàn có thể đem Vô Lượng Tông từ trên xuống dưới đều lật qua tra rõ mấy lần.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Bành lão tổ ban đêm đi yêu cốc, có lẽ là vì tranh tai mắt của người, có lẽ là mở ra cái này Tàng Bảo các lúc khác có huyền cơ, cần tại ban đêm tiến hành. Ngày hôm nay màu không còn sớm, ta dứt khoát nhiều chờ một lát, vào đêm sau lại đi chỗ đó yêu cốc điều tra."

Sau đó, lợi dụng trong khoảng thời gian này, Mộc Dịch tại A Khí cùng Giang Nhất Văn đám người cùng đi xuống, tại Huyền Nghĩa Môn đi thăm một phen.

Huyền Nghĩa Môn tự nhiên lúc cường tráng lớn thêm không ít, hơn nhiều rất nhiều lần các kiến trúc, bất quá Mộc Dịch ngạc nhiên chứng kiến, cái kia Tụ Linh Thụ viên trong đã từng thập phần thuộc tính nhà gỗ nhỏ, vẫn còn đang chỗ cũ.

A Khí nói ra: "Sư phụ, cái này gian nhà gỗ chúng ta một mực lưu lại, mỗi ngày đều có người quét dọn thanh lý, cách mỗi nửa năm sẽ sửa chữa một phen, sư phụ có nên đi vào hay không nhìn xem?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đẩy ra cửa gỗ, gặp được một cái bàn gỗ, một chút chiếc ghế, cùng một cái giường gỗ. Mấy thứ này, Mộc Dịch đã quen thuộc lại lạ lẫm, bất quá cách nhau vài chục năm, rồi lại cảnh còn người mất giống như một giấc chiêm bao.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Tầm Bảo

Ban đêm, Mộc Dịch ly khai Huyền Nghĩa Môn, lặng yên không một tiếng động tiến nhập trong yêu cốc. .

Hoàn cảnh nơi này địa thế, Mộc Dịch đã từng hết sức quen thuộc, vì vậy không cần bất luận kẻ nào dẫn đường.

Lấy đan sĩ tốc độ phi hành, mặc dù Mộc Dịch cố ý thu liễm khí tức pháp lực, cũng so với năm đó hãn hành động Tích Cốc kỳ tu sĩ lưu lạc yêu cốc lúc mau lẹ hơn.

Mặc dù là ban đêm, tuy rằng chỉ có một vòng trăng khuyết vẩy ra nhàn nhạt kim ngân ánh sáng rực rỡ, nhưng có Âm Dương Thần Mộc tương trợ Mộc Dịch, vẫn đang có thể đem cảnh vật chung quanh từng chút một chi tiết cùng thiên địa nguyên khí biến hóa rất nhỏ được biết tại tâm.

Huống chi, Mộc Dịch trong tay còn có như vậy "Tàng Bảo các lệnh bài", có vật ấy nơi tay, tìm được Tàng Bảo các sẽ phải dễ dàng nhiều.

Mộc Dịch rút vào một tia pháp lực, tiến vào Tàng Bảo các lệnh bài bên trong, người kia mặt ngoài phù văn bị pháp lực đều thấp sáng, lệnh bài mặt ngoài phát ra một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ.

Mộc Dịch liền cầm trong tay cái này đã kích phát lệnh bài, dùng Âm Dương Thần Mộc xem xét chung quanh, sau đó bay về phía mỗi một chỗ khả nghi địa phương.

Chỉ cần cùng Tàng Bảo các gần vừa đủ, này cái đã kích phát lệnh bài, nên có thể khởi động Tàng Bảo các cấm chế, như vậy, Tàng Bảo các liền

bại lộ tại Mộc Dịch trước mặt.

Lại nói tiếp dễ dàng, nhưng yêu cầu lớn như vậy một khu vực, thật muốn một trường một trường loại bỏ, chỉ sợ mấy năm cũng không có thể hoàn thành.

Vì vậy, Mộc Dịch chỉ có thể lựa chọn tính đi vài miếng cấm địa, Tàng Bảo các tại đó khả năng khá lớn.

Ngoài ra, Mộc Dịch còn đem hỏa linh thả ra, khiến hắc biến ảo thành một cái hỏa tiễn, mũi tên chỉ hướng hỏa linh cảm ứng được đấy, thiên địa nguyên khí có chút dị thường địa phương.

Hỏa linh chính là nguyên khí thân thể, đối tại thiên địa nguyên khí cảm ứng, có đôi khi so với Mộc Dịch như vậy đan sĩ dụng thần niệm cảm ứng càng thêm nhạy cảm.

Hơn nữa, Mộc Dịch huyết mạch cũng có thể cảm ứng thiên địa nguyên khí, nhất là hỏa thuộc tính thiên địa nguyên khí, cảm ứng càng thêm cẩn thận rõ ràng, hơn xa qua thần niệm cảm ứng.

Chỉ tiếc, cái kia Tàng Bảo các cấm chế, không nhất định là hỏa thuộc tính pháp trận.

Tại vài loại có lợi điều kiện dưới sự trợ giúp, Mộc Dịch đang tìm khắp nơi ba chỗ cấm địa sau. Rốt cuộc có phát hiện!

Hắc và hỏa linh đều phát giác được, khi hắc cầm trong tay Tàng Bảo các lệnh bài tới gần một cái hồ nước lúc, bên trong hồ thiên địa nguyên khí, tựa hồ có một chút như vậy chút chấn động.

Điểm ấy chấn động, cực kỳ nhỏ. Nếu không phải Mộc Dịch đã là Kim Đan kỳ tu vi. Chỉ sợ còn không phát hiện được.

Ngược lại là hỏa linh kia, rõ ràng cũng cảm ứng được, đủ thấy kia tại thiên địa nguyên khí trên sự cảm ứng, hoàn toàn không thua bởi Mộc Dịch như vậy đơn sơ.

Mộc Dịch không chút do dự lặn vào trong hồ nước.

Lấy hãn cao như vậy giai Tu tiên giả. Tâm niệm vừa động phía dưới, bên ngoài thân tự nhiên mà vậy liền tràn ra một tầng pháp, cái kia chút ít hồ nước liền không cách nào xâm nhập pháp mảy may.

Hồ nước rất sâu, Mộc Dịch một đường đi xuống hơn trăm trượng, cảm ứng được một cổ có chút mãnh liệt khí tức.

"Rõ ràng còn có Yêu thú!" Mộc Dịch hơi sững sờ.

Lập tức. Chung quanh hồ nước kịch liệt lắc lư, hình thành một cổ vòng xoáy, một cái khổng lồ Bát Trảo Ô Tặc từ đáy hồ nước bùng ra đột nhiên toát ra, cái này cổ vòng xoáy đúng là con mực xoáy lên đấy.

"Hừ!" Mộc Dịch hừ lạnh một tiếng, trong lúc đó đem thu liễm khí tức phóng xuất ra.

Cái này vô hình khí tức, rồi lại dường như có được cực lớn uy năng, đem chung quanh hãn hồ nước sinh sôi bức mở mấy trượng, mà cái kia hồ nước vòng xoáy cũng bị chấn chịu ngưng tụ.

Con mực thể mới biết, đến nhân khí tức cường đại. Tu vi có thể so sánh nó cao hơn!

Con mực ngược lại cũng có chút linh trí, nó vội vàng há miệng một phun, một đoàn nồng đậm mực nước giống như nọc độc phun ra, nhanh chóng rót vào chung quanh trong hồ nước, lập tức khiến Mộc Dịch trước mắt tối sầm lại.

Mộc Dịch điềm tĩnh tế ra một tầng hộ thể ánh lửa. Những thứ này mực nước nọc độc hoàn toàn không cách nào đối với hấn tạo thành uy hiếp.

Sinh Linh đại bên trong Tiểu Mao Cầu rồi lại ngốc không thể, tại nó năn nỉ xuống, Mộc Dịch đem thả ra, người kia lập tức há miệng điên cuồng hút.

Cái kia nồng đậm mực nước nọc độc. Vậy mà đều bị Tiểu Mao Cầu nuốt vào trong bụng, cũng không biết cái này đầu không lớn Tiểu Mao Cầu. Đến tột cùng là như thế nào nuốt vào cái này rất nhiều nọc độc đấy!

Mực nước nọc độc bị Tiểu Mao Cầu nuốt vào về sau, Mộc Dịch trước mắt khôi phục nhàn nhạt ánh sáng, cái kia con mực đã thừa cơ trốn ra trăm trượng có hơn.

Mộc Dịch muốn đuổi giết nó, đã sớm động thủ, nhưng Mộc Dịch rồi lại không có hứng thú đối phó cái này chỉ tam cấp Yêu thú.

Mộc Dịch đã phát hiện, ngay tại con mực ẩn núp đáy hồ chỗ, có một tảng đá lớn, phía trên có nhàn nhạt Linh quang chớp động.

Hơn nữa trên đá lớn, có một cái lòng bài tay lớn nhỏ khảm rãnh, từ hình dạng lớn nhỏ nhìn lên, đúng dễ dàng dung hạ Mộc Dịch trong tay lệnh bài!

"Đã tìm được!" Mộc Dịch đại hỉ, cũng không biết cái kia con mực là hồ này bản thảo gốc thân thì có Yêu thú, còn là Bành lão tổ thuần dưỡng Linh sủng, cố ý thả ở đây trông coi Tàng Bảo các.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, bên ngoài thân hộ thể ánh lửa càng lớn, làm tốt phòng họa biện pháp về sau, Mộc Dịch đem trong tay Tàng Bảo các lệnh bài, đưa vào trên đá lớn khảm trong máng.

Chợt, cự thạch mặt ngoài Linh quang lớn chợt hiện, vậy mà nổi lên một cái hơn một trượng lớn nhỏ truyền tống màn sáng.

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi chui vào màn sáng bên trong, sau một khắc, hắt hai mắt tỏa sáng.

"Hảo thứ nhân!" Mộc Dịch nhường mảy, chờ hắt tập trung nhìn vào, vừa rồi chói mắt lại là vô số chồng chất như như ngọn núi tinh thạch!

"Ha ha, quả nhiên đi tới Tàng Bảo các!" Mộc Dịch đại hi.

Một tầng kim mang khi hắt trong đôi mắt lập loè, hắt còn vận dụng Âm Dương Thần Mục, bởi như vậy, trong nhà đá nếu có cái gì cơ quan cạm bẫy, rất khó chạy ra hắt mắt thần.

Cái này Tàng Bảo các, là Bành lão tổ ý định ngày sau lưu cho hậu bối đây, không có trăm phương ngàn kế thiết lập đủ loại khó khăn, chỉ cần biết rằng địa điểm, cầm trong tay lệnh bài, có thể đơn giản tiến vào.

Hắt không nghĩ tới, lệnh bài sẽ rơi vào Mộc Dịch trong tay, hơn nữa cái này che giấu cực kỳ Tàng Bảo các địa điểm, rõ ràng cũng bị Mộc Dịch tìm được!

Mộc Dịch dò xét chung quanh, phát hiện nơi đây chỉ là một cái hơn mười trượng vuông nhà đá, không tính quá lớn. Nhà đá trên vách tường hiện ra Linh quang, đúng là pháp trận kích phát bộ dáng, nói rõ cái này bốn phía đều bị pháp trận thủ vững, chỉ có thông qua truyền tống màn sáng ra vào.

Trong nhà đá có hai ba sắp xếp giá gỗ, những thứ này giá gỗ sử dụng vật liệu gỗ, cũng là thập phần chắc chắn Xích Thiết Mộc, lại không bình dị hư thối.

Trên giá gỗ, để đó nhiều loại pháp khí, phẩm chất không tầm thường, Mộc Dịch thoáng đoán chừng một chút, đại khái không dưới hơn trăm kiện.

Về phần nhà đá một góc chất đồng tinh thạch, số lượng liền hết sức kinh người rồi.

Những thứ này tinh thạch tuyệt đại bộ phận đều là cấp hai, tam giai tinh thạch, cũng có số ít tứ giai tinh thạch, số lượng luôn luôn vạn miếng trở lên, Mộc Dịch thô sơ giản lược đoán chừng, những thứ này tinh thạch tổng giá trị, có lẽ tại trăm vạn trở lên!

Trừ lần đó ra, bên vách đá trên còn đưa có hơn mười cái rương lớn, đều là rộng mở, bên trong lấy nhiều loại nguyên vật liệu, có xích thiết khoáng thạch, tinh đồng nguyên thạch, các loại mỹ ngọc, trong cấp thấp phù chỉ, rất nhiều cấp một hai cấp yêu thú tài liệu vân vân, những thứ này đều là tu tiên giới thập phần thông thường nguyên liệu bảo vật.

Bất quá cái kia Bành lão tổ hiển nhiên không là ưa thích thu thập người, những bảo vật này chất đông tương đối lộn xộn, hỗn tạp một đoàn; bao gồm cái kia chút ít tinh thạch, cũng không có theo như phẩm giai tách ra, mà là lung tung chồng chất tại góc tường.

Đoán chừng cái kia Bành lão tổ mỗi lần tới nơi đây, chỉ là đem thu tập được tinh thạch hương góc tường lung tung quăng ra, bảo vật cũng là tùy tiện ném vào một miệng bảo trong rương, chỉ có thành phẩm pháp khí, ngược lại là bày tại hai cái trên giá gỗ, nhưng cũng không được rất chỉnh tề.

Thô sơ giản lược xem xét một phen về sau, Mộc Dịch trong lòng thất kinh, một cái tông môn mấy trăm năm tích góp, quả nhiên không phải chuyện đùa.

Những bảo vật này, đủ để trong một đêm thành lập lên một tòa trung đẳng tông môn, chỉ cần có đan sĩ tọa trấn.

Nếu là hậu nhân bất tài, không cách nào đem Vô Lượng Tông quản lý ngay ngắn rõ ràng, những bảo vật này, cũng thỏa mãn Bành lão tổ hậu nhân thành lập lên một cái nghìn năm không suy tu tiên gia tộc.

"Sớm biết như vậy, là hơn mang mấy cái dung lượng lớn Càn Khôn đại rồi!" Mộc Dịch cười khổ nói.

Cái kia chút ít tinh thạch cùng pháp khí, hẳn ngược lại là có thể mang đi, nhưng những thứ này một rương lớn một rương lớn nguyên vật liệu, nhưng không cách nào toàn bộ chứa vào Càn Khôn đại trong.

"Nhìn xem cái kia chút ít trong rương, có thể hay không có Càn Khôn đại!" Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ đến.

Càn Khôn đại cùng những tài liệu kia, phù chỉ, pháp khí giống nhau, cũng thuộc về khai tông lập phái cơ bản đồ dùng, nói không chừng nơi đây cũng chuẩn bị có không ít.

Mộc Dịch liền tại đây hơn mười chỉ cực lớn bảo rương trong giỏ đứng lên.

Thuận tiện, Mộc Dịch cũng đem những bảo vật này phân loại kiểm kê một phen.

Kiểm kê bảo vật, nhất là kiểm kê thuộc về mình bảo vật, coi như là một kiện tương đối làm cho người sung sướng sự tình, Mộc Dịch không ngại vì thế dùng nhiều phí một hai canh giờ.

Quả nhiên, tại một đồng phù chỉ phía dưới, Mộc Dịch đã tìm được một chồng giống như đúc Càn Khôn đại. Những thứ này Càn Khôn đại đều là mới tinh đấy, chưa từng sử dụng qua, dung lượng cũng không được rất lớn, nhưng số lượng rồi lại có không ít, thỏa mãn Mộc Dịch đem nơi đây bảo vật toàn bộ trang phục đi.

Mộc Dịch liền đem bảo vật hết thảy thu hồi, bình thường một loại bảo vật tài liệu, liền trang phục một cái Càn Khôn đại, chứa không nổi liền trang phục hai cái; cái kia chút ít pháp khí cũng hết thảy chứa vào một cái Càn Khôn đại trong; về phần tinh thạch, tất bị Mộc Dịch toàn bộ đã thu vào bản thân vốn có Càn Khôn đại bên trong.

Đóng gói thu bảo vật công tác, Mộc Dịch trọn vẹn đã làm một canh giờ.

Lúc này, Mộc Dịch toàn thân treo hai ba mươi cái căng phòng Càn Khôn đại, trong tay áo còn có giấu hai cái, bộ dáng rất đúng cổ quái.

Mà Tàng Bảo các đã rỗng tuếch, giá gỗ, bảo rương, đều bị Mộc Dịch lật ra cái úp sấp.

"Có lẽ lại không có có bảo vật gì rồi a!" Mộc Dịch cảm thấy mỹ mãn, chuẩn bị rời đi.

Có lẽ là xuất phát từ thói quen cẩn thận, tại trước khi rời đi, hắn vừa cẩn thận đánh giá gian phòng này trống trơn nhà đá một phen.

Mộc Dịch hai cái đồng tử kim mang lập loè, hắn lại vận dụng Âm Dương Thần Mục.

"Ồ!"

Đang muốn ly khai Mộc Dịch, vậy mà phát hiện quỷ dị chỗ!

Ở đằng kia chút ít tinh thạch trước kia chỗ góc tường xuống, thậm chí có hơi hơi thiên địa nguyên khí chấn động.

Mộc Dịch đem hỏa linh thả ra, người kia ở giữa không trung vây quanh Mộc Dịch lượn vòng một tuần sau, đột nhiên cực kỳ hưng phấn biến ảo đứng lên, nó hóa thành một chỉ hỏa tiễn, mũi tên trực chỉ cái kia chỗ góc tường.

Âm Dương Thần Mục cùng hỏa linh, đều phát hiện nơi này bất thường, hơn nữa từ hỏa linh biểu hiện đến xem, tựa hồ còn có chút kích động.

Mộc Dịch khóe miệng hơi vĩnh: "Ha ha, Bành lão tổ quả nhiên lưu lại một tay! Xem ra cái này góc tường khác có huyền cơ, có lẽ chính thức cường đại bảo vật, đều ở đây trong!"

Lúc trước phát hiện bảo vật, tuy rằng tổng giá trị rất cao, nhưng đều là bình thường tinh thạch pháp khí tài liệu, chỉ là số lượng to lớn lớn mà thôi; mà Bành lão tổ tu hành mấy trăm năm, hơn phân nửa còn góp nhặt một ít trân quý hơn cao hơn giai bảo vật.

"Bành lão tổ có thể hay không cho hậu nhân lưu lại một chút ít Pháp bảo, hoặc là Pháp bảo tài liệu ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động. .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Bất Tử Thần Thể

Mộc Dịch đi vào cái kia chỗ góc tường, cẩn thận xem xét mặt đất thạch bích.

Nơi đây sử dụng vật liệu bằng đá, đều là một loại gọi là Ngũ Cương Nham ngọc thạch. Loại này vật liệu bằng đá tại tu tiên giới cũng không hiếm thấy, bởi vì chất liệu chắc chắn, lại có thể chống cự đại bộ phận pháp thuật công kích, vì vậy thường dùng tại buồng luyện công, luyện khí phòng các loại chỗ tu kiến.

Mộc Dịch dò xét dò xét, hẩn tìm không thấy cơ quan, hoặc là nói nơi đây căn bản không có cơ quan, phải dùng sức mạnh đại pháp thuật trực tiếp oanh phá tầng này dày đặc Ngũ Cương Nham, mới có thể đạt được nấp trong nơi này bảo vật.

Nếu dùng uy lực cường đại pháp thuật điên cuồng tấn công nơi này, Mộc Dịch có năm chắc rất nhanh đem cái này nham thạch nổ nát; nhưng hẩn sợ làm như vậy sẽ không cẩn thận tổn thương dưới mặt đá bảo vật.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, liền có chủ ý.

Hẩn tay áo nhẹ nhàng run lên, một đạo hỏa quang lóe lên, một thanh đỏ thẫm bảo kiếm tại trong ngọn lửa bay ra, trên thân kiếm ánh sáng đỏ lưu động, giống như bọc lấy một tầng hỏa diễm.

Đây chính là được từ Bành lão tổ Nguyên Hỏa Kiếm Pháp bảo, một thân hỏa chân nguyên Mộc Dịch, đồng dạng có thể thao túng kiếm này.

Mộc Dịch cũng dùng hai ngón tay, đánh ra một đường kiếm quyết, chui vào Nguyên Hỏa Kiếm ở bên trong, người kia trong lúc đó ánh lửa bắn ra bốn phía, thân kiếm dường như trong suốt bình thường.

Nguyên Hỏa Kiếm hóa thành một đạo ánh lửa, "Sát" một cái liền chém vào Ngũ Cương Nham bên trong, Tam Xích Kiếm phong toàn bộ chui vào trong đó.

Lập tức, Nguyên Hỏa Kiếm tại Mộc Dịch dưới sự thao túng, tại Ngũ Cương Nham bên trong tìm một vòng, chém xuống một lớn khối cự thạch.

Mộc Dịch đơn chương vỗ, một đường Hỏa Long lập tức từ lòng bàn tay bay ra, đem cái này khối cự thạch nổ nát.

Mảnh đá văng khắp nơi ở bên trong, Nguyên Hỏa Kiếm tiếp tục hướng Ngũ Cương Nham chém tới, chỉ chốc lát mà, liền gọt ra một cái thật sâu động lớn, xâm nhập mấy trượng.

Rốt cuộc, Mộc Dịch chứng kiến, dưới mặt đá trước mặt, có một cái đen kịt Âm Các.

Mộc Dịch hướng Âm Các trong đưa vào một khối Dạ Minh Châu, đem chỗ đó chiếu sáng.

"Cổ thi!"

Mộc Dịch chợt chứng kiến, cái này không lớn Âm Các ở bên trong, vậy mà cất giấu một cổ cổ thi.

Bành lão tổ vậy mà tại lưu cho hậu nhân Tàng Bảo các tối tàng ở bên trong, cất giấu một cổ cổ thi, cái này sâu sắc ngoài Mộc Dịch dự kiến.

Mộc Dịch vừa sợ vừa nghi, hẩn tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng cái này cổ thi nhìn lại.

Này là cổ thi là trung niên nam tử bộ dáng, bên ngoài thân da thịt khô cằn hiện lên màu nâu đậm, hai mắt nhắm nghiền, cũng không biết tồn tại bao nhiêu năm.

Cổ thi trên thân không có Càn Khôn đại, bất quá cổ thi trong miệng, rồi lại cắn một cái màu đỏ sậm dao găm, dao chiều cao ước hẹn ba tấc, không có dao chuôi, như là Tu tiên giả thường dùng phi đao.

"Cái này dao găm, ngược lại là cùng Huyết Nha Nhận có vài phần tương tự, không biết là pháp khí còn là Pháp bảo ?" Mộc Dịch nhướng mày, dao găm hoàn toàn không có pháp lực kích phát, xem không đến cụ thể phẩm chất.

Mộc Dịch cẩn thận hướng cái này dao găm nhìn lại, phát hiện dao trên thân có khắc một cái Huyết Sắc Tiểu Long, xoay quanh tại dao găm phía trên. Dao đuôi chính là đuôi rồng, dao nhọn bị cổ thi ngậm ở miệng, nhìn không tới.

Mộc Dịch cách không hừ trảo, muốn đem cái kia dao găm lấy ra, kết quả pháp lực một cuốn phía dưới, cái kia dao găm mang theo cổ thi cùng nhau hướng Mộc Dịch đánh tới, dọa Mộc Dịch nhảy dựng.

"Cẩn vô cùng nhanh!" Mộc Dịch nhướng mày.

"Vị tiền bối này, xin lỗi!" Mộc Dịch khẽ quát một tiếng, duỗi ngón nhẹ nhàng bắn ra, một cái đậu nành lớn nhỏ hỏa cầu đánh về phía cổ thi hàm răng, lập tức "Oanh" phát ra một tiếng nổ bùng.

Mộc Dịch thử nữa thử, vẫn đang không thể đem dao găm từ cổ thi trong miệng rút ra.

"Có cổ quái!" Mộc Dịch sắc mặt biến hóa, hăn đơn chương vũ, một đường Hỏa Long đánh về phía cổ thi mặt.

Oanh trong một tiếng nổ vang, cổ thi bị oanh đã bay ngoài mây trượng, nhưng mà ánh lửa sau đó, cổ thi vẫn đang chăm chú cắn dao găm, hơn nữa Mộc Dịch tế ra pháp thuật, căn bản không có đối cổ thi tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Mộc Dịch hai ngón một chút, kiếm quyết đánh ra, Nguyên Hỏa Kiếm giương cao một trăm, bổ vào cổ thi trên thân.

"Đ...A...N...G...G!" Một tiếng nặng nề âm thanh truyền ra, Nguyên Hỏa Kiếm trăm tại cổ thi trên thân, giống như trăm đã đến cứng cõi vô cùng kim ngọc, chẳng những không có trăm phá cổ thi thân thể, thậm chí ngay cả một tia vết kiếm đều không có để lại!

"Không đúng, không phải là không có lưu lại vết kiếm! Mà là vết kiếm rất nhanh biến mất!"

Mộc Dịch kinh hãi, vội vàng lại chém một kiếm.

Lúc này đây, hẳn thấy rất rõ ràng, Nguyên Hỏa Kiếm trăm tại cổ thi trên cánh tay về sau, để lại một đường nhẹ nhàng vết kiếm, nhưng kiếm này vết tích rõ ràng rất nhanh biến mất, cổ thi vẫn đang hoàn hảo không tổn hao gì.

"Bất tử thần thể!" Mộc Dịch kinh hãi cực kỳ thốt ra.

Hắn chỉ ở một bộ chuyên môn ghi chép tu tiên giới cái kia chút ít thiệt giả khó phân biệt truyền thuyết trong điển tịch, đã từng gặp có quan hệ cái này bất tử thần thể ghi chép, chỉ là trong truyền thuyết, loại này thần thể đã sớm tuyệt tích không biết bao nhiêu nghìn năm, căn bản không có phương pháp tu luyện, cũng không người nào biết thiệt giả.

Chỉ là nghe đồn, bất tử thần thể đại thành về sau, chẳng những là đao thương bất nhập, trăm pháp bất xâm, hơn nữa có thể lịch kiếp trùng sinh, bất luận đã bị bao nhiêu tổn thương, đều có thể tự hành chữa trị.

Mộc Dịch trước kia vẫn cho rằng trên đời này không có cái gì bất tử thần thể, bởi vì Tu tiên giả tu luyện đều là đan điền chân nguyên, tu luyện tới cảnh giới cao nhất, chính là Nguyên Anh đại thành, tương đương với một cái tinh khiết pháp lực ngưng tụ ra bản thân, lúc này Tu tiên giả liền có thể thoát ly nguyên bản thân thể trời buộc, Nguyên Anh xuất khiếu, lấy pháp thể phi thăng Tiên Giới, vứt bỏ thân thể.

Mà chuyên môn tu luyện thân thể công pháp, hoàn toàn chính xác cũng có, nhưng đều là phạm nhân cùng cấp thấp tu sĩ mới dùng, đẳng cấp cao Tu tiên giả rất ít tu luyện thân thể, bởi vì này sao làm rõ ràng cho thấy được không bù mất —— đem đi tới phi thăng lúc, tóm lại muốn bỏ xuống thân thể đấy.

Về sau, Mộc Dịch đạt được 《 Thần Mạch Quyết 》 về sau, ý tưởng đã có biến hóa. Bởi vì Thần Mạch Quyết trong nhắc tới, Thần Mạch đại thành sau đó, có thể tích huyết hóa thần, lúc này Tu mạch giả, đã là "Bán Thần thân thể", có thể phá giới phi thăng.

《 Thần Mạch Quyết 》 hoàn toàn không có nói tới Nguyên Anh chuyện này, cũng không có cái gì xuất khiếu mà nói, mà cái kia "Bán Thần thân thể", nghe tựa hồ cùng thân thể cũng có liên quan.

Hóa thần như vậy xa xôi cảnh giới, đối Mộc Dịch mà nói thập phần xa vời, hẳn có thật nhiều hoang mang không cách nào giải đáp, hẳn biết rõ, chỉ có chờ tu vi của mình từng bước một tăng lên, mới có thể lĩnh ngộ đạo lý trong đó.

Hôm nay gặp được một cỗ thân thể cường đại như thế "Bất tử thần thể", Mộc Dịch không khỏi miên man bất định.

Nếu như là một cỗ bất tử thần thể cổ thi, cái kia Bành lão tổ trình trọng chuyện lạ đem đưa vào bí mật này địa phương, cũng rất nói đi qua.

"Không biết Bành lão tổ là như thế nào phát hiện này là cổ thi đấy! Hẳn nhất định cũng muốn rất nhiều phương pháp, nhưng đều không thể đem dao găm từ cổ thi trong miệng rút ra."

"Nói một cách khác, bình thường phương pháp, là không thể nào lấy ra dao găm đấy!"

"Cái kia nên làm như thế nào đâu?"

Mộc Dịch thì thảo tự nói, lâm vào trầm ngâm.

Cổ thi là bất tử thần thể, mà trong miệng nó chăm chú ẩn chứa dao găm, tất nhiên cũng vật phi phạm!

"Đợi một chút, bất tử thần thể cùng Bán Thần thân thể, nghe tựa hồ có chút tương tự."

"Đều là cái gì thần thể, cái này 'Thần ' có hay không cùng 《 Thần Mạch Quyết 》 'Thần' có quan hệ ?"

Mộc Dịch nghĩ tới đây, bỗng nhiên liên tưởng tới, hắc tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 tiểu thành về sau, kinh mạch tự mình khôi phục có thể lực đại tăng, mặc dù là tay cụt mọc lại, cũng cũng không khó khăn.

Từ điểm này nhìn, hắc tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 sau thân thể, cùng cái này "Bất tử thần thể" có chút tương tự, chỉ là người kia đối chắc chắn, khôi phục năng lực càng mạnh hơn nữa!

"Mặt khác, cái này cổ thi thân thể mạnh như thế, có thể hay không cũng từng tu luyện qua cùng loại 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp ?"

"Nếu như là, cái này cổ thi khi còn sống, hơn phân nửa cũng có cùng ta cùng loại đặc thù thần mạch, cũng là cái gì 'Thần dân' !"

"Nếu như trở lên phỏng đoán đều là đối với đây, cái này kiện dao găm, hơn phân nửa cũng là cần dùng huyết mạch tế luyện bảo vật! Nó thuộc về 《 Thần Mạch Quyết 》 theo như lời huyết khí hoặc thần khí, tựa như Huyết Nha Nhận giống nhau!"

《 Thần Mạch Quyết 》 nhắc tới, huyết khí tương đương với pháp khí, thần khí tương đương với Pháp bảo, Mộc Dịch đạt đến Nguyên Mạch Kỳ tu vi, đã có thể dùng huyết mạch tế luyện thần khí.

Nói một cách khác, bất luận cái này dao găm là giống như Huyết Nha Nhận giống nhau huyết khí, còn là phẩm chất cao hơn thần khí, Mộc Dịch huyết mạch, cũng đã có thể đem tế luyện một phen.

Mộc Dịch sinh ra một cái người can đảm ý tưởng: "Bất luận nó là huyết khí còn là thần khí, chỉ cần ta nhỏ vài giọt tinh huyết, liền có thể biết rõ!"

"Hơn nữa nếu như ta đã đoán đúng, có thể dùng tinh huyết thao túng dao găm, nói không chừng có thể đem từ cổ thi trong miệng rút ra!"

Hắn phỏng đoán, một khâu khâu trừ một khâu, có tình có lý; Mộc Dịch suy đi nghĩ lại, càng ngày càng hưng phấn, càng ngày càng kích động.

"Nhất định chính là như vậy!"

Mộc Dịch nói xong, hắn đem Nguyên Hỏa Kiếm trâu vào trong tay, thò tay tại Nguyên Hỏa Kiếm mũi kiếm chỗ nhẹ nhàng một vòng.

Lòng bàn tay của hắn chỗ lập tức bị kéo lên một đường miệng máu, lập tức vài giọt đỏ tươi máu huyết từ miệng vết thương chảy ra, bị Mộc Dịch nắm tay nhỏ tại dao găm phía trên.

Mộc Dịch liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào dao găm, mà cùng lúc đó, hắn lòng bàn tay miệng vết thương, đã ở ánh sáng màu đỏ lóe lên trung lập khắc đỉnh chỉ đỏ máu, miệng vết thương cũng đang nhanh chóng

khép lại, rất nhanh liền triệt để biến mất, liền nhẹ nhàng vết máu đều không có để lại.

Chuôi này bị cổ thi cắn chặt dao nhọn dao găm, tại tiếp xúc đến Mộc Dịch máu huyết về sau, mới đầu cũng không có thay đổi gì, khiến Mộc Dịch có chút hoang mang.

Lập tức, Mộc Dịch nghĩ tới điều gì, hần tâm niệm vừa động, kích phát tinh huyết trong ắn chứa tinh túy chân nguyên.

Lập tức, ánh lửa lóe lên ở bên trong, cái kia vài giọt tinh huyết lấy tốc độ cực nhanh, xông vào dao găm bên trong, không có để lại một chút vết máu.

Mà dao găm vào lúc này, cũng trong lúc đó đại biến đứng lên!

Dao găm hấp thu Mộc Dịch máu huyết về sau, dao trên thân nổi lên một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, mà dao trên thân Tiểu Long phù văn, càng là trong lúc đó trở nên đỏ bừng như máu, đối phát ra một tầng sáng ngời huyết quang.

Càng làm cho người ngạc nhiên chính là, cái này Tiểu Long dường như sống lại, vậy mà tại dao trên thân xoay quanh đứng lên, chỉ là nó đầu rồng vẫn đang bị cổ thi cắn, tựa hồ không thể gãy giũa.

"Ha ha, quả nhiên có thể!"

Mộc Dịch đại hỉ, cái này dao găm quả nhiên là cần thần dân huyết mạch mới có thể kích phát bảo vật!

"Ta tới giúp ngươi!" Mộc Dịch hưng phấn nói, hần lần nữa cắt vỡ bàn tay, bài trừ đi ra vài giọt tinh huyết, nhỏ tại dao găm trên.

Dao găm lập tức đem Mộc Dịch máu huyết hấp thu sạch sẽ, trong chốc lát, dao găm ánh lửa đại thịnh, cái kia Huyết Sắc Tiểu Long cũng càng

thêm linh động!

Sau một lát, tại huyết long cổ hết sức chạy thực mạng thoát khỏi xuống, tại Mộc Dịch thi pháp công kích dưới sự trợ giúp, dao găm rớt cuộc hóa thành một đạo long hình hỏa quang, từ cổ thi trong miệng giã giụa chạy ra!

Đại khái là bởi vì dao găm sở hấp thu máu huyết là đến từ Mộc Dịch trong cơ thể duyên cố, tại Mộc Dịch vận dụng huyết mạch dưới sự cảm ứng, cái kia dao găm ánh lửa ngưng tụ, biến thành dao găm bản thể hình thái, yên tĩnh đã rơi vào Mộc Dịch lòng bàn tay.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Thần Khí

"A!" Mộc Dịch nhìn thấy dao găm bản thể về sau, sắc mặt đại biến.

Này cái dao găm, cùng Huyết Nha Nhận của hắn tại hình thái tựa hồ giống như đúc!

Vì xác nhận điểm này, Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đem Huyết Nha Nhận lấy ra, cùng dao găm thả lại với nhau, sau đó cẩn thận khá.

Nhưng mà, kế tiếp một màn, càng làm cho Mộc Dịch hoảng sợ biến sắc.

Huyết Nha Nhận cùng dao găm tiếp xúc về sau, Huyết Nha Nhận lập tức toát ra một mảnh hoa mỹ ánh sáng màu đỏ, mà cái mảnh này ánh sáng màu đỏ, dường như đã bị rất mạnh hấp lực, hóa thành ngàn vạn sợi tơ nhện, đều chui vào dao găm bên trong.

Mộc Dịch vội vàng đem cả hai tách ra, nhưng lại đã chậm một bước!

Ở nơi này sao trong nháy mắt, Huyết Nha Nhận mặt ngoài hào quang, đều chui vào dao găm bên trong, dao găm nổi lên một tầng dày đặc ánh lửa, mà Huyết Nha Nhận rồi lại hào quang ảm đạm, giống như khối sắt vụn!

"Phanh!" Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, cái này làm bạn Mộc Dịch mấy chục năm, lập nhiều không ít công lao Huyết Nha Nhận, cứ như vậy tự hành nứt toác ra, hóa thành một vùng bột phấn.

Huyết Nha Nhận trong mấy năm nay, dựa vào Phệ Huyết Phù Văn một chút tích lũy tinh hoa, tại đây thời gian một cái nháy mắt trong, đều bị dao găm cướp đi.

Một kiện bảo vật, có thể tự động hấp thu một kiện khác bảo vật tinh hoa, đây quả thực là chuyện bất khả tư nghị.

Mộc Dịch chưa bao giờ thấy qua chuyện như vậy, thậm chí chưa bao giờ tại trong điển tịch đã từng gặp cùng loại ghi chép.

Rất rõ ràng, dao găm thập phần khắc chế Huyết Nha Nhận, Huyết Nha Nhận tại dao găm trước mặt, hoàn toàn không có sức hoàn thủ.

"Không đúng, không phải là không có sức hoàn thủ, mà là căn bản không muốn chống cự, Huyết Nha Nhận càng giống là chủ động đem tinh hoa dâng ra, sau đó chủ động tổn hại!"

"Nguyên nhân gì, có thể tạo thành cục diện như vậy?"

Mộc Dịch lâm vào trầm ngâm, một lát sau, hắc nhiên như điên thì thào tự nói:

"Trừ phi, cái này dao găm, đúng là Ma Long Nhận!"

Ma Long Nhận, Thiên Đảo quốc sách cổ trong ghi chép tiếng tăm lừng lẫy thượng cổ thập đại thần khí đứng đầu.

Lúc trước Huyết Nha Nhận chính là phỏng theo này dao luyện chế mà thành, vì vậy hình thái trên cùng Ma Long Nhận độc nhất vô nhị, hơn nữa bởi vì là phỏng chế phẩm, Huyết Nha Nhận tại thật sự Ma Long Nhận trước mặt, tự nhiên không có bất luận cái gì phản kháng, Ma Long Nhận cũng có thể không chút nào bài xích hấp thu Huyết Nha Nhận lấy được tinh hoa uy năng.

"Đúng vậy, cái này nhất định chính là Ma Long Nhận!" Mộc Dịch càng nghĩ càng cảm thấy chỗ đoán không tệ, tuy rằng người nào cũng chưa từng gặp qua chính thức Ma Long Nhận, nhưng căn cứ sách cổ nghe đồn, Ma Long Nhận đại khái chính là cái này bộ dáng.

Đã mất đi huyết khí Huyết Nha Nhận, rồi lại đã nhận được thần khí Ma Long Nhận, cái này vừa được một mất giữa, Mộc Dịch hiển nhiên là thu hoạch thật lớn.

"Vậy mà đã nhận được Ma Long Nhận bức này thượng cổ thập đại thần khí, cũng không biết lấy ta lúc này huyết mạch tu vi, có thể phát huy ra Ma Long Nhận mấy thành uy năng!" Mộc Dịch hưng phấn lâm bầm lâu bầu "

"Hử, Thiên Đảo quốc có Truyền Tống Trận có thể đi thông chỗ này yêu cốc; mà cái này yêu trong cốc, cũng phát hiện Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới nghe đồn thượng cổ bảo vật, xem ra hai người giữa, hoàn toàn chính xác từng có không ít liên hệ!"

Mộc Dịch chính mừng rỡ ở bên trong, đột nhiên hỏa linh kia trong giây lát ánh lửa lóe lên, như là gặp cái gì kinh hãi vô cùng sự tình.

Mộc Dịch sửng sờ, chợt hướng hỏa linh phương hướng nhìn lại.

hắn nhìn đến, hỏa linh chính vây quanh cổ thi bay di chuyển, mà lúc này, cổ thi rõ ràng đột nhiên mở ra hai mắt!

Nó trong đôi mắt, phát ra một tầng huyết quang, dĩ nhiên là sống động thần sắc!

"Cổ thi phục sinh!"

Mộc Dịch lập tức sợ tới mức lưng phát lạnh, hắn không cần nghĩ ngợi tâm niệm vừa động, đem hỏa linh thu hồi trong cơ thể.

"Lấy ra!" Hai cái ngắn gọn chữ, từ cổ thi trong miệng nói ra, của nó thật sự là phục sinh không thể nghi ngờ!

Hơn nữa, nó tựa hồ rất giận phần, Mộc Dịch vậy mà cầm đi nó Ma Long Nhận!

Mộc Dịch biết rõ đối phương là bất tử thần thể, dùng Nguyên Hỏa Kiếm căn bản không đối phó được này thi thể, hắn lại không dám vận dụng vừa mới đạt được, còn chưa kịp triệt để tế luyện Ma Long Nhận, có trời mới biết cổ thi cùng Ma Long Nhận có quan hệ gì, hắn một khi dùng ra Ma Long Nhận, rất có thể chính là có đi không về!

"Nó như thế nào êm đẹp phục sinh ?" Mộc Dịch trong lòng lấy làm kỳ, khi hắn chứng kiến cổ thi trên hàm răng nhàn nhạt vết máu về sau, lập tức giật mình!

"Chẳng lẽ nói, vừa rồi ta bài trừ đi ra máu huyết, có một chút cũng bị cổ thi hấp thu, vì vậy nó phục sống lại ?" Mộc Dịch nghĩ tới đây, vội vàng thông qua huyết mạch cảm ứng, đều muốn kích phát cổ thi hấp thu máu huyết, khiến nó hóa thành hỏa diễm bốc cháy lên!

Nhưng mà, không có bất kỳ dị thường hiện tượng xuất hiện, xem ra loại phương pháp này, đối cổ thi không có hiệu quả!

"Trốn!"

Mộc Dịch lập tức chỉ có một ý tưởng, tại huyết mạch kích phát về sau, phía sau của hắn đột nhiên hình thành một đối với Hỏa Diễm Sí, người kia nhẹ nhàng quạt một cái, chợt mang theo Mộc Dịch biến mất tại chỗ cũ, sau một khắc, hắn đã xuất hiện ở truyền tống màn sáng bên cạnh, cùng tồn tại khắc chui vào màn sáng bên trong.

Mộc Dịch trước mắt tối sầm lại, hắn lại xuất hiện ở đáy hồ!

"Oanh!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi một chương đánh ra, một đường Hỏa Long đánh về phía này khối trên đá lớn "Tàng Bảo các" lệnh bài.

Lệnh bài lập tức bị oanh thành tro bụi, truyền tống màn sáng lập tức biến mất.

Mộc Dịch thở một hơi dài nhẹ nhõm, may mắn cái kia cổ thi vừa mới phục sinh, thân thể vẫn còn tương đối cứng nhắc, không thể lập tức đuổi giết hắn.

Hôm nay Mộc Dịch đem truyền tống màn sáng bị phá hủy, cổ thi chỉ có đem cái kia Tàng Bảo các triệt để hủy diệt, mới có thể thoát khỏi mà ra.

"Nếu như nó thật sự phục sinh, nếu như nó thật là bất tử thần thể, chỉ sợ chính là một cái Tàng Bảo các pháp trận cấm chế, không có khả năng đem nó đóng lại thật lâu!"

Mộc Dịch nghĩ đến đây, không dám trì hoãn, vội vàng hướng mặt hồ bay ra.

"Người nào!" Một tiếng gào to từ mặt hồ truyền ra bên ngoài ra, rồi lại là có người phát hiện đáy hồ cực lớn động tĩnh, bay tới!

Nghe được người này thanh âm, Mộc Dịch lại là khiếp sợ, lại là bất đắc dĩ!

Mộc Dịch từ đáy hồ bay ra mặt nước lúc, vừa vặn gặp hướng hắn bay tới một người.

Người này vốn chỉ là Thần Du kỳ tu sĩ bình thường khí tức, nhưng là thấy đến Mộc Dịch về sau, khí tức của hắn trong lúc đó đại biến, thoáng cái vượt qua Mộc Dịch, biến thành một gã Nguyên Đan Kỳ đan sĩ!

Thật sự là oan gia ngõ hẹp, đây không phải người khác, đúng là Lý Tam "Lý Thiên Vương" !

"Ha ha, là người!" Lý Tam kinh hãi ngoài, cao hứng cười ha hả!

Ngay tại trước đây không lâu, Mộc Dịch mới từ trong tay người này chạy ra, không thể tưởng được rõ ràng tại mấy vạn dặm bên ngoài Vô Lượng

Sơn trong yêu cốc, hai người nhanh như vậy lại lần nữa tao ngộ.

Cái này Lý Tam vốn là Nguyên Đan Kỳ đan sĩ cao nhân, rồi lại hết lần này tới lần khác muốn che giấu thành một người bình thường Thần Du kỳ tu sĩ, đứng ở Vô Lượng Tông bên trong; hôm nay hẳn lại xuất hiện ở trong yêu cốc, hiển nhiên, Lý Tam cùng cái này yêu cốc, cũng có liên hệ nhất định.

Lúc này đây, cân nhắc đến cái kia cổ thi không biết lúc nào sẽ đi ra, Mộc Dịch vẫn đang không có hứng thú cùng Lý Tam đại chiến một trận, hẳn mỉm cười, nói ra: "Cáo từ!"

Lập tức, hẳn hai cánh nhẹ nhàng quạt một cái.

Như thế mà nhưng vào lúc này, Lý Tam rồi lại trương tay ném đi, một mảnh quầng trắng mờ lóe lên, thậm chí có một trương mạng lưới khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, bao trùm phạm vi mấy trăm trượng!

Mạng lưới khổng lồ một chỗ đột nhiên ánh lửa lóe lên, vẻ mặt kinh ngạc ngạc nhiên Mộc Dịch, xuất hiện ở nơi này!

Lý Tam đắc ý cười lạnh: "Hắc hắc! Đồng dạng chiêu số, người còn muốn lại dùng một lần ? Đây là bốn tọa ngày hôm trước cố ý hướng một vị tiên bối cầu đến Pháp bảo Di Thiên Vồng, lưới này có phong ấn không gian thần thông, người không phải là có không gian thần thông sao, nhìn người có hay không có thể bay ra cái này Di Thiên Vồng bên ngoài!"

"Di Thiên Vồng! Phong ấn không gian!" Mộc Dịch nghe vậy lập tức khẩn trương.

Hắn Hỏa Diễm Sí, hoàn toàn chính xác có một chút không gian thần thông, có khả năng xuyên toa không gian, nhưng khoảng cách có hạn, xé rách không gian năng lực cũng có chút, dù sao cũng phải lại nói tiếp, chỉ là

da lông không gian thần thông, càng giống là cự ly ngắn lẫn không di động vị trí.

Hôm nay cái này Di Thiên Vồng Pháp bảo, lại có phong ấn không gian uy năng, bởi như vậy, Mộc Dịch Hỏa Diễm Sí liền không cách nào xé rách mạng lưới khổng lồ biên giới không gian, không cách nào trực tiếp chạy ra Di Thiên Vồng bên ngoài.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, xem ra cái này Lý Tam, vì đối phó bản thân, thế nhưng là nhọc lòng!

"Hắn vì cái gì nhất định phải giết ta ? Là vì trong cơ thể ta đặc thù huyết mạch, hay vẫn là vì cái kia Âm Dương Thần Mộc truyền thừa ? Có lẽ cả hai đều hữu dụng ? Hắn lại còn nói cái này Di Thiên Vồng là một gã tiên bối tặng cho hắn đấy, trong miệng hắn tiên bối, chẳng lẽ là một gã Anh lão ? ! Cái này Duyệt Châu cảnh nội, ngoại trừ Huyền Hà Tông thái thượng trưởng lão bên ngoài, chẳng lẽ còn có tên thứ hai Anh lão ?"

Mộc Dịch trong lòng nghi hoặc rất nhiều, hắn càng ngày càng cảm giác được, những thứ này Thi Môn Tu tiên giả lớn không đơn giản, bọn hắn cũng không chỉ là âm thầm luyện thi mấy cái luyện thi đại sư, bọn hắn tựa hồ đang tiến hành một trận đại âm mưu, kế hoạch lớn!

Mà Mộc Dịch, rồi lại bởi vì thân có đối luyện thi hữu dụng đặc thù thần mạch, trời đưa đất đẩy quần vào Thi Môn trong kế hoạch, lại nhiều lần phá hư Thi Môn âm mưu, vì vậy bị cái này Lý Tam nhìn thẳng không tha!

"Trốn không thoát ? Vậy ngoan ngoãn chịu chết đi!" Lý Tam cười gằn nói, giữa lông mày đều là đắc ý vẻ hung ác.

Mộc Dịch thản nhiên nói: "Người phải ở chỗ này giết ta, chẳng phải là không kịp đem ta chế thành luyện thi ? Chắc chắc, đây cũng không phải là người ước nguyện ban đầu!"

"Đừng lo lắng, tại đây yêu cốc ở trong, cũng có một cái luyện thi địa phương, chỉ là không thường dùng mà thôi!" Lý Tam lạnh cười nói.

Quả nhiên, cái này Vô Lượng Sơn yêu cốc, cùng Thi Môn cũng có liên quan! Xem ra Thi Môn Tu tiên giả, rất ưa thích giấu ở tất cả đại yêu cốc ở chỗ sâu trong, thuận tiện vụng trộm đem Yêu thú thi thể luyện thành Thi Thú.

Lý Tam há miệng một phun, một mảnh hoàng hà chớp động, một viên tấc hơn lớn nhỏ ngọc ẩn từ trong miệng hắt bay ra, cũng tại trong chớp mắt hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ.

Ngọc ẩn phát ra một tầng màu vàng đậm chói mắt ánh sáng màu vàng, đem chung quanh bầu trời đêm thấp sáng.

Trên ngọc ẩn là một tòa núi xanh, mặt ngoài có một chút xanh tươi hào quang không ngừng lập loè, rất là rực rỡ tươi đẹp.

"Bốn tọa Bàn Sơn Ẩn, nếu là một kích toàn lực, chỉ sợ muốn người tại chỗ thịt nát xương tan, hóa làm thịt nhão!" Lý Tam ngạo nghễ nói ra, "Người không phải là có đối với Hỏa Diễm Sí bành, có thể khắp nơi bay loạn sao, lúc này đây, bốn tọa nhìn người như thế nào chạy ra Bàn Sơn Ẩn một kích!"

Lý Tam cười lạnh giữa, trong lúc đó mười ngón liên tục, đại lượng chân nguyên pháp lực, hóa thành vô số hoàng hà, nhao nhao chui vào ngọc ẩn bên trong.

Ngọc ẩn lập tức hình thể tăng vọt, mười trượng, trăm trượng, ba trăm trượng!

Cơ hồ là thời gian một cái nháy mắt, ngọc ẩn cũng đã như là một tòa núi nhỏ lớn nhỏ, tràn ngập tại Di Thiên Vong bên trong.

Di Thiên Vĩng tổng cộng liền mấy trăm trượng lớn, mà ngọc này ấn còn đang không ngừng tràn ngập, rất có chiếm hết toàn bộ không gian, khiến Mộc Dịch tránh cũng không thể tránh chi ý.

Mộc Dịch ngẩng đầu nhìn trên đỉnh đầu không ngừng biến lớn lớn ấn, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Mộc Dịch đối địch thủ đoạn, cũng là không ít, trong đó nhiều loại thủ đoạn sử dụng sắp xuất hiện, thậm chí đủ để cho Nguyên Đan Kỳ đan sĩ chịu biến sắc!

Nhưng chẳng biết tại sao, Mộc Dịch nhưng không có nóng lòng ra tay, hẩn tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Thế Thân Thi

Bàn Sơn Ẩn càng biến càng lớn, dần dần đem trọn cái Di Thiên Vồng không gian chiếm cứ, lớn ẩn xuống Mộc Dịch, hoàn toàn không có né tránh không gian.

Mộc Dịch vẫn đang chỉ là nhú mào nhìn xem trên đỉnh đầu lớn ẩn, ngoại trừ thân thể mặt ngoài phát ra càng thêm dày đặc hộ thể ánh lửa bên ngoài, cũng không có làm ra bất kỳ cử động.

Nhìn Mộc Dịch bộ dạng, tựa hồ ý định cứng rắn tiếp được lớn ẩn một đập.

Lý Tam trong lòng cười lạnh, đối thủ như thế vô lễ, quả thực là tại tìm chết!

Bất quá, cân nhắc đến luyện thi cần tận lực nguyên vẹn thi thể, Lý Tam cũng hơi có chút khó xử:

Nếu như toàn lực một đập, tuy có chín thành trở lên nắm chắc một kích giết chết Mộc Dịch, nhưng là có khả năng rất lớn, trực tiếp đem Mộc Dịch nện thành thịt nát, như vậy liền không cách nào luyện thi;

Nếu như giữ lại một ít thực lực, không quá sẽ đem Mộc Dịch thân thể phá huỷ, nhưng đồng thời cũng có khả năng bị Mộc Dịch ngăn lại một kích này.

Tại đây ngăn ngủn trong nháy mắt, hắn đoán chừng một chút Mộc Dịch thực lực, quyết định sử dụng bảy phần pháp lực.

Đây đã là hãn thập phần xem trọng Mộc Dịch rồi, đổi lại là mặt khác Kim Đan kỳ tu sĩ, tối đa vận dụng năm thành Pháp lực, cũng đủ để giết chết!

Bàn Sơn Ấn mang theo uy thế kinh người, trùng trùng điệp điệp rơi đập, "Oanh" trong một tiếng nổ vang, đất rung núi chuyển, trên bờ hồ bị thật sâu ném ra một cái vài trăm trượng lớn nhỏ hồ to, xâm nhập mấy trượng!

Cái này một đập sau đó, Bàn Sơn Ấn lại khôi phục thành hơn một trượng lớn nhỏ, bay đến Lý Tam bên người.

Cái kia lớn trong hàm, lập tức có vô số hồ nước chảy ngược mà vào, thoáng cái vậy mà tạo thành một cái tiểu hồ.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Lý Tam nhướng mày, rất là kinh ngạc.

Hắn thấy rất rõ ràng. Mộc Dịch hoàn toàn không thể thừa nhận một kích này, ngay tại Bàn Sơn Ấn vừa mới nện xuống sau. Hắn hộ thể ánh lửa liên bị đánh tan thành vô số hoả tinh tán loạn ra, mà Bàn Sơn Ấn thu hồi về sau, hồ to trong cũng hoàn toàn không thấy Mộc Dịch thi thể tung tích.

Lý Tam chính kinh nghi lúc giữa, đột nhiên dưới mặt hồ ánh lửa chớp liên tục, lập tức liền có bảy tám đạo bóng người từ trong hồ bay ra, nhao nhao vây quanh ở Lý Tam chung quanh.

"Điều đó không có khả năng!" Lý Tam sắc mặt đại biến, cái này bảy tám đạo bóng người, đều dài hơn giống như đúc. Đều là Mộc Dịch không thể nghi ngờ.

"Huyền thuật!" Lý Tam lập tức kịp phản ứng, hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, cùng sử dụng thần niệm cố hết sức điều tra, kết quả càng là khiếp sợ.

Cái này mấy đạo nhân ảnh không chỉ là hình thái trang phục giống như đúc, đã liền khí tức cũng độc nhất vô nhị, hoàn toàn phân biệt không xuất ra.

Hơn nữa, mỗi đạo nhân ảnh đều tản ra mãnh liệt hỏa chân nguyên. Hiển nhiên đều ẩn chứa không tầm thường pháp lực.

"Đây là cái gì huyền thuật, thậm chí ngay cả bốn tọa cũng nhìn không ra?" Lý Tam lưng phát lạnh, chỉ cảm thấy cái này mới Kim Đan kỳ Mộc Dịch, cầm giữ có thật nhiều bất khả tư nghị thủ đoạn, sâu sắc vượt quá hẳn cái này Nguyên Đan Kỳ tu sĩ dự kiến.

Huyền thuật cũng là một loại dựa vào thiên địa chân nguyên thi triển ra pháp thuật, bình thường nói đến. Cấp thấp huyền thuật, có thể mê hoặc cấp thấp tu sĩ; mà cao minh huyền thuật, tức thì có khả năng giấu kín cùng giai Tu tiên giả thần niệm điều tra. Nhưng mà Lý Tam tu vi so với Mộc Dịch cao hơn chừng hai cái nhỏ cấp độ, rõ ràng cũng hoàn toàn không cách nào nhìn thấu Mộc Dịch huyền thuật, cái này huyền thuật liền không phải bình thường cao minh. Quả thực là không thể tưởng tượng nổi, khó có thể tưởng tượng!

Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, Lý Tam tuyệt không tin thiên hạ có cao minh như thế huyền thuật. Hẳn thậm chí có trong nháy mắt, cho rằng Mộc Dịch có rất nhiều đồng bào huynh đệ, hoặc là nói Mộc Dịch căn bản không phải Kim Đan kỳ tu vi.

Chứng kiến bị Bàn Sơn Ẩn ném ra tiểu hồ, Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng may mắn.

Hắn tại đáy hồ nghe được Lý Tam thanh âm lúc, không kịp suy nghĩ nhiều liền dựa vào hỏa linh biến ảo thần thông, huyền hóa ra một cái bản thân, dùng để hấp dẫn Lý Tam chú ý.

Mà chính hắn, tức thì tận lực thu liễm khí tức, ẩn núp trong hồ.

Quả nhiên, Lý Tam bái kiến Mộc Dịch về sau, vừa mừng vừa sợ, căn bản không có nghĩ đến đây chỉ là một ảo giác, cũng căn bản không có phát giác được, trong hồ còn có người!

Hơn nữa, hỏa linh huyền thuật cũng là lấy Mộc Dịch tinh túy hỏa chân nguyên làm điểm tựa, thậm chí còn đã bao hàm Mộc Dịch một bộ phận tinh huyết ở bên trong, vì vậy hẳn ảo giác, cũng có thể kế thừa Mộc Dịch bộ phận thần thông, vô luận từ khí tức lên, còn là công pháp nhìn lại, đều rất khó phân biệt thiệt giả.

Lý Tam vừa rời dùng Bàn Sơn Ấn thế lớn lực lượng chìm, khí thể tràn đầy một kích, đã hao phí không ít pháp lực; mà Di Thiên Vồng mặc dù là hiếm có hiếm thấy không gian bảo vật, có thể phong ấn không gian, khiến cho trong lưới Tu tiên giả không cách nào chạy ra mạng lưới bên ngoài; nhưng lưới này bản thân cũng không phải một kiện phòng ngự Pháp bảo, cũng không thể hấp thu chống cự quá nhiều ngoại giới công kích, nếu như Mộc Dịch tại mạng lưới bên ngoài công kích, rất dễ dàng bài trừ bảo vật này phong ấn, sau đó trực tiếp công kích được Lý Tam.

Vì vậy, Mộc Dịch ra tay đánh trả!

Phải nói, là bảy tám cái Mộc Dịch đồng thời ra tay!

Từng Mộc Dịch, đều tế ra một thanh đỏ thẫm bảo kiếm —— Nguyên Hỏa Kiếm; đương nhiên, chỉ có một thanh thật sự bảo kiếm, những thứ khác đều là hỏa linh dùng hỏa chân nguyên biến ảo mà ra, thế nhưng là tại Lý Tam trong mắt, tuy nhiên cũng độc nhất vô nhị, hoàn toàn không có bất kỳ khác nhau.

Lý Tam kinh hãi, không kịp suy nghĩ nhiều một chút Bàn Sơn Ấn, người kia lập tức hóa thành hơn mười trượng lớn nhỏ, vất ngang Lý Tam trước người, chặn hơn phân nửa công kích.

"Đ...A...N...G...G!" Một thanh Nguyên Hỏa Kiếm đánh vào Bàn Sơn Ấn lên, lưu lại một đạo thon dài vết kiếm, nhưng bảo kiếm cũng bị bắn ngược đi ra ngoài.

Còn lại Nguyên Hỏa Kiếm, thì tại trảm đến Bàn Sơn Ấn hoặc Lý Tam hộ thể pháp lúc, nhao nhao tán loạn thành từng điểm hỏa tinh biến mất.

Rõ ràng khiến Lý Tam đã đoán đúng! Tám thanh Nguyên Hỏa Kiếm đồng thời chém tới, hấn chặn trong đó bốn thanh, may mắn chính là, thật sự Nguyên Hỏa Kiếm liền ở trong đó.

Lý Tam thầm nghĩ trong lòng may mắn, như không phải của hấn bốn mạng Pháp bảo Bàn Sơn Ấn có thể công có thể thủ, nếu không phải vừa rồi vận khí không tệ, chỉ sợ lúc này hấn đã trúng trêu!

Lý Tam một mực nhìn chăm chăm vào một cái trong đó "Mộc Dịch", vừa rồi tể ra chính thức Nguyên Hỏa Kiếm đấy, đúng là cái này "Mộc Dịch" !

Rất hiển nhiên, hấn là chân thân, những thứ khác đều là ảo giác.

Ngay tại Lý Tam may mắn tới ranh giới, Mộc Dịch cười lạnh một tiếng, đột nhiên thân hình hấn nhoáng một cái, chung quanh lại trống rỗng xuất hiện bảy tám cái giống như đúc thân ảnh, lại thêm bảy tám cái ảo giác, mà lúc trước bảy tám cái ảo giác, rồi lại trong cùng một lúc toàn bộ biến mất.

Lý Tam hoảng hốt!

Bởi như vậy, hấn lại làm không rõ ràng lắm, cuối cùng bao nhiêu cái mới là Mộc Dịch chân thân!

Bảy tám chuôi Nguyên Hỏa Kiếm, lần nữa từ bốn phương tám hướng hướng Lý Tam chém tới!

Lý Tam chỉ có thể lại đánh bạc một lần, hăn tâm niệm vừa động, Bàn Sơn Ấn ngay tại hăn trước người vừa đỡ, cản lại trung tâm mấy chuôi Nguyên Hỏa Kiếm; đồng thời, hăn đem đại lượng pháp lực chân nguyên tại sau lưng tế ra, hóa thành một đạo đạo dày đặc tường đá,

Lúc này đây, Lý Tam rồi lại đã đoán sai!

Hăn trước người mấy chuôi Nguyên Hỏa Kiếm, tại tiếp xúc đến Bàn Sơn Ấn sau đều tán loạn thành chút điểm hỏa quang, mà phía sau hăn, đã có một thanh Nguyên Hỏa Kiếm trăm phá tầng tầng tường đá, đâm thẳng Lý Tam thân thể.

"Thật mạnh một kiếm!" Lý Tam trong lòng kinh hãi.

Bình thường Kim Đan đan sĩ, coi như là có thể một kiếm trăm phá hăn toàn lực thi triển phòng ngự pháp thuật, nhưng chỉ sợ cũng phải uy năng giảm nhiều, cho hăn né tránh hoặc ngăn cản cơ hội; nhưng mà, Mộc Dịch một kiếm này phía dưới, hăn tường đá lại giống như giấy bình thường không chịu nổi một kích!

Rất hiển nhiên, Mộc Dịch pháp lực, không phải là bình thường Kim Đan kỳ đan sĩ có thể so sánh, thậm chí tiếp cận Hư Đan kỳ tu sĩ pháp lực thâm hậu trình độ.

Cái này chẳng có gì lạ, Mộc Dịch Huyền Hoàng thông tu, đan điền pháp lực nguyên bản liền so với chỉ tu luyện một loại thiên địa chân nguyên đan sĩ muốn dày đặc ba phần; hơn nữa hăn trong huyết mạch cũng ẩn chứa không tầm thường chân nguyên, không hề đan điền tu vi phía dưới, vì vậy Mộc Dịch thi triển pháp thuật hoặc là dùng ra Pháp bảo công kích, dù sao vẫn là so với cùng giai đan sĩ muốn cường đại hơn vài phần.

"Một kiếm này, có lẽ có thể kết đoạn này ân oán rồi!"

Toàn lực thi triển ra một kiếm về sau, Mộc Dịch trong lòng có phần có nắm chắc.

"Sát!" Nguyên Hỏa Kiếm dễ dàng đem Lý Tam thân thể một trăm vì hai, thân kiếm bổ sung cường đại hỏa diễm, trong nháy mắt đem thi thể trên còn sót lại ánh sáng màu vàng hòa tan, hơn nữa đem cái này hai nửa thi thể đốt, trong chốc lát biến thành tro tàn.

Thế nhưng là, ngay tại trong ngọn lửa, vậy mà bay ra một viên lớn chừng quả đấm Kim Đan, nó mặt ngoài bao vây lấy một tầng Lục sắc Nguyên Thần.

Kim Đan ly thể, Nguyên Thần xuất khiếu, đây đối với Nguyên Đan Kỳ đan sĩ mà nói, không tính đặc biệt khó khăn thần thông, nhưng Lý Tam thân thể đã hủy, Kim Đan Nguyên Thần mặc dù chạy ra, trong chốc lát cũng chắc chắn tự hành tiêu hủy.

Mộc Dịch đưa tay một chưởng, sẽ phải triệt để giết chết Lý Tam; nhưng giữa không trung vậy mà đột nhiên xuất hiện một cỗ luyện thi, Lý Tam Nguyên Thần bọc lấy Kim Đan, trực tiếp bay vào luyện thi trong miệng.

Sau một khắc, luyện thi lập tức biến thành Lý Tam bộ dáng, hắn liền Di Thiên Võng Pháp bảo cùng Càn Khôn đại đều chẳng quan tâm thu hồi, liền lập tức hướng đáy hồ bỏ chạy.

Mộc Dịch tế ra Hỏa Long, Nguyên Hỏa Kiếm, sau đó đánh tới, nhưng Lý Tam bốn mạng Pháp bảo Bàn Sơn Ấn rồi lại kịp thời đã ngăn được cái này hai phát tất sát công kích.

Chợt, Lý Tam chui vào trong hồ nước.

"Thế thân thi!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hắn tại Bạc đại sư Luyện Thi Thuật ở bên trong, đã từng gặp có quan hệ loại này luyện thi ghi chép.

Loại này luyện thi, ngoại trừ phương pháp luyện chế đặc biệt bên ngoài, hơn nữa còn cần bản thân dùng chân nguyên khí tức máu tươi không ngừng tế luyện mấy chục năm. Thể thân thi chỗ tốt chính là, tại đan sĩ thân thể bị hủy lúc, còn có thể đem Kim Đan Nguyên Thần gọi lại tại thể thân thi bên trong, tiếp tục còn sống.

Bất quá, tại thể thân thi bên trong, đan sĩ tu vi vĩnh viễn dừng lại tại cùng một cấp độ ở bên trong, không thể lại đề thăng tu vi cảnh giới, vì vậy, đây chỉ là một loại vận bất đắc dĩ phía dưới mới có thể vận dụng bảo vệ tính mạng thủ đoạn.

Mộc Dịch chứng kiến Lý Tam biến mất trên mặt hồ xuống, nhú mày.

Đáng sợ kia thần bí cổ thi, liền ở phía dưới, tùy thời đều có thể thoát khốn mà ra, Mộc Dịch suy nghĩ một chút, quyết định không đuổi theo giết Lý Tam.

Dù sao Lý Tam tu vi không thấp, nếu là hãn toàn lực chạy thực mạng, Mộc Dịch trong lúc nhất thời rất khó đuổi theo.

Giờ này khắc này, còn là mau rời khỏi chỗ thị phi này thì tốt hơn!

Mộc Dịch nhanh chóng thu hồi Lý Tam lưu lại Càn Khôn đại cùng Di Thiên Vồng Pháp bảo những vật này, nhưng mà hóa thành một đạo ánh lửa, phóng lên trời, rất nhanh biến mất tại trong bầu trời đêm.

Hồ nước xuống dùng Vân Long Bội thu liễm khí tức Lý Tam, nhìn thấy Mộc Dịch không có đuổi giết bản thân mà là ly khai bay đi, rút cuộc thở dài một hơi!

"Đáng giận! Bốn tọa nhất thời chủ quan, vậy mà thua bởi tiểu tử này trong tay!" Lý Tam hối hận không thôi, hãn tuy rằng bảo vệ tính mạng, nhưng sống ở thể thân thi ở bên trong, nhưng có rất nhiều tai hại.

"Đợi ta Thi Môn thống lĩnh tu tiên giới lúc, bốn tọa muốn một máu hôm nay mỗi thù, cho người nếm toàn bộ luyện hồn nổi khổ, đem người sống sờ sờ làm thành luyện thi!"

Lý Tam chính hận nghiêng răng nghiêng lợi tới ranh giới, đột nhiên đάy hồ một tiếng kịch liệt chấn động truyền ra, cũng có một đoàn liệt diễm bạo liệt ra, một bóng người tại trong ngọn lửa lóe lên mà hiện.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Thần Tổ

"Là ai ?" Lý Tam kinh hãi, nhảy lên bay ra mặt hồ, bóng người kia tin tức tựa hồ thập phần yếu ớt, nhưng cũng có chút quý dị, khiến hắn trong lúc nhất thời không cách nào phân biệt đối phương tu vi sâu cạn.

Sau đó, một cái khô cằn lão giả cũng lao ra mặt nước, bay tới Lý Tam trước người.

Lấy Lý Tam tại Thi Môn kinh nghiệm nhiều năm, hắn liếc liền nhận ra, đây là một cổ cổ thi!

Bất quá, là một cổ phục sinh cổ thi!

Lý Tam trong lòng khẽ động, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, lập tức sắc mặt đại biến: "Thần tổ!"

Hắn vậy mà ở giữa không trung ngay tại chỗ quỳ xuống, hướng cổ thi liên tục thăm viếng, thần sắc cung kính dị thường.

"Lão tổ người cuối cùng sống lại! Văn bối đám người căn cứ lão tổ năm đó lưu lại manh mối, tại phụ cận tìm lão tổ nhiều năm, rồi lại thủy chung chưa từng tìm được lão tổ tung tích!"

Nói đến đây, Lý Tam trong lòng lại có chút ít khủng hoảng, hắn lại bổ sung: "Văn bối đám người hành sự bất lực, rồi lại thắng tại một mảnh chân thành, kính xin lão tổ tha thứ!"

Cổ thi phát ra khô khốc thanh âm, nói ra: "Ô, bản tổ vừa mới thức tỉnh, nhu cầu cấp bách thu nạp máu tươi cùng Nguyên Thần. Máu của người phế

vật đi một tí, Kim Đan Nguyên Thần ngược lại cũng tạm được, trước hết dùng một chút đi!"

Lý Tam lập tức sợ tới mức bị giày vò, hắc thập phần rõ ràng, phục sinh vị này lão tổ bước đầu tiên, liền là chuẩn bị đại lượng thần huyết, hôm nay lão tổ tuy rằng phục sinh, lại tựa hồ như không có ra sức uống thần huyết, một bộ bụng đói kêu vang bộ dạng, thậm chí ngay cả bản thân tồn tại tại thể thân thi trong một chút huyết dịch đều không buông tha!

Hoảng hốt phía dưới, Lý Tam hú lên quái dị, cướp đường liền trốn.

Thế nhưng là, cái kia cổ thi chỉ là há miệng khẽ hấp. Hắc thể thân thi thân thể liền lập tức đã mất đi không chế, cứng rắn về tới cổ thi bên người.

Nguyên Thần của hắc, Kim Đan. Cùng với thể thân thi bên trong máu huyết, đều không tự chủ được từ trong cơ thể bay ra, sau đó bị cổ thi toàn bộ nuốt vào.

Ở trong quá trình này, Lý Tam thể thân thi trở nên mục nát, bị một hồi rõ ràng gió nhẹ nhàng thổi qua, dĩ nhiên cũng làm biến thành tro bụi, tiêu tán ra.

Một cái Nguyên Đan Kỳ đan sĩ cao nhân, tại đây giống như im hơi lặng tiếng hình thần câu diệt. Triệt để từ thời gian biến mất.

Mà cái kia cổ thi tại căn nuốt Lý Tam Nguyên Thần Kim Đan cùng với một ít tinh huyết về sau, cổ thi khô căn cơ bắt làn da, bắt đầu biến thành sung mãn; khí tức của nó, cũng trở nên càng thêm ổn định; đã liền cổ thi dung mạo, cũng trở nên càng ngày càng trẻ tuổi, từ một cái lão đầu thi thể, biến thành một cái sống sờ sờ thanh niên.

Thanh niên nhìn xa tình không. Lão khí hoành thu thở dài: "Còn là cái mảnh này tình không, còn là cái này phiến thiên địa! Bao nhiêu đi qua, bản

tổ rồi cuộc lần nữa sống lại, lúc này đây, còn có ai có thể ngăn cản bản tổ con đường thành thần!"

...

Mộc Dịch suốt đêm bay trở về Huyền Nghĩa Môn, đem toàn thân treo đầy Càn Khôn đại thu thập một cái. Cũng đem bên trong đại lượng trụ cột tài liệu đều để lại cho Huyền Nghĩa Môn, sau đó liền lập tức nơi này, đêm tối chạy tới Huyền Hà Tông.

Đã đến Huyền Hà Tông, mặc dù cái kia Lý Tam còn có thủ đoạn gì nữa đồng môn, cũng không dám xâm nhập Huyền Hà Tông bên trong động thủ. Dù sao Huyền Hà Tông cùng Thi Môn thế nhưng là mấy nghìn năm không đội trời chung!

Một đường vô sự. Mộc Dịch không bao lâu liền bay trở về Huyền Hà Tông.

Trông coi sơn môn một tên trong đó tu sĩ, đúng là Trương Duẫn! Hắn nhìn thấy Mộc Dịch sau. Kinh hãi, hắn nói ra: "Mộc sư thúc, người bình an đã trở về! Mấy ngày trước đây tông môn thịnh truyền, người bất hạnh rơi vào Thi Môn gian trong tay người! Vì thế, Lục sư thúc hòa hảo mấy vị trưởng lão còn đi xa nhà nghe ngóng Mộc sư thúc tung tích!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Hử, Mộc mỗ cũng là vận khí không tệ, mới may mắn thoát nạn. Lục sư huynh bọn hắn hiện ở nơi nào? Người làm sao sẽ đến trấn thủ sơn môn?"

Trấn thủ sơn môn đấy, bình thường đều là mới cấp tu sĩ, Trương Duẫn tuy rằng tu vi bình thường, nhưng tại trong môn coi như là có chút lai lịch, không cần làm những thứ này cương vị.

Trương Duẫn đáp: "Việc này nói rất dài dòng! Lục sư thúc bọn hắn hôm qua mới vừa về. Bởi vì vì bản tông thái thượng trưởng lão trước đó không

lâu phá quan mà ra, ngày mai liền muốn triệu kiến bốn tông chư vị đan sĩ, vì vậy bốn tông các vị trưởng lão, đều nhận được mệnh lệnh toàn bộ về tới tông môn! Nói cách khác, Lục sư huynh nói hắn còn nhiều hơn tìm kiếm mấy ngày. Cũng chính là nguyên nhân này, bốn tông tăng cường hộ vệ, vì vậy văn bối cũng muốn thay phiên công việc hộ vệ một cương vị."

"Thái thượng trưởng lão muốn triệu kiến các vị đan sĩ!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, lập tức có chút kích động lên.

Hắn cũng là đan sĩ, nói như vậy, hắn cũng có tư cách đi báỉ kiến thái thượng trưởng lão!

Đây đối với Mộc Dịch mà nói, không chỉ là hắn lần thứ nhất tiếp xúc đến Anh lão loại này trong truyền thuyết đã là "Bán tiên" tồn tại, hơn nữa còn có khả năng nhìn thấy Cốc Mạc Ngưng —— nếu như Cốc Mạc Ngưng thật sự là thái thượng trưởng lão bên người người!

Mộc Dịch hỏi thăm vài câu về sau, tiến vào Huyền Hà Tông, sau đó trực tiếp đã tìm được Lục Mặc.

Người kia nhìn thấy Mộc Dịch, mừng rỡ, đồng thời cũng là thở phào một hơi.

"Lúc ấy tình thế khẩn cấp, tại hạ trong lời nói có phần có đắc tội, kính xin Lục sư huynh đừng nên trách!" Mộc Dịch chấp tay nhận lỗi nói.

"Cái này kẻ hèn này tự nhiên lý giải! Mộc sư đệ lúc trước làm như vậy, chỉ là muốn bức kẻ hèn này nên rời đi trước, coi như là cứu được kẻ hèn này một mạng!" Lục Mặc cảm khái nói: "Không thể tưởng được Mộc sư đệ quả nhiên có kế thoát thân, kẻ hèn này còn không công lo lắng vô ích hồi lâu!"

Về phần Mộc Dịch như thế nào thoát thân, Mộc Dịch không có nói tỉ mỉ, Lục Mặc tự nhiên cũng thức thời không đi hỏi.

Trong tu tiên giới, tu luyện tới đan sĩ loại cảnh giới này, bao nhiêu đều có một hai chủng cường đại thần thông, chỉ có ở lúc mấu chốt mới có thể dùng ra, hơn nữa tuyệt đối giữ bí mật, sẽ không để cho bất luận kẻ nào biết rõ.

Bởi vì một khi thần thông bí mật tiết lộ ra ngoài, đã bị nhằm vào về sau, thần thông uy lực sẽ không chân vì nói, trong tu tiên giới, cũng thập phần kiêng kỵ đối với hãn người thần thông thủ đoạn truy vấn ngọn nguồn.

Mộc Dịch hỏi tới ngày mai thái thượng trưởng lão triệu kiến một chuyện, Lục Mặc thừa nhận Trương Duẫn lời nói, cũng mời Mộc Dịch ngày mai kết bạn đồng hành.

Mộc Dịch đáp ứng, hãn cùng với Lục Mặc hàn huyên vài câu, rồi lại lẫn nhau ăn ý đều không có đề cập Cốc Mạc Ngưng.

Nhưng mà, từ đối thoại giữa những hàng chữ, Mộc Dịch có thể nhìn ra, Lục Mặc cũng thập phần chờ mong có thể tại ngày mai nhìn thấy Cốc Mạc Ngưng.

Mộc Dịch trong lòng nghĩ đến, Lục Mặc như thường ngày khẳng định cũng là không có cơ hội tiếp xúc đến Cốc Mạc Ngưng, mới có mãnh liệt như vậy chờ mong. Như thế xem ra, thông qua Lục Mặc liên hệ với Cốc Mạc Ngưng, chỉ sợ cũng không thể được.

"Chỉ có gửi hy vọng ngày mai hành trình rồi!"

Mộc Dịch từ Lục Mặc chỗ sau khi rời đi, đi Huyền Hà Tông Đại trưởng lão trấn giữ Nghị Sự Đường, chính thức hướng tông môn xác nhận bản thân đan sĩ thân phận, cũng tiến hành trở thành tông môn trưởng lão tương quan hạng mục công việc.

Đại trưởng lão nói ra: "Mộc sư đệ, bốn tông quy định, phạm là đan sĩ, cũng có thể khai sáng phân đường, cũng lựa chọn một chỗ ngọn núi hành động tu hành chi địa. Không biết Mộc sư đệ còn có quyết định này?"

Mộc Dịch nói ra: "Không cần! Tại hạ chỉ là may mắn tiến giai, cái nào có tư cách mở phân đường, tại hạ không muốn dạy hư học sinh, còn là thành thành thật thật làm một gã chức vụ nhàn hạ trưởng lão, một mình tu hành."

Đại trưởng lão mỉm cười: "Mộc sư đệ quả nhiên là khổ tu chi sĩ! Giống như Mộc sư đệ còn trẻ như vậy người, đã đến đan sĩ cảnh giới này, không ít người đều là muốn hưởng thụ một cái quyền lợi nắm chắc, chấp chương một phương khoái cảm, vẫn có thể bảo trì khổ tu tâm tính trẻ tuổi đan sĩ, thập phần hiếm thấy!"

"Nếu như Mộc sư đệ không thể nghỉ ngơi mở phân đường, cũng không ý ly khai bốn tông, khác đứng môn phái, thủ tục đó liền đơn giản hơn!" Đại trưởng lão cũng không có tiếp tục khuyên bảo, nhanh nhẹn giúp đỡ Mộc Dịch làm xong thủ tục. Mộc Dịch nhận lấy một quả Trưởng Lão lệnh bài, một khoản phong phú tinh thạch, liền rời đi nơi này.

Trước khi đi, Đại trưởng lão cũng cố ý khai báo ngày mai thái thượng trưởng lão triệu kiến một chuyện, dặn dò Mộc Dịch như không chuyện trọng đại, cần phải dự họp, Mộc Dịch đáp ứng.

Mộc Dịch về tới động phủ của mình, lần này đi ra ngoài, tuy rằng không lâu sau, rồi lại đã trải qua mấy lần sinh tử hiểm đóng, hồi tưởng lại, từng bước kinh tâm.

Bất quá, hẩn thu hoạch cũng là thật lớn!

Mộc Dịch nghỉ ngơi sau nửa canh giờ, bắt đầu kiểm kê bảo vật.

Rất chiếm không gian đại lượng cấp thấp luyện khí chế phù nguyên vật liệu, trên cơ bản đều bị Mộc Dịch lưu tại Huyền Nghĩa Môn, những bảo vật này có thể cho Huyền Nghĩa Môn tiếp tục phát triển lớn mạnh.

Cái kia chút ít tinh thạch, Mộc Dịch đều lưu lại tại trên thân thể, như vậy hắc Càn Khôn đại đã căng phồng, phải dọn ra một ít không gian.

Mộc Dịch đem cấp thấp tinh thạch, không dùng được pháp khí, hết thảy đã thu vào mấy cái nhỏ một chút Càn Khôn đại ở bên trong, chuẩn bị cầm lấy đi Luyện Khí Các này địa phương bán đi, đổi thành đẳng cấp cao tinh thạch.

Hắn hôm nay đã là đan sĩ, động xuất ra hơn mười vạn tinh thạch cùng đại lượng pháp khí, cũng không tính quá mức rêu rao.

Mộc Dịch kiểm lại một chút được từ Lý Tam bảo vật, không tính quá nhiều. Tinh thạch tổng giá trị ước chừng là hơn năm mươi vạn, đổi một gã Nguyên Đan Kỳ đan sĩ mà nói, chỉ có thể coi là bình thường.

Ngoại trừ món đó Di Thiên Vồng bên ngoài, không có kia hắc pháp bảo, liền luyện bảo tài liệu đều rất ít, chỉ có rải rác ba năm loại, vả lại đều là Địa thuộc tính tài liệu, Mộc Dịch không dùng được.

Bất quá, hắc Càn Khôn đại ở bên trong, các loại Yêu thú tài liệu cũng không ít, đại bộ phận đều là Kim Đan kỳ trở lên Yêu thú tài liệu, còn có hai quả yêu đan —— đáng tiếc, cũng là Địa thuộc tính đấy.

Những thứ này Yêu thú trong tài liệu, có không ít Kim Đan kỳ trở lên Yêu thú linh bì, trong đó hỏa thuộc tính linh bì cũng có mấy tấm, đối Mộc Dịch mà nói, nhưng là chế tác huyết phù thượng giai tài liệu.

Kia tài liệu của hắn, tuy rằng Mộc Dịch nhất thời không dùng được, nhưng là giá trị xa xỉ.

Ngoại trừ những bảo vật này bên ngoài, còn có một đồng lớn cùng luyện thi có quan hệ vật lẫn lộn, Mộc Dịch không có nhỏ nhỏ sửa sang lại, đem chúng nó hết thảy đã thu vào một cái khác Càn Khôn đại trong.

Bất quá, hắn lại phát hiện một quả long văn ngọc bội, hơn nữa lớn cảm thấy hứng thú.

"Cái này chính là cái kia miếng Vân Long Bội đi!" Mộc Dịch mỉm cười.

Lúc trước, đúng là cái này Vân Long Bội đang giận hơi thở che giấu trên thần diệu, khiến hắn và Lục Mặc lên một lượt Lý Tam lúc, hoàn toàn không có nhìn ra cái kia Cổ trưởng lão vậy mà đã chết đã lâu, chỉ là một cổ bị người điều khiển thi thể.

"Vật này không tệ, còn là lưu lại tại trên thân thể tương đối khá!" Mộc Dịch nghĩ đến, 《 Thần Mạch Quyết 》 đã từng nhắc tới, đã đến Nguyên Mạch Kỳ tu vi về sau, huyết dịch đã cùng thường nhân khác nhau rất lớn, không cần kích phát, thì có rõ ràng khác nhau. Đang giận hơi thở lên, hơn phân nửa cũng có rất nhỏ khác biệt.

Mà cái này Vân Long Bội, chính dễ dàng che giấu khí tức, đối Mộc Dịch che giấu huyết mạch bí mật có chút tác dụng.

Mộc Dịch tế ra đan điền pháp lực, đem Vân Long Bội Trung Nguyên có khí tức lay động không còn một mống, sau đó rót vào một chút đan điền chân khí.

Như vậy, Vân Long Bội toả ra đúng là Mộc Dịch đan điền tu vi khí tức, cũng có thể che giấu Mộc Dịch huyết mạch khí tức.

Đương nhiên, nếu như Mộc Dịch kích phát huyết mạch, cái kia cổ cường đại đặc thù khí tức, cũng không được một cái Vân Long Bội có thể đều che giấu đấy.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Gặp Anh Lão

Đăng Long Điện, chỗ này tượng trưng cho Huyền Hà Tông chí cao địa vị phong cách cổ xưa đại điện, đứng sừng sững tại Huyền Hà Tông cao nhất Phi Tiên Phong đỉnh núi trên.

Phi Tiên Phong chính là Huyền Hà Tông thái thượng trưởng lão động phủ chỗ, nơi đây cả ngày bị cao minh trận pháp che lấp, mặc dù là tại Huyền Hà Tông tu luyện nhiều năm tu sĩ, cũng rất ít có cơ hội thấy Phi Tiên Phong cùng Đăng Long Điện hình dáng.

Tương truyền Đăng Long Điện là Huyền Hà Tông người sáng lập —— đời thứ nhất Huyền Hà lão tổ tự mình xếp đặt thiết kế đại điện, đại điện cao tới trăm trượng, cực kỳ rộng lớn, một trăm lẻ một căn che trời cột đá, chống đỡ nổi cả tòa đại điện; mỗi căn cột đá trên đều khắc có một cái tròng rất sống động chân long, chính đăng vân giá vũ ngao du tam giới, Đăng Long Điện đại danh cũng vì vậy mà đến.

Đăng Long Điện như thường ngày đóng cửa phong trận, hôm nay rồi lại đầu người tích lũy di chuyển.

Hơn sáu mươi tên đan sĩ, chia làm hai hàng, một mực cung kính ngồi ngay ngắn ở đại điện chủ tọa trước; những người này đều là Huyền Hà Tông chỉ chương nhất đường, danh chấn một phương cao nhân, tùy tiện một cái xuất ra đi, đều là khiếp sợ thiên hạ "Thần tiên sống", nhưng lúc này lại từng cái một thập phần câu nệ, ăn nói có ý tứ.

Trong đại điện tuy rằng không ít người, rồi lại an tĩnh dị thường, bầu không khí trang trọng nghiêm túc.

Những thứ này đan sĩ, cũng có không ít người ngày thường thâm cư bất xuất, hôm nay gặp mặt, nguyên bản muốn lẫn nhau khách sáo một phen, nhưng ở như vậy bầu không khí xuống, lẫn nhau lúc giữa chỉ là truyền âm ân cần thăm hỏi vài câu, không dám đánh vỡ nơi này yên lặng.

Những thứ này đan sĩ số ghế, cũng đều thập phần chú ý, tu vi càng cao, lai lịch càng sâu, liền ngồi khoảng cách chủ tọa càng gần, vì vậy Huyền Hà Tông Đại trưởng lão vị trí ở mọi người đứng đầu, khoảng cách cao cao tại thượng chủ tọa chỉ có hơn trăm trượng xa, mà Ngải Tự Nhiên loại này Hư Đan kỳ đan sĩ. Vị trí lẫn mọi người ở đây chính giữa.

Mộc Dịch không hề lo lắng ngồi ở chót nhất, hắn vừa mới tiến cấp Kim Đan kỳ. Luận tu vi lai lịch, đều là chuyện đương nhiên xếp hạng nhiều người đan sĩ bên trong đếm ngược đệ nhất; nương tựa lấy Mộc Dịch đấy, chính là Lục Mặc.

Lục Mặc chuyện chính âm hưởng Mộc Dịch nói ra: "Nói đến kỳ quái, Mộc sư đệ cùng kẻ hèn này giữa, lúc đầu vốn hắn nên còn có một người, không thể tưởng được người này rõ ràng chưa có tới bá kiến thái thượng trưởng lão, như vậy hiếm có cơ hội, hắn rõ ràng bởi vì bế quan mà bỏ qua!"

"A. Là vị nào sư huynh?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Lục Mặc trước bán đi cái chỗ hấp dẫn, hắn nói ra: "Người này Mộc sư đệ có lẽ có chút ấn tượng, hắn đã từng là Mộc sư đệ bại tướng dưới tay, so với Mộc sư đệ sớm một năm luyện hóa Kim Đan, bất quá hắn luyện hóa Kim Đan lúc, vừa đứng bên ngoài du lịch, cũng không phải tại trong bốn môn dẫn thiên kiếp, gọi thiên tượng, hóa Kim Đan. Vì vậy tông môn trong biết rõ việc này cũng không tính quá nhiều."

Mộc Dịch trở nên hiếu kỳ, chính tại trong lòng suy đoán lúc, Lục Mặc đã nói cho hắn đáp án:

"Là Mạc trưởng lão mười năm trước thu một gã đệ tử, họ Vân, thiện ở dùng hòa, thủ đoạn quỷ dị hay thay đổi. Tên hiệu Hỏa Vân Tà Thần!"

"Là hắc!" Mộc Dịch mặt ngoài bất động thần sắc, nhưng trong lòng giật mình không nhỏ.

"Người này cũng đã luyện hóa Kim Đan!"

"Không biết huyết mạch của hắc tu vi, cuối cùng đã đến cái nào cấp độ?"

Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ đến: "Hỏa Vân Tà Thần không đến bá kiến thái thượng trưởng lão, chẳng lẽ là sợ thái thượng trưởng lão nhìn thấu hắc đặc thù huyết mạch?"

Ý niệm tới đây, Mộc Dịch không khỏi âm thầm sờ lên giấu ở trong tay áo Vân Long Bội. Tại không kích phát huyết mạch chân nguyên dưới tình huống, cái này Vân Long Bội có lẽ có thể che giấu ở hắc huyết mạch toả ra yếu ớt khí tức. Hơn nữa chỗ ngồi của hắc, đang lúc mọi người cuối cùng, khoảng cách chủ tọa chừng hơn hai trăm trượng khoảng cách.

Mọi người thì cứ như vậy lẳng lặng chờ hai canh giờ, trong lúc đó, nường theo lấy dễ nghe êm tai đàn sáo chi âm tại vài tên dung nhan, dáng người, màu da đều là nhất lưu tuổi trẻ nữ tu dưới sự hướng dẫn, một gã dung mạo không sâu sắc lông mi trắng lão giả, chậm rãi từ trong đại điện nhà đi ra.

Lão giả tuy rằng nói cái gì đều không có nói, nhưng trên người hắc tản mát ra đấy, sâu không lường được khí tức, cũng đã đem thân phận của hắc biểu lộ không bỏ sót!

Nhiều người đan sĩ lập tức đồng loạt đứng dậy, cung kính khom người thi lễ: "Bá kiến thái thượng trưởng lão!"

Lão giả trực tiếp bay tới cao cao tại thượng chủ tọa trước, trực tiếp ngồi xuống, sau đó nhẹ nhàng phất phất tay, ý bảo dưới thân mọi người không cần đa lễ.

"Đều ngồi xuống đi!" Lão giả thân nhiên nói. Thanh âm của hắn không lớn, cũng không có ẩn chứa mạnh như thế nào chân nguyên, đã có một cỗ không giận mà uy khí thế, làm cho người ta rất khó kháng cự.

"Đa tạ thái thượng trưởng lão!" Nhiều người đan sĩ lúc này mới ngồi xuống, nhưng riêng phần mình vẫn đang mắt xem mũi mũi nhìn tâm, không dám dùng ánh mắt càn rỡ dò xét.

Lão tổ ánh mắt ở trước mặt mọi người nhẹ nhàng đảo qua, nhẹ gật đầu, chứa cười nói: "Hử, bản tổ hơn một trăm năm chưa từng lộ diện, hôm nay gặp được không ít mặt lạ hoắc, xem ra những năm này, bốn tông có không ít nhân tài mới xuất hiện!"

"Đây đều là thái thượng trưởng lão tài bồi có phương pháp!" Đại trưởng lão không mất thời cơ nịnh nọt nói.

Lập tức, nhiều người đan sĩ nhao nhao miệng ra quá khen ngợi chi từ:

"Có thái thượng trưởng lão tọa trấn, tà ma nhiếp phục, bốn tông tự nhiên thịnh vượng!"

"Bốn tông có thái thượng trưởng lão cầm giữ, chính là tu tiên chính thống, nhân tâm chỗ hướng, thiên hạ người kiệt xuất ai cũng hội tụ ở tại này, tự nhiên mới xuất hiện lớp lớp!"

"Văn bối các loại nghe nói thái thượng trưởng lão sự tích, đều bị hân mà hướng tới, tự nhiên gấp bội cần tu khổ luyện, mới có hôm nay tu vi. . ."

Vô cùng náo nhiệt tán tụng đọc diễn văn giảng co ước hẹn sao thời gian một nén nhang, mới đầu mọi người còn có thể biến đổi kiểu khác từ khác

nhau góc độ tán thưởng thái thượng trưởng lão cùng Huyền Hà Tông, nhưng về sau, không khỏi cũng có chút từ nghèo, chỉ có thể bắt chước lời người khác, lặp lại một ít khen ngợi chi từ.

Thái thượng trưởng lão thủy chung mặt mỉm cười, hẩn khoát tay áo, ý bảo mọi người yên tĩnh.

Lập tức, trong đại điện lập tức nghiêm nghị im ắng, dường như thái thượng trưởng lão khoát tay chặn lại lúc giữa, liền đóng kết toàn bộ thế giới.

"Bản tổ lần này triệu kiến chư vị, nhưng không phải là vì nghe những lời này!" Thái thượng trưởng lão thu liễm dáng tươi cười, nghiêm mặt nói ra: "Nói ngắn gọn, bản tổ trước đó lần thứ nhất bế quan, có chút thu hoạch, trong vòng ba trăm năm, bản tổ sẽ phải gặp phải thọ nguyên cực hạn, tất nhiên sẽ trước đó nếm thử phá giới phi tiên!"

Thái thượng trưởng lão nói tới chỗ này, ngừng lại một chút, nói khó có thể che giấu cái kia một tia hưng phấn đặc ý.

Nhiều người đan sĩ kinh hãi, nhao nhao lớn tiếng chúc mừng:

"Chúc mừng thái thượng trưởng lão!"

"Chúc mừng lão tổ!"

Trong đại điện lần nữa náo nhiệt lên, càng lớn vừa rồi, không ít người thần sắc hưng phấn, tâm tình kích động, biểu hiện hình như là bản thân sắp phi tiên bình thường!

Thái thượng trưởng lão ho nhẹ một tiếng, khiến mọi người lần nữa an tĩnh lại.

Hắn nói ra: "Căn cứ bản tổ ân sư, cũng là bốn tông đệ nhất đảm nhận thái thượng trưởng lão định ra quy củ, bản tổ tại nệm thừ trước khi phi thăng, ý định nhận lấy ba gã đệ tử thận trọng tài bồi, cuối cùng từ trong tuyển ra một gã truyền nhân, thay bản tổ chấp chương Huyền Hà Tông!"

Nói đến đây, thái thượng trưởng lão cũng dừng lại một chút, nhưng tất cả mọi người không lên tiếng nữa, mà là trong lòng có tất cả suy nghĩ.

Thái thượng trưởng lão thu đồ đệ, hơn nữa là tuyển chọn truyền nhân, cái này có thể nói cơ hội ngàn năm một thuở, bản thân có thể hay không tại tu tiên trên đường càng tiến một bước, lần này cơ duyên có thể nói là quan hệ trọng đại!

Thái thượng trưởng lão tiếp tục nói: "Ba tên đệ tử, phải là đan sĩ tu vi, phải phẩm tính đoan chính, phải đối tông môn trung thành và tận tâm, phải ghét ác như cừu, giữ nghiêm bốn tông diệt ma lệnh!"

"Những ngày tiếp theo, bọn người rất biểu hiện, bản tổ sẽ căn cứ bọn người tư chất tiềm lực tâm tính, làm sơ khảo hạch tuyển chọn, gần thì mười năm, lâu là mấy chục năm bên trong, bản tổ liền đem xác định ba tên đệ tử người chọn lựa!"

Lời nói này, làm cho ngời các vị đan sĩ vô cùng trong lòng rục rịch, tuy rằng tất cả mọi người là cố hết sức giữ vững bình tĩnh, nhưng cũng có không ít người trong ánh mắt, đã lóe ra kích động mà hưng phấn hào quang.

"Đây là chuyện thứ nhất!" Thái thượng trưởng lão sau khi nói xong, ngừng khí buông lỏng, chứa cười nói: "Còn có một việc, bản tổ những năm gần đây mới thu vài tên thiệp tùy tùng, nhân cơ hội này, khiến chư vị bái kiến."

Nói xong, thái thượng trưởng lão phất tay, chỉ chốc lát sau, nội đường trong liên có sáu tên nữ tử xếp thành một đội đi ra, dịu dàng hướng thái thượng trưởng lão bay tới.

Sáu người này, đều là thuần một sắc mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ bộ dáng, dung mạo hoặc là thanh tú, hoặc là kiều diễm, tư thái hoặc là sung mãn, dáng vẻ thướt tha mềm mại, hoặc là thon dài, duyên dáng yêu kiều, có tất cả đặc sắc, nhưng đều không ngoại lệ đều là thể gian hiếm thấy tuyệt sắc thiếu nữ.

Không chỉ có là dung mạo xuất chúng, tu vi của các nàng cũng đều ít nhất là Kim Đan kỳ đan sĩ, tại trong tu tiên giới, bất luận cái gì một gã như vậy nữ tu, đều muốn bị vô số người hâm mộ thầm mến, nhưng ở chỗ này, các nàng cũng chỉ là thái thượng trưởng lão nhiều người thiếp tùy tùng một trong, như thường ngày ru rú trong nhà, thậm chí có rất ít công khai lộ diện cơ hội.

Vì vậy thái thượng trưởng lão lợi dụng cơ hội lần này, làm cho các nàng cùng người khác đan sĩ gặp mặt một lần, coi như là cho các nàng một cái chính thức danh phận.

Chúng tu sĩ ngẩng đầu lên, không ít người đều bị một màn này kinh diễm ở. Sáu gã thiếp tùy tùng ở bên trong, năm vị trí đầu mỗi người có thể nói khuynh quốc khuynh thành, mà cuối cùng một nữ tử rồi lại bịt kín cái khăn che mặt, thấy không rõ chân dung.

Mặc dù như thế, từ thân thể của nàng đoan, cùng với trong hai tròng mắt cái kia một vòng kinh thể hải tặc phương hoa đến xem, nàng này tư sắc chỉ sợ còn tại cái khác ngũ nữ phía trên!

Mộc Dịch chứng kiến cuối cùng một gã cô gái che mặt lúc, trong lòng khẽ động, hẳn có thể khẳng định, đây chính là hẳn muốn tìm Cốc Mạc Ngưng!

Mộc Dịch lại nhìn một chút lân cận Lục Mạc, quả nhiên, người này chính hai mắt đăm đăm, gắt gao nhìn chăm chăm vào Cốc Mạc Ngưng, tuy

rằng cố hết sức che giấu, nhưng ngực vẫn như cũ phập phồng bất định, lộ ra kích động dị thường.

"Mạc Ngưng, khó được cùng mọi người gặp mặt, hà tất lấy cái khăn che mặt vật che chắn, gỡ xuống đi!" Thái thượng trưởng lão mỉm cười, hướng cô gái che mặt nói ra.

"Vâng!" Nữ tử nhàn nhạt đáp ứng, nàng duỗi ra thon dài ngón tay ngọc, chậm rãi đem cái khăn che mặt tháo xuống.

Chỉ ít có bảy thành đan sĩ, ánh mắt đều theo nhất cử nhất động của nàng mà biến hóa, mặt này vài mỏng hái đi một động tác, ngày sau không biết khiến bao nhiêu đại năng Tu tiên giả hồn khiên mộng nhiều, vĩnh viễn ngày không quên.

"Quả nhiên, nàng mới là xinh đẹp nhất một cái!" Kết quả này, đại đa số người cũng đã ngờ tới, nhưng thấy đến Cốc Mạc Ngưng cái kia băng lãnh tuyệt mỹ, không chứa chút nào thế tục khí tức khuôn mặt, không ít người còn là trong lòng đột nhiên nhảy dựng.

Càng là cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài băng lãnh thần sắc, càng là khiến mọi người cảm thấy nàng tương mạo đẹp không gì sánh được.

Sáu tên nữ tử, đều là thiên tư quốc sắc, tăng thêm các nàng thân phận đặc thù, đã định trước cùng những thứ này đan sĩ không hề liên quan, nhưng đúng là loại này không cách nào lấy được tiếc nuối, rồi lại làm cho các nàng mấy người tản mát ra càng lớn mị lực.

Một ít tâm tính kiên định đan sĩ, chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua, liền cúi đầu xuống, không dám nhìn nhiều.

"Đích xác là Cốc Mạc Ngưng không thể nghi ngờ!" Mộc Dịch trong lòng càng thêm khẳng định, "Mộ Dung Băng tuy rằng cùng nàng dung mạo

giống như đúc, nhưng sắc mặt, đã có một chút tỉnh nghịch, không giống như vậy lạnh lạnh."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 247: Gặp Lại Cốc Mạc Ngưng

"Tham kiến các vị phu nhân!" Nhiều người đàn sĩ ngấn người về sau, tại Đại trưởng lão suất lĩnh xuống, ngay ngấn hướng thi lễ, bá kiến sáu tên nữ tử.

Sáu người này cũng hơi hơi khuất thân, coi như là đáp lễ.

Sáu người này tuy rằng cũng đều là đàn sĩ tu vi, nhưng bởi vì là thái thượng trưởng lão thiệp tùy tùng, thân phận cùng địa vị so với phổ thông đàn sĩ cao một tầng, phổ thông đàn sĩ nhìn thấy các nàng, cần chấp vãn bối chi lễ.

Nhiều người đàn sĩ bá kiến lục nữ sau đó, thái thượng trưởng lão nhẹ gật đầu, lục nữ liền lần nữa quay trở về nội đường.

Thái thượng trưởng lão lại nói vài câu cổ vũ lời nói, liền lập tức ly khai.

Mộc Dịch, Lục Mạc, cùng với một phần nhỏ đàn sĩ tâm thần, cũng còn tại vừa rồi lục nữ phía trên, thái thượng trưởng lão cuối cùng mấy câu, bọn hắn cũng là ngoảnh mặt làm ngơ, thẳng đến thái thượng trưởng lão ly khai, bọn hắn mới tỉnh ngộ lại, vội vàng theo mọi người cùng một chỗ thăm viếng khom người.

Lập tức, điều này làm cho Huyền Hà Tông nhiều người đàn sĩ chuẩn bị đã lâu, kích động nhiều ngày thái thượng trưởng lão triệu kiến một chuyện, liền đến đây là kết thúc, thái thượng trưởng lão tuyển nhận đệ tử tin tức, đủ để cho bọn hắn điên cuồng tốt một hồi!

"Làm sao bây giờ! Nàng quả nhiên là thái thượng trưởng lão thiệp tùy tùng, như thế nào mới có thể cùng nàng một mình mật đàm?" Mộc Dịch đầy trong đầu muốn đều là việc này, hẳn rất muốn biết, Cốc Mạc Ngưng là như thế nào tới chỗ này, như thế nào lại đã trở thành Huyền Hà Tông thái thượng trưởng lão thiệp tùy tùng!

Mộc Dịch nhìn nhìn bên người cùng hẳn cùng một chỗ ly khai Phi Tiên Phong Lục Mặc, chỉ thấy người này vẫn là một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng; Mộc Dịch âm thầm lắc đầu, biết rõ Lục Mặc cũng giúp không được vội vàng.

Trở lại trong động phủ, Mộc Dịch vẫn đang nổi lòng khó yên.

Mộc Dịch từ khi đến sau này, bao giờ cũng không nhớ tới như thế nào phản hồi Thiên Đảo quốc; trước kia hoàn toàn không có phản hồi Thiên Đảo quốc chuẩn xác manh mối. Hẳn ngược lại có thể bình tĩnh; hôm nay biết rõ Cốc Mạc Ngưng cũng đi tới nơi này, biết chắc còn có mặt khác đường nhỏ câu thông Thiên Đảo quốc cùng nơi đây tu tiên giới, ngược lại khiến Mộc Dịch ngồi không yên!

Liên tiếp mấy ngày, Mộc Dịch đều tại tính toán việc này, hẳn thậm chí trù hoạch một cái thật lớn kế hoạch, như thế nào lợi dụng một ít Thi Môn tin tức đem thái thượng trưởng lão dẫn xuất tông môn, sau đó để bảo vệ thái thượng trưởng lão môn nhân vì do, thừa cơ tiếp cận Cốc Mạc Ngưng.

Bất quá, trong tay hẳn hữu dụng điều kiện có hạn, đối phương lại là sâu không lường được Anh lão. Vô luận cái gì kế hoạch, cơ hội thành công cũng sẽ không rất cao, hơn nữa mạo hiểm thật lớn.

Thì cứ như vậy bàng hoàng đã vượt qua mấy ngày, Mộc Dịch bỗng nhiên trong động phủ nghênh đón một vị khách nhân —— không là người khác, đúng là lúc này hẳn muốn nhất thấy Cốc Mạc Ngưng!

Mộc Dịch vừa mừng vừa sợ, vội vàng đem Cốc Mạc Ngưng đón vào trong động phủ.

"Ta có lẽ xưng hô người vì phu nhân, còn là Cốc sư tử ?" Mộc Dịch hỏi. Năm đó ở Thiên Đảo quốc Bình Hải tông, hắn và Cốc Mạc Ngưng đều từng là nội môn đệ tử, đều đã từng đã tham gia thế giới Kim Thu hội thí. Đầu cuối cùng thua ở Ngự Phong Thần Quân trong tay —— một cái dừng lại bán kết, một cái tại trong trận chung kết tiếc bại.

Hơn nữa lại có Mộ Dung Băng quan hệ ở bên trong. Mộc Dịch cùng Cốc Mạc Ngưng, có thể nói là rất có nguồn gốc, nhưng mà, bọn hắn lúc trước rồi lại một câu đều không có đã từng nói qua, Mộc Dịch cũng không rõ ràng lắm Cốc Mạc Ngưng ý đồ đến.

"Không sao cả, xưng hô chỉ là một cái danh hiệu." Cốc Mạc Ngưng thản nhiên nói: "Bất quá, thật lâu không có người đối với ta lấy sư tử muội xưng hô!"

Nói đến đây, Cốc Mạc Ngưng hiện ra sắc mặt, lộ ra nhàn nhạt ai oán. Đây là Mộc Dịch lần thứ nhất nhìn thấy Cốc Mạc Ngưng biểu lộ thần sắc.

"Cốc sư tử, người làm sao sẽ lại tới đây ? Người làm sao sẽ trở thành thái thượng trưởng lão thiệp tùy tùng ? Hôm nay người làm sao sẽ tới gặp ta ?" Mộc Dịch kìm nén không được, đem trong lòng áp lực đã lâu nghi vấn hết thảy hỏi ra.

Cốc Mạc Ngưng bình tĩnh nói: "Trả lời những vấn đề này trước, ta cũng có một vấn đề muốn hỏi trước người! Nếu như người thành thật trả lời, ta sẽ giải đáp người tất cả nghi hoặc!"

"Cốc sư tử nhưng hỏi không sao!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

Cốc Mạc Ngưng hỏi: "Tại Mộ Dung Băng cùng An Hình giữa, nếu như chỉ có thể lựa chọn một cái, người sẽ như thế nào chọn ?"

Mộc Dịch sững sờ. Hắn hoàn toàn thật không ngờ, đối phương vậy mà sẽ hỏi ra vấn đề như vậy.

"Đây là ý gì ?" Mộc Dịch nhíu mày.

Cốc Mạc Ngưng nói trắng ra, không có chút nào che giấu nói: "Người nên biết, muội muội ta Mộ Dung Băng. Nàng tại nhiều năm trước liền thích người, người rồi lại lựa chọn cùng An Hình kết hôn, tổn thương xuyên qua lòng của nàng. Nếu như hiện tại người còn có thể lại chọn một lần, người sẽ làm như thế nào ?"

"Ta không xứng với Mộ Dung Băng, " Mộc Dịch thản nhiên nói: "Các người là cao không thể chạm tu tiên đại tộc, mà ta chỉ là một cái ngư dân nhi tử; An Hình cùng ta tại Hàn Nha Đảo tư thủ hai mươi năm, đời này, chỉ cần có cơ hội trở lại bên cạnh của nàng, ta cũng sẽ không rời đi nàng!"

"Ta đã biết!" Cốc Mạc Ngưng nhẹ gật đầu, "Tự người nói không xứng với muội muội, nhưng muội muội cũng không phải nghĩ như vậy; đoạn này duyên phận, nàng không phải là đã thua bởi An Hình, mà là đã thua bởi vận mệnh. Chúng ta Cốc gia hậu nhân, nhìn như bị người hãm mộ, kì thực có rất nhiều bất đắc dĩ vận mệnh. Ta xuất hiện ở nơi đây, cũng là nguyên nhân này!"

"Chỉ giáo cho ?" Mộc Dịch trong lòng khê động, đối phương rốt cuộc muốn nói đến hẳn sau cùng quan tâm đề trên.

"Cái này muốn trước từ 'Yêu hải' nói lên!" Cốc Mạc Ngưng xoay người sang chỗ khác, dịu dàng chậm rãi, đồng thời êm tai nói tới.

"Yêu hải, chính là cái này rộng lớn đại lục sườn đông vô biên biển rộng; chúng ta chỗ Thiên Đảo quốc cùng phụ cận mấy cái nước láng giềng, chẳng qua là Thương Hải một lát. Người này giới bên trong, trên thực tế là Nhân tộc cùng Yêu tộc cùng tồn tại, không biết bao nhiêu năm trước lên, nhân, yêu hai tộc giữa cũng đã xác định giới hạn, lấy Thương Hải vì bên cạnh,

Nhân tộc thống lĩnh đại lục, mà Yêu tộc chường quân biển rộng! Vì vậy, dần dà, liền có yêu hải tặc."

"Nhân tộc cùng Yêu tộc, khi thì tranh đấu, khi thì hợp tác; trên đại lục, có thật nhiều Yêu tộc sinh sôi nảy nở khu vực, được xưng là yêu cốc; căn cứ nhân, yêu hai tộc từ thời kỳ thượng cổ lại càng lớn hiệp nghị, trong yêu cốc cấm đan sĩ cùng trở lên tu vi tồn tại tùy ý săn giết cấp thấp Yêu thú, trừ phi là có Kim Đan kỳ trở lên Yêu thú xuất hiện, mới có thể ra tay giết chết, cử động lần này coi như là là mê hoặc tộc bảo tồn một ít đại lục ở bên trên huyết mạch; "

"Mà đồng thời, tại biển rộng mệnh mông ở bên trong, cũng giữ lại có có không ít nhân tộc nghỉ lại đây, ví dụ như Thiên Đảo quốc. Đồng dạng, Kim Đan kỳ trở lên yêu loại, cũng không cho phép tiến vào cái phạm vi này tùy ý hành hạ đến chết Nhân loại; trừ phi, xuất hiện đan sĩ!"

Mộc Dịch nghe vậy giật mình: "Vì vậy, Thiên Đảo quốc bên trong đan sĩ, đều là giấu đầu giấu đuôi, ngày thường không dám ra hiện, các loại tranh đấu cũng không tham dự! Bọn hăn sợ vô cùng lên giọng, khiến cho đẳng cấp cao Yêu tộc đuổi giết!"

Lời nói này, đối Mộc Dịch chấn động không nhỏ, hăn vạn lần không ngờ, nguyên lai tại Thiên Đảo quốc, bọn hăn Nhân loại mới là sống nhờ người, cái kia phiền thế giới, thuộc về Yêu tộc quản hạt!

Cốc Mạc Ngưng nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng là như thế! Vì vậy, chúng ta Cốc gia vị kia đan sĩ lão tổ, trăm phương ngàn kế phải về đến trên đại lục. Hăn âm thầm điều tra thượng cổ điển tịch, thật sự bị hăn phát hiện ra một chỗ hoang phế không biết bao nhiêu năm thượng cổ truyền tống trận, chỉ là đã hư hao."

"Lão tổ hao hết tâm tư đau khổ nghiên cứu trận pháp, trải qua mấy trăm năm, rốt cuộc đem cái này Truyền Tống Trận chữa trị, thế nhưng là thời

điểm này, hẳn đã thọ nguyên gần!"

"Lão tổ không biết cái này Truyền Tống Trận sau là thế giới như thế nào, vì vậy hẳn lưu lại muội muội Mộ Dung Băng bảo tồn Cốc gia truyền thừa, trước mang theo ta thông qua Truyền Tống Trận, đã đi ra Thiên Đảo quốc."

"Chuyện còn lại, người liền có thể đoán được." Cốc Mạc Ngưng bình tĩnh nói: "Đúng vậy, cái kia Truyền Tống Trận bên kia, đang tại cái này Huyền Hà Tông bên trong!"

"Ta hai người xuất hiện, lập tức kinh động đến Huyền Hà Tông thái thượng trưởng lão, hẳn tự mình hỏi đến việc này, biết được tình hình cụ thể và tỉ mỉ về sau, liền chứa chấp ta hai người. Hơn nữa, hẳn nói ta thân bộ băng tâm thân thể, cùng công pháp của hẳn thập phần ăn khớp, vì vậy muốn thu ta làm thiếp tùy tùng, tại ta tu luyện tới Nguyên Đan Kỳ về sau, mượn nhờ của ta băng tâm nguyên âm thân thể, trợ giúp hẳn độ kiếp phi tiên."

"Người đã đáp ứng ?" Mộc Dịch thốt ra, sau đó phát hiện mình là biết rõ còn cố hỏi.

Cốc Mạc Ngưng bất đắc dĩ mỉm cười, nàng khẽ gật đầu một cái, nói ra: "Lúc ấy ta một cái Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, cùng lão tổ một cái sắp tọa hóa Kim Đan đan sĩ, chẳng lẽ còn có thể phản kháng một cái Anh lão mệnh lệnh!"

Mộc Dịch có chút đồng tình nhẹ gật đầu, hoàn toàn chính xác, đối với phàm nhân mà nói, bọn hắn những thứ này đan sĩ đã là bất khả tư nghị "Thần tiên sống", nhưng ở Anh lão trước mặt, bọn hắn vẫn là nhu nhược vô lực.

Cốc Mạc Ngưng trong lúc nhất thời cũng không nói chuyện, hai người đã trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn là Cốc Mạc Ngưng phá vỡ yên lặng.

Nàng nói ra: "Ta xuất hiện ở Huyền Hà Tông nguyên nhân trải qua, nói chung như thế. Người lại tại sao lại xuất hiện ở nơi này ?"

"Việc này cũng là nói rất dài dòng!" Mộc Dịch thở dài, đem bản thân không thể nghi ngờ thông qua một tòa thượng cổ truyền tông trận đến đến chuyện nơi đây nói đơn giản một lần, hẳn cường điệu, cái kia thượng cổ truyền tông trận là đơn hướng pháp trận, không cách nào trở về; mà Mộc Dịch bản thân, vẫn luôn đang tìm kiếm trở về Thiên Đảo quốc phương pháp.

"Quả nhiên cũng là Truyền Tông Trận." Cốc Mạc Ngưng cười khổ nói: "Xem ra thời kỳ thượng cổ, chúng ta Thiên Đảo quốc cùng đại lục tu tiên giới, vẫn có không ít liên hệ đấy. Đáng tiếc bị mệnh mông yêu hải chố ngăn, hôm nay Thiên Đảo quốc, đã biến thành Nhân tộc quên đi chỗ, sinh tử tồn vong, không người hỏi đến! Chúng ta Cốc gia lão tổ từng cầu khẩn thái thượng trưởng lão ra tay giải cứu Thiên Đảo quốc Tu tiên giả, nhưng thái thượng trưởng lão cũng tự xưng bất lực!"

Mộc Dịch cũng không cảm thấy ngạc nhiên, nếu như sự tình nhân, yêu hai tộc ở giữa thượng cổ ước định, thái thượng trưởng lão chỉ dựa vào sức một mình, chỉ sợ cũng không cách nào cùng toàn bộ Yêu tộc đối kháng, huống chi, hẳn căn bản cũng không phải làm như vậy!

"Cốc sư tỷ, người hôm nay làm sao sẽ tới tìm ta ?" Mộc Dịch hỏi: "Chỉ sợ không phải ôn chuyện đơn giản như vậy! Mặt khác, thái thượng trưởng lão biết rõ việc này sao ?"

"Mộc đạo hữu, " Cốc Mạc Ngưng không có trả lời Mộc Dịch vấn đề, nàng bỗng nhiên nghiêm mặt nói ra: "Ta còn có một vấn đề muốn hỏi người, tại 'Trở thành thái thượng trưởng lão đệ tử, lưu lại Huyền Hà Tông' cùng 'Buông tha cho nơi đây hết thảy, phản hồi Thiên Đảo quốc giữa " người làm gì lựa chọn ?"

Một cái là đại tông môn thái thượng trưởng lão đệ tử, thậm chí có có thể trở thành truyền nhân duy nhất, tại Nhân tộc thống lĩnh đại lục trong tu tiên giới tu hành, tiền đồ hào quang vô hạn;

Cái khác thì là trở lại Yêu tộc thống trị yêu hải, đừng nói tiếp tục tu hành, thậm chí không dám đường hoàng lộ diện, tùy thời đều có đã bị đẳng cấp cao Yêu thú đuổi giết khả năng!

Thoạt nhìn, hai người này giữa lợi và hại sai biệt cực kỳ rõ ràng, rất dễ dàng làm ra lựa chọn.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 248: Ủy Thác

Vấn đề này, Mộc Dịch cũng không có suy nghĩ thật lâu, hẳn không chút do dự đáp: "Tại hạ lựa chọn trở lại Thiên Đảo quốc."

Cốc Mạc Ngưng sững sờ, nàng nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch nhìn một hồi, chậm rãi lắc đầu nói ra: "Ta cho rằng đối với người như vậy khổ tu chi sĩ mà nói, không có gì so với tu hành càng thêm trọng yếu; không thể tưởng được người lại có thể như thế dứt khoát lựa chọn phản hồi. Thiên Đảo quốc tu tiên hoàn cảnh, rõ ràng không như thế chỗ, người vì sao làm như vậy ?"

Mộc Dịch mỉm cười: "Chỗ đó có ta muốn gặp người."

Cốc Mạc Ngưng nghe vậy nhẹ gật đầu, nói ra: "Như vậy cũng tốt, tránh khỏi vào ta không ít lí do thoái thác."

"Ta lần này, vốn là thụ thái thượng trưởng lão chi mệnh, khảo sát tâm tính của người, thò ra lai lịch của người. Thái thượng trưởng lão ý muốn tại trong tông thu đồ đệ, Mộc đạo hữu tại không đến hai mươi năm trong thời gian, liên tục tiến giai, từ một gã Thần Du kỳ tu sĩ, trở thành một tên Kim Đan kỳ đan sĩ, trong lúc còn được vinh dự Huyền Hà Tông đệ nhất tu sĩ, thanh danh không nhỏ, cũng đã nhận được thái thượng trưởng lão chú ý."

"Tại mấy ngày trước đây thái thượng trưởng lão gặp mặt bọn người thời điểm, hẳn đã dò xét qua bọn người, hẳn phát hiện, khí tức của người so với bình thường Kim Đan kỳ tu sĩ cường đại hơn rất nhiều, là một cái khả tạo chi tài."

"Thái thượng trưởng lão chọn đồ, ngoại trừ tu vi thiên phú bên ngoài, càng trọng thị tiềm lực, không hề nghi ngờ, Mộc đạo hữu tiềm lực rất lớn."

Trừ lần đó ra, nghe nói Mộc đạo hữu nhiều lần tại diệt trừ Thi Môn dư nghiệt đang hành động lập công, việc này cũng có phần được thái thượng trưởng lão thưởng thức. Bởi vậy, tại thái thượng trưởng lão đầu tiên lưu ý đến hơn mười người đan sĩ ở bên trong, Mộc đạo hữu liền là một cái trong số đó."

"Bất quá, thái thượng trưởng lão đối với Mộc đạo hữu cái này người trẻ tuổi bản tính có chỗ lo lắng, mấy ngày trước đây. Hắn cũng là cố ý khiến ta các loại vài tên thiếp tùy tùng cùng người các loại đan sĩ gặp mặt, nhìn xem bọn người trong có hay không có lỗ mãng lăng tử."

"Hôm nay ta tới gặp Mộc đạo hữu, đã ở thái thượng trưởng lão giám sát và điều khiển phía dưới. Nếu như ta ở trước mặt hắn vì Mộc đạo hữu nói tốt vài câu, nói Mộc đạo hữu nhất tâm hướng đạo, làm người bình chính, đạo hữu liền rất có thể cuối cùng bị thái thượng trưởng lão thu làm đệ tử."

Cốc Mạc Ngưng nói tới chỗ này, ngừng lại một chút, tiếp tục nói: "Công sự nói xong rồi, phía dưới ta muốn nói đây, là một kiện việc tư. Nếu như Mộc đạo hữu vì quay về Thiên Đảo quốc, không tiếc bỏ qua trở thành thái thượng trưởng lão cao đồ trời ban cơ hội tốt. Ta cũng chỉ không hề quanh co lòng vòng, liền nói thẳng bầm báo đi!"

"Cốc sư tỷ mời nói, chỉ cần có thể trở về Thiên Đảo quốc, tại hạ không tiếc bốc lên lớn đại phong hiểm." Mộc Dịch dứt khoát nói ra.

Có thể đã bị thái thượng trưởng lão thưởng thức cùng thu đồ đệ, Mộc Dịch có chút ra ngoài ý định, bao nhiêu cũng có một chút động tâm, nhưng mà cùng trở lại Thiên Đảo quốc so sánh với, hiển nhiên người kia càng thêm trọng yếu.

Cốc Mạc Ngưng nói ra: "Ta biết rõ đi thông Thiên Đảo quốc thượng cổ truyền tống trận ở nơi nào, đáng tiếc. Chỗ đó có người trông coi. Ta có thể cùng người cùng một chỗ diễn một tuồng kịch, an bài người tạ do Truyền

Tổng Trận trở lại Thiên Đảo quốc. Chỉ bất quá bởi như vậy, người cũng sẽ bị coi là phản bội tông môn, một mình chạy trốn, đừng nói thái thượng trưởng lão vi sư rồi, chỉ sợ về sau rất khó lại ở chỗ này đặt chân."

"Đa tạ Cốc sư tỷ, điểm này tại hạ nhưng lấy tiếp nhận." Mộc Dịch nhẹ gật đầu, vì trở lại Thiên Đảo quốc, điểm ấy một cái giá lớn hăn vẫn là có thể thừa nhận.

"Không cần cảm ơn ta, ta cũng có mục đích của mình. Trở lại Thiên Đảo quốc về sau, ta cũng cần Mộc đạo hữu làm một chuyện. Không biết Mộc đạo hữu có thể đáp ứng không?" Cốc Mạc Ngưng đôi mi thanh tú ngưng lại mà hỏi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói ra: "Chỉ cần không phải thương thiên hại lí, lại là tại hạ năng lực trong phạm vi sự tình, tại hạ cũng có thể đáp ứng!"

"Không có khó khăn như vậy, ta chỉ là cho người đi gặp một người." Cốc Mạc Ngưng mỉm cười.

Mộc Dịch trong lòng khê động, đây là lần thứ nhất chứng kiến Cốc Mạc Ngưng mặt mỉm cười, nguyên lai, nàng cười lộ lên cũng là như vậy rung động lòng người, phương hoa tuyệt đại. Cùng nàng lạnh lùng như băng trước sau như một hình tượng so sánh với, mỗi người mỗi vẻ.

"Gặp người nào?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

"Muội muội ta Mộ Dung Băng." Cốc Mạc Ngưng bình tĩnh nói: "Ta mới được một quả băng thuộc tính yêu đan, còn có những bảo vật khác, hy vọng Mộc đạo hữu đem chúng nó chuyển giao cho muội muội."

Nói đến đây. Cốc Mạc Ngưng than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Nguyên bản ta không muốn làm cho muội muội gặp lại người, để tránh trong nội tâm nàng tái khởi gợn sóng. Nhưng ngoại trừ Mộc đạo hữu bên

ngoài, chỉ sợ ta cũng tìm không thấy tốt hơn người chọn lựa. Kỳ thật lúc người đang ở đây hội hữu lôi đài đoạt giải quán quân lúc, ta liền nghe nói tung tích của người, nhưng đến một lần người chưa tiến giai đan sĩ, không đủ để giúp ta làm chuyện này; thứ hai ta cũng không rõ ràng lắm tâm tư của người, cho nên liền không có chủ động tìm người."

"Điểm ấy việc nhỏ, tại hạ tự nhiên có thể làm thỏa." Mộc Dịch đáp ứng, hỏi hẩn: "Cốc sư tỷ, người đã có biện pháp tiễn đưa ta phản hồi Thiên Đảo quốc, vì cái gì bản thân không đi?"

Cốc Mạc Ngưng lắc đầu, nói ra: "Không có tác dụng đâu, thái thượng trưởng lão cho ta hao tổn không ít tâm huyết, vô luận ta chạy trốn tới chân trời góc biển, hẩn đều có biện pháp đem ta truy hồi. Huống chi, chúng ta Cốc gia lão tổ vẫn còn trong tay của hẩn, nếu không phải thái thượng trưởng lão xuất thủ tương trợ, vì Cốc gia lão tổ kéo dài tánh mạng năm mươi năm, chỉ sợ Cốc gia lão tổ từ lúc mấy năm trước cũng đã tọa hóa."

"Năm đó, chính là ta đáp ứng làm thái thượng trưởng lão thiếp tùy tùng, cũng hứa hẹn cam tâm tình nguyện dâng ra bằng tâm nguyên âm thân thể trợ thái thượng trưởng lão độ kiếp phi tiên, thái thượng trưởng lão mới sẽ ra tay kéo dài Cốc gia lão tổ tính mạng. Ta nếu như đã đáp ứng hẩn, không thể vừa đi chi!"

Cốc Mạc Ngưng lời nói ở bên trong, có thật nhiều bất đắc dĩ, Mộc Dịch có thể cảm giác được, cái này nhìn như băng lãnh ngạo khí nhu hòa con gái yếu ớt trên vai, rồi lại một mình gánh chịu lấy cái kia chút ít cực kỳ trầm trọng trách nhiệm.

Cốc Mạc Ngưng đã trầm mặc một lát, cuối cùng đứng dậy, nói ra: "Mộc đạo hữu chuẩn bị một chút, ta cũng muốn làm một ít an bài, ba năm ngày sau, chúng ta liền y kế hành sự, tiễn đưa đạo hữu phản hồi Thiên Đảo quốc."

"Đúng, đa tạ sư tỷ!" Mộc Dịch đứng dậy cung kính.

Cốc Mạc Ngưng xoay người lại, tò mò hỏi: "Ta cùng với muội muội là cùng bào mà sinh, chênh lệch không đến nửa canh giờ; vì cái gì người dù sao vẫn là hô sư phụ nàng muội, rồi lại hô sư tỷ của ta?"

Mộc Dịch mỉm cười nói: "Chỉ là xuất phát từ thói quen. Ban đầu ở Bình Hải tông Kim Thu hội thí ở bên trong, tại hạ cùng một đám sư huynh đệ tại dưới đài nhìn Cốc sư tỷ tỷ thí, vẫn luôn xưng Cốc sư tỷ, cho nên liền không có đổi giọng."

Mộc Dịch trả lời khiến Cốc Mạc Ngưng cũng nhớ lại một ít chuyện cũ, trên mặt dần dần hiện ra ấm áp vui vẻ, nàng thì thào nói ra: "Đúng vậy a, lúc kia, ta cảm giác, cảm thấy các người đám này xem náo nhiệt sư huynh đệ quá đáng ghét, đi đến cái nào theo tới cái nào! Hiện tại xem ra, so sánh với tu tiên giới đám này ra vẻ đạo mạo tiền bối cao nhân, những đệ tử kia, còn muốn đơn thuần hơn."

...

Kế tiếp mấy ngày, vì che dấu tai mắt người, Mộc Dịch cố ý đem một ít không cần phải pháp khí, tài liệu đặt ở Luyện Khí Các trong gởi bán, còn đi tông môn chỗ chọn lựa một tòa núi nhỏ ngọn núi, làm vì chính mình mới động phủ, từ nơi này chút ít biểu tượng nhìn lại, người nào cũng không nghĩ ra Mộc Dịch vậy mà ý định rất nhanh ly khai nơi đây, hơn nữa rất có thể vĩnh viễn không hề phản hồi.

Đương nhiên, cũng có một chút rời đi trước chuẩn bị công việc, Mộc Dịch đi Đan Dược Các, mua một đồng có thể sử dụng trên đan dược; những đan dược này, là Thiên Đảo quốc rất khó mua đến đấy.

Mặt khác, Thiên Đảo quốc không có luyện khí luyện đan tài liệu, Mộc Dịch cũng mua vào không ít.

Cuối cùng, Mộc Dịch đi Tàng Thư các, đã là đan sĩ tu vi hãn, có thể tiến vào Tàng Thư các cao nhất mấy tầng xem điển tịch. Ở chỗ này, hãn quả nhiên thấy được có quan hệ yêu hải kỹ càng ghi chép, cũng nhắc tới tại yêu hải ở chỗ sâu trong, từng có không ít nhân loại cư trú, trong đó không thiếu Tu tiên giả.

Mộc Dịch tại Tàng Thư các lấy ra gần trăm bộ điển tịch, từng cái phục chế một phần, thu nhập Càn Khôn đại bên trong.

Mấy ngày nay, về thái thượng trưởng lão ý muốn thu đồ đệ tin tức, từ trên xuống dưới truyền khắp Huyền Hà Tông. Một ít được xem trọng đan sĩ, đặc biệt đã bị coi trọng. Mộc Dịch thân là từng đã là đệ nhất tu sĩ, Huyền Hà Tông mấy chục năm qua sau cùng công nổi danh nhân tài mới xuất hiện, tự nhiên mà vậy cũng đang lúc mọi người thảo luận trong phạm vi.

Hơn nữa tin tức này, cũng khích lệ không ít Huyền Hà Tông tu sĩ. Thái thượng trưởng lão chọn đồ, là một cái tương đối trường kỳ quá trình, nếu như trong đoạn thời gian này, bọn hãn có thể thuận lợi tiến giai đan sĩ, cũng cơ duyên xảo hợp rơi vào thái thượng trưởng lão trong mắt, đồng dạng có có thể trở thành thái thượng trưởng lão cao đồ, từ nay về sau một bước lên mây!

Bởi như vậy, đang tại cử hành thứ hai lần hội hữu lôi đài, liền trở nên đặc biệt kịch liệt, bất luận kẻ nào cũng không nguyện bỏ qua như vậy cơ hội ngàn năm một thuở! Có thể nói, hầu như từng có thể đi vào hội hữu lôi đài đấu bán kết giai đoạn tu sĩ, đều muốn Mộc Dịch coi là đuổi theo mục tiêu, bọn hãn khát vọng bản thân có thể giống như Mộc Dịch giống nhau, mượn nhờ hội hữu lôi đài một lần hành động thành danh, đồng tiến giai đan sĩ, thậm chí đưa thân trở thành thái thượng trưởng lão thu đồ đệ đứng đầu người chọn lựa một trong!

Trong lúc nhất thời, Mộc Dịch thanh danh lại vang dội không ít. Đồng dạng bị nóng nghị đan sĩ, còn có hơn mười người.

Tuy rằng Huyền Hà Tông đan sĩ có hơn sáu mươi người, nhưng tu vi nhiều năm không tiến triển hoặc thọ nguyên đã chưa đủ hai trăm năm thì có hơn hai mươi người; còn dư lại đan sĩ trong, có thực lực bình thường, có tính cách quái đản, có túng dục quá độ, có tham lam an nhàn không hề say mê tu hành, đồng dạng có không ít người rõ ràng không phù hợp thái thượng trưởng lão thu đồ đệ yêu cầu.

Vì vậy, thái thượng trưởng lão đệ tử, hơn phân nửa sẽ từ Mộc Dịch các loại hơn mười người đan sĩ trong ra đời, Mộc Dịch hành động trong đó trẻ tuổi nhất, tiềm lực lớn nhất một người, tự nhiên là đã bị vô hạn hàm mộ.

Nhưng mà, mấy ngày hậu truyện ra một cái động trời tin tức, lại làm cho Huyền Hà Tông cao thấp hơi khiếp sợ.

Đoạn thời gian gần nhất phong quang vô hạn Mộc Dịch, vậy mà phạm phải ngỗ nghịch tiến hành, tự tiện bức hiếp thái thượng trưởng lão một gã thiếp tùy tùng, xâm nhập một chỗ phòng giữ sâm nghiêm cấm địa, hơn nữa kích phát trong đó một tòa phủ đầy bụi nhiều năm thượng cổ pháp trận! Tuy rằng chuyện này không có tạo thành bất luận cái gì thương vong, nhưng Mộc Dịch làm mất đi này biến mất tại Huyền Hà Tông bên trong, triệt để đã mất đi trở thành thái thượng trưởng lão đệ tử tư cách!

Tin tức này, khiến vô số xem trọng Mộc Dịch tu sĩ, đan sĩ đều chịu bóp cổ tay thở dài, bọn hắn rất khó tưởng tượng, một cái tiền đồ vô hạn ánh sáng trẻ tuổi đan sĩ, tại sao lại không hề đoán trước đột nhiên tự tiện xông vào cấm địa, vừa đi chi!

Từ cái khác góc độ mà nói, có tư cách trở thành thái thượng trưởng lão đệ tử người chọn lựa, mất đi một cái! Bởi vậy, Mộc Dịch đột nhiên biến mất, cũng làm cho không ít người trong lòng âm thầm may mắn.

Bao la mờ mịt đại địa, nhân tài xuất hiện lớp lớp.

Mộc Dịch ly khai, tuy rằng khiến Huyền Hà Tông môn nhân nhiệt liệt nghị luận tốt một hồi, nhưng theo hội hữu lời đài tiến vào cao trào, theo càng ngày càng nhiều thanh niên tài tuấn toát ra, thời gian dần trôi qua, Mộc Dịch tên, cũng dần dần không hề làm người đề cập. Chỉ là ngẫu nhiên có tu sĩ nói cùng ngày xưa tông môn nhân vật phong vân lúc, không khỏi sẽ cho tới cái này như phù dung sớm nở tối tàn giống như nhân vật thần bí.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 249: Đảo Chủ

"Có chút cháng váng đầu, trong cơ thể huyết mạch cuộn cuộn khó có thể bình an."

Đây là Mộc Dịch đã trải qua thượng cổ truyền tống trận truyền tống sau không khỏe phản ứng.

Chênh lệch so với lúc trước hẳn từ Thiên Đảo quốc truyền tống đến Vô Lượng Sơn yêu cốc lúc, bệnh trạng đã hơi nhỏ rất nhiều.

Hắn thở nạt vài cái, huyết dịch cũng thuận theo 《Thần Mạch Quyết》 hoạt động non nửa cái chu thiên, sau đó liền thời gian dần trôi qua bình tĩnh trở lại.

Lập tức, Mộc Dịch lập tức tể ra Nguyên Hỏa Kiếm, đem dưới chân Truyền Tống Trận một đường phù văn trăm phá.

Chỉ là phá hủy vô số phù văn trong một đường, cũng đủ để làm cho cả pháp trận không nháy, cái này chính là trận pháp tinh vi thể hiện.

Bởi như vậy, Huyền Hà Tông cũng không cách nào phái người truy tra hẳn Mộc Dịch tung tích. Trên thực tế, Mộc Dịch cho rằng, dù là hẳn không phá hư cái này Truyền Tống Trận, cũng rất không có khả năng có người sẽ đến đây truy tra, tự tiện xông vào cấm địa, ly khai tông môn tội danh không tính quá lớn, còn không đáng được phái ra mấy tên đan sĩ cao nhân đến yêu hải đuổi bắt Mộc Dịch, đối không đáng thái thượng trường lão tự mình ra tay.

Mộc Dịch vỗ vỗ bên hông Sinh Linh đại, mặc dù có hấn bảo hộ, nhưng Chu Tước cùng Tiểu Mao Cầu cũng nhận được truyền tống trong rất mạnh không gian áp lực, hôm nay hai người này, đều có chút hôn mê bất tỉnh.

Chuẩn xác mà nói, Chu Tước là hôn mê bất tỉnh; cái kia Tiểu Mao Cầu, hơn phân nửa vẫn là đang ngủ say, nói không chừng lúc nào Mộc Dịch gặp được kỳ độc, nó liền sẽ lập tức sinh khí dồi dào bay ra Sinh Linh đại.

Ngoại trừ Sinh Linh đại bên ngoài, Mộc Dịch cố ý tiêu phí mấy vạn tinh thạch mua một cái siêu đại dung lượng cực phẩm Càn Khôn đại, dù là như thế, bởi vì hấn mang theo bảo vật thật sự quá nhiều, cái này chỉ Càn Khôn đại không gian vẫn đang bị dùng đi bảy tám phần.

Mộc Dịch chỗ mang bảo vật, đa số là Thiên Đảo quốc bên trong rất khó có được đồ vật gì đó. Có chút là Huyền Hà Tông thông thường luyện khí luyện đan tài liệu, có chút là thành phẩm đan hoàn, có chút là thành phẩm pháp khí, cũng không có thiếu đẳng cấp cao tinh thạch.

Về phần cấp thấp tinh thạch, tức thì hầu như không có. Theo Mộc Dịch biết, Thiên Đảo quốc bên trong có hơn mười đầu cấp thấp mạch khoáng, đẳng cấp cao tinh thạch tuy rằng hiếm thấy, nhưng cấp thấp tinh thạch rồi lại số lượng không ít. Vì vậy Mộc Dịch đem đại lượng cấp thấp tinh thạch toàn bộ đổi thành bảo vật hoặc đẳng cấp cao tinh thạch.

Chỗ này Truyền Tống Trận, ở vào một tòa đền kịt thạch điện bên trong, chỉ có cửa vào ra lộ ra lòng bài tay lớn nhỏ một nhúm ánh sáng.

Bất quá. Mộc Dịch rồi lại nghe thấy được nghe qua nước biển ướt mặn khí tức, cũng đã nghe được sóng biển gào thét đánh ra âm thanh.

"Rốt cuộc đã trở về!" Mộc Dịch trong lòng có chút kích động, quay về muốn rời đi cái này hai mươi năm, thoáng như một giấc chiêm bao.

Mộc Dịch đi vào cửa vào ra, đem ngăn trở cửa ra một tảng đá lớn dồi, sau đó bay ra.

Cửa vào chỗ, chính là một số gần như thẳng đứng vách núi vách đá; dưới thân thể của hắn, chính là sóng dữ liên kích biến rộng mênh mông.

Chính như Cốc Mạc Ngưng nói, chỗ này thượng cổ truyền tống trận. Ở vào trong biển rộng một tòa vô danh trên đảo nhỏ.

Đảo nhỏ chỉ có lẻ loi trơ trọi một tòa cao ngất đá ngọn núi, lối vào cực kỳ che giấu. Ai có thể nghĩ đến, như vậy một tòa bình thường đảo hoang, vậy mà cất giấu một tòa đi thông Nhân tộc đại lục thượng cổ truyền tống trận.

Mộc Dịch tại đảo nhỏ chung quanh phi hành một vòng, nhớ kỹ đảo nhỏ vẻ bề ngoài, sau đó một lần nữa đem cửa vào dùng cự thạch che lấp.

Xa xa nhìn lại, nhìn không ra bất luận cái gì kẻ hở về sau, Mộc Dịch liền thu liễm bộ phận khí tức, hóa thành một đạo ánh lửa, hướng đông bay nhanh.

Dựa theo Cốc Mạc Ngưng lời nói, từ Truyền Tống Trận đi ra. Hướng đông phi hành hơn mười ngày, có thể đạt tới Bình Hải tông phụ cận.

Cái kia phiến hải vực, Mộc Dịch có thể nói là tương đối quen thuộc, chỉ cần đến chỗ đó, coi như là chính thức về tới Thiên Đảo quốc.

Liên tiếp đã bay năm ngày, ngoại trừ không người đảo nhỏ bên ngoài, Mộc Dịch không có nhìn thấy một bóng người. Không nhìn thấy một chiếc thuyền chỉ.

Hải yêu ngược lại là gặp được một ít. Ngoại trừ không ít cấp một hải yêu bên ngoài, Mộc Dịch vậy mà cũng nhìn thấy mấy cái cấp hai tam cấp hải yêu.

Dù sao cũng là yêu hải, thân là đan sĩ Mộc Dịch cũng không dám tùy ý ra tay, hần trực tiếp từ trên không trung bay vút mà qua.

Dù sao cái hải vực này đã ít ai lui tới. Mặc dù có hải yêu qua lại, cũng không đủ vì họa.

Lại đã bay ba ngày, Mộc Dịch thời gian dần trôi qua có chút kinh ngạc đứng lên.

Đoạn đường này, hần tuy rằng vẫn đang không có nhìn thấy bóng người đội thuyền, nhưng tại một ít trên đảo nhỏ, thấy được tan hoang kiến trúc, hủy hoại bến cảng, nói rõ nơi đây đã từng có phàm nhân sinh tồn hoạt động.

Điều này nói rõ, hần đã tiếp cận Thiên Đảo quốc biên giới hải vực, thế nhưng là, cùng lúc đó, hần phát hiện, trên đảo nhỏ, sâu dưới biển, vẫn đang có không ít hải yêu khí tức.

Hơn nữa, còn có tương đương với Thần Du kỳ tu sĩ tam cấp hải yêu qua lại.

Phải biết rằng, đối với phàm nhân mà nói, một cái cấp một Yêu thú cũng đủ để là uy hiếp trí mạng, một cái cấp hai hải yêu, đủ để lật tung một tòa trầm trọng thiết thuyền lớn; một cái tam cấp hải yêu, hoàn toàn có thể đem trọn cái đảo nhỏ Nhân loại đồ sát không còn.

Căn cứ Mộc Dịch hơn hai mươi năm trước kinh nghiệm, cũng đã tiếp cận Thiên Đảo quốc biên giới, theo đạo lý nói, cấp hai hải yêu đều có lẽ tuyệt tích rồi, có tối đa nhất một ít lẻ tẻ cấp một hải yêu, tại sao có thể có tam cấp hải yêu! Đây đối với sinh hoạt tại phụ cận phàm nhân mà nói, không thể nghi ngờ là một loại cực lớn uy hiếp.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, liền quyết đoán ra tay.

Một cái tam cấp Yêu thú, còn chưa đủ để lấy ép buộc hãn hiển lộ ra đan sĩ tu vi, hãn chỉ là đem Phi Linh cửu châm tế ra, một cái hô hấp lúc giữa, liền dễ dàng giết chết cái này chỉ chiếm giữ tại hoang vu đảo nhỏ biên giới dài hơn mười trượng cự hải Yêu mãng.

Đem Yêu mãng thi thể đốt vì tro tàn về sau, Mộc Dịch tiếp tục đi về phía trước, lần này ra tay, cũng không có trì hoãn hãn bao nhiêu thời gian.

Lại đã bay cả một ngày, Mộc Dịch rốt cuộc chứng kiến, nơi xa trên mặt biển, có một cái bóng đen tại cực kỳ chậm rãi di động, đúng là một chiếc thiết thuyền lớn.

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, tốc độ lại nhanh hơn một chút.

Theo hãn càng bay càng gần, hãn thấy cũng càng ngày càng rõ ràng. Mộc Dịch phát hiện, cái này thiết thuyền tựa hồ nhận lấy cực kỳ mãnh liệt sóng lớn trùng kích, chính chợt trên chợt trên bỗng bành bất định.

"Có hải yêu!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, kinh nghiệm của hãn không ít, lập tức đoán được thiết thuyền gặp nạn.

Mộc Dịch lập tức hóa thành một đạo nhàn nhạt hỏa diễm sao băng, lấy bất khả tư nghị tốc độ vạch phá phía chân trời, trong chốc lát liền đi tới phụ cận.

Mộc Dịch thần niệm quét qua, lập tức đoán được hải yêu lai lịch: "Là một cái vừa tới cấp hai Triều Tịch Thú, thì còn tốt, cái này chỉ hải yêu cự lãng thuật uy năng có hạn, trong lúc nhất thời không cách nào lật tung cái này trầm trọng cực lớn thiết thuyền. Nếu là bình thường thuyền đánh cá, chỉ sợ đã thuyền hủy người chết!"

"Có tiên sư, tiên sư đến rồi!" Trên thuyền phàm nhân, đột nhiên chứng kiến nhẹ nhàng ở giữa không trung Mộc Dịch, lập tức vui mừng quá đổi.

Cả đám đợi, nhao nhao quỳ lạy một đoàn: "Cầu tiên sư đại nhân cứu giúp!"

Mộc Dịch tay áo nhẹ nhàng vung lên, ba năm miếng phi châm liền lặn yên đã rơi vào trên biển, sau đó Mộc Dịch liền không để ý tới nữa cái này Triều Tịch Thú.

Một cái cấp hai Triều Tịch Thú, là không thể nào ngăn trở Phi Linh cứu châm; quả nhiên, một lát sau, mặt biển liền khôi phục bình tĩnh.

Phi Linh cứu châm tới vô ảnh đi vô tung, những người phạm tặc này, căn bản không thấy được Mộc Dịch như thế nào ra tay, dường như vị này tiên sư chỉ là nhẹ nhàng quơ quơ ống tay áo, hết thủy liền khôi phục thái bình.

"Đa tạ tiên sư đại nhân!" Trên thuyền nhiều người phạm nhân quỳ lạy một đoàn.

"Tham kiến tiền bối, đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp!" Một thiếu niên khẩn trương bất an thanh âm, lại nói lấy trong tu tiên giới nói, đang lúc mọi người trong lộ ra có chút đột ngột.

Thiếu niên sắc mặt tái nhợt, tựa hồ còn không có từ vừa rồi trong lúc khiếp sợ khôi phục lại.

"Là một gã tu đồ." Mộc Dịch mỉm cười, hướng thiếu niên kia cổ vũ nhẹ gật đầu: "Người tên là gì, sư thừa nơi nào ? Các người làm sao sẽ đi vào cái hải vực này ?"

Thiếu niên một mực cung kính đáp: "Văn bối Diệp Vô Hận, sư thừa Tây Thùy Đảo đảo chủ. Văn bối thụ sư phụ an bài, hộ tống chiếc này phạm nhân thiết thuyền, không nghĩ tới gặp cường đại cấp hai hải yêu, văn bối nhất thời khiếp đảm không dám nghênh đón địch, kính xin tiền bối tha thứ."

"Tây Thùy Đảo, cách nơi này nhưng xa ? Các người đảo chủ, là một người tu sĩ sao ?" Mộc Dịch hỏi.

Thiếu niên đáp: "Tây Thùy Đảo cách nơi này chỗ không tính không xa, ước chừng là hơn một nghìn trong. Sư phụ là một gã Thần Du kỳ tu sĩ."

Nói đến đây, thiếu niên trong lòng khê động, hắn nói ra: "Sư phụ yêu nhất kết giao tiền bối như vậy trọng nghĩa cứu người đồng đạo. Thiết thuyền treo đầy buồm, trên đầy mái chèo về sau, tốc độ rất nhanh, còn có một ngày liền có thể đến tới. Nếu như tiền bối không chê, có thể cùng bọn ta cùng một chỗ phản hồi Tây Thùy Đảo, trên thuyền có không ít sâu dưới biển đặc sắc mỹ vị, còn có mấy viên biển sâu trân châu, chúng ta hy vọng có thể đem chúng nó hiến cho tiền bối, để báo đáp cứu trợ chi ân!"

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Người sợ trên đường gặp lại lợi hại hải yêu, cho nên muốn lưu lại bản thân tọa trấn đi!"

Thiếu niên bị Mộc Dịch nói toạc tâm sự, lập tức đỏ bừng cả khuôn mặt, càng thêm khẩn trương.

Bất quá, Mộc Dịch hoàn toàn chính xác ý định đi một chuyến Tây Thùy Đảo, tiếp kiến vị kia đảo chủ.

Dù sao hắn đã đi ra Thiên Đảo quốc tu tiên giới hai mươi năm, trong lúc này những mưa gió, khẳng định phát xảy ra không ít chuyện tình. Hắn muốn trước từ nơi này đảo chủ trong miệng, thăm dò được một ít cơ bản tin tức, lại quyết định bước tiếp theo nên như thế nào hành động.

"Cũng không biết cái này hai mươi năm, ta đều bỏ lỡ cái gì! Chỉ hy vọng An Hình cùng Khinh Ca Mạn Vũ, cũng còn hài lòng an toàn." Mộc Dịch trầm nghĩ trong lòng.

"Cũng được, bản thân liền cùng người cùng cấp hình đi." Mộc Dịch mỉm cười đáp ứng, thiếu niên lập tức đại hỉ.

Một bên các phàm nhân, nghe được tiên sư cùng đảo chủ đồ đệ đối thoại, cũng là hết sức cao hứng.

Giương buồm mái chèo khẩu hiệu âm thanh, thiết thuyền lớn theo gió vượt sóng, tiếp tục vận chuyển.

Mộc Dịch lại hỏi thiếu niên vài câu, nhưng mà thiếu niên này từ nhỏ sinh ra ở Tây Thùy Đảo lên, đối phía ngoài tu tiên giới hầu như hoàn toàn không biết, không cách nào hướng Mộc Dịch cung cấp một ít hữu ích tin tức.

Mộc Dịch liền phân phó hắc lui ra, bản thân tìm một gian tương đối yên tĩnh sương phòng, hơi chút nghỉ ngơi.

Đã có cao nhân tọa trấn, trên thuyền tất cả mọi người an tâm không ít, một lòng chạy đi, ngược lại rồi lại một đường vô sự, một ngày sau, thiết thuyền cập bờ, đi tới Tây Thùy Đảo.

Mộc Dịch ở giữa không trung đánh giá cái này đảo nhỏ một phen, phát hiện này đảo không nhỏ, sơ bộ phỏng chừng khoảng vạn gia đình cư trú ở này, tuy rằng không sánh bằng Trường Bình đảo, nhưng so sánh với Hàn Nha Đảo, đã tính là rất lớn rồi.

Thiếu niên dẫn Mộc Dịch, xuyên qua đảo nhỏ chợ, đi tới một tòa chiếm diện tích rộng lớn sân nhỏ trước. Đảo chủ liền ở chỗ này cư trú.

Mộc Dịch nhướng mày, theo lý thuyết, Tu tiên giả động phủ có lẽ đều tại rời xa thế tục ngọn núi trong hạp cốc, vị này đảo chủ cũng là Thần Du kỳ tu sĩ, làm sao sẽ ở tại nháo sự bên trong.

Còn đang nghi hoặc, đảo chủ nhận đến thông báo, đã nghênh đón ra ngoài cửa, chấp tay liền hướng Mộc Dịch thi lễ.

Thế nhưng là, hắc thi lễ động tác mới làm được một nửa, khi hắc nhìn thấy Mộc Dịch dung mạo về sau, liền triệt để cứng tại chỗ cũ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 250: Ân Oán

"Mộc. . . Mộc sư đệ!" Đảo chủ liếc liền nhận ra Mộc Dịch, lập tức cứng họng.

"Hứa sư huynh, không nghĩ tới lại có thể biết lại gặp người!" Mộc Dịch cũng là kinh hãi.

Cái này đảo chủ không là người khác, đúng là đã từng cùng hắc đều là Bình Hải tông ngoại môn, nội môn đệ tử Hứa Điền, Mộc Dịch, Hứa Điền cùng Triệu Lượng, đã từng liên thủ tổ đội, từ nhiều người đệ tử ngoại môn trong trở hết tài năng, tiến vào nội môn.

Mộc Dịch hồi tưởng lại chuyện cũ, hắc cùng với Hứa Điền một lần cuối cùng gặp mặt, vẫn còn là bốn mươi năm trước yêu đảo rèn luyện bên trong. Hứa Điền mượn cơ hội này, ly khai Bình Hải tông, từ nay về sau biến mất tại trong mắt mọi người.

"Hứa sư huynh, người năm đó vì sao đi không từ giả ? Người hôm nay vì sao lại trở thành Tây Thù Đảo đảo chủ ?" Mộc Dịch trong lòng có không ít nghi hoặc.

"Ta lúc rời đi, đem nguyên nhân cáo tri Triệu Lượng sư đệ, hắc không có chuyển cáo Mộc sư huynh sao ?" Hứa Điền cũng là sửng sờ.

Mộc Dịch âm thầm nói ra: "Từ yêu hải từ biệt về sau, ta gặp lại Triệu sư đệ lúc, hắc đã bị người ám toán, như vậy vẫn lạc."

"Bị người ám toán!? Là ai ?" Hứa Điền nhướng mày.

"Mẫn Quân!" Mộc Dịch thản nhiên nói. Cái tên này, Hứa Điền tự nhiên cũng không xa lạ gì.

Hứa Điền sững sờ, thở dài: "Quả nhiên là hắc! Ta chỉ biết là tại yêu đảo bên trên, Mẫn Quân khả năng sẽ đổi Mộc sư đệ bất lợi, không thể tưởng được hắc thậm chí ngay cả Triệu sư đệ đều không buông tha!"

"Việc này từng tại Bình Hải tông chấn động một thời, Hứa sư huynh chưa từng nghe nói sao?" Mộc Dịch ngạc nhiên nói.

Hứa Điền lắc đầu, nói ra: "Nói rất dài dòng, nơi đây không phải là chỗ nói chuyện, Mộc sư đệ xin mời đi theo ta."

Hứa Điền phân phó đệ tử lui ra, hắc mang theo Mộc Dịch. Đi tới một chỗ yên lặng phòng, có gia phó đưa lên nước trà về sau, liền đóng lại cửa phòng, không gần chút nữa.

"Mộc sư đệ, người còn nhớ rõ năm đó đệ tử ngoại môn tỷ thí, cuối cùng một trận chiến ta chủ động rời khỏi sự tình sao?" Hứa Điền ung dung nói ra.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắc đương nhiên nhớ kỹ, chỉ là không rõ Hứa Điền tại sao lại nói.

"Hết thảy nguyên do, đều muốn từ nơi ấy nói lên!" Hứa Điền thở dài một tiếng, đem chính mình chút ít năm trải qua. Êm tai nói tới.

Nguyên lai, Hứa Điền biết được cha mẹ mình cùng đệ đệ ba miệng ăn đột nhiên ngang bị tai họa bất ngờ, trong vòng một đêm đều gặp nạn, liền liệu định là Diệp Minh Thiên một nhà giết người diệt khẩu, từ nay về sau trong lòng chỉ có báo thù ý niệm trong đầu.

Diệp Minh Thiên đã bị Mộc Dịch giết chết, Hứa Điền liền lập chí muốn tiêu diệt giết Diệp gia cả nhà. Lúc trước Hứa Điền tại yêu đảo mượn cơ hội

ly khai, chính là vì chạy ra tông môn, tìm Diệp gia báo thù.

Từ yêu đảo sau khi rời đi, Hứa Điền nhưng không có tại địa chỉ cũ tìm được Diệp gia, hẳn nhiều mặt điều tra mới cuối cùng thăm dò được. Nói là Diệp gia chẳng biết tại sao đắc tội Bình Hải tông Huyền Phong Đường đại nhân vật, vì tránh họa. Đã nâng nhà dời.

Hứa Điền hao hết tâm tư, rốt cuộc điều tra đến, Diệp gia cả nhà tới nơi này cực kỳ vắng vẻ, tại phía xa Bình Hải tông mấy vạn dặm bên ngoài Tây Thù Đảo.

Hứa Điền một lòng báo thù, đương nhiên đuổi giết đến đây đảo. Hẳn quả nhiên đã tìm được Diệp gia tung tích, hơn nữa, lúc ấy Diệp gia bằng vào hùng hậu tài lực, đã đem toàn bộ Tây Thù Đảo mua xuống, trở thành Tây Thù Đảo đảo chủ.

Hứa Điền tại đến Tây Thù Đảo trong ngày hôm ấy ban đêm, liền xâm nhập Diệp gia ý muốn đồ sát Diệp gia cả nhà. Kết quả phát hiện, Diệp gia vậy mà mời một cái Tu tiên giả tọa trấn, hơn nữa tu vi so với Hứa Điền còn cao sâu một ít!

Hứa Điền không địch lại, khó khăn lắm bị thương đào tẩu.

Hứa Điền dưỡng tốt tổn thương về sau, tiếp tục lên vào Diệp gia ý muốn báo thù, lại phát hiện, tên kia Tu tiên giả đã tại Diệp gia định cư. Quanh năm không rời; không chiến thắng người này, Hứa Điền vĩnh viễn không cách nào đạt được ước muốn huyết tẩy Diệp gia cả nhà!

Hứa Điền trong lòng quét ngang, dứt khoát tìm một cái nơi yên tĩnh, dốc lòng tu hành. Chẳng phân biệt được ngày đêm chăm chỉ tu luyện, rốt cuộc tại vài chục năm về sau, Trúc Tạo Tiên Cơ, trở thành Tích Cốc kỳ tu sĩ.

Tu vi tăng nhiều Hứa Điền, lập tức lại đi tới Diệp gia báo thù; nhưng mà, tên kia Tu tiên giả vậy mà cũng tiến giai thành Tích Cốc kỳ tu sĩ, hơn nữa

lần nữa đánh lui Hứa Điền.

Hứa Điền nhưng chưa từ bỏ ý định, tại đây sau đó, hắn không ngừng tu luyện tăng lên thần thông, thậm chí không tiếc mạo hiểm đi bên ngoài hải vực săn giết Yêu thú, đạt được Yêu thú tài liệu luyện chế bảo vật, đồng thời phong phú kinh nghiệm thực chiến, tăng lên đối chiến kỹ xảo.

Như thế lại qua vài chục năm, trong lúc này, Hứa Điền lại nhiều lần tìm tên kia Tu tiên giả quyết đấu, đều bại xuống trận, thẳng đến ba năm trước đây, Hứa Điền đột phá bình cảnh, trở thành Thần Du kỳ tu sĩ, mới rút cuộc chuyển bại thành thắng, một lần hành động giết chết này tên Tu tiên giả!

Giết chết đối thủ về sau, Hứa Điền cho rằng người Diệp gia hiểu ý kinh sợ lạnh mình, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ. Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, người Diệp gia nhìn thấy hắn giết chết tên kia Tu tiên giả về sau, vậy mà nhao nhao bái tạ cảm ơn, đối Hứa Điền cực kỳ cảm kích.

Nguyên lai, nhoáng một cái gần bốn mươi năm, năm đó biết rõ Diệp gia cùng Hứa Điền ân oán cái kia chút ít người Diệp gia, đã sớm nhao nhao chết đi; hôm nay Diệp gia mọi người, hoặc là năm đó còn là cái gì cũng không biết hài tử, hoặc là chính là tại Tây Thùy Đảo trên mới sinh ra đấy, căn bản không nhận biết Hứa Điền, cũng không biết Hứa Điền muốn giết Diệp gia cả nhà.

Mà tên kia bị Diệp gia cung cấp nuôi dưỡng Tu tiên giả, rồi lại đã trở thành Diệp gia họa lớn trong lòng.

Người này áo cơm hết sức xa hoa, lại là đồ háo sắc, chớ nói Diệp gia nhiều năm tích lũy tài phú cơ hồ bị hắn tiêu phí không còn, đã liền Diệp gia nữ quyến hơi có tư sắc người, cũng khó khăn trốn hắn ma chường, bị hắn đều đùa bỡn.

Người Diệp gia đối người này Tu tiên giả đã là hận thấu xương, đáng tiếc hoàn toàn không có sức phản kháng. Hứa Điền xuất hiện cũng giết chết

người này, tại Diệp gia trong mắt mọi người, không thể nghi ngờ bị coi là lớn cứu tinh, Diệp gia lúc ấy đối Hứa Điền cảm kích bái tạ tình hình, chỉ có thể dùng "Long trời lở đất, phát ra từ phế phủ" để hình dung.

Hứa Điền nói tới chỗ này, Mộc Dịch đã há hốc mồm, trong lúc nhất thời sững sờ nói không ra lời.

Nếu như nói, Hứa Điền dưới sự giận dữ đem Diệp gia cả nhà giết chết, Mộc Dịch tuy rằng không đồng ý, nhưng là có thể hiểu được; thế nhưng là, cái này huyết hải thâm cừu cùng tái tạo chi ân cùng tồn tại lúc, hết thảy lại có vẻ như vậy hoang đường.

Ân ân oán oán thị thị phi phi, dù có đầy ngập hào hùng, rồi lại chạy không khỏi vận mạng trên cột.

Hứa Điền nói ra: "Làm như ta giết chết này tên tu sĩ, nhưng trong lòng đột nhiên thất lạc cực kỳ! Không biết lúc nào, ta đối Diệp gia hận, đã chuyển dời đến trên người người này. Có lẽ là bởi vì đám kia trong tay nợ máu chồng chồng người Diệp gia đã trước sau chết đi, có lẽ là bởi vì Diệp gia những năm này chịu đủ tra tấn, coi như là vì năm đó hành vi phạm tội đã bị trừng phạt. Làm như ta lại đối diện với mấy cái này lạ lẫm mà có chút đáng thương Diệp gia hậu nhân lúc, rồi lại như thế nào đều không thể ra tay!"

"Thiếu niên lúc, ta đã từng thề, không giết Diệp gia cả nhà, không mặt mũi nào còn sống ở thế hệ! Hôm nay, ta đã có năng lực như thế, nhưng ta đã không còn là thiếu niên lúc ta đây."

"Dưới mắt những thứ này người Diệp gia, cùng năm đó cha mẹ của ta đệ đệ giống nhau, đều là người vô tội. Bọn hãn chỉ là bởi vì đã bị người nhà liên lụy, liên gặp tai họa bất ngờ. Người Diệp gia bị tên kia Tu tiên giả tra tấn khổ không thể tả, mấy chục năm xuống, quả thực sống không bằng chết, Diệp gia đã bị trừng phạt, ta không muốn lại ra tay."

"Ta thường thường suy nghĩ, nếu như ta ra tay giết chết những thứ này không biết chút nào Diệp gia hậu nhân, ta đây cùng Diệp Minh Thiên chi lưu, lại có cái gì phân biệt!"

"Vì vậy, ta xong rồi giòn giữ lại, ta muốn cho người Diệp gia quên mất cừu hận, làm một cái người bình thường, từ nay về sau kết thúc ta Hứa gia cùng Diệp gia cừu hận xoắn xuýt. Mộc sư đệ lúc trước bá kiến tên đệ tử kia, gọi là Diệp Vô Hận, chính là Diệp gia một cái hậu nhân, ta thu hấn làm đồ đệ, thay hấn đổi tên, thụ phương pháp thuật, cũng là ý này."

Nói đến đây, Hứa Điền như trút được gánh nặng thật dài thở phào một cái.

Những lời này, hấn một cái ấn dấu ở trong lòng, từ không tìm được phù hợp đối tượng thổ lộ hết. Mộc Dịch là người thứ nhất biết rõ những năm này hấn cùng với Diệp gia ân oán người.

"Mộc sư đệ, người nói, ta làm đúng không đúng ?" Hứa Điền thì thảo hỏi.

Mộc Dịch mỉm cười: "Đối với không đúng, người đã có đáp án, không phải sao!"

Hứa Điền sững sờ, lập tức nhẹ gật đầu, hai người nhìn nhau cười cười.

Cười cười sau đó, Hứa Điền thần sắc lập tức nhẹ nhõm rất nhiều.

Mộc Dịch hỏi: "Nói như vậy, những năm này Hứa sư huynh một mực ở phụ cận tu hành, đối Thiên Đảo quốc tu tiên giới tình huống, cũng không biết ?"

Hứa Điền có chút ngượng ngùng nói: "Đúng là như thế. Tuy rằng hôm nay ta tu vi có chỗ tiến bộ, nhưng cũng không có hứng thú tiến vào trong tu tiên giới tiếp tục lưu lạc. Những năm gần đây này, phụ cận hải vực càng

ngày càng không bình tĩnh, hải yêu xuất hiện tần suất càng ngày càng cao, ngẫu nhiên còn có cấp hai trở lên hải yêu qua lại, ta liền ở tại chỗ này, một bên thu đồ đệ tài bồi, một bên thay ở trên đảo phạm nhân hộ pháp, giết chết hải yêu. Ta đây thân công pháp, đều là do năm sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn truyền thụ cho, ta nhưng vẫn dùng nó đến báo thù rửa hận, hôm nay dùng để chém yêu bảo vệ đảo, mới xem như dùng đến chính đồ trên. Nếu là có một ngày, ta gặp lại sư phụ, cũng không trở thành không mặt mũi nào thăm viếng."

"Đúng vậy a, cũng không biết sư phụ thế nào." Mộc Dịch ung dung nói, "Năm đó hắc đạo bảo, vẫn đang như nghe thấy ở bên; hôm nay xem ra, tại đây loại hỗn loạn nhiễu loạn trong tu tiên giới, sư phụ có thể bảo trì nguyên tắc của hắc đạo, có thể nói cực không dễ dàng!"

Việc này mặc dù không có thám thính đến Thiên Đảo quốc tu tiên giới kỹ càng tin tức, nhưng ngoài ý muốn gặp được mấy chục năm không thấy cố nhân, một phen sướng trò chuyện, Mộc Dịch trong lòng cảm xúc rất nhiều, cũng không thất vọng.

"Mộc sư đệ, những năm này người đều tại trong tông môn tu hành sao ? Khí tức của người ta căn bản nhìn không thấu, nói có mạnh hay không, nói yếu không kém, chẳng lẽ người đã là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ ?" Hứa Điền tò mò hỏi.

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Ta đã sớm đã đi ra Bình Hải tông. Về sau, ta còn gia nhập Hoàng Môn!"

"Hoàng Môn ?" Hứa Điền sững sờ, lại càng hoảng sợ. Hoàng Môn tại Bình Hải tông nhiều người trong dân cư, liền là Ma môn, hắc như thế nào cũng không nghĩ ra, Mộc Dịch lại có thể biết gia nhập ma môn.

"Trong này, tất có một đoạn càng thêm khúc chiết chuyện xưa đi!" Hứa Điền nhẹ nói nói: "Mộc sư đệ không muốn nhiều lời, ta cũng sẽ không

nhiều hỏi. Nhưng ta tin tưởng, Mộc sư đệ tuyệt sẽ không là cái gì ma đầu! Năm đó sư huynh đệ ở bên trong, liền thuộc Mộc sư đệ cùng Lý Nhược Ngu sư huynh mấy người này, mới thật sự là đã tiếp nhận sư phụ chân truyền."

"Đa tạ!" Mộc Dịch mỉm cười, không nói thêm gì.

Hai người tâm tình một đêm, ngày thứ hai, thắp thỏm nhớ mong người nhà Mộc Dịch, ý định lên đường ly khai.

Hứa Điền tiễn đưa hãn ra vạn dặm bên ngoài, sắp chia tay trước, Hứa Điền nói ra, nếu là Mộc Dịch về sau có bất kỳ cần, tùy thời có thể tìm hãn, muôn lần chết không chối từ!

"Đây là vì cái gì?" Mộc Dịch tò mò hỏi, mặc dù là nhiều năm không thấy sư huynh đệ, cũng không cần khách khí như thế.

Hứa Điền cười nói: "Năm đó người đối với ta có ân có nghĩa; ta nhưng mà làm báo thù mà hướng Mẫn Quân bán đứng hành tung của người, ta sớm hướng Triệu Lượng sư đệ đã từng nói qua, một ngày kia, ta sẽ dùng tính mạng báo đáp các người."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 251: Bình Hải Tông Đan Sĩ

"Tính mạng tương báo ?" Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Hứa sư huynh nói quá lời!"

"Đây không tính là nói quá lời, " Hứa Điền cười nói: "Năm đó ta được biết cha mẹ người nhà tin người chết, chỉ cảm thấy thiên đều muốn sụp xuống, chỉ dựa vào lấy báo thù tín niệm tồn tại đến nay. . Quay đầu cái kia đoạn năm tháng, duy nhất có thể cho ta một ít không quá tệ nhớ lại đấy, cũng chỉ có Mộc sư đệ cùng Triệu sư đệ. Mà ta rồi lại bán rẻ Mộc sư đệ, ta vì thế áy náy nhiều năm; nếu quả thật có thể đền bù tổn thất, nhất định muôn lần chết không chối từ!"

"Lời nói này ta nhớ kỹ rồi." Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Tiền đưa chàng vạn dặm cuối cùng cũng phải từ biệt, chúng ta ngay tại này sau khi từ biệt đi. Lần này đi được vội vàng, ta đây cái làm trưởng bối đấy, cũng không có cho Diệp Vô Hận những thứ này vẫn bối tử một ít lễ gặp mặt. Cái này vài cái pháp khí, mời Hứa sư huynh thay chuyển giao, trợ giúp hẳn chúng trăm yêu trừ ma!"

Hứa Điền đám người cả ngày tại đây vắng vẻ Tây Thùy Đảo hải vực tu hành, không có giao thiệp với chủ yếu tu tiên giới, tự nhiên không sẽ có được cái gì cường đại pháp khí, Mộc Dịch cử động lần này cũng là để cho bọn họ nhiều một ít phòng thân thủ đoạn.

"Vừa vặn dùng lên, đa tạ!" Hứa Điền cũng không từ chối, đem vài cái pháp khí toàn bộ nhận lấy.

"Cái này là một đôi truyền âm lệnh, có thể lẫn nhau truyền lại tin tức, nếu như Hứa sư huynh ngày sau gặp được cái bao nhiêu khó khăn hoặc là có cái gì cần, có thể tùy thời liên hệ ta." Mộc Dịch lấy ra một đôi đồ thẩm ngọc phù, đem bên trong một quả giao cho Hứa Điền.

Hứa Điền nhận lấy truyền âm lệnh, đưa mắt nhìn Mộc Dịch ly khai.

Mộc Dịch bay ra ngoài mấy chục dặm, nhìn lại, chỉ thấy Hứa Điền vẫn đang nhẹ nhàng tại chỗ cũ, không có ly khai.

Thẳng đến Mộc Dịch thân ảnh hóa thành một cái chấm đen, triệt để biến mất ở phía chân trời. Hứa Điền nhưng thật lâu nhẹ nhàng đứng bất động, thẳng đến sắc trời dần tối, hắn mới quay người phản hồi.

Mộc Dịch lại phi hành hai ngày, dưới thân hải vực dần dần quen thuộc đứng lên, cái kia từng tòa đảo nhỏ, kích thích hắn không ít trí nhớ.

"Nơi này cách Hàn Nha Đảo đã không xa!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Phương hướng hơi hơi lệch lạc, Mộc Dịch liền hướng Hàn Nha Đảo bay đi.

Cô độc đứng vững Cô Chỉ Phong, hàn nha huyền não bến tàu, lẻ loi những vì sao ★ thôn xóm, Mộc Dịch hơn hai mươi năm chưa có tới qua nơi này. Nhưng nơi đây vẫn không có bao nhiêu biến hóa.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, tinh túy chân nguyên dũng mãnh vào cốt cách bên trong, lập tức cốt cách chịu trầm xuống, khiến Mộc Dịch trong nháy mắt thấp hai thốn; đồng thời khuôn mặt của hắn đã ở kịch liệt biến hóa, trong nháy mắt thương già đi rất nhiều, đã liền trên cằm cũng đột nhiên dài ra hoa râu chòm râu.

Cơ hồ là thời gian một cái nháy mắt, Mộc Dịch liền biến thành một cái lạ lẫm lão đầu.

Mộc Dịch đi vào trong thôn, trên đường đi chỉ có thấy được mấy cái tại cửa thôn sân phơi nắng trên hì hì chơi đùa hài đồng; lúc gặp buổi sáng, thời tiết cũng không tệ. Trong thôn ngư dân có lẽ đã sớm ra biển, hoặc tại đồng ruộng làm việc tay chân.

Hắn quen thuộc cái kia vài toà nhà đá, vẫn còn đang. Nơi đây vẫn là tiệm thuốc, vẫn đang kêu "Tể Dược Đường" .

"Lão nhân gia, tiến đến ngồi một chút đi. Chúng ta Tể Dược Đường tế thế cứu nhân, không quan tâm phí tổn, gia cảnh xa xỉ đấy, liền thu lấy một ít; gia cảnh bình thường tức thì không lấy một xu." Một gã lang trung cách ăn mặc trung niên nhân, từ dược đường bên trong đi ra, mỉm cười hướng Mộc Dịch nói ra.

Hàn Nha Đảo Tể Dược Đường có phần có danh tiếng, ở trên đảo xuất hiện người xa lạ. Hơn phân nửa đều là hướng về phía gian phòng này dược đường mà đến.

Mộc Dịch gặp được trung niên nhân này, hơi sửng sốt, nhìn một hồi lâu, hắn mới nhận ra, cái này là năm đó hắn và An Hình nhận lấy hai gã dược đồ một trong.

Lúc cách hơn hai mươi năm, hắn từ một tên thiếu niên đã trở thành trung niên đại phu, hai tóc mai thậm chí có mấy cọng. Người này tự nhiên không có nhận ra Mộc Dịch. Hắn cho rằng đây chỉ là đến khám bệnh bình thường lão giả.

Mộc Dịch cũng không có biểu lộ thân phận, hắn mượn "Xem bệnh" nguyên do, tại trong nhà đá đi vòng vo một hồi, sau đó liền rời đi nơi này.

Hai mươi năm thời gian. Có thể thay đổi sự tình quá nhiều, duy nhất không biến thành, cũng chỉ có cái kia phần không hiểu lo lắng.

Mộc Dịch sau đó đi tới trên Cô Chi Phong Mộc phụ cùng Vương Nhược Phong cha mẹ phần mộ trước. Hắn thành linh phát hiện, nơi này có không ít bị người bái tế qua dấu vết, như là giấy tống, ngọn nến, đèn lồng các loại bái tế phẩm, trong đó có chút tương đối mới lạ, có chút rồi lại thời gian đã lâu.

Trong đó một cái lẵng hoa lên, còn bám vào hai tờ giấy, trên đó viết "Gia gia thiên cổ, phù hộ phụ thân sớm ngày bình an trở về", lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) là "Khinh Ca Mạn Vũ" bốn chữ.

"Bọn hắn đã tới nơi đây, ngay tại mấy tháng trước kia!" Mộc Dịch đại hỉ, từ nơi này lẵng hoa ở bên trong, hắn đã biết người nhà bình an tin tức, lập tức một hồi kích động!

Trở lại Thiên Đảo quốc về sau, Mộc Dịch vẫn tại lo lắng người nhà an toàn, hôm nay thiết thiết thực thực nhìn thấy người nhà lưu lại dấu vết, trong lòng như trút được gánh nặng, tâm tình cũng đã khá nhiều.

"Cha, hài nhi bất hiếu, lâu như vậy mới đến nhìn người! Người biết không, mẹ nguyên lai cũng chưa chết, nàng liền ở trên đời này một chỗ. Nếu có cơ hội, hài nhi nhất định mang mẹ tới gặp người!" Mộc Dịch tại phụ thân trước mộ bía lễ bái, sau đó cũng bái thanh toán Vương gia vợ chồng chi mộ.

Không có lưu lại quá lâu, Mộc Dịch liền phi thân ly khai, đi hướng Trường Bình đảo.

Từ Hàn Nha Đảo đến Trường Bình đảo đoạn này khoảng cách, phàm nhân thiết thuyền muốn chạy hơn phân nửa tháng, nhưng đối với Mộc Dịch loại này tốc độ phi hành cực nhanh đan sĩ mà nói, một ngày là được đến; bất quá, hắn vì che giấu tu vi, không dám quá lộ liễu, tốc độ phi hành chậm lại rất nhiều, hai ba ngày mới có thể đến tới.

Nhanh đến Trường Bình đảo lúc, Mộc Dịch liên tục gặp vài sóng tu sĩ tu đồ, may mắn Mộc Dịch che giấu dung mạo, nếu không nói không chừng

còn có thể bị nhận ra.

"Xảy ra chuyện gì vậy? Nhiều như vậy người tu tiên đều hướng Trường Bình đảo bay đi, chứ không phải là chỗ đó xảy ra chuyện gì?" Mộc Dịch cảm thấy hiếu kỳ, bất quá lấy hấn hôm nay tu vi thực lực, cũng sẽ không e ngại cái gì.

Mộc Dịch tiếp tục hướng Trường Bình đảo bay đi, chỉ chốc lát sau, có hai gã trẻ tuổi tu sĩ nghênh đón hướng Mộc Dịch, chấp tay thi lễ, khách khí nói:

"Vị đạo hữu này, cũng là đi Bình Hải tông lắng nghe tiên bối khai đàn luận đạo a, không bằng cùng một chỗ cùng hình như thế nào?"

Mộc Dịch sững sờ, cái này hai gã tu sĩ, đều có Tích Cốc kỳ tu vi, bọn hấn trong miệng tiên bối, nhất định chính là đàn sĩ cao nhân rồi!

"Lại có đàn sĩ tại Bình Hải tông 'Khai đàn luận đạo'!" Mộc Dịch không khỏi rất là kinh ngạc, phải biết rằng, lấy hấn nhiều năm trước kiến thức, mặc dù biết Thiên Đảo quốc bên trong khả năng có như vậy vài tên đàn sĩ tồn tại, nhưng cả đám đều cực kỳ ít xuất hiện, không hỏi thế sự, làm sao có thể làm ra công nhiên "Khai đàn luận đạo" như vậy rêu rao cử động!

Lập tức Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Vừa vặn, tại hạ một kẻ tán tu, đối với cái này sự tình biết rất ít, kính xin nhị vị đạo hữu nhiều giới thiệu một chút."

"Ha ha, cái này dễ nói!" Một người tu sĩ gặp Mộc Dịch đáp ứng, thập phần cao hứng nói: "Đạo hữu nguyên lai là tán tu a, chắc chắn, lấy tán tu thân phận, vậy mà tu luyện tới Cổ Nguyên Kỳ cảnh giới, tưởng thật không nổi! Thực không dám giấu giếm, lấy đạo hữu Cổ Nguyên Kỳ tu vi, tiến đến nghe thấy nói, Bình Hải tông chẳng những xu không thu, hơn nữa còn sẽ lễ ngộ có gia, liên liền hai người chúng ta cùng đạo hữu đồng hành, cũng sẽ thơm lây không ít."

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch mỉm cười nhẹ gật đầu, hỏi hản: "Lại không biết Bình Hải tông 'Khai đàn luận đạo' là vị nào tiền bối?"

"Đương nhiên là được xưng 'Quân tử phong thái' Vương tiền bối rồi, còn có thể là ai!" Khác một người tu sĩ đáp: "Đây đã là Vương tiền bối lần thứ ba 'Khai đàn luận đạo' rồi, một lần so với một lần nhiệt liệt, một lần so với một lần nóng nảy, chẳng lẽ đạo hữu không biết việc này?"

Nói xong, thanh niên một đôi đôi mắt nhỏ quay tròn tại Mộc Dịch trên thân đảo quanh, tràn đầy vẻ nghi hoặc.

"Ha ha, tại hạ bế quan khổ tu nhiều năm, tu tiên giới sự tình, biết rõ đây rất ít." Mộc Dịch mỉm cười, hản nghe được "Quân tử phong thái", lại nghe đến "Vương tiền bối" mấy chữ, lập tức trong lòng rung mình.

"Đến tột cùng là người nào?" Mộc Dịch trong lòng nghi hoặc, trong lúc nhất thời cũng không tiện trực tiếp hỏi.

Họ Vương là Bình Hải tông tứ đại họ một trong, họ "Vương" Phong thuộc tính công pháp Tu tiên giả quả thực không ít, năm đó Huyền Phong Đường cao thấp, theo sư phụ đến đồ nhi, hơn phân nửa đều là họ Vương, cũng đều là Phong thuộc tính công pháp.

Nhưng mà, có thể đi vào giai đoạn sĩ đấy, khẳng định chính là trong đó cao cấp nhất tồn tại, ngoại trừ trước Huyền Phong Đường đường chủ Vương Không Linh bên ngoài, còn có một người khả năng tiến giai đoạn sĩ — chính là Thiết Đản Vương Nhược Phong.

Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch niên kỷ tương tự, Mộc Dịch những năm này trải qua mạo hiểm, coi như là cơ duyên vô cùng tốt, mới tại trước đó không lâu rốt cuộc tiến giai Kim Đan, nếu như Vương Nhược Phong cũng có thể tiến giai, trừ hản ra tư chất thiên phú cực cao bên ngoài, hơn phân nửa cũng có lớn lao cơ duyên.

"Bình Hải tông hiện tại cũng là cái này Vương tiền bối làm chủ sao ? Tại hạ nhớ kỹ có một gã cười nói bần bệ, từng là Bình Hải tông Chương môn, lấy một thân Phong thuộc tính thần thông uy danh truyền xa, không biết nhị vị đạo hữu có hay không nghe qua người này ?" Mộc Dịch hỏi.

"Ngự Phong Thần Quân nha, đương nhiên nghe qua!" Thanh niên tu sĩ không cần nghĩ ngợi đáp: "Người này tại hơn mười năm trước cũng đã tiến giai Cổ Nguyên Kỳ rồi, nghe nói đã ở vì tiến giai đan sĩ mà nỗ lực, hẳn trên danh nghĩa còn là Bình Hải tông Chương môn, nhưng tông môn đại sự, tự nhiên là thái thượng trưởng lão Vương tiền bối làm chủ."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nếu như Ngự Phong Thần Quân ngay tại Bình Hải tông, hẳn ngược lại thì nguyện ý cùng hắn tụ lại.

Mộc Dịch quanh co lòng vòng nói chuyện phiếm vài câu, nhưng mà mượn cơ hội hỏi: "Đúng rồi, hai mươi năm trước tu tiên giới toát ra một cái "Thiên Địa Môn " không biết cái này tông môn tình hình gần đây như thế nào ?"

"Liên là Ma môn tàn quân làm chủ thành lập mới tông môn đi, tại hạ cũng không được rất rõ ràng, nghe nói Thiên Địa Môn Thiên theo một đạo, những năm này cũng là an phận, không có ở dẫn xuất cái gì nhiễu loạn." Một gã thanh niên tu sĩ nói ra.

Đồng bạn của hắn rồi lại phản bác: "Nghe nói Thiên Địa Môn bên trong cũng có không ít tu huyền giả, vì vậy cũng không tốt xưng là Ma Môn. Ta nhưng nghe nói, kỳ thật tu huyền tu hoàng chỉ là chân nguyên bất đồng, thuộc về không có bao nhiêu khác nhau, ở đâu có cái gì ma đầu!"

Thanh niên lắc đầu nói: "Lời tuy như thế, nhưng ta xem này thiên địa cửa, còn là tà môn ma đạo! Chỉ có Huyền Môn tam tông mới là thiên hạ tu tiên chính thống!"

Đồng bạn của hắn rồi lại không cho là đúng: "Cái gọi là chính thống, chỉ là tự phong mà thôi, Vương tiền bối đều nói qua, thiên hạ vạn đạo, đều có thể thành Tiên, phàm là tiên đạo, đều là chính thống!"

Hai người bắt đầu nghị luận tranh luận đứng lên, thậm chí còn mời Mộc Dịch cũng tham dự phát biểu ý kiến.

Bọn hắn ở đâu có thể nghĩ đến, trước mắt một người đáng mạo tầm thường này thanh niên, chính là năm đó sáng lập Thiên Địa Môn truyền kỳ tu sĩ, hôm nay đã là một gã hàng thật giá thật đan sĩ cao nhân!

"Lúc cách hai mươi năm, Thiên Địa Môn vẫn còn!" Mộc Dịch trong lòng có chút an ủi, đồng thời hắn cũng đành chịu nghĩ đến: "Thế nhưng là, chính ma chi tranh, Huyền Hoàng có khác vẫn đang vững chắc phong nhân tâm, không biết muốn bao nhiêu năm, mới có thể dần dần tan rã ngăn cách!" .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Trở Về Bình Hải Tông

Mộc Dịch theo hai gã thanh niên, đi tới Trường Bình đảo.

Vừa mới vào đảo, bọn hắn liền nhận lấy Bình Hải tông phái ra tu đồ đệ tử nghênh đón, hai gã thanh niên tu sĩ theo đệ tử đi Bình Hải tông, mà Mộc Dịch lại nói tại ở trên đảo khác có một vài sự vụ, sau đó tự hành tiến đến Bình Hải tông.

Cùng thanh niên tu sĩ các loại sau khi tách ra, Mộc Dịch thu liễm khí tức, dọc theo những thứ này nhưng có ấn tượng đường đi, đi tới trong trí nhớ Triệu phủ trước.

Đây là Triệu Lượng người nhà chỗ, lúc cách mấy chục năm, phòng ốc đã một lần nữa tu kiến.

Mộc Dịch gõ cửa, nhìn thấy một trương khuôn mặt xa lạ, sau khi nghe ngóng, mới biết được chủ nhân nơi này cũng đã thay đổi, hôm nay đã không phải là Triệu phủ.

Mộc Dịch vốn là muốn bái tế một cái Triệu sư đệ, không thể tưởng được cũng cơ hội như vậy cũng không dù có được rồi. Lúc cách hơn bốn mươi năm, chỉ sợ hàng xóm láng giềng ở bên trong, cũng không có mấy người biết rõ Triệu Lượng người này việc này.

Mộc Dịch có chút cảm khái, nếu như mình là một phạm nhân bình thường, chỉ sợ cũng đã nhớ không rõ bốn mươi năm trước thiếu niên đồng bạn, không nhớ được cái kia đoạn cả đời chỉ có một lần thanh xuân năm tháng.

Ly khai đường đi về sau, Mộc Dịch liền khôi phục nguyên bản dung mạo, đi Bình Hải tông.

Chẳng biết lúc nào, Bình Hải tông bên ngoài sơn môn cũng đã một lần nữa tu kiến, chẳng những rực rỡ hẳn lên, hơn nữa khí thế cũng càng thêm to lớn, rất có đại tông môn phong phạm.

Cũng may vị trí không thay đổi, nếu không Mộc Dịch thật sự nhận không ra.

Trấn thủ sơn môn mười tên huyền sĩ, quần áo chỉnh tề, mỗi cái thần thanh mắt xuất sắc, trong ánh mắt lộ ra một cỗ tinh khí thần, cũng xuyên qua đã xuất thân là Huyền Môn đại tông đệ tử vẻ này tự tin, kiêu ngạo cùng tự hào.

Mộc Dịch trong lòng hơi động một chút, chẳng bao lâu sau. Hẳn cũng là lại là thiếu niên huyền sĩ, đối tông môn vô cùng sùng kính, đối tiền đồ vô hạn ước mơ.

"Tiền bối là tới nghe bốn tông thái thượng trưởng lão khai đàn luận đạo đi, địa điểm tại phía Tây ngoài ba mươi dặm luận đạo trong cốc, nơi này là bốn tông sơn môn, bình thường không được tùy ý tiến vào." Một gã huyền sĩ thủ vệ nhìn thấy Mộc Dịch đáp xuống nơi này, tiến lên vài bước, chấp tay thi lễ, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Ngôn ngữ của hắn động tác, cũng không tính thất lễ. Cũng thể hiện ra Bình Hải tông thân là đại tông môn khí phái, ngay cả là một cái huyền sĩ đệ tử, mặc dù đối mặt khí tức cường đại bên ngoài tông tu sĩ tiền bối, vẫn như cũ không sợ hãi không hoảng hốt, bất vi sở động!

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Ta không phải là tới nghe đạo đấy, ta là tới gặp mấy cái cố nhân. Không biết quý tông Chương môn Ngự Phong Thần Quân Tiểu đạo hữu, có hay không tại trong môn, có thể vừa thấy?"

Thị vệ sững sờ, hần đánh giá Mộc Dịch liếc. Xác nhận hần không phải mình biết rõ đây bất luận cái gì một gã nhân vật thành danh, nhưng mà hần nghiêm mặt nói ra: "Bốn tông Chương môn nhật lý vạn ky, thân hệ gánh nặng. Chỉ sợ không thể tùy thời đi ra tiếp kiến đồng đạo. Tiền bối nếu có chuyện quan trọng trao đổi, kính xin biểu lộ thân phận, báo cho biết hạng mục công việc, văn bối đám người sẽ gặp đi vào thông truyền."

Mộc Dịch nhú mày, hần suy nghĩ một chút, nói ra: "Đã nói Thiên Địa Môn môn chủ đặc (biệt) đến cầu kiến."

"Thiên Địa Môn môn chủ ?" Thị vệ sững sờ, lập tức cười lạnh nói: "Đây không phải là một gã nữ tu tiền bối sao, lúc nào cải thành do tiền bối đảm nhiệm môn chủ rồi hả?"

Còn lại vài tên thị vệ, nhao nhao nở nụ cười, ánh mắt của bọn hần cho thấy. Rõ ràng là không tin Mộc Dịch theo như lời nói như vậy.

"Nữ tu ?" Mộc Dịch cũng là sững sờ.

Mộc Dịch không muốn liên lụy quá nhiều, hần nói ra: "Ta đây liền cầu kiến Lý Nhược Ngu lý đạo hữu đi."

"Lý sư bá là bốn tông Thiện Dược Đường nhất đường đứng đầu, cũng không phải có thể tùy ý nhìn thấy đấy." Thị vệ mỉm cười nói, kia Dư thị vệ cũng cùng theo dõi dành cười rộ lên.

"Cái kia Vương Nhược Phong Vương đạo hữu đâu?" Mộc Dịch nhướng mày, hôm nay Bình Hải tông, hần tuy rằng nhận ra không ít người, nhưng có thể tin được cũng chỉ có chính là mấy người. Những người khác hần tạm thời không muốn thấy nhiều.

Bọn thị vệ lập tức biến sắc, tất cả đều thu liễm dáng tươi cười, nghiêm nghị không nói.

Cầm đầu thị vệ phần nô lông mày quát: "Tiền bối mặc dù là tu sĩ, nhưng gọi thẳng bốn tông thái thượng trưởng lão tục danh, không khỏi rất có bất kính. Chẳng lẽ tiền bối hôm nay là cố ý đến trêu đùa hí lộng bốn tông hay sao!"

"Quả nhiên là hăn!" Mộc Dịch xác nhận trong lòng suy đoán, "Thiết Đan quả nhiên cũng tiến giai thành đan sĩ!"

Nghĩ tới đây, Mộc Dịch khoe miệng hơi hơi nhếch lên, quả thực vì Vương Nhược Phong cao hứng.

Hăn cái này bức mỉm cười bị bọn thị vệ để ở trong mắt, rồi lại coi là Mộc Dịch thừa nhận là đến khiêu khích Bình Hải tông, thị vệ thủ lĩnh thần sắc trầm xuống, cuối cùng âm thầm kích phát một quả lệnh bài.

Mộc Dịch tự nhiên mà vậy tản mát ra thần niệm, liền đem chút ít rõ như lòng bàn tay, bất quá hăn nhưng không có ngăn cản.

Trên thực tế, mấy cái văn bối nói, Mộc Dịch cũng sẽ không thể nào để ở trong lòng, còn là chờ bọn hăn mời đến tu sĩ lấy người trên vật rồi hãy nói.

Bởi vì đây là Bình Hải tông, đổi lại là Định Hải Tông hoặc là Trấn Hải Tông, Mộc Dịch đã sớm trực tiếp xâm nhập rồi, nơi nào sẽ cùng cái này vài tên cấp thấp tu sĩ dây dưa không rõ; từ đối với Bình Hải tông tôn trọng, Mộc Dịch cũng không có làm như vậy.

Mộc Dịch cũng không có các loại thật lâu, một lát sau, liền có bảy tám tên tu sĩ chạy tới nơi này.

Cái này vài tên tu sĩ, đại đa số phi thường trẻ tuổi, đều là hai ba mươi tuổi bộ dạng, chỉ có một gã cầm đầu trung niên nhân, thoạt nhìn có chút niên kỷ.

Trung niên nhân đưa tầm mắt nhìn qua, sau đó liếc liền nhận ra Mộc Dịch.

"A, là Mộc đạo hữu!" Trung niên nhân kinh hãi.

Mộc Dịch đánh giá người này liếc, dựa vào Tu tiên giả đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, hắn cũng nhận ra đối phương: "Nguyên lai là Lam sư huynh! Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!"

Người này chính là năm đó hỏa bộ đệ nhất đệ tử Lam Tân, về sau tại Kim Thu hội thí trong bị Mộc Dịch chỗ đánh bại. Người này tư chất bất phàm, hơn bốn mươi năm về sau, tự nhiên từ lâu trải qua Trúc Tạo Tiên Cơ, hôm nay là một gã Thần Du kỳ tu sĩ.

"Lam mỗ là Mộc đạo hữu bại tướng dưới tay, 'Sư huynh' hai chữ, xấu hổ không dám nhận." Lam Tân chấp tay thi lễ nói ra: "Mộc đạo hữu lần này độc thân đến đây ? Không biết có chuyện gì chỉ giáo ?"

hắn nhìn đến Mộc Dịch chỉ là một người về sau, lập tức trong lòng buông lỏng.

Lam Tân rất rõ ràng, từ lúc hai mươi năm trước, Mộc Dịch thân phận, địa vị cùng thực lực, cũng đã tuyệt không phải bình thường nhân vật, hôm nay người này mai danh ẩn tích hai mươi năm sau đột nhiên xuất hiện, cũng đến nhà tới chơi Bình Hải tông, lại không biết là duyên cớ nào.

Mộc Dịch nói ra: "Mộc mỗ chỉ là vừa đúng đường nhỏ nơi này, muốn gặp gặp Ngự Phong Thần Quân cùng Vương Nhược Phong tiền bối."

Lam Tân không cần nghĩ ngợi đáp ứng, hắn nói ra: "Cái này hay làm! Lam mỗ cái này mang Mộc đạo hữu tiến đến gặp Chương môn sư huynh; về phần Vương sư thúc, hắn đang muốn vì bên ngoài tông tu sĩ đệ tử khai đàn luận đạo, Lam mỗ lập tức thông truyền một tiếng, nhìn xem sư thúc có hay không muốn đem khai đàn luận đạo thời gian sửa đổi một cái."

Lam Tân lời nói này thuận miệng mà ra, tự nhiên cực kỳ; nhưng ở cái kia chút ít thị vệ nghe tới, rồi lại kinh hãi thật lớn.

Người đến cuối cùng là nhân vật nào, thậm chí ngay cả bốn tông lai lịch rất sâu hủa bộ trưởng lão đều đối với hãn khách khí như thế, hơn nữa nói muốn gặp Chương môn liền lập tức đi gặp Chương môn; thậm chí còn công bố thái thượng trưởng lão cũng có thể vì hãn sửa đổi khai đàn luận đạo thời gian, không tiếc khiến ngàn vạn người đợi chờ.

Mộc Dịch nói ra: "Không cần, Mộc mỗ tiên kiến qua điều khiến Phong đạo hữu rồi nói sau, các loại Vương tiên bối khai đàn luận đạo sau khi kết thúc, lại thông truyền không muộn, miễn cho khiến mọi người vì Mộc mỗ trì hoãn không ít thời gian."

Thị vệ thủ lĩnh nghe vậy lại lại càng hoảng sợ, cái này họ Mộc tiên bối rõ ràng còn thật sự có tin tưởng, thái thượng trưởng lão sẽ vì gặp hãn, hoãn lại đã sớm định ra khai đàn luận đạo bậc này đại sự.

"Như thế rất tốt." Lam Tân trong lòng lại là buông lỏng, hãn quét sau lưng thị vệ đám người liếc, nói ra: "Mộc đạo hữu, những thứ này vẫn bối không nhìn được Mộc đạo hữu thân phận, không có lãnh đạm bất kính đi?"

Bọn thị vệ lập tức mồ hôi rơi như mưa, Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Không có, chỉ là bọn hãn nhìn thấy tiên bối cao nhân có thể thông dong ứng đối, không sợ không sợ hãi, so với ta các loại năm đó, nhưng là phải mạnh mẽ ra không ít!"

"Ha ha!" Lam Tân cũng cùng cười vài tiếng, hãn nghe được, Mộc Dịch cũng không tính truy cứu việc này.

Lam Tân lập tức tự mình mang theo Mộc Dịch tiến vào Bình Hải tông, trực tiếp bay về phía Ngự Phong Thần Quân chỗ ngọn núi.

Sơn môn chỗ, chỉ còn lại có vài tên tu sĩ trẻ tuổi, cùng một đám sắc mặt trắng bệch thị vệ.

"Lý sư thúc, " thị vệ thủ lĩnh liếm liếm phát khô bờ môi, nhỏ giọng hỏi: "Người nọ đến tột cùng là lai lịch ra sao, Lam sư bá vậy mà đối với hãn khách khí như thế!"

"Cái này có cái gì kỳ lạ quý hiếm!" Họ Lý tu sĩ ung dung nói ra: "Từ lúc người chưa vào cửa lúc, người này cũng đã danh chấn một phương! Hai hơn mười năm trước, Lý mỗ còn là một gã huyền sĩ, đi theo Vương sư thúc tham gia Huyền Hoàng cuộc chiến, vừa vận bái kiến người này một mặt!"

"Lúc kia, người này suất lĩnh người trong Hoàng Môn, dùng lực Huyền Môn liên quân, uy phong bát diện, từng tại vạn trọng quân giết chết Trấn Hải Tông Đại trưởng lão, về sau còn sáng lập Thiên Địa Môn! Người sẽ không ngay cả điều này cũng không biết đi!"

"Là hãn!" Thị vệ thủ lĩnh kinh hãi, "Nguyên lai hãn chính là Thiên Địa Môn đệ nhất đảm nhận môn chủ, cái kia sáng lập Thiên Địa Môn, lại rất nhanh mất tích nhân vật truyền kỳ! Ta chỉ nghĩ vậy mười mấy năm qua, Thiên Địa Môn môn chủ là một cái nữ tu tiền bối, hãn đã biểu lộ thân phận, ta nhưng không có linh ngộ đến!"

Bọn thị vệ lập tức một trận hoảng sợ, đại nhân vật như vậy, sống sờ sờ xuất hiện ở trước mắt mình, bản thân rõ ràng còn ỷ vào danh môn đại phái đệ tử uy phong có thất lễ nghi, quả thực là cầm tính mạng hay nói giỡn.

Họ Lý tu sĩ nhìn lướt qua chính nơm nớp lo sợ thị vệ, lạnh cười nói: "Nghe đồn người này thực lực siêu quần, làm việc càng là lòng dạ độc ác! Năm đó Huyền Hoàng cuộc chiến, vì dụ dỗ chúng ta Huyền Môn đại quân bên trên, hãn không tiếc lấy hơn trăm phạm nhân cùng người trong Hoàng Môn vì tai, làm nổ Hỏa Diễm Đảo, dẫn đến Huyền Môn đại quân tử thương vô cùng nghiêm trọng, cuối cùng lui binh thu tay lại! Đã liên Định Hải

Tông Chương môn cũng ở đây nhất dịch bên trong vẫn lạc! Các người cũng dám đối với hãn bất kính, hãn biểu hiện ra không đáng truy cứu, nhưng nói không chừng âm thầm rồi lại sẽ lại hạ độc thủ, các người tự giải quyết cho tốt đi!"

Lần này lí do thoái thác, khiến bọn thị vệ sắc mặt đại biến, có một người thậm chí sợ tới mức hai chân mềm nhũn, co quắp ngã xuống đất.

Họ Lý tu sĩ không để ý đến những đệ tử này, hãn quay người nhìn xem Mộc Dịch biến mất phương hướng, hai mắt hơi co lại thì thào nói ra: "Hôm nay lúc cách hơn hai mươi năm, hãn nặng mới xuất hiện tại tu tiên giới, không biết lại đem sẽ khiến như thế nào phong ba!"

"Bất quá lúc này đây, bốn tông có thái thượng trưởng lão 'Quân tử phong thái' tọa trấn, lớn hơn nữa mưa gió, cường thịnh trở lại nhân vật, cũng không cách nào rung chuyển bốn tông làm là thứ nhất tông môn địa vị!"

"Hãn chính là cường thịnh trở lại, lại đáng sợ, lại lòng dạ độc ác, cũng không thể nào là thái thượng trưởng lão đối thủ, cũng không có khả năng đối kháng ta Bình Hải tông lãnh đạo Huyền Môn tam tông! Thiên Địa Môn tính là cái gì, ta Huyền Môn tam tông, mới là tu tiên chính thống!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 253: Sư Thúc

"Mộc sư đệ!" Ngự Phong Thần Quân nhìn thấy Mộc Dịch về sau, vừa mừng vừa sợ, quả thực không dám tin tưởng vào hai mắt của mình.

"Tiểu sư huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Mộc Dịch mỉm cười, hắn nhìn thấy Ngự Phong Thần Quân đã là một bộ trung niên nhân bộ dáng, hai tóc mai chỗ đã có không ít tóc trắng, hai mươi năm không thấy, hắn thương già đi rất nhiều.

"Mộc sư đệ, người ngược lại là không thay đổi cái gì, chỉ là tu vi tăng tiến rất nhiều, sư huynh ta thế nhưng là già đi không ít!" Ngự Phong Thần Quân rất có cảm xúc, "Những năm này người cuối cùng đi nơi nào?"

Mộc Dịch cười cười, rồi lại không có trả lời.

Ngự Phong Thần Quân hiểu ý, liền hướng Lam Tân nói ra: "Lam sư đệ, ta cùng với Mộc sư đệ muốn một mình nói chuyện, mời người phân phó trong môn tu sĩ đệ tử tạm thời không nên quấy rầy."

Lam Tân nhượng mảy, hắn nói ra: "Cái này, Chương môn thân phận tôn quý, an nguy đối với bản tông thập phần trọng yếu, có lẽ phái người thủ hộ chung quanh. Vạn nhất có một không hay xảy ra, chúng ta cũng không tốt hướng thái thượng trưởng lão nói rõ."

Ngự Phong Thần Quân thần sắc trầm xuống, thản nhiên nói: "Như thế nào, Lam sư đệ muốn cãi lời bốn chương môn phân phó sao? Chẳng lẽ Tiểu mỡ thân là Chương môn, liền điểm ấy nặng nhẹ đều phân không rõ ràng lắm! Còn là nói, Lam sư đệ trong lòng chỉ có thái thượng trưởng lão, đã không đem ta người chương môn này để ở trong mắt!"

"Sư đệ không dám!" Lam Tân gặp Ngự Phong Thần Quân thả ra ngoan thoại, liền không kiên trì nữa, hẩn cúi người hành lễ, thối lui ra khỏi nơi này cung điện.

Mộc Dịch trong lòng cũng là có chút kinh ngạc, từ lúc hai mươi năm trước Ngự Phong Thần Quân cũng đã là Bình Hải tông Chưởng môn, hơn nữa uy vọng cực cao, trong môn tu sĩ đệ tử, nào có người không phục! Không thể tưởng được lúc cách hai mươi năm, Bình Hải tông bên trong tình hình, tựa hồ có đi một tí biến hóa.

"Đây cũng là bởi vì Tiểu mỗ không có tiền giai Kim Đan, mà Vương Nhược Phong rồi lại thành công!" Ngự Phong Thần Quân thở dài: "Bảy tám năm trước, Tiểu mỗ cùng Vương Nhược Phong trước sau ném thử trùng kích kim đan cảnh giới, Tiểu mỗ kém một chút, mà Vương Nhược Phong rồi lại một lần hành động thành công, thành vì bản tông thái thượng trưởng lão."

"Từ đó về sau, tông môn sự vụ tự nhiên lấy hẩn làm chủ, Tiểu mỗ người chưởng môn này, cũng tựu chậm chậm đã thành cái thùng rỗng."

"Vương Nhược Phong tiền giai đan sĩ về sau, vẫn như cũ thập phần lên giọng sao?" Mộc Dịch nhướng mày mà hỏi.

"Không tệ!" Ngự Phong Thần Quân nhẹ gật đầu: "Hẩn cùng với khác đan sĩ tiền bối bất đồng, hẩn cũng không có như vậy tại tu tiên giới mai danh ẩn tích, mà là càng thêm công khai, đường hoàng; hẩn không chỉ có đổi tông môn sự vụ dứt khoát hẩn hoi chỉnh đốn và cải cách, hơn nữa còn nhiều lần 'Khai đàn luận đạo' đem lực ảnh hưởng khuếch trương cùng tông môn bên ngoài! Có thể nói, hiện tại trong Thiên Đảo quốc, danh tiếng chính chứa, uy vọng cao nhất Tu tiên giả, lúc thuộc vị này Vương sư thúc rồi! Quân tử chi phong đại danh, không người không biết không người không hiểu!"

"Bất quá, trong những năm này, Vương sư thúc cũng đã làm nhiều lần đại sự. Những thứ khác không nói, Huyền Môn tam tông vốn là chia rẽ, nhưng hôm nay dưới sự suất lĩnh của hãn, đã lại ngưng tụ cùng một chỗ; không chỉ có như thế, hãn cũng đối với Thiên Địa Môn đặc biệt chiếu cố, cũng công khai tỏ vẻ Thiên Địa Môn cũng là tu tiên nhất mạch, vô luận tu huyền tu hoàng, đều là Tu tiên giả, không phân chính ma! Trừ lần đó ra, Bình Hải tông bên trong bầu không khí cũng đã khá nhiều, áp dụng tương đối đối công bằng, chẳng phải tàn khốc tuyển chọn đệ tử phương thức, khiến càng nhiều nữa đệ tử, đều có hi vọng tiến vào tu tiên giới, tăng lên tu vi."

"Cho nên nói, những năm gần đây này, tuy rằng đành phải Vương Nhược Phong phía dưới, nhưng Tiểu mỗ nhìn thấy Vương Nhược Phong có thể có phách lực như thế, đem tu tiên giới quản lý phong sinh thủy khởi, trật tự ngay ngắn, trong lòng cũng là có chút vui mừng."

"Như thế rất tốt!" Mộc Dịch nghe vậy vừa mừng vừa sợ, hãn biết rõ Ngự Phong Thần Quân cùng Vương Nhược Phong giữa, cũng không có giao tình gì, liền Ngự Phong Thần Quân đều khen ngợi Vương Nhược Phong tất cả hành động, xem ra những năm gần đây này, Vương Nhược Phong quá mức đặc nhân tâm!

Mộc Dịch nhớ tới trước kia Vương Nhược Phong tại yêu đảo lúc đã nói với hãn cái kia lời nói, lúc ấy Vương Nhược Phong khuyên bảo Mộc Dịch, cùng hãn cùng một chỗ giết chết Ngự Phong Thần Quân cùng Mẫn Quân Tử, đợi một thời gian, huynh đệ bọn họ hai người nhất định có thể chấp chưởng Bình Hải tông, thậm chí khống chế Thiên Đảo quốc tu tiên giới; cho đến lúc đó, huynh đệ bọn họ hai người có thể mở ra khát vọng, đem chưởng khí mù mịt tu tiên giới triệt để chinh đốn và cải cách một phen! Không thể tưởng được lúc cách hơn bốn mươi năm, Vương Nhược Phong quả nhiên thực hiện lời hứa của mình!

Ngự Phong Thần Quân biết rõ Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong quan hệ không giống bình thường, hần cười nói: "Lúc trước Mộc sư đệ muốn Tiểu mỗ không truy cứu nữa Vương Nhược Phong yêu đảo tiến hành, Tiểu mỗ tuy rằng rất không tình nguyện, nhưng nhìn tại Mộc sư đệ phân thượng, cũng chỉ có thể nghe theo. Không thể tưởng được mấy chục năm về sau, cái này Vương Nhược Phong rõ ràng đã là ta Thiên Đảo quốc tu tiên giới trụ cột, hơn nữa hần còn thay đổi ngày cũ tác phong, trở nên chính khí run sợ, không người không phục! Quân tử chi phong, thực đến tên thuộc về!"

Mộc Dịch cảm khái nói: "Đúng vậy a, có một số việc, thật sự rất khó đoán trước! Người ai không qua, nhất là thiếu niên tâm tính chưa định, khó tránh khỏi có chút sai lầm. Nhưng đợi một thời gian, thiếu niên cũng cuối cùng sẽ lớn lên, trở thành một vừa mới giới trụ cột."

"Đúng vậy a, hồi tưởng hơn bốn mươi năm trước Kim Thu hội thí, năm đó cái đám kia đệ tử trẻ tuổi, nếu không phải gặp được sai lầm ngoài ý muốn, hôm nay hầu như cũng đã trở thành tất cả bộ tất cả nhà nhân vật trọng yếu." Ngự Phong Thần Quân cũng lâm vào trong hồi ức.

Một lát sau, Ngự Phong Thần Quân chủ đề chuyển một cái, nói ra: "Đúng rồi, Mộc sư đệ, người những năm này cuối cùng đi nơi nào ? Người cũng đã biết, đệ muội thay người chương quản Thiên Địa Môn, bất quá đây cũng không phải là một cái nhẹ nhõm việc cần làm! Mặc dù có Tiểu mỗ cùng Vương Nhược Phong trong âm thầm tương trợ Thiên Địa Môn, không cho Thiên Địa Môn có họa ngoại xâm chi ưu sầu, nhưng Thiên Địa Môn bên trong, tự nhiên cũng có không ít người cho rằng người đã gặp nạn, không phục thụ cô nhi quả mẫu quản thúc! Chúng ta thân là Huyền Môn người trong, cũng bất tiện trực tiếp nhúng tay Thiên Địa Môn nội bộ sự tình, vì vậy đệ muội những năm này chỉ sợ qua vô cùng không dễ dàng!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hần có thể tưởng tượng ra An Hình những năm này gánh chịu áp lực thật lớn, những trách nhiệm này, vốn là nên hần đến

gánh vác!

"Tại hạ bị nhốt tại một chỗ, biết rõ gần nhất tu vi có chỗ đột phá, mới từ nơi ấy ly khai." Mộc Dịch đem chuyện của mình hời hợt một câu mang qua.

Gặp Mộc Dịch không muốn nói tỉ mỉ, Ngự Phong Thần Quân cũng liền không có hỏi tới.

Mộc Dịch nói ra: "Đúng rồi, Tiểu sư huynh, ta lần này đi ngang qua nơi này, ngoại trừ đến gặp người một chút chúng vài tên cố nhân bên ngoài, còn có một việc, muốn mời Tiểu sư huynh hỗ trợ!"

"Mộc sư đệ cứ nói đừng ngại!" Ngự Phong Thần Quân chuẩn bị kỹ càng, lấy Mộc Dịch thân phận địa vị, đều muốn mời hẳn "Hỗ trợ", hơn phân nửa không phải là cái gì dễ dàng sự tình.

Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Tại hạ muốn hỏi Bình Hải tông muốn một người, chính là trong địa lao bởi vì tu luyện Hoàng môn công pháp bị giam giữ nhiều năm lúc đầu thủy bộ Thiện Được Đường sư thúc, tại hạ đã từng đáp ứng hẳn, một ngày kia phải cứu hẳn ly khai."

"Liên là chuyện này sao ?" Ngự Phong Thần Quân trong lòng buông lỏng, cười nói: "Cái này dễ dàng! Ngay tại trước đây không lâu, Vương Nhược Phong đã chủ trì bốn tông tất cả bộ trưởng lão sửa chữa môn quy, tu luyện Hoàng môn công pháp đã chưa tính là tông môn tội lớn, dựa theo mới môn quy, hẳn đã vô tội, tùy thời có thể ly khai! Nếu như Mộc sư đệ muốn dẫn hẳn đi, Tiểu mỗ ký kể tiếp Chương môn lệnh là được rồi!"

Nói xong, Ngự Phong Thần Quân lúc này lấy ra một quả lệnh bài, nhỏ giọng nói vài câu, sau đó hướng Mộc Dịch nói ra: "Mộc sư đệ sau đó một lát, Tiểu mỗ cái này phái đệ tử đem tên kia sư thúc mời đến."

Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Không cần, cái kia sư thúc tính khí có chút cổ quái, vẫn còn là xuống tự mình đi một chuyến đi, không biết có hay không thuận tiện!"

"Đương nhiên thuận tiện! Tiểu mỗ còn sợ Mộc sư đệ cướp ngực hay sao!" Ngự Phong Thần Quân ha ha cười cười, đem lệnh bài giao cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân lại hàn huyên một hồi, sau đó đứng dậy nói ra: "Tại hạ còn muốn vội vã chạy về Thiên Địa Môn, lúc này đây sẽ không nhiều hàn huyên, dù sao về sau có lúc là cơ hội gặp lại!"

Ngự Phong Thần Quân nói ra: "Tốt, hôm khác Tiểu mỗ tự mình đi Thiên Địa Môn định ngày hẹn Mộc sư đệ; Thiên Địa Môn Phong hộ pháp, năm đó đối Tiểu mỗ có chỉ điểm chi ân, hôm nay tính toán ra, hẳn cũng là thọ nguyên sắp hết, Tiểu mỗ nên đi bái kiến hẳn."

"Tùy thời hoan nghênh!" Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Vương Nhược Phong khai đàn luận đạo, không biết phải bao lâu?"

Ngự Phong Thần Quân nói ra: "Bình thường là ba ngày đến bảy ngày, nếu như Mộc sư đệ chờ không được mà nói, không bằng khiến Tiểu mỗ đi thông truyền một tiếng, cái này khai đàn luận đạo, là Vương sư thúc tuyên dương tu tiên giới trật tự một loại thủ đoạn, tạm thời gián đoạn một cái cũng quan hệ không lớn."

"Còn là được rồi!" Mộc Dịch vừa cười vừa nói: "Tại hạ phải nhanh một chút chạy về Thiên Địa Môn, lần này sẽ không đi bái kiến 'Vương tiên bối' rồi, kính xin Tiểu sư huynh thay tại hạ chuyển đạt vài câu, nói tại hạ nghe nói hẳn hành động vĩ đại, hết sức cao hứng; nếu có cơ hội, sẽ cùng hẳn nói chuyện."

Ngự Phong Thần Quân đáp ứng, sau đó đem Mộc Dịch tiễn đưa Tư Quá Cốc.

Bằng vào Chương môn lệnh, Mộc Dịch dễ dàng liền tiến nhập địa lao, gặp được cái kia đã lâu sư thúc.

Sư thúc còn là một bộ lôi thôi không chịu nổi bộ dáng, chẳng qua là năm đó màu đen bẩn lộn xộn tóc chòm râu, hôm nay đã là xám trắng chi sắc, hơn nữa cũng lưa thưa sáng sủa, mất không ít.

Mộc Dịch xuất ra một cái Dạ Minh Châu, chiếu sáng gian phòng này từ thất, mỉm cười nói: "Sư thúc, còn nhớ rõ ta sao ?"

Dạ Minh Châu hào quang thập phần nhu hòa, nhưng lôi thôi lão giả sống địa lao, vẫn như cũ quyết định ánh sáng chói mắt, hắt nheo lại hai mắt, đánh giá Mộc Dịch vài cái, trong lúc đó nhảy dựng lên: "Ha ha, là Mộc Đầu, là cái này tiểu tử người! Chậc chậc, tiểu tử người không sao cả biến a! Ô, coi như người cái này Mộc Đầu có chút lương tâm, rõ ràng còn nhớ kỹ sư thúc, người nơi đây nhưng dẫn theo cái gì rượu ngon món ngon hiến cho sư thúc ?"

Nói xong, lão giả đưa tay ra, một bộ cực kỳ chờ mong bộ dáng.

Mộc Dịch lập tức có chút lúng túng, hắt nói ra: "Sư thúc chớ trách, tại hạ tới được vội vàng, trong lúc nhất thời ngược lại đã quên chuẩn bị mấy thứ này!"

"Không có ? Không có rượu ngon món ngon người tới làm cái gì! Tiễn khách!" Lão giả thở phì phì xoay người qua, ngồi xổm trong góc, không để ý tới nữa Mộc Dịch.

Mộc Dịch mỉm cười: "Ta lần này, là muốn tiếp người đi ra ngoài, ra đến bên ngoài, sơn trân hải vị tùy người chọn chọn!"

Sư thúc sững sờ, hắt xoay người lại vừa liếc nhìn Mộc Dịch, sau đó nhẹ giọng thở dài: "Ta không đi! Ta kinh mạch đã phế, đi nơi nào còn không phải bị người chê cười, ở lại đây trong địa lao ngược lại ý đồ cái thanh tịnh!"

Rồi hãy nói nhiều năm như vậy, ta đã thành thói quen, phía ngoài tu tiên giới, ta một cái nửa điểm pháp thuật đều không biết đích lão già hòm hèm sao có thể thích ứng!"

"Sư thúc kinh mạch đã phế sao ? Ta xem, không hẳn như vậy đi!" Mộc Dịch mỉm cười, nói xong, hắn đưa tay nhẹ nhàng khoác lên sư thúc trên bờ vai. .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Môn Chủ Chi Tranh

Hoảng An Đảo Thiên Địa Môn nghị sự đại diện.

Vốn chỉ là một trận trường lão cấp bậc theo lệ hội đàm, bởi vì Thủy bộ hộ pháp cùng Giáp Mộc Đường đường chủ chất vấn, bầu không khí thoáng cái trở nên khẩn trương lên.

Ngồi ở chủ vị An Hình, đôi mi thanh tú ngưng lại, nàng lạnh lùng nhìn hai người này liếc, trầm giọng nói ra: "Du hộ pháp, Cung đường chủ, nhị vị là có ý gì ? Khinh Ca luôn luôn cần tại tu hành, lần này hẳn có thể đạt được Trúc Cơ Đan, cũng là dựa vào thực lực của mình, từ bốn môn đệ tử trong tỉ thí trở hết tài năng, bản đại môn chủ sao có lấy việc công làm việc tư ?"

Du hộ pháp cười lạnh một tiếng, nói ra: "Bốn hộ pháp nói không phải là Mộc Khinh Ca, mà là Mộc Mạn Vũ; dựa vào cái gì cái nha đầu này tuổi còn trẻ, vẫn thụ tông môn đại lực tài bồi; không nói đến nàng không có tham gia tông môn tỷ thí, liền trực tiếp đạt được Trúc Cơ Đan; đã liền bốn môn Độc môn công pháp 《 Thánh Hòa Chân Quyết 》 , cũng chỉ truyền cho nàng một trong tay người!"

"Du hộ pháp nói không sai!" Cung đường chủ cao giọng phụ họa: "Nhóm này Trúc Cơ Đan, là chúng ta tụ tập tông môn lực lượng, phí hết rất lớn tâm huyết, thậm chí còn mượn nước láng giềng tu tiên giới thế lực, mới lấy tới; tổng cộng bất quá hơn hai mươi khối; hôm nay đại môn chủ hai gã con cái tất cả đã nhận được một viên, không khỏi có chút không thể nào nói nổi!"

"Hơn nữa, 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 là bốn môn chí bảo, có lẽ đem công pháp này tung ra ra, khiến trong môn thiên phú thật tốt hậu bối tu tập, lớn mạnh bốn môn, đại môn chủ nhưng vẫn giấu giếm, chỉ khiến nữ nhi bảo bối của mình tu hành, không khỏi có thất công bằng! Loại này diễn xuất, có thể nào đảm đương bốn môn môn chủ vị trí!"

"Hừ!" An Hình cười lạnh một tiếng, nói ra: "Người tốt cuộc nói ra dụng ý thực sự, các người chính là định thừa dịp môn chủ bế quan tới ranh giới, bức ta đây cái đại môn chủ thoái vị, tốt cướp lấy tông môn quyền hành, các người làm như vậy, nhưng không phụ lòng một tay thành lập lên Thiên Địa Môn môn chủ!"

"Không tệ!" Hỏa bộ trưởng lão Trình Hóa Thiên cũng liên tục gật đầu: "Năm đó nếu không phải môn chủ ngăn cơn sóng dữ, tỉ lệ chúng ta đánh tan Huyền Môn đại quân, liên căn bản không có hôm nay cái này Thiên Địa Môn. Khinh Ca, Mạn Vũ đều là môn chủ con cái, chẳng lẽ điểm ấy chỗ tốt cũng hưởng thụ không đến sao! Làm người không thể như vậy vong ân phụ nghĩa!"

"Hơn nữa đại môn chủ đối với bản môn cũng có không ít công lao. Nếu không phải đại môn chủ dốc lòng chuẩn bị, bốn tông cũng sẽ không cùng Huyền Môn tam tông hóa giải ân oán, bình an phát triển hai mươi năm! Nhị vị đạo hữu chỉ trích đại môn chủ lấy việc công làm việc tư, lão hủ cho rằng sâu sắc không ổn!"

Du hộ pháp cười nói: "Trình trưởng lão đã già nên hồ đồ rồi đi, đại môn chủ ở đâu là hóa giải ân oán, rõ ràng chính là mềm yếu không chịu nổi! Bốn tông ngày càng lớn mạnh, phải nên bốn phía chinh chiến, cướp lấy thêm nữa hòn đảo tài nguyên, mở rộng thực lực phạm vi; mà đại môn chủ lại nghiêm lệnh bốn tông đệ tử không được tự tiện ly khai Hoảng An Đảo, khiến bốn tông hai mươi năm đến một cái căn nhà nhỏ bé này đảo, căn bản là phụ nhân hồng việc! Bốn môn anh hùng tài俊 số lượng cũng không ít, đại môn chủ một kẻ nữ lưu, có tài đức gì có thể chiếm cứ đại môn chủ vị trí

dài đến hai mươi năm, lấy bốn hộ pháp nhìn, đại môn chủ hẳn là thời điểm thối vị nhượng chức, miễn bị đòi sau phỉ nhổ!"

An Hình bất động thanh sắc nói: "Tông môn không thể một ngày vô chủ; bản đại môn chủ đã sớm nói, chỉ cần trong môn chọn lựa có thể phục chúng thứ hai bất luận cái gì môn chủ, ta đây cái đại môn chủ chức vị liền lập tức hủy bỏ, chấp tay nhượng ra tông môn quyền hành! Lại không biết tại Du hộ pháp xem ra, người nào đảm nhiệm môn chủ khá phù hợp?"

"Đương nhiên là Phong hộ pháp! Hẳn lai lịch tại trong bốn môn cao nhất, đương nhiên là môn chủ chi chọn!" Du hộ pháp không cần nghĩ ngợi đáp.

Ánh mắt của mọi người thoáng cái tập trung ở một mực yên lặng lặng yên không nói Phong hộ pháp trên thân, cái này tuổi già sức yếu lão giả râu bạc trắng, ho nhẹ một tiếng, lắc đầu, nói ra: "Lão phu thọ nguyên đã không nhiều lắm, đã sớm không để ý tới nữa tông môn đại sự. Môn chủ chi chọn, lão phu xấu hổ không dám nhận! Bất quá theo lão phu nhìn, đại môn chủ đem bốn môn quản lý ngay ngắn rõ ràng, càng ngày càng thịnh vượng, có lẽ tiếp tục chấp chưởng bốn môn, các loại môn chủ phá quan mà ra!"

"Phong hộ pháp lời ấy sai rồi!" Cung đường chủ lớn tiếng phản bác: "Nếu như môn chủ đại nhân chỉ là bề quan, rất nhanh có thể xuất hiện, chúng ta còn chọn cái gì môn chủ! Nhưng mà, môn chủ hai mươi năm không thấy tung tích, chỉ sợ trong này tất có kỳ quặc! Theo tại hạ nhìn, môn chủ chỉ sợ đã gặp bất trắc, mà đại môn chủ vì không cho quyền hành xói mòn, liền đối xứng môn chủ bề quan tu luyện!"

"Câm miệng! Người dám nguyền rủa môn chủ!" An Hình giận dữ mắng mỗ một tiếng, trợn lên mắt hạnh, vỗ án!

"Tại hạ không phải là ý tứ này, " Cung đường chủ vội vàng giải thích: "Chúng ta chỉ là tâm hệ môn chủ an nguy mà thôi, chỉ cần đại môn chủ khiến môn chủ đi ra cùng bọn ta gặp mặt một lần, chúng ta tự nhiên tiêu trừ

trong lòng băn khoăn, chân thành vì tông môn dốc sức; như nếu không, chúng ta cũng không thể khiến như vậy đại tông môn thao túng tại một kẻ nữ lưu trong tay, không muốn phát triển, sớm muộn gì muốn nghiền chết tại đây Hoằng An Đảo lên!"

Cung đường chủ nói xong, hướng chung quanh mấy cái trưởng lão, đường chủ lần lượt một ánh mắt, lập tức, liền có bảy tám người tiến lên một bước, cùng kêu lên chấp tay nói ra: "Thuộc hạ khẩn cầu môn chủ phá quan vừa thấy!"

"Tốt, tốt!" An Hình sắc mặt biến hóa, nàng bình tĩnh nói: "Các người hôm nay quả nhiên đến có chuẩn bị! Môn chủ chính đang bế quan nhanh trong lúc nguy cấp, há có thể tùy ý quấy rầy! Chư vị đều là Thần Du kỳ trở lên tu sĩ, chẳng lẽ không minh bạch đạo lý này sao!"

"Ha ha, công pháp gì muốn bế quan hai mươi năm lại không thể ra ngoài một lần? Chẳng lẽ là trùng kích kim đan cảnh giới! Phải biết rằng hai mươi năm trước, môn chủ bất quá là Tích Cốc kỳ tu vi! Đại môn chủ cái này lời nói dối, biên cũng không cao minh!" Cung đường chủ lớn cười nói.

"Đại môn chủ, cuối cùng môn chủ hiện ở nơi nào, có hay không thật sự gặp chuyện không may?" Lại có vài tên trưởng lão hướng An Hình ép hỏi.

An Hình trong lòng kêu khổ, nàng hừ lạnh một tiếng, chất vấn: "Các người ý định hôm nay phế đi ta đây cái đại môn chủ sao?"

Mọi người im lặng, một lát sau, Cung đường chủ nói ra: "Chúng ta chỉ là khiến đại môn chủ thối vị nhượng chức, giao ra 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 mà thôi; coi như là Phong hộ pháp không muốn đảm đương môn chủ chi chức, thủy bộ Du hộ pháp cũng là môn chủ thật tốt người chọn lựa, bốn môn nếu do Du hộ pháp chấp chương, nhất định càng thêm hưng thịnh!"

"Rất tốt, bọn người rốt cuộc làm rõ dụng ý!" An Hình hướng chung quanh tu sĩ nhìn quét một vòng, thành khẩn nói: "Đang ngồi các vị, đều là

bốn tông trụ cột của quốc gia nguyên lão, đều là một mình đảm đương một phía nhân vật; chư vị mời tỏ thái độ, cuối cùng có ai ủng hộ Du hộ pháp đảm nhiệm môn chủ chức, không ngại đều Đứng ra đây!"

Ba mươi tên trưởng lão ở bên trong, lập tức có năm sáu người từ trên chỗ ngồi đứng lên, đi tới Du hộ pháp sau lưng, trong này tự nhiên bao gồm Cung đường chủ.

Du hộ pháp hướng trong đó một ít Trưởng lão nhìn mấy, lại có mấy người cũng đứng ở phía sau của hắn.

"Ủng hộ bản đại môn chủ tiếp tục chấp chương Thiên Địa Môn đấy, cũng mời Đứng ra đây!" An Hình hướng trước người chỉ một cái nói.

Phong hộ pháp, Trình Hóa Thiên, thủy bộ Nhâm trưởng lão các loại người xung quanh đợi, lập tức cũng đi tới An Hình trước người.

Bọn hắn phần lớn cùng An Hình chi cha —— đã qua đời An đường chủ quan hệ không tệ, cùng môn chủ Mộc Dịch cùng An Hình cũng đánh qua không ít quan hệ, tại đây nhanh trong lúc nguy cấp, bọn hắn kiên định đứng ở An Hình sau lưng.

Thiên Địa Môn tất cả trưởng lão, chia làm hai phái, nhất phái ủng hộ Du hộ pháp, nhất phái ủng hộ An Hình, song phương có tất cả hơn mười người, còn dư lại sáu bảy tên vẫn đang đang ngồi tu sĩ, liền lộ ra đặc biệt gây chú ý ánh mắt của người ngoài.

"Triệu hộ pháp, người vì sao không biểu lộ thái độ?" Cung đường chủ nhướng mày hướng hỏa bộ hộ pháp Triệu Tịch Tiều hỏi, người kia là Thiên Địa Môn hôm nay ba Đại hộ pháp một trong, địa vị rất cao, hắn tỏ thái độ, rất có thể sẽ ảnh hưởng còn lại vài tên tu sĩ quyết định.

"Lão hủ thập phần khó xử, chỉ có thể không đếm xỉa đến!" Triệu Tịch Tiều lắc đầu.

Cung đường chủ trong lòng giận dữ, thầm nghĩ: "Hừ, cái này họ Triệu đây, rõ ràng hôm qua còn miệng đầy đáp ứng ủng hộ Du hộ pháp đại triển kế hoạch lớn, hôm nay lại đột nhiên thay đổi!"

Trong đại điện bầu không khí, lập tức càng ngày càng khẩn trương, song phương bày biện ra rõ ràng giằng co xu thế.

An Hình trong lòng buồn lòng, nàng trầm giọng nói ra: "Du hộ pháp, tính toán ra, ủng hộ bản đại môn chủ trưởng lão, so với ủng hộ các hạ còn nhiều hơn ra một người, việc này liên tạm thời không đề cập tới đi! Hôm nay ** các loại vô lễ cử động, bản đại môn chủ nhớ lại các người cũng là tông môn nguyên lão, sẽ không cho truy cứu; nhưng nếu như còn có lần nữa, bản đại môn chủ sẽ phải căn cứ môn quy, theo như phía dưới phạm thượng chi ví dụ nặng xử phạt nặng!"

"Chậm đã!" Du hộ pháp quát, hắt xoay người lại, hướng trong đó hai gã vẫn đang an vị tu sĩ lạnh lùng nói ra: "Ngô trưởng lão, Trâu trưởng lão, các người không chịu tỏ thái độ sao ? Bốn hộ pháp nghe nói qua một kiện chuyện lý thú, ba năm lúc trước, tại cái nào đó trên đảo nhỏ. . ."

"Đừng nói nữa!" Ngô trưởng lão thở dài một tiếng, hắt hướng An Hình thi lễ một cái, miệng nói "Xin lỗi", sau đó đứng ở Du hộ pháp trong đội ngũ.

Trâu trưởng lão cũng là như thế, hắt khuôn mặt bất đắc dĩ cho thấy, nhất định là bọn hắn có cái gì nhược điểm bị Du hộ pháp bắt được, lúc này chỉ có thể nghe lệnh làm việc!

Bởi như vậy, ủng hộ Du hộ pháp người, ngược lại vượt qua An Hình!

"Đại môn chủ, việc đã đến nước này, kính xin thoái vị khiến quyền, giao ra 《 Thánh Hòa Chân Quyết 》 ; miễn tổn thương tông môn hòa khí!" Du hộ pháp đặc ý nói.

An Hinh than nhẹ một tiếng, nói ra: "Môn chủ vị trí ta có thể cho ra, nhưng 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 là môn chủ chủ tu công pháp, há có thể tùy ý giao ra! Rồi hãy nói, công pháp này yêu cầu cực cao, cũng chỉ có môn chủ cùng Mạn Vũ có thể tu luyện."

"Hừ! Không giao ra 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, cũng đừng nghĩ ly khai nơi đây!" Cung đường chủ lớn tiếng nói.

Dứt lời, hắc trong tay áo ánh sáng màu xanh lóe lên, một thanh xanh tươi cây kiếm đã tể ra trước người.

"Dừng tay! Cung đường chủ, người muốn làm cái gì!" Trình Hóa Thiên lớn tiếng gầm lên: "Coi như là môn chủ gặp bất trắc, người sẽ phải ra tay đối phó các nàng cô nhi quả mẫu sao!"

"Tùy người nói như thế nào! Hôm nay không tầm thường 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, cung một tuyệt không từ bỏ ý đồ!" Cung đường chủ hừ lạnh một tiếng nói ra, hiển nhiên không đem Trình Hóa Thiên cảnh bày ra để vào mắt.

"Không ổn!" An Hinh bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức sắc mặt đại biến, lập tức sẽ phải tể ra một tấm lệnh bài.

"Đã đã muộn!" Cung đường chủ lạnh cười nói: "Nếu như không xuất ra cung một sở liệu, lệnh ái Mộc Mạn Vũ, hôm nay đã bị trói, đang tại bị buộc hỏi 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, Mộc phu nhân nếu như phải cứu quay về con gái, cũng đừng có đem bản môn công pháp giấu giếm, còn là giao ra đây đi!"

An Hinh khẩn trương, Trình Hóa Thiên mấy người này cũng tức giận dị thường, nhao nhao tể ra pháp khí!

Một trận kịch liệt nội chiến, sắp tại Thiên Địa Môn cao tầng triển khai.

"Người nghĩ như vậy muốn 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 ?" Một thanh niên nam tử thanh âm từ đại điện bên ngoài ung dung truyền đến, trong đại điện mọi người, nghe vậy nhao nhao thần sắc đại biến. .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Lập Uy

Mọi người chưa hoàn toàn minh bạch phát sinh chuyện gì, cũng chỉ gặp đại diện lối vào ánh lửa lóe lên, một nam một nữ hai người xuất hiện ở trong đại điện.

Nữ thoát nhìn mười sáu mười bảy tuổi, đúng là Mộc Mạn Vũ.

"Mẹ, cha rốt cuộc phá quan mà ra rồi!" Mộc Mạn Vũ cao hứng cực kỳ nói, sau đó mới phát hiện đại điện này bên trong bầu không khí không đúng.

Bên người nàng nam tử, thoát nhìn vẫn là hai mươi bảy hai mươi tám bộ dạng, đúng là sáng lập Thiên Địa Môn truyền kỳ môn chủ Mộc Dịch.

"Phu quân! Thật là người!" An Hình kích động không thôi, có chút ghen ngào.

Trái lại Thiên Địa Môn tất cả trưởng lão, nhìn thấy Mộc Dịch đột nhiên xuất hiện, phản ứng không đồng nhất.

Có kinh hỉ không hiểu, có kích động muôn phần; có rồi lại vẻ mặt hoảng sợ, tâm thần bất định bất an!

Năm đó Mộc Dịch tại Huyền Hoàng cuộc chiến uy phong bát diện, cái kia diệt địch lúc gọn gàng mà linh hoạt lôi đình thủ đoạn, thoáng cái thoáng hiện tại những tu sĩ này trong đầu, đứng ở Du hộ pháp sau lưng những người kia, không tự chủ được dời đi vài bước.

"Thuộc hạ tham kiến môn chủ!" Trong đại điện hỗn loạn một đoàn, đã liền thăm viếng lúc cũng có trước có hậu, thanh âm lộn xộn.

"Chúc mừng môn chủ tu luyện đại thành! Môn chủ bế quan hai mươi năm, hôm nay đã là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, thật đáng mừng!" Trình Hóa Thiên kích động nói, nói lên "Cổ Nguyên Kỳ" mấy chữ lúc, thanh âm đặc biệt vang dội.

Dụng ý của hắn hết sức rõ ràng, từ lúc hai mươi năm trước, lúc Mộc Dịch chỉ là Tích Cốc kỳ tu vi lúc, thực lực cũng đã sâu không lường được, có thể tại vạn trong quân giết chết Trần Hải Tông Cổ Nguyên Kỳ Đại trưởng lão; hôm nay hai mươi năm về sau, Mộc Dịch cũng đã là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, kỳ thật thực lực chi đáng sợ, khó có thể tưởng tượng!

Có thể nói, Mộc Dịch xuất hiện, khiến Du hộ pháp đám người kế hoạch, toàn bộ thất bại, hầu như không có một tia phần thắng!

"Phu quân, người xuất hiện đúng là thời điểm, trong môn có người muốn cướp lấy trong môn vị trí!" An Hình hừ lạnh một tiếng, nhìn thoáng qua Du hộ pháp đám người.

"Thật sao ?" Mộc Dịch ánh mắt chậm rãi hướng Du hộ pháp đám người xem ra, thần sắc băng lãnh, trong giọng nói lộ ra lạnh lẽo ác liệt sát khí!

Du hộ pháp lập tức thân thể khẽ run lên, khó có thể che giấu trong lòng kinh hoảng.

Một bên Cung đường chủ kinh hãi ngoài, dứt khoát trong lòng quét ngang, tay hắn nắm cây kiếm, nghiêm nghị nói ra: "Liều mạng! Hắn cũng là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, chúng ta cũng là! Mấy người chúng ta liên thủ, chưa hẳn không thể chiến thắng hắn!"

Nhưng mà, Mộc Dịch sau khi xuất hiện, tất cả trưởng lão đã dần dần cách xa bọn hắn, chỉ có Du hộ pháp, Cung đường chủ cùng hai gã trưởng

lão còn đứng ở chỗ cũ.

Hiển nhiên, mấy người bọn hăn là lần này phản nghịch tiến hành hạch tâm, vô luận như thế nào cũng không có thể rửa sạch tội danh, dứt khoát hạ quyết tâm cùng Mộc Dịch chính diện giao phong!

"Cung đường chủ, " Mộc Dịch nhàn nhạt mà hỏi: "Trần Hải Tông cho người chỗ tốt gì, cho người không tiếc bất cứ giá nào cũng phải lấy được 《Thánh Hỏa Chân Quyết》?"

Cung đường chủ khoe miệng hơi hơi run rẩy, hăn vẫn mạnh miệng nói: "Người nói bậy bạ gì đó! Không có bằng chứng, cũng muốn vu oan!"

"Hừ!" Mộc Dịch trong mũi nhẹ nhàng một tiếng, tay áo nhẹ nhàng vung lên, một cái dính đầy vết máu Càn Khôn đại từ trong bay ra; Càn Khôn đại bay đến giữa không trung, chợt miệng túi mở rộng ra, từ trong rơi xuống ra bảy tám cái lệnh bài, đều là Trần Hải Tông lệnh bài.

Mộc Dịch nói ra: "Vừa rồi có mấy cái Giáp Mộc Đường tu sĩ cùng đệ tử, ý muốn bắt cóc Vũ nhi, vừa đúng bị Bốn môn chủ đánh lên, liền thuận tay giết chết rồi. Đây là từ bọn hăn Càn Khôn đại trong tìm ra đồ vật!"

Cung đường chủ trong lòng kinh hãi, hăn phái ra nhân trung, có ba gã tu sĩ, mặc dù không phải là cái này Mộc Dịch đối thủ, nhưng liên thủ, bao nhiêu có thể có một chút sức phản kháng, không thể tưởng được thậm chí ngay cả một điểm động tĩnh đều không có gây ra, đã bị Mộc Dịch hết thảy giết chết. Từ Mộc Dịch cái này hơi hợt một câu ở bên trong, đủ thấy kỳ thật thực lực chi đáng sợ.

"Chết không có đối chứng, người không cách nào đem ta định tội!" Cung đường chủ nhưng không thừa nhận.

Mộc Dịch cười lạnh một tiếng, nói ra: "Bốn môn chủ nguyên bản cũng không có quyết định này! Bất quá, chỉ cần Bốn môn chủ đem người giết

chết, lại điều tra xem người Càn Khôn đại, hơn phân nửa còn có thể có phát hiện!"

Cung đường chủ sắc mặt đại biến, khi hăn ý bảo xuống, mặt khác hai gã trưởng lão cũng nhao nhao tể ra pháp khí.

Ngược lại là Du hộ pháp, có chút do dự, nhưng thủy chung không có tể ra pháp khí.

"Họ Du đấy, loại này lúc sau, người còn không ra tay, chẳng lẽ trông chờ hăn sẽ tha thứ người sao!" Cung đường chủ lớn tiếng nói.

Du hộ pháp than nhẹ một tiếng, lắc đầu, lui qua một bên, nhẹ nói nói: "Môn chủ đối với ta có ơn tri ngộ, ta không cách nào đối với hăn ra tay!"

"Ngu xuẩn!" Cung đường chủ hung hăng trợn mắt nhìn Du hộ pháp liếc, sau đó hướng hai gã đồng bạn nổi giận: "Ba người chúng ta đối phó hăn một cái, không phải là không có cơ hội!"

Hăn lần này lí do thoái thác, đã lộ ra có chút khiếp nhược rồi.

"Còn có ta các loại!" Trình Hóa Thiên đám người cũng động thân mà ra, bảo vệ tại Mộc Dịch trái phải.

Mộc Dịch rồi lại khoát tay chặn lại, ngăn cản những người này tới gần, hăn thân nhiên nói: "Chính là ba cái phản nghịch, không có ý nghĩa, đưa tay nhưng diệt! Bốn môn chủ hôm nay muốn đích thân giết người lập uy!"

"Ra tay đi, lại không ra tay, bọn người liên vĩnh viễn không có cơ hội này!" Mộc Dịch hướng Cung đường chủ và ba người lạnh lùng nói.

"Giết" Cung đường chủ hét lớn một tiếng, trong tay cây kiếm hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh, vừa bay chém về phía Mộc Dịch, bay đến một

nửa lúc, ánh sáng màu xanh không ngừng biến ảo, trong chớp mắt biến thành hơn mười đạo màu xanh kiêu ảnh.

Hai gã khác trưởng lão, cũng riêng phần mình thi triển độc môn pháp khí, hướng Mộc Dịch điên cuồng tấn công.

Mộc Dịch bất vi sở động, thẳng đến những thứ này pháp khí cách hăn bất quá hơn một trượng xa lúc, mới trong lúc đó đem ẩn nấp khí tức bạo phát đi ra.

Lập tức, một cỗ mãnh liệt thiên địa nguyên khí từ Mộc Dịch trên thân phát ra, hóa thành một cỗ vô hình sóng khí, hướng bốn phía bức bách tản ra, cái kia chút ít pháp khí kiêu ảnh lập tức bị cái này vô hình lực lượng chỗ chấn, trực tiếp tại chỗ vỡ nát!

Không cần ra tay, chỉ là đem khí tức phát ra, có thể chấn vỡ cận thân pháp khí!

Rất hiển nhiên, Mộc Dịch thực lực, cùng bọn họ căn bản không có ở đây một tầng nữa phía trên!

"Đan. . . Đan sĩ! Người là đan sĩ!" Cung đường chủ mặt xám như tro, thanh âm run rẩy.

Lúc này Mộc Dịch, khí tức chi mãnh liệt, liên tục mà không tuyệt, cùng Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ có rõ ràng khác nhau; loại này khí tức, chỉ có trong truyền thuyết đan sĩ, mới có thể có được!

"Tiền bối tha mạng!" Cung đường chủ sau lưng một gã trưởng lão hoàn toàn đã không có phản kháng tín niệm, hăn quỳ rạp xuống đất, không được cầu xin tha thứ: "Vãn bối cũng là thụ Trấn Hải Tông bức hiếp, bất đắc dĩ mới trợ Cung tặc trộm lấy 《Thánh Hỏa Chân Quyết》! Chỉ cần tiền bối bỏ qua cho vãn bối ti tiện lệnh, làm nô vì sinh, tự nhiên muốn làm gì cũng được!"

"Môn chủ tha mạng!" Cung đường chủ cũng co quắp ngã xuống đất, trong ánh mắt đều là khẩn cầu, sợ hãi, ý tuyệt vọng.

"Không có quy củ, không thành phạm vi! Bọn người phía dưới phạm thượng, cấu kết bên ngoài tông, ý muốn mưu nghịch, như không giết hết, làm sao có thể phục chúng!" Mộc Dịch trong mắt tàn khốc lóe lên, trong tay áo ánh lửa lóe lên, một thanh đỏ thẫm bảo kiếm bay ra.

Kiểm này toả ra hỏa nguyên tức giận vô cùng vì tràn đầy, trên thân kiếm phát ra hỏa diễm bình thường hào quang, rực rỡ tươi đẹp linh động.

"Pháp bảo!"

Cung đường chủ đám người càng thêm tuyệt vọng.

Nguyên Hỏa Kiếm kiếm quang run lên, giống như một đạo hỏa quang sét đánh, dễ dàng đem ba người này giết chết.

Kiểm khí bên trong ẩn chứa hung mãnh hỏa lực, trực tiếp đưa bọn chúng thi thể nuốt hết, hóa thành tro tàn.

Trình Hóa Thiên đi ra phía trước, đem mấy người kia rơi xuống Càn Khôn đại nhật lên, mở ra, quả nhiên từ trong phát hiện một ít cùng Trấn Hải Tông có quan hệ vật!

"Nguyên lai cái này mấy cái gia hỏa, căn bản là Trấn Hải Tông nội ứng!" Trình Hóa Thiên cả giận nói, "May mắn môn chủ kịp thời xuất hiện!"

"Du hộ pháp, người tụ họp nhiều người mưu nghịch, phía dưới phạm thượng, phải bị tội gì?" Trình Hóa Thiên lạnh lùng chất vấn.

"Thuộc hạ thụ gian nhân xúi giục, phạm phải sai lầm lớn, nguyện thụ một chết!" Du hộ pháp hướng Mộc Dịch khom người cúi đầu, hẳn từ biết từ tội tránh khỏi, ngược lại thần sắc trấn định không ít.

"Người tại sao phải làm như vậy?" Mộc Dịch cũng không có nóng lòng xử trí hần, "Lúc trước đúng là Bốn môn chủ tự mình đề bạt người vì Thủy hộ pháp, vì sao người muốn tạo phản!"

Du hộ pháp thân nhiên tự nhiên đáp: "Có lẽ môn chủ sẽ cho rằng thuộc hạ trả lời là đang trốn tránh trách nhiệm, nhưng thuộc hạ làm như vậy, tuy có tham lam quyền lực tư tâm, cũng đã có vì tông môn suy nghĩ chi ý!"

"Thiên Địa Môn nếu muốn phát triển lớn mạnh, không thể cận tồn tại một trong đảo, nhất định phải hướng ra phía ngoài mở rộng, mới có sinh tồn chi đạo!"

"Rất nhiều năm đó Hoàng Môn mười chi còn sót lại tu sĩ, trưởng lão, đều hy vọng sinh thời, chứng kiến tông môn càng cường đại hơn, nhưng mà môn chủ phụ nhân chấp chương bốn môn, làm việc vô cùng bảo thủ, liên tiếp hai mươi năm cũng không khuếch trương, trong bốn môn đã có không ít người có chút oán hận chất chứa, chúng ta đều khát vọng có cơ hội đại triển thân thủ, trọng chấn uy danh!"

"Vì vậy thuộc hạ ý đồ bức môn chủ phụ nhân thoái vị, Cung tặc cũng cố hết sức tương trợ thuộc hạ, công bố chỉ cầu cái kia 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, không thể tưởng được hần dĩ nhiên là Trấn Hải Tông gian tế!"

Triệu Tịch Tiều tiến về phía trước một bước khom người nói ra: "Du hộ pháp những năm này cẩn trọng, hoàn toàn chính xác vì bản môn phát triển lập nhiều không ít công lao, kính xin môn chủ đại nhân nhìn tại ngày xưa tình cảm lên, tha cho hần một mạng!"

Lại có hai ba tên trưởng lão, cũng đánh bạo về phía trước thăm viếng Mộc Dịch, thay Du hộ pháp xin tha.

Đã liền Phong hộ pháp, cũng thay Du hộ pháp xin tha, hần tuy rằng không ủng hộ Du hộ pháp hành vi, nhưng là cho rằng Du hộ pháp đối với Thiên Địa Môn thập phần chân thành.

Rất hiển nhiên, cái này Du hộ pháp tại Thiên Địa Môn còn là rất có uy vọng, nếu không cũng không thể có cơ hội bức An Hình thoái vị; nếu không Cung đường chủ cũng sẽ không lợi dụng hấn đến đạt được 《Thánh Hỏa Chân Quyết》.

Mộc Dịch đã có chủ ý, hấn nói ra: "Du hộ pháp, người chỗ phạm chính là là tử tội! Bốn môn chủ tạm thời đem tánh mạng của người ghi nhớ, về sau người có bất kỳ sai lầm, Bốn môn chủ đem tùy thời lấy tính mệnh của người!"

"Mặt khác, lấy bản tôn hôm nay đan sĩ tu vi, đã không thích hợp tiếp tục đảm nhiệm môn chủ chức, mà là ý định lui ở thái thượng trưởng lão vị trí; nếu như Du hộ pháp muốn làm môn chủ, cũng nhận được không ít đồng môn ủng hộ, kia môn chủ chi chức, liền giao cho Du hộ pháp rồi!"

Du hộ pháp kinh hãi, vội vàng quỳ lạy nói: "Thái thượng trưởng lão không giết thuộc hạ, thuộc hạ đã mang ơn, không dám lại mưu cầu môn chủ này vị trí!"

"Cho người làm, người liền làm đi!" Mộc Dịch mỉm cười: "Bất quá, nếu như người làm không tốt, coi chừng bản tôn nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt!"

Nói đến đây, Mộc Dịch đưa tay một chưởng, đem một đường pháp lực phong vào Du hộ pháp trong cơ thể, sau đó nghiêm sắc mặt, nghiêm nghị nói ra: "Nhớ kỹ, bản tôn tha thứ, chỉ có một lần! Nếu như người lần nữa phạm sai lầm, bất luận chân trời góc biển, bản tôn đều đem người đuổi giết đến cùng! Không muốn vọng tưởng, dù là người đã trở thành đan sĩ, bản tôn cũng có nhất kích tất sát nắm chắc!"

"Đúng, thuộc hạ không dám! Thuộc tính nhất định tận tâm tận lực, lập công chuộc tội!" Du hộ pháp một mực cung kính lễ bái nói. .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Người Không Như Xưa

Mộc Dịch đến, đem trận này nguy cấp Thiên Địa Môn tồn vong phong ba dễ dàng hóa giải, vô luận tu vi thực lực còn là lai lịch công lao, Mộc Dịch tại Thiên Địa Môn đều là nhân tâm chỗ hướng; nếu như Mộc Dịch đã trở về, Thiên Địa Môn này quyền lực thuộc sở hữu sẽ thấy không cái gì hoài nghi.

Tất cả trưởng lão nhao nhao chúc mừng Mộc Dịch xuất quan, cũng tiến giai thành đan sĩ cao nhân, những người này đều là tu luyện nhiều năm Thần Du kỳ trở lên tu sĩ, tự nhiên minh bạch ý vị này từ nay về sau, Mộc Dịch đem cùng bọn họ là hai cái bất đồng cấp độ tồn tại; hơn nữa, Thiên Địa Môn cũng đem người vì có được một gã đan sĩ thái thượng trưởng lão, mà phát sinh biến hóa cực lớn.

Tin tức này, Mộc Dịch phân phó môn nhân bảo trì ít xuất hiện, không muốn cố ý lên giọng tuyên truyền; bất quá, đan sĩ tại Thiên Đảo quốc thuộc về thập phần hiếm thấy tồn tại, hơn nữa Mộc Dịch lúc trước truyền kỳ thân phận, không bao lâu, Mộc Dịch lấy đan sĩ tu vi trở về Thiên Địa Môn sự tình, cũng đã tại Thiên Đảo quốc tu tiên giới thời gian dần trôi qua truyền bá ra đến.

"Hình Nhi, những năm này, vất vả ngươi rồi!" Đêm hôm đó, Mộc Dịch đem An Hình ôm vào lòng, nghe An Hình nói lên cái này hai mươi năm chấp chương Thiên Địa Môn khó khăn chua xót, không khỏi thập phần cảm khái.

Mới đầu vài chục năm, còn có An đường chủ đám người thế chân vạc tương trợ, An Hình đại môn chủ vị trí thập phần củng cố; nhưng mấy năm

gần đây, theo An đường chủ qua đời cùng Phong hộ pháp, Trình Hóa Thiên đám người dần dần già đi, ủng hộ An Hình thế lực càng ngày càng bạc nhược yếu kém, An Hình đối mặt khó khăn cũng chỉ càng lúc càng lớn.

Hơn nữa Cung đường chủ rõ ràng cùng Trấn Hải Tông cấu kết, loạn trong giặc ngoài phía dưới, An Hình cái này đại môn chủ thập phần khó làm, nhưng nàng vẫn đang kiệt lực làm, chính là vì bảo trụ cái này do bản thân phụ quân một tay sáng lập tông môn!

Nàng làm như vậy, đối là vì bảo trụ cái này Hoảng An Đảo. Lúc trước Mộc Dịch đứng là tại nơi này Hoảng An Đảo trên lăng không mất tích, nàng tổng hy vọng, một ngày kia Mộc Dịch lại có thể trống rỗng xuất hiện tại Hoảng An Đảo trên. Vì vậy, vô luận tông môn nhiều bao nhiêu khó khăn, nàng thủy chung duy trì lấy, thủ vững Hoảng An Đảo, vĩnh viễn không buông bỏ.

Bởi vì vất vả tông môn sự vụ có phần phế tâm tư, An Hình tóc xanh trong mái tóc, đã mơ hồ có thể thấy được mấy cọng, bất quá, bởi vì tu luyện nữ tu công pháp đối dưỡng nhan rất có công hiệu, nàng thoát nhìn bất quá 24~25, còn là rất là trẻ tuổi.

"Không khổ cực, chỉ cần có thể chờ đến phụ quân trở về, cái gì đau khổ còn không sợ!" An Hình nhẹ nói nói, một tay nắm thật chặt Mộc Dịch ống tay áo.

Cái này hai mươi năm, nàng hầu như mỗi ngày đều ảo tưởng có thể cùng Mộc Dịch gần bó chênh lệch tựa, lúc này Mộc Dịch rốt cuộc trở lại bên người nàng, làm cho nàng có gan tựa như ảo mộng cảm giác, sợ đây hết thảy chỉ là bọt nước.

"Không nghĩ tới, Hình Nhi không chỉ có đem Thiên Địa Môn quản lý ngay ngắn rõ ràng, hơn nữa mình cũng tiến giai Cổ Nguyên Kỳ cảnh giới!

Xem ra Hình Nhi những năm này có phần có cơ duyên!" Mộc Dịch mỉm cười nói.

Lấy Mộc Dịch lúc trước suy đoán, An Hình thiên phú cũng không tính cực kỳ xuất chúng, nếu như không có đặc thù cơ duyên, nhiều nhất là tu luyện tới Thần Du kỳ cảnh giới. Bất quá, nếu không phải An Hình có Cổ Nguyên Kỳ tu vi, cũng không có khả năng đảm nhiệm Thiên Địa Môn đại môn chủ hai mươi năm!

An Hình tự nhiên cười nói, không nói gì thêm.

"Khiến vi phu thay đem người cái này mấy cây trắng bạch hóa đi!" Mộc Dịch nói xong, đem một cỗ hùng hậu chân nguyên chậm rãi đưa vào An Hình trong cơ thể.

Đây chính là 《 Thần Mạch Quyết 》 luyện hóa đặc thù chân nguyên, có thể...nhất bồi dưỡng huyết khí, tỏa sáng sức sống, đã liên nghiền nát kinh mạch đều có thể chữa trị phục hồi như cũ. Một lát giữa, An Hình cái kia mấy cọng đã một lần nữa hóa thành tóc xanh, nàng dung nhan cũng tựa hồ lại trẻ tuổi hai ba tuổi.

Mộc Dịch lại lấy ra một viên viên đan dược, giao cho An Hình.

"Đây là Trú Nhan Đan, vĩnh viễn bảo thanh xuân, dung nhan không thay đổi! Vi phu cũng đã ăn vào một viên; còn có hai khóa, giao cho Khinh Ca Mạn Vũ, chỉ mong chúng ta người một nhà, đều có thể trường sinh bất lão!" Mộc Dịch nhẹ nói nói. Đương nhiên, đây chỉ là hẩn một bên tình nguyện tốt đẹp nguyện cảnh, trong lòng của hắn cũng thập phần rõ ràng, nào có dễ dàng như vậy trường sinh bất lão, mặc dù là tu luyện tới cực cao cảnh giới, cũng cuối cùng có thọ nguyên hao hết một ngày, chỉ là so với bình thường phạm trần nhiều người một ít gặp nhau thời gian.

An Hình theo lời ăn vào Trú Nhan Đan, rúc vào Mộc Dịch bên tai chán âm thanh khinh mà nói: "Đều nói lâu chức vị cao về sau, sắc mặt sẽ nhiều

mấy phần uy nghiêm, ít vài phần vũ mị. Phu quân, Hình Nhi còn đẹp mắt không ?"

"Đẹp mắt! Tại vì phu trong lòng, người vĩnh viễn đều là động phòng hoa chúc lúc bộ dáng!" Mộc Dịch động tình cười cười, thật sâu tại An Hình môi son trên vừa hôn.

Cái này không lớn phòng ngủ ở bên trong, lập tức đậm đặc tình giống như mật, xuân ý dạt dào.

Tiểu biệt thăng tân hôn, hưởng chi là hai mươi năm xa ngút ngàn dặm không tin tức! Hôm nay gặp lại, tự nhiên có khác một phen phong tình.

Ba ngày về sau, Mộc Dịch cùng An Hình song song xuất hiện ở một phiến hải vực trên.

"Phu quân nói, Mộ Dung muội muội vẫn còn Đào Hoa Đảo này lên sao ?" An Hình có chút lo lắng hỏi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu: "Nghe tỷ tỷ của nàng Cốc Mạc Ngưng theo như lời, nàng từ khi mười mấy năm trước lên, ở nơi này ở trên đảo một mình thanh tu. Nếu như không có xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, nàng hơn phân nửa còn ở chỗ này."

Nhận ủy thác của người, trung người sự tình. Mộc Dịch nhớ kỹ Cốc Mạc Ngưng ủy thác, hơi chút dàn xếp, liền tới Đào Hoa đảo tìm Mộ Dung Băng, đem yêu đan cùng một ít bảo vật chuyển tặng cho nàng. Mà An Hình nói nàng cùng Mộ Dung Băng cũng có vài chục năm không thấy, có chút tưởng niệm, vì vậy cũng phụng bồi Mộc Dịch cùng nhau đến đây.

"Lại nói tiếp, lúc trước ba người chúng ta cùng cưỡi một thuyền, chính là nguyên ở Đào Hoa Đảo này!" An Hình nhớ lại chuyện cũ, ung dung nói.

Nàng hỏi: "Phu quân, người nói Mộ Dung muội muội lựa chọn tại Đào Hoa đảo ẩn cư thanh tu, có thể hay không cũng là nhớ mãi không quên năm đó sự tình ?"

Không chờ Mộc Dịch trả lời, An Hình tự hỏi từ đáp nhẹ nói nói: "Hơn phân nửa là đấy. Hình Nhi có thể nhìn ra, Mộ Dung muội muội tuy rằng xuất thân bất phàm, người theo đuổi quá mức nhiều người, rồi lại duy chỉ có đối phu quân ưa thích không rời. Nếu như không có Hình Nhi xuất hiện, có lẽ hôm nay cùng tại phu quân bên người đấy, chính là Mộ Dung muội muội."

Mộc Dịch nhướng mày, nói ra: "Hình Nhi hôm nay đây là thế nào ? Cũng đã là nhiều năm trước chuyện cũ, vì sao còn so đo tại tâm ?"

An Hình tự nhiên cười nói, nói ra: "Hình Nhi không phải là so đo, chỉ là có cảm xúc nên phát ra. Hình Nhi có thể làm bạn phu quân nhiều năm như vậy, đã đầy đủ hạnh phúc, không dám lại yêu cầu xa vời cái gì."

Mộc Dịch cười nói: "Còn sớm lắm, ta và người đều là người tu hành, tối thiểu còn có hơn trăm năm nhưng sinh hoạt, này sinh đời này, không rời nửa bước!"

"Này sinh đời này, không rời nửa bước!" An Hình thì thảo tái diễn Mộc Dịch lời nói, chút bất tri bất giác, trong hốc mắt phát ra đi một tí nước mắt.

"Đại khái là xúc cảnh sinh tình, làm cho nàng nhớ tới một ít chuyện cũ đi." Mộc Dịch có chút kỳ quái, nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều.

Chính trực mùa xuân, đào hoa đua nở. To như vậy Đào Hoa đảo, nhiều loại hoa tươi đẹp đám, xung quanh phàm nhân du khách cũng là không ít.

Mộc Dịch cùng An Hình trực tiếp từ trên không trung rơi vào Đào Hoa đảo ở chỗ sâu trong, tránh được phàm nhân mắt.

Sau đó Mộc Dịch lấy ra một khối cảm ứng thạch, rót vào một ít pháp lực.

Không bao lâu về sau, một gã áo trắng bông bênh nữ tử, từ hoa đào ở chỗ sâu trong lượn lờ bay tới, tuy rằng nàng lụa trắng che mặt, nhưng giữa lông mày đã có thể so với Thiên Tiên, đúng là Mộ Dung Băng!

Mộ Dung Băng nhìn thấy Mộc Dịch cùng An Hình hai người về sau, cũng là sững sờ, dừng ở hơn mười trượng bên ngoài đào hoa thụ sao trên.

Quần áo theo gió lắc nhẹ, hoa đào từng mảnh vung vãi, tình cảnh này, càng tăng thêm đỡ ra nàng này siêu phàm thoát tục, quả thực không dính nửa điểm phàm trần khí tức.

"Mộ Dung sư muội!"

"Mộ Dung muội muội!"

Mộc Dịch, An Hình song song khen, nhìn thấy cố nhân, hết sức cao hứng.

"Là các người!" Mộ Dung Băng cũng là có chút kích động.

Bốn mươi năm trước, đúng là từ Đào Hoa Đảo này bên cạnh, ba người đã bắt đầu ngồi chung một thuyền một đoạn lữ trình; bốn mươi năm về sau, ba người lại tụ họp Đào Hoa đảo, cũng đã cải biến rất nhiều sự tình.

Đào Hoa đảo còn là cái kia Đào Hoa đảo; hoa đào, còn là như vậy hoa đào.

Niên niên tuế tuế tồn tương tự, tuế tuế niên niên người bất đồng.

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!"

"Các người, nhưng cũng khỏe!"

Mấy chục năm phân biệt, hóa thành hai câu đơn giản ân cần thăm hỏi, cùng một vòng hiếu ý mỉm cười.

Ba người đã trầm mặc một lát, cuối cùng Mộc Dịch phá vỡ yên lặng, hần nói ra: "Chúng ta lần này tới, là thụ Cốc sư tử ủy thác, cho Mộ Dung sư muội chuyển giao một ít bảo vật."

"Tỷ tỷ ? Các người vậy mà gặp được tỷ tỷ ? Nàng về tới Thiên Đảo quốc ?" Mộ Dung Băng lập tức kinh ngạc muôn phần.

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Cốc sư tử không có ở đây Thiên Đảo quốc, ta là tại khác một chỗ gặp được nàng, nàng đã là đan sĩ tu vi!"

"Thật sự sao, tỷ tỷ kia vì cái gì không đến gặp ta ?" Mộ Dung Băng vừa mừng vừa sợ, đồng thời cũng thập phần hoang mang.

"Nàng có bất đắc dĩ nổi khổ tâm!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, đem Cốc Mạc Ngưng tình cảnh, nói đơn giản một lần.

Mộ Dung Băng nghe vậy, thần sắc dần dần ảm đạm xuống: "Thì ra là thế, tỷ tỷ vì Cốc gia hy sinh quá nhiều! Nàng nguyên bản chương mắt bất luận cái gì nam tử, hôm nay rồi lại muốn trở thành người khác thiếp tùy tùng! Nàng không đem ta tiếp đi, nguyên lai là vì bảo hộ ta; không cho ta lâm vào cùng nàng giống nhau hoàn cảnh."

Mộc Dịch đem sớm đã chuẩn bị cho tốt Càn Khôn đại giao cho Mộ Dung Băng, nói ra: "Mộ Dung sư muội, thiên phú của người thật tốt, hôm nay đã là Cố Nguyên Kỳ đỉnh phong tu vi, lại có yêu đan cùng rất nhiều bảo vật tương trợ, hoàn toàn có khả năng luyện hóa Kim Đan, cũng trở thành một gã đan sĩ. Đợi sư muội tiến giai sau đó, tại hạ nhưng lấy nghĩ cách đem sư muội đưa vào cái kia chỗ tu tiên giới, cho các người tỷ muội lặng lẽ gặp nhau. Chỉ là, đưa ra ngoài dễ dàng, trở lại sẽ rất khó, Mộ Dung sư muội có thể cẩn thận cân nhắc."

Mộ Dung Băng tiếp nhận những bảo vật này, trong lúc nhất thời ngơ ngác xuất thần.

"Tỷ tỷ tuy rằng chỉ so với ta hơn nửa canh giờ, nhưng từ nhỏ đến lớn, mặc kệ sự tình gì, nàng cũng làm cho lấy ta, che chở ta. Ta không thể trở mặt nhìn tỷ tỷ đứng ở trong hố lửa!" Mộ Dung Băng thì thào tự nói, nước mắt như trân châu giống như chảy xuống.

Mộc Dịch nhướng mày, khuyên nhủ: "Đây chính là một gã Anh lão! Thực lực chi đáng sợ, khó có thể tưởng tượng! Tại hạ khuyên Mộ Dung sư muội nghĩ lại, không muốn bởi vì xúc động mà chui đầu vô lối."

Mộ Dung Băng nhẹ gật đầu, nàng thu hồi nỗi lòng, bình phục tâm cảnh, hướng Mộc Dịch nhàn nhạt nói một câu: "Đa tạ!"

"Không cần phải nói tạ!" Mộc Dịch trả lời, hẳn cảm giác được, Mộ Dung Băng đối đãi bản thân băng lãnh rất nhiều, thậm chí không kịp Cốc Mạc Ngưng.

An Hình cũng chú ý tới điểm này, nàng hướng Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Phu quân, chuyện của người xong xuôi sao ? Có thể hay không lánh tránh một cái, Hình Nhi cùng Mộ Dung muội muội có chút nữ nhi gia việc tư cần."

Mộc Dịch sững sờ, lập tức nhẹ gật đầu, bay ra cái mảnh này rừng hoa đào. .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 258: Chấn Hưng Thiên Địa Môn

Mộc Dịch không có bay ra quá xa, hẩn nhẹ nhàng ở trên không chỗ, chú ý phía dưới Đào Hoa đảo.

Vạn nhất có cái gì ngoài ý muốn phát sinh, hoặc là có người nào đó xâm nhập phụ cận, hẩn đều có thể kịp thời phát hiện, kịp thời ra tay.

Đợi chừng một canh giờ, Mộc Dịch đều có chút lo lắng.

Rốt cuộc, An Hình cùng Mộ Dung Băng song song từ rừng hoa đào trong bay ra, Mộc Dịch vội vàng rơi xuống nghênh tiếp hai nữ.

Hẩn phát hiện, An Hình cùng Mộ Dung Băng đều là hốc mắt ửng đỏ, hiển nhiên đều đã mới vừa khóc.

"Lại không biết các nàng tại nói chuyện gì ?" Mộc Dịch trong lòng hiếu kỳ, nếu như An Hình cố ý phải về tránh hẩn, Mộc Dịch tự nhiên cũng không tốt nói thẳng muốn hỏi.

Mộ Dung Băng nói ra: "Ta muốn tìm kiếm một chỗ yên lặng địa phương bế quan trùng kích kim đan cảnh giới. Mộc sư huynh, An tỷ tỷ, sau này còn gặp lại!"

Nói xong, nàng hướng Mộc Dịch cùng An Hình thi cái lễ, nhẹ lướt đi.

"Hình Nhi các người đến cùng nói chuyện cái gì ? Lâu như vậy ?" Mộc Dịch nhin không được tò mò hỏi.

"Phu quân đừng hỏi nữa, nói tất cả là nữ nhi gia sự tình." An Hình mỉm cười, đem chủ đề chuyển hướng: "Phu quân đã là đan sĩ, Thiên Địa Môn tự

nhiên không có khả năng căn nhà nhỏ bé một đảo, không biết phu quân có tính toán gì không ?"

"Tự nhiên là muốn phát triển tông môn, chấn hưng Thiên Địa Môn!"
Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp.

"Bất quá, ta thân vì đan sĩ, bất tiện rất cao điều làm việc, vừa vặn khiến Du hộ pháp làm môn chủ ra mặt."

"Mặt khác, ta từ Huyền Hà Tông đã mang đến rất nhiều điển tịch, một ít luyện đan luyện khí trận pháp phù lục kỹ xảo, mặc dù chỉ là tế ra nội dung, rồi lại so với chúng ta Thiên Đảo quốc cao minh rất nhiều. Dù sao Thiên Đảo quốc tu sĩ có hạn. Mà đại lục tu tiên giới rồi lại nhân tài xuất hiện lớp lớp, các loại thần thông thủ đoạn cũng muốn phong phú hơn."

"Đã có những thứ này điển tịch, bốn tông tại luyện khí, trận pháp các loại thuận tiện chắc chắn có thật lớn tăng lên, chính là ta các loại chấn hưng tông môn lớn thời cơ tốt."

An Hình cao hứng nói: "Thật tốt quá, Hình Nhi muốn trợ phu quân giúp một tay, hiệp đồng phu quân chấn hưng tông môn!"

Mộc Dịch cười nói: "Không cần, Hình Nhi những năm này đã quá cực khổ, sau này còn là đem nhiều thời gian hơn dùng vào tu luyện đi. Có viên kia thổ thuộc tính yêu đan, Hình Nhi đồng dạng có cơ hội tiến giai đan sĩ đấy! Vì phu còn trông chờ cùng người ân ái nghìn năm, người cũng không nên lười biếng!"

"Đúng, thái thượng trưởng lão!" An Hình le lưỡi. Làm một cái mặt quỷ, từ khi Mộc Dịch sau khi mất tích, Độc ngăn cản một mặt An Hình còn chưa bao giờ triển lộ ra tính nghịch một mặt.

Hai người hướng Hoảng An Đảo bay đi, trên nửa đường, Mộc Dịch nói ra: "Đúng rồi, cái này hai mươi năm, trong tông môn toát ra nào nhân tài

mới xuất hiện, người nào có thể chịu được trọng dụng, người nào tâm tư không rõ. Hình Nhi cùng vi phu nho nhỏ nói đến."

An Hình đem cửa trong nhân vật đều khai báo một phen, những Trưởng lão kia tăng nhân vật. Đại bộ phận Mộc Dịch cũng đã nhận thức, còn có bộ phận tu sĩ, thì là về sau toát ra đấy, Mộc Dịch tức thì không quá quen thuộc.

Những người này, có chút là vẫn đối với Mộc Dịch cùng An Hình trung thành và tận tâm, có chút rồi lại có mưu đồ khác.

Nói đến Hòa hộ pháp Triệu Tịch Tiều lúc, An Hình có chút nghi hoặc nói: "Triệu hộ pháp đối tông môn chân thành là không cần phải nói đấy, mặc cho ai đều có thể nhìn ra! Chỉ bất quá hãn đối trung với chính là lúc trước Hoàng Môn, mà không phải Thiên Địa Môn. Vì vậy hãn cùng với về sau nhập môn người, cũng không có bao nhiêu liên hệ. Lúc trước hãn nhìn tại phụ thân phân thượng, vẫn là hết sức ủng hộ Hình Nhi. Nhưng phụ thân thăng tiên về sau, hãn ngày thường liền cùng Du hộ pháp đám người đi khá gần. Nhưng kỳ quái chính là, ngày ấy Du hộ pháp thụ Cung đường chủ dụ dỗ công nhiên bức ta thoái vị lúc, Triệu hộ pháp rồi lại thay đổi thái độ bình thường, bảo trì trung lập."

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, nhẹ gật đầu nói ra: "Hử. Triệu hộ pháp năm đó vì sưu tập 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 bị Huyền Môn tam tông đoạt đi bộ phận công pháp, lên vào Bình Hải tông làm một gã Hỏa bộ trưởng lão. Về sau chúng ta thành lập Thiên Địa Môn, cùng Huyền Môn tam tông địa vị ngang nhau, hãn mới ly khai Bình Hải tông, công khai thân phận. Bất quá. Hãn tại Bình Hải tông hơn phân nửa cũng có một ít thế lực, tối thiểu nhất cũng là có một ít có thể nói chuyện rất là hợp ý cổ nhân. Vi phu lần này trở về trước, đi ngang qua Bình Hải tông, trong đó có một gã Hỏa bộ trưởng lão Lam Tân, cùng vi phu gặp mặt một lần. Cái này Lam Tân cùng Triệu hộ pháp nhất định là quen biết cũ, nếu như hãn trước tiên âm thầm thông tri Triệu hộ pháp, cái kia Triệu hộ pháp tiếp theo sớm biết

được ta đã về tới Thiên Đảo quốc, cho nên lúc đó cũng không có tỏ thái độ."

An Hinh hồi tưởng lại lúc ấy Triệu hộ pháp một ít cử động, cảm thấy Mộc Dịch phân tích vô cùng có đạo lý.

An Hinh nói ra: "Hơn phân nửa như thế! Vô luận như thế nào, Triệu hộ pháp tại trong môn lai lịch cực cao, cũng rất có uy vọng. Chỉ cần hãn thành tâm thành ý đứng ở phu quân bên này, mọi chuyện đều tốt nói."

Mộc Dịch vừa cười vừa nói: "Lại nói tiếp, cái này Triệu hộ pháp đã từng 'Giúp đỡ' qua vi phu nhiều lần. Nếu không phải hãn xếp đặt thiết kế, vi phu cũng sẽ không bị nhạc phụ đại nhân chộp tới Hoàng Môn, càng sẽ không nhận thức Hinh Nhi rồi! Hãn ngược lại là người vợ chồng ta bà mai người!"

Duyên đến duyên đi, sau đó hồi tưởng lại, chỉ cảm thấy hết thảy đều như vậy vi diệu. Từng cái một trùng hợp, từng cái một ngẫu nhiên, đụng cùng một chỗ, rõ ràng liền biến thành thiên ý.

Mộc Dịch trở lại Thiên Địa Môn về sau, quả nhiên đã bắt đầu chấn hưng tông môn từng bước một kế hoạch.

Hãn chuyên môn điều nhân thủ, xây dựng Luyện Đan Đường, Luyện Khí Đường, Trận Pháp Đường, Phù Lục Đường bốn tòa phân đường, cũng rộng rãi thu đệ tử, cường điệu tài bồi nhân tài mới xuất hiện.

Tu tập những kỹ xảo này, đối với tiên căn tư chất không có quá nhiều yêu cầu, nhưng yêu cầu khéo tay, đối một loại kỹ năng có nhất định được thiên phú.

Mộc Dịch mang về điển tịch, so với phong bế Thiên Đảo quốc tu tiên giới vốn có thủ đoạn, nhưng cao minh hơn quá nhiều!

Những thứ khác không nói, riêng là cái kia truyền âm lệnh, liền so với cảm ứng thạch dùng tốt hơn. Người kia chỉ có thể phát ra tín hiệu, người phía trước có thể trực tiếp truyền lại đối thanh âm phức tạp tin tức.

Trừ lần đó ra, một ít luyện khí thủ đoạn, cũng là có rất lớn khác nhau. Thiên Đảo quốc tu tiên giới luyện khí thủ đoạn, hầu như đều là vây quanh cấp thấp Yêu thú tài liệu tiến hành. Đối với khoáng vật, kỳ đá, linh mộc các loại vận dụng ít; hơn nữa, Thiên Đảo quốc dù sao đều là hòn đảo, địa hình chỉ một, khuyết thiếu một vài loại cơ bản mạch khoáng, mà cái này vài loại nguyên liệu, Mộc Dịch cũng mang về rất nhiều, thỏa mãn luyện chế một đồng pháp khí.

Mặt khác, Mộc Dịch Càn Khôn đại ở bên trong, lúc đầu vốn là có hơn hai trăm kiện thành phẩm pháp khí, trong đó hơn phân nửa đều là tại Bành lão tổ Tàng Bảo các ở bên trong lấy được, những thứ khác đều là nguyên ở bị hẩn thu được Càn Khôn đại trong.

Về phần trận pháp, cái kia càng là có cách biệt một trời một vực! Huyền Hà Tông nguyên bản tự lấy trận pháp nổi danh, Mộc Dịch tuy rằng chỉ cho tới cơ bản trong cấp thấp trận pháp điển tịch, nhưng đã đủ để cho Thiên Đảo quốc tu tiên giới tu sĩ mở rộng tầm mắt.

Có thể nói, Mộc Dịch xuất hiện, không chỉ là khiến Thiên Địa Môn đã có một cái cường đại đan sĩ tọa trấn, hơn nữa Mộc Dịch còn đã mang đến rất nhiều mới lạ kỹ xảo thủ đoạn, khiến Thiên Địa Môn tại trong thời gian ngắn, thì có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Hoảng An Đảo phụ cận trung tiểu tông môn, biết được Thiên Địa Môn có đan sĩ tọa trấn về sau, hoặc là nhao nhao đầu nhập vào Thiên Địa Môn, hoặc là liền tự động dời xa, rất rõ ràng, Thiên Địa Môn khuếch trương tình thế bắt buộc. Thiên Địa Môn thừa cơ rộng rãi nạp khắp nơi Tu tiên giả, từng bước một lớn mạnh.

Bất quá, tông môn cường đại, cũng không thể cho Mộc Dịch mang đến quá nhiều biến hóa.

Thiên Đảo quốc tu tiên giới tài nguyên thập phần có hạn, nhất là cao đoạn tài nguyên, hầu như tuyệt tích, có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Đối với hãn loại này đan sĩ mà nói, tại Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới, hầu như tìm không thấy có thể rất nhanh tăng lên tu vi thủ đoạn, mặc dù là tốt nhất hòn đảo, kia thiên địa nguyên khí cũng xa xa so ra kém Huyền Hà Tông.

Vì vậy, Mộc Dịch ý định đem tông môn phát triển, củng cố sau đó, liền mang theo người nhà cùng một chỗ từ Hoảng An Đảo ở dưới thượng cổ truyền tông trận đi hướng Vô Lượng Sơn mạch, sau đó tìm một cái chỗ yên tĩnh địa phương tu hành —— chỉ cần không bị Huyền Hà Tông phát hiện tung tích là được.

Thông qua Thiên Địa Môn lớn mạnh, bài trừ Tu tiên giả trong lòng vững chắc tồn tại Huyền Hoàng có khác; đem một ít cao minh hơn tu luyện thủ đoạn dẫn vào Thiên Đảo quốc tu tiên giới; hai điểm này, cũng là Mộc Dịch trước mắt chỉ có thể làm đấy.

Thiên Đảo quốc bên trong đan sĩ, lúc đầu vốn cũng không sẽ quá nhiều, hơn nữa lại cực kỳ ít xuất hiện, Mộc Dịch vốn cho là, bản thân trở về Thiên Đảo quốc về sau, sẽ thập phần an bình, sẽ không hưởng từ kia như vậy, gặp được các loại khiêu chiến.

Nhưng mà, gần gần mấy tháng sau, theo một người đến tìm hiểu, loại này an bình liền bị đánh vỡ.

Có thể đánh nhau phá Mộc Dịch kế hoạch, tự nhiên cũng là tu vi tương đối đan sĩ, người này, chính là Vương Nhược Phong!

"Mộc Đầu, người xuất quan đúng là thời điểm!" Vương Nhược Phong đi thẳng vào vấn đề nói thẳng: "Người còn nhớ rõ, năm đó chúng ta đã tham gia Bình Hải tông đệ tử tuyển chọn sự tình sao?"

"Đương nhiên nhớ kỹ!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đó chính là hần bước vào tu tiên giới cơ duyên.

Vương Nhược Phong nói ra: "Chính là từ một năm kia lên, Huyền Môn tam tông cũng đã bắt đầu vì chuyện hôm nay làm chuẩn bị! Huyền Môn tam tông mở rộng ra gác cổng, rộng rãi thu đệ tử, vô luận nội môn, đệ tử ngoại môn số lượng, tại đây mấy chục năm trong đã tăng mấy lần, chính là vì ngăn cản Thiên Đảo quốc tu tiên giới nghìn năm nhất ngộ đại kiếp nạn!"

"Cái này đại kiếp nạn, chính là cái gọi là yêu kiếp! Cách mỗi nghìn năm, hải yêu sẽ đại bộc phát một lần, chẳng những số lượng, đẳng cấp đều muốn rõ ràng gia tăng, tăng nhiều, thậm chí còn sẽ xuất hiện hải yêu tụ tập thành đàn, chủ động dũng mãnh vào Thiên Đảo quốc hải vực, bốn phía đả thương người tình hình."

"Người bề quan cái này hai mươi năm, Thiên Đảo quốc phụ cận hải vực hải yêu, xuất hiện càng ngày càng nhiều lần, đã có yêu kiếp bộc phát điềm báo!"

"Dĩ vãng nhiều lần yêu kiếp, đều là Thiên Đảo quốc ác mộng! Hơn phân nửa Tu tiên giả cùng gần nửa phàm nhân cũng muốn tại yêu kiếp trong bị chết. Bởi vì chuyện này vô cùng đáng sợ, tu tiên giới ngược lại rất ít đề cập, ta cũng là thẳng đến đã trở thành đan sĩ, mới biết được những thứ này đáng sợ tin tức!"

Mộc Dịch chau mày, trên thực tế, yêu kiếp sự tình, hần cũng nghe qua một ít, bất quá có quan hệ yêu kiếp nội dung, trong truyền thuyết đều là mơ hồ không rõ.

Hắn trước kia còn không biết vì cái gì, hiện tại tự nhiên minh bạch, nơi này là Yêu tộc thống trị yêu hải, yêu kiếp xuất hiện, thứ nhất có thể tiêu hao cấp thấp Yêu tộc quá thừa năng lực sinh sản, thứ hai cũng có thể ngăn cản yêu hải vợ tộc quá độ sinh sôi nảy nở, đạt tới một cái cân bằng.

Tựa như đại lục tu tiên giới yêu cốc, nếu như Yêu thú số lượng đã rất lâu, địa phương tu tiên giới thường thường sẽ tổ chức nhân thủ, triển mở một lần đại quy mô tập thể săn yêu; nếu như Yêu thú số lượng rõ ràng hạ thấp, thậm chí cũng sẽ đối yêu cốc triển khai bảo hộ, hạn chế tiến vào tu sĩ số lượng.

Vương Nhược Phong ngạo nghễ nói ra: "Lúc này đây, có ta Vương Nhược Phong tại, tuyệt không cho phép đồng dạng sự tình phát sinh!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Chuẩn Bị

"Vì vậy, những năm này ta không ngừng khai đàn luận đạo, đề cao uy vọng, chính là muốn tụ tập lên Thiên Đảo quốc tu tiên giới từng cái lực lượng, ngưng tụ thành một cỗ, đồng loạt đối kháng yêu kiếp!"

Vương Nhược Phong nói ra lời nói này lúc, thần sắc nghiêm nghị, ngôn từ chính nghĩa, một bộ hiên ngang lâm liệt bộ dáng.

Mộc Dịch hơi sững sờ, hẳn có chút kinh ngạc nói: "Thiết Đan, hai mươi năm không thấy, người thay đổi rất nhiều!"

Vương Nhược Phong cười nói: "Đương nhiên thay đổi! Người cùng ta cũng đã thay đổi! Ta và người không còn là mặc cho người định đoạt cấp thấp tu đồ, cũng không được tầm thường vô vi bình thường tu sĩ, mà là đan sĩ cao nhân, là Thiên Đảo quốc tu tiên giới chúa tể! Sư phụ người Tiểu Nguyệt Hàn không phải là thường nói sao, cùng tức thì chỉ lo thân mình, đạt tức thì kiêm tể thiên hạ!"

"Hôm nay, ta và người cũng đã là Thiên Đảo quốc tu tiên giới cao nhất giai tồn tại, làm sao có thể giống như trước giống nhau chỉ cầu sống yên phận! Hiện tại, toàn bộ Thiên Đảo quốc vận mệnh, đều khống chế tại người trong tay của ta, ta cũng không muốn giống như mặt khác đan sĩ như vậy, sợ đầu sợ đuôi, không dám nhận lên bản thân ứng với toàn bộ trách nhiệm!"

"Ta ý định chỉ mình có khả năng, suất lĩnh tu tiên giới tất cả lực lượng, đối kháng yêu kiếp; Mộc Đầu, người sẽ giúp ta giúp một tay đấy, thật không?"

Vương Nhược Phong trong ngôn ngữ hào khí vượt mây, hăn thập phần chờ mong nhìn xem Mộc Dịch, chờ đợi người kia trả lời.

Lấy Vương Nhược Phong đối Mộc Dịch rất hiểu rõ, Mộc Dịch chắc có lẽ không cự tuyệt, bởi vì Mộc Dịch cho tới bây giờ cũng không phải một cái không dám thừa gánh trách nhiệm người.

Huống chi, lần này bọn hăn muốn làm đấy, chính là long trời lở đất đại sự, có khả năng cứu vãn mấy lấy ngàn vạn mà tính phạm nhân cùng Tu tiên giả, về tình về lý. Về công tại nghĩa, Mộc Dịch đều không có lý do cự tuyệt.

Quả nhiên, Mộc Dịch không chút do dự đáp ứng, hăn có chút kích động nói: "Thiết Đản, những lời này từ trong miệng người nói ra, nói thực ra làm ta giật cả mình, khiến ta quả thực không thể tin được! Bất quá, ta thật cao hứng, ta đáp ứng người, huynh đệ chúng ta hai người kề vai chiến đấu. Suất lĩnh Tu tiên giả đối kháng yêu kiếp!"

Mộc Dịch nói ra: "Những người phạm tặc kia, như thường ngày đối với chúng ta Tu tiên giả sùng bái cực kỳ; hiện tại, là thời điểm khiến hết thầy Tu tiên giả Đứng ra đây, vì toàn bộ yêu hải Nhân tộc hưng vong mà chiến!"

"Bất quá, nơi đây dù sao cũng là yêu hải, Yêu tộc thế lực cường đại. Chúng ta thân là đan sĩ, nếu như cao như thế điều, khó tránh khỏi sẽ khiến Yêu tộc chú ý, chỉ sợ yêu kiếp trong. Ta và người hai người còn muốn đối mặt đẳng cấp cao Yêu tộc đuổi giết!"

"Vậy thì như thế nào!" Vương Nhược Phong ngạo nghễ nói ra: "Dù sao chúng ta đã là đan sĩ, tu vi khó hơn nữa lấy tiến thêm. Gì không thoải mái đại triển thân thủ, cũng không phụ một trận tu hành!"

Mộc Dịch mỉm cười, hôm nay Vương Nhược Phong, cùng hăn trong ấn tượng chính là cái kia Huyền Phong Đường thiếu niên, đã có cách biệt một trời một vực.

Năm đó Vương Nhược Phong, khắp nơi tâm cơ, thận trọng từng bước, một mực vì con đường tu tiên của mình mưu tính, vì đạt được mục đích, không tiếc đùa bỡn các loại âm mưu thủ đoạn; may mà. Vương Nhược Phong đối Mộc Dịch một mực vô cùng tốt.

Hôm nay Vương Nhược Phong, lý tưởng hào hùng, đầy ngập nhiệt huyết, rất có cao nhân phong phạm; hẳn có thể vì toàn bộ yêu hải Nhân tộc mà chiến, đem an nguy của mình không để ý!

Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, nếu như không phải là từng chỗ nghe thấy, Mộc Dịch thật sự không thể tin, này sẽ đều là một người.

"Trong lòng mỗi người đều có chính khí. Mỗi người cũng có thể thành là anh hùng!" Mộc Dịch trong lòng thập phần cảm khái: "Thiết Đan, người nhưng ngàn vạn đừng để cho ta thất vọng! Nếu như thuận lợi ngăn trở yêu kiếp, chúng ta liền có thể đồng loạt ly khai nơi đây, đi đại lục tu tiên giới. Lại xông ra một phen trò!"

"Người có kế hoạch gì?" Mộc Dịch hỏi, hẳn biết rõ, lấy Vương Nhược Phong thông minh tài trí, hơn phân nửa đã đã tính trước, mới có thể mời Mộc Dịch gia nhập trợ trận.

Vương Nhược Phong nói ra: "Ta đang tại tìm kiếm nghĩ cách thông qua đủ loại con đường, liên hệ với Thiên Đảo quốc cùng phu quân mấy cái nước láng giềng đan sĩ. Bất quá những người này thần long kiến thủ bất kiến vĩ, lên giá phí không ít công phu. Ba năm sau, chúng ta yêu hải đan sĩ đem tụ tập nhất đường, thương lượng cùng chống chọi với yêu kiếp sự tình."

"Nếu như cái kia chút ít đan sĩ nguyện ý ra mặt tương trợ, vậy liền tốt nhất; như nếu không, cũng phải nhường bọn họ trong âm thầm hiệp trợ, tối thiểu nhất muốn đem tất cả cổ tu tiên lực lượng trừ tính chung đứng lên, thống nhất chỉ huy. Chỉ có như vậy, mới có thể đối kháng yêu kiếp!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, sự tình trọng đại, đối kháng yêu kiếp, đây cũng không phải là hãn và Vương Nhược Phong hai người cùng với Bình Hải tông, Thiên Địa Môn hai cái tông môn liên thủ có thể làm một chuyện, phải động viên toàn bộ yêu hải Nhân tộc tu tiên thế lực, thậm chí khả năng liên phạm nhân cũng muốn tham dự trong đó.

"Mộc Đầu, người mạnh khỏe tốt chuẩn bị, ba năm sau, chúng ta cùng với khác đan sĩ tạm biệt! Chỉ phải tìm được đầy đủ người ủng hộ chúng ta, đại sự nhưng thành!" Vương Nhược Phong tựa hồ còn có chuyện quan trọng, hãn cùng với Mộc Dịch nói định việc này về sau, liền vội vàng ly khai.

"Ba năm thời gian, có thể vì này hảo hảo chuẩn bị một phen." Mộc Dịch nghĩ đến, nếu như quyết định muốn làm, vậy tỉ mỉ trừ hoạch, hết sức làm tốt.

Mấy ngày về sau, Thiên Đảo quốc tu tiên giới truyền ra một cái không lớn không nhỏ tin tức, Thiên Địa Môn rộng rãi thu các lộ thiện ở luyện khí hoặc tinh thông trận pháp tu sĩ tu đồ, chẳng những bổng lộc cực kỳ hậu đãi, hơn nữa còn đem đạt được thượng cổ luyện khí thuật cùng trận pháp thuật chân truyền.

Tin tức này, truyền bá vô cùng nhanh, mới đầu cũng không quá để người chú ý. Nhưng mà, theo truyền âm lệnh các loại từng kiện từng kiện mới lạ pháp khí từ Thiên Địa Môn chảy ra, Thiên Đảo quốc cùng phụ cận tu tiên giới đám tu tiên giả rốt cuộc ý thức được, Thiên Địa Môn quả nhiên là nắm giữ một ít cao minh luyện khí thuật, lập tức chạy theo như vịt.

Không chỉ là cái kia chút ít không môn không phái tán tu, thậm chí còn đã có đến từ tất cả đại tông môn luyện khí đại sư, trận pháp đại sư, cũng đi tới Thiên Địa Môn. Trong bọn họ có rất nhiều vì đạt được Thiên Địa Môn cao minh truyền thừa, có nhưng là mặt khác tông môn phái ra nội ứng, ý đồ đem những thứ này luyện khí, trận pháp thủ đoạn, từ Thiên Địa Môn đánh cắp mà đến.

Mộc Dịch đương nhiên sau khi biết người tồn tại, thế nhưng là hãn rồi lại phân phó tông môn cố ý đối với cái này quản lý rời rạc, nếu có người đem luyện khí thuật, trận pháp các loại lưu truyền ra đi, cũng mở một con mắt, nhắm một con mắt, không đáng truy cứu.

Có câu là "Mua không bằng mượn, mượn không bằng trộm", nếu như Thiên Địa Môn đem những thứ này luyện khí thuật các loại công nhiên bán ra, ngược lại sẽ không khiến cho bao nhiêu chủ ý; nhưng thông qua loại thủ đoạn này "Đánh cắp" luyện khí thuật, rồi lại tự nhiên mà vậy bị tất cả đại tông môn cực kỳ trọng thị, nhao nhao đưa vào không ít nhân thủ nghiên cứu.

Mộc Dịch cũng không có đem hết thầy từ Huyền Hà Tông mang đến điển tịch đều duy nhất một lần lấy ra, mà là thường cách một đoạn thời gian, đều truyền cho môn nhân một bộ phận. Làm như vậy, sẽ hấp dẫn càng nhiều nữa người gia nhập Thiên Địa Môn.

Lúc Thiên Địa Môn có luyện khí sư cùng Trận Pháp Sư đạt tới số lượng nhất định lúc, rốt cuộc có thể bắt đầu luyện chế một ít đặc thù pháp khí —— hoặc là xưng là "Trận khí" .

Trận khí là kết hợp được luyện khí cùng trận pháp chi đạo luyện chế ra một loại cường đại bảo vật, cần muốn nhờ trận pháp lực lượng, dùng liên tục không dứt, và lại số lượng kinh người thiên địa nguyên khí mới có thể kích phát, bình thường có thể thi triển ra quy mô khổng lồ lớn diện tích pháp thuật.

Nói thí dụ như Hạo Nhật Kính, liền là một loại hỏa thuộc tính trận khí, vật ấy đạt trăm trượng chi lớn, và lại không cách nào thu nhỏ lại thu nhập Càn Khôn đại ở bên trong, kích phát lúc, phải mượn nhờ hỏa thuộc tính Nguyên Dương Hạo Nhật trận pháp trận, hơn nữa phải là trời nắng ban ngày mới có thể sử dụng.

Này kính một khi kích phát, có thể liên tục không ngừng hấp thu chung quanh tu sĩ tu đồ tế ra hỏa thuộc tính chân nguyên, tại ngày chi tinh hoa dung hợp xuống, hóa thành rất mạnh hỏa thuộc tính thần thông, lực công kích kinh người cực kỳ!

Loại bảo vật này, không phải là một hai cái luyện khí sư có thể hoàn thành, trên trăm tên luyện khí sư cùng bảy tám tên Trận Pháp Sư lẫn nhau hợp tác, có thể tại một năm trong thời gian luyện chế ra một mặt Hạo Nhật Kính, coi như là đáng quý rồi!

Loại vật này, bình thường đều là hành động trấn tông chi bảo, lúc cường địch xâm lấn lúc, có thể tự bảo vệ mình; đối mặt vô số hải yêu hình thành yêu kiếp, trận khí cũng có đất dụng võ.

Trận khí luyện chế, không quá cần đặc biệt cao đoan bảo vật tài liệu, sử dụng nguyên liệu liền tương đối bình thường thông thường, nhưng cần số lượng rồi lại cực kỳ kinh người, một kiện Hạo Nhật Kính, cần thiết khoáng cùng hỏa đồng thạch, thỏa mãn luyện chế trên trăm kiện hỏa thuộc tính pháp khí.

Cần nhắc đến Thiên Đảo quốc tu tiên giới có tài nguyên chủng loại, cùng với tu sĩ tu đồ tu luyện công pháp, Mộc Dịch chọn lựa Hạo Nhật Kính các loại chính là ba năm loại trận khí, khiến môn nhân đem hết toàn lực luyện chế.

Thiên Đảo quốc tu tiên giới mặc dù không có cái gì quá đỉnh giai tài nguyên, nhưng cấp thấp tinh thạch cùng một vài loại trụ cột tài liệu luyện khí rồi lại có không ít.

Nhất là đáy biển núi lửa, hải đảo các loại trên biển đặt thù bảo vật, càng là số lượng rất nhiều.

Nơi này là yêu hải, là Yêu tộc thống lĩnh địa bàn. Cấp thấp Yêu thú linh trí quá mức thấp, cũng không hiểu được sử dụng cái kia chút ít tài nguyên;

đẳng cấp cao Yêu tộc tuy rằng nghe nói linh trí đã không thua Nhân loại, nhưng cũng đã khinh thường tại sử dụng những thứ này cấp thấp tài nguyên; vì vậy, Thiên Đảo quốc tu tiên giới vẫn có không ít cấp thấp tài nguyên có thể lợi dụng.

Mấy năm này, Mộc Dịch ẩn cư phía sau màn, bố trí Thiên Địa Môn đại lượng luyện chế trận khí, làm việc ít xuất hiện, rất ít lộ diện; mọi người chỉ biết là Thiên Địa Môn có một đan sĩ thái thượng trưởng lão tọa trấn, ngày càng lớn mạnh, rồi lại ít có Mộc Dịch sự tích lưu truyền tới, nói cùng hắc lúc, thường thường còn là nhắc tới hơn hai mươi năm trước Huyền Hoàng cuộc chiến.

So sánh dưới, Vương Nhược Phong sẽ phải rêu rao hơn.

Hắn không chỉ có tại Thiên Đảo quốc tu tiên giới khai đàn luận đạo, khiến cho thật lớn oanh động; về sau thậm chí còn đi Miêu Cương quốc, Ô Thủy Quốc các loại mấy cái nước láng giềng trong tu tiên giới, cùng địa phương Tu tiên giả trực diện tiếp xúc, buôn bán cái giá, kiên nhẫn truyền thụ tu hành chi đạo, tự nhiên cũng là đã bị thật lớn hoan nghênh.

Đan sĩ tại đây vùng tu tiên giới, liền là nhân tộc trong cao nhất giai tồn tại, hơn nữa từ trước đến nay thập phần thần bí, hôm nay có một gã đan sĩ vậy mà công nhiên bốn phía du lịch, truyền đạo giải thích nghi hoặc, đương nhiên khiến tu sĩ tu đồ chúng bồn tẩu bất an; Vương Nhược Phong đến mức, cũng như cùng xoáy lên một cỗ gió lốc, đưa hắn thanh danh, uy vọng, truyền khắp yêu hải Nhân tộc tu tiên giới tất cả hẻm lách.

Thời gian dần trôi qua, cái kia chút ít ẩn cư, ẩn thân tại yêu hải các nơi đan sĩ chúng, cũng chú ý tới cái này cử chỉ không giống bình thường Vương Nhược Phong.

Vương Nhược Phong cũng công khai đấy, hoặc là thông qua đủ loại con đường, trăm phương ngàn kế cùng những thứ này đan sĩ bắt được liên lạc,

truyền lại tin tức, mời bọn hãn không lâu sau tổng hợp nhất đường, thương thảo yêu kiếp đại sự.

Ba năm thời gian, nhoáng một cái tức thì.

Một ngày này, Vương Nhược Phong đi tới Thiên Địa Môn, cùng Mộc Dịch kết bạn đi hướng Ô Thủy Quốc.

Đan sĩ tụ hội địa điểm, chọn tại Ô Thủy Quốc; bởi vì này lần tụ hội là Vương Nhược Phong làm đội trưởng khởi xướng đấy, nếu như an bài tại Thiên Địa quốc bên trong, khó tránh khỏi sẽ khiến ngờ vực vô căn cứ; những thứ này đan sĩ có thể tu luyện tới hôm nay cảnh giới, tự nhiên từng cái đều hết sức cẩn thận, sẽ không tới Thiên Địa quốc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Kim Ngọc Cung

"Mộc Đầu, người còn nhớ rõ năm đó Cốc gia lão tổ sao ? Đáng tiếc, ta thủy chung không liên lạc được Cốc gia người. Từ mười mấy năm trước bắt đầu, bọn hắc đường như trong vòng một đêm hư không tiêu thất, không có ai biết tung tích của bọn hắc, đã liền tiền chương môn cũng không rõ ràng lắm." Vương Nhược Phong có chút tiếc nuối nói.

"Bất quá, tính toán ra, Cốc gia lão tổ thọ nguyên đã không sai biệt lắm; coi như là có thể tìm tới hắc, hắc chưa hắc cũng có thể giúp ta các loại giúp một tay." Vương Nhược Phong thở dài, hắc hướng Mộc Dịch nói ra: "Thiên Đảo quốc còn có mấy vị đan sĩ, đáng tiếc cùng người ta đều kéo không hơn nửa chút giao tình, bọn hắc cũng chưa chắc sẽ đứng ở ta và người bên này."

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hắc vốn là muốn nói với Vương Nhược Phong Cốc gia lão tổ tung tích, nhưng hắc đã đã đáp ứng Cốc Mặc Ngưng, phải đối với cái này sự tình giữ bí mật, cho nên liền không có tiếp lời nói chuyện.

Wong Nhược Phong tiếp tục nói: "Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới, Trấn Hải Tông, Định Hải Tông có tất cả một gã thái thượng trưởng lão. Trấn Hải Tông thái thượng trưởng lão Cù đạo hữu quanh năm bế quan không hỏi thế sự, lúc này đây ngược lại là thỉnh động hắc, xem ra hắc hơn phân nửa cũng có tâm đối kháng yêu kiếp; thế nhưng là Định Hải Tông chính là cái kia đan sĩ Vô Dục chân nhân, rồi lại là một bộ một chút cũng không có lo lắng tâm cảnh, chỉ sợ mặc dù là Định Hải Tông bị diệt môn rồi, hắc cũng không nhất định sẽ ra tay, lần này hắc tuy rằng đáp ứng đi gặp, nhưng sẽ hay không tham dự đối kháng yêu kiếp, sẽ rất khó nói."

"Mặt khác, còn có hai gã đàn sĩ, nhưng là tán tu, bọn họ là một đôi vợ chồng, nam kêu Lưu Vũ Hào, nữ tên là Du Bích Viện, hai người này nghe nói tu luyện là nam nữ song tu công pháp, ngày thường như hình với bóng, hơn nữa cực kỳ ít xuất hiện. Đường đường đàn sĩ thân phận, nhưng không có khai tông lập phái, cũng không có thu đồ đệ, không biết những loại người này hay không sẽ ở yêu kiếp trong động thân mà ra!"

Vương Nhược Phong đem Thiên Đảo quốc tu tiên giới vài tên đàn sĩ đều nhất nhất báo cho biết Mộc Dịch, Mộc Dịch cái này mới khẳng định biết rõ, Thiên Đảo quốc tu tiên giới quả nhiên có vài tên đàn sĩ cao nhân.

Nhớ năm đó, Mộc Dịch còn là Bình Hải tông nội môn đệ tử lúc, đàn sĩ là cỡ nào xa không thể chạm tồn tại, có quan hệ tin tức của bọn hắn, vĩnh viễn giống như sương mù bình thường mờ ảo, thiết giả khó phân biệt.

Mà hôm nay, bọn hắn rồi lại cùng với một đám đàn sĩ gặp mặt, chỉ có tu vi đã đến cái nào đó cảnh giới, mới có thể tiếp xúc đến tương ứng người cùng vật.

Vương Nhược Phong một thân Phong thuộc tính công pháp, phi hành tốc độ cực nhanh; bất quá Mộc Dịch Huyền Hoàng thông tu pháp lực dày đặc, cũng là không rơi vào thế hạ phong.

Vương Nhược Phong mấy lần cố ý tăng thêm tốc độ, kéo ra Mộc Dịch một chút, nhưng Mộc Dịch rất nhanh lại có thể đuổi theo.

Như thế mấy lần về sau, Vương Nhược Phong có chút kinh ngạc nói: "Mộc Đầu, xem ra pháp lực của ngươi không giống bình thường a, chắc hẳn thực lực của ngươi, cũng là không giống bình thường! Chậc chậc, ta và ngươi hồi lâu chưa từng luận bàn rồi, nếu là có cơ hội, ta ngược lại là rất muốn cùng ngươi vượt qua mấy chiêu."

Mộc Dịch trong lòng cười khỗ, sự cường đại của hắn thực lực, đều là nguồn gốc ở một lần lại một lần sinh tử ác đấu, đang cùng người luận bàn

lúc, chỉ sợ dùng không xuất ra mấy trở thành sự thật thực bản lĩnh.

"Là một cái ý kiến hay!" Mộc Dịch cũng muốn nhìn một chút Vương Nhược Phong cuối cùng có gì thần thông, "Lại nói tại Bình Hải tông Kim Thu hội thí lên, cùng với về sau Huyền Hoàng cuộc chiến ở bên trong, ta và người đều không có chính diện giao phong cơ hội; ngoại trừ nỗi khổ ta và người tỷ thí qua mấy lần công phu quyền cước bên ngoài, ta và người không còn có luận bàn qua."

Vương Nhược Phong cười to nói: "Đúng vậy a! Lại nói tiếp, nỗi khổ ta cuối cùng là thua cho người một chiêu nửa thức! Hiện tại cũng không biết có thể hay không chiến thắng trở về người một hai lần, cũng không thể cả đời đều bại bởi người đi! Ha ha!"

Mộc Dịch khoe miệng hơi hơi nhếch lên, cười mà không nói.

Lấy hai người kinh người tốc độ phi hành, vẫn đang hao tổn mấy ngày công phu, mới đã tới Ô Thủy Quốc.

Nơi đây trong nước biển, nổi lơ lửng đại lượng ô tảo, xa xa nhìn lại, biển rộng đều là đen áp áp một mảnh, cho nên liền đã có cái tên này.

Bất quá nơi đây nước ấm quanh năm ấm áp, đại ngư trảng rất nhiều, ở trên không xa xa nhìn lại, có thể nhìn xem thành từng mảnh bầy cá phun ra bọt trắng, Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như phụ thân ở chỗ này lúc ngư dân, khẳng định thu hoạch tương đối khá.

Bất quá, lấy phạm nhân đội thuyền tốc độ, từ Hàn Nha Đảo vận chuyển đến nơi đây, chỉ sợ muốn mấy chục năm công phu, hơn nữa muốn trải qua tầng tầng khó khăn hiểm trở, căn bản là chuyện không thể nào.

Lần này đan sĩ tụ hội địa điểm, tại Ô Thủy Quốc một chỗ gọi là Kim Ngọc Cung địa phương, là Ô Thủy Quốc lai lịch cao nhất đan sĩ Hắc Tử chân nhân động phủ chỗ.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong chính ở trên không trong phi hành, đột nhiên xa xa trên mặt biển một cái chói mắt quang điểm xuất hiện, dọa hai người nhảy dựng.

Tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, tựa hồ là vật gì đó phản xạ chói mắt ánh mặt trời.

Bay gần sau đó, hai người mới nhìn rõ ràng, đây là một tòa cung điện, tòa cung điện này hẳn là kiến tạo tại cái nào đó trên đảo nhỏ, nhưng bởi vì chiếm cứ toàn bộ đảo nhỏ, xa xa thoát nhìn giống như là một tòa thành lập tại trên mặt biển cung điện.

Cung điện mặt ngoài đều là bóng loáng trắng noãn ngọc bích, trong như gương trước mặt giống như phản xạ ánh mặt trời, vừa rồi bọn hắn thấy chói mắt hào quang, chính là cái này nguyên nhân.

Mộc Dịch thô sơ giản lược đoán chừng, cung điện dưới đáy chừng trên trăm trong rộng lớn, càng lên cao càng nhỏ; kiến tạo như vậy một tòa ngọc điện thờ, cần dùng đi ngọc thạch, tuyệt đối là cái khó có thể tưởng tượng con số.

Vương Nhược Phong hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Quả nhiên đủ khí phái! Những thứ này đan sĩ tu vi không cách nào tiến thêm, lại không dám vô cùng lên giọng, liền đem hứng thú chuyển dời đến từng cái phương hướng. Cái này Hắc Tử chân nhân đại khái chính là đem tâm tư đều dùng tại tòa cung điện này trong đi, thật sự là cùng cực nhàm chán!"

Hai người bay gần về sau, lập tức liền có bốn nam tứ nữ tám gã tu sĩ từ trong cung điện bay ra, nghênh đón hướng bọn hắn.

Tám người này, nam anh tuấn bất phàm, nữ dung mạo tuyệt hảo, quần áo và trang sức ngăn nắp xinh đẹp, thập phần chỉnh tề, nhìn qua liền rất có khí phái.

"Văn bối cung nghênh hai vị tiền bối, gia sư Hác Tử chân nhân chính ở tầng chót vót trong điện Kim Loan đợi chờ đã lâu. Tiền bối, mời!" Tám người chỉnh tề khom người thi lễ, lộ ra hào phóng vừa vặn.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, theo mấy người kia chậm rãi hướng Kim Ngọc Cung bay tới.

Dựa vào là thêm gần về sau, Mộc Dịch chứng kiến, Kim Ngọc Cung tầng cao nhất có một tòa vàng son lộng lẫy đại điện, đại điện trên mái hiên từng khối gạch ngói đều là kim quang lóng lánh, chung quanh dựng đứng trăm chạm khắc gỗ rồng trụ lớn chèo chống, cây cột là màu xanh mỹ ngọc tạo thành, phía trên đăng long đồ án nhưng là kim quang lóng lánh.

"Những thứ này đều là chính thức kim chuyên, cái kia chút ít kim long trụ mặt ngoài kim long cũng là vàng ròng chế tạo! Ô Thủy Quốc hơn phân nửa vàng, đều ở đây trong." Một người tu sĩ nhìn thấy Mộc Dịch đang gõ số lượng chỗ này Kim Loan điện, liền thừa cơ giới thiệu một phen.

"Ngợp trong vàng son!" Vương Nhược Phong lắc đầu nói ra: "Kim Ngọc Cung như thế chói mắt, không sợ làm cho rất nhiều người thường đến này vậy xem sao?"

Một người tu sĩ một mực cung kính trả lời: "Hồi tiền bối, Kim Ngọc Cung ngày thường đều có ảo trận che giấu, phạm nhân là nhìn không tới tòa cung điện này; chỉ vì hôm nay có tiền bối các loại khách quý quang lâm, liền đem pháp trận triệt hồi rồi."

Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

Bay đến Kim Ngọc Cung lên, khoảng cách Kim Loan điện bất quá mấy trăm trượng lúc, lượn lơ tiên âm từ trong truyền đến, ngay sau đó, mười mấy tên tuổi trẻ thiếu nữ vừa múa vừa hát, nghênh đón ra Kim Loan điện bên ngoài, cũng có một gã lão giả râu bạc trắng đã ở nhiều người thiếu nữ túm tụm xuống, bay ra ngoài điện.

Lão giả này đang mặc một bộ áo bào tím, khí tức bất phàm, Mộc Dịch nhìn qua liền biết hẳn là một gã đan sĩ.

"Thiên Đảo quốc Bình Hải tông Vương Nhược Phong, bái kiến chân nhân!" Vương Nhược Phong chấp tay thi lễ, lão giả trước mắt, chính là nơi này chủ nhân —— Hác Tử chân nhân.

"Thiên Đảo quốc Thiên Địa Môn Mộc Dịch, bái kiến chân nhân!" Mộc Dịch cũng lập tức thi lễ, cũng cho thấy thân phận của mình.

"Vương đạo hữu, Mộc đạo hữu, khổ cực rồi! Mau mau cho mời! Nhị vị đạo hữu tới được sớm, đạo hữu khác chỉ sợ còn phải đợi trên một ít thời điểm." Hác Tử chân nhân mỉm cười, đem hai người mời vào trong điện Kim Loan.

Đại điện bên ngoài vàng son lộng lẫy, trong đại điện cũng là hết sức xa hoa, trang trí thập phần cẩn thận khảo cứu.

Mộc Dịch tiến đại điện, đầu tiên đập vào mi mắt chính là một mặt hơn mười trượng lớn nhỏ bình phong, cái này bình phong chỉ dùng để một khối nguyên vẹn đá biển Uẩn Linh Thạch chế tạo mà thành, thập phần hiếm thấy. Bình phong hướng thiên nhiên hoa văn theo chung quanh ẩm ướt biến hóa mà biến hóa, không được biến ảo ra các loại đồ án, rất là rực rỡ tươi đẹp, Mộc Dịch không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

"Ha ha, đây là lão phu tự mình từ vạn trượng dưới đáy biển đào ra một khối Uẩn Linh Thạch. Uẩn Linh Thạch coi như là một loại Thủy thuộc tính tài liệu luyện khí, cũng không hiếm thấy, nhưng bình thường đều là lớn nhỏ cỡ nắm tay, ngẫu nhiên cũng có khối lớn đấy, loại này có thể làm thành bình phong lớn nhỏ Uẩn Linh Thạch, này giới bên trong, hẳn là độc nhất vô nhị rồi!" Hác Tử chân nhân mỉm cười nói, hẳn tuy rằng tận lực biểu hiện tự nhiên, nhưng vẫn như thế khó có thể che giấu trong lòng vẻ đắc ý.

"Kim Ngọc Cung danh bất hư truyền, chúng ta hôm nay coi như là mở rộng tầm mắt!" Vương Nhược Phong cùng cười một tiếng.

Mộc Dịch cũng khen hai câu, dù sao cũng là lần đầu gặp mặt, lẫn nhau giữa cũng muốn tận lực khách khí một ít.

Bất quá trong lòng hắn vẫn đang suy nghĩ, lớn như vậy nghiêm chỉnh khối Uẩn Linh Thạch, ngược lại là có thể dùng để luyện chế một kiện Thủy thuộc tính trận khí; cũng không biết cái này Hác Tử chân nhân có nguyện ý hay không chuyển nhượng, từ hắn lúc trước vẻ đặc ý đến xem, hơn phân nửa sẽ không dễ dàng nhượng lại đấy.

Hai người được mời vào Kim Loan điện, liền chỗ ngồi sau đó, liền có tất cả hai gã đáng người uyển chuyển thiếu nữ tại trái phải hầu hạ.

"Lão phu bố trí một đầu vũ khúc, kính xin nhị vị đạo hữu bình luận điểm chỉ chính." Hác Tử chân nhân vỗ tay một cái, hơn hai mươi tên thiếu nữ vũ giả liền bắt đầu vừa múa vừa hát.

Những thứ này vũ nữ bọn chúng đều là dung mạo nhất lưu, đáng người cũng là vô cùng tốt, bất quá đây đối với Mộc Dịch bức này đàn sĩ mà nói, cũng không coi là cái gì.

Cần biết đã đến đàn sĩ cảnh giới, dung mạo đã là một bộ túi da, chỉ cần nguyện ý, tùy thời đều có thể lấy pháp lực sửa đổi dung nhan.

Bất quá, sau một lát, cái này ca múa rồi lại cho Mộc Dịch một ít không đồng dạng như vậy kinh hỉ.

Những thứ này vũ nữ, bọn chúng đều là Tu tiên giả, đều có nhất định được tu vi, hơn nữa tu luyện pháp thuật cũng là tất cả không giống nhau, các nàng một bên dịu dàng vũ động đáng người, một bên còn thi triển ra một ít pháp thuật, xen kẽ tại ca múa bên trong, kiến tạo ra các loại bầu không khí cùng hoàn cảnh. Ca khúc trên vũ đài, bỗng nhiên hòa diễm bay

lên, bỗng nhiên tuyết bay đầy trời, bỗng nhiên rượt chơi đùa, bỗng nhiên đón gió phấp phới, cái kia chút ít pháp thuật dung nhập, khiến cái này uốn khúc ca múa, trở nên càng thêm Mê Huyền nhiều vẻ.

"Quả nhiên là trải qua cẩn thận bố trí, thi pháp lúc chi tiết, suy tính thập phần chu toàn." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, bất quá, một cái đan sĩ vậy mà trong ngày nghiên cứu những thứ này, thật sự có chút hoang phế.

Một nén nhang về sau, một khúc múa cuối cùng, Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch đều gọi khen vài câu.

Vương Nhược Phong đồng thời truyền âm cho chỗ ngồi bên cạnh cách đó không xa Mộc Dịch, nói ra: "Ài! Tu tiên giới mặt lộ vẻ yêu kiếp, nước sôi lửa bỏng, cái này Hác Tử chân nhân rồi lại cả ngày tại đây Kim Ngọc Cung bên trong, trải qua ca múa mừng cảnh thái bình thối nát sinh hoạt!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 261: Lạc Tiên Tử

Mộc Dịch hướng Hác Tử chân nhân hỏi: "Chúng ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy ca múa, không biết cái này đầu vũ khúc tên gọi là gì "

"Này uốn khúc tên là 'Bất Tiệm Tiên' !" Hác Tử chân nhân đáp: "Mỹ nữ giai nhân làm bạn, hàng đêm sinh ca, vinh hoa phú quý, hưởng chi vô cùng, mặc dù thành Tiên, cũng bất quá chỉ như vậy đi!"

Mộc Dịch mỉm cười, "Bất Tiệm Tiên" cái tên này rõ ràng có chút ghen tuông, chính là bởi vì Hác Tử chân nhân thân là đan sĩ, tại đây yêu hải trong tiên lộ hầu như đoạn tuyệt, dứt khoát thỏa thích hưởng lạc, dùng "Bất Tiệm Tiên" đến tê liệt bản thân.

Mặt khác, cái này Hác Tử chân nhân trên thực tế nhất định đối tiên lộ cực kỳ hướng tới, nếu như cho hắn một đường cầu tiên hy vọng, chỉ sợ những thứ này kim ốc ngọc điện, mỹ nhân thiếu nữ đẹp, đều là xem qua mây khói.

Mộc Dịch hướng Vương Nhược Phong đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Vương Nhược Phong cũng là khóe miệng hơi vểnh, hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu. Hai người có ý tứ là, cái này Hác Tử chân nhân khả năng có thể bị thuyết phục!

Mộc Dịch, Vương Nhược Phong cùng Hác Tử chân nhân, một bên xem xét ca múa, một bên có một câu không có một câu chuyện phiếm đứng lên, Hác Tử chân nhân tựa hồ cố ý lảng tránh yêu kiếp sự tình, chỗ nói chủ đề, đều là một ít kỳ văn dị sự, danh thắng phong cảnh, linh trà tiên cất các loại lời ong tiếng ve.

Vương Nhược Phong cũng không nóng nảy, câu được câu không trò chuyện.

Ước hẹn sao một lúc lâu sau, có đệ tử hồi báo, nói là có hai gã đan sĩ tiền bối tới gần.

Hác Tử chân nhân và ba người liền đồng loạt nghênh đón ra ngoài điện, thấy được một đôi thiếu niên vợ chồng.

Hai người này thoạt nhìn đều rất là trẻ tuổi, mười bảy mười tám tuổi bộ dạng, nam tử phân nửa bên trái mặt cùng thiếu nữ nửa bên phải mặt đều bị ngân quang lóng lánh mặt nạ che đậy, riêng phần mình chỉ lộ ra nửa pho khuôn mặt.

Không dùng giới thiệu, Vương Nhược Phong liền đoán được hai người này lai lịch, hần trước tiên vừa chấp tay, nói ra: "Nhị vị chắc là Thiên Đảo quốc Lưu đạo hữu cùng Du đạo hữu hiền khanh lệ hai người, vị này chính là này địa chủ nhân Hác Tử chân nhân, vị này chính là Thiên Địa Môn Mộc Dịch Mộc đạo hữu, tại hạ là Vương Nhược Phong, thẹn ở Bình Hải tông thái thượng trưởng lão."

"Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu!" Mọi người lẫn nhau khách khí một phen, không chờ bọn hắn tiến vào Kim Loan điện, rất nhanh lại có một gã đan sĩ màu bạc độn quang hướng nơi này bay tới.

"Là Lạc tiên tử!" Hác Tử chân nhân liếc nhận ra, sắc mặt rõ ràng kích động không ít.

Hắn tự mình bay ra ngoài trăm dặm nghênh đón, Mộc Dịch đám người không muốn lộ ra thất lễ, đành phải cũng cùng tại sau lưng.

"Lạc tiên tử ? Là thần thánh phương nào ?" Mộc Dịch hướng Vương Nhược Phong truyền âm hỏi.

Vương Nhược Phong đáp: "Lạc Ngân Sa Lạc tiên tử, Miêu Cương quốc địa vị tối cao người, riêng có Miêu Cương thánh nữ danh xưng là. Trong truyền thuyết nàng này từ khi ra đời lên liền bị coi như tương lai thánh nữ cung phụng, địa vị cao cả. Nếu như có thể thuyết phục nàng này tham chiến, cái kia Miêu Cương quốc tu tiên giới tất cả chi thể lực đều tham chiến đấy."

Một lát sau, tia sáng trắng thu vào, một gã màu bạc cung trang cách ăn mặc cô gái che mặt xuất hiện ở mọi người trước người.

Tuy rằng cát trắng che mặt, thấy không rõ chân dung, nhưng từ nay về sau nữ mặt mày trong đến xem, đã biết nàng này tất nhiên tư sắc hơn người, hơn nữa còn lộ ra một cổ khó có thể nói hết vũ mị chi ý, làm cho người vừa thấy liền tâm tinh chập chờn.

"Ngưỡng mộ đã lâu Lạc tiên tử khuynh quốc khuynh thành danh tiếng, hôm nay rốt cuộc nhìn thấy, chân nhân tam sinh hữu hạnh!" Hắc Tử chân nhân cũng không rảnh rồi buồn nôn, há miệng liền lớn khen vài câu.

Lạc tiên tử mỉm cười, hai mắt như là loan nguyệt, tăng thêm vài phần thẹn thùng, nàng lúc này, càng giống là một gã không rảnh thế sự non nớt thiếu nữ, rất khó cùng một quốc gia tôn sư, đan sĩ cao nhân liên hệ tới.

Hắc Tử chân nhân thấy được ngây dại, chút bất tri bất giác ánh mắt liền khóa lại bất động, có chút thất lễ.

Vương Nhược Phong vội vàng hướng Mộc Dịch truyền âm nói ra: "Cô gái này còn mang mạng che mặt, thì có như thế mị lực, như tháo xuống cái khăn che mặt, cái kia vẫn còn được! Lấy ta xem, nàng này hơn phân nửa biết cái gì cổ mê hoặc lòng người quỷ dị công pháp; nghe đồn Miêu Cương quốc tu tiên giới, ngoại trừ tu tiên công pháp bên ngoài, bởi vì khí hậu địa lý đặc thù, còn thập phần am hiểu dưỡng cổ, cái kia chút ít Cổ Trùng thiên kì bách quái, khó có thể nắm lấy, người phải cẩn thận rồi!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, chưa đáp lời, cái kia Lạc tiên tử bỗng nhiên "PHỤT" một tiếng cười ra tiếng.

Lạc tiên tử hướng Vương Nhược Phong nói ra: "Vị đạo hữu này yên tâm, nhị vị đạo hữu tuy rằng tuổi trẻ tài cao, bất quá tiểu nữ thủ thân như ngọc, sẽ không thông đồng nhị vị đấy, huống hồ Mê Tâm Cổ cũng chỉ có thể mê hoặc tâm trí không cứng người, nhị vị đạo hữu tâm tính kiên định, há có thể đơn giản trúng chiêu."

Vương Nhược Phong lập tức sắc mặt khẽ biến, hần kinh ngạc hỏi: "Lạc tiên tử có thể nghe được tại hạ mật ngữ truyền âm ?"

Mật ngữ truyền âm là thông qua pháp lực thi triển, người bên ngoài nếu muốn nghe được, trừ phi bản thân pháp lực tại phía xa truyền âm người phía trên, nàng này cùng mọi người giống nhau, đều là Kim Đan kỳ đan sĩ, theo đạo lý là không thể nào nhìn thấu Vương Nhược Phong mật ngữ truyền âm thủ đoạn.

"Ha ha, tiểu nữ vừa đúng nuôi "Thính Âm Cổ " loại này Cổ Trùng bốn sự khác không có, đó là có thể nghe được phương viên trăm dặm bên trong các loại thanh âm rất nhỏ, mặc dù là mật ngữ truyền âm, nếu là cách nhau khá gần, nó cũng có thể nghe lén đến. Vì vậy chư vị đạo hữu nếu là nói tiểu nữ nói bậy, tiểu nữ thế nhưng là có thể nghe được, hơn nữa thập phần mang thù a!" Lạc tiên tử nói xong, phát ra một chuỗi tiếng cười như chuông bạc.

Nàng chủ động nói rõ "Thính Âm Cổ" sự tình, đủ thấy thẳng thắn thành khẩn, rất có tiêu trừ địch ý ý tứ, này cũng ngược lại khiến Vương Nhược Phong có chút ngượng ngùng.

"Là tại hạ vô lễ, Thiên Đảo quốc Vương Nhược Phong, bái kiến Lạc tiên tử, mời tiên tử tha thứ tại Vương mạo muội tiến hành." Vương Nhược Phong ngượng ngùng cười cười, chấp tay thi lễ, sau đó hần vội vàng bỏ qua một bên chủ đề, giới thiệu lên Mộc Dịch cùng Lưu, Du phụ phụ hai người.

Lại là một phen thông thường khách sáo thi lễ về sau, mọi người cùng một chỗ quay trở về trong điện Kim Loan. Hác Tử chân nhân vốn là muốn đem cái này Kim Ngọc Cung xa hoa chỗ hướng Lạc tiên tử khoe khoang một phen, kết quả phát hiện đối phương tựa hồ không có hứng thú, liền không có nói thêm.

Trong điện Kim Loan, mọi người ngồi vào chỗ của mình, ca múa tái khởi.

Hác Tử chân nhân lệnh vũ nữ đem 《 Bất Tiễn Tiên 》 lại biểu diễn một lần, khiến Lạc tiên tử cùng Lưu, Du phu phụ hai người xem xét, đáng tiếc mới diễn đến một nửa, Lạc tiên tử rồi lại đôi mi thanh tú cau lại nói: "Chân nhân nơi đây chỉ có nữ tử bạn nhảy sao ?"

Hác Tử chân nhân sững sờ, nhẹ gật đầu: "Như thế nào, tiên tử chẳng lẽ muốn nhìn nam tử nhảy múa ?"

Lạc tiên tử cười nói: "Tiểu nữ hành cung trong, có một đồng đẹp thiếu niên vũ giả, mỗi cái tuần tú phi phạm, khiêu vũ, dương cương bên trong hiển thị rõ uyển chuyển hàm xúc, rất có hàm súc thú vị, nếu quả thật người có hứng thú, ngày khác tiểu nữ để cho bọn họ tới nơi đây vì chân nhân hiến múa."

Hác Tử chân nhân nhướng mày, nói ra: "Bản chân nhân đối đẹp thiếu niên không có hứng thú!"

"Ha ha, tiểu nữ đối với mấy cái này làm cho múa tiểu mỹ nhân cũng không có hứng thú!" Lạc tiên tử mặt mày mỉm cười, nhưng trong lời nói rồi lại đối chọi gay gắt.

Tại bộ phận đẳng cấp cao nam tu xem ra, những thứ này dung mạo cực đẹp nữ tử, đều là dùng để thưởng thức hoặc đùa bỡn đồ chơi, chưa nói tới có bao nhiêu tôn trọng. Hác Tử chân nhân nuôi dưỡng nhóm này thiếu nữ

vũ giả, tự nhiên cũng là loại này. Lạc tiên tử thân là nữ tu, tựa hồ đối với này có chút cảm giận bất bình.

Hác Tử chân nhân lập tức hiểu ý, hắc có chút ngượng ngùng nói: "Là bản chân nhân cân nhắc không chu toàn, tiên tử không nên hiểu lầm."

Sau đó, hắc lập tức ý bảo những cô gái này lui ra.

Hành động này, khiến Mộc Dịch cảm thấy kinh ngạc, hắc không khỏi hướng Lạc tiên tử nhiều nhìn mấy lần.

Nữ tử này, có thể tại nam tu chủ đạo trong thế giới lãnh đạo một phương, xem ra hoàn toàn chính xác có vài phần bất thường chỗ.

Không bao lâu về sau, lại có một gã nữ tu đan sĩ tới chỗ này, bất quá nàng này rồi lại là một gã dung mạo rất là đáng ghê tởm bà lão, một bộ tuổi già sức yếu bộ dáng.

Mộc Dịch nhường mảy, lẽ ra lòng thích cái đẹp mọi người đều có, đã đến đan sĩ cảnh giới này, muốn cải biến dung mạo chỉ là tiện tay mà thôi, người này nhưng có thể bảo trì bộ dạng này khuôn mặt, không biết có gì thâm ý.

Lạc tiên tử nhìn thấy người này lão phụ, nghiêm sắc mặt, trở nên cung kính cực kỳ, miệng nói "Cô cô" .

Cái này lão phụ cũng là đến từ Miêu Cương quốc, gọi là Lộ Bà Sa, thân phận rất là thần bí, mọi người chỉ nói nàng là một gã tán tu; nhưng Miêu Cương thánh nữ rồi lại xưng hô nàng là "Cô cô", quả thực khiến mọi người lắp bắp kinh hãi.

Mọi người cũng trước tới bái kiến, lão phụ nhân rồi lại nhàn nhạt xa cách. Chỉ có Vương Nhược Phong thi lễ lúc, cái này lão phụ nhân rồi lại giơ lên mí mắt: "Người chính là Vương Nhược Phong ? Không biết người có cái gì bản lĩnh, có thể đối với chống đỡ yêu kiếp!"

Vương Nhược Phong đáp: "Tại hạ một người đương nhiên không cách nào làm được, nhưng nếu là chúng ta đồng tâm hiệp lực, đại sự nhưng thành!"

Lão phu nhân hừ lạnh một tiếng, không nói thêm gì nữa, nàng trực tiếp bay tới một cái chỗ trống lên, sau khi ngồi xuống liền không để ý tới nữa chung quanh, một bộ lúc người khác không tồn tại tư thái.

"Ha ha, Thiên Đảo quốc, Miêu Cương quốc đan sĩ, đều đã đến không ít; chúng ta Ô Thủy Quốc đạo hữu gần nhất, ngược lại mà đến chậm nhất!" Hắc Tử chân nhân ha ha cười cười, hóa giải phần này lúng túng.

"Cũng không thể nói như vậy!" Một cái trung khí mười phần nam tử thanh âm từ đằng xa truyền đến, "Nếu không phải mang theo đám này thiếp tùy tùng chạy đi không tiện, bản cư sĩ sớm đã đến!"

"Là Ô Thủy Quốc Thiên Nhất cư sĩ." Hắc Tử chân nhân cười nói, hẳn từng cùng cái này Thiên Nhất cư sĩ bá kiến mấy lần.

"Thiên Nhất cư sĩ ? Chính là kia cái chuyên tu thái bổ chi đạo dân tộc ?" Nguyên bản không nói lời nào lão phu nhân bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng.

Trước kia chưa từng gặp mặt, hôm nay lần đầu gặp nhau, tựa như này trực tiếp chửi rủa, khiến Mộc Dịch bọn người không cách nào tiếp lời.

"Là vị đạo hữu nào đối bản cư sĩ bất mãn ? Bản cư sĩ thái bổ người, đều là tự nguyện, sao có dân tộc mà nói!" Theo câu này giải thích chi từ, một gã thiếu niên tuổi đôi mươi bỗng bình tiến vào trong điện Kim Loan.

Người này cách ăn mặc cực kỳ cẩn thận khảo cứu, rất có thể tục giới nhà giàu đệ tử phong phạm, nhưng ở trong tu tiên giới, lại có vẻ có chút tục khí.

Cái này Thiên Nhất cư sĩ nguyên bản ẩn chứa một tia tức giận, nhưng hẳn tiến vào đại điện, liếc nhìn Lạc Ngân Sa về sau, lập tức đem tức giận

hóa thành đầy ngập dâm tiếu, chủ động nói ra: "Bản cư sĩ biệt hiệu Thiên Nhất, mặc dù đệ nhất thiên hạ chi ý, không thỉnh giáo tiên tử phương danh?"

Lạc Ngân Sa cười nói: "Nguyên lai các hạ chính là Thiên Nhất cư sĩ, tiểu nữ Tố Văn Thiên Nhất cư sĩ lấy 'Phong lưu phóng khoáng' nổi tiếng, hôm nay vừa thấy, mới hiểu được tiểu nữ nguyên lai vẫn cứ sai rồi bốn chữ này hàm nghĩa."

Thiên Nhất cư sĩ bị Lạc Ngân Sa giễu cợt một phen, biết mình là tự đòi mất mặt, bất quá hãnh rồi lại mặt không đổi sắc, không có chút nào xấu hổ cảm giác.

Tại Hác Tử chân nhân giới thiệu, Mộc Dịch, Vương Nhược Phong đám người cùng Thiên Nhất cư sĩ lẫn nhau bái kiến, Lạc Ngân Sa cùng Lộ Bà Sa rồi lại đối với người này không quá để ý tới.

Thiên Nhất cư sĩ cũng không quan tâm, hãnh đỉnh đạc ngồi xuống, sau đó không thể chờ đợi được yêu cầu Hác Tử chân nhân đem vũ giả gọi ra, vì hãnh nhảy múa.

Bỗng nhiên, một tiếng hạc kêu từ đằng xa truyền đến, Hác Tử chân nhân thần sắc khẽ động, nói ra: "Không thể tưởng được hãnh cũng tới!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 262: Lưu Lão Đầu

"Là vị nào cao nhân ?" Vương Nhược Phong tò mò hỏi.

Hác Tử chân nhân đáp: "Đây là ta Ô Thủy Quốc một gã tán tu đan sĩ, chỉ biết hẩn từ xưng họ Lưu, bởi vì có một cái Lưu Vân Hạc tọa giá, chúng ta lại đùa giỡn xưng hẩn vì giá Hạc chân nhân. Lại có người nói người này giỏi về luyện đan dược, vì vậy gọi hẩn là Lưu dược sư. Người này ngày thường rất là ít xuất hiện, thường xuyên ẩn giấu ở trong phạm nhân pha trộn, rất khó liên hệ. Không thể tưởng được hẩn rõ ràng cũng thu được tiếng gió, hơn nữa tới chỗ này!"

Lúc này, Hác Tử chân nhân nghênh đón ra ngoài điện, Mộc Dịch đám người cũng cùng theo ra nghênh tiếp, chỉ có lão phụ Lộ Bà Sa mặc nhiên ngồi trong điện bất động.

Bầu trời xa xa, một cái màu bạc tiên hạc xuyên việt mây mù bay tới, tiên hạc ngồi lấy một gã lão giả, kia dung mạo xinh đẹp xấu xí, ăn mặc bình thường, nếu không phải cái này chỉ tiên hạc, cùng hẩn tản mát ra đan sĩ khí hơi thở, hoàn toàn chính xác cùng một gã phạm nhân lão đầu độc nhất vô nhị.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong nhìn thấy lão nhân này, rồi lại càng hoảng sợ!

"Là hẩn!" Hai người liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được bất khả tư nghị vẻ khiếp sợ.

Mà lão giả này chứng kiến hai người này về sau, vốn là nhường mảy, cảm thấy giữa lông mày có chút quen thuộc nhưng không có lập tức nhận

ra, bất quá một cái hô hấp lúc giữa, khi hãn nhận ra về sau, cũng là chấn động.

"Lão Lưu thúc!" Mộc Dịch ghen ngào hô.

Lão đầu này không là người khác, chính là năm đó tại Hàn Nha Đảo trên trông coi hải đăng Lưu lão đầu!

Lúc trước một cái cả ngày mang theo ủ rũ mệt mỏi lão đầu, rõ ràng biến hóa nhanh chóng trở thành một cười hạc phi hành đan sĩ cao nhân, cái này cực lớn chênh lệch, khiến Mộc Dịch trong lúc nhất thời không cách nào tiếp nhận.

Tu luyện càng sớm càng tốt, lúc trước Lưu lão đầu đã niên kỷ không nhỏ, không thể nào là Mộc Dịch ly khai Hàn Nha Đảo về sau, hãn mới bắt đầu tu tiên; chỉ có một khả năng, năm đó Lưu lão đầu là cố ý che giấu tung tích, chẳng biết tại sao đi vào Hàn Nha Đảo cái này vắng vẻ địa phương, hơn nữa tại trên Cô Chỉ Phong gần ngơ chính là hơn mười năm, hầu như chưa bao giờ xuống núi!

"Mộc Đầu, người rõ ràng cũng thành đan sĩ?" Lưu lão đầu hầu như không dám tin tưởng vào hai mắt của mình, hãn đã sớm lặng lẽ thử qua Mộc Dịch tư chất, hết sức bình thường, luyện mạch có thể có tiểu thành cũng toàn bộ nhờ có thể chịu được cực khổ, có một cỗ thật lớn nghị lực. Vậy do điểm này, vận khí tốt nhất cũng không quá đáng có thể Trúc Tạo Tiên Cơ mà thôi, rõ ràng tại gần gũi chính là mấy chục năm bên trong, trở thành cùng một dạng với hãn đan sĩ!

Lúc Lưu lão đầu ánh mắt vừa nhìn về phía Vương Nhược Phong, cũng cảm nhận được hãn tản mát ra không tầm thường Phong thuộc tính chân nguyên về sau, càng là kinh ngạc, hơn nữa thoáng cái trở nên ánh mắt phức tạp, thất vọng, không cam lòng, bất đắc dĩ, đều từ hãn trong đôi mắt toát ra đến.

"Nguyên lai, năm đó nuốt chừng Phượng Huyết Quả người, là người!"
Lưu lão đầu ảm đạm nói ra.

"Phượng Huyết Quả ?" Hắc Tử chân nhân nghe vậy cả kinh, có chút kích động mà hỏi: "Yêu hải trong thật sự còn có loại này thánh quả ? Đây chính là luyện đan thánh dược, không phải là tại ngàn năm trước cũng đã tuyệt tích đến sao!"

Lưu lão đầu cười khố nói nói: "Mấy chục năm trước, Lưu mỗ tại Thiên Đảo quốc một cái vắng vẻ trên đảo nhỏ, trong lúc vô tình phát hiện một cây Phượng Huyết Thảo; chờ đợi hơn mười năm, chỉ chờ kia kết xuất Phượng Huyết Quả, thế nhưng là, cái này Phượng Huyết Thảo dần dần héo rũ, thẳng đến tàn lụi chết, thủy chung không thể kết xuất trái cây. Nguyên lai, trái cây đã bị vị này Vương Thiết Sinh đạo hữu ăn vào rồi! Trong truyền thuyết Phượng Huyết Quả là Phong thuộc tính cực phẩm Linh dược, nếu không phải Phượng Huyết Quả tương trợ, cải biến tư chất, chỉ sợ Vương đạo hữu cũng không có thể tu luyện tới hôm nay đan sĩ cảnh giới đi!"

Vương Nhược Phong nói ra: "Tại hạ Vương Nhược Phong, Vương Thiết Sinh cái tên này, đã hồi lâu không cần! Về phần cái gì Phượng Huyết Quả, tại hạ chưa từng nghe nghe thấy, có phải hay không là Lưu đạo hữu đã đoán sai ?"

Lưu lão đầu thản nhiên nói: "Đoán sai liền đoán sai đi, đã là không thể vấn hồi sự tình, truy cứu cũng không có ý nghĩa, cái này chính là cái gọi là vận mệnh cơ duyên đi! Nếu không, nếu là lúc trước khiến Lưu mỗ đạt được cái này Phượng Huyết Quả, luyện thành một lò đan dược, nói không chừng hôm nay Lưu mỗ đã là Hư Đan kỳ, thậm chí Nguyên Đan Kỳ đan sĩ!"

Hắn cũng là tu luyện Phong thuộc tính công pháp đan sĩ, Phượng Huyết Quả đối với hắn mà nói, quả thực là không thể thay thế cực phẩm thánh dược.

Mộc Dịch trong lòng giật mình, Lưu lão đầu xuất hiện ở Hàn Nha Đảo trên nguyên nhân, trên cơ bản đã rõ ràng; về phần cái kia Phượng Huyết Quả, Mộc Dịch cũng chưa từng nghe nói, bất quá từ Lưu lão đầu miêu tả đến xem, Vương Nhược Phong nuốt này quả khả năng thật đúng không nhỏ.

Bởi như vậy, Vương Nhược Phong bị coi là thiên phú kỳ cao, một mực tu luyện tiến triển cực nhanh, hơn nữa tại đồng dạng là hiếm thấy thiên tài, vả lại đạt được trọng điểm tài bồi Ngự Phong Thần Quân lúc trước thuận lợi tiến giai đan sĩ, những chuyện này cũng tựa hồ đã tìm được một cái không tính quá gượng ép lý do.

"Chắc chắn, chính là một phạm nhân đảo nhỏ, vậy mà đi ra hai gã đan sĩ, quả nhiên là không tiền khoáng hậu!" Lưu lão đầu cảm thán nói.

"Nói như vậy, Lưu đạo hữu cùng Vương đạo hữu, Mộc đạo hữu còn là quen biết cũ ? Hôm nay đoàn tụ nhất đường, thật đáng mừng!" Hác Tử chân nhân kinh ngạc nói, hẳn vẫn đang làm không rõ ràng lắm mấy người kia quan hệ trong đó.

Mấy người lẫn nhau bái kiến về sau, liền về tới trong điện Kim Loan. Mặc dù là cố nhân, tuy rằng năm đó có phần có một chút tình cảm, nhưng lúc này đã thân phận bất đồng, Mộc Dịch mặc dù muốn cùng Lưu lão đầu ôn chuyện, lúc này cũng không được thỏa đáng thời cơ.

Tiến vào Kim Loan điện về sau, Thiên Nhất cư sĩ lại muốn cầu Hác Tử chân nhân đem vũ nữ gọi ra bạn nhảy.

Hác Tử chân nhân có chút lúng túng, đành phải tìm cái lý do, tạm thời qua loa qua.

Lại một lát sau, Thiên Đảo quốc Vô Dục chân nhân cùng đan sĩ họ Cù cũng kết bạn đến đây, bọn hắn phân biệt xuất từ Định Hải Tông cùng Trấn Hải Tông.

Vô Dục chân nhân nhìn thấy Mộc Dịch về sau, thản nhiên nói: "Lão phu có một không nên thân đệ tử, vốn là Nhất Tông Chương môn, có Cổ Nguyên Kỳ tu vi, nghe nói rồi lại chết ở các hạ cái này lúc ấy chỉ có Tích Cốc kỳ tu vi tu sĩ trong tay! Chắc chắn, lúc ấy lão phu còn kỳ quái, bất quá bởi vì bế quan, cũng lười để ý tới; không thể tưởng được các loại lão phu xuất quan lúc, các hạ đã thành cùng bọn ta địa vị ngang nhau đan sĩ!"

"Qua ân oán, tại hạ có nhiều không phải là, kính xin chân nhân không muốn ghi chép hoài!" Mộc Dịch cùng cười nói, nghe, nếu như cái này Vô Dục chân nhân đối tông môn sự vụ để tâm, hoặc là cố tình làm đệ tử báo thù, chỉ sợ Mộc Dịch đã sớm chết tại đây cái đan sĩ trong tay! May mắn cái này Vô Dục chân nhân danh xứng với thực, vô dục vô cầu, đối tông môn đệ tử một chút cũng không quan tâm.

Về phần Trấn Hải Tông họ Cù thái thượng trưởng lão, tức thì là một bộ ăn nói có ý tứ nghiêm túc hình tượng, hẳn chỉ là cùng Mộc Dịch, Vương Nhược Phong đám người đơn giản chấp tay thi lễ, liền không cần phải nhiều lời nữa.

Lại một lát sau, Ô Thủy Quốc Thanh Cốc lão đạo cùng Hoằng An đại sư cũng tới chỗ này, bọn hắn một đường một tăng, liếc có thể đoán ra thân phận.

Thiên Đảo quốc sáu người, Ô Thủy Quốc năm người, Miêu Cương quốc hai người, tổng cộng mười ba tên đan sĩ, tụ tập dưới một mái nhà.

Đương nhiên, đó cũng không phải yêu hải người trong tộc toàn bộ đan sĩ, có lẽ còn có vài tên che giấu cao nhân, không có lại tới đây.

Những thứ này đan sĩ, đều là khắp nơi truyền kỳ giống như nhân vật, bất kỳ một cái nào xuất ra đi, đều là làm người nói chuyện say sưa, có nói không hết chuyện xưa.

Những người này, ngày thường cất cứ một phương, bình thường đều cực kỳ ít xuất hiện, dù sao vẫn là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, hôm nay rồi lại tụ họp nhất đường, thập phần hiếm thấy.

Mọi người lại đợi nửa ngày, không hề có người đã đến.

Hác Tử chân nhân nói ra: "Nên đến đây, đều đã đến! Còn lại đạo hữu, hơn phân nửa là không có ý định lộ diện đây. Kế tiếp, là thương nghị chính sự, hay là nghe ca khúc bạn nhảy, nhìn các vị đạo hữu ý tứ."

"Nói ra chính sự, bản cư sĩ có một chuyện muốn nhờ." Thiên Nhất cư sĩ tiếp lời nói ra, hần nói chuyện thời điểm, phui tay.

Một lát sau, một hồi son phấn khí tức nhào vào đại điện, nhưng là một đội vòng mập yến gầy nữ tử tiến nhập nơi này, đều là Thiên Nhất cư sĩ mang đến tùy tùng.

"Hác Tử chân nhân, những thứ này đều là bản cư sĩ chưa thái bố thiếp tùy tùng, đều là nguyên âm thân thể, chặc chặc, bản cư sĩ định dùng các nàng hương chân nhân đổi cái kia vài tên múa dẫn đầu nữ tu, không biết chân nhân ý như thế nào?" Thiên Nhất cư sĩ nói ra.

Vậy mà nàng kia hành động giao dịch chi vật, Lạc Ngân Sa mặt ngoài bất động thanh sắc, nhưng trong hai tròng mắt thần sắc rồi lại băng lãnh rất nhiều, quen thuộc người của nàng đã có thể nhìn ra, nàng này dĩ nhiên tức giận.

Lộ Bà Sa cũng là hừ lạnh một tiếng, nhưng không nói gì thêm.

"Bản chân nhân không cần những thứ này mỹ nhân." Hác Tử chân nhân nói ra: "Nếu như cư sĩ thật sự muốn đổi, không bằng xuất ra một ít chính thức bảo vật, nói thí dụ như đối đan sĩ tu hành hữu ích linh đan diệu dược."

Thiên Nhất cư sĩ lập tức có chút khó xử: "Nếu quả thật có cái loại này đan dược, bản cư sĩ đã sớm phục dụng ngồi xuống, nơi nào sẽ lấy ra giao dịch!"

Hắn hướng Mộc Dịch đám người cao giọng nói ra: "Các vị đạo hữu, có ai nguyện ý mua xuống những thứ này thiếp tùy tùng đây, bản cư sĩ lấy ra hàng, liền không có ý định mang về rồi! Ha ha, các nàng đều bị dốc lòng dạy dỗ qua, cam đoan khiến các vị đạo hữu thoả mãn."

Bất quá, Mộc Dịch các loại đều không có hứng thú, trong lúc nhất thời không người tỏ vẻ nguyện ý ra giá.

Thiên Nhất cư sĩ có chút uể oải, quay người hung dữ hướng những cô gái này nói ra: "Đều tại người chúng lớn lên quá xấu, trở về lại thu thập các người! Đều cút ra lên!"

Những cô gái này hoảng hốt, nhao nhao hoảng sợ hướng ngoài điện thối lui.

"Chậm đã!" Lạc Ngân Sa bỗng nhiên nói ra: "Tiểu nữ ý định mua xuống các nàng, không biết cư sĩ chào giá như thế nào?"

Thiên Nhất cư sĩ vẻ mặt tràn đầy tươi cười, nói ra: "Nếu là Lạc tiên tử mở miệng, đương nhiên không nói chuyện giá tiền! Chỉ cần tiên tử chịu đem cái khăn che mặt gỡ xuống một lát, bản cư sĩ liền đem các nàng tặng cho tiên tử làm nô."

Người này nói lỗ mãng, đùa giỡn chi ý hết sức rõ ràng, Mộc Dịch trong lòng âm thầm lắc đầu.

Nếu là cái kia Lạc tiên tử tính tình vội vàng xao động, chỉ sợ hai người lập tức sẽ phải động thủ.

"Một lời đã định!" Lạc tiên tử rồi lại miệng đầy đáp ứng.

Thiên Nhất cư sĩ đại hỉ, nói ra: "Có nhiều như vậy đồng đạo chứng kiến, bản cư sĩ tự nhiên không dám nuốt lời!"

Lạc tiên tử đi đến Thiên Nhất cư sĩ trước người cách đó không xa, sau đó duỗi ra dịu dàng bàn tay như ngọc trắng, nhẹ nhàng hái lên cái khăn che mặt, sẽ phải đem hái khoảng cách, lộ ra chân dung.

Thiên Nhất cư sĩ liếc không nháy mắt, sợ bỏ qua cảnh này.

Đột nhiên, Lạc tiên tử trong tay áo bay ra một cái to như hạt đậu con sâu nhỏ, người kia trong lúc đó bạo liệt ra, hóa thành một đoàn chói mắt cực kỳ hào quang.

Thiên Nhất cư sĩ "A" một tiếng thét kinh hãi, theo bản năng nhắm lại bị cường quang đau đớn hai mắt, đồng thời tế ra pháp lực hộ thể.

Mà vào lúc này, Lạc tiên tử rồi lại xoay người lại, đang tại mặt của mọi người, tháo xuống cái khăn che mặt.

"Quả nhiên là tuyệt thế giai nhân!" Mộc Dịch thầm khen một tiếng, nàng này dung mạo không dưới Cốc Mạc Ngưng, hơn nữa so với băng lãnh tuyệt diễm Cốc Mạc Ngưng càng nhiều vài phần vũ mị.

Lập tức, Lạc tiên tử lại mang lên trên cái khăn che mặt, xoay người sang chỗ khác, mà lúc này, Thiên Nhất cư sĩ mới vừa vận một lần nữa mở mắt ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 263: Giao Dịch

"Thiên Nhất cư sĩ, tiểu nữ vừa rồi đã tháo xuống cái khăn che mặt, chư vị đạo hữu cũng có thể làm chứng!" Lạc Ngân Sa mỉm cười nói.

"Đúng vậy a, đúng là như thế!" Hác Tử chân nhân cười nói: "Lạc tiên tử diễm tuyệt thiên hạ, chúng ta may mắn mắt thấy, này sinh không uống!"

"Chân nhân nói rất đúng!" Vương Nhược Phong cũng vừa cười vừa nói: "Vừa rồi Lạc tiên tử thi triển, thế nhưng là Miêu Cương bảy mươi hai cổ một trong Bộc Quang Cổ ? Quả nhiên danh bất hư truyền!"

Mộc Dịch đám người cũng đều nhẹ gật đầu, chứng minh Lạc tiên tử lời nói.

Nhiều người đan sĩ trước mặt, Thiên Nhất cư sĩ cũng không dám nuốt lời, chỉ có thể đem một đám nữ tùy tùng đều giao cho Lạc tiên tử. Hắn nghe được mọi người tán dương Lạc tiên tử dung nhan tuyệt thế, duy chỉ có bản thân không có nhìn thấy, càng là tâm ngứa khó cong.

Bất quá, Lạc tiên tử rồi lại đổi lại một bộ lạnh như băng thần sắc, đối với người này hờ hững, khiến Thiên Nhất cư sĩ không chỗ xum xoe.

Đoạn này phong ba nhỏ sau đó, những thứ này đan sĩ, rõ ràng bắt đầu giao dịch đứng lên.

Điều này cũng rất dễ hiểu —— bọn họ đều là yêu hải Nhân tộc trong tu tiên giới cao nhất giai tồn tại, cái kia chút ít yêu hải trong cao nhất giai bảo vật, đều nắm giữ ở trong tay bọn họ; nhưng mà những người này ngày thường đều rất ít lộ diện, có chút liên tên tuổi cũng không nghe nói, lúc này

tụ họp tại nhất đường, cơ hội hiếm thấy, đích xác là cái giao dịch thời cơ tốt.

Thiên Đảo quốc Định Hải Tông thái thượng trưởng lão Vô Dục chân nhân tỉ lệ trước khi nói ra: "Lão phu nơi này có một cây hơn một nghìn năm Tử Nham Thạch Liên, là luyện chế Địa thuộc tính linh đan chủ được một trong, hy vọng có thể đổi đến ngang nhau phẩm chất Thủy thuộc tính Linh dược; như nếu không có, niên đại hơi thấp, chỉ cần giá trị không phải là chênh lệch quá xa cũng thành."

Nói xong, hắn thận trọng từ trong lòng lấy ra một cái hộp gỗ, bên trong có một cây màu tím thạch liên, chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, mặt ngoài phát ra như mỹ ngọc giống như bôi trơn vàng sáng.

Địa thuộc tính công pháp Tu tiên giả, tại yêu hải trong thuộc về số ít; nơi đây đan sĩ ở bên trong, chỉ có Ô Thủy Quốc lão tăng Hoằng An đại sư là Địa thuộc tính công pháp, vì vậy Vô Dục chân nhân đem ánh mắt nhìn về phía Hoằng An đại sư.

Thế nhưng là, người kia vốn là tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn cái kia Tử Nham Thạch Liên liếc, sau đó than nhẹ một tiếng, lắc đầu.

Hiển nhiên, Hoằng An đại sư không phải là đối cái này thạch liên không có hứng thú, mà là không có phù hợp bảo vật giúp cho trao đổi.

Về phần tinh thạch, những người này thân là nơi này cao nhất giai đan sĩ tồn tại, tự nhiên cũng không thiếu hụt, cũng rất không có khả năng dùng tinh thạch đổi lấy bảo vật, vì vậy Hoằng An đại sư thậm chí không có mở miệng.

Đợi một hồi, không người tỏ thái độ, Vô Dục chân nhân thập phần tiếc nuối, liền muốn đem thạch liên thu hồi.

"Chậm đã!" Lạc Ngân Sa bỗng nhiên nói ra: "Thủy thuộc tính được liệu không có, bất quá tiểu nữ đã có một khối Thấu Minh Hải Ngọc, là luyện chế Thủy thuộc tính Pháp bảo tốt tài liệu, không biết Vô Dục chân nhân có hay không có hứng thú ?"

"Thấu Minh Hải Ngọc ?" Vô Dục chân nhân nghe vậy hơi sững sờ: "Kính xin Lạc tiên tử lấy ra nhìn xem."

Hải Ngọc kỳ thật chính là vạn trượng dưới đáy biển ngọc thạch, Hải Ngọc niên đại càng lâu xa, hấp thu thiên địa nước tinh hoa càng nhiều, tính chất sẽ trở nên thông thấu, càng là trong suốt, phẩm chất càng cao.

Lạc tiên tử từ trong tay áo lấy ra một khối trong suốt ngọc thạch, khối ngọc này đá quả nhiên hoàn toàn thông thấu, không có bất kỳ hỗn tạp màu, như không phải là ánh sáng xuyên qua này ngọc thạch lúc, đã xảy ra một ít khúc chiết cải biến, thậm chí rất khó phát hiện.

Phẩm chất cao như thế Hải Ngọc, rất hiếm thấy, hoàn toàn chính xác có thể dùng đến luyện chế Pháp bảo, bất quá cái này khối Hải Ngọc chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, chỉ bằng vào cái này khối Hải Ngọc cũng không cách nào luyện chế ra một kiện cường đại Pháp bảo.

So sánh dưới, còn là nghìn năm được thảo giá trị cao hơn.

Vô Dục chân nhân suy nghĩ một chút, nói ra: "Cũng được, cái này gốc thạch liên lưu lại lão phu trong tay cũng là phung phí của trời, dứt khoát giao dịch cho Lạc tiên tử đi; chỉ là tiên tử có thể hay không báo cho biết, tiên tử giao dịch vật ấy công dụng ?"

Cái này Lạc tiên tử tựa hồ cũng là thủy thuộc tính công pháp đan sĩ, vì sao phải cái này Địa thuộc tính được thảo, hoàn toàn chính xác làm cho người hiếu kỳ.

Lạc Ngân Sa tự nhiên cười nói: "Ha ha, chân nhân chẳng lẽ đã quên, tiểu nữ thế nhưng là dưỡng cổ người. Cái này nghìn năm thạch liên, đúng là đào tạo một vài loại Địa thuộc tính Cổ Trùng thuộc tốt."

"Thì ra là thế!" Vô Dục chân nhân nhẹ gật đầu, sau đó cùng Lạc Ngân Sa trao đổi bảo vật.

Nơi đây mười ba tên đan sĩ ở bên trong, Vô Dục chân nhân, Hắc Tử chân nhân, Thiên Nhất cư sĩ, Lạc Ngân Sa, Lộ Bà Sa năm người này đều là tu luyện thủy thuộc tính công pháp; Vương Nhược Phong, Lưu lão đầu cùng Thanh Cốc lão đạo ba người này đều là Phong thuộc tính công pháp đan sĩ; Trần Hải Tông họ Cù thái thượng trưởng lão cùng Mộc Dịch đều là hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ; Hoảng An đại sư tu luyện Địa thuộc tính công pháp; mà Lưu, Du phụ phụ nghe nói tu luyện là băng hỏa nhị trọng song tu công pháp.

Nói một cách khác, Thủy thuộc tính bảo vật nhu cầu tối đa, tuy rằng nơi này là biển rộng mênh mông; Thủy thuộc tính bảo vật cũng tương đối dễ dàng phát hiện, nhưng vẫn như thế không có khả năng thỏa mãn những thứ này đan sĩ nhu cầu. Nhất là cái kia chút ít năm ngoái phần Linh dược, sớm bị tu tiên giới các thời kỳ tiền bối thu thập không còn một mống, hầu như tuyệt tích.

Hoảng An đại sư sau đó cũng lấy ra một cái màu đỏ bình nhỏ, nói ra: "Lão nạp từng tiềm phục tại đáy biển miệng núi lửa phụ cận hơn mười năm, chỉ vì cầu được cái kia trầm tích nhiều năm, trải qua vô số năm tháng nung khô mà thành tích nước tích hỏa tức những, không nghĩ tới, tức những không tìm được, lại làm cho lão nạp trong lúc vô tình bắt được một đoàn dung nham hỏa linh."

"Loại này hỏa linh, chính là là Địa Hỏa tinh hoa đang diễn hóa vạn năm sau kết quả, luyện hóa sau đó, cũng có thể khiến tu vi phóng đại. Không biết tất cả vị thí chủ có hay không có hứng thú?"

Nói xong, lão tăng nhìn về phía đan sĩ họ Cù, Mộc Dịch cùng Lưu Du phu phụ, chỉ có bọn hăn tu luyện hỏa thuộc tính công pháp.

Đan sĩ họ Cù nói ra: "Hỏa linh tự nhiên là đồ tốt, bất quá đó là tại đáy biển núi lửa trong ra đời hỏa linh, chính là tinh túy Hoàng nguyên chi vật, Cù mỗ không quá có thể sử dụng trên."

Lưu, Du phu phụ cũng lắc đầu, bọn hăn cũng là tu luyện Huyền khí Huyền Môn đan sĩ, muốn không cách nào luyện hóa cái này dung nham hỏa linh.

Bởi như vậy, nơi đây mười ba tên đan sĩ ở bên trong, chỉ có Mộc Dịch một người có thể sử dụng trên bảo vật này rồi!

Mộc Dịch đương nhiên sẽ không bỏ qua, cái này đoàn Địa Hỏa hỏa linh nếu là cùng lúc trước hăn lấy được hỏa linh dung hợp, chẳng những có thể tăng cường hỏa linh uy lực, cũng có thể khiến hăn hỏa thuộc tính thần thông càng cường đại hơn.

Hăn cùng với Hoảng An đại sư trao đổi một phen về sau, cuối cùng lấy ra một khối tài liệu luyện bảo Địa thuộc tính, cùng lão tăng trao đổi vật ấy.

Cái này khối luyện bảo tài liệu, đến từ Thi Môn Nguyên Đan Kỳ đan sĩ Lý Tam, tại đại lục tu tiên giới cũng không tính rất quý trọng, không đến hai mươi vạn tinh thạch có thể mua xuống; nhưng ở chỗ này, nhưng là cực kỳ hiếm thấy trân bảo, Hoảng An đại sư vì thế hết sức cao hứng.

Mọi người đều lục tục lấy ra một ít bảo vật dùng cho giao dịch, đẳng cấp cao bảo vật tuy rằng hi hữu, nhưng bọn hăn thân là đan sĩ, vẫn có nhất định được cơ hội tìm được một ít, nếu như thuộc tính không hợp, bản thân không dùng được, đương nhiên sẽ phải thừa cơ hội này lấy ra giao dịch một phen.

Những bảo vật này, cũng chỉ có đan sĩ mới có tư cách sử dụng, mới có năng lực trao đổi, mua sắm.

Mộc Dịch lấy ra một hạt Bồi Nguyên Đan, đây là thập phần thích hợp Kim Đan tu sĩ sử dụng đan dược, tự nhiên khiến cho mọi người hứng thú. Tuy rằng đan dược chỉ có một viên, nhưng vài mỗi người ra giá xa xỉ.

Cuối cùng, Mộc Dịch dùng cái này một hạt viên đan dược, hướng Hác Tử chân nhân thay cho này tòa cự đại Uẩn Linh Thạch bình phong —— vật ấy quá lớn, không cách nào thu nhập Càn Khôn đại ở bên trong, Hác Tử chân nhân công bố đem sẽ phái ra mười tên tu sĩ đệ tử, cửu phi hành pháp khí, đem cái này bình phong đưa vào Mộc Dịch chỉ định Thiên Đảo quốc Thiên Địa Môn ở bên trong, ước chừng cần tốn thời gian nửa năm.

Viên này viên đan dược, là Mộc Dịch tại trước khi đi, hao tổn ba mươi vạn tinh thạch mua hàng mười khối Bồi Nguyên Đan trong một quả, định đứng lên giá trị không tính rất cao. Nhưng ở cái này yêu hải tu tiên giới, loại này đẳng cấp cao viên đan dược đã tuyệt tích, chớ nói tài liệu khó tìm, ngay cả có luyện chế loại đan dược này kinh nghiệm đan sĩ, cũng là phượng mao lân giác.

Bởi vậy, Hác Tử chân nhân cũng nguyện ý dứt bỏ này tòa hiếm thấy bình phong.

Mộc Dịch muốn cái này bình phong, đương nhiên không giống là Hác Tử chân Nguyên Nhất loại đem dùng để trang trí, mà là muốn lợi dụng cái này nghiêm chỉnh khối Uẩn Linh Thạch, luyện chế một kiện Thủy thuộc tính cỡ lớn trận khí.

Mọi người hầu như đều tham dự giao dịch, chỉ có lão phu nhân Lộ Bà Sa một bộ không đếm xỉa đến bộ dáng, đối với cái này chẳng quan tâm.

"Vương đạo hữu, không biết các hạ xuống cái gì bảo vật ? Lấy ra khiến ta các loại mở mang tầm mắt!" Hác Tử chân nhân hướng Vương Nhược

Phong chứa cười nói, ngoại trừ Lộ Bà Sa bên ngoài, chỉ có Vương Nhược Phong không có lấy ra bảo vật dùng cho giao dịch, người kia vừa rồi chỉ là đổi vài loại bảo vật biểu hiện ra nhất định được hứng thú.

Wang Ruosheng Phong đứng dậy, nghiêm mặt nói ra: "Tại hạ có yêu đan trăm khối! Không biết các vị đạo hữu định dùng vật gì để đổi?"

Mọi người sững sờ, có ít người kinh nghi bất định, có ít người tức thì lộ ra một tia trào phúng, thêm nữa người thu liễm dáng tươi cười, thần sắc cũng dần dần nghiêm túc lên.

"Vương đạo hữu chỉ giáo cho?" Hác Tử chân nhân đoán được Vương Nhược Phong đem dò xét cùng yêu kiếp sự tình, dứt khoát liền đem chủ đề dẫn vào.

Wang Ruosheng Phong nhẹ gật đầu, nói ra: "Xem thượng cổ điển tịch, niên đại đã lâu không thể khảo chứng, nhưng ở có một chút sách cổ ghi chép nhắc tới hai lần trước yêu kiếp ở bên trong, đều có tương đương với Kim Đan kỳ đan sĩ ngũ cấp hải yêu qua lại, thậm chí có tương đương với Hư Đan kỳ lục cấp hải yêu tiến vào Nhân tộc hải vực, tùy ý tàn sát."

"Mặc dù không có hoàn toàn kỹ càng công tác thống kê, nhưng từ có hạn trong tư liệu có thể suy tính, toàn bộ yêu kiếp trong xuất hiện ngũ cấp trở lên hải yêu, số lượng gần trăm!"

"Những thứ này hải yêu, mỗi một cái cũng đã luyện hóa yêu đan, chúng nó trong cơ thể yêu đan, đối với chúng ta đan sĩ mà nói, chính là vô cùng tốt linh đan diệu dược! Ta đợi nhân loại Tu tiên giả đan điền chân nguyên, đối với mấy cái này yêu loại mà nói, cũng là tinh hoa nhất đại bổ chi vật. Cả hai tào ngộ, tất có tử thương, liền nhìn cuối cùng thắng được là nhân loại đan sĩ, còn là đẳng cấp cao hải yêu!"

"Chúng ta biển rộng Nhân tộc Tu tiên giả, đã đến hôm nay đan sĩ cảnh giới, tài nguyên có hạn, rất khó tiến giai, đang ngồi hơn mười người, không

người nào là thiên phú dị bẩm kỳ tài, có thể tu luyện tới hôm nay cảnh giới, không người nào là cơ duyên vô cùng tốt! Nhưng mà, chúng ta tuy nhiên cũng khốn tại Kim Đan kỳ cảnh giới, liền một tia luyện thực phản hư, tiến giai Hư Đan kỳ hy vọng đều nhìn không thấy!"

"Thiên hạ không có uổng phí tiền đưa cơ duyên, tu tiên mỗi một bước, đều muốn dựa vào chính mình chân đi trên đất bằng hoàn thành."

"Đồng dạng đạo lý, nếu muốn đánh phá cục diện này, hay là muốn dựa vào ta chờ mình!"

"Nếu như chúng ta vượt bỏ hiềm khích lúc trước, đồng tâm hiệp lực, lấy Nhân tộc chi trí tuệ, nhất định có thể chính diện chống lại yêu kiếp, thậm chí thừa cơ tại yêu kiếp trong giết chết đại lượng ngũ cấp hải yêu, lấy kia yêu đan, giúp ta các loại tu hành!"

"Trăm miếng yêu đan, là ở chỗ đó! Có thể vào tay bao nhiêu, liền xem ta các loại có bao nhiêu thực lực!" .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 264: Một Chiêu Định Thắng Bại

"Yêu đàn sẽ không từ trên trời giáng xuống, nếu muốn thu hoạch, sẽ phải thay đổi nỗ lực!"

Vương Nhược Phong nhìn quanh mọi người một vòng, tiếp tục nói: "Chư vị đạo hữu hôm nay có thể hưởng ứng Vương mỗ hiệu triệu, ở chỗ này tụ lại, trong lòng tự nhiên cũng không cam tâm tiếp tục bảo trì cục diện bây giờ, tiếp tục thụ Yêu tộc áp chế, cả ngày hoảng sợ chờ đợi lo lắng, làm việc thậm chí còn không bằng Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ càng thêm thuận tiện!"

"Tại hạ những năm này, cố ý lên giọng bốn phía du lịch, cũng không có hướng trong truyền thuyết như vậy, bị cái gì đẳng cấp cao Yêu tộc nhìn chăm chăm vào, sau đó thần không biết quỷ không hay bị bỏ giết chết. Cái này đủ để nói rõ, Yêu tộc không có ta trong truyền thuyết đáng sợ như vậy, chính thức hù đến chúng ta đấy, nhưng thật ra là ta chờ mình cùng thời kỳ thượng cổ truyền lưu ở dưới quá hạn tin tức!"

"Tại hạ có lòng tin, chỉ cần chúng ta mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, cùng chống chọi với yêu kiếp, chúng ta nhất định có thể lấy thắng!"

Vương Nhược Phong trong lời nói hào khí vượt mây, tràn đầy tự tin, trong đôi mắt vẻ mặt hưng phấn, mặc dù hẳn không phải là đặc biệt anh tuấn, lúc này cũng lộ ra đột nhiên thoát tục, khí vũ bất phàm.

Cái kia chút ít chính sợ hãi yếu ớt đứng trong góc nữ tử các tùy tùng, nhìn thấy Vương Nhược Phong cái này bức cao nhân tư thái, chớ không phải là cực kỳ chấn động, trong đôi mắt tràn đầy vẻ sùng kính.

Lộ Bà Sa bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, nói ra: "Cuồng vọng đồ! Người sợ là chưa thấy qua yêu kiếp là cái dạng gì nữa đây! Vô số hải yêu từ trong nước biển đánh tới, dù là không sử dụng pháp thuật, chỉ là chà đạp có thể trong nháy mắt hủy diệt một hòn đảo, căn bản không cách nào ngăn cản!"

Vương Nhược Phong cũng không tức giận, hần cười nhạt một tiếng, nói ra: "Tại hạ chưa thấy qua, Lộ đạo hữu cũng không có! Kỳ thật chúng ta đều chưa từng gặp qua, cũng không biết chính thức yêu kiếp sẽ là loại nào cục diện! Nhưng mà, hải yêu dù sao linh trí không cao, chỉ là chiếu theo bản năng giết chóc phá hư; mà ta đám nhân tộc, nhưng là trời sinh có được đại trí tuệ đấy, lại có pháp lực tương trợ, chỉ cần làm tốt đầy đủ chuẩn bị, thành lập một đường tường đồng vách sắt phòng ngự dây xích, chưa hẳn không thể ngăn cản yêu kiếp tàn sát bừa bãi! Vì một kiện không xác định sự tình, sẽ phải chúng ta cam nguyện ngồi chờ chết hay sao? Tuy rằng chúng ta đan sĩ tại yêu kiếp trong còn có một chút tự bảo vệ mình lực lượng, nhưng những tu sĩ kia, tu đồ tổng số lấy hàng tỉ kể phạm nhân, chỉ sợ đều muốn tại yêu kiếp trong tử thương vô cùng nghiêm trọng!"

"Chúng ta tu hành một trận, không buông tay đánh cược một lần mà nói, một ... không ... Có thể thành tựu tiên lộ, hai không thể trăm yêu trừ ma, chẳng phải là lãng phí một cách vô ích một thân pháp lực! Một số năm sau, chúng ta thọ nguyên hết, tọa hóa về sau, xem cả đời này, chẳng lẽ sẽ không tiếc nuối lúc trước không có lớn mật ném thử, không có vì đem vận mệnh nắm chắc tại trong tay mình sao!"

"Ta lệnh do ta không do trời! Bất kể là yêu tà, còn là Thần Ma, chỉ cần ngăn cản chúng ta tu hành thành Tiên, đều muốn từng cái diệt trừ! Bất luận chư vị đạo hữu có hay không tham dự, tại hạ đều hạ quyết tâm, chắc chắn suất lĩnh Nhân tộc Tu tiên giả, đối kháng yêu kiếp, tru sát hải yêu!"

"Nguyện ý tham dự đấy, giết chết ngũ cấp hải yêu về sau, tự nhiên cũng có thể phân đến yêu đan cùng những bảo vật khác; không muốn tham dự,

đều muốn bo bo giữ mình, mơ hồ cuối cùng này cả đời đạo hữu, tại hạ cũng tuyệt không miễn cưỡng!"

Vương Nhược Phong hiên ngang lẫm liệt nói ra lời nói này về sau, Lộ Bà Sa chỉ là hừ lạnh một tiếng, không có lại mở miệng phản bác.

Mọi người một hồi im lặng không nói, Vương Nhược Phong hướng Mộc Dịch lần lượt một ánh mắt.

Mộc Dịch hiểu ý, lúc này đứng dậy, nói ra: "Tại hạ cũng nguyện ý suốt lĩnh môn nhân, cùng chống chọi với yêu kiếp. Chúng ta tuy rằng đã quý vị đan sĩ, nhưng một ngày chưa thành tiên, trên căn bản còn là một người. Tiên có tiên pháp, nhân có nhân đạo; tại hạ không tin chư vị đều là ý chí sắt đá, đều ý định trơ mắt nhìn hàng tỉ phàm nhân đã chết tại yêu kiếp phía dưới! Lực lượng chống đỡ yêu kiếp, đã có thể tự cứu, cũng có thể cứu người, cứ sao mà không làm!"

Lưu lão đầu nghe vậy, mỉm cười: "Mộc đạo hữu, không thể tưởng được người còn có thể bảo trì năm đó cái kia phần tấm lòng son, khó được khó được! Kỳ thật, nhân tộc đan sĩ trong yêu hải, xa không chỉ chúng ta những người này; hôm nay chúng ta có thể tới chỗ này, trên thực tế trong lòng đã có giống nhau hoặc cùng loại ý định. Vương đạo hữu, nói một chút người kế hoạch cụ thể, nếu quả thật có một đường khả năng, lão đầu ta cũng sẽ không ngồi yên không lý đến!"

Hác Tử chân nhân tiếp lời nói: "Đúng vậy a, chúng ta nếu như hưởng ứng hiệu triệu lúc này tụ lại, tự nhiên có ra tay xuất lực ý nguyện, chỉ là việc này nên như thế nào tìm cách, còn cần cẩn thận trao đổi!"

Lạc tiên tử cũng đang màu nói ra: "Mấy vị đạo hữu nói đều rất có kiến giải. Tiểu nữ thân là một quốc gia đứng đầu, tự nhiên cũng không muốn chứng kiến quốc dân chịu khổ, sớm có ứng đối ý tưởng. Ô Thủy Quốc, Thiên Đảo quốc tu tiên giới các đại môn phái, cũng từ lúc mấy chục năm

trước mà bắt đầu rộng rãi thu đệ tử, ứng đối yêu kiếp, tự nhiên cũng sẽ không ngồi yên không lý đến!"

"Chia rẽ tất yếu nhược, tụ hợp tức thì mạnh mẽ! Cái này dễ hiểu đạo lý, chúng ta tự nhiên người minh bạch, nhưng mà, như thế nào liên thủ, như thế nào cùng chống chọi với yêu kiếp, đây mới là trọng điểm!"

"Lạc tiên tử nói không sai!" Mọi người nhao nhao hưởng ứng.

Hác Tử chân nhân lập tức nói ra: "Nếu như chư vị đạo hữu đều có liên thủ chống cự yêu kiếp ý tưởng, theo bản chân nhân nhìn, việc cấp bách, nhưng là muốn trước tuyển ra một gã lĩnh tụ, chủ đạo chỉ huy lần này liên thủ chém yêu hành động vĩ đại. Quốc không thể một ngày không có vua, tông môn không thể một ngày vô chủ, nếu không có một gã có thể phục chúng lĩnh tụ, các phái thế lực vẫn đang như là cát rời, khó có thể ngưng tụ cùng một chỗ!"

"Hác Tử chân nhân nói rất đúng, chính là cái này đạo lý!" Vài người nhao nhao phụ họa, Vương Nhược Phong cũng là liên tục gật đầu.

Hác Tử chân nhân bị mọi người khẳng định về sau, đã bị ủng hộ, tiếp tục nói: "Nói lên lĩnh tụ, bản chân nhân có một đề nghị, không bằng do Hoảng An đại sư đảm đương, đại sư pháp lực cao thâm, là chúng ta trong một người duy nhất đạt tới Kim Đan kỳ đỉnh phong tu vi đan sĩ; hơn nữa đại sư làm người công nghĩa, tại ta Ô Thủy Quốc riêng có uy vọng, đủ để đảm nhiệm lĩnh tụ chi chức!"

Lộ Bà Sa âm hiểm cười lạnh một tiếng, nói ra: "Hoảng An đại sư cũng chỉ là tại một quốc gia ở trong có chút uy vọng, còn chưa đủ để lấy thống lĩnh hết thủy thế lực đi, rồi hãy nói Hoảng An đại sư cũng chưa bao giờ thống lĩnh qua khổng lồ như thế thế lực khắp nơi. Nói lên một quốc gia uy vọng cùng thống lĩnh khắp nơi kinh nghiệm, ai có thể so với coi trọng ta Miêu Cương quốc thánh nữ đại nhân! Chỉ cần nàng ra lệnh một tiếng, Miêu

Cương quốc từ tu sĩ đến phàm nhân, người người đều lấy cái chết vâng mệnh! Theo lão thân nhìn, khiến thánh nữ đảm nhiệm linh tụ thích hợp nhất bất quá!"

Đan sĩ họ Cù cười nói: "Hác Tử chân nhân cùng Lộ đạo hữu đều đề cử bốn quốc đan sĩ đảm nhiệm linh tụ, nhưng không có cân nhắc đến, hôm nay tới chỗ này đan sĩ ở bên trong, thuộc chúng ta Thiên Đảo quốc tối đa, cùng sở hữu sáu người, gần tổng số một nửa! Linh tụ vị trí, chẳng lẽ không có lẽ tại Thiên Đảo quốc đan sĩ trúng tuyển lấy sao?"

Ba người bên nào cũng cho là mình phải, hiển nhiên người nào cũng không có thể thuyết phục đối phương.

Vô Dục chân nhân ho nhẹ một tiếng, nói ra: "Như vậy tranh luận tiếp, vĩnh viễn đều không có kết quả! Chỉ sợ chưa liên thủ, chúng ta cũng đã tự hành nội loạn! Tu tiên giới luôn luôn lấy thực lực vi tôn! Lần này đối mặt yêu kiếp, đồng dạng là khảo nghiệm thực lực thời điểm, đương nhiên là không hỏi lai lịch xuất thân, thực lực mạnh nhất người là được trở thành linh tụ chi chức, như vậy ai dám không phục!"

Vô Dục chân nhân tiếp tục nói: "Theo lão phu chứng kiến, có lẽ thông qua tỷ thí tuyển ra linh tụ, như vậy công bình nhất, sau cùng không dễ dàng sinh ra dị nghị! Bất quá, lão phu một lần tán nhân, vô dục vô cầu, liền không tham dự rồi!"

Lạc Ngân Sa nói ra: "Tỷ thí tự nhiên công bằng, bất quá nếu là thu tay lại không kịp, ngược lại dễ dàng tổn thương hòa khí! Như vậy đi, tiểu nữ có một chiết trung (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hòa) đề nghị, không bằng chúng ta đem so với thử hạn định tại trong vòng nhất chiêu, một chiêu phân cao thấp, một chiêu định thắng bại. Dù sao đang ngồi đều là đan sĩ, một chiêu giữa, người nào chiếm được thượng phong, người nào ở vào hoàn cảnh xấu, đều thập phần rõ ràng như thế."

"Lạc tiên tử đề nghị này rất tốt, đã tương đối công bằng, cũng không quá tổn thương hòa khí, bản cư sĩ cái thứ nhất tán thành!" Thiên Nhất cư sĩ lớn tiếng nói, sau đó hướng Lạc tiên tử nịnh nọt vẻ mặt tràn đầy tươi cười.

Lạc Ngân Sa hướng hần nhẹ gật đầu, coi như là tỏ vẻ lòng biết ơn, người kia lập tức càng thêm mở cờ trong bụng.

"Lạc tiên tử đề nghị là không tệ, hoàn toàn chính xác có thể thực hiện!" Hác Tử chân nhân mấy người này cũng nhao nhao đồng ý.

Mọi người quay chung quanh cái này "Một chiêu" định nghĩa lại nghiên cứu thảo luận một hồi, rốt cuộc chế định một cái quy tắc —— thông qua tỷ thí tuyển ra lĩnh tụ, một chiêu định thắng bại!

Lưu, Du phụ phụ hai người tức thì nói ra, vợ chồng bọn họ hai người là đặc thù song tu công pháp, như hình với bóng, đối địch lúc cũng là đồng loạt ra tay, không thể tách ra; tỷ thí lúc, phải đồng thời lên sân khấu, cùng chung trước mặt đối với đối thủ.

Lấy hai địch một, lớn chiếm tiện nghi, rất không công bằng, cũng may hai vợ chồng này đều là cực kỳ ít xuất hiện tán tu xuất thân, cũng không quan tâm cái kia lĩnh tụ vị trí, cho nên liền dứt khoát chủ động rời khỏi tỷ thí.

Đồng dạng rời khỏi tỷ thí đấy, còn có Vô Dục chân nhân, Lộ Bà Sa cùng Lưu lão đầu.

Vô Dục chân nhân như chính hần nói, vô dục vô cầu, vô tâm tranh giành cái này lĩnh tụ vị trí; Lộ Bà Sa quái nhân một quả, nàng chủ động rời khỏi, ngược lại khiến trong lòng mọi người buông lỏng; về phần Lưu lão đầu, hần là trong mọi người thân phận thần bí nhất, vai trò thấp nhất một cái, hình tượng của hần cùng người phạm độc nhất vô nhị, hoàn toàn chính xác không thích hợp làm thống lĩnh toàn bộ yêu hải Nhân tộc tu tiên giới nhân vật lãnh tụ!

Mộc Dịch nguyên bản cũng ý định rời khỏi, không đi tranh đoạt cái kia lĩnh tụ chi chức, nhưng Vương Nhược Phong rời lại ý bảo hẳn không muốn buông tha cho, tận lực tương lãnh tay áo vị trí đoạt vào trong tay, thuận tiện ngày sau thống lĩnh thế lực khắp nơi, cộng đối yêu kiếp, vì vậy Mộc Dịch cũng lưu lại tham gia tỷ thí.

Còn lại tám người, vừa vặn hai hai một tổ tỷ thí, kẻ bại đào thải, người thắng giữa tiếp tục giao thủ, ba vòng sau đó, liền có thể quyết ra cuối cùng lĩnh tụ người chọn lựa.

Hác Tử chân nhân chỗ này Kim Ngọc Cung thật lớn như thế, tự nhiên cũng có chuyên môn buồng luyện công, cố ý dùng trận pháp gia cố rồi, chính thích hợp dùng để tỷ thí.

Tổng cộng bất quá bảy trận độ sức, hơn nữa mỗi một trận đều là một chiêu định thắng bại, sẽ không hao phí quá nhiều thời gian.

Tỷ thí lúc, ngoại trừ đối chiến hai người bên ngoài, những người khác đều là chứng kiến. Những người này mỗi cái đều là đan sĩ tu vi, ánh mắt lợi hại, cao thấp tự nhiên có thể phân biệt ra đến.

Lúc này, mọi người đi tới rộng lớn buồng luyện công trong; không tham dự tỷ thí Lưu lão đầu đám người, tức thì đã làm ra tám miếng giống như đúc, chỉ là khắc không có cùng con số ngọc ký, cung cấp Vương Nhược Phong các loại tám người rút ra.

Những thứ này ngọc ký, còn cố ý dùng phù lục phong ấn thần niệm điều tra, bởi như vậy, những thứ này đan sĩ cũng khó có thể làm giả.

Vương Nhược Phong rút thăm được Số 4 ký, Mộc Dịch rút thăm được số bảy ký. Căn cứ lúc trước định ra quy tắc, trên nửa khu số một ký giao đấu số hai ký, số ba ký giao đấu Số 4 ký, hai trận người thắng lại quyết ra thắng bại, thắng liền tiếp hai trận liền đem tiến vào cuối cùng trận chung kết.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 265: Minh Chủ Chi Tranh

Xuống nửa khu cũng là như thế, số 5 ký giao đấu số sáu ký, số bảy ký giao đấu số tám ký, người thắng tái đấu một trận, tranh đoạt tiến vào trận chung kết danh ngạch. 9

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong rút thăm được bất đồng nửa khu, bởi như vậy, trừ phi hẳn hai người song song xâm nhập trận chung kết, nếu không tự cũng không tao ngộ.

Tám người đều rút qua ký về sau, giao đấu liền rõ ràng xuống.

Vòng thứ nhất bốn trận theo như thứ tự trước sau là Hác Tử chân nhân giao đấu Hoảng An đại sư, Thanh Cốc lão đạo giao đấu Vương Nhược Phong, Lạc Ngân Sa giao đấu Thiên Nhất cư sĩ, Mộc Dịch giao đấu đan sĩ họ Cù.

Thiên Nhất cư sĩ đại hỉ, nói ra: "Không thể tưởng được bản cư sĩ vòng thứ nhất liền gặp Lạc tiên tử, thật sự là duyên phận sâu!"

Lạc Ngân Sa phát ra tiếng cười như chuông bạc, nói ra: "Cũng không phải là sao, tiểu nữ cũng cảm giác mình vận khí không tệ."

Mọi người nghe vậy, lập tức buồn cười, chỉ có Thiên Nhất cư sĩ có chút lúng túng.

Rất hiển nhiên, Lạc Ngân Sa ý tại ngôn ngoại, chính là tối ngón tay Thiên Nhất cư sĩ thực lực kém cõi nhất, cùng hẳn giao đấu, đúng là tốt nhất ký.

Mộc Dịch nghĩ tới Vương Nhược Phong thăm dò được có quan hệ cái này Thiên Nhất cư sĩ một ít tin tức, nghe đồn người này tư chất bình thường, nguyên bản quả quyết không cách nào luyện hóa Kim Đan; bất quá phụ thân của hắn Song Hải cư sĩ, nhưng là đã từng danh chấn nhất thời đan sĩ cao nhân. Song Hải cư sĩ lúc tuổi già mới đạt được cái này duy nhất con nối dõi, tự nhiên cực kỳ cưng chiều, tại chính mình thọ nguyên không bao lâu, hắn thậm chí vận dụng một loại "Truyền thừa bí thuật", đem pháp lực của mình đưa vào huyết mạch tương liên Thiên Nhất cư sĩ trong cơ thể, lợi dụng các loại thủ đoạn cưỡng ép trợ Thiên Nhất cư sĩ luyện hóa Kim Đan, may mắn thành công.

Bất quá, này bí thuật một cái giá lớn rất cao, công thành sau đó, Song Hải cư sĩ lập tức vẫn lạc; hơn nữa phải là dòng chính quan hệ huyết thống, mới có thể lẫn nhau lúc giữa thi triển bậc này bí thuật.

Bởi vậy, tuy rằng cái này Thiên Nhất cư sĩ cũng là Kim Đan kỳ tu vi, nhưng rồi lại không phải mình tu luyện được đến đây, thực lực tự nhiên mà vậy so với cùng giai tu sĩ yếu nhược trên không ít.

Nhưng cái này tỷ thí nhưng là một chiêu định thắng bại, nếu như Thiên Nhất cư sĩ từ phụ thân cái kia đã nhận được một ít cường đại truyền thừa bảo vật, cũng có thể có thể thi triển ra rất mạnh uy lực.

Trận đầu tỷ thí rất nhanh bắt đầu, Hác Tử chân nhân bay đến phòng luyện công trung tâm, chấp tay nói ra: "Bản chân nhân vận khí không tốt, vậy mà vòng thứ nhất liền gặp Hoảng An đại sư; bản chân nhân hơn phân nửa không phải là đại sư đối thủ, kính xin đại sư hạ thủ lưu tình!"

Hoảng An Lão tăng nói ra: "Chân nhân khách khí, lão nạp là người xuất gia, rất ít động thủ, nhưng vì mệnh mạng chúng sinh, cũng chỉ có cố mà làm, động thân mà ra. Chân nhân, mời!"

Lão tăng đối Hác Tử chân nhân trả thi lễ, sau đó điềm tĩnh tế ra Pháp bảo — một khối hiện ra kim mang bốn phương ngọc gạch, cái này kim chuyên trên còn có khắc một cái "Vạn" chữ Phạn văn.

Hác Tử chân nhân cũng tế ra Pháp bảo, nhưng là một mặt xanh thẫm ngọc lưu ly Ngọc Như Ý.

Nếu là một chiêu định thắng bại, tự nhiên muốn tế ra thủ đoạn mạnh nhất, hai người không hện mà cùng đều tế ra bốn mạng của mình Pháp bảo.

Tỷ thí chợt bắt đầu. Hoảng An đại sư Vạn Phạm Kim Chuyên, hóa thành tầm hơn mười trượng chi lớn, phô thiên cái địa hướng phía dưới đập tới, khí thế kinh người; mà Hác Tử chân nhân Thủy thuộc tính Ngọc Như Ý, thì là có thể công có thể thủ, hấn một phương diện tụ tập chung quanh hơi nước, hóa thành vạn đạo thủy tiễn hướng Hoảng An đại sư kích xạ mà đến, một phương diện huyền hóa ra một cái hùng vĩ thủy cự nhân, người kia hai tay hướng lên nâng nâng, ý muốn kháng trụ núi nhỏ kia giống như kim chuyên.

"Phanh!"

Kim chuyên cùng thủy cự nhân một phát phong, một cổ hùng hồn dày đặc lực đạo trùng kích ra, lập tức đem thủy cự nhân đánh nát bấy, nhưng kim chuyên xuống nện xu thế, cũng yếu đi không ít.

Nhưng Hoảng An đại sư cũng không có đem kim chuyên tiếp tục nện xuống, mà là công pháp vừa thu lại, đem ngừng tại trong giữa không trung.

Liên một chiêu như vậy giao thủ giữa, đã cao thấp lập phán. Hác Tử chân nhân Ngọc Như Ý, khó có thể ngăn trở Hoảng An đại sư Vạn Phạm Kim Chuyên, Hoảng An đại sư hơn một chút.

"Đại sư quả nhiên cao minh, bản chân nhân tâm phục khẩu phục!" Hác Tử chân nhân tự nhiên hào phóng, chủ động nhận thua. Trên thực tế, hấn

hoàn toàn có cơ hội lần nữa kích phát Ngọc Như Ý, ngăn lại cái này kim chuyên một đập, nhưng tỷ thí chỉ hạn một chiêu, một chiêu này ở bên trong, hẳn đã hơi chỗ phía dưới.

Hoảng An đại sư nói ra: "A di đà phật, chân nhân khiêm nhường rồi! Nếu không phải lão nạp trước đó không lâu đạt được một khối tài liệu, luyện lần nữa cái này Vạn Phạm Chuyên, chỉ sợ lão nạp cũng chiếm không đến tiện nghi gì."

Hai cái lúc đầu vốn là có chút ít giao tình, giao đấu sau đó, riêng phần mình khách khí vài câu, sau đó lui về một bên.

Kế tiếp, chính là Vương Nhược Phong cùng Thanh Cốc đạo nhân tỷ thí.

Hai người này đều là Phong thuộc tính công pháp đan sĩ, trực diện tương đối, tự nhiên là lấy thực lực nói chuyện, không cách nào mưu lợi.

"Rõ ràng Cốc đạo trưởng thành danh đã lâu, tại hạ hôm nay có may mắn lĩnh giáo đạo trưởng phong thái, tuy bại nhưng vinh!" Vương Nhược Phong thập phần khiêm nhường nói ra, những lời này, khiến mọi người đối với hẳn rất có hảo cảm.

Thân là nhân tài mới xuất hiện, có thể đối tiền bối tổ tiên bảo trì một phần khẳng định cùng tôn trọng, cũng là có lẽ; nhưng không ít thanh niên tài tuấn đều trì tài ngạo vật (kiêu ngạo), cuồng vọng tự đại, không đem tiền nhân để ở trong mắt. Vương Nhược Phong cách làm, khiến Thanh Cốc đạo nhân các loại cũng thập phần hưởng thụ.

Thanh Cốc đạo nhân khẽ mỉm cười nói: "Vương đạo hữu gần nhất những năm này thanh danh lên cao, lão đạo mới là may mắn cùng đạo hữu luận bàn một chiêu."

"Mời!"

"Mời!"

Hai người riêng phần mình một thi lễ, sau đó Thanh Cốc đạo nhân tế ra bản thân gió mát phất trần Pháp bảo, Vương Nhược Phong trong tay rồi lại hơn nhiều một thanh mũi kiếm sơ sài như tờ giấy màu trắng bảo kiếm.

Vương Nhược Phong trong tay bảo kiếm vừa thu lại, mũi kiếm hướng lên, kéo một cái kiếm lễ, đây là hậu bối đối mặt tiền bối chỉ điểm thường xuyên dùng lễ nghi, Vương Nhược Phong dùng sắp xuất hiện, rất có tỏ vẻ tôn kính đối phương chi ý.

Thanh Cốc đạo nhân càng thêm thoả mãn, hẩn nhẹ gật đầu, trong tay phất trần nhẹ nhàng run lên, lập tức cái kia phất trần trên mỗi một căn tơ bạc, đều biến thành từng đạo gào thét phong nhận, hướng Vương Nhược Phong bên cạnh xoắn tới.

Thanh Cốc đạo nhân không có trực tiếp công hướng Vương Nhược Phong, coi như là một loại khách khí cách làm.

Như thế kể tiếp một màn, lại làm cho tất cả mọi người chấn động!

Vương Nhược Phong tại giữa không trung, thân hình hơi hơi nhoáng một cái, toàn bộ người như vậy hóa thành một sợi gió mát, biến mất vô tung vô ảnh.

Thanh Cốc đạo nhân sắc mặt biến hóa, thầm nghĩ không ổn.

Quả nhiên, sau một khắc Vương Nhược Phong cầm trong tay lợi kiếm, tại một đám trong gió mát trống rỗng xuất hiện tại Thanh Cốc đạo nhân sau lưng.

Vương Nhược Phong trong tay mỏng kiếm, đâm rách Thanh Cốc đạo nhân hộ thân Phong thuộc tính màn hào quang, nhưng chỉ thâm nhập tấc

hơn, khoảng cách Thanh Cốc đạo nhân thân thể còn có một trượng rất xa lúc, như vậy ngưng lại bất động.

Một chiêu phía dưới, chưa giao phong, thắng bại đã phân!

Không chỉ có là thắng bại, nơi đây đan sĩ đều có thể nhìn ra, Vương Nhược Phong cố ý lưu thủ, nếu như hãn toàn lực một đâm, thậm chí khả năng tại một chiêu này giữa giết chết Thanh Cốc đạo nhân!

"Phong động thuật!" Thanh Cốc đạo nhân lưng mát lạnh, vẻ mặt khiếp sợ thì thào nói ra: "Trong truyền thuyết chỉ có số ít Nguyên Đan Kỳ Phong thuộc tính công pháp đan sĩ, mới có thể thi triển ra Phong động thuật, đã sớm tại tu tiên giới tuyệt tích nghìn năm, không thể tưởng được Vương đạo hữu chỉ dựa vào Kim Đan kỳ tu vi, có thể thi triển Phong động thuật, theo gió mà động, vô ảnh vô hình, có thể nói thiên cổ kỳ tài! Lão đạo bại bởi Vương đạo hữu, tâm phục khẩu phục!"

Hắn cũng là tu luyện Phong thuộc tính công pháp đan sĩ, tự nhiên minh bạch cái này Phong động thuật ý vị như thế nào! Vương Nhược Phong mặc dù là nhân tài mới xuất hiện, nhưng ở cái này Phong thuộc tính công pháp tạo nghệ lên, đã cùng hắn không phải là một tầng nữa!

"Giang sơn thay có nhân tài ra, tất cả lĩnh làm đáng mấy trăm năm! Hoảng An đại sư, chúng ta đã già! Bây giờ tu tiên giới, đích xác là những thứ này có là thiên tài thiên hạ!" Thanh Cốc lão đạo có chút cảm khái nói.

"Đạo trưởng nói quá lời, tại hạ chỉ là vận khí tốt hơn mà thôi." Vương Nhược Phong lại có vẻ thập phần khiêm cung kính, một chút cũng không có cuồng ngạo tư thái.

Thiên tài như thế, còn có thể như thế khiêm cung kính hữu lễ, tôn kính tiền bối, lúc trước còn có thật nhiều người đối với mấy cái này năm thập phần lên giọng làm việc Vương Nhược Phong có một chút không tốt vào

trước là chủ ấn tượng, nhưng lúc này nhưng lại không thể không đối với hấn lau mắt mà nhìn!

Mộc Dịch cũng là kinh hỉ cùng đến, hấn không nghĩ tới, Vương Nhược Phong thật không ngờ cường đại, liền Phong động thuật đều có thể thi triển đi ra.

Cái này đích đích xác xác là Phong động thuật, Mộc Dịch tại Huyền Hà Tông đã từng gặp một lần, cái kia là một gã Nguyên Đan Kỳ Huyền Hà Tông trưởng lão tế ra thần thông, Vương Nhược Phong bằng Kim Đan kỳ tu vi, cũng có thể như thế không để lại dấu vết sử dụng dùng đến, có thể nói thiên phú dị bẩm!

Mộc Dịch cảm thấy, cái này Phong động thuật, cùng mình Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, rất có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Chỉ là Vương Nhược Phong kích phát Phong động thuật lúc có thể tùy tâm mà động, mà Mộc Dịch trước hết đem huyết mạch kích phát, đem Hỏa Diễm Sí tế ra, mới có thể thi triển tương ứng thần thông.

"Quân tử chi phong quả nhiên danh bất hư truyền!" Lạc Ngân Sa lớn tiếng khen, không chỉ có nhìn nhiều Vương Nhược Phong vài cái. Thiên Nhất cư sĩ vì thế rồi lại hung hăng trợn mắt nhìn Vương Nhược Phong liếc.

Lập tức, Lạc Ngân Sa cùng Thiên Nhất cư sĩ bay tới phòng luyện công chỗ giữa, trận tiếp theo chính là bọn họ ở giữa tỷ thí.

"Lạc tiên tử, người yên tâm, bản cư sĩ sẽ không đả thương đến người đấy!" Thiên Nhất cư sĩ vẻ mặt tràn đầy tươi cười, hấn nịnh nọt chi ý, lại làm cho Lạc Ngân Sa coi là khinh thường tại nàng, trong lòng càng thêm phiền chán.

Lạc Ngân Sa mỉm cười, nói ra: "Thật sao, cư sĩ nhìn xem đây là cái gì?"

Nói xong, Lạc Ngân Sa tay áo nhẹ nhàng vung lên, lập tức từ trong bay ra hơn vạn khối to như hạt đậu quang điểm, màu sắc đa dạng, rực rỡ rực rỡ tươi đẹp.

Những điểm sáng này đột nhiên tụ họp thành một đoàn, trong nháy mắt biến thành một gã dung nhan cực đẹp tiên tử, tư thái xinh đẹp, động tác mập mờ, khẽ nhếch đán môi, phát ra một ít muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào (*) tà âm.

Thiên Nhất cư sĩ lập tức bị cái này tiên tử hấp dẫn, ánh mắt ngốc trệ, vẻ mặt si mê.

Một nén nhang về sau, Thiên Nhất cư sĩ vẫn là bộ dạng này thần tình, vẫn không nhúc nhích.

"Thiên Nhất cư sĩ!" Hác Tử chân nhân cả kinh, hô hẩn một tiếng, người kia rồi lại ngoảnh mặt làm ngơ.

"Cư sĩ!" Hác Tử chân nhân tại trong thanh âm ẩn chứa một đám chân nguyên, sau đó hướng Thiên Nhất cư sĩ quát.

"A!" Thiên Nhất cư sĩ lúc này mới bừng tỉnh, thần sắc hoảng hốt, giống như mới vừa từ mộng cảnh thoát ly.

"Miêu Cương bảy mươi hai cổ một trong Huyền Linh Cổ, quả nhiên không giống bình thường, vậy mà có thể làm cho người lâm vào ảo cảnh, khó có thể tự kìm chế!" Vương Nhược Phong mỉm cười nói, "Thiên Nhất cư sĩ, các hạ không cần thận gấp nói, cuộc tỷ thí này nhưng là thua!"

Thiên Nhất cư sĩ cũng không hối hận, hẩn cười nói: "Bại bởi như vậy khuynh thành tiên tử, cũng không sao cả! Chỉ tiếc, Hác Tử chân nhân đem bản cư sĩ làm thức tỉnh quá sớm, bằng không thì bản cư sĩ tại trong mộng cảnh đã. . . Ha ha!"

Mộc Dịch âm thầm lắc đầu, cái này Thiên Nhất cư sĩ vậy mà có thể sống đến bây giờ, coi như là một cái cộc chuyện lạ!

Kế tiếp, chính là Mộc Dịch xuất chiến rồi, đối thủ của hắn cùng một dạng với hắn, cũng là tu luyện hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ. .

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 266: Minh Chủ Chi Tranh (Trung)

Trần Hải Tông thái thượng trưởng lão đan sĩ họ Cù nói ra: "Ha ha, có thể cùng Mộc đạo hữu giao thủ hợp lại, Cù mỗ cũng là chuyển đi này không tệ! Nghe đồn Mộc đạo hữu Huyền Hoàng thông tu, tu luyện Hoàng Môn hỏa thuộc tính công pháp càng là có một không hai một phương, thập phần cường đại, rồi lại hết lần này tới lần khác chỉ có cực ít người có thể tu luyện loại công pháp này. . . Năm đó Cù mỗ chấp chương Trần Hải Tông bên trong, có vài tên tu sĩ cũng không địch năm đó chỉ có Tích Cốc kỳ tu vi Mộc đạo hữu. Cù mỗ đối với cái này rất là nghi hoặc, hôm nay liền muốn kiến thức một phen!"

"Năm đó sự tình, Huyền Hoàng có khác, tại hạ cũng là bất đắc dĩ, kính xin Cù đạo hữu thứ lỗi." Mộc Dịch chấp tay thi lễ, hắn cùng với Thiên Đảo quốc Huyền Môn tam tông, hoàn toàn chính xác có dính dấp không ngừng phức tạp ân oán.

Đan sĩ họ Cù khoát tay chặn lại, nói ra: "Đã đến chúng ta cảnh giới này, liền tông môn sự tình đều rất ít tham dự, vẫn quan tâm cái kia chút ít vẫn bối sự tình! Cù mỗ đối Mộc đạo hữu cũng không hấn ý, chỉ là muốn lãnh hội một cái Mộc đạo hữu thủ đoạn mà thôi."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Đa tạ Cù đạo hữu đại lượng, tại hạ liền bêu xấu!"

Nói xong, hắn một tay vỗ, một thanh Nguyên Hỏa Kiếm từ hắn trong tay áo bay ra, đồng thời còn có một đoàn hỏa linh cũng từ hắn trong lòng bàn tay tế ra.

Chỉ có một chiêu định thắng bại, Mộc Dịch tự nhiên không dám vô lễ, nhất định phải xuất ra tương đối cường đại thủ đoạn.

Dựa vào một thanh Nguyên Hỏa Kiếm Pháp bảo, chỉ sợ còn chưa đủ để lấy thủ thắng, hẳn lại không muốn bộc lộ ra huyết mạch chân nguyên, vì vậy liền tế ra huyền hỏa linh.

Mộc Dịch đem Nguyên Hỏa Kiếm nắm trong tay, huyền hỏa linh rồi lại hóa thành một đoàn ánh lửa, đem Mộc Dịch bao bọc ở bên trong.

Thoạt nhìn hết thấy đều lơ lửng bình thường, Mộc Dịch toả ra hỏa nguyên khí, hoàn toàn chính xác không tầm thường, nhưng cũng không có đã đến mức độ kinh người; chuôi này Nguyên Hỏa Kiếm, cũng là một kiện thật tốt Pháp bảo, nhưng tựa hồ cũng không được cỡ nào hiếm thấy chí bảo; bọc lấy Mộc Dịch tầng kia ánh lửa, giống như cũng không có mạnh như thế nào lực phòng ngự.

Đan sĩ họ Cù bản thân chính là hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ, tự nhiên đối Mộc Dịch toả ra hỏa nguyên khí điều tra thập phần cẩn thận, hẳn thầm nghĩ trong lòng: "Có lẽ người này thực lực chỉ là bình thường, cái này cũng khó trách, lấy tuổi của hắn, khẳng định không có tiến giai đan sĩ bao lâu, có thể có như vậy đã rất tốt! Không có khả năng mỗi cái cũng giống như cái kia Vương Nhược Phong giống nhau thiên phú dị bẩm, thần thông cường đại!"

Đan sĩ họ Cù cũng tế ra pháp bảo của mình, là một cái thoạt nhìn thập phần cũ kỹ đỏ thẫm hồ lô.

Lạc Ngân Sa rồi lại hơi sững sờ, nói ra: "Thiên Hỏa hồ lô! Chậc chậc, tiểu nữ thường tại trong điện tịch chứng kiến, hơn một nghìn năm trước, chúng ta Miêu Cương quốc đã từng có một cây không biết chết héo bao nhiêu năm gốc cây, tại một lần Thiên Hỏa rơi xuống lúc, chẳng những

không có thiêu hủy, ngược lại một lần nữa toả sáng sinh cơ, kết một cái hồ lô, chính là trước mắt cái này chỉ tiếng tăm lừng lẫy Thiên Hỏa hồ lô đi!"

Đan sĩ họ Cù thừa nhận nói: "Lạc tiên tử tuệ nhãn hơn người, bảo vật này lai lịch hoàn toàn chính xác đại khái như thế. Bất quá bảo vật này mặc dù đang Miêu Cương quốc bị phát hiện, nhưng phát hiện người nhưng là Thiên Đảo quốc Tu tiên giả, cũng là Cù mỗ sư tổ. Vì thế sư tổ cùng quý quốc tiền bối của còn có chút xung đột, nhưng đó là hơn một nghìn năm trước sự tình rồi, hy vọng tiên tử không muốn chú ý."

Lạc Ngân Sa nhẹ gật đầu, nói ra: "Đây là đương nhiên, cái kia chút ít đều là năm xưa chuyện cũ mà thôi!"

Nghe thế lần đối phương, Mộc Dịch trong lòng hơi động một chút, thoát nhìn, hôm nay hỏa hồ lô lai lịch bất phàm, hơn phân nửa so với bình thường Pháp bảo cường đại hơn vài phần, coi như là một kiện thượng phẩm cổ bảo rồi.

Quả nhiên, đan sĩ họ Cù vỗ hồ lô về sau, từ miệng hồ lô trong lập tức chảy ra từng cỗ một linh động trôi nổi hỏa diễm, làm cho cả phòng luyện công thoáng cái trở nên nóng bức cực kỳ.

Phòng luyện công bốn vách tường mặt đất, tuy rằng đều là thập phần chắc chắn tài liệu, hơn nữa còn có pháp trận gia cố, nhưng lúc này đều tại hỏa diễm nướng xuống, dần dần trở nên đỏ bừng đứng lên.

"Cù đạo hữu, kiềm chế diễm, đừng đem bản thân nhân phòng luyện công đốt tan rồi!" Hắc Tử chân nhân trên ghẹo nói.

Đan sĩ họ Cù bất vi sở động, hân hướng Mộc Dịch vừa chấp tay, nói ra: "Mời!"

Hắn khiến Mộc Dịch động thủ trước, hiển nhiên là tự kiềm chế thân phận, không muốn chiếm Mộc Dịch tiện nghi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hẩn tâm niệm vừa động, trên thân một tầng ánh lửa lập tức tách ra hơn mười đạo giống như đúc ánh lửa, hơn nữa từng trong ngọn lửa, đều có Mộc Dịch thân ảnh.

Trong chốc lát, phòng luyện công bên trong, rõ ràng xuất hiện mười cái cầm trong tay Nguyên Hỏa Kiếm, bọc lấy ánh lửa Mộc Dịch, chẳng những dung mạo giống như đúc, đã liên khí tức cũng độc nhất vô nhị.

"Huyền thuật!" Đan sĩ họ Cù sửng sờ, sau đó nhú mày tập trung tư tưởng suy nghĩ, hướng những thứ này Mộc Dịch xem ra.

Xem cuộc chiến mọi người, cũng lặng lẽ tế ra thần niệm, nhìn xem bản thân có thể hay không nhìn thấu Mộc Dịch huyền thuật, xem thấu hẩn chân thân chỗ.

Một lát sau, mọi người bắt đầu kinh hãi.

Bởi vì vô luận là dùng mắt thường xem xét, còn là dụng thần niệm quét dò xét, bọn hẩn đều phân biệt không xuất ra những thứ này Mộc Dịch thiệt giả, nói một cách khác, bất kỳ một cái nào đều có thể là thật thân!

Nếu như tại sinh tử đánh nhau lúc, gặp được đối thủ như vậy, đó chính là một kiện thập phần chuyện đáng sợ!

Đan sĩ họ Cù sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, càng ngày càng khiếp sợ.

Mười cái Mộc Dịch, đem đan sĩ họ Cù vây vào giữa, sau đó đồng thời tế ra Nguyên Hỏa Kiếm, từ bốn phương tám hướng hướng đan sĩ họ Cù chém tới.

Đan sĩ họ Cù trong lòng thất kinh, thẳng đến lúc này, hẩn vẫn đang không cách nào phân biệt thiệt giả!

Lúc này, hẳn chỉ có thể đem Thiên Hỏa hồ lô hóa thành hơn một trượng lớn nhỏ, tế trước người, đồng thời hẳn còn không cam lòng đánh ra một đường cực kỳ hung mãnh Hỏa Long, công hướng về phía Mộc Dịch lúc ban đầu vị trí.

Bị Hỏa Long công kích Mộc Dịch, lập tức hóa thành chút điểm hỏa quang tán loạn ra; mà hơn mười chuỗi Nguyên Hỏa Kiếm ở bên trong, tuyệt đại bộ phận đều bị Thiên Hỏa hồ lô hoặc đan sĩ họ Cù hộ thể quyền lửa chỗ ngăn cản, đồng dạng tán loạn ra; chỉ có một thanh Nguyên Hỏa Kiếm, đâm rách quyền lửa, từ đan sĩ họ Cù sau bên cạnh phương hướng sát nhập trong đó!

Kiếm này cách đan sĩ họ Cù sau lưng ngoài hai trượng dừng lại, sau đó bị Mộc Dịch thu hồi.

Còn lại "Mộc Dịch" cũng nhao nhao hóa thành một sợi ánh lửa, bay vào Mộc Dịch trong cơ thể.

Đột nhiên đối mặt chiêu này, bình thường đan sĩ rất khó ứng đối, phân không xuất ra địch nhân thiệt giả, tựa giống với là ở đồng thời cùng nhiều địch nhân tác chiến, tự nhiên sâu sắc chịu thiệt.

"Mộc đạo hữu huyền thuật cao minh, Cù mỗ bội phục! Trận này là Cù mỗ thua." Đan sĩ họ Cù cũng là dứt khoát, lập tức chấp tay nhận thức cảm.

"Tại hạ thắng mưu lợi, đa tạ rồi!" Mộc Dịch khẽ cười nói.

Mộc Dịch thắng được, khiến mọi người cũng là có chút kinh ngạc, một bên Vô Dục chân nhân, không khỏi nhiều đánh giá Mộc Dịch vài lần.

"Tốt rồi, vòng thứ nhất đã chấm dứt, chúng ta có một chút liên ngừng lại, không bị thương hòa khí, cũng không có hao phí bao nhiêu pháp lực, sẽ không lại nghỉ ngơi, tiếp tục bắt đầu đợt thứ hai đi!" Hắc Tử chân nhân nói

ra, hẳn đã bị đào thải, nhưng vẫn là rất hy vọng mắt thấy tỷ thí tiếp tục tiến hành.

Mặc dù chỉ là một chiêu, nhưng đều là đan sĩ cấp bậc sở trường thần thông, mỗi cái đều không phải chuyện đùa, mặc dù là những thứ này đan sĩ bản thân, cũng rất khó kiến thức đến.

Hắc Tử chân nhân chứa cười nói: "Bản chân nhân có một đề nghị, không thể tiếp tục dùng trên nghị luận sử dụng chiêu số, phải thay đổi một đổi, khiến ta các loại mở rộng tầm mắt!"

"Đúng vậy, chân nhân đề nghị rất tốt! Lão phu thập phần đồng ý!" Vô Dục chân nhân lập tức phụ họa.

"Đúng vậy a! Như vậy không còn gì tốt hơn rồi!" Thanh Cốc đạo nhân các loại năm sáu người đều đồng ý.

"Vương thí chủ, người thấy thế nào?" Hoảng An đại sư chứa cười nói.

Vương Nhược Phong mỉm cười: "Tại hạ cũng không phải chú ý, nếu như chư vị đạo hữu thịnh tình không thể chối từ, chúng ta liền tuân từ quy tắc này đi. Đại sư ý như thế nào?"

Hoảng An đại sư nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Lạc Ngân Sa đương nhiên không phản đối, nàng vừa rồi liền Pháp bảo cũng không có dùng, chỉ dùng một loại Cổ Trùng liền đơn giản chiến thắng, nàng lúc đầu vốn cũng không ý định tiếp tục sử dụng một chiêu này.

Tất cả mọi người đồng ý, Mộc Dịch mặc dù không quá tình nguyện, nhưng cũng chỉ có thể đáp ứng.

Lập tức, nên Vương Nhược Phong cùng Hoảng An đại sư tỷ thí.

Hai người lúc trước một trận trong đều tể ra bốn mạng Pháp bảo, lúc này đều không thể lại dùng. Mặt khác, Vương Nhược Phong vận dụng Phong độn thuật, lúc này cũng không cho phép thi triển đi ra.

Mộc Dịch cũng rất có hứng thú, nhìn xem tại đây chút ít quy tắc hạn chế xuống, hai người biết sử dụng loại nào thần thông!

Hoảng An đại sư ở giữa không trung khoanh chân mà ngồi, mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, rõ ràng bày ra ngồi thiền tư thế.

Trên người hần áo cà sa trong tơ vàng dần dần sáng lên, tản mát ra một hời kim quang, đem quanh người hần bao ở trong đó, tình cảnh này, giống như Kim Phật hàng lâm.

"A di đà phật!" Theo một tiếng cao vút phật hiệu vang lên, Hoảng An đại sư chấp tay hành lễ, dùng sức vỗ.

Lập tức, một cỗ vô biên sóng khí từ hần song chưởng trong lao ra, khí thể chi tràn đầy, bài sơn đảo hải, đem cái này phòng luyện công mặt đất đều chấn ra từng đạo khe hở.

"Bàn Nhược thần chưởng!" Thanh Cốc đạo nhân sắc mặt biến hóa thì thào nói ra: "Cái này lão con lừa trọc, rút cuộc đem cái này thần thông đã luyện thành, rõ ràng đều không có đối lão đạo lộ ra may mắn!"

Mọi người biết rõ Thanh Cốc đạo nhân cùng Hoảng An đại sư giao tình không phải là nông cạn, liền hần cũng không biết, đủ thấy Hoảng An đại sư đem này thần thông coi là áp trục thủ đoạn.

Đối mặt cái này tràn đầy vô biên sóng khí, không thể thi triển Phong độn thuật Vương Nhược Phong tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể chính diện nghênh đón.

Chỉ thấy Vương Nhược Phong tối đề xuất một hơi, quanh thân lập tức gió táp đột khởi, gào thét bắt đầu khởi động.

Lập tức, hắc đơn chương dựng thẳng lên, như là bảo kiếm bình thường, lẳng không hướng khí này sóng một trăm!

Lập tức một tiếng vang thật lớn truyền ra, một đường lẳng lệ ác liệt vô cùng kiếm khí, vậy mà trực tiếp đem cái này vô biên sóng khí chém ra, cũng một phân thành hai, kiếm khí như là lưỡi dao sắc bén, đem mặt đất chém ra một đường dài chừng mười trượng lỗ hổng, đồng thời bay thẳng Hoảng An đại sư mà đến!

Hoảng An đại sư sắc mặt trầm xuống, vội vàng song chương lần nữa vỗ, một cỗ sóng khí cuốn ra, đem kiếm khí uy lực còn lại hóa giải.

"Thân kiếm thuật, nhân kiếm hợp nhất! Không cần sử dụng kiếm, liền có thể thi triển ra lẳng lệ ác liệt kiếm ý! Nguyên lai Vương đạo hữu không chỉ có là tu luyện Phong thuộc tính công pháp kỳ tài, còn là một gã sử dụng kiếm cao thủ!" Thanh Cốc đạo nhân chắc chắc cảm thán, hiện tại hắc cảm thấy, bản thân bại bởi Vương Nhược Phong, tuyệt không oan uổng.

"Lão tăng bị ép triển khai đệ nhị chiêu, dĩ nhiên thua! Vương thí chủ tuổi còn trẻ, rồi lại thần thông bất phàm, lão tăng bội phục!" Hoảng An đại sư đứng dậy thi lễ, có chút thất lạc lui sang một bên.

Mặc cho ai khổ tu nhiều năm thần thông, rõ ràng bị trẻ tuổi hậu bối dễ dàng một chiêu phá giải, tâm tình cũng sẽ không tốt hơn, Hoảng An đại sư có thể坦然 nhiên nhận thua, đã coi như là lòng mang như cốc rồi.

Bởi như vậy, Vương Nhược Phong đã trước tiên tiến nhập trận chung kết, chờ đợi Mộc Dịch cùng Lạc Ngân Sa giữa quyết ra người thắng, hướng hắc khiêu chiến.

"Mộc đạo hữu, ta và ngươi còn cần tỷ thí sao ? Chỉ sợ ta và ngươi cũng không phải Vương đạo hữu đối thủ!" Lạc Ngân Sa mỉm cười nói.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 267: Minh Chủ Chi Tranh (Hạ)

Mộc Dịch nghe vậy cầu còn không được, hắn cũng không muốn lại hiển lộ biểu lộ thủ đoạn gì. . .

"Như thế rất tốt, tại hạ lúc đầu vốn là có chút ít kỹ cùn, đang lo không cách nào ứng đối, còn là không muốn tỷ thí cho thỏa đáng." Mộc Dịch chứa cười nói.

Hác Tử chân nhân vội vàng khuyên nhủ: "Như vậy sao được! Chúng ta còn muốn lãnh hội Lạc tiên tử cùng Mộc đạo hữu thần thông cao siêu, cơ hội khó được, làm sao có thể bỏ qua!"

Thanh Cốc đạo nhân cũng nói: "Đúng vậy a, có lẽ Vương đạo hữu đã không có cường đại hơn thần thông rồi, Lạc tiên tử cùng Mộc đạo hữu cũng không phải là không có cơ hội, há nhưng đơn giản buông tha cho!"

"Mộc đạo hữu, xem ra ta và người không cách nào tránh thoát!" Lạc Ngân Sa mỉm cười, ý đã có biến hóa.

Mộc Dịch rồi lại lắc đầu liên tục, một bộ không muốn ra tay, ý định buông tha bộ dạng.

Đan sĩ họ Cù vào lúc này nói ra: "Mộc đạo hữu quá khiêm nhượng đi! Theo Cù mỗ biết, Mộc đạo hữu tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, đạt tới Kim Đan tu vi về sau, có thể triệu hồi ra một tia Tiên Linh hỏa hồn, uy lực cực kỳ cường đại! Một số năm trước, Hoàng Môn một vị đại nhân vật chính là bằng vào này thần thông hầu như thống lĩnh Thiên Đảo quốc tu tiên giới!"

Mộc Dịch trong lòng rùng mình: "Cái này đan sĩ họ Cù, ngược lại là đối 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 có chút hiểu rõ, hơn phân nửa là từ Trấn Hải Tông bên trong truyền lưu thượng cổ điển tịch trong đã được biết đến không ít tin tức."

Hắn nào biết đâu, rất nhiều năm trước, cái này đan sĩ họ Cù Thái sư tổ, chính là đã chết tại 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 phía dưới! Vì vậy nghe nói 《 Thánh Hỏa Chân Quyết 》 tái hiện tu tiên giới về sau, đan sĩ họ Cù đối Mộc Dịch liền có hơn vài phần tâm tư.

"Thật sao ?" Lạc Ngân Sa lập tức có vài phần hiếu kỳ, nàng tự nhiên cười nói nói: "Nguyên lai Mộc đạo hữu thâm tàng bất lộ! Không biết Mộc đạo hữu là trời sinh tính ít xuất hiện, còn là khinh thường cùng tiểu nữ động thủ ? Mộc đạo hữu liền cùng bọn ta luận bàn lúc, cũng không muốn hiển lộ thực lực, ngày đó đối mặt yêu kiếp, chỉ sợ cũng sẽ không đem hết toàn lực, nhất định có chỗ giữ lại!"

"Tại hạ không phải là ý tứ này!" Mộc Dịch nhượng mày, Lạc Ngân Sa bỗng nhiên cải biến chủ ý, đan sĩ họ Cù càng là nói thẳng phá công pháp của hắn thần thông, khiến hắn không thể không ra tay tỷ thí.

"Nếu như Lạc tiên tử cùng các vị đạo hữu đều muốn cầu tỷ thí, tại hạ đành phải bêu xấu!" Mộc Dịch bình tĩnh nói.

"Tốt lắm, tiểu nữ có cơ hội lĩnh giáo Mộc đạo hữu thần thông, hao phí một ít Cổ Trùng cũng thập phần đáng giá." Lạc Ngân Sa cười nói: "Không biết Mộc đạo hữu định dùng thần thông gì, Cù đạo hữu theo như lời Tiên Linh hỏa hồn, chẳng lẽ Mộc đạo hữu ý định vẫn giấu kín không dùng, lưu lại ứng đối Vương đạo hữu sao ?"

Mộc Dịch thoải mái nói: "Nếu như Cù đạo hữu đã nói toạc ra, tại hạ liền đem hỏa hồn chi thuật này tế ra, kính xin các vị đạo hữu chỉ ra chỗ sai."

"Như thế rất tốt!" Lạc Ngân Sa hài lòng nhẹ gật đầu, tại nàng xem, cái này hơn phân nửa là Mộc Dịch cường đại nhất thần thông.

Hai người lúc này đi vào phòng luyện công chỗ giữa, song phương lần nhau thi lễ về sau, Mộc Dịch bắt đầu vận chuyển đan điền chân nguyên.

Một đám đan hỏa, từ hắc trong kim đan hút ra, thông qua Mộc Dịch miệng, bay ra bên ngoài cơ thể.

Cái này sợi đan hỏa, là Mộc Dịch bản thân tu luyện sau cùng tinh túy hỏa diễm, độc nhất vô nhị.

Dan hỏa vừa ra, chung quanh thiên địa nguyên khí, giống như đã bị cảm ứng bình thường, nhao nhao hướng cái này đoàn lớn chừng quả dấm đan hỏa dũng mãnh lao tới, trong chốc lát, đan hỏa cường tráng lớn thêm không ít, hình thái cũng đang dần dần phát sinh biến hóa.

Chỉ chốc lát sau, một cái hỏa cầm xuất hiện ở mọi người trước mắt, cái này chỉ hỏa cầm bề ngoài thoạt nhìn giống như một cái tiên hạc, nhưng cũng chỉ có một chân, đầu của nó cùng lông vũ chi tiết, tương đối mơ hồ không rõ, nhìn qua cũng biết là một đoàn phi cầm hình dáng hỏa diễm, cũng không có trông rất sống động cảm giác.

Bất quá, cái này chỉ một chân hỏa cầm há miệng khê hấp, nhất thời làm phòng luyện công bên trong thay đổi bất ngờ.

Phòng luyện công bên trong thiên địa nguyên khí, như vòng xoáy bình thường điên cuồng trào vào hỏa cầm trong miệng, Mộc Dịch trong cơ thể chân nguyên, cũng đại lượng chui vào trong đó; đã liên đan sĩ họ Cù đám người, cũng rõ ràng cảm giác được trong cơ thể chân nguyên rục rịch!

Mọi người kinh hãi, vội vàng cố thủ đan điền, không cho chân nguyên bỏ trốn.

Cái này một cái thiên địa chân nguyên hút vào về sau, hỏa cầm toả ra khí tức, trở nên tương đối đáng sợ, nó một chân chỗ đứng chỗ, phạm vi hơn một trượng bên trong cứng rắn mặt đá, đã triệt để hòa tan.

"Quả nhiên là Tiên Linh hỏa hồn, rõ ràng có thể chứa nạp mạnh như thế kinh phong hỏa nguyên khí!" Đan sĩ họ Cù sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, hôm nay Mộc Dịch còn là Kim Đan kỳ tu vi, nếu để cho hắn tu vi tiếp tục gia tăng, lửa này hồn còn đem càng ngày càng lớn mạnh!

Chiêu này hỏa hồn tể, là Mộc Dịch tiến giai đan sĩ sau mà bắt đầu tu luyện thần thông, nhưng thẳng đến hơn một năm trước, mới rút cuộc sơ bộ nắm giữ, cũng là 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 Kim Đan kỳ công pháp ở bên trong, cường đại nhất một loại thần thông.

Mộc Dịch đã tu tiên, lại tu thần, ngoại trừ luyện hóa Kim Đan bên ngoài, còn có một thân Nguyên Mạch Kỳ thần mạch tu vi, tương ứng thủ đoạn tự nhiên cũng so với bình thường Tu tiên giả phong phú không ít; mà lửa này hồn tể, không coi vào đâu không tầm thường bí mật, uy lực cũng không tầm thường, nếu như bị đan sĩ họ Cù nói toạc ra, Mộc Dịch liền dứt khoát đem dùng ra.

Nãy giờ không nói gì Lưu lão đầu, lúc này lại bỗng nhiên mở miệng, hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn cái kia một chân hỏa cầm một hồi, nói ra: "Theo lão hủ biết, hỏa thuộc tính tiên linh ở bên trong, lúc thuộc Tam Túc Kim Ô vì mạnh nhất tiên linh! Trong truyền thuyết, bầu trời Thái Dương, chính là Tam Túc Kim Ô biến thành, là thiên hạ hỏa căn nguyên. Mà Mộc đạo hữu tể ra Tiên Linh hỏa hồn, tựa hồ là một loại gọi là Tất Phương hung linh!"

"Lão hủ từng tại một quyển thượng cổ điển tịch trông được đến, Tất Phương là hỏa tai ương sao, đến mức, nhất định có hoả hoạn phát sinh. Đương nhiên, những thứ này chỉ là không hề căn cứ nghe đồn, lão hủ chỉ là

muốn nhắc nhở Mộc đạo hữu, cái này thần thông chỉ sợ có chút kỳ quặc, đạo hữu tu hành lúc nhớ lấy cẩn thận, không muốn tẩu hỏa nhập ma."

"Đa tạ Lưu đạo hữu!" Mộc Dịch mỉm cười, cái gì ngôi sao tai họa lời nói, hắn nhưng sẽ không để ở trong lòng, khi hắn xem ra, đây bất quá là một đám tinh thuần hỏa chân nguyên, mình có thể hoàn toàn đem thao túng.

Mộc Dịch tế ra Tất Phương hỏa hồn về sau, Lạc tiên tử cũng tế ra tương ứng thần thông.

Nàng duỗi ngón tại chính mình chỗ mi tâm một chút, thậm chí có bảy tám đạo màu lam Tinh Quang từ nay về sau chỗ bay ra, biến thành bảy tám chỉ hào quang hoa mỹ hạt gạo đại giáp trùng.

"Bốn mạng cổ!" Mộc Dịch trong lòng rùng mình!

Hắn từng nghe nói, Miêu Cương quốc đẳng cấp cao Tu tiên giả, có thể đem Cổ Trùng thả tại trong cơ thể mình đào tạo, dùng bản thân chân nguyên cung cấp nuôi dưỡng, dài này đã lâu về sau, những thứ này Cổ Trùng bị đã trở thành bốn mạng của bọn hắn cổ, Cổ Trùng có thể thay chủ nhân hấp thu thiên địa nguyên khí, còn có thể thi triển ra có chút mạnh mẽ đại thần thông; nhưng bốn mạng cổ nếu là có cái gì sơ xuất, chủ nhân cũng muốn đã bị thật lớn liên quan đến, tu vi giảm nhiều là tránh không khỏi!

Cái này bảy tám chỉ Cổ Trùng, riêng phần mình há miệng khế hấp, lập tức đem chung quanh tinh tú thủy nguyên khí hút vào trong cơ thể; nơi này là biển rộng mênh mông trong một tòa hành cung, thủy nguyên khí vô cùng nhất sung túc, trong nháy mắt, những thứ này Cổ Trùng rõ ràng ngay tại hút vào đại lượng Thủy chân nguyên về sau, từng con một biến thành lớn nhỏ cỡ nắm tay, mặt ngoài màu lam giáp xác phát ra một tầng hoa mỹ hào quang, hơi mờ mỏng cánh lên, còn phát ra lốm đốm ánh sáng màu lam, hết sức tốt nhìn.

"Tốt!" Hác Tử chân nhân đám người lớn tiếng khen.

Thiên Nhất cư sĩ nghĩ tới những thứ này năm đấm lớn Cổ Trùng, đều là từ Lạc Ngân Sa như vậy khả nhân nhi mi tâm trong bay ra ngoài đấy, lập tức có chút sồn hết cả gai ốc, cái này âm thanh "Tốt" chữ, hẳn tuy rằng cũng cùng theo nói, nhưng cũng không thể nào vang dội.

Tại Lạc Ngân Sa điều khiển xuống, những thứ này Cổ Trùng đồng thời há miệng một phun, lập tức có bảy tám đạo cực kỳ dày đặc màu lam cột sáng kích xạ mà ra, hướng Mộc Dịch tế ra Tất Phương hỏa hồn đánh tới.

Tất Phương hỏa hồn há miệng một phun, cũng là một đường cực thô hỏa trụ phun ra.

Hỏa trụ những nơi đi qua, phạm vi mười trượng bên trong mặt đá, cũng đã triệt để hòa tan.

Chế tạo gian phòng này phòng luyện công vật liệu bằng đá, cũng không phải bình thường mặt hàng, giá trị xa xỉ, hôm nay hao tổn một ít, Hác Tử chân nhân rồi lại không có bao nhiêu đau lòng, so sánh dưới, loại này đại biểu yêu hải Nhân tộc tu tiên giới tối cao tăng thứ tỷ thí, càng thêm khó gặp.

Hỏa trụ cùng ánh sáng màu lam gặp nhau, lập tức Ầm tiếng vang lên, cái kia chút ít ánh sáng màu lam chỉ cùng hỏa trụ giao phong giữ lẫn nhau chỉ chốc lát, liền ngăn cản không nổi, nhao nhao tán loạn biến mất.

Hỏa trụ uy năng cũng giảm bớt không ít, nhưng tóm lại vẫn còn.

Lạc Ngân Sa sắc mặt biến hóa, nàng đôi mi thanh tú cau lại, có chút kinh ngạc.

Nhưng lập tức, nàng liền đáng tươi cười mở ra, thập phần dứt khoát nói ra: "Ha ha, Mộc đạo hữu hỏa hồn, quả nhiên không giống bình thường, tiểu

nữ không địch lại, cam bái hạ phong!"

Mộc Dịch đem hỏa hồn vừa thu lại, chấp tay nói: "Đa tạ! Lạc tiên tử yêu quý bốn mạng Cổ Trùng, không dám đem hết toàn lực, nếu không thắng bại vẫn là khó nói."

Nghe đồn Miêu Cương bảy mươi hai cổ, từng cái đều có mạnh mẽ đại thần thông. Lạc tiên tử thân là Miêu Cương thánh nữ, nhất định còn có thật nhiều cổ thuật chưa từng thi triển đi ra; mà bốn mạng của nàng cổ, khẳng định cũng xa không chỉ cái này một loại ánh sáng màu lam thần thông.

Chỉ là sợ bốn mạng cổ tại giao phong trong đã bị tổn thương, vì vậy Lạc tiên tử không dám vận dụng bốn mạng cổ trực tiếp cùng Mộc Dịch tế ra Tất Phương hỏa hồn giao phong, mà chỉ là xa xa phun ra một ít ánh sáng màu lam. Từ nơi này chút ít Cổ Trùng cái kia đặc thù giáp xác đến xem, những thứ này Cổ Trùng lực phòng ngự cũng nhất định thập phần không tầm thường, nếu là trực tiếp vận dụng Cổ Trùng bản thể, Mộc Dịch Tất Phương hỏa hồn, chưa hẳn có thể chiếm được tiện nghi.

"Vô luận như thế nào, Mộc đạo hữu đích xác là chiếm cứ một ít thượng phong, chúc mừng Mộc đạo hữu!" Hác Tử chân nhân lớn tiếng khen.

Vừa rồi một chiêu này giao phong, tuy rằng không lâu sau, nhưng song phương phóng xuất ra tràn đầy chân nguyên, đều là tương đối dày đặc, ánh sáng màu lam cùng hỏa trụ lẫn nhau hóa giải uy năng lúc, hướng bốn phía bức bách ra cường đại khí tức, bọn hắn những thứ này đan sĩ đều cảm ứng thập phần rõ ràng.

Lưu lão đầu cảm thán nói: "Bởi như vậy, chính là Vương đạo hữu cùng Mộc đạo hữu hai người nhất quyết cao thấp! Chắc chắn, hiện tại quả nhiên là người trẻ tuổi thiên hạ, chúng ta đám này lão già khom, đã lạc ngũ!"

Hậu sinh khả ỷ! Ai có thể nghĩ đến, lúc trước Hàn Nha Đảo trên hai cái phạm nhân đệ tử, hôm nay lại kề vai sát cánh trở thành toàn bộ yêu hải

Nhân tộc cao cấp nhất tồn tại!

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong nhìn nhau cười cười, hai người hội sư trận chung kết, đây không thể nghi ngờ là lý tưởng nhất kết quả.

"Mộc đạo hữu, nên chúng ta luận bàn một chút, vừa vặn, ta và người từ bước vào tu tiên giới đến nay, còn chưa bao giờ chính thức giao thủ!" Vương Nhược Phong mỉm cười.

"Đúng vậy a, đây là người ta lần thứ nhất đấu pháp!" Mộc Dịch mỉm cười nhẹ gật đầu, thần sắc nhẹ nhõm.

Hai người nhẹ nhàng tại buồng luyện công chỗ giữa giữa không trung, cách nhau hơn trăm trượng .

Còn lại mọi người, cũng đều hết sức chăm chú nhìn chăm chăm vào hai người, người nào cũng không muốn bỏ qua trận này ý nghĩa trọng đại tỷ thí.

Thắng được một phương, đem sẽ trở thành cái mảnh này biển rộng mênh mông trong mấy lấy hàng tỉ Nhân tộc thủ lĩnh, tên của hắn, chắc chắn vì điển tịch ghi chép, tán dương đời sau, nghìn năm không quên!

"Mời!"

"Mời!"

Mộc Dịch, Vương Nhược Phong lẫn nhau thi lễ, tỷ thí chợt bắt đầu!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 268: Tu Tiên Liên Minh

Vương Nhược Phong tỉ lệ động thủ trước, hắt hai tay áo vung lên, liền có một cỗ vòi rồng đem bản thân bao bọc. . .

Vòi rồng điên cuồng hút vào Vương Nhược Phong trong cơ thể chân nguyên, vòi rồng xoay tròn tốc độ càng lúc càng nhanh.

Nhưng một hai cái hô hấp về sau, vòi rồng tốc độ lại thời gian dần trôi qua chậm lại, cuối cùng, vòi rồng ngừng lại, cũng hóa thành vài vô hình gió mát tiêu tán, mà vòi rồng trong Vương Nhược Phong, rồi lại lẳng không đã mất đi tung tích.

"Phong Ẩn Thuật!"

Mọi người lập tức đều hiểu được.

Cái này cũng không tính là rất khó thi triển pháp thuật, trên thực tế, không chỉ có ở đây Lưu lão đầu cùng Thanh Cốc đạo nhân đều nắm giữ loại này thần thông, đã liên rất nhiều Phong thuộc tính công pháp tu sĩ, cũng có thể thi triển đi ra.

Bất quá, đồng dạng pháp thuật, thi triển ra hiệu quả, rồi lại bởi vì người mà khác.

Tu sĩ thi triển Phong Ẩn Thuật, bình thường chỉ có thể giấu giếm được cái kia chút ít tu đồ; đan sĩ thi triển Phong Ẩn Thuật, nhưng lại ngay cả Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ cũng khó khăn lấy nhìn ra kẻ hở.

Nhưng mà, muốn bằng Phong Ấn Thuật tại cùng cảnh giới Tu tiên giả trước mặt ẩn nấp thân hình, liền rất khó làm được.

Tối thiểu nhất yêu cầu, cũng là thi triển Phong Ấn Thuật người, pháp lực cực kỳ dày đặc, vượt xa cùng giai Tu tiên giả!

Mà nếu muốn giấu giếm được nhiều người hoá nhân kim tinh đan sĩ, không chỉ có là pháp lực thâm hậu, hơn nữa đối Phong thuộc tính nguyên khí khổng chế lên, còn muốn đạt tới như lửa thuần thanh cực cao cảnh giới.

Vì vậy, bình thường cùng giai đan sĩ tỷ thí lúc, Phong thuộc tính công pháp Tu tiên giả, bình thường cũng sẽ không hao phí pháp lực sử dụng Phong Ấn Thuật.

Nhưng mà, Vương Nhược Phong rồi lại dùng, hơn nữa là tại đây trong trận chung kết.

Tất cả mọi người là hơi sửng sờ, có chút kinh ngạc.

Nhưng mà sau một khắc, kinh ngạc của của bọn hắn biểu hiện, đối liên hồi không ít!

Bởi vì, khi bọn hắn dụng thần niệm dùng mắt thường cẩn thận điều tra cảm ứng, đều không có phát hiện Vương Nhược Phong tung tích!

"Hắn thực biến mất rồi!" Thanh Cốc đạo nhân mặt như màu đất, lắc đầu liên tục, không thể tin được trước mắt một màn.

Còn có mấy người, cũng là hít sâu một hơi, thậm chí có người mơ hồ cảm thấy sợ hãi!

Cùng giai tồn tại, vậy mà có thể tại trước mắt mình hư không tiêu thất! Nếu như đó là địch nhân, bản thân chỉ sợ liền chết như thế nào cũng không biết!

Mộc Dịch cũng là chấn động, hắn cùng với Vương Nhược Phong bất quá hơn trăm trượng, so với những người khác thêm gần, rồi lại cũng không có phát hiện kẻ hở.

Hắn dùng thần niệm cẩn thận tìm hiểu chung quanh, không có phát hiện khí tức dấu hiệu biến hóa.

Ở vào hiệu kỳ, Mộc Dịch tâm niệm vừa động, hai cái đồng tử trên bỗng nhiên dần hiện ra một mảnh nhàn nhạt kim mang.

Cái này kim mang lóe lên tức thì, chính sợ hãi thán phục tại Vương Nhược Phong "Hành động vĩ đại" mọi người, căn bản không có chú ý tới Mộc Dịch cái này rất nhỏ biến hóa.

Nhưng mà, chính là mượn nhờ Âm Dương Thần Mục cái này trong chớp mắt, Mộc Dịch rốt cuộc chứng kiến, Vương Nhược Phong nhàn nhạt thân hình, ngay tại vị trí trước kia hơn mười trượng bên ngoài, trên người hắn tựa hồ còn khoác một kiện trong suốt áo choàng, chính mỉm cười nhìn mình, sắc mặt có chút đặc ý.

"Thì ra là thế! Hắn còn có khác bảo vật, rồi lại mượn nhờ Phong Ấn Thuật đồng loạt thi triển, làm cho người ta khó có thể cân nhắc." Mộc Dịch trong lòng mỉm cười, "Lại không biết hắn là như thế nào lấy được cơ duyên, rõ ràng cho tới bậc này hiếm thấy ẩn thân Pháp bảo!"

Mộc Dịch bất động thần sắc, ánh mắt lại chuyển hướng về phía nơi đó; một lát sau, hắn chớp tay nói ra: "Tại hạ nhìn không ra Vương đạo hữu ẩn nấp chi thuật, không cần động thủ, đã thua!"

Hoàn toàn chính xác, nếu như ngay cả vị trí của đối phương cũng không biết, thì như thế nào động thủ? Vì vậy Mộc Dịch nhận thua, cũng không có làm cho người ta cảm thấy bất ngờ.

"Ha ha, đa tạ rồi! Ta rốt cuộc thắng ngươi một lần!" Vương Nhược Phong tiếng cười ở giữa không trung truyền đến, ngay sau đó, chỗ cũ lẳng không xoáy lên một hồi vòi rồng, Vương Nhược Phong thân hình, cũng theo cái này vòi rồng cùng nhau hiển hiện.

Đương nhiên, món đồ trong suốt áo choàng, đã bị hăn mượn cơ hội thu hồi.

Hác Tử chân nhân nghiêm mặt nói ra: "Vương đạo hữu thần thông cao minh, khiến ta các loại mở rộng tầm mắt, tâm phục khẩu phục! Cái này linh tụ vị trí, lúc do Vương đạo hữu đảm đương, tin tưởng cũng không có người cầm có dị nghị!"

Tất cả mọi người không có phản đối, vài ngày đều là miệng ra khen ngợi ủng hộ nói như vậy.

Liên tiếp ba trận, Vương Nhược Phong thể hiện ra thần thông, đều có chút khó tin, vô luận là xuất quỷ nhập thần Phong độn thuật, còn là nhân kiếm hợp nhất cường đại kiếm thuật tạo nghệ, cùng với cái này kinh thể hải tặc ẩn nấp thủ đoạn, đều là phổ thông đan sĩ không cách nào ứng phó mạnh mẽ đại thủ đoạn!

Tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật, những thứ này đan sĩ, ngày thường hoặc là ít xuất hiện tu hành, hoặc là cắt cứ một phương, không ai phục ai, nhưng hôm nay kiến thức đến thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn, cũng không khỏi không phục!

"Quân tử chi phong, thực lực siêu quần cũng không độc bá nhất phương; thân chức vị cao lại có thể tâm hệ thiên hạ, phần này khí khái, tiểu nữ khâm phục cực kỳ!" Lạc Ngân Sa lớn tiếng khen, không che giấu chút nào bản thân đối Vương Nhược Phong hảo cảm, đưa tới Thiên Nhất cư sĩ mãnh liệt đổ kị, nhưng hăn bức bách tại Vương Nhược Phong thực lực, cũng không dám phát tác.

Vương Nhược Phong mỉm cười, nói ra: "Nhận được chư vị đạo hữu quá yêu, tại hạ từ chối thì bất kính, liền đảm nhiệm chúng ta biến rộng các nước tu tiên giới liên minh Minh chủ! Chúng ta tạo thành tu tiên liên minh, cùng chống chọi với yêu kiếp!"

"Bất quá, bốn minh chủ lực lượng một người có hạn, còn cần các vị đồng đạo to lớn ủng hộ! Để cho tiện làm việc, bốn minh chủ mời ra Hoảng An đại sư, Lạc tiên tử, cùng Mộc đạo hữu ba người, đảm nhiệm tu tiên liên minh Phó minh chủ, hiệp trợ bốn minh chủ cùng một chỗ chỉ huy đánh lui yêu kiếp sự tình."

Ba người này, phân biệt đến từ Ô Thủy Quốc, Miêu Cường quốc cùng Thiên Đảo quốc, hơn nữa tất cả từ thực lực cũng là xa xỉ, tại vừa rồi trong tỉ thí, đều ít nhất tiến nhập đợt thứ hai, tại các quốc gia trong tu tiên giới cũng rất có địa vị, tự nhiên không có tranh luận.

Mọi người lẫn nhau chấp tay chúc mừng, biểu hiện ra một mảnh tường hòa bầu không khí.

Đối đời sau ảnh hưởng khá xa yêu hải Nhân tộc tu tiên liên minh, ở nơi này hơn mười người tiếng cười nói trong ra đời. Oanh oanh liệt liệt yêu kiếp cuộc chiến, liền từ nơi này thời khắc bắt đầu, dần dần kéo ra mở màn.

Quân tử chi phong Vương Nhược Phong đại danh, từ nay về sau vang rền cái mảnh này tu tiên giới tất cả hẻo lánh.

Những thứ này đan sĩ, tại Kim Ngọc Cung bên trong ngân ngơ chính là một cái nhiều thán. Bọn hãn sau đó kỹ càng thảo luận các loại liên thủ công việc, bình phán các loại thủ đoạn khả thi cùng yêu kiếp trong khả năng đối mặt uy hiếp.

Đều là người mang đại thần thông đan sĩ, đưa ra ý tưởng, tự nhiên cũng là to lớn cực kỳ, cái gì di sơn đảo hải, tu kiến rãnh trời, thậm chí đem một

mảnh biển rộng chặn ngang cắt đứt, đều không phải là không được hoàn thành hành động vĩ đại!

Hơn một tháng sau, mọi người rốt cuộc thương nghị hoàn tất, chế định thân thể to lớn liên thủ phương châm:

Thứ nhất, hướng tu tiên giới tuyên bố tu tiên liên minh thành lập tin tức; yêu cầu kể từ hôm nay thẳng đến yêu kiếp chấm dứt, tu tiên liên minh trong phạm vi, đều không cho phép lấy bất luận cái gì lý do phát sinh chiến loạn cùng xung đột, người vi phạm trừng phạt nghiêm khắc;

Đại nạn trước mắt, nên nhất trí đối ngoại, không thể nội đấu lộn xộn.

Thứ hai, vứt bỏ đảo nhỏ, thủ đại đảo, từ ngày hôm nay, động viên nhân gian cùng tu tiên giới, từ xa xôi đảo nhỏ dần dần hướng đại đảo tụ tập, tập trung lực lượng, đối có thể ứng đối yêu kiếp; bởi vì liên lụy vô số phạm nhân, điểm này cần không ít thời gian. Bất quá nhân gian trên thực tế cũng không chế tại tu tiên giới trong tay, vì vậy chỉ cần tu tiên giới có đầy đủ quyết tâm, ra lệnh một tiếng, vẫn có thể kỷ luật nghiêm minh.

Thứ ba, tại đối mặt yêu hải chỗ sâu tuyến ngoài cùng hải vực, cũng chính là Ô Thủy Quốc, Miêu Cương quốc cùng Thiên Đảo quốc giao giới địa phương, di sơn đảo hải, lãng không tu kiến ra từng đạo Vạn Lý Trường Thành, ngăn cản yêu kiếp chủ lực.

Điểm này, cũng là điểm trọng yếu nhất, lựa chọn sử dụng vị trí, trọn vẹn khiến mọi người nghiên cứu hơn nửa tháng.

Căn cứ dĩ vãng yêu kiếp trong Yêu thú qua lại vị trí, cùng với cái hải vực này địa hình phức tạp, rốt cuộc xác định một chỗ địa điểm, thông qua di sơn đảo hải, đem cái hải vực này lẻ tẻ hòn đảo toàn bộ dính liền đứng lên, tạo thành một đường thật dài phòng tuyến, đem đại bộ phận hải yêu ngăn cản tại bên ngoài.

Đây cũng không phải là một hai ngày liền có thể hoàn thành hành động vĩ đại, tu tiên giới đem đem hết toàn lực, phái ra đại lượng Tu tiên giả, cũng từ thế tục giới trong mộ tập hàng tỉ thanh tráng lao động, cùng chung kiến tạo.

Cũng may yêu kiếp cũng không phải lập tức liền bộc phát, điều này cũng cho bọn hắn vì thế chuẩn bị thời cơ.

Tu tiên liên minh thành lập, cùng với cùng chung ứng đối yêu kiếp cử động, không thể nghi ngờ tại biển rộng trong nhân tộc nhắc lên cực lớn phong ba, vô luận là Tu tiên giả, còn là phạm nhân, đều bị triệt để cuốn vào cuộc phong ba này bên trong, mỗi người lợi ích, đều hoặc nhiều hoặc ít đã xảy ra cải biến.

Cái gọi là đa nạn hưng bang, tại đây đại nạn trước mặt, tại tu tiên liên minh thống lĩnh xuống, tu tiên giới chưa từng có đoàn kết, đã liền tại các quốc gia trong tồn tại đã lâu, thâm căn cố đế Huyền Hoàng có khác, hoặc là môn phái chi tranh, thế gia mối thù, cũng tạm thời đã nhận được giảm bớt, trong lúc nhất thời hòa khí hoà thuận vui vẻ.

Không chỉ có là tu tiên giới, đã liền thế tục giới, cũng là chưa từng có cùng bình thường, chiến loạn mai danh ẩn tích, tuyệt đại bộ phận phạm nhân, đều dẫn thân vào tại di chuyển hoặc kiến tạo Vạn Lý Trường Thành trong cử động, ngẫu nhiên có một chút đầu sỏ cự kiêu, thừa cơ cắt cứ một phương, tự lập vì Vương, nhưng rất nhanh liền không hiểu thấu biến mất trên thế giới này.

Một khi tu tiên giới hạ quyết tâm tham dự trong đó, bất luận cái gì phạm nhân, đều không thể tới đối kháng!

Loại này cục diện xuống, vẫn có thể không đếm xỉa đến đấy, chỉ sợ chỉ có cái kia chút ít vẫn đang đối với cái này chẳng quan tâm thần bí đan sĩ.

Tu tiên liên minh thành lập thời điểm, chỉ có mười ba tên đan sĩ; nhưng mấy năm sau, theo tu tiên liên minh các đại cử động sinh động tiến hành, theo Vương Nhược Phong, Hoảng An đại sư đám người không ngừng khuyên bảo, đan sĩ nhân số một lần gia tăng đã đến hai mươi người.

Những thứ này đan sĩ phát hiện, liền cao như thế điều Vương Nhược Phong, đều không có đã bị "Cái gọi là đẳng cấp cao Yêu tộc giết chết", như vậy bọn hắn tựa hồ cũng không cần một mực giấu đầu giấu đuôi, đại khái có thể tại đây oanh oanh liệt liệt chống đỡ yêu hành động vĩ đại trong kiếm một chén canh.

Càng ngày càng nhiều đan sĩ, công nhiên xuất hiện ở các loại nơi phía dưới, cái này tại trước kia là không dám tưởng tượng cục diện.

...

Hàn Nha Đảo thuộc về quái gở đảo nhỏ, bị liệt là cần di chuyển rất nhiều đảo nhỏ một trong, người trên đảo chúng, thu thập đồ trâu báu nữ trang trang phục và đạo cụ, thừa lúc thiết thuyền lớn, tại hai gã Tu tiên giả hộ tống xuống, đi tới trên Trường Bình Đảo, tại ở trên đảo một chỗ xác định thôn xóm dàn xếp xuống.

Trong bọn họ đại đa số người, rất nhanh bị chiêu mộ đến đảo bên cạnh, xây dựng cao cao công sự phòng ngự.

Xây dựng công sự, bảo hộ chính là mình cùng người nhà an nguy, còn có thể dẫn tới coi như không tệ trả thù lao, hưởng ứng người rất nhiều.

Trường Bình đảo lớn nhất bên cảng phụ cận, cũng tu kiến nổi lên công sự, ngoại trừ cao cao tường thành bên ngoài, nơi đây còn dựng thẳng có một tòa trăm trượng cao tượng đá, đúng là Vương Nhược Phong bộ dáng.

Hàn Nha Đảo người lại tới đây, sẽ gặp tự hào vô cùng nói: "Nhìn, nghe nói vị này tiên sư đại nhân, cũng là đến từ Hàn Nha Đảo!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 269: Thầy Trò Gặp Lại

Khoảng cách hoang vắng quần đảo ở vào yêu hải Nhân tộc các nước bên ngoài hải vực, nơi đây quanh năm có Yêu thú qua lại, tại bảy tám năm trước, ngoại trừ ngẫu nhiên có đi săn hải yêu Tu tiên giả tới chỗ này mạo hiểm bên ngoài, có rất ít người loại ở chỗ này hoạt động.

Bất quá bảy tám năm sau hôm nay, nơi đây nhưng là địa phương náo nhiệt nhất, đầu người bắt đầu khởi động, hồi hải. Hàng tỉ phạm nhân tổng số vạn tên Tu tiên giả, đều trú đóng ở nơi này, chẳng phân biệt được ngày đêm kiến tạo từng tòa Vạn Lý Trường Thành, khắp nơi đều là một bức náo nhiệt mà bận rộn cảnh tượng.

Tại ở trung tâm một hòn đảo nhỏ lên, Thiên Đảo quốc Thiên Địa Môn một đám tu đồ, đang tại vài tên Trận Pháp Sư dưới sự chỉ huy, đem một mặt chừng hơn mười trượng lớn nhỏ đồ thẩm gương đồng, từ phi chu trên vận xuống, sắp đặt tại đá trên thành một chỗ.

Sắp đặt hoàn tất về sau, liền có vài tên Trận Pháp Sư tại phụ cận bố trí xuống trận pháp, cũng có một chút phạm nhân tại Tu tiên giả phân phó xuống, bắt đầu vây quanh cái này tòa cự đại gương đồng, tu kiến lên một tòa bình thường nhà đá.

Cái này hòn đảo nhỏ trên cao ngất trên tường đá, cùng loại nhà đá còn có hơn mười lúc giữa, mỗi một gian nhà đá phụ cận, đều bày ra trận pháp đặc biệt, cũng có chuyên gia trông coi.

Không bao lâu về sau, lại có một chiếc phi chu bay ở đây, phi chu trên có năm tên tu sĩ cùng hơn hai mươi tên đệ tử, còn có một kiện cao hơn mười

trượng bảo vật, bị buồm phủ ở.

Phi chu trên còn dựng thẳng có một mặt sâu sắc cờ xí, trên thuộc một cái "Tiên" chữ, đại biểu chiếc này phi chu thuộc về tu tiên liên minh —— tên gọi tắt "Tiên Minh" hết thấy, và lại chính đang thi hành trọng yếu nhiệm vụ.

Chứng kiến loại này cờ xí, phàm trần là nhân tộc Tu tiên giả, đều không nhưng ngăn trở làm việc, nếu không Tiên Minh chắc chắn hỏi tội.

"Trịnh đường chủ, chỗ này Uẩn Thủy linh bàn để ở nơi đâu ?" Phi chu trên bay xuống một gã thanh niên tu sĩ, hướng một tên trong đó Trần Pháp Sư hỏi.

Người này Trần Pháp Sư, gọi là Trịnh Lâm, là Thiên Địa Môn Trần Pháp Đường đường chủ, những năm gần đây, Thiên Địa Môn cao thấp quy mô luyện chế cờ lớn trận khí, rất nhiều công tác, đều là người này Trịnh đường chủ tự mình chỉ điểm hoàn thành, tại Thiên Địa Môn ở bên trong, địa vị của hắn khá cao, nghe nói thái thượng trưởng lão cũng thường thường triệu kiến người này.

Mà tên kia chịu trách nhiệm cái này Uẩn Thủy linh bàn tu sĩ, thoát nhìn có chút trẻ tuổi, đúng là Mộc Khinh Ca.

Trịnh Lâm nhẹ gật đầu, chứa cười nói: "Mộc công tử khổ cực rồi! Uẩn Thủy linh bàn là kiện Thủy thuộc tính trận khí, dựa vào Bích Hải Triều Sinh trận kích phát, đương nhiên là Thủy thuộc tính nguyên khí càng dày đặc dày địa phương càng tốt; cái kia tới gần bờ biển địa phương, Trịnh mỗ đã sớm vì Uẩn Thủy linh bàn dự lưu lại một chỗ vị trí, mời Mộc công tử dẫn người đem thích đáng thu xếp."

"Vâng!" Mộc Khinh Ca bay trở về phi chu, dựa theo Trịnh đường chủ phân phó, suất lĩnh những tu sĩ này tu đồ, đem cái này tòa cự đại Uẩn Thủy linh bàn, chậm rãi sắp đặt, Trịnh Lâm một bên xuất ra pháp bàn không

ngừng điều tra tính toán thiên thời địa lợi, một bên thỉnh thoảng chỉ huy Mộc Khinh Ca đám người đem cái kia linh bàn điều chỉnh vị trí.

Sau nửa canh giờ, Uẩn Thủy linh bàn vị trí cùng trận pháp nhịp nhàng ăn khớp, Trịnh Lâm cuối cùng thoả mãn.

Hắn hướng Mộc Khinh Ca chấp tay, nói ra: "Làm phiền rồi! Trận pháp sự tình, sai một ly đi nghìn dặm, vì vậy Trịnh mỗ thập phần bắt bẻ, kính xin Mộc công tử đừng nên trách!"

"Trịnh đường chủ làm việc cẩn thận, tại hạ đương nhiên lý giải." Mộc Khinh Ca nói ra, sau đó hắn bỗng nhiên hạ giọng, hỏi: "Nghe nói gia phụ cũng ở nơi đây, Trịnh đường chủ có thể thấy được qua hắn?"

Trịnh Lâm nhẹ gật đầu, nhỏ giọng nói ra: "Nửa năm qua này, thái thượng trưởng lão quản giáo khoảng cách hoang vắng quần đảo, hầu như mỗi ngày đều chỗ này tuần tra."

Mộc Khinh Ca vui vẻ, đang muốn hỏi rõ ràng phụ thân vị trí cụ thể, đột nhiên xa xa một đạo hỏa quang phá không tới, rơi đang lúc mọi người trước người, đúng là Tiên Minh Phó minh chủ, Thiên Địa Môn thái thượng trưởng lão Mộc Dịch.

"Trịnh đường chủ, trận khí đều sắp đặt như thế nào?Ồ, Khinh Ca, người cũng tới!" Mộc Dịch nhìn thấy Mộc Khinh Ca về sau, hơi kinh hãi, trên mặt cũng hiện ra một tia yêu mến đáng tươi cười.

Trịnh Lâm một mực cung kính bái nói: "Khởi bẩm thái thượng trưởng lão, vẫn bởi các loại đang tại làm từng bước bố trí trận khí, hết thấy tiến triển thuận lợi. Còn có vài cái trận khí, đang tại tông môn luyện chế, một khi hoàn thành, rất nhanh sẽ tiến đưa ở đây điều chỉnh thử thu xếp."

Chung quanh tu sĩ tu đồ, nhìn thấy Mộc Dịch xuất hiện, vội vàng cũng là quỳ lạy một đoàn, đi tông môn đại lễ.

"Không cần đa lễ, các người vội vàng đi đi!" Mộc Dịch hướng Trịnh Lâm nhẹ gật đầu, sau đó hướng Khinh Ca vẫy vẫy tay.

"Thế nào, trên đường còn thuận lợi sao?" Mộc Dịch chứa cười hỏi.

Mộc Khinh Ca nói ra: "Coi như thuận lợi, chính là gặp mấy cái hải yêu, đều bị chúng ta từng cái giết chết!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Thuận lợi là tốt rồi! Mẹ của người cũng coi như lấy người sắp đến nơi này, mấy ngày trước đây vẫn cùng vi phụ đã từng nói qua việc này. Nếu như người là công sự làm xong, liền đi phía đông hai nghìn dặm chỗ trong động phủ gặp người một chút mẫu thân đi."

"Đúng, hài nhi cái này đi!" Mộc Khinh Ca đập trên một kiện dùng Yêu cầm lông vũ luyện chế phi hành pháp khí, hướng Mộc Dịch chỉ phương hướng bay đi.

Mộc Dịch nhìn xem Mộc Khinh Ca dần dần bóng lưng biến mất, khoe miệng tự nhiên mà vậy phát ra ấm áp vui vẻ, hẳn thật lâu mới xoay người lại, thu liễm dáng tươi cười, cẩn thận điều tra nơi đây công sự kiến tạo tiến triển.

Chỉ chốc lát sau, hẳn đã đi ra nơi này, dọc theo cái này người vì tu kiến đấy, dính liền từng tòa hòn đảo Vạn Lý Trường Thành, mọi chỗ dò xét, điều tra, thỉnh thoảng hỏi thăm một ít tiến triển, công việc.

Nơi đây kiến tạo công sự, là tiên minh đối kháng yêu kiếp trọng yếu nhất, Tiên Minh một đám đan sĩ, cũng thay phiên gặp thủ nơi này, cam đoan nơi đây chí ít có ba gã đan sĩ tọa trấn.

Từ nửa năm trước lên, Mộc Dịch liền thay phiên công việc nơi này, như vô tình ý bên ngoài, hẳn phải ở chỗ này tọa trấn ba năm, một phương diện cam đoan nơi đây phạm nhân cùng Tu tiên giả an nguy, giết chết đột nhiên

xuất hiện cường đại hải yêu; một phương diện khác cũng muốn đốc thúc, chỉ huy những thứ này công sự kiến tạo.

Có đôi khi, nhất là cần di sơn đảo hải hành động vĩ đại lúc, bọn hắc những thứ này đan sĩ cũng sẽ đồng loạt ra tay, bổ ra nước biển, thi triển đại thần thông, hiệp trợ cái kia chút ít cấp thấp Tu tiên giả cùng phạm nhân tại trong biển rộng tu kiến ra từng tòa to lớn Vạn Lý Trường Thành.

Không bao lâu về sau, Mộc Dịch đi tới Bình Hải tông quản hạt khu vực, ở chỗ này hắc thấy được vài tên cố nhân, một gật đầu một cái ý bảo, coi như là bắt chuyện qua.

Đột nhiên, hắc nhìn đến Lý Nhược Ngu đang cùng một gã lão giả nói chuyện, lập tức thần sắc khẽ động.

Mộc Dịch thân hình một rơi xuống, đã rơi vào Lý Nhược Ngu phụ cận, lúc này thời điểm Lý Nhược Ngu đám người tự nhiên cũng nhìn thấy Mộc Dịch, nhao nhao thi lễ.

"Sư phụ!" Mộc Dịch chấp tay thi lễ.

Lão giả này không là người khác, đúng là hắc nhiều năm trước ân sư, Bình Hải tông Thiện Dực Đường tiên đường chủ Tiểu Nguyệt Hàn.

Mấy chục năm không thấy, Tiểu Nguyệt Hàn hiện ra một ít lão thái, từ một gã thần thái sáng láng trung niên nhân, biến thành một cái lão giả tóc muối tiêu, bất quá Mộc Dịch còn là liếc liền nhận ra hắc.

Tiểu Nguyệt Hàn nhìn thấy Mộc Dịch về sau, mỉm cười, nói ra: "Nhiều năm trước xưng hô, không cần nhắc lại; hôm nay người đã là đan sĩ cao nhân, Tiểu mỗ còn muốn xưng người một tiếng 'Tiên bối' !"

Mộc Dịch cũng chú ý tới, Tiểu Nguyệt Hàn hôm nay vẫn là Cố Nguyên Kỳ đỉnh phong tu vi, hơn nữa khí tức có chút không tầm thường, hơn phân

nửa hăn đã từng thử qua luyện hóa Kim Đan, nhưng không có có thành công.

Mộc Dịch cung kính nói: "Một ngày vi sư cả đời vi phụ! Sư phụ dạy bảo, đệ tử hưởng thụ vô cùng, vô luận tu vi như thế nào, thầy trò quan hệ, há có thể tùy ý xóa đi!"

Tiểu Nguyệt Hàn gật đầu cười, đệ tử của mình đã tại tu tiên giới dương danh đặt chân, tu vi đối là vượt qua bản thân, vẫn đang có thể tôn sư trọng đạo, hăn cũng hết sức vui mừng.

"Không cần đa lễ rồi, các người tạm hãy lui ra sau đi." Mộc Dịch hướng chung quanh mặt khác hướng hăn bái kiến tu sĩ tu đồ nói ra, sau đó hướng Tiểu Nguyệt Hàn nhỏ giọng hỏi: "Sư phụ những năm này đều ở nơi nào tu hành?"

"Vi sư. . . Tiểu mỡ những năm này không có chỗ ở cố định, bốn phía du lịch, bản muốn nhìn một chút cái mảnh này biển rộng cuối cùng đến cỡ nào rộng lớn, lại phát hiện lấy tu vi của mình, vô luận như thế nào cũng dò xét không đến biển rộng biên giới." Nói đến đây, Tiểu Nguyệt Hàn tinh thần chấn động, tiếp tục nói:

"Mấy năm gần đây, Tiểu mỡ nghe được tiếng gió, nói là Tiên Minh thành lập, liên thủ một lòng, cùng chống chọi với yêu kiếp! Tiểu mỡ không cách nào luyện hóa Kim Đan, đã là người sắp bị chết, nếu như đại kiếp nạn tiến đến, dứt khoát liền đem bộ xương già này cũng đưa vào chống lại yêu kiếp sứ mạng bên trong, coi như là triển khai một ít nhiệt lượng thừa!"

Nói xong, Tiểu Nguyệt Hàn tự giễu cười cười.

Mộc Dịch cũng cười nói: "Yêu kiếp tiến đến, ta đã sớm đoán được, chỉ cần sư phụ còn đang cái này biển rộng một chỗ, tự cũng không không đếm xỉa đến!"

Tiểu Nguyệt Hàn tiếp lời nói ra: "Đó là đương nhiên! Ở chỗ này chém yêu vệ dân, tổng so với lạng lẽ chết ở một trong sơn động muốn tốt hơn nhiều, tối thiểu không cô phụ một trận tu hành, không lãng phí một thân pháp lực!"

"Tiểu mỗ nghe Nhược Ngu nói, người là Tiên Minh người đề xuất một trong, còn là Tiên Minh Phó minh chủ, Tiên Minh có thể có này hành động vĩ đại, đây chính là công tại thiên thu! Những thứ này Vạn Lý Trường Thành, chẳng những có thể ngăn cản lúc này đây yêu kiếp, cũng có thể trợ đời đời con cháu thế thế đại đại bảo vệ quốc gia! Tiểu mỗ có thể có người người đệ tử này, này sinh không uổng!"

"Sư phụ nói quá lời!" Mộc Dịch cười nói: "Lại nói tiếp, năm đó đệ tử cùng Vương Nhược Phong đám người có thể bước vào tu tiên giới, chính là vì Bình Hải tông vì ứng đối yêu kiếp mà rộng rãi thu môn đồ, nếu không có như thế, ta hai người hơn phân nửa vẫn là đảo hoang phạm nhân, nào có hôm nay hành động!"

Tiểu Nguyệt Hàn cũng nghĩ ra một ít chuyện cũ, hần nói ra: "Đúng vậy a, năm đó vì sư đem người cự tuyệt chi môn bên ngoài, thiếu chút nữa vùi không có người tốt tiên duyên!"

Năm đó phỏng vấn Mộc Dịch đấy, đúng là Tiểu Nguyệt Hàn, Tiểu Nguyệt Hàn trực tiếp phán định Mộc Dịch không hợp cách, liền đệ tử ngoại môn danh ngạch đều không có cho hần.

Nếu không phải về sau Mộc phụ gián tiếp dứt lốt Hà chấp sự, chỉ sợ Mộc Dịch như vậy cùng tiên lộ vô duyên.

"Sư phụ năm đó vì cái gì phán đệ tử không hợp cách ? Là vì đệ tử tâm tính không hợp, còn là tư chất quá kém ?" Vấn đề này tại Mộc Dịch trong lòng che giấu nhiều năm, rốt cuộc nhịn không được hỏi ra.

Tiểu Nguyệt Hàn lắc đầu, nói ra: "Tiểu mỗ pháp lực có hạn, lúc ấy kiểm tra kết quả là, người tiên căn tuy không thật là tốt, nhưng tu mạch tiểu thành, đủ thấy có thể chịu được cực khổ, nghị lực hơn người, lúc một gã đệ tử ngoại môn tư cách là khẳng định có đấy. Chỉ là, Tiểu mỗ biết rõ các người những đệ tử này là tông môn ý định tại yêu kiếp trong đấu tranh anh dũng đấy, nhất định thương vong không ít; mà người là trong nhà con trai độc nhất, cùng lão cha sống nương tựa lẫn nhau, Tiểu mỗ không đành lòng người Mộc gia chặt đứt hương hỏa, liền dứt khoát đem người cự tuyệt chỉ môn bên ngoài."

"Quả là thế!" Mộc Dịch trong lòng buồn lòng, mặc dù như thế đáp án này hắn đã sớm đoán được, nhưng hôm nay nghe Tiểu Nguyệt Hàn chính miệng nói ra, liền khiến hắn tan rã cái này đoàn che giấu đáy lòng ngăn cách.

"Tiểu sư tỷ đâu? Nàng, còn tốt đó chứ?" Mộc Dịch nghĩ lại hỏi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 270: Yêu Kiếp Tiến Đến

"Tiểu mỡ cũng thật lâu không có Mộng Đào tin tức. . . " Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ nói nói, sắc mặt tự nhiên mà vậy toát ra một chút tưởng niệm chi sắc.

Hắn tiếp tục nói: "Từ lúc hơn ba mươi năm trước, Mộng Đào mới tiến cấp Tích Cốc kỳ tu sĩ không bao lâu, chúng ta phụ nữ hai người liền gặp một gã sư thái cao nhân, người này nói Mộng Đào cùng nàng hữu duyên, ý định thu Mộng Đào làm đồ đệ, hỏi Mộng Đào có nguyện ý hay không bái nàng vi sư, xuất gia. Mộng Đào bởi vì chuyện cũ mà sớm tuyệt phàm trần chi niệm, có cơ duyên này, liền đáp ứng xuống. Từ đó về sau, Tiểu mỡ cũng không có gặp lại qua nàng."

"Tiểu sư tỷ đi theo sư thái cao nhân mà đi ? Cái kia sư thái là tu vi thể nào ?" Mộc Dịch nhíu mày, hắn hôm nay tại đây yêu hải Nhân tộc tu tiên giới coi như là giao du rất rộng, nhưng lại chưa bao giờ nghe nói có loại này cao nhân.

"Hắn là đan sĩ tu vi đi." Tiểu Nguyệt Hàn đáp, "Khí tức của nàng thập phần cường đại, thần thông cũng không thể tưởng tượng nổi, tới vô ảnh đi vô tung, là tiên bối cao nhân không thể nghi ngờ."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, yêu hải lớn như vậy, luôn luôn chút ít đan sĩ cực kỳ ít xuất hiện, huống chi còn là người xuất gia, hắn không biết cũng xác thực có khả năng.

"Tiểu sư tỷ có thể bái cao nhân vi sư, coi như là một loại cơ duyên, nói không chừng nàng có thể kế thừa cái kia sư thái y bát, tu vi tiến nhanh."

Mộc Dịch gặp Tiểu Nguyệt Hàn rất có tưởng niệm chi ý, liền trấn an nói.

Tiểu Nguyệt Hàn thở dài: "Chỉ hy vọng như thế! Nếu như vậy, nói không chừng nàng cũng sẽ tái hiện tu tiên giới, tham dự chống lại yêu kiếp, Mộc đạo hữu hôm nay mặt người rộng lớn, nếu có Mộng Đào tin tức, kính xin kịp thời báo cho biết Tiểu mỗ."

"Sư phụ yên tâm!" Mộc Dịch gật đầu đáp ứng.

Nhiều năm không thấy, thầy trò hai người lại nói tới một ít chuyện cũ, cùng với khác sư huynh đệ tình hình gần đây.

Lưu lại Bình Hải tông những đệ tử kia không cần nói thêm, tình huống của bọn hắn Lý Nhược Ngu thập phần rõ ràng, nhưng ly khai Bình Hải tông vài tên đệ tử, hôm nay rồi lại tất cả không giống nhau.

Có người khai tông lập phái, đã thành tiểu tông môn Nhất Tông đứng đầu; cũng có người tu vi khó có thể tiến bộ, nản lòng thoái chí, dứt khoát lui về thế tục giới, đã thành trong phạm nhân danh khí thật lớn tồn tại.

Mộc Dịch hướng Tiểu Nguyệt Hàn nói đến Hứa Điền sự tình, biết được Hứa Điền có thể buông cừu hận, thân lực thân vi hóa giải hẳn cùng với Diệp gia hơn năm ân oán, Tiểu Nguyệt Hàn cũng hết sức vui mừng.

"Đúng rồi, tại Tư Quá Cốc trong địa lao sư thúc cũng nhận được Chương môn tự tay viết xá lệnh, vả lại đã tổn thương tốt hơn, trở lại Thiện Dược Đường, sư phụ biết rõ việc này sao?" Mộc Dịch nói ra.

Tiểu Nguyệt Hàn lắc đầu, nghi hoặc nhìn về phía Lý Nhược Ngu, hẳn cũng không nói.

Một bên Lý Nhược Ngu rồi lại thần sắc buồn bã nói: "Mười năm trước, sư thúc hoàn toàn chính xác trở về Thiện Dược Đường, một lần còn cần tu khổ luyện, hùng tâm tráng chí đều muốn nặng nhặt ngày xưa tu vi; nhưng

không xuất ra mấy tháng, sư thúc bỗng nhiên thăng tiên, nghe nói là luyện công tẩu hỏa nhập ma, cũng có thể là nhiều năm tích tổn thương phát tác."

"Tại sao có thể như vậy ?" Mộc Dịch nhướng mày, hẳn lúc trước đã vận công đem sư thúc kinh mạch chữa trị, theo đạo lý sẽ không lưu lại hậu hoạn mới đúng!

"Chết sống có số! Coi như là hẳn có thể một lần nữa trở thành tu sĩ, lấy hẳn thọ nguyên, chỉ sợ cũng không thừa nổi quá nhiều! Hẳn vốn là một cái kỳ tài, đáng tiếc a!" Tiểu Nguyệt Hàn than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra.

Mộc Dịch hỏi tới một ít sư thúc vẫn lạc chi tiết, Lý Nhược Ngu rồi lại không rõ ràng lắm.

Tiểu Nguyệt Hàn lại nói tới mặt khác vài tên đệ tử, Mộc Dịch tâm tư cũng bị mang tới.

Chính tâm tình lúc giữa, đột nhiên Mộc Dịch thần sắc khẽ biến, hẳn lập tức từ trong tay áo lấy ra một quả màu vàng ngọc phù.

Cái này là một quả màu vàng truyền âm lệnh, chỉ có tình huống khẩn cấp, mới sẽ sử dụng.

Truyền âm lệnh chế tác, đã tại yêu hải Nhân tộc tu tiên giới truyền bá ra, nhưng hạn vì loại nào đó nguyên liệu có hạn, có người cũng không tính quá nhiều.

Bất quá vì liên hệ tin tức, Tiên Minh bên trong nhân vật trọng yếu, đều nắm giữ truyền âm lệnh, để kịp thời câu thông.

Mộc Dịch một đường pháp lực đánh vào truyền âm lệnh ở bên trong, kim quang lóe lên, một người nam tử lo lắng thanh âm truyền đến:

"Mộc đạo hữu, mười chín số đảo phụ cận xuất hiện Kim Đan hải yêu, kính xin tốc độ đến trợ giúp!"

Đây là Thiên Nhất cư sĩ thanh âm, hẳn cũng là nơi đây trấn giữ ba gã đan sĩ một trong; bất quá, luận thực lực cùng địa vị, Mộc Dịch đều tại phía xa Thiên Nhất cư sĩ phía trên, là ba người này đứng đầu.

"Sư phụ, đệ tử có chuyện quan trọng bên người, như vậy bái biệt!" Mộc Dịch chấp tay nói ra.

"Đại sự quan trọng hơn!" Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu, hẳn đã nghe được truyền âm, thần sắc trở nên ngưng trọng lên.

Lập tức, Mộc Dịch hóa thành một đạo ánh lửa, như là cổ sao chổi vạch phá phía chân trời, trong chớp mắt liền biến mất ở trên bầu trời, tốc độ cực nhanh, khiến phụ cận nhìn thấy một màn này tu sĩ tu đồ đều bị hoảng sợ sợ hãi thán phục.

"Kim Đan hải yêu cũng xuất hiện! Xem ra cái này yêu kiếp bộc phát, đã là hai trong vòng ba năm sự tình!" Tiểu Nguyệt Hàn nhướng mày, thì thào nói ra.

Lý Nhược Ngu mỉm cười, nói ra: "Sư phụ không cần phải lo lắng, chúng ta cũng chuẩn bị không sai biệt lắm! Các loại cái kia chút ít hải yêu rất nhiều rất nhiều vọt tới, vừa vặn đại chiến một phen!"

"Cũng tốt! Vi sư lưu lại cùng người các loại kẻ vai chiến đấu!" Tiểu Nguyệt Hàn nhẹ gật đầu.

...

Mộc Dịch lấy tốc độ cực nhanh, đi đến mười chín số đảo. Nơi đây rơi là tả quần đảo, từng một đều bị đánh số, dễ dàng cho xưng hô phân chia.

Sắp tiếp cận lúc, hắn thấy được một cỗ khác đàn sĩ độn quang cũng hướng nơi này kích xạ mà đến, đúng là Lưu lão đầu.

Nhìn thấy Mộc Dịch về sau, Lưu lão đầu vẻ mặt kinh hoảng, nói ra: "Mộc đạo hữu, người đã bị Thiên Nhất cư sĩ tin tức không có, nghe nói Kim Đan hải yêu đã xuất hiện!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Cái này so với ta các loại dự đoán hơi sớm, có một chút công sự, còn chưa triệt để hoàn thành!"

"Hy vọng đây chỉ là một chỉ lạc đàn đẳng cấp cao hải yêu, mà không phải có nghĩa là yêu kiếp chính thức tiến đến!" Lưu lão đầu thì thào nói ra.

Hai người đang khi nói chuyện, đã rơi xuống mười chín số ở trên đảo không, Thiên Nhất cư sĩ chính nhẹ nhàng ở chỗ này, mỉm cười nhìn xem hai người.

"Kim Đan hải yêu đâu?" Mộc Dịch tò mò hỏi, cái này Thiên Nhất cư sĩ thần sắc, ngược lại là thập phần nhẹ nhõm, chẳng lẽ Kim Đan hải yêu đã bị hắn giết chết rồi hả? Nếu thật là như vậy, Mộc Dịch cũng muốn đối với người này thay đổi cách nhìn!

"Ha ha!" Thiên Nhất cư sĩ cười nói: "Bản cư sĩ chỉ là chỉ đùa một chút, cả ngày nhàn rồi nhàm chán, không bằng sinh động một cái bầu không khí! Chậc chậc, hai vị đạo hữu độn tốc quả thật hết sức kinh người, bản cư sĩ có chút bội phục!"

"Vui đùa ? !" Lưu lão đầu sắc mặt trầm xuống, hắn tại nhiều người đàn sĩ ở bên trong, coi như là một cái người hiền lành rồi, lúc này không khỏi cũng là nộ khí gợn sóng.

Mộc Dịch hai mắt co rụt lại, nếu không phải cân nhắc kết minh sự tình, hắn nhất định sẽ cho người này một bài học!

"Yêu kiếp đại sự, há nhưng vui đùa!" Mộc Dịch nói xong, đột nhiên đơn chương vừa bố, lập tức một đạo hỏa quang chui vào dưới thân mặt biển, nguyên bản sóng cả mãnh liệt biển rộng, thoáng cái bị ánh lửa bố ra một đường trăm trượng dài, bảy tám trượng rộng, tầm hơn mười trượng sâu miệng lớn, trong đó nước biển, trống không tan biến mất sạch sẽ.

Thiên Nhất cư sĩ biến sắc, theo bản năng lui về sau hơn một trượng.

"Mộc mỗ không hy vọng còn có lần sau! Nếu không..."

Lạnh lùng bỏ xuống một câu về sau, Mộc Dịch liền quay người rời đi.

Mộc Dịch cùng sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn ở chỗ này ngoài ý muốn gặp lại, nguyên bản tâm tình vô cùng tốt, lúc này lại bị cái này Thiên Nhất cư sĩ nhắm trúng trong lòng có phần không thoải mái.

Bất quá, dù sao cũng là tu luyện nhiều năm đẳng cấp cao Tu tiên giả, các loại hiểm thấy dị sự hãn cũng thấy không ít, rất nhanh cũng chỉ thoải mái, không để ý tới nữa việc này.

Hắn lại đã tìm được Tiểu Nguyệt Hàn cùng Lý Nhược Ngu đám người, nói cho bọn hắn biết cái gọi là Kim Đan Yêu thú chỉ là sợ bóng sợ gió một trận, phân phó bọn hắn không muốn đem việc này truyền bá ra đến.

Sau đó, Mộc Dịch vẫn đang mỗi ngày dò xét khoảng cách hoang vắng quần đảo, ở trên đảo các hạng công sự phòng ngự đã ở làm từng bước đầu vào đẩy tiến hành.

Thiên Nhất cư sĩ không có việc gì, nhưng bức bách tại Mộc Dịch uy danh, hắn không dám gây ra quá lớn động tĩnh.

Lại qua nửa năm, hết thảy công sự rốt cuộc tu kiến hoàn thành, rất nhiều rất nhiều phạm nhân, bắt đầu rút lui khỏi nơi này, phản hồi riêng phần mình hòn đảo, chỉ vụn vụn có không đến một phần mười đấy, tu mạch hơi có tiểu

thành phạm nhân vẫn đang lưu lại, cùng người khác Tu tiên giả cùng một chỗ cùng chống chọi với yêu kiếp.

Lúc này khoảng cách hoang vắng quần đảo, bị từng tòa kéo dài vạn dặm Trường Thành dính liền cùng một chỗ, chính giữa vền vền để lại một cái hơn nghìn dặm rộng lớn mặt biển.

Nếu có đại lượng hải yêu từ nơi biển sâu dũng mãnh vào nơi đây, sẽ bị cái kia chút ít Vạn Lý Trường Thành chỗ ngăn, cuối cùng tự nhiên mà vậy đại bộ phận đều tập trung vào cái này ngàn dặm mặt biển bên trong.

Mà vây quanh cái này ngàn dặm mặt biển, Tiên Minh tất cả thế lực lớn càng là tại hai bên xây dựng cao tới ngàn trượng đá thành, bố trí xuống rất nhiều pháp trận, trận khí các loại thủ đoạn, phái ra tính bằng đơn vị hàng nghìn Tu tiên giả tại phụ cận trấn thủ; không hề nghi ngờ, nơi đây chính là đối kháng yêu kiếp chủ chiến trận!

Thiên Đảo quốc bao gồm quốc trong hải vực, các phạm nhân cũng đã chưa từng mấy trên đảo nhỏ dần dần dời khoảng cách, tập trung ở một ít đại đảo trên tị nạn.

Những thứ này đại đảo, tự nhiên cũng xây dựng nhất định được công sự phòng ngự, cũng có lưu nhất định được Tu tiên giả thủ hộ, ứng đối khả năng gặp phải hải yêu tập kích.

Tại Tiên Minh dưới sự lãnh đạo, Nhân tộc đã chuẩn bị sẵn sàng, bất quá yêu kiếp rồi lại chưa tiến đến.

Chỉ là ngẫu nhiên có một chút lẻ tẻ hải yêu xuất hiện, nhưng rất nhanh đã bị đám tu tiên giả từng cái giết chết!

Loại này chờ đợi thời gian, khó khăn nhất dày vò, không ít phạm nhân trong lòng thậm chí bắt đầu xuất hiện nhiều lần tâm tình, đối với quê hương

tưởng niệm, để cho bọn họ hoài nghi, làm là như vậy thật không nữa vô cùng có cần phải ?

Thậm chí có một ít Tu tiên giả cũng sinh ra hoài nghi, hao phí như thế nhân lực vật lực, hao phí nhiều như vậy bảo vật, cuối cùng có đáng giá hay không ?

Ngu ngốc hoài nghi, cũng không thể dao động Tiên Minh quyết tâm, Tiên Minh ba lệnh năm thân, phải giữ nghiêm cương vị của mình, không thể phớt lờ.

Ba năm sau, lúc tại phía xa nơi biển sâu ẩn núp đám tu tiên giả từ phía trước truyền quay lại hải yêu sóng triều tin tức về sau, lúc trước hoài nghi liền lập tức gió biến mất tản mát!

Thành đàn thành đàn hải yêu, đã cách hoang vắng quần đảo hơn vạn ngoài dặm xuất hiện! Chung quanh hải yêu, dường như đã bị đặc thù nào đó triệu hoán, nhao nhao hướng yêu bày tập kết, khiến hải yêu bày quy mô không ngừng lớn mạnh, số lượng càng ngày càng kinh người.

Nghìn năm một lần hạo kiếp, sắp triển khai! Tại Tiên Minh thống lĩnh xuống trên dưới một lòng Nhân tộc, có hay không thật có thể hóa giải cái này đáng sợ yêu kiếp, đem tổn thất buông xuống thấp nhất ?

Đại chiến trước giờ, khoảng cách hoang vắng người trên đảo chúng, khẩn trương tâm tình bị đè nén đã đến cực hạn.

Nhất là số lượng tối đa phạm nhân cùng cấp thấp Tu tiên giả, bọn hắn rất ít có thể cùng hải yêu giao tiếp, hôm nay rồi lại muốn đối mặt vô số hải yêu hình thành yêu kiếp.

Cái này đoạn thời gian, mỗi ngày đều có vài chục chỉ đến mấy trăm chỉ tu vì không chờ hải yêu xuất hiện ở phụ cận hải vực, chẳng biết tại sao,

những thứ này hải yêu so với Nhân loại lộ ra càng thêm bất an, càng thêm cuồng bạo!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 271: Tụ Tập

Lẻ tẻ xuất hiện hải yêu, tuy rằng cuồng bạo hung mãnh, nhưng rất nhanh bị thừa lúc phi hành pháp khí nhiều đội tu sĩ đều giết chết, nơi này đã đồn trú hơn mười tên đan sĩ, hơn một nghìn tên tu sĩ tổng số vạn tu đồ, mấy trăm chỉ hải yêu căn bản không đáng để lo.

Gió thu ào ào, bích sóng lân lân, Vạn Lý Trường Thành lên, đầu người đứng vững, chờ xuất phát.

Gần nhất liên tiếp ba ngày, đều không có hải yêu qua lại tung tích, khoảng cách hoang vắng quần đảo lộ ra thần kỳ bình tĩnh.

Nhưng không khí khẩn trương, rồi lại càng ngày càng ngưng trọng bao phủ tại trong lòng mọi người; yêu triều chính tại ở gần tin tức, đã truyền khắp các đại hải vực, khoảng cách hoang vắng quần đảo trên phạm nhân cùng đám tu tiên giả đều thập phần rõ ràng, đây chính là bão tố tiến đến lúc trước áp lực nặng nề ngăn ngại bình tĩnh.

Ba ngày về sau, vốn là đóng tại trên biển Trường Thành tu sĩ cảm ứng được, dưới chân Vạn Lý Trường Thành đang tại hơi hơi run rẩy, một cỗ vô danh rung động từ địa phương xa xôi truyền đến.

Rất nhanh, cái này chấn động càng ngày càng rõ ràng, mặc dù là phạm nhân, cũng có thể dễ dàng phát giác được.

Nường theo lấy chấn động, không ngừng đánh ra sóng lớn nước biển, đang tại lặng lẽ bay lên, một trượng, hai trượng, ba trượng, ngăn ngụt nửa ngày công phu, toàn bộ rộng lớn vô cùng mặt biển, rõ ràng tăng lên hơn

mười trượng! Nếu như trên mặt biển có một ngôi lầu các, lúc này đã bị đều bao phủ.

Mộc Dịch nhẹ nhàng tại hải không giữa, hai mắt kim mang lập loè, cố hết sức trông về phía xa.

"Đến rồi!" Mộc Dịch thì thào nói ra, thần sắc ngưng trọng.

Ánh mắt có thể đạt được xa xa mặt biển, sóng cả mãnh liệt, bóng đen trùng trùng điệp điệp, yêu phong sóng lớn tầng tầng lớp lớp, đúng là yêu kiếp tiến gần cảnh tượng.

"Ô ~ ô ~ đô!" Một trượng hơn một trượng lớn kèn tấu lên hai dài một ngắn hiệu lệnh, nhắc nhở nhiều người nhân, yêu kiếp tiến đến, chính thức nghênh chiến.

Cái kia chút ít hiệp trợ phòng ngự phạm nhân, đã đều đi tới cương vị của mình lên, từng khối vài thước lớn cự thạch, đã bị sắp đặt tại cực lớn xe bắn đá lên, vận sức chờ phát động;

Đến từ thế lực khắp nơi Tu tiên giả cửa, cũng đã mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, từng tòa pháp trận mở ra, từng đạo cấm chế giải trừ, từng kiện từng kiện cỡ lớn trận khí cũng lộ ra chân dung.

Một lúc lâu sau, nường theo lấy ngập trời sóng lớn, vô danh yêu phong cùng rung trời rống lên một tiếng, yêu kiếp chính thức đột kích, phóng nhân nhìn lại, sóng cả cuộn cuộn trên mặt biển, đều là đen áp áp một mảnh, vô số hải yêu tại trong lúc nhảy lên di chuyển, lập loè.

Mãnh liệt chấn động, thông qua nước biển truyền lại đến Vạn Lý Trường Thành phía trên, một ít phạm nhân vội vàng không kịp chuẩn bị, vậy mà nhao nhao té ngã; qua tốt một hồi, bọn hắc mới dần dần thích ứng, miễn cưỡng một lần nữa đứng thẳng lên.

Một chút hiếu kỳ người, liền nghĩ từ Trường Thành trên thò đầu ra, nhìn quanh mặt biển, nhìn xem cái kia cái gọi là yêu kiếp, cuối cùng là bộ dáng gì!

"Không cho phép nhìn!" Một người tu sĩ quát lớn, ngăn cản những người phạm tục kia.

Cái này bức bày yêu cuồng loạn nhảy múa, làm cho người ta sợ hãi tâm hồn tình cảnh, mặc dù là rất nhiều Tu tiên giả thấy, đều là hãi hùng khiếp vía, tâm thần có chút không tập trung, nghiêm trọng người mặt xám như tro, tay chân run nhè nhẹ, nếu để cho những người phạm tục kia thấy, lại không biết muốn lưu lại bao nhiêu âm ảnh.

Những người phạm tục này nhìn không tới, nhưng từ dưới chân truyền đến chấn động cùng trong tai nghe được gào rú, có thể tưởng tượng ra thật là là một bức như thế nào tình cảnh!

Vô số hải yêu xoáy lên ngập trời sóng lớn, chậm rãi hướng kéo dài đứng vững tại trong biển rộng Vạn Lý Trường Thành vọt tới.

"Oanh!" Lúc những thứ này sóng lớn vọt tới Trường Thành bức tường thân lúc, chính là long trời lở đất một tiếng vang thật lớn, sóng lớn nuốt trời, cao tới trăm trượng, giọt nước văng khắp nơi, như mây giống như sương mù.

Mỗi một lần trùng kích, Trường Thành đều là kịch liệt lắc lư, lần nữa khiến không ít phạm nhân té ngã.

Trong lúc đó, một gã cầm trong tay cờ lệnh tu đồ một đầu mới ngã xuống đất, sắc mặt hắc đỏ sậm, toàn thân run rẩy, khoe miệng còn chảy ra máu tươi, trợn lên trong đôi mắt, đúng là bị kinh hãi tới cực điểm thần sắc.

"Đồ vô dụng, đại chiến còn chưa bắt đầu, cái này hù ngã rồi!" Cách đó không xa một người tu sĩ vội vàng bay ở đây, hăn đuổi ra một tay, mười

ngón liên tục, tể ra mấy đạo pháp lực, đem người này tu đồ Tâm mạch bảo vệ phong ấn, khiến hắc không đến mức bởi vì kinh hãi quá độ mà như vậy tâm suy mà chết.

Lập tức, liền có một gã khác tu đồ tiếp nhận trong tay người này cờ lệnh, tiếp tục thủ vững cương vị.

Bất quá người này tu đồ, rồi lại cũng không dám nữa nhìn nhiều phía trước trên mặt biển tình hình.

Hơn mười sóng sóng lớn xông qua về sau, vô số hải yêu đã nhích tới gần tường thành, một ít hải yêu đã từ mặt biển trong toát ra thân thể to lớn, rất có liên một mạch xông lên thành này bức tường khí thế.

"Chuẩn bị!" Chịu trách nhiệm đoạn này tường thành một người tu sĩ quát lớn, hắc nói chuyện thời điểm ẩn chứa một tia chân nguyên lực lượng, khiến thanh âm của hắc xuyên thấu chung quanh hỗn loạn âm ỉ hoàn cảnh, rõ ràng truyền vào cái kia chút ít cầm trong tay cờ lệnh tu đồ trong tai.

Lập tức, chung quanh mười mấy tên tu đồ, nhao nhao cầm trong tay cờ lệnh giơ lên cao.

Mỗi một cái cờ lệnh, đều chỉ huy hơn một nghìn tên phạm nhân, bọn hắc nhìn thấy cờ lệnh khẽ động, liền nhao nhao nắm chắc tay trong qua loa dây thừng.

"Đánh!" Tu sĩ gặp biểu lộ ra mặt biển hải yêu dần dần tăng nhiều, cũng càng ngày càng gần, liền hạ chỉ lệnh.

Cái kia chút ít tu tay không trong cờ lệnh, lập nhiều về phía trước vung lên.

"Lên!" Nhiều đội thanh tráng phạm nhân hô hào khẩu hiệu, kéo di chuyển cái kia cực lớn xe bắn đá, đem từng khối cự thạch từ Trường Thành

trên bờ xuống, mang theo gào thét xu thế, hướng mặt biển trong nện xuống.

"Rầm rầm rầm!"

Bởi vì chênh lệch rất lớn, mỗi dưới một tảng đá lớn rơi đích tốc độ đều cực kỳ kinh người, mang đến lực đánh vào, cũng là thập phần đáng sợ, cự thạch rơi vào mặt biển ở bên trong, kích khởi trăm trượng sóng lớn đồng thời, cứng rắn hòn đá bản thân cũng chịu không được cái này cực lớn lực đánh vào mà vỡ vụn thành mảnh đá văng khắp nơi!

Mặc dù đại đa số hải yêu đều da dày thịt béo, nhưng nếu là bị cái này không trung rơi xuống cự thạch giữa đập trúng, tại chỗ liền muốn hóa làm thịt nhão; mặc dù không có bị trực tiếp đập trúng, nếu là cự thạch rơi vào phụ cận, cái kia văng khắp nơi mảnh đá cũng như từng miếng mũi tên nhọn, đem một ít hải yêu trọng thương.

Một phen cự thạch oanh kích về sau, hải yêu mặc dù linh trí không cao, cũng biết bản năng trốn ở dưới mặt biển, không dám lại lộ ra thân thể.

Phía sau hải yêu, còn đang không ngừng hướng nơi này vọt tới, vì vậy tự nhiên mà vậy đấy, những thứ này hải yêu ngay tại dưới mặt biển, thuận theo Trường Thành bức tường thân, không ngừng tiến về phía trước phát.

Cuối cùng, đại lượng hải yêu đều tụ tập đến cái kia trước mặt chỉ có ngàn dặm rộng lớn trong hải vực, chỉ có cái này một phiến hải vực, không có Trường Thành chặn đường.

Những người phạm tặc này ném cự thạch, tuy rằng không thể sát thương bao nhiêu hải yêu, lại có thể đe dọa hải yêu, bức bách chúng nó dần dần hướng cái này ngàn dặm mặt biển tập trung.

Đột nhiên, một hồi tà âm vang lên, chợt giống như hài nhi khóc nỉ non, lại như mỹ nhân than nhẹ, thanh âm này bao hàm yêu pháp, vậy mà có thể tại như thế to lớn cục diện xuống truyền khắp phụ cận ngàn trượng.

Trường Thành trên phàm nhân, nghe được thanh âm này, trong lòng tự nhiên mà vậy sinh ra một cỗ khó có thể áp lực bối rối, vậy mà nhao nhao tại đây đại chiến khẩn trương thời khắc, ngủ thật say.

Đã liền một ít cấp thấp Tu tiên giả, lúc này cũng là hai mắt thần sắc mê ly, buồn ngủ.

"Trầm thủy chi ca!" Phụ cận một gã phật môn tu sĩ sắc mặt đại biến, hẳn nghe nói qua một loại Trầm Thủy hải yêu, ngoại trừ tinh thông Thủy thuộc tính pháp thuật bên ngoài, còn có thể phát ra một loại yêu âm, làm cho người ta bối rối dâng lên, lâm vào ngủ say, nếu như không có phương pháp đặc thù làm thức tỉnh, những người này đem vĩnh viễn ngủ say, thẳng đến trong giấc mộng chết đi!

Lúc này, phật môn tu sĩ lấy ra một kiện cá gỗ pháp khí, ở giữa không trung khoanh chân mà ngồi, một bên đánh cá gỗ, một bên lớn tiếng niệm tụng kinh văn.

Cái kia từng tiếng cá gỗ, từng chữ Phạn văn, giống như từng nhát trống kêu đánh đang lúc mọi người trong lòng, nguyên bản hỗn loạn cấp thấp đám tu tiên giả lập tức bình tĩnh; không bao lâu về sau, những người phàm tục kia cũng từng cái một dần dần tỉnh lại.

"Nhanh ném đá!" Người này phật môn tu sĩ lớn tiếng nói, Phật viết trăm yêu trừ ma, thời điểm này, hẳn cũng bất chấp cái gì "Sát giới", chỉ huy nhiều người phàm nhân đem từng khối cự thạch đưa vào mặt biển, đem cái kia chút ít ngâm xương yêu ca khúc hải yêu bức lui.

Trên biển Trường Thành một đoạn, một đám số lượng kinh người Triều Tịch Thú dũng mãnh vào phụ cận, nhao nhao tể ra từng đạo hung mãnh cột nước, lập tức một lát giữa, tường thành bị số lượng khó có thể đoán chừng cột nước điên cuồng tấn công.

Tường thành lay động kịch liệt lấy, phía trên phàm nhân căn bản không cách nào đặt chân, nhao nhao co quắp ngã xuống đất, cũng không cách nào tổ chức, ném cự thạch phản kích.

Tọa trấn nơi này tu sĩ, cũng không cách nào đối mặt như thế rất nhiều Triều Tịch Thú, hắc vôi vàng thông qua truyền âm lệnh, phát ra cầu viện tin tức.

Thế nhưng là, ngay tại hắc phát ra tin tức không lâu, theo vô số Triều Tịch Thú một hồi tấn công mạnh, dùng hết các loại phương pháp gia cố tường thành, bị oanh như thế hướng bước hơn trăm trượng.

Trên tường thành hơn ngàn phàm nhân cùng mười mấy tên tu đồ, căn bản không kịp đào tẩu, lập tức theo tường thành cùng một chỗ chết, tình cảnh vô cùng thảm.

Tên kia tu sĩ, chỉ là tiện tay cứu lên bảy tám người, sẽ không chịu đựng lại nhìn.

Sụp đổ tường thành vỡ vụn thành vô số cự thạch hướng mặt biển đập tới, lập tức có vài chục chỉ Triều Tịch Thú hoặc chết hoặc tổn thương.

Càng nhiều nữa Triều Tịch Thú, thông qua cái này lỗ hổng, vượt qua tường thành phong tỏa, tiếp tục hướng phía trước hải vực bơi đi.

Nhưng mà rất nhanh, liền có một đội tu sĩ tới chỗ này, bọn hắc một bên liên thủ thi triển thần thông, công kích trên biển Triều Tịch Thú, một bên ở chỗ này lỗ hổng bố trí xuống giản dị trận pháp, tạm thời hành động phòng thủ chi dụng.

Mấy vạn dặm lớn lên trên mặt biển, đều có cái này Trường Thành phong tỏa, tuy rằng cũng có vài chỗ địa phương tường thành bị hủy, có một chút hải yêu hướng những thứ này Triều Tịch Thú giống nhau, đột phá tường thành phong tỏa, hướng vào phía trong biển bơi lại; nhưng tuyệt đại bộ

phận hải yêu, đều bị tường thành chõ ngăn, thuận theo tường thành hướng ở trung tâm tụ tập.

Hai ba canh giờ về sau, ở trung tâm ngàn dặm trong hải vực, đã vọt tới càng ngày càng nhiều hải yêu; những thứ này hải yêu, đến từ bất đồng chủng quần, bất đồng hải vực, có chút giữa lẫn nhau nguyên bản chính là thiên địch! Nhưng mà hiện tại, chúng nó lẫn nhau giữa đều không có công kích chi ý, mà là liều lĩnh về phía trước dũng mãnh lao tới, công kích ngăn cản chúng nó là bất luận cái gì tồn tại, lâm vào một loại khó có thể lý giải cuồng bạo bên trong.

Ngàn dặm trong hải vực, hải yêu càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày đặc.

Chúng nó tiếp tục hướng trước dũng mãnh lao tới, mặt biển càng ngày càng thu nhỏ lại, một nghìn dặm, tám trăm dặm, năm trăm dặm, thời gian dần trôi qua chỉ có hai ba trăm dặm rộng lớn.

Thời điểm này, hải vực hai bên trên tường thành, Tu tiên giả số lượng càng ngày càng nhiều, pháp trận xuất hiện cũng càng ngày càng dày đặc.

Thẳng đến cuối cùng, một đoạn cao hơn ngàn trượng trăm dặm tường thành triệt để đem mặt biển chặn đường, cuối cùng này một mặt trên tường thành, vô số pháp trận mọc lên san sát như rừng, vô số Tu tiên giả vận sức chờ phát động!

Bọn hắc đã chuẩn bị xong hết thủy, đem dùng bản thân bình sinh học pháp thuật nghênh đón những thứ này hải yêu, tiến hành một trận to lớn tàn sát.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 272: Trận Khí Chi Uy

Càng ngày càng nhiều hải yêu đạt tới trăm dặm tường thành chỗ, con đường phía trước gặp ngăn, chúng nó liền điên cuồng công kích tới tường thành. . .

Nhưng mà đoạn này tường thành vật liệu bằng đá hết sức đặc thù, hơn nữa nơi đây còn có cường đại pháp trận thủ hộ, tường thành mỗi trên một tảng đá lớn, đều khắc ấn chắc chắn phù văn; nhiều năm chuẩn bị, hao phí đại lượng tâm huyết, nhân lực vật lực kiến tạo đoạn này trăm dặm tường thành, là bảo vệ hàng tỉ Nhân tộc là quan trọng nhất một đường phòng tuyến!

Dưới tường thành hải yêu, thi triển kia có thể: Có ngâm xương yêu ca, ý đồ khiến người ngủ say; có phun mây thổ vụ, khiến nơi này bị mây mù che lấp, ánh mắt không thông; có phun ra hừng hực liệt diễm, ý đồ thiêu cái kia chắc chắn tường thành; có tế ra từng cỗ một sóng lớn cột nước, từng đợt rồi lại từng đợt đánh thẳng vào tường thành.

Càng nhiều nữa hải yêu, rồi lại đang dùng thân thể của mình không ngừng đụng chạm lấy tường thành, chỉ có lâm vào cực đoan cuồng bạo, mới có thể khiến hải yêu làm ra loại này làm cho mình bị hao tổn không nhẹ cử động.

Tường thành không ngừng đưa, theo tụ tập nơi này hải yêu càng ngày càng nhiều, tường thành gặp phải áp lực càng lúc càng lớn.

"Không sai biệt lắm!" Tiên Minh Minh chủ Vương Nhược Phong nhìn ở đây tụ tập hải yêu đã đạt tới số lượng nhất định về sau, liền hạ công kích

chỉ lệnh.

Hắn vận khí chân nguyên, cao giọng quát: "Chư vị Tu tiên giả, hôm nay một trận chiến, sự tình Nhân tộc sinh tử tồn vong, công tại các thời kỳ thiên thu vạn thế! Nhân tộc cùng yêu loại không đội trời chung, không phải là hăn chết chính là ta mất mạng! Chư vị, dụng hết thủ đoạn, đại sát tứ phương!"

Vương Nhược Phong thanh âm, cao vút sục sôi, xuyên thấu âm ĩ, che giấu yêu rống, mọi người nghe thấy chi tinh thần chấn động.

Lập tức, Vương Nhược Phong liền hóa thành một đạo gió mát, vậy mà nhập vào thân hướng trên biển bày yêu phóng đi, một cỗ cực lớn vòi rồng tại kia quanh thân xoáy lên, đem bốn phía hơi nước đẩy ra, vòi rồng những nơi đi qua, sương mù toàn bộ tản ra, Thủy Vô Ngân, cái kia chút ít không kịp né tránh hải yêu, bị vô số vô cùng sắc bén vô hình phong nhận chỗ trảm, trong chốc lát hóa thành một vùng huyết vụ.

Vô số hải yêu công hướng về phía Vương Nhược Phong, nhưng người kia gió mát cùng một chỗ, đột nhiên cũng một lần nữa về tới trên tường thành.

Chính là như vậy một cái gián tiếp công phu, Vương Nhược Phong cũng đã tự mình giết chết hơn mười chỉ hải yêu, một thanh hơi mỏng bảo kiếm, cũng bị hăn tế ra nắm trong tay, hăn tế ra đại lượng chân nguyên, vung vẩy trong tay bảo kiếm, hướng dưới thân mặt biển dùng sức một trảm!

Chói tai tiếng rít ở bên trong, bảo kiếm trong tràn ra một đường dài đến ngàn trượng vô hình kiếm khí, lập tức đem mặt biển một phân thành hai, lộ ra một cái xâm nhập tầm hơn mười trượng lỗ hổng.

Trong kiếm khí hải yêu, lập tức không hề lo lắng một phân thành hai, bị chém thành hai nửa.

"Giết" Vương Nhược Phong hét lớn một tiếng, hào khí ngất trời.

"Giết" vô số Tu tiên giả lớn tiếng phụ họa, khí suốt núi sông!

Theo cái này âm thanh hò hét, tất cả tông môn tất cả thế lực, cũng bắt đầu tể ra thủ đoạn của mình.

Thiên Đảo quốc Định Hải Tông tu sĩ tu đồ, vây quanh một viên xanh thăm tinh châu bắt đầu thi pháp, theo đại lượng Thủy chân nguyên dũng mãnh vào, viên này tinh châu càng lúc càng lớn, về sau liền huyễn hóa ra từng cái một ngàn trượng chi lớn thủy cự nhân, nhảy vào trên biển, vận dụng núi nhỏ kia bình thường năm dặm, đem từng con một hải yêu đập thành thối nát!

Ô Thủy Quốc Thí Kiếm Môn đám tu tiên giả, cả đám đều đem bảo kiếm của mình pháp khí tể ra, giữa lẫn nhau lại vẫn tạo thành một tòa kiếm trận, lập tức kích khởi vô số kiếm khí, tung hoành phách trảm, hướng trên biển Yêu thú rơi đi.

Miêu Cương quốc tu sĩ, thì tại thánh nữ Lạc Ngân Sa dưới sự chỉ huy, tể ra mệnh môn hơn các màu Cổ Trùng, những thứ này Cổ Trùng bay vào mặt biển phụ cận về sau, hoặc là hóa thành kịch độc khói độc mà tràn ra, khiến chung quanh hải yêu động tới chết ngay lập tức; hoặc là hóa thành cực lớn hỏa cầu từng cái một tự bạo ra, đem chung quanh hải yêu nổ thành bụi phấn.

Thiên Địa Môn môn nhân đệ tử, tại Mộc Dịch phân phó xuống, cũng lập tức kích phát cái kia vài cái cỡ lớn trận khí.

Lúc này đang giữa trưa, mặt trời mới mọc gương cao, ánh mặt trời mãnh liệt, Trịnh Lâm đạt được Mộc Dịch mệnh lệnh về sau, lập tức kích phát Nguyên Dương Hạo Nhật trận, trong trận Hạo Nhật Kính lập tức lờ lờ tỏa sáng, bị một tầng ánh lửa bao phủ.

Mộc Dịch tự mình đánh ra một đường tinh túy hỏa thuộc tính chân nguyên, tể vào cái này Hạo Nhật Kính trong; đồng thời, Thiên Địa Môn bên trong tu luyện hỏa thuộc tính công pháp tu sĩ tu đồ, nhao nhao cũng đem hỏa chân nguyên tể vào trong đó.

Hạo Nhật Kính lập tức hào quang vạn trượng, cùng bầu trời mặt trời ánh sáng xen lẫn nhau hô ứng, ánh mặt trời tựa hồ đã ở trong nháy mắt trở nên càng thêm mãnh liệt, đại lượng ngày chi tinh hoa, cũng bị này kính hấp thu.

Không bao lâu về sau, tràn ngập hỏa chân nguyên Hạo Nhật Kính, rốt cuộc triệt để kích phát, một đường mười trượng kích thước hỏa quang từ mặt kính bắn ra, hoa hướng mặt biển.

Ánh lửa những nơi đi qua, tan thành mây khói, hơi nước không còn; cột sáng tiếp xúc đến mặt biển về sau, chỗ cũ nước biển lập tức lặn không bị bốc hơi mây trượng, phụ cận hải yêu, lập tức tự cháy, trong chốc lát đã bị đốt vô tung vô ảnh, liền tro tàn đều không có để lại.

Cái này đạo hỏa quang, như là khắp nơi mặt biển trong trùng trùng điệp điệp tìm một khoản bình thường, lập tức liền có một tầng nước biển bốc hơi biến mất, ánh lửa xẹt qua chỗ, trên trăm chỉ hải yêu tan thành mây khói.

Như thế uy lực cường đại, mặc dù là một gã đan sĩ bị hỏa quang kia chính diện thiêu cháy, cũng trốn không thoát vẫn lạc kết cục!

Tại tường thành một chỗ khác, Bích Hải Triều Sinh trận đã kích phát, lập tức chung quanh hơi nước bao phủ, trong đó Uẩn Thủy linh bàn, tại hấp thu đại lượng Tu tiên giả Thủy chân nguyên cùng đến từ trận pháp, phụ cận thiên địa Thủy chân nguyên về sau, cũng kích phát ra từng cỗ một lam hà, người kia chui vào trên biển, biến thành thành từng mảnh ngập trời sóng lớn, hung hăng đánh ra lấy cái kia chút ít cuồng bạo hải yêu.

Thanh Mộc Thung trận khí cũng đã kích phát, trận này khí hình dạng giống như gốc hơn mười trượng kích thước đại thụ che trời, theo đại lượng

Hoàng nguyên dừng mãi vào, đại thụ che trời trên liền dài ra từng đám cây thân cành.

Những thứ này thân cành nhao nhao thoát ly trận khí, hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh Cự Mộc, hướng trên mặt biển bầy yêu đập tới.

Uy thế như thế, bị Cự Mộc đập trúng hải yêu, quả quyết không có may mắn còn sống sót khả năng!

Vạn Thiên Thạch Linh trận ở bên trong, loạn thạch sao bàn trận khí kích phát, vô số mà chân nguyên dừng mãi vào cái này trận khí, khiến người kia mặt ngoài phát ra vô số Tinh Quang, giống như bầu trời đêm sáng chói quần tinh, rất là rực rỡ tươi đẹp.

Những thứ này Tinh Quang, rất nhanh từng cái một lóng lánh mà ra, cũng biến thành từng cái một thạch linh —— hơn mười trượng lớn nhỏ đá cự nhân, những thứ này đá cự nhân nhao nhao rơi vào trên biển, cùng phụ cận hải yêu cận thân chém giết.

Vạn Phong Kỳ xuống, Thiên Địa Môn Phong thuộc tính công pháp Tu tiên giả tề tụ hơn thế, từng đạo vòi rồng từ nơi này lặc lự trăm trượng lớn cỡ trong sinh ra, hình thành từng cỗ một vòi rồng, tại mặt biển bốn phía du đãng, một khi có Yêu thú bị cuốn vào trong đó, lập tức cũng sẽ bị trong gió vô số phong nhận điên cuồng chém một phen, hóa thành một vùng huyết vụ.

Những thứ này cấp thấp Yêu thú, tại Nhân loại đã sớm chuẩn bị cho tốt mạnh mẽ đại thủ đoạn trước mặt, chỉ có được đồ sát kết cục!

Nhưng mà, theo càng ngày càng nhiều hải yêu dừng mãi vào phụ cận, cấp hai trở lên hải yêu cũng thời gian dần trôi qua xuất hiện, những thứ này hải yêu có thể bay lên trời, tuy rằng không thể bay quá nhanh rất cao, rồi lại đủ để né tránh rất nhiều công kích.

Hơn nữa, chúng nó pháp thuật cũng rõ lộ ra càng cường đại hơn, từng cỗ một yêu hỏa, từng tầng một sóng lớn, từng đạo yêu phong, cũng đều đang uy hiếp lấy trăm dặm trên tường thành cái kia chút ít đám tu tiên giả an nguy.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 273: Đẳng Cấp Cao Hải Yêu

Một khi có không biết sống chết hải yêu bay đến giữa không trung, khoảng cách trên tường thành Tu tiên giả thân cận quá, sẽ có tương ứng tu sĩ ra tay, vận dụng pháp khí đem giết chết. . . .

Mà Mộng Dịch các loại một đám đàn sĩ tồn tại, cũng sẽ thỉnh thoảng ra tay, đem những thứ này hải yêu từng cái giết chết.

Ngăn ngừa trong vòng một canh giờ, thì có lấy ngàn mà tính hải yêu bị diệt sát tại đây trăm dặm dưới tường thành! Nơi này đã trở thành một cái tàn sát chi trận, nước biển đã là một mảnh màu đỏ tươi chi sắc, tàn mát ra làm cho người nghe thấy chi tác nôn ọe mùi huyết tinh.

Nhưng mà, rồi lại có càng nhiều hải yêu người trước ngã xuống, người sau tiến lên vọt tới, chúng nó trong tuyệt đại đa số, đều là cấp một hải yêu, cấp hai trở lên hải yêu, không đến một phần trăm.

Tại một đám Tu tiên giả tiêu phí nhiều năm tâm huyết chuẩn bị mạnh mẽ đại thủ đoạn trước mặt, những thứ này cấp thấp hải yêu trên cơ bản không có còn sống khả năng, trừ phi chúng nó nấp trong đáy biển ở chỗ sâu trong, không bốc lên ra mặt biển.

Nếu như tại bình thường, những thứ này hải yêu sớm đã bị những thứ này trận khí các loại thủ đoạn chỗ kinh hãi, trốn vào đáy biển xa xa chạy tứ tán, tuyệt không dám biểu lộ ra mặt biển không công chịu chết; nhưng vào lúc này, những thứ này hải yêu tựa hồ là lâm vào đặc thù nào đó cuồng bạo trạng thái, cảnh này khiến chúng nó hung hãn không sợ chết, chỉ biết là điên cuồng công kích tường thành cùng trên tường thành Nhân loại.

Loại này điên cuồng thể công một mực giăng co một ngày một đêm, trên tường thành Tu tiên giả có thể không ngủ không nghỉ, nhưng pháp lực rồi lại khó có thể tiếp tục. Đại lượng tinh thạch bị cấp cho đến những thứ này Tu tiên giả trong tay, để cho bọn họ có thể mượn nhờ tinh thạch trong thiên địa nguyên khí, kịp thời bổ sung pháp lực.

Thế nhưng là, hải yêu còn đang không ngừng vọt tới, hoàn toàn không có giảm bớt xu thế.

Nhân loại Tu tiên giả không thể không chia làm hai cỡ, trong khi trong một cỡ thì pháp giết chết hải yêu, một cỡ khác liền hấp thu tinh thạch trong thiên địa nguyên khí, bổ sung bản thân pháp lực chân nguyên. Hai cỡ Tu tiên giả, cách mỗi hai canh giờ, sẽ phải thay phiên một lần.

Về sau, cấp hai trở lên hải yêu số lượng rõ ràng gia tăng, thậm chí có một ít tam cực, tứ cấp hải yêu xuất hiện, chúng nó từ mặt biển trong bay lên trời, thi triển các loại pháp thuật, công kích trên tường thành đám tu tiên giả.

Thời điểm này, thực lực so sánh mạnh Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ tác dụng liên thân thể hiện ra. Từng Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, hoặc một mình hành động, hoặc tốp năm tốp ba, đều quán hạt lấy một đoạn tường thành, thủ hộ lấy nơi đây cấp thấp Tu tiên giả an nguy.

Nếu như là Ngự Phong Thần Quân loại thực lực này mạnh mẽ Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, hai ba chiêu giữa liền có thể giết chết từng con một cấp hai tam cấp hải yêu, vậy hẳn phụ trách cái kia đoạn khu vực sẽ phải tương đối an toàn nhiều; cái kia chút ít hải yêu thường thường còn chưa tới gần, đã bị Ngự Phong Thần Quân suất lĩnh một số tu sĩ, đem chúng nó từng cái giết chết!

Đồng thời, Mộc Dịch các loại một đồng đan sĩ, cũng trấn thủ tại riêng phần mình môn nhân đệ tử phụ cận, một khi nhìn thấy tương đối lợi hại hải

yêu xuất hiện, liền tự mình ra tay, đem chém giết.

Một thanh Nguyên Hỏa Kiếm, hóa thành một đạo ánh lửa, tại tường thành phụ cận qua lại chém giết, mấy ngày, liền có trên trăm chỉ hải yêu toi mạng tại đây dưới thân kiếm!

Mà Vương Nhược Phong càng là tiêu sái, tay hãn năm bạc kiếm, lẳng không phách trảm, từng đạo khí thể tràn đầy kiếm khí, giết chết vô số hải yêu, mấy ngày nay, chết ở Vương Nhược Phong kiếm khí gió êm dịu dao ở dưới hải yêu, không dưới mấy trăm!

Chém giết tiếp tục đến ngày thứ bảy về sau, phía trước bỗng nhiên truyền đến khẩn cấp truyền âm lệnh, có mấy cái khí tức cường đại dị thường hải yêu xuất hiện, có thể là trong truyền thuyết thực lực không có ở đây đan sĩ phía dưới ngũ cấp trở lên hải yêu.

"Đến thật tốt!" Vương Nhược Phong sát ý chính đậm đặc, hãn một đạo kiếm khí đem một cái tứ cấp sa quái vừa bố hai nửa, sau đó hướng phụ cận vài tên đan sĩ hỏi:

"Người nào cùng bốn minh chủ tiến đến giết chết Kim Đan hải yêu?"

Hác Tử chân nhân im lặng không nói, Thiên Nhất cư sĩ cũng vừa quay đầu, giả ý cùng cách đó không xa một cái tam cấp hải yêu chém giết.

Tuy rằng ngũ cấp trở lên hải yêu trong cơ thể có những thứ này đan sĩ rất muốn nhất yêu đan, nhưng mà, từ xưa đến nay, đối loại này hải yêu nghe đồn cực kỳ đáng sợ, thật sự muốn trực tiếp đối mặt lúc, bao nhiêu còn có một chút khiếp ý.

Huống chi, hôm nay đúng là yêu kiếp bộc phát thời điểm, lại không biết chỗ đó có bao nhiêu đẳng cấp cao hải yêu!

"Minh chủ, chúng ta thủ đoạn hầu như toàn bộ bố trí ở chỗ này, không bằng các loại cái kia chút ít đẳng cấp cao hải yêu tới chỗ này, động thủ lần nữa không muộn! Tùy tiện xâm nhập, thập phần nguy hiểm!" Hắc Tử chân nhân khuyên nhủ.

Vương Nhược Phong lớn tiếng nói: "Không được, phía trước cái kia chút ít tu đồ, phạm nhân làm sao bây giờ, bọn hắc đấu tranh anh dũng, thủ vững Trường Thành, chẳng lẽ chúng ta sẽ phải vượt tới mà không chú ý!"

"Chân nhân không muốn đi, bốn minh chủ cũng không miễn cưỡng!" Vương Nhược Phong nói xong, lần nữa cao giọng hỏi: "Người nào cùng bốn minh chủ cùng đi chém yêu lấy đan?"

"Ta đi!" Mộc Dịch hóa thành một đạo ánh lửa, từ đằng xa bay đến, rơi vào Vương Nhược Phong trước người cách đó không xa.

"Tốt, người huynh đệ của ta hai người, đã đầy đủ!" Vương Nhược Phong đại hỉ, hắc không trì hoãn nữa thời gian, hóa thành một đạo gió mát hăng hái chạy như bay, trong chớp mắt, một đạo hỏa quang cùng một đám gió mát, liền biến mất ở phía chân trời.

Lúc hai người đuổi tới đó lúc, thấy được một đoạn đã sụp xuống trên biển Trường Thành, một ít hải yêu đang từ nơi này hướng vào phía trong biển du đãng, cách đó không xa, mấy cái hình thể cực lớn hải yêu, chính đang công kích trên tường thành phạm nhân cùng tu đồ.

"Là ngũ cấp Đa Mục Yêu!" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

Nơi đây quả nhiên có năm sáu chỉ ngũ cấp hải yêu, từng cái một hình thể cực lớn, hơn mười trượng lớn nhỏ hình tròn trên đầu, có vài chục chỉ mắt to, mỗi con mắt trong đều có thể bắn ra từng đạo lực công kích rất mạnh bích quang, cái kia chút ít bảo hộ phạm nhân, tu đồ loại nhỏ trận pháp, tại chói mắt yêu cường công xuống căn bản không cách nào ủng hộ quá lâu.

Ngoài ra, những thứ này Đa Mục Yêu còn có bảy tám căn bạch tuộc bình thường cực lớn xúc tu, dài đến tầm hơn mười trượng, những thứ này xúc tu mặc dù không có thi triển ra cái gì pháp thuật, nhưng da dày thịt béo, lực lớn vô cùng, căn bản không sợ những tu sĩ kia tu đồ pháp khí pháp thuật, xúc tu mọi nơi quét ngang, lập tức tường thành cự thạch bị từng khối đánh rơi, trên tường thành phàm nhân, tu đồ, cũng căn bản không cách nào may mắn thoát khỏi.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong, vội vàng hướng chỗ đó bay đi.

Còn chưa tới gần, Vương Nhược Phong liền tế ra bạc kiếm, giương cao vừa bố, lập tức kiếm khí như cầu vồng, gào thét lên xé rách Đa Mục Yêu phóng tới từng đạo bích quang, hướng trong đó một cái Đa Mục Yêu chém tới!

Cái này chỉ Đa Mục Yêu lập tức vung ra một cái thật dài xúc tu, ý muốn ngăn trở cái này đạo kiếm khí.

"Sát" một tiếng vang nhỏ, cái này đạo kiếm khí rồi lại vô cùng sắc bén, vượt qua xa những tu sĩ kia pháp khí có thể so sánh, kiếm khí trực tiếp đem Đa Mục Yêu một cái xúc tu chặt đứt, kiếm khí uy lực còn lại đứng ở Đa Mục Yêu trên đầu, lập tức lưu lại một đạo thật sâu vết kiếm, Đa Mục Yêu một con mắt cũng bị trăm hồng.

Cái này chỉ Đa Mục Yêu phát ra một tiếng long trời lở đất kêu đau, tràn ngập nộ khí, đồng bạn của nó cũng nhao nhao buông tha cho đuổi giết cái kia chút ít không có ý nghĩa phàm nhân cùng cấp thấp Tu tiên giả, ngược lại ngay ngăn hướng công từ trước đến nay tập kích Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch hai người.

Lập tức, mấy trăm đạo cường đại bích quang từ nơi này chút ít Đa Mục Yêu yêu trong mắt bắn ra, mỗi một đạo bích quang đều đủ để đánh thủng dày đặc tường thành. Mấy trăm đạo bích quang giữa lẫn nhau đan vào

thành mạng lưới, bao trùm phạm vi cực lớn, lệnh Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch hai người tránh cũng không thể tránh.

Vương Nhược Phong bên ngoài thân gió mát một cuốn, cả người hắt hắt không tiêu thất ở phía xa, sau một khắc, hắt vậy mà xuất hiện ở cái kia bị thương Đa Mộc Yêu bên cạnh tầm hơn mười trượng bên trong, sau đó trong tay bạc kiếm vào đầu một trăm!

Lại là "Sát" một tiếng vang nhỏ, lúc này đây, tránh không kịp Đa Mộc Yêu, rốt cuộc không thể tránh thoát, bị Vương Nhược Phong toàn lực một trăm trực tiếp mổ ra đầu, màu xanh sẫm máu tươi văng khắp nơi, một cái Đa Mộc Yêu bị tại chỗ giết chết!

Mà Mộc Dịch cũng tế ra Nguyên Hỏa Kiếm cùng huyền hỏa linh, người kia một hồi biến ảo xuống, lập tức xa xa xuất hiện hơn mười cái giống như đúc Mộc Dịch, riêng phần mình cầm trong tay bảo kiếm, chém về phía cái kia chút ít Đa Mộc Yêu.

Những thứ này Đa Mộc Yêu trong lúc nhất thời không cách nào phân biệt những thứ này "Mộc Dịch" thiết giả, chỉ có thể đem từng đạo bích quang đánh về phía từng cái "Mộc Dịch", cũng cố hết sức vung vậy xúc tu, phòng ở từng cái "Mộc Dịch" công kích.

Bởi như vậy, Đa Mộc Yêu lực công kích đã bị phân tán rất nhiều, tuy rằng Mộc Dịch chân thân cũng nhận được hai cỗ bích quang công kích, nhưng ở hắt hộ thể ánh lửa toàn lực phòng ngự xuống, bích quang lập tức hóa thành hơi nước tán loạn, lệnh Mộc Dịch không hư hao chút nào.

Chính thức Nguyên Hỏa Kiếm, trăm đã đến một cái Đa Mộc Yêu trong đó một cái xúc tu lên, lập tức trăm phá một đường thật sâu vết kiếm, không ít màu xanh sẫm máu tươi từ giữa dòng ra, nhưng vậy mà không có đem cái này xúc tu chặt đứt.

Hơn nữa cái này xúc tu sự khôi phục sức khỏe cực kỳ kinh người, cái kia miệng vết thương rất nhanh khép lại, lại có càng nhiều xúc tu hướng Mộc Dịch xoắn tới.

Nguyên Hỏa Kiếm phẩm chất bình thường, cũng không phải Mộc Dịch bốn mạng Pháp bảo, điểm này sâu sắc không bằng Vương Nhược Phong trong tay bạc kiếm, bạc kiếm có thể một kích chém giết Đa Mộc Yêu, mà Mộc Dịch Nguyên Hỏa Kiếm nhưng không cách nào làm được.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, lập tức toàn thân hỏa nguyên khí đại thịnh, một mảnh hừng hực liệt diễm đem bao bọc, một cái hơn một trượng lớn nhỏ một chân hỏa cầm từ hân hộ thể trong ngọn lửa bay ra, há miệng khê hấp, lập tức đem phụ cận trong Thiên Địa hỏa nguyên khí hầu như đều thu đi.

Hỏa cầm cũng bởi vậy biến thành trăm trượng chi lớn, tản mát ra kinh người khí tức, đây chính là Mộc Dịch tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》 mạnh mẽ đại thần thông —— Tất Phương hỏa hồn.

Tất Phương hỏa hồn vừa hiện, cái kia chút ít Đa Mộc Yêu dường như biết rõ sợ hãi bình thường, nhao nhao đem công hướng Mộc Dịch xúc tu vội vàng thu hồi, động tác chậm một chút Đa Mộc Yêu, xúc tu bị Tất Phương hỏa hồn trên bám vào hỏa diễm một cuốn, lập tức hóa thành than cốc!

"Đi!" Mộc Dịch khê quát một tiếng, Tất Phương hỏa hồn liền hai cánh lóe lên, gào thét lên hướng cái này mấy cái Đa Mộc Yêu đánh tới.

Đa Mộc Yêu lập tức yêu mắt chột hiện, từng đạo bích quang đánh ra, hình thành một mảnh chói mắt vàng sáng, ngăn cản Tất Phương hỏa hồn tới gần.

Tất Phương hỏa hồn là Mộc Dịch Kim Đan tu vi toàn lực thi triển kết quả, tại không sử dụng huyết mạch chân nguyên dưới tình huống, tế ra như

vậy hỏa hồn, mấy có lẽ đã là cực hạn của hắn.

Nhưng mà, Đa Mục Yêu yêu mắt bích quang cũng là không như bình thường, tại hơn trăm đạo bích quang cùng chung kích xạ xuống, Tất Phương hỏa hồn hỏa diễm cùng bích quang lẫn nhau tiêu hao, trong lúc nhất thời cũng không cách nào cận thân đốt cháy cái kia chút ít Đa Mục Yêu.

Vương Nhược Phong tức thì ỷ vào Phong độn thuật linh hoạt cùng trong tay bạc kiếm sắc bén, tại nhiều người Đa Mục Yêu tầm hơn mười trượng trong phạm vi không ngừng lập loè, thỉnh thoảng bổ ra một kiếm, không phải là chặt đứt một cái xúc tu, chính là tại Đa Mục Yêu cự đại nào đại trên lưu lại một đạo thật sâu vết kiếm.

Mấy hơi thở về sau, Vương Nhược Phong lại đã tìm được cơ hội, một cái Phong độn thuật đột nhiên xuất hiện ở một chỉ bị thương Đa Mục Yêu bên cạnh, một kiếm đem chém giết!

Có Mộc Dịch ở chánh diện hấp dẫn Đa Mục Yêu lực công kích, Vương Nhược Phong tại trong thời gian rất ngắn liền giết chết hai cái Đa Mục Yêu, còn thừa lại bốn cái.

Nếu như tại bình thường, cái này bốn cái Đa Mục Yêu nhìn thấy đồng bạn vẫn lạc, hơn phân nửa sẽ cảm thấy sợ hãi, lập tức trốn vào trong nước đào tẩu, một khi khiến chúng nó trốn vào hải lý, sẽ rất khó tại bắt giết.

Nhưng mà, cái này còn dư lại bốn cái Đa Mục Yêu rồi lại không có chút nào thoái ý, hơn nữa không ngừng phát ra hầu như điên cuồng tiếng rống giận dữ.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong cũng không nóng nảy, Mộc Dịch điên cuồng thúc trong kim đan hỏa chân nguyên, liên tục không ngừng rót vào Tất Phương hỏa hồn bên trong, chánh diện cùng cái kia yêu mắt bích

quang chống lại; mà Vương Nhược Phong tức thì không ngừng tìm kiếm cơ hội, một kiếm lại một kiếm bổ ra.

Bởi như vậy, chỉ cần Mộc Dịch còn có thể kiên trì ở, chỉ cần Vương Nhược Phong cẩn thận từng li từng tí không bị Đa Mục Yêu xúc tu, bích quang các loại cường công đặc thủ, những thứ này Đa Mục Yêu sớm muộn đều muốn bị hai người bọn họ liên thủ giết chết!

Đột nhiên, một tiếng ngãng cao long ngâm từ đáy biển truyền ra, ngay sau đó một đường ánh sáng màu xanh từ mặt biển trong lóe lên mà ra, bay đến giữa không trung.

Hai người theo bản năng nhìn thoáng qua ánh sáng màu xanh, lập tức thần sắc đại biến.

Đây là một cái sinh ra sừng, nhục tu cùng hai móng cự mãng, nghiêm chỉnh mà nói, nó đã không phải là bình thường hải mãng, mà là đã hết sức lột xác diễn biến, đã có giao long hình thái, là một cái hải giao.

Cái này chỉ hải giao chừng trăm trượng chi lớn, toàn thân nằm đắm lớn trên lân phiến phát ra một tầng hoa mỹ ánh sáng màu xanh, toả ra khí tức, vẫn còn vì đáng sợ!

"Hình như là lục cấp hải giao!" Vương Nhược Phong kinh hãi nói.

Lục cấp hải giao, tương đương với Hư Đan kỳ đan sĩ, thập phần đáng sợ!

Dưới mắt bọn họ cùng bốn cái ngũ cấp Đa Mục Yêu đã đấu khó phân thắng bại, nếu như cái này chỉ lục cấp hải giao cũng gia nhập chiến đoàn, hai người nhất định đem thập phần nguy hiểm!

"Cẩn thận!" Mộc Dịch hướng Vương Nhược Phong hét lớn một tiếng, đồng thời thò tay tại trong tay áo tìm tòi, bàn tay liền hơn nhiều dày đặc một chồng da thú phù lục.

Những thứ này phù lục, bị Mộc Dịch ném ra ngoài, nhao nhao tự cháy thành một đoàn hỏa cầu, hỏa cầu đón gió liền phát triển, hóa thành một chỉ chỉ trông rất sống động dữ tợn Hỏa Long.

Trong chớp mắt, hơn trăm chỉ Hỏa Long bay múa đầy trời, công hưởng cái kia chút ít Đa Mộc Yêu.

Những thứ này phù lục, đều là Mộc Dịch chế tác huyết phù, hơn nữa là Nguyên Mạch Kỳ thần huyết luyện chế huyết phù, mỗi một đạo Hỏa Long, đều tương đương với một cái Kim Đan kỳ đan sĩ một kích toàn lực, hơn trăm đạo hỏa long uy lực, thập phần đáng sợ!

Đa Mộc Yêu kinh hãi, vội vàng yêu trong mắt cuồng xạ bích quang, cứng cỏi xúc tu cũng không ở tại trước người vung vẩy, hành động khiên thật.

Hỏa Long tại Tất Phương hỏa hồn yểm hộ xuống, nhảy vào Đa Mộc Yêu phụ cận, đánh vào cái kia chút ít xúc tu cùng yêu mắt bích quang lên, lập tức bạo liệt ra đến.

Từng cái một cực lớn hỏa cầu tại phụ cận dâng lên, rất nhanh nổi thành một mảnh, theo "Oanh" một tiếng vang thật lớn, hơn trăm chỉ Hỏa Long đều tương uy có thể phóng thích, một cái chừng ngàn trượng lớn nhỏ cực lớn hỏa đoàn tại mấy cái Đa Mộc Yêu chỗ phóng lên trời, ánh lửa tại vạn dặm bên ngoài đều có thể chứng kiến.

Nổ tung uy lực còn lại, ảnh hưởng đến phụ cận mặt biển, lập tức nước biển đều bị trống không tan biến mất một tầng.

Ánh lửa giăng co mấy hơi thở công pháp, mới dần dần đánh tan.

Trong ngọn lửa, hoàn toàn đã không có cái kia mấy cái Đa Mộc Yêu thân hình, chúng nó đã tại đây cường đại công kích trước mặt, tan thành mây khói.

Đạt được Mộc Dịch nhắc nhở, trước tiên dùng Phong độn thuật chạy ra nơi này Vương Nhược Phong, nhìn thấy một màn này, không chỉ có cũng là sắc mặt biến hóa.

Mà cái kia mới vừa từ dưới mặt biển bay ra lục cấp hải giao, một đôi Cự mục ở bên trong, cũng toát ra thần sắc kinh hãi.

Mộc Dịch chú ý tới, cái này chỉ hải yêu hết sức đặc thù, không chỉ là tu vi của nó rất cao, thần sắc của nó, cũng cùng với khác hải yêu điên cuồng bộ dáng hoàn toàn bất đồng, thần sắc của nó đối tiếp cận Nhân loại, linh trí tựa hồ cũng không thấp!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 274: Vương Nhược Phong Bí Mật

Bốn cái ngũ cấp Đa Mục Yêu tại Mộc Dịch đại lượng huyết phù xuống hóa thành hư ảo, rút xuất thân Vương Nhược Phong kinh ngạc nhìn thoáng qua Mộc Dịch về sau, lập tức trong tay bạc kiếm run lên, từng đạo phá không kiếm khí kích động, bảy lần thả tám ngang hướng cái kia sáu cực hải giao chém tới.

Hải giao lại không tránh không né, nó ngửa mặt lên trời một tiếng ngâm nga, dưới thân nước biển liền kịch liệt cuộn cuộn đứng lên, hình thành hơn mười cỗ hơn mười trượng kích thước cột nước, phóng lên trời, hướng Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong hai người xoắn tới.

"Bang bang BOANG...!"

Kiếm khí trăm tại hải giao trên lân phiến, phát ra từng tiếng giòn vang, giống như kim ngọc chạm nhau.

Những thứ này hiện ra rực rỡ tươi đẹp ánh sáng màu xanh lân phiến, vậy mà bỏ qua Vương Nhược Phong tế ra sắc bén kiếm khí, liền nhẹ nhàng vết kiếm đều không có để lại, lộ ra vô cùng chắc chắn!

Vương Nhược Phong sắc mặt biến hóa, giống nhau kiếm khí, có thể chặt đứt Đa Mục Yêu cứng cỏi xúc tu, lại không thể tổn thương đến hải giao may mắn, đủ thấy cái này hải giao lân phiến, đã không kém hơn phòng ngự Pháp bảo!

Vương Nhược Phong trong tay Tật Phong Kiếm, lấy nhẹ nhàng phiêu dật, sắc bén vô cùng mà nổi tiếng, hôm nay nếu như liền hải giao lân phiến đều không thể trăm phá, vậy liền thoáng cái đã mất đi đất dụng võ.

Mặc dù hãn có đầy ngập kiếm ý, mặc dù kiếm trong tay khí vô cùng, đối mặt cái này chỉ hải giao lúc, rồi lại chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Lúc này, Mộc Dịch cũng đã dọn ra tay, hãn điều khiển trăm trượng lớn nhỏ Tất Phương hỏa hồn, hướng hải giao đánh tới.

Hải giao thật sâu ngóng nhìn này hỏa hồn liếc, giao long mắt lóe ra nhân cách hoá thần sắc kinh ngạc.

Hải giao lần này không dám vô lễ, nó há miệng một phun, từng cỗ một bích quang tuôn ra, bao trùm toàn thân. Tại đây tầng bích quang yểm hộ xuống, nó mới dám cùng cái kia Tất Phương hỏa hồn đánh nhau.

Một cái cực lớn một chân hỏa cầm cùng một cái màu xanh lóng lánh hải giao, ở giữa không trung kịch chiến, Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch hai nhân loại đan sĩ thân hình, lộ ra dị thường nhỏ bé.

Hỏa hồn hai cánh vỗ, chính là cuộn cuộn liệt diễm bay ra, đầy trời tàn sát bừa bãi, đánh thẳng vào hải giao hộ thể bích quang, đại lượng bích quang tại trong ngọn lửa thời gian dần trôi qua tán loạn ra, nhưng hải giao không ngừng phun ra bích quang, bổ sung chân nguyên.

Cùng lúc đó, hỏa hồn mỗi một cái động tác, đều tại tiêu hao Mộc Dịch đại lượng chân nguyên, hỏa hồn lúc trước đã cùng cái kia mấy cái Đa Mục Yêu dây dưa giữ lẫn nhau một đoạn thời gian, hôm nay nếu chiến hải giao, Mộc Dịch đã có chút ít cố hết sức.

"Này giao long tuy rằng thân thể cứng rắn, nhưng pháp lực chưa chắc là ta và người liên thủ chi địch!" Vương Nhược Phong nói ra, Tất Phong Kiếm tạm thời bị hãn tế ở bên cạnh, sau đó song chưởng ở trước ngực tất cả tìm một cái nửa vòng, tiếp theo lòng bàn tay chỉ lên trời phái ra.

Trong chốc lát, thiên địa biến sắc, cuồng phong hét giận dữ, trời xanh mây trắng thoáng cái bị cuồng phong cuốn thất linh bát lạc, phức tạp thiên địa nguyên khí tại trong cuồng phong kích động, hóa thành tàn phá đám mây che khuất bầu trời, phạm vi ngàn trượng bên trong lập tức sắc trời ảm đạm cực kỳ.

Chẳng biết lúc nào, một viên tắc hờn lớn nhỏ Kim Đan đã tại Vương Nhược Phong trong miệng ẩn chứa, hắt rõ ràng đem Kim Đan tế ra, trực tiếp cùng chung quanh thiên địa nguyên khí câu thông, đại lượng gió chi chân nguyên, biến thành chiêu này "Phong Quyển Tàn Vân" thần thông, đem hải giao bao bọc ở bên trong.

Chiêu này vừa ra, hải giao cùng trong nước biển Thủy chân nguyên lập tức chặt đứt liên hệ, cái kia phóng lên trời sóng lớn ầm ầm trở xuống trong nước biển, cuồng phong gào thét, mỗi một đạo chói tai tiếng gió, đều là tinh túy gió chân nguyên biến thành phong nhận, đang không ngừng thiết cắt, tiêu hao hải giao hộ thể bích quang.

Vô luận là Mộc Dịch Tất Phương hỏa hồn, còn là Vương Nhược Phong Phong Quyển Tàn Vân, đều là đan sĩ mới có thể thi triển ra mạnh mẽ pháp thuật thần thông, hai người liên thủ, bức bách hải giao không ngừng điên cuồng phun bích quang, nhưng người kia trong lúc nhất thời còn có thể chèo chống ở.

Vương Nhược Phong há miệng một phun, Kim Đan hoàn toàn bị hắt tế ra bên ngoài cơ thể, từng cỗ một tinh túy Phong thuộc tính chân nguyên, điên cuồng dũng mãnh vào chung quanh hét giận dữ trong cuồng phong, cuồng phong tàn sát bừa bãi xoay quanh phía dưới, thời gian dần trôi qua ngưng tụ thành một cái chùng hơn trăm trượng lớn nhỏ Phong Long, cái kia chút ít hỗn loạn thiên địa nguyên khí, cũng ngưng tụ thành một cái tầm hơn mười trượng lớn nhỏ Bạch Hổ, Phong Long Bạch Hổ chính giương nanh múa vuốt, hướng hải giao không ngừng đánh tới.

Mây từ Hổ, gió từ rồng, trong truyền thuyết Phong thuộc tính tiên linh, chính là chân long hình thái, Vương Nhược Phong có thể tại Phong Quyển Tàn Vân một chiêu trong huyền hóa ra Phong Long Bạch Hổ hành trình, cùng Mộc Dịch tế ra Tất Phương hỏa hồn cùng loại, đều huyền hóa ra cường đại tiên linh hình thái, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Giữa không trung, hải giao, hỏa cầm, Phong Long, Bạch Hổ chính đang kịch đấu, chúng nó múa móng vuốt vung cánh giữa, bất đồng thuộc tính thiên địa nguyên khí lẫn nhau trùng kích, không ngừng tiêu hao đại lượng tinh túy chân nguyên.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong tế xuất thủ đoạn, tại Kim Đan kỳ tu sĩ trong đều thuộc về thập phần hiếm thấy mạnh mẽ đại thần thông, cái này chỉ hải giao mặc dù là lục cấp Yêu thú, tương đương với Hư Đan kỳ tu vi, nhưng ở hai người liên thủ điên cuồng tấn công phía dưới, cũng cảm nhận được cực lớn uy hiếp, nó phun ra thành từng mảnh bích quang, chính đang bay nhanh bị Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong thần thông chỗ tiêu hao.

Trong lúc đó, Bạch Hổ bổ nhào về phía trước phía dưới, cứng rắn từ hải giao trên thân xé nát một mảng lớn hộ thể bích quang, Tất Phương hỏa hồn một móng cũng vào lúc này vừa đúng chỗ tốt chộp tới, hùng hực liệt diễm, đem nơi đây hộ thể bích quang đều tan rã, cũng tại hải giao trên thân để lại mấy đạo thật sâu cháy đen vết cào.

Tất Phương hỏa hồn ẩn chứa hỏa chân nguyên, không phải chuyện đùa, hầu như không có gì không đốt, liền hải giao trên thân lân phiến, cũng khó có thể thừa nhận.

Hải giao bị đau, gầm lên giận dữ về sau, nó há miệng một phun, một viên lớn chừng quả đấm rất tròn bích châu bay ra bị hải giao ngậm tại trong miệng.

Viên này viên châu, toả ra hào quang đi thực phản hư, hiện lên hơi mờ hình dáng, ẩn chứa chân nguyên khí tức, rồi lại cường đại dị thường, đúng là này giao long yêu đan.

Yêu đan vừa ra, từng tầng một như mây giống như sương mù vực từ kia mặt ngoài tràn ra, lập tức khiến hải giao hộ thể bích quang càng thêm dày đặc, triệt để đem Tất Phương hỏa hồn các loại bức ra

"Nó đã tể ra yêu đan, xem ra không có quá nhiều thủ đoạn!" Vương Nhược Phong ngược lại trong lòng buông lỏng, hẩn hướng Mộc Dịch nổi giận nói ra: "Chúng ta kiên trì nữa một lát, các loại nó pháp lực không tốt, mặc cho do chúng ta xâm lược!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hẩn tuy rằng cũng cảm thấy trong kim đan chân nguyên dần dần chưa đủ, nhưng còn có thể miễn cưỡng lại ủng hộ một hồi.

Hỏa hồn, Phong Long, Bạch Hổ cùng hải giao càng đấu càng thêm kịch liệt, từng tiếng trong nổ vang, hỏa diễm văng khắp nơi, bích quang kích xạ, cuồng phong nổi lên bốn phía.

Một lát sau, hải giao thấy mình tể ra yêu đan về sau, vẫn đang không thể thoát khỏi hai người này dây dưa, lại từ trong miệng phún ra một cái xanh thẫm viên châu.

"Hai cái yêu đan?" Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, nhưng hẩn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ lúc mới phát hiện, viên này viên châu óng ánh sáng long lanh, phát ra vầng sáng dày đặc không uống, rõ ràng không phải là tương đương với Hư Đan kỳ tu vi lực cấp hải giao yêu đan.

"Pháp bảo!?" Vương Nhược Phong cũng là sửng sờ.

Rất rõ ràng, cái này viên châu không phải là yêu đan, cũng không phải là cái gì trời sinh bảo vật, mà là một quả trái qua luyện chế mà thành Pháp bảo!

"Cái này chỉ hải giao vậy mà linh trí cao đến tình trạng như thế, liền Pháp bảo đều biết luyện chế ?" Mộc Dịch kinh hãi, cái này chỉ hải giao không biết sinh tồn bao nhiêu năm, gặp được một ít thiên tài địa bảo cũng chẳng có gì lạ, nhưng nó rõ ràng có thể đem những tài liệu kia luyện chế thành Pháp bảo, nhưng tự khiến người không thể tưởng tượng rồi!

Luyện chế Pháp bảo, là một loại cực kỳ phức tạp quá trình, thường thường cần nhiều loại tài liệu lẫn nhau dung hợp, hơn nữa chú ý nguyên liệu phối hợp, bổ sung lẫn nhau thành, cũng không phải đánh bậy đánh bạ có thể luyện chế ra đến đấy.

Hôm nay một cái lục cấp hải giao vậy mà thi triển ra một kiện Pháp bảo, nếu không có tận mắt nhìn thấy, Mộc Dịch tuyệt không thể tin!

Mộc Dịch trong lòng thầm suy nghĩ đến: "Chẳng lẽ nơi đây Yêu tộc, đã tạo thành không thua gì Huyền Hà Tông như vậy tu tiên văn minh ? Nếu là như vậy, chúng ta đặc tội Yêu tộc kết cục liền thập phần đáng sợ!"

Tuy rằng như thế, nhưng trước mắt này yêu rồi lại không thể không có giết, không giết này yêu, tùy ý kia tàn sát bờ bãi, trên biển Trường Thành thất thủ, Thiên Đảo quốc các loại trên biển các nước Nhân loại liền đem lâm vào tuyệt cảnh, rất có thể tại yêu kiếp trong tử thương vô cùng nghiêm trọng!

Mộc Dịch tế ra Tất Phương hỏa hồn, cũng không có thu hồi, ngược lại càng thêm hung mãnh công hướng hải giao, Mộc Dịch sắc mặt tái nhợt, đổ mồ hôi như suối tuôn, hắn đã ngậm tại trong miệng Kim Đan, cũng thúc sử dụng đã đến cực hạn.

Vương Nhược Phong đồng dạng là khiếp sợ không nhỏ, hắn cũng không có bởi vì hải giao tế ra Pháp bảo mà thu tay lại.

Viên châu Pháp bảo vừa ra về sau, lập tức ở đại lượng Thủy chân nguyên rót vào xuống đạt được kích phát, Pháp bảo ánh sáng màu lam lóe lên, biến

thành một cái hung mãnh thủy long, trong giây lát chui vào trong nước biển.

Một lát sau, thủy long mang theo vô số cột nước phóng lên trời, hướng Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong hai người đánh tới.

Đã có cái này chỉ thủy long gia nhập chiến đoàn, hải giao áp lực suy giảm, Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch thực sự bởi vì Kim Đan pháp lực đem ra sử dụng đến mức tận cùng, trong lúc nhất thời có chút bị động.

Đột nhiên, thủy long một móng vuốt xé, đột phá tầng tầng cuồng phong, mang theo như mũi tên bình thường vô số giọt nước hướng Vương Nhược Phong bên người kích xạ.

Nếu là bị kia đánh trúng, mặc dù có gió mát hộ thể, cũng khó có thể ngăn cản, sẽ bị xuyên thủng thành tổ ong bình thường.

Cũng may Vương Nhược Phong có thể thi triển Phong độn thuật, trong lúc nguy cấp trong hăn tâm niệm vừa động, cả người liền hóa thành một sợi gió mát biến mất ở phía xa, tránh được thủy long một trảo này cùng bổ sung ngàn vạn thủy tiễn.

Sau một khắc, Vương Nhược Phong xuất hiện lại Mộc Dịch phụ cận, hăn mang theo có chút kinh hoảng thần sắc, dứt khoát nói ra: "Mộc Đầu, thời điểm này, chỉ sợ người ta cũng không thể lại che giấu thực lực!"

Mộc Dịch sững sờ, nghe lời này ý tứ, chẳng những Vương Nhược Phong còn có lợi hại thần thông vô dụng thôi ra, hơn nữa hăn còn biết mình cũng giữ thực lực.

Vương Nhược Phong tiếp tục nói: "Ta biết rõ, người Kim Đan chân nguyên tuy rằng tiêu hao thật lớn, nhưng huyết mạch của người ở bên trong, còn ẩn chứa đại lượng chân nguyên!"

"Mà ta sở dĩ có thể cảm ứng được người đặc thù huyết mạch, là vì, ta Vương Nhược Phong cũng là như thế!"

"Người huynh đệ của ta hai người, đều có Thần tộc huyết mạch, hơn nữa đều tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 , chỉ là của ta rồi lại nhìn không ra, người 《 Thần Mạch Quyết 》 cuối cùng tu luyện đến cái nào cảnh giới!"

"Nếu như người giống như ta, Thần Mạch Quyết cũng tu luyện đến Nguyên Mạch Kỳ, ta và người đồng thời tế ra huyết mạch chân nguyên, nhất định nhưng một kích giết chết cái này lục cấp hải giao!"

Mộc Dịch nghe vậy, trong lúc nhất thời kinh ngạc dị thường, Vương Nhược Phong vậy mà đưa hãn lớn nhất bí mật toàn bộ nắm giữ, mà chính hãn, trước đó, rồi lại hoàn toàn không có cảm ứng được Vương Nhược Phong trên thân đặc thù huyết mạch khí tức.

May mắn, cái này nắm giữ bản thân bí mật người là Vương Nhược Phong, hãn là mình có thể...nhất tín nhiệm người một trong, nếu như đổi thành mặt khác đối Mộc Dịch có địch ý người, chỉ sợ Mộc Dịch đã tại tính toán như thế nào diệt khẩu!

"Không có khả năng, người là lúc nào lấy được Thần tộc huyết mạch ? Ta như thế nào vẫn luôn không có phát hiện ?" Mộc Dịch ghen ngào hỏi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 275: Thần Huyết Lai Lịch

"Việc này nói rất dài dòng, bây giờ không phải là nho nhỏ nghiên cứu thảo luận thời điểm! Ta và người trước liên thủ giết chết này yêu rồi hãy nói!"

Vương Nhược Phong nói xong, trong lúc đó toàn thân đã tuôn ra một cỗ cực kỳ tinh thuần mà mãnh liệt Phong thuộc tính chân nguyên, lập tức cuồng phong hét giận dữ, thiên địa tối sầm lại, còn rõ ràng thẳng được hắc tế ra Kim Đan lúc tình hình. . .

Mộc Dịch trong lòng rung mình, lúc Vương Nhược Phong kích phát huyết mạch về sau, hắc rớt cuộc có thể cảm ứng được cái loại này quen thuộc Thần tộc huyết mạch khí tức, Vương Nhược Phong đích đích xác xác có thần mạch!

Mà hắc tế ra huyết mạch chân nguyên cảnh tượng như thế tràn đầy lớn mạnh, nói cách khác, Vương Nhược Phong huyết mạch chân nguyên, còn rõ ràng thẳng được đan điền của hắc Kim Đan tu vi!

Cuồng phong hét giận dữ phía dưới, Vương Nhược Phong thân hình như gió, lập loè, một cái cực lớn Phong Long từ khắp chung quanh trong cuồng phong ngưng tụ mà thành, vắt ngang bầu trời, chừng ngàn trượng chi lớn!

"Mộc Đầu, nhanh!" Vương Nhược Phong thúc giục nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắc tâm niệm vừa động, lập tức toàn thân nhiệt huyết sôi trào, một tầng hung mãnh hỏa diễm từ kia bên ngoài thân phát ra, sáp nhập vào Tất Phương hỏa hồn bên trong.

Đã có đại lượng tinh túy hỏa chân nguyên bổ sung, Tất Phương hỏa hồn gào to một tiếng, há miệng khê hấp, hấp thu đại lượng hỏa chân nguyên ngoài, hình thể cũng trong nháy mắt phát triển lớn đến hơn nghìn trượng.

Lúc này, tại cực lớn Hỏa Cầm cùng Phong Long trước mặt, hải giao cùng kia tể ra thủy long Pháp bảo, đều lộ ra tương đối nhỏ bé.

Mộc Dịch thò tay tại trong tay áo tìm tòi, lập tức lấy ra hai cái đỏ thẫm viên đan dược, hắn đem bên trong một viên nuốt vào, một viên khác tức thì vứt cho Vương Nhược Phong, nói ra: "Đây là Phí Huyết Hoàn, trong thời gian ngắn có thể tăng lên huyết mạch cường độ, gia tăng uy lực!"

Vương Nhược Phong tiếp nhận viên đan dược, chỉ nhìn thoáng qua, liền lập tức há miệng nuốt vào.

Hai người nhất thời huyết khí dâng lên, dường như trong cơ thể trong huyết mạch có được vô cùng hơn pháp lực, nóng lòng tìm xuất khẩu thổ lộ một phen.

Bọn hăn trước mặt hải giao, không thể nghi ngờ là tốt nhất thổ lộ đối tượng.

Hải giao nhìn thấy cái này hai cái cực lớn pháp lực biến thành Hỏa Cầm cùng Phong Long, trong đôi mắt đã hiện lên sợ hãi cực kỳ thần sắc, nó thấp ô một tiếng, thân hình nhoáng một cái, hóa thành một đạo bích quang, sẽ phải hướng trên biển tháo chạy.

Phong Long gầm lên giận dữ, miệng lớn khê hấp, lập tức cuồng phong nổi lên bốn phía, một cỗ thật lớn vô hình lực đạo đem hải giao cuốn ngược lại lấy hướng lên mà bay, người kia căn bản không cách nào tới gần mặt biển, nó hộ thể bích quang, cũng ở đây trong cuồng phong trở nên thập phần đơn bạc, tràn đầy nguy cơ.

Mà lúc này, hỏa cầm một chân trong giây lát một móng vuốt chộp tới, móng vuốt trên hừng hực liệt diễm trực tiếp hòa tan hải giao chỉ vện vện có một tầng hộ thể bích quang, sau đó trực tiếp tiếp xúc đến hải giao thân thể.

Nường theo lấy hải giao một tiếng kêu đau, nường theo lấy một cổ mùi xú khí khí truyền ra, hải giao cực lớn thân thể lại bị Tất Phương hỏa hồn một móng vuốt trực tiếp trảo phá, xé thành hai nửa.

Tại hai người đột nhiên vận dụng cường đại huyết mạch chân nguyên về sau, lực cấp hải giao rốt cuộc không địch lại, như vậy vẫn lạc!

"Tốt!" Vương Nhược Phong lớn khen một tiếng, đem giữa không trung viên kia yêu đan cùng đã hóa thành nguyên hình Pháp bảo đều nắm lên, sau đó vứt cho Mộc Dịch.

Vương Nhược Phong cười nói: "Những bảo bối này ta thuộc tính không hợp, ta biết rõ ngươi có con trai chính là tu luyện Thủy thuộc tính công pháp, không ngại lưu cho hắn đi! Còn có cái kia thường luồng hung ác trên thân mấy miếng bốn mạng lân phiến, thập phần chắc chắn, là luyện chế phòng ngự Pháp bảo thật tốt tài liệu."

"Đa tạ!" Mộc Dịch thu hồi công pháp, tiếp nhận những bảo vật này, sau đó nghi hoặc nhìn về phía Vương Nhược Phong, tựa hồ đang chờ đợi giải thích của hắn.

"Ha ha, ta biết rõ ngươi sẽ hiếu kỳ!" Vương Nhược Phong thu hồi công pháp, nói ra: "Ngươi nhất định rất muốn biết, ta tại sao có thể có thần mạch, ta làm sao sẽ tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 ! Kỳ thật ta cảm ứng được người huyết mạch chân nguyên không tầm thường, khẳng định cũng tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 về sau, cũng giống nhau kinh ngạc, nhưng thấy ngươi không nói, liền không có hỏi thăm."

"Lại nói tiếp, thần mạch truyền thừa, không có cùng phương thức, một loại là đơn giản nhất huyết mạch truyền thừa, mặc dù có thần mạch cha mẹ

đem thần mạch truyền cho con cái, có chút con cái có thể kế thừa thần mạch, có chút lại không thể, mặc dù đều kế thừa thần mạch, có huyết mạch rất mạnh, có cũng rất yếu ớt, cái này đều muốn xem thiên ý."

"Còn có một loại phương thức, thì là hậu thiên đạt được thần mạch. Loại này xác suất cực thấp, nhưng mà lại khiến ta gặp!"

"Người còn nhớ rõ Lưu lão đầu đã từng nói qua 'Phượng Huyết Quả' sao ? Kỳ thật đó là một loại thần quả, trái cây trong ẩn chứa tinh túy Phong chân nguyên, nhưng thật ra là Phong thuộc tính thần huyết. Thần huyết đại đa số gửi bám vào nhân, yêu đám sinh linh bên trong, cũng có cực ít thần huyết có thể tìm tới phù hợp ký chủ, gửi bám vào linh thảo tiên mộc, đặc thù ngọc thạch ở trong, Phượng Huyết Quả chính là như thế!"

"Phượng Huyết Quả, nguyên danh Phong Huyết quả, ý là Phong thuộc tính thần huyết trái cây, vài ngàn năm trước liền truyền nhầm vì Phượng Huyết Quả, bên trong ẩn chứa tinh túy Phong chân nguyên, hoàn toàn chính xác có thể dùng đến luyện chế Phong thuộc tính linh đan diệu dược, nhưng mà làm như vậy, sẽ phá hư thần huyết đặc tính, quả thực là phung phí của trời!"

"Ta rất may mắn, khi còn bé lầm phức này quả, chẳng những không có bởi vì trong đó thần huyết mà bạo thể mà chết, ngược lại bởi vì thể chất cùng cái này thần huyết không xung đột, đem thần huyết một mực giữ lại trong người, cũng không có lọt vào bài xích. Thần huyết cũng đang từ từ cải thiện thể chất của ta, là ta lại càng dễ cảm ứng được Phong thuộc tính chân nguyên."

"Mấy chục năm trước, tại Bình Hải tông đệ tử tuyển chọn ở bên trong, ngay lúc đó vị kia tu sĩ chính là cảm ứng được một ít Phong chân nguyên, nghĩ lầm ta là tu luyện Phong thuộc tính công pháp kỳ tài, ta mới đánh bậy đánh bạ, trực tiếp tiến vào nội môn tu hành. Mà lúc đầu Huyền Phong Đường đường chủ Vương Không Linh, cũng không có phát hiện ta giấu ở

trong cơ thể đặc thù thần huyết, hãn đồng dạng bắt ta trở thành hiểm thấy Phong thuộc tính tu luyện thiên tài đối đãi."

"Kỳ thật, đã liên tự chính mình, cũng một mực không biết thần huyết một chuyện, không biết mình tính đặc thù."

"Thẳng đến ba mươi năm trước, cũng chính là lần kia Huyền Hoàng cuộc chiến không lâu sau, ta ngoài ý muốn đã nhận được một cái thượng cổ Tu tiên giả truyền thừa, từ chỗ của hãn ta được đến 《 Thần Mạch Quyết 》 , ngạc nhiên phát hiện bản thân huyết mạch bí mật, cũng biết 'Phượng Huyết Quả ' phỏng đoán ra bản thân thần mạch lai lịch!"

Vương Nhược Phong đem bản thân thần huyết lai lịch cùng như thế nào đã lấy được 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp đơn giản tự thuật một lần, khiến Mộc Dịch nghe chính là kinh nghi bất định.

"Nói cách khác, Huyền Hoàng cuộc chiến sau người mới biết được cái gọi là thần huyết, mới bắt đầu tu luyện huyết mạch ?" Mộc Dịch hỏi.

"Đúng vậy!" Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, hãn cũng hướng Mộc Dịch truy vấn: "Mộc Đầu, người là như thế nào lấy được thần huyết ? Người 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp, lại là như thế nào lấy được ?"

Mộc Dịch thì thào nói ra: "Của ta thần huyết, hãn là Tiên Thiên đạt được đấy, khả năng đến từ ta thân phận kia thần bí mẫu thân!"

"Mẹ của người ?" Vương Nhược Phong kinh hãi, "Mẹ của người không phải là rất sớm liền qua đời sao ?"

"Không có biểu hiện ra đơn giản như vậy, trong này khả năng có ẩn tình khác." Mộc Dịch nói ra, "Về phần 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp, cùng người không sai biệt lắm, cũng là đạt được một cái thượng cổ Tu tiên giả truyền thừa, chỉ là thân phận của hãn lai lịch, ta hoàn toàn không biết."

"Thì ra là thế!" Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu.

Hai người đều là kinh ngạc không nhỏ, trong lúc nhất thời sững sờ không nói.

Một lát sau, hai người bỗng nhiên nhìn nhau cười cười.

"Vô luận như thế nào, ta và người cũng còn là đồng sanh cộng tử huynh đệ, không phải sao?" Vương Nhược Phong cười nói.

Mộc Dịch gật đầu nói: "Đúng vậy a, mặc kệ có hay không thần mạch, đều không cải biến được quan hệ của ta và người! Hơn nữa, thần mạch rõ ràng cũng ít khi thấy, ta và người rõ ràng lấy bất đồng phương thức đều đã nhận được thần mạch, hơn nữa đều tại tu luyện thần mạch, xem như duyên phận không nhỏ!"

"Ta và người giữa, hoàn toàn chính xác hữu duyên!" Vương Nhược Phong nói ra: "Đi thôi, đây là người ta hai người ở giữa lại một bí mật. Dem bí mật giao tại Mộc Đầu trong tay của người, ta rất yên tâm!"

Mộc Dịch mỉm cười, hắc đồng dạng cũng là như thế này cảm thấy.

Hải giao lân phiến, yêu đan các loại đều bị Mộc Dịch nhận lấy, còn có lúc trước cái kia mấy cái Đa Mục Yêu, chúng nó trong có hai cái là bị Vương Nhược Phong lấy Tật Phong Kiếm chém giết đấy, còn có thể lục soát yêu đan, mặt khác mấy cái tất bị Mộc Dịch trăm tờ huyết phù nổ thành tro bụi, yêu đan cũng không còn tồn tại.

Cái này hai khóa Đa Mục Yêu yêu đan, đồng dạng là Thủy thuộc tính đấy, Vương Nhược Phong vẫn như cũ không muốn, nhưng hắc cũng không có giao cho Mộc Dịch, hắc nói ra: "Cái này hai khóa yêu đan, đối với người ta đã vô dụng, ta định dùng bọn hắc lôi kéo một cái Hắc Tử chân nhân đám người, ý của người như nào?"

Mộc Dịch minh bạch Vương Nhược Phong ý tứ, hẳn đương nhiên không có phản đối.

Nếu như giết chết hải yêu sau độc chiếm yêu đan, thế tất khiến mặt khác đan sĩ thập phần đỏ mắt, nếu như có thể đem quý giá này yêu đan tặng ra, không thể nghi ngờ là thu mua nhân tâm lớn hảo thủ đoạn.

Hai người dò xét chung quanh, không nhìn thấy mặt khác đẳng cấp cao hải yêu về sau, liền hóa thành một đạo gió mát cùng một đạo hỏa quang, hướng chỗ cũ phản hồi.

...

Vương Nhược Phong trong thân thể, một cái thanh âm trầm thấp hướng hẳn nói ra: "Lão phu không có nói sai đâu, thật sự là hẳn tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 , chỉ là cùng người giống nhau, có đặc thù bảo vật che giấu khí tức, đơn giản khó có thể phát hiện. Chỉ là lão phu không rõ, các người đã đem thần mạch sự tình thẳng thắn thành khẩn bẩm báo, người vì cái gì không đem bản thân mưu đồ nói cho hẳn biết ? Hẳn biết mình là thần dân, hơn phân nửa sẽ giúp giúp người!"

Vương Nhược Phong dụng thần niệm đáp lại nói: "Không biết! Ta rất hiểu hẳn. Hẳn rất cố chấp, quá có tình; mặc dù hẳn thân là thần dân, cũng sẽ không đối với mấy cái này Tu tiên giả sinh tử hờ hững, trực tiếp báo cho biết, hẳn chắc chắn sẽ không giúp ta, hơn nữa hơn phân nửa sẽ nghĩ hết biện pháp ngăn trở!"

"Hử, người này xác thực cố chấp, điểm này lão phu đã đã lĩnh giáo rồi!" Thanh âm trầm thấp nói ra.

"Hẳn" bỗng nhiên thanh âm nhắc tới, mang theo đặc ý chi vị nói ra: "Hắc hắc, lão phu hôm nay lại phát hiện một cái bí mật của hẳn, nói ra, có thể sẽ dọa người nháy dựng!"

"A? Bí mật gì ?" Vương Nhược Phong hết sức tò mò.

Đối phương trả lời: "Ngay tại các người vừa rồi cùng một chỗ kích phát huyết mạch lúc, lão phu mơ hồ cảm giác được, hắc thần mạch, có thập phần chỗ đặc biệt!"

"Có gì đặc biệt ?" Vương Nhược Phong trong lòng tối nghi, hắc tại trong đầu đem vừa rồi tình hình lại nhiều lần nhớ lại mấy lần, hắc tựa hồ không có gì phát hiện.

Thanh âm trầm thấp nhẹ nhàng nói mấy chữ, khiến Vương Nhược Phong trong lúc đó thần sắc biến đổi.

"Làm sao vậy ?" Mộc Dịch nhìn thấy Vương Nhược Phong dị thường thần sắc, ân cần hỏi han.

"Không có gì!" Vương Nhược Phong mỉm cười, "Nhớ tới vừa rồi ác chiến, lòng còn sợ hãi mà thôi."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không có nhiều hơn nữa hỏi.

Vương Nhược Phong tại trong lòng hướng "Người nợ" nói ra: "Nếu như người nói không sai, như thế một cái rất tốt lợi dụng nhược điểm! Nếu như sau đó Mộc Đầu không chịu cùng ta hợp tác, ta liền đem hắc đồ lên Nhân tộc mặt đối lập, khiến hắc tràn ngập cừu hận, khiến hắc tàn sát hết chúng sinh!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 276: Chia Rẽ (Thượng)

Từ khi giết chết này chỉ lục cấp hải giao về sau, yêu kiếp trong hải yêu số lượng, chợt bắt đầu dần dần giảm bớt, phía trước phòng tuyến áp lực rất là giảm bớt. . .

Hai tháng sau, lúc liên tục bảy ngày đều chỉ có lẻ sao vài con cấp thấp hải yêu xuất hiện ở khoảng cách hoang vắng quần đảo phụ cận lúc, Vương Nhược Phong liền đại biểu Tiên Minh tuyên bố, yêu kiếp đã qua, Nhân tộc trên dưới một lòng, thuận lợi phòng ở cái này yêu kiếp tai ương!

Lúc này đây yêu kiếp ở bên trong, ở vào khoảng cách hoang vắng quần đảo tiền tuyến phòng tuyến ở bên trong, có gần vạn tên phạm nhân tổng số trăm tên Tu tiên giả vẫn lạc, cái số này nói nhỏ không nhỏ, nói lớn cũng không lớn, thậm chí còn thấp hơn tại tu kiến cái này lớn trên đại dương bao la Trường Thành trong quá trình, bởi vì vội vàng đẩy nhanh tốc độ mà tại sự cố trong chết đi phạm nhân số lượng.

Mà tại nội hải, bởi vì khoảng cách hoang vắng quần đảo hữu hiệu ngăn trở, giết chết đại đa số hải yêu, chảy vào nội hải hải yêu số lượng đại thiếu gia, hơn nữa Nhân tộc hầu như đều tụ tập tại phòng ngự biện pháp nghiêm mật đại đảo lên, tổng thể mà nói thập phần an toàn, chỉ vụn vụn có cá biệt đại đảo nhận lấy vượt qua trăm chỉ trở lên hải yêu tập kích, thoáng tổn thương một ít nhân thủ.

Về phần cái kia chút ít không chịu ly khai, vẫn đang thủ vững tại quái gở đảo nhỏ mọi người, tình huống sẽ phải nguy hiểm hơn, cũng may người như vậy cực ít.

Nói ngắn lại, lúc này đây yêu kiếp ở bên trong, Nhân tộc đồng tâm hiệp lực, dùng thập phần có hạn, đã thấp đã đến ngoài dự liệu của mọi người thương vong một cái giá lớn, thành công hóa giải yêu kiếp, còn giết chết mười vạn trở lên các cấp hải yêu, thậm chí còn bao gồm một ít ngũ cấp cùng trở lên hải yêu.

Đây không thể nghi ngờ là một cái thật lớn thắng lợi! Đối tuyệt đại đa số người mà nói, kết quả giỏi như vậy, quả thực vượt quá tưởng tượng.

Không hề nghi ngờ, lần này chống lại yêu kiếp trong quá trình hành động lãnh đạo nhân vật Tiên Minh, là lần này Nhân tộc hóa giải đại kiếp trọng yếu nhất lực lượng, mà Tiên Minh Minh chủ Vương Nhược Phong, đúng là cư công chí vĩ!

Bằng này nhất dịch, "Quân tử chi phong" uy danh truyền xa, không chỉ là tu tiên giới, đã liên thể tục giới phạm phu tục tử, cũng rất nhanh biết rõ cái này trong truyền thuyết Vương đại Tiên nhân, đối kia kính ngưỡng cực kỳ.

Yêu hải Nhân tộc tu tiên giới, bởi vậy qua một đoạn thập phần "Ngọt ngào" thời gian, một ít đan kê sĩ vật cũng bắt đầu liên tiếp thể hiện thái độ, tất cả tông môn thế lực cũng tạm dừng can qua, có chút vẫn còn Vương Nhược Phong hóa giải xuống cuối cùng đây đưa nghìn năm ân oán —— cũng chỉ có Vương Nhược Phong có bức này quyết đoán, lời hăn nói, tại Nhân tộc trong tu tiên giới, có thể được xưng tụng là không người không nghe, không người không phục!

Càng ngày càng nhiều ca tụng "Quân tử chi phong" sự tích cùng nghe đồn lưu truyền tới, Vương Nhược Phong thời gian dần trôi qua bị truyền vô cùng kì diệu, tại đây chút ít trong truyền thuyết, hăn thần thông cường đại, hầu như có thể lấy sức một mình ngăn trở vạn yêu tập kích; tâm hăn thiện như nước, vì chúng sinh an nguy không tiếc lấy thân phạm hiểm; hăn hào

phóng nghĩa khí, đạt được bảo vật tuyệt không nuốt riêng, mà là xuất ra cho mọi người chia sẻ!

Thiên hạ thái bình, chúng sinh cảm ơn, tình hình như vậy, giảng co tròn vẹn mười năm.

Mười năm thời gian, có thể in dấu xuống thật sâu dấu vết, thực tế đối phạm nhân mà nói, mười năm quen tai mắt nhuộm, đủ để ảnh hưởng kia cả đời tín niệm.

Mười năm này ở bên trong, Vương Nhược Phong một mực đảm nhiệm Tiên Minh Minh chủ, tuy rằng cái này vốn chỉ là một cái tạm thời xây dựng liên minh, nhưng lực ảnh hưởng, đã xa xa vượt quá mọi người dự đoán.

Có một việc, đủ để nói rõ Vương Nhược Phong cùng Tiên Minh lực ảnh hưởng to lớn.

Cái này chính là chấn động một thời Miêu Cương quốc "Thánh nữ xuất giá" sự tình.

Miêu Cương quốc các thời kỳ quy củ, thánh nữ phải là tấm thân xử nữ, cả đời không lấy chồng, bảo trì "Thuần âm thân thể", tượng trưng cho vô thượng vinh dự cùng thuần khiết, là Miêu Cương quốc mấy ngàn năm qua truyền thống, xâm nhập nhân tâm, không chỉ có là phạm nhân, đã liên Miêu Cương quốc Tu tiên giả cũng có loại này thâm căn cố đế ý tưởng.

Nghe nói, tại Lạc Ngân Sa lúc trước đời trước thánh nữ, đã từng cùng người tối sinh tình tở, thậm chí ý định từ đi thánh nữ vị trí, lấy thân báo đáp.

Ai biết, tin tức truyền ra về sau, Miêu Cương quốc cả nước khiếp sợ, đối thánh nữ cùng nàng tình nhân lên án công khai không ngừng, thậm chí có không ít "Tử sĩ", vì bảo hộ Miêu Cương quốc tôn nghiêm cùng vinh dự, vì

cổ thủ truyền thống, không tiếc bất cứ giá nào muốn đem thánh nữ tình nhân diệt trừ.

Cuối cùng, thánh nữ tình nhân không chịu nổi áp lực, tự giết chết không ít tử sĩ sau tự sát bỏ mình; mà thánh nữ cũng thống khổ, cuối cùng từ đi thánh nữ vị trí cũng tự hủy dung mạo, ẩn cư ở ẩn.

Một Dịch về sau từ Vương Nhược Phong trong miệng biết được, cái này trước thánh nữ, chính là kia hình dung đáng ghê tởm lão phu nhân Lộ Bà Sa.

Yêu kiếp sau đó mười năm, Miêu Cường quốc đích truyền "Thánh nữ xuất giá" sự tình, cả nước sôi trào.

Nhưng mà, lúc này đây bọn hắn rồi lại được cho biết, thánh nữ mong muốn trong lòng đối tượng, đúng là những năm gần đây danh tiếng nhất thời không hai "Quân tử chi phong" Vương Nhược Phong!

Bởi vì thánh nữ tình nhân là Vương Nhược Phong, mà không phải những người khác, lúc này đây tình huống, lại có bất đồng thật lớn.

Miêu Cường trong nước xuất hiện hai loại thanh âm, một loại là vẫn đang kiên trì truyền thống, phỉ nhổ ý muốn kết hôn song phương; một loại khác thì là tiếp nhận việc này, cải biến quy củ, hy vọng Vương Nhược Phong trở thành mới Miêu Cường đứng đầu!

Nếu như tại mười năm trước, phát ra loại thứ nhất thanh âm người khẳng định thêm nữa; nhưng ở hiện tại, vậy mà đại đa số Miêu Cường mỗi người lựa chọn im lặng tiếp nhận, hoặc công khai ủng hộ thánh nữ xuất giá!

Nhất là Miêu Cường quốc Tu tiên giả, hầu như toàn bộ đều ủng hộ thánh nữ xuất giá; tuy rằng trong phạm nhân còn có một bộ phận lớn tuổi cổ chấp lão giả kiên quyết phản đối, nhưng không cũng ảnh hưởng đại cục.

"Quân tử chi phong" lực ảnh hưởng, có thể thấy được lổm đổm!

Một ngày này, chính là Quân tử chi phong Vương Nhược Phong, cùng Miêu Cường thánh nữ Lạc Ngân Sa kết hôn lớn ngày tốt lành, khắp chốn mừng vui!

Mộc Dịch mang theo An Hình cùng Khinh Ca Mạn Vũ, người một nhà đi ra chỗ ngồi cái này to lớn buổi lễ long trọng.

Hết thầy quy về bình tĩnh, Thiên Địa Môn cũng phát triển sinh động, tại Mộc Dịch xem ra, là thời điểm công thành lui thân, ly khai nơi này rồi!

Hắn ý định, tham gia Vương Nhược Phong kết thân điển lễ sau đó, liền dẫn người nhà lặng yên ly khai nơi này, đem Thiên Địa Môn gửi gắm cho Vương Nhược Phong quản lý.

Lấy Vương Nhược Phong uy danh, đừng nói là một cái Thiên Địa Môn, coi như là toàn bộ yêu hải Nhân tộc tu tiên giới, đều tại hắn nắm giữ phía dưới!

Một nhà bốn miệng, thừa lúc một chiếc phi chu, trên không trung chạy như bay.

Mộc Khinh Ca nói ra: "Cha, người cùng Vương tiền bối, thật là phát nhỏ sao ? Thật sự rất khó tưởng tượng, đại nhân vật như vậy, rõ ràng cũng là tại Hàn Nha Đảo nhỏ như vậy ở trên đảo lớn lên đấy!"

Khinh Ca Mạn Vũ đều là tại Hàn Nha Đảo sinh ra lớn lên đấy, đối cái kia đảo nhỏ hết sức quen thuộc, người trên đảo thuần phác đơn giản, chỉ nghe qua tiên sư, hoàn toàn không biết tu tiên là chuyện gì xảy ra, như thế nào cũng đoán không được, ngay tại hoàn cảnh như vậy xuống, có "Quân tử chi phong" nhân vật như vậy ra đời.

"Đúng vậy a, Vương tiền bối từ nhỏ rất có anh hùng khí khái đi ?" Mộc Mạn Vũ cũng tiếp miệng hỏi, Mộc Dịch rất ít theo chân bọn họ nói lên Vương Nhược Phong sự tình.

"Đây cũng không phải, " Mộc Dịch suy nghĩ một chút rồi nói ra, "Trên thực tế, tại mấy chục năm trước, Vương Nhược Phong tất cả hành động, vi phạm cũng không dám gật bừa, cùng ngày thường vi phạm dạy bảo các người cũng chênh lệch khá xa. Nhưng mà, gần nhất cái này vài chục năm, Vương Nhược Phong hoàn toàn chính xác cải biến rất nhiều, hẳn không phụ lòng 'Quân tử chi phong' bốn chữ! Có thể thấy được, người người đều có hướng thiện chi tâm, chỉ là có khi bị các loại ** chỗ giấu kín."

"Cha, người cũng biết Vương tiền bối những chuyện kia, vì sao người chưa bao giờ nói ? Chúng ta chỉ biết là tại Huyền Hoàng cuộc chiến lúc, hẳn liền cùng người quan hệ mật thiết, còn âm thầm giúp người giết địch, rồi lại chẳng biết tại sao ?" Mộc Khinh Ca hỏi.

Mộc Dịch cười khổ một tiếng, hẳn biết có đóng Vương Nhược Phong sự tình, ngoại trừ mọi người đều biết gần nhất những năm này "Quân tử chi phong" bên ngoài, lúc trước nhiều lần tiếp xúc ở bên trong, Vương Nhược Phong đều sắm vai lấy một cái không phải là rất chính khí run sợ hình tượng. Vương Nhược Phong lợi dụng Mẫn Quân Tử đối phó Ngự Phong Thần Quân, Vương Nhược Phong hành động nội ứng khiến Huyền Môn liên quân bên trên thảm bại, những chuyện này, tự nhiên không thể nói tỉ mỉ.

"Không nên hỏi nhiều!" Mộc Dịch nói ra, hẳn chủ đề chuyển một cái, dặn dò: "Lần này Vương Nhược Phong cùng Lạc tiên tử kết hôn đại diện, sẽ có thật nhiều nhân vật trọng yếu dự họp, có chút nơi, chỉ có thể đan sĩ tham dự, lúc vi phạm không có ở đây các người bên người lúc, các người muốn đi theo mẫu thân, không muốn tùy ý đi đi lại lại."

"Vâng!" Kinh Ca Mạn Vũ đáp, Mộc Dịch không chịu nói Vương Nhược Phong kỳ văn dị sự, hai người đều có chút thất vọng.

Phi chu như thoi đưa, tại trong tầng mây hăng hái ghé qua, mấy ngày về sau, bọn hắn liền đi tới Miêu Cương quốc Tử Cấm thành trong.

Đây là một cái cực lớn Tu tiên giả chi thành, thành lập tại một tòa lơ lửng ở giữa không trung trên đảo nhỏ, người kia dựa vào cỡ lớn lơ lửng pháp trận, có thể cả ngày trôi nổi ở giữa không trung, sẽ không trầm xuống.

Cái này hòn đảo nhỏ có chút đặc thù, ở trên đảo ít ỏi đạo mỗ tinh thạch mạch, ẩn chứa thiên địa nguyên khí, thỏa mãn đảo nhỏ ủng hộ lơ lửng trận pháp vạn năm trở lên!

Các thời kỳ thánh nữ cùng Miêu Cương quốc đẳng cấp cao Tu tiên giả, đều ở đây trong tu hành cư trú, nơi này là Miêu Cương quốc chí cao quyền lực cùng vô thượng vinh dự biểu tượng.

Hôm nay Tử Cấm thành, giảng đèn kết hoa, khắp nơi đều có hoa mỹ Linh quang nở rộ, tiên âm lượn quanh tai, nhất phái vui sướng hơn hờ bầu không khí.

Bởi vì hôm nay, Tử Cấm thành sẽ phải nghênh đón nó chủ nhân mới —— cái kia có thể cưới vợ Miêu Cương thánh nữ nhân vật truyền kỳ Vương Nhược Phong.

Lớn như thế sự tình, phạm là tại tu tiên giới có chút tên tuổi nhân vật, tự nhiên đều muốn đuổi tới tham gia, có thể gặp Vương Nhược Phong một mặt coi như là chuyến đi này không tệ; nếu như có thể bởi vậy trèo lên một ít giao tình, cái kia chính là thiên đại cơ duyên, đủ để cho bọn hắn tại tu tiên giới thông suốt không trở ngại!

Mộc Dịch một nhà bốn miệng cười phi chu tới gần Tử Cấm thành lúc, cũng nhìn được khắp nơi Tu tiên giả lần lượt hướng nơi này chạy đến.

"Mộc tiền bối!" Một gã Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ liếc liền nhận ra Mộc Dịch, vội vàng rất xa nghênh đón tiến lên đây thi lễ bái kiến:

"Tiền bối mời theo văn bối, tân chủ đã đợi Hậu tiền bối đã lâu, tân chủ muốn mời Mộc tiền bối làm lần này việc hôn nhân chủ chứng nhân!"

Trong miệng hân tân chủ, dĩ nhiên là là chỉ Vương Nhược Phong rồi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đáp ứng.

Hắn vừa định mang theo An Hình đám người đồng loạt tiến đến, tên kia tu sĩ rồi lại mặt lộ vẻ khó xử nói: "Mộc tiền bối thứ lỗi, tân chủ nói rõ, chỉ làm cho Mộc tiền bối một người tiến đến."

"Cái này là vì sao ?" Mộc Dịch nhượng mảy.

"Tân chủ giống như có chuyện quan trọng cùng chư vị đan sĩ tiền bối thương lượng, cụ thể văn bối liền không được biết rồi, cầu tiền bối thông cảm, đừng cho văn bối đám người khó làm." Người này tu sĩ mặt lộ vẻ vẻ cầu khẩn, hiển nhiên rất sợ đã bị trách phạt.

"Được rồi!" Mộc Dịch cũng không có làm khó người này ý tứ, hân hướng An Hình đám người khai báo vài câu, lập tức liền có tu sĩ đến đây, dẫn dắt An Hình đám người đi nơi đó đi thăm, nghỉ ngơi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 277: Chia Rẽ (Trung)

Mộc Dịch cùng An Hình đám người sau khi tách ra, theo tên kia tu sĩ, xuyên qua tầng tầng cấm chế, đi tới một tòa không tính quá to lớn, nhưng trang trí khắc hoa thập phần khảo cứu trong cung điện. . .

Hác Tử chân nhân, Thiên Nhất cư sĩ, Thanh Cốc đạo nhân, Hoảng An đại sư các loại không ít đan sĩ đã tụ tập nơi này, Vương Nhược Phong một bộ màu đỏ thích phục, thoát nhìn đặc biệt tinh thần.

"Mộc đạo hữu, mấy năm không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Những người này nhìn thấy Mộc Dịch về sau, nhao nhao vỗ tay thi lễ, Mộc Dịch cũng trên mặt dửng dưng cười, từng cái đáp lễ.

Nơi này có gần hai mươi người, mỗi cái tu vi đều là Kim Đan kỳ, trong đó đại bộ phận đan sĩ Mộc Dịch đều gặp, cũng có mấy người rồi lại không biết.

Mọi người khách sáo một phen về sau, Vương Nhược Phong hướng Mộc Dịch giới thiệu nói ra: "Mộc đạo hữu, mấy vị này cũng là chúng ta trong nhân tộc đan sĩ đồng đạo, bọn hắn như thường ngày đều thập phần ít xuất hiện, đơn giản không chịu lộ diện!"

Nói xong, hắn đem mấy người kia danh hào từng cái báo cho biết Mộc Dịch, cũng đem Mộc Dịch giới thiệu cho bọn hắn, để cho bọn họ lẫn nhau giữa nhận thức một phen.

Quả nhiên, mấy người kia đều là thân phận thần bí, chỉ có trong đó một vị tên tuổi Mộc Dịch từng nghe nghe thấy, mấy người khác căn bản chưa từng nghe nói. Như thế thần bí đan sĩ, cũng tới tham gia Vương Nhược

Phong kết hôn điển lễ, tự mình đến nhà chúc mừng, đủ thấy Vương Nhược Phong tại trong nhân tộc siêu nhiên địa vị!

Tuy rằng đều là Kim Đan tu vi, nhưng Vương Nhược Phong danh khí địa vị, rồi lại cao hơn đưa ra hắc đan sĩ một bậc, tất cả mọi người đối với hắc thập phần khách khí, trong ngôn ngữ lấy lòng không ngừng, hiển nhiên không chỉ có bởi vì hắc là nơi này chủ nhân mới.

"Vương đạo hữu, nghe nói người có chuyện quan trọng cùng bọn ta thương lượng, cần làm chuyện gì?" Hắc Tử chân nguyên kìm nén không được, tò mò hỏi.

Vương Nhược Phong mỉm cười: "Việc này nói rất dài dòng, còn là các loại lễ mừng sau đó, thừa dịp nhiều người đan sĩ đồng đạo toàn bộ tề tụ thời điểm, lại chậm rãi nghiên cứu thảo luận thương lượng!"

"Hà tất thương lượng, Vương đạo hữu thân là Tiên Minh Minh chủ, một lời đã nói ra, hiệu lệnh thiên hạ, từ đan sĩ, cho tới phàm nhân, ai dám không từ! Minh chủ trực tiếp đem sự tình phân phó xuống cũng được, chúng ta chỉ cần nghe theo là được!" Thiên Nhất cư sĩ vẻ mặt tràn đầy tươi cười nói, nịnh nọt chi ý hết sức rõ ràng, lộ ra vô cùng làm ra vẻ.

Có lẽ là hăng quá hoá dở, Vương Nhược Phong nhưng không có hưởng thụ một chiêu này, hắc thân nhiên nói: "Tiên Minh không phải là bốn minh chủ một người đấy, là chúng ta liên thủ xây dựng, gặp được đại sự, tự nhiên muốn đồng lòng thương lượng, tuyệt đối không thể một người độc đại. Tiên Minh càng ngày càng lớn mạnh, hấp thu đồng đạo càng ngày càng nhiều, mọi người thân phận bối cảnh bất đồng, tại một ít chuyện xử lý ý kiến lên, khó tránh khỏi sẽ có một chút độ lệch; ở thời điểm này, bốn minh chủ hy vọng chư vị đồng đạo không muốn bè cánh đấu đá, tốt nhất có thể lẫn nhau thỏa hiệp, phục tùng đại đa số đồng đạo ý kiến, như vậy Tiên Minh mới có thể duy trì xuống dưới, ta đám nhân tộc Tu tiên giả mới có thể một mực đoàn kết cùng một chỗ! Mộc đạo hữu, người nói thế sao?"

Vương Nhược Phong bỗng nhiên đem thoại đề chuyển hướng về phía Mộc Dịch, khiến người kia hơi sững sờ.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Minh chủ nói rất đúng!"

Mọi người lập tức lại một vùng khen ngợi, có nói Vương Nhược Phong rất khiêm tốn, bình dị gần gũi, có nói hẳn làm việc công bằng, không cầu bá quyền, cũng là không tính quá khoa trương. Vương Nhược Phong tự nhiên là liên tục khiêm tốn, trong cung điện nhất phái lẫn nhau lấy lòng bình thản bầu không khí.

Không bao lâu về sau, lại có một gã đan sĩ tới chỗ này, người này nhưng là Mộc Dịch kết nghĩa chi giao —— người xưng "Ngự Phong Thần Quân" Tiểu Thần Quân.

Tại ba năm trước đây, tại một viên Phong thuộc tính yêu đan dưới sự trợ giúp, Ngự Phong Thần Quân rốt cuộc luyện hóa Kim Đan, trở thành Bình Hải tông lại một tên đan sĩ.

Lấy Ngự Phong Thần Quân thiếu niên lúc liền có danh khí, thiên phú cùng thực lực, cùng với về sau hành động Bình Hải tông Chương môn, chấn nhiếp bốn phương, hẳn có thể đi vào giai đan sĩ cũng không tính đặc biệt kỳ lạ quý hiếm, bất quá, nếu là không có Vương Nhược Phong đem tặng viên kia Phong thuộc tính yêu đan tương trợ, chỉ sợ người này nhưng khó có thể luyện hóa Kim Đan.

Phong thuộc tính yêu đan, đối Vương Nhược Phong mà nói, đúng là tăng lên tu vi cực phẩm thuốc tốt, một viên yêu đan luyện hóa xuống dưới, tuy rằng không đủ để trùng kích Hư Đan kỳ bình cảnh, nhưng tu vi có thể tăng lên một đoạn nhỏ; Vương Nhược Phong không có đem viên này Phong thuộc tính yêu đan lưu lại cho mình dùng, mà là đem nó tặng cho đã từng cùng hẳn từng có hiềm khích Ngự Phong Thần Quân, đủ thấy ý chí đại nghĩa.

Chuyện này, từ Bình Hải tông bên trong dần dần truyền ra, là thiên hạ Tu tiên giả chỗ nói chuyện say sưa, Vương Nhược Phong lại thêm một cái "Dẫn văn bối" tốt thanh danh.

Mộc Dịch nhìn thấy Ngự Phong Thần Quân về sau, tự nhiên hết sức cao hứng, hẳn sớm nghe nói người này cũng luyện hóa Kim Đan, nhưng mấy năm này nhưng vẫn không có gặp mặt.

Ngự Phong Thần Quân cùng mọi người khách sáo vài câu về sau, liền ngồi ở Mộc Dịch tới gần trên chỗ ngồi, cùng hẳn nhỏ giọng bắt chuyện đứng lên.

Quay đầu năm đó Bình Hải tông Kim Thu hội thí trong quật khởi một đồng nhân tài mới xuất hiện, hôm nay thậm chí có ba người luyện hóa Kim Đan, đây quả thực là không tiền khoáng hậu rầm rộ.

Đặt ở mấy chục năm trước, ai có thể nghĩ đến, lúc trước những thứ này cầm trong tay pháp trưởng nhẹ nhàng thiếu niên, ngày sau có thể trở thành tọa trấn một phương nhân vật phong vân!

Nếu là hơn nữa sớm nhất luyện hóa kim đan Cốc Mạc Ngưng, lúc trước Kim Thu hội thí tám vị trí đầu ở bên trong, thậm chí có bốn người trước sau luyện hóa Kim Đan!

Mộc Dịch chợt nhớ tới Mẫn Quân, cái này từng khiến hẳn vừa kính vừa hận nhân vật, lúc ấy cũng vị trí tám vị trí đầu bên trong, nếu như hẳn không có nóng lòng cầu thành, đi sai bước nhầm, có lẽ hôm nay cũng là nhân vật phong vân, mặc dù không thể giống như Vương Nhược Phong đám người giống nhau luyện hóa Kim Đan, ít nhất cũng là Lý Nhược Ngu như vậy nhất đường đứng đầu!

"Đúng rồi, mười năm trước yêu kiếp sau phân biệt lúc, ta nâng người âm thầm nghe ngóng chuyện kia, có hay không có manh mối ?" Mộc Dịch bỗng nhiên bờ môi khẽ nhúc nhích, hướng Ngự Phong Thần Quân nói ra.

Ngự Phong Thần Quân khẽ lắc đầu, nói ra: "Nhìn không ra cái gì kẽ hở. Ta cẩn thận kiểm chứng qua, năm đó người tự mình đem Thiện Dực Đường sư thúc từ trong địa lao mang ra về sau, vị này sư thúc liền một mực đứng ở Thiện Dực Đường Dực Tổ Phong bên trong, cũng không lâu lắm liền phát sinh vấn đề, trong lúc này hẳn chưa bao giờ ly khai tông môn một bước. Không thể nào là lọt vào ngoại nhân tính toán."

"Cái kia sư thúc từ ly khai địa lao về sau, thẳng đến vẫn lạc trước, đều tiếp xúc qua những nhân vật kia ?" Mộc Dịch tiếp tục hỏi.

Ngự Phong Thần Quân đáp: "Ngoại trừ ngoài ta người, còn có Lý Nhược Ngu cùng một đám Thiện Dực Đường đệ tử, tu sĩ; ngoài ra, chính là tông môn mấy cái quản sự rồi, sư thúc đang làm một vài thủ tục lúc, tiếp xúc qua bọn hắn."

Mộc Dịch im lặng, những người này đều rất không có khả năng có động cơ đi mưu hại vị kia sư thúc.

Vị kia sư thúc tuổi tác đã cao, đến một lần tại trong tông môn không có gì cừu gia, thứ hai đối không có có bảo vật gì nơi tay, khiến cho người khác ngấp nghé, loại này "Không quan hệ đau khổ" nhân vật, không có khả năng không lý do đưa tới họa sát sinh.

"Chẳng lẽ sư thúc thật sự là luyện công ra ngoài ý muốn, tẩu hỏa nhập ma ?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, loại khả năng này tính khi hắn xem ra, cũng là cực kỳ bé nhỏ, cơ hồ có thể không cần tính.

Bởi vì là sư thúc đã từng là Thần Du kỳ tu sĩ, tại tu luyện một ít cô đọng khí hải cấp thấp công pháp lúc, làm sao có thể sẽ tẩu hỏa nhập ma, thậm chí trực tiếp vẫn lạc ?

Hơn nữa Mộc Dịch cũng có tuyệt đối nắm chắc, rời đi địa lao trước, hắn đã đem sư thúc kinh mạch chữa trị, khiến sư thúc cùng thường nhân không khác.

"Mặt khác, " Ngự Phong Thần Quân có chút do dự nói: "Còn có một việc không biết có hay không lúc giãng, nhưng hơn phân nửa cùng việc này không quan hệ! Lúc trước người ly khai Bình Hải tông về sau, ta đem lời của người chuyển cho Vương Nhược Phong sư huynh, hắc hắc người tới tông môn dụng ý, ta đề cập sư thúc một chuyện. Về sau, hắc còn tự mình thấy sư thúc một mặt."

"Bất quá, cái kia sư thúc bá kiến Vương sư huynh về sau, giống nhau bình thường, thẳng đến sau mới tẩu hỏa nhập ma, khẳng định cùng Vương sư huynh không quan hệ đấy!"

Ngự Phong Thần Quân lời nói ở bên trong, rõ ràng đầy hứa hẹn Vương Nhược Phong giải vây ý tứ, về tình về lý, hắc cũng không muốn tin tưởng, Vương Nhược Phong sẽ cùng việc này có quan hệ!

Một cái hôm nay đại nghĩa người, một cái như thế uy vọng người, làm sao sẽ hết lần này tới lần khác không tha cho một cái người nào chết lão đầu, muốn âm thầm ra tay mưu hại! Vì vậy, Ngự Phong Thần Quân tuyệt không tin Vương Nhược Phong cùng việc này có quan hệ.

Mấy câu nói đó tại Mộc Dịch nghe tới, rồi lại như sấm sét nổ tung.

Hắc trong đôi mắt đột nhiên hiện lên một tia phức tạp cực kỳ thần sắc, hắc và Ngự Phong Thần Quân giống nhau, đồng dạng không hy vọng việc này cùng Vương Nhược Phong có quan hệ.

Thế nhưng là, cùng Ngự Phong Thần Quân bất đồng chính là, Mộc Dịch lại có thể rất dễ dàng đoán được Vương Nhược Phong giết chết sư thúc động cơ —— đơn giản là giết người diệt khẩu!

Mộc Dịch một mực rất kỳ quái, bản thân có Vân Long Bội che giấu khí tức, liền Huyền Hà Tông Anh lão đều không có nhìn ra kẽ hở, vì cái gì Vương Nhược Phong lại có thể cảm ứng được bản thân thần mạch ?

Nếu như Vương Nhược Phong tiếp xúc qua sư thúc, cái kia cũng rất dễ dàng hiểu. Vương Nhược Phong mình cũng là có được thần mạch, tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 người, tự nhiên có thể phát hiện, sư thúc kinh mạch chữa trị, này đây Thần Mạch Quyết đặc thù pháp lực làm cơ sở đấy, như vậy rất hiển nhiên, trước đây tiếp xúc sư thúc Mộc Dịch, chính là thi pháp người, thuận lý thành chương liền suy đoán ra Mộc Dịch huyết mạch, vả lại kết luận Mộc Dịch tu luyện qua 《 Thần Mạch Quyết 》 .

Mà Vương Nhược Phong sở dĩ muốn giết sư thúc diệt khẩu, cũng là bởi vì sư thúc là ngoại trừ Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch bên ngoài, cái thứ ba biết rõ thần mạch người, lấy Vương Nhược Phong dĩ vãng tính cách, tự nhiên không muốn lưu lại cái này hậu hoạn, phải trăm thảo trừ căn, tuyệt không khiến bí mật chảy ra.

Lấy Vương Nhược Phong Nguyên Mạch Kỳ thần mạch tu vi, dù là chỉ là nhẹ nhàng vỗ một cái sư thúc bả vai, có thể thần không biết quỷ không hay truyền vào một đường đủ để chí mạng chân nguyên lực lượng, giấu giếm sư thúc trong cơ thể, nhiều ngày sau mới đột nhiên phát tác, khiến sư thúc kinh mạch vỡ vụn mà chết, tạo Thành sư thúc luyện công tẩu hỏa nhập ma biểu hiện giả dối.

Vô luận là động cơ còn là thủ đoạn, Vương Nhược Phong đều có giết chết sư thúc khả năng, điểm này, tuy rằng Mộc Dịch không muốn tin tưởng, nhưng trong lòng đã nghĩ đến.

Hắn không khỏi ngó nhìn cách đó không xa chính cùng với khác vài tên đan sĩ chuyện trò vui vẻ, một thân thích trang phục đích Vương Nhược Phong, tâm tình phức tạp.

"Mộc sư đệ, người nói thế sao ?" Ngự Phong Thần Quân truy vấn.

"Hử ?" Mộc Dịch sững sờ, còn không có hoàn toàn phục hồi tinh thần lại.

"Người nói, Vương sư huynh cùng sư thúc sự tình không quan hệ, đúng không?" Ngự Phong Thần Quân hỏi, hiển nhiên, trong lòng của hắn không phải là không có hoài nghi, chỉ là muốn cố hết sức thuyết phục bản thân, đi tin tưởng Vương Nhược Phong, tin tưởng cái này cho Bình Hải tông mang đến vô thượng vinh dự, cũng vì chính mình mang đến tiến giai đan sĩ thật lớn trợ lực Quân tử chi phong!

Mộc Dịch trầm ngâm một lát, sau đó bài trừ đi ra vẻ mỉm cười, nói ra: "Có lẽ không quan hệ! Hưởng thiện chi tâm, mọi người đều có! Hắn đã không phải là yêu đảo bên trên chính là cái kia Vương Nhược Phong rồi!"

"Ta cũng cho rằng như thế!" Ngự Phong Thần Quân mỉm cười, thần sắc lập tức nhẹ nhõm rất nhiều.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 278: Chia Rẽ (Hạ)

Không bao lâu về sau, giờ lành đã đến, vô cùng náo nhiệt lễ mừng chính thức bắt đầu. . .

Đều là người tu hành, tự nhiên cũng không có hoàn toàn dựa theo thể tục phiền phức quy củ lễ nghi đi làm, chỉ là có một đồng Miêu Cương tu sĩ, điều khiển các loại Cổ Trùng, ở trên trời bố trí xuống rực rỡ tươi đẹp cực kỳ cầu vồng bảy màu, làm cho này vui sướng hơn hử Tử Cầm thành tăng thêm một ít sáng màu.

Điễn lễ chính thức bắt đầu không lâu sau, tiếng tăm lừng lẫy, thân phận hiển hách một đôi "Người mới" liền đi ra hướng trình diện chúc mừng mọi người đơn giản biểu thị ra vài câu cảm tạ, sau đó hành động chủ chứng nhân Mộc Dịch nói vài câu chúc mừng chi từ, những thứ này đan sĩ liền lại biến mất đang lúc mọi người trước mắt.

Đều có Bình Hải tông, Miêu Cương quốc tu sĩ, chịu trách nhiệm mời đến chủ trì trận này điễn lễ, vô cùng náo nhiệt tiệc rượu, đều là Tiên gia tên cất, hiếm quý khác quả, làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

Lễ mừng một mực giăng co mấy tháng, trong lúc còn xen kẽ lấy giám bảo sẽ, đấu giá hội, giao dịch hội cùng một ít đan sĩ công khai luận đạo tu hành đại hội, khiến từng cái khách mới đều cảm thấy chuyển đi này không tệ.

Mộc Dịch các loại một đồng đan sĩ cũng không có lập tức ly khai, mà là đang Tử Cầm thành bên trong ở một đoạn thời gian, cũng có chuyên vì bọn họ chuẩn bị loại nhỏ giao dịch hội các loại hoạt động.

Bảy ngày về sau, Vương Nhược Phong cùng Lạc Ngân Sa song song xuất hiện ở nhiều người đàn sĩ trước mặt, Vương Nhược Phong thần thái sáng láng, khí vũ hiên ngang; mà Lạc Ngân Sa cũng co lại tóc xanh, hái đi cái khăn che mặt, rúc vào Vương Nhược Phong bên người, hơi có vẻ thẹn thùng, mới vì nhân phụ nàng, lộ ra càng thêm diễm tuyệt thiên hạ.

Thiên Nhất cư sĩ nhìn chính là lớn nuốt nước miếng, nhưng cũng chỉ có thể là trong lòng nhớ tới mà thôi, liền nhìn cũng không dám nhìn nhiều!

"Chư vị đạo hữu, mấy ngày nay làm phiền chư vị đợi chờ, Vương mỗ vợ chồng hai người nếu có chỗ tiếp đón không được chu đáo, kính xin chư vị thứ lỗi!" Vương Nhược Phong mỉm cười hướng mọi người nói.

Hác Tử chân nhân nói ra: "Minh chủ tân hôn yến người, không đi triền miên trăm năm, rồi lại là thiên hạ sự tình mà quan tâm bận rộn, chúng ta chờ thêm mấy ngày, lại được coi là cái gì!"

Còn lại mọi người cũng nhao nhao tỏ thái độ, hoặc là chúc mừng, hoặc là tán thưởng.

Một phen khách khí về sau, Vương Nhược Phong nghiêm mặt nói ra: "Lần này mượn Vương mỗ vợ chồng kết hôn sự tình mời các vị đạo hữu đến, hoàn toàn chính xác có một đại sự cùng chư vị thương lượng. Hác Tử chân nhân, mời chân nhân đem bản thân điều tra đến tình huống, hướng chư vị đạo hữu lại tự thuật một lần."

"Đúng, Minh chủ!" Hác Tử chân nhân đứng dậy, hướng mọi người nhìn quanh một vòng, ho nhẹ một tiếng, chậm rãi nói đến: "Năm đó yêu kiếp sau đó, bản chân nhân thụ Minh chủ phân phó, âm thầm tiến đến yêu hải ở chỗ sâu trong tìm hiểu!"

Mới nói một câu, mọi người chính là trong lòng rung mình.

"Yêu hải ở chỗ sâu trong ? ! Hác Tử chân nhân, ta không nghe lầm chứ ? Trong truyền thuyết chỗ đó khắp nơi đều có đẳng cấp cao hải yêu, Nhân tộc Tu tiên giả đi vào trong đó, chỉ là tự tìm đường chết!" Thanh Cốc đạo nhân sắc mặt đại biến mà hỏi.

"Ha ha, bản chân nhân chẳng những đi, hơn nữa bình an trở về." Hác Tử chân nhân cười nói: "Bản chân nhân hoàn toàn chính xác phát hiện ngũ cấp hải yêu, nhưng chỉ chỉ vụn vụn có hai ba con mà thôi, chúng nó huyết động tại một tòa tu luyện tài nguyên dị thường phong phú trên đảo nhỏ. Chỗ đó thiên địa nguyên khí, so với chúng ta biển rộng các nước bất luận cái gì một nơi đều muốn càng thêm nồng đậm tinh túy! Cái kia trên đảo nhỏ thậm chí còn có một tòa đẳng cấp cao mỏ tinh thạch mạch, từ toả ra chân nguyên khí tức đến xem, bản chân nhân phỏng đoán, cái này mạch khoáng trong khẳng định có không ít tứ giai tinh thạch, thậm chí khả năng có ngũ giai tinh thạch!"

"Nhưng mà, cái kia chút ít hải yêu căn bản không hiểu được lợi dụng cái kia chút ít mạch khoáng tài nguyên, quả thực là phung phí của trời! Ta đám nhân tộc Tu tiên giả tuy rằng không có vô cùng trí tuệ, rồi lại khổ nỗi không có tài nguyên nơi tay, không cách nào tu luyện tới cao hơn cảnh giới!"

"Cái này quá không công bằng! Vì cái gì ta đám nhân tộc ngày càng cường đại, trí tuệ cực cao, lại chỉ có thể Thiên ở tại đây chút ít cùng tích hòn đảo trên; mà cái kia chút ít linh trí không ra, chỉ biết chiếu theo bản năng làm việc hải yêu, lại có thể chiếm lấy càng có ưu thế lương tài nguyên ? !"

Hác Tử chân nhân cuối cùng hai câu nói, khiến người tỉnh ngộ, mọi người trong lúc nhất thời rơi vào trầm mặc.

Một lát sau, Lưu lão đầu rồi lại than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Hác Tử chân nhân nói không sai, kỳ thật lão hủ đã từng âm thầm đi yêu

hải ở chỗ sâu trong du lịch, hoàn toàn chính xác gặp được không ít tài nguyên phong phú địa phương, còn thuận tay thu thập đã đến vài cọng Linh dược, nhưng yêu hải ở chỗ sâu trong có không ít ngũ cấp trở lên hải yêu, lão hủ nhìn thấy hai cái về sau, liền không dám xâm nhập, lại trốn về nội hải."

Đan sĩ họ Cù nghe vậy, vỗ án, nói ra: "Đáng giận, người là vạn vật chi linh, chúng ta Tu tiên giả, đối là nhân tộc trong kiệt xuất nhất tồn tại, vậy mà khiến cái kia chút ít linh trí không ra Yêu thú đem bảo vật tài nguyên chiếm lấy, lẽ nào lại như vậy!"

Mọi người đều nghị luận, có tất cả tỏ thái độ, Mộc Dịch nhú mày, hắc nhìn ra được, Hắc Tử chân nhân là đang phối hợp Vương Nhược Phong, nhưng hắc còn không rõ Vương Nhược Phong dụng ý.

Một phen nghị luận về sau, Vương Nhược Phong ho nhẹ một tiếng, lập tức mọi người an tĩnh lại, nghe hắc chậm rãi nói ra: "Kỳ thật việc này từ xưa đến nay! Loại này cục diện đã duy trì ít nhất mấy nghìn năm! Chẳng biết tại sao, thượng cổ điển tịch trong một mực ghi chép, nói là yêu hải ở chỗ sâu trong hải yêu rậm rạp, đẳng cấp cao hải yêu nhiều vô số kể! Vì vậy chúng ta một mực không dám bước vào hải yêu ở chỗ sâu trong một bước! Thậm chí có nghe đồn, một số người tộc đan sĩ cao nhân, bởi vì quá mức lên giọng, đột nhiên đã bị đẳng cấp cao Yêu thú nhìn chăm chăm vào giết chết, tạo thành chúng ta đan sĩ một mực bảo trì ít xuất hiện, không dám lộ ra truyền thống."

"Nhưng mà, cục diện một mực ở chậm rãi biến hóa, ta dám nhân tộc tại ngày càng lớn mạnh, mà yêu loại rồi lại không nhất định đã ở tăng cường, ta dám nhân tộc càng là có trí tuệ trên thiên nhiên ưu thế, tựa như mười năm trước đối kháng yêu kiếp giống nhau, chỉ cần chúng ta trên dưới một lòng, cùng thi triển sở trường, hoàn toàn không sợ cái kia chút ít hải yêu!"

"Vì vậy, bốn minh chủ lần này sốt ruột chư vị đồng đạo đến đây, chính là muốn thương thảo việc này —— chúng ta là hay không có lẽ áp dụng chủ động, Bình tiến yêu hải, đoạt lại vốn nên thuộc về Nhân tộc những tu luyện kia tài nguyên!"

"Chủ động đánh vào yêu hải ở chỗ sâu trong ? Tại đó thành lập Nhân tộc thế lực ?" Lập tức mọi người càng thêm nóng mãnh liệt nghiên cứu thảo luận đứng lên.

Hác Tử chân nhân không mất thời cơ mà hỏi: "Minh chủ, người thấy thế nào ?"

Vương Nhược Phong mỉm cười, nói ra: "Vương người nào đó ý kiến, khá tán thành xuất binh, đương nhiên, cái này muốn xem chư vị đạo hữu ý tứ, nếu như đại đa số đạo hữu đều phản đối, Vương mạo cũng sẽ đem việc này thôi!"

"Không thể!" Mộc Dịch kinh hãi, hắn không nghĩ tới, Vương Nhược Phong thậm chí có như thế mưu đồ, hắn gấp gấp nói: "Chúng ta nếu là Bình phạm yêu hải, làm tức giận đẳng cấp cao Yêu tộc, rất có thể đem sẽ khiến càng lớn tai nạn, đến lúc đó sinh linh đồ thán, hối hận không kịp!"

"Mộc đạo hữu lời ấy sai rồi!" Hác Tử chân nhân nói ra: "Nội hải tu tiên tài nguyên bần cùng, chúng ta nếu là bảo trì hôm nay cục diện, chỉ sợ một mực không cách nào nữa tăng lên tu vi, làm như vậy, cùng ngồi chờ chết có gì phân biệt!"

Mộc Dịch lạnh lùng nói ra: "Vì đạt được tiến giai Hư Đan kỳ một đường hy vọng, không tiếc phát phát động chiến tranh, đem hàng tỉ sinh linh cuốn vào trong đó, làm là như vậy hay không quá ích kỷ một ít!"

"Người không vì mình, trời tru đất diệt!" Hác Tử chân nhân nói ra: "Huống hồ đợi ta đám nhân tộc đánh lui hải yêu, khuếch trương phạm vi lớn, chiếm cứ thêm nữa tài nguyên về sau, cũng vì đời sau tử tôn cung cấp

càng lớn phát triển không gian, nhất thời chiến tranh đau khổ, cũng là không thể tránh được, từ nhân tộc trường lâu lợi ích đến xem, cũng không phải là cái gì chuyện xấu!"

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Hừ, chân nhân thân là đan sĩ, tự nhiên dám nói như vậy! Thế nhưng là, vạn nhất chúng ta không địch lại, Yêu tộc tình hình chung phản công; lúc kia, chân nhân có pháp lực có thể tự bảo vệ mình trốn chạy để khỏi chết, hàng tỉ phàm nhân rồi lại muốn biến thành người bị hại, chân nhân có thể chịu nổi trách nhiệm này sao!"

"Người..." Hắc Tử chân nhân nhất thời nghẹn lời, tìm không thấy phù hợp lời nói cãi lại.

Mộc Dịch không để ý tới nữa người này, mà là cao giọng hướng mọi người nói: "Chư vị đạo hữu, ngăn cản yêu kiếp cùng xuất binh yêu hải, căn bản không phải một sự việc! Người phía trước ta dám nhân tộc là vì tự bảo vệ mình, như không phản kháng liền phải bị cực lớn tai nạn, vì vậy có thể trên dưới một lòng! Rồi sau đó người, ta dám nhân tộc liền biến thành xâm phạm người thân phận, chắc chắn kích khởi Yêu tộc đại lực phản kích; cái hải vực này sở dĩ được xưng là yêu hải, cũng là bởi vì nơi đây hải yêu quá nhiều, từ loại nào trình độ mà nói, có thể nói là Yêu tộc thiên hạ, ta dám nhân tộc đau khổ giãy giụa, mới có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình! Nếu như chúng ta làm ra xâm phạm yêu hải cử động, chọc giận Yêu tộc, sinh ra hậu quả có thể là không cách nào tưởng tượng! Vì thiên hạ muôn dân trăm họ, cái này mạo hiểm, chúng ta căn bản thừa đảm đương không nổi!"

Mộc Dịch nói như vậy khẩn thiết, nhiều người đan sĩ lần nữa lâm vào bình tĩnh.

"Minh chủ, mời người nghĩ lại!" Mộc Dịch hướng Vương Nhược Phong nói ra: "Giờ này ngày này, lấy Minh chủ địa vị, Minh chủ thân phận, Minh chủ hiệu triệu lực lượng, đều đủ để cho Minh chủ từng cái quyết định, sinh

ra khó có thể lường được ảnh hưởng, nhất quyết không thể nhất thời xúc động, gây thành không cách nào vẫn hồi hậu quả!"

Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, nói ra: "Mộc đạo hữu nói chuyện, cũng có nhất định được đạo lý. Nhưng Hắc Tử chân nhân nói, cũng là lời nói thật. Tu tiên đường lớn, tuy rằng xa vời, rồi lại dụ hoặc vô hạn, ai không muốn tiến thêm một bước! Đại lượng tài nguyên, đang ở trước mắt, coi như là không vì mình, vì Nhân tộc đời sau dám tu tiên giả, chúng ta cũng có nghĩa vụ mở biên cương mở đất, từng bước một mở rộng Nhân tộc phạm vi thế lực."

Mộc Dịch nghe vậy nhướng mày, đang muốn lại cãi lại vài câu, Vương Nhược Phong rồi lại khoát tay chặn lại, đã cắt đứt Mộc Dịch.

Vương Nhược Phong tiếp tục nói: "Như vậy đi, Mộc đạo hữu cùng Hắc Tử chân nhân đại biểu hai loại nói chuyện, đều rất có đạo lý, việc này không phải chuyện đùa, xuất hiện chia rẽ cũng không thể tránh được, cũng may chúng ta cũng không vội ở lập tức làm ra quyết định! Vương mẫu vợ chồng kết hôn lễ mừng vẫn còn tiếp tục, ba tháng về sau, lễ mừng chấm dứt lúc, chúng ta lại thương thảo việc này, làm ra nghị quyết!"

"Thế nhưng là..." Mộc Dịch gặp Vương Nhược Phong nhưng chưa từ bỏ ý định, lại muốn mở miệng khuyên bảo.

Vương Nhược Phong ha ha cười cười, ngăn trở Mộc Dịch nói tiếp, hắn nói ra: "Trong ba tháng này, chúng ta cũng đừng có bàn lại cùng chuyện này! Các vị có thể tại Tử Cấm thành bên trong ở, cũng có thể tạm thời ly khai, du lịch một phen, ba tháng về sau, chúng ta tái tụ họp nơi này, như thế nào?"

"Như thế rất tốt, bậc này đại sự, hoàn toàn chính xác không thể bởi vì dăm ba câu hủy bỏ hoặc đứng!" Hắc Tử chân nhân nói ra.

Còn lại đan sĩ, bao gồm Mộc Dịch ở bên trong, cũng đều nhẹ gật đầu.

"Trong ba tháng này, ta nhất định phải hảo hảo cùng Thiết Đản nói chuyện, hy vọng có thể bỏ đi ý nghĩ của hăn." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Nhiều người đan sĩ chợt ly khai cung điện, lúc này đây tụ hội, liền báo một giai đoạn.

Có chút đan sĩ tiếp tục lưu lại nơi này, có chút rồi lại tạm thời ly khai, Mộc Dịch tự nhiên giữ lại.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 279: Âm Sát (Thượng)

"Tiểu sư huynh, như thế nào ?" Mộc Dịch nhìn thấy Ngự Phong Thần Quân về sau, lo lắng hỏi.

Ngự Phong Thần Quân lắc đầu, thở dài: "Dưới tay hãn tu sĩ xưng, Vương Nhược Phong vợ chồng hai người đã đi dạo tứ hải đi, muốn hai ba tháng sau mới vừa về. Xem ra, Vương Nhược Phong tại cố ý lảng tránh chúng ta!"

Mộc Dịch nường mày, hãn lưu tại Tử Cấm thành ở bên trong, lúc đầu vốn định nhân cơ hội này thuyết phục Vương Nhược Phong buông tha cho xuất kích yêu hải chỗ sâu kế hoạch, nhưng Vương Nhược Phong cũng không cho hãn gặp mặt nói chuyện cơ hội.

Về phần Ngự Phong Thần Quân, hãn ngược lại là cùng Mộc Dịch ý tưởng khá tiếp cận, Nhân tộc Tu tiên giả đời đời tương truyền, không muốn xâm nhập yêu hải ở chỗ sâu trong một bước, tại căn bản không biết Yêu tộc thực lực sâu cạn dưới tình huống, không dám tùy tiện xuất kích, chọc giận Yêu tộc!

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, nói ra: "Nếu như Vương Nhược Phong không có ở đây, vậy tận lực liên hệ mặt khác đan sĩ, cùng bọn họ từng cái một ước hẹn nói, tranh thủ thuyết phục đại đa số đan sĩ đồng đạo đều đồng ý chúng ta quan điểm, việc này không phải chuyện đùa, Tiểu sư huynh, người tuy rằng tiến giai đan sĩ không lâu, nhưng các người Tiểu gia nhưng là Thiên Đảo quốc nổi danh tu tiên thế gia, người lại đảm nhiệm Bình Hải tông Chương môn nhiều năm, quan hệ rộng hơn, Thiên Đảo quốc bên trong mấy vị đan sĩ, liền giao cho người tới thuyết phục!"

"Về phần Miêu Cương quốc đan sĩ, tự nhiên lấy Lạc tiên tử làm chủ, chúng ta rất không có khả năng ảnh hưởng đến quyết định của bọn hắn. Mà Ô Thủy Quốc mấy vị đan sĩ, ngược lại là có khả năng ủng hộ chúng ta! Khiến cho tại hạ cùng với bọn hắn cần thận nói chuyện trong đó lợi hại."

"Như thế rất tốt!" Ngự Phong Thần Quân nhẹ gật đầu, "Tuy rằng Tiên Minh ngăn cản trước đó lần thứ nhất yêu kiếp thập phần thành công, nhưng ta tin tưởng, đại đa số đạo hữu cũng không có bị lần này thắng lợi hưởng vầng đầu não, sẽ phải đổi thiên hướng chúng ta!"

Mộc Dịch khiến An Hình mang theo Khinh Ca Mạn Vũ phản hồi Thiên Địa Môn, bản thân tức thì phải thừa dịp trong khoảng thời gian này, mưu cầu vấn hồi việc này.

Mấy ngày về sau, Kim Ngọc Cung bên trong, Hác Tử chân nhân cùng Mộc Dịch đang tại trong điện Kim Loan phần thưởng ca khúc phần thưởng múa.

"Đa tạ chân nhân gặp nhau, tại hạ có chuyện quan trọng cùng chân nhân cần thận thương lượng." Mộc Dịch ở đâu có nhân hạ thoải mái đi xem xét ca múa, một khúc dừng múa, hắn liền chủ động nói rõ ý đồ đến.

Hác Tử chân nhân cười nói: "Dễ nói dễ nói, chỉ cần Mộc đạo hữu không nói chuyện xuất binh yêu hải sự tình, mọi chuyện đều tốt thương lượng! Minh chủ đã nói trước, ba tháng bên trong không nói chuyện việc này, ba tháng sau lại làm quyết định!"

Mộc Dịch nhíu mày, đối phương càng đem hắn mà nói miệng ngăn chặn.

Mộc Dịch đứng dậy, lớn tiếng nói: "Lớn như thế sự tình, làm sao có thể tránh! Chân nhân muốn trơ mắt nhìn xem hàng tỉ Nhân tộc bởi vì ta các loại quyết định mà cuốn vào chiến tranh, dẫn đến sinh linh đồ thán sao!"

Hác Tử chân nhân lạnh lùng nói ra: "Những người này chết sống có số, cùng bản chân nhân có quan hệ gì đâu, chênh lệch so với sinh tử của bọn hăn, bản chân nhân đối quan tâm chính là mình tu tiên đường lớn!"

"Chân nhân lời ấy ý gì ?" Mộc Dịch nghe ra, trong lời nói của đối phương có chuyện.

Hác Tử chân nhân nói ra: "Hắc, đối với bản chân nhân loại này tiến giai Kim Đan nhiều năm, tu vi rồi lại khó có thể tắc kim đan sĩ mà nói, không có gì so với thu hoạch tài nguyên, tiếp tục tiến giai quan trọng hơn! Lúc trước Mộc đạo hữu không phải là đã nhận được một viên Thủy thuộc tính lục cấp hải giao yêu đan sao, nếu như đạo hữu có thể đem Đan này tặng cho bản chân nhân, nói không chừng bản chân nhân có thể bằng vào Đan này một lần hành động tiến giai Hư Đan kỳ! Thế nhưng là, Mộc đạo hữu rồi lại đem cái kia yêu đan tặng cho mình trước kia sư phụ!"

"Nhưng Minh chủ lại bất đồng, hăn cũng đã nhận được Thủy thuộc tính Đa Mực Yêu yêu đan, hăn đầu tiên nghĩ đến chính là bản chân nhân, thay Minh chủ làm việc, có công nhất định phần thưởng! Thay Mộc đạo hữu làm việc, bản chân nhân có thể mò được chỗ tốt gì ?"

Mộc Dịch lắc đầu, nghiêm nghị nói ra: "Đây không phải đòi hỏi chỗ tốt thời điểm, sự tình hàng tỉ Nhân tộc sinh tử, chúng ta làm sao có thể đem ánh mắt tập trung tại bản thân cực nhỏ lợi nhỏ lên! Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn, chúng ta đan sĩ, là cái hải vực này Nhân tộc cao nhất giai tồn tại, chúng ta quyết định, làm sao có thể không cân nhắc hàng tỉ Nhân tộc tồn tại!"

Hác Tử chân nhân vẻ mặt khinh thường nói: "Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cầu, những người này sinh tử, đều có thiên mệnh, cùng bản chân nhân có quan hệ gì đâu! Bản chân nhân chỉ cầu bản thân có thể leo lên cầu tiên đường lớn, ở đâu quản được rồi cái này rất nhiều! Minh chủ đồng ý,

chỉ cần chúng ta còn có thể giết chết ngũ cấp trở lên hải yêu, Thủy thuộc tính yêu đan tự nhiên không thể thiếu bản chân nhân cái kia một phần!"

Mộc Dịch im lặng, tại hôm nay trong tu tiên giới, nắm giữ Hắc Tử chân nhân loại ý nghĩ này Tu tiên giả, trên thực tế chiếm cứ đa số, mặc dù mượn hắc khua môi múa mép như lò xo, sợ sợ cũng không có thể thuyết phục người này!

"Tại hạ lại không cho là như vậy! Nếu như mình cầu tiên một cái giá lớn, là hi sinh vô số người vô tội tính mạng, tại hạ thà rằng bình thường cả đời! Chân nhân, nếu như người trong thiên hạ đều không còn tồn tại, chỉ có người một người độc đắc đường lớn, tựa giống với là một cái không có có sinh mạng thiên địa, mặc dù từ cổ chí kim bất diệt, lại có ý nghĩa gì!"

Nói xong mấy câu nói đó về sau, Mộc Dịch thở dài, chấp tay cáo từ, đã đi ra nơi này.

Không mấy ngày về sau, Mộc Dịch lại đi báỉ phóng Thiên Nhất cư sĩ, người kia chẳng những không có bị Mộc Dịch thuyết phục, hơn nữa trong ngôn ngữ có chút vô lễ, nếu không phải Mộc Dịch kiềm chế trong lòng nộ khí, chỉ sợ muốn ra tay giáo huấn kẻ này một phen!

Tại Thanh Cốc đạo nhân tam thanh xem bên trong, Mộc Dịch gặp được Thanh Cốc đạo nhân cùng cố ý đuổi ở đây Hoằng An đại sư.

Đối mặt khả năng để cho bọn họ tu vi tiếp tục tăng tiến tài nguyên dự hoặc, ngay cả là hai vị này người xuất gia, cũng ít nhiều có chút động tâm, bất quá Hoằng An đại sư dù sao cũng là người trong phật môn, không đành lòng nhiều tạo sát nghiệt, vì vậy hắc đối có khuynh hướng Mộc Dịch quan điểm.

Về phần Thanh Cốc đạo nhân, tức thì có chút do dự, Mộc Dịch cùng hai người bọn họ dài nói chuyện ba ngày ba đêm, rốt cuộc khiến Thanh Cốc đạo nhân cũng đứng ở phía bên mình.

Về phần Lưu lão đầu, Mộc Dịch cũng không lâu sau gặp được hãn, hãn tỏ vẻ bản thân đem không đếm xỉa đến, xuất binh hay không, có tất cả lợi và hại, hãn đem cầm trung lập thái độ, không muốn tham dự quyết định này.

Mộc Dịch khuyên nhủ: "Lão Lưu thúc, tại ta khi còn bé người từng nói qua một cái chuyện xưa, người không giết người nào đó, lại làm cho người nào đó bởi vì người mà chết, cái đó và giết người lại có bao nhiêu phân biệt ? Nếu như người không biểu lộ thái độ, lại làm cho kết quả cuối cùng thiên hướng xuất binh một phương, cái đó và chủ động khởi xướng chiến loạn, lại có bao nhiêu phân biệt ?"

Lưu lão đầu thở dài: "Thật không nghĩ tới, tại tu tiên giới sờ bò lăn đánh nhiều năm như vậy, người còn có thể nhớ kỹ năm đó cái kia chút ít dạy bảo, còn có thể bảo trì một viên tâm lòng son! Thế nhưng là, những thứ này đạo lý lớn lại nói tiếp dễ dàng, làm lên đến cũng rất khó! Giống như lão hủ như vậy đan sĩ, thọ nguyên đã trải qua đã qua hơn nửa, làm sao sẽ đối tài nguyên phong phú yêu hải ở chỗ sâu trong không động tâm! Chúng ta lại không dám một mình tiến đến vớ vét tài nguyên, đương nhiên là hiệu triệu tất cả mọi người tộc Tu tiên giả, hành động chúng ta đem ra sử dụng lực lượng! Dưới loại tình huống này, ủng hộ xuất binh rất dễ hiểu, giống như người vậy kiên quyết phản đối xuất binh, mới là số ít! Lão hủ có thể bảo trì trung lập, đã coi như là nhớ lại ta và người ngày xưa tình cảnh rồi!"

Lưu lão đầu thẳng thắn thành khẩn bẩm báo, khiến Mộc Dịch cũng là không biết làm thế nào, hoàn toàn chính xác, đối với những thứ này đan sĩ mà nói, nếu như xuất binh chiến thắng, bọn hãn có thể được đến lớn nhất lợi ích; nếu như thất bại, bọn hãn cũng có lớn nhất cơ hội trốn chạy để khỏi chết tự bảo vệ mình, vì vậy càng nhiều nữa đan sĩ sẽ có khuynh hướng xuất binh.

Chính thức bị kích đẩy, là cái kia chút ít cấp thấp Tu tiên giả, bọn hãn muốn hành động Binh tiến yêu hải chủ lực, cuối cùng hi sinh phần lớn là

trong bọn họ một thành viên; mặc dù Nhân tộc cử động lần này hướng lên lần yêu kiếp giống nhau thuận lợi, những thứ này cấp thấp Tu tiên giả cũng không chiếm được bao nhiêu bản thân lợi ích.

Mặt khác, nếu như chọc giận Yêu tộc, dẫn phát mãnh liệt trả thù, càng lớn yêu kiếp tiếp theo công tác chuẩn bị hình thành, cho đến lúc đó, vô tội hàng tỉ phạm nhân, sẽ trả giá trầm trọng nhất một cái giá lớn, tử thương số lượng, khó có thể tưởng tượng!

Lựa chọn xuất binh, là vì mình; lựa chọn không xuất binh, càng nhiều hơn là vì cái kia chút ít cấp thấp Tu tiên giả cùng vô số phạm nhân.

Thế nhưng là, tại một ít đan sĩ trong mắt, phạm nhân cùng cấp thấp Tu tiên giả tính mạng, như là cọng rơm cái rác con sâu cái kiến, căn bản không đáng giá nhắc tới!

Đây là thập phần buồn cười sự tình, trong phạm nhân nhà giàu đệ tử thường thường xem thường cái kia chút ít bần hàn người ta, cấp thấp Tu tiên giả lại đi hướng xem thường những người phạm tặc kia, mà tại đẳng cấp cao Tu tiên giả trong mắt, những người này đều là quân cờ, cần thời điểm có thể dùng một lát, không cần thời điểm, bỏ mặc, thậm chí có thể đơn giản xóa đi!

Thật tình không biết, tại cao hơn tồn tại trong mắt, những thứ này đan sĩ, rất có thể cũng cùng một cái con sâu cái kiến không có quá lớn phân biệt!

Cùng Ô Thủy Quốc vài tên đan sĩ nói qua một vòng về sau, đã qua hơn hai tháng, Mộc Dịch cùng Ngự Phong Thần Quân lần nữa gặp mặt.

Mộc Dịch bên này vừa buồn vừa vui, mà Ngự Phong Thần Quân bên kia, thì là thập phần thất vọng.

"Chúng ta quá đánh giá thấp Vương Nhược Phong tại Thiên Đảo quốc lực ảnh hưởng!" Ngự Phong Thần Quân thở dài: "Hiện tại Vương Nhược

Phong, tại Thiên Đảo quốc bên trong, vô luận là tu tiên giới, còn là thế tục giới, đều là không có thể so đo tồn tại, kia địa vị, thậm chí không kém hơn Miêu Cương thánh nữ tại Miêu Cương quốc tình hình! Vô luận ta như thế nào hao hết miệng lưỡi, những người này chỉ có một trả lời —— hết thầy lấy Vương Nhược Phong quyết định vì chuẩn tắc!"

"Vị kia Trấn Hải Tông đan sĩ họ Cù, cũng là có chút ít không biết làm thế nào, hần đề cập, Vương Nhược Phong mặc dù là Bình Hải tông thái thượng trưởng lão, nhưng lực ảnh hưởng to lớn, đã bao hàm Thiên Đảo quốc tất cả tông các phái, xâm nhập nhân tâm, hần cười xưng, mặc dù tại Trấn Hải Tông bên trong, Vương Nhược Phong một câu, so với hần cái này nhiều năm không hỏi tông môn sự tình thái thượng trưởng lão, còn muốn hữu dụng nhiều! Nếu như những tu sĩ này đệ tử biết rõ bọn hần phản đối Vương Nhược Phong, chỉ sợ về sau thậm chí khó có thể sai khiến chúng!"

Mộc Dịch nghe vậy trầm ngâm nói: "Xem ra, chúng ta phải nhìn thấy Vương Nhược Phong, chỉ có khiến hần buông tha cho xuất binh, việc này mới có thể triệt để báo a!"

"Cái này chỉ sợ càng không khả năng!" Ngự Phong Thần Quân lắc đầu nói ra: "Ngay tại hôm qua, ta tối trong nhận được tin tức, Thiệu Dực Đường đường chủ Lý Nhược Ngu, giống như đạt được chỉ lệnh, có hành động, mà ta đây cái kiêm nhiệm lấy Chương môn thái thượng trưởng lão, lại bị mất quyền lực, thiếu chút nữa bị mơ mơ màng màng!"

"Lý Nhược Ngu muốn gạt người có hành động?" Mộc Dịch cả kinh, không hề nghi ngờ, nhất định là Vương Nhược Phong ban bố mệnh lệnh, chỉ có hần mới có cái này năng lượng!

"Hần muốn làm gì?" Mộc Dịch truy vấn.

Ngự Phong Thần Quân nhỏ giọng nói ra: "Lý Nhược Ngu dẫn đầu một đồng tu sĩ đệ tử, không dưới trăm người, còn lạng lẽ vận dụng phi thuyền

Du Thiên, hiển nhiên là muốn đi chỗ rất xa!"

"Chẳng lẽ bọn hăn muốn đi yêu hải ở chỗ sâu trong ?" Mộc Dịch sắc mặt biến hóa, không dùng phí quá mức tâm tư, có thể đoán được điểm này.

Mộc Dịch đứng dậy, thần sắc ngưng trọng: "Không được, ta muốn tự mình đi tìm Lý Nhược Ngu, nhất định phải ngăn cản hăn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 280: Âm Sát (Trung)

Khoảng cách Bình Hải tông vạn dặm xa cái nào đó trên đảo nhỏ, mặc dù là lúc đêm khuya, một đám Tu tiên giả chính ở chỗ này bận rộn, nơi đây chẳng những bày ra một cái tạm thời trận pháp, hơn nữa còn có hai gã Tích Cốc kỳ tu sĩ canh giữ ở lối vào.

Đột nhiên, một đường đỏ thẫm hỏa quang từ xa xa phía chân trời chảy xuống.

Cái này hai gã thủ vệ, khởi điểm còn tưởng rằng đây là một viên hăng hái chảy xuống sao băng, nhưng lúc hỏa quang kia càng ngày càng gần, cuối cùng hóa thành một đạo bóng người ra hiện tại bọn hăn trước người lúc, bọn hăn cái này mới ý thức tới, nguyên lai là đã đến một vị cao nhân!

Một tên trong đó hộ vệ, nhận ra đã đến, lập tức cả kinh khom người bái nói: "Vãn bối bái kiến Thiên Địa Môn Mộc tiên bối, xin hỏi tiên bối có chuyện gì phân phó?"

"Lý Nhược Ngu có phải hay không ở chỗ này, bốn tọa muốn gặp hăn!" Mộc Dịch nghiêm nghị nói ra, thần sắc của hăn nghiêm khắc, khiến cái này hai gã đệ tử không dám cự tuyệt, lại không dám nói dối khi dễ.

"Cái này. . ." Hộ vệ lập tức có chút do dự.

"Mộc tiên bối, đêm khuya đến thăm, có chuyện gì quan trọng, Nhược Ngu không thể viễn nghênh, xin hãy tha lỗi!" Ở trên đảo một chỗ Lý Nhược Ngu cũng chú ý tới Mộc Dịch đến, vào lúc này ra đón.

"Lý sư huynh, ta có lời sẽ đối người nói!" Mộc Dịch hướng Lý Nhược Ngu đưa một cái ánh mắt.

"Mộc tiền bối, mời!" Lý Nhược Ngu hiểu ý, đem Mộc Dịch dẫn vào một cái không lớn trong thính đường, cũng đem người không có phận sự chi ra

"Mộc tiền bối, cuối cùng có chuyện gì ?" Lý Nhược Ngu bất động thanh sắc mà hỏi.

Mộc Dịch đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Ta tại sao tới, người có lẽ rất rõ ràng! Người tại sao phải dẫn đầu những tu sĩ này tu đồ, tại nơi này trên đảo nhỏ chuẩn bị một ít cờ lớn trận khí, thao luyện một ít cờ lớn pháp thuật, nếu như là muốn diễn luyện, vì cái gì không có ở đây Bình Hải tông bên trong, mà muốn trốn ở cái này vắng vẻ không người trên đảo nhỏ! Người tại sao phải né tránh Ngự Phong Thần Quân cùng mọi người tai mắt ? Chẳng lẽ các người nhận lấy đối đại nhân vật sai khiến, muốn làm một đại sự ?"

Lý Nhược Ngu sắc mặt biến hóa, hắn trầm ngâm một hồi, nhẹ nói nói: "Nếu như Mộc tiền bối đã đoán được, Nhược Ngu cũng không cần phải giấu giếm. Không tệ, chúng ta đúng là đã bị thái thượng trưởng lão Vương tiền bối chỉ thị, tiến đến yêu hải ở chỗ sâu trong tìm tòi."

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Nếu như chỉ là dò đường, người càng ít càng tốt, tu vi càng cao càng tốt, không cần làm ra lớn như vậy trận thế, như thế nào lại chỉ phái ra tu sĩ tu đồ! Các người không phải đi dò đường, mà là muốn làm làm tiên phong binh sĩ, tại yêu hải ở chỗ sâu trong thành lập cứ điểm."

"Mộc tiền bối nguyện ý nghĩ như thế nào liền nghĩ như thế nào đi, chúng ta chỉ là nghe lệnh làm việc!" Lý Nhược Ngu thản nhiên nói.

Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Các người làm như vậy, cùng chịu chết có gì phân biệt! Vương Nhược Phong chỉ là đem bọn người hành động quân cờ, thăm dò Yêu tộc sâu cạn!"

Lý Nhược Ngu mỉm cười, nhưng chỉ là cười mà không nói.

Mộc Dịch thở dài, nói ra: "Có lẽ người còn không biết cái này nguyên do trong đó! Chúng ta hơn hai mươi tên đan sĩ, chính tại vì thế sự tình mà tranh luận không ngớt. Có người chủ trương Bình tiến yêu hải, cùng Yêu tộc khai chiến, tranh thủ càng nhiều nữa tài nguyên cùng thực lực phạm vi; có người phản đối, ngăn cản chiến tranh, tránh cho Nhân tộc bởi vậy trả giá vô cùng nghiêm trọng một cái giá lớn! Nếu như là người, người biết làm như thế nào lựa chọn?"

Lý Nhược Ngu bất vi sở động, hắn nói ra: "Nhược Ngu chỉ là một cái tu sĩ, ở đâu có tư cách đàm luận bức này đại sự! Nhược Ngu chỉ biết là nghe lệnh bởi Vương tiền bối, hắn có bất cứ phân phó nào, Nhược Ngu đều làm theo!"

"Hắn cho người đi chết, người cũng sẽ đây?" Mộc Dịch nhướng mày.

"Không tệ! Nếu như đây là Vương tiền bối ý tứ, Nhược Ngu nhất định tuân theo!" Lý Nhược Ngu thần sắc bừng nghiêm túc, rõ ràng không là nói cười.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn Lý Nhược Ngu liếc, còn nói thêm: "Cái kia còn lại mấy cái bên kia tu sĩ tu đồ đâu rồi, bọn hắn đều là Thiện Dực Đường đệ tử trụ cột, các người chuyển đi này, toàn bộ Thiện Dực Đường đều muốn khó giữ được!"

Lý Nhược Ngu cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên lấy ra một quả truyền âm lệnh, lớn tiếng nói: "Truyền lệnh xuống, tất cả mọi người tạm dừng trên tay công việc, ở trước cửa tập hợp!"

"Mộc tiền bối, mời theo vân bối đi ra!" Lý Nhược Ngu đem Mộc Dịch mời ra phòng.

Bên ngoài thính đường, chính có thật nhiều tu sĩ tu đồ lần lượt chạy đến, chỉ chốc lát sau, toàn bộ tề tụ, càng có hơn hai trăm người, trong đó tu sĩ thì có hơn mười người, những năm này, Thiện Dực Đường ngược lại là cường tráng lớn thêm không ít, nhưng trong đó Mộc Dịch người quen biết, cũng không nhiều.

Lý Nhược Ngu hướng mọi người lớn tiếng nói: "Chư vị sư huynh đệ, tất cả vị đệ tử, thái thượng trưởng lão Vương tiền bối có lệnh, khiến ta các loại tiến đến yêu hải chịu chết, bọn người có bằng lòng hay không?"

"Nếu là Tiên Minh Minh chủ chi lệnh, muôn lần chết không chối từ!" Một người tu sĩ lập tức đáp, không chút do dự.

"Đúng vậy, chúng ta muôn lần chết không chối từ!"

"Vương tiền bối một lòng vì ngàn vạn Nhân tộc suy nghĩ, nhiều năm qua rõ như ban ngày, nếu như lão nhân gia người có mệnh lệnh này, cái kia nhất định chính là có cái này cần phải, chúng ta chết có ý nghĩa, tự nhiên cam tâm tình nguyện!"

"Đệ tử cam nguyện một chết!"

"Có thể vì Vương tiền bối mà chết, này sinh không uổng!"

Tình cảm quần chúng xúc động, đại bộ phận người lập tức tỏ thái độ phục tùng, một số nhỏ người ở chung quanh đồng môn dưới ảnh hưởng, cũng lập tức làm ra đồng dạng lựa chọn.

Vén vén có hai ba người trầm ngâm không nói!

Càng làm cho Mộc Dịch kinh ngạc là, những người này, không ai hỏi thăm lý do, chỉ cần Vương Nhược Phong một cái mệnh lệnh, căn bản không cần bất kỳ cơ gì, những người này đều nguyện ý vì hãn cam tâm tình nguyện trả giá tính mạng!

Rùng cả mình bao phủ tại Mộc Dịch trong lòng, hắn không dám tưởng tượng, đây nên là như thế nào điên cuồng!

Lý Nhược Ngu chứng kiến Mộc Dịch thần sắc, mỉm cười, tuyên bố: "Tốt rồi, bọn người tiếp tục đi bận rộn đi!"

Những người này tránh ra về sau, Mộc Dịch theo Lý Nhược Ngu về tới trong thánh đường, nhất thời im lặng.

Cuối cùng, còn là Lý Nhược Ngu phá vỡ trầm mặc, hắn nói ra: "Mộc tiên bối, người cũng thấy đấy, cái gọi là đắc nhân tâm người được thiên hạ! Vương tiên bối những năm này mỗi tiếng nói cử động, nhất cử nhất động, đều hiển lộ rõ ràng linh tụ phong thái, hắn là chúng ta Nhân tộc hy vọng chỗ, hắn nếu như ra lệnh cho ta các loại tiến đến yêu hải, tự nhiên có đạo lý của hắn, chúng ta mặc dù trả giá tính mạng, cũng nguyện ý tuân theo! Trong này, cũng không có ép buộc!"

Mộc Dịch thở dài một hơi, nói ra: "Coi như là bọn người đều là tự nguyện, thế nhưng là những người phạm tặc kia đâu rồi, hàng tỉ phạm nhân cùng việc này không quan hệ, nhưng nếu là chiến tranh bộc phát, bọn hắn rất có thể lọt vào liên lụy, tử thương vô cùng nghiêm trọng!"

Lý Nhược Ngu cười nói: "Mộc tiên bối lâu chức vị cao, chỉ sợ đối đạo lý đối nhân xử thế không hiểu rõ lắm đi! Nếu là tiên bối có thời gian, có thể che giấu tung tích, qua đời tục giới đi một lần, nhìn xem những người phạm tặc kia đối Vương đại Tiên nhân kính ngưỡng tình cảnh! Nhược Ngu có thể cam đoan, một trăm phạm nhân, chỉ ít có chín mươi người có thể không chút do dự vì Vương tiên bối mà chết!"

"Thiên hạ này, đã là Vương tiên bối thiên hạ, người nơi này, đã là người của hắn! Hắn như thế nào lại giết hại con dân của mình? Hắn làm như vậy, nhất định có hắn đạo lý của mình, coi như là Nhược Ngu đạo lý giải không được, cũng sẽ hết thảy làm theo!"

Mộc Dịch trong lòng mát lạnh, nhất thời im lặng.

Hắn sở dĩ mãnh liệt phản đối xuất binh yêu hải, chính là vì những thứ này cấp thấp Tu tiên giả càng rộng lớn phạm nhân, thế nhưng là những người này bản thân, cũng đã hãm sâu đối Vương Nhược Phong sùng bái bên trong, căn bản sẽ không cảm kích!

Mộc Dịch ung dung nói: "Phạm nhân tầm mắt có hạn, tự nhiên dễ dàng đã bị lường gạt bài bố! Ta cũng hy vọng Vương Nhược Phong thật sự một mực là Quân tử chi phong, nhưng hắn cử động lần này há là các người tưởng tượng đơn giản như vậy!"

Nói đến đây, Mộc Dịch ngừng lại một chút, nói ra: "Người cũng đã biết, cái kia địa lao sư thúc, rất có thể chính là bị Vương Nhược Phong giết chết!"

"Ha ha, chê cười!" Lý Nhược Ngu lắc đầu cười to, hắn nói ra: "Mộc tiên bối không nói việc này cũng thế mà thôi rồi, nếu như nói lên, Nhược Ngu sẽ phải nói một chút việc này!"

"Vị này sư thúc, nguyên bản trên mặt đất lao ngục người mấy chục năm, một mực hảo hảo; Mộc tiên bối đột nhiên sau khi xuất hiện cùng sư thúc từng có tiếp xúc, sau đó sư thúc đột nhiên trở lại Thiện Dục Đường tiếp tục tu hành, ngăn ngừa sau liền chết bất đắc kỳ tử bỏ mình. Sư thúc trước khi chết cái kia ngăn ngừa một đoạn thời gian, từng đối Nhược Ngu nói lên, hắn nói người là cái yêu nghiệt, khiến ta các loại không nên cùng người qua tiếp xúc nhiều! Xin hỏi tiên bối, từ đủ loại dấu hiệu đến xem, hại chết sư thúc hung thủ, đối có thể là người nào ? !"

"Hắn nói ta là yêu nghiệt ?" Mộc Dịch sững sờ, đứng ở chỗ cũ.

"Đúng vậy, loại lời này, cũng không dừng lại Nhược Ngu một người đã nghe qua." Lý Nhược Ngu nghiêm mặt nói ra: "Bất quá ta các loại đều cho rằng là sư thúc bị nhốt quá lâu, đầu óc bao nhiêu có chút không dùng được,

nói lời điên điên khùng khùng không thể giữ lời, nếu như tiền bối nói lên việc này, cái kia điểm này liền không thể không đề xuất!"

"Ta nhớ kỹ hứa hẹn, cứu hãn ra địa lao, chữa trị kinh mạch của hãn, hãn lại nói ta là yêu nghiệt!" Mộc Dịch cảm thấy một hồi uể oải, cụt hứng ngồi xuống.

"Đây hết thầy, đều bởi vì ta là tu thần giả sao ? Chẳng lẽ ta cùng với hãn duyên phận, còn chưa đủ để lấy tiêu trừ những thứ này ngăn cách ? Hoặc là nói, có chút ngăn cách là đã định trước đấy, vô luận người làm ra bao nhiêu nỗ lực, đều không thể cải biến ?"

"Chính như trước mắt cái này Lý Nhược Ngu, vốn là một vị trong nóng ngoài lạnh tốt sư huynh, từ khi ta tu luyện Hoàng nguyên, ly khai Bình Hải tông về sau, hãn đối với ta một mực lãnh lãnh đạm đạm, cũng là bởi vì người nọ vì tạo thành, thâm căn cố đế Huyền Hoàng có khác sao ?"

Mộc Dịch có chút hiểu ý, có chút ủ rũ, nhưng còn không đến mức khiến hãn buông tha cho!

"Vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không cho người đi yêu hải chọn khởi sự đoan, tạo thành nhân, yêu hai tộc ở giữa đại chiến!" Mộc Dịch trầm giọng nói ra.

Lý Nhược Ngu bình tĩnh mà kiên quyết nói ra: "Mộc tiền bối thần thông quảng đại, tự nhiên có thể cố tình làm vậy! Bất quá, coi như là tiền bối hôm nay giết ta, giết ở trên đảo tất cả tu sĩ đệ tử, vẫn đang có nghìn nghìn vạn vạn cái Lý Nhược Ngu Đứng ra đây, bọn hãn đồng dạng sẽ tuân theo Vương tiền bối mệnh lệnh, không chút do dự dâng ra tính mạng! Tiền bối muốn giết, liền giết người trong thiên hạ đi!"

Mộc Dịch nhìn chăm chăm vào Lý Nhược Ngu, thật sâu ngóng nhìn một hồi lâu, sau đó hãn lắc đầu, nói ra: "Ta không giết người, cũng sẽ không giết hết người trong thiên hạ! Trái lại, ta phải cứu người trong thiên hạ, cho

dù là bọn họ chấp mê bất ngộ, cho dù là bọn họ đối với ta ghi hận trong lòng!"

"Đáng tiếc sư phụ không ở chỗ này, mười năm trước ta giao cho cái kia khối yêu đan về sau, hắn liền tìm một chỗ che giấu địa phương bế quan nếm thử luyện hóa Kim Đan rồi. Nếu như hắn ở chỗ này, có chút đạo lý, hắn biết nói so với ta đối thấu triệt!" Mộc Dịch thở dài.

"Ta cũng rất muốn nghe xem sư phụ ý kiến!" Lý Nhược Ngu rút cuộc khầu khí buông lỏng, nhưng hắn lập tức tràn đầy tự tin nói: "Nhưng ta tin tưởng, sư phụ nhất định cũng sẽ tán thành cách làm của ta!"

"Chỉ sợ không có cơ hội này!" Mộc Dịch nhìn Lý Nhược Ngu liếc, đột nhiên hướng hắn khom người được rồi một cái lễ trọng.

Mộc Dịch có chút ghen ngào nói: "Lý sư huynh, người sư huynh của ta đệ một trận, như vậy sau khi từ biệt!"

Lý Nhược Ngu sửng sờ, vội vàng phải về lễ, rồi lại chứng kiến trước mắt ánh lửa lóe lên, Mộc Dịch đã lặng yên đã đi ra nơi này.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 281: Âm Sát (Hạ)

Mộc Dịch chưa có trở về Thiên Địa Môn, cũng không có đi tìm Ngự Phong Thần Quân, hắn trực tiếp bay về phía tây cái nào đó biên thủy đại đảo.

Mộc Dịch đã sớm hạ quyết tâm, vô luận những người phạm tặc này Tu tiên giả có hay không cảm kích, có hay không lý giải, hắn đều muốn hết mọi nỗ lực ngăn cản trận chiến tranh này!

"Có đôi khi, muốn cứu người, rồi lại tránh không được trước muốn giết người!"

Mộc Dịch tại tu tiên giới sờ bò lăn đánh mấy chục năm, từ lần thứ nhất bên ngoài cửa trong tử thí ngộ sát Diệp Minh Thiên bắt đầu, trong tay đã dính không ít máu tanh, nếu như có thể giết một người mà cứu người trong thiên hạ, hắn nhất định sẽ không do dự!

Thế nhưng là, lúc này đây hắn rồi lại bất tiện tự mình ra tay, vì vậy hắn muốn tìm một người, thay hắn ra tay.

Người này, chính là Hứa Điền!

Mộc Dịch đi tới Tây Thùy Đảo, đúng hẹn gặp được Hứa Điền.

Hứa Điền gặp Mộc Dịch thần sắc ngưng trọng, vội vàng chỉ mở bên người những người khác.

"Mộc sư đệ. . . Ha ha, người tuy rằng đã là tiền bối cao nhân rồi, nhưng ta xưng hô thói quen, nhất thời cũng không có đổi giọng." Hứa Điền lời vừa

ra khỏi miệng, liền phát hiện ngôn từ không đúng, có chút xin lỗi cười cười.

Mộc Dịch mỉm cười: "Không sao, xưng hô có quan hệ gì! Có ít người đối với người tôn xưng cung kính, nhưng trong lòng đối với người chẳng thêm ngó tới; có ít người đối với người xưng hô tùy tiện, nhưng trong lòng đem người là tri kỷ bạn tri kỉ!"

"Ha ha, nếu như Mộc sư đệ nói như vậy, Hứa mỗ liền không khách khí!" Hứa Điền cao hứng nói: "Xưng hô tiền bối, ở đâu có lấy sư huynh đệ tương xứng tới được càng thêm thân thiết!"

Hứa Điền lập tức chủ động hướng Mộc Dịch hỏi: "Mộc sư đệ, người thật giống như có chút tâm sự, người lần này tới tìm ta, cái gọi là chuyện gì?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Hứa sư huynh, ta nhớ được người từng nói qua, nguyện ý vì ta làm một chuyện gì, dù là trả giá nguy hiểm tính mạng! Thật không?"

Hứa Điền sững sờ, lập tức nghiêm mặt nói ra: "Đúng là như thế! Như thế nào, Mộc sư đệ có phải dùng tới Hứa mỗ địa phương? Sư đệ không ngại nói thẳng!"

"Ta nghĩ cho người giúp ta giết một người!" Mộc Dịch nhìn xem Hứa Điền hai mắt nói ra.

"Người nào?" Hứa Điền có chút kinh ngạc.

Mộc Dịch từng chữ một nói: "Lý Nhược Ngu!"

"Lý Nhược Ngu?!" Hứa Điền sững sờ. Trong lúc nhất thời trầm ngâm không nói.

Mộc Dịch cũng không nói gì, trong cung điện trong lúc nhất thời yên tĩnh im ắng, bầu không khí nghiêm nghị cực kỳ.

Sau một lúc lâu, Hứa Điền rốt cuộc mở miệng, hắng nói ra: "Lúc nào động thủ ?"

"Người không hỏi trước một chút vì cái gì ?" Mộc Dịch hỏi ngược lại.

Hứa Điền lắc đầu. Bình tĩnh nói: "Ta tin được người. Người nói muốn giết, tự nhiên có muốn giết lý do, ta nếu như quyết định vì người làm một chuyện gì, cần gì phải hỏi nhiều!"

Mộc Dịch lập tức trong lòng cảm khái ngàn vạn. Lý Nhược Ngu đám người không hỏi lý do, liền tuân theo Vương Nhược Phong mệnh lệnh, thẳng hướng yêu hải; Hứa Điền không hỏi lý do, liền tuân theo phân phó của hắn, ra tay ám sát Lý Nhược Ngu.

Đồng dạng là không hỏi lý do. Đồng dạng là tuyệt đối tín nhiệm.

Loại chuyện này, phát sinh ở trên thân người khác lúc, khiến Mộc Dịch cảm thấy bất đắc dĩ, vì Lý Nhược Ngu đám người cảm thấy ngu muội mù quáng theo bi thương; nhưng phát sinh ở trên người mình lúc, đã có vô hạn cảm động.

Góc độ bất đồng, thân phận bất đồng, đối đãi sự tình cách nhìn, tự nhiên cũng có chỗ bất đồng!

Mộc Dịch nói ra: "Người đã không hỏi, ta cũng không nhiều lời. Lấy người từng là Thiện Dực Đường đệ tử thân phận, rất dễ dàng tới gần Lý Nhược Ngu. Cũng sẽ không khiến cho hắn hoài nghi. Người theo hắn cùng đi yêu hải, sau đó ở nửa đường lên, nghĩ cách đem ám sát! Sau đó lấy Vương Nhược Phong mật lệnh có biến danh nghĩa, mang theo Thiện Dực Đường những tu sĩ kia đệ tử, phản hồi Bình Hải tông! Nhưng có trở ngại ngăn đón người. Giết chết bất luận tội!"

Đoạn văn này, đồng dạng khiến Hứa Điền giật mình không nhỏ, cái gì "Yêu hải", cái gì "Thiện Được Đường" . Cái gì "Vương Nhược Phong", hẳn tuy rằng không rõ ràng cho lắm. Nhưng là có thể phỏng đoán ra, là Thiện Được Đường có đại sự xảy ra!

Bất quá, Hứa Điền thật không có hỏi thăm ý tứ, hẳn chỉ là ý định làm theo mà thôi.

"Chính là như vậy ?" Hứa Điền hỏi.

"Chính là như vậy!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hẳn giao cho Hứa Điền một cái nhỏ bình, bên trong có kỳ độc, có thể trợ giúp hẳn ám sát Lý Nhược Ngu; còn có hơn mười khối đốt máu đạn, là một loại cùng huyết phù có chút cùng loại duy nhất một lần tự bạo bảo vật, lực sát thương cường đại, vả lại lại càng dễ dùng ra; mặt khác, hẳn trả lại cho Hứa Điền một quả đặc thù cự ly xa truyền âm lệnh, có thể cho Hứa Điền tại rất xa yêu bên trong, cùng Mộc Dịch bắt được liên lạc.

"Hứa sư huynh, việc này quan hệ trọng đại, ta biết rõ làm như vậy đối với người rất tàn nhẫn, nhưng của ta xác thực không có tốt hơn phương pháp!" Mộc Dịch âm đạm nói ra.

"Mộc sư đệ, cái gì đều không cần phải nói, ta đáp ứng người sự tình, nhất định làm được!" Hứa Điền mỉm cười, bình tĩnh trong thần sắc, lộ ra một cỗ kiên quyết.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hai người ngừng mắt nhìn hồi lâu.

"Ta sẽ tận lực truyền tin sư phụ, nếu như hẳn có thể bằng lúc đi đến, nói không chừng liền có thể hóa giải lần này nguy cơ! Nhưng mà, sư phụ không biết ở nơi nào bế quan, chúng ta không thể so với đem toàn bộ hy vọng đều ký thác vào sư phụ trên thân, Hứa sư huynh, hết thảy nhờ cậy!" Mộc Dịch hướng Hứa Điền thật sâu thi lễ, sau đó, hẳn đã đi ra nơi này.

Mộc Dịch lưu cho Hứa Điền thời gian không nhiều lắm, đêm hôm đó, Hứa Điền sẽ phải khởi hành, nếu không liền không đuổi kịp tiếp xúc Lý Nhược Ngu.

Nhìn xem Mộc Dịch dần dần đi xa ánh lửa, Hứa Điền thì thào nói ra: "Ta chuyển đi này, sẽ thấy cũng không về được! Giết Lý Nhược Ngu, cố nhiên là lời hứa của ta, cũng là ta đối Mộc sư đệ nghĩa khí, nhất định phải làm! Nhưng mà, Lý Nhược Ngu cũng là ta kính trọng đồng môn sư huynh, giết hẳn đi về sau, ta chỉ có thể tự sát tạ tội! Mộc sư đệ cùng Lý Nhược Ngu quan hệ không kém, Mộc sư đệ muốn giết Lý Nhược Ngu, chắc hẳn hẳn trong lòng mình cũng rất khó chịu!"

"Mịt mù mịt mù tiên lộ, bao nhiêu bất đắc dĩ; người đang tiên đồ, thân bất do kỷ! Vì cái gì chúng ta Thiện Dực Đường một các sư huynh đệ, cuối cùng đúng là loại này tàn sát lẫn nhau kết cục!"

"Cũng được, ta cùng với Diệp gia mấy chục năm ân oán rốt cuộc triệt để chấm dứt, ta đây bởi vì cừu hận mà hủy diệt đích nhân sinh cuộc sống, rốt cuộc cũng muốn kết thúc. Thì còn tốt, ta còn có nửa ngày thời gian, có thể giải quyết tốt hậu quả, nói rõ một ít chuyện. . ."

về sau, Miêu Cương quốc Tử Cấm thành.

To lớn buổi lễ long trọng nhưng đang tiếp tục, ăn uống linh đình tiệc cưới ở bên trong, hầu như không có ai biết, bọn hắn chính diện gặp một trận tình thế nguy hiểm.

Vương Nhược Phong vợ chồng cũng về tới Tử Cấm thành ở bên trong, Mộc Dịch một đám đan sĩ, cũng lần lượt hướng nơi đây tụ tập.

"Ha ha, Minh chủ tân hôn yến người, lúc đầu vốn hẳn nên mang theo mỹ nữ dạo chơi thiên hạ, rồi lại bởi vì yêu hải sự tình sớm phản hồi, tâm hệ chúng sinh, có thể nói chúng ta mẫu mực!" Hắc Tử chân nhân nhìn thấy

Vương Nhược Phong vợ chồng về sau, lập tức đem chuẩn bị cho tốt khen ngợi chi từ cuồn cuộn nói ra.

"Đúng vậy a, nguyên bản không nên khiến việc này ảnh hưởng Minh chủ cùng phu nhân việc vui, nhưng yêu hải việc này quan hệ trọng đại, phóng nhân thiên hạ, ngoại trừ Minh chủ bên ngoài, lại có ai có thể có phách lực như thế, có thể vì chúng ta làm chủ!" Thiên Nhất cư sĩ cũng phụ họa nói ra.

Có hai người này dẫn đầu, mọi người bao nhiêu đều khen hai câu, Vương Nhược Phong mình đã là Tiên Minh Minh chủ, Nhân tộc đệ nhất đan sĩ, tại Thiên Đảo quốc địa vị không ai bằng; hãn hôm nay cùng Miêu Cương thánh nữ Lạc tiên tử quan hệ thông gia, đã thành Miêu Cương tân chủ; bây giờ Vương Nhược Phong, mặc dù không cân nhắc hãn siêu cường cá nhân thực lực, riêng là hãn thế lực sau lưng cùng lực ảnh hưởng, khiến cho mặt khác đan sĩ theo không kịp.

"Nhân tộc không đứng, làm sao người sử dụng!" Vương Nhược Phong vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Ta dám nhân tộc, hào kiệt xuất hiện lớp lớp, rồi lại thủy chung đành phải Yêu tộc dưới dâm uy, không có một thân thần thông, mấy ngàn năm qua rồi lại không dám phản kháng, thậm chí không dám bước vào yêu hải một bước, ý niệm tới đây, bốn mình chủ mỗi lần bóp cổ tay thở dài, cái nào có tâm tư vân du tứ hải!"

"Đúng vậy, phu quân lòng mang thiên hạ, thiếp thân tự nhiên muốn phu xướng phụ tùy, trợ phu quân hoàn thành chấn hưng Nhân tộc nghiệp lớn!" Lạc Ngân Sa mặt mày hớn hờ, nàng xem hướng Vương Nhược Phong trong hai tròng mắt, tình nghĩa nồng đậm, như si mê như say sưa.

Hai người này một phen lời nói, lại cũng hiểu rõ bất quá, Vương Nhược Phong vẫn đang muốn kiên trì xuất binh yêu hải, mà Lạc Ngân Sa sẽ toàn lực phụ trợ bản thân phu quân.

Thiên Đảo quốc cùng Miêu Cương quốc tu tiên giới, nền móng vốn đã khổng chế tại hai vợ chồng này trong tay, Ô Thủy Quốc trong tu tiên giới, cũng chỉ ít có Hác Tử chân nhân cùng Thiên Nhất cư sĩ kiên định đi theo Vương Nhược Phong; bởi như vậy, thế cục giống như có lẽ đã khó có thể nghịch chuyển.

Ngự Phong Thần Quân chau mày, một loại vô lực xoay chuyển trời đất cảm giác như đưa đám cảm giác bao phủ khi hấn trong lòng. Hấn nhin không được nhìn nhìn bên người Mộc Dịch, chỉ thấy Mộc Dịch im lặng không nói, thần sắc bình tĩnh.

"Hy vọng Mộc sư đệ còn có biện pháp! Như nếu không, trận chiến tranh ngày, đem không thể tránh né!" Ngự Phong Thần Quân thầm nghĩ trong lòng.

"Ba tháng ước hẹn đã đúng hạn tới, Ô Thủy Quốc Lưu đạo hữu như thế nào không có tới ?" Vương Nhược Phong vẫn ngăm nhìn chung quanh, phát hiện so sánh với trước đó lần thứ nhất tụ hội, lúc này duy chỉ có thiếu đi người này.

Hác Tử chân nhân nói ra: "Lưu đạo hữu thông qua truyền âm lệnh để lại tin tức, hấn công bố bản thân một kẻ tán tu, một thân một mình, không tông không phái, cũng không muốn tham dự bức này đại sự quyết định; khiến Minh chủ suất lĩnh chúng ta quyết định việc này."

Vương Nhược Phong nói ra: "Đã như vậy, chúng ta liền bắt đầu thương thảo đi, các vị đạo hữu đều có ý kiến gì ý tưởng, không ngại nói thẳng. Chỉ bất quá chư vị điểm xuất phát cũng là vì chúng ta tộc thiên thu nghiệp lớn, vô luận là hay không tán thành, đều bình tâm tĩnh khí nghiên cứu thảo luận, chớ tổn thương hòa khí!"

"Minh chủ nói không sai, chỉ nói công sự, chớ tổn thương hòa khí!" Hoảng An đại sư nhẹ gật đầu, những lời này rất được tâm hấn, cũng làm

cho hắn ít đi một tí bản khoản.

"Mộc đạo hữu, người có gì cao kiến, không ngại trước nói nghe một chút đi!" Hác Tử chân nhân mỉm cười, chủ động khiến Mộc Dịch trước tiên là nói về.

Nhìn ý của hắn, hơn phân nửa là sớm có chuẩn bị, chỉ chờ Mộc Dịch nói ra về sau, lại từng cái phản bác.

"Không cần! Nên nói đấy, tại hạ đã nói qua!" Mộc Dịch mỉm cười, lúc cách ba tháng, nên gặp người, nên nói lời, chuyện nên làm, đã làm, mặc dù lại đến thao thao bất tuyệt, cũng không có thể trái phải những thứ này trong lòng đã có quyết định đan sĩ ý tưởng.

Hác Tử chân nhân sững sờ, hắn thật không ngờ Mộc Dịch rõ ràng bảo trì trầm mặc, hắn có chút lúng túng ho nhẹ một tiếng, nói ra: "Nếu như Mộc đạo hữu không nói, cái kia bản chân nhân trước tiên là nói về vài câu đi!"

"Bản chân nhân ý kiến, đương nhiên là xuất binh yêu hải! Các thời kỳ sách cổ trong đều có ghi chép, nói là Yêu tộc vô cùng cường đại, Yêu thú vô cùng hung ác, khiến ta các loại đan sĩ giấu đầu giấu đuôi, không dám lộ diện!"

"Thăng đến Minh chủ Quân tử chi phong ngang trời xuất thế, hắn ra mặt thành lập Tiên Minh, khiến ta đám nhân tộc tự lập tự mình cố gắng, thành công chặn yêu kiếp!"

"Từ cái kia yêu kiếp đến xem, Yêu tộc cũng không có sách cổ ghi chép đáng sợ như vậy, chúng ta đan sĩ cũng không có lọt vào cái gọi là đẳng cấp cao Yêu tộc trả thù cùng giết chết, đủ thấy, sách cổ trong ghi chép đấy, cũng không hoàn toàn đúng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 282: Yêu Tức (Thượng)

"Theo bản chân nhân suy đoán, hoặc là sách cổ cố ý khuếch đại, hoặc là thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, chúng ta tộc tại ngày càng lớn mạnh, mà Yêu tộc rồi lại đang dần dần xuống dốc, vì vậy hôm nay cục diện, cùng sách cổ ghi chép cũng không nhất trí!"

"Dưới mắt, yêu kiếp vừa mới qua, đúng là Yêu tộc thương cân động cốt, nguyên khí đại thương cơ hội tốt; mà chúng ta tộc tại Minh chủ dưới sự lãnh đạo, trên dưới một lòng, sĩ khí tăng vọt, chính là trước đó chưa từng có lớn mạnh!"

"Địch biến mất ta phát triển! Đây chính là ta đám nhân tộc xuất binh yêu hải, thành lập thiên thu công lao sự nghiệp cơ hội thật tốt, chúng ta nếu là bỏ qua, này rất sợ sợ cũng sẽ không gặp lại cơ duyên như vậy!"

"Vô luận là vì chúng ta đan sĩ tiếp tục cầu thường tiên lộ, hay vẫn là vì hàng tỉ Nhân tộc hưng thịnh phồn vinh, một trận chiến này đều không thể tránh né!"

"Có chiến tranh, đương nhiên sẽ có hi sinh! Tựa như mười năm trước chúng ta chống lại yêu kiếp giống nhau, hi sinh người, là vì khiến càng nhiều nữa người còn sống! Vì vậy bọn họ hi sinh, thập phần đáng giá! Hơn nữa Minh chủ là nhân tâm chỗ hướng, phóng nhân thiên hạ, vô luận là phạm nhân còn là Tu tiên giả, đều cam tâm tình nguyện tại Minh chủ hiệu triệu xuống, anh dũng giết địch, không sợ hi sinh!"

Hác Tử chân nhân một phen trình bày và phân tích ngôn từ chính nghĩa, có lý có cứ, hiển nhiên là tỉ mỉ chuẩn bị cho tốt lí do thoái thác.

"Tốt! Tốt! Tốt!" Ngự Phong Thần Quân liên tiếp nói ba cái "Tốt" chữ, hấn đứng dậy vỗ tay, lạnh cười nói: "Nguyên lai Hác Tử chân nhân như thế giắc ngộ! Cái kia nếu để cho chân nhân tự mình suất lĩnh môn nhân, hành động tiên phong đi yêu hải khai thác ranh giới, chỉ sợ chân nhân cũng sẽ không cự tuyệt đi!"

Hác Tử chân nhân sắc mặt biến hóa, thanh âm hấn trầm xuống nói: "Điều khiển Phong đạo hữu nói như vậy là có ý gì! Binh tiến yêu hải người người có trách, tại sao phải nhường bản chân nhân đứng mũi chịu sào!"

Ngự Phong Thần Quân cười nói: "Tại hạ chỉ là đánh cho cách khác mà thôi! Chân nhân nếu như bản thân không muốn hi sinh, bằng yêu cầu gì mặt khác Tu tiên giả cùng phạm nhân hi sinh tính mạng của mình ? Chúng ta phát phát động chiến tranh, rồi lại muốn những người khác thay ta các loại đi tìm chết, làm như vậy không khỏi có chút không ổn! Tại hạ dám hỏi một câu, cuối cùng vị nào đạo hữu không sợ tại yêu hải cuộc chiến trong hi sinh bản thân ?"

Mọi người im lặng, bọn hấn nếu quả thật không sợ chết, thật sự không sợ sâu Hải Yêu Tộc, sớm tự mình đi yêu hải ở chỗ sâu trong vớ vết tài nguyên bảo vật, nơi nào sẽ đợi đến lúc hôm nay.

Tự mình phạm hiểm. Cùng mê hoặc người khác vì chính mình mạo hiểm, đó căn bản là hai việc khác nhau.

"Vương mỗ người không sợ!" Vương Nhược Phong hiên ngang lẫm liệt nói, "Việc này do Tiên Minh chủ đạo, Vương mỗ thân là Tiên Minh Minh chủ, tự nhiên làm gương tốt. Nếu như vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn. Vương mỗ cũng một mình gánh chịu!"

"Vương sư huynh, ta biết rõ người một mảnh hết sức chân thành, hùng tâm vạn trượng, thế nhưng là người muốn coi chừng bị người lợi dụng!" Ngự Phong Thần Quân thở dài.

Vương Nhược Phong cười nói: "Tiểu sư đệ. Bị lợi dụng đấy, có thể là chính ngươi!"

Ngự Phong Thần Quân gặp Vương Nhược Phong chấp mê bất ngộ, lắc đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

Trong đại điện nhất thời yên tĩnh im ắng.

Không bao lâu về sau, Vương Nhược Phong cao giọng nói ra: "Nếu như các vị đạo hữu cũng không phát biểu nữa ý kiến. Như vậy chúng ta liền chính thức liền Binh phát yêu hải một chuyện làm ra lựa chọn."

Nói xong, Vương Nhược Phong từ trong tay áo lấy ra hai khối giống như đúc ngọc bài, nói ra: "Đồng ý phát binh yêu hải đấy, mời đánh ra một đạo pháp quyết ở bên trái khối ngọc này bài lên, phản đối xuất binh đấy, mời đem pháp quyết đánh ở bên phải trên ngọc bài. Nếu như bảo trì trung lập, mời tại hai bên trên ngọc bài đều đánh vào một đạo pháp quyết; nếu như không ra tay, liền coi là cùng việc này đoạn tuyệt quan hệ, về sau ta Tiên Minh có hay không xuất binh, lấy được tài nguyên. Đều cùng các hạ không quan hệ!"

Vương Nhược Phong nói xong, hần đi tới bên phải ngọc bài trước, duỗi ngón bản ra, một đường gió mát "Vèo" một cái chui vào khối ngọc này bài trong.

Lập tức, trên ngọc bài hào quang lóe lên. Hơn nhiều một tầng màu trắng vàng sáng.

Mọi người sững sờ, bên phải ngọc bài, đó là phản đối xuất binh ý tứ!

Vương Nhược Phong cười cười, hướng nghi hoặc mọi người giải thích nói: "Bốn minh chủ tuy rằng ủng hộ xuất binh. Nhưng tổng sợ hãi cái này là mình cực kì hiếu chiến lựa chọn, ngược lại hại chúng sinh; có câu là biết người bình dị, tri kỷ khó. Vì vậy bốn minh chủ đem pháp quyết đánh vào

phải bài, là hy vọng các vị đạo hữu đều có thể cho thấy quan điểm của mình, không muốn thụ bốn minh chủ ảnh hưởng!"

"Khiêm cung kính không kiêu ngạo, Minh chủ quả nhiên là Quân tử chi phong, bản chân nhân nghiêng bội cực kỳ!" Hắc Tử chân nhân lớn khen một tiếng, lập tức đi lên trước, đem pháp quyết đã đánh vào bên trái ngọc bài trong.

Bên trái ngọc bài lập tức cũng phát ra một tầng màu lam vàng sáng.

Hoảng An đại sư cũng đi ra, hắc đơn chỉ một chút, một đạo hoàng quang chui vào bên phải ngọc bài ở bên trong, đồng thời nói ra: "Thiện tai thiện tai, chúng ta có thể cùng khí thương lượng đại sự, đúng là khó được! Lão nạp cho rằng, vô luận xuất binh hay không, Tiên Minh cũng làm đoàn kết một lòng, không muốn bởi vậy tự loạn trận cước! Lão nạp thân là người xuất gia, tự nhiên không đành lòng thấy nhiều sát nghiệt, vì vậy lão nạp phản đối xuất binh!"

Thanh Cốc đạo nhân cũng đi lên trước, hắc cười nói: "Lão đạo cùng Hoảng An đại sư kết giao nhiều năm, đại sư ý tứ, chính là lão đạo ý tứ, lão đạo cũng là người xuất gia, thanh tâm quả dục, không có bao nhiêu tranh đoạt chi tâm, vì vậy cũng phản đối xuất binh!"

Nói xong, theo hắc vung tay áo lúc giữa, một đường gió táp phá không tới, chui vào bên phải ngọc bài trong.

Ba so với một, phản đối xuất binh rõ ràng chiếm cứ đa số!

Nhưng mà, kế tiếp làm ra lựa chọn mấy người, vô luận là Thiên Nhất cư sĩ, Thiên Đảo quốc Lưu, Du phu phụ, còn là Miêu Cương quốc hai gã rất là ít xuất hiện, trước đó không lâu mới gia nhập Tiên Minh đan sĩ, đều muốn pháp quyết đã đánh vào bên trái ngọc bài bên trong.

Một lát sau, ngoại trừ Mộc Dịch bên ngoài, ở đây hai mươi vị trí đan sĩ toàn bộ tỏ thái độ, có mười mấy người đều muốn pháp quyết đã đánh vào bên trái ngọc bài ở bên trong, chỉ có năm người đem pháp quyết đã đánh vào bên phải ngọc bài bên trong, còn có hai người, thì là lựa chọn trung lập, tại hai bên ngọc bài trong tất cả đã đánh vào một đạo pháp quyết.

Chỉ vện vện có Mộc Dịch một người chưa ra tay, nhưng mà, vô luận hãn như thế nào lựa chọn, đều không cải biến được đã đã định trước kết quả.

"Mộc đạo hữu, mời ra tay đi!" Vương Nhược Phong mỉm cười.

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Lại chờ một lát!"

Thiên Nhất cư sĩ cả giận nói: "Chờ cái gì! Cũng không kém người cái kia đạo pháp quyết! Mặc kệ người như thế nào chọn, xuất binh là ra định rồi!"

"Im ngay!" Vương Nhược Phong khoát tay chặn lại, ngăn lại Thiên Nhất cư sĩ, hãn nói ra: "Mộc đạo hữu ý kiến, đối với chúng ta rất trọng yếu, nếu như hãn phải đợi, liền chờ một lát đi. Dù sao chúng ta cũng không kém những thời giờ này!"

Nói xong, Vương Nhược Phong ngồi trở lại chủ tọa lên, mỉm cười nhìn xem Mộc Dịch.

Nửa canh giờ sau đó, có vài tên đan sĩ đã có chút ít không kiên nhẫn được nữa, rõ ràng đã có kết quả, không cần đợi lát nữa!

Nhưng dù sao Mộc Dịch là tiên minh Phó minh chủ một trong, bao nhiêu cấp cho hãn vài phần mặt mũi; hơn nữa Vương Nhược Phong cũng nói phải đợi, bọn hãn tự nhiên cũng không dám giống như Thiên Nhất cư sĩ như vậy không che đậy miệng.

Một lúc lâu sau, Mộc Dịch bỗng nhiên thần sắc khẽ động, hãn tự tay từ trong tay áo lấy ra một khối màu vàng truyền âm lệnh, nhẹ nhàng sờ, một

đoạn thanh âm hóa thành một đạo kim quang, chui vào Mộc Dịch trong tai:

"Mộc sư đệ, ta đang muốn ra tay, vừa đúng sư phụ kịp thời đi đến, hẳn thuyết phục Lý Nhược Ngu cải biến chủ ý, chúng ta chính suất lĩnh Thiện Dực Đường cao thấp phản hồi Bình Hải tông!"

"Thật tốt quá!" Mộc Dịch đại hi, vỗ án!

Cái thanh âm này, đến từ Hứa Điền, từ trong thanh âm có thể nghe ra, Hứa Điền cùng một dạng với hãn cao hứng cùng kích động, có gan áp lực đã lâu, nhưng mà đột nhiên buông lỏng cảm giác!

"Tin tức gì, khiến Mộc đạo hữu cao hứng như thế ?" Vương Nhược Phong chứa cười hỏi.

Mộc Dịch cười nói: "Tại hạ hoàn toàn chính xác có một tin tức, muốn nói cho các vị đạo hữu. Các vị đạo hữu nghe xong tin tức này, lại quyết định có hay không muốn xuất binh yêu hải!"

Mộc Dịch nói tới chỗ này, ngừng lại một chút, sửa sang lại một cái khăn trương tâm tình.

Hắn muốn nói đây, đương nhiên không phải là Lý Nhược Ngu xuất binh yêu hải một chuyện, đối với những thứ này đan sĩ mà nói, việc này không quan hệ đau khổ, căn bản sẽ không đối lựa chọn của bọn hắn tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Chỉ là, nếu như Lý Nhược Ngu cùng Thiện Dực Đường cao thấp có thể được sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn cùng Hứa Điền mang về, vậy chuyện này liền còn có chuyển cơ, nếu không Nhân tộc đã xuất binh, cái kia Mộc Dịch kế tiếp nỗ lực, cũng chỉ uổng phí!

Mộc Dịch đi về phía trước hai bước, quay người mặt hướng mọi người, cao giọng nói ra: "Chư vị đạo hữu, xuất binh yêu hải, có vài phần là vì

Nhân tộc thịnh vượng, có vài phần là vì mình mưu cầu bảo vật, lại tục tiên duyên, các vị trong lòng mình ít ỏi! Cái gọi là làm người không vì mình, thiên tru địa diệt, loại suy nghĩ này cũng chẳng có gì lạ, không gì đáng trách!"

"Bất quá, chúng ta có lẽ cân nhắc một cái, nếu như chỉ là vì mình trước mắt lợi ích, sẽ phải bốc lên lớn đại phong hiểm vén lên Nhân tộc cùng Yêu tộc đại chiến, thậm chí dưới chôn Nhân tộc diệt sạch nguyên nhân tai họa, làm như vậy, có phải hay không có chút quá mức?"

"Các vị có lẽ từ thượng cổ điển tịch trong đã từng gặp, chúng ta vị trí cái hải vực này, được xưng là yêu hải; mà tại hải yêu bên ngoài, còn có đại lục, trong truyền thuyết chỗ đó mới là nhân tộc thực phạm vi thế lực!"

"Từ thời kỳ thượng cổ bắt đầu, Nhân tộc cùng Yêu tộc cũng đã định ra hiệp nghị, phân rõ giới hạn, không xâm phạm lẫn nhau! Chúng ta thân ở Yêu tộc thống trị yêu bên trong, chỉ có thể cố hết sức cầu tự bảo vệ mình, không được tự cao tự đại, tùy tiện chọc giận Yêu tộc, tạo thành không thể văn hồi tai nạn!"

Hác Tử chân nhân vẻ mặt khinh thường cười lạnh nói: "Ha ha, còn tưởng rằng Mộc đạo hữu có gì cao kiến! Nguyên lai còn là bộ kia cổ xưa thượng cổ điển tịch mà nói! Cái kia chút ít ghi chép, căn bản không thể khảo chứng, hơn nữa, Yêu thú đều là linh trí không ra hung ác chi vật, làm sao sẽ cùng nhân tộc đã định hiệp nghị? Chúng ta tộc trời sinh linh trí cực cao, làm sao có thể cùng cái kia chút ít cấp thấp Yêu tộc làm bạn, ngang hàng ở chung?"

"Đúng đấy, chúng ta tộc là vạn vật chi linh, làm sao có thể cam tâm đành phải Yêu tộc thống trị, đương nhiên muốn phản kháng!" Thiên Nhất cư sĩ tiếp lời nói ra.

Lạc Ngân Sa cũng nói: "Mộc đạo hữu, có quan hệ yêu hải một chuyện, chúng ta tự nhiên cũng từ trong điển tịch đã từng gặp, nhưng mà, nếu như chỉ bằng cái này hư vô mờ ảo một ít thượng cổ nghe đồn, liền buông tha hưng thịnh Nhân tộc lớn thời cơ tốt, không khỏi có chút khiếp nhược!"

Mộc Dịch nhẹ nhàng cười cười, hắc hắc đầu, nói ra: "Cũng không phải là hư vô mờ ảo! Trên thực tế, tại hạ tự mình đi qua một chuyến Nhân tộc đại lục! Thiên Địa Môn rất nhiều tuyệt học, liền là tại hạ từ đại lục tu tiên giới mang về kỹ xảo!"

"Cái gì! Mộc đạo hữu đi qua đại lục ? Thực có Nhân tộc thống trị đại lục ? Chỗ đó tu tiên giới ra sao bộ dáng ?" Mọi người kinh hãi, không chỉ một thanh âm hỏi, đã liền Vương Nhược Phong, cũng là hai hàng lông mày vừa nhấc, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mộc Dịch mỉm cười, lớn tiếng nói: "Nếu như nói, tại hạ có biện pháp khiến các vị đi đại lục tu tiên giới tiếp tục tiên duyên, các vị còn muốn kiên trì xuất binh yêu hải sao ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 283: Yêu Tức (Trung)

Mộc Dịch lời vừa nói ra, lập tức nhắc lên sóng to gió lớn!

Trong đại điện nhất thời náo nhiệt cực kỳ, người người phía sau tiếp trước hỏi thăm Mộc Dịch có quan hệ đại lục sự tình, về phần có hay không xuất binh yêu hải, đã không còn là trọng điểm!

Nói cho cùng, mọi người quan tâm nhất đấy, còn là của mình bản thân lợi ích, có hay không xuất binh yêu hải, trên danh nghĩa là vì cái gọi là "Chấn hưng Nhân tộc", trên thực tế, hơn nữa là vì mò được chỗ tốt, có thể tại tu tiên trên đường càng tiến một bước.

Vì vậy, Mộc Dịch đánh trúng điểm này.

Nếu như có thể khiến cái này đan sĩ đi đại lục tu tiên giới tu luyện, để cho bọn họ chứng kiến tiếp tục tiến giai hy vọng, như vậy, ai còn quản có hay không xuất binh hải yêu đâu?

Bất quá, Mộc Dịch cũng không có tuyệt đối nắm chắc, hẳn có thể chữa trị này tòa đi thông Huyền Hà Tông thượng cổ truyền tông trận, nhưng lại không biết, Huyền Hà Tông thái thượng trưởng lão, có nguyện ý hay không thu lưu những thứ này yêu hải đến đan sĩ.

Về phần cái kia Hoảng An Đảo ở dưới Truyền Tống Trận, tuy rằng cũng có thể đi thông đại lục, nhưng cần đặc thù truyền tông lệnh, cái này truyền tông lệnh Mộc Dịch chỉ có một mặt, hẳn chỉ có thể mang theo người nhà mình các loại có hạn ba năm người tiến về trước đại lục.

Vô luận như thế nào, đây là một đường hy vọng. Mộc Dịch lúc đầu vốn định rời đi yêu hải lúc, mới đưa chuyện này báo cho biết Vương Nhược Phong cùng Ngự Phong Thần Quân đám người, để cho bọn họ có thể đem năm vận mệnh của mình, nhưng hôm nay tình thế bức bách, hẳn không thể không trước thời gian bại lộ.

"Tốt một chiêu rút củi dưới đáy nồi! Mộc Đầu, người rõ ràng đến bây giờ mới nói ra việc này, thiếu chút nữa khiến ta thất bại trong gang tấc! Chậc chậc, ta mấy mươi năm mưu đồ, hầu như muốn hủy ở người một câu lên! May mắn, ta còn có mặt khác chuẩn bị!" Vương Nhược Phong nhìn xem Mộc Dịch, lắc đầu, trong lòng trong lúc nhất thời có chút do dự.

"Như thế nào, người còn tại tâm không đành lòng sao? Kế hoạch sẽ phải thành công, vì tu luyện thành thần, người liền không nỡ bỏ cái gọi là nghĩa khí?" Vương Nhược Phong trong đầu, bỗng nhiên đã hiện lên một cái thanh âm trầm thấp.

Vương Nhược Phong trong lòng thở dài: "thật có chút không đành lòng, ta làm như vậy, sẽ phải đưa hẳn đưa khắp cả yêu hải Nhân tộc mặt đối lập. Người người đem phỉ nhổ hẳn, phản đối hẳn thậm chí mưu hại hẳn, đây đối với hẳn mà nói, thập phần tàn nhẫn! Hẳn thế nhưng là ta duy nhất hảo huynh đệ, không phải vạn bất đắc dĩ, ta không muốn làm như vậy!"

Thanh âm trầm thấp nói ra: "Hừ. Nghĩa khí tính là cái gì! Tu luyện thành thần. Tru sát chúng tiên! Phải biết rằng, tiên cùng thần bất lưỡng lập, người không giết bọn hẳn, bọn hẳn cuối cùng sẽ giết người! Về phần đi đại lục tu tiên giới. Người cho rằng là tốt như vậy đi sao, vạn nhất bị chỗ đó cao nhân nhìn thấu người thần mạch, chỉ sợ người chết thảm hại hơn!"

Vương Nhược Phong im lặng, hẳn nhìn về phía Mộc Dịch, lại phát hiện Mộc Dịch cũng đang xem hướng bản thân.

Hai người đối mặt một lát. Đều từ đối phương trong ánh mắt, thấy được tha thiết kỳ vọng cùng thâm hậu tình nghĩa!

Bây giờ hai người này, cỡ nào hy vọng đối phương có thể hiểu được lựa chọn của mình, cũng đứng tại chính mình cái này một phương!

Thế nhưng là, toàn bộ quân giữa bọn họ nghĩa khí sâu nặng, mặc dù hãn chúng sinh tử chạm nhau, mặc dù hãn chúng đều thân có thần mạch, mặc dù hãn chúng tinh táo tương tích, nhưng bọn hãn bất đồng tính cách, bất đồng tác phong, bất đồng tín niệm, bất đồng làm người. Nhưng lại làm cho bọn họ tại trong chuyện này, sinh ra không thể bổ cứu chia rẽ!

Đạo bất đồng, bất tương vi mưu!

Vương Nhược Phong trong lòng thở dài, hãn bỗng nhiên đứng dậy, nghiêm nghị nói ra: "Mộc đạo hữu, lời của người. Không thể tin!"

"Minh chủ cố gì nói ra lời ấy?" Mộc Dịch nhường mảy.

Mọi người gặp Vương Nhược Phong tỏ thái độ, đều nhao nhao an tĩnh lại.

Vương Nhược Phong từng chữ một nói: "Bởi vì trên người của người, chảy Yêu tộc máu!"

"Một bên nói bảy nói bạ!" Mộc Dịch lạnh cười nói!

Hãn xuất thân, Vương Nhược Phong lại rõ ràng bất quá. Hãn hai người đều đến từ quái gở Hàn Nha Đảo, cùng Yêu tộc có quan hệ như thế nào! Vương Nhược Phong nhất định là tại nghe nhìn lẫn lộn!

Thế nhưng là. Vì cái gì Vương Nhược Phong biết rõ có khả năng đi đại lục tu tiên giới tiếp tục tu luyện về sau, vẫn đang muốn kiên trì phản bác

Mộc Dịch, xuất binh yêu hải ? Mộc Dịch mơ hồ cảm thấy, Vương Nhược Phong nhất định còn có càn lớn mưu đồ!

Vương Nhược Phong lắc đầu, tràn đầy tự tin cười nói: "Bổn minh chủ là ăn nói bậy bạ hay là thực sự có bằng chứng cứ xác thực, thử một lần liền biết!"

Nói xong, hần hướng bên cạnh Lạc Ngân Sa nói ra: "Ngân Sa, mời tể ra Biện Yêu Cổ!"

Lạc Ngân Sa cũng là kinh ngạc không nhỏ, nàng trước đây chưa từng nghe phu quân của mình đề cập qua Mộc Dịch một chuyện.

"Hắn tại sao phải gạt ta, chẳng lẽ trong mắt hắn, cái này huynh đệ bí mật, so với ta quan trọng hơn ?" Lạc Ngân Sa không khỏi "Nghĩ ngợi lung tung" đứng lên, nhưng nàng còn là theo lời tể ra một cái đậu nành lớn nhỏ Cổ Trùng.

Vương Nhược Phong chỉ vào Cổ Trùng nói ra: "Chư vị đạo hữu, đây là Miêu Cương bảy mươi hai cổ một trong Biện Yêu Cổ, tên của nó cúi đầu tất có chút ít đạo hữu đã nghe qua, mà có chút đạo hữu rồi lại không rõ ràng lắm, sự tình trọng đại, kính xin Ngân Sa vì chư vị đạo hữu giới thiệu cẩn thận!"

"Vâng!" Lạc Ngân Sa nhẹ gật đầu, nàng nghiêm mặt nói ra: "Biện Yêu Cổ, danh như ý nghĩa, chính là có thể công nhận Yêu thú khí tức, này cổ có một đặc điểm, nó có thể hấp thu Yêu thú khí tức, cũng biến ảo thành Yêu thú bộ dáng, tiếp tục một đoạn thời gian. Biện Yêu Cổ tu luyện tới cao minh chỗ, còn có thể hấp thu Yêu thú khí tức về sau, tể ra một tia Yêu thú thần thông, thập phần huyền diệu."

"Mộc đạo hữu, vì lấy chứng nhận trong sạch, khiến cho cái này Biện Yêu Cổ tới gần người hơn một trượng ở trong, hấp thu người một tia khí tức, như thế nào ?" Vương Nhược Phong hướng Mộc Dịch nói ra.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn cái kia Cổ Trùng liếc, như vậy Cổ Trùng, còn chưa đủ để mà chống đỡ hấn tạo thành bất cứ uy hiếp gì, vì vậy hấn liền gật đầu.

"Minh chủ phu nhân, làm phiền rồi!" Mộc Dịch chấp tay nói ra.

"Đắc tội!" Lạc Ngân Sa đáp lễ lại, sau đó thon dài ngón tay ngọc hướng cái kia Cổ Trùng một chút. Người kia lập tức "Ong ong" hướng Mộc Dịch bay tới.

Mộc Dịch không có ra tay, cũng không có tận lực thu liễm khí tức.

Cổ Trùng đang nhanh chóng đến Mộc Dịch hơn một trượng chỗ về sau, vây quanh Mộc Dịch xoay hai vòng, Mộc Dịch có thể phát giác được, trùng này chính tại hấp thu hấn toả ra cái kia từng sợi yếu ớt khí tức.

Không bao lâu về sau, con sâu nhỏ đột nhiên toàn thân kim quang lóe lên, biến thành một cái hơn một xích lớn nhỏ hỏa cầm, này cầm lông vũ lúc giữa tất cả đều là kim sắc hỏa điểm đặng đặng, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, rất là rực rỡ tươi đẹp.

Càng làm cho người ngạc nhiên chính là, màu vàng hỏa cầm dưới bụng, có ba con móng vuốt sắc bén, thập phần quái dị!

Lạc Ngân Sa sắc mặt đại biến, kinh hô: "Mộc đạo hữu quả nhiên có Yêu tộc khí tức, người là hỏa thuộc tính Yêu cầm hậu nhân!"

Mọi người kinh hãi, Ngự Phong Thần Quân cũng ngồi không yên, hấn kinh nghi bất định mà hỏi: "Không thể nào đâu, cái này có phải hay không là Cổ Trùng nghĩ sai rồi!"

Mộc Dịch rồi lại trấn định tự nhiên, hấn lắc đầu, cười nói: "Loại này trò hề, có gì cao minh! Tại hạ đã từng luyện hóa qua Yêu cầm yêu huyết, nhiễm một ít Yêu tộc khí tức cũng chẳng có gì lạ!"

"Đúng vậy, chúng ta cũng thường xuyên dùng Yêu thú tài liệu tu luyện, có phải hay không là nghĩ sai rồi ?" Lại có mấy người bảo trì cẩn thận thái độ.

"Chỉ dựa vào trùng này, liền kết luận Mộc thí chủ là yêu phi nhân, không khỏi có chút qua loa!" Hoảng An đại sư lắc đầu nói ra.

"Các vị đạo hữu, " Lạc Ngân Sa giải thích nói: "Biện Yêu Cổ chắc là sẽ không nhận sai Yêu thú tài liệu bổ sung khí tức đấy, bởi vì nó chỉ hấp thu sinh linh khí tức, Yêu thú tài liệu, vô luận là yêu đan, còn là yêu huyết, hoặc là Yêu thú thân thể một bộ phận, cũng sẽ không khiến Biện Yêu Cổ làm ra hóa yêu phản ứng!"

"Nếu có đạo hữu không tin, có thể lấy ra Yêu thú tài liệu thử một lần. Có quan hệ Biện Yêu Cổ đặc tính, bốn quốc mấy vị khác đan sĩ cũng cũng có thể làm chứng, cũng không phải là bốn phu nhân nói ngoa!"

Miêu Cường quốc mấy vị đan sĩ đều nhẹ gật đầu, ý bảo thánh nữ nói không giả.

Ngự Phong Thần Quân hồ nghi nói ra: "Tại hạ luyện hóa qua yêu đan, xin cho Biện Yêu Cổ thử một lần!"

"Tốt!" Lạc Ngân Sa lập tức đáp ứng, tại nàng điều khiển, Biện Yêu Cổ vây quanh Ngự Phong Thần Quân xoay vài vòng, cuối cùng biến thành tắc hờn lớn nhỏ mơ hồ hình người.

Lạc Ngân Sa chỉ vào Cổ Trùng nói ra: "Chư vị đạo hữu mời xem, đây mới là hồn nhiên Nhân loại khí tức ứng với phản ứng!"

Ngự Phong Thần Quân sửng sờ, hẳn không khỏi hướng Mộc Dịch nhìn lại, Mộc Dịch cũng là nhướng mày, hẳn không có xem thấu, cái này Biện Yêu Cổ trong đến rốt cuộc đã làm cái gì tay chân!

Mộc Dịch hai cái đồng tử kim mang lập loè, khi hắt Âm Dương Thần Mục thần thông xuống, nếu như cái này Biện Yêu Cổ dự đoán bị Lạc Ngân Sa động tay động chân, là hẳn có thể nhìn thấu!

Đáng tiếc, vô luận Mộc Dịch như thế nào nghiên cứu, đều không có nhìn ra cái gì kẽ hở.

Lúc này, Lạc Ngân Sa đã chỉ huy Biện Yêu Cổ liên tiếp thử mấy người, đều không có Mộc Dịch phản ứng như vậy!

"Có phải hay không là loại này Biện Yêu Cổ xảy ra vấn đề ? Minh chủ phu nhân còn có cái khác Biện Yêu Cổ sao ?" Hoảng An đại sư liên tục xác nhận nói.

"Có!" Lạc Ngân Sa lại lấy ra hai cái Biện Yêu Cổ.

Tại nàng điều khiển, cái này hai cái Biện Yêu Cổ bay đến Mộc Dịch phụ cận về sau, không bao lâu lại lần nữa biến thành ba chân màu vàng hỏa cầm chi hình, mà đối với những người khác, đều là hóa thành mơ hồ hình người.

"Khiến lão thân thử xem!" Nãy giờ không nói gì Lộ Bà Sa bỗng nhiên đứng dậy, nàng cũng lấy ra hai cái Biện Yêu Cổ, xuất chinh được Mộc Dịch sau khi đồng ý, khiến cái này hai cái Cổ Trùng hướng Mộc Dịch bay tới.

Mọi người khẩn trương nhìn chăm chú lên đây đối với Biện Yêu Cổ, nếu như nói, Lạc Ngân Sa là Vương Nhược Phong bầu bạn, hai người khả năng sớm có thông đồng, mà hướng này khác loại Lộ Bà Sa rồi lại rất không có khả năng đã ở mưu đồ bí mật bên trong.

Kết quả, đây đối với Biện Yêu Cổ cũng không lâu sau biến ảo thành hỏa cầm chi hình, trước sau như một!

"Người quả nhiên là yêu!" Lộ Bà Sa sắc mặt đại biến, sợ hãi hướng lui về phía sau mấy bước.

Mọi người đối Mộc Dịch thái độ, thoáng cái sinh ra kịch liệt biến hóa.

"Chậm đã!" Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ đến, cái này có thể hay không cùng hãn thần mạch có quan hệ!

"Minh chủ, có thể hay không khiến cái này Biện Yêu Cổ thử xem khí tức của người!" Mộc Dịch hướng Vương Nhược Phong hỏi.

Mộc Dịch có thần mạch sự tình, Vương Nhược Phong là biết rõ đấy, nếu như cái này Biện Yêu Cổ sẽ nhắm vào thần mạch sinh ra biến hóa, Vương Nhược Phong xác thực có khả năng dự đoán tới kết quả này.

Bất quá, Vương Nhược Phong cũng có thần mạch —— mà điểm này, Mộc Dịch cũng là biết rõ đấy!

"Đương nhiên có thể!" Vương Nhược Phong vậy mà không chút do dự đáp ứng.

"Lộ đạo hữu, làm phiền rồi!" Vương Nhược Phong hướng Lộ Bà Sa chấp tay nói ra, hãn vì tránh hiềm nghi, cố ý khiến Lộ Bà Sa, mà không phải khiến bạn lữ của mình Lạc Ngân Sa đến thao túng Biện Yêu Cổ.

Lộ Bà Sa nhẹ gật đầu, nàng thao túng hai cái Cổ Trùng bay về phía Vương Nhược Phong bên người, vây quanh Vương Nhược Phong xoay mấy vòng về sau, hai cái Biện Yêu Cổ đều biến thành mơ hồ hình người.

"Điều đó không có khả năng!" Mộc Dịch kinh hãi, hãn rốt cuộc có chút không kìm nén được.

"Chẳng lẽ nói, ta thật sự có Yêu tộc khí tức, ta là Yêu tộc hậu nhân?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 284: Yêu Tức (Hạ)

Hoảng An đại sư miệng nói phật hiệu, nói ra: "A di đà phật, kỳ thật người cùng yêu, đều là vạn vật sinh linh, Mộc thí chủ có hay không Yêu tộc khí tức, lại có quan hệ gì! Mộc thí chủ tại yêu kiếp trong đủ loại tất cả hành động, tất cả vị thí chủ cùng lão nạp đều là tận mắt nhìn thấy, làm sao đau khổ xoắn xuýt việc này?"

Hác Tử chân nguyên nương mảy, nói ra: "Đại sư lời ấy sai biệt! Đại sư tầm mắt cao rộng rãi, có thể khám phá nhân, yêu có khác, nhưng chúng ta lại không thể bỏ qua điểm này! Nếu như Mộc đạo hữu người mang yêu tức, lối nói của hắn liền rất đáng được hoài nghi, nếu như Mộc đạo hữu theo như lời Truyền Tống Trận, không phải là đem chúng ta đưa vào trong truyền thuyết Nhân tộc đại lục tu tiên giới, mà là đi thông Yêu tộc ở chỗ sâu trong, ta đây các loại chẳng phải là tự tìm đường chết!"

Thanh Cốc đạo nhân cũng nói: "Đúng vậy a, tại đây trái phải rõ ràng sự tình trước mặt, cũng không thể có nửa điểm may mắn! Bất quá có lẽ Mộc đạo hữu chỗ luyện hóa yêu huyết hết sức đặc thù, hoàn toàn chính xác sẽ bị Biện Yêu Cổ ngộ nhận, nếu như là như vậy, chúng ta cũng không có thể không công oan uống Mộc đạo hữu!"

Nói đến đây, Thanh Cốc đạo nhân hướng Hoảng An đại sư nói ra: "Đại sư, lão đạo biết rõ phật môn có một loại Tru Yêu Phục Ma Trận, cũng có thể cảm ứng được không giống với Nhân loại yêu ma khí tức, đại sư sao không đem trận này tế ra, lại kiểm nghiệm một phen!"

Hoảng An đại sư lắc đầu, không đồng ý cái đề nghị này.

"Đúng vậy a, đại sư, sự tình trọng đại, chúng ta còn là lại cẩn thận loại bỏ, lão phu cảm thấy, Mộc đạo hữu cũng không giống là yêu nhân!" Vô Dục chân nhân cũng từ bên cạnh khuyên nhủ, Mộc Dịch đưa ra "Đưa bọn chúng truyền tống đến đại lục tu tiên giới" đề nghị, thập phần có sức hấp dẫn, nhưng hắn cũng thập phần sợ hãi, đây chỉ là Mộc Dịch cạm bẫy, vì vậy, Mộc Dịch thân phận, lộ ra đặc biệt trọng yếu.

Đan sĩ họ Cù cũng nói: "Đúng vậy, Mộc đạo hữu, việc này quan hệ nhân, yêu có khác, kính xin đạo hữu nhiều phối hợp một cái. Chỉ cần tra ra đạo hữu không phải là Yêu tộc, chúng ta tự nhiên nguyện ý tin tưởng Mộc đạo hữu lí do thoái thác, cũng sẽ nghiêm túc cân nhắc Mộc đạo hữu đề nghị!"

Mọi người đều nghị luận, không ít người đều hy vọng lại cẩn thận điều tra một phen.

Vương Nhược Phong đồng dạng tán thành, vì vậy. Đang lúc mọi người mãnh liệt dưới sự yêu cầu. Hoảng An đại sư lắc đầu, chỉ có thể làm theo.

Hoảng An đại sư lấy ra một cái kim ngân cá gỗ, một kiện tử kim áo cà sa, một cái bát bằng đồng, một thanh mây sắt thiên trượng cái này bốn kiện phật môn pháp khí, cùng với mấy miếng khắc ấn bát đồng Phạn văn, kiểu dáng phong cách cổ xưa pháp bàn, sau đó ngay tại trong đại điện này bố trí xuống trận đến.

Sau nửa canh giờ. Hoảng An đại sư rốt cuộc đem cái này Tru Yêu Phục Ma Trận bố trí xong xong, bốn kiện pháp khí, đều dựng ở cái này chỉ có bảy tám trượng lớn nhỏ pháp trận tứ giác lên, riêng phần mình phát ra một tầng pháp.

"Mộc thí chủ, mời đi vào pháp trong trận!" Hoảng An đại sư bố trí xong xong sau. Hướng Mộc Dịch thi lễ nói ra.

"Mộc đạo hữu, người nếu không phải thụ trận pháp này kiểm nghiệm, khiến ta các loại như thế nào dám thủ tín người!" Hắc Tử chân nhân lạnh

lòng nói ra.

Mộc Dịch bình tĩnh nói: "Tại hạ cũng không có phản đối ý tứ! Chỉ là muốn hỏi đại sư, cái này Tru Yêu Phục Ma Trận có hay không thật sự chuẩn xác không sai?"

Hoảng An đại sư nói ra: "Người cùng yêu, đều là thiên địa sinh linh, có thể lớn đến mức nào khác nhau! Bộ này trận pháp, tuy rằng có thể phân biệt ra một ít phi nhân tộc khí tức, nhưng cũng không nhất định là tuyệt không sai lầm!"

"Đa tạ đại sư, mời đại sư kích phát trận pháp đi. Tại hạ nguyện ý thử một lần!" Mộc Dịch nói xong, liền thoả mái tiêu sái vào trận pháp bên trong, chỉ bằng cái này bốn kiện phật môn pháp khí tạo thành trận pháp, còn chưa đủ để lấy thật sự đưa hấn vây ở bên trong!

"Đắc tội!" Hoảng An đại sư than nhẹ một tiếng, chột chấp tay hành lễ. Trong miệng nói lầm bầm bắt đầu thi pháp.

Một lát sau, Hoảng An đại sư song chưởng một phần, từng đạo kim quang từ kia lòng bàn tay đánh ra, nhao nhao chui vào cái kia bốn kiện phật môn pháp khí bên trong. Lập tức vàng bạc đồng thiết bốn kiện pháp khí riêng phần mình phát ra dày đặc hào quang, cũng giữa lẫn nhau đan vào một mảnh.

Mộc Dịch đứng ở trong pháp trận. Cũng không có tế ra hộ thể pháp, bất quá hấn đã ở tập trung tư tưởng suy nghĩ chú ý đến chung quanh pháp trận biến hóa, chỉ cần có bất luận cái gì dị tượng, hấn tâm niệm vừa động phía dưới, có thể kích phát ra cường đại hỏa diễm thần thông, tự bảo vệ mình có thừa.

"Bàn nhược ba la mật, tru yêu phục ma chú!" Hoảng An đại sư thở khê một câu phạm chú, song chưởng cũng lên vỗ, bốn kiện pháp khí liền dẫn toàn bộ Tru Yêu Phục Ma Trận triệt để kích thích lên đến.

Áo cà sa trên tơ vàng, cá gỗ trên tia sáng gai bạc trắng, pháp bát phát ra đồng quang, thiền trượng kích phát mây sắt hàn quang lập tức tụ tập một chỗ, hóa thành một đạo bốn màu lôi điện, tụ tập tại Mộc Dịch trên đỉnh đầu.

Cái này đoàn lôi điện thời gian dần trôi qua súc tích thành cầu, có hơn một xích lớn nhỏ.

Lôi cầu lập tức tại pháp trận trong xoay quanh chạy đứng lên, chỉ chớp lát sau, lôi cầu tựa hồ là đã tìm được mục tiêu, lập tức xông lên hóa thành một đạo hình cung tia chớp, hướng Mộc Dịch trực kích mà đến.

Mộc Dịch trong lòng trầm xuống, tiện tay vỗ, một đạo hỏa long từ kia lòng bàn tay bay ra, nghênh đón hướng cái này đạo thiểm điện.

"Oanh" một tiếng nổ bùng về sau, điện quang ánh lửa văng khắp nơi, Mộc Dịch dễ dàng hóa giải cái này lôi điện một kích, nhưng tâm tình rồi lại không thoải mái.

"Cái này là ý gì, chẳng lẽ trận này pháp cũng cảm ứng được trên thân thể tại hạ có Yêu tộc khí tức?" Mộc Dịch nhường mây hướng Hoảng An đại sư hỏi.

Hoảng An đại sư thần sắc ngưng trọng, hắc khê thở dài thanh âm, nhẹ gật đầu, nói ra: "Bất quá, có lẽ là trận pháp này có sai, không nhất định chuẩn xác!"

Mộc Dịch trong lòng lộ bộ trầm xuống, Hoảng An đại sư cùng một dạng với hắn, một mực chủ trương dừng Binh không chiến, không có lý do gì hãm hại bản thân.

Hắc Tử chân nhân nghiêm nghị nói ra: "Coi như là Minh chủ phu nhân Biện Yêu Cổ có sai, không có khả năng liên Lộ đạo hữu Cổ Trùng cũng phạm sai lầm, càng không thể liên Hoảng An đại sư phạt môn trận pháp

cũng đồng thời phạm sai lầm; sự tình nào có như vậy trùng hợp, lấy bản chân nhân nhìn, Mộc đạo hữu cùng Yêu tộc nhất định rất có liên quan đến!"

Nhiều người đan sĩ đã sớm nhao nhao đứng dậy, lúc này tự nhiên mà vậy đều cùng Mộc Dịch giữ vững một khoảng cách, gấp đôi đề phòng, trong lúc vô hình, liền đem Mộc Dịch cô lập tại trong điện đường.

"Mộc sư đệ, người thật sự đến từ Yêu tộc ?" Ngự Phong Thần Quân thần sắc ngưng trọng, hẳn không dám cũng không muốn tin tưởng trước mắt chuyện đã xảy ra!

Mộc Dịch khinh khể lắc đầu, thì thào nói ra: "Ta không biết!"

Hắn lúc này, giống nhau mê mang, giống nhau hoang mang.

Vô Dục chân nhân sắc mặt đại biến nói: "Chư vị đạo hữu, xem ra vị này Mộc đạo hữu lai lịch có nhiều bí ẩn, lời hắn nói há nhưng tin tưởng! Nếu như hắn căn bản là Yêu tộc phái tới gian tế, ta đây các loại liên cực kỳ nguy hiểm!"

"Đúng vậy a, trách không được người này một mực cản trở chúng ta xuất binh yêu hải!" Thiên Nhất cư sĩ phụ họa nói.

Đột nhiên, trong đại điện bầu không khí đã xảy ra rõ ràng cải biến, mọi người thấy hướng Mộc Dịch thần sắc, phần lớn cũng tràn đầy địch ý.

Chứng kiến mọi người thần sắc, Mộc Dịch trong lòng mát lạnh, hắn biết rõ hôm nay mình vô luận như thế nào cũng không cách nào rồi hãy nói phục những thứ này đan sĩ.

Nhân, yêu có khác, thâm căn cố đế, loại này ngàn vạn năm tích lũy ra đối địch tư thái, đã sớm xâm nhập nhân tâm, so cái gì Huyền Hoàng có khác cần phải đáng sợ hơn hơn!

Đã liền hãn huynh đệ kết nghĩa Ngự Phong Thần Quân, lúc này cũng là vẻ mặt kinh nghi bất định thần sắc, mà không phải đứng ở Mộc Dịch bên người, cùng hãn cùng chung đối mặt!

Mộc Dịch cao giọng nói ra: "Tại hạ thân phận, tại hạ thì sẽ điều tra rõ ràng, ngược lại thời điểm lại cùng các vị đạo hữu một cái rõ ràng giao cho! Bất quá, tại hạ lúc trước nói, hoàn toàn chính xác phát ra từ phế phủ, cũng là vì Nhân tộc suy nghĩ, kính xin các vị đạo hữu thận trọng nghĩ lại!"

Nói xong, Mộc Dịch thân hình lóe lên, liền phải ly khai nơi này.

Ngự Phong Thần Quân đều muốn giữ lại Mộc Dịch, nhưng do dự một chút, đuổi ra tay, lại rút trở về.

"Chậm đã! Hãn là yêu loại, chúng ta làm sao có thể cứ như vậy buông tha hãn, đương nhiên là trăm thảo trừ căn!" Thiên Nhất cư sĩ lớn tiếng nói, sau đó ngăn ở ra khỏi miệng phụ cận.

"Muốn giết ta ? Chỉ bằng ngươi!" Mộc Dịch hừ lạnh một tiếng, trong đôi mắt tàn khốc lóe lên, đã động sát tâm!

"Dừng tay!" Vương Nhược Phong hét lớn một tiếng, hướng Thiên Nhất cư sĩ nói ra: "Khiến hãn đi thôi!"

Thiên Nhất cư sĩ nhìn thấy Mộc Dịch dữ tợn thần sắc, trong lòng đã sớm sợ ba phần, nghe được Vương Nhược Phong nói như vậy về sau, lập tức vọt đến một bên.

Còn lại đan sĩ, tuy rằng cũng có mấy người giống như Thiên Nhất cư sĩ như vậy, cố ý muốn đối phó Mộc Dịch, nhưng một là không dám tự mình động thủ, thứ hai Vương Nhược Phong đã hạ lệnh, liền đều giữ im lặng.

Mộc Dịch nhẹ nhàng đến cửa đại điện, quay người quan sát những thứ này đan sĩ đồng đạo, lắc đầu, thân hình nhoáng một cái, biến mất tại trong

đại diện.

Thiên Nhất cư sĩ trong lòng buông lỏng, nói ra: "Minh chủ vì sao phải buông tha hăn, hăn thế nhưng là Yêu tộc gian tế!"

Vương Nhược Phong nói ra: "Có phải là ... hay không Yêu tộc gian tế, còn khó mà nói. Ít nhất hăn còn không có làm ra đối với ta Nhân tộc bất lợi cử động! Vạn nhất không phải là, chúng ta làm sao có thể giết lầm người vô tội! Mặt khác, tại bốn minh chủ không có truyền đạt tương quan mệnh lệnh lúc trước, bất luận kẻ nào đều không được tự tiện đối Mộc đạo hữu người nhà cùng môn nhân đệ tử động thủ, thà rằng buông tha ba nghìn, không thể sai giết một người!"

Ngự Phong Thần Quân liên tục gật đầu, nói ra: "Vương sư huynh nói rất đúng! Có lẽ đây chỉ là cái hiểu lầm! Mộc sư đệ thấy thế nào, đều không giống như là Yêu tộc gian tế!"

Vô Dục chân nhân tức thì lắc đầu nói ra: "Tri nhân tri diện bất tri tâm, người nào dám cam đoan vị này Mộc đạo hữu không phải là có mưu đồ khác ? Hăn sẽ hảo tâm giúp ta các loại truyền tống đến Nhân tộc đại lục tu tiên giới ? Ta xem trong này hơn phân nửa khác có huyền cơ! May mắn Minh chủ sáng suốt, đem thân phận vạch trần!"

Hoảng An đại sư thở dài: "Là người cũng tốt, là yêu cũng được, lại có cái gì phân biệt ? Mộc đạo hữu tất cả hành động, cuối cùng điểm nào nhất đối với ta Nhân tộc bất lợi ? Chúng ta hành động hôm nay, đem Mộc đạo hữu bài xích bên ngoài, nhưng là làm cho người ta tộc ít đi một phần lực lượng, nhiều một địch nhân!"

Hác Tử chân nhân nói ra: "Vô luận như thế nào, hăn thân có Yêu tộc khí tức, chúng ta làm sao có thể đem nhân tộc an nguy gửi tại trong tay của hăn! Hăn rời đi cũng tốt, chúng ta có thể tiếp tục thương lượng xuất binh yêu hải sự tình!"

Thiên Nhất cư sĩ ha ha cười cười nói: "Hà tất lại thương lượng, kết quả sớm đã có, nếu không phải cái kia họ Mộc giở trò, có lẽ chúng ta liền kế sách cũng đã định ra!"

Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, nếu như đại bộ phận đạo hữu đều ủng hộ xuất binh yêu hải, chúng ta cứ như vậy định ra! Về phần xuất binh chi tiết, chúng ta có thể chậm rãi thương lượng không muộn!"

"Đúng, có Minh chủ thống lĩnh chúng ta, tự nhiên không hướng mà không lợi!" Thiên Nhất cư sĩ cao giọng nói ra.

Trong đại điện lại là một mảnh khen ngợi thanh âm, vừa rồi không khí khẩn trương, cũng tùy theo hễ quét là sạch.

Đại kế đã định, Vương Nhược Phong nhưng không có biểu hiện ra bao nhiêu mừng rỡ, thần sắc của hắn vẫn như cũ ngưng trọng, hắn đối Mộc Dịch người nhà cùng môn nhân bảo vệ, rồi lại khiến cái này đan sĩ cảm thấy, cái này Tiên Minh Minh chủ, không hồ là Quân tử chi phong!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 285: Giải Tán (Thượng)

Biển rộng mênh mông trong một tòa lại bình thường bất quá đảo nhỏ.

Mộc Dịch đứng ở đảo bên cạnh trên vách đá trên đá lớn, dõi mắt trông về phía xa.

Còn là cái kia quen thuộc màu đỏ Thái Dương, quen thuộc gió biển mẫn mẫn, quen thuộc sóng hoa nhiều đóa; ở trên đảo cư trú phàm nhân không nhiều lắm, chỉ thấy lẻ tẻ ba năm người đang đảo bên cạnh năm ườn tu thuyền.

Tại đây chút ít cần cù phàm trần trên thân người, Mộc Dịch dường như lơ mơ có thể chứng kiến phụ thân thân ảnh, cái loại này dứt bỏ không ra người với người ở giữa một loại nhận thức cảm giác, lúc này lại dường như lưỡi đao bình thường tại thiết cắt Mộc Dịch nội tâm.

"Chẳng lẽ, ta thật là yêu ?" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Tâm tình của hắn, chưa bao giờ có như thế trầm trọng. Cá tính của hắn, không thể bảo là không kiên cường, vô luận gặp được cái dạng gì khó khăn, đều chưa bao giờ khiến hắn buông tha cho trong lòng tín niệm!

Nhưng mà, lúc này đây, nhưng có chút bất đồng.

Hắn có chút nản lòng thoái chí.

Hắn thậm chí suy nghĩ, được rồi, người nơi này tộc, đã cùng ta không quan hệ, không bằng mang theo người nhà, rời xa cái mảnh này nơi thị phi đi.

Hắn cả đời thủ vững tín niệm, thậm chí bắt đầu dao động —— đương nhiên, cũng chỉ là dao động mà thôi!

Mặt trời dần dần rơi xuống, phía tây biển trời chỗ va chạm, một mảnh ửng đỏ, phân không rõ ở đâu là mây, ở đâu là biển.

Đột nhiên, một đường nhàn nhạt gió mát từ cái kia vùng rặng mây đỏ trong bay ra, hóa thành một cái vẻ mặt hưng phấn thanh niên nam tử, đã rơi vào Mộc Dịch bên người cách đó không xa cái kia khối trên mặt đá.

"Không thể tưởng được người hoàn nguyện ý tới gặp ta!" Thanh niên nói ra. Nếu là có mặt khác Tu tiên giả ở đây, nhất định có thể nhận ra, người này thanh niên chính là nhân tộc trong địa vị chí cao vô thượng Tiên Minh Minh chủ Vương Nhược Phong.

"Vì cái gì không đến ?" Mộc Dịch thản nhiên nói: "Dù sao người cũng sẽ không giết ta!"

"Ha ha!" Vương Nhược Phong khẽ cười một tiếng, nói ra: "Mộc Đầu, người biết không, hôm nay ta đi ra ngoài lúc, nội tử nghe nói ta định ngày hẹn người rồi, thập phần lo lắng, không chịu để cho ta một mình đến đây, ta nói, vô luận như thế nào. Người cũng sẽ không giết ta, cũng không phải là sao!"

Mộc Dịch lắc đầu, bình tĩnh nói: "Cái này nhưng không nhất định, nếu như giết người có thể làm thức tỉnh người trong thiên hạ, có lẽ ta sẽ xem xét!"

"Vậy người vì cái gì không ra tay ?" Vương Nhược Phong nhướng mày.

"Bởi vì vô dụng!" Mộc Dịch quay người nhìn Vương Nhược Phong liếc. Thở dài; "Nhân tâm đã bị mê hoặc. Giết người cũng vu sự vô bổ, ngược lại sẽ khiến tình cảm quần chúng xúc động phản nộ, Nhân tộc đều bất kể bất cứ giá nào cùng Yêu tộc triển khai liều chết đại chiến! Tại hàng tỉ Nhân tộc

trong mắt, người đã không phải là một cái đan sĩ, một cái Tiên Minh đứng đầu đơn giản như vậy. Người là tín ngưỡng của bọn họ, là bọn hăn dựa vào sinh tồn tín niệm!"

Vương Nhược Phong không khỏi đắc ý cười cười: "Ha ha, người biết là tốt rồi! Vì một ngày này, ta chuẩn bị mấy chục năm!"

"Mấy chục năm! Quả nhiên từ vừa mới bắt đầu, người Quân tử chi phong chính là chế tạo tiến hành. Đáng tiếc, ta cùng Ngự Phong Thần Quân các loại người xung quanh, đều bị người chỗ lừa gạt, đều nghĩ đến người đã thay đổi triệt để!" Mộc Dịch cười khổ lắc đầu nói ra.

Nói đến đây, hăn tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng Vương Nhược Phong nhìn lại, nhin không được hỏi: "Ý đồ của người đến tột cùng là cái gì ? Nếu như chỉ là vì vơ vét tài nguyên, ta đại khái có thể mang người cùng đi Nhân tộc đại lục tu tiên giới, lấy người thông minh tài trí, nhất định lấy thành tựu một phen đại sự nghiệp! Nếu như là vì hưởng thụ thao túng hết thảy, bị vạn chúng kính ngưỡng cảm giác. Người đã làm được, làm sao đau khổ còn muốn khởi xướng chiến tranh, khiến vô số sinh linh bị hủy!"

"Người nói không sai!" Vương Nhược Phong không che giấu chút nào nói: "Của ta xác thực không phải là vì tài nguyên, cũng không phải là vì quyền lực; ta làm như vậy, là bởi vì ta là Thần tộc. Là cùng người giống nhau Thần tộc!"

Vương Nhược Phong hướng Mộc Dịch trầm giọng nói ra: "Người cũng đã biết, thiên địa tam giới, thần cùng tiên đấu tranh, chưa từng có đình chỉ qua! Chúng ta Thần tộc. Từng bị Tiên nhân tàn sát không còn, còn thừa không có mấy. Vén vén có một chút huyết mạch lưu lại. Một khi bại lộ, thì có họa sát thân! Mặc kệ người làm cái gì, mặc kệ người làm người như thế nào, chỉ cần bởi vì người là thần dân, sẽ lọt vào Tu tiên giả vô tình giết chóc! Vì vậy, những thứ này Tu tiên giả sinh tử, người cần gì phải để trong lòng!"

"Mà ta muốn làm đấy, chính là muốn vén lên Nhân tộc Tu tiên giả cùng Yêu tộc đại chiến, để cho bọn họ tự giết lẫn nhau, cái chết càng nhiều càng tốt! Bởi vì bọn họ đều là chúng ta Thần tộc tiềm ẩn địch nhân!"

"Ngoài ra, tại nơi này giết chóc trong quá trình, ta có thể dùng trận pháp thu thập máu của bọn hã, luyện chế Vạn Huyết Đan! Thần tộc huyết mạch, kỳ thật tại vài vạn năm diễn biến sinh sôi nảy nở ở bên trong, đã sớm tản ra vào chúng sinh linh trong cơ thể, nhưng tuyệt đại đa số sinh trong linh thể thần mạch, đều yếu ớt có thể không đáng kể, căn bản không cách nào dùng để tu luyện, bọn hã không xứng xưng là Thần tộc! Mà người cùng ta, mới là Thần tộc!"

"Tuy rằng bọn họ thần mạch yếu ớt không chịu nổi, nhưng số lượng đi lên về sau, tập hợp đủ chúng sinh linh chi huyết, liền có thể luyện hóa Vạn Huyết Đan. Chắc hẳn người cũng đoán được, Đan này đổi thần mạch tu luyện, cực kỳ hữu ích, tại đương kim tu tiên giới, tu thần tài nguyên cực kỳ thiếu thốn, chỉ có dựa vào Vạn Huyết Đan, ta mới có thể tu luyện tới Thần Mạch Kỳ, mới có thể cuối cùng Thần Mạch đại thành, thành tựu Bán Thần thân thể, hóa thần phi thăng Tiên Giới!"

"Vạn Huyết Đan!" Mộc Dịch thì thào nói ra: "Thì ra là thế!"

"Lấy ta lực lượng một người, muốn hoàn thành Vạn Huyết Đan tế luyện, có thể nói rất khó! Vì vậy ta từ mấy chục năm trước lên liền bố trí tốt chuyện hôm nay, tuyệt đối không thể đơn giản buông tha cho!" Vương Nhược Phong ngạo nghễ nói ra: "Hôm nay, ta đã khiến hàng tỉ Nhân tộc cam tâm tình nguyện cho ta mà chết, cho ta mà chiến; chỉ cần Binh tiến yêu hải, cùng Yêu tộc triển khai đại quy mô chém giết, có thể đạt thành ta dự đoán mục đích!"

"Người theo ta nói những thứ này, không sợ ta đem truyền tin sao ?" Mộc Dịch hai mắt co rụt lại mà hỏi.

Vương Nhược Phong cười nói: "Lấy người hôm nay thân phận, cùng ta hôm nay uy vọng, người cho rằng những lời này, sẽ có mấy người tin tưởng?"

"Chỉ sợ rải rác không có mấy!" Mộc Dịch lắc đầu thở dài, "Vì vậy người dám ở trước mặt ta thẳng thắn! Bởi vì người biết rõ, ta đối với người không biết làm thế nào!"

"Không chỉ là như vậy!" Vương Nhược Phong ngôn từ khẩn thiết nói: "Còn có một lý do, cái kia chính là ta vẫn như cũ đem người trở thành huynh đệ! Bất luận người có phải hay không yêu, đều không cải biến được ta đối thái độ của người! Bởi vì bất luận là người hay là yêu, người đều là Thần tộc một thành viên!"

"Mộc Đầu, cùng ta cùng một chỗ mưu đồ trận này đại sự đi, lúc này đây đại chiến quy mô đem thập phần cực lớn, Vạn Huyết Đan khẳng định không chỉ luyện chế một viên, người huynh đệ của ta chia đều Vạn Huyết Đan, sau này cùng một chỗ tu thần, cùng một chỗ hóa thần, cùng một chỗ tàn sát chúng tiên, cùng một chỗ đem này thiên đạo cải thành thần đạo, lập nhiều muôn đời bất diệt thần nghiệp, như thế nào!"

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Khiến ta tu thần, cái này không có vấn đề, nhưng vì tu thần mà giết chết chúng sinh, ta làm không được! Ta cũng sẽ trăm phương ngàn kế ngăn cản người!"

"Ngăn cản ta?" Vương Nhược Phong mỉm cười, lắc đầu nói ra: "Mộc Đầu, luận thực lực, luận thiên phú, luận tâm trí, người đều không dưới ta! Nhưng mà hôm nay, người bị vạn người khinh bỉ, ta thụ vạn người kính ngưỡng, trong này khác biệt, ngay tại người cách làm người của ta phẩm tính phía trên."

"Nhân tâm là dùng để thao túng lợi dụng đấy, người rồi lại dùng thiệt tình đối với người, đây là sai lầm lớn một trong; chúng sinh ngu muội xúc

động, chỉ biết cố thủ gắp mình, người rồi lại thành lập Thiên Địa Môn, ý đồ khiến mọi người buông ra bao phục, tiêu trừ ngăn cách, đây là sai lầm lớn chỉ hai; làm người không vì mình, thiên tru địa diệt, tất cả mọi người bao giờ cũng không có ở đây vì ích lợi của mình mưu đồ, người rồi lại đem người trong thiên hạ lợi ích thả trong lòng mình, đây là sai lầm lớn chỉ ba! Thành đại sự người không câu nệ tiểu tiết, vì đạt tới mục đích, đương nhiên là không từ thủ đoạn, mà người rồi lại kiên trì cái gọi là điểm mấu chốt, không chịu vì mục đích mà buông tha cho nguyên tắc, đây là mười phần sai!"

"Mà ta lại bất đồng, ta biết mình thân dân thân phận về sau, trong lòng chỉ có một ý tưởng, chính là tu luyện thành thần, những thứ khác hết thảy đều vây quanh mục đích này mà triển khai! Vì vậy những năm này, ta có thể bài trừ muôn vàn khó khăn, ta có thể mấy chục năm như một ngày mang theo Quân tử chi phong mặt nạ làm việc làm người, ta có thể không chút do dự khiến hàng tỉ người vì ta mà chết! Cái này chính là ta và người chỗ bất đồng!"

Mộc Dịch nghe vậy im lặng chỉ chốc lát, hần liếc không nháy mắt nhìn xem Vương Nhược Phong, cái này tương quen thuộc trên gương mặt, nhưng lại có khiến hắn thập phần lạ lẫm thần tình.

"Ta và người hoàn toàn chính xác bất đồng!" Mộc Dịch ung dung nói ra: "Từ ta và người bước vào Bình Hải tông một khắc này bắt đầu, ta và người bất đồng xử sự thái độ, cùng với thiếu niên lúc đã bị không cùng sư phụ dạy bảo, tại từng chút từng chút đem người nhân sinh của ta quỹ tích từng bước một kéo ra, dần dần từng bước đi đến, tuy rằng ta và người giữa vẫn đang tình như thủ túc, nhưng người thân phận của ta, người nguyên tắc của ta, đã đi về hướng bất đồng cực đoan, thậm chí, không thể tránh khỏi bắt đầu đi về hướng đối lập!"

"Nói như vậy, người vẫn đang không chịu giúp ta ? Phải biết rằng, chỉ cần ta một câu, người có Yêu tộc khí tức sự tình, có thể hoàn toàn che dấu

đi, không người nào dám truy cứu!" Vương Nhược Phong nhướn mày nói.

"Tuyệt không khả năng!" Mộc Dịch nói chém đinh chặt sắt.

"Ài!" Vương Nhược Phong thở dài một tiếng, nói ra: "Người đây là tội gì, người là Yêu tộc tin tức vừa truyền ra, người trong thiên hạ đều đối với người tràn ngập địch ý, bọn hăn không chỉ có không dẫn người tình, ngược lại muốn nhục mạ người, chỉ trích người, thậm chí mưu hại người! Mà ta tuy rằng muốn lấy tính mệnh của bọn hăn, bọn hăn rồi lại đối với ta tôn kính, sùng bái, thậm chí mê tín! Người làm như vậy, đáng giá sao?"

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp: "Đáng giá! Ta cứu người trong thiên hạ, là vì thủ vững mình làm người tín niệm, không phải là vì thắng được thiên hạ người cảm kích cùng tôn kính! Bọn họ là hay không lý giải, bọn họ là hay không ngu muội, cùng nguyên tắc của ta không quan hệ! Coi như là người trong thiên hạ đều là vong ân phụ nghĩa thế hệ, cũng không được ta thấy chết mà không cứu được lý do!"

"Người vẫn đang như vậy cố chấp!" Vương Nhược Phong thất vọng lắc đầu: "Ta ngay từ đầu không cùng người nói việc này, đã biết rõ ta khuyên bất động người! Nhưng mà, ta lại không nghĩ rằng, cho tới bây giờ cục diện này, người tình nguyện cam thụ người trong thiên hạ căm thù, cũng không muốn cùng ta cùng một chỗ hoàn thành đại kế!"

Mộc Dịch nói ra: "Ta không chỉ có không sẽ giúp người, ta còn sẽ ngăn cản người, ta không muốn huynh đệ của mình dính đầy máu tanh, phạm phải không thể vãn hồi sai lầm lớn, một số năm sau vì thế hối hận không thôi!"

Vương Nhược Phong lạnh cười nói: "Ta ngược lại muốn nhìn, người sao có thể ngăn cản ta! Nói lên đùa bỡn nhân tâm, ta nhận thức thứ hai, người nào dám xưng đệ nhất!"

Vương Nhược Phong thần sắc, tràn ngập tự tin, thật sự là hẳn có tư cách này.

Mộc Dịch rồi lại đồng dạng tự tin nói: "Trí giả ngàn lo, tất có một mất! Ta cũng không tin, kế hoạch của người thật là không chê vào đâu được! Ta cũng không tin, công nghĩa chính khí thật sự đã ở trên đời này biến mất!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 286: Giải Tán (Trung)

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong một phen nói chuyện với nhau, cuối cùng tan rã trong không vui.

Giữa bọn họ cũng không có động thủ.

Thứ nhất, huynh đệ chi nghị còn đang; thứ hai, động thủ cũng vu sự vô bổ; thứ ba, hai người cũng biết thực lực đối phương rất mạnh, không có nắm chắc chiến thắng đối phương.

Miêu Cương quốc đã không tha cho Mộc Dịch, hãn hướng Thiên Đảo quốc Thiên Địa Môn bay đi.

Trên nửa đường, Mộc Dịch thông qua Tiên Minh truyền âm lệnh nhận được tin tức, hãn thân có Yêu tộc khí tức, bị Tiên Minh từ bỏ sự tình, đã chính thức công bố ra ngoài, Tiên Minh nòng cốt đều muốn được biết việc này, đã liên Mộc Dịch mình cũng thu được này tin tức —— điều này hiển nhiên là Vương Nhược Phong cố ý gây nên.

Vương Nhược Phong là đang nhắc nhở Mộc Dịch, Mộc Dịch ở trong biển này, đã không nơi sống yên ổn!

"Hãn muốn bức ta ly khai, không muốn hư mất kế hoạch của hãn!" Mộc Dịch nghĩ như thế đến.

Vương Nhược Phong hoàn toàn chính xác chỉ là muốn khiến Mộc Dịch ly khai, không đếm xỉa đến, vì vậy không có đối với Mộc Dịch người nhà môn nhân ra tay —— làm như vậy sẽ tạo thành không cách nào đền bù vết rách.

Mấy ngày về sau, Mộc Dịch một đường lặn lội đường xa, rốt cuộc bay trở về Thiên Địa Môn.

Hoảng An Đảo lối vào, cũng không có như dĩ vãng như vậy, có đệ tử đang mặc chỉnh tề quần áo và trang sức gác nơi này, hần tiến vào đảo nhỏ về sau, chỉ cảm thấy nơi đây kêu loạn một đoàn, rất nhiều đệ tử gặp được hần, tuy rằng những hành lễ bái kiến, nhưng sắc mặt, bao nhiêu có vài phần mất tự nhiên thần tình toát ra đến.

Mộc Dịch cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, kết quả này, hần sớm đã ngờ tới.

Năm đó hần trở về Thiên Địa Môn lúc, tuy rằng chưa nói tới hùng tâm tráng chí, nhưng tối thiểu cũng là một bụng chấn hưng tông môn ý tưởng, không thể tưởng được lúc này, Thiên Địa Môn rồi lại muốn gặp phải đại loạn.

Rất nhanh, Mộc Dịch gặp được An Hình, hần đem ý nghĩ của mình báo cho biết thê tử.

"Giải tán Thiên Địa Môn ?" An Hình sửng sờ, nàng không đành lòng nói: "Đây chính là người vợ chồng ta nhiều năm tâm huyết!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Vi phu biết rõ Hình Nhi không muốn, kỳ thật vi phu không phải là không! Vi phu lúc trước thành lập Thiên Địa Môn, liền hy vọng môn phái này có thể thế thế đại đại tồn tại xuống dưới. Thịnh vượng phát đạt, một ngày nào đó, liền sẽ thông qua Thiên Địa Môn bao dung Huyền, Hoàng công pháp lý niệm, tan rã mọi người trong lòng vững chắc tồn tại đã lâu Huyền Hoàng có khác!"

"Nhưng mà, hôm nay cục diện xuống. Bởi vì vi phu. Thiên Địa Môn đã đứng ở chúng tu tiên tông môn mặt đối lập! Vi phu tuyệt sẽ không suất lĩnh Thiên Địa Môn người xuất kích yêu hải, cũng không đành lòng thấy bọn họ đã bị cách ly, nhắm vào."

"Cách ly, là tạo thành ngăn cách nguyên nhân chủ yếu! Nếu như Thiên Địa Môn bị cách ly một đoạn thời gian, Thiên Địa Môn người cùng với khác Tu tiên giả sẽ sinh ra rõ ràng ngăn cách! Đã có ngăn cách. Thì có xung đột, thậm chí sẽ vì một số năm chiến tranh dưới chôn tai hoạ ngầm!"

"Vì vậy, tình huống hiện tại xuống, Thiên Địa Môn tồn tại một ngày, sẽ nhiều tạo thành một ít ngăn cách. Cái này cùng vì phụ lúc trước thành lập Thiên Địa Môn mục đích trái lại! Đã như vậy, chẳng bằng đem Thiên Địa Môn giải tán, những thứ này môn nhân đều có thành thạo một nghề, là gia nhập mặt khác tông môn, còn là khác đứng môn phái, liền đi theo tâm nguyện của bọn hắn đi!"

An Hình đã là hai mắt rưng rưng, nhiều năm vợ chồng, nàng tự nhiên minh bạch Mộc Dịch tâm tư, nàng nhẹ gật đầu. Không có nói cái gì nữa.

Không bao lâu về sau, Thiên Địa Môn mười hai miện chuông vàng đồng thời vang lên, tám mươi một âm thanh chuông vang về sau, hết thấy tu sĩ đệ tử đều tụ tập tại Huyền Hoàng trước điện quảng trường khổng lồ lên, chờ đợi mệnh lệnh.

Đây cũng là bọn hắn làm như Thiên Địa Môn người một lần cuối cùng nghe tông môn chi lệnh.

Mộc Dịch đem giải tán Thiên Địa Môn mệnh lệnh tuyên bố sau. Mọi người xông xáo!

Có người không muốn, có người thút thít nỉ non, cũng có người trong lòng buông lỏng, đương nhiên —— cũng không có thiếu người nghĩ đến tông môn giải tán sau bản thân có thể chia được bao nhiêu chỗ tốt.

"Môn chủ. Lão phu đám người một chút tuổi rồi, cũng không có bao nhiêu thời gian nhưng sống. Môn chủ đi tới chỗ nào, chúng ta đi theo nơi nào, mặc kệ môn chủ là người hay là yêu, chúng ta chỉ nghe môn chủ phân công!" Trình Hóa Thiên các loại một đám lai lịch già nhất Thiên Địa Môn

trưởng lão, đối Mộc Dịch cũng sau cùng trung thành và tận tâm, bọn hăn thật sự không bỏ được Thiên Địa Môn chấm dứt.

"Vậy các người liền ở lại đây Hoảng An Đảo lên!" Mộc Dịch ghen ngào nói: "Luôn luôn một ngày, ta còn sẽ trở lại!"

Thiên Địa Môn giải tán tin tức, rất nhanh truyền khắp Thiên Đảo quốc tu tiên giới, rất nhanh cũng truyền vào Vương Nhược Phong trong tai.

Vương Nhược Phong nghe được tin tức này về sau, có chút kinh ngạc, lại có chút ít buông lỏng.

Khi hăn xem ra, Mộc Dịch giải tán Thiên Địa Môn, không thể nghi ngờ là một loại nhận thua cử động, liền tông môn thế lực đều không có Mộc Dịch, thì như thế nào có thể cùng hăn cái này có thể hiệu lệnh thiên hạ hàng tử Nhân tộc Tiên Minh Minh chủ chống lại!

"Có lẽ, hăn buông tha cho, ý định ly khai!" Vương Nhược Phong thầm nghĩ trong lòng, kết quả này đúng là hăn muốn —— nếu như không thể lôi kéo Mộc Dịch, liền ép buộc hăn ly khai, hăn không muốn nhất thấy, chính là cùng Mộc Dịch xung đột chính diện.

Một ngày sau, một cái thần bí che mặt nữ tu đi vào Hoảng An Đảo lên, người này toả ra khí tức, có chút không tầm thường, dĩ nhiên là một gã đan sĩ!

"Mộ Dung muội muội, người đã đến rồi!" An Hình nhìn thấy nàng này về sau, vội vàng đem đón vào bên trong điện thờ, nói ra: "Phu quân đang đợi người!"

Ở bên trong trong điện, Mộ Dung Băng gặp được chính đoạn tọa trầm ngâm Mộc Dịch, Mộc Dịch thần sắc có chút bình tĩnh, điều này làm cho Mộ Dung Băng trong lòng hơi thả lỏng.

"Mộ Dung sư muội, sự tình có biến!" Mộc Dịch nhìn thấy Mộ Dung Băng về sau, cũng không quanh co lòng vòng, lập tức đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Ta cùng Thiên Địa Môn sự tình, người có lẽ cũng đã nghe được một ít tiếng gió."

Mộ Dung Băng nhẹ gật đầu, nàng đôi mi thanh tú cau lại mà hỏi: "Tại sao phải làm thành như vậy?"

Mộc Dịch thở dài: "Đây là một cái cục lớn âm mưu! Một cái đem hàng tỉ người cuốn vào trong đó âm mưu, đáng tiếc, ta biết rất rõ ràng cái này âm mưu, rồi lại vô lực đem vạch trần; tại vô số người mù quáng theo trước mặt, số ít mấy người thanh âm, lộ ra không có ý nghĩa!"

Nói tới chỗ này, Mộc Dịch ngừng lại một chút, đem chủ đề chuyển một cái: "Bất quá ta mời Mộ Dung sư muội, rồi lại không phải là vì việc này! Mà là muốn cho Mộ Dung sư muội sớm hộ tống An Hình cùng Khinh Ca Mạn Vũ đi Nhân tộc đại lục, việc này không nên chậm trễ, đêm nay liền truyền tống đi!"

Mộ Dung Băng nghe vậy kinh hãi, nàng lo lắng nói ra: "Khiến ta hộ tống, chính người đâu? Chẳng lẽ người không đi sao? Người chỉ có một khối truyền tống lệnh, giao cho ta về sau, người không thể lại kích phát trận pháp!"

"Ta muốn lưu lại, đối mặt trường hạn kiếp này!" Mộc Dịch bình tĩnh nói, "Nếu như ta có thể thành công, ta sẽ nghĩ biện pháp cùng các người hội hợp, còn có một chỗ đi thông Huyền Hà Tông Truyền Tống Trận, khi tất yếu, ta có thể thông qua cái kia chỗ Truyền Tống Trận đi hướng Nhân tộc đại lục."

"Nếu như người muốn lưu lại, chúng ta liền phụng bồi người đã khỏe!" Mộ Dung Băng tự nhiên cười nói nói: "Ta đã tiến giai đan sĩ, có thể giúp người giúp một tay!"

"Không được!" Mộc Dịch có chút vô tình nói: "Các người ở bên cạnh ta, ta làm việc đối bất tiện!"

Mộ Dung Băng còn phải lại khuyên, An Hình rồi lại cười ngăn cản nàng, An Hình nói ra: "Không cần nhiều lời, phu quân chuyện quyết định, người khuyên bất động đấy."

Mộ Dung Băng thần sắc âm đạm nói: "Đúng vậy, còn là Hình Nhi tỷ tỷ hiểu rõ hơn người."

"Thế nhưng là, ta muốn hỏi người, người lưu lại muốn làm cái gì ? Tru sát cừu nhân ?" Mộ Dung Băng nhìn không được hỏi.

"Ta lưu lại không phải là vì giết người, là vì cứu người." Mộc Dịch nhàn nhạt đáp.

"Cứu người ? Cứu người nào ?" Mộ Dung Băng truy vấn.

"Cứu người trong thiên hạ!" Mộc Dịch đáp.

"Người trong thiên hạ ? Người trong thiên hạ đều tại chỉ trích người, người còn muốn cứu bọn họ ? Người còn muốn bởi vậy bỏ xuống thân tử của mình ? Người liên thân tử của mình đều cứu không được, người còn muốn cứu người trong thiên hạ!" Mộ Dung Băng đột nhiên lộ ra hết sức kích động, hai chuỗi râu châu đã chảy xuống tại nàng như mỹ ngọc tạo hình trên khuôn mặt.

"Đây là ý gì ? Hình Nhi làm sao vậy ?" Mộc Dịch nhướng mày.

"Không có gì, Mộ Dung muội muội chỉ là lo lắng Hình Nhi muốn chịu được nỗi khổ tương tự mà thôi!" An Hình vội vàng ngắt lời nói ra.

Mộ Dung Băng thấy thế thở dài, cũng không cần phải nhiều lời nữa.

Mộc Dịch thở dài: "Vi phu cũng là không biết làm thế nào! Không tiền các người ly khai, vi phu không yên lòng! Không ở tại chỗ này đánh cuộc, vi phu không có cam lòng!"

An Hình mỉm cười, nói ra: "Hình Nhi minh bạch, nếu như Hình Nhi mãnh liệt yêu cầu, phu quân hơn phân nửa cũng sẽ đi theo chúng ta cùng một chỗ ly khai, nhưng là bởi như vậy, phu quân này sinh đều muốn buồn rầu không vui! Vì vậy, phu quân muốn lưu lại liền lưu lại đi, chúng ta tại Nhân tộc đại lục chờ người!"

"Đa tạ Hình Nhi!" Mộc Dịch thập phần cảm kích, cho tới nay, thê tử An Hình thủy chung là sau cùng có thể hiểu được cùng ủng hộ người của hắn.

"Mộ Dung sư muội, ý của người như nào?" Mộc Dịch hỏi.

"Nếu như Hình Nhi tỷ tỷ đều nói như vậy, ta tự nhiên không có ý kiến!" Mộ Dung Băng than nhẹ một tiếng, thản nhiên nói.

"Vậy liền đêm nay khởi hành!" Mộc Dịch trong lòng buông lỏng nói: "Tại đó, các người trước tiên có thể đi tìm Huyền Nghĩa Môn Giang thị huynh muội, bọn họ là của ta bạn tri kỉ, chỉ muốn xuất ra tín vật của ta, bọn hắn sẽ thích đáng chăm sóc bọn người. Chờ các người tại Huyền Nghĩa Môn quen thuộc chỗ đó tu tiên giới về sau, tại làm mặt khác ý định không muộn."

Nói xong, Mộc Dịch đem sớm đã chuẩn bị cho tốt một cái Càn Khôn đại giao cho Mộ Dung Băng.

An Hình cùng Khinh Ca Mạn Vũ, cũng đều riêng phần mình thu thập chuẩn bị.

Mộc Dịch đem Vân Long Bội giao cho Mộc Mạn Vũ, Mạn Vũ huyết mạch đặc thù, vật ấy có thể trợ nàng che giấu khí tức.

Về phần tu tiên cùng tu thần chuyện xưa, Mộc Dịch từ lâu cáo tri Mạn Vũ, không giống với sách cổ 《 Tiên Thần Dịch 》 nói, Mộc Dịch lại nói, vô luận tu thần tu tiên, đều là tu luyện phương pháp, bản không khác biệt, tiên cùng thần, tựa như tu huyền giả cùng tu hoàng giả, bản chất giống nhau, không nên đối lập!

《 Thần Mạch Quyết 》 tự nhiên cũng bị Mộc Dịch truyền cho Mạn Vũ, nàng có thể tu luyện tới cảnh giới gì, liền nhìn nàng vận mệnh của mình!

Ban đêm, Mộc Dịch mang theo người nhà cùng Mộ Dung Băng, đi tới Hoảng An Đảo xuống che giấu cực kỳ dưới mặt đất hành cung trong.

Sắp chia tay sắp tới, Kinh Ca Mạn Vũ tự nhiên đều có chút không muốn, nhất là Mạn Vũ, quanh năm tu hành, khiến tâm tính của nàng dung mạo nhưng như là mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ, nàng rúc vào phụ thân Mộc Dịch trong ngực, gắt gao bắt lấy Mộc Dịch ống tay áo, không chịu buông tay.

"Cha, người vì cái gì không cùng chúng ta cùng đi ?" Mạn Vũ nước nở nói.

"Cha còn có việc!" Mộc Dịch vuốt trong ngực nữ nhi mái tóc, trong lòng đồng dạng không muốn.

"Sự tình gì, chẳng lẽ so với người một nhà đoàn tụ quan trọng hơn ?" Mạn Vũ không phục mà hỏi.

Một bên An Hình khuyên nhủ: "Đứa nhỏ ngốc, cha muốn làm việc, là để cho thiên hạ hàng tỉ Nhân tộc đều có thể cùng người nhà đoàn tụ, vì thế chúng ta người một nhà tạm thời tách ra, cũng là đáng được."

"Chênh lệch so với những người phạm tặc kia, chúng ta người tu hành, đã hơn nhiều không ít gặp nhau thời gian, nên thấy đủ!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 287: Giải Tán (Hạ)

Trăng sáng sao thưa lúc đêm khuya, trong lúc đó có một đạo cực thô cột sáng màu trắng từ Hoảng An Đảo lòng đất toát ra, bay thẳng tinh không, khiến ở trên đảo lưu thủ mười mấy tên tu sĩ tu đồ, kinh ngạc không thôi.

Trong bọn họ bộ phận người, tại mấy chục năm trước cũng đã gặp tình cảnh như vậy, từ đó về sau, môn chủ Mộc Dịch liên bế quan không xuất ra; ngày hôm nay Địa môn đã giải tán, cảnh này lại hiện ra, chẳng lẽ là Mộc Dịch lại phải ly khai ?

Cột sáng lóe lên tức thì, Trình Hóa Thiên rồi lại nhìn lên tinh không, thật lâu bất động.

"Trình trưởng lão, Thiên Địa Môn đã giải tán, người thật sự không đi ?" Một người nam tử thanh âm ở bên cạnh hân vang lên, Trình Hóa Thiên bình tĩnh lại, xoay người nhìn lại, chẳng biết lúc nào Mộc Dịch đã đi tới nơi này.

Trình Hóa Thiên nhìn thấy Mộc Dịch về sau, vốn là sững sờ, sau đó chứa cười nói: "Nguyên môn chủ cũng không có đi! Lão hủ cả đời này, nửa trước đoạn đều tại phục hưng Hoàng Môn, tuổi già cũng tại chấn hưng Thiên Địa Môn, ngày hôm nay Địa môn cùng Hoàng Môn đều không còn tồn tại, lão hủ lại có thể đi hướng nơi nào! Lão hủ, Phong hộ pháp cùng Nhâm trưởng lão các loại mấy cái lão già khộm cũng định tốt rồi, ở nơi này Hoảng An Đảo ngồi hóa!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hân biết rõ, Trình Hóa Thiên các loại vài tên từ Hoàng Môn còn sót lại nguyên lão, đối tông môn cảm tình sâu nhất, có

nghe như vậy pháp, đã ở hợp tình lý. Thiên Địa Môn giải tán, Mộc Dịch tuy đau lòng, mà đối với cái này vài tên nguyên lão mà nói, cũng là cực kỳ tàn nhẫn sự tình.

"Thực xin lỗi, " Mộc Dịch âm đạm nói ra: "Ta vốn muốn Thiên Địa Môn phát dương quang đại, lại không nghĩ rằng, sẽ là kết quả này!"

Trình Hóa Thiên lắc đầu, nói ra: "Có lẽ là trời diệt bốn môn! Môn chủ tại mấy chục năm trước, hầu như đều muốn sụp đổ, nhưng An đường chủ cũng không tiếc hi sinh bản thân thọ nguyên, giúp sức môn chủ phụ nhân thủ vững bốn môn, đối được hơn mười năm kiên trì; về sau, môn chủ tái hiện tu tiên giới, một lần đem bốn môn chấn hưng, mắt thấy tông môn phát triển sinh động, chúng ta lại cũng không cần bởi vì tu luyện Hoàng nguyên mà kém một bậc, rồi lại không thể tưởng được. Tại lão hủ đám người gần đất xa trời lúc trước, Thiên Địa Môn rồi lại kết một tiếng dừng lại!"

"An đường chủ hi sinh thọ nguyên, đây là có chuyện gì ?" Mộc Dịch kinh hãi, An Hình nói, phụ thân của nàng tu luyện phát sinh vấn đề. Tăng thêm tuổi tác lúc đầu vốn cũng không thấp. Vì vậy tại Mộc Dịch phản hồi trước đã mất đi.

Trình Hóa Thiên thở dài: "Chuyện này, chỉ có môn chủ phụ nhân và lão hủ các loại chính là hai ba người biết rõ. Môn chủ phụ nhân một mực không cho chúng ta nói với môn chủ, cũng là không muốn môn chủ thương tâm."

"Lúc trước, môn chủ sau khi mất tích. An đường chủ liền cùng bọn ta thương lượng, đối ngoại tuyên bố môn chủ chính đang bế quan tu luyện đại thần thông, do môn chủ phụ nhân tạm đại môn chủ vị trí, chuẩn bị tông môn sự vụ. Khởi điểm mấy năm, cũng là an ổn; nhưng về sau môn chủ trường kỳ không hiện ra. Môn chủ phụ nhân tu vi bình thường, không thể phục chúng, vừa không có mặt khác khi nào nhân vật đảm nhiệm môn chủ, mắt thấy bốn môn lại muốn lâm vào nội loạn văng tung tóe bên trong, An

đường chủ vì bảo trụ bốn môn, không tiếc thi triển truyền thừa bí thuật, đem một thân tu vi truyền cho huyết mạch tương liên môn chủ phụ nhân, cưỡng ép trợ môn chủ phụ nhân tăng lên tu vi, đạt tới Cổ Nguyên Kỳ. Rồi mới miễn cưỡng tiếp tục tọa trấn tông môn! Mà An đường chủ rồi lại bởi vậy thọ nguyên hao hết, sớm thăng tiên!"

"Truyền thừa bí thuật!" Mộc Dịch sắc mặt đại biến, loại này bí thuật, hẳn nhưng không phải lần đầu tiên nghe nói.

Chỉ có huyết mạch tương thông chí thân, mới có thể lẫn nhau thi triển loại này bí thuật. Người làm phép tuy muốn trả giá cực kỳ ngẩng cao một cái giá lớn, thọ nguyên sẽ đại giảm; mà thừa nhận pháp lực người, tuy rằng có thể tại trong thời gian ngắn tu vi tiến nhanh, nhưng đồng dạng cũng có hậu hoạn!

Nói thí dụ như Thiên Nhất cư sĩ. Hẳn chính là thụ phụ thân "Song Hải cư sĩ" truyền thừa bí thuật mà vào giai đan sĩ, bất quá này sinh tu vi đều không thể lại tiến. Hẳn đem thủy chung lưu lại tại Kim Đan tu vi.

Nếu như An Hình cũng là thụ truyền thừa bí thuật mới tiến giai Cổ Nguyên Kỳ, như vậy tu vi của nàng cũng đem dừng lại cùng này, so sánh với mặt khác Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, nàng đem càng khó lấy luyện hóa Kim Đan!

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch giật mình, hẳn bỗng nhiên đã minh bạch An Hình tu vi vì sao lúc trước tiến triển nhanh như vậy, vì sao tại gần nhất lại dừng lại không tiến! Hẳn cũng hiểu rõ Mộ Dung Băng trước khi đi trong lời nói thâm ý.

"Trời không tuyệt đường người!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Nhất định có biện pháp! Nhất định có biện pháp nghịch chuyển việc này, nhất định có biện pháp khiến Hình Nhi tiến giai đan sĩ, cùng ta gần nhau cả đời!"

Mộc Dịch cho tới bây giờ cũng không phải là một cái có thể lời nói nhẹ nhàng buông tha người, chỉ cần có một đường hy vọng, hắn sẽ đem hết toàn lực làm.

"Không thể tu tiên, còn có thể tu thần! Còn có hoán huyết đại pháp!" Mộc Dịch chợt nhớ tới 《Thần Mạch Quyết》 trong ghi chép một loại đặc thù bí pháp, nếu như An Hình thật sự không cách nào luyện hóa Kim Đan, như vậy hắn liền nghĩ hết biện pháp, vì An Hình đổi nhập thần máu, cũng trợ năng tu thần, thần mạch cảnh giới sau khi tăng lên, thọ nguyên đồng dạng sẽ kéo dài.

Trình Hóa Thiên nào biết đâu Mộc Dịch trong nháy mắt đã thoát ra vô số ý niệm trong đầu, hắn nhìn thấy Mộc Dịch thần sắc ngưng trọng, liền chỉ mở lời đề, hỏi: "Môn chủ kế tiếp định làm gì? Ngày hôm nay hạ nhân đều cảm thù môn chủ, môn chủ rồi lại muốn ngăn cản bọn hắn đi yêu hải chịu chết, cái này chỉ sợ rất khó! Theo lão hủ nhìn, môn chủ không ngại cùng Tiên Minh giả ý thỏa hiệp, cũng tham dự xuất binh yêu hải, phát hiện ra cơ hội về sau, lại một lần hành động cướp lấy Tiên Minh quyền hành, nói không chừng còn có thể ngăn cản cơ sở!"

Mộc Dịch lắc đầu, nhíu mày nói ra: "Nếu như tại mười năm trước, yêu kiếp chưa bắt đầu trước, ta làm như vậy, còn có rất lớn cơ hội! Chỉ tiếc, khi đó ta căn bản không có nhìn ra Vương Nhược Phong kẻ hờ! Ta sai thư hắn!"

"Cho tới bây giờ, Vương Nhược Phong đã thành trong lòng mọi người kính ngưỡng linh tụ, chỉ cần hắn tuyên bố xuất binh, người trong thiên hạ sẽ liều lĩnh, nhiệt huyết sôi trào tiến về trước yêu hải, dù là Vương Nhược Phong chết rồi, người trong thiên hạ cũng sẽ kế thừa hắn 'Di chí' không tiếc bất cứ giá nào cùng Yêu tộc tác chiến! Ta hiện tại mới đi Tiên Minh đùa bỡn quyền mưu, đã đủ muộn! Rồi hãy nói, nói lên điều khiến nhân tâm, ta không thể nào là Vương Nhược Phong đối thủ!"

Trình Hóa Thiên bất đắc dĩ nói: "Vây cũng làm sao bây giờ, há không phải là không có cơ hội ? Cùng tức thì chỉ lo thân mình, đạt tức thì kiêm tể thiên hạ, môn chủ giải tán Thiên Địa Môn, là ý định chỉ lo thân mình sao ?"

"Không, mọi thứ đều có khả năng!" Mộc Dịch nói ra: "Chúng ta người tu hành, gặp được vô số khó khăn, lại có thể từng cái ứng đối, cuối cùng đạt tới hôm nay tu vi, đủ thấy thiên hạ không có vượt qua không được khó khăn! Dưới mắt cục diện, mặc dù đối với ta cực kỳ bất lợi, nhưng ta chưa hẳn không có cơ hội thay đổi Càn Khôn!"

"A?" Trình Hóa Thiên lập tức thấy hứng thú, hẳn kích động mà hỏi: "Môn chủ định làm gì ?"

"Ta ý định nháo sự!" Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra.

"Nháo sự ?" Trình Hóa Thiên sững sờ.

"Đúng vậy, " Mộc Dịch nhẹ gật đầu: "Náo càng lớn càng tốt!"

Gặp Trình Hóa Thiên vẻ mặt mờ mịt nghi hoặc, Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Lúc trước, ta phản hồi Thiên Địa Môn, thích hợp gặp Thiên Địa Môn có biến, lúc ấy phản loạn người nhưng chưa từ bỏ ý định, thẳng đến ta hiển lộ đan sĩ tu vi, có thể thoát cái Trấn phục chúng người, cái này là vì sao ?"

Trình Hóa Thiên không cần nghĩ ngợi đáp: "Môn chủ là đan sĩ cao nhân, chúng ta đều là tu sĩ, kém một cái đại cảnh giới, tự nhiên không người nào dám nói một cái 'Không' chữ! Rồi hãy nói, môn chủ nguyên bản liền đức cao vọng trọng, nơi nào sẽ có người không phục!"

Mộc Dịch cười nói: "Đúng vậy, nếu như lúc trước ta vẫn đang chỉ là Tích Cốc kỳ tu sĩ, chỉ sợ đã không thể phục chúng! Nhưng bởi vì ta là đan sĩ, cho nên liền không tốn sức chút nào trọng chương bốn môn!"

Mộc Dịch chủ đề chuyển một cái, lại trở về dưới mắt thế cục ở bên trong, hần nói ra: "Vương Nhược Phong sở dĩ có thể hiệu lệnh thiên hạ, trừ hần ra mưu kế tỉ mỉ mấy chục năm bố cục bên ngoài, một cái rất trọng yếu nguyên nhân, cũng là bởi vì hần là đan sĩ, là cái hải vực này Nhân tộc trong tu tiên giới cao nhất giai tồn tại, nếu không hần không có khả năng thành công!"

"Nếu như, một cái tu vi cao hơn tồn tại, trong lúc đó lắng không mà đáp xuống, sau đó ra mặt ngăn cản trường hạo kiếp này, Trình trưởng lão cho rằng, Vương Nhược Phong còn có năng lực gây sóng gió sao!"

Trình Hóa Thiên sững sờ, thì thào nói ra: "Tu vi cao hơn tồn tại ? Môn chủ nói là Anh lão cấp bậc đại nhân vật sao ? Thiên hạ thật sự có bậc này bán tiên ?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu: "Có, ta thấy tận mắt qua!"

Trình Hóa Thiên kinh hãi, trong lúc nhất thời rung động im lặng.

Mộc Dịch tiếp tục nói: "Tôn trọng cường giả, là loại thú thì có thiên tính! Tại trong tu tiên giới, cũng là như thế! Ta nghĩ qua, muốn muốn ngăn cản trận này đại kiếp nạn, phải có một cái so với Vương Nhược Phong đối có thể chấn nhiếp thiên hạ đại nhân vật xuất hiện, bởi như vậy, Vương Nhược Phong lực ảnh hưởng sẽ sâu sắc hạ thấp, đã không có lực ảnh hưởng Vương Nhược Phong, chính là một cái bình thường đan sĩ, không đủ gây sợ!"

"Thời gian quá vội vàng, vô luận ta mình tại sao khổ tu, đều khó có khả năng nhảy lên trở thành Anh lão! Vì vậy, ta chỉ có thể nghĩ biện pháp kinh động mặt khác Anh lão. Vị kia ta đã từng thấy qua Anh lão, đối với chúng ta yêu hải một chuyện chẳng quan tâm, nhất định là mời bất động đấy! Hơn nữa ta cũng không dám tiến đến, bởi vì cực khả năng có đi không về!"

"Vì vậy, ta phải áp dụng một ít cực đoan phương pháp, đi khiến cho nhân, yêu hai tộc đình giai tồn tại chú ý! Để cho bọn họ không thể không

đưa thân vào việc này bên trong!"

"Môn chủ ý định như thế nào kinh động cái kia chút ít Anh lão bán tiên?" Trình Hóa Thiên hỏi.

Mộc Dịch lạnh lùng nói ra: "Ta muốn xâm nhập yêu hải, chuyên môn đối phó cái kia chút ít ngũ cấp trở lên Yêu tộc, cũng đại sát đặc (biệt) giết, giết Anh lão cấp tồn tại không thể không lộ diện lúc, mới tính đạt tới mục đích!"

Trình Hóa Thiên nhíu mày nói ra: "Đây thật là một loại biện pháp, nếu như giết chóc quá nhiều đẳng cấp cao Yêu tộc, Yêu tộc bên kia khẳng định tưởng rằng có một gã Anh lão tại đồ sát Yêu tộc, hơn phân nửa sẽ được kinh động nhân, yêu hai tộc cao tầng! Nhưng làm như vậy quá nguy hiểm, vạn nhất môn chủ không địch lại đẳng cấp cao yêu loại, vậy cũng làm sao bây giờ? Coi như là môn chủ mục đích đạt tới, kinh động đến hai tộc đình giai tồn tại, nhưng Nhân tộc Anh lão rồi lại đối với chúng ta sinh tử ngòi yên không lý đến, không đi ngăn lại trận này đại kiếp nạn, kia môn chủ chẳng phải là uổng phí công phu?"

"Điểm này, ta cũng nghĩ qua!" Mộc Dịch bình tĩnh nói, "Nhưng ta tin tưởng, hướng thiện chi tâm mọi người đều có! Nhân tộc Anh lão, đâu chỉ một người, ta cũng không tin, không có một cái nào Anh lão chịu Đứng ra đây hóa giải kiếp nạn này! Đối với bọn hắn mà nói, một câu liền có thể giải cứu hàng tỉ Nhân tộc, ta tin tưởng, nhất định có Anh lão nguyện ý làm như vậy!"

"Thế nhưng là, " Trình Hóa Thiên không đành lòng nói: "Nếu như môn chủ có thể hết thấy thuận lợi kinh động Anh lão, cũng hóa giải kiếp nạn này; mà đồng thời, môn chủ rồi lại không thể tránh khỏi trên lưng tàn sát Yêu tộc tội danh, Yêu tộc bên kia, chắc chắn sẽ không buông tha môn chủ! Môn chủ có thể cứu người trong thiên hạ, rồi lại duy chỉ có cứu không được bản thân!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 288: Giết Yêu (Thượng)

Mộc Dịch thở dài, nói ra: "Nếu như tại mười năm trước ta liền xem thấu Vương Nhược Phong bố cục, cái kia còn có thể bình an hóa giải. Nhưng hôm nay, ta đã không có tốt hơn phương pháp! Ta làm như vậy, đã ở là vì chính mình sai thư Vương Nhược Phong mà chuộc tội! Đi cho tới bây giờ cục diện này, tự chính mình phạm vào không ít sai lầm!"

Trình Hóa Thiên âm đạm nói ra: "Môn chủ, kỳ thật người đại khái có thể chỉ lo thân mình, ly khai nơi đây! Người có thể thử thuyết phục vị kia Anh lão, nếu như hắn không để ý tới, chính là chúng ta Nhân tộc mệnh trung chú định muốn thừa nhận kiếp nạn này, môn chủ coi như là là thiên hạ người tận tâm tận lực rồi!"

Mộc Dịch lắc đầu, cười nói: "Tội gì lừa mình dối người! Có hay không hết sức, ta trong lòng mình ít ỏi, ta làm như vậy không riêng gì vì cứu người, cũng là vì kiên trì bản thân tín niệm!"

Trình Hóa Thiên tại Mộc Dịch trên mặt thấy được kiên quyết, hắn thở dài: "Nếu như môn chủ tâm ý đã định, lão hủ chỉ có thể chờ đợi môn chủ hết thấy thuận lợi! Không biết lão hủ có thể hay không sống đến ngày đó, lão hủ còn có cái tâm nguyện chưa xong, nếu không chết cũng không tiếc!"

"Trình trưởng lão cứ nói đừng ngại!" Mộc Dịch nói ra.

Trình Hóa Thiên có chút kích động nói: "Lão hủ hy vọng một ngày kia, môn chủ có thể xây dựng lại Thiên Địa Môn, cũng khiến Thiên Địa Môn thống lĩnh thiên hạ, khiến tất cả Tu tiên giả cũng biết, tu Hoàng giả, cũng là đường đường chính chính người tu tiên!"

"Tiêu trừ Huyền Hoàng có khác, đây cũng là tâm nguyện của ta một trong!" Mộc Dịch mỉm cười, đáp ứng: "Nếu như ta còn có cơ hội này, ta phải làm như vậy đây!"

Trình Hóa Thiên cao hứng liên tục gật đầu, hẳn hướng Mộc Dịch bái nói: "Đa tạ môn chủ! Nếu là có ngày đó, lão hủ cùng An đường chủ đám người dưới tuổi vàng có biết, cũng cảm thấy vui mừng!"

Mộc Dịch nói ra: "Trình trưởng lão, người lại vì ta làm một chuyện, thay ta đem Thiên Địa Môn giải tán tin tức truyền đi, đồng thời còn nói ta nản lòng thoái chí, sớm đã ly khai Hoảng An Đảo, không biết ẩn cư phương nào!"

"Cái này dễ dàng! Môn chủ, người ý định khi nào khởi hành ?" Trình Hóa Thiên hỏi.

"Để lại cho ta thời gian không nhiều lắm, chính là đêm nay!" Mộc Dịch thuận miệng đáp.

Trình Hóa Thiên nói ra: "Tốt! Lão hủ các loại lực lượng mỏng không thể tương trợ môn chủ. Chúng ta ở nơi này Hoảng An Đảo lên, đợi chờ môn chủ tin lành!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, chấp tay thi lễ.

"Sau này còn gặp lại!"

Nương theo bốn chữ này, trong bầu trời đêm bỗng nhiên xẹt qua một đạo hỏa diễm sao băng, trong chớp mắt liền biến mất ở phía chân trời.

...

Mênh mông yêu hải ở chỗ sâu trong. Một tòa Yêu khí đằng đằng đảo san hô trên.

Nơi đây vốn là một cái ngũ cấp hải yêu Độc Thứ Vưu sào huyết. Hôm nay nơi đây nguyên chủ nhân đang nằm tại trên đá ngầm vẫn không nhúc nhích, hấn xúc tu hoặc là bị chém đứt, hoặc là bị đốt trụi, cực lớn đầu cũng bị một phân thành hai. Chém thành hai nửa, mực nước bình thường huyết dịch xâm nhiễm trên đất.

Một gã thanh niên đang tại lấy ra nó yêu đan, cũng đem nó bên ngoài thân cứng rắn nhất làn da các loại tài liệu từng cái cắt lấy.

Người này thanh niên đúng là Mộc Dịch.

Đến nơi này mệnh mong yêu hải ở chỗ sâu trong, Mộc Dịch ngược lại vô câu vô thức, hấn phong phú thủ đoạn. Vô luận là huyết mạch chân nguyên, còn là đan điền Kim Đan, cũng có thể thỏa thích thi triển!

Bởi như vậy, một cái ngũ cấp hải yêu, lại tại sao có thể là Mộc Dịch địch thủ!

Mấy tháng qua, Mộc Dịch trong lòng phiền muộn, đã ở chém giết cái này chỉ ngũ cấp hải yêu về sau, bình thần không ít; tâm cảnh của hấn, cũng càng xu hướng bình thản.

Mới vào yêu hải ngày đầu tiên. Hấn hầu như gặp yêu phải giết, đầy ngập oán khí; nhưng qua một ngày sau, hấn chỉ tính nhắm vào giết chết ngũ cấp trở lên hải yêu, hơn nữa mỗi lần giết chết đều làm ra cực lớn động tĩnh, vì chính là hấp dẫn đẳng cấp cao Yêu tộc chú ý.

Cái này chỉ Độc Thứ Vưu làn da. Thập phần cứng cỏi, chính thích hợp dùng để hành động đẳng cấp cao phù chỉ, luyện chế huyết phù. Độc thân xâm nhập yêu hải, bảo vệ tính mạng thủ đoạn tự nhiên là càng nhiều càng tốt. Một có thời gian, Mộc Dịch liền biết luyện chế mấy tấm huyết phù. Nếu như đạt được khi nào hỏa thuộc tính tài liệu, cũng biết luyện chế mấy viên cùng loại huyết phù, nhưng uy lực càng lớn "Nhiên Huyết Đan" ——

một loại sẽ tự bạo duy nhất một lần cấp thấp Pháp bảo, đồng dạng là lấy hãn thần huyết làm là chủ yếu nguyên khí nơi phát ra.

Tiến vào yêu hải về sau, Mộc Dịch quả nhiên phát hiện, nơi đây tài nguyên hoàn toàn chính xác so với Thiên Đảo quốc các loại chỗ phong phú hơn.

Nhất là cái kia chút ít cấp thấp mạch khoáng cùng bình thường tài liệu luyện khí, vẫn đang rải rác các nơi, hoàn toàn không có được khai phát cùng lợi dụng.

Bất quá, mấy thứ này đối hôm nay Mộc Dịch cũng tác dụng không lớn, hãn chỉ lấy lấy cực ít một bộ phận, còn dư lại cũng chỉ có thể bỏ mặc.

Về phần đẳng cấp cao hải yêu, cũng không có Mộc Dịch tưởng tượng khó như vậy tìm kiếm; trên thực tế, Mộc Dịch phát hiện, nơi đây đẳng cấp cao hải yêu đều có riêng phần mình phạm vi thế lực, nói như vậy, một phiến hải vực trong thiên địa nguyên khí sau cùng hưng thịnh địa phương hoặc là sản xuất Linh dược tối đa hòn đảo, đã bị phụ cận lợi hại nhất hải yêu bá chiếm.

Vì vậy, Mộc Dịch căn bản không dùng chẳng có mục đích tại biển rộng mênh mông trong tìm kiếm đẳng cấp cao hải yêu tung tích, hãn chỉ cần đi từng cái một tài nguyên phong phú hòn đảo trên điều tra, tổng có thể tìm tới một ít Yêu thú sào huyết cùng dấu vết.

Mộc Dịch đem Độc Thứ Vưu tài liệu thu lấy hoàn tất về sau, đem thi thể hoá táng, sau đó tiếp tục tại đây không tính là quá lớn đảo san hô trên dò xét một vòng.

Cứ như vậy không tính quá cẩn thận một vòng điều tra xuống, hãn liền phát hiện vài vùng bại lộ trên mặt đất bề ngoài Thiển tầng mỏ tinh thạch, tối thiểu có thể lái được đào ra mấy vạn cấp thấp tinh thạch, cái này nếu

như tại Nhân tộc, khẳng định đã bị đại tông môn chiếm cứ, sau đó lập tức khai thác.

Trừ lần đó ra, còn có vài cọng hiểm thấy Linh được, đáng tiếc niên đại phần lớn chưa đủ —— như vậy không kỳ quái, nếu có niên đại sung túc Linh được, hơn phân nửa đã sớm bị cái kia ngũ cấp hải yêu đã uống, cũng sẽ không lưu lại đến hôm nay.

Mộc Dịch mới tiến vào yêu hải bất quá mấy ngày, liền phát hiện như thế phong phú tài nguyên, cũng khó trách cái kia chút ít đan sĩ sẽ động tâm, chỉ là bọn hắn không nghĩ tới, bản thân nhìn như không có ý nghĩa lòng tham, lại bị Vương Nhược Phong lợi dụng, trở thành Vương Nhược Phong luyện chế Vạn Huyết Đan công cụ.

Mộc Dịch cũng không có tại đây trên đảo nhỏ lưu lại quá lâu, hắn qua loa dò xét một vòng, chỉ là thu thập đã đến mấy khối hỏa thuộc tính ngọc thạch tài liệu, liền rời đi nơi này, tiếp tục hướng yêu hải ở chỗ sâu trong tìm kiếm.

Ngày thứ hai, Mộc Dịch đi tới một tòa tràn đầy dung nham tro tàn đại đảo trên.

Chỗ này đại đảo hạch tâm, là một tòa nhưng đang không ngừng phun trào núi lửa, núi lửa dung nham từ miệng núi lửa phun ra, hướng bốn phía chảy tới, thời gian dần trôi qua làm lạnh, hình thành cứng rắn mặt đất; trên bầu trời bụi núi lửa cũng sẽ từ từ trầm tích xuống, hình thành thổ nhưỡng; không biết trải qua bao nhiêu vạn năm diễn biến, hôm nay đã thành một tòa trung gian là cao lớn núi lửa, bốn phía rồi lại xanh um tươi tốt đại đảo.

Mộc Dịch cảm giác được, nơi đây không chỉ là địa thế đặc thù hiểm thấy, hơn nữa thiên địa nguyên khí cũng dị thường dày đặc, nhất là hỏa chân nguyên.

Vô luận là tu tiên còn là tu thần, Mộc Dịch tu luyện nói cho cùng đều là thiên địa hỏa chân nguyên, vì vậy hẳn rất xa liền cảm ứng được nơi đây.

Mộc Dịch nhẹ nhàng tại miệng núi lửa trên không hơn nghìn trượng không trung chỗ, hẳn có thể cảm ứng được, cả tòa đảo ở bên trong, liền thuộc dưới thân hỏa nguyên hot nhất chứa —— đương nhiên, cái này bản thân không có cái gì kỳ quái đâu.

Mộc Dịch chứng kiến, không ngừng có cao hơn trăm trượng hỏa diễm dung nham từ dưới thân miệng núi lửa trong phun ra mà ra, miệng núi lửa chừng trăm dặm rộng, mỗi một lần phun trào, phun ra dung nham số lượng đều khó có thể tưởng tượng, ẩn chứa hỏa chân nguyên, cũng là cực kỳ khổng lồ.

Dung nham rơi lả tả bốn phía, dần dần ngưng kết, đem lửa này núi càng chồng chất càng cao.

Nhìn một hồi, Mộc Dịch cảm thấy hoảng sợ, lửa này núi mỗi một lần phun trào khí thế, đều cực kỳ kinh người! Nếu như nếu đổi lại là Tu tiên giả thi triển hỏa diễm, tối thiểu muốn một trăm tên tu luyện hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ, đồng thời đem hết toàn lực thi triển pháp thuật, mới có thể sinh ra lớn như thế động tĩnh!

Tại đây núi lửa trước mặt, Mộc Dịch đột nhiên cảm giác được, bản thân tuy rằng đã là cái đan sĩ, vượt qua phạm trôn quá nhiều người, nhưng ở giữa thiên địa, vẫn đang lộ ra thập phần nhỏ bé.

Mộc Dịch bỗng nhiên sinh ra cảm khái, đều nói người là vạn vật chi linh, nên chinh phục trong Thiên Địa hết thảy, nhưng trên thực tế, tại đây tráng lệ sông núi biển rộng trước mặt, Nhân loại chỉ là khách qua đường mà thôi.

"Loại địa phương này, núi lửa quanh năm phun trào, hỏa thuộc tính nguyên khí mãnh liệt như thế, không có khả năng không có Yêu thú qua lại!" Mộc Dịch trong lòng nghĩ như thế đến.

Thân hình hắt nhoáng một cái, hóa thành một đạo ánh lửa, xuyên qua giữa không trung xen lẫn vô số hoả tinh bụi núi lửa, đã rơi vào miệng núi lửa phụ cận tầng trời thấp chỗ.

Lúc này, hắt khoảng cách miệng núi lửa còn có trong vòng hơn mười dặm, dưới thân dung nham vẫn còn cuộn cuộn, nơi đây độ nóng cực cao, từng cổ một nóng bức cực kỳ sóng khí từ miệng núi lửa chỗ xoắn tới.

Nếu như hắt là một phàm nhân, lúc này lập tức bị cái này nhiệt độ cao chỗ thiêu; coi như là một người tu sĩ, cũng muốn tế ra phòng ngự màn hào quang, mới có thể ngăn cản cái này nhiệt độ cao sóng khí thiêu đốt.

Bất quá Mộc Dịch thủ đoạn gì đều không có dùng ra, một thân hỏa chân nguyên hắt, tùy thời có thể từ trong máu tế ra xa so với nơi này sóng khí cường đại hơn hỏa diễm thần thông, vì vậy tự nhiên không sợ hoàn cảnh nơi này.

Nếu như nói muốn tìm Yêu thú, đại đảo bên ngoài trong rừng cây, hơn phân nửa sẽ có không ít, nhưng chỉ sợ cũng không phải Mộc Dịch muốn tìm đẳng cấp cao Yêu thú.

Mộc Dịch theo dõi cái này ngọn núi lửa miệng, nơi đây hỏa nguyên khí sau cùng nồng đậm, nếu có đẳng cấp cao Yêu thú chiếm cứ này đảo, hơn phân nửa cũng là hỏa thuộc tính Yêu thú; mà Yêu thú sào huyết, hơn phân nửa ở nơi này miệng núi lửa trong!

Núi lửa mỗi một lần phun trào, đối chung quanh mà nói đều là một trận tai nạn, vì vậy miệng núi lửa kèm theo gần trăm dặm bên trong đều là không có một ngọn cỏ; nhưng núi lửa mỗi một lần phun trào, đều mang ra số lượng hôm nay hỏa nguyên khí —— đây đối với hỏa thuộc tính đẳng cấp cao Yêu thú mà nói, đúng là tu luyện lớn nơi tốt!

Đẳng cấp cao Yêu thú, đã có một ít linh trí, tự nhiên so với cấp thấp Yêu thú đối thông minh một ít; mặc dù chỉ là chiếu theo bản năng cảm ứng,

đẳng cấp cao hỏa thuộc tính Yêu thú hơn phân nửa cũng sẽ đem huyết động an bài tại đây miệng núi lửa phụ cận.

Mộc Dịch ngăm nhìn bốn phía một vòng, sau đó trong lúc đó kích phát đan điền chân nguyên, toàn thân bọc lấy một đoàn đỏ thẫm liệt diễm, cũng tế ra Nguyên Hỏa Kiếm, hấn một tay cầm kiếm, một tay nắm lấy một cái tùy thời có thể tế ra dài hơn thước Hỏa Long, hướng núi lửa miệng bay đi.

Không bao lâu về sau, hấn trong tay áo ánh lửa lóe lên, nường theo lấy một tiếng vang lên, một cái hơn một trượng lớn nhỏ đỏ thẫm hỏa cầm bay ra, đúng là làm bạn hấn không ít năm, đồng dạng có được hỏa thuộc tính thần huyết Linh cầm Chu Tước.

Yêu loại giữa, nhưng không giống nhân tộc còn có xuất hiện hạn chế, yêu loại lúc giữa lẫn nhau chém giết, chính là chuyện thường, cũng là bản năng. Hôm nay Chu Tước, chỉ có tứ cấp tu vi, đối với đẳng cấp cao hỏa thuộc tính Yêu thú mà nói, đúng là hiếm có mỹ vị.

Huyễn hỏa linh cũng lập tức bị Mộc Dịch tế ra, người kia quay chung quanh Chu Tước một hồi biến ảo, lập tức xuất hiện bảy tám chỉ giống như đúc Chu Tước, vây quanh cực lớn miệng núi lửa, xoay quanh bay múa.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 289: Giết Yêu (Hạ)

Chu Tước cùng huyễn tượng kia tại miệng núi lửa phụ cận xoay một hồi lâu, vô luận là Chu Tước còn là biến ảo thành Chu Tước huyễn hỏa linh, đều đối với nơi này đầy đủ cực kỳ thiên địa hỏa nguyên khí lớn cảm thấy hứng thú, chúng nó một bên bay múa, một bên hấp thu thổ nạp.

Đột nhiên, một tiếng Tước kêu từ núi lửa bên trong truyền ra, thanh âm bén nhọn mà vang dội, xông thẳng lên trời.

Mộc Dịch sững sờ, thanh âm này ngược lại cùng Chu Tước tiếng kêu to có vài phần tương tự, chỉ là cao hơn nữa cao, ẩn chứa chân nguyên lực lượng, cũng rõ kẻ quyền thế càng mạnh hơn nữa rất nhiều.

Chỗ này đại đảo chung quanh xanh um tươi tốt trong rừng cây, cũng ở đây âm thanh Tước kêu về sau, đột nhiên bay ra vô số rậm rạp chẳng chịt Yêu cầm, chúng nó phóng lên trời, rất xa xoay quanh tại miệng núi lửa phụ cận, đã không tới gần, cũng không bay đi.

Trong chốc lát, Mộc Dịch thấy được vạn chỉ trở lên Yêu cầm bốn phía chung quanh lượn quanh, Yêu cầm cánh che khuất bầu trời, khiến thiên địa biến sắc, cái này bức khí thế, hết sức kinh người. Mộc Dịch còn là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như thế Yêu cầm!

"Nguyên lai toà đảo này, là Yêu cầm tụ tập nghỉ lại chỗ!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, đồng thời theo bản năng hướng Chu Tước bay đi.

Hắn sợ xuất hiện quá lợi hại Yêu cầm, nếu như khoảng cách quá xa, liền không cách nào kịp thời bảo hộ Chu Tước.

Mộc Dịch vừa mới bay đến Chu Tước phụ cận, dưới thân núi lửa liền một hồi kịch liệt phun trào, tại cuộn cuộn đáng sợ trong nham thạch, một cái hình thể chừng trăm trượng chi lớn cực lớn hỏa cầm cũng theo nham thạch nóng chảy cùng nhau bay ra. Hỏa cầm toàn thân bọc lấy hừng hực liệt diễm, toàn thân lông vũ bày biện ra hơi mờ đỏ thẫm chi sắc, như ngọc như son, phát ra cực kỳ hoa mỹ hào quang.

Này cầm vừa ra, ở trên đảo ngàn vạn Yêu cầm phía sau tiếp trước nhao nhao phát ra tiếng kêu to, như là tại triều bá cái này chỉ lớn cầm.

"Tốt một cái vạn chim triều bá! Nguyên lai là chỉ lục cấp Yêu cầm!" Mộc Dịch cả kinh. Cái này chỉ hỏa cầm tu vi, so với hắc còn cao hơn một chút một bậc, bất quá Mộc Dịch ngược lại cũng không có bao nhiêu sợ hãi chi ý.

Lấy hắc hôm nay thủ đoạn, đối phó một cái lục cấp Yêu cầm, vẫn có một ít tin tưởng đấy.

Mộc Dịch đang muốn tế ra Nguyên Hỏa Kiếm, đột nhiên cảm ứng được, Ma Long Nhận thậm chí có một tia phản ứng.

Mộc Dịch đại hỉ, từ khi hắc đạt được cái này chỉ Ma Long Nhận về sau, một cái ý đồ tế luyện bảo vật này, thế nhưng là đại khái là bảo vật này phẩm chất cấp bậc rất cao. Mà Mộc Dịch tu vi có hạn, hắc căn bản không cách nào linh hoạt tự nhiên thao túng Ma Long Nhận, mặc dù dùng Ma Long Nhận giết địch lúc, Ma Long Nhận cũng là một bộ "Xa cách" tư thái, rất khó điều động nó.

Nhưng hôm nay, Ma Long Nhận rõ ràng bản thân có đi một tí biến hóa, nói rõ nó rất muốn hấp thu cái này chỉ cực lớn hỏa cầm yêu huyết, bởi như vậy, Mộc Dịch có thể khiến Ma Long Nhận xuất thủ!

Hắc rất muốn thử xem. Cái này danh khí thật lớn đấy, trong truyền thuyết thượng cổ đệ nhất thần khí, cuối cùng đến cỡ nào uy lực cường đại!

Mộc Dịch thò tay vào trong tay áo tìm tòi. Bất quá lòng bài tay lớn nhỏ Ma Long Nhận lập tức bị hấn nắm trong tay. Mộc Dịch đang muốn ném ra ngoài này thần khí, đã thấy Chu Tước vậy mà không để ý phân phó của hấn, chủ động hướng hỏa cầm kia bay đi.

"Cẩn thận! Mau trở lại!" Mộc Dịch sửng sờ, trong tay Ma Long Nhận liền không có lập tức tể ra, hấn sợ làm bị thương Chu Tước.

Chu Tước phát ra một tiếng ngán ngủi tiếng kêu to, mà cái kia cực lớn hỏa cầm, cũng phát ra cùng loại kêu to.

Mộc Dịch tuy rằng nghe không hiểu Yêu cầm ngữ điệu, nhưng là có thể cảm giác được, Chu Tước trong tiếng kêu. Vậy mà bao hàm lấy vui sướng chi ý, mà cái kia cực lớn hỏa cầm, cũng là như thế.

Mộc Dịch nhượng mảy, cảm thấy lấy làm kỳ, trong lúc nhất thời liền không có ra tay.

Cái này một lớn một nhỏ hai cái đỏ thắm hỏa cầm, vậy mà ở giữa không trung lẫn nhau vây quanh bay múa, tư thái có chút thân mật!

"Chẳng lẽ chúng nó là huyết mạch gần đồng loại?" Mộc Dịch kinh nghi bất định đoán được. Hấn tâm niệm vừa động phía dưới, âm thầm điều động huyết mạch lực lượng, cảm ứng đến cái này chỉ cực lớn hỏa cầm khí tức.

Quả nhiên, cái này Yêu cầm tản ra một loại quen thuộc khí tức. Loại này khí tức, khiến Mộc Dịch quanh thân huyết dịch, trong lúc mơ hồ có gan nhiệt huyết sôi trào hô ứng.

"Quả nhiên! Cái này cực lớn hỏa cầm cũng có Hỏa thuộc tính thần huyết!" Mộc Dịch lập tức minh bạch, vì cái gì Chu Tước sẽ cùng nó như thế thân cận.

Chu Tước cũng là ẩn chứa Hỏa thuộc tính thần huyết Yêu cầm, hơn nữa từ lông vũ màu sắc, đầu hình thái đến xem, Chu Tước cùng cái này chỉ hỏa cầm cũng có vài phần chỗ tương tự.

Rất có thể, Chu Tước cùng hỏa cầm này có huyết mạch tương liên thân duyên quan hệ.

Chu Tước cùng hỏa cầm càng bay càng gần, một lát sau, cả hai trên thân ánh lửa đã giao hòa cùng một chỗ, chúng nó lông vũ đã ở lẫn nhau tiếp xúc tứ mại.

"Cái này tương đương với Nhân loại ở giữa lẫn nhau ôm vuốt ve đi!" Mộc Dịch thì thảo nói ra, đem Ma Long Nhận khẩu trừ trong tay, không hề chém ra.

hắn nhìn đến hai lần hỏa cầm ở giữa thân mật cử động, chúng nó lộ ra nồng đậm huyết mạch thân tình, cùng nhân loại tựa hồ cũng không có quá lớn khác biệt.

"Hùm dữ không ăn tử! Mặc dù là cầm thú, cũng có bản năng một phần chân tình." Mộc Dịch mỉm cười, trong lòng của hắn mềm nhũn, không muốn tại Chu Tước trước mặt giết chết cái này chỉ hỏa cầm.

"Đi thôi!" Mộc Dịch hướng Chu Tước hô hai tiếng, Chu Tước lại tựa hồ như lưu luyến không rời.

"Cũng được, " Mộc Dịch cười nói: "Người đã muốn lưu lại xuống, vậy lưu lại đi!" Mộc Dịch đem huyền hỏa linh vừa thu lại, chuẩn bị ly khai.

Nhắc tới cũng thật có chút không giống bình thường, cái kia cực lớn hỏa cầm trực tiếp nhận ra Chu Tước bản thể, mà không có bị mặt khác ảo giác mê hoặc, xem ra hỏa cầm kia đích đích xác xác là cảm nhận được Chu Tước trong cơ thể đặc thù huyết mạch khí tức.

Mộc Dịch phải đi, cái kia cực lớn hỏa cầm thật không nghĩ buông tha hẳn, nó bởi vì nhìn thấy Chu Tước mà lâm vào trong hưng phấn, tạm thời không để ý đến Mộc Dịch cái nhân loại này, các loại Mộc Dịch phải đi lúc, nó liền một tiếng vang lên, hai cánh khê vỗ, cuốn ra đầy trời Hỏa Vũ, hướng Mộc Dịch đánh tới.

Mộc Dịch trong lòng hừ lạnh một tiếng, điểm ấy Hỏa thuộc tính thần thông, đối với hẳn cơ bản không hư hao chút nào, hẳn thậm chí có thể không tế ra hộ thể hỏa diễm.

Chu Tước lại lớn kinh hãi gào to một tiếng, hai cánh khê vỗ, ngăn tại Mộc Dịch trước người, dùng thân thể của mình bảo vệ Mộc Dịch.

Dù sao ở chung được nhiều năm, Chu Tước cùng Mộc Dịch giữa, còn có một chút chủ tớ tình cảnh, nhìn thấy hỏa cầm công kích Mộc Dịch, Chu Tước vậy mà không chút nghĩ ngợi liền thay Mộc Dịch ngăn lại.

Cực lớn hỏa cầm cả kinh, nó vội vàng hai cánh lần nữa lóe lên, sinh sôi đem pháp thuật thu hồi, cái kia vô số hỏa cầu hình thành Hỏa Vũ, tại trong nháy mắt tán loạn thành chút điểm hỏa quang biến mất, không có đối với Chu Tước tạo thành ảnh hưởng gì.

Hỏa cầm bén nhọn kêu kêu một tiếng, tựa hồ thập phần tức giận. Chu Tước cũng kêu to vài tiếng, nhưng là thấp giọng ý cầu khẩn, tựa hồ đang khuyên nói đối phương buông tha Mộc Dịch.

"Không cần cầu nó!" Mộc Dịch mỉm cười, hẳn đưa tay phải ra, năm ngón tay ở giữa không trung hư nắm, lập tức chung quanh nồng đậm hỏa nguyên khí, nhao nhao hóa thành một nhè nhẹ ánh lửa, dừng mãnh vào trong tay của hẳn, ngưng tụ thành một cái lớn chừng quả đấm hỏa cầu.

Hỏa cầu tại đại lượng hỏa chân nguyên dừng mãnh vào xuống, càng lúc càng lớn, trong chớp mắt thậm chí có mấy trượng chi lớn, sau đó, Mộc Dịch nâng lên tay phải, về phía trước vỗ!

Hỏa cầu như một vì sao rơi giống như hương hỏa cầm bay đi, chẳng những tốc độ cực nhanh, hết lần này tới lần khác còn có thể ở giữa không trung một cái chuyển hướng, lách qua Chu Tước, công hướng về phía hỏa cầm sau lưng.

Hỏa cầm kinh hãi, quay đầu há miệng một phun, một cổ cực thô hỏa trụ từ trong miệng nó phun ra, chính đón nhận viên kia cực lớn hỏa cầu.

Một tiếng cực lớn nổ bùng âm thanh, hỏa tinh bắn ra bốn phía, bạo tạc nổ tung sinh ra kịch liệt chấn động, hóa thành vô hình sóng xung kích hướng bốn phía khuếch tán, lan đến gần phía dưới miệng núi lửa bên trong, lập tức khơi dậy núi lửa phản ứng mãnh liệt, núi lửa liên tục phát tác, phun ra ra đại lượng Sí Diễm dung nham.

Phen này giao thủ về sau, hỏa cầm đối Mộc Dịch thái độ đã xảy ra rõ ràng biến hóa, nó có thể cảm giác được, cái này nhìn như khí tức nhân loại bình thường, có Hỏa thuộc tính thần thông, một chút cũng không kém hơn nó.

Mộc Dịch cũng là thất kinh, hăn nguyên bản cấp cho hỏa cầm này một bài học, không nghĩ tới đối phương rõ ràng một cái hỏa liên chặn.

Chu Tước bay đến Mộc Dịch cùng hỏa cầm giữa, không được kêu to.

"Không cho người kẹp ở giữa khó làm!" Mộc Dịch cười nói, hăn không có tiếp tục đối với hỏa cầm động thủ.

Hỏa cầm nhìn Mộc Dịch vài lần, lại nghe đến Chu Tước vài tiếng kêu to, tựa hồ đối với Mộc Dịch địch ý cũng thiếu rất nhiều.

Đột nhiên, hỏa cầm há miệng một phun, phun ra một khối hơn một xích vuông hơi mờ ngọc thạch, ngọc này đá hình thái cũng bất quy tắc, khắp nơi sắc sảo, rồi lại tản mát ra một cổ kinh người hỏa nguyên khí, mặt ngoài còn phát ra từng tầng một hết sức tốt nhìn vàng sáng.

"Vạn niên viêm ngọc!" Mộc Dịch sững sờ, đây chính là trong truyền thuyết luyện chế Hỏa thuộc tính Pháp bảo đỉnh giai tài liệu, thân là tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ, Mộc Dịch tự nhiên liếc liền nhận ra bảo vật này!

Như thế một lớn khối Vạn niên viêm ngọc, đủ để luyện chế ra một kiện Pháp bảo!

Này ngọc thạch còn là thiên nhiên bộ dáng, không có trải qua bất luận cái gì rèn luyện đánh bóng, cái này chỉ hỏa cầm mặc dù có đi một tí linh trí, nhưng dù sao cũng là yêu không phải người, nó chỉ biết dùng cái này khối viêm ngọc thoải mái thân thể, tăng cường đối với thiên địa hỏa chân nguyên cảm ứng, lại sẽ không dùng nó luyện bảo.

Hỏa cầm đem viêm ngọc phun ra bên ngoài cơ thể về sau, hướng Mộc Dịch kêu hai tiếng, không có gì ác ý.

"Người là muốn đem bảo vật này tặng cho ta ?" Mộc Dịch sững sờ, có chút không thể tin được.

Chu Tước cũng đáp lại hai tiếng, tựa hồ là tán thành Mộc Dịch lời nói.

"Chắc chắc, không thể tưởng được yêu loại cũng sẽ đội ơn báo đáp!" Mộc Dịch kinh hỉ cùng đến nói: "Người đã như thế hào phóng, ta liền không khách khí!"

Nói xong, Mộc Dịch cẩn thận từng li từng tí ra tay, lẳng không hư trao, ở giữa không trung huyền hóa ra một cái hỏa diễm bàn tay, đem Vạn niên viêm ngọc bắt lấy, chậm rãi đưa đến Mộc Dịch trước người.

Gặp hỏa cầm không có phản đối ý tứ, Mộc Dịch cuối cùng đem Vạn niên viêm ngọc đã thu vào một cái trong hộp ngọc, cuối cùng chứa vào Càn Khôn đại bên trong.

Mộc Dịch nhận lấy "Lễ gặp mặt" về sau, Yêu cầm chẳng những không đau lòng, ngược lại cao hứng kêu to một tiếng. Mộc Dịch nào biết đâu, hẳn nhận lấy Vạn niên viêm ngọc ý tứ, chính là đem Chu Tước lưu tại nơi đây, đối cái này chỉ hỏa cầm mà nói, nhìn thấy Mộc Dịch nhận lấy bản thân bảo vật, coi như là đã đáp ứng giao dịch này.

Kỳ thật, mặc dù nó không xuất ra bảo vật, Mộc Dịch cũng sẽ không mang đi Chu Tước, chỉ là hỏa cầm cũng không có người loại phức tạp như vậy ý tưởng mà thôi.

Hỏa cầm hai cánh giơ lên, mang theo Chu Tước, hướng núi lửa trong miệng bay đi. Chu Tước lại là hân hoan, lại là không được quay đầu lại, đối Mộc Dịch một bộ lưu luyến không rời bộ dạng.

Mộc Dịch mắt thấy trận này cảnh, có chút cảm thán.

Sắp bay đến miệng núi lửa lúc, Chu Tước dừng lại không tiến, không muốn lại bay vào.

Hỏa cầm thúc giục hai tiếng, gặp Chu Tước vẫn đang bất động, nó liền bỗng nhiên hướng Mộc Dịch kêu to hai tiếng, hai cánh khê vỗ quạt một cái, tựa hồ tại hướng Mộc Dịch chào hỏi.

"Người khiến ta cũng đi vào ?" Mộc Dịch sững sờ suy đoán nói: "Chẳng lẽ bên trong còn có bảo vật ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 290: Hỏa Đàm Đoạt Bảo (Thượng)

Nếu như là một cái lạ lắm Hư Đan kỳ Nhân tộc tu sĩ phát ra loại này mời, Mộc Dịch ở vào cẩn thận cân nhắc, hơn phân nửa sẽ cự tuyệt.

Nhưng trước mắt nhưng là một cái lục cấp hỏa cầm, lại làm cho Mộc Dịch trong lòng khẽ động.

Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển, hẳn cảm thấy, cái này chỉ hỏa cầm mặc dù có đi một tí linh trí, so với bình thường Yêu cầm rõ ràng muốn đổi có trí tuệ, nhưng còn không cách nào bố trí xuống cái gì tuyệt diệu cạm bẫy, lại càng không quá sẽ giả mù sa mưa hưởng Mộc Dịch tặng bảo, sau đó lại dụ dỗ Mộc Dịch tiến vào miệng núi lửa bên trong.

Yêu loại bình thường đều là chiếu theo bản năng làm việc, muốn giết cứ giết, muốn chạy trốn liền trốn, cái loại này hư tình giả ý, miệng nam mô, bụng một bồ dao găm sự tình, chỉ sợ cũng chỉ có lấy trí tuệ tăng trưởng Nhân loại mới có thể làm ra đến.

Hơn nữa Mộc Dịch còn có một thân thần thông thủ đoạn không thi triển đi ra, cũng chưa chắc e ngại cái này chỉ lục cấp hỏa cầm đột nhiên trở mặt.

Mộc Dịch lấy "Lòng tiểu nhân" độ lượng đối phương một phen, một lát sau, hẳn mỉm cười, hóa thành một đạo ánh lửa, cũng hướng núi lửa miệng bay đi.

Chu Tước gặp Mộc Dịch cũng bay tới, đại hỉ kêu to vài tiếng, một người hai chim cứ như vậy trước sau cùng một chỗ bay vào độ nóng cực cao, thình thoảng còn phun ra dung nham núi lửa bên trong.

Ở trên đảo ngàn vạn Yêu cầm, có chút tiếp tục vây quanh núi lửa phụ cận xoay quanh, có chút tức thì dần dần hạ xuống đến riêng phần mình nghỉ lại chỗ, không bao lâu về sau, ở trên đảo lần nữa quay về yên lặng, chỉ có núi lửa phun trào lúc sinh ra chấn động.

Tiến vào miệng núi lửa về sau, Mộc Dịch rõ ràng cảm giác được, nơi đây độ nóng cao hơn, liền hần đều phải tế ra một tầng phòng ngự màn hào quang, Chu Tước tu vi không cao, khó có thể thừa nhận hoàn cảnh như vậy, cái kia hỏa cầm rõ ràng tri kỷ hai cánh lóe lên, vì Chu Tước tế ra một tầng ánh lửa. Ngăn trở chung quanh vô cùng mãnh liệt cực nóng sóng khí.

Núi lửa rất sâu, Mộc Dịch phóng nhãn nhìn lại, sâu không thấy đáy, chỉ là gặp được núi lửa phun trào lúc, mới có từng cổ một đỏ thẫm dung nham từ hỏa dưới chân núi tuôn ra, không nói đến cái kia dung nham độ nóng cực cao, chính là kia cổ hướng lên phun ra lực đánh vào, cũng đủ để đem một cái Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ trùng kích thất linh bát lạc.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, hộ thể ánh lửa tựa như cùng một quả mũi tên nhọn bình thường, trợ giúp hần xuyên qua cái kia tuôn ra dung nham. Tiếp tục hướng xuống bay đi.

Hóa giải mấy lần phun trào về sau, Mộc Dịch đã theo hỏa cầm đi tới núi lửa dưới đáy, ngẩng đầu hướng lên nhìn lại, cực lớn miệng núi lửa lúc này thoát nhìn rồi lại giống như miệng giếng lớn như vậy nhỏ, chỉ lộ ra nhất tuyến thiên không.

Mà dưới thân thể của hần, khắp nơi đều là màu đỏ sậm dung nham chảy tương, dường như biển rộng bình thường bắt đầu khởi động lấy, thỉnh thoảng xoáy lên ngàn trượng độ cao sóng lửa.

Phụ cận vách đá, cũng không sợ lửa này sóng. Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, phát hiện phụ cận vách đá đều là dày đặc Ly Hỏa

Thạch —— đây là một loại có chút thông thường chắc chắn vật liệu bằng đá. Thực tế có thể chống cự Hỏa thuộc tính pháp thuật trùng kích.

"Nơi đây rõ ràng tất cả đều là Ly Hỏa Thạch!" Mộc Dịch thất kinh, hẳn nghĩ đến, nếu như đào đi một bộ phận Ly Hỏa Thạch, ngược lại là có thể dùng để kiến tạo một tòa phòng luyện công, như vậy hẳn ném thử Hỏa thuộc tính thần thông lúc, thì có tuyệt hảo địa phương.

Bất quá, kiến tạo phòng luyện công cần Ly Hỏa Thạch quá nhiều, Mộc Dịch Càn Khôn đại căn bản chứa không nổi, hẳn cũng không có hứng thú ở chỗ này lúc lấy quặng công.

Hỏa cầm bay đến vách đá trên một cái thật lớn thiên nhiên trong thạch động. Nguyên lai sào huyết của nó sẽ thấy nơi đây.

"Người ngược lại là chọn chỗ tu luyện!" Mộc Dịch cười nói, nơi đây hỏa nguyên khí thập phần đầy đủ, so với Thiên Đảo quốc bất kỳ địa phương nào đều mạnh hơn nhiều, Mộc Dịch tu luyện nhiều năm, cũng chỉ có tại Huyền Hà Tông Cực Hỏa cung mới có thể cảm nhận được loại cường độ này hỏa nguyên khí.

Nếu như không phải là tâm hệ chuyện quan trọng, Mộc Dịch ngược lại là rất muốn lưu ở nơi này ngồi xuống tu luyện cái mười năm tám năm, nơi đây hỏa nguyên khí có thể làm cho hắn tu hành làm chơi ăn thật!

Mộc Dịch theo hỏa cầm tiến nhập sào huyết của nó. Vừa mới vào thạch động, Mộc Dịch liền cảm thấy một cỗ cực kỳ tinh túy hỏa nguyên khí đập vào mặt, hắn nhìn không được thật sâu thổ nạp một cái, lập tức sáng khoái tinh thần.

"Ồ!" Mộc Dịch lấy làm kỳ. Nơi này cách núi lửa dưới đáy có một khoảng cách, theo lý mà nói nơi đây hỏa nguyên khí có lẽ so với dưới đáy yếu lược ít ỏi yếu một ít, nhưng sự thật rồi lại hoàn toàn trái lại.

Hơn nữa, càng đi ở chỗ sâu trong, trong thạch động hỏa nguyên khí trở nên trở nên tinh khiết.

Mộc Dịch trên mặt càng ngày càng kinh ngạc, hôm nay tinh thuần thiên địa hỏa nguyên khí, biểu thị trong thạch động này nhất định có nhiều bí ẩn.

Càng đi ở chỗ sâu trong, thạch động càng ngày càng hẹp hòi, hỏa cầm như thể thân thể khổng lồ, đã trở nên rất khó hành vi, nó không thể không thi triển pháp thuật, đem thân thể của mình không ngừng thu nhỏ lại.

Bất quá, dù thế nào thi pháp, nó trăm triệu lớn nhỏ cực lớn thân thể, cũng chỉ có thể co lại thành mấy triệu lớn nhỏ, cùng Mộc Dịch so sánh với, vẫn là cái quái vật khổng lồ.

Mộc Dịch hết sức kỳ quái, hỏa cầm vì sao thà rằng thu nhỏ lại thân thể của mình, cũng không đem này sơn động mở đối rộng rãi một ít, lấy hỏa cầm thần thông, điểm này vẫn có thể đơn giản làm được đấy.

Trừ phi, này sơn động bên trong có bảo vật gì, khiến hỏa cầm thập phần quý trọng, không dám sờ trường di chuyển, e sợ cho bởi vì sáng lập động phủ mà tổn thương bảo vật.

Mộc Dịch suy đoán quả nhiên không sai, tại trong thạch động hành vi sau một thời gian ngắn, một người hai chim đi tới một cái thủy đàm bên cạnh.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, hắn còn tưởng rằng là cái gì huyền thuật, tập trung tư tưởng suy nghĩ dùng Âm Dương Mục nhìn kỹ, đích xác là một cái trơn nhẵn trong như gương thủy đàm!

Tại đây độ nóng cực cao địa phương, xuất hiện một cái thủy đàm, chỉ có thể nói rõ một sự kiện, cái kia chính là đầm nước này chi thủy tuyệt không phải bình thường.

Mà hỏa cầm lực chú ý cũng không tại đầm nước này phía trên, nó hướng Mộc Dịch kêu to vài tiếng, sau đó ý bảo Mộc Dịch hướng thủy đầm sau nhìn lại.

Chỗ đó thủy đầm bên cạnh, lại có một cây ba thước đến cao Linh thảo, phát ra đỏ thắm sáng ngời hào quang, Linh thảo lên, còn kết xuất bảy tám khối trong suốt màu đỏ trái cây, trong đó đại đa số đều là anh đào lớn nhỏ, nhưng lớn nhất viên kia, đã có cây bàn đào lớn nhỏ.

Chứng kiến trái cây kia thực, Chu Tước lại có một cổ ức chế không nổi, phát ra từ bản năng xúc động, nó vui sướng mà kích động kêu kêu một tiếng, sẽ phải hướng cái kia Linh thảo bay đi.

Hỏa cầm vội vàng chặn Chu Tước, nó lộ ra cẩn thận mà thần sắc sợ hãi.

"Cái này chỉ hỏa cầm rõ ràng đối thủy đầm có chút kiêng kỵ, cái này là vì sao?" Mộc Dịch lấy làm kỳ, lấy hỏa cầm thần thông, chẳng lẽ còn sợ đầm nước này hay sao?

Mộc Dịch cảm ứng một cái, hẩn từ thủy đầm chỗ cảm nhận được cực kỳ tinh túy hỏa chân nguyên, nhìn chỗ này thạch động hỏa nguyên khí đầy đủ nguyên nhân đã tìm được.

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hẩn đưa tay nhẹ nhàng vỗ, một đạo hỏa long từ hẩn nơi lòng bàn tay bay ra, hướng cái kia thủy đầm bay tới.

Hỏa Long không có gặp được bất luận cái gì ngăn cản, trực tiếp chui vào trong đầm nước, rồi lại dường như kiêu dương hóa tuyết, thoáng cái liền biến mất không thấy gì nữa, liền một tia rung động đều không có kích khởi.

Mộc Dịch thất kinh, hẩn lại lấy ra một khối lớn chừng quả đấm Tử Kim Ô khoáng, vứt cho thủy đầm.

Ô khoáng từ trước đến nay lấy nhện thụ nhiệt độ cao, có thể thừa nhận Hỏa thuộc tính nguyên khí mà nổi tiếng, huống chi là cao nhất giai Tử Kim Ô khoáng, đây chính là thường dùng tại Hỏa thuộc tính Pháp bảo luyện chế phụ trợ tài liệu một trong.

Mộc Dịch trong tay có vài khối Tử Kim Ô khoáng, nếu không cũng không nỡ bỏ đem lấy ra thử một lần.

Cái này khối Tử Kim Ô khoáng ném vào thủy đàm về sau, ngược lại là khơi dậy một đóa sóng hoa, nhưng mà, cái này đóa sóng hoa lập tức hóa thành một đoàn màu xanh da trời hỏa diễm, đem cái kia Tử Kim Ô khoáng bao bọc đốt cháy.

Lập tức, Tử Kim Ô khoáng vậy mà hóa thành một sợi khói xanh, như vậy biến mất vô tung vô ảnh!

"Không có khả năng!" Mộc Dịch kinh hô một tiếng, lần này hẳn triệt để bị chấn kinh rồi.

Tử Kim Ô khoáng thế nhưng là luyện bảo phụ trợ tài liệu, đã liền hẳn sau cùng tinh túy đan hỏa đều muốn ba ngày ba đêm mới có thể đem một khối lớn chừng quả đấm Tử Kim Ô khoáng luyện hóa chiết xuất, nếu muốn đem đốt vì tro tàn, tối thiểu là một năm nửa năm công phu!

Cái này hay là bởi vì Mộc Dịch Hỏa thuộc tính thần thông đặc biệt cường đại, đối lại bình thường Hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ, căn bản không có khả năng bằng bản thân pháp lực thiêu hủy một khối Tử Kim Ô khoáng.

Nhưng mà, đầm nước này chi "Nước", rõ ràng đang nháy mắt lúc giữa liền đem một khối Tử Kim Ô khoáng biến thành tro tàn, điều này nói rõ, thủy đàm chi "Nước" ẩn chứa hỏa lực, đã đạt đến Mộc Dịch khó có thể tưởng tượng cảnh giới.

"Đây là cái gì dịch thể hỏa ? Rõ ràng có thể phản phác quy chân, đem hỏa lực thu hết không lộ, thoát nhìn cùng bình thường hồ nước bình thường!" Mộc Dịch vừa cẩn thận tìm hiểu đầm nước này mấy lần, nhưng mặc dù hần vận dụng Âm Dương Thần Mục, cũng nhìn không ra cái gì kể hở, chỉ là cái đầm nước này, có lẽ xưng là hỏa đầm đối là thích hợp.

Mộc Dịch chú ý tới, hỏa bờ đầm trên hòn đá, nhìn kỹ, tựa hồ cũng là không thêm tạo hình Vạn niên viêm ngọc, cũng chỉ có loại này Hỏa thuộc tính chí bảo mới có thể cùng "Hỏa Đàm Dịch Hỏa" lẫn nhau không xung đột, mới có thể thừa nhận này dịch thể hỏa.

So sánh dưới, hỏa cầm cho hần cái kia khối Vạn niên viêm ngọc, cũng chỉ hết sức bình thường rồi.

Lợi hại như thể hỏa đầm, tự nhiên không thể đơn giản lướt qua, hỏa đầm đối diện cái kia gốc linh thảo trái cây, cũng chỉ không cách nào hái.

Hỏa cầm hương Mộc Dịch kêu to vài tiếng, không được hương cái kia Linh thảo gặt đầu, lúc này Mộc Dịch có thể dễ dàng đoán ra đối phương dụng ý.

"Người muốn cho ta hỗ trợ lấy cái kia mấy miếng chu quả ?" Mộc Dịch nhướng mày.

Liên Chu Tước đều cảm nhận được cái này chu quả không giống bình thường, Mộc Dịch tự nhiên cũng có thể cảm nhận được, cái này chu quả khẳng định là đồ tốt, Mộc Dịch cũng rất muốn lấy được, nhưng khó khăn lại rất lớn.

Nếu như khó khăn không lớn, chu quả khẳng định đã bị hỏa cầm nuốt chửng, cũng sẽ không đợi đến lúc hôm nay.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, hần bay ra một kiện phi đao pháp khí, đều muốn cự ly xa vắng không cắt lấy cái kia chút ít trái cây, đưa đến bên cạnh

mình, bởi như vậy, hẳn liền không cần mạo hiểm tới gần hỏa đàm rồi.

Thế nhưng là, cái này ngọn phi đao vừa mới bay đến hỏa bờ đàm lên, đã bị một cổ vô hình hỏa lực thiêu đốt, vốn là bị đốt màu đỏ bùng, sau đó nháy mắt liền biến thành tro tàn.

Vô luận như thế nào, cái này phi đao còn là nhích tới gần hỏa đàm, như vậy Mộc Dịch thấy được một đường hy vọng.

Lập tức, hẳn lại tể ra Nguyên Hỏa Kiếm Pháp bảo, kiếm này phẩm chất cao hơn nhiều, có lẽ có thể nhiều chi chống đỡ một hồi.

Quả nhiên, Nguyên Hỏa Kiếm tuy rằng bị hỏa đàm cực cao độ nóng thiêu đốt toàn thân đỏ bùng, phát ra sáng ngời chói mắt ánh lửa, nhưng trong lúc nhất thời còn có thể thừa nhận.

Thế nhưng là, ngay tại Nguyên Hỏa Kiếm đạt tới hỏa trong đàm lúc, trong lúc đó mất đi không chế bình thường hướng phía dưới trầm xuống, ngay sau đó đã bị một tầng màu xanh da trời liệt diễm bao bọc!

"Phốc" một tiếng, Nguyên Hỏa Kiếm tại thiên Lam Sắc Hỏa Diễm trong biến thành một đám khói xanh, như vậy biến mất.

"A!" Mộc Dịch lập tức cảm thấy đau đớn, tuy rằng cái này không phải của hẳn bốn mạng Pháp bảo, nhưng thuộc tính cùng công pháp của hẳn mười phần phối hợp, hơn nữa cũng đã sử dụng nhiều năm, thập phần tiện tay, hôm nay hủy diệt về sau, Mộc Dịch đã không có có thể tùy ý tể xuất thủ công kích Pháp bảo.

Ma Long Nhận tuy rằng so với Nguyên Hỏa Kiếm rất tốt, nhưng Mộc Dịch rồi lại tạm thời còn không dùng được, hơn nữa này đao muốn dùng thần huyết tể luyện, vừa sử dụng cơ hội bại lộ bản thân đặc thù huyết mạch!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 291: Hỏa Đầm Đoạt Bảo (Hạ)

Liên Pháp bảo cũng khó khăn lấy tới gần hỏa đầm, cái kia muốn lấy đến hỏa đầm đối diện chu quả, hoàn toàn chính xác rất khó.

Lục cấp hỏa cầm thân thể, nhiều nhất cũng chính là giống như Pháp bảo giống nhau cường đại, vì vậy nó một mực không cách nào đạt được thêm thường đã lâu chu quả.

Đau nhức mất Nguyên Hỏa Kiếm Pháp bảo Mộc Dịch, cũng không có như vậy buông tha cho, cái này ngược lại khơi dậy cái kia cổ quật cường tính khí, hẳn nhất định phải mạo hiểm thử một lần.

Hắn biết rõ, bản thân thần mạch thập phần cường đại, có thể rất nhanh hấp thu chung quanh hỏa nguyên khí, hẳn còn không có tu luyện 《 Thần Mạch Quyết 》 lúc, có thể tại hừng hực Địa Hỏa trong tự do xuyên thẳng qua, cái này nhưng so với bình thường pháp khí mạnh hơn nhiều.

Hôm nay hắn 《 Thần Mạch Quyết 》 tu luyện tới Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ hai, riêng lấy thừa nhận hỏa nguyên khí đến xem, huyết mạch của hắn, thậm chí so với một kiện bình thường Pháp bảo muốn càng mạnh hơn nữa một ít.

Vì vậy, Mộc Dịch muốn đích thân thử một lần!

Mộc Dịch cũng không cần tránh Chu Tước cùng hỏa cầm cái này hai cái yêu loại, hắn tâm niệm vừa động, toàn thân thần huyết lập tức kích thích lên, nhanh chóng lưu động toàn thân, trải rộng mỗi tấc da thịt.

Đại lượng hỏa chân nguyên, liên thông qua hắc bên ngoài thân từng cái bộ lông lỗ thủng, mỗi một tắc da thịt, tiến vào trong máu ta của hắc, bị hắc thần huyết hấp thu, luyện hóa, hoặc là tạm thời chứa đựng đứng lên.

Một hồi ấm áp kích động tại Mộc Dịch quanh thân, nhiệt huyết sôi trào hắc, thập phần hưởng thụ hoàn cảnh như vậy, tuyệt không cảm thấy nóng bức.

Mộc Dịch chậm rãi hướng hỏa đầm tới gần, chung quanh hỏa nguyên khí càng ngày càng mạnh, huyết mạch của hắc đã không cách nào kịp thời hấp thu, đại lượng hỏa chân nguyên chồng chất tại thân thể của hắc mặt ngoài, giống như một tầng hơi mờ màu đỏ hỏa diễm.

Mộc Dịch trên thân chồng chất hỏa diễm càng ngày càng cường thịnh, màu sắc cũng thời gian dần trôi qua trở thành nhạt. Mà Mộc Dịch thần sắc cũng càng ngày càng thống khổ.

Vừa tới hỏa bờ đầm lên, Mộc Dịch cũng đã có chút không chịu nổi, còn không bằng Nguyên Hỏa Kiếm.

Cái này cũng chẳng có gì lạ, dù sao Nguyên Hỏa Kiếm là Pháp bảo, không phải người; Mộc Dịch là sống sờ sờ người, hắc thần huyết tuy rằng có thể thừa nhận hoàn cảnh nơi này, nhưng thân thể của hắc những bộ phận khác, vô luận là thân thể còn là lục phủ ngũ tạng, còn là đan điền, cũng đã có chút chống đỡ không nổi. Hiển nhiên hắc không có khả năng đạt tới hỏa trong đầm, đối đừng đề cập lướt qua hỏa đầm.

Mộc Dịch lập tức lui trở về, thần sắc của hắc cũng không có chán ngán thất vọng, ngược lại mang theo một tia nhất định phải có mỉm cười.

Hắc giống như hồ đã có biện pháp!

Nghỉ ngơi và hồi phục chỉ chốc lát về sau, Mộc Dịch lần nữa ném thủ, lúc này đây, hắc đột nhiên kích phát trong cơ thể đặc thù huyết khí, trong

lúc đó hai luồng liệt điểm từ sau lưng của hắn toát ra, hóa thành một đối trông rất sống động Hỏa Diễm Sí. Nhẹ nhàng vỗ.

Một màn này, khiến hỏa cầm lại càng hoảng sợ. Nó nhìn không được thấp giọng kêu to một cái, ý vị hết sức phức tạp.

Mộc Dịch toàn thân bọc lấy một tầng dày đặc ánh lửa, làm đủ chuẩn bị hắn, trong giây lát dùng sức vỗ hai cánh.

Ánh lửa lóe lên, Mộc Dịch vậy mà hư không tiêu thất tại chỗ cũ, sau một khắc, hỏa đầm đối diện Linh thảo bên cạnh đột nhiên ánh lửa lóe lên, Mộc Dịch thân hình tại trong ngọn lửa lóe lên mà hiện!

Lập tức, Mộc Dịch dùng cực nhanh động tác duỗi ra bọc lấy hừng hực liệt điểm hai tay. Dem cái kia chút ít chu quả một vừa hái xuống.

Thì còn tốt, những thứ này chu quả vô cùng dễ dàng hái, không có cho Mộc Dịch tạo thành bất luận cái gì kéo dài ngăn, cơ hồ là trong nháy mắt, mấy miếng chu quả đều ở Mộc Dịch trong tay.

Chính là chỗ này ngăn ngừa một lát bên trong, Mộc Dịch dưới chân đã trong lúc đó xông lên một tầng màu xanh da trời ngọn lửa, nhìn thấy cái này đáng sợ ngọn lửa. Hỏa cầm kinh sợ âm thanh kêu to, cực kỳ sợ hãi.

May mắn, Mộc Dịch hai cánh lần nữa quạt một cái, không chờ cái này màu xanh da trời ngọn lửa đem toàn thân bao phủ. Hắn lại lần nữa tại trong ngọn lửa lóe lên biến mất, sau đó lại xuất hiện ở Chu Tước phụ cận.

Lợi dụng Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, Mộc Dịch mưu lợi "Lướt qua" hỏa đầm, tháo xuống chu quả, toàn bộ quá trình làm liền một mạch, không có chút trì hoãn; dù là như thế, Mộc Dịch cũng là đỏ bừng cả khuôn mặt, ngực kinh hoàng, hiển nhiên là huyết mạch thúc giục đã đến cực hạn.

Chỉ sợ cũng chỉ có Mộc Dịch mới có thể hái những thứ này trái cây. Những thứ khác đan sĩ, Yêu thú, hoặc là không thể nắm giữ không gian thần thông, không cách nào đi thẳng tới Linh thảo bên cạnh; hoặc là không thể thừa nhận cái này cường đại hỏa lực, liền tại hỏa bờ đầm ngâm ngốc một lát lấy hái trái cây đều không thể làm được.

Mộc Dịch cảm thụ được cái này mấy viên trong suốt chu quả, quả nhiên có thể cảm nhận được ẩn chứa trong đó thần huyết khí tức.

"Là Hỏa thuộc tính thần huyết!" Mộc Dịch thầm nghĩ. Năm đó Vương Nhược Phong nuốt vào "Phong Huyết quả" là Phong thuộc tính thần huyết chi quả, cái này mấy viên chu quả, chính là ẩn chứa Hỏa thuộc tính thần huyết "Hỏa thần quả" !

Loại này Hỏa thần quả, đối với đã có được Hỏa thuộc tính thần huyết Mộc Dịch, lục cấp hỏa cầm cùng Chu Tước mà nói, đều là đại bổ chi vật!

Mộc Dịch thậm chí suy đoán, nói không chừng nơi này nguyên bản còn có vài khối Hỏa thần quả, nhưng là vì vị trí vị trí dễ dàng bị hái, đã bị cái này lục cấp hỏa cầm nuốt chửng. Lục cấp hỏa cầm Hỏa thuộc tính thần huyết, nói không chừng chính là như vậy có được.

Cụ thể cái này lục cấp hỏa cầm cùng Hỏa thần quả, Chu Tước giữa có quan hệ gì, Mộc Dịch không cách nào xác định, cũng không cần để ý tới, quan trọng là ..., những thứ này Hỏa thần quả có được không dễ, ngoại trừ cái này mấy viên bên ngoài, chỉ sợ cũng tìm không được nữa những thứ khác Hỏa thần quả rồi.

Lục cấp hỏa cầm cùng Chu Tước đều chờ mong nhìn xem Mộc Dịch, hiển nhiên, đều là đang đợi Mộc Dịch "Ban thưởng" .

"Ta có thể đạt được trận này cơ duyên, toàn bộ lại các người, đương nhiên không thể độc chiếm!" Mộc Dịch mỉm cười, đem trong tay Hỏa thần

quả phân biệt vứt cho lục cấp hỏa cầm cùng Chu Tước, bản thân chỉ để lại một viên.

Đương nhiên, hẩn lưu lại chính là lớn nhất viên kia, Mộc Dịch có thể cảm nhận được, cái kia nhỏ cái Hỏa thần quả, ẩn chứa Hỏa thuộc tính thần huyết mặc dù không tệ, nhưng còn chưa đủ để lấy cùng Mộc Dịch bản thân thần huyết đánh đồng, vì vậy chúng nó đối Mộc Dịch hiệu quả thập phần có hạn, không bằng tặng cho Chu Tước chúng nó.

Mà viên này lớn nhất Hỏa thần quả, ẩn chứa Hỏa thuộc tính thần huyết rồi lại cực kỳ kinh người, liên Mộc Dịch đều có chút nhìn không thấu! Viên này Hỏa thần quả, chỉ sợ cũng chỉ có Mộc Dịch mới có thể đem kia luyện hóa, dù sao hẩn thần huyết huyết mạch, so với lục cấp Yêu cầm cùng Chu Tước đều muốn cường đại hơn rất nhiều.

Chu Tước đạt được Hỏa thần quả về sau, vui sướng một cái nuốt vào, lục cấp Yêu cầm cũng là như thế, những thứ này yêu loại linh trí không cao lắm, đối mặt Hỏa thần quả mang cho chúng nó đấy, phát ra từ huyết mạch chỗ sâu dự hoặc, chúng nó chỉ có thể chiếu theo bản năng làm việc.

Bất quá, chúng nó đều không có chém giết Mộc Dịch lớn khối Hỏa thần quả, cái này chỉ sợ cũng là một loại bản năng, một loại hướng cường giả khuất phục bản năng.

Hai chim nuốt vào Hỏa thần quả về sau, lập tức riêng phần mình toàn thân toát ra từng tầng một liệt diễm, bị liệt diễm bao bọc hai chim, khí tức đều tại kịch biến.

Miệng núi lửa trên không, trong lúc đó phong vân biến sắc, thiên địa nguyên khí kịch liệt chấn động, hình thành một đoàn đen áp áp mây đen, che ở miệng núi lửa lên, mặc dù là núi lửa phun ra, cũng hướng không ra cái này mây đen bao phủ.

Sau một khắc, một đường cực thô màu vàng lôi điện trong lúc đó từ cuộn cuộn trong mây đen đánh xuống, thẳng vào miệng núi lửa bên trong; màu vàng lôi điện bỏ qua núi lửa phun trào, xuyên thấu tầng tầng nham thạch nóng chảy cùng chắc chắn vách đá, trực tiếp mà chuẩn xác hướng Chu Tước đánh tới.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, hắn theo bản năng sẽ phải xuất thủ tương trợ, nhưng vừa nghĩ lại lúc giữa, rồi lại thu tay lại mau né, lui sang một bên.

"Không thể tưởng được, vừa mới nuốt vào hai khóa Hỏa thần quả, rõ ràng khiến cái này tứ cấp Chu Tước bắt đầu luyện hóa yêu đan, trùng kích Kim Đan bình cảnh!" Mộc Dịch vừa sợ lại kỳ, chú ý trước mắt một màn này.

Chu Tước không tránh không né, cũng là bởi vì không thể nào né tránh, nó sinh sôi đã nhận lấy cái này một đường kim lôi.

Một tiếng thống khổ kêu to về sau, chịu đựng kim lôi Chu Tước, thân thể tại phát sinh rõ ràng biến hóa: Mấy cây thật nhỏ đỏ tươi lông vũ, từ Chu Tước phần đuôi dài ra, dần dần biến dài, nó ban đầu trường linh rồi lại tự nhiên tróc ra, rơi trên mặt đất. Cùng nhân loại bất đồng chính là, Yêu tộc tiến giai lúc, thường thường cũng nương theo lấy thân thể biến hóa.

Chỉ chốc lát sau, xưa cũ lông vũ toàn bộ tróc ra, mới lông vũ đã một lần nữa trường thành, vô luận là màu sắc còn là phát ra hào quang, mới lông vũ đều muốn rực rỡ tươi đẹp tươi đẹp hơn, toả ra khí tức, cũng cùng lúc trước khác nhau rất lớn.

Chu Tước bỗng nhiên há miệng một phun, vậy mà phun ra một đoàn tinh huyết, cái này đoàn huyết dịch ở giữa không trung ngưng súc thành cầu, cũng điên cuồng hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí.

Chu Tước không ngừng hướng huyết cầu phun ra tinh huyết, huyết cầu đặc ý dần dần mở rộng, cũng hấp thu càng ngày càng nhiều chân nguyên.

Miệng núi lửa trên cái kia đoàn mây đen, cũng hóa thành một từng sợi tràn ngập chân nguyên hắc khí, bị cuốn vào cái này huyết cầu bên trong.

Không bao lâu về sau, mây đen biến mất, huyết cầu rồi lại bành trướng đến hơn một trượng lớn nhỏ.

Sau đó, một tầng ánh lửa xuất hiện ở huyết cầu mặt ngoài, huyết cầu vây quanh Chu Tước chậm rãi xoay quanh, mỗi đi một vòng, ánh lửa càng lớn, huyết cầu thể tích rồi lại càng ngày càng nhỏ.

Trọn vẹn ba ngày ba đêm về sau, huyết cầu biến thành một cái tắc hơn lớn nhỏ hỏa châu, hỏa châu mặt ngoài hỏa diễm dần dần rơi xuống về sau, yêu đan liền thành.

Toàn bộ quá trình thập phần thuận lợi, tuy rằng cùng nhân loại luyện hóa Kim Đan quá trình không quá giống nhau, nhưng là có chỗ giống nhau.

Hai khóa không lớn Hỏa thần quả, vậy mà khiến Chu Tước một lần hành động luyện hóa yêu đan, tiến giai thành ngũ cấp Yêu cầm, đủ thấy kia thần hiệu!

Mà lục cấp hỏa cầm bên này, khí tức của nó cũng cường thịnh rất nhiều, hôm nay đã là lục cấp đỉnh phong trạng thái, nhưng còn không có một lần hành động trùng kích đến thất cấp Yêu cầm cảnh giới.

Xem ra, Hỏa thần quả đối lục cấp Yêu cầm tác dụng tương đối sẽ phải nhỏ một chút, đồng dạng bảo vật, đối với tu vi tương đối cao tồn tại, hiệu quả hơi kém, điều này cũng thập phần bình thường.

Bất quá Mộc Dịch cảm thấy, Hỏa thần quả tác dụng ngoại trừ duy nhất một lần bổ sung đại lượng hỏa chân nguyên bên ngoài, càng lớn hiệu quả là cải thiện thần huyết chất lượng, thần huyết phẩm chất lên rồi, tốc độ tu luyện tự nhiên nhanh hơn, càng hữu hiệu! Đợi một thời gian, cái này chỉ hỏa cầm hơn phân nửa có thể tu luyện tới thất cấp, thậm chí cao hơn!

Chứng kiến hai cái hỏa cầm đều đang phục dụng Hỏa thần quả sau có như thế biến hóa kinh người, Mộc Dịch không khỏi cũng có chút động tâm đứng lên.

Trong tay hắt lớn khối Hỏa thần quả, thế nhưng là phẩm chất tốt nhất một viên, hiệu quả khẳng định còn xa tại cái khác Hỏa thần quả phía trên.

Mộc Dịch muốn tại đây yêu hải trong lưu lạc, tu vi đương nhiên là càng cao càng tốt, thần thông đương nhiên là càng mạnh càng hay, chỉ có thực lực tu vi lên rồi, mới có thể may mắn còn sống sót xuống.

"Có muốn hay không liền ở chỗ này luyện hóa Hỏa thần quả ?" Mộc Dịch thăm nghĩ.

Đối Mộc Dịch mà nói, hoàn cảnh nơi này, thập phần ưu dị, hoàn toàn chính xác rất thích hợp tu luyện.

Bất quá, nơi này có hai cái Yêu cầm, vạn nhất tại chính mình lúc tu luyện, cái này Yêu cầm không biết tốt xấu quấy rầy, mặc dù là vô tâm chi qua, cũng có thể có thể đối Mộc Dịch tạo thành thật lớn quấy nhiễu.

Suy đi nghĩ lại, Mộc Dịch quyết định chuyển ra mấy bộ trận pháp, tiêu phí một ít thời gian bố trí, đem Chu Tước cùng hỏa cầm ngăn cản tại bên ngoài.

Như vậy, cái này hai cái hỏa cầm nếu như không phải cố ý nên vì khó Mộc Dịch, nhìn thấy có pháp trận cách nhau, cũng sẽ không tùy tiện công kích phá hư pháp trận, đi làm nhiều trong trận Mộc Dịch.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 292: Luyện Bảo

Mộc Dịch bố trí xuống trận pháp về sau, hai cái hỏa cầm tựa hồ đã minh bạch Mộc Dịch ý tứ, nhao nhao quay về tránh ra, như vậy Mộc Dịch trong lòng càng là buông lỏng.

Tiếp theo, hắn liền tĩnh tâm tập trung tư tưởng suy nghĩ, nghỉ ngơi và hồi phục hơn phân nửa ngày.

Cảm giác tâm cảnh của mình, thần huyết, pháp lực, đều tiến nhập trạng thái về sau, Mộc Dịch lấy ra viên kia Hỏa thần quả, cắn xuống một cái.

Thoạt nhìn tươi mới nhiều chất lỏng Hỏa thần quả ở bên trong, rồi lại chảy ra nóng bỏng vô cùng nước trái cây, giống như nóng hổi dung nham.

Trên thực tế, dung nham cũng xa không có trái cây kia nhựa ẩn chứa hỏa lực cường thịnh; viên này Hỏa thần quả, tuyệt không giống như "Phong Huyết quả" như vậy sẽ bị người bình thường lâm phục; đừng nói là người bình thường, chính là bình thường đan sĩ, cho dù là tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp đan sĩ, cũng khó khăn lấy tiếp nhận được như vậy hỏa lực.

Cũng may Mộc Dịch đã kích phát toàn thân huyết mạch, lúc này thân thể của hắn, giống như một cái bếp lò, từ trong ra ngoài đều là hừng hực hỏa diễm, cũng là có thể tiếp nhận được Hỏa thần quả nước trái cây, cũng đem ẩn chứa chân nguyên, hút vào trong máu.

Chỉ chốc lát sau, nghiêm chỉnh cái Hỏa thần quả bị Mộc Dịch toàn bộ ăn vào, liền "Hột" đều không có buông tha.

Trên thực tế, cái kia "Hột", mới thật sự là bảo vật, đó là một đoàn áp súc biến dị Hỏa thuộc tính thần huyết, "Hột" vừa vào Mộc Dịch trong miệng, liền trực tiếp hòa tan, cũng thông qua Thiệt mạch tiến nhập Mộc Dịch trong máu, cùng Mộc Dịch huyết dịch bắt đầu dung hợp được.

Đối Mộc Dịch mà nói, lần này dung hợp, là một cái đã thống khổ, lại hưng phấn quá trình, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được, huyết mạch của mình tại dần dần thăng hoa, thần mạch tu vi cũng tùy theo tại không ngừng đề thăng.

Ngắn ngủn hai tháng, Mộc Dịch tại sơ bộ luyện hóa viên này Hỏa thần quả sau. Huyết mạch tu vi đã đạt tới Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ ba đỉnh phong, trọn vẹn tiến triển một cái nhỏ cấp độ, đây đã là bất khả tư nghị tốc độ tu luyện!

Phải biết rằng, Mộc Dịch lúc trước hao tổn gần hai mươi năm, mới từ Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ nhất tu luyện đến tầng thứ hai!

Không chỉ là thần mạch tại tu luyện nhỏ cấp độ trên có tiến bộ, Mộc Dịch cũng rõ ràng cảm giác được, bản thân thần huyết lại dày đặc rất nhiều, hôm nay hẳn dùng thần huyết cảm ứng thiên địa hỏa chân nguyên lúc, càng thêm nhạy cảm, vô luận lúc hấp thu hỏa chân nguyên, còn là luyện hóa hỏa chân nguyên. Hiệu suất cũng càng cao.

Đối với bình thường Tu tiên giả mà nói, đối ở thiên địa chân nguyên cảm ứng có hay không linh mẫn, hấp thu luyện hóa hiệu suất cao thấp, liền có nghĩa là tư chất của bọn hắn thiên phú như thế nào; vì vậy bây giờ Mộc Dịch, tại thần mạch tu luyện —— mặc dù tu thần lên, tư chất càng ngày càng cao.

Hẳn nguyên bản liền huyết mạch không tầm thường, lúc này lại càng tiến một bước, cực kỳ khó được!

So ra mà nói, Mộc Dịch tu tiên tư chất cũng rất bình thường rồi, nếu không phải hắn có thể đem huyết mạch chân nguyên thông qua kỳ kinh bát mạch đi vào trong đan điền. Mượn này dùng huyết mạch tương trợ đan điền tu hành, chỉ sợ con đường tu tiên của hắn còn muốn càng thêm gian nan.

Mộc Dịch mới sơ bộ luyện hóa Hỏa thần quả. Hiệu quả đã rất không tồi, đợi một thời gian, theo hắn thần mạch tư chất tăng lên, còn có thể mang đến đủ loại chỗ tốt, tóm lại, lửa này thần quả khiến Mộc Dịch được ích lợi không nhỏ!

Mộc Dịch tự mình kiểm tra một phen về sau, tâm tình thật tốt, nhận không được liền phải thử một chút hôm nay thần mạch tạo nghệ.

Hắn đột nhiên kích phát huyết mạch chân nguyên, sau lưng hỏa diễm hai cánh một bốc lên. Toàn thân đều phát ra nhàn nhạt ánh lửa, từ xa nhìn lại, cùng Chu Tước các loại hỏa cầm cũng là mười phần giống nhau.

Trong lòng có loại này kỳ quái ý tưởng về sau, Mộc Dịch bỗng nhiên cảm giác được một cỗ cực kỳ đặc thù khí tức tại trong máu sinh ra, trong chốc lát, thân thể của hắn rõ ràng đã xảy ra kịch liệt biến hóa, hai tay của hắn. Cùng Hỏa Diễm Sí hòa làm một thể, cuối cùng thật sự biến thành một đôi quăn lên hỏa diễm cánh, mà không phải cánh hình thái hỏa diễm. Hai chân của hắn biến thành hai chân, trên da thịt còn rất dài ra từng đám cây hoa mỹ hỏa diễm lông vũ. Hắn ngũ quan, phần cổ. Cũng đều tại kịch biến.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Mộc Dịch vậy mà thật sự biến thành một cái hỏa cầm, một cái cùng cái kia lục cấp hỏa cầm thập phần tương tự chính là hỏa cầm.

Mộc Dịch kinh hãi, trong lòng của hắn mát lạnh, trong máu vẻ này đặc thù khí tức lập tức giảm đi, Mộc Dịch thân thể lần nữa kịch biến, trong chốc lát, hắn lại biến thành nguyên bản Nhân loại hình thái.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mộc Dịch kinh nghi bất định, chính hắn đều cảm giác được, sau khi biến thân trên người có một cỗ rõ ràng Yêu khí!

"A, Hóa Yêu Thảo!" Mộc Dịch chợt nhớ tới một sự kiện.

Năm đó ở Huyền Hà Tông lần thứ nhất hội hữu lôi đài trong trận chung kết, Mộc Dịch đối thủ Lục Mặc, đã từng tế ra qua một chiêu đặc thù thần thông, hắn ăn vào một viên Hóa Yêu Thảo, trong nháy mắt biến thành một cái nửa người nửa yêu hình thái, cũng đã có được không tầm thường thần thông.

Hóa Yêu Thảo, vốn là một loại sinh trưởng ở đẳng cấp cao Yêu thú động phủ bên cạnh bình thường Linh thảo, quanh năm tháng dài hấp thu Yêu khí về sau, liền đã trở thành Hóa Yêu Thảo. Nhân loại ăn vào Hóa Yêu Thảo, trong thời gian ngắn có thể biến thành Yêu thú hình thái, có đôi khi còn có thể kế thừa Yêu thú bộ phận thần thông.

Mộc Dịch ăn vào Hỏa thần quả, tuy rằng không phải là cái gì Hóa Yêu Thảo, nhưng chỉ sợ cùng cái kia lục cấp Yêu cầm chung đựng thời gian không ngắn, cũng lây dính Yêu cầm Yêu khí, hơn nữa bởi vì thuộc tính tương hợp, không bài xích lẫn nhau, tích lũy tháng ngày xuống, liền có không ít Yêu khí rót vào trong đó.

Lúc Hỏa thần quả bị Mộc Dịch ăn vào cũng luyện hóa về sau, cái kia chút ít Yêu khí liền xông vào Mộc Dịch huyết mạch bên trong, chỉ cần Mộc Dịch kích phát Yêu khí, liền có thể giống như phục dụng Hóa Yêu Thảo giống nhau, biến thành lục cấp hỏa cầm hình thái.

Mộc Dịch lắc đầu cười khở, nếu như chuyện này bị loài người đan sĩ phát hiện, chỉ sợ muốn nói trên người hắn Yêu khí đậm đặc, đối hoài nghi hắn là yêu loại!

Mộc Dịch vẫn cho rằng, bản thân sở dĩ sẽ bị hoài nghi thị yêu loại, sở dĩ bị Biện Yêu Cổ cùng Tru Yêu Trảm Ma Trận phân biệt là mê hoặc loại, hơn

phân nửa là bởi vì chính mình luyện hóa qua phẩm chất cực cao yêu huyết — cái kia bình đã tích huyết hóa thần đặc thù yêu huyết.

Hôm nay, trong cơ thể hắc Yêu khí càng đậm úc, đối sống động, thậm chí còn có thể cho hắc biến thành Yêu cầm hình thái, cái này nếu như bị yêu hải Nhân tộc Tu tiên giả phát hiện, chỉ sợ hắc vĩnh viễn cũng tẩy thoát khỏi không rõ thân phận của mình rồi!

"Cũng được, dù sao tại trong mắt những người kia, ta đã là yêu rồi, cũng không cần lo lắng sẽ bị hiểu lầm càng sâu!" Mộc Dịch cười khổ một tiếng, cảm thấy thoải mái, không hề suy nghĩ nhiều.

"Nên đi xem cái kia Vạn niên viêm ngọc luyện chế như thế nào!" Mộc Dịch thu hồi công pháp, đi tới hỏa đàm cách đó không xa.

Hắc đã phát hiện, lửa này trong đàm vô danh dịch thể hỏa, lại là có nhất định được Linh tính, nó bình thường đều muốn hỏa lực nội liễm, một khi khác thường vật tới gần, liền có cường đại thiên Lam Sắc Hỏa Diễm toát ra, đủ để đốt hủy hết thảy.

Đã liền Vạn niên viêm ngọc, cũng ngăn cản không nổi!

Thừa nhận những thứ này vô danh dịch thể hỏa đấy, cũng là Vạn niên viêm ngọc, nhưng dịch thể hỏa rồi lại hỏa lực nội liễm, không có đem viêm ngọc hòa tan; bất quá, nếu như Mộc Dịch đem một khối Vạn niên viêm ngọc ném hỏa đàm, rồi lại sẽ khiến thiên Lam Sắc Hỏa Diễm tổn thương, rất nhanh đem Vạn niên viêm ngọc thiêu hủy.

Cái này vô danh dịch thể hỏa như thế bá đạo, đối với tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp Mộc Dịch mà nói, không có khả năng không động tâm.

Nếu như hắc có thể luyện hóa một chút vô danh dịch thể hỏa, nắm giữ cái kia màu xanh da trời hỏa diễm thần thông, chẳng phải là liền đối tay Pháp bảo cũng có thể hòa tan, bởi như vậy, hắc liền chưa có địch thủ!

Đáng tiếc, vô luận Mộc Dịch như thế nào ném thử, đều không thể đem luyện hóa, hoặc là yêu cầu rất cao, hoặc là chính là có khác đặc thù pháp môn tu luyện.

Mặc dù là Mộc Dịch luyện hóa Hỏa thần quả, huyết mạch sâu sắc sau khi tăng lên, lần nữa ném thử, cũng vẫn đang không cách nào làm được; hẳn chỉ có thể hấp thu tinh túy hỏa chân nguyên vì tu luyện của mình gốc rễ, nhưng không cách nào bởi vậy khống chế cái kia sau cùng tinh túy đấy, không có gì không đốt hỏa diễm thần thông.

Tuy rằng không cách nào luyện hóa cái này vô danh dịch thể hỏa, bất quá Mộc Dịch ngược lại là có thể lợi dụng nơi đây cường đại hỏa lực, vì hẳn luyện bảo.

Hắn Nguyên Hỏa Kiếm đã hủy diệt, trong tay lại có Vạn niên viêm ngọc nơi tay, hơn nữa cũng có không ít những thứ khác phụ trợ tài liệu, hoàn toàn có thể luyện chế một kiện thuộc về mình Hỏa thuộc tính bốn mạng Pháp bảo.

Mà lửa này đầm phụ cận, chính là tuyệt hảo luyện bảo chi địa. Nơi đây cường đại hỏa chân nguyên vì luyện chế Pháp bảo cung cấp sung túc cội nguồn năng lượng, nơi đây cực độ nhiệt độ cao cùng đáng sợ hỏa diễm, cũng có thể càng hữu hiệu bỏ tài liệu cùng Pháp bảo lần đầu phơi trong tạp chất, khiến luyện ra Pháp bảo, tính chất đối tinh khiết, phẩm chất cao hơn.

Mộc Dịch cũng không nguyện bỏ qua cơ hội như vậy, hiện tại không luyện bảo, ngày sau dùng chính hắn đan hỏa chậm rãi tế luyện, chỉ sợ không có ba năm năm năm, thì không cách nào luyện chế ra một kiện cao phẩm chất Pháp bảo, mà bây giờ, có hỏa đầm vô danh dịch thể hỏa tương trợ, không cần bao lâu là được hoàn thành!

Lại qua, Mộc Dịch đã đi ra chỗ này yêu huyết, Chu Tước cùng cái kia lục cấp Yêu cầm, còn đem Mộc Dịch "Đưa ra" miệng núi lửa, cũng đối với

Mộc Dịch đi xa ánh lửa, không được kêu to, rất có lưu luyện không rời chi ý.

Cái này hai cái Yêu cầm xuất hiện, tự nhiên cũng đem ở trên đảo ngàn vạn Yêu cầm kích thích, Mộc Dịch chính là tại đây loại vạn chim trời lên bao la hùng vĩ bối cảnh xuống, đã đi ra cái này ngọn núi lửa đảo, tiếp tục ở đây yêu hải trong lưu lạc.

Trải qua chuyện này, khiến Mộc Dịch đối với yêu loại cách nhìn, chút bất tri bất giác đã có một tia biến hóa vi diệu. Hắn cảm thấy, yêu loại tựa hồ cũng là có cảm tình tồn tại, cho dù linh trí rất thấp, cho dù tuyệt đại đa số dưới tình huống cũng chỉ là dựa vào bản năng làm việc, nhưng ở đôi khi, biểu hiện ra ngoài tình cảm, vậy mà thập phần chân thành tha thiết, không kém Nhân loại.

Mộc Dịch tại Hàn Nha Đảo lớn lên, yêu loại là ngư dân các loại phạm nhân địch nhân đáng sợ nhất, vì vậy Mộc Dịch vẫn đối với yêu loại không có bất kỳ hảo cảm, tại dưới tay hắn chết thảm yêu loại số lượng cũng hết sức kinh người!

Lúc này đây, vì sử dụng yêu hải Nhân tộc khó khăn cục diện cầu được một đường chuyển cơ, hắn lại lần nữa bước lên giết yêu hành trình, hơn nữa là tỏa ra lớn đại phong hiểm, xâm nhập yêu hải ở chỗ sâu trong giết yêu!

Hắn không biết, bản thân sẽ gặp gặp kết quả như thế nào. Có lẽ còn chưa chờ hắn đem sự tình báo lớn, hắn cũng đã táng thân yêu hải; có lẽ Yêu tộc phát hiện từng đám đẳng cấp cao Yêu thú bị giết về sau, cũng không có dựa theo Mộc Dịch dự đoán như vậy, đi câu thông Nhân tộc Anh lão các loại đẳng cấp cao tồn tại; có lẽ coi như là cuối cùng thật sự có Nhân tộc Anh lão bị cuốn vào trong đó, lại nghe bằng Yêu tộc xử trí yêu hải loại Nhân tộc, đối sinh tử của bọn hắn chẳng quan tâm!

Đã liền Mộc Dịch mình cũng cảm thấy, cơ hội thành công không là rất lớn, thậm chí lớn hơn với mình vẫn lạc cơ hội! Nhưng mà, đây cũng là hãn chỉ vện vện có phương pháp xử lý, mặc dù là hạ hạ kế sách, cũng chỉ có thể đi làm!

Tuy rằng đều là giết yêu, Mộc Dịch lúc này đây tâm tính đã có biến hóa vi diệu; trước kia bị hãn giết yêu là vì thu lấy tài liệu, hoặc là vện vện gia tăng một ít thực chiến kỹ xảo kinh nghiệm, hầu như gặp yêu phải giết; hiện tại, hãn chỉ giết đẳng cấp cao yêu loại, lục cấp, thậm chí thất cấp yêu loại!

Vì vậy, theo Mộc Dịch đến, cái hải vực này đẳng cấp cao hải yêu, đột nhiên như tận thế hàng lâm!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 293: Ngư Nhân Tộc

Yêu hải một chỗ, một đội người thân đuôi cá hải yêu, thừa lúc một mảnh mây mưa, tại trên mặt biển không phi hành. om

Những thứ này ngư nhân, từng cái một thân thể khoẻ mạnh, đều có hơn một trượng cao, chúng nó cầm trong tay một thanh chuôi cực lớn dao nĩa câu kích, đem một cái hơn một trượng lớn nhỏ màu vàng rường hòm bảo vệ ở trong đó.

Những thứ này hải yêu, thỉnh thoảng dùng một loại kỳ quái Yêu tộc ngôn ngữ trao đổi, phần lớn là một bộ khăn trương nghiêm túc thần tình, có mấy cái hải yêu còn lộ ra sợ hãi chi sắc.

Đột nhiên, có một cái ngư nhân chỉ vào phía trước cách đó không xa một tòa đá san hô lớn tiếng nói vài câu, trong thanh âm tràn đầy sợ hãi.

Những thứ khác ngư nhân thuận theo thanh âm nhìn lại, chứng kiến này tòa không lớn đá san hô lên, vậy mà năm một cái hơn mười trượng lớn nhỏ Cự Tích Thú, cái này chỉ Cự Tích Thú vẫn không nhúc nhích, trên bụng còn đã phá vỡ một cái động lớn, bên ngoài thân da thịt cũng là một mảnh cháy đen, hiển nhiên đã chết đi.

Thi thể còn không có hư thối, nói rõ cái này Cự Tích Thú chết chưa bao lâu.

Nhiều người ngư nhân ngừng tại trong giữa không trung, lúc chúng nó xác nhận Cự Tích Thú không có có sinh mệnh khí tức về sau, liền nhích tới gần một ít.

Một cái ngư nhân bô bô nói một thông, sắc mặt thập phần sợ hãi. Từ nơi này Cự Tích Thú hình thái đến phỏng đoán, nó là một cái yêu vương cấp bậc lục cấp Yêu thú, rõ ràng thảm chết ở chỗ này!

Một cái khác ngư nhân cũng nói vài câu, không biết nó nói gì đó, nó sau khi nói xong, nhiều người ngư nhân càng thêm sợ hãi, nhao nhao hít sâu một hơi, lập tức một hồi ồn ào.

Nhiều người ngư nhân vây quanh Cự Tích Thú thi thể dò xét một vòng, chính phải ly khai lúc, đột nhiên ánh lửa lóe lên, một cái thật lớn hơi mờ đỏ thẫm Ngọc Hoàn từ trên trời giáng xuống, đem những thứ này ngư nhân đều khung ở.

Một cổ hừng hực liệt diễm. Lập tức từ Ngọc Hoàn trên toát ra, trong chốc lát hình thành một cái biển lửa, đem một đám ngư nhân nhao nhao bao bọc ở bên trong.

Sau đó, đá san hô trên một khối đá ngầm ánh lửa lóe lên, hóa thành một đạo bóng người, đúng là Mộc Dịch, hẳn chính có chút kinh ngạc nhìn dưới thân cái này một đám ngư nhân.

Ngay tại trước đây không lâu, Mộc Dịch ở chỗ này gặp một cái Cự Tích Thú, quyết đoán ra tay đem giết chết, vừa muốn lấy Yêu thú tài liệu thời gian. Cảm ứng được một cổ số lượng không nhỏ Yêu khí từ đằng xa mà đến, liền mượn dùng huyền hỏa linh biến ảo thần thông, mai phục hơn thế.

Cái kia vây khốn nhiều người ngư nhân Ngọc Hoàn, đúng là dùng Vạn niên viêm ngọc luyện chế bảo vật, cũng là Mộc Dịch hôm nay bốn mạng Pháp bảo, bởi vì Mộc Dịch đạt được vật ấy cùng Chu Tước có rất lớn quan hệ, vì kỷ niệm cái này chỉ từng cùng hắn ở chung nhiều năm Linh cầm, hẳn liền đem món pháp bảo này mệnh danh là "Chu Tước Hoàn" .

Chu Tước Hoàn có thể công có thể thủ, ẩn chứa Hỏa thuộc tính uy lực cực kỳ kinh người. Những thứ này ngư nhân nhiều nhất đều chỉ có tam cấp,

tứ cấp tu vi, mặc dù liên thủ. Cũng không cách nào chạy ra.

Nguyên bản Mộc Dịch cũng không tính khó xử những thứ này "Cấp thấp hải yêu", bất quá, hẳn nhìn thấy cái ngư nhân này dĩ nhiên là nửa người trên là người, nửa người dưới là cá, có chút kỳ lạ, hơn nữa còn có thể nói chuyện, cầm trong tay pháp khí, trong lòng lấy làm kỳ, nhin không được liền ra tay, khốn trụ chúng nó.

"Tiền bối tha mạng!" Mộc Dịch sau khi xuất hiện, một cái ngư nhân la lớn. Hẳn dùng nói, lại là yêu hải Nhân tộc sử dụng thông dùng ngôn ngữ.

Mộc Dịch lại là sững sờ, hỏi: "Các người cuối cùng là người hay là yêu?"

"Thưa tiền bối, " ngư nhân Nhân tộc ngôn ngữ hiển nhiên có chút không thạo, hẳn từng chữ một đáp: "Chúng ta là biển sâu Ngư Nhân tộc, nửa người nửa yêu, bất quá ta các loại tổ tiên không hòa tan vào Nhân tộc. Vì vậy vẫn luôn tại Yêu tộc sinh tồn, coi như là Yêu tộc một bộ phận."

"Ngư Nhân tộc?" Mộc Dịch có phần cảm thấy hứng thú, "Nói nghe một chút, các người trời sinh chính là chỗ này bức dung mạo sao?"

"Không phải." Ngư nhân đáp: "Bốn tộc thành viên còn nhỏ lúc cùng bình thường ngư yêu thập phần tương tự, nhưng theo tu vi tăng lên, sẽ càng ngày càng hiện ra là nhân hình, chỉ cần đến Yêu Tướng trở lên tu vi, có thể cầm giữ có hình người nửa người trên, vây cá cũng biến thành hai tay. Nếu như tiếp tục tu luyện, đạt tới yêu vương cảnh giới, đuôi cá cũng sẽ biến thành Nhân tộc hai chân, bất quá da thịt mặt ngoài lân phiến còn đang; nghe nói đạt tới yêu tổ cảnh giới, lân phiến đều không còn tồn tại, cùng nhân tộc độc nhất vô nhị!"

"Yêu tổ? Lời người nói cảnh giới, đều đối ứng Nhân tộc tu vi gì?" Mộc Dịch hỏi.

Ngư nhân một mực cung kính đáp: "Cấp một yêu loại xưng vì Yêu Bình; Yêu Tướng tương đương với Trúc Cơ tu sĩ, cũng là nhân tộc trong miệng hai đến tứ cấp Yêu tộc, tại Yêu tộc ở bên trong, chúng ta xưng là sơ cấp Yêu Tướng, trung cấp Yêu Tướng cùng cao cấp Yêu Tướng; yêu vương tương đương với đan sĩ, cũng chia sơ cấp yêu vương, trung cấp yêu vương cùng cao cấp yêu vương; về phần yêu tổ, có lẽ tương đối cùng nhân tộc Anh lão rồi, cảnh giới này rất cao, cụ thể cấp độ vẫn bối cũng không rõ ràng lắm."

"Yêu tổ dĩ nhiên là Anh lão cấp bậc!" Mộc Dịch sắc mặt biến hóa, hỏi hắn: "Yêu hải ở bên trong, còn có yêu tổ tồn tại ?"

"Đương nhiên là có!" Một gã khác ngư nhân nhìn thấy Mộc Dịch lộ ra thần sắc kinh ngạc, cho rằng Mộc Dịch cũng là sợ yêu tổ, liền gấp gáp nói: "Thực không dám giấu giếm, chúng ta Ngư Nhân tộc bởi vì rất sớm liền có thể mở miệng nói chuyện, mở ra linh trí, vì vậy tại Yêu tộc trong có phần được hoan nghênh, rất nhiều Yêu tộc đại nhân vật đều ưa thích chiêu mộ một đồng ngư nhân hành động thị vệ, tôi tớ. Mà ta một nhóm ngư nhân, đúng là kinh sợ Hải Diêu yêu tộc Dư Diêu yêu tổ đại nhân con dân!"

"Hừ!" Mộc Dịch cười lạnh nói: "Người cho rằng chuyển ra yêu tổ tên tuổi, bốn tọa cũng không dám đối với người các loại hạ thủ sao! Thành thật trả lời bốn tọa vấn đề, còn có một đường sinh cơ, nếu không, các người kết quả là giống như cái này chỉ Cự Tích Thú yêu vương giống nhau!"

"Là tiền bối giết cái này chỉ yêu vương ? Chẳng lẽ tiền bối chính là mấy năm gần đây khiến cái hải vực này cực không yên ổn sát thủ Hỏa Ma ?" Nhiều người ngư nhân kinh hãi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, mấy năm qua này, hắn tại cái hải vực này giết chết hơn mười chỉ ngũ lục cấp hải yêu, có khi không khỏi để lại một ít hỏa diễm dấu vết, "Hỏa Ma" cái này danh hào, cũng vì vậy mà đến.

Bất quá, hấn cử động lần này nhưng không có tại Yêu tộc trong khiến cho bao nhiêu chấn động, điều này làm cho Mộc Dịch thập phần khó hiểu.

Có một gã ngư nhân nhất thời mồ hôi đầm đìa, hấn gấp gáp nói: "Tiền bối tha mạng, vãn bối không dám khi dễ, vừa rồi vãn bối người này đồng bạn là ăn nói bậy bạ, kỳ thật chúng ta chủ tử là một vị Đại yêu vương, không phải là cái gì yêu tố!"

Mộc Dịch lạnh lùng nói ra: "Thì ra là thế!"

Hấn tâm niệm vừa động, Chu Tước Hoàn trên trong lúc đó kích xạ ra một đường hỏa trụ, đem lúc trước nói dối cái kia ngư nhân cuốn vào trong đó, cái kia ngư nhân hộ thể ánh sáng màu lam lập tức như bọt biển giống như nghiền nát, nường theo lấy một cỗ mùi xú khí khí truyền ra, cái này con cá người phát ra thống khổ tiếng gọi âm ỉ, mắt thấy sẽ bị tươi sống chết cháy!

Còn lại ngư nhân sắc mặt đại biến, đều là sợ hãi cực kỳ, nhưng sợ hãi Mộc Dịch thần uy, cũng không dám tiến lên cứu giúp.

Bất quá Mộc Dịch rồi lại vào lúc này thu tay lại, hỏa diễm vừa thu lại, tên kia ngư nhân coi như là nhạt về một cái mạng.

"Còn dám nói ngoa khi dễ, bốn tọa liền lấy người này tính mạng!" Mộc Dịch nghiêm nghị quát.

Nhiều người ngư nhân liên tục gọi là, Mộc Dịch không có xuống đau nhức tay diệt giết đồng bạn của bọn nó, khiến chúng nó cũng là trong lòng buông lỏng, dường như thấy được một đường hy vọng.

Mộc Dịch nói ra: "Bốn tọa không quản chủ tử của các người là ai, bốn tọa hỏi các người, trong tay các người pháp khí, trên thân khôi giáp, từ đâu mà đến ? Cái rương này trong vận chuyển đây, lại là vật gì ? Trước hết nhất nói với bốn tọa đáp án đây, có thể miễn đi một chết!"

Nhiều người ngư nhân nghe vậy, lập tức phía sau tiếp trước nô nức tập nập trả lời, vài tên đối với Nhân tộc ngôn ngữ không lắm quen thuộc ngư nhân, tức thì lắp bắp, thập phần lo lắng!

"Tốt rồi, người nói trước đi!" Mộc Dịch khoát tay chặn lại ngăn lại cái này hỗn loạn cục diện, sau đó hướng một tên trong đó Nhân tộc ngôn ngữ nói tương đối lưu loát ngư nhân nói ra.

Người này ngư nhân đại hỉ, hần nói ra: "Chúng ta khôì giáp pháp khí, đều là biến trong nội cung luyện khí đại sư chế tạo; cái này chỉ rường hòm là một kiện không gian bảo vật, tương đương với một cái dung lượng cực lớn Càn Khôn đại, bên trong đều là các loại pháp khí khôì giáp, vì Yêu Binh Yêu Tướng chuẩn bị."

"Yêu Binh Yêu Tướng ?" Mộc Dịch nhướng mày mà hỏi: "Các người chuẩn bị nhiều như vậy pháp khí khôì giáp làm cái gì ?"

Cái này con cá người do dự một chút, Mộc Dịch cười nói: "Người không nói, đồng bạn của người luôn có người nguyện ý nói."

Cái ngư nhân này lập tức không do dự nữa, nó nói ra: "Đại yêu vương chuẩn bị suất lĩnh mười vạn yêu Binh Yêu Tướng, tiến đến đánh xâm lấn yêu hải Nhân tộc, những thứ này đều là cố ý vì chuyện này chuẩn bị một ít dụng cụ, chỉ thật là nhỏ một bộ phận! Nếu như tiền bối cần, cứ việc cầm đi đi!"

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng rung mình, hần vội vàng truy vấn: "Nhân tộc đã đánh vào yêu hải đến sao ?"

Ngư nhân đáp: "Đúng vậy, tại một tháng trước, Nhân tộc đã có không ít tu sĩ tu đồ đánh vào yêu hải, chiếm cứ một ít hòn đảo, vẫn còn khởi công xây dựng các loại kiến trúc, khai thác diên cuồng ẩn núp, xem bộ dáng là muốn trường kỳ chiếm cứ. Đại yêu vương phân phó chúng ta cố ý tránh khiến, không muốn cùng nhân tộc xung đột, đám nhân tộc xâm nhập yêu

hải về sau, tái suất lĩnh yêu Binh Yêu Tướng, đem những này nhân tộc triệt để tiêu diệt sạch sẽ!"

"Không ổn!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng không ổn, Vương Nhược Phong động tác lại có thể như thế cực nhanh, như thế chi bức thiết!

Yêu tộc phản ứng, chính như Vương Nhược Phong đoán trước, nhân, yêu hai tộc giữa, thế tất đem có một trận đại chiến, Nhân tộc sinh tử thắng bại, Vương Nhược Phong căn bản không thêm để ý, hắn chỉ là muốn tạo ra càng nhiều nữa giết chóc, càng nhiều nữa đổ máu chưa, lấy thuận tiện hắn luyện chế Vạn Huyết Đan.

Mộc Dịch hỏi: "Các người Đại yêu vương vì sao phải làm như vậy, lấy Yêu tộc thực lực, có lẽ có thể dễ dàng đối phó Nhân tộc, vì sao phải cố ý yếu thế, đem nhân tộc dẫn vào yêu hải ở chỗ sâu trong?"

Ngư nhân nói ra: "Đại yêu vương sớm muốn yêu hải trong Nhân tộc một mẻ hết gợn, nhưng trở ngại nhân yêu hai tộc thượng cổ ước định, cũng không tốt công nhiên tiêu diệt Nhân tộc; vì vậy hắn muốn cố ý làm cho người tộc tiến vào yêu hải ở chỗ sâu trong, bởi như vậy, hắn liền có lấy cơ suất lĩnh yêu Binh Yêu Tướng triển khai phản kích, triệt để diệt trừ yêu hải Nhân tộc."

Ngư nhân nói ra lời nói này lúc, có chút sợ hãi nhìn xem Mộc Dịch, sợ hắn bởi vậy tức giận.

Mộc Dịch nhưng vẫn thần sắc ngưng trọng, sự tình so với hắn tưởng tượng càng hồngбет, Yêu tộc trong lại có như vậy một vị nhân vật, muốn mượn cơ hội này triệt để diệt trừ yêu hải Nhân tộc, đây chính là hắn chuyện lo lắng nhất tình.

Mấy năm này bên trong, Mộc Dịch ẩn núp yêu hải ở chỗ sâu trong, sớm đã phát hiện Yêu tộc so với hắn tưởng tượng càng cường đại hơn, chúng nó không chỉ có ít ỏi số lượng kinh người tất cả giai yêu loại, thậm chí cũng có

pháp khí, Pháp bảo các loại tồn tại, đủ để nói rõ, có bộ phận Yêu thú đã mở ra linh trí, cái này tại đại chiến ở bên trong, đối với Nhân tộc mà nói, là cực kỳ chí mạng nhân tố!

"Các người Đại yêu vương, tên gọi là gì ? Hẳn bây giờ đang ở ở đâu ?"
Mộc Dịch trầm giọng hỏi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 294: Lấn Vào

"Vãn bối nếu như nói rồi, tiền bối thật có thể buông tha chúng ta sao ?"
Ngư nhân lo lắng hỏi.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

Ngư nhân đáp: "Thông lĩnh cái hải vực này Đại yêu vương, pháp danh Mộ Long, là Hải Giao nhất tộc một gã cao cấp yêu vương, hắn ngay tại đáy biển chỗ sâu Hóa Long Hải Cung trong."

"Mộ Long Đại yêu vương!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn lại hỏi: "Các người lúc trước theo như lời đấy, thế nhưng là yêu tộc ngôn ngữ ?"

Ngư nhân gọi là, hơn nữa nhu thuận dâng lên một khối ngọc bài, đúng là về Yêu tộc ngôn ngữ nội dung.

"Về Hỏa Ma, các người lại biết rõ cái gì ?" Mộc Dịch bỗng nhiên chủ đề chuyển một cái mà hỏi, hắn rất kỳ quái, vì cái gì những năm này hắn không ngừng tại giết chết đẳng cấp cao yêu loại, rồi lại thủy chung không có khiến cho rất lớn chấn động.

Ngư nhân đáp: "Khởi bẩm tiền bối, chúng ta tuy rằng sớm nghe qua Hỏa Ma tên tuổi, nhưng lại không biết sẽ là tiền bối người như vậy tộc cao nhân! Thực không dám giấu giếm, Yêu tộc giữa cũng là xung đột không ngừng, nghe nói Hải Giao nhất tộc cùng Kim Ô nhất tộc thập phần không hợp, tại Hải Giao nhất tộc trong hải vực phát sinh loại chuyện này, chúng ta đều tưởng rằng Kim Ô tộc âm thầm đã hạ thủ, bởi vì Kim Ô tộc cũng chính là tinh thông Hỏa thuộc tính thần thông."

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch cảm thấy giật mình, chính mình chút ít năm đều là uống phí thời gian, căn bản không có khiến cho quá nhiều chú ý, hẳn vốn cho là, Yêu tộc phát hiện việc này về sau, sẽ trước tiên nghĩ đến là nhân tộc đẳng cấp cao tồn tại ra tay, giận dữ ngoài nhất định sẽ người liên hệ tộc Anh lão cấp bậc tồn tại, do đó kinh động hai tộc cao tầng, cao tầng giữa tự nhiên không quá sẽ vì bức này sự tình mà khiến hai tộc triệt để phản bội, Nhân tộc hơn phân nửa sẽ truy tra, trấn áp, nói không chừng liền có thể hóa giải Vương Nhược Phong kế hoạch.

Sự tình nếu như làm cho quá lớn. Vương Nhược Phong thân là một gã đan sĩ tự nhiên không khả năng toàn bộ khống chế; tuy rằng Mộc Dịch bản thân đem sẽ phải chịu nhân, yêu hai tộc truy tra, thập phần nguy hiểm, nhưng đây cũng là không có cách nào phương pháp xử lý.

Hôm nay, Mộc Dịch lúc ban đầu kế hoạch cơ bản thất bại, nhưng hẳn vẫn trong lúc vô tình thăm dò được Mạc Long đại yêu vương sự tình. Cái này Đại yêu vương là cái hải vực này trong Yêu tộc thống lĩnh người, hơn nữa đã tâm bưng bưng muốn triệt để diệt trừ yêu hải Nhân tộc, Mộc Dịch làm sao có thể khiến hẳn thực hiện được!

"Nhất định phải ngăn cản hẳn!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Thế nhưng là, đối phương là một gã tọa trấn một phương Đại yêu vương, không nói đến tu vi tương đương với Nhân loại Nguyên Đan Kỳ đan sĩ, so với Mộc Dịch tu vi còn cao ra không ít; coi như là Mộc Dịch có năng lực cùng Đại yêu vương một trận chiến. Nhưng Đại yêu vương thân ở trọng binh gác đáy biển yêu trong nội cung, Mộc Dịch một nhân loại đan sĩ, làm sao có thể tiếp cận Đại yêu vương ?

Mộc Dịch lâm vào trầm ngâm, cái kia chút ít ngư nhân nhìn thấy Mộc Dịch lông mày sâu nhăn, cả đám đều sợ hãi cực kỳ.

"Các người Yêu tộc cũng có luyện khí, nhưng đại bộ phận cấp thấp yêu loại đều là linh trí rất thấp, luyện khí đều là cái kia chút ít Yêu tộc, có hay không cũng có Nhân tộc trà trộn trong đó ?" Mộc Dịch đột nhiên hỏi.

Một gã ngư nhân nhẹ gật đầu, đáp: "Bẩm báo tiên bối, chúng ta Ngư Nhân tộc tựu lấy luyện khí có tiếng. Xuất hiện không ít luyện khí đại sư, ngoài ra còn có mấy cái nửa người nửa yêu chủng tộc. Cũng đều thiện ở luyện khí các loại kỹ xảo; về phần trà trộn yêu người trong tộc tộc Tu tiên giả, nghe nói hoàn toàn chính xác cũng có, bất quá số lượng rất ít, phần lớn làm một ít đặc thù chức vị, chúng ta bình thường yêu loại rất ít có thể tiếp xúc đến."

Một gã khác ngư nhân tức thì phản bác: "Tiên bối đừng vội nghe hăn nói bậy, Yêu tộc bên trong là cấm chế thuần khiết Nhân tộc Tu tiên giả xuất hiện, văn bối nghe nói, cái kia chút ít trà trộn Yêu tộc Nhân loại, trên thực tế cũng đều có chứa Yêu tộc huyết mạch. Chỉ là bảo trì Nhân loại hình thái mà thôi!"

"Làm sao biết có không Yêu tộc huyết mạch, có thể dễ dàng cảm ứng được sao ?" Mộc Dịch truy vấn.

Ngư nhân đáp: "Nói như vậy đều có thể trực tiếp cảm ứng được, nếu như Yêu khí thu liễm tốt, có đôi khi khó có thể cảm ứng được; có đôi khi Yêu tộc huyết mạch mỏng manh, cũng khó có thể cảm ứng; bất quá có Yêu Tức Bàn, có thể cảm ứng được so sánh yếu ớt Yêu tộc khí tức."

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hăn ngược lại là thân có yêu tức. Hơn nữa còn có thể kích phát ra không tầm thường Yêu cầm khí tức.

Mộc Dịch vừa cẩn thận nghe xong có quan hệ Hải Giao nhất tộc cùng Hóa Long Hải Cung tình hình, đạt được đầy đủ tin tức về sau, Mộc Dịch lại lâm vào trầm ngâm.

Đột nhiên, Mộc Dịch đột nhiên ra tay. Chu Tước Hoàn trên hỏa lực vừa thu lại, nhưng mang theo một cỗ gió táp hướng những thứ này ngư nhân đánh tới.

"Tiền bối, người. . ." Nhiều người ngư nhân kinh hãi, cho rằng Mộc Dịch muốn hạ sát thủ.

"Bốn tọa nói không giết các người, nhưng cũng không có thể đơn giản tha các người ly khai!" Mộc Dịch thản nhiên nói.

Trong khoảnh khắc, những thứ này ngư nhân từng cái một bị Chu Tước Hoàn kích choáng.

Mộc Dịch không thể để cho những thứ này ngư nhân ly khai, bại lộ tung tích của mình thân phận, vì vậy liền tổn nhiều đi một tí công phu, tế ra một ít pháp lực, đem những thứ này ngư nhân thần niệm từng cái một phong ấn, không có mười năm tám năm, chỉ sợ chúng nó rất khó tỉnh dậy.

Sau đó, Mộc Dịch đưa bọn chúng thu xếp tại một tòa bình thường đảo nhỏ dưới mặt đất ở chỗ sâu trong trong huyết động. Dù sao những thứ này Yêu tộc thân thể cường hãn, tu vi cũng không thấp, mười năm tám năm giấu ở trong động đất, cũng không có gì đáng ngại.

Tại đây bảy tám năm trong thời gian, nếu như Mộc Dịch không thể hóa giải yêu hải Nhân tộc nguy cơ, chỉ sợ Vương Nhược Phong mưu kế đã thực hiện được!

Về phần cái kia trong rừng bảo vật, Mộc Dịch mở ra xem nhìn, hoàn toàn chính xác đều là đại đao đại phủ các loại pháp khí, cùng trầm trọng cứng rắn khô giáp, những thứ này pháp khí luyện chế công nghệ có chút thô ráp, nhưng số lượng kinh người.

Yêu tộc nếu như trang bị những thứ này pháp khí khô giáp, có thể đem thân thể ưu thế tốt hơn phát huy được, không thể nghi ngờ đem làm cho

người ta tộc mang đến phiền toái càng lớn hơn nữa.

Yêu tộc trong chính thức đây, nghiêm chỉnh huấn luyện Yêu Binh Yêu Tướng, cùng yêu kiếp trong cái kia chút ít linh trí cực thấp quân lính tàn mạn, hoàn toàn không là một chuyện!

Mộc Dịch mang không đi cái này rất nhiều bảo vật, liền đem chúng nó cũng giấu ở trong động đất.

Tại đây sau đó, Mộc Dịch liền cố ý thu liễm tu vi, cũng kích phát bản thân Yêu khí, nghênh ngang hướng đáy biển Hóa Long Cung đi về phía trước.

Trên đường đi, hắc gặp không ít đối với hắc kinh nghi bất định yêu loại, Mộc Dịch rồi lại một bộ chẳng hề để ý tư thái, đi thẳng tới Hóa Long Cung trước.

Nơi này là tại vạn trượng đáy biển, nguyên bản nơi này ánh sáng đã đều không có, đen kịt một mảnh, nhưng trước mắt Hóa Long Cung, nhưng là dùng thuần trắng mỹ ngọc chế tạo mà thành, mặt ngoài khảm nạm lấy không biết bao nhiêu vạn khối Dạ Minh Châu, đem phụ cận chiếu rọi thập phần sáng ngời, cả tòa Hóa Long Cung cũng lộ ra đặc biệt rực rỡ tươi đẹp chói mắt.

Mặc dù là tại đáy biển, nước biển lại bị thiên nhiên ngăn cách ra, một chút cũng bất xâm phạm Hóa Long Cung ở trong. Hơn phân nửa cái này Hóa Long Cung có khác đặc thù tích nước trận pháp.

Hóa Long Cung mặc dù không có cái gì hoa văn trang sức đột nhiên, rồi lại kiến tạo thập phần cực lớn, đại khai đại hợp, khí phái cùng nhân loại kiến trúc khác nhau rất lớn, chỉ là cửa cung liền kiến tạo phái đoàn mười phần, chừng ngàn trượng chi lớn, khiến Mộc Dịch cái nhân loại này, lộ ra đặc biệt nhỏ bé.

Có hai đội yêu tu tại cửa cung phụ cận trông coi, trong đó có hai gã đẳng cấp cao Yêu Tướng, có một cái đúng là Ngư Nhân tộc yêu tu.

Cái này yêu tu nhìn thấy Mộc Dịch về sau, chấn động, vội vàng quát hỏi.

Mộc Dịch dùng trên đường đi thao luyện nhiều lần Yêu tộc ngôn ngữ nói ra: "Tại hạ thân bộ yêu tức, trà trộn Nhân tộc nhiều năm, có chút sở trường, nghe nói Đại yêu vương người lớn đang tại chiêu mộ tất cả đi có thể thợ, tại hạ đặc (biệt) đến tìm nơi nương tựa!"

Ngư nhân yêu tu từ trong lòng lấy ra một mặt bát giác khay ngọc, hướng Mộc Dịch chiếu chiếu, một lát sau, khay ngọc liền phát ra nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ.

"Là Hỏa thuộc tính yêu tức!" Ngư nhân yêu tu nói ra.

Hắn lại hướng bên cạnh cái kia chiều dài của móng vuốt đồng bạn nói ra: "Vì cần thận để đạt được mục đích, Giải đạo hữu cũng tới xác nhận một chút đi!"

Cái kia của móng vuốt yêu tu ngang qua hướng Mộc Dịch tới gần, đầu một loạt lỗ nhỏ hơi hơi mở ra, dùng sức hút vài hơi chung quanh khí tức, sau đó cũng nhẹ gạt đầu.

Ngư nhân yêu tu trong lòng buông lỏng, hẳn hướng Mộc Dịch hỏi: "Các hạ hoàn toàn chính xác có yêu tức, không biết các hạ tinh thông môn kỹ nghệ nào?"

"Tại hạ thiện ở luyện khí, nhưng luyện chế ra cực phẩm pháp khí!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp.

"Ha ha, nguyên lai là luyện khí đại sư a!" Ngư nhân yêu tu đại hỉ nói: "Bốn tộc chính cần đại lượng luyện khí sư, các hạ xuống đây được vừa vặn, nhất định sẽ đã bị bốn tộc trọng dụng!"

Nói xong, hắc giao cho Mộc Dịch một tấm lệnh bài, nói rõ Mộc Dịch đi Hóa Long Cung tầng thứ hai tìm kiếm luyện khí đại quân sự, hướng hắc báo danh, nhận lấy cụ thể chức trách cùng bổng lộc.

Cái ngư nhân này yêu tu khởi điểm còn kiểm tra một cái, nghe nói Mộc Dịch thiện ở luyện khí về sau, thái độ lập tức trở nên nhiệt tình rất nhiều, liền hỏi đều không có hỏi nhiều, xem ra cái này Hóa Long Cung hoàn toàn chính xác tại rộng rãi trên luyện khí sư.

Không hề nghi ngờ, đây đều là Mộ Long Đại yêu vương tại vì sau đó không lâu nhân, yêu hai tộc cuộc chiến làm đủ chuẩn bị!

Mộc Dịch liền khinh địch như vậy lẫn vào Hóa Long Cung bên trong, bất quá, cái này Hóa Long Cung thật lớn, may mắn ngư nhân yêu tu giao cho lệnh bài của hắc trong có Hóa Long Cung giản dị phân bố ý đồ, thô sơ giản lược khai báo Hóa Long Cung mỗi một bộ phận phân chia khu vực.

Từ nơi này giản dị ý đồ nhìn lại, Hóa Long Cung tổng cộng có tầng chín, đại bộ phận yêu tu đều tập trung ở phía dưới cùng nhất tầng ba, tầng ba trở lên, chính là một ít yêu vương cực kỳ tối tăm địa bàn.

Tầng ba trở lên, liền thuộc về cấm địa, có chuyên môn hộ vệ trông coi, càng thêm nghiêm khắc, không giống là cửa cung dễ dàng như vậy lẫn vào.

"Cái kia Mộ Long Đại yêu vương, hơn phân nửa ở nơi này Hóa Long Cung cao tầng trong!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, đáng tiếc, nơi đây lại có không tầm thường trận pháp bao phủ, hắc căn bản nhìn không tới tầng ba trở lên bộ dáng.

"Đi một bước nhìn một bước, trước ẩn núp xuống, chậm rãi lại tìm kiếm cơ hội!" Mộc Dịch nghĩ đến, liền đi tới Hóa Long Cung tầng thứ hai.

Tầng này có thiết nhiều gian phòng, không dưới hơn ngàn. Trong đó có chừng trăm gian phòng phòng, rõ ràng cho thấy Nhân tộc phòng luyện khí

bố cục, Mộc Dịch có chút quen thuộc.

Mộc Dịch tại một chỗ phòng ngồi xuống, có yêu tu tiến đến thông báo luyện khí đại quân sự.

Mộc Dịch đợi một đoạn thời gian, hắc một mực cẩn thận từng li từng tí, không dám hết nhìn đông tới nhìn tây, lại không dám lung tung cử động khiến cho nghi kỵ.

Đột nhiên, một cái lão giả thanh âm truyền đến: "Nghe nói người đang ở đây Nhân tộc lẫn lộn thật lâu, lại không biết là nơi nào Nhân tộc ?"

Mộc Dịch sửng sốt, lời này lời nói vậy mà dùng là nhân tộc ngôn ngữ, hơn nữa không phải là yêu hải Nhân tộc thường dùng ngôn ngữ, rồi lại là một loại thượng cổ nói, tại đại lục tu tiên giới có chút thông thường.

Lập tức, một cái lão giả bước vào phòng, tướng mạo bình thường, tu vi bình thường, lại làm cho Mộc Dịch lại càng hoảng sợ.

"Rõ ràng cũng là Nhân tộc Tu tiên giả!" Mộc Dịch đánh giá lão giả liếc, phán đoán nói.

Lão giả nhìn thấy Mộc Dịch về sau, trong mắt kinh ngạc thần sắc lóe lên rồi biến mất, tựa hồ cũng là lấp bắp kinh hãi, nhưng rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

"Lão phu kỳ quái, " lão giả hướng Mộc Dịch chứa cười hỏi: "Người đang ở đây Nhân tộc ngốc hảo hảo đấy, tại sao lại muốn tới Yêu tộc ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 295: Cao Nhân

"Không nghĩ tới Luyện Khí Phòng đại quản sự rõ ràng cũng là Nhân tộc tu sĩ!" Mộc Dịch lấp bắp kinh hãi, nhưng cũng có chút mừng thầm, bởi như vậy, hăn ngược lại là dễ dàng hơn tìm hiểu tin tức, dù sao cùng nhân tộc trao đổi đứng lên, so với cùng với khác cấp thấp Yêu tộc muốn tương đối dễ dàng một chút.

Đối mặt đại quản sự nghi vấn, Mộc Dịch cười khổ một tiếng, nói ra: "Thực không dám giấu giếm, tại hạ vốn một mực tại Nhân tộc tu hành, mặc dù cố hết sức che giấu trong cơ thể yêu tức, rốt cục vẫn phải bị nhìn thấu, không cách nào tại Nhân tộc đặt chân, đành phải đến Yêu tộc tu hành; tại hạ nghe nói nơi này Đại yêu vương đang tại chiêu mộ luyện khí sư, tại hạ tại trong nhân tộc cũng là hơi tinh thông luyện khí chi thuật, cho nên liền đến đây tìm nơi nương tựa, lấy cầu có chỗ an thân, mong rằng đại quản sự thu lưu."

Cái này đại quản sự, là Cố Nguyên Kỳ tu vi, Mộc Dịch hôm nay che giấu tu vi, tương đương với Thần Du kỳ tu sĩ, cũng là không sai biệt nhiều, về phần lão giả trên thân, cũng tràn ngập một cỗ Yêu khí, chỉ là cái này Yêu khí rồi lại tương đối lộn xộn.

Đại quản sự nhẹ gật đầu, cười nói: "Ta đoán cũng không sai biệt lắm, trên người của người yêu tức rất mạnh, hoàn toàn chính xác khó có thể đều che giấu. Lão phu Cao Tinh Nguyên, bởi vì đến từ Nhân tộc, lại họ Cao, vì vậy hồn số vì 'Cao Nhân ' không biết đạo hữu xưng hô như thế nào ?"

"Cao Nhân ?" Mộc Dịch sửng sốt, đáp: "Tại hạ họ Mộc, gọi là Mộc. . ."

Mộc Dịch đang muốn tùy ý biên cái tên, vị này "Cao Nhân" lão giả cười nói: "Họ Mộc ? Ha ha, vậy bảo người Mộc Đầu tốt rồi, dù sao đều là cái xưng hô danh hiệu mà thôi, Mộc Đầu so với đại bộ phận yêu tu tên, nhưng muốn tốt hơn nhiều!"

"Thật sao, yêu tu cũng như gì gọi là ?" Mộc Dịch cũng không phản đối, hần tiếp nhận lão giả chủ đề. Nhiều hứng thú mà hỏi.

Cao lão đầu cười ha ha, nói ra: "Yêu tu tại mở ra linh trí trước, bình thường đều không có tên, mở ra linh trí về sau, hơn phân nửa sẽ lấy trong gia tộc lai lịch sắp xếp vi danh số, ví dụ như trông coi Cung Môn hai cái Ngự Nhân tộc yêu tu, đều là ngự gia đấy, một thứ tên là Ngự Thập Tam, một thứ tên là Ngự Nhị Bát, người nói thú vị không có thú!"

Lúc này thời điểm. Bên cạnh một gã mình người đuôi rắn bán xà tộc yêu tu nữ tử có chút nhìn không được rồi, nàng lúng túng nhỏ giọng nói ra: "Cao Nhân quản sự, người nhớ lộn, một người khác là Ngự Nhị Cửu, không phải là Nhị Bát. Nhị Bát là hần đồng bào ca ca, đã từng lúc qua thủ vệ, bắt quá mười mấy năm trước rồi đi rồi Hóa Long Cung."

"Thì ra là thế!" Cao lão đầu cùng Mộc Dịch nghe vậy, quen biết cười cười!

Lão nhân này là một cái từ trước đến nay quen thuộc, tuy rằng cùng Mộc Dịch lần thứ nhất gặp mặt. Cũng đã mở lên vui đùa, thoạt nhìn rất dễ thân cận. Điều này làm cho Mộc Dịch cũng là trong lòng buông lỏng.

Cao lão đầu hỏi tới Mộc Dịch am hiểu luyện chế nào pháp khí, Mộc Dịch thuận miệng nói đến vài loại thông thường Hỏa thuộc tính pháp khí, Cao lão đầu hài lòng nhẹ gật đầu, hần nói hiện tại Hóa Long Cung Luyện Khí Phòng chính dựa theo Đại yêu vương chỉ thị, không ngừng luyện chế những thứ này pháp khí, chính cần đại lượng luyện khí nhân tài, về sau Hỏa

thuộc tính vòng đồng, tẩm thuần loại pháp khí, liền toàn bộ giao cho Mộc Dịch luyện chế.

Cái này Cao lão đầu tựa hồ bề bộn nhiều việc, chỉ chốc lát sau lại có một gã yêu tu tìm đến hẳn. Nói là việc của người nào đó pháp khí luyện chế gặp phải khó khăn, lão đầu tuy rằng vẻ mặt tràn đầy không kiên nhẫn, nhưng là đành phải tự mình đi xem một cái.

Cao lão đầu từ biệt trước nói ra: "Mộc Đầu đạo hữu, người theo xà nữ Tiểu Thanh đi trước ở chỗ này dàn xếp xuống, nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đến Luyện Khí Phòng đưa tin đi. Tiểu Thanh, nhớ kỹ đem Hóa Long Cung một ít quy củ nói với Mộc Đầu đạo hữu. Nơi đây dù sao cũng là Yêu tộc, rất nhiều quy củ đều cùng nhân tộc không quá giống nhau, ngàn vạn không muốn vì vậy mà chọc giận tới lũ yêu Vương!"

"Đúng, Cao Nhân quản sự!" Bán xà tộc yêu nữ Tiểu Thanh đáp ứng. Lập tức dịu dàng hướng Mộc Dịch thi lễ, nói ra: "Nơi đây luyện khí đại sư, ngày thường đều lấy 'Mỗ sư' tương xưng, Tiểu Thanh muốn xưng hô các hạ vì 'Mộc sư' không biết các hạ là hay không chú ý?"

"Đương nhiên không ngại!" Mộc Dịch chứa cười nói, cái này xà nữ Tiểu Thanh, ôn nhu chân thành, tư sắc không tầm thường, nhưng xem mặt bộ, cùng nhân tộc con gái rượu cũng không có cái gì khác nhau, chỉ là nàng trần trụi lấy nửa người trên, kinh người hai ngọn núi bị Lục sắc tóc dài che lấp, như ẩn như hiện, nửa người dưới càng là một cái che kín lân phiến đuôi rắn, dài đến hơn một trượng.

Tiểu Thanh hướng Mộc Dịch tự nhiên cười nói, nói ra: "Nơi này có không ít trống không gian phòng có thể làm Mộc sư chỗ nghỉ ngơi, không biết cây sự tình là ưa thích yên lặng một chút địa phương, còn là ưa thích náo nhiệt, cùng với khác luyện khí sư liền nhau."

"Còn là lựa chọn yên tĩnh một chút gian phòng đi." Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp.

"Mộc sư mời theo Tiểu Thanh đến!" Tiểu Thanh đang đưa đuôi rắn, tại phía trước dẫn đường, mang theo Mộc Dịch chọn lựa chỗ ở.

Nàng vừa đi, một bên giới thiệu nói: "Mộc sư, nơi đây ánh sáng, đều dựa vào Dạ Minh Châu cung cấp. Những thứ này Dạ Minh Châu, có thể hấp thu nguyệt chi tinh hoa, buổi tối sáng ngời, ban ngày rồi lại tương đối ảm đạm. Vì vậy cái này Hóa Long Cung bên trong ngày đêm, cùng trên mặt biển vừa vặn trái lại! Mộc sư nhất thời có thể sẽ không quá thích ứng, nhưng bình thường qua mấy ngày có thể thích ứng tới đây."

"Nguyên lai là dựa vào cái này phán định ngày đêm!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

"Mộc sư, xin thứ cho Tiểu Thanh mạo muội, không biết Mộc sư trên thân Yêu tộc huyết mạch, đến từ cái nào Yêu tộc, Mộc sư trên thân yêu tức, Tiểu Thanh cũng chưa quen thuộc!" Trên nửa đường, Tiểu Thanh bỗng nhiên xoay người lại, có phần cảm thấy hứng thú mà hỏi.

Mộc Dịch đáp: "Là Yêu cầm một chi huyết mạch, cụ thể là cái nào nhất tộc, trong đó tại hạ cũng không rõ ràng lắm, dù sao tại hạ đối Yêu tộc cũng chưa quen thuộc."

"A, nguyên lai là Yêu cầm một chi!" Tiểu Thanh hơi kinh hãi.

"Làm sao vậy ? Có gì không ổn sao ?" Mộc Dịch nhíu mày.

Tiểu Thanh sắc mặt trở nên hồng, có chút ngượng ngùng nói: "Ha ha, không phải, là tiểu Thanh ít thấy vô cùng rồi! Cái hải vực này lệ thuộc Hải Giao tộc quản hạt, từ trước đến nay cùng Yêu cầm một chi Kim Ô tộc không hợp, vì vậy nơi đây Yêu cầm yêu tu cũng rất hiếm thấy!"

"Thì ra là thế, lại không biết hai tộc vì sao sự tình không hợp ? Rất nhiều năm đều là như thế này sao ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động hỏi ngược lại.

Tiểu Thanh đáp: "Đây cũng không phải, hai tộc không hợp cũng chính là cái này mấy chục năm bên trong sự tình. Cụ thể nguyên nhân, cũng không được Tiểu Thanh loại này cấp thấp yêu tu có thể biết rõ đấy."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, dùng cái này yêu nữ sơ cấp Yêu Tướng tu vi, hoàn toàn chính xác sẽ không biết quá nhiều sự tình.

"Mộc sư có Yêu cầm huyết mạch, hơn phân nửa có thể bay trên trời được rồi ?" Tiểu Thanh tò mò truy vấn.

Mộc Dịch lại gật đầu một cái, trên thực tế, Nhân tộc Tu tiên giả chỉ cần đến Tích Cốc kỳ lấy thượng cảnh giới, cũng có thể ngự khí phi hành, Yêu tộc lại cũng không hẳn vậy.

"A! Thật là khiến Tiểu Thanh hâm mộ!" Tiểu Thanh vẻ mặt hướng về nói: "Tiểu Thanh từ nhỏ đã có cái nguyện vọng, ngóng nhìn một ngày kia có thể bay trên trời đi, từ cao hơn nhìn xem cái mảnh này biển rộng. Đáng tiếc chúng ta Bán Xà nhất tộc, mặc dù đang trên biển động tốc tương đối nhanh, nhưng không cách nào bay đến giữa không trung, trong truyền thuyết chỉ có tu luyện tới Yêu Vương cảnh giới, mới có thể ngự không phi hành!"

Nhìn xem Tiểu Thanh trong hai tròng mắt tràn đầy hướng tới tình, Mộc Dịch không biết như thế nào cũng nhớ tới thiếu niên lúc mới vào Bình Hải tông bản thân, lúc kia, ngự khí phi hành đối với chính mình mà nói, là cỡ nào thần bí, cỡ nào làm cho người hướng về sự tình, suy nghĩ một chút đều cảm thấy hưng phấn không thôi; lúc ấy chỉ cảm thấy, nếu như có thể có sự phụ như vậy một thân bản lĩnh thần thông, cái gì phiền não cũng sẽ không có!

Hơn mười năm đi qua rồi, Mộc Dịch thần thông, so với năm đó sư phụ còn cường đại hơn rất nhiều, thế nhưng là, phiền não của hắn, hắn hoang mang, hắn mê mang, tuyệt không so với thiếu niên lúc ít hơn, ngược lại nhiều đi một tí bất đắc dĩ.

Tiểu Thanh do dự một chút, còn là cả gan, hai gò má ửng đỏ khẩn cầu: "Mộc sư, nếu có cơ hội, người có thể hay không mang theo Tiểu Thanh bay đến không trung đi xem một cái, một hồi là tốt rồi, một lần là tốt rồi!"

Mộc Dịch rồi lại đắm chìm tại chính mình trong hồi ức, nhất thời không có trả lời.

Tiểu Thanh lập tức có chút thất vọng, nàng cúi đầu, ung dung nhẹ nói: "Tiểu Thanh cũng biết mình là ép buộc, Mộc sư coi như Tiểu Thanh cũng không nói gì qua, Tiểu Thanh về sau cũng sẽ không nhắc lại loại này vô lễ yêu cầu."

Mộc Dịch sững sờ, bình tĩnh lại hắn mỉm cười, nói ra: "Chuyện nào có đáng gì, ta đáp ứng người là được!"

"Thật sự?" Tiểu Thanh ngẩng đầu lên, vẻ mặt mừng rỡ chi sắc.

"Một lời đã định!" Mộc Dịch cười nói, mặc dù mới tiếp xúc không lâu, hắn rồi lại tự nhiên mà vậy cảm thấy yêu nữ này có chút đáng yêu, có lẽ là linh trí hơi thấp duyên cố, so sánh với Nhân tộc, nàng đối nhiều hơn một phần đơn thuần.

"Bất quá người muốn nhiều chỉ điểm ta một ít Yêu tộc sự tình, ta mới đến, sợ phạm vào quy củ!" Mộc Dịch bổ sung nói ra.

"Đây là đương nhiên!" Tiểu Thanh cao hứng đáp ứng, nàng đối Mộc Dịch thái độ, cũng biến thành càng thêm nhiệt tình.

Từ nơi này về sau, Mộc Dịch liền tại Hóa Long Cung ở tạm xuống.

Hắn mỗi ngày sự tình, chính là luyện chế một ít Hỏa thuộc tính pháp khí, hơn nữa không yêu cầu công nghệ đẹp đẽ, chỉ cần có thể dùng, tận lực sắc bén chắc chắn là được, đây đối với hắn mà nói thật sự là dễ dàng.

Mộc Dịch luyện khí ngoài, phần lớn thời giờ đều tại cùng Cao Nhân quản sự, mặt khác luyện khí sư chuyên phẩm, có đôi khi Tiểu Thanh cũng tới tìm hắn, hắn từ Tiểu Thanh chỗ đó, cũng đã nhận được không ít có quan hệ Yêu tộc sự tình.

Yêu tộc quả nhiên so với hắn tưởng tượng càng cường đại hơn, trên thực tế, Yêu tộc rất có thể không chỉ một tên yêu tố.

Tự lấy thống trị cái hải vực này Hải Giao nhất tộc mà nói, trong truyền thuyết thì có một gã Giao Tổ tọa trấn; mà cái này Hóa Long Cung chủ nhân —— Mộ Long Đại yêu vương, chỉ là Giao Tổ rất nhiều con nối dõi trong một vị, thống trị cái mảnh này cùng yêu hải Nhân tộc lưu lại khu liên nhau hải vực.

Yêu hải phạm vi cực lớn, bao gồm Thiên Đảo quốc, Ô Thủy Quốc, Miêu Cương quốc ở bên trong Nhân tộc lưu lại khu, kia tổng diện tích, còn chưa đủ để Mộ Long Đại yêu vương khống chế hải vực một nửa, lại càng không dùng đề xuất toàn bộ Hải Giao tộc địa bàn!

Có thể nói, như không phải là bởi vì nhân, yêu hai tộc thượng cổ ước định, nếu không phải kiêng kị đại lực tu tiên giới Nhân tộc lực lượng, Yêu tộc hoàn toàn có năng lực san bằng Thiên Đảo quốc đám nhân tộc thế lực!

Mà Nhân tộc rõ ràng tại Vương Nhược Phong mê hoặc xuống, ý đồ tiến công cái mảnh này thuộc về Hải Giao tộc Mộ Long Đại yêu vương quản hạt hải vực, quả thực là tự chịu diệt vong!

Mộc Dịch tại Hóa Long Cung nhiều ngày, đã biết rõ hai tộc ở giữa đại chiến liên tới gần một ngày, trong lòng của hắn lo lắng, nhưng thủy chung không có tìm được cơ hội tốt.

Hắn một mực ở các loại một cái cơ hội, một mực ở tìm một cái loại sách lược vẹn toàn, có thể cho đã điên cuồng yêu hải Nhân tộc, tại đây loại bất lợi cục diện xuống, vẫn như cũ có thể may mắn còn sống sót xuống dưới.

Thẳng đến một ngày, hắn cùng với Cao Nhân quân sự chuyện phiếm lúc, trong đầu Linh quang lóe lên, một cái lớn mật cực kỳ ý tưởng toát ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 296: Nạp Tức Công

"Cái gì, Cao Nhân huynh đi vào Yêu tộc đã có hơn trăm năm đầu ?" Mộc Dịch hơi kinh hãi, nếu không phải nghe cái này Cao lão đầu chính miệng nói lên, hẳn căn bản không thể tưởng được, một nhân tộc Tu tiên giả rõ ràng tại Yêu tộc ngây ngốc như thế chiều dài thời gian!

"Cao Nhân huynh tại sao phải làm như vậy ?" Mộc Dịch nhin không được hỏi, "Chẳng lẽ Cao Nhân huynh chưa bao giờ nghĩ tới quay về quy nhân tộc ?"

Cao lão đầu thở dài: "Vì cái gì ? Còn không phải là vì sống sót! Kỳ thật lão phu thọ nguyên, đã sớm tiếp cận đầu cuối, nếu như không phải là một mực đứng ở Yêu tộc, chỉ sợ mấy chục năm trước đã tọa hóa!"

"Đứng ở Yêu tộc có thể kéo dài tuổi thọ, đây là cơ gì ? ?" Mộc Dịch càng là kỳ quái.

Cao lão đầu cũng không giấu giếm, nói ra: "Ta đám nhân tộc tuy rằng linh trí sớm mở, nhưng là hữu khuyết trùng xuống, lớn nhất chỗ thiếu hụt, chính là thọ nguyên ngắn ngủi, mặc dù tu luyện tới Cổ Nguyên Kỳ, cũng không quá đáng là hơn hai trăm năm thọ nguyên, nếu không thể luyện hóa Kim Đan, hai trăm tuổi sau hơn phân nửa sẽ phải tọa hóa."

"Lão phu trước kia mấy lần ném thử đột phá, nhưng tu vi thủy chung không cách nào tiến thêm một bước, mắt thấy thọ nguyên sắp hết, lão phu chợt nhớ tới một loại tên là 《 Nạp Tức Công 》 thượng cổ công pháp."

"《 Nạp Tức Công 》 ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động truy vấn: "Công pháp gì, chẳng lẽ có thể kéo dài thọ nguyên ?"

Nếu quả thật có loại công pháp này, chắc hẳn thiên hạ Tu tiên giả người người đều muốn tu luyện —— ai không muốn sống lâu vài năm! Nhưng Mộc Dịch rồi lại chưa từng nghe nói qua bậc này mạnh mẽ đại công pháp.

Cao lão đầu lắc đầu, nói ra: "Công pháp này là một loại thổ nạp thu lấy khí tức công pháp, bản thân cũng không có gì đặc biệt hơn người! Nói lên kéo dài thọ nguyên, còn muốn từ Yêu tộc nói lên!"

"Đại đa số Yêu tộc thọ nguyên. So với chúng ta Nhân tộc dài hơn! Mặc dù tu vi cực thấp, rất nhiều Yêu tộc trời sinh là có thể sống đến hơn một nghìn năm, có chút thậm chí có thể sống đến vạn năm trở lên, khiến ta đám nhân tộc theo không kịp!"

"Mà lão phu tại tuyệt vọng ngoài ngoài ý muốn phát hiện, chỉ cần dùng 《 Nạp Tức Công 》 hấp thu yêu tu khí tức, thời gian lâu dài rõ ràng cũng có thể kéo dài thọ nguyên, tuy rằng không thể kéo dài đến Yêu tộc dài như vậy thọ nguyên, so với bình thường Nhân tộc dài hơn!"

"Hơn nữa, hấp thu yêu tu khí tức nơi phát ra càng nhiều, càng tinh thuần. Đối thọ nguyên kéo dài hiệu quả lại càng rõ ràng; vì vậy những năm gần đây này, lão phu dứt khoát trốn Yêu tộc bên trong, mượn nhờ nơi đây không chỗ nào không có Yêu tộc khí tức tu luyện 《 Nạp Tức Công 》, quả nhiên sống lâu một đoạn thời gian!"

Mộc Dịch nghe vậy kinh ngạc dị thường, hẳn bán tín bán nghi nói: "Công pháp này lại có thể như thế cường đại, tại sao không có lưu truyền ra, chắc hẳn có rất nhiều hạn chế đi!"

Cao lão đầu gật đầu nói: "Mộc Đầu lão đệ quả nhiên thông minh! Hoàn toàn chính xác có không ít hạn chế, yêu tức hấp thu không thể gián đoạn quá lâu, nếu không thọ nguyên sẽ lập tức giảm bớt; ngoài ra. Tu luyện công pháp này về sau, không có thể tùy ý vận dụng đại lượng chân nguyên lực lượng. Nếu không đồng dạng sẽ phá công, thọ nguyên giảm nhiều!"

Mộc Dịch nhượng mày, nói ra: "Nói cách khác, tu luyện công pháp này về sau, phải cả ngày trốn ở Yêu tộc ở bên trong, cũng không có khả năng mở, cũng không có thể đại triển thân thủ, nếu không kiểm củi ba năm thiêu một giờ?"

"Chính là như thế này!" Cao lão đầu thở dài.

Mộc Dịch trong lòng âm thầm lắc đầu, hẳn đang muốn phê phán công pháp này chưa đủ. Lại đột nhiên Linh quang lóe lên, ý thức được công pháp này khả năng đối với hắn có rất trọng yếu tác dụng!

Mộc Dịch nói ra: "Cái này 《 Nạp Tức Công 》 tại hạ rất cảm thấy hứng thú, không biết Cao Nhân huynh có hay không chịu chuyển nhượng ? Tại hạ nguyện ý lấy mặt khác trọng bảo trao đổi!"

"Trọng bảo ?" Cao lão đầu lắc đầu, cười khổ một tiếng nói ra: "Đối với lão phu người như vậy mà nói, bảo vật thì có ích lợi gì! Còn không phải ở tại chỗ này pha trộn cả đời, cho đến chết đi! Trừ phi cái kia bảo vật có thể kéo dài tuổi thọ!"

Mộc Dịch nhượng mày, hẳn ở đâu có thể lấy được kéo dài tuổi thọ bảo vật. Nếu là có loại bảo vật này, sớm bị một đám Anh lão cấp bậc tồn tại qua phân, như thế nào cũng không tới phiên hắn.

Cao lão đầu chủ đề chuyển một cái, hỏi ngược lại: "Mộc Đầu lão đệ tại sao phải 《 Nạp Tức Công 》 công pháp ? Đừng nói là muốn kéo dài tuổi thọ đấy. Theo lão phu biết, Mộc Đầu lão đệ thọ nguyên còn rất dài vô cùng!"

Mộc Dịch cả kinh: "Cao Nhân huynh làm thế nào biết tại hạ thọ nguyên bao nhiêu ?"

"Hắc hắc, Mộc Đầu lão đệ khí tức có thể giấu giếm được mặt khác yêu tu, lại làm sao có thể giấu giếm được lão phu!" Cao lão đầu bỗng nhiên cải

thành truyền âm nói ra: "Lão phu nhìn thấy lão đệ lần đầu tiên, liền nhận ra lão đệ che giấu tu vi. Lão phu chỉ là hiếu kỳ, lấy lão đệ một cái tuổi còn trẻ đan sĩ, đúng là tu luyện lớn thời cơ tốt, tại sao phải lẩn vào Yêu tộc, lão đệ cuối cùng có mưu đồ gì?"

Mộc Dịch sắc mặt đại biến, tu vi của hắn rõ ràng bị đối phương hoàn toàn nhìn thấu, mà bản thân không chút nào không rõ ràng cho lắm!

Cao lão đầu nói ra: "Lão đệ không có nói, lão phu cũng không miễn cưỡng. Lão phu ở chỗ này ngây người hơn trăm năm, thật vất vả có một cái có thể trò chuyện hơn mấy câu Nhân tộc đồng bọn, tự nhiên cũng sẽ không hướng Yêu tộc bán đứng người. Bất quá ta và người về sau không thể lại như vậy mở rộng cửa lòng sượng hàn huyền!"

"Cao Nhân huynh chịu đem 《 Nạp Tức Công 》 một chuyện hướng tại hạ thổ lộ, tại hạ tự nhiên cũng không có thể giấu giếm." Mộc Dịch ung dung nói ra: "Nói lên tại hạ đi vào Yêu tộc nguyên nhân, trước hết để cho tại hạ nói một đôi huynh đệ ở giữa chuyện xưa."

"Ha ha, rửa tai lắng nghe!" Cao lão đầu hưng phấn nói, bí ẩn trong lòng hắn ẩn núp hơn phân nửa năm, hôm nay rốt cuộc muốn vạch trần, hắn tại Yêu tộc ngốc lâu như vậy, khó được có cơ hội như vậy.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Có cùng thôn thôn đồng hai người, từ nhỏ là phải tốt bạn chơi, bọn hắn cùng nhau tiến nhập một cái tu tiên môn phái, bắt đầu con đường tu hành, rồi lại riêng phần mình trải qua khác biệt thật lớn, tuy rằng chia rẽ rõ ràng, nhưng hai người vẫn đang xem đối phương vì sinh tử chi giao. . ."

Mộc Dịch đem mình và Vương Nhược Phong chuyện xưa, giản yếu giảng thuật một lần, một ít chi tiết đều là sơ lược, chỉ là cường điệu giảng thuật hai người như thế nào quan niệm trái ngược, dần dần từng bước đi đến, cuối cùng đi về hướng mặt đối lập.

Cái này chuyện xưa, có chút truyền kỳ, coi như là thoải mái phập phồng, Cao lão đầu cũng là nghe mùi ngon.

Bất quá, Cao lão đầu hiển nhiên là đổi khen ngợi Vương Nhược Phong, mỗi lần nghe được Vương Nhược Phong trùng hợp thi diệu kế, đùa bỡn Mẫn Quân cùng người trong thiên hạ cùng bàn tay giữa lúc, đều muốn vỗ tay lớn khen vài tiếng, luôn miệng nói: "Hay lắm hay lắm, bày mưu nghĩ kế, lòng dạ độc ác, rồi lại duy chỉ có đối huynh đệ có tình có nghĩa, chắc chắn, có phần đối lão phu khẩu vị!"

Mà Mộc Dịch nói lên bản thân không muốn ra tay, ngăn cản Vương Nhược Phong giết chết Ngự Phong Thần Quân cùng Mẫn Quân lúc, Cao lão đầu tức thì lắc đầu liên tục, thẳng thán cổ hủ!

Mộc Dịch sau cùng rồi nói ra: "Về sau, tên kia huynh trưởng đã nhận được người trong thiên hạ kính ngưỡng, rồi lại muốn hi sinh người trong thiên hạ lợi ích đi kéo dài bản thân con đường tu hành; huynh đệ của hắn, lại bị người trong thiên hạ phản đối, chỉ có thể trốn hướng Yêu tộc!"

Cao lão đầu lập tức ngạc nhiên, có chút lúng túng nói: "Nguyên lai Mộc Đầu lão đệ không phải là tên kia huynh trưởng a, đáng tiếc đáng tiếc!"

Hắn vẫn cho là, Mộc Dịch chính là kia trong chuyện xưa huynh trưởng.

Mộc Dịch mỉm cười, lắc đầu.

"Lão đệ trong chuyện xưa, tên kia huynh trưởng tên gọi là gì ? Có thể hay không báo cho biết ?" Cao lão đầu có phần có hứng thú mà hỏi.

"Hắn gọi Thiết Đản." Mộc Dịch cười nói.

"Thiết Đản ?" Cao lão đầu vốn là sững sờ, lập tức nói ra: "Tên rất hay, tên rất hay! Huynh đệ các người hai người có thể lấy loại này hồn số tương xứng, đủ thấy tính tình!"

Hắn ngừng lại một chút, nói ra: "Cái này chính là người tới đến Yêu tộc tránh họa nguyên nhân ? Người muốn cái này 《 Nạp Tức Công 》 , cũng ý định tại đây Yêu tộc dài ngốc xuống dưới ? Nếu như là như vậy, lão phu khuyên lão đệ còn là ly khai nơi đây, khác hướng mặt khác Yêu tộc, hoặc là đi Nhân tộc địa phương khác tu hành."

"Cái này là vì sao ?" Mộc Dịch nhướng mày, hắn nghe ra, Cao lão đầu trong lời nói có chuyện.

Cao lão đầu thở dài: "Nơi đây sắp có một trận đại chiến! Nơi đây Đại yêu vương, biểu hiện ra đối với chúng ta Nhân tộc coi như là khách khí, đãi ngộ cũng cho cực cao, nhưng trên thực tế, hắn rồi lại cực kỳ thống hận Nhân tộc! Bởi vì hắn bản thân, thì có một nửa Nhân tộc huyết thống! Hắn là nhân, yêu kết hợp về sau, đản sinh ra bán yêu!"

"Bán yêu ?" Mộc Dịch cả kinh, "Hắn có một nửa Nhân tộc huyết thống, vì sao còn thống hận Nhân tộc ?"

Cao lão đầu nói ra: "Đừng quên, nơi này là yêu hải, Yêu tộc vi tôn, Nhân tộc địa vị cực thấp! Cái này Mộ Long Đại yêu vương, từ nhỏ cũng bởi vì là bán yêu mà đã bị mặt khác Giao tộc huynh đệ chế nhạo xa lánh, dần dà, hắn đối với chính mình bán yêu thân phận thập phần tự ti, chỉ là hắn tính tình coi như là cực kỳ nhẫn nại, ngày thường không chút nào biểu lộ ra, bất quá trong lòng hắn rồi lại cực hận Nhân tộc. Lúc này đây, hắn sẽ phải mượn Nhân tộc chủ động tới phạm cơ hội, đem yêu hải Nhân tộc một lần hành động diệt trừ, vì vậy một trận đại chiến nhất định không thể miễn!"

"Ta và người thân là nhân tộc, bây giờ là có ích thời điểm, tự nhiên còn có thể cái này Hóa Long Cung không lo sống được, đại chiến sau khi kết thúc, ta và người liền đã mất đi giá trị lợi dụng, hơn phân nửa cũng muốn bị thanh trừ!"

"Thực không dám giấu giếm, lão phu ý định ngày gần đây liền rời đi nơi đây, đi hướng mặt khác Yêu tộc, cho nên mới cùng Mộc Đầu lão đệ mở rộng cửa lòng nói chuyện với nhau! Nếu như lão đệ nguyện ý, không bằng ta và người hai người cùng đi mặt khác Yêu tộc, cũng tốt có một bạn!"

Nói xong, Cao lão đầu có chút chờ mong nhìn xem Mộc Dịch.

Mộc Dịch rồi lại bình tĩnh lắc đầu.

Cao lão đầu bổ sung nói ra: "Lão phu có thể nhìn ra Mộc Đầu lão đệ tu vi, lão đệ rồi lại nhìn không ra lão phu tu vi, cái này ý vị như thế nào, chắc hẳn lão đệ cũng có thể đoán được. Lão phu thọ nguyên đã không nhiều lắm, chỉ là tại pha trộn sống qua ngày, khó được gặp được lão đệ người như vậy tộc đồng bào, tuy rằng lão đệ tính cách lão phu không tính rất thường thức, nhưng coi như là mới quen đã thân, các loại lão phu tọa hóa ngày đó, tự nhiên sẽ đem một thân sở học đoạt được đều truyền thừa cho lão đệ."

Mộc Dịch có thể đoán được, cái này Cao lão đầu đích xác là cái "Cao Nhân", tuy rằng hẳn đã ẩn tàng tu vi, nhưng Mộc Dịch suy đoán hẳn hơn phân nửa là Nguyên Đan Kỳ Cao Nhân, hẳn truyền thừa, tự nhiên là thân gia xa xỉ, cái này có thể nói thập phần mê người điều kiện!

Mộc Dịch vẫn đang kiên định lắc đầu, hẳn nói ra: "Tại hạ cũng muốn đi theo Cao Nhân huynh lưu lạc chân trời xa xăm, chỉ là, tại hạ vẫn đang tâm hệ yêu hải Nhân tộc, nhất định phải đem hết toàn lực, thay đổi thế cục! Đây mới là tại hạ đi vào Yêu tộc nguyên nhân thực sự!"

Cao lão đầu sững sờ: "Cái gì ? Tại chuyện xưa của người trong, Nhân tộc đối người như vậy, người còn muốn ngăn cản sóng dữ, đây là tội gì! Sinh tử tồn vong, đều có thiên mệnh, người bất quá là cái Kim Đan đan sĩ, chỉ lo thân mình là được rồi! Thiên hạ to lớn, Nhân tộc còn có một làm Anh lão cấp bậc tồn tại, bọn hắn đều không để ý sẽ yêu hải Nhân tộc sinh tử, chẳng

lẽ muốn đem tất cả trách nhiệm, ký thác vào người một cái Kim Đan đan sĩ trên thân sao!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 297: Kỳ Mưu (Thượng)

"Muốn ta chỉ lo thân mình, ta làm không được!" Mộc Dịch nói ra: "Ta không thể trơ mắt nhìn xem thai nghén ta sinh mệnh, thừa nhận ta phát triển yêu hải Nhân tộc, thì cứ như vậy bị diệt tuyệt! Nếu như ta không đếm xỉa đến, chỉ sợ cả đời không tầm thường an tâm, sống không bằng chết!"

Mộc Dịch nói tới chỗ này, ngôn từ chịu chịu hưởng Cao lão đầu nói ra: "Cao Nhân huynh, tu vi của người tất nhiên vẫn còn ta phía trên; ta và người gặp nhau không bao lâu, người rồi lại đối với ta ân cần rất nhiều, hơn xa qua mặt khác yêu tu, đủ thấy Cao Nhân huynh cũng là tâm niệm Nhân tộc, đối xử tử tế đồng bào! Cao Nhân huynh, người sao không cùng ta đồng loạt ra tay, thay đổi cái này nghìn cân treo sợi tóc cục diện, cứu hàng tỉ Nhân tộc cùng trong nước sôi lửa bỏng!"

"Lão phu nhưng không có hứng thú!" Cao lão đầu lắc đầu cự tuyệt nói: "Lão phu thọ nguyên đã không nhiều lắm, vừa ra tay, sẽ phá Nạp Tức Công, thọ nguyên ngắn hơn, chỉ sợ không bao lâu sẽ phải tọa hóa! Muốn lão phu hi sinh bản thân bộ phận thọ nguyên đi cứu vớt những người khác tộc, tuyệt đối không thể, lão phu cũng không phải là người như vậy Mộc Đầu! Lão phu khuyên người buông tha cho, cùng lão phu cùng một chỗ đứng ở Yêu tộc đi, tốt xấu có thể sống lâu vài năm!"

Mộc Dịch nhướng mày, dứt khoát nói ra: "Trốn ở Yêu tộc bên trong tham sống sợ chết, yên lặng vượt qua quãng đời còn lại, cái đó và đã chết lại có gì phân biệt! Cùng hăn như vậy không có chút ý nghĩa nào sống tạm trăm năm, ta thà rằng vì mình tín niệm phấn đấu một phen!"

Cao lão đầu bị Mộc Dịch vừa nói như vậy, sắc mặt cũng có chút âm đạm, hoàn toàn chính xác, như thế căn nhà nhỏ bé tại Yêu tộc trong kéo dài hơi tàn, cũng không thể nào sáng rọi, đối với Nhân tộc mà nói, hãn tương đương đã là đã chết!

Bất quá hãn cuối cùng vẫn còn thở dài một hơi, nói ra: "Còn là không đồng dạng như vậy, còn sống đó là sống lấy! Sống sót. Chính là lão phu lớn nhất tín niệm!"

Mộc Dịch hơi có vẻ thất vọng, mọi người tín niệm bất đồng, tự nhiên không thể cưỡng cầu, hãn nói ra: "Nếu như Cao Nhân huynh ý định không đếm xỉa đến, tại hạ cũng không hề khuyên nhiều! Bất quá, 《 Nạp Tức Công 》 đối tại hạ thập phần có ích, không biết Cao Nhân có hay không có thể đem chuyển nhượng cho tại hạ, tại hạ trong tay còn có một chút yêu đan, nguyện ý cùng Cao Nhân huynh trao đổi."

"Yêu đan thì không cần, lão phu muốn yêu đan cũng không có dụng chỗ." Cao lão đầu nói ra: "Lão phu cùng người cái này Mộc Đầu coi như là hữu duyên. Người đã đều muốn, cái này 《 Nạp Tức Công 》 liền tặng cho người đi!"

Nói xong, Cao lão đầu từ trong tay áo lấy ra một khối ngọc bài, giao cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch tế ra một đám thần niệm, bám vào ngọc bài ở bên trong, quả nhiên gặp được rậm rạp chằng chịt hơn vạn văn tự, là một loại thượng cổ tu tiên giới văn tự, Mộc Dịch tại Huyền Hà Tông lúc nắm giữ loại này văn tự.

". . . Vạn vật sinh linh, đều có khí tức; một mạch một hơi. Một thần nhất vận; nuốt khí nạp hơi thở, hấp thu say mê hấp dẫn. Vì mình sử dụng, thì là 《 Nạp Tức Công 》 ! . . ."

"Quả nhiên cao minh!" Mộc Dịch đắm chìm tại ngọc bài ở bên trong, đọc lấy những thứ này pháp quyết, hãn phát hiện, Nạp Tức Công so với

chính mình tưởng tượng càng cường đại hơn, nếu như thời gian dài hấp thu một chủng nào đó cường đại sinh linh khí tức, thậm chí có thể thi triển ra loại này cường đại sinh linh một tia đặc thù thần thông, Nạp Tức Công tu luyện càng cao rõ, thi triển ra thần thông liền càng cường đại!

"Đa tạ Cao Nhân huynh!" Mộc Dịch cao hứng nói. Công pháp này đối với hắn thập phần có ích!

Hắn phục hồi tinh thần lại lúc lại phát hiện, Cao lão đầu chẳng biết lúc nào đã đi ra nơi này.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, hắn đã là cái Kim Đan kỳ đan sĩ, thần niệm thập phần cường đại, coi như là đại bộ phận lực chú ý đều tập trung ở ngọc bài trong công pháp bên trong, nhưng là đủ để nhìn rõ mọi việc, khổng chế cảnh vật chung quanh nhất cử nhất động; nhưng mà. Cái này Cao lão đầu rõ ràng có thể tại bên cạnh hắn im hơi lặng tiếng biến mất, vô cùng quỷ dị!

"Đây đại khái là cái gì thu liễm khí tức cao minh bí thuật đi! Cái này vị cao nhân huynh nắm giữ kỳ quái thần thông, thật đúng là không ít!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Hắn trở lại trong phòng của mình, tiếp tục nghiên cứu 《Nạp Tức Công》.

Nếu như muốn nhờ công pháp này hấp thu chung quanh Yêu khí, kéo dài thọ nguyên. Trong thời gian ngắn là rất không có khả năng; tối thiểu cũng muốn tu hành cái mười năm tám năm trở lên, mới có thể có một ít hiệu quả; thời gian tu luyện càng dài, hiệu quả càng rõ ràng.

Mộc Dịch cũng không phải dùng để kéo dài thọ nguyên, hắn chỉ là muốn lợi dụng bộ công pháp này hấp thu Yêu khí, nhưng mà vì chính mình sử dụng.

Ngày thứ hai, Cao lão đầu đi không từ già tin tức truyền khắp Luyện Khí Phòng, thậm chí kinh động đến yêu vương, nghe nói liền cửa cung hộ vệ cũng không biết người này là khi nào ly khai đấy!

Luyện Khí Phòng nhiệm vụ nặng nề, không thể thiếu quản sự, một gã luyện khí nhiều năm yêu tu, thay thế Cao lão đầu vị trí, đảm nhiệm Luyện Khí Phòng quản sự, vì để cho còn dư lại luyện khí sư sẽ không giảm lên vết xe đổ, một phương diện Hóa Long Cung gia tăng thật lớn hết thầy luyện khí sư bỗng lộc ban thưởng, tiếp theo Hóa Long Cung cũng tăng cường thủ vệ theo dõi độ mạnh yếu.

Cái này không lớn không nhỏ phong ba, rất nhanh bị người chúng dần dần quên lãng; Mộc Dịch ngoại trừ luyện khí, chính là nghiên cứu 《 Nạp Túc Công 》 , đồng thời đã ở tìm kiếm lấy cơ hội thích hợp.

Mấy tháng sau một ngày, Mộc Dịch đi tới xà nữ Tiểu Thanh trong phòng.

"Đưa cho Tiểu Thanh lễ vật ? Đây là cái gì ?" Tiểu Thanh tiếp nhận Mộc Dịch tặng cho nàng một cái hộp ngọc, có chút giật mình hỏi.

Mộc Dịch cười không đáp: "Người mở ra nhìn xem sẽ biết!"

Tiểu Thanh theo lời mở ra hộp ngọc, thấy được một quả tắc hơn lớn nhỏ Thanh Trúc Diệp.

"Đây là ?" Tiểu Thanh lấy ra này cái hơi mờ ngọc chất lá trúc, hiểu kỳ mà hoang mang mà hỏi.

Mộc Dịch cười nói: "Đây là một kiện phi hành pháp khí!"

"Phi hành pháp khí ?" Tiểu Thanh sửng sờ.

Yêu tộc đẳng cấp cao tồn tại, không cần phi hành pháp khí có thể ngự không phi hành; cấp thấp Yêu tộc, rồi lại thường thường không có mở ra linh trí, căn bản không hiểu được sử dụng pháp khí; mà giống như Ngự Nhân tộc, Bán Xà tộc các loại số ít có thể so sánh sớm mở ra linh trí Yêu tộc, cũng có tất cả tinh thông thiên phú, rất ít dùng đến cấp thấp pháp khí; vì vậy tại cấp thấp pháp khí luyện chế lên, Yêu tộc một mực là một cái chỗ trống —— đẳng cấp cao Yêu tộc khinh thường, cấp thấp Yêu tộc sẽ không.

Mộc Dịch xuất ra này cái lá trúc pháp khí, chính là một kiện hết sức bình thường phi hành pháp khí, tổn không có bao nhiêu công phu, nhưng đối với Tiểu Thanh thấp như vậy giai Yêu tộc mà nói, nhưng là cực kỳ hiếm có đồ vật!

"Đúng vậy, cái này là phi hành pháp khí! Người không phải là muốn bay đến bầu trời sao, chỉ cần người tế ra pháp lực, chiếu theo khẩu quyết thao túng cái này phi hành pháp khí, có thể ngự khí phi hành, thực hiện Phi Thiên nguyện vọng!" Mộc Dịch nói xong, hắn còn đem lá trúc pháp khí tiếp nhận, ở trước mặt biểu thị một phen.

"Thật tốt quá!" Tiểu Thanh vừa mừng vừa sợ, nàng xem thấy Mộc Dịch, lại là kích động lại là cảm kích nói: "Như vậy pháp khí, có lẽ rất khó luyện chế đi!"

"Cũng không tính khó!" Mộc Dịch mỉm cười nói, so với cái kia chút ít đại khai đại hợp, thô ráp luyện chế đại đao đại kiếm các loại pháp khí, cái này phi hành pháp khí luyện chế công nghệ hoàn toàn chính xác muốn hơi phức tạp một ít, bất quá đối với Mộc Dịch loại này tu vi tồn tại mà nói, đều là tiện tay mà thôi.

"Cám ơn Mộc sư!" Tiểu Thanh dịu dàng hướng Mộc Dịch cúi đầu, không biết có phải hay không bởi vì quá mức kích động, nàng hốc mắt rõ ràng đỏ lên.

Mộc Dịch nói ra: "Không cần tạ! Đây là tại hạ lúc trước hứa hẹn. Tại hạ hứa hẹn qua, muốn dẫn Tiểu Thanh Phi Thiên, hôm nay đã có kiện pháp khí này, Tiểu Thanh thao túng thuần thực về sau, liền có thể tự hành Phi Thiên rồi!"

"Mộc sư rõ ràng còn nhớ kỹ lúc trước một câu!" Tiểu Thanh cảm động nói: "Mộc sư đối Tiểu Thanh tốt như vậy, Tiểu Thanh cũng không biết nên như thế nào hồi báo! Nếu là Mộc sư có bất kỳ cần, Tiểu Thanh nhất định không chút nào chối từ!"

Mộc Dịch mỉm cười: "Tại hạ thật là có cần Tiểu Thanh giúp địa phương, không biết nhỏ Thanh cô nương có thể hay không mua được Hấp Linh Ngọc, Uẩn Khí Thạch các loại tài liệu luyện khí?"

Tiểu Thanh đôi mi thanh tú cau lại: "Đây là cái gì tài liệu? Tiểu Thanh không có nghe đã từng nói qua. Bất quá, Tiểu Thanh có thể hướng mặt khác yêu tu nghe ngóng một cái, nếu như có thể mua được, nhất định giao cho Mộc sư trong tay, Mộc sư cần bao nhiêu?"

"Không nhiều lắm, tấc hơn lớn nhỏ một chút là đủ rồi!" Mộc Dịch nói ra, hẳn muốn dùng những tài liệu này lại luyện chế một quả có thể dung nạp, phóng thích cũng che lấp khí tức Vân Long Bội.

Luyện chế Vân Long Bội chủ yếu tài liệu, Mộc Dịch cơ bản đều có, phương pháp luyện chế cũng từ Lý Tam Càn Khôn đại ở bên trong lấy được, chỉ cần gom đủ Hấp Linh Ngọc cùng Uẩn Khí Thạch cái này hai loại phụ trợ tài liệu, có thể luyện chế.

Cái này hai loại tài liệu cũng không tính rất hiếm thấy, chỉ là Mộc Dịch đang ở Yêu tộc, bất tiện mua sắm, cũng không biết ở nơi nào có thể mua sắm.

Tiểu Thanh dù sao cũng là yêu tu, do nàng ra mặt, liền dễ dàng nhiều.

Quả nhiên, không đến, Tiểu Thanh liền lấy đã đến hai khối chừng lớn chừng quả đấm ngọc thạch, đúng là Mộc Dịch cần hai loại tài liệu, hơn nữa phân lượng xa xa vượt ra khỏi Mộc Dịch yêu cầu.

"Thật tốt quá! Tổng cộng muốn bao nhiêu tinh thạch ?" Mộc Dịch cao hứng nhận lấy tài liệu.

Tiểu Thanh nói ra: "Đồ vật không có tính sai thì tốt rồi! Mấy thứ này cũng không quý, Mộc sư đã tặng cho Tiểu Thanh hậu lễ, Tiểu Thanh tự nhiên ứng với chỗ hồi báo, vì vậy không thể nhận Mộc sư tinh thạch."

Mộc Dịch gặp Tiểu Thanh nhứt định không chịu nhận lấy tinh thạch, liền cũng thôi.

Lại qua nửa tháng, Mộc Dịch trải qua nhiều lần ném thử, rốt cuộc luyện chế được một quả Vân Long Bội.

Công tác chuẩn bị đã sẵn sàng, bước tiếp theo, chính là áp dụng kế hoạch!

Một ngày này, Mộc Dịch đi tới tân nhiệm Luyện Khí Phòng quản sự —— một gã nửa người nửa ngựa Bán Nhân Mã Tộc yêu tu trong cung điện, chủ động nói đến trận khí sự tình.

"Cái gì, thật sự có cường đại như vậy pháp khí ? Có thể làm cho ngàn vạn cấp thấp Yêu Binh liên thủ, thi triển ra không kém hơn yêu vương cấp thần thông khác ?" Bán Nhân mã yêu tu kinh ngạc ngoài, có chút hồ nghi nhìn xem Mộc Dịch, hiển nhiên có chút không tin.

"Không chỉ có có, hơn nữa Yêu tộc nên được chứng kiến như vậy trận khí! Nhân tộc đã từng dùng loại này trận khí đối phó Yêu tộc, chắc hẳn Đại Yêu Vương đại nhân nhất định biết rõ việc này!" Mộc Dịch rất có nắm chắc nói.

Nói xong, hắn trực tiếp đem một khối ghi chép lấy trận khí luyện chế trong đơn giản một chút quá trình ngọc bài giao cho đối phương.

Người này Bán Nhân mã yêu tu tại luyện khí trên cũng rất có tạo nghệ, nhưng ở trên trận pháp cũng không quá mức tinh thông, cái ngọc bài này hắn nhìn về sau, mặc dù vẫn có chút ít hoài nghi, nhưng trong lòng đã tin hơn phân nữa.

Mộc Dịch cười nói: "Mã quản sự, nếu như ta và người đem cái này trận khí chi thuật báo cáo cho yêu vương, nhất định đã bị thưởng thức, nếu là ta các loại bởi vậy lập nhiều đại công, sau này chính là trong tộc công thần, vinh hoa phú quý hưởng chi vô cùng, địa vị cũng muốn cao hơn mặt khác yêu tu một đoạn!"

Bán Nhân mã yêu tu làm sao có thể không động tâm, mặc dù hắn không tính cơ trí hơn người, cũng có thể nhìn ra cái này trận khí tại đại quy mô trong khi giao chiến tác dụng cực lớn, nếu như hắn có thể vì Đại yêu vương luyện chế vài cái trận khí, hoàn toàn chính xác chính là một cái công lớn!

"Thế nhưng là, luyện chế trận khí còn cần tinh thông trận pháp nhất mạch, Mã mỗ. . ." Bán Nhân mã yêu tu có chút lo lắng nói ra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 298: Kỳ Mưu (Trung)

Mộc Dịch cười cắt ngang đối phương, nói ra: "Không cần phải lo lắng, tại hạ kỳ thật có chút tinh thông luyện chế trận khí vài loại trận pháp, hoàn toàn có thể từ bên cạnh hiệp trợ Mã quân sự!"

Mộc Dịch gắp cái này Bán Nhân mã yêu tu còn có một chút do dự, đã nói nói: "Mã quân sự đại khái có thể đem những thứ này trận khí luyện chế chi thuật giao cho Yêu Vương đại nhân xem xét, liền biết thiệt giả; nếu như Yêu Vương đại nhân coi trọng việc này, tự nhiên sẽ phân phó chúng ta luyện chế; nếu như không có hứng thú, cái kia nhiều nhất cũng là uống phí tâm cơ, Yêu Vương đại nhân như thế nào cũng sẽ không bởi vậy trách cứ chúng ta!"

"Bất quá, chúng ta luyện khí người, nếu là không có một hai chủng tuyệt chiêu đặc biệt, đó cũng là một số cu li, ngày thường rất khó được đến Yêu Vương đại nhân coi trọng; Mã quân sự nếu như buông tha cho cơ hội như vậy, tại hạ chỉ có thể thay mặt khác yêu tu thương nghị việc này. Thực không dám giấu giếm, nếu không phải tại hạ lai lịch quá thấp, không cách nào trực tiếp hướng Yêu Vương đại nhân hiến vật quý, làm sao cần đến phiền toái Mã quân sự!"

Bán Nhân mã yêu tu nghe vậy, trầm ngâm một hồi. Hoàn toàn chính xác, đem trận khí chi thuật hướng lên bẩm báo, cũng không là cái gì quá không được sự tình, có hay không quyết định luyện chế, đều có cái kia chút ít yêu vương làm chủ, hắn cũng không thừa gánh phong hiểm; ngược lại nếu như là yêu vương thực coi trọng việc này, vậy hắn coi như là hiến kế có công, như thế nào cũng muốn mò được một ít khen thưởng.

Một lát sau, Bán Nhân mã yêu tu đáp ứng: "Được rồi! Mã mỗ liền thay đem người trận khí chi thuật hiện lên cho chủ quản luyện khí Tam Đại Vương, nhìn xem Tam Đại Vương nói như thế nào!"

Yêu tu ngày thường tôn xưng Đại yêu vương vì "Đại vương", mà Tam Đại Vương chính là nơi này Hóa Long Cung bài danh thứ ba một gã trung giai yêu vương.

"Như thế liền đa tạ, tại hạ các loại Mã quản sự tin tức tốt!" Mộc Dịch chấp tay tạ ơn.

Quả nhiên. Không mấy ngày về sau, Mã quản sự liền chủ động tìm đến Mộc Dịch, cao hứng bưng bưng nói lên, Tam Yêu Vương đối cái này trận khí chi thuật rất cảm thấy hứng thú, muốn đích thân cẩn thận hỏi thăm luyện chế một ít chi tiết, nhìn xem có được hay không!

Mã quản sự đối với cái này biết không nhiều lắm, vì vậy chỉ có thể tìm đến Mộc Dịch.

Bán Nhân mã yêu tu nói ra: "Mộc sư, Mã mỗ vì để cho yêu vương lại càng dễ tiếp nhận trận khí chi thuật, liền tuyên bố cái này luyện chế phương pháp là Mã mỗ bản thân nghiên cứu sáng lập đấy, hy vọng Mộc sư bỏ qua cho."

Mộc Dịch sững sờ. Không thể tưởng được thậm chí ngay cả yêu tu đều hiểu được như thế nào bốc lên linh người khác công lao!

Mộc Dịch gượng cười vài tiếng, nói ra: "Ha ha, đều giống nhau, chỉ cần trận khí thuật có thể đã bị Yêu Vương đại nhân coi trọng, tại hạ trận pháp chi đạo cũng có đất dụng võ!"

Mã quản sự hài lòng nhẹ gật đầu, dẫn Mộc Dịch hướng Hóa Long Cung tầng thứ ba cửa vào đi đến.

Nơi đây thủ vệ là hai gã Cổ Nguyên Kỳ yêu tu, bọn hăn tựa hồ đã sớm nhận được mệnh lệnh, nhìn thấy Mã quản sự về sau, cũng không có ngăn trở. Chỉ là hỏi thăm một cái Mã quản sự vì sao phải mang theo Mộc Dịch cùng đi.

Mã quản sự giải thích một câu, bọn hăn liền đơn giản cho đi.

Sau đó. Mã quản sự mang theo Mộc Dịch, lại đi hướng tầng thứ tư, tầng thứ năm, mỗi một tầng cửa vào đều có thủ vệ, nếu là tùy tiện xâm nhập, không có khả năng không kinh động đẳng cấp cao yêu tu.

Trừ lần đó ra, cái này Hóa Long Cung bên trong tiêu sái đạo giống như mê cung bình thường, hơn nữa mỗi một tầng đều không quá giống nhau; nếu không phải đối với cái này chỗ so sánh quen thuộc, rất dễ dàng lâm xông quấy nhiễu mặt khác yêu tu, hơn nữa cũng muốn tiêu phí đại lượng thời gian thăm dò con đường.

Đông rẽ tây rẽ sau. Mã quản sự mang theo Mộc Dịch trực tiếp đi tới Hóa Long Cung tầng thứ bảy, bái kiến Tam Yêu Vương.

Vị này Tam Yêu Vương, dài nhỏ đầu, cổ co duỗi bất định, khom người lưng còng, hình thể ngang lấy dựng thẳng lấy đều là hơn một trượng, trên lưng có một mặt che kín huyền ảo thiên nhiên phù văn mai rùa. Mộc Dịch nhìn qua, liền có thể đoán được hăn hơn phân nửa có con rùa loại huyết mạch.

Mã quản sự bái nói: "Tam Đại Vương, vị này chính là Luyện Khí Phòng Mộc sư, hăn tinh thông trận pháp chi đạo. Nhưng trợ tiểu yêu luyện chế trận khí; vì vậy tiểu yêu cố ý dẫn hăn cùng một chỗ bái kiến Tam Đại Vương!"

Mộc Dịch cũng hướng cái này nửa người nửa con rùa yêu vương thi lễ một cái, hăn có thể cảm ứng được, cái này quy yêu là lục cấp Yêu thú, tương đương với Hư Đan kỳ tu vi.

Theo lý thuyết, tại loại này đẳng cấp cao Yêu thú trước mặt, rất khó che giấu khí tức của mình, bất quá Mộc Dịch nguyên bản liền người mang yêu tức, lúc này lại dùng Vân Long Bội che giấu khí tức, kẻ hở cực ít.

Quy yêu ừ một tiếng, một đôi đậu xanh đôi mắt nhỏ quét Mộc Dịch vài cái, nhẹ gật đầu, giống như là không có nhìn thấu.

"Trận khí một chuyện Đại yêu vương cũng rất cảm thấy hứng thú, hai người các người đi theo bốn vương cùng đi bá kiến Đại yêu vương!" Quy yêu nói xong, liền tỉ lệ rời đi trước nơi này, hướng tầng thứ tám đi đến.

Mã quản sự đại hỉ, Đại yêu vương ngày thường ru rú trong nhà, đây là lần đầu tiên có cơ hội gặp mặt Đại yêu vương; Mộc Dịch rồi lại trong lòng rung mình, hẳn thật không ngờ rõ ràng nhanh như vậy có thể trực tiếp cùng Đại yêu vương tiếp xúc, cái này có chút vượt quá dự liệu của hắn.

Bất quá, Mộc Dịch đã đã làm nhiều lần chuẩn bị, mặc dù hơi có ngoài ý muốn phát sinh, cũng đều vẫn còn kế hoạch ở trong!

Quy yêu mang theo hai người tới Hóa Long Cung cao nhất tầng thứ chín, nơi đây rõ ràng càng thêm tráng lệ, bốn phía ngọc bích cột đá lên, khắc đầy nhiều loại đẳng vân chân long, hơn nữa từng con một đều là chi tiết xong hiện, trông rất sống động, thập phần tinh xảo khảo cứu, cùng Yêu tộc đại khai đại hợp, hùng vĩ thô ráp trước sau như một phong cách lớn không muốn cùng, càng giống là nhân tộc đại nhân vật cung điện.

Mộc Dịch không khỏi nhìn nhiều hai mắt, quy yêu nhìn thấy thần sắc của hắn, cười nói: "Nghe nói người đang ở đây Nhân tộc ngay người không thời gian ngắn, những thứ này đồ án nhất định không xa lạ gì đi! Kỳ thật, chỗ này Đẳng Vân Điện cũng là do mười mấy người tộc công tượng ngày đêm đẩy nhanh tốc độ mà thành, lúc trước vì kiến tạo cung điện này, Đại yêu vương tự mình đi Nhân tộc mời tới những thứ này công tượng!"

"Thì ra là thế, cái kia chút ít công tượng về sau thế nào?" Mộc Dịch tò mò hỏi, hần từ Tiểu Thanh cái kia nghe nói, cái này Hóa Long Cung trong chỉ có hần và Cao lão đầu hai người tộc, cũng không biết còn có những người khác tộc tồn tại.

"Không nên hỏi đừng hỏi!" Quy yêu bỗng nhiên trầm giọng nói ra, không có trả lời Mộc Dịch.

Rất hiển nhiên, những thứ này công tượng kết cục sẽ không quá tốt, có câu là có mới nới cũ, chắc hần cái kia Đại yêu vương cũng sẽ không hảo tâm tiễn đưa những thứ này công tượng phản hồi Nhân tộc.

Quy yêu còn nói thêm: "Đại yêu vương sẽ thuật đọc tâm, có thể xem thấu tâm tư, hai người các người đừng vọng tưởng ở trước mặt hần ăn nói bậy bạ, để tránh chọc giận Đại yêu vương, tự tìm đường chết!"

"Vâng!" Mộc Dịch cùng Mã quản sự cung kính đáp ứng, Mộc Dịch hướng Mã quản sự thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua, Mã quản sự lập tức toàn thân run nhè nhẹ, càng thêm khẩn trương.

Quy yêu đem Mộc Dịch cùng Mã quản sự đưa đến một lúc giữa Thiên sau phòng, hần nói Đại yêu vương chỉ nói muốn triệu kiến sẽ trận khí chi thuật luyện khí sư, hần không có được triệu kiến, cho nên liền rời đi trước, lưu lại Mã quản sự cùng Mộc Dịch tại đây trong sảnh đợi chờ Đại yêu vương.

Quy yêu đi rồi, Mã quản sự mặt xám như tro hướng Mộc Dịch khẩn cầu: "Mộc sư, Mã mỗ nhất thời hồ đồ, mới có thể nói xằng bấn thân sáng lập trận khí luyện chế chi thuật; đợi lát nữa Đại yêu vương lúc đến, người có thể hay không nói cái này trận khí chi thuật, là do ta và người cùng một chỗ nghiên cứu mà ra hay sao?"

"Có gì không thể!" Mộc Dịch cười nói, thoải mái đáp ứng.

Mã quản sự đại hỉ, không ngớt lời cảm ơn, hấn lại sợ Mộc Dịch đổi ý, liền một hơi đồng ý rất nhiều chỗ tốt.

Sau nửa canh giờ, một cỗ so với quy yêu đổi khí tức cường đại tới gần, Mộc Dịch cùng Mã quản sự lập tức kịp phản ứng, nhao nhao đứng dậy, thần sắc nghiêm nghị.

Lập tức, một đạo hỏa quang lóe lên, một cái dài hơn mười trượng, toàn thân lân phiến màu đỏ lóng lánh Giao Long từ lối vào bay vào, cũng lập tức lại hóa thành một cái một đầu màu đỏ sừng rồng phát trung niên nam tử.

"Quả nhiên là bán yêu, có thể hóa giao long, cũng có thể hóa người!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, hấn sớm đã từ Cao lão đầu cái kia biết được việc này, vì vậy không có quá mức kinh ngạc.

Mã quản sự thấp thỏm trong lòng bất an, cũng không có dám nhìn nhiều.

"Bái kiến đại vương!" Mộc Dịch cùng Mã quản sự cúi người hành lễ, một mực cung kính thăm viếng nói.

Trung niên nam tử căn bản không để ý tới những thứ này, hấn trực tiếp lạnh lùng mà hỏi: "Trận khí chi thuật là các người sáng lập hay sao?"

Không chờ Mộc Dịch mở miệng, Mã quản sự gấp gáp nói: "Khởi bẩm đại vương, đích xác là thuộc hạ cùng Mộc sư cùng một chỗ nghiên cứu đi ra đây!"

"Chỉ bằng người ?" Đại yêu vương lạnh cười nói: "Người một cái chưa bao giờ ly khai Yêu tộc, đối với trận pháp biết không có mấy Yêu Tướng, cũng có thể nghĩ ra loại này phức tạp vô cùng luyện khí cùng trận pháp thủ đoạn ?"

"Cái này. . ." Mã quản sự lập tức mồ hôi rơi như mưa, "Thuộc hạ biết sai, thuộc hạ chỉ là tại luyện khí trên chỉ điểm qua Mộc sư. . ."

"Vẫn còn muốn tìm lấy cốt!" Đại yêu vương hừ lạnh một tiếng, cũng không thấy hấn đưa tay thi pháp, liền bỗng nhiên có một đạo Linh quang từ Đại yêu vương chỗ mi tâm bắn ra, đánh trúng Mã quân sự, dễ dàng xuyên thấu thân thể của hấn, lập tức khiến người kia bạo tâm mà chết.

Một câu lúc giữa liền ra tay giết chết đi theo nhiều năm thuộc hạ, cái này Đại yêu vương làm việc quả quyết, có chút tàn nhẫn.

Mộc Dịch đối với cái này vẫn không nhúc nhích, sắc mặt tràn đầy khẩn trương bất an, tựa hồ cũng bị một màn này trấn trụ!

"Ha ha, bốn vương làm việc, có công nhất định phần thưởng, có sai nhất định phạt! Cái này trận khí chi thuật có chút huyền diệu, người là từ đâu được đến?" Đại yêu vương mỉm cười nhìn về phía Mộc Dịch.

"Từ Nhân tộc được đến!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp, "Thuộc hạ có thể được đến cái này trận khí thuật, may mắn mà có cái này chỉ đặc thù Linh sủng."

Nói xong, Mộc Dịch vỗ bên hông Sinh Linh đại, một cái trắng nhung nhung Mao Cầu từ trong chui ra, nó dường như mới từ trong lúc ngủ say bừng tỉnh, lười biếng tránh ra một đôi trong suốt mỏng cánh, ở giữa không trung ong ong xoay quanh.

"Linh sủng?" Đại yêu vương sững sờ: "Đây là cái kia nhất tộc yêu loại, bốn vương đều chưa bao giờ thấy qua! Nó cùng trận khí luyện chế thuật lại có cái gì liên quan?"

Đại yêu vương hồ nghi cẩn thận đánh giá cái này chỉ nhìn giống như cá người lẫn vật vô hại, đáng yêu khéo léo Tiểu Mao Cầu, đồng thời cũng theo bản năng một lần nữa cẩn thận đánh giá Mộc Dịch vài lần.

"Khí tức của người có chút cổ quái!" Đại yêu vương lập tức kinh hãi: "Người là Kim Ô tộc hậu duệ!"

Phản ứng của hắc cũng không chậm, ánh mắt của hắc không thể bảo là không sắc bén, rõ ràng có thể tại Vân Long Bội che giấu xuống, nhìn thấu Mộc Dịch vẻ này đặc thù yêu tức.

Hải Giao tộc cùng Kim Ô tộc những năm gần đây không hợp, Đại yêu vương lập tức phán đoán nói Mộc Dịch địch ý.

Thân hình hắc nhoáng một cái, ánh lửa lóe lên ở bên trong, hắc liền lập tức lại biến trở về đỏ thẫm Giao Long, hơn nữa còn há miệng một phun, tể ra một thanh hình rồng tiểu kiếm.

Cùng lúc đó, Tiểu Mao Cầu trong lúc đó há miệng khê hấp, lập tức hình thể tăng vọt, toàn thân lông tơ đứng đấy, cũng phun ra một cỗ không màu vô hình gió mát.

Trong gió mát, Đại yêu vương động tác lập tức dừng một chút, toàn thân cứng ngắc, liền pháp lực đều trở nên rất khó điều động!

"Thật bá đạo độc tính!" Đại yêu vương trong lòng kinh hãi, hắc Giao Long chi thân có thể nói là bách độc bất xâm, rõ ràng đã ở trong lúc vô hình đã bị cái này cỗ vô hình độc khí ảnh hưởng, trở nên trở nên chết lặng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 299: Kỳ Mưu (Hạ)

Đây là thân thể của hắc cường hãn, đối lại là bình thường yêu thân thể, lúc này độc gió phía dưới, hơn phân nửa đã hôn mê hoặc chết bất đắc kỳ tử.

Đại yêu vương vội vàng nín thở tập trung tư tưởng suy nghĩ, một bên tận lực thúc giục chân nguyên pháp lực bài trừ độc tính, một bên tế ra Hỏa Long kiếm, hóa thành một đạo hỏa diễm điện quang, hướng Mộc Dịch kích bắn đi.

Mộc Dịch cũng đã kích phát toàn thân huyết mạch chân nguyên, một đối với Hỏa Diễm Sí tại sau lưng của hắc thoáng hiện.

Hắc tâm niệm vừa động phía dưới, Hỏa Diễm Sí nhẹ nhàng lóe lên, tại một đạo hỏa quang ở bên trong, Mộc Dịch liền biến mất ở Hỏa Long kiếm kiếm dưới ánh sáng!

"Quả nhiên là Kim Ô tộc chỉ có Phần Xuyên Hư Không thần thông!" Đại yêu vương càng thêm kinh hãi, trong truyền thuyết, chỉ có số rất ít Kim Ô tộc dòng chính tộc nhân, mới có thể thi triển ra cường đại như thế thần thông!

Sau một khắc, Đại yêu vương bên cạnh ánh lửa lóe lên, Mộc Dịch rõ ràng trống rỗng xuất hiện ở chỗ này.

Ánh lửa lóe lên, từ Mộc Dịch bên cạnh thoáng cái huyền hóa ra mười cái ảo giác, từng cái một khí tức dung mạo độc nhất vô nhị, đây chính là huyền hỏa linh công lao.

Bởi như vậy, Đại yêu vương càng là kinh ngạc vô cùng.

Lập tức, Mộc Dịch trương giơ tay lên, nắm một thanh dao găm, hướng Đại yêu vương Giao Long thân thể đâm tới.

Mười cái "Mộc Dịch", đều là như vậy độc nhất vô nhị ám sát động tác, phân biệt đâm về Đại yêu vương thân thể bất đồng địa phương, khiến Đại yêu vương càng thêm khó lòng phòng bị!

Đại yêu vương hai mắt trong lúc đó tinh quang lóe lên, am hiểu Độc Tâm Thuật hẳn, rõ ràng tại trong chớp mắt liền nhận ra Mộc Dịch chân thân!

Dù sao ảo giác tuy rằng khí tức hình thái cùng chân thân giống nhau, nhưng tâm thần rồi lại khác nhau rất lớn, Đại yêu vương tu luyện Độc Tâm Thuật, lại có thể huyền diệu vô cùng phát hiện đối thủ tâm thần. Dĩ nhiên là có thể phân biệt ra được thiết giả Mộc Dịch.

Thế nhưng là, hắn đã tránh không kịp, nhưng hắn cũng khinh thường né tránh, hắn bốn mạng lân phiến, chính là suốt đời tu luyện chi tinh hoa, tại toàn thân hắn chân nguyên tập trung xuyên vào xuống, những thứ này bốn mạng lân phiến từng miếng như là Pháp bảo giống như cứng rắn, căn bản không sợ Pháp bảo một đâm.

Nhưng mà, Mộc Dịch trong tay nắm căn bản không phải bình thường Pháp bảo, mà là Ma Long Nhận!

Đối phó loại này cường đại đẳng cấp cao yêu vương. Mộc Dịch biết rõ tể ra bình thường thủ đoạn căn bản không đủ để đả thương địch thủ, mà tể ra đại lượng huyết phù lại động tĩnh quá lớn, bất lợi với Mộc Dịch kế tiếp an bài; vì vậy Mộc Dịch liền nghĩ tới Ma Long Nhận, đáng tiếc này dao căn bản không bị Mộc Dịch thao túng, không thể tể ra cự ly xa đả thương địch thủ, vì vậy Mộc Dịch liền cầm trong tay Ma Long Nhận, lợi dụng Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, đi thẳng tới Đại yêu vương bên người, cận thân một đâm!

"Phốc!"

Cứng rắn như Pháp bảo Giao Long lân phiến. Lại không có thể ngăn cản Mộc Dịch trong tay Ma Long Nhận, Ma Long Nhận dễ dàng đã phá vỡ lân phiến. Cũng một lần hành động đâm vào Giao Long thân thể.

Ma Long Nhận chỉ có vài tắc chiêu dài, coi như là toàn bộ chui vào Giao Long trong cơ thể, cũng không tạo được nhiều vết thương rất lớn, đối Giao Long cực lớn thân thể mà nói, vốn chỉ là không có ý nghĩa thương thể; nhưng mà, ở nơi này một đâm sau đó, Đại yêu vương toàn thân huyết dịch, bị một cổ không hiểu lực lượng khổng lồ, đều hướng Ma Long Nhận dũng mãnh vào. Trong chốc lát bị Ma Long Nhận cắn nuốt hơn phân nửa!

Trong nháy mắt mất đi đại lượng tinh huyết, mặc dù là Giao Long thân thể cũng không chịu nổi, lập tức hấp hối!

Mộc Dịch vội vàng phun ra Chu Tước Hoàn, tại hầu như mất đi lực chống cự Đại yêu vương trên đầu "Nhẹ nhàng" va chạm, người kia lập tức hôn mê.

Mộc Dịch rút ra Ma Long Nhận, đã thấy này dao ra sức uống giao long máu về sau, trở nên ánh lửa bắn ra bốn phía. Thập phần phồng tay. Ma Long Nhận mặt ngoài Phệ Huyết Phù Văn càng là lóe sáng vô cùng, cái kia không phân biệt huyết long cũng miêu tả sinh động.

Mộc Dịch vội vàng thu hồi Ma Long Nhận, e sợ cho này dao mất đi khổng lồ, tự hành đem Giao Long huyết dịch hút khô.

Mộc Dịch tạm thời không giết cái này Đại yêu vương. Là vì này yêu còn rất có tác dụng.

Mộc Dịch đem từng cổ một pháp lực rót vào Đại yêu vương trong cơ thể, phong ấn hãn chân nguyên, yêu đan cùng thần niệm, khiến nó vĩnh viễn còn lâu mới có thể tỉnh lại.

Sau đó, hắn liền thu hồi Tiểu Mao Cầu, Chu Tước Hoàn loại bảo vật, cùng tồn tại khắc bắt đầu vận chuyển 《 Nạp Tức Công 》 trước hai tầng công pháp, cố hết sức hấp thu Đại yêu vương toả ra đặc biệt khí tức, cũng đem cỗ khí tức này kèm theo tại thân thể của mình mặt ngoài, bộ phận rót vào Vân Long Bội trong.

Cùng lúc đó, hắn tế ra huyền hỏa linh, người kia bám vào Mộc Dịch thân thể mặt ngoài, một hồi biến ảo phía dưới, vậy mà khiến Mộc Dịch hình thái đại biến, biến thành màu đỏ sừng rồng phát trung niên nam tử, đúng là cái kia Đại yêu vương dung mạo!

Hiển nhiên, Mộc Dịch dùng 《 Nạp Tức Công 》 hấp thu Đại yêu vương khí tức, cùng sử dụng huyền hỏa linh biến ảo thành hình dạng của hắn, làm như vậy, cũng là vì làm cho mình có thể không hề kể hờ sắm vai thành Đại yêu vương!

"Cái này Đại yêu vương vậy mà cũng là Hỏa thuộc tính công pháp, này cũng tránh khỏi vào ta không ít phiền toái!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, nếu không hắn còn bất tiện tại cái khác yêu tu trước mặt hiển lộ thủ đoạn.

Huyền hỏa linh biến ảo thần thông, có thể so sánh chính hắn cách dùng lực lượng cải biến dung mạo, càng thêm không để lại dấu vết; mà hắn lại có 《 Nạp Tức Công 》 có thể hấp thu Đại yêu vương khí tức, vì mình sử dụng, khiến khí tức của mình cùng Đại yêu vương độc nhất vô nhị; bởi như vậy, chỉ cần không gặp đến quá cường đại cao thủ, mặc dù là Đại yêu vương người bên cạnh, cũng rất khó phát hiện hắn kể hờ!

Bất quá vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Mộc Dịch tự nhiên hay là muốn tận lực tránh đi mặt khác yêu tu. Cái này Đại yêu vương ngày thường liền thâm cư bất xuất, rất ít tiếp kiến mặt khác yêu tu, điểm này cũng không phải khó làm đến.

Luyện Khí Phòng Mã quản sự cùng Mộc sư hai người, đi bá kiến Đại yêu vương về sau, từ nay về sau tung tích không rõ, việc này Tam Yêu Vương là biết rõ đấy, bất quá hăn cũng không lộ ra.

Đại yêu vương tính tình dữ dằn, một lời không hợp liền đánh chết thuộc hạ, cái này căn bản không phải cái gì chuyện kỳ quái, Tam Yêu Vương cho rằng hai người này hơn phân nửa là chọc giận tới Đại yêu vương, đã sớm tan thành mây khói, tự nhiên cũng sẽ không khắp nơi nói lung tung.

Đại yêu vương lại là bán yêu thân phận, vì vậy Mộc Dịch hoàn toàn không cần phải lo lắng đi che giấu người của mình loại khí tức —— Đại yêu vương vốn là có loại này khí tức!

Đây hết thảy, đều vì Mộc Dịch kế hoạch, cung cấp thật tốt điều kiện, cũng chính là những thứ này nguyên nhân, mới khiến cho Mộc Dịch nghĩ tới kế hoạch này.

Hăn muốn nguy trang thành cái này Hóa Long Cung Đại yêu vương, mục đích cũng không phải ngăn cản Yêu tộc đi đánh Nhân tộc.

Trái lại, hăn muốn đích thân suất lĩnh những thứ này Yêu tộc, cùng Vương Nhược Phong suất lĩnh Nhân tộc, chính diện giao chiến!

Làm như vậy mặt ngoài thoát nhìn rất điên cuồng, cùng Mộc Dịch cứu vãn Nhân tộc ước nguyện ban đầu đi ngược lại, nhưng trên thực tế, đây cũng là duy nhất phương pháp!

Nhân tộc cùng Yêu tộc một trận chiến, thế không thể miễn! Coi như là Mộc Dịch trở thành Đại yêu vương về sau, án binh bất động, cũng sẽ có mặt khác Yêu tộc phản kích Nhân tộc, không có khả năng ngồi yên không lý đến, khiến tương đối nhỏ yếu Nhân tộc xâm nhập Yêu tộc phạm vi thế lực.

Hơn nữa, hãn nếu như cố ý không xuất binh đánh Nhân tộc, cùng Đại yêu vương lúc trước chủ trương chuẩn bị hoàn toàn trái lại, cũng sẽ khiến rất lớn hoài nghi, chỉ sợ hãn cũng không che giấu được quá lâu.

Vì vậy, Mộc Dịch phải xuất binh, nếu như tất có một trận chiến, vậy hãy để cho một trận chiến này, do bản thân điều khiển!

Hãn muốn tại đại chiến ở bên trong, không đánh mà thắng chiến thắng Nhân tộc, khiến Nhân tộc biết khó mà lui, khiến Vương Nhược Phong không thể không suất lĩnh Nhân tộc lui về nội hải!

Thời điểm này, hãn liền có thể lấy Đại yêu vương thân phận, mệnh lệnh Yêu tộc cũng phản hồi yêu hải ở chỗ sâu trong, mà không phải tiếp tục đuổi giết Nhân tộc.

Như vậy, nhân, yêu hai tộc lần này xung đột, liền có thể thuận lợi hóa giải, cũng không trở thành tiếp tục mở rộng, đem mặt khác Yêu tộc thế lực cũng cuốn vào trong đó, càng thêm khó có thể khống chế.

Nếu như hết thấy thuận lợi, hãn thì có thể triệt để hóa giải trận này can qua, đem đang tại đi về hướng tuyệt lộ Nhân tộc, từ diệt vong biên giới kéo về!

Một trận đại chiến, vô luận như thế nào "Không đánh mà thắng", khó tránh khỏi vẫn còn có chút tử thương, nhưng mà những thứ này tử thương, cùng có thể cứu vãn hàng tỉ sinh linh mà nói, còn là cực kỳ bé nhỏ!

Mộc Dịch cũng không phải một cái truy cầu hoàn mỹ người, cũng không được một cái không thể gặp bất luận cái gì đổ máu xung đột người, hãn muốn làm đấy, chỉ là chỉ mình lực lượng, đi cứu vãn tận khả năng nhiều người tộc, vô luận là không phải đúng sai, tối thiểu nhất có thể qua bản thân nội tâm cái kia một cửa!

Muốn cứu vớt Nhân tộc, rồi lại muốn đích thân suất lĩnh Yêu tộc đánh Nhân tộc, đây coi như là một kiện chuyện lạ, một trận kỳ mưu.

"Nếu như đổi lại là Vương Nhược Phong, không biết hắn là hay không có thể nghĩ đến tốt hơn phương pháp ?" Mộc Dịch trong lòng nghĩ đến, đây đã là Mộc Dịch có thể nghĩ đến phương pháp tốt nhất, cũng là sau cùng có thể thực hiện phương pháp!

Giết chết Đại yêu vương, chỉ có thể tạm hoãn Yêu tộc xuất binh, nói không chừng khiến Nhân tộc lúc đầu thế công càng thêm sắc bén, càng thêm không hề lực cản, khiến Nhân tộc cao thấp tin tưởng càng thêm bạo bành; nhưng ở yêu hải ở bên trong, Yêu tộc thực lực dù sao mạnh mẽ qua nhân tộc quá nhiều, một cái Đại yêu vương chết rồi, còn có những thứ khác tất cả Đại yêu vương, tùy tiện một ra Binh đánh Nhân tộc, đều có thể khiến Nhân tộc trả giá cực kỳ thâm đau đớn một cái giá lớn!

Mà Mộc Dịch bây giờ phương pháp, nếu là có thể thuận lợi áp dụng, chẳng những có thể cứu vớt Nhân tộc, cũng sẽ khiến Yêu tộc tử thương sâu sắc giảm xuống; dù sao dựa theo Đại yêu vương kế hoạch, muốn triệt để diệt trừ Nhân tộc, Yêu tộc cũng sẽ trả giá nhất định được một cái giá lớn, ít nhất cái kia chút ít Yêu Binh Yêu Tướng tử thương đem thập phần thâm đau đớn. Mộc Dịch kế này, lại có thể đem nhân, yêu hai tộc thương vong, tận lực giảm xuống.

"Nếu để cho Thiết Đản đã biết, hắn nhất định sẽ cười nhạo ta: Ta suất lĩnh Yêu tộc đánh Nhân tộc, diệt Nhân tộc uy phong, nếu như được biết rõ, vậy đơn giản chính là triệt để đứng ở Nhân tộc mặt đối lập lên, đồng thời cũng làm thực vào ta là Yêu tộc đồn đại, chỉ sợ từ nay về sau, yêu hải bên trong Nhân tộc, đối Mộc Dịch cái tên này đem hận thấu xương, vả lại thế thế đại đại, một mực phỉ nhổ!"

Nghĩ đến đây, Mộc Dịch không khỏi lắc đầu cười khổ, mình cũng thay mình không đáng!

Nhưng mà, nếu quả thật có thể hi sinh danh dự của mình, mà đổi được hàng tỉ sinh linh còn sống, như vậy cũng là thập phần đáng giá, Mộc Dịch tin tưởng, nhất định không phải hãn một người người nguyện ý làm như vậy!

Từ nay về sau, Mộc Dịch ẩn nấp ở Hóa Long Cung tầng thứ chín, Đại yêu vương giá trị con người bảo vật, tự nhiên cũng đã rơi vào trong tay của hãn.

Đại yêu vương cũng một mực ở vào hôn mê trạng thái, Mộc Dịch mỗi ngày đều muốn từ trên người hãn hấp thu một ít khí tức, dần dà, trên người hãn Đại yêu vương khí tức liền càng ngày càng dày đặc, kẻ hở sẽ càng ngày càng ít.

Mà cùng lúc đó, Yêu tộc chuẩn bị chiến tranh rất nhiều công việc, đã ở đâu vào đấy tiến hành, theo từng kiện từng kiện pháp khí khôi giáp luyện chế, theo từng nhánh Yêu tộc binh sĩ chiêu mộ tụ tập, Đại yêu vương —— hoặc là nói là Mộc Dịch khống chế ở dưới Yêu tộc thế lực, chính càng ngày càng lớn mạnh.

Mấy tháng sau, bạo động Nhân tộc tu sĩ đại quân, đã xuất phát đến yêu hải trong một tòa tài nguyên phong phú đại đảo lên, bọn hãn đuổi đi cùng giết chết nơi này yêu loại, ở chỗ này khai thác tài nguyên khoáng sản, tu kiến trận pháp.

Mà lúc này, Mộc Dịch cũng tại yêu hải ở chỗ sâu trong, suất lĩnh rậm rạp chẳng chịt vô số Yêu tộc đại quân, hướng nơi đây lái vào!

Một trận nhân, yêu hai tộc ở giữa đại chiến, sắp triển khai!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 300: Chính Thức Yêu Kiếp (Một)

"Một nhóm lớn hải yêu đang tại hướng nơi đây tới gần!"

Tin tức này, từ lúc mấy ngày trước, đã truyền đến Tề Tâm Đảo trên.

Tề Tâm Đảo vốn là một tòa vô danh yêu đảo, ở trên đảo có hai cái ngũ cấp Yêu thú tổng số trăm chỉ cấp thấp Yêu thú, bất quá Tiên Minh suất lĩnh Nhân tộc Tu tiên giả tới chỗ này về sau, đem hai cái ngũ cấp Yêu thú một giết một tổn thương, mặt khác cấp thấp Yêu thú cũng là hoặc chết hoặc trốn, hòn đảo này liền được chiếm cứ. Tề Tâm Đảo tên, là tiên minh Minh chủ Vương Nhược Phong chỗ lấy, cũng là đường hoàng Nhân tộc vạn chúng đồng lòng ý tứ.

Mặc dù biết có hải yêu tuôn hướng nơi này, nhưng Nhân tộc cao thấp cũng không sợ không loạn, trật tự ngay ngắn!

Bọn hãn có tại kiến trúc công sự phòng ngự, có tại bố trí trận pháp, có đang chuẩn bị trận khí, có tại bố trí cạm bẫy, tất cả ty kia chức, bận rộn mà hiệu suất cao làm cho này trận đại chiến làm lấy chuẩn bị!

Đã liền Tiên Minh Minh chủ Vương Nhược Phong, cũng tự mình đến đến đảo ra tiền tuyến, tự tay bày ra một ít cao minh trận pháp.

Đã có Vương Nhược Phong cái này định hải thần châm, Nhân tộc cao thấp có thể nói là thần kỳ đồng tâm hiệp lực, mặc dù đối mặt một trận không biết đại chiến, những này nhân tộc Tu tiên giả, hơn nữa là hưng phấn cùng khẩn trương, rồi lại ít có sợ hãi tâm tình.

"Có Quân tử chi phong tại, yêu kiếp cũng có thể ngăn trở, thì sợ gì!"

"Có Quân tử chi phong tại, Nhân tộc tại yêu hải thể như chẻ tre, liên tục chiếm cứ không ít yêu đảo, Yêu tộc lại được coi là cái gì!"

"Có Quân tử chi phong tại, mặc dù lại đến một đồng hải yêu, cũng không quá đáng là lại trải qua một lần yêu kiếp, Nhân tộc cao thấp một lòng, lại có cái gì khó khăn là không thể vượt qua đấy, lại có cái gì địch nhân là không cách nào tiêu diệt đấy!"

Bất quá. Mặc dù có tin tưởng, nhưng Nhân tộc đối với cái này chiến vẫn làm đầy đủ chuẩn bị, Yêu tộc đại quân số lượng to lớn lớn, chủng tộc đa dạng, hành vi tốc độ tự nhiên sẽ không quá nhanh, cái này cho Nhân tộc nhất định được chuẩn bị thời gian.

Vừa phát hiện Yêu tộc đại quân tung tích về sau, Vương Nhược Phong lợi dụng Tiên Minh minh trong thân phận hạ lệnh, khiến Nhân tộc tất cả Tu tiên giả đều đi vào Tề Tâm Đảo chỗ cộng điều khiển hải yêu!

Quân tử chi phong hiệu triệu lực lượng, vào lúc này hiển lộ rõ ràng phát huy tác dụng vô cùng . Vô số Tu tiên giả từ các nơi thừa lúc Tiên Minh phi chu, hướng Tề Tâm Đảo vọt tới; bọn hăn đến từ bất đồng quốc gia. Bất đồng môn phái, bất đồng gia tộc, lúc này lại có thể trên dưới một lòng, cầm giữ có một cái cùng chung mục tiêu —— cái kia chính là tại Quân tử chi phong dưới sự lãnh đạo, chống lại Yêu tộc, khiến Nhân tộc lại hiện ra huy hoàng.

Tòa nào đó đang tại tu kiến toà nhà hình tháp lên, hai gã quần áo và trang sức khác lạ tu sĩ đang tại hưng phấn trò chuyện với nhau.

Trong bọn họ một cái đầu quần khăn vải, là Miêu Cương quốc tu sĩ; cái khác nhưng là một bộ trường bào, làm thư sinh cách ăn mặc.

Thư sinh kinh hỉ nói: "Đạo hữu người xem. Phía dưới cao nhân kia, không phải là Quân tử chi phong Vương tiên bối sao!"

"Đúng vậy a. Đúng là bốn quốc Quốc Chủ!" Miêu Cương tu sĩ cũng nhìn thấy chính hướng toà nhà hình tháp xuống bay tới Vương Nhược Phong, kinh hỉ không hiểu.

Vương Nhược Phong cưới vợ Miêu Cương thánh nữ, Miêu Cương Quốc Chủ thay đổi, hôm nay đã con Vương Nhược Phong làm chủ, mới đầu còn có một chút ngoan cố Miêu Cương người trong nước kiên quyết phản đối, hiện tại, cái này dĩ nhiên đã trở thành Miêu Cương người trong nước kiêu ngạo!

Hai người dừng tay lại công chính tại khắc ấn phù văn, không hẹn mà cùng hướng Vương Nhược Phong cung kính thi lễ, Vương Nhược Phong cũng chú ý tới hai người. Liền hướng bọn hắn mỉm cười, nhẹ gật đầu.

Hai người nhất thời nhiệt huyết sôi trào, tựa hồ Vương Nhược Phong hướng hắn chúng cười cười, liền để cho bọn họ có dùng không hết pháp lực.

"Đại sự quan trọng hơn, không thể qua loa, các người tiếp tục làm việc đi, không cần để ý sẽ Vương mỗ người!" Vương Nhược Phong hướng hai người này cùng chung quanh hướng hắn thăm viếng tu sĩ tu đồ nói ra. Hắn vẫn là như vậy bình dị gần gũi, thập phần hiền hoà, nhất cử nhất động, đều lộ ra người khiêm tốn tác phong.

Thư sinh cùng Miêu Cương tu sĩ hai người nghe vậy. Liền muốn tiếp tục khắc ấn phù văn, bất quá phù văn khắc ấn thập phần rườm rà, đối tâm cảnh yêu cầu tương đối cao, hôm nay bọn hắn tâm tình kích động, không dám xuống tay, phải các loại tâm tình bình tĩnh về sau, mới có thể tiếp tục khắc ấn.

Hai người bọn họ dứt khoát dừng lại, yên lặng lặng lẽ đánh giá Vương Nhược Phong cái này nhân vật truyền kỳ cử động.

Chỉ thấy Vương Nhược Phong cầm trong tay một quả kỳ quái, đỏ bừng như máu pháp bàn, còn thỉnh thoảng ngẩng đầu đang nhìn bầu trời mặt trời, như là đang tính toán bày trận lúc thiên thời địa lợi các loại nhân tố; tính toán một lát sau, hắn liền lấy ra một quả miếng huyết sắc Tiểu Châu hoặc từng mặt trận kỳ, ném vào sâu trong lòng đất.

"Vương tiên bối tựa hồ tại bố trí cái gì trận pháp, kẻ hèn này tuy rằng cũng hơi thông trận pháp chi đạo, rồi lại hoàn toàn chưa từng gặp qua Vương tiên bối chỗ bố trí trận pháp!" Thư sinh có chút hoang mang nói.

Miêu Cương tu sĩ nói ra: "Hắc, Quốc Chủ thủ đoạn độ cao rõ, há lại ta và người bậc này tồn tại có thể biết được đấy! Người không hiểu, cái kia cũng đủ để nói rõ trận pháp này cực kỳ cao minh huyền diệu, nếu như là người người đều hiểu trận pháp, Quốc Chủ thân hệ trách nhiệm, còn sẽ đích thân đến bày trận sao?"

Thư sinh liên tục gật đầu, cũng cho rằng đối phương nói có lý.

Vương Nhược Phong bố trí trận pháp, bọn hắn tự nhiên không dám đi phá hư, Vương Nhược Phong rất nhanh bố trí xong về sau, lại dọc theo toà nhà hình tháp về phía trước bay đi, sau đó tại hạ một nơi tiếp tục tính toán thiên thời địa lợi, bố trí trận pháp. . .

"Phu quân khổ cực rồi!" Chẳng biết lúc nào, trong bụng hở ra Lạc Ngân Sa đi tới Vương Nhược Phong bên người, nàng xem thấy Vương Nhược Phong tập trung tư tưởng suy nghĩ bày trận bộ dáng, trong hai tròng mắt tình ý nồng đậm, ý nghĩ - yêu thương vô hạn.

Cũng chỉ có như vậy đội trời đạp đất nam nhân, cũng chỉ có như vậy có thể hô phong hoán vũ tồn tại, mới có thể để cho từng đã là một quốc gia đứng đầu, Miêu Cương thánh nữ chịu ái mộ, cam nguyện gả cho.

Vương Nhược Phong xoay người lại, hướng thê tử cười cười: "Không khổ cực! Người đã có mang thai, cũng đừng có đi ra đi đi lại lại, vì phu sẽ

bảo hộ người, bảo hộ con của chúng ta, bảo hộ thiên hạ muôn dân trăm họ!"

"Thiếp thân tin tưởng phu quân nhất định có thể làm được!" Lạc Ngân Sa tự nhiên cười nói, cái kia tuyệt thế tao nhã, đủ để khiến nhật nguyệt chịu ảm đạm không ánh sáng.

Vương Nhược Phong mỉm cười, tiếp tục bố trí hắc trận pháp —— đương nhiên, không sẽ không ai biết, hắc bố trí xuống trận pháp, không phải là vì giết địch diệt yêu, không phải là vì người giám hộ tộc, mà là vì luyện chế Vạn Huyết Đan!

Vương Nhược Phong mỗi đến một chỗ, phụ cận Tu tiên giả đều là một hồi hưng phấn không hiểu, có ít người thậm chí kích động chảy ra dòng nước mắt nóng. Bọn hắc làm sao có thể nghĩ đến, bọn họ hướng tới, bọn họ sùng kính, thư của bọn hắc niệm, tại nơi này uy vọng cực cao Quân tử chi phong trong mắt, chỉ là một cái cái có thể lợi dụng quân cờ; bọn hắc cam nguyện hi sinh tính mạng, chỉ là dùng để cùng Yêu tộc đồng quy vu tận; bọn hắc kích rơi vãi chảy ra máu tươi, chỉ là dùng để luyện đan nguyên liệu!

...

Yêu hải một chỗ, Mộc Dịch thừa lúc đỉnh đầu bay kiệu, nhẹ nhàng ở giữa không trung phi hành.

Tại đây đỉnh bay kiệu hơn nghìn trượng có hơn, có tính ra hàng trăm ngũ cấp trở lên yêu vương đi theo, những thứ này yêu vương, có đến từ Hóa Long Cung, có rất nhiều tạm thời chiêu mộ; có linh trí khá cao, có chút nhưng chỉ là chiếu theo bản năng làm việc hung thú —— tuy rằng chúng nó trí tuệ không cao, nhưng sùng kính cường giả nhưng là bao gồm Nhân tộc ở bên trong vạn vật sinh linh bản năng, vì vậy chúng nó cũng cam tâm

tình nguyện tiếp nhận Hóa Long Cung chỉ huy, trở thành trùng trùng điệp điệp Yêu tộc trong đại quân một thành viên.

Mà tại những thứ này yêu vương dưới thân, trong biển rộng tức thì bị vô số rậm rạp chẳng chịt Yêu Binh Yêu Tướng sở chiếm cứ; những thứ này Yêu Binh Yêu Tướng, đa số đều sinh hoạt tại trên biển, sau cùng thiện ở Thủy Độn Thuật, tại trong biển rộng trải rộng ra, bao trùm mệnh mông lớn một phiến hải vực, từ trên không trung phóng nhãn nhìn lại, vô số hải yêu thu hết vào mắt.

Những thứ này Yêu Binh Yêu Tướng, đại bộ phận đều là chỉ có thể chiêu theo bản năng làm việc cấp thấp Yêu tộc, còn có một phần nhỏ, nhưng là đã hơi Thông Linh trí, có thể người mặc khôi giáp, cầm trong tay pháp khí Hóa Long Cung dòng chính yêu quân.

Cái này chi yêu quân, tương đối mà nói, có thể nói nghiêm chỉnh huấn luyện, trang bị tinh xảo, bọn họ thực tế sức chiến đấu, hơn xa qua cùng số lượng, cùng cấp độ bình thường cấp thấp Yêu tộc.

Trong yêu quân, phân biệt đến từ Bán Xà tộc cùng tộc Nhân tộc hai gã trung giai Yêu Tướng đang tại nhẹ giọng nói chuyện phiếm, thanh âm của bọn hắn, ở chung quanh âm ỉ thú vật dễ dàng âm thanh lộ ra không có ý nghĩa.

Bán Xà tộc yêu tu phun dài nhỏ đầu lưỡi, tham lam nói: "Chắc chắc, nghe nói Nhân loại tu sĩ đan điền chân nguyên, đúng là sau cùng bổ sung đan dược, nếu là có thể một cái nuốt kế tiếp cùng giai Nhân tộc tu sĩ đan điền, có thể chống đỡ mà vượt chúng ta tại trên biển tu luyện mấy chục năm!"

Lộc Nhân tộc yêu tu nói ra: "Đúng vậy a, ta cũng nghe nói, nhiều bộ tộc ăn thịt người óc, có thể giúp ta các loại sớm Khai Linh trí, nói không chừng không cần phải yêu tổ cảnh giới, có thể triệt để hóa thành hình người!"

Cách đó không xa một gã Ngự Nhân tộc yêu tu nghe vậy, cũng tham dự tiến đến thảo luận: "Ài, ta nghe nói Nhân tộc Tu tiên giả thân thể cũng không hay ăn hết, mềm nhũn, còn không bằng nuốt một ít cấp thấp tiểu yêu, còn có việc này ?"

Lộc Nhân tộc yêu tu nói ra: "Hình như là vậy, Nhân tộc Tu tiên giả cũng sẽ không tu luyện thân thể, thân thể tự nhiên rất bình thường, ngoại trừ đan điền cùng đầu óc bên ngoài, thật không có tác dụng! Bất quá ta cũng là nghe nói, cũng không nếm qua."

Nói đến đây, thanh âm hân một thấp, nói ra: "Nghe nói, Đại yêu vương muốn triệt để diệt trừ Nhân tộc, lần này chúng ta cũng phải lớn hơn no bụng lộc ăn! Ha ha!"

Ba gã yêu tu lập tức một hồi cười trộm, tiếng cười truyền đến một gã một mực nhắm mắt không nói Quy yêu tộc lão giả trong tai, hân đuổi ra đầu, mở ra đôi mắt nhỏ, lắc đầu, miễn cưỡng nói: "Hừ, trên người chúng ta huyết nhục, đối những này nhân tộc tu sĩ mà nói, cũng là hiếm có bảo bối, dùng để luyện đan luyện khí gì gì đó không còn gì tốt hơn! Đừng ngàn vạn không ăn đến Nhân loại tu sĩ, ngược lại bị Nhân loại tu sĩ coi như tài liệu cho thu thập!"

"Quy huynh nơi nào lời ấy! Không khỏi cũng quá ử rử rồi!" Lộc Nhân tộc yêu tu có chút không vui nói: "Chúng ta Yêu tộc tại Đại yêu vương suất lĩnh xuống, cường đại cỡ nào; mà Nhân tộc bất quá là Thiên ở góc, nghe nói yêu vương cấp bậc Nhân tộc Tu tiên giả căn bản không có mấy người, tại sao có thể là ta Yêu tộc đối thủ!"

"Đúng vậy, Quy huynh nói chuyện giật gân mà thôi!" Bán Xà tộc yêu tu cũng phụ họa nói.

Quy yêu tộc lão đầu mặt đỏ lên, hân cãi: "Lão phu cũng không có nói ta Yêu tộc sẽ bại! Trên thực tế, ta Yêu tộc nhất định là tất thắng vậy, chúng ta

chỉ là Hải Giao tộc phụ thuộc một ít chi thế lực mà thôi, thật sự muốn đem toàn bộ Hải Giao tộc cuốn tiến đến, Nhân tộc ở đâu có mấy may lực chống cự!"

"Bất quá, mặc dù ta Yêu tộc chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, đại chiến một mở, tử thương còn là khó tránh khỏi, tuy rằng chúng ta không muốn cái kia chút ít không Khai Linh trí tiểu yêu giống nhau tử thương vô cùng nghiêm trọng, nhưng ít nhiều vẫn là có một chút thương vong! Lão phu chỉ là hy vọng, thương thế kia chết không phải rơi vào trên đầu mình là tốt rồi!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 301: Chính Thức Yêu Kiếp (Hai)

Trùng trùng điệp điệp Yêu tộc đại quân, tại sau đi tới Tề Tâm Đảo phụ cận trong hải vực.

Từng con một yêu vương, tùy ý triển khai bản thân thân thể khổng lồ, xoáy lên cuồng bạo khí tức, nhẹ nhàng ở giữa không trung; dưới thân thể của bọn hắn, vô số cấp thấp hải yêu gào thét mãnh liệt, thỉnh thoảng nhấc lên ngàn trượng sóng lớn.

Sóng hoa đánh vào Tề Tâm Đảo bên cạnh trên đá ngầm, đem từng khối cự thạch kích thành bụi phấn; hòn đảo mặt đất đều tại không ngừng run rẩy, đỉnh tai nhức óc yêu gào to, khiến người trên đảo tộc cấp thấp Tu tiên giả đều bị kinh hãi lạnh mình.

"Thiệt nhiều hải yêu, thật đáng sợ! Chúng ta thật có thể ngăn trở sao?" Một gã thư sinh sắc mặt đại biến, hắn rất nỗ lực đều muốn bình tĩnh trở lại, nhưng trong tay pháp khí, cũng tại không được run nhè nhẹ.

"Sợ cái gì! Có Quốc Chủ tại, chúng ta Nhân tộc nhất định sẽ không thua!" Bên cạnh hắn Miêu Cương tu sĩ lớn tiếng nói, tuy rằng lời của hắn vẫn đang như vậy phóng khoáng mà tự tin, nhưng trong lòng bàn tay đã nắm lấy một thanh mồ hôi lạnh.

"Đúng vậy a, Vương tiền bối là có đảm đương Quân tử chi phong, yêu dân như con, nếu như hắn không có tất thắng nắm chắc, sẽ không triệu tập Nhân tộc toàn bộ Tu tiên giả tụ tập ở này, hắn nhất định có biện pháp!" Thư sinh khẳng định nói, hắn lời ấy càng giống là đang an ủi mình, nói ra lời nói này về sau, hắn khẩn trương tâm tình hoàn toàn chính xác đã nhận được

một ít buông lỏng, nhưng hẳn vẫn là có chút sợ hãi nói: "Thế nhưng là, nhiều như vậy hải yêu, coi như là chúng ta Nhân tộc có thể hay không ngăn lại, chỉ sợ cũng có không ít thương vong!"

Miêu Cương tu sĩ nghiêm mặt nói ra: "Vì Nhân tộc phát triển, tạm thời có chút hi sinh cũng là không thể tránh được, liền như lần trước yêu kiếp như vậy, tuy rằng chúng ta cũng tổn thương một ít nhân thủ, rồi lại giết chết càng nhiều nữa yêu hải, thành công hóa giải yêu kiếp! Chúng ta đi vào Tề Tâm Đảo Tu tiên giả, đều là không sợ hi sinh, tùy thời chuẩn bị anh dũng hy sinh, chỉ cần có thể đi theo Quốc Chủ trái phải, bốn quốc cao thấp, có thể chiến đến người cuối cùng!"

Thư sinh còn muốn nói thêm gì nữa, lúc này bỗng nhiên có một cái nam tử vang dội thanh âm phủ lên yêu kêu thú vật rống, truyền khắp toàn bộ Tề Tâm Đảo.

Trong khi nói chuyện, đúng là Vương Nhược Phong, hẳn bay tới Tề Tâm Đảo trên không, nhìn quanh dưới thân thủ vững tại cương vị của mình trên mọi người tộc Tu tiên giả, cao giọng nói ra:

"Chư vị đạo hữu, vô luận các vị đến từ phương nào, vô luận các vị thân ở gì vị trí, vô luận các vị cảnh giới cao thấp, vô luận các vị tu luyện loại nào công pháp, hôm nay chúng ta tổng hợp Tề Tâm Đảo, cũng là vì chấn hưng Nhân tộc, trăm yêu trừ ma!"

"Yêu tộc dần dần yếu, Nhân tộc đương lập! Chúng ta hôm nay một trận chiến, chính là nhân tộc cường thịnh cơ hội, ở đây mỗi một người, đều muốn ghi vào sử sách, vì thiên thu vạn thế chỗ ca tụng! Hôm nay, chúng ta chẳng phân biệt được cao thấp giá cả thế nào, đều làm như một gã là nhân tộc mà chiến Tu tiên giả, Vương mỗi người đang này thề, dù là chảy hết một giọt máu cuối cùng, cũng muốn huyết chiến đến cùng, tuyệt không buông bỏ!"

"Huyết chiến đến cùng, tuyệt không buông bỏ!" Mười vạn Tu tiên giả hô ứng lấy Vương Nhược Phong khẩu hiệu, thanh âm chinh tề mà hữu lực, vậy mà đem thú vật gào to che đậy kín.

Ngăn ngụt một phen lời nói, có thể khiến mọi người nhiệt huyết sôi trào, ngăn chặn trong lòng bất an cùng sợ hãi, Vương Nhược Phong giờ này khắc này, đã không phải là một gã bình thường đan sĩ, mà là yêu hải Nhân tộc tinh thần biểu tượng!

Đi theo Vương Nhược Phong chính là bọn họ tín niệm, Vương Nhược Phong chỉ dẫn, chính là bọn họ tiến lên phương hướng; chỉ cần Vương Nhược Phong một câu, bọn hắn thậm chí cam nguyện lấy thân phạm hiểm, trả giá sinh mệnh!

Người như vậy tộc, tình cảm quần chúng sục sôi, chưa từng có đoàn kết, mười vạn người cộng hô một tiếng tình cảnh, khiến ngoài trăm dặm Mộc Dịch, không khỏi nhướng mày.

Nhưng mà, cái này cũng không có ảnh hưởng đến Yêu tộc đại quân vây công!

"Đại vương, thời cơ đã đến, có hay không bắt đầu tiến công?" Hai yêu vương hướng phi trong kiệu Mộc Dịch xin chỉ thị.

"Bắt đầu đi!" Mộc Dịch nhàn nhạt đáp lại nói.

"Tuân lệnh!" Hai yêu vương chợt phát ra một tiếng hùng hồn gào thét, khi hân trong tiếng rống giận dữ, vô số rục rịch hải yêu lập tức nhảy ra mặt biển, liều lĩnh hướng Tề Tâm Đảo dũng mãnh lao tới.

"Giết" Vương Nhược Phong hét lớn một tiếng, truyền lệnh toàn bộ đảo, trong giọng nói, lại có khó có thể che giấu hưng phấn chi ý.

Trận khí, Pháp bảo, kiếm trận, toàn bộ thể hiện thái độ kích phát, lập tức có từng đạo đáng sợ cực lớn cột sáng hướng leo lên đảo hải yêu chúng kích xạ mà đến, lập tức có vài chục chỉ hải yêu tại cột sáng trong phốc một cái hóa thành một đoàn bột phấn; từng đạo ánh lửa cũng ** ở đây, biến thành từng mảnh mãnh liệt biến lửa, đốt cháy đại lượng hải yêu đồng thời, đem càng nhiều nữa hải yêu vây ở biển lửa trong vòng vây.

Rậm rạp chẳng chịt kiếm vũ, cự thạch, từ trên trời giáng xuống, đem từng con một hải yêu đâm thủng, nện dẹp, ngăn ngừa mấy hơi thở giữa, liền có mấy trăm hải yêu chôn cất sinh ra ở Tề Tâm Đảo trên.

Nhưng mà, càng ngày càng nhiều hải yêu rồi lại leo lên Tề Tâm Đảo, cũng không chú ý hỏa thiêu đá lẫn, điên cuồng hướng Nhân tộc Tu tiên giả chỗ toà nhà hình tháp tường thành dũng mãnh lao tới.

Mà tại chúng nó sau lưng, vô số kẻ hải yêu đã ở phía sau tiếp trước tới gần lấy Tề Tâm Đảo, liên tục không ngừng bổ sung Yêu tộc thể công.

Mà cái kia chút ít nghiêm chỉnh huấn luyện yêu quân, rồi lại ở một bên đối xử lạnh nhạt đang xem cuộc chiến, các loại nhóm này số lượng thật lớn cấp thấp tiểu yêu hấp dẫn Nhân tộc hỏa lực, hướng vượt qua Nhân tộc phòng tuyến về sau, bọn hăn lại tiến công, trắng trợn triển khai giết chóc!

Vương Nhược Phong trong lòng kích động, bố trí mấy chục năm kế hoạch, hôm nay rốt cuộc thành công áp dụng, nơi đây chết đi Yêu tộc, Nhân tộc càng nhiều, hăn luyện chế Vạn Huyết Đan phẩm chất, số lượng cũng chỉ càng cao càng nhiều!

Nhìn xem cái kia liều lĩnh vọt tới hải yêu, Vương Nhược Phong trong mắt chỉ có một chữ Sát, hăn thậm chí tự mình ra tay, thi triển ra lăng lệ ác liệt kiếm khí, hóa thành một đạo đạo sắc bén vô cùng phong nhận, trên mặt đất chém ra từng đạo khe rãnh, đồng thời giết chết từng con một hải yêu.

Tại những này nhân tộc Tu tiên giả xem ra, thủ lĩnh Vương Nhược Phong đều tự mình ra tay, đây càng thêm kích phát bọn họ ý chí chiến đấu, Nhân tộc càng đánh càng hăng, thoải mái giết chóc, cố hết sức thúc giục pháp lực, để cho bọn họ dần dần quên mất sợ hãi.

Những thứ này linh trí không mở cấp thấp hải yêu tại từng đám vọt lên Tề Tâm Đảo, Vương Nhược Phong trong lòng cao hứng, thời gian kéo càng lâu, song phương tử thương số lượng càng lớn, đối với hãn luyện chế Vạn Huyết Đan càng vì có lợi.

Mộc Dịch cười bay kiệu, cũng thời gian dần trôi qua nhích tới gần Tề Tâm Đảo, hãn tuy rằng vẫn đang ngốc trong kiệu, lại có thể thấy như vậy một màn.

Mộc Dịch quét dưới thân liếc, lập tức nhẹ giọng ra lệnh: "Truyền lệnh xuống, yêu quân chủ lực toàn lực đánh phía Tây một đoạn này, hết thủy yêu vương cũng đồng thời ra tay!"

Hai yêu vương sững sờ, xin chỉ thị: "Đại vương, có muốn hay không lại chờ một lát, dù sao những thứ này tiểu yêu số lượng rất nhiều, các loại chúng nó hướng bước Nhân tộc chính diện phòng tuyến về sau, chúng ta lại đi vào diệt trừ Nhân tộc cũng không muộn!"

"Bốn vương có lệnh, lập tức toàn lực tiến công!" Mộc Dịch lạnh lùng đáp, không làm bất kỳ giải thích nào, nhưng ngữ khí rồi lại trở nên đặc biệt nghiêm nghị.

"Vâng!" Hai yêu vương không dám nhiều lời, lập tức lớn tiếng truyền lệnh.

Hơn vạn nghiêm chỉnh huấn luyện yêu quân chủ lực, trong lúc đó hành động.

Từng mặt khổng lồ trận khí cùng Yêu tộc truyền thừa chí bảo, bị lũ yêu tu mang ra, tại vô số yêu tu tế luyện xuống, những thứ này trận khí, bảo vật, phát ra khổng lồ pháp thuật thần thông, hướng tây bên cạnh toà nhà hình tháp tường thành công tới.

Trăm tên yêu vương cũng đồng thời ra tay, chúng nó riêng phần mình thi triển ra cự ly xa pháp thuật thần thông, tuy rằng từng cái yêu vương pháp thuật, tại đây quy mô khổng lồ đại chiến trong đều lộ ra tác dụng nhỏ bé, nhưng trăm tên yêu vương đồng thời công kích, cũng là một cỗ không thể bỏ qua lực lượng cường đại.

"Yêu tộc không đều là linh trí không ra ngang tàng bạo ngược giống sao, như thế nào bọn hãn cũng biết luyện chế trận khí bảo vật ? ! Như thế nào bọn hãn cũng sẽ liên thủ ứng chiến ? !" Vô số nhân tộc Tu tiên giả trong lòng kinh hãi, nhất là thủ vệ phía Tây một đoạn này đám tu tiên giả, càng là kinh hoảng ý loạn!

Toà nhà hình tháp trên phòng ngự trận pháp, không chịu nổi cái này một lớp * cực kỳ mạnh mẽ công kích, trong chốc lát liền tiêu diệt, vô số cầm trong tay đại đao đại phủ pháp khí, người mặc chắc chắn khôi giáp yêu tu, tỏa ra Nhân tộc dày đặc như mưa pháp thuật công kích, xông vào toà nhà hình tháp, tường thành bên trong.

Mộc Dịch nhắm mắt lại, kế tiếp một màn, hãn không đành lòng nhìn nhiều.

Trong khoảng khắc, phía Tây có ba tòa toà nhà hình tháp bị phá hủy, phụ cận đoạn này tường thành bị vỡ tung, ít nhất mấy trăm người tộc Tu tiên giả táng thân nơi này!

Phụ cận Nhân tộc Tu tiên giả kinh hãi, trơ mắt nhìn xem cái này cường đại yêu quân dễ dàng xé toang Nhân tộc phòng tuyến một đường lỗ hổng,

sợ hãi tâm tình, rốt cuộc lại trở về bọn hắn lúc đầu vốn đã lâm vào điên cuồng trong lòng.

Yêu quân thì ra là thế đáng sợ! Dài này xuống dưới, coi như là Nhân tộc có thể giết chết đại lượng hải yêu, chỉ sợ cuối cùng vẫn còn muốn bị chìm ngập tại bầy yêu hành hạ đến chết phía dưới!

"Huyết chiến đến cùng, không thể buông tha cho!" Vương Nhược Phong hét lớn một tiếng, người chỉ huy đại lượng Tu tiên giả, hướng nơi đây chạy đến, chính diện nghênh đón địch yêu quân chủ lực!

"Đã đủ rồi!" Một cái ẩn chứa rất mạnh chân nguyên lực lượng thanh âm, đột nhiên truyền khắp Tề Tâm Đảo trong ngoài, lẫn át đại chiến trong hết thảy âm ỉ âm thanh.

Không ít người tộc, yêu tu đều vô thức ngừng đầu hướng thanh âm nơi phát ra —— trên bầu trời cái kia đỉnh lơ lửng bay kiệu nhìn lại.

Ánh lửa lóe lên, hóa thành Đại yêu vương chi hình Mộc Dịch từ bay trong kiệu bay ra, hắn dùng Yêu tộc ngôn ngữ, lớn tiếng mệnh lệnh: "Thu binh, hết thảy yêu tu rời khỏi Tề Tâm Đảo!"

"Đại yêu vương, cái này. . ." Hai yêu vương đám người kinh hãi, mắt thấy chính là một trận thoả mái chém giết, vì sao vào lúc này thu binh!

Mộc Dịch hai mắt co rụt lại, lạnh lùng nhìn về phía bọn hắn: "Bốn vương mà nói, các ngươi không có nghe được sao!"

"Đúng, thu binh!" Chúng yêu vương biết rõ Đại yêu vương hi vọng vô thường, không dám lơ đãng.

Vô số yêu quân, liền từ Tề Tâm Đảo trên rút khỏi, điều này làm cho những này nhân tộc Tu tiên giả, trong lòng thở dài một hơi.

Không cùng Yêu tộc trước khi đại chiến, bọn hăn có còn là hùng tâm tráng chí, hôm nay đã giao chiến một hồi, kiến thức đến Yêu tộc đáng sợ thủ đoạn về sau, ngoại trừ số ít hiểu chiến người hiểu sát bên ngoài, đại bộ phận Tu tiên giả đều là cảm thấy khiếp sợ, khẩn trương sợ hãi.

Có lẽ, Nhân tộc không có bọn hăn tưởng tượng cường đại như vậy, vô địch, Yêu tộc cũng không có bọn hăn tưởng tượng ngu xuẩn như vậy, thắng yếu!

Mộc Dịch người hầu tộc ngôn ngữ, hướng ở trên đảo mọi người lớn tiếng nói: "Như vậy đánh tiếp, cái chết đều là các người cấp thấp Tu tiên giả, cùng bốn vương dưới trướng Yêu Binh Yêu Tướng! Bốn vương không muốn con dân của mình làm nhiều hi sinh, như vậy đi, các người phái ra một người, cùng bốn vương đại chiến, nếu là có thể thắng được bốn vương một chiêu nửa thức, bốn vương liền suất lĩnh Yêu tộc đại quân, ly khai này đảo!"

Mấy câu nói đó, hăn dùng Yêu tộc ngôn ngữ cũng nói một lần, khiến cái này yêu tu hết sức ngạc nhiên.

"Đại vương hà tất tự mình ra tay, không bằng liền khiến cái này Yêu Binh Yêu Tướng đấu tranh anh dũng!" Có chút yêu vương khuyên nhủ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 302: Chính Thức Yêu Kiếp (Ba)

"Đúng vậy a, đại vương không thể mạo hiểm!" Có chút yêu vương phụ họa nói.

Hai yêu vương rồi lại trong lòng khẽ động, nói ra: "Như thế nào, bọn người hoài nghi đại vương thực lực hay sao! Những này nhân tộc đàn sĩ, tại sao có thể là đại vương đối thủ, đại vương hơn phân nửa chỉ là ngửa tay, muốn thân thủ giết chết Nhân tộc mạnh nhất người, chấn nhiếp thiên hạ!"

Mộc Dịch cười mà không nói, cũng không phủ nhận.

Nhân tộc nơi đây, rồi lại đưa tới một hồi ồn ào.

Không hề nghi ngờ, Yêu tộc vừa rồi tập trung toàn lực một lần xuất kích, thực sự quá hung mãnh, vô luận là nhằm vào vị trí này Nhân tộc thủ vệ, đều tạo thành thật lớn thương vong, ở thời điểm này, điên cuồng tâm tình cũng bởi vì sợ hãi mà dần dần làm lạnh xuống, càng nhiều nữa mỗi người nghĩ đến mau chóng chấm dứt cái này đáng sợ một trận chiến.

Hầu như ánh mắt mọi người, đều tập trung vào Vương Nhược Phong trên thân —— hẳn là nhân tộc lãnh tụ tinh thần, cũng là nhân tộc công nhận thực lực mạnh nhất một người, nếu quả thật muốn bằng lực lượng một người bức lui yêu quân, Vương Nhược Phong không thể nghi ngờ là hy vọng duy nhất!

Vương Nhược Phong lập tức có chút lúng túng, hẳn nghìn tính vạn tính, nhưng không có tính đến Yêu tộc yêu vương sẽ quý trọng những thứ này tiểu yêu tính mạng, mà muốn động thân mà ra, khiêu chiến Nhân tộc cao thủ!

Nếu như xuất chiến, đến một lần hãn không có tất thắng năm chắc; nếu như thua, chỉ sợ tại Nhân tộc Tu tiên giả trước mặt uy tín giảm nhiều; thứ hai coi như là hãn thắng, vạn nhất Yêu tộc thật sự lui binh, hãn tuy tại Nhân tộc Tu tiên giả trước mặt càng thêm hình tượng cao lớn, như chúa cứu thế bình thường, nhưng là rơi vào công dã tràng, lúc này thương vong nhưng nhỏ, căn bản không đủ để luyện chế phẩm chất cực cao Vạn Huyết Đan.

Vương Nhược Phong muốn là giết chóc, không phải là thắng bại! Mà cái này Đại yêu vương. Rồi lại ngăn cản giết chóc, yêu cầu một mình đối chiến mà quyết ra thắng bại, chính khiến Vương Nhược Phong thập phần khó xử.

Thế nhưng là, nhìn xem dưới thân vạn chúng ánh mắt mong chờ, Vương Nhược Phong lại không thể không Đứng ra đây, nếu không cũng không phải là "Quân tử chi phong" diễn xuất —— Quân tử chi phong sao có thể rất sợ chết, không dám vì cứu vớt ngàn vạn Nhân tộc động thân mà ra!

Cái này một chút do dự lúc giữa, Vương Nhược Phong đã thấy Đại yêu vương đã bay vào đến hai mươi dặm có hơn, Đại yêu vương sau lưng, còn theo sau trăm tên yêu vương!

Nhân tộc bên này đan sĩ. Cũng tự nhiên mà vậy hướng Vương Nhược Phong tề tụ, một bộ lấy Vương Nhược Phong cầm đầu tư thái, hiển nhiên thậm chí nghĩ đem Vương Nhược Phong đẩy hướng trước.

Vương Nhược Phong thầm nghĩ trong lòng không ổn, tiếp tục như vậy, hãn vì tình thế bức bách, chỉ sợ không thể không ra tay!

Vương Nhược Phong tâm niệm vừa động, hướng Thiên Nhất cư sĩ lần lượt một ánh mắt, cũng âm thầm truyền âm một câu, ứng thuận nặng vâng.

Thiên Nhất cư sĩ lập tức hiểu ý. Hãn bỗng nhiên lớn tiếng cười nói: "Hắc, bọn người yêu tu căn bản chưa đủ để tin. Các người nói như vậy chỉ là muốn dẫn ta dám nhân tộc bên trên mà thôi, mặc dù thua, cũng căn bản sẽ không lui binh!"

Hắn vừa dứt lời, đã thấy nơi xa Đại yêu vương lập tức giơ lên vung tay lên, một đạo hỏa quang kích xạ mà ra.

Hỏa quang kia tốc độ cực nhanh, phá không bay nhanh, cơ hồ là lóe lên liền tới, Thiên Nhất cư sĩ kịp phản ứng lúc, cái này đạo hỏa quang đã biến thành một thanh hình rồng Cự Kiếm. Giương cao hướng hắn chém tới!

Thiên Nhất cư sĩ hoảng hốt, hắn biết mình gần không được một kiếm này, vội vàng hướng một bên né tránh, tại Hỏa Long kiếm chém xuống tới ranh giới, khó khăn lắm tránh đi.

Thiên Nhất cư sĩ tránh thoát một kiếp về sau, sợ đối phương tiếp tục công kích, vội vàng né tránh đến Vương Nhược Phong sau lưng. Đã thấy hỏa tiễn lại hóa thành một đạo ánh lửa, bị đối phương thu hồi.

"Loại người như người không chịu nổi một kích gia hỏa, có tư cách gì nghị luận bốn vương!" Mộc Dịch lớn tiếng nói, Thiên Nhất cư sĩ nào dám phản bác.

Mộc Dịch tiếp tục hướng mọi người nói: "Nghe nói các người Nhân tộc có một cái Quân tử chi phong. Yêu dân như con, sâu sắc kính trọng! Như thế nào, hôm nay vậy mà không dám Đứng ra đây vì con dân của người một trận chiến ? Như vậy sợ chết, cũng đừng xưng cái gì Quân tử chi phong, kêu Ô Quy chi phong tốt rồi!"

Cũng may Yêu tộc trong có thể nghe hiểu Nhân tộc ngôn ngữ không nhiều lắm, nếu không Quy yêu tộc nhân nghe thế lời nói, hơn phân nửa sẽ có chút ít lúng túng! Trên thực tế, Quy yêu tộc nhân cũng không so với mặt khác Yêu tộc nhất gan.

Bị Đại yêu vương điểm danh, Vương Nhược Phong lại cũng không cách nào tiếp tục bảo trì trầm mặc.

Nơi đây tụ tập hầu như toàn bộ yêu hải Nhân tộc tu tiên giới nhân vật, nếu như hắc lại không biểu lộ thái độ, uy tín của hắc sẽ phải sâu sắc giảm xuống, đã mất đi uy tín, đã mất đi mọi người mê tín giống như sùng bái, hắc Vương Nhược Phong nhiều nhất cũng chính là một gã thực lực cao minh đan sĩ, lại có thể nào đồ sát vô số cường đại sinh linh, luyện chế Vạn Huyết Đan!

Mộc Dịch lại cao giọng nói ra: "Bốn vương kiên nhẫn có hạn, lại không người dám ứng chiến, bốn vương sẽ phải suất lĩnh đại quân, triệt để đem nhân tộc tiêu diệt, đem bọn người giết sạch sẽ, một tên cũng không để lại!"

Một đám đan sĩ đều không nguyện ra mặt, tu sĩ tu đồ ở bên trong, rồi lại có không ít người không sợ hi sinh, nhưng thực lực thấp kém, không cách nào người đại biểu tộc xuất chiến!

Lạc Ngân Sa đôi mi thanh tú cau lại, nếu như nàng không phải là người mang lực giáp, lúc này đã không kìm nén được, muốn ra mặt nghênh chiến!

Nàng là một quốc gia thánh nữ, từ nhỏ xem người trong thiên hạ vì con dân, lúc cần thiết, nàng cũng sẽ động thân mà ra, cứu vãn muôn dân trăm họ!

Nàng không khỏi nhìn về phía Vương Nhược Phong, thời điểm này, nàng hi vọng nhiều phu quân của mình, có thể như hắc lúc trước nói, Đứng ra đây bảo hộ nàng cùng hài tử, bảo hộ hàng tỉ Nhân tộc!

Vô số người chờ mong nhìn chăm chú xuống, Vương Nhược Phong rốt cuộc từ trong đám người bay ra, bị hắc giết khí run sợ nói: "Tốt, Vương mẫu liền trước hết giết người cái này yêu vương, lại tru sát vạn yêu!"

Vương Nhược Phong ngữ khí cuồng ngạo vô cùng, đối Đại yêu vương thái độ thập phần khinh miệt, hiển nhiên là muốn chọc giận đối phương.

Sau đó, "Đại yêu vương" rồi lại bất vi sở động, chỉ là cười lạnh một tiếng, hướng đôi trong phương trận bay đi.

Vương Nhược Phong cũng bay tới nơi này, trong lòng của hắn chính tính toán thủ thắng chi đạo.

Trong cơ thể của hắn, một cái thanh âm trầm thấp vang lên: "Phải giết chết cái này Đại yêu vương! Mặt khác yêu vương tựa hồ không có lui binh ý tứ, hơn phân nửa còn sẽ tiếp tục đại chiến xuống dưới! Như vậy Vạn Huyết Đan thì có tin tức manh mối!"

Vương Nhược Phong âm thầm gật đầu, hắn cũng là cái ý nghĩ này.

"Này yêu toả ra khí tức cũng không dày đặc, tối đa chỉ là thất cấp Yêu thú, lấy người xuất quỷ nhập thần Phong độn thuật, phối hợp Phong thuộc tính thần huyết kích phát một kích toàn lực, định có thể xuất kỳ bất ý, một lần hành động trọng thương này yêu! Người đang ở đây tu tiên trên đạt đến Kim Đan kỳ, tại tu thần trên càng có Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ năm, cảnh giới cao hơn, hoàn toàn có thể đánh bại này yêu!" Vương Nhược Phong trong cơ thể thanh âm lần nữa vang lên, tiếp tục cổ vũ Vương Nhược Phong.

Vương Nhược Phong chậm rãi lấy ra cái kia chuôi hơi mỏng Tật Phong Kiếm, thời gian dần qua tới gần đối phương.

Cái kia "Đại yêu vương" nhưng không có lập tức biến hóa yêu thân, hắn cũng cầm trong tay Hỏa Long kiếm, chậm rãi bay về phía Vương Nhược Phong.

Hai người cách xa nhau ngàn trượng về sau, không hẹn mà cùng dừng lại.

Khoảng cách này, chỉ cần bọn hắn tâm niệm vừa động, có thể kích phát ra cường đại thần thông, tại trong nháy mắt công kích đối phương!

Song phương đều không có nóng lòng ra tay, mà là yên lặng nhìn chăm chú lên đối phương, tùy thời mà động.

Giảng co chỉ chốc lát về sau, "Đại yêu vương" cuối cùng kìm nén không được, trong tay Hỏa Long kiếm hóa thành một đạo hình rồng kiếm quang, hướng Vương Nhược Phong kích bắn đi!

"Cơ hội tới!" Vương Nhược Phong thầm nghĩ trong lòng, hắn không tránh không né, cũng không tể ra trong tay bảo kiếm đón chào, mà là đang Hỏa Long kiếm sắp chém về phía bản thân thời điểm, đột nhiên tay áo vung lên, một cơn gió màu xanh lá tự dưng phát lên, đem quanh người hắn bao bọc ở bên trong.

Trong gió mát, Vương Nhược Phong thân hình như vậy biến mất!

Mà lúc này, "Đại yêu vương" rồi lại không chút kinh hoảng, hắn vốn là đưa tay ném đi, đem đã sớm chuẩn bị cho tốt hiểm nguy mạng lưới Pháp bảo tể ra, bao phủ tại chính mình chung quanh, đồng thời tể ra đại lượng hỏa chân nguyên, bao trùm tại Di Thiên Vồng bên trong!

Lập tức, Di Thiên Vồng biến thành một cái ánh lửa hừng hực cực lớn màn hào quang, đem "Đại yêu vương" chung quanh hơn trăm trượng bên trong đều bao trùm!

Cùng lúc đó, Vương Nhược Phong thân hình đột nhiên tại "Đại yêu vương" bên người xuất hiện, toàn thân hắc huyết mạch kích phát, trong tay Tật Phong Kiếm tại đại lượng chân nguyên chăm chú xuống, gào thét lên hướng "Đại yêu vương" chém tới!

Một tầng hung mãnh hỏa diễm đột nhiên từ Đại yêu vương bên ngoài thân phát ra, cùng tồn tại mặc dù hóa thành một đối với Hỏa Diễm Sí!

Tật Phong Kiếm cấp tốc chém xuống, đem một đoàn hỏa diễm vỡ ra, thế nhưng là, ngoại trừ cái này đoàn hỏa diễm bên ngoài, hắn không còn có cái

gì trăm đến!

Vương Nhược Phong cả kinh, sau một khắc, hắn đã thấy đến sau lưng mọc lên hỏa diễm hai cánh "Đại yêu vương", xuất hiện ở bên ngoài hơn mười trượng, trong tay hắn chính nắm lúc trước bị hắn tể ra chuỗi này Hỏa Long kiếm!

Trong chớp mắt, hai người riêng phần mình thi triển không gian thần thông, giữa lẫn nhau trao đổi vị trí, nhưng người nào cũng không có làm bị thương đối phương!

Chỉ bất quá, "Đại yêu vương" tể ra hiểm nguy mạng lưới, rồi lại đem nơi này không gian tạm thời phong ấn, cái kia dán Di Thiên Vồng hừng hực thiêu đốt hỏa diễm, khiến ngoại giới yêu tu, Nhân tộc, căn bản nhìn không tới Di Thiên Vồng bên trong chuyện đã xảy ra! Mà Di Thiên Vồng bên trong Vương Nhược Phong cùng "Đại yêu vương", cũng đồng dạng không biết ngoại giới tình huống.

"Rất quen thuộc khí tức!" Vương Nhược Phong trong lòng cả kinh, kinh ngạc không chỉ là hắn, còn có trong cơ thể hắn chính là cái kia thanh âm trầm thấp:

"Là hắn! Dĩ nhiên là hắn!"

"Là người ?" Vương Nhược Phong kinh ngạc vô cùng nói: "Mộc Đầu ?"

"Nhất định là hắn!" Vương Nhược Phong trong cơ thể thanh âm nói ra: "Hắn kích phát huyết mạch về sau, cổ khí tức kia tuyệt không pháp che giấu, nhất định là hắn, bất quá huyết mạch của hắn khí tức, lại cường đại rồi rất nhiều!"

Bị Vương Nhược Phong nhìn thấu, "Đại yêu vương" cũng không hề che giấu, hắn bên ngoài thân ánh lửa lóe lên, dung mạo đại biến, chỉ chốc lát sau liền biến thành Mộc Dịch nguyên trạng.

"Đích xác là ta!" Mộc Dịch bình tĩnh nói: "Ta là đến ngăn cản người đấy!"

Vương Nhược Phong hai mắt co rút lại, cẩn thận đại lượng Mộc Dịch liếc, thì thào nói ra: "Ta còn đánh giá thấp người! Ta nguyên lai tưởng rằng người đã biết khó mà lui, lựa chọn chỉ lo thân mình ly khai nơi đây; không thể tưởng được người rõ ràng lén vào Yêu tộc, còn giả trang đã thành Yêu tộc một vị Đại yêu vương!"

"Chỉ cần có thể ngăn cản người, điểm ấy mạo hiểm không coi vào đâu!" Mộc Dịch thản nhiên nói.

Vương Nhược Phong lắc đầu, nói ra: "Người còn là như vậy cố chấp, cố chấp có chút ngoan cố không thay đổi! Lại nói tiếp thật sự là buồn cười, ta suất lĩnh Nhân tộc đại quân tiến công yêu hải, mục đích là khiến cái này người đi liều chết Yêu tộc; người dẫn theo lĩnh Yêu tộc đại quân đánh Nhân tộc, lại là vì nghĩ cách cứu viện những người này, ha ha, thiên hạ lại có chuyện tức cười như vậy! Mộc Đầu, người đoán một chút xem, nếu như thân phận của người công khai, trong nhân tộc sẽ có mấy người tin tưởng người dẫn theo Yêu tộc xâm phạm, nhưng là tại cứu bọn họ ?"

"Tự chính mình đội trời đạp đất không thẹn với lương tâm, không cần để ý tới người khác tin hay không!" Mộc Dịch bất vi sở động.

Vương Nhược Phong nhướng mày, nói ra: "Là những người này bản thân cam tâm tình nguyện chịu chết, người cần gì phải xen vào việc của người khác, hơn nữa bọn hăn vĩnh viễn cũng sẽ không dẫn người tình!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 303: Chính Thức Yêu Kiếp (Bốn)

Vương Nhược Phong gặp Mộc Dịch bất vi sở động, tiếp tục nói: "Chẳng lẽ người vẫn đang cho rằng, Nhân tộc tiến công yêu hải, chỉ là của ta bằng sức một mình trong âm thầm giở trò sao! Trên thực tế, coi như là ta không làm như vậy, cũng sẽ có kẻ tiếp Vương Nhược Phong, kế tiếp Tiên Minh Minh chủ, Nhân tộc sớm muộn đều cùng Yêu tộc chính diện đại chiến một trận!"

"Bởi vì đây là yêu hải Nhân tộc số mệnh!" Vương như thở dài: "Người nơi này tộc ở vào Yêu tộc thống trị xuống, một khi phát triển lớn mạnh, sẽ lọt vào Yêu tộc tiêu diệt toàn bộ, sau đó tử thương vô cùng nghiêm trọng, hấp hối; nhưng Nhân tộc sinh sôi nảy nở chu kỳ tương đối hơi ngắn, bằng vào trí tuệ, trải qua hơn một nghìn năm nghỉ ngơi lấy lại sức, Nhân tộc sẽ lần nữa cường thịnh đứng lên, cũng lần nữa lọt vào Yêu tộc giết chết chèn ép, như thế tuần hoàn, không cách nào giải thoát!"

"Nhân, yêu hai tộc thượng cổ ước định không hủy, chúng ta thân ở yêu hải Nhân tộc liên thủ chung chạy không thoát cái này vận mệnh! Chúng ta yêu hải Nhân tộc, là thượng cổ ước định vật hi sinh, Nhân tộc buông tha cho chúng ta, vì vậy chúng ta chỉ có thể tự cứu!"

"Đúng là nguyên nhân này, yêu hải Nhân tộc mỗi một gã Tu tiên giả, trong lòng đều có một cái khát vọng, cái kia chính là giết ra biển yêu vây quanh, thống lĩnh cái hải vực này, khiến Nhân tộc phát triển lớn mạnh, cái mục tiêu này, yêu cầu này, quang minh chính đại, một chút không sai!"

"Trong lòng mỗi người đều có khó có thể thực hiện mộng tưởng, đều có mong muốn không thể thành ước mơ, vì vậy mọi người thường thường sẽ

sùng bái thần tượng, mê tín đại nhân vật; bởi vì ở trong quá trình này, bọn hăn có thể đem giấc mộng của mình ký thác vào những đại nhân kia vật trên thân; nhìn xem những đại nhân kia vật nhất cử nhất động, dường như cảm động lây, có thể thỏa mãn tinh thần của mình nhu cầu."

"Mà ta Vương Nhượng Phong, chỉ là lợi dụng mọi người tinh thần sùng bái cần cùng chấn hưng Nhân tộc khát vọng, động thân mà ra, thành là nhân tộc linh tụ, đem trọn cái yêu hải Nhân tộc đoàn kết lại!"

"Vì vậy, ta một chút cũng không có làm sai!" Vương Nhượng Phong nghiêm mặt nói ra: "Yêu hải Nhân tộc sớm muộn đều muốn cùng Yêu tộc một trận chiến, sớm muộn đều muốn bị Yêu tộc trắng trợn đồ sát một phen, mà ta, chỉ là khiến chuyện này hơi chút trước thời gian một ít phát sinh mà thôi! Hơn nữa, dù sao bọn hăn nhất định là phải chết đấy, không bằng dùng máu tươi của bọn hăn cho ta luyện chế Vạn Huyết Đan!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Người nói không sai! Lúc trước biết được người kế hoạch lúc, ta cũng không có lập tức cùng người dốc sức liều mạng, chính là biết rõ việc này đã không thể挽 hồi, đừng nói ta chưa hăn là đối thủ của người, mặc dù ta may mắn giết người, đã lâm vào người điên cuồng tộc, vẫn như cũ sẽ quy mô tiến công Yêu tộc! Chính như người nói, đây là yêu hải Nhân tộc số mệnh, cách mỗi một hai ngàn năm, chắc chắn sẽ có một lần cực thịnh mà suy luân hồi!"

"Người biết là tốt rồi!" Vương Nhượng Phong mỉm cười, nói ra: "Mộc Đầu, ta và người đều là Thần tộc, nói thật, vô luận là người, là yêu, đều cùng người ta không có bất cứ quan hệ nào, ta và người hoàn toàn có thể không đếm xỉa đến, cũng có thể lợi dụng nhân, yêu hai tộc không thể tránh khỏi một trận chiến, giúp người ta tại tu thần chi lộ trên đi xa hơn!"

"Mộc Đầu, người dù sao vẫn là có thể cho ta một ít kinh hỉ! Hôm nay người vậy mà đã nguy trang thành Yêu tộc Đại yêu vương, mà ta rồi lại là nhân tộc linh tụ, chỉ cần ta và người liên thủ, diễn xuất một tuồng kịch,

khiến vô số nhân, yêu ở chỗ này máu chảy thành sông, liên tục không ngừng luyện chế ra đại lượng Vạn Huyết Đan! Cho đến lúc đó, ta và người liền có rất lớn hy vọng tiến giai Thần Mạch Kỳ, thậm chí tu luyện thành thần! Dù sao những thứ này nhân, yêu ngu muội không chịu nổi, sớm muộn đều có một chết, khiến cái chết của bọn hãn thành toàn ta và người tu thần chi lộ, chẳng phải hay quá!"

Mộc Dịch lắc đầu, cười khổ một tiếng nói ra: "Ta nguyên bản còn trong lòng còn có một tia hy vọng, nhìn xem bản thân có thể hay không thuyết phục người bỏ xuống đồ đao, xem ra ta và người đều khó có khả năng bị đối phương thuyết phục, chuyện này, người ta đã triệt để đi về hướng đối lập!"

"Nói như vậy, hôm nay ** ta một trận chiến, đã thế tại phải làm!" Vương Nhược Phong nhướng mày, trầm giọng nói ra.

Mộc Dịch nghiêm nghị nói ra: "Không tệ! Ta duy nhất phương pháp, chính là ở trước mặt mọi người đánh bại người, bức người chủ động lui binh! Cởi chuông phải do người buộc chuông, cũng chỉ có người mới có thể ngăn chặn Nhân tộc cao thấp bành trướng hùng tâm, suất lĩnh Nhân tộc lui về nội hải cũng không lại khuếch trương; mà ta, tức thì có thể lợi dụng Đại yêu vương thân phận, khiến Yêu tộc đại quân cũng lui về yêu hải ở chỗ sâu trong, tạm thời hóa giải trận này can qua! Về phần một số năm sau, nhân, yêu hai tộc hay không còn sẽ một trận chiến, cũng không phải ta có thể trái phải đấy!"

"Đây thật là cái hảo kế hoạch!" Vương Nhược Phong vỗ tay cười nói: "Ta lúc đầu lấy vì kế hoạch của mình không chệ vào đâu được, người đã vô kế khả thi, không thể tưởng được người rõ ràng còn có thể tìm ra một đường cơ hội! Đáng tiếc, kế hoạch của người vẫn còn có chút không được hoàn mỹ, cái kia chính là —— người, không thắng được ta!"

"Thật sao!" Mộc Dịch lạnh lùng nhìn xem Vương Nhược Phong, thần tình nghiêm nghị, trên lưng Hỏa Diễm Sí, hơi hơi vỗ, hiện ra từng đợt huyền mỹ lệ ánh lửa.

"Động thủ đi!" Vương Nhược Phong lạnh lùng nói.

Hai cái đều là cố chấp người, cũng sẽ không vì đối phương lí do thoái thác mà động dao động mục tiêu của mình, chính như tranh đoạt đồ ăn sói hoang, cuối cùng chỉ có dựa vào thực lực làm ra lựa chọn.

Vương Nhược Phong đem Tật Phong Kiếm nắm trong tay, nhẹ nhàng run lên, mấy đạo kiếm khí phá không mà ra, xé rách chung quanh hỏa diễm, trầm tại Di Thiên Vĩng trên.

Hỏa diễm bị đánh mở từng đạo khe hở, Di Thiên Vĩng trên hào quang cũng là đã nứt ra từng cái một lỗ hổng, nhưng trong chốc lát liền lại khôi phục như lúc ban đầu.

"Quả nhiên là tốt Pháp bảo!" Vương Nhược Phong thầm nghĩ trong lòng, hắc khuyển bảo Mộc Dịch lúc trước, đã âm thầm thử qua, cái này Pháp bảo có thể phong ấn không gian, hắc cảm ứng không đến ngoại giới Phong chân nguyên, không cách nào thông qua Phong độn thuật trực tiếp chạy ra cái này Di Thiên Vĩng!

Bất quá, tại Di Thiên Vĩng bên trong, hắc vẫn đang có thể mượn nhờ Phong độn thuật, không ngừng lập loè biến hóa vị trí, bởi như vậy, hầu như có thể làm cho hắc dừng ở thế bất bại!

Thế nhưng là, khiến hắc không nghĩ tới chính là, Mộc Dịch rõ ràng cũng có cùng loại Phong độn thuật thủ đoạn, trên lưng hắc vậy đối với Yêu khí nồng đậm Hỏa Diễm Sí, cũng có thể xuyên thẳng qua Hư Không, cải biến vị trí, giống nhau khó có thể nắm lấy!

Hai người lúc trước đã giao thủ một lần, lúc này đều không có nóng lòng động thủ, mà là đang lấy tịnh chế động, phải hai người Phong độ thuật cùng Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, đều là thập phần thiện ở hậu phát chế nhân!

Hơn nữa, hai người cũng biết, đối phương chính thức mạnh mẽ đại thần thông, đều căn bản không có trước mặt người khác thì triển đi ra; bọn họ thần mạch tu luyện đều cực kỳ không tầm thường, làm mất đi không dễ dàng sử dụng.

Mà một trận chiến này, chính là đem hết toàn lực một trận chiến!

Giằng co một lát sau, Vương Nhược Phong nhin không được cầm trong tay Tật Phong Kiếm run lên, chuẩn bị đi đầu động thủ!

"Mộc Đầu, ta và người tại tu tiên giới sờ bò lăn đánh mấy chục năm, làm mất đi không biết đối phương thực lực sâu cạn, hôm nay rốt cuộc muốn chính thức phân ra thắng bại! Một trận chiến này, ta đã mong đợi nhiều năm!" Vương Nhược Phong thầm nghĩ trong lòng, thân hình hẩn nhoáng một cái, trong lúc đó bị một cổ vòi rồng bao bọc ở bên trong, vòi rồng chỉ hăng hái vòng vài vòng liền dần dần dừng lại, cũng tán loạn biến mất, mà trong đó Vương Nhược Phong, cũng đồng dạng đã mất đi tung tích.

Đây là Vương Nhược Phong vẫn lấy làm kiêu ngạo cường đại ẩn nấp thủ đoạn, ngoại trừ Phong Ẩn Thuật bên ngoài, hẩn còn có một kiện trong suốt áo choàng Pháp bảo, có thể ẩn nấp thân hình khí tức.

Một số năm trước, Tiên Minh Minh chủ chi tranh, Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong quyết chiến ở bên trong, Vương Nhược Phong đúng là dùng ra chiêu này, khiến Mộc Dịch tại chỗ nhận thua.

Mộc Dịch bất động thần sắc, hai mắt kim mang lập lòe, hướng bốn phía nhìn lại.

Khoác ẩn thân gió bào Vương Nhược Phong, thừa cơ chậm rãi tới gần Mộc Dịch, trong tay Tật Phong Kiếm, tùy thời mà động!

Mộc Dịch tựa hồ hoàn toàn không có phát hiện Vương Nhược Phong tung tích, hẩn nhứu mảy, gắt gao nhìn chăm chăm vào Vương Nhược Phong biến mất địa phương.

"Hô!" Vương Nhược Phong tới gần Mộc Dịch trong vòng mười trượng về sau, đang muốn đưa tay một kiếm bổ ra, đột nhiên Mộc Dịch càn đem Hỏa Long kiếm ném đi, người kia như điện giống như, lấy tốc độ cực nhanh trực tiếp hướng ẩn nấp trong Vương Nhược Phong đâm tới.

Vương Nhược Phong kinh hãi, nhưng không có bao nhiêu bối rối, hẩn tựa hồ sớm có chuẩn bị, hai tay nhẹ nhàng giơ lên, một đường trong gió mát, hẩn liền biến mất tại Hỏa Long dưới thân kiếm, thập phần mạo hiểm.

"Ha ha, người quả nhiên có thể nhìn thấu của ta ẩn nấp thủ đoạn!" Tại bên ngoài hơn mười trượng hiển lộ thân hình Vương Nhược Phong cười nói: "Ta liền đoán được, lúc trước người là cố ý khiêm nhượng, khiến ta đã trở thành Tiên Minh Minh chủ!"

Mộc Dịch âm đạm nói ra: "Ta cả đời phạm sai lầm không ít, mà cái kia một lần khiêm nhượng, chính là ta sai lầm lớn nhất!"

Nếu như hẩn không sai tin Vương Nhược Phong, nếu như Tiên Minh Minh chủ là hẩn Mộc Dịch mà không phải Vương Nhược Phong, yêu kiếp sau đó thanh danh lên cao cũng không phải là Vương Nhược Phong, mà là Mộc Dịch; rất nhiều sự tình đều như vậy cải biến, hơn phân nửa tự cũng không có hôm nay đại kiếp nạn!

Tại ngay lúc đó Mộc Dịch xem ra, cái gọi là Tiên Minh Minh chủ, chỉ là một cái hư danh, hẩn không quan tâm cái này; gặp Vương Nhược Phong thập phần mưu cầu danh lợi, liền dứt khoát giúp người hoàn thành ước vọng! Không thể tưởng được, một cái hư danh, vậy mà có thể được Vương

Nhược Phong lợi dụng thập phần tinh túy, khiến hãn đã trở thành ảnh hưởng Nhân tộc tồn vong đại nhân vật!

Có thể nói, Vương Nhược Phong có thể đi đến hôm nay, mỗi một bước đều tỉ mỉ xếp đặt thiết kế an bài, hãn đã lừa gạt bao gồm Mộc Dịch ở bên trong tất cả mọi người!

"Cái kia là nhược điểm của người!" Vương Nhược Phong nói ra: "Ta có mục tiêu, có thể vì chi liệu lĩnh, không từ thủ đoạn! Mà người, đã có quá nhiều nguyên tắc điểm mấu chốt, cho người thực hiện mục tiêu quyết tâm, so với ta yếu đi rất nhiều! Đơn thuần lòng hướng về đạo, người không dưới ta, nhưng người rồi lại làm không được như ta đây giống như, vì tu thần mà liệu lĩnh!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Chẳng ai hoàn mỹ, ta tự nhiên có nhược điểm, ta cũng chưa bao giờ nghĩ tới đi làm một cái hoàn mỹ đấy, không có nhược điểm người! Bất quá hôm nay, ta sẽ không tái phạm đồng dạng sai lầm!"

Mộc Dịch câu nói sau cùng, ngữ khí băng lãnh, Vương Nhược Phong nhướng mày, hãn nghe ra, Mộc Dịch tựa hồ triển khai sát ý!

Tối thiểu nhất, hãn cũng sẽ toàn lực mà chiến, mà không sẽ lại lưu thủ!

"Đã như vậy, " Vương Nhược Phong trong mắt tàn khốc lóe lên, "Vậy người ta cũng đừng dò xét, đồng loạt tế ra mạnh nhất thần thông đi!"

Vừa dứt lời, Vương Nhược Phong đã kích phát toàn thân Phong thuộc tính thần huyết, hãn há miệng một hô, lại có tiếng hồ gầm truyền ra, mà giữa không trung gió mát, vào lúc này vậy mà biến thành một cái cực lớn mơ hồ Hồ hình, người kia ngạo nghễ đứng ở không trung, bao quát Mộc Dịch.

Gió từ Hổ, mây từ Rồng, Hổ chi hình, đúng là Phong thuộc tính tiên linh chi hình!

Nếu như chỉ là đồ có tiên linh chi hình, cũng chỉ có thể coi như là thập phần cường đại thần thông, nhưng còn chưa đủ để lấy trở thành Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch giữa quyết định thắng bại thủ đoạn!

"Phốc!" Vương Nhược Phong há miệng một phun, lại có một lớn đoàn huyết vụ, trào vào cái kia Hổ hình trong gió mát, trong chốc lát, cái này tiên linh chi hình đã xảy ra biến hóa cực lớn!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 304: Chính Thức Yêu Kiếp (Năm)

Tiên linh chi hình dường như mở ra linh trí bình thường, hưng phấn hấp thu Vương Nhược Phong thần huyết.

Trong chốc lát, tiên linh chi hình hình thái trở nên chân thật, cái kia chút ít thần huyết hình thành từng đạo giao thoa tương liên kinh mạch, một lát sau lại có cốt cách huyết nhục sinh sôi, cuối cùng là da thịt da lông, mấy hơi thở giữa, một cái rất sống động Bạch Hổ xuất hiện ở Vương Nhược Phong trước người, nó thần tình kiêu căng, toả ra khí tức cực kỳ đáng sợ!

"Huyết tể Thần Linh!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, hẳn nhận ra Vương Nhược Phong một chiêu này thần thông.

Căn cứ 《 Thần Mạch Quyết 》 ghi chép, thần mạch tu luyện tới Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ cao cấp về sau, có thể thi triển ra loại này thần thông, lợi dụng bản thân tinh huyết, dung hợp thiên địa chân nguyên, tế ra Thần Linh chi hình, người kia ẩn chứa Thần Linh một tia uy năng, vô cùng cường đại!

Hổ là tiên linh chi hình, mà dưới mắt cái này chỉ trắng năm chắc hoa văn Bạch Hổ, đúng là trong truyền thuyết Phong thuộc tính Thần tộc Thần Linh, Bạch Hổ nằm trong tay cùng gió có quan hệ hết thảy, có bất khả tư nghị thần thông.

Đối mặt cái này chỉ Bạch Hổ Thần Linh, bình thường Pháp bảo các loại thủ đoạn, căn bản không có bao nhiêu hiệu quả!

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi nuốt vào một viên Phí Huyết Hoàn, nhưng mà cũng kích phát toàn thân thần huyết.

Không chỉ có là thần huyết, đã liền trong cơ thể về này tinh túy Yêu khí, Mộc Dịch cũng không che giấu chút nào kích phát ra đến!

Trong chốc lát, Mộc Dịch bên ngoài thân phát ra một mảnh hỏa diễm, hai cánh tay của hắn cùng Hỏa Diễm Sí hòa làm một thể, hắn hình thể bỗng nhiên tăng vọt, cũng tại trong nháy mắt biến thành một cái toàn thân hỏa diễm ngập trời cực lớn hỏa cầm, thật dài lông vũ, phát ra huyền mỹ lệ cực kỳ ánh lửa, làm cho người không dám nhìn thẳng!

"Hóa yêu ? Người là luyện hóa rất mạnh Thần tộc yêu huyết, hay vẫn là người vốn là có đẳng cấp cao Yêu tộc huyết mạch ?" Vương Nhược Phong cũng là kinh hãi không nhỏ, hắn tuy rằng sớm biết Mộc Dịch người mang yêu tức, nhưng không nghĩ tới Mộc Dịch lại có thể dùng yêu tức biến hóa yêu hình, điều này nói rõ trong cơ thể hắn yêu tức, không phải bình thường cường đại!

Vương Nhược Phong nhìn xem đã hóa thành hỏa cầm Mộc Dịch, hắn cảm thấy, Mộc Dịch biến thành yêu hình có chút quen thuộc, nhưng cũng chưa bao giờ thấy qua.

"Kỳ quái! Kỳ quái!" Vương Nhược Phong trong cơ thể, bỗng nhiên truyền ra cái kia thanh âm trầm thấp.

"Gia hỏa này biến thành yêu hình, rất giống trong truyền thuyết Hỏa thuộc tính Thần Linh —— Phượng Hoàng, chẳng lẽ trên người hắn Thần tộc yêu huyết, vậy mà kế thừa Thần Linh Phượng Hoàng một tia huyết mạch ?" Nói đến đây, cái kia thanh âm trầm thấp có chút hưng phấn, cũng có chút hoang mang: "Còn là rất kỳ quái, lão phu trước kia tại sao không có phát hiện hắn có loại này yêu huyết ? Là bị thủ đoạn cao minh phong ấn chặt rồi, hay là bởi vì đây là hắn về sau mới luyện hóa yêu huyết ?"

Nghi hoặc thuộc về nghi hoặc, tại đây đại chiến khẩn trương thời khắc, Vương Nhược Phong cũng không dám có nửa điểm trì hoãn, Bạch Hổ Thần

Linh tế ra về sau, hần liền lập tức hướng Mộc Dịch phát khởi công kích.

Bạch Hồ gào thét một tiếng, thả người bổ nhào về phía trước, nó một đôi chân trước vậy mà trực tiếp đem trước người Hư Không xé rách, lộ ra một đường đen nhánh, sâu không thấy đáy khe hở.

Bạch Hồ chui vào trong cái khe, sau một khắc, Mộc Dịch bên cạnh Hư Không bỗng nhiên vỡ toang ra, nơi đây Hư Không bị xé mở một mảnh lỗ hổng, Bạch Hồ từ trong toát ra, cũng chộp tới Mộc Dịch.

Bạch Hồ đầu ngón tay những nơi đi qua, lưu lại một đạo đạo hắc màu khe hở, những thứ này đều là bị Bạch Hồ móng vuốt sắc bén xé rách vết nứt không gian, mặc dù là Pháp bảo cũng không chịu nổi!

Hóa thành hỏa cầm Mộc Dịch hai cánh khê vồ, một tầng màu đỏ nhạt hỏa diễm từ kia bên ngoài thân phát ra, lập tức đem chung quanh Hư Không đốt cháy một mảnh mơ hồ, mặc dù là Bạch Hồ xé mở vết nứt không gian, cũng ở đây trong ngọn lửa bị đốt tan, cùng chung quanh Hư Không lẫn nữa hòa làm một thể.

Mộc Dịch biến thành hỏa cầm, thậm chí còn có thể bằng vào cái này cổ phần thiên liệt diễm, trực tiếp xuyên thẳng qua Hư Không, cùng Bạch Hồ giống nhau, tùy tâm sở dục biến hóa vị trí của mình!

Hai người đều không có khắc ấn đi phá hư che giấu hai người đại chiến trường cảnh hiểm nguy mạng lưới, dù sao song phương cũng không muốn khiến cái này kinh thể hải tục một màn tiết lộ ra ngoài; nếu không, Di Thiên Vồng ngay cả là một kiện có thể phong ấn không gian mạnh mẽ ** bảo, nhưng ở hỏa cầm này cùng Bạch Hồ cường công phía dưới, căn bản khó có thể chèo chống quá lâu.

Vừa không thể lâu, hai người thi triển thủ đoạn, đều chí cường chí cương, lấy uy mãnh bá đạo thủ thắng, nhiều thi triển một khắc, sẽ phải tiêu

hao lớn số lượng thần huyết, không có khả năng bền bỉ đại chiến xuống dưới!

Vì vậy, hai người không hện mà cùng đều lựa chọn đem hết toàn lực cực hạn một kích!

Vương Nhược Phong phún ra đại lượng thần huyết, khiến Bạch Hồ Thần Linh càng thêm khí thế bức người; mà Mộc Dịch cũng tận tình thiêu đốt lên trong cơ thể thần huyết, hóa thành ngập trời hỏa diễm, trải rộng quanh thân.

Bạch Hồ cùng Mộc Dịch biến thành hỏa cầm tại một lần xuyên thẳng qua Hư Không về sau, vậy mà đều xuất hiện ở Vương Nhược Phong trước người một chỗ, cách nhau bất quá mấy trượng!

Điểm ấy khoảng cách, đối hình thể đạt hơn mười trượng hỏa cầm cùng Bạch Hồ mà nói, không có ý nghĩa, công kích chớp mắt là tới, căn bản không có thời gian để cho bọn họ lần nữa thi triển không gian thần thông!

Vì vậy, một kích này, chính là song phương đều tránh cũng không thể tránh chính diện giao phong, song phương đều là tâm niệm vừa động, thúc giục toàn lực!

"Ầm" một tiếng, Bạch Hồ cự trảo vỗ vào hỏa cầm phần lưng, lập tức đánh tan một mảng lớn hỏa diễm, cũng có đại lượng máu tươi tuôn ra; mà hỏa cầm lớn cánh, cũng trực tiếp cánh tại Bạch Hồ mềm mại phần bụng, lập tức "Phanh" một cái đem lớn Hồ đánh bay, đáng sợ liệt diễm, căn nuốt Bạch Hồ thân thể.

Một kích phía dưới, thiên địa nguyên khí đại loạn, Bạch Hồ cuối cùng hóa thành ngàn vạn phong nhận tán loạn biến mất, mà Mộc Dịch cũng biến thành nguyên hình, hơn nữa hẳn một cái bả vai đã đứt, máu tươi chảy ròng.

Mộc Dịch gãy giụa lấy phong bế miệng vết thương đổ máu, nhưng sắc mặt tái nhợt, thân thể lung lay sắp đổ!

Thần mạch tu luyện tới Mộc Dịch cảnh giới này, đã sớm có cánh tay đứt tái sinh khả năng, nhưng lúc này Mộc Dịch, cũng đã khí tức yếu ớt, huyết mạch tổn hao nhiều, cũng không thể trùng sinh cánh tay đứt.

Trái lại Vương Nhược Phong, hẳn tuy rằng cũng tiêu hao đại lượng thần huyết, khí huyết lỗ lã không nhỏ, nhưng tạm thời cũng không đáng lo!

Không hề nghi ngờ, lúc này đây giao phong, Vương Nhược Phong rõ ràng chiếm cứ thượng phong, hẳn thần mạch tu vi, hơi cao Mộc Dịch một bậc!

"Nhanh, giết hẳn đi, hấp thu hẳn thần huyết! Lão phu có biện pháp, mặc dù là thuộc tính bất đồng thần huyết cũng có thể hấp thu dung hợp!" Vương Nhược Phong trong cơ thể, cái kia thanh âm trầm thấp lần nữa vang lên, lúc này đây lộ ra đặc biệt hưng phấn cùng kích động.

"Không được! Ta đã lừa gạt cùng lợi dụng qua hẳn, ta sẽ không giết hẳn đấy!" Vương Nhược Phong dứt khoát trả lời.

"Người!" Cái thanh âm kia sững sờ, cả giận nói: "Người có làm hay không, thời điểm này nói chuyện gì tình nghĩa huynh đệ! Lão phu trung thực nói cho người biết, hẳn thần huyết tiềm lực so với sự cường đại của người gấp trăm lần, chỉ là hẳn sẽ không lợi dụng mà thôi, hấp thu hẳn thần huyết, lão phu cam đoan có thể giúp người tu luyện tới Thần Mạch Kỳ, chính là hóa thân cũng lớn có cơ hội!"

"Thật sao ? !" Vương Nhược Phong tim đập thành thịch, tu thân là hẳn lớn nhất mục tiêu, là hẳn chịu phần đấu cả đời động lực!

Wong Nhược Phong nhìn xem sắc mặt tái nhợt, dần dần lâm vào hôn mê Mộc Dịch, do dự một lát sau, còn là thở dài, nói ra: "Ta không hạ thủ được! Kỳ thật Mộc Đầu nói cũng đúng, mỗi người đều có nguyên tắc của mình cùng điểm mấu chốt; mà của ta điểm mấu chốt, chính là Mộc Đầu! Người đừng có hy vọng đi, ta sẽ không giết hẳn đấy!"

"Người..." Cái thanh âm kia giận dữ, nhưng mà âm hiểm cười lạnh nói: "Tốt, tốt! Lão phu nguyên lai tưởng rằng người thông minh tài trí, thủ đoạn tâm tính, là một cái khả tạo chi tài! Không thể tưởng được người rõ ràng cũng có buồn cười nguyên tắc! Tốt lắm, lão phu sẽ thành toàn cho người, khiến hai người các người cùng chết!"

Trong tiếng cười lớn, Vương Nhược Phong bỗng nhiên trở nên thần sắc cực kỳ thống khổ, tâm hắc miệng kinh hoàng, trong lồng ngực khí huyết cuộn cuộn, nhin không được phun một tiếng, phun ra một ngụm lớn máu tươi!

Cái này cổ máu tươi, ở giữa không trung vậy mà ngưng tụ thành hình người, cũng biến ảo thành một cái cực kỳ anh tuấn bất phàm Nhân tộc thanh niên hình tượng.

Mấy có lẽ đã hôn mê Mộc Dịch, nhìn thấy cái này bức cảnh tượng, lập tức kinh hô: "Mẫn Quân!"

Cái này một tiếng thét kinh hãi về sau, Mộc Dịch rốt cuộc chống đỡ không nổi, như vậy hôn mê, ngã vào một mảnh còn sót lại hỏa diễm lên, vẫn không nhúc nhích, khí tức thập phần yếu ớt.

Mộc Dịch không có nhận sai, từ Vương Nhược Phong trong cơ thể bay ra người thanh niên này, đúng là Mẫn Quân!

Năm đó Mẫn Quân bởi vì bị Tà Thần Ẩn hút khô tinh huyết mà chết, một màn này Mộc Dịch tận mắt nhìn thấy, vì vậy, lúc này Mẫn Quân, trên thực tế cũng không phải là Mẫn Quân, mà là Tà Thần Ẩn trong "Tà Thần" biến thành!

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Sắc mặt tái nhợt Vương Nhược Phong vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, hắc phát hiện, trong cơ thể mình thần huyết vậy mà không bị khống chế, nhao nhao ly khai trong cơ thể, bị Tà Thần hấp thu khống chế, hơn nữa, Tà Thần cũng bay ra hắc bên ngoài cơ thể!

Tà Thần đắc ý cười to nói: "Ha ha, loại người như ngươi hậu thiên lấy được thần huyết, coi như là cùng mình huyết mạch dung hợp cho dù tốt, cũng là hậu thiên chi vật, tổng có biện pháp tách ra ngăn cách! Lão phu truyền thụ cho ngươi 《Thần Mạch Quyết》, hơi chút có một chút khuyết điểm nhỏ nhất, cái này khuyết điểm nhỏ nhất, khiến cho ngươi không cách nào chính thức khống chế bản thân thần huyết!"

"Nguyên lai ngươi một mực ở lợi dụng ta!" Vương Nhược Phong lập tức giật mình: "Ngươi lợi dụng ta tu luyện thần mạch, trên thực tế là tại giúp ngươi tu luyện thần huyết!"

Vương Nhược Phong trong lòng hồi hận cực kỳ, cái này không biết sống mấy nghìn năm lão quái vật Tà Thần, quả nhiên gian trá vô cùng, âm hiểm sắc bén, hắc ám núp tại trong cơ thể mình, mấy chục năm đều không có lộ ra chút nào kẽ hở; bản thân thông minh cả đời, có thể lừa dối người trong thiên hạ tại bàn tay giữa, không thể tưởng được kết quả là, mình cũng bị hung hăng tính kế một lần!

"Trí giả ngàn lo, tất có một mất!" —— chẳng biết tại sao, Vương Nhược Phong trong lúc đó nhớ tới Ngự Phong Thần Quân năm đó đã từng nói qua những lời này.

"Đúng vậy, đáng tiếc ngươi tỉnh ngộ quá muộn, hôm nay lão phu đã có thỏa mãn cường đại thần huyết, có thể không cần gửi bám vào trong cơ thể của ngươi! Các loại lão phu hấp thu nữa cái này Mộc Đầu thần huyết, là được tiêu dao này giới!" Tà Thần nói xong, sẽ phải hướng đã hôn mê Mộc Dịch đánh tới.

Đã mất đi thần huyết Vương Nhược Phong, không chỉ có huyết khí tổn hao nhiều, nội thương rất nặng, một thân thực lực cũng giảm xuống hơn phân nửa, hắc lúc này, chỉ là một cái bị thương bình thường Kim Đan đan sĩ!

Nhưng mà, hắn nhưng không buông bỏ, hắn dốc sức liều mạng tể ra đan điền Kim Đan, từ trong tể ra đại lượng Phong thuộc tính chân nguyên, điều khiển Tật Phong Kiếm, hướng Tà Thần chém tới!

"Hừ, bất quá là vùng vẫy giãy chết mà thôi!" Tà Thần hừ lạnh một tiếng, cũng không quay đầu lại tay áo nhẹ nhàng chặn lại.

Lập tức, một cỗ cuồng phong đột nhiên cuốn ra, đã đâm về Tà Thần Tật Phong Kiếm, vậy mà tại này cỗ cuồng phong cuốn ngược lại mà quay về!

Cái này Tật Phong Kiếm là Vương Nhược Phong bốn mạng Pháp bảo, nguyên bản tâm thần tương liên, nhưng hắn vẫn dụng thần huyết tể luyện qua kiếm này, lấy tận khả năng phát huy ra kiếm này mạnh nhất uy lực, nhưng mà vào lúc này, rồi lại đã trở thành họa lớn trong lòng của hắn!

Mất đi khống chế Tật Phong Kiếm, không để ý Vương Nhược Phong cố hết sức thao túng, vậy mà một kiếm đâm vào Vương Nhược Phong phần bụng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 305: Chính Thức Yêu Kiếp (Sáu)

Vương Nhược Phong trợn tròn hoảng sợ hai mắt, không thể tin được nhìn xem chọc vào tại chính mình trong bụng Tật Phong Kiếm, tử vong khí tức, đang tại từng bước một hướng hắn tới gần.

Hắn nguyên lai tưởng rằng Tà Thần xuất hiện, kích phát giấu ở trong cơ thể mình thần huyết, cũng truyền thụ bản thân tu thần chi thuật, đây là một trận thật lớn cơ duyên, rồi lại thật không ngờ, đây hết thảy đều là Tà Thần âm mưu, hắn chỉ là đang lợi dụng bản thân tu luyện thần huyết, sau đó vì hắn sử dụng.

Mấy chục năm tâm huyết, đều vì người khác làm mai mối, Vương Nhược Phong đối Tà Thần hận cực, đáng tiếc lúc này hắn liền cùng Tà Thần đồng quy vu tận năng lực đều không có!

Hắn làm sao không có đề phòng qua Tà Thần, nhưng mà, Tà Thần cho hắn dụ hoặc quá lớn, khiến hắn không cách nào cự tuyệt cùng Tà Thần dung hợp, ở trong quá trình này, Tà Thần đã ở thay đổi một cách vô tri vô giác ảnh hưởng Vương Nhược Phong tâm tính, khiến hắn dần dần buông lỏng cảnh giác, cuối cùng đạt tới Tà Thần mục đích.

Tà Thần dữ tợn cười một tiếng, hắn cũng không vội ở đi triệt để chấm dứt Vương Nhược Phong tính mạng, hắn cảm nhận được Mộc Dịch trong cơ thể cái kia quen thuộc mà lại lạ lẫm cường đại thần huyết, mừng rỡ như điên!

"Hấp thu tiểu tử này cường đại thần huyết, bản tôn có thể tái sinh kinh mạch cốt nhục, một lần nữa bước vào thần đồ, tàn sát hết thiên hạ chúng

tiên!"

Tà Thần thì thào nói, trong đôi mắt đều là điên cuồng khát máu chi ý.

Hắn bay tới hôn mê Mộc Dịch bên cạnh, hắn cảm giác được, Mộc Dịch khí tức hoàn toàn chính xác thập phần yếu ớt, đây là thật lâm vào hôn mê, mà không phải là nguy trang.

Tà Thần một phát ổng tay áo, một hồi gió mát đem Mộc Dịch một cuốn, đưa đến Tà Thần trước mặt.

"Sát!"

Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, một cái phong nhận dễ dàng chém ra Mộc Dịch quần áo, tại nơi ngực của hắn, cắt hạ một đạo thật sâu miệng vết thương, lập tức máu tươi chảy ròng!

Tà Thần đại hỉ, há miệng khê hấp, một cỗ cường đại hấp lực sinh ra, cái kia chút ít máu tươi liền hóa thành một đám nho nhỏ tơ máu, hướng Tà Thần trong miệng đưa tới.

Mắt thấy những thứ này máu tươi liền muốn đi vào Tà Thần trong miệng, trong lúc đó ánh lửa lóe lên, máu tươi vậy mà biến thành một cái dử tợn Hỏa Long, hung dữ hướng Tà Thần một cái cắn tới!

Tà Thần kinh hãi, hắn không cần nghĩ ngợi tâm niệm vừa động, một cơn gió màu xanh lá một cuốn, hắn liền hư không tiêu thất tại chỗ cũ, khiến Hỏa Long chụp một cái cái không.

Tránh được một kiếp Tà Thần trong lòng thẳng đổ mồ hôi lạnh, thầm nghĩ may mắn, nếu không phải hắn hấp thu chính là Vương Nhược Phong Phong thuộc tính thần huyết, kế thừa Phong độn thuật thần thông, chỉ sợ lúc này đã bị Hỏa Long nuốt vào, tại hừng hực liệt diễm trong thiêu cháy!

Hắn theo bản năng hướng Mộc Dịch nhìn lại, chẳng biết lúc nào, Mộc Dịch vậy mà đã từ trong gió mát giã giụa, thần sắc của hắn lạnh lùng, hai mắt sát khí đằng đằng, ở đâu như là mới từ trong hôn mê bừng tỉnh bộ dáng!

《 Nạp Tức Công 》 đang giận hơi thở trên việc tu luyện có chỗ rất độc đáo, Mộc Dịch thường thường dùng hôn mê bất tỉnh Yêu tộc Đại yêu vương khí tức tu luyện, vì vậy hắn có thể sử dụng cái này huyền diệu công pháp, che giấu khí tức của mình, giả giả bộ hôn mê, mà không có bị phát hiện kẻ hở!

Mà Mộc Dịch sở dĩ muốn giả giả bộ hôn mê, chính là vì dẫn xuất Tà Thần!

"Người quả nhiên bám vào Vương Nhược Phong trên thân!" Mộc Dịch nhẹ nói nói, bộ ngực hắn miệng vết thương, đã tại ánh lửa lóe lên trong tự hành khép lại, liền vết sẹo đều không có để lại, mà hắn cánh tay đứt, cũng trong người bành trướng mà ẩn chứa vô cùng sinh cơ thần huyết thoải mái xuống, lấy tốc độ cực nhanh tái sinh, trong khoảnh khắc hoàn hảo như lúc ban đầu!

Lúc trước Mộc Dịch nguyên bản muốn cùng Tà Thần đồng quy vu tận, kết quả Tà Thần rồi lại đào tẩu, muốn gửi kèm theo tại cái khác trên thân người mới có thể còn sống! Mộc Dịch một mực ở tìm kiếm đoạn thời gian kia tiếp xúc mặt khác có được thần mạch người, thậm chí ngay cả nữ nhi của mình đều cẩn thận đã kiểm tra, nhưng đều không phát hiện!

Thẳng đến hắn biết rõ Vương Nhược Phong cũng có thần huyết lúc, mới đột nhiên ý thức được, Tà Thần rất có thể đã cùng Vương Nhược Phong dung hợp!

Hôm nay hắn lược thi tiểu kế, chẳng những xác nhận Tà Thần tung tích, càng làm cho Tà Thần trực tiếp đã đi ra Vương Nhược Phong thân thể!

Tà Thần đều muốn chạy trốn tiếp quay về Vương Nhược Phong trong cơ thể, cũng đã không cách nào làm được!

Trốn tới dễ dàng, nếu muốn trở về nữa, sẽ phải Vương Nhược Phong chủ động phối hợp, mà lúc này Vương Nhược Phong, hận không thể cùng Tà Thần đồng quy vu tận, làm sao có thể còn có thể tiếp nhận Tà Thần!

"Mộc Đầu, giết hẳn đi, thay ta báo thù!" Vương Nhược Phong khí tức yếu ớt, nhưng vẫn như thế giãy giụa lấy nói ra những lời này, sát ý dày vô cùng.

Tà Thần phát hiện, lúc này Mộc Dịch, trong cơ thể thiêu đốt lên so với lúc trước cường đại hơn thần huyết, một tầng như có như không nhàn nhạt ánh lửa, bao phủ khi hắt bên ngoài thân, huyền hóa ra Phượng Hoàng chi hình, hắt toả ra khí tức, lệnh Tà Thần cảm thấy chưa bao giờ có sợ hãi.

"Không có khả năng! Huyết mạch của hắc tu vi không cao, sao có thể có được loại trình độ này thần huyết?" Tà Thần trong lòng kinh hãi, thầm nghĩ không ổn, ở đâu còn dám tham lam Mộc Dịch thần huyết!

"Muốn giết ta, không dễ dàng như vậy!" Tà Thần cười lạnh một tiếng, thân hình hắc nhoáng một cái, lại hư không tiêu thất tại xa xa, sau đó xuất hiện ở Di Thiên Vĩng phụ cận, chuẩn bị lưới rách mà ra!

Chu Tước Hoàn bị Mộc Dịch tể ra, người kia hóa thành một đạo quyền lửa, ý muốn đem Tà Thần giam ở trong đó, đáng tiếc Tà Thần một cái Phong độn thuật, liền dễ dàng chạy ra Chu Tước Hoàn vây quanh;

Hỏa Long kiếm cũng thừa cơ một kiếm trăm đến, Tà Thần rồi lại không tránh không né, tùy ý một kiếm này đem bản thân vừa bổ vì hai.

Bị chém thành hai khúc Tà Thần, biến thành hai luồng máu loãng, nhưng trong khoảnh khắc lại hợp hai làm một, lại hiện ra ra Tà Thần chi hình!

"Hết hy vọng đi, bản tôn tuy mạnh đoạt không được người Tiên Thiên thần huyết, nhưng người cũng không làm gì được bản tôn!" Tà Thần hừ lạnh một tiếng, bổ ra một đường lăng lệ ác liệt phong nhận, chém ra biển lửa, cắt tại Di Thiên Vồng trên.

Không cần thiết bao lâu, Tà Thần có thể triệt để trảm phá ra một đường lỗ hổng, sau đó bỏ trốn mất dạng!

Hắn đã có nhất định được thần huyết, chạy ra nơi này về sau, chỉ cần có thể tìm kiếm một cái phù hợp thân thể gửi gần xuống, có thể tiếp tục tồn tại sống sót!

Đối với còn sống một hai ngàn năm Tà Thần mà nói, điểm ấy ngăn trở, không coi vào đâu!

Đúng vào lúc này, Mộc Dịch rời lại tế ra một chồng huyết phù, cũng đôi giơ tay lên, lập tức toàn bộ Di Thiên Vồng bên trong đều là Hỏa Long bay chuỗi.

Tà Thần không dám khinh thường, nếu là bị đại lượng Hỏa Long nổ đến, hắn không chế thần huyết bị tạc thất linh bát lạc, cũng sẽ thực lực đại tổn, vì vậy hắn tâm niệm vừa động, lần nữa thi triển Phong độn thuật, đi tới một chỗ không có hỏa long công kích địa phương —— Vương Nhược Phong bên người.

Hiển nhiên, Mộc Dịch vì không lầm tổn thương Vương Nhược Phong, không có đem huyết phù công kích bao trùm đến cái chỗ này, cái này tựa hồ cho Tà Thần để lại một cái chạy thực mạng không gian.

Nhưng mà, ngay tại Tà Thần xuất hiện ở Vương Nhược Phong bên người đồng thời, phe phẩy hỏa diễm hai cánh Mộc Dịch, Phần Xuyên Hư Không, cũng trong lúc đó xuất hiện ở nơi đây!

Tà Thần cả kinh, vội vàng lại thi triển Phong độn thuật!

Thế nhưng là mỗi lần thi triển này thuật, sẽ phải điều động thần huyết trong đại lượng Phong thuộc tính chân nguyên, mà Tà Thần có thần huyết có hạn, ẩn chứa Phong thuộc tính chân nguyên cũng không được mười phần đầy đủ, vì vậy tại liên tục thi triển Phong độn thuật tới ranh giới, hoặc nhiều hoặc ít luôn luôn một chút như vậy chút khoảng cách.

Chính là chỗ này một chút khoảng cách thời gian, Mộc Dịch một tay ném đi, một đạo hỏa quang lóe lên, một cái dài vài tấc Tiểu Long hướng Tà Thần đâm tới, tốc độ cực nhanh!

"Hừ!" Tà Thần trong lòng hừ lạnh một tiếng, hãn thần huyết thân thể, căn bản không sợ đao kiếm đâm xuyên loại công kích!

Bất quá, lúc cái này Tiểu Long tiếp cận, Tà Thần sắc mặt rồi lại trong lúc đó đại biến!

"Thiên Thần thánh khí!" Tà Thần bật thốt lên kinh hô, trong chốc lát trong lòng mát lạnh.

"Bản tôn tìm vật ấy nghìn năm, không thể tưởng được nó rõ ràng đã rơi vào trong tay người này!" Tà Thần trong lòng vừa mới đã hiện lên một cái ý niệm trong đầu, đã bị Tiểu Long đâm trúng.

Cái này Tiểu Long là một thanh khéo léo lưỡi đao, chỉ có dài vài tấc, hơn nữa không có được kích phát, Mộc Dịch chỉ là đem vung ra, cũng không có kèm theo trên bao nhiêu pháp lực.

Nhưng mà, chính là như vậy một quả dao găm, xuyên thấu Tà Thần thần huyết thân thể về sau, Tà Thần trong cơ thể hết thấy pháp lực, lập tức chịu ngưng tụ, Phong độn thuật sinh sôi gián đoạn, hơn nữa thân thể của hãn, lập tức mất đi biến ảo chi hình, biến trở về một đoàn thần huyết.

Dao găm trên căn Huyết Ma văn trong giây lát lóe lên, một cổ không thể kháng cự lực lượng cường đại từ dao găm trên kích phát, đem Tà Thần biến

thành cái này đoàn thần huyết, một giọt không lọt hút vào dao găm bên trong, liền một tia vết máu đều không có để lại!

Giữa không trung Tà Thần như vậy biến mất, cần Huyết Ma vẫn lóe sáng sau một lúc lần nữa ảm đạm, dao găm lại khôi phục nguyên trạng, lẳng lặng nhẹ nhàng ở giữa không trung vẫn không nhúc nhích.

"Ma Long Nhận quả nhiên bá đạo, liền Tà Thần đều bị nó hút cạn máu dịch thể!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, lúc này Ma Long Nhận, còn không cách nào kích phát, có thể có được như thế uy lực cường đại; Mộc Dịch khó có thể tưởng tượng, nếu như mình có thể thao túng này dao, triệt để kích phát kia uy năng, thật là là như thế nào một phen cảnh tượng!

"Thật tốt quá, Tà Thần rốt cuộc đã chết!" Vương Nhược Phong hơi thở mong manh nói.

"Hắn còn chưa có chết, hắn hơn phân nửa liền bám vào cái này Ma Long Nhận bên trong! Vì vậy chuôi này Ma Long Nhận không thể đơn giản sử dụng, phòng ngừa Tà Thần lần nữa từ trong chạy ra!" Mộc Dịch nói xong, cẩn thận từng li từng tí đem Ma Long Nhận thu nhập một cái trong hộp ngọc, cũng thiết lập tầng tầng cấm chế, một hơi dán lên bảy tám trương đẳng cấp cao Phong Ấn Phù phù lục.

"Mộc Đầu, ta lần này thật sự thua!" Vương Nhược Phong ung dung nói, "Ta khổ tâm trù hoạch mấy chục năm, kết quả là nhưng là công dã tràng, như là giấc mộng Nam Kha (bừng con mắt dậy thấy mình tay không)!"

"Không nên nói chuyện nhiều, thương thế của người rất nặng!" Mộc Dịch nâng dậy Vương Nhược Phong, bản thân tức thì khoanh chân ngồi ở phía sau hắn, đem từng cỗ một tinh túy thần huyết tái sinh lực lượng, đưa vào Vương Nhược Phong trong cơ thể.

Vương Nhược Phong khí huyết lỗ lã rất nặng, đan điền cũng bị hao tổn, nhưng cũng may lúc ấy Vương Nhược Phong đem Kim Đan tế ra bên ngoài

cơ thể, trong kim đan tuy rằng chân nguyên giảm nhiều, nhưng cũng không có bị thực chất tổn thương, nếu không Mộc Dịch cũng cứu không được Vương Nhược Phong rồi.

Chọc ở Vương Nhược Phong trong bụng Tật Phong Kiếm, bị Mộc Dịch pháp lực một chút bức ra bên ngoài cơ thể, Vương Nhược Phong miệng vết thương, tổn hại kinh mạch, đã ở một chút chữa trị.

Nửa nén hương về sau, Vương Nhược Phong thương thế đã ổn định, hẳn tuy rằng vẫn đang khí tức yếu ớt, nhưng đã không có lo lắng tính mạng, chỉ cần điều dưỡng tu luyện mười năm tám năm, có thể dần dần phục hồi như cũ.

Bất quá, Vương Nhược Phong vẫn là một bộ thập phần thất lạc thần sắc, hẳn nhìn nhìn thu hồi công pháp, sắc mặt cũng có chút tái nhợt Mộc Dịch, lắc đầu nói ra: "Mộc Đầu, người cần gì phải cứu ta ? Ta đã không phải là Thần tộc một thành viên!"

"Có phải hay không Thần tộc, rất trọng yếu sao ?" Mộc Dịch hỏi ngược lại.

"Rất trọng yếu!" Vương Nhược Phong nói ra: "Ta bây giờ là Tu tiên giả, mà người là Thần tộc, tiên cùng thần là ông trời chú định tử địch!"

"Là tiên là thần, hà tất phân rõ ràng như vậy!" Mộc Dịch rồi lại không cho là đúng nói: "Ta có hai cái hài tử, một cái có thần mạch, một cái không có, chẳng lẽ bọn hắn cũng nhất định là trời sinh tử địch sao ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 306: Chính Thức Yêu Kiếp (Bảy)

Vương Nhược Phong sững sờ, lập tức nói ra: "Đó là bọn họ không rõ ràng lắm thân phận của mình ý vị như thế nào, chờ bọn hấn minh bạch tiên cùng thần tranh đấu, có lẽ cũng sẽ đi về hướng đối lập!"

"Có hay không đối lập, cùng là tu tiên còn là tu thần lại có quan hệ gì!" Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Đây chỉ là bất đồng tu luyện thủ đoạn, tựa giống với chúng ta Thiên Đảo quốc trong tu tiên giới, tu huyền giả cùng tu Hoàng giả, thuộc về cũng không có gì bất đồng, rồi lại bởi vì đủ loại nguyên nhân, thời gian dài lẫn nhau ngăn cách đối lập! Tiên Thần có khác, cùng Huyền Hoàng có khác, tại thuộc về lại có bao nhiêu bất đồng?"

Mộc Dịch tiếp tục nói: "Ta nhìn ra được, Lạc tiên tử đã có mang thai, người hôm nay mặc dù không có thần huyết, nhưng con của người, đã có một đường cơ hội kế thừa thần huyết; nếu như hấn là Thần tộc, mà người không phải là, chẳng lẽ các người cũng đem là sinh tử cừu địch sao?"

"Con của ta?" Vương Nhược Phong nghe vậy ngẩn ngơ, im lặng không nói.

Một lát sau, hấn kiên định lắc đầu, nói ra: "Người nói rất đúng, vô luận hấn là có phải có thần huyết, ta cũng sẽ không đối với hấn thiếu một phân yêu thương!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, chủ đề chuyển một cái mà hỏi: "Thiết Đan, người còn muốn luyện chế Vạn Huyết Đan sao?"

"Không cần!" Vương Nhược Phong ảm đạm nói ra: "Ta đã không có thần huyết, Vạn Huyết Đan đã đối với ta vô dụng!"

"Ta sẽ theo như ý của ngươi, mang những này nhân tộc Tu tiên giả phản hời nội hải, nếu như ngươi không giết ta, ta cũng muốn ẩn cư đứng lên, không hề hỏi đến thế sự!"

Vương Nhược Phong thần sắc, hơi có chút nản lòng thoái chí.

"Ta đương nhiên sẽ không giết ngươi!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi nói: "Kỳ thật ngươi vẫn luôn làm không tệ, ngươi khiến Nhân tộc cao thấp một lòng, đoàn kết tại chung quanh của ngươi! Ta nhìn thấy, như vậy trên dưới một lòng Nhân tộc, mới là có hi vọng nhất đấy, mới là cường đại nhất đấy! Chỉ là, mọi người tầm mắt có hạn, dễ dàng bị lợi dụng kích động mà thôi!"

"Thiết Đan, ngươi cũng không nên nản chí, ngươi không có bại, ngươi thắng được toàn bộ người tộc kính trọng, còn có Lạc tiên tử cùng ngươi sắp sinh ra hài tử! Ta hy vọng ngươi có thể tiếp tục làm người Quân tử chi phong!"

Vương Nhược Phong cảm thấy cảm động, hẩn nhìn lấy Mộc Dịch hai mắt nói ra: "Ngươi hoàn nguyện ý tin tưởng ta ? Ta đã dùng Quân tử chi phong lừa gạt qua ngươi một lần, ngươi không sợ ta tiếp tục lừa gạt ngươi ?"

Mộc Dịch vừa cười vừa nói: "Ngươi không phải đã nói sao, mỗi người đều có hướng thiện chi tâm, mỗi người đều có chính mình điểm mấu chốt! Ta vì cái gì không thể lại tin tưởng ngươi một lần! Huống hồ Nhân tộc cần linh tụ, cần ngươi, ngươi là không thể thay thế đấy!"

Vương Nhược Phong ghen ngào nhẹ gạt đầu, trịnh trọng cam kết nói: "Tốt, ta đã làm ngục quân tử làm mấy chục năm, từ nay về sau, ta nên vì ngươi làm cả đời Quân tử chi phong!"

"Một lời đã định!" Mộc Dịch đuổi ra song chương, chờ mong nhìn đối phương.

Vương Nhược Phong cũng đuổi ra song chường, dùng sức tại Mộc Dịch trên bàn tay vỗ.

Hai người còn là thiếu niên thời điểm, liền thường xuyên lấy vỗ tay vì ước hẹn, một khi vỗ tay, chính là ứng thuận hứa hẹn, vạn năm không thay đổi!

"Đùng!"

Một kích này chấp chường, liền có nghĩa là Vương Nhược Phong đối Mộc Dịch hứa hẹn!

Mộc Dịch nở nụ cười, đó là trong lòng buông lỏng dáng tươi cười, giờ khắc này, đặt ở hãn trong lòng nặng nề Thạch Đầu, dường như trong lúc đó biến mất!

Rốt cuộc, hãn có thể ngăn cơn sóng dữ, hóa giải nhân, yêu hai tộc trận này tai nạn!

"Thiết Đan, ta còn có một việc muốn nhờ cậy ngươi!" Mộc Dịch nói ra, "Ta hy vọng ngươi có thể xây dựng lại Thiên Địa Môn, khiến Huyền Hoàng có khác tại Thiên Đảo quốc dần dần biến mất! Đây là của ta một cái tâm ý, ta một mực không có làm được; nhưng ta tin tưởng, ngươi có thể làm được!"

Nếu như nói, có người có thể cải biến Thiên Đảo quốc thâm căn cố đế Huyền Hoàng có khác, như vậy người này nhất định là Vương Nhược Phong!

"Ta sẽ hết sức nỗ lực!" Vương Nhược Phong nói ra.

Mộc Dịch biết rõ, những lời này chính là đáp ứng, hãn mất đi một kiện tâm sự.

"Đi thôi, chúng ta nên ly khai nơi này rồi!" Mộc Dịch lần nữa thi triển công pháp, biến thành Đại yêu vương bộ dáng.

"Mộc Đầu, người thật là yêu sao ?" Vương Nhược Phong tò mò hỏi, "Bất quá, người không cần trả lời ta! Người nói rất đúng, nếu như Huyền Hoàng có khác, Tiên Thần có khác, thuộc về đều không có chút ý nghĩa nào, như vậy là người hay là yêu, lại có cái gì phân biệt!"

Mộc Dịch một xuất chinh, hỏi ngược lại: "Vì cái gì người còn hoài nghi ta là Yêu tộc ? Lúc trước người nói ta có yêu tức, chẳng lẽ không phải nhìn ra ta luyện hóa qua Yêu tộc thần huyết, vì vậy bố trí cái bẫy này sao ?"

"Đây cũng không phải! Tà Thần nói, hắn cảm ứng được người thật sự có Yêu tộc huyết mạch, mà không phải luyện hóa yêu huyết!" Vương Nhược Phong nghi hoặc nói.

"Chẳng lẽ ta thật sự có Yêu tộc huyết mạch ?" Mộc Dịch có chút mờ mịt.

Vương Nhược Phong chuyển hướng chủ đề, nói ra: "Mộc Đầu, người không cần để trong lòng việc này! Người sau này có tính toán gì không ? Cũng không thể một mực nguyện trang thành Đại yêu vương, ẩn thân Yêu tộc đi, luôn luôn một ngày sẽ lộ ra kẽ hở!"

Mộc Dịch nói ra: "Trước đem Yêu tộc đại quân mang về yêu hải ở chỗ sâu trong, hóa giải việc này; ta lại tìm cơ hội ly khai Yêu tộc! Về phần sự tình từ nay về sau, sau này hãy nói đi!"

Hóa giải kiếp nạn này về sau, Mộc Dịch liền ý định đi Nhân tộc đại lục tu tiên giới, cùng thế tử người nhà hội hợp, không có trợ giúp của hắn, An Hình rất khó đột phá "Truyền thừa chi thuật" hạn chế, đem không cách nào luyện hóa Kim Đan.

Chỉ là, hắn đã không có truyền tống lệnh, không thể kích phát Hoảng An Đảo ở dưới này tòa Truyền Tống Trận; hắn chỉ có thể chữa trị đi thông

Huyền Hà Tông này tòa Truyền Tống Trận, trở lại Huyền Hà Tông; nhưng mà làm như vậy mà nói, có lẽ hẳn sẽ bị Huyền Hà Tông vây khốn, không cách nào ly khai, dù sao lúc trước hẳn là một mình chạy trốn Huyền Hà Tông đấy, nếu như phản hồi, không biết sẽ phải chịu loại nào trừng phạt.

Còn có một loại khả năng, chính là phát hiện ra một cái bất thể ra trận pháp kỳ tài, có thể căn cứ Hoảng An Đảo ở dưới thượng cổ truyền tống trận, lại luyện chế ra một quả tương ứng truyền tống lệnh, như vậy liền an toàn nhất, nhưng cơ hội rồi lại sau cùng xa vời!

Mộc Dịch công chúng Pháp bảo thu hồi, Di Thiên Vồng vừa rút lui, hai người lại bại lộ tại song phương đại quân trước mắt.

Nhân tộc bên này, chứng kiến Vương Nhược Phong thân hình sau khi xuất hiện, lập tức bộc phát ra một hồi nhiệt liệt hoan hô, thậm chí có không ít người vui đến phát khóc!

Đối không ít người mà nói, Vương Nhược Phong sinh tử, tựa hồ so với thắng bại càng thêm trọng yếu!

Vương Nhược Phong vận khí một tia chân nguyên, cao giọng nói ra: "Chư vị đạo hữu, Vương mỗ lấy Tiên Minh Minh chủ thân phận hạ lệnh, từ ngày hôm nay, Nhân tộc Tu tiên giả lập tức rút về nội hải, không tầm thường lại xâm chiếm yêu hải ở chỗ sâu trong."

"Cái này..." Có vài tên đan sĩ lập tức phát ra bất mãn thanh âm.

Vương Nhược Phong đoạn quát một tiếng, nói ra: "Vương mỗ tự nhận vô năng, không thể chiến thắng cái này Yêu tộc Đại yêu vương, nếu có đạo hữu nguyện ý động thân mà ra, gặp lại Yêu tộc yêu vương đấy, Vương mỗ cũng không ngăn trở, kính xin Đứng ra đây!"

Lời vừa nói ra, lại có cái nào đan sĩ dám khiêu chiến quyền uy.

Vương Nhược Phong được công nhận Nhân tộc đệ nhất cao thủ, liền hẳn đều nói như vậy, những người khác ở đâu còn có đáng nghi.

Huống hồ, Vương Nhược Phong là nhân tâm chỗ hướng, mặc dù trong bọn họ có người có thể dốc sức chiến đấu bầy yêu, nhưng chính thức có thể điều động cái này mười vạn Tu tiên giả đấy, còn chỉ có Vương Nhược Phong một người.

Không người lại dám phản đối, Vương Nhược Phong hét lớn một tiếng: "Rút lui!"

Nhân tộc Tu tiên giả nhao nhao bạo động đứng lên, chậm rãi lui cách nơi này đảo.

Yêu tộc bên này, Mộc Dịch cũng tuyên bố lui binh, phản hồi yêu hải ở chỗ sâu trong.

"Đại vương, như thế cơ hội tốt, vì sao không thừa dịp thắng truy kích, một câu tiêu diệt Nhân tộc!" Có yêu vương bất mãn đề nghị.

Mộc Dịch lạnh lùng nói: "Hừ, nhân, yêu hai tộc thượng cổ hiệp nghị, người cũng không phải không biết, nếu như bốn vương thật sự đem nhân tộc diệt trừ, vạn nhất Nhân tộc đại năng Tu tiên giả bởi vậy trách tội xuống, chẳng lẽ người thay bốn vương gánh chịu sao! Loại người như người lời nói, là ở giết dây bốn vương phạm sai lầm hay sao?"

"Thuộc hạ không dám!" Những thứ này yêu vương lập tức không dám nói nữa chiến, chỉ có thể trơ mắt nhìn Nhân tộc rời đi.

Mộc Dịch vẫn ngăm nhìn chung quanh, nơi đây Yêu tộc, ngoại trừ số ít khát máu hiếu chiến chi yêu bên ngoài, đại bộ phận Yêu Binh Yêu Tướng đều đối Mộc Dịch quyết định này hết sức cao hứng, dù sao bọn hắn miễn đi một trận đại chiến —— mà dưới tình huống bình thường, loại này đại chiến

ở bên trong, tử thương tối đa chính là bọn họ những thứ này cấp thấp yêu loại.

Kỳ thật, đại bộ phận nhân, yêu, thuộc về cũng không nguyện tham chiến! Chỉ là bởi vì một hai cái đại nhân vật đã tâm cùng mưu đồ, đã bị kích động hoặc là đã bị mệnh lệnh, cuối cùng mới đi tới cái này trên chiến trường.

Mộc Dịch trở lại bay trong kiệu, tự mình suất lĩnh Yêu tộc đại quân phản hồi yêu hải ở chỗ sâu trong.

Mãi cho đến yêu quân phản hồi yêu hải ở chỗ sâu trong, cũng giải tán ra, trở lại riêng phần mình hải vực, Mộc Dịch mới chân chân chính chính thở dài một hơi.

Một cái gần như tuyệt cảnh cục diện, khi hãn đủ loại dưới sự nỗ lực, rốt cuộc đã nhận được văn hồi, tuy rằng quá trình không phải là như vậy hoàn mỹ, nhưng cuối cùng tạm thời dẹp loạn.

Mộc Dịch tiếp tục đứng ở Hóa Long Cung ở bên trong, hãn không dám lập tức ly khai; nếu như Đại yêu vương tại đại chiến sau đó lập tức biến mất, khó tránh khỏi sẽ khiến một ít hoài nghi, thậm chí khiến người hiểu chuyện coi đây là lấy cớ, lại lần nữa vén lên nhân, yêu hai tộc đại chiến.

Hãn vì không lộ ra kẽ hở, vẫn đang mỗi ngày đều thu nạp hôn mê Đại yêu vương khí tức, đồng thời cũng rất ít tiếp kiến mặt khác yêu vương.

Một ngày này, hãn nhận đến Yêu Tướng thủ vệ báo cáo, nói là có một gã xà nữ cầu kiến!

"Là nàng!" Biết được cầu kiến chi yêu là tiểu Thanh về sau, Mộc Dịch cảm thấy hiếu kỳ, liền phá lệ đáp ứng tiếp kiến.

Đương nhiên, Mộc Dịch cũng không tại Tiểu Thanh trước mặt lộ ra chân dung, hãn vẫn đang lấy Đại yêu vương thân phận xuất hiện ở Tiểu Thanh

trước mặt.

"Xà nữ Tiểu Thanh bái kiến đại vương!" Tiểu Thanh khuất thân dịu dàng thi lễ.

"Không cần đa lễ, nghe nói người muốn có quan hệ với Nhân tộc đại sự cầu kiến bốn vương, cứ nói đừng ngại!" Mộc Dịch mỉm cười nói.

"Đại vương, việc này xin cho thuộc hạ tiến lên bẩm báo!" Tiểu Thanh ngẩng đầu lên, hướng "Đại yêu vương" cười cười, thập phần vũ mị.

Mộc Dịch sững sờ, trong lòng tự nhủ chẳng lẽ cái này Tiểu Thanh định dùng nhan sắc dâm* Đại yêu vương ?

Gặp Đại yêu vương không có phản đối, Tiểu Thanh vận vẹo eo đoạn, chủ động tới gần, hai mắt như một ao xuân thủy, nhộn nhạo triền miên chi ý.

Ngay tại nàng phải nhờ vào gần "Đại yêu vương" ba trượng ở trong lúc, trong mắt nàng xuân ý, đột nhiên biến thành lẳng lệ ác liệt sát ý, nàng từ trong tay áo lấy ra một thanh hiện ra hàn quang đoản thứ, liêu lĩnh hướng "Đại yêu vương" đâm tới.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, bất quá nàng này tu vi thật sự cùng hãn cách xa nhau khá xa, mặc dù đối phương khoảng cách gần động thủ đánh lén, hãn vẫn là có thể đơn giản ứng đối.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, bên ngoài thân liền phát ra một tầng hỏa diễm, cái kia đoản thứ vừa mới xâm nhập trong ngọn lửa, liền trực tiếp bị ngọn lửa đốt hủy hòa tan!

"A!" Tiểu Thanh cảm thấy tay trong như bị phỏng, theo bản năng liền vứt bỏ trong tay gai nhọn pháp khí.

"Người tại sao phải giết ta ?" Mộc Dịch thanh âm trầm xuống, quát hỏi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 307: Chính Thức Yêu Kiếp (Tám)

Mộc Dịch trương tay vừa nhấc, Tiểu Thanh chỉ cảm thấy một cỗ cực lớn vô hình lực lượng đem toàn thân mình bao phủ, khiến nàng pháp lực của mình như là đúc bằng sắt bình thường, ngưng kết trong người, không thể động đậy.

Nhưng nàng còn có thể mở miệng nói chuyện, nàng cũng không có thập phần sợ hãi, mà là vẻ mặt quyết nhiên nói ra: "Bởi vì người giết hắc đi!"

"Giết người nào?" Mộc Dịch nghi ngờ hỏi.

"Người giết Mộc sư!" Tiểu Thanh oán hận nói.

"Mộc sư?" Mộc Dịch ngăn người, cái này mới phản ứng tới, Tiểu Thanh nói đúng là mình.

"Làm sao người biết ta giết hắc đi?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Tiểu Thanh tự biết sắp chết đến nơi, cũng không giấu giếm, nàng nói ra: "Ta đã nghe ngóng, Mộc sư trước khi mất tích, từng cùng Mã quản sự cùng đi bá kiến người, sau đó hai người bọn họ đều mất tích, không phải là người giết bọn chúng đi, là ai!"

Mộc Dịch cảm thấy lấy làm kỳ, nhưng lạnh lùng nói: "Vì một nhân tộc, người muốn giết bốn vương? Đừng quên, người là Yêu tộc!"

"Là người hay là yêu, lại có quan hệ gì!" Tiểu Thanh ung dung nói: "Mặc kệ hắc là người hay là yêu, ta đều ưa thích hắc! Nếu như ta không thể báo thù cho hắc, cùng với hắc tại suối vàng tạm biệt!"

Yêu tu mở ra linh trí, so với Nhân tộc muốn muỗn một ít, vì vậy ngược lại càng thêm thẳng thắn thành khẩn trắng ra, nhìn thấy Tiểu Thanh như vậy không chút nào nhảu nhó biểu đạt bản thân đối "Mộc sư" hãm mộ tình cảnh, Mộc Dịch ngạc nhiên ngoài, cũng không thiếu cảm động.

"Cái này Mộc sư đi vào bốn tộc bất quá mấy năm, người căn bản không biết hãn, hà tất hãm sâu tình kiếp! Rồi hãy nói, bốn vương cũng không có giết hãn!" Mộc Dịch thản nhiên nói.

"Đại vương không có giết hãn ? Vậy hãn đi nơi nào ?" Tiểu Thanh trong đôi mắt lập tức toát ra vẻ vui thích. Tâm tình cũng hết sức kích động.

"Hãn đã trở lại Nhân tộc rồi, người không cần sẽ tìm hãn!" Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra, "Hãn là bốn vương phái ra mật thám, đã hoàn thành nhiệm vụ, sẽ không lại quay về Yêu tộc, người bỏ cái ý nghĩ đó đi à!"

Nói đến đây, hãn dừng một chút, thần sắc trầm xuống, nghiêm nghị nói ra: "Người dám hành thích bốn vương, bản là tử tội; nhưng nhớ lại người trẻ người non dạ. Tạm thời tha cho người một mạng, đi xuống đi! Việc này không thể cùng với khác yêu tu nói lên, nếu không bốn vương định không buông tha người!"

"Đại vương, hãn thật sự không chết ?" Tiểu Thanh vẫn đang có chút kinh nghi bất định.

"Không có!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, khuyên nhủ: "Coi như là hãn đã chết, hãn cũng sẽ không nguyện ý chứng kiến người cả ngày sống ở trong cừu hận, người tự giải quyết cho tốt!"

Dứt lời, Mộc Dịch liền đuổi đi Tiểu Thanh.

Cái này một cái nho nhỏ "Nhân, yêu chi lưu luyện" sự việc xen giữa, lại làm cho Mộc Dịch có chút cảm hoài. Không biết có phải hay không thân ở Yêu tộc lâu rồi, hãn dần dần cảm thấy. Những thứ này yêu loại, vô luận là

đã mở ra linh trí đấy, còn không có mở ra linh trí đấy, đều cùng nhân tộc giống nhau, là từng cái một sống động sinh linh, thậm chí cũng có khả kính đáng yêu chỗ.

Cái này cùng hắc tử nhỏ hình thành "Trảm yêu trừ ma" quan niệm, có chút xung đột: Tại Thiên Đảo quốc, yêu là đáng sợ đấy, tà ác, là uy hiếp Nhân loại sinh tồn quái vật; mà tại Mộc Dịch hiện tại xem ra. Yêu tộc cũng có thể giới của mình, cái kia chút ít tùy ý hành hạ đến chết Yêu thú đẳng cấp cao Nhân tộc tu sĩ, đối Yêu tộc mà nói, khó không là ác ma giống như tồn tại!

Mộc Dịch trước kia giết yêu vô số, chưa bao giờ cảm thấy có bất kỳ không ổn, hiện tại xem ra, rồi lại hơi có chút tàn nhẫn hoang đường.

Đương nhiên. Mộc Dịch giết chết yêu, cùng hắc ngăn cản nhân, yêu cuộc chiến mà cứu vãn Yêu tộc tính mạng so sánh với, còn là xa xa không bằng.

Mộc Dịch tại Yêu tộc gây người mấy tháng, hết thầy tựa hồ cũng khôi phục bình tĩnh.

Nhân tộc quả nhiên đã triệt để lui về nội hải. Yêu tộc bên này cũng là bình an vô sự, Mộc Dịch cũng không có đã bị cao hơn giai Yêu tộc "Chỉ lệnh" cùng áp lực, không yêu truy cứu hắc lui binh sự tình.

Mộc Dịch biết rõ, cái này yêu hải trong tồn tại cao hơn giai yêu tổ, nhưng chẳng biết tại sao, những thứ này yêu tổ hoàn toàn không để ý tới lần này chiến sự; không biết bọn họ là cố kỵ nhân, yêu hai tộc thượng cổ ước định, còn là có khác mặt khác chuyện quan trọng; hoặc là đã nhậ ra thế sự, một lòng tu hành.

Mấy tháng sau, Mộc Dịch bỗng nhiên cảm giác được, Ma Long Nhận mơ hồ có đi một tí biến hóa, cái kia căn Huyết Ma văn, dù sao vẫn là thỉnh thoảng tự hành kích phát.

"Chẳng lẽ là phong ấn tại Ma Long Nhận bên trong Tà Thần đang giở trò?" Mộc Dịch có chút lo lắng.

"Không được, không thể đợi thêm nữa, phải triệt để giải quyết cái này Tà Thần!"

Tự mình trải qua Tà Thần nhập vào thân Mộc Dịch, thập phần rõ ràng cái này Tà Thần đáng sợ đến cỡ nào!

Bất luận kẻ nào trong lòng, đều có xuất hiện dục vọng, đủ loại tổ cầu, mà Tà Thần, có thể đem những dục vọng này vô cùng phóng đại, cuối cùng làm cho người ta mất đi bản tâm, trở thành chỉ vì dục vọng mà sinh cái xác không hồn!

Tà Thần mỗi một lần nhập vào thân, cũng sẽ ở tu tiên giới khiến cho cực lớn phong ba, hễ một ngày không chết, chính là một cái thật lớn tai hoạ ngầm!

Vì vậy lúc này đây, Mộc Dịch nhất định phải triệt để giết chết Tà Thần, dù là bởi vậy hủy Ma Long Nhận!

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, nghĩ tới một nơi —— cái kia chính là Chu Tước hiện tại chỗ chính là cái kia núi lửa.

Núi lửa bên trong hỏa cầm trong huyết động, có một cái cực kỳ đáng sợ hỏa đầ, chỗ đó hỏa diễm, liền Pháp bảo cũng có thể đơn giản đốt hủy, nhất định có thể đem Tà Thần triệt để đốt cháy, khiến hễ biến mất sạch sẽ!

Mộc Dịch cảm thấy phương pháp này đơn giản nhất có thể thực hiện, hơn nữa mạo hiểm nhỏ nhất, sẽ không biến khéo thành vụng thả ra Tà Thần, chỉ là bởi vậy muốn bị phá hủy Ma Long Nhận. Nhưng ở Mộc Dịch xem ra, tổn thất một kiện chí bảo, so với lưu lại Tà Thần cái này đáng sợ tai hoạ ngầm, còn là càng thêm có thể thực hiện.

Dù sao Tà Thần tại Ma Long Nhận ở bên trong, Mộc Dịch cũng không dám lại dùng, cùng này để đó trở thành hậu hoạn, không bằng trực tiếp bị phá huỷ!

Sau đó, Mộc Dịch tạm thời ly khai Hóa Long Cung, đi hướng này ngọn núi lửa.

Hết thủy như cũ, Mộc Dịch bay đến miệng núi lửa về sau, dùng Yêu cầm nhất tộc ngôn ngữ "Kêu to" vài tiếng.

Một lát sau, núi lửa bên trong truyền ra tương ứng tiếng kêu to, tràn đầy ý mừng rỡ.

Chu Tước cùng cái kia lục cấp hỏa cầm, đều ra nghênh tiếp Mộc Dịch, một người hai chim gặp lại, đã có một phen cố nhân gặp lại ấm áp.

Mộc Dịch theo hai chim đi huyết động, cũng ý bảo bản thân có chuyện quan trọng, muốn dùng chỗ đó hỏa đàm.

Hai chim tự nhiên không phản đối, hơn nữa đều biết thú quay về tránh ra.

Mộc Dịch đi vào hỏa trước đàm, suy nghĩ một chút về sau, hẳn trước tế ra Di Thiên Vãng Pháp bảo, đem nơi đây huyết động phong bế, sau đó lại lấy ra cái kia trang bị Ma Long Nhận hộp ngọc.

Bởi như vậy, mặc dù phát sinh vấn đề, Tà Thần từ Ma Long Nhận trong chạy ra, cũng không cách nào lập tức bay ra cái huyết động này.

Sau đó, Mộc Dịch cầm trong tay hộp ngọc ra sức ném đi, người kia thẳng tắp hướng hỏa đàm bay đi.

Vừa tới hỏa bờ đàm lên, cái kia hộp ngọc trên phù lục liền tự hành đốt hủy, hộp ngọc cũng lập tức tan rã, trong hộp ngọc Ma Long Nhận, trực tiếp

rơi vào hỏa đầm bên trong, kích khởi một mảnh màu lam nhạt tia lửa.

Khẩn trương nhìn chăm chú một màn này Mộc Dịch, rốt cuộc thở dài một hơi, tại đây đáng sợ hỏa trong đầm, Tà Thần tuyệt đối không có khả năng còn sống!

Mộc Dịch đợi đợi, hỏa đầm tựa hồ không có động tĩnh.

"Đại khái là Ma Long Nhận đã bị triệt để hòa tan đi!" Mộc Dịch hoàn toàn chính xác cảm thấy có chút đáng tiếc, nhưng có thể từ trên căn bản giải quyết Tà Thần chi họa, vẫn là hết sức đáng giá!

Mộc Dịch lại chờ giây lát, vẫn đang không thấy động tĩnh, hẳn đang muốn thu hồi Di Thiên Vồng lúc, trong lúc đó, hỏa đầm thời gian dần trôi qua đã có biến hóa.

Tại hỏa đầm trung tâm, tạo thành một cái vòng xoáy, cái này vòng xoáy xoay tròn càng lúc càng nhanh, càng lúc càng lớn, cuối cùng đem trọn cái hỏa đầm đều cuốn di chuyển đứng lên.

Nhưng mà, hỏa đầm mặc dù đang kịch biến, nhưng chung quanh hỏa lực chẳng những không có gia tăng, ngược lại tại giảm bớt!

Mộc Dịch có thể rõ ràng cảm giác được, chung quanh hỏa nguyên khí, đều bị cuốn vào vẻ này vòng xoáy bên trong, sau đó bị cắn nuốt vô tung vô ảnh.

Đã liền hỏa đầm dịch thể hỏa, đã ở dần dần lùi bước, cái kia vòng xoáy trung tâm phảng phất có một cái không đáy hắc động, đang điên cuồng cắn nuốt chung quanh hết thảy hỏa chân nguyên.

Mộc Dịch chỉ cảm giác mình thần huyết cùng Kim Đan, gần muốn mất đi khống chế, rời khỏi thân thể, vội vàng vận chuyển công pháp, bảo vệ tâm thần, giữ vững vị trí thần huyết Kim Đan!

Không bao lâu về sau, chung quanh hỏa châu nguyên lay động không còn một mống, mà hỏa đầu cũng triệt để biến mất!

Vòng xoáy sau khi biến mất, hỏa đầu dưới đáy —— cái kia vòng xoáy trung tâm chỗ, lẳng lẳng nằm một kiện đồ thẳm đao găm, đúng là Ma Long Nhận!

Mộc Dịch kinh hãi! Cái này Ma Long Nhận vậy mà không sợ hỏa đầu, chẳng những không có tại hỏa trong đầu đốt dung, ngược lại đem hỏa đầu chỉ hỏa hấp thu sạch sẽ!

Bất quá khiến hân vui mừng chính là, hỏa đầu chỉ hỏa cường đại như thế, Tà Thần quả quyết không có khả năng thừa nhận, mặc dù Tà Thần thật sự giấu ở Ma Long Nhận ở bên trong, lúc này từ lâu hóa thành một sợi khói xanh mà tán loạn vô tung vô ảnh!

Hỏa đầu chỉ hỏa bị hút không về sau, cái gọi là hỏa đầu, lúc này chỉ là một cái che kín Vạn niên viêm ngọc hồ cạn, không đủ gây sợ.

Mộc Dịch chậm rãi về phía trước, tới gần hỏa đầu, muốn xem nhìn Ma Long Nhận đã biến thành như thế nào bộ dáng.

Mộc Dịch hiện tại đã minh bạch, này đao so với hân tưởng tượng càng cường đại hơn, Tà Thần trước khi chết nói "Thiên Thần thánh khí", đại khái chính là hình dung này đao.

Mộc Dịch cẩn thận hướng cái kia Ma Long Nhận nhìn lại, đã thấy này đao toàn thân đỏ bừng, hiện ra một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, trừ lần đó ra, này đao hỏa lực không lộ, thoát nhìn cùng một kiện pháp khí giống nhau bình thường.

"Ồ!" Mộc Dịch đột nhiên phát hiện, Ma Long Nhận đao trên thân điêu khắc cái kia ba tắc Tiểu Long đồ án, vào lúc này đã xảy ra rõ ràng biến hóa, cái này đồ án không còn là một cái nhỏ rỗng, mà là một cái phi cầm.

"Cái này chỉ phi cầm, giống như có chút quen mắt!" Mộc Dịch sửng sò, cái này dao thân phi cầm hẳn không thể nghi ngờ là lần đầu tiên nhìn thấy, rồi lại trong lúc đó có gan thập phần cảm giác quen thuộc.

Loại này cảm giác quen thuộc, đến từ huyết mạch ở chỗ sâu trong!

"A, là Thần Linh Phượng Hoàng!" Mộc Dịch đột nhiên tỉnh ngộ, cái này chỉ phi cầm, chính là một cái Phượng Hoàng, trong truyền thuyết Hỏa thuộc tính Thần Linh!

Phượng Hoàng tại Thần tộc địa vị, tương đương với Hỏa thuộc tính tiên linh Tam Túc Kim Ô, cũng có nghe đồn, người kia chính là bầu trời Thái Dương!

Mộc Dịch liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào cái này chỉ Phượng Hoàng, người kia chính càng ngày càng sáng ngời, đồ án cũng càng ngày càng cẩn thận, tuy rằng không lớn, rồi lại lông tóc xong hiện, từng đám cây lông vũ trông rất sống động.

Thời gian dần trôi qua, Liên Phượng hoàng đầu đặc thù đều trở nên rõ ràng đứng lên, nó hai mắt khép hờ, thần tình kiêu căng, hai cánh Cao Triễn, một bộ tùy thời muốn một bước lên trời tư thái.

Trong lúc đó, cái kia Phượng Hoàng mở ra hai mắt!

Mộc Dịch quả thực không dám tin tưởng vào hai mắt của mình, sau đó hẳn nhìn đến, Phượng Hoàng không chỉ có mở ra hai mắt, còn vỗ cánh nhảy lên, từ "Ma Long Nhận" dao trên thân bay ra, cũng tại trong chớp mắt, hóa thành một chỉ trăm trượng lớn nhỏ, toàn thân hỏa diễm đàng đàng Phượng Hoàng, xuất hiện ở hỏa đầm phía trên.

"Phượng Hoàng Niết Bàn, dực hỏa trùng sinh!" Mộc Dịch trong lúc đó đã minh bạch cái gì.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 308: Chính Thức Yêu Kiếp (Chín)

Trong truyền thuyết, Phượng Hoàng ngoại trừ là Hỏa thuộc tính chí cao Thần Linh bên ngoài, còn có một cường đại nhất thần thông —— cái kia chính là Niết Bàn trùng sinh!

Phượng Hoàng có thể thiêu đốt bản thân, tiến vào Niết Bàn trạng thái, đã đến nhất định được thời cơ, nó có thể tại trong ngọn lửa dục hỏa trùng sinh, vĩnh sinh bất diệt, vì vậy, Phượng Hoàng lại được xưng là "Bất tử điều" .

Cũng không phải tất cả hỏa diễm đều có thể khiến Phượng Hoàng Niết Bàn trùng sinh, chỉ có cường đại nhất sau cùng bốn nguyên hỏa diễm, mới có thể trợ Phượng Hoàng trùng sinh, bởi vậy loại này hỏa diễm, lại được xưng là "Niết Bàn chi hỏa" .

Xem ra, lúc trước đáng sợ kia hỏa trong đám, ẩn chứa dĩ nhiên là trong truyền thuyết "Niết Bàn chi hỏa", khó trách tinh tu hỏa đạo Mộc Dịch, đều không thể tới gần hỏa đầm mảy may!

Ngoại trừ cảm thán hỏa đầm cường đại bên ngoài, Ma Long Nhận bí mật cũng làm cho Mộc Dịch kinh hãi không thôi, ai có thể nghĩ đến, cái này thượng cổ thần khí rõ ràng phong ấn lấy một cái Phượng Hoàng Niết Bàn chi linh, cái này muốn như thế nào đại thần thông, mới có thể làm được!

Rất hiển nhiên, Ma Long Nhận tuyệt không phải đơn giản như vậy! Mộc Dịch thậm chí cho rằng, Ma Long Nhận cái tên này, đã phía trên điêu khắc Tiểu Long, đều là một loại che giấu; mục đích đúng là vì che giấu trong đó phong ấn Phượng Hoàng chi linh.

Hiện tại mới lĩnh ngộ những thứ này, đã có chút ít đã muộn, Mộc Dịch khẩn trương nhìn chăm chăm vào cái kia Phượng Hoàng, hẳn có thể từ nơi này chỉ Phượng Hoàng trên thân, cảm thấy một loại cường đại uy áp, một loại khiến hẳn không cách nào kháng cự cường đại khí tức!

Loại cảm giác này, tựa giống với là năm đó còn là đệ tử ngoại môn thiếu niên Mộc Dịch, mới gặp gỡ tu sĩ Tiểu Nguyệt Hàn, song phương chênh lệch thật lớn, khiến Mộc Dịch căn bản nhìn không ra cái này chỉ Phượng Hoàng sâu cạn!

Nói một cách khác, cái này chỉ Phượng Hoàng cảnh giới, là bây giờ Mộc Dịch không cách nào chạm đến, khó có thể tưởng tượng đấy!

"Thần linh trong truyền thuyết, chỉ có tại Tiên Giới hoặc thần giới mới có thể ra hiện, vì sao tại đây loại chính là một người giới, cũng có Phượng Hoàng tồn tại, thậm chí còn có thể làm cho Phượng Hoàng dục hỏa trùng sinh!"

Mộc Dịch trong lòng hoang mang rất nhiều. Nếu không có tận mắt nhìn thấy, hẳn tuyệt không thể tin được, người này giới ở bên trong, thậm chí có chính thức Thần Linh!

"Chẳng lẽ nói, bản thân vị trí Nhân giới. Cũng là một cái hết sức đặc thù giới diện?"

Tại Mộc Dịch kinh nghi bất định, khẩn trương bất an đồng thời. Phượng Hoàng cũng đang dừng ở Mộc Dịch, thần sắc của nó là như vậy kiên cố, dường như cao cao tại thượng Tiên nhân bao quát phạm nhân chúng sinh bình thường.

Mộc Dịch cảm thấy, Phượng Hoàng chứng kiến bản thân sau. Tựa hồ có chút thất vọng, nhưng không có bao nhiêu địch ý.

Cái này Ma Long Nhận, đã từng hấp thu qua Mộc Dịch thần huyết, không biết có phải hay không nguyên nhân này, khiến Mộc Dịch mơ hồ cảm giác được. Cái kia Phượng Hoàng Thần tộc khí tức, cùng mình có chút quen thuộc.

Mộc Dịch cùng Phượng Hoàng nhìn nhau một hồi lâu, quá trình này ở bên trong, lục cấp hỏa cầm cùng Chu Tước cũng rất xa cảm nhận được Phượng Hoàng dự hỏa trùng sinh lúc cực lớn hỏa nguyên khí biến hóa, chúng nó nhao nhao chạy tới nơi này, tại nhìn thấy Phượng Hoàng sau đó, hai cái hỏa cầm lập tức biểu hiện ra một loại thành kính thuyết phục, chúng nó thu hồi cánh, nằm rạp xuống tại Phượng Hoàng dưới thân, không được thấp giọng kêu to. Đây chính là Yêu cầm nhất tộc cúng bái chúa tể tư thái.

Đột nhiên, Phượng Hoàng trên thân năm màu ánh lửa, tại một hồi lóng lánh sau dần dần ảm đạm.

Mộc Dịch cả kinh, xem ra cái này chỉ Phượng Hoàng chỉ là ngẫu nhiên lúc giữa đã nhận được thức tỉnh, còn không có triệt để trùng sinh. Hôm nay nó ẩn chứa hỏa chân nguyên có hạn, chỉ sợ không bao lâu lại muốn một lần nữa tiến vào Niết Bàn trạng thái.

Chu Tước cùng lục cấp hỏa cầm cũng chú ý tới điểm này, chúng nó phát ra bi ai tiếng kêu to, tràn đầy lưu luyến không rời chi ý.

Ngay tại Phượng Hoàng hào quang dần dần ảm đạm tới ranh giới. Phượng Hoàng đột nhiên từng tiếng gáy, kinh động đến ở trên đảo tất cả Yêu cầm.

Trong truyền thuyết. Phượng Hoàng còn là bách điều chi Vương, một tiếng này phượng gáy xuống, ở trên đảo hơn vạn Yêu cầm nhao nhao đã bị cảm ứng, từ riêng phần mình nghỉ lại chỗ bay lên, liều lĩnh vọt tới miệng núi lửa phụ cận, vây quanh núi lửa sau không được xoay quanh triều bái, thành kính cực kỳ.

Mà Phượng Hoàng cũng tại một tiếng này rõ ràng gáy về sau, trong lúc đó hóa thành một đoàn năm màu hỏa diễm, chia năm xẻ bảy hóa thành một đạo đạo hỏa quang bạo liệt ra đến.

Một bộ phận ánh lửa, chui vào rồi "Ma Long Nhận" ở bên trong, đại bộ phận ánh lửa, rồi lại hướng Mộc Dịch cùng Chu Tước, lục cấp hỏa cầm phóng tới!

Trong đó, lại thuộc bắn về phía Mộc Dịch ánh lửa tối đa, cường liệt nhất!

Mộc Dịch kinh hãi, theo bản năng sẽ phải né tránh, nhưng chẳng biết tại sao, hắn trong huyết mạch chân nguyên lực lượng lại bị phong ấn bình thường, trong chốc lát không cách nào nhúc nhích mảy may!

Không thể điều động huyết mạch chân nguyên, kích phát ra Hỏa Diễm Sí Mộc Dịch, căn bản không cách nào chạy ra hỏa quang kia kích xạ, chỉ có thể chính diện thừa nhận!

Mà Chu Tước cùng lục cấp hỏa cầm, cũng là một bộ không cách nào nhúc nhích, không tránh không né tư thái, tắm những thứ này ánh lửa chiếu rọi.

Ánh lửa kích xạ xuống, Mộc Dịch chỉ cảm thấy từng cỗ một mãnh liệt ấm áp dẫm mãnh vào trong cơ thể, khiến phong ấn huyết mạch, giống nhau con trở nên nhiệt huyết sôi trào!

"Phốc!" Mộc Dịch bên ngoài thân thoáng cái kích phát ra một cỗ hỏa diễm, hỏa diễm hai cánh đã ở sau lưng của hắn ngưng tụ mà thành, nhưng thời điểm này, Mộc Dịch nhưng không có chạy trốn ý tưởng, bởi vì hắn bản thân cảm nhận được, cái này trong ngọn lửa, ẩn chứa tinh khiết cực kỳ, chí cao vô thượng hỏa nguyên khí, chẳng những đối với hắn vô hại, ngược lại khiến huyết mạch của hắn chân nguyên trong nháy mắt dồi dào cực kỳ!

Mộc Dịch vội vàng dựa theo 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp, cố hết sức điều động quanh thân huyết mạch, hấp thu, luyện hóa lấy những thứ này trong ngọn lửa hỏa nguyên khí, hỏa quang kia chân nguyên, tinh khiết đến hầu như không cần luyện hóa, Mộc Dịch chỉ cần đem hút vào trong cơ thể, một chút vận chuyển, có thể hóa thành bản thân chân nguyên!

Đối với Mộc Dịch loại này huyết mạch tương đối dày đặc Thần tộc mà nói, hấp thu chân nguyên tốc độ, xa so với luyện hóa muốn mau hơn nhiều; vì vậy Mộc Dịch bình thường đều là trước hấp thu đại lượng chân nguyên, sau đó lại chậm rãi luyện hóa. Mà lúc này, trong ngọn lửa chân nguyên, hẳn cơ hồ là hấp thu đồng thời, cũng đã luyện hóa vì bản thân chân nguyên, vì vậy tốc độ tu luyện, mau kinh người!

Chỉ là hai ba cái hô hấp giữa, Mộc Dịch huyết mạch tu vi, liền từ Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ ba đỉnh phong, thoáng cái đột phá đã đến tầng thứ tư, hơn nữa vẫn còn tiếp tục tăng tiến!

Thần mạch tu hành, từng đại cảnh giới giữa có thể chia làm chín nhỏ cấp độ, nhưng mỗi cấp độ giữa, cũng không có rõ ràng bình cảnh chướng ngại, chỉ cần trong huyết mạch hấp thu luyện hóa hỏa chân nguyên đạt tới trình độ nhất định, có thể tăng lên tới xuống một tầng nữa.

Phượng Hoàng đã lần nữa tiến vào Niết Bàn mà "Biến mất", miệng núi lửa phụ cận vạn chỉ Yêu cầm rồi lại thật lâu xoay quanh không rơi, núi lửa bên trong trong huyết động, Mộc Dịch cùng Chu Tước, lục cấp hỏa cầm, đều tại tham lam hấp thu chui vào trong cơ thể mình ánh lửa.

Chu Tước trước hết nhất hoàn thành những thứ này ánh lửa hấp thu luyện hóa, nó cũng thoáng cái lại tiến giai một cái tiểu cảnh giới, từ ngũ cấp Yêu cầm, tiến giai thành lục cấp Yêu cầm.

Phải biết rằng, Chu Tước vừa mới tại hơn một năm trước luyện hóa yêu đan, tiến giai ngũ cấp Yêu cầm đấy, trong thời gian ngắn như vậy lần nữa

tiền giai, tại Yêu tộc ở bên trong, tuyệt đối là điên cuồng!

Mà trước kia cái kia lục cấp hỏa cầm cũng giống nhau đã lấy được thật lớn cơ duyên, nó càng là một lần hành động đột phá đã đến thất cấp Yêu cầm, trên thân lông vũ càng thêm rực rỡ tươi đẹp chói mắt, thậm chí mơ hồ có năm màu ánh lửa phát ra!

Bắn về phía Mộc Dịch ánh lửa tối đa, bởi vậy Mộc Dịch luyện hóa thời gian dài nhất, nhưng hẳn lấy được chỗ tốt, cũng là lớn nhất!

Mộc Dịch có thể rõ ràng cảm nhận được, bản thân thần mạch tu vi, tại từng bước một tăng lên, cơ hồ là mỗi vận chuyển một cái Tiểu chu thiên, tu vi sẽ phải tăng tiến một phen; một cái đại chu thiên về sau, tu vi hầu như sẽ phải đề cao một cái nhỏ cấp độ!

Loại tu luyện này tốc độ, quả thực là một ngày một cái cảnh giới, Mộc Dịch thần mạch tu vi, từ Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ tư tiền giai đến tầng thứ năm, chăm chú là một canh giờ; từ tầng năm đến tầng thứ sáu, cũng không quá đáng là gần nửa ngày!

Một ngày sau, Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ bảy công pháp cũng thuận lợi một lần tu luyện xong thành; lại qua hai ngày, Mộc Dịch liền bắt đầu tu luyện tầng thứ tám công pháp!

...

Như thế bảy ngày bảy đêm về sau, Mộc Dịch rốt cuộc đem chiếu rọi bản thân ánh lửa đều hấp thu luyện hóa, lần này Phượng Hoàng ánh sáng tắm rửa ở bên trong, Mộc Dịch thần mạch tu vi, thoáng cái đạt đến Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín!

Mộc Dịch trong cơ thể huyết mạch chân nguyên, tại đây bảy ngày bảy đêm lúc giữa, dày đặc không chỉ một gấp bội!

Trên thực tế, hắc hấp thu chân nguyên xa không chỉ chừng này; nhưng mà, hắc tu luyện tới Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín về sau, liền gặp bình cảnh, không thể tiếp tục tiến giai.

Bởi vì đã đến tầng thứ chín, chính là Nguyên Mạch Kỳ đỉnh phong tu vi, muốn tiếp tục tiến giai, sẽ phải vượt qua Thần Mạch Kỳ bình cảnh, tiến vào kế tiếp đại cảnh giới!

Hiển nhiên, Mộc Dịch chưa đạt tới tiến vào Thần Mạch Kỳ các hạng yêu cầu cùng chuẩn bị điều kiện, hắc chỉ có thể lưu lại tại Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín.

Ngắn ngủn bảy ngày, hắc liền vượt qua sáu cái nhỏ cấp độ, nếu như nếu đổi lại là Tu tiên giả, liền tương đương với là từ Kim Đan kỳ đỉnh phong, tu luyện đến Nguyên Đan Kỳ, đây quả thực là kinh thế hãi tục!

Đương nhiên, từ Kim Đan kỳ đến Nguyên Đan Kỳ, có hai cái khó khăn không nhỏ bình cảnh; mà đối với tu thần giả mà nói, nhỏ cấp độ giữa cũng không tồn tại cái gì bình cảnh, đây cũng là Mộc Dịch có thể tại huyết mạch tu vi tiến tới triển nhanh như vậy nguyên nhân chủ yếu.

Mộc Dịch tiên, thần đồng tu, trước tu tiên sau tu thần; nhưng hôm nay hắc thần mạch tu vi, đã vượt xa tu tiên cảnh giới, người phía trước là Nguyên Mạch Kỳ đỉnh phong, người kia mặc nhiên là Kim Đan kỳ.

Thứ nhất là bởi vì Mộc Dịch gặp Phượng Hoàng ánh sáng loại này hiếm thấy cơ duyên, thứ hai là Mộc Dịch tại tu thần thiên phú lên, rõ ràng muốn càng mạnh hơn nữa tại tu tiên!

Thu hồi công pháp về sau, Mộc Dịch đứng dậy, mừng rỡ kiểm tra thân thể của mình, không bao lâu về sau, nhưng là nhướng mày.

Huyết mạch của mình tu vi, đích xác là tại trong thời gian ngắn đã có thật lớn tăng lên, nhưng bởi vì tiến giai quá nhanh, huyết mạch chân

nguyên trong lúc nhất thời còn không cách nào điều khiển tự nhiên, nói cách khác, những thứ này chân nguyên tùy thời có khả năng mất đi không chế!

Đây không thể nghi ngờ là cái thật lớn tai hoạ ngầm! Cái gọi là nước có thể nâng thuyền, cũng có thể lật thuyền, cường đại như thế chân nguyên, nếu có thể vì chính mình sử dụng, đích xác là tương đối cường đại; nhưng nếu là mất đi không chế, hậu quả cũng thiết tưởng không chịu nổi!

Xem ra, hay là muốn trải qua thời gian dài một lần nữa luyện hóa, mới có thể chân chân chính chính củng cố tu vi hiện tại; tu hành sự tình, khó có thể mưu lợi, mặc dù là giống như này nghịch thiên cơ duyên, cũng khó có thể một bước lên trời!

Mộc Dịch chứng kiến Chu Tước các loại hai cái hỏa cầm cũng đều riêng phần mình tiến giai, có chút cảm khái một hồi; trước đó lần thứ nhất đạt được Hỏa thần quả, thế nhưng là nói là hai cái hỏa cầm vì Mộc Dịch mang đến cơ duyên; còn lần này đạt được Phượng Hoàng ánh sáng tắm rửa, nhưng là Mộc Dịch vì hai cái hỏa cầm mang đến cơ duyên.

"Cái kia Hoảng An đại sư thường nói rộng rãi kết thiện duyên, hoàn toàn chính xác có vài phần đạo lý!" Mộc Dịch mỉm cười, đem ánh mắt lại đặt ở hỏa đầm dưới đáy "Ma Long Nhận" trên.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 309: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười)

Bây giờ Ma Long Nhận, lại lần nữa yên tĩnh trở lại, chỉ là phía trên Tiểu Long đồ án, biến thành một cái nhắm mắt thu cánh Phượng Hoàng. om

Mộc Dịch thăm dò một cái, mình có thể tế ra một ít chân nguyên pháp lực, rót vào cái này Ma Long Nhận ở bên trong, khiến cho Ma Long Nhận phát ra một ít nhàn nhạt ánh lửa, nhưng vẫn như thế không đủ để kích phát Ma Long Nhận.

Hiển nhiên, tuy rằng hãn thần mạch tu vi phóng đại, vẫn đang không đủ để thao túng cái này Ma Long Nhận!

"Chẳng lẽ muốn đến trong truyền thuyết Thần Mạch Kỳ, mới có thể thao túng kiện thần khí này ?" Mộc Dịch cũng không có quá lớn kinh ngạc, dù sao hãn hiện tại biết rõ, Ma Long Nhận so với trong truyền thuyết càng cường đại hơn, nếu như hãn hiện tại có thể tế luyện Ma Long Nhận, đó mới là không thể tưởng tượng nổi!

"Không biết cái này Ma Long Nhận triệt để kích phát lúc, sẽ là bộ dáng gì, phong ấn tại trong đó Phượng Hoàng, hơn phân nửa cũng sẽ trùng sinh đi!" Mộc Dịch thì thầm nói ra, nếu thật là như vậy, không nói đến Ma Long Nhận uy lực, chỉ cần là cái kia Thần Linh Phượng Hoàng, cũng đủ để quét ngang thiên hạ đi!

Mộc Dịch căn bản không nghĩ tới bản thân có thể triệt để kích phát Ma Long Nhận, hãn chỉ là hy vọng, bản thân một ngày kia, có thể giống như tế luyện Pháp bảo giống nhau tế ra Ma Long Nhận, khiến người kia trở thành một kiện phòng thân lợi khí!

Mặt khác, Mộc Dịch tại tiếp xúc gần gũi Ma Long Nhận, cẩn thận cảm ứng, rồi lại không cảm giác được bất luận cái gì Tà Thần khí tức —— đây càng chẳng có gì lạ, Ma Long Nhận trong thế nhưng là phong ấn Thần Linh Phượng Hoàng, chính là một cái Tà Thần, chắc hẳn đã sớm bị cắn nuốt không còn một mảnh!

Mặc dù lúc trước Tà Thần không chết, lần này đã trải qua Phượng Hoàng dục hỏa trùng sinh, cái kia cường đại hỏa chân nguyên, cũng đủ làm cho Tà Thần hồn phi phách tán, triệt để tiêu vong!

Tiêu trừ Tà Thần cái này tai hoạ ngầm, lại ngoài ý muốn huyết mạch tu vi phóng đại, Mộc Dịch tự nhiên hết sức cao hứng.

Bất quá, hẳn không thể ở chỗ này lâu ngốc, hẳn còn muốn trở lại Hóa Long Cung, triệt để giải quyết "Giả trang Đại yêu vương" chuyện này.

Vì vậy không bao lâu về sau, Mộc Dịch liền từ biệt hai cái hỏa cầm, đã đi ra núi lửa đảo.

Từ hai cái hỏa cầm từ biệt thần tình đến xem. Chúng nó khoảng cách triệt để mở ra linh trí, đã không xa!

Trở lại Hóa Long Cung về sau, Mộc Dịch trực tiếp đi tới cái kia lúc giữa có giấu hôn mê Đại yêu vương mật thất. Cái này mật thất bị hẳn độc nhất vô nhị cấm chế bao bọc, mặt khác yêu tu không cách nào tự tiện xông vào.

Đại yêu vương nhưng ở chỗ này, vẫn đang hôn mê bất tỉnh.

Nên xử trí như thế nào cái này Đại yêu vương. Khiến Mộc Dịch lâm vào trầm ngâm.

Nếu như thả hẳn một con đường sống. Hẳn sau khi tỉnh lại sau khi nghe ngóng nhân, yêu đại chiến trải qua, liền minh bạch là có người giả trang hẳn chủ đạo trận này đại chiến; dùng cái này yêu vương tính cách, hơn

phân nửa sẽ thẹn quá hoá giận, gấp bội trả thù Nhân tộc! Bởi như vậy, Mộc Dịch lúc trước làm đủ loại. Đều muốn là uống phí thời gian, Nhân tộc vẫn đang phải bị tai hoạ ngập đầu, đại lượng Yêu Binh Yêu Tướng cũng đồng dạng muốn bởi vậy trả giá cực lớn thương vong!

Vì vậy, không thể bỏ qua hẳn, cái này không có gì tốt do dự đấy!

Nhiều công một phần nợ máu. Mộc Dịch cũng không sợ, cũng không hối hận.

Nhân, yêu cuộc chiến đã qua một đoạn thời gian, khôi phục bình tĩnh, Mộc Dịch cũng định ly khai Yêu tộc, vì vậy hôm nay giết Đại yêu vương về sau, hẳn liền sẽ rời đi Hóa Long Cung.

Mộc Dịch tế ra Hỏa Long kiếm, khiến cho cái này Đại yêu vương, chết tại bốn mạng của mình Pháp bảo phía dưới!

Tay nâng kiếm rơi, hôn mê Đại yêu vương là Giao Long chi hình. Hẳn đầu thường luồng không hề lo lắng bị Hỏa Long kiếm trảm rơi xuống, yêu đan cũng lập tức rơi xuống đi ra.

Mộc Dịch nhận yêu đan, đang muốn tế ra một mảnh hỏa diễm, đem Đại yêu vương thi thể hóa thành tro tàn, đột nhiên. Một đạo lục sắc ánh sáng âm u từ Đại yêu vương thi thể bên trong lóe lên bay ra!

"Đây là yêu hồn ?" Mộc Dịch nhướng mày, pháp lực của đối phương thần niệm đã bị hẳn phong ấn, theo đạo lý hồn phách không thể trốn xuất thể bên ngoài mới đúng!

Dù sao hồn phách ly thể, là cần vận dụng pháp lực, tế luyện pháp quyết mới có thể thi triển pháp thuật. Không thể tại sau khi chết mới thi triển đi ra, đều là trước khi chết hoặc nguyên nhân khác bất đắc dĩ cách làm.

Nghi hoặc thuộc về nghi hoặc. Mộc Dịch vừa thấy được cái kia lục quang bay ra, lập tức chính là đưa tay một chưởng, một đạo hỏa long kích xạ mà ra, ý muốn đem cái kia yêu hồn triệt để đốt hủy.

"Chuyện gì xảy ra!?" Lục quang trong bỗng nhiên phát ra một cái vang dội Yêu tộc thanh âm, Mộc Dịch tế ra Hỏa Long công kích về sau, lục quang trong lại quát: "Lớn mật Nhân tộc, dám tại bản tổ trước động thủ!"

Mộc Dịch cả kinh, cái thanh âm này, rõ ràng không phải là Đại yêu vương, hơn nữa hẳn từ xưng "Bản tổ", chẳng lẽ là Yêu tộc một vị yêu tổ ?

Ý niệm tới đây, Mộc Dịch lập tức lưng mát lạnh!

Yêu tổ là bậc nào tồn tại! Đây chính là cùng nhân tộc Anh lão cùng cảnh giới quái vật! Lúc này Mộc Dịch, đối cảnh giới kia thần thông thủ đoạn hoàn toàn không rõ ràng lắm, hẳn chỉ là biết rõ, mình ở Anh lão yêu tổ trước mặt, tuyệt không có bao nhiêu sức phản kháng!

Nhớ ngày đó tại Huyền Hà Tông, Mộc Dịch cũng được chứng kiến Huyền Hà lão tổ cái này Anh lão thi triển ra một cái thần thông, lúc ấy cái kia Huyền Hà lão tổ tế ra bằng thuộc tính khí tức, trực tiếp huyền hóa thành tiên linh khổng tước chi hình, cưỡng ép điều động thiên địa nguyên khí, trợ Cốc Mạc Ngưng luyện hóa Kim Đan!

Ít nhất hiện tại, Mộc Dịch còn không cách nào đạt tới cái kia cấp độ!

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi kích phát trong cơ thể huyết mạch chân nguyên, Hỏa Diễm Sí tại sau lưng của hắn lóe lên mà hiện, nếu như cái kia yêu hồn là yêu tổ, bản thân Hỏa Long tuyệt không pháp đối với hắn tạo thành uy hiếp, vì vậy Mộc Dịch muốn lập tức chuẩn bị đào tẩu!

Quả nhiên, Lục sắc ánh sáng âm u lóe lên, biến thành một cái sừng rồng tóc vàng sợi râu, đầu sinh sừng lão giả, người kia tiện tay một trao, chung quanh thiên địa nguyên khí lập tức bỗng nhiên co rút lại, ngưng tụ thành

một khối phòng thủ kiên cố chân nguyên chi thuận, dễ dàng đem Hỏa Long công kích hóa giải.

"Giống như cũng không được đặc biệt cường đại!" Mộc Dịch trong lòng hơi hơi buông lỏng, hần ý thức được, đây chỉ là yêu tố một đám hồn phách, cũng không thể phát huy ra yêu tố toàn bộ thần thông!

Yêu tộc lão giả thừa cơ vẫn ngắm nhìn chung quanh, chứng kiến Đại yêu vương thi thể về sau, lập tức minh bạch phát sinh chuyện gì!

"Mộ Long con ta, người chết rất thảm!" Lão giả bi phẫn cực kỳ, đầy ngập lửa giận nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch.

Không hề nghi ngờ, Mộc Dịch liền là hung thủ!

Bị đối phương như vậy nhìn qua, Mộc Dịch lập tức trong lòng phát lạnh, hần thật không ngờ, cái này Mộ Long Đại yêu vương trong cơ thể, nguyên lai giấu giếm phụ thân —— Hải Giao tộc yêu tố một đám hồn phách, Đại yêu vương một chết, liền kinh động đến cái này sợi hồn phách, do đó bị kích hoạt.

Mộc Dịch còn không biết, đây là số rất ít Yêu tộc đẳng cấp cao tồn tại mới sẽ sử dụng một loại thủ đoạn, gọi là truyền thừa chi hồn; đẳng cấp cao Yêu tộc có thể phân ra một đám hồn phách, gửi kèm theo tại chính mình dòng chính hậu duệ trong cơ thể, vạn nhất hậu duệ gặp phải nguy hiểm, có thể kích phát cái này sợi hồn phách, do đó đạt được tương trợ, nói không chừng có thể biến nguy thành an.

Ngoại trừ chủ động kích phát bên ngoài, nếu như hậu duệ vẫn lạc, cái này phân hồn cũng sẽ tự động kích phát, do đó phát hiện hung thủ!

Lúc trước Mộc Dịch dựa vào đánh lén cùng Ma Long Nhận một kích liền đã khống chế Đại yêu vương, người kia căn bản không có kịp phản ứng cũng đã trúng chiêu, vì vậy chưa kịp kích phát cái này yêu tố hồn phách;

nhưng hắn bị Mộc Dịch chém giết về sau, yêu tố hồn phách liền tự hành kích phát.

"Đi tìm chết!" Yêu tộc lão giả hét lớn một tiếng, hắn đầy ngập tức giận ở bên trong, chung quanh thiên địa nguyên khí đột biến, trong khoảnh khắc liền khi hắn trước người ngưng tụ thành một thanh nước mâu, cũng hướng Mộc Dịch đánh tới.

Chuôi này nước mâu khí thế quả thực kinh người, Mộc Dịch tin tưởng, mặc dù có phòng ngự Pháp bảo ngăn cản, cũng sẽ bị xuyên thủng!

Cái này gần là đối với phương hướng điều động thiên địa nguyên khí kết quả, nếu như đối phương cũng có Pháp bảo nơi tay, đó là đáng sợ cỡ nào tình cảnh!

Yêu tố quả nhiên cường đại, Mộc Dịch ở đâu có chiến xuống dưới ý niệm trong đầu, hắn không cần nghĩ ngợi hai cánh lóe lên, tại ánh lửa lóe lên ở bên trong, hắn biến mất tại chỗ cũ, sau một khắc liền xuất hiện ở mặt thất ra khỏi miệng, chuẩn bị cướp đường mà chạy!

Lúc này đây thuận di không gian thần thông, khiến Mộc Dịch tránh được nước mâu một kích, lại làm cho Yêu tộc lão giả thần sắc biến đổi, chấn động.

"Phần Xuyên Hư Không! Đây không phải số rất ít Kim Ô tộc dòng chính mới có thể thi triển ra chiêu bài thần thông sao, một mình hắn tộc cũng có thể thi triển đi ra?" Lão giả kinh ngạc, phủ lên hắn bi phẫn, trong chốc lát, trong lòng của hắn toát ra đủ loại ý niệm trong đầu, đồng thời cũng càng thêm đánh giá cẩn thận Mộc Dịch.

"A, nhân tộc này trên người có yêu tức, hơn nữa tựa hồ chính là Kim Ô tộc huyết mạch! Như vậy tốt quá!" Lão giả rõ ràng lộ ra vẻ vui mừng.

Tang con đau khổ đang ở trước mắt, lão giả rõ ràng có thể nhìn xem hung thủ bật cười, điều này nói rõ, hẳn có càn lớn mưu đồ, thậm chí có thể không để ý tới tang con mối thù.

Mộc Dịch gặp đến lão giả thần sắc, rồi lại càng thêm không rét mà run, hẳn hai cánh lóe lên, lần nữa thi triển không gian thần thông, trốn ra gian phòng này mật thất.

"Hừ, người cho là mình trốn mất sao!" Lão giả hừ lạnh một tiếng, đột nhiên sắc mặt cực kỳ thống khổ bắt đầu thi pháp!

Chung quanh thiên địa nguyên khí điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, vậy mà tạo thành chung quanh Hư Không một hồi vụn vụn biến hình, tình cảnh thập phần quỷ dị.

Mà tại mấy vạn dặm bên ngoài yêu hải một chỗ, Hải Giao tộc yêu tổ lão giả bản thể, đã ở giống như đúc thi pháp!

Một chiêu này, gọi là linh hồn truyền tống, chỉ vụn vụn có Nguyên Anh kỳ Anh lão cùng yêu tổ loại cảnh giới này tồn tại, mới có thể thi triển đẳng cấp cao bí thuật!

Tại khoảng cách nhất định bên trong, có thể đem bản thân bản thể, truyền tống đến một chỗ luyện qua phân hồn trên thân, đương nhiên cần nhất định được thi pháp thời gian, nhưng là vẫn có thể xem là một loại bảo vệ tính mạng bí thuật!

Tại khả năng gặp được cường địch lúc, kịp thời thi triển linh hồn truyền tống chi thuật, đem bản thân bản thể truyền tống đến xa xa đã sớm chuẩn bị cho tốt phân hồn trên thân, có thể tạm thời tránh thoát một kiếp.

Đương nhiên một khi sử dụng linh hồn truyền tống, cái này sợi phân hồn ẩn chứa uy năng sẽ triệt để hao hết, nói cách khác, phân hồn sẽ biến mất.

Lúc này đây, yêu tố không tiếc phí đi một cỗ phân hồn, cũng muốn thi triển linh hồn truyền tống chi thuật đem bản thể đưa tới, không phải là vì tránh họa, mà là vì bắt được Mộc Dịch.

Dù sao phân hồn ẩn chứa năng lực có hạn, hơn nữa không phải là liên tục không ngừng đấy, một khi hao hết phân hồn trong hồn lực, liền không cách nào tại thi triển pháp thuật, cũng không cách nào lại thi triển linh hồn truyền tống chi thuật; bởi như vậy, nếu như Mộc Dịch có thể sống quá phân hồn mấy sóng cường đại công kích, yêu tố liền không có cách nào bắt được Mộc Dịch.

Yêu tố không muốn mạo hiểm như vậy, cho nên trực tiếp vận dụng linh hồn truyền tống thủ đoạn! Điều này cũng đủ để nói rõ, hãn đối Mộc Dịch coi trọng!

Mộc Dịch nhưng lại không biết một màn này, hãn đang tại Hóa Long Cung trong hăng hái xuyên thẳng qua, bất chấp che giấu tung tích!

"Đứng lại!" Liên tục ít ỏi sóng thị vệ quát lớn, nhưng cảm ứng được Mộc Dịch trên thân cường đại khí tức, bọn hãn cũng không dám thật sự động thân chặn đường, chỉ là kích phát một ít lệnh bài, trận pháp.

Mộc Dịch tức thì không ngừng sử dụng Hỏa Diễm Sí Phần Xuyên Hư Không, tại đây chút ít thị vệ tổ chức lên hữu hiệu phòng ngự biện pháp trước, rốt cuộc đi tới Hóa Long Cung cửa cung!

Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, ra Hóa Long Cung, đối phương liền khó có thể vây khốn bản thân đi.

Mộc Dịch thân hình lóe lên, xuất hiện ở bên ngoài cửa cung, lại đột nhiên nhìn thấy, một cái sừng rồng tóc vàng sợi râu yêu tố lão giả, đang tại bên ngoài cửa cung mỉm cười nhìn mình!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 310: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Một)

Vị này yêu tố lão giả, toả ra khí tức, bên ngoài thân yêu quang, đều là vô cùng cường đại, nhất là hắc lãng lệ ác liệt ánh mắt, quét tại Mộc Dịch trên thân lúc, lại khiến Mộc Dịch cảm thụ một hồi phát ra từ nội tâm hàn ý, dường như toàn tâm thần bị nhìn thấu bình thường.

Mộc Dịch trong lòng mát lạnh, lão giả này hình thể rõ ràng, thập phần cẩn thận, không phải là cái gì yêu hồn chỗ huyền hóa ra ảo giác, mà là thật sự bản thể, hơn nữa còn là một cái Nguyên Anh kỳ yêu tố bản thể.

Vị này yêu tố khí tức rất mạnh, Mộc Dịch trước đây chỉ từng gặp một lần cùng loại cường đại khí tức —— đúng là Huyền Hà Tông Huyền Hà lão tổ! Không hề nghi ngờ, yêu tố tu vi, đại khái cùng cái kia Huyền Hà lão tổ tương xứng!

Nơi này là biển rộng mênh mông ở chỗ sâu trong, đối phương là Hải Giao nhất tộc yêu tố, Mộc Dịch biết mình có thể từ đối phương trước mắt trực tiếp cơ hội đào tẩu có thể không đáng kể, dứt khoát liền trong lòng quét ngang, ngược lại trấn định lại.

"Người như thế nào không trốn rồi hả?" Yêu tố chứa cười hỏi.

"Tại yêu tố trước mặt chạy trốn chỉ là lãng phí nguyên khí." Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp.

Yêu tố nhẹ gật đầu, cười lạnh một tiếng, lại hỏi: "Người đoán, bản tổ có thể hay không giết người?"

"Sẽ không, ít nhất hiện tại sẽ không!" Mộc Dịch bình tĩnh đáp: "Nếu như muốn giết, tiền bối đã động thủ; tiền bối có thể cười cùng văn bối nói chuyện, đủ để nói rõ, văn bối tựa hồ đối với tiền bối còn có giá trị lợi dụng!"

Mộc Dịch tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng đồng thời cũng âm thầm chuẩn bị cho tốt tế ra Càn Khôn đại trong Ma Long Nhận, một khi này yêu có chút dấu hiệu động thủ, hắn đem lập tức liều lĩnh dùng Ma Long Nhận vạch phá đối phương da thịt, liều cái đồng quy vu tận!

Ma Long Nhận là hãn cường đại nhất bảo vật, trừ lần đó ra, hắn còn không cách nào tại trong thời gian ngắn thi triển ra uy hiếp được yêu tổ loại này tồn tại thần thông.

Yêu tổ sững sờ, chợt cười to nói: "Ha ha, người nói rất đúng! Chỉ cần người thực cùng bản tổ hợp tác, bản tổ có thể tha cho người một mạng!"

"Lời ấy thật đúng ?" Mộc Dịch có chút kinh ngạc, hắn cùng với vị này yêu tổ thế nhưng là mối thù giết con, đối phương vậy mà có thể buông tha hắn ? !

"Bản tổ hạng gì thân phận, còn có thể đối người một tên Nhân tộc văn bối nuốt lời sao!" Yêu tổ lạnh lùng nói.

Mộc Dịch lựa chọn cũng không nhiều. Hắn trầm ngâm một lát sau hỏi: "Tiền bối muốn văn bối làm như thế nào ?"

"Nơi này không phải là chỗ nói chuyện, người đi theo bản tổ đến!" Yêu tổ lão giả nói cùng, liền đi nhanh hướng Hóa Long Cung trong đi đến.

Cái kia chút ít thị vệ, yêu vương, nhao nhao tại hai bên quỳ lạy, bọn hãn phần lớn nhận ra lão giả thân phận; mặc dù có chút yêu tu không nhận ra đến. Cũng có thể cảm nhận được kia đáng sợ khí tức. Từ chung quanh yêu

vương cung kính thái độ lên, cũng đại khái có thể suy đoán ra lão giả thân phận.

Mộc Dịch đi theo yêu tổ sau lưng, trên đường đi cũng gián tiếp hưởng nhận lấy lão giả gió nhẹ, hơi có chút "Cáo mượn oai hùm" .

Những thứ này yêu tu. Gặp đến lão giả tựa hồ khác có chuyện quan trọng, căn bản không dám ở lão giả trước mặt nhiều lời, chỉ là yên lặng thăm viếng.

Yêu tổ nhìn thấy hai yêu vương về sau, bỗng nhiên nói ra: "Sau này Hóa Long Cung cùng cái hải vực này, liền từ người chuẩn bị!"

Hai yêu vương sững sờ. Chợt đại hỉ, đây là hân hy vọng nhiều năm việc vui, rõ ràng không hiểu thấu từ trên trời giáng xuống!

"Đúng, thuộc hạ nhất định tận tâm tận lực, tuyệt không cô phụ yêu tổ đại nhân chi mệnh!" Hai yêu vương cũng không nhiều hỏi, chỉ là thoải mái đáp ứng.

Yêu tổ đột nhiên hàng lâm Hóa Long Cung, đi theo phía sau một cái khí tức không kém Nhân tộc, mà Đại yêu vương rồi lại tung tích không rõ, không có đi ra bái kiến yêu tổ. Trong này nhất định là đã xảy ra một ít chuyện, nhưng nếu là đối với chính mình có lợi chuyện tốt, hân cần gì phải truy cứu nguyên do!

Yêu tổ nhẹ gật đầu, hân mang theo Mộc Dịch đi tới Hóa Long Cung tầng thứ tám, nơi này có một tòa Truyền Tống Trận.

Mộc Dịch dù sao ngụ trang thành Đại yêu vương một đoạn thời gian. Cũng biết chỗ này Truyền Tống Trận, trận này có thể đi thông Hải Giao tộc lớn nhất này tòa Chính Long Cung, người kia đúng là do yêu tổ tự mình tọa trấn.

Bất quá, trận pháp này cực ít bị sử dụng. Một mực ở vào phong cấm trạng thái.

Lúc này có yêu tổ mệnh lệnh, trông coi trận pháp yêu tu lập tức kích hoạt lên Truyền Tổng Trận.

"Người cùng bản tổ đến!" Yêu tổ trước tiên bay tới trong truyền tổng trận tâm. Sau đó hướng Mộc Dịch ý bảo.

"Vâng!" Mộc Dịch cũng đứng ở trận pháp bên trong, Truyền Tổng Trận không lớn, hắn cùng với yêu tổ cách nhau bất quá mấy trượng.

Yêu tổ đột nhiên đưa tay nhẹ nhàng nhấn một cái, Mộc Dịch lập tức cảm thấy một cổ vô hình man lực hướng bản thân quấn, khiến hắn không thể không thu hồi chân nguyên, bất quá cái kia man lực cũng không có tiếp tục đè ép Mộc Dịch, chỉ là đem quanh người hắn bao phủ, lệnh quanh người hắn chân nguyên chắc chắn như sắt, lưu chuyển không khoái.

"Ha ha, tiểu hữu không muốn vọng tưởng tại truyền tổng trong tích tắc đào tẩu! Bản tổ nhưng không có hứng thú đùa với người loại này trò hề!" Yêu tổ vừa cười vừa nói.

"Không dám!" Mộc Dịch vội vàng khen.

Trên thực tế, hắn ngược lại là thật muốn qua làm như vậy, nếu như bị yêu tổ nhìn thấu, hơn nữa đã dự đoán bị yêu tổ phong ấn chân nguyên, hắn cũng chỉ có thể buông tha cho.

Một lát sau, Truyền Tổng Trận kích phát, một hồi chói mắt chói mắt bạch quang ở bên trong, Mộc Dịch trước mắt một mảnh tia sáng trắng, sau một khắc bạch quang tản đi, Mộc Dịch lại phát hiện, mình và yêu tổ đã đi tới Truyền Tổng Trận một chỗ khác.

Một mặt là truyền tống khoảng cách không tính quá xa, một phương diện khác Mộc Dịch tu vi cũng có chỗ gia tăng, vì vậy lúc này đây truyền tống, hẳn hầu như không có có cảm giác đến bao nhiêu không khỏe.

"Đúng rồi, không biết tiểu hữu xưng hô như thế nào ?" Yêu tổ đem Mộc Dịch mang ở đây về sau, thái độ cũng càng hòa ái một ít.

"Văn bối Mộc Dịch, bái kiến tiền bối!" Mộc Dịch đáp, hẳn tại yêu tổ lại không phải là cái gì đại danh người, tự nhiên cũng không cần che giấu thân phận, huống hồ đối cái này yêu tổ mà nói, bản thân dùng cái gì danh xưng đều giống nhau không có khác nhau.

"Nguyên lai là Mộc tiểu hữu!" Quả nhiên, yêu tổ chỉ là nhẹ gật đầu, cũng không có đối Mộc Dịch tính danh phát biểu bất luận cái gì cái nhìn thế nào, hẳn nói ra: "Mộc tiểu hữu ngay tại Chính Long Cung trong ở một lát, không cần mấy ngày, bản tổ sẽ cùng tiểu hữu nói chuyện hợp tác sự tình, bản tổ lần nữa nhắc lại, việc này đối tiểu hữu tuyệt không hại, nói không chừng còn có chỗ tốt! Hơn nữa sau khi chuyện thành công, bản tổ cùng tiểu hữu ân oán xóa bỏ, bản tổ tuyệt sẽ không làm khó tiểu hữu!"

Đạt được yêu tổ nhiều lần trấn an, Mộc Dịch trong lòng hơi thả lỏng, mặc kệ lão giả này nói là thật là giả, nhưng có một chút là có thể khẳng định —— cái này Hải Giao tộc yêu tổ nhất định có ích đến chỗ của mình, bản thân chỉ cần còn có giá trị lợi dụng, liền tạm thời tính mạng không lo!

"Đa tạ tiền bối!" Mộc Dịch chấp tay thi lễ.

Yêu tổ nhẹ gật đầu, đột nhiên thối ra một hơi, người kia hóa thành một sợi màu lam hào quang, chậm rãi hướng Mộc Dịch bay tới.

Mộc Dịch nhướng mày, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ cái này lam hà liếc, rõ ràng không tránh không né, tùy ý cái này lam hà trực tiếp chui vào trong cơ thể mình, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Yêu tổ gặp Mộc Dịch không có phản kháng, hài lòng mỉm cười, nói ra: "Đây là bản tổ phun ra tổ long chi tức, chỉ cần Mộc tiểu hữu không ly khai cái này Chính Long Cung quá xa, bản tổ đều có thể bằng vào cái này tổ long chi tức cảm ứng được Mộc tiểu hữu vị trí cụ thể; Mộc tiểu hữu tốt nhất không muốn ý đồ đào tẩu, cũng không muốn thầy trò đem cái này tổ long chi tức bài xuất bên ngoài cơ thể, bất cứ dị thường nào, bản tổ đều có thể tại trước tiên cảm ứng được. Nếu như bản tổ phát hiện tiểu hữu tính tình có chút bất hảo, không quá an phận, bản tổ tự nhiên còn có những phương pháp khác cam đoan bản tổ cùng tiểu hữu hợp tác thuận lợi tiến hành, chỉ là những phương pháp kia, tiểu hữu hơn phân nửa sẽ không thích đấy!"

Yêu tổ mặc dù nói khách khí, nhưng trong lời nói uy hiếp ý cảnh cáo vẫn là hết sức rõ ràng, Mộc Dịch làm sao có thể không hiểu, hẩn bất động thần sắc, cung kính vâng lời.

Lập tức, yêu tổ lão tổ liền an bài hai gã yêu vương, ngày đêm không ngớt "Cùng đi" Mộc Dịch, kỳ thật chính là theo dõi Mộc Dịch nhất cử nhất động.

Bất quá Mộc Dịch nhưng không có triệt để mất đi tự do, hẩn có thể tại đây Chính Long Cung bên trong đại đa số địa phương đi đi lại lại; yêu tổ cách làm này, đại khái là không cho Mộc Dịch cảm giác được mình là tại bị nhốt, mà là đối tiếp cận với hợp tác.

Nhưng mà, Mộc Dịch trong lòng thập phần rõ ràng, cái gọi là hợp tác, đều là thành lập tại song phương thực lực gần trên cơ sở; nếu như song phương thực lực sai biệt lớn hơn, như vậy "Hợp tác" quan hệ, hoặc nhiều hoặc ít liền sẽ phát sinh một ít chênh đi, thực lực sai biệt càng lớn, chênh đi càng nhiều, "Hợp tác" cũng liền trở thành đơn phương mệnh lệnh.

Một gã thống lĩnh một phương Yêu tộc yêu tổ, sẽ cần một nhân tộc đàn sĩ làm mấy thứ gì đó ? Điểm này khiến Mộc Dịch trăm mối vẫn không có cách giải, hẩn thật sự không nghĩ ra được, liền dứt khoát để ở một bên, dù

sao không bao lâu sau lão giả nhất định sẽ chính miệng nói cho hẳn biết mục đích.

Mấy ngày nay, Mộc Dịch liền tại đây chỗ ngồi Chính Long Cung "Đi đạo" đứng lên, đồng thời cũng là vì quen thuộc hoàn cảnh nơi này, tuy rằng hy vọng xa vời, nhưng là có vạn nhất cơ hội, nói không chừng có thể tìm tới cơ hội tốt chạy ra tìm đường sống.

Cái này Chính Long Cung chi cực lớn, nhưng là Mộc Dịch khó có thể tưởng tượng đây, đây quả thực là một tòa đáy biển chi thành, hơn nữa là cỡ lớn thành thị; nơi đây cư trú yêu tu, đại đa số là hoặc nhiều hoặc ít cũng đã mở ra một ít linh trí Yêu tộc, số lượng, chủng tộc đa dạng, náo nhiệt vô cùng.

Trừ lần đó ra, nơi đây phường thị, động phủ, tu luyện chỗ cái gì cần có đều có, cùng nhân tộc tu tiên đại tông hầu như độc nhất vô nhị, nhất là trong phường thị bán ra một ít nguyên liệu, có chút là yêu hải đặc sản chi vật, trong truyền thuyết đã sớm tuyệt tích, lúc này lại có thể đơn giản mua được.

Tuy rằng không biết mình là hay không còn có phúc khí sử dụng những tài liệu này, bất quá Mộc Dịch còn là có chút hăng hái đi dạo nổi lên phường thị cửa hàng, cũng nhiều lần ra tay.

Mộc Dịch đi tới vô cùng náo nhiệt trong phường thị đoạn, thành linh phát hiện, phía trước cách đó không xa trên đài cao, có một đám không mảnh vải che thân thiếu nữ.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn qua, xác nhận những thiếu nữ này đều là nhân tộc nữ tử.

Mộc Dịch biết rõ, đại đa số yêu tố yêu tu đều hoàn toàn không mặc lấy quần áo, không thể tưởng được bọn hắn đối đãi Nhân tộc lúc cũng là như thế này. Bất quá cái này cũng chẳng có gì lạ, nếu như Nhân tộc tu sĩ cường

ép cho yêu tu mặc vào quần áo và trang sức, khiến mặt khác yêu tu thấy, cũng sẽ cảm thấy không được tự nhiên.

"Những thứ này là ?" Mộc Dịch hướng dài cao nhìn nhìn, sau đó hướng bên cạnh yêu vương hỏi.

Một gã yêu vương nói ra: "Các nàng là nghiêm chỉnh huấn luyện Nhân tộc nô bộc. Nhân tộc tuy rằng thân thể quá yếu, nhưng linh trí sớm mở, mặc dù không có gì tu vi, cũng có thể nghe hiểu trao đổi, thuận tiện phân công; vì vậy rất nhiều đẳng cấp cao yêu tu, đều dường có một chút Nhân tộc hoặc Bán Nhân tộc nô bộc, chuẩn bị sự vụ ngày thường."

Một gã khác yêu vương tức thì tựa hồ đối với Nhân tộc không có hảo cảm gì, hắt lạnh lùng nói ra: "Mộc đạo hữu không dùng kinh ngạc, theo lão phu biết, Nhân tộc Tu tiên giả cũng có nuôi dưỡng linh thú vừa nói, nếu như Nhân tộc có thể đem yêu tố coi như Linh sủng đem ra sử dụng; chúng ta yêu tộc tự nhiên cũng có thể sai khiến Nhân tộc nô bộc, công bằng đã đến!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 311: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Hai)

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hần bất động thanh sắc đi tới trước đài cao, hướng cái kia vài tên thiếu nữ hỏi: "Các người là cái nào một quốc gia Nhân tộc?"

Vài tên thiếu nữ đều hoang mang cực kỳ, tựa hồ là nghe không hiểu Mộc Dịch lời nói.

Mộc Dịch nhượng mày, liền đổi dùng Yêu tộc ngôn ngữ muốn hỏi, cái này vài tên thiếu nữ liền nghe hiểu rồi.

"Đại nhân, cái gì là 'Cái nào một quốc gia' chúng ta đều là Nhị Cước yêu tộc nô tài." Một tên trong đó trên mặt thoa chu sa thuốc màu nữ tử nói ra.

Mộc Dịch ngạc nhiên, bên cạnh vị kia lớn tuổi Yêu Vương nhỏ giọng nói cho hần biết, những thiếu nữ này cũng không phải từ yêu tu từ Nhân tộc bắt làm nô lệ lướt đến đây, mà là sinh ra ở Nhân tộc sinh ra trong yêu tộc. Chỉ bất quá tại Yêu tộc ở bên trong, những người này cũng không được xưng là Nhân tộc, mà là được xưng là "Nhị Cước tộc". Cái gọi là Nhị Cước tộc, đã tồn tại mấy nghìn năm, đa số người vận mệnh đều là cho đẳng cấp cao yêu tu làm như nô tài tôi tớ, bọn hần cũng đã triệt để dung nhập Yêu tộc, hơn nữa cho là mình chính là Yêu tộc một loại chi nhánh, tựa như Ngự Nhân tộc, Bán Xà tộc như vậy.

Tựa như trước mắt những thiếu nữ này, các nàng không hiểu Nhân tộc ngôn ngữ, lại có thể nói Yêu tộc ngôn ngữ; các nàng không mặc quần áo, cũng tại trên mặt bôi lên các màu thuốc màu, bắt chước Yêu tộc hoa mỹ sắc

thái; các nàng một chút Nhân tộc quan niệm đều không có, sinh ra lên cũng đã tiếp nhận "Nhị Cước yêu tộc" thân phận.

Mộc Dịch nguyên bản còn ý định ra tay mua xuống những thiếu nữ này, còn các nàng một cái tự do, hiện tại mới biết được, sự tình cũng không phải hẳn tưởng tượng như vậy. Tại đây Yêu tộc bên trong, những này nhân tộc phải đầu nhập vào Yêu tộc mới có thể còn sống kéo dài.

Nói một cách khác, những này nhân tộc đã triệt để cùng Yêu tộc dung hợp, bản thân cũng đã trở thành Yêu tộc một bộ phận, vì vậy cũng không có bao nhiêu xung đột.

Ngược lại là Mộc Dịch bản thân, đối nhân, yêu có khác còn là trong lòng còn có khúc mắc, hẳn nhìn thấy các thiếu nữ lấy hai chân yêu tự cho mình là cái này bức tình cảnh, có gan đều muốn xuất thủ tương trợ, lại hết sức bất đắc dĩ cảm giác.

"Có lẽ các nàng căn bản không cần trợ giúp của ta!" Mộc Dịch lắc đầu, thở dài, quay người ly khai, sau lưng còn truyền đến cái kia vài tên thiếu nữ vì chính mình rao hàng thanh âm.

"Đại nhân chờ đi. Nô tài các loại rất có chuẩn bị động phủ kinh nghiệm, nhất định đem đại nhân hầu hạ hảo hảo đấy. . ."

Mộc Dịch tranh thủ thời gian nhanh hơn bước chân, rời xa nơi này, nhắm mắt làm ngơ.

"Ha ha, là người hay là yêu. Nguyên bản cũng không có bao nhiêu khác nhau!" Lớn tuổi Yêu Vương nhìn thấy Mộc Dịch thần sắc. Khẽ mỉm cười nói: "Những thiếu nữ này, nếu là sinh ra ở Nhân tộc, chính là người; sinh ra ở Yêu tộc, chính là yêu! Mặc kệ xưng hô các nàng là người hay là yêu. Các nàng xét đến cùng còn là các nàng bản thân."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không nói thêm gì.

Lão Yêu Vương nói có lý, nhưng trên thực tế, Nhân tộc cùng nhân tộc giữa, Yêu tộc cùng Yêu tộc giữa. Vẫn có thâm căn cố đế nhận thức cảm giác. Loại này đồng tộc nhận thức cảm giác, đồng thời đã ở trong lúc vô hình bài xích ngoại tộc, cũng là đồng tộc lúc giữa một loại lực ngưng tụ.

Tựa như yêu hải Nhân tộc, gặp được yêu kiếp bộc phát, liền có thể ngưng tụ cùng một chỗ, cùng chung đối phó yêu kiếp, cái này là một loại đồng tộc nhận thức cảm giác biểu hiện hình thức.

Nhưng đối với những thứ này "Nhị Cước tộc" thiếu nữ, các nàng chỉ sợ không cách nào cùng nhân tộc nhận thức, mà là lại càng dễ nhận thức Yêu tộc.

Xét đến cùng. Cái gọi là nhận thức cảm giác, không chỉ là tương tự chính là thể chất, tương tự chính là ngoại hình, càng là tương tự chính là tập tục, tương tự chính là bối cảnh, tương tự chính là văn minh.

Vì vậy. Thiên Đảo quốc các nước yêu hải Nhân tộc lên xuống, lại có thể thủy chung độc lập với Yêu tộc bên ngoài, cũng là bởi vì văn hóa tập tục không có đứt gãy truyền thừa, chỉ cần văn hóa tập tục vĩnh tồn. Nhân tộc có thể vĩnh viễn kéo dài xuống dưới; trái lại, đã mất đi Nhân tộc văn hóa tập tục. Coi như là những bảo trì Nhân loại hình thái đặc thù, nhưng rồi lại đã không phải là Nhân tộc —— tựa như những thứ này "Nhị Cước yêu tộc" giống nhau rớt.

Mộc Dịch tiếp tục dọc theo phường thị đi đến, trong lúc đó, hẳn tại một cái không lớn cửa hàng trước ngân ngân cả người.

Đây là một cái loại nhỏ luyện khí cửa hàng, treo lên biển số nhà biểu hiện, này cửa hàng thay gia công tài liệu, luyện chế pháp khí, trong phường thị nhỏ như vậy hình cửa hàng rất nhiều, chỉ là thay luyện khí đây, liền có vài chục nhà, cái cửa hàng này một chút cũng tầm thường.

Bất quá, đang tại chà lau cửa hàng chiêu bài chương quầy bóng lưng, Mộc Dịch rồi lại có chút quen thuộc!

Chương quầy tựa hồ cảm giác được có người ở sau lưng nhìn mình, cũng xoay người lại, hắn nhìn thấy Mộc Dịch về sau, cũng là cả kinh, nhưng lập tức liền khôi phục bình tĩnh.

"Mấy vị đại nhân, là muốn đến luyện khí sao ? Tiểu điểm tuy rằng danh khí không lớn, nhưng tay nghề là vô cùng tốt đấy!" Chương quầy hướng Mộc Dịch cùng hai gã Yêu Vương thi lễ nói, hắn chỉ nhìn Mộc Dịch liếc, liền không hề nhìn nhiều.

Cái này người chương quĩ, không là người khác, đúng là Mộc Dịch tại Hóa Long Cung bái kiến chính là cái người kia tộc "Cao Nhân" Cao lão đầu.

"Làm sao vậy ?" Một gã Yêu Vương tò mò hướng Mộc Dịch hỏi.

"Không có gì, nhìn thấy một nhân tộc ở chỗ này mở cửa tiệm luyện khí, có chút kinh ngạc mà thôi." Mộc Dịch cười nhạt một tiếng, cũng không có đi cùng Cao lão đầu nói chuyện với nhau, liền tiếp theo đi thẳng về phía trước.

"Ha ha, Nhân tộc ở đây tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là không tính quá ít, Nhân tộc như vậy, còn có vài chục người, trên cơ bản đều cũng có thành thạo một nghề." Lão Yêu Vương nói xong, hướng Mộc Dịch hỏi: "Mộc đạo hữu có muốn đi hay không tiếp kiến những người này ?"

"Đa tạ Ô Yêu Vương, không cần!" Mộc Dịch mỉm cười xin miễn.

Hắn biết rõ Yêu Vương cử động lần này là nhận lấy yêu tố phân phó, tận lực giảm xuống Mộc Dịch lòng đề phòng.

Mấy ngày nay lúc giữa, Mộc Dịch hoặc là ngốc trong động phủ không xuất ra, hoặc là liền đi trong phường thị đi dạo, mua lấy một ít luyện bảo tài liệu.

Hắn cũng không có tận lực đi tìm cái kia Cao lão đầu gặp mặt, hắn biết rõ, Cao lão đầu có tính toán của mình, cuộc sống của mình, hắn dù sao vẫn là mang theo hai cái huênh hoang khoác lác giống nhau kề cận bản thân Yêu Vương, thật sự bất tiện đi quấy rầy đối phương.

Mấy ngày về sau, Mộc Dịch bỗng nhiên nhận đến yêu tổ chỉ lệnh, bảo là muốn gặp hắn.

Hai gã Yêu Vương mang theo Mộc Dịch, đi tới Chính Long Cung ở trung tâm Thanh Long Điện. Nơi đây thủ vệ sâm nghiêm, hai gã Yêu Vương trong tay lệnh bài tựa hồ không phải chuyện đùa, một đường bằng lệnh bài thông suốt; xuyên qua mấy cái hành lang về sau, hai gã Yêu Vương đem Mộc Dịch dẫn tới bên trong trong điện.

"Mộc đạo hữu, mời người tự hành đi vào bái kiến yêu tổ đại nhân, chúng ta không đã bị phân phó, liền ở chỗ này đợi chờ." Lão Yêu Vương hướng Mộc Dịch nói ra.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, bước vào bên trong trong điện.

Nơi đây đã không người thủ vệ, Mộc Dịch tiến vào bên trong điện thờ cấm chế về sau, trước mắt xuất hiện một tòa "Hải Đế Hoa Viên", chung quanh đều là hiện ra tất cả sắc quang mang sữa, thập phần rực rỡ tươi đẹp.

Xuyên qua chỗ này "Hoa viên", Mộc Dịch thấy được một tòa cũ kỹ nhà đá.

Nhà đá này nhìn như hết sức bình thường, không giống như là yêu tổ tiếp khách chỗ, nhưng chung quanh rồi lại không còn mặt khác kiến trúc, Mộc Dịch chỉ có thể nghi hoặc lấy đi vào trong nhà đá.

Mới vừa vào nhà đá, Mộc Dịch lại đột nhiên lúc giữa cảm ứng được vài cổ vô cùng cường đại khí tức, dọa hấn nhảy dựng.

Nhà đá này quả nhiên không giống bình thường, nhìn như không có bất kỳ cấm chế, rồi lại giấu giếm huyền cơ, ngoài nhà đá người, căn bản không cách nào được biết trong nhà đá khí tức.

"Ba cổ hơi thở thực tế cường đại, còn có vài cổ cũng không yếu!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, Hải Giao tộc yêu tố khí tức chính là kia ba cổ cường đại khí tức một trong!

Điều này nói rõ, trong nhà đá có ba cái yêu tố!

Yêu tố thế nhưng là Anh lão cấp bậc tồn tại, bình thường khó gặp, hôm nay thậm chí có ba gã yêu tố tề tụ nhất đường, cái này chỉ sợ là cực kỳ hiếm thấy tình hình!

Cuối cùng có cái đại sự gì, có thể kinh động hơn nhiều tên yêu tố! Những thứ này yêu tố muốn gọi thấy mình, chẳng lẽ mình cũng cùng việc này có quan hệ ?

Mộc Dịch tâm niệm cấp chuyển, thoáng cái đã hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

"Mộc tiểu hữu đã đến, bản tổ cho tiểu hữu giới thiệu yêu hải mấy vị đại nhân vật!" Hải Giao tộc yêu tố thanh âm vang lên.

Mộc Dịch thuận theo thanh âm, vượt qua một cái bình phong, trước mắt sáng tỏ thông suốt.

Nhà đá này từ bên ngoài nhìn lớn đến không tính được, nhưng lúc này, Mộc Dịch rồi lại thấy được một tòa chường vạn trượng chi lớn rộng lớn cung điện.

Mộc Dịch thân hình, tại như thế rộng lớn trong cung điện, lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Trong điện đường, có hai hàng cực lớn cột đá, những thứ này cột đá cũng không phải khởi động cung điện trụ cột, mà là mỗi một căn cột đá trên đều có một cái chỗ ngồi.

Dù sao cũng là Yêu tộc kiến trúc, chỗ ngồi đều an bài thập phần cực lớn, trong đó cao nhất cái kia căn cột đá lên, ngồi đúng là Hải Giao tộc yêu tổ.

Khi hần cánh tay trái cột đá lên, tức thì ngồi một cái mặt đen trung niên hán tử, tựa hồ có chút lưng còng, không cao, cũng rất rộng, thoát nhìn vuông hết sức kỳ lạ;

Mà tại bên tay phải hần cột đá lên, tức thì ngồi một gã đầu đầy tóc vàng, thập phần thiếu niên anh tuấn, trừ hần ra hai tai đầy, Yêu khí rất nặng bên ngoài, cùng phổ thông Nhân tộc không có gì khác nhau.

Ngoại trừ cái này ba gã yêu tổ bên ngoài, còn có vài tên yêu tu cũng ngồi ở cột đá lên, chỉ bất quá đám bọn hần vị trí rõ ràng cùng cái này ba gã yêu tổ kéo ra khoảng cách.

Tu vi cấp độ, cảnh giới cao điểm, thân phận giá cả thế nào, điểm này mặc dù tại yêu tổ cũng phân chia hết sức rõ ràng.

"Vị này chính là Huyền Vũ tộc yêu tổ Mặc đạo hữu, vị này chính là Kim Lân tộc yêu tổ Ngọc đạo hữu." Hải Giao tộc yêu tổ hướng Mộc Dịch giới thiệu nói.

Mộc Dịch phân biệt hướng hần tử mặt đen cùng tóc vàng thiếu niên thi lễ bái kiến nói: "Tham kiến Mặc tiên bối! Tham kiến Ngọc tiên bối!"

"Hải đạo hữu nói đúng là người này ?" Tóc vàng thiếu niên hai mắt co rụt lại, trong mắt tinh quang lóe lên, không chút khách khí hướng Mộc Dịch

cẩn thận đánh giá.

Lập tức, thấy lạnh cả người tại Mộc Dịch đáy lòng nổi lên, hẳn biết rõ, đây là bị tu vi rất cao tồn tại tùy ý dụng thần niệm quét dò xét kết quả, hẳn tuy rằng thập phần không khỏe, nhưng cũng không dám kháng cự.

"Tu vi của hẳn có phải hay không có chút quá yếu, thoát nhìn bất quá là Kim Đan kỳ mà thôi, thật có thể thi triển ra cái loại này thần thông ?" Huyền Vũ tộc Mặc yêu tổ có chút hồ nghi nhìn xem Mộc Dịch.

"Ha ha, không thể tưởng được nhị vị đạo hữu cũng có nhìn lầm thời điểm! Kẻ này khí tức thu liễm chi thuật, thật cao minh!" Hải Giao tộc yêu tổ lớn tiếng cười nói, sau đó hướng Mộc Dịch nói ra: "Mộc tiểu hữu, thỉnh cầu ngươi lộ ra Hỏa Diễm Sí, thi triển ra Phần Xuyên Hư Không một chiêu kia, nếu không hai vị này đạo hữu chắc chắn sẽ không tin tưởng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 312: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Ba)

Mộc Dịch nhưng không có lập tức thi pháp, hắn nói ra: "Tiền bối khiến văn bối thi triển công pháp, cái này đương nhiên không có vấn đề; chỉ là trước đó, tiền bối có thể hay không đem nguyên nhân báo cho biết?"

"Hừ, cho người thi pháp người liền thi pháp, muốn chết phải không!" Kim Lâm tộc tóc vàng thiếu niên Ngọc yêu tổ hừ lạnh một tiếng, trong mắt tàn khốc lóe lên.

Mộc Dịch trấn định nói ra: "Văn bối đã rơi vào ba gã tiền bối trong tay, tự biết đã khó thoát khỏi cái chết! Nếu như chết không thể miễn, văn bối thà rằng chết sớm một bước, cũng không muốn trước khi chết mơ hồ đã bị tùy ý bài bố."

"Người!" Ngọc yêu tổ nhìn thấy đối phương cũng dám chống đối bản thân, lập tức đột nhiên giận dữ, cũng không thấy hấn ra tay, trong đại điện bỗng gào thét lên một cổ yêu phong, hóa thành đáng sợ phong nhận, tùy thời muốn hướng Mộc Dịch xoắn tới.

"Ngọc đạo hữu vả lại bớt giận!" Hải Giao tộc yêu tổ vội vàng từ bên cạnh khuyên nhủ, hắn nói ra: "Mộc tiểu hữu nói cũng không phải không có lý, dù sao việc này sớm muộn cũng phải làm cho Mộc tiểu hữu biết rõ, nếu như Mộc tiểu hữu hỏi, bản tổ liền nói thẳng đi!"

Nói đến đây, vị này Giao Tổ lão giả ngừng lại một chút, sau đó dùng một loại thập phần nhẹ nhõm ngữ khí nói ra: "Kỳ thật cũng rất đơn giản, chúng ta mấy cái Yêu tộc, phát hiện một chỗ bảo địa, bên trong khả năng có ta các loại muốn bảo vật, đáng tiếc, cái này bảo địa có cường đại cấm chế thủ hộ,

chúng ta trong lúc nhất thời không biết làm thế nào! Bản tổ mời Mộc tiểu hữu tới đây, chính là vì phá vỡ cái kia cấm chế."

"Phá giải cấm chế ?" Mộc Dịch sững sờ, có chút không tin nói: "Liên ba vị tiền bối đều không thể phá giải, văn bối có tài đức gì, càng là tuyệt không pháp làm được!"

"Ha ha, cái này rồi lại không nhất định!" Hải Giao tộc yêu tổ cười nói: "Thực không dám giấu giếm, chúng ta đã biết cái này phá giải cấm chế phương pháp, chỉ là phá giải cái này cấm chế, cần dùng đến bốn loại có được đặc thù huyết mạch kẻ phá trận đồng thời thi pháp, chúng ta đã tập hợp đủ trong đó ba loại huyết mạch, duy chỉ có thiếu đúng là tiểu hữu trong cơ thể cái kia một loại."

"Huyết mạch ? Cái gì huyết mạch ?" Mộc Dịch trong lòng rung mình, trái cây kia như thế cùng hãn phỏng đoán không sai biệt lắm!

"Đương nhiên là Kim Ô tộc huyết mạch!" Huyền Vũ tộc hán tử mặt đen Mặc yêu tổ tiếng như chuông lớn nói: "Muốn phá giải cấm chế, cần tập hợp đủ tứ đại Yêu tộc huyết mạch. Còn kém Kim Ô tộc huyết mạch rồi! Người nhanh lên lộ ra huyết mạch cho bản tôn nhìn một cái, bản tôn cũng không có cái này kiên nhẫn!"

Hải Giao tộc yêu tổ khẽ cau mày, tựa hồ không hài lòng Mặc yêu tổ đem những thứ này che giấu trực tiếp nói cho Mộc Dịch, nhưng nếu như hãn đã mở miệng, Hải Giao tộc yêu tổ liền cũng không tốt lại che giấu cái gì.

"Kim Ô tộc huyết mạch ?" Mộc Dịch sững sờ. Điểm này hãn nhưng không có đoán được.

Mộc Dịch hỏi ngược lại: "Kim Ô tộc cũng là Yêu tộc thế lực lớn nhất. Vì cái gì ba vị tiền bối không đi Kim Ô tộc tìm phù hợp yêu tu, rồi lại lựa chọn văn bối một nhân tộc ? Văn bối trong cơ thể vốn có một chút Hỏa thuộc

tính Yêu cầm yêu tức mà thôi, có phải là ... hay không Kim Ô tộc huyết mạch, còn rất khó nói!"

"Nói nhảm. Nếu như có thể từ Kim Ô tộc tìm được, còn dùng được chứ người sao!" Mặc yêu tổ không kiên nhẫn nói: "Người nhanh lên kích phát huyết mạch, lại không ra tay, bản tôn sẽ phải đối với người xuất thủ!"

Hải Giao tộc yêu tổ cũng bổ sung nói ra: "Bản tổ khuyên Mộc tiểu hữu toàn lực làm, không cần có chút nào che giấu, nếu không nếu là Mặc đạo hữu cùng Ngọc đạo hữu cho rằng tiểu hữu huyết mạch quá kém. Không dùng đến tiểu hữu, cái kia tiểu hữu tính mạng, chỉ sợ cũng rất khó bảo đảm!"

"Vãn bối minh bạch!" Mộc Dịch cười khổ một tiếng, nếu như huyết mạch của hắn không được, cũng chưa có giá trị lợi dụng, tự nhiên là chỉ còn đường chết; cái này dễ hiểu đạo lý, hắn tự nhiên minh bạch.

Lập tức, Mộc Dịch cũng chỉ có thể chiếu theo ba yêu tổ phân phó kích phát huyết mạch. Một hồi ánh lửa lóe lên về sau, một đôi tròng rất sống động Hỏa Diễm Sí tại Mộc Dịch sau lưng tế ra. Đồng thời hắn tản mát ra yêu tức, cũng càng thêm rõ ràng.

"Quả nhiên có Kim Ô tộc khí tức!" Mặc yêu tổ vui vẻ, càng thêm chờ mong nhìn xem Mộc Dịch, cổ đều duỗi dài một đoạn.

Lập tức, Mộc Dịch tâm niệm vừa động. Hỏa Diễm Sí tại sau lưng của hắn quạt một cái, trong khoảnh khắc, hắn liền biến mất ở trong ngọn lửa, sau đó lại đột nhiên xuất hiện ở hơn mười trượng bên ngoài.

"Rất tốt. Rất tốt!" Mặc yêu tổ không ngờ lời tán thưởng, vui sướng thần sắc không che giấu chút nào.

"Ngọc đạo hữu. Người thấy thế nào ?" Hải Giao tộc yêu tổ hướng tóc vàng thiếu niên chứa cười hỏi.

Ngọc yêu tổ nhẹ gật đầu, nói ra: "Đích xác là Kim Ô tộc độc hữu Phần Xuyên Hư Không thần thông!"

"Chỉ là, " Ngọc yêu tổ còn có chút lo lắng nói ra: "Chỉ là kẻ này yêu tức cũng không quá nồng, không giống như là bán yêu, làm sao sẽ kế thừa Kim Ô tộc huyết mạch ?"

"Mộc tiểu hữu, không biết người có thể hay không nói một chút người cái này huyết mạch lai lịch ?" Hải Giao tộc yêu tổ hướng Mộc Dịch nói ra, hắn tuy rằng mặt mỉm cười, nói khách khí, nhưng Mộc Dịch biết rõ, mình không thể cự tuyệt trả lời.

Mộc Dịch thu hồi công pháp, Hỏa Diễm Sí lập tức biến mất, hắn đáp: "Văn bối cũng không rõ ràng lắm, văn bối một mực ở Nhân tộc tu hành, chỉ có ngẫu nhiên lúc giữa luyện hóa qua một ít yêu huyết, chắc hẳn chính là cái này nguyên nhân!"

"Luyện hóa yêu huyết ? Nào có đơn giản như vậy!" Ngọc yêu tổ lắc đầu nói ra: "Chớ nói luyện hóa yêu huyết số lượng sẽ không quá nhiều, ẩn chứa uy năng sẽ không quá mạnh mẽ; coi như là luyện hóa đại lượng yêu huyết, cũng chỉ có thể thu hoạch một ít yêu tức cùng chân nguyên lực lượng, làm sao có thể kế thừa đến sau cùng tinh túy thần thông ? Nếu như luyện hóa yêu huyết có thể có được Kim Ô tộc dòng chính huyết mạch, chúng ta đã sớm đi âm thầm vơ vét một ít Kim Ô tộc yêu tu chi huyết, cung cấp dưới tay luyện hóa!"

"Cái này, " Mộc Dịch nhướng mày, "Nếu như không phải là nguyên nhân này, văn bối liền thật sự không rõ lắm rồi! Dù sao cái này thần thông Hỏa Diễm Sí, là văn bối luyện hóa yêu huyết sau mới ngoài ý muốn thi triển đi ra đấy!"

Hải Giao tộc yêu tổ gặp Mộc Dịch không giống nói dối, hơn nữa tựa hồ cũng không cần phải nói dối, liền không có hỏi tới xuống dưới.

"Vấn đề này kỳ thật lão phu cũng nghĩ qua, " Hải Giao tộc yêu tổ hướng mặt khác hai yêu nói ra: "Mới nhìn hoàn toàn chính xác không thể tưởng tượng, bất quá tu tiên giới to lớn, không thiếu cái lạ, có lẽ Mộc tiểu hữu thể chất đặc thù, hoặc là cái kia yêu huyết cũng hết sức đặc thù, nếu muốn kém rõ, rất khó, cũng không cần phải! Nói ngắn lại, chỉ cần Mộc tiểu hữu huyết mạch hoàn toàn chính xác có thể vì chúng ta mở ra cấm chế là được rồi!"

Mặc yêu tổ cùng Ngọc yêu tổ nghe vậy đều nhẹ gật đầu, không hề nghiên cứu việc này.

Hải Giao tộc yêu tổ nghiêm mặt nói ra: "Nếu như nhị vị đạo hữu cũng cho rằng có thể, ta đây các loại liên bắt đầu bố trí đi đi! Không khỏi đêm dài lắm mộng, đương nhiên là càng nhanh càng tốt! Mặt khác, việc này phải nghiêm thủ ý, nhất quyết không thể khiến Kim Ô tộc nhận lấy tin tức!"

"Mộc tiểu hữu liên lưu lại lão phu nơi đây, nhị vị đạo hữu cho rằng như thế nào?" Hải Giao tộc yêu tổ trưng cầu mặt khác hai yêu ý kiến.

"Mộc tiểu hữu là Hải đạo hữu tìm được, tự nhiên có lẽ làm như vậy!" Mặc yêu tổ cùng Ngọc yêu tổ đều không có phản đối.

Hai yêu lập tức mang theo tâm phúc ly khai nơi này, chỉ để lại Mộc Dịch cùng Hải Giao tộc yêu tổ hai cái.

Nhìn xem những thứ này yêu tu ly khai thân ảnh, Mộc Dịch trong lòng khẽ động.

Rất rõ ràng, Kim Ô tộc là không biết cái này ba đại Yêu tộc kế hoạch, thậm chí là mãnh liệt phản đối; nếu như chỉ là tầm bảo, Kim Ô tộc không có lý do gì cự tuyệt —— chỉ cần Kim Ô tộc yêu tổ cũng có thể phân đến trong đó một phần.

Trái lại cái này ba gã yêu tổ, không quá giống là vì nuốt vào Kim Ô tộc yêu tổ cái kia một phần bảo vật liền đem kia cự tuyệt chi môn bên ngoài

—— phải biết rằng, làm như vậy hậu quả rất có thể là ai đều không chiếm được bảo vật, dù sao người nào cũng không ngờ rằng lại đột nhiên xuất hiện Mộc Dịch như vậy một cái nguyên bản không đếm xỉa đến, hết lần này tới lần khác lại có Kim Ô tộc dòng chính huyết mạch đan sĩ.

Mặt khác, Hải Giao tộc yêu tố tìm được Mộc Dịch, công lao rõ ràng so với mặt khác hai yêu thêm nữa, theo lý thuyết hẳn sẽ phải cầu đa phần một chút bảo vật, nhưng hẳn vẫn đề xuất cũng không có đề xuất.

Đủ loại dấu vết để lại liên hệ cùng một chỗ, khiến Mộc Dịch cảm thấy, cái này ba cái yêu tố mưu đồ, sợ sợ không là vì cái gì bảo vật!

Chẳng lẽ là cái này ba đại Yêu tộc muốn liên thủ đối phó Kim Ô tộc ?

Loại khả năng này tính không phải là không có, nhưng là rất thấp; dù sao Kim Ô tộc là thống lĩnh Yêu cầm Yêu tộc, đến một lần thế lực không nhỏ, thứ hai cùng với khác ba tộc cũng không có bao nhiêu xung đột lợi ích, vì vậy rất không có khả năng.

Mộc Dịch đem việc này âm thầm dấu ở trong lòng, hẳn biết rõ, nếu như mình hỏi lên, đối phương là tuyệt sẽ không chi tiết bẩm báo, nhất định khác tìm lí do thoái thác qua loa.

"Mộc tiểu hữu, tiếp được bên trong trong khoảng thời gian này, phiền toái tiểu hữu liền ở chỗ này gian nhà đá trong. Ha ha, tiểu hữu yên tâm, tiểu hữu ở lại chỗ này tuyệt đối an toàn!" Hải Giao tộc yêu tố hướng Mộc Dịch nói ra.

Hẳn mặc dù không có nói rõ nhà đá này huyền diệu chỗ, nhưng nếu như hẳn dám để cho Mộc Dịch ở lại chỗ này, thì có tuyệt đối nắm chắc, Mộc Dịch không cách nào chạy ra, thậm chí không cách nào cùng ngoại giới lấy được bất luận cái gì liên hệ!

Nếu không, nếu như Mộc Dịch là Kim Ô tộc phái tới gian tế, có thể thừa cơ âm thầm truyền tin Kim Ô tộc, khiến Kim Ô tộc có thời gian ứng đối.

Mộc Dịch chỉ có thể đáp ứng. Bất quá, ngoại trừ hạn chế hành động tự do bên ngoài, cái này Hải Giao tộc yêu tố đối với hắn có thể nói là coi như không tệ, hắn rõ ràng chủ động vì Mộc Dịch cung cấp một ít có trợ giúp Mộc Dịch tu vi nghìn năm Linh dược loại bảo vật, khiến Mộc Dịch dốc lòng tu hành, không cần để ý tới ngoại giới sự tình.

Mộc Dịch biết rõ, đại khái là bởi vì chính mình tu vi thực lực càng cao, phá giải cấm chế khả năng càng lớn, vì vậy Hải Giao tộc yêu tố mới sẽ rộng rãi như vậy. Bởi vậy, Mộc Dịch cũng là không chút khách khí, đem đối phương tặng hết thấy nhận lấy, thậm chí còn điểm danh yêu cầu một hai chủng tìm kiếm nhiều năm rồi lại thủy chung không lấy được bảo vật.

Lấy yêu tố thân phận, tự nhiên có càng lớn khả năng có được loại bảo vật này, quả nhiên, không có ra mấy ngày, Hải Giao tộc yêu tố liền tự mình đưa tới trong đó một loại có thể dùng tại luyện bảo tài liệu.

Những ngày này, đều là yêu tố lão giả tự mình cùng Mộc Dịch giao tiếp, tuyệt không khiến người khác tiếp xúc đến Mộc Dịch, đủ thấy kia cẩn thận.

Mộc Dịch đã từng lặng lẽ thử thử, phát hiện nhà đá này quả nhiên lớn có huyền cơ, hắn đừng nói là xông ra nhà đá, thậm chí ngay cả tiến vào nhà đá cửa vào, như thế nào đều tìm không thấy!

Bất quá, tại vận dụng Âm Dương Thần Mục thần thông về sau, Mộc Dịch còn là nhìn ra một ít manh mối, hắn phát hiện, cái này toàn bộ nhà đá phải là đặc thù nào đó trận pháp một bộ phận, Mộc Dịch nếu muốn cưỡng ép lao ra, nhất định sẽ gây ra thật lớn động tĩnh.

Vì vậy Mộc Dịch dứt khoát liền thoải mái, buông lỏng tinh thần, tạm đã lâu không đi muốn sau này sự tình, mà là toàn tâm toàn ý tu luyện.

Huyết mạch của hãn tu vi vừa mới đạt được đột nhiên tăng mạnh tăng trưởng, đúng là cần ngồi xuống củng cố thời điểm; mà hãn từ "Niết Bàn chi hỏa" hỏa đáy đầm lấy được đại lượng Vạn niên viêm ngọc, cũng có thể dùng để luyện chế ra tiện tay bảo vật!

Một năm sau, Mộc Dịch rốt cuộc đã đi ra cái này nhà đá —— điều này cũng có nghĩa là, ba gã yêu tổ kế hoạch, chính thức bắt đầu áp dụng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 313: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Bốn)

"Mộc tiểu hữu, người có thể đi ra!" Hải Giao tộc yêu tổ lão giả thanh âm, tại Mộc Dịch bên người vang lên.

Lập tức, Mộc Dịch hai mắt tỏa sáng, phát hiện mình đã ở vào mệnh mông sâu bên trong.

Nơi đây hẳn là cái dưới mặt biển cung điện, nhưng cũng không có hướng Hóa Long Cung như vậy, đem nước biển ngăn cách ra, mà là ngâm tại trong nước biển.

Mộc Dịch bản thân có thể tế ra một tầng pháp lực màn hào quang, cách nước không cách khí, vì vậy tự nhiên không sao.

Hắn đánh giá cảnh vật chung quanh, phán đoán không ra vị trí của mình.

Hắn từ Thanh Long Điện trong nhà đá đi ra về sau, Hải Giao tộc yêu tổ tựu yêu cầu hắn mang lên trên một mặt đặc chế màu đen khăn lụa bảo vật, cái này khăn lụa cũng là một kiện Pháp bảo, nghe nói là dùng Mặc Tàm Vương chỗ thổ linh ti bện mà thành, nó mặc dù không có cái gì lực công kích, cũng không tính rất kiên cố, nhưng lại có thể trở ngại ánh mắt, che đậy thần niệm; Mộc Dịch dùng khăn lụa bịt kín hai mắt về sau, chẳng những là cái gì đều nhìn không thấy, đã liền thần niệm cũng không cách nào tế ra bên ngoài cơ thể, vì vậy không rõ ràng lắm sau đó chuyện gì xảy ra, đi hướng ở đâu.

Mộc Dịch tháo xuống khăn lụa về sau, tiện tay liền đút vào bản thân trong tay áo, Hải Giao tộc lão giả mỉm cười, cũng không có thường về đích ý tứ.

"Chuyện phía trước chúng ta đã giải quyết xong, hiện tại xin mời Mộc tiểu hữu đi theo chúng ta cùng một chỗ phá giải cấm chế! Nhưng mà thời gian có hạn, ta đợi chỉ có một hai canh giờ; thời gian quá lâu, chỉ sợ Kim Ô tộc sẽ phát hiện cũng đuổi ở đây phá hư chúng ta kế hoạch!" Hải Giao tộc lão giả nói xong, liền giao cho Mộc Dịch một quả hình tam giác đỏ thẫm cờ phiên.

Nơi đây chỉ có Mộc Dịch cùng ba gã yêu tố, bọn hắn riêng phần mình trong tay đều cầm lấy một quả hình dạng giống nhau cờ phiên, chỉ là màu sắc tất cả không giống nhau.

"Đợi một chút!" Mộc Dịch nói ra: "Vãn bối cho rằng, ba vị tiền bối lần này mục đích, chỉ sợ không phải vì tầm bảo, mà là có mưu đồ khác!"

Lời vừa nói ra, Ngọc yêu tố thần tình trở nên lạnh hơn tuấn đi một tí, mà Mặc yêu tố tức thì đã hiện lên một tia không được tự nhiên thần sắc.

"Tiểu hữu nói như vậy là có ý gì?" Hải Giao tộc yêu tố nhường mày.

Mộc Dịch điềm tĩnh nói: "Nơi đây cấm chế cần tập hợp đủ tứ đại Yêu tộc dòng chính huyết mạch mới có thể phá giải, điều này nói rõ, lúc trước đúng là tứ đại Yêu tộc đẳng cấp cao tồn tại liên thủ. Mới đã thành lập nên cấm chế này."

"Tứ đại Yêu tộc tại sao phải thắt chặt chí tâm tư thiết lập cấm chế, trong cấm chế phong ấn đến tột cùng là cái gì? Vì cái gì còn muốn tập hợp đủ tứ đại Yêu tộc huyết mạch mới có thể mở ra? Điều này nói rõ, trong cấm chế ẩn núp không phải là cái gì bảo vật, mà là một loại có chút đáng sợ đồ vật!"

"Loại vật này có chừng chút ít tác dụng, lại không tốt hủy diệt; chỉ có như vậy. Mới có thể giải thích vì cái gì tứ đại Yêu tộc đồng tâm hiệp lực đem phong ấn. Hơn nữa sợ hãi có người xuất phát từ tư tâm đem thả ra, vì vậy muốn tập hợp đủ tứ đại Yêu tộc huyết mạch, đồng thời ra tay, mới có thể đem kia phong ấn cởi bỏ!"

Hải Giao tộc yêu tố cười nói: "Mộc tiểu hữu suy nghĩ nhiều. Cái này hoàn toàn chính xác không phải là bình thường bảo vật, nhưng là cũng không đáng sợ! Chúng ta ba gã yêu tố, đều là các đại Yêu tộc thủ lĩnh, làm sao sẽ thả ra nguy hiểm, đối con dân của mình bất lợi!"

Ngọc yêu tố cũng lạnh lùng nói ra: "Đúng vậy, cái này chuyện không liên quan người tình. Người chỉ muốn hảo hảo phối hợp, giúp ta các loại phá giải cấm chế, có thể tha cho người một mạng, nếu không liên chỉ có một con đường chết!"

"Thế nhưng là, văn bối tại sao có thể khẳng định, ba vị tiền bối sẽ không đang lợi dụng xong văn bối về sau, đem văn bối giết tới diệt khẩu đâu!" Mộc Dịch nhướng mày nói.

"Mộc tiểu hữu muốn làm như thế nào?" Hải Giao tộc yêu tố thần sắc cũng âm trầm xuống.

Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Trừ phi ba vị tiền bối chịu lập nhiều huyết hồn chi khế!"

"Huyết hồn chi khế?" Hải Giao tộc yêu tố nhíu mày.

"Lớn mật, người dám áp chế bốn tọa!" Ngọc yêu tố nghiêm nghị quát, trong đôi mắt tinh quang bạo phát.

Mộc Dịch dứt khoát nói ra: "Nếu như ba vị tiền bối không đáp ứng. Văn bối tự biết chỉ còn đường chết, nhưng cũng sẽ không tham dự phá giải cấm chế."

Huyết hồn chi khế, là một loại thượng cổ truyền lưu thệ ước ký kết chi thuật, người làm phép tế ra bản thân bộ phận huyết dịch hồn phách, tụ tập cùng một chỗ. Một bên thi triển tương ứng pháp quyết, một bên lập nhiều lời thề; nếu như trái với lời thề, nghe nói sẽ dẫn đến hồn phách chia lìa, tâm thần dị hoá. Thậm chí khả năng xuất hiện phân liệt nhân cách dấu hiệu.

"Lấy ba vị tiền bối thân phận địa vị, tự nhiên biết rõ cái này huyết hồn chi kế thi triển phương pháp. Cũng không làm khó dễ." Mộc Dịch nói ra, "Chỉ cần ba vị tiền bối đều lập nhiều huyết hồn chi kế, văn bối sẽ toàn lực phụ trợ tiền bối phá giải cấm chế."

"Hải đạo hữu, người thấy thế nào?" Mặc yêu tổ có chút do dự mà hỏi.

"Ta không đợi được lâu thời gian, không lấy được Mộc tiểu hữu tín nhiệm, chỉ sợ là không thể thành công phá giải cấm chế đấy!" Hải Giao tộc yêu tổ nói ra, "Huống hồ Mộc tiểu hữu sinh tử, đối với chúng ta kế hoạch căn bản không trọng yếu, chúng ta đại khái có thể đáp ứng!"

Ngọc yêu tổ trầm ngâm một lát, cũng đáp ứng xuống.

Rất hiển nhiên, so sánh với Mộc Dịch sinh tử, bọn hắn càng trọng thị có hay không có thể mở ra cấm chế.

Ba gã yêu tổ chợt lập nhiều huyết hồn chi kế, thề tuyệt sẽ không tại việc này sau đó, tru sát Mộc Dịch.

Như thế thuận lợi, khiến Mộc Dịch có chút ngoài ý muốn, hắn còn chuẩn bị rất nhiều thủ đoạn, đến nhằm vào ba người không muốn lập nhiều huyết hồn chi kế cục diện, bất quá đều không cần dùng.

Huyết hồn chi kế bị truyền đáng sợ như vậy, cái này ba yêu chắc có lẽ không đơn giản mạo hiểm xúc phạm.

Ở vào bất lợi cục diện xuống, đây đã là Mộc Dịch có thể vì chính mình tranh thủ đến lớn nhất quyền lợi rồi.

Sau đó, một người ba yêu bắt đầu bày trận thi pháp.

Ba yêu đều biến thành yêu thể hình thái, Mộc Dịch cũng kích phát trong cơ thể huyết mạch yêu tức, hóa thành một chỉ hỏa cầm.

Nhìn thấy cái này chỉ hỏa cầm về sau, ba yêu tin tưởng càng thêm, bởi vì này hỏa cầm hình thái, cùng Kim Ô tộc yêu tu hoàn toàn chính xác rất tiếp cận.

Thi pháp trong quá trình, Mộc Dịch cảm giác được, trong cơ thể mình yêu tức tựa hồ là bởi vì đã bị mặt khác ba yêu ảnh hưởng, vậy mà càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng rõ ràng.

Bất quá, hắn luôn luôn loại lòng buồn bực cảm giác, tựa hồ có một cổ hơi thở, miêu tả sinh động, rồi lại hết lần này tới lần khác lại chổng chất tại trong huyết mạch, khó có thể kích phát.

Loại cảm giác này Mộc Dịch trước kia chưa bao giờ có, vì vậy khiến hắn có chút hoang mang!

"Đến tột cùng là chỗ đó có vấn đề ? Thế nhưng là, công pháp điều động thập phần trôi chảy, cũng không chân nguyên ngưng trệ, có thể thấy được không là chân nguyên pháp lực vấn đề." Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ suy nghĩ, thi pháp phá giải cấm chế động tác hơi trì hoãn.

"Mộc tiểu hữu, tập trung tinh lực, càng nhanh phá cấm càng tốt!" Hải Giao tộc yêu tổ lớn tiếng nhắc nhở Mộc Dịch.

Mộc Dịch không dám không ra sức, vạn nhất triệt để đắc tội cái này ba yêu, chỉ sợ ba yêu thà rằng tỏa ra trái với lời thề mạo hiểm, cũng muốn đưa hắn giết chết!

Ba đại yêu tổ tự nhiên đều là huyết mạch tinh khiết, thực lực cao cường, pháp lực dày đặc, vì vậy bọn hắn thi pháp đứng lên đều tương đối nhẹ nhõm, chỉ có Mộc Dịch ở mọi phương diện đều muốn rút lại phía sau rất nhiều, vì vậy tuy rằng hắn mặc dù cố hết sức làm, cũng sẽ kéo ba yêu chân sau.

Huống chi, Mộc Dịch tổng không dám đem pháp lực hao hết, hắn cũng nên giữ lại một ít thực lực phòng thân, vì vậy hắn cũng không có chính thức đem hết toàn lực.

Nếu như là bốn gã yêu tố liên thủ, phá giải cấm chế quá trình, muốn nhẹ nhõm hơn!

Rốt cuộc, tại một người ba yêu cùng chung dưới sự nỗ lực, chỗ này Yêu khí đăng đăng trên biển cung điện, càng ngày càng sáng ngời, nước biển tại dần dần rút đi, một tòa khổng lồ trận pháp, mới gặp gỡ manh mối.

"Ồ!" Không vội vàng thi pháp trong vụng trộm thoáng nhìn chung quanh Mộc Dịch, đột nhiên phát hiện, nguyên lai không phải là nước biển hướng bên cạnh rút đi, mà là tòa cung điện này dần dần lên tới trên mặt biển!

Ngắn ngủn trong vòng nửa canh giờ, một hòn đảo nhỏ đột nhiên hiển hiện tại trên mặt biển, ở trên đảo một tòa ngọc thạch cung điện phát ra đẹp mắt hào quang, mà Mộc Dịch các loại đang tại trong cung điện thi pháp.

Không chỉ có là cái này một hòn đảo nhỏ, Mộc Dịch phát hiện, phụ cận trên mặt biển còn có bảy tám hòn đảo nhỏ, phía trên cũng đều có một tòa cùng loại cung điện, hơn nữa cũng như là mới từ trong nước biển bay lên, mà Mộc Dịch bọn hắn đang đứng ở sau cùng trung tâm hòn đảo trên.

"Đây là cái gì cấm chế, rõ ràng bao trùm như thế rộng!" Mộc Dịch thất kinh, nếu như những thứ này đảo nhỏ đều là cấm chế một bộ phận, như vậy cấm chế này tối thiểu bao trùm trong vòng ngàn dặm, đây nhất định không phải bình thường bảo vật!

Cấm chế phạm vi khổng lồ càng lớn, độ khó lại càng lớn, nếu như không có cần phải, cấm chế phạm vi đương nhiên là càng nhỏ càng tốt. Nơi đây cấm chế to lớn như thế, thật không biết phong ấn chính là gì bảo vật!

Mộc Dịch một bên

Đột nhiên, một đạo quang mang ở chân trời hiện lên, giống như một đám màu vàng ánh sáng chói lọi từ trên thái dương vùng vãi.

"Dừng tay!" Cùng lúc đó, một hồi quát truyền ra.

Nghe được cái thanh âm này, Hải Giao tộc yêu tố các loại ba yêu sắc mặt đều là biến đổi.

Hào quang lóe lên, một gã che mặt nữ tu xuất hiện ở phía trên đảo nhỏ, cũng nghiêm nghị chất vấn: "Hải đạo hữu, Ngọc đạo hữu, Mặc đạo hữu, các người lại muốn ruồng bỏ tứ đại Yêu tộc thượng cổ ước hẹn, một mình phá hư cái này cấm địa cấm chế?"

Nàng này toả ra Yêu khí cũng có chút kinh người, nhưng thoát nhìn cùng phổ thông Nhân tộc hầu như không có khác nhau, bất quá Mộc Dịch rồi lại cảm ứng, nàng này cũng hẳn là yêu tố cấp bậc tồn tại!

Trừ lần đó ra, hẳn đối với cái này nữ lại có một loại phát ra từ huyết mạch thân thiết quen thuộc cảm giác.

"Nàng hơn phân nửa chính là Kim Ô tộc yêu tố! Ta có Kim Ô tộc yêu tức, cảm giác được quen thuộc cũng rất bình thường!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

"Kim đạo hữu ngược lại là tới được rất nhanh!" Hải Giao tộc yêu tố mỉm cười, nói ra: "Chúng ta đã sớm biết, ngay từ đầu phá hư cấm chế, liền sẽ kinh động Kim đạo hữu, nhưng không nghĩ tới, mới chưa tới một canh giờ, Kim đạo hữu có thể đuổi ở đây! Chậc chậc, đạo hữu một mình đi gặp, chỉ sợ không phải chúng ta liên thủ chi địch đi!"

Che mặt nữ tu lạnh cười nói: "Đã đến chúng ta cảnh giới này, người nào không có vài loại bảo vệ tính mạng thần thông, thật sự đánh đấu, hơn phân nửa là người này cũng không thể làm gì được người kia! Lão thân tự nhiên không phải là ba vị đạo hữu đối thủ, nhưng tự bảo vệ mình ngoài, trở ngại

ba vị đạo hữu phá hư cấm chế, cũng là còn có thể làm được! Huống chi các người trong đó còn có một tên đàn sĩ, thật sự động thủ, hẳn chỉ sợ không có tự bảo vệ mình lực lượng đi!"

"Kim đạo hữu, tứ đại Yêu tộc ở bên trong, có ba tộc đều đồng ý mở ra cấm chế, vì sao duy chỉ có người muốn phản đối?" Hải Giao tộc yêu tố không thể không tạm dừng thi pháp, sau đó chất vấn đối phương.

"Hừ, cấm chế mở ra, vô số Yêu tộc gặp phải sinh tử đại kiếp nạn, lão thân thân là tộc trưởng, làm sao có thể ngồi yên không lý đến!" Cô gái che mặt nói ra, nàng mà nói, khiến trốn ở ba gã yêu tố sau lưng Mộc Dịch trong lòng không khỏi rung mình.

Ngọc yêu tố khinh thường nói: "Vậy thì như thế nào! Mở ra cấm chế về sau, không có tác dụng đâu cấp thấp yêu tu, tự nhiên sẽ chết đi một mảng lớn, nhưng mà, may mắn còn sống sót xuống yêu tu, sẽ đạt được cường đại hơn thần thông thiên phú! Cái này chính là cái gọi là khôn sống ngu chết, chính là Thiên Đạo tự nhiên chi chọn! Chúng ta chẳng qua là gia tốc quá trình này mà thôi!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 314: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Lăm)

Hải Giao tộc yêu tố cũng phụ họa nói ra: "Ngọc đạo hữu nói không sai, mở ra cấm chế về sau, tử nhật cao thăng, sẽ chỉ làm chung quanh cường đại yêu loại trở nên càng cường đại hơn, mặc dù sẽ chết không ít nhỏ yếu Yêu Binh Yêu Tướng, nhưng từ lâu dài đến xem, rốt cuộc vẫn là Yêu tộc phát triển càng thêm có lợi!"

Che mặt nữ tu tức thì không cho là đúng phản bác: "Ba vị đạo hữu đều là lớn Yêu tộc linh tụ, tự nhiên có thể từ trong tử nhật lấy được lợi ích; hơn nữa ba vị chỗ chủng tộc, đều kế thừa Tiên Linh huyết mạch cường đại Yêu tộc, không chịu nổi tử nhật chiếu chói lợi cùng tố tiên có lẽ không đến một nửa!"

"Nhưng mà, những thiên phú kia bình thường Yêu tộc, chỉ sợ sẽ chết tổn thương vô cùng nghiêm trọng, người sống sót cực ít; mà đối với nhỏ yếu Yêu tộc mà nói, bọn hắn thậm chí đem gặp phải diệt sạch tình cảnh! Có thể ngắt lời, mở ra cấm chế về sau, yêu hải trong hơn ngàn Yêu tộc, ít nhất phải diệt sạch bảy thành!"

"Thời kỳ thượng cổ, tử nhật đột nhiên xuất hiện, chúng ta tứ đại Yêu tộc tố tiên cũng chính là vì bảo hộ yêu hải trong ngàn vạn chủng tộc con dân, mới không tiếc hao phí lớn đại thần thông, liên thủ đem tử nhật phong ấn, hơn nữa lưu lại tổ huấn, trừ phi tứ đại Yêu tộc lọt vào kẻ thù bên ngoài xâm lấn, gặp phải diệt tộc tai ương lúc, mới có thể đem cái này tử nhật thả ra, lấy cầu một đường sinh cơ! Hôm nay, chúng ta căn bản không có đi đến một bước này, ba vị đạo hữu vì sao phải vi phạm tổ huấn, ý đồ một mình mở ra cấm chế?"

Hải Giao tộc yêu tổ lắc đầu nói ra: "Chúng ta ba gã yêu tổ ý tưởng, Kim đạo hữu cũng không phải không biết! Bây giờ tu luyện tài nguyên cũng không so với thời kỳ thượng cổ, các loại thiên tài địa bảo càng ngày càng thiếu thốn, chúng ta đều vây ở dưới mắt cảnh giới này hơn một nghìn năm, không có có một chút đặc thù thủ đoạn, căn bản không có khả năng tiến thêm một bước!"

"Mà Kim đạo hữu mới mới tiến cấp yêu tổ không có bao nhiêu năm, lúc trước lại là một đường tu hành cực nhanh, tự nhiên nhận thức không đến chúng ta chưa xót cùng bất đắc dĩ! Chúng ta mở ra cấm chế, cũng là bất đắc dĩ!"

Cô gái che mặt tức thì phản bác: "Vì cầu được đột phá cảnh giới một đường hy vọng, sẽ phải kéo lên vô số Yêu tộc hành động hi sinh, ba vị đạo hữu làm như vậy, xem Yêu tộc con dân sinh mệnh như cỏ rác, chỉ sợ có chút không ổn!"

Ngọc yêu tổ có chút không kiên nhẫn nói: "Hà tất cùng nàng nói nhảm nhiều! Nàng là lòng dạ đàn bà, chúng ta làm như vậy, trong thời gian ngắn hoàn toàn chính xác khiến Yêu tộc tử thương vô cùng nghiêm trọng, nhưng từ lâu dài nhìn, sẽ để cho chúng ta Yêu tộc đi đến tinh anh hóa phát triển con đường; Yêu tộc số lượng cùng chủng loại mặc dù sẽ sâu sắc giảm bớt, nhưng may mắn còn sống sót xuống Yêu tộc ở bên trong, đem sẽ xuất hiện đại lượng biến dị yêu loại, trở thành cường giả chân chính!"

"Tu tiên giới luôn luôn lấy cường giả vi tôn, quyết định chúng ta Yêu tộc cường đại hay không đấy, đúng là những thứ này cường giả, cái kia chút ít nhỏ yếu Yêu Binh, đã chết cũng tự chết rồi, có quan hệ gì, dù sao chúng nó không có khả năng du ngoạn sơn thủy suốt đời tiên môn, sớm muộn đều có một chết!"

Mục Yêu tộc cũng đồng ý nói: "Đúng vậy, hết thảy đều lấy cường giả vi tôn! Mở ra cấm chế, khiến cường giả càng mạnh hơn nữa, cái này cũng một

chút cũng không sai!"

"Không, Ngọc đạo hữu lời ấy sai rồi!" Cô gái che mặt nghiêm mặt nói ra: "Tôn trọng cường giả, là cái kia chút ít vĩnh viễn không cách nào mở ra linh trí bình thường loại thú đều hiểu được cách sinh tồn; chính thức nói rõ chúng tộc có hay không văn minh, có hay không trí tuệ đấy, nhưng là xem bọn hắn như thế nào đối đãi nhỏ yếu cùng tổ tiên! Chúng ta Yêu tộc đã mở ra linh trí, làm sao có thể giống như không khai hóa man thú vật như vậy, chỉ biết mạnh được yếu thua! Chúng ta tứ đại Yêu tộc tổ tiên có thể thành lập hôm nay yêu hải văn minh, cùng đại lục Nhân tộc địa vị ngang nhau, chính là vì có đủ loại muôn hình muôn vẻ 'Nhỏ yếu' Yêu tộc gia nhập, hơn nữa đều có thể có riêng phần mình sinh tồn không gian, lẫn nhau liên quan, ngưng tụ cùng một chỗ! Nếu không chính là số ít cường đại yêu loại, lại làm sao có thể xưng là nhất tộc, nhiều nhất chỉ là một ít cường đại Man Hoang dị thú mà thôi! Mặc dù cái kia số ít yêu loại có thể phong quang nhất thời, nhưng chỉ sợ không có bao lâu sẽ gián đoạn truyền thừa, toàn bộ Yêu tộc cũng có thể có thể dần dần biến mất!"

Ngọc yêu tổ trong mũi nhẹ nhàng khẽ hừ, khinh thường nói: "Kim đạo hữu khua môi múa mép như lò xo, ăn nói khéo léo, vậy thì như thế nào! Chúng ta hôm nay chính là muốn mở ra cấm chế, Kim đạo hữu có thể làm khó dễ được ta ? Hừ, nếu như lệnh tôn lúc này, chúng ta ba yêu còn muốn cố kỵ ba phần, chỉ bằng Kim đạo hữu bản thân, cũng muốn ngăn cản chúng ta ?"

Hải Giao tộc yêu tổ cười nói: "Đúng vậy, chúng ta ba gã yêu tổ, đã sớm thương nghị đã lâu, mặc cho Kim đạo hữu hao hết miệng lưỡi, cũng sẽ không thay đổi chủ ý! Lão phu khuyên Kim đạo hữu còn là biết điều ly khai, nếu không chúng ta ba yêu, cũng chỉ có thể khiến Kim đạo hữu nhìn nhìn cái gì này đây thực lực nói chuyện, lấy cường giả vi tôn!"

"Kim đạo hữu đi nhanh đi, nếu không phải nhìn tại lệnh tôn trên mặt mũi, chúng ta ba yêu đã động thủ!" Mục Yêu tộc cũng lạnh lùng nói ra.

"Các người nếu như nhắc tới gia phụ, sẽ không sợ gia phụ tự mình đến đây vấn trách ba vị đạo hữu sao ?" Cô gái che mặt bất đắc dĩ, liền đem cha mình chuyển đi ra.

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, từ mấy người kia trong lúc nói chuyện với nhau có thể suy đoán, cái này Kim Ô tộc còn có một tên lão Yêu tổ, hơn nữa uy vọng cực cao, còn lại ba tộc yêu tổ đều đối với hắn có chút kiêng kỵ.

Ngọc yêu tổ không khỏi đắc ý cười nói: "Ha ha, chúng ta sở dĩ đợi lâu một năm mới bắt đầu phá giải cấm chế, chính là xác nhận lệnh tôn đã tiến nhập Ly Hỏa cung, hắc hắc, chắc hẳn lệnh tôn chắc là sẽ không đi ra ngoài nữa!"

Cô gái che mặt trong đôi mắt, lập tức toát ra một tia kinh hãi, nàng đôi mi thanh tú ngưng tụ nói: "Còn đây là bốn tộc cơ mật, bọn người làm sao biết việc này ?"

Ly Hỏa cung là Kim Ô tộc tuyệt mật cấm địa, lúc trong tộc đẳng cấp cao tồn tại sắp đèn cạn dầu lúc, sẽ gặp tiến vào nơi này từ nay về sau bế quan không xuất ra. Cái này Ly Hỏa cung hoàn cảnh hết sức đặc thù, có thể cho Kim Ô tộc nhân truyền thừa công pháp, cũng có thể kéo dài một đoạn thời gian ngăn thọ nguyên, bất quá một khi ly khai Ly Hỏa cung, sẽ mất đi hiệu lực!

Hải Yêu Tộc yêu tổ các loại ba gã yêu tổ đều cười không đáp, rất rõ ràng, bọn hắn tại Kim Ô trong tộc sắp xếp gian tế, hơn nữa còn là địa vị không thấp gian tế, nếu không cũng đánh nghe không được Kim Ô tộc lão Yêu tổ tiến vào Ly Hỏa cung che giấu tin tức.

Lão Yêu tổ đã sớm tiếp cận thọ nguyên cực hạn, lúc này hắn tiến vào Ly Hỏa cung, liền có nghĩa là hắn tại vì tọa hóa làm cuối cùng chuẩn bị, đã

không cách nào nữa xuất quan. Đây cũng là ba yêu chờ tới bây giờ mới động thủ mở ra cấm chế nguyên nhân chủ yếu một trong.

Cô gái che mặt lâm vào lưỡng nan hoàn cảnh, lấy thực lực của nàng, khó có thể ngăn cản cái này ba gã yêu tố; mà nàng cũng không muốn nhìn thấy cấm chế bị mở ra!

Hải Giao tộc yêu tố ho nhẹ một tiếng, nói ra: "Nếu như Kim đạo hữu không muốn đi, vậy ở tại chỗ này tốt rồi! Đợi lát nữa cấm chế mở ra về sau, Kim đạo hữu cũng có thể hưởng thụ đến tử nhật thần quang phổ chiếu, nói không chừng còn phải đa tạ chúng ta! Bất quá, chúng ta mở ra cấm chế thời điểm, kính xin Kim đạo hữu không muốn ngăn trở, nếu không, chúng ta ba yêu cũng chỉ có thể ra tay không lưu tình, liên thủ trọng thương Kim đạo hữu!"

Nói xong, vị này yêu tố lão giả hướng Ngọc yêu tố cùng Mặc yêu tố lần lượt một ánh mắt, chuẩn bị tiếp tục phá giải cấm chế.

"Mộc tiểu hữu chớ hoảng sợ, " hải yêu tố hướng Mộc Dịch âm thầm truyền âm nói ra: "Ta và ba người một bên thi pháp phá giải cấm chế, một bên sẽ một mực theo dõi nàng này, tuyệt không khiến nàng này có chút cơ hội tổn thương đến tiểu hữu! Tiểu hữu chỉ để ý chuyên tâm phá giải cấm chế cũng được! Cái kia tử nhật thần quang, đối tiểu hữu loại này tiềm lực cực lớn Nhân tộc mà nói, cũng là cực kỳ khó được cơ duyên, nói không chừng tiểu hữu bởi vậy đạt được chỗ tốt cực lớn, thậm chí còn tại chúng ta ba yêu phía trên!"

"Không, " Mộc Dịch bỗng nhiên nghiêm mặt tỏ thái độ: "Văn bối cải biến chủ ý, văn bối sẽ không tương trợ các vị tiền bối phá giải cấm chế, tạo thành sinh linh đồ thân!"

Hải yêu tố sững sờ, vội vàng khuyên nhủ: "Tiểu hữu lời ấy ý gì! Tiểu hữu là lo lắng Nhân tộc sẽ chịu ảnh hưởng sao? Kỳ thật tử nhật thần quang

ảnh hưởng phạm vi tuy rằng rất rộng, nhưng nơi đây cùng yêu hải Nhân tộc cách nhau cực xa, tử nhật thần quang không cách nào ảnh hưởng đến xa như vậy khu vực, vì vậy tiểu hữu lớn nhưng không cần phải lo lắng Nhân tộc sẽ được diệt vong!"

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp: "Yêu tộc cũng là sinh linh, nếu như bởi vì văn bối phá giải cấm chế, tạo thành đại lượng yêu tu diệt sạch, trách nhiệm này văn bối thừa đảm đương không nổi!"

"Cái kia chút ít cấp thấp Yêu tộc sinh tử, chúng ta yêu tổ đều không sao cả, người một tên Nhân tộc cầm cái gì tâm!" Mặc yêu tổ khẩn trương, nếu như Mộc Dịch không muốn hợp tác, bọn hắn liền tuyệt không pháp mở ra nơi đây cấm chế!

Ngọc yêu tổ tức thì thần sắc mãnh liệt uy hiếp nói: "Hừ, nếu như người là đối ý, một cái giá lớn là cái gì, chính người rõ ràng!"

Mộc Dịch từ nơi này bốn gã yêu tổ tiên trước trong lúc nói chuyện với nhau, đã đại khái đã biết nơi này phong ấn lấy "Tử nhật", hơn nữa cái này tử nhật cực kỳ đáng sợ, có thể diệt tuyệt đại đa số Yêu tộc, chỉ có số ít cường đại yêu loại mới có thể may mắn còn sống sót xuống dưới, cũng khả năng đạt được biến dị thần thông.

Đối lại là mấy năm trước, những thứ này đều là Yêu tộc bên trong sự tình, hắn cũng lười để ý tới, chỉ cầu tự bảo vệ mình là được; nhưng những năm gần đây này, theo hắn cùng với Yêu tộc không ngừng tiếp xúc, hắn bắt đầu cảm thấy, những thứ này linh trí đã mở Yêu tộc, hoàn toàn chính xác cũng cùng nhân tộc giống nhau, là một loại khác hình thức sinh linh, cũng có chính mình văn minh, thế giới của mình.

Vì số rất ít đẳng cấp cao yêu tu lợi ích, hi sinh tuyệt đại đa số yêu tu, điểm này, Mộc Dịch không dám gạt bừa!

Mộc Dịch tâm ý đã quyết, hắn trong lúc đó hai cánh khê vỗ, sẽ phải thi triển Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, thừa cơ đào tẩu!

"Muốn chạy trốn!" Ngọc yêu tố hừ lạnh một tiếng, hắn lập tức lần nữa biến hóa thành ưng cánh đầu rồng thân ngựa kim lân bản thể, sau lưng một đôi kim quang lóng lánh cánh đột nhiên một cuốn, trong lúc đó gió táp bắn ra bốn phía, đem chung quanh Hư Không sinh sôi xé rách ra mấy đạo khe hở!

Trong đó một đường dưới cái khe, đột nhiên ánh lửa lóe lên, lúc đầu vốn đã biến mất Mộc Dịch trống rỗng xuất hiện ở chỗ này, trong cơ thể hắn khí huyết cuộn cuộn, Hỏa Diễm Sí không gian thần thông, bởi vì đối phương xé rách Hư Không mà bị lập tức cắt ngang, hắn chỉ trốn ra bên ngoài hơn mười trượng!

Mộc Dịch Phần Xuyên Hư Không thần thông, cũng là một loại không gian thần thông, trước đây lần nào cũng đúng; thế nhưng Kim Lân tộc yêu tố, là Phong thuộc tính Anh lão cấp tồn tại, nắm giữ lấy càng cường đại hơn không gian thần thông, nhắc tay giơ lên chân lúc giữa liền có thể xé rách Hư Không, trực tiếp phá vỡ Mộc Dịch thuận di thủ đoạn!

Mộc Dịch nhưng chưa từ bỏ ý định, toàn thân hắn hiện ra cường thịnh nhất ánh lửa, hay là muốn chạy trốn tiếp, hải yêu tố quát lớn: "Mộc tiểu hữu, chạy trốn tiếp đó là một con đường chết!"

Mộc Dịch ngoảnh mặt làm ngơ, trốn, có lẽ còn có một phần vận cơ hội, lưu lại hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Che mặt nữ tu đang định ra tay đem Mộc Dịch bắt được, bởi như vậy khiến cho mặt khác ba yêu không cách nào phá giải cấm chế, nhưng khi nàng nghe được câu này về sau, trong lúc đó thân thể mềm mại chấn động, nàng gắt gao nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, run giọng nói ra: "Cái gì, người họ Mộc?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 315: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Sáu)

Mộc Dịch chỉ lo trốn chạy để khỏi chết, ở đâu có thời gian trả lời che mặt nữ tu vấn đề. Mà hải yêu tổ các loại ba gã yêu tổ, cũng đều đã riêng phần mình thi triển thần thông, hoặc là công hướng cô gái che mặt, hoặc là trực tiếp chụp vào Mộc Dịch.

Tại cái này trong lúc nguy cấp, cô gái che mặt trong lúc đó màu trắng giờ tay lên, ánh lửa lóe lên ở bên trong, một cái trong suốt ngọc lục lạc chuông bay ra, cũng tại trong khoảnh khắc biến thành hơn mười trượng chi lớn.

"Muốn sống lệnh cứ tới đây!" Cô gái che mặt đồng thời hướng Mộc Dịch hô.

Mộc Dịch sững sờ, hẩn tâm niệm cấp chuyển phía dưới, trong nháy mắt cân nhắc lợi và hại, sau đó hai cánh lóe lên, thuận di đến cô gái che mặt bên người, nơi đây phụ cận không gian không có bị xé mở khe hở, hẩn ngược lại là không có bị cắt đứt.

Chợt, cô gái che mặt tâm niệm vừa động, cái kia ngọc lục lạc chuông kịp thời rơi xuống, đem Mộc Dịch cùng chính nàng gắn vào trong đó!

Ngọc yêu tổ các loại ba yêu công kích, đều đã rơi vào cái này lục lạc chuông phía trên, chỗ kích chỗ, ánh lửa văng khắp nơi, lục lạc chuông mặt ngoài tuy rằng để lại một ít dấu vết, nhưng không có bị kích phá!

"Là Kim Ô lão tổ Cố Thiên Linh!" Hải yêu tổ khẩn trương nói: "Nàng quả nhiên đã nhận được Kim Ô lão tổ thành danh bảo vật! Nhanh, chúng ta ba gã yêu tổ liên thủ cường công, mới có thể phá hư cái này Cố Thiên Linh!"

Lục lạc chuông bên trong, đã bị bảo hộ Mộc Dịch rớt cuộc hơi buông lỏng một hơi, hân hướng cô gái che mặt tìm đến đến ánh mắt cảm kích: "Tiền bối, đa tạ. . ."

Lời còn chưa dứt, đối phương liền định hắt, cũng từng chữ một mà hỏi: "Người thế nhưng là gọi là Mộc Dịch ?"

Đại khái là bởi vì cố hết sức áp lực kích động trong lòng, thanh âm của nàng nghe hơi khô chát, thậm chí mang theo nghẹn ngào chỉ ý.

Mộc Dịch sững sờ, vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc nói: "Đúng là, tiền bối là. . ."

"Quả nhiên là người!" Cô gái che mặt kích động nghẹn ngào hoan hô, Mộc Dịch chú ý tới, mắt của nàng góc thậm chí có nước mắt chảy xuống.

"Tiền bối như thế nào nhận ra vân bối ?" Mộc Dịch lấy làm kỳ mà hỏi.

"Rầm rầm rầm!" Đúng vào lúc này, ba gã Yêu Vương chính liên thủ đối với ngọc lục lạc chuông một hồi điên cuồng công kích, cái này Cổ Thiên Linh mặc dù là cực kỳ hiếm thấy cường đại Pháp bảo, nhưng cũng khó có thể thừa nhận ba gã yêu tổ cường công, không cách nào chèo chống quá lâu!

"Bây giờ không phải là lúc nói chuyện! Chúng ta rời đi trước nơi đây!" Cô gái che mặt cường ép thu hồi kích động tâm tình, sau đó bắt đầu nói lẩm bẩm thi pháp!

Một tầng rực rỡ tươi đẹp chói mắt ánh lửa, đang tại nàng bên ngoài thân dấy lên, chẳng biết tại sao, nàng cũng không có giống như mặt khác yêu tổ giống nhau hóa thành yêu hình, mà vẫn đang lấy hình người thi pháp.

Mấy vạn dặm bên ngoài Kim Ô tộc một chỗ, đồng dạng có một nữ tử đang tại thi triển, nàng bên ngoài thân đã ở phát ra đồng dạng ánh lửa, chỉ

là khí tức muốn hơi yếu một ít.

Mộc Dịch đã có thể nhận ra, nàng này thi triển, chính là linh hồn truyền tống thần thông!

Lợi dụng loại này đẳng cấp cao pháp thuật, có thể đem bản thân bản thể trong nháy mắt truyền tống đến một cỗ phân hồn trên thân, chỉ cần phân hồn cùng bản thể không phải là cách nhau quá xa.

Nàng này thon dài ngón tay ngọc giơ lên, lập tức có một tầng ánh lửa hướng Mộc Dịch vây quanh mà đến.

Mộc Dịch nhìn ra được, đây không phải đang công kích hắn, ánh lửa ẩn chứa uy lực cũng không mạnh mẽ.

"Chẳng lẽ nàng cũng muốn đem ta cùng một chỗ truyền tống đi?" Mộc Dịch trong lòng lấy làm kỳ, không tránh không né, tùy ý đối phương ánh lửa đem bản thân quanh thân bao bọc, kèm theo tại chính mình hộ thể hỏa diễm mặt ngoài.

"Linh hồn truyền tống không phải là chỉ có thể truyền tống một người sao, chẳng lẽ còn có thể mang theo người khác cùng một chỗ truyền tống?" Mộc Dịch đối với cái này thập phần hoang mang, bất quá yêu tố cấp bậc thủ đoạn, cũng không được hắn có thể toàn bộ đoán được; huống hồ chính hắn đối không có cách nào từ ba gã yêu tố không coi vào đâu đào tẩu!

Linh hồn truyền tống thuật thi pháp thời gian cũng không tính rất dài, trong lúc đó một đạo hỏa quang phóng lên trời, trong ngọn lửa, cô gái che mặt cùng Mộc Dịch thân hình đồng thời biến mất!

Mà vào lúc này, ba gã yêu tố mới vừa vận triệt để đánh nát Cổ Thiên Linh, bọn hắn đã không cách nào ngăn chặn!

"Làm sao có thể! Kim nha đầu coi như mình có thể sử dụng linh hồn truyền tống chi thuật đào tẩu, nàng thì như thế nào có thể mang đi họ Mộc tiểu tử!" Hải Giao tộc yêu tổ không dám tin tưởng vào hai mắt của mình!

"Chẳng lẽ là mặt khác bí thuật?" Mặc yêu tổ cũng là vẻ mặt nghi hoặc!

"Nhất định là linh hồn truyền tống chi thuật không thể nghi ngờ!" Ngọc yêu tổ nói ra: "Linh hồn truyền tống chỉ có thể truyền tống bản thân, không cách nào mang theo người khác, nàng là làm sao làm được?"

"A!" Hải Giao tộc yêu tổ đột nhiên nghĩ đến cái gì, hắc kinh hô một tiếng, thì thào nói ra: "Lão phu từng nghe nói, linh hồn truyền tống lúc, sử dụng là hồn lực, nếu là huyết mạch tương liên chí thân, cũng có thể cùng một chỗ truyền tống, bất quá muốn hao phí càng nhiều nữa pháp lực cùng hồn lực!"

"Huyết mạch chí thân? ! Chẳng lẽ cái này họ Mộc tiểu tử là. . . Cái này rất không có khả năng đi!" Mặc yêu tổ sững sờ nói.

Ngọc yêu tổ trầm ngâm một lát sau, nói ra: "Không phải không có khả năng, đừng quên, hắc cũng người mang cường đại Kim Ô tộc huyết mạch! Đáng chết, chúng ta sớm nên tính đến điểm này! Mấy chục năm trước, bốn tọa nghe nói một cái đồn đại, Kim Ô lão tổ chẳng biết tại sao đối nữ nhi của mình cực không hài lòng, thậm chí muốn phế nàng cái này thánh nữ, bất quá qua vài năm đại khái hết giận cũng chỉ thôi! Bốn tọa từng nghe ngóng nói, Kim Ô lão tổ tức giận nguyên nhân, là cái nha đầu này tại Nhân tộc pha trộn một đoạn thời gian, chẳng lẽ là. . ."

Nói đến đây, ba gã yêu tổ hai mắt nhìn nhau, riêng phần mình lắc đầu!

Nếu như bọn hắc chỗ đoán không tệ, chỉ sợ cái kia họ Mộc tiểu tử cũng là lớn có lai lịch, càng không thể hướng Kim Ô tộc yêu cầu kẻ này!

"Ài, thất bại trong gang tấc!" Hải Giao tộc yêu tổ thở dài!

Mất đi pháp thuật tế luyện trận pháp, đang tại dần dần yếu bớt, chung quanh đây đảo nhỏ, đang tại chậm rãi hướng phía dưới trầm xuống, chỉ sợ không bao lâu về sau, lại muốn chui vào bên trong đáy biển!

"Được rồi, " Mặc yêu tổ cũng thở dài: "Có lẽ đây chính là thiên ý đi! Nói thật ra, cử động lần này muốn hi sinh quá nhiều tiểu yêu, bản tôn cũng có chút tại tâm không đành lòng, nếu như chúng ta trăm phương ngàn kế đều không thể hoàn thành, xem ra là thiên ý như thế!"

Ngọc yêu tổ không cam lòng nói ra: "Hừ, chúng ta tu tiên, chính là muốn nghịch thiên làm, quản hấn cái gì thiên ý! Bốn tọa cũng không tin, rút cuộc tìm kiếm không đến cái khác Kim Ô tộc huyết mạch mở ra nơi đây cấm chế!"

"Bình thường Kim Ô tộc yêu tu căn bản vô dụng, phải là huyết mạch rất mạnh mới được, loại này tồn tại, các tộc trong đều là rải rác không có mấy, hy vọng xa vời!" Mặc yêu tổ lắc đầu, lộ ra có chút uể oải.

...

Hỏa trụ bên trong, Mộc Dịch chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, trong đầu một hồi mê muội, sau một khắc, hần liền cùng cô gái che mặt song song xuất hiện ở một tòa cung điện trong.

"Đây là nơi nào ?" Mộc Dịch dò xét chung quanh, phân biệt không xuất ra, xác nhận bản thân là lần đầu tiên tới nơi này.

"Cái này chính là Kim Ô tộc Đại Nhật Thần Điện, cái kia chút ít yêu tổ mặc dù không ai bì nổi, cũng sẽ không công nhiên chỗ này giương oai!" Cô gái che mặt tin tưởng mười phần nói.

Nàng tháo xuống cái khăn che mặt, lộ ra một cái thập phần bình thường Nhân tộc khuôn mặt, da như nõn nà, tư sắc tuyệt hảo, đoan trang quý khí, thoát nhìn là một gã không đến ba mươi nữ tử. Nếu không phải trên người

nàng Yêu khí không nhỏ, thật sự nhìn không ra nàng cùng một gã Nhân tộc mỹ nhân có cái gì khác nhau.

"Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp!" Mộc Dịch hướng nàng này cúi người hành lễ, nhịn không được hỏi: "Tiền bối làm sao biết văn bối tính danh?"

Nàng này liếc không nháy mắt nhìn xem Mộc Dịch, ung dung nói ra: "Ta không chỉ có biết rõ người gọi là Mộc Dịch, còn biết phụ thân người là một cái ngư dân, biết rõ người sinh ra ở Thiên Đảo quốc Hàn Nha Đảo trên."

Mộc Dịch kinh hãi, ngạc nhiên nhìn đối phương, trong lúc nhất thời khiếp sợ im lặng, chỉ nghe đối phương tiếp tục nói:

"Linh hồn truyền tống chi thuật, nguyên bản chỉ có thể truyền tống người làm phép bản thể, nhưng nếu là tổn nhiều một ít pháp lực, cũng có thể nhiều hơn nữa truyền tống một người, chỉ bất quá cái này người, phải là người làm phép huyết mạch tương liên chí thân, mới sẽ không bị phân hồn bài xích!"

"Người chẳng lẽ không kỳ quái sao, người một tên Nhân tộc, tại sao phải có yêu tức, tại sao phải có Kim Ô tộc huyết mạch? Vì cái gì có thể thi triển ra Kim Ô tộc dòng chính thần thông?"

"Còn có, cha người chính là một cái bình thường phạm nhân, mà người rồi lại người mang kỳ dị thần mạch, đây hết thảy, người chẳng lẽ không có cẩn thận nghĩ tới sao?"

Mộc Dịch làm sao không có nghĩ qua những thứ này, trên thực tế, hẳn chẳng những nghĩ tới, còn nhiều lần suy nghĩ nhiều lần!

Mà lời của đối phương bên ngoài chi âm, Mộc Dịch há có thể nghe không hiểu, hẳn sững sờ ngoài, cưỡng ép kiềm chế ở kích động trong lòng, thì thảo nói ra: "Huyết mạch chí thân, huyết mạch chí thân! Người, người là ta. . . Mẹ?"

"Đúng vậy, ta chính là mẹ của ngươi!" Nàng này rốt cuộc không thể lại ức chế trong lòng tâm tình, nước mắt như trân châu giống như không ngừng chảy xuống.

"Không đúng, mẹ ta không họ Kim!" Mộc Dịch cẩn thận nói, trải qua một lần lúc hăn, lúc này đây có chút dư thừa cẩn thận, trên thực tế, hăn càng sợ bản thân lại là không vui một trận.

Nàng này nói ra: "Đứa nhỏ ngốc, vì nương đối với ngươi cha nói họ Dương, đó là nhà mẹ đẻ dòng họ. Mẹ ta —— cũng sẽ là của ngươi bà ngoại, là một gã thân có Hỏa thuộc tính thần mạch Nhân tộc; mà cha ta, cũng sẽ là của ngươi ngoại công, đúng là cái này Kim Ô tộc Kim Ô lão tổ. Vì nương thân phận chân chính, là một gã bán yêu!"

Mộc Dịch lại là cả kinh: "Bán yêu ? Ta đây chẳng phải là cũng có một phần tư Yêu tộc huyết mạch!"

"Không tệ!" Mộc Dịch mẫu thân đem sự tình đại khái nói một lần.

Nguyên lai, Mộc Dịch ngoại công Kim Ô lão tổ một mực không có con nối dõi, lúc tuổi già thời kì trong lúc vô tình từ Hải Giao tộc yêu tổ tay ở bên trong lấy được một bộ thượng cổ bí kíp, nhắc tới bồi dưỡng bán yêu mà nói, hăn liền thử tìm kiếm Nhân tộc nữ tử, vì hăn kéo dài hậu nhân.

Kim Ô tộc là Hỏa thuộc tính công pháp yêu tổ, Kim Ô lão tổ tự nhiên cũng hy vọng phát hiện ra tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp có càng mạnh hơn nữa thiên phú Nhân tộc, như vậy sanh dục đời sau, là được có thể có cường đại hơn tư chất.

Lúc ấy, Kim Ô lão tổ lên vào Nhân tộc, thăm dò được Thiên Đảo quốc có một cái tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp thế gia, và lại ẩn chứa Thần tộc huyết mạch, cái này chính là Dương gia; một số năm trước, Dương gia một cặp sinh đôi huynh muội thần mạch đều cực kỳ dày đặc, Mộc Dịch bà ngoại Dương Nhược Lan chính là trong đó cô muội muội kia. Kim Ô tìm

được Dương gia lúc, Dương Nhược Lan chính trẻ tuổi, tư sắc cũng là khuynh quốc khuynh thành, vì vậy bị Kim Ô lão tổ liếc nhận thức trong.

Lấy Kim Ô lão tổ tương đương với Anh lão cấp thần thông khác thủ đoạn, tự nhiên dễ dàng khuất phục Dương Nhược Lan, không bao lâu về sau, Dương Nhược Lan không để ý người nhà phản đối, cùng theo Kim Ô lão tổ đi tới Yêu tộc, Dương gia mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng cũng không dám lộ ra phản đối.

Kim Ô lão tổ cùng Dương Nhược Lan, sinh sống mấy chục năm, rốt cuộc đã có cốt nhục, chính là Mộc Dịch mẫu thân —— Kim Ô thánh nữ, đáng tiếc bán yêu sinh ra quá trình, cực kỳ gian khổ, tuy có Kim Ô lão tổ toàn lực tương trợ, Dương Nhược Lan vẫn còn là con gái sinh ra chưa đủ một năm sau vẫn lạc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 316: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Bảy)

Tuy rằng trong lòng còn có vô số hoang mang, nhưng nghe mẫu thân giảng thuật thân thế của mình, Mộc Dịch còn là cảm thấy khó có thể nói hết kích động, dường như một lá nước chảy bèo trôi lục bình, rốt cuộc phát hiện ra bản thân căng, cảm thấy trong đó.

"Cha người, hắc thế nào?" Kim Ô thánh nữ nhìn không được nhẹ giọng hỏi.

"Phụ thân tại mấy chục năm trước đã mất đi, hắc lúc tuổi già thời kì có tử tôn làm bạn, cũng là không quá cô đơn lạnh lẽo." Mộc Dịch đem phụ thân tình huống đơn giản Hướng mẫu thân nói một lần.

Kim Ô thánh nữ nghe rất nghiêm túc, người đẹp trong ẩn chứa nhân nhật một đám ưu tư, nhưng cũng không có quá rất đau lòng. Kết quả này, nàng đã sớm ngờ tới, dù sao một người phạm tặc, là không có dài như vậy thọ nguyên.

"Mẹ, những năm này, người vì cái gì không đi Hàn Nha Đảo?" Mộc Dịch có chút tiếc nuối nói, "Cha vẫn cho là người đã mất đi, hắc khi còn sống đoạn thời gian kia, bao giờ cũng không có ở đây tưởng niệm mẫu thân!"

Kim Ô thánh nữ ung dung nói ra: "Ly khai cha người về sau, vì nương một mực bị ông ngoại người nhốt tại trong cấm địa bế quan tu hành, thẳng đến trước đó không lâu đạt tới Anh lão cảnh giới về sau, mới phá quan mà ra. Khi đó, đã qua mấy chục năm, vì nương nghĩ đến đám các người hai cha con cũng đã không có ở đây nhân thế rồi!"

Mộc Dịch ngạc nhiên nói: "Nếu như nói phụ thân mất đi, cũng nằm trong dự liệu; nhưng ta thân bộ thần mạch, chỉ cần đi đến con đường tu hành, hơn phân nửa vẫn còn, vì sao mẫu thân khẳng định ta cũng không có ở đây nhân thế?"

Thánh nữ nói ra: "Điểm này vì nương cũng trăm mối vẫn không có cách giải! Vì nương trước khi rời đi, vận dụng Kim Ô tộc độc môn bí thuật, đem trong cơ thể người Yêu tộc huyết mạch cùng thần huyết đều đều phong ấn, vì nương làm như vậy, đã có lúc ấy bất đắc dĩ cục diện, cũng là có chủ tâm không muốn làm cho người đặt chân cái này gió tanh mưa máu tu tiên giới, chỉ muốn khiến phụ tử các người lưỡng làm đơn giản vui vẻ phạm nhân. Phong ấn sau đó, tư chất của người thoát nhìn cùng người bình thường độc nhất vô nhị, người đến tột cùng là như thế nào bước vào tu tiên giới, cũng ý thức được bản thân thần mạch cùng yêu tức?"

Mộc Dịch lập tức giật mình, nếu không phải là mình chăm chỉ cứng cỏi. Nếu không phải có lần lượt kỳ duyên, chỉ sợ mình cũng sẽ không đi cho tới bây giờ một bước này.

Mộc Dịch đem bản thân tiến vào Bình Hải tông, làm phục Hỏa Độc Dịch sau chẳng những không chết, ngược lại dẫn động thần mạch sự tình nói đơn giản một lần, bao gồm về sau hãn tu luyện 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, tiếp xúc người trong Hoàng Môn, do đó ý thức được bản thân thân thể có thể cùng Dương gia có quan hệ; cùng với về sau hãn đạt được 《Thần Mạch Quyết》. Cũng luyện hóa yêu huyết. Triệt để kích phát thần mạch, ẩn núp trong cơ thể yêu tức cũng dần dần bộc lộ ra đến.

Kim Ô thánh nữ càng nghe càng là ngạc nhiên, ngăn ngừa mấy chục năm lúc giữa, Mộc Dịch trải qua có thể nói là phong phú cực kỳ. So ra mà nói, một mực ở bế quan nàng, liền đơn giản hơn.

"Nếu vì mẹ tại bên cạnh người, định sẽ không để cho người ăn khổ nhiều như vậy đâu!" Thánh nữ cảm thán nói ra, nàng ly khai Mộc Dịch thời gian.

Mộc Dịch mới là một cái ba tuổi hài đồng; hôm nay Mộc Dịch đã là lịch duyệt sâu đàn sĩ cao nhân, nhưng mà, mẫu tử tình cảnh, lại như cũ nồng đậm không ngừng.

"Mẹ, người cùng phụ thân như thế nào gặp nhau hay sao?" Mộc Dịch hỏi, một cái là Kim Ô yêu tổ nghìn cân, một cái là phàm phu tục tử, hai người khác biệt thật lớn, rồi lại cuối cùng kết làm phu thê cũng thai nghén con nối dõi. Điểm này có chút không thể tưởng tượng.

Thánh nữ mỉm cười, nói ra: "Lại nói tiếp, đây cũng là một đoạn kỳ duyên! Ông ngoại người quản giáo hà khắc nghiêm khắc, vì nương bán yêu thân phận tại đây Yêu tộc trong lại không nói gì người, cả ngày chỉ là tu luyện. Thập phần buồn tẻ. Có một lần, vì nương liền thừa dịp ông ngoại người ly khai Đại Nhật Thần Điện tới ranh giới, vụng trộm chạy đi, đi Nhân tộc."

"Mẫu thân thế nhưng là đi Dương gia ?" Mộc Dịch lập tức phán đoán.

"Không tệ." Thánh nữ nhẹ gật đầu: "Vi nương bản là muốn đi Dương gia đấy, nhưng lại phát hiện Dương gia đã tại mấy chục năm trước biến mất. Lúc ấy vi nương lại kinh nghiệm sống chưa nhiều, thiếu chút nữa bị Dương gia kết giao nhiều năm thế gia Liễu gia chỗ lừa gạt, lúc các nàng vật hi sinh!"

"Liễu gia!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, cái gọi là Liễu gia, khẳng định chính là Hoàng Môn Thủy hộ pháp gia tộc! Khó trách Thủy hộ pháp biết rõ chuyện của mẹ nàng! Về phần Dương gia biến mất, chỉ đúng là ngay lúc đó Hoàng Môn Thánh Chủ, có Ma Tôn danh xưng là Dương Nhược Tâm mất tích sự tình, này không lâu sau, lần thứ nhất Huyền Hoàng cuộc chiến liền tại Thiên Đảo quốc tu tiên giới bộc phát; mà Kim Ô thánh nữ đi Nhân tộc lúc, Huyền Hoàng cuộc chiến đã chấm dứt, nàng tự nhiên tìm không thấy Dương gia, ngược lại bởi vì người mang không kém thần mạch, bị Thủy hộ pháp Liễu gia người nhìn trúng.

Thủy hộ pháp dụng ý, tự nhiên là thức tỉnh Tà Thần, điểm này Mộc Dịch tưởng tượng liền biết.

Thánh nữ tiếp tục nói: "Về sau, vì nương nhìn thấu âm mưu của các nàng, tùy thời đào thoát, bất quá rồi lại bởi vậy thụ đi một tí tổn thương; vì nương đúng là tại đường thương trong lúc, trong lúc vô tình làm quen cha người. Cha người thiện lương ngay thẳng, đại trí giả ngu, một thân chính khí, cùng vì nương tiếp xúc qua Nhân tộc, yêu tu đều hoàn toàn bất đồng; vì nương đã từng bởi vì chính mình có một Bán Nhân tộc huyết mạch mà có chút tự ti, có thể nói, đúng là cha người cải tạo Nhân tộc tại vì mẹ trong lòng địa vị, làm mẹ khi đó cũng là mối tình đầu, ở chung vài năm sau, liền cùng cha người kết hôn."

Nói đến đây, thánh nữ trên mặt, hiện ra hơi hơi đỏ ửng, khóe miệng cũng phát ra âm áp đáng tươi cười.

Thánh nữ tại ngọt ngào trong hồi ức đắm chìm chỉ chốc lát về sau, tiếp tục nói: "Lại về sau, người ba tuổi năm đó, Liễu gia rõ ràng đã tìm được Hàn Nha Đảo! Bất quá khi đó vì nương đã thương thế phục hồi như cũ, Liễu gia người cũng không được vì nương địch thủ; nhưng vì nương cố kỵ phụ tử các người lưỡng an nguy, không dám cùng Liễu gia đối địch, chỉ có thể tạm thời đáp ứng Liễu gia, giả chết ly khai. Vì nương phong ấn người thần huyết Yêu khí, chính là sợ Liễu gia ngày sau bởi vậy tìm tới người!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cái này một ít hắc cũng có thể suy đoán ra, bất quá thế sự khó liệu, về sau Liễu gia Thủy hộ pháp thật sự đã tìm được Mộc Dịch, không tiếc mạng sống bức bách Mộc Dịch sống lại Tà Thần, tốt vào lúc này, Mộc Dịch đã đem Tà Thần triệt để giết chết.

Thánh nữ nói ra: "Lại về sau, ông ngoại người rút cuộc tìm được vì nương tung tích! Bức bách tại yêu tổ thực lực cường đại, Liễu gia lập tức không dám lại vì làm khó mẹ; nhớ lại Liễu gia cùng Dương gia kết giao

nghìn năm phân thượng, ông ngoại người cũng không có đem Liễu gia diệt môn, lưu lại tánh mạng của các nàng !"

Mộc Dịch nghe đến đó, rốt cuộc đem đại khái trải qua làm rõ ràng, hẳn cũng thật không ngờ, thân thể của mình lại có thể như thế khó bề phân biệt, vậy mà tác động nhân, yêu hai tộc, tác động thần mạch truyền thừa!

Mộc Dịch thì thào nói ra: "Nguyên lai ta thật sự có Yêu tộc huyết mạch, ta trước kia rồi lại giết chết không ít yêu loại, chẳng phải là giết hại đồng tộc, dính đầy máu tanh!"

Thánh nữ mỉm cười, an ủi nói: "Chuyện đã qua liền đi qua đi! Mẹ người thân là bán yêu, kẹt ở nhân, yêu hai tộc bên trong, có đôi khi cũng thập phần bất đắc dĩ, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem hai tộc ở giữa xung đột. Người có thể kịp thời thu tay lại, ngăn cản Hải Giao tộc các loại ba đại Yêu tộc mở ra cấm chế, tương đương với cứu vãn vô số Yêu tộc con dân tính mạng, đây đối với lấy Nhân tộc tự cho mình là người mà nói, đã đáng quý!"

"Đúng rồi, người nói 《 Thần Mạch Quyết 》, là chuyên môn tu luyện thần mạch công pháp ? Điểm này vì nương ngược lại là không rõ ràng lắm! Vì nương tu luyện đều là Yêu tộc công pháp, người mang thần mạch, tựa hồ chỉ là ở cảm ứng cùng hấp thu hỏa chân nguyên trên hơi có ưu thế, vì nương nhưng lại không biết còn có chuyên môn tu luyện chi thuật! Đã liên ông ngoại người, đối với cái này cũng là biết chi không nhiều lắm, nhưng hẳn vẫn nói, thần mạch là thiên hạ sở bất dung, vì vậy vì nương vẫn luôn không dám bại lộ cái này đặc thù thần mạch!"

Mộc Dịch đáp: "Đúng vậy, kỳ thật tu luyện thần mạch, lại xưng tu thần, cùng tu tiên là hai loại khác biệt thật lớn phương thức tu luyện, tu tiên là tu luyện chân nguyên cho đến ngưng kết Nguyên Anh, mà Nguyên Anh đại thành sau xuất khiếu là được phi thăng Tiên Giới; về phần tu thần, thì là tu luyện thần mạch, tu luyện tới tích huyết hóa thần cảnh giới, đạt tới Bán

Thần thân thể, cũng có thể phi thăng Tiên Giới —— hoặc là nói là thần giới."

Nói xong, Mộc Dịch đem 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp cùng ghi chép Chuyện về Tiên Thần sách cổ 《 Tiên Thần Dịch 》 giao cho mẫu thân, người kia nhưng không có nhận lấy.

Thánh nữ lắc đầu nói ra: "Không cần, chỉ là Yêu tộc công pháp, vi nương cũng đã tu luyện hết sức thống khổ, vi nương nhưng không có hứng thú lại tu thần! Huống hồ dựa theo cách nói của người, tu thần giả cùng Tu tiên giả từ xưa đối lập, tu thần sau đó còn muốn mang đến không ít tai họa ngầm!"

Nói đến đây, thánh nữ trầm ngâm một lát, nói ra: "Đi gặp ngoại công của người đi. Đến một lần lão nhân gia người chỉ sợ đã thọ nguyên không nhiều lắm; thứ hai nói không chừng hẳn có biện pháp che giấu người thần mạch khí tức, cho người tại trong tu tiên giới giảm bớt một chút phiền toái!"

"Vâng! Hải nhi tự nhiên muốn đi bái kiến lão nhân gia!" Mộc Dịch đáp ứng.

Thánh nữ còn nói thêm: "Trước đó, trước hết để cho vi nương đem người Yêu khí triệt để phóng xuất ra, tuy rằng người chỉ có một phần tư Yêu tộc huyết thống, nhưng cũng không trở thành chỉ có cái này một ít Yêu khí, xem ra người sơ sinh lúc vi nương nằm ở dưới yêu nguyên phong ấn, ảnh hưởng còn là không nhỏ!"

Nói xong, thánh nữ khiến Mộc Dịch tại chính mình trước người khoanh chân mà ngồi, nhưng mà nàng trong lúc đó ánh lửa lóe lên, biến thành một cái toàn thân lông vũ kim quang lóng lánh hỏa cầm, đúng là Kim Ô chi hình!

Tận mắt nhìn đến mẫu thân hóa yêu, Mộc Dịch trong lòng bao nhiêu vẫn còn có chút kinh hãi, nhưng rất nhanh cũng chỉ thích ứng.

Kim Ô thánh nữ rõ ràng gáy một thân, há miệng hướng Mộc Dịch phún ra một viên lớn chừng quả đấm hỏa châu.

Hỏa châu quay tròn bay đến Mộc Dịch trước người, đã thu nhỏ lại đã thành đậu nành lớn nhỏ, cũng hướng Mộc Dịch trong miệng đưa tới.

Mộc Dịch cũng không cự tuyệt, há miệng đem nuốt vào.

Hỏa châu vừa vào bụng ở bên trong, lập tức một cỗ ấm áp mờ hôi tuôn toàn thân, Mộc Dịch chỉ cảm thấy áp lực tại huyết mạch chỗ sâu nào đó không hiểu khí tức, thoáng cái bạo phát đi ra, khiến hắc nhĩ không được há miệng hô to một tiếng, nhưng là đen kêu thanh âm!

Thanh âm này vừa ra khỏi miệng, đem Mộc Dịch bản thân lại càng hoảng sợ, hắc phục hồi tinh thần lại lại phát hiện, chẳng biết lúc nào, mình cũng biến thành Kim Ô yêu hình!

Cái này là chân chân chính chính hóa yêu, tay chân đờn nhơn loại hình thái đã không còn tồn tại, mà với lông cánh thay thế; cái này cùng Mộc Dịch lúc trước mượn nhờ luyện hóa Yêu khí, hóa thành yêu hình không quá giống nhau.

Yêu tộc huyết mạch triệt để phóng thích về sau, Mộc Dịch không những được đơn giản hóa yêu, hắc đồng thời còn rõ ràng cảm giác được, trong cơ thể mình chân nguyên, lại mạnh mẽ lớn thêm không ít.

"Vừa rồi viên kia hỏa châu là ?" Mộc Dịch hỏi, hắc đã đoán được, bản thân chân nguyên tăng cường, cùng nuốt hỏa châu có quan hệ.

Thánh nữ cười nói: "Đây là vì mẹ dùng Kim Ô tộc công pháp tự mình luyện hóa một viên Húc Nhật Châu, ẩn chứa không ít chân nguyên. Đã có thể giải trừ trong cơ thể người yêu nguyên phong ấn, cũng có thể vì người bổ sung một ít chân nguyên lực lượng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 317: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Tám)

Thánh nữ mặc dù nói nhẹ nhõm, nhưng Mộc Dịch biết rõ, cái này Húc Nhật Châu hiệu quả bất phàm như thế, luyện chế khăng định phải tiêu phí không ít tâm huyết!

Thánh nữ vì cứu hãn, không tiếc hao tổn một kiện cực kỳ không tầm thường Cổ Thiên Linh Pháp bảo, hôm nay lại lấy bản thân luyện hóa Húc Nhật Châu đem tặng, có thể nghĩ, ngoại trừ mẫu tử tình cảnh bên ngoài, nàng không có khả năng đối Mộc Dịch tốt như vậy.

Mộc Dịch cũng không cảm ơn, cái gọi là đại ân không lời nào cảm tạ hết được, hưởng chi là huyết mạch chí thân!

"Cha, hài nhi rút cuộc tìm được mẫu thân, nếu như người dưới suối vàng có biết, chắc hẳn cũng là vui mừng cực kỳ!" Mộc Dịch trong lòng thì trào nói ra.

Đúng vào lúc này, bỗng nhiên có một thiếu niên thanh âm truyền vào nơi đây đại diện:

"Cô cô, người đã trở về, hết thảm tốt chứ?"

Thiếu niên thanh âm có chút vội vàng, lộ ra hết sức quan tâm.

Thánh nữ hướng Mộc Dịch truyền âm nói ra: "Đây là người ngoại công một cái cháu trai, cũng là Kim Ô tộc một gã nhân tài mới xuất hiện, tại Kim Ô tộc lũ yêu tu ở bên trong, liền thuộc huyết mạch của hãn sau cùng dày đặc, tiềm lực lớn nhất!"

Thánh nữ vừa mới nói xong, thiếu niên đã trực tiếp xông vào đại điện, Mộc Dịch chú ý tới, kẻ này tuy rằng đã có cơ bản Nhân loại hình thái, nhưng hai lỗ tai dài nhọn, mũi như mỏ ưng, trên đầu có màu vàng mào gà, bộ lông cũng càng giống như rậm rạp lông vũ, còn có rất nhiều Yêu tộc đặc thù.

Hắn đại khái là thất cấp yêu tu, còn không có bước vào yêu tổ cảnh giới, đối Kim Ô tộc yêu tu mà nói, ngũ cấp trở lên liền có thể hơi chút hóa thành nhân hình, theo tu vi dần dần tăng lên, Nhân loại hình thái ngày càng hoàn thiện, nhưng chỉ có đạt tới yêu tổ cảnh giới về sau, mới có thể triệt để hóa thành nhân hình.

Yêu tộc hóa người, cũng là có một loại thuyết pháp. Nghe nói vạn vật sinh linh đều do đại thần thông Thiên Tiên sáng tạo, Thiên Tiên lấy bản thân hình thái đặc điểm chế tạo ra sinh linh, liền là nhân tộc; nói một cách khác, Nhân tộc hình thái cùng Thiên Tiên hình thái nhất tiếp cận. Cho nên nói, Yêu tộc hóa người, nhưng thật ra là tại hóa thành tiên hình.

Mà Nhân loại sở dĩ trời sinh liền có thể mở ra linh trí, nghe nói cũng cùng kế thừa Thiên Tiên hình thể có quan hệ.

Kim Ô tộc thiếu niên nhìn thấy Mộc Dịch về sau, sững sờ một chút.

Bởi vì là trong tộc dòng chính, thánh nữ cũng không giấu giếm. Liền hướng thiếu niên giới thiệu nói: "Đây là bốn tọa thất lạc nhiều năm thân sinh cốt nhục, gọi là Mộc Dịch! Dịch nhi, đây là bốn tộc mới đứng Thánh Tử Kim Hiên!"

"Bái kiến Kim Hiên huynh!" Mộc Dịch chấp tay thi lễ, vô luận từ bối phận còn là tu vi đến xem, hắn đều cùng cái này Kim Hiên là ngang hàng luận giao.

"Thân sinh cốt nhục!" Kim Hiên trong lòng kinh hãi. Trên mặt cũng là khê biến. Nhưng hắn còn là thu liễm đứng lên, bài trừ đi ra dáng tươi cười,

hướng Mộc Dịch đáp lễ lại: "Bái kiến Mộc huynh đệ!"

Sau đó hần lại hướng thánh nữ chấp tay, nói ra: "Chúc mừng cô cô mẫu tử gặp lại. Đại sự như thế, thật đáng mừng, lúc cả tộc tương khánh!"

Thánh nữ cười lắc đầu, nói ra: "Không cần, việc này ít xuất hiện xử lý. Người là bốn tộc Thánh Tử, ngày sau hơn phân nửa muốn thống lĩnh bốn tộc, vì vậy bốn tọa mới đem việc này báo cho biết người, người không muốn tiết lộ ra ngoài!"

"Đúng, Hiên nhi ghi khắc!" Kim Hiên lập tức miệng đầy đáp ứng, sau đó hỏi: "Hải Giao tộc các loại ba tộc yêu tổ liên thủ phá hư tử nhật cấm chế một chuyện, hiện tại thế nào?"

Mộc Dịch trong lòng khê động, kẻ này cũng biết việc này, xem ra kẻ này tại Kim Ô tộc địa vị hoàn toàn chính xác không thấp!

Thánh nữ nói ra: "Đã giải quyết xong! Bọn hần tạm thời không cách nào mở ra cấm chế. Người tiếp tục an bài nhân thủ ở chung quanh bố trí giám sát trận pháp, một khi có dị thường, lập tức thông báo bốn tọa!"

"Giải quyết xong?" Kim Hiên sững sờ, nói ra: "Cô cô quả nhiên thần thông quảng đại, Hiên nhi còn tưởng rằng ba gã yêu tổ làm việc. Rất khó ngăn cản! Không thể tưởng được cô cô ra mặt, liền giải quyết dễ dàng! Chỉ bất quá, Hiên nhi cảm thấy, cô cô thật sự không nên lấy thân phạm hiểm, phản đối ba gã yêu tổ; hơn nữa bởi như vậy. Bốn tộc cũng sẽ bị ba đại Yêu tộc cô lập, cái này chỉ sợ bất lợi với bốn tộc phát triển! Về phần tử nhật mở ra. Bốn tộc là Yêu cầm chi tộc, đã bị ảnh hưởng xa không bằng trên biển cái kia chút ít Yêu tộc, chúng ta hoàn toàn có thể chỉ lo thân mình!"

"Một bên nói bậy nói bạ!" Thánh nữ đôi mi thanh tú cau lại, nghiêm mặt nói ra: "Người thân là bốn tộc Thánh Tử, về sau bốn tộc ngàn vạn yêu tu đều do người thống lĩnh, bốn tộc dưới trướng còn có mặt khác Yêu cầm chi nhánh, yêu tu tổng số không dưới ngàn vạn, người thân ở chức vị quan

trọng, tự nhiên lấy con dân làm trọng, làm sao có thể chỉ lo thân mình! Cái gọi là năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn, cái này đạo lý đơn giản, người cũng không hiểu sao!"

Mộc Dịch trong lòng mỉm cười, "Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn" đúng là hần phụ thân trước kia thường nói lời lời nói, cũng không biết cái này là mẫu thân đã bị phụ thân ảnh hưởng, còn là phụ thân từ trong miệng mẫu thân đã được biết đến những lời này.

Kim Hiên sắc mặt trở nên hồng, gấp gáp nói: "Hiên nhi biết sai, Hiên nhi chỉ là lo lắng cô cô an nguy, mới có này vừa nói; thật là bốn tộc gặp được sinh tử tồn vong thời khắc, Hiên nhi chắc chắn động thân mà ra, thề sống chết can vệ bốn tộc cao thấp!"

Thánh nữ nhẹ gật đầu, sự tình đã giải quyết, nàng cũng sẽ không có tiếp tục nhiều lời, nàng chủ đề chuyển một cái, nói ra: "Bốn tọa muốn dẫn Dịch nhi đi bá kiến lão tổ, trong tộc sự vụ tạm do người chuẩn bị, trừ phi là xử lý không được đại sự, mới thống trị bốn tọa!"

"Vâng! Hiên nhi nhất định xử lý thỏa đáng!" Kim Hiên cung kính đáp ứng.

Mộc Dịch theo thánh nữ, đi ra Đại Nhật Thần Điện.

Mộc Dịch cái này mới phát hiện, nguyên lai cả tòa Đại Nhật Thần Điện, là kiến tạo tại một viên cực lớn vô cùng che trời Cự Mộc thân cành phía trên, chẳng chịt hấp dẫn, tại tà dương ánh sáng tàn trong chiếu ra một mảnh kim hà, thập phần tươi đẹp!

Thánh nữ nói ra: "Viên này Cự Mộc, gọi là Thông Thiên Thụ! Tên là thông thiên, trên thực tế không có khả năng đạt tới phía chân trời, nhưng cũng là cực cao, chừng mười vạn trượng! Hơn nữa này nhánh cây làm cực kỳ rộng lớn, chỉ ít có hơn vạn Yêu cầm nghỉ lại hơn thế!"

"Ngọn cây Ly Hỏa cung, là cực kỳ đặc thù địa điểm, nơi này là nhất tiếp cận bầu trời kiêu ngạo ngày địa phương, có Thiên Hỏa trực tiếp rót vào trong Ly Hỏa Cung, có thể trợ Hỏa thuộc tính công pháp yêu tu tăng tiến pháp lực, kéo dài khí tức."

"Chúng ta Kim Ô tộc có một tập tục, phàm là đẳng cấp cao yêu tu đến sắp tọa hóa thời điểm, đều được phép tiến vào Ly Hỏa cung, tại đó có thể nhiều còn sống một đoạn thời gian ngắn, để cho bọn họ có đầy đủ cơ hội xử lý hậu sự."

"Rất nhiều tổ tiên đều tại tọa hóa trước đem suốt đời sở học, ghi chép tại trong Ly Hỏa Cung, bởi vậy Ly Hỏa cung là bốn tộc là quan trọng nhất cấm địa, cũng là bốn tộc truyền thừa Thánh Địa!"

Mộc Dịch ngẩng đầu cố hết sức nhìn ra xa, chỉ thấy này cây xâm nhập mây xanh, căn bản nhìn không tới đầu cuối, hắn nghe được thánh nữ giảng giải, đối viên này Thông Thiên Thụ cùng Ly Hỏa cung, lập tức tràn đầy kính ngưỡng tình cảnh.

"Trong truyền thuyết, bầu trời Thái Dương chính là Kim Ô biến thành, là thật sao?" Mộc Dịch nhin không được hỏi.

Thánh nữ chứa cười nói: "Là thật là giả, vi nương cũng không rõ ràng lắm! Mặc dù là, chỉ sợ cũng là đã tu luyện thành tiên Kim Ô biến thành! Ta Kim Ô nhất tộc, trên thực tế chỉ là tế ra một tia Kim Ô huyết mạch, không tu luyện tới Chân Tiên cảnh giới, chỉ sợ cũng nhận thức không đến cái kia chính thức mạnh mẽ đại thần thông!"

Nói đến đây, thánh nữ bỗng nhiên ngữ khí biến đổi, ung dung nói ra: "Cha người đã từng nói, mặt trời là trong thiên hạ vĩ đại nhất đấy, nó thiêu đốt bản thân, chiếu sáng thế gian, chỉ có mặt trời chiếu khắp nơi, mới có thể bồi dưỡng thai nghén vô số sinh linh! Hắn thường nói, ta cùng vai lứa, sẽ phải giống như Thái Dương giống nhau, làm việc quang minh lỗi lạc!"

Mộc Dịch cũng nói: "Đáng tiếc cha chỉ là một người phạm tục, nếu như hãn người mang tuyệt hảo thiên phú kỳ ngộ, nhất định là cái đội trời đạp đất đại nhân vật!"

Thánh nữ rồi lại lắc đầu, thở dài: "Khó nói, tại tu tiên giới, cha người nhân vật như vậy, chỉ sợ sẽ nửa bước khó đi!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, điểm này tại tu tiên giới sờ bò lăn đánh nhiều năm hãn thấu hiểu rất rõ, đừng nói giống như cha hãn nói như vậy vĩ đại, chỉ là thủ vững bản tâm, kiên trì nguyên tắc của mình cùng điểm mấu chốt, cái này khiến Mộc Dịch chịu không ít đau khổ.

"Đi thôi!" Thánh nữ phục hồi tinh thần lại, mang theo Mộc Dịch, hướng lên bay đi.

Hai người càng bay càng cao, sớm đã xuyên qua tầng tầng mây xanh, Thông Thiên Thụ lại như cũ nhìn không tới đầu cuối.

Về sau, chung quanh khí tức đã thập phần mỏng manh, và lại cực kỳ rét lạnh; nhưng ở Thông Thiên Thụ bên cạnh, nhưng như cũ khí tức tươi mát, độ nóng thích hợp, một mảnh xanh um tươi tốt!

Nơi đây đã là cực cao không trung, bình thường nói đến, có rất ít Tu tiên giả bay đến ngàn trượng trở lên không trung, trừ phi là Yêu cầm nhất tộc yêu tu; nơi đây thế giới, thuộc về Yêu cầm.

Bay ra một hồi lâu, liền Yêu cầm đều không thấy được, Mộc Dịch mới rút cuộc thấy được một tòa vàng son lộng lẫy kim ngọc đại điện.

Không cần nhiều đoán, cái này chính là Ly Hỏa cung rồi!

Mộc Dịch phát hiện, lúc đầu vốn đã muốn rơi xuống Thái Dương còn ở chân trời treo, cái này Ly Hỏa cung vị trí quả nhiên thập phần đặc biệt, sớm

nhất nhìn thấy Thái Dương, trẻ nhất xuất hiện tà dương, một ngày đã bị ánh mặt trời chiếu thời gian, so với mặt biển phụ cận hơn nhiều không ít.

Hơn nữa, nơi đây ánh mặt trời đặc biệt mãnh liệt, từng sợi ánh sáng, giống như một tia hỏa diễm bình thường, thiêu cháy da thịt, bất quá đối với Mộc Dịch loại này tồn tại mà nói, tự nhiên là không quan hệ đau khổ.

Mộc Dịch còn chứng kiến, từng sợi ánh mặt trời phóng cách hỏa trong nội cung, giống như từng đạo hỏa tuyến chui vào trong đó, làm cho cả Ly Hỏa cung đều phát ra một tầng màu vàng hỏa diễm.

"Cái này chính là Thiên Hỏa ? Nguyên lai cái gọi là Thiên Hỏa, dĩ nhiên là ngón tay tinh khiết nhất ánh mặt trời. Không tệ, mặt trời là vạn hỏa chi nguyên, cũng là Kim Ô tộc biểu tượng, tinh khiết ánh mặt trời đúng là tốt nhất tu luyện tài nguyên!" Mộc Dịch trong lòng cảm khái.

"Vào đi thôi!" Thánh nữ hướng Mộc Dịch nói ra.

Ly Hỏa ngoài cung thủ vệ sâm nghiêm, có vài tên Yêu Vương lúc này thủ hộ, còn có cường đại hạo đồng Yên mặt trời đại trận, người bình thường là không cách nào tự tiện xông vào đấy.

Những thứ này Yêu Vương thủ vệ đều nhận ra thánh nữ, riêng phần mình đều thập phần cung kính hành lễ, bất quá thánh nữ còn là lấy ra một quả lệnh bài, mới mang theo Mộc Dịch tiến vào trong đó.

Tiến Ly Hỏa cung, Mộc Dịch liền cảm thấy một cỗ ấm áp kéo tới, hân dùng sức hít một hơi chung quanh khí tức, cảm thấy khoan khoái dễ chịu.

Đây là tinh khiết cực kỳ Hỏa thuộc tính nguyên khí. Mộc Dịch sâu như vậy sâu hút trên một cái, lại luyện hóa một hồi, hầu như tương đương với tu luyện nửa canh giờ!

"Con gái, người mang người nào đến cái này trong cấm địa ?" Một cái thanh âm già nua từ trong điện thờ truyền đến, đương nhiên, hẳn dùng chính là Yêu tộc ngôn ngữ.

Lập tức, một cái đầu đầy tóc vàng, tinh thần quắc thước, thân hình khôi ngô lão giả từ trong bay ra, xuất hiện ở Mộc Dịch đám người trước người, hẳn hai mắt tinh quang lưu động, đều có một phen không giận mà uy khí thế.

Thánh nữ mỉm cười, nói ra: "Phụ thân, hẳn gọi là Mộc Dịch, là nữ nhi cốt nhục, là ngoại tôn của người!"

"Ngoại tôn ?" Lão giả sửng sờ, hẳn đánh giá Mộc Dịch liếc về sau, đột nhiên đột nhiên giận dữ: "Hẳn chính là người cùng phạm nhân sinh hạ nghiệt chủng ?"

Nói xong, lão giả một tay vừa bổ, lấy chấp chưởng hóa đao, lăng không hướng Mộc Dịch chém tới!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 318: Chính Thức Yêu Kiếp (Mười Chín)

Một chưởng này nhìn như hơi hợt, nhưng một chưởng tể ra về sau, chung quanh vô hình hỏa nguyên khí lập tức ngưng tụ thành hình, hóa thành một chỉ hơn một trượng lớn nhỏ hỏa diễm lớn chấp chưởng, tốc độ cực nhanh hướng Mộc Dịch chém tới, âm âm trầm đục âm thanh cũng đồng thời truyền ra, đúng là một chưởng này chi uy đem Hư Không chấn run rẩy lên, phát ra nổ mạnh.

Lớn dưới lòng bàn tay, một đường cực thô vết nứt không gian thẳng tắp kéo dài, hướng Mộc Dịch thẳng lướt mà đến, một chưởng chém nát Hư Không, đủ thấy kia cường đại uy lực!

"Không muốn!" Thánh nữ cả kinh, nàng nơi nào sẽ nghĩ đến phụ thân rõ ràng vừa ra tay chính là như thế ngoan chiêu!

Một chiêu này có một trò, gọi là "Hỏa Diễm Trảm", là Kim Ô tộc đẳng cấp cao yêu tu thường dùng một loại thần thông, lợi dụng hỏa nguyên khí ngưng tụ vì chưởng đao, đã vô cùng sắc bén, cũng ẩn chứa cường đại bạo tạc nổ tung lực lượng, là một loại thuận buồm xuôi gió cường công thủ đoạn.

Bất quá, giống như vậy tiện tay một chưởng có thể thi triển ra đáng sợ như thế uy lực, trực tiếp chém nát hư không, cũng chỉ có Kim Ô lão tổ có thể làm được!

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi kích phát trong cơ thể yêu huyết, Hỏa Diễm Sí lập tức ở sau lưng của hắn biến ảo mà ra, cũng nhẹ nhàng quạt một cái.

Ngay tại Hỏa Diễm Trảm sắp trảm đến Mộc Dịch trên thân lúc, Mộc Dịch tại ánh lửa lóe lên trong hư không tiêu thất, sau một khắc lại xuất hiện ở hơn mười trượng bên ngoài.

Mộc Dịch nhú mây, làm không rõ ràng lắm đối phương cuối cùng ý muốn như thế nào.

"Phụ thân, dừng tay!" Thánh nữ cũng là khẩn trương.

Kim Ô lão tổ rồi lại bất vi sở động, hắn nhìn thấy Mộc Dịch dùng Kim Ô tộc độc môn thần thông Phần Xuyên Hư Không tránh thoát bản thân một kích về sau, thoáng cả kinh, nhưng lập tức lại là song chưởng cũng lên, đồng thời về phía trước đẩy!

Lập tức, từng cổ một màu vàng liệt diễm từ kia trong lòng bàn tay phun ra, hóa thành một vùng màu vàng biến lửa, trong chớp mắt liền đem Mộc Dịch bốn phía vây quanh, liền thánh nữ cũng không kịp ra tay ngăn trở.

Kim Diễm vừa ra, trong Ly Hỏa Cung trong nháy mắt trở nên độ nóng cực cao, hỏa diễm phụ cận, càng là một mảnh mơ hồ, Hư Không hầu như đều bị hòa tan.

Mộc Dịch kinh hãi, hắn cảm giác được. Những thứ này kim sắc hỏa diễm ẩn chứa uy năng cực cao, hơn nữa hỏa diễm vậy mà đem bốn phía Hư Không hòa tan phong tỏa, hắn không cách nào sử dụng Phần Xuyên Hư Không một chiêu này trực tiếp chạy ra hỏa diễm vây quanh bên ngoài!

"Phụ thân, người đây là đang làm gì đó ? Liền Kim Ô chân hỏa đều dùng được!" Thánh nữ càng thêm lo lắng, nàng khởi diễm còn tưởng rằng phụ thân là cố ý thăm dò Mộc Dịch thực lực cùng huyết mạch. Xem hắn có hay không có thể thi triển ra Kim Ô tộc thần thông. Do đó phán đoán kia Kim Ô huyết mạch có hay không dày đặc; nhưng mà, tại đây kim sắc hỏa diễm tế ra về sau, thánh nữ lại một lần sắc mặt đại biến đứng lên!

Cái này Kim Ô chân hỏa, là Kim Ô tộc trấn tộc chi bảo. Chỉ vện vện có chí dương chí cương Kim Ô tộc yêu tu mới có thể tu luyện, hơn nữa nhất định phải đạt tới yêu tổ cảnh giới, mới có thể chân chính thi triển đi ra! Đã liền thánh nữ bản thân, tuy có yêu tổ tu vi, nhưng bởi vì không phải là dương cương thân thể. Cũng không cách nào dùng ra loại này chí cương thần thông.

"Nguyên lai là Kim Ô chân hỏa, khó trách đáng sợ như thế!" Mộc Dịch trong lòng khê động, thừa dịp kim sắc hỏa diễm còn không có hướng bản thân xoắn tới, hần lập tức đem trong cơ thể mình luyện hóa sau cùng tinh túy hỏa diễm thần thông, một tia ý thức kích phát ra đến!

Lập tức, một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ từ Mộc Dịch bên ngoài thân phát ra, hóa thành một cổ cổ đỏ thẫm liệt diễm, hướng bốn phía khuếch tán ra.

Xích Diễm cùng Kim Diễm rốt cuộc tiếp xúc, lập tức trong Ly Hỏa Cung độ nóng cao hơn. Đùng âm thanh, Xích Diễm rõ ràng không có bị Kim Diễm thôn phệ!

Xích Diễm rõ ràng rơi hạ phong, đang tại bị Kim Diễm một chút bức lui, áp súc, đem Mộc Dịch phòng ngự quyển lửa áp súc càng ngày càng nhỏ; nhưng mà, Xích Diễm rồi lại còn có một chút sức phản kháng. Cũng không có tại Kim Diễm bên trong lập tức tán loạn biến mất!

Thánh nữ đang muốn xuất thủ tương trợ Mộc Dịch, nhìn thấy cảnh này, rồi lại kinh ngạc cực kỳ tạm thời thu tay lại.

"Đây là thần thông gì! Vậy mà có thể ngăn ở Kim Ô chân hỏa!" Thánh nữ lấy làm kỳ, vừa mừng vừa sợ.

Phải biết rằng. Trong truyền thuyết Kim Ô chân hỏa chính là đệ nhất thiên hạ hỏa diễm, nếu như bị mặt khác thuộc tính thần thông khắc chế cũng thì thôi. Dù sao tu tiên giới không thiếu cái lạ, cường đại thần thông

cũng không chỉ là Kim Ô tộc có thể thi triển đi ra; nhưng mà, Mộc Dịch lại là dùng một loại khác hỏa diễm thần thông tới chống lại, cái này cũng có chút làm cho người không thể tưởng tượng rồi!

Kim Ô lão tổ cũng là cả kinh, hắn đột nhiên đem song chưởng vừa thu lại, màu vàng biến lửa lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

"Đây là cái gì hỏa diễm ?" Kim Ô lão tổ hướng Mộc Dịch hỏi, mặt mày trong ngoại trừ kinh ngạc bên ngoài, còn mang theo vẻ vui mừng.

"Niết Bàn chi hỏa!" trước mặt đối với mẫu thân cùng ngoại công hỏi thăm, Mộc Dịch cũng không có giấu giếm ý tứ, hắn nói ra: "Này hỏa đến từ một cái Phượng Hoàng thần linh, vì vậy ta gọi hắn là Niết Bàn chi hỏa!"

Lúc ấy, Ma Long Nhận trong Phượng Hoàng Niết Bàn trùng sinh, nhưng không bao lâu sau lại tiến vào Niết Bàn, bất quá nó Niết Bàn trước thả ra Phượng Hoàng chi quang, có hơn phân nửa đều bị Mộc Dịch hấp thu luyện hóa, cái này không chỉ có khiến Mộc Dịch huyết mạch tu vi phóng đại, càng là có thể làm cho hắn tế ra hôm nay loại này tinh khiết cực kỳ, uy lực vô cùng lớn hỏa diễm thần thông, Mộc Dịch liền dùng "Niết Bàn chi hỏa" xưng hô loại này hỏa diễm.

"Phượng Hoàng ? Niết Bàn chi hỏa ?" Thánh nữ trần đầy khó có thể tin thần sắc.

Kim Ô lão tổ rồi lại thư, hắn nói ra: "Đúng vậy, cũng chỉ có loại này trong truyền thuyết thần linh chi hỏa, mới có thể cùng bốn tộc Kim Ô chân hỏa chống lại!"

Ba người đều có thể nhìn ra, Mộc Dịch Niết Bàn chi hỏa tuy rằng không địch lại Kim Ô lão tổ Kim Ô chân hỏa, nhưng kỳ thật chỉ là chân nguyên lực lượng có lớn hơn chênh lệch, đơn thuần hỏa diễm uy năng cảnh giới, Niết Bàn chi hỏa hoàn toàn không thua tại Kim Ô chân hỏa!

Kim Ô lão tổ vẻ mặt tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng một lần nữa đánh giá Mộc Dịch liếc, ở đâu còn có vừa rồi "Tức giận", bất quá hẳn còn là nghiêm sắc mặt nói: "Tốt, chỉ bằng người một chiêu này Niết Bàn chi hỏa, cha người là phạm phu tục tử sự tình lão phu liền không so đo rồi! Người nếu là có thể đón thêm xuống lão phu đệ tam chiêu, lão phu liền nhận biết người cái này ngoại tôn!"

Nói xong, cũng không đợi Mộc Dịch cùng thánh nữ có hay không tỏ thái độ tiếp nhận, hẳn cũng đã lần nữa ra tay!

Lúc này đây, hẳn không còn là hạ bút thành văn tiện tay thi pháp, mà là gào to một tiếng, biến thành Kim Ô bản thể, đã trở thành một cái hơn mười trượng lớn nhỏ, toàn thân Kim Diễm lờ lờ hai chân Kim Ô.

Lập tức, Kim Ô lão tổ há miệng một phun, một cỗ bốn nguyên chi khí từ trong cơ thể hẳn luyện hóa mấy nghìn năm yêu anh trong tế ra, biến thành một cái hơn một xích lớn nhỏ, kim quang lóng lánh hỏa cầm.

Màu vàng hỏa cầm vừa ra, lập tức thiên địa biến sắc, đừng nói là trong Ly Hỏa Cung hỏa chân nguyên, chính là phía ngoài tà dương ánh chiều tà, cũng nhao nhao bị hỏa cầm hút vào trong cơ thể.

Hỏa cầm lập tức hình thể tăng vọt, thoáng cái biến thành hơn một trượng lớn nhỏ, nó hình thái còn không phải đặc biệt rõ ràng, nhưng có một cực kỳ đặc biệt đặc thù, nó dưới bụng có ba chân, mà không phải hai chân!

Mộc Dịch sắc mặt đột biến, nghẹn ngào hô: "Tam Túc Kim Ô!"

Trước mắt cái này chỉ Kim Ô, tại trái phải hai chân chính giữa gần phía trước trên vị trí, thêm một con kim quang lóng lánh cầm chân, cái này chính là trong truyền thuyết Hỏa thuộc tính tiên linh —— Tam Túc Kim Ô!

Càng là có nghe đồn, bầu trời Thái Dương, chính là một cái tu vi cảnh giới cực cao Tam Túc Kim Ô biến thành!

Kim Ô lão tổ tể ra Tam Túc Kim Ô hình thái hỏa cầm về sau, cũng không có nóng lòng hưởng Mộc Dịch công tới, hắn tựa hồ tự cấp Mộc Dịch thời gian chuẩn bị ứng đối —— hoặc là trực tiếp nhận thua không địch lại!

Hơn nữa, hắn cũng không có dụng đem hết toàn lực, nếu không cái này chỉ Tam Túc Kim Ô hình thái còn muốn càng thêm hoàn thiện, hình thể cũng đem to lớn hơn!

Bất quá, có thể tể ra tiên linh chi hình, đã đầy đủ nói rõ vấn đề!

Thánh nữ vội vàng ở một bên hưởng Mộc Dịch giải thích nói: "Chiêu này kêu là làm tiên linh chi hình! Cái này chỉ Tam Túc Kim Ô, ẩn chứa một tia tiên linh chi uy, có thể tự nhiên thao túng phụ cận thiên địa hỏa chân nguyên, hết thủy hỏa diễm thần thông, đều muốn thần phục với Tam Túc Kim Ô móng vuốt xuống!"

"Thao túng hết thủy cùng hỏa có quan hệ thần thông!" Mộc Dịch trong lòng tán phục, không tệ, thân là mạnh nhất hỏa chi tiên linh Tam Túc Kim Ô, hoàn toàn chính xác có tư cách này!

Mộc Dịch cảm giác được, không chỉ là chung quanh trong Thiên Địa hỏa chân nguyên, đã liên chính hắn trong đan điền hỏa chân nguyên, cũng có chút rục rịch. Tam Túc Kim Ô vừa ra về sau, đan điền của hắn hỏa chân nguyên hầu như muốn mất đi khống chế bình thường.

Bất quá, hắn trong huyết mạch hỏa chân nguyên, nhưng không có loại này dị thường!

Tam Túc Kim Ô dù sao cũng là tiên linh, mà không phải Thần Linh! Tam Túc Kim Ô đối với Hỏa thuộc tính Tu tiên giả mà nói là chí cao vô thượng kẻ thống trị, khống chế thiên hạ mọi lửa, cũng không phải tu thần giả cụng bá đối tượng.

"Vây thử một lần!" Mộc Dịch trong lòng bỗng nhiên khơi dậy một cổ hiếu kỳ lòng háo thẳng, hẳn muốn nhìn một chút, lúc tiên linh gặp được Thần Linh, sẽ là như thế nào một phen cục diện!

"Phụ thân, hẳn chỉ là đan sĩ, sao có thể ứng đối cường đại như thế tiên linh chi hình!" Thánh nữ có chút lo lắng nói ra, sau đó hướng Mộc Dịch khuyên đến: "Người nhanh lên nhận thua, ngoại công sẽ không làm khó người đấy! Tam Túc Kim Ô, thao túng thiên hạ mỗi lửa, đừng nói người một cái đan sĩ, chính là tu luyện tới Anh lão, chỉ cần là Hỏa thuộc tính công pháp, đều khó có khả năng tại Tam Túc Kim Ô trước chiếm được bất luận cái gì tiện nghi!"

"Cái này rồi lại không nhất định!" Mộc Dịch hưng phấn nói: "Khiến hài nhi thử một lần!"

Nói xong, Mộc Dịch bên ngoài thân da thịt lập tức đỏ bừng như máu, hẳn đem trong cơ thể huyết mạch triệt triệt để để, tuyệt đối toàn bộ toàn bộ, không có bất kỳ giữ lại kích thích lên, từ khi tu luyện 《Thần Mạch Quyết》 về sau, hẳn hầu như chưa bao giờ đem bản thân thần mạch uy năng hoàn toàn hiện lên hiện tại hẳn mặt người tiến!

Liên chính hẳn đều không rõ ràng lắm, nhưng tu luyện 《Thần Mạch Quyết》, luyện hóa đẳng cấp cao Yêu cầm thần huyết, đã uống Hỏa thần quả, hấp thu Phượng Hoàng chi quang về sau, bản thân thần mạch cuối cùng ẩn chứa bao nhiêu tiềm lực!

—— dù sao sẽ không quá thấp!

Kích phát huyết mạch, hóa thành một tầng nhàn nhạt năm màu ánh lửa, khóa lại Mộc Dịch quanh thân; tại Mộc Dịch hết sức chăm chú cố hết sức thi pháp xuống, tầng này ánh sáng màu đỏ thời gian dần trôi qua lý thể mà ra, biến thành một cái hơi mờ hỏa cầm.

Hỏa cầm lông vũ cũng không phải như vậy trông rất sống động, rồi lại phát ra một tầng nhàn nhạt ngũ thải quang mang, thập phần rực rỡ tươi đẹp!

Hơn nữa, đây là hỏa cầm khí tức cũng là thập phần đặc biệt, cùng Yêu cầm trong là bất luận cái gì chủng tộc đều không quá nhất trí.

Thánh nữ cùng Kim Ô lão tổ là bức nào ánh mắt, tự nhiên cũng chú ý tới điểm này, Kim Ô lão tổ nhìn chăm chăm vào cái này chỉ hình thái còn có chút mơ hồ hỏa cầm tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, bỗng nhiên thần sắc khẽ biến!

"Cái này chính là Ngũ Thải Phượng Hoàng —— trong miệng người Hỏa thuộc tính Thần Linh ?" Kim Ô lão tổ kinh ngạc nói.

Thánh nữ tiếp lời nói ra: "Phải là Thần Linh Phượng Hoàng, ta mặc dù không có tu luyện thần mạch, nhưng là có thể mơ hồ cảm giác được, hỏa cầm này vừa ra về sau, trong cơ thể huyết dịch thậm chí có chút ít nóng bỏng đứng lên, tựa hồ nhận lấy nào đó không hiểu cảm ứng!"

"Tốt! Tam Túc Kim Ô đối Ngũ Thải Phượng Hoàng, đến tột cùng là tiên linh chiếm cứ thượng phong, còn là Thần Linh càng tốt hơn ? Lão phu cũng rất có hứng thú biết rõ!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 319: Chính Thức Yêu Kiếp (Hai Mươi)

Kim Ô lão tổ vừa dứt lời, cái kia Tam Túc Kim Ô liền gào thét một tiếng, hướng Ngũ Thái Phượng Hoàng đánh tới

Ngũ Thái Phượng Hoàng phát ra một tiếng vang lên, hai cánh khê vỗ, cũng không cam chịu yếu thế nghênh hướng Tam Túc Kim Ô!

...

Tại phía xa nghìn vạn dặm bên ngoài, một gã một thân áo đen thanh niên chính nhìn chăm chăm vào trong tay một mặt bảo kính, bảo trong kính, Linh quang chớp động, huyền hóa ra ba thân ảnh, trong đó có một người một yêu đang tại đánh nhau

"Đúng là tiên linh cùng Thần Linh chi tranh!" Thanh niên thì thào nói ra, "Mấy vạn năm trước, tình cảnh như vậy đã xảy ra không biết bao nhiêu lần, không thể tưởng được hôm nay lại lại hiện ra này giới! Hừ, từ hai người này thần sắc đến xem, không là sinh tử đánh nhau, mà chỉ là luận bàn độ sức; chắc chắn, nếu là mấy vạn năm trước lên, Tiên Thần giữa chính là như vậy hữu hảo tỷ thí, làm sao có nhiều như vậy phiền toái!"

Hắn duỗi ngón bắn ra, một đạo hỏa quang chui vào bảo trong kính, người kia lập tức biến lớn gấp mấy lần, trong mặt gương bóng người, cũng càng thêm cẩn thận

Trong gương, Ngũ Thái Phượng Hoàng cùng Tam Túc Kim Ô giao phong về sau, giữa lẫn nhau hỏa diễm lẫn nhau thôn phệ, sau đó đồng thời bạo liệt ra đến

Bảy tám đạo hào quang từ bạo liệt đoàn trong vắng khắp nơi, phân biệt hướng thi pháp một người một yêu phóng tới

Cái kia yêu rồi lại hơi thi thần thông, đem những quang mang này hết thấy phản xạ, toàn bộ theo hướng về phía nhân tộc kia

Bảo kính bên ngoài, áo đen thanh niên nhìn xem một màn này, mỉm cười

...

"Đa tạ ngoại công!" Mộc Dịch hấp thu bản về phía bản thân mấy đạo quang mang về sau, chứa cười nói

Vừa rồi hẳn cùng với Kim Ô lão tổ giao phong ở bên trong, tại Mộc Dịch toàn lực kích phát thần mạch mà Kim Ô lão tổ có chỗ tần dưới tình huống, Phượng Hoàng thần linh cùng Kim Ô tiên linh cân sức ngang tài

Hơn nữa, hai người kỳ diệu sinh ra hết thấy đặc thù biến hóa, dung hợp lẫn nhau đi một tí uy năng, cũng hóa thành bảy tám đạo hào quang, hướng ra phía ngoài bắn ra, phản hồi cho thi pháp Mộc Dịch cùng Kim Ô lão tổ

Những quang mang này, ẩn chứa Hỏa thuộc tính mạnh nhất tiên linh cùng Thần Linh dung hợp nguyên khí, nhất định thập phần không tầm thường, Kim Ô lão tổ rồi lại đem bản về phía bản thân hào quang từng cái phản xạ trở về, để cho bọn họ đều trở lại cho Mộc Dịch

Mộc Dịch tự nhiên là nhận lấy không ít chỗ tốt, chờ hẳn đem những quang mang này ẩn chứa chân nguyên luyện hóa về sau, hơn phân nửa sẽ từ trong lấy được chỗ ích không nhỏ

Mà Kim Ô lão tổ cách làm này, cũng là một cái cực kỳ rõ ràng tín hiệu —— hẳn đã tiếp nhận Mộc Dịch!

"Ha ha, hay lắm hay lắm!" Kim Ô lão tổ lần nữa hóa thành nhân hình, hần vỗ tay cười to, nói ra: "Không thể tưởng được lão phu hấp hối sắp chết, vậy mà hơn nhiều một cái Tiên Thần thông tu ngoại tôn!"

"Nha đầu, người hãy lui ra sau, khiến vi phụ cùng Dịch nhi hảo hảo họp gặp, phân phó xuống dưới, bất luận kẻ nào không nên quấy nhiễu!" Kim Ô lão tổ vui vẻ ra mặt, lộ ra tâm tình vô cùng tốt

Thánh nữ tự nhiên cũng là hết sức cao hứng, bất quá nàng nhớ tới một việc, liền nhắc nhở: "Phụ thân, sau người không phải là muốn đem pháp lực truyền thừa cho bốn tộc Thánh Tử Kim Hiên sao ? Việc này có phải hay không muốn kéo dài sau một ít ?"

"Kéo dài sau ?" Kim Ô lão tổ sững sờ, lập tức cười nói: "Không cần dè dặt, trực tiếp hủy bỏ đi! Lão phu đã có tốt hơn truyền thừa người chọn lựa"

Nói xong, Kim Ô lão tổ thâm ý sâu sắc nhìn Mộc Dịch liếc

Trong lời nói ý tứ, tự nhiên ai cũng có thể đoán được

Thánh nữ sững sờ, trong nội tâm nàng tự nhiên là đồng ý cực kỳ, bất quá nàng còn là nói ra: "Việc này đã sớm định ra, lúc này sửa đổi, có thể hay không khiến Kim Hiên có chút ý kiến ?"

"Quản hẩn nghĩ như thế nào!" Kim Ô lão tổ khinh thường nói: "Lão phu vốn là không muốn đem một thân pháp lực truyền thừa cho Kim Hiên tiểu tử này, chỉ là thật sự tìm không thấy đối người thích hợp quạ mà người thân là nữ tu, lại không thích hợp cái này chí cương chí dương pháp lực, vì vậy chỉ có thể lui mà cầu tiếp theo!"

"Hôm nay Dịch nhi xuất hiện, tuy rằng Dịch nhi Kim Ô huyết mạch không phải là đặc biệt dày đặc, nhưng là thỏa mãn tiếp nhận truyền thừa, hơn nữa luận tiềm lực thiên phú, Dịch nhi Tiên Thần thông tu, nhanh hơn Kim Hiên mạnh gấp trăm lần!"

"Hơn nữa, cháu trai hôn lại, ở đâu lại so ra mà vượt thân ngoại tôn, ha ha ha!" Nói đến đây, Kim Ô lão tổ cười to mấy tiếng, thập phần thoải mái

"Thế nhưng. . ." Thánh nữ tuy rằng cũng đồng ý cách làm này, nhưng vẫn cảm thấy đối Kim Hiên có chút không quá công bằng, nàng nói ra: "Có phải hay không có lẽ cho Kim Hiên một cái công bằng cơ hội cạnh tranh, khiến hắn cùng Dịch nhi tỷ thí một vượt qua nếu như không địch lại mà mất đi truyền thừa cơ hội, chắc hắn cũng lại càng dễ tiếp nhận!"

Kim Ô lão tổ không kiên nhẫn khoát tay chặn lại nói ra: "Đây là lãng phí thời gian, Kim Hiên có bao nhiêu cân lượng, người chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm sao? Lão phu vừa rồi thi triển ba chiêu, chỉ sợ hắn một chiêu đều tiếp không dưới! Hắn cái nào có tư cách cùng Dịch nhi tỷ thí! Lão phu thời gian không nhiều lắm, ở đâu còn quản những thứ này việc nhỏ không đáng kể! Ta và người đều là trong tộc yêu tố, còn sợ không quản được Kim Hiên một cái nho nhỏ Yêu Vương sao! Hắn như không phục, khiến cho hắn bằng năng lực của mình tiến giai yêu tố! Tốt rồi, việc này liền quyết định như vậy rồi, Dịch nhi, người đi theo ta!"

Nói xong Kim Ô lão tổ liền sai bước bước vào bên trong trong điện, Mộc Dịch Hương mẫu thân mỉm cười, cũng đi vào theo

"Chiếu cố thật tốt ngoại công!" Thánh nữ lắc đầu nói ra, cũng là mỉm cười

Mới đầu nàng còn có chút dấy, phụ thân là hay không có thể tiếp nhận Mộc Dịch cái này ngoại tôn, không thể tưởng được hắn không chỉ có tiếp nhận, hơn nữa còn cực kỳ thương yêu niết, mới gặp mặt giống như này bao che khuyết điểm!

Ý niệm tới đây, thánh nữ trong lòng buông lỏng rời đi Ly Hỏa cung

...

Mấy tháng sau, Kim Ô tộc Đại Nhật Thần Điện tòa nào đó Thiên trong điện

Kim Hiên vẽ mặt uế oải tiêu sái vào trong điện, sau đó đem trong điện đồ vật hết thấy đập nát thiêu hủy phát tiết trong lòng cực độ phiền muộn

"Hiên thiếu gia, đây là thế nào ?" Một gã Bán Xà tộc lão giả từ trong trong điện ra đón, gặp đến đại điện trong loạn thành một bầy cảnh tượng về sau, hơi sững sờ, sau đó ân cần hỏi han

Cái này Bán Xà tộc lão giả tuy rằng không phải là Kim Ô tộc dòng chính tộc duệ, nhưng cũng đã tại Kim Ô tộc gây người mấy chục năm sau đó, một mực hầu hạ Kim Hiên, là hãn động phủ đại quản gia, cũng là Kim Hiên tâm phúc thân tín

Vì vậy, tại lão giả trước mặt, Kim Hiên cũng không giấu giếm, hãn phiền muộn cực kỳ nói: "Bốn thiếu gia đợi lâu như vậy, cái kia này lão bất tử rõ ràng cải biến chủ ý, muốn đem một thân công pháp truyền cấp!"

"Truyền cấp ?" Bán Xà tộc lão giả cả kinh, hỏi: "Ngoại trừ Hiên thiếu gia, còn có những người khác chọn sao ?"

Kim Hiên oán hận nói: "Vốn bốn thiếu gia căn bản không có người cạnh tranh, thế nhưng là mấy tháng trước, không hiểu thấu đột nhiên xuất hiện một cái họ Mộc gia hỏa, là cái kia này lão bất tử ngoại tôn! Hừ, ngoại tôn tóm lại thân qua cháu trai, lúc ấy bốn thiếu gia cũng có chút cảm giác không ổn, quả là thế!"

"Thì ra là thế! Nếu là Kim Ô lão tổ ngoại tôn bốn tộc thánh nữ cốt nhục, hoàn toàn chính xác so với Hiên thiếu gia đối được sủng ái! Thuộc hạ đây, không nói đến Hiên thiếu gia làm mất đi truyền thừa cơ hội, hơn nữa liên Thánh Tử vị trí đều muốn khó giữ được!" Bán Xà tộc lão giả trầm ngâm một lát sau, vẽ mặt lo lắng nói ra

Những lời này chính nói trúng rồi Kim Hiên tâm sự, hắc hắc đầu thở dài một tiếng, nói ra: "Mãng xà lão, người nói, dưới mắt ta nên làm cái gì bây giờ?"

Lão giả là tâm phúc của hắn, rất nhiều thời điểm, cũng là hắn tham mưu

Bán Xà tộc lão giả nhướng mày nói: "Thứ cho thuộc hạ nói thẳng, Hiên thiếu gia tuy rằng tu luyện chăm chỉ, tư chất cũng không kém, nhưng dù sao tu luyện tài nguyên có hạn hơn nữa tiến giai yêu tố lại rất khó; nếu như Hiên thiếu gia không chiếm được Kim Ô lão tổ truyền thừa cũng không chiếm được Kim Ô nhất tộc dốc sức ủng hộ, chỉ sợ rất khó có cơ hội tiến giai yêu tố!"

Kim Hiên nhẹ gật đầu, sắc mặt càng thêm thất lạc

Chứng kiến Kim Hiên cái này thần sắc, Bán Xà tộc lão giả trong lòng khẽ động, nhỏ giọng nói ra: "Kỳ thật, thuộc hạ ngược lại có một cái kế sách, nói không chừng có thể giúp Hiên thiếu gia tiến giai yêu tố!"

"A, cái gì diệu kế, mãng xà lão nói mau!" Kim Hiên lập tức kích động lên, dường như tuyệt vọng người thấy được một tia biến mất ánh rạng đông

Hắn biết mình lòng này bụng, từ trước đến nay tức trí đa mưu, hắn nói có cơ hội, hơn phân nửa liền thật sự có cơ hội!

Bán Xà tộc lão giả mỉm cười, rồi lại bỏ qua một bên chủ đề nói ra: "Hiên thiếu gia hay không còn nhớ kỹ, Hạc tộc các loại ba đại Yêu tộc yêu tố, liên thủ ý muốn mở ra cấm chế một chuyện?"

"Đương nhiên nhớ kỹ, bậc này đại sự ta làm sao sẽ quên mất!" Kim Hiên có chút hoang mang, không rõ lão giả tại sao phải nói

Bán Xà tộc lão giả thấp giọng nói ra: "Thuộc hạ nghe nói, ba đại yêu tố lúc đầu vốn sẽ phải thành công, chỉ là thiếu đi một cái Kim Ô tộc huyết

mạch dày đặc yêu tu tương trợ; mà Hiên thiếu gia Kim Ô huyết mạch, tuyệt đối phù hợp điều kiện này!"

"Cái gì!" Kim Hiên sắc mặt đại biến, hăn gấp gáp nói: "Việc này vạn không được! Cô cô sẽ trăm phương ngàn kế ngăn cản việc này, hơn nữa ta một khi làm như vậy, chính là triệt để phản bội Kim Ô tộc, cô cô tuyệt đối không tha cho ta!"

Bán Xà tộc lão giả cười lạnh một tiếng, nói ra: "Thánh nữ bất quá là một gã mới tiến cấp không lâu yêu tổ, hơn nữa còn không có kế thừa Kim Ô tộc hạch tâm thần thông, luận thực lực, nàng lại có thể nào so ra mà vượt Hạc tộc các loại ba vị yêu tổ! Hiên thiếu gia chỉ phải đáp ứng việc này, thuộc hạ dám cam đoan, ba vị yêu tổ nhất định đối Hiên thiếu gia vài phần kính trọng, chẳng những bảo hộ có gia, hơn nữa chắc chắn đem hết toàn lực, trợ Hiên thiếu gia tu luyện tiến giai!"

"Hơn nữa, mở ra cái kia tử nhật cấm chế, đối Hiên thiếu gia cao như vậy giai yêu tu mà nói, cũng không lớn đến mức nào nguy hại, nhiều nhất là xa xa tránh đi; hơn nữa còn có nhất định được cơ hội tại tử nhật thần quang trong lấy được lợi ích, đạt được một ít biến dị thần thông hoặc là tu vi tiến bộ, những thứ này đều là Hiên thiếu gia tại Kim Ô tộc không chiếm được chỗ tốt!"

Kim Hiên chính là lại lần, cũng đoán được cái gì, hăn nhíu mày nói ra: "Người nói như vậy là có ý gì? Người dựa vào cái gì cam đoan ba vị yêu tổ sẽ đối với ta như vậy?"

Bán Xà tộc lão giả không hề che giấu, hăn nói ra: "Thực không dám giấu giếm, thuộc hạ cùng Hạc tộc yêu tổ có chút nguồn gốc, có thể liên hệ với vị này yêu tổ đại nhân! Trở lên lí do thoái thác, cũng là Hạc tộc yêu tổ chính miệng theo như lời!"

"Nguyên lai người là Hạc tộc gian tế!" Kim Hiên lui về phía sau một bước

Nếu như tại trước kia, hẳn biết được việc này về sau, nhất định sẽ trước tiên ra tay, đem lão giả chế phù, hoặc là lập tức truyền tin thánh nữ

Nhưng mà, giờ này khắc này, hẳn nhưng có chút do dự

Mà cái kia Bán Xà tộc lão giả, tức thì mỉm cười nhìn xem Kim Hiên, một bộ tin tưởng mười phần niết

Hắn đi theo cái này Kim Ô tộc Thánh Tử Kim Hiên nhiều năm, biết rõ kẻ này tính khí tập tính, hẳn biết rõ, kẻ này nhất định sẽ không cự tuyệt đề nghị của hắn

Quả nhiên, suy nghĩ nửa nén hương về sau, Kim Hiên rốt cuộc mở miệng nói ra: "Mãng xà lão, người nói xem, Hạc tộc yêu tố cuối cùng cho bốn thiếu gia khai ra như thế nào điều kiện?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 320: Chính Thức Yêu Kiếp (Hai Mươi Một)

Năm năm về sau, Thông Thiên Thụ đỉnh trong Ly Hỏa Cung.

Mộc Dịch cùng Kim Ô thánh nữ đang ngồi ở một gã lão già tóc bạc bên cạnh, thần tình bí thiết.

Lão giả này đúng là Kim Ô lão tổ, chỉ là hãn lúc này, chẳng những râu tóc bạc phơ, khí tức cũng gây yếu cực kỳ, cùng mấy năm trước cái kia không ai bì nổi yêu tổ so sánh với, tưởng như hai người!

Kim Ô lão tổ vẫy vẫy tay, nói ra: "Dịch nhi, không cần thương tâm! Lão phu cả đời phóng khoáng, xưng bá yêu hải mấy nghìn năm, nói như thế nào đều là một phương kiêu hùng, đời này cũng đáng! Hơn nữa ông trời ở lại lão phu không tệ, gặp tọa hóa trước, rõ ràng còn khiến lão phu đạt được người như vậy một gã vạn năm không gặp kỳ tài ngoại tôn! Lão phu nguyên bản còn có một tia tiếc nuối, nếu không có kế thừa từ mình công pháp huyết mạch hậu nhân, sự xuất hiện của người, khiến lão phu chết cũng không tiếc!"

Mộc Dịch ghen ngào nói ra: "Nếu như ngoại công không có đem một thân pháp lực truyền cho Dịch nhi, cũng không lại nhanh như vậy liền gặp phải. . ."

"Hắc!" Kim Ô lão tổ không cho là đúng ngắt lời nói: "Lão phu đã sống mấy nghìn năm, nhiều hơn nữa sống ba năm năm có cái gì khác nhau chứ? Cùng hãn thương tiếc mà chết, không bằng giống như bây giờ, vui mừng mà đi! Đừng nói là sống ít ba năm năm, chính là sống ít một ngàn năm, lão phu cũng không oán không hối!"

"Dịch nhi, người hôm nay đồng thời tu luyện Huyền Hoàng nhị khí, lại nắm giữ Nhân tộc, yêu tố công pháp, còn là Tiên Thần thông tu, chắc chắn, lão phu thật sự nghĩ không ra, thiên hạ còn có thứ hai người tên gia hỏa như vậy! Tiềm lực của người thật lớn, thành tựu tương lai, tất nhiên vẫn còn lão phu phía trên! Đáng tiếc, lão phu nhìn không tới một ngày này rồi!"

Nói đến đây, lão giả mới than nhẹ một tiếng, mà thánh nữ càng là nhỏ giọng khóc thút thít, Mộc Dịch cũng là hai mắt rưng rưng.

Kim Ô lão tổ lại là khoát tay chặn lại, lớn tiếng nói: "Tốt rồi, không muốn lè mề rồi! Các người Nhân tộc không phải là có câu tục ngữ sao, đại trượng phu có nước mắt không dễ rơi! Lão phu cũng là cả đời kiêu hùng, hôm nay tâm nguyện đã xong, mặc dù tọa hóa cũng muốn vô cùng cao hứng, đừng vẽ mặt buồn rười rượi!"

Nói đến đây, Kim Ô lão tổ bỗng nhiên đứng dậy, hướng trên nói ra: "Ông trời, ở kiếp này lão phu tu đến yêu tố cảnh giới, coi như là bán tiên, nhưng vẫn như thế không có dóm đến thiên cơ, ngộ ra Thiên Đạo! Nhưng mà tiếp theo thế hệ, lão phu còn có thể trọng đầu lại đến, đời đời kiếp kiếp, nhất định phải đi xong này tu tiên đường lớn, nhìn xem người cái này ông trời đến tột cùng là mặt mũi nào! Ha ha ha!"

Kim Ô lão tổ tiếng cười kết một tiếng dừng lại, hắc vẫn đang bảo trì đứng yên tư thế, hai mắt nhìn lên trời, thần quang không giảm!

"Phụ thân!" Thánh nữ khinh hô một tiếng, hai hàng rõ ràng nước mắt chảy xuống khuôn mặt.

Kim Ô lão tổ khí tức, đã triệt để biến mất.

Mộc Dịch lau đi nước mắt, đối với Kim Ô lão tổ di thể lễ bái vài cái, tuy rằng chỉ ở chung được mấy năm, nhưng máu mủ tình thâm thân tình cùng Kim Ô lão tổ đối với hắn trong nóng ngoài lạnh dốc lòng tài bồi, cũng làm cho Mộc Dịch đối ngoại công hữu sâu đậm cảm tình, mặc dù là người tu

hành, tuy rằng đã sớm tính đến Kim Ô lão tổ thọ nguyên gần, nhưng mà hôm nay gặp Kim Ô lão tổ đi về cõi tiên, vẫn là hết sức thương tâm!

Kim Ô lão tổ đã là yêu tổ tu vi, mặc dù thăng tiên, di thể vẫn có thể nghìn năm bất diệt!

Trong truyền thuyết, nếu là Nguyên Anh xuất khiếu, phi thăng Tiên Giới sau lưu lại thân thể thể xác, đối có thể vạn năm bất diệt!

Mộc Dịch cùng thánh nữ chiếu theo Kim Ô lão tổ khi còn sống phân phó, đưa hãn di thể để vào một cái viên ngọc trong quan, sau đó tại bình minh lúc, đem ngọc hòm quan tài đặt Ly Hỏa cung cung đỉnh Thiên Hỏa Trì trong.

Theo luồng thứ nhất ánh mặt trời tăng sáng mà ra, vô số ánh mặt trời kim mang từ trên thái dương chiếu rọi tại đại địa phía trên.

Chiếu vào Ly Hỏa cung phụ cận ánh mặt trời, đặc biệt mãnh liệt, lúc này chúng nó xa rời hỏa cung đặc thù trận pháp tụ tập tại cung đỉnh trong Thiên Hỏa Trì.

Lập tức, trong Thiên Hỏa Trì ánh mặt trời bốn phía, theo Thái Dương dần dần bay lên, ánh mặt trời càng ngày càng mãnh liệt, Thiên Hỏa Trì ánh mặt trời cũng hóa thành một từng mảnh Thiên Hỏa, chậm rãi bắt đầu khởi động.

Đã đến vào lúc giữa trưa, trong Thiên Hỏa Trì Thiên Hỏa đã cường thịnh cực kỳ, cường đại Thiên Hỏa, đem ngọc hòm quan tài cùng trong đó Kim Ô lão tổ thi thể đốt hóa thành một sợi khói xanh, tiêu tán ở giữa thiên địa.

Đây là Kim Ô độc hữu "Thiên Hỏa chôn cất" tập tục, cũng chỉ có Kim Ô tộc trọng yếu nhất đẳng cấp cao yêu tu, mới có thể đạt được như vậy cách hỏa cung cung đỉnh tiến hành Thiên Hỏa chôn cất "Đãi ngộ" .

Kim Ô tộc tự nhận là Tam Túc Kim Ô biến thành Thái Dương con dân, bọn hăn từ Thái Dương ánh mặt trời ở bên trong lấy được sinh mệnh, vì vậy tại sau khi chết, liền chôn cất sinh ra ở ánh mặt trời biến thành Thiên Hỏa bên trong, ngụ ý quay về Thái Dương, tiến vào sinh tử luân hồi!

Kim Ô lão tổ đi về cõi tiên tin tức, rất nhanh liền chiêu cáo thiên hạ, Kim Ô tộc cao thấp cả tộc thương tiếc, đều có một phen chiếu theo tập tục long trọng tang lễ.

Dựa theo Kim Ô tộc tập tục, tại Kim Ô lão tổ đi về cõi tiên chín chín tám mươi một ngày sau, muốn lại một lần cỡ lớn ngày giỗ điển lễ, tế bái bầu trời Thái Dương, bởi vì căn cứ Kim Ô tộc truyền thuyết, Kim Ô tộc yêu tu đã chết chín chín tám mươi một ngày sau, người chết linh hồn cũng đã bay trở về Thái Dương bên trong, sau đó đem gặp phải luân hồi, lúc này tế bái, cũng là đối người chết cuối cùng cáo biệt!

Ở nơi này một ngày, chính chủ cầm ngày giỗ đại điển Kim Ô thánh nữ tự nhiên là thập phần bận rộn, nàng nhưng không có nhìn thấy trong tộc Thánh Tử Kim Hiên, nàng lập tức tìm đến thuộc hạ, hỏi thăm việc này.

"Cái gì, Kim Hiên đã biến mất vài ngày ?" Thánh nữ nghe vậy đôi mi thanh tú cau lại, truy vấn thuộc hạ: "Đây là có chuyện gì, bốn tọa không phải là cho các người ngày thường nghiêm mật theo dõi Kim Hiên nhất cử nhất động sao, như thế nào hăn rời đi mấy ** chúng mới báo cáo việc này!"

Một gã Yêu Vương kinh sợ nói: "Thánh nữ đại nhân tha mạng, thuộc hạ các loại đích xác là hành sự bất lực! Bất quá ta các loại đã âm thầm theo dõi Thánh Tử mấy... nhiều năm, không có nhìn thấy hăn có cái gì đặc thù cử động, vì vậy liền buông lỏng cảnh giác! Hơn nữa trong khoảng thời gian này, chúng ta bởi vì lão tổ đi về cõi tiên sự tình, vội vàng trừ bị ngày giỗ đại điển, bao nhiêu cũng sơ sót theo dõi."

"Thánh nữ đại nhân không cần sốt ruột, Thánh Tử nói hắn chỉ là đi ra ngoài tản ra giải sầu, thuộc hạ cũng an bài tộc nhân đi theo, hơn nữa Thánh Tử chỉ dẫn theo Mãng quân gia ra ngoài, phu nhân của hắn cùng con nối dõi cũng còn tại Thánh Tử trong điện. Thánh Tử nói hắn hôm nay ngày giỗ đại điện trước nhất định sẽ trở lại!" Một gã khác Yêu Vương tức thì có chút may mắn nói.

"Chỉ hy vọng như thế!" Thánh nữ nhẹ gật đầu, nàng trầm ngâm một lát sau, lại hỏi: "Đúng rồi, chịu trách nhiệm theo dõi tử nhật cấm chế trận pháp tộc dân, nhưng phát hiện có cái gì dị thường?"

"Hết thấy như thường!" Một gã Yêu Vương khẳng định hồi đáp.

Thánh nữ trong lòng hơi thả lỏng, nhẹ gật đầu, nói ra: "Các người lập tức dùng Kim Ô truyền lệnh phù truyền tin Thánh Tử Kim Hiên, khiến hắn lập tức tới gặp bốn tọa, nếu như hắn hôm nay không hiện ra, bốn tọa nhất định lấy tộc quy nghiêm khắc trách phạt!"

"Vâng!" Chúng yêu vương đáp ứng, sau đó lui ra.

Đang lúc hoàng hôn, Thái Dương dần dần rơi, thánh nữ tỉ lệ toàn tộc cử hành ngày giỗ đại điện, không chỉ có là Kim Ô tộc yêu tu, mặt khác các đại Yêu tộc, cũng đều phái ra đẳng cấp cao Yêu Vương tham gia tế tự điển lễ.

Thánh nữ cũng mời yêu hải trong mặt khác ba gã yêu tổ, nhưng những thứ này yêu tổ đều chỉ phái ra đệ tử thân tín mang theo phúng viếng tín vật đến đây, cũng không có đích thân tới đại điện.

Cái này cũng chẳng có gì lạ, hơn nữa Kim Ô tộc bởi vì cố thủ tử nhật cấm chế sự tình, cùng với khác ba đại Yêu tộc yêu tổ bất hòa, bọn hắn không đến đã ở thánh nữ trong dự liệu.

Ngay tại điển lễ trong quá trình, một gã Yêu Vương bỗng nhiên thần sắc bối rối đi đến thánh nữ trước người, cũng truyền âm vài câu.

"Cái gì, theo dõi pháp trận bị hủy ?" Thánh nữ lập tức kinh hãi, thầm nghĩ trong lòng: "Cũng may còn có một cái khác bộ theo dõi pháp trận, do chuyên gia trông coi!"

Như thế mà nhưng vào lúc này, nàng rồi lại cảm ứng được, Càn Khôn đại trong một kiện bí mật truyền âm lệnh đã có kích phát dấu hiệu.

Trong nội tâm nàng trầm xuống, đã cảm nhận được không ổn, này cái truyền âm lệnh, đúng là nàng cùng bí mật theo dõi pháp trận chịu trách nhiệm yêu tu thông tin chi vật!

Thánh nữ kích phát truyền âm lệnh, đã nhận được một cái tin tức xấu —— có yêu tổ cấp bậc yêu tu đang tại ý đồ phá giải thượng cổ tử nhật cấm chế!

"Là lưu lại đem ngày giỗ đại điện chủ trì hoàn tất, tiễn đưa phụ thân cuối cùng đoạn đường; còn là lập tức đuổi đi vào trong đó, nhìn xem có hay không có thể ngăn cản cái kia chút ít yêu tổ ?"

Thánh nữ cũng không do dự quá lâu, nàng lập tức làm ra quyết định, lệnh Đại yêu vương thay nàng đem ngày giỗ đại điện hoàn thành!

Mộc Dịch biết rõ tất có đại sự phát sinh, một chút hỏi thăm, thánh nữ đem việc này nói cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch cùng với mẫu thân cùng một chỗ tiến đến, hần nói ra: "Đạt được ngoại công truyền thừa công pháp về sau, đan điền của ta tu vi, đã đạt đến Nguyên Đan Kỳ đỉnh phong; tăng thêm huyết mạch của ta, cũng là Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín; tăng thêm ngoại công ban cho bảo vật, mặc dù ta vẫn đang không địch lại cái kia chút ít yêu tổ, đã có nhất định được năng lực tự vệ, khiến hài nhi cùng mẹ cùng đi chứ!"

Thánh nữ gặp Mộc Dịch kiên trì, nhẹ gật đầu, nàng biết rõ Mộc Dịch thực lực, đích xác là một lớn trợ lực!

Ngày giỗ đại diện nhưng đang tiếp tục, Mộc Dịch cùng thánh nữ rồi lại âm thầm đi tới Đại Nhật Thần Điện tòa nào đó mật thất trước.

Chỗ này trong mật thất, có một tòa Truyền Tống Trận, có thể trực tiếp thông bên ngoài một tòa hoang vu không người đảo nhỏ, kia kia hòn đảo nhỏ, cùng tử nhật cấm chế chỗ không tính quá xa!

Thế nhưng là, vừa tới đến mật thất trước, hai người chính là sắc mặt đại biến, bởi vì bọn họ chứng kiến, hai gã Kim Ô tộc thủ vệ đã bị phân thân, máu chảy trên đất!

"Huyết dịch chưa ngưng kết! Hung thủ vừa mới động thủ, còn không kịp xử lý thì thế!" Thánh nữ trong lòng khẽ động, trực tiếp xâm nhập trong mật thất.

Hai gã ngoại tộc yêu tu chính giờ một thanh lợi kiếm, mặt đối mặt mà đứng đứng, lẫn nhau đem bảo kiếm đâm vào thân thể của đối phương bên trong!

Thánh nữ cùng Mộc Dịch muốn ngăn cản cũng đã không còn kịp rồi! Hiển nhiên, hai người này chết ý đã quyết, bọn hắn biết mình tại Kim Ô trong tộc hành hung về sau, quả quyết không có khả năng bình yên rời đi, nhiệm vụ vừa xong thành, liền lập tức lẫn nhau tự sát!

Cái này hai gã yêu tu, đều là sơ giai Yêu Vương tu vi, có thể điều động hai gã Yêu Vương trở thành tử sĩ để hoàn thành hẳn phải chết nhiệm vụ, có thể thấy được người giết dây, tuyệt không đơn giản!

"Không ổn!" Thánh nữ đôi mi thanh tú ngưng tụ.

Hai gã tử sĩ dưới thân Truyền Tống Trận, đã bị chém ra ngón ngang lộn xộn lỗ hổng, không có khả năng tại trong thời gian ngắn chữa trị!

Hiển nhiên, hai vị tử sĩ mục đích, chính là phá hư chỗ này Truyền Tống Trận!

"Cái truyền tống trận này, thập phần che giấu, chỉ có trong tộc số ít hạch tâm yêu tu mới biết được việc này! Biết đạo Truyền Tống Trận vị trí yêu tu, hôm nay chỉ có một gia hỏa chưa có tới tham gia ngày giỗ đại diện!" Thánh nữ thì thào nói ra: "Xem ra, xấu nhất sự tình đã xảy ra, Kim Hiên vậy mà không tiếc vứt bỏ thân tử, phản bội bốn tộc, đầu nhập vào ba đại yêu tổ, đồng mưu mở ra tử nhật cấm chế!"

"Tử nhật một khi mở ra, cái kia chính là chính thức yêu kiếp!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 321: Tử Nhật Chi Biến

"Sẽ không có cái khác Truyền Tống Trận đến sao?" Mộc Dịch nhú mày hỏi, hẳn biết rõ, nơi đây cùng cái kia cấm chế chỗ cách nhau rất xa, mặc dù toàn lực phi hành, cũng không có khả năng kịp thời đi đến, ngăn cản Hải Giao tộc yêu tố dám người.

Ngoại trừ Truyền Tống Trận bên ngoài, còn có một loại truyền tống phương pháp, chính là thánh nữ sử dụng đã dùng qua "Linh hồn truyền tống" chi thuật; bất quá thi triển loại này bí thuật, phải có một cái phân hồn dự đoán thiết lập tại truyền tống chỗ mục đích, lúc này bọn hắn hiển nhiên không chuẩn bị loại này điều kiện.

"Còn có một Truyền Tống Trận, có thể đi hướng một chỗ khác, bất quá khoảng cách cấm chế vẫn còn có chút xa, hôm nay cũng chỉ có thể lui mà cầu tiếp theo rồi!" Thánh nữ nói xong, lập tức mang theo Mộc Dịch, đi tới một chỗ khác Truyền Tống Trận.

Cái truyền tống trận này cũng không có bị phá hư, một lát sau, Mộc Dịch cùng thánh nữ thuận lợi đi tới một tòa yêu đảo bên trên.

Đây là Kim Ô tộc phụ thuộc một tòa yêu đảo, mặt trên còn có một ít mở ra linh trí yêu loại cư trú, bọn hắn nhìn thấy yêu tố cấp bậc tồn tại sau khi xuất hiện, không không quá sợ hãi.

Thánh nữ cùng Mộc Dịch căn bản không có bất luận cái gì trì hoãn, trực tiếp hướng cấm chế chỗ phương vị bay nhanh.

Yêu cầm thân thể đối thiện ở khoảng cách dài phi hành, vì vậy thánh nữ trực tiếp biến thành Kim Ô yêu thể, mà Mộc Dịch cũng là đồng dạng biến

thành một cái Kim Ô.

Đây cũng không phải là cái gì hỏa diễm biến ảo thần thông, mà là một cái thật sự Kim Ô, Mộc Dịch trong cơ thể lúc đầu vốn là có một phần tư Kim Ô huyết mạch, lại kế thừa Kim Ô lão tổ Yêu tộc công pháp, trong cơ thể yêu tức dày vô cùng, cùng bán yêu không kém bao nhiêu!

Vì vậy, hắn cũng có thể biến hóa thành Kim Ô yêu thể, thời điểm này, dù cho đưa hắn trở thành một gã yêu tu, cũng không tính nói sai.

Hai cái Kim Ô xông thẳng lên trời, vạch phá phía chân trời, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng, như hai đạo màu vàng ánh mặt trời, bắn hướng chân trời.

Hai canh giờ về sau, Mộc Dịch cùng thánh nữ rút cuộc tiếp cận cái kia tử nhật cấm chế chỗ khu vực!

Thế nhưng là, ba đại yêu tổ cùng Kim Hiên phá giải cấm chế quá trình, rồi lại thần kỳ thuận lợi!

Cái hải vực này lên, bảy hòn đảo nhỏ từ đáy biển trong dần dần bay lên, trời lên mặt nước; trên đảo nhỏ cung điện, vậy mà thoát ly đảo nhỏ, lơ lửng ở giữa không trung, giữa lẫn nhau hào quang hoà lẫn, tạo thành một tòa dị thường phức tạp huyền ảo thượng cổ trận pháp.

Hôm nay, trận pháp này đã triệt để mở ra, bảy hòn đảo nhỏ vây quanh cái này khối mặt biển, chính đang kịch liệt lẫn lộn, tựa hồ có vật gì đáng sợ, đang tại từ trong nước biển chậm rãi tuôn ra.

Hai đạo kim quang ở giữa không trung lóe lên tới, rơi vào cái mảnh này mặt biển trên không trung, chính thức Mộc Dịch cùng thánh nữ hai người.

"Cấm chế đã mở, đúng là vẫn còn đã chậm một bước!" Thánh nữ lập tức thần sắc ngưng trọng cực kỳ, nàng hung hăng trợn mắt nhìn cách đó không

xa cái kia vài tên phá cấm người —— bọn họ là ba gã yêu tố cùng một gã Yêu Vương, người kia đúng là Kim Ô tộc Thánh Tử Kim Hiên!

"Người tại sao phải làm như vậy!" Thánh nữ hương Kim Hiên giận dữ mắng mỏ.

"Cô cô, ta. . ." Nhìn thấy thánh nữ chưa bao giờ có thịnh nộ ánh mắt, Kim Hiên trong lòng sợ hãi, hẩn vội vàng hương chung quanh ba gã yêu tố nói ra: "Ba vị tiền bối, văn bối phản bội Kim Ô tộc, đã không có chỗ dung thân, còn cầu ba vị tiền bối thu lưu, thay văn bối ngăn trở Kim Ô thánh nữ!"

"Cái này, sẽ không ở bản tổ trong kế hoạch rồi!" Hải Giao tộc yêu tố mỉm cười, hương một bên tránh ra, phảng phất là cố ý lảng tránh.

"Hừ, người đã có thể phản bội sinh nuôi mình Kim Ô tộc, về sau cũng lớn khả năng phản bội bản tôn, vì vậy bản tôn không có hứng thú thu lưu người tên phản đồ này!" Ngọc yêu tố cười lạnh một tiếng, cũng trở về tránh sang một bên.

Kim Hiên lập tức kinh hãi, hẩn gấp gáp nói: "Hải tiền bối, Ngọc tiền bối, các người có gì nói ra lời ấy; các người lúc trước miệng đầy đã đáp ứng văn bối, lại muốn đổi ý hay sao!"

"Ha ha, đổi ý liền đổi ý, không được sao!" Mặc yêu tố lớn tiếng cười nói: "Người cái này ngu xuẩn, cần biết hứa hẹn hòa ước định, là thành lập tại song phương thực lực kém không nhiều lắm trên cơ sở, đối với người thực lực này bình thường Yêu Vương, hừ, dựa vào cái gì khiến ta các loại yêu tố tuân thủ ước định!"

Ba gã yêu tố đột nhiên đổi ý, mà Kim Ô thánh nữ rồi lại đuổi ở đây, Kim Hiên sắc mặt như tro tàn, lại là sợ hãi lại là phẫn nộ.

"Kim đạo hữu, người đến chậm một bước!" Hải Giao tộc yêu tố không khỏi đắc ý cười nói: "Tử nhật cấm chế đã mở ra, tử nhật mặc dù sẽ xuất hiện, căn cứ tổ tiên ghi chép, tử nhật xuất hiện ba ngày trước, thần quang đem cực kỳ bá đạo, trong vòng ngàn dặm bên trong hết thảy đều đều hủy diệt! Ba ngày sau liền gần như ổn định! Chúng ta ba ngày sau lại tới nơi này, đến lúc đó Kim đạo hữu cũng có thể tới nơi này mượn nhờ tử nhật thần quang tu luyện, dù sao không dùng ngu sao mà không dùng, ha ha!"

"Các người làm như vậy, nhưng không phụ lòng năm đó vất vả phong ấn tử nhật các vị tổ tiên!" Kim Ô thánh nữ lạnh lùng nói ra: "Hết sạch trúc không hủy, thu hoạch lớn tiếng xấu! Các người hôm nay ác nâng, chắc chắn ghi vào sử sách, để tiếng xấu muôn đời, làm hậu thế hệ vô số tử tôn chửi rủa!"

"Ha ha, Kim đạo hữu lời ấy sai rồi!" Hải yêu tố không giận ngược lại cười nói: "Tử nhật vừa ra, hạo kiếp trời giáng! Có thể tại tử nhật trong may mắn còn sống sót xuống yêu tu, đều là người may mắn, thậm chí bao nhiêu cũng sẽ ở tử nhật trong sinh ra một ít biến dị, chúng nó đạt được chỗ tốt, chỉ biết ca tụng chúng ta hôm nay hành động vĩ đại! Về phần cái kia chút ít cấp thấp yêu loại, dù sao đều chết hết, đối không có cơ hội nghị luận chúng ta!"

Mặt biển chính cuộn cuộn càng ngày càng kịch liệt, ba gã yêu tố trong tiếng cười lớn, riêng phần mình hướng bất đồng phương hướng bay đi.

Cấm chế đã mở ra, dưới mắt đã là không thể văn hồi, Kim Ô thánh nữ cùng Mộc Dịch đều không có chặn đường những thứ này yêu tố, thứ nhất là không có ý nghĩa, thứ hai bọn hắn cũng rất khó làm được!

Kim Hiên thấy thế, cũng muốn lạng lẽ chạy đi.

"Đứng lại, người cũng muốn trốn?" Kim Ô thánh nữ lạnh lùng quát.

Kim Hiên biết mình cùng thánh nữ thực lực sai biệt, hăn lập tức hai chân mềm nhũn, quỳ xuống ở giữa không trung, không được hướng thánh nữ dập đầu cầu khẩn:

"Cô cô, Hiên nhi chỉ là nghĩ sai thì hỏng hết, nhất thời hồ đồ mới thụ gian nhân xúi giục phạm phải sai lầm lớn! Hiên nhi nhất định sửa chữa, cầu cô cô tha ta một mạng!"

Thánh nữ oán hận nói: "Người cái này sai, không khỏi cũng phạm quá lớn! Coi như là bốn tọa có thể tha thứ người, tại tử nhật xuống chết thảm diệt sạch hàng tỉ yêu tu, bọn hăn lại có thể tha thứ người sao!"

Kim Hiên một bên dập đầu một bên tiếp tục cầu khẩn: "Việc đã đến nước này, cô cô giết Hiên nhi cũng vu sự vô bổ, Hiên nhi đáp ứng cô cô nhất định đem hết toàn lực đền bù, cầu cô cô khiến Hiên nhi lập công chuộc tội!"

"Hừ! Tốt, bốn tọa không giết người!" Kim Ô thánh nữ trong mắt tàn khốc lóe lên, nàng đơn chương vỗ, một cỗ tinh thuần hỏa diễm như Linh xà bình thường hướng Kim Hiên tháo chạy, tốc độ cực nhanh!

Nghe được thánh nữ "Không giết" nói như vậy, Kim Hiên nguyên bản trong lòng buông lỏng, hôm nay đã thấy đến thánh nữ bỗng nhiên hướng bản thân thi triển công kích, dưới sự kinh hãi, có chút bối rối, vội vàng không kịp chuẩn bị. Hăn tế ra hộ thể hỏa diễm, căn bản không cách nào ngăn cản đạo này hỏa xà, người kia trực tiếp chui vào trong thân thể hăn.

Trong chốc lát, Kim Hiên chỉ cảm thấy chân nguyên trong cơ thể chắc chắn như sắt, bị phong ấn không thể động đậy chút nào!

"Cô cô, người không phải nói không giết ta sao!" Kim Hiên vẫn đang tồn lấy một tia kỳ vọng.

"Bốn tọa không giết người, rồi lại muốn người ném thử cái này tử nhật uy lực, cho người đã chết tại người tự tay thả ra tử nhật phía dưới, coi như là gieo gió gặt bão!" Kim Ô thánh nữ lạnh lùng nói, sau đó lại tế ra một đường pháp lực, triệt để đem Kim Hiên pháp lực huyết mạch phong kín, khiến hẳn chẳng những không cách nào điều động pháp lực, liên thân thể đều không thể di động, chỉ có thể trơ mắt nhìn chung quanh phát sinh hết thay biến hóa.

"Tử nhật sẽ phải đi ra, bây giờ làm gì cũng đã đã chậm, chúng ta rời đi trước nơi đây!" Thánh nữ phong ấn Kim Hiên về sau, không hề nhìn nhiều Kim Hiên liếc, nàng mang theo Mộc Dịch, đã đi ra cái hải vực này.

Ngay tại thánh nữ cùng Mộc Dịch đã đi ra không đến nửa canh giờ, cuộn cuộn trong nước biển, trong lúc đó bắn ra một đường ánh sáng tím, ánh sáng tím những nơi đi qua, nước biển lẳng không hóa thành hư ảo!

Không thể động đậy Kim Hiên thấy như vậy một màn, lập tức kinh hãi sắc mặt trắng bệch, hẳn cố hết sức thử điều động chân nguyên, lại phát hiện thánh nữ thiết lập phong ấn cực kỳ bá đạo, khiến hẳn chân nguyên không chút sút mẻ.

Sau đó, càng nhiều nữa ánh sáng tím bắn ra, nơi đây nước biển chính đang nhanh chóng biến mất, đều là tại trong nháy mắt bị bốc hơi vô tung vô ảnh.

Chỉ chốc lát sau, nương theo lấy vạn đạo ánh sáng tím kích xạ, một viên cực lớn màu tím quang cầu từ đã hoàn toàn không có nước biển "Trên biển" chậm rãi bay lên.

Chung quanh đảo nhỏ, cung điện, hầu như tại màu tím quang cầu dâng lên trong nháy mắt đều biến thành bột phấn, trên đảo nhỏ Kim Hiên, cũng là như vậy hình thần câu diệt, tan biến tại ở giữa thiên địa!

Màu tím quang cầu tiếp tục bay lên, cuối cùng treo ở vạn trượng cao giữa không trung, giống như một viên màu tím Thái Dương, chiếu rọi ra đáng sợ màu tím ánh nắng, vấy khắp chung quanh ngàn dặm hải vực.

Không ai chứng kiến viên này tử nhật bay lên lúc là đến cỡ nào vàng sáng chói mắt, bởi vì này tử nhật lần đầu có thể đạt được chỗ, hết thay đều hóa thành bột phấn, trong ngàn dặm sinh linh không còn sót lại chút gì!

...

Vạn dặm bên ngoài, Mộc Dịch đang cùng Kim Ô thánh nữ thương lượng đối sách.

Bọn hắn đã đem tử nhật xuất hiện tin tức truyền tin tất cả Yêu tộc chi nhánh, để cho bọn họ suất lĩnh cấp thấp yêu tu, tận khả năng rời xa nơi này.

Làm như vậy, hoàn toàn chính xác có thể cứu vãn một bộ phận yêu tu tính mạng. Nhưng mà, tuyệt đại bộ phận cấp thấp yêu tu, đều là chưa mở ra linh trí ngang tàng bạo ngược yêu loại, tin tức rất khó ngăn cản đến những thứ này yêu loại trong tai, hơn nữa cũng rất khó khiến chúng nó tại trong thời gian ngắn ly khai phụ cận hải vực.

Vì vậy, đối với mấy cái này yêu tu mà nói, tử nhật xuất hiện, không thể nghi ngờ là một trận đáng sợ nhất kiếp nạn!

Thánh nữ trầm giọng nói ra: "Ba ngày về sau, tử nhật gần như ổn định, tử nhật thần quang không phải là đáng sợ như vậy, chúng ta đẳng cấp cao yêu tu, còn có thể tiếp nhận cái này tử nhật thần quang chiếu rọi!"

"Nhưng mà, tử nhật ảnh hưởng phạm vi, sẽ càng lúc càng rộng, ba ngày sau có thể ảnh hưởng đến ngàn dặm phạm vi, mười ngày bên trong có thể chiếu rọi vạn dặm hải vực; nửa năm sau, chỉ sợ phụ cận rộng lớn yêu hải khu vực, liền đem biến thành địa ngục, vô số nghỉ lại hơn thế chỗ Yêu tộc

đem gặp phải diệt sạch, vền vẹn có số rất ít người may mắn may mắn còn sống sót xuống!"

"Hơn nữa, tử nhật thần quang xuống sinh ra biến dị yêu loại, bình thường sẽ mất đi linh trí, trở thành chỉ biết giết chóc đáng sợ Man Hoang dị thú, chúng nó cũng chính là yêu hải một lớn mỗi họa!"

"Từ lâu dài ảnh hưởng đến xem, yêu hải trong từng cái sinh linh, đều muốn đã bị cực lớn ảnh hưởng, mặc dù là cách nơi này chỗ khá xa yêu hải Nhân tộc, tuy rằng trong thời gian ngắn thụ không đến tử nhật thần quang chiếu rọi, vốn lấy sau cũng có thể sẽ đã bị cái kia chút ít biến dị Yêu thú tập kích!"

Mộc Dịch nương mày, hỏi: "Chẳng lẽ liền không có cách nào cứu vãn sao ? Thời kỳ thượng cổ, Yêu tộc tổ tiên có thể đem tử nhật phong ấn, chẳng lẽ chúng ta liền không có cách nào lại đem tử nhật phong ấn một lần, thậm chí là triệt để giải quyết việc này ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 322: Năm Loại Bảo Vật

"Phong ấn tử nhật, nói dễ vậy sao!" Thánh nữ ung dung nói ra, sắc mặt thập phần ngưng trọng: "Dịch nhi còn không rõ ràng lắm cái này tử nhật lai lịch đi. Kỳ thật có quan hệ tử nhật sự tình, tứ đại Yêu tộc tổ tiên cũng là lời nhả nhủ thập phần mơ hồ, bất quá, nghe nói cái này tử nhật cùng mấy vạn năm trước Chân Tiên đại chiến có quan hệ!"

"Chân Tiên đại chiến ?" Mộc Dịch kinh ngạc không nhỏ, hẳn tại Huyền Hà Tông tu hành trong lúc, tự nhiên nghe qua trận này ảnh hưởng sâu xa đại chiến, bất quá việc này cách nhau quá xa xưa, mặc dù tại Nhân tộc đại lục tu tiên giới, có quan hệ cái này Chân Tiên đại chiến ghi chép cũng là phá thành mảnh nhỏ, trong điển tịch đều nhắc tới có Chân Tiên hạ phạm lúc này giới triển khai đại chiến, rồi lại đều không có đề cập cụ thể nguyên nhân.

"Không tệ!" Thánh nữ tiếp tục nói: "Trong truyền thuyết, chúng ta tứ đại Yêu tộc tổ tiên, đều là đến từ Tiên Giới yêu tiên, bọn hắn chính là vì quấn vào trận này Chân Tiên cuộc chiến, đi tới nơi này cá nhân giới."

"Tử nhật chính là tại trận đại chiến kia trong xuất hiện, tứ đại Yêu tộc tổ tiên chỗ một phương tuy rằng thắng được trận đại chiến kia, rồi lại không có cách nào giải quyết cái này tử nhật, chỉ có thể đem nghiêm mật phong ấn, cũng ở chỗ này kéo dài huyết mạch của bọn hắn, để cho bọn họ hậu nhân thế thế đại đại bảo hộ cấm chế này, không cho tử nhật lại hiện ra này giới."

"Thế nhưng là bốn vị tổ tiên rồi lại thật không ngờ, vài vạn năm về sau, bọn họ đời sau chẳng những không có trông coi tốt chỗ này cấm chế, thậm

chí còn biến thủ, chủ động đem tử nhật thả ra!"

"Dịch nhi, người suy nghĩ một chút nhìn, liền lúc trước thân là yêu tiên tứ đại Yêu tộc tổ tiên đều không thể triệt để giải quyết tử nhật, chúng ta lại làm sao có thể làm được!"

Mộc Dịch có chút khiếp sợ, hẳn biết rõ cái này tử nhật tất nhiên lai lịch bất phàm. Rồi lại thật không ngờ, nguyên lai việc này vậy mà quan hệ đến Chân Tiên cấp bậc tồn tại!

"Những tiên nhân kia tại sao phải từ Tiên Giới đi vào Nhân giới đại chiến ? Cái này tử nhật lại là vật gì đáng sợ ? Vì cái gì liền tứ đại yêu tiên đều không thể giải quyết ?" Trong lúc nhất thời. Mộc Dịch trong lòng tràn đầy vô số nghi hoặc, nhưng hẳn biết rõ, lấy bản thân tu vi hiện tại cảnh giới, căn bản rất không có khả năng tiếp xúc đến có quan hệ Chân Tiên bí mật.

Hắn chỉ là càng thêm xác nhận: Tử nhật vừa ra, yêu hải đại loạn; thay đổi bất ngờ, vạn yêu gặp tai kiếp!

"Như vậy, có biện pháp nào không đem tử nhật một lần nữa phong ấn ?" Mộc Dịch lại hỏi, hẳn dù sao vẫn là tin tưởng. Mọi sự đều có khả năng, bất luận trước mắt khó khăn cỡ nào gian khổ, tóm lại có một đường hy vọng!

Thánh nữ mặt lộ vẻ khó xử, nói ra: "Đồng dạng rất khó! Lúc trước tứ đại Yêu tộc tổ tiên liên thủ mới đưa tử nhật phong ấn, hơn nữa phong ấn phương pháp tại ta Kim Ô trong tộc đã sớm thất truyền; coi như là mặt khác Yêu tộc trong còn bảo tồn có phong ấn phương pháp, chỉ sợ chúng ta cũng tiếp cận không đủ phong ấn tử nhật cần các loại bảo vật tài liệu, cũng không cách nào tìm được tứ đại Yêu tộc tổ tiên như vậy tồn tại. Đến thi pháp phong ấn tử nhật!"

Mộc Dịch trầm ngâm một lát, nói ra: "Nếu như năm đó tứ đại Yêu tộc tổ tiên có phong ấn phương pháp, vậy còn có một tuyến cơ hội! Lấy Dịch nhi

nhìn, Kim Ô trong tộc không có phong ấn phương pháp, mặt khác Yêu tộc khó không có! Cái này Hải Giao tộc yêu tổ các loại ba đại yêu tổ, có thể tìm tới phương pháp phá giải cấm chế. Hơn phân nửa là biết đạo phong ấn phương pháp, vì vậy đối chọi gay gắt phá giải!"

"Dịch nhi có ý tứ là, đi ba đại Yêu tộc tìm tòi phong ấn phương pháp ?" Thánh nữ cả kinh mà hỏi.

"Chỉ sợ cũng chỉ có phương pháp này rồi!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu nói ra: "Chỉ cần có thể tìm được phong ấn phương pháp, thì có một đường cơ hội! Nói không chừng chúng ta tập hợp đủ mọi người lực lượng, có thể miễn cưỡng thỏa mãn phong ấn điều kiện. Do đó lần nữa phong ấn tử nhật."

Thánh nữ đôi mi thanh tú cau lại, nói ra: "Lời nói là không có sai. Thế nhưng là, mặc dù ba đại Yêu tộc trong có phong ấn tử nhật phương pháp, cũng hơn nửa khống chế tại số rất ít hạch tâm yêu tu, thậm chí ba gã yêu tổ trong tay mình, chúng ta chỉ sợ khó có thể vào tay phong ấn phương pháp."

"Hoàn toàn chính xác không dễ dàng!" Mộc Dịch hơi suy nghĩ một chút rồi nói ra: "Nếu như ba đại yêu tổ có thể lợi dụng Kim Ô Thánh Tử để hoàn thành bọn họ phá giải cấm chế sự tình, chúng ta cũng có thể lợi dụng ba đại yêu tổ bên người thân tín tâm phúc đến thu hoạch phong ấn phương pháp. Đại bộ phận nhân tâm trong hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút hướng thiện chi tâm, chỉ là bị các loại dục vọng che giấu mà thôi; mà yêu tu cũng là như thế! Dịch nhi tin tưởng, ba đại Yêu tộc ở bên trong, cũng khẳng định có không ít yêu tu không đành lòng nhìn thấy vô số cấp thấp yêu tu táng thân tại tử nhật chi kiếp ở bên trong, bọn hắn rất có thể sẽ âm thầm hiệp trợ chúng ta thu hoạch phong ấn chi thuật!"

"Chỉ hy vọng như thế!" Thánh nữ cuối cùng cũng đồng ý Mộc Dịch đề nghị, dù sao nàng trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra đối có thể thực hiện phương pháp.

Thánh nữ nói ra: "Ba ngày về sau, tử nhật ổn định về sau, ba đại yêu tố liền sẽ đến tử nhật phụ cận, mượn nhờ tử nhật thần quang tu hành, đây chính là chúng ta làm việc cơ hội thật tốt! Đến lúc đó chúng ta có thể đi hướng ba đại Yêu tộc bên trong, nhìn xem có thể hay không truy xét đến một tia có quan hệ phong ấn phương pháp mạnh mẽ!"

"Chỉ là thời gian có hạn, ba đại Yêu tộc lại cách nhau khá xa, chỉ sợ ta các loại muốn chia nhau hành động, đồng thời hướng ba đại Yêu tộc tìm kiếm."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Dịch nhi tại Hải Giao tộc dạo qua một đoạn thời gian, khiến cho ta đi vào trong đó một chuyến, nhìn xem có thể hay không tra ra một ít manh mối! Chỉ cần không gặp đến yêu tố cấp bậc tồn tại, Dịch nhi luôn luôn thoát thân chi thuật!"

"Cũng tốt, cứ như vậy làm!" Thánh nữ nói ra, nàng biết rõ lấy Mộc Dịch hôm nay thần thông thủ đoạn, cho dù là gặp được một gã yêu tố, đều rất có cơ hội đào thoát. Tại ba đại yêu tố đều đi vào tử nhật phụ cận thời cơ, hoàn toàn chính xác không có quá nhiều yếu tố có thể đối Mộc Dịch tạo thành uy hiếp!

Bất quá, dù sao cũng là huyết mạch chí thân, nàng vẫn còn có chút lo lắng, nàng trầm ngâm một lát sau, lấy ra một thanh dài nhỏ bảo kiếm, giao cho Mộc Dịch.

Thánh nữ ân cần nói ra: "Dịch nhi, đây là vi nương bốn mạng Pháp bảo Ô Hỏa Kiếm, chính là dùng Vạn Niên Viêm Ngọc tại Kim Ô chân hỏa rèn luyện xuống chế tạo cực phẩm Pháp bảo, người cầm lấy đi phòng thân đi! Nhớ lấy mọi sự cẩn thận, không muốn miễn cưỡng!"

"Vâng!" Mộc Dịch đáp ứng, rồi lại đem bảo kiếm trả lại cho mẫu thân, hắn cười nói: "Dịch nhi tại Nhân tộc lúc tu luyện, có phần có cơ duyên, bảo vật cũng không ít! Tăng thêm ngoại công ban cho Pháp bảo, kỳ thật đã đầy

đủ! Chuôi này Ô Hỏa Kiếm, là mẹ bốn mạng Pháp bảo, Dịch nhi cũng triển khai không xuất ra bao nhiêu uy năng, hãy để cho mẹ giữ đi."

Nói xong, Mộc Dịch đem bản thân Chu Tước Hoàn tế ra, người kia cũng là do Vạn Niên Viêm Ngọc chế tạo ra Pháp bảo.

Thánh nữ gặp Mộc Dịch giống như này trọng bảo, có chút kinh ngạc, nhưng là hết sức cao hứng.

"Như vậy là tốt rồi!" Thánh nữ nhẹ gật đầu, trong lòng đối yên tâm một ít.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, nói ra: "Kỳ thật Dịch nhi còn có một kiện cường đại hơn gấp trăm lần bảo vật, chỉ là còn không cách nào chính thức điều khiển!"

"Cường đại gấp trăm lần ?" Thánh nữ nghi hoặc nói, nàng không thể tin được, Mộc Dịch có thể xuất ra so với Vạn Niên Viêm Ngọc luyện chế Chu Tước Hoàn cường đại gấp trăm lần bảo vật, "Vạn Niên Viêm Ngọc đã là cao nhất giai Hỏa thuộc tính luyện bảo tài liệu, so với nó còn mạnh hơn lớn gấp trăm lần, cái kia được là cấp bậc gì bảo vật, chỉ sợ này giới đều không thể tồn tại đi!"

Mộc Dịch đem chứa Ma Long Nhận hộp ngọc lấy ra, giao tại mẫu thân trong tay, nói ra: "Cái này chính là trong truyền thuyết thượng cổ thập đại thần khí đứng đầu —— Ma Long Nhận! Thế nhưng là, Dịch nhi rồi lại trong lúc vô tình phát hiện, này dao cực kỳ cường đại, chỉ sợ không phải một kiện sắc bén vô cùng lưỡi dao sắc bén Pháp bảo đơn giản như vậy, hơn nữa này dao hơn phân nửa là dụng thần máu thao túng tế luyện đấy. Mẹ có thể nhìn ra huyền cơ gì sao ?"

"Ma Long Nhận ? Yêu tộc trong chưa từng nghe qua loại bảo vật này." Thánh nữ cẩn thận từng li từng tí mở ra hộp ngọc, đánh giá này cái nhỏ dao.

"Ồ, giống như có chút quen mắt!" Thánh nữ bỗng nhiên trong lòng khẽ động nói.

"Nhìn quen mắt ? Mẹ đã gặp nhau ở nơi nào cái này Ma Long Nhận ?"
Mộc Dịch kinh hãi, truy vấn.

Thánh nữ nói ra: "Hử, hình dạng có chút quen mắt, nhưng chi tiết không giống nhau, vì nương trong ấn tượng, bái kiến cái kia miếng nhỏ dao, dao trên thân khắc ấn chính là một con tiểu long, mà không phải một cái Phượng Hoàng."

"A!" Mộc Dịch bật thốt lên kinh hô, hần nói ra: "Mẹ nhìn thấy đúng là Ma Long Nhận! Đây dao nguyên bản chính là khắc có một con tiểu long, thẳng đến trước đây không lâu, Dịch nhi trong lúc vô tình đem phong ấn này dao bên trong Thần Linh Phượng Hoàng trùng sinh, từ đó về sau, cái này Tiểu Long hình thái, mới biến thành Phượng Hoàng chi hình."

Nói xong, Mộc Dịch đem Phượng Hoàng Niết Bàn, dập hỏa trùng sinh sự tình Hưởng mẫu thân kể rõ một phen, cũng hỏi mẫu thân tại khi nào bái kiến Ma Long Nhận.

Nghe được Phượng Hoàng dập hỏa trùng sinh, thánh nữ có chút ngạc nhiên, nàng nói ra: "Vi nương là ở Liễu gia gặp được có quan hệ chuỗi này nhỏ dao một bức tranh cuộn."

"Họa quyền ?" Mộc Dịch sững sờ.

"Đúng vậy, là một bộ họa quyền, họa quyền trên ngoại trừ chuỗi này nhỏ dao bên ngoài, còn có mấy thứ đồ." Thánh nữ suy nghĩ một chút, tuy rằng cách nhau nhiều năm, vốn lấy tu vi của nàng, vẫn có thể cẩn thận nhớ lại: "Hử, tổng cộng năm đồ tốt, một thanh màu đỏ nhỏ dao, một xanh một trắng hai cây quạt quanh cùng một chỗ tiên đăng, một cái màu vàng cây đèn, một đoàn màu tím sáng lên dịch cầu."

Mộc Dịch lập tức hoang mang cực kỳ, họa quyền trên lại có năm loại bảo vật, Ma Long Nhận chỉ là một cái trong số đó, như vậy Ma Long Nhận cùng với khác bốn kiện bảo vật, lại có liên hệ gì ?

"Liều gia vì sao có cái này bức họa cuốn ? Các nàng là nói như thế nào ?" Mộc Dịch hỏi.

Thánh nữ nói ra: "Vi nương lúc ấy cũng hỏi tới việc này, Liều gia người lại nói, đây là tổ truyền chi vật, các nàng cũng không rõ ràng lắm họa quyền trong năm loại bảo vật lai lịch."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, vô luận như thế nào, hắn cũng càng thêm xác định, Ma Long Nhận cùng Thần tộc huyết mạch, có cực kỳ mật thiết liên hệ.

Liều gia cùng Mộc Dịch bà ngoại chỗ Dương gia, đều là Thần tộc thế gia, đã nhận được một ít thời kỳ thượng cổ lưu lại Thần tộc truyền thừa, nhưng dù sao đã trải qua nhiều năm như vậy, tuyệt đại bộ phận truyền thừa cũng đã biến mất, nếu muốn trả lại lúc đầu đoạn chuyện xưa này, chỉ sợ rất khó.

"Tà Thần là Dương Liều nhị gia tổ tiên cung phụng đứng đầu, hắn hơn phân nửa là Thần tộc cái nào đó nổi tiếng đại nhân vật, hắn có lẽ biết rõ việc này! Đáng tiếc, hắn thật là đáng sợ, tuyệt không dám lưu lại!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, mặc dù hắn lại cũng không cách nào làm rõ ràng Ma Long Nhận trong đó bí mật, hắn cũng không hối hận bản thân đem Tà Thần triệt để giết chết.

Thánh nữ cẩn thận thử một cái, kết quả phát hiện, nàng quả nhiên không thể thao túng cái kia Ma Long Nhận!

Nàng lại thử thử, phát hiện này dao mặc dù không có tế luyện thao túng, chỉ bằng vào trình độ sắc bén cũng có thể đơn giản trăm phá bình thường phòng ngự Pháp bảo!

"Bảo vật này hoàn toàn chính xác sắc bén dị thường, nếu như triệt để kích phát, uy lực khó có thể tưởng tượng!" Thánh nữ thì thào nói ra, nàng đem Ma Long Nhận lại trả cho Mộc Dịch, mỉm cười nói: "Dịch nhi giống như này trọng bảo phòng thân, vi nương liền càng thêm yên tâm! Hy vọng chúng ta lúc này đây Yêu tộc hành trình, có thể có thu hoạch!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 323: Sống Sót

Ba ngày về sau, Hải Giao tộc lớn nhất trên biển thành thị Chính Long Cung trong.

Tử nhật xuất hiện sự tình, đã sớm truyền khắp yêu hải các đại Yêu tộc, nơi đây yêu tu tự nhiên cũng đều đang nghị luận việc này.

Tuy rằng nơi đây cùng tử nhật chỗ, còn có rất dài một đoạn khoảng cách, nhưng mà đợi một thời gian, tử nhật ảnh hưởng cũng sẽ ảnh hưởng đến nơi này, đến lúc đó, bất luận cái gì một gã yêu tu sinh tử tồn vong, đều sẽ phải chịu trực tiếp tác dụng.

Trong phường thị, một đám yêu tu vây quanh một gã đi vào trong phường thị mua sắm hằng ngày đồ dùng Ngư Vĩ nữ tu, không được hỏi thăm nghị luận.

"Tuyệt Nữ, người là thất yêu Vương cận thân tỳ nữ, người khẳng định biết rõ một ít cụ thể tin tức xấu đi, cái này tử nhật cuối cùng đáng sợ đến cỡ nào?"

"Đúng vậy a, nghe nói tử nhật vừa ra, chúng ta cấp thấp yêu tu sẽ chết tổn thương hơn phân nửa, đây chính là thật sự?"

"Ta lại nghe nói, tử nhật thần quang có thể làm cho chúng ta yêu tu tu vi tiến nhanh, thậm chí đạt được vô cùng cường đại, các loại không thể tưởng tượng biến dị thần thông!"

"Phì, ta nghe nói, đại bộ phận yêu tu đều phải chết, số ít yêu tu có thể được đến biến dị, mà biến dị một cái giá lớn, hơn phân nửa chính là linh trí

đánh mất!"

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra ? Ta từ một cái Kim Ô tộc yêu tu chỗ đó thăm dò được, hình như là các tộc yêu tổ đại nhân liên thủ đem tử nhật thả ra! Yêu tổ đại nhân tại sao phải làm như vậy ? Cái này chẳng phải là đưa hàng tỉ yêu dân sinh đã chết tại không để ý!"

"Cái gì, lại có việc này ?"

". . ."

"Ta không biết, ta thật sự cái gì cũng không biết!" Tuyết Nữ không thẳng kia phiền lao ra lũ yêu vây quanh, nàng chỉ để lại một câu: "Ta chỉ là biết rõ. Thất Yêu Vương đại nhân khiến ta truyền tin Tuyết Ngư yêu tộc toàn tộc, tận khả năng rời xa cái mảnh này yêu hải. Khoảng cách tử nhật càng xa càng tốt!"

Trong phường thị tất cả yêu đều đang nghị luận việc này, phường thị yêu tu sau cùng tập trung, là nghe ngóng, truyền bá tin tức sau cùng nơi để đi, vì vậy hai ngày này trong phường thị đặc biệt náo nhiệt, nhưng nhiều người Thương gia rồi lại vô tâm kinh doanh, bọn hắc đã ở vì tử nhật xuất hiện mà hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Bách Luyện Các chính là số rất ít bình thường buôn bán cửa hàng một trong, cửa hàng chưởng quầy —— luyện khí sư Cao lão đầu, chính nằm sắp trong cửa hàng nghỉ ngơi. Không có gì sinh ý.

"Cao chưởng quỹ, phiền người chế tạo một kiện pháp khí." Một gã Ngư Nhân tộc yêu tu bỗng nhiên đi vào Bách Luyện Các, người còn chưa tới, thanh âm tới trước.

Cao lão đầu phảng phất từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh bình thường, nhấp nhem hai mắt nhìn đối phương liếc, sau đó nhiệt tình nói: "Đạo hữu muốn đánh tạo cái gì pháp khí, mau mời đến nội đường nói chuyện."

Ngư Nhân tộc yêu tu "Hử" một tiếng. Theo Cao lão đầu đi vào nội đường.

Nơi này có cấm chế, ngoại đường cùng cửa hàng bên ngoài yêu tu, không cách nào do thám biết nội đường cử động.

Hai cái vị này một tiến vào nội đường, Cao lão đầu liền quét qua trong mắt mê ly thần sắc, trở nên tinh thần chấn hưng, hắn nói ra: "Mộc lão đệ. Người Nạp Tức Công tu luyện không tệ a, đem bản thân khí tức che giấu không nói, toả ra Ngư Nhân tộc yêu tức cũng là hầu như không hề kể hở! Hơn nữa, người cái này huyền hóa chi thuật thập phần cao minh, chắc chắn. Chỉ sợ là một loại tinh thông biến ảo hòa linh đi!"

"Đúng là như thế, Cao Nhân huynh hảo nhãn lực!" Ngư Nhân tộc yêu tu bên ngoài thân bỗng nhiên ánh lửa lóe lên. Sau đó biến thành một gã người thanh niên tộc Tu tiên giả, đúng là Mộc Dịch.

"Kỳ tài, kỳ tài!" Cao lão đầu đánh giá Mộc Dịch liếc, có chút kinh ngạc nói: "Mới gần gần mấy năm không thấy, Mộc lão đệ tu vi phóng đại không ít! Từ năm đó Kim Đan kỳ, cho tới bây giờ Nguyên Đan Kỳ, trọn vẹn vượt qua hai cái tiểu cảnh giới! Không nói là thiên cổ không người, hậu vô lai giả, ít nhất cũng là cổ kim ít có kỳ tài!"

Mộc Dịch cũng là cả kinh, đối phương vậy mà đem tu vi của mình một cái nói toạc, mà hắn tu vi phóng đại về sau, nhưng vẫn như thế nhìn không thấu cái này Cao lão đầu sâu cạn, thoát nhìn, hắn tựa hồ chính là một cái người bình thường tộc tu sĩ!

"Hơn nữa Mộc lão đệ trên thân yêu tức, rõ ràng nồng hậu dày đặc rất nhiều, như thế nào, Mộc lão đệ dĩ nhiên là bán yêu thân phận?" Cao lão đầu ngạc nhiên nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch hỏi.

Mộc Dịch nói ra: "Thực không dám giấu giếm, tại hạ tuy rằng không phải là bán yêu, thực sự không sai biệt lắm, tại hạ song thân một trong,

chính là một vị bán yêu! Tại hạ ngoài ý muốn biết được xuất thân, cũng kích phát Yêu tộc huyết mạch, lúc này mới có thể tu vi đột nhiên tăng mạnh!"

"Thì ra là thế!" Cao lão đầu suy nghĩ một chút, đã nói nói: "Hử, từ Mộc lão đệ trên thân Yêu tộc khí tức đến xem, Mộc lão đệ là Kim Ô tộc hậu duệ. Trước đó không lâu nghe nói Kim Ô lão tổ đi về cõi tiên, hẳn trước khi chết hơn phân nửa sẽ đem một thân công pháp truyền thừa cho dòng chính hậu nhân! Như thế suy đoán, Mộc lão đệ hơn phân nửa là Kim Ô lão tổ hậu nhân, hơn nữa còn nhận lấy hãn truyền thừa! Hử, có Kim Ô lão tổ truyền thừa công pháp, khó trách Mộc lão đệ sẽ tu vi tiến nhanh!"

Mộc Dịch kinh ngạc há hốc mồm, sau nửa ngày im lặng, sau đó mới thì thào nói ra: "Cao Nhân huynh rõ ràng chỉ bằng hai ba câu nói, liền đem sự tình ngọn nguồn suy đoán ra, quả nhiên là sâu không lường được, mưu trí siêu quần!"

Cao lão đầu cười to, nói ra: "Ha ha, Mộc lão đệ không muốn khiêm tốn, lão đệ hóa giải nhân, yêu hai tộc thủ đoạn, cũng là kỳ tư diệu tưởng, làm cho người không thể tưởng tượng! Lúc trước Mộc lão đệ từ Cao mỗ nơi đây cầm lấy đi Nạp Tức Công, nguyên lai đúng là muốn nguy trang thành Mộ Long Đại yêu vương, tự mình suất lĩnh yêu quân cùng nhân tộc đại chiến! Sau đó Mộc lão đệ lấy thực lực cường đại, khiến cho Nhân tộc lui binh, lại lấy Đại yêu vương thân phận, mệnh lệnh Yêu tộc đại quân phản hồi; bởi như vậy, chẳng những bằng trả giá thật nhỏ hóa giải trận này thế tại phải làm xung đột, càng làm cho nhân, yêu hai tộc tạm thời buông xuống tái khởi xung đột tai họa ngầm! Lấy lực lượng một người, trùng hợp thì thủ đoạn, liền có thể dẹp loạn hai tộc chi tranh, hay lắm hay lắm!"

"Nguyên lai Cao Nhân huynh cái gì cũng biết rồi, tại hạ bội phục đã đến!" Mộc Dịch chấp tay nói ra.

Cao lão đầu lắc đầu cười nói: "Kỳ thật Cao mỗ cũng hoang mang hồi lâu, cái này Mộ Long Đại yêu vương âm thầm hết sức thống hận Nhân tộc, làm sao sẽ thả qua nhân tộc, suất lĩnh đại quân phản hồi ? Cho đến hôm nay, Cao mỗ nhìn thấy Mộc lão đệ giả trang thành Ngự Nhân tộc yêu tu rồi lại cẩn thận, mới lập tức bừng tỉnh đại ngộ —— cái kia Mộ Long Đại yêu vương, nhất định là Mộc lão đệ giả trang đó a! Ha ha ha!"

Hai người liếc nhau, sau đó đều là cười ha hả.

Cao lão đầu chủ động nói ra: "Hải Giao tộc cùng Kim Ô tộc không hợp, Mộc lão đệ lần này nguy trang đến đây Chính Long Cung, chỉ sợ không chỉ là vì tìm Cao mỗ ôn chuyện đi! Hử, Cao mỗ đoán, Mộc lão đệ là vì tử nhật sự tình mà đến!"

"Cao Nhân huynh lại đã đoán đúng!" Mộc Dịch thu hồi dáng tươi cười, nghiêm mặt nói ra: "Tử nhật chi kiếp, căn cứ Yêu tộc tổ tiên ghi chép, thập phần đáng sợ, nếu như không thể ngăn lại, trăm năm ở trong, yêu hải trong cấp thấp Yêu tộc khả năng diệt vong tám phần trở lên, không còn gì tốt hơn tình hình cũng là có hơn phân nửa yêu tu chết đi. Mà có thể còn sống sót yêu tu, có tương đối một bộ phận đều muốn biến dị, biến thành triệt để mất đi linh trí quái thú, chỉ có cực ít một bộ phận tiềm lực thật lớn yêu tu, có thể tại tử nhật ở bên trong lấy được chỗ tốt, tu vi tiến nhanh hoặc đạt được biến dị thần thông."

Nói tới chỗ này, Mộc Dịch thần sắc đã thập phần ngưng trọng, hắn trầm giọng nói ra: "Đây mới thực sự là yêu kiếp! Vô số sinh linh đem chịu khổ diệt sạch, yêu hải trong Nhân tộc tại so sánh thời gian dài về sau, cũng sẽ phải chịu nhất định được ảnh hưởng; Nhân tộc thân thể bạc nhược yếu kém, đến lúc đó tử thương đem càng thêm vô cùng nghiêm trọng!"

"Vì vậy, chúng ta nhất định phải hết mọi khả năng, đem tử nhật phong ấn, ngăn cản trường hạn kiếp này!"

Cao lão đầu nghe vậy nhượng mày, hắt than nhẹ một tiếng, sau đó nói: "Đích xác là trận tại họa lớn khó! Bất quá, cái này cùng Cao mỗ lại có quan hệ gì ? Cao mỗ tuy rằng khinh thường giống như mấy vị yêu tổ như vậy, vì bản thân lợi ích không để ý bốn tộc hàng tỉ con dân sinh tử; nhưng cũng sẽ không vì cứu những thứ này yêu tu mà phá bản thân kéo dài thọ nguyên Nạp Tức Công."

"Xem ra Cao Nhân huynh vẫn đang ý định chỉ lo thân mình rồi!" Mộc Dịch có chút thất vọng nói.

Hắn biết rõ, trước mắt vị này "Cao Nhân", hoàn toàn chính xác liền là một gã Cao Nhân, Mộc Dịch cho tới nay vẫn đang nhìn không thấu tu vi của hắn sâu cạn, cái này đủ để nói rõ, tu vi của hắn cảnh giới sâu không lường được!

Thế nhưng là, như vậy một vị cao nhân, rồi lại lựa chọn ẩn cư tại Yêu tộc bên trong, mượn nhờ các loại yêu tức dùng Nạp Tức Công kéo dài lâu một chút chút thọ nguyên, trong lòng của hắn thập phần rõ ràng xảy ra chuyện gì đại sự, rồi lại lựa chọn không đếm xỉa đến, chẳng quan tâm.

Cao lão đầu mỉm cười, nói ra: "Đúng vậy, Cao mỗ không giống Mộc lão đệ như vậy, trong lòng thấp thỏm nhớ mong quá nhiều, một hồi muốn cứu vớt Nhân tộc, một hồi lại muốn cứu vãn yêu tu, Cao mỗ tín niệm chỉ có một —— cái kia chính là sống sót! Cao mỗ chỉ là muốn sống sót, hơn nữa cũng không đi hại người, cái này tóm lại không sai đi!"

"Sống sót ?" Mộc Dịch sửng sờ.

"Đúng vậy, đó là sống xuống dưới!" Cao lão đầu nói ra: "Kỳ thật chúng ta Tu tiên giả, có chút là vì đạt được đại thần thông, sau đó hùng bá một phương; càng nhiều nữa tức thì là vì kéo dài thọ nguyên, thậm chí đạt được suốt đời, nói cho cùng, kỳ thật chính là vì sống sót! Sống sót, mới là tu tiên đệ nhất nội dung quan trọng, những thứ khác đều là vương vớ! Cái gọi là

đại đạo vô tình, người chỉ có vứt bỏ hết thủy tạp niệm, không để ý tới sẽ cái kia chút ít thể tục quan niệm tình cảm, mới có thể đi đến tu tiên đường lớn!"

"Đại đạo vô tình. . . Sống sót. . ." Mộc Dịch thì thảo tái diễn Cao lão đầu lời nói, sau đó chậm rãi lắc đầu, nói ra: "Sống sót, là mỗi cái sinh linh đều có bản năng dục vọng, lúc dù không sai! Thế nhưng là, chúng ta sở dĩ làm người, mà không phải súc vật, rồi lại là vì chúng ta có truy cầu cao hơn! Sống sót vững chắc dù không sai, nhưng mà tưởng tượng một cái, nếu như trong nhân tộc tất cả mọi người chỉ có 'Sống sót' cái này duy nhất tín niệm, như vậy, Nhân tộc cùng man hoang dã thú có cái gì khác nhau chứ ? Nhân tộc vẫn lấy làm kiêu ngạo trí tuệ, lại có ý nghĩa gì ? Người chỗ làm người, trọng yếu không chỉ là sống sót, mà là như thế nào sống sót!"

"Người nói là người, ta nói rất đúng tiên!" Cao lão đầu không cho là đúng nói: "Như thế nào tiên ? Tiên chính là siêu thoát thể tục, làm sao có thể lấy người ánh mắt đối đãi! Đời ta Tu tiên giả, chính là muốn vô tình vô nghĩa, vô hận vô si, cái này mới xem như tu tiên!"

Mộc Dịch phản bác: "Kia đối với thọ nguyên không dừng lại toàn bộ Chân Tiên mà nói, vô tình vô nghĩa, vô hận vô si, đối hết thủy cũng không lo lắng, vậy bọn họ tồn tại ý nghĩa, vậy là cái gì ? Như vậy sinh hoạt một ngàn năm, một vạn năm, cùng sinh hoạt mười vạn năm, trăm vạn năm, có cái gì khác nhau chứ ? Như vậy tiên, cùng một khối chắc chắn bất diệt, rồi lại chút nào không sinh mệnh khí tức Thạch Đầu, lại có cái gì phân biệt ? Chẳng lẽ tu tiên đến cuối cùng, nhưng là muốn đem sinh linh tính chất đặc biệt gạt bỏ, trở thành một tảng đá như vậy không hề tình cảm, lại có thể 'Vĩnh hằng' tồn tại ?"

"Mặc dù là tiên, cũng nên có thuộc về mình đặt thù tình cảm; cũng nên có chính mình cần gánh chịu trách nhiệm!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 324: Sưu Hồn Thuật

"Trở thành Chân Tiên thọ nguyên vô tận sau đó, có lẽ còn sẽ có mục tiêu khác nhưng Cao mỗ dưới mắt tín niệm, liền chỉ là vì sống sót, sống lâu một ngày tính một ngày! Coi như là một khối ngoan đá, cũng không có cái gì không tốt, ít nhất có thể vạn năm bất diệt."

Cao lão đầu ung dung nói.

Mộc Dịch than nhẹ một thanh âm, chủ đề một chuyển nói: "Người có chí riêng! Tại hạ minh bạch Cao Nhân huynh nổi khổ tâm, tự nhiên không dám miễn cưỡng. Thực không dám giấu giếm, tại hạ lần này tới đến Chính Long Cung, là muốn từ trong Hạc tộc tìm tòi đã có đóng phong ấn tử nhật phương pháp, nhưng một thời gian cũng không rõ ràng manh mối; Cao Nhân huynh thần cơ diệu toán, có thể vui lòng nói chỉ điểm tại hạ vài câu?"

Cao lão đầu lông mày một nhăn, lắc đầu nói ra: "Cái này tử nhật sự tình, Cao mỗ cũng là ngày gần đây mới nghe nói, trước kia chưa từng nghe nói, tự nhiên không thể tưởng được bất luận cái gì phong ấn phương pháp về phần trong Hạc tộc có hay không không ai biết phong ấn chi thuật, Cao mỗ cũng không được biết."

"Liền Cao Nhân huynh đều một trù mạc triển, xem ra việc này hoàn toàn chính xác khó giải quyết!" Mộc Dịch trối chặt lông mày, có chút thất vọng.

Mộc Dịch nghĩ tới lúc trước người một yêu hai tộc xung đột sắp tới lúc, khi đó hẳn cũng là loại này không biết làm thế nào, bất quá cũng may đại chiến cũng không triển khai, hẳn còn có ngăn cơn sóng dữ một tuyến cơ

hội: Mà cái này một lần, tử nhật đã thả ra, còn muốn đền bù, chỉ sợ đã không phải là hãn cái này Nguyên Đan Kỳ đan sĩ có thể gánh chịu trách nhiệm!

Cao lão đầu nhìn thấy Mộc Dịch thần sắc, có chút không đành lòng, hãn hơi một do dự về sau, nói ra: "Cao mỗ ngược lại là có một cái phương pháp, có thể trợ Mộc lão đệ mau chóng tra ra tử nhật phong ấn chi thuật tung tích."

"A! Phương pháp gì ?" Mộc Dịch kinh hỉ cùng đến, vội vàng hỏi.

Cao lão đầu hơi hơi một cười, nói ra: "Mộc lão đệ nhưng nghe qua Sư Hồn thuật ?"

"Hình như là một loại thượng cổ bí thuật, đã thất truyền nhiều năm!" Mộc Dịch nhớ kỹ mình ở trong điện tịch giống như đã từng gặp có quan hệ loại này bí thuật một chút tin tức.

Nghe nói, thông qua loại này bí thuật, có thể trực tiếp từ người khác hồn phách trong điều tra đến đây người nắm giữ tin tức trọng yếu, hơn nữa trên cơ bản rất không có khả năng giả dối.

Cao lão đầu cười nói: "Nếu như Cao mỗ như vậy không có tiếng tăm gì đã chết tại Yêu tộc bên trong, cái kia chính là thật sự thất truyền!"

Hãn ngụ ý, Mộc Dịch tự nhiên nghe hiểu rồi, lập tức mừng rỡ nói: "Chẳng lẽ nói, Cao Nhân huynh sẽ thi triển Sư hồn thuật ?"

Cao lão đầu rồi lại lắc đầu, nói ra: "Cao mỗ sẽ không Sư Hồn thuật trên thực tế, Cao mỗ có cái này Sư Hồn thuật công pháp, nhưng không có tu luyện!"

Mộc Dịch một kinh sợ: "Cái này là vì sao ? Chẳng lẽ này thuật rất khó tu luyện, liền Cao Nhân huynh đều không thể nắm giữ ?"

"Không", Cao lão đầu nói ra: "Cái này Sư Hồn thuật cũng không phức tạp, sau cùng lâu một hai ngày có thể sơ bộ nắm giữ; chỉ bất quá, thi triển Sư Hồn thuật, tuy có thể từ người khác hồn phách bên trong điều tra đến tin tức trọng yếu, nhưng mà cũng muốn lấy bản thân hồn lực làm đại giới, mỗi thi triển một lần, tuổi thọ của mình đều muốn giảm bớt như vậy một hai năm nếu như gặp được hồn phách thập phần cường đại một khó có thể sư hồn tồn tại, cưỡng ép sư hồn, muốn tiêu hao người làm phép mười năm xướng thậm chí mấy chục năm thọ nguyên! Cao mỗ cảm giác, cảm thấy thọ đều bị đủ, nơi nào sẽ tu luyện loại công pháp này!"

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch trong lòng một di chuyển, "Như vậy bộ này sư hồn công pháp. . ."

Mộc Dịch chưa nói xong, Cao lão đầu liền mỉm cười cắt ngang hẳn, hào phóng nói ra: "Nếu như Mộc lão đệ cảm thấy hứng thú, cái kia liền đem 《Sư Hồn Quyết》 truyền cho Mộc lão đệ đi biến mất này thuật có thể hơi trợ Mộc lão đệ một cánh tay lực lượng!"

"Đa tạ Cao Nhân huynh!" Mộc Dịch đại hỉ, hẳn biết rõ, cái này vị cao nhân tuy rằng biểu hiện ra muốn không đếm xỉa đến một chỉ lo thân mình, nhưng trong lòng cũng cùng hẳn một loại, đều là biến mất có thể hóa giải đại kiếp nạn, cho nên mới phải lại nhiều lần truyền cho hẳn công pháp, trợ giúp hẳn đạt thành mục đích

"Không cần phải nói tạ!" Cao lão đầu than nhẹ một thanh âm, nói ra: "Nói thật, Cao mỗ cũng biến mất có thể cứu vớt những thứ này yêu tu bất quá Cao mỗ nhưng không có Mộc lão đệ một loại giác ngộ cùng tín niệm, Cao mỗ không nỡ bỏ cái này mấy mươi năm thọ nguyên, coi như là chỉ lo bản thân đi nếu là Cao mỗ có thể nhìn thấy Mộc lão đệ như lần trước như vậy, lần nữa ngăn cơn sóng dữ, cũng là cảm thấy vui mừng; vì vậy, Cao mỗ cũng muốn cảm ơn Mộc lão đệ!"

Mộc Dịch tán dương: "Cao Nhân huynh có làm việc thiện chi tâm một vô hai người chi ý, cái này đã thập phần rất giỏi rồi! Nếu là thiên hạ Tu tiên giả đều là Cao Nhân huynh như vậy, gì là như thế hơn kiếp nạn! Cái gọi là tại họa lớn, thường thường là ba phần thiên ý một bảy phần nhân họa!"

Cao lão đầu đem 《 Sưu Hồn Quyết 》 lấy ra, giao cho Mộc Dịch cái này bí thuật hẳn mặc dù không có tu luyện, rồi lại nghiên cứu qua một đoạn thời gian, chủ yếu là muốn nhìn một chút có thể không hi sinh thọ nguyên liền thi triển Sưu Hồn thuật, kết quả đương nhiên là không có tìm được loại phương pháp này.

Sưu hồn nguyên bản chính là một loại nghịch thiên tiến hành, nếu muốn thi triển, phải trả giá tương ứng một cái giá lớn; tựa như từng tại tu tiên giới hiển hách một lúc thuật bói toán, cái kia chút ít chiếm Bặc đại sư thấy được thiên cơ đồng thời, thường thường cũng sẽ lọt vào thiên ý trêu người trả thù, cơ duyên lớn mất hoặc là lâm vào đủ loại khốn cảnh ngoài ý muốn.

Mặc dù không có tu luyện cái này Sưu Hồn Quyết, nhưng Cao lão đầu đối công pháp này hiểu rõ sâu, hẳn chỉ điểm Mộc Dịch vài câu, khiến Mộc Dịch được ích lợi không nhỏ.

Mộc Dịch phát hiện, cái này xác thực không phải là đặc biệt phức tạp bí thuật, nó sở dĩ thất truyền, hơn phân nửa là bởi vì thi pháp một cái giá lớn rất cao.

Hơn nữa thi triển phương pháp này, phải đem đối phương triệt để chế ngự, thời điểm này, đã đem đối phương sinh tử khống chế, nếu muốn moi ra tin tức, cũng không được đặc biệt khó khăn, Sưu Hồn thuật lộ ra không phải là trọng yếu như vậy; chỉ vụn vụn có số rất ít dưới tình huống.

Mới có thể phái trên công dụng vậy đại khái cũng là nguyên nhân chi một.

"Cẩn thận làm việc!" Cao lão đầu đem một lần nữa hóa thành Ngự Nhân tộc yêu tu Mộc Dịch tổng xuất cửa hàng bên ngoài lúc, nhỏ giọng dặn dò một âm thanh.

Mộc Dịch hướng Cao lão đầu nhẹ gật đầu, chậm rãi hướng Chính Long Cung một chỗ bước đi.

Kế tiếp hai ngày, Mộc Dịch đều tại cùng các loại yêu tu nói chuyện với nhau một tìm hiểu tiếng gió, cuối cùng, rất nhiều manh mối khiến hắn đặc biệt lưu ý đến "Thất Yêu Vương" cái này Hạc tộc Yêu Vương.

Này yêu tựa hồ biết rõ chút gì đó, hơn nữa hắn ở nơi này Chính Long Cung ở bên trong, hơn nữa, đúng là này yêu thả ra tin tức, khiến cái kia chút ít cấp thấp yêu tu tận lực ly khai cái hải vực này.

Cái này một ngày, Thất Yêu Vương chính tại động phủ của mình mặt mày ủ rũ đi tới đi lui, đột nhiên hắn nghe được "Đùng" một âm thanh giòn vang, trong động phủ trên bàn đá một chỉ trong suốt thủy tinh viên cầu trong lúc đó nứt toác ra.

"Là ai ? Dám đàn xông bản phủ cấm chế!" Thất Yêu Vương kinh hô một âm thanh.

Chợt, hắn động phủ lối vào ánh lửa một chợt hiện, một chỉ kim quang lóng lánh hỏa cầm trống rỗng xuất hiện ở chỗ này, sau đó lại biến thành một tên người thanh niên hình.

"Kim Ô tộc bán yêu!" Thất Yêu Vương quá sợ hãi, hắn biết rõ, động phủ mình cấm chế không phải chuyện đùa, cũng không phải là bình thường Yêu Vương có thể phá giải; mặc dù có Yêu Vương có thể công phá, cũng muốn lớn phí công phu một chế tạo ra rất lớn động tĩnh.

Nhưng mà, trước mắt người này rõ ràng lặng yên không một tiếng động liền xâm nhập động phủ mình, xem cấm chế như không có gì!

Thất Yêu Vương đánh giá trước mắt thanh niên, cảm ứng đạo hần là Yêu Vương cấp bậc mà không phải yêu tổ về sau, trong lòng hơi thả lỏng, hần từ trước đến nay người nói ra: "Các hạ quả nhiên hảo thủ đoạn! Không biết bốn vương ngoài động phủ hai gã thủ vệ hiện tại như thế nào?"

Những thứ này thủ vệ thậm chí ngay cả thông báo một âm thanh đều không thể làm được, Thất Yêu Vương ý niệm tới đây, trong lòng hơi hơi một lạnh.

Thanh niên này chính là Mộc Dịch, hần hơi hơi một cười, nói ra: "Ha ha, Thất Yêu Vương yên tâm, cái này vài tên thủ vệ cũng chỉ là tạm thời phó mê, cũng không đáng lo Thất Yêu Vương thứ nhất câu nói liền hỏi thăm thủ vệ tình huống, mà không phải hỏi tại hạ ý đồ đến, đủ thấy là quan tâm thuộc hạ sinh chết tốt lắm Yêu Vương! Nếu như Thất Yêu Vương quan hệ thuộc hạ yêu tu an nguy, vì sao phải mở ra tử nhật cấm chế?"

"Nguyên lai các hạ vì chuyện này mà đến!" Thất Yêu Vương lông mày một nhăn, nói ra: "Việc này là mấy vị yêu tổ chủ ý, ta chỉ là chính là một tên Yêu Vương, lại có năng lực gì ngăn cản!"

Hần từ biết bản thân tuyệt không pháp hướng đối phương một loại hơi hợm không chế thủ vệ một đánh bại động phủ cấm chế, nói cách khác, trước mắt người này so với thực lực của hần cao hơn ra không ít, cái gọi là lai giả bất thiện, vì vậy hần trong ngôn ngữ cũng là thập phần khách khí.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Tại hạ cũng nghe nói, Thất Yêu Vương một thẳng đang khuyên các tộc yêu tu rời xa yêu hải, tránh né tử nhật chi kiếp; thế nhưng là, làm như vậy trị phần ngọn không trừ tận gốc, đại lượng chưa mở ra linh trí cấp thấp yêu tu, là không thể nào toàn bộ di chuyển ra cái mảnh này rộng lớn yêu hải đấy! Duy một phương pháp, chính là đem tử nhật một lần nữa phong ấn thực không dám giấu giếm, tại hạ hôm nay chính là vì này mà đến!"

"Các hạ muốn biết cái gì ?" Thất Yêu Vương cảnh giác mà hỏi.

Mộc Dịch đáp: "Chính là phong ấn tử nhật phương pháp, Hạc tộc yêu tố có thể liên hợp các đại yêu tố phá giải cấm chế, hơn phân nửa là biết rõ năm đó Yêu tộc tứ đại tố là như thế nào phong ấn tử nhật đấy."

"Các hạ tại sao phải tìm tới bốn vương ? Bốn vương nếu như nói không biết đâu?" Thất Yêu Vương lông mày một nhăn.

Mộc Dịch nói ra: "Thứ nhất, tử nhật một ra một vạn yêu vào kiếp, biến mất lần nữa phong ấn tử nhật đấy, tuyệt không chỉ có tại hạ một cái, rất nhiều yêu tu đều loại suy nghĩ này, mà theo tại hạ biết, Thất Yêu Vương hơn phân nửa cũng là như thế! Cho nên nói, Thất Yêu Vương có rất lớn khả năng âm thầm hiệp trợ chúng ta phong ấn tử nhật."

"Thứ hai, nếu là Thất Yêu Vương kiên trì không nói, tại hạ cũng có khác những phương pháp khác, cam đoan có thể tìm tòi đến bản thân cần tin tức chỉ bất quá loại phương pháp này, chỉ sợ làm ta và người song phương đều bị hao tổn không nhẹ, vì vậy không phải vạn bất đắc dĩ, tại hạ cũng không cần thiết vận dụng!"

"Nếu như đạt được phương pháp, các người có mấy thành năm chắc phong ấn tử nhật ?" Thất Yêu Vương hỏi ngược lại.

"Nói thực ra, một thành năm chắc cũng không có!" Mộc Dịch nói ra, "Bất quá, chúng ta còn là sẽ toàn lực ứng phó! Tại hạ tin tưởng, còn sẽ có rất nhiều đạo hữu đều cùng chúng ta cùng chung chí hướng, đều biến mất lần nữa phong ấn tử nhật! Cổ lực lượng này càng lớn, phong ấn tử nhật cơ hội cũng lại càng lớn."

Thất Yêu Vương trầm ngâm một lát sau, nói ra: "Tốt! Nếu như bốn vương bản thân không có năng lực cứu những thứ này yêu tu, cũng chỉ có thể gửi biến mất tại những người khác!"

"Đáng tiếc, bốn vương biết tin tức cũng là thập phần có hạn bốn vương biết rõ, mưu đồ giải trừ tử nhật phong ruồi cũng là cái này gần nhất một đoạn thời gian sự tình! Mà chuyện này, cùng một danh nhân tộc Tu tiên giả có quan hệ!"

"Nhân tộc Tu tiên giả?" Mộc Dịch một kinh sợ, hỏi: "Hắn là tu vì gì?"

"Rất có thể là cùng yêu tổ cùng cảnh giới Anh lão, ít nhất cũng là Nguyên Đan Kỳ đan sĩ!" Thất Yêu Vương nói ra, "Đúng là người này đột nhiên xuất hiện ở Chính Long Cung, cũng cùng yêu tổ đại nhân gặp mặt về sau, rồi sau đó mở ra tử nhật cấm chế một sự tình!"

Mộc Dịch trong lòng một run sợ: "Thậm chí có Nhân tộc Tu tiên giả cuốn vào trong đó, chuyện này, chỉ sợ không có không đơn giản như vậy!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 325: Chúc Dung Thần Đăng (Thượng)

"Nhân tộc kia Tu tiên giả hiện ở nơi nào ? Hẳn là hay không cũng theo mấy đại yêu tổ cùng đi tử nhật phụ cận ?" Mộc Dịch nhíu mày hỏi.

Thất Yêu Vương nói ra: "Cái này thật không có, theo bốn vương biết, người nọ còn ở lại chỗ này Chính Long Cung trong; bốn vương hôm qua còn bái kiến hắc, hướng hắc truy vấn tử nhật sự tình, hắc rồi lại cười xưng, không cần kinh hoàng thất thổ, tử nhật chi kiếp không phải là cái gì đại sự!"

"Hắc, hàng tử yêu tu sẽ chết tại tử nhật thần dưới ánh sáng, cái này tại trong miệng hắc rõ ràng không phải là đại sự!" Mộc Dịch trong lòng âm thầm lắc đầu, hắc đối nhân tộc này Tu tiên giả ý đồ quả thực nắm lấy bất định.

"Nếu như hắc tại cái này Chính Long Cung ở bên trong, xem ra có nhất định muốn đích thân gặp mặt một lần rồi!" Mộc Dịch thì thào nói ra, hắc hướng Thất Yêu Vương hỏi người này động phủ địa chỉ, người kia không chút nào giấu giếm nói cho Mộc Dịch.

Thất Yêu Vương còn nói nói: "Bốn vương hoài nghi cái này là nhân tộc lớn đại âm mưu, lời ngon tiếng ngọt mê hoặc mấy vị yêu tổ mở ra tử nhật cấm chế, sau đó thừa dịp chúng ta yêu tổ suy yếu tới ranh giới đánh vỡ nhân, yêu hai tộc thượng cổ ước định, đem chúng ta yêu tổ một mẻ hốt gọn! Bốn tộc cùng Kim Ô tộc mặc dù có chút hiềm khích, nhưng đều thuộc về Yêu tộc; bốn vương cũng hy vọng Kim Ô tộc đạo hữu có thể phong ấn tử nhật, cứu vớt ngàn vạn yêu tu."

Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Sự tình không có biết rõ ràng lúc trước, lại không muốn kết luận đoạn. Thả ra tử nhật, đối với Nhân tộc cũng không có lợi, coi như là đem yếu tu diệt sạch, Nhân tộc cũng không dám xuất hiện ở tử nhật bao trùm trong phạm vi, yếu tu đều chịu không được tử nhật thần quang, Nhân tộc càng thêm khó có thể thừa nhận."

Nói xong, Mộc Dịch liền rời đi chỗ này động phủ. Chính như hắc tới được thời điểm như vậy, thần không biết quỷ không hay. Không làm kinh động bốn phía.

Thất Yêu Vương nhìn xem Mộc Dịch hóa thành một đạo ánh lửa mà đi, thở dài nói ra: "Chỉ mong Kim Ô tộc có thể phong ấn tử nhật. Hôm nay bốn vương hướng Kim Ô tộc tiết lộ không ít trong tộc cơ mật, coi như là phản bội Hải Giao tộc; nhưng nếu như có thể bởi vậy cứu vãn vô số cấp thấp yếu tu tính mạng, bốn vương cam tâm lạng đeo phản đồ danh tiếng, thậm chí bởi vậy đã chết tên nứt ra!"

Hắc nhớ ra cái gì đó, vội vàng hướng ngoài động phủ đi đến, chứng kiến vài tên thị vệ chỉ là hôn mê bất tỉnh, nhưng khí tức vẫn còn lúc, trong lòng buông lỏng. . .

Chính Long Cung một chỗ, Mộc Dịch có chút khó xử. Theo cái kia Thất Yêu Vương theo như lời, tên kia Nhân tộc Tu tiên giả động phủ, thuộc về Hải Giao tộc nghiêm mật trông coi cấm địa một trong, hắc nếu như nghênh ngang xông vào, nếu không có yếu tu có thể ngăn hắc lại, nhưng là sẽ kinh động bốn phương, khiến người nọ tộc Tu tiên giả trước thời gian phát hiện. Làm ra ứng đối thậm chí trực tiếp ly khai.

Huống hồ, Thất Yêu Vương nhìn không ra người nọ tộc Tu tiên giả tu vi sâu cạn, nếu như hắc là một gã Anh lão, Mộc Dịch ngạnh sấm mà nói không thể nghi ngờ là chui đầu vô lưới.

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, tâm niệm vừa động, bên ngoài thân Linh quang lóe lên. Hắn liền biến thành Thất Yêu Vương bộ dáng; hắn mới thấy qua Thất Yêu Vương, hấp thu một ít khí tức của hắn, tại Mộc Dịch không sử dụng công pháp dưới tình huống, bình thường tu vi Yêu Bình Yêu Tướng khó có thể nhìn ra hắn kẻ hờ.

Cái kia chỗ cấm địa là chỉ có Hải Giao tộc Yêu Vương mới có thể tiến nhập địa phương, Mộc Dịch hóa thành Thất Yêu Vương sau. Thần kỳ thuận lợi liền tiến vào cái kia trong cấm địa, điều này nói rõ Mộc Dịch khí tức che giấu chi thuật thập phần cao minh. Tạm thời không đề cập tới; càng làm cho Mộc Dịch ngạc nhiên chính là, hắn không tốn sức chút nào liền trực tiếp tiến nhập người nọ tộc Tu tiên giả chỗ trong động phủ, liền một người thủ vệ đều không có gặp được.

Dễ dàng như thế, khiến Mộc Dịch hoài nghi đây là một cái cạm bẫy, hắn càng thêm cẩn thận từng li từng tí, một đám tâm thần thủy chung cùng bốn mạng Pháp bảo Chu Tước Hoàn tương liên, đồng thời trong tay còn âm thầm thủ sẵn một ít đốt huyết châu.

Những viên huyết châu này, đều là duy nhất một lần tự bạo hình bảo vật, tầng ngoài dùng một tầng hơi mỏng Vạn Niên Viêm Ngọc bao bọc, bên trong nhưng là Mộc Dịch tinh túy thần huyết. Lấy hôm nay Mộc Dịch huyết mạch tu vi, hắn mỗi một giọt thần huyết trong đều ẩn chứa trong cực kỳ kinh người Hỏa thuộc tính chân nguyên lực lượng; một khi đem đốt huyết châu tế ra, thần huyết thiêu đốt, phóng xuất ra thật lớn uy năng, sinh ra mãnh liệt bạo tạc nổ tung lực phá hoại mười phần, là một loại thập phần cường đại mà khó có thể đề phòng thủ đoạn công kích.

Mộc Dịch xuyên qua bên ngoài điện thờ, đi qua một cái hành lang, đi tới bên trong trong điện.

Nơi này có cấm chế, nhưng không phải là đặc biệt cường đại, Mộc Dịch duỗi ngón bắn ra, một đạo kim sắc hỏa điểm tại kia ngón tay bưng dấy lên,

đúng là tinh thuần cực kỳ, điển hình Kim Ô chân hỏa!

Sau đó, Mộc Dịch bọc lấy Kim Diễm ngón tay tại cấm chế trên nhẹ nhàng vẽ một cái, tìm một cái vòng lớn; hấn ngón tay những nơi đi qua, cấm chế màn sáng lại bị Kim Ô chân hỏa sinh sôi đốt hòa hợp một cái động lớn, khiến Mộc Dịch dễ dàng đẩy, không có gây ra động tĩnh gì liền tiến vào trong cấm chế.

Vừa mới đi vào cấm chế, Mộc Dịch liền cảm thấy một cỗ có chút không tầm thường khí tức, người hấn muốn tìm, quả nhiên ngay ở chỗ này.

"Nhìn khí tức, tựa hồ cũng không được rất cường đại!" Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, hấn nắm chắc lại lớn vài phần.

Hấn đã sớm quyết định chủ ý, nếu như người này phối hợp, giao ra tử nhật phong ấn phương pháp, vậy liền tốt nhất; nếu như không thuận lợi, hấn sẽ phải quyết đoán ra tay, khống chế người này, dùng Sư Hồn thuật điều tra đến bản thân cần tin tức, sẽ không bởi vì người này là Nhân tộc Tu tiên giả liền nhân từ nương tay!

Cỗ khí tức kia hiển nhiên cũng phát hiện Mộc Dịch, Mộc Dịch đang muốn vượt qua bình phong, liền có một thanh niên nam tử thanh âm truyền đến:

"Ha ha, Mộc sư đệ, sư huynh ta đang muốn đi tìm ngươi, không thể tưởng được ngươi rồi lại đi đầu một bước, chủ động tìm tới tận cửa rồi!"

Mộc Dịch kinh hãi, đối phương vậy mà nhận ra hấn, hơn nữa xưng hấn vì "Mộc sư đệ" !

"Chẳng lẽ là người quen biết ?" Mộc Dịch trong lúc nhất thời cực kỳ hoang mang, hấn tâm niệm cấp chuyển tới ranh giới, thân hình nhoáng một cái, đã vượt qua bình phong, xuất hiện ở bên trong trong điện, cũng thấy được một cái có chút thân ảnh quen thuộc.

"Là người ? !" Mộc Dịch kinh ngạc muôn phần, kết quả này, cho hẳn đoán một vạn lần cũng chưa chắc có thể đoán được.

Trước mắt người này chính mỉm cười nhìn xem hẳn áo đen thanh niên, đúng là Mộc Dịch tại Huyền Hà Tông một vị sư huynh, cùng hẳn từng có không ít tiếp xúc Lục Mặc Lục sư huynh.

Thế nhưng là, Lục Mặc lúc này khí tức cải biến rất nhiều, cùng năm đó hoàn toàn là tưởng như hai người, Mộc Dịch hoàn toàn không có nhận ra khí tức của hẳn, lúc này thấy đến dung mạo của hẳn, mới phát hiện khí tức của hẳn hoàn toàn chính xác có một chút quen thuộc.

"Lục sư huynh ? Người làm sao sẽ đi vào yêu hải ? Người làm sao sẽ xuất hiện ở Hải Giao tộc ? Người hôm nay là tu vi gì ?" Mộc Dịch vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc, kinh nghi bất định luân phiên hỏi, đồng thời cũng theo bản năng hai cái đồng tử kim mang lập loè, dùng Âm Dương Thần Mục thần thông dò xét đối phương.

"Không đúng!" Mộc Dịch kinh hô một tiếng: "Cái này chỉ sợ không phải người chân thân!"

"Ha ha, bị Mộc sư đệ đã nhìn ra, không tệ, đây chỉ là kẻ hèn này một cái phân thân, hoặc là nói là một đám phân hồn." Lục Mặc vừa cười vừa nói, tựa hồ cũng không có gì địch ý.

Hắn hướng Mộc Dịch vẫy tay ý bảo, nói ra: "Mộc sư đệ, không mới biết được trong lòng người nghi hoặc rất nhiều, người và lại ngồi xuống, khiến kẻ hèn này chậm rãi nói đến!"

"Chẳng lẽ hẳn không phải là Lục sư huynh ? Lục sư huynh không nên xuất hiện ở nơi này!" Mộc Dịch trong lòng hoài nghi, nhưng vẫn gật đầu, ngồi ở một bên, cùng Lục Mặc bảo trì một khoảng cách, đồng thời trong lòng cũng là thập phần cảnh giác.

Hắn cùng với Lục Mặc phân biệt bất quá hơn hai mươi năm, đối phương tại sao có thể có như thế biến hóa cực lớn, như thế nào lại xuất hiện ở nơi đây, trong này lớn có huyền cơ!

"Lục sư huynh mời nói đi, tại hạ chính rửa tai lắng nghe!" Mộc Dịch ổn định bởi vì kinh ngạc mà có chút chấn động tâm tình, bất động thanh sắc nói.

Lục Mặc cười cười, trong điện bước đi thong thả lên khoan thai, dường như lẩm bầm lẩm bầm giống như nói ra: "Chuyện này nói rất dài dòng, nên bắt đầu nói từ đâu đâu?"

Một lát sau, hắn phối hợp nhẹ gật đầu, nói ra: "Chỉ sợ muốn từ đâu nói đến! Đang nói chuyện này lúc trước, kẻ hèn này muốn trước cùng Mộc sư đệ nói, là một cái tên là 'Sáng thế kỷ' truyền thuyết!"

"Sáng thế kỷ ?" Mộc Dịch trong lòng càng thêm hoang mang, hắn cũng không có đặt câu hỏi, chỉ là tập trung tư tưởng suy nghĩ lắng nghe.

Lục Mặc nói ra: "Trong truyền thuyết, thiên địa mới bắt đầu một mảnh Hỗn Độn, là một vị Sáng Thế chủ khai thiên tích địa, sáng tạo ra cái thế giới này! Thiên địa sơ khai về sau, Huyền Hoàng chia lìa, địa thủy hỏa phong tứ đại nguyên tố riêng phần mình diễn biến, sông núi giới diện bắt đầu hình thành, nhưng mà, cũng không có sinh linh tồn tại!"

"Đúng là vị này Sáng Thế chủ, ban cho sinh mệnh. Hắn vốn là thờ ra một hơi, sau đó lại nhỏ một giọt máu; khẩu khí này hóa thành Sáng Thế chủ bộ dáng, thì là Nguyên Thủy Tiên Tôn; cái kia nhỏ máu cũng hóa thành Sáng Thế chủ hình thái, thì là Nguyên Thủy Tổ Thần!"

"Nguyên Thủy Tiên Tôn cùng Nguyên Thủy Tổ Thần, lại riêng phần mình sáng tạo ra đại lượng sinh linh, chính là cái gọi là chúng tiên cùng chúng thần."

"Nhưng chẳng biết tại sao, Tiên tộc cùng Thần tộc tuy rằng đều tới đây Sáng Thế chủ, rồi lại thủy chung không hợp. Giữa bọn họ đại chiến vô số, đem thiên địa trảm phá thành vô số giới diện! Đại chiến ở bên trong, Tiên tộc dần dần chiếm cứ thượng phong, đem Thần tộc giết chóc vô tung vô ảnh."

"Tiên tộc thống trị ngàn vạn thế giới, ngàn vạn sinh linh, Thiên Địa Nhân tam giới, cũng hầu như đều là do chúng tiên kiến tạo hệ thống. Thần tộc thời gian dần trôi qua bị quên lãng."

"Nhưng mà, Thần tộc cũng không có triệt để diệt sạch! Thần tộc trí nhớ, thông qua huyết mạch truyền thừa, âm thầm gửi bám vào từng cái sinh linh bên trong, tùy thời mà động!"

"Rốt cuộc, mười mấy vạn năm trước, có một cái tên là Hỏa thần Chúc Dung Thần tộc, tu luyện tới Thiên Thần cảnh giới, khống chế thiên hạ cùng hỏa có quan hệ hết thảy thần thông! Thực lực của hắn rất mạnh, liền chúng tiên đều không phải là đối thủ của hắn! Tại Hỏa thần Chúc Dung suất lĩnh xuống, Thần tộc triển khai phản kích, muốn từ chúng tiên trong tay cướp lấy ngàn vạn thời gian quyền thống trị!"

"Tuy rằng Thần tộc trong thời gian ngắn lấy được một ít thắng lợi, nhưng cuối cùng vẫn còn không địch lại Tiên tộc, Hỏa thần Chúc Dung cũng bị chúng tiên vây công, cuối cùng bị đánh tan toàn thân huyết mạch!"

"Cái này chính là tiên cùng thần ân oán, " Lục Mặc bỗng nhiên mỉm cười nói: "Mộc sư đệ thân là Thần tộc, chỉ sợ đối với cái này rất có hứng thú đi!"

Mộc Dịch trong lòng cả kinh, nhưng vẫn là bất động thanh sắc nói: "Lục sư huynh lời ấy ý gì ? Tại hạ lúc nào biến thành Thần tộc ?"

Lục Mặc cười to nói: "Ha ha, Mộc sư đệ cũng đừng có che giấu! Mộc sư đệ một thân tinh túy thần huyết, đã là Nguyên Mạch Kỳ tăng thứ chín tu vi, kẻ hèn này há có thể tính sai!"

Mộc Dịch trong lòng phát lạnh, đối phương vậy mà đối với hắn rõ như lòng bàn tay, mà hắn nhưng vẫn căn bản không biết đối phương lai lịch!

Hắn không khỏi hỏi: "Lục sư huynh tại sao phải biết rõ nhiều chuyện như vậy ?"

"Hắc hắc, cái này còn không đơn giản!" Lục Mặc cười nói: "Bởi vì kẻ hèn này cũng là Thần tộc một thành viên!"

Nói xong, một cỗ huyết khí phóng lên trời, Lục Mặc trên thân, lập tức toát ra một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu xanh.

Mộc Dịch liếc có thể nhận ra, đây không phải đan điền chân nguyên, mà là thông qua huyết mạch kích phát chân nguyên lực lượng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 326: Chúc Dung Thần Đăng (Trung)

Hơn nữa, đối phương huyết mạch chân nguyên lực lượng, hiển nhiên rất không tầm thường!

"Chỉ là một cái phân thân, thì có mạnh như thế năng lực, xem ra tu vi của hắn, chỉ sợ vẫn còn ta phía trên!" Mộc Dịch trong lòng thất kinh.

Hơn nữa, hắn từ đối phương trên thân cảm nhận được một cỗ tươi mát thảo mộc khí tức, điểm này khiến hắn thập phần khó hiểu.

"Lục sư huynh che giấu thủ đoạn quả nhiên cao minh, tại hạ cùng với Lục sư huynh tại Huyền Hà Tông đồng môn một số năm, rồi lại thủy chung không có phát hiện nửa điểm kẽ hở!" Mộc Dịch không thể không cảm thấy khâm phục.

"Kẻ hèn này thủ đoạn một chút cũng không cao minh!" Lục Mặc cười khổ nói nói: "Thực không dám giấu giếm, kẻ hèn này là gần nhất cái này vài chục năm mới ngoài ý muốn kích phát thần huyết truyền thừa, cũng biết được Thần tộc sự tình! Lúc trước cùng Mộc sư đệ kết giao lúc, kẻ hèn này không thể coi như là Thần tộc, tự nhiên không có kẽ hở!"

"A, đây là cái gì kỳ ngộ ? Vậy mà khiến Lục sư huynh đạt được thần huyết truyền thừa, hơn nữa tu vi phóng đại!" Mộc Dịch ngạc nhiên mà hỏi.

Lục Mặc rồi lại khoát tay chặn lại, nói ra: "Việc này Mộc sư đệ rất nhanh sẽ hiểu, chúng ta còn là nói ra chính đề trên —— về cái này tử nhật sự tình! Mộc sư đệ chính là vì việc này mà đến đi!"

Mộc Dịch trong lòng rung mình, nhẹ gật đầu. Tuy rằng hắn đối Lục Mặc trải qua rất cảm thấy hứng thú, nhưng tử nhật chi kiếp càng thêm trọng yếu.

Lục Mặc rồi lại mỉm cười hỏi ngược lại: "Nói lên cái này tử nhật, Mộc sư đệ biết rõ bao nhiêu ?"

Mộc Dịch đáp: "Tại hạ chỉ biết là, cái này tử nhật cùng mấy vạn năm trước Tiên nhân đại chiến có quan hệ, nghe nói là khi đó lưu lại đấy!"

"Không tệ!" Lục Mặc nhẹ gật đầu, "Thế nhưng là. Mộc sư đệ có lẽ không biết, mấy vạn năm trước Tiên nhân đại chiến. Kỳ thật chính là Hỏa thần Chúc Dung cuối cùng một trận chiến!"

"Cái gì ? Nguyên lai cái kia chính là Tiên Thần cuộc chiến!" Mộc Dịch thất kinh, hắn nhớ tới 《 Tiên Thần Dịch 》 cái kia bản cổ tịch, trong này đề cập tới Tiên Thần đại chiến lúc này giới triển khai.

Lục Mặc nói ra: "Không biết là may mắn còn là bất hạnh, Hỏa thần Chúc Dung suất lĩnh chúng thần đối kháng Tiên tộc chiến tranh, giằng co hơn mấy vạn năm, cuối cùng Hỏa thần Chúc Dung không địch lại chúng tiên liên thủ, chạy trốn tới vào ta các loại người này giới bên trong, chúng tiên cũng theo đuổi không bỏ. Tiên Thần song phương lúc này giới cực lớn chiến một lần, cuối cùng bức bách Hỏa thần Chúc Dung tự bạo mà chết! Chúng tiên vì giết chết Hỏa thần Chúc Dung, cũng bỏ ra cực kỳ vô cùng nghiêm trọng một cái giá lớn."

"Trận chiến này sau đó, Tiên tộc để bảo đảm Thần tộc không có lần nữa phản công khả năng, tại trong Tam giới đối Thần tộc đã tiến hành có thể nói 'Phát rồ' lòng bắt giết chết, Thần tộc còn thừa không có mấy!"

"Mà chúng ta chỗ cái này hạ giới, rồi lại bởi vì là Hỏa thần Chúc Dung cực kỳ thuộc hạ chúng thần vẫn lạc chỗ. Hết sức đặc thù. Chúng tiên sợ hãi Hỏa thần Chúc Dung huyết mạch tại nơi này trong Nhân giới ẩn núp, dứt

khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, đem chúng ta người này giới triệt để phong tỏa, cùng Tiên Giới ngăn cách ra!"

"Đợi một chút!" Mộc Dịch lập tức quá sợ hãi, hỏi: "Triệt để phong tỏa, đây là ý gì?"

"Liên là hoàn toàn chặt đứt này giới sinh linh phi thăng Tiên Giới đường!" Lục Mặc thu liễm dáng tươi cười, trầm giọng nói ra: "Nói cách khác. Này giới sinh linh, mặc kệ là người hay là yêu, tu thần tu tiên, đều khó có khả năng đạt tới rất cao cảnh giới, vĩnh viễn còn lâu mới có thể tiếp xúc đến Tiên Giới tồn tại!"

"Như vậy chẳng phải là đoạn tuyệt này giới sinh linh cầu tiên lộ?" Mộc Dịch cảm thấy một hồi không hiểu e ngại, phi thăng Tiên Giới là hết thầy Tu tiên giả truy cầu. Nếu như nói cho bọn hắn biết con đường này đã bị chặt đứt, kết quả là thủy chung là công dã tràng. Cái này đem là bức nào đã kích không lồ!

"Đúng là như thế!" Lục Mặc thần sắc, một chút cũng không giống như là đang nói giỡn, hắn nói ra: "Chỉ có như vậy, chúng tiên mới có thể bảo đảm Thần tộc không thể tu luyện quá cường đại, sẽ không đối với bọn họ tạo thành uy hiếp. Dù sao giống ta các loại người như vậy giới, còn có mười vạn tám nghìn cái, chính là một người giới con đường thành tiên, đối chúng tiên mà nói căn bản không có ý nghĩa!"

"Cái này không khỏi cũng quá tàn nhẫn!" Mộc Dịch thì thào nói ra, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như Cao lão đầu như vậy một lòng người tu hành vật biết rõ chuyện này, không biết làm gì cảm giác giống như muốn!

"Cái này đã coi như là không tệ!" Lục Mặc lạnh cười nói: "Chúng tiên không có trực tiếp đem người này giới chỗ có sinh linh hết thầy xóa đi, cũng đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi!"

"Ta đây các loại cũng không có hy vọng ?" Mộc Dịch mê mang nói, hần nghĩ lại: Hỏi: "Bất quá, chuyện này cùng tử nhật lại có quan hệ gì ?"

Lục Mặc nói ra: "Hỏa thần Chúc Dung là bậc nào tồn tại, hần tuy rằng tự bạo mà chết, rồi lại âm thầm để lại một ít bảo vật, che giấu thành các loại hình thái, không bị Tiên tộc phát hiện!"

"Món bảo vật này, tựu kê là Chúc Dung Thần Đăng! Trong truyền thuyết, chỉ cần đạt được cái này Chúc Dung Thần Đăng, có thể thức tỉnh thần đèn trong ấn chứa Hỏa thần Chúc Dung một tia hồn phách, đạt được Hỏa thần Chúc Dung chỉ điểm, cũng mượn nhờ lực lượng của hần, phá tan chúng tiên phong ấn, phi thăng Tiên Giới!"

"Còn có một loại nghe đồn, nói là cái này thần đèn là không gian bảo vật, là Hỏa thần Chúc Dung tự tay sáng lập đặc thù giới diện —— mặc dù cái gọi là thần giới! Ở tại thần giới ở bên trong, giống nhau có thể tu luyện tới Chân Thần cảnh giới, không thua bởi Chân Tiên!"

"Chúc Dung Thần Đăng ?" Mộc Dịch trong lòng rung mình, trong lúc mơ hồ nghĩ tới điều gì.

Lục Mặc cũng không có dừng lại, hần tiếp tục nói: "Vì che giấu tránh đi chúng tiên tai mắt, cái này Chúc Dung Thần Đăng, bị phân ra mấy bộ phận, theo thứ tự là cây đèn, bắc đèn, dầu thắp, cùng dẫn hỏa thạch."

"Trong đó, màu vàng cây đèn tung tích đến nay không rõ! Bắc đèn là một xanh một trắng hai cây thần đăng quần quanh mà thành; màu đỏ dẫn hỏa thạch bị nguyệt trang chế tạo thành một thanh thần binh lợi khí, bị một đời lại một thay đại năng nhân vật đạt được, truyền thừa xuống dưới, danh khí không nhỏ, đúng là 'Ma Long Nhận' !"

Nghe đến đó, Mộc Dịch nhin không được khoe miệng hơi động một chút, trong lòng của hần cực kỳ rung động, nhưng cũng không có lộ ra quá nhiều thần tình.

Lục Mặc tựa hồ không có chú ý tới điểm này, hần nhìn lấy Mộc Dịch, từng chữ một nói: "Mà màu tím kia dầu thấp, tự hành hấp thu thiên địa nguyên khí, diễn biến thành một cái quái vật khổng lồ, lực phá hoại cực kỳ kinh người, đúng là cho người tới chỗ này 'Tử nhật' !"

"Nguyên lai cái này tử nhật chỉ là một đoàn 'Dầu thấp' !" Mộc Dịch kinh hãi vô cùng, đáng sợ như thế tử nhật, rõ ràng chỉ là một chiếc thần đèn dầu thấp; hai cây thần đăng, chỉ là bắc đèn! Phong ấn có Phượng Hoàng thần linh Ma Long Nhận, rõ ràng chỉ là đốt thần đèn dẫn hỏa thạch, như vậy cái này chén nhỏ thần đèn nếu là đốt đứng lên, nên đến cỡ nào uy lực cường đại ? !

Ít nhất, lấy Mộc Dịch cảnh giới bây giờ, là căn bản không cách nào tưởng tượng đấy.

Nhìn thấy Mộc Dịch khó có thể tin thần sắc, Lục Mặc giải thích nói: "Kẻ hèn này cũng biết lời nói này vô cùng không thể tưởng tượng, Mộc sư đệ lần đầu nghe được, chỉ sợ khó có thể lý giải cùng tin tưởng, bất quá nếu là Mộc sư đệ cẩn thận nhớ tới, liền biết kẻ hèn này nói liên lụy cực lớn, rất khó hư cấu đi ra!"

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, truy vấn: "Lục sư huynh làm sao biết được nhiều chuyện như vậy ? Lục sư huynh Thần tộc thân phận tựa hồ không giống bình thường, hơn nữa Lục sư huynh một thân thảo mộc khí tức, cũng là làm cho người khó hiểu! Liên tưởng đến Chúc Dung Thần Đăng mấy đại bộ phận, tại hạ tựa hồ mới đoán được cái gì!"

Lục Mặc sững sờ, có chút kinh ngạc nói: "Mộc sư đệ quả nhiên là thông minh hơn người, rõ ràng nhanh như vậy liền đoán được! Không tệ, hành động bắc đèn cái kia một xanh một trắng hai cây thần đăng, có một căn đã Thông Linh, trở thành mộc linh, cũng tu luyện thành hình người. Mộc linh có thể ly khai bản thể hành động, rồi lại ngoài ý muốn bị đăng cấp cao tu luyện giả giết chết, tiến nhập luân hồi bên trong."

"Một số lần luân hồi về sau, hôm nay đã là hoàn toàn Nhân loại mộc linh, trong lúc vô tình tìm tới chính mình tiên đăng bản thể, do đó đem Thần tộc huyết mạch cùng trí nhớ đều truyền thừa xuống dưới, cái này chính là hôm nay Lục Mặc —— kẻ hèn này chính là cái kia màu xanh thần đăng!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, mộc linh nhiều lần luân hồi sau Lục Mặc, vẫn đang tại tu luyện Mộc thuộc tính công pháp trên có cực cao thiên phú, cái này chỉ sợ cũng không phải là ngẫu nhiên!

"Hử, tại hạ đại khái hiểu Lục sư huynh dụng ý!" Mộc Dịch trầm ngâm nói ra: "Lục sư huynh đạt được —— hoặc là nói là khôi phục huyết mạch trí nhớ truyền thừa về sau, tự nhiên muốn tìm kiếm nghĩ cách tìm được Chúc Dung Thần Đăng những bộ phận khác. Lục sư huynh thăm dò được tử nhật sự tình, liền tới đến yêu hải, âm thầm hiệp trợ, cũng xui khiến mấy vị yêu tổ đem tử nhật cấm chế mở ra! Dù sao cái này tử nhật cấm chế, là thời kỳ thượng cổ tứ đại Yêu tộc Tiên tộc phong ấn đấy, không tá trợ mấy đại yêu tổ lực lượng, Lục sư huynh không cách nào đem mở ra!"

"Đúng vậy, đúng là như thế!" Lục Mặc cười nói: "Kẻ hèn này nguyên bản còn tưởng rằng muốn thuyết phục mấy đại yêu tổ thập phần khó khăn, không thể tưởng được kẻ hèn này vừa đề cập tử nhật thần quang có khả năng trợ đẳng cấp cao Tu tiên giả tu vi phóng đại, đột phá bình cảnh sự tình, Hải Giao tộc yêu tổ liền thập phần động tâm, kích động!"

"Ha ha, bọn hăn rồi lại không thể tưởng được, mở ra tử nhật, chỉ là thuận tiện kẻ hèn này làm việc mà thôi!" Lục Mặc có chút đắc ý nói.

"Nói như vậy, Lục sư huynh có nắm chắc đem tử nhật lấy đi ?" Mộc Dịch thần sắc khẽ động mà hỏi.

Mộc Dịch lo lắng nhất, chính là tử nhật không ngừng tản mát ra tử nhật thần quang, bao trùm phạm vi càng lúc càng lớn, khiến phụ cận cấp thấp

yêu tu không chịu nổi, từng đám chết đi; nếu như Lục Mặc có năng lực đem tử nhật thu đi, cái kia chính là triệt để giải quyết xong cái này nguy cơ.

"Không tệ!" Lục Mặc cười nói: "Vì vậy Mộc sư đệ hoàn toàn không cần lo lắng, bảy ngày về sau, kẻ hèn này bản thể sẽ đích thân tới nơi này, đem tử nhật lấy đi! Tin tưởng Mộc sư đệ sẽ không phản đối đi!"

"Tại hạ cũng hy vọng như thế!" Mộc Dịch nói ra, "Bất quá, tại hạ còn muốn hỏi, Lục sư huynh nếu là đã nhận được tử nhật, định dùng nó làm mấy thứ gì đó?"

"Đương nhiên là vì ngày sau phi thăng làm chuẩn bị!" Lục Mặc không cần nghĩ ngợi đáp, "Mộc sư đệ lo lắng kẻ hèn này muốn trả thù Tu tiên giả, lần nữa nhắc lên Tiên Thần cuộc chiến sao? Ha ha, lớn nhưng không cần phải lo lắng, kẻ hèn này cũng không có nhàm chán như vậy!"

"Thực không dám giấu giếm, trải qua nhiều lần luân hồi, kẻ hèn này đã không hoàn toàn đúng lúc trước cái kia căn màu xanh thần đăng rồi! Hỏa thần Chúc Dung, đúng không mới mà nói, chỉ là trong truyền thuyết nhân vật, mà không còn là ngày xưa chủ cũ! Hơn nữa kẻ hèn này thế đơn lực bạc, nào dám cùng người khác tiên đối đầu, kẻ hèn này chỉ cầu có thể giống như Hỏa thần Chúc Dung như vậy, đi đến một cái con đường thành thần, về phần Tiên Thần ở giữa ân oán, cũng không nguyện nhiều hơn để ý tới!"

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng lớn nhẹ nhàng thở ra, lấy thần thông của đối phương thực lực, nếu như tại thu lấy tử nhật về sau, muốn làm xằng làm bậy bình thường, chỉ sợ sẽ cho cái này không yên ổn Nhân giới, tạo thành càng lớn tai nạn!

"May mắn hẳn là Lục Mặc!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, căn cứ hẳn nhiều năm trước tiếp xúc cảm thụ, Lục Mặc coi như là cái phẩm hạnh cực kỳ thật tốt sư huynh, hơn nữa rất nặng tình nghĩa.

Mộc Dịch đột nhiên nhớ tới, cái này Lục Mặc, còn đã từng đối Cốc Mặc Ngưng mỗi tình thăm thiết, không biết người kia hiện tại như thế nào, có hay không đã cùng Mộ Dung Băng gặp nhau ?

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 327: Chúc Dung Thần Đăng (Hạ)

"Mộc sư đệ, thu hồi tử nhật, cần dùng đến là tinh thuần nhất Thần tộc huyết mạch. Hơn nữa tử nhật là Hỏa thuộc tính chí bảo, vì vậy Hỏa thuộc tính Thần tộc huyết mạch thích hợp nhất! Nếu như Mộc sư đệ chịu xuất thủ tương trợ, kẻ hèn này có càng lớn nắm chắc đem tử nhật lấy đi." Lục Mặc vẻ mặt chờ mong nhìn xem Mộc Dịch nói ra.

"Đương nhiên, kẻ hèn này cũng sẽ không khiến Mộc sư đệ không công ra tay! Thực không dám giấu giếm, đối có được Hỏa thuộc tính thần huyết Thần tộc mà nói, tử nhật thần quang cũng là có thể luyện hóa bảo vật, hơn nữa chỉ cần luyện hóa một tia, thì có cực kỳ phi phàm hiệu quả! Có thể nói thoát thai hoán cốt!"

"Không mới có thể truyền thụ Mộc sư đệ một bộ luyện hóa tử nhật thần quang phương pháp, khiến Mộc Dịch luyện hóa một ít tử nhật thần quang! Mộc sư đệ đã là Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín tu vi, nếu là có thể luyện hóa một tia tử nhật thần quang, nói không chừng liền có cơ duyên tiến thêm một bước, trở thành Thần Mạch Kỳ cao thủ! Không biết Mộc sư đệ ý như thế nào?"

Lục Mặc mỉm cười nhìn xem Mộc Dịch, thoát nhìn rất có nắm chắc, hẳn cảm thấy, Mộc Dịch không có khả năng cự tuyệt như thế làm lòng người di chuyển điều kiện.

Trên thực tế, mặc dù hẳn không cho ra khiến người tâm động luyện hóa phương pháp, Mộc Dịch hơn phân nửa cũng sẽ đáp ứng xuất thủ tương trợ, chỉ cần có thể khiến tử nhật biến mất, không hề "Tai họa" bốn phương, Mộc Dịch mục đích chủ yếu coi như là đạt tới.

Huống chi, cứu vớt vô số yêu tu đồng thời, mình cũng có thể từ ở bên trong lấy được chỗ tốt rất lớn, Mộc Dịch thật sự nghĩ không ra bản thân có lý do cự tuyệt, cho nên liền không chút do dự miệng đầy đáp ứng.

"Thế nhưng là, ba gã yêu tố chỉ sợ sẽ không tùy ý chúng ta đem tử nhật thu hồi, bọn hã nếu là ra tay ngăn trở. Sẽ là thật lớn phiền toái!" Mộc Dịch nhíu mày nói, "Tại hạ ngược lại là có thể thỉnh động Kim Ô tộc một gã yêu tố tương trợ. Nhưng vẫn là chưa đủ!"

Mộc Dịch không dám khiến mẫu thân đồng thời đối phó ba gã yêu tố, nguy hiểm như vậy không nhỏ; mà hã cùng với Lục Mặc muốn thi pháp thu hồi tử nhật, chỉ sợ cũng nhảy không ra tay để đối phó ba đại yêu tố.

"Cái này đừng lo!" Lục Mặc rất có nắm chắc cười nói: "Bảy ngày về sau, Lục mẫu bản thể sẽ mang theo một gã Mộc đạo hữu cố nhân đến này, có người nọ tương trợ, ba vị yêu tố bao nhiêu muốn bán chút mặt mũi, không dám động thủ ngăn trở!"

"Cố nhân ?" Mộc Dịch sửng sờ, lập tức nghĩ tới điều gì: "Chẳng lẽ là Huyền Hà lão tổ ?"

"Đúng vậy!" Lục Mặc cười nói.

"Vậy mà có thể thỉnh động Huyền Hà lão tổ bậc này tồn tại. Xem ra tại hạ có lẽ xưng hô một tiếng Lục tiên bối mới đúng! Chỉ sợ cũng chỉ có hình cùng cảnh giới tu vi, mới có thể làm được!" Mộc Dịch càng thêm khẳng định Lục Mặc tu vi cực cao.

"Còn là ngày cũ xưng hô khá thói quen!" Lục Mặc mỉm cười, cũng không có phủ nhận, hã vừa cười vừa nói: "Muốn thỉnh động Huyền Hà lão tổ tuyệt không khó, chỉ muốn nói cho hã biết khả năng có biện pháp đột phá Tiên nhân phong ấn, trợ giúp hã phi thăng Tiên Giới, khiến hã làm trâu làm ngựa hã cũng sẽ không phản đối! Ha ha ha!"

Mộc Dịch cũng cười vài tiếng. Hoàn toàn chính xác, đối với Huyền Hà lão tổ loại này tồn tại mà nói, không có gì so với phi thăng Tiên Giới Càng trọng yếu chính rồi!

Cốc Mặc Ngưng đầu rồi, nàng thế nhưng là Huyền Hà lão tổ thiếp tùy tùng, cũng là Lục Mặc "Tình nhân trong mộng", giờ này khắc này. Lục Mặc thân phận đã rất không tầm thường, hẳn lại biết làm mấy thứ gì đó ?

Mộc Dịch trong đầu bỗng nhiên đã hiện lên những vấn đề này, nhưng cũng không có ở trước mặt hỏi lên, dù sao đây chính là Lục Mặc việc riêng tư, nếu như hẳn không chủ động đề cập. Bản thân liên không tốt hỏi nhiều.

Mộc Dịch cùng Lục Mặc định ra bảy ngày ước hẹn, sau đó Mộc Dịch liền ý định ly khai. Dem việc này đơn giản nói với mẫu thân, cũng muốn đối với cái này làm ra một ít an bài.

Bảy ngày thời gian, tử nhật ánh sáng còn sẽ không khuếch tán rất rộng, tạo thành tổn hại sẽ không quá lớn!

Đây đã là cái vô cùng tốt tin tức, Mộc Dịch trước đó thật không ngờ, lại có người có năng lực thu hồi tử nhật, hơn nữa người này rõ ràng còn từng là bại tướng dưới tay của hẳn!

Mộc Dịch đang muốn từ biệt Lục Mặc, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hẳn sững sờ dừng bước, quay người hỏi: "Không đúng! Có một việc thập phần không đúng! Cách nhau hơn hai mươi năm, Lục sư huynh khí tức tuy đã đại biến, làm cho xuống không có trước tiên phân biệt nhận ra; mà tại hạ khí tức, đồng dạng cũng bởi vì đủ loại cơ duyên mà đã xảy ra cực biến hóa lớn, vừa rồi càng là hiển lộ đại lượng Yêu khí, vì sao tại hạ mới vừa tiến vào gian phòng này bên trong điện thờ, Lục sư huynh liền nhận ra tại hạ ?"

"Ha ha, nếu như Mộc sư đệ hỏi, kẻ hèn này cũng không hề che giấu!" Lục Mặc nói ra: "Thực không dám giấu giếm, kẻ hèn này có một mặt bảo kính, mặt này bảo kính, có thể cảm ứng được đặc thù nào đó cường đại thần

mạch kích phát tình hình, năm đó Mộc sư đệ cùng Kim Ô lão tổ giao thủ luận bàn, cái kia tình hình vừa đúng bị kẻ hèn này nhìn thấy, vì vậy cũng dự đoán đã được biết đến Mộc sư đệ có Kim Ô tộc Yêu khí sự tình."

"Cảm ứng đặc thù huyết mạch kích phát tình hình ?" Mộc Dịch thần sắc khẽ biến, hắn truy vấn: "Cái gì đặc thù huyết mạch ? Không có khả năng thiên hạ tu thần giả đều có thể bị cảm ứng được đi ?"

"Đúng là như thế, chỉ có số rất ít dưới tình huống mới có thể bị này kính cảm ứng." Lục Mặc nhẹ gật đầu nói ra, hắn tựa hồ còn muốn nhiều nói vài lời, nhưng há miệng muốn nói rồi lại vừa không có nhiều lời.

Mộc Dịch rồi lại nghĩ tới điều gì, hắn nói ra: "Loại này hiếm thấy bảo kính, hơn phân nửa cũng là thượng cổ lưu truyền xuống, hơn nữa này kính cùng Thần tộc có quan hệ, Lục sư huynh có thể được đến đây kính, xem ra cùng mình Chúc Dung Thần Đăng chi bắc đẩu thân phận có quan hệ. Tại hạ suy đoán, Hỏa thần Chúc Dung tự bạo về sau, huyết mạch cũng sẽ mọi nơi khuếch tán, mà cái này bảo kính, phải là có thể cảm ứng được Hỏa thần Chúc Dung huyết mạch!"

"Mà tại hạ, cũng là Hỏa thuộc tính thần huyết, lại bị bảo kính cảm ứng được, chẳng lẽ nói, tại hạ thần mạch, cũng là kế thừa tại Hỏa thần Chúc Dung ? !"

Lục Mặc thu hồi dáng tươi cười, đã không phủ nhận, cũng không thừa nhận, trầm mặc một lát sau, hắn nói ra: "Hoàn toàn chính xác có loại khả năng này! Nhưng mà cái này thì như thế nào, chẳng lẽ Mộc sư đệ nếu làm thứ hai Hỏa thần Chúc Dung ? Hoặc là muốn cho Lục mẫu nhận người làm chủ nhân không thành, cái này vạn không được có thể!"

"Không phải như thế, " Mộc Dịch mỉm cười, "Cùng Lục sư huynh giống nhau, tại hạ đối nhắc lên Tiên Thần cuộc chiến không hề hứng thú! Mặc kệ

huyết mạch của ta đến từ người phương nào, ta chính là ta, ta sẽ không vì Tiên Thần có khác mà đại khai sát giới, tiến hành cái gọi là 'Báo thù' !"

Lục Mặc thần sắc buông lỏng, nói ra: "Như vậy thuận tiện! Theo kẻ hèn này suy đoán, Mộc sư đệ hơn phân nửa là ẩn chứa có Hỏa thần Chúc Dung huyết mạch, không mới không có nói rõ, chính là sợ Mộc sư đệ bởi vậy nghĩ ngợi lung tung! Hỏa thần Chúc Dung tuy rằng truyền kỳ, nhưng dù sao đã là nhiều năm trước chuyện cũ, chúng ta sống ở đương kim, làm sao có thể vì mấy vạn năm trước sự tình trên lưng bao phục, lần nữa vén lên chiến tranh ân oán!"

"Đang lúc như thế!" Mộc Dịch cảm thấy Lục Mặc lời nói này cũng nói đã đến trong lòng mình suy nghĩ, hần hướng Lục Mặc nhẹ gật đầu, hai người hiểu ý cười cười.

Hần và Lục Mặc đều là thần dân, đều cùng Hỏa thần Chúc Dung có lớn lao liên hệ, nhưng lại đều lựa chọn buông tha cho đoạn này cổ xưa cừu hận, tiếp tục bọn họ "Cuộc sống mới" .

Sau đó, Mộc Dịch đã đi ra Chính Long Cung, phản hồi Kim Ô tộc.

Lần này tới đến Chính Long Cung lúc, cảm thấy tử nhật chi kiếp hầu như không hề hy vọng hóa giải; ly khai tới ranh giới, lại phát hiện nguyên lai có thể dễ dàng như thế giải quyết! Bởi vậy có thể thấy được, thế gian cũng không có thực đang lúc tuyệt vọng sự tình, bất luận cái gì khó khăn, đều có giải quyết khả năng; tại cái nào đó góc độ đến xem, khả năng này rất nhỏ; nhưng nếu là thay đổi một cái góc độ, có lẽ chính là trời cao biển rộng!

Mộc Dịch trở lại Kim Ô tộc về sau, đem việc này cáo tri mẫu thân, người kia cũng là khiếp sợ không nhỏ.

Nguyên lai lúc trước nàng tại Liễu gia thấy họa quyển trên năm bảo, dĩ nhiên cũng làm là tạo thành Chúc Dung Thần Đăng năm loại bảo vật ——

hóa thành Ma Long Nhận dẫn hỏa thạch, màu vàng cây đèn, một xanh một trắng hai cây bắc đèn cùng màu tím dầu thấp!

Hiển nhiên, cái này bức họa cuốn xuất từ biết rõ nội tình thần dân tay, chỉ là đã không cách nào khảo chứng rồi.

"Người nói là, trên người chúng ta chảy đấy, đến từ Dương gia Thần tộc huyết mạch, khả năng đến từ Hỏa thần Chúc Dung ?" Kim Ô thánh nữ hết sức kinh ngạc, biết được bản thân huyết mạch "Đại lai lịch" về sau, nàng có chút trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

"Dịch nhi, người về sau muốn đặc biệt cẩn thận!" Kim Ô thánh nữ dặn dò: "Tuy rằng người có thể buông mấy vạn năm trước cổ xưa ân oán, nhưng mà những người khác chưa hẳn có thể làm được! Người này giới, đã có Thần tộc di dân, hơn phân nửa cũng có Tiên gia nhân vật truyền thừa, nói không chừng bọn hắn chính mọi nơi tìm kiếm năm đó Thần tộc hậu nhân, muốn từng cái giết chết!"

"Đúng, Dịch nhi ghi nhớ!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn biết rõ, huyết mạch của mình càng là lai lịch phi phàm, càng là không thể lộ ra ngoài, Tiên Thần có khác, khi hắn xem ra không có chút ý nghĩa nào, nhưng đối với những người khác mà nói, khả năng lại cũng không giống nhau!

Tựa như tại Thiên Đảo quốc, cái gọi là Huyền Hoàng có khác, thật sự là ngu muội cực kỳ, không có chút ý nghĩa nào ý kiến nông cạn, nhưng mà, chính là chỗ này Huyền Hoàng có khác, không biết nâng lên bao nhiêu phân tranh, đưa tới bao nhiêu chiến đấu!

Cũng đúng như tại đây yêu bên trong, cái gọi là nhân, yêu có khác, cũng là như thế. Có lẽ đối với Tiên Giới Cao Nhân mà nói, người nơi này, yêu có khác cũng là ngây thơ buồn cười, nhưng khiến vô số sinh linh vây khốn vào trong đó, thậm chí dẫn phát lần lượt kiếp nạn.

Tiên Thần có khác, từ biểu hiện ra đến xem, so với Huyền Hoàng có khác, nhân yêu có khác càng thêm khó có thể hóa giải, vì vậy Mộc Dịch không có khả năng đơn giản bại lộ bản thân Thần tộc thân phận.

Kim Ô thánh nữ trù mẫn nhìn xem Mộc Dịch, ung dung nói ra: "Vi nương thân là bán yêu, thập phần có thể cảm nhận được kẹp ở nhân, yêu hai tộc ở giữa bất đắc dĩ. Nhân, yêu có khác, khiến hai tộc lẫn nhau căm thù, lẫn nhau khinh miệt, vi nương thân là bán yêu, nếu không phải có ông ngoại người chống đỡ, rất khó tại đây Yêu tộc đặt chân; đi Nhân tộc cũng giống nhau bị coi là dị loại!"

"Mà Dịch nhi người, so với vi nương càng khó! Dịch nhi Huyền Hoàng thông tu, xen lẫn tại Thiên Đảo quốc tu tiên giới Huyền, Hoàng hai tông giữa, đã ăn rồi không ít đau khổ; Dịch nhi đã tiếp nhận Kim Ô truyền thừa, về sau cũng đem là đồng thời tu luyện Nhân tộc, Yêu tộc công pháp, cũng phải cùng vi nương giống nhau, ở vào nhân, yêu hai tộc trong khe hở; "

"Hơn nữa, Dịch nhi còn đồng thời tu thần, tu tiên, càng là kẹp ở Tiên Thần trăm triệu năm đến đây chưa rõ ân oán bên trong, một khi thân phận bại lộ, chỉ sợ phiền toái càng lớn!"

"Bất quá, phúc họa tương y! Bởi như vậy, Dịch nhi tinh thông Huyền Hoàng, làm người tu yêu, thông luyện Tiên Thần, rồi lại thiếu đi những người khác trong lòng tồn tại ngăn cách, có lẽ Dịch nhi sẽ được so với hẳn người càng tiến một bước!"

"Là phúc là họa ? Đi con đường nào ? Liền nhìn Dịch nhi tạo hóa nữa!"

Kim Ô thánh nữ đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem Mộc Dịch, trong đôi mắt đều là tha thiết chi ý. Nàng không biết, chính hẳn một ngoài ý muốn đi đến tu hành đường hài tử, tương lai sẽ có như thế nào thành tựu!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 328: Bát Tiên Lệnh

Bảy ngày thời gian, nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm.

Đối với bề quan ngời xuống Tu tiên giả mà nói, bảy ngày quả thực như thời gian qua nhanh, trong nháy mắt mặc dù qua; nhưng đối với đứng đắn thụ tử nhật thần quang chiếu xạ cấp thấp yêu loại mà nói, cái này bảy ngày quả thực so với bảy năm còn muốn dài dằng dặc.

Tuy rằng Kim Ô tộc đã mệnh lệnh tử nhật phụ cận vạn dặm bên trong yêu tu đều rời xa, nhưng dù sao cũng không có thiếu đây, linh trí không mở cấp thấp yêu tu còn không bị mệnh lệnh chỉ điểm, chúng nó trệ lưu lại cái hải vực này ở bên trong, lúc tử nhật thần quang bao trùm đến chúng nó vị trí hải vực lúc, chính là chúng nó ác mộng bắt đầu.

Bất quá, tử nhật thần quang hiệu quả, cũng không phải tính dễ nổ đấy, mà là thay đổi một cách vô tri vô giác, từng điểm từng điểm cải biến những thứ này hải yêu; vừa mới bắt đầu hai ba ngày, đã bị tử nhật thần quang chiếu xạ hải yêu còn chưa có xuất hiện quá lớn dị thường, thế nhưng là về sau, liền có một chút hải yêu thời gian dần trôi qua miệng sùi bọt mép, lần lượt chết đi.

Hải yêu tu vi càng cao, có thể thừa nhận tử nhật thần quang càng nhiều, càng muộn xuất hiện "Dị thường" bệnh trạng. Cũng có số rất ít người may mắn, tại đây tử nhật thần quang chiếu xạ ngày giỗ về sau, chẳng những không có chết đi, ngược lại nhiều đi một tí biến dị thần thông, hoặc là nhiều thêm một đôi kỳ dị cánh, hoặc là lại sinh ra một cái chân, hoặc là không hiểu thấu tu vi phóng đại; đương nhiên, loại này xác suất cực kỳ bé nhỏ.

Mộc Dịch cùng Kim Ô thánh nữ, nhẹ nhàng tại một phiến hải vực phía trên. Khi bọn hần phía dưới trên mặt biển, nổi lơ lửng vô số các loại tôm cá —— đương nhiên, những thứ này đều là tử vật; ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy một hai con hình thể cực lớn hải yêu thi thể, xen lẫn tại đây chút ít tôm cá bên trong.

Làm cho người kỳ quái chính là, bị tử nhật chiếu bắn sau chết đi những thứ này sinh linh thi thể. Đều không có hư thối có mùi, mà là thời gian dần trôi qua biến thành khô héo, cuối cùng hóa thành bột phấn. Tiêu tán ở trong biển rộng.

Mộc Dịch trên thân bọc lấy một tầng dày đặc ánh lửa, hần híp hai mắt, hướng xa xa nhìn ra xa.

Tại ba nghìn dặm bên ngoài giữa không trung, có một đoàn chói mắt ánh sáng tím, giống như một viên tử nhật, chiếu rọi tại đây vùng trên mặt biển, đem nhỏ nửa bầu trời biển đều chiếu rọi thành một tầng nhàn nhạt màu tím, nó chính là tạo thành phụ cận sinh linh đại lượng diệt sạch đầu sở gây nên!

Hôm nay tử nhật thần quang. So với tử nhật sơ hiện lúc đã yếu ớt rất nhiều, đối với Mộc Dịch loại cảnh giới này Tu tiên giả mà nói, chỉ cần tế ra một cái cường đại hộ thể pháp lực màn hào quang, có thể đem ánh sáng tím đại bộ phận uy có thể ngăn cản bên ngoài, còn sót lại uy năng, cũng không đủ lấy đối với bọn họ tạo thành rất lớn tổn thương.

Bất quá, nếu như tử nhật bao trùm phạm vi càng lúc càng lớn. Cái kia chút ít Yêu Vương cũng không có khả năng cả ngày đều tế ra hộ thể màn hào quang, vì vậy đồng dạng là thập phần nguy hiểm.

Chỉ sợ, cũng chỉ có cái kia vài tên yêu tổ, mới không e ngại cái này tử nhật thần quang, thậm chí còn chủ động tới gần, ý đồ từ tử nhật thần quang trong thu hoạch một ít năng lượng, hoặc là đã bị một ít kích thích.

Kim Ô thánh nữ vẫn ngăm nhìn chung quanh. Thần sắc ngưng trọng nói: "Hy vọng chúng ta có thể thuận lợi thu hồi tử nhật, nếu không cái này mệnh mông một mảnh yêu hải, liền muốn trở thành đất căn sỏi đá Tử Hải!"

Mộc Dịch trấn an nói: "Mẹ không cần lo lắng, mặc dù Lục Mặc không thể nhận lên cái này tử nhật, hải nhi còn có Ma Long Nhận nơi tay. Ma Long Nhận cùng tử nhật đồng thời Chúc Dung Thần Đăng một bộ phận, hơn phân nửa cũng có thể có một chút tác dụng."

Kim Ô thánh nữ nhẹ gật đầu. Đôi mắt trông về phía xa, Mộc Dịch cũng đồng dạng nhìn về phía chỗ đó.

Không bao lâu về sau, hai cái đồng tử phát ra một tầng kim mang Mộc Dịch bỗng nhiên mừng rỡ nói: "Bọn hã đến rồi!"

Các loại Mộc Dịch nói ra về sau, Kim Ô thánh nữ mới chú ý tới, nơi xa chân trời hoàn toàn chính xác có vài đạo yếu ớt quang ảnh chính tại ở gần, bất quá bởi vì cách nhau quá xa, rất khó coi rõ ràng.

"Dịch nhi Âm Dương Thần Mộc, quả nhiên có chút không giống bình thường!" Kim Ô thánh nữ có chút kinh ngạc nói.

Không bao lâu về sau, những thứ này quang ảnh lướt qua cái hải vực này, đã rơi vào Mộc Dịch cùng Kim Ô thánh nữ trước người.

Người đến tổng cộng ba người, ngoại trừ Lục Mặc bên ngoài, còn có một râu bạc trắng bông bông lão giả cùng một cái hình thể hơi mập trung niên nhân.

Lão giả này đúng là Huyền Hà lão tổ, mà trung niên nhân kia, Mộc Dịch nhưng chưa từng thấy qua, bất quá từ đối phương khí tức đến xem, vậy mà cũng là Nguyên Anh kỳ Anh lão tồn tại!

Về phần Lục Mặc, khí tức của hắn không có ở đây Huyền Hà lão tổ phía dưới, quả nhiên không xuất ra Mộc Dịch sở liệu!

"Đệ tử tham kiến lão tổ!" Mộc Dịch đầu tiên hướng Huyền Hà lão tổ một mực cung kính thi lễ một cái, nghiêm chỉnh mà nói, hắn lúc này còn là Huyền Hà Tông đan sĩ thân phận.

Huyền Hà lão tổ vẻ mặt hiền lành cười nói: "Ha ha, Mộc tiểu hữu không cần phải khách khí, nguyên lai tiểu hữu đúng là Kim Ô tộc bán yêu thân phận, tiểu hữu khí tức che giấu chi thuật thật cao minh, lão phu trước kia xem như nhìn sai rồi!"

Kim Ô thánh nữ cũng hành lễ nói: "Nguyên lai các hạ chính là Huyền Hà lão tổ, thiếp thân Kim Dương, tạm thay Kim Ô tộc tộc trưởng, bái kiến Huyền Hà đạo hữu! Còn phải đa tạ Huyền Hà đạo hữu đổi khuyến tử ngày xưa tài bồi chi ân."

"Dễ nói, dễ nói!" Huyền Hà lão tổ cười ha hả hướng Kim Ô thánh nữ chấp tay thi lễ, miệng nói: "Bái kiến Kim Ô tiên tử!"

Lục Mặc đem trung niên nhân kia giới thiệu cho Mộc Dịch hai người, nói ra: "Vị này chính là Lưu đạo hữu, là Đại Yên quốc Thông châu Vân Dương tông thái thượng trưởng lão; Lưu đạo hữu, vị này chính là tứ đại Yêu tộc một trong Kim Ô tộc yêu tổ Kim Ô thánh nữ đạo hữu; vị này chính là Mộc Dịch Mộc đạo hữu, cũng là Kim Ô đạo hữu ái tử."

"Tham kiến Lưu tiên bối!"

"Bái kiến Lưu đạo hữu!"

Mộc Dịch cùng Kim Ô thánh nữ cũng nhao nhao hướng Lưu đạo hữu thi lễ bái kiến, Vân Dương tông tên tuổi, Mộc Dịch đã từng nghe nói qua, Thông châu cùng Duyệt Châu giáp giới, Vân Dương tông là Thông châu

cảnh nội duy nhất siêu cấp đại tông môn, địa vị cùng Huyền Hà Tông tương xứng.

Lục Mặc có thể thỉnh động hai vị đại nhân này vật hộ pháp, hiển nhiên thân phận cũng là không như bình thường.

Mấy người một phen khách khí về sau, thánh nữ nói ra: "Các vị đạo hữu, tử nhật nhiều tồn tại một khắc, liền có vô số sinh linh diệt vong vẫn lạc, chúng ta còn là toàn bộ mau ra tay, đem tử nhật chi họa giải quyết."

"Đương nhiên, đương nhiên!" Lục Mặc mỉm cười, hỏi: "Mặt khác ba đại Yêu tộc yêu tổ đâu?"

"Bọn hãn có lẽ ở nơi này tử nhật phụ cận!" Kim Ô thánh nữ nói ra: "Có Huyền Hà lão tổ cùng Lưu đạo hữu hai người ra mặt, tăng thêm thiếp thân từ bên cạnh tương trợ, có lẽ có thể ngăn cản cái này ba gã yêu tổ, để cho bọn họ không đến mức quấy nhiễu Lục đạo hữu thu hồi tử nhật."

"Ha ha, không cần Kim Ô tiên tử xuất thủ!" Huyền Hà lão tổ chứa cười nói: "Lúc này đây, lão phu cùng Lưu lão đệ đã mang đến một kiện đồ vật, tin tưởng cái kia ba gã yêu tổ đạo hữu bái kiến về sau, tự cũng không lại vì khó chúng ta!"

"Thật sao ?" Kim Ô thánh nữ có chút không tin, nhưng thấy đến đối phương đã tính trước bộ dáng, cũng không tiện phản bác, nàng nhẹ gật đầu, nói ra: "Chỉ hy vọng như thế!"

Một chuyển mấy người, lập tức hóa thành một đạo đạo độn quang, nghênh đón tử nhật mà bay.

Trên đường đi những nơi đi qua, trên mặt biển đều là trôi nổi tôm cá, hải yêu thi thể, nhưng mà nhích tới gần tử nhật ngàn dặm sau đó, thậm chí ngay cả thi thể đều không nhìn thấy.

Nơi đây tử nhật thần quang càng thêm mãnh liệt, Mộc Dịch các loại đã không dám thời gian dài nhìn thẳng tử nhật, e sợ cho đả thương hai mắt.

Mà cấp thấp hải yêu nếu là bại lộ tại mãnh liệt như vậy tử nhật thần dưới ánh sáng, không xuất ra một thời ba khắc sẽ thân hình tiêu mất, hóa thành một từng sợi khói xanh.

Một đoàn người thực lực phi phạm, tiếp tục hướng tử nhật tới gần.

Tử nhật trong vòng trăm dặm, liền nước biển đều không thể tới gần, nhao nhao bị bốc hơi vì vô hình hơi nước. Nguyên lai tồn tại mấy hòn đảo nhỏ, cũng đã mất đi tung tích.

Chỉ có ba cái yêu tổ thân hình, còn nhẹ nhàng tại tử nhật chung quanh, riêng phần mình khoan chân mà ngồi.

Mộc Dịch một nhóm người sau khi xuất hiện, ba gã yêu tổ tự nhiên cũng phát hiện. Đột nhiên thoáng cái đã đến nhiều như vậy tu vi không có ở đây yêu tổ phía dưới Nhân tộc Nguyên Anh kỳ Anh lão, bọn hắn cũng là kinh ngạc không nhỏ, nhao nhao thu hồi công pháp, nhẹ nhàng tại lúc chỗ, lặng chờ Mộc Dịch các loại người xung quanh.

"Lục đạo hữu, Kim đạo hữu, là các người! Hai cái vị này đạo hữu là ?" Hải Giao tộc yêu tổ trước tiên chấp tay hỏi.

"Vị này chính là Duyệt Châu Huyền Hà Tông Huyền Hà lão tổ, vị này chính là Thông châu Vân Dương tông Lưu đạo hữu; nhị vị đạo hữu, ba vị này theo thứ tự là tứ đại Yêu tộc trong Hải Giao tộc, Kim Lân tộc, Huyền Vũ tộc ba tộc yêu tổ đạo hữu!" Lục Mặc mặt mỉm cười, bắt đầu với lẫn nhau giới thiệu người trung gian.

Một phen khách khí hàn huyên về sau, Kim Lân tộc Ngọc yêu tổ lạnh lùng nói ra: "Nhân, yêu hai tộc không xâm phạm lẫn nhau, không biết mấy vị đạo hữu đi vào ta yêu bên trong, có gì chỉ giáo ?"

"Đương nhiên là vì tử nhật sự tình!" Lục Mặc cười nói, "Lúc này đây, chúng ta muốn đem tử nhật lấy đi!"

"Đem tử nhật lấy đi ? Dựa vào cái gì, đây chính là chúng ta yêu hải bảo vật!" Ngọc yêu tổ hừ lạnh một tiếng nói ra.

Hải Giao tộc Hải yêu tổ cũng là nhượng mảy, lúc trước đúng là Lục Mặc chỉ điểm hãn phá giải cấm chế, thả ra tử nhật, hôm nay hãn lại muốn thu hồi tử nhật, không biết là gì bàn tính.

"Chỉ bằng cái này!" Một mực không quá nói chuyện Lưu đạo hữu bỗng nhiên cao giọng nói ra, lập tức, hãn từ trong tay áo lấy ra một quả kim quang lóng lánh bát giác lệnh bài.

Mộc Dịch quét lệnh bài kia liếc, ánh mắt sắc bén hãn lập tức nhìn ra, lệnh bài chính diện, là một bộ sơn thủy tranh vẽ, còn khắc có "Cao Sơn Lưu Thủy" bốn cái chữ cổ, mà lệnh bài mặt khác, tức thì khắc có bốn con yêu thú, theo thứ tự là một cái Ngũ Trảo Thanh Long, một cái Kim Sắc Kỳ Lân, một cái Hắc Sắc Huyền Quy, một cái Tam Túc Kim Ô!

"Bát Tiên Lệnh!" Mặc yêu tổ bật thốt lên kinh hô, Hải yêu tổ, Ngọc yêu tổ cùng Kim Ô thánh nữ cũng đều là sắc mặt đại biến.

"Nguyên lai hãn nắm giữ Bát Tiên Lệnh, trách không được, trách không được!" Kim Ô thánh nữ thầm nghĩ trong lòng.

Nàng nhìn thấy Mộc Dịch tìm đến đến vây khốn vẻ nghi hoặc, liền truyền âm nói ra: "Tương truyền thời kỳ thượng cổ, chúng ta tứ đại Yêu tộc tổ tiên cùng nhân tộc tứ đại tu tiên thế gia ký ước định, kết thành liên minh, không xâm phạm lẫn nhau, Bát Tiên Lệnh chính là lúc ấy kết minh tín vật, bằng này lệnh có thể số làm nhân tộc tứ đại tu tiên thế gia cùng Yêu tộc tứ đại Yêu tộc, không thể kháng mệnh, nếu không đã bị nhân, yêu hai tộc cùng chung thảo phạt! Đã cách nhiều năm, Bát Tiên Lệnh đã sớm tung tích không rõ, nguyên lai đúng là đã rơi vào trong tay người này!"

Hải yêu tổ kinh ngạc ngoài, miễn cưỡng bài trừ đi ra nở nụ cười, nói ra: "Chính là một cái tử nhật, lại muốn kinh động Nhân tộc vận dụng Bát Tiên Lệnh, chắc chắn, chỉ sợ có chút chuyện bé xé ra to đi!"

"Đương nhiên không phải là!" Huyền Hà lão tổ cười nói: "Nếu như lão phu nói việc này quan hệ đến chúng ta là hay không có thể phi thăng tiên giới, cái kia sẽ như thế nào?"

"Cái gì, sự tình phi thăng đại sự? Chúng ta Yêu tộc nhiều năm như vậy, chưa bao giờ có tiền bối có thể phi thăng tiên giới! Nghe nói Nhân tộc ngược lại là có mấy vị, còn có việc này?" Hải yêu tổ lập tức biến sắc.

Còn lại mấy vị yêu tổ, cũng là hiển lộ ra vẻ ân cần.

Hiển nhiên, đối với những thứ này Anh lão yêu tổ mà nói, phi thăng tiên giới, chính là là trọng yếu nhất đại sự!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 329: Thu Tử Nhật

"Cũng không phải là như thế!" Lưu đạo hữu lắc đầu, nhẹ giọng thở dài:

"Thực không dám giấu giếm, này giới bên trong, đã có vài vạn năm không một tên Tu tiên giả phi thăng tiên giới! Trong truyền thuyết phi thăng tiên giới cái kia vài tên Nhân tộc, cũng là chúng ta tứ đại tu tiên thế gia cố ý thả ra hư giả tiếng gió!"

"Cái gì, một mực không người phi thăng tiên giới?" Vài tên yêu tổ đều kinh hãi không nhỏ, Kim Ô thánh nữ đã nghe được Mộc Dịch nói lên việc này, vì vậy không có quá kinh ngạc.

Hải yêu tổ vội vàng hỏi: "Cái này là nguyên nhân gì? Chúng ta Yêu tộc tu luyện chậm chạp, còn chưa tính; vài vạn năm, Nhân tộc đã đổi mới vô số, kỳ tài tầng tầng lớp lớp, rõ ràng cũng không một người có năng lực tu luyện tới Nguyên Anh xuất khiếu cảnh giới?"

Lưu đạo hữu nói ra: "Không, tu luyện tới Nguyên Anh xuất khiếu cảnh giới này tiền bối, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là ít ỏi người! Nhưng mà, bọn hắn đều không thể phá vỡ giới diện lực lượng, phi thăng tiên giới!"

"Cái này là vì sao?" Hải yêu tổ sắc mặt đại biến, nếu như không thể phi thăng tiên giới, đây không thể nghi ngờ là tuyệt đường lui.

"Bởi vì này giới đã bị Chân Tiên phong ấn!" Lưu đạo hữu thở dài: "Hơn nữa phong ấn này giới đấy, kỳ thật chính là lúc trước thành lập Nhân tộc tứ đại tu tiên thế gia cùng tứ đại Yêu tộc tổ tiên cộng tám gã tiên nhân, yêu tiên!"

"Điều đó không có khả năng!" Hải yêu tổ lắc đầu nói ra: "Nếu như các vị tổ tiên lưu lại chúng ta hậu duệ, vì cái gì lại muốn phong ấn này giới, dứt gãy chúng ta cầu tiên lộ!"

Lưu đạo hữu nói ra: "Lúc trước các vị tổ tiên hàng lâm này giới, là vì đối phó một ít cường địch; tuy rằng bọn hắc đem cường địch đánh bại, nhưng cường địch hậu duệ rồi lại khả năng lúc này giới ẩn núp xuống. Vì vậy bọn hắc lưu lại chúng ta hậu nhân, chính là vì trấn thủ, đối phó cường địch hậu duệ. Tổ tiên phong ấn này giới. Chính là phảng phất chế địch nhân hậu duệ cũng có thể tu luyện phi thăng tiên giới!"

Hải yêu tổ lắc đầu liên tục, nói ra: "Thế nhưng là mấy vạn năm qua đi, ngày xưa ân oán sớm có lẽ tan thành mây khói, đối với chúng ta mà nói, cái này cổ xưa ân oán lại có ý nghĩa gì, chẳng lẽ vì những thứ này, sẽ phải chúng ta hi sinh bản thân tiên lộ, vĩnh viễn không cách nào ly khai này giới?"

"Không tệ. Quân hắc cái gì ân oán, bản tôn chỉ muốn phi thăng tiên giới, tiếp tục tiên lộ!" Ngọc yêu tổ cũng là cảm giận bất bình nói: "Vì bọn hắc cái kia một đời ân oán, muốn hi sinh chúng ta những hậu nhân này tiên lộ, cái này không công bằng!"

"Đúng là như thế! Có biện pháp nào có thể phá giải này giới phong ấn?" Mặc yêu tổ vội vàng hỏi.

"Biện pháp thật có, cái này khiến Lục đạo hữu tự mình nói ra đi." Lưu đạo hữu hướng Lục Mặc chứa cười nói, hắc trêu ghẹo nói: "Thực không dám giấu giếm, Lục đạo hữu cùng năm đó chúng ta tổ tiên địch nhân có chút liên hệ. Nhưng mà thời điểm này, chúng ta mục tiêu đều là nhất trí muốn phá vỡ này giới phong ấn, lớn cũng không nhất định truy cứu ngày xưa cái kia không có chút ý nghĩa nào ân oán cừu hận!"

"Đây là đương nhiên! Cái gì nhẹ cái gì nặng, chúng ta làm sao có thể phân biệt không xuất ra! Lục đạo hữu, mời người nói thẳng ra." Ngọc yêu tổ ngữ khí cũng trở nên khách khí rất nhiều.

Lục Mặc mỉm cười, nói ra: "Kỳ thật. Cái này tử nhật là một kiện bảo vật một bộ phận, chỉ cần khiến Lục mỗ sưu tập những bộ phận khác, tạo thành món bảo vật này, có thể đánh bại này giới phong ấn, khiến các vị đạo hữu tại Nguyên Anh xuất khiếu sau. Liền có thể phi thăng tiên giới!"

"Cái gì, cái này tử nhật chỉ là một kiện bảo vật một bộ phận?" Hải yêu tổ quá sợ hãi. Hắc thì thảo nói ra: "Trách không được, trách không được, cũng chỉ có cường đại như vậy bảo vật, mới có thể phá giải các vị tổ tiên thiết lập phong ấn đi!"

Mặc yêu tổ có chút nghi ngờ hỏi: "Vì cái gì các vị tổ tiên không có đem cái này tử nhật mang đi, mà là lưu lại này giới phong ấn?"

Lục mỗ đáp: "Theo Lục mỗ phỏng đoán, tám vị tiên tổ đều là Thiên Tiên cấp bậc tồn tại, bọn hắc tại đánh bại đối thủ về sau, liền tạo ra được một ít dòng chính hậu nhân, sau đó rời đi này giới; phát hiện tử nhật là chuyện sau đó, vì vậy Yêu tộc tứ đại tổ tiên dòng chính hậu nhân liền đem phong ấn, nếu không, nếu như cái này tử nhật cấm chế là Thiên Tiên cấp bậc tồn tại thiết lập đấy, chúng ta cũng không có khả năng đem phá giải mở ra!"

"Thì ra là thế!" Hải yêu tổ nhẹ gật đầu, hắc đã không có ngăn cản Lục Mặc chi ý.

Mặt khác nhị vị yêu tổ cũng là như thế, sự tình phi thăng, cái gì nhẹ cái gì nặng, không cần nhiều lời.

Lục mỗ mỉm cười, nói ra: "Lục mỗ muốn bắt đầu thi pháp thu hồi tử nhật rồi, kính xin mấy vị đạo hữu ly khai ở ngoài ngàn dặm, vì Lục mỗ hộ pháp! Một đạo hữu, mời người lưu lại, hiệp trợ Lục mỗ."

Ngọc yêu tổ nương mày, nói ra: "Tại sao là tiểu tử này ? Thực lực của hã làm sao có thể cùng bọn ta đánh đồng! Nếu như Lục đạo hữu cần phải có người tương trợ, hãy để cho chúng ta vài tên yêu tổ ra tay đi!"

Lục mỗ lắc đầu, cười nói: "Việc này không phải Mộc đạo hữu không thể thành!"

"Bản tôn không tin!" Ngọc yêu tổ nhìn Mộc Dịch liếc, khinh thường nói.

Lục mỗ nói ra: "Không phải do Ngọc đạo hữu không tin, bởi vì Mộc đạo hữu, chính là tám vị tiên tổ muốn liên thủ đối phó cường địch hậu duệ! Ngày sau thi triển nghịch thiên bảo vật, phá tan này giới phong ấn, chỉ sợ đều muốn nhờ cậy Mộc đạo hữu ra tay!"

"A! Nguyên lai là như vậy!" Ngọc yêu tổ kinh hãi lại nhìn Mộc Dịch liếc, không nói thêm gì nữa.

Hải yêu tổ đám người cũng là nghi hoặc nhìn Mộc Dịch vài lần, thật sự không nghĩ ra, cái này nhìn như bình thường cực kỳ Nhân tộc đan sĩ, dựa vào cái gì là cái kia Tiên tộc cường địch hậu nhân.

Nghi hoặc thuộc về nghi hoặc, bọn hã còn là dựa theo Lục Mặc phân phó, đã đi ra ở ngoài ngàn dặm.

Kim Ô thánh nữ dặn dò Mộc Dịch vài câu, cũng đã đi ra nơi này, tử nhật phụ cận, chỉ còn lại có Mộc Dịch cùng Lục Mặc hai người.

Mộc Dịch hỏi: "Lục sư huynh, đem người sự tình ngọn nguồn khay mà ra, thậm chí không che giấu bản thân Thần tộc thân phận, làm là như vậy có phải có chút ít không ổn ?"

Lục mỗ rất có lòng tin nói: "Không cần lo lắng! Lục mỗ bản thể chính là Chúc Dung Thần Đăng một bộ phận, mà Mộc sư đệ người lại là thích hợp nhất cầm đèn người, Chúc Dung Thần Đăng quan hệ đến bọn hã có thể

hay không phi thăng tiên giới, vì vậy bọn hăn vạn không được có thể đối với người ta bất lợi!"

"Huống hồ, ta và người dù sao thế đơn lực bạc, bằng ta và người lực lượng, nếu muốn gom đủ Chúc Dung Thần Đăng mấy bộ phận, chỉ sợ rất khó, phải điều động toàn bộ tu tiên giới, mới có thể từng cái tìm được! Không đem việc này nói rõ, những người kia cũng sẽ không chết tâm đập mà trợ giúp chúng ta."

"Huống hồ qua mấy vạn năm, ngày xưa ân oán đã sớm không đáng giá nhắc tới, những thứ này Anh lão yêu tổ, làm sao sẽ vì hư vô mờ mịt tổ tông cừu hận, sẽ không chú ý con đường tu tiên của mình! Liền ta và người hai gã Thần tộc đều có thể buông diệt tộc đại thù, huống chi là bọn người kia!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, từ trước mắt xem ra, Lục Mặc an bài đều không hề kể hờ, vài tên Anh lão cùng yêu tổ, hoàn toàn chính xác cũng sẽ không vì cái gọi là "Tiên Thần có khác", liền cùng hăn cùng Lục Mặc là địch, tự tay chặt đứt bản thân tiên lộ!

"Động thủ đi, thu lấy tử nhật, nhưng không dễ dàng!" Lục Mặc nghiêm mặt nói ra.

Hăn lẻ giơ tay lên, ánh sáng màu xanh lóe lên, một căn xanh tươi ướt át dây leo liền ra hiện trong tay hăn.

"Đây là ?" Mộc Dịch đánh giá cái kia dây leo vài lần, người kia phát ra một tầng mỏng lung ánh sáng màu xanh, ánh sáng màu xanh có thể đạt được chỗ, liền tử nhật bắn ra ánh sáng tím đều muốn lui tránh ra, đủ thấy kia rất không tầm thường.

Lục Mặc đáp: "Cái này chính là Lục mỗ bản thể, thường ngày thần đăng! Còn có một căn ban ngày thần đăng, hai người quần quanh cùng một chỗ, liền thành Chúc Dung Thần Đăng bắc đèn. Hơn nữa Tử Nhật đăng du, xích nhật hỏa thạch, Hoàng Nhật Đăng trần, có thể đạt được nguyên vẹn Chúc

Dung Thần Đăng! Năm kiện bảo vật, năm loại màu sắc, mỗi một kiện đều không giống bình thường. Lục mỗ dựa vào thường ngày thần đăng bản thể, mới có thể hạn chế tử nhật thần quang, đem tạm thời nhận lấy. Đương nhiên, Lục mỗ chỉ là nhận lấy mà thôi, khó có thể lợi dụng, ngược lại là Mộc sư đệ có thể dùng trên một chút."

Lục Mặc đem bản thân bản thể đều tế luyện ra, khiến Mộc Dịch càng thêm xác định Lục Mặc đủ loại thuyết pháp. So sánh với Mộc Dịch khắp nơi cẩn thận từng li từng tí, che giấu thân phận mà nói, Lục Mặc lộ ra càng thêm quang minh lỗi lạc, hơi có vẻ đường hoàng, hẳn thân là thần khí một bộ phận, hoàn toàn chính xác có tư cách này.

Mộc Dịch trong lòng khê động, sẽ phải đem xích nhật hỏa thạch —— cũng chính là Chúc Dung Thần Đăng dẫn hỏa thạch "Ma Long Nhận" tại trong tay mình sự tình nói với Lục Mặc, nhưng hẳn còn là nghĩ lại, không thể không đề phòng người, liền tạm thời cũng không nói đến việc này.

Tuy rằng làm như vậy có chút lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, nhưng ở tu tiên giới sờ bò lăn đánh nhiều năm như vậy, đã từng bị bằng hữu tốt nhất lừa gạt qua Mộc Dịch, còn là lựa chọn đối cẩn thận cách làm.

Mộc Dịch nghĩ thầm, nếu như Lục Mặc có thể thu lên tử nhật, vậy liền tốt nhất, nếu như hẳn làm không được, lại đem Ma Long Nhận sự tình nói ra cũng không muộn. Có hai kiện thần khí tương trợ, thành công tỷ lệ càng lớn.

"Mộc sư đệ, mời người đem Hỏa thần huyết mạch kích phát ra đến đây đi!" Chuẩn bị sẵn sàng Lục Mặc hướng Mộc Dịch chứa cười nói, "Mộc sư đệ mời hết sức nỗ lực, huyết mạch của người càng cường đại, chúng ta thu hồi tử nhật cơ hội càng lớn."

"Vâng!" Mộc Dịch đáp ứng nói.

Thứ nhất là thu hồi tử nhật sự tình trọng đại, Mộc Dịch không dám có sai; thứ hai là hẩn giấu giếm Ma Long Nhận, trong lòng đối Lục Mặc có chút áy náy; vì vậy lúc này đây hẩn không có nường tay, đem toàn thân huyết mạch toàn bộ kích phát.

Lập tức, một tầng hoa mỹ ánh lửa tại Mộc Dịch bên ngoài thân phát ra, nhìn kỹ phía dưới, những thứ này ánh lửa thậm chí còn mơ hồ phát ra màu xanh, trắng, xích, vàng, tím năm loại màu sắc.

"Quả nhiên là Hỏa thần huyết mạch, như thế tinh thuần cường đại, vậy là đủ rồi!" Lục Mặc đại hỉ, hẩn lộ ra có chút kinh ngạc, những tin tưởng cũng bởi vậy đổi chân.

Ngay tại Mộc Dịch triệt để kích phát thần huyết về sau, chung quanh hẩn tử nhật thần quang, rõ ràng trong lúc vô hình đã xảy ra biến hóa vi diệu —— từng sợi tử nhật thần quang, tại Mộc Dịch chung quanh phát sinh khúc chiết, giống như cái màu tím kén, đem Mộc Dịch quay chung quanh ở bên trong.

Mộc Dịch cảm giác được, từng cỗ một tinh thuần năng lượng, từ nơi này chút ít ánh sáng tím trong truyền đến, làm cho mình lập tức toàn thân nhiệt huyết sôi trào, không nói ra được hưởng dụng!

"Ha ha, Lục mỗ không có nói sai đâu, cái này tử nhật thần quang, đối Mộc sư đệ thế nhưng là một bảo bối!" Lục mỗ vừa cười vừa nói: "Chỉ là thần quang liền bất phàm như thế, nếu để cho Mộc sư đệ đạt được một giọt Tử Nhật đăng du cũng luyện hóa vào máu, chắc chắn, đột phá Thần Mạch Kỳ không hề lo lắng!"

Tại Lục Mặc trong miệng, đột phá đến tương đương với Tu tiên giả Nguyên Anh kỳ tu thân giả Thần Mạch Kỳ cảnh giới, tựa hồ là không cần tốn nhiều sức, bởi vì này Tử Nhật đăng du phẩm chất rất cao, ẩn chứa uy năng quá mạnh mẽ, căn bản không phải này giới có lẽ có bảo vật, mặc dù là

Chân Tiên, cũng rất khó được đến! Đây chính là Hỏa thần Chúc Dung tự mình luyện hóa chí bảo, khiến một cái Thần tộc tu thần giả tiến giai Thần Mạch Kỳ, hoàn toàn chính xác dư xài!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 330: Lần Thứ Ba Gặp Cốc Mặc Ngưng

Khoảng cách tử nhật ở ngoài ngàn dặm, tứ đại Yêu tộc yêu tổ cùng Huyền Hà lão tổ, Lưu chân nhân hai gã Nguyên Anh kỳ Anh lão, chính thần sắc ngưng trọng nghị luận.

Lời của bọn hắn đề, vẫn đang vây quanh như thế nào phi thăng tiên giới, chỉ có Kim Ô thánh nữ, thỉnh thoảng nhìn phía xa tử nhật, nàng lo lắng hơn Mộc Dịch cùng Lục Mặc có hay không có thể bình yên thu lấy tử nhật.

"Lưu đạo hữu, người xem Lục đạo hữu thật có thể giải trừ này giới phong ấn ? Nhân tộc 'Cao Sơn Lưu Thủy' tứ đại tu tiên thế gia, thật sự ý định thế chân vạc ủng hộ Lục đạo hữu ?" Hải Giao tộc Hải yêu tổ vẫn đang có chút hoài nghi mà hỏi.

Lưu chân nhân nhẹ gật đầu, thần sắc nghiêm nghị nói: "Đúng vậy, Lục đạo hữu nói, cùng bọn ta tứ đại thế gia ghi chép không mưu mà hợp, hoàn toàn chính xác không sai. Lúc cách vài vạn năm, cái gì ân oán đều đã qua; chúng ta không thể bởi vì này chút ít, tiếp tục đối với đứng, tiếp tục bị phong ấn ở này giới ở trong; nếu muốn phá tan phong ấn, chỉ sợ cũng chỉ có cùng bọn họ liên thủ!"

"Hắc, nguyên lai lúc trước tứ đại Yêu tộc cùng tứ đại thế gia, đều là tám vị Tiên tộc lưu lại trấn thủ Thần tộc hậu duệ; chúng ta hôm nay cùng Thần tộc liên thủ, coi như là hư mất tổ tông quy củ." Hải yêu tổ thì ào nói ra.

"Hừ, những thứ này tổ tiên, rõ ràng hoàn toàn không để ý chúng ta hậu nhân con đường tu hành, đem này giới hoàn toàn phong ấn, không cho chúng ta hậu nhân lưu lại đường lui, làm như vậy chẳng phải là khiến ta các

loại một mực hành động chiến tranh người hy sinh! Chúng ta hôm nay cùng Thần tộc hậu duệ liên thủ, mới là thượng sách! Kiên trì tổ tiên cách làm, mới là ngu muội cực kỳ!" Ngọc yêu tổ oán hận nói, tựa hồ đối với tám vị tổ tiên cách làm bất mãn hết sức.

Lưu đại nhân chân nhân nói: "Ta đám nhân tộc một đám Nguyên Anh kỳ Anh lão đã nghiên cứu thảo luận qua việc này, nhất trí cho là nên liên thủ Thần tộc hậu duệ, phá giải này giới phong ấn; Yêu tộc bên này, do tứ đại Yêu tộc thống lĩnh, hôm nay bốn vị yêu tổ đạo hữu đều tại, nên cũng đạt thành hiệp nghị, không biết các vị yêu tổ đạo hữu ý như thế nào?"

Ngọc yêu tổ lập tức đáp ứng, Mặc yêu tổ cũng lập tức miệng đầy đồng ý, Hải yêu tổ một chút do dự, cũng nhẹ gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

"Kim đạo hữu, ý của người như nào?" Lưu chân nhân hỏi tới Kim Ô thánh nữ.

"Thiếp thân đương nhiên đồng ý!" Kim Ô thánh nữ không cần nghĩ ngợi đáp: "Trên thực tế, tu tiên cùng tu thần, cũng là vì trường sinh bất tử, cũng là vì tìm kiếm Thiên Đạo, thuộc về cái nào có bao nhiêu khác nhau! Lúc đầu vốn cũng không có lẽ đối lập lẫn nhau! Vì cam đoan liên thủ sự tình không bị * nhiễu, thiếp thân đề nghị, chúng ta có lẽ lập nhiều hiệp nghị, từ nay về sau, nếu là có người vén lên tiên, thần ở giữa tranh chấp, lúc coi là nhân, yêu hai tộc địch nhân chung, chắc chắn trừ chi!"

"Đang lúc như thế!" Huyền Hà lão tổ thập phần đồng ý Kim Ô thánh nữ lời nói, "Chỉ có đồng tâm hiệp lực, chúng ta mới có thể phá giải này giới phong ấn! Đang nhanh chóng lên cao đại sự trước mặt, chỗ có ân oán đều có lẽ buông, vô luận là nhân, yêu phân chia, còn là tiên, thần có khác!"

Hải yêu tổ vẫn còn có chút lo lắng, hần nói ra: "Thế nhưng là, chúng ta tuy rằng có thể buông ân oán, buông tổ tiên nói rõ, nhưng mà, Lục đạo hữu

các loại Thần tộc hậu duệ, có thể hay không đột nhiên trở mặt, vì mấy vạn năm trước thảm bại mà báo thù ?"

"Ha ha, điểm này Hải đạo hữu liền không cần quan tâm!" Huyền Hà lão tổ cười nói: "Người người đều có nhược điểm, Lục đạo hữu cũng là như thế. Thực không dám giấu giếm, Lục đạo hữu tuyệt sẽ không phản bội chúng ta đấy!"

Hải yêu tổ sững sờ, trong lời nói của đối phương ý tứ, dĩ nhiên là đã bắt được Lục Mặc "Nhược điểm", hắn hết sức tò mò, đã thấy Huyền Hà lão tổ cùng Lưu chân nhân tuy rằng thập phần tự tin, rồi lại ấp a ấp úng không muốn nói chuyện nhiều, cũng không cách nào lại hỏi tới.

"A, tử nhật hào quang trở nên yếu đi rất nhiều!" Kim Ô thánh nữ vào lúc này đột nhiên phát ra một tiếng thét kinh hãi, tràn đầy vẻ vui thích.

Mọi người nghe vậy nhìn lại, quả nhiên, màu tím kia hào quang, đang tại chậm rãi thu liễm, tử nhật thần quang bao trùm phạm vi, cũng từ mấy ngàn dặm, chậm rãi giảm bớt thành một nghìn dặm, mấy trăm dặm.

Quá trình này tương đối chậm chạp, nhưng lại đủ để nói rõ, Lục Mặc cùng Mộc Dịch cử động, đang tại có hiệu quả.

Kim Ô thánh nữ khẩn trương nhìn chăm chú lên tử nhật, lúc tử nhật thần quang tiến thêm một bước co rút lại đến trong vòng trăm dặm lúc, trong lúc đó tử nhật hào quang tối sầm lại, biến mất ở chân trời.

"Thành công sao ?" Mọi người vừa mừng vừa sợ, không hèn mà cùng hướng tử nhật chỗ bay đi.

Chỉ chốc lát sau, bọn hắn liền gặp được, hai đạo nhân ảnh cũng nghênh đón hướng bọn hắn bay đến, đúng là Lục Mặc cùng Mộc Dịch.

Lục Mặc vẻ mặt tràn đầy mỉm cười, Mộc Dịch cũng là thần sắc bình tĩnh, nhìn qua hai người thần sắc, mọi người liền nhẹ nhàng thở ra.

"Lục đạo hữu, hết thấy thuận lợi ?" Lưu chân nhân ân cần hỏi han.

"Đương nhiên! Mộc đạo hữu triển khai tác dụng, so với Lục mỗ dự đoán càng lớn, vì vậy toàn bộ quá trình vô cùng thuận lợi!" Lục Mặc gật đầu cười.

Mọi người không khỏi lại nhìn nhiều Mộc Dịch hai mắt, cái này mới bắt quá là Nguyên Đan Kỳ tu vi đan sĩ, vậy mà có thể tại như thế đại sự trong triển khai trọng yếu tác dụng!

Lục Mặc nói ra: "Nếu như sự tình đã làm thỏa đáng, chúng ta còn là phản hồi Nhân tộc đại lục đi! Theo Lục mỗ phỏng đoán, mặt khác vài cái bảo vật, hơn phân nửa đều tại đại lục trong một chỗ!"

Lúc này, Lục Mặc, Huyền Hà lão tổ cùng Lưu chân nhân liền hướng mấy vị yêu tổ chào từ giã, mấy vị yêu tổ khách khí một phen, còn cố ý đưa ra một khoảng cách.

Tuy rằng tử nhật bị đối phương lấy đi, nhưng là bọn hắn rồi lại đã được biết đến phi thăng đại sự bí mật, hơn nữa đối phương lấy ra Bát Tiên Lệnh, để cho bọn họ không thể không tin.

Sắp chia tay trước, Lục Mặc bỗng nhiên hướng Mộc Dịch nói ra: "Mộc đạo hữu, nội tử cũng đi tới yêu hải, nàng đang tại Truyền Tống Trận phụ cận đợi chờ, nàng muốn gặp gặp Mộc đạo hữu một mặt."

"Tôn phu nhân ?" Mộc Dịch sửng sốt, lập tức đã nghe được Lục Mặc truyền âm.

"A, là nàng!" Mộc Dịch kinh ngạc ngoài, nhẹ gật đầu, đáp ứng.

Lúc này, Mộc Dịch theo Lục Mặc đám người cùng một chỗ rời đi, Kim Ô thánh nữ có chút không yên lòng, cũng theo hẵn cùng một chỗ.

Một đoàn người đi vào một chỗ trên hoang đảo, người nào cũng không nghĩ ra, nơi đây lại có một tòa thượng cổ truyền tống trận, có thể nổi thẳng nhân, yêu hai tộc, nhưng phải mượn nhờ Bát Tiên Lệnh, mới có thể kích phát!

Sau đó, Mộc Dịch quả nhiên gặp được một cái cổ nhân, đó chính là Cốc Mạc Ngưng!

Lúc này Cốc Mạc Ngưng, đã làm ** cách ăn mặc, nàng thần sắc chói lọi, hoàn toàn đã không có lần trước gặp mặt lúc cái loại này băng lãnh, bất đắc dĩ cùng thê lương chi sắc.

"Chúc mừng Cốc sư tỷ, không thể tưởng được Cốc sư tỷ đã cùng Lục sư huynh kết làm vợ chồng, đây là có chuyện gì ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Hắn biết rõ Lục Mặc một mực thăm mến Cốc Mạc Ngưng, nhưng Cốc Mạc Ngưng thân phận nhưng là Huyền Hà lão tổ thiếp tùy tùng, không nghĩ tới mới qua hơn hai mươi năm, hết thảy đều đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Cốc Mạc Ngưng đem việc này êm tai nói tới, nguyên lai, Lục Mặc cùng thường ngày thần đẳng bản thể dung hợp, khôi phục tu vi truyền thừa trí nhớ về sau, vẫn đang đối Cốc Mạc Ngưng nhớ mãi không quên, hắn lấy hiệp trợ Huyền Hà lão tổ phi tiên làm đại giới, đối được Huyền Hà lão tổ chủ động buông tha cho Cốc Mạc Ngưng, còn Cốc Mạc Ngưng một cái tự do thân phận.

Cốc Mạc Ngưng cảm thấy cảm động, nàng cùng Lục Mặc tiếp xúc xuống, cảm thấy đối phương xác thực đối với chính mình mỗi tình thăm thiết, hơn nữa đối phương cũng có năng lực chiếu cố nàng một đời một thế, xuất phát từ đủ loại phức tạp tình cảm, nàng cuối cùng bị Lục Mặc đả động, cùng hẵn kết làm vợ chồng.

"Khó trách Lục sư huynh không có giấu giếm bản thân Thần tộc thân phận, hơn nữa có thể buông ngày xưa ân oán, cùng Huyền Hà lão tổ đám người đi gần như vậy!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Xem ra, đối Cốc Mạc Ngưng yêu mến, đã chủ đạo Lục Mạc tâm tư, hẳn vì Cốc Mạc Ngưng, không tiếc buông bản thân Thần tộc thân phận, cam nguyện cùng Huyền Hà lão tổ các loại Tu tiên giả hợp tác, thậm chí cùng Hỏa thần Chúc Dung tử địch —— tám vị Thiên Tiên hậu nhân liên thủ.

Vậy cũng là dùng tình sâu vô cùng, Mộc Dịch tin tưởng, lấy Lục Mạc đối Cốc Mạc Ngưng thâm tình, hẳn chắc là sẽ không vén lên Tiên Thần ở giữa đại chiến, tàn sát hết thiên hạ Tu tiên giả.

Cốc Mạc Ngưng còn nói, Lục Mạc sự tình gì cũng không đối với nàng giấu giếm, bao gồm Lục Mạc lần này cần đi vào yêu hải thu lấy tử nhật, bao gồm hẳn muốn cùng Mộc Dịch liên thủ; mà Cốc Mạc Ngưng nghe được tin tức này về sau, liền muốn cầu hoà hẳn cùng đi đến yêu hải, nàng muốn gặp gặp Mộc Dịch, cũng thông qua Mộc Dịch đến nghe ngóng nàng một chút muội muội Mộ Dung Băng tình hình gần đây.

"Cái gì ?" Mộc Dịch nghe xong lời nói này về sau, lập tức kinh hãi: "Mộ Dung sư muội không cùng Cốc sư tỷ liên hệ với ? Nàng từ lúc mấy năm trước, cũng đã đi hướng Nhân tộc đại lục!"

"Người nói là muội muội đã tới Nhân tộc đại lục ? Điều đó không có khả năng, thiếp thân hoàn toàn không có tin tức của nàng!" Cốc Mạc Ngưng cũng là kinh hãi không nhỏ.

"Lúc ấy vẫn còn là xuống tự mình đem Mộ Dung sư muội tiễn đưa Nhân tộc đại lục, thực không dám giấu giếm, cùng Mộ Dung sư muội đồng hành đấy, còn có thể tử của tại hạ nhi nữ!" Mộc Dịch lập tức có chút kinh sợ hoảng lên.

"Mộ Dung sư muội lâu như vậy đều không có liên hệ Cốc sư tỷ, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn ?"

Mộc Dịch lòng nóng như lửa đốt, hăn cả đời gặp được khó khăn vô số, nhưng tổng có thể thông dong ứng đối, rất ít tâm hoảng ý loạn, nhưng việc này quan hệ hăn một nhà ba người an nguy, khiến hăn có chút chân tay luống cuống!

"Mộ Dung sư muội đi Nhân tộc đại lục lúc, đã là đan sĩ tu vi, chẳng lẽ cũng gặp được nguy hiểm, thậm chí không cách nào cùng Cốc sư tỷ bắt được liên lạc!" Mộc Dịch khó có thể tiếp nhận chuyện này.

"Các nàng cuối cùng truyền đưa đến cái nào cái địa phương, khoảng cách Huyền Hà Tông rất xa sao ?" Cốc Mạc Ngưng cũng là thập phần lo lắng, nàng đôi mi thanh tú cau lại truy vấn.

"Ngay tại Duyệt Châu cảnh nội, Vô Lượng Sơn mạch một chỗ! Khoảng cách Huyền Hà Tông tuy có chút ít khoảng cách, cũng không tính quá xa xôi, tại hạ cho nàng cái kia miếng truyền âm lệnh, hoàn toàn có thể trực tiếp nghĩ đến Huyền Hà Tông bên trong Cốc sư tỷ! Mà Vô Lượng Sơn mạch phụ cận, đều là một ít tu sĩ, lấy Mộ Dung sư muội đan sĩ thân phận, chắc có lẽ không gặp được nguy hiểm gì!" Mộc Dịch đáp.

"Vô Lượng Sơn mạch ?" Cốc Mạc Ngưng trên mặt đã hiện lên một tia kinh ngạc.

"Làm sao vậy ?" Mộc Dịch biết rõ sự tình có không ổn, vội vàng hỏi.

Cốc Mạc Ngưng nói ra: "Thiếp thân nghe nói, mười mấy năm trước, Vô Lượng Tông Vô Lượng Sơn mạch, đột nhiên trong một đêm trở nên dị thường thịnh vượng phồn vinh, từ một cái không có tiếng tăm gì cỡ trung tông môn trở thành một đại tông môn! Cũng không biết cái này Vô Lượng Tông có hay không cùng này có quan hệ!"

"Vô Lượng Tông ? Điều đó không có khả năng!" Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Tông môn khác có lẽ không rõ ràng lắm, nhưng Vô Lượng Tông chỉ có một đan sĩ tọa trấn, hơn nữa tên kia đan sĩ, đã sớm bị giết, hơn nữa giết chết Vô Lượng Tông đan sĩ đấy, chính là tại hạ!"

"Thiếp thân đối tu tiên giới sự tình, biết rõ đây không phải là đặc biệt rõ ràng, hay là hỏi hỏi phu quân cùng Huyền Hà lão tổ, bọn hãn có lẽ biết rõ đây thêm nữa!" Cốc Mạc Ngưng nói ra.

Mộc Dịch lập tức tìm được Lục Mặc cùng Huyền Hà lão tổ, hỏi thăm việc này.

Kết quả bọn hãn nhất trí đều nói, Vô Lượng Tông đích xác là tại hơn mười năm trước biến thành đại tông môn, có không ít đan sĩ tọa trấn, tựa hồ là phụ cận mấy cái tu tiên thế gia cùng tông môn dời chuyển qua nơi này cũng gia nhập Vô Lượng Tông, vì vậy khiến Vô Lượng Tông thoát cái phần vinh rất nhiều. Bất quá Vô Lượng Tông làm việc ít xuất hiện, cũng không có uy hiếp được Huyền Hà Tông địa vị, vì vậy Huyền Hà lão tổ đối với cái này cũng biết không nhiều lắm, dù sao giống như hãn loại này tồn tại, đã rất ít để ý tới tông môn sự vụ.

Về phần Lục Mặc, hãn một lòng chỉ tại Cốc Mạc Ngưng cùng sư tập Chúc Dung Thần Đẳng phía trên, đối tu tiên giới tông môn thế lực cũng không quá quan tâm, đồng dạng đối với cái này biết rất ít.

Mà Lưu chân nhân, càng là Thông châu tu tiên giới đại nhân vật, đối Duyên Châu một cái nho nhỏ Vô Lượng Sơn mạch, tự nhiên là không rõ ràng lắm.

Cái này Vô Lượng Tông đột nhiên lớn mạnh, thập phần kỳ quặc, chắc hẳn Huyền Hà Tông tất cả trưởng lão cũng phái người nghe ngóng qua tương quan tin tức, hơn phân nửa là không quá quan trọng, sẽ không có hướng Huyền Hà lão tổ bẩm báo.

Bất quá, nếu như Mộ Dung Băng cùng An Hình một nhà ba người đều truyền đưa đến chỗ đó, nhưng không có liên hệ với Cốc Mạc Ngưng, chỉ sợ cùng cái này đột nhiên thịnh vượng Vô Lượng Tông bao nhiêu có chút liên quan.

"Xem ra, phải tiến đến Vô Lượng Tông một chuyến!" Mộ Dịch trong lòng đã có quyết định.

Lúc này đây, Lục Mặc đám người muốn phản hồi Nhân tộc đại lục, hẳn đúng dễ dàng dừng trên cái này đi nhờ xe.

Mộ Dịch hỏi: "Lục sư huynh, không biết bọn người phản hồi Nhân tộc đại lục lúc, có thể hay không mang theo tại hạ ?"

"Mộ sư đệ cũng muốn đi Nhân tộc đại lục ? Như vậy không còn gì tốt hơn rồi!" Lục Mặc miệng đầy đáp ứng, hẳn nói ra: "Từ nhật một nửa tại Lục mõ trong tay, một nửa tại Mộ sư đệ trong tay, gần quá xa, về sau rất nhiều sự tình đều bất tiện, nếu như Mộ sư đệ muốn đi đại lục tìm người nhà tung tích, vậy liền vừa vặn, có Mộ sư đệ tại, tìm được Chúc Dung Thần Đăng còn lại bộ phận cơ hội đối lớn hơn một chút!"

"Hơn nữa, Lục mõ cũng sẽ toàn lực hiệp trợ Mộ sư đệ sớm ngày cùng người nhà đoàn tụ!"

Huyền Hà lão tổ gặp Lục Mặc thập phần coi trọng Mộ Dịch, cho nên đối với Mộ Dịch cũng là đặc biệt khách khí, hẳn nói ra: "Nếu như Mộ đạo hữu người nhà là ở Duyên Châu mất đi tin tức, lão phu thân là Duyên Châu đệ nhất tông môn thái thượng trưởng lão, tự nhiên không thể ngồi yên không lý đến; lão phu sẽ mệnh lệnh Huyền Hà Tông cao thấp, toàn lực hiệp trợ Mộ lão đệ tìm được người nhà, sớm ngày đoàn tụ!"

"Như vậy đa tạ lão tổ rồi!" Mộ Dịch chấp tay thi lễ bái tạ, hẳn nói ra: "Bất quá, vì để tránh cho đánh rắn động cỏ, việc này kính xin tạm thời không muốn lộ ra, chờ ở xuống tra ra một ít manh mối, làm tiếp ý định!"

Huyền Hà lão tổ biết rõ Mộc Dịch là sợ người nhà đã rơi vào Vô Lượng Tông trong tay, tùy tiện tạo áp lực ngược lại khả năng khiến Vô Lượng Tông đau nhức hạ sát thủ, xóa đi dấu vết, hẳn vì vậy nhẹ gật đầu, nói ra: "Như vậy cũng tốt, nếu có phải dùng tới Huyền Hà Tông địa phương, Mộc lão đệ ngàn vạn không nên khách khí, cứ mở miệng! Chỉ cần Mộc lão đệ cùng Lục đạo hữu có thể giúp chúng ta đem này giới phong ấn mở ra, những chuyện nhỏ nhặt này tự nhiên không nói chơi!"

Vì để tránh cho sự tình truyền ra bên ngoài, Mộc Dịch không có đem việc này tiết lộ cho càng nhiều nữa người biết rõ, nhưng cũng không có Hưởng mẫu thân giấu giếm.

Kim Ô thánh nữ nghe nói việc này, cũng là thập phần lo lắng lo lắng, nàng thậm chí cùng với Mộc Dịch cùng một chỗ tiến đến đại lục.

Bất quá, Kim Ô lão tổ mới đi về cõi tiên không lâu, Kim Ô Thánh Tử Kim Hiên cũng phản bội dòng họ mà chết, nếu như Kim Ô thánh nữ cũng ly khai yêu hải, Kim Ô tộc chắc chắn lâm vào nhất thời lộn xộn bên trong, thậm chí bởi vậy gây thành đại loạn.

Vì vậy, Mộc Dịch khiến Kim Ô thánh nữ không cần phải lo lắng, cùng An Hình đám người cùng một chỗ truyền tống đến Vô Lượng Sơn mạch đây, còn có Mộ Dung Băng, nhìn tại Cốc Mạc Ngưng phân thượng, Lục Mạc cũng sẽ toàn lực điều tra mấy người kia tung tích. Có Lục Mạc tương trợ, không cần Kim Ô thánh nữ ra tay.

Hơn nữa, Mộc Dịch mình cũng có thực lực không tầm thường, điểm này, Kim Ô thánh nữ thập phần rõ ràng.

Kim Ô thánh nữ sau cùng cuối cùng vẫn đồng ý Mộc Dịch đề nghị, nàng lưu lại yêu bên trong, Kim Ô tộc cực kỳ thống lĩnh Yêu cầm tất cả chi, đều cần nàng chương quản.

Lục Mặc hướng Lưu chân nhân đưa ra muốn mang nhiều một người phản hồi Nhân tộc đại lục, Lưu chân nhân cũng thoải mái đáp ứng, có Bát Tiên Lệnh nơi tay, cái truyền tống trận này một lần nhưng truyền tống hơn mười người, nhiều Mộc Dịch, không nói chơi.

Kim Ô thánh nữ không thể không cùng Mộc Dịch phân biệt, tuy rằng bọn hắn ở chung không lâu sau, nhưng máu mủ tình thâm, mẫu tử tình thâm, bao nhiêu còn có một chút không muốn.

"Dịch nhi, đã tìm được Hình Nhi cùng bọn nhỏ, nhất định phải dẫn bọn hắn tới gặp gặp vi nương!" Sắp chia tay trước, Kim Ô thánh nữ thì thào nói ra.

"Đây là đương nhiên, bọn nhỏ cũng nhất định sẽ hết sức cao hứng!" Mộc Dịch trịnh trọng gật đầu đáp ứng, như thế sau đó xoay người chậm rãi đi về hướng Truyền Tống Trận.

"Mẹ, " Mộc Dịch đột nhiên lại quay người truyền âm nói ra: "Phần mộ của cha mẹ, ngay tại Hàn Nha Đảo trên Cô Chỉ Phong, nếu như mẹ có cơ hội, không ngại đi xem một cái; trong thời gian ngắn, chỉ sợ hài nhi không cách nào vì phụ thân tảo mộ rồi!"

Kim Ô thánh nữ nhẹ gật đầu, trong mắt mơ hồ rưng rưng, Mộc Dịch đi lần này, chẳng biết lúc nào mới có thể gặp nhau.

Mộc Dịch nhìn phía xa biển rộng mênh mông, cảm thụ được cái này quen thuộc gió biển hơi ẩm, trong lòng cũng là có chút cảm khái.

Trước đó lần thứ nhất hắn gặp lại Cốc Mặc Ngưng về sau, không bao lâu liền quay trở về yêu hải; hôm nay lần thứ ba nhìn thấy Cốc Mặc Ngưng, hắn lại muốn vội vàng ly khai, đi hướng Nhân tộc đại lục.

Trước sau bất quá ngắn ngủn hơn hai mươi năm, nhưng cái này hơn hai mươi năm bên trong, rồi lại đã xảy ra quá nhiều chuyện xưa!

Vốn là tại Thiên Đảo quốc phát triển Thiên Địa Môn, sau đó hiệp trợ Vương Nhược Phong thành lập Tiên Minh, cùng chung ứng đối yêu kiếp;

Lại về sau, hắn lại biết Vương Nhược Phong cực lớn mưu đồ, toàn bộ yêu hải Nhân tộc đều lâm vào cực kỳ nguy hiểm cảnh trong đất, hắn muốn ngăn cản, rồi lại hữu tâm vô lực, thậm chí còn bởi vì người mang yêu tức mà đã bị Nhân tộc xa lánh, căm thù; nhưng hắn vẫn không có lựa chọn trốn tránh, không có chỉ lo thân mình, hắn quyết định, phải bắt được hết thầy khả năng cơ hội, ngăn cơn sóng dữ!

Trải qua đủ loại khúc chiết, Mộc Dịch cuối cùng làm được, đồng thời cũng trong lúc vô tình phát hiện mình Yêu tộc huyết mạch, gặp được bản thân thân sinh mẫu thân, cũng từ ngoại công hấp hối sắp chết đạt được kia truyền thừa; đồng thời, cũng đã trải qua tử nhật mở ra, Yêu tộc tai vạ đến nơi nguy cơ.

Cũng may, lần này nguy cơ đồng dạng đã nhận được hóa giải; nhưng mà, hắn lại đạt được có quan hệ người nhà tin tức xấu.

Đây hết thầy, tựa hồ cũng là vận mệnh đang treo lơ lửng; có lẽ, lúc trước hắn đối một cái lựa chọn, sẽ có bất đồng kết quả.

Thế nhưng là, nhân sinh chính là như vậy, người vĩnh viễn không biết bước tiếp theo sẽ phát sinh cái gì, rất khó nói cái gì là đúng, cái gì là sai; Mộc Dịch làm vậy, chỉ là tuân theo bản thân bản tâm, kiên trì trong lòng mình chính nghĩa —— cho dù cái này một cái giá lớn không thấp!

Lưu chân nhân kích phát Bát Tiên Lệnh, lập tức trên truyền tống trận toát ra một cỗ mãnh liệt bạch quang, hóa thành tầm hơn mười trượng kích thước cột sáng, xông thẳng lên trời.

Cột sáng lập lòe nháy mắt công pháp liên dập tắt, đồng thời biến mất, còn có trong Truyền Tống Trận mấy người.

Mắt thấy một màn này Kim Ô thánh nữ, vẫn đang ngưng lại ở chỗ này, thật lâu không chịu rời đi, nàng nhìn chăm chú lên Truyền Tống Trận, tựa hồ chỉ muốn làm như vậy, Mộc Dịch rất nhanh sẽ mang theo người nhà lại xuất hiện ở trong truyền tống trận.

Đương nhiên, Truyền Tống Trận nhưng vẫn không có lại sáng lên.

Gió biển như trước, tiếng sóng không ngừng, cái mảnh này yêu hải, nói là bình tĩnh, lại là phong ba không ngừng.

Những năm gần đây này, đối với yêu hải trong bình thường phạm nhân cùng cấp thấp Yêu tộc mà nói, tựa hồ hết thảy đều không có cải biến qua, mặc dù có chút phong ba, cũng rất nhanh qua.

Bọn hắn nhưng lại không biết, có một cái không có tiếng tăm gì tồn tại, một mực ở đem hết toàn lực hóa giải những thứ này phong ba, để cho bọn họ có thể tiếp tục bản thân bình thường cũng không bình thản sinh mệnh!

Chỉ có số rất ít Tu tiên giả cùng đẳng cấp cao yêu tu, biết rõ người này tồn tại, bọn hắn đem chuyện xưa của hắn, ghi chép chảy truyền xuống, lại bị coi là kỳ văn chuyện bịa, ít có người tin tưởng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 331: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ (Thượng)

Nhân tộc đại lục Đại Yên quốc Thông châu cảnh nội, một tòa nguy nga ngọn núi khổng lồ chi đỉnh.

Nghiêm túc cổ xưa trong cung điện, một đường ráng mây trắng bỗng nhiên phóng lên trời, ngay sau đó, năm người trống rỗng xuất hiện ở chỗ này.

Thủ vệ nơi này hai gã đan sĩ lập tức trong lòng rung mình, bởi vì xuất hiện năm người này ở bên trong, thậm chí có ba người đều tản mát ra sâu không lường được khí tức, hai người khác, cũng ít nhất là đan sĩ tu vi!

Mấy người kia, chính là mới từ yêu hải trở lại Nhân tộc đại lục Lưu chân nhân, Huyền Hà lão tổ, Lục Mặc, Mộc Dịch cùng Cốc Mạc Ngưng.

Lưu chân nhân chứa cười nói: "Chư vị đạo hữu nếu như đi vào Vân Dương tông, khiến cho bốn tọa hơi tận tình địa chủ hữu nghị, hảo hảo chiêu đãi một phen!"

Huyền Hà lão tổ không có phản đối, hắc cười nhìn về phía Lục Mặc, chờ đợi hắc tổ thái độ.

Lục Mặc rồi lại nhìn về phía thê tử Cốc Mạc Ngưng, người kia khẽ lắc đầu.

Lục Mặc hiểu ý, hắc mỉm cười, chấp tay nói ra: "Lục mỗ còn muốn có chút chuyện quan trọng bên người, không tiện quấy rầy, lần sau lại đến nhà bái phỏng!"

"Mộc đạo hữu, người thì sao?" Lưu chân nhân hướng Mộc Dịch hỏi.

"Tại hạ cũng đồng dạng có việc gấp, không thích hợp ở lâu, như có cơ hội, tại hạ trước mắt đến bái kiến Lưu tiên bối!" Mộc Dịch đồng dạng không có để lại ý tứ.

Lưu chân nhân nhẹ gật đầu, nói ra: "Nếu như vậy, bốn tọa cũng không mạnh lưu lại chư vị. Bất quá tìm tòi còn lại vài cái bảo vật sự tình, kính xin Lục đạo hữu tổn nhiều tâm tư, nếu có cần địa phương, tùy thời có thể liên hệ bốn tọa các loại một đám đạo hữu."

"Đây là đương nhiên, sau này còn gặp lại!" Lục Mặc cùng Cốc Mạc Ngưng, Mộc Dịch từ biệt hai người này. Sau đó rời đi nơi này, hướng liên nhau Duyệt Châu cảnh nội bay đi.

Vừa tới Duyệt Châu cảnh nội. Mộc Dịch liền đưa ra muốn cùng Lục Mặc hai vợ chồng tách ra, hẳn ý định một mình hành động.

Lục Mặc nói ra: "Tách ra hành động cũng tốt, như vậy chúng ta có càng nhiều cơ hội tra được tương quan manh mối, bất quá, nếu là Mộc sư đệ phát hiện đầu mối gì, nhất định phải kịp thời cho ta biết các loại!"

Mộc Dịch đáp ứng, hẳn cùng với Lục Mặc, Cốc Mạc Ngưng tất cả lưu lại mấy đối truyền âm lệnh về sau, liền phân biệt ra.

Sau đó. Mộc Dịch cũng không có nóng lòng đi Vô Lượng Sơn mạch, hẳn tìm một cái tương đối yên lặng sơn cốc, ở chỗ này mở ra một chỗ tạm thời động phủ.

...

Nhân tộc đại lục Đại Yên quốc một chỗ, một mảnh kéo dài đứng vững quần phong ở bên trong, khắp nơi là mây mù bao phủ sâu âm u sơn cốc, độc xà dã thú hoành hành, ít ai lui tới.

Nơi đây mặc dù không có bao nhiêu thiên tài địa bảo. Nhưng thắng tại thiên địa nguyên khí cũng không tệ, vì vậy có một chút thần bí Tu tiên giả đem động phủ thiết lập tại cái này bên trong dãy núi, thỉnh thoảng còn có Tu tiên giả ngự khí phi hành, ngoài chần vây chân núi tiểu phu nhà nông trong lúc vô tình trông thấy, coi là "Thần tiên sống" .

Tuy rằng chỉ có mấy tòa núi cao cách nhau, nhưng ngoài núi là phạm nhân thôn xóm. Trong núi là tu tiên tông môn thế gia, hoàn toàn là hai cái thế giới, lẫn nhau ngăn cách.

Một ngày này, Ngọc Kỳ Phong cùng Ngọc Giác Phong trên hai cái tu tiên thế gia đang tiến hành năm năm một lần luận bàn tỷ thí, hai gia tộc này quan hệ không tệ. lẫn nhau ước định, tuyển ra trong tỉ thí biểu hiện tối ưu khác nhân tài mới xuất hiện. Kết làm vợ chồng, mạnh mẽ mạnh mẽ liên thủ, khiến hai nhà đặc ý phát dương quang đại.

Trong đó, Ngọc Giác Phong trên Lê gia, những năm này ra một gã thiên phú cực cao, lại tư sắc hơn người thiếu nữ, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, nàng liền đem trở thành Lê gia thắng được người, cùng Ngọc Kỳ Phong trên Uyển gia trúng tuyển ra ưu tú nhất thanh niên đệ tử kết hợp.

Tỷ thí tại Ngọc Kỳ Phong trên một khối rộng rãi trong sân tiến hành, hai nhà tu sĩ trường bối hầu như toàn bộ đến đông đủ, quan sát những gia tộc này văn bối tỷ thí.

Tu đồ lúc giữa đấu pháp, tự nhiên lấy so đấu pháp khí phẩm chất cùng pháp lực thâm hậu trình độ làm chủ, đương nhiên, nếu như tại thi pháp thuần thực trình độ trên có rõ ràng ưu thế, cũng có thể chiếm cứ thượng phong.

Một gã mày rậm mắt to thanh niên, đã rõ ràng lấy được thắng thế, hẳn đang muốn thao túng bản thân song đao pháp khí, đem đối thủ bức xuống

đài đi, nhưng khi hấn thao túng song đao phi đao giữa không trung lúc, hấn chợt lúc giữa sừng sờ ở chỗ cũ, không có đem song đao đánh xuống.

"Ồ, đó là cái gì cổ quái ?" Thanh niên kinh ngạc cực kỳ chỉ vào xa xa.

Mọi người men theo ánh mắt của hấn nhìn lại, lại phát hiện ngoài mấy chục dặm trên ngọn núi, chẳng biết lúc nào toát ra một cỗ màu tím hào quang, thập phần rực rỡ tươi đẹp.

Bất quá, cái này màu tím hào quang tựa hồ bị một tầng ánh lửa bao vây lấy, cũng không có hướng bốn phía khuếch tán ra, mà là ngưng tụ thành đoàn, xa xa nhìn lại, càng giống là một đoàn tử dịch.

"Hình như là kiện bảo bối!" Một gã Thần Du kỳ lão giả trong lòng âm âm khẽ động nói, "Chẳng lẽ cái này Linh Duyên Sơn ra dị bảo hay sao?"

"Đi, ta chờ qua đi nhìn xem!" Một gã Tích Cốc kỳ thiếu phụ cổ động nói, mặc dù chỉ là một đoàn tử dịch, nhưng cao cao nhẹ nhàng ở trên không, nhìn qua liền biết rất không tầm thường.

"Không thể tùy tiện hành động!" Lão giả quát bảo ngưng lại nàng này, hấn nói ra: "Không biết vật này là hay không đã có chủ, hơn nữa vật ấy nói không chừng là kiện Pháp bảo! Chúng ta còn là yên lặng theo dõi kỳ biến!"

"Pháp bảo ? Đan sĩ tiền bối mới có thể tế luyện Pháp bảo!" Mọi người nghe vậy lập tức một hồi ồn ào, lão giả kiến thức rộng rãi, trong gia tộc địa vị rất cao, vì vậy hấn nói ra lời nói này về sau, cũng không có ai hướng cái kia tử dịch chỗ bay đi.

Bất quá, mọi người lực chú ý, đều bị cái này tử dịch hấp dẫn, tỷ thí cũng tạm thời bỏ dở, rơi hạ phong tên thiếu niên kia âm thầm may mắn, mà nguyên bản sắp thủ thắng mày kiếm thanh niên, cũng không có để ý, hấn cũng là liếc không nháy mắt nhìn xem cái kia sáng lên tử dịch, hết sức tò mò.

Cái này tử dịch tựa hồ ẩn chứa hào quang rất mạnh, nhưng mặt ngoài đã có một tầng phát ra ngũ thải quang mang hỏa diễm đem vây quanh, khiến tử dịch ánh sáng tím trên cơ bản đều bị bao bọc ở bên trong.

Trong lúc đó, không biết xảy ra chuyện gì biến cố, cái kia tử dịch trong giây lát hào quang lóe lên, chói mắt cực kỳ ánh sáng tím mọi nơi chiếu rọi!

Tuy rằng chỉ là trong chớp mắt, nhưng mãnh liệt cực kỳ ánh sáng tím, liên đối với mấy cái này cấp thấp Tu tiên giả đã tạo thành cực lớn tổn thương, lập tức có hơn mười người tu đồ kêu thảm nằm chết dí trên mặt đất, bọn hắn đều không ngoại lệ đều là hai tay chăm chú bụm lấy hai mắt, thậm chí có vết máu từ trong chảy ra.

Lão giả cũng là cảm thấy hai mắt một hồi kịch liệt đau nhức, vội vàng đóng chặt hai mắt, đồng thời lớn tiếng nói: "Đều dừng nhìn!"

May mắn cái này ánh sáng tím chỉ là một cái thoáng tức thì, rất nhanh lại khôi phục bình thường.

"Dị bảo xuất thế, tất có cổ quái! Nhanh, đều trốn trong tổ đường, chỗ đó cấm chế phòng ngự mạnh nhất!" Lão giả vội vàng hạ lệnh, những người này lập tức hướng cách đó không xa một tòa cổ xưa trong đại điện chạy vội.

Cái kia chút ít ánh mắt bị thương đệ tử, cũng có người dắt díu lấy chạy trốn nơi này.

Lão giả kiểm tra rồi thương thế của bọn hắn, may mắn ánh sáng tím lóe lên thời gian quá ngắn, tuy rằng tạm thời mù, nhưng nghỉ ngơi mấy ngày sau liền không có gì đáng ngại.

Lão giả cùng mặt khác hai ba gã tu vi cao nhất trong tộc trưởng bối, nhưng không có trốn trong tổ đường, bọn hắn riêng phần mình tế ra phòng

ngự màn hào quang, canh giữ ở tổ nhà bên ngoài, hoang mang mà kinh hãi nhìn xem cái kia đoàn tử dịch.

Lúc này, tử dịch chung quanh, phát ra đối sáng ngời một tầng năm màu hỏa diễm, thoát nhìn hết sức kỳ lạ; hơn nữa, lấy cái này tử dịch làm trung tâm, phạm vi hơn mười dặm bên trong, đột nhiên cuồng phong gào thét, sắc trời cũng không hiểu thấu ảm đạm xuống.

Lão giả cảm giác được, chung quanh trong Thiên Địa nguyên khí, chính hóa thành một tầng sợi gió mát, bị cuốn vào cái này tử dịch bên trong.

Tử dịch trở nên trở nên sáng ngời, tựa hồ tùy thời đều muốn lần nữa lóng lánh ra chói mắt đáng sợ ánh sáng tím, lão giả mấy người này đều nheo lại mắt, cẩn thận từng li từng tí đề phòng lấy ánh sáng tím lần nữa bạo phát.

Bất quá, lúc này đây, tử dịch mặt ngoài năm màu ánh lửa, càng thêm dày đặc, ngọn lửa này có thể ánh sáng tím bao bọc ở bên trong, lệnh kia uy năng không tiết ra ngoài.

Bất quá, tử dịch hấp thu thiên địa nguyên khí tốc độ, không có chút nào chậm lại, phụ cận bầu trời, đột nhiên biến thành âm trầm cực kỳ, thiên địa nguyên khí biến thành rục rờ tươi đẹp hào quang, như từng đạo dòng nhỏ, nhao nhao hòa nhập vào tử dịch bên trong. Tử dịch bởi vậy biến đến cơ hồ trong suốt đứng lên, ẩn chứa khí tức cũng cực kỳ cuồng bạo, đang hết sức đánh thẳng vào bao bọc nó năm màu hỏa diễm, phải tìm được một cái cửa khẩu đột phá thổ lộ cái kia cực lớn uy năng!

Không chỉ là thiên địa nguyên khí bị tử dịch hấp dẫn, đã liền lão giả mấy người này, cũng rõ ràng cảm giác được, trong cơ thể mình chân nguyên miêu tả sinh động, khó có thể khống chế.

"Không ổn! Chúng ta cũng tạm quay về trong tổ đường tránh né!" Lão giả gấp gáp nói: "Cách nhau xa như vậy, rõ ràng còn có thể cảm nhận được

đáng sợ như thế uy năng, cái này nhất định là trong truyền thuyết đan sĩ tiền bối, đang tại luyện chế cường đại Pháp bảo!"

Lão giả mấy người này đang muốn trở lại trong tổ đường, đúng vào lúc này, đột nhiên ánh sáng tím hơi hơi lóe lên, một đường thẳng tắp màu tím cột sáng, từ từ dịch trong thẳng đứng đánh rơi, chiếu vào phía dưới trên ngọn núi.

Lúc này đây, màu tím cột sáng hào quang ngưng mà không tản ra, lão giả đám người tuy rằng thấy được một màn này, nhưng không có cảm nhận được bao nhiêu không khỏe.

Nhưng mà, màu tím cột sáng chiếu xạ phía dưới, nơi xa này tòa đỉnh núi, vậy mà tại trong nháy mắt hóa thành một sợi bột phấn, như vậy biến mất!

Lão giả đám người hoảng hốt, nhất chiếu phía dưới hủy thiên diệt địa, đây nên là đáng sợ cỡ nào thần thông, quả thực không cách nào tưởng tượng!

Đối để cho bọn họ kinh hãi chính là, nơi xa ngọn núi tại giữa tử quang sau khi biến mất, chỗ cũ giữa không trung rồi lại xuất hiện một cái khoanh chân mà ngồi bóng người, bởi vì cách nhau khá xa, lão giả đám người thấy không rõ tướng mạo của người này.

Bóng người này, ngay tại màu tím cột sáng bao phủ bên trong, nhưng không có giống như ngọn núi giống nhau bị hóa thành tro tàn, hơn nữa tựa hồ còn tại tu luyện nào đó công pháp, bên ngoài thân cũng phát ra một tầng hoa mỹ năm màu vàng sáng.

Cái này màu tím cột sáng cũng không có tiếp tục quá lâu, chăm chú là hai ba cái hô hấp công phu, liền khuynh tiết đại lượng uy năng, tử dịch lần nữa biến trở về lúc trước bộ dáng, cũng tại năm màu hỏa diễm bao bọc xuống, chậm rãi thu nạp, cuối cùng hóa thành một cái rất nhỏ quang điểm, chui vào bóng người kia bên trong.

"Bốn tọa lúc này tu luyện, vì ngăn ngừa ngộ thương, bọn người tốt nhất tạm thời ly khai nơi này!" Một người nam tử thanh âm bỗng nhiên tại lão giả đám người vang lên bên tai, ngay sau đó, một đạo quang mang lóe lên, tựa hồ có đồ tốt từ bóng người chỗ kích xạ mà đến, rất nhanh liền bay đến lão giả đám người trước người.

Lão giả đám người lại càng hoảng sợ, bất quá tập trung nhìn vào, bay tới đồ vật nhưng là một cái Càn Khôn đại.

"Càn Khôn đại bên trong có thể hay không giấu giếm cái gì cơ quan ?" Đây là lão giả lóe ra ý niệm đầu tiên, bất quá hăn nghĩ lại, lấy đối phương bày ra thần thông, muốn muốn đối phó bọn hăn, ở đâu còn cần dùng loại này mưu kế!

Lão giả cả gan, cẩn thận từng li từng tí mở ra Càn Khôn đại, rồi lại thấy được một đồng tinh thạch.

Số lượng này, đối với bọn hăn hai cái bình thường tu tiên gia tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một khoản món tiền khổng lồ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 332: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ (Trung)

Lão giả vừa mừng vừa sợ, lập tức hiểu ý, hắt một phen tư lượng, liền có quyết định!

"Chúng ta cái này nâng nhà di chuyển, tuyệt không dám quấy rầy tiên bối tu luyện, cũng không dám đem việc này lộ ra mảy may!" Lão giả xa xa hướng người ở ngoài xa hình ảnh cúi đầu, sau đó thu hồi Càn Khôn đại.

Một lát sau, hai cái này tu tiên gia tộc già trẻ lớn bé, lấy bay tốc độ nhanh đã đi ra cái mảnh này ngọn núi, rất nhiều người còn không biết nguyên do, nhưng bởi vì là tộc trưởng nghiêm lệnh phân phó xuống, cũng không khỏi không từ.

Bóng người yên lặng nhìn chăm chú lên một màn này, các loại những thứ này cấp thấp Tu tiên giả đều rời xa về sau, mới lại tế ra tử dịch, tiếp tục trước đó lần thứ nhất tu luyện.

Tại phía xa dãy núi bên ngoài lão giả, quay đầu lại nhìn quanh lúc, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy bầu trời xa xa có từng đợt ánh sáng tím lập loè, cảm thấy hoảng sợ.

Nếu không phải đối phương nhắc nhở, chỉ sợ bọn họ toàn tộc cao thấp cũng khó khăn trốn kiếp số.

...

Bóng người này tự nhiên chính là Mộc Dịch, tại đi Vô Lượng Sơn mạch lúc trước, hắt quyết định trước đem tử nhật luyện hóa một phen, thứ nhất có thể tăng thực lực lên, thứ hai cái này tử nhật nếu không phải có thể luyện

hóa, giữ ở bên người nhưng là một cái thật lớn tai hoạ ngầm, vạn nhất lúc nào tử nhật phá tan trời buộc, Mộc Dịch bản thân cũng không phải rất sợ, nhưng hãn người bên cạnh tiếp theo sẽ phải chịu thật lớn tổn hại.

Lúc trước yêu hải cái kia một đoàn tử nhật, bị Mộc Dịch cùng Lục Mặc liên thủ thu hồi, cũng một phân thành hai, một người cầm một nửa. Lục Mặc là thần đẳng thân thể, hãn không cách nào tu luyện tử nhật, chỉ là ý định ngày sau dùng nó đến đốt Chúc Dung Thần Đẳng. Nhưng Mộc Dịch người mang Hỏa thần Chúc Dung truyền thừa ở dưới thần mạch, đúng là luyện hóa tử nhật sau cùng khi nào người chọn lựa!

Thế nhưng là. Lúc Mộc Dịch chuẩn bị cho tốt hết thủy, bắt đầu luyện hóa tử nhật lúc lại phát hiện. Tử nhật có thể tự hành hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí, thường thường ẩn chứa mấy vị năng lượng cường đại, rất khó khống chế, hơi không lưu ý, tựa sẽ khiến tử nhật thần quang tiết ra ngoài, đối chung quanh tạo thành thật lớn trùng kích.

Thậm chí, liền hãn ẩn thân tạm thời động phủ, đã ở ánh sáng tím nhất chiếu phía dưới. Liên ngọn núi cùng một chỗ hóa thành bột phấn!

Vì vậy, hãn liền quát lui chung quanh Tu tiên giả, sau đó tiếp tục luyện hóa tử nhật.

Mỗi một lần, hãn cũng chỉ là từ trong tử nhật rút ra một đạo cột sáng luyện hóa, lúc dùng bản thân huyết mạch hấp thu cái này đạo cột sáng ẩn chứa uy năng về sau, lại lần nữa phục một lần, luyện hóa hạ một đạo cột sáng.

Liên tục hấp thu ba đạo cột sáng sau. Mộc Dịch cảm giác được, huyết mạch của mình đã đạt đến bão hòa, không cách nào tiếp tục hấp thu.

Vì vậy Mộc Dịch liền dùng Lục Mặc lưu lại cái kia vùng Thanh Đẳng Diệp, đem áp súc sau tử dịch bao bọc, Tịnh Phong ẩn thu ẩn núp đi.

Cái mảnh này Thanh Đăng Diệp, cũng là được từ thường ngày thần đăng bản thể. Thân là Chúc Dung bắc đèn một bộ phận, tự nhiên có thể thừa nhận hành động đầu thấp tử nhật, cái này thường ngày thần đăng trên phiến lá, cũng không sợ tử nhật ánh sáng.

Sau đó, Mộc Dịch bắt đầu chậm rãi vận chuyển công pháp. Đem trong huyết mạch hấp thu tử nhật năng lượng luyện hóa vì bản thân chân nguyên.

Vén vén luyện hóa một tia, liền có một loại ấm áp chảy khắp toàn thân. Không nói ra được hưởng dụng.

Mà tử nhật năng lượng tuy rằng cực kỳ cường mãnh bá đạo, rồi lại đối Mộc Dịch huyết mạch không có bao nhiêu tổn hại, ngược lại dung hợp thập phần thuận lợi!

Địa thủy hỏa phong, tứ đại cơ bản thuộc tính ở bên trong, hỏa chính là lấy cuồng bạo cường mãnh mà nổi tiếng, cái này tử nhật có thể nói là cường đại nhất áp súc dịch thể hỏa, đối với Mộc Dịch mà nói, vừa lúc thích hợp nhất bất quá.

Luyện hóa mấy canh giờ tử nhật về sau, không chỉ là chân nguyên dồi dào không ít, Mộc Dịch cảm thấy máu của mình, cũng nhận được rất nhỏ biến hóa.

Huyết dịch ẩn chứa chân nguyên đối dày đặc, nhưng màu sắc rồi lại càng ngày càng thông thấu, bày biện ra hơi mờ đỏ tươi chi sắc, trong máu trầm tích một chút tạp chất, cũng thông qua bên ngoài thân vô số lỗ chân lông thẩm thấu mà ra, thời gian dần trôi qua khi hắt bên ngoài thân hình thành một tầng như màu xám dầu trơn giống như tạp chất tầng.

Mộc Dịch vận chuyển chân nguyên, bên ngoài thân năm màu hỏa diễm lập lòe, màu xám tạp chất lại như cũ tồn tại.

Những thứ này tạp chất, rõ ràng không có bị ngọn lửa trực tiếp đốt tan, xem ra đích xác là ẩn sâu trong cơ thể, khó có thể bài xuất tạp chất.

Trên thực tế, cái này chính là cái gọi là phàm trần. Phàm nhân thủy chung là phàm nhân, thân thể của bọn hắn cùng tiên nhân tiên thể cũng hoàn toàn bất đồng, nhìn như hình thái giống nhau, rồi lại bản chất khác lạ.

Nói như vậy, Tu tiên giả đều là tu luyện ra Nguyên Anh, sau đó Nguyên Anh xuất khiếu, phi thăng tiên giới, lại tại Tiên Giới dùng Tiên gia chân nguyên ngưng tụ ra một cái tiên thân, cung cấp Nguyên Anh sử dụng. Nguyên lai thân thể, bị trở thành phàm thân, tại trước khi phi thăng nên vứt bỏ!

Mà tu thần giả lại cũng không hẳn vậy, bọn hắn ẩn chứa luyện hóa chân nguyên huyết dịch, liên trải rộng trong thân thể, rời khỏi thân thể sau liên uy lực giảm nhiều. Vì vậy, tu thần giả một mực ở dụng thần máu làm dịu thân thể của mình, đem bản thân phàm thân bên trong tạp chất một chút bài xuất, luyện hóa, khi bọn hắn đạt tới tích huyết hóa thần cảnh giới lúc, thân thể cũng cùng phàm thân đã có cực lớn khác biệt, đã thành Bán Thần thân thể, có thể trực tiếp phi thăng Tiên Thần giới.

Quá trình này ở bên trong, bị bài xuất tạp chất, chính là cái gọi là thân thể phàm trần; bài xuất tạp chất càng nhiều, càng khó bỏ, nói rõ lấy được cải biến càng khả quan, đang tại từng bước một hướng Bán Thần thân thể tiến hóa.

Những thứ này tu thần giả đặt thù tin tức, có chút là Mộc Dịch từ Thần Mạch Quyết trong được biết đấy, có chút thì là cùng Lục Mặc nghiên cứu thảo luận lúc, Lục Mặc nói ra đấy.

Theo Mộc Dịch tu thần cảnh giới không ngừng nâng cao, Mộc Dịch càng ngày càng cảm thấy, tu thần cùng tu tiên giống nhau, đồng dạng có thể có bao nhiêu loại thủ đoạn nhiều loại phương thức, đồng dạng đặc sắc vô hạn,

chỉ là đáng tiếc, Thần tộc truyền thừa đa số đã biến mất, chỉ có số rất ít có thể lưu truyền tới nay.

Vì vậy, lúc Mộc Dịch chứng kiến bản thân bên ngoài thân, rõ ràng ngưng kết ra một tầng dày đặc màu xám phàm trần về sau, kinh hỉ không hiểu; phải biết rằng, mặc dù lúc trước hắn luyện hóa yêu huyết, đột phá đến Nguyên Mạch Kỳ lúc, cũng không có bài xuất nhiều như vậy, như thế ngoan cố phàm trần.

"Quả nhiên là thượng cổ Thiên Thần lưu lại bảo vật, dù là qua vài vạn năm, dù là chỉ luyện hóa trong đó một tia, cũng đã có thể tẩy tủy dịch căn, thoát thai hoán cốt! Nếu là có thể đem trọn cái tử nhật luyện hóa, cái kia vẫn còn được!"

Bất quá Mộc Dịch nhớ tới cũng hiểu được rất không có khả năng, lấy trước mắt hắn tu vi, chưa đạt tới Thần Mạch Kỳ, làm sao có thể chính thức luyện hóa tử nhật! Chỉ cần có thể luyện hóa tử nhật một tia uy năng, làm cho mình hỏa diễm thần thông uy lực lớn phát triển, vậy liền lại thêm một ít bảo vệ tính mạng thủ đoạn.

Mộc Dịch tế ra một cái biển lửa, bản thân đặt mình trong trong đó, sau đó đem bên ngoài thân bài xuất cái kia chút ít giống như bùn cát bình thường phàm trần tạp chất một chút lau đi, phảng phất là tại trong ngọn lửa tắm rửa.

Sau đó, Mộc Dịch tiếp tục luyện hóa trong máu hấp thu tử nhật năng lượng, theo luyện hóa năng lượng càng ngày càng nhiều, cũng bài xuất càng nhiều nữa tạp chất, nhưng bài xuất tốc độ cũng tại dần dần chậm lại, hơn nữa cái kia chút ít tạp chất bám vào bên ngoài thân, càng ngày càng khó lấy xóa đi.

Thời gian dần trôi qua, thậm chí có một tầng sền sệt mà không sợ hỏa diễm thiêu đốt phàm trần khóa lại Mộc Dịch mặt ngoài, đem Mộc Dịch bên

ngoài thân bao trùm, dường như một tầng hơi mỏng đấy, nhưng cực kỳ cứng cỏi nhu hòa giáp trối buộc lấy Mộc Dịch bên ngoài thân da thịt, khiến máu của hắn không cách nào thông qua bên ngoài thân da thịt hấp thu ngoại giới thiên địa chân nguyên.

Mà vào lúc này, Mộc Dịch rồi lại cảm giác được, huyết mạch của mình chân nguyên, giống như hồ đã đến một cái cực hạn, lại cũng không cách nào nhiều luyện hóa một tia tử nhật năng lượng.

"Lại đến Nguyên Mạch Kỳ bình cảnh!"

Mộc Dịch huyết mạch tu vi, đã là Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín, nếu muốn tiến thêm một bước, nhất định phải đột phá huyết mạch cực hạn, tiến giai Thần Mạch Kỳ.

Thần Mạch Kỳ tầng thứ nhất cùng Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín, mặc dù đang cảnh giới trên chỉ chênh lệch một chút, nhưng có cách biệt một trời một vực. Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín lúc, trong máu ẩn chứa chân nguyên tuy rằng đã thập phần cường đại, tùy tiện một giọt tinh huyết bay ra, đều có thể hóa thành cường đại pháp thuật thần thông; nhưng mà, nghiêm chỉnh mà nói, Nguyên Mạch Kỳ còn là thuộc về "Phạm huyết", huyết dịch ngoại trừ ẩn chứa chân nguyên bên ngoài, cũng không quá nhiều chỗ đặc thù.

Nhưng đã đến Thần Mạch Kỳ, quanh thân huyết mạch, đã tiến nhập "Thần huyết" phạm trù, cái gọi là thần huyết, chẳng những là trong máu có thể thi triển ra cường đại pháp thuật thần thông, thậm chí còn có thể tại trong máu khắc xuống tính mạng của mình lạc ấn, mỗi một giọt máu, đều có thể biến ảo thành hình, đều dường như là của mình một cỗ phân thân!

Hơn nữa, Thần Mạch Kỳ tồn tại, còn có thể đem trí nhớ của mình phong ấn tại huyết mạch bên trong, hậu nhân đạt được huyết mạch về sau, thậm chí có thể thông qua kích phát huyết mạch, đến đạt được Thần tộc tiền bối

truyền thừa cùng trí nhớ, đây cũng là tu thần giả hết sức đặc thù một chỗ, chỉ có đạt tới "Thần huyết" phạm trù, mới có thể thi triển.

Vì vậy, đối với tu thần giả mà nói, có thể tu luyện tới Thần Mạch Kỳ, đây mới thực sự là tiếp xúc đến tu thần chân lý, chẳng những huyết dịch thăng hoa đã đến cực cao độ cao, thân thể cũng đem thoát thai hoán cốt, cùng người phạm cùng Tu tiên giả thân thể đem có bất đồng thật lớn.

Cái này giống như là Tu tiên giả tu luyện ra Nguyên Anh giống nhau, rất nhiều bất khả tư nghị thần thông, đều chỉ có dựa vào Nguyên Anh mới có thể thi triển đi ra, tu luyện ra Nguyên Anh, cái kia chính là nửa cái Tiên nhân. Mà tu luyện tới Thần Mạch Kỳ, liền miễn cưỡng có thể xưng là vì Bán Thần!

Mộc Dịch từ khi đã bị Phượng Hoàng chi quang tẩy lễ, tiến giai thành Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín về sau, mấy lần tu luyện, đều gặp được Nguyên Mạch Kỳ cuối cùng bình cảnh, sau đó tu vi dừng lại không tiến.

Nếu muốn đột phá cái này bình cảnh, tựa như cùng ngưng kết Nguyên Anh giống nhau, thập phần khó khăn; đối với Tu tiên giả ngưng kết Nguyên Anh mà nói, trải qua ngàn vạn năm đến vô số thiên tài tiền bối tổng kết, đã có rất nhiều kinh nghiệm cùng phương pháp, chỉ cần có phù hợp bảo vật, tóm lại có thể đề cao thật lớn ngưng kết Nguyên Anh thành công tỷ lệ; mà đột phá đến Thần Mạch Kỳ, ngoại trừ một quyển 《Thần Mạch Quyết》 bên ngoài, Mộc Dịch rồi lại không có bất kỳ kinh nghiệm có thể tham khảo!

Dù sao Lục Mặc là thần đẳng thân thể, hẳn là trực tiếp thông qua tiếp nhận bản thể truyền thừa mà tu vi phóng đại, không phải là một chút trên việc tu luyện đi, hơn nữa hẳn bản thể cùng Mộc Dịch Nhân loại thân thể không hề cùng dạng, tu thần phương pháp cũng vô cùng giống nhau, hầu như không có tham khảo giá trị.

Mặc dù không có kinh nghiệm phong phú có thể phỏng theo, nhưng Mộc Dịch đã có tử nhật loại này đến từ Tiên Thần giới bảo vật, liền Lục Mặc đều tin tưởng vững chắc, chỉ cần luyện hóa một ít tử nhật ẩn chứa năng lượng, hơn phân nửa có thể trợ Mộc Dịch đột phá bình cảnh, tiến giai Thần Mạch Kỳ.

Mộc Dịch cũng đồng dạng ôm loại này hy vọng, vì vậy tại trong huyết mạch chân nguyên đã đạt đến cực hạn lúc, vẫn đang cưỡng ép luyện hóa lấy tử nhật ẩn chứa mạnh mẽ đại năng lượng.

Kết quả này, chính là đại lượng Hỏa thuộc tính chân nguyên tại Mộc Dịch trong huyết mạch mạnh mẽ đâm tới, huyết mạch không thể thừa nhận nhiều như vậy chân nguyên, chúng nó sẽ phải bật ra bên ngoài cơ thể.

Nếu để cho những thứ này chân nguyên dễ dàng bật ra, vậy không công luyện hóa, vì vậy Mộc Dịch kiệt lực đem vững chắc phong ở thể nội, mượn nhờ cái này cổ năng lượng cường đại, trùng kích huyết mạch của mình, nhìn xem có thể hay không mượn này đột phá bình cảnh.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 333: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ (Hạ)

Cách làm này, thập phần thông thường; chính như Tu tiên giả thường xuyên mượn nhờ một ít cực đoan hoàn cảnh điều kiện, kích thích đan điền, hữu ích tại bình cảnh buông lỏng.

Bất quá, loại phương pháp này cũng là cực kỳ thống khổ, đại lượng chân nguyên trong người loạn hướng, chẳng những khiến Mộc Dịch toàn thân nhiệt huyết sôi trào, nóng rực cực kỳ, hơn nữa lục phủ ngũ tạng cũng nhận được thật lớn trùng kích, hơi không cẩn thận, có thể rơi xuống nội thương.

Phàm là có thể tu luyện tới Mộc Dịch cảnh giới này tồn tại, hầu như không có chỗ nào mà không phải là có thể thừa nhận lớn thống khổ người tu hành, vì vậy điểm ấy thống khổ tuy rằng đem Mộc Dịch tra tấn chết đi sống lại, rồi lại không coi là cái gì!

Tử nhật thần quang trong dư thừa năng lượng, hình thành một đoàn ánh sáng tím, tại Mộc Dịch trong cơ thể mạnh mẽ đâm tới, kích thích Mộc Dịch thân thể đồng thời, rõ ràng lại để cho Mộc Dịch thân thể bài xuất đi một tí phàm trần, những thứ này phàm trần, nghiêm mật khóa lại Mộc Dịch bên ngoài thân, dường như một tầng chắc chắn trói buộc.

Thế nhưng là, giữ vững được hồi lâu, vẫn đang không có bất kỳ bình cảnh buông lỏng dấu hiệu!

"Quả nhiên rất khó!"

Mấy lần ném thử không có kết quả về sau, Mộc Dịch lắc đầu, buông tha cho phương pháp này, hăng há miệng một phun, dư thừa chân nguyên hóa

thành một đạo màu tím cột sáng, phóng lên trời, chui vào mây xanh bên trong.

Ngoài núi tại chỗ rất xa, tu tiên người của gia tộc đều chú ý tới đạo này nhảy vào mây xanh ánh sáng tím, chỉ thấy ánh sáng tím những nơi đi qua, đám mây tan rã, dường như bầu trời đều muốn bị cái này ánh sáng tím đâm rách.

"Không biết cái này tiên bối tại tu luyện công pháp gì bảo vật, thật không ngờ đáng sợ! Chúng ta đã là Thần Du kỳ tu sĩ, chẳng lẽ cùng đan sĩ giữa. Thậm chí có chênh lệch lớn như vậy?" Tên kia tộc trưởng lão giả hoảng sợ thì thào nói ra, thân là người tu tiên. Hẳn đối với mấy cái này cao không thể chạm tồn tại có một loại phát ra từ nội tâm hướng tới cùng kính trọng, đồng thời cũng thập phần may mắn, mình và gia tộc cũng không có bị liên quan đến.

Phun ra dư thừa chân nguyên Mộc Dịch, trong cơ thể huyết mạch thời gian dần trôi qua thờ bình thường lại.

Lần này luyện hóa, tuy rằng không thể khiến Thần Mạch Kỳ bình cảnh buông lỏng, nhưng là đã lấy được tử nhật trong ẩn chứa một tia uy năng, khiến Mộc Dịch hỏa diễm thần thông mạnh mẽ lớn thêm không ít; bất quá, Mộc Dịch rồi lại không cam lòng thì cứ như vậy buông tha cho.

"Trùng kích Thần Mạch Kỳ. Quả nhiên rất khó! Đối lại là Tu tiên giả, nếu có bậc này nghịch thiên Tiên gia bảo vật nơi tay, ngưng kết Nguyên Anh tỷ lệ khẳng định thật lớn; xem ra tu Thần giả mặc dù đang tiểu cảnh giới cấp độ trên không có bình cảnh, nhưng ở đại cảnh giới lên, kia bình cảnh chỉ khó khăn, còn mạnh hơn qua Tu tiên giả; cái này không chỉ là huyết mạch chân nguyên kịch biến, còn là cả huyết dịch thân thể thăng hoa."

Mộc Dịch còn nghĩ tới Vương Nhược Phong. Khó trách hắn liều lĩnh đều phải lấy được Vạn Huyết Đan, Thần tộc tu luyện như thế khó khăn, không có một chút nghịch thiên cải mệnh thủ đoạn, hoàn toàn chính xác không cách nào đột phá đến Thần Mạch Kỳ.

Bất quá, mặc dù cả đời đều không thể tiến giai Thần Mạch Kỳ, Mộc Dịch cũng sẽ không đi đồ sát ngàn vạn sinh linh. Luyện chế Vạn Huyết Đan đến đột phá tu vi.

"Chẳng lẽ không có phương pháp khác đến sao?"

Mộc Dịch lâm vào trầm ngâm bên trong.

Hắn đem phong ấn tại Thanh Đăng Diệp trong tử nhật tế ra, nhiều lần xem xét.

Hắn biết rõ, bản thân thụ tu vi hạn chế, có thể luyện hóa tử nhật uy năng, chỉ là bình thường nhất đấy, nông cạn nhất một tia. Tử nhật hạch tâm năng lượng, cũng không phải hắn hiện tại có năng lực luyện hóa.

"Nếu như có thể đạt được tinh ranh hơn tủy tử nhật uy năng. Nói không chừng liền có cơ hội đột phá bình cảnh!" Mộc Dịch nghĩ như vậy đến.

Hắn đột nhiên điện quang lóe lên, thầm nghĩ: "Cái này tử nhật bản chất, là Chúc Dung Thần Đăng dầu thắp; nếu như không có bắc đèn cùng đui đèn, chỉ có dầu thắp, nhưng có dẫn hỏa thạch, có hay không cũng có thể đốt?"

Cái gọi là dẫn hỏa thạch, chính là "Ma Long Nhận", kiện thần khí này cố ý bị nguy trang thành một thanh lưỡi đao hình dáng Pháp bảo, còn có Phượng Hoàng thần linh phong ấn trong đó, hiển nhiên là rất không tầm thường!

Nếu như Ma Long Nhận năng điểm đốt cái này Tử Nhật đăng du, cái kia kia thiêu đốt phát ra uy năng, tuyệt đối là Tử Nhật đăng du trọng yếu nhất uy năng, dù là có thể hấp thu đến một tia, đều thẳng được hấp thu vô số tử sắc thần quang.

Mộc Dịch lại nghĩ tới: "Vạn nhất triệt để dẫn đốt Tử Nhật đăng du, khiến kia đầy đủ phóng thích năng lượng, mất đi khống chế, chẳng phải là như họa trên người!"

Hắn được chứng kiến tử nhật uy lực, chỉ là không hề ngăn trở phóng thích tử nhật thần quang, có thể đem phụ cận sinh linh dần dần giết chết; vạn nhất triệt để đốt mà mất đi khống chế, tạo thành hậu quả, quả thực khó có thể tưởng tượng! Đến lúc đó, ngoại trừ chính hắn phải chết tại tại chỗ bên ngoài, phụ cận vạn dặm bên trong sinh linh, chỉ sợ đều muốn hóa thành tro tàn.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, liền dùng bản thân thần huyết biến thành năm màu hỏa diễm bao vây lấy tử nhật, từ trong tách ra nhỏ vô cùng một giọt Tử Nhật đăng du.

Chia lìa phương pháp cũng không khó khăn, Mộc Dịch thần huyết cùng dầu thắp hoàn toàn không xung đột, chỉ cần chiếu theo Lục Mặc truyền thụ cho phương pháp, dụng thần huyết tương kia bao bọc là được.

Sau đó, Mộc Dịch đem còn lại tử nhật vẫn đang phong ấn, hắn muốn trước thử, nhìn xem có thể hay không dùng Ma Long Nhận đốt nho nhỏ này một giọt Tử Nhật đăng du.

Tế ra Ma Long Nhận về sau, Mộc Dịch cẩn thận từng li từng tí đem ném ra ngoài, chậm rãi cắt qua giữa không trung bị ngọn lửa bao bọc cái kia giọt Tử Nhật đăng du.

Mộc Dịch bản thân tức thì rất xa tránh đi, đồng thời tế ra dày đặc hộ thể màn sáng.

Tại Mộc Dịch liếc không nháy mắt nhìn chăm chú, Ma Long Nhận cùng cái này giọt dầu thấp trực tiếp tiếp xúc, rồi lại không còn có cái gì phát sinh.

Mộc Dịch không thể tin được, lại thử vài cái, đồng dạng là gợn sóng không sợ hãi.

Mộc Dịch nướng mày, suy tư về cái này là chỗ đó có vấn đề.

"Đúng rồi, Lục Mặc đề cập tới, mặc dù thu thập đủ Chúc Dung Thần Đăng tất cả bộ phận, cũng cần một cái có Hỏa thuộc tính thần huyết tu Thần giả đến khống chế thao túng, mới có thể đốt thần đèn!"

Ý niệm tới đây, Mộc Dịch không chút do dự vạch phá bàn tay của mình, đem đại lượng thần huyết nhỏ vào Ma Long Nhận trên.

Hắn đã là Nguyên Mạch Kỳ tăng thứ chín, hẳn mỗi một giọt thần huyết ở bên trong, đều ẩn chứa thập phần dày đặc Hỏa thuộc tính chân nguyên, những thứ này thần huyết vừa tiếp xúc với Ma Long Nhận, liền bị cắn nuốt hấp thu sạch sẽ, một chút dấu vết đều không có để lại.

Theo đại lượng thần huyết bị Ma Long Nhận thôn phệ, Ma Long Nhận rốt cuộc có đi một tí phản ứng, nó phát ra một tầng đỏ thẫm ánh lửa, mặt ngoài phù văn cũng càng thêm lóng lánh, cái kia Phượng Hoàng đồ án, cũng càng thêm sống động, dường như tùy thời đều muốn nhảy ra.

Nhưng mà, Phượng Hoàng chung quy không có nhảy ra, Mộc Dịch biết rõ, mình lúc này thần huyết còn không tính thỏa mãn cường đại, không có thể chân chính kích phát Ma Long Nhận cũng thao túng.

Mộc Dịch đem hấp thu không ít thần huyết Ma Long Nhận ném đi, người kia mang theo một tầng ánh lửa, lần nữa tiếp xúc đến cái kia giọt màu tím dầu thấp.

Lúc này đây, Ma Long Nhận ánh lửa, trong nháy mắt bị màu tím dầu thấp hấp thu không còn một mảnh, Ma Long Nhận khôi phục nguyên bản trạng thái, nhưng màu tím dầu thấp mặt ngoài, đột nhiên Ầm một tiếng dấy lên một đoàn lớn chừng quả đấm ngọn lửa màu tím.

Tử Hỏa dấy lên đồng thời, trong Thiên Địa lại là thay đổi bất ngờ, vô số thiên địa nguyên khí tụ tập hơn thế, bị ngọn lửa toàn bộ hấp thu nuốt vào.

Ngọn lửa tím cũng không có người này trở nên lớn mạnh, mà là vẫn đang chỉ có lớn chừng quả đấm một đoàn, bất quá ngọn lửa tím phụ cận Hư Không, đã bày biện ra một vòng đen sì lỗ thủng, nơi này Hư Không, vậy mà đã bị ngọn lửa tím hòa tan!

Bất quá, ngọn lửa tím chỉ giăng co một hai cái hô hấp công phu, lại lần nữa dập tắt, Hư Không cũng lập tức khôi phục bình thường.

Mộc Dịch chợt phát hiện, ngọn lửa tím chỗ, cái kia giọt Tử Nhật đang du rõ ràng còn tại, chỉ là lại rút nhỏ một chút.

"Quả nhiên, lấy ta bây giờ thần huyết tu vi, chỉ vẹn vẹn có Ma Long Nhận nơi tay, còn chưa đủ để lấy hoàn toàn đốt Tử Nhật đang du, chỉ là thiêu đốt một tia dầu thấp mà thôi. Khó trách Lục Mặc nói phải gom đủ Chúc Dung Thần Đăng hết thủy bộ phận, mới có thể chân chính đốt thần đèn."

Mặc dù có chút thất vọng, nhưng Mộc Dịch nghĩ lại, cái này chưa hẳn không là một chuyện tốt, ít nhất hẳn không cần lo lắng Tử Nhật đang du sẽ mất đi không chế triệt để thiêu đốt, tạo thành thật lớn tai nạn.

Lập tức, Mộc Dịch không tiếc lần nữa vận dụng thần huyết, bắt chước làm theo lần nữa đốt lên một đoàn ngọn lửa tím, lúc này đây, hẳn không có các loại ngọn lửa tím dập tắt, mà là trực tiếp tế ra bản thân thần huyết, đem cái này đoàn ngọn lửa tím bao vây lại.

Mộc Dịch thần huyết, hóa thành một vùng hiện ra ngũ thái quang mang hỏa diễm, đem ngọn lửa tím bao bọc ở bên trong.

Hai loại hỏa diễm tiếp xúc, trong chốc lát liền bộc phát ra một hồi hoa mỹ ánh lửa, sau đó lập tức dung hợp cùng một chỗ!

Mộc Dịch đại hỉ, hẩn thử tâm niệm vừa động, đem hỏa diễm thu liễm xuống dưới, quả nhiên, ngọn lửa này lập tức quang diễm nội liễm, một lần nữa biến thành một đoàn thần huyết.

Bất quá cái này đoàn thần huyết, hiện lên hơi mờ đỏ tươi chi sắc, sáng lên tỏa sáng, trong lúc mơ hồ còn lưu động liên tục, phảng phất là có linh trí vật còn sống bình thường.

Mộc Dịch há miệng khê hấp, đem cái này đoàn thần huyết chậm rãi một lần nữa hút vào trong cơ thể.

Lợi dụng thần huyết luyện hóa ngoại vật, hấp thu chân nguyên, đây là tu Thần giả đặt thù thần thông, tựa như Tu tiên giả dùng Kim Đan, Nguyên Anh luyện hóa bảo vật giống nhau.

Cái này đoàn mới thần huyết vừa vào trong cơ thể, Mộc Dịch lập tức cảm thấy một cỗ nóng hổi cực kỳ nhiệt lưu mờ mờ tỏa toàn thân, toàn thân huyết dịch không tự chủ được đều kích thích lên, khiến hẩn quanh thân phát ra hừng hực hỏa diễm, giống như hóa thân thành một hỏa nhân.

Một cỗ màu xám bùn nhão giống như phàm trần tạp chất, trong nháy mắt từ Mộc Dịch bên ngoài thân chảy ra, mặc dù là tẩy tủy dịch cân cực lớn thống khổ, lại có một loại không nói ra được thoải mái cảm giác.

Mộc Dịch huyết dịch đang tại phát sinh rõ ràng nổi loạn, hẩn cốt cách, da thịt, đã ở biến hóa, trong chốc lát đỏ bừng như lửa, gần muốn nhỏ máu, trong chốc lát như là mỹ ngọc, bày biện ra hơi mờ hình dáng.

Không hề nghi ngờ chính là, Mộc Dịch huyết mạch đang tại đạt được thật lớn cải thiện, cùng lúc đó, hắc cảm thấy trong huyết mạch một hồi hư không, đúng là huyết mạch cần đại lượng chân nguyên bổ sung biểu tượng.

Mộc Dịch huyết mạch chân nguyên, đã đến Nguyên Mạch Kỳ cực hạn, không thể nhiều dung nạp mấy may, mà lúc này rồi lại cảm thấy thập phần khốn cùng, cái này chỉ có một nguyên nhân —— đó chính là huyết mạch của hắc tu luyện bình cảnh, rút cuộc buông lỏng rồi!

Dãy núi đỉnh, lần nữa thiên địa biến sắc, thiên địa nguyên khí ở chỗ này tụ tập, rất nhanh liền tạo thành một mảnh ngũ thải linh vân.

Cái mảnh này dãy núi phạm vi không nhỏ, thiên địa nguyên khí coi như là có chút sung túc, nhưng đối với Mộc Dịch mà nói, chỉ sợ còn chưa đủ để đủ, hắc lần nữa thả ra tử nhật, làm cho mình đắm chìm trong màu tím cột sáng chiếu xạ phía dưới, làm cho mình đạt được thăng hoa biến chất huyết dịch, tham lam hấp thu tử nhật thần quang trong ẩn chứa dày đặc chân nguyên.

"Đừng!" Một tiếng trời quang sét đánh vang lên, hai đạo chùng cánh tay kích thước màu vàng lôi hồ, một đường từ trên trời giáng xuống, một đường từ lòng đất toát ra, đồng thời đánh về phía Mộc Dịch.

"Kim lôi đã tới, rốt cuộc muốn bắt đầu tiến giai Thần Mạch Kỳ rồi!" Mộc Dịch trong lòng lại là kinh hãi lại là khẩn trương.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 334: Chín Đạo Kim Lôi

Mộc Dịch kinh hỉ chính là, vây khốn bản thân hồi lâu bình cảnh rốt cuộc buông lỏng, hơn nữa lập tức mà bắt đầu câu thông thiên địa nguyên khí, khiến cho tiến giai thiên tượng cùng Kim Lôi thiên kiếp; hãn khẩn trương chính là, Thần Mạch Kỳ Kim Lôi thiên kiếp cùng tiến giai Nguyên Anh kỳ Kim Lôi thiên kiếp giống nhau, đều khoảng chừng chín đạo nhiều!

Hơn nữa hãn Huyền Hoàng thông tu, thiên địa chân nguyên đều luyện hóa, vì vậy mỗi một đạo Kim Lôi thiên kiếp, đều chia làm lúc lên lúc xuống hai cổ, uy lực không thể khinh thường!

Nếu như nói, tiến giai đan sĩ độ khó, chủ yếu là dẫn động thiên địa nguyên khí nhập vào cơ thể luyện hóa Kim Đan; mà Nguyên Anh kỳ tiến giai độ khó, chủ yếu liền là như thế nào thuận lợi ứng đối cái này chín đạo kim lôi!

Mộc Dịch nghe nói, có không ít Tu tiên giả tại ngưng kết Nguyên Anh lúc, tuy rằng thuận lợi dẫn động thiên tượng, nhưng tại chín đạo kim lôi trong chân nguyên bị hao tổn hoặc là bị trọng thương, không có thể thuận lợi hoàn thành ngưng kết Nguyên Anh toàn bộ quá trình, hơn nữa khả năng bởi vậy chưa gượng dậy nổi, tu vi rút xuống rất nhiều!

Mà hãn trùng kích Thần Mạch Kỳ, cũng là như thế, một khi không cách nào bình yên thừa nhận chín đạo kim lôi, sẽ thất bại trong gang tấc, thậm chí bởi vậy bị thương.

Mắt thấy luồng thứ nhất kim lôi kích đến, Mộc Dịch cũng không có bao nhiêu kinh hoàng, luồng thứ nhất kim lôi uy lực thập phần có hạn, Mộc Dịch không tránh không né, lựa chọn lấy thân thể cứng rắn thừa nhận cái này nhất thiên nhất địa hai cổ lôi hồ.

"Oanh!" Hai cổ lôi hồ hầu như đồng thời đánh trúng Mộc Dịch, Mộc Dịch thân thể khẽ run lên, cũng không đáng lo, ngược lại là kim lôi dưới sự kích thích, nhanh hơn hãn huyết mạch luyện hóa chân nguyên tốc độ.

Lập tức, dùng âm thanh, thứ hai, đạo thứ ba kim lôi lần nữa nổ ra, Mộc Dịch vẫn là không làm dư thừa phòng ngự. Hẳn biết rõ, lấy bản thân Tiên Thần thông tu thân thể. Hoàn toàn có thể tiếp nhận được loại cường độ này lôi kiếp.

Bất quá, tại thừa nhận ba đạo kim lôi về sau, Mộc Dịch lòng bàn tay, gan bàn chân đều để lại nhẹ nhàng kim lôi kiếp vết tích.

Ba đạo kim lôi sau đó, không cho Mộc Dịch thở dốc cơ hội, đạo thứ tư kim lôi lập tức đánh xuống.

Cái này một đường kim lôi vẫn đang chia làm thiên địa hai cổ, nhưng có cỡ khoảng cái chén ăn cơm, như là hai cái màu vàng cự mãng, khí thể kinh người.

Mộc Dịch không dám vô lễ. Vội vàng vận khởi huyết mạch chân nguyên, tế ra một cái biển lửa bảo vệ tại chung quanh thân thể.

Cái mảnh này biển lửa thập phần tinh thuần, đem chung quanh Hư Không đều thiêu đốt một mảnh mơ hồ, có thể nói có thể ngăn cản tuyệt đại đa số cường đại thần thông, nhưng mà kim lôi rồi lại dễ dàng vạch tìm tòi biển lửa phong tỏa, trực tiếp đã trúng mục tiêu Mộc Dịch.

Mộc Dịch toàn thân lại là khẽ run lên, nhú mảy. Nhưng là cũng không đáng lo, dù sao kim lôi xuyên qua biển lửa lúc, vẫn bị hao tổn đi không ít

uy năng.

Đệ ngũ đạo kim sét đánh xuống lúc, Mộc Dịch cũng không dám nữa như vậy bảo thủ, hắt một chưởng chỉ lên trời, một chưởng hướng đấy, phân biệt đánh ra hai đạo hung mãnh Hỏa Long. Nghênh đón hướng hai đạo kim lôi.

Cái này hai đạo hỏa long mặt ngoài, đều phát ra một tầng ngũ thái quang mang, là Mộc Dịch luyện hóa tinh túy hỏa diễm thần thông, ẩn chứa uy năng cực kỳ không tầm thường, bình thường Nguyên Đan Kỳ đan sĩ. Rất khó tiếp nhận được như vậy một đạo hỏa long.

Nhưng mà, hai đạo hỏa long rồi lại dễ dàng bị hai cổ kim sét đánh hủy. Kim lôi còn lại uy năng đánh trúng Mộc Dịch, khiến Mộc Dịch lại là một hồi khí huyết sôi trào.

Mộc Dịch biết rõ, đến cuối cùng vài đạo kim lôi, uy lực sẽ trở nên càng ngày càng lớn mạnh, nghe nói, tu luyện công pháp càng cường đại, gặp phải kim lôi uy lực cũng lại càng lớn; Mộc Dịch Tiên Thần thông tu, lại là lấy như thế nghịch thiên tử nhật hỏa diễm làm kế cơ bắt đầu tiến giai, vì vậy gặp phải Kim Lôi thiên kiếp, sẽ thập phần khủng bố.

Đệ lục đạo kim sét đánh xuống lúc, Mộc Dịch đã sớm đem bốn mạng Pháp bảo Chu Tước Hoàn tế ra, người kia hóa thành mấy trượng lớn nhỏ, xoay tròn bay múa đồng thời đem Mộc Dịch bộ ở trong đó, hình thành nghiêm mật phòng hộ.

Thế nhưng là, Kim Lôi thiên kiếp chi uy, chính là Thiên Đạo đối với người tu hành ước thúc, bình thường Pháp bảo căn bản đối kim lôi ti không hề hiệu quả, mặc dù lúc bốn mạng Pháp bảo, cũng không cách nào lảng tránh!

Kim lôi kích tại Chu Tước Hoàn lên, lập tức hóa thành rậm rạp tơ vàng đem trọn cái Chu Tước Hoàn quấn quanh, Chu Tước Hoàn trên thiêu đốt hừng hực hỏa diễm, trong nháy mắt bị tơ vàng đập chết, Chu Tước Hoàn

phát ra ong ong vang lên, nó tuy rằng bởi vì phẩm chất cực cao, không đến mức bị hao tổn, nhưng chỉ sợ trong thời gian ngắn khó có thể lần nữa toàn lực kích phát.

Cùng lúc đó, Mộc Dịch cũng là chấn động toàn thân, kim lôi kích khi hấn bốn mạng Pháp bảo lên, hấn rồi lại cảm động lây, đồng dạng nhận lấy đả kích thật lớn, bất quá cũng may đại bộ phận uy năng đều bị Chu Tước Hoàn chia sẻ, Mộc Dịch đã bị kim lôi chi uy tương đối có hạn.

Mới sáu đạo kim lôi, thì có uy lực như thế, còn dư lại ba đạo, nhất định là càng thêm đáng sợ!

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, từ trong tay áo chém ra hơn mười khối đỏ thẫm viên châu, mỗi một viên đều có lớn nhỏ cỡ nắm tay, phát ra đỏ thẫm mỹ ngọc sáng bóng.

Những thứ này đều là hấn tỉ mỉ luyện chế "Nhiên Huyết Châu", mỗi một viên Nhiên Huyết Châu, đều ẩn chứa Mộc Dịch không ít thần huyết ở bên trong, mặt ngoài thì là một tầng Vạn Niên Viêm Ngọc chế tạo vỏ ngoài, có thể nói uy lực cực cao tự bạo bảo vật.

Đệ thất đạo kim sét đánh sau đó, Mộc Dịch lập tức một phát ổng tay áo, khiến những viên huyết châu này phân biệt hướng hai cổ kim lôi bay đi, cũng đang cùng kim lôi tiếp xúc về sau, rầm rầm rầm tự bạo đứng lên.

Lập tức, giữa không trung tất cả đều là từng cái một cực lớn hỏa đoàn, dâng lên một mảng lớn cuồn cuộn nồng đậm Hỏa Vân, che khuất bầu trời!

Kim lôi bị tạc thành vô số màu vàng lôi ti, nhưng vẫn như cũ có thể xuyên thấu cái kia nồng đậm Hỏa Vân, xé mở Mộc Dịch hộ thể hỏa diễm, chuẩn xác đánh trúng Mộc Dịch.

Tại hơn mười khối Nhiên Huyết Châu dưới sự trợ giúp, Mộc Dịch cuối cùng là thuận lợi vượt qua rơi xuống cái này đệ thất đạo kim lôi, nhưng mà,

đệ bát đạo kim lôi rất nhanh sẽ phải kích đến.

Mộc Dịch Càn Khôn đại trong Nhiên Huyết Châu, chỉ có bảy tám khối, không đủ để ngăn cản cái này càng cường đại hơn, chừng hơn một xích kích thước đệ bát đạo kim lôi; dù sao luyện chế loại bảo vật này một cái giá lớn không thấp, đã cần đại lượng thần huyết, còn cần tiêu hao một ít Vạn Niên Viêm Ngọc. Tuy rằng Mộc Dịch từ hỏa đáy đầm lấy được Vạn Niên Viêm Ngọc không ít, hôm nay trong tay Vạn Niên Viêm Ngọc còn có một chút, nhưng hăn bởi vì không dám vô cùng tiêu hao thần huyết, vì vậy luyện chế Nhiên Huyết Châu có hạn.

Không kịp nghĩ nhiều, Mộc Dịch lập tức kích phát trong cơ thể Kim Ô yêu tức, một tầng kim sắc hỏa diễm, từ Mộc Dịch bên ngoài thân phát ra, Kim Diễm bên trong, Mộc Dịch hình thể kịch biến, hai tay hóa thành kim sí, hai chân hóa thành hai móng, rất nhanh hăn liền hóa thân thành một cái kim quang lóng lánh hỏa cầm, hơn nữa há miệng ra, liền phún ra một cổ cực thô màu vàng liệt diễm.

Đây chính là Kim Ô tộc Kim Ô chân hỏa, Mộc Dịch Kim Ô chân hỏa, được từ tại Kim Ô lão tổ truyền thừa, thập phần dày đặc, căn bản không phải một cái đan sĩ có thể bằng bản thân lực lượng luyện hóa đi ra đấy.

Bằng vào bất phàm như thế Kim Ô chân hỏa, có lẽ có thể ngăn cản cái này đệ bát đạo Kim Lôi thiên kiếp đi!

Mộc Dịch vừa mới làm xong những thứ này chuẩn bị, tiếng sét đánh ở bên trong, hai đạo như thùng nước kích thước kim lôi phân biệt từ phía trên xuống đất kích xuống dưới ra, bay thẳng Mộc Dịch mà đến.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, Kim Ô chân hỏa lập tức chia làm cao thấp hai cỡ, phân biệt nghênh đón hướng hai đạo kim lôi.

Quả nhiên, cái này Kim Ô chân hỏa không phải chuyện đùa, kim lôi tuy rằng xuyên thấu Kim Diễm, nhưng lực phá hoại lại lớn lớn tiêu giảm, rơi

vào Mộc Dịch trên thân về sau, đã hoàn toàn có thể thừa nhận xuống.

Không để ý, Mộc Dịch cũng một hơi đem đại lượng Kim Ô chân hỏa tế ra, không thông qua một đoạn thời gian ngồi xuống tu luyện, hẳn thì không cách nào lần nữa thi triển ra nhiều như thế Kim Ô chân hỏa.

Sau đó nhưng vào lúc này, bầu trời đã trở nên âm u cực kỳ, ngũ thái linh vân phía trên, một đoàn màu đen vòng xoáy đang tại hình thành, thứ chín đạo kim lôi, chính ở chỗ này công tác chuẩn bị.

Sâu trong lòng đất, đồng dạng là có cùng loại tình hình, một ít chân nguyên đang tại tụ tập biến hóa, tùy thời đều muốn hóa thành đáng sợ cường đại kim lôi, đánh ra mặt đất.

Đối mặt cuối cùng một đường kim lôi, Mộc Dịch chỉ có thể dốc sức làm, hẳn đem trong huyết mạch tinh hoa nhất bộ phận cũng toàn bộ kích phát, lập tức có một cỗ liệt diễm từ trong miệng hắn bay ra, cũng dần dần tự hành ngưng tụ thành hình, biến thành một cái lóng lánh ngũ thái quang mang Phượng Hoàng.

Phượng Hoàng há miệng khê hấp, đem Mộc Dịch tế ra Hỏa thuộc tính chân nguyên không chút khách khí hết thảy hút đi, Phượng Hoàng hình thể tăng vọt vì trăm trọng chi lớn đồng thời, nó bên ngoài thân lông vũ cũng trở nên càng thêm cẩn thận, trông rất sống động.

Đùng một tiếng vang thật lớn, nhất thiên nhất địa hai đạo kim Lôi Đồng lúc đánh ra, như là hai đạo hoàng kim cự long, đồng thời hướng Mộc Dịch đánh tới.

Mộc Dịch trên lưng hai cánh lóe lên, lập tức hóa thành một vùng ánh lửa biến mất ở phía xa, khiến hai cỗ kim lôi "Chụp một cái cái không" .

Đương nhiên, Kim Lôi thiên kiếp là không thể nào thất bại đấy, Mộc Dịch biến mất tại chỗ cũ về sau, nhất thiên nhất địa hai cỗ kim lôi lẫn nhau

lẫn tiếp xúc, vậy mà dung hợp thành một cỗ đáng sợ hơn kim lôi, hướng giữa không trung một chỗ kích đến.

Ánh lửa lóe lên, Mộc Dịch xuất hiện ở nơi này, vừa đúng là kim lôi kích hướng phương vị, phảng phất là hắc cố ý muốn đâm vào kim lôi phía trên.

Trên thực tế, Mộc Dịch chỉ là đang mượn dùng không gian thần thông tránh né, nhưng Kim Lôi thiên kiếp có kỳ đặc khác biệt cảm ứng phương pháp, mặc dù Mộc Dịch đã trốn vào Hư Không, kim lôi vẫn như cũ có thể truy tung Mộc Dịch!

Mộc Dịch không chút kinh hoảng, hắc nhưng không có nghĩ qua chỉ dựa vào trong nháy mắt chi thuật có thể hóa giải đáng sợ Kim Lôi thiên kiếp, hắc dùng phương pháp này khiến hai cỗ kim lôi hợp hai làm một về sau, lần nữa thi triển Phần Xuyên Hư Không chi thuật, đi tới Ngũ Thái Phượng Hoàng bên người.

Kim lôi theo sát tới, hơn nữa cùng Mộc Dịch hầu như đồng thời xuất hiện ở nơi này!

Lúc này, Ngũ Thái Phượng Hoàng vang lên âm thanh, lại một cái đem đạo này kim lôi nuốt vào trong miệng!

Một tiếng âm vang nổ mạnh, Phượng Hoàng lập tức bạo liệt ra, không còn tồn tại, mà đạo kia cường đại nhất kim lôi, cũng biến mất không thấy gì nữa.

Nổ tung ánh lửa văng khắp nơi ở bên trong, chỉ có một đoàn xen lẫn tơ vàng lôi hồ tinh túy hỏa diễm bay vào Mộc Dịch trong cơ thể, nhưng mà cũng không có cho Mộc Dịch tạo thành bao nhiêu tổn thương, ngược lại khiến hắc huyết mạch triệt để nhận lấy cải biến.

Chín đạo kim lôi sau đó, Mộc Dịch dài thở phào một cái, bất quá bây giờ cũng không phải là buông lỏng thời điểm, huyết mạch của hắc tại kim lôi

kích thích trong quá trình, đã triệt để thăng hoa, toàn thân huyết dịch đã trở thành hơi mờ hình dáng đỏ tươi chi sắc, cũng tại kích phát về sau, phát ra sáng ngời hào quang, nhìn kỹ phía dưới, tia sáng này thậm chí có năm màu chi sắc.

Thăng hoa huyết mạch, thập phần khốn cùng, cấp bách cần đại lượng chân nguyên bổ sung, mà trên bầu trời ngưng tụ ra cực lớn ngũ thải linh vân, không thể nghi ngờ là tốt nhất "Thuốc bổ" .

Mộc Dịch toàn thân ánh lửa lóe lên, lần nữa biến thành Nhân loại hình thái, hãn khoanh chân mà ngồi, hai mắt khép hờ, song chưởng chỉ lên trời giờ lên cao cao, trong miệng nói lẩm bẩm phun ra từng đạo pháp quyết.

Thi pháp trong quá trình, song chưởng của hãn sinh ra một cỗ cực lớn hấp lực, cái này cỗ hấp lực, vậy mà dần dần hóa thành một đạo vòng xoáy, hướng lên phương hướng ngũ thải linh vân bay tới.

Rốt cuộc, ngũ thải linh vân đã bị tác động, bị cái này vòng xoáy hấp dẫn, hóa thành một đạo đạo bao hàm thiên địa nguyên khí cột sáng, hướng Mộc Dịch khuynh tiết mà đi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 335: Tứ Đại Cổ Thần

Mộc Dịch đem huyết mạch vận dụng đến cực hạn, toàn thân thần huyết trong người hăng hái trào lên chảy xuôi, điên cuồng hấp thu đến từ ngoại giới tinh túy thiên địa chân nguyên.

Giờ này khắc này, trong cơ thể hắn thần huyết dường như hạn hán đã lâu sa mạc, thoải mái hưởng thụ lấy trời giáng trời hạn gặp mưa; lại hình như là không đáy hắc động, tham lam cắn nuốt bản về phía bản thân hết thảy hào quang.

Ngắn ngủn một lúc lâu sau, điều động chung quanh mấy ngàn dặm thiên địa nguyên khí hình thành cực lớn ngũ sắc linh vân, đã bị Mộc Dịch hấp thu sạch sẽ, cái này còn không dừng lại, hắn thậm chí còn hấp thu không ít đến từ tử nhật thần quang tinh túy chân nguyên.

Những thứ này chân nguyên, một bộ phận bị hắn dùng đến thoải mái quanh thân, một bộ phận bị hắn luyện hóa vì huyết mạch chân nguyên cung cấp bản thân sử dụng, còn có một chút thì tại quá trình này trong hao tổn, một lần nữa tán loạn thành mỏng manh thiên địa nguyên khí, tiêu tán ra.

Đồng thời, tại quá trình này ở bên trong, càng ngày càng nhiều phạm trần tạp chất từ Mộc Dịch huyết dịch, thân thể, cốt cách, trong ngũ tạng lục phủ bài xuất, vậy mà hóa thành một tầng màu xám "Vỏ ngoài", đem Mộc Dịch toàn bộ bao bọc ở bên trong.

"Ầm!" Một tiếng thanh thúy âm thanh ở bên trong, màu xám vỏ ngoài từ trên xuống dưới đã nứt ra một đường khe hở, ngay sau đó một đoàn hỏa quang từ trong bay ra.

Ánh lửa lóe lên, biến thành một cái nhân hình, đúng là Mộc Dịch, mà hắc màu xám thể xác, nhưng là một tầng phàm trần tạp chất, theo một hồi rõ ràng gió thổi tới, cái này màu xám thể xác cũng hóa thành bụi, bay xuống trên đất.

Lúc này Mộc Dịch, huyết mạch cố nhiên là đã xảy ra cực biến hóa lớn, đã chân chân chính chính tiến nhập Thần Mạch Kỳ; nhục thể của hắc cũng đồng dạng đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, hôm nay trong cơ thể hắc mỗi bộ phận. Cũng đã bị hỏa chân nguyên tẩy rửa, đều trở nên thích hợp hơn tu Thần giả tu hành.

Hắc đã không phải là bình thường phàm thai thân thể. Hiện tại, chỉ cần Mộc Dịch tâm niệm vừa động, nhục thể của hắc có thể hóa thành một đoàn hỏa diễm, tùy ý biến ảo phiêu động, hơn nữa tùy thời đều có thể lại biến trở về Nhân tộc thân thể hoặc Kim Ô yêu thể.

Tu thân cực lớn chỗ tốt, lúc này mới chính thức thân thể hiện ra; có thể nói, thân thể của hắc đã không sợ bình thường đao kiếm loại Pháp bảo chém giết, mặc dù hắc bị một kiếm "Bổ" đã thành hai nửa. Cái này hai nửa thân thể cũng có thể hóa thành hai luồng hỏa diễm, cũng dung hợp thành một đoàn, lần nữa hóa thành nguyên vẹn thân thể.

"Tốt, tốt! Người cuối cùng là bước chân vào Thần tộc hàng ngũ, có thể tiếp nhận lão phu truyền thừa!" Mộc Dịch trong đầu, bỗng nhiên bay ra một cái lão giả thanh âm.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, nhưng hắc rất nhanh tỉnh ngộ, cái thanh âm này đến từ hắc thần niệm trong chính là cái kia màu vàng Tiểu Châu.

Cái này kim châu là áp súc cực kỳ chặt chẽ thần niệm biến thành. Đã tồn tại hồi lâu, từ khi Mộc Dịch đạt được Âm Dương Nhân về sau, nó vẫn tồn tại. Mộc Dịch nhiều lần ý đồ luyện hóa viên này kim châu, rồi lại thủy chung không cách nào thuận lợi khai triển, mở rộng.

Hôm nay hắn đạt tới Thần Mạch Kỳ về sau, kim châu vậy mà tự hành buông lỏng đứng lên, thậm chí còn cùng hắn thông qua thần niệm nói chuyện với nhau!

"Người là người nào ?" Mộc Dịch cảnh giác mà hỏi. Vạn nhất đây cũng là cái Tà Thần các loại gia hỏa, mưu toan khống chế tinh thần của mình, vậy cũng không ổn —— nếu như vậy, hắn dù là bản thân thần niệm bị hao tổn, cũng muốn triệt để đem đối phương mời ra bên ngoài cơ thể.

"Trả lời vấn đề này lúc trước. Lão phu hỏi trước người, người nhưng biết mình là người nào ?" Lão giả thanh âm hỏi ngược lại.

"Không hiểu thấu. Ta đương nhiên biết mình là người nào!" Mộc Dịch nhướng mày nói.

Lão giả rồi lại một bộ khinh thường ngữ khí, hắn nói ra: "Thật sao, người biết mình thần huyết lai lịch ? Người biết Tiên Thần cuộc chiến ? Người biết ai là Hỏa thần Chúc Dung ? Người biết Hỏa thần Chúc Dung thủ hạ chính là tứ đại Cổ Thần ? Nếu như người cũng biết, tự cũng không hỏi lão phu vấn đề kia rồi!"

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, nói ra: "Hỏa thần Chúc Dung cùng Tiên Thần cuộc chiến sự tình, tại hạ cũng hơi có nghe thấy. Nghe nói tại hạ huyết mạch, cùng Hỏa thần Chúc Dung có chút liên quan. Bất quá tứ đại Cổ Thần rồi lại là lần đầu tiên nghe nói, cái kia vậy là cái gì ?"

"Người rõ ràng biết mình huyết mạch lai lịch!" Lão giả có chút kinh ngạc đáp, ngữ khí của hắn cũng khách khí rất nhiều, hắn nói ra: "Tứ đại Cổ Thần, là Hỏa thần Chúc Dung dưới tay trung thành và tận tâm bốn gã Chân Thần hộ vệ, theo thứ tự là Thi Thần, Tà Thần, Độc Thần cùng Tử Thần!"

"Trong đó Thi Thần thiện ở khống chế thi thể, bản thân cũng là một cỗ bất diệt Thi Vương; Tà Thần thiện ở thao túng hắc tâm thần người ta, hắc có hạng nhất đặc thù thần thông, đó là có thể dung hợp các loại thuộc tính

thần huyết; Độc Thần danh như ý nghĩa, chính là am hiểu dụng độc, bản thân hẳn liền là một loại kịch độc, lại ưu thích thôn phệ các loại kỳ độc, độc càng thêm độc; về phần Tử Thần, là bởi vì hẳn một cặp Âm Dương Mộc, có thể xem thấu sinh tử, phân rõ luân hồi, lại tu luyện có một loại lợi nhuận hút sinh mệnh khí tức chết hết, vì vậy xưng là Tử Thần. Không cần nhiều đoán, lão phu chính là kia Tử Thần rồi!"

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, trong lòng vẫn đang suy nghĩ mặt khác ba cái Cổ Thần.

Tà Thần, hơn phân nửa chính là hẳn gặp được qua chính là cái kia "Tà Thần", không thể tưởng được gia hỏa này lại có thể như thế đại lai lịch, từng đi theo Hỏa thần Chúc Dung, khó trách hẳn biết rõ nhiều chuyện như vậy, hơn nữa vẫn đối với Mộc Dịch huyết mạch nhớ mãi không quên.

Mộc Dịch rõ ràng nhớ kỹ, Tà Thần xưng huyết mạch của mình, so với Vương Nhược Phong cao hơn gấp trăm lần, nguyên lai hẳn lúc ấy đã biết mình huyết mạch đến từ chính Hỏa thần Chúc Dung; khó trách Tà Thần vì cướp lấy huyết mạch của mình, không tiếc cùng Vương Nhược Phong trở mặt, thậm chí ly khai Vương Nhược thân thể.

"Hỏa thần Chúc Dung đều bị chúng tiên vây công mà vẫn lạc, tiền bối các loại tứ đại Cổ Thần, ngược lại không có việc gì sao?" Mộc Dịch có chút nghi ngờ hỏi.

Lão giả đáp: "Chúng ta đối Chúc Dung đại nhân trung thành và tận tâm, đương nhiên là lấy thân hi sinh vì nhiệm vụ! Bất quá, chúng ta nếu như tu luyện đến Chân Thần cảnh giới, tự nhiên có thể lưu lại một chút ít thần huyết truyền thừa, các loại những tiên nhân kia ly khai này giới về sau, lại mượn cơ hội trùng sinh."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cái này cùng Lục Mặc tình hình có chút cùng loại, bất quá bởi như vậy, bọn hắn cũng không có thể dù có được Chân

Thần tu vi cảnh giới, chỉ có thể từng bước một trên việc tu luyện đi.

"Tại hạ đạt được Âm Dương Nhân đã lâu, vì cái gì những lời này tiền bối lúc trước không nói ?" Mộc Dịch lại hỏi.

Lão giả khẽ cười một tiếng, nói ra: "Lão phu truyền thừa trí nhớ, phong ấn tại Âm Dương Mộc bên trong, chỉ có Thần tộc mới có thể mở ra cái này phong ấn, khiến lão phu trí nhớ cởi bỏ; lúc trước người tu vi quá thấp, chỉ có thể coi là là thần dân, chỉ có tiến giai đến Thần Mạch Kỳ, mới thật sự là bước chân vào Thần tộc hàng ngũ, cùng phàm dân hoàn toàn bất đồng! Cũng chỉ có cường đại Thần tộc huyết mạch, mới có thể đem lão phu phong ấn cởi bỏ."

"Ha ha, lão phu cùng người hữu duyên, người lại kế thừa Chúc Dung đại nhân thần huyết, lão phu có chút cao hứng!" Lão giả tốt như thế nói ra, "Chỉ cần người đáp ứng lão phu một cái điều kiện, lão phu lập tức đem một thân truyền thừa giao cho đạo hữu, trợ đạo hữu tu luyện ra Âm Dương Tử Quang! Hắc hắc, chỉ cần Âm Dương Tử Quang đại thành, gặp Thần sát Thần, gặp tiên giết tiên!"

"Điều kiện gì ?" Mộc Dịch nhướng mày mà hỏi.

"Thay lão phu giết một cái Thần tộc, tìm một vật!" Lão giả mỗi chữ mỗi câu đáp.

"Giết người đó ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

"Thi Thần!" Lão giả oán hận nói.

"Vì cái gì ?" Mộc Dịch có chút kinh ngạc, "Thi Thần cùng tiền bối không đều là tứ đại Cổ Thần một trong sao ?"

Lão giả nói ra: "Lời nói là không tệ, nhưng cái này Thi Thần rất đáng hận rồi! Lão phu trùng sinh về sau, biết rõ Thần tộc đại thế đã mất, liền có

chút ít nản lòng thoái chí; mà cái này Thi Thần rồi lại một lòng đều muốn triển khai trả thù, hẳn rõ ràng thừa dịp lão phu không sẵn sàng, đem lão phu giết chết, còn luyện chế thành một cỗ luyện thi! Hừ, nếu không phải lão phu có bí thuật đem thần hồn phong ấn tại Âm Dương Thần Mộc bên trong, mà hẳn lại không bỏ được phá hư Âm Dương Thần Mộc, chỉ sợ lão phu đã hồn phi phách tán, ở đâu có thể lưu lại nửa điểm trí nhớ truyền thừa!"

Mộc Dịch tức cười, hẳn lúc trước đích xác là từ một cỗ thượng cổ luyện thi lấy được Âm Dương Thần Mộc.

"Thi Thần vì cái gì không trực tiếp luyện hóa tiền bối Âm Dương Thần Mộc?" Mộc Dịch tâm niệm vừa động mà hỏi.

Lão giả không cần nghĩ ngợi đáp: "Hẳn làm không được! Chúng ta tứ đại Cổ Thần, huyết mạch tất cả không giống nhau, hẳn dung hợp không được lão phu Âm Dương Thần Mộc, trừ phi là Tà Thần, hẳn có lẽ còn có thể làm được, bất quá Tà Thần gia hỏa này, thần thần bí bí đấy, cũng không biết là có phải có truyền thừa còn sống sót."

"Tại hạ tạm thời không thể đáp ứng tiền bối!" Mộc Dịch nói ra, "Lại nói không biết cái này Thi Thần có hay không còn đang, cũng không biết hẳn hôm nay là thân phận như thế nào, thiện hay ác, tại hạ nhưng không thích tùy tiện cùng người động thủ."

Lão giả có chút tiếc nuối, bất quá hẳn cũng chưa xong toàn bộ buông tha cho, hẳn nói ra: "Quên đi, đợi khi tìm được Thi Thần rồi hãy nói; nếu như người có thể giúp ta lão phu tìm một vật, lão phu cũng có thể đem Âm Dương Mộc luyện hóa chi thuật truyền thụ cho người."

"Cái gì?" Mộc Dịch hỏi, kỳ thật trong lòng của hẳn đã đoán được hơn phân nửa.

Lão giả nói ra: "Là một thanh màu đỏ nhỏ dao, một cái màu vàng cây đèn, một xanh một trắng hai cây thần đăng, cùng một đoàn màu tím dịch

thể hóa!"

Mộc Dịch trong lòng hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Tiền bối vì sao không nói thẳng là muốn tìm Chúc Dung Thần Đăng!"

Lão giả sững sờ, có chút kinh ngạc cũng có chút lúng túng nói: "Nguyên lai người đã biết rõ Chúc Dung Thần Đăng sự tình! Kỳ quái, ai vậy nói cho người ? Phải biết rằng, ngoại trừ Chúc Dung đại nhân cùng chúng ta tứ đại Cổ Thần bên ngoài, căn bản không người nào biết thần đèn sự tình!"

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Tại hạ tự nhiên có tại hạ tin tức nguyên. Thực không dám giấu giếm, tại hạ cũng đang tìm kiếm Chúc Dung Thần Đăng, không biết tiền bối nhưng có một chút manh mối ?"

Đôi mắt Mộc Dịch hỏi lại, lão giả trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Manh mối ngược lại là có một cái, bất quá, lão phu tại sao phải nói cho người biết ?"

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, nói ra: "Tiền bối, người hôm nay chỉ là một đoàn nghiêm mật phong ấn thần niệm, tại hạ nếu là liều mạng buông tha cho Âm Dương Thần Mộc, vận dụng Sưu Hồn thuật thần thông, chắc hẳn có thể cưỡng ép đem người thần niệm trong bí mật tìm ra, chỉ bất quá làm như vậy, đối tiền bối đối tại hạ, đều có một chút tổn hại, không phải vạn bất đắc dĩ, tại hạ cũng không phải làm như vậy!"

"Người lại có thể biết Sưu Hồn thuật ?" Lão giả lập tức có chút ghen lời, lộ ra có chút kinh ngạc cùng sợ hãi.

"Được rồi, lão phu lựa chọn cùng người hợp tác!" Lão giả không có quá lâu lâu, liền ngữ khí mềm nhũn nói: "Cùng lão phu hợp tác, đạo hữu một chút chỗ xấu đều không có, ngược lại có thể lắng không được đến lão phu một ít chỉ điểm. Tuy rằng lão phu đã bị phong ấn nhiều năm, nhưng vẫn như cũ cũng không có thiếu trí nhớ, tại tu thần phương diện, nhất định có thể cho đạo hữu một ít trợ giúp cùng đề nghị; về phần sưu hồn, hoàn toàn

chính xác có thể lục soát một ít tin tức, nhưng là sẽ phá hư càng nhiều nữa tin tức, không có khả năng đem một bộ công pháp nguyên vẹn lục soát điều tra ra, đạo hữu ngàn vạn không muốn làm như vậy!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 336: Hợp Tác

"Hợp tác ? Hợp tác như thế nào ?" Mộc Dịch hơi hơi một cười, có phần có hứng thú mà hỏi.

"Tử Thần" nói ra: "Rất đơn giản, đạo hữu khiến lão phu đứng ở thân thể triển sí thủy ấn bên trong, lão phu cũng sẽ chỉ điểm đạo hữu một chút ít trên tu hành công pháp, nếu như đạo hữu có thể thay lão phu hoàn thành một chút ít chưa xong tâm nguyện, lão phu cũng sẽ đem Âm Dương Thần Mục phương pháp tu luyện các loại mạnh mẽ đại thần thông truyền thụ cho đạo hữu."

Mộc Dịch nói ra: "Muốn hợp tác cũng không khó, chỉ cần tiền bối làm cho xuống ở tiền bối thần niệm trong thiết lập cấm chế, tại hạ cứ yên tâm đem tiền bối giữ ở bên người, nếu không, tại hạ nhưng không dám nuôi hổ gây họa!"

"Cái này. . ." Tử Thần có chút do dự, nhưng hôm nay hắn chỉ còn lại có một đoàn thần niệm, cái gọi là "Ăn nhờ ở đậu", hoàn toàn chính xác không có cò kè mặc cả chỗ trống.

"Được rồi!" Tử Thần than nhẹ một thanh âm, đáp ứng nói.

"Mạo phạm!" Mộc Dịch tâm niệm một di chuyển, một đoàn thần huyết hướng thần niệm trong viên kia kim châu bao bọc mà đi, đem người kia bao bọc cực kỳ chặt chẽ.

Như vậy một, chỉ cần kim châu trong Tử Thần có bất cứ dị thường nào, là hắn có thể tại thứ nhất thời gian kích phát thần huyết, đem tử thần cuối

cùng một sợi thần niệm triệt để đốt hủy; đương nhiên, nếu như làm như vậy về sau, Mộc Dịch cũng làm mất đi Âm Dương Thần Mộc thần thông.

"Đạo hữu cũng thật sự là chú ý cẩn thận! Lão phu cũng đã chán nản đến cực diện này, ở đâu còn có thể đối đạo hữu bất lợi!" Tử Thần có chút u oán nói: "Được rồi, người đã ta đã hợp tác, lão phu liền đem Chúc Dung Thần Đăng một cái manh mối báo biết đạo hữu, hành động lần đầu hợp tác đại lễ!"

"Thật sao ?" Mộc Dịch có chút hồ nghi, đối phương vì cái gì hào phóng như vậy ?

Đại khái là nhìn ra Mộc Dịch nghi hoặc, Tử Thần vừa cười vừa nói: "Ha ha, kỳ thật lão phu lúc đầu vốn cũng không ý định giấu giếm, bởi vì nói với đạo hữu cái này manh mối về sau, đạo hữu sẽ tìm kiếm nghĩ cách thay lão phu bỏ Thi Thần thù này nhà!"

"A? Vì cái gì ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Tử Thần nghiêm mặt nói ra: "Bởi vì tạo thành Chúc Dung Thần Đăng năm kiện thần khí trong Xích Nhật Hỏa Thạch, ngay tại Thi Thần trong tay!"

Mộc Dịch một sững sờ, sau đó nhin không được cười lên, hắc hắc đầu, nói ra: "Tại hạ biết đại khái Thi Thần là thần thánh phương nào! Bất quá, Xích Nhật Hỏa Thạch cũng đã không có ở đây trong tay của hắc!"

Tử Thần kinh ngạc nói: "Không thể nào đâu, lão phu thấy tận mắt Thi Thần thi triển ra Xích Nhật Hỏa Thạch đánh lén, lão phu cũng là bởi vì này mới chịu khổ tai họa bất ngờ!"

"Nguyên lai tiền bối sẽ chết tại Xích Nhật Hỏa Thạch phía dưới, hử, cái kia tiền bối một định có thể nhận ra con!" Nói xong, Mộc Dịch trực tiếp đem Ma Long Nhận lấy đi ra.

Hắn đã dò xét cẩn thận, hôm nay "Tử Thần", chỉ là một đoàn tinh túy thần niệm, lại bị bản thân rơi xuống cấm chế; đối với đã tiến giai Thần Mạch Kỳ Mộc Dịch mà nói, đối phương đã không cách nào tạo thành bao nhiêu tổn hại.

"Xích. . . Xích Nhật Hỏa Thạch!" Tử Thần thông qua Mộc Dịch hai mắt nhìn thấy Ma Long Nhận về sau, lập tức quá sợ hãi, hắn kết kết tị tị nói: "Cái này, kiện thần khí này sao một tại sao sẽ ở trong tay của người ? Người một người cùng Thi Thần là quan hệ như thế nào ?"

Mộc Dịch có thể cảm giác được, lúc này Tử Thần cực vì sợ hãi, thanh âm đều run rẩy đứng lên.

"Tiền bối yên tâm, tại hạ cùng Thi Thần không có có quan hệ gì!" Mộc Dịch vừa cười vừa nói: "Tại hạ đạt được cái này Ma Long Nhận lúc, Thi Thần đang tại ngủ say."

"Ngủ say ?" Tử Thần lập tức trong lòng một lỏng, hắn dài thở phào, nói ra: "Đúng, Thi Thần tu luyện 《 Bất Hủ Thi Quyết 》 hết sức đặc thù, cách mỗi một đoạn thời gian sẽ phải trong lòng đất ngủ say cái mấy trăm mấy nghìn năm! Bất quá hắn mỗi lần ngủ say, đều chọn cực kỳ ẩn nấp địa phương, còn có vô số thi binh thi tướng thủ hộ, người như thế nào tìm được ?"

"Thi binh thi tướng ? Tại hạ cũng không có nhìn thấy."

Mộc Dịch nói ra, "Trên thực tế, phát hiện Thi Thần thân thể đấy, không là tại hạ, mà là một người khác hoàn toàn, chỉ là người này hơn phân nửa cũng không biết những chuyện này, hắn cho rằng trong lúc ngủ say Thi Thần chỉ là một bộ đặc thù cổ thi."

"Thì ra là thế!" Tử Thần ân cần truy vấn: "Cái này là chuyện khi nào tình ?"

Mộc Dịch tính một cái, nói ra: "Hơn hai mươi năm trước đi!"

"Hơn hai mươi năm tiến!" Tử Thần ngạc nhiên nói: "Người đã đoạt hãn Xích Nhật Hỏa Thạch, hãn một chắc chắn tỉnh lại tìm người tính sổ, người đến bây giờ còn chưa có chết, đúng là kỳ quái! Chẳng lẽ người giấu ở cực kỳ ẩn nấp địa phương, hãn tìm không thấy người?"

Mộc Dịch lúc này mới nhớ tới, bản thân đạt được Ma Long Nhận không lâu sau, liền đi tới cực xa trong yêu hải, hôm nay mới vừa vặn phản hồi Nhân tộc đại lục, Thi Thần tự nhiên là tìm không thấy bản thân.

Bất quá, hôm nay hãn nếu như đi tới Nhân tộc đại lục, vậy không thể không đề phòng cái này tùy thời khả năng xuất hiện tứ đại Cổ Thần chi một "Thi Thần."

"Tiền bối nhưng có biện pháp ứng đối cái này Thi Thần?" Mộc Dịch hỏi hôm nay hãn và Tử Thần đã coi như là ngồi lên cùng một chiếc thuyền, Thi Thần là bọn hãn cùng chung địch nhân.

Tử Thần trầm ngâm một lát, ngữ khí ngưng trọng nói ra: "Lấy người tu vi hiện tại, đương nhiên không thể nào là Thi Thần đối thủ! Thi Thần ngoại trừ khổng chế thi thể thuật được một có thể đơn giản điều động trăm vạn thi binh thi tướng bên ngoài, thân thể của hãn càng là đã luyện thành bất diệt Thi Vương chi thân, mặc dù là cao nhất giai Pháp bảo cũng trăm không phá hãn bất diệt thi thể!"

Tử Thần nhìn nhìn Ma Long Nhận, còn nói thêm: "Xích Nhật Hỏa Thạch ngụy trang thành Ma Long Nhận, ngược lại là thỏa mãn sắc bén, có lẽ có thể tổn thương đến Thi Thần, nhưng bảo vật này bị Thi Thần nắm trong tay nhiều năm, tự nhiên đã bị hãn trăm phương ngàn kế dùng các loại phương pháp tế luyện qua, muốn dùng nó để đối phó Thi Thần, rất có thể là ngược lại bị hãn đem Xích Nhật Hỏa Thạch cướp đi! Hơn nữa, coi như là thực dùng Xích Nhật Hỏa Thạch đem Thi Thần chém thành hai khúc, Thi Thần

cũng sẽ không chết đi, hắc bất diệt thi thể có thể lập tức một lần nữa dung hợp, khôi phục như lúc ban đầu!"

"Sẽ không có tốt hơn phương pháp khắc chế hắc bất diệt thi thể sao ?" Mộc Dịch lông mày một nhăn, nếu như ngay cả Ma Long Nhận đều không đối phó được Thi Thần, chỉ sợ hắc cũng chưa có tự bảo vệ mình lực lượng.

Tử Thần lắc đầu nói ra: "Vạn vật tương sinh tương khắc, tự nhiên cũng có bảo vật có thể khắc chế bất diệt Thi Thần! Thế nhưng là loại bảo vật này, hơn phân nửa đều đến từ Tiên Thần giới, cái này hạ giới chắc là sẽ không có."

Nói tới chỗ này, hắc chợt nhớ tới cái gì, nói ra: "Bất quá, lão phu ngược lại là biết có một đồ tốt, có thể đem bất diệt Thi Thần giết chết sạch sẽ!"

"Là cái gì bảo vật ?" Mộc Dịch trong lòng một di chuyển.

Tử Thần nói ra: "Chính là Tử Nhật đăng du! Cũng là tạo thành Chúc Dung Thần Đăng năm kiện thần khí trong một kiện! Bất diệt thi thể lại cứng rắn, đem hắc phóng tới Tử Nhật đăng du trong đốt cháy, hắc cũng sẽ hóa thành bột phấn một hình thần câu diệt!"

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch thần sắc một lỏng, hơi hơi một cười.

"Thế nhưng là món bảo vật này ?" Mộc Dịch đem bản thân một nửa Tử Nhật đăng du cũng lấy đi ra, cái này một xuống, Tử Thần càng là kinh ngạc sau nửa ngày nói không ra lời.

"Tử Nhật đăng du đã ở trong tay của người! Đây chẳng lẽ là thiên ý sao!" Tử Thần lẩm bẩm nói, một thời gian trăm mỗi cảm xúc ngổn ngang.

Mộc Dịch hơi hơi một cười, nói ra: "Tại hạ biết rõ cái này tử nhật trong ẩn chứa Hỏa thuộc tính năng lượng hết sức kinh người, nhưng là tại hạ tu vi

có hạn, còn không rõ ràng lắm nên như thế nào hữu hiệu lợi dụng, kính xin tiền bối chỉ điểm!"

Tử Thần đã trầm mặc một lát, nói ra: "Chỉ điểm một xuống đương nhiên không có vấn đề! Nay cái bao bọc Tử Nhật đăng du Thanh Đăng Diệp cũng là đại lai lịch đi! Đạo hữu còn có mặt khác thần khí tất cả, đều toàn bộ lấy ra đi, đừng nói là đạo hữu đã gộp đủ Chúc Dung Thần Đăng ? Hắc hắc, đốt thần đèn, có thể triệu hoán Hỏa thần Chúc Dung đại nhân trùng sinh phụ thể, làm cho đạo hữu trong nháy mắt trở nên vô cùng cường đại!"

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Thực không dám giấu giếm, ngoại trừ có được cái này hai kiện thần khí bên ngoài, tại hạ còn biết bắc đèn chi một Thanh Nhật Thần Đăng tung tích."

Tử Thần kinh ngạc nói: "Hành động bắc đèn Thanh Nhật Thần Đăng cùng bạch nhật thần đăng, cũng đã song song huyền linh trưởng thành, rất khó nhìn thấu, đạo hữu làm thế nào biết hay sao?"

"Kỳ thật, chính là Thanh Nhật Thần Đăng biến ảo người, nói với tại hạ những chuyện này!" Mộc Dịch cũng không giấu giếm, đem Lục Mặc theo như lời sự tình hướng Tử Thần nói đơn giản một lượt, thuận tiện cũng chứng thực Lục Mặc lời nói có hay không thực triển sí thủy ấn thực không sai.

"Hắn nói một chút không sai!" Tử Thần ung dung nói ra, "Hoàn toàn chính xác chỉ có mượn nhờ Chúc Dung Thần Đăng, mới có thể phá tan này giới phong ấn đây cũng là lão phu làm cho đạo hữu sưu tập Chúc Dung Thần Đăng nguyên nhân chủ yếu!"

Một xem lộ ra hai kiện thần khí, hơn nữa còn biết rõ thứ ba kiện thần khí tung tích, điều này làm cho Tử Thần đối Mộc Dịch không thể không lau mắt mà nhìn, lúc trước một chút ít dò xét chi ý, cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Tử Thần vừa cười vừa nói: "Đạo hữu cùng lão phu đều cùng Thi Thần gặp nạn lấy hóa giải ân oán, hơn nữa đều phải tìm Chúc Dung Thần Đăng mặt khác thần khí; nếu như đạo hữu cùng lão phu mục tiêu thần kỳ một gây nên, lão phu kia cùng đạo hữu hợp tác, nhất định thập phần vui sướng!"

"Như vậy đi, lão đại sẽ không che giấu rồi, cái này đem tử nhật luyện hóa chi thuật cùng Âm Dương Thần Mục luyện hóa thần thông, đều nói với đạo hữu."

Mộc Dịch đại hỉ, không ngớt lời khen: "Đa tạ tiền bối!"

"Không cần phải nói tạ!" Tử Thần thở dài một thanh âm, nói ra: "Kỳ thật lão phu cũng có chính mình tư tâm dạy người luyện hóa tử nhật, là vì đối phó Thi Thần; cho người luyện hóa Âm Dương Thần Mục, là vì cho người có thể khám phá luân hồi, như vậy liền có cơ hội tìm đến lão phu tái thế trọng sinh chi nhân."

"Trọng sinh chi nhân ?" Mộc Dịch lông mày một nhăn, vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc.

Tử Thần âm u giải thích nói: "Lúc trước lão phu bị Thi Thần giết chết, chủ hồn phách đã tiêu vong, tiến nhập luân hồi, giấu ở Âm Dương Thần Mục trong chỉ là một sợi tàn hồn thần niệm mà thôi nếu như có thể tìm đến lão phu chủ hồn tái thế trọng sinh chi nhân, lão phu có thể đem cái này sợi tàn phế niệm ký thác vào trên người của hã, coi như là lần nữa có được tân sinh! Cử động lần này chỉ có thể khiến trọng sinh chi nhân khôi phục trí nhớ của kiếp trước, sẽ không tiết lộ đạo hữu bí mật, vì vậy đạo hữu không cần nếu là thật sự có cơ hội này, kính xin đạo hữu thành toàn!"

"Cái này tại hạ nhưng lấy đáp ứng!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hỏi hã: "Bất quá, như thế nào mới có thể nhìn ra ai là tiền bối luân hồi tái thế người ?"

"Cái này dễ dàng, chỉ cần Âm Dương Thần Mục có thể tu luyện tiểu thành là được!" Tử Thần rất có nắm chắc nói.

"Cái gọi là Âm Dương Thần Mộc, Dương Mộc hiểu rõ phạm trần, Âm Mộc khám phá luân hồi! Chờ người Âm Dương Thần Mộc tiểu thành về sau, người chỉ cần nhìn người một mắt, đã biết rõ kiếp trước của hắn là thân phận như thế nào!"

"Thật không ngờ lợi hại!" Mộc Dịch hết sức cảm thấy hứng thú mà hỏi: "Đó có thể thấy được người khác luân hồi, có hay không cũng có thể nhìn ra kiếp trước của mình?"

"Này cũng không được! Vậy đại khái chính là cái gọi là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường đi!" Tử Thần cười nói.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 337: Thi Thần Cùng Thi Môn

"Tại hạ còn có một nghi hoặc, " Mộc Dịch hỏi: "Nếu như tiền bối chủ hồn đã trải qua nhiều lần luân hồi chuyển thế, tại hạ là hay không còn có thể nhìn thấu ?"

"Cái kia sẽ rất khó!" Tử Thần cười khở nói nói, "Tuy rằng thuộc về là cùng một cái chủ hồn, nhưng mỗi cả đời đều tất cả không giống nhau, mỗi cả đời trải qua, cũng sẽ ở hồn phách trên in dấu xuống lau không đi dấu vết, nếu là đã trải qua vài thế hệ, chỉ sợ đã là 'Hoàn toàn thay đổi " khó có thể phân biệt!"

"Cái kia ở kiếp trước cùng ở kiếp này, còn có thể tính đều là một người sao ?" Mộc Dịch nghi ngờ hỏi.

Tử Thần ung dung nói ra: "Cái này lão phu cũng nói không rõ ràng! Lấy lão phu năm đó chứng kiến, kiếp trước cùng đời sau, cũng không có trực tiếp liên hệ, có lẽ không thể coi như là cùng một người. Lão phu làm như vậy, cũng là tìm một ký thác mà thôi."

Nói đến đây, Tử Thần than nhẹ một tiếng, nói ra: "Luân hồi mà nói, huyền diệu khó giải thích, lão phu mặc dù có Âm Dương Thần Mục có thể khám phá luân hồi, nhưng cũng không có lĩnh ngộ luân hồi Thiên Đạo chân nghĩa; đạo hữu nếu có duyên đem Âm Dương Thần Mục tu luyện viên mãn, là được tự hành nhận thức!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, lần nữa cảm ơn.

Tử Thần nói ra: "Âm Dương Thần Mục tu hành, chia làm hai bộ phận, sơ cấp bộ phận có thể hiểu rõ phàm trần, khám phá luân hồi, nhưng không có

gì công thủ thần thông; đẳng cấp cao bộ phận thì là dùng Âm Dương Thần Mục tu luyện ra Âm Dương Tử Quang, đây là một loại cường đại công kích thần thông, đối với hầu như hết thảy có sinh mệnh khí tức sinh linh đều thập phần khắc chế! Thế nhưng là cái kia Thi Thần hết lần này tới lần khác là một thân Thi khí, đã bị Âm Dương Tử Quang ảnh hưởng rất nhỏ, coi như là lão phu công pháp khắc tinh!"

"Tốt rồi, nói nhảm không nói nhiều. Lão phu hiện tại liền đem Âm Dương Thần Mục sơ cấp tu luyện khẩu quyết truyền thụ cho ngươi, ngươi hãy nghe cho kỹ!"

"Vâng!" Mộc Dịch lập tức nghiêm sắc mặt. Tập trung tinh thần lắng nghe tử thần truyền thụ.

...

Mấy tháng sau, Mộc Dịch hóa thành một đạo ánh lửa, phá toái hư không, hăng hái phi hành.

Tốc độ quá nhanh, phàm trần mắt người thường căn bản bắt không đến Mộc Dịch tung tích, sẽ không phát giác được bất cứ dị thường nào; mặc dù có Tu tiên giả thấy được một màn này, cũng khó có thể cảm nhận được Mộc Dịch khí tức, chỉ sẽ cảm thấy cái này là một đạo hỏa quang. Là một vì sao rơi hăng hái rơi xuống, hoặc là một đoàn Thiên Hỏa bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống.

"Bán Thần thân thể quả nhiên không phải chuyện đùa, chẳng những có thể lấy hóa thân thành hỏa, hơn nữa phi độn tốc độ cũng là kinh người cực kỳ, cùng lúc trước hoàn toàn không thể so sánh nổi!" Mộc Dịch có chút hưng phấn nói.

"Cái này không coi vào đâu!" Mộc Dịch trong đầu truyền đến tử thần thanh âm, người kia khinh thường nói: "Đợi ngươi trở thành Chân Thần thậm chí Thiên Thần, giống như Chúc Dung đại nhân như vậy khống chế

thiên hạ hỏa nguyên. Người có thể khống chế cùng hỏa có quan hệ hết thủy thần thông, thậm chí một lần nữa chế định cùng hỏa có quan hệ thiên địa pháp tắc! Đây mới thực sự là không gì làm không được! Người tu vi hiện tại, so với lão phu năm đó đều kém xa, không đáng giá nhắc tới!"

Mộc Dịch chép miệng tặc lưỡi, khống chế cùng hỏa có quan hệ hết thủy thần thông, chế định cùng hỏa có quan hệ thiên địa pháp tắc. Đây nên là cỡ nào cường đại thần thông, suy nghĩ một chút khiến cho hãn nhiệt huyết sôi trào!

Hãn cái này thì một cái từ quái gỡ đảo nhỏ đi ra thôn đồng, thực có cơ hội từng bước một tu luyện, cuối cùng trở thành ở giữa thiên địa hỏa chúa tể sao!

Sắp tiếp cận Vô Lượng Sơn mạch lúc, Mộc Dịch thân hình thu vào. Hóa thành nhân hình, sau đó phong ấn huyết mạch của mình chân nguyên. Cũng tại Nạp Tức Công khí tức che giấu chi thuật cùng Vân Long Bội hiệp trợ, đem bản thân Thần tộc khí tức che giấu, hóa thành một cái hết sức bình thường đan sĩ.

Hãn tại tu tiên trên tu vi, đích xác là một gã Nguyên Đan Kỳ đan sĩ, điểm này hoàn toàn không cần che giấu, chỉ cần che giấu thần mạch là được.

"Người hơi thở này thu liễm thổ nạp chi thuật, thập phần rất cao minh! Bất quá. . ." Tử Thần bỗng nhiên mở miệng nói ra, nhưng muốn nói lại thôi.

"Như thế nào, cái này Nạp Tức Công có gì không ổn sao?" Mộc Dịch nghi ngờ hỏi.

"Ngược lại không phải là không ổn, Chỉ là. . ." Tử Thần một chút do dự, cuối cùng vẫn là nói ra: "Chỉ là công pháp này lão phu có chút cảm giác quen thuộc. Năm đó vây công Chúc Dung đại nhân tám vị Thiên Tiên, giống như trong đó có một vị tinh thông cái này công pháp."

"Tiền bối muốn nói tại hạ tu tập cừu gia công pháp ?" Mộc Dịch mỉm cười, không cho là đúng nói: "Chớ nói cái kia đã là mấy vạn năm trước ân oán, sớm có lẽ buông xuống; coi như là thật là cừu gia công pháp, vì cái gì không thể tu luyện ? Công pháp chỉ có phân chia cao thấp, không có thị phi có khác."

"Nói không sai, sớm có lẽ buông xuống!" Tử Thần thì thào nói ra, "Lão phu cũng là ý nghĩ này, Thần tộc đại thế đã mất, chúng ta còn sót lại Thần tộc tham sống sợ chết mà thôi! Nhưng Thi Thần lại không cho là như vậy, hắn một lòng muốn kế thừa Chúc Dung đại nhân y bát, cho dù là chúng ta đều bị phong ấn hạn chế tại nơi này Nhân giới bên trong, hắn cũng muốn lật tung Tu tiên giả thống trị, khiến Thần tộc thống lĩnh người này giới! Lão phu cùng hắn vị trí thần tông, coi như là vài vạn năm giao tình, hắn gặp lão phu đối với cái này chán nản, vậy mà không để ý ngày cũ tình cảnh, đau nhức hạ sát thủ, đem lão phu luyện chế thành luyện thi, chỉ vì được đến lão phu Âm Dương Thần Mộc, trợ giúp hắn giúp một tay!"

Mộc Dịch trong lòng khê động, nói ra: "Nói như vậy, cái này Thi Thần sau khi tỉnh dậy, khả năng có một phen đại động tác ?"

Tử Thần không cần nghĩ ngợi đáp: "Lấy lão phu đối với hắn nhận thức, hắn khẳng định đem có một phen hành động! Bất quá Thi Thần tâm tư kín đáo, làm việc cực có thể ẩn nhẫn, chỉ có chờ hắn mọi sự đã chuẩn bị lúc, mới có thể bộc lộ ra đến!"

Mộc Dịch chợt nhớ tới cái gì, lại hỏi: "Lại nói tiếp, vài ngàn năm trước từng có Thi Môn làm loạn, hầu như thống trị chung quanh đây đại lục tu tiên giới, về sau Huyền Hà Tông ngang trời xuất thế, mới đưa Thi Môn trấn áp xuống, không biết việc này cùng Thi Thần có hay không có quan hệ."

"Nếu như liên lụy tới luyện thi, cái kia chín thành chín ném không ra cùng Thi Thần liên hệ!" Tử Thần rất có nắm chắc nói: "Hử, cái gọi là đem Thi Môn trấn áp xuống, hơn phân nửa cũng là cái kia Huyền Hà Tông một

bên tình nguyện lời nói; đại khái là Thi Thần vừa đúng đã đến sắp ngủ say thời kì, vì vậy chủ động thoái ẩn, nếu không chính là một cái Huyền Hà Tông, làm sao có thể cùng Thi Thần đối kháng!"

"Lại là như thế này!" Mộc Dịch có chút kinh ngạc nói.

Nếu như Tử Thần nói không uổng, cái này Thi Thần sau khi tỉnh dậy, tu tiên giới chắc chắn đại loạn!

Mộc Dịch nhú mày, lâm vào Thi Thần làm loạn "Nghĩ ngợi lung tung" bên trong.

Tử Thần mở miệng đã cắt đứt Mộc Dịch suy nghĩ, hắn nói ra: "Mộc đạo hữu, người tại sao lại muốn tới đến nơi đây, mà không đi tìm Thanh Nhật Thần Đăng biến ảo người, khiến lão phu xác nhận một cái! Hơn nữa, Thanh Nhật Thần Đăng cùng bạch nhật thần đăng, vốn là đồng căn chi vật, mặc dù đều hóa thành nhân hình, cũng hoặc nhiều hoặc ít có một chút đặc thù cảm ứng, nếu muốn tìm đến bạch nhật thần đăng, hay là muốn từ Thanh Nhật Thần Đăng cao thấp công phu!"

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, hồi đáp: "Thực không dám giấu giếm, tại hạ thê nhi người nhà nhiều năm trước tới chỗ này, sau đó tin tức xa ngút ngàn dặm không, tại hạ lần này tới, là muốn nhìn một chút có thể hay không điều tra đến một ít manh mối."

"Thì ra là thế!" Tử Thần trấn an nói: "Người hiền đều có Thiên Tướng, người cũng không cần vô cùng lo lắng! Vạn nhất tìm không thấy manh mối, còn là lấy tu luyện cùng tìm kiếm mặt khác thần khí làm trọng!"

Mộc Dịch yên lặng nhẹ gật đầu, hắn hiểu được Tử Thần ý tứ, nếu như tìm không thấy manh mối, cái kia nói rõ người nhà của hắn hơn phân nửa đã đã xảy ra chuyện, dù sao tu tiên giới không phải là vùng đất hiền lành, gặp ngoài ý muốn sự tình lúc có phát sinh.

Tại Mộc Dịch cùng Tử Thần thông qua thần niệm nói chuyện với nhau giữa, hần bất tri bất giác đã đi tới yêu cốc trên không.

Nhìn xem dưới thân cái mảnh này quen thuộc sông núi cây cối, Mộc Dịch có chút cảm khái.

Năm đó hần từ yêu hải Hoảng An Đảo xuống truyền đưa tới vị trí, ở nơi này vùng trong yêu cốc, cách nơi này chỗ đã không xa.

Người nhà của hần cùng Mộ Dung Băng cũng là từ cái truyền tống trận kia truyền tống tới đây, có lẽ cũng tới đến cái này trong yêu cốc.

Mộc Dịch thả chậm thân hình, thu liễm tu vi, giả bộ như một cái Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, chậm rãi phi hành tại yêu cốc tầng trời thấp chỗ.

Đi ngang qua một cái hồ nước lúc, Mộc Dịch trong lòng khẽ động, nói ra: "Đúng rồi, lại nói tiếp, tại hạ chính là ở chỗ này phát hiện Thi Thần, cũng chính là ở chỗ này đã nhận được Xích Nhật Hỏa Thạch —— Ma Long Nhận!"

"Chính là ở chỗ này ?" Tử Thần lập tức hết sức cảm thấy hứng thú, hần thông qua Mộc Dịch hai mắt dò xét chung quanh, sau đó nói: "Tựa hồ rất bình thường, Thi Thần ngủ say cũng là tu luyện Bất Hủ Thi Quyết phải thủ đoạn, trong lúc ngủ say đã ở tu hành, vì vậy hần ngủ say chỗ, thường thường đều chọn tại Cực Âm chi địa, không phải là loại địa phương này!"

Mộc Dịch nói ra: "Nơi này là một cái đan sĩ bí mật bảo tàng chỗ, hơn phân nửa người này trong lúc vô tình tại một Cực Âm chỗ phát hiện trong lúc ngủ say Thi Thần, cho rằng đây là một cổ hiềm thấy cổ thi, coi như làm bảo vật cùng một chỗ đã thu vào bản thân Tàng Bảo các."

"Hử, chính là như vậy!" Tử Thần cũng đồng ý Mộc Dịch phỏng đoán.

"Đúng rồi, " Tử Thần chợt nhớ tới cái gì, hần nói ra: "Người nói, người nhà của người cũng là ở chỗ này biến mất ? Sau đó cũng là ở chỗ này phát hiện Thi Thần, hai người này giữa, có hay không có chút liên hệ ?"

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, hần nói ra: "Liên hệ ? Có thể có liên hệ gì, hoàn toàn là không thể làm chung hai chuyện! Thi Thần lại làm sao có thể nhận ra các nàng là tại hạ người nhà ?"

"Cái này nhưng không nhất định!" Tử Thần lại hỏi: "Người nhà của người ở bên trong, có hay không có con cái kế thừa người Thần tộc huyết mạch ?"

"Có!" Mộc Dịch vừa mới trả lời ra khỏi miệng, liền trong lòng phát lạnh.

"Không ổn!" Mộc Dịch lập tức sắc mặt biến hóa, trầm nghĩ trong lòng không ổn!

Tà Thần có thể nhìn ra huyết mạch của hần lai lịch, Tử Thần có thể nhìn ra huyết mạch của hần lai lịch, như vậy đều là tứ đại Cổ Thần Thi Thần, tự nhiên cũng có thể nhìn ra huyết mạch của hần cùng Hỏa thần Chúc Dung có quan hệ!

Mà Mộc Dịch con gái, Mộc Mạn Vũ, cũng kế thừa loại này hỏa thuộc hạ thần huyết, vạn nhất làm cho nàng gặp được Thi Thần nhân vật bức này, mặc dù có Vân Long Bội che giấu, cũng tuyệt đối không cách nào che giấu qua!

Hỏa thần Chúc Dung huyết mạch truyền thừa, Thi Thần tự nhiên là cực cảm thấy hứng thú, một khi gặp được, tự nhiên không khả năng buông tha!

Mộc Dịch trước kia không biết cái kia "Cổ thi" là lai lịch ra sao, cũng không biết huyết mạch của mình cùng cổ thi thậm chí có thập phần vi diệu liên hệ, vì vậy như thế nào cũng đoán không được, người nhà mình mất tích, cùng cái kia cổ thi có mật thiết liên hệ.

Hiện tại bị Tử Thần một chút như vậy phá, Mộc Dịch lập tức nghĩ tới rất nhiều, tâm tình cũng rất phức tạp.

Nếu như Mạn Vũ đám người thật sự là đã rơi vào Thi Thần trong tay, tuy rất khó doanh cứu ra, nhưng là tương đối an toàn, lúc này hơn phân nửa chưa gặp chuyện không may. Bởi vì theo Tử Thần nói, Thi Thần đối với Hỏa Thần Chúc Dung trung thành và tận tâm, Mạn Vũ coi như là kế thừa có Hỏa thần Chúc Dung huyết mạch, Thi Thần không nên sẽ đau nhức hạ sát thủ.

"Tối thiểu nhất, các nàng không phải là đã xảy ra chuyện!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 338: Trở Lại Chốn Cũ

Mộc Dịch lặng lẽ nhích tới gần cái kia thần bí sơn động, năm đó hắn từ yêu hải đi vào Nhân tộc đại lục, chính là bị truyền tống ở đây.

Mộc Dịch dò xét chung quanh, phát hiện nơi đây hết thảy như cũ, không có chút nào nhìn ra bất cứ dị thường nào, cũng không có cảm giác được bất luận cái gì cấm chế, pháp trận tồn tại.

Hắn vẫn là có chút không yên lòng, vì vậy mặc niệm pháp quyết, một tia thần huyết hướng hai mắt dũng mãnh lao tới, lập tức trong đôi mắt huyết quang lóe lên, huyết quang sau đó, hắn hai mắt rồi lại trong lúc đó phát ra một tầng kim mang, hơi hơi lóng lánh.

Vận dụng Âm Dương Thần Mục, vẫn đang không có phát hiện bất luận cái gì cấm chế pháp trận, thiên địa nguyên khí rất nhỏ dấu vết cùng biến hóa, Mộc Dịch lúc này mới yên tâm tiềm nhập trong sơn động.

Lấy Âm Dương Thần Mục vờn mặt trời mắt thần thông, có thể hiểu rõ phàm trần, hết thảy hư ảo, che giấu, ẩn nấp thủ đoạn, cũng sẽ ở Dương Mục trước lộ ra kẽ hở, nếu như ngay cả Âm Dương Thần Mục đều nhìn không ra bất luận cái gì manh mối, cơ bản có thể khẳng định nơi đây thập phần an toàn.

Mộc Dịch thuận lợi tiến vào trong sơn động, lập tức phát hiện cái kia không lâu còn ở nơi này; hắn đơn giản xem xét chung quanh, tạm thời không có cái phát hiện chỗ đặc thù gì.

"Không đúng!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động thì thào nói ra: "Này sơn động bên trong tích màu xám tro, rõ ràng rất ít, điều này nói rõ có người đã

từng đã tới nơi đây, cũng ra tại nguyên nhân nào đó đem nơi đây quét dọn một phen!"

"Đây là không người sơn động, không có người đem nơi đây hành động động phủ, như vậy quét dọn sơn động mục đích, hơn phân nửa chính là vì che giấu cái gì." Mộc Dịch nghĩ như vậy đến, sau đó càng thêm đánh giá cẩn thận lấy sơn động trên thạch bích mỗi một tắc địa phương.

Quả nhiên, hắn phát hiện mấy chỗ như là bị đao kiếm hình dáng pháp khí vạch phá dấu vết, bất quá cái này dấu vết về sau lại bị tận lực che giấu. Đơn giản khó có thể phát hiện.

"Nơi đây từng có Tu tiên giả dấu pháp ?" Mộc Dịch trong lòng rung mình, tiếp tục cẩn thận tìm tòi.

"Ồ. Nơi đây còn có nửa khối ngọc bài!" Hắn đột nhiên tại một chỗ cực kỳ ẩn nấp trong góc phát hiện một khối tàn phá ngọc bài, đại khái là quét dọn sơn động người cũng không có chú ý tới vật ấy, vì vậy tàn phế lưu lại.

Mộc Dịch nhiều lần đánh giá này cái tàn phá ngọc bài, người kia phía trên còn khắc có một cái "Lượng" tự, hắn rất nhanh liền nhận ra, đây là Vô Lượng Tông tu sĩ lệnh bài, loại lệnh bài này hắn đã gặp vài khối, sẽ không nhận sai!

"Quả nhiên cùng Vô Lượng Tông có quan hệ!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này. Bỗng nhiên có một đạo mỏng manh bóng người từ Mộc Dịch trong ánh mắt thoáng hiện mà ra, hóa thành một cái nhân nhật như khói sương mù giống như lão giả, đúng là "Tử Thần" .

Đạt được Mộc Dịch trợ giúp về sau, Tử Thần có thể dùng loại này thần niệm hóa hình trạng thái tạm thời ly khai Mộc Dịch trong cơ thể, nhưng không thể quá lâu, cũng không có thể khoảng cách quá xa.

Tử Thần nhìn chăm chăm vào cái kia bộ mỹ ngọc giống như khô lâu, thần sắc ý vị sâu xa.

"Như thế nào. Tiền bối nhận ra khô lâu này tiền bối lai lịch ?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Tử Thần nhẹ gật đầu, trầm giọng nói ra: "Đương nhiên nhận ra, hãn chính là tứ đại Cổ Thần một trong —— Tà Thần di hài!"

"Đây là Tà Thần di hài ?" Mộc Dịch chấn động, nguyên lai hãn và Vương Nhược Phong tu luyện Thần tộc công pháp, đều là đến từ Tà Thần.

Tử Thần nói ra: "Không chỉ có như thế, cái này di hài trên còn thiết lập không ít cơ quan; nếu như lấy thần huyết nhỏ vào tế tự. Di hài có thể phát ra 《 Thần Mạch Quyết 》 công pháp; nhưng nếu như nhỏ huyết dịch không phải là thần huyết, mà là Tu tiên giả huyết dịch, di hài liền sẽ vỡ ra, tản mát ra rất mạnh độc khí. Nếu có người muốn phá hư cái này tiếc nuối, di hài thậm chí khả năng tự bạo. Tạo thành càng lớn tổn thương. Đây chính là Tà Thần tác phong."

Mộc Dịch lắc đầu, thì thào nói ra: "Cũng đã muốn chết rồi. Rõ ràng còn hao hết tâm tư tại chính mình hài cốt trên thiết lập đủ loại cấm chế, cái này Tà Thần quả nhiên đủ tà!"

Tử Thần cười khở một tiếng, nói ra: "Kỳ thật Tà Thần nguyên bản không tà, trái lại, hãn bản là chúng ta tứ đại Cổ Thần trung tâm mà thiện lương nhất một cái."

"Không thể nào đâu!" Mộc Dịch lắc đầu liên tục, vẻ mặt không tin, Tà Thần là dạng gì gia hỏa, hãn còn có khắc sâu cực kỳ bản thân nhận thức!

"Xác thực như thế!" Tử Thần nói ra: "Năm đó hãn nguyên bản không gọi Tà Thần, mà được xưng là Trí Thần; tâm tư của hãn cực kỳ lung lay, thiên phú cực cao, trong cả đời sáng lập công pháp vô số, Thần tộc truyền lưu

rộng hơn công pháp, hầu như có một nửa đều cùng hãn có quan hệ, không phải là thân thủ của hãn sáng chế, chính là trải qua hãn sửa chữa tạo hình; về sau, hãn bởi vì nhất thời mềm lòng, dễ tin một gã Tu tiên giả, còn cùng người này nghiên cứu thảo luận trao đổi có hay không có thể sáng lập Tiên Thần song tu công pháp, đem đối phương xem là tri kỷ hảo hữu!"

"Rồi lại không thể tưởng được, người này Tu tiên giả nhưng là Tiên gia phái tối gian tế, không chỉ có bán rẻ hãn, còn thừa dịp bất ngờ đem Trí Thần một nhà cả nhà giết chết, Trí Thần tuy rằng may mắn đào thoát, nhưng đang nhận được đả kích thật lớn."

"Hãn cho rằng trách nhiệm đều tại chính mình nghĩ sai thì hỏng hết, vì vậy sáng lập một loại hết sức kỳ lạ bí thuật, vậy mà đem tinh thần của mình một phân thành hai, một nửa là thiện niệm, một nửa là tà niệm, hãn chỉ lưu lại tà niệm, mà đem thiện niệm khu trừ bên ngoài cơ thể, lại về sau, hãn quả nhiên tính tình đại biến, cũng dần dần đã nhận được 'Tà Thần' xưng hô."

Mộc Dịch càng nghe càng là ngạc nhiên, hãn thầm nghĩ trong lòng: "Thì ra là thế! Cái này Tà Thần nguyên lai từng có như vậy một đoạn trải qua, khó trách hãn có thể lợi dụng nhân tâm trong nhược điểm, tiến hành thao túng khống chế."

Mộc Dịch đem cái kia ngọc bài tàn phiến lại thả lại chỗ cũ, xác nhận bản thân không có để lại bất cứ dấu vết gì về sau, lặng yên đã đi ra nơi đây.

Mộc Dịch một chút vận chuyển pháp lực, dung mạo của mình ngay tại một mảnh trong ngọn lửa phát sinh rõ ràng biến hóa, rất nhanh, hãn liền ngưng trang thành một gã trong tu tiên giới thường thấy nhất lão giả râu bạc trắng, sau đó rời đi cái mảnh này sơn cốc, đi vào đã từng có chút quen thuộc "Hảo Vận phường thị" bên trong.

Chỗ này Hảo Vận phường thị, đều là lấy tu sĩ tu đồ làm chủ, hầu như chưa bao giờ có đan sĩ xuất hiện, lấy Mộc Dịch bây giờ thủ đoạn, mặc dù

xuất hiện đan sĩ, cũng rất nhanh nhìn ra kẻ hở, vì vậy phường thị đối với hắn mà nói thập phần an toàn.

Đồng thời, phường thị cũng là nghe ngóng tin tức sau cùng nơi để đi, hơn nữa Mộc Dịch muốn đánh nghe chỉ là Vô Lượng Tông cơ bản tình hình, hơi chút nói bóng nói gió vài câu, liền có thể nhìn thấy tận mắt.

Quả nhiên, Vô Lượng Tông đã thành đại hình tông môn, nghe nói trong môn có không ít đan sĩ, có hay không Anh lão tọa trấn, rồi lại không được biết.

Tuy rằng những thứ này đẳng cấp cao Tu tiên giả, đều là đến từ nơi khác, nhưng cũng không có ức hiếp phụ cận Tu tiên giả, cũng không có ý thể hiếp người khuếch trương thế lực, vì vậy trong phường thị người đối kia đánh giá khá cao.

Mộc Dịch lại hỏi thăm một chút có quan hệ Huyền Nghĩa Môn tin tức, kết quả mới biết được, phụ cận tiểu tông môn bên trong tu sĩ tu đồ đa số đều đầu phục Vô Lượng Tông, Huyền Nghĩa Môn cũng không ngoại lệ, chỉ là Huyền Nghĩa Môn lúc đầu Chương môn Giang Nhất Văn, rồi lại đã đi ra nơi này, dạo chơi tha phương.

Giang Nhất Văn không có ở đây, Giang Nhất Mặc vẫn còn Huyền Hà Tông, Mộc Dịch cũng không thể trực tiếp thông qua những thứ này cố nhân nghe ngóng Vô Lượng Tông tin tức.

Mộc Dịch trong lúc vô tình đi tới trong phường thị Bách Luyện Hiên trước, năm đó luyện khí đại sư Sở Vân Vũ chính là ở chỗ này vì hắn chế tạo cực phẩm pháp khí —— một bộ chín miếng Phi Linh cửu châm.

Đại khái chỉ là vì truy tìm năm đó dấu chân, Mộc Dịch ma xui quỷ khiến tiêu sái vào Bách Luyện Hiên, hỏi tới Sở Vân Vũ.

Bách Luyện Hiên chưởng quầy nghe vậy sững sờ, nói ra: "Sư phụ ? Hẳn đã sớm ly khai nơi này! Vị đạo hữu này yên tâm, Cổ mộ rất được sư phụ chân truyền, cái này vài chục năm chuẩn bị Bách Luyện Hiên, cũng là có phần có danh tiếng, đạo hữu nếu là có pháp khí cần luyện chế, cho dù giao cho Cổ mộ!"

Bách Luyện Hiên một vị khách nhân cũng phụ họa nói ra: "Đúng vậy a, Cổ đại sư luyện khí kỹ nghệ cao siêu, ngay cả chúng ta Vô Lượng Tông đều thường xuyên ủy thác Cổ đại sư luyện chế một ít pháp khí! Đạo hữu không cần phải lo lắng!"

"Đạo hữu là Vô Lượng Tông tu sĩ ?" Mộc Dịch sững sờ, nhìn không được nhìn nhiều khách này người vài lần, người này tướng mạo bình thường, có Thần Du kỳ tu vi, thoát nhìn ba bốn mươi tuổi, không có chỗ đặc biệt nào.

"Đúng vậy a, bốn tông mặc dù có một chút luyện khí đại sư, nhưng bận rộn nhanh, rất khó thỉnh động, dù sao Cổ đại sư kỹ nghệ không thuộc về bọn hắn, tìm đến Cổ đại sư cũng giống như vậy!" Người này Vô Lượng Tông trung niên tu sĩ thuận miệng đáp, Cổ chưởng quầy nghe vậy hướng hắn gật đầu cảm tạ.

"A, vậy nhờ cậy Cổ đại sư vì tại hạ luyện chế một kiện pháp khí đi." Mộc Dịch thuận tay từ trong tay áo lấy ra mấy khối đã sớm không dùng được cấp thấp tài liệu.

Cổ đại sư rồi lại hai mắt tỏa sáng, khen: "Ô, là thượng đẳng Vân Thiết Thạch! Đạo hữu xin yên tâm, Cổ mộ nhất định có thể đánh nhau tạo một kiện Hỏa thuộc tính thượng giai pháp khí!"

"Đại khái phải bao lâu ?" Mộc Dịch hỏi.

"Cổ mộ trên tay còn có một chút pháp khí cần luyện chế, nếu như đạo hữu không phải là rất sốt ruột mà nói, về sau lấy đi! Đây là bản hiên ngọc

bài, mời đạo hữu đến lúc đó bằng này ngọc bài giao phó tinh thạch đoạt bảo." Cổ chương quỹ nói xong, đem ngọc bài đưa cho Mộc Dịch.

Mộc Dịch tiếp nhận ngọc bài, không có trì hoãn quá lâu, chỉ chốc lát sau rời đi rồi Bách Luyện Hiên.

Lại qua nửa canh giờ, cái kia Vô Lượng Tông trung niên tu sĩ cũng ly khai Bách Luyện Hiên, hẳn nhận được đoạn thời gian trước ủy thác luyện chế pháp khí, hơn nữa Cổ chương quỹ còn tính thiếu mất hẳn năm trăm tinh thạch phí tổn, vì vậy tâm tình là thập phần không tệ.

Trung niên nhân ly khai phường thị về sau, trực tiếp hướng xa xa dãy núi chạy dài ra trong Vô Lượng Tông bay đi.

Trải qua một mảnh sơn cốc lúc, bỗng nhiên có người ở phía sau hẳn hô:

"Vị đạo hữu này xin dừng bước, cái kia Bách Luyện Hiên ngọc bài dùng như thế nào?"

Trung niên nhân sững sờ, thanh âm này thập phần quen tai, hẳn một xoay người lại, quả nhiên gặp được tên kia lúc trước tại Bách Luyện Hiên bá kiến "Lão giả râu bạc trắng" .

"Cái này. . ." Trung niên nhân vừa muốn nói chuyện, đột nhiên lão giả kia vậy mà biến mất ở phía xa, sau một khắc cũng tại ánh lửa lóe lên trong xuất hiện ở phía sau hẳn, cũng đơn chương hướng hẳn nhẹ nhàng vỗ.

"Đừng!" Trung niên nhân lập tức lâm vào hôn mê, thậm chí hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Lập tức, Mộc Dịch biến thành lão giả, đem trung niên nhân mang vào sơn cốc ở bên trong, tùy ý tìm một cái ẩn nấp sơn động, sau đó bắt đầu thi triển 《 Nạp Tức Công 》 , hấp thu trung niên nhân đặt thù khí tức.

Không bao lâu về sau, trung niên tu sĩ từ trong sơn động bay ra, dung mạo của hắn, quần áo, tu vi, khí tức, đều là không có bất kỳ biến hóa, nhưng đây cũng là Mộc Dịch ngự trang đầy, chính thức trung niên tu sĩ, lúc này nhưng trong sơn động ngủ say, không có năm ba ngày vẫn chưa tỉnh lại.

Vì để tránh cho đánh răn động cỏ, Mộc Dịch tự lấy cái này trung niên tu sĩ thân phận, lẫn vào Vô Lượng Tông.

Trung niên nhân này dù sao chỉ là tu sĩ, biết rõ đây chỉ sợ sẽ không quá nhiều, Mộc Dịch cũng không có đối kia vận dụng Sư Hồn thuật, nhất định người kia thi pháp một cái giá lớn không thấp!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 339: Vô Lượng Thánh Nữ

Vô Lượng Tông tòa nào đó trong động phủ, một gã tóc bạc mặt hồng hào đan sĩ họ Thích, đang tại răn dạy một người trung niên tu sĩ.

Người này đan sĩ, đầu đầy tóc bạc, lộ ra kinh nghiệm tang thương; nhưng mặt như quan ngọc, chỉ nhìn một cách đơn thuần dung mạo rất là trẻ tuổi, làm cho người bắt đoán không ra hãn chân thật niên kỷ.

Đan sĩ mày kiếm đứng đấy, hai mắt trợn lên, lộ ra thập phần tức giận; mà bị hãn răn dạy tên kia trung niên tu sĩ, tức thì khúm núm nửa cong cong thân thể, thậm chí còn run nhè nhẹ, tựa hồ thập phần sợ hãi.

Đan sĩ quát: "Vi sư tu luyện thái bố công pháp đã đến tu luyện bình cảnh, cấp bách cần một ít tấm thân xử nữ nữ tu hành động lô đỉnh thái bố, vi sư cho người thu xếp việc này, kết quả mấy tháng đi qua, chỉ cấp vi sư tìm đến hai cái phù hợp lô đỉnh! Nghe nói người cầm lấy vi sư đưa cho người tinh thạch, lén lút vì chính mình chế tạo pháp khí, còn có việc này?"

Trung niên tu sĩ hoảng hốt, hãn gấp gáp nói: "Đệ tử không dám! Luyện khí tinh thạch, đều là đệ tử ngày thường tích góp từng tí một đấy, đệ tử tuyệt không dám động dùng sư phụ tài vật! Chỉ là ngày gần đây trong phường thị không có lô đỉnh bán ra, đệ tử một thời gian cũng là không có cách nào!"

"Ngu xuẩn!" Đan sĩ tức giận mắng: "Không có hiện thành lô đỉnh bán ra, người tự cũng không muốn những biện pháp sao khác! Theo vi sư biết, cái này Vô Lượng Sơn mạch phụ cận tán tu cùng tiểu hình tông môn gia tộc tụ tập, tấm thân xử nữ nữ tu còn là có không ít, vi sư mặc kệ người như thế

nào hãm hại lừa gạt, tóm lại mỗi tháng đều muốn hưởng chịu tiến cống một gã phù hợp lô đỉnh, nếu không vì sư định không buông tha người!"

"Cái này. . ." Trung niên tu sĩ mặt lộ vẻ khó xử, ấp úng.

"Đương nhiên, " đan sĩ chủ đề chuyển một cái nói: "Lô đỉnh chất lượng là đã tốt muốn tốt hơn. Nếu như có thể tìm được tu vi tương đối cao cực phẩm lô đỉnh, vì sư nhất định trùng trùng điệp điệp có phần thưởng! Nếu có thể tìm được bốn tông thánh nữ nhân tài như vậy. Chắc chắn, bao nhiêu tinh thạch vì sư đều cầm ra tay!"

"Bốn tông thánh nữ ?" Trung niên tu sĩ nghe vậy thần sắc khẽ biến, hỏi hẩn: "Bốn tông thánh nữ cuối cùng là nhân vật nào, đệ tử nghe nói qua nhiều lần, nhưng lại chưa bao giờ thân gặp!"

Đan sĩ nói ra: "Kỳ thật vì sư cũng chỉ tại mấy năm trước bá kiến thánh nữ một mặt, lúc ấy cái này thánh nữ bất quá là Thần Du kỳ tu sĩ, lại bị bốn tông lão tổ liếc chọn trúng, đem mời vào bốn tông hành động thánh nữ trọng điểm tài bồi. Ngăn ngừa mấy năm, nàng cũng đã đột phá một cái tiểu cảnh giới, trở thành Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, thậm chí sau đó không lâu còn có thể có thể luyện hóa Kim Đan! Hắc hắc, cho rằng thầy nhìn, cái này thánh nữ hơn phân nửa chính là lão tổ tận lực tài bồi cực phẩm lô đỉnh, bằng không thì lão tổ làm sao sẽ đối với nàng như thế coi trọng!"

"Nói như vậy, thánh nữ đích xác là mấy năm trước mới gia nhập bốn tông hay sao?" Trung niên tu sĩ hỏi."Cùng thánh nữ đồng thời gia nhập bốn tông đấy, nhưng còn có những người khác ?"

"Tựa hồ có, rồi lại chẳng biết tại sao bị giam lỏng, người hỏi cái này làm gì vậy ? Chẳng lẽ người có biện pháp vì vì sư tìm được loại này cực phẩm lô đỉnh ?" Đan sĩ lườm đệ tử liếc, có chút kinh ngạc nói.

Người này đệ tử đi theo hẩn nhiều năm, coi như là tâm phúc. Hôm nay kẻ này khí tức tương mạo đều không có thay đổi gì, nhưng cho đan sĩ một

loại không nói ra được cảm giác kỳ dị.

"Đúng rồi, là ngữ khí!" Đan sĩ đột nhiên nghĩ đến, hôm nay người này đệ tử cùng chính mình nói chuyện lúc, ngữ khí lúc giữa tổng có chút kỳ quái. Tuy rằng vẫn là tất cung tất kính, rồi lại cùng ngày xưa có sơ qua bất đồng.

"Sư phụ. Đệ tử cảm thấy, cái kia chút ít cam tâm bán đứng thân thể trở thành lô đỉnh nữ tu cũng được, nếu như dùng ti tiện thủ đoạn bắt buộc đàn ông thiếu nữ hành động lô đỉnh thái độ, chỉ sợ có thất công nghĩa!" Trung niên tu sĩ bỗng nhiên nghiêm mặt nói ra.

Đan sĩ sững sờ, lập tức then quá hoá giận mắng: "Người tu tiên tu choáng váng sao, công nghĩa chỉ là biểu hiện ra che giấu, kỳ thật tu tiên giới lúc nào thật sự có công nghĩa chuyện này! Vì sư thân là đan sĩ, tại tu tiên giới địa vị tôn sùng, những thiếu nữ này bị vi sư thái độ, đó là phúc khí của các nàng ! Thịt yếu mạnh mẽ ăn, vì sư tu vi so với các nàng cao hơn một mảng lớn, đừng nói là thái độ, chính là giết chết các nàng, cũng là chuyện đương nhiên!"

"Tốt một cái đương nhiên! Cái kia hôm nay bốn tọa đem người giết chết, cũng là chuyện đương nhiên!" Trung niên tu sĩ lạnh lùng nói ra những lời này, cùng lúc đó, trong lúc đó có một cổ hiện ra ngũ thải quang mang hỏa quang từ kia bên ngoài thân kích xạ mà ra, như mũi tên nhọn bình thường trực tiếp bắn về phía này tên đan sĩ.

Đan sĩ kinh hãi, một màn này đột nhiên cực kỳ, hắn như thế nào cũng không ngờ rằng, bản thân quen thuộc cực kỳ đệ tử, đột nhiên vậy mà thi triển ra đáng sợ như thế thần thông!

Hắn tại trong lúc nguy cấp, rõ ràng còn có thể tế ra một khối tấm thuẫn ngăn cản trước người, thế nhưng là, hỏa tiễn trực tiếp đưa hắn hộ thể pháp phá vỡ, sau đó đâm vào trên tấm chắn.

Đan sĩ chỉ cảm thấy một cổ cực nóng cực kỳ sóng nhiệt đập vào mặt, trong bụng một hồi mãnh liệt vô cùng đau đớn truyền khắp toàn thân, sau đó liền hai mắt một đen mới ngã xuống đất.

Trên tấm chắn bị hỏa tiễn đốt ra một cái lõn chùng quả đấm lỗ thủng, đan sĩ trong bụng, cũng bị xuyên thủng một cái như vậy vết thương rất lớn, miệng vết thương phụ cận đều bị nhiệt độ cao sóng khí tại trong nháy mắt nướng cháy, không có chảy ra một tia vết máu.

Đan sĩ đan điền liền ở chỗ này, đan điền bị hủy, đan sĩ sắp hồn phi phách tán, nhưng thần hồn của hắn lại bị Mộc Dịch ngự trang trung niên tu sĩ tế ra pháp lực cường ép bảo vệ, tạm thời không có tiêu vong.

"Người Niết Bàn chi hỏa quả nhiên lợi hại, đan sĩ Pháp bảo lúc này hỏa trước mặt lại có thể như thế không chịu nổi một kích! Chính là kia chút ít Anh lão gặp được này hỏa, chắc hẳn cũng là đau đầu đến cực điểm!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong khen, cái này tuy rằng không phải là hắn lần thứ nhất nhìn thấy Mộc Dịch thi triển này hỏa, nhưng vẫn như thế có chút sợ hãi thán phục.

"Tiền bối, thay tại hạ hộ pháp một lát, tại hạ muốn thi triển Sưu hồn thuật!" Mộc Dịch nói ra.

Tử Thần nhắc nhở: "Sưu hồn ? Người tuy rằng tu vi so với kim đan này kỳ đan sĩ cao hơn ra không ít, nhưng đối với kia sưu hồn, chỉ sợ cũng muốn hao phí mấy năm thọ nguyên!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu nói ra: "Tại hạ cảm thấy người này thân là đan sĩ, đạo lý khi biết thêm nữa Vô Lượng Tông sự tình, nhất là cái kia Vô Lượng Tông thánh nữ, xuất hiện thời gian cùng tại hạ người nhà thập phần ăn khớp. Nếu như người này bá kiến thánh nữ, hơn phân nửa có thể tìm ra một ít hữu dụng tin tức, tìm được tại hạ người nhà tung tích. Nếu là như vậy, hi sinh vài năm thọ nguyên cũng thập phần đáng giá."

Tử Thần tán đồng nói ra: "Hử, vì người nhà sống ít vài năm, lão phu cũng phải làm như vậy! Huống hồ nếu là người có thể tu luyện tới Chân Thần cảnh giới, chỉ cần không vẩn lạc tại các đại dưới thiên kiếp, thọ nguyên cơ hồ là vô cùng vô tận, cũng không quan tâm cái này chính là mấy năm!"

Lúc này, Mộc Dịch bắt đầu đối đan sĩ Nguyên Thần hồn phách tiến hành rườm rà phức tạp Sư Hồn thuật, Tử Thần tức thì hóa thành một đạo mây mù giống như tàn ảnh, nhẹ nhàng tại Mộc Dịch phụ cận, thay hẳn hộ pháp.

Tuy rằng Tử Thần lúc này đã khó có thể tế ra cái gì mạnh mẽ đại thần thông, nhưng là có thể cảm ứng được cảnh vật chung quanh biến hóa rất nhỏ, vì vậy nếu có khí tức cường đại tới gần nơi này, hẳn cũng có thể sớm truyền tin thi pháp trong Mộc Dịch.

Mộc Dịch hai tay bóp ra kỳ quái pháp quyết, trong miệng yên lặng có từ đọc lên từng chuỗi tràn ngập âm trầm quý dị chi ý chú ngữ, dưới chân cũng vây quanh đan sĩ thân thể phóng ra ngũ hành bát quái chi bước, sau đó đột nhiên từ chỗ mi tâm bắn ra một đạo lục sắc hồn niệm ánh sáng, chui vào đan sĩ trong cơ thể.

Cái này sau đó, Mộc Dịch liền hai mắt khép hờ, vẫn không nhúc nhích khoanh chân ngồi ở đan sĩ thân thể bên cạnh, ngoại trừ thần sắc đang không ngừng biến hóa bên ngoài, hẳn không có làm tiếp ra cái gì thi pháp động tác.

Sau nửa canh giờ, Mộc Dịch rốt cuộc mở ra hai mắt.

"Như thế nào?" Tử Thần ân cần hỏi han.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, khẽ mỉm cười nói: "Tình huống so với tại hạ dự đoán muốn tốt một chút. Vô Lượng Tông thánh nữ, rõ ràng chính là Mạn Vũ; mà những thứ khác mấy người cũng đều bình yên vô sự! Hơn nữa, các nàng đều ở đây Vô Lượng Tông bên trong!"

"Nhanh như vậy liền tra được manh mối ?" Tử Thần có chút kinh ngạc nói: "Vận khí của người cũng không tệ!"

Mộc Dịch trong lòng buồn lòng nói: "Đúng vậy a, tại hạ cũng thật không ngờ sẽ thuận lợi như vậy! Hy vọng nghĩ cách cứu viện lúc không muốn xuất hiện khó khăn trắc trở. Bất quá từ sự hỗn loạn tình huống đến xem, tựa hồ trông coi các nàng đấy, cũng chỉ là vài tên đan sĩ mà thôi!"

"Vậy là tốt rồi làm!" Tử Thần cười nói: "Lấy người bây giờ thủ đoạn, đối phó mấy cái đan sĩ, tự nhiên là dễ như trở bàn tay, thậm chí không sẽ kinh động ngoại giới!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn thuận tay tế ra một cái hỏa cầu, đem đan sĩ thi thể hóa thành tro tàn, một chút dấu vết đều không có để lại.

Sau đó, Mộc Dịch ngụy trang thành người này đan sĩ, đi vào Vô Lượng Tông thánh nữ ngọn núi, cầu kiến thánh nữ.

Nơi đây trông giữ cũng không nghiêm khắc, tại Mộc Dịch tế ra thân phận lệnh bài về sau, vài tên Thần Du kỳ, Cổ Nguyên Kỳ thủ vệ lập tức cho đi, và lại đối Mộc Dịch người này đan sĩ tiên bối thập phần cung kính.

Thánh nữ ngọn núi Vân Tiêu Điện ở bên trong, hai gã đan sĩ "Hộ vệ" lấy Vô Lượng Tông thánh nữ từ trong điện thờ đi ra, hỏi: "Thích sư đệ, người cầu kiến thánh nữ có chuyện gì quan trọng ?"

Cái này "Thích sư đệ" cũng không trả lời, hắn chính nhất mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm vào thánh nữ, sắc mặt hiển nhiên là hết sức kích động!

"Thích sư đệ, người tới này có chuyện gì quan trọng ?" Một gã khác đan sĩ nhướng mày, lại hỏi một lần.

"Thích sư đệ" không có trả lời, hoặc là nói, hấn dùng hành động làm ra trả lời.

Ánh lửa lóe lên, "Thích sư đệ" đột nhiên biến mất tại chỗ cũ, sau một khắc, đã có một gã thanh niên nam tử trống rỗng xuất hiện tại đây hai gã đan sĩ sau lưng.

Người này thanh niên nam tử, trên hai tay tất cả bọc lấy một tầng linh động hỏa diễm, hiện ra hoa mỹ ngũ thải quang mang. Thanh niên đem hai tay phân biệt đặt tại hai gã đan sĩ trên thân, trong chốc lát, cái này hai gã đan sĩ hộ thể pháp liên biến thành hư ảo, đan sĩ thân thể cũng lập tức bị ngọn lửa thôn phệ, hóa thành một sợi khói xanh.

Không có hét thảm một tiếng, hầu như không có gì động tĩnh, hai gã Kim Đan kỳ tồn tại, thì cứ như vậy biến mất tại ở giữa thiên địa.

Thánh nữ vốn là chán động, nhưng khi nàng nhìn thấy thanh niên dung mạo lúc, rồi lại vui đến phát khóc, trực tiếp hướng đối phương trong ngực đánh tới.

"Cha, thật là người sao!" Nàng đơn giản không dám tin tưởng vào hai mắt của mình.

"Là ta! Cha đến chậm, cho các người chịu khổ!" Mộc Dịch cũng là kích động muôn phần, hấn nguyên bản làm rất nhiều xấu nhất tưởng tượng, hôm nay dễ dàng cứu ra con gái, tự nhiên là hết sức cao hứng.

"Là ai đã đến ?" Một thiếu niên thanh âm bỗng nhiên vang lên, cũng vội vàng từ trong điện thờ chạy đi, hấn có Cố Nguyên Kỳ tu vi, tại nhìn thấy khí tức cường đại Mộc Dịch về sau, không khỏi hơi sửng sốt.

Mộc Dịch trong mắt tàn khốc lóe lên, tới một người giết một người, ai muốn ngăn cản hấn cứu ra con gái, đều là chỉ còn đường chết!

"Cha, chậm đã!" Mộc Mạn Vũ rồi lại vội vàng gọi lại đang muốn động thủ Mộc Dịch, nàng nói ra: "Quảng sư huynh không phải người xấu, hẳn từng trong âm thầm nhiều lần ý đồ cứu ra con gái, có một lần còn suýt nữa thành công!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 340: Kiếp Trước

"Thật sao ?" Mộc Dịch nghe được nữ nhi thuyết pháp, liền lập tức thu tay lại.

Mộc Mạn Vũ nói ra: "Không tệ! Hơn nữa tại Quảng sư huynh quần nhau an bài xuống, con gái còn gặp được mẫu thân đám người; các nàng hiện tại đã bị đóng ở bên cạnh này tòa đỉnh núi trong địa lao, một mực có hai ba tên đan sĩ cao nhân trông coi. Cha, chúng ta nhanh đi nghĩ cách cứu viện mẫu thân các nàng đi đi!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đang muốn mang theo Mạn Vũ rời đi, cái kia họ Quảng thiếu niên rồi lại cúi đầu nói: "Nguyên lai Mạn Vũ phụ thân dĩ nhiên là tiền bối cao nhân! Mộc tiền bối, có thể hay không mang theo văn bối cùng một chỗ ly khai, phát sinh chuyện như vậy, văn bối nhất định phải đã bị liên quan đến trách phạt, không cách nào tại lưu lại Vô Lượng Tông bên trong."

Mộc Dịch chứng kiến, thiếu niên thần sắc có chút nóng bỏng, Mộc Dịch ngược lại nhìn về phía nữ nhi của mình lúc, Mạn Vũ cũng đang nhìn xem hắn, trong hai tròng mắt tràn đầy vẻ chờ mong.

"Được rồi!" Mộc Dịch đáp ứng nói, lập tức tay áo nhẹ nhàng vung lên, hai cổ vô hình lực lượng phân biệt nâng Mạn Vũ cùng thiếu niên kia, đã đi ra nơi này.

Một lát sau, Mộc Dịch liền xuất hiện ở lao phụ cận, trông coi vài tên thủ vệ, tại vừa đối mặt lúc giữa đã bị Mộc Dịch giết chết, có thậm chí căn bản không phát hiện Mộc Dịch dung mạo.

Quả nhiên, Mộc Khinh Ca, An Hình cùng Mộ Dung Băng, đều bị nhốt tại ba gian trong mật thất, Mộc Dịch đưa bọn chúng từng cái giải cứu ra.

Bất quá, ba người này trong cơ thể đều bị thiết lập lợi hại cấm chế, để cho bọn họ một chút pháp lực đều không thể thi triển.

Bất quá, đối với lúc này Mộc Dịch mà nói, muốn phá giải cái này cấm chế, không tính rất khó, chỉ là lên giá phí một ít công phu mà thôi.

An Hình dám người nhìn thấy Mộc Dịch đến đây nghĩ cách cứu viện, tự nhiên là mừng rỡ kích động không thôi. Đồng thời cũng có một bụng lời muốn nói, bất quá lúc này không phải là hỏi han cơ hội. Mộc Dịch tế ra từ Yêu tộc lấy được Phi Kiệu pháp bảo, đem mấy người kia đều đặt trong kiệu, sau đó hóa thành một đạo Linh quang, nhanh chóng rời đi cái mảnh này sơn mạch.

Mắt thấy bay thẳng đến ra mấy vạn dặm, đều không có người đuổi theo, Mộc Dịch trong lòng buông lỏng.

"Đây hết thảy, không khỏi cũng quá thuận lợi rồi!" Tử Thần có chút sợ hãi thán phục nói.

"Đúng vậy a, chẳng lẽ là Vô Lượng Tông khinh thường?" Mộc Dịch cũng đồng dạng có chút kinh ngạc. Bất quá, Mộc Mạn Vũ chỉ có Cố Nguyên Kỳ tu vi, mà còn lại ba người đều bị phong ấn pháp lực, đối phó mấy người kia, có vài tên đan sĩ trông coi, hoàn toàn chính xác thỏa mãn!

Tử Thần suy nghĩ một chút nói ra: "Hử, chắc hẳn Vô Lượng Tông cũng không nghĩ ra. Thậm chí có Anh lão cấp bậc tồn tại đến đây nghĩ cách cứu viện mấy người kia, dù sao trong tu tiên giới, nhân vật bậc này ít càng thêm ít, cũng không có khả năng phòng bị thập phần chu toàn, liền Anh lão cấp bậc tồn tại đều không biết làm thế nào!"

"Vô luận như thế nào, còn là cần thận thì tốt hơn!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, âm thầm vận chuyển Âm Dương Thần Mục. Hai cái đồng tử trên phát ra một tầng kim mang.

Nếu như mấy người kia là nguy trang mà thành, lấy hãn Dương Mục hiểu rõ phàm trần thần thông, nhất định có thể khám phá che giấu, xem thấu nguyên trạng!

Kết quả khiến Mộc Dịch hết sức cao hứng, mấy vị này đích đích xác xác đều là người nhà của hãn băng hữu, cũng không phải người khác nguy trang mà thành.

Mộc Dịch đột nhiên toát ra một cái tò mò ý niệm trong đầu. Hãn vận dụng Âm Mục thần thông, muốn nhìn một chút mình là thật không nữa có thể nhìn ra những người này kiếp trước luân hồi.

"Đương nhiên có thể nhìn ra. Người cho rằng Âm Dương Thần Mục có tiếng không có miếng sao!" Tử Thần biết rõ Mộc Dịch ý tứ về sau, có chút ít đắc ý nói.

Mộc Dịch trước hướng An Hình nhìn lại, kết quả tại An Hình trên thân, thấy được một cái duyên dáng yêu kiều thiếu nữ, nguyên lai An Hình kiếp trước, cũng là một gã dung mạo cực đẹp nữ tử.

Sau đó, Mộc Dịch lại hướng Mộc Khinh Ca nhìn lại, đã ở trên người của hãn gặp được một cái lạ lẫm nam tử thân ảnh.

Lúc Mộc Dịch hướng Mộ Dung Băng nhìn lại lúc, vẫn không khỏi được sắc mặt hơi đổi, nguyên lai, hãn vậy mà tại Mộ Dung Băng trên thân thấy được một đóa trắng noãn không vết tuyết liên tồn! Không thể tưởng được, Mộ Dung Băng kiếp trước, đúng là một đóa băng tuyết rơi vừa liên.

Nhìn đến đây, Mộc Dịch ánh mắt đã có chút ít chua mệt mội, dù sao hãn Âm Dương Thần Mục tu luyện còn chưa đủ thâm hậu, không thể sử dụng

thời gian quá dài.

Bất quá Mộc Dịch còn là vừa nhìn về phía Mộc Mạn Vũ, kết quả, hắn vậy mà thấy được một cái cực kỳ thân ảnh quen thuộc.

"Là nàng, làm sao có thể!"

Mộc Dịch lập tức đã hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu, sắc mặt lại là kinh ngạc, lại là thương cảm.

Bởi vì hắn thấy được Tiểu Mộng Đào!

"Nguyên lai Tiểu sư tỷ tại nhiều năm trước cũng đã mất đi, không thể tưởng được nàng vậy mà chuyển thể thành nữ nhi của ta!" Mộc Dịch trong lòng thì trào nói ra, trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hắn nghĩ đến, bản thân trở lại Thiên Đảo quốc về sau, gặp được sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn, nhưng không có nhìn thấy sư tỷ Tiểu Mộng Đào, sư phụ lại nói, sư tỷ tại nhiều năm trước bị một vị đắc đạo sư thái chọn trúng, thu làm đệ tử xuất gia.

Lúc ấy Mộc Dịch đã cảm thấy kỳ quái, bởi vì theo hắn biết, yêu hải Nhân tộc cũng không có như vậy một gã phật môn sư thái đan sĩ cao nhân. Rồi lại không thể tưởng được, đây chỉ là sư phụ một loại lí do thoái thác.

"Chắc là sư phụ sợ ta thương tâm, cho nên liền tìm lí do thoái thác che dấu đi." Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, "Sư tỷ còn trẻ như vậy cũng đã mất đi, có thể nói là hồng nhan bạc mệnh!"

Tiểu Mộng Đào tuy rằng tu vi không cao, nhưng nói như thế nào đều là Tu tiên giả, thọ nguyên tổng so với phàm nhân muốn dài; hơn nữa Tiểu Nguyệt Hàn càng là Thiên Được Đường tiền đường chủ, tự nhiên sẽ không để cho ái nữ bởi vì thân thể không tốt mà mất sớm; Tiểu Mộng Đào mất đi, chỉ sợ chỉ có một nguyên nhân, đó chính là tâm bệnh.

Tâm bệnh không được nhưng y! Mộc Dịch suy đoán, Tiểu Mộng Đào hơn phân nửa là bởi vì Mẫn Quân Tử ly khai mà tinh thần chán nản, cuối cùng dẫn đến buồn bực sâu não mà chết.

Ý niệm tới đây, Mộc Dịch không khỏi một hồi cảm khái.

"Ở kiếp trước người nhìn lầm người mà buồn bực cả đời, ở kiếp này ta không thể lại cho người giẫm lên vết xe đổ!" Mộc Dịch trong lòng âm thầm nói ra, vô luận là sư tỷ, còn là con gái, Mộc Dịch cũng sẽ không làm cho nàng bị thương tổn.

Mộc Dịch đang có chút ít ngăn người nhìn xem con gái, bất quá Mạn Vũ rồi lại thỉnh thoảng nhìn một chút cái kia họ Quảng thiếu niên vài lần, trên mặt vẻ then thùng.

Phần này thần sắc, Mộc Dịch ở đâu không rõ, hắc hắc cười, vừa nhìn về phía này tên họ Quảng thiếu niên, lúc này đây rồi lại cái gì cũng nhìn không ra.

Mộc Dịch cũng lơ đãng, dù sao hắc Âm Dương Thần Mục thời gian tu luyện không dài, hiệu quả vẫn không thể tiếp tục quá lâu.

Mộc Dịch nguyên bản liền ý định cùng gã thiếu niên này như vậy sau khi từ biệt, bất quá nhìn ra con gái đối thiếu niên này tựa hồ có chút thích ý về sau, liền có chút ít không đành lòng.

Đồng thời, hắc cũng xuất phát từ cẩn thận, không tiếc vận dụng thần huyết, lần nữa kích phát Âm Dương Thần Mục.

Mộc Dịch hai con người trên lần nữa kim mang lóe lên, nhìn về phía tên thiếu niên kia.

Bị Mộc Dịch như vậy một chăm chăm, thiếu niên có chút mất tự nhiên thần sắc, lộ ra có chút lúng túng.

"Ồ!" Mộc Dịch nhíu mày, hắn vẫn đang cái gì cũng nhìn không ra.

"Tiền bối, Âm Dương Thần Mục còn có phạm sai lầm không có hiệu quả khả năng ?" Mộc Dịch thông qua thần niệm hướng Tử Thần hỏi.

Tử Thần đáp: "Phạm sai lầm ? Rất không có khả năng đi. Không có hiệu quả ngược lại là có khả năng, lúc đối phương tu vi cao hơn người quá nhiều, người sẽ thấy được như lọt vào trong sương mù, căn bản thấy không rõ đối phương luân hồi."

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch lập tức trong lòng rung mình, hắn nhiều lần đánh giá thiếu niên liếc, sau đó đột nhiên nghĩ đến cái gì!

"Nếu như đối phương là một cái người chết, hay không còn có thể nhìn ra kiếp trước của hắn luân hồi ?" Mộc Dịch đột nhiên hỏi.

Tử Thần sửng sờ, nói ra: "Người chết ? Đó là đương nhiên nhìn không ra! Người chết nghiêm chỉnh mà nói chính là một cỗ thân thể, không có linh hồn, dĩ nhiên là không cách nào ngược dòng tìm hiểu cái gọi là chuyển thế luân hồi!"

"Trước mắt thiếu niên này, ta nhìn không ra kiếp trước của hắn!" Mộc Dịch trầm trọng nói.

"A!" Tử Thần kinh hãi, "Nói như vậy, hoặc là hắn tu vi sâu không lường được, hoặc là hắn chính là một cái người chết!"

"Nhất định là Thi Thần, chỉ có Thi Thần mới có loại thủ đoạn này!" Tử Thần hoảng hốt kinh hô lên, hắn cùng với Mộc Dịch "Sống nương tựa lẫn nhau", lúc này tự nhiên cũng là sợ hãi cực kỳ.

Mộc Dịch trong lòng đã nhắc lên cực lớn gợn sóng, nhưng mặt ngoài rồi lại bất động thanh sắc, hắn mỉm cười hướng thiếu niên nói ra: "Quảng tiểu hữu, nơi này cách Vô Lượng Tông đã rất xa, tiểu hữu đừng lo Vô Lượng

Tông phái người đuổi giết. Chúng ta cái này liền cùng tiểu hữu tách ra, tất cả đi các lộ đi!"

"Cái này. . ." Thiếu niên lập tức biểu lộ làm ra một bộ thất vọng cực kỳ thần sắc, hăn nhìn về phía Mộc Mạn Vũ, lộ ra xin giúp đỡ ánh mắt.

"Cha, " Mộc Mạn Vũ đỏ bừng cả khuôn mặt nói: "Có thể hay không khiến Quảng sư huynh cùng đi với chúng ta ?"

"Không được!" Mộc Dịch lạnh lùng nói, đồng thời há miệng một phun, ánh lửa lóe lên ở bên trong, một quả hỏa diễm vòng tròn bay ra, hóa thành hơn mười trượng lớn nhỏ, đem Mộc Mạn Vũ cùng An Hình bọn người bảo vệ ở trong đó.

Mộc Dịch tể ra Chu Tước Hoàn, bảo vệ mấy người kia về sau, Mộc Mạn Vũ rồi lại lại càng hoảng sợ, nàng cho rằng phụ thân sẽ đối họ Quảng thiếu niên bất lợi, vội vàng khuyên nhủ: "Phụ thân, không muốn làm khó Quảng sư huynh!"

"Hăn không phải là người Quảng sư huynh!" Mộc Dịch lạnh lùng nói, "Nghiêm chỉnh mà nói, hăn không phải là một người, hăn là một người chết!"

"Người chết!" An Hình các loại người nhất thời hít sâu một hơi, mình cùng một người chết một đường đồng hành, nhưng không có phát hiện một chút kẻ hở!

"Cái này, điều đó không có khả năng đi!" Mộc Mạn Vũ lập tức cứng họng, vẫn còn có chút không tin, bất quá nàng cũng biết, phụ thân là không sẽ lừa gạt mình đấy.

Thiếu niên thần sắc, đã ở chậm rãi phát sinh biến hóa, hăn cùng với Mộc Dịch đối mặt, tại Mộc Dịch trong hai tròng mắt, thấy được cái kia vùng bất thường kim mang.

"Ha ha!" Thiếu niên bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to, thanh âm của hắn biến đổi, lập tức làm ra vẻ!

"Bản tổ biết rõ người trộm đi Ma Long Nhận, rồi lại không thể tưởng được, âm thầm cướp đi Âm Dương Thần Mộc đấy, cũng là người!"

Trong lúc nói chuyện, thiếu niên trên thân, đột nhiên bộc phát ra một cỗ nồng đậm mực nát Thi khí, làm cho người buồn nôn!

"Quả nhiên là Thi Thần! Cũng chỉ có hắn, mới có thể đem Thi khí che giấu như thế không để lại dấu vết, suýt nữa liền Âm Dương Thần Mộc đều giấu giếm được!" Mộc Dịch thông qua thần niệm nói ra, cỗ khí tức này, hắn giống như đã từng quen biết, một số năm trước, hắn đạt được Ma Long Nhận lúc, liền gặp được qua loại này khí tức.

"Đây không phải Thi Thần!" Tử Thần rồi lại hủy bỏ Mộc Dịch lời nói, hắn nói ra: "Đừng quên, Thi Thần có bắt diệt Thi Vương thân thể, mà thiếu niên này, hiển nhiên không phải không mực nát thi thể!"

"Cái kia hắn là ai ? Khí tức cùng Thi Thần thập phần tương tự!" Mộc Dịch vội vàng hỏi.

Tử Thần suy nghĩ một chút, lập tức nhớ ra cái gì đó, hắn nói ra: "Đây là Phân Thi thuật! Thi Thần thiện ở luyện thi khống chế thi thể, hắn có một loại phương pháp, có thể tu luyện phân thân chi thi thể, loại này phân thân, có chút cùng loại với Tu tiên giả bên ngoài cơ thể phân thân các loại thủ đoạn. Nói cách khác, trước mắt vị thiếu niên này, hắn là Thi Thần một cỗ phân thân!"

"Đây hết thảy quả nhiên đều là Thi Thần bố trí xuống cục! Người có thể dễ dàng như thế cứu người xuất gia, chính là vì Thi Thần an bài!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 341: Thi Thần Tính Sai

"Những thứ này đều là Thi Thần cái bẫy!" Mộc Dịch cũng lập tức tỉnh ngộ lại.

Thi Thần nhất định là từ đặc thù huyết mạch trên sớm đã suy đoán ra, Mộc Mạn Vũ cùng Mộc Dịch là huyết mạch tương liên chí thân.

Mà Thi Thần cũng biết, Mộc Dịch cầm đi hắc Ma Long Nhận, vì vậy hắc tiện lợi dùng Mộc Mạn Vũ thiết lập này cục, ôm cây đợi thỏ, chờ đợi Mộc Dịch tiến vào cái bẫy.

Vì vậy, nơi đó chỗ để lại đầu mối, khiến Mộc Dịch dễ dàng đã tìm được Vô Lượng Tông, đã tìm được thân là thánh nữ Mộc Mạn Vũ, cũng dễ dàng cứu đã xuất gia người.

Mà Thi Thần bản thân, tức thì lợi dụng một cỗ phân thân, xảo diệu tiềm phục tại Mộc Mạn Vũ bên người, giả ý trợ kia đào thoát mà thắng lấy tín nhiệm của nàng, vô luận Mộc Dịch khi nào tới cứu người nhà, đều bị này là phân thân phát hiện.

Đó là một có thể nói kế hoạch hoàn mỹ, trừ phi Mộc Dịch đưa người nhà mình sinh tử tại không để ý, nếu không liên nhất định sẽ đến Vô Lượng Tông, nhất định sẽ bị Thi Thần phân thân phát hiện. Như vậy, Thi Thần có thể một lần nữa đoạt lại Ma Long Nhận!

Hơn nữa, Thi Thần chỉ là dùng một cỗ phân thân để hoàn thành này cục, hắc bản thể, còn có thể đi làm mặt khác chuyện trọng yếu.

"Đem Ma Long Nhận giao ra, hơn nữa đáp ứng hiệu trung với bản tổ, bản tổ nhìn tại người Thần tộc huyết mạch phân thượng, có thể tha cho người một mạng!" Thiếu niên lạnh lùng nói.

"Nếu như tại hạ không đáp ứng đâu?" Mộc Dịch bất động thần sắc trả lời.

"Vậy người tại trong vòng bảy ngày, liền sẽ biến thành một cỗ luyện thi, hử, người sẽ trở thành bản tổ tiếp theo bộ phân thân!" Thiếu niên khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra làm cho người sờn hết cả gai ốc âm trầm đáng sợ cười.

"Ta xem chưa hẳn!" Tử Thần bỗng nhiên từ Mộc Dịch trong cơ thể bay ra, lạnh cười nói.

Thiếu niên cả kinh. Lập tức cười nói: "Người cái này người nhu nhược, quả nhiên tại Âm Dương Thần Mục trong còn có giấu một tia thần niệm. Ha ha, nhưng mà chỉ dựa vào người chính là một đoàn thần niệm, liền muốn ngăn cản bản tổ Thần Mạch Kỳ phân thân sao!"

Thiếu niên khí tức, cực kỳ tràn đầy mãnh liệt, hẳn không phải là bình thường luyện thi, mà là tương đương với Nguyên Anh kỳ Tu tiên giả Thần Mạch Kỳ luyện thi, loại này luyện thi, bình thường xưng là Thi Tổ!

"Không thể lưu thủ. Muốn xuất kỳ bất ý, một chiêu thủ thắng!" Tử Thần thông qua thần niệm hướng Mộc Dịch nói ra:

"Thi Thần Bất Hủ Thi Quyết, thuộc về tu luyện là Cực Âm Hoàng nguyên chi khí, ở sâu dưới lòng đất có thể tự do trốn đi, như người đang ở đây trong lửa bình thường, một khi khiến hắc chui vào lòng đất, tựu không khả năng sẽ tìm đến hắc!"

Thiếu niên cười lạnh một tiếng. Nói ra: "Người đang ở đây dạy hắc như thế nào đối phó bản tổ này là phân thân sao ? Ha ha, người năm đó cũng là

bản tổ bại tướng dưới tay, cái nào có tư cách chỉ điểm người khác!"

Nói xong, thiếu niên đột nhiên há miệng một phun, lập tức một cỗ nồng đậm Thi khí, hóa thành vô số đầu lục mệnh môn độc xà. Mọi nơi kích xạ ra, những nơi đi qua, hoa cỏ héo rũ, sinh khí đứng giảm!

Tử Thần vội vàng nhắc nhở: "Cẩn thận rồi, đây là Vạn Niên thi oán chi khí, chuyên môn hấp thu sinh linh sinh mệnh khí tức. Mặc dù là lại cường tráng sinh hoạt sống sinh linh, một khi lâm vào thi thể oán chi khí trong. Cũng sẽ trở nên không khí trầm lắng, thậm chí không bao lâu liền thật sự một mạng ô ô!"

Mộc Dịch trong lòng âm thầm gật đầu, cùng lúc đó, hắn cũng kích phát trong cơ thể huyết mạch, lập tức có một tầng dày đặc ánh lửa đem bản thân vây quanh, ánh lửa mặt ngoài phát ra năm màu ánh sáng, cũng tràn ra tầng tầng sóng nhiệt, đem thi thể oán chi khí bức ra

"Người rõ ràng tiến giai Thần Mạch Kỳ!" Thiếu niên lập tức cả kinh, hắn lúc trước nhìn thấy Mộc Dịch cử trọng nhược khinh giết chết vài tên đan sĩ, cũng đã có chút ngạc nhiên, hôm nay nhìn thấy Mộc Dịch toả ra cường đại khí tức, quả thực có chút ngoài ý muốn.

Dù sao Mộc Dịch từ trong tay hắn cướp đi Ma Long Nhận lúc, mới là Kim Đan kỳ tu sĩ, huyết mạch tu vi cũng là cái này cấp độ, mới cách nhau hơn hai mươi năm, Mộc Dịch tu vi rồi lại đột nhiên tăng mạnh, huyết mạch trên việc tu luyện càng là tiến giai Thần Mạch Kỳ, thật sự có chút khó có thể tưởng tượng.

"Hừ, lấy bản tổ này là phân thân, vẫn như cũ có thể đối phó người cái này mới tiến cấp Thần Mạch Kỳ không lâu gia hỏa!" Thiếu niên nói xong, đưa tay một chương hướng Mộc Dịch đánh tới.

Theo một chương này vung lên, thiếu niên cả cánh tay đều thoát ly bay ra, cũng hình thể tăng vọt, hóa thành một chỉ chừng hơn mười trượng chi

lớn Quỷ Trảo, mang theo từng cỗ một kinh phong, chớp tới Mộc Dịch!

"Cái này là Bất Hủ Thi Quyết Luyện Thi Thuật, đem Thi Thần mỗi một bộ phận, đều luyện chế như là Pháp bảo giống nhau cường đại, hơn nữa những phân nhưng hợp, khó có thể ứng phó!" Tử Thần không mất thời cơ hướng Mộc Dịch nói ra.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, tại Quỷ Trảo trảo trước khi đến, hắn liền biến thành một mảnh ánh lửa, biến mất tại chỗ cũ, sau một khắc, hắn liền xuất hiện ở Chu Tước Hoàn phụ cận hỏa diễm bên cạnh.

Ở đâu có hỏa, có thể trốn ở đâu, đây là Mộc Dịch tu luyện tới Thần Mạch Kỳ, trở thành Bán Thần thân thể về sau, bởi vì có thể hóa thân vì hỏa mà lĩnh ngộ mới độn thuật thần thông.

Mộc Dịch tránh thoát Quỷ Trảo một trảo về sau, lập tức song chương vỗ, lập tức hai đạo cực thô Hỏa Long bay ra, ở giữa không trung xoay quanh chạy, rơi xuống thành từng mảnh liệt diễm, lập tức phạm vi ngàn trượng ở trong, biến thành một cái biển lửa.

Thiếu niên hừ lạnh một tiếng, loại trình độ này hỏa diễm, đối với hắn thi thể không tạo được bất cứ thương tổn gì!

Thiếu niên móng vuốt sắc bén tiếp tục hướng Mộc Dịch sau lưng Chu Tước Hoàn chớp tới, cái này Chu Tước Hoàn mặc dù là Vạn Niên Viêm Ngọc luyện chế cực phẩm Pháp bảo, nhưng mà hay không có thể ngăn ở Quỷ Trảo trảo kích, rồi lại rất khó nói!

"Lần này ngươi cũng không thể chạy trốn tiếp rồi a!" Thiếu niên trong lòng đắc ý cười lạnh, Mộc Dịch hỏa độn thuật, hoàn toàn chính xác khó có thể bắt, bất quá hắn mấy cái người nhà rồi lại chạy không thoát, chỉ cần công kích Mộc Dịch người nhà, Mộc Dịch liền không cách nào lảng tránh, chỉ có thể chính diện nghênh chiến, cái này lại vừa vặn rơi vào thiếu niên ý định.

Thế nhưng là ngay tại Quỷ Trảo sắp bắt được Chu Tước Hoàn trong nháy mắt, Chu Tước Hoàn trên trong ngọn lửa, bỗng nhiên toát ra một đám nhàn nhạt ngọn lửa tím.

Cái này sợi ngọn lửa tím chỉ có tắc hơn lớn nhỏ, tại mệnh môn trong biển lửa lộ ra không có ý nghĩa, lại làm cho thiếu niên tại trong chớp mắt sắc mặt đại biến, kinh hãi nói cái gì đều nói không nên lời.

"Ầm!" Cực lớn Quỷ Trảo, tiếp xúc đến cái này chỉ vụn vụn có tắc hơn lớn nhỏ ngọn lửa tím về sau, vậy mà dường như trang giấy gặp được hỏa diễm giống nhau, lập tức bốc cháy lên, trong chốc lát liền hóa thành một sợi khói xanh, biến mất vô tung vô ảnh!

Cùng lúc đó, Mộc Dịch cũng chút bất tri bất giác đột nhiên xuất hiện ở thiếu niên sau lưng, một đám ngọn lửa tím khi hấn ngón tay bưng hiển hiện, sau đó hấn đuổi ngón hướng thiếu niên chút đi.

Cứ như vậy tiếp xúc bên trong, thiếu niên thân thể, đã ở trong nháy mắt biến thành một đám khói xanh, bị ngọn lửa tím đốt cháy sạch sẽ.

Từ đầu đến cuối, thiếu niên thậm chí chưa kịp phát ra hét thảm một tiếng!

"Cái này Tử Nhật Thần Diễm quả nhiên là Thi Thần khắc tinh!" Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, kinh hãi nói.

"Đừng cao hứng quá sớm!" Tử Thần chứa cười nói: "Thi Thần này là phân thân tuy rằng không tầm thường, nhưng cùng Thi Thần bất hủ chi khu bản thể vẫn là chênh lệch quá xa! Tử Nhật Thần Diễm tuy rằng có thể khắc chế bất diệt thi thể, nhưng khó có thể giống như bây giờ một chiêu diệt địch!"

"Người giết chết này là phân thân, Thi Thần mặc dù sẽ lập tức cảm ứng được phân thân bị hủy, nhưng lại nhất thời lúc giữa khó có thể truy xét đến

tung tích của người, dù sao loại này phân thân cùng bình thường phân thân vẫn có nhất định khác biệt, phân thân cảm ứng được sự tình, phải thông qua nhất định pháp thuật mới có thể truyền lại cho bản thể! Mà cái này phân thân tại trong nháy mắt bị người giết chết, vì vậy không có khả năng đem người có được Tử Nhật Thần Diễm sự tình truyền lại cho bản thể biết được, nhưng Thi Thần hơn phân nửa có thể đoán ra một ít."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, giải quyết xong thiếu niên về sau, hắn mới xem như chính thức nhẹ nhàng thở ra.

Lại nói tiếp, Thi Thần đây hết thấy an bài vốn là không chê vào đâu được, chỉ là đáng tiếc, trí giả ngàn lo, tất có một mất!

Thi Thần tính sai, nếu không có đoán chừng đến Mộc Dịch tu vi thực lực; bất quá điều này cũng không có thể trách hắn khinh địch, dù sao hơn hai mươi năm trước Mộc Dịch mới là Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ nhất, Kim Đan kỳ đan sĩ, ai có thể nghĩ đến, gần gần hơn hai mươi năm về sau, Mộc Dịch lại là Nguyên Đan Kỳ đan sĩ, huyết mạch càng là tu luyện tới Thần Mạch Kỳ tầng thứ nhất, trọn vẹn vượt qua một cái đại cảnh giới!

Tại Thi Thần xem ra, Mộc Dịch nhiều nhất cũng chỉ là tu luyện tới Nguyên Mạch Kỳ tầng thứ chín, rất khó đột phá đến Thần Mạch Kỳ, vì vậy hắn lưu lại một Thần Mạch Kỳ phân thân chờ đợi Mộc Dịch, đã đầy đủ, coi như là thập phần ổn thỏa cách làm.

Kỳ thật, coi như là Mộc Dịch tiến giai Thần Mạch Kỳ, cũng chưa hẵn là hẵn này là Thần Mạch Kỳ phân thân địch thủ, không đủ nhất dưới tình huống, phân thân của hắn cũng có thể từ Mộc Dịch trong tay đào thoát, hướng hắn bản thể báo cáo việc này.

Thế nhưng là, Thi Thần tuyệt đối thật không ngờ, Mộc Dịch không chỉ có tiến giai Thần Mạch Kỳ, thậm chí còn luyện hóa một đám Tử Nhật Thần

Diễm —— loại này đến từ Tử Nhật đăng du đây, nhất khắc chế hắc luyện thi chi thuật thần thông!

Thi Thần tính sai, khiến hắc đã mất đi một cỗ phân thân, cũng làm cho Mộc Dịch cứu đã xuất gia người.

Mộc Dịch lập tức hao tổn một ít tâm tư cùng công phu, đem An Hình các loại mấy người cấm chế trên người một vừa giải trừ.

Tuy rằng giải trừ phong ấn, nhưng mấy người kia pháp lực rồi lại không có cách nào lập tức khôi phục, đã bị phong ấn quá lâu, các nàng phải tu luyện ngồi xuống nửa tháng trở lên, mới có thể dần dần khôi phục nguyên khí.

"Phu quân, tu vi của người tựa hồ lại tăng lên không ít, mấy năm này lúc giữa, người lại có bất đồng bình thường cơ duyên sao?" An Hình mừng rỡ nhìn xem Mộc Dịch, bất quá đồng thời nàng cũng hiểu được, Mộc Dịch khí tức, nhiều đi một tí lạ lẫm cảm giác.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, chứa cười nói: "Việc này nói rất dài dòng! Vì phu không chỉ có đạt được cơ duyên tu vi phóng đại, còn ngoài ý muốn gặp mẫu thân đại nhân!"

"Lại có việc này?" An Hình kinh ngạc không ngậm miệng được, Mộc Dung Băng cũng là vẻ mặt hiếu kỳ.

"Tổ mẫu?" Mộc Khinh Ca cùng Mộc Mạn Vũ đều hết sức kinh ngạc, đều rất có hứng thú cùng đợi Mộc Dịch nói tiếp.

Thiếu niên chết, cũng không có khiến Mộc Mạn Vũ có bao nhiêu thương tâm, dù sao hắc chỉ là một cỗ thi thể! Nhớ tới bản thân từng cùng một cỗ thi thể ở chung một đoạn thời gian nhưng không có phát hiện, cái này sẽ chỉ làm người sờn hết cả gai ốc, sinh ra hàn ý, ở đâu còn sẽ có nửa điểm yêu say đắm tình cảnh!

Vì vậy, tâm tình của nàng cũng rất nhanh vùi đầu vào Mộc Dịch tự thuật bên trong.

Tuy rằng chỉ có mấy năm, nhưng Mộc Dịch cái này mấy năm trải qua, nhưng là truyền kỳ cực kỳ, đủ loại không thể tưởng tượng sự tình xâu chuỗi cùng một chỗ, làm cho người ta không thể không cảm thán vận mạng kỳ diệu.

Cuối cùng, An Hình ung dung nói ra: "Có thể thấy được còn là thiện hữu thiện báo! Nếu như phu quân lúc trước không có cố ý muốn lưu lại yêu hải, tựu cũng không có phía sau đủ loại cơ duyên, cũng sẽ không tại hôm nay cứu ra chúng ta. Ngược lại rất có thể, phu quân cùng bọn ta đều bị cái kia Thi Thần khống chế, hôm nay đều đã trở thành vô số cỗ cái xác không hồn!"

Mộ Dung Băng nghe được tỷ tỷ Cốc Mạc Ngưng cùng Lục Mặc kết thân, giữa vợ chồng có chút ân ái sự tình, tức thì kinh hỉ cùng đến nói: "Vận mệnh vô thường, không có khả năng dù sao vẫn là toàn bộ như người ý; đồng thời vận mệnh vô thường, cũng làm cho người ta vô hạn hy vọng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 342: Tỷ Muội Gặp Lại

Mộc Dịch điều khiển Phi Kiệu pháp bảo, ở trên không trong häng hái phi hành.

"Cha, chúng ta cái này là muốn đi đâu ?" Mộc Mạn Vũ nhẹ nhàng tại Mộc Dịch bên người, hướng hỏi hăn. An Hình và ba người pháp lực bị phong ấn quá lâu, hôm nay cởi bỏ cấm chế, cấp bách cần ngồi xuống tu hành, khôi phục nguyên khí, bởi vậy, ba người này đều tại bay trong kiệu dả tọa thổ nạp, chỉ có Mộc Mạn Vũ đi ra tìm phụ thân nói chuyện.

"Đi Huyền Hà Tông." Mộc Dịch mỉm cười nói: "Chỗ đó có Truyền Tống Trận có thể đi hướng Thiên Đảo quốc."

Tuy rằng cái này Truyền Tống Trận tại Thiên Đảo quốc cái kia một mặt, từng bị Mộc Dịch phá hư, để lại vài vết rách, nhưng hăn đã đem Truyền Tống Trận vị trí cáo tri Vương Nhược Phong, chắc hăn lúc này Vương Nhược Phong đã sớm đem cái kia Truyền Tống Trận chữa trị; mặc dù Vương Nhược Phong không có làm như vậy, Kim Ô thánh nữ cũng nhất định sẽ phái ra Trận Pháp Sư đem chữa trị nguyên vẹn.

Trừ lần đó ra, Cốc Mặc Ngưng cùng Lục Mặc đã ở Huyền Hà Tông phụ cận, là thời điểm khiến đây đối với lệnh đồ làm nhiều điều sai trái tỷ muội đoàn tụ rồi!

Mộc Dịch bổ sung nói ra: "Mặt khác, người Băng di tỷ tỷ, cũng tại đó, chúng ta thuận tiện cũng có thể tiễn đưa nàng cùng tỷ tỷ gặp nhau."

Bởi vì cùng chung hoạn nạn ở chung được vài năm, Mộ Dung Băng cùng Mộc Dịch một nhà quan hệ thân cận rất nhiều, nàng cùng An Hình lấy tỷ

muội tương xứng, mà hai cái hài tử đều xưng hô nàng là "Băng di" .

"Cha, Vũ nhi tại Vô Lượng Tông lúc, nghe mấy cái người xấu nói cái gì ta là Thần tộc thần dân, còn nói Thần tộc cùng Tu tiên giả không đội trời chung, Thần tộc cơ hồ bị Tu tiên giả diệt trừ không còn, còn thừa không có mấy, những thứ này đều là thật sự sao ?" Mạn Vũ hỏi trong lòng đã lâu nghi hoặc.

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Từ huyết mạch cùng tu hành công pháp trên bên trên mà nói. Thật sự của chúng ta là thần dân; bất quá thần cùng tiên cũng không phải không có thể đồng thời tồn tại mặt đối lập, chẳng qua là hai loại bất đồng phương thức tu luyện, cầm giữ không có cùng năng lực thiên phú mà thôi."

"Cái này giống như là Thiên Đảo quốc tu tiên giới tu Huyền giả cùng tu Hoàng giả. Bọn hãn tranh đấu lâu như vậy, kết khó có thể hóa giải ân oán; thế nhưng là nhảy ra Thiên Đảo quốc, tại đây đại lục tu tiên giới, rồi lại căn bản không có cái gì Huyền Hoàng ở giữa cừu hận, chỉ là tu luyện bất đồng thiên địa nguyên khí mà thôi."

"Thần cùng tiên giữa, khả năng hoàn toàn chính xác tồn tại không ít truyền thừa đã lâu thượng cổ ân oán, nhưng những thứ này cũng không phải Tiên, Thần không thể cùng tồn tại lý do! Vũ nhi, bất luận người khác nhìn người thế nào. Bất luận về sau người kích phát loại nào huyết mạch, bất luận người về sau đã nhận được loại nào truyền thừa, bất luận người về sau tu tiên loại nào công pháp, chỉ cần người kiên trì bản thân bản tâm, người liền thủy chung là người, thủy chung là cha cùng bảo bối của mẹ con gái!"

Nghe xong Mộc Dịch lời nói này, Mộc Mạn Vũ dài thở phào một cái. Phảng phất là yên tâm trong trầm trọng bao phủ, nàng tự nhiên cười nói, nói ra: "Phụ thân nói cũng đúng, chúng ta một nhà bốn miệng, còn có Băng di, năm cá nhân tu luyện năm loại hoàn toàn bất đồng công pháp. Hoàn

toàn bất đồng phương thức tu luyện, tuy nhiên cũng có thể tương thân tương ái, có thể thấy được cái này Tiên, Thần có khác, cũng không coi là cái gì, chỉ là những người kia cố chấp thành kiến mà thôi!"

"Thế nhưng là. Vì cái gì đã nhiều năm như vậy rồi, những thứ này thành kiến. Vẫn như cũ tồn tại, vẫn như cũ thâm căn cố đế, khó có thể hóa giải đâu?" Nói tới chỗ này, Mộc Mạn Vũ lại quyết nổi lên miệng, đôi mi thanh tú cau lại.

"Cái này phụ thân cũng không biết!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, lắc đầu nói ra.

Hoàn toàn chính xác, rất nhiều tại người ngoài cuộc xem ra không có chút ý nghĩa nào tranh chấp, lại có thể khiến lâm vào trong đó song phương sinh tử đánh nhau.

Mộc Dịch liền nghĩ tới mấy năm trước yêu hải Nhân tộc, khi đó Nhân tộc cao thấp đã bị Vương Nhược Phong hiệu triệu, chưa từng có nhất trí; nhưng mà khiến những này nhân tộc đoàn kết nhất trí nguyên nhân, nhưng là căn cứ vào Nhân tộc đối Yêu tộc cừu hận.

Lúc ấy, cái loại này "Trên dưới một lòng", mù quáng đuổi theo từ Nhân tộc, khiến Mộc Dịch đã sợ hãi lại đành chịu, đã đau buồn và lại thán! Lúc mù quáng theo lực lượng đạt tới trình độ nhất định, đã liền Mộc Dịch loại này tồn tại, cũng là vô lực xoay chuyển trời đất!

Chẳng lẽ nói, đúng là "Cừu hận" loại vật này, dễ dàng nhất khiến cho đồng cảm, dễ dàng nhất khiến mọi người đoàn kết, cũng dễ dàng nhất kích động mọi người, dễ dàng nhất chế tạo mù quáng theo, vì vậy dễ dàng nhất bị lợi dụng ?

"Vũ nhi, người có hận hay không Vô Lượng Tông tu sĩ ?" Mộc Dịch đột nhiên hỏi.

"Đương nhiên hận! Bọn họ đều là người xấu, đem chúng ta giam lại!"
Mộc Mạn Vũ không cần nghĩ ngợi đáp.

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Người sai rồi! Xấu chính là bắt lại người chúng, cũng nhốt các người cái kia chút ít Vô Lượng Tông đan sĩ, lão tổ; mà rất nhiều không biết chút nào, cũng chưa từng tham dự việc này Vô Lượng Tông tu sĩ tu đồ, cũng không nên bị người cừu hận. Người có lẽ hận cái kia số ít một nhóm người, mà không nên hận toàn bộ Vô Lượng Tông!"

Nói đến đây, Mộc Dịch lầm bầm lầu bầu giống như thì thào nói ra: "Lại nói tiếp dễ dàng, làm lên đến sẽ rất khó! Thiên Đảo quốc tu tiên giới, không cũng là bởi vì Hoàng Môn đã từng xuất hiện qua mấy cái Đại Ma Đầu, liền đem tất cả tu Hoàng giả coi là tà ma ngoại đạo, muốn trừ chi cho thống khoái! Rộng rãi Đại Tu tiên giả cùng tu Thần giả giữa, tự nhiên sẽ có cừu oán hận, nhưng nếu là bởi vậy liền hận trên tất cả Tu tiên giả hoặc tu Thần giả, chỉ sợ sẽ là mười phần sai!"

"Khoan dung nguyên bản chính là một kiện rất khó làm được sự tình, trái lại, nhớ kỹ cừu hận liền dễ dàng rất nhiều." An Hình chẳng biết lúc nào cũng bay ra, nàng phụ họa Mộc Dịch nói ra: "Đại khái đây chính là vì cái gì đại đa số mỗi người sẽ cừu hận toàn bộ Vô Lượng Tông cao thấp, mà không chỉ là tương quan những người kia nguyên nhân."

"Đáng tiếc biết dễ đi khó!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cười khổ nói nói: "Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê! Nếu như các người thật sự tại Vô Lượng Tông gặp bất trắc, khó bảo toàn ta không làm chuyện đại khai sát giới, giết chết Vô Lượng Tông cao thấp cả nhà chuyện sai!"

An Hình nói ra: "Đúng vậy, lâm vào báo thù trong khoái cảm, không để ý bản thân an nguy, đây chỉ là một lúc chi dũng; nhưng nếu như tại dưới cơn thịnh nộ, còn có thể kiềm chế xung động cừu hận, không cho nó tàn sát

bừa bãi thôn phệ bản thân bản tâm, đây mới là đại dũng cảm, đại khí khái! Vũ nhi, ngươi rõ chưa ?"

"Vũ nhi đã biết!" Mạn Vũ rất nghiêm túc nhẹ gật đầu nói ra: "Thế gian có cừu oán hận, cũng có chân tình, Vũ nhi sẽ không chỉ nhớ kỹ cừu hận, rồi lại đã quên mặt khác đẹp đồ tốt!"

Mộc Dịch cùng An Hình nghe vậy nhìn nhau, đều là mỉm cười.

Cách nhau vài năm, tất cả thấp thỏm nhớ mong, dù có thiên ngôn vạn ngữ, đều ở nụ cười này giữa.

Đột nhiên, Mộc Dịch thần sắc khê biến, hắt vội vàng từ trong tay áo lấy ra một kiện màu vàng truyền âm lệnh, sau đó lập tức kích phát.

"Là Lục Mặc, hắt nói có chuyện quan trọng tìm ta!" Mộc Dịch nghe xong truyền âm lệnh về sau, hướng An Hình nói ra: "Vừa vặn, chúng ta đi trước tìm Lục Mặc, sau đó lại đi Huyền Hà Tông, thông qua chỗ đó phản hồi Thiên Đảo quốc."

"Ngoài ra, vi phu còn có một chút đồ vật cần mua một cái, vì Hình Nhi cùng bọn nhỏ luyện hóa Kim Đan làm chuẩn bị!"

Lấy Mộc Mạn Vũ Thần tộc huyết mạch, có Mộc Dịch tương trợ, làm cho nàng tiến giai cũng không khó khăn; Mộc Khinh Ca cũng là tu luyện thập phần chăm chỉ, tuy rằng hắt tư chất bình thường, nhưng nếu là có một chút không tầm thường bảo vật tương trợ, cũng lớn có cơ duyên trở thành đan sĩ; ngược lại là An Hình, tuy rằng nàng đã tiến giai Cố Nguyên Kỳ thật lâu, nhưng bởi vì nàng sử dụng "Truyền thừa bí thuật" chỗ thiếu hụt, khiến cho nàng rất khó lại luyện hóa Kim Đan.

Mộc Dịch lúc đầu vốn định không tiếc vận dụng hoán huyết đại pháp, vì An Hình đổi nhập thần máu, sửa tu Thần Mạch Quyết, giống nhau có cơ hội tu luyện tới tương đương với đan sĩ Nguyên Mạch Kỳ, thọ nguyên tăng

nhiều; bất quá, hôm nay Mộc Dịch đã là tu vi tăng nhiều, thần thông cũng mạnh mẽ không ít, có lẽ không dùng phức tạp như vậy; tại toàn lực của hắc phụ trợ xuống, chỉ cần gom đủ một ít trọng yếu bảo vật, vẫn rất có cơ hội trợ An Hình cường ép luyện hóa Kim Đan, chính như năm đó Huyền Hà lão tổ trợ Cốc Mạc Ngưng luyện hóa Kim Đan giống nhau.

Không bao lâu về sau, Mộc Dịch đám người đi tới khoảng cách Huyền Hà Tông bất quá mấy ngàn dặm xa Kính Nguyệt Hồ trên. Trong hồ một tòa mây mù lượn quanh đảo nhỏ, đúng là Lục Mặc cùng Cốc Mạc Ngưng động phủ chỗ.

Cốc Mạc Ngưng nhìn thấy Mộc Dịch rõ ràng mang theo Mộ Dung Băng đến đây, cực kỳ mừng rỡ, nàng cùng Mộ Dung Băng tỷ muội xa cách từ lâu gặp lại, tự nhiên có một phen kích động, lén lút cũng có chuyện nói không hết lời nói; đồng thời Mộc Dịch cùng Lục Mặc cũng ở một bên thần sắc nghiêm nghị nói chuyện với nhau.

"Cái gì, Thi Thần đã thức tỉnh?" Lục Mặc nghe được Mộc Dịch lời nói về sau, chấn động!

Lục Mặc nói ra: "Chuyện này phải báo cho Huyền Hà Tông cùng Huyền Hà lão tổ, để cho bọn họ phái người đem cái này Vô Lượng Tông diệt trừ, tránh cho Thi Môn tiếp tục lớn mạnh!"

Mộc Dịch đồng ý nói: "Hử, tuy rằng Thi Thần cực kỳ môn nhân hơn phân nửa đã đào tẩu, nhưng có thể diệt trừ bọn họ cứ điếm, cũng là rất có cần phải! Bất quá Vô Lượng Tông đại đa số người, đều là không biết rõ tình hình người vô tội, ngàn vạn không muốn không phân tốt xấu đồ sát không còn!"

Lục Mặc cười nói: "Ha ha, cái này dễ dàng, công khai tuyên dương việc này, cái kia chút ít không muốn cùng Thi Môn làm bạn Vô Lượng Tông tu

sĩ tu đồ, tự nhiên sẽ sớm đào tẩu, lưu lại cùng Thi Môn đồng nhất trận tuyến đây, cũng là chết chưa hết tội!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hỏi: "Đúng rồi, Lục sư huynh dùng khăn cấp truyền âm lệnh đem tại hạ gọi, nhưng có chuyện gì gấp?"

"Không tệ!" Lục Mặc nghiêm mặt nói ra: "Thực không dám giấu giếm, Lục mỗ lại phát hiện một kiện thần khí tung tích!"

"A, là cái nào một kiện?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động.

"Là bạch nhật thần đăng!" Lục Mặc nói ra, "Lục mỗ bản thể Thanh Nhật Thần Đăng cùng cái kia bạch nhật thần đăng, là tạo thành Chúc Dung Thần Đăng bậc đèn hai cổ dây leo. Cái này hai loại thần đăng, vốn là đồng khí cả gốc, nhưng thuộc tính tất cả không giống nhau, một cái thông thiên, một cái xuống đất, một cái hấp thu Huyền khí, một cái dung hợp Hoàng nguyên, nếu muốn chính thức đốt Chúc Dung Thần Đăng, hai loại thần đăng thiếu một thứ cũng không được!"

"Một số năm trước, cái này hai loại thần đăng cũng đã biến ảo trường thành, đáng tiếc nhiều năm trước ngang bị biến cố, đã sớm lẫn nhau đã mất đi liên hệ."

"Bất quá, dù sao năm đó là cùng căn sinh, vì vậy Lục mỗ đối bạch nhật thần đăng cũng có sơ qua cảm ứng! Ngay tại trước đây không lâu, tại nhiều người Anh lão liên thủ truy tra xuống, ngoài ý muốn phát hiện có quan hệ bạch nhật thần đăng manh mối, nói là bạch nhật thần đăng khả năng xuất hiện ở Vong Ưu Cốc trong."

"Lục mỗ còn cố ý đi Vong Ưu Cốc dò xét một phen, hoàn toàn chính xác cảm ứng được bạch nhật thần đăng khí tức, nhưng cái khó lấy chuẩn xác bắt."

"Vong Ưu Cốc là Đại Yên quốc tứ đại hiểm cảnh một trong, năm đó thụ Tiên, Thần cuộc chiến ảnh hưởng đến, hoàn cảnh nơi này hết sức đặc thù, nguy hiểm không nhỏ. Vì vậy chúng ta thương nghị, tập hợp đủ hơn nhiều tên Nguyên Anh kỳ tồn tại, cùng một chỗ tiến vào Vong Ưu Cốc trong tìm kiếm bạch nhật thần đăng, đương nhiên, Lục mỗ cũng là phải đi đấy."

"Lục mỗ cho rằng, nếu như Mộc sư đệ cũng có thể tiến đến, nắm chắc thì càng lớn! Để tránh đêm dài lắm mộng, chúng ta ý định ba ngày sau liền xuất phát, vì vậy Lục mỗ khẩn cấp định ngày hẹn Mộc sư đệ, hỏi thăm sư đệ mục đích như thế nào?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 343: Như Được Hữu Tình Lang

"Vong Ưu Cốc ? Tại hạ chưa từng nghe nói nơi này! Cái gọi là Đại Yên quốc tứ đại hiểm cảnh, lại là chuyện gì xảy ra ?"

Mộc Dịch nhú mày, Lục Mặc lời nói, hẳn là lần đầu tiên nghe nói. Bất quá lấy Lục Mặc thân phận, có thể tìm tới bạch nhật thần đăng manh mối, cũng không kỳ quái.

Lục Mặc đáp: "Tứ đại hiểm cảnh, đều là lúc trước Tiên Thần cuộc chiến di tích, vài vạn năm, một mực bị 'Cao Sơn Lưu Thủy' tứ đại tu tiên thế gia chăm sóc, chỉ có số rất ít Nguyên Anh kỳ tồn tại mới biết hiểu việc này; Mộc sư đệ quanh năm tại yêu hải tu hành, tự nhiên không rõ ràng lắm."

"Chúng ta muốn đi Vong Ưu Cốc, là một chỗ trải rộng độc khí kéo dài sơn cốc, chỗ đó Yêu thú cây cối, đều tại độc khí tiêm nhiễm xuống trở nên ẩn chứa kịch độc, phổ thông đan sĩ tiến vào nơi này nhất định có đi không về, cũng chỉ có Nguyên Anh kỳ tồn tại, còn có thể may mắn còn sống sót."

"Bất quá Mộc sư đệ không cần lo lắng, lấy thực lực của người, mặc dù không có ngưng kết Nguyên Anh, cũng sẽ không e ngại cái kia chút ít độc khí; về phần huyết mạch tu vi. . ." Nói đến đây, Lục mỗ lại đánh giá cẩn thận Mộc Dịch liếc, kết quả hẳn chấn động, kinh hỉ không hiểu nói: "Ha ha, nguyên lai Mộc sư đệ đã tiến giai Thần Mạch Kỳ, chắc chắn, Lục mỗ thiếu chút nữa không nhìn ra! Bởi như vậy, Mộc sư đệ thực lực đã cùng cái kia chút ít Anh lão địa vị ngang nhau, càng thêm thuận tiện!"

"Lục sư huynh là như thế nào nhìn ra tại hạ kẻ hờ ?" Mộc Dịch tò mò hỏi, hẳn cũng không có hiển lộ huyết mạch tu vi, nhưng đối với phương

hướng lại có thể khám phá.

Lục Mặc cười nói: "Ha ha, Lục mỗ thân là thần đẳng thân thể, tổng có một chút sở trường. Lục mỗ đối khí tức cảm ứng tương đối linh mẫn. Bình thường che giấu thủ đoạn rất khó tại Lục mỗ trước mặt có hiệu quả; bất quá Mộc sư đệ khí tức che giấu chi thuật hoàn toàn chính xác thập phần cao minh, Lục mỗ nếu là hơi chút chủ quan một ít. Nói không chừng cũng sẽ xem nhẹ qua."

Lục Mặc nói chuyện thời điểm, Mộc Dịch trong hai tròng mắt rồi lại đã hiện lên một tia kim mang, mặc dù chỉ là lóe lên tức thì khó có thể phát hiện, nhưng cũng đủ làm cho hắc nhìn ra chút gì đó.

"Thế nào, người dùng Âm Dương Thần Mộc có phát hiện gì không?" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra.

"Đích xác là một cây xanh tươi ướt át dây leo!" Mộc Dịch thông qua thần niệm cùng Tử Thần nói ra, "Xem ra tiền bối theo như lời không tệ, tuy rằng hắc khả năng đã trải qua nhiều lần sinh tử luân hồi, nhưng thuộc về vẫn là một cây thần đẳng huyền linh trường thành. Vì vậy tại Âm Dương Thần Mộc trong mắt, kiếp trước của hắc chính là một cây thần đẳng."

"Như vậy là tốt rồi!" Tử Thần nói ra: "Nếu như hắc chính là Thanh Nhật Thần Đẳng, vậy hắc theo như lời hơn phân nửa không có giả! Hắc thân là Chúc Dung Thần Đẳng năm kiện trong thần khí, rõ ràng lựa chọn chủ động cùng Tu tiên giả hợp tác, cũng là thập phần sáng suốt! Lão phu năm đó nếu như làm như vậy, chỉ sợ cũng sẽ không chết tại Thi Thần tay."

Mộc Dịch hỏi: "Tiền bối, năm kiện thần khí trong. Xích Nhật Hỏa Thạch, Tử Nhật đẳng du, Thanh Nhật Thần Đẳng, cũng đã tìm được, bạch nhật thần đẳng tung tích cũng có một ít tin tức; không biết cái kia Hoàng Nhật Đẳng tràn ra sao loại bảo vật? Tiền bối còn có một tia manh mối? Đã

có đá lửa, dầu thắp, bắc đèn, có lẽ có thể đốt hỏa diễm, cái này cây đèn vậy là cái gì tác dụng ?"

"Điểm này lão phu cũng không được thập phần rõ ràng." Tử Thần đáp: "Nhưng mà nghe nói cái kia cây đèn mới là thao túng Chúc Dung Thần Đăng mẫu chốt. Nếu như không có cây đèn, tùy tiện đốt tử nhật. Năng lượng phóng thích sẽ mất đi khổng chế, tạo thành cực kỳ đáng sợ tai nạn, người làm phép cũng chịu không được cường đại như vậy trùng kích!"

"Mà Hoàng Nhật Đăng trản cũng là năm kiện thần khí trong thần bí nhất một kiện, còn không có bất kỳ manh mối lưu truyền tới." Nói đến đây, Tử Thần ngừng lại một chút. Nói ra: "Bất quá, lão phu nhớ kỹ Thi Thần đã từng đề cập tới. Khả năng có thần khí đã rơi vào trong tay của địch nhân!"

Mộc Dịch trong lòng rung mình, nói ra: "Địch nhân ? Là chỉ cái kia chút ít Tu tiên giả sao ?"

Tử Thần nói ra: "Đúng vậy! Thi Thần lấy thiên hạ Tu tiên giả là địch, đem tất cả Tu tiên giả cũng làm tìm đường chết địch. Hỏa thần Chúc Dung đại nhân đang chạy trốn tới này giới, đã bị tám gã Thiên Tiên giáp công lúc trước cố ý để lại Chúc Dung Thần Đăng, chuyện này tuy rằng lúc ấy chỉ có chúng ta bốn gã trung thành và tận tâm Cổ Thần biết rõ, nhưng chúng ta sau khi chiến bại, cái kia chút ít Thiên Tiên từng lúc này giới phô thiên cái địa tìm kiếm các loại thần khí tung tích, hơn phân nửa cũng là đã nghe được một ít tiếng gió."

Mộc Dịch nhớ tới Yêu tộc trong một ít cổ xưa mà mơ hồ ghi chép, cái kia tử nhật hơn phân nửa chính là tứ đại Yêu tộc tổ tiên phong ấn đấy, xem ra tám vị Thiên Tiên đích xác là đã biết thần khí sự tình, chỉ là có hay không có thần khí rơi vào trong tay của bọn hắn, rồi lại rất khó nói.

Mộc Dịch nhíu mày hỏi: "Nếu như lúc trước có Tiên nhân đã nhận được một món trong đó thần khí, cũng đem mang đi, đưa đến trong tiên giới, ta

đây các loại chẳng phải là vĩnh viễn cũng không cách nào gom đủ năm kiện thần khí, tạo thành Chúc Dung Thần Đăng ?"

"Điểm này rồi lại đừng lo!" Tử Thần nói ra: "Theo lão phu biết, Hỏa thần Chúc Dung đại nhân cũng sẽ dự phòng điểm này. Những thứ này thần khí, tu tiên giới hoàn toàn không cách nào khống chế, hơn nữa tựa hồ rơi xuống làm đặc thù xử lý, bất luận cái gì một kiện đều không thể một mình ly khai này giới! Chỉ có lắp ráp thành Chúc Dung Thần Đăng, mới có thể phá tan trời buộc, ly khai này giới."

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, Lục Mặc cùng cái kia chút ít Anh lão, đều phải tìm được Chúc Dung Thần Đăng, quả nhiên đều cũng có nhu cầu của mình.

Lúc này, Lục Mặc hỏi: "Mộc sư đệ suy tính như thế nào, có nguyện ý hay không đi theo chúng ta cùng đi Vong Ưu Cốc ? Vong Ưu Cốc bên trong đặc thù hoàn cảnh, đối Mộc sư đệ tu luyện thần mạch có phần mới có lợi, nguyên bản Lục mỗ ý định khuyên Mộc sư đệ tiến đến Vong Ưu Cốc hiệp trợ chúng ta tìm kiếm bạch nhật thần đăng, thuận tiện trùng kích Thần Mạch Kỳ; hôm nay Mộc sư đệ đã tiến giai Thần Mạch Kỳ, Vong Ưu Cốc đối Mộc sư đệ chỗ tốt sẽ thiếu một ít, nhưng đồng thời mức độ nguy hiểm cũng sâu sắc giảm xuống."

"Mặt khác, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Mộc sư đệ là Lục mỗ cho rằng đấy, thích hợp nhất khống chế Chúc Dung Thần Đăng người, chỉ cần chúng ta gom đủ Chúc Dung Thần Đăng, sẽ giao cho Mộc sư đệ trong tay, khiến Mộc sư đệ kích phát thần đèn, dẫn đầu chúng ta ly khai này giới; Càng trọng yếu chính là, khống chế thần đèn người, có thể đạt được một đám thiên thần lực, bằng vào cỡ lực lượng này, đủ để phá tan thiên địa pháp tắc trời buộc, mang theo số ít vài tên thân nhân, Linh sủng các loại cùng một chỗ phi thăng Tiên Thần giới, tin tưởng Mộc sư đệ cũng sẽ không cự tuyệt!"

"Đương nhiên, Lục mỗ cũng có chính mình tư tâm, liền nội tử đều nói, Mộc sư đệ là có thể người tin cần, hy vọng Mộc sư đệ không chế Chúc Dung Thần Đăng thời điểm, khiến Lục mỗ có thể cùng nội tử cùng một chỗ phi thăng!"

Mộc Dịch âm âm động tâm, ngoại trừ có nhất định được mạo hiểm bên ngoài, hẳn nghĩ không ra bản thân có mặt khác lý do cự tuyệt.

Bất quá, vì ngày sau có thể phi thăng đến thượng giới, vì người nhà của mình cũng có thể cùng một chỗ phi thăng, bốc lên một ít mạo hiểm cũng là thập phần đáng giá.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, liền đáp ứng: "Đã như vậy, tại hạ cũng không tốt không đếm xỉa đến!"

"Rất tốt!" Lục Mặc cao hứng nhẹ gật đầu, "Khiến cho Mộc sư đệ người nhà cùng nội tử các loại tạm thời đều ở tại chỗ này. Nơi này thập phần an toàn, hơn nữa nội tử bào muôi cùng Mộc sư đệ người nhà lại hết sức quen thuộc, cũng không có gì không tiện chỗ."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đồng ý Lục Mặc an bài.

Đêm đó, Mộc Dịch cùng An Hình thương lượng việc này, An Hình nghe nói thậm chí có khả năng người cả nhà cùng một chỗ phi thăng, cũng là hết sức cao hứng. Nàng nguyên bản cảm giác mình cùng Mộc Dịch tu vi chênh lệch càng lúc càng lớn, sớm muộn cũng phải có tách ra một ngày, vốn nàng cũng đã có chút đã mất đi tu luyện động lực, nhưng nghe đến tin tức này, vẫn không khỏi được thập phần phấn khởi.

Ban đêm, Cốc Mặc Ngưng cùng Lục Mặc, cũng đang đàm luận việc này.

"Băng Nhi một mực ưa thích Mộc sư đệ?" Lục Mặc ngạc nhiên nói: "Ha ha, nếu như như vậy, ta đây các loại liên tận lực tác hợp bọn hắn đi. Nếu

như Băng Nhi giả cho Mộc sư đệ, khiến Mộc sư đệ làm cầm đèn chi thần, thì càng thêm tin cậy!"

Cốc Mạc Ngưng nói ra: "Nếu như có thể chu toàn việc này vậy liền tốt nhất, bất quá phu quân không muốn miễn cưỡng! Băng Nhi rất đúng tâm cao khí ngạo, nàng cũng không nhất định nguyện ý làm người thiếp tùy tùng, mặc dù là trước mặt đối với chính mình người thương. Nàng hơn phân nửa thà rằng cô đơn chiếc bóng cơ khổ cả đời, cũng sẽ không cùng người chia sẻ trọng phu!"

Lục Mặc mỉm cười, nói ra: "Cái kia Ngưng nhi còn người, người có nguyện ý hay không cùng người chia sẻ trọng phu?"

"Không muốn! Nếu có cái ngày đó, ta sẽ khoảng cách người mà đi." Cốc Mạc Ngưng không cần nghĩ ngợi đáp, ngữ khí thập phần tự nhiên.

Lục Mặc cười to, nói ra: "Ha ha, Ngưng nhi yên tâm, mặc dù thiên hạ tất cả mỹ nhân đều đến yêu thương nhưng nhớ, vi phu cũng sẽ không nhiều liếc mắt nhìn! Ngày sinh đời này, chỉ cần một mực có Ngưng nhi làm bạn, vi phu không còn hăn cầu!"

Cốc Mạc Ngưng hơi có vẻ ngượng ngùng rúc vào Lục Mặc trong ngực, nàng nói ra: "Vì Ngưng nhi, khiến phu quân không thể không cùng cái kia chút ít Tu tiên giả hợp tác, làm khó phu quân!"

Lục Mặc lắc đầu cười nói: "Cái này không coi là cái gì. Chỉ cần có thể cùng Ngưng nhi đôi túc song phi, dĩ vãng ân oán, vi phu đều có thể buông! So sánh với ta và người ở giữa chân tình, những thứ này thượng cổ còn sót lại cừu hận, cũng không đáng giá nhắc tới! Vi phu trong lòng chỉ có người một cái, chỉ cần có thể cùng người thật dài thật lâu cùng một chỗ, cùng một chỗ phi thăng Tiên Thần giới, cùng một chỗ tư thủ dài đằng đẳng trường sinh, vi phu cũng đã đầy đủ; những thứ khác hết thảy, đều không đủ lo lắng!"

Cốc Mạc Ngưng trong lòng cảm động, nàng ung dung nói: "Mật mù mật mù tu tiên lộ, một bước cả kinh tâm; đoạn tình trăm lục dục, nơi nào kiểm tri âm; bể quan hơn mười năm, chỉ có ảnh tùy hình; như được hữu tình lang, chẳng ước thành Thiên Tiên!"

"Ta trước kia cũng nhất tâm hướng đạo, đối nhi nữ tình cảnh quá mức là khinh thường, thẳng đến gặp được phu quân, mới cảm nhận được đậm đặc tình mật ý, mới cảm nhận được sinh mệnh chân lý, chỉ cần có thể cùng phu quân như vậy yêu nhau trăm năm, có hay không có thể đắc đạo phi thăng, có hay không có thể trường sinh bất lão, đã đều không trọng yếu!"

Lục Mặc nhẹ nhàng vuốt ve Cốc Mạc Ngưng tóc xanh mái tóc, thì thào nói ra: "Một trăm năm như thế nào đủ! Vì phu đối với người tình, mặc dù nghìn năm vạn năm, cũng trút hết nói không hết! Vì phu muốn cùng người tư thủ nhất sinh, cộng phổ một khúc vĩnh viễn không kết thúc lời tâm tình; thiên địa bất lão, ta và người liền vĩnh viễn không chia lìa!"

Hai người gần bó chênh lệch tựa, giờ này khắc này, dường như chung quanh hết thảy đều không tồn tại, trong mắt của bọn hắn, cũng chỉ có đối phương thân ảnh.

...

Mấy vạn năm trước, tòa nào đó tuyết phong vạn trượng trên vách đá dựng đứng, có một đông một tây hai đóa thanh khiết hoàn mỹ tuyết liên, chính nghênh đón lạnh thấu xương gió lạnh, tận tình nở rộ.

Một căn xanh tươi ướt át dây leo, dường như đã bị hoa này hương hấp dẫn, ngoan cường từ vách núi dưới đáy chầm rãi bò sinh, không ngừng sinh trưởng; không biết qua bao nhiêu năm, thanh đăng rốt cuộc trèo bò tới trong đó một đóa tuyết liên phụ cận, chỉ là lúc này, tuyết liên đã tạ đi, cuối cùng một đóa hoa múi, vừa đúng đã rơi vào thanh đăng trong ngực.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 344: Tứ Đại Thế Gia

Ba ngày về sau, Mộc Dịch theo Lục Mặc, cùng đi đã đến một mảnh hoang vu chi địa.

Nơi đây khắp nơi đều là cát vàng đá đá sỏi, không có một ngọn cỏ, cuồn phong cùng một chỗ liền có bão cát che khuất bầu trời, thoáng như tận thế chi cảnh.

Như thế ác liệt hoàn cảnh, tự nhiên không có phạm nhân cư trú ở này, mà ở trong đó thiên địa nguyên khí cũng thật là bình thường, lại không có gì thiên tài địa bảo, vì vậy Tu tiên giả cũng sẽ không đem động phủ chọn ở chỗ này.

Như thế mà đang ở như thế hoang vu địa phương, lại có không ít Tu tiên giả tụ tập nơi này, hơn nữa đều không ngoại lệ đều là Nguyên Anh kỳ tồn tại!

Nguyên Anh kỳ Tu tiên giả, tại tu tiên giới đã là cao nhất giai tồn tại, mỗi một vị đều là hết sức quan trọng đại nhân vật, hô phong hoán vũ thần thông quảng đại, được xưng là "Bán tiên" ! Ngày thường mặc dù là ở đẳng kia chút ít đại tông môn bên trong, cũng rất khó nhìn thấy những thứ này Anh lão, nhưng giờ này khắc này, lại có hơn mười người Anh lão tụ tập tại một mảnh hoang vu trong sa mạc, có thể nói nghìn năm không gặp chuyện lạ!

"Như thế hoang vu địa phương, tại sao có thể là có bạch nhật thần đăng sinh trưởng Vong Ưu Cốc ?" Mộc Dịch trong lòng âm thầm lấy làm kỳ.

Hắn chưa từ giữa không trung rơi xuống, liền lặng lẽ kích phát Âm Dương Thần Mộc, trong hai tròng mắt nhàn nhạt kim mang lóe lên, lập tức nhìn ra một ít trò.

"Thật cao rõ không gian cấm chế! Cùng yêu hải trong tử nhật phong ẩn có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu!" Mộc Dịch thầm nghĩ, hắn nhìn đến, tại đây chút ít Anh lão sau lưng cách đó không xa, có một tầng hầu như không thể nhận ra cảm thấy không gian cấm chế, nhìn như chỗ đó cùng chung quanh giống nhau đều là vô tận sa mạc, trên thực tế khác ẩn núp huyền cơ!

"Ha ha. Lục đạo hữu cùng Mộc tiểu hữu đều đã đến, chúng ta đã đợi đợi đã lâu!" Lưu chân nhân nhìn thấy hai người đến đây. Lập tức chủ động tiến lên đón chào.

"Lưu đạo hữu, đợi lâu!" Lục Mặc chấp tay đáp lễ lại, Mộc Dịch cũng đồng dạng đáp lễ, miệng nói "Tham kiến Lưu đạo hữu" .

Lưu chân nhân hơi sững sờ, bởi vì Mộc Dịch cũng không có đem huyết mạch của mình tu vi bộc lộ ra, hắn mặt ngoài thoát nhìn, chỉ là một gã Nguyên Đan Kỳ đỉnh phong đan sĩ, ngay tại trước đây không lâu. Mộc Dịch còn xưng hắn vì "Lưu tiền bối", hôm nay lấy "Đạo hữu" xưng hô, Lưu chân nhân cảm thấy hơi kỳ, nhưng là lơ đãng.

Lưu chân nhân hướng Lục Mặc cùng Mộc Dịch giới thiệu đứng dậy sau cái kia chút ít Anh lão, những người này, ngoại trừ đã biết Huyền Hà lão tổ bên ngoài, còn lại mấy người đều là "Cao Sơn Lưu Thủy" tứ đại tu tiên thế gia trưởng lão.

Mộc Dịch cũng từng nghe nói. Nhân tộc đại lục tu tiên giới tài nguyên, vài vạn năm đến trên cơ bản đều bị cái này tứ đại tu tiên thế gia cầm giữ, tăng thêm cái này tứ đại thế gia âm thầm tận lực áp chế thế lực khác phát

triển, vì vậy Nhân tộc Nguyên Anh kỳ tồn tại, trên cơ bản đều xuất từ ở tứ đại thế gia bên trong.

Huyền Hà lão tổ, cũng là trong tứ đại gia tộc "Lưu thị" thế gia ngoại thích. Nếu không hẳn cũng rất khó liên quan đến cái này vòng tròn luân quần.

"Mấy vị này là Sơn gia Sơn Bất Phá, Sơn Bất Diệt, Sơn Bất Lập ba vị trưởng lão; cái này Vong Ưu Cốc, chính là do Sơn gia nhiều thế hệ trông coi đấy."

"Bốn vị này là Thủy gia trưởng lão, Thủy Vô Tẩn, Thủy Vô Danh, Thủy Vô Ý. Thủy Vô Tâm; Thủy gia nhân tài xuất hiện lớp lớp, vị này Vô Tâm tiên tử. Không đến hai trăm tuổi liền ngưng kết Nguyên Anh, có thể nói có một không hai kỳ tài!"

"Hai người này là ta Lưu gia nhân tài mới xuất hiện, trước đó không lâu mới ngưng kết Nguyên Anh, Thiên Kỳ, Như Ngọc, nhanh tới bá kiến Lục đạo hữu cùng Mộc đạo hữu!"

Lục Mặc cùng Mộc Dịch, cùng những người này nhao nhao thi lễ lẫn nhau khách khí vài câu, Mộc Dịch cũng đều lấy đạo hữu tương xứng.

Tên kia kêu Vô Tâm tiên tử Thủy gia trưởng lão, là một gã hai đầu lông mày khí khái hào hùng bức người nữ tu, nàng tại Lưu chân nhân giới thiệu xong sau cười nói: "Ha ha, Lưu đạo hữu khiêm tốn! Lưu gia Thiên Kỳ phụ phụ hai người, tu luyện thế nhưng là cực kỳ hiếm thấy thiên nam mà nữ song tu công pháp, liên thủ tới ranh giới, rõ ràng cao hơn ra cùng giai Tu tiên giả một bậc!"

Lưu chân nhân cười nói: "Vô Tâm tiên tử quá khen! Thủy gia Tứ Tuyệt Trận, đó mới là cao minh nhất thủ đoạn! Do bốn gã trưởng lão liên thủ bày trận, mặc dù là Nguyên Anh xuất khiếu tồn tại, chỉ sợ cũng khó có thể ngăn cản!"

Thủy gia Đại trưởng lão Thủy Vô Tẫn, tên kia có hơn một thước râu trắng lão giả vê râu lắc đầu nói ra: "Chúng ta Thủy gia Tứ Tuyệt Trận, bố trí điều kiện cực kỳ hà khắc, rất khó bố trí, chỉ là dùng để hành động trấn tộc chi bảo, coi như cuối cùng phòng ngự thủ đoạn mà thôi! Nói lên trận pháp, chúng ta trong tứ đại gia tộc, tự nhiên lấy Sơn gia nhất xuất chúng!"

Những người này lẫn nhau giữa lấy lòng vài câu, lộ ra đã có chút quen thuộc, cũng có chút khách khí.

Lưu chân nhân tại giới thiệu Lục Mặc cùng Mộc Dịch lúc, tức thì tương đối đơn giản một ít, chỉ nói bọn họ là biết rõ như thế nào sử dụng Chúc Dung Thần Đăng tu Thần giả, đồng dạng bị hạn chế tại này nhân giới bên trong, hôm nay chỉ có liên thủ, mới có thể cùng một chỗ phá tan phong ấn trói buộc, "Chạy trốn" này giới.

Lục Mặc toả ra khí tức cực kỳ không tầm thường, rõ ràng không có ở đây Lưu chân nhân đám người phía dưới, vì vậy những người này đối Lục Mặc cũng đều lễ nghi có gia; nhưng Mộc Dịch rồi lại nhìn như chỉ là Nguyên Đan Kỳ đan sĩ, bọn hắn lấy đạo hữu tương xứng đã là thập phần "Cất nhắc", vì vậy đại đa số người cũng chỉ là nhàn nhạt hướng Mộc Dịch nhẹ gật đầu, chưa nói tới cái gì khách khí.

Mộc Dịch cũng không cho là đúng, hẳn chú ý tới, nơi đây Anh lão, tu vi cũng có tất cả cao thấp.

Đây là hẳn tiến giai Thần Mạch Kỳ về sau, đối thiên địa nguyên khí cùng tu luyện giả toả ra khí tức cảm ứng càng thêm linh mãnh sau mới có thể cảm nhận được đấy. Nếu như hẳn chỉ là đan sĩ, như vậy những thứ này Anh lão khi hẳn xem ra, mỗi một cái đều là sâu không lường được, cũng không phân biệt ra được cao thấp.

Hiện tại, Mộc Dịch có thể nhìn ra, những người này, Huyền Hà lão tổ, Lưu chân nhân, Thủy gia Đại trưởng lão Thủy Vô Tẫn, Sơn gia Đại trưởng

lão Sơn Bất Phá, bốn người này tu vi cao nhất, đã là Tiên Anh kỳ tồn tại!

Nguyên Anh kỳ Anh lão, theo như cảnh giới phân chia, cũng có thể chia làm ba cái tiểu cảnh giới, Phàm Anh Kỳ, Linh Anh Kỳ cùng Tiên Anh kỳ; cái này ba cái cảnh giới, miêu tả đều là Nguyên Anh thực lực. Bởi vì Tu tiên giả đã đến Nguyên Anh kỳ, một thân thần thông đều tập trung ở trong nguyên anh, Nguyên Anh mạnh bao nhiêu, thực lực của bọn hắn liền cao bao nhiêu!

Thậm chí, lúc Nguyên Anh tu luyện viên mãn, đạt tới Tiên Anh kỳ đỉnh phong về sau, liền có thể thoát ly thân thể, trở thành Nguyên Anh xuất khiếu, mặc dù cái gọi là Xuất Khiếu Kỳ Tu tiên giả.

Đã đến Xuất Khiếu Kỳ, nguyên bản nên có thể phá tan thiên địa pháp tắc hạn chế, kích phá hư không, phi thăng tiên giới; nhưng mà, người này giới rồi lại hết sức đặc thù, mấy vạn năm trước bị phong ấn, những thứ này Tu tiên giả một mực khó có thể đạt tới Nguyên Anh xuất khiếu cảnh giới, càng không nói tới phi thăng tiên giới!

Thoáng cái liền gặp được nhiều như vậy Anh lão, hơn nữa không thiếu Tiên Anh kỳ Nhân giới cao cấp nhất tồn tại, cái này tại trước kia, tuyệt đối là Mộc Dịch khó có thể tưởng tượng sự tình. Phải biết rằng, làm làm một cái đan sĩ, Mộc Dịch hầu như không cách nào cùng những thứ này Anh lão cấp bậc tồn tại gặp mặt một lần; xem ra, đích xác là tu vi đã đến cảnh giới gì, mới có thể tiếp xúc đến nhân vật dạng gì.

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, khó trách Lục Mặc hy vọng hắn cũng có thể lại tới đây, nếu như Tu tiên giả một phương chỉ có Lục Mặc một người, liền lộ ra vô cùng thể đơn lực bạc, lúc song phương lực lượng quá không cân đối, sẽ rất khó thực hiện cái gọi là "Hợp tác", thường thường sẽ biến tướng trở thành "Bức hiếp" hoặc là "Mệnh lệnh" .

Cao Sơn Lưu Thủy tứ đại tu tiên thế gia, này đây dòng họ vi xưng hô, hôm nay "Sơn gia", "Lưu (Lưu) gia" cùng "Thủy gia" đều đã đi tới nơi đây, duy chỉ có không thấy "Cao gia" .

Lưu đại nhân chân nhân nói: "Lão phu đã thông tri Cao gia, ta chờ ở chỗ này lại chờ một lát, nếu là Cao gia chậm chạp không đến, chúng ta liền tự hành tiến vào Vong Ưu Cốc đi!"

Thủy gia một vị trưởng lão hơi có không vui nói: "Hừ, Cao gia đã nhiều năm không để ý tới chúng ta, lúc này đây chắc hẳn cũng sẽ không tham dự! Chúng ta ba đại thế gia đều là dốc sức làm, Cao gia chỉ muốn thu lấy chỗ tốt sao!"

Thủy gia Đại trưởng lão Thủy Vô Tồn gấp gáp nói: "Tam đệ không muốn nói bậy, Cao gia nói như thế nào đều là chúng ta tứ đại thế gia đứng đầu, trong ngôn ngữ không thể mạo phạm."

Sơn gia Đại trưởng lão rồi lại "Hắc" một tiếng cười khẽ, nói ra: "Ta xem vô tình đạo hữu nói không phải không có lý, có lẽ là thời điểm một lần nữa phân chia một cái tứ đại thế gia số ghế rồi!"

Lưu chân nhân cũng nói: "Tiếp qua hai mươi năm, chính là chúng ta tứ đại thế gia năm trăm năm một lần Tụ Nghĩa đại điển, cho đến lúc đó, chỉ sợ Cao gia chắc chắn nhường ra đệ nhất thế gia bảo tọa! Có có thể người ở chi, theo tại hạ nhìn, Thủy gia có hi vọng nhất!"

Thủy Vô Tồn lắc đầu cười nói: "Không dám không dám, Lưu chân nhân Thừa Thiên Húc Nhật Quyết đã đại thành, tu luyện ra vô thượng Thiên Hỏa bá đạo vô cùng, lão hủ hơn phân nửa không phải là đối thủ! Bất Phá huynh Sơn Hà Quyết, mỗi lần thi pháp đều là long trời lở đất, uy lực vô cùng lớn, đồng dạng là sâu không lường được, lão hủ cho rằng, đệ nhất thế gia tranh đoạt, liền nhìn Lưu chân nhân cùng Bất Phá huynh ai có thể càng tốt hơn rồi!"

Mấy người trong lúc nói cười, Mộc Dịch mơ hồ nghe ra, nguyên lai cái này tứ đại thế gia tuy rằng quan hệ mật thiết, nhưng lẫn nhau giữa cũng có tỷ thí cạnh tranh, sắp xếp định vị lẫn, chắc hẳn cái này đệ nhất thế gia hư danh, cùng tài nguyên phân chia các loại cũng có tất nhiên liên hệ; tứ đại thế gia dùng loại phương thức này, khích lệ tất cả thế gia giữa lẫn nhau cạnh tranh, bảo trì chiến lược, không đến mức dần dần đi về hướng bị diệt.

Về phần Cao gia, tựa hồ cùng cái này ba đại thế gia giữa có chút ngăn cách, đại khái là bởi vì ngày càng suy sụp, còn lại ba nhà đều không nhìn Cao gia bằng ánh mắt tốt.

Trong lúc nói chuyện, trên bầu trời bỗng nhiên có một đạo sấm sét hiện lên, mọi người sửng sờ, nhao nhao nhìn lại, đã thấy có một đạo điện quang phá không tới.

Tiếng sét đánh ở bên trong, điện quang thu vào, biến thành một gã hết sức trẻ tuổi thanh niên tu sĩ, hai đầu lông mày có chút tuần tú, khí chất cũng là siêu phàm thoát tục; Lục mỗ coi như là có chút anh tuấn bất phàm, nhưng cùng người này so sánh với, rồi lại ít đi một phần khí khái hào hùng bừng bừng. Về phần Mộc Dịch, chỉ có thể coi là là khuôn mặt thanh tú, cùng cái này người so sánh với liền lộ ra hết sức bình thường.

Cái này người trẻ tuổi cùng tướng mạo, cũng không cho những thứ này Nguyên Anh kỳ tồn tại bao nhiêu khiếp sợ, nhưng trên người người này toả ra khí tức, lại làm cho tất cả mọi người là âm thầm cả kinh, có mấy người thậm chí đã sắc mặt đại biến.

"Tại hạ Cao Kinh Lô, tạm bất luận cái gì Cao gia trưởng lão chức, bái kiến chư vị đạo hữu!" Thanh niên hướng mọi người bao quanh thi lễ, cũng chủ động lấy ra một quả kim quang lóng lánh lệnh bài, đúng là tứ đại thế gia trong Cao gia tín vật.

"Đạo hữu không phải là Cao gia dòng chính đệ tử đi, lão phu như thế nào chưa từng nghe nói ?" Lưu chân nhân nhíu mày mà hỏi.

Thanh niên mỉm cười, nói ra: "Lưu chân nhân nói không tệ! Tại hạ là Cao gia Đại trưởng lão tại hai trăm năm trước nhận lấy nghĩa tử của, một mục bế quan tiềm tu, thẳng đến trước đó không lâu mới chính thức đảm nhiệm Cao gia chức trưởng lão, lần này Đại trưởng lão có chuyện quan trọng bên người, không tiện tới đây, vì vậy phái ra tại hạ đến đây hiệp trợ các vị đạo hữu!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 345: Thuộc Tính Thứ Năm

"Nghĩa tử ? Cao lão huynh tốt cao minh thủ đoạn!" Lưu chân nhân cười khở lắc đầu, nhìn về phía Thủy Vô Tẩn đám người.

Thủy gia mọi người cùng Sơn gia Đại trưởng lão đợi, đều là kinh ngạc ngoài, có chút uể oải.

Thanh niên này Cao Kinh Lô tu vi, cũng không tính là cực cao, từ khi tức nhìn lại, hẳn là Linh Anh Kỳ tồn tại, cũng không phải Tiên Anh kỳ nhân vật, muốn thấp hơn Lưu chân nhân cùng Sơn gia, Thủy gia nhị vị Đại trưởng lão.

Nhưng mà, người này thanh niên toả ra thiên địa nguyên khí thuộc tính, rồi lại quả thực kinh người!

Mộc Dịch lúc này cũng là kinh ngạc vô cùng, hẳn hai mắt kim mang chớp lên nhìn xem Cao Kinh Lô, có chút không dám tin tưởng.

Cho tới nay, tu tiên giới đều có một loại thuyết pháp, cái kia chính là thiên địa mới bắt đầu một mảnh Hỗn Độn, về sau Huyền Hoàng chia lìa, liền có thiên địa; mà Thiên Địa Huyền Hoàng lại tiến thêm một bước diễn biến thành địa hỏa thủy phong tứ đại thuộc tính, thiên hạ công pháp, đều trốn không thoát cái này tứ đại thuộc tính phạm trù.

Mặc dù là tại tu Thần giả xem ra, cũng có cùng loại lời nói, bất luận cái gì công pháp thuộc về đều là cái này bốn loại thuộc tính, hoặc là tu luyện chỉ một một loại thuộc tính, cũng có số ít công pháp là hai loại hoặc nhiều loại thuộc tính cùng một chỗ tu luyện.

Bất quá trước mắt người này thanh niên, trên người hắt tản mát ra thiên địa nguyên khí, rõ ràng không thuộc về địa hỏa thủy phong trong bất luận một loại nào, cũng không được nhiều loại thuộc tính dung hợp cùng một chỗ tổng hợp thuộc tính, mà là "Thứ năm thuộc tính" !

Cái này thứ năm thuộc tính, nơi đây mọi người cũng hết sức quen thuộc, ai cũng không dám khinh thường, bởi vì nó chính là —— Lôi thuộc tính!

Bình thường nói đến, Lôi thuộc tính là thiên địa pháp tắc độc hữu thủ đoạn, Tu tiên giả cùng tu Thần giả tiến giai thời gian. Đã bị Kim Lôi thiên kiếp, chính là Lôi thuộc tính thần thông. Từ ý nào đó trên mà nói. Lôi thuộc tính thần thông chính là thiên địa pháp tắc biểu tượng, có thể tu luyện Lôi thuộc tính công pháp tồn tại, liền được xưng là thiên phạt tu giả, có một loại thay trời hành đạo ý tứ.

Giống như vậy có thể tu luyện Lôi thuộc tính thần thông tu giả, cực kỳ hiếm thấy; nghiêm chỉnh mà nói, bọn hắn không thể coi như là Tu tiên giả, bởi vì nghe nói bọn hắn tu luyện ra không phải là Nguyên Anh, mà là Kim Lôi chi thể; bọn hắn cũng không có thể coi như là tu Thần giả. Bọn hắn tu luyện không phải là huyết mạch, mà là cả thân thể.

Mà trước mắt người thanh niên này, đã có thể đạp trên điện quang bay tới, đã là Kim Lôi chi thể tiểu thành, mặc dù đang tu vi trên hơi thấp tại Lưu chân nhân đám người một bậc, nhưng ở thần thông lên, đem có bất khả tư nghị mạnh mẽ đại thủ đoạn!

Mộc Dịch dùng Âm Dương Thần Mục nhìn về phía thanh niên này thời gian. Vậy mà nhìn không tới càng nhiều nữa tin tức, hiển nhiên loại này Lôi thuộc tính thiên phạt tu giả, từ ý nào đó bên trên mà nói, đã chạm đến thiên địa pháp tắc phương diện, không phải là chiếu theo bình thường luân hồi chuyển thế pháp tắc tiến hành, Mộc Dịch nhìn không ra kiếp trước của hắn.

Thiên phạt tu giả xuất hiện cũng là khó hiểu chi mê. Loại này nghịch thiên tồn tại, biểu hiện ra thoát nhìn cùng người bình thường độc nhất vô nhị, thậm chí tu hành lên mặt khác công pháp cũng không có bất kỳ sở trường, nhưng hết lần này tới lần khác trời sinh không sợ Thiên Lô công kích, ngược lại có thể hấp thu thiên lô trong ẩn chứa nguyên với Thiên Đạo lực lượng. Hấp thu thiên lô càng nhiều, trong thân thể của bọn hắn sẽ ẩn chứa càng nhiều nữa Lô thuộc tính năng lực. Cũng ở trong quá trình này không ngừng tiến hóa, lột xác, cuối cùng trở thành Kim Lô chi thể, nhắc tay giơ lên chân giữa có thể thi triển ra lô điện lực lượng, hầu như có thể khắc chế địa hỏa thủy phong các loại thuộc tính!

"Thiên phạt vừa ra, tất có đại loạn!" Lục Mặc thần sắc ngưng trọng, thầm nghĩ trong lòng, trong truyền thuyết, thiên phạt tu giả là Thiên Đạo diễn sinh ra kỳ lạ hiện tượng, mà mỗi khi tu tiên giới xuất hiện thiên phạt tu giả lúc, đều nương theo lấy cực lớn náo động phát sinh.

"Tu tiên giới sẽ có cái gì đại loạn ?" Lục Mặc không khỏi âm thầm suy đoán.

"Cao lão huynh quả nhiên hảo thủ đoạn!" Thủy Vô Tồn cũng lắc đầu, than nhẹ một tiếng.

Hắn cùng Lưu chân nhân trong miệng người "Cao lão huynh", tự nhiên chỉ chính là Cao gia Đại trưởng lão, bọn hắn cho rằng Cao gia lâu không hiện ra, ngày càng điêu tàn, không thể tưởng được vậy mà giấu giếm lấy một gã thiên phạt tu giả, hơn nữa người này tại hai trăm năm trước liền bị phát hiện, cho đến hôm nay mới công nhiên xuất hiện ở mặt khác ba đại thế gia trước mặt, cái này hai trăm năm lúc giữa, Lưu chân nhân các loại ba đại thế gia trưởng lão thậm chí chưa từng nghe qua nửa điểm phong thanh!

Cao gia đã có cái này thiên phạt tu giả tồn tại, tiếp theo Tụ Nghĩa đại diện lên, chắc chắn đại xuất danh tiếng, hơn phân nửa lại muốn đoạt được đệ nhất thế gia vị trí!

Mọi người tâm tư, thoáng cái bị cái này đột nhiên xuất hiện thiên phạt tu giả hấp dẫn, riêng phần mình sinh ra cảm khái.

Bọn hăn có thể tu luyện tới Nguyên Anh kỳ cảnh giới, không có chỗ nào mà không phải là đương thời hiếm thấy kỳ tài, có được thiên phú hơn người, lại có dốc lòng tài bồi cùng nhân giới trong tối ưu khác tài nguyên tương trợ, mới có thể có hôm nay tu vi; nhưng cùng thiên phạt tu giả so sánh với, liền lộ ra ảm đạm không ánh sáng.

Thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn! Những thiên tài này hôm nay mắt thấy một vị thiên phú xa xa bỏ qua bản thân một mảng lớn tồn tại, trong lòng tự nhiên sẽ không dễ chịu.

Cao Kinh Lô tựa hồ cũng dự liệu được những thứ này, hăn đối mặt mọi người kinh hãi, một mực bảo trì không kiêu ngạo không siểm nịnh mỉm cười, cũng không nhiều lời.

Lưu chân nhân trước tiên hướng người này lấy lòng, hăn nói ra: "Nếu như Cao đạo hữu xuất hiện, Cao gia lại là chúng ta tứ đại thế gia trong đệ nhất thế gia, lần hành động này, liền do Cao đạo hữu chỉ huy định đoạt đi!"

"Vạn không được!" Cao Kinh Lô khiêm nhường nói ra: "Tại hạ lai lịch sâu cạn, chỉ có thể đánh trợ thủ, từ bên cạnh phụ trợ, ở đâu có năng lực điều khiển toàn cục; lúc này đây, còn là do Lưu chân nhân cùng Sơn gia, Thủy gia nhị vị Đại trưởng lão chủ trì đi!"

Lưu chân nhân các loại lại khuyên vài câu, nhưng Cao Kinh Lô rồi lại kiên trì không chịu làm chủ, bọn hăn cũng đành phải thôi. Bất quá, thanh niên này cũng không ngang ngược kiêu ngạo thái độ, thật ra khiến nhân tâm trong sinh ra vài phần hảo cảm.

"Vị này chính là Lục đạo hữu, vị này chính là Mộc đạo hữu, bọn hăn nhị vị cũng là đến hiệp trợ ta đợi khi tìm được thần khí tung tích." Lưu chân nhân hướng Cao Kinh Lô giới thiệu đứng lên.

Lục Mặc cùng Mộc Dịch nhao nhao cùng Cao Kinh Lôi lẫn nhau thi lễ, Cao Kinh Lôi hướng Mộc Dịch thi lễ lúc, thoáng hiển lộ ra một tia thần sắc kinh ngạc, đại khái là kỳ quái Mộc Dịch cái này đan sĩ vì cái gì có thể cùng một đám Nguyên Anh kỳ tồn tại ngang hàng tương xứng.

Cao Sơn Lưu Thủy tứ đại thế gia cũng đã đến đông đủ, Lưu chân nhân cao giọng nói ra: "Chư vị đạo hữu, dĩ vãng ân oán cũng không cần nhiều lời, hôm nay cục diện, tin tưởng chư vị đều thập phần rõ ràng, tu tiên giới tài nguyên càng ngày càng ít, mà chúng ta lại bị phong ấn ở Nhân giới bên trong, không cách nào phi thăng; cứ thế mãi, tu tiên giới từ nơi này trong Nhân giới biến mất chỉ là chuyện sớm hay muộn, chúng ta tứ đại thế gia cũng đem từng bước một hướng đi suy sụp."

"Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có vượt bỏ hiểm khích lúc trước, đồng tâm hiệp lực, cùng một chỗ phá tan này giới phong ấn! Lục đạo hữu có thể không kế hiểm khích lúc trước cùng bọn ta hợp tác, cũng chính là nguyên nhân này."

"Hôm nay, Lục đạo hữu cảm ứng được, Chúc Dung Thần Đăng ngũ đại trong thần khí bạch nhật thần đăng, ở nơi này Vong Ưu Cốc ở bên trong, vì vậy chúng ta muốn đem kia tìm ra. Theo Lục đạo hữu theo như lời, bạch nhật thần đăng là Địa thuộc tính chí bảo, thiện ở nguy trang biến ảo, một khi xuống đất liền vô tung vô ảnh, rất khó phát hiện bắt, vì vậy chúng ta muốn liên thủ đứng lên, cơ hội mới có thể càng lớn."

"Căn cứ Lục đạo hữu lời nói, Chúc Dung Thần Đăng đột về sau, chẳng những có thể phá giải này giới phong ấn, còn có thể thuận lợi mang theo một nhóm người trực tiếp phi thăng! Chúng ta đã thương định, căn cứ mọi người công lao, quyết định có hay không có tư cách theo Chúc Dung Thần Đăng nhóm đầu tiên phi thăng thượng giới. Lập nhiều công lao càng lớn, thì có càng đến gần trước tư cách càng nhiều danh ngạch. Nếu như chỉ là không đếm xỉa đến, chỉ sợ cũng muốn đợi ngày sau bằng năng lực của mình phi thăng!"

Tất cả mọi người nhẹ gật đầu, cái này thuyết pháp thập phần công bằng, nếu muốn mượn nhờ Chúc Dung Thần Đăng phi thăng, nhất định phải nhiều ra lực lượng, hết sức sớm ngày làm cho đều Chúc Dung Thần Đăng năm kiện thần khí.

Nói xong một đồng nói nhảm về sau, Lưu chân nhân mời Sơn gia mấy vị trưởng lão động thủ cởi bỏ Vong Ưu Cốc không gian cấm chế.

Sơn gia ba gã trưởng lão đáp ứng, sau đó trước sau lấy ra một khối lại một khối pháp bàn, một mặt lại một trước mặt trận kỳ, bắt đầu bố trí đến.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, ba trong tay người pháp bàn, chừng hơn một trăm khối, trận kỳ đối có mấy trăm trước mặt nhiều, dựng lên mỗi một chủng đều không quá giống nhau, hội chế phù văn cũng là cực kỳ phức tạp.

Dùng như thế phiền phức trận kỳ pháp bàn, bố trí ra một khâu bộ một khâu liên hoàn trận pháp, đối với bày trận tinh tế trình độ yêu cầu cực cao, hơi có sơ sẩy, liền không cách nào kích phát.

Hiển nhiên, Sơn gia ba gã trưởng lão đều là cực kỳ thiện ở bày trận, ba người bọn họ trong tay pháp bàn trận kỳ không ngừng ném ra ngoài, chôn ở trong cát đá, chỉ là ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn qua liếc bầu trời, đây coi một cái nhật nguyệt vị trí của ngôi sao, nhưng trong chốc lát liền có đúng mực, tiếp tục phát tay không ngừng bày trận.

Như thế nhanh chóng bày trận, Mộc Dịch còn là lần đầu tiên kiến thức đến, tự nhiên khiếp sợ không nhỏ.

Ngắn ngủn trong vòng nửa canh giờ, Sơn gia ba gã trưởng lão dĩ nhiên cũng làm đem cái này phức tạp vô cùng trận pháp bố trí, cũng bắt đầu kích phát.

Bày trận một lần thành công! Pháp trận kích phát về sau, cùng nơi này không gian phong ấn phát sinh dung hợp, một lát sau, thì có một mặt mười

trường lớn nhỏ màn sáng xuất hiện ở trong trận pháp tâm, thông qua cái này màn sáng, có thể truyền tống đến bị phong ấn Vong Ưu Cốc bên trong.

Kinh người như thế bày trận thủ đoạn, khiến Mộc Dịch không khỏi liên tưởng nhẹ nhàng, bởi như vậy, thậm chí có khả năng tại kịch liệt đối chiến bên trong, tạm thời bố trí ra một bộ trận pháp, hoặc là vây khốn địch, hoặc là phòng thân, đều có không tưởng được diệu dụng.

"Hừ!" Mộc Dịch thần niệm trong rồi lại truyền đến Tử Thần tiếng hừ lạnh, hắc ung dung nói: "Cái này Sơn gia bày trận thuật, lão phu có thể ăn quá lớn thiệt thòi! Trong ấn tượng, lão phu năm đó thân là Cổ Thần lúc, liền cùng Sơn gia tiền bối đại chiến qua, chỉ cần để cho bọn họ bố trí xuống trận pháp, liền lấy không đến nửa điểm tiện nghi, có thể may mắn đào thoát đã coi như là may mắn cực kỳ!"

"Bất quá như vậy cũng tốt, đã có Sơn gia trận pháp đem trợ, chỉ cần có thể tìm được bạch nhật thần đăng, hơn phân nửa tựu cũng không khiến hắc đào thoát!" Tử Thần lại nghĩ lại nói ra.

"Chẳng lẽ bạch nhật thần đăng sẽ không hưởng Lục Mặc giống nhau, cùng bọn ta hợp tác sao?" Mộc Dịch nói ra, hắc cho rằng loại khả năng này tính rất cao.

Tử Thần không cho là đúng nói: "Cái này rất khó nói! Tuy rằng Lục Mặc cùng bạch nhật thần đăng đã từng là đồng khí cả gốc, nhưng đó là ở trên giới bên trong; hôm nay bọn hắc đã tách ra vài vạn năm, có trời mới biết sẽ có bao nhiêu lớn khác biệt, coi như là trở thành tử địch, cũng không phải không có khả năng! Hơn nữa bạch nhật thần đăng đã biến ảo trường thành, cũng không biết hắc là cái gì ý tưởng."

"Bất quá người không cần phải lo lắng!" Tử Thần cười nói: "Thần đăng bản thể có thể nói là cực kỳ cứng cỏi chi vật, rất khó chặt đứt; thế nhưng là trong tay người thần khí Ma Long Nhận, hết lần này tới lần khác là thần

đăng khắc tinh, người hôm nay đã có thể hơi chút thao túng một cái Ma Long Nhận rồi, chỉ cần tại thời khắc mấu chốt tế ra bảo vật này, mặc dù đối mặt thần đăng bản thể, người cũng có sức đánh một trận!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 346: Phá Không Chi Trảm

"Không gian này cấm chế là thời kỳ thượng cổ Sơn gia tiên tổ thiết lập đây, truyền tổng màn sáng kích phát sử dụng một lần sau sẽ biến mất, chúng ta phải đồng loạt tiến vào!" Sơn gia Đại trưởng lão Sơn Bất Phá nghiêm mặt nói ra, khi hăn ý bảo xuống, mọi người nhao nhao tới gần, đều đứng ở một mảnh hơn trăm trượng lớn nhỏ trong pháp trận.

Lập tức, Sơn Bất Phá há mồm phun ra một quả vuông ba tấc Đại Hoàng màu ngọc ẩn, đem tể ở giữa không trung; sau đó hăn cũng lên hai ngón một chút, ngọc ẩn trong liền có thành từng mảnh hoa mỹ hoàng hà tuôn ra, đem phía dưới trong pháp trận mọi người đều bao bọc ở bên trong.

Một lát sau, ngọc ẩn hướng cái kia truyền tổng màn sáng bay đi, ngọc ẩn kích phát hoàng hà, cũng đám đông bao bọc, cùng một chỗ hướng truyền tổng màn sáng chui vào.

Một cái hơi thở lúc giữa công phu, ngọc ẩn, hoàng hà mang theo tất cả mọi người chui vào màn sáng biến mất không thấy gì nữa; nháy mắt về sau, truyền tổng màn sáng cũng hóa thành từng điểm Linh quang tán loạn ra, biến mất tại đây vùng hoang mạc bên trong.

Nơi đây lại khôi phục bình tĩnh, vẫn là một mảnh tĩnh mịch, không có để lại bất cứ dấu vết gì.

Hoàng hà lóe lên, ngọc ẩn cực kỳ phía dưới tất cả mọi người xuất hiện ở một mảnh xanh um tươi tốt trong sơn cốc.

Nơi đây chính là Vong Ưu Cốc, nơi đây hoa cỏ cây cối chẳng những hình thù kỳ quái, hơn nữa hình thể cực lớn, phóng nhãn nhìn lại, ngàn trượng chi

lớn, tầm hơn mười trượng kích thước Cự Mộc chỗ nào cũng có; đã liền cỏ dại cũng có cao hơn mười trượng, cánh hoa có hơn một trượng lớn nhỏ hoa dại tùy ý có thể thấy được!

So ra mà nói, Mộc Dịch đám người hình thể liền thập phần nhỏ bé, bất quá bọn hắn có thể bay ở giữa không trung, cũng không sợ bị những thứ này cao lớn thảo mộc ngăn trở ánh mắt.

"Ô...ô...ô...n...g ~" một tiếng chói tai vù vù âm thanh tại bên người mọi người vang lên, Mộc Dịch trong lòng rung mình. Vội vàng thuận theo thanh âm nhìn lại, thấy được một cái hình thể cực lớn ong vàng. Nó đuôi sau gai độc, lại có dài hơn một trượng, giống như một thanh đáng sợ lợi kiếm.

"Sát!" Một đạo bạch quang hướng ong vàng chém tới, dễ dàng đem một trăm vì hai, bạch quang lập tức thu hồi, hóa thành một chuôi hình trăng lưỡi liềm loan đao, về tới Lưu chân nhân trong tay áo.

"Chậm đã!" Sơn Bất Phá mở miệng quát bảo ngưng lại, cuối cùng là đã chậm một bước. Dù sao Lưu chân nhân Phong Nguyệt Đao. Là một kiện đỉnh giai Phong thuộc tính Pháp bảo, chính lấy tốc độ tăng trưởng, Sơn Bất Phá không kịp ngăn cản.

"Bất Phá huynh, có gì không ổn ? Đây chỉ là một chỉ hình thể hơi lớn độc phong, luận thực lực chỉ tương đương với Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ mà thôi!" Lưu chân nhân hoang mang nói, hắn không rõ Sơn gia Đại trưởng lão tại sao phải ngăn cản bản thân.

Sơn Bất Phá lắc đầu cười khổ nói: "Một cái độc phong đương nhiên không đáng giá nhắc tới! Bất quá, Vong Ưu Cốc trong loại độc chất này phong số lượng rất nhiều. Hơn nữa những độc chất này phong là ở chung quái trùng, Lưu chân nhân giết một cái, chỉ sợ sẽ đưa tới càng nhiều nữa độc phong!"

Hắn vừa nói xong không bao lâu, thì có một mảnh ong ong thanh âm từ đằng xa truyền đến, xa xa nhìn lại, vô số màu vàng quang điểm từ hoa cỏ cây cối các nơi bay ra. Ở giữa không trung hội tụ thành một mảnh đen áp áp mây vàng, sau đó ô...ô...ô...n...g hướng mọi người chỗ bay tới.

"Là lão phu lỗ mãng!" Lưu chân nhân có chút xin lỗi ngượng ngùng cười cười, hắn nói ra: "Nếu là lão phu đưa tới trùng bầy, liền do lão phu xuất lực giải quyết đi!"

Nói xong, Lưu chân nhân nghênh đón trùng bầy bay ra hơn nghìn trượng. Sau đó đem Phong Nguyệt Dao tế trước người, cũng hướng trong đao rót vào đại lượng Phong thuộc tính chân nguyên lực lượng.

Phong Nguyệt Dao đón gió liền phát triển. Hóa thành trăm trượng chi lớn, thân đao mặt ngoài phát ra nhàn nhạt bạch quang, xa xa nhìn lại, giống như một vòng loan nguyệt.

Lập tức, Lưu chân nhân hét lớn một tiếng, cực lớn Phong Nguyệt Dao, mang theo một cỗ tiếng gió bén nhọn, hướng trùng bầy chém tới!

"Phá Không Chi Trảm!" Thủy gia Đại trưởng lão Thủy Vô Tẩn nhẹ nói nói, hắn lúc đầu vốn định cùng một chỗ động thủ, rất nhanh giải quyết những độc chất này phong trùng bầy, nhưng thấy đến Lưu chân nhân rõ ràng tế ra một chiêu này, liền không có ra tay.

"Nghe qua Lưu gia Phá Không Chi Trảm thần thông vô cùng cường đại, một đao trảm phá Hư Không, hôm nay chúng ta sẽ phải mở rộng tầm mắt rồi!" Thủy Vô Tẩn chứa cười nói.

Những người này hoặc nhiều hoặc ít cũng biết Lưu gia "Phá Không Chi Trảm" uy lực, đều là ở một bên chú ý, đều không có tiến lên hiệp trợ Lưu chân nhân. Lưu gia hai người khác, cũng là mang theo nụ cười tự tin, mắt thấy một màn này.

Mộc Dịch gặp những người khác đều không có động thủ tương trợ ý tứ, cũng không tiện ra tay.

Phong Nguyệt Dao chém ra tiếng gió cực kỳ chói tai, nhưng tốc độ cũng không nhanh, chỉ có thể coi là chậm rãi về phía trước di động.

Nhưng mà, lưỡi đao những nơi đi qua, trong hư không rõ ràng để lại một đường lại thâm sâu lại dài màu đen khe hở, quả nhiên là một đao trăm phá Hư Không!

Phong Nguyệt Dao xẹt qua khoảng cách càng dài, trong hư không khe hở liên càng ngày càng dài, càng lúc càng lớn, lúc Phong Nguyệt Dao trăm đến trùng bày phía trước lúc, bị kia chém ra vết nứt không gian đã có ngàn trượng chiều dài, giống như một đường sâu không thấy đáy khe rãnh, đem bầu trời một phân thành hai.

Vết nứt không gian tiếp xúc đến trùng bày biên giới về sau, Phong Nguyệt Dao trong lúc đó bộc phát ra một hồi mãnh liệt cuồng phong, vết nứt không gian thoáng cái bị mở rộng đến rộng vài trượng, dường như một trượng mở lớn màu đen miệng khổng lồ, đem trùng bày thôn phệ!

Cái kia chút ít độc phong cũng cảm ứng được nguy hiểm, nhao nhao hướng một bên chạy thực mạng, nhưng vết nứt không gian vây quanh tốc độ cực nhanh, tuyệt đại đa số độc phong đều không thể đào tẩu, bị vết nứt không gian thôn phệ, biến mất vô tung vô ảnh.

Nháy mắt về sau, vết nứt không gian lần nữa khép lại, biến mất, nhưng trùng bày cũng đã không còn tồn tại, vền vền có vài chục chỉ còn sót lại độc phong, chính hoảng sợ mọi nơi bay ra ra, ở đâu còn dám tìm những người này phiền toái.

"Phá Không Chi Trảm quả nhiên danh bất hư truyền! Tại hạ bội phục!" Cao Kinh Lôi trước tiên lớn tiếng khen, còn lại mọi người cũng là nhao nhao tỏ vẻ tán thưởng.

Lưu chân nhân khách khí vài câu, lộ ra cực kỳ khiêm cung kính, nhưng sắc mặt vẫn có một ít khó có thể che giấu vẻ đắc ý toát ra, dù sao có thể một chiêu hóa giải trùng bày vây công, cũng không được người nào cũng có thể làm đến sự tình.

Mộc Dịch trong lòng thất kinh, cái này Lưu chân nhân không hồ là Tiên Anh kỳ tồn tại, có thể một đao đem Hư Không chém ra lớn như thế khe hở, hơn nữa thi pháp tới ranh giới cử trọng nhược khinh, lộ ra vẫn còn dư lực, quả nhiên là hãn chưa bao giờ thấy qua mạnh mẽ đại thần thông.

Đồng thời, hãn cũng cảm giác được cái này Vong Ưu Cốc giấu giếm nguy cơ, đã liên bình thường độc phong, đều có thể biến dị hình thể thật lớn như thế, thậm chí có Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ thực lực; đan sĩ chỉ sợ là không cách nào ở chỗ này trong hoàn cảnh sinh tồn quá lâu!

Mọi người đàm tiếu tà tà, đã ở mọi nơi đánh giá hoàn cảnh chung quanh, trong mọi người, ngoại trừ Sơn gia trưởng lão đối với cái này chỗ coi như có chút quen thuộc bên ngoài, những người khác đều biết rất ít; Lục Mặc cũng là ở ngoại vi cảm ứng được bạch nhật thần đăng khả năng tại Vong Ưu Cốc ở bên trong, cũng không có xâm nhập điều tra.

"Đó là cái gì ?" Thủy gia Tứ trưởng lão Vô Tâm tiên tử chỉ vào xa xa từng đoàn từng đoàn Lục sắc sương mù hỏi.

"Cái kia chút ít chính là Vong Ưu Cốc trong đáng sợ nhất khói độc rồi!" Sơn Bất Phá thần sắc nghiêm nghị nói: "Gặp được khói độc, tốt nhất xa xa tránh đi, mặc dù là chúng ta Nguyên Anh kỳ tồn tại, tại khói độc trong cũng sẽ chân nguyên điều động không khoái, khó có thể phát huy ra toàn bộ thực lực!"

"Những thứ này đều là bình thường khói độc cũng thế mà thôi rồi, nếu là gặp được lợi hại mặc lục sắc độc vụ, nhẹ thì hành động chậm chạp, nặng thì pháp lực ngưng kết, thập phần hung hiểm!"

Mọi người âm thầm gật đầu, liền Tiên Anh kỳ Sơn gia Đại trưởng lão đều đổi khối độc kiêu kỳ như vậy, mọi người cũng đều không dám khinh thường.

Lưu chân nhân hướng Lục Mặc chấp tay nói ra: "Lục đạo hữu, hôm nay đã tiến nhập Vong Ưu Cốc bên trong, mọi người lại cảm ứng một cái, bạch nhật thần đăng có hay không ngay tại trong sơn cốc này. Lần trước cảm ứng lúc, chỉ là tại Vong Ưu Cốc bên ngoài, có lẽ sẽ xuất hiện một ít sai số."

Lục Mặc nhẹ gật đầu, hẩn quay người hướng Mộc Dịch nói ra: "Làm phiền Mộc sư đệ vì Lục mỗ hộ pháp!"

"Vâng!" Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp ứng. Tuy rằng tu vi của hẩn không cao, nhưng nơi đây trừ hẩn và Lục Mặc bên ngoài đều là Tu tiên giả, Lục Mặc tìm hẩn hộ pháp cũng là hợp tình lý.

Lục Mặc hướng Mộc Dịch mỉm cười, lập tức ở giữa không trung khoanh chân ngồi xuống.

Cũng không biết hẩn thi triển loại nào công pháp, một lát sau, một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu xanh bao phủ tại Lục Mặc chung quanh, thoát nhìn hết sức mông lung rực rỡ tươi đẹp.

Đột nhiên, một cây dây leo từ Lục Mặc trên đỉnh đầu sinh trưởng, cũng cấp tốc kéo dài, trong chớp mắt thì có dài hơn mười trượng.

Mà Lục Mặc thân thể, cũng thời gian dần trôi qua biến thành một cây thanh đăng.

"Ồ!" Vô Tâm tiên tử kinh hô một tiếng, đối với cái này cảnh có chút kinh ngạc; trừ nàng bên ngoài, còn có mấy người cũng là có chút ít ngạc nhiên.

Bởi vì bọn họ chưa quen thuộc tu Thần giả công pháp, còn tưởng rằng Lục Mặc chỉ là biến ảo thành thanh đăng, nhưng rõ ràng nhìn không ra một

chút kẽ hở, cho nên đối với Lục Mặc "Cao minh huyền thuật" cảm thấy ngạc nhiên.

Trên thực tế, tu Thần giả đã đến cảnh giới này, thân thể đã cùng công pháp hòa làm một thể, Lục Mặc có thể đem thân thể của mình biến thành một cây thanh đằng, chính như Mộc Dịch có thể đem thân thể hóa thành một đoàn hỏa diễm, mà không phải là cái gì huyền thuật, huống chi, Lục Mặc bản thể chính là một cây Thanh Nhật Thần Đằng!

Mộc Dịch canh giữ ở Lục Mặc bên cạnh, những người khác đều biết điều cố ý tránh đi mấy trăm trượng. Mộc Dịch chú ý tới, Lục Mặc trên thân kéo dài ra dây leo, mới đầu là thẳng tắp hướng lên, đã đến trăm trượng dài sau liền đình chỉ sinh trưởng; hơn nữa, dây leo theo gió mát hơi hơi đong đưa, về sau, dây leo tựa hồ nhận lấy nào đó không hiểu cảm ứng, nó thời gian dần trôi qua hướng tây trước mặt chệch đi, cũng cuối cùng cố định bất động.

Một lát sau, dây leo ánh sáng màu xanh lóe lên biến mất, Lục Mặc thân hình tại ánh sáng màu xanh trong lại hiện ra, hần đứng dậy, hướng Mộc Dịch mỉm cười, sau đó hướng Lưu chân nhân các loại thập phần khẳng định nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, Lục mặc có thể khẳng định, bạch nhật thần đằng ở nơi này Vong Ưu Cốc bên trong! Hơn nữa lúc này hần liền tại cái hướng kia!"

Lục Mặc chỉ vào phía tây một chỗ nói ra, nói xong lời nói này về sau, tất cả mọi người là nhẹ nhàng thở ra.

"Thật tốt quá! Chỉ cần xác định tại đây Vong Ưu Cốc ở bên trong, vậy là tốt rồi làm!" Lưu chân nhân mừng rỡ nói, hần ngược lại hướng Sơn Bất Phá chứa cười nói: "Bất Phá huynh, bạch nhật thần đằng xuất quỷ nhập thần, thực tế thiện ở độn địa ở vô hình, lúc này đây phải nhờ vào các người Sơn gia trận pháp đến bắt bạch nhật thần đằng!"

Sơn Bất Phá sớm có chuẩn bị, hăn nhẹ gật đầu, cao giọng nói ra: "Lão hủ chuẩn bị một bộ ngũ hành phong Linh trận, đủ để phong ấn trong trận hết thủy độn thuật, khiến cho không cách nào chạy ra ngoài trận. Hiện tại, chúng ta cần tại đây Vong Ưu Cốc biên giới lựa chọn sử dụng năm cái bày trận điểm, bố trí xuống ngũ hành phong Linh trận, khiến trận pháp bao trùm toàn bộ Vong Ưu Cốc, bởi như vậy, sẽ không sợ bắt không được bạch nhật thần đăng bản thể."

"Vì vậy, chúng ta cũng muốn chia làm sáu cỗ, trong đó năm chi nhân thủ chịu trách nhiệm tại từng cái bày trận chút thao túng ngũ hành phong Linh trận, mặt khác do Lục đạo hữu dẫn người tìm kiếm bạch nhật thần đăng chuẩn xác tung tích."

Lưu chân nhân đại hỉ, nói ra: "Bất Phá huynh suy tính thập phần chu đáo, lúc này đây chúng ta chắc chắn lại được đến một kiện thần khí!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 347: Hỏa Vân Tà Thần

Lưu chân nhân suy nghĩ một chút, nói ra: "Như vậy đi, chúng ta tứ đại thế gia các phái ra hai người thủ vững pháp trận, Huyền Hà đạo hữu cùng Mộc đạo hữu cũng hành động một chi, giữ vững vị trí ngũ hành phong Linh trận thứ năm chỗ trận chút những người còn lại tức thì đi theo Lục đạo hữu cùng một chỗ, đem bạch nhật thần đăng tìm ra, phối hợp ngũ hành phong Linh trận, đem vây khốn."

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Cao Kinh Lôi, bổ sung: "Bất quá, Cao gia chỉ có một vị đạo hữu tới đây, mà Thủy gia đã có bốn người nhiều, Vô Tận đạo huynh, không bằng từ trong quý tộc rút ra một người hiệp trợ kinh sợ Lôi đạo hữu bày trận, như thế nào?"

Thủy gia Đại trưởng lão vô tận nhẹ gật đầu, hướng Thủy gia mấy người khác nói ra: "Tam đệ, người đi hiệp trợ Cao đạo hữu đi Nhị đệ, người cùng Tứ muội thủ vững pháp trận, ta đi hiệp trợ Lục đạo hữu kinh sợ Lôi đạo hữu, người không phản đối đi?"

"Đương nhiên sẽ không phản đối!" Cao Kinh Lôi mỉm cười, hướng Thủy gia Tam trưởng lão Thủy Vô Tình chấp tay nói ra: "Như thế liền phiền toái vô tình huynh rồi!"

Lưu chân nhân đề nghị, không có được bất luận cái gì phản đối, lúc này, còn lại tất cả thế gia cũng đều làm ra an bài, Sơn gia cùng Lưu gia cũng đều là để lại hai gã trẻ tuổi trưởng lão thủ vững trận pháp, mà Đại trưởng lão Sơn Vô Tận cùng Lưu chân nhân, đều muốn đi theo Lục Mặc cùng một chỗ trước đi tìm bạch nhật thần đăng. "

Sơn Bất Phá lập tức lấy ra năm bộ bày trận khí cụ, phân biệt giao cho chịu trách nhiệm thủ vững pháp trận năm chi nhân thủ, hắc dãn dò: "Cái này Vong Ưu Cốc bên trong không gian hết sức kỳ lạ, nơi đây sinh trưởng ở địa phương hoa cỏ cây cối chim thú trùng cá đều trở nên thập phần cực lớn; nơi đây không gian cũng khuếch trương nghìn lần; từ ngoại giới đến xem, bất quá là vô biên hoang mạc trong một khối hơn nghìn dặm lớn nhỏ phong ấn không gian, nhưng từ bên trong đến xem rồi lại chừng trăm vạn dặm chi lớn!"

"Mặc dù là chúng ta Nguyên Anh kỳ tồn tại, cũng đến phi hành mấy ngày mới có thể đến tới Vong Ưu Cốc từng cái biên giới chỗ bởi vậy, chúng ta như vậy tách ra, phân biệt đi năm cái phương vị biên giới chỗ bố trí xuống trận pháp, sau đó dùng truyền âm lệnh câu thông tin tức, đồng thời kích phát."

"Cái này năm bộ bày trận khí cụ, là trọn vẹn luyện chế đặc thù bảo vật, mặc dù cách nhau như thế xa, cũng có thể lẫn nhau cảm ứng kích phát, vì vậy các vị đạo hữu không cần về phần bố trí phương pháp cũng thập phần đơn giản trên ngọc bài đều có tường tế thuyết minh, các vị đạo hữu nhìn qua liền biết."

Nơi đây mười bốn người, ngoại trừ Mộc Dịch cùng Lục Mặc bên ngoài, đều là Nguyên Anh kỳ tồn tại mà Mộc Dịch cùng Lục Mặc tại tu thần cảnh giới trên cũng đạt tới cùng Nguyên Anh kỳ địa vị ngang nhau Thần Mạch Kỳ đều là do người thời nay giới cao nhất giai tồn tại! Có thể tu luyện tới loại cảnh giới này, vô luận là luyện khí luyện đan trận pháp phù lục, hoặc nhiều hoặc ít cũng đều có một chút tiếp xúc ngộ tính cũng sẽ không quá kém, vì vậy chỉ cần có rõ ràng bày trận phương pháp, trong bọn họ bất kỳ người nào đều có thể đem có sẵn bày trận khí cụ theo nếp bố trí luật cũ trận, vì vậy cái này pháp trận không cần Sơn Bất Phá hao tâm tổn trí tự mình bố trí đến.

Ngoài ra, từ năm chỗ đồng thời bố trí trận pháp cũng tiết kiệm rất nhiều qua lại bốn ba thời gian, tránh khỏi một ít mạo hiểm.

Sau đó, Sơn gia hai gã trưởng lão từ biệt mọi người, hướng bắc trước mặt bay đi; Thủy gia hai gã trưởng lão cùng Lưu gia vợ chồng hai người, phân biệt đi hướng đông nam cùng tây nam phương hướng; Cao Kinh Lôi cùng Thủy Vô Tình tức thì bay về phía đông Thiên Bắc phương hướng.

"Mộc sư đệ, bảo trọng!" Lục Mặc hướng Mộc Dịch nói ra, Huyền Hà lão tổ cùng Mộc Dịch coi như là bạn cũ, hơn nữa Huyền Hà lão tổ thọ nguyên không nhiều lắm, phải mau chóng phi thăng, vì vậy hẳn đối Lục Mặc sưu tập năm kiện thần khí cũng là nóng nhất tâm, thậm chí chủ động giải trừ Cốc Mạc Ngưng thiếp tùy tùng thân phận thành toàn Lục Mặc cùng Cốc Mạc Ngưng một trận kỳ duyên Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ đồng hành, Huyền Hà lão tổ sẽ không có giấu nhị tâm, điểm này khiến Lục Mặc cũng là thập phần yên tâm.

"Lục sư huynh cũng bảo trọng!" Mộc Dịch hướng Lục Mặc mỉm cười nhẹ gật đầu, sau đó theo Huyền Hà lão tổ cùng một chỗ bay đi tây Thiên phương bắc hướng.

Chỗ cũ chỉ để lại Thủy Vô Tẫn Lưu chân nhân cùng Sơn Bất Phá cái này ba gã Tiên Anh kỳ tồn tại, cùng với Lục Mặc cộng bốn người.

"Lục đạo hữu, chúng ta cũng khởi hành đi sớm một ngày tìm được bạch nhật thần đăng, liền có thể sớm một ngày ly khai cái này Vong Ưu Cốc cốc này hoàn cảnh thập phần quái dị, gốc lâu rồi chỉ sợ ngay cả ta các loại thân thể cũng muốn dần dần bành trướng!" Thủy Vô Tẫn nhíu mày nói ra.

Lục Mặc nhẹ gật đầu, bốn người hướng tây chậm rãi bay đi, tìm kiếm bạch nhật thần đăng tung tích.

Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ bay ra một khoảng cách về sau, nói tới Thi Môn sự tình.

"Lão phu từ Lục đạo hữu chỗ đó đã nghe nói việc này! Ta Huyền Hà Tông cùng Thi Môn có thù không đợi trời chung, tại chúng ta ly khai Vong Ưu Cốc về sau, lão phu sẽ mệnh lệnh tông môn cao thấp, đi đem Thi Môn cứ điểm diệt trừ!" Huyền Hà lão tổ thần sắc nghiêm nghị nói.

"Về phần Mộc đạo hữu trong miệng Thi Thần, hơn phân nửa chính là bốn tông khai sơn tổ sư cũng chính là lão phu sư tổ trong miệng Thi Tổ! Năm đó đúng là cái này Thi Tổ, suất lĩnh vô số Thi Vương cùng thi binh thi tướng, quét sạch Duyên Châu phụ cận tu tiên giới; sư tổ suất lĩnh nhiều người Tu tiên giả phẫn khởi phản kháng, cuối cùng Thi Môn tuy rằng lui bại, sư tổ rồi lại trong Thi Tổ một chiêu, chấn đả thương toàn thân khí mạch, không bao lâu sau buồn bực sầu não mà chết sư tổ tọa hóa trước lập nhiều môn quy, Huyền Hà Tông cao thấp cần phải lấy diệt trừ Thi Môn dư nghiệt vì nhiệm vụ của mình, tuyệt không nuông chiều nương tay!"

Nói đến đây, Huyền Hà lão tổ sắc mặt cũng toát ra một tia chột hiều, hần nói tiếp: "Lão phu lúc trước còn có chút kỳ quái, Thi Môn đã tiêu diệt, cho dù có chút ít còn sót lại cũng không có thành tựu, vì cái gì sư tổ đại nhân vẫn còn như thế coi trọng ? Nguyên lai năm đó sư tổ đại nhân cũng không có đem Thi Môn triệt để diệt trừ, hần nhất định là ngờ tới, Thi Môn lão tổ chắc chắn có xuất hiện lần nữa một ngày! Nghe nói, năm đó sư tổ đại nhân bị thương thế thập phần quý dị, từng bốn phía du lịch, ý đồ tìm kiếm phương pháp giải trừ thương thế, đáng tiếc, cuối cùng là không có thể làm được cho nên nói, sư tổ cũng chết tại Thi Môn lão tổ tay, thù này, bốn tông không thể không báo!"

Nhìn thấy Huyền Hà lão tổ như thế tỏ thái độ, Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, có Huyền Hà Tông nhúng tay, chắc hẳn Thi Thần trong âm thầm thống lĩnh Thi Môn, cũng không dám quá mức hung hăng ngang ngược.

Lại nói tiếp, Mộc Dịch tại Huyền Hà Tông cũng không có thiếu cố nhân, nhưng mà Huyền Hà lão tổ địa vị cao cả, những người kia đều rất khó tiếp

xúc đến Huyền Hà lão tổ, mà Huyền Hà lão tổ đối với những thứ này tông môn hậu bối cũng là biết rất ít, vì vậy Mộc Dịch cũng không cách nào từ Huyền Hà lão tổ trong miệng thăm dò được một ít cổ nhân tình hình gần đây tin tức.

Huyền Hà lão tổ cười nói: "Ha ha, ngay tại hơn hai mươi năm trước, lão phu còn có ý định thu Mộc tiểu hữu làm đệ tử; không thể tưởng được hôm nay Mộc tiểu hữu liền có thể cùng bọn ta ngang hàng tương xứng, vậy cũng là một trận duyên phận!"

Mộc Dịch cảm kích nói: "Đúng vậy, tại hạ có thể có hôm nay, cùng năm đó ở Huyền Hà Tông cơ duyên dày không thể phân! Tại hạ còn thiếu nợ Huyền Hà Tông một phần tài bồi chi ân!"

"Ha ha, một chút việc nhỏ liền không đáng nhắc đến rồi! Cái kia chút ít cơ duyên, cũng là Mộc tiểu hữu bản thân bằng thực lực tranh thủ đến" Huyền Hà lão tổ nói tới chỗ này, bỗng nhiên tâm niệm vừa động, chủ đề chuyển một cái nói: "Bất quá, nếu như tiểu hữu thật có thể không quên cùng Huyền Hà Tông một trận duyên phận, lão phu còn biến mất tiểu hữu có thể tại lão phu tọa hóa sau đó, thay lão phu chăm sóc một cái tông môn cao thấp!"

"Huyền Hà đạo hữu có gì nói ra lời ấy ?" Mộc Dịch hỏi.

Huyền Hà lão tổ than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Ài! Lão phu thọ nguyên đã không nhiều lắm, nếu như có thể phi thăng tiên giới, cái kia tự nhiên tốt nhất, nếu không ba trăm năm sau liền đem nghênh đón đại kiếp nạn cái này trong vòng ba trăm năm, cũng không biết bốn tông có hay không có hậu kỳ chi xuất sắc toát ra, có năng lực chấp chương bốn tông Huyền Hà Tông thân vì siêu cấp đại tông môn, nếu như không có Nguyên Anh kỳ tồn tại đang tọa trấn, rất khó kéo dài mà Mộc tiểu hữu còn rất đúng trẻ tuổi, thọ nguyên rất dài, nếu có thể ở lão phu tọa hóa sau âm thầm chăm

sóc bốn tông, vậy tốt nhất không cầu khiến bốn tông địa vị cùng cố vạn năm, chỉ cần không đến mức bị thế lực khác diệt trừ tiêu diệt là tốt rồi ."

"Huyền Hà đạo hữu yên tâm, tại hạ từ có chừng mực!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu đáp ứng, hăn đối Huyền Hà Tông vẫn còn có chút cảm tình.

Nghe được Mộc Dịch nói như vậy, Huyền Hà lão tổ thần sắc buông lỏng, hưởng Mộc Dịch cảm kích cười cười.

"Ngoại trừ tông môn bên ngoài, lão phu lúc này giới không còn lo lắng, có thể hay không phi thăng, liền xem thiên ý rồi!" Huyền Hà lão tổ nói ra, trong miệng hăn mặc dù nói thiên ý, nhưng hiển nhiên là muốn đem hết toàn lực làm tìm kiếm được năm kiện thần khí.

"Đúng rồi, không biết Huyền Hà đạo hữu cuối cùng thu cái nào mấy vị sư huynh đệ làm đồ đệ ?" Mộc Dịch nhin không được tò mò hỏi, năm đó Huyền Hà lão tổ muốn tại Huyền Hà Tông nhiều người đan sĩ trong thu lấy ba gã đệ tử, hăn và Lục Mặc đều là người được đề cử một trong.

Huyền Hà lão tổ tự nhiên cũng không giấu giếm, hăn nói ra: "Lão phu thu đệ tử chỉ nhìn tiềm lực, không nhìn lai lịch; lão phu nguyên bản thu ba người đệ tử, một cái trong đó chính là Lục đạo hữu ha ha, hiện tại đương nhiên không tính rồi, còn có hai gã đệ tử, theo thứ tự là Vân Hỏa Tà cùng Trương Dật Hiên, không biết Mộc tiểu hữu có hay không nhận thức ?"

"Trương Dật Hiên Trương sư huynh!" Mộc Dịch kinh hỉ nói: "Ha ha, tại hạ cùng với Trương sư huynh từng là đồng môn sư huynh đệ, tự nhiên nhận thức! Vân Hỏa Tà, chẳng lẽ chính là tên hiệu 'Hỏa Vân Tà Thần' tên kia nhân vật thần bí ?"

"Đúng vậy, chính là kẻ này!" Huyền Hà lão tổ cười nói, "Tương lai Huyền Hà Tông có hay không có thể kéo dài huy hoàng, muốn xem hăn hai người rồi!"

Mộc Dịch ngạc nhiên nói: "Huyền Hà đạo hữu quả nhiên lòng dạ rộng lớn, chẳng những cùng Lục đạo hữu cùng tại hạ các loại mật thiết hợp tác, rõ ràng còn thu một gã tu Thần giả làm đồ đệ!"

"Tu Thần giả ?" Huyền Hà lão tổ sửng sờ, ngừng phi hành độn quang, quay người nhìn về phía Mộc Dịch, khuôn mặt nghi hoặc.

Mộc Dịch đáp: "Chính là Hỏa Vân Tà Thần ngài hấn cùng với tại hạ giống nhau, đều có Hỏa thuộc tính thần huyết, hơn phân nửa cũng đều tu luyện qua tu thần công pháp. "

"Lại có việc này ?" Huyền Hà lão tổ chấn động, thần sắc kịch biến.

"Như thế nào, chẳng lẽ Huyền Hà đạo hữu không biết việc này ?" Lần này, Mộc Dịch cũng là kinh ngạc không nhỏ.

"Lão phu hoàn toàn không có phát giác dị thường!" Huyền Hà lão tổ chậm rãi lắc đầu, sắc mặt trở nên ngưng trọng dị thường.

Mộc Dịch cũng cảm giác được việc này tính nghiêm trọng, không khỏi cau mày.

Nếu như Hỏa Vân Tà Thần chỉ là đan sĩ, hoặc là chỉ có Nguyên Mạch Kỳ tu thần tu vi, mượn nhờ huyền diệu bảo vật, tạm thời có thể che giấu bản thân thần huyết khí tức; nhưng mà, thân là thầy trò, tự nhiên tiếp xúc sẽ không quá ít, hấn rất không có khả năng tại Huyền Hà lão tổ trước mặt thời gian dài che giấu bản thân thần huyết khí tức, trừ phi cái này Hỏa Vân Tà Thần hoặc là thực lực sâu không lường được, hoặc là cao nhân khác trong âm thầm tương trợ!

"Hấn che giấu tung tích tiếp cận lão phu, cuối cùng có mưu đồ gì ?" Huyền Hà lão tổ thì thào tự nhủ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 348: Độc Thần (Thượng)

"Ly khai cái này Vong Ưu Cốc về sau, lão phu chuyện thứ nhất chính là biết rõ ràng Vân Hỏa Tà dụng ý!" Huyền Hà lão tổ thần sắc ngưng trọng nói, bị lừa gạt lâu như vậy, hắc mớ hồ có chút một tia cảm giác không ổn.

Mộc Dịch khuyên nhủ: "Huyền Hà đạo hữu đừng vội, có lẽ Vân đạo hữu chỉ là có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm, mới không dám hướng Huyền Hà đạo hữu thẳng thắn bản thân tu Thần giả thân phận, chính như năm đó ở xuống cũng không dám tiết lộ thân phận."

"Như vậy đi, nếu như Huyền Hà đạo hữu không phản đối, không bằng khiến tại hạ cùng với Vân đạo hữu trước gặp mặt một lần, hỏi rõ ràng nguyên do trong đó hôm nay Tu tiên giả cùng tu Thần giả cũng đã bắt tay hợp tác, cùng một chỗ tìm kiếm ngũ đại thần khí, không nên lại lấy đối địch tư thái nhìn nhau."

Mộc Dịch sờ dĩ muốn như vậy chủ động tham dự việc này, là bởi vì hắc biết rõ, Hỏa Vân Tà Thần thần mạch, cũng là Hỏa thuộc tính đấy, hơn nữa cùng huyết mạch của mình thập phần tương tự, hắc thậm chí hoài nghi, Hỏa Vân Tà Thần cùng mình có nào đó không muốn người biết liên hệ, bởi vậy, hắc muốn nhân cơ hội này, ở trước mặt biết rõ ràng cái này ẩn núp trong lòng mình đã lâu hoang mang.

Huyền Hà lão tổ suy nghĩ một chút, liền gật đầu, nói ra: "Cũng tốt, cứ làm như thế đi! Tuy nói Tiên Thần song phương đã vứt bỏ hiềm khích lúc trước, nhưng cái khó miễn có chút ngoan cố người vẫn đang ghi hận trong lòng, bao nhiêu vẫn còn có chút ngăn cách do Mộc tiểu hữu cùng Lục đạo hữu ra mặt, đó là thích hợp nhất bất quá!"

"Lại nói tiếp, lão phu trước hết nhất nhìn trúng vài tên đệ tử, bao gồm Mộc tiểu hữu Lục đạo hữu cùng cái này Vân Hỏa Tà, rõ ràng đều là tu Thần giả! Quả nhiên, tu Thần giả thiên phú tiềm lực, nếu so với Tu tiên giả cao hơn ra một bậc!"

Mộc Dịch lắc đầu, cười nói: "Đây chỉ là trùng hợp mà thôi! Trên thực tế tu thần độ khó một chút không kém hơn tu tiên căn cứ điển tịch ghi chép, Tu tiên giả là muốn đem chân nguyên pháp lực ngưng kết thành Nguyên Anh, cũng có thể đem thần hồn của mình dung nhập trong đó, tương đương với cứng rắn vì chính mình tu luyện ra một người Nguyên Anh chi thân, cuối cùng phi thăng tiên giới tại Tiên Giới dùng Tiên gia thủ đoạn vì chính mình một lần nữa ngưng tụ ra một cái tiên thể; mà tu Thần giả chỉ là đem đã có huyết mạch thân thể không ngưng thăng hoa, bài xuất phàm trần tạp chất, từng bước một hướng thần thể quá độ; vì vậy, tại tu luyện lúc đầu, tu Thần giả bằng vào huyết mạch hấp thu luyện hóa chân nguyên nhanh hơn tốc độ đổi nhanh và tiện ưu thế, thoát nhìn thẳng được Tu tiên giả một bậc; nhưng về sau lúc Tu tiên giả vứt bỏ phàm thân một lần nữa chế tạo tiên thể sau liền so với tu Thần giả càng có ưu thế! Dù sao càng về sau, thần thể rèn luyện thăng hoa lại càng khó, thân thể là tu Thần giả lúc đầu ưu thế, đồng thời cũng là hậu kỳ tiến thêm một bước tăng lên tu vi bình cảnh."

Huyền Hà lão tổ nhẹ gật đầu nói ra: "Không tệ tu tiên cùng tu thần có tất cả ưu khuyết; nếu như có thể Tiên Thần thông tu, không biết sẽ là loại tình hình nào?"

Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Không biết tiên thể cùng thần thể cuối cùng có gì khác biệt, cũng không biết đồng thời có được thần thể cùng tiên anh có thể hay không chung sống? Bất quá liền Nguyên Anh kỳ trở xuống cảnh giới đến xem, tu thần cùng tu tiên, hầu như không có bất kỳ xung đột, có thể thấy được Tiên Thần giữa, lúc đầu vốn cũng không nên có bài xích cùng đối địch!"

"Nói rất đúng!" Huyền Hà lão tổ thở dài: "Nếu như không có cái gọi là Tiên Thần chi tranh, nếu như lúc trước mấy vị Thiên Tiên không có đem này giới phong ruồi lão phu cũng sẽ không vây ở này cảnh giới mấy trăm năm, một mực không dám nếm thử đem Nguyên Anh xuất khiếu phá giới phi thăng! Lúc trước Tiên Thần cuộc chiến, thụ hại không chỉ là các người những thứ này Thần tộc, này giới Tu tiên giả, giống nhau đã trở thành chôn cùng!"

"Ài, bây giờ nói những thứ này đã không có chút ý nghĩa nào chỉ cần chúng ta có thể nhanh chóng đem năm kiện thần khí thu thập đủ toàn bộ, sau đó mượn nhờ Chúc Dung Thần Đăng lực lượng phá giới phi thăng!"

Hai người trong lúc nói chuyện với nhau, đã bay ra mấy vạn dặm khoảng cách.

Đột nhiên, nường theo lấy một tiếng thét lên, một đoàn bóng xanh từ dày đặc trong bụi cỏ thoát ra, chặn hai người trước người.

Đây là một cái dài chừng mười trượng Lục Tích Dịch, chính phun ra một đường côn sắt tựa như lưỡi dài, hướng bay ở phía trước Huyền Hà lão tổ công tới.

Lục Tích Dịch thực lực, đại khái tương đương với Kim Đan kỳ đan sĩ, công kích của nó, tự nhiên không có khả năng tổn thương đến Huyền Hà lão tổ.

Cái này Vong Ưu Cốc bên trong biến dị quái thú, hiển nhiên là rất ít tiếp xúc Nhân loại Tu tiên giả, căn bản không biết hai người này thực lực đáng sợ, nếu không cũng sẽ không như vậy lao tới "Tự tìm đường chết."

Huyền Hà lão tổ dường như làm như không thấy, tốc độ không giảm tiếp tục hướng trước bay đi.

Thần lẫn lười dài công kích được Huyền Hà lão tổ hơn một trượng chỗ, vừa mới tiếp xúc đến Huyền Hà lão tổ bên ngoài thân một tầng như có như không hộ thể hàn quang, thần lẫn lười dài đã bị lập tức đông lại đứng lên, hơn nữa, cổ hàn khí kia thuận theo nó lười dài nhanh chóng lan tràn đến thần lẫn toàn thân, gây giữa, thần lẫn liền bị đông cứng.

Mộc Dịch bay qua cái này thần lẫn lúc, phát hiện băng trong thần lẫn rõ ràng còn có một tia khí tức, cũng không có bị tại chỗ đông lạnh đánh chết.

Hiển nhiên, cái này không phải là bởi vì thần lẫn đến cỡ nào cường đại bản lĩnh, mà là vì Huyền Hà lão tổ lưu thủ đã hết chân lực.

Hai người tốc độ không giảm lướt qua thần lẫn, rất nhanh liền bay ra thần lẫn ánh mắt bên ngoài, sau nửa canh giờ, thần lẫn quanh thân hàn khí mới dần dần tản đi, giãy giụa khối băng phong ấn thần lẫn, vội vàng chui vào trong bụi cỏ.

"Mộc tiểu hữu có phải hay không kỳ quái, vì cái gì lão phu lưu thủ không lấy quái thú này tính mạng ?" Huyền Hà lão tổ mỉm cười hướng Mộc Dịch nói ra.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đối với bọn họ loại này tồn tại mà nói, muốn tiêu diệt giết con quái thú kia hiển nhiên càng thêm dễ dàng; trái lại, nếu như muốn lưu thủ, còn muốn tính ra quái thú phòng ngự năng lực tinh tế nắm chắc xuất thủ đúng mực, phiền toái không ít.

"Huyền Hà đạo hữu tu hành Phật môn công pháp sao ?" Mộc Dịch hỏi trong tu tiên giới có không ít Phật môn công pháp, đều có thể tại tâm cảnh rèn luyện trên vô cùng có trợ giúp, nhưng đồng dạng rồi lại đối sát sinh túng dục các loại có so sánh nghiêm khắc yêu cầu, đơn giản không thể phá giới.

"Cái này thật không có" Huyền Hà lão tổ cười nói: "Kỳ thật lão phu trước kia vì tăng lên tu vi, sát hại yêu loại loại thú không ít nhưng đã đến

lão phu cảnh giới này, lại sát sinh đã không có thực chất ý nghĩa, chỉ là thỏa mãn trong lòng sát niệm mà thôi! Lão phu nghe nói, mặc dù đã đến Tiên Giới, chúng ta cũng chỉ là Tán tiên, chỉ có vượt qua ba đại tiên kiếp, mới có thể trở thành Chân Tiên! Mà ba đại tiên kiếp ở bên trong, có một kiếp chính là tâm kiếp, nếu như sát niệm quá nặng, chỉ sợ đời sau này tu hành bất lợi vì vậy lão phu đã nhiều năm vị phá sát giới rồi."

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, so sánh dưới, cái này Huyền Hà lão tổ lòng hướng về đạo thậm chí kiên định, ngoại trừ đối tông môn còn có chút lo lắng bên ngoài, mấy hồ đã đến vô dục vô vi cảnh giới, khó trách người này có thể vì cầu được phi thăng một đường biến mất, quyết đoán buông tha cho bản thân thiệp tùy tùng.

Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ bay thẳng đến ba ngày ba đêm, cuối cùng đã tới cái này Vong Ưu Cốc phong ấn không gian biên giới chỗ, trên đường đi, bọn hắn mấy lần gặp được hình thù kỳ quái chim bay cá nhảy công kích, nhưng đều lấy thực lực cường đại từng cái hóa giải.

Cái này phong ấn không gian biên giới chỗ, là một tầng tối tăm mờ mịt bầu trời, thân ở trong đó, vô luận như thế nào bay đều bay không đến đâu cuối, trên thực tế, từ ngoại bộ đến xem, nhưng vẫn là tại nguyên chỗ phi hành.

Đây là thập phần cao minh không gian cấm chế, Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ nghiên cứu một hồi lâu, hoàn toàn nhìn không ra kẽ hở, trong lòng đều cảm giác sâu sắc khâm phục.

Sau đó, Huyền Hà lão tổ lấy ra bày trận khí cụ, chiếu theo Sơn gia Đại trưởng lão phân phó, ở chỗ này bố trí ra một bộ phận trận pháp.

Mộc Dịch nhìn thấy Huyền Hà lão tổ lấy ra năm khối trong suốt như ngọc tinh thạch về sau, lập tức cảm thấy từng cổ một tinh tú mà không lồ Huyền Hoàng chi khí, những thứ này khí tức vô cùng nồng đậm, thậm chí

còn phát ra một tầng quang mang nhàn nhạt, như một tầng vàng sáng bao phủ tại tinh thạch mặt ngoài, rất là rực rỡ tươi đẹp.

"Bát giai tinh thạch!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, đây là cực kỳ hiếm thấy đẳng cấp cao tinh thạch, trước đó, hắn cũng chỉ là tại Kim Ô tộc nhìn thấy qua thất giai tinh thạch.

Một viên bát giai tinh thạch giá trị, là đan sĩ trong cả đời đều không thể lấy được cực lớn tài phú, hôm nay bị Huyền Hà lão tổ đám người dùng để bày trận, dùng một lát chính là hơn mười khối!

Đều nói Nhân tộc đại lục tu tiên giới đẳng cấp cao tài nguyên, chủ yếu đều bị nhiều người Nguyên Anh kỳ tồn tại lũng đoạn, quả nhiên không uống mà trong này, tứ đại tu tiên thế gia lại chiếm cứ tuyệt đại đa số tài nguyên Huyền Hà lão tổ cùng Lưu gia quan hệ mật thiết, tăng thêm hắn lại là Tiên Anh kỳ tu vi, tự nhiên cũng nắm giữ không ít tài nguyên.

Huyền Hà lão tổ dùng truyền âm lệnh hướng Sơn Bất Phá các loại ban bố một cái tin tức, báo cho biết chính bọn hắn đã vào chỗ, pháp trận đã bố trí xong thành, tùy thời có thể kích phát.

Sau đó không lâu, Huyền Hà lão tổ cùng Mộc Dịch cũng nhận được Sơn Bất Phá cùng Lục Mặc đám người truyền âm lệnh, bọn hắn nhắc tới, Sơn gia cùng Lưu gia mấy vị trưởng lão cũng đã vào chỗ, chỉ chờ Thủy gia cùng Cao gia trưởng lão đến chế định vị trí về sau, có thể kích phát Ngũ Hành Phong Linh Đại Trận.

Mọi người lộ trình chừng không đồng nhất, chênh lệch mấy ngày đúng là bình thường, hai người liền kiên nhẫn ở chỗ này đợi chờ.

Mộc Dịch có rất nhiều kiên nhẫn, thế nhưng là trong lòng ngực của hắn Sinh Linh đại bên trong Tiểu Mao Cầu, rồi lại đã sớm không kiên nhẫn được nữa!

Từ khi bước vào cái này Vong Ưu Cốc về sau, Tiểu Mao Cầu liền tự hành tình quay tới, hơn nữa mỗi lần Mộc Dịch đi ngang qua Vong Ưu Cốc đặt thù Lục sắc khói độc phụ cận lúc, Tiểu Mao Cầu đều lộ ra cực kỳ hưng phấn.

Nếu không phải Mộc Dịch cố hết sức khuyên can, Tiểu Mao Cầu đã sớm liều lĩnh vọt ra, muốn đi hấp thu một ít khói độc đây đối với nó mà nói, đúng là chờ đợi đã lâu phong phú bữa tiệc lớn.

Tử Thần cũng nhìn ra điểm này, hắc tò mò hỏi: "Người còn có Linh sủng sao ? Như thế nào cho tới bây giờ không hướng lão phu biểu hiện ra qua ?"

Mộc Dịch trả lời: "Với cái gia hỏa này cổ quái rất, đoạn thời gian trước một mực chìm ngủ không tỉnh, hôm nay mới đột nhiên tỉnh quay tới, vì vậy chưa có cơ hội khiến tiên bối bái kiến."

Tử Thần nói ra: "Ha ha, người không ngại đem tìm một cơ hội một mình hành động đi, khiến Linh sủng đi ra cũng tốt, hoàn cảnh nơi này hết sức đặc thù, nói không chừng có thể làm cho Linh sủng đạt được một ít chỗ tốt!"

"Không như vậy cũng không được rồi, sẽ không thả nó đi ra, chỉ sợ nó liền muốn tạo phản rồi!" Mộc Dịch tại trong lòng cười khổ nói nói.

Lập tức, hắc hướng Huyền Hà lão tổ chấp tay, nói ra: "Huyền Hà đạo hữu, tại hạ có chút việc tư phải ly khai một hồi đương nhiên, tại hạ ngay tại vạn dặm ở trong hành động, không sẽ rời đi quá xa, nếu có chuyện quan trọng, tại hạ cũng sẽ lập tức chạy về kính xin đạo hữu đừng nên trách!"

Huyền Hà lão tổ mỉm cười, nói ra: "Đi tới nơi này các loại phong ấn nhiều năm địa phương, tự nhiên muốn tìm kiếm có hay không có bảo vật, đây cũng là người chi rút Mộc tiểu hữu cho dù đi đi, lão phu sẽ lưu lại ở chỗ này thủ vững pháp trận bất quá cốc này cổ quái rất nhiều, tiểu hữu hay là muốn cẩn thận thì tốt hơn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 349: Độc Thần (Trung)

"Đa tạ nhắc nhở!" Mộc Dịch hướng Huyền Hà lão tổ chấp tay thi lễ, sau đó rời đi nơi đây.

Nhìn xem Mộc Dịch thân ảnh biến mất ở phía chân trời, Huyền Hà lão tổ từ mang lấy ra một cái lớn chừng quả đấm viên châu, người kia chính nhất chột hiện lóe lên phát ra một tầng hoa mỹ thất thải hào quang.

Huyền Hà lão tổ cẩn thận chi tiết lấy viên này viên châu, thì thào nói ra: "Kỳ quái, từ một canh giờ trước bắt đầu, cái này Huyền Hà Châu liên tục hành lập loè hào quang, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì biến cố?"

"Đây chính là sư tổ lưu lại bảo vật, ngoại trừ có thể hấp thu thiên địa nguyên khí bồi dưỡng bản thân thần niệm bên ngoài, chẳng lẽ còn có khác thần hiệu?"

Huyền Hà lão tổ kinh nghi bất định, lâm vào trầm ngâm bên trong.

Cái này Huyền Hà Châu là Huyền Hà Tông đứng đầu truyền thừa tín vật, từ khai sơn tổ sư một mực truyền lưu đến hôm nay, trải qua đời thứ ba Huyền Hà lão tổ tay.

Nhưng mà, hãn nhưng lại chưa bao giờ nghe nói, cái này Huyền Hà Tông ngoại trừ có thể bồi dưỡng thần niệm bên ngoài, còn có những tác dụng khác.

"Chẳng lẽ cùng sư tổ có quan hệ?" Huyền Hà lão tổ bỗng nhiên nghĩ đến, cái này Huyền Hà Châu là năm đó sư tổ luyện chế bảo vật, nếu có gì bí mật, hơn phân nửa cùng sư tổ có chút liên quan.

Hắn liền nghĩ tới nhiều năm trước sư phụ một phen thuyết pháp, năm đó sư phụ bởi vì công pháp bất đồng, cũng không có được sư tổ dòng chính truyền thừa, sư tổ thân gia bảo vật, ngoại trừ viên này Huyền Hà Châu bên ngoài, cũng đều một mực tung tích không rõ. Sư phụ của hắn còn đã từng tiêu phí không ít tâm huyết thầy trò tìm được sư tổ truyền thừa, nhưng đều không công mà lui.

"Chẳng lẽ sư tổ bảo vật dĩ nhiên là lưu tại cái này Vong Ưu Cốc trong ?" Huyền Hà lão tổ trong lòng khẽ động nghĩ đến, hắn càng nghĩ càng cảm thấy không phải không có khả năng, nếu không Huyền Hà Châu làm sao sẽ vô duyên vô cớ tự hành lập loè Linh quang.

"Dù sao pháp trận đã bố trí thỏa đáng, vừa vặn thừa dịp hiện tại trái phải không người, lão phu cũng đi bốn phía xem xét một phen, nhìn xem có thể hay không tra được một ít manh mối!" Huyền Hà lão tổ suy nghĩ một phen về sau, hạ quyết tâm.

Hắn cẩn thận xem xét Huyền Hà Châu lóe lên Linh quang, phát hiện bất đồng bộ vị phát ra Linh quang, mạnh yếu trình độ cũng không giống vậy.

"Có lẽ đây là ở tỏ rõ cảm ứng phương vị!" Huyền Hà lão tổ thầm nghĩ trong lòng, sau đó hướng đông trước mặt bay đi. Cùng Mộc Dịch phương hướng ly khai chênh lệch không ít.

Mộc Dịch bay ra mấy ngàn dặm về sau, thấy được một đoàn Lục sắc khói độc, liền đem đã sớm không kiên nhẫn Tiểu Mao Cầu từ Sinh Linh đại trong thả ra.

Người kia lập tức vỗ cánh mở ra, ong ong hướng cái kia độc vật bay nhanh đánh tới, một đầu đâm vào độc trong sương mù.

"Cẩn thận!" Tử Thần thấy thế vội vàng nhắc nhở Mộc Dịch. Hắn nói ra: "Độc này sương mù cực kỳ đáng sợ. Liền cái kia chút ít Nguyên Anh kỳ tồn tại đều có chút sợ hãi, người sao có thể khiến Linh sủng tự tìm đường

chết ? Hơn nữa người cái này Linh sủng, thoát nhìn cũng chính là Nguyên Mạch Kỳ khí tức!"

"Không sao!" Mộc Dịch cười nói, "Tại hạ cái này chỉ Linh sủng. Nhưng không phải bình thường yêu loại, nó thích nhất thôn phệ các loại kỳ độc, cho đến tận này, còn không có một loại độc vật có thể làm gì được nó."

"Thật sao ?" Tử Thần có chút không tin nói.

Nhưng kế tiếp phát sinh một màn, lại làm cho Tử Thần không thể không tin rồi.

Tiểu Mao Cầu bay đến Lục sắc khói độc trước. Trong giây lát há miệng khẽ hấp, lập tức khói độc trúng độc khí hóa thành một sợi dây nhỏ bị Tiểu Mao Cầu nuốt vào trong bụng.

Cái này đoàn khói độc càng ngày càng nhỏ, Tiểu Mao Cầu thân thể rồi lại càng lúc càng lớn, hơn nữa trắng như tuyết da lông cũng dần dần biến thành Lục sắc, cuối cùng, Tiểu Mao Cầu trở nên tròn trịa chừng hơn một trượng lớn nhỏ, da lông cũng lục tỏa sáng, mà cái kia khói độc rồi lại biến mất vô tung vô ảnh.

"Kiềm chế điểm, một hơi nuốt vào nhiều như vậy khói độc. Chỉ sợ không có có vài chục năm tiêu hóa không được!" Mộc Dịch lắc đầu nói ra, đáng tiếc Tiểu Mao Cầu rồi lại không để ý đến.

"Kỳ quái, kỳ quái!" Tử Thần kinh hãi nói, hắn nhưng không được huyền hóa ra một đoàn hư ảnh, ly khai Mộc Dịch thân thể. Đánh giá cẩn thận lấy Tiểu Mao Cầu.

"Khó trách, khó trách!" Tử Thần đột nhiên thần sắc đại biến nói, "Nguyên lai nó là Độc Thần một đám độc tức biến thành, trách không được không sợ độc sương mù, ngược lại có thể đem khói độc là thức ăn!"

"Độc Thần độc tức ?" Mộc Dịch tò mò hỏi: "Tiền bối biết rõ tại hạ cái này chỉ Linh sủng lai lịch ?"

"Hử." Tử Thần có phần có năm chắc nhẹ gật đầu, nói ra: "Lão phu có bảy tám phần năm chắc. Có thể suy đoán ra vật nhỏ này lai lịch!"

"Năm đó chúng ta tứ đại Cổ Thần theo Chúc Dung đại nhân từng cái vẫn lạc, nhưng trước khi chết đều lưu lại đi một tí thủ đoạn, chỉ chờ mong một ngày kia có thể một lần nữa tìm về huyết mạch trùng sinh."

"Trong đó, Thi Thần để lại nó bất diệt thi thể, chỉ cần hẩn lưu lại huyết mạch gặp dây không phải là mục nát thi thể, có thể cùng này thi thể dung hợp trùng sinh, coi như là đơn giản nhất, cũng giữ tối đa thực lực cách làm. Bất quá điều kiện tiên quyết chính là bất diệt thi thể muốn ẩn núp cực kỳ che giấu, không bị phát hiện, hơn nữa còn muốn cho đạt được bản thân huyết mạch hậu nhân có cơ hội tìm được cái này thi thể, có thể nói độ khó không nhỏ, nhưng không biết Thi Thần dùng thủ đoạn gì, rõ ràng khiến hẩn làm được."

"Lão phu tức thì đem trí nhớ truyền thừa phong ấn tại Âm Dương Thần Mục bên trong, đây cũng là một loại cùng loại phương pháp, nhưng so ra kém Thi Thần lưu lại toàn bộ thần thể như vậy thuận tiện."

"Tà Thần lưu lại thì là một cỗ bao hàm hẩn tà niệm thần huyết, chỉ cần tiếp xúc đến thần huyết, hẩn tà niệm có thể ăn mòn đối phương thần niệm, hơn nữa dần dần khống chế đối phương. Đây cũng là một loại có thể tránh mở chúng tiên tai mắt, mà lại có thể mượn cơ hội trùng sinh phương pháp tốt."

"Về phần Độc Thần, cách làm của hẩn chính là tại trước khi chết tự bạo độc tức. Độc Thần thần thể chính là này giới độc nhất độc vật, hẩn trước khi chết đem thần thể tự bạo, công kích địch nhân đồng thời, cũng hóa thành ngàn vạn độc tức, tán loạn tại ở giữa thiên địa."

"Chỉ cần có một đám độc tức có thể bám vào tại một sinh trong linh thể sinh tồn được, liền có cơ hội lần nữa dựa vào hấp thu thiên địa vạn độc mà tiến hóa vì Độc Thần. Loại phương pháp này tuy rằng vô cùng thâm hiểm, nhưng khiến chúng tiên khó có thể chém tận giết tuyệt, bọn hắc rất khó đem này giới độc khí hết thả tra ra, tiêu diệt toàn bộ không còn."

Tử Thần chỉ vào Tiểu Mao Cầu nói ra: "Mà người cái này chỉ Linh sủng, hơn phân nửa chính là Độc Thần lưu lại một đám độc tức rồi."

"Nó là Độc Thần lưu lại hạ độc hơi thở ?" Mộc Dịch kinh ngạc không nhỏ, không nghĩ tới, cái này Tiểu Mao Cầu rõ ràng đại lai lịch!

Lại nói tiếp, tứ đại Cổ Thần ở bên trong, Tà Thần cùng Mộc Dịch ân oán dây dưa, cuối cùng đã chết tại Mộc Dịch tay; Thi Thần Ma Long Nhận bị Mộc Dịch đoạt được; Tử Thần Âm Dương Thần Mục ngay tại Mộc Dịch trong cơ thể; Độc Thần một đám độc tức vậy mà đã trở thành Mộc Dịch Linh sủng; hắc cùng với tứ đại Cổ Thần, vậy mà đều có dầy không thể phân tiếp xúc, hơn nữa lẫn nhau giữa, quan hệ tất cả không giống nhau, có ân có oán, hữu tình có cừu oán.

Tử Thần thì thào nói ra: "Chẳng lẽ là bởi vì người người mang Hỏa thần Chúc Dung đại nhân huyết mạch, cái kia chút ít qua lại ân ân oán oán, hóa thành kiếp này dây dưa không rõ ? Hắc, đáng tiếc Âm Dương Thần Mục không thể tự cho mình, nếu không lão phu thật sự rất muốn nhìn một chút, kiếp trước của người, đến tột cùng là người phương nào!"

Mộc Dịch khẽ lắc đầu, cũng có chút cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Tuy rằng thế gian này đẳng cấp cao tu Thần giả cũng ít khi thấy, tuy rằng bọn hắc đều bởi vì đặc thù huyết mạch mới phát sinh liên hệ, nhưng ở mệnh mệnh Nhân giới bên trong, có thể làm cho hắc trước sau gặp được tứ đại Cổ Thần lưu lại truyền thừa, khí tức, huyết mạch, có thể nói là tỷ lệ nhỏ

nhất, làm cho người ta không khỏi không cảm khái vận mạng an bài, phảng phất có một trường vô hình bàn tay khổng lồ, ở sau lưng âm thầm điều khiển đây hết thảy.

Tiểu Mao Cầu đối với cái này tức thì lộ ra hoàn toàn không biết gì cả, linh trí của nó vẫn đang không cao, tại căn nuốt nghiêm chỉnh đoàn đáng sợ Lục sắc khói độc về sau, Tiểu Mao Cầu ra sức chấn động lấy trong suốt hai cánh, mới có thể để cho tròn trịa thân thể trôi nổi ở giữa không trung.

Nhưng mà, nó tựa hồ còn chưa đầy chân, nó chính tham lam nhìn về phía trước trong bụi cỏ toát ra lại một đoàn khói độc.

"Muốn ăn hãy đi đi!" Mộc Dịch mỉm cười. Nếu như Tiểu Mao Cầu là trong truyền thuyết Độc Thần lưu lại hạ độc hơi thở, tự nhiên không sợ nhiều nuốt vào một ít khói độc.

Tiểu Mao Cầu đạt được Mộc Dịch cho phép, lập tức hưng phấn hướng cái kia đoàn khói độc bay đi, nó tròn vo thân thể, tại một đôi chỉ có hơn một xích lớn nhỏ trong suốt cánh vỗ xuống đi về phía trước, tuy rằng bộ dạng thập phần buồn cười, nhưng rõ ràng phi hành tốc độ không chậm.

Mộc Dịch theo sát phía sau, cũng chạy tới phụ cận.

Tiểu Mao Cầu lập lại chiêu cũ, vẫn đang chỉ là há miệng khê hấp, liền đem đoàn khói độc toàn bộ hút vào trong cơ thể, cái này sau đó, Tiểu Mao Cầu thân thể lại lớn một vòng.

Vong Ưu Cốc bên trong khắp nơi là loại này từng đoàn từng đoàn khói độc, đây là Vong Ưu Cốc đáng sợ nhất địa phương một trong, nhưng đối với Tiểu Mao Cầu mà nói, rồi lại giống vậy là "Nhân gian Tiên cảnh" !

Tiểu Mao Cầu thoải mái vô cùng mọi nơi phi hành, không ngừng tìm kiếm, căn nuốt một đoàn lại một đoàn khói độc. Nó cái kia tròn vo thân thể, dường như vĩnh viễn đều có thể tiếp tục bành trướng xuống dưới, như một

không đầy bình thường đã dung nạp đại lượng khói độc, khiến nó chưa bao giờ có nguyên nhân "Quá no bụng" mà dừng lại ý tứ.

"Đã đủ rồi!" Hơn nửa ngày sau, Mộc Dịch nhìn bên cạnh cái này chỉ tầm hơn mười trượng lớn Lục sắc quái vật, cười khổ lắc đầu nói ra: "Chúng ta đã bay ra rất xa, người cũng cần nuốt không ít khói độc, người lại cần nuốt, hình thể càng lúc càng lớn, chỉ sợ ta đã không có biện pháp đem người thu tại Sinh Linh đại bên trong!"

Cái này chỉ lục sắc đại mao cầu đại khái nghe hiểu Mộc Dịch ý tứ, nó vẫn đang ý nghĩ không muốn nhìn về phía trước rừng cây trên không bay một đoàn khói độc, hướng Mộc Dịch lộ ra khẩn cầu thần sắc.

Mộc Dịch bất đắc dĩ, cười nói: "Được rồi, đây là cuối cùng một đoàn rồi! Ăn hết cái này đoàn khói độc, người liền ngoan ngoãn trở lại Sinh Linh đại ở bên trong, đem những độc chất này sương mù luyện hóa. Lúc này đây không biết người có thể hay không ngủ say cái mấy trăm năm!"

Đại Mao Cầu lập tức ra sức về phía trước bay đi, hình thể của nó bành trướng đến tầm hơn mười trượng, nhưng cánh cũng chỉ có hơn một trượng lớn nhỏ, bất quá cái này không chút nào ảnh hưởng hấn lúc phi hành linh hoạt tư thái.

Mao Cầu bay đến khói độc bên cạnh, lập tức há miệng điên cuồng hút.

Cùng dĩ vãng giống nhau, khói độc hóa thành một đạo dây nhỏ, bị Mao Cầu hút vào trong cơ thể.

Thế nhưng là, hấp một hồi lâu, cái này đoàn khói độc rõ ràng không có thu nhỏ lại.

Mộc Dịch sững sờ, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, lại phát hiện nguyên lai trong rừng cây chính không ngừng tràn ra từng sợi Lục sắc sương mù, kịp thời bổ sung đến độc trong sương mù, Tiểu Mao Cầu hút

càng nhanh, trong rừng cây tràn ra sương mù thì càng nhiều, vì vậy cái này đoàn khói độc thủy chung duy trì nhất định được lớn nhỏ, cơ bản không có cái gì cải biến.

"Chẳng lẽ là đã tìm được khói độc đầu nguồn ?" Mộc Dịch cả kinh, hướng Tử Thần hỏi: "Tiền bối, người thấy thế nào ?"

"Trong rừng cây có cổ quái, cẩn thận thì tốt hơn!" Tử Thần hiển nhiên là thuộc về khá cẩn thận tính cách.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cái này Vong Ưu Cốc bên trong rừng cây cao lớn vô cùng, giống như từng tòa ngọn núi khổng lồ, bên trong tàng long ngọa hổ, hẳn cũng không dám tùy tiện xâm nhập điều tra.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 350: Độc Thần (Hạ)

"Tiểu Mao Cầu, mau trở lại!" Mộc Dịch ra lệnh. Hắc cũng đồng ý Tử Thần cái nhìn, nơi đây thập phần cổ quái, không thể ở lâu.

Huống hồ hắc khoảng cách bố trí trận pháp chỗ đã có vạn dặm xa rồi, đây đều là Tiểu Mao Cầu mang theo hắc truy tung khói độc khí tức một đường phi hành kết quả.

Tiểu Mao Cầu nhưng không có làm ra phản ứng, còn đang điên cuồng hút pin sương mù.

Mộc Dịch nhướng mày, lại thúc giục một tiếng.

Kết quả, Tiểu Mao Cầu phát ra xèo...xèo thanh âm, tựa hồ hết sức thống khổ.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn qua, lập tức kinh hãi!

Nguyên lai, những độc chất này sương mù chính chủ hướng đi Tiểu Mao Cầu trong cơ thể dũng mãnh lao tới, Tiểu Mao Cầu muốn rời khỏi, lại bị khói độc phong tỏa toàn thân, không thể động đậy, thậm chí ngay cả nhắm lại miệng rộng đều làm không được!

Mộc Dịch vội vàng ra tay, hắc há miệng một phun, lập tức một cổ màu vàng liệt diễm phun ra, bay thẳng khói độc mà đến, đúng là tiếng tăm lừng lẫy Kim Ô chân hỏa.

Kim Ô chân hỏa được xưng Yêu tộc đệ nhất hỏa diễm thần thông, hầu như không có gì không đốt! Đây hỏa vừa ra, quả nhiên đem một ít khói độc

bức mở, thế nhưng chút ít khói độc lại có năng lực không ngừng sinh sôi, mơ hồ cùng Kim Ô chân hỏa chống lại.

Mộc Dịch mãnh liệt thúc giục di chuyển chân nguyên, Kim Ô chân hỏa lập tức lại tràn đầy rất nhiều, đem khói độc lại bức lui mấy trượng.

"Chậm đã!" Tử Thần bỗng nhiên nói ra: "Đạo hữu vả lại thu tay lại, theo lão phu nhìn, cái này chưa hẳn không phải là một kiện chuyện may mắn!"

"Tiền bối chỉ giáo cho ?" Mộc Dịch nhường mào mà hỏi.

Tử Thần nghiêm nghị nói ra: "Nếu như lão phu không có nhìn lầm, cái này đoàn khói độc, cũng không phải là lúc trước gặp phải đủ loại khói độc, mà là đại lai lịch —— xuất xứ từ Độc Thần thần thể độc nguyên huyết khí!"

"Độc nguyên huyết khí ? Đây là vật gì ?" Mộc Dịch vẫn đang hoang mang khó hiểu.

"Nói trắng ra là. Chính là Độc Thần thần huyết!" Tử Thần nói ra, "Chính như người thần huyết. Có thể hóa thành cao minh hỏa diễm; Độc Thần thần huyết, có thể hóa thành vạn độc chi nguyên! Hơn nữa lão phu nhớ kỹ, Độc Thần thần huyết, cũng là Lục sắc đấy!"

"Độc Thần thần huyết ? !" Mộc Dịch rốt cuộc minh bạch, đồng thời hẳn lập tức thu tay lại.

Tử Thần nhẹ gạt đầu, thì thào nói ra: "Không tệ! Nguyên lai, Độc Thần ngoại trừ tự bạo ra ngàn vạn độc tức bên ngoài, còn may mắn còn sống sót đi một tí thần huyết. Những thứ này thần huyết bên trong. Mới ẩn chứa Độc Thần chính thức mạnh mẽ đại thần thông, hơn nữa nói không chừng còn có một chút trí nhớ truyền thừa!"

Mộc Dịch nói ra: "Trí nhớ truyền thừa ? Nếu như phong ấn bảo tồn tốt, có lẽ còn có thể lưu lại; nhưng ở hoàn cảnh như vậy trúng qua vài vạn năm, chỉ sợ cũng không có bao nhiêu trí nhớ truyền thừa lưu lại đi!"

Tử Thần cũng nói: "Hử, hơn phân nửa là loại này. Nếu như trí nhớ truyền thừa bảo tồn nguyên vẹn, cái này đoàn thần huyết có thể huyền hóa ra Độc Thần bộ dáng, cũng có được nhất định được linh trí! Tu thần đã đến Chân Thần cảnh giới. Mỗi một giọt thần huyết đều có thể hóa thành một cái sống sờ sờ, có linh trí phân thân! Nhưng nếu cái kia chút ít rõ ràng thần huyết đã sớm bị lúc trước một đám Thiên Tiên hủy diệt, chỉ vẹn vẹn có số ít che giấu, hoặc lấy đặc thù thủ đoạn phong ấn thần huyết, mới bảo lưu lại đến. Vô luận như thế nào, người Linh sủng bởi vì người mang Độc Thần độc tức, bị Độc Thần thần huyết biến thành độc nguyên khí hơi thở chọn trúng, đang tại dung hợp. Cái này chưa hẳn không phải là một trận kỳ duyên!"

Mộc Dịch cùng Tử Thần nhìn xem Tiểu Mao Cầu bị "Vây ở" độc trong sương mù, cũng không có ra tay.

Tiểu Mao Cầu tuy rằng thần sắc thống khổ, rồi lại không có gì trở ngại, điều này cũng ấn chứng Tử Thần thuyết pháp.

Tử Thần ung dung nói ra: "Ài, năm đó chúng ta tứ đại Cổ Thần hành động Hỏa thần Chúc Dung đại nhân thiệp thân thị vệ. Đi theo đại nhân bốn phía chinh chiến, danh chấn tam giới, hạng gì uy phong! Không thể tưởng được giờ này ngày này. Muốn lấy loại phương thức này gặp lại!"

Tiểu Mao Cầu cùng Độc Thần thần huyết dung hợp quá trình chắc chắn sẽ không quá ngắn, Mộc Dịch lại không xen tay vào được tương trợ, chờ đợi tới ranh giới, hẳn liền hướng Tử Thần hỏi trong lòng hoang mang:

"Vì cái gì Hỏa thần Chúc Dung muốn cùng chúng tiên đại chiến ? Tiên cùng thần liền không cách nào chung sống sao ?"

Tử Thần khẽ lắc đầu, ảm đạm nói ra: "Có một loại thuyết pháp, nghe nói tiên cùng thần bản là đồng nguyên, chỉ có lẫn nhau dung hợp, mới có thể càng tiến một bước! Nhưng trong thiên địa mới bắt đầu lên, tiên cùng thần liền từ không đình chỉ qua tranh đấu! Lúc trước tranh đấu mục đích, liền là muốn thôn phệ đối phương, mặc dù là dung hợp, cũng sẽ có chủ yếu và thứ yếu phân chia, người nào cũng không muốn bị cắn nuốt, làm vị "Thứ"", ai cũng muốn làm "Chủ" ! Bởi vậy, đây là người chết ta sống tranh đấu!"

Mộc Dịch không cho là đúng nói: "Loại này không thể khảo chứng sự tình, phát sinh ở thiên địa mới bắt đầu viễn cổ ân oán, cũng có thể trở thành hôm nay Tiên Thần đại chiến lấy cớ ?"

Tử Thần gật đầu nói: "Người nói không sai, đây chỉ là lấy cớ. Chúc Dung đại nhân phát động Tiên Thần cuộc chiến, không phải là nguyên nhân này. Nguyên nhân chân chính, là bởi vì thế giới này đã nhanh đi tới đầu cuối!"

"Đi đến đầu cuối ? Đây là ý gì ?" Mộc Dịch kinh hãi.

Tử Thần cười khổ một tiếng, nói ra: "Đều nói tu tiên tu thần, đạt tới Chân Tiên Chân Thần cảnh giới về sau, có thể cùng thiên địa đồng thọ; chuyện đó không giả, nhưng mà, thật tình không biết thiên địa cũng có tuổi thọ của mình! Vạn vật hoạt động, cực thịnh mà suy, sinh tử luân hồi, đây là từ cổ chí kim không thay đổi đạo lý, mặc dù là cái này phiên thiên địa tam giới, cũng trốn không thoát như vậy vận mệnh!"

"Mà tới được gần nhất, nhiều người Thiên Thần Thiên Tiên đã phát hiện, thiên địa tam giới đang tại không có thể nghịch chuyển hướng đi suy vong, hơn nữa, theo thiên địa nguyên khí tiêu hao càng ngày càng nhiều, suy vong tốc độ cũng càng lúc càng nhanh!"

"Nhất là đẳng cấp cao tu luyện giả tồn tại, vô luận là tu thần còn là tu tiên, đều tăng lên thiên địa suy vong tốc độ, tu hành là nghịch thiên hành

sự, cái này chỉ sợ sẽ là nghịch thiên kết quả!"

"Ý thức được cái này tính nghiêm trọng của vấn đề về sau, phương pháp đơn giản nhất, không ai qua được giảm bớt đẳng cấp cao người tu hành số lượng. Vì vậy, Tiên Thần giữa không thể tránh khỏi xuất hiện mâu thuẫn, đập vào riêng phần mình cờ hiệu, muốn đem đối phương diệt trừ!"

"Bây giờ là chúng ta tu Thần giả thất bại, tự nhiên khó có thể đặt chân; nếu là lúc trước Chúc Dung đại nhân thắng, này giới cũng chỉ biết còn lại tu Thần giả, Tu tiên giả đồng dạng sẽ mai danh ẩn tích. Đây là chậm lại thiên địa tam giới suy vong tan vỡ phương pháp."

Mộc Dịch nghe vậy sửng sốt một hồi lâu, mới lẩm bẩm nói: "Thiên địa cũng có tuổi thọ ? Cũng có đầu cuối!"

"Cái kia chút ít Thiên Tiên Thiên Thần thần thông quảng đại, liền không có cách nào cải biến cục diện này sao ?" Mộc Dịch nhíu mày hỏi.

Tử Thần lắc đầu, thở dài: "Cái gọi là vô lực xoay chuyển trời đất, đại khái chính là cái này ý tứ! Bất quá, nghe nói nếu như có thể tu luyện tới cực cao cảnh giới, nhảy ra tam giới bên ngoài, có thể không bị này thiên địa trói buộc! Đáng tiếc, thụ thiên địa nguyên khí ảnh hưởng, có thể nhảy ra này giới đấy, tối đa chỉ có một vị, nhưng người nào đều muốn trở thành cái kia duy nhất!"

"Cho nên nói, lão phu trùng sinh về sau đã nhìn thấu! Vô luận lão phu tu thần cũng tốt, tu tiên cũng được, đều khó có khả năng trở thành cái kia duy nhất, sớm muộn đều muốn theo cái này phiến thiên địa cùng đi hướng hủy diệt, vừa lại không cần lại tiếp tục để ý sẽ thần, tiên ở giữa ân ân oán oán! Lão phu chỉ cầu bản thân có thể tại thời gian còn lại trong tiêu điều tự tại, thế nhưng là, nhưng không ngờ bị Thi Thần giết chết!"

Nói xong lời cuối cùng, Tử Thần lại thật dài thở dài.

Mộc Dịch càng nghe càng là kinh hãi, đã từng hăn cho rằng, đã đến Tiên Giới, trở thành Chân Tiên hoặc Chân Thần về sau, sẽ vĩnh viễn không phiền não, trường sinh bất tử, tiêu dao cả đời; rồi lại nguyên lai, mặc dù là những thứ này Chân Tiên Chân Thần, cũng muốn theo thiên địa cùng đi hưởng suy vong.

Từ sinh đến chết, cái này tựa hồ là một cái không có thể nghịch chuyển quá trình, mặc dù là tu hành thành công, cũng chỉ là trì hoãn quá trình này mà thôi.

"Không biết, nhất định còn có hi vọng!" Mộc Dịch nhẹ nói nói, hăn cũng không tuyệt vọng!

Mộc Dịch cùng Tử Thần rơi vào trầm mặc, hồi lâu cũng không lại nói chuyện với nhau.

Hai canh giờ về sau, Tiểu Mao Cầu thân thể đã bành trướng đến trăm trượng lớn nhỏ, sau đó rõ ràng bắt đầu thời gian dần trôi qua co rút lại.

Mỗi thu nhỏ lại một vòng, Tiểu Mao Cầu bộ lông lên, sẽ ngưng kết ra một tầng hơi mỏng màu xám tạp chất, thoát nhìn dinh dính đấy, khó có thể thanh trừ.

"Đây không phải phạm trần tạp chất sao!" Mộc Dịch trong lòng khẽ động, hăn lập tức nhớ tới bản thân huyết mạch tăng lên lúc tình hình, cùng hiện tại Tiểu Mao Cầu tình huống có chút cùng loại.

Huyết mạch thăng hoa, huyết dịch cùng trong thân thể phạm trần tạp chất thông qua lỗ chân lông không ngừng bài xuất bên ngoài cơ thể, đây là một cái cực kỳ thống khổ, nhưng tăng lên tu vi cực kỳ mau lẹ quá trình.

Huyết mạch một khi thăng hoa đến cảnh giới nhất định, không chỉ là thiên phú ẩn nấp lực đại tăng, có thể ẩn chứa chân nguyên lực lượng cũng

là khuếch trương tăng rất nhiều, hơn nữa luyện hóa chân nguyên tốc độ cũng sẽ tăng lên.

Cái kia chút ít khói độc, chính lấy tốc độ nhanh hơn dừng mãnh vào Tiểu Mao Cầu trong cơ thể, nhưng khói độc lớn nhỏ rồi lại hầu như không thay đổi, dường như thật là một cái không đáy độc nguyên.

Theo Tiểu Mao Cầu bài xuất phạm trần tạp chất càng ngày càng nhiều, hẳn bên ngoài thân giống như quần lên một tầng màu xám vỏ ngoài, lộ ra thập phần quỷ dị.

Cùng lúc đó, sắc trời thời gian dần trôi qua trở tối, cái này Vong Ưu Cốc bên trong vốn là không có mặt trời mặt trăng và ngôi sao tối tăm mờ mịt bầu trời, lúc này lại thay đổi bất ngờ, mây đen rậm rạp.

"Đừng!" Một đạo màu vàng lôi hồ đột nhiên từ trong mây đen đánh xuống, trực kích Tiểu Mao Cầu.

"Kim Lôi thiên kiếp!" Mộc Dịch kinh hãi, Tiểu Mao Cầu lại muốn độ kiếp rồi, chẳng lẽ nó là muốn tiến giai ? Nó tiến giai về sau, sẽ là tu vi gì cảnh giới ?

Mộc Dịch cũng không có ra tay, độ kiếp lúc ngoại nhân rất khó tương trợ, chỉ có dựa vào Tiểu Mao Cầu bản thân thừa nhận.

Tiểu Mao Cầu hoàn toàn bất vi sở động, cái này một đường kim sét đánh trong nó về sau, đánh tan một mảnh Lục sắc sương mù, nhưng là liên giới hạn hơn thế, Tiểu Mao Cầu bản thân thoát nhìn không hư hao chút nào.

Ngay sau đó, lại là một đường tiếp một đường kim sét đánh xuống, không bao lâu, rõ ràng liên tiếp đánh xuống sáu đạo kim lôi, Tiểu Mao Cầu đều lấy bản thân phun ra nuốt vào ra khói độc, đem kim lôi hóa giải.

Mộc Dịch kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ là chín đạo kim lôi, chẳng lẽ nó muốn một lần hành động bước vào Thần Mạch Kỳ ? Độc Thần thần huyết, quả nhiên không đơn giản!"

Đồng thời, khiến Mộc Dịch trong lòng buông lỏng chính là, Tiểu Mao Cầu đối mặt kim lôi, so với hẳn lúc trước yếu nhược không ít, xem ra kim lôi mạnh yếu, mỗi người tu luyện người cũng không toàn bộ giống nhau. Công pháp càng mạnh người tu hành, gặp phải Kim Lôi thiên kiếp uy lực càng mạnh.

Sau đó, lại đánh xuống ba đạo kim lôi, Mộc Dịch cho Tiểu Mao Cầu ném đi mấy viên Phí Huyết Hoàn, khiến Tiểu Mao Cầu trong thời gian ngắn huyết mạch hơi tăng, cuối cùng thuận lợi vượt qua chín đạo kim lôi.

Sau đó, mây đen tản đi, bầu trời khôi phục bình thường bộ dáng; cái kia Lục sắc khói độc, cũng đã bị Tiểu Mao Cầu hấp thu không còn một mảnh.

Tiểu Mao Cầu thân thể, cũng lùi về thành hơn một xích lớn nhỏ, mặt ngoài đã có một tầng dày đặc màu xám vỏ cứng!

"Đùng" ! Vỏ cứng trong lúc đó đã nứt ra một đường khe hở, một đường lục quang lóe lên, Tiểu Mao Cầu thoát ly màu xám tro xác mà ra, phàn trần tạp chất hình thành màu xám tro xác lập tức tại trong gió mát tán loạn ra, quay về thiên địa.

"Chủ nhân!" Một cái thanh âm non nớt bỗng nhiên vang lên.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 351: Chúc Dung Thần Huyết

Mộc Dịch chứng kiến, Tiểu Mao Cầu vậy mà biến thành một gã hai ba tuổi lớn hài nhi, mập mạp đầy, trắng nõn dưới làn da, mơ hồ có Lục sắc huyết dịch lưu động, trên lưng còn có một đôi trong suốt cánh, chính chột cánh chột cánh vung vẩy lấy.

"Người đã có thể biến ảo trường thành rồi hả? Tại sao có hài nhi thân thể?" Mộc Dịch vừa mừng vừa sợ, hẳn cũng biết, yêu loại tu tiên tu luyện tới tương đối cao cảnh giới, đều có thể hóa thành hình người; nguyên lai tu thần cũng giống nhau có thể.

"Hẳn là dung hợp Độc Thần thần huyết mới tiến giai đấy, bản thân tu vi rèn luyện cũng không đủ, vì vậy mặc dù hóa thành nhân hình, cũng là hài nhi bộ dáng, theo tu vi phát triển, hẳn cũng sẽ dần dần lớn lên." Tử Thần bất động thần sắc trả lời Mộc Dịch nghi hoặc, hẳn chính nhất mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Tiểu Mao Cầu biến thành hài nhi, muốn xem ra chút gì đó.

"Thật sự là hẳn là đã tiếp nhận Độc Thần truyền thừa. Không thể tưởng được Độc Thần độc tức bám vào yêu loại trên thân, còn thành công dung hợp hẳn lưu lại thần huyết, vậy cũng là một loại trùng sinh đi!" Tử Thần thì thào nói ra: "Bất quá, tạm thời đến xem, hẳn chỉ sợ còn không có bao nhiêu linh trí cùng trí nhớ."

Nói đến đây, Tử Thần dụng thần niệm biến ảo thành ra một cái khô lục soát lão giả bộ dáng, nghiêm trang hướng Tiểu Mao Cầu biến thành hài nhi nói ra: "Độc Thần, người còn có thể nhận ra lão phu sao?"

Hài nhi bất vi sở động, ngoảnh mặt làm ngơ, hăn vẫn nhìn Mộc Dịch, phảng phất là đang chờ đợi Mộc Dịch mệnh lệnh.

"Hăn hiện tại cái dạng này, còn có thể được xưng là Độc Thần sao ?" Mộc Dịch nhíu mày nói ra.

Tử Thần lắc đầu, thở dài: "Lão phu cũng không biết! Năm đó tứ đại Cổ Thần ở bên trong, lão phu cùng Độc Thần quan hệ mật thiết nhất. Có thể nói là xuất sinh nhập tử tính mạng chi giao; không thể tưởng được giờ này ngày này, vậy mà lấy loại phương thức này gặp lại!"

Tử Thần nhìn xem cái này hài nhi. Có một loại không nói ra được lạ lẫm cảm giác.

Tuy rằng là giống nhau độc tức, giống nhau thần huyết, nhưng mà hăn vẫn đang không cách nào đem trước mắt hài nhi cùng năm đó Độc Thần cùng cấp đứng lên.

Có lẽ, cái này cũng là bởi vì, Độc Thần độc nhất vô nhị tình cảm cùng trí nhớ đã biến mất nguyên nhân.

Tử Thần bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như Độc Thần tình cảm cùng trí nhớ đều tại, nhưng thân thể lại trở thành Yêu thú, hăn có thể hay không giống như vậy cảm thấy lạ lẫm ?

Đáp án dĩ nhiên là sẽ không. Đối với những thứ này tu luyện tới đẳng cấp cao tồn tại mà nói, thân thể, tu vi, tựa hồ cũng đã không coi trọng như vậy, chỉ có tình cảm cùng trí nhớ, mới là độc nhất vô nhị, không thể thay thế đồ vật.

Ý niệm tới đây, Tử Thần lắc đầu, cười khổ một tiếng nói ra: "Lại nói tiếp. Chúng ta người tu hành, ngày tiếp nối đêm khổ tu, trải qua khó khăn gặp trắc trở, một lòng cũng là vì tăng lên tu vi, sớm ngày luyện thành thân thể! Nguyên lai, quyết định một người bản chất, cũng không phải những

thứ này bên ngoài đồ vật. Mà là ở bên trong tình cảm. Giờ này khắc này, lão phu càng hy vọng nhìn thấy giữ lại có độc thần trí nhớ tình cảm tồn tại, vô luận hãn có độc hay không thần huyết mạch, tu vi!"

"Vô luận như thế nào, cũng không có thể tiếp tục xưng hô hãn là Tiểu Mao Cầu rồi." Mộc Dịch mỉm cười nói ra: "Nếu như hãn cùng với Độc Thần có dây không thể phân liên hệ, dứt khoát liền xưng hãn vì Tiểu Độc Thần tốt rồi. Tiền bối sẽ không phản đối đi!"

Tử Thần lắc đầu, nói ra: "Xưng hô chỉ là danh hiệu. Bất luận kẻ nào cũng có thể được xưng là Độc Thần, hãn đương nhiên cũng có thể. Bất quá đối với lão phu mà nói, Độc Thần này không phải kia Độc Thần!"

Mộc Dịch tự nhiên không có Tử Thần như vậy thương cảm, hãn cười nói: "Cái kia quyết định như vậy đi! Tiểu Độc Thần, người đã gọi ta là chủ nhân, về sau hãy theo ta cùng một chỗ tu hành đi!"

Nói xong, Mộc Dịch liền nhẹ nhàng cắt vỡ ngón tay của mình, rịn ra không ít máu tươi.

Tiểu Độc Thần vui sướng bay đến Mộc Dịch bên người, tùy ý Mộc Dịch khi hãn một ngón tay trên cũng mở ra một đường miệng máu, lập tức toát ra một ít máu tươi màu lục.

Sau đó, Mộc Dịch duỗi ra đổ máu ngón tay, đem miệng vết thương đặt tại Tiểu Độc Thần ngón tay trên vết thương.

Còn đây là uống máu ăn thề, là đẳng cấp cao tu Thần giả giữa ký kết khế ước đặc (biệt) có phương pháp, đơn giản bình dị đi.

Bởi vì đẳng cấp cao tu Thần giả thần huyết trong chẳng những có pháp lực, còn có thần niệm hồn lực; từ nay về sau, song phương thần huyết ở bên trong, đều ẩn chứa một tia đối phương huyết mạch, mặc dù chỉ là không có ý nghĩa một chút, sẽ không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng; nhưng dần dà,

lại có thể đổi tâm tư của đối phương có sở cảm ứng, nếu như đối phương đối với chính mình bất lợi, cũng có thể sớm phát hiện.

Hoàn thành uống máu ăn thề quá trình về sau, Mộc Dịch tâm niệm vừa động, một đám tinh thuần pháp lực từ trong vết thương thần huyết trong kích phát, lập tức ánh lửa lóe lên, hắc và Tiểu Độc Thần miệng vết thương lập tức khép lại cũng khôi phục như lúc ban đầu, một chút vết thương đều không có để lại.

Tiểu Độc Thần như như trẻ con "A a" kêu vài tiếng, cũng vây quanh Mộc Dịch lần quần bay múa vài vòng, sinh hoạt sống đáng yêu.

Mộc Dịch có thể cảm giác được, tại thi triển xong uống máu ăn thề ước định về sau, Tiểu Độc Thần đối với hắc thân thiết hơn mật đi một tí.

"Đi thôi!" Mộc Dịch hướng Tiểu Độc Thần nói ra: "Thân phận của người có chút đặc thù, tạm thời không tiện lộ ra, ủy khuất người tiếp tục tại Sinh Linh đại trong ngậy ngốc một đoạn thời gian, ly khai nơi đây về sau, ta liền nghĩ biện pháp an bài cho người một cái thân phận thích hợp."

Nói chuyện đồng thời, Mộc Dịch đã ở khoa tay múa chân lấy, hắc chỉ chỉ Tiểu Độc Thần, vừa chỉ chỉ Sinh Linh đại, hắc cũng không rõ ràng lắm Tiểu Độc Thần cuối cùng có thể nghe hiểu bao nhiêu.

Tiểu Độc Thần lắc đầu, hắc chưa có trở lại Sinh Linh đại ở bên trong, ngược lại là thò tay hướng tiền phương một chỗ ngón tay đi.

Mộc Dịch thuận theo Tiểu Độc Thần chỉ thị phương hướng nhìn lại, xa xa là một mảnh xanh tươi dãy núi chạy dài ra, cũng không có có chỗ đặc biệt nào.

Mộc Dịch cười nói: "Người đã nuốt vào đủ nhiều khói độc, vả lại hảo hảo tiêu hóa rồi hãy nói, không muốn vô cùng lòng tham."

Nói xong, Mộc Dịch sẽ phải quay người ly khai, cũng thúc giục Tiểu Độc Thần.

Tiểu Độc Thần lập tức rất là lo lắng, hắn liên tục chỉ hướng cái kia vùng núi xanh, nói ra: "Chủ nhân, chỗ đó, chỗ đó!"

Vừa mới hóa thành nhân hình, hắn sẽ nói lời thập phần có hạn, chỉ là một bên chỉ vào xa xa, vừa nói "Nào có nào có" .

"Chẳng lẽ hắn còn bảo lưu lại Độc Thần một ít trí nhớ, còn biết chút gì đó ?" Tử Thần bỗng nhiên trong lòng khẽ động nói, hắn cũng khuyên Mộc Dịch: "Còn là quá khứ xem một chút đi, dù sao những người kia cũng không chuẩn bị sẵn sàng, chưa truyền tin người thao túng pháp trận."

Mộc Dịch cũng hiểu được có chút kỳ quặc, Tiểu Độc Thần cùng một dạng với hắn đều là lần đầu tiên tới cái này Vong Ưu Cốc ở bên trong, vì sao đối nơi xa bình thường núi xanh như vậy có hứng thú ? Hơn phân nửa chính như tử thần nói, đó là còn sót lại tại Độc Thần thần huyết trong một chút trí nhớ.

Nếu thật là như vậy, đương nhiên không thể đơn giản bỏ qua!

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, dựa theo Tiểu Độc Thần chỉ thị phương hướng, hướng nơi xa núi xanh bay đi.

Mộc Dịch kích phát Kim Ô huyết mạch, lập tức hóa thành một chỉ kim quang lóng lánh Kim Ô, hai cánh khẽ vỗ phía dưới, có thể bay ra trăm dặm, bởi như vậy, hắn phi hành tốc độ liền đề cao thật lớn.

Tiểu Độc Thần tất bị Mộc Dịch mang theo phi hành, hắn một đôi Tiểu Sí Bàng tuy rằng linh hoạt, nhưng khoảng cách dài phi hành rồi lại không am hiểu.

Không bao lâu về sau, Mộc Dịch các loại đi tới dãy núi trong một tòa trụ lủi sườn núi nhỏ trên.

Chung quanh đều là xanh um tươi tốt núi xanh, chỉ có cái này tòa núi nhỏ sườn núi không có một ngọn cỏ, hơn nữa hiện lên đỏ thẫm chi sắc —— trên sườn núi đều là tất cả lớn nhỏ đỏ thẫm hòn đá.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ những thứ này hòn đá, cũng không cảm thấy lạ lẫm, hẳn liếc liền nhận ra, những thứ này hòn đá đều là một loại tên là "Thiết khoáng" Hỏa thuộc tính khoáng thạch, thập phần cứng rắn, là luyện chế Hỏa thuộc tính cấp thấp pháp khí pháp trượng thông thường tài liệu.

Tiểu Độc Thần kiên trì đưa hắc mang ở đây, tự nhiên không phải là vì những thứ này thiết khoáng. Tiểu Độc Thần bay đến sườn núi nhỏ, hướng phía dưới phương hướng không ngừng chỉ trở.

"Người nói là cái này dốc núi bên trong ?" Mộc Dịch suy đoán nói, Tiểu Độc Thần nghe vậy liên tục gật đầu.

Đem một tòa núi nhỏ sườn núi san bằng, tìm kiếm dốc núi bên trong đồ vật, đối với Mộc Dịch loại này tồn tại mà nói, cũng không phải là cái gì bất khả tư nghị thủ đoạn.

Mộc Dịch cũng không dài dòng, hẳn lập tức há miệng một phun, một đám màu vàng hỏa trụ phun ra, hóa thành một vùng màu vàng biển lửa, đúng là Kim Ô chân hỏa.

Những thứ này Kim Ô chân hỏa trực tiếp đánh về phía sườn núi nhỏ, lập tức, cái kia chút ít cứng rắn xích thiết khoáng thạch nhao nhao hòa tan, hình thành thành từng mảnh đỏ thẫm dung nham, mọi nơi chảy xuôi.

Kim Ô chân hỏa uy năng cực kỳ bá đạo, chỉ là mấy hơi thở lúc giữa công phu, cả tòa núi nhỏ sườn núi xích thiết khoáng thạch đều bị đốt dung thành

một bãi nước thép, chảy về phía bốn phía, sườn núi nhỏ cũng chỉ bị san thành bình địa!

Đây là Mộc Dịch không có kích phát ra Kim Ô chân hỏa toàn bộ uy năng, nếu không liền những thứ này nước thép, đều có thể đốt tan thành một đám khói xanh! Chỉ là Mộc Dịch không rõ ràng lắm dưới sườn núi cuối cùng có gì bảo vật, sợ hãi bị Kim Ô chân hỏa thiêu hủy, vì vậy cố ý lưu thủ.

Lúc dốc núi bị chân hỏa hòa tan san bằng về sau, quả nhiên lộ ra một cái đặc thù bảo vật —— đây là một đoàn đỏ thẫm hỏa diễm, chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, nhưng không sợ Kim Ô chân hỏa.

Mộc Dịch đem Kim Ô chân hỏa vừa thu lại, lập tức, cái kia đoàn đỏ thẫm hỏa diễm cũng thu hồi hỏa lực, biến thành một đoàn màu đỏ chất lỏng.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng cái này đoàn màu đỏ chất lỏng nhìn lại, trong lúc mơ hồ, thậm chí có loại thập phần cảm giác quen thuộc, trong cơ thể huyết mạch, cũng giống như đã bị nào đó không hiểu cảm ứng, chính không thể ức chế sôi trào lên!

"Chúc Dung thần huyết!" Tử Thần kinh hô một tiếng, hăn trưởng thành miệng, khuôn mặt ngạc nhiên.

"Chúc Dung thần huyết ? Đây là ý gì ?" Mộc Dịch trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, hăn truy vấn: "Chẳng lẽ nói, cái này vậy mà Hỏa thần Chúc Dung lưu lại thần huyết ?"

Tử Thần nhẹ gật đầu, nói ra: "Hơn phân nửa không có sai! Năm đó, Chúc Dung đại nhân vì lấy phòng ngừa vạn nhất bị thua huyết mạch mất đi truyền thừa, đã từng để lại một ít thần huyết, giao cho ta các loại tứ đại Cổ Thần trong tay, mỗi vị trí Cổ Thần đều có một giọt, cái này chính là cái gọi là Chúc Dung thần huyết. Nguyên lai, Độc Thần đưa hăn lấy được Chúc

Dung thần huyết giấu ở nơi này, cũng lưu lại bản thân thần huyết hành động chăm sóc!"

"Thế nhưng là, hửn tại sao phải đem Chúc Dung thần huyết giấu ở cái này Vong Ưu Cốc trong đâu?" Tử Thần lại lăm bầm lâu bầu nói, hửn nhướng mày lăm vào trầm ngâm.

"Hử, đúng rồi. Độc Thần năm đó hơn phân nửa ở chỗ này phát hiện bạch nhật thần đăng tung tích, muốn phải tìm bạch nhật thần đăng, nhưng không ngờ gặp được phiền toái, chỉ có thể đem thần huyết ẩn núp ở chỗ này, đồng thời cũng lưu lại bản thân thần huyết, đem đoạn này trí nhớ phong ấn tại thần huyết ở bên trong, hành động ngày sau tìm kiếm Chúc Dung thần huyết căn cứ."

Tử Thần thuyết pháp có một nửa suy đoán một nửa phân tích, nhưng lúc cách đã lâu, đã không cách nào khảo chứng.

Mộc Dịch rồi lại trong lòng khê động mà hỏi: "Dựa theo tiền bối lời nói, tứ đại Cổ Thần đều bảo lưu lại một giọt Chúc Dung thần huyết, tiền bối thân là Tử Thần, tiền bối Chúc Dung thần huyết, lại ở nơi nào ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 352: Kinh Biến

"Lão phu Chúc Dung thần huyết, đã sớm bị Thi Thần đoạt đi, vì vậy lão phu lúc trước cũng không nói." Tử Thần cười khổ một tiếng nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cái này rất bình thường, Tử Thần đều bị Thi Thần giết, bảo tồn Chúc Dung thần huyết tự nhiên cũng sẽ rơi vào Thi Thần trong tay.

Tứ đại Cổ Thần, Thi Thần, Tà Thần, Độc Thần, Tử Thần, Tử Thần Chúc Dung thần huyết tại Thi Thần trong tay, Độc Thần Chúc Dung thần huyết đang ở trước mắt, cái kia Tà Thần Chúc Dung thần huyết đâu?

Mộc Dịch đột nhiên nghĩ đến, bản thân thần huyết đến từ Dương gia, rất có thể cũng là đến từ Hỏa thần Chúc Dung huyết mạch truyền thừa, mà Dương gia cùng Liễu gia lại bá Tà Thần làm chủ, chẳng lẽ nói, đúng là Tà Thần đem bản thân bảo tồn Chúc Dung thần huyết dung hợp vào Dương gia một vị tổ tiên trong cơ thể, khiến cho kế thừa Hỏa thần Chúc Dung huyết mạch, vì vậy Dương gia hậu nhân mới có thể có được loại này Hỏa thuộc tính thần huyết ?

Đây là một loại khả năng, đương nhiên Dương gia thần huyết nơi phát ra cũng có thể là Hỏa thần Chúc Dung bị diệt sát lúc lưu lại mặt khác huyết mạch, chỉ là đây đều là nhiều năm trước sự tình, đã không cách nào nhỏ nhỏ khảo chứng rồi.

Tử Thần lớn tiếng nhắc nhở Mộc Dịch, nói ra: "Còn thất thần làm gì vậy! Dung hợp cái này đoàn Chúc Dung thần huyết, huyết mạch của người liên cũng tìm được thật lớn tăng lên! Hắc, đây chính là Chúc Dung thần huyết,

Thiên Thần thần huyết, mặc dù cái này giọt thần huyết không có thích đáng bảo tồn, vài vạn năm đến tổn thất đại lượng nguyên khí, nhưng bản chất không biến, vẫn như cũ có thể làm cho người thoát thai hoán cốt!"

"Chỉ tiếc, từ nay về sau máu hình thái đến xem, không thể hóa hình, điều này nói rõ thần huyết trong phong ấn một chút trí nhớ đã phai mờ, nếu không, người nếu là có thể đạt được Hỏa thần Chúc Dung một ít trí nhớ. Từ trong đạt được một hai chủng cao minh thần thông, cũng đủ để cho người cả đời hưởng thụ vô cùng!"

Mộc Dịch âm âm động tâm. Hắn cũng rất muốn biết, hấp thu cái này giọt Chúc Dung thần huyết về sau, sẽ có như thế nào biến hóa!

Tử Thần còn nói thêm: "Tiểu Độc Thần vậy mà mang người tìm đến cái này đoàn Chúc Dung thần huyết, đủ thấy hắn đã đem người trở thành chủ nhân, chính như rất nhiều năm trước, chúng ta tứ đại Cổ Thần nhận thức Hỏa thần Chúc Dung đại nhân làm chủ giống nhau! Thế nhưng là, cảnh còn người mất, người không là năm đó Chúc Dung đại nhân. Hắn cũng không được năm đó Độc Thần huynh rồi!"

Mộc Dịch nhìn cách đó không xa đỏ tươi thần huyết, nói không kích động, không thịnh hành phấn khích, không muốn, cái kia đều là nói dối, nhưng mà hắn nhưng không có nóng lòng đem thu nhập trong cơ thể.

Mộc Dịch còn có chút sợ hãi, hắn nhớ tới năm đó bị Tà Thần phụ thể tình hình, thiếu chút nữa bị Tà Thần khống chế, mất đi tự mình; vạn nhất dung hợp cái này đoàn thần huyết về sau, hắn cũng bị trong đó giấu giếm Chúc Dung thần niệm khống chế. Vậy hắn liền không còn là Mộc Dịch, mà là Chúc Dung thể thân.

Tuy rằng thân thể vẫn còn, tu là còn tại, nhưng đã mất đi bản thân độc nhất vô nhị ý niệm cùng tình cảm, Mộc Dịch liền không còn là Mộc Dịch.

Chính như Mộc Dịch mở Mông sư phụ Tiểu Nguyệt Hàn theo như lời, người sở dĩ làm người, là có chính hắc bản tâm. Một khi mất đi bản thân bản tâm, hắc liền không hề là chính bản thân hắc. Bất luận kẻ nào bản tâm đều là độc nhất vô nhị, thế nhưng là, cũng rất dễ dàng bị các loại dục vọng chỗ thao túng, trở nên liên miên bất tận, trở thành dục vọng khô lồi.

Mộc Dịch sợ hãi như vậy. Hắc sợ hãi Tà Thần sự tình tái diễn —— đối với hắc như vậy mà nói, quả thực so với chết đáng sợ hơn!

Nhìn thấy Mộc Dịch có chút do dự. Tử Thần khởi điểm có chút hoang mang, nhưng hắc lập tức cũng đoán được Mộc Dịch cố kỵ.

Tử Thần đề nghị: "Người nếu không phải yên tâm, lão phu có thể truyền cho người một bộ thần niệm phong ấn phương pháp. Người có thể chiếu theo phương pháp này đem bản thân trọng yếu tâm thần phong ấn bảo vệ, sau đó lại nếm thử dung hợp Chúc Dung thần huyết, xác nhận không có thần niệm bị cắn nuốt khổng chế nguy hiểm về sau, lại cởi bỏ phong ấn, triệt để dung hợp."

"Như vậy tốt nhất!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đại hỉ bái tạ nói: "Đa tạ tiên bối!"

"Không cần phải nói tạ, " Tử Thần nói ra: "Cái này coi như đem người Độc Thần độc tức mang ở đây, cùng Độc Thần thần huyết dung hợp, dùng Độc Thần huỳnh huyết mạch có thể kéo dài thù lao."

Mộc Dịch mỉm cười, Tử Thần tuy rằng biểu hiện ra không đem Tiểu Độc Thần cùng năm đó Độc Thần đánh đồng, nhưng hoặc nhiều hoặc ít rồi lại còn có một chút nguyên do tình, xem ra lúc trước Tử Thần cùng Độc Thần quan hệ, hoàn toàn chính xác không tệ.

Nếu như không có ý định lập tức dung hợp luyện hóa, vậy muốn đem Chúc Dung thần huyết lấy đi. Cũng may dưới mắt cái này đoàn Chúc Dung thần huyết cũng không có ý thức tự chủ, thu lấy còn là tương đối dễ dàng.

Mộc Dịch lấy ra một cái Vạn Niên Viêm Ngọc chế tác hộp ngọc, đem Chúc Dung thần huyết thu ở trong đó, đang không có gặp được kích thích lúc, Chúc Dung thần huyết cũng sẽ không phóng thích cường đại uy năng, vì vậy này hộp ngọc có thể đem bảo tồn.

Chứng kiến Mộc Dịch rõ ràng lấy ra một cái Vạn Niên Viêm Ngọc làm hộp ngọc, Tử Thần không khỏi có chút kinh ngạc.

"Loại này Vạn Niên Viêm Ngọc, tại tiên trong thần giới cũng là không ít, nhưng ở trong Nhân giới, thế nhưng là cực kỳ hiếm thấy đỉnh giai Hỏa thuộc tính luyện bảo tài liệu, người rõ ràng cầm nó đến hành động vật chứa, chặc chặc, thực là đại thủ bút!"

Mộc Dịch cười không đáp, hẳn biết rõ Tử Thần trong miệng Tiên Thần giới, chính là Tu tiên giả trong miệng Tiên Giới, chỉ là đại đa số Tu tiên giả chỉ biết có tiên, không biết có thần, cho nên gọi hắn là Tiên Giới.

Đem Chúc Dung thần huyết thu nhập trong hộp ngọc về sau, Mộc Dịch lại lấy ra mấy tấm lấy bản thân thần huyết chế tác huyết phù, dán tại hộp ngọc phía trên, hành động thủ hộ phong ấn. Vạn nhất Chúc Dung thần huyết có cái gì cổ quái, hẳn cũng có năng lực làm ra một ít ứng đối.

Thu hồi Chúc Dung thần huyết về sau, Tiểu Độc Thần liền không hề chỉ trở, hẳn nhu thuận bay trở về Sinh Linh đại ở bên trong, Mộc Dịch mang theo hắn một đường bay nhanh, không bao lâu về sau, quay trở về bố trí trận pháp chỗ.

Trước trước sau sau Mộc Dịch tổng cộng đã đi ra ước chừng cả một ngày thời gian, Huyền Hà lão tổ còn đang trận pháp bên cạnh, Mộc Dịch phản hồi lúc, hẳn đang tại trên một khối nham thạch nhắm mắt ngồi xuống, yên tĩnh tập trung tư tưởng suy nghĩ. Mộc Dịch bay gần về sau, hắn cũng liền đứng dậy, mỉm cười đón chào.

"Huyền Hà đạo hữu vẫn luôn ở chỗ này sao ? Không có xảy ra chuyện gì chứ ?" Mộc Dịch chấp tay thi lễ hỏi.

"Lão phu vẫn luôn ở chỗ này, chưa từng ly khai, cũng không có chuyện gì phát sinh." Huyền Hà lão tổ cười nói, "Có lẽ là tại địa phương khác bày trận đạo hữu gặp một chút phiền toái, chậm trễ một hồi, chúng ta còn muốn tiếp tục chờ ở lại tin tức."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cái này Vong Ưu Cốc thật lớn như thế mà cổ quái, gặp được một ít ngoài ý muốn cũng rất bình thường, nhưng hiển nhiên không có gì đại sự phát sinh, nếu không hẳn cũng sẽ thu được đến từ Lưu chân nhân, Lục Mặc đám người truyền âm tin tức.

"Mộc tiểu hữu việc này nhưng có cái gì thu hoạch ?" Huyền Hà lão tổ chứa cười hỏi.

Không chờ Mộc Dịch trả lời, hắn còn nói thêm: "Ha ha, tiểu hữu nếu là có không tiện chỗ, cũng không cần nói rõ, lão phu chính là thuận miệng hỏi một chút mà thôi."

Mộc Dịch cùng cười một tiếng, dứt khoát trực tiếp đem chủ đề dời, nói đến cái kia "Thứ năm thuộc tính" Cao Kinh Lôi sự tình.

"Lôi thuộc tính thần thông thật sự có cường đại như vậy ? Có thể khắc chế mặt khác bất luận cái gì thuộc tính ?" Mộc Dịch hỏi.

Huyền Hà lão tổ nói ra: "Nếu như tu tiên giới một mực như vậy nghe đồn, hơn phân nửa là có chút đạo lý đấy. Nhưng mà khắc chế thuộc về khắc chế, chỉ là tương đối mà nói. Lúc song phương tu vi công pháp tiếp cận lúc, Lôi thuộc tính thần thông khả năng nếu so với địa hỏa thủy phong tứ đại thuộc tính thần thông càng mạnh hơn nữa một ít; nhưng nếu là song phương tu vi các loại có rõ ràng chênh lệch, mặc dù là hiếm thấy thiên phạt người lôi tu, cũng chưa chắc có thể chiếm được bao nhiêu tiện nghi."

Mộc Dịch cảm khái nói: "Nghe nói loại này lôi tu tại tiến giai thời điểm, căn bản không sợ thiên kiếp. Có lời nói là lôi tu tiến giai không có Kim Lôi thiên kiếp; có lời nói là, tuy rằng bọn hắc có Kim Lôi thiên kiếp, nhưng có thể hấp thu trong đó kim lôi uy năng, có ích không hại, ngược lại là tiến giai một lớn trợ lực! Chậc chậc, nếu là như vậy, thật sự là niềm mong ước của chúng ta!"

"Mọi thứ có lợi tất có tệ. Lôi tu thiên phú dị bẩm, nhưng chưa hẳn không có khuyết điểm, chỉ là của ta các loại không biết mà thôi." Huyền Hà lão tổ tức thì có chút không cho là đúng nói.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắc tại tu tiên giới sờ bò lăn đánh nhiều năm, cũng thật sâu cảm nhận được cái gọi là phúc họa tương y, sự tình có rất ít tuyệt đối tốt hoặc hỏng, liền nhìn người đứng ở cái dạng gì góc độ.

Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ một phen chuyện phiếm, không bao lâu về sau, hai người lại tách ra một khoảng cách, riêng phần mình nhắm mắt ngồi xuống.

Như thế lại qua một ngày, vẫn không có tin tức truyền đến, Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ cảm thấy có chút kỳ quái, thương lượng phía dưới, liền chủ động khởi xướng tin tức, hướng Lưu chân nhân cùng Lục Mặc các loại hỏi thăm.

Rất nhanh, bọn hắc phải có được Lục Mặc đám người hồi phục. Nguyên lai, năm cái bày trận chỗ, đã có bốn phía đều chuẩn bị sẵn sàng, duy chỉ có Cao Kinh Lôi cùng Thủy Vô Tình cái kia một tổ, vẫn đang không có chuẩn bị cho tốt. Lục Mặc đám người còn hướng hai người này truyền âm thúc giục, rồi lại không có được đáp lại.

Vì vậy, Lưu chân nhân đám người cũng làm ra điều chỉnh, khiến Lưu chân nhân cùng Lục Mặc tiếp tục tìm tòi bạch nhật thần đăng tung tích,

Thủy gia, Sơn gia Đại trưởng lão, tức thì trước đi tìm Cao Kinh Lôi cùng Thủy Vô Tình tung tích.

Lại qua một ngày, Mộc Dịch các loại rốt cuộc nhận được tin tức, bất quá, đây cũng là một cái động trời tin tức xấu!

Thủy gia, Sơn gia hai gã Đại trưởng lão, rút cuộc tìm được Cao Kinh Lôi cùng Thủy Vô Tình, bất quá tìm được hai người này lúc, bọn hắc đã chết đã lâu!

Hai người này đều là Nguyên Anh kỳ tồn tại, Thủy Vô Tình là Phàm Anh Kỳ Anh lão, Cao Kinh Lôi càng là Linh Anh Kỳ lôi tu, luận thực lực tuyệt không kém hơn một đám Tiên Anh kỳ Đại trưởng lão, như thế thực lực hai người, rõ ràng bị giết chết, hơn nữa trước khi chết thậm chí chưa kịp thông truyền những người khác các loại!

Đây không thể nghi ngờ là người nào đều không ngờ tới động trời biến cố, lúc này mọi người liền làm ra điều chỉnh, tất cả mọi người lập tức kích phát ngũ hành phong Linh pháp trận, sau đó bay đi phát hiện Cao Kinh Lôi hai người thi thể chỗ, cùng một chỗ dò xét hai người vẫn lạc nguyên nhân.

Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ được nghe thấy việc này, đều là hoảng sợ biến sắc. Khi bọn hắc xem ra, Cao Kinh Lôi thực lực sâu không lường được, sao có thể dễ dàng như thế bị người diệt giết ?

Chẳng lẽ cái này Vong Ưu Cốc trong vậy mà có giấu đáng sợ hơn tồn tại ?

Hoặc là nói là người quen thừa dịp bất ngờ đột nhiên ra tay ?

Vì cái gì hung thủ giết chết hai người này về sau, không có đem thi thể bị phá huỷ ?

Đủ loại nghi vấn xoay quanh trong lòng, đây không thể nghi ngờ là cho tất cả mọi người bịt kín một tầng âm ảnh.

Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ lập tức kích phát pháp trận, sau đó song song hướng truyền âm lệnh ngón giữa bày ra phương hướng hăng hái bay đi.

Cũng may một đường vô sự, mấy ngày về sau, Mộc Dịch các loại rốt cuộc cùng mấy người khác tụ tập, tất cả mọi người thần sắc, đều là thập phần ngưng trọng!

Cao Kinh Lôi cùng Thủy Vô Tình thi thể, bị để đặt tại hai phần bên trong quan tài bằng, lẳng lẳng nằm ở đỉnh núi. Hòm quan tài bằng bằng chung quanh, vây quanh mấy tên Nguyên Anh kỳ tồn tại.

Những người này ngày thường đều là tu tiên giới hết sức quan trọng đại nhân vật, không ai bì nổi, nhưng vào lúc này, rồi lại cũng không khỏi được cảm thấy một tầng thật sâu ý sợ hãi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 353: Ngờ Vực Vô Căn Cứ

Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ đuổi ở đây lúc, Thủy gia Đại trưởng lão Thủy Vô Tẩn đang tại căn thận điều tra lấy Thủy Vô Tình thi thể —— người kia bụng dưới lúc giữa thậm chí có một cái lớn chừng quả dấm lỗ thủng.

Anh lão Nguyên Anh nguyên bản nên ngay ở chỗ này, đương nhiên, lúc này lại không có Nguyên Anh bóng dáng.

"Lão phu liên tục xem xét, xem ra Tam đệ là bị hung thủ trực tiếp xuyên thủng bụng dưới, phá huỷ Nguyên Anh mà khi trận vẫn lạc." Thủy Vô Tẩn lão mắt rưng rưng, bi thống mà phẫn hận nói: "Tam đệ chết rất thảm! Nếu để cho lão phu bắt được hung thủ, nhất định phải đưa hãn bầm thây vạn đoạn!"

"Cao đạo hữu cũng là như thế, hãn tuy rằng bên ngoài thân nhìn không ra cái gì vết thương, nhưng đan điền Nguyên Anh đã hủy, kinh mạch toàn thân cũng bị chấn nát, hung thủ thực lực thập phần đáng sợ!" Lưu chân nhân điều tra xem lấy Cao Kinh Lôi thi thể, kinh hãi nói.

Mọi người đều bị sắc mặt đại biến, Thủy Vô Tình chết thoát nhìn càng giống là đánh lén, cũng thế mà thôi rồi, Cao Kinh Lôi là Linh Anh Kỳ Anh lão, hơn nữa còn là Lôi thuộc tính thần thông, hung thủ rõ ràng có thể chấn vỡ đan điền của hãn Nguyên Anh, đây nên là cỡ nào mạnh thực lực!

"Hung thủ vì sao lưu lại cái này hai cỗ thi thể ? Là không kịp xử lý, còn là khác có huyền cơ ?" Đây là Mộc Dịch trong lòng hiện lên ý niệm đầu tiên, lấy hung thủ có thể giết chết hai gã Nguyên Anh kỳ tồn tại thần thông,

muốn hủy diệt hai cỗ thi thể chỉ là tiện tay mà thôi, vì sao không có làm như vậy ?

Mọi người lần lượt chạy đến, không bao lâu về sau, ngoại trừ đã chết đi Cao Kinh Lôi cùng Thủy Vô Tình bên ngoài, còn lại mười hai người đều ở chỗ này.

Lục Mặc hướng Sơn gia Đại trưởng lão hỏi: "Bất Phá đạo hữu, cái này Vong Ưu Cốc một mực do Sơn gia trông giữ. Không biết ngoại nhân có hay không có khả năng lặng yên xâm nhập Vong Ưu Cốc trong ?"

Sơn gia Đại trưởng lão lắc đầu liên tục, nói ra: "Không có khả năng! Vong Ưu Cốc phong ấn thập phần cường đại. Chính là là năm đó Tiên nhân tự tay bố trí, này giới bên trong không có khả năng có người có thể không hề phát hiện lên vào nơi đây; hơn nữa chúng ta truyền đưa vào nơi này về sau, truyền tống màn sáng liền lập tức biến mất, vì vậy ngoại nhân không thể nào là từ bên ngoài xâm nhập cái này Vong Ưu Cốc đấy."

Lục Mặc nhẹ gật đầu, trầm giọng nói ra: "Cái kia nói một cách khác, hoặc là Vong Ưu Cốc bên trong nguyên bản liền tồn tại cực kỳ cường địch đáng sợ; hoặc là hung thủ ngay tại chúng ta bên trong!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trầm mặc một hồi. Lục Mặc phân tích, ở giữa mọi người tâm tư. Thoạt nhìn khả năng chỉ có cái này hai loại, nhưng vô luận là loại nào, đều thập phần đáng sợ!

Im lặng không nói sau một lúc, Lưu chân nhân ho nhẹ một tiếng, nói ra: "Chúng ta sau khi tách ra, lão phu, Lục đạo hữu, Bất Phá đạo hữu cùng Vô Tận đạo hữu vẫn luôn cùng một chỗ; hai người này thi thể, cũng là Bất Phá đạo hữu cùng Vô Tận đạo hữu đồng loạt phát hiện; nói một cách khác. Ta bọn bốn người cũng không một mình hành động cơ hội."

Lưu chân nhân ý tứ tất cả mọi người minh bạch, nếu như hung thủ liền tại trong bọn họ, hơn phân nửa tại hành động trên muốn lộ ra một ít kẽ hở.

Lưu gia hai gã khác trưởng lão hội ý, cũng phụ họa nói ra, bọn hăn cũng một mực ở cùng một chỗ, không có tách ra hành động.

Sơn gia cùng Thủy gia trưởng lão cũng đều tỏ thái độ. Bọn họ đều là hai người cùng một chỗ hành động, chưa từng một mình ly khai.

"Huyền Hà đạo hữu, người cùng Mộc đạo hữu cũng là cùng một chỗ hành động đi ?" Lưu chân nhân hỏi.

"Cái này. . ." Huyền Hà lão tổ lập tức có chút ấp úng.

"Sự tình trọng đại, Huyền Hà đạo hữu mời nói thẳng!" Lưu chân nhân thần sắc nghiêm túc thúc giục nói.

Huyền Hà lão tổ than nhẹ một tiếng, cuối cùng lắc đầu. Nói ra: "Mới đầu là cùng một chỗ hành động, bất quá trên đường Mộc tiểu hữu công bố có chút việc tư phải xử lý. Vì vậy đã đi ra một hồi, trước sau ước chừng một ngày thời gian."

"Cái gì, Mộc đạo hữu, người một mình hành động qua ?" Lưu chân nhân thần sắc hơi đổi.

"Không tệ!" Mộc Dịch chỉ có thể thừa nhận, hăn nói ra: "Bất quá ta các loại cùng nơi này cách nhau cực xa, chừng mấy ngày lộ trình, tại hạ làm sao có thể tại một ngày bên trong qua lại. Huống chi, tại hạ cũng không có thực lực này!"

Huyền Hà lão tổ xác nhận Mộc Dịch lời nói, hăn nói ra: "Cái này lão phu có thể chứng minh, chúng ta nhận đến tin tức về sau, một đường bay nhanh chạy tới nơi này, trọn vẹn bỏ ra hai ngày công phu."

Tuy rằng hăn thay Mộc Dịch giải thích một câu, nhưng không ít người còn là dùng hồ nghi ánh mắt lặng lẽ đánh giá Mộc Dịch một phen, dù sao Mộc Dịch đối với bọn họ mà nói, là một cái cực kỳ thần bí tồn tại.

"Hử, hoàn toàn chính xác rất không có khả năng!" Lưu chân nhân nhẹ gật đầu, đã tiếp nhận Mộc Dịch giải thích.

Sơn gia một vị thanh niên trưởng lão Sơn Bất Diệt lại đột nhiên thần sắc khê động nói: "Khoảng cách không là vấn đề! Tưởng tượng một cái, nếu có người có thể giết Cao đạo hữu hai người, sau đó dùng phi hành Pháp bảo vận lấy hai người thì thể hướng xa xa bay nhanh, bản thân rồi lại phản hồi chỗ cũ, bởi như vậy, mấy ngày đi sau hiện thi thể lúc, tự nhiên cùng ban đầu địa điểm cách nhau khá xa! Cái này chỉ sợ cũng là hung thủ giữ lại thi thể nguyên nhân! Bởi như vậy, thi thể vị trí sẽ cố ý nói dối chúng ta, cho rằng nơi này chính là bọn hắc vẫn lạc chỗ! Về phần vận chuyển thi thể Pháp bảo, tự nhiên có biện pháp thu hồi hoặc giấu đi, thậm chí còn có khác thủ đoạn cao minh!"

"Đúng vậy, bất diệt đạo hữu lời nói khó có thể bài trừ! Mộc đạo hữu, người có cái gì giải thích!" Thủy Vô Tẩn lạnh lùng nói: "Cuối cùng hắc hai người như thế nào đắc tội đạo hữu, đạo hữu lại muốn xuống này tàn nhẫn tay!"

"Tại hạ không là hung thủ!" Mộc Dịch nhướng mày, đồng thời tâm niệm cấp chuyển phân tích dưới mắt cục diện!

"Vô Tẩn đạo hữu vả lại đừng vội ở dưới định kết luận!" Lục Mặc khuyên nhủ: "Lục mỗ tin tưởng, Mộc sư đệ cũng không phải hung thủ! Hơn nữa chỉ dựa vào những thứ này manh mối nhất định là Mộc sư đệ gây nên, vô cùng lỗ mãng. Trên thực tế, nếu như hung thủ không chỉ một người, như vậy chúng ta bên trong, tất cả mọi người có hiềm nghi!"

"Lục đạo hữu lời này là có ý gì?" Thủy Vô Tẩn lạnh lùng nói ra: "Chẳng lẽ lão phu còn có thể mưu hại mình trong nhà trưởng lão hay sao!"

Lục Mặc cười lạnh một tiếng, nói ra: "Hắc, cái này cũng khó nói. Cao đạo hữu một chết, Cao Sơn Lưu Thủy tứ đại thế gia trong đệ nhất thế gia

danh tiếng liền nhất định từ Cao gia chuyển di, đây đối với còn lại ba nhà mà nói đều là điểm rất tốt chỗ. Khó tránh khỏi không có người bởi vậy rất mà liều! Hơn nữa nơi này có rất nhiều đạo hữu đều là hai hai lẫn nhau làm chứng. Không ngại giả thiết một cái, nếu như Lưu gia vợ chồng nhị vị đạo hữu thông đồng làm việc, chẳng lẽ sẽ lẫn nhau vạch trần sao ?"

"Chỉ sợ đương nhiên sẽ không!" Lục Mặc hướng Lưu gia vợ chồng cùng cười một tiếng, tiếp tục nói: "Nhị vị đạo hữu không nên hiểu lầm, Lục Mặc chỉ là đánh cho cách khác, tuyệt đối không có hoài nghi nhị vị ý tứ! Theo Lục mỗ nhìn, chuyện này không có chứng cứ xác thật trước, chúng ta không muốn lung tung ngờ vực vô căn cứ, phát sinh nội loạn, cái này chỉ sợ chính là hung thủ lưu lại thi thể dụng ý thực sự!"

"Đúng vậy, như vậy lẫn nhau ngờ vực vô căn cứ căn bản không có chỗ tốt gì!" Huyền Hà lão tổ cũng nói: "Mặc kệ hung thủ là người nào, hãn nếu như lén lút lút lút làm việc, đã nói lên không có thực lực công nhiên cùng bọn ta chống lại, chúng ta không muốn bởi vậy tự loạn trận cước, trúng kế! Hơn nữa, hung thủ cũng có thể có thể không tại chúng ta bên trong!"

Lưu chân nhân các loại đều nhẹ gật đầu, Lục Mặc cùng Huyền Hà lão tổ mà nói đều rất có đạo lý, chỉ dựa vào một ít bàng chi nhánh cuối, sẽ phải kết luận là Mộc Dịch gây nên, hoàn toàn chính xác thập phần gượng ép.

Mộc Dịch âm thầm gật đầu, Lục Mặc cùng Huyền Hà lão tổ phân tích, cũng là hãn muốn biện giải cho mình lời nói, bất quá do bọn hãn nói ra, đối có sức thuyết phục.

Trừ lần đó ra, Mộc Dịch còn có thật nhiều nghi hoặc —— hãn thậm chí hoài nghi, việc này chẳng lẽ là hướng về phía hãn tới được ?

Nếu như hung thủ muốn giá họa cho bản thân, không khỏi cũng thật trùng hợp. Hung thủ sao có thể dự đoán kết luận, Mộc Dịch sẽ vì khiến Tiểu Mao Cầu hấp thu khói độc mà một mình hành động ? Nếu như Mộc

Dịch từ trước đến nay Huyền Hà lão tổ sống chung một chỗ, hung thủ chẳng phải là không cách nào vu oan ?

"Ngoại trừ nguyên nhân cái chết bên ngoài, còn có cái gì phát hiện ?" Huyền Hà lão tổ bỏ qua một bên chủ đề, mọi người lực chú ý cũng từ Mộc Dịch trên thân chuyển đi.

"Cũng không có mặt khác trọng đại phát hiện." Thủy Vô Tẩn nói ra: "Bất quá, ngược lại là có kiện việc lạ, tại Tam đệ trong tay áo, đã tìm được một quả long văn ngọc bội, lão phu trước kia chưa bao giờ thấy qua Tam đệ có được này cái ngọc bội, có lẽ không phải là Tam đệ chi vật."

Lưu chân nhân trong lòng khẽ động, nói ra: "Nếu như không phải là Vô Tình đạo hữu đồ vật, lại bị hãm trước khi chết giấu ở trong tay áo, chẳng lẽ là hung thủ không cẩn thận còn sót lại bảo vật, Vô Tình đạo hữu giấu giếm tại trong tay áo, chính là vì báo cho biết chúng ta hung thủ thân phận ? Vô Tẩn huynh, mau đem ngọc bội kia lấy ra nhìn xem."

"Ngay ở chỗ này!" Thủy Vô Tẩn nhắc lên Thủy Vô Tình Thi Thần trên ống tay áo, quả nhiên lộ ra một khối tinh xảo long văn ngọc bội.

Nhìn thấy ngọc bội kia trong nháy mắt, Mộc Dịch lập tức sắc mặt đại biến!

Mà Lục Mặc cùng Lưu chân nhân cũng lập tức nhận ra bảo vật này, đều lập tức nhìn về phía Mộc Dịch.

Lục Mặc trong ánh mắt, toàn bộ sẽ không dám tin chi ý, mà lưu thực ánh mắt của người, tức thì mang theo vài phần sợ hãi!

"Mộc đạo hữu, nếu như lão phu không có nhớ lầm, người cũng có một khối cùng loại ngọc bội!" Lưu chân nhân liếc không nháy mắt nhìn xem Mộc Dịch, từng chữ một nói.

"Cái gì!" Thủy Vô Tồn các loại người nhất thời hít sâu một hơi.

"Mộc sư đệ, đem người ngọc bội lấy ra nhìn xem, có lẽ có một chút khác biệt!" Lục Mặc cũng có chút hoài nghi nói.

Mộc Dịch chậm rãi từ trong lòng lấy ra một quả ngọc bội, đồng thời rất cuộc hiểu rõ sự tình đại khái chân tướng!

Từ Thủy Vô Tình thi thể trên tìm ra này cái ngọc bội, gọi là Vân Long Bội, có che giấu khí tức tuyệt hảo diệu dụng, là Mộc Dịch từ Thi Môn đàn sĩ Lý Tam chỗ đó lấy được bảo vật; về sau Mộc Dịch đem giao cho con gái Mộc Mạn Vũ. Nhưng mà Mộc Mạn Vũ bị Thi Thần giam lỏng tại Vô Lượng Tông trong lúc, nàng bảo vật đều bị vợ vét không còn gì, tự nhiên cũng bao gồm này cái Vân Long Bội!

Mà Mộc Dịch trên người của mình, còn có một khối Vân Long Bội, là hãn về sau tự tay luyện chế bảo vật, luyện chế phương pháp, cũng là được từ Lý Tam lưu lại Thi Môn bí kíp.

Hôm nay, lúc đầu vốn thuộc về Mộc Mạn Vũ Vân Long Bội, rõ ràng xuất hiện ở Thủy Vô Tình thi thể lên, cái này chỉ có một khả năng, cái kia chính là Thi Thần tham dự việc này!

Mộc Dịch trong đôi mắt lập tức kim mang lập lòe, hướng ở đây mỗi một người nhìn lại.

Kích phát Âm Dương Thần Mộc thần thông hãn, có thể liếc nhìn ra, ai là Thi Thần chỗ giả trang!

Thế nhưng là, liên tiếp nhìn ba lượt, tất cả mọi người thập phần bình thường, cũng không phải Thi Thần nhập vào thân thi thể.

"Mộc đạo hữu, người còn do dự cái gì, mau đem ngọc bội lấy ra đi!" Thủy Vô Tình có chút không khó phiền thúc giục nói.

Mộc Dịch bất đắc dĩ buông lỏng bàn tay ra, lộ ra trong lòng bàn tay ngọc bội —— quả nhiên, cùng Thủy Vô Tình trên thi thể ngọc bội giống như đúc!

"Quả nhiên là người! Cái này người còn có lời gì nói!" Thủy Vô Tầm đột nhiên giận dữ, hăm oán hận nói: "Lão phu muốn thay uổng mạng Tam đệ báo thù!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 354: Thi Thần Khuyên Bảo

"Chậm đã!" Lục Mặc vội vàng động thân mà ra, ngăn tại Mộc Dịch trước người, ngăn lại nỗi giận trong Thủy Vô Tẩn, đồng thời hắt hướng Mộc Dịch lớn tiếng hỏi: "Mộc sư đệ, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Là Thi Thần!" Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Này cái Vân Long Bội, vốn là tại hạ tặng cho ái nữ đấy, nhưng về sau bị Thi Thần chỗ đoạt. Hai người này bị giết, cũng có thể là Thi Thần thủ bút, hắt cố ý lưu lại thi thể cùng Vân Long Bội, hiển nhiên chính là vì giá họa cho tại hạ!"

"Thi Thần ? ! Chẳng lẽ hắt giấu ở chúng ta bên trong ?" Lục Mặc kinh hãi nói.

"Không có, hắt bây giờ không có ở đây nơi đây, không biết tung tích." Mộc Dịch lắc đầu, hắt đối với cái này cũng có chút hoang mang.

"Cái gì Thi Thần ? Ăn nói bậy bạ một thông có thể hồ lộng qua sao!" Thủy Vô Tẩn cả giận nói, hắt vẫn đang không có buông tha Mộc Dịch ý tứ, chỉ là trở ngại Lục Mặc, tạm thời không có động thủ.

Huyền Hà lão tổ vội vàng giải thích một phen, Thi Thần chính là một số năm trước Thi Môn lão tổ, cũng là một cái tu Thần giả.

"Hừ, lão phu đã biết rõ, cùng tu Thần giả hợp tác căn bản không đáng tin cậy!" Thủy Vô Tẩn oán hận nói.

"Đạo hữu lời ấy ý gì ?" Lục Mặc thanh âm trầm xuống, "Nếu như tứ đại tu tiên thế gia không muốn hợp tác, Lục mỗ cũng tuyệt không miễn cưỡng!"

Lưu chân nhân khẩn trương, lập tức từ trong khuyên bảo: "Nhị vị đạo hữu vả lại bớt giận, việc này chưa tra ra, Vô Tẩn huynh không muốn quá sớm đặt lễ đính hôn kết luận. Ngàn vạn không muốn tổn thương hòa khí, dầm vào Tiên Thần đại chiến, lường bại câu thương vết xe đổ!"

Hồi lâu không nói lời nào Sơn gia Đại trưởng lão Sơn Bất Phá lắc đầu nói ra: "Nói là cái gì Thi Thần ra tay, cũng nói không thông. Thi Thần là như thế nào lẫn vào cái này Vong Ưu Cốc trong bên trong ? Cốc này một mực bị ta Sơn gia trông coi, hắn không có khả năng sớm tiến vào nơi này!"

Lục Mặc vì Mộc Dịch giải thích nói: "Thi Thần tự nhiên có một chút không thể tưởng tượng thủ đoạn. Nếu không cũng sẽ không mưu kế thực hiện được rồi! Chúng ta có lẽ đoàn kết nhất trí, kỹ càng điều tra! Nếu thật là Mộc sư đệ gây nên, hắn vì sao phải lưu lại thi thể ? Vì sao sơ ý liền ném đi ngọc bội cũng không biết ? Rồi hãy nói, hắn căn bản không có sát hại hai người này động cơ! Lục mỗ tuyệt đối tin tưởng, Mộc sư đệ cùng việc này không quan hệ. Về phần Thi Thần sự tình, Mộc sư đệ đã sớm cùng Lục mỗ cùng Huyền Hà lão tổ đã từng nói qua, tuyệt không phải tạm thời theo dết vô cớ!"

Lưu chân nhân cũng phụ họa nói: "Lục đạo hữu nói rất đúng! Vô Tẩn huynh, mời người lại nhiều một ít kiên nhẫn. Ngàn vạn không muốn bởi vì nhất thời xúc động trong Thi Thần kế ly gián!"

"Cũng được!" Thủy Vô Tẩn nói ra: "Bất quá, cũng không có thể tiện nghi tiểu tử này. Chúng ta có lẽ đem pháp lực phong ấn, nhốt lại, tránh khỏi hấn động thủ lẫn nữa hành hung! Hừ, Mộc đạo hữu, người nếu không phải hung thủ, tự cũng không có tạt giận mình, kính xin phối hợp chúng ta!"

"Tuyệt không khả năng!" Mộc Dịch nói như đinh chém sắt: "Phong ấn pháp lực. Tại hạ liền biến thành phế nhân, chẳng phải là mặc người chém giết! Tại hạ không là hung thủ, nếu như các hạ nhưng muốn hoài nghi, tự nhiên muốn làm gì cũng được!"

Bọn hăn không tin được Mộc Dịch, Mộc Dịch đồng dạng không tin được những người này, muốn hăn thúc thủ chịu trời, tùy ý người xử trí. Mộc Dịch tuyệt không đáp ứng!

Hơn nữa, vạn nhất Thi Thần lẫn vào trong bọn họ, chỉ sợ cũng chỉ có hăn Âm Dương Thần Mộc, mới có thể nhìn ra kẻ hở! Phong ấn Mộc Dịch pháp lực, sẽ phải khiến Thi Thần âm mưu thực hiện được. Điều này có lẽ chính là Thi Thần giá họa Mộc Dịch dụng ý thực sự.

"Người nếu như không chịu phối hợp, lão phu liền không khách khí!" Thủy Vô Tẩn bên ngoài thân lập tức hiện lên ra một tầng ráng mây hoa mỹ màu xanh. Trong Thiên Địa Thủy thuộc tính nguyên khí, cũng đều nhận lấy cảm ứng, toàn bộ hướng chung quanh hăn tụ tập.

"Mộc sư đệ, cái này. . ." Lục Mặc lập tức cũng thập phần khó xử, hăn mình tuyệt đối tin tưởng Mộc Dịch, nhưng là có thể hiểu được mặt khác Tu tiên giả ngờ vực vô căn cứ.

Khi hăn xem ra, Thủy Vô Tẩn đám người yêu cầu tạm thời đem Mộc Dịch phong ấn nhất, cũng không tính là quá cố tình gây sự, nhưng mà đối lại là nơi đó tại Mộc Dịch lập trường, cũng đồng dạng sẽ không đáp ứng điều kiện này, sau đó mặc người thịt cá!

Mặc dù là khó, nhưng Lục Mặc còn là xuất thủ, từng mảnh ánh sáng màu xanh tại quanh người hăn lập loè, tùy thời chuẩn bị tiếp được Thủy Vô Tẩn thần thông, hăn hiển nhiên là đứng ở Mộc Dịch bên này.

Mà Thủy gia còn lại hai người, cũng nhao nhao bày ra tư thế, đại chiến hết sức căng thẳng!

Một khi giao thủ, Tiên, Thần ở giữa hợp tác liên triệt để đánh vỡ, rất có thể dẫn phát lại một lần Tiên, Thần cuộc chiến!

Lúc đầu vốn cũng không quá tín nhiệm song phương, chỉ là vì một cái cùng chung lợi ích miễn cưỡng hợp tác đi đến cùng một chỗ, thành lập tín nhiệm rất khó, nhưng muốn phá hư, có lẽ chính là một ý niệm!

"Thì Thần một chiêu này, quả nhiên lợi hại! Chỉ một chiêu kế ly gián, sẽ phải khiến Tiên, Thần hợp tác vỡ tan, lần nữa lâm vào sinh tử đánh nhau bên trong!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong thờ dài, hân thông qua Mộc Dịch thần niệm đã biết toàn bộ quá trình.

Mộc Dịch cảm kích nhìn ngăn cản tại chính mình trước người Lục Mặc liếc, hân biết rõ, Tiên, Thần song phương có thể hợp tác đến nay, Lục Mặc hao tổn không ít tâm huyết, như thế ngày hôm nay vì mình, Lục Mặc không tiếc cùng Thủy gia động thủ, đủ thấy nghĩa khí.

Lục Mặc đối Mộc Dịch có tình có nghĩa, Mộc Dịch cũng sẽ không khiến Lục Mặc rơi vào lưỡng nan cảnh giới.

"Phốc!" Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, Mộc Dịch thân thể tại ánh lửa lóe lên xuống biến thành một cái hỏa cầm, người kia ở giữa không trung giương cánh lóe lên, sau đó liền hư không tiêu thất.

Sau một khắc, hỏa cầm xuất hiện ở vạn trượng bên ngoài giữa không trung, nhưng lập tức lại lần nữa biến mất.

"Chuyện này, tại hạ sẽ điều tra cái tra ra manh mối, nhất định cho các vị một cái công đạo!" Mộc Dịch để lại những lời này, sau đó biến mất ở phía chân trời.

"Coi như người chạy nhanh!" Thủy Vô Tận oán hận nói, đồng thời hân cũng có chút kinh ngạc tại Mộc Dịch cao minh diệu thuật.

Mộc Dịch vừa đi, những người này liền tạm thời đã không có động thủ cần phải, khẩn trương cục diện, cũng tạm thời đạt được giảm bớt.

Lưu chân nhân vội vàng đi ra hoà giải, tại lời khuyên của hắc xuống, Lục Mặc, Thủy Vô Tồn bọn người tạm thời dẹp loạn nội khí, cùng một chỗ thương lượng kế tiếp đối sách.

...

Mộc Dịch bay thẳng đến ra mấy vạn dặm bên ngoài, không có nhìn thấy mọi người đuổi theo, mới độn quang thu vào, hiển lộ thân hình.

"Tiếp được trong người định làm như thế nào ?" Tử Thần hỏi, dưới mắt cực diện, đối Mộc Dịch thập phần bất lợi.

Mộc Dịch nói ra: "Trước tiên ở cái này Vong Ưu Cốc trong bốn phía điều tra, nhìn xem có thể hay không tìm ra Thi Thần dấu vết để lại. Nếu như thật sự không được, vậy cũng chỉ có ly khai cốc này!"

Bọn hắc tiến vào cốc này về sau, Sơn gia cho bọn hắc mỗi người một phần Truyền Tống Phù, có thể cho bọn hắc truyền tống ra Vong Ưu Cốc, nhưng chỉ có thể sử dụng một lần, đi ra cũng không thể đi vào nữa.

Về phần Lục Mặc bọn hắc, hơn phân nửa còn có thể lưu lại trong cốc, tiếp tục tìm tòi bạch nhật thần đăng tung tích, nhưng bọn hắc nhất định sẽ hấp thụ giáo huấn, sẽ không một lần nữa cho Thi Thần thừa dịp cơ hội.

Vong Ưu Cốc ở bên trong, nguy hiểm không ít, nhưng đối với Mộc Dịch loại thực lực này tồn tại mà nói, cũng không coi vào đâu, hướng chi, hắc còn có Tiểu Độc Thần tương trợ, liền trong cốc đáng sợ nhất khói độc, cũng không sợ hãi chút nào.

Chỉ là như thế nào tìm kiếm Thi Thần tung tích, Mộc Dịch rồi lại hoàn toàn không có đầu mối, hắc thậm chí không biết, Thi Thần có hay không đã ly khai nơi đây.

Mấy ngày về sau, Mộc Dịch chợt thấy một đạo độn quang hướng bản thân bay tới, cũng không phải Lục Mặc đám người trong bất kỳ người nào!

Là một cái hắc chưa bao giờ thấy qua trung niên nhân! Mộc Dịch lập tức kích phát Âm Dương Thần Mục, trong hai tròng mắt lập tức kim mang lóe lên.

Quả nhiên, người này không giống bình thường, nghiêm chỉnh mà nói, hẳn không phải người, mà là luyện thi.

"Thi Thần, quả nhiên là người!" Mộc Dịch trầm giọng nói ra.

"Ha ha!" Trung niên nhân tại Mộc Dịch trước người dừng lại, nói ra: "Lão phu cuối cùng tìm được người rồi!"

Người trung niên này, từ chân nguyên lưu động phát ra khí tức đến xem, tu vi không tính rất cao, hiển nhiên chỉ là Thi Thần không có ý nghĩa một cỗ phân thân.

"Người muốn tìm ta ? Chẳng lẽ là đi tìm cái chết!" Mộc Dịch nhướng mày nói, hẳn cũng sẽ không e ngại như vậy một cỗ luyện thi.

"Hắc hắc, lão phu phái ra cái này sợi phân thân, là tới tốt nói khuyên người." Trung niên nhân nói ra: "Người nếu như nguyện ý cho dù đem cái này phân thân giết chết tốt rồi, lão phu không thèm để ý chút nào! Vong Ưu Cốc tụ tập rất nhiều Nguyên Anh kỳ tồn tại, lão phu cũng sẽ không ngốc đến lấy chân thân xuất hiện, để tránh lâm vào dùng ít địch nhiều bất lợi cục diện! Về phần này là phân thân, chắc chắn, người liền lão phu một cỗ Thần Mạch Kỳ Thi Tổ phân thân đều có thể giết chết, này là phân thân tự nhiên đối không phải là đối thủ của người!"

"Người tại sao phải hãm hại ta ?" Mộc Dịch hỏi, trong lòng của hắn còn có chút nghi hoặc, vì vậy không có lập tức đem trung niên nhân này giết

chết, dù sao người kia đối với hắn không cách nào hình thành bất cứ uy hiếp gì.

Trung niên nhân đáp: "Bởi vì lão phu cho rằng người là khả tạo chi tài! Người cũng thấy đấy, cái kia chút ít Tu tiên giả căn bản không phải thiệt tình cùng các người hợp tác, một khi có một chút ngờ vực vô căn cứ, sẽ đưa các người tại tuyệt cảnh! Lão phu khuyên người, nhìn thẳng vào bản thân Thần tộc thân phận, gia nhập lão phu, đem cái này thế giới Tu tiên giả hết thảy diệt sạch! Để cho bọn họ đã thành vì luyện thi, cho ta các loại thao túng, ha ha!"

"Lão phu nói thiệt cho người biết, lúc này đây Vong Ưu Cốc chi hình, từ đầu tới đuôi đều là lão phu mưu kế! Bạch nhật thần đăng biến thành người, ngay tại lão phu dưới tay, một mực cùng lão phu cùng chung chí hướng! Đáng tiếc hắn bản thể bị phong ấn ở cái này Vong Ưu Cốc ở bên trong, không cách nào ly khai. Lão phu lần này cố ý tiết lộ ra bạch nhật thần đăng tung tích, chính là muốn tương kế tựu kế, dụ dỗ Lục Mặc các loại chỗ này tìm kiếm bạch nhật thần đăng, thừa cơ đem bản thể cứu ra."

"Lão phu rồi lại thật không ngờ, người rõ ràng cũng sẽ lại tới đây. Vì vậy, lão phu tại kế hoạch đã toàn bộ đặt thành ngoài, thuận tiện tới khuyên người, cùng lão phu hợp tác, đối với người mà nói, mới thật sự là đường ra!"

Nói đến đây, trung niên nhân chủ đề chuyển một cái, nói ra: "Tạo thành Chúc Dung Thần Đăng năm kiện thần khí ở bên trong, Xích Nhật Hỏa Thạch bị người chỗ trộm, ngay tại trong tay của người; bạch nhật thần đăng tại lão phu trong tay; Thanh Nhật Thần Đăng chính là Lục Mặc tiểu tử kia, chỉ cần lão phu ra tay, tùy thời đều có thể đạt được; Tử Nhật đăng du, đã ở người cùng Lục Mặc trong tay; duy nhất còn dư lại Hoàng Nhật Đăng trản, lão phu mặc dù không có tới tay, lại biết rõ một tia manh mối!"

"Cho nên nói, chỉ cần người cùng lão phu hợp tác, gom đủ năm kiện thần khí cũng không phải là việc khó! Mà huyết mạch của người cường đại dị thường, là không chế thần đèn thí sinh tốt nhất! Nói thực ra, cũng chính là bởi vì như thế, lão phu mới cố ý chạy chuyển này."

"Thế nào, những thứ này Tu tiên giả căn bản không tin được người, người cần gì phải chấp mê bất ngộ ? Cùng lão phu hợp tác, lão phu sẽ đem hết toàn lực tài bồi người! Người cũng đã biết Chúc Dung thần huyết ? Đây chính là Hỏa thần Chúc Dung đại nhân lưu lại thần huyết! Nói thiệt cho người biết, lão phu trong tay giữ hai giọt Chúc Dung thần huyết, chỉ cần người phối hợp lão phu, người thậm chí có thể trở thành kế tiếp Hỏa thần Chúc Dung!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 355: Cự Tuyệt

Mộc Dịch không có tỏ thái độ, hắn ngược lại hỏi: "Ta có một việc không rõ, người sao có thể tính đến ta sẽ một mình hành động, sau đó giá họa cho ta ? Nếu như ta từ trước đến nay mọi người sống chung một chỗ, người chẳng phải là uổng phí thời gian ?"

"Ha ha, nhắc tới cũng trùng hợp. Lão phu ngoài ý muốn phát hiện người cũng tới đến Vong Ưu Cốc về sau, liền vẫn muốn biện pháp cùng người một mình tiếp xúc, nhưng mà cơ hội không nhiều lắm." Trung niên nhân không khỏi đắc ý cười nói: "Lúc về sau các người tách đi ra bố trí trận pháp lúc, người vừa đứng cùng Huyền Hà lão tổ phân cùng một chỗ, điều này làm cho lão phu trong lòng khê động, liền có cái này mưu kế."

"Huyền Hà lão tổ ?" Mộc Dịch vẫn là vẻ mặt hoang mang.

Trung niên nhân nói ra: "Hắc hắc, Huyền Hà lão tổ sư tổ, năm đó cùng lão phu đại chiến qua mấy lần, lão phu đánh trả võ cũng đã nhận được hắc nửa kiện bốn mạng Pháp bảo. Lại nói tiếp, cái này Pháp bảo tàn phế đối tu luyện phân hồn có chút chỗ tốt, vì vậy lão phu liền vừa vắn đem mang tại phân hồn trên thân. Lão phu chỉ cần tìm cơ hội đem bảo vật này lấy ra, cũng kích phát bảo vật này, Huyền Hà lão tổ hơn phân nửa có thể cảm ứng được, sư tổ bảo vật khí tức đột nhiên xuất hiện, hắc làm sao sẽ không động tâm ? Vì vậy hắc nhất định sẽ một mình hành động, mà hắc một khi ly khai, người cũng chỉ lẻ loi một mình, thuận tiện lão phu làm việc!"

"Thế nhưng là lão phu rồi lại không ngờ rằng, người rõ ràng cũng đi ra, lão phu không có tìm được người, liền dụng kế giá họa cho người; hắc hắc, người cũng thấy đấy, cái này giá họa chi kế hết sức rõ ràng, hơi có tâm tư

người đều có thể nhìn ra. Cái kia chút ít Nguyên Anh kỳ tồn tại, đều sống hơn mấy trăm ngàn năm, làm sao có thể không thể tưởng được đây là giá họa thủ đoạn, nhưng là bọn hắn đối tu Thần giả trong lòng còn có khúc mắc, cho dù là một tia khả năng. Cũng sẽ hoài nghi đến cùng! Nếu như người là Tu tiên giả, bọn hắn chắc chắn sẽ không hoài nghi người đấy!"

"Từ một chuyện nhỏ trên có thể nhìn ra. Tiên Thần không đội trời chung, vì vậy lão phu muốn giết toàn bộ thiên hạ Tu tiên giả!" Nói đến đây, trung niên nhân trong đôi mắt tàn khốc lóe lên.

"Người muốn giết hết thiên hạ Tu tiên giả ? Cái này chỉ sợ không có khả năng, trong phạm nhân cũng không bình thường tài tuấn kỳ sĩ, người không cách nào giết hết! Kết quả là, Tiên Thần giữa, thủy chung là ân oán không ngừng; hôm nay coi như là người có thể đem Tu tiên giả san bằng, ngày đó chưa hẳn không có tu tiên kỳ tài toát ra. Đem tu Thần giả một mẻ hốt gọn!" Mộc Dịch thân nhiên nói.

"Nói không sai!" Trung niên nhân cười ha ha, mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn: "Vì vậy lão phu muốn đem thiên hạ nhân, yêu các loại chúng tiên sáng tạo sinh linh toàn bộ giết chết! Khiến Tu tiên giả triệt để từ trên thế giới biến mất!"

Mộc Dịch nhướng mày: "Giết hết người trong thiên hạ, chỉ có chính người còn sống ở thế hệ, lại có ý nghĩa gì ?"

Trung niên nhân lạnh lùng nói ra: "Vậy thì như thế nào! Lão phu chỉ cần tu luyện tới Thiên Thần cảnh giới, có thể sáng tạo mới sinh linh, cái kia chút ít cũng sẽ là Thần tộc con dân, đối lão phu trung thành và tận tâm! Nếu như cái thế giới này không có Tiên gia con dân. Chỉ có ta Thần tộc con dân, liền sẽ không còn có xung đột! Cái này là Hỏa thần Chúc Dung đại nhân nguyện vọng."

"Giống nhau đấy!" Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Coi như là đã không có Tiên, Thần dân giữa vẫn đang sẽ có xung đột, chỉ là lấy cớ từ Tiên Thần có

khác đổi thành nguyên nhân khác. Tựa như Tu tiên giả ở bên trong, nhân, yêu giữa, Huyền Hoàng ở giữa xung đột như vậy. Chỉ cần có dự vọng thì có mâu thuẫn, mà ham muốn nhìn qua là mỗi cái sinh linh bẩm sinh bản năng. Vì vậy xung đột vĩnh viễn không thể tránh né, cùng chủng tộc không quan hệ."

"Mà người mục đích thực sự, chỉ là muốn trở thành cao cao tại thượng chính là cái kia tồn tại, quan sát hết thấy sinh linh, tiếp nhận cúng bái, khống chế sinh tử! Cái gọi là Tiên Thần có khác. Chỉ là người dùng một cái lấy cớ!"

Mộc Dịch nhớ tới Vương Nhược Phong, hần ung dung nói: "Chủng tộc có khác. Đích xác là một cái dùng tốt phi thường lấy cớ; rất nhiều đã tâm bưng bưng mỗi người thập phần thiện ở lợi dụng điểm này, đem đồng tộc đoàn kết tại chính mình chung quanh, dùng chủng tộc cao nhất lý do giấu kín những thứ này đồng tộc tư tưởng; lúc có đầy đủ số lượng đồng tộc đã bị mê hoặc lúc, có thể liều lĩnh làm ra một ít chuyện đáng sợ —— những chuyện này thân thể không dám hoặc sẽ không làm, nhưng mà một khi phủ thêm 'Vì tập thể mà chiến' áo ngoài về sau, tiếp theo tạo thành khó có thể tưởng tượng quần thể tính hậu quả!"

Trung niên nhân hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói ra: "Coi như là lấy cớ thì như thế nào ? Bày ở trước mặt người chỉ có hai con đường, hoặc là người đáp ứng cùng lão phu hợp tác, lão phu sẽ hết sức phụ trợ người tu hành, trở thành Chúc Dung Thần Đăng cầm đèn chỉ thần; hoặc là người liên cự tuyệt lão phu, lão phu tự nhiên còn có những người khác chọn, mà người, sẽ cùng con đường thành thần gặp thoáng qua! Lão phu dù nói thế nào, cũng là Thần tộc; mà cái kia chút ít Anh lão, nhưng là đối với chúng ta Thần tộc lòng mang nghi kỵ. Tu tiên giả, người là lựa chọn lão phu, còn là lựa chọn cái kia chút ít Tu tiên giả, cơ hội chỉ có lúc này đây, người muốn thận trọng lựa chọn!"

Mộc Dịch rồi lại căn bản không có suy nghĩ quá lâu, hẩn nghiêm mặt nói ra: "Lựa chọn của ta, cùng chủng tộc không quan hệ, cùng lập trường không quan hệ, cùng tu vi thực lực cũng không đóng, duy từ bản tâm. Ta sẽ không mỗi ngày ra đời linh bị Thi Môn tàn sát mà không chú ý, vì vậy ta nhất định sẽ ngăn cản người!"

"Hừ, người làm như vậy, chẳng phải là phản bội Thần tộc!" Trung niên nhân mang theo một tia giận dữ chỉ sắc nói ra.

"Có phải hay không phản bội, không tới phiên người để phán đoán!" Mộc Dịch bất động thanh sắc nói ra: "Trong mắt của ta, Lục Mặc như vậy mưu cầu tiêu trừ Tiên Thần ở giữa ân oán, mới thật sự là vì Thần tộc tồn vong suy nghĩ; mà cách làm của người, sẽ chỉ làm Thần tộc cùng Tiên tộc thủy hỏa bất dung, thậm chí khả năng khiến Thần tộc đi về hướng diệt vong! Nếu như Tu tiên giả sẽ đối Thần tộc chém tận giết tuyệt, ta nhất định sẽ vì Thần tộc huyết chiến đến cùng, chảy hết một giọt máu cuối cùng; còn nếu là có Thần tộc muốn đồ sát thiên hạ sinh linh, ta đồng dạng cũng sẽ không bỏ mặc!"

Trung niên nhân oán hận nói: "Đáng giận, người tuy rằng lưu lại Hỏa thần Chúc Dung đại nhân máu, rồi lại căn bản không có Chúc Dung đại nhân hùng tâm tráng chí, người chỉ là giả nhân giả nghĩa người nhu nhược mà thôi! Thiên địa chính đi về hướng suy vong, tài nguyên có hạn, không phải là người chết chính là ta chết, ở đâu có thể hòa bình ở chung! Người ngăn cản lão phu giết chết thiên hạ sinh linh, chính là tại bóp chết Thần tộc sinh tồn không gian!"

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, nói ra: "Người nói có lẽ không tệ, thiện hay ác, nguyên bản liền nói không rõ đạo không rõ, chỉ tại trong lòng một ý niệm! Về phần tài nguyên cùng không gian, hoàn toàn chính xác thập phần có hạn, nhưng mà, vì mình, vì Thần tộc sinh tồn, sẽ phải đi giết hại thiên hạ chúng sinh, điểm này ta không cách nào làm được!"

"Hơn nữa, ta cũng không cảm giác mình chính là Thần tộc, nên căm thù chủng tộc khác, ta chỉ là có Thần tộc huyết mạch mà thôi, trên người ta còn giữ Nhân tộc cùng Yêu tộc máu, ta càng sẽ không khiến kế hoạch của người thực hiện được!"

Trung niên nhân gặp Mộc Dịch thần sắc kiên quyết, không hề khuyên bảo chỗ trống, liền lạnh lùng nói ra: "Tốt, lão phu nhớ kỹ người hôm nay mà nói! Không bao lâu về sau, người liền sẽ hối hận hôm nay cự tuyệt lão phu!"

Vừa dứt lời, một đám lục quang đột nhiên từ trung niên người mặt mày trong bắn ra, sau đó chui vào trong hư không, sẽ phải hốt hoảng mà chạy!

Mộc Dịch biết rõ, cái này là Thi Thần một đám phân hồn, hơn nữa cũng không cường đại.

Nhưng mặc dù là một đám phân hồn, Mộc Dịch cũng không có buông tha ý tứ!

Hắn trong đôi mắt kim mang lập loè, thấy rõ cái này sợi phân hồn vị trí, đồng thời há miệng một phun, một đường Kim Diễm kích xạ mà ra, đem phân hồn không gian chung quanh vây kín mít đứng lên.

Kim Ô chân hỏa tàn sát bừa bãi phía dưới, Hư Không đều bị đốt dung, trở nên một mảnh mơ hồ; Thi Thần cái này sợi phân hồn, tự nhiên cũng không cách nào xuyên thẳng qua Hư Không mà chạy, lập tức bị vây ở hỏa trong vòng.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, quyền lửa lập tức hăng hái co rút lại, đánh về phía cái này sợi phân hồn.

Hắn cũng không có nóng lòng đem phân hồn giết chết, cái này phân hồn đối với hắn mà nói có phần chỗ hữu dụng, có lẽ có thể mượn nhờ Sưu Hồn thuật, từ ở bên trong lấy được một ít tin tức trọng yếu!

Thế nhưng là, đối phương hiển nhiên cũng đoán được Mộc Dịch dụng ý, lúc phân hồn bốn phía trùng kích đều không thể chạy ra quyền lửa lúc, phân hồn bỗng nhiên phát ra một tiếng cười lạnh, sau đó "Phanh" một tiếng tự bạo thành điểm điểm lục quang, tán loạn biến mất.

Phân hồn tự bạo về sau, lại nhìn cái kia "Trung niên nhân", cũng đã biến thành một cỗ khô quắt thi thể, thoát nhìn đã chết đi đã lâu, tản mát ra nồng đậm Thi khí.

Liên tưởng đến trước đó không lâu "Người này" còn là sinh linh hiện ra như thật, hầu như nhìn không ra bất luận cái gì kẻ hờ, Mộc Dịch không khỏi đối Thi Thần thủ đoạn có chút bội phục, chỉ sợ cũng chỉ có Âm Dương Thần Mộc, mới có thể nhìn thấu Thi Thần khổng chế thi thể chi thuật.

Mộc Dịch đuổi ngón bắn ra, phù một tiếng ở bên trong, một viên to như hạt đậu ngọn lửa đánh vào này là luyện thi lên, lập tức như củi khô gặp lửa bùng, luyện thi hừng hực bốc cháy lên, cũng tại trong ngọn lửa hóa thành một sợi khói xanh biến mất.

Mộc Dịch đang chuẩn bị dùng truyền âm lệnh báo cho biết Lục Mặc việc này, rồi lại vào lúc này nhận được Lục Mặc truyền âm.

Nguyên lai, Lục Mặc cũng cảm ứng được bạch nhật thần đăng khí tức đột nhiên biến mất, tựa hồ là đã đi ra cái này Vong Ưu Cốc; hơn nữa, Cao Kinh Lôi thi thể, vậy mà không hiểu thấu đột nhiên tại một đám điện quang trong "Phục sinh" cũng trốn vào Hư Không biến mất.

Cao Kinh Lôi "Chết mà phục sinh", chính ẩn chứng Mộc Dịch có quan hệ "Thi Thần" lời nói, chỉ có Thi Thần bậc này tồn tại, mới có thể khổng chế Cao Kinh Lôi thi thể, cũng kích phát ra trình độ nhất định Lôi thuộc tính thần thông.

"Xem ra, Cao Kinh Lôi hơn phân nửa đã sớm lọt vào Thi Thần độc thủ, cũng bị Thi Thần luyện thành luyện thi; lúc này đây, Thi Thần chính là phụ

thân vào Cao Kinh Lôi trên thân, tiến nhập Vong Ưu Cốc! Hơn nữa, hãn còn dùng ra không chỉ một sợi phân hồn. Một đường phân hồn tự bạo, còn có một đạo có thể thao túng Cao Kinh Lôi thi thể, ly khai nơi này." Mộc Dịch cùng Lục Mặc trao đổi một phen về sau, như vậy phỏng đoán nói.

Lục Mặc cũng đồng ý loại này cái nhìn, hãn nói ra, đối Mộc Dịch ngờ vực vô căn cứ, cũng theo Cao Kinh Lôi "Xác chết vùng dậy" mà dần dần tiêu trừ, nhiều người Nguyên Anh kỳ tồn tại, cũng bị Lục Mặc thuyết phục, không hoài nghi nữa Mộc Dịch.

Bất quá, Tiên Thần giữa vẫn có thâm căn cố đế ngăn cách, mặc dù không có việc này phát sinh, Thủy Vô Tồn dám người trong lòng, đối Mộc Dịch những thứ này tu Thần giả, bao nhiêu đều có một chút đặc thù cách nhìn.

Lần này Vong Ưu Cốc hành trình, Cao Sơn Lưu Thủy tứ đại thế gia cơ hồ là dốc sức mà ra, nhưng mà, chẳng những không thể đạt được bạch nhật thần đăng, ngược lại tổn thất Thủy gia một vị trưởng lão, hơn nữa còn chiếm được tin tức xấu —— bạch nhật thần đăng bị nắm giữ ở Thi Thần trong tay.

Mọi người có chút uể oải, thương nghị lấy phải ly khai nơi này, Lục Mặc cũng khuyên Mộc Dịch cùng bọn họ đồng loạt ly khai, nhưng bị Mộc Dịch từ chối nhã nhặn.

Mộc Dịch biết rõ, bản thân sẽ cùng cái kia chút ít Tu tiên giả tiếp xúc cũng là tăng thêm một trận lúng túng mà thôi, việc đã đến nước này, không bằng một mình lặng yên ly khai.

"Đáng tiếc, Thi Thần phân hồn đã hủy, không cách nào từ ở bên trong lấy được Hoàng Nhật Đăng trấn manh mối." Mộc Dịch trầm nghĩ, hơn nữa, bạch nhật thần đăng đã ở Thi Thần trong tay, xem ra bọn họ cùng Thi Thần, tất có một trận chiến!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 356: Mất Tích

Kính Nguyệt Hồ trong mây trên đảo sương mù, Mộc Dịch đang tại Lục Mặc trong động phủ vì Lục Mặc hộ pháp.

Lục Mặc xoay quanh mà ngồi, tại trên thân thể của hắn, lẫn quần một cây xanh tươi ướt át dây leo, tản ra kinh người khí tức.

Biết được bạch nhật thần đăng biến thành người cùng bản thể, đều tại Thi Thần tay về sau, Lục Mặc liền ý đồ dùng bản thể Thanh Nhật Thần Đăng cùng đối phương bắt được liên lạc.

Tuy rằng Lục Mặc cũng không biết bạch nhật thần đăng biến thành người là ai, nhưng ở tiên trong thần giới, cái này hai gốc thần đăng thể nhưng là đồng căn chi vật, giữa lẫn nhau có cực kỳ chặt chẽ liên hệ, thông qua thần đăng bản thể, có khả năng trực tiếp câu thông song phương.

Trước đó, bạch nhật thần đăng bản thể bị phong ấn ở Vong Ưu Cốc bên trong, Lục Mặc không cách nào cùng hắn liên hệ, nhưng nếu là bạch nhật thần đăng đã đi ra Vong Ưu Cốc, không có cường đại không gian phong ấn ngăn trở, thông qua đồng căn thần đăng trong kỳ diệu cảm ứng, thì có thể bắt được liên lạc.

Mộc Dịch chứng kiến, cái này gốc Thanh Nhật Thần Đăng gốc, phân ra rất nhiều nho nhỏ bộ rễ, cắm rễ vào Lục Mặc thân thể, giống như trong cơ thể con người vô số kinh mạch huyết mạch, quán thông thần đăng cùng Lục Mặc thần huyết.

Từng cổ một thần huyết, thuận theo những thứ này bộ rễ, dừng mãnh vào thanh đăng bên trong, thanh đăng điên cuồng sinh trưởng, không ngừng lan

trần, còn kết xuất thành từng mảnh lá xanh. Những thứ này lá xanh điệp mạch, cũng có máu tươi giống như chất lỏng bắt đầu khởi động, hình dạng cũng là thập phần kỳ dị, mỗi một mảnh Thanh Đăng Diệp trên điệp mạch, đều giống như phức tạp thiên nhiên phù văn, hơn nữa mỗi một mảnh cũng không toàn bộ giống nhau.

Chỉ chốc lát sau, thanh đăng cùng phiến lá liền đem Lục Mặc toàn thân bao bọc cực kỳ chặt chẽ, hơn nữa tại kia quanh thân tản mát ra một tầng mờ mờ lung ánh sáng màu xanh, thoát nhìn có chút giả tưởng.

Đột nhiên. Ánh sáng màu xanh khẽ run lên, tựa hồ là cảm ứng được cái gì.

"Ca ca. Là người đang tìm ta sao ?" Thanh Đăng Diệp không được run run vuốt phẳng, rõ ràng từ trong truyền ra một thanh niên nam tử thanh âm.

"Đúng vậy, là ta!" Lục Mặc thanh âm cũng lập tức truyền ra, hân mừng rỡ mà hỏi: "Đệ đệ, người còn tốt đó chứ?"

"Ta rất khỏe!" Đối phương nói ra, trong thanh âm xen lẫn một chút hưng phấn: "Ta vừa mới rút cuộc cùng bản thể dung hợp thành công, vừa vặn cảm ứng được người kêu gọi."

"Nghe nói người đang ở đây Thi Thần bên người, người có phải hay không nhận lấy Thi Thần uy hiếp ?" Lục Mặc lo lắng hỏi.

"Uy hiếp ?" Đối phương cười nói: "Không. Cũng không có gì uy hiếp. Ta cùng với Thi Thần chỉ là hợp tác, chúng ta đều là Thần tộc, đều là Chúc Dung đại nhân thuộc hạ, đều có cùng chung mục tiêu, đương nhiên là bắt tay hợp tác! Cũng may mắn mà có Thi Thần tương trợ, ta rốt cuộc cùng phong ấn nhiều năm bản thể dung hợp!"

"Ca ca, nghe Thi Thần nói. Người bây giờ cùng Tu tiên giả hợp tác ? Người muốn thu thập ngũ đại thần khí, sau đó mượn nhờ Chúc Dung Thần

Đặng lực lượng, đột phá này giới phong ấn, phi thăng Tiên Thần giới! Thế nhưng là, người vì cái gì không tuyển chọn cùng chúng ta Thần tộc hợp tác đâu?"

Lục Mặc sững sờ, đáp: "Ta đang muốn khuyên người. Không thể tưởng được người rồi lại mở miệng trước. Kỳ thật cùng người nào hợp tác đều là giống nhau, chỉ cần có thể gom đủ ngũ đại thần khí, có thể khiến ta các loại cùng một chỗ phi thăng đến Tiên Thần giới. Chỉ cần bọn người có thể buông thời kỳ thượng cổ xa xôi ân oán, tu thần còn là tu tiên, lại có cái gì phân biệt?"

"Buông ? Nói dễ vậy sao!" Đối thoại oán hận nói: "Chúc Dung đại nhân chính là đã chết tại chúng tiên vây công phía dưới. Chúng ta Thần tộc bị Tu tiên giả hầu như đồ sát không còn, những thứ này cừu hận. Làm sao có thể buông!"

Lục Mặc ung dung nói: "Cái kia đều là chuyện đã qua, chết ở Chúc Dung trong tay đại nhân Tu tiên giả, giống nhau số lượng cũng không ít. Người nếu như có thể buông đoạn này ân oán, người sẽ phát hiện, trên thế giới này, còn có thật nhiều so với cừu hận đẹp hơn hay đồ vật, đối đáng giá người ghi khắc cả đời!"

"Ha ha, người nói là sắc đẹp đi!" Đối phương cười lạnh nói: "Thi Thần nói người bị sắc đẹp mê hoặc, vì vậy đầu nhập vào Tu tiên giả, quả nhiên!"

Lục Mặc khuyên nhủ: "Người không muốn thụ Thi Thần mê hoặc, buông ra cừu hận trong lòng, nặng mới quen cái thế giới này! Tiên cùng thần, chỉ là tu luyện phương thức không giống nhau mà thôi, thực tại không cần phải không đội trời chung! Người tiếp tục như vậy nữa, huynh đệ chúng ta hai người, chỉ sợ đem khó có thể đối mặt!"

"Hừ, nếu có ngày đó, ta tuyệt sẽ không nường tay!" Đối phương lạnh lùng nói: "Ta không có khả năng dễ dàng tha thứ phản bội Thần tộc tồn tại,

càng không thể dễ dàng tha thứ phản đồ liên là ca ca của ta!"

Lục Mặc than nhẹ một tiếng, khó có thể sẽ cùng đối phương giao lưu qua.

Từng sợi thần huyết, từ thanh đăng trong lại chảy trở về đến Lục Mặc trong cơ thể, thần đăng dần dần co rút lại, cuối cùng hóa thành dài hơn một trượng ngắn, cũng "Vèo" một cái chui vào Lục Mặc trong tay áo biến mất không thấy gì nữa.

"Xem ra, thật sự là hãn cùng Thi Thần liên thủ rồi!" Lục Mặc giương đôi mắt, cau mày hướng Mộc Dịch nói ra, sắc mặt có chút uest oải.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, trấn an nói: "Tối thiểu nhất cuối cùng là đã biết bạch nhật thần đăng tung tích. Về phần Hoàng Nhật Đăng trản, người nhưng có đầu mối gì?"

"Hoàn toàn không có!" Lục Mặc lắc đầu thờ dài: "Lục mỗ hoài nghi vật ấy đã rơi vào Tu tiên giả trong tay, nhưng Lưu chân nhân đám người nghe ngóng đến nay, vẫn đang không có tra được dấu vết để lại. Xem ra, phải từ Thi Thần trên thân tìm được đột phá."

"Kế tiếp, Lục mỗ đã liên hệ Huyền Hà lão tổ, tứ đại tu tiên thế gia nhóm thế lực, dù là nghiêng trời lệch đất, cũng muốn đem Thi Thần tìm ra. Mộc sư đệ có thể ở chỗ này nghỉ ngơi và hồi phục một đoạn thời gian, một khi có tin tức, Lục mỗ sẽ lập tức truyền tin sư đệ."

Mộc Dịch từ chối nhã nhận nói: "Đa tạ Lục sư huynh hảo ý, bất quá tại hạ ý định trước tiên quay lại yêu hải, thích đáng thu xếp người nhà."

Lục Mặc gặp Mộc Dịch đã có ý định, nhẹ gật đầu, cũng không hề khuyên nhiều.

Mấy ngày về sau, Mộc Dịch đám người đi tới Huyền Hà Tông.

Mộ Dung Băng cũng theo Mộc Dịch đám người cùng một chỗ, nàng nói mình như là đã gặp được tỷ tỷ, cũng gặp tỷ tỷ tìm được hữu tình lang, yên tâm ngoài đời thập phần vì tỷ tỷ cao hứng; đồng thời, nàng cũng không tiện dài lưu lại quấy rầy Lục Mặc cùng Cốc Mặc Ngưng vợ chồng hai người, và lại tại đại lục tu tiên giới, nàng không có rễ không bèo, không bằng cũng trở về đến yêu hải Thiên Đảo quốc bên trong.

"Cha, ta muốn lưu lại, tại đây đại lục tu tiên giới xông ra thuận theo thiên địa!" Một mực không quá nói chuyện Mộc Khinh Ca bỗng nhiên khua lên dũng khí nói ra.

Mộc Dịch đã trầm mặc một lát, hỏi: "Chuyện này ngươi suy tính bao lâu?"

"Ta không phải là nhất thời xúc động, ta nghĩ thật lâu." Mộc Khinh Ca nghiêm mặt nói ra.

Mộc Dịch nhìn nhìn An Hinh, An Hinh mỉm cười gật đầu, Mộc Dịch nói ra: "Người đã nghĩ sâu tính kỹ qua, cha mẹ đương nhiên sẽ không phản đối! Nam nhi chí tại bốn phương, ngươi thật sự nên một mình rèn luyện một phen!"

Mộc Dịch vì Mộc Khinh Ca để lại một ít thường dùng phòng thân chi vật, trừ lần đó ra, hẳn vẫn còn Mộc Khinh Ca trên thân để lại một đoàn thần huyết.

Mộc Dịch thần huyết đã tu luyện tới Thần Mạch Kỳ, mỗi giọt thần huyết đều giống như bộ phận thân giống như tồn tại; cái này đoàn thần huyết, tựa giống với Tu tiên giả phân hồn, ngày thường lưu lại Mộc Khinh Ca trong cơ thể bị phong ấn, hoàn toàn không có tác dụng; một khi Mộc Khinh Ca gặp được nguy hiểm, phong ấn liền sẽ tự động cởi bỏ, thần huyết kích hoạt về sau, tương đương với Mộc Dịch phân hồn kích hoạt, chẳng những có thể

trợ Mộc Khinh Ca vượt qua nguy hiểm, lúc cần thiết, cũng có thể thông qua thần huyết khiến Mộc Dịch cảm ứng được Mộc Khinh Ca nguy hiểm.

Về phần Mộc Mạn Vũ, nàng cũng đang tu luyện Thần Mạch Quyết, nhiều khi đều cần Mộc Dịch chỉ điểm, không cách nào giống như ca ca như vậy một mình tu hành.

Mộc Dịch một chuyến mấy người tới Huyền Hà Tông sơn môn trước, nơi này có hơn mười người quần áo chỉnh tề tu sĩ thủ vệ, Mộc Dịch nhìn lướt qua, rõ ràng thấy được hai trưởng quen thuộc gương mặt, đều là do năm hắc tại Huyền Hà Tông tiếp xúc qua sư huynh đệ, nhưng đều là hời hợt chi giao.

"Mộc sư thúc!" Hai người này lập tức cũng nhận ra Mộc Dịch, lập tức hơi kinh hãi.

Trong đó một người trung niên tu sĩ gấp gáp nói: "Mộc sư thúc năm đó đột nhiên ly khai tông môn, bị truyền cùng tự tiện xông vào cấm địa có quan hệ, cái này chính giữa nhưng có thể có chút hiểu lầm, đệ tử lập tức tiến đến thông báo Đại trưởng lão các loại sư bá, mời bọn hắc đến hội kiến Mộc sư thúc!"

Hắc trong lời nói có chút khách khí, nhưng trên thực tế cũng đang nói..., lấy Mộc Dịch bây giờ thân phận, chỉ sợ không tốt trực tiếp tiến vào Huyền Hà Tông, nhưng đồng thời hắc cũng không dám đắc tội Mộc Dịch, cho nên liền muốn xin chỉ thị tông môn Đại trưởng lão đám người.

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Không cần, ta đã liên hệ rồi Huyền Hà lão tổ, hẹn nhau ở chỗ này gặp nhau."

Một đám tu sĩ nghe vậy sững sờ, hai mặt nhìn nhau, đều có chút không dám tin tưởng.

Thái thượng trưởng lão bậc này tồn tại, há lại nói gặp chỉ thấy hay sao? Mặc dù là tông môn Đại trưởng lão, cũng phải đi qua thông báo, và lại có chuyện quan trọng bên người, mới có thể nhìn thấy thái thượng trưởng lão một mặt.

Nhưng bọn hắc hoai nghi không có bao lâu liền tiêu trừ, sau một lát, xa xa một đường lạnh gió nhẹ nhàng một cuốn, lập tức liền có một gã lão giả râu bạc trắng xuất hiện ở núi trên cửa trên bầu trời, nhìn hắc toả ra khí tức sâu không lường được, khí chất tiên phong đạo cốt, đúng là Huyền Hà lão tổ!

"Tham kiến sư tổ!" Chúng tu sĩ lập tức quỳ lạy một đoàn, nhìn thấy trong truyền thuyết thái thượng trưởng lão, mọi người trong lòng kích động không hiểu.

"Ha ha, Mộc tiểu hữu tới tốt lắm nhanh!" Huyền Hà lão tổ hướng Mộc Dịch cười nói, "Mau mời vào tề phủ một tự!"

"Làm phiền!" Mộc Dịch cũng không khách khí, hắc chấp tay, liền mang theo che mặt Mộ Dung Băng đám người theo Huyền Hà lão tổ bay vào Huyền Hà Tông bên trong.

Huyền Hà lão tổ chợt nhớ tới cái gì, hướng dưới thân quỳ lạy một đám tu sĩ khoát tay chặn lại, nói ra: "Tất cả đứng lên đi! Thuận tiện thay bản tổ truyền cái khẩu lệnh, Mộc tiểu hữu năm đó ly khai bốn tông là một cái hiểu lầm, về sau nhìn thấy Mộc tiểu hữu, tông môn cao thấp đều lấy quý Tân tiền bối đối đãi!"

"Vâng!" Chúng tu sĩ cùng kêu lên nói ra, nhưng trong lòng tại thất kinh, không biết vị này rất đúng trẻ tuổi Mộc sư thúc, như thế nào cùng bốn tông lão tổ đã thành lập nên giao tình! Toàn bộ tông cao thấp đều lấy tiền bối đối đãi, chẳng phải là Đại trưởng lão đều muốn gọi hắc là tiền bối ? Chẳng lẽ cái này Mộc sư thúc đã là Nguyên Anh kỳ cao nhân ? !

Chúng tu sĩ không dám đứng dậy, biết rõ Mộc Dịch cùng Huyền Hà lão tổ đám người bay xa, mới chậm rãi đứng lên, sau đó lập tức dăm ba câu nghị luận lên.

Mộc Dịch đám người tiến vào Huyền Hà lão tổ động phủ về sau, Huyền Hà lão tổ đem Mộ Dung Băng cùng Mộc Dịch người nhà trước thu xếp tại trong đại điện, sau đó không thể chờ đợi được cùng Mộc Dịch ở bên trong điện thờ mật đàm.

"Cái gì, Hỏa Vân Tà Thần đã mất tích?" Mộc Dịch nghe vậy về sau, kinh ngạc nói.

Huyền Hà lão tổ gật đầu nói: "Đúng vậy, ngay tại lão phu đám người từ Vong Ưu Cốc trở về trước mấy ngày bên trong, hắn mới đột nhiên biến mất! Không chỉ có là hắn biến mất, hắn xuất thân Húc Dương Tông mặc dù chỉ là cá nhân số không nhiều cỡ trung tông môn, nhưng tông môn cao thấp hơn trăm người, cũng trong một đêm toàn bộ biến mất, thập phần kỳ quặc!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 357: Ma Tôn Lại Hiện Ra (Một)

"Hỏa Vân Tà Thần thân là Huyền Hà đạo hữu đệ tử, tại Huyền Hà Tông địa vị rất cao, hơn nữa không bao lâu về sau, Huyền Hà đạo hữu sẽ phải nếm thử phi thăng tiên giới, từ đó về sau, Huyền Hà Tông rơi vào kẻ này trong tay khả năng thật lớn! Thời điểm này, Hỏa Vân Tà Thần lại đột nhiên đi không từ giã, hoàn toàn chính xác không thể tưởng tượng!" Mộc Dịch nhú mày, trầm ngâm nói:

"Theo tại hạ nhìn, hoặc là Hỏa Vân Tà Thần đã lọt vào bất trắc, hoặc là hắn có càn lớn mưu đồ, thậm chí so với chấp chương Huyền Hà Tông dự hoặc càn lớn!"

Huyền Hà lão tổ khẽ lắc đầu, có chút hồ nghi nói ra: "Huyền Hà Tông đã là Duyên Châu độc nhất vô nhị siêu cấp đại tông môn, đối với hắn loại này đan sĩ mà nói, có thể có cái gì so với trở thành lão phu truyền nhân, tiếp nhận lão phu làm chủ Huyền Hà Tông chỗ tốt càn lớn?"

"Cái này tại hạ cũng không rõ ràng lắm." Mộc Dịch chủ đề chuyển một cái, hỏi: "Về phần Húc Dương Tông, nhưng có đầu mối gì? Một cái tông môn coi như là lại ít xuất hiện, ngày thường hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ lưu lại một chút ít dấu vết để lại đi!"

Huyền Hà lão tổ nói ra: "Cái này Húc Dương Tông hoàn toàn chính xác không giống bình thường, như thường ngày ít xuất hiện cũng thì thôi, làm việc cũng cực kỳ cẩn thận, lão phu tự mình ra mặt điều tra, rõ ràng cũng khó có thể điều tra ra cái này Húc Dương Tông lai lịch bối cảnh, chỉ biết là này tông môn Đại trưởng lão là một gã đan sĩ, đạo hiệu Nhất Dương chân

nhân, rất ít lộ diện. Lão phu nghe xong không ít công phu, cuối cùng đã tìm được bái kiến kia mặt mũi một gã đàn sĩ!"

Mộc Dịch nghe vậy có chút kinh ngạc, năm đó hắn từng ủy thác Trương Dật Hiên điều tra Hỏa Vân Tà Thần cùng Húc Dương Tông, nhưng không có được cái gì hữu dụng manh mối; hôm nay Huyền Hà lão tổ tự mình ra tay điều tra, rõ ràng cũng biết thập phần có hạn. Xem ra cái này Húc Dương Tông đích xác là hết sức cẩn thận, xử sự cẩn thận.

Càng như vậy. Càng là nói rõ, cái này Húc Dương Tông cùng xuất thân từ này Hỏa Vân Tà Thần, sau lưng nhất định có bí mật kinh người.

Huyền Hà lão tổ tiếp tục nói: "Ngoài ra, căn cứ cùng Nhất Dương chân nhân hơi có giao tình đàn sĩ miêu tả, công pháp của hắn có chút cổ quái, là một loại uy lực không tầm thường, lại chưa bao giờ thấy qua Hỏa thuộc tính công pháp; lão phu thậm chí hoài nghi, hắn và như Hỏa Vân Tà Thần. Cũng là tu Thần giả!"

"Lại có việc này!" Mộc Dịch càng thêm kinh ngạc đứng lên.

Huyền Hà lão tổ lời lẽ nghiêm khắc khẩn thiết hướng Mộc Dịch nói ra: "Mộc tiểu hữu, cái này là tên kia đàn sĩ căn cứ trí nhớ vẽ ra Nhất Dương chân nhân bức họa, Hỏa Vân Tà Thần người đã gặp, tự nhiên có thể nhận ra; Mộc tiểu hữu cùng bọn họ đều là tu Thần giả, nói không chừng tạm biệt nhìn thấy bọn hắn! Nếu như tiểu hữu có cơ hội, kính xin trợ lão phu điều tra dụng ý của bọn hắn, có hay không ý muốn đối với ta Huyền Hà Tông bất lợi; lão phu thọ nguyên không nhiều lắm. Duy nhất không bỏ xuống được liền chỉ có cái này tông môn hưng suy, lão phu cũng không hy vọng, có thể lực thừa cơ đối với bản tông nhìn chăm chăm!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói ra: "Huyền Hà đạo hữu xin yên tâm, tại hạ cũng tuyệt không nguyện nhìn thấy Tiên, Thần song phương tái khởi xung đột, tạo thành sinh linh đồ thán. Tại hạ sẽ hết sức nỗ lực!"

"Có tiểu hữu những lời này, lão phu cứ yên tâm hơn nhiều!" Huyền Hà lão tổ mỉm cười, "Tiểu hữu nếu không phải chịu không nổi, không ngại liền tạm giữ chức tại bốn tông, làm một gã thái thượng trưởng lão. Như thế nào?"

Mộc Dịch từ chối nhã nhặn: "Đa tạ đạo hữu hảo ý, tại hạ căn tại yêu hải trong. Lần này tới cầu kiến đạo hữu, cũng là muốn nhờ quý tông Truyền Tống Trận, đi hướng yêu hải."

Huyền Hà lão tổ có chút thất vọng, nhưng vẫn là chứa cười nói: "Cái này hay làm, không biết tiểu hữu đánh tính lúc nào dùng?"

Mộc Dịch đáp: "Nghe nói một tháng sau chính là đấu giá hội, tại hạ vừa vặn cần vì người nhà mua một ít bảo vật, các loại đấu giá hội sau khi kết thúc, tại hạ liền phản hồi yêu hải!"

"Cũng tốt, một tháng này, khiến cho lão phu hơi tận tình địa chủ hữu nghị!" Huyền Hà lão tổ mỉm cười, sau đó từ trong lòng lấy ra một kim một ngân lượng chỉ hộp ngọc.

Hắn nói ra: "Đây là Kim Duyên Ngân Hồng, là luyện chế Duyên Hoa Đan ắt không thể thiếu tài liệu; loại bảo vật này, này giới nguyên bản liền thập phần hãn hữu, tuyệt đại bộ phận đều bị khống chế tại tứ đại tu tiên thế gia trong tay, lão phu cũng chỉ đổi đã đến một chút, lưu lại làm luyện chế Duyên Hoa Đan, dẫn nhân tài mới xuất hiện; lão phu nhìn tiểu hữu người nhà tựa hồ chưa luyện hóa Kim Đan, hơn phân nửa cần dùng đến bảo vật này, những thứ này liền tặng cho tiểu hữu đi!"

Mộc Dịch đại hỉ, cảm ơn nhận lấy; những thứ này Kim Duyên Ngân Hồng, thỏa mãn hắn luyện chế bảy tám khối Duyên Hoa Đan; đối An Hình cùng bọn nhỏ luyện hóa Kim Đan có trợ giúp thật lớn.

Nhớ năm đó, hắn vì một viên Duyên Hoa Đan, chăm chỉ nỗ lực, từ chúng tu sĩ trong trở hết tài năng, cuối cùng đánh bại Lục Mặc mới thành công đạt

được, cũng lúc này đan cực kỳ tay hăn đoạn dưới sự trợ giúp luyện hóa Kim Đan; hôm nay, hăn dễ dàng liền đã nhận được không ít Kim Duyên Ngân Hồng; có thể thấy được, tu vi đã đến cái gì cấp độ, mới có thể tiếp xúc đến như thế nào bảo vật.

Huyền Hà Tông hoàn cảnh thật tốt, rộng lớn yên lặng, công năng đầy đủ hết động phủ số lượng cũng không ít, Mộc Dịch cũng không có chối từ, liền cùng người nhà, Mộ Dung Băng chờ ở Huyền Hà Tông ở tạm xuống.

Cái này một tháng lúc giữa, Mộc Dịch bốn phía mua sắm một ít bảo vật, vì ngày sau tu hành làm chuẩn bị, dù sao yêu hải trong có chút ít tài nguyên thập phần thiếu thốn.

Trong khoảng thời gian này, Huyền Hà lão tổ cũng tự mình tọa trấn, suất lĩnh Huyền Hà Tông cao thấp tiến về trước Vô Lượng Sơn mạch thảo phạt Thi Môn, nhưng Thi Thần đã sớm làm ra ứng đối, mang theo thuộc hạ bỏ trốn mất dạng, khiến Huyền Hà Tông chụp một cái cái không.

Bất quá, lần này xuất kích coi như là bị phá huỷ Thi Môn một cái trụ sở, Thi Môn phát triển không gian có hạn. Đồng thời, Huyền Hà lão tổ tự mình suất lĩnh Tu tiên giả hành động, cũng đủ để nói rõ, Thi Môn tuyệt không để cho khắp thiên hạ.

Tứ đại tu tiên thế gia thống lĩnh tu tiên giới, cũng phát ra truy nã, vô luận chân trời góc biển, đều muốn truy tra ra Thi Môn cùng Thi Thần tung tích; dù sao bạch nhật thần đăng ngay tại Thi Thần trong tay, hơn nữa Thi Thần còn lưng đeo tứ đại tu tiên thế gia nợ máu!

Lấy tứ đại tu tiên thế gia thế lực, tìm ra Thi Thần chỉ là vấn đề thời gian.

Một tháng về sau, Mộc Dịch cùng Mộ Dung Băng đều tham gia Huyền Hà Tông tổ chức cao tầng đấu giá hội, Mộc Dịch thu hoạch không nhỏ, tăng thêm hăn thông qua Huyền Hà lão tổ cùng với khác Nguyên Anh kỳ tồn tại giao dịch, trên cơ bản gộp đủ hăn cần cái kia chút ít bảo vật.

Tại đây sau đó, Mộc Dịch, Mộ Dung Băng, An Hình cùng Mộc Mạn Vũ bốn người, mượn nhờ Huyền Hà Tông thượng cổ truyền tổng trận, đã đi ra Nhân tộc đại lục.

Huyền Hà lão tổ tự mình tiến đưa Mộc Dịch các loại ly khai, Mộc Dịch các loại biến mất tại trong truyền tổng trận về sau, Huyền Hà lão tổ than nhẹ một tiếng, tự nhủ: "Chẳng biết tại sao, lão phu cảm giác, cảm thấy lần này không cách nào thuận lợi mượn nhờ Chúc Dung Thần Đăng phi thăng; nếu như bất hạnh bị lão phu nói ở bên trong, ở lại lão phu tọa hóa sau đó, Huyền Hà Tông hưng vong, chỉ sợ sẽ phải nhìn Mộc Dịch cùng Lục Mặc có hay không nhớ tình cũ rồi! Hắc, không thể tưởng được bốn tông vận mệnh, lại có thể biết do tu Thần giả quyết định, có thể thấy được thế sự vô thường!"

...

Trở lại Thiên Đảo quốc hải vực về sau, Mộ Dung Băng liền từ biệt Mộc Dịch đám người, một mình ly khai. An Hình còn muốn giữ lại, nhưng Mộ Dung Băng đi ý kiên quyết, nàng cũng không tiện cưỡng cầu.

Sau đó, Mộc Dịch cùng người nhà cùng một chỗ, trực tiếp đi tới Tây Thù Đảo. Quả nhiên, Hứa Điền vẫn còn này đảo.

"Hứa sư huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Mộc Dịch đột nhiên xuất hiện ở Hứa Điền trong phủ đệ, mỉm cười chấp tay thi lễ.

"Mộc sư đệ, thật không nghĩ tới còn có thể nhìn thấy ngươi!" Hứa Điền nhìn thấy Mộc Dịch về sau, vui mừng lộ rõ trên nét mặt, hết sức kích động.

Lần trước từ biệt, đúng là Mộc Dịch thỉnh cầu Hứa Điền tiến đến ám sát Lý Nhược Ngu, lúc ấy hẳn còn tưởng rằng sẽ là sinh tử biệt ly, may mắn cái này ám sát bởi vì Tiểu Nguyệt Hàn kịp lúc xuất hiện mà bỏ dở.

"Nghe nói người đi yêu hải ở chỗ sâu trong, sau đó một mực không có tin tức, ta còn tưởng rằng người đã xảy ra chuyện!" Hứa Điền nói thẳng nói ra, vừa dứt lời, hần lại cảm giác mình không lựa lời nói, gấp gáp nói: "Phì! Mộc sư đệ người hiền đều có Thiên Tướng, đã xảy ra chuyện gì! Huống hồ Mộc sư đệ thực lực cao siêu, nhất định là tại yêu hải ở chỗ sâu trong đại khai sát giới, giết Yêu tộc hoa rơi nước chảy, mới khiến cho Yêu tộc sợ hãi phía dưới, không dám xâm lược chúng ta tộc!"

Mộc Dịch lắc đầu, hần liếc không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Hứa Điền, nghiêm mặt nói ra: "Ta không có làm như vậy; trên thực tế, ta có Yêu tộc huyết thống!"

"Cái gì ? !" Hứa Điền kinh hãi ngoài, hoảng sợ lui về phía sau một bước. Hần hai mắt co rút lại nhìn xem Mộc Dịch, nhưng thấy Mộc Dịch thần sắc nghiêm nghị, hiển nhiên không là nói cười.

"Người thật sự có Yêu tộc huyết mạch ?" Hứa Điền vẫn đang không thể tin được, lại hỏi một lần.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Tất cả đều là thật!"

Hứa Điền sửng sốt một hồi, đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, nói ra: "Ha ha, ta thật sự là hồ đồ rồi! Quân thân phận của hần như thế nào, Mộc sư đệ vẫn là Mộc sư đệ, chỉ cần Mộc sư đệ bản tâm không thay đổi, là người hay là yêu lại có ngại gì! Trái lại, nếu là người bản tâm thay đổi, dù là thân phận một mực là nhân tộc, Mộc sư đệ cũng sẽ không lại là lúc trước cái kia Mộc sư đệ."

"Người không ngại của ta nửa cái Yêu tộc thân phận ?" Mộc Dịch trong lòng khê động.

Hứa Điền cười nói: "Ta chỉ chú ý người như thế nào không còn sớm nói cho ta biết, chẳng lẽ cho rằng Hứa mỗ liền điểm ấy nhân, yêu có khác, đều không thể tiếp nhận sao ?"

Mộc Dịch nghe vậy cũng cười, hần giải thích nói, mình cũng là ở xâm nhập Yêu tộc sau đó, mới cơ duyên xảo hợp phát hiện mình Yêu tộc huyết mạch.

Hứa Điền hết sức tò mò, nhân, yêu hai tộc ở giữa xung đột vì sao có thể đơn giản hóa giải, Mộc Dịch ở trong đó cuối cùng sắm vai cái gì nhân vật; Mộc Dịch nói đơn giản một lần, khiến Hứa Điền tắc tắc kêu kỳ lạ.

Hứa Điền nói ra: "Hoàn toàn chính xác, chính như Mộc sư đệ nói, Quân tử chi phong Vương Nhược Phong những năm này đem yêu hải Nhân tộc tu tiên giới quản lý ngay ngắn rõ ràng. Hơn nữa, Thiên Địa Môn lại đứng, Huyền Hoàng có khác cũng thời gian dần trôi qua mỏng, thậm chí tại Vương Nhược Phong chủ đạo xuống, Bình Hải tông bắt đầu thiết lập chuyên môn tu luyện Hoàng nguyên phân đường, Trấn Hải Tông cùng Định Hải Tông cũng sau đó theo vào. Ngoại trừ số rất ít ngoan cố không thay đổi Huyền Môn di lão, cực ít có người lại lấy tu huyền là chính đạo, tu Hoàng là Ma đạo đến che hờn quan tài kết luận!"

"Thật tốt quá!" Mộc Dịch đại hỉ, đây chính là hần nhiều năm qua tâm nguyện một trong, mới chính là mấy năm, Vương Nhược Phong liền làm được!

Mộc Dịch cao hứng nói: "Nói như vậy, yêu hải Nhân tộc tu tiên giới một mực gió êm sóng lặng, sẽ không còn có cái gì lớn xung đột rồi hả?"

"Nguyên bản phải là như vậy đấy!" Hứa Điền nhướng mày nói: "Thế nhưng là, ngay tại một tháng trước, biến mất nhiều năm trước Hoàng Môn đứng đầu —— lúc đương thời Ma Tôn danh xưng là nhân vật thần bí đột nhiên lại hiện ra tu tiên giới, hơn nữa thực lực tu vi cực cao! Nghe nói, hần cố ý lại đứng Hoàng Môn, chỉ sợ lại là một trận thay đổi bất ngờ!"

"Ma Tôn lại hiện ra!?" Mộc Dịch kinh hãi, chẳng bao lâu sau, hần cũng một mực ở tìm kiếm Ma Tôn tung tích —— nhưng manh mối tại Hoảng An

Đảo Bí Cảnh trong Truyền Tống Trận sau liền cắt đứt, hắn vẫn cho là Ma Tôn đi hướng Nhân tộc đại lục, không thể tưởng được hắn rõ ràng quay trở về yêu hải!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 358: Ma Tôn Lại Hiện Ra (Hai)

"Vậy mà đã xảy ra chuyện như vậy!" Mộc Dịch trong lòng khẩn trương, Huyền Hoàng cuộc chiến nếu là lại mở, chỉ sợ liền Vương Nhược Phong đều không thể tiêu trừ Huyền Hoàng ở giữa ngăn cách!

"Việc này không nên chậm trễ, ta còn là nhanh chóng cùng Vương Nhược Phong bắt được liên lạc, hẳn biết rõ đây khẳng định thêm nữa!"

Lúc này, Mộc Dịch đám người từ biệt Hứa Điền, một đường bay nhanh, đi tới Hàn Nha Đảo. 卐卐卐 An Hinh cùng Mộc Mạn Vũ tạm thời lưu lại này ở trên đảo, mà Mộc Dịch tại Hàn Nha Đảo không có gốc bao lâu, liền vội vàng chạy tới Trường Bình đảo Bình Hải tông.

Giờ này khắc này, Bình Hải tông bên trong một tòa phong cách cổ xưa trang nghiêm trong đại điện, một đám đan sĩ đang tại thảo luận kịch liệt.

Những người này đều là Thiên Đảo quốc, Ô Thủy Quốc các loại yêu hải Nhân tộc tu tiên giới đỉnh giai tồn tại, từ khi nhiều năm trước từ yêu hải lui binh về sau, bọn hắn sâu cảm nhận được Yêu tộc uy hiếp, lần nữa đổi về lúc trước ít xuất hiện làm việc tác phong, ngày thường rất ít qua lại; như thế mà lúc này đã có hơn mười tên đan sĩ hội tụ nhất đường, hiển nhiên là có đại sự.

"Minh chủ, nếu như người là vẫn đang do dự, chỉ sợ sẽ bỏ lỡ cơ hội tốt!" Trấn Hải Tông Cù trưởng lão hướng Vương Nhược Phong nhú mày nói ra.

"Không tệ!" Vô Dục chân nhân cũng phụ họa nói: "Từ khi một tháng trước Ma Tôn đột nhiên lại hiện ra tu tiên giới, trận này đại chiến liền không thể tránh né! Hôm nay chúng ta càng là thăm dò được, Ma Tôn đã đã

khống chế Thiên Địa Môn, cái kia chút ít Hoàng Môn dư nghiệt chính đang xắn tay áo lên, chuẩn bị một trận đại chiến! Nếu như chúng ta không đánh đòn phủ đầu, chờ bọn hăn chuẩn bị hoàn tất, có thể đã thập phần không ổn!"

"Đúng vậy a, vạn nhất thật sự đại chiến, cũng sẽ ảnh hưởng đến ta Ô Thủy Quốc tu tiên giới, chúng ta đồng dạng không thể ngồi yên không lý đến!" Hắc Tử chân nhân nói ra: "Ta mấy người này. Cũng nguyện ý xuất thủ tương trợ, nghe theo Minh chủ điều khiển. Sớm cho kịp tiêu diệt Ma Tôn cực kỳ thế lực! Nhưng Minh chủ nhưng vẫn án binh bất động, đến tột cùng là cái gì duyên cớ?"

Tiên Minh Minh chủ Vương Nhược Phong lắc đầu, nhíu mày nói ra: "Huyền Hoàng ở giữa ngăn cách, nói cho cùng, chỉ là lịch sử nguyên nhân. Chúng ta những năm này thật vất vả mới đưa cái này ngăn cách dần dần tan rã, nếu như việc này tùy tiện khai chiến, chẳng những là kiếm củi ba năm thiêu một giờ, hơn nữa sẽ làm sâu sắc tu Huyền giả cùng tu Hoàng giả ở giữa ngăn cách. Vì sau này tu tiên giới rung chuyển dưới chôn thâm căn cố đế tai hoạ ngăm!"

"Minh chủ không muốn chủ động khai chiến, chẳng lẽ là muốn ta các loại ngồi chờ chết?" Vô Dục chân nhân tức giận nói.

Vương Nhược Phong mỉm cười, có chút tự tin nói: "Các người một lần nữa cho bốn minh chủ ba ngày thời gian, bốn minh chủ đã an bài kế sách, nói không chừng có thể một lần hành động hóa giải việc này, căn bản không cần xuất binh! Vạn nhất bốn minh chủ kế hoạch thất bại, cũng chỉ là muện xuất binh ba ngày. Lầm không được đại sự! Tu Huyền cùng tu Hoàng ở giữa chung sống hoà bình là không dễ, không phải vạn bất đắc dĩ, không muốn lại chọn khởi sự đoan!"

Đan sĩ họ Cù không vui nói: "Hử, những thứ này tu Hoàng giả kỳ quái, chúng ta hà tất cùng hăn làm bạn! Nếu không phải lúc trước Minh chủ ứng

thuận đủ loại chỗ tốt, Cù mổ mới sẽ không để cho đệ tử tại Trấn Hải Tông thiết lập Hoàng Môn phân đường!"

"Đúng vậy a. Chúng ta tu Huyền giả từ trước đến nay lấy danh môn chính phái tự cho mình là, tội gì đả mạt mình!" Lập tức có vài phần cũng lên tiếng phụ họa, rõ ràng cho thấy tại phân nà Vương Nhược Phong những năm gần đây dung hợp tu Huyền giả cùng tu Hoàng giả động tác.

Bọn hắn cũng chỉ là trong miệng nói một chút, cũng không dám ở trước mặt đối Vương Nhược Phong biểu hiện ra quá nhiều bất kính, dù sao Vương Nhược Phong chính là yêu hải Nhân tộc tu tiên giới đệ nhất nhân. Lại rộng rãi thụ tôn kính kính yêu, địa vị của hắn thân phận không giống bình thường. Mặc dù là những thứ này đan sĩ, cũng không dám đắc tội Vương Nhược Phong.

Đối lại là những người khác, tuyệt đối không có khả năng khiến Huyền Môn tam tông thiết lập Hoàng Môn phân đường; cũng không có khả năng kiềm chế ở những người này xuất binh Thiên Địa Môn kế hoạch.

Bất quá, phân nà cùng bức tức hay là muốn nói vài lời đấy, một người không dám, một đám người phân nà chỉ trích, sẽ cho Vương Nhược Phong gây đầy đủ áp lực, bức bách kia cải biến chủ ý.

Vương Nhược Phong thủy chung bất vi sở động, mặt ngoài mang theo mỉm cười, trên thực tế trong lòng có chút phiền muộn.

Lấy bản ý của hắn, nhất định là đón ý nói hòa nhiều người ý, tự mình suất lĩnh Huyền Môn đại quân trùng trùng điệp điệp đánh Hoàng Môn, đem Ma Tôn cùng Hoàng Môn diệt trừ, lập nhiều thiên thu uy danh, đồng thời càng thêm củng cố hắn tại yêu hải trong nhân tộc địa vị, về phần tu Hoàng giả sinh tử, không cách nào hóa giải Huyền Hoàng ân oán, hắn mới lười để ý đến sẽ!

Thế nhưng là, hăn hết lần này tới lần khác đã đáp ứng Mộc Dịch, muốn tận lực tiêu trừ Huyền Hoàng ngăn cách, vì vậy hăn chỉ có thể lực lượng sắp xếp nhiều người khác, khó khăn làm việc!

"Mộc Đầu, dùng lập trường của người làm việc, quá khó khăn! Còn là vì tư lợi dễ dàng nhiều!" Vương Nhược Phong trong lòng thẳng lắc đầu: "Người cột cho ta cái này đại bao phục, bản thân rồi lại biến mất không thấy gì nữa, nhiều năm tin tức đều không có, cũng không biết người bây giờ tốt chứ? Gặp được cục diện như vậy, người lại nên như thế nào giải quyết?"

Chính nghĩ đến đây, đột nhiên, hăn cảm ứng được, bản thân Càn Khôn đại trong một quả truyền âm lệnh đã có phản ứng.

"A, thật sự là hăn! Thật trùng hợp! Chẳng lẽ hăn cũng là bởi vì việc này mới cố ý chạy đến Thiên Đảo quốc?" Vương Nhược Phong trong lòng kích động, chú ý không đến hướng mọi người dặn dò, liền lập tức quay người tiến nhập bên trong trong điện.

Vừa tiến vào bên trong điện thờ, Vương Nhược Phong liền kích phát truyền âm lệnh, một cái thanh âm quen thuộc truyền lọt vào trong tai, không phải là Mộc Dịch thì là người nào!

Mọi người chính kỳ quái Vương Nhược Phong vì sao bỗng nhiên vẻ mặt tràn đầy kinh hỉ ly khai, một lát sau, Vương Nhược Phong lại từ bên trong điện thờ trong cấm chế đi ra.

Vương Nhược Phong lớn tiếng nói: "Chư vị đạo hữu, có một cái nhân vật trọng yếu xuất hiện, chúng ta nghe một chút ý kiến của hăn, làm tiếp quyết định cũng không muộn!"

"Đến tột cùng là người nào? Chẳng lẽ Minh chủ cũng muốn nghe ra ý kiến của hăn?" Đan sĩ họ Cù vẻ mặt mờ mịt mà hỏi.

Vương Nhược Phong cười nói: "Ha ha, người này chư vị đều không xa lạ gì, hẳn cùng với việc này cũng trực tiếp tương quan, hẳn chính là Thiên Địa Môn cửa trước chủ —— Mộc đạo hữu!"

Vô Dục chân nhân cả kinh, nói ra: "Là hẳn ? Trong truyền thuyết người này không phải là tại yêu hải trong vãn lạc sao, rõ ràng lại xuất hiện!"

"Mộc sư đệ đã trở về ? !" Trước đây một mực có chút yên tĩnh Ngự Phong Thần Quân, lúc này tức thì vui mừng quá đổi, hẳn nói ra: "Thật tốt quá, nếu như Mộc sư đệ có thể ra mặt dẹp loạn việc này, vậy hết thảy thuận lợi, cũng không cần một trận đại chiến!"

"Kẻ này không phải là người mang yêu tức sao, có hay không có thể tin được ?" Hắc Tử chân nhân có chút lo lắng.

Vương Nhược Phong cười nói: "Chuyện này đã điều tra rõ, chỉ là một trận hiểu lầm. Mộc đạo hữu đích xác là ta đám nhân tộc Tu tiên giả, chỉ là tu luyện có Yêu tộc công pháp mà thôi."

"Không, Mộc mỗ hoàn toàn chính xác có Yêu tộc huyết mạch, coi như là nửa cái Yêu tộc!" Mộc Dịch thanh âm tại đại điện bên ngoài vang lên, khiến tất cả mọi người là chấn động.

Lập tức, đại điện lối vào cấm chế, bị lặng yên không một tiếng động đột dung một cái hơn một xích lớn nhỏ lỗ thủng, một đạo hỏa quang từ trong lóe lên mà vào, chợt lại biến thành một thanh niên thân hình, đúng là Mộc Dịch.

"Mộc đạo hữu, người nói người là nửa cái Yêu tộc, thật có việc này ?" Hắc Tử chân nhân thanh âm trầm xuống mà hỏi.

Mộc Dịch mỉm cười, đáp: "Đúng vậy, Mộc mỗ xuất thân, nửa người nửa yêu, nhưng cái này rồi lại không ảnh hưởng chư vị đạo hữu tại việc này trên lựa chọn!"

"Mộc đạo hữu lời này là có ý gì ? Ta các loại trong nhân tộc, chỉ sợ không tha cho các hạ bức này tồn tại!" Hác Tử chân nhân lạnh lùng nói ra.

"Vậy rất tiếc nuôi!" Mộc Dịch cười nói: "Kỳ thật tại Nguyên Anh kỳ tồn tại ở bên trong, Nhân tộc Anh lão cùng Yêu tộc yêu tổ coi như là lẫn nhau có vãng lai, căn bản không có bao nhiêu đối địch! Mà Mộc mỗ vừa đúng kết giao một vị Nhân tộc Anh lão, gọi là Huyền Hà lão tổ. Hắn nắm trong tay một tòa Truyền Tống Trận, có thể liên thông Thiên Đảo quốc cùng Nhân tộc đại lục tu tiên giới; Mộc mỗ lần này tới, lúc đầu vốn định cùng Vương minh chủ cùng một chỗ, thành lập tốt cái thông đạo này, khiến yêu hải Nhân tộc đan sĩ đều có thể đi hướng Nhân tộc đại lục tiếp tục tu luyện. Nếu như chư vị không tha cho Mộc mỗ, cái kia Mộc mỗ coi như là một chuyển tay không rồi!"

"Chậm đã!" Vô Dục chân nhân cả kinh hướng Vương Nhược hỏi chứng thực nói: "Lời ấy thật đúng ?"

"Tất cả đều là thật!" Vương Nhược Phong không cần nghĩ ngợi đáp.

"Ha ha, Mộc đạo hữu đã có Nhân tộc huyết mạch, đương nhiên coi như là Nhân tộc một phần tử, chúng ta làm sao có thể đem đạo hữu cự tuyệt chi môn bên ngoài!" Vô Dục chân nhân lập tức cùng cười nói.

Hác Tử chân nhân cũng gấp vội vàng đổi giọng, hắc ngượng ngùng cười cười, nói ra: "Tại hạ mở miệng lỗ mãng, kính xin Mộc đạo hữu đừng nên trách."

Lập tức lại có mấy người nhao nhao tỏ thái độ, tỏ vẻ tuyệt sẽ không bởi vì nhân, yêu có khác đem có bộ phận Yêu tộc huyết mạch Mộc Dịch xa lánh bên ngoài, đồng thời, bọn hắn cũng thập phần ân cần hỏi nổi lên Truyền Tống Trận cùng Nhân tộc đại lục sự tình.

Về phần Ma Tôn xuất hiện, có hay không muốn tiêu diệt Hoàng Môn, những chuyện này đã bị bọn hắn ném nhiều sau đầu, hiển nhiên, bản thân

con đường tu hành càng thêm trọng yếu.

"Truyền Tống Trận đã sớm chuẩn bị thỏa đáng, Mộc mỗ cùng Huyền Hà lão tổ cũng đánh qua mời đến, việc này hết sức dễ dàng!" Mộc Dịch nói đến đây, thu hồi dáng tươi cười: "Bất quá, Mộc mỗ vừa mới nghe Vương minh chủ truyền âm, tựa hồ ta Thiên Địa Môn gặp phiền toái, kính xin các vị đạo hữu xuất thủ tương trợ! Một khi thuận lợi giải quyết việc này, Mộc mỗ liền sẽ lập tức an bài chư vị đạo hữu đi hưởng Nhân tộc đại lục."

"Đây là đương nhiên, Mộc đạo hữu tông môn gặp nạn, chính là chúng ta tông môn gặp nạn, nếu có phân phó, bản chân nhân cái thứ nhất xông pha khói lửa, tuyệt không chối từ!" Vô Dục chân nhân vẻ mặt chính khí nói, làm cho người rất khó tưởng tượng, ngay tại một lát trước, cố hết sức thuyết phục Vương Nhược Phong chủ động xuất binh, đánh đòn phủ đầu, tiêu diệt diệt thiên địa cửa cũng là hăn.

Đám người còn lại cũng nhao nhao đồng ý, có người còn nói, Mộc Dịch là tiên minh Phó minh chủ, tất cả mọi người là Tiên Minh người trong, nên tuy hai mà một, một phương gặp nạn bát phương trợ giúp! Nếu không phải hăn nhắc nhở, Mộc Dịch thiếu chút nữa đã quên rồi bản thân từng là Tiên Minh Phó minh chủ —— mặc dù những cái này hư danh cũng không có mang đến cho hăn bất luận cái gì thực chất chỗ tốt.

"Cái kia Ma Tôn cuối cùng là lúc nào xuất hiện, hiện tại Thiên Địa Môn tình hình như thế nào ? Kính xin chư vị đạo hữu kỹ càng báo cho biết." Mộc Dịch nghiêm nghị hỏi tới tình huống hiện tại.

Kết quả, tình huống rất không lạc quan.

Nguyên lai, Ma Tôn không phải là một thân một mình trở lại Thiên Đảo quốc, mà là mang theo bảy tám người, và lại đều có Kim Đan kỳ cùng trở lên tu vi; cường đại như thế một đồng đan sĩ, tự nhiên không hề lo lắng liền nắm trong tay Thiên Địa Môn; Thiên Địa Môn trong cũng không có thiếu

năm đó thuộc về Hoàng Môn Tu tiên giả, hiện giữ môn chủ Trình Hóa Thiên liên là một cái trong số đó, những người này tồn tại, khiến Ma Tôn lại càng dễ thống trị Thiên Địa Môn cao thấp.

Mới đầu, Ma Tôn tại Thiên Địa Môn cũng thập phần ít xuất hiện, cũng không có gì đại động tác, chỉ là bốn phía tìm tòi bộ hạ cũ; nhưng mà đoạn thời gian gần nhất, Ma Tôn bắt đầu mở rộng Thiên Địa Môn thực lực, một bộ xoa tay tư thái. Mọi người lo lắng, một trận đại chiến khó mà tránh khỏi!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 359: Ma Tôn Lại Hiện Ra (Ba)

"Nguyên lai là một đồng tử bên ngoài đến đan sĩ đột nhiên xuất hiện, khó trách sẽ để cho yêu hải Nhân tộc đan sĩ chúng như thế kinh hoảng!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, sự tình tuy rằng so với hắc đoán trước càng thêm nghiêm trọng, nhưng là vẫn còn có thể tiếp nhận trong phạm vi.

Lấy hắc thực lực hôm nay, đối phó mấy cái đan sĩ tự nhiên không hề lời nói xuống, duy nhất cần lo lắng là, Thiên Địa Môn dù sao cũng là lấy Hoàng Môn còn sót lại làm căn cơ thành lập tông môn, hôm nay Hoàng Môn đứng đầu Ma Tôn tái hiện tu tiên giới, Thiên Địa Môn từ trên xuống dưới cuối cùng sẽ nghe theo Ma Tôn sai khiến, còn là sẽ phục tùng môn chủ Mộc Dịch mệnh lệnh!

Mộc Dịch nghe xong mọi người kể rõ về sau, nói ra: "Chư vị đạo hữu không cần kinh hoảng, lại càng không muốn hành động thiếu suy nghĩ, vạn không được lại vén lên đại chiến! Mộc mỗ sẽ đích thân tiến về trước Thiên Địa Môn dẹp loạn việc này, Mộc mỗ cần các vị đạo hữu làm chính là, lập nhiều môn quy, nghiêm cấm bởi vì Huyền Hoàng có khác mà chém giết tranh đấu, vén lên thị phi, song phương căm thù, là vén lên Huyền Hoàng đại chiến đất âm!"

"Cái này. . ." Có ít người còn có chút do dự, có ít người lập tức miệng đầy đáp ứng.

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Ha ha, Mộc mỗ chính là Huyền Hoàng thông tu công pháp, đã có đạo hữu đối Huyền Hoàng có khác nhớ mãi không quên, tự nhiên cũng cùng Mộc mỗ không hợp nhau; như vậy Mộc

mỗ liền không có lý do gì cùng hấn kết giao, càng không nói tới đem đưa vào Nhân tộc đại lục!"

Mộc Dịch mà nói nói như thế minh bạch, cái kia chút ít đan sĩ lại muốn nói cái "Không" chữ, chỉ sợ liền bị mất con đường tu tiên của mình, hơn nữa hôm nay Vương Nhược Phong hiển nhiên liền đứng ở Mộc Dịch bên này, nếu như đắc tội hấn hai người, chỉ sợ tại yêu hải trong nhân tộc cũng không có nơi sống yên ổn!

Nhiều người đan sĩ nhao nhao gọi là, mặc kệ bọn hấn trong lòng như thế nào muốn. Nhưng cuối cùng là đã đáp ứng Mộc Dịch yêu cầu.

Chỉ cần có đầy đủ lợi ích, liền Mộc Dịch nửa cái Yêu tộc thân phận bọn hấn cũng không nguyện truy cứu. Huống chi là Huyền Hoàng có khác.

Lúc trước Mộc Dịch còn chưa Trúc Tạo Tiên Cơ lúc, bởi vì Huyền Hoàng có khác khắp nơi thụ người chế trụ, thậm chí lọt vào truy nã; chờ hấn trở thành Thiên Địa Môn chủ, muốn bằng sức một mình hóa giải Thiên Đảo quốc Huyền, Hoàng hai môn ở giữa căm thù, vẫn đang cất bước duy gian, khó có tiến triển! Nhưng đã đến hôm nay, chỉ cần hấn mấy câu, có thể định ra đại cục, chỉ cần các đại Huyền Môn cũng không lại địa thế tu Hoàng giả. Thậm chí thiết lập Hoàng Môn phân đường, không xuất ra mấy chục năm, Huyền Hoàng có khác sẽ dần dần mỏng, không hề trở thành tai hoạ ngầm.

Theo tu vi gia tăng, năng lực cũng càng lúc càng lớn, một câu nói của mình, thường thường có thể ảnh hưởng vô số người vận mệnh; bản thân không hành động. Rất có thể sẽ phải trơ mắt nhìn xem vô số người đã bị bắt công hoặc tai nạn; hấn càng ngày càng cảm nhận được, phụ thân năm đó theo như lời "Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn" hàm nghĩa, ở thời điểm này, chỉ lo thân mình hiển nhiên không phải là Mộc Dịch tác phong.

Nhiều người đan sĩ nhao nhao sau khi rời đi, chỉ để lại Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong hai người.

Mộc Dịch cảm kích nói: "Thiết Đản, những năm này vất vả người rồi! Nếu không phải có người đang ở đây. Chỉ sợ Huyền Hoàng cuộc chiến lại lên, Thiên Địa Môn cũng cùng nhiều người Huyền Môn đối đứng lên!"

"Ta đáp ứng người sự tình, tự nhiên làm được!" Vương Nhược Phong khẽ mỉm cười nói: "Mới mấy năm không thấy, tu vi của người tựa hồ lại tăng tiến vào không ít, người huynh đệ của ta liên thủ. Đối phó Ma Tôn các loại mấy cái đan sĩ, hẳn không phải là vấn đề!"

"Hử. Nếu như Ma Tôn dám người thật muốn vén lên Huyền Hoàng cuộc chiến, ta sẽ ra tay ngăn lại." Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thần sắc có chút trầm trọng.

Vương Nhược Phong gặp Mộc Dịch giống như có vẻ khó khăn, hỏi: "Làm sao vậy, chẳng lẽ Mộc Đầu người có không tiện ra tay chỗ?"

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, nói ra: "Thực không dám giấu giếm, nếu như ta không có phỏng đoán sai, cái kia Ma Tôn có lẽ xuất từ Dương gia, mà ta cũng có Dương gia huyết mạch, thậm chí tên của ta, chính là ám chỉ loại này liên hệ."

Vương Nhược Phong sửng sốt, nói ra: "Nói như vậy, Ma Tôn cùng người có thân duyên quan hệ! Người chẳng phải là muốn quân pháp bất vị thân?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, ảm đạm nói ra: "Ta hy vọng có thể thuyết phục hoặc bức bách hẳn buông Huyền Hoàng ở giữa ân oán, nhưng nếu như không còn phương pháp, ta cũng chỉ có thể làm như vậy!"

"Muốn thuyết phục hẳn, chỉ sợ rất khó!" Vương Nhược Phong nhẹ nói: "Kỳ thật, Thiên Địa Môn cái kia chút ít Hoàng Môn bộ hạ cũ ở bên trong, cũng có rất nhiều người không muốn lại vén lên đại chiến, vì vậy cố

hết sức khuyên bảo Ma Tôn không muốn sở trường di chuyển can qua, nhưng đều không có hiệu quả, Thiên Địa Môn Phong hộ pháp chính là trong đó một vị."

"Vị này Phong hộ pháp, thậm chí còn trong âm thầm liên hệ rồi ta, " Vương Nhược Phong tiếp tục nói: "Hắn nói hắn đem tại ba ngày bên trong tìm cơ hội ám sát Ma Tôn, mời ta cần phải ngăn cản Huyền Môn chủ động khởi xướng đại chiến."

"Phong hộ pháp muốn ám sát Ma Tôn ?" Mộc Dịch kinh hãi, "Cái này chỉ sợ không thể nào đâu, theo ta được biết, hắn vẫn đối với Ma Tôn trung thành và tận tâm, làm sao sẽ làm ra cử động như vậy ?"

Vương Nhược Phong cười nói: "Chính như người năm đó phái Hứa Điền ám sát Lý Nhược Ngu như vậy! Hứa Điền đồng dạng đối Lý Nhược Ngu có chút kính trọng, nhưng hắn vẫn đang đáp ứng người, đây là lựa chọn của hắn, bởi vì khi hắn xem ra, mệnh lệnh của người càng thêm trọng yếu. Hôm nay Phong hộ pháp muốn ám sát Ma Tôn, điều này nói rõ khi hắn xem ra, Huyền Hoàng hai môn ở giữa cùng bình thường, so với hắn đối Ma Tôn ngu trung càng thêm trọng yếu! Bất quá, ta suy đoán, vô luận ám sát thành công hay không, Phong hộ pháp đều muốn lấy thân chên lệch tuấn, đền bù hắn đối Ma Tôn 'Trung tâm' !"

"Đúng vậy, lấy cách làm người của hắn, khẳng định phải làm như vậy!" Mộc Dịch lo lắng nói: "Mau ngăn cản hắn, lấy tu vi của hắn ám sát Ma Tôn, hầu như không có khả năng đắc thủ!"

"Được rồi!" Vương Nhược Phong nói xong từ trong tay áo lấy ra một quả truyền âm lệnh, giao cho Mộc Dịch: "Dùng cái này truyền âm lệnh có thể cùng Phong hộ pháp liên hệ, vả lại sẽ không bị người khác biết."

Mộc Dịch nắm truyền âm lệnh, một đường pháp lực từ trong tay hắn dũng mãnh vào truyền âm lệnh bên trong, truyền âm lệnh lập tức bị kích

phát, phát ra hoa mỹ ánh sáng màu đỏ, sau đó Mộc Dịch nhỏ giọng nói một câu: "Phong hộ pháp, Mộc mỗ đã trở lại Thiên Địa Môn quốc, chớ xúc động, hết thảy ở lại Mộc mỗ tái nhập Thiên Địa Môn làm tiếp định đoạt!"

Nói xong câu đó về sau, Mộc Dịch triệt hồi pháp lực, truyền âm lệnh hào quang cũng lập tức ảm đạm xuống.

Nhưng không xuất ra một lát, truyền âm lệnh lần nữa lóe sáng, là có tin tức truyền đến.

"Nhanh như vậy!" Mộc Dịch vội vàng kích phát truyền âm lệnh, một cái lão giả cười to thanh âm truyền đến:

"Ha ha, Phong hộ pháp một vốn một lời con bất kính, đã bị bản tôn tru sát! Người chính là cái kia họ Mộc Thiên Địa Môn tiền môn chủ đi, nghe nói người cũng là đan sĩ! Hắc hắc, tiểu tử người thủ đoạn không kém, ngược lại là sẽ lôi kéo nhân tâm, hôm nay Thiên Địa Môn trong rõ ràng có không ít người chỉ nghe lời người, lại không nghe bản tôn phân phó! Người tới thật đúng lúc, bản tôn ngay tại Thiên Địa Môn chờ người, người một ngày không đến, bản tôn liền giết chết một gã đối với người trung tâm thuộc hạ, thẳng đến người xuất hiện mới thôi! Bảy ngày bên trong nếu như người không hiện ra tại Hoàng An Đảo, bản tôn liền giết bọn hăn, một tên cũng không để lại!"

Nghe xong đoạn này truyền âm, Mộc Dịch thần sắc ngưng trọng cực kỳ. Hiển nhiên Phong hộ pháp đã lọt vào bất trắc, truyền âm lệnh cũng đã rơi vào Ma Tôn tay!

Hơn nữa, Ma Tôn còn muốn đối những người khác ra tay, này áp chế Mộc Dịch.

"Mộc Đầu, người định làm như thế nào?" Vương Nhược Phong cũng ở một bên đã nghe được cái này truyền âm, nhướng mày.

Cái gọi là lai giả bất thiện, thiện giả bất lai, Ma Tôn nếu như dám áp chế Mộc Dịch tiến đến Thiên Địa Môn, nhất định là bày ra thiên lôi địa vồng, muốn đối phó Mộc Dịch.

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, nói ra: "Việc này không nên chậm trễ, càng sớm đi càng tốt! Sớm một canh giờ đến, đối phương tựu ít đi một canh giờ bố trí các loại thủ đoạn! Huống hồ, hắc tử hắc cũng không biết thực lực của ta, nếu như hắc cho là ta chỉ là Kim Đan kỳ đan sĩ, hắc liền mười phần sai rồi!"

Mộc Dịch hơn mười năm trước giải tán Thiên Địa Môn lúc, hoàn toàn chính xác chỉ có Kim Đan kỳ đan sĩ tu vi, nhưng sau đó hắc kỳ ngộ không ngừng, huyết mạch tu hành tiến triển cực nhanh, hôm nay đã là Thần Mạch Kỳ tu vi, mặc dù đối mặt bình thường Nguyên Anh kỳ tồn tại, cũng không rơi vào thế hạ phong!

Nếu như đối phương cho là hắc vẫn đang chỉ là đan sĩ, vậy lớn hơn lớn "Kinh hỉ" một phen, đối phương vì Mộc Dịch bố trí thủ đoạn, cũng sẽ bởi vì đối Mộc Dịch thực lực đoán chừng sai lầm, mà thùng rỗng kêu to!

Vì vậy, Mộc Dịch muốn lập tức xuất phát, nếu là kéo lâu rồi, đến một lần đối phương có thể sẽ thật sự tru sát đối Mộc Dịch trung thành và tận tâm Thiên Địa Môn người; thứ hai đối phương cũng có thể có thể được biết Mộc Dịch tu vi tăng nhiều, do đó làm ra ứng đối.

"Tốt, ta cùng người cùng đi!" Vương Nhược Phong thoải mái đáp ứng, "Huỳnh đệ chúng ta hai người, hồi lâu không có liên thủ nghênh đón địch!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đối phương nhưng không chỉ một người, có Vương Nhược Phong tương trợ, cũng nhiều một lớn trợ lực. Hơn nữa Mộc Dịch đối Vương Nhược Phong thực lực cũng thập phần rõ ràng, tuy rằng Vương Nhược Phong chỉ có Kim Đan kỳ tu vi, nhưng một thân thần thông cường đại, không kém hơn Nguyên Đan Kỳ tồn tại!

Mộc Dịch cũng không có khiến Vương Nhược Phong truyền tin mặt khác đan sĩ, đến một lần hăn không muốn chờ lâu, thứ hai sự tình trọng đại, hăn cũng không muốn để lộ tiếng gió, làm cho đối phương có đề phòng.

Hai người lập tức bay ra Trường Bình đảo, hướng Hoảng An Đảo bay đi.

Từ Trường Bình đảo đến Hoảng An Đảo, cách mênh mông một vùng biển, đối lại là phổ thông đan sĩ tốc độ cao nhất bay nhanh, tối thiểu cũng muốn hơn nửa ngày thời gian, nhưng Vương Nhược Phong thuộc tính thần thông cực kỳ không tầm thường, phi hành thuật ranh giới giống như một đường như có như không gió mát, thỉnh thoảng còn có thể mượn nhờ Phong độn thuật loại này thuận di thần thông thoáng cái bay ra trăm trượng, vì vậy tốc độ cực kỳ kinh người.

Về phần Mộc Dịch, nếu là hăn hóa ra Kim Ô yêu hình hoặc là kích phát thần huyết đem thân thể hóa thành một đạo hỏa diễm, tốc độ phi hành sẽ là Vương Nhược Phong gấp mấy lần; hôm nay hăn chỉ là dùng bình thường ngự không phi hành thuật, cũng không lạc hậu tại Vương Nhược Phong, dù sao tu vi của hăn cao hơn ra một đoạn, pháp lực cũng thâm hậu hơn.

Hai canh giờ về sau, Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong liền đi tới Hoảng An Đảo.

Làm bọn hăn kinh ngạc là, Hoảng An Đảo trên hết thấy như thường, hoàn toàn không có đại địch buông xuống, nghiêm chỉnh mà đối đãi khí thế.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong thoáng ngụy trang một chút, liền dễ dàng lẫn vào Hoảng An Đảo.

Mộc Dịch đối Hoảng An Đảo coi như là hết sức quen thuộc, hăn mang theo Vương Nhược Phong, chỉ chốc lát sau liền đi tới Trình Hóa Thiên động phủ trước.

Mộc Dịch nói ra: "Ta cảm thấy được có chút kỳ quặc, hay là trước hướng Trình Hóa Thiên hỏi một chút tình huống, nhìn xem Ma Tôn cùng hắc mang đến đan sĩ, đến tột cùng là tu vi gì, có nào thủ đoạn."

Vương Nhược Phong có chút lo lắng nói ra: "Biết mình biết người, đương nhiên tốt nhất! Thế nhưng là, cái này Trình Hóa Thiên có hay không dựa vào là ở ? Ta lúc đầu dựa theo ý của người xây dựng lại Thiên Địa Môn, cũng âm thầm nâng đỡ Trình Hóa Thiên làm Thiên Địa Môn môn chủ; nhưng lại nghe nói, Ma Tôn vừa về đến, hắc liền suất lĩnh Thiên Địa Môn người đầu phục Ma Tôn!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 360: Ma Tôn Lại Hiện Ra (Bốn)

Mộc Dịch lại nói: "Ta đối Trình Hóa Thiên rất có lòng tin, hắn không phải là thấy lợi quên nghĩa người; cách làm của hắn, hắn là bảo toàn Thiên Địa Môn ngộ biến tòng quyền, cũng không phải là bản ý của hắn."

Vương Nhược Phong gật đầu nói: "Như vậy là tốt rồi! Với hắn làm nội ứng, chúng ta lại càng dễ đem những người kia một mẻ hốt gọn!"

Hai người mật ngữ truyền âm nói chuyện với nhau tới ranh giới, đã đi tới Trình Hóa Thiên động cửa phủ.

"Đứng lại! Các người là cái nào phân đường đệ tử, chuyện gì đến môn chủ động phủ?" Hai gã Tích Cốc kỳ thủ vệ hô ở Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong.

Vương Nhược Phong mỉm cười, cũng không thấy hắn ra tay, thì có một cỗ tà gió đột nhiên cuốn ra, hai gã thủ vệ trong gió lên tiếng ngã xuống, hôn mê bất tỉnh.

Mộc Dịch cũng là mỉm cười, đối lại là trước kia Vương Nhược Phong, hơn phân nửa là vừa ra tay sẽ phải tính mạng người, lúc này hắn chỉ là đem hai gã thủ vệ kích choáng, coi như là khó được!

Mộc Dịch duỗi ngón bắn ra một đóa to như hạt đậu ngọn lửa, người kia chui vào động phủ cấm chế màn sáng bên trong, người kia như miếng băng mỏng gặp kiêu dương bình thường, nhanh chóng bị ngọn lửa đốt dung ra một cái thỏa mãn một người thông qua lỗ thủng, toàn bộ quá trình lặng yên không phát ra hơi thở, cấm chế địa phương khác thậm chí không có xuất hiện chấn động.

Vương Nhược Phong thầm khen một tiếng, theo Mộc Dịch cùng một chỗ từ cấm chế lỗ thủng chỗ chui vào trong động phủ. Mộc Dịch lập tức thu hồi ngọn lửa, cấm chế lập tức hoàn hảo như lúc ban đầu, toàn bộ quá trình bất quá là một cái hô hấp công phu, hơn nữa hầu như không có tạo thành động tĩnh gì.

"Trình trưởng lão!" Mộc Dịch vừa tiến vào động phủ, liền thấy được ngòi ngay ngắn ở đại điện chủ tọa trên Trình Hóa Thiên, năm đó Mộc Dịch làm Thiên Địa Môn môn chủ thời gian. Trình Hóa Thiên là Hỏa bộ trưởng lão, Mộc Dịch một mực xưng hô kia vì Trình trưởng lão. Lần này gặp lại, tự nhiên cũng là tiếp tục sử dụng ngày cũ xưng hô.

Nhưng mà, khiến Mộc Dịch cảm thấy quỷ dị là, Trình Hóa Thiên rõ ràng ngòi ở chủ tọa trên vẫn không nhúc nhích, trên mặt cũng không chút biểu tình, thập phần thờ ơ; hai mắt thần quang càng là trống rỗng không có gì, gốc trệ vô cùng.

"Trình trưởng lão, người làm sao vậy ?" Mộc Dịch cả kinh. Hắn cảm giác được, Trình Hóa Thiên khí tức thập phần cổ quái!

Bị Mộc Dịch như vậy vừa quát, Trình Hóa Thiên trong lúc đó "Tĩnh dậy" tới đây, hắn kinh hãi đứng dậy, chỉ vào Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong nói ra: "Các người là ai, gan dám xông vào Bốn môn chủ động phủ!"

Lúc này, Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong đã hóa đi nguy trang. Lộ ra tướng mạo sẵn có, Trình Hóa Thiên rõ ràng nhận thức không xuất ra, hiển nhiên không hợp với lễ thường.

"Đáng giận! Dĩ nhiên là Thi Môn người trong!" Mộc Dịch trong lòng bi thống, dĩ nhiên là hai mắt rưng rưng, hắn đã xác nhận, trước mắt Trình Hóa Thiên. Dĩ nhiên là một cỗ bị người không chế luyện thi.

Hơn nữa không chế thi nhân thủ đoạn có chút cao minh, nếu không phải Mộc Dịch tu vi rất cao, rất khó liếc nhìn ra kẻ hờ.

"Khống chế thi thể người đang ở phụ cận!" Mộc Dịch hóa thành một đạo ánh lửa, xông vào bên trong điện thờ, hấn cùng với Thi Môn đánh qua không ít quan hệ. Đối Thi Môn luyện thi Khống Thi Thuật hơi có hiểu rõ, biết rõ âm thầm khống chế "Trình Hóa Thiên" người nhất định ở nơi này trong động phủ một chỗ!

Vương Nhược Phong không rõ ràng cho lắm. Nhưng là cùng theo Mộc Dịch xông vào bên trong điện thờ.

Mộc Dịch tiến vào bên trong bọc hậu, trên đường đi thấy được vài tên đang tại sửa sang lại quét dọn gia phó nha hoàn, hấn trực tiếp bay đến một tên trong đó thanh niên gia phó trước người, một chương quét ra, lập tức một cỗ cự lực đem thanh niên này quanh thân bao bọc, người kia kêu lên một tiếng buồn bực, phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời phát hiện quanh thân pháp lực giống như đúc bằng sắt, bị phong ấn không chút nào có thể điều động.

"Tiền bối tha mạng, vẫn bối chỉ là bình thường gia nô!" Thanh niên gấp vội xin tha.

Mộc Dịch cả giận nói: "Hừ, trên người của người Thi khí như thế nồng đậm, hiển nhiên là thường xuyên tiếp xúc luyện thi, chỉ bằng người cái kia chút ít che giấu chi thuật, cũng có thể giấu giếm được bốn tọa!"

Thanh niên lập tức sắc mặt như tro tàn, đối phương nói ra "Luyện thi" hai chữ, đủ thấy là biết được nội tình người.

"Nói, người tại sao phải sát hại Trình Hóa Thiên, cũng đem luyện chế thành luyện thi khống chế!" Mộc Dịch quát, hấn hơi hơi dùng một lát pháp lực, liền có một đạo hỏa sơi chui vào thanh niên trong cơ thể, người kia lập tức toàn thân như hỏa thiêu hỏa liệu, thống khổ.

Thanh niên kêu thảm thiết liên tục, liền hô nói: "Tiền bối tha mạng a, vẫn bối chỉ là nghe theo phân phó trong âm thầm khống chế này là luyện thi mà

nói, giết chết Trình môn chủ là có khác người khác."

"Là ai ?" Mộc Dịch truy vấn.

Thanh niên đang muốn trả lời, đột nhiên thần sắc của hắn trở nên cực kỳ sợ hãi, trong miệng la hét: "Không muốn, không muốn, sư phụ không nên. .
."

Hắn lời còn chưa dứt, một đạo hỏa quang từ thanh niên trong cơ thể thoát ra, xen lẫn một đám lục quang.

"Là Chủng Hồn Thuật!" Mộc Dịch thất kinh, đây là Thi Môn một loại thập phần bá đạo bí thuật, có thể tại trong thi thể gieo xuống bản thân phân hồn, thuận tiện thuần thực khống chế thi thể; nhưng mà này thuật cũng có thể dùng cho sinh hoạt trong cơ thể con người, bất quá một khi kích phát, sẽ phải thôn phệ người sống hồn phách, thập phần tàn nhẫn.

Phân hồn xuất hiện đồng thời, thanh niên biểu lộ liền định dạng tại sợ hãi cùng trong thống khổ, hắn đã chết đi, chỉ còn lại có một cỗ thân thể.

"Ha ha, các hạ hà tất hỏi nhiều, đi ra ngoài chỗ này động phủ sẽ biết!" Phân hồn trong truyền ra một người trung niên nam tử thanh âm, đồng thời lóe lên chui vào Hư Không, liền muốn chạy trốn.

Mộc Dịch sớm có chuẩn bị, há miệng một phun, một mảnh Kim Diễm kích xạ mà ra, đem phân hồn bao bọc, lập tức chung quanh Hư Không bị Kim Diễm thiêu cháy một mảnh mơ hồ, Hư Không lực lượng bị phá hư, bất luận cái gì độn thuật đều không thể thông qua, phân hồn cũng không có chỗ có thể trốn.

Cùng lúc đó, Kim Diễm trong đột nhiên bạo phát ra một mảnh ánh sáng tím, lệnh phân hồn trong chốc lát mất đi ý thức mà hôn mê; Mộc Dịch làm như vậy, chính là tránh cho cái này sợi phân hồn tự bạo mà chết.

Phân hồn hóa thành một đoàn lục quang, bị Mộc Dịch đã thu vào một cái nhỏ trong bình, cũng dán lên một trương Phong Ấn Phù phù lục, thu nhập trong tay áo.

Mộc Dịch thở dài một tiếng, thản nhiên nói: "Không thể tưởng được Trình Hóa Thiên đã lọt vào bất trắc, chúng ta coi như là đánh rắn động cỏ, bọn hản đã tại ngoài động phủ chờ, chúng ta cái này đi ra ngoài đi!"

Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, đi theo Mộc Dịch sau lưng.

Vừa rồi Mộc Dịch bắt phân hồn quá trình, mặc dù chỉ là hô hấp lúc giữa công phu, nhưng hiển lộ rõ ràng ra thần thông, vượt xa Vương Nhược Phong tưởng tượng, nhất là cái kia Kim Diễm, thậm chí ngay cả Hư Không cũng có thể đốt hủy phong ấn, hản Phong động thuật nếu là gặp được loại này thần đẳng, sẽ không dùng được.

Mộc Dịch giống như này thực lực, tự nhiên là không sợ vài tên đan sĩ, ý niệm tới đây, Vương Nhược Phong trong lòng cũng là hơi hơi buông lỏng.

Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong lao ra động phủ về sau, quả nhiên nhìn thấy ngoài động phủ giữa không trung, đã bay mười mấy tên tu sĩ, đan sĩ, những người này động tác ngược lại là rất nhanh.

Mộc Dịch liếc mắt liền thấy được trung tâm Ma Tôn, đây là người khí vũ hiên ngang lão giả, cùng Mộc Dịch hai đầu lông mày, lại có hai phần rất giống, quả nhiên là có một chút thân duyên quan hệ.

Bất quá Mộc Dịch nhưng là thần sắc khế biến, hản vậy mà phát hiện, Ma Tôn trên thân, cũng có chút rất nhiều Thi khí, chỉ bất quá che giấu tốt hơn, không cần thận điều tra khó có thể phát hiện. Bình thường đan sĩ coi như là toàn lực điều tra cũng nhìn không ra bất luận cái gì kẽ hở.

Mộc Dịch trong lòng khế động, trong đôi mắt kim mang lóe lên, lại nhìn Ma Tôn liếc.

"Đáng giận, nguyên lai Ma Tôn cũng đã bị giết, đây chỉ là một bộ luyện thi!" Mộc Dịch bi phần không hiểu, âm thầm cầm tay phải, trong cơ thể huyết mạch, cũng có chút rục rịch.

Hắn kèm chế không yên nổi lòng, tiếp tục hướng Ma Tôn chung quanh những người khác nhìn lại, thỉnh linh phát hiện, rõ ràng thấy được một gã "Người quen" !

Người này trung niên nhân, từng là Thi Môn "Bạc đại sư" đệ tử, không thể tưởng được sự tình cách nhiều năm như vậy, rõ ràng cùng Mộc Dịch tại đây yêu hải trong nhân tộc gặp nhau!

Trung niên nhân sửng sốt một hồi mới nhận ra Mộc Dịch, lập tức cũng là liên tục kinh hô: "A, là hắn, là cái kia máu dê! Bạc sư phụ chính là bị hắn giết cái chết!"

"Quả nhiên cùng đại lục tu tiên giới Thi Môn có quan hệ!" Mộc Dịch nhìn thấy "Trình Hóa Thiên" về sau, đã loại suy nghĩ này, hôm nay gặp lại người này, kết luận không thể nghi ngờ.

"Bọn họ là ai phái tới rồi hả? Tại sao lại lấy Ma Tôn thân phận làm việc ? Chẳng lẽ là hướng về phía ta tới được ?" Mộc Dịch trong lòng lập tức nghi hoặc trùng trùng điệp điệp.

Những thứ này đều là tại nhất niệm chuyển giữa, Mộc Dịch ánh mắt không có lưu lại, tiếp tục xem hướng chung quanh, hắn muốn nhìn, đến tột cùng là người nào tại khống chế "Ma Tôn" .

Thế nhưng là, chung quanh cái kia chút ít đan sĩ tu sĩ, mỗi cái đều có một chút Thi khí, hiển nhiên đều đã từng tiếp xúc qua luyện thi, bất kỳ một cái nào đều có thể là "Ma Tôn" người thao túng!

Lúc Mộc Dịch ánh mắt đảo qua một cái dung mạo không sâu sắc lão giả tóc hoa râm lúc, trong lúc đó sắc mặt đại biến.

"Là hửn, Húc Dương Tông Nhất Dương chân nhân!" Mộc Dịch thiếu chút nữa hô lên âm thanh, cái này sâu sắc ngoài dự liệu của hửn.

Nhân tộc đại lục tu tiên giới Húc Dương Tông, là Hỏa Vân Tà Thần xuất thân chỗ, Húc Dương Tông Đại trưởng lão Nhất Dương chân nhân, cùng Húc Dương Tông cao thấp trăm tên môn nhân, cùng Hỏa Vân Tà Thần tại một tháng trước đột nhiên biến mất, chuyện này khiến Huyền Hà lão tổ thập phần hoang mang, không thể tưởng được, Húc Dương Tông Nhất Dương chân nhân, rõ ràng xuất hiện ở cái này trong yêu hải! Nếu không phải Huyền Hà lão tổ cho Mộc Dịch xem qua một bộ Nhất Dương chân nhân bức họa, Mộc Dịch còn nhận thức không xuất ra người này.

Tính tính toán toán bọn hửn xuất hiện ở yêu hải thời gian, cùng bọn họ ban đầu ở Nhân tộc đại lục biến mất thời gian, cũng thập phần ăn khớp!

"Húc Dương Tông, vậy mà cùng Thi Môn có quan hệ!" Mộc Dịch trong lòng thất kinh, "Hỏa Vân kia Tà Thần đâu? Hửn lại là thân phận gì?"

Mộc Dịch ánh mắt nhanh chóng đem tất cả mọi người quét một lần, không có phát hiện Hỏa Vân Tà Thần ở trong đó.

Mộc Dịch không khỏi nhìn nhiều cái kia Nhất Dương chân nhân vài lần, cái này Nhất Dương chân nhân, mặt ngoài thoạt nhìn chỉ là bình thường Kim Đan kỳ đan sĩ, tu vi đang lúc mọi người trong chưa tính là cao nhất, nhưng Mộc Dịch phát hiện, khí tức của hửn cứng cố mà nội liễm, hàm súc thú vị sâu xa, hiển nhiên là cố ý thu liễm, chính thức tu vi, tuyệt không tại Nguyên Đan Kỳ phía dưới!

Như vậy, trong mọi người, nhất định là lấy hửn cầm đầu, "Ma Tôn", cũng hơn nửa là người này trong âm thầm thao túng!

Ma Tôn nhìn lướt qua Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong, cười nói: "Người chính là Thiên Địa Môn tiền môn chủ ? Ha ha, lại có Nguyên Đan Kỳ tu vi, trách không được còn dám tìm tới tận cửa rồi! Còn người nữa,

chật chịt, tu tiên liên minh Minh chủ Vương Nhược Phong, rõ ràng cũng tới! Vừa vặn, giết chết hai người các người về sau, nhìn cái này yêu hải Nhân tộc, còn có ai dám ngăn cản bản tôn!"

Vương Nhược Phong sắc mặt biến hóa, cái này Ma Tôn khí tức cường đại, là Nguyên Đan Kỳ tu vi.

Đúng vào lúc này, Vương Nhược Phong trong tai rồi lại truyền đến Mộc Dịch mật ngữ truyền âm: "Đợi chút nữa động thủ lúc, không cần để ý tới cái này Ma Tôn, người chuyên tâm đối phó còn lại đan sĩ, Ma Tôn cùng tên kia lão giả tóc muối tiêu, lưu cho ta để đối phó!"

Vương Nhược Phong sửng sờ, tuy rằng không rõ ràng cho lắm, nhưng hẳn tin tưởng Mộc Dịch tất hữu dụng ý, vì vậy nhẹ gật đầu.

Một trận ác chiến hết sức căng thẳng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 361: Ma Tôn Lại Hiện Ra (Năm)

"Lên cho ta!" Ma Tôn hét lớn một tiếng, sáu bảy tên đan sĩ lập tức thi triển ra nhiều loại Pháp bảo, từ bốn phía hướng Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong hai người đánh tới.

Còn lại mười mấy tên tu sĩ, tức thì riêng phần mình cầm trong tay cờ lệnh, ở phía xa làm thành một vòng, đem phiến chiến trường này bao quanh vây khốn.

Vương Nhược Phong thò tay ở giữa không trung một cái hư ảo, bạc nhược thiên đực Tật Phong Kiếm bị hấn một chút nhiếp vào trong tay, hấn nhẹ nhàng run lên bảo kiếm, chính là xoát xoát bảy tám đạo Tật Phong Kiếm khí chém ra, phát ra bén nhọn tiếng xé gió.

"Mộc Đầu, " Vương Nhược Phong cười khở nói nói: "Người xem, trước kia ta chỉ vì chính mình suy nghĩ, mỗi lần xuất chiến rồi lại trái cầm giữ phải đám, uy phong bát diện; hôm nay chúng ta vì tu tiên giới an bình xông pha khói lửa, rồi lại muốn cùng người một mình tác chiến, dùng ít địch nhiều, người tốt còn là làm không tầm thường a! Người có thể sống đến hôm nay, coi như là một kiện chuyện lạ!"

Mộc Dịch gặp Vương Nhược Phong tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt rõ ràng còn có tâm tư nói giỡn, cũng là trong lòng buông lỏng, hấn một bên chậm rãi tế ra Chu Tước Hoàn, một bên cười nói: "Nói không sai, sự phụ ta Tiểu Nguyệt Hàn từng nói qua, chính là vì dao động thỏa hiệp đến quá mức dễ dàng, mới lộ ra phải kiên trì đáng quý! Ta cả đời thụ hấn ảnh hưởng thật lớn, hiện tại xem ra, hấn quả thực là dạy hư học sinh, hại ta sâu!"

"Không ổn!" Vương Nhược Phong làm giả kinh hãi, hắn nói ra: "Nhà ta có bất hảo khuyến tử, đúng là muốn bắt đầu đi vào tu hành niên kỷ, ta nhất thời hồ đồ, rõ ràng thuê sư phụ người Tiểu Nguyệt Hàn dạy bảo khuyến tử, như vậy xem ra, ta tuổi già đều muốn vì thế chỗ mệt mỏi!"

"Người mời hắn dạy bảo lệnh tử?" Mộc Dịch sững sờ, đã thấy Vương Nhược Phong mặc dù mặt mỉm cười. Nhưng không giống cố ý nói giỡn.

"Đã hai năm rồi, hiện tại lại sa thải. Chỉ sợ cũng vu sự vô bổ!" Vương Nhược Phong cười khổ lắc đầu.

"Đáng tiếc, khuyến tử không ở chỗ này, " Vương Nhược Phong không không tiếc nuối nói: "Nói cách khác, khiến hắn tận mắt nhìn phụ thân dốc sức chiến đấu quần ma, uy phong lẫm lẫm, chặc chặc, vẫn có thể xem là nhân sinh một chuyện lớn!"

Mộc Dịch cười to: "Ha ha, người phải cẩn thận một chút, không nên ở chỗ này mơ hồ ném đi tính mạng. Không thể lại gặp hắn một lần!"

Vương Nhược Phong cũng lấy vừa cười vừa nói: "Hắc, ta cũng phải nhìn nhìn, người cái này cả ngày cầm tính mạng kiên trì chính nghĩa gia hỏa, cuối cùng có bản lĩnh gì lần lượt biến nguy thành an!"

Ma Tôn tuy rằng hoàn toàn không rõ hai người này chuyện trò vui vẻ trong cuối cùng đang nói cái gì, nhưng hai người nhẹ nhõm ngữ khí vẫn có thể nghe được đấy, hắn phần nộ quát một tiếng nói: "Phì! Hai cái không biết sống chết gia hỏa, sắp chết đến nơi vẫn còn nói nhảm!"

Mộc Dịch mặc dù đang cùng Vương Nhược Phong nói giỡn. Nhưng đem chung quanh tình thế đều nhìn ở trong mắt; quả nhiên không xuất ra hắn sở liệu, ngoại trừ "Ra lệnh" không có động thủ "Ma Tôn" bên ngoài, đến đây công kích hắn và Vương Nhược Phong sáu bảy tên đan sĩ ở bên trong, phần lớn là thực lực ngang bằng, tể ra bảo vật cũng không có đặc biệt chỗ lợi hại.

Nhưng mà, cái kia tóc muối tiêu đan sĩ. Tuy rằng hãn tế ra bảo kính nhìn như hào quang âm đạm, nhưng nhưng không giấu giếm qua Mộc Dịch hai mắt, điều này hiển nhiên là duy nhất cao thủ.

Đến khắp chung quanh dùng cờ lệnh bố trí trận pháp chúng tu sĩ, chỉ là đem Mộc Dịch đám người vây khốn ở chỗ này, khó có thể đào thoát mà thôi. Tạm thời không cách nào đối với hãn và Vương Nhược Phong tạo thành bao nhiêu uy hiếp.

Sáu bảy tên đan sĩ Pháp bảo công hướng về phía Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong, trong đó ba kiện Pháp bảo Vương Nhược Phong. Đã có bốn kiện Pháp bảo đối phó Mộc Dịch.

Vương Nhược Phong trong tay Tật Phong Kiếm không ngừng hư bố, mỗi một kiếm giũ ra, liền có một đạo lăng lệ ác liệt phá không kiếm khí, hầu như liền Hư Không đều muốn trăm phá, cái kia vài cái Pháp bảo, đều bị hãn từng cái đánh lui, khó lấy cận thân; đồng thời, quanh người hãn cũng có vòi rồng xoáy lên, hình thành một tầng dày đặc phòng ngự, đem quanh người hãn bảo vệ. Vương Nhược Phong những nơi đi qua, kiếm khí tung hoành, tiếng gió gào thét, đích xác là uy phong lẫm lẫm!

Hãn cũng không có tế ra sở trường thuận di thần thông Phong độn thuật, mà là trước củng cố phòng ngự, lại tùy thời mà động.

Mộc Dịch bên này, Chu Tước Hoàn phát ra một tầng ánh lửa, vây quanh Mộc Dịch xoay tròn bất định, hình thành một mảnh rặng mây đỏ, đem một cây kim quang lóng lánh đồng thương đánh bay, lại đem vài đạo thủy long giới tắt, còn đã ngăn được một mảng lớn như mưa rơi nện xuống Hoàng nguyên pháp lực biến thành loạn thạch.

Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác có một thanh lạnh lóng lánh băng kiếm, rồi lại đột phá Chu Tước Hoàn ánh lửa phòng ngự, tuy rằng băng trên

thân kiếm hàn khí cũng bị ánh lửa thôn phệ, nhưng băng kiếm rồi lại trảm đã đến Mộc Dịch trên thân.

Mộc Dịch hoảng hốt nghiêng người một tránh, nhưng vẫn là không thể tránh đi, chuôi này băng kiếm đem Mộc Dịch bả vai vạch phá, lập tức làm bắn ra một mảnh máu tươi.

Nhắc tới cũng trùng hợp, những thứ này máu tươi vừa vắn vắn đến tóc muối tiêu đan sĩ chỗ tế ra cái kia trước mặt bảo kính trên.

Nhiều người đan sĩ đại hỉ, thăm nghĩ cái này đến địch thực lực rất bình thường nha, một lần liên thủ vây công có thể đem đâm bị thương, chỉ sợ không xuất ra mấy cái hiệp, có thể đem kẻ này giết chết.

Vương Nhược Phong trong lòng cười thầm, hửn làm sao sẽ nhìn không ra, Mộc Dịch là đang cố ý khoe khoang. Nếu không lấy Mộc Dịch thủ đoạn, cho chuôi này hàn băng kiếm một vắn lần cơ hội, cũng không có khả năng làm bị thương Mộc Dịch mấy may.

Quả nhiên, không chờ nhiều người đan vũ trường hưng quá lâu, thậm chí ngay cả Pháp bảo đều chưa thu hồi, lại đột nhiên lúc giữa hai mắt tỏa sáng, trong tai một tiếng vang thật lớn truyền ra, giữa không trung vậy mà không hiểu thấu sinh ra một lần thật lớn bạo tạc nổ tung, vô số vỡ thấu kính tại trong lúc nổ tung văng khắp nơi mà ra.

Nguyên lai, chính thức Mộc Dịch tràn ra thần huyết đột nhiên bị Mộc Dịch làm nổ, thần huyết trong ắn chứa chân nguyên, tại trong nháy mắt dẫn đốt, sinh ra thật lớn uy năng, đem thần huyết bám vào bảo kính tại chỗ chấn vỡ!

Cái này bảo kính hiển nhiên không phải là bình thường Pháp bảo, nếu không tại Mộc Dịch thần huyết tự bạo phía dưới, tất nhiên hóa thành bột phấn một chút cặn cũng sẽ không lưu lại, hôm nay vẫn còn có thể có không ít mảnh vỡ tràn ra, đủ thấy kia phẩm chất bất phàm!

Tóc muối tiêu đan sĩ lập tức vẻ mặt tràn đầy tro tàn, trong lòng hối hận không kịp, hăn vốn ý định ẩn giấu thực lực, xuất kỳ bất ý cho Mộc Dịch một kích trí mạng, không thể tưởng được Mộc Dịch rồi lại tương kế tựu kế, lấy một ít thần một cái giá lớn bằng máu, trực tiếp đưa hăn chưa kích phát một kiện truyền kỳ cổ bảo bị phá hủy!

"Người rõ ràng cũng là Thần Mạch Kỳ tu vi!" Tóc muối tiêu đan sĩ kinh hãi ngoài, lại cũng không cách nào tiếp tục che giấu tu vi, hăn khí tức trên thân trong lúc đó trở nên cuồng mãnh cực kỳ, ở đâu còn là một Kim Đan kỳ đan sĩ.

"Ha ha, người quả nhiên cũng là tu Thần giả, hơn nữa cũng là Thần Mạch Kỳ tu vi!" Mộc Dịch lạnh lùng nói ra, lúc này lão giả tóc hoa râm, toả ra khí tức cùng hăn thập phần tiếp cận, hai người đều là Thần Mạch Kỳ tu vi, hơn nữa đều là Hỏa thuộc tính thần huyết!

Cùng lúc đó, Chu Tước Hoàn trên đột nhiên bộc phát ra một cỗ hùng hực liệt diễm, trong chốc lát đem băng kiếm, đồng thương các loại Pháp bảo đốt tan!

Cái này vài cái Pháp bảo đều là những thứ này Thi Môn đan sĩ bốn mạng Pháp bảo, không triệt để thiêu hủy, đã bị bọn hăn kịp thời thu hồi, nhưng cũng đã không chịu nổi trọng dụng; bốn mạng Pháp bảo bị trọng thương, đã bị liên quan đến phía dưới, mấy người kia cũng là bị một ít nội thương, trong đan điền khí tức hỗn loạn không yên.

Sự tình phát đột nhiên, chớ nói những thứ này Thi Môn đan sĩ quá sợ hãi, đã liền Vương Nhược Phong cũng là cảm thấy hoảng sợ. Hăn biết rõ "Thần Mạch Kỳ" ba chữ ý vị như thế nào, đây chính là tương đương với Nguyên Anh kỳ tồn tại!

Mới chính là mấy năm không thấy, Mộc Dịch huyết mạch tu hành lại tiến thêm một bước, vượt qua độ khó thật lớn Thần Mạch Kỳ bình cảnh, cuối

cùng là tối tăm trong đều có thiên ý, còn là thế gian thật sự có số mệnh vừa nói, cái gọi là thiện hữu thiện báo, người hiền đều có Thiên Tướng ?

Hơn nữa, đối phương mấy tên đan sĩ bên trong, vậy mà cũng đã ẩn tàng một gã Thần Mạch Kỳ cao thủ, nếu như không phải là Mộc Dịch nhắc nhở, hẳn tùy tiện chống lại người này, nhất định là lành ít dữ nhiều.

Đối phương thậm chí có cao thủ như vậy, Mộc Dịch nếu là cùng hăn chống lại, Vương Nhược Phong cũng không phải rảnh tay, nhưng là bởi như vậy, hăn sẽ phải đối mặt mặt khác vài tên đan sĩ vây công.

"Vì vậy, phải tiên hạ thủ vi cường, giết chết một cái thiếu một cái!" Vương Nhược Phong tâm niệm vừa động, đột nhiên biến thành một đám gió mát, biến mất tại chỗ cũ!

Sau một khắc, Vương Nhược Phong trong lúc đó xuất hiện ở một gã Kim Đan kỳ trung niên đan sĩ sau lưng, trong tay Tật Phong Kiếm ra sức vừa bổ, người này đan sĩ vội vàng không kịp chuẩn bị, tại chỗ bị chém thành hai khúc, kiếm khí lăng lệ ác liệt, liên hăn Kim Đan đều bị chém nát!

Không đợi hăn người làm ra phản ứng, Vương Nhược Phong lại là tại một đường trong gió mát biến mất, đem mục tiêu tập trung tại cái khác Kim Đan kỳ đan sĩ trên thân.

Bực này hầu như không hề đoán trước thuận di thần thông, đối đan sĩ mà nói rất khó đề phòng, trừ phi có bảo vệ toàn thân cực phẩm phòng ngự Pháp bảo, nếu không chỉ dựa vào hộ thể pháp, quả quyết không cách nào ngăn cản Vương Nhược Phong Tật Phong Kiếm một trăm!

"Cẩn thận!" Một tiếng này nhắc nhở, nhưng là Mộc Dịch hô lên đấy.

Ngay tại Vương Nhược Phong xuất hiện ở một gã đan sĩ sau lưng, chuẩn bị lập lại chiêu cũ động thủ diệt địch tới ranh giới, cái kia Thần Mạch Kỳ lão giả trong lúc đó hóa thành một đoàn ánh lửa biến mất tại chỗ cũ, cũng

sau đó xuất hiện ở Vương Nhược Phong chung quanh, cũng đưa tay một chưởng chụp được!

Lập tức một cỗ cực nóng cực kỳ hỏa diễm đánh về phía Vương Nhược Phong, hỏa diễm chưa tới, thì có từng tầng một sóng nhiệt đánh tới, sóng nhiệt bên trong, chung quanh Hư Không một mảnh mơ hồ, Phong thuộc tính thiên địa pháp tắc cũng nhận được phá hư, Vương Nhược Phong cảm thấy Hư Không như sắt đúc bình thường, bản thân lại cũng không cách nào thi triển Phong độn thuật chạy ra nơi này!

Đúng vào lúc này, hăn chợt thấy trước người lại có một đạo ánh lửa lóe lên, nhưng là Mộc Dịch cũng thi triển hỏa độn thuật, đi tới nơi này!

Mộc Dịch há miệng một phun, một cỗ Kim Diễm tuôn ra, nhanh chóng đem lão giả hỏa diễm bức lui, Vương Nhược Phong lập tức cảm thấy áp lực buông lỏng, vội vàng ly khai nơi này, xa xa tránh đi.

"Thật mạnh Kim Diễm! Chẳng lẽ là trong truyền thuyết đệ nhất yêu hỏa —— Kim Ô chân hỏa?" Thần Mạch Kỳ lão giả chấn động.

Mộc Dịch cũng là trong lòng chấn động, từ khi hăn nắm giữ Kim Ô chân hỏa thần thông về sau, cơ hồ là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, rất ít gặp được có thể cùng chi chống lại thủ đoạn, nhưng đối phương đồ thẩm hỏa diễm, rõ ràng chỉ là tại Kim Ô chân hỏa dưới áp chế lùi bước, cũng không có bị một lần hành động thôn phệ, đủ thấy đối phương hỏa diễm thần thông cũng là bất phàm.

Hơn nữa, hăn cũng phát hiện, đối phương Hỏa thuộc tính thần huyết, cùng chính hăn có cùng loại chỗ, hăn thậm chí hoài nghi, cái này Nhất Dương chân nhân lão giả thần huyết, cũng là nguyên ở Hỏa thần Chúc Dung!

Dù sao năm đó Hỏa thần Chúc Dung tự bạo thần huyết, huyết mạch khuếch tán khắp cái này cả nhân giới ở bên trong, đạt được hăn huyết mạch

hậu nhân, có lẽ không chỉ Dương gia một nhà.

Song phương đều là đại lai lịch Hỏa thuộc tính thần huyết, tu vi cũng thập phần tiếp cận, một trận thế lực ngang nhau đại chiến không thể tránh né.

Không khỏi đại chiến trong Vương Nhược Phong khó có thể đồng thời chống đỡ hơn nhiều tên đan sĩ vây công, Mộc Dịch thò tay tại trong tay áo tìm tòi, sau đó ánh sáng màu vàng lóe lên ném ra một kiện hình lưới Pháp bảo, đem chung quanh ngàn trượng ở trong đều bao trùm.

Vài tên đan sĩ tránh không kịp, bị bao phủ tại trong lưới, trong lúc nhất thời khó có thể chạy ra.

"Di Thiên Vãng! Nguyên lai Lý Tam là đã bị chết ở tại trong tay của người!" Lão giả bật thốt lên kinh hô.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 362: Ma Tôn Lại Hiện Ra (Sáu)

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, cũng đại khái đoán được Lý Tam cùng cái này Nhất Dương chân nhân quan hệ.

Lý Tam cùng Nhất Dương chân nhân hiển nhiên đều là Thi Môn dư nghiệt, lúc trước Lý Tam hiểm nguy mạng lưới, nói là từ một vị trưởng bối trong tay mượn tới đây, Lý Tam là Nguyên Đan Kỳ tu vi, bị hấn xưng là trưởng bối người sẽ không quá nhiều, hơn phân nửa chính là trước mắt Nhất Dương chân nhân!

Mà Húc Dương Tông, hơn phân nửa chính là Thi Môn bí mật cứ điểm, nhiều năm qua một cái bảo tồn có luyện thi khổng chế thi thể chi thuật, đã ở vì Thi Thần sống lại bí mật mưu tìm hết thảy.

"Lý Tam hỏi bản tôn mượn Di Thiên Vãng là muốn đổi phương cướp đi Âm Dương Thần Mộc gia hỏa! Nói như vậy, Âm Dương Thần Mộc cũng là bị người đoạt được? Khó trách người sẽ nhìn ra bản tôn kẻ hở!" Tồn râu bạc lão giả oán hận nói: "Xem ra người không phải là yêu hải trong nhân tộc một cái Thiên Địa Môn môn chủ đơn giản như vậy, người đến tột cùng là người nào?"

Mộc Dịch cười lạnh nói: "Nhất Dương chân nhân, người nói trước đi ra người cùng Thi Thần quan hệ, tại hạ lại bẩm báo không muộn!"

"Người nhận ra lão phu!" Nhất Dương chân nhân kinh hãi, "Hơn nữa người còn biết Thi Thần đại nhân!"

Nhất Dương chân nhân biểu hiện, khiến Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, đến một lần hấn xác nhận Nhất Dương chân nhân cùng với Húc

Dương Tông cùng Thi Thần có quan hệ, thứ hai hắc cũng có thể nhìn ra, Nhất Dương chân nhân cũng không biết mình cùng Thi Thần quan hệ, hiển nhiên hắc không phải là Thi Thần phái để đối phó bản thân đây.

Cẩn thận nhớ tới điều này cũng hợp tình hợp lý, nếu như Thi Thần thật sự là muốn phái người đối phó Mộc Dịch, hắc không có khả năng chỉ phái ra một gã cùng Mộc Dịch cùng giai Thần Mạch Kỳ tu Thần giả, Thi Thần đối Mộc Dịch thực lực có nhất định hiểu rõ, trừ phi là Thi Thần tự mình ra tay. Nếu không khó có nắm chắc đối phó Mộc Dịch, dù sao Mộc Dịch đã từng dễ dàng giết chết Thi Thần một cổ Thần Mạch Kỳ phân thân.

"Người nếu như biết rõ Thi Thần đại nhân. Lại là tu Thần giả, cái kia đều là người một nhà, nên dặt tay, không nên đối địch!" Nhất Dương chân nhân khẩu khí mềm nhũn nói, hắc thật sự đoán không ra Mộc Dịch thân phận lai lịch, hơn nữa bản thân vẫn còn vừa rồi giao phong sa sút hạ phong.

Mộc Dịch chỉ vào cách đó không xa "Ma Tôn", lạnh lùng nói ra: "Hừ, kia Ma Tôn Dương Nhược Tâm đâu? Hắc cũng là tu Thần giả. Người tại sao phải đem hắc giết chết, còn luyện thành luyện thi?"

Nhất Dương chân nhân nói ra: "Hắc đã quên bản thân Thần tộc thân phận! Lại muốn phản bội Thi Thần người lưu lại quy củ, đem ta Thi Môn bí mật bộc lộ ra, loại này phản đồ phải chết!"

"Một bên nói bậy nói bạ!" Mộc Dịch cả giận nói: "Chẳng lẽ chỉ có thuần phục Thi Thần mới không phải phản bội Thần tộc? Thi Thần liên cầm khác gặp Thần tộc đều sắc mặt nhin không được, người còn trông chờ hắc thật có thể chấn hưng Thần tộc? Hắc chẳng qua là lợi dụng cái này danh nghĩa, lớn mạnh thế lực của mình, thực hiện chính hắc thống trị thiên hạ dã tâm mà thôi! Hắc căn bản không xứng dụng thần tộc danh nghĩa làm việc! Chính là vì có Thi Thần loại này tồn tại, Tu tiên giả mới có thể đối tu Thần giả sợ hãi căm thù. Mới có thể tạo thành Tiên Thần song phương đối lập không dung!"

"Người dám nhục mạ Thi Thần đại nhân!" Nhất Dương chân nhân kinh hãi, loại lời này hẳn còn là lần đầu tiên nghe được. Hẳn chỗ tiếp xúc tu Thần giả, bao gồm chính hẳn ở bên trong, đều bị đối Thi Thần kính sợ có phép, Thi Thần thủ đoạn tàn nhẫn, nào có người dám như thế nói thẳng mắng chửi.

Một lời không hợp. Lập tức động thủ. Nhất Dương chân nhân há miệng một phun, lần này phun ra không phải là nóng bỏng hỏa diễm, mà là một mảnh huyết vụ.

Cái mảnh này huyết vụ, lập tức ngưng tụ thành bảy tám người hình, từng cái đều cùng Nhất Dương chân nhân độc nhất vô nhị. Như là vô số cỗ phân thân.

Tu luyện tới Thần Mạch Kỳ về sau, tích huyết hóa hình. Mỗi một giọt thần huyết đều có thể hóa thành một bộ phân thân, thần huyết ẩn chứa uy năng càng mạnh, phân thân thực lực lại càng mạnh mẽ.

Mộc Dịch đồng dạng là bắt chước làm theo, hẳn vận chuyển thần huyết, thông qua ngón tay bưng cổ ra từng giọt một thần huyết, tùy ý tới ranh giới, những thứ này thần huyết biến thành vô số cỗ phân thân, có chút ngênh đón hướng Nhất Dương chân nhân phân thân, có chút tức thì công hướng về phía Thi Môn đan sĩ.

Mộc Dịch cùng Nhất Dương chân nhân bản thể, tức thì biến thành một đoàn hỏa diễm, xuất quỷ nhập thần, rất khó bắt.

Chu Tước Hoàn tại Mộc Dịch dưới sự thao túng, trở nên cực lớn vô cùng, hơn nữa tản mát ra hừng hực liệt diễm, bao phủ càng lúc càng lớn phạm vi.

Một khi bị Chu Tước Hoàn vây khốn, mặc dù là Nhất Dương chân nhân, cũng sẽ lâm vào phiền toái. Mà cái kia chút ít đan sĩ nếu là bị Chu Tước Hoàn đánh trúng, tất nhiên là không chết cũng bị thương.

Đã mất đi bảo kính Nhất Dương chân nhân, lại tể ra một kiện bảo tháp hình dáng Pháp bảo, người kia nhẹ nhàng ở giữa không trung, chẳng những có thể phun ra mảng lớn mảng lớn liệt diễm, hình thành mãnh liệt biến lửa, còn có thể đem bảo tháp phía dưới không gian phong ấn, mặc dù là hỏa độn thuật cũng khó có thể tại bảo tháp xuống thi triển.

Một phen giao phong kịch liệt ở bên trong, tuy rằng Mộc Dịch cùng Nhất Dương chân nhân bản thể đều không có thực chất tính giao thủ, nhưng phân thân của bọn hắn rồi lại đấu thập phần kịch liệt, cuối cùng tại một mảnh nổ đùng âm thanh, riêng phần mình tự bạo ra, đồng quy vu tận.

Mà lúc này, thừa dịp Mộc Dịch cùng Nhất Dương chân nhân dây dưa thập phần chặt chẽ, Vương Nhược Phong lại giết chết một gã Thi Môn đan sĩ, còn dư lại bốn gã đan sĩ, đều bị khốn ở Di Thiên Vồng bên trong, tạm thời không cách nào chạy ra.

Nhất Dương chân nhân cũng mấy lần muốn ra tay trước bỏ Vương Nhược Phong, nhưng đều bị Mộc Dịch cứu, huống hồ Vương Nhược Phong bản thân Phong độn thuật cũng là thập phần cao minh, tại Mộc Dịch yểm hộ xuống, rất khó đuổi giết.

"Còn thất thần làm gì vậy, lập tức kích phát Thiên Lôi Địa Hỏa Trận, công kích hai người này!" Nhất Dương chân nhân hướng xa xa cầm trong tay cờ lệnh chúng tu sĩ phần nộ quát một tiếng, ra lệnh.

Lập tức, những tu sĩ này nhao nhao dao động lên trong tay cờ lệnh, thành từng mảnh Linh quang tại cờ lệnh trên lập loè, cũng nhao nhao hội tụ ở giữa không trung, hình thành một đoàn hoa mỹ Linh quang.

Từng cỗ một tinh tú pháp lực, hóa thành một đạo đạo thiểm điện từ Linh quang trong đánh xuống, trực kích Vương Nhược Phong cùng Mộc Dịch, hai người lâm vào bị trong vây công.

Tuy rằng những thứ này tia chớp không đủ để chí mạng, nhưng ở đối mặt Nhất Dương chân nhân cao thủ như vậy lúc, gặp được những thứ này có mặt khắp nơi công kích, liên thập phần khó giải quyết, không để ý, sẽ phải bị tổn thất nặng.

Nhất Dương chân nhân tức thì một bên tiếp tục cùng Mộc Dịch các loại dây dưa, một bên chỉ huy mãnh liệt biến lửa, đánh về phía cái kia Di Thiên Vồng.

Mặc dù lớn chiến không có tiếp tục thật lâu, nhưng tạo thành cực lớn động tĩnh, rồi lại kinh động đến Hoảng An Đảo trên tất cả mọi người.

Không bao lâu về sau, từng đám Thiên Địa Môn tu sĩ tu đồ chạy tới nơi này.

"Là môn chủ!" Có không ít người nhận ra Mộc Dịch, lập tức cực kỳ mừng rỡ.

"Môn chủ đã trở về, môn chủ đến giải cứu chúng ta!" Mọi người đại hỉ, tin tức này mấy chỉ trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ đảo.

Càng ngày càng nhiều Thiên Địa Môn người tụ tập ở đây, bọn hắc đường nhiên cũng sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, bên ngoài bố trí Thiên Lô Địa Hỏa Trận cái kia chút ít Thi Môn các tu sĩ, liên biến thành bọn hắc mục tiêu công kích.

"Lớn mật, vậy mà vi phạm bản tôn mệnh lệnh, mau dừng tay!" Ma Tôn quát lớn.

Nhưng mà, Thiên Địa Môn trong mọi người, đứng ở Mộc Dịch bên này, hiển nhiên quá nhiều ủng hộ Ma Tôn người.

Nhưng mà, vẫn đang có số ít Hoàng Môn còn sót lại trưởng lão, bọn hắc do dự, Ma Tôn là bọn hắc thuần phục đối tượng, Mộc Dịch đồng dạng là

Thiên Địa Môn khai tông môn chủ, hôm nay rồi lại lẫn nhau đối địch, bọn hăn khó có thể lựa chọn.

"Mộc môn chủ, đây là Hoàng Môn Thánh Chủ, ngàn vạn không nên động thủ!" Nhâm trưởng lão chau mày, đều muốn khuyên bảo.

"Hăn không phải là Hoàng Môn Thánh Chủ, chính thức Hoàng Môn Thánh Chủ đã bị hăn đã giết, đây là hăn khống chế luyện thi!" Mộc Dịch lớn tiếng nói.

"Phì, đừng nghe tin miệng nói bậy!" Ma Tôn vội vàng giải thích.

"Thì ra là thế!" Người nào mà nói có thể tin tưởng, Nhâm trưởng lão lập tức làm ra phán đoán, hăn ảm đạm nói ra: "Nguyên lai Thánh Chủ đại nhân đã chết, trách không được lần này lại hiện ra tu tiên giới về sau, tất cả hành động của hăn cùng lúc trước tưởng như hai người!"

"Ta sớm đã từng nói qua, hăn căn bản không phải lúc trước Thánh Chủ đại nhân!" Một tên trưởng lão khác oán hận nói: "Đáng tiếc, Phong hộ pháp đã bị hăn đã giết!"

Cái này hai gã trưởng lão, tại Hoàng Môn trong mọi người lai lịch rất sâu, địa vị rất cao, hăn hai người tỏ thái độ như thế, còn lại Hoàng Môn mọi người, càng là lập tức dờ đi mũi nhọn.

Thiên Địa Môn mọi người, nguyên bản liền đối Mộc Dịch thân thiết hơn gần một ít, lúc này đối đối Mộc Dịch nói như vậy tin tưởng không nghi ngờ, mang theo cừu hận bọn hăn, đem lửa giận phát tiết ở ngoại vi cái kia chút ít Thi Môn tu sĩ trên thân, nhao nhao khởi xướng cường công.

Thiên Địa Môn người thỏa mãn hơn một nghìn, những thứ này Thi Môn người trong tính cả tế ra luyện thi ở bên trong, cũng không quá đáng một hai trăm, số lượng thực lực sai biệt cách xa, cường đại nhất cái kia chút ít đan sĩ cùng Nhất Dương chân nhân lại bị Mộc Dịch cùng Vương Nhược

Phong cuốn lấy, vì vậy cũng không lâu lắm, những thứ này Thi Môn tu sĩ đã bị từng cái giết chết.

"Bày trận!" Nhâm trưởng lão hét lớn một tiếng, nhiều người Thiên Địa Môn người lập tức bốn phía đi mở mở trấn tông đại trận, lập tức hơn phân nửa Hoangg An Đảo đều bị trận pháp bao phủ.

Tình hình chuyển tiếp đột ngột, lúc trước là Mộc Dịch cùng Vương Nhược Phong lọt vào vây công, hiện tại thì là vừa vặn trái lại, biến thành bọn hắn suất lĩnh Thiên Địa Môn người, vây công Nhất Dương chân nhân đám người.

"Ha ha, " Vương Nhược Phong lớn cười nói: "Đây mới là đặc đạo đa trợ thất đạo không trợ đi! Tu Hoàng giả quả nhiên cũng không được chẳng phân biệt được thị phi thiện ác cường đồ, không uống công Mộc Đầu nếu như người lâu năm đến khổ tâm kinh doanh Thiên Địa Môn!"

Nhất Dương chân nhân trong lòng khẩn trương, hắn sai lầm đoán chừng Mộc Dịch thực lực cùng tại Thiên Địa Môn trong lòng mọi người địa vị, đã tạo thành hôm nay thập phần bị động cục diện.

Các loại Thiên Địa Môn mọi người đem trận pháp từng cái kích phát, ngược lại đối phó hắn lúc, đối mặt thực lực này hoàn toàn không kém hơn bản thân Mộc Dịch, hắn liền thập phần nguy hiểm!

Ý niệm tới đây, Nhất Dương chân nhân đã không có tiếp tục chiến dục vọng nghe tiếp, hắn muốn tùy thời mà chạy.

Thế nhưng là, còn có bốn gã đan sĩ dưới tay bị nhốt Di Thiên Vồng bên trong, lưới này bên ngoài lại có Mộc Dịch bố trí hỏa diễm phòng ngự, trong thời gian ngắn khó có thể công phá, cứu ra cái kia chút ít dưới tay.

"Không thể để cho cái này mấy cái gia hỏa lưu lại, không thể để cho bọn hắn lộ ra lão phu đi vào yêu hải dụng ý! Thi Thần đại nhân thường nói, nhất

tướng công thành vạn cốt khô, tuy rằng bọn hắn đi theo lão phu nhiều năm, nhưng thời điểm này tuyệt đối không thể mềm lòng!"

Nhất Dương chân nhân thầm nghĩ trong lòng, sau đó kích phát bản thân phong ấn tại những thứ này tay trong hạ thể thần huyết.

Trong chốc lát, kêu rên thanh âm từ Di Thiên Vồng bên trong truyền ra, cái này bốn gã đan sĩ trong cơ thể, đột nhiên toát ra cực kỳ hung mãnh liệt diễm, tại trong chớp mắt biến thành bốn cái hỏa nhân.

Tiếng kêu thảm thiết chỉ giăng co một cái hô hấp công phu, bốn người này lập tức bị biến thành tro tàn, như vậy vẫn lạc!

Không rõ ràng cho lắm người, còn tưởng rằng là Mộc Dịch ra tay giết chết mấy người kia, xa xa vây xem Thiên Địa Môn mọi người, đều bị vỗ tay khen hay, không ngớt lời reo hò khen hay!

Chỉ có Mộc Dịch minh bạch, ra tay giết chết mấy người kia không phải mình, mà là Nhất Dương chân nhân!

Nhất Dương chân nhân trong lúc đó ra tay giết chết thuộc hạ của mình, cái này chỉ có một nguyên nhân.

"Muốn chạy trốn ?" Mộc Dịch hừ lạnh một tiếng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 363: Ma Tôn Lại Hiện Ra (Bảy)

Mộc Dịch hóa thành một đoàn hỏa diễm, lập tức hòa tan chung quanh Hư Không, cũng chui vào trong hư không biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc, hắc liên mượn nhờ hỏa độn thuật tại ánh lửa lóe lên trong xuất hiện tại Nhất Dương chân nhân trước người, đồng thời há mồm phun ra một mảnh phát ra ngũ thải linh quang hỏa diễm.

Nhất Dương chân nhân hừ lạnh một tiếng, hắc tự nhiên phải không nguyện cùng Mộc Dịch tiếp tục quần đấu nữa, lúc này hắc cũng là kích phát thần huyết, biến thành một đoàn ánh lửa, cũng muốn nhờ hỏa độn thuật thuận di né ra.

Đã đến bọn hắc loại cảnh giới này, xuyên thẳng qua Hư Không như là trò đùa, thân thể càng là có thể tùy tâm sở dục hóa thành hỏa diễm ánh lửa, nếu muốn chiến thẳng đối phương tuy không dễ dàng, nhưng muốn muốn chạy trốn, lại không phải việc khó!

Như thế mà nhưng vào lúc này, Mộc Dịch trong tay áo rõ ràng bay ra một cái sau lưng mọc lên trong suốt hai cánh da xanh lá hải nhi, người kia lập tức đối với Nhất Dương chân nhân phun ra một cái Lục sắc khói độc.

Độc trong sương mù, Nhất Dương chân nhân hộ thể ánh lửa lập tức ảm đạm không ít, hắc trong lúc đó cảm thấy huyết mạch làm lạnh, thần huyết như sắt đúc giống như ngưng đọng, chẳng những khiến hắc thi pháp động tác chậm chạp gấp mấy lần, chân nguyên lực lượng cũng sâu sắc chế ngự.

"Đây là cái gì khói độc, độc tính như thế bá đạo, liên lão phu Thuần Dương Hỏa Diễm đều không thể ngăn cản!" Nhất Dương chân nhân chấn

động, lập tức sắc mặt như tro tàn.

Thi triển hỏa độn thuật cao như vậy giai thần thông, may may sai lầm cũng không có thể phạm, thường thường là sai một ly đi nghìn dặm, mà Nhất Dương chân nhân lúc này lại đột nhiên pháp lực bị phong ấn hơn phân nửa, thi pháp động tác cũng không kịp đuổi kịp, vì vậy hỏa độn thuật này cuối cùng không thể hoàn thành, bị sinh sôi cắt ngang!

Tại Vương Nhược Phong đám người xem ra, cái này Nhất Dương chân nhân đã tại Mộc Dịch trước mặt hóa thành một đạo hỏa diễm biến mất. Nhưng chợt lúc giữa lại thoáng hiện tại Lục sắc trong sương mù, hơn nữa sắc mặt trắng bệch, khí tức hỗn loạn, hiển nhiên là bị tổn thất nặng.

Mộc Dịch phun ra hỏa diễm cũng vào lúc này cuốn đến Nhất Dương chân nhân chung quanh, những thứ này phát ra ngũ thái linh quang hỏa diễm chính là Mộc Dịch luyện hóa Niết Bàn chi hỏa, uy lực cùng Kim Ô chân hỏa lực lượng ngang nhau, mà Nhất Dương chân nhân chính đang cực lực điều động hầu như muốn ngưng kết thần huyết, chưa hoàn toàn thoát khỏi khói độc ăn mòn, pháp lực cũng giảm nhiều, tự nhiên không phải là Mộc Dịch Niết Bàn chi hỏa đối thủ.

Ngũ thái linh quang lớn chợt hiện ở bên trong, Mộc Dịch tế ra hỏa diễm nhanh chóng đem Nhất Dương chân nhân nuốt hết, hầu như muốn đốt tới Nhất Dương chân nhân trên thân.

Nhưng Nhất Dương chân nhân dù sao đã có Thần Mạch Kỳ tu vi. Tại đây sống chết trước mắt, hẳn không tiếc hi sinh bộ phận thần huyết, đem triệt để đốt, lập tức từ trong cơ thể tràn ra tinh túy Thuần Dương Chân Hỏa, rốt cuộc thoát khỏi khói độc trói buộc, đem toàn thân thần huyết đều kích phát, mình cũng hóa thành một đoàn dày đặc cực kỳ tinh túy hỏa diễm, cùng Mộc Dịch Niết Bàn chi hỏa chống lại.

Một chiêu này đốt huyết thuật, đối đẳng cấp cao tu Thần giả mà nói là hết sức tốt dùng thần thông. Có thể lấy triệt để tiêu hao bộ phận thần huyết làm đại giới, triệt để kích phát ra thần huyết ẩn chứa toàn bộ uy năng. Uy lực không thể khinh thường, đã liền Niết Bàn chi hỏa, trong lúc nhất thời cũng không cách nào không biết làm sao Nhất Dương chân nhân.

Mắt thấy Nhất Dương chân nhân sẽ phải biến nguy thành an, Mộc Dịch lại là duỗi ngón bắn ra, một đóa chỉ có tắc hơn lớn nhỏ màu tím ngọn lửa bay ra, như nhỏ mũi tên bình thường bắn về phía Nhất Dương chân nhân biến thành hỏa diễm.

Cái này màu tím ngọn lửa nhìn như không chút nào thu hút, cùng chung quanh đầy trời biến lửa so sánh với, thập phần nhỏ bé, không có ý nghĩa, nhưng tại tiếp xúc đến Nhất Dương chân nhân Thuần Dương Chân Hỏa trong nháy mắt. Liền đem cả đoàn Thuần Dương Chân Hỏa thôn phệ không còn một mảnh.

Nhất Dương chân nhân thậm chí chưa kịp phát ra một tiếng kêu rên, như vậy chân nguyên lớn mất, hiển lộ hình người, trong cơ thể hắt thần huyết, lúc này cũng hầu như đình chỉ lưu động.

Nhất Dương chân nhân cũng là dứt khoát, hẳn biết không hay, dứt khoát sẽ phải tự bạo thần huyết, liều cái cá chết lưới rách. Nhưng Mộc Dịch rồi lại vào lúc này bay đến phía sau của hắn, thò tay khi hắn chỗ lưng nhẹ nhàng phát một cái, Nhất Dương chân nhân trong cơ thể thần huyết không hiểu thấu tại trong chớp mắt trôi mất hơn phân nửa, hắn cũng theo đó kêu lên một tiếng buồn bực. Ngất đi.

Nếu là có cẩn thận đẳng cấp cao tu luyện giả tại phụ cận mắt thấy một màn này, sẽ chú ý tới, Mộc Dịch trong tay tựa hồ còn ẩn giấu một thanh lưỡi dao sắc bén, Nhất Dương chân nhân phần lưng, đã lưu lại rồi một đường Thiển mà mảnh vết thương, đại lượng thần huyết, chính là từ nay về sau chỗ xói mòn, tại trong nháy mắt bị lưỡi dao sắc bén thôn phệ, lưỡi dao

sắc bén sau đó, vết thương chỗ ánh lửa chớp động, miệng vết thương lại biến mất không ẩn vô tung.

Đây chính là Ma Long Nhận, Mộc Dịch mượn nhờ lưỡi nhận này Phệ Huyết Phù Văn, đem Nhất Dương chân nhân thần huyết thôn phệ hơn phân nửa, Nhất Dương chân nhân liền đã rơi vào trong tay của hắn, thậm chí không cách nào tự bạo bỏ mình.

Cái này Nhất Dương chân nhân cuối cùng cùng Thi Thần có quan hệ gì ? Hắn tại sao phải đi vào yêu hải ? Hắn tại sao phải giết chết Ma Tôn cũng mượn danh nghĩa người kia thân phận làm việc ? Đồng dạng đến từ chính Húc Dương Tông, đồng dạng cũng có Hỏa thuộc tính thần huyết Hỏa Vân Tà Thần, cùng hắn lại có quan hệ gì ? —— nói ngắn lại, Nhất Dương chân nhân trên người có rất nhiều Mộc Dịch đều rất muốn biết bí mật, mặc dù nói Sư Hồn thuật thi triển một cái giá lớn không thấp, nhưng vào lúc này rồi lại đáng giá dùng một lát, vì vậy Mộc Dịch muốn tạm thời lưu lại Nhất Dương chân nhân một mạng. Nếu không lấy Tử Nhật Thần Diễm uy lực, đã sớm đem một chút thiêu.

Mộc Dịch bắt giữ Nhất Dương chân nhân toàn bộ quá trình như làm liền một mạch, trước sau bất quá là trong nháy mắt chuyện giữa, Tiểu Độc Thần lại bay trở về Mộc Dịch trong tay áo, hôn mê Nhất Dương chân nhân cũng bị Mộc Dịch đánh vào mấy đạo pháp lực, tầng tầng phong ấn.

Nhất Dương chân nhân hôn mê về sau, mất đi điều khiển "Ma Tôn", lập tức thần tình ngốc trệ, trôi nổi ở giữa không trung vẫn không nhúc nhích.

Thiên Địa Môn mọi người nhìn thấy cảnh này, lập tức núi thờ biến gầm giống như hoan hô lên.

Vương Nhược Phong cao hứng tới ranh giới, cũng là cảm thấy hoảng sợ, Mộc Dịch cuối cùng thi triển cái này một loạt thủ đoạn, không có chỗ nào mà không phải là cường đại cực kỳ, bất luận là cái kia bá đạo khói độc, còn

là quét sạch hết thủy hỏa diễm, còn có cuối cùng lặng yên thi triển Ma Long Nhận, đều là không thể tưởng tượng mạnh mẽ đại thần thông Pháp bảo; bất luận một loại nào đều đủ để cho Nguyên Anh kỳ tồn tại đau đầu không thôi.

Đối đáng quý chính là, Mộc Dịch rõ ràng trước đây không có chút nào hiển lộ ra những thủ đoạn này, cuối cùng vừa ra tay liền xuất kỳ bất ý, khiến Nhất Dương chân nhân không thể chống đỡ được!

Liên tưởng đến trước đây Mộc Dịch biểu hiện, hẳn có được như thế thực lực, hoàn toàn có thể bằng sức một mình thống lĩnh toàn bộ yêu hải Nhân tộc, hẳn lại có thể không lay động ra cao cao tại thượng tư thái, ít xuất hiện ẩn nhẫn, có thể nói khó được, ít nhất Vương Nhược Phong tự nhận là không cách nào làm được. Mặc dù là Tu tiên giả, hoặc nhiều hoặc ít cũng có một chút khoe khoang đường hoàng chi tâm, tu luyện tới cảnh giới như thế, tối thiểu cũng muốn làm mưa làm gió một phen, dục vọng sâu nặng người, còn muốn mượn cơ hội trắng trợn triển khai, thỏa mãn trong lòng đủ loại dục vọng, nhưng Mộc Dịch rồi lại hoàn toàn không có loại ý tứ này.

Hơn nữa, từ Mộc Dịch bắt giữ Nhất Dương chân nhân trước sau quá trình đến xem, hiển nhiên là trải qua tỉ mỉ trừ hoạch an bài, đem đối phương mọi cử động tính toán ở bên trong, đủ thấy Mộc Dịch cũng là tâm cơ hơn người, cũng không phải là dựa vào một thân thực lực cường đại liền làm xằng làm bậy, mạnh mẽ đâm tới.

"Thực lực kinh người, rồi lại ít xuất hiện ẩn nhẫn, lại tâm cơ không lộ, xem ra Mộc Đầu có thể tại thay đổi bất ngờ tu tiên giới tồn tại đến nay, không chỉ là dựa vào vận khí!" Vương Nhược Phong thầm nghĩ trong lòng, hẳn không khỏi suy nghĩ, nếu như Mộc Dịch cũng đem phần này tâm cơ dùng cho thỏa mãn dục vọng của mình lên, chỉ sợ năm đó trở thành Tiên Minh Minh chủ đem không phải là hắn Vương Nhược Phong, mà là Mộc Dịch!

Trên thực tế, Mộc Dịch cả đời thờ phụng "Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn" tín điều, rất nhiều rõ ràng có thể "Chỉ lo thân mình" dưới tình huống, hẳn rồi lại lựa chọn "Kiêm tế thiên hạ", điều này làm cho hẳn đổi nhiều lần cuốn vào đủ loại âm mưu chính giữa, thậm chí thường xuyên đổi mặt tu vi vượt xa bản thân đẳng cấp cao tồn tại, cái kia chút ít vượt xa cùng giai thực lực, cùng với cái gọi là ít xuất hiện ẩn nhẫn, tâm cơ không lộ tâm tính, cũng là Mộc Dịch ở trong quá trình này dần dần hình thành "Muốn sống chi đạo" mà thôi.

"Thật tốt quá, bọn người kia đã bỏ, Thiên Đảo quốc tu tiên giới lại đem khôi phục lại bình tĩnh rồi!" Vương Nhược Phong chứa cười nói: "Mộc Đầu, lấy người hôm nay thực lực, hoàn toàn có thể được nhiều người ủng hộ, thực hiện thiếu niên lúc khát vọng! Người muốn đem Thiên Đảo quốc tu tiên giới biến thiên, liền không người còn dám làm ác!"

"Không có đơn giản như vậy!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, cười khổ nói nói: "Ta hôm nay tu vi, tại yêu hải trong nhân tộc coi như là không tệ, nhưng ở cả nhân giới bên trong, chỉ có thể coi là bình thường. Sơn ngoại hữu sơn người giới còn có người giỏi hơn, này giới có thật nhiều so với Nhất Dương chân nhân lợi hại hơn, đổi tên đáng sợ, trong đó còn có cừu gia của ta! Nếu như ta tại yêu hải Nhân tộc giống trống khua chiêng, lên giọng làm việc, hành tung sớm muộn sẽ truyền vào cái kia cừu gia tai mắt ở bên trong, đến lúc đó không đơn thuần là ta, chỉ sợ toàn bộ yêu hải Nhân tộc đều muốn lâm vào đại kiếp nạn khó bên trong!"

Nói đến đây, Mộc Dịch mật ngữ truyền âm dặn dò: "Vì vậy chuyện hôm nay, nghìn không được tiết lộ ra ngoài, Thiên Địa Môn những người này tu vi khá thấp, có lẽ xem không hiểu thủ đoạn của ta."

Vương Nhược Phong nhẹ gật đầu, hẳn hiểu được Mộc Dịch nỗi khổ tâm, chỉ là trong lòng âm thầm sợ hãi thán phục, liền Mộc Dịch hôm nay thần thông thủ đoạn, đều là hết sức e ngại cừu gia, cái kia "Cừu gia" nên đáng sợ cỡ nào!

Mộc Dịch ở giữa không trung hướng phía dưới khoát tay chặn lại, ngăn lại Thiên Địa Môn mọi người thăm viếng cùng tiếng hoan hô, thần sắc hân nghiêm nghị, cao giọng nói ra: "Những người này lai lịch vô cùng, chuyện hôm nay, tại không điều tra rõ ràng lúc trước, quan hệ bốn môn cơ mật, bất luận kẻ nào không tầm thường tuyên dương thảo luận, người vi phạm lấy môn quy xử trí!"

"Vâng!" Mọi người tuân lệnh, không không cung kính lĩnh mệnh.

Mộc Dịch lại tuyên bố: "Nhâm trưởng lão, người tạm đại môn chủ chỉ chức, xử lý thích đáng tông môn công việc, ba ngày sau bốn tọa lại chọn lựa tài tuấn, phân công quản lý tất cả chức."

Mọi người lĩnh mệnh về sau, Mộc Dịch mang theo hôn mê Nhất Dương chân nhân, cùng Vương Nhược Phong cùng một chỗ tiến nhập trong động phủ, tạm sẽ không gặp Thiên Địa Môn người.

Vừa tiến vào trong động phủ, Mộc Dịch đã nói nói: "Thiết Đản, thay ta hộ pháp, ta muốn thi triển Sưu Hồn thuật, nhìn xem những người này đến tột cùng là sao có ý!"

"Sưu Hồn thuật ?" Vương Nhược Phong kinh hãi: "Người rõ ràng đã nhận được loại này trong truyền thuyết đã thất truyền bí thuật ? Bất quá nghe nói loại này bí thuật thi triển một cái giá lớn xa xỉ! Người thân phận hôm nay tôn quý, không bằng đem này thuật truyền thụ cho một gã đệ tử, khiến hắn đến thay người thi triển Sưu Hồn thuật. Như vậy chẳng phải là rất tốt ?"

Mộc Dịch mỉm cười, không có trả lời.

Vương Nhược Phong lập tức cười nói: "Ha ha, thiếu chút nữa đã quên rồi người còn là cái kia Mộc Đầu, người sẽ không lợi dụng người khác, đây là người cùng ta khác biệt."

"Không phải không sẽ, mà là không đành lòng, làm như vậy mà nói, ta thủy chung qua không được chính mình một cửa." Mộc Dịch cười nói.

Vương Nhược Phong than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Nếu như lúc trước được thu vào Thiện Dực Đường chính là ta, mà không phải người, không biết ta sẽ biến thành cái gì bộ dáng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 364: Tà Thần Bí Mật (Một)

Mộc Dịch mỉm cười nói: "Ngoại bộ hoàn cảnh tuy trọng yếu, bản thân kiên trì, mới là căn bản! Thiện Dực Đường ở bên trong, cũng có Mẫn Quân người như vậy. Vô luận người khác như thế nào làm ác, đều không phải mình đả mình lý do!"

Mộc Dịch nói xong câu đó, liền hướng Vương Nhược Phong chấp tay, tiến vào nội đường trong chuẩn bị thi pháp.

Vương Nhược Phong bên ngoài nhà thay Mộc Dịch hộ pháp, đồng thời trong lòng đã ở yên lặng nhớ kỹ Mộc Dịch lời nói mới rồi.

Hoàn toàn chính xác, khi lần thứ nhất cùng Mộc Dịch tranh luận tu tiên giới sinh tồn chi đạo lúc, hắn liền đem bản thân biến hóa lý do, toàn bộ từ chối đến tu tiên giới phức tạp trong hoàn cảnh.

Làm người không vì mình, thiên tru địa diệt, nếu như người khác phần lớn là vì tư lợi, vì cái gì bản thân không thể? Đây quả thực là thập phần sung túc lý do, nhưng là một mặt thống hận hắn người làm ác, một phương diện bản thân cũng tại nơi theo, dần dà, bản thân vậy mà đã thành lúc trước bản thân cảm hận cái chủng loại kia người, trong lúc bất tri bất giác đã bị mất phương hướng bản thân.

Tại đối mặt đủ loại dụ hoặc, tại phức tạp bất lợi trong hoàn cảnh phát triển, đối diện lộ rõ ràng ra thủ vững bản tâm đáng quý, đây cũng là tu tiên giới chỉ có một Mộc Dịch, đã có nghìn nghìn vạn vạn cái Vương Nhược Phong một nguyên nhân.

Tự lấy dưới mắt chuyện này mà nói, những thứ này Thi Môn trong người đã bỏ, lại cùng mình không có quá nhiều liên quan, nhiều lắm thì ảnh hưởng yêu hải Nhân tộc tu tiên giới an bình mà thôi, đổi lại là Vương Nhược Phong, tuyệt sẽ không hi sinh tuổi thọ của mình đi thi triển Sưu Hồn thuật biết rõ ràng lai lịch của bọn hắn, mặc dù là làm, cũng sẽ tìm người thay thế, mà không phải tự mình thi triển.

Yêu hải Nhân tộc tu tiên giới nhiều người như vậy, vì sao hết lần này tới lần khác là mình hi sinh mà không phải những người khác ? Bằng chỗ tốt gì mọi người hưởng. Hi sinh rồi lại do bản thân đến vượt qua ? Vương Nhược Phong loại ý nghĩ này thập phần đơn giản rõ ràng, nhưng thật tình không biết chính là vì tu tiên giới người người đều tính toán tỉ mỉ không muốn "Chịu thiệt", mới khiến cho cái này tu tiên giới trở nên thập phần đáng sợ!

Vương Nhược Phong bên ngoài nhà vì Mộc Dịch hộ pháp tới ranh giới, Mộc Dịch đã bắt đầu thi triển Sưu Hồn thuật.

Mộc Dịch đánh sớm tính xong qua sưu hồn tìm đến ra những người này đi vào Thiên Đảo quốc dụng ý, hắn còn bắt được xong một cái phân hồn, nếu như không thể bắt giữ Nhất Dương chân nhân, hắn sẽ đổi cái kia sợi phân hồn thi triển Sưu Hồn thuật.

Bất quá, chủ hồn trong tin tức khẳng định thêm nữa, nếu như đã khống chế Nhất Dương chân nhân, tự nhiên là đem người này sưu hồn.

Nhất Dương chân nhân thân thể. Bị Mộc Dịch bày đặt tại chính mình trước người, Mộc Dịch khoanh chân mà ngồi, một chưởng duỗi ra, đặt tại Nhất Dương chân nhân đỉnh đầu huyết Bách Hội lên, năm ngón tay hư trao, phân biệt giữ ở Nhất Dương chân nhân năm chỗ kinh mạch.

Theo Mộc Dịch trong miệng nói lắm bầm, mi tâm của hắn trong thời gian dần trôi qua phát ra một tầng lục quang, đây là ở tiêu hao bản thân hồn

lực biểu tượng, tiêu hao hồn lực càng nhiều, thọ nguyên sẽ giảm bớt thêm nữa. Đây chính là thi triển Sưu Hồn thuật ngẩng cao một cái giá lớn.

Mà Nhất Dương chân nhân trên đỉnh đầu, tức thì bị Mộc Dịch cưỡng ép dẫn dắt ra một đoàn Lục sắc hào quang. Đây chính là Nhất Dương chân nhân hồn phách.

Mộc Dịch mi tâm trong bắn ra một đạo bạch quang, chui vào Nhất Dương chân nhân hồn phách ở trong, cái này thi pháp tư thế, liền một mực tiếp tục giữ vững, biến hóa chỉ có Mộc Dịch thần sắc.

Mới đầu, Mộc Dịch trên mặt chỉ có tiêu hao hồn lực thi pháp mang đến thống khổ, nhưng về sau theo hắc tìm tòi đến càng ngày càng nhiều tin tức, trên mặt của hắc dần dần hiển lộ ra ngạc nhiên, vẻ khiếp sợ, nhưng mà thời gian dần trôi qua trở nên nghiêm túc. Đến cuối cùng, lộ ra thập phần ngưng trọng.

Sau nửa canh giờ, Mộc Dịch buông lỏng ra đặt tại Nhất Dương chân nhân trên đỉnh đầu bàn tay, thế nhưng cổ hồn phách nhưng không cách nào lại trở lại Nhất Dương chân nhân trong cơ thể, bị Mộc Dịch như vậy mạnh mẽ đâm tới sưu hồn một phen, Nhất Dương chân nhân hồn phách bị hao tổn nghiêm trọng, khó có thể duy trì.

Mộc Dịch dứt khoát duỗi ngón bắn ra. Một đóa hoa mỹ tia lửa bay ra, rơi vào Nhất Dương chân nhân trên thân, thoáng cái liền đem Nhất Dương chân nhân đốt, đem thân thể cùng hồn phách đều biến thành bột phấn.

Tại Nhất Dương chân nhân bị diệt sát trong nháy mắt. Tại chỗ rất xa cái nào đó Bí Cảnh ở bên trong, một chén đèn dầu bỗng nhiên dập tắt; ngọn đèn về sau, cũng đang khẩn trương thi triển nào đó cỡ lớn pháp thuật thi thể đột nhiên mở mắt ra, hắc nhìn cái này chén đèn dầu liếc, nhướng mày, lạnh lùng tự nhủ: "Hừ, cái phế vật này, một chút chuyện nhỏ đều làm không ổn,

chẳng lẽ muốn bản tổ tự mình ra tay hay sao! Đáng tiếc bản tổ còn có đại sự bên người. . ."

Bên này, Mộc Dịch sưu hồn hoàn thành, giết chết Nhất Dương chân nhân sau đó, sắc mặt rồi lại càng thêm ngưng trọng lên.

"Quả nhiên, Húc Dương Tông chính là trước kia Thi Thần an bài ở dưới bí mật tông môn, là một cái được xưng là 'Hỏa Vân gia' tu thần thể gia bí mật cứ điểm, Nhất Dương chân nhân chính là Hỏa Vân gia thứ bốn mươi bảy thay truyền vào, mà 'Hỏa Vân Tà Thần' Vân Hỏa Tà, đúng là Nhất Dương chân nhân thương yêu nhất con thứ ba."

Từ sưu hồn tin tức biết được, Hỏa Vân Tà Thần là Nhất Dương chân nhân cố ý xếp vào tại Huyền Hà Tông, chuẩn bị thừa dịp Huyền Hà lão tổ tọa hóa sau giành Huyền Hà Tông thế lực vì Thi Môn sử dụng; thậm chí ý đồ trộm lấy Huyền Hà lão tổ thi thể luyện thành cường đại Thi Tổ cấp luyện thi; nhưng trước đây không lâu hãn bị Thi Thần triệu hoán, bảo là muốn trọng điểm tài bồi, cho nên lặng yên đã đi ra Huyền Hà Tông.

Về phần Nhất Dương chân nhân đám người đi tới Thiên Đảo quốc, hoàn toàn chính xác cũng là nhận lấy Thi Thần chỉ lệnh, nhưng lại là vì Tà Thần mà đến!

Bọn hãn thông qua Ma Tôn đã được biết đến Tà Thần xuất hiện ở yêu hải sự tình, rồi lại cũng không biết Tà Thần tại mấy năm trước đã bị Mộc Dịch giết chết; bọn hãn lần này tới một mặt là vì tìm được Tà Thần Ấn, đem phục sinh, cùng một chỗ vì Thi Thần sử dụng; một phương diện khác, cũng là phải tìm được Tà Thần bí mật bảo tàng.

Tứ đại Cổ Thần đều có một giọt Chúc Dung thần huyết, Tà Thần cũng không ngoại lệ, ngoại trừ cái này giọt Chúc Dung thần huyết bên ngoài, Tà Thần tựa hồ còn có những thứ khác bảo vật, thậm chí, Thi Thần hoài nghi, Hoàng Nhật Đăng trấn ngay tại Tà Thần trong tay!

"Lúc trước Thi Thần nói hẳn biết rõ Hoàng Nhật Đăng tràn manh mối, chẳng lẽ chính là ngón tay cái này ?" Mộc Dịch không khỏi liên nghĩ tới đây.

Đáng tiếc, Tà Thần đã bị Mộc Dịch giết chết, Nhất Dương chân nhân đám người không có thể tìm tới Tà Thần, liền nghĩ cách liên hệ tiếp nhận Tà Thần làm chủ Dương, Liễu hai nhà. Dương gia đã sớm theo Ma Tôn ly khai yêu hải mà biến mất tại tu tiên giới, Liễu gia rồi lại bí mật ẩn núp, cũng cuối cùng bị Nhất Dương chân nhân khống chế "Ma Tôn" dẫn dắt dụ dỗ đi ra.

"Ma Tôn" lại hiện ra về sau, đã từng rộng rãi tìm Hoàng Môn bộ hạ cũ, nguyên lai là vì tìm ra Liễu gia người.

Nhất Dương chân nhân thật sự từ Liễu gia một quyển tổ truyền trong điển tịch đã nhận được hữu dụng manh mối, ngoại trừ này tòa phong ấn "Tà Thần Ấn" Địa Hỏa ngoài cung, Tà Thần tại yêu hải ở chỗ sâu trong, đã từng còn có một chỗ ngòi bí mật cứ điểm.

Vì vậy Nhất Dương chân nhân một bên phái người tìm tòi cái kia cứ điểm vị trí cụ thể, một bên chuẩn bị tại yêu hải Nhân tộc trắng trợn phát triển thế lực, âm thầm lớn mạnh Thi Môn —— dù sao khi hẳn xem ra, yêu hải trong nhân tộc vền vền có một chút Kim Đan kỳ đan sĩ, không có khả năng đối với hẳn cái này Thần Mạch Kỳ cao thủ tạo thành uy hiếp! Hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra, đồng dạng sẽ có một cái Thần Mạch Kỳ cao nhân ít xuất hiện tồn tại ở trong yêu hải.

"Vậy mà quan hệ đến Chúc Dung thần huyết cùng Hoàng Nhật Đăng tràn, xem ra ta phải đi một chuyến yêu hải ở chỗ sâu trong rồi!" Mộc Dịch thì thào nói ra.

Yêu hải ở chỗ sâu trong, là Yêu tộc phạm vi thế lực, nếu như mượn nhờ Kim Ô tộc cực kỳ phụ thuộc lũ yêu cầm chi nhánh lực lượng, Mộc Dịch có

rất lớn cơ hội trước Thi Môn một bước tìm được Tà Thần bí mật cứ điểm, đem bảo vật trong đó sớm lấy đi.

Vừa vặn, Mộc Dịch nguyên bản liền định mang theo An Hình cùng Mạn Vũ đi gặp mẫu thân Kim Ô thánh nữ, chuyến này là thế tại phải làm.

Mộc Dịch như vậy nghĩ đến, đi ra nội đường, gặp được Vương Nhược Phong.

Vương Nhược Phong vẻ mặt ân cần hỏi han: "Người không sao chứ, thế nào, tìm được muốn tin tức đến sao?"

"Coi như cũng được, coi như là tương đối thuận lợi, cũng đã nhận được một ít tin tức trọng yếu, chỉ là hao tổn mấy chục năm thọ nguyên mà thôi!" Mộc Dịch mỉm cười nói.

"Mấy chục năm thọ nguyên!" Vương Nhược Phong sợ hãi thán phục một tiếng, lắc đầu nói ra: "Tu tiên giới chỉ có cực ít vài loại chí bảo, có thể kéo dài thọ nguyên hơn mười năm mà thôi, thì có không biết bao nhiêu Tu tiên giả vì loại bảo vật này đánh đập tàn nhẫn, sinh tử đánh đấm, những người này ý đồ đến cùng người không quan hệ, người vì yêu hải Nhân tộc tu tiên giới an bình, hi sinh bản thân mấy chục năm thọ nguyên, có hay không thật sự đáng giá?"

Mộc Dịch cười nói: "Ha ha, này cũng không nhất định, lúc này đây ta được đến tin tức, chẳng những cùng ta có chút ít liên quan, hơn nữa còn là khó được lớn đại cơ duyên; vậy cũng là trong truyền thuyết vô tâm trồng liễu đi."

"Thật sao?" Vương Nhược Phong lấy làm kỳ, thầm nghĩ trong lòng: "Chẳng lẽ nói, Mộc Đầu đủ loại nghịch thiên cơ duyên, đúng là may mắn mà có hẳn loại này 'Xen vào việc của người khác' tập tính?"

Mộc Dịch hỏi: "Đúng rồi, Tà Thần gửi bám vào trong cơ thể người lúc, có hay không với người đề cập qua chuyện xưa của hắc ? Nói thí dụ như hắc tại yêu hải ở chỗ sâu trong có bí mật gì cứ điểm, hắc đi qua những địa phương kia đợi đã nào...!"

"Không có!" Vương Nhược Phong lắc đầu: "Ta chỉ biết là hắc cáo già, tuyệt sẽ không nhiều lời một câu, không dùng đến chỗ của ta, dư thừa tin tức hắc một chữ cũng sẽ không lộ ra."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Bọn người kia, dĩ nhiên là vì Tà Thần mà đến, hơn nữa tựa hồ là đang tìm Tà Thần bí mật bảo tàng!"

"Cái gì ? Tà Thần còn có bí mật bảo tàng ?" Vương Nhược Phong kinh hãi, "Hắc ngược lại là chưa từng có đề cập!"

"Tà Thần bí mật thế nhưng là không ít! Hắc chính là trong truyền thuyết tứ đại Cổ Thần một trong!" Mộc Dịch đem tự mình biết một ít tin tức, giản lược nói cho Vương Nhược Phong, Vương Nhược Phong nghe xong lời nói này về sau, rốt cuộc đại khái minh bạch Mộc Dịch cùng Thi Thần đàm người ân ân oán oán.

"Đáng tiếc ta tu vi theo không kịp, không thể giúp người giúp một tay, cùng người kề vai chiến đấu!" Vương Nhược Phong thở dài.

"Người có cái này tâm ý là đủ rồi!" Mộc Dịch cười nói: "Nơi đây sự tình đại khái đã xong, không khỏi đêm dài lắm mộng, ngày gần đây bên trong ta liên an bài bọn người đi hướng Nhân tộc đại lục. Thiết Đản, lấy thiên phú của người cơ trí, nếu là ở Huyền Hà Tông các loại đại tông môn dốc lòng tu hành, tin tưởng không bao lâu sẽ tu vi tăng nhiều!"

Vương Nhược Phong cười nói: "Chỉ hy vọng như thế, Mộc Đầu người cũng không nên tiến triển quá nhanh, bằng không thì ta cũng chỉ có thể nhìn qua kia bóng lưng rồi!"

Hai người ta chê cười giữa, nói tới yêu hải Nhân tộc tu tiên giới sự tình, một ít ảnh hưởng cực kỳ sâu xa quy hoạch, một ít cải biến yêu hải Nhân tộc Tu tiên giả vận mạng cử động, ngay tại hai người trong lúc nói cười, dần dần thành hình.

Từ nay về sau, yêu hải Nhân tộc đan sĩ, không còn là ác mộng không chỉ, bọn hắn có thể âm thầm thông qua Truyền Tống Trận đi hướng Nhân tộc đại lục, tiếp tục tu tiên hành trình.

Mà hết thảy này công lao, đều bị ghi tạc Vương Nhược Phong trên thân, trăm ngàn năm sau, vẫn đang có người đối "Quân tử chi phong" nhớ mãi không quên, ca công tụng đức, trong điển tịch càng là vui lòng các loại khen ngợi chi từ, rồi lại hầu như không có ai biết, giấu ở Vương Nhược Phong sau lưng, còn có một không có tiếng tăm gì Mộc Dịch.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 365: Tà Thần Bí Mật (Hai)

Kim Ô tộc Đại Nhật Thần Điện bên ngoài, Kim Ô thánh nữ đứng ở đại điện đình, dõi mắt trông về phía xa.

Thỉnh thoảng có Yêu cầm tất cả chỉ yêu tu ra vào đại điện, đều gặp được người này không chế này giới Yêu cầm Kim Ô tộc yêu tổ đại nhân, ngạc nhiên ngoài, đều là cung kính thăm viếng.

Tuy rằng tuyệt đại đa số yêu tu đều là lần đầu tiên nhìn thấy thánh nữ đại nhân, nhưng căn cứ kia khí tức cường đại, đã hoàn toàn thành là nhân hình tư thái, đều đủ để nói rõ nàng này thân phận.

Yêu tổ cũng không phải là dễ dàng nhìn thấy tồn tại, mặc dù là những tu luyện kia thành công Yêu Vương, cũng chỉ có cơ duyên sâu một phần nhỏ mới có thể có may mắn mắt thấy yêu tổ chân dung.

Kim Ô thánh nữ chỉ là hưởng những thứ này yêu tu nhàn nhạt nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng phất tay ý bảo bọn hắn tự hành ly khai, không cần đa lễ. Nhìn thấy cảnh này, cái kia chút ít yêu tu mặc dù có ý tiếp cận chiêm ngưỡng, nhưng cũng không dám quấy rầy, nhao nhao rời đi.

"Đại nhân, người đã đứng ở chỗ này một ngày một đêm, cuối cùng có chuyện gì quan trọng, đại nhân chỉ cần phân phó chúng ta Yêu Vương là được, chúng ta có thể tăng cường thủ vệ, ngày đêm thủ hộ Đại Nhật Thần Điện chung quanh, gì lao đại nhân tự mình ra tay!" Thánh nữ sau lưng truyền đến một gã Yêu Vương thanh âm.

Thánh nữ xoay người lại, chứng kiến mười mấy tên Yêu Vương đều một mực cung kính đứng ở phía dưới, thánh nữ quay người về sau, bọn hắn

đồng loạt quỳ lạy nói: "Mời yêu tổ đại nhân nghỉ ngơi, chúng ta thay đại nhân trông coi Đại Nhật Thần Điện!"

Thánh nữ mỉm cười, nói ra: "Các người đều trở về đi. Bốn tọa phải ở chỗ này các loại mây người, thực sự không phải là có đại địch xâm phạm!"

"Đại nhân, thần thánh phương nào giá lâm, không cần đại nhân tự mình đợi chờ, chúng ta tiến đến nghênh đón cũng được!" Một gã lai lịch so sánh lão Đại yêu vương nói ra. Mặc dù là mặt khác ba đại Yêu tộc yêu tổ toàn bộ hàng lâm, cũng không cần thánh nữ đại nhân sớm tại bậc này đợi.

Thánh nữ thản nhiên nói: "Việc này bốn tọa không muốn lộ ra, bọn người tuân mệnh làm việc cũng được!"

"Vâng!" Chúng yêu vương không dám kháng mệnh, đành phải nhao nhao tản đi.

Ban đêm, trăng sáng sao thưa, gió biển mát lạnh, tiếng sóng liên tục, thánh nữ vẫn như cũ đứng ở trên đại điện, nhìn phía xa đen kịt một mảnh bầu trời đêm mặt biển.

Đột nhiên, một đạo hỏa quang vạch phá bầu trời đêm. Giống như một đường từ xa mà đến gần sao băng, tốc độ cực nhanh.

"Rút cuộc đã tới!" Thánh nữ trên mặt lập tức hiện ra mừng rỡ cực kỳ đáng tươi cười, nàng thả người nhảy lên, từ trên đại điện nhẹ nhàng xuống, đồng dạng hóa thành một đạo ánh lửa, nghênh đón hướng đạo kia sao băng.

Hai người tại trong bầu trời đêm gặp nhau, riêng phần mình ngừng tụ, nhao nhao hiển lộ nguyên hình, nguyên lai người tới là ba người. Một nam hai nữ.

"Dịch nhi!" Thánh nữ hoan hô một tiếng, người đến đúng là Mộc Dịch cùng thê nữ của hắn.

"Mẹ!" Mộc Dịch Hương mẩu thân cúi đầu. Sau đó lập tức giới thiệu đứng lên:

"Đây là An Hình, đây là Mạn Vũ; Mạn Vũ, nhanh tới bái kiến nãi nãi."

"Tức nhi An Hình bái kiến mẩu thân đại nhân!" An Hình hướng thánh nữ bái nói, đồng thời Mạn Vũ cũng nhu thuận hành lễ, miệng nói tổ mẩu đại nhân.

"Hình Nhi xin đứng lên!" Thánh nữ đại hỉ, lại hướng Mạn Vũ nói ra: "Vũ nhi, mau tới đây khiến nãi nãi cứng nựng, đau buốt!"

Mộc Mạn Vũ do dự một chút, nhưng vẫn là bay đi. Trước mắt tổ mẩu, nàng là lần đầu tiên nhìn thấy. Hơn nữa nhìn đứng lên không thể so với mẩu thân lớn hơn bao nhiêu bộ dạng, bao nhiêu còn có chút lạ lẫm.

Thánh nữ lôi kéo Mạn Vũ tay, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, kích động hai con người rưng rưng, nhưng sau nửa ngày nói không ra lời, chỉ là không ngừng nói: "Tốt, tốt!"

"Mẹ. Làm sao người biết chúng ta tới rồi?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

Thánh nữ lau đi nước mắt, nói ra: "Vi nương thu được người truyền âm lệnh về sau, một mực ở chỗ này chờ các người, rất xa vừa nhìn thấy lửa kia. Liền biết là các người đã tới!"

"Mẹ chẳng phải là đợi thật lâu?" Mộc Dịch trong lòng nóng lên.

Thánh nữ cười nói: "Ha ha, có thể sớm chút nhìn thấy con dâu cháu gái, nhiều chờ một lát lại được coi là cái gì!"

Mộc Dịch cùng An Hình bọn người là mỉm cười, thánh nữ mặc dù đang Yêu tộc phát triển, nhưng tình cảm cùng nhân tộc cũng không có cái gì bất đồng.

"Các người một đường bay tới khổ cực rồi đi, vì nương mang bọn người vào điện thờ nghỉ ngơi." Thánh nữ mang theo Mộc Dịch đám người, về tới Đại Nhật Thần Điện, đưa bọn chúng an bài tại động phủ của mình bên trong, nơi đó là Kim Ô tộc cấm địa một trong, có thể làm cho An Hinh cùng Mạn Vũ không bị yêu tu quấy rầy.

Trên đường đi, Mạn Vũ cũng nhìn được nhiều Kim Ô tộc thủ vệ, Yêu Vương, Mạn Vũ đối với cái này hết sức tò mò, nhất là những thứ này yêu tu trên thân cánh, rất hấp dẫn Mạn Vũ chú ý.

Mộc Dịch đám người ở nơi này Kim Ô tộc tạm thời an ở lại, dù sao cũng là huyết mạch chí thân, Mộc Mạn Vũ rất nhanh cùng với Kim Ô thánh nữ thân mật, Yêu tộc trong đủ loại kỳ lạ quý hiếm cổ quái phong tục sự vụ, cũng làm cho Mạn Vũ mới lạ không thôi.

Mộc Dịch hướng thánh nữ nói đến Tà Thần bí mật bảo tàng sự tình, thánh nữ lúc này thay Mộc Dịch triệu tập một cái yêu tu thể lực, trợ giúp hẳn tìm kiếm Tà Thần cứ điểm.

Muốn thống lĩnh yêu tu, người hầu tộc thân phận cũng không quá phù hợp, Mộc Dịch liền bị thánh nữ sắc phong vì Kim Ô tộc Thánh Tử. Mộc Dịch là Kim Ô tộc yêu tổ chi tử, người mang Kim Ô tộc huyết mạch, lại đạt được Kim Ô lão tổ truyền thừa, một thân Kim Ô tộc thần thông khí tức, có chút cường đại, còn mạnh hơn qua bình thường Đại yêu vương cấp bậc tồn tại, bởi vậy, Mộc Dịch cái này Thánh Tử có thể nói là danh xứng với thực, một chút tranh luận đều không có.

Kế tiếp một đoạn thời gian, Mộc Dịch lợi dụng Kim Ô Thánh Tử thân phận, chỉ huy một đám yêu tu tại yêu hải một khu vực tìm tòi các loại manh mối, đồng thời cũng lợi dụng trong khoảng thời gian này, chuẩn bị luyện hóa cái kia một giọt Chúc Dung thần huyết.

An Hình tức thì đang chuẩn bị lấy trùng kích Kim Đan bình cảnh, luyện hóa Kim Đan, Mộc Dịch vì nàng chuẩn bị thủ đoạn có thể nói là thập phần đầy đủ hết, mặc dù độ khó thật lớn, thực sự cơ hội không nhỏ.

Mạn Vũ tức thì đối Yêu tộc công pháp hết sức cảm thấy hứng thú, tuy rằng trong cơ thể nàng Yêu tộc huyết mạch đã tương đối mỏng manh, nhưng cuối cùng là có chút ít còn hơn không, nếu như nàng có hứng thú, Kim Ô thánh nữ tự nhiên hết sức cao hứng, thừa dịp trong khoảng thời gian này, muốn hảo hảo tài bồi nàng một phen.

Một tháng về sau, Đại Nhật Thần Điện phía trên, đột nhiên thiên địa nguyên khí tụ tập, hình thành một đóa hoa mỹ linh vân, linh vân phụ cận, thảo mộc khí tức dị thường nồng đậm.

Đại Nhật Thần Điện chỗ Thông Thiên Thụ lên, cũng tản mát ra từng cỗ một linh thụ đặt thù khí tức, dũng mãnh vào linh vân bên trong.

Đùng trong một tiếng nổ vang, linh vân trong đánh xuống một đường cánh tay kích thước màu vàng lôi hồ, phụ cận yêu tu đều minh bạch, đây là có người tu hành tại độ kiếp.

Màu vàng lôi hồ chuẩn xác chui vào Đại Nhật Thần Điện một gian chủ trong điện, An Hình chính ở chỗ này xoay quanh mà ngồi, Mộc Dịch cùng Kim Ô thánh nữ đều đứng ở cách đó không xa, khẩn trương nhìn xem một màn này.

An Hình há miệng một phun, một viên màu xanh lóng lánh ngọc châu bay ra, người kia nhẹ nhàng đến giữa không trung, hóa thành hơn một xích lớn nhỏ, cũng tràn ra một tầng hoa mỹ ánh sáng màu xanh, bảo vệ An Hình toàn thân.

Đây là Lục Mặc tặng cho Mộc Dịch Mộc linh châu, vô cùng thích hợp tu luyện Mộc thuộc tính địa hệ công pháp An Hình, luyện hóa cái này Mộc

linh châu về sau, An Hình cảm ứng thảo mộc khí tức năng lực càng mạnh hơn nữa, tu luyện công pháp tiến triển cũng hơn xa lúc trước.

Loại bảo vật này, đã liền Nguyên Đan Kỳ đan sĩ đều muốn cực kỳ hâm mộ không thôi, đối với An Hình mà nói, tự nhiên là thật lớn trợ lực.

Kim lôi xuyên thấu ánh sáng màu xanh về sau, lực phá hoại tan rã hơn phân nửa, uy lực còn lại đánh vào An Hình trên thân, chỉ làm cho người kia thân thể khẽ run lên, liền thừa nhận xuống.

Nhưng mà, Kim Lôi thiên kiếp tuy rằng đỡ được, linh vân thiên tượng cũng đã tụ tập, An Hình rồi lại chậm chạp không cách nào đem thiên tượng dẫn vào trong cơ thể, luyện hóa Kim Đan.

Dù sao nàng đã từng dùng nào đó không hoàn thiện truyền thừa phương pháp cưỡng ép tăng lên tu vi, dẫn đến ngày sau tiến giai độ khó cực cao, hầu như không thể nào làm được.

Mặc dù có Duyên Hoa Đan, đẳng cấp cao tinh thạch, Mộc linh châu các loại tu sĩ khác nghĩ cũng không dám nghĩ bảo vật tương trợ, An Hình vẫn đang tại một bước cuối cùng thượng sai một chút.

Mộc Dịch gặp An Hình không cách nào một mình hoàn thành tiến giai, nhượng mảy, lập tức ra tay.

Hắn gào to một tiếng, hóa thành một chỉ Kim Ô chạy ra khỏi đại điện, bay đến linh vân phụ cận.

Kim Ô thánh nữ theo sát phía sau, cũng hóa ra Kim Ô yêu hình.

Hai cái kim quang lóng lánh hơn trăm trượng lớn Yêu cầm, ở giữa không trung thỏa thích cánh ra thành từng mảnh Hỏa Vân, Mộc Dịch càng là phun ra từng đạo Kim Ô chân hỏa, hình thành từng cỗ một mảnh liệt sóng khí, áp bách lấy cái kia đoàn linh vân.

Tại hai gã thực lực đều đạt tới Nguyên Anh kỳ tồn tại cùng chung ra tay xuống, cái này đoàn linh vân bị áp súc càng ngày càng tỉ mỉ, cũng chậm rãi hướng đại điện tới gần.

Trong đại điện, An Hình nắm chặt thời cơ, cố hết sức vận chuyển công pháp, điều động bản thân chân nguyên, cùng trong Thiên Địa nguyên khí gấp rút cảm ứng.

Cái này Đại Nhật Thần Điện tọa lạc tại Thông Thiên Cự Mộc lên, đây là một viên không biết còn sống bao nhiêu vạn niên tiên thụ, thảo mộc khí tức tự nhiên bất phàm, đối An Hình đột phá bình cảnh thập phần có lợi.

Rốt cuộc, tại ba người cùng chung dưới sự nỗ lực, linh vân cuối cùng hóa thành một đạo đạo ánh sáng màu xanh, xuyên thấu đại điện, chiếu vào An Hình trên thân.

An Hình vội vàng rất nhanh hấp thu ánh sáng màu xanh trong ắn chứa nguyên khí, cũng lấy Duyên Hoa Đan làm dẫn, bắt đầu luyện hóa Kim Đan.

Sau đó quá trình, bởi vì đủ loại bảo vật thập phần đầy đủ hết, An Hình tiến triển thập phần thuận lợi, một ngày sau, nòng đã thuận lợi cô đọng ra Kim Đan, đã trở thành một gã đan sĩ, thọ nguyên cũng đem gia tăng gấp bội.

Mộc Dịch trong lòng buông lỏng, An Hình tiến giai sau đó, hẳn mất đi một kiện tâm sự. Cái kia chút ít yêu tu vẫn còn một phiến hải vực một hòn đảo nhỏ loại bỏ khả năng tồn tại bí mật động phủ, quá trình này sẽ không quá nhanh, Mộc Dịch liền có thể dùng trong khoảng thời gian này chuyên tâm luyện hóa cái kia một giọt Chúc Dung thần huyết.

Tại tu luyện trong tĩnh thất, Tử Thần đối Mộc Dịch nói ra: "Chúng ta tứ đại Cổ Thần tuy rằng địa vị giống nhau, địa vị ngang nhau, nhưng năm đó Chúc Dung đại nhân khí trọng nhất đấy, công nhận đều là Tà Thần. Tà Thần ngộ tính cao nhất, tu hành tốc độ cũng là nhanh nhất, vốn rất có hi

vọng thành kế Chúc Dung đại nhân sau đó, trở thành thứ hai tu luyện tới Thiên Thần cảnh giới tồn tại; đáng tiếc hãn vốn là mê luyện tại khai sáng các loại kỳ lạ quý hiếm cổ quái tu luyện công pháp, phân tâm việc vật vãn, không có chuyên tâm tu hành, về sau lại vì đem bản thân 'Thiện niệm' bức ra bên ngoài cơ thể, không tiếc tự nghĩ ra một loại liệt hồn thuật, tuy rằng này thuật thành công, rồi lại dẫn đến hãn tu vi bị hao tổn."

"Vô luận như thế nào, hãn đều là tứ đại Cổ Thần trong tiềm lực lớn nhất một cái, hãn lưu lại bảo tàng, khẳng định cũng là không như bình thường! Bất quá lệnh lão phu kỳ quái chính là, Tà Thần vì cái gì không đem cái này bảo tàng bí mật nói cho ta biết các mặt khác ba gã Cổ Thần, chẳng lẽ hãn ngay cả ta các loại cũng tin không nổi rồi hả?"

"Cái này rất khó nói, " Mộc Dịch ung dung nói ra: "Ai biết bọn người trọng sinh chi về sau, hay không còn là lúc trước Cổ Thần. Nếu là hết thấy như cũ, Thi Thần cũng sẽ không đem người giết chết rồi!"

Tử Thần nhẹ gật đầu, khẽ thở dài một tiếng, sắc mặt có chút ảm đạm.

Mộc Dịch vốn là muốn nói với Tử Thần bản thân giết chết Tà Thần sự tình, nhưng chứng kiến đối phương cái này bức thần sắc, rất có không đành lòng, liền đem lời nói thu hồi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 366: Tà Thần Bí Mật (Ba)

"Như thế nào, bốn tọa cho các người điều tra sự tình, nhưng có một chút manh mối ?" Đại Nhật Thần Điện ở bên trong, ngồi ở chủ tọa trên Mộc Dịch, hướng phía dưới phương hướng mấy tên Yêu Vương hỏi.

Một gã trung giai Yêu Vương chấp tay nói ra: "Khởi bẩm Thánh Tử, cái kia phiến hải vực mỗi một cái góc nhỏ, bao gồm đáy biển mỗi một tắc địa phương, chúng ta đều phái Yêu Binh Yêu Tướng cẩn thận điều tra qua, không có tìm được bất luận cái gì manh mối."

"Không có ?" Mộc Dịch nhướng mày, hẳn đã tới yêu hải mấy tháng rồi, những thứ này thuộc hạ cũng là thập phần chăm chỉ, lại như cũ không có đầu mối.

"Bọn người thật sự mỗi một tắc địa phương đều cẩn thận sắp xếp điều tra, không có bất kỳ thiên địa nguyên khí dị thường, hoặc tồn tại cấm chế chỗ ?" Mộc Dịch cẩn thận hỏi.

"Cái này. . ." Người này Yêu Vương có chút ấp úng.

Mộc Dịch trầm giọng nói ra: "Nói mau, như hữu nan ngôn chi ẩn, bốn tọa cũng có thể thông cảm, nhưng nếu có nói ngoa vọng ngữ, bốn tọa sẽ không dễ dãi như thế đâu!"

"Vâng!" Yêu Vương gấp gáp nói: "Khởi bẩm Thánh Tử, cái kia phiến hải vực ở bên trong, có một hòn đảo nhỏ bạo phát ôn dịch, chúng ta không dám tới gần; ngoại trừ cái kia đảo nhỏ bên ngoài, chúng ta đều cẩn thận kiểm tra qua các nơi địa phương, hoàn toàn chính xác không hề phát hiện!"

"Ôn dịch ?" Mộc Dịch sững sờ, ngạc nhiên nói: "Ôn dịch chỉ là đối một ít bình thường tôm cá có hại, tối đa cũng chỉ là lan đến gần một ít cấp thấp Yêu Bình; tu luyện tới Yêu Tướng Yêu Vương cảnh giới, còn sợ chính là một cái ôn dịch hay sao?"

Người này Yêu Vương nói ra: "Thánh Tử có chỗ không biết, lần này ôn dịch tính chất cực kỳ nghiêm trọng, cái kia ở trên đảo một gã Yêu Vương cũng trúng chiêu rồi, toàn thân cơ bắp từng khối hư thối, chỉ sợ không bao lâu hẳn sẽ phải một gã quy thiên! Hôm nay toàn bộ đảo đều bị phong kín, không có yêu tu dám tới gần mấy may."

"Lại có việc này!" Mộc Dịch trong lòng kinh nghi bất định. Truy vấn: "Loại chuyện này thường phát sinh sao ? Cái kia hòn đảo nhỏ lại là lai lịch gì ?"

Yêu Vương đáp: "Ôn dịch thỉnh thoảng đều bộc phát một cái, hầu như cách mỗi vài năm đều sẽ xuất hiện, nhưng lợi hại như thế ôn dịch, ngược lại là thập phần hiếm thấy, nhưng cũng không thể nói là điên cuồng; nói như vậy, chỉ cần phong tỏa dịch nguyên, qua một năm nửa năm, tình hình bệnh dịch sẽ chậm rãi biến mất."

"Về phần cái kia hòn đảo nhỏ, gọi là Tầm Phong Đảo, là Yêu cầm trong Ngân Sí bằng tộc lãnh địa. Vị kia Ngân Sí Bằng Vương, thuộc hạ cũng nhận biết, Tầm Phong Đảo thuộc hạ cũng đi qua, bình thường vô cùng, hẳn không phải là Thánh Tử muốn tìm địa phương."

Mộc Dịch nghe vậy trầm ngâm một lát, nói ra: "Có một tia khả năng cũng không thể bỏ qua. Người nếu như nhận thức cái kia Ngân Sí Bằng Vương, có hay không có thể nghĩ đến hẳn, hỏi một chút hẳn lần này tình hình bệnh dịch vì sao dựng lên, ở trên đảo có hay không có cái gì cấm chế Bí Cảnh ?"

Yêu Vương nói ra: "Thuộc hạ đã hỏi rồi! Ngân Sí bằng tộc cũng là ta Kim Ô tộc phụ thuộc chủng tộc một trong, ôn dịch bộc phát sau. Ngân Sí Bằng Vương từng hướng bốn tộc xin giúp đỡ, vừa đúng chính là thuộc hạ chịu trách nhiệm việc này. Ngân Sí Bằng Vương nói. Tình hình bệnh dịch là ở một tháng trước bắt đầu xuất hiện, tình hình bệnh dịch xuất hiện trước, cũng không có cái gì đặc (biệt) sự tình khác phát sinh, chỉ có một việc tình hơi có chút không tầm thường."

"Sự tình gì ?" Mộc Dịch hỏi.

Yêu Vương đáp: "Ngân Sí Bằng Vương nói, Tâm Phong Đảo phụ cận nhẹ nhàng một cỗ xác chết trôi, là thi thể của con người, thi thể xem ra đã chết đã lâu, nhưng không có bị nước biển bong bóng nát, lũ yêu tu đều đoán cái này là nhân tộc đẳng cấp cao Tu tiên giả thi thể. Mới có thể không thối nát bất diệt, liền đem kiểm ra, hiến tặng cho Ngân Sí Bằng Vương. Tình hình bệnh dịch không bao lâu sau liền bộc phát ra, Ngân Sí Bằng Vương suy đoán cùng thi thể kia có quan hệ."

Thi thể mang theo dịch nguyên, đây vốn là lại bình thường bất quá sự tình, bất quá giờ này khắc này rồi lại xuất hiện ở cái kia phiến hải vực bên trong, Mộc Dịch trong lòng không khỏi rung mình.

"Là vạn năm thi độc!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra: "Như thế bá đạo. Liền lấy thân thể cường hãn nổi tiếng Yêu tộc Yêu Vương đều không thể thừa nhận, loại này ôn dịch sẽ không quá nhiều, lão phu biết rõ trong đó một loại ôn dịch hoàn toàn có thể làm được, cái kia chính là Thi Thần vạn năm thi độc!"

"Chẳng lẽ Thi Thần đã tự mình xuất thủ ?" Mộc Dịch lại càng hoảng sợ."Hắn phát hiện Tà Thần bí mật bảo tàng đang ở đó Tâm Phong Đảo lên, vì vậy rải ôn dịch, ngăn cách đảo nhỏ, thuận tiện hắn chậm rãi tầm bảo ?"

"Không phải không có khả năng!" Tử Thần nói ra: "Bất quá lấy Thi Thần cuồng vọng tính cách, hà tất rải ôn dịch, hấn trực tiếp ra tay đem ở trên đảo hết thảy yêu tu giết chết cũng được, ai còn có thể ngăn cản hấn hay sao? Nhìn chung toàn bộ yêu hải, cũng không có yêu tu có thể cùng Thi Thần là địch! Bây giờ nói những thứ này đã đã chậm, sự tình đã qua một tháng, Thi Thần hơn phân nửa đã đem bảo tàng đắc thủ!"

"Cái này vạn năm thi độc rất đáng sợ sao ? Có thể hay không chậm rãi tiêu giảm ?" Mộc Dịch ân cần hỏi han. Ngoại trừ Tà Thần bảo tàng, những thứ này yêu tu sinh tử tồn vong đồng dạng đáng giá chú ý.

Tử Thần nói ra: "Hắc, nếu như là bình thường can trường ôn dịch, ba năm năm cũng có thể lui ra; nhưng nếu là vạn năm thi độc, liền hoàn toàn khác nhau rồi! Vạn năm thi độc được xưng vạn năm, mặc dù có chút khuyết đại, nhưng kéo dài nghìn năm nhưng là không nói chơi, chỉ sợ trong vòng ngàn năm, cái kia hòn đảo nhỏ đều không thể lại có sinh linh còn sống! Hơn nữa thi độc còn có thể thuận theo thi thể lan tràn truyền bá, cho dù là trên biển tôm cá các loại thi thể, cũng có thể trở thành thi độc vật dẫn, đem thi độc từ một cái đảo nhỏ truyền bá đến cái khác đảo nhỏ, từ một phiến hải vực khuếch tán đến một cái khác phiến hải vực, thời gian dần qua sẽ khuếch tán ra, trong vòng ngàn năm, ít nhất uy hiếp vạn dặm trong hải vực sinh linh an nguy!"

"Thật là đáng sợ!" Mộc Dịch thì thào nói ra: "Chẳng lẽ sẽ không có phương pháp khắc chế cái này vạn năm thi độc ?"

"Vạn vật tương sinh tương khắc, phương pháp tự nhiên có." Tử Thần cười thần bí nói: "Bất quá lão phu tại sao phải nói cho người biết ?"

Mộc Dịch nhú mày nói ra: "Tiền bối có yêu cầu mời cứ việc nói ra, nếu là tại hạ năng lực trong phạm vi, sẽ tận lực hoàn thành!"

"Ha ha, lão phu đã biết rõ ngươi sẽ không xem lũ yêu tu sinh tử tồn vong không để ý, vì vậy nhất định sẽ đáp ứng lão phu!" Tử Thần đắc ý nói: "Kỳ thật lão phu yêu cầu cũng rất đơn giản, nếu là một ngày kia ngươi thật sự đã nhận được Chúc Dung Thần Đăng, kính xin mang theo lão phu cùng một chỗ phi thăng Tiên Thần giới, cũng đem Âm Dương Thần Mộc trả lại cho lão phu, khiến lão phu có cơ hội lần nữa trùng sinh."

Mộc Dịch nhướng mày: "Mang tiền bồi phi thăng Tiên Thần giới, điểm này không có vấn đề. Nhưng mà đem mắt thần trả lại cho tiền bồi, không khỏi có chút yêu cầu rất cao đi! Rồi hãy nói tại hạ đã đáp ứng trợ tiền bồi đối phó Thi Thần, vì tiền bồi báo thù!"

"Hắc hắc, ngươi vốn là cùng Thi Thần có cừ oán, ngươi không giết hắn, hắn cũng muốn giết ngươi! Vì vậy điều kiện này căn bản không cần lão phu nhắc tới, ha ha!" Tử Thần cười thập phần hèn mọn bỉ ổi.

Mộc Dịch trầm nghĩ một tiếng gian trá, nhưng cũng không thể nói gì hơn.

"Thế nào, này giới ngoại trừ lão phu bên ngoài, chỉ sợ không có người thứ hai có thể chỉ điểm ngươi hóa giải vạn năm thi độc rồi! Ngươi là muốn lưu lại Âm Dương Thần Mộc, hay là muốn cứu vô số yêu tu? Người khác như thế nào chọn lão phu không biết, về phần ngươi sao, ha ha ha!" Tử Thần đắc ý cười to, hắc đoan chắc Mộc Dịch "Uy hiếp" .

"Tốt, ta đáp ứng ngươi!" Mộc Dịch thở dài, đáp ứng.

"Dù sao cái này Âm Dương Thần Mộc cũng là từ bên ngoài đến chi vật, trả lại cho tiền bồi coi như là vật quy nguyên chủ đi!" Mộc Dịch tự mình an ủi một câu.

"Ha ha, hay lắm! Mộc tiểu hữu nhất ngôn cửu đỉnh, lão phu cũng không cần tiểu hữu lập nhiều cái gì tâm thề rồi!" Tử Thần cao hứng nói.

Hắn cảm giác mình là đã chiếm đại tiện nghi, lợi dụng lần này ôn dịch bộc phát cơ hội, lợi dụng Mộc Dịch "Hiệp nghĩa" tâm địa tiến hành áp chế, thật có chút không quá quang minh chính đại, vì vậy hắn có chút ngượng ngùng nói: "Ha ha, đương nhiên, lão phu cũng sẽ không khiến tiểu hữu quá chịu thiệt. Ngoại trừ hóa giải vạn năm thi độc phương pháp bên ngoài, lão phu còn có thể chỉ điểm tiểu hữu Âm Dương Thần Mục chi Âm Dương Tử Quang phương pháp tu luyện, có này thần thông, có thể lại trợ tiểu hữu giúp một tay. Bất quá, cái này Âm Dương Tử Quang chỉ có thể đối phó sống động sinh linh, đối phó Thi Thần các loại rồi lại hiệu quả đại giảm!"

"Đa tạ tiền bối." Mộc Dịch cười khổ một tiếng, nhẹ gật đầu.

Tử Thần nói ra: "Vạn vật tương sinh tương khắc, thi độc có thể làm cho da thịt hư thối tan tác, đây là bởi vì thi độc là đoạn tuyệt sinh linh đích sinh khí; chỉ cần tìm được một ít sinh cơ dị thường dạt dào chi vật liền có thể hóa giải. Nói thí dụ như một ít hiếm thấy linh thụ Linh thảo!"

"Cái này Đại Nhật Thần Điện chỗ Thông Thiên Thụ, chính là một cây tiên cây, ẩn chứa sinh cơ cực kỳ đầy đủ, nếu là dùng Thông Thiên Thụ lá vì nguyên liệu luyện chế Giải Độc Hoàn, nhưng giải thi độc! Về phần người Tiểu Độc Thần, đương nhiên cũng không sợ thi độc, nhưng hắn có thể thu nạp thi độc có hạn, hơn nữa những thứ này thi độc đối Độc Thần cũng không có cái gì chỗ tốt, tốt nhất đừng cho hắn hấp thu."

Tử Thần đem Giải Độc Hoàn phương pháp luyện chế nói cho Mộc Dịch, sử dụng tài liệu giá trị xa xỉ, nhưng Mộc Dịch có Kim Ô tặc làm "Chỗ dựa", những tài liệu này cũng là có thể gom đủ.

Mộc Dịch hướng đám thuộc hạ cao giọng nói ra: "Nếu như Ngân Sí bằng tộc lệ thuộc ta Kim Ô nhất tộc, chúng ta không thể thấy chết mà không cứu được! Bốn tọa đem tự mình tiến đến Tầm Phong Đảo, xác minh tình hình bệnh dịch chân tướng, làm tiếp giải quyết kế sách."

Chúng yêu vương kinh hãi, nhao nhao khuyên nhủ: "Thánh Tử thân phận tôn quý, há nhưng đơn giản mạo hiểm!"

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Nếu như bốn tọa thân phận tôn quý, vậy không bằng chúng yêu vương thay bốn tọa tiến đến?"

Lời vừa nói ra, chúng yêu vương lập tức im lặng không nói, không dám nói tiếp.

Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Quyết định như vậy đi! Việc này các người cũng không muốn nói cho Thánh Tổ đại nhân, miễn cho nàng lão nhân gia lo lắng! Nếu là có yêu lộ ra tiếng gió, bốn tọa liền đem hắc ném đến Tầm Phong Đảo lên!"

Mộc Dịch bản thân có Tiểu Độc Thần tương trợ, lại có Tử Thần từ bên cạnh chỉ điểm, tương đối an toàn, hắc không muốn mẫu thân biết rõ việc này, nếu không mẫu thân nhất định sẽ yên tâm không đi, cùng hắc cùng một chỗ mạo hiểm.

Về phần những thứ này Yêu Vương, khẳng định không có đem việc này báo cáo, nếu không vạn nhất thánh nữ đại nhân nói muốn xếp hạng bọn hắc đi điều tra cẩn thận, bọn hắc có thể đã thảm rồi! Nếu không phải Mộc Dịch vừa đúng muốn ở đằng kia phiền hải vực tìm tòi Bí Cảnh, bọn hắc cũng sẽ không đem việc này báo cho biết Mộc Dịch.

Loại này lừa trên gạt dưới diễn xuất, Mộc Dịch tại trong nhân tộc bá kiến quá nhiều, so sánh dưới, những thứ này yêu tu thủ đoạn liền bình thường hơn, xa không có người tộc như vậy kiểu khác chồng chất, danh mục đa dạng!

Mộc Dịch tự mình cùng cái kia Ngân Sí Bằng Vương thông qua truyền âm lệnh liên hệ rồi mấy lần, kỹ càng hỏi thăm ôn dịch bề ngoài xuất chinh, trên cơ bản có thể khẳng định, cái kia chính là vạn năm thi độc! Hơn nữa, Ngân Sí Bằng Vương cũng nói, Tầm Phong Đảo trên một mảnh không khí

trầm lặng, không có cái gì đặc biệt lợi hại gia hỏa xuất hiện. Mộc Dịch suy đoán, Thi Thần có lẽ đã đắc thủ ly khai.

Sau đó mấy ngày, Mộc Dịch tại ngày đêm không ngừng luyện chế Giải Độc Hoàn, sau khi chuẩn bị xong, hắn liền đứng dậy chạy tới Tầm Phong Đảo.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 367: Tà Thần Bí Mật (Bốn)

Trải qua trong khoảng thời gian này truyền bá, tình hình bệnh dịch lại khuếch trương lớn hơn rất nhiều, phụ cận Yêu tộc hoặc nhiều hoặc ít cũng biết chuyện này.

Chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm. Bộc phát ôn dịch sự tình, thông qua đủ loại con đường, bị sinh động như thật truyền lại đến Yêu tộc các nơi, dần dần có càng ngày càng nhiều yêu tu biết rõ việc này, cũng lặng lẽ nghị luận.

Mộc Dịch ở thời điểm này mang theo một đồng yêu tu đi tới Tầm Phong Đảo. Trong tay hắn Giải Độc Hoàn quả nhiên hữu hiệu, tuy rằng không thể lập tức trị hết thi độc, nhưng cơ bắp mục nát thối rữa lại có thể đạt được ức chế, chỉ cần dốc lòng điều dưỡng, tiếp qua đến một tháng, có thể khỏi hẳn.

Mộc Dịch đem Giải Độc Hoàn giao cho những thứ này yêu tu thuộc hạ, để cho bọn họ bốn phía phân phát, giải cứu ở trên đảo may mắn còn sống sót yêu tu. Mộc Dịch bản thân tức thì tự mình ra tay, cứu được đảo chủ Ngân Sí Bằng Vương một mạng.

Về phần cái kia chút ít đã tại ôn dịch trong chết đi yêu tu, thi thể của bọn hắn chính là đáng sợ dịch nguyên, Mộc Dịch lệnh một đám yêu tu đem những thứ này thi thể hết thảy thu thập cùng một chỗ, sau đó dùng Kim Ô chân hỏa đem thiêu.

Bị Kim Ô chân hỏa như vậy một đốt, ngay cả là ẩn núp tại thi thể bên trong thi độc cũng muốn hóa thành tro bụi.

Mặc dù như thế, cái này Tầm Phong Đảo vẫn như cũ đã không thích hợp cư trú, Mộc Dịch ra lệnh, đem phụ cận hải vực bắt đầu phong tỏa, trị hết yêu tu, tức thì di chuyển đến nơi đó tu hành.

Mộc Dịch từ Ngân Sí Bằng Vương chỗ đó thăm dò được, cái này Tầm Phong Đảo trên cũng không có phát sinh cái gì dị thường, Ngân Sí bằng tộc thế hệ ở nơi này, cũng chưa bao giờ phát hiện ở trên đảo có cái gì Bí Cảnh, ở trên đảo duy nhất cấm chế sâm nghiêm địa phương, chính là Ngân Sí bằng tộc tế tổ cấm địa.

"Tà Thần bí mật bảo tàng thực ở chỗ này ?" Mộc Dịch tại Tầm Phong Đảo trên tìm tòi một vòng về sau, vẫn như cũ không hề phát hiện.

"Chẳng lẽ lại là Thi Thần đặc thủ sau. Dem Tà Thần bí mật động phủ hủy ?" Tử Thần cũng là hoang mang nói.

Thế nhưng là, muốn bị phá hủy một cái động phủ, liền một chút dấu vết đều không ở lại, cái này tất nhiên có lớn hơn động tĩnh, Ngân Sí Bằng Vương như thế nào hoàn toàn không biết.

"Toàn bộ Tầm Phong Đảo lên, chỉ có cái kia chỗ tế tổ cấm địa không có khảo sát qua rồi, không bằng đi vào trong đó nhìn một cái!"

Mộc Dịch lập tức chạy tới cái kia chỗ cấm địa, nơi đây quả nhiên có tầng tầng cấm chế phong ấn, nhưng bởi vì tình hình bệnh dịch nguyên nhân, nhưng không có thủ vệ trông coi, lấy Mộc Dịch thần thông. Tự nhiên là không tốn sức chút nào liền len vào trong cấm chế.

Hết thấy bình thường, cái này cấm địa cũng không có có chỗ đặc biệt nào.

Bất quá khi Mộc Dịch xuyên qua một tầng cấm chế, đến cấm địa đầu cuối —— cái kia lúc giữa tế tổ đại điện lúc, rồi lại thấy được một cái thân ảnh quen thuộc.

"Cao Nhân huynh! Tại sao là người?" Mộc Dịch sửng sờ.

Gian phòng này trong đại điện, có một gã lão giả chính nhìn xem một mặt vách tường ngăn người, đúng là Mộc Dịch bái kiến cái vị kia "Cao Nhân" Cao Tinh Nguyên.

Mộc Dịch đột nhiên xuất hiện, cũng dọa Cao Tinh Nguyên nhảy dựng, hăn quay người phát hiện là Mộc Dịch về sau, thần sắc buông lỏng, đồng dạng tò mò nói ra: "Mộc đạo hữu. Là người! Sao người lại tới đây?"

"Tầm Phong Đảo xuất hiện ôn dịch, ta là tới giải trừ tình hình bệnh dịch đấy." Mộc Dịch đáp. Vẻ mặt tràn đầy hoang mang mà hỏi: "Cao Nhân huynh không phải là một mực ở Chính Long Cung ẩn nấp ở sao, làm sao sẽ lại tới đây?"

Cao lão đầu cười nói: "Đúng rồi, lão phu thiếu chút nữa quên người là thích nhất xen vào việc của người khác gia hỏa! Yêu tộc xuất hiện cái này khó dây dưa tình hình bệnh dịch, người cũng sẽ không không đếm xỉa đến!"

Mộc Dịch bị đối phương giấu cợt một phen, cũng lơ đãng, đồng dạng cười nói: "Cao nhân kia huynh đâu rồi, làm sao sẽ đi vào Tầm Phong Đảo, chẳng lẽ lại cũng là không đành lòng gặp Yêu tộc gặp phải đại nạn, xuất thủ cứu giúp?"

Cao lão đầu lắc đầu liên tục. Nói ra: "Ha ha, lão phu mới không có cái kia nhàn hạ thoải mái, tuổi thọ của mình cũng đã không nhiều lắm, ở đâu còn có thể quản những thứ này yêu tu sinh tử! Rồi hãy nói lần này ôn dịch rất đặc biệt, tựa hồ là trong truyền thuyết vạn năm thi độc, lão phu cho dù có cái kia tâm tư, cũng không có năng lực giải cứu. Chẳng lẽ Mộc đạo hữu có biện pháp giải trừ thi độc?"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu. Lấy ra một viên Giải Độc Hoàn, vứt cho đối phương, nói ra: "Viên này Sinh Cơ Hoàn có thể giải trừ thi độc, Cao Nhân

huynh đem ngậm tại trong miệng. Cũng có thể tránh cho thi độc quấy nhiễu."

"Sinh Cơ Hoàn ?" Cao lão đầu sững sờ, cẩn thận đánh giá trong tay màu xanh viên đan dược, sau đó bỗng nhiên một cái đem nuốt vào trong bụng, cao hứng nói: "Cái này nhưng là đồ tốt! Đã có này viên, lão phu cũng không cần hao phí pháp lực hộ thể, ngăn cản chung quanh không chỗ nào không có thi độc rồi!"

Hắn lại thâm ý sâu sắc nhìn Mộc Dịch vài lần, khẽ mỉm cười nói: "Chia tay ba ngày lau mắt mà nhìn, những lời này dùng tại Mộc đạo hữu trên thân thích hợp nhất bất quá! Mới không bao lâu không thấy, Mộc đạo hữu tu vi cực lớn tiến vào một bước, hôm nay đã không kém hơn Nguyên Anh kỳ tồn tại, hơn nữa còn có thể luyện chế Sinh Cơ Hoàn loại bảo vật này! Theo lão phu phỏng đoán, cái này Sinh Cơ Hoàn ở bên trong, có lẽ có một mặt thuốc phụ, thì là thần huyết!"

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, nhin không được sắc mặt biến hóa, hoàn toàn chính xác, luyện chế cái này Sinh Cơ Hoàn, dùng chính hắn một chút thần huyết, luyện chế pháp khí, viên đan dược, phù lục, trận pháp các loại thủ đoạn lúc, gia nhập một ít thần huyết, thường thường có bất khả tư nghị diệu dụng. Đây đối với tu Thần giả mà nói thập phần thông thường. Sinh Cơ Hoàn phương pháp luyện chế, là tử thần truyền thụ cho, tự nhiên cũng dùng đến thần huyết, nhưng chỉ là hành động thuốc dẫn, dùng số lượng rất ít.

Nhưng mà, cái này Cao lão đầu chẳng những biết rõ thần huyết, còn có thể nhìn ra manh mối, đối có thể phát hiện Mộc Dịch tu vi không giống bình thường, cái này có thể đã tương đối không đơn giản!

Mộc Dịch tu tiên tu vi, đích đích xác xác chính là biểu hiện ra Nguyên Đan Kỳ đỉnh phong; hắn tu thần tu vi, đã có Thần Mạch Kỳ, cao hơn một tầng; Cao lão đầu không nói Mộc Dịch là Nguyên Anh kỳ Anh lão, mà nói

hắn là tương đương với Nguyên Anh kỳ tồn tại, đủ để nói rõ, Cao lão đầu biết rõ đây không ít.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng Cao lão đầu nhìn lại, vẫn đang nhìn không ra đối phương sâu cạn.

Hắn tâm niệm vừa động, dùng ra Âm Dương Thần Mục, trong hai tròng mắt kim mang lập loè, lúc này đây, rốt cuộc nhìn ra một ít trò.

"Nguyên lai Cao Nhân huynh tu vi đã đến Tiên Anh kỳ bậc này cảnh giới, khó trách tại hạ thủy chung nhìn không ra Cao Nhân huynh sâu cạn!" Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra.

Cao lão đầu cả kinh, hắn lại không thấy thừa nhận, cũng không có phủ nhận.

Mộc Dịch tiếp tục nói: "Trong thiên hạ như Cao Nhân huynh bậc này tu vi tồn tại, có thể đếm được trên đầu ngón tay! Cao Nhân huynh tất nhiên có lai lịch lớn, nếu như tại hạ không có đoán sai, Cao Nhân huynh chính là 'Cao Sơn Lưu Thủy' tứ đại thế gia trong được vinh dự tu tiên đệ nhất nhân Cao gia Đại trưởng lão!"

Cao lão đầu thần sắc khẽ biến, hai mắt co rút lại nhìn thoáng qua Mộc Dịch, trong mắt tinh quang đột nhiên lóe lên, khiến Mộc Dịch cũng là một hồi trái tim băng giá; sau đó cái này tinh quang chỉ là một cái thoáng tức thì, đối phương lập tức lại biến thành một gã thần sắc héo hắt bình thường lão đầu.

Cao lão đầu cười nhạt một tiếng, nói ra: "Hắc hắc, không thể tưởng được lão phu còn sẽ có bị người nhận ra một ngày! Không tệ, lão phu chính là Cao gia Đại trưởng lão Cao Tinh Nguyên! Mà Mộc đạo hữu, cũng không được biểu hiện ra Nguyên Đan Kỳ đan sĩ, mà hắn là một gã tu Thần giả, hơn nữa tu vi không thấp!"

"Cao Nhân huynh nói không giả, tại hạ trước đó không lâu tu luyện đến Thần Mạch Kỳ cảnh giới." Mộc Dịch thẳng thắn nói ra.

"Tiên, Thần từ xưa bất lưỡng lập, Mộc đạo hữu thừa nhận tu thần thân phận, không sợ lão phu đối với người bất lợi sao ?" Cao lão đầu lạnh lùng nói ra.

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Từ tại hạ lúc trước kết bạn Cao Nhân huynh bắt đầu, Cao Nhân huynh liền đối tại hạ đặc biệt chú ý, chắc hẳn Cao Nhân huynh sớm liền phát hiện tại hạ thân phận bí mật, nếu như Cao Nhân huynh muốn đối phó tại hạ, đã sớm xuất thủ, không cần đợi đến lúc hôm nay!"

"Ha ha, người nói rất đúng!" Cao lão đầu nói ra: "Lão phu thọ nguyên sắp hết, chỉ là tại Yêu tộc tham sống sợ chết, thế gian đại sự đã sớm không để ở trong lòng, còn quản hấn cái gì Tiên Thần có khác! Người cũng biết, lão phu đang dùng bí thuật kéo dài thọ nguyên, vừa ra tay sẽ phá công, trên đời này đã không có chuyện gì đáng giá lão phu xuất thủ!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, tò mò hỏi: "Cao nhân kia huynh lại tới đây lại là vì sao ? Chẳng lẽ cái này Tầm Phong Đảo có trợ giúp Cao Nhân huynh tu luyện Nạp Tức Công ?"

Cao lão đầu nói ra: "Đây cũng không phải, thực không dám giấu giếm, lão phu trong lúc vô tình tại yêu hải trong phát hiện một vị cổ nhân hành tung, một đường truy xét đến nơi này, liền đứt gãy manh mối!"

"A, trùng hợp như vậy ?" Mộc Dịch ngạc nhiên nói.

"Đừng nói trước cái này, người xem trước một chút, mặt này vách tường có gì đặc thù ?" Cao lão đầu ngón tay lên trước mặt một mặt ngọc chất vách tường nói ra.

Mộc Dịch thuận theo tay của đối phương thế nhìn lại, chỉ thấy cái này vách tường toàn thân do mỹ ngọc chế tạo, chỉ là niên đại đã lâu, có chút ố

vàng. Ngọc bích phía trên, vẽ lấy một cái trông rất sống động Ngân Sí Đại Bàng Điều, vẽ mặt hưng phấn, hai cánh Cao Triễn, gần muốn khoảng cách vách tường bay đi, tại Ngân Sí đại bàng dưới thân, thì là liên tục núi xanh, liên chỗ gần núi xanh trên thảo mộc đều hội chế thập phần cẩn thận.

"Tòa đại điện này là Ngân Sí bằng tộc tế tổ đại điện, cái này ngọc bích trên đồ án, phải là Ngân Sí bằng tộc tổ tiên bức họa." Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ mấy lần về sau, nhíu mày nói ra: "Bất quá, tranh này giống như cũng không có chỗ đặc thù gì!"

Cao lão đầu nhắc nhở: "Ngân Sí đại bàng bức họa không có vấn đề, vấn đề ở chỗ nó dưới thân cái kia chút ít hoa hoa thảo thảo!"

"A?" Mộc Dịch sửng sờ, nhìn kỹ lại.

Đột nhiên, hắn thấy được trong thảm cỏ, có một cây ngưng kết màu đỏ như máu trái cây tiểu thảo, cái này tiểu thảo chung quanh phần hoa khác quả rất nhiều, không nhìn kỹ, còn khó hơn lấy phát hiện.

"Phượng Huyết Quả!" Mộc Dịch trong lòng rung mình! Phượng Huyết Quả nguyên danh Phong Huyết quả, là ẩn chứa Phong thuộc tính thần huyết trái cây, năm đó Vương Nhược Phong chính là ăn vào này quả mà đạt được Phong thuộc tính thần huyết.

"Mộc đạo hữu quả nhiên cũng biết này quả! Cái kia tự nhiên cũng biết này quả cùng thần huyết có quan hệ!" Cao lão đầu nói ra: "Ngân Sí bằng tộc là tinh thông phong thuộc tính thần thông Yêu tộc, nhưng cũng là tu tiên trong yêu tu nhất phái, vì sao tại đây vẽ trên vách đá, cố ý lưu lại ẩn chứa Phong thuộc tính thần huyết Phượng Huyết Quả đồ án ? Biết rõ Phượng Huyết Quả chính thức lai lịch tồn tại, sẽ không quá nhiều, cái này chỉ là trùng hợp sao ?"

"Cao Nhân huynh có ý tứ là ?" Mộc Dịch nhướng mày, trong lòng mờ mờ ảo ảo đã đoán được cái gì.

Cao lão đầu thần sắc nghiêm nghị nói: "Cái này bức họa tượng đồ cái bàn, tựa hồ là ám chỉ, vị này Ngân Sí bằng tộc tổ tiên, có được Phong thuộc tính thần huyết!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hẳn cũng là như vậy suy đoán!

"Tiền bối, người biết chuyện này sao ?" Mộc Dịch thông qua thần niệm hướng Tử Thần hỏi.

Tử Thần đáp: "Không biết! Năm đó Tiên Thần cuộc chiến ở bên trong, các loại thần huyết tán loạn tại người này giới bên trong, có chút sinh linh liền cũng tìm được thần huyết truyền thừa, Yêu tộc đạt được thần huyết, đương nhiên cũng có khả năng!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 368: Tà Thần Bí Mật (Năm)

"Kim Sí bằng tộc tổ tiên lại là có thần huyết yêu loại, chẳng lẽ là Thi Thần tra được này manh mối, vì vậy so với ta các loại trước một bước tìm tới nơi này ?"

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, trong đôi mắt kim mang lóe lên, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn về phía mặt này thạch bích.

Quả nhiên, trên thạch bích có một tầng nhàn nhạt nguyên khí dao động, đây là cực kỳ cao minh che giấu thủ pháp, không dùng Âm Dương Thần Mục, căn bản nhìn không ra bất luận cái gì kẽ hở!

"Lão phu nghiên cứu cái này thạch bích đã có hai ngày rồi, lão phu suy đoán, phải dụng thần huyết mới có thể kích phát cái này thạch bích trong che giấu bí mật! Mà Mộc đạo hữu tới đúng lúc!" Cao lão đầu hướng Mộc Dịch mỉm cười, ý bảo hân thử trên thử một lần.

"Tốt!" Mộc Dịch từ ngón tay bưng bài trừ đi ra một giọt thần huyết, nhẹ nhàng bắn ra, cái này giọt thần huyết chuẩn xác đánh trúng vào trên thạch bích Phong Huyết quả.

Phong Huyết quả lập tức đem cái này giọt thần huyết hấp thu không còn một mảnh, không ở lại một chút dấu vết, lập tức trên thạch bích ánh sáng màu đỏ đại thịnh, ở trung tâm càng là phát ra một cái hơn một trượng lớn nhỏ màn sáng.

"Truyền tống màn sáng!" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

Tử Thần nói ra: "Cái này phải là Tà Thần bảo tàng rồi, quả nhiên ẩn núp vô cùng sâu! Rõ ràng thiết lập tại yêu hải trong một người bình thường Yêu tộc cấm địa ở trong, không có rõ ràng manh mối nhắc nhở, căn bản tra không được nơi đây."

"Quả nhiên có huyền cơ! Mộc đạo hữu, chúng ta mau vào đi!" Cao lão đầu nói một tiếng, trước tiên bay vào trong đó.

Mộc Dịch theo sát phía sau, hai người bay vào màn sáng sau không đến một cái hô hấp công phu, màn sáng liền lóe lên biến mất không thấy gì nữa, thạch bích lại khôi phục như lúc ban đầu, chỗ cũ chỉ để lại yếu ớt không gian chấn động.

Mộc Dịch hai mắt tỏa sáng. Hắc và Cao lão đầu vậy mà xuất hiện ở một mảnh màu sắc đa dạng trong thông đạo, thông đạo hai vách tường khám nạm lấy phát ra đủ mọi màu sắc tia sáng các loại ánh huỳnh quang đá, đem nơi này chiếu rọi thập phần Mê Huyền.

Hai người nhìn nhau, sau đó cẩn thận từng li từng tí dọc theo thông đạo đi thẳng về phía trước.

Mộc Dịch cùng Cao lão đầu đều tu luyện qua Nạp Tức Công, lúc này đem khí tức tận lực thu liễm đứng lên, cũng là thập phần cao minh.

Chưa có chạy ra rất xa, trước thông đạo sáng tỏ thông suốt, là một chỗ có chút rộng lớn đại điện.

Gian phòng này đại điện hết sức đặc thù, cũng không có gì chỗ ngồi bàn trà, cũng không có cái gì trận pháp pháp khí. Nhưng trưng bày lấy ba tòa mười trượng cao giá gỗ, trên giá gỗ lẳng lẳng để đó từng miếng ngọc bài, thô sơ giản lược đoán chừng, không dưới nghìn miếng ngọc bài.

Cao lão đầu cùng Mộc Dịch ánh mắt tại đây hai hàng trên giá gỗ đảo qua, lấy ánh mắt của bọn hắc, nếu là trong này giấu giếm huyền cơ, tất

nhiên có thể nhìn ra manh mối, nhưng hai người đều không có đặc thù phát hiện.

"Những thứ này ngọc bài là cái gì ?" Cao lão đầu hơi kinh hãi, đi về hướng một cái trong đó biểu thị lấy 'Tu tiên' hai chữ giá gỗ. Tiện tay lấy xuống một quả ngọc bài, cũng rót vào một đường thần niệm.

"Là công pháp khải quyết!" Cao lão đầu sững sờ nói: "Lão phu trong tay này cái ngọc bài. Ghi chép công pháp gọi là 《 Hồn Nguyên Quyết 》 , đây chính là Tiên gia công pháp, ta Cao gia tiên tổ hoàn toàn chính xác lưu lại qua bộ phận 《 Hồn Nguyên Quyết 》 , nhưng tựa hồ cùng cái này một bộ hơi có xuất nhập!"

"Hơi có xuất nhập ? Cái kia bộ công pháp kia là giả hay sao?" Mộc Dịch nghi ngờ hỏi.

"Không!" Cao lão đầu nhíu mày nói ra: "Lão phu mặc dù không có tu luyện qua bộ công pháp này, vốn lấy lão phu kiến thức, mơ hồ cảm thấy, lão phu trong tay bộ này 《 Hồn Nguyên Quyết 》 , càng cao minh hơn một ít, tựa hồ là tại lúc đầu khải quyết trên cơ sở. Ưu hóa cải tiến đi một tí!"

"Cải tiến công pháp khải quyết, người nào có kinh người như thế tài hoa!" Mộc Dịch hoảng sợ biến sắc, chỉ có số rất ít trong truyền thuyết thiên tài, mới có thể đem truyền lưu nhiều năm công pháp khải quyết thêm chút cải tiến, mà muốn đem một bộ Tiên gia công pháp cải thiện, cái kia phải là kỳ tài ngút trời!

Mộc Dịch cũng đi tới một cái khác sắp xếp giá gỗ trước, nơi đây đánh dấu lấy "Tiên Thần" hai chữ. Một tòa khác giá gỗ, tức thì đánh dấu lấy "Tu thần" hai chữ.

"Chẳng lẽ những thứ này ngọc bài đều là một bộ công pháp, hơn nữa bao hàm tu tiên, tu thần cùng Tiên Thần thông tu ba đại loại ?" Mộc Dịch

sững sờ, lại hướng Tiên Thần giá gỗ hàng thứ ba nhìn lại —— bởi vì này một loạt biểu thị một cái "Hỏa" chữ.

"《Thánh Hỏa Chân Quyết》!" Mộc Dịch thấy được rất tinh tường bốn chữ. Vội vàng đem này cái ngọc bài gỡ xuống, tế ra một đám thần niệm xuyên vào trong đó.

Mộc Dịch thần sắc trở nên lại là kinh ngạc lại là ngưng trọng, về sau, thì là vẻ mặt vẻ khâm phục!

Ngọc bài trong ghi chép công pháp, đích đích xác xác chính là hẩn tu luyện qua 《Thánh Hỏa Chân Quyết》, chỉ bất quá bộ công pháp này cải tiến rất nhiều, có thể bằng vào huyết mạch hấp thu thiên địa nguyên khí, đồng thời tu luyện thần huyết cùng đan điền nguyên khí. Mộc Dịch cảm thấy, nếu như mình sớm một chút đạt được bộ công pháp kia, chỉ sợ tu vi tiến triển nhanh hơn!

Mộc Dịch không chút khách khí đem này cái ngọc bài thu nhập trong tay áo, sau đó tiếp tục nhìn lại.

"《Thánh Thủy Chân Quyết》, 《Tật Phong Chân Quyết》..." Chỗ này "Tiên Thần" trên giá gỗ ngọc bài ít nhất, chỉ có vài chục miếng, nhưng mỗi một cái đều ghi lại một loại Tiên Thần thông tu công pháp khẩu quyết!

Mộc Dịch như vào bảo điện, vội vàng lại đi "Tu thần" giá gỗ trước, nơi đây ngọc bài ghi chép đều là các loại tu thần công pháp.

Mộc Dịch lập tức ở "Trụ cột" một loạt trong phát hiện 《Thần Mạch Quyết》 công pháp, quả nhiên cũng làm ra đi một tí cải tiến!

"Nguyên lai 《Thần Mạch Quyết》 chỉ là trụ cột tu thần công pháp!" Mộc Dịch vừa mừng vừa sợ, vội vàng hướng tu thần công pháp "Hỏa" bộ tìm đi, rất nhanh khiến cho hắn đã tìm được vài bộ tu thần công pháp: 《

Phần Thiên Quyết 》 , 《 Thần Hỏa Thuật 》 , 《 Thiên Địa Cực Hỏa Công 》 , 《 Luyện Nhật Quyết 》 ...

Mỗi một bộ công pháp, đều là độc lập tu luyện Hỏa thuộc tính thần huyết công pháp, uy lực thần thông tất cả không giống nhau, Mộc Dịch chỉ là vội vàng xem một phen, cũng đã kích động không thôi.

Cao lão đầu bên kia, cũng là tại một bộ bộ tra xét các loại tu tiên điển tịch, sắc mặt đồng dạng là vừa mừng vừa sợ!

"Mộc đạo hữu, mau nhìn!" Cao lão đầu bỗng nhiên đã cắt đứt đắm chìm tại 《 Luyện Nhật Quyết 》 trong Mộc Dịch, cũng hướng hắn ném đã đến một quả ngọc bài.

Mộc Dịch tiếp nhận ngọc bài, phân ra một đám thần niệm một điều tra, lập tức bật thốt lên kinh hô: " 《 Nạp Tức Công 》 !"

Nhìn kỹ phía dưới, Mộc Dịch phát hiện, cái này cùng Cao lão đầu truyền thụ cho hắn Nạp Tức Công khẩu quyết cơ bản giống nhau, nhưng là có rất nhỏ thay đổi, mà những thứ này thay đổi, không có chỗ nào mà không phải là khiến công pháp thi triển càng thêm thuận lợi, hoặc là khiến khí tức che giấu càng thêm xảo diệu!

Cao lão đầu thì thào nói ra: " 《 Nạp Tức Công 》 chính là ta Cao gia độc môn bí thuật, ngoại trừ cho Mộc đạo hữu bộ phận khẩu quyết bên ngoài, chưa bao giờ truyền ra bên ngoài, cái này là thần thánh phương nào, thậm chí ngay cả 《 Nạp Tức Công 》 bức này cũng không nổi danh phụ trợ công pháp đều có thể đạt được, hơn nữa còn có thể cải tiến một phen!"

"Tiền bối, người thấy thế nào!" Mộc Dịch nhin không được tại thần niệm trong hồi hướng về phía Tử Thần.

Không chờ Tử Thần trả lời, đột nhiên đại diện ở chỗ sâu trong một tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền ra.

"Bên trong trong điện có người!" Mộc Dịch cùng Cao lão đầu kinh hãi, riêng phần mình liếc nhau, sau đó chậm rãi hướng vào phía trong điện thờ tìm kiếm.

Bên trong điện thờ nơi này có một tầng cấm chế, nhưng cái này cấm chế nhưng là phòng ngừa từ trong ra ngoài đào thoát, chút nào bộ ảnh hưởng Mộc Dịch cùng Cao lão đầu đột phá cấm chế tiến vào bên trong trong điện.

Hai người vừa mới đi vào bên trong điện thờ, đều là sắc mặt đại biến!

Bên trong trong điện, một người trung niên chính khoanh chân mà ngồi, mang trên mặt âm trầm đáng tươi cười, khi hắt trước người, có ngàn vạn lần màu vàng lôi hồ quần quanh thành đoàn, lôi đoàn bên trong, có một cái nhân nhạt bóng người, chính hiện lên cực độ vẻ thống khổ, trong miệng kêu thảm thiết liên tục, vừa rồi kêu thảm thiết, hiển nhiên chính là người này truyền ra đấy!

Trung niên nhân đang ở trước mắt, Mộc Dịch cùng Cao lão đầu rồi lại hầu như khó có thể phát giác được tính mạng của hắt khí tức, nhưng đồng thời rồi lại cảm nhận được một cỗ nồng đậm Thi khí!

"Cao Kinh Lôi! Tà Thần!" Mộc Dịch hoảng hốt!

Trung niên nhân đúng là hắt bá kiến Cao gia trưởng lão Cao Kinh Lôi, mà bị kim lôi phong ấn bóng người, hắt cũng đã gặp, đúng là Tà Thần, chỉ không phải là lúc này hắt chỉ là một đám hồn phách!

"Chuyện gì xảy ra, Tà Thần không phải là bị ta giết sao?" Mộc Dịch trong lòng kinh hãi. Về phần Cao Kinh Lôi, hắt tự nhiên minh bạch, đây là Thi Thần thao túng luyện thi!

"Cao Kinh Lôi" chứng kiến Mộc Dịch các loại hai người về sau, cũng là cả kinh, hắt lập tức đứng dậy, lui ra phía sau mấy trượng, hướng Mộc Dịch nói ra: "Là người! Người làm sao sẽ tìm tới nơi này?"

"Hắn không phải là Tà Thần!" Tử Thần bỗng nhiên tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra: "Hắn là Trí Thần, là Tà Thần dùng Liệt Hồn Thuật phân ra thiện niệm! Nguyên lai Tà Thần cũng không có đem cái này sợi thiện niệm gạt bỏ, mà là âm thầm phong ấn tại nơi này! Bên ngoài điện thờ cái kia chút ít công pháp, cũng chỉ có hắn có thể sáng lập!"

"Người trẻ tuổi, ngươi là ai?" Bóng người đình chỉ thống khổ rên rỉ, hắn thập phần khiếp sợ nhìn xem Mộc Dịch, gấp gáp nói: "Trên người của ngươi vì cái gì có ta một nửa khác khí tức! Người nhanh tới cứu ta!"

Hai người một thi thể một hồn, lẫn nhau lúc giữa đều có cực kỳ vi diệu liên hệ, lúc này trong lúc đó gặp nhau, tình thế lập tức đã có biến chuyển cực lớn!

"Ha ha, tìm hoài mà chẳng thấy, ngươi rồi lại bản thân đưa tới cửa! Lúc này đây ngươi không có mặt khác giúp đỡ, lão phu rốt cuộc có thể đem ngươi giết chết!" "Cao Kinh Lô" nhìn chăm chăm vào Mộc Dịch, hung hăng nói.

"Kinh Lô, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Cao lão đầu ghen ngào hô: "Vi phụ một đường truy tung ngươi mà đến, quả nhiên là ngươi! Ngươi làm sao?"

Cao lão đầu thanh âm run rẩy, hiển nhiên cũng là có không ổn đoán trước.

"Vi phụ?" "Cao Kinh Lô" sững sờ, trong lúc đó sắc mặt biến hóa: "Ngươi là Cao gia Đại trưởng lão Cao Tinh Nguyên!"

Cao lão đầu khí tức che giấu chi thuật, so với Mộc Dịch càng cao minh hơn, "Cao Kinh Lô" cho là hắn chỉ là bình thường đan sĩ, là Mộc Dịch một cái thuộc hạ, trước đây căn bản không có đưa hắn để vào mắt, nhưng lúc này nghe đến lão giả nói chuyện, lập tức quá sợ hãi!

Cao gia Đại trưởng lão, đây chính là tứ đại tu tiên thế gia trong đệ nhất nhân, thế nhưng là danh xứng với thực tu tiên đệ nhất nhân!

"Trong truyền thuyết người này không phải là thọ nguyên đã đến, đã sớm tọa hóa sao ? Làm sao sẽ xuất hiện ở cái này trong yêu hải ? Như thế nào lại cùng cái này họ Mộc tiểu tử lẫn lộn cùng một chỗ!" "Cao Kinh Lô" tâm niệm cấp chuyển, trăm mối vẫn không có cách giải!

Mộc Dịch gấp gáp nói: "Cao Nhân huynh, hắn không phải là Cao Kinh Lô, hắn là Thi Thần! Cao Kinh Lô đã bị hắn giết chết rồi, hơn nữa bị luyện chế thành trước mắt này là luyện thi, là Thi Thần một đám phân thân tại điều khiển hắn!"

Cao lão đầu nghe vậy thân thể run lên, lui về sau một bước, hai tay lại khẽ run lên!

Hai giọt lão Lệ, từ hắn lão trong mắt chảy ra, mấy trăm năm qua, đây là hắn lần thứ nhất rơi lệ!

Một cỗ khí tức cường đại, trong lúc đó từ Cao lão đầu trên thân bạo phát đi ra, hắn trong mắt tinh quang lóe lên, thần khí bất phàm, cùng lúc trước hèn mọn bỉ ổi lão đầu bộ dáng, tưởng như hai người!

"Lão phu nguyên lai tưởng rằng kiếp này cũng sẽ không lại ra tay, xem ra lúc này đây, rồi lại muốn phá lệ!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 369: Tà Thần Bí Mật (Sáu)

Cao lão đầu lúc này khí tức trạng thái, Mộc Dịch cũng là chưa bao giờ thấy qua, công bố sẽ không xuất hiện ở tay phá công Cao lão đầu, tại giết chết đại thù trước mặt, rốt cuộc tức giận, dù là bởi vậy hao hết cuối cùng một chút thọ nguyên!

Tử Thần cũng là cả kinh, hắn tại Mộc Dịch thần niệm trong truy vấn: "Trí Thần nói trên người của người với hắn một nửa khác khí tức, đây là có chuyện gì ? Chẳng lẽ người cùng Tà Thần cũng có quan hệ ?"

"Việc này nói rất dài dòng, trước cứu Tà Thần thiện niệm rồi hãy nói!" Mộc Dịch không kịp suy nghĩ nhiều, lúc này bên ngoài thân ánh lửa lóe lên, hóa thân thành một cái kim quang lóng lánh Kim Ô, hai cánh khê vỗ ở bên trong, hắn liền Phần Xuyên Hư Không, đi tới bao bọc Tà Thần lôi cầu bên người.

Cao Kinh Lôi hừ lạnh một tiếng, lập tức trương tay hướng cái kia lôi cầu lăng không sờ!

Lôi cầu vào lúc này trong lúc đó bạo liệt ra, đem Lôi thuộc tính chí cường uy năng không lưu tình chút nào phóng xuất ra, Mộc Dịch vội vàng hóa thành một đoàn hỏa diễm, đem Tà Thần bảo vệ ở trong đó, lấy bản thân hỏa diễm thân thể, đến thừa nhận cái này lôi cầu bạo kích.

Một tầng Kim Ô chân hỏa cùng một tầng Niết Bàn chi hỏa, đều bao trùm tại Mộc Dịch biến thành hỏa diễm mặt ngoài, nhưng mà, lôi điện rồi lại xuyên thấu cái này hai tầng hỏa diễm, cứng rắn đem Mộc Dịch biến thành hỏa diễm thân thể đánh tan ra vài miếng lốm đốm ánh lửa.

"Lôi thuộc tính thần thông quả nhiên bá đạo! Chính là một cái lôi cầu, vậy mà có thể làm cho ta hỏa diễm thân thể bị hao tổn!" Mộc Dịch trong lòng kinh hãi, nhưng là cuối cùng là thừa nhận xuống, bị hấn bảo vệ Tà Thần thiện niệm, cũng đặc ý may mắn còn sống sót.

Bị lôi cầu công kích cảm giác, khiến Mộc Dịch nghĩ tới Kim Lôi thiên kiếp, loại này đặc thù thứ năm thuộc tính, quả nhiên là không giống bình thường!

Mà vào lúc này. Cao lão đầu cũng đã ra tay!

Trong tay hấn nắm một thanh ba thước đến lớn lên kiếm quang, trên thân kiếm chảy xuôi theo một tầng huyền mỹ lệ bảy màu Linh quang, giống như một tầng lưu động hỏa diễm.

"Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm!" Từ Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong hoảng sợ nói: "Đây chính là Tiên gia bảo vật, nguyên lai năm đó Cao gia tiên tổ không có đem mang đi, mà là lưu tại này giới! Bực này Tiên gia bảo vật, há lại hấn có thể không chế đấy! Chẳng lẽ hấn thật có thể dùng ra?"

"Đưa ta con lệnh đến!" Cao lão đầu bi thương một tiếng, trong tay kiếm tiên giương cao một trăm!

Một đường bảy màu kiếm quang, hóa thành một đoàn hăng hái bay di chuyển thất thái hỏa diễm, từ mũi kiếm ra chém ra, những nơi đi qua. Hư Không một phân thành hai!

Cao Kinh Lôi kinh hãi. Vội vàng đem hết toàn lực song chưởng vỗ, lập tức hai đạo màu vàng hồ quang điện từ hấn trong lòng bàn tay bay ra, nghênh đón đạo này Thất Thái Tiên Diễm.

Ngay cả là kim lôi, ngay cả là cực kỳ đặc thù thứ năm thuộc tính. Vẫn như cũ không cách nào ngăn cản Thất Thái Tiên Diễm một kích. Hai đạo

kim lôi bị trong nháy mắt đánh tan. Cao Kinh Lôi hai tay cũng bị lập tức đốt hủy!

Không chỉ có là hai cánh tay của hắn, Thất Thái Tiên Diễm uy lực còn lại thổi sang Cao Kinh Lôi trên thân thể, thân thể của hắn cũng ở đây tiên diễm bên trong hóa thành hư ảo!

Mộc Dịch rất là khiếp sợ. Thi Thần Luyện Thi Thuật cực kỳ cao minh, cái này Cao Kinh Lôi thi thể, khẳng định cũng là cường hãn vô cùng, bình thường Pháp bảo căn bản không cách nào tổn thương đến mảy may, nhưng bị Cao lão đầu một dưới thân kiếm bị phá hủy, liền kim lôi đều không thể ngăn cản, đủ thấy một kiếm này uy lực mạnh!

Một kiếm sau đó, Cao Kinh Lôi thi thể bị hủy, cũng lộ ra một cái ba tấc lớn nhỏ màu vàng hài nhi!

"Thi Anh!" Mộc Dịch sửng sờ.

Cái này Thi Thần không biết là như thế nào thần không biết quỷ không hay giết chết Cao Kinh Lôi, thậm chí ngay cả Cao Kinh Lôi Nguyên Anh đều bảo lưu lại, hơn nữa luyện chế thành Thi Anh! Thi Anh trong giữ Cao Kinh Lôi hơn phân nửa Lôi thuộc tính thần thông, khó trách chính là một cái luyện thi thân thể, có thể thi triển ra cường đại như thế uy năng! Khó trách Cao Kinh Lôi hiện thân tại Vong Ưu Cốc lúc, ba đại tu tiên thể gia tất cả vị cao nhân đều không có phát hiện chút nào manh mối!

Lúc này, Cao Kinh Lôi cái này Thi Anh, chính diện mang cười lạnh, bộ dáng thập phần đáng sợ!

Thi Anh mặt ngoài, cũng lúc kim lôi lờ lờ, khí tức cuồng bạo, một bộ thập phần không ổn định, tùy thời đều muốn nổ bung trạng thái.

"Không ổn, là hóa Anh đại pháp!" Tà Thần thiện niệm vội vàng nhắc nhở: "Hóa đi Thi Anh thân thể tự bạo, đem Thi Anh ẩn chứa toàn bộ uy

năng triệt để phóng thích, đây là Lôi thuộc tính Thi Anh, tự bạo tình hình đặc biệt lúc ấy dẫn động thiên địa pháp tắc, uy lực vô cùng lớn, hãn đây là muốn cùng bọn ta đồng quy vu tận!"

"Nếu để cho hãn phóng xuất ra, chỉ sợ toàn bộ Tâm Phong Đảo đều muốn tan thành mây khói!" Tử Thần cũng là hoảng sợ cực kỳ.

Đồng quy vu tận, biểu hiện ra xem ai cũng không chiếm tiện nghi, nhưng đây chỉ là Thi Thần phân thân, nếu là thật sự khiến kia đắc thủ, Thi Thần chủ thân liền sẽ lập tức đuổi hướng nơi này, đem Ma Long Nhận các loại di vật lấy đi, cái này cũng chính là Thi Thần rất muốn nhất kết quả một trong!

Cao lão đầu cũng là cả kinh, hãn một kiếm không thể giết chết đối phương, đã là cực kỳ kinh ngạc, hãn lúc này, khí tức suy yếu rất nhiều, hiển nhiên vừa rồi một kiếm kia hao phí hãn quá nhiều pháp lực thần niệm, không có khả năng lại dùng ra kiếm thứ hai!

"Làm sao bây giờ?" Mộc Dịch, Tử Thần, Cao lão đầu đều là tâm niệm cấp chuyển, nếu như đối phương là bình thường Nguyên Anh tự bạo, bọn hãn cũng có thể ngăn cản được, nhưng cái này Thi Anh thế nhưng là Lôi thuộc tính Nguyên Anh chỗ luyện, tự bạo lúc uy lực càng mạnh mẽ, thậm chí còn tại Tiên Anh kỳ Nguyên Anh tự bạo uy lực phía trên!

Cao Sơn Lưu Thủy tứ đại tu tiên thế gia, tu luyện công pháp cũng là tất cả không giống nhau, Sơn gia là Địa thuộc tính công pháp, Lưu gia là Phong thuộc tính công pháp, Thủy gia là thủy thuộc tính công pháp, Cao gia thì là Hỏa thuộc tính công pháp.

Cao lão đầu tu luyện, chính là 《Thất Tinh Tiên Diễm Quyết》, một bộ tới đây Tiên Giới tu tiên công pháp!

Mà Mộc Dịch thì là Tiên Thần thông tu, bất quá hãn cường đại nhất đấy, còn là Hỏa thuộc tính thần huyết tu luyện, nhất là hãn, đã tại trước đây không lâu luyện hóa một giọt Chúc Dung thần huyết!

"Có biện pháp rồi!" Tà Thần thiện niệm bỗng nhiên nói ra: "Hai người các người, đều là Hỏa thuộc tính công pháp, một cái tu tiên, một cái tu thần, có thể dắt tay nhau thi triển ra mạnh nhất hỏa diễm thần thông, nếu như có thể dung hợp thành Tiên Thần chân hỏa, đây chính là tiếp cận nhất bốn nguyên tồn tại, hoàn toàn không sợ đối phương Lôi thuộc tính thần thông tự bạo!"

"Tu tiên cùng tu thần hỏa diễm, hoàn toàn khác nhau, có thể lẫn nhau dung hợp sao?" Cao lão đầu lo lắng hỏi ngược lại.

Tà Thần thiện niệm đáp: "Vì sao không thể! Thuộc về đều là thiên địa nguyên khí tụ tập mà thành, đều là thiên địa pháp tắc diễn biến bố trí, chỉ cần người làm phép không bài xích lẫn nhau, liền có cơ hội dung hợp!"

"Thời gian không nhiều lắm, hẩn hóa Anh đại pháp sắp hoàn thành, ta đợi chỉ có toàn lực thử một lần!" Mộc Dịch không có thời gian lại do dự, hẩn lập tức há miệng một phun, đem một đoàn ngọn lửa tím tể ra!

"Tử Nhật Thần Diễm?" Tà Thần thiện niệm vừa mừng vừa sợ, hoan hô nói: "Thật tốt quá, có loại này cường đại thần lửa, cơ hội thành công càng lớn!" Hẩn vội vàng lại hướng Cao lão đầu nói ra: "Vị đạo hữu này, nhanh tể ra người Thất Tinh Tiên Diễm!"

Cao lão đầu cũng trong lòng thất kinh, đối phương chỉ dựa vào vừa rồi một kiếm, liền nhận ra bản thân tu luyện công pháp lai lịch, quả nhiên không phải là nhân vật đơn giản!

Chuyện cho tới bây giờ, hẩn cũng không có tốt hơn phương pháp, liền chiếu theo phân phó, lập tức thúc giục trong cơ thể Nguyên Anh, đem từng sợi phát ra thất thải hào quang tiên diễm, từ Nguyên Anh thân thể bên trong tể ra, tuôn hướng kim lôi lờ lờ Thi Anh.

Trên nửa đường, Tử Nhật Thần Diễm cùng Thất Tinh Tiên Diễm gặp nhau, giữa lẫn nhau lau ra mãnh liệt ánh lửa, đem chung quanh Hư Không

đều đốt đốt hủy, rồi lại không có chút nào dung hợp dấu hiệu.

Tà Thần thiện niệm vội vàng còn nói thêm: "Buông ra trong lòng bao phục, tiến vào cảnh giới vong ngã! Nghe hơi thở im ắng, không ngã vô tâm!"

Mộc Dịch cùng Cao lão đầu đều là đẳng cấp cao người tu hành, tự nhiên minh bạch hai câu này ý tứ, hai người nhất thời dứt bỏ trong lòng tạp niệm, trong nháy mắt liền tiến nhập ngồi xuống lúc tâm cảnh sau cùng an bình "Quên mình" cảnh giới.

Thời điểm này, mặc dù là lắng nghe hô hấp của mình, cũng cảm giác không thấy bất luận cái gì âm thanh, thậm chí cảm giác không thấy trái tim nhảy lên, cảm giác không thấy sự hiện hữu của mình, cái này chính là cái gọi là nghe hơi thở im ắng, không ngã vô tâm!

Duy nhất đối cảm giác được đây, chính là mình điều khiển cái kia đoàn hỏa diễm, loại này chuyên tâm đến cực điểm tế luyện ở bên trong, hỏa diễm chỉ là tinh khiết năng lượng, không chứa mặt khác tạp niệm.

Quả nhiên, Tử Nhật Thần Diễm cùng Thất Tinh Tiên Diễm không hề bài xích, mà là thời gian dần trôi qua dung hợp, cùng chung hóa thành một cái biển lửa, ta trong có người, người trong có ta!

Cái này khẩn trương thi pháp ở bên trong, trước sau bất quá là hai ba cái hô hấp công phu, ở nơi này trong thời gian thật ngắn, Thi Anh rốt cuộc tự bạo ra!

Một tiếng trầm đục tại Tầm Phong Đảo một chỗ truyền ra, sau đó là trong lúc đó một hồi đất rung núi chuyển, trong đảo mấy tòa núi cao, tại trong nháy mắt bị chấn nát thành tro bụi, san thành bình địa!

Ở trên đảo người sống sót đều bị cái này cực lớn bạo tạc nổ tung làm chấn kinh, bạo tạc nổ tung chỗ, kim lôi lòe lòe, hỏa diễm ngập trời, giống

như thế gian tận thế!

Một lão một màu xanh hai bóng người từ trong lúc nổ tung bay ra, tuy rằng riêng phần mình quần áo tả tơi, mặt mũi cháy đen, nhưng đều là ha ha cười cười.

"Quả nhiên thành công!" Cao lão đầu trên thân ánh lửa lóe lên, lập tức hết thấy đều khôi phục bình thường.

Mộc Dịch cũng cũng giống như thế, hãn vốn có một cánh tay bị thương, nhưng ở thần huyết thoải mái xuống, lập tức lại tốt hơn toàn bộ.

"Lúc này đây thật sự là tìm được đường sống trong chỗ chết! Chỉ tiếc, dưới đảo cái kia chút ít công pháp điển tịch, cũng đã toàn bộ bị hủy rồi!" Mộc Dịch vẻ mặt tiếc hận thở dài.

Mộc Dịch trong tay áo, một đạo nhân ảnh chậm rãi bay ra, đúng là Tà Thần thiện niệm!

Hãn cũng hướng phía dưới phương hướng quan sát, thở dài: "Đáng tiếc, ta bị lôi điện lực lượng tra tấn quá lâu, hồn phách suy yếu, chỉ sợ rất nhanh sẽ phải tiêu tán, không cách nào đem những công pháp này lại từng cái khắc lục đi ra!"

"Người chính là Tà Thần thiện niệm ? Tà Thần vì cái gì không có đem người giết chết ? Hãn tại sao phải lưu lại người ? Thi Thần tìm được người, cũng tra tấn người, lại là vì cái gì ?" Mộc Dịch liên tiếp vấn đề hỏi ra, trong lòng của hãn tràn đầy nghi hoặc.

"Ta không có thời gian từng cái giải đáp nghi ngờ của người! Của ta tà niệm có phải hay không tại trên người của người ? Đừng giấu giếm, ta có thể cảm giác được khí tức của hãn ngay tại trên người của người!" Tà Thần thiện niệm khí tức yếu ớt nói ra.

"Đúng vậy, đáng tiếc hắc đã bị ta giết!" Mộc Dịch nói xong, đem Ma Long Nhận lấy ra, cũng báo cho biết đối phương, bản thân dùng Ma Long Nhận hấp thu Tà Thần.

Những lời này nói ra, Tử Thần thất kinh, hắc thật không ngờ, Mộc Dịch cùng Tà Thần cũng có như thế nguồn gốc liên hệ, tứ đại Cổ Thần ở bên trong, vậy mà mỗi một vị cùng hắc đều liên quan đến quá sâu, đây quả thực có chút không thể tưởng tượng!

"Ha ha, hắc chết chỉ là ý thức, hồn phách cũng không có tiêu vong, chỉ là bị phong ấn ở Xích Nhật Hỏa Thạch bên trong mà thôi!" Tà Thần thiện niệm nói ra: "Thật tốt quá, ta rõ ràng chờ đến một ngày này, ta có thể cùng hắc lần nữa dung hợp, sau đó nặng vào luân hồi! Ta cùng hắc vốn là một cái linh hồn biến thành, phải dung hợp về sau, mới có cơ hội chuyển thể trùng sinh!"

"Thật giống như một người, có tà niệm cũng có thiện niệm, mất đi bất luận cái gì một bộ phận, đều muốn không hoàn chỉnh."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 370: Tà Thần Bí Mật (Bảy)

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, Tà Thần không có đem cái này thiện niệm triệt để giết chết, thực sự không phải là trong lòng còn có không đành lòng, chỉ là vì chính mình lưu lại một cái đường lui, một khi thiện niệm hoặc tà niệm trong bất kỳ một cái nào bị hủy, hẳn đều không thể lại tiến vào luân hồi.

"Người đã đáp ứng?" Tà Thần thiện niệm kinh hỉ mà hỏi.

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi đáp: "Đây là đương nhiên! Tại hạ lưu lại Tà Thần tà niệm hồn phách cũng không có dụng, nên trợ tiền bồi hợp hai làm một, nặng vào luân hồi! Huống hồ, thiện niệm trở về về sau, Tà Thần sẽ không có đáng sợ như vậy, điều này cũng là một chuyện tốt!"

Mộc Dịch sâu sắc Tà Thần tà niệm chi hại, rất muốn triệt để giải quyết Tà Thần chi họa, nếu như hẳn không thể triệt để đem Tà Thần tà niệm giết chết, vậy không bằng khiến cho hẳn cùng với thiện niệm dung hợp, nặng vào luân hồi, vậy cũng là một cái triệt để giải quyết phương pháp.

Tà Thần tà niệm vô cùng cường đại, có thể làm cho nhập vào thân người biến thành khô lồi, rồi lại duy chỉ có không thể bỏ qua bản thân thiện niệm, vậy cũng là vô quýt dày có móng tay nhọn đi.

"Đa tạ tiểu hữu!" Tà Thần thiện niệm đại hỉ, hướng Mộc Dịch khom người cúi đầu.

Hắn đánh giá Mộc Dịch một phen, trong lòng khẽ động nói: "Tiểu hữu lại là Tiên Thần thông tu, hơn nữa còn có Yêu tộc huyết mạch, đồng thời tu luyện Nhân tộc, Yêu tộc công pháp, cái này tại trong Nhân giới quả thực là

khó có thể tưởng tượng! Chẳng lẽ tiểu hữu không sợ lọt vào Tiên Thần song phương, nhân yêu hai tộc căm thù cùng bài xích sao ?"

Mộc Dịch cười khố nói: "Nửa người nửa yêu xuất thân, tại hạ không thể lựa chọn, chỉ có thể vui vẻ tiếp nhận; về phần Tiên Thần thông tu, điều này cũng không có gì, tu tiên tu thần đều là vì cầu đại đạo, không có gì bất đồng. Bất quá tại hạ những thứ này thân phận. Hoàn toàn chính xác làm cho chỗ nghỉ tạm chỗ bị quản chế, rước lấy không ít phiền toái."

"Người không hối hận ?" Tà Thần thiện niệm lại hỏi.

"Hối hận ?" Mộc Dịch cười nhạt một tiếng: "Tại sao phải hối hận ? Đồng thời có được Nhân tộc cùng Yêu tộc huyết thống, cũng không phải chuyện thương thiên hại lý; tu thần cùng tu tiên, càng là không phân đúng sai! Không cần để ý tới người khác cách nhìn, ta từ không then với lương tâm cũng được!"

"Tốt một câu không then với lương tâm!" Tà Thần thiện niệm nhẹ gật đầu, thì thào nói ra: "Lão phu cả đời nghiên cứu Tiên Thần hợp tu chi thuật, ý đồ mượn này tan rã Tiên Thần ở giữa ngăn cách, rồi lại cuối cùng ngay cả mình đều không tha cho bản thân!"

"Nếu như tiểu hữu là Thần Tiên thông tu, lão phu lợi dụng bản thân sáng chế 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp đem tặng, đây là lão phu tỉ mỉ sáng tác cao nhất giai Tiên Thần hợp tu chi thuật. Mặc dù không người thực tế tu luyện. Nhưng lão phu rồi lại tự tin, công pháp này không thua bất luận cái gì một bộ Thần tộc bí kíp cùng Tiên gia công pháp! Phương pháp này vừa ra, Tiên Thần kết thúc, tam giới đổi chủ. Từ nay về sau thiên hạ không tiếp tục Tiên Thần phân chia!"

Tà Thần thiện niệm nói lên 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp thời gian. Hào khí ngất trời. Tự tin cực kỳ, càng là ngửa mặt lên trời cười to mấy tiếng.

"Đáng tiếc, lão phu kiếp này rồi lại nhìn không tới ngày hôm nay rồi!"

Tà Thần thiện niệm thanh âm một thấp. Trở nên ảm đạm cực kỳ.

Mộc Dịch đang muốn mở miệng trấn an, đột nhiên cảm thấy thần niệm trong vọt tới một cỗ phức tạp vô cùng tin tức, đúng là Tà Thần thiện niệm đang dùng thần niệm truyền lại phương pháp hướng hắc truyền thụ 《Tiên Thần Dịch》 toàn bộ khẩu quyết!

Mộc Dịch còn không kịp đem những tin tức này toàn bộ tiêu hóa, Tà Thần thiện niệm cũng đã lung lay sắp đổ, hiển nhiên là muốn chống đỡ không nổi!

"Thiếu chút nữa đã quên rồi, nơi đây còn có một miếng lệnh bài. . ."

Tà Thần thiện niệm đột nhiên nhớ ra cái gì đó, há miệng một phun, lại có một khối bát quái hình dáng lệnh bài từ hồn phách của hắc thân thể trong bay ra, bay về phía Mộc Dịch.

Mộc Dịch sửng sốt, thật không biết đối phương là như thế nào bằng vào một đám hồn phách đem vật ấy giấu đi, liền hắc và Thi Thần các loại cũng không phát hiện.

Giao ra lệnh bài về sau, Tà Thần thiện niệm còn muốn dặn dò vài câu, nhưng cũng đã không còn kịp rồi, thân thể của hắc đang tại dần dần trở thành nhạt, dường như một tầng hơi mỏng mây mù.

Hắc không dám trì hoãn nữa may mắn, vội vàng chủ động trào vào Mộc Dịch trước người Ma Long Nhận trong.

Ma Long Nhận lập tức đem hồn phách của hắc thôn phệ không còn một mảnh, sau đó, Ma Long Nhận trên dần dần nổi lên một tầng nhàn nhạt lục quang, những thứ này lục quang hóa thành một mỗi cái Lục sắc quang điểm, chậm rãi tán loạn lấy, giống như từng con một Lục sắc đom đóm.

Không bao lâu về sau, lục quang toàn bộ biến mất, Tà Thần khí tức triệt để tiêu tán, hắt rút cuộc tiến nhập luân hồi.

Mộc Dịch mắt thấy một màn này, trong lòng cảm khái rất nhiều, đã từng không ai bì nổi một vị Cổ Thần, vạn năm không gặp có một không hai kỳ tài, cứ như vậy vẫn lạc —— theo hắt mà đi đấy, còn có vô số cao minh công pháp, nếu như những công pháp này toàn bộ công nhiều hậu thế, sẽ tại tu tiên giới khiến cho một hồi cực lớn phong bạo, thậm chí có nhưng có thể thay đổi tu tiên giới bố cục!

Nhưng mà, hiện tại ngoại trừ số ít mấy miếng bị hắt và Cao lão đầu thu hồi công pháp điển tịch bên ngoài, còn lại đều không còn tồn tại, cũng không người biết được!

"Đáng tiếc a, sớm biết như thế, chúng ta có lẽ không chút nghĩ ngại trước đem tất cả ngọc bài một tia ý thức thu nhập Càn Khôn đại trong!" Cao lão đầu thở dài, hắt và Mộc Dịch nghĩ tới một khối.

Mộc Dịch quay về lấy một nụ cười khổ, khẽ gật đầu, hỏi: "Cao Nhân huynh, người như thế nào đây?"

Cao lão đầu thở dài: "Mộc đạo hữu cũng nhìn thấy, lão phu Nạp Tức Công đã phá, thọ nguyên đã hết! Nguyên bản lão phu còn có thể lại kéo dài hơi tàn vài chục năm, hôm nay, chỉ sợ ba ngày bên trong sẽ phải tọa hóa!"

"Cái này. . ." Mộc Dịch trong lòng trầm xuống, đều muốn mở miệng an ủi, rồi lại không thể nào mở miệng.

Cao lão đầu khoát tay chặn lại cắt ngang Mộc Dịch, bật cười lớn, nói ra: "Lão phu nguyên bản không có gánh nặng trên người, lúc này lại còn có một cái tâm nguyện chưa xong!"

"Nhưng là vì Thi Thần ?" Mộc Dịch hỏi.

"Đúng vậy!" Cao lão đầu nhẹ gật đầu.

Mộc Dịch thở dài: "Đáng tiếc Thi Thần vô tung vô ảnh, không có khả năng tại ba ngày bên trong tìm được hãn, không cách nào làm cho Cao Nhân huynh tự tay đem giết chết!"

"Lão phu biết rõ!" Cao lão đầu dứt khoát nói ra: "Vì vậy lão phu muốn khác làm an bài! Mộc đạo hữu, người cùng cái kia Thi Thần cũng có sinh tử mối thù, hy vọng người có thể giết chết Thi Thần, thay lão phu báo thù rửa hận!"

Mộc Dịch nhíu mày: "Tại hạ chỉ sợ còn vô năng lực đối phó Thi Thần! Cao Kinh Lôi thực lực dĩ nhiên rất mạnh, hãn lại bị Thi Thần giết chết, đủ thấy Thi Thần chi đáng sợ!"

"Lão phu minh bạch!" Cao lão đầu gật đầu nói: "Đáng tiếc lão phu không thể sẽ cùng người dặt tay ứng chiến! Lão phu chỉ có thể ở sẽ chết tới ranh giới, giúp người giúp một tay!"

"Cao Nhân huynh lời ấy ý gì?" Mộc Dịch sững sờ.

Cao lão đầu nói ra: "Chuôi này Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm, lão phu lúc đầu vốn định đang ngồi hóa lúc trước đem mang về Cao gia, hôm nay liền tặng cho Mộc đạo hữu, hành động giết chết Thi Thần chi dụng! Mặc dù Thi Thần có được bất diệt thi thể, cũng chưa hãn là này kiếm tiên địch thủ!"

"Cái này chỉ sợ không thích hợp đi!" Mộc Dịch cả kinh nói, nếu để cho Cao Sơn Lưu Thủy tứ đại thế gia biết rõ việc này, hơn phân nửa sẽ đến đây đoạt kiếm, dù sao bọn hãn cũng không có Cao lão đầu như vậy lòng ngực, có thể cùng Mộc Dịch cái này tu Thần giả kết giao, có thể chứa chịu đựng cái này cực kỳ biểu tượng ý nghĩa kiếm tiên, rơi vào một cái tu Thần giả trong tay!

"Có cái gì không thích hợp đấy!" Cao lão đầu cười nói: "Chẳng lẽ này giới bên trong, còn có mặt khác tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp tồn tại, so với Mộc đạo hữu thích hợp hơn không chế kiếm này sao ? Nếu như Mộc đạo hữu giết chết Thi Thần sau đó, có thể đem kiếm này trả nợ Cao gia, vậy tốt nhất; nếu như không trả, lão phu cũng sẽ không chú ý!"

"Ngoài ra, Mộc đạo hữu tu thần cảnh giới tương đối cao, thực lực cũng cực kỳ xuất chúng; nhưng ở tu tiên lên, chưa ngưng kết Nguyên Anh, thủy chung kém một chút, chỉ sợ không thể phát huy ra Tiên Thần song tu thực lực chân chính! Lão phu có thể đem bản thân tu luyện nghìn năm tiên anh, hóa thành một đóa Thất Tinh Tiên Diễm, lưu cho đạo hữu! Đạo hữu chỉ cần luyện hóa cái này tiên anh biến thành tiên diễm, nhất định có thể bằng này ngưng kết Nguyên Anh, thực lực tăng gấp đôi!"

"Dùng Tiên Anh kỳ Nguyên Anh hóa thành tiên diễm ?" Mộc Dịch sắc mặt đại biến: "Làm như vậy, Cao Nhân huynh hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Cao lão đầu ngửa mặt lên trời cười to, nói ra: "Ha ha, dù sao lão phu thọ nguyên đã hết, nhiều hơn nữa sinh hoạt ba ngày, lại có ý nghĩa gì! Lão phu hồi tưởng lại Mộc đạo hữu trước kia đã nói, không tệ, trên đời này hoàn toàn chính xác có so với sống sót chuyện trọng yếu hơn! Lão phu hôm nay phá công ra tay, sống ít vài chục năm, là cam tâm tình nguyện; hóa đi tiên anh, sống ít ba ngày, cũng là cam tâm tình nguyện!"

Cao lão đầu dứt lời, đột nhiên nhướng mày, sắc mặt một hồi khổ sở, lập tức liền há mồm phun ra một đoàn lớn chừng quả đấm Thất Thái Tiên Diễm.

Phun ra cái này đoàn tiên diễm về sau, Cao lão đầu thần tình liền ngưng đọng, không còn có biến hóa.

Khí tức của hắn, cũng từ đây giới biến mất vô tung vô ảnh. Chỉ có thân thể của hắn, bởi vì đã bị tinh túy chân nguyên tẩy rửa, có thể nghìn năm không thối nát, vẫn như cũ thần thái sáng láng!

"Cao Nhân huynh!" Mộc Dịch rừng rừng đem Cao lão đầu hạ xuống thi thể nâng dậy, đem lưu lại tiên diễm cùng Càn Khôn đại thích đáng cất kỹ.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi, ở lại giết chết Thi Thần về sau, nhất định đem ngươi cùng Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm mang về Cao gia!"

Mộc Dịch lấy ra mấy khối lớn ngọc thạch, duỗi ngón bắn ra, thả ra từng sợi hỏa diễm, đem chút ít ngọc thạch đốt dung, biến thành một bộ ngọc hòm quan tài.

Mộc Dịch đem Cao lão đầu thi thể thu nhập ngọc trong quan, sau đó để vào Càn Khôn đại bên trong.

Tử Thần tức thì từ Mộc Dịch trong cơ thể bay ra, hắn nhìn lấy chuôi này Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm, ánh mắt phức tạp.

Một lúc lâu sau, Tử Thần than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Nếu như lão phu không có nhớ lầm, năm đó lão phu còn là Chân Thần tu vi lúc, chính là bại vào này dưới thân kiếm!"

"Kiếm này nếu là có thể phóng thích toàn bộ uy lực, Chân Thần Chân Tiên cũng có thể giết chết, tự nhiên có thể đối phó Thi Thần! Thế nhưng là, Nhân giới bên trong, lại có người nào có thể chân chính khống chế kiếm này! Đã liền cái kia Cao lão đầu thi triển ra đấy, cũng không quá đáng là da lông công phu!"

Tử Thần đối với cái này kiếm vừa hận vừa yêu, vừa kính vừa sợ, tường tận xem xét hồi lâu, hắn cuối cùng cười hắc hắc, nói ra: "Lúc trước cái kia cầm đầu kiếm tiên lưu lại kiếm này, hơn phân nửa là vì trấn thủ này giới

Thần tộc; hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra, kiếm này lại có thể biết rơi vào tu Thần giả trong tay!"

Mộc Dịch nhưng không có quá để ý cái này Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm, kiếm này cố nhiên là tiên bảo, nhưng trong tay hắn Ma Long Nhận cũng giống nhau là thần khí.

Mộc Dịch chính chi tiết lấy Tà Thần thiện niệm lưu lại cái kia khối bát quái hình lệnh bài, im lặng không nói.

Tử Thần đem lực chú ý từ kiếm tiên trên ly khai, mỉm cười, hỏi: "Có thể nói với lão phu, Tà Thần lưu lại cái lệnh bài này, đến tột cùng là lai lịch ra sao ? Đã liên lão phu cũng không biết!"

"Tiền bối không biết lệnh bài kia lai lịch, nhưng mà làm làm sao vì tại hạ biết rõ ?" Mộc Dịch hỏi ngược lại.

"Hừ, người không biết mới là lạ!" Tử Thần trợn nhìn Mộc Dịch liếc, chỉ vào bên cạnh hắn chính không ngừng huyền hóa ra các loại hình thái huyền hỏa linh nói ra: "Nhìn hỏa linh này biểu hiện, đã biết rõ nó nhận ra lệnh bài kia!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 371: Thần Anh

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thừa nhận nói: "Đúng vậy, ta cũng là thụ cái này huyền hỏa linh dẫn dắt, mới biết được vật ấy lai lịch!"

Mộc Dịch đem chung quanh thu thập một phen, sau đó rời đi Tầm Phong Đảo, bay đi Kim Ô tộc.

Trên đường, hẩn hướng Tử Thần nói đến bản thân như thế nào Vạn Bảo Cốc trong thu phục cái này huyền hỏa linh sự tình, hơn nữa, ở đằng kia Vạn Bảo Cốc ở bên trong, hẩn vẫn còn huyền hỏa linh dẫn dắt xuống, phát hiện một chỗ cực kỳ che giấu cấm chế, đáng tiếc không có tương ứng pháp bàn đem cái này cấm chế mở ra.

Mà Tà Thần thiện niệm lưu lại này cái lệnh bài, phải là mở ra cấm chế mấu chốt!

"Nói một cách khác, cái kia Vạn Bảo Cốc bên trong cấm chế, mới là Tà Thần chính thức bảo tàng, nơi đây bất quá là hẩn cất giấu thiện niệm địa phương!" Tử Thần nghe vậy đại hỉ nói: "Nói như vậy, Hoàng Nhật Đăng trần nếu quả thật tại Tà Thần trong tay, hơn phân nửa liền núp ở nơi đó! Khó trách Thi Thần phân thân không có trực tiếp giết chết Tà Thần thiện niệm, nguyên lai một mực ở tra hỏi việc này!"

"Hử, tại hạ cũng là như thế này suy đoán!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thản nhiên nói.

Tử Thần tắc tắc kêu kỳ lạ, nói ra: "Tiểu tử ngươi quả nhiên cơ duyên sâu! Nguyên bản đều cho rằng Thi Thần đã sớm đắc thủ, chỉ là đến giải cứu cuộc ôn dịch này, nhưng không ngờ cho ngươi nhận Tiên Kiếm Tiên Diễm,

còn cho người đã nhận được Tà Thần chính thức bảo tàng tung tích! Điều này chẳng lẽ chính là cái gọi là thiện hữu thiện báo ? Đối lại là những người khác, chỉ sợ sẽ không để ý tới những thứ này yêu tu chết sống, cũng chỉ bỏ lỡ trận này cơ duyên."

Mộc Dịch rồi lại lắc đầu, nói ra: "Nếu quả thật thiện ác có báo, thế gian nơi nào sẽ có nhiều như vậy phân tranh, ta làm. Chỉ là phát ra từ bản tâm; nếu là vì cầu hồi báo, mặc dù là cái gọi là 'Việc thiện ' cũng sẽ biến vị."

Tử Thần im lặng một lát, sau đó thì thào nói ra: "Tại như thế hiềm ác tu tiên giới rèn luyện cả đời, vẫn có thể bảo trì một viên tâm lòng son, lão phu cũng đúng người có vài phần bội phục đứng lên!"

"Bội phục ? Chẳng lẽ không nên chế nhạo sao!" Mộc Dịch mỉm cười.

"Lão phu hoàn toàn chính xác có vài phần bội phục!" Tử Thần nghiêm mặt nói ra: "Lão phu làm không được, người rồi lại có thể làm được, đây là thứ nhất; lão phu cảm tưởng không dám làm, người dám nghĩ dám làm, đây là thứ hai; chế nhạo người. Đơn giản là chút ít bị tiêm nhiễm tẩy tâm còn tự cho là đúng gia hỏa, lão phu nhưng không phải loại người như vậy. Hơn nữa loại người như người tâm cảnh, tu vi càng cao, càng là có lợi!"

"Đối với tu hành có lợi ?" Mộc Dịch lấy làm kỳ, nói ra: "Đây là tại hạ lần đầu tiên nghe được loại này thuyết pháp, đều nói đại đạo vô tình, người tu hành có lẽ vô tình vô dục, không để ý tới bên người bất cứ chuyện gì, trong lòng không thiện ác phân chia. Cái này cùng cách làm của ta chênh lệch thật lớn."

Tử Thần khinh thường nói: "Hắc, cái kia bất quá là trong Nhân giới đám này Tu tiên giả một mặt chi từ. Bọn hăn tầm mắt có hạn, có thể khám phá bao nhiêu huyền cơ! Lão phu nhưng đã từng là tu luyện tới Thiên Thần cấp bậc tồn tại, làm sao có thể cùng bọn họ không chấp nhận!"

"Nói đến tu hành, thuộc về là bỏ giả giữ thực, cầu được chân ngã. Đại đạo vô tình, ngón tay là không có dư thừa tạp niệm, cũng không phải là đã không có cảm tình! Nếu không đắc đạo Tiên Thần chẳng phải là mỗi cái đều là không có có cảm tình một căn Mộc Đầu ? Loại này thuyết pháp vớ vẩn cực kỳ, cũng chỉ có thể lừa gạt các người những người này giới người tu hành."

"Cách làm người của người gặp chuyện không may, cố thủ bản tâm. Không bị ngoại giới hoàn cảnh quấy nhiễu, không bị bản thân dục vọng ăn mòn, cái này chính là chân ngã, chính là vô tình vô dục, thật là tốt tâm cảnh. Tu luyện đến về sau, tài nguyên đã không phải là chủ yếu nhất vấn đề, tâm cảnh ngộ tính rồi lại trở nên trọng yếu. Có thể hay không khống chế dục vọng của mình, có thể hay không thủ vững bản thân bản tâm, có thể hay không phát hiện ra chân ngã, mới là tu vi đột phá mẫu chốt! Ngay cả mình đều không thể nhận thức khống chế. Lại nói gì làm cho mình câu thông thiên địa pháp tắc, nói gì đắc đạo chứng nhận tiên thành thần! Đã bị mất phương hướng tự mình, liên vĩnh viễn đã mất đi thành Tiên thành thần khả năng!"

"Bỏ giả giữ thực ?" Lời nói này khiến Mộc Dịch lâm vào trầm tư, thật lâu không nói.

Tử Thần tức thì đang lâm bầm lâu bầu giống như tiếp tục nói: "Cho nên nói, mặc dù là Chân Tiên Chân Thần, cũng có riêng phần mình tính cách, riêng phần mình tính tình thật! Nhưng mà, bọn hắc cũng đồng dạng khả năng bị các loại dục vọng tình cảm trái phải, đồng dạng có khả năng hãm sâu trong đó, mất phương hướng bản ta; một khi triệt để mất phương hướng, bọn hắc tiếp theo rơi vào ma đạo, trở thành các loại ma đầu, thực lực có lẽ sẽ rất mạnh, nhưng cảnh giới linh ngộ lên, vĩnh viễn không có khả năng còn có tiến bộ. Lão phu nhìn Thi Thần, bị cừu hận sở mê hoặc, dĩ nhiên tiếp cận Ma Đạo, lão phu muốn khuyên hắc, hắc cũng không chú ý năm đó tình cảnh, đem lão phu giết chết. . ."

Tử Thần thao thao bất tuyệt nói hồi lâu, đã thấy Mộc Dịch không có gì đáp lại, liền thu hồi chủ đề, hỏi: "Người bước tiếp theo định làm gì ? Khi nào đi Vạn Bảo Cốc tìm Tà Thần chính thức bảo tàng ?"

Mộc Dịch sững sờ, lúc này mới đem suy nghĩ thu hồi, hắn suy nghĩ một chút, nói ra: "Thi Thần hơn phân nửa đã thông qua phân thân đã biết ta tại yêu hải một chuyện. Có lẽ hắn sẽ đến yêu hải tìm ta phiền toái, ý đồ cướp đi Xích Nhật Hỏa Thạch."

"Mà tại yêu hải nhân, yêu hai trong tộc, tại hạ hết lần này tới lần khác còn có một chút danh khí, chỉ cần hắn đi vào yêu hải, sẽ không khó thăm dò được tại hạ thân phận, vì vậy kế tiếp, như thế nào ứng đối Thi Thần, là trọng yếu nhất!"

Tử Thần nói ra: "Chuyện nào có đáng gì, người đại khái có thể vừa đi chi, khiến hắn một chuyến tay không yêu hải."

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Lấy Thi Thần làm việc thủ pháp, hắn tìm không thấy tại hạ, liền lại đối phó tại hạ người nhà. Mà tại hạ mẫu thân, lại là Kim Ô tộc yêu tổ, nếu là ta ly khai, Thi Thần nhất định sẽ âm thầm đối phó mẫu thân cùng Kim Ô tộc cao thấp."

Tử Thần suy nghĩ một chút, nói ra: "Theo lão phu nhìn, Tử Thần không nhất định sẽ đến yêu hải! Đến một lần hắn nếu là đến yêu hải, biết rõ người sớm có chuẩn bị, tiếp theo trước đó lượt mời Lục Mặc cùng tứ đại thế gia trưởng lão hợp nhau tấn công, hắn làm như vậy không khác chui đầu vô lưới, Thi Thần là cực kỳ cẩn thận tính tình, sẽ không bốc lên này mạo hiểm; thứ hai hắn hơn phân nửa cũng chia không ra thân, nếu không tìm kiếm Tà Thần bảo tàng cùng Hoàng Nhật Đăng trấn bực này đại sự, hắn sẽ không không tự mình ra tay, nhất định là khác có chuyện quan trọng, mới sẽ phải ra phân thân làm việc."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đồng ý nói: "Loại khả năng này tính cũng không nhỏ, vô luận như thế nào, ta ý định trước đứng ở Kim Ô trong tộc, quan hệ song song hệ Lục Mặc cùng Huyền Hà lão tổ đám người, làm tốt vạn toàn chuẩn bị. Thi Thần không hiện ra coi như xong, một khi xuất hiện, liền tranh thủ tập mọi người lực lượng đem chế ngự."

"Đồng thời, trong khoảng thời gian này, ta còn muốn tu tập Tà Thần thiện niệm lưu lại 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp, ta vừa rồi thô sơ giản lược xem một phen, công pháp này quả nhiên không giống bình thường, chính là tân sáng công pháp, độc nhất vô nhị!"

"A? Có gì huyền cơ ?" Tử Thần tò mò hỏi.

Mộc Dịch nói ra: "Bộ công pháp này ở bên trong, tu tiên cùng tu thần, cũng không phải hai cái độc lập sự tình, mà là dung hợp nhất thể, dày không thể phân đồng thời tiến hành, cùng ta bây giờ Tiên Thần thông tu hoàn toàn bất đồng! Ta bây giờ phương pháp tu luyện, chỉ là một bên tu luyện thần huyết, một bên tu luyện đan điền chân nguyên, cả hai không xung đột mà thôi; nhưng cũng có thể chỉ tu đi trong đó một loại, đối một loại khác không có bao nhiêu ảnh hưởng, tựa như ta như bây giờ, tu thần đã đến Thần Mạch Kỳ, tu tiên nhưng vẫn là Nguyên Đan Kỳ, cảnh giới bất đồng, cũng không lẫn nhau quấy nhiễu, cũng không có quá nhiều lẫn nhau xúc tiến."

"Mà 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp ở bên trong, là đem thần huyết cùng đan điền chân nguyên cùng một chỗ tu luyện, đồng thời tu luyện máu hòa khí, đã đến Nguyên Anh cảnh giới, tu luyện ra không phải là bình thường Nguyên Anh, mà là sáp nhập vào thần huyết Thần Anh!"

"Thần Anh ?" Tử Thần kinh hãi, đồng thời lập tức cũng trở nên hưng phấn lên: "Thật sự có loại công pháp này ? Phải biết rằng, Tu tiên giả hơn phân nửa thần thông, đều ở đây Nguyên Anh thân thể ở bên trong, Nguyên Anh thân thể, có thể nói là Tu tiên giả chân thân, cũng là ngày sau thành

Tiên vật dẫn; mà chúng ta tu Thần giả, một thân thần thông đều tại thần huyết ở trong, nếu là có thể đem thần huyết hóa Anh, thực khó có thể tưởng tượng, sẽ trở nên như thế nào cường đại!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu nói ra: "Hoàn toàn chính xác, Tà Thần tại công pháp trong đề cập, một khi ngưng kết xuất thần anh, bộ này Tiên Thần Dịch công pháp coi như là tiểu thành, Thần Anh có thể khống chế thần thông, là cùng giai thần huyết, Nguyên Anh chỗ không cách nào bằng được!"

Tử Thần hưng phấn nói: "Vậy còn chờ gì, nhanh đi tu luyện a! Lão phu đối Tà Thần cực có lòng tin, bộ công pháp này như là người khác sáng chế, lão phu hơn phân nửa là trí chi cười cười, tuyệt không tin; nhưng nếu là Tà Thần sáng chế, liền có nhiều khả năng, dù sao Tà Thần là lão phu bình sinh gặp tài trí xuất chúng nhất người, hẳn từng sáng lập công pháp vô số!"

"Đáng tiếc, lão phu hiện tại không cách nào tu hành; ngày sau lão phu nếu là có thể trùng sinh tu luyện, nhất định cũng muốn tu luyện cái này 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp, nhìn xem cái này bị Tà Thần coi trọng nhất công pháp, cuối cùng có gì huyền diệu chỗ!"

Mộc Dịch mỉm cười: "Tại hạ cũng không đáp ứng đem công pháp này tặng cho tiền bối, tiền bối nói gì tu luyện ?"

"Cái này. . ." Tử Thần lập tức có chút lúng túng, hẳn ngừng lại một chút, nói ra: "Như vậy đi, lão phu liền Âm Dương Thần Mục cũng không thu hồi, chỉ cần người công pháp này, như thế nào ?"

Mộc Dịch sửng sốt, không thể tưởng được Tử Thần vậy mà khai ra điều kiện như vậy, đủ thấy hẳn đối công pháp này coi trọng.

"Một bộ tốt công pháp, thật sự có trọng yếu như vậy sao ?" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Mộc Dịch rồi lại còn không rõ ràng lắm, đối với cấp thấp tu luyện giả mà nói, công pháp không là trọng yếu nhất, bởi vì tuyệt đại đa số công pháp đều có thể khiến tu luyện giả tu luyện tới những thứ này cấp độ, mấu chốt là công pháp cùng tu luyện giả bản thân thiên phú phù hợp.

Nhưng đã đến cực cao cảnh giới, công pháp rất xấu, liền lộ ra cực kỳ trọng yếu; đã đến tiếp cận Chân Tiên Chân Thần cảnh giới, công pháp chủ yếu đều là vây quanh thiên địa pháp tắc mà tự thuật, công pháp càng cao minh, càng dễ dàng lĩnh ngộ cao thâm thiên địa pháp tắc, công pháp quá kém, liền cả đời tiến giai vô vọng, trừ phi là bản thân có cảm ngộ, tương đương với khác vết thương công pháp, cái này độ khó thật lớn.

"Được rồi, một lời đã định!" Mộc Dịch mỉm cười đáp ứng, "Vừa vặn, công pháp này trong tay hạ còn có một chút chỗ không rõ, còn muốn Hướng tiên bối lĩnh giáo một chút."

Tử Thần sững sờ, mới nhìn bản thân hình như là ăn phải cái lỗ vốn, nhưng cẩn thận nhớ tới, cùng Mộc Dịch nghiên cứu thảo luận hẳn cũng đã chiếm không ít tiện nghi, dù sao Mộc Dịch là tiên thần thông tu, rất nhiều địa phương có thực tế nhận thức, so với hẳn cái này chỉ tu thần lúc đầu Thiên Thần tồn tại, tuy rằng kiến thức ít, nhưng là có chỗ độc đáo.

Tử Thần liền cũng đáp ứng xuống, Mộc Dịch lập tức đem bộ phận khẩu quyết báo cho biết Tử Thần, cũng cùng hẳn thông qua thần niệm nho nhỏ nghiên cứu thảo luận đứng lên.

Có Tử Thần tương trợ, Mộc Dịch lấy được ích lợi nhiều; lúc Mộc Dịch bay trở về Kim Ô tộc lúc, hẳn đối cái này 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp lý giải, lại khắc sâu không ít.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 372: Bể Phong Cốc

Mộc Dịch trở lại Kim Ô tộc về sau, lập tức đem việc này báo cho biết Lục Mặc đám người, Lục Mặc cùng tứ đại tu tiên thế gia các Trưởng lão thương nghị một phen về sau, nhao nhao tiềm phục tại Kim Ô trong tộc, ôm cây đợi thỏ.

Nhưng mà, Thi Thần quả nhiên như Tử Thần sở liệu, cũng không có tại yêu hải xuất hiện.

Nhiều người Anh lão ở chỗ này chờ một chút chính là mấy năm, nhưng mà Thi Thần nhưng vẫn không có lộ diện, bọn hắn rốt cuộc đã mất đi kiên nhẫn, nhao nhao ly khai, tiếp tục bốn phía điều tra Thi Thần tung tích.

Bất quá, tại tứ đại tu tiên thế gia hiệp trợ xuống, một ít trận pháp đại sư đồng tâm hiệp lực, hao phí không ít vật tư nhân lực, tại đây mấy năm sau kiến tạo một tòa trực tiếp từ Nhân tộc đại lục đi thông Kim Ô tộc cỡ lớn Truyền Tống Trận. Vạn nhất Thi Thần xuất hiện, bọn hắn còn có thể mau chóng đuổi ở đây nghênh đón địch.

Nhưng mà, kể tiếp mấy chục năm, Thi Thần thủy chung chưa từng lộ diện, Thi Môn cũng giống như thoáng cái mai danh ẩn tích giống như, không tái xuất hiện tại trong tu tiên giới; hơn nữa, không biết là gây cái gì che lấp thủ đoạn, Lục Mặc đều không thể cảm ứng được bạch nhật thần đăng bản thể, cuối cùng ở nơi nào.

Thi Thần cùng hắn thống lĩnh Thi Môn cao thấp, cùng với bạch nhật thần đăng, Hỏa Vân Tà Thần đám người, đều dường như hư không tiêu thất bình thường, nhạt ra tu tiên giới.

Trong khoảng thời gian này, "Cao Sơn Lưu Thủy" tứ đại tu tiên thế gia lại lần nữa cử hành một lần tỷ thí, kết quả Lưu chân nhân lực lượng áp quần hùng, trợ giúp Lưu gia thắng được đệ nhất thế gia danh tiếng, Cao gia Cao Tinh Nguyên cùng Cao Kinh Lôi hai người trước sau vẫn lạc, khiến Cao gia nguyên khí tổn hao nhiều, xếp hạng chót nhất.

Đương nhiên, Nhân tộc tu tiên giới trên căn bản là do cái này tứ đại thế gia cầm giữ đấy, Cao gia tuy rằng xếp hạng tứ đại thế gia cuối cùng. Kia có tài nguyên thế lực, cũng là mặt khác tông môn gia tộc không dám sánh bằng.

Cái này mấy chục năm lúc giữa, Mộc Dịch cũng không có lãng phí vô ích, hẩn một mực ở Kim Ô trong tộc tiềm tu.

Độc Thần lưu lại cái kia giọt Chúc Dung thần huyết, hẩn chưa hoàn toàn luyện hóa; Cao Tinh Nguyên lưu cho hẩn tiên diễm, hẩn cũng muốn chậm rãi tế luyện hấp thu; Tử Thần truyền cho hẩn Âm Dương Tử Quang thần thông, hẩn cũng chưa tới kịp tu luyện.

Trừ lần đó ra, Tà Thần sáng lập 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp, càng là bác đại tinh thâm, đồng dạng cần tiêu phí rất nhiều tâm tư tìm hiểu, tu hành.

《 Tiên Thần Dịch 》 tu luyện. Tự thành nhất mạch. Tu luyện cấp độ cảnh giới, cùng tu tiên tu thần đều có rất lớn bất đồng. Loại này Tiên Thần hợp tu chi thuật, chú ý khí huyết điều hòa, Thần Tiên hợp nhất, mỗi một bước đều hết sức đặc thù.

Từ vừa mới bắt đầu. Công pháp này liền lộ ra không giống người thường. Bình thường tu tiên công pháp. Muốn sáng lập đan điền dung nạp thiên địa nguyên khí, mà loại công pháp này, nhưng là muốn sáng lập Huyết Cung.

Huyết Cung cũng là có thể dung nạp thiên địa nguyên khí chỗ. Nhưng bất đồng chính là, Huyết Cung bốn phía do thần huyết quay chung quanh mà thành. Huyết Cung tu luyện càng mạnh, dung nạp thiên địa nguyên khí càng là nồng đậm, tỉ mỉ, lúc Huyết Cung nội dung nạp chân nguyên cùng thần huyết triệt để dung hợp, cũng hóa thành trạng thái cố định lúc, thậm chí có thể cô đọng chảy máu đan, tương đương với đan sĩ Kim Đan, chỉ bất quá tại uy năng cùng thần thông lên, huyết đan cao hơn ra rất nhiều.

Huyết đan tiến thêm một bước tu luyện, hấp thu thần huyết cùng chân nguyên lực lượng, đạt tới hoàn mỹ đan hình về sau, liền gặp phải công pháp bình cảnh, thời điểm này, liền muốn nhờ một ít ngoại vật, toái đan thành anh, ngưng kết Thần Anh.

Loại này Tiên Thần hợp tu chi thuật, bởi vì là khí huyết dung hợp phương thức tu luyện, tự nhiên có một ít đặc thù thần thông. Nó chẳng những kế thừa tu tiên, tu thần hai loại phương thức đại đa số thần thông, đối có một chút chỗ độc đáo.

Lấy Mộc Dịch hôm nay thần huyết tu vi, tự nhiên không cần từ đầu tu hành. Hãn tham tường 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp hơn mười năm về sau, liền bắt đầu cô đọng "Huyết đan" .

Cô đọng huyết đan, sẽ phải trước hóa đi bản thân trong đan điền Kim Đan, quá trình này phải tại rất trong thời gian ngắn hoàn thành, nếu không tiếp theo dẫn đến chân nguyên tổn hao nhiều, tu vi hạ thấp, thậm chí hơi không cẩn thận cũng có nguy hiểm tính mạng.

Mạo hiểm không thể bảo là không lớn, nhưng đối với Mộc Dịch những thứ này đẳng cấp cao người tu hành mà nói, mỗi một lần tu vi tăng lên, không khỏi là tại trên mũi đao khiêu vũ, chỉ cần xác thực có thành công cơ hội, liền sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Đương nhiên, chu toàn chuẩn bị cũng là nhất định. Tuy rằng Mộc Dịch tại huyết, khí tu vi lên, đều vượt xa cô đọng huyết đan điều kiện, nhưng Mộc Dịch vẫn là tại Tử Thần chỉ điểm xuống, chuẩn bị ngưng máu đại trận, thần huyết tế linh hồn người chết phù các loại Thần tộc đặt thù trận pháp, phù lục các loại phụ trợ thủ đoạn, trợ giúp bản thân cô đọng huyết đan.

Hai mươi năm về sau, Kim Ô tộc Đại Nhật Thần Điện lên, trong lúc đó ngũ sắc tường vân tụ tập, cũng có mười đạo năm màu Kinh Lôi từ trong đánh rớt, rơi thẳng một lúc giữa trong mật thất.

Cái này một chưa bao giờ thấy qua thiên tượng, tự nhiên kinh động đến bốn phương. Kim Ô thánh nữ đối ngoại tuyên truyền, đây là việc của người nào đó Pháp bảo xuất thế đưa tới thiên tượng, lại không chịu nói rõ ra sao loại chí bảo, khiến cho rộng khắp suy đoán nghị luận.

Chỉ có chính là mấy người biết rõ, đây là Mộc Dịch huyết đan luyện thành lúc đưa tới ngũ thái lôi kiếp, khí này máu hợp luyện ra huyết đan tiểu thành, quả nhiên cùng với khác tu tiên, tu thần công pháp đều có chỗ bất đồng, mấy ngày liền tượng thiên kiếp đều không hề cùng dạng.

Huyết đan một thành, Mộc Dịch liền làm từng bước đi lên 《 Tiên Thần Dịch 》 con đường tu luyện, khi hấn bản thân cường đại thần huyết thoải mái xuống, huyết đan trở nên dày đặc, từ từ hoàn thiện.

60 năm thời gian vội vàng mà qua, tại đây sáu trong mười năm, Thi Thần thủy chung chưa từng xuất hiện, hơn nữa phảng phất từ này giới hư không tiêu thất bình thường, tin tức đều không có; "Cao Sơn Lưu Thủy" tứ đại tu tiên thế gia cùng tứ đại Yêu tộc liên thủ, hầu như đem cả nhân giới lật ra mấy lần, đều tìm không thấy Thi Thần tung tích.

Một ngày này, Mộc Dịch phi hành tại một chỗ băng nguyên phía trên.

Nơi đây bốn phía đều là trắng xóa một mảnh, Băng Thiên triệt địa, hàn băng chừng hơn trăm trượng dày, độ nóng cực thấp, càng có cuồng mãnh

gió lạnh gào thét tàn sát bừa bãi, như đao cắt kiếm trảm, sắc bén vô cùng; hoàn cảnh như vậy xuống, căn bản không có sinh linh tồn tại, mặc dù là cỏ dại rêu, cũng không cách nào sinh tồn.

"Gió lạnh càng ngày càng mạnh, độ nóng càng ngày càng thấp, xem ra rất nhanh sẽ phải đến Băng Phong Cốc rồi." Mộc Dịch thì thào nói ra.

Trong cơ thể hần thần huyết trải rộng da thịt, nhẹ nhẹ tinh tú hỏa lực từ kia tràn ra, phát ra một tầng nhàn nhạt ánh lửa, khiến cho căn bản không sợ cái này gió lạnh như đao.

"Lấy người luyện hóa Chúc Dung thần huyết, Tử Nhật Thần Diễm, cùng với cái kia Cao lão đầu tặng cho người Thất Tinh Tiên Diễm, chẳng lẽ còn không thể giúp người luyện hóa Thần Anh sao ? Vì sao phải cố ý tới đây Băng Phong Cốc một chuyến ?" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra, hần cảm thấy Mộc Dịch việc này là vẽ vờ cho thêm chuyện ra.

Mộc Dịch nói ra: "Nếu như Tà Thần tại công pháp trong đề cập tức nước vỡ bờ chi lý, còn đặc biệt nhắc tới, Hàn Nguyệt băng diễm có trợ giúp Hỏa thuộc tính Thần Anh cô đọng, vậy đến thử thời vận. Nếu quả thật có thể tìm tới Hàn Nguyệt băng diễm, cũng là hơn nhiều một loại thủ đoạn. Nếu như tìm không thấy, nhiều lắm là cũng chính là một chuyến tay không."

"Người có lúc này, không bằng đi chỗ đó Vạn Bảo Cốc một chuyến, đem Tà Thần bảo tàng lấy ra." Tử Thần cười hắc hắc nói ra, hần một mực nhớ kỹ việc này.

Mộc Dịch đáp: "Chỉ có cái kia miếng lệnh bài, chỉ sợ còn chưa đủ để đủ. Ta đã tìm được vài tên nghiên cứu các loại thượng cổ cấm chế trận pháp đại sư, để cho bọn họ nghiên cứu cái này trên miếng lệnh bài phù văn trận pháp, tin tưởng không bao lâu về sau, liền có thể tìm tới lệnh bài mở ra phương pháp."

Mộc Dịch vừa nói xong, đột nhiên trước mắt bạch quang lóe lên, nhưng là một mặt cực cao băng phong đứng sừng sững tại phía trước, băng phong mặt ngoài tầng băng, đem ánh mặt trời phản xạ tới đây, lờ loẹt lóa mắt.

"Đã đến!" Mộc Dịch hai mắt nhú lại, quả nhiên thấy băng phong đỉnh lên, đứng đấy hai gã áo trắng bông bành thiếu nữ, các nàng quanh thân khí tức, cùng chung quanh hàn khí hòa làm một thể, hiển nhiên cũng là tu luyện băng hàn thuộc tính công pháp.

Mộc Dịch thầm vận thần huyết chi uy, lập tức tốc độ thêm nhanh hơn rất nhiều, giống như đạo lưu đốm lửa nhỏ, phá không tới, đã rơi vào đóng băng chi điền.

"Cốc sư tỷ, Mộ Dung sư muội, các người đã đến, ngược lại là tại hạ đã chậm một hồi." Mộc Dịch hướng hai gã thiếu nữ chấp tay thi lễ, cười nói. Hai người này đúng là Cốc Mạc Ngưng cùng Mộ Dung Băng hai tỷ muội.

Hai nữ cũng đem công pháp vừa thu lại, hướng Mộc Dịch đáp lễ lại.

Cốc Mạc Ngưng chứa cười nói: "Cũng không phải Mộc sư đệ đã muộn, mà là chúng ta hai tỷ muội cố ý đến sớm mấy ngày, mượn nhờ nơi đây cực hàn khí tức tu luyện một phen, thuận tiện cũng sớm quen thuộc hoàn cảnh nơi này."

Mộ Dung Băng tú mục hơi nháy, đánh giá Mộc Dịch vài lần, trong mắt sáng vẻ mặt hưng phấn, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, nàng thản nhiên nói: "Mộc sư huynh, mấy chục năm không thấy, khí tức của người tựa hồ lại cường đại rồi một ít."

Mộc Dịch hai mắt hơi hơi quét qua, cười nói: "Tại hạ bất quá là hơi có tiến triển, mà nhị vị sư tỷ sư muội mới là tu vi tiến nhanh! Nếu như tại hạ không có nhìn lầm, nhị vị đều đã đến Nguyên Đan Kỳ đỉnh phong trạng thái, nếu là phát hiện ra một đường cơ duyên, thậm chí có thể thử cô đọng nguyên anh!"

Cốc Mạc Ngưng hơi có vẻ kinh ngạc, nàng nói ra: "Mộc sư đệ quả nhiên tuệ nhãn! Tại đây Bằng Phong Cốc bên ngoài, chúng ta hàn nguyên cùng thiên địa hàn khí hòa làm một thể, rất khó phân biệt, Mộc sư đệ rồi lại một câu nói toạc ra tỷ muội ta hai người tu vi cảnh giới, phần này nhãn lực quả thực làm cho người bội phục!"

Trên thực tế, Mộc Dịch không chỉ có nhìn ra hai nữ tu vi cảnh giới, hẳn Âm Dương Thần Mộc tu luyện thành công, nhãn lực rất mạnh, hẳn thậm chí nhìn ra, tuy rằng cảnh giới giống nhau, nhưng Mộc Dung Bằng hàn khí, so với Cốc Mạc Ngưng càng tinh thuần một ít, chỉ sợ so với Cốc Mạc Ngưng thay đổi ngưỡng kết Nguyên Anh. Hai nữ tư chất thiên phú giống như đúc, đây đại khái là bởi vì Mộc Dung Bằng bảo trì nguyên âm thân thể, vì vậy tại tu luyện trên có một chút ưu thế.

Mộc Dung Bằng mỉm cười: "Đúng vậy a, cái này may mắn mà có Mộc sư huynh tặng cho 《 Hàn Nguyệt Quyết 》 công pháp; nếu không phải có bậc này huyền diệu cao thâm công pháp, tỷ muội ta hai người cũng sẽ không tiến triển nhanh như vậy!"

Mộc Dịch thản nhiên nói: "Phần này khẩu quyết tại hạ cũng là được từ người khác, chỉ là mượn hoa hiến phật mà thôi, chưa đủ nói cảm ơn."

Phần này công pháp, tự nhiên là đến từ Tà Thần, là lúc trước hắn và Cao lão đầu từ Tầm Phong Đảo trên bảo tồn ở dưới vì số không nhiều công pháp điển tịch một trong; 《 Hàn Nguyệt Quyết 》 là mượn nhờ nguyệt chi tinh hoa tu luyện bằng thuộc tính công pháp, thực tế thích hợp nữ tu, hơn nữa có thể hai hai hợp tu, lẫn nhau đề cao. Vì vậy Mộc Dịch lập tức nghĩ tới Cốc Mạc Ngưng, Mộc Dung Bằng đây đối với tỷ muội, cũng đem công pháp này chuyển tặng.

"Nhị vị cũng đã chờ này một đoạn thời gian, có hay không có phát hiện?" Mộc Dịch chủ đề chuyển một cái mà hỏi.

Cốc Mạc Ngưng nói ra: "Cái này Băng Phong Cốc tại cực bắc chi địa, khí hậu cực kỳ đặc thù. Mỗi trong một năm, có nửa năm là ngày mặt trời không lặn, tà dương thủy chung không rơi; có nửa năm thì là Cực Dạ, không thấy ánh nắng. Tiếp qua hai ba ngày, phải là Cực Dạ điểm bắt đầu, cũng là chúng ta tìm kiếm Hàn Nguyệt băng điểm thời cơ."

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 373: Ánh Trăng Vạn Đạo

"Lục sư huynh đâu rồi, hẳn như thế nào không có tới ?" Mộc Dịch lại hỏi.

Cốc Mặc Ngưng mỉm cười đáp: "Trước đó không lâu Lưu chân nhân điều tra đến một ít manh mối, phu quân chính cùng bọn họ một đường tiến về trước Đại Yên quốc liền nhau Phong Đô Quốc cẩn thận kiểm chứng Bạch Nhật Thần Đăng cùng Thi Môn tung tích. Phu quân nói, Mộc sư đệ thần thông quảng đại, có người chăm sóc, đích thị là bình yên không lo, hẳn mặc dù không đến cũng thập phần yên tâm."

"Phong Đô Quốc ? Đây không phải là một cái chỉ là tiểu quốc sao, chỗ đó tu tiên giới căn bản không có thành tựu, Thi Thần đám người sẽ núp ở nơi đó ?" Mộc Dịch hơi sững sờ, bất quá việc này đều có Lục Mặc đám người kỹ càng điều tra, hẳn cũng không cần quan tâm.

Ngược lại là cái này Băng Phong Cốc, bởi vì cực hàn nguyên nhân, trên đường đi không có nhìn thấy bất luận cái gì sinh linh, lấy Mộc Dịch hôm nay thần thông, Nhân giới bên trong có thể cùng chi tướng địch người rải rác không có mấy, hoàn toàn chính xác cũng sẽ không có bao nhiêu nguy hiểm.

Mộc Dịch nói ra: "Tốt lắm, chúng ta ngay ở chỗ này nghỉ ngơi mấy ngày, ở lại tiến vào Cực Dạ về sau, nhị vị sư tỷ sư muội lại thi triển Hàn Nguyệt công, nhìn xem có hay không có thể tìm tới Hàn Nguyệt băng diễm tung tích."

Mộ Dung Băng có chút lo lắng, nàng nói ra: "Hàn Nguyệt băng diễm loại này tụ tập nguyệt chi tinh hoa cùng chí hàn chi khí làm một thể thiên địa chí bảo, chỉ là tại thượng cổ điển tịch trong hơi có đề cập, Băng Phong Cốc tuy là nơi cực hàn, rồi lại không nhất định thật sự có Hàn Nguyệt băng diễm tồn tại."

Mộc Dịch có chút tự tin cười nói: "Điểm này Mộ Dung sư muội ngược lại không cần lo lắng, tại hạ từ một bộ tin cậy trong điển tịch biết được, cái này Băng Phong Cốc trong thật có Hàn Nguyệt băng diễm tồn tại, từng có cao nhân tận mắt nhìn thấy; trên thực tế, bọn người tu luyện 《Hàn Nguyệt Quyết》, chính là chỗ này vị cao nhân tại nhìn thấy Hàn Nguyệt băng diễm sau linh cảm đột phát. Mới sáng lập tu luyện pháp quyết."

"Cũng chính là bởi vì như thế, chỉ có bọn người tu luyện 《Hàn Nguyệt Quyết》 tu tiên giả, mới có thể tìm ra bức này thiên địa chí bảo; mà đồng thời, một khi đạt được bảo vật này, cũng sẽ đối hai người các người công pháp tu luyện rất là hữu ích, thậm chí giúp người các loại ngưng kết Nguyên Anh!"

"Nguyên lai là sáng lập 《Hàn Nguyệt Quyết》 người cung cấp manh mối, vậy khẳng định không sai được!" Cốc Mạc Ngưng kinh ngạc nói. Từ khi nàng cùng muội muội tu luyện bộ công pháp này đến nay, tiến triển cực nhanh, đem thiên phú của các nàng triển khai phát huy tác dụng vô cùng, vì vậy hai nữ đối cái này sáng lập công pháp người. Cũng là khâm phục cực kỳ.

"Đã như vậy. Chúng ta liền kiên nhẫn đợi đến lúc Cực Dạ bắt đầu đi." Mộ Dung Băng nói xong, liền khoanh chân ngồi ở một mảnh cứng rắn hàn băng lên, hồi tâm liễm khí, bắt đầu vận công điều tức.

Nàng lúc này. Thần sắc băng lãnh, khí tức âm u lạnh. Không mang theo một tia ấm áp; nếu không phải cái kia kinh thể hải tặc dung mạo làm cho

người ta kinh tâm động phách. Thoạt nhìn giống như là cái này bằng thiên tuyết địa trong một bộ phận.

Cốc Mạc Ngưng cũng là như thế, chỉ là khóe miệng của nàng, rồi lại treo một tia nhàn nhạt đấy, nhưng thập phần ngọt ngào vui vẻ. Có lẽ là tại tưởng niệm Lục Mặc.

Mộc Dịch nhìn thấy hai nữ thần sắc, bỗng nhiên sinh ra cảm khái, hai nữ tướng mạo giống như đúc, đặt ở một số năm trước, hẳn nhất định sẽ cho rằng thần sắc băng lãnh chính là Cốc Mạc Ngưng, mặt mỉm cười mới là Mộ Dung Băng; không thể tưởng được một số năm sau, vận mệnh lại lạng lẽ phát sinh biến hóa, tỷ muội hai người tính cách, cũng có chút chuyển biến.

Cái này nguyên do trong đó, Mộc Dịch lại làm sao không biết!

Hắn tại trong lòng than nhẹ một tiếng, không dám suy nghĩ nhiều, lập tức cũng là hồi tâm yên tĩnh thần, đã bắt đầu vận công ngồi xuống.

Chung quanh ánh mặt trời, tuy rằng nhu nhược vô lực, hóa không ra cái này hàn băng ngàn năm, cũng theo không ấm này thiên địa hàn khí, rồi lại thăng tại liên tục không dứt; tà dương cũng một mực treo ở chân trời, thật lâu không muốn rơi xuống.

Bài trừ tạp niệm, tiến vào cảnh giới vong ngã Mộc Dịch, thời gian dần trôi qua cảm ứng được, những thứ này ánh mặt trời bên trong, ẩn chứa uy năng tuyệt không hơn nóng bức chi địa, chỉ là lấy nào đó huyền diệu phương thức tướng uy có thể nội liễm không tha, không có như vậy đường hoàng.

Tại Mộc Dịch điều động xuống, từng tầng một ánh mặt trời hấp thụ tại thân thể của hắn mặt ngoài, lại cũng không phản xạ hoặc tản đi, hắn đang tại thông qua bản thân thần huyết, hấp thụ luyện hóa lấy ánh mặt trời trong ngày chi tinh hoa.

Bộ công pháp này, gọi là 《 Luyện Nhật Quyết 》 , cũng là Tà Thần sáng chế, nhưng Mộc Dịch cũng không có lấy bộ công pháp này hành động chủ tu chi thuật, chỉ là tu tập trong đó luyện hóa ánh nắng vận công phương pháp, điều này làm cho hắn tại vào ban ngày, dưới thái dương tu hành lúc, có rõ ràng hơn tiền lời.

Mấy ngày về sau, tà dương rốt cuộc chui vào đường chân trời xuống, đồng thời có một vòng phát ra nhàn nhạt hàn quang trắng tròn, treo ở giữa không trung, rơi vãi ra một mảnh âm u kim ngân ánh sáng rực rỡ. Băng Phong Cốc tiến nhập Cực Dạ, băng hàn chi khí càng lớn, gió lạnh cũng càng thêm lạnh thấu xương.

Cốc Mạc Ngưng cùng Mộ Dung Băng tỷ muội hai người, cũng bắt đầu lặng yên niệm khẩu quyết, tế luyện ra Hàn Nguyệt công.

Tại hai nữ thi pháp xuống, tầng kia tầng ánh trắng, như là Ngân Sa giống như choàng tại hai nữ chung quanh, tầng tầng lớp lớp, vĩnh viễn không dừng lại toàn bộ; sau đó lại đang hai nữ công pháp điều hòa xuống, hóa thành một tầng vòng vàng sáng, từ xa nhìn lại, dường như cái này hai nữ cũng biến thành hai đọt Hàn Nguyệt, phát ra rực rỡ tươi đẹp mê ly quang trắng.

Thêm với cái này hai nữ lại là thiên tư quốc sắc, mỹ mạo không gì sánh được, trong lúc nhất thời, liền Mộc Dịch đều có hoảng hốt đứng lên, phảng phất là thấy được hai gã Hàn Nguyệt biến thành Nguyệt chi tiên tử, hạ phàm rơi vào Nhân giới, chính nhẹ nhàng nhảy múa.

Đại khái là thấy được Mộc Dịch si mê thần sắc, Mộ Dung Băng trên mặt ửng đỏ, công pháp hơi có ngưng trệ, nhưng cao thủ thi pháp, vèn vèn tại chút xiu giữa, cái này một tia dừng lại, khiến cho trên người nàng một tầng vàng sáng ảm đạm xuống. Mộ Dung Băng lập tức điều chỉnh, quanh thân vàng sáng lại khôi phục như lúc ban đầu.

Bất quá cái này một cái nho nhỏ biến cố, lại làm cho Mộc Dịch phục hồi tinh thần lại, hẳn thầm khen một tiếng, thu liễm tâm thần.

Mộc Dịch phát hiện, từ khi đêm xuống, hai nữ khí tức cơ hồ là có một biến hóa nghiêng trời lệch đất, tuy rằng lúc này hai nữ đều là Nguyên Đan Kỳ đỉnh phong tu vi, nhưng từ kia trên thân ánh trắng vằng sáng ẩn chứa uy năng nhìn, hai nữ liên thủ, chỉ sợ đã không kém hơn bình thường Nguyên Anh kỳ tồn tại!

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Cái này 《 Hàn Nguyệt Quyết 》 quả nhiên không giống bình thường! Vào đêm về sau, đã có nguyệt chi tinh hoa phụ trợ, quả thực tưởng như hai người! Nếu không phải biết rõ công pháp này người, lựa chọn tại đêm trăng cùng hãn đấu pháp, sẽ phải bị ăn phải cái thiệt thòi lớn!"

Phen này nguyệt chi tinh hoa điều động, trọn vẹn giăng co bảy đêm —— may mắn đây là Cực Dạ, đêm dài dài đằng đằng, nếu không nếu là quá mặt trời mọc, hai tỷ muội còn không cách nào điều động nhiều như thế nguyệt chi tinh hoa.

"Không sai biệt lắm!" Cốc Mạc Ngưng thần sắc nghiêm nghị nói: "Tỷ muội chúng ta hai người có thể điều động hàn nguyệt tinh hoa, đã đến cực hạn. Phía dưới sẽ phải liên thủ thi triển Nguyệt Chi chúc phúc, cảm ứng chung quanh vạn dặm vi diệu khí tức, nhìn xem có hay không có thể điều tra ra Hàn Nguyệt băng điểm tung tích!"

"Mời bắt đầu đi, tại hạ vì nhị vị hộ pháp!" Mộc Dịch gật đầu nói.

Nói là hộ pháp, nhưng nơi đây chút nào không có nguy hiểm, Mộc Dịch cũng chỉ là ở một bên nhìn xem, lấy phòng ngừa vạn nhất mà thôi.

Mà Cốc Mạc Ngưng cùng Mộ Dung Băng, tức thì thần sắc ngưng trọng thi pháp đứng lên, tầng kia tầng nguyệt chi tinh hoa ngưng tụ ra quang trắng ánh sáng, tại các nàng thi pháp xuống, theo các nàng bản thân cùng

một chỗ bay đến cao giữa không trung, phảng phất là treo trên không trung hai đợt trăng sáng.

"Rơi!" Một lát sau, hai tử muội đồng thời quát một tiếng, những thứ này vàng sáng lập tức hóa thành một đạo đạo ánh trăng cột sáng, thẳng tắp rơi xuống phía dưới, ánh trăng bao trùm phạm vi cực lớn, không dưới vạn dặm!

Bởi vì này lần thi pháp hai nữ đều là truy cầu phạm vi phổ biến nhất, uy năng lớn nhất, vì vậy sẽ không có dư lực quá tinh tế điều khiển; vì vậy có vài đạo ánh trăng còn đã rơi vào Mộc Dịch trên thân hoặc phụ cận.

Mộc Dịch bên ngoài thân tràn ra nhận ánh lửa, đem những thứ này ánh trăng ngăn trở, coi chừng xuống cũng là hoảng sợ.

Hắn phát hiện, mỗi một đạo ánh trăng trong ẩn chứa uy năng đều là có chút không tầm thường, mà ở trong đó thậm chí có bao trùm vạn dặm xa vô số đạo ánh trăng, tổng thể uy năng, quả thực làm cho người khó có thể tưởng tượng!

"Không hổ là đỉnh cấp công pháp, khó trách muốn tế luyện bảy đêm mới có thể thi triển đi ra!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Trọn vẹn một lúc lâu sau, hai nữ chung quanh quầng trăng ánh sáng rồi cuộc biến mất, cũng không hề có ánh trăng rơi xuống; lúc này, hai nữ tuy rằng hao phí không ít pháp lực, khí tức thở nhẹ, nhưng đều kinh hỉ mở mắt ra, đồng thời chỉ hướng một chỗ, tất cả đồng thanh nói: "Tại đó!"

"Thật tốt quá!" Mộc Dịch đại hỉ, "Nếu như nhị vị đều cảm ứng được đồng nhất vị trí, hơn phân nửa liền không sai được! Chúng ta cái này tiến đến tìm Hàn Nguyệt băng diễm!"

Cốc Mạc Ngưng mỉm cười nói: "Phải tìm được Hàn Nguyệt băng diễm, tử muội ta lưỡng còn có chút biện pháp, nhưng bậc này thiên địa chí bảo,

hơn phân nửa đã có một ít Linh tính, như thế nào đem bắt được, chỉ sợ cũng cần nhờ Mộc sư đệ rồi!"

"Cái này tự nhiên, " Mộc Dịch nhẹ gật đầu, "Tại hạ cũng làm một ít chuẩn bị, coi như là cái kia Hàn Nguyệt băng diễm có chút Linh tính, chắc hẳn linh trí cũng sẽ không rất cao, thêm chút dụ dỗ, nó sẽ bên trên. Ngược lại là nhị vị thi triển Nguyệt Chi chúc phúc thần thông, thật không ngờ cường đại, vượt quá tại hạ ngoài ý liệu!"

Mộ Dung Băng cười nói: "Cái này không coi vào đâu, còn có một trêu Nguyệt Chi Tế Tự, uy lực càng mạnh hơn nữa, chỉ bất quá không dám đơn giản dùng ra mà thôi."

"A? Cái này là vì sao ?" Mộc Dịch tuy rằng có được qua 《 Hàn Nguyệt Quyết 》 , cũng không có cần thận tìm hiểu, đối với cái này biết rất ít.

Cốc Mặc Ngưng mỉm cười, nói ra: "Đó là một loại cùng địch nhân đồng quy vu tận pháp thuật, tuy rằng uy lực cực lớn, nhưng muốn hi sinh bản thân, tự nhiên không thể dùng ra."

"Thì ra là thế, cái kia tự nhiên là không được!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, không muốn hỏi nhiều. Tu tiên giới hiểm ác khó dò, đại đa số công pháp đều có một loại uy lực vô cùng lớn tự bạo thần thông, lấy cầu tại tuyệt cảnh bên trong, liều cái cá chết lưới rách, cùng địch nhân đồng quy vu tận; lúc trước Thi Thần không chế Cao Kinh Lôi Thi Anh tự bạo, chính là chỗ này loại thần thông.

Ba người cùng một chỗ hóa thành mấy đạo độn quang, hướng lúc trước cảm ứng được một chỗ bay đi, một lát liền tới.

Nơi đây hoàn toàn chính xác hàn khí kinh người, nhưng cũng không có nhìn ra có chỗ đặc thù gì. Về phần Hàn Nguyệt băng diễm ra sao bộ dáng, mọi người cũng không rõ ràng lắm, lúc này cũng nhìn không ra ở đâu có Hàn Nguyệt băng diễm tung tích.

Bất quá, nếu như tìm đến nơi này, phạm vi đã sâu sắc thu nhỏ lại, vậy là tốt rồi làm hơn.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, trong hai tròng mắt kim mang lóe lên, lập tức đem hết thảy trước mắt nhìn càng thêm thêm thấu triệt.

Quả nhiên, xuyên thấu qua trăm trượng tầng băng, hẳn phát hiện tại băng cốt ở chỗ sâu trong, có một đoàn linh động băng hàn chi khí, cái này hàn khí phát ra nhàn nhạt tia sáng trắng, giống như Hàn Nguyệt chi huy; mà kia phiêu hốt bất định, như là hỏa diễm bình thường, Hàn Nguyệt băng diễm tên, chính là Tà Thần dưới đây mà lấy, quả nhiên thập phần chuẩn xác!

Nếu như khiến Mộc Dịch tìm được, cái này đoàn Hàn Nguyệt băng diễm liền quả quyết không cách nào đào thoát.

Mộc Dịch hai mắt nháy mắt, trong lúc đó hai đạo huyết quang từ kia trong đôi mắt kích xạ mà ra, xuyên thấu dày đặc tầng băng, đem Hàn Nguyệt băng diễm chung quanh phong tỏa một vòng.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 374: Thần Anh Ngưng Thành

"Đây là thần thông gì ? Có chút âm trầm, tà khí rất nặng!" Mộ Dung Băng đôi mi thanh tú ngưng lại, nhìn về phía Mộc Dịch.

Cái này hai đạo huyết quang, là từ Mộc Dịch trong đôi mắt bắn ra đấy, khiến lúc này Mộc Dịch thoát nhìn cũng có chút quỷ dị.

Mộc Dịch cười nói: "Đây là Âm Dương Tử Quang, tại hạ những năm gần đây đến mới tu luyện ra thần thông, có nhất định được phong ấn hiệu quả, vì vậy lúc này thử một lần."

Âm Dương Tử Quang, điên đảo Âm Dương, âm thần đoạn người tức giận, Dương Thần trừ quỷ Trấn tà; hết thảy sinh linh tử linh cũng sẽ ở cái này chết tiệt trong đã bị nhất định được tổn thương, bất luận là tiên là thần, là người hay quỷ, cũng không dám tùy tiện thừa nhận cái này Âm Dương Tử Quang chiếu xạ. Cái này là tử thần năm đó tuyệt kỹ thành danh, "Tử Thần" danh tiếng, cũng chính bởi vì cái này đáng sợ "Tử Quang" .

Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác có Thi Thần nhất mạch, ẩn chứa Thi khí là một loại không phải sống cũng chẳng phải chết đặc thù khí tức, không quá đã bị Âm Dương Tử Quang ảnh hưởng, vì vậy tại Thi Thần trước mặt, Tử Thần thực lực giảm bớt đi nhiều.

Lúc này Mộc Dịch thi triển, là Âm Thần Tử Quang, khắc chế thiên hạ sinh linh; mặc dù là thông linh Hàn Nguyệt băng diễm, cũng dám đụng vào cái này chết tiệt, nếu không cũng sẽ ở Tử Quang trong Linh tính lớn mất, trở thành một đoàn hoàn toàn không có ý thức tự chủ hàn khí.

Thế nhưng là, cái kia Hàn Nguyệt băng diễm cũng không có dễ dàng như vậy đã bị Mộc Dịch lấy đi; đây chính là hấp thu nguyệt chi tinh hoa, không biết qua bao nhiêu vạn năm mới hình thành thiên địa chí bảo, hơn nữa đã lần đầu Thông Linh tính; vào lúc này gặp được nguy hiểm về sau, Hàn Nguyệt băng diễm xuất phát từ bản năng làm ra phản kháng.

Mộc Dịch đám người cảm giác được chung quanh hàn khí đột nhiên một chứa, trước mắt cũng là sáng ngời; bầu trời Hàn Nguyệt. Chẳng biết tại sao đột nhiên sáng ngời rất nhiều, hơn nữa, lại có một đạo hơn trăm trượng kích thước ánh trắng, thẳng tắp từ Hàn Nguyệt sa sút xuống, chiếu vào cái mảnh này Băng Phong Cốc ở bên trong, vừa vặn đem Hàn Nguyệt băng diễm bảo vệ ở trong đó.

Tầng này ánh trắng, chính là nguyên thủy nhất nguyệt chi tinh hoa, đã liền Âm Dương Tử Quang, cũng khó có thể tới gần nơi này tầng ánh trắng.

Cốc Mạc Ngưng cảm nhận được tầng này ánh trắng về sau, sắc mặt biến hóa hoảng sợ nói: "Quả nhiên là thiên địa chí bảo. Vậy mà câu thông thiên địa pháp tắc. Trực tiếp có thể từ Hàn Nguyệt trong điều động nguyệt chi tinh hoa tương trợ, cái này so với tỷ muội ta hai người công pháp, nhưng muốn cường đại hơn rất nhiều!"

"Đúng vậy a, quả nhiên là không giống bình thường. Nếu như vật ấy linh trí tương đối cao. Vậy còn thật sự khó có thể ứng đối!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu nói ra: "Bất quá. Bảo vật này chỉ là lần đầu Thông Linh tính. Nó chỉ biết điều động ánh trắng hộ thể, lại không biết đào tẩu, chúng ta chỉ cần đem vây ở trong nguyệt quang này. Đợi qua Cực Dạ, ánh trắng biến mất, chính là bắt được bảo vật này thời cơ!"

Cốc Mạc Ngưng cùng Mộ Dung Băng cũng đều đồng ý Mộc Dịch đề nghị, tuy rằng Cực Dạ qua còn cần các loại hơn nửa năm, nhưng đây đối với các nàng những thứ này động ngời xuống mấy chục năm đẳng cấp cao Tu tiên giả mà nói, không tính là cỡ nào dài đằng dặc.

Kế tiếp, Mộc Dịch một mực ở ánh trăng chung quanh duy trì lấy một tầng ánh lửa cùng một tầng Tử Quang, ngăn cản Hàn Nguyệt băng diễm đào tẩu; Cốc Mạc Ngưng, Mộ Dung Băng tức thì gần đây ngồi xuống tu luyện, nơi đây hàn khí ánh trăng, đối với các nàng 《Hàn Nguyệt Quyết》 tu hành thập phần có lợi.

Một tháng về sau, Lục Mặc cũng đi tới nơi này. Hắn nói với Mộc Dịch, hắn cùng Lưu chân nhân người chờ ở Phong Đô Quốc phát hiện Thi Môn tung tích, xác nhận Thi Môn thậm chí Thi Thần đã từng xuất hiện ở Phong Đô Quốc, nhưng đuổi theo tra được về sau, rồi lại đứt gãy manh mối, sau cùng cuối cùng vẫn là không thu hoạch được gì.

"Phong Đô Quốc, chính là một cái nơi chật hẹp nhỏ bé, cũng không có gì thiên tài địa bảo cùng tài nguyên, Thi Thần vì sao muốn đi nơi nào?" Mộc Dịch hoang mang mà hỏi.

Lục Mặc cũng là lắc đầu, nói ra: "Việc này Lục Mặc cùng Lưu chân nhân các loại cũng nghiên cứu thảo luận quá nhiều lần, vẫn đang đoán không ra Thi Thần dụng ý. Đáng giận chính là, không biết hắn dùng thủ đoạn gì, Lục mỗ vậy mà hoàn toàn không cách nào cảm ứng được Bạch Nhật Thần Đăng tồn tại, vì vậy không có biện pháp nào!"

Lục Mặc bản thể là Thanh Nhật Thần Đăng, cùng Bạch Nhật Thần Đăng nguyên là Tiên Thần giới đồng căn hai gốc tiên đăng, giữa lẫn nhau cảm ứng, thập phần huyền diệu, bình thường thủ đoạn làm sao có thể ngăn cản! Đã liên lúc trước tứ đại tu tiên thế gia tiên tổ thiết lập Vong Ưu Cốc không gian cấm chế, cũng khó khăn lấy triệt để che giấu, khiến Lục Mặc tại Vong Ưu Cốc bên ngoài liên phát hiện Bạch Nhật Thần Đăng khí tức; mà Thi Thần lại có thể khiến Lục Mặc hoàn toàn tìm không thấy một tia manh mối, thật có chút không thể tưởng tượng.

"Phong Đô Quốc?" Tử Thần bỗng nhiên tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra: "Lão phu tựa hồ nghe đã từng nói qua cái chỗ này, nhưng cũng

không nhớ ra được cụ thể tin tức! Ài, lão phu cái này sợi thần niệm, trải qua nhiều năm như vậy gặp trắc trở, khó tránh khỏi có chút tổn thương, một ít việc nhỏ không đáng kể tin tức cũng chỉ không nhớ được!"

"Thật sao ?" Mộc Dịch sững sờ, lâm vào trầm ngâm.

Nửa năm sau, Cực Dạ qua, Hàn Nguyệt băng diễm đã không có ánh trăng tương trợ, dĩ nhiên là bị Mộc Dịch cùng Lục Mặc liên thủ bắt được, cũng hiển lộ hàn khí ánh trăng bản thể. Mộc Dịch các loại đem cái này hàn khí ánh trăng bản thể chia làm ba phần, một phần do Mộc Dịch mang đi, mặt khác hai phần tức thì lưu cho Cốc Mạc Ngưng, Mộ Dung Băng tỷ muội hai người tu luyện chi dụng.

Mộc Dịch từ biệt ba người, phản hồi Kim Ô tộc, chợt đã bắt đầu bế quan tu hành.

Lúc này đây, hắn muốn bắt đầu luyện hóa Cao lão đầu tặng cho hắn tiên diễm, cũng này làm cơ hội, bắt đầu cô đọng Thần Anh.

Cái này đóa tiên diễm, là Cao lão đầu Tiên Anh kỳ Nguyên Anh biến thành, là hắn suốt đời tu luyện tinh hoa chỗ, ẩn chứa Hỏa thuộc tính uy năng, thuần khiết đến tiên, có thể nói này giới đệ nhất tiên hỏa;

Mà Mộc Dịch lại luyện hóa một giọt Chúc Dung thần huyết, khiến bản thân huyết mạch tu luyện tiến thêm một tầng, luyện hóa Tử Nhật Thần Diễm, cũng là uy lực đại tăng, có cái này một tiên một thần hai loại hỏa diễm tương trợ, ngưng tụ Thần Anh hoàn toàn chính xác lớn có cơ hội.

Huống chi, Mộc Dịch còn có được Kim Ô chân hỏa, Niết Bàn chi hỏa cái này hai loại đến từ Hỏa thuộc tính tiên linh Kim Ô, Thần Linh Phượng Hoàng hỏa diễm, đây đối với Thần Anh ngưng kết, đồng dạng có điểm rất tốt chỗ.

Lại qua ba mươi năm, Kim Ô tộc Đại Nhật Thần Điện trên lại xuất hiện ngũ sắc tường vân, chỉ bất quá lần này tường vân diện tích càng lớn, bao trùm phạm vi càng rộng.

Kim Ô tộc phụ cận yêu tu, đều mắt thấy một màn này; nhất là ánh sáng mặt trời chiếu vào cái này ngũ sắc tường vân trên về sau, vậy mà tại kia mặt ngoài huyền hóa ra một cái trông rất sống động Tam Túc Kim Ô chi hình, đây chính là Kim Ô tộc sùng bái cung phụng tiên linh chi hình, vì vậy cái kia chút ít Kim Ô tộc yêu tu đều bị sợ hãi thán phục không hiểu, thầm nghĩ cái này nhất định là yêu tổ đại nhân tại thi triển bốn tộc dòng chính công pháp.

Nhưng mà, tường vân trong hỏa diễm cuộn cuộn, lại huyền hóa ra một cái sắc thái hoa mỹ Ngũ Thái Phượng Hoàng, trên thân bọc lấy từng tầng một xích, trắng, màu xanh, vàng, tím các loại ngũ sắc hỏa diễm, tại tường vân trong xuyên thẳng qua bay múa.

Những thứ này yêu tu, khó có thể nhận ra cái này Ngũ Thái Phượng Hoàng hành động Hỏa thuộc tính Thần Linh lai lịch, đã thấy đến Tam Túc Kim Ô cùng Ngũ Thái Phượng Hoàng cùng một chỗ tại tường vân trong xuyên thẳng qua bay múa, lẫn nhau truy đuổi chơi đùa, hoàn toàn không có bài xích lẫn nhau cảm giác.

Tam Túc Kim Ô trên thân Kim Diễm, cùng Ngũ Thái Phượng Hoàng mặt ngoài ngũ thái thần hỏa, cũng là lẫn nhau đan xen kẽ, đem cái mảnh này tường vân chiếu rọi đặc biệt rực rỡ tươi đẹp.

Không bao lâu về sau, chung quanh thiên địa nguyên khí kịch biến, nhao nhao hướng tường vân bên trong vọt tới, đã liền cái kia chút ít ánh sáng mặt trời ẩn chứa ngày chi tinh hoa, cũng nhận được tác động, nhao nhao chui vào trong đó, làm cho địa phương khác sắc trời lớn tối, chỉ có tường vân bao trùm chỗ, màu sắc đa dạng, hết sức mê ly.

Tam Túc Kim Ô Ngũ Thái Phượng Hoàng cũng trở nên sinh động đứng lên, chúng nó không ngừng cắn nuốt tường vân trong ấn chứa thiên địa nguyên khí cùng các loại năng lượng, hình thể càng ngày càng lớn mạnh, tản mát ra khí tức, cũng là càng ngày càng đáng sợ; chung quanh yêu tu, mặc dù là cái kia chút ít Yêu Vương cấp bậc tồn tại, cũng cảm nhận được một cỗ áp lực thực lớn, chân nguyên trong cơ thể giống như mất đi không chế giống như gần muốn ly thể mà ra. Lũ yêu tu hoảng hốt phía dưới, nhao nhao rời xa nơi này, tại tại chỗ rất xa hướng cái kia Tam Túc Kim Ô chỉ hình quỳ bái.

Đột nhiên, vài đạo ngũ thái thần lôi phá toái hư không, từ trên trời giáng xuống, rơi thẳng ngũ sắc tường vân ở dưới Đại Nhật Thần Điện!

Thần lôi uy lực còn lại có thể đạt được, thậm chí ngay cả Đại Nhật Thần Điện chỗ Thông Thiên Cự Mộc, cũng bị chém đứt đi một tí thân cành.

Nhưng cái này chỉ là vừa mới bắt đầu, ngũ thái thần lôi không ngừng rơi xuống, khoảng chừng chín chín tám mươi một nói, vả lại một lần so với một lần càng mạnh hơn nữa.

Tường vân trong Tam Túc Kim Ô cùng Ngũ Thái Phượng Hoàng, cũng đang không ngừng phun ra nuốt vào hỏa diễm, tiêu hao những thứ này thần lôi chi uy.

Mà trong đại điện Mộc Dịch, cũng là đem hết khả năng thi triển ra các loại thần thông, đối kháng cái này từng đạo đáng sợ lôi kiếp.

Thần Anh đem thành, thiên kiếp đúng hạn tới, nhưng cái thiên kiếp này chi uy, thật không ngờ cường đại, chẳng những là ngoài Mộc Dịch cùng Tử Thần dự kiến, đã liền được xưng linh trí đệ nhất thiên hạ Tà Thần, cũng không có đoán được.

May mắn Mộc Dịch thủ đoạn rất không tầm thường, thậm chí vượt qua bình thường Nguyên Anh kỳ tồn tại, nếu như hẳn chỉ là huyết đan tu luyện

viên mãn liền tùy tiện ngưng kết Nguyên Anh, chỉ sợ mặc dù thành công đột phá bình cảnh, cũng muốn hủy ở cái này dưới thiên kiếp!

Tại Âm Dương Tử Quang, Tử Nhật Thần Diễm, Thất Tinh Tiên Diễm, Kim Ô chân hỏa, Niết Bàn chi hỏa các loại thần thông, cùng với Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm, Ma Long Nhận loại bảo vật hiệp trợ xuống, Mộc Dịch rút cuộc hóa giải cái này tám mươi một đạo thiên lôi.

Thiên lôi sau đó, trên bầu trời ngũ sắc tường vân cũng tận số bị Tam Túc Kim Ô cùng Ngũ Thái Phượng Hoàng thôn phệ, hai người riêng phần mình một tiếng vang lên, hóa thành một đạo màu vàng cột sáng cùng một đường ngũ thái thần quang, chui vào trong đại điện, chuẩn xác đã rơi vào Mộc Dịch trên thân.

Tại đây hai đạo thiên địa nguyên khí ánh sáng hiệp trợ xuống, Mộc Dịch bắt đầu ngưng kết Thần Anh, bởi vì hắn tu luyện chân nguyên thần huyết, cũng đã cực kỳ cường đại, đã sớm vượt qua ngưng kết Thần Anh căn cơ bản điều kiện, vì vậy Mộc Dịch đối lần này ngưng kết, rất có lòng tin.

Nhưng mà, khí huyết đã hội tụ cùng một chỗ, ẩn chứa chân nguyên cũng là đan vào một mảnh tuy hai mà một, nhưng thủy chung hiện ra vì hỏa diễm hình dạng, khó có thể thu liễm thành Nguyên Anh chi hình.

Thời điểm này, Mộc Dịch liền nghĩ tới Hàn Nguyệt băng diễm, quả nhiên một đám băng diễm ăn vào về sau, hắn bên ngoài thân trong cơ thể đều là hỏa diễm vừa thu lại, Thần Anh chi hình triệt để hoàn thành.

Tử Thần nói ra: "Tu hành chi đạo, chú ý bỏ giả giữ thực, bỏ hỗn tạp ngụy, thành tựu chân thân. Tu tiên cũng tốt, tu thần cũng được, đệ nhất đại tầng thứ chính là tu luyện ra chân thân. Chỉ bất quá Tu tiên giả là mượn nhờ nguyên khí ngưng kết thành Nguyên Anh, cái này Nguyên Anh chính là Tu tiên giả chân thân, nhục thể của hắn chỉ là thể xác đan đỉnh, sớm muộn đều muốn ném đi; mà chúng ta tu Thần giả, nhưng là đem huyết mạch của mình

thân thể một chút cải tiến, bài xuất tạp chất, từng bước từng bước rèn luyện thành Chân Thân, đạt tới Thần Mạch Kỳ về sau, tích huyết hóa hình, coi như là đã thành nửa cái chân thân."

"Hôm nay người tu luyện ra Thần Anh, cái này không thể nghi ngờ cũng là một loại chân thân, nhưng cái này chân thân ngưng kết, thật không ngờ khó khăn, hơn nữa thiên kiếp chi uy cũng lợi hại như thế, lão phu thật sự rất muốn biết, cái này Thần Anh chân thân, cuối cùng có thể thi triển ra hạng gì thần thông!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 375: Xạ Nhật Thần Cung

Mộc Dịch ngưng kết Thần Anh về sau, lại hao tổn mười năm thời gian đem cảnh giới củng cố xuống, cũng lợi dụng cái này đoạn thời gian, tu luyện một ít Thần Anh độc hữu thần thông.

Tính toán ra, Mộc Dịch tại Kim Ô tộc trước sau đã tu luyện trăm... nhiều năm, Thi Thần thủy chung không hiện ra, Mộc Dịch cũng không có ý định tiếp tục lưu lại Kim Ô trong tộc tiềm tu.

Đồng thời, cái kia vài tên vì Mộc Dịch nghiên cứu Tà Thần lệnh bài trận pháp đại sư cũng nói, lệnh bài kia kích phát cấm chế vô cùng huyền diệu, là bọn hắn chỗ không thể giải thích vì sao bày trận cảnh giới, rất có thể dính đến Tiên Giới bày trận thủ pháp, trong Nhân giới không có khả năng có người phá giải —— chỉ có một phương pháp, cái kia chính là lấy cậy mạnh cưỡng ép bài trừ.

Còn có một tên trận pháp đại sư lại cho rằng, lệnh bài kia cấm chế căn bản cũng không có lưu lại phá giải phương pháp, phải lấy mạnh mẽ thực lực mạnh đi phá giải, cái này chỉ sợ sẽ là bố trí xuống cấm chế người dụng ý.

Vô luận như thế nào, Mộc Dịch thì không cách nào trực tiếp bằng lệnh bài liền mở ra cấm chế, bất quá lấy Mộc Dịch hôm nay tu vi, hẳn đối thực lực của mình vẫn có vài phần tự tin, mặc dù là cưỡng ép phá giải, cũng chưa hẳn không thể làm đến.

Vì vậy, Mộc Dịch liền một mình đi tới Nhân tộc đại lục Đại Yên quốc Duyệt Châu cảnh nội Vạn Bảo Cốc ở bên trong, tìm kiếm Tà Thần lưu lại

bí mật.

Trở lại chốn cũ, cảnh còn người mất. Hồi tưởng lại lúc trước hắc và Lục Mặc thụ Thi Môn đan sĩ Lý Tam chỗ lừa gạt, đi vào Vạn Bảo Cốc ở bên trong, suýt nữa rơi vào cái bẫy mà chết; đã cách nhiều năm, hắc và Lục Mặc vẫn đang đang cùng Thi Môn đối nghịch, quả thực chính là số mệnh.

Vạn Bảo Cốc còn là năm đó Vạn Bảo Cốc, nhưng hôm nay Mộc Dịch, rồi lại không phải ngày xưa Mộc Dịch; trong cốc hung hiểm, đối với hiện tại Mộc Dịch mà nói. Đã không đáng giá nhắc tới, hắc trực tiếp đi tới cái kia chỗ vách đá dựng đứng trước, không có gặp được chút nào trở ngại.

Mộc Dịch lấy ra lệnh bài, tại trên lệnh bài nhỏ hai giọt thần huyết, lệnh bài lập tức phát ra một tầng mê ly huyết quang, sau đó tự hành bay đến vách đá dựng đứng một chỗ.

Cái kia vách đá dựng đứng nham thạch mặt ngoài, vừa gặp phải trên lệnh bài phát ra huyết quang liền lập tức tự hành tan rã, lệnh bài thật sâu khảm vào thạch bích bên trong.

Một lát sau, phạm vi ngàn trượng ở trong, đột nhiên lóng lánh ra một mảnh nhàn nhạt huyết quang. Những thứ này huyết quang ngưng mà không tản ra. Ẩn chứa uy năng không phải chuyện đùa, khí tức lại hết sức an bình, cũng không có chủ động công kích dấu hiệu.

"Cái kia vài tên trận pháp đại sư không có nói sai, xem ra phải cường ép đem tầng này huyết quang đánh tan. Mới có thể khiến cho cấm chế giải trừ, xuất hiện truyền tống màn sáng." Mộc Dịch thì thào nói ra.

Tử Thần cũng đồng ý Mộc Dịch lời nói. Hắc còn nói nói: "Xem ra. Chỉ có thân hoài thần huyết, hơn nữa thực lực lại cực kỳ mạnh mẽ đẳng cấp cao tu Thần giả đạt được lệnh bài về sau, mới có thể mở ra nơi này cấm chế; Tà Thần như thế nhọc lòng thiết trí như vậy chớ ngại. Tự nhiên là vì hạn

chế tiến vào nơi này người tu hành, theo lão phu nhìn, trong này tất có trọng bảo, hơn phân nửa chính là kia Hoàng Nhật đăng trản!"

Mộc Dịch nhẹ nói nói: "Nếu thật là như vậy, vậy không còn gì tốt hơn rồi! Chúc Dung Thần Đăng năm kiện thần khí ở bên trong, còn thiếu Bạch Nhật Thần Đăng cùng Hoàng Nhật Đăng; Bạch Nhật Thần Đăng tuy rằng đầu phục Thi Thần, nhưng tốt xấu biết rõ tung tích; Hoàng Nhật đăng trản manh mối, rồi lại một chút cũng không rõ lằng, nếu như không có ở đây Tà Thần nơi đây, thật đúng là không dấu vết có thể tìm ra!"

Tử Thần nói ra: "Người ý định như thế nào phá giải cấm chế này ? Chỉ dùng để Tử Nhật Thần Diễm, còn là dùng Thất Tinh Tiên Diễm ? Hoặc là dùng mới tế luyện chuỗi này Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm ? Lấy người hôm nay thần thông, cái này vài loại thủ đoạn có lẽ đều có thể có hiệu quả!"

Mộc Dịch ngẩng đầu nhìn trên bầu trời kiêu dương, ánh mặt trời bị Vạn Bảo Cốc trong chướng khí chỗ ngăn, lộ ra thập phần mờ mịt.

Mộc Dịch cười nói: "Dùng Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm, tuy có bảy thành trở lên năm chắc một kích phá giải cấm chế, nhưng là muốn hao phí ta đại lượng pháp lực; không biết cái này trong cấm chế hay không còn gặp nguy hiểm, tự nhiên là bảo tồn càng nhiều thực lực càng tốt. Vì vậy lúc này đây, còn là mượn nhờ ngoại vật đến phá giải cấm chế!"

Dứt lời, Mộc Dịch duỗi ngón hương lên một chút, lập tức mấy đạo hỏa quang kích xạ mà ra, đem chung quanh chướng khí lay động không còn một mống, ánh mặt trời sáng rõ xuất vào trong cốc.

Ánh mặt trời trong nhật chi tinh hoa, thập phần nội liễm, từ không dễ dàng phóng thích, cũng chỉ có số rất ít thiên tài địa bảo có thể hấp thu, ánh mặt trời chiếu vào vách đá dựng đứng lên, cũng chỉ là chiếu sáng cái mảnh này sơn cốc, cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng.

Nhưng mà, Mộc Dịch lại biết rõ, những thứ này nhật chi tinh hoa ẩn chứa thiên địa chân nguyên, trên thực tế tức thì thập phần cường đại.

Mộc Dịch hơi thi công pháp, những thứ này ánh mặt trời bị dường như đã bị cảm ứng bình thường, đều bao trùm tại thân thể của hắn mặt ngoài, hình thành từng tầng một chói mắt vàng sáng, khiến cho Mộc Dịch giống như một cái cờ nhỏ Thái Dương.

"Phá!" Mộc Dịch khẽ quát một tiếng, cũng lên hai ngón hướng trong huyết quang một chút!

Lập tức, quanh người hắn ánh mặt trời, hóa thành một đạo đạo chói mắt cột sáng màu trắng, hướng trong huyết quang kích bắn đi, phóng xuất ra uy lực cực lớn!

Phụ cận sơn cốc, hầu như muốn tại đây cột sáng trong hòa tan, huyết quang tại đây chút ít cột sáng công kích đến, càng ngày càng yếu, ngăn ngừa hai canh giờ về sau, liền triệt để tan rã.

Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong thở dài: "Người luyện thành Thần Anh về sau, đối thiên địa nguyên khí khống chế thật không ngờ kinh người, thậm chí có thể thao túng nhật chi tinh hoa vì mình sử dụng, cái này đã chạm đến thiên địa pháp tắc lực lượng! Nói như vậy, chỉ có Nguyên Anh xuất khiếu hoặc hóa thần phi thăng sau đó, mới có thể thoát lĩnh ngộ pháp tắc lực lượng, kích phát ra thiên địa nguyên khí trong ẩn chứa cường đại nhất uy năng; mà người hôm nay liền có thể làm được, cái này 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp, cái này Thần Anh chân thân, quả nhiên không phải chuyện đùa! Người có Thần Anh bên người, có thể động dụng pháp tắc lực lượng, thiên hạ Nguyên Anh kỳ Tu tiên giả ở bên trong, chỉ sợ không người là đối thủ của người!"

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Cái này rất khó nói, sơn ngoại hữu sơn người giỏi còn có người giỏi hơn, ta không có tu luyện 《 Tiên Thần Dịch

》 lúc trước, làm sao lại nghĩ đến thiên hạ còn có Thần Anh bức này huyền diệu chi công pháp; đồng dạng, ta cũng không dám xác định, thiên hạ có hay không có so với 《 Tiên Thần Dịch 》 cường đại hơn công pháp, hay không còn có đối thiên phú dị bẩm tồn tại! Huống hồ, ta chỉ có thể điều động Hỏa thuộc tính thiên địa nguyên khí, nhật chi tinh hoa thuộc hỏa, vì vậy cũng có thể miễn cưỡng thao túng, nhưng nếu là đã đến ban đêm, liền không có bao nhiêu ưu thế."

Tử Thần nói ra: "Nếu là có người biết rõ người bộ công pháp này, nói không chừng còn có thể tìm tới biện pháp nhằm vào, nhưng Thần Anh chính là Tà Thần sáng chế, người chỉ sợ là thế gian cái thứ nhất tu luyện ra Thần Anh người, đột nhiên gặp được người đối thủ như vậy, chỉ có thể gọi là đau khổ liên tục!"

Mộc Dịch cùng Tử Thần trao đổi tới ranh giới, huyết quang đã hoàn toàn biến mất, lệnh bài cũng phát sinh biến hóa, nó rõ ràng tự bạo thành một mảnh huyết sắc màn sáng, ước chừng hơn một trượng lớn nhỏ.

Không cần nhiều đoán, cái này chính là truyền tống màn sáng, có thể đi thông một chỗ Bí Cảnh, cái này Bí Cảnh có lẽ đang ở phụ cận, cũng có khả năng tại vạn dặm bên ngoài!

"Rút cuộc gặp được truyền tống màn sáng!" Mộc Dịch đại hỉ, hắn trước tế ra một tầng hộ thể ánh lửa, sau đó lách mình chui vào trong đó.

Lập tức, Mộc Dịch trước mắt tối sầm lại, hắn đi tới một cái lò mờ trong động phủ, chỉ có nhàn nhạt vài ngọn lửa tại động phủ bốn vách tường dấy lên, ánh sáng yếu ớt.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, một mảnh chói mắt hào quang từ trên người hắn tràn ra, đem chung quanh theo sáng trưng.

Thập phần đơn sơ một cái động phủ, nghiêm chỉnh mà nói, chỉ là một gian thạch điện, hơn nữa thạch điện trong không có bất kỳ đồ dùng trong

nhà trang trí, liền một trường bàn đá ghế đá đều không có!

"A, đó là!?" Tử Thần lấy thần niệm thân thể từ Mộc Dịch trong cơ thể bay ra, dò xét chung quanh, sau đó liếc mắt liền thấy được trên vách tường giắt một trường hơn một trường lớn màu đỏ trường cung.

Mộc Dịch cũng chú ý tới cái này giường trường cung, bởi vì trừ lần đó ra, nơi đây quả thực là không có gì cả.

"Tiền bối nhận ra cây cung này?" Mộc Dịch tò mò hỏi, hẳn có thể cảm ứng được, này cung là Hỏa thuộc tính bảo vật, tựa hồ không tầm thường, trừ lần đó ra, cũng nhất thời nhìn không ra sâu cạn.

"Xạ Nhật Thần Cung! Không thể tưởng được lão phu còn có thể thấy vậy cung một mặt!" Tử Thần thì thào nói ra, sau đó rõ ràng hướng này cung thăm viếng vài cái.

Mộc Dịch lấy làm kỳ, nghi hoặc nhìn về phía Tử Thần.

Tử Thần biết rõ Mộc Dịch trong lòng hoang mang, hẳn xoay người lại, thần sắc nghiêm túc nói: "Còn đây là Xạ Nhật Thần Cung, là Hỏa thần Chúc Dung đại nhân đã dùng qua một kiện thần bảo. Từ khi Chúc Dung đại nhân sau khi chết, này cung liền tung tích không rõ, lão phu vẫn cho là hẳn đã rơi vào mấy vị tiên tổ tay, lại không nghĩ rằng, nó rõ ràng bị Tà Thần đoạt được, hơn nữa giấu ở nơi đây!"

"Thần bảo? Hỏa thần Chúc Dung đã dùng qua thần bảo!" Mộc Dịch kinh hãi, cái này cung lai lịch, so với hẳn phỏng đoán khoa trường hơn vài phần.

Tử Thần nói ra: "Đúng vậy, cái này Xạ Nhật Thần Cung, cùng trong tay người Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm giống nhau, đều là Chân Tiên Chân Thần mới có thể chân chính khống chế tiên bảo thần bảo. Loại bảo vật này, nguyên bản đều có được Linh tính, sẽ tự động lựa chọn chủ nhân, nhưng

lúc này đều bị xóa đi Linh tính, cũng ẩn thân ở dưới giới bên trong, không có Tiên Thần giới tiên khí thần khí cung cấp nuôi dưỡng, hôm nay cũng không có khả năng kích phát ra chính thức uy năng!"

"Như thế nói đến, tại hạ ngược lại là có khả năng thao túng cái này Xạ Nhật Thần Cung, thi triển ra nhất định được uy lực ?" Mộc Dịch trong lòng khẽ động mà hỏi.

"Có lẽ có thể, tựa như người pháp lực toàn bộ lúc, có thể sử dụng Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm chém ra một kiếm giống nhau, người chỉ sợ cũng chỉ có thể bắn ra một mũi tên mà thôi!" Tử Thần ung dung nói: "Tuy rằng người không có tìm được Hoàng Nhật đăng trản, nhưng cái này Xạ Nhật Thần Cung, tuyệt không tại Hoàng Nhật đăng trản phía dưới!"

"Tại hạ ngược lại là thà rằng dùng cái này Xạ Nhật Thần Cung đổi lấy Hoàng Nhật đăng trản!" Mộc Dịch thờ dãi: "Hoàng Nhật đăng trản không có ở đây Tà Thần trong tay, vậy liền không tìm ra manh mối, lại nên từ đâu bắt tay vào làm ?"

Vô luận như thế nào, mặc dù không có tìm được rất muốn nhất Hoàng Nhật đăng trản, nhưng ngoài ý muốn đã nhận được một kiện thần bảo, cuối cùng là chuyển đi này không tệ.

Mộc Dịch không tốn sức chút nào liền từ trên vách tường gỡ xuống cái này Xạ Nhật Thần Cung, cẩn thận dò xét một phen.

Thân cung không phải vàng không phải ngọc, bày biện ra đỏ thẫm hơi mờ hình dáng, chất liệu thập phần đặc biệt, nhìn kỹ phía dưới, trong lúc mơ hồ còn có một chút huyền diệu thật nhỏ phù văn, hết sức phức tạp; đây cung cứng cỏi, giống như là Yêu thú tài liệu, cũng không có mũi tên.

Tử Thần nói ra: "Năm đó Chúc Dung đại nhân từng tại tiên trong thần giới một chỗ thượng cổ Man Hoang tiên vực, tao ngộ một cái Thủy Tổ chân long, Chúc Dung đại nhân đem giết chết, lấy long cốt làm cung

khung, lấy long cân làm dây cung, luyện chế ra cái này trường Xạ Nhật Thần Cung!"

"Cái kia mũi tên đâu? Vì sao có cung không mũi tên?" Mộc Dịch tò mò hỏi.

"Đây cung chính là thần bảo, lúc này lấy thần huyết vì mũi tên!" Tử Thần không cần nghĩ ngợi đáp.

"Lấy thần huyết vì mũi tên!" Mộc Dịch sửng sò, hắn nguyên bản còn muốn thử xem cái này Xạ Nhật Thần Cung uy lực, nhưng nếu là một dưới tên, sẽ phải tiêu hao hãn đại lượng thần huyết, còn sẽ không dám đơn giản ném thử!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 376: Quỷ Thành Hành Trình

Đại Yên quốc biên cảnh, Thập Vạn Đại Sơn liên miên trên không, một đạo hỏa quang vạch phá bầu trời đêm, trong chớp mắt lại muốn biến mất ở phía chân trời.

"Mau nhìn, có sao băng!" Dưới núi một thôn xóm ở bên trong, một gã màu da ngăm đen thanh niên mắt thấy cảnh này, kinh hô một tiếng, vội vàng hướng đồng bạn nói ra: "Nhanh cầu nguyện, theo trong thôn lão nhân gia nói, đối với sao băng cầu nguyện, nếu là ở sao băng biến mất lúc trước hoàn thành, nguyện vọng có thể đạt thành!"

Hắn vài tên đồng bạn đều cười cười, hiển nhiên không coi thành chuyện gì to tát, chỉ có người này thanh niên bản thân trịnh trọng chuyện lạ trong miệng nói lẩm bẩm, thần sắc nghiêm nghị ửng thuận tâm nguyện.

Hắn một gã đồng bạn thấy thế tức thì không cho là đúng cười nói: "Hắc, sao băng thường xuyên đều có thể trông thấy, như là thực sự có tác dụng, thiên hạ đã sớm là một mảnh tường hòa phú quý, nơi nào sẽ có ta các loại cùng khổ người ta!"

"Cái này rồi lại không nhất định!" Thanh niên thì thào nói ra, hắn đã cầu nguyện hoàn tất, ngẩng đầu thấy cái kia sao băng chưa biến mất, tâm tình thật tốt.

"Ồ! Xảy ra chuyện gì vậy?" Thanh niên bỗng nhiên lớn tiếng nói, cái kia sao băng chẳng những không có biến mất, hơn nữa càng ngày càng sáng ngời, tựa hồ đang tại hướng bọn hắn tới gần.

"Cẩn thận, sao băng muốn nện ra rồi!" Một người kia hoảng hốt, nhao nhao hướng một bên chạy đi, nhưng nghe được một người nam tử thanh âm từ phía sau lưng truyền đến:

"Đứng lại!"

Một người kia lập tức đều đứng tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích, đây cũng không phải bọn hắn nghe lời, mà là bỗng nhiên có một cỗ vô hình lực lượng đưa bọn chúng quanh thân trói buộc, chung quanh Hư Không cũng giống như đông lại thành khối sắt bình thường, để cho bọn họ căn bản không cách nào nhúc nhích.

"Đều xoay người lại đi!" Thanh âm của đối phương lần nữa vang lên, mấy người kia cảm thấy thân thể theo một cơn gió màu xanh lá không tự chủ được chuyển một cái. Nhao nhao quay người.

Tung tích sao băng lại không biết gì tung, nhưng chẳng biết lúc nào, một gã hai mươi bảy hai mươi tám thanh tú thanh niên rồi lại ra hiện tại bọn hắn trước mắt, người này tuy rằng chưa nói tới đến cỡ nào anh tuấn bất phàm, nhưng toát ra một cỗ siêu phàm thoát tục khí chất, cùng thể tục mọi người có rõ ràng bất đồng.

Người này đúng là Mộc Dịch, hắn vận dậm xa xôi chạy tới nơi này, là vì đi một chuyến Phong Đô Quốc.

Tử Thần nói, hắn đối Phong Đô Quốc có một chút ấn tượng, quá thập phần mơ hồ. Không nhớ rõ; mà Thi Thần rõ ràng cũng từng ở nơi này xuất hiện. Nhất định lớn có huyền cơ; hôm nay Mộc Dịch triệt để đã mất đi Hoàng Nhật đăng trần manh mối, cũng chỉ có tới đây Phong Đô Quốc một chuyến, đụng đụng vận khí.

"Ta hỏi các người, Phong Đô Quốc có phải hay không thì ở phía trước?" Mộc Dịch nhẹ nói nói. Thanh âm của hắn không lớn. Nhưng đều có một cỗ

uy nghiêm. Khiến những thôn dân này không cách nào không thành thật trả lời.

"Hồi bẩm đại nhân, hướng tây lại bay qua mấy tòa núi lớn, chính là Phong Đô Quốc cảnh nội." Tên kia màu da ngăm đen thanh niên đánh bạo nói ra. Hắn cũng đang tâm niệm cấp chuyển. Suy đoán Mộc Dịch thân phận lai lịch.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hắn tò mò nhìn thanh niên này liếc, cảm thấy có một chút đặc biệt cảm giác, hỏi hắn: "Đêm hôm khuya khoắt các người không ngủ được, ở chỗ này làm cái gì?"

"Hồi bẩm đại nhân, chúng ta đang luyện võ!" Thanh niên đáp.

Mộc Dịch lại gật đầu một cái, cái gọi là luyện võ, trên thực tế chính là tu luyện thủ túc nhị mạch công phu, trong núi dã thú hoành hành, không có có một chút công phu quyền cước, rất khó sinh tồn.

"Vừa rồi trong miệng người nói lẩm bẩm, là đang làm cái gì, là cái gì kỳ quái khẩu quyết chú ngữ sao?" Mộc Dịch lại hỏi.

Thanh niên thẳng lắc đầu, nói ra: "Tiểu nhân nhìn thấy sao băng xuất hiện, đang tại cầu nguyện."

Mộc Dịch sững sờ, giật mình bật cười, hắn đi theo miệng hỏi: "Người ưng thuận cái gì tâm nguyện?"

Đồng thời, hắn trong hai tròng mắt kim mang lóe lên, dùng Âm Dương Thần Mục cẩn thận đánh giá người này liếc.

Cái này liếc mắt nhìn qua, Mộc Dịch cảm thấy hơi kinh hãi, sắc mặt cũng là biến đổi.

Hắn thấy được một cái thân ảnh quen thuộc —— Mẫn Quân.

Trước mắt người này màu da ngăm đen thanh niên, dĩ nhiên là Mẫn Quân luân hồi chuyển thế!

Có lẽ là kiếp trước ân oán dây dưa không ngớt, hôm nay lại để cho hắn tại tình cảnh như vậy xuống thập phần ngẫu nhiên gặp được hắn.

"Mẫn Quân" nói ra: "Tiểu nhân tâm nguyện là tu luyện ra một thân cường đại võ công, có thể săn giết dã thú, hộ vệ thôn dân an toàn."

"Tốt, ta thành toàn người!" Mộc Dịch dứt lời, chỗ mi tâm một đạo bạch quang hiện lên, người kia trực tiếp chui vào rồi! "Mẫn Quân" mi tâm trong.

Trong chốc lát, "Mẫn Quân" chỉ cảm thấy trong đầu nhiều hơn rất nhiều phức tạp tin tức, tập hợp đứng lên, dĩ nhiên là một bộ cực kỳ cao minh tu luyện khẩu quyết, hơn nữa cái này tu luyện khẩu quyết không đơn thuần là tu luyện võ công, hơn nữa luyện võ đã đến cực hạn, còn có thể lấy võ nhập đạo, bắt đầu con đường tu tiên!

Hơn nữa, nương theo lấy những tin tức này truyền vào đồng thời, một cỗ thanh tuyến giống như Linh khí cũng trào vào "Mẫn Quân" trong cơ thể, khiến hắn cảm giác mình chẳng những sáng khoái tinh thần, trong cơ thể xúi quẩy bệnh không tiện nói ra toàn bộ trừ, đã liền tâm tư cũng lung lay không ít.

"Hy vọng người công pháp thành công ngày, còn có thể nhớ kỹ hôm nay lời nói này!" Mộc Dịch vừa dứt lời, thân hình cũng thời gian dần trôi qua bắt đầu mơ hồ, cuối cùng biến mất đang lúc mọi người trước mắt.

"Nguyên lai là cái quỷ hồn!" Một cái trong đó thôn dân lớn tiếng kinh hô: "Hắn không là muốn đi Phong Đô Quốc, chỗ đó thế nhưng là trong truyền thuyết Quỷ Thành! Chẳng lẽ hắn chính là một cái đáng sợ Lệ Quỷ? Lão tứ, người cũng phải cẩn thận, không nên bị hắn quỷ nhập vào người rồi!"

"Mẫn Quân" tức thì đắm chìm tại đây đạo Linh khí tẩy tủy dịch cân sau lớn kinh hỉ lớn bên trong, đối đồng bạn nhắc nhở ngoảnh mặt làm ngơ.

...

"Quý Thành ?" Mộc Dịch nhướng mày.

Đã đến Phong Đô Quốc về sau, hẳn ở thế tục trên phố hơi nghe ngóng một chút, sẽ biết Phong Đô Quốc một cái khác tên.

Nơi đây phàm nhân, đặc biệt mê tín, thực tế thờ phụng quỷ hồn mà nói, thậm chí cũng không có thiếu người luôn miệng nói bản thân có tự mình gặp quỷ trải qua.

Vừa đến hàng năm tháng bảy mười lăm Quý Tiết, Phong Đô Quốc cao thấp đều là một mảnh tế quỷ lễ nghi, khắp nơi có thể thấy được Tế Tự giả trang thành quỷ hồn chi hình tiếp nhận tế điện, "Quý Thành" danh tiếng cũng vì vậy mà đến.

Không biết có phải hay không là bởi vì vì nguyên nhân này, Mộc Dịch cũng mơ hồ cảm giác được, cái này bị dây núi bao bọc Phong Đô Quốc, tổng là một bộ Âm khí nặng nề tình cảnh, đại đa số thời gian đều là nặng nề trời đầy mây, rất ít nhìn thấy trời quang vạn dặm.

Đáng tiếc, cái này Phong Đô Quốc bên trong, tối đa chỉ có mấy cái tu vi rất thấp tán tu đạo sĩ, căn bản chưa nói tới tu tiên giới, Mộc Dịch cũng không cách nào thăm dò được càn hữu dụng tin tức.

Về phần Tử Thần, hẳn cũng không có nhớ lại cái gì có giá trị nội dung, chỉ là đang nghe nói nơi này là Quý Thành lúc, hẳn hơi động một chút, mơ hồ cảm giác được, đây tựa hồ là trọng điểm.

Đã liền Tiểu Độc Thần, tại tới chỗ này về sau, cũng dù sao vẫn là thì thào nói "Chủ nhân, Quý Thành, Quý Thành!" Các loại mấy câu, tựa hồ đã

ở nhắc nhở lấy Mộc Dịch cái gì.

Mộc Dịch cho rằng, nếu như Thi Thần đã từng đã tới nơi đây, mà Tử Thần, Độc Thần cũng đều đối cái này Quỷ Thành có một chút đặc thù ẩn tượng, vậy trong này hơn phân nửa là có chút huyền cơ.

Tuy rằng hắn còn tra không được bất luận cái gì manh mối, nhưng là cũng không nóng nảy, dù sao cũng không có mặt khác việc gấp, hắn liền quyết định trước tạm thời lưu lại Phong Đô Quốc.

Mộc Dịch cùng Tử Thần thương nghị một phen về sau, nói ra: "Tiếp qua hơn một tháng, chính là Phong Đô Quốc mỗi năm một lần Quỷ Tiết, chẳng những tình cảnh to lớn, nghe nói thậm chí sẽ có thật sự quỷ hồn xuất hiện, nhìn xem chúng ta là hay không có thể tại Quỷ Tiết trong có phát hiện!"

Cái này hơn một tháng, Mộc Dịch liền hóa thành phàm nhân, ở tại Phong Đô Quốc bên trong.

Từ khi ly khai Hàn Nha Đảo, hắn liền không còn có thử qua phàm nhân sinh hoạt, phàm nhân sinh lão bệnh tử, vinh hoa phú quý, khi hắn xem ra đã như là mây bay, kinh sợ không nổi bất luận cái gì gợn sóng.

Tại những người phàm tục này xem ra, hôm nay Mộc Dịch, quả thực là vô tình vô dục, không ăn nhân gian khói lửa; trên thực tế, Mộc Dịch cũng không phải là vô tình vô dục, mà gần là đối với những thứ này thế tục sự tình chẳng thèm ngó tới mà thôi.

Mộc Dịch bỗng nhiên nghĩ đến, trong truyền thuyết Tiên nhân vô dục vô cầu, đến tột cùng là thực tâm cảnh đã đến vô ngã cảnh giới, còn là nói trong mắt bọn hắn, ngoại trừ chí cao đại đạo bên ngoài, hết thảy đủ loại đều là thoáng qua như mây khói, không đáng giá nhắc tới ?

Nếu như một ngày kia, hắn tìm hiểu chung cực đại đạo, nhìn thấu tam giới đủ loại, như vậy trong mắt hắn, cái này đại thế giới có thể hay không

cũng là hoa trong gương, trăng trong nước, thoáng qua như mây khói ?

Nếu quả thật có thể nhìn nhặt hết thấy, trong lòng không chỗ nào thấp thỏm nhớ mong, như vậy đặc đạo sau đó, sự hiện hữu của hắc lại có ý nghĩa gì ?

Chính như Phong Đô Quốc trong Mộc Dịch, sự hiện hữu của hắc, đối với Phong Đô Quốc phạm nhân mà nói, lại có ý nghĩa gì ? Những người phạm tặc này sẽ không lý giải Mộc Dịch bậc này tồn tại cảnh giới, mà Mộc Dịch cũng khinh thường tại tham dự những người phạm tặc này sự vụ, hai người giữa, tựa hồ hoàn toàn không có cùng xuất hiện.

Khắp mặt đất con sâu cái kiến, nghìn nghìn vạn vạn, tự thành hệ thống, đối với chúng mà nói, Nhân loại tồn tại cũng không phải là phải; mà thiên hạ phạm nhân, đồng dạng nghìn nghìn vạn vạn, tự thành vương quốc, tiên cùng thần tồn tại, lại có cái gì đặc thù ý nghĩa ? Đối ở thiên địa tam giới mà nói, tiên cũng tốt, thần cũng được, hàng tử sinh linh tồn tại, lại có ý nghĩa gì ? Chẳng lẽ chỉ là vì chứng kiến này thiên địa không có thể nghịch chuyển hướng đi suy vong ?

Tu hành là vì cầu được suốt đời, nhưng mà sinh mệnh ý nghĩa, lại có bao nhiêu người có thể đủ hiểu thấu đáo ? Nếu không biết sinh mệnh ý nghĩa ở đâu, mặc dù trường sinh bất tử, vẫn đang không thể đại triệt đại ngộ.

Hơn một tháng sau, Quý Tiết tiến đến, Phong Đô Quốc cao thấp một mảnh sôi trào, các nơi đều tại cử hành tất cả lớn nhỏ tế tự điển lễ, đã liên Phong Đô Quốc hoàng tộc, cũng công khai tổ chức mỗi năm một lần hoàng gia tế tự đại điển.

Một ngày này, Quý Thành bên trong, Âm khí nặng nề, nhưng náo nhiệt vô cùng.

Trùng trùng điệp điệp tế tự đội ngũ, dọc theo Quý Thành trong rộng nhất rộng rãi đường lớn đi về phía trước, một đường lực lượng vui cười cao

vang, nhiều người dân chúng hoặc là tại hai bên quỳ lạy, hoặc là xa xa đi theo tế tự đội ngũ sau lưng, cùng nhau chứng kiến lần này đại diện.

Mộc Dịch cũng là ở ngoài đứng xem một trong, hẳn chú ý tới, đám người chung quanh, tuy rằng cũng có hưng phấn không hiểu thiếu nhi, nhưng tuyệt đại đa số người thần sắc, đều là trang nghiêm túc mục, thập phần thành kính.

Tế tự đội ngũ tới gần về sau, mọi người chung quanh nhao nhao quỳ xuống một mảnh, Mộc Dịch hơi thi pháp thuật, bản thân liền hóa thành ảo ảnh, biến mất trước mặt người khác —— mọi người chú ý tiêu điểm đều tại tế tự trong đội ngũ, tự nhiên cũng không có ai chú ý tới Mộc Dịch.

Tế tự trong đội ngũ, truyền ra một ít nước nở khóc nỉ non thanh âm, ẩn nấp trong Mộc Dịch theo tiếng nhìn lại, gặp được chín nam cửu nữ mười tám tên mười một mười hai tuổi hài đồng.

Một gã Tế Tự bộ dáng nam tử tại đây chút ít hài đồng bên người nhỏ giọng quát: "Đừng khóc! Các người có thể được chọn vì Kim Đồng Ngọc Nữ, với tư cách là lần hoàng tộc đại diện tế phẩm, đó là các người cùng các người sau lưng tất cả lớn vinh dự của gia tộc, lại khóc suốt mướt, cẩn thận liên lụy người nhà!"

Bị cái này tế tự một tiếng cảnh cáo, những thứ này đồng nam đồng nữ miễn cưỡng ngừng tiếng khóc, nhưng vẫn có mấy người thân thể không ngừng run rẩy, lộ ra thập phần sợ hãi.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 377: Mất Đi Tình Cảm

Mộc Dịch nhú mày, động lòng trắc ẩn.

Bất quá, hắn cũng không muốn nhúng tay cái này phạm nhân sự vụ; hưởng hồ, cái này tế tự điển lễ là Phong Đô Quốc kéo dài nhiều năm truyền thống tập tục, mặc dù đang Mộc Dịch xem ra, đây quả thực là ngu muội mê tín, không có chút ý nghĩa nào, nhưng là những người phạm tục này lựa chọn của mình.

Mộc Dịch há miệng nhẹ nhàng thổi, lập tức thiên địa biến sắc, cuồng phong xen lẫn đầy trời bụi đất gào thét, trên đường phố tất cả mọi người vội vàng nhắm mắt che mặt, để tránh bụi đất đập vào mắt.

Mượn nhờ cái này một trong nháy mắt, Mộc Dịch mười ngón liên tục, từng đạo ảo ảnh bay ra, biến thành cái kia mười tám tên đồng nam đồng nữ bộ dáng, mà thật sự đồng nam đồng nữ, tất bị một cỗ vòi rồng một cuốn, biến mất vô tung vô ảnh.

Cuồng phong lập tức lại đình chỉ, mười tám tên đồng nam đồng nữ ngơ ngác đứng ở tế tự trong đội ngũ, không hề thút thít nỉ non nói.

"Đây là quỷ phong!" Mọi người vây xem ở bên trong, có người lớn tiếng nói, "Nhất định là quỷ hồn đã nhận được tế tự đại diện cảm ứng, đã nhích tới gần nơi này!"

"Đúng vậy a, chỉ mong lần này tế tự thuận thuận lợi lợi, bảo hộ chúng ta bình an!"

"Hừ, thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo! Nếu như người là ngày thường chuyện xấu làm quá nhiều, đều có quỷ hồn tìm người lấy mạng, tể tự đại diện cũng không giúp được người!"

"Người. . ."

Mọi người náo nhiệt nghị luận lên, cái này một cỗ tới vô ảnh đi vô tung "Quỷ phong", cũng thành thể gian thật sự có quỷ hồn "Chứng cứ" một trong.

"Quỷ phong" sau đó, tể tự đại diện nhưng muốn tiếp tục, tể tự đội ngũ cũng tiếp tục đi tới.

Đột nhiên, xa xa tiếng giết rung trời, bụi đất tung bay. Lại có một đội nhân mã giết tới nơi này, một người cầm đầu, khoảng bốn mươi tuổi, khuôn mặt gầy, dáng vẻ thư sinh mười phần, hết lần này tới lần khác rồi lại mang nón trụ xuyên giáp, tay cầm trường kiếm.

"Là Bát Hoàng Gia!" Trong mọi người lập tức có không ít người nhận ra người này, nhao nhao thăm viếng.

"Bát Hoàng Gia, người tới nơi này làm gì!" Tể tự đội ngũ không thể không dừng lại, cầm đầu Đại Tể Ti Đứng ra đây lạnh lùng nói ra.

Trung niên nhân cao giọng nói ra: "Tể quỷ bá thần. Chính là mê tín tiến hành. Chẳng những hao người tổn của, càng là hại tính mạng người! Chỉ cần là hoàng gia tể tự đại diện, sẽ phải hi sinh mười tám tên đồng nam đồng nữ tính mạng, hành động cái gọi là tể phẩm! Cả nước cao thấp. Vén vén tại đây Quỷ Tiết một ngày bên trong. Liền không còn có nghìn tên đồng nam đồng nữ bởi vậy chết! Bốn hoàng gia hôm nay dẫn binh tới đây. Chính là muốn ngăn cản cái này tể tự đại diện, huỷ bỏ tập tục xấu!"

Lời vừa nói ra, mọi người một mảnh ồn ào.

Đại Tế Ti cười lạnh một tiếng. Nói ra: "Hoàng gia, đều nói người yêu dân như con; nhưng cử động lần này tuyệt đối không tầm thường, vạn nhất đắc tội quý hồn, bởi vậy giáng tội ta Phong Đô Quốc hàng tử con dân, trách nhiệm này người cũng gánh không nổi!"

"Đúng vậy a, Hoàng gia, vạn không được trì hoãn tế tự đại điển!" Nhiều người dân chúng cũng là một mảnh tiếng hô.

"Im ngay!" Trung niên nhân hướng chung quanh quần chúng hét lớn một tiếng nói: "Bốn hoàng gia không tiếc cải lời hoàng lệnh, liều chết ngăn cản tế tự, chính là vì bọn người lê dân bách tính, mà bọn người rồi lại không biết tốt xấu, vẽ đường cho hươu chạy!"

"Đại Tế Ti, " trung niên nhân lại hướng tế tự đội ngũ la lớn: "Nếu như người nói thật sự có bọn đầu trâu mặt ngựa, đại khái có thể tương kì hoán xuất, đang tại mọi người mặt đem bốn hoàng gia giết chết, nếu không, bốn hoàng gia liền xem người tà thuyết mê hoặc người khác hoặc nhiều người, tại chỗ tru sát!"

"Tốt!" Đại Tế Ti cười lớn nói: "Hoàng gia nói như vậy, đã đắc tội quý thần, bản Tế Tự đành phải triệu hoán thiên quý, khiến thiên quý đến xử trí Hoàng gia!"

Dứt lời, cái này đại tế tự bắt đầu ra dáng thi triển tế tự chi lễ, hăn phóng ra kỳ quái bước chân, trong tay nắm lấy một thanh kiếm gỗ đào, thỉnh thoảng còn ném ra ngoài mấy tấm vẽ lấy kỳ quái phù văn màu vàng phù chỉ, cũng đem đốt, tùy ý bốn phía.

Một Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn xem một màn này, hết sức tò mò, lấy hăn kiến thức, vậy mà hoàn toàn nhìn không ra cái này Đại Tế Ti đang dùng cái gì pháp thuật, hơn nữa, người kia tựa hồ một chút pháp lực đều không có.

"Thiên quỷ nhập vào thân, lập tức tuân lệnh!" Đại Tế Ti thi pháp hoàn tất, đột nhiên cầm trong tay kiếm gỗ đào chỉ một cái, chỉ hướng Bát Hoàng Gia sau lưng một gã tướng sĩ.

Tướng quân này lập tức rung đùi đắc ý, thần sắc biến đổi, sau đó giơ tay lên trong đại đao, hướng Bát Hoàng Gia một đao chém tới.

Bát Hoàng Gia kinh hãi, vội vàng lách mình né qua, hoảng sợ nói: "Lý tướng quân, người làm cái gì vậy?"

Đại Tế Ti lớn tiếng cười nói: "Ha ha, Lý tướng quân bị thiên quỷ phụ thể, tự nhiên không bị khống chế, không phải là hăn muốn giết người, mà là thiên quỷ muốn giết người!"

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng!" Bát Hoàng Gia lắc đầu liên tục, không thể tin được một màn này.

Đại Tế Ti thừa cơ chỉ huy trước người hộ vệ đại quân, lớn tiếng nói: "Thiên quỷ đã tức giận, các người còn không chạy nhanh đem những thứ này phản nghịch giết chết, vạn nhất triệt để chọc giận nhiều người quỷ, ta Phong Đô Quốc liền tai vạ đến nơi!"

Hộ vệ đại quân hô to chém giết tiến lên, đã liền dân chúng chung quanh, cũng có không ít người tham dự tiến đến, chủ động hiệp trợ tế tự đội ngũ tiêu diệt toàn bộ Bát Hoàng Gia sau lưng quân đội.

Hơn ngàn người ngựa, trong chốc lát tại một hồi trong hỗn loạn quân lính tan rã, Bát Hoàng Gia mình cũng nguy tại sớm tối, nếu không phải có vài tên thân tín liều mạng bảo hộ, hăn sớm được mọi người bầm thây vạn đoạn.

"Hăn ngược lại là cái người biết chuyện, chỉ tiếc tại đây hồ đồ trong mọi người, hăn không có nơi sống yên ổn!" Mộc Dịch thầm than một tiếng, tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng cái này Bát Hoàng Gia nhìn lại.

"A!" Mộc Dịch bỗng nhiên hít sâu một hơi, thì thào nói ra: "Phụ thân!"

Mộc Dịch vận dụng Âm Dương Thần Mục, ý muốn xem thấu Đại Tế Ti trò hề lúc, rồi lại trong lúc vô tình phát hiện, cái kia Bát Hoàng Gia kiếp trước, lại là phụ thân của mình!

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi lặng lẽ ra tay, quỷ phong tái khởi, mọi người che mặt, quỷ phong sau đó, Bát Hoàng Gia rồi lại biến mất vô tung vô ảnh.

Ở ngoài ngàn dặm, Bát Hoàng Gia ung dung tỉnh dậy, thấy được trước mắt thanh niên Mộc Dịch.

"Người là người phương nào ? Là địch là bạn ?" Bát Hoàng Gia cảnh giác mà hỏi.

Mộc Dịch thản nhiên nói: "Không phải địch không phải bạn bè, ta chỉ là không thể làm chung người rảnh rồi, thuận đường đem người cứu ra, cái kia mười tám tên đồng nam đồng nữ cũng ở nơi đây, người mang theo bọn hắn đi thôi!"

Bát Hoàng Gia nhìn quét chung quanh phát hiện mình đã rời xa Quỷ Thành, ở vào một mảnh hoang dã bên trong, hắn quá sợ hãi, nói ra: "Các hạ chẳng lẽ là lên trời xuống đất Tu tiên giả ?"

"Người biết Tu tiên giả ?" Mộc Dịch tò mò hỏi ngược lại.

Bát Hoàng Gia nói ra: "Bốn hoàng gia vì kiểm chứng quỷ thần mà nói, xem hoàng tộc Tàng Thư trong đại lượng thượng cổ điển tịch, trong đó có mấy bộ đề cập Tu tiên giả, các hạ có thể cứu bốn hoàng gia cùng những thứ này đồng nam đồng nữ tại vạn trong đám người, thần thông không thể tưởng tượng nổi, hơn phân nửa chính là trong truyền thuyết tiên sư đại nhân!"

"Thì ra là thế, người cũng không có nói sai, ta đích xác là người tu hành!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu.

"Thăm viếng tiên sư đại nhân!" Bát Hoàng Gia trong lúc đó một quỳ đến cùng, hướng Mộc Dịch bái nói.

Mộc Dịch lại càng hoảng sợ, vội vàng ống tay áo phất một cái, đem đôi phương nâng dậy.

Bát Hoàng Gia hướng Mộc Dịch khẩn cầu: "Tiên sư đại nhân, người đã có thần thông như thế, cầu người xuất thủ tương trợ, giải cứu ta Phong Đô Quốc những thứ này ngu muội dân chúng! Cái gọi là tế quỷ mà nói, chỉ là các thời kỳ hoàng thân quốc thích dùng để cổ mê hoặc lòng người thủ đoạn, thông qua những thứ này căn bản không tồn tại quỷ thần, khiến nhiều người dân chúng an phận thủ mình, phục tùng quản lý. Cái này vốn chỉ là một loại thống trị thủ đoạn, nhưng mà, cái kia chút ít tế tự lễ nghi phiền phức, rồi lại hao người tốn của, thậm chí muốn hi sinh đồng nam đồng nữ tính mạng, vô cùng tàn nhẫn! Bốn hoàng gia nguyên bản cố tình cải biến cái này tập tục xấu, chỉ tiếc, cái này mê tín mà nói đã xâm nhập nhân tâm, không người hô ứng!"

Mộc Dịch lắc đầu, nói ra: "Ta đã là thế ngoại người, không nên lại cầm tay thế tục sự tình. Huống chi, việc này là do Phong Đô Quốc dân chúng mình làm ra lựa chọn, kết quả cũng có thể do chính bọn hãn thừa nhận!"

"Tiên sư đại nhân!" Bát Hoàng Gia còn muốn lại cầu, Mộc Dịch rồi lại khoát tay chặn lại, nói ra: "Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cầu; tại trời mà xem ra, thế gian vạn vật cùng thảo con chó giống nhau, không có bất kỳ phân biệt; tại chúng ta người tu hành xem ra, phạm nhân chúng sinh, cũng đều có vận mệnh của bọn hãn, chúng ta đồng dạng đối xử như nhau. Hôm nay ngay cả ta lẫn ra tay, đã là triển khai phạm tâm, Phong Đô Quốc dân chúng sự tình, ta sẽ không lại tiếp tục để ý hội. Thiên hạ vạn dân, chúng sinh, từng sinh linh đều có khổ cho của bọn hãn phiền muộn chưa xót, nếu

là ta không thể nhìn xuyên qua, mặc dù cạn kiệt cả đời lực lượng, cũng không có khả năng từng cái chiếu ứng tới đây. Huống hồ, của ta tất cả hành động, cũng không nhất định là tốt nhất, bọn hắn đều có vận mệnh của bọn hắn, ta không muốn cưỡng ép sửa đổi."

Bát Hoàng Gia nghe vậy thất vọng cực kỳ, sắc mặt có chút uể oải.

Mộc Dịch thở dài: "Vô luận như thế nào, ta cùng với người có một trận duyên phận. Ta liền ban thưởng người tiến vào tu hành một đường tiên duyên, nếu là người tu luyện thành công, vẫn đang phàm tâm không chết, muốn xen vào cái này thế tục sự tình, vậy cũng cho phép người đi!"

Nói xong, Mộc Dịch liền thở ra một cái thuần khiết nguyên khí, chui vào đối phương trong cơ thể.

Cái này miệng nguyên khí, ẩn chứa uy năng thật lớn, nhưng không hiện không lộ, không nóng không lạnh, là lưu cho đối phương ngày sau chậm rãi luyện hóa.

Chỉ cần đem cái này sợi nguyên khí luyện hóa hoàn tất, đạt tới Tích Cốc kỳ liền không có vấn đề gì cả, có hay không có thể tiến thêm một bước, sẽ phải nhìn hắn cơ duyên của mình tạo hóa.

Mộc Dịch trực tiếp thông qua thần niệm, tại đối phương trong đầu để lại một bộ tu luyện công pháp, sau đó âm thầm lặng lẽ đã đi ra nơi đây.

Phụ thân là Mộc Dịch thân nhất người, đã từng hắn cho rằng, mình nếu là có thể nhìn thấy phụ thân chuyển thế luân hồi, nhất định sẽ kích động dị thường; như thế ngày hôm nay vừa thấy, mặc dù có một chút kinh hỉ, so với hắn dự đoán bình tĩnh rất nhiều.

Dù sao, trước mắt cái này Bát Hoàng Gia, mặc dù là phụ thân hắn chuyển thế, nhưng lại hết sức lạ lẫm, Mộc Dịch đối với hắn cũng không có gì đặc thù cảm giác, cũng tìm không thấy phụ thân thân ảnh.

Lấy hần hôm nay thần thông, đại khái có thể đem dung mạo của đối phương, thân hình, đều biến thành cha mình bộ dáng, nhưng mà Mộc Dịch nhưng không có làm như vậy.

Dung mạo chỉ là bên ngoài, chỉ cần thần thông cường đại, tùy thời cũng có thể cải biến; hồn phách tuy là duy nhất, nhưng chuyển thể sau đó rồi lại biến thành hai người, chính thức có nghĩa là một người bản chất đồ vật, đến tột cùng là cái gì ?

Không phải là dung mạo, không phải là địa vị, không phải là tài phú, thậm chí không phải là Tiên Thiên hồn phách, mà là cái kia độc nhất vô nhị tình cảm.

Chỉ có tình cảm, mới là không thể thay thế tồn tại, mới là quyết định một người bản chất chỗ, Mộc Dịch tưởng niệm phụ thân, tưởng niệm không phải là phụ thân dung mạo, không phải của hần hồn phách, đối không phải của hần địa vị tài phú, mà là cùng hần thành lập lên nồng đậm tình phụ tử!

Mỗi người đều có chính mình độc nhất vô nhị tình cảm, đúng là những thứ này tình cảm tồn tại, khiến nhân sinh của bọn hần trở nên tràn ngập ý nghĩa; nhưng mà, tại đây coi trọng vật chất thế giới, có ít người bị dục vọng mê hoặc, trong lòng chỉ có dục vọng mà không để ý đến tình cảm, người như vậy, hần, đã bị chết!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 378: Quỷ Giới

"Tiên sư đại nhân, chậm đã!"

Mộc Dịch thân hình hư không tiêu thất tới ranh giới, Bát Hoàng Gia quá sợ hãi, hắc sừng sờ ngoài, vội vàng hưởng Mộc Dịch biến mất địa phương quỳ gối.

"Còn có chuyện gì?" Lúc đầu bản cũng định ly khai Mộc Dịch, lại xuất hiện ở chỗ cũ, hắc tay áo nhẹ nhàng vung lên, liền có một cỗ vô hình lực lượng đem đối phương nâng dậy.

"Tiên sư đại nhân, ngài là thế ngoại cao nhân, nhất định biết rõ, trên đời này thật là có quỷ hồn?" Bát Hoàng Gia hỏi.

Mộc Dịch thân nhiên nói: "Thiên địa tam giới, thì là thiên giới, Nhân giới, khu vực, lại xưng Tiên Giới, Nhân giới, Quỷ giới, tự nhiên có quỷ giới, cái kia hơn phân nửa cũng có quỷ hồn tồn tại. Không có thấy tận mắt qua, cũng không có nghĩa là nó không tồn tại. Bất quá, Phong Đô Quốc cái kia chút ít tế tự chi thuật, rõ ràng cho thấy lừa gạt ..., không có chút pháp lực!"

"Cái kia vừa rồi thiên quỷ nhập vào thân chi thuật, lại là chuyện gì xảy ra?" Bát Hoàng Gia hoang mang khó hiểu.

Mộc Dịch khẽ lắc đầu, cười nói: "Tri nhân tri diện bất tri tâm, quỷ thần khó phân biệt, nhân tâm càng là khó dò; vị kia bị 'Thiên quỷ nhập vào thân' tướng quân, đại khái là tâm phúc của người đi, nhưng mặc dù là tâm phúc, cũng sẽ có bởi vì các loại nguyên nhân bán đứng người khả năng. Vừa rồi

cái kia tình cảnh, chỉ là hãn phối hợp Đại Tế Ti diễn một tuồng kịch mà thôi."

"Thì ra là thế!" Bát Hoàng Gia lập tức thần sắc ảm đạm, hãn kinh ngạc ngoài, càng là có chút uể oải.

"Quả nhiên đều là giả dối, đều là giả dối!" Bát Hoàng Gia thì thào nói ra: "Xem ra trong điển tịch theo như lời đấy, Phong Đô Quốc địa thế âm trầm, nhưng đi thông âm phủ quỷ phủ, cũng đều là giả dối!"

"Cáo từ. . ." Mộc Dịch đang muốn lần nữa rời đi, đột nhiên nghe được đối phương những lời này. Không khỏi hơi sững sờ:

"Người nói cái gì ? Phong Đô Quốc nhưng đi thông quỷ phủ ? Loại này thuyết pháp người từ chỗ nào được đến ?"

Bát Hoàng Gia gặp Mộc Dịch đối với cái này thập phần coi trọng, liền cẩn thận quay về suy nghĩ một chút, nghiêm mặt nói ra: "Trong Hoàng tộc có một tòa Tàng Thư các, bên trong ẩn núp các loại điển tịch không dưới mười vạn cuốn, nhưng chỉ đối trong Hoàng tộc người cởi mở; bốn hoàng gia vì kiểm chứng quỷ thần tế tự mà nói, đã từng vùi đầu trong Tàng Thư các mấy năm, rộng khắp đọc tương quan sách cổ. Trong đó một quyển gọi là 《 Hoàn Dương Bút Ký 》 trong sách xưa, từng đề cập một kiện việc lạ."

"Nói là vài ngàn năm trước, có một say rượu mà chết thư sinh, hồn phách bay đi âm tào địa phủ. Rồi lại tao ngộ biến cố. Hãn và đồng hành hai cái ba quỷ hồn không hiểu thấu đã thành vô câu vô thúc cô hồn dã quỷ, hãn thậm chí còn trong lúc vô tình từ âm tào địa phủ quay trở về Nhân giới, cũng tìm về bản thân chưa mai táng 'Thi thể ' lập tức phục sinh."

"Hãn đem chuyện này trải qua ghi chép lại. Thì là 《 Hoàn Dương Bút Ký 》 . Hãn đem âm tào địa phủ ghi sinh động như thật. Rất có đặc sắc, đã từng truyền lưu qua một đoạn thời gian, hoàng tộc trong Tàng Thư các

cũng bởi vậy để lại cái này bộ sách. Tại 《 Hoàn Dương Bút Ký 》 trong nhắc tới. Thư sinh kia quý hồn ly khai âm tào địa phủ, trở lại quay lại Nhân giới lúc, vị trí chi địa chính là ta Phong Đô Quốc, chỉ là vị trí cụ thể không rõ."

"Lại có việc này!" Mộc Dịch nhíu mày: "Nói một cách khác, câu thông Nhân giới cùng Quỷ giới cửa vào, ở nơi này Phong Đô Quốc bên trong ?"

"Tiền bối, " Mộc Dịch tại thần niệm trong hướng Tử Thần hỏi: "Người đối với này còn có ấn tượng ?"

"Quỷ giới ?" Tử Thần sững sờ, bỗng nhiên hoảng sợ nói: "A, lão phu nghĩ tới, Thi Thần từng hướng lão phu đề cập Quỷ giới sự tình, lão phu biết rõ Phong Đô Quốc, giống như thì ra là vì vậy nguyên nhân!"

Mộc Dịch thần sắc càng thêm ngưng trọng, bất quá, một người thư sinh sáng tác sách cổ, cũng có thể là xuất từ tưởng tượng, thù địch vô cớ, việc này quan hệ trọng đại, hẳn muốn đích thân nhìn thấy cuốn sách này, cần thận nghiên cứu một phen.

Mộc Dịch hướng Bát Hoàng Gia hỏi Phong Đô Quốc hoàng gia Tàng Thư các vị trí, sau đó cáo từ ly khai.

Không bao lâu về sau, Mộc Dịch liền thần không biết quỷ không hay tới nơi này chỗ ngồi xuống tầng ba, diện tích cực lớn Tàng Thư các.

Nơi này chỉ có một cửa ra vào, còn có hoàng gia hộ vệ nghiêm mật trông coi, nhưng những thủ đoạn này cũng chỉ là nhằm vào phạm nhân, đối với Mộc Dịch loại này tồn tại mà nói, căn bản là như là không có tác dụng.

Mộc Dịch hơi thi công pháp, một cỗ vô hình lực lượng đem quanh người hắn Hư Không vạn vạo, sử dụng thân hình của hắn ẩn nấp, hắn thì cứ như vậy nghênh ngang tiêu sái vào Tàng Thư các, sau đó tìm kiếm cái kia 《 Hoàn Dương Bút Ký 》 .

Có Bát Hoàng Gia chỉ điểm, Mộc Dịch rất nhanh tại tầng thứ hai tòa nào đó trên giá sách đã tìm được cuốn sách này.

Mộc Dịch thầm nghĩ một tiếng cơ duyên xảo hợp, nếu như không phải là phụ thân hắn chuyển thế Bát Hoàng Gia bẩm báo, hắn là tuyệt không khả năng đi tới nơi này thế tục giới hoàng gia trong Tàng Thư các tra tìm manh mối; hơn nữa coi như là lại tới đây, mệnh mệnh trong biển sách vở, hắn cũng không có khả năng liếc chọn trúng cái này 《Hoàn Dương Bút Ký》.

Mộc Dịch đem cái này bộ sách cổ từ giá sách trong rút ra, sau đó thổi nhẹ một hơi, liền có một cơn gió màu xanh lá đem trang sách thổi từng tờ một lật lên, chỉ chốc lát sau, cả bộ sách liền toàn bộ lật xong.

Mà ở trong quá trình này, Mộc Dịch đã đem cả bộ sách đều một chữ không lọt ghi chép tại trong lòng, âm thầm phỏng đoán.

"Trong sách ghi chép có thật sự có giả, thiệt giả lớn lao phân biệt!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng: "Nhưng như không có chút nào bằng chứng, liền phán đoán ra quỷ kia khí run sợ Quỷ giới đủ loại, chỉ sợ cũng là rất không có khả năng! Tiên bối, người thấy thế nào?"

"Lão phu cũng hiểu được tất có kỳ quặc!" Tử Thần nói ra: "Theo lý thuyết, Quỷ giới cùng Nhân giới có lẽ lẫn nhau ngăn cách, chỉ có trong Thiên Địa luân hồi pháp tắc lực lượng, có thể câu thông Nhân, Quỷ nhị giới, khiến hồn phách tiến vào luân hồi bên trong. Bất quá, mặc dù là giới diện ngăn cách lực lượng, cũng khó tránh khỏi sẽ có điểm yếu; mà nơi này Nhân giới, càng là từng trải qua Tiên Thần đại chiến, giới diện lực lượng cũng bị phá hư thập phần nghiêm trọng, bởi vậy xuất hiện một hai cái giới diện điểm yếu, thậm chí là câu thông Nhân giới, Quỷ giới 'Lỗ thủng' cũng không được toàn bộ không khả năng!"

Mộc Dịch trầm ngâm một lát sau, hỏi: "Nếu như ta đều không có đoán sai, Thi Thần chính là vì Quỷ giới đi tới nơi này Phong Đô Quốc, Thi Thần muốn đi Quỷ giới làm gì ? Quỷ giới có thể đi thông Tiên Thần giới sao ?"

"Không thể." Tử Thần nói ra: "Chỉ có Nhân giới có thể cùng Quỷ giới tương thông. Trong Thiên Thần giới, đã đã vượt ra luân hồi pháp tắc trói buộc, Chân Tiên Chân Thần nếu là ở trong Thiên Thần giới chết đi, sẽ không tiến vào luân hồi, chỉ biết hồn phi phách tán triệt để tiêu vong. Vì vậy có không ít Chân Tiên Chân Thần tại gặp được không tránh thoát đại kiếp nạn thời điểm, sẽ nghĩ hết biện pháp phá tan cực kỳ chắc chắn giới diện pháp tắc lực lượng trói buộc, hạ phàm đi vào Nhân giới. Như tại Nhân giới gặp nạn, hồn phách còn có thể tiến vào luân hồi, có tái thế làm người cơ hội."

"Năm đó Hỏa thần Chúc Dung đại nhân không địch lại nhiều người Thiên Tiên vây công, mang theo chúng ta chạy trốn tới người này giới, cũng có cùng loại cân nhắc."

Mộc Dịch nghe vậy nhẹ gật đầu, trầm tư nói ra: "Thì ra là thế. Thi Thần khẳng định không phải là muốn nhờ Quỷ giới đi hướng Tiên Thần giới, như vậy hẳn đi Quỷ giới ý muốn như thế nào ? Hẳn Bất Hủ Thi Thần, không phải sống cũng chẳng phải chết, chẳng lẽ cũng có thể tại Quỷ giới trong trường tồn sao ?"

"Đúng rồi, Hoàng Nhật đăng trần bức này thần khí, có hay không có khả năng lưu lạc đến Quỷ giới bên trong ?" Mộc Dịch bỗng nhiên tâm niệm vừa động mà hỏi.

"Rất không có khả năng đi!" Tử Thần nghi hoặc nói: "Quỷ giới trong cho dù có thực lực mạnh mẽ quý tu, có thể tới quay lại Nhân giới, Quỷ giới, nhưng bọn hắn muốn Hoàng Nhật đăng trần làm cái gì ? Quý tu tu luyện đều là Âm khí, một loại tử vong chi khí, cùng Thiên Địa Huyền Hoàng thiên địa nguyên khí hoàn toàn bất đồng, coi như là Hoàng Nhật đăng trần

rơi vào quỹ tu trong tay, đối với bọn họ mà nói cũng là đồng nát sắt vụn, không dùng được."

"Quỹ tu ?" Mộc Dịch lấy làm kỳ.

Tử Thần nói ra: "Đúng vậy, người có thể tu hành, yêu có thể tu luyện, thảo mộc núi đá nếu là đã thông Linh tính, cũng có thể tu đạo; quỹ hồn cũng có thể tu luyện, tức là cái gọi là quỹ tu. Trong Tiên Thần giới, liên tục có một vị Quý Tiên, danh khí không nhỏ."

"Quý Tiên ? Quý giới không phải không có thể đi thông Tiên Thần giới sao ? Quỹ tu thì như thế nào thành Tiên ?" Mộc Dịch nhướng mày.

Tử Thần giải thích nói: "Quỹ tu tu luyện tới tương đối cao cảnh giới về sau, liền có thể đạt tới Dương Thần cảnh giới, tương đương với chúng ta tu Thần giả hóa thần cảnh giới, bọn hắn liền có thể đi vào dương thế cũng như chúng ta đang ở Nhân giới này, lại thông qua Nhân giới phi thăng Tiên Thần giới. Bất quá cụ thể tu luyện chi tiết, lão phu cũng không rõ ràng lắm, dù sao trong Thiên Thần giới quỹ tu, ít càng thêm ít, lão phu cũng chưa từng kết bạn."

Mộc Dịch lại là trong lòng khê động, hỏi hẩn: "Thiên Thần có phải hay không là đi Quý giới viện binh, đối kháng trong Nhân giới tu hành chi nhiều người ?"

"Điều này cũng rất không có khả năng." Tử Thần hơi hơi trầm ngâm rồi nói ra: "Nghe nói, quỹ tu hết sức e ngại chí dương đến chính chi vật, mà treo trên cao tại Nhân giới trên không Thái Dương, chính là chí dương chi vật, nhật chi tinh hoa có thể khắc chế cấp thấp quỹ tu, vì vậy quỹ tu không tu luyện tới Dương Thần cảnh giới, liền không dám chịu được ánh mặt trời chiếu xạ, cũng không dám đi vào Nhân giới. Thiên Thần nếu là từ Quý giới mời đến một đám quỹ binh Quý Tướng, cũng nhiều lắm là có thể tại

ban đêm tàn sát bữa bãi uy phong, ban ngày vừa hiện, bọn hăn sẽ ngoan ngoãn bại lui, không tạo được bao nhiêu uy hiếp!"

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng buông lỏng, nhẹ nói nói: "Như vậy là tốt rồi. Hy vọng cái này Thi Thần quấy không xuất ra bao nhiêu nhiễu loạn!"

"Bất quá ta các loại coi như là trong lúc vô tình phát hiện Thi Thần đi vào Phong Đô Quốc một cái manh mối; ta đây liền liên hệ Lục Mặc đám người, đem Phong Đô Quốc cùng Quỷ giới chi truyền thuyết bầm báo. Nếu như bọn hăn cũng đồng dạng cảm thấy khả nghi, liền có thể phái ra đại lượng Tu tiên giả, đem cái này Phong Đô Quốc tử mị loại bỏ một phen, nói không chừng thực có thể tìm tới đi thông Quỷ giới cửa vào!"

Mộc Dịch nói xong, liền lấy ra một quả màu vàng truyền âm lệnh, đem bản thân phát hiện, cáo tri Lục Mặc.

Lục Mặc lập tức làm ra hồi phục, hăn cũng là chấn động, tuyệt đối không ngờ rằng cái này có thể cùng Quỷ giới có quan hệ!

Lục Mặc khiến Mộc Dịch tiếp tục lưu lại Phong Đô Quốc bên trong tìm kiếm manh mối, hăn tức thì lập tức liên hệ tứ đại tu tiên thế gia, để cho bọn họ phái ra nhân thủ, đến đây Phong Đô Quốc kiểm chứng Quỷ giới sự tình.

Mộc Dịch lưu tại Phong Đô Quốc, hăn đi thăm xong hoàng tộc tế tự đại điện, mắt thấy Đại Tế Ti tiếp tục giả thần giả quỷ chủ trì các loại lễ nghi tế diễn, còn chứng kiến cái kia mười tám tên "Đồng nam đồng nữ" bị giết chết hành động tế phẩm cung phụng quỷ thần.

Bất quá những thứ này đồng nam đồng nữ bị giết về sau, rõ ràng nhao nhao hóa thành một sợi khói xanh biến mất vô tung vô ảnh, một màn này khiến mọi người quá sợ hãi; cái kia Đại Tế Ti kinh hãi ngoài, ngược lại là phản ứng cực nhanh, hăn vội vàng tuyên bố đây là thiên quỷ trực tiếp hưởng dụng tế phẩm, là đúng Phong Đô Quốc tế diễn thập phần ăn khớp, vì

vậy sẽ không sẽ tìm Phong Đô Quốc dân chúng phiến toái, còn có thể bảo hộ Phong Đô Quốc hoàng tộc cùng dân chúng.

Nhiều người dân chúng nhao nhao đại hỉ lễ bái liên tục, tận mắt nhìn thấy cái này không thể tưởng tượng tình cảnh bọn hắn, đổi tin tưởng Đại Tế Ti cùng quý thần mà nói; chỉ có Mộc Dịch ở một bên âm thầm lắc đầu, hơi hơi cười lạnh.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 379: Nhật Thực

Mộc Dịch đi thăm xong Phong Đô Quốc Quỷ giới tế tự đại diện trước trước sau sau, cả trong cả quá trình, hẳn đều không có nhìn thấy cái gọi là "Thiên quỷ", cũng không có thấy một cái có pháp lực Tế Tự.

Rất hiển nhiên, những người phạm tục này cũng không biết như thế nào quỷ, càng không biết như thế nào Quỷ giới, từ trên người bọn họ rất khó lại thăm dò được hữu dụng tin tức.

Không bao lâu về sau, Lục Mặc cũng lần nữa đi tới Phong Đô Quốc, hẳn còn mang theo một nhóm lớn Tu tiên giả, ít nhất đều có Tích Cốc kỳ trở lên tu vi.

Những thứ này Tu tiên giả bắt đầu xâm nhập Phong Đô Quốc tất cả hẻo lánh ở bên trong, kỹ càng điều tra có quan hệ quỷ tu Quỷ giới mạnh mỗi, quá trình này giống như mò kim đáy biển, không có khả năng thoáng cái có thể hoàn thành.

Mộc Dịch cùng Lục Mặc điểm ấy kiên nhẫn vẫn phải có, bọn hắn dứt khoát tọa trấn Phong Đô Quốc, thời khắc nghe những thứ này Tu tiên giả báo cáo, phân tích khả năng mạnh mỗi cùng tiềm ẩn tìm tòi phương hướng.

Mộc Dịch từ Lục Mặc chỗ đó biết được, đạt được Hàn Nguyệt băng điểm về sau, lại có Lục Mặc tương trợ, Cốc Mặc Ngưng tại mười năm bên trong liên ngưng kết Nguyên Anh thành công, mà Mộ Dung Băng rồi lại bởi vì có tâm ma trở ngại, lại qua mười năm mới cuối cùng kết thành Nguyên Anh.

Mộc Dịch đối với cái này có chút kinh ngạc, bởi vì theo hẳn biết, Mộ Dung Băng hàn nguyên càng thêm tinh thuần, công pháp tạo nghệ trên còn hơi thắng Cốc Mạc Ngưng một bậc, không thể tưởng được trước một bước ngưng kết Nguyên Anh nhưng là Cốc Mạc Ngưng.

Mộc Dịch cũng đem bản thân gặp được phụ thân chuyển thế sự tình, hướng Lục Mặc giảng thuật một lần, Lục Mặc cũng là tắc tắc kêu kỳ lạ.

Lục Mặc đột nhiên hỏi: "Mộc sư đệ, Âm Dương Thần Mục thần thông người đã tu luyện đã lâu, người là hay không đã từng lưu ý qua, Lục mỗi cùng nội tử kiếp trước đều là người phương nào ? Thực không dám giấu giếm. Lục mỗi năm đó còn không biết thân phận của mình lúc, chỉ thấy nội tử một mặt, liên si tình cực kỳ, như là mệnh trung chú định duyên phận bình thường!"

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Kiếp trước của người ta nhìn không thấu, chỉ có thể nhìn đến người Thanh Nhật Thần Đăng bản thể; bất quá Cốc sư tỷ cùng Mộ Dung sư muội kiếp trước, ta ngược lại là xem qua, kiếp trước của các nàng , là hai đóa sinh trưởng tại băng phong trên tuyết liên tống; chuyển thế sau đó, các nàng trở thành một đối tu luyện băng thuộc tính công pháp tỷ muội song sinh. Đúng là duyên phận đã hết đi."

"Thần đăng cùng tuyết liên. Đều là thiên địa linh vật, cũng không biết năm đó có hay không kết xuống qua duyên phận." Lục Mặc lẩm bẩm nói, đắm chìm tại trong tưởng tượng.

Hai người sau đó nghị luận lên luân hồi chi đạo, sinh tử có khác, Mộc Dịch nói. Quyết định sinh tử chính là tình cảm mà không phải là thân thể hồn phách. Lục Mặc đã thâm dĩ vi nhiên.

Lục Mặc lấy bản thân làm thí dụ. Hẳn nói ra: "Tựu lấy Lục mỗi bản thân mà nói, ta mặc dù là Thanh Nhật Thần Đăng thân thể, nhưng trải qua luân hồi. Tình cảm đã biến, vì vậy ta Lục Mặc chính là Lục Mặc, cũng không

phải là năm đó Thanh Nhật Thần Đăng; Lục mỗ trong mắt chỉ có tình cảm chân thành, không có Tiên Thần có khác, càng không có cái gọi là thâm cừ đại hận!"

"Nhưng Bạch Nhật Thần Đăng sẽ không cũng rồi, hãn biến ảo người bị Thi Thần dùng thủ đoạn nào đó khống chế, không từng trải qua luân hồi, vì vậy tình cảm trí nhớ một mực không thay đổi, vì vậy hãn vẫn đang nhớ mãi không quên năm đó đủ loại, vẫn đang muốn cùng nhiều người Tu tiên giả là địch!"

"Vì vậy hai huynh đệ chúng ta, đều không thể thuyết phục đối phương. Lục mỗ nói hãn nhìn không ra Tiên Thần có khác, oán niệm quá sâu; hãn lại nói Lục mỗ cùng Tu tiên giả hợp tác chính là phản bội tiến hành!"

"Cũng không biết hãn hôm nay thân ở phương nào, Lục mỗ đã hoàn toàn không thể cảm ứng được sự hiện hữu của hãn!"

...

Tại lớn như vậy quy mô cẩn thận điều tra xuống, mấy tháng sau, Mộc Dịch đám người quả nhiên đã có phát hiện.

Bọn hãn phát hiện, tại Phong Đô Quốc tòa nào đó không người trong sơn cốc, khí tức có chút cổ quái.

Nơi đây thập phần rét lạnh, rồi lại không phải là cái gì hàn khí, vẻ này u ám gió lạnh thổi, mặc dù bọc lấy hộ thể pháp cũng sẽ cảm thấy thấu xương lạnh buốt; hơn nữa thảo mộc bị bị gió lạnh thổi, lập tức liền héo rũ mà chết.

Tử Thần nói, đây chính là vô cùng tinh khiết "Âm khí", loại này âm hàn lực lượng, cùng Tu tiên giả tu luyện băng hàn công pháp hoàn toàn bất đồng, nhưng đồng dạng có rất mạnh lực sát thương.

Hoàn cảnh như vậy xuống, phàm nhân thì không cách nào sinh tồn đấy, mặc dù là cấp thấp Tu tiên giả, cũng muốn tể ra dày đặc hộ thể sáng lên mới có thể chống lại Âm khí ăn mòn.

Vì vậy, Mộc Dịch các loại phái ra đại lượng Tu tiên giả tới chỗ này sơn cốc, đem sơn cốc tiến thêm một bước đào sâu.

Cái gọi là âm tà địa phủ, trong truyền thuyết, Quỷ giới có lẽ tại vạn trượng lớn dưới mặt đất, mà Tiên Giới tại cửu trọng huyền thiên phía trên, vì vậy Mộc Dịch các loại mệnh lệnh những thứ này Tu tiên giả đem sơn cốc hướng phía dưới đào móc.

Quả nhiên, theo từng bước một đào sâu, trong sơn cốc toả ra Âm khí càng thêm nồng đậm, sơn cốc cũng trở nên càng thêm âm hàn đáng sợ, nhất là đã đến ban đêm, mặc dù là Cổ Nguyên Kỳ tu sĩ, cũng khó có thể chống cự cái này âm hàn lực lượng.

Vào ban ngày, ánh mặt trời đem Âm khí bức tản ra, tương đối muốn an toàn nhiều, vì vậy cấp thấp Tu tiên giả đều là ban ngày tại trong sơn cốc đào móc, buổi tối tức thì ly khai nơi này.

Tại pháp khí pháp trận hiệp trợ xuống, sơn cốc rất nhanh bị đào ra hơn nghìn trượng hố sâu, nhưng mà, ngoại trừ Âm khí bức người bên ngoài, rồi lại cũng không có phát hiện gì khác lạ.

Xem ra, chỉ là thông qua đào sâu, khó có thể tìm được Quỷ giới cửa vào, hoặc là nói, Thi Thần các loại sớm biết Quỷ giới cửa vào ở nơi nào, cũng làm xảo diệu che giấu, khiến Mộc Dịch đám người khó có thể phát hiện.

Lục Mặc cũng không có buông tha cho, dùng hăn mà nói mà nói, mặc dù đem cái này đại địa đào xuyên, cũng muốn đào được Quỷ giới, tìm ra Thi Thần!

Một ngày này, Mộc Dịch, Lục Mặc, Lưu chân nhân, Sơn gia Đại trưởng lão Sơn Bất Phá đám người đang tại trong sơn cốc cảm ứng cái kia Âm khí trong ẩn chứa đáng sợ uy lực, đột nhiên sắc trời tối sầm lại.

Nguyên bản trời quang vạn dặm trên bầu trời, đột nhiên mây đen rậm rạp, hình như có mưa to.

Ánh mặt trời một yếu, trong sơn cốc âm hàn lực lượng càng lớn, một ít cấp thấp Tu tiên giả liền cảm thấy có chút không khỏe.

"Đi! Đừng hư mất chúng ta đại sự!" Lưu chân nhân hét lớn một tiếng, té ra một mặt cờ phiên, theo hăn lay động trong tay cờ phiên, trong Thiên Địa cuồng phong gào thét, hướng cái kia mây đen bay tới, vậy mà tại trong khoảnh khắc đem cái kia chút ít mây đen thổi tan, trời quang lại hiện ra.

Đã đến Tiên Anh kỳ loại này tu vi cảnh giới, hô phong hoán vũ đã là bình thường thần thông, Mộc Dịch đám người mỉm cười, cũng không thấy được có gì ngạc nhiên.

Bất quá, ngay tại Mộc Dịch nhìn về phía trời quang thời điểm, lại đột nhiên phát hiện, kiêu dương mặt trời biên giới chỗ, tựa hồ có một khối điểm đen.

Mới đầu cái điểm đen này nhỏ nhất, Mộc Dịch cũng lơ đãng, thế nhưng là cái này điểm đen rõ ràng dần dần mở rộng, không bao lâu về sau, vậy mà rõ ràng khiến mặt trời biên giới chỗ thiếu đi một tia, trở nên chẳng phải rất tròn.

Hơn nữa, cái này điểm đen vẫn còn dần dần mở rộng, phảng phất là một khối màu đen lổm đổm, tại một chút cắn nuốt mặt trời.

"Là nhật thực ?" Lưu chân nhân nhướng mày, nói ra: "Nhật thực chính là mặt trời mặt trăng và ngôi sao diễn biến thiên tượng một trong, mặc dù không thông thường, nhưng cũng ngẫu nhiên có chi. Nếu như gặp nhật

thực, liền tạm thời khiến cái kia chút ít Tu tiên giả ly khai sơn cốc, dù sao nhật thực tối đa bất quá mấy canh giờ mà thôi!"

Nhật thực bên trong, mặt trời ánh sáng chói lọi có khả năng bị đều vật che chắn, như là đêm tối hàng lâm, vì vậy trong sơn cốc đầy chậu khí đại thịnh.

Tại Lưu chân nhân phân phó xuống, nhiều người cấp thấp Tu tiên giả nhao nhao thu hồi trong tay trận pháp, pháp khí những vật này, tạm thời rời xa sơn cốc.

Mộc Dịch chú ý tới, Sơn Bất Phá một mực chau mày nhìn lên không trung, trong tay còn đang không ngừng bấm đốt ngón tay lấy cái gì.

"Sơn trưởng lão, chẳng lẽ có cái gì không ổn?" Lục mỗ đồng dạng cũng chú ý việc này, hần lên tiếng hỏi.

Sơn Bất Phá trầm giọng nói ra: "Có cổ quái! Phàm là nhật thực tháng thực, đều là mặt trời mặt trăng và ngôi sao diễn biến bố trí, đều có quy luật nhất định; lão phu nghiên cứu trận pháp chi đạo, đối với mặt trời mặt trăng và ngôi sao vị trí diễn biến đều có nhất định kiến thức; lão phu hôm qua còn từng đêm xem tinh tượng, căn cứ tinh tượng vị trí, hôm nay quả quyết không có khả năng phát sinh nhật thực bực này thiên tượng!"

"Sơn trưởng lão nói là, đây không phải nhật thực, mà là khác có huyền cơ?" Lục Mặc sững sờ nói.

"Đúng vậy, lão phu chính là cái này ý tứ!" Sơn Bất Phá thần sắc nghiêm nghị nhẹ gật đầu, lộ ra rất có nắm chắc.

Luận xem thiên tượng cùng trận pháp chi thuật, thiên hạ ai có thể so ra mà vượt cái này lấy trận pháp có tiếng Sơn gia Đại trưởng lão, chuyện đó xuất từ miệng của hắn, mọi người đã chênh lệch tin hơn phân nữa.

"Không phải là thiên tượng, chẳng lẽ do người làm ?" Lưu chân nhân thì thào nói ra: "Chẳng lẽ có người ở thi triển mạnh mẽ đại công pháp, có thể che đậy nhật nguyệt ?"

Đối với bình thường Tu tiên giả mà nói, cái này thập phần khó có thể tin, nhưng mấy người kia đều là nhân tộc trong đỉnh giai tồn tại, bọn hắn rất rõ ràng, thiên hạ to lớn, hoàn toàn chính xác có khả năng tồn tại cái này công pháp, hoặc là thông qua trận pháp bảo vật... Mặt khác thần thông thủ đoạn đến che khuất bầu trời.

"Chẳng lẽ người này giới bên trong, ngoại trừ chúng ta bên ngoài, còn có cái khác ẩn sĩ cao nhân ?" Lưu chân nhân cùng Sơn Bất Phá đám người hai mặt nhìn nhau, đều là kinh hãi không thôi.

Trên bầu trời, mặt trời đang tại bị màu đen lốm đốm một chút vật che chắn, nhưng màu đen lốm đốm cũng không có thể hoàn toàn đem mặt trời ánh sáng ngăn trở, vì vậy bày biện ra u ám hơi mờ hình dáng; không bao lâu về sau, toàn bộ Thái Dương đều bị màu đen lốm đốm chỗ che, trở nên mơ màng âm thầm, bắn ra ánh sáng mặt trời, cũng yếu rất nhiều.

Trong sơn cốc lập tức gió lạnh mãnh liệt, lạnh thấu xương.

"Quả nhiên không phải là bình thường nhật thực, mà là lấy thủ đoạn nào đó tạm thời che đậy hơn phân nửa ánh nắng, đến tột cùng là người phương nào gây nên ? Hắn làm như vậy, cuối cùng có mục đích gì ?" Lưu chân nhân nghi hoặc tự nhủ.

"Chẳng lẽ có cao nhân muốn tu luyện bằng hàn công pháp, vì vậy đem ánh nắng vật che chắn ?" Hắn thuận miệng suy đoán nói, nhưng rất nhanh chỉ lắc đầu hủy bỏ ý nghĩ của mình: "Điều này cũng rất không có khả năng. Ánh sáng mặt trời đối bằng hàn công pháp cũng không có quá nhiều khắc chế hiệu quả, hưởng hồ, chỉ muốn lựa chọn tại một ít cực hàn chỗ tu luyện, có

thể bỏ qua ánh mặt trời vẫn đề, không đáng vì thế gây chiến che đậy ánh nắng."

Lục Mặc cũng là vẻ mặt hoang mang lấy cố nói ra: "Đúng vậy a, chỉ nghe nói có công pháp có thể từ ánh mặt trời trong hấp thu nhật chi tinh hoa hành động tu luyện gốc rễ, nhưng không có nghe nói công pháp gì nhất định phải tránh đi ánh mặt trời. Dù sao ánh mặt trời chính là vạn vật sinh linh cội nguồn năng lượng, chỉ cần lợi dụng thoả đáng, nhất định là có ích không hại!"

"Rõ ràng có thể che đậy ánh nắng, khẳng định không phải hạng người bình thường; cuối cùng là muốn làm cái gì ? Nếu như muốn tránh đi ánh mặt trời, vì sao không dứt khoát lựa chọn tại ban đêm làm việc ?"

"Trừ phi, bọn hăn việc cần phải làm, trong một đêm không cách nào hoàn thành, mà hết lần này tới lần khác lại hết sức e ngại ánh mặt trời."

"Đến cùng là vật gì, sẽ e ngại cái này ánh mặt trời ?" Lưu chân nhân lại thì thào nói ra.

Một câu nói kia, nghe vào Mộc Dịch trong tai, nhưng lại như là kinh lôi tạc nhĩ.

"Chẳng lẽ là quý tu ?" Mộc Dịch hoảng sợ nói, hăn nhớ tới Tử Thần đối với quý tu một ít thuyết pháp.

"Quý tu ?" Mọi người kinh hãi, đều không thể tin được, nhưng cúi đầu nhìn xem dưới thân gió lạnh từng trận sơn cốc, liền biết Mộc Dịch nói, đích xác là không phải không có khả năng!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 380: Thi Quỷ Chi Loạn (Một)

Trong sơn cốc bên ngoài, sắc trời u ám, khí tức áp lực. Cái kia gào thét gió lạnh, dường như quỷ khóc hồn gáy, làm cho người không rét mà run.

"Quỷ tu mà nói, Lục mỗ chỉ là hơi có nghe thấy, Mộc sư đệ, người biết bao nhiêu?" Lục mỗ thần sắc ngưng trọng mà hỏi.

Mộc Dịch chậm rãi lắc đầu, tỏ vẻ tự mình biết cũng thập phần có hạn.

Lưu chân nhân thở dài một hơi, ung dung nói ra: "Quỷ tu sự tình, bản chân nhân ngược lại là biết rõ một ít. Nghe nói, sinh linh sau khi chết, hồn phách sẽ ở luân hồi pháp tắc lực lượng dưới ảnh hưởng, tự hành trở về Quỷ giới, trở thành quỷ hồn. Tuyệt đại đa số quỷ hồn cũng sẽ ở Quỷ giới trong bị luân hồi lực lượng tẩy rửa tinh lọc, xóa đi trí nhớ tình cảm, sau đó lại tiến vào luân hồi chuyển thế."

"Nhưng chẳng biết tại sao, cũng có số ít quỷ hồn rồi lại ngoài ý muốn đã tránh được luân hồi "Tinh lọc" cũng dựa vào hấp thu Quỷ giới Âm khí trong năng lượng, tăng lên tu vi của mình thực lực, được gọi là quỷ tu. Quỷ tu sợ hãi Nhân giới ánh mặt trời các loại chí dương đến chính chi vật, vì vậy không dám ở Nhân giới công nhiên lộ diện; nhưng trong truyền thuyết, quỷ tu nếu là đã đến cực cao cảnh giới, thành tựu Dương Thần chi quỷ, liền có thể không sợ ánh mặt trời, đi vào Nhân giới, cũng thông qua Nhân giới đánh bại giới diện trói buộc lực lượng, phi thăng tiên giới!"

"Cho nên nói, quỷ hồn cũng đồng dạng có thể tu luyện thành tiên, cái này quỷ hồn, liền xưng là quỷ tu; ngẫu nhiên cũng có lưu lại Nhân giới cô

hồn đã quỷ trở thành quỷ tu, nhưng tu vi cũng sẽ không rất cao, vào ban ngày căn bản không dám lộ diện."

Lục Mặc nghe vậy chau mày, hăn lo lắng nói ra: "Nói như vậy, hôm nay mặt trời ngày bị che đậy, quỷ tu như là thông qua cửa ra vào đi vào Nhân giới, liền thiếu đi thật lớn khắc chế, chẳng phải là sẽ tạo thành thật lớn hỗn loạn?"

Lưu chân nhân nhẹ gật đầu, đang muốn nói tiếp, đột nhiên thần sắc hăn khẽ biến, từ trong tay áo lấy ra một quả chính lấp lóe sáng truyền âm lệnh, cùng tồn tại khắc kích phát này lệnh.

"Không ổn!" Lưu chân nhân thần sắc lập tức ngưng trọng cực kỳ, hăn trầm giọng nói ra: "Chúng ta chuyện lo lắng nhất tình quả nhiên đã xảy ra! Ngay tại vừa rồi, Phong Đô Quốc trong hoàng cung đột nhiên lao ra đại lượng âm hồn, những nơi đi qua mang theo mạnh mẽ gió lạnh. Trong hoàng cung tất cả mọi người tại gió lạnh trong chết! Nguyên lai Quỷ giới cửa vào, vậy mà trong hoàng cung, chúng ta phái người cẩn thận điều tra qua hoàng cung, nhưng lại không phát hiện!"

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng thất kinh, hăn biết rõ Bát Hoàng Gia bởi vì ngăn cản tế tự đại điển một chuyện. Đã bị hoàng tộc truy nã. Lúc này sẽ không trong hoàng cung; nếu không có như thế, chỉ sợ hăn cũng khó trốn kiếp nạn này!

"Là quỷ tu không thể nghi ngờ!" Sơn Bất Phá nghiêm mặt nói ra.

"Thế nhưng là, đến tột cùng là ai tới phối hợp những thứ này quỷ tu, đi đầu một bước thi triển mạnh mẽ đại thủ đoạn. Che khuất bầu trời?" Sơn Bất Phá thì thào nói ra.

Lời vừa nói ra, Lục Mặc, Mộc Dịch, Lưu chân nhân các loại đều là hai mặt nhìn nhau, sau đó hầu như đồng thời tất cả đồng thanh nói:

"Thi Thần ? !"

"Đúng vậy, Thi Thần đã từng đi vào Phong Đô Quốc, đây nhất định cùng hãn có quan hệ!" Lục Mặc thần sắc càng thêm trầm trọng.

"Nếu thật là Thi Thần gây nên. Dĩ tâm của hãn khẳng định không nhỏ, nhất định là muốn mượn quý tu lực lượng, đối kháng chúng ta!" Sơn Bất Phá hiện ra sắc mặt có vài phần lo lắng.

Lưu chân nhân dứt khoát nói ra: "Vô luận như thế nào, chúng ta đi trước hoàng cung nhìn xem, nếu như chỉ là một chút tiểu quỷ thừa cơ chạy ra, liền đem cái kia cửa ra vào phong ấn. Nếu như sau lưng còn có thể lực khác, chúng ta lập tức điều binh khiển tướng, lấy chúng ta tứ đại thế gia lực lượng, cùng những thứ này ác quỷ đại chiến một trận. Lại có sợ gì!"

"Cái này. . ." Sơn Bất Phá có chút do dự.

Lưu chân nhân nói: "Như thế nào, Sơn trưởng lão chớ không phải là có chút lo lắng ? Hắc hắc, ta mấy người này,

Không có chỗ nào mà không phải là trong Nhân giới cao nhất giai tồn tại, nếu là ngay cả ta các loại đều không thể từ cái kia chút ít ác quỷ bao vây rồi thoát thân. Chỉ sợ Nhân giới này cũng đem không còn tồn tại!"

"Lời tuy như thế, nhưng vạn nhất Thi Thần các loại đang ở nơi đó mai phục, chúng ta tùy tiện tiến đến, chẳng phải là chui đầu vô lưới ? Hơn nữa. Chúng ta hai người đều là Tiên Anh kỳ tồn tại, tăng thêm Lục đạo hữu tu vi cũng không kém chúng ta. Tự nhiên là không quá dễ dàng bị nhốt; nhưng vị này Mộc đạo hữu chỉ có Phàm Anh Kỳ tu vi, lại là Chúc Dung Thần Đăng tương lai cầm đèn người, không dung có thất, còn là không muốn đơn giản mạo hiểm!" Sơn Bất Phá bất động thanh sắc nói.

Mộc Dịch mỉm cười, cũng không có tranh luận cái gì.

Lục Mặc suy nghĩ một chút, nói ra: "Mộc đạo hữu tuy rằng tu vi không cao, nhưng thực lực rất mạnh, tự bảo vệ mình dư xài! Hơn nữa, Lục mỗ nơi này có trường thần hành vạn dặm phù, này đây Lục mỗ Thanh Nhật Thần Đẳng bản thể trong bộ phận tinh hoa cô đọng mà thành, vạn nhất gặp phải nguy hiểm, Lục mỗ chỉ cần tâm niệm vừa động, có thể kích phát cái này trường Thần phù, mượn nhờ thảo mộc khí tức trốn vào vô hình, trong nháy mắt đem ta mấy người này truyền tống đến vạn dặm bên ngoài trong rừng rậm. Vì vậy Sơn trưởng lão không cần vô cùng lo lắng! Việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau chóng xuất phát thì tốt hơn, nói không chừng Thi Thần sẽ không ngờ tới chúng ta lại nhanh như vậy đi đến, sơ tại phòng bị, khiến ta các loại hữu cơ thừa dịp!"

Lưu chân nhân đại hỉ, nói ra: "Ha ha, nguyên lai Lục đạo hữu vẫn còn có bậc này không thể tưởng tượng thần thông, vậy càng thêm tin cậy! Sơn trưởng lão, lúc này đây người sẽ không cự tuyệt nữa đi ?"

Sơn Bất Phá đáp ứng, còn lại mọi người cũng đều nhẹ gật đầu, đồng loạt hướng Phong Đô Quốc hoàng cung bay đi.

Khoảng cách không tính quá xa, mấy người kia cũng đều là Nguyên Anh kỳ trở lên đỉnh giai tồn tại, tốc độ phi hành kinh người, tự nhiên là rất nhanh đi ra.

Lục Mặc là Thần Mạch Kỳ tầng chín tu vi, cùng Tiên Anh kỳ Lưu chân nhân, Sơn Bất Phá tu vi nói chung tương đối, ba người độn tốc đều là cực nhanh, hơn nữa giữa lẫn nhau cũng có âm thầm độ sức ý tứ, đều tại dần dần tăng lên bản thân độn tốc, nhưng thủy chung không thể xa xa vượt lên đầu người khác.

Về phần Mộc Dịch, tuy rằng thoát nhìn chỉ có Phàm Anh Kỳ khí tức tu vi, nhưng rõ ràng cũng có thể theo sát phía sau, không có bị ba người khác bỏ qua, điều này làm cho Lưu chân nhân đám người cũng là âm thầm kinh hãi.

Đến hoàng cung phụ cận về sau, mọi người quả nhiên thấy xa xa từng cổ một nâu đen chi khí đang tại không được tuôn ra, tiếng quỷ khóc sói tru cũng từ đằng xa truyền đến.

Những thứ này nâu đen chi khí, đúng là Quỷ giới Âm khí, bởi vì quá mức nồng đậm, đã mắt thường nhưng phân biệt.

Mộc Dịch các loại riêng phần mình tế ra hộ thể thần thông, xông vào cái này Âm khí bên trong.

Từng con một Lục sắc u hồn, tại Âm khí trung du lay động, có gương miệng lớn dính máu, có lưỡi dài như kiếm, có vung vẩy lấy phát ra hàn quang Quỷ Trảo, còn bất chợt phát ra làm cho người sờn hết cả gai ốc thể lương thanh âm, như thế đáng sợ tình cảnh, liền Mộc Dịch các loại đều là tối cau mày.

Bất quá, cái này chút tiểu quỷ đối với Mộc Dịch bậc này tồn tại mà nói, ngược lại cũng không có thể cấu thành cái uy hiếp gì.

Lưu chân nhân mười ngón hóa kiếm, ở chung quanh trong hư không bố ra từng đạo khe hở, lập tức liền có vài con tiểu quỷ kêu thảm bị vết nứt không gian thôn phệ, sau đó hồn phi phách tán!

Những thứ này quỷ tu, chính là đi ra luân hồi pháp tắc, chúng nó một khi bị giết, chính là triệt triệt để để diệt vong, cũng đã không thể tiến vào luân hồi chuyển thế.

Có Lưu chân nhân ra tay, đã dư xài, ba người khác đều đi theo Lưu chân nhân sau lưng, hướng Âm khí sau cùng nồng đậm ở trung tâm phóng đi.

Trên đường đi, Lưu chân nhân giết chết tiểu quỷ không dưới hơn trăm, những thứ này u hồn, nguyên bản không quá e ngại đao kiếm loại pháp khí Pháp bảo chém giết, nhưng ở Lưu chân nhân vậy cũng lấy trăm phá hư không phong nhận trước mặt, không chịu nổi một kích!

Đồng thời, Mộc Dịch các loại cũng mất thấy vô số cổ cây khô. Từ quần áo và trang sức nhìn lên, những người này chính là Phong Đô Quốc hoàng tộc, có lẽ vừa mới chết không lâu; nhưng thi thể của bọn hắn thoát nhìn rồi lại khô quắt khô nứt ra, dường như sớm đã chết đi mấy trăm năm!

Lưu chân nhân thấy mọi người có vẻ nghi hoặc, liền giải thích nói: "Những người này tinh hoa huyết nhục, đã bị cái kia chút ít ác quỷ thôn phệ sạch sẽ, chỉ để lại da xương mà thôi! Đối quý tu mà nói, thôn phệ người sống huyết nhục tinh hoa, là một loại tăng lên tốc độ tu luyện tin cậy phương pháp, nhất là Tu tiên giả huyết nhục chân nguyên, có thể làm cho quý tu tu vi tiến nhanh!"

Nhìn thấy cái này vô số cổ cây khô, Mộc Dịch trong lòng cũng sinh ra thật sâu hàn ý, hôm nay mặt trời ánh mặt trời bị che đậy, ác quỷ đã bị hạn chế sâu sắc giảm xuống, nếu là tùy ý những thứ này ác quỷ chạy đến trong Nhân giới làm xằng làm bậy, nhất định là sinh linh đồ thán, vô cùng thảm!

Chung quanh Âm khí càng ngày càng đậm đặc, quả thực đen sì như mực, đem nguyên bản liền mờ ánh mặt trời đều vật che chắn, không thấy ánh sáng.

Lưu chân nhân nguyên bản tế ra một khối đỉnh giai Nguyệt Quang Thạch cùng một viên lớn chừng quả đấm hiếm thấy cực phẩm Dạ Minh Châu, hai người này đều là tương đối không tầm thường chiếu sáng bảo vật, nhưng chúng nó tại đây nồng đậm Âm khí bên trong, vậy mà trong chốc lát liền hào quang biến mất, ảm đạm không ánh sáng!

Chỉ có mọi người hộ thể trên màn hào quang, phát ra từng tầng một hào quang, chiếu sáng chung quanh; nhưng cùng lúc đó, mọi người cũng cảm thấy pháp lực tiêu hao cực nhanh!

Chỉ là tử mĩ Âm khí, giống như này khắc chế những thứ này cao nhất giai tu tiên tu Thần giả, nếu là mặt khác cấp thấp tu sĩ, chẳng phải là không hề có lực hoàn thủ ?

Chỉ sợ Âm khí có thể đạt được chỗ, sinh khí không còn sót lại chút gì! Nhân giới này, cũng muốn biến thành Quỷ giới!

"Phải đem cái này cửa ra vào phong ấn, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!" Một mực trầm mặc không nói Mộc Dịch, nhìn không được nghiêm nghị nói ra.

Lục mỗ nhẹ gật đầu, hắc cũng đồng dạng thần sắc ngưng trọng.

Một đường giết chết ác quỷ tới ranh giới, mọi người đã đi tới Âm khí sau cùng nồng đậm ở trung tâm, nơi này là hoàng cung đại điện chỗ, nhưng trên mặt đất rồi lại nhiều hơn một cái hơn trăm trượng rộng lớn, sâu hắc động không thấy đáy; từng cỗ một nồng đậm đen kịt Âm khí, đang từ trong cuộn cuộn lấy lao ra, từng sợi Lục sắc u hồn ác quỷ, đã ở Âm khí trong tùy theo lao ra, đồng phát ra thê lương hoặc dữ tợn khóc cười âm thanh.

"Sơn trưởng lão, có biện pháp nào không phong ấn nơi đây ?" Lục Mặc hỏi, trong mọi người, lấy Sơn Bất Pháp tinh thông nhất trận pháp chỉ đạo.

Sơn Bất Pháp trầm ngâm nói: "Chỉ cần có đầy đủ thời gian chuẩn bị sẵn sàng, cái gì cửa vào cũng có thể phong ấn! Bất quá, dưới mắt lão phu chỉ có thể xuất ra một hai bộ giản dị pháp trận, đem nơi đây tạm thời phong ấn, vốn lấy nơi đây Âm khí đến xem, chỉ sợ chống đỡ không đến một thời ba khắc, cấm chế sẽ hao hết uy năng mà hủy."

"Rất tốt, chúng ta liền vì Sơn trưởng lão hộ pháp; Sơn trưởng lão, mời người lập tức bố trí xuống trận pháp!" Lục Mặc lo lắng nói ra.

Lưu chân nhân nhẹ gật đầu, bay đến Sơn trưởng lão sau lưng hơn trăm trượng bên ngoài, làm ra thay hắc hộ pháp tư thế.

"Tốt!" Sơn Bất Phá đáp ứng, tuy rằng cái này hai bộ trận pháp giá trị xa xỉ, hủy ở chỗ này có chút đáng tiếc, nhưng hẳn cũng thập phần rõ ràng, nếu để cho Âm khí ác quỷ liên tục không ngừng tuôn ra, đem là dạng gì tai nạn!

"Hôm nay Lục mỗ liền đại khai sát giới!" Lục Mặc đối mặt một đám u hồn ác quỷ nghiêm nghị quát, "Bất quá, các người nguyên bản nên chết đi, Lục mỗ coi như là thay trời hành đạo!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 381: Thi Quỷ Chi Loạn (Hai)

Lục Mặc tay áo vung lên, một đường bích quang từ trong lóe lên mà ra, hóa thành một căn thanh đằng, bị Lục Mặc nắm trong tay.

Nhìn thấy cái này thanh đằng về sau, Lưu chân nhân bọn người là hai mắt tỏa sáng, trong lòng rung mình, bọn hắn sớm biết như vậy Lục Mặc bản thể chính là Thanh Nhật Thần Đằng, nhưng là ít có cơ hội mắt thấy thần đằng bản thể, hôm nay đối là lần đầu tiên nhìn thấy Lục Mặc tế ra Thanh Nhật Thần Đằng bản thể tác chiến.

Lục Mặc nhẹ nhàng run lên trong tay thần đằng, trong cơ thể thần huyết cùng thần đằng lập tức dung hội quán thông, người kia lập tức là ánh sáng màu xanh đại thịnh, cũng tại trong nháy mắt lan tràn sinh trưởng đến nghìn trượng dài hơn.

Thanh Nhật Thần Đằng như một cái dải nhỏ du Long, tại đây nồng đậm Âm khí trong ghé qua; theo Lục Mặc mỗi lần run lên di chuyển thần đằng, thì có vạn đạo thanh đằng kích thích bắn mà ra, bắn về phía chung quanh u hồn ác quỷ.

Những thứ này thanh đằng đậm, từng con một đều là dài hơn một trượng ngắn, sắc bén vô cùng, càng là ẩn chứa đặc biệt thảo mộc chi độc, liền những thứ này quỷ hồn cũng không thể thừa nhận; một khi có ác quỷ bị thanh đằng đậm đâm trúng, liền sẽ lập tức bị đâm thủng quỷ hồn thân thể, cũng lập tức hồn phi phách tán!

Lục Mặc bay nhanh vũ động thần đằng, dường như vô số thanh long tại hắn bao quanh, những nơi đi qua, quỷ hồn kinh sợ gào thét hủy diệt, một lát

giữa, liền giết chết tính ra hàng trăm ác quỷ u hồn.

Tuy rằng từ dưới đất theo nồng đậm Âm khí tuôn ra quỷ hồn rất nhiều, nhưng ở Lục Mặc cường đại như thế thần thông xuống, những thứ này quỷ hồn nhao nhao toi mạng, căn bản không cách nào tới gần Mộc Dịch mấy người này.

Đối phó những thứ này cấp thấp quỷ hồn, Lục Mặc một người là đủ, Mộc Dịch cùng Lưu chân nhân đều chưa ra tay; mà Sơn Bất Phá thì tại tập trung tư tưởng suy nghĩ bày trận.

"Không được!" Sơn Bất Phá bỗng nhiên nhíu mày nói ra: "Bày trận thời điểm, sau cùng chú ý thiên thời địa lợi. Nơi đây Âm khí vô cùng nồng đậm, không thấy mặt trời, khó có thể suy tính thiên thời địa lợi các loại nhân tố, không cách nào đem cái này tính vi trận pháp rất nhanh bố trí đến! Nếu muốn bày trận, trước hết đem chung quanh Âm khí gạt ra."

"Cái này hay làm, khiến bản chân nhân ra tay!" Lưu chân nhân mỉm cười, lập tức đáp ứng nói.

"Lục đạo hữu có Thanh Nhật Thần Đăng bản thể, ta Lưu gia cũng có một cái truyền thể chi bảo, vừa vặn lấy ra khiến các vị đạo hữu bình phẩm một chút!" Lưu chân nhân nói xong, thò tay tại trong tay áo tìm tòi. Lập tức trong tay hơn nhiều một thanh chỉ có dài hơn thước dao găm.

Cái này dao găm bộ dáng rất là cổ quái. Hơn nữa chẳng biết tại sao, dao quanh người vây Hư Không thập phần vặn vẹo, làm cho người ta căn bản không cách nào thấy rõ cái này dao găm thật sự là hình thái.

"Hư Không Chi Nhận!" Sơn Bất Phá hài lòng nhẹ gật đầu, nói ra: "Tốt. Lưu chân nhân tế ra bảo vật này. Tất nhiên có thể bố ra cái này nồng đậm Âm khí!"

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn về phía này dao. Hắn có thể cảm giác được, này dao ẩn chứa uy năng không giống bình thường, định vật phi phạm!

Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra: "Này dao không cần kích phát. Có thể có vận vẹo không gian chi lực, đủ thấy là đã câu thông pháp tắc lực lượng, cũng hẳn là tiên bảo cấp bậc tồn tại! Vật ấy lúc đầu vốn hẳn nên thuộc về Tiên Thần giới, chắc hẳn cũng là cái kia Lưu gia tiên tổ lưu lại tiên bảo."

"Tiên bảo nguyên bản chỉ có Chân Tiên mới có thể triệt để kích phát uy lực, nhưng tại cái này giới ở bên trong, tiên bảo uy lực đã bị hạn chế, đạt tới Tiên Anh kỳ về sau, cũng có thể miễn cưỡng tế ra; tuy rằng không thể nào là toàn bộ uy lực, nhưng ở hạ giới ở bên trong, vẫn là không thể ngăn cản tồn tại!"

Mộc Dịch âm thầm gật đầu, tứ đại tu tiên thế gia, không chỉ có có Tiên tộc uy danh tọa trấn phù hộ, càng có những thứ này tiên bảo cùng Tiên gia công pháp truyền thừa, khó trách có thể một mực thống trị Nhân tộc tu tiên giới, dài đến hơn mấy vạn năm!

Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, Cao gia tiên bảo Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm liên tại trong tay mình, là lúc đầu Cao gia Đại trưởng lão Cao Tinh Nguyên tặng cho; hôm nay Lưu gia tiên bảo Hư Không Chi Nhận cũng xuất hiện, không biết Sơn gia cùng Thủy gia, có hay không cũng có cùng loại tiên bảo!

Lưu chân nhân thầm vận một hơi, phun tại Hư Không Chi Nhận lên, khẩu khí này chính là trong cơ thể hắn tiên anh chỗ nôn, ẩn chứa hắn thuần khiết Phong thuộc tính chân nguyên; đạt được cái này miệng "Tiên anh chi khí" về sau, Hư Không Chi Nhận lập tức hóa thành một đạo hình thái mơ hồ bạch long, nhảy vào không trung.

Bạch long quanh thân, tự dừng xoáy lên hết giận dữ cuồng phong, nồng đậm Âm khí, cũng bị gió này trong ẩn hàm phong nhận chỗ trảm, một tia tróc bong ra.

Trong chốc lát, lấy Hư Không Chi Nhận làm trung tâm, giữa không trung tạo thành một mảnh không chứa chút nào khí tức đích chỗ trống, cái này trống rỗng chung quanh còn có cường đại phong nhận, đem Âm khí chém thành mỏng manh một tia một đám, cuối cùng bị trống rỗng thôn phệ không còn một mảnh.

Ngăn ngừa một hai cái hô hấp giữa, mọi người trên đỉnh đầu, đã bị Hư Không Chi Nhận chém ra một mảnh ngàn trượng rộng khu vực, cái phạm vi này bên trong, Âm khí đều không có, bầu trời xám xịt đã hiển lộ ra.

"Sơn trưởng lão, nhanh bố trí pháp trận!" Lưu chân nhân chứa cười nói, hăn mặc dù không có tận lực biểu lộ, nhưng vẫn là hơi có vẻ vẻ đắc ý.

"Vâng!" Sơn Bất Phá nhẹ gật đầu, hăn ngẩng đầu nhìn lên trời, trong tay bấm đốt ngón tay, tâm niệm cấp chuyển, sau đó trong tay trận khí trận bàn như mưa rơi nghiêng rơi vãi mà ra, chuẩn xác rơi vào bên người không trung một chỗ.

Những thứ này trận khí trận bàn, vừa rơi xuống vào không trung trận chút sau đó, lập tức liền hào quang lóe lên biến mất, lộ ra thập phần quỷ dị.

"Lăng không bày trận!" Mộc Dịch trong lòng thất kinh, nói như vậy, bố trí trận pháp thời điểm, đều cần chú ý thiên thời địa thế, trận khí trận bàn đều muốn vùi trong lòng đất hoặc chung quanh núi đá bên trong, nhưng Sơn Bất Phá rõ ràng có thể trực tiếp trên không trung lăng không bố trí xuống trận pháp, hoàn toàn không tá trợ địa thế; sử dụng trận pháp cũng cực kỳ huyền diệu, rơi vào không trung sau liền tự hành ẩn nấp biến mất, có thể nói đỉnh giai bày trận thủ pháp.

Hơn nữa như thế phức tạp phong ấn không gian đại trận, người này rõ ràng chỉ nhìn bầu trời liếc, coi như là ra bày trận vị trí các loại chi tiết, đủ thấy tại trên trận pháp tạo nghệ uyên thâm!

Tứ đại tu tiên thế gia, quả nhiên từng cái đều rất không tầm thường, có tất cả tuyệt chiêu đặc biệt.

Phức tạp trận pháp, bày trận thời gian tự nhiên cũng cần không ít; tuy rằng Sơn Bất Phá thủ pháp cao siêu làm cho người tán thưởng, nhưng tối thiểu cũng muốn thời gian một nén nhang, mới có thể đem trọn bộ trận pháp bố trí xong xong, đem cái này cửa ra vào tạm thời phong ấn!

Thế nhưng là, chung quanh nồng đậm Âm khí, đang tại hướng nơi đây không ngừng tụ tập, Hư Không Chi Nhận tuy rằng thoáng cái liền chém ra một mảnh "Sạch không", nhưng khó có thể ngăn cản Âm khí liên tục không dứt vây công, chung quanh cũng lần nữa thời gian dần trôi qua ảm đạm không ánh sáng.

Sơn Bất Phá thấy thế gấp gáp nói: "Lưu chân nhân, đừng cho Âm khí hội tụ, che đậy pháp trận, nếu không trận pháp không thể cùng Nhân giới thiên địa nguyên khí câu thông, vẫn như cũ không thể triển khai uy lực!"

"Cái này. . ." Lưu chân nhân nhíu mày: "Sơn trưởng lão còn bao lâu nữa mới có thể bố trí tốt trận pháp?"

Nếu như đối phương rất nhanh có thể bố trí xuống trận pháp, Lưu chân nhân cùng lắm thì hao phí một ít chân nguyên, nhiều thi triển vài cái Hư Không Chi Nhận, nhưng nếu như cần nhất định được thời gian, hẳn cũng không dám làm như thế!

Dù sao Hư Không Chi Nhận chính là tiên bảo, mặc dù chỉ là tế ra da thần thông da lông, cũng muốn hao phí kinh người pháp lực, trường kỳ thi triển, mặc dù là Lưu chân nhân bậc này Tiên Anh kỳ tồn tại, cũng là cảm thấy không chịu đựng nổi!

"Đế tại hạ thử xem!" Mộc Dịch nhìn ra Lưu chân nhân khó xử, này giờ không nói gì hăn, bỗng nhiên mở miệng nói ra.

"Mộc đạo hữu ?" Sơn Bất Phá có chút hồ nghi nói ra: "Đạo hữu nếu là không có nắm chắc, còn là được rồi, ngàn vạn không muốn bởi vậy ngược lại khiến ta các loại kiếm củi ba năm thiêu một giờ!"

Hiển nhiên, Sơn Bất Phá đối Mộc Dịch thực lực cầm giữ lại thái độ, dù sao Mộc Dịch thoát nhìn chỉ có Phàm Anh Kỳ tu vi.

"Không ngại, nếu như Mộc đạo hữu làm không được, bản chân nhân cũng sẽ lập tức ra tay!" Lưu chân nhân rồi lại miệng đầy đáp ứng, hăn từ Lục Mặc trong miệng biết được, Mộc Dịch thực lực vượt xa cùng giai, hăn vừa mượn cơ hội từng xác minh việc này, đồng thời cũng tìm bậc thang vì chính mình giải vây.

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, cũng không thấy hăn tế ra bất kỳ pháp bảo nào, chỉ là thâm vận trong cơ thể Thần Anh, há miệng một phun, một đạo hỏa quang lóe lên, như gió bay điện chớp hướng lên chạy đi.

Trên bầu trời, cái này đạo hỏa quang một phân thành hai, biến thành một cái Tam Túc Kim Ô cùng một cái Ngũ Thái Phượng Hoàng, hai người hai cánh điên cuồng cánh, dẫn động chung quanh ánh nắng.

Những thứ này nguyên bản yếu ớt ánh nắng, hết thấy tụ tập tại hai cái hỏa cầm trên thân, hai cái hỏa cầm trong chốc lát ánh sáng phát ra rực rỡ, tại đây lơ mơ trong hoàn cảnh, giống như đột nhiên dâng lên hai cái loại nhỏ Thái Dương.

Mộc Dịch cũng thừa cơ bay đến trên bầu trời, hướng cái kia hai cái hỏa cầm vẫy tay một cái, Tam Túc Kim Ô cùng Ngũ Thái Phượng Hoàng, riêng phần mình mang theo tia sáng chói mắt, chui vào Mộc Dịch trong cơ thể.

Cái kia chút ít ánh mặt trời, tức thì khóa lại Mộc Dịch quanh thân, khiến Mộc Dịch chung quanh ánh mặt trời đại thịnh!

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, những thứ này ánh mặt trời nhao nhao hướng phía dưới khuynh tiết mà đi, rơi vãi vào nồng đậm Âm khí bên trong.

Bình thường ánh mặt trời, chiếu vào vạn vật phía trên về sau, chỉ biết phóng thích một chút uy năng, đại bộ phận tất bị phản xạ trở về; mà Mộc Dịch bắn ra ánh mặt trời, nhưng là đem nhật chi tinh hoa không hề giữ lại triệt để kích phát, cho nên trở nên cực kỳ mãnh liệt.

Nhật chi tinh hoa, chính là thuần khiết chí dương chi vật, đúng là những thứ này Âm khí quý hồn khắc tinh! Ánh mặt trời phổ chiếu phía dưới, Âm khí lập tức trở nên mỏng manh cực kỳ, cũng thời gian dần trôi qua tán loạn ra, trong đó không kịp đào tẩu cấp thấp quý hồn, đã ở ánh mặt trời nhất chiếu phía dưới liên hồn phi phách tán, hoặc là hóa thành một sợi khói xanh bị đốt hủy!

"Kích phát nhật chi tinh hoa! Mộc đạo hữu quả nhiên hảo thủ đoạn!" Lưu chân nhân quá sợ hãi, kinh hô một tiếng.

Sơn Bất Phá càng là kinh ngạc há hốc mồm, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Lục Mặc cũng là vừa mừng vừa sợ, hắn thì thào nói ra: "Lúc cách trăm năm, Mộc sư đệ quả nhiên tu vi rất là tinh tiến! Khiến hắn làm cảm đèn người, quả nhiên không tệ!"

Nơi đây mấy người, không có chỗ nào mà không phải là trong nhân tộc cấp cao nhất tồn tại, tự nhiên minh bạch Mộc Dịch một chiêu này chỗ cường đại! Lợi dụng nhật chi tinh hoa tu luyện, rất nhiều người đều có thể làm được, nhưng như vậy triệt để kích phát nhật chi tinh hoa cũng vì chính

mình chỗ khổng chế, nhưng là câu thông thiên địa pháp tắc tiêu chí, cái này đã chạm đến Tiên gia chi thuật cảnh giới!

Chỉ có số rất ít Tiên gia công pháp, tại tu luyện đến Tiên Anh kỳ về sau, mới có như vậy một hai chủng nghịch thiên mạnh mẽ đại thủ đoạn, có thể tiếp xúc pháp tắc lực lượng phương diện; nhưng những thứ này thần thông, thường thường cần chuẩn bị đại lượng thời gian cùng pháp lực, có rất nhiều hà khắc thi triển điều kiện; mà hôm nay Mộc Dịch chỉ là tùy ý liền thi triển đi ra, từ nơi này phương diện bên trên mà nói, Mộc Dịch thực lực, hoàn toàn không tại mấy người bọn họ phía dưới!

Nhìn thấy một màn này, Sơn Bất Phá vốn trong lòng đối Mộc Dịch cái kia một điểm nhỏ dò xét chi ý, lập tức tan thành mây khói, không bao giờ nữa tồn tại nữa.

"Sơn trưởng lão, kính xin mau chóng bày trận!" Mộc Dịch hướng kinh ngạc đến ngây người Sơn Bất Phá nhắc nhở.

"Vâng!" Sơn Bất Phá sững sờ, trên mặt hơi đỏ lên, sau đó lập tức lại bắt đầu bố trí lên trận pháp.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 382: Thi Quỷ Chi Loạn (Ba)

Che khuất bầu trời phía dưới, sắc trời tuy rằng u ám, nhưng bởi vì có Mộc Dịch tồn tại, Phong Đô Quốc hoàng cung trên không, nhưng là ánh mặt trời đại thịnh, đem cái kia nồng đậm Âm khí bức tản ra đến.

Ánh mặt trời cuộn cuộn không dứt, Mộc Dịch chỉ là điều động cũng kích phát kia ẩn chứa nhật chi tinh hoa mà thôi, cho nên tiêu hao pháp lực tương đối có hạn, Mộc Dịch có thể chèo chống dài một đoạn thời gian.

Lục Mặc điều khiển Thanh Nhật Thần Đăng, bắn ra vạn đạo thanh quang mộc thứ, đem từng con một quỷ hồn giết chết; Lưu chân nhân mười ngón làm kiếm, vừa bổ một trăm liên đem chung quanh Hư Không xé rách, không cho cái kia chút ít Âm khí nổi thành một mảnh; tại mấy người kia yểm hộ xuống, Sơn Bất Phá vền vền hao tổn một nén nhang công phu, liền đem một bộ phức tạp pháp trận bố trí, sau đó lập tức kích phát.

Pháp trận trên trong lúc đó huyền hóa ra một tầng dày đặc hoàng hà, cũng biến ảo thành một tòa nguy nga cao ngất ngọn núi khổng lồ.

Ầm ầm trong một tiếng nổ vang, ngọn núi khổng lồ chậm rãi rơi xuống, đem trong hoàng cung cái này Quỷ giới cửa ra vào trực tiếp phủ ở.

Đại lượng Âm khí nhưng từ ngọn núi khổng lồ xuống bật ra, cũng đem ngọn núi khổng lồ trùng kích lung la lung lay.

Sơn Bất Phá hừ lạnh một tiếng, rõ ràng tế ra một trường kỳ lạ phù lục, dán tại lớn trên đỉnh.

Ngọn núi khổng lồ lập tức củng cố đứng lên, một mực trấn áp tại cửa ra vào chỗ, không bao lâu về sau, liền không hề có Âm khí cùng quỷ hồn chạy ra.

Mộc Dịch trong lòng rung mình, cái này ngọn núi khổng lồ chỉ là tập trung trận pháp lực lượng ngưng tụ mà ra pháp thể, đã thập phần cường đại; mà cái kia nhìn như sơ sài nhất trường phù phù lục, thực sự rõ ràng phát huy kinh người như thế tác dụng, hiển nhiên không phải là bình thường đẳng cấp cao phù lục.

"Ha ha, có cái này Địa Khôn Thái Đấu Trận trấn áp. Cái này chút tiểu quỷ trong thời gian ngắn thì không cách nào lao ra đấy!" Lưu chân nhân hài lòng liên tục gật đầu.

"Hơn nữa lão phu còn tế ra một trường Thiên Cương Phù, khiến trận này uy lực tăng gấp đôi, đủ để trấn trụ cái này chút tiểu quỷ rồi!" Sơn Bất Phá vẻ râu cưỡi nói, mặt mày trong hơi có vẻ đắc ý.

"Bội phục, bội phục!" Mộc Dịch mỉm cười, thuận thế đem công pháp vừa thu lại.

Mấy người tùy ý tùy ý chỉ điểm, đem chung quanh còn sót lại u hồn ác quỷ từng cái giết chết, nguyên bản nồng đậm Âm khí cũng bởi vì đã mất đi nơi phát ra, thời gian dần trôi qua mỏng manh đứng lên, cuối cùng theo gió mà tản ra.

Tuy rằng không khỏi nhưng có một chút tiểu quỷ bỏ trốn mất dạng. Nhưng là khó ra hồn, không đáng để lo.

"Tốt rồi! Cái này cửa ra vào cuối cùng tạm thời phong bế. Kế tiếp. Chúng ta liền phái người thủ vững nơi này, lại điều vào nhân thủ, thiết trí cỡ lớn cấm chế, đem nơi này triệt để phong ấn!" Lưu chân nhân thần sắc buông lỏng nói.

"Thì còn tốt chúng ta đang ở phụ cận. Nếu không có như thế. Chỉ sợ sẽ chạy đến càng nhiều nữa quỷ hồn. Nguy hại Nhân giới!" Mộc Dịch ung dung thở dài.

Lục Mặc cười nói: "Cái này may mắn mà có Mộc sư đệ phát hiện Quỷ giới một tia manh mối, nếu không chúng ta tại phía xa Đại Yên trong nước, nước xa không cứu được lửa gần!"

Mộc Dịch khiêm tốn nói: "Tại hạ chỉ là suy đoán lung tung mà thôi. Nếu không phải Sơn trưởng lão có bậc này cường đại trận pháp, chúng ta mặc dù đem hết toàn lực, chỉ sợ cũng không thể ngăn cản vạn quỷ cuồng loạn nhảy múa."

Sơn Bất Phá tức thì cười nói: "Vậy cũng muốn may mắn mà có Mộc đạo hữu thi triển thần thông, thay lão phu hộ pháp, khiến lão phu có thời gian bày trận! Lão phu lúc trước còn không quá tin tưởng Mộc đạo hữu thực lực, hôm nay vừa thấy, nguyên lai lão phu là ếch ngồi đáy giếng!"

Bốn người đều là thần sắc nhẹ nhõm lẫn nhau khách khí vài câu, thương nghị lên sau này bố trí.

Đột nhiên, Địa Khôn Thái Đấu Phong lay động kịch liệt một cái, chấn chung quanh đại địa đều là luân phiên run rẩy, cái này kịch chấn bên trong, âm phong gào thét, lại có đại lượng Âm khí toát ra.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Sơn Bất Phá sắc mặt đại biến, "Trận pháp này ủng hộ hai ba canh giờ hẳn là không có vấn đề gì cả, lại có Thiên Cương Phù tương trợ, như thế nào nhanh như vậy liền hiện ra chống đỡ hết nổi chi sắc?"

Nhưng mà, hẳn vừa dứt lời, Địa Khôn Thái Đấu Phong lần nữa kịch liệt chấn động, trên ngọn núi giắt Thiên Cương Phù lại bị cứng rắn chấn thoát khỏi, cũng biến thành một đám khói xanh.

"Không ổn!" Sơn Bất Phá kinh hãi, đều muốn lại tể ra một trường Thiên Cương Phù, cũng đã không còn kịp rồi!

Bốn người đều rõ ràng nghe được, Địa Khôn Thái Đấu Phong xuống, truyền đến nặng nề gầm lên giận dữ, lập tức thân núi chấn động mạnh một cái lay động, sau đó ầm ầm vỡ vụn, hóa thành từng sợi hoàng hà tán loạn ra.

Lưu chân nhân bọn người là sắc mặt kịch biến, kinh hãi có gia. Bộ này trận pháp uy lực không phải chuyện đùa, nhưng trong thời gian ngắn như vậy sinh sôi phá hủy, đủ thấy lực phá hoại mạnh!

Theo Địa Khôn Thái Đấu Trận báo phá, dưới mặt đất lần nữa toát ra nồng đậm Âm khí, cũng có đại lượng quỷ hồn từ trong toát ra.

Chỉ là lúc này đây toát ra quỷ hồn, hình thái so sánh lúc trước tiểu quỷ đã có rõ ràng biến hóa, thân thể của bọn nó trở nên trong suốt đứng lên, chỉ có nhàn nhạt mơ hồ Lục sắc Ảnh Tử, rồi lại hết lần này tới lần khác có thể mang theo cực kỳ mãnh liệt âm phong.

Âm phong như đao, hoàng cung mặt đất nhao nhao rơi vào tay giặc, trong chớp mắt cửa ra vào lại làm lớn ra gấp mấy lần!

Một tiếng thê lương quỷ trong tiếng khóc, vô số Âm khí ở giữa không trung hội tụ một đoàn, ngưng tụ thành một cái xích trước mặt răng nanh tam nhãn Cự Quỷ, hơn nữa chỉ có một cực lớn quỷ đầu, thoát nhìn đặc biệt dữ tợn!

Mộc Dịch biết rõ, đây cũng không phải là là này quỷ quỷ thân, mà là nó cách dùng lực lượng ngưng tụ ra Âm khí hình thái, nhưng chỉ từ nơi này quỷ đầu toả ra cường đại khí tức đến xem, này quỷ thực lực, cũng đã cực kỳ đáng sợ.

Mộc Dịch thần niệm trong truyền đến Tử Thần thanh âm, hần nói ra: "Đây là Âm Hư chi quỷ, là tu luyện tới Âm Hư cảnh giới quỷ tu, tiến thêm một bước chính là Dương Thần chi quỷ! Âm Hư quỷ cảnh giới, cùng Nguyên Anh kỳ tương đối, người cũng nên cẩn thận!"

Nếu như chỉ là một cái Âm Hư quỷ, còn chưa đủ để lấy khiến Mộc Dịch các loại bốn gã Nhân tộc đứng đầu tồn tại lui bước; nhưng nồng đậm Âm khí không ngừng tuôn ra ngoài, vậy mà tại một lát giữa bay ra bảy tám tên như vậy Âm Hư quỷ, còn có mặt khác tu vi hơi kém, nhưng cũng không thể khinh thường quỷ tu.

Những thứ này quỷ tu cũng không phải là lúc trước cái kia chút tiểu quỷ bình thường mạnh mẽ đậm tới, chúng nó chinh tề canh giữ ở một đám Âm Hư quỷ sau lưng, tựa hồ là tùy thời chờ lệnh.

Hiển nhiên, những thứ này cũng không phải là tán hồn du quỷ, mà là nghiêm chỉnh huấn luyện Quỷ Tướng Quỷ Vương!

Chúng quỷ hiển nhiên cũng phát hiện Mộc Dịch đám người thực lực cường đại, cũng không có tùy tiện vây công tới, hơn nữa ở một bên giăng co.

Chúng quỷ xoáy lên đầy trời âm phong, làm thiên địa màu xám tro âm u, như là tận thế; Mộc Dịch đám người cũng riêng phần mình thi triển thần thông, bảo vệ chung quanh!

Thế nhưng là, theo càng ngày càng nhiều ác quỷ toát ra, Mộc Dịch đám người tình cảnh, thoáng cái trở nên cực kỳ không ổn!

"Đi mau, nếu người không đi liền không còn kịp rồi!" Sơn Bất Phá thất kinh nói: "Không thể tưởng được rõ ràng toát ra nhiều như vậy ác quỷ, khó trách có thể thoáng cái phá tan Địa Khôn Thái Đấu Trận trấn áp! Ta đợi chỉ có bốn người, quả bất địch chúng, cẩn thận thì tốt hơn!"

Lúc này, Lưu chân nhân lại là thần sắc khê động, từ trong tay áo lấy ra một quả tia chớp truyền âm lệnh, cùng tồn tại khắc kích phát, sau đó liền có một cái vôi vàng thanh âm hốt hoảng truyền vào trong tai của hắn.

"Quả nhiên là Thi Thần!" Lưu chân nhân sắc mặt âm trầm nói: "Quý giới cửa ra vào không chỉ cái này một cái, còn có hai nơi, đều ở đây Phong Đô Quốc bên trong! Chúng ta chỉ sợ là không ngăn cản được! Hơn nữa trong đó có một chỗ, Thi Thần đám người đang ở nơi đó tọa trấn thi pháp, nghênh đón quý binh. Một gã thám tử phát hiện việc này về sau, liệu chết phát tới tin tức!"

"Thi Thần ? Hắn quả nhiên lộ diện sao!" Lục Mặc nhướng mày, truy vấn: "Bạch Nhật Thần Đăng đâu? Hắn có phát hiện hay không Bạch Nhật Thần Đăng tung tích ?"

"Cái này ngược lại không có đề cập! Như thế nào, Lục đạo hữu muốn muốn đi tìm Bạch Nhật Thần Đăng ? Hiện tại chỉ sợ không phải tốt thời cơ. Ta đợi chỉ có bốn người, thuộc hạ cũng không có bao nhiêu; mà Thi Thần rồi lại nằm trong tay Thi Môn cao thấp, còn có những thứ này quý tu tương trợ, chúng ta quả quyết không thể mò được chỗ tốt, không bằng theo Sơn trưởng lão nói, lập tức thôi lui!" Lưu chân nhân cũng đồng ý Sơn Bất Phá đề nghị.

Đối mặt thực lực sâu không lường được thi thế, đối mặt một đám đáng sợ quý tu, hắn và Sơn Bất Phá đều bắt đầu sinh thoái ý.

Lục Mặc cũng biết đây không phải tìm Thi Thần tính số thời cơ tốt, hắn hướng Mộc Dịch nhìn nhìn, gặp Mộc Dịch cũng nhẹ gật đầu, đã nói nói: "Tốt, chúng ta cái này lảng tránh!"

Bốn người nói một tiếng, đột nhiên đồng thời ra tay, lập tức đầy trời ánh sáng màu xanh giống như mũi tên, gió táp như đao, biển lửa mãnh liệt, loạn

thạch bay đáp xuống, đều là đại quy mô cường đại pháp thuật, lập tức cho chung quanh ác quỷ đã tạo thành thật lớn phiền toái.

Trong hỗn loạn, Lưu chân nhân cầm trong tay Hư Không Chi Nhận, cứng rắn ở giữa không trung mở ra một đường lỗ hồng, bốn người chui vào trong đó, biến mất ở chỗ này.

Một lát sau, ngoài trăm dặm trong hư không xuất hiện lần nữa một đường khe hở, bốn người thân hình lại xuất hiện ở nơi này.

"Thi Thần thật lớn mưu kế, cái này Phong Đô Quốc xem ra là giữ không được, Đại Yên quốc cũng là tràn đầy nguy cơ!" Sơn Bất Phá lòng còn sợ hãi nói.

"Không được, Đại Yên kế lớn của đất nước chúng ta tộc tu tiên giới hạch tâm, nếu như Đại Yên quốc bị những thứ này thi thể quỷ công hãm, Nhân giới rất nhanh sẽ lưu lạc vì thi thể quỷ khống chế!" Lưu chân nhân lắc đầu, hẳn không muốn khiến việc này phát sinh.

Lục Mặc nhíu mày nói ra: "Đúng vậy, Thi Thần hiển nhiên là muốn nhờ quỷ tu lực lượng, đem chúng ta toàn bộ tiêu diệt. Chúng ta không thể để cho hắn thực hiện được!"

Lưu chân nhân nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói ra: "Phong Đô Quốc cùng Đại Yên quốc chỉ lúc giữa, chỉ cách Thập Vạn Đại Sơn! Bản chân nhân lập tức truyền tin tức đại thế gia khống chế hết thủy tu tiên thế lực, để cho bọn họ lấy tốc độ nhanh nhất đi đến Thập Vạn Đại Sơn, tại đó bố trí hết thủy, trận địa sẵn sàng đón quân địch, cùng những thứ này thi thể quỷ nhất quyết cao thấp!"

"Mộc đạo hữu, người thấy thế nào?" Lưu chân nhân bỗng nhiên hướng Mộc Dịch nói ra: "Nghe nói Mộc đạo hữu cũng có Yêu tộc huyết mạch, hơn nữa tại Yêu tộc trong địa vị không thấp!"

Mộc Dịch minh bạch đối phương ý tứ, hần nói ra: "Nếu để cho Thi Thần mưu kế thực hiện được, Nhân tộc công hãm về sau, Thi Thần tự nhiên sẽ đem mũi nhọn chỉ hướng Yêu tộc; việc này quan hệ Nhân, Yêu nhị tộc cùng cả nhân giới an nguy, Yêu tộc tự nhiên cũng không có thể khoanh tay đứng nhìn!"

"Tại hạ cái này truyền tin Yêu tộc, hy vọng có thể thuyết phục tứ đại Yêu tộc, phái ra một ít đẳng cấp cao yêu tu đến đây tương trợ!"

"Như vậy liền thật tốt quá!" Lưu chân nhân mừng rỡ nói: "Bản chân nhân cũng sẽ lấy Bát Tiên Lệnh vì bằng, hiệu triệu yêu tu tham chiến."

Mọi người rất nhanh liền thương nghị thỏa đáng, sau đó cùng một chỗ hướng Thập Vạn Đại Sơn chỗ bay đi.

Vừa bay ra không đến ngàn dặm, đột nhiên Lục Mặc thần sắc biến đổi, thân thể khẽ run lên.

"Lục sư huynh, làm sao vậy ?" Mộc Dịch tâm tế phát hiện việc này, ân cần hỏi han.

"Lục mỗ bỗng nhiên cảm ứng được một cổ quen thuộc khí tức!" Lục Mặc thần tình ngưng trọng nói ra: "Nếu như Lục mỗ không có đoán sai, đó chính là Bạch Nhật Thần Đăng!"

"Bạch Nhật Thần Đăng!" Mộc Dịch cả kinh, "Nói như vậy, Thi Thần đang ở phụ cận ?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 383: Thi Quỷ Chi Loạn (Bốn)

"Lục đạo hữu, việc này không phải chuyện đùa, mời người cẩn thận cảm ứng một cái!" Lưu chân nhân cả kinh nói.

Lục Mặc nhẹ gật đầu, hần trực tiếp đem Thanh Nhật Thần Đăng bản thể tế ra, hơi thi công pháp, liền khẳng định nói: "Đúng vậy, chính là hần! Hơn nữa, hần cũng cảm ứng được chúng ta vị trí, chính hướng nơi này chạy đến!"

Sơn Bất Phá hoảng hốt, nói ra: "Lai giả bất thiện! Thi Thần chuẩn bị lâu như vậy, thậm chí ngay cả quỷ tu đều cấu kết lại rồi! Từ bọn hần che khuất bầu trời thủ đoạn nhìn, chỉ sợ có cực kỳ cường đại giúp đỡ, ta đợi chỉ có bốn người lúc này, chỉ sợ không phải đối thủ!"

"Đúng vậy, chúng ta còn là mau rời khỏi nơi đây!" Lưu chân nhân nghe vậy cũng là kinh hãi.

"Không còn kịp rồi!" Lục Mặc nhíu mày nói ra, hần lập tức tay áo run lên, ánh sáng màu xanh lóe lên ở bên trong, đem cái kia Thanh Nhật Thần Đăng bản thể tế ra, đồng thời, trong tay hần còn nhiều thêm một trượng đỏ thẫm huyết phù, phía trên vẽ lấy kỳ dị thượng cổ phù văn.

Lục Mặc không chút do dự vạch phá ngón tay, đem đại lượng máu huyết nhỏ tại cái này trượng huyết phù lên, huyết phù lập tức ánh sáng màu xanh lớn chợt hiện, sau đó chui vào thanh đăng bên trong.

Thanh đăng lập tức cấp tốc sinh trưởng lan tràn, cũng duỗi ra vô số bộ rễ, thật sâu đâm vào bốn phía trong lòng đất, Mộc Dịch mấy người này đều ở đây thanh đăng bao trùm trong phạm vi.

Lục Mặc lập tức thần sắc ngưng trọng thi pháp, trong miệng nói lầm bầm, một lát sau, hắt thở khê một tiếng: "Truyền tống!"

Đầy trời thanh ảnh trong lúc đó bộc phát ra một hồi cường quang, Mộc Dịch chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, sau một khắc, bản thân liền xuất hiện ở một mảnh lạ lẫm trong rừng rậm.

Lục Mặc, Lưu chân nhân cùng Sơn Bất Phá, đã ở Mộc Dịch chung quanh.

Lục Mặc một bên chậm rãi đem Thanh Nhật Thần Đăng thu vào trong tay. Một bên ngưng trọng nói ra: "Lục mỗ dùng Thần Hành Vạn Lý Huyết Phù, tạm thời đem chúng ta truyền tống đến vạn dặm bên ngoài, nhưng điểm ấy khoảng cách, đối với Thi Thần các loại mà nói, cũng không phải là xa không thể chạm; lại không biết Thi Thần các loại dùng thủ đoạn gì, truy kích tốc độ cực nhanh, Bạch Nhật Thần Đăng khí tức càng ngày càng gần, có lẽ rất nhanh có thể đuổi theo!"

"Lục mỗ Thanh Nhật Thần Đăng bản thể, cùng Bạch Nhật Thần Đăng vốn là đồng căn chi vật, giữa lẫn nhau gặp nạn lấy đứt bỏ liên hệ. Lục mỗ không có cách nào đem bản thể khí tức hoàn toàn che đậy. Nói cách khác, chỉ cần Thi Thần thuận theo Bạch Nhật Thần Đăng cảm ứng chỉ điểm, rất nhanh liền có thể tìm tới chúng ta vị trí, cũng đuổi theo chúng ta!"

Lưu chân nhân khẩn trương. Hắt nói ra: "Cái này nên làm thế nào cho phải ? Tuy rằng chúng ta đã thông tri Thủy Vô Tẩn đám người. Nhưng bọn hắt một thời ba khắc rồi lại cũng không có thể đuổi ở đây tương trợ! Bản chân nhân tuy rằng có thể sử dụng Hư Không Chi Nhận trốn vào trong hư không xuyên thẳng qua. Nhưng mỗi lần tối đa cũng sẽ mặc con thoi hơn nghìn dặm, vả lại muốn hao phí kinh người pháp lực, không thích hợp khoảng cách dài đuổi theo trốn."

"Chuyện cho tới bây giờ. Chỉ sợ chỉ có tách ra hành động!" Sơn Bất Phá hai mắt co rụt lại nói: "Chỉ cần Lục đạo hữu không có ở đây chúng ta bên người, bọn hăn liền chưa hăn có thể tìm tới chúng ta!"

Mộc Dịch lắc đầu nói ra: "Tách ra hành động ? Bởi như vậy, chúng ta tuy có cơ hội đào tẩu, nhưng Lục sư huynh chẳng phải là càng thêm nguy hiểm! Vạn không được!"

Sơn Bất Phá hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Hừ, chuyện cho tới bây giờ, chỉ sợ cũng không có sách lược vẹn toàn! Chỉ bằng ta bọn bốn người, khó có thể cùng Thi Thần cùng kia cường đại giúp đỡ chống lại! Những thứ khác không nói, riêng là cái này che khuất bầu trời thủ đoạn, cũng không phải là ta và người các loại có thể làm được!"

Mộc Dịch nhướng mày, hỏi: "Lục sư huynh, liền không có biện pháp khác giúp người che giấu khí tức sao ?"

"Ngược lại là có một loại phương pháp!" Lục Mặc suy nghĩ một chút rồi nói ra: "Như vậy đi, Lục mỗi từ Thanh Nhật Thần Đăng bản thể trong gỡ xuống vài miếng bốn mạng Thanh Đăng Diệp, khiến các vị đạo hữu mang tại trên thân thể; đồng thời, Lục mỗi cũng đem bản thân khí tức thu liễm đến mức tận cùng. Bởi như vậy, Bạch Nhật Thần Đăng có thể cảm ứng được chúng ta tất cả mọi người có Thanh Nhật Thần Đăng khí tức, hơn nữa bởi vì khoảng cách khá xa, khó có thể phân biệt cẩn thận. Sau đó, chúng ta tách ra hành động, hướng bất đồng phương hướng bay đi, nhiều loạn Thi Thần đám người truy tung manh mối, hoặc có một đường sinh cơ!"

"Là một cái biện pháp tốt, thế nhưng là, bốn mạng Thanh Đăng Diệp tu luyện không dễ, nếu như người là tháo xuống, có thể hay không tổn thương đến bản thân ?" Mộc Dịch lo lắng hỏi.

Lục Mặc cười khở nói nói: "Tổn thất một ít nguyên khí, tổng so với bị Thi Thần vây khốn tốt! Các vị đạo hữu, các người ý như thế nào ? Nếu như

gặp được nguy hiểm, bọn người có thể đem Thanh Đăng Diệp lưu lại, bản thân tùy thời đào tẩu."

Sơn Bất Phá hơi có do dự, Lưu chân nhân rồi lại miệng đầy đáp ứng, hần nói ra: "Lục đạo hữu bản thân chính là năm kiện trong thần khí, đối với chúng ta thập phần trọng yếu, đương nhiên là muốn hết sức hiệp trợ người chạy trốn; bản chân nhân không có vấn đề, Sơn trưởng lão, người cũng sẽ không chỉ lo thân mình đi! Sư tập năm kiện thần khí, thế nhưng là ta và người phi thăng tiên giới duy nhất hy vọng!"

"Được rồi!" Sơn Bất Phá rốt cuộc đáp ứng.

Việc này không nên chậm trễ, Lục Mặc lập tức từ Thanh Nhật Thần Đăng bản thể trên tháo xuống ba vùng bốn mạng Thanh Đăng Diệp, phân biệt giao cho Mộc Dịch và ba người.

"Lục sư huynh, bảo trọng!" Mộc Dịch tiếp nhận này cái không giống bình thường bốn mạng Thanh Đăng Diệp, hướng Lục Mặc chấp tay từ biệt.

"Mộc sư đệ, người cũng phải cẩn thận! Vạn nhất cảm thấy bọn hần khả năng theo dõi người, lập tức đem Thanh Đăng Diệp dứt bỏ!" Lục Mặc dặn dò, hần ngừng lại một chút, thanh âm một thấp âm thầm hướng Mộc Dịch truyền âm nói ra: "Vạn nhất Lục mỗ không về được, kính xin Mộc sư đệ thích đáng chiếu cố nội tử, cũng cho nội tử truyền câu nói: Làm cho nàng tốt sinh hoạt, Lục mỗ mặc dù trải qua luân hồi chuyển thế, cũng muốn lại tục vợ chồng tình cảnh!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đáp ứng.

Sau đó, bốn người riêng phần mình thi triển thủ đoạn, mang theo Thanh Đăng Diệp hướng phương hướng bất đồng bay đi.

...

"Kỳ quái!" Hơn vạn ngoài dặm, một gã thanh niên bỗng nhiên nhíu mày nói ra, dung mạo của hắn cùng Lục Mặc có vài phần rất giống, chỉ là tóc trắng như tuyết; tại bên cạnh hắn, còn có một hình dung khô héo lão giả, cùng với mấy tên quỷ tu.

Những thứ này quỷ tu, đại bộ phận đều là như có như không, hình thái một số gần như trong suốt, nhưng có một cái Lệ Quỷ, nhưng là thân cao mười trượng cự nhân, hắn thoát nhìn liền giống như có được thật sự thân thể bình thường, hình thái thập phần cụ thể, chỉ là quanh thân tỏa ra Âm khí, so với cái kia hình thể mơ hồ quỷ tu còn muốn lợi hại hơn vài phần.

"Làm sao vậy ?" Lão giả nghe vậy hỏi.

Thanh niên nhắm lại hai mắt, cẩn thận cảm ứng một phen rồi nói ra: "Thi Thần đại nhân, Thanh Nhật Thần Đăng khí tức, trong lúc đó biến thành vài cỗ, hơn nữa chính hướng phương hướng bất đồng rời xa. Không biết là thủ đoạn của đối phương thật cao minh, hay là bởi vì khoảng cách quá xa, tại hạ căn bản phân biệt không xuất ra cái kia một cỗ mới thật sự là Thanh Nhật Thần Đăng!"

"Lại có việc này!" Thi Thần sững sờ, lập tức lạnh cười nói: "Hừ, bọn hắn đại khái là chia nhau chạy thực mạng đi! Như vậy cũng tốt, chúng ta cũng chia ra mấy đường, đưa bọn chúng tiêu diệt từng bộ phận! Bạch Nhật Thần Đăng, người cứ ngồi trong trấn, tùy thời thông qua truyền âm lệnh hướng chúng ta thông báo cái kia chút ít khí tức vị trí."

"Hà tất phiền toái như vậy!" Tên kia Cự Quỷ khinh thường nói: "Có Bốn đế ra tay, cả nhân giới đều muốn bị chinh phục, đến lúc đó muốn thu tុ tập cái gì thần khí, còn không phải dễ như trở bàn tay!"

Thi Thần bị đối phương như vậy chống đối, chẳng những không tức giận, ngược lại là bài trừ đi ra dáng tươi cười nói ra: "Tu La huynh nói rất đúng. Bất quá sớm một ngày đem Thanh Nhật Thần Đăng đem tới tay, tóm

lại không phải là chuyện xấu! Dù sao chúng ta cũng là thuận tay chịu, mặc dù đuổi giết không đến, cũng không quá đáng lãng phí mấy ngày mà thôi. Chúng ta đã tìm cách việc này mấy nghìn năm, dùng nhiều điểm ấy công phu vẫn là hết sức đáng giá."

Cự Quỷ thần nhiên nói: "Tốt lắm, Bốn đế liền phái tọa hạ bát đại hộ pháp trong bốn vị giúp người giúp một tay. Còn lại bốn vị hộ pháp, muốn hiệp trợ Bốn đế tiếp tục củng cố cái này đổi trắng thay đen trận, cũng tiến thêm một bước mở ra Quỷ giới cửa ra vào, khiến Bốn đế trăm vạn quỷ quân, nhanh chóng tìm đến Nhân giới!"

Thi Thần đại hỉ, nói ra: "Rất tốt! Tu La huynh mấy vị hộ pháp, đều là âm hư cảnh giới đỉnh phong Quỷ Vương, thực lực mạnh mẽ, hơn nữa quỷ tu hồn du độ thuật càng là vô tung vô ảnh tốc độ cực nhanh! Có mấy vị tương trợ, liền đã đầy đủ!"

...

Mộc Dịch đạt được Thanh Nhật Thần Đăng bốn mạng Thanh Đăng Diệp sau bay ra không bao lâu, liền kích phát trong cơ thể yêu huyết, hóa thành một chỉ Kim Ô, ở trên không hăng hái chạy như bay.

Khoảng cách dài phi hành, còn là dùng Yêu cầm thân thể nhất thuận tiện, cũng sau cùng tiết kiệm pháp lực, hơn nữa hẳn còn có thể thỉnh thoảng vận dụng thuận di thần thông, khiến chạy trốn tốc độ nhanh hơn.

Hắn biết rõ, bản thân nhiều bay xa một ít, có thể thay Lục Mặc đa phần tản ra một ít lực chú ý, có lẽ thì có thể làm cho Lục Mặc tránh được một kiếp.

Chỉ cần bay đến Thập Vạn Đại Sơn trong vòng, đến Đại Yên lãnh thổ một nước bên trong, tin tưởng Thi Thần bọn hắn cũng không dám lại đuổi theo, bởi vì nơi đó là Nhân tộc tu tiên giới chỗ hạch tâm, đại lượng tu tiên

thế lực tụ tập ở Đại Yên quốc, hơn nữa những thế lực này ngoài sáng ngấm đều là thụ "Cao Sơn Lưu Thủy" tứ đại thế gia khổng chế.

Hơn nữa đợi đến lúc bọn hắc bay đến Thập Vạn Đại Sơn trong lúc, mặt khác Nguyên Anh kỳ Nhân tộc Anh lão chúng cũng không sai biệt lắm nên ngăn cản chỗ đó, nếu như Thi Thần vẫn đang đuổi sát không buông, lại vừa vặn có thể triển khai phản kích vây công.

Mộc Dịch cơ hồ là toàn lực phi hành, tốc độ đương nhiên hết sức kinh người; bất quá khi đi ngang qua một cái trấn nhỏ không trung lúc, hắc đã thấy đến, trên thị trấn có một chút Âm khí bao phủ, nguyên lai là có một tiểu nhân lỗ hồng, có mấy cái quỷ hồn chính ở chỗ này tàn sát bừa bãi làm loạn.

Phong Đô Quốc dĩ nhiên biến thành chính thức quỷ quốc, nơi này là Nhân giới cùng Quỷ giới diện lực lượng sau cùng điểm yếu, hôm nay lại đã bị cường đại công kích, khắp nơi lộ ra kẽ hở lỗ hồng, mà bầu trời mặt trời ánh sáng lại bị che lấp hơn phân nửa, vì vậy có không ít quỷ hồn bốn phía hại người, nhưng không được khắc chế.

Tuy rằng Mộc Dịch tình thế cũng rất nguy cấp, nhưng thấy đến những thứ này không hề lực chống cự phạm nhân, cũng bị tiểu quỷ chúng từng cái giết chết, hắc vẫn còn có chút tại tâm không đành lòng!

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, hai cánh lóe lên, hóa thành một đạo ánh lửa hướng phía dưới phóng đi, giữa không trung, hắc đã một lần nữa hóa thành nhân hình.

Rơi vào trong trấn nhỏ không về sau, Mộc Dịch tốt không ngừng lại mười ngón liên tục, từng đạo ánh lửa kích xạ mà ra, những nơi đi qua, tất có ác quỷ u hồn bị đốt cháy vì bột phấn, triệt để hồn phi phách tán!

Ngắn ngủn mấy hơi thở công phu, Mộc Dịch liền đem phụ cận tiểu quỷ giết chết không còn, cái kia chút ít dân trấn nhìn thấy cảnh này, tự nhiên

cho rằng Mộc Dịch là tới giải cứu bọn hắc Thần Tiên, nhao nhao cảm kích quỳ lạy.

Mộc Dịch nguyên bản không dưới để ý tới những người phạm tặc này, nhưng hắc quét mắt qua một cái, rồi lại ngạc nhiên phát hiện Bát Hoàng Gia cũng ở trong đó.

Mà Bát Hoàng Gia cũng nhận ra Mộc Dịch, đang muốn từ trong đám người nặn đi ra tới gần Mộc Dịch.

"Nói với Phong Đô Quốc người, quý hồn tàn sát bừa bãi, bọn hắc như muốn mạng sống, lập tức trốn hướng Thập Vạn Đại Sơn bên trong!" Mộc Dịch hướng hắc truyền âm một câu, sau đó liền biến mất ở chỗ cũ.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 384: Thi Quỷ Chi Loạn (Năm)

Phong Đô Quốc bên trong, tin tức đã truyền ra.

Mặt trời bị che, dương khí đại giảm, quỷ hồn tàn sát bừa bãi, tận thế loạn giống như!

Lưu chân nhân các loại mang đến Tu tiên giả, đã nhao nhao hướng Thập Vạn Đại Sơn chỗ lui bước; Phong Đô Quốc bên trong những người phạm tục kia, cũng là bôn tẩu bầm báo, nhao nhao hướng Đại Yên quốc chạy nạn.

Một mảnh trên cát vàng, một đạo hỏa quang bỗng nhiên vạch phá phía chân trời, biến mất ở chân trời; không bao lâu về sau, một đường nhân nhật hắc khí cũng phá không tới, lúc này dừng lại một lát, trong hắc khí còn huyền hóa ra một cái đáng ghê tởm mặt quỷ, người kia chỉ lên trời mũi to dùng sức trên không trung ngửi vài cái, sau đó phương hướng thay đổi, tiếp tục bay vút mà đi.

Cát vàng đầu cuối, ánh lửa ngưng tụ, một gã thần sắc ngưng trọng thanh niên ngừng tại trong giữa không trung, cũng quay người nhìn về phía xa xa.

Đây chính là Mộc Dịch, hẳn trước đây cảm ứng được sau lưng có khí tức cường đại đuổi theo, liền mấy lần hóa thành Kim Ô chi hình, vận dụng Kim Ô tộc không gian thần thông, cải biến phương hướng tương lai người bỏ qua; sau đó, qua không được một thời ba khắc, đối phương có thể lần nữa đuổi theo, cũng dần dần tới gần.

Tử Thần nói, người đến nhất định là một gã đẳng cấp cao quỷ tu, quỷ tu chính là hồn phách thân thể, bọn họ hồn du độn thuật, so với bất luận cái gì phi độn chi thuật đều phải nhanh hơn vài phần, vì vậy chỉ bằng vào phi

độn, Mộc Dịch mặc dù hóa thành Kim Ô yêu thể, cũng không cách nào bỏ qua đối phương.

Mà quý tu tinh tu hồn lực, đối hồn phách cảm ứng đặc biệt linh mãnh, một khi bị kia tập trung, liền có thể dựa vào "Truy hồn thuật" tiến hành truy tung, mặc cho Mộc Dịch thi triển không gian thần thông thuận di không hề đứt đoạn cải biến phương hướng, quý kia tu vẫn như cũ có thể đuổi theo.

Mộc Dịch nhẹ nói nói: "Tiền bối nói quả nhiên không tệ! Người đến khí tức không giống bình thường, đích thị là quý tu không thể nghi ngờ! Nếu như chạy không thoát. Vậy dứt khoát chính diện một trận chiến! Cũng may đuổi theo cũng chỉ có một cổ quý tu khí tức; hơn nữa nơi đây Âm khí mỏng manh, mong rằng đối với quý tu công pháp có chỗ khắc chế."

Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra: "Hử, lấy thủ đoạn của người, có lẽ không đến mức không đối phó được một gã cùng giai quý tu. Chỉ cần quý kia tu tu vi không phải là rất cao, liền rất không có khả năng là đối thủ của người! Dù sao trong tay người còn có Xạ Nhật Thần Cung bực này thần khí! Huống hồ lão phu truyền thụ cho người Âm Dương Tử Quang, cũng không được bình thường thần thông!"

Nói đến câu nói sau cùng lúc, Tử Thần hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên đối Âm Dương Tử Quang cực có lòng tin.

Tử Thần mới vừa vặn nói chuyện, bầu trời xa xa liền có một đạo nhân nhật bóng đen chợt hiện đến.

Bất quá bóng đen này tới gần về sau, rõ ràng trở nên trở nên thanh đạm. Cuối cùng lại hư không tiêu thất bình thường.

Mộc Dịch vội vàng trong hai tròng mắt kim mang lập loè. Vặn dụng Âm Dương Thần Mục thần thông hướng bốn phía nhìn lại.

Đột nhiên, Mộc Dịch khước miệng hơi động một chút, đồng thời không hề báo hiệu đưa tay chính là bảy tám khối huyết châu hướng bên cạnh thân một chỗ ném đi.

Những thứ này huyết châu đều là dùng Mộc Dịch bản thân thần huyết cùng Vạn Niên Viêm Ngọc luyện chế ra Nhiên Huyết Châu, ẩn chứa uy lực theo Mộc Dịch thần huyết tu vi tăng lên mà càng ngày càng mạnh. Lúc này bảy tám khối Nhiên Huyết Châu trong lúc đó đồng thời tự bạo ra. Lập tức ở giữa không trung ầm ầm nổ tung một mảnh cực lớn đỏ thẫm Hỏa Vân. Trong nháy mắt đem mờ mờ bầu trời theo sáng trưng.

Hỏa Vân bên trong, một tiếng thê lương quỷ kêu tiếng vang lên, một đạo hắc ảnh từ trong lóe lên mà ra. Rơi ở phía xa.

Bóng đen một hồi biến ảo, trở nên càng ngày càng dày đặc, gần nhất tạo thành một cái hơn một trượng lớn nhỏ dữ tợn mặt quỷ, một đôi đỏ thẫm quỷ trong mắt, lộ ra nồng đậm hận ý, lạnh lạnh răng nanh xèo...xèo rung động.

"Người rõ ràng có thể nhìn thấu bốn vương Quỷ Ẩn Thuật!" Ác quỷ vừa sợ vừa giận quát.

Quỷ tu chính là quỷ hồn thân thể, tới vô ảnh đi vô tung, tại ẩn nấp chi thuật trên càng có thiên phú; vừa rồi này quỷ tiện lợi dùng ẩn nấp chi thuật ý định đánh lén Mộc Dịch, nhưng không ngờ bị Mộc Dịch nhìn thấu cũng tương kế tự kế, khi hắc tới gần thời điểm đột nhiên thi triển ra Nhiên Huyết Châu tự bạo; bởi như vậy, này quỷ chẳng những không có tổn thương đến Mộc Dịch, ngược lại bởi vậy ăn hết một cái không lớn không nhỏ thiệt thòi.

Mộc Dịch mặt ngoài bất động thanh sắc, trong lòng cũng là thất kinh, đối phương Quỷ Ẩn Thuật quả nhiên cao minh, nếu như hắc không có Âm

Dương Thần Mộc, chỉ sợ các loại đối phương đánh tới cận thân về sau, mới có thể cảm ứng được một ít khí tức biến hóa.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng đối phương nhìn lại, hẳn chỉ có thể cảm ứng được đối phương tỏa ra Âm khí khí tức cực kỳ không tầm thường, nhưng cụ thể là cảnh giới gì, rồi lại không được biết.

Tử Thần nói ra: "Đây là Âm Hư cảnh giới Quỷ Vương, nếu như không có đạt tới âm hư kỳ, hẳn không có khả năng dám một mình đuổi giết người lâu như vậy; nhưng hẳn cũng không có đạt tới Dương Thần cảnh giới, nếu không hẳn đã ngừng tụ ra Dương Thần thân thể, nhìn qua liền biết!"

"Âm Hư cảnh giới, vậy liền cùng Nguyên Anh kỳ tồn tại tương xứng; chỉ là không rõ ràng lắm, hẳn là âm hư sơ kỳ, trung kỳ, còn là hậu kỳ." Mộc Dịch âm thầm nói ra.

Âm hư sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, tương đương với Nguyên Anh kỳ Tu tiên giả Phàm Anh Kỳ, Linh Anh Kỳ cùng Tiên Anh kỳ, bất đồng tiểu cảnh giới, thực lực cũng có rõ ràng sự phân chia mạnh yếu.

Quỷ Vương cao thấp đánh giá Mộc Dịch một phen, tự nhủ: "Ô, người không phải là bốn vương muốn tìm người nọ; bất quá, người một thân huyết nhục tựa hồ không giống bình thường, ngược lại là đại bổ chi vật! Nếu là đem người tươi sống nuốt, nói không chừng có thể giúp bốn vương tiến thêm một bước, trở thành Dương Thần chi quý!"

"Cái kia muốn xem người có bản lĩnh này hay không!" Mộc Dịch lạnh lùng nói ra: "Chúng ta Nhân giới người tu hành, cùng người các loại Quỷ giới vốn là nước giếng không phạm nước sông, bọn người lại muốn xâm lấn Nhân giới, cẩn thận hồn phi phách tán, hình thần câu diệt!"

"Chỉ bằng người cái này Phàm Anh Kỳ tiểu tử, cũng dám cảnh cáo bốn vương ?" Quỷ Vương cả giận nói: "Chỉ bằng người vừa rồi cái kia đánh lên

bốn vương cử động, bốn vương sẽ phải người ném thử phệ hồn thuật thống khổ!"

Quý Vương vừa dứt lời, miệng lớn dính máu một trượng, cái kia đỏ tươi lưỡi dài như kiếm bình thường kích xạ mà ra, quý lưỡi những nơi đi qua, một mảnh Âm khí đặng đặng.

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi há mồm một phun, đem Chu Tước Hoàn tể ra bên ngoài cơ thể, người kia ánh lửa lóe lên nghênh hướng Quý Vương lưỡi dài.

"Đ...A...N...G...G!" Nặng nề một tiếng vang thật lớn truyền ra, Chu Tước Hoàn rõ ràng bị đẩy lui trở về.

Bất quá, Quý Vương cũng là kinh hô một tiếng, hắc lưỡi dài trên lây dính một ít phát ra ngũ thải quang mang hỏa diễm, mà ngọn lửa này tựa hồ khiến Quý Vương thập phần sợ hãi, vội vàng là ngay cả ném lưỡi dài, đem hỏa diễm đập chết, nhưng đồng thời cũng tổn thương không ít Âm khí.

Quý Vương lưỡi dài, rõ ràng không kém hơn đỉnh giai Pháp bảo, nếu không phải Mộc Dịch Chu Tước Hoàn trên bổ sung Niết Bàn chi hỏa lợi hại, chỉ sợ lần này thăm dò tính giao phong ở bên trong, hắc muốn rơi hạ phong.

Hôm nay trải qua cái này ngắn gọn một lần giao thủ, song phương đều đối với đối phương thực lực có chút kinh ngạc, riêng phần mình trong lòng rùng mình.

Quý Vương không dám lại lấy lưỡi dài chênh lệch công, hắc há miệng một phun, lập tức nồng đậm Âm khí phun ra, cũng hóa thành đầy trời ác quỷ, phát ra kêu thê lương thảm thiết thanh âm, từ bốn phương tám hướng hướng Mộc Dịch đánh tới.

Mộc Dịch chú ý tới, những thứ này ác quỷ cũng không phải là bình thường Âm khí biến thành, mà là bản thân cũng ẩn chứa nhất định được hồn lực, thực lực có mạnh có yếu, giữa lẫn nhau lẫn nhau độc lập.

Trong truyền thuyết, quỷ tu giữa chính là chân chân chính chính "Mạnh được yếu thua", cường đại quỷ tu, thường thường sẽ thôn phệ một ít nhỏ yếu quỷ tu, tiêu diệt linh trí của bọn hắn, dùng hồn lực của bọn họ luyện hóa một ít thần thông; hôm nay vị này Quỷ Vương dùng ra ngàn vạn quỷ hồn, liền là chính bản thân hắn thôn phệ qua vạn Dư tiểu quỷ biến thành.

Nếu như chỉ là số ít mấy cái tiểu quỷ, trong nháy mắt nhưng diệt, Mộc Dịch căn bản không để vào mắt; nhưng hôm nay nghìn nghìn vạn vạn ác quỷ đồng thời đánh tới, hơn nữa đều là một bộ không tiếc đồng quy vu tận tư thái, tự nhiên cũng sẽ không dám khinh thường!

"Ôi!" Mộc Dịch hét lớn một tiếng, Thần Anh trung khí máu cuộn cuộn, pháp lực lượng đem hết sạch ra.

Hắn quanh thân, chẳng những lập tức nổi lên một tầng kim quang lóng lánh hùng hực hỏa diễm, trên bầu trời đối có vô số ánh mặt trời hội tụ ở tại này, khiến hắn thoát nhìn đặc biệt sáng ngời chương mắt.

Mộc Dịch tế ra Kim Ô chân hỏa, chính là thuần khiết chí dương yêu hỏa, đúng là cái này quỷ hồn khắc tinh; mà tụ tập ánh mặt trời trong ẩn chứa nhật chi tinh hoa, càng là quỷ hồn sợ nhất đồ vật; tại đây biến lửa thiêu cháy cùng dưới ánh mặt trời chiếu sáng, cái kia chút tiểu quỷ nhao nhao tại trong chớp mắt biến thành từng sợi khói xanh, như vậy hồn phi phách tán, từ thế gian biến mất, căn bản không cách nào tới gần Mộc Dịch may mắn!

Quỷ Vương kinh hãi, tổn thất một chút tiểu quỷ cũng thì thôi, cùng lắm thì quay về Quỷ giới lại thôn phệ một ít; dù sao Quỷ giới còn nhiều mà loại này cô hồn dã quỷ; nhưng đối với phương hướng tỏa ra hỏa diễm cùng tụ

tập ánh mặt trời, đúng là hãn loại này quý tu khắc tinh, điều này không khỏi làm cho hãn một lần nữa đánh giá đối thủ của mình!

Cứ như vậy một trong nháy mắt, Quỷ Vương lập tức làm ra phán đoán, đối phương có thể thi triển ra nhật chi tinh hoa, chỉ sợ bản thân hôm nay khó có thể chiếm được quá nhiều tiện nghi.

Tâm niệm vừa động, Quỷ Vương huyết hồng trong đôi mắt, trong lúc đó bắn ra hai đạo huyết quang, cái này hai đạo huyết hồng bao phủ phía dưới, lập tức Mộc Dịch quanh thân hóa điểm đình chỉ thiêu đốt, ánh mặt trời tụ hợp mà không tán ra, đã liền chung quanh Hư Không, cũng bị một mực giam cầm lại.

Mộc Dịch kinh hãi, hãn chỉ cảm thấy chung quanh Hư Không phòng thủ kiên cố, làm cho mình cơ hồ là không thể động đậy, đối phương rõ ràng chỉ bằng ánh mắt có thể phong ấn mảnh không gian này, không khỏi cũng quá cường đại.

Hãn không biết, đây cũng không phải là bình thường ánh mắt, mà là người này Quỷ Vương dựa vào thành danh U Minh Quỷ Mục, có thể phong ấn tuyệt đại đa số pháp lực.

"Sợ cái gì, hãn U Minh Quỷ Mục, chưa chắc là lão phu Âm Dương Thần Mục đối thủ!" Tử Thần không phục nói.

Mộc Dịch không cần nghĩ ngợi hai mắt nháy mắt, lập tức trong hai tròng mắt kích xạ ra một mảnh màu vàng cột sáng. Đây là Âm Dương Tử Quang trong Dương Mục thần quang, Âm Mục đoạt người tức giận, Dương Mục rồi lại chuyên khắc tử linh.

Kim quang bắn ra sau đó, Quỷ Vương trong mắt bắn ra huyết quang lập tức như băng tuyết gặp kiêu dương giống như bay nhanh hòa tan, Mộc Dịch lập tức cảm thấy một hồi nhẹ nhõm, chung quanh hư không phong ấn bị giải khai.

"Kẻ này rõ ràng cũng có thần mục thần thông, hơn nữa còn khắc chế bốn vương U Minh Quỷ Mục!" Quỷ Vương kinh hãi, hấn rút cuộc vô tâm ham chiến, thân hình trong lúc đó hóa thành hư vô, liền muốn nhờ bơi hồn độn thuật, bỏ trốn mất dạng.

Mộc Dịch lúc này cũng biến thành Kim Ô chi hình, cũng hai cánh mở ra biến mất tại chỗ cũ, sau một khắc, hấn liền trống rỗng xuất hiện tại Quỷ Vương biến mất chỗ phụ cận.

Trong lúc đó, lấy Mộc Dịch làm trung tâm, bộc phát ra một hồi mãnh liệt cực kỳ kim quang!

Lờ mờ thiên địa, trong nháy mắt này bị theo sáng trưng, mặc dù tại phía xa ở ngoài ngàn dặm, đều có thể chứng kiến cái này chói mắt cảnh tượng.

"A!" Quỷ Vương một tiếng kêu thê lương thảm thiết, thân hình của hấn xuất hiện lần nữa tại bên ngoài hơn mười trượng.

Hấn độn thuật, tại đây ẩn chứa cường đại nhật chi tinh hoa kim quang bộc phát phía dưới, bị sinh sôi cắt ngang!

Mà cùng lúc đó, Mộc Dịch trong tay, rồi lại hơn nhiều một đoàn phát ra nhàn nhạt ánh sáng tím hỏa diễm.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 385: Thi Quỷ Chi Loạn (Sáu)

Mộc Dịch lẻ gươm tay lên, Tử Hỏa hóa thành một đạo điện quang, vừa vắn đã rơi vào bị cắt đứt thi pháp mà nặng mới xuất hiện Quỷ Vương trên thân.

"Ầm" âm thanh, cái kia nồng đậm Âm khí tại Tử Hỏa thiêu cháy phía dưới, vậy mà trong chốc lát hóa thành hư ảo, Quỷ Vương hoảng hốt, vừa muốn cầu xin tha thứ, Tử Hỏa đã lấy bất khả tư nghị tốc độ thoáng cái lan tràn ra, khoảng cách gặp đem Quỷ Vương âm hư thân thể toàn bộ bao vây lại.

"A!" Quỷ Vương phát ra một tiếng tuyệt vọng thê lương tiếng kêu thảm thiết, sau đó bị ngọn lửa tím thôn phệ, hóa thành một sợi khói xanh.

Tử Thần đại hỉ nói: "Cái này Tử Nhật Thần Diễm quả nhiên bá đạo, liên quỷ hồn thân thể cũng có thể cháy hết! Nếu như người có thể luyện hóa càng nhiều nữa Tử Nhật Thần Diễm, mặc dù đối mặt Thi Thần, cũng có thể khiến hăn ăn chịu đau khổ!"

Mộc Dịch đem Tử Hỏa vừa thu lại, gặp Quỷ Vương đã triệt để biến mất, nhưng chỗ cũ nhưng lưu lại một viên lớn chừng quả đấm Lục sắc tinh thạch.

"Đây là cái gì?" Mộc Dịch cách không hư trào, một cỗ vô hình lực lượng sinh ra, đem cái kia Lục sắc tinh thạch lăng không nhiếp vào trong tay, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ.

"Khiến lão phu nhìn xem!" Một đường nhàn nhạt bóng người từ Mộc Dịch trong tay áo bay ra, chính là tử thần thần niệm thân thể.

Tử Thần từ Mộc Dịch trong tay tiếp nhận Lục sắc tinh thạch về sau, nhiều lần quan sát một hồi, nói ra: "Hử, nếu như lão phu không có đoán sai, đây chính là đẳng cấp cao quý tu lấy tinh khiết hồn lực ngưng tụ ra hồn tinh, cùng loại với yêu loại trong cơ thể yêu đan, Anh lão trong cơ thể Nguyên Anh. Bị người giết chết con quý kia Vương, hẳn là âm hư trung kỳ hoặc là hậu kỳ cảnh giới, ngưng tụ viên này hồn tinh, ẩn chứa hồn lực kinh người, ngược lại là cực kỳ khó được chí bảo."

"Hồn tinh ?" Mộc Dịch nghi hoặc nói: "Không biết vật ấy có tác dụng gì chỗ ?"

Tử Thần đem hồn tinh trả cho Mộc Dịch, nói ra: "Nếu như người cũng là quý tu. Nuốt viên này hồn tinh về sau, sẽ làm cho mình tu vi tiến nhanh; bất quá, mặc dù là đối với mặt khác người tu hành mà nói, hồn tinh trong ẩn chứa tinh khiết hồn lực cũng là có thể lợi dụng đấy. Căn cứ lão phu biết, những thứ này hồn lực đối với người mà nói, hoặc là dùng để tăng cường thần niệm, hoặc là dùng để tu luyện phân hồn."

"Tu luyện phân hồn ?" Mộc Dịch nghe vậy cẩn thận suy tư một phen, sau đó nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, phân hồn cũng là dựa vào hồn lực hành động. Nếu là có viên này hồn tinh tương trợ. Phân hồn thực lực tự nhiên sẽ đề cao thật lớn; huống hồ tại hạ tu luyện Thần Anh, cùng bình thường Nguyên Anh rất là bất đồng, muốn phân ra phân hồn, càng thêm dễ dàng. Phân hồn nếu như thỏa mãn cường đại. Có thể thi triển ra bản thể có một ít đặc thù thần thông. Cũng có thể trợ tại hạ giúp một tay."

Mộc Dịch nói xong. Dem hồn tinh đã thu vào Càn Khôn đại ở bên trong, tiếp tục hướng Thập Vạn Đại Sơn chỗ bay đi.

Lúc này đây, cũng không phải còn có địch nhân đuổi theo. Mộc Dịch rất nhanh liền nhích tới gần Thập Vạn Đại Sơn, cũng gặp được một đội đập trên bay thăm ở giữa không trung dò xét tăng nhân tu sĩ.

Mộc Dịch độn quang hơi liễm, trong mắt kim mang lập loè, nhìn kỹ những thứ này tăng nhân vài lần, xác nhận những thứ này đều là Nhân tộc phật môn Tu tiên giả, cũng không phải là quý tu biến ảo mà thành.

"Các người là đến từ cái kia tăng tu ở chùa miếu tu ?" Ánh lửa lóe lên ở bên trong, Mộc Dịch trong lúc đó xuất hiện ở những thứ này tăng đầu người trên đỉnh.

Chúng tăng kinh hãi, nhìn thấy Mộc Dịch là nhân tộc cao nhân về sau, đều là thần sắc buông lỏng, cầm đầu một gã lão tăng chấp tay trước ngực, đáp: "Tham kiến tiên bối! Văn bối đều là U Châu Đại Minh tự tu sĩ, phụng mệnh trước chỗ này trấn thủ biên cương."

"Nguyên lai là Đại Minh tự tăng nhân, tới được ngược lại là cực nhanh!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, Thập Vạn Đại Sơn ngay tại Đại Yên quốc U Châu cảnh nội, Đại Minh tự là trong đó lớn nhất phật môn tông môn, thái thượng trưởng lão Niết Nguyên đại sư, từng là Thủy gia con nối dõi, cố ý xuất gia vì phật môn tu giả, vì Thủy gia khống chế Đại Minh tự cái này phật môn đại tông.

"Cao Sơn Lưu Thủy" tứ đại tu tiên thế gia, không chỉ là nắm trong tay tu tiên giới hầu như hết thảy đẳng cấp cao tài nguyên, các đại tu tiên lưu phái thế lực, cũng hoặc nhiều hoặc ít cùng tứ đại thế gia có trực tiếp hoặc quan hệ gián tiếp.

Trong đó, thiên hạ kiếm tu môn phái, trên cơ bản đều là Cao gia tại phía sau màn điều khiển; Sơn gia tức thì khống chế rất nhiều ngũ tạp kỳ môn, cái kia chút ít lấy luyện khí trận pháp các loại làm chủ tông môn, trên cơ bản sau lưng đều có Sơn gia thân ảnh; Lưu gia khống chế được Đạo Môn, Lưu chân nhân mình chính là lấy đạo sĩ tự cho mình là; Thủy gia tức thì cùng phật môn quan hệ mật thiết, Thủy gia con nối dõi cũng thường thường được an bài tại các đại phật môn tông môn tu hành.

"Tiền bối tựa hồ là từ Phong Đô Quốc mà đến, chỗ đó thật sự có ác quỷ xuất hiện sao ?" Lão tăng nhin không được hướng Mộc Dịch nghe ngóng nói.

"Không tệ! Bọn người phải cẩn thận một chút." Mộc Dịch hỏi: "Trừ bọn người ra bên ngoài, còn có nào đẳng cấp cao Tu tiên giả đi tới nơi này ?"

Lão tăng một mực cung kính đáp: "Khởi bẩm tiền bối, ta Đại Minh tự từ thái thượng trưởng lão phía dưới, toàn bộ xuất động; nghe nói U Châu mặt khác tông môn, cũng đều nhao nhao tuân lệnh, chạy đến cái này Thập Vạn Đại Sơn bên trong. Bọn hãn hiện tại hơn phân nửa đều tại cao nhất vài tòa ngọn núi chính phụ cận."

"Đã biết!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thân hình nhoáng một cái, thân ảnh trở nên nhạt như khói xanh, rất nhanh biến mất tại chỗ cũ.

"Tiền bối. . ." Lão tăng sững sờ, còn muốn truy vấn vài câu, cũng rốt cuộc nhìn không thấy Mộc Dịch thân hình.

Bất quá, đã có một viên đỏ thắm viên châu từ giữa không trung bỗng nhiên rơi xuống, lơ lửng tại lão tăng trước người, cùng lúc đó, Mộc Dịch thanh âm cũng truyền vào lão tăng trong tai:

"Nơi này có một viên tự bạo tính hỏa châu, uy lực không nhỏ; vạn nhất gặp phải không đối phó được quý tu, có thể dùng này châu phòng thân."

Mới trung thực trả lời mấy câu, phải có được một kiện bảo vật tặng, lão tăng đại hỉ thu hồi ngọc châu, tuy rằng Mộc Dịch đã sớm đi xa, hãn vẫn là hết sức cung kính hướng về Mộc Dịch biến mất phương hướng liên tục khom người thi lễ.

Mộc Dịch vừa bay đến Thập Vạn Đại Sơn trong cao nhất này tòa ngọn núi chính phụ cận, liền cảm ứng được vài cổ quen thuộc khí tức.

Lập tức, liền có mấy đạo thân ảnh từ trong núi nghênh đón ra, một người cầm đầu, đúng là Lục Mặc.

Lục Mặc đại hỉ nói: "Mộc sư đệ, người rốt cuộc đã trở về, Lục mỗ các loại chính thương lượng có hay không muốn tiến đến tiếp ứng người!"

Mộc Dịch mỉm cười, nói ra: "Tại hạ gặp một chút phiền toái, chậm trễ một ít thời gian, cho nên mới muộn đi một tí."

Tuy rằng Mộc Dịch nói hời hợt, nhưng nơi đây mấy người đều thập phần rõ ràng, đó cũng không phải là bình thường "Phiền toái nhỏ", Mộc Dịch rõ ràng có thể toàn thân trở ra, điều này làm cho Lưu chân nhân các loại lại là trong lòng âm thầm cả kinh.

Mộc Dịch từ trong lòng lấy ra cái kia vùng bốn mạng Thanh Đăng Diệp, đem trả cho Lục Mặc.

Lục Mặc tiếp nhận này lá, cảm động hết sức. Hẳn biết rõ, Mộc Dịch lao thẳng đến này lá giữ lại, thì có thể sẽ mang đến cho mình rất nhiều "Phiền toái", đồng thời thực sự tận lực bảo vệ Lục Mặc, phân tán đuổi theo đối địch hẳn tập trung chú ý.

Về phần Lưu chân nhân cùng Sơn Bất Phá, đều không có đem cái này Thanh Đăng Diệp mang về, bọn hắn ở nửa đường trên cũng đã dùng phân thân hoặc Pháp bảo đem Thanh Đăng Diệp chuyển di, nhiễu loạn ánh mắt; bởi như vậy, bản thân đích xác là nguy hiểm nhỏ bé, nhưng là sẽ để cho đuổi theo địch rất nhanh phát hiện việc này, do đó tiếp tục tập trung truy tung Lục Mặc.

Tứ đại tu tiên thế gia mười mấy vị trưởng lão, rõ ràng đã có một nửa người đuổi ở đây; tốc độ cũng không chậm!

"Sơn trưởng lão đâu?" Mộc Dịch cùng mấy người kia khách khí một phen về sau, hỏi.

Lưu chân nhân nói: "Sơn trưởng lão gặp được một gã thực lực mạnh phi thường kinh phong Quỷ Vương đuổi giết, lại thoát khỏi không hết, chỉ chờ ứng chiến, hẳn cuối cùng vẫn còn mượn nhờ linh hồn truyền tông chi thuật, bản thể về tới sớm chuẩn bị một cỗ phân hồn ở bên trong, tránh được kiếp nạn này, nhưng là bởi vậy tổn hao không ít pháp lực, chính trong núi tĩnh dưỡng."

Về phần Lục Mặc cùng Lưu chân nhân, cũng riêng phần mình gặp đuổi giết, Lục Mặc băng vào thảo mộc khí tức che giấu, không thể khiến đuổi giết hẳn Quỷ Vương tập trung hành tung của mình, rất nhanh thoát khỏi Quỷ Vương đuổi giết; mà Lưu chân nhân nhưng là trực tiếp vận dụng Hư Không Chi Nhận, cái kia khai thiên tích địa, trăm phá hư không uy lực, trực tiếp dọa lùi này tên Quỷ Vương, không dám tiến lên nữa đây đưa.

Về phần Thi Thần, ngược lại là không có xuất hiện, Thi Thần tuy rằng thần thông quảng đại, nhưng ở phi độn tốc độ trên ngược lại là thập phần bình thường, không phải là đặc biệt am hiểu; ngược lại là cái kia chút ít Quỷ Vương hồn du độn thuật, tinh diệu mà cực nhanh, cho mấy người kia đều lưu lại cực kỳ ấn tượng khắc sâu.

"Cái kia chút ít quỷ tu đều không có tới gần Thập Vạn Đại Sơn, hiển nhiên là sợ hãi chúng ta có chỗ đề phòng." Lưu chân nhân nói: "Lần này chúng ta tứ đại thế gia đã hiệu triệu thiên hạ Tu tiên giả, nhanh chóng tìm nơi này tụ tập, cùng chống chọi với cường địch! Dự tính trong vòng ba ngày, liền có vài chục tên Nguyên Anh kỳ tất cả Lộ đạo hữu có thể đuổi ở đây!"

"Nhanh như vậy!" Mộc Dịch thất kinh, xem ra cái này tứ đại thế gia thế lực thật đúng là không như bình thường, một tiếng hiệu lệnh phía dưới, vậy mà có thể tại gần ngàn mấy ngày bên trong điều động nhiều như vậy Nguyên Anh kỳ tồn tại phải biết rằng những người này không khỏi là Nhân giới cao nhất giai Tu tiên giả, ngày thường tâm cao khí ngạo, độc bá nhất phương, nguyên lai sau lưng đều cùng tứ đại thế gia có mật thiết liên hệ.

"Không vui không được!" Lục Mặc nhú mày nói ra: "Quý giới cửa ra vào còn đang không ngừng khuếch trương, càng ngày càng nhiều quý binh Quý Tướng đang tại hướng Nhân giới vọt tới, chúng ta trở một khắc phản kích, liền gặp được càng nhiều nữa lực cản. Chúng ta ý định tập hợp đủ nhóm đầu tiên đến lực lượng, sau đó lập tức triển khai phản kích, thừa dịp quý tu chưa hoành hành, đem Thi Thần các loại trọng thương. Nếu như có thể thuận tiện đạt được Bạch Nhật Thần Đăng, vậy liền không còn gì tốt hơn rồi!"

Mộc Dịch ngẩng đầu nhìn bầu trời xám xịt, nói ra: "Cái này là bức nào thần thông, vậy mà có thể che khuất bầu trời lâu như thế! Nếu như có thể phá giải chiêu này, tái hiện mặt trời, quý tu liền muốn đã bị thật lớn hạn chế, tự nhiên sẽ lui về Quý giới!"

"Chúng ta cũng nghiên cứu thảo luận hồi lâu, cũng không có có một cái đáp án chuẩn xác." Lưu chân nhân lắc đầu nói ra: "Nhưng có thể khẳng định là, thời gian ngắn che khuất bầu trời, chúng ta cũng có thể làm được, nhưng thời gian dài như vậy nghịch thiên thần thông, cần cao hơn nữa tu vi, mượn nhờ cao minh hơn bảo vật."

"Về phần phương pháp phá giải, chúng ta trong lúc nhất thời cũng không có thượng sách, Sơn trưởng lão tinh thông trận pháp chi đạo, hẳn tỉnh dưỡng sau đó, nói không chừng có thể nghĩ đến ứng đối phương pháp."

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, thần sắc ngưng trọng.

Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra: "Chính người liền có biện pháp tái hiện mặt trời, chẳng lẽ người đã quên?"

"Tiền bối nói rất đúng Thần Anh đại thành sau Khai Thiên thuật đi." Mộc Dịch tại thần niệm trong trả lời: "Hoàn toàn chính xác, nếu như Thần Anh đại thành, chẳng những có thể lấy câu thông thiên địa, cũng có thể khai thiên tích địa, đánh bại giới diện lực lượng phi thăng Tiên Thần giới,

tự nhiên cũng có thể phá giải cái này che khuất bầu trời thần thông; nhưng mà, lấy ta trước mắt Thần Anh mới thành lập tu vi, muốn muốn tu luyện đến Thần Anh đại thành, còn có rất dài đường, tại đây sắp triển khai đại chiến trước, chỉ sợ là không còn kịp rồi!”

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 386: Thi Quỷ Chi Loạn (Bảy)

Ba ngày bên trong, trước sau có vài chục danh nhân tộc Nguyên Anh kỳ tồn tại đi đến Thập Vạn Đại Sơn chỗ, phụ cận các đại tu tiên tông môn, cũng đều là đốc toàn bộ lực lượng, tiếp nhận điều khiển.

Mặc dù lớn bộ phận đại tiểu tông môn các loại tu tiên thế lực còn đang tại chạy tới trên đường, nhưng Lưu chân nhân các loại đã không muốn đợi lát nữa, đem đã tụ tập tông môn thế lực tập hợp, hướng Phong Đô Quốc quỷ tu chém ra phản kích.

Căn cứ phía trước tử sĩ dò hỏi đến tin tức, Phong Đô Quốc Hoàng Thành đã triệt để biến thành Quỷ Thành, là quỷ tu tụ tập chi địa, chỉ vện vện có số ít phàm nhân may mắn chạy nạn đi ra.

Trong hoàng thành mấy cái Quỷ giới cửa ra vào vẫn còn khuếch trương, càng ngày càng nhiều quỷ tu từ trong đi vào Nhân giới; lúc này trong hoàng thành cuối cùng có bao nhiêu quỷ tu, thật sự không cách nào đánh giá; về phần địa phương khác, cũng đều có lẽ sao u hồn tiểu quỷ xuất hiện, nhưng không tính quá nhiều.

Lưu chân nhân các loại tứ đại gia tộc trưởng lão, tự mình suất lĩnh mười mấy tên Anh lão cùng một đám Tu tiên giả đại quân công hướng Phong Đô Quốc Hoàng Thành. Có những thứ này cao nhân tọa trấn, trên đường đi tự nhiên là thế như chẻ tre, bị đại quân gặp phải tiểu quỷ, cũng khó khăn trốn hồn phi phách tán kết cục.

Cái này chút tiểu quỷ, cũng căn bản không cách nào ngăn cản đại quân hành vi tốc độ; rải rác tiểu quỷ, bị quân tiên phong tu sĩ trận doanh trong

nháy mắt giết chết; nếu là gặp được thành đàn ác quỷ, có cái này mười mấy tên Anh lão ra tay, cũng đều là trong chớp mắt liền đều diệt địch!

Ngoại trừ ngẫu nhiên lưu lại vài tên cấp thấp Tu tiên giả, hộ tống những người phạm tặc kia hướng về phía sau lui lại bên ngoài, đại quân cơ hồ là một khắc không ngừng vọt tới Hoàng Thành bên ngoài.

Nơi đây mây đen rậm rạp, trong Thiên Địa một mực tràn ngập nồng đậm nâu đen Âm khí, không thấy mặt trời. Xa xa nhìn lại, cả tòa Hoàng Thành đều bao phủ tại đây vùng trong hắc khí, ngoài hoàng thành vây, cũng là âm phong từng trận; về phần quỷ khóc hồn gáy thanh âm, càng là liên tục không dứt truyền đến, làm cho người nghe thấy chỉ sờn hết cả gai ốc.

Tại loại hoàn cảnh này, mặc dù là cấp thấp Tu tiên giả, cũng không cách nào chèo chống quá lâu, huống chi là phạm nhân; vì vậy có thể nghĩ, trong hoàng thành chưa chạy ra phạm nhân. Đã toàn bộ gặp nạn. Nơi đây đã là chính thức Quỷ Thành!

Tu tiên đại quân dừng ở cái này Quỷ Thành bên ngoài, Mộc Dịch các loại mười mấy tên Anh lão cấp bậc tồn tại, bay đến đại quân lúc trước, tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng hắc khí kia bao phủ Quỷ Thành nhìn lại.

Mộc Dịch ánh mắt quét đến tường thành bên ngoài. Lập tức hai hàng lông mày hơi động một chút. Lộ ra một chút vẻ không đành lòng.

Lục Mặc thuận theo Mộc Dịch ánh mắt nhìn đi. Nhìn thấy ngoài cửa thành có một nhóm lớn té nhào vào mà thi thể, vô số cổ đều băng lãnh khô quắt, số lượng không dưới mấy trăm.

Từ những thi thể này tình huống đến xem. Hơn phân nửa là những người phạm tặc này đang muốn chạy trốn Hoàng Thành, bỗng nhiên gặp một cổ nồng đậm Âm khí, vì vậy nhao nhao đoạn tuyệt sinh khí, ngã xuống đất mà chết, mà huyết nhục của bọn hắn, cũng bị ác quỷ thôn phệ không còn.

"Chỗ này Quỷ Thành bên trong, không biết ẩn núp có bao nhiêu ác quỷ! Chúng ta trên đường đi hầu như không có gặp được giống như loại chống cự; xem ra Thi Thần cùng cái kia chút ít quỷ tu, đang tại cái này Quỷ Thành trung đẳng đợi ta các loại!" Lục Mặc lẩm bẩm nói.

Lưu chân nhân khẽ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, bọn hắc tất nhiên không ngờ được chúng ta đến nhanh như vậy! Vì vậy muốn tụ tập hiện hữu lực lượng, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại."

"Chân nhân, nơi đây Âm khí nồng đậm, đối với chúng ta Tu tiên giả thập phần bất lợi! Chỉ sợ cái kia chút ít quỷ tu chính là muốn mượn này bất lợi hoàn cảnh, cùng bọn ta một trận chiến!" Một gã đạo sĩ cách ăn mặc trung niên nhân nhú mày nói, hắc có Phạm Anh Kỳ tu vi, là U Châu Đạo Môn tông môn Tam Thanh Quan đứng đầu.

"Dư quan chủ nói không kém! Bất quá, những thứ này quỷ tu nếu là mưu toan chỉ dựa vào những thứ này Âm khí ngăn cản chúng ta, vậy muốn để cho bọn họ mở mang kiến thức Nhân giới Tu tiên giả thủ đoạn!" Lưu chân nhân lạnh lùng hừ một tiếng, lập tức hạ lệnh công thành.

Lập tức liền có hơn ngàn tên tu luyện Phong thuộc tính công pháp Tu tiên giả bay đến Quỷ Thành bên ngoài, đồng thời thi triển cuồng phong thuật, xoáy lên từng cỗ một vòi rồng.

Loại thủ đoạn này, chỉ là thông thường Phong thuộc tính trung giai pháp thuật, tu luyện tới Tích Cốc kỳ trở lên Phong thuộc tính công pháp tu sĩ, đều có thể thi triển đi ra, uy lực cũng là bình thường.

Nhưng mà, hơn ngàn tên Phong thuộc tính tu sĩ, đan sĩ thậm chí bao bọc hai gã Anh lão cùng chung thi triển xuống, vạn đạo vòi rồng đồng loạt hướng Quỷ Thành bay tới, trong khoảnh khắc đem Quỷ Thành tường thành xé nát thành bụi phấn, cái kia nồng đậm Âm khí, đã ở trong cuồng phong bị thổi tan, chém vỡ, trở nên mỏng manh vô cùng, cũng tán loạn ra.

Lưu chân nhân thậm chí tự mình ra tay, hấn đem Hư Không Chi Nhận tế ra, giường cao chính là một trăm, theo một đường phá toái hư không gió táp chém ra, cái này Quỷ Thành trên không nồng đậm Âm khí bị một phân thành hai!

Tuy rằng Âm khí rất nhanh lại lần nữa mà tràn ra, nhưng ở cái này một trăm bên trong, Mộc Dịch chia đều rõ chứng kiến, trong thành quả nhiên có giấu rất nhiều quý tu!

Vòi rồng liên tục không ngừng hướng Quỷ Thành bay tới, Quỷ Thành bên ngoài Âm khí khó có thể tụ tập, nhưng vòi rồng đồng dạng khó có thể xâm nhập Quỷ Thành bên trong.

Lúc này, lại có mấy ngàn tên tu luyện thủy thuộc tính công pháp Tu tiên giả bắt đầu thi pháp, bọn hấn thi triển pháp thuật, nhưng là sơ cấp nhất Thủy thuộc tính pháp thuật Ngưng Thủy Thuật. Khi bọn hấn thi triển xuống, trong Thiên Địa hơi nước, hết thảy hóa thành nước chảy, nghiêng rơi vãi hạ xuống.

Pháp lực bình thường tu sĩ, ngưng tụ nước chảy như mưa rơi bình thường; pháp lực cao cường Anh lão cấp tồn tại, lại có thể khiến trên bầu trời đáp xuống hạ một đạo đạo cực thô cột nước, nghiêng rót hạ xuống.

Tại đây chút ít Tu tiên giả cùng một chỗ thi pháp ở bên trong, hồng thủy mưa to từ bốn phương tám hướng hướng Quỷ Thành dũng mãnh lao tới, khí thế cực kỳ kinh người.

Cùng lúc đó, tu luyện Địa thuộc tính công pháp mấy nghìn tên Tu tiên giả, đã ở riêng phần mình thi triển thần thông, từng tòa núi nhỏ đột ngột từ mặt đất mọc lên, càng phát triển càng cao, sau một lát, Quỷ Thành bốn phía vậy mà dài ra từng tòa cao ngàn trượng núi, đem Quỷ Thành vây khốn ở bên trong, chật như nêm cối!

Quỷ Thành đã bị dây núi vây khốn, hồng thủy mưa to vẫn còn tàn sát bờ bãi, lấy trước mắt cái này tư thế, chỉ sợ không xuất ra nửa canh giờ, toàn bộ Quỷ Thành đều muốn bị triệt để chôn vùi.

Nước động một xích một xích dâng lên, Quỷ Thành bị một xích một xích bao phủ, Lưu chân nhân các loại chính là định dùng loại phương pháp này, đem giấu ở Quỷ Thành trong cái kia chút ít quỷ tu bức đi ra, từng cái tiêu diệt!

Thế nhưng là, lúc chìm nước Quỷ Thành đạt mấy trường độ cao lúc, đột nhiên Quỷ Thành trong lòng lách hắc quang lóe lên, cái kia chút ít nước động lấy tốc độ cực nhanh nhao nhao lui bước, không biết chảy về phía nơi nào!

Tuy rằng nhiều người Tu tiên giả vẫn còn thi triển Ngưng Thủy Thuật nghiêng rót Quỷ Thành, nhưng mặt nước biến mất tốc độ rõ ràng nhanh hơn, một chiêu này tựa hồ cũng không có hiệu quả.

Lưu chân nhân khoát tay chặn lại, những tu luyện này thủy thuộc tính công pháp đám tu tiên giả lập tức dừng tay; tạm thời lui sang một bên.

Rất nhanh liền có khác một đồng Tu tiên giả đi vào bọn hắn lúc trước vị trí lên, không tệ những thứ này Tu tiên giả tu luyện nhưng là Hỏa thuộc tính công pháp, mà Mộc Dịch cũng là một cái trong số đó.

"Đi!" Mộc Dịch mười ngón liên tục, từng đạo ánh lửa kích xạ mà ra, hóa thành một chỉ chỉ dữ tợn Hỏa Long, đánh về phía Quỷ Thành.

Mà tại dưới người hắn, cái kia mấy nghìn tên tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp Tu tiên giả, cũng đều tể ra riêng phần mình tu luyện chân hỏa, tụ tập thành thành từng mảnh mãnh liệt biến lửa, hướng Quỷ Thành lan tràn thiêu đốt.

Có chút hỏa diễm vừa gặp phải Âm khí, liền lập tức dập tắt; nhưng có hỏa diễm lại có thể cùng Âm khí đọ sức một chút, tuy rằng cuối cùng vẫn đang dập tắt, nhưng là khiến không ít Âm khí bị ngọn lửa bức tán loạn ra.

Hỏa diễm cùng Âm khí giao phong, "Lăn nhau có thắng bại", hỏa diễm nếu muốn đem cái này nồng đậm Âm khí đều bức lui, nhưng là rất khó.

Cái kia chút ít Phong thuộc tính công pháp tu sĩ, cũng từ bên cạnh tương trợ; gió trợ thế lửa, tại đây cuồng phong gào thét, hỏa thiêu hỏa liệu phạm vi lớn pháp thuật cường công phía dưới, Quỷ Thành bên ngoài Âm khí bị một trượng một trượng bức lui, Âm khí bao trùm phạm vi, cũng càng ngày càng nhỏ.

Bất quá, thật muốn đem những thứ này Âm khí toàn bộ đánh tan, chỉ sợ cái này mấy nghìn tên Tu tiên giả pháp lực hao hết, cũng không cách nào làm được.

"Sơn trưởng lão, lúc này đây muốn xem các người Sơn gia trận pháp thần thông rồi!" Lưu chân nhân mời ra khỏi núi Bất Phá mấy vị Sơn gia trưởng lão, ý bảo bọn hắn bắt đầu động thủ.

Sơn Bất Phá nhẹ gật đầu, xoay người lại, thần sắc nghiêm nghị mặt hướng tới chỗ này Sơn gia hơn trăm tên tinh nhuệ đệ tử, cao giọng nói ra: "Bố trí Càn Khôn Trấn tiên trận!"

Nói xong, hắn tay áo vung lên, từ trong bay ra từng đạo cờ lệnh, từng miếng trận bàn.

Những thứ này cờ lệnh trận bàn, kiểu dáng phong cách cổ xưa, để lộ ra một cổ thở mạnh chi ý, ẩn chứa phù văn càng là thâm ảo vô cùng, Mộc Dịch hoàn toàn nhìn không thấu sâu cạn.

Bất quá, Sơn Bất Phá rõ ràng một hơi tế ra hơn một trăm bộ cờ lệnh trận bàn, điều này hiển nhiên là một loại đại quy mô pháp trận.

"Càn Khôn Trấn tiên trận ? Đây chính là Tiên gia trận pháp!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong kinh hải nói: "Xem ra, Sơn gia tiên tổ đem bộ này Tiên gia trận pháp truyền thừa xuống, nếu không lấy Nhân giới thủ đoạn cùng tài nguyên, tuyệt đối không có khả năng luyện chế ra như vậy Tiên gia trận pháp khí cụ."

Sơn Bất Phá tế ra bộ này bày trận khí cụ về sau, nhưng không có lập tức bày trận, hẩn ngửa đầu nhìn lên trời, trọn vẹn suy ngẫm thời gian một nén nhang, lúc này mới lớn tiếng phân phó nói: "Tử tuyền, khôn vị trí hướng bắc ba trượng, thụ cờ!"

"Tuân lệnh!" Lập tức liền có một gã Sơn gia thanh niên đan sĩ, tiến lên đây từ Sơn Bất Phá trong tay tiếp nhận một bộ cờ lệnh pháp bàn, bay đến chỉ định trên vị trí, chuẩn bị bày trận.

"Tử lãng, khảm vị trí hướng đông chín thước, thụ cờ!" Sơn Bất Phá từng cái tuyên bố chỉ lệnh, từng tên một Sơn gia đệ tử đến đây tiếp nhận cờ lệnh trận bàn, mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng.

Những người này hiển nhiên đều là nghiêm chỉnh huấn luyện, đạt được Sơn Bất Phá ngăn ngừa vài câu chỉ điểm, liền có thể tìm tới riêng phần mình bày trận chỗ.

Bộ này Càn Khôn Trấn tiên đại trận, tổng cộng có một trăm lẻ tám bộ trận khí, cần một trăm lẻ tám tên tinh thông trận pháp bày trận thầy đồng thời bày trận. Cái này bày trận một trăm lẻ tám người, toàn bộ đến từ Sơn gia, Sơn Bất Phá mình cũng tự mình nắm trong tay một bộ trận kỳ.

Mộc Dịch đám người vẫn như cũ đang không ngừng thi pháp, ngập trời biển lửa, cuồng phong cuồn cuộn, hướng Quỷ Thành không ngừng áp bách, vì Sơn Bất Phá các loại tranh thủ bày trận thời gian.

Sau nửa canh giờ, theo Sơn Bất Phá một tiếng hiệu lệnh, Càn Khôn Trấn tiên đại trận rốt cuộc bố trí xong xong!

Trận pháp bên trong, đột nhiên toát ra một trăm lẻ tám đạo hoa mỹ cột sáng, từng đạo phóng lên trời!

Những thứ này cột sáng, điên cuồng hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí, cột sáng bởi vậy trở nên càng ngày càng thô, ẩn chứa uy năng càng ngày càng lớn mạnh.

Không chỉ là thiên địa nguyên khí, chung quanh Tu tiên giả, bao gồm Mộc Dịch bọn người ở tại bên trong, đều cảm giác được trong cơ thể mình chân nguyên miêu tả sinh động, cũng bị những thứ này cột sáng hấp thu.

Sơn Bất Phá cao giọng nói ra: "Nếu muốn kích phát trận pháp cường đại uy năng, chung quanh thiên địa nguyên khí cùng trong trận mấy vạn khối đẳng cấp cao tinh thạch đều còn xa xa chưa đủ, chư vị đạo hữu mời đem chân nguyên rót vào phụ cận trong cột sáng, trợ trận này giúp một tay!"

"Tốt!" Lưu chân nhân dẫn đầu tương ứng, lập tức hướng bên người một đạo cột sáng trong đánh vào vài đạo ẩn chứa tinh tú chân nguyên gió mát.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 387: Thi Quỷ Chi Loạn (Tám)

Nhiều người Tu tiên giả nhao nhao đem bản thân pháp lực tế ra, dung nhập chung quanh một trăm lẻ tám chỗ ngồi trong cột sáng; những thứ này cột sáng diên cuồng hấp thu đến từ thiên địa nguyên khí, đẳng cấp cao tinh thạch cùng Tu tiên giả uy năng, đồng thời trở nên càng ngày càng sáng ngời cực lớn.

Không bao lâu về sau, một trăm lẻ tám đạo cột sáng ở trên trời giao hội dung hợp, hình thành một mảnh hoa mỹ trời xanh đỉnh, đem trọn cái Quỷ Thành trên không bao phủ.

Cái mảnh này trời xanh bên trong, mơ hồ có âm âm trầm đục âm thanh truyền ra, lập tức, một tòa chũm ngàn dặm lớn nhỏ tiên sơn, từ trên không trung chậm rãi rơi xuống, hướng Quỷ Thành rơi xuống.

Chỗ này tiên sơn trên núi đá, khắc ấn không ít kim quang lóng lánh phù hình, giống như là huyền ảo phù văn, hoặc như là nào đó kỳ dị văn tự.

Cấp thấp tu sĩ chỉ nhìn những thứ này phù văn liếc, đã cảm thấy trong đầu chìm vào hôn mê thập phần khó chịu, vội vàng đều chuyển qua ánh mắt, không dám nhìn nhiều. Mặc dù là Mộc Dịch vực này tồn tại, vẫn như cũ cảm thấy những thứ này phù văn sâu không lường được, nhưng nhìn kỹ phía dưới, lại phát hiện những thứ này phù văn thay đổi thất thường, đồng dạng không cách nào miệt mài theo đuổi.

"Những thứ này là Tiên gia văn tự, từng cái lời ẩn chứa rất mạnh uy năng!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra, "Mặc dù là tại Tiên

Thần giới, chính thức nắm giữ bộ này tiên văn tồn tại, cũng sẽ không quá nhiều!"

Mộc Dịch hướng Tử Thần nói ra: "Rất hiển nhiên, lấy Sơn gia thực lực bây giờ, không có khả năng chế tạo ra như vậy Tiên gia trận pháp, nhất định là được từ tiên tổ truyền thừa; bất quá Sơn gia rõ ràng có thể đem trận này bố trí đi ra, cũng là đáng quý!"

Tử Thần khinh thường nói: "Hắc, đây chỉ là một bộ đơn giản hoá Tiên gia trận pháp, bọn hãn chỉ là đem tiên trận thô thiển uy năng phát huy được mà thôi! Chính thức Càn Khôn Trấn tiên đại trận, đủ để đem một cái giới diện phong ấn! Lão phu thậm chí suy đoán, đem người này giới phong ấn, khiến cho bên trong tu thần Tu tiên giả cũng không thể phi thăng Tiên Thần giới thủ đoạn, chính là một bộ chính thức Càn Khôn Trấn tiên trận! Vì vậy lấy chúng ta lực lượng, không có khả năng tới chống lại, chỉ có mượn nhờ Chúc Dung Thần Đăng, mới có một chút cơ hội!"

Mộc Dịch âm thầm gật đầu, Tiên gia chính thức thủ đoạn, tự nhiên là khó có thể tưởng tượng cường đại. Bất quá mặc dù là bộ này đơn giản hoá trận pháp, cũng có thể đủ để phong bế Quỷ Thành!

Tiên sơn chậm rãi rơi xuống, bao phủ phạm vi phía dưới, sinh ra một cỗ càng lúc càng lớn áp lực, Quỷ Thành trong kiến trúc. Đã tại đây áp lực cực lớn xuống nhao nhao tan vỡ vì bột phấn. Bên ngoài Âm khí cũng bức bách tản ra đến.

Phía dưới quỷ tu, rốt cuộc cảm nhận được không ổn, triển khai phản kích!

Từng đoàn từng đoàn Âm khí, hóa thành một chỉ chỉ hung ác mặt quỷ. Phóng tới tiên sơn, dốc sức liều mạng cắn xé.

Đơn thuần một cái ác quỷ, đối với cái này khổng lồ tiên sơn mà nói, không thể nghi ngờ là kiến càng lay cây, lực lượng không có ý nghĩa;

nhưng mà. Âm khí trong tuôn ra ác quỷ càng ngày càng nhiều, tổng số lại không dưới mười vạn!

Tại như thế hơn ác quỷ dây dưa xuống, dưới tiên sơn rơi xuống tốc độ hơi trì hoãn; nhưng theo Lưu chân nhân các loại một đám Tu tiên giả đem đại lượng chân nguyên pháp lực rót vào trong pháp trận, tiên sơn lần nữa phát lực, tiếp tục hướng xuống rơi xuống.

Sơn Bất Phá mặt mỉm cười, nói ra: "Đã thành! Chỉ cần chỗ này Càn Khôn tiên sơn đặt ở Quỷ Thành phía trên, Quỷ Thành cũng sẽ bị triệt để trấn áp, cái kia chút tiểu quỷ u hồn không xuất ra mấy ngày sẽ diệt vong!"

Lưu chân nhân các loại đại hỉ, trong cơ thể pháp lực liên tục không ngừng hướng trong trận pháp tiến đưa. Chịu trách nhiệm bày trận Sơn gia mọi người, riêng phần mình thần sắc nghiêm nghị thao túng trận kỳ, hết sức chăm chú! Lúc này đại công sắp hoàn thành, không dung có thất!

Đột nhiên, Quỷ Thành trong một cái đình tai nhức óc tiếng rống giận dữ truyền ra, đồng thời một cái ước chừng hơn trăm trượng lớn nhỏ Cự Quỷ tại Âm khí trong xuất hiện.

Cự Quỷ mở lớn miệng lớn dính máu. Đột nhiên khẽ hấp, chung quanh nồng đậm Âm khí, điên cuồng dũng mãnh vào Cự Quỷ trong miệng, Cự Quỷ thân hình tùy theo tăng vọt. Trong chớp mắt hóa thành ngàn trượng, vạn trượng chi lớn.

Cự Quỷ nổi giận gầm lên một tiếng, song chưởng ra sức hướng lên một nâng. Rõ ràng đem trọn cái tiên sơn nâng lên!

Nguyên bản đang tại chậm rãi hạ xuống tiên sơn, lại bị cái này chỉ Cự Quỷ trực tiếp nâng, ở giữa không trung giằng co không dưới, không hề rơi xuống!

Mộc Dịch sắc mặt biến hóa, cái này Cự Quỷ chỉ dựa vào sức một mình, vậy mà có thể nâng lên trận pháp biến thành tiên sơn, kỳ thật thực lực cứng mạnh, khó có thể tưởng tượng!

"Hình như là Dương Thần chi quỷ! Đã thành tựu Dương Thần quỷ thân thể." Tử Thần kinh ngạc nói: "Thậm chí có bức này ác quỷ, khó trách có thể đem Quỷ giới cùng Nhân giới cửa ra vào tiến thêm một bước đánh vỡ."

Lưu chân nhân đám người, cũng là hoảng sợ biến sắc, rất hiển nhiên, cái này chỉ Cự Quỷ tu vi thực lực, so với trong bọn họ bất kỳ người nào, chỉ sợ cũng cao hơn ra không ít!

Bất quá, đối phương chỉ là một cái, mà Nhân tộc nơi đây rồi lại có vài chục tên Nguyên Anh kỳ tồn tại, tổng số vạn Tu tiên giả, cùng với một tòa Tiên gia trận pháp.

"Chúng ta nhiều hơn nữa ra một phần lực lượng, không thể khiến cái này Cự Quỷ trốn tới!" Lưu chân nhân lớn tiếng nói, đồng thời thúc giục trong cơ thể Nguyên Anh, đem trong nguyên anh tu luyện nhiều năm, đại lượng tinh túy chân nguyên, toàn bộ tế ra!

Nếu để cho cái này Cự Quỷ người tới giới tàn sát bừa bãi, chỉ sợ bọn họ trong là bất luận cái gì một vị đều không thể đối mặt, chỉ có đồng tâm hiệp lực mới có thể tới chống lại; đạo lý này ai cũng hiểu, vì vậy tại Lưu chân nhân hiệu triệu xuống, mọi người lần nữa điên cuồng thúc chân nguyên, không dám lại lưu thủ.

Ầm ầm trong tiếng nổ, tiên sơn lung lay nhoáng một cái, tiếp tục hướng xuống rơi xuống, mặc dù là cái kia Cự Quỷ, cũng vẫn như cũ chống đỡ không nổi!

Về phần Cự Quỷ chung quanh cái kia chút tiểu quỷ, tựa hồ cũng không thể cho nó quá nhiều trợ lực.

"Thi Thần, hiện tại không ra tay, còn đợi khi nào!" Cự Quỷ đột nhiên hét lớn một tiếng nói.

Lưu chân nhân đám người lại là cả kinh, bọn hắn tuy rằng sớm biết như vậy Thi Thần cùng quỷ tu cấu kết, nhưng trận chiến này đến nay, nhưng vẫn không có nhìn thấy Thi Môn người trong, lúc này Cự Quỷ hướng Thi Thần xin giúp đỡ, lại không biết Thi Thần có mưu đồ gì.

Trong lúc đó, mặt đất bắt đầu hơi hơi rung động lắc lư liên tục, tựa hồ là đã xảy ra địa chấn. Trong chốc lát, Sơn Băng Địa Liệt, từng đạo cực lớn khe hở xé rách đại địa, sâu không lường được.

Nếu như chỉ là như vậy, đối với nhẹ nhàng trên không trung Tu tiên giả mà nói, không đủ gây sợ, thế nhưng xé rách đại địa xuống, vậy mà toát ra từng con một ăn mặc chỉnh tề khôi giáp, cầm trong tay các loại trường đao đại kiếm thi binh thi tướng!

Thi binh thi tướng không ngừng toát ra, số lượng càng ngày càng nhiều, từ trên không trung phóng nhãn nhìn lại, rậm rạp chằng chịt, giống như từ trong sào huyết tuân ra con sâu cái kiến bình thường, chỉ có thể dùng vô số kể để hình dung!

Những thứ này thi binh thi tướng, tại một đám hình thể cực lớn Thi Vương suất lĩnh xuống, đang từ bốn phương tám hướng hướng nhiều người Tu tiên giả vây quanh mà đến, khí thế kinh người cực kỳ!

"Ha ha, bốn tọa trù hoạch vạn năm, âm thầm bố trí ra trăm vạn thi binh thi tướng, hôm nay rốt cuộc đã có đất dụng võ!"

Câu này u ám lời nói, rõ ràng truyền vào một đám Nguyên Anh kỳ tồn tại mỗi một trong tai người, mọi người men theo thanh âm nhìn lại, đã thấy một gã hình dung khô héo lão giả, từ lòng đất bay ra, nhìn như dung mạo không sâu sắc, nhưng trong ánh mắt rồi lại sát khí bức người!

"Thi Thần!" Lục Mặc bật thốt lên kinh hô.

"Hừ, chính là hắn!" Tử Thần đã ở Mộc Dịch trong lòng lạnh lùng nói ra, trong lời nói toát ra khó có thể che giấu hận ý.

Mộc Dịch khẽ gật đầu, hắn tại đạt được Ma Long Nhận lúc, bái kiến Thi Thần một mặt.

Lưu chân nhân các loại thì là trong lòng rung mình, bọn họ cùng Thi Thần giằng co đã lâu, nhưng là cho đến hôm nay, mới nhìn thấy Thi Thần bộ mặt thật!

"Chúng ta trúng kế!" Lưu chân nhân âm trầm nói ra.

Chung quanh rậm rạp chẳng chịt thi binh thi tướng như thủy triều bình thường vọt tới, Thi Thần tự xưng có trăm vạn thi binh, mặc dù có chỗ khoa trương, nhưng tổng sản lượng tuyệt đối không dưới hơn mười vạn!

Mà ở trong đó vền vẹn có mấy vạn tên Tu tiên giả, tăng thêm Thi Thần còn có Quỷ Thành trong quỷ tu tương trợ, quen thuộc mạnh mẽ quen thuộc yếu, liếc liền biết!

Hơn mười vạn thi binh thi tướng, đột nhiên như vậy toát ra, cái này cỗ lực lượng đáng sợ, ngay cả là những thứ này Nguyên Anh kỳ tồn tại, cũng khó có thể ngăn cản.

Muốn trong âm thầm tập hợp đủ cường đại như vậy một cỗ thể lực, có thể nói rất khó; nhưng Thi Thần nhưng mà làm này chuẩn bị vạn năm, còn có quỷ tu trong âm thầm tương trợ, như vậy mới có thể tránh đi tứ đại thế gia tai mắt.

"Bảo tồn thực lực, giết ra lớp lớp vòng vây, rời đi một cái tính một cái!" Lưu chân nhân nhướng mày trầm giọng nói ra.

Mọi người âm thầm gật đầu, chuyện cho tới bây giờ, chỉ sợ cũng chỉ có như thế!

Càng nhiều nữa Nhân tộc cùng Yêu tộc Tu tiên giả, đang tại liên tục không ngừng hướng Thập Vạn Đại Sơn chỗ chạy đến, chỉ cần có thể cùng bọn họ hội hợp, thì có một đường sinh cơ.

"Thu hồi pháp trận, riêng phần mình phá vòng vây!" Sơn Bất Phá lập tức hướng Sơn gia mọi người phân phó nói.

Cái kia chút ít Sơn gia đệ tử, lập tức đem trận khí cờ lệnh thu hồi, toàn bộ trao đổi cho Sơn Bất Phá.

Sơn Bất Phá rất rõ ràng, trận pháp trong lúc nhất thời vẫn không thể đem Quỷ Thành trấn áp; nếu như tiếp tục giằng co nữa, cái kia chút ít thi binh công tới, những thứ này Sơn gia đệ tử khó thoát khỏi cái chết, trận pháp bày trận khí cụ, cũng muốn rơi vào Thi Thần tay.

Vì vậy hắn dứt khoát đem trận pháp thu hồi, mang theo vài tên tâm phúc đệ tử, trước tiên xông về thi binh bày trong.

Nếu là cùng một chỗ phá vòng vây, cũng sẽ bị số lượng chiếm cứ rõ ràng ưu thế thi binh thi tướng bao quanh vây; từng người tự chiến, ngược lại có một đường hy vọng.

Đạo lý này, tất cả mọi người thập phần rõ ràng, lâm vào lớp lớp vòng vây bên trong, có thể hay không chạy ra tìm đường sống, sẽ phải nhìn mọi người tạo hóa!

"Giết" Lưu chân nhân hét lớn một tiếng, trong tay Hư Không Chi Nhận giờ lên, lập tức liền tại ở giữa thiên địa chém ra một đường thật sâu khe hở, khe hở những nơi đi qua, lập tức có vài chục tên thi binh thi tướng bị trảm vỡ nát; Lưu chân nhân thân hình tại gió mát một cuốn bên trong, chui vào đạo này Hư Không khe hở, biến mất không thấy gì nữa.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng nơi xa Thi Thần nhìn hai mắt, không có lập tức ra tay.

"Đi thôi, hôm nay cái này Thi Thần thực lực, lão phu cũng cân nhắc không thấu, đơn giản không muốn cùng hãn giao thủ! Huống chi, bên cạnh hãn còn có nhiều như vậy thi binh thi tướng!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nhẹ nói nói.

Mộc Dịch âm thầm gật đầu, đang muốn ly khai, Thi Thần rồi lại vừa đúng vào lúc này đem ánh mắt hướng hãn tìm đến đến.

Hai người hai mắt nhìn nhau, riêng phần mình nhường mảy; lập tức, Thi Thần lại cười cười, rất xa đối với hãn làm ra một cái "Giết" thủ thế.

"Nơi này là giết không được hãn, vậy đưa hãn dẫn dắt rời đi tái chiến!" Mộc Dịch thầm nghĩ trong lòng, lập tức biến hóa nhanh chóng, hóa thành một đoàn Xích Diễm, xông vào rậm rạp chằng chịt thi binh thi tướng bên trong.

Mộc Dịch biến thành hỏa diễm, uy lực rất mạnh, hầu như không có gì không đốt; cái kia chút ít thi binh thi tướng tuy rằng thân thể cứng rắn, và lại có thể ngăn cản rất nhiều pháp thuật, nhưng mà một khi tiếp xúc đến Mộc Dịch hỏa diễm, liền lập tức đốt hủy không còn một mảnh, liền trên thân khô giáp, trong tay pháp khí đều đốt vô tung vô ảnh!

Mộc Dịch giống như một đường sao băng xẹt qua Thi Môn đại quân, những nơi đi qua, chỉ để lại hừng hực liệt diễm, trong chớp mắt liền giết ra một cái "Hỏa lộ".

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 388: Thi Quỷ Chi Loạn (Chín)

Mộc Dịch trực tiếp xông vào thi binh thi tướng đầy đặc nhất địa phương, sau đó hóa thành Kim Ô yêu thể, hai cánh mở ra phía dưới, lập tức chính là vô số Hỏa Vũ sao băng gấp rơi xuống hạ xuống, nện ở phụ cận thi binh trên thân.

Những thứ này bọc lấy một tầng Kim Ô chân hỏa sao băng, bình thường luyện thi căn bản không cách nào ngăn cản, động tới mặc dù đốt, trong chốc lát liền có vài chục chỉ luyện thi hóa thành tro tàn.

Mộc Dịch biến thành Kim Ô, tại luyện thi bày trong đại khai sát giới, đã có càng ngày càng nhiều thi binh thi tướng vây công tới, Mộc Dịch tuy rằng giết thoải mái, nhưng pháp lực tiêu hao cũng là không nhỏ.

Thi Thần mắt thấy cái này chỉ hơn trăm trượng chi lớn màu vàng hỏa cầm, không kiêng nể gì cả tại thi binh trong mạnh mẽ đâm tới, cứng rắn đốt ra một mảnh hỏa lộ, không khỏi nhú mày.

Bất quá, hấn nhưng không có ra tay, tựa hồ là tại cố ý khiến Mộc Dịch tiếp tục tiêu hao pháp lực, dù sao hấn khống chế hơn mười vạn thi binh, Mộc Dịch giết chết đây, chỉ là chín trâu mất sợi lông!

Nhưng mà Mộc Dịch cũng không có quá mức vô lễ, hấn một hơi giết chết mấy trăm luyện thi về sau, liền hai cánh khê vỗ, chui vào Hư Không, băng vào mấy cái liên tục thuận di thần thông, đã đi ra cái mảnh này không ngừng có thi binh thi tướng toát ra đại địa.

Có không ít Tu tiên giả, nhìn thấy Mộc Dịch đốt ra một mảnh hỏa lộ, vội vàng đi theo tại Mộc Dịch sau lưng, thừa cơ bỏ trốn mất dạng, nhưng mà

thật không nữa có thể phá vòng vây, liền nhìn bọn hắc vận mệnh của mình.

Nhìn xem Mộc Dịch biến thành ánh lửa cuối cùng biến mất ở phía chân trời, Thi Thần cũng không có tiến lên đuổi giết ý tứ, hắc chỉ là bóp nát một viên đỏ thẫm viên châu.

Viên châu mảnh vỡ, hóa thành một vùng ánh lửa, trong đó chiếu ra một gã thần tình kiêu căng thanh niên thân ảnh.

"Thi Thần đại nhân, có gì phân phó ?" Thanh niên thản nhiên nói: "Chẳng lẽ trận này đại chiến cần Vân mỗ ra tay ?"

"Bốn tọa đã sớm phục binh trăm vạn, kế hoạch chu đáo, nguyên bản không cần bọn người, " Thi Thần mỉm cười nói: "Bất quá, bốn tọa rồi lại thấy được một cái có ý tứ cổ nhân; nếu như bốn tọa không có nhìn lầm, hắc có lẽ cũng luyện hóa một giọt Chúc Dung thần huyết!"

"Cái gì, còn có người cũng luyện hóa Chúc Dung thần huyết ?" Quang ảnh trong thanh niên sắc mặt biến hóa, lộ ra có chút kinh ngạc. Thanh niên suy nghĩ một chút, nói ra: "Chẳng lẽ là hắc ?"

Thi Thần nói ra: "Người đoán không sai, chính là kia người! Người đã từng cùng hắc giao thủ. Tự nhiên nhận được hắc. Hơn nữa người luyện hóa hai giọt Chúc Dung thần huyết, mặc dù hắc bay ra vạn dặm bên ngoài, người cũng có thể bằng vào Chúc Dung thần huyết đặc thù khí tức, truy tung người này!"

"Thi Thần đại nhân yên tâm, Vân mỗ biết rõ nên làm như thế nào rồi!" Thanh niên cười lạnh một tiếng nói ra: "Ha ha. Nếu như hắc cũng luyện hóa Chúc Dung thần huyết. Cái kia Vân mỗ liền hút khô hắc thần huyết, nhất định tu vi tiến thêm một bước!"

"Người cũng không nên vô cùng chủ quan." Thi Thần dặn dò: "Xích Nhật Hỏa Thạch ngay tại trong tay của hắc; bất quá lấy tu vi của hắc không

có khả năng chính thức thao túng bảo vật này, hơn nữa bảo vật này chỉ có phối hợp Chúc Dung Thần Đăng mặt khác vài cái thần khí, mới có thể phát huy ra lớn nhất thần thông. Mà người đã có lão phu tặng cho người thần khí. Dùng nó đối phó kẻ này hẳn không phải là vấn đề! Nhưng vạn nhất nếu như gặp được nhiều người phục kích, không cần thiết ham chiến, về sau còn có rất nhiều cơ hội! Lấy người hôm nay thần thông, coi như là gặp được loại tình huống này, cũng tự bảo vệ mình có thừa!"

"Đã biết. Vân mỗ trong lòng hiểu rõ!" Thanh niên có mười phần tin tưởng, khoe miệng của hắn mang theo khinh thường cười lạnh, hướng Thi Thần chấp tay, chợt biến mất tại Thi Thần trước mặt.

Thi Thần đem lực chú ý lại tập trung trên chiến trường, vô số thi binh thi tướng công chúng Tu tiên giả bao bọc vây quanh.

Lục Mặc tại giết chết mấy trăm luyện thi về sau, cũng không dám ham chiến, vội vàng mượn nhờ thảo mộc khí tức, bỏ chạy ly khai.

Thi Thần biết rõ lấy Lục Mặc thần thông, rất khó đem vây khốn. Trong lòng của hắn hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ: "Khiến cho người sống lâu mấy ngày, các loại bốn tọa đem này giới nhất thống thời điểm, nhìn người có thể trốn ở đâu!"

Thần thông cường đại đẳng cấp cao Tu tiên giả, còn có thể mượn nhờ thuần di thần thông hoặc cường đại pháp thuật Pháp bảo giết mở một cái đường máu; nhưng đại đa số Tu tiên giả. Đều bị mấy chục lần thi binh thi tướng vây công, khó thoát khỏi một kiếp.

Càng hồngбет chính là, Quỷ Thành bên trong bỗng nhiên âm phong gào thét, quỷ khóc từng trận, vô số ác quỷ cũng từ trong bay ra. Gia nhập vào tàn sát Tu tiên giả trong hàng ngũ.

Những thứ này quý tu, đối luyện thi không hề hứng thú. Thế nhưng chút ít Tu tiên giả huyết nhục, đối với bọn họ mà nói, nhưng là vô cùng tốt linh

đan điệu được.

Quỷ Thành bên ngoài trên phiến chiến trường này, Tu tiên giả thất bại thảm hại, giết chóc vô cùng thâm hiểm! Thi Thần lạnh lùng nhìn chăm chú lên đây hết thấy, khô héo cứng ngắc trên mặt dày, rõ ràng dần dần lộ ra vui vẻ, chỉ là bởi vì biểu lộ đông cứng, cái này mỉm cười thoát nhìn đặc biệt dữ tợn đáng sợ.

Mộc Dịch một hơi toàn lực bay ra vạn dặm, gấp sau lưng không có truy binh, liền đột tốc hơi trì hoãn, tiếp tục hướng Thập Vạn Đại Sơn chỗ tới gần.

Bay đến một mảnh hoang sơn dã lĩnh trên không lúc, trong lúc đó có một đạo hỏa quang từ lòng đất bay ra, xông thẳng lên trời.

Mộc Dịch cả kinh, hắn tuy rằng lao thẳng đến thần niệm tìm hiểu chung quanh, đã dưỡng thành thói quen như vậy, nhưng không có dò xét cùng sâu trong lòng đất, không ngờ trong lòng đất rõ ràng toát ra một cỗ không kém khí tức.

Không phải không yếu, mà là rất mạnh! Mộc Dịch cẩn thận đánh giá cái này đạo hỏa quang sau lập tức tỉnh ngộ, đồng thời trong lòng của hắn cũng âm thầm lấy làm kỳ, bởi vì này đạo hỏa quang trong khí tức, trong lúc mơ hồ cho hắn một loại có chút cảm giác quen thuộc.

Các loại ý niệm trong đầu tại Mộc Dịch trong đầu nhanh chóng hiện lên, lúc này cái kia đạo hỏa quang đã bay đến giữa không trung, cũng ánh lửa thu vào, lộ ra một gã ngạo khí thanh niên.

"Là người! Hỏa Vân Tà Thần!" Mộc Dịch khẽ cau mày, hắn sớm đã biết, kẻ này cũng có được Hỏa thuộc tính thần huyết, hơn nữa đã đầu nhập vào Thi Thần.

"Đúng là Vân mỗ, bại tướng dưới tay của ngươi!" Hỏa Vân Tà Thần cười lạnh nói, trong miệng hăn mặc dù đang tự giễu, nhưng trong mắt cũng đã dần hiện ra lạng lẹ ác liệt sát khí.

"Lần kia giao thủ, ngươi là cố ý nhường cho." Mộc Dịch thần nhiên nói, hăn cùng với Hỏa Vân Tà Thần từng tại Huyền Hà Tông hội hữu lô đài trên có qua một trận chiến, lúc ấy hăn đơn giản chiến thắng.

Nhưng mà hôm nay, Hỏa Vân Tà Thần đã tưởng như hai người, hăn khí tức trên thân cực kỳ đáng sợ, chỉ sợ đã là Thần Mạch Kỳ đỉnh phong tu vi!

Không biết kẻ này làm sao tại một hai trăm năm bên trong tiến triển như thế thần tốc, nhưng có thể khẳng định là, hăn nhất định có nghịch thiên cơ duyên cùng bảo vật tương trợ.

"Ngươi biết là tốt rồi, lúc này đây, Vân mỗ sẽ không lại để cho!" Hỏa Vân Tà Thần cười to vài tiếng, lộ ra cực có lòng tin.

"Hắc, cái này không biết sống chết gia hỏa!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong lạnh cười nói: "Hăn chỉ sợ không biết ngươi cuối cùng có bao nhiêu thực lực, lại dám một mình khiêu chiến ngươi!"

Mộc Dịch thầm nghĩ: "Lai giả bất thiện, thiện giả bất lai! Thực lực của ta, Thi Thần là biết rõ một chút, kẻ này chỉ sợ cũng không phải là hoàn toàn không biết gì cả; hăn dám đến, tất có nơi dựa dẫm!"

Quả nhiên, Hỏa Vân Tà Thần trong giây lát thúc giục trong cơ thể thần huyết, chung quanh lập tức phát ra một mảnh đỏ thẫm liệt diễm, đem chung quanh Hư Không đốt một mảnh mơ hồ.

Mộc Dịch chỉ dùng để hòa người, tự nhiên rõ ràng cái này một mảnh hỏa diễm ẩn chứa uy lực, hăn sắc mặt biến hóa, thì thào nói ra: "Hăn cũng luyện hóa Chúc Dung thần huyết!"

"Hơn nữa, hấn so với người luyện hóa thêm nữa, càng tinh thuần!" Tử Thần cũng là hít sâu một hơi, "Xem ra, Thi Thần có hai giọt Chúc Dung thần huyết, cũng đã giao cho kẻ này luyện hóa, Thi Thần đối với người này ngược lại là thập phần coi trọng, hơn phân nửa là cố ý tài bồi kẻ này trở thành cầm đèn Hỏa thần!"

Hỏa Vân Tà Thần gặp Mộc Dịch cũng không có ra tay, liền lạnh cười nói: "Còn không tể ra Xích Nhật Hỏa Thạch ? Sẽ không dùng, cẩn thận liên vĩnh viễn dùng không ra!"

"Không cần!" Mộc Dịch mỉm cười, hấn tâm niệm vừa động, bên ngoài thân kim quang lóe lên, lại lần nữa hóa thành Kim Ô yêu thể, một đôi cực lớn hai cánh khê vũ, thân hình liền tại một đoàn Kim Diễm trong biến mất.

"Làm đúng, hà tất nóng lòng cùng kẻ này một trận chiến! Giữ lại thực lực, mới có thể tại đối mặt Thi Thần lúc cho hấn một cái sâu sắc kinh hỉ!" Tử Thần cũng vô cùng đồng ý Mộc Dịch lựa chọn lảng tránh cách làm.

Ánh lửa lóe lên ở bên trong, Mộc Dịch đã xuất hiện ở ngoài mấy chục dặm, lập tức hấn hai cánh mở ra, hóa thành một đạo ánh lửa biến mất ở phía chân trời.

Hỏa Vân Tà Thần sững sờ, hấn không có ngờ tới Mộc Dịch lại là một kích không xuất ra liền trực tiếp đào tẩu, lúc này hấn tức giận hừ một tiếng, hóa thành một đạo ánh lửa hướng Mộc Dịch mau chóng đuổi.

Mộc Dịch biết rõ Hỏa Vân Tà Thần hướng bản thân đuổi theo, tuyệt không sót ruột, nếu như đối phương thực có can đảm đuổi vào Thập Vạn Đại Sơn bên trong, hấn sẽ không để ý liên thủ mặt khác Nguyên Anh kỳ tồn tại, đem kẻ này giết chết!

Dù sao đối phương phi độn tốc độ mặc dù nhanh, lại cũng chỉ là cùng hấn Yêu cầm thân thể không sai biệt lắm, rất khó đuổi theo hấn.

Nhưng mà, lúc hai người một trước một sau bay ra mấy trăm dặm, Hỏa Vân Tà Thần ý thức được chỉ dựa vào phi độn không cách nào đuổi theo Mộc Dịch về sau, liền từ trong tay áo tế ra một chi tên ngắn.

Tên ngắn nguyên bản chỉ có dài đến một xích, nhưng theo Hỏa Vân Tà Thần nhẹ nhàng vung lên, tên ngắn trong nháy mắt hóa thành dài hơn một trượng, cũng lấy tốc độ như tia chớp, trực tiếp phá toái hư không, trong chớp mắt liền bay ra trên trăm trượng!

Hỏa Vân Tà Thần bản thân, cũng hóa thành một đoàn ánh lửa bám vào tại đây lợi trên tên, mắt thấy liền muốn đuổi kịp Mộc Dịch.

Mộc Dịch kinh hãi, hai cánh khê vỗ, hỏa diễm một nhảy, lần nữa Phần Xuyên Hư Không mà đi.

Thế nhưng là, cái kia mũi tên nhọn trên cũng là hỏa diễm một nhảy, đồng dạng chui vào Hư Không biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, Mộc Dịch xuyên thẳng qua Hư Không, xuất hiện ở ngoài trăm dặm; mà Hỏa Vân Tà Thần rồi lại nắm cái kia tên ngắn, ngược lại xuất hiện ở Mộc Dịch phía trước!

Mộc Dịch thất kinh: "Cái kia tên ngắn là lai lịch gì, dựa vào hỏa diễm xuyên thẳng qua Hư Không như thế xa, vậy mà không kém hơn Lưu chân nhân trong tay Hư Không Chi Nhận!"

"Không biết, lão phu cũng chưa bao giờ thấy qua này mũi tên!" Tử Thần đồng dạng là kinh nghi bất định: "Bất quá, cái này chi tên ngắn cũng là Hỏa thuộc tính thần khí, hơn nữa tựa hồ cùng trong tay người Xạ Nhật Thần Cung, thập phần xứng đôi!"

"Tiền bối không phải đã nói, Xạ Nhật Thần Cung không có mũi tên sao ? Sao có nguyên bộ tên ngắn ?" Mộc Dịch nghi ngờ hỏi.

Tử Thần nói ra: "Đây là về sau luyện chế thần khí! Kỳ quái, Nhân giới tài nguyên như thế có hạn, đỉnh giai tài liệu đối là không thể cùng Tiên Thần giới đánh đồng, Thi Thần là như thế nào luyện chế ra bậc này phẩm chất bất phàm thần khí?"

Mộc Dịch trong lòng đồng dạng có cái nghi vấn này, hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ Hỏa Vân Tà Thần, người kia đã đem tên ngắn nắm trong tay.

Hỏa Vân Tà Thần nhìn thấy Mộc Dịch kinh ngạc bộ dáng, đắc ý cười to nói: "Trốn không thoát? Vậy ngoan ngoãn chịu chết đi!"

"Có thể chết tại Vân mỗ Hỏa thần dưới tên, người cũng tuyệt không oan uổng!" Trong lúc nói chuyện, Hỏa Vân Tà Thần bỗng nhiên đem tên ngắn đâm vào ngực của mình, chờ hắn lại rút lúc, tên ngắn trên đã sũng nước đỏ tươi thần huyết!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 389: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười)

Hỏa Vân Tà Thần chỗ ngực miệng vết thương, tự hành khép lại; trong tay hẩn Hỏa thần mũi tên, tức thì tại hấp thu thần huyết sau đó, trở nên thông thấu như ngọc, mặt ngoài phát ra một tầng hoa mỹ hào quang.

Hỏa thần mũi tên mặt ngoài vốn là lóng lánh ra một tầng màu trắng ánh lửa, lập tức tại màu trắng ánh lửa bên ngoài, lại hiện ra một tầng xích mang, sau đó là ánh sáng màu vàng, ánh sáng màu xanh, tầng ngoài cùng thì là nhàn nhạt tử mang.

"Ngũ Sắc Thần Diễm!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, đối phương thi triển quả nhiên là đến từ Hỏa thần Chúc Dung thần thông, chỉ có dựa vào Chúc Dung thần huyết mới có thể kích phát thần diễm.

Mộc Dịch luyện hóa Niết Bàn chi hỏa, cũng là cái này ngũ sắc quang mang, kỳ thật nói cho cùng, đồng dạng cũng là đến từ Hỏa thần Chúc Dung.

Bởi vì Ma Long Nhận mặc dù Xích Nhật Hỏa Thạch trong phong ấn cái kia Thần Linh Phượng Hoàng, theo Tử Thần theo như lời, nó hơn phân nửa chính là Hỏa thần Chúc Dung năm đó tọa kỵ "Ngũ Thái Phượng Hoàng" chi hồn, cái kia Phượng Hoàng luyện hóa Niết Bàn chi hỏa, rất có thể cũng là đến từ Hỏa thần Chúc Dung.

Hỏa Vân Tà Thần cầm trong tay Hỏa thần mũi tên nhẹ nhàng hất lên, lập tức liền có từng đạo Ngũ Sắc Thần Diễm kích xạ mà ra, hóa thành đầy trời mũi tên đuôi lông vũ, đem lơ mờ bầu trời đều chiếu rọi màu sắc đa dạng.

Đối mặt đây không phải là phàm trần thần diễm, Mộc Dịch không dám khinh thường, đã hóa thành Kim Ô yêu thể hắc, hai cánh khẽ vỗ phía dưới, cũng là vô số hỏa diễm sao băng nện xuống, nghênh đón hướng đối phương ngũ sắc mũi tên đuôi lông vũ.

Những thứ này hỏa diễm sao băng, mặt ngoài cũng phát ra một tầng năm màu ánh lửa, hầu như cùng Hỏa Vân Tà Thần mũi tên đuôi lông vũ ánh sáng giống như đúc, nhưng hạch tâm nhưng là một đoàn kim quang lóng lánh Kim Diễm.

Cái này sao băng mặt ngoài là Mộc Dịch luyện hóa Niết Bàn chi hỏa, khi hắc luyện hóa Chúc Dung thần huyết sau. Đây hỏa uy lực lại có chỗ tăng cường; mà bên trong nhưng là Kim Ô chân hỏa.

Thần Anh ngưng tụ thành về sau, Mộc Dịch đã có thể dễ dàng đồng thời thao túng Tiên Hỏa Thần Diễm, liền giống như vậy cùng một chỗ thi triển đi ra, uy lực càng mạnh hơn nữa.

Rậm rạp chẳng chịt ngũ sắc mũi tên đuôi lông vũ cùng hỏa diễm sao băng trên không trung gặp nhau, lẫn nhau va chạm, tại từng tiếng trong nổ vang bạo liệt ra, đan vào thành thành từng mảnh chói mắt ánh lửa; bạo tạc nổ tung sinh ra cực nóng sóng khí, chấn động chung quanh Hư Không, khiến cái này phiến hư không trở nên mơ hồ không rõ.

Có mấy viên sao băng mũi tên đuôi lông vũ bạo liệt sau đó, rơi vào phụ cận ngọn núi nhỏ lên, lập tức đem những thứ này đỉnh núi san thành bình địa; một hồi kịch liệt giao phong sau. Phương viên trăm dặm bên trong. Đều là liệt diễm cuộn cuộn.

Tiếng nổ mạnh dần dần dẹp loạn, ánh lửa sóng khí sau đó, lọt vào nghiêm trọng phá hư trong hư không, Mộc Dịch cùng Hỏa Vân Tà Thần thân ảnh chậm rãi hiển lộ ra. Hai người đều là bình yên vô sự.

Hỏa Vân Tà Thần trên mặt. Lộ ra một tia thần sắc kinh ngạc. Hãn nói ra: "Không thể tưởng được người vậy mà có thể đỡ được! Người cái kia yêu hỏa, ngược lại cũng không tệ, rõ ràng có thể đền bù người đang ở đây Ngũ Sắc Thần Diễm trên hoàn cảnh xấu!"

Vừa rồi một lần giao phong trong. Hỏa Vân Tà Thần Ngũ Sắc Thần Diễm rõ ràng so với Mộc Dịch Niết Bàn chi hỏa càng mạnh hơn nữa một ít, nhưng Mộc Dịch còn có Kim Ô chân hỏa tương trợ, tổng thể trên căn bản là lực lượng ngang nhau.

"Xem ra kẻ này luyện hóa Chúc Dung thần huyết, hoàn toàn chính xác so với người luyện hóa thêm nữa!" Tử Thần thì thào nói ra: "Nếu không hãn có thể nào tế ra cường đại như thế Ngũ Sắc Thần Diễm!"

Tử Thần tâm niệm vừa động, còn nói thêm: "Bất quá, như thế một cái cơ hội. Lão phu dạy người một cái phương pháp, có thể đem người này luyện hóa Chúc Dung thần huyết tróc bong đi ra, vì người sử dụng, giúp người tu vi tiến nhanh! Điều kiện tiên quyết là người muốn bắt giữ kẻ này!"

"Bắt giữ?" Mộc Dịch cười khố nói: "Kẻ này thần huyết không dưới ta, trong tay càng có cường đại thần khí, đánh bại kẻ này đã không dễ, huống chi là bắt giữ! Ta chỉ có hết sức thử một lần rồi!"

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, biến thành hình người, nhưng sau lưng hai cánh còn đang. Hãn âm thầm lấy ra Ma Long Nhận, khấu trừ tại bàn tay, sau đó hai cánh khẽ vỗ, liền biến mất ở Hỏa Vân Tà Thần trước mắt.

Sau một khắc, Mộc Dịch trong lúc đó xuất hiện ở Hỏa Vân Tà Thần sau lưng, trong tay Ma Long Nhận vẽ một cái, hướng Hỏa Vân Tà Thần đâm tới.

Ma Long Nhận sắc bén vô cùng, kia ẩn chứa Phệ Huyết Phù Văn càng là thập phần đáng sợ, chỉ cần bị nó làm bị thương, thường thường là trong

chốc lát đã bị hút khô tinh huyết; Mộc Dịch dùng một chiêu này nhiều lần xây dựng kỳ công, hôm nay đổi là dùng để đối phó Hỏa Vân Tà Thần.

Hỏa Vân Tà Thần hộ thể ánh lửa không thể bảo là không mạnh, nhưng vẫn như cũ không cách nào ngăn cản Ma Long Nhận một trăm, này dao dễ dàng đâm xuyên qua Hỏa Vân Tà Thần hộ thể ánh lửa, cắt tại Hỏa Vân Tà Thần trên thân.

Cái này một trăm Mộc Dịch dùng không ít chân nguyên, cũng tại tiếp xúc đến Hỏa Vân Tà Thần về sau, đơn giản đem người kia xuyên thấu.

Mộc Dịch sửng sờ, cái này mới phát hiện, Hỏa Vân Tà Thần thân thể, đã trong nháy mắt này biến thành một đoàn bọt nước, bị hấn một trăm sau đó, tán loạn thành lổm đả lổm đốm ánh lửa. Trong ngọn lửa, chỉ có một giọt to như hạt đậu máu tươi, nhưng đã đã tiêu hao hết uy năng.

"Huyết ảnh!" Mộc Dịch trong lòng rung mình, đây là Thần Mạch Kỳ tu Thần giả độc hữu thần thông.

Đã đến Thần Mạch Kỳ tu vi, tích huyết hóa hình, mỗi một giọt thần huyết, cũng có thể hóa vì huyết ảnh của mình; vừa rồi Hỏa Vân Tà Thần, nguyên lai chỉ là hấn một giọt thần huyết biến thành.

Mộc Dịch cũng có thể thi triển cái này thần thông, nhưng muốn đem huyết ảnh thi triển giống như thật như thế, liền đối phương hướng bức này tồn tại cũng khó khăn lấy phân biệt ra được, thì là rất khó, đủ thấy Hỏa Vân Tà Thần này thủ đoạn cao siêu.

"Ha ha, đều muốn đánh lén, người trước đoán xem Vân mỗ thực đang ở đâu trong!" Giữa không trung truyền đến Hỏa Vân Tà Thần thanh âm, trong tiếng cười, lập tức chung quanh khắp nơi ánh lửa lập loè, đồng thời xuất hiện trên trăm tên Hỏa Vân Tà Thần.

Mộc Dịch không chút kinh hoảng, hấn trong mắt kim mang lóe lên tìm hiểu chung quanh, tâm niệm vừa động phía dưới, hai cánh lại là nhẹ nhàng quạt một cái, bản thân lần nữa biến mất ở phía xa.

Sau một khắc, Mộc Dịch xuất hiện ở một cái trong đó "Hỏa Vân Tà Thần" sau lưng, trong tay Ma Long Nhận lần nữa vung lên chém ra.

Cái này Hỏa Vân Tà Thần lập tức quá sợ hãi, phát ra hét thảm một tiếng.

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, Ma Long Nhận đã đem hấn hộ thể hào quang chém vỡ, cũng đem thân thể của hấn một trăm vì hai.

Nhưng mà, cái này hai nửa thân thể, đồng dạng biến thành một vũng bọt nước, Hỏa Ảnh bên trong, là một đoàn hơi lớn hơn một chút thần huyết.

Cùng lúc đó, một cái tên ngẩn im hơi lặng tiếng từ phía sau đâm tới, đâm vào Mộc Dịch thân thể.

Mộc Dịch hoàn toàn phản ứng không kịp nữa, hấn kêu lên một tiếng buồn bực, như vậy hôn mê bất tỉnh, chỉ có một đoàn tinh huyết, từ trong cơ thể hấn tràn ra, ước chừng lớn nhỏ cỡ nắm tay.

"Ha ha!" Giữa không trung Hỏa Vân Tà Thần toàn bộ biến mất, chính thức Hỏa Vân Tà Thần hiển lộ ra, vẻ mặt tràn đầy đều là vẻ đắc ý.

"Người cho rằng Vân mỗ không biết người có Âm Dương Thần Mục sao ? Đáng tiếc, Thi Thần sớm có tính toán, Âm Dương Thần Mục có thể khám phá thầy tướng số chết, nhưng luyện thi loại này không chết không sống chi vật, nhưng là Âm Dương Thần Mục khắc tinh! Vân mỗ có một viên Thi Thần tặng cho Thi Vương châu bên người, mặc dù người có Âm Dương Thần Mục, cũng nhìn không thấu Vân mỗ chân thân!"

"Người muốn dùng Xích Nhật Hỏa Thạch đánh lén Vân mỗ, Vân mỗ liền tương kế tựu kế, đem người tru sát! Ha ha ha!"

Hỏa Vân Tà Thần cười to mấy tiếng, ánh mắt lập tức chuyển hướng về phía từ Mộc Dịch trong cơ thể tràn ra cái kia đoàn thần huyết.

Tại đây đoàn thần huyết ở bên trong, hẳn cảm ứng được rất tinh tường khí tức, bất quá hơi thở này đang tại dần dần yếu bớt.

Hỏa Vân Tà Thần suy nghĩ một chút, tự nhủ: "Đúng rồi, đây chính là hẳn luyện hóa Chúc Dung thần huyết, muốn vội vàng đem kia luyện hóa, miễn cho uy năng dần mất!"

Mới lạ thần huyết, ẩn chứa uy năng mạnh nhất; ly khai thân thể càng lâu, tự nhiên sẽ tản đi càng nhiều uy năng, vì vậy muốn sớm làm đem luyện hóa.

Hỏa Vân Tà Thần không cần nghĩ ngợi tể ra hai luồng thần huyết, đem giữa không trung cái kia vô chủ thần huyết bao vây lại.

Luyện hóa thần huyết có hai loại phương pháp, một loại là trực tiếp đem rót vào máu của mình bên trong, lại chậm rãi luyện hóa; nhưng loại phương pháp này thập phần nguy hiểm, vạn nhất có bài xích hoặc độc tính, sẽ nguy hại bản thân.

Còn có một loại phương pháp, chính là tể ra bản thân thần huyết, tại bên ngoài cơ thể dùng bản thân thần huyết luyện hóa từ bên ngoài đến chi huyết, an toàn luyện hóa về sau, lại thu nhập trong cơ thể.

Mộc Dịch dù sao vẫn là áp dụng loại thứ hai phương pháp, mà Hỏa Vân Tà Thần cũng là như thế, trên thực tế, trừ phi là nơi phát ra phi thường khẳng định, xác định vô hại thần huyết, bình thường tu Thần giả đều áp dụng loại thứ hai phương thức luyện hóa.

Cái này đoàn huyết dịch ẩn chứa Chúc Dung thần huyết, nhưng không phải bình thường chi vật, tự nhiên không phải là đơn giản có thể luyện hóa; vì vậy Hỏa Vân Tà Thần tể ra bản thân luyện hóa Chúc Dung thần huyết,

lấy Chúc Dung thần huyết luyện hóa Chúc Dung thần huyết, sẽ phải dễ dàng rất nhiều, hơn nữa có thể bảo đảm hấp thu đến tối đa tinh hoa.

Mộc Dịch tràn ra cái kia đoàn thần huyết, hoàn toàn không có lực chống cự; Hỏa Vân Tà Thần hai luồng thần huyết dễ dàng liền đem bao bọc, cũng như là tham lam hỏa xà, không được hấp thu trong đó uy năng.

Hết thấy thuận lợi, cẩn thận từng li từng tí Hỏa Vân Tà Thần, trên mặt dần dần lại lộ ra hưng phấn đáng tươi cười.

Hắn đã luyện hóa hai giọt Chúc Dung thần huyết, hôm nay là Thần Mạch Kỳ tầng thứ chín đỉnh phong tu vi, nếu là có thể lại luyện hóa một ít Chúc Dung thần huyết, tu vi tiến thêm một bước, cái kia chính là trong truyền thuyết Hóa Thần Kỳ cảnh giới!

Hóa thần hóa thần, hóa thân thành thần! Tiến vào Hóa Thần Kỳ, có nghĩa là hắn đã thoát ly "Người" cảnh giới, mà là chân chính bước vào "Thần đạo" !

Ý niệm tới đây, Hỏa Vân Tà Thần không khỏi có chút kích động lên.

Đột nhiên, hắn cảm ứng được thần huyết luyện hóa gặp một ít trở ngại, tựa hồ là không thể lại thôn phệ càng nhiều nữa uy năng.

Hỏa Vân Tà Thần đang muốn thúc giục pháp lực, gia tốc luyện hóa, nhưng trước mắt một màn, lại làm cho hắn kinh hãi không hiểu!

Bị bản thân thần huyết bao bọc cái kia đoàn huyết dịch, vậy mà không hiểu thấu đột nhiên diễn biến thành một cái ba tắc lớn nhỏ không phân biệt Huyết Anh, cái này nhỏ anh ngũ quan đều đủ, đúng là Mộc Dịch bộ dáng.

Huyết Anh bỗng nhiên giương đôi mắt, hướng Hỏa Vân Tà Thần mỉm cười.

Nụ cười này, cười không ngừng Hỏa Vân Tà Thần sờn hết cả gai ốc, tự nhiên sinh ra một cổ sợ hãi chi ý.

"Không ổn!" Hỏa Vân Tà Thần hoảng hốt, vội vàng muốn triệu hồi bản thân thần huyết.

Thế nhưng là, cái kia Huyết Anh rồi lại há miệng khẽ hấp, không chút khách khí đem bản thân tế ra hai luồng thần huyết nuốt vào nho nhỏ trong bụng.

Trong chốc lát, Hỏa Vân Tà Thần cùng cái này hai luồng thần huyết đã mất đi cảm ứng!

Hỏa Vân Tà Thần mặt xám như tro, cái này đoàn thần huyết nguyên bản chính là luyện hóa từ bên ngoài đến chi vật, lúc này mất đi cảm ứng, sẽ không có thể cưỡng ép thu hồi!

"Đưa ta thần huyết!" Hỏa Vân Tà Thần giận dữ, xoáy lên cầm giận ngút trời hướng Huyết Anh công tới.

Huyết Anh rồi lại dễ dàng biến thành một đoàn hỏa diễm, biến mất ở phía xa, sau một khắc, rồi lại xuất hiện ở Mộc Dịch chung quanh thân thể, cũng trực tiếp chui vào Mộc Dịch trong thân thể.

Nguyên bản hôn mê Mộc Dịch, lập tức thức tỉnh, cũng đem những chọc vào tại thân thể của mình trong Hỏa thần mũi tên rút ra, mỉm cười nhìn đối phương.

"Vì cái gì, hãn thần huyết rõ ràng so với ta yếu hơn, lại có thể đảo khách thành chủ, đoạt ta thần huyết! Cái kia Huyết Anh, đến tột cùng là lai lịch ra sao!" Hỏa Vân Tà Thần đầy trong đầu đều là không cam lòng ý niệm trong đầu, hãn không cách nào tiếp nhận sự thật trước mắt.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 390: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Một)

Hỏa Vân Tà Thần luyện hóa Chúc Dung thần huyết bị Mộc Dịch Thần Anh chỗ thu, Hỏa Vân Tà Thần lập tức thần thông giảm nhiều.

Mà Mộc Dịch cũng không có cho hắn càng nhiều nữa cơ hội, hắn thăm vận Thần Anh, khí huyết đều xuất hiện, song chương trong phân biệt toát ra một đoàn rực rỡ tươi đẹp Tử Hỏa cùng một đoàn Thất Sắc Tiên Hỏa.

Cái này theo thứ tự là Mộc Dịch luyện hóa Tử Nhật Thần Diễm cùng Thất Tinh Tiên Diễm, cũng là này giới tu Thần giả cùng Tu tiên giả có thể khống chế cường đại nhất hỏa diễm thần thông; Mộc Dịch đôi giơ tay lên, hai luồng hỏa diễm liền hăng hái hướng Hỏa Vân Tà Thần bay đi.

Hỏa Vân Tà Thần hoảng hốt, cái kia Thất Tinh Tiên Diễm hắn không biết lai lịch, cũng thì thôi; nhưng Tử Nhật Thần Diễm hắn rồi lại nhận ra, nếu là toàn thịnh thời kỳ, hắn bằng vào Chúc Dung thần huyết, có lẽ còn có thể cùng cái này Tử Nhật Thần Diễm một trận chiến, nhưng vào lúc này, pháp lực giảm nhiều hắn, tự biết tuyệt không phải này thần diễm chi địch!

Hỏa Vân Tà Thần vội vàng vận khí hỏa độn thuật, trong cơ thể thần huyết kích đốt, toàn thân hóa thành một đoàn hỏa diễm, dung vào trong hư không, biến mất tại chỗ cũ.

Cùng lúc đó, cái kia đoàn Tử Nhật Thần Diễm cùng Thất Tinh Tiên Diễm rồi lại tụ hợp cùng một chỗ, hơn nữa đồng thời bộc phát ra cường đại nhất uy năng!

Kịch liệt nổ đùng âm thanh ở giữa không trung vang lên, chỗ cũ dâng lên một đoàn cực lớn hỏa cầu, một thần nhất tiên hai loại đỉnh giai hỏa diễm

cùng chung bạo tạc nổ tung xuống, đem chung quanh hết thảy hóa thành hư ảo, đã liền phụ cận Hư Không, cũng lọt vào triệt để phá hư.

Hồi lâu sau, đầy trời hỏa diễm rốt cuộc chậm rãi lui ra, mơ hồ Hư Không, cũng dần dần khôi phục nguyên dạng; nhưng mà, Hỏa Vân Tà Thần rồi lại không còn có xuất hiện qua, hắc đã theo cái này phiến hư không, cùng một chỗ hóa thành bột phấn.

"Hắc, người một chiêu này cũng không tệ!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong nói ra: "Rõ ràng khiến tiểu tử này chủ động tế ra Chúc Dung thần huyết. Sau đó thừa cơ lấy Thần Anh thân thể đem trực tiếp thôn phệ! Hắc căn bản không biết cái gọi là Thần Anh, khó tránh khỏi sẽ bên trên! Thế nhưng là, người như thế nào ngờ tới hắc sẽ đem Chúc Dung thần huyết tế ra bên ngoài cơ thể đâu?"

Mộc Dịch đáp: "Kẻ này biết rõ tại hạ thực lực không kém, còn dám một đường đuổi giết; đủ để chứng minh hắc là có mưu đồ mưu. Tại hạ đều muốn hắc Chúc Dung thần huyết, suy bụng ta ra bụng người, hắc tự nhiên cũng muốn đoạt tại hạ Chúc Dung thần huyết. Vì vậy, chỉ cần tại hạ đem Thần Anh hóa huyết, tế ra bên ngoài cơ thể, hắc sẽ cảm ứng được trong đó luyện hóa Chúc Dung thần huyết, cùng sử dụng trong cơ thể mình Chúc Dung thần huyết đến luyện hóa Thần Anh."

Tử Thần nói ra: "Hử, ngay cả là Thi Thần. Cũng đoán không được thiên hạ lại có Thần Anh bậc này công pháp. Nếu như đem Thần Anh cùng cấp vì bình thường thần huyết, sẽ phải đã bị sâu sắc giáo huấn!"

...

"Không có khả năng!" Mấy vạn dặm bên ngoài, Thi Thần nhìn xem trong lòng bàn tay một chiếc vừa mới dập tắt ngọn đèn, lộ ra vừa sợ vừa giận thần sắc.

"Lấy Vân Hỏa Tà thực lực. Coi như là gặp được mai phục không địch lại. Cũng đủ để bỏ chạy trốn. Như thế nào lại nhanh như vậy liền vẫn lạc!"

"Huống hồ, hắc đã luyện hóa Chúc Dung thần huyết, nhanh trong lúc nguy cấp. Di chuyển dụng thần huyết lực lượng, có thể vận dụng bốn tọa truyền thụ cho hắc bí thuật, trực tiếp đem bản thể thuần di đến cái kia bộ đặc thù luyện thi phía trên. Chẳng lẽ đối phương liền Chúc Dung thần huyết đều có thể khắc chế?"

Thi Thần kinh nghi bất định, hắc đối với Hỏa Vân Tà Thần tự bảo vệ mình có mười phần nắm chắc, mới dám khiến hắc trước đuổi theo giết Mộc Dịch, cầm lại Xích Nhật Hỏa Thạch; không thể tưởng được mới qua gần nửa ngày, Hỏa Vân Tà Thần lưu lại đấy, tượng trưng cho sinh mệnh tồn tại hay không Nguyên hồn đăng, cũng đã đột nhiên dập tắt!

"Đáng giận!" Thi Thần một tay lấy cái này chén nhỏ Nguyên hồn đăng bóp vỡ nát, oán hận nói: "Bốn tọa cũng không tin, tìm không thấy một cái phù hợp cầm đèn người; thật sự không được, bốn tọa liền đem cái kia họ Mộc tiểu tử chế thành luyện thi, hành động Chúc Dung Thần Đăng cầm đèn thần thi thể!"

...

Hỏa Vân Tà Thần đã chết, Mộc Dịch nhẹ nhàng thở ra, tập trung tư tưởng suy nghĩ chi tiết lấy trong tay chi kia tên ngắn.

Cái này chi tên ngắn không thể nghi ngờ cũng là Hỏa thuộc tính thần khí, chất liệu không phải vàng không phải ngọc, cùng Xạ Nhật Thần Cung quả nhiên có vài phần tương tự.

"Vậy đại khái cũng là nào đó Thần Cốt Tiên Cốt tài liệu luyện chế bảo vật đi." Mộc Dịch suy đoán nói: "Chẳng lẽ cũng là nào đó Thần Long chi cốt?"

"Cho lão phu nhìn xem!" Một đường nhàn nhạt bóng người từ Mộc Dịch trong tay áo bay ra, chính là tử thần thần niệm thân thể.

Hắn từ Mộc Dịch trong tay tiếp nhận cái này chỉ tên ngắn, nhiều lần mạnh mẽ.

Một lát sau, Tử Thần nhẹ gật đầu nói ra: "Hử, này mũi tên chất liệu đích xác là nào đó Thần Cốt, hơn nữa tựa hồ phẩm chất cực cao! Thật không biết Thi Thần từ chỗ nào được tới đây các loại chí bảo!"

Hắn đem tên ngắn trả cho Mộc Dịch, người kia mỉm cười, nói ra: "Cái này tên ngắn rõ ràng bị Hỏa Vân Tà Thần xưng là Hỏa Thần Tiên, tên tuổi thật không nhỏ! Không biết kích thích lên, sẽ là bộ dáng gì!"

Bởi vì lên Mộc Dịch lúc, dẫn đến Hỏa Vân Tà Thần chưa phát huy ra này mũi tên chính thức uy năng, đã bị Mộc Dịch đoạt máu giết chết, kỳ thật Mộc Dịch đối với cái này mũi tên ngược lại là có chút hiếu kỳ.

"Tạm thời thử xem!"

Mộc Dịch tế ra vài giọt thần huyết, nhỏ tại Hỏa Thần Tiên lên, người kia mặt ngoài lập tức phát ra một tầng nhàn nhạt ánh lửa.

Mộc Dịch tiện tay huy vũ vài cái Hỏa Thần Tiên, đầu mũi tên chỗ kéo lê từng đạo lợi hại ánh lửa, đâm rách Hư Không.

Bất quá, cái này không coi là đến cỡ nào cường đại.

"Xem ra, bình thường thần huyết chỉ sợ còn không cách nào phát huy ra này mũi tên chính thức uy năng, " Mộc Dịch thì thào nói ra, hắn hồi tưởng lại Hỏa Vân Tà Thần sử dụng này mũi tên tình hình, bỗng nhiên trong lòng khẽ động: "Chẳng lẽ muốn dùng Chúc Dung thần huyết lực lượng, mới có thể chân chính thao túng này mũi tên ?"

Mộc Dịch ý niệm tới đây, lập tức thúc giục trong cơ thể Thần Anh, Thần Anh bên trong đại lượng tinh thuần pháp lực tuôn ra, hóa thành một cổ cổ nồng đậm máu tươi, chui vào Hỏa Thần Tiễn trong.

Mộc Dịch Thần Anh ở bên trong, ẩn chứa Chúc Dung thần huyết lực lượng, hôm nay vận dụng Thần Anh pháp lực, Hỏa Thần Tiễn quả nhiên trở nên rất không tầm thường.

Này mũi tên chẳng những là phát ra càng cường liệt ánh lửa, thậm chí cái kia chút ít ánh lửa còn dần dần tự hành hội tụ thành hình cái này rất giống là Mộc Dịch đem vài loại hỏa diễm thi triển đến mức tận cùng lúc, có thể huyền hóa ra Ngũ Thái Phượng Hoàng, Tam Túc Kim Ô chi hình như vậy.

Chỉ bất quá cái này Hỏa Thần Tiễn huyền hóa ra ánh lửa chi hình, rồi lại là một gã hăng hái thiếu niên, chỉ bất quá thiếu niên này thần tình ngốc trẻ, nhìn qua liền biết không là người sống.

Mộc Dịch đối với cái này hoang mang khó hiểu, mà chết thần nhìn thấy thiếu niên này về sau, rồi lại "A" kinh hô một tiếng, vẻ mặt tràn đầy vẻ khó tin.

"Đây là ?" Mộc Dịch tò mò hỏi, từ Tử Thần thần sắc có thể suy đoán, hẳn hơn phân nửa nhận ra thiếu niên này.

"Chúc Dung đại nhân!" Tử Thần lắc đầu liên tục, thì thào nói ra: "Làm sao có thể, làm sao có thể! Này mũi tên rõ ràng huyền hóa ra Chúc Dung đại nhân chi sắc mặt!"

"Hỏa thần Chúc Dung ?" Mộc Dịch nghe vậy cả kinh, đây chính là hẳn nghe nói qua uy danh tối thậm chi thần, cũng chết thần các loại tứ đại Cổ Thần đứng đầu! Hẳn lưu lại một giọt thần huyết, dù là qua vài vạn năm, vẫn là này giới cao nhất giai bảo vật!

"Có thể hay không khiến lão phu nhìn lại một chút cái kia Hỏa Thần Tiễn ?" Tử Thần hướng Mộc Dịch khẩn cầu.

"Đương nhiên có thể!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, đem Hỏa Thần Tiễn nhẹ nhàng vung lên, người kia liền chậm rãi bay đến Tử Thần trước người.

Này mũi tên đã kích phát cường đại uy năng, mặt ngoài hỏa diễm không giống bình thường, Tử Thần không dám trực tiếp tiếp xúc, chỉ là tại khoảng cách gần cẩn thận quan sát.

Qua một nén nhang công phu, Tử Thần rốt cuộc ngẩng đầu lên, hướng Mộc Dịch nói ra: "Lão phu biết đại khái là chuyện gì xảy ra rồi! Nếu như lão phu không có đoán sai, này mũi tên chính là dùng Chúc Dung đại nhân di cốt chỗ luyện! Khó trách sẽ đặt tên là 'Hỏa Thần Tiễn' !"

"Chúc Dung Thần Cốt ? !" Mộc Dịch kinh hãi, khó trách này mũi tên bất phàm như thế!

Tử Thần một mực cung kính hướng giữa không trung thiếu niên thi lễ một cái, thần thái nghiêm túc, tuy rằng đây chỉ là một không có cảm tình cùng tư tưởng ảo ảnh, nhưng ký thác Tử Thần khó có thể tiêu tan tình cảm.

"Đáng hận!" Tử Thần bỗng nhiên vô cùng phẫn nộ nói: "Thi Thần luôn miệng nói muốn giết toàn bộ thiên hạ Tu tiên giả, vì Chúc Dung đại nhân báo thù, thế nhưng là, hắn rồi lại đem Chúc Dung đại nhân còn sót lại Thần Cốt luyện thành thần khí, vì mình sử dụng! Như thế bất kính, trong lòng của hắn ở đâu còn có Chúc Dung đại nhân! Hết thảy chẳng qua là hắn lôi kéo nhân tâm lấy cớ!"

Mộc Dịch đem pháp lực vừa thu lại, Hỏa Thần Tiễn mặt ngoài ánh lửa thu vào, thiếu niên kia cũng liền hư không tiêu thất.

Tử Thần âm thầm nói ra: "Nếu như này mũi tên rơi vào trong tay của người, còn hy vọng người có thể thiện dùng, không phụ Chúc Dung đại

nhân uy danh!"

Mộc Dịch nhẹ nhàng gật đầu, nói ra: "Tại hạ sẽ không lạm dụng Hỏa Thần Tiên, không phải vạn bất đắc dĩ, không phải là đối mặt ắt phải chết địch, tuyệt không dễ dàng vận dụng này mũi tên!"

"Đa tạ!" Tử Thần ung dung nói: "Người có thể được đến Chúc Dung đại nhân thần huyết, lại đạt được hãn lưu lại thần khí Xạ Nhật Thần Cung cùng cái này chi Hỏa Thần Tiên, đại khái thật không là ngẫu nhiên! Mà chúng ta tứ đại Cổ Thần ở bên trong, Độc Thần hiệu trung với người, Tà Thần thiện niệm đem suốt đời sáng chế công pháp truyền thụ cho người, lão phu cũng phụ thuộc vào người, vậy đại khái cũng là tối tăm trong đều có thiên ý!"

"Tuy rằng tạo thành Chúc Dung Thần Đăng ngũ đại thần khí ở bên trong, còn có vài cái thần khí khi hãn trong tay người hoặc tung tích không rõ, nhưng lão phu rồi lại mơ hồ cảm thấy, cuối cùng có một ngày, người có thể gom đủ cái này ngũ đại thần khí, trở thành Chúc Dung Thần Đăng cầm đèn thần!"

Mộc Dịch thu hồi Hỏa Thần Tiên, cười khổ nói nói: "Tiền bối ngược lại là đối tại hạ rất có lòng tin! Đáng tiếc, tại hạ liền như thế nào ứng đối dưới mắt trận này đại kiếp nạn đều không hề nắm chắc!"

"Người nói là Thi Thần cùng quý tu cấu kết?" Tử Thần về tới Mộc Dịch trong cơ thể, thông qua thần niệm tiếp tục cùng Mộc Dịch nói chuyện với nhau, Mộc Dịch tức thì hai cánh khẽ vỗ, hóa thành một đạo ánh lửa phá toái hư không mà đi.

"Không tệ!" Mộc Dịch nói ra: "Thi Thần khổng chế thi binh thi tướng, được xưng trăm vạn, ít nhất cũng không dưới sáu bảy mươi vạn, hay không còn có thật nhiều Nguyên Anh kỳ luyện thi, cái này rất khó nói; mà quý tu bên kia, số lượng cũng là kinh người cực kỳ, cũng không ít âm hư kỳ Quỷ Vương cùng một gã Dương Thần kỳ Cự Quỷ, Thi Thần quý tu liên thủ

muốn chiếm cứ Nhân giới, cái này thi quỷ chi loạn, không thể nghi ngờ chính là một trận đại kiếp nạn khó! Nếu là ta các loại thất bại, này giới sinh linh đem rơi vào họa kiếp, thậm chí vĩnh viễn không thời gian xoay sở!"

"Hơn nữa, này giới bị phong ấn, đứt gãy thẳng tiên chi lộ, điều này nói rõ này giới đã sớm bị Tiên Giới cao nhân vứt bỏ; vì vậy này giới chúng sinh vận mệnh, không có khả năng có Chân Tiên hạ phàm xuất thủ cứu giúp, chỉ có dựa vào bản thân chường cứu mình!"

"Nói thật, này giới chúng sinh sinh tử, lão phu căn bản không để trong lòng!" Tử Thần thản nhiên nói: "Bất quá, nếu như đối thủ của người là Thi Thần, lão phu sẽ toàn lực tương trợ người, tốt nhất khiến Thi Thần chết trong tay người Hỏa Thần Tiên xuống!"

"Đa tạ tiền bối!" Mộc Dịch mỉm cười, địch nhân địch nhân liền là bằng hữu, hẳn cùng với Tử Thần giữa, chính là vì có cùng chung địch nhân Thi Thần, mà trở nên tương đối chặt chẽ.

Không bao lâu về sau, Mộc Dịch bay trở về Thập Vạn Đại Sơn bên trong, nơi đây Tu tiên giả tụ tập, đúng là mấy ngày nay từ bốn phương tám hướng hội tụ ở tại nơi này đấy.

Trong đó, Mộc Dịch còn gặp được mấy cái thân ảnh quen thuộc.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 391: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Hai)

"Mộc đạo hữu!" Hai đạo nhân ảnh nhênh hướng Mộc Dịch, là một gã lão giả râu bạc trắng cùng một gã áo trắng thanh niên.

"Huyền Hà lão tổ, Vương Nhược Phong!" Mộc Dịch sững sờ, phóng nhãn nhìn lại, Thập Vạn Đại Sơn trong khắp nơi là độn quang bay múa, đã hơn nhiều rất nhiều Tu tiên giả.

Huyền Hà lão tổ ân cần hỏi han: "Lão phu tỉ lệ Huyền Hà Tông cao thấp đến đây trợ giúp, nhưng đường xá xa xôi, đã chậm một ngày. Không biết bọn người tiến đến trấn áp quỷ tu, tình huống như thế nào?"

"Tình huống không ổn!" Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, đem đại khái trải qua giản yếu tự thuật một lần.

Huyền Hà lão tổ nghe vậy, thần sắc trở nên ngưng trọng; Mộc Dịch chú ý tới, Huyền Hà lão tổ dung nhan lúc giữa, đã có vài phần già yếu, thần tình cũng có chút héo hắt, đúng là thọ nguyên sắp hết dấu hiệu.

Huyền Hà lão tổ thở dài: "Trăm vạn thi binh, tăng thêm khó có thể lường được quỷ tu, mặc dù là dốc hết Đại Yên quốc tu tiên giới lực lượng, cũng khó có thể ngăn cản! Chẳng lẽ này giới thật muốn rơi vào Thi Thần cùng quỷ tu trong tay? Nếu là như vậy, lão phu sau khi chết, chỉ sợ cũng không có cơ hội lại chuyển thế làm người!"

"Không chỉ có là Nhân tộc Tu tiên giả, yêu tu đã ở hướng nơi này chạy đến!" Mộc Dịch nói ra: "Nếu là có thể tập hợp đủ Nhân, Yêu nhị tộc lực lượng, chưa hẳn không thể cùng quỷ tu, thi binh các loại một trận chiến! Huống hồ, chỉ cần chúng ta có thể đem nơi đây che khuất bầu trời quỷ thuật

phá giải, quỷ tu liền không đáng để lo! Trận chiến này nếu là có thể trọng thương Thi Thần, nói không chừng có thể gom đủ ngũ đại thần khí, đốt Chúc Dung Thần Đăng!"

"Chỉ hy vọng như thế!" Huyền Hà lão tổ nhẹ gật đầu, "Lão phu thọ nguyên sắp hết, hy vọng một ngày này nhanh chóng tiến đến! Nghe nói phi thăng tiên giới về sau, thụ Tiên Giới tiên khí ảnh hưởng, chúng ta thọ nguyên cũng sẽ tăng trưởng, già như vậy phu liền còn có một đường sinh cơ!"

Nói đến đây, Huyền Hà lão tổ hiện ra nóng bỏng thần sắc, cùng vừa rồi héo hắt nhiên bộ dáng tưởng như hai người.

Hai người lại nói đến Vương Nhược Phong, nguyên lai, Vương Nhược Phong các loại yêu hải Nhân tộc đan sĩ thông qua Truyền Tống Trận đi vào Huyền Hà Tông về sau, Huyền Hà lão tổ nhìn tại Mộc Dịch trên mặt mũi, đưa bọn chúng đều tiếp nhận xuống, trong bọn họ đại đa số đều gia nhập Huyền Hà Tông, trở thành một tên trưởng lão.

Bởi như vậy, chẳng những yêu hải Nhân tộc đan sĩ có thể tiếp tục con đường tu hành, Huyền Hà Tông cũng nhiều một cỗ trung kiên lực lượng. Mà Vương Nhược Phong càng là nhiều người đan sĩ bên trong người nổi bật, lấy tư chất của hắn, tại đây hơn trăm năm bên trong tu vi tiến nhanh, hôm nay đã là Nguyên Đan Kỳ tu vi, hơn nữa bị Huyền Hà lão tổ nhận thức ở bên trong, thu làm quan môn đệ tử; đem để thay thế Huyền Hà lão tổ chấp chương Huyền Hà Tông đấy, rất có thể chính là người này!

Mộc Dịch thực vì Vương Nhược Phong cao hứng, hắn đối với cái này tuyệt không cảm thấy kỳ quái, Vương Nhược Phong nguyên bản chính là tư chất phi phàm, hưởng hồ hắn thân là yêu hải Nhân tộc Tiên Minh đứng đầu, có cực kỳ phong phú khổng lồ chế tông môn thế lực kinh nghiệm, tại yêu hải trong nhân tộc danh tiếng càng là vô cùng tốt, hắn bị Huyền Hà lão tổ nhìn trúng thu đồ đệ, đã ở hợp tình lý.

Không bao lâu về sau, Lưu chân nhân, Lục Mặc đám người cũng đều nhao nhao chạy về nơi đây, nhiều người Nguyên Anh kỳ Tu tiên giả, trên cơ bản đều rất nhanh quay trở về Thập Vạn Đại Sơn chỗ; nhưng trốn về đến đan sĩ sẽ không chân hai thành; mà số lượng tối đa tu sĩ tu đồ, càng là hầu như toàn bộ vẫn lạc, chỉ có số ít người may mắn đào thoát.

Lúc này đây vây công Quỷ Thành, Nhân tộc Tu tiên giả tổn thất vô cùng nghiêm trọng, mấy vạn Tu tiên giả vẫn lạc tại Quỷ Thành chung quanh; bất quá, tại tứ đại tu tiên thế gia hiệu lệnh xuống, càng nhiều nữa Tu tiên giả từ bốn phương tám hướng tụ tập hơn thế; Thập Vạn Đại Sơn ở bên trong, lấy mỗi ngày gia tăng mấy vạn Tu tiên giả tốc độ tiếp tục tụ tập, tại phía xa yêu hải yêu tu, cũng phái ra đại lượng đẳng cấp cao yêu tu, thông qua Truyền Tống Trận nhao nhao đuổi hướng nơi này.

Ngoại trừ Huyền Hà Tông, yêu hải đan sĩ đều là cố nhân bên ngoài, Mộc Dịch còn gặp được Giang Nhất Văn cùng hãn suất lĩnh Huyền Nghĩa Môn mọi người, bọn hãn cũng là đã bị tất cả đại tông môn hiệu triệu, trước chỗ này trợ giúp.

Giống như Huyền Nghĩa Môn như vậy trung tiểu tông môn, cũng nhao nhao đi vào Thập Vạn Đại Sơn bên trong; tăng thêm cái kia chút ít cùng tứ đại thế gia quan hệ chặt chẽ tất cả đại tông môn, Thập Vạn Đại Sơn ra Tu tiên giả tụ tập, có thể nói "Thịnh hướng chưa bao giờ có" .

Không bao lâu về sau, Yêu tộc cũng chỗ này trợ giúp, đi đầu hơn ngàn tên đẳng cấp cao yêu tu đã toàn bộ đến, những thứ này đẳng cấp cao yêu tu đều ít nhất là Yêu Vương cấp bậc,

Mấy đại yêu tổ cũng nhao nhao thể hiện thái độ; ngoại trừ những thứ này đẳng cấp cao yêu tu bên ngoài, số lượng cực lớn cấp thấp yêu tu, đã ở lần lượt hướng nơi đây xuất phát, chỉ bất quá bởi vì cách nhau khá xa, mà cự ly xa Truyền Tống Trận hao phí tinh thạch không ít, không dám vô cùng nhiều

lần sử dụng, vì vậy những thứ này cấp thấp yêu tu còn phải cần một khoảng thời gian mới có thể đuổi ở đây.

Mộc Dịch người nhà, cũng hộ tống Kim Ô tộc đến đây, Mộc Dịch thật không ngờ, bản thân sẽ cùng thê nữ các loại gặp nhau lúc, sẽ là tại loại này cục dưới mặt.

Bởi vì từng có một lần thất bại giáo huấn, Nhân, Yêu nhị tộc cũng không dám lại tùy tiện tiến đến đánh Quỷ Thành; mà là đang thương nghị một phen về sau, quyết định ở nơi này Thập Vạn Đại Sơn chỗ cố thủ, đồng thời cũng phải nghĩ biện pháp phá giải lập tức che khuất bầu trời thiên tượng.

Quỷ giới cửa ra vào còn không có hoàn toàn mở ra, quỷ tu đại quân chưa hoàn toàn đi vào Nhân giới, vì vậy quỷ tu cùng thi binh đại quân, cũng một mực án binh bất động, không có đến đây đánh Thập Vạn Đại Sơn, thì cứ như vậy, song phương đã trải qua một đoạn thời gian không dài ngắn ngủi bình tĩnh.

Ngắn ngủn sau nửa tháng, Thập Vạn Đại Sơn chỗ đã tụ tập đến từ bốn phương tám hướng hơn mười vạn Tu tiên giả, trong bọn họ có rất nhiều nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, có rất nhiều đối mặt đại kiếp nạn, động thân mà ra, còn có nhưng là nhìn trúng kếch xù thù lao, đối với những thứ này bất đồng mục đích, bất đồng thân phận, bất đồng lai lịch Tu tiên giả, tứ đại gia tộc thống lĩnh đứng lên cũng là thập phần khó giải quyết.

Lúc này, tu tiên giới lấy thực lực vi tôn tập tục liên lộ ra thập phần có ích, mặc dù những thứ này Tu tiên giả ngư long hỗn tạp, nhưng nếu là có Anh lão cấp bậc tồn tại vùng cánh tay hô lên, tự nhiên là sơn hô hải ứng, ai cũng không dám công nhiên khiêu chiến những thứ này cao cao tại thượng tồn tại!

Tại nhiều người Tu tiên giả đồng tâm hiệp lực xuống, di sơn đảo hải các loại đại quy mô thần thông nhao nhao trình diễn. Thập Vạn Đại Sơn bị cải

tạo hoàn toàn thay đổi, cả tòa cả tòa ngọn núi bị dời đi, ngọn núi lúc giữa khoảng cách bị lấp đầy, hôm nay Thập Vạn Đại Sơn, đã trở thành một chỗ ngồi tứ phía đều có vạn trượng đỉnh núi cao tầng tầng vây quanh đá thành, đá thành bốn phía, đều có vô số Tu tiên giả trấn thủ, đều có vô số tất cả lớn nhỏ trận pháp thủ hộ. Chỉ có một tòa do hai tòa ngọn núi khổng lồ tạo thành sơn môn mở ra lúc, có thể tiến vào cái này đá thành bên trong.

Chỗ này hầu như trong một đêm kiến tạo ra đá thành, chính là chỗ này chút ít Tu tiên giả tụ tập chỗ. Về sau cũng liên tiếp tiếp nạp rất nhiều chạy nạn đến tận đây phạm nhân, nhưng cũng không có đổi đá thành trật tự tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng.

Những người phạm tặc này tiến vào đá trong thành lúc, đều có đẳng cấp cao Tu tiên giả ở một bên kiểm tra, để ngừa có luyện thi, quý tu giả mạo lẫn vào trong đó; cho dù có cá biệt cá lọt lưới, đối với trấn thủ nơi này trăm vạn Tu tiên giả đại quân mà nói, cũng không đáng giá nhắc tới!

Đá thành quy mô cực lớn, đối có vô số đẳng cấp cao Tu tiên giả tụ tập ở này, "May mắn" tiến vào đá thành những người phạm tặc kia, tự nhiên lúc mở rộng tầm mắt, mới lạ không thôi; đối với cái kia chút ít cấp thấp Tu tiên giả mà nói, cũng đồng dạng là vạn năm không gặp kỳ duyên, có thể kiến thức đến cái kia chút ít tới đây khắp nơi cường đại tồn tại, thậm chí có thể tận mắt nhìn thấy bọn hắn thi triển ra không thể tưởng tượng mạnh mẽ đại thần thông, cái này để cho bọn họ mỗi một ngày đều có đáng giá nói chuyện say sưa đấy, nói không hết chủ đề.

Thân là Kim Đan kỳ đan sĩ Mộc Khinh Ca, là trấn thủ sơn môn thủ vệ một trong. Một ngày này, sơn môn hai tòa ngọn núi khổng lồ bên ngoài, tụ tập một nhóm lớn chạy nạn đến tận đây Phong Đô Quốc dân chúng, Mộc Khinh Ca dẫn theo một đám thủ vệ, từng cái kiểm tra những người phạm tặc này.

Những người phạm tục này, chứng kiến Mộc Khinh Ca bọn người ở tại không trung bay tới bay lui, đã sớm sợ hãi thán phục không thôi, đem bọn họ cũng làm làm thần tiên sống bình thường đối đãi, lúc Mộc Khinh Ca đám người bay qua đỉnh đầu bọn họ lúc, bọn hắn đều thập phần thành kính quỳ làm một đoàn, trong miệng nói lầm bầm thăm viếng.

Mộc Khinh Ca hai mắt như đuốc, ánh mắt quét đến một gã ẩn đường biến thành màu đen trung niên nhân trên thân lúc, không khỏi hai con ngươi hơi co lại.

"Hừ!" Mộc Khinh Ca hừ lạnh một tiếng, cổ tay một phen, trong lòng bàn tay nhiều hơn một quả Tiểu Nam Vô Chú Phù.

Đây là phật môn Tu tiên giả luyện chế một loại phù lục, ẩn chứa tinh khiết phật môn lực lượng, có thể tinh lọc quỷ tà, đối phó cái kia chút ít cô hồn dã quỷ thích hợp nhất bất quá.

Trung niên nhân kia nhìn thấy này phù, lập tức không hề báo hiệu toàn thân run lên, mượn liền có một đạo nhàn nhạt bóng đen từ kia chỗ mi tâm kích xạ mà ra, hướng không trung chỗ chạy thực mạng.

"Muốn chạy!" Mộc Khinh Ca sớm có chuẩn bị, hất một tay hướng Hư Không một trảo, lập tức đạo hắc ảnh kia chung quanh lăng không ngừng kết ra một tầng dày đặc màn nước, bóng đen không ngừng mạnh mẽ đâm tới, chính là hướng không xuất ra tầng này màn nước bao bọc. Một lát sau, bóng đen biến ảo thành một trương hung ác dữ tợn mặt quỷ.

"Là tên tiểu quỷ, mới Ngưng Hồn Kỳ, thực lực tương đương tại Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, không đáng giá nhắc tới!" Mộc Khinh Ca phán đoán nói, đồng thời đem trong tay chú phù một chưởng vỗ vào màn nước phía trên.

Lập tức, cái này Tiểu Nam Vô Chú Phù hóa thành một vùng lóng lánh kim quang, đâm vào quỷ kia mặt bên trong, mặt quỷ một tiếng thê lương

cực kỳ kêu thảm thiết, lập tức hóa thành một sợi khói xanh, biến mất vô tung vô ảnh.

Mộc Khinh Ca quay đầu lại lại nhìn trung niên nhân kia, người kia một mảnh thần sắc mê mang, giống như lớn mộng mới tỉnh.

"Người bị tiểu quỷ nhập vào thân, thần hồn bị hao tổn, tĩnh dưỡng ba năm mới có thể phục hồi như cũ nguyên khí." Mộc Khinh Ca hướng trung niên nhân nói ra, tiện tay lại bắn ra một viên đậu nành lớn nhỏ viên đan dược, chuẩn xác đưa vào trung niên nhân trong tay, nói ra: "Viên này Ích Khí Hoàn, nhưng hơi giúp người khôi phục một chút."

"Đa tạ tiên sư đại nhân!" Trung niên nhân cùng hắc thân thuộc liên tục quỳ lạy, vô cùng cảm kích.

Mộc Khinh Ca chỉ là nhàn nhạt nhẹ gật đầu, tình hình như vậy, những ngày qua hắc gặp quá nhiều lần, đã thói quen.

"Tiên sư đại nhân, cái này trời âm u khí đã hơn một tháng, lúc nào có thể khai vân kiến nhật?" Mộc Khinh Ca đang muốn ly khai nơi này lúc, một phạm nhân lão giả đánh bạo hướng hắc cầu hỏi.

Mộc Khinh Ca ngẩng đầu nhìn lơ mờ bầu trời, Thái Dương bị không hiểu tầng mây vật che chắn, lộ ra một chút ánh mặt trời mềm yếu vô lực, khắp nơi tràn ngập một tia nâu đen khí tức, làm cho cả thiên địa đều thoát nhìn ảm đạm không ánh sáng.

Hắc lắc đầu, nói ra: "Ta cũng không biết. Bất quá, gặp lại mặt trời tới ranh giới, chính là chúng ta đại bại ác quỷ thời điểm!"

Mộc Khinh Ca tiếp tục hướng trước bay đi, ánh mắt tại một cái phạm trần trên thân người lướt qua, lấy tu vi của hắc, nếu là có tiểu quỷ hoặc luyện thi lẫn vào trong đó, liếc là được phát hiện.

Hắn không có phát hiện nữa cái gì dị thường chỗ, nhưng từ một đám phàm nhân đỉnh đầu lúc bay qua, sắc mặt lại đột nhiên hơi đổi!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 392: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Ba)

Mộc Khinh Ca thần sắc kinh dị chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, lập tức liền khôi phục bình thường, đồng thời hẩn y nguyên từ đám người đỉnh đầu chỗ bay đi, không có chút nào lưu lại.

"Tiền bối, nơi đây thật sự có cường đại luyện thi ?" Mộc Khinh Ca tại thần niệm trong hỏi.

Hẩn thần niệm ở bên trong, lập tức truyền đến một gã lão giả thanh âm: "Không tệ! Hẩn che giấu vô cùng tốt, người không phải là đối thủ của hẩn, nhanh truyền tin cha người!"

"Vâng!" Mộc Khinh Ca âm thầm gật đầu, tiếp tục bất động thanh sắc tại đám người trên không bay qua.

Hai gã thanh niên hướng Mộc Khinh Ca bay tới, chớp tay nói ra: "Mộc sư huynh, những người phạm tục này chúng ta đều đã kiểm tra, cũng không quỷ dị, có hay không có thể thả bọn họ tiến vào trong thành ?"

Mộc Khinh Ca nói ra: "Hử, tại hạ cái này tiến đến xin chỉ thị tọa trấn sơn môn Sơn tiền bối, bọn người chờ một chút một chút."

Mộc Khinh Ca chậm rãi hướng sơn môn ngọn núi khổng lồ đỉnh bay đi, trên nửa đường, hẩn âm thầm lấy ra một quả truyền âm phù, đem tin tức báo cho biết Mộc Dịch.

Một lát sau, một đạo hỏa quang vạch phá phía chân trời, rơi vào Mộc Khinh Ca trước người, đúng là Mộc Dịch.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mộc Dịch vừa hỏi ra lời, liền có một đạo nhân nhật bóng người từ Mộc Khinh Ca trong tay áo bay ra, chính là tử thần.

"Là một cái Nguyên Anh kỳ thực lực luyện thi, nhưng che giấu cực kỳ xảo diệu. May mắn lão phu cùng tại lệnh lang bên người, nếu không cái kia luyện thi sẽ phải lẫn vào nơi đây!" Tử Thần đặc ý nói.

"Thì ra là thế!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu, hẩn nhìn Tử Thần liếc, nói ra: "Xem ra viên kia hồn tinh đối tiền bối tác dụng không nhỏ, tiền bối hôm nay thần niệm thân thể, càng thêm dày đặc cẩn thận."

Tử Thần cao hứng nói: "Hắc hắc, cái này muốn đa tạ đem người cái kia hồn tinh đem tặng. Chỉ cần lại được đến mấy miếng cái loại này phẩm chất hồn tinh, sau đó lại đạt được người một ít thần huyết tương trợ, lão phu thậm chí có thể bằng vào hồn lực cùng thần huyết cải tạo huyết nhục chi thân, tái thể làm người!"

"Chỉ cần tiền bối toàn lực giúp ta các loại đối phó Thi Thần cùng quỷ tu, tại hạ nhất định sẽ xuất thủ tương trợ." Mộc Dịch thoải mái đáp ứng, sau đó lệnh Mộc Khinh Ca lui sang một bên, bản thân tức thì đem Tử Thần thu nhập trong tay áo, bay đến sơn môn bên ngoài.

Mộc Dịch hai mắt kim mang lóe lên, hướng phía dưới phương hướng trong đám người quét qua, lập tức phát hiện mục tiêu, lập tức hẩn đột nhiên toàn thân ánh lửa sáng ngời. Giống như sáng chói pháo hoa bình thường ở giữa không trung dấy lên cũng biến mất.

Sau một khắc. Mộc Dịch đã đột nhiên xuất hiện ở một gã tráng niên nam tử bên người, trong tay còn nắm một đoàn lóe ra tử mang hỏa diễm.

Người này tráng niên nam tử phản ứng cũng là cực nhanh, hẩn cảm thấy có cường đại khí tức xuất hiện ở sơn môn phụ cận lúc, cũng đã biết không hay; ngay tại Mộc Dịch lợi dụng hỏa độn thuật thuận di đến bên cạnh hẩn

đồng thời. Hãn đã trong lúc đó hình thể tăng vọt. Song quyền như cự chùy bình thường hướng Mộc Dịch đập tới.

Cái này lớn luyện thi. Thân thể cực kỳ cường hãn, song quyền nện xuống, không kém đỉnh giai Pháp bảo; nhưng Mộc Dịch chỉ là cầm trong tay Tử Hỏa hướng lên một nghênh đón. Lúc đối phương nắm đấm tiếp xúc đến Tử Hỏa thời điểm, lập tức hóa thành một sợi khói xanh trực tiếp bị đốt hủy.

Hơn nữa, Tử Hỏa thuận theo kia hai tay lan tràn, rất nhanh đem hai tay cũng đốt hủy, cũng muốn tiếp tục đốt cùng luyện thi thân thể.

"Oanh!" Luyện thi thân thể trong lúc đó trở nên đỏ bừng, tại cái này trong nháy mắt tự bạo ra, hóa thành đầy trời huyết vụ, ảnh hưởng đến chung quanh mười mấy tên phạm nhân.

Những người phạm tặc này lập tức hôn mê ngã xuống đất, thân thể bắt đầu xuất hiện thối rữa dấu hiệu!

"Vạn năm thi độc!" Mộc Dịch rung mình, may mắn đây không phải lần thứ nhất gặp được loại này thi độc.

Mộc Dịch tay áo vung lên, một cái mười một mười hai tuổi, sau lưng mọc lên một đôi trong suốt hai cánh da xanh lá thiếu niên từ trong lóe lên bay ra, đúng là Tiểu Độc Thần.

Không khỏi Mộc Dịch phân phó, Tiểu Độc Thần lập tức há miệng khê hấp, đem chung quanh huyết vụ đều hút vào trong bụng.

Lúc này thời điểm, cái kia chút ít thủ vệ cũng nhao nhao đi đến phụ cận; bọn hãn không có tra ra trong đám người vậy mà có giấu như vậy luyện thi, đều là riêng phần mình kinh hoảng, liên tục bái nói: "Tiền bối, chúng ta làm việc bất lợi, kính xin tiền bối trách phạt!"

Mộc Dịch thần nhiên nói: "Không liên quan chuyện của các người, là cái này luyện thi Thi khí che giấu quá tốt, tu vi không cao hoặc là kinh nghiệm ít, sẽ rất khó phát hiện."

Mộc Dịch quét cái kia chút ít trúng độc phạm nhân liếc, từ trong tay áo lấy ra hơn mười hạt viên đan dược, giao cho cái kia chút ít thủ vệ, nói ra: "Đem những thứ này trúng độc người cách ly trông coi; những thứ này là Giải Độc Hoàn, cho bọn hăn mỗi người ăn vào một hạt, trong vòng nửa tháng có thể phục hồi như cũ."

Gặp Mộc Dịch không có trách phạt, nhiều người thủ vệ đại hỉ, liên tục gọi là.

"Thì còn tốt ta còn có một chút lần trước dư thừa Giải Độc Hoàn. May mắn tiền bối phát hiện này thi thể! Nếu không khiến kia mang theo vạn năm thi độc lẫn lộn vào trong thành, tại trong thành tung ra ôn dịch, tất nhiên sẽ sâu sắc nhiễu loạn quân tâm, luyện chế Giải Độc Hoàn cần có thời gian, cũng sẽ được suy yếu người của chúng ta tay." Mộc Dịch thông qua thần niệm hướng Tử Thần nói ra: "Kế tiếp trong khoảng thời gian này, tiền bối còn là ở tại chỗ này giám sát đi. Tiền bối mặc dù không có Âm Dương Thần Mục, nhưng kiến thức hơn người, cảm ứng cũng là cực kỳ nhạy cảm, những thứ này luyện thi ác quỷ đều chạy không khỏi tiền bối giám sát."

Tử Thần thoải mái đáp ứng: "Không có vấn đề, nhìn ở đằng kia khối hồn tinh phân thượng, điểm ấy chuyện nhỏ lão phu sẽ vẫn xuất thủ!"

Mộc Dịch ánh mắt, tại những người phạm tục này trong lại quét mấy lần, sau đó phân phó những thứ này thủ vệ mở ra sơn môn, thả những người phạm tục này tiến vào trong thành.

Mười mấy tên Trận Pháp Sư cùng chung điều khiển trận pháp, tạo thành sơn môn hai tòa ngọn núi khổng lồ chậm rãi hướng hai bên dời, lộ ra một cái hẹp hòi thông đạo, những người phạm tục này liền tại nhiều người thủ

vệ dưới sự dẫn dắt, chinh tề tiến vào trong thành, đi hướng chuyên môn vì phạm nhân kéo lê một mảnh khu sinh hoạt vực.

Mộc Dịch mắt thấy sơn môn lần nữa đóng cửa về sau, đột nhiên thần sắc khê động, lấy ra một quả lấp lóe sáng truyền âm lệnh, hắc kích phát này lệnh, thu được trong đó tin tức về sau, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng.

"Như thế nào, tìm được phá giải cái này che khuất bầu trời quỷ thuật phương pháp xử lý rồi hả?" Tử Thần tò mò hỏi.

"Tiền bối đoán không sai, hoàn toàn chính xác cùng này có quan hệ!" Mộc Dịch nhẹ gật đầu: "Tiền bối liền lưu lại ở chỗ này đi, tại hạ cáo từ!"

Vừa dứt lời, Mộc Dịch liền biến mất tại một đoàn trong ngọn lửa, xa xa chỉ để lại tán loạn ra chút điểm hỏa quang, hắc chân thân, đã tại đá trong thành bay nhanh.

Một lát sau, Mộc Dịch tại một gian trong mật thất gặp được Lục Mặc.

"Thật sự có biện pháp ?" Mộc Dịch có chút hưng phấn mà hỏi: "Chỉ cần có thể tái hiện mặt trời, quý tu sẽ thực lực đại giảm, không đủ gây sợ; Thi Thần liền cô chương nan minh!"

"Biện pháp ngược lại là có một cái, bất quá đã có nhất định được mạo hiểm." Lục Mặc nhướng mày nói.

"Mạo hiểm ?" Mộc Dịch mặt lộ vẻ vây khốn vẻ nghi hoặc.

Lục Mặc nhẹ gật đầu, chậm rãi nói ra: "Người có lẽ còn nhớ rõ, Tử Nhật đăng du ẩn chứa năng lượng rất mạnh, nhưng chỉ có mượn nhờ Chúc Dung Thần Đăng mới có thể cho ta các loại khống chế. Lúc trước cái kia một đoàn Tử Nhật đăng du, người trong tay của ta có tất cả một phần."

"Lục Mặc cùng cái kia Sơn gia trưởng lão cẩn thận thương lượng qua, nếu như có thể trước đó bố trí xuống nghiêm mật trận pháp, nói thí dụ như nguồn gốc ở Tiên gia trận pháp Phần Thiên đại trận, lại khiến Tử Nhật đăng du năng lượng phóng xuất ra, có lẽ cũng có thể khống chế kia uy năng chậm rãi phóng thích, không đến mức không khống chế được sinh ra bạo tạc nổ tung."

"Tử Nhật đăng du ẩn chứa tinh túy uy năng, đó cũng là một loại thuần khiết chí dương năng lượng, hơn nữa Lục mỗ còn biết, Tử Nhật đăng du cùng nhật chi tinh hoa các loại thiên địa pháp tắc có quan hệ; nếu như có thể đem Tử Nhật đăng du đốt phóng thích uy năng, nhất định lấy cường ép phá tan cái này che khuất bầu trời quỷ dị bí thuật, khiến mặt trời tái hiện."

"Lục mỗ mình chính là thần đăng bản thể, tại trận pháp dưới sự trợ giúp, có thể thử khống chế Tử Nhật đăng du thiêu đốt quá trình. Mạo hiểm chính là, một khi bố trí xuống bộ này trận pháp, liền không có khả năng rơi vào lòng mang ý xấu người trong tay. Nếu không cường ép phá hư trận pháp, tựa sẽ khiến Tử Nhật đăng du không khống chế được, tạo thành thiên địa pháp tắc hỗn loạn các loại một loạt phản ứng dây chuyền, tạo thành hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, thậm chí sẽ hủy thiên diệt địa!"

"Nghiêm trọng như vậy!" Mộc Dịch trong lòng rung mình.

"Không tệ!" Lục Mặc nghiêm mật nói ra: "Vì vậy nếu như muốn chọn dùng loại phương pháp này, tham dự, khống chế trận pháp người càng ít càng tốt. Đáng tiếc Lục mỗ không cách nào bằng vào lực lượng một người hoàn thành, ít nhất còn cần một người tương trợ!"

"Vì vậy, Lục mỗ xin mời đến Mộc sư đệ! Tuy rằng Lục mỗ cùng cái kia chút ít Tu tiên giả hợp tác đã lâu, nhưng chính thức có thể tín nhiệm đấy, mà lại có năng lực hiệp trợ Lục mỗ bố trí đây hết thảy đấy, cũng cũng chỉ có Mộc sư đệ rồi!"

Mộc Dịch suy nghĩ một chút, liền gật đầu, nói ra: "Nếu như Lục sư huynh tin được tại hạ, tại hạ tự nhiên hết sức nỗ lực. Cụ thể nên làm như thế nào, kính xin Lục sư huynh chỉ rõ."

Lục Mặc mỉm cười, nói ra: "Lục mỗ đã biết rõ Mộc sư đệ là thiên hạ người suy nghĩ, sẽ không cự tuyệt! Lúc này đây chúng ta chỉ cần dùng đến một bộ phận Tử Nhật đăng du, cũng không đối ngày sau đốt Chúc Dung Thần Đăng tạo thành quá lớn ảnh hưởng, từ Lục mỗ trong tay phần này Tử Nhật đăng du trong phân ra một nửa là được."

"Mặt khác, Sơn gia mọi người đã tại bố trí Phần Thiên đại trận, nhưng bọn hãn chỉ là phụ trợ, chính thức hạch tâm còn là nắm giữ ở người trong tay của ta."

"Đội Phần Thiên đại trận bố trí xong thành về sau, ta và người liên có thể thử đốt phần này Tử Nhật đăng du, toàn bộ quá trình tương đối dài đằng dặc, đốt Tử Nhật đăng du về sau, ngắn thì, lâu là mấy tháng, nhất định lấy phá giải cái này che khuất bầu trời quỷ thuật, tái hiện mặt trời!"

Mộc Dịch nghe vậy trong lòng khê động: "Nói cách khác, chúng ta chỉ cần có thể ở chỗ này thủ vững một đoạn thời gian, có thể khiến quỷ tu không đánh mà lui!"

"Chính là như thế này." Lục Mặc có phần có nắm chắc nói: "Chỉ cần Phần Thiên đại trận có thể thuận lợi bố trí, Tử Nhật đăng du có thể thuận lợi đốt, tái hiện mặt trời chính là chuyện sớm hay muộn."

"Bất quá, " Lục Mặc hơi có vẻ lo lắng nói ra: "Yếu điểm đốt Tử Nhật đăng du, lại không phải chuyện dễ, điểm này Lục mỗ còn đang tại suy nghĩ đối sách, nhìn xem có hay không có thể tập hợp đủ mọi người lực lượng, cường ép đem dẫn đốt. Ài, nếu có Xích Nhật Hỏa Thạch nơi tay, vậy là tốt rồi làm hơn! Chỉ tiếc, cái kia Xích Nhật Hỏa Thạch đã rơi vào Thi Thần trong tay!"

Mộc Dịch trong lòng khẽ động, khẽ mỉm cười nói: "Chuyện cho tới bây giờ, tại hạ cũng không tiện giấu giếm nữa rồi. Kỳ thật Xích Nhật Hỏa Thạch đã vì tại hạ đoạt được, hoàn toàn chính xác chính là từ Thi Thần tay ở bên trong lấy được đấy!"

"Không thể nào đâu!" Lục Mặc kinh hãi: "Mộc sư đệ vậy mà có thể từ Thi Thần trong tay cướp đi một kiện thần khí?"

Thẳng đến Mộc Dịch đem Ma Long Nhận lấy ra, tận mắt nhìn thấy bảo vật này Lục Mặc mới dám tin tưởng.

Lục Mặc đại hỉ nói: "Đích xác là Xích Nhật Hỏa Thạch! Cái này liên lại càng dễ rồi, đã có Xích Nhật Hỏa Thạch, còn có tại hạ thường ngày bắc đèn, đốt Tử Nhật đăng du cũng miễn cưỡng có thể thực hiện! Bất quá Mộc sư đệ đến tột cùng là như thế nào đoạt được kiện thần khí này hay sao?"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 393: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Bốn)

"Việc này nói rất dài dòng, lúc kia, Thi Thần còn chưa hoàn toàn thức tỉnh. . ."

Mộc Dịch đưa hắc cùng Thi Thần ân oán đơn giản tự thuật một lần, sau cùng rồi nói ra: "Lục sư huynh luôn luôn đối tại hạ tin tưởng không nghi ngờ, mà tại hạ đã có chỗ giấu giếm, kính xin Lục sư huynh thứ lỗi!"

Lục Mặc khoát tay áo, khẽ mỉm cười nói: "Điểm này Lục mỗi thập phần lý giải, đổi lại là Lục mỗi tại đồng dạng tình cảnh xuống, cũng sẽ có điều giữ lại."

"Bất quá biết rõ Xích Nhật Hỏa Thạch ngay tại Mộc sư đệ trong tay, cái này liền thật tốt quá! Hôm nay ngũ đại thần khí ở bên trong, người ta đã được đến trong đó ba kiện; Bạch Nhật Thần Đăng cũng biết tung tích, chỉ kém Hoàng Nhật đăng tràn manh mối!"

"Hoàng Nhật đăng tràn tung tích đích xác là một điểm đầu mỗi đều không có!" Mộc Dịch tiếp nhận chủ đề nói ra: "Khả năng có thần khí đã rơi vào Tu tiên giả trong tay, Lục sư huynh nhờ cậy tứ đại thế gia nghe ngóng việc này, còn có manh mối ?"

Lục Mặc lắc đầu, tỏ vẻ không tìm ra manh mối.

"Vô luận như thế nào, trước mắt trọng yếu nhất, hay là muốn đổi mặt trăm vạn thi binh cùng vô số quỷ tu, tốt nhất có thể thừa cơ đoạt lại Bạch Nhật Thần Đăng!" Lục Mặc nói ra: "Mộc sư đệ, người đã có Xích Nhật Hỏa Thạch, cái kia hết thảy liền chuẩn bị sẵn sàng; chúng ta cái này bố trí

đi, sớm một ngày lại thấy ánh mặt trời, liền sớm một ngày giải trừ quỷ tu chi họa!"

Lục Mặc cùng Mộc Dịch lập tức đã tìm được Sơn Bất Phá, mời hẳn ở nơi này đá thành bên trong, bố trí Phần Thiên đại trận, cũng đem không chế mắt trận mẫu chốt trận khí, giao cho bọn họ hai người.

Sơn Bất Phá có chút nghi hoặc nói: "Lục đạo hữu thực có biện pháp phá giải cái này che khuất bầu trời quỷ thuật ? Phần Thiên đại trận tuy rằng lợi hại, nhưng chỉ sợ không đủ để làm được những thứ này."

Lục Mặc tự tin nói: "Có Lục mỗ cùng Mộc sư đệ hai người ra tay. Mượn nhờ Tử Nhật đăng du lực lượng, tin tưởng có rất lớn cơ hội! Coi như là không tốt, cũng chỉ là trắng bận rộn một phen, không có cái gì chỗ xấu."

Vì để tránh cho Sơn Bất Phá các loại Tu tiên giả có không tất yếu ngờ vực vô căn cứ cùng lo lắng, Lục Mặc đối Tử Nhật đăng du thiêu đốt không không chế được đáng sợ hậu quả chỉ chữ không đề cập tới; chỉ có tại Mộc Dịch trước mặt mới cứ nói bầm báo, tại Lục Mặc xem ra, đều là tu Thần giả Mộc Dịch, hiển nhiên càng thêm tin cậy.

Sơn Bất Phá suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu nói: "Hử, chuyện cho tới bây giờ. Có một đường cơ hội cũng muốn hết sức thử một lần! Cái kia Tử Nhật đăng du nếu là thần khí. Hẳn là uy lực không tầm thường! Nếu như nhị vị đạo hữu có biện pháp, lão phu tự nhiên muốn thế chân vạc tương trợ. Có hay không cần lão phu phái ra một ít Sơn gia đệ tử từ bên cạnh hiệp trợ nhị vị đạo hữu thao túng trận pháp ?"

Lục Mặc mỉm cười: "Không cần, lợi dụng Tử Nhật đăng du lực lượng, cần tu Thần giả trực tiếp thao túng. Vì vậy trận pháp còn là do ta hai người tự mình điều khiển thì tốt hơn. Huống hồ chúng ta không cần thường xuyên biến ảo trận pháp đủ loại thần thông. Vì vậy điều khiển thập phần đơn giản.

Sơn trưởng lão chỉ cần phân phó Sơn gia đệ tử đem trận pháp bố trí đến là được."

Sơn Bất Phá nhẹ nhàng gật đầu. Đáp ứng.

Không bao lâu về sau, Sơn Bất Phá liền tự mình suất lĩnh một đám Sơn gia đệ tử, tại đá thành cấm chế sâm nghiêm ở trung tâm. Bố trí chỗ này Phần Thiên đại trận, cũng đem không chế mắt trận hai bộ trận khí, phân biệt giao cho Mộc Dịch cùng Lục Mặc hai người.

Phiến khu vực này, cũng bị thiết lập vì cấm khu, chẳng những có tầng tầng cấm chế, bên ngoài càng có đẳng cấp cao Tu tiên giả thủ vệ.

Cấm trong vùng, một tòa ngàn trượng rộng lớn trên bệ đá, Mộc Dịch cùng Lục Mặc đều là khoanh chân mà ngồi, hai mắt khép hờ, tập trung tư tưởng suy nghĩ đem kế tiếp việc cần phải làm tại trong lòng diễn thử một lần lại một lượt.

"Bắt đầu đi!" Lục Mặc trước tiên mở hai mắt ra, hướng Mộc Dịch chứa cười nói.

Mộc Dịch nghe vậy cũng mở hai mắt ra, quay về lấy cười cười đồng thời nhẹ gật đầu.

Hai người đem riêng phần mình trong tay đỏ thắm trận kỳ vung lên, lập tức có từng mảnh rặng mây đỏ từ trận kỳ trong tuôn ra, tản ra vào bốn phía.

Những thứ này rặng mây đỏ rất nhanh bị bệ đá hấp thu, trên bệ đá bắt đầu phát ra từng tầng một ánh lửa, ánh lửa càng ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng hóa thành ngập trời liệt diễm.

Sau nửa canh giờ, nơi đây đã biến thành một mảnh ngút trời biển lửa, hỏa diễm cao tới hơn trăm trượng, bao trùm phạm vi hơn mười dặm.

Giữa trần thế hết thảy, đều muốn tại đây Phần Thiên đại trận trong hóa thành tro tàn, bất quá những thứ này hỏa diễm tuy nhiên cũng tránh được Lục Mặc cùng Mộc Dịch hai người, bởi vì bọn họ hai trong tay người trận kỳ, có thể tràn ra một tầng ánh sáng màu đỏ, bảo hộ thao túng trận pháp người.

"Phần Thiên đại trận đã kích phát, nên đem Tử Nhật đăng du tể ra rồi!" Lục Mặc thấy thế, cầm trong tay trận kỳ chọc ở bên hông, sau đó cực kỳ thận trọng lấy ra bản thân Thanh Nhật Thần Đăng bản thể.

Lúc này đây, Mộc Dịch chẳng những gặp được thanh đăng, thậm chí ngay cả thanh đăng cái kia phức tạp bộ rễ cũng nhìn thấy, hơn nữa tại vô số rễ chùm trong bao, có một đoàn lóng lánh hào quang màu tím dịch thể hỏa.

Đây chính là Tử Nhật đăng du! Cái này một đoàn Tử Nhật đăng du, cùng Mộc Dịch trong tay thân thể to lớn tương đối. Tuy rằng Mộc Dịch luyện hóa trong đó một tia, nhưng cùng tổng sản lượng so sánh với, không có ý nghĩa.

Lục Mặc nói ra: "Một lần đốt nhiều như vậy Tử Nhật đăng du quá mức nguy hiểm. Mộc sư đệ, chúng ta còn là như lần trước như vậy, đem cái này đoàn Tử Nhật đăng du lại chia làm hai phần. Lần này người có Xích Nhật Hỏa Thạch tương trợ, liền dễ dàng nhiều!"

"Vâng!" Mộc Dịch cổ tay một phen, đã đem Ma Long Nhận khẩu trừ trong tay.

Tiếp theo, Lục Mặc bắt đầu thi pháp, Thanh Nhật Thần Đăng vô số rễ chùm, vền vện quần quanh lấy Tử Nhật đăng du, cũng thời gian dần trôi qua chia lìa.

Cái này đoàn Tử Nhật đăng du bị rễ chùm kéo vươn dài dài, bản thân nó chính là dịch thể hỏa, hình thái rất dễ dàng phát sinh biến hóa.

Mộc Dịch nhìn đúng thời cơ, tay vung Ma Long Nhận, hướng cái kia rẽ chùm trong một đao chém xuống.

Lấy Ma Long Nhận sắc bén, nếu là cái này một trăm cổ ý Thiên ra, liền có thể đem Thanh Nhật Thần Đăng chém thành hai đoạn, Lục Mặc cũng muốn tu vi tổn hao nhiều!

Bất quá Lục Mặc nhưng không có lộ ra thập phần lo lắng, hẳn vẫn không nhúc nhích, tùy ý Mộc Dịch một đao kia chém xuống.

"Sát!" Một tiếng vang nhỏ ở bên trong, Ma Long Nhận chuẩn xác trảm tại mấy cây rẽ chùm khoảng cách ở bên trong, đem bên trong Tử Nhật đăng du một phân thành hai.

"Rất tốt!" Lục Mặc lớn khen: "Quả nhiên là Xích Nhật Hỏa Thạch, cùng cái này Tử Nhật đăng du một chút cũng không bài xích, rất dễ dàng thiết cắt. Phía dưới, chúng ta sẽ phải thử đốt cái này đoàn dầu thấp."

Nói xong, Lục Mặc đem một nửa Tử Nhật đăng du thu hồi, một nửa khác tức thì ném đến giữa không trung.

Lục Mặc thần sắc ngưng trọng nhìn cái này đoàn lấp lóe sáng Tử Hỏa, sau đó trong lúc đó tháo xuống bản thân một cánh tay!

Cái cánh tay này, hóa thành đại lượng thần huyết, chui vào Tử Nhật đăng du bên trong.

Một lát sau, từ Tử Nhật đăng du bên trong, sinh trưởng ra một cái ngắn ngủn thanh đăng, nhìn bộ dáng kia, hoàn toàn chính xác như là bắc đèn.

Mà Lục Mặc bản thân cánh tay đứt ra ánh sáng màu xanh lóe lên, một cái cánh tay liền tái sinh mà ra, chỉ là trong chớp mắt liền khôi phục như lúc ban đầu.

Loại này tay cụt mọc lại chi thuật, đối với đẳng cấp cao tu Thần giả mà nói không có ý nghĩa, nhưng muốn hao phí không ít thần huyết.

"Đáng tiếc, chỉ có một cổ bắc đèn, khó có thể phát huy ra mạnh nhất uy năng. Mộc sư đệ, xem người rồi!" Lục Mặc hướng Mộc Dịch tìm đến đến mong đợi ánh mắt.

Mộc Dịch nhẹ gạt đầu, hắn đem Ma Long Nhận ném trước người, song chưởng vỗ, trong lòng bàn tay lập tức toát ra từng cổ một chân hỏa.

Những thứ này chân hỏa, rõ ràng biến thành từng sợi máu tươi, không có nhập Ma Long Nhận bên trong, sau đó lập tức bị Ma Long Nhận thôn phệ sạch sẽ.

"Ồ!" Lục Mặc kinh hô một tiếng: "Lục mỗ chỉ biết là thần huyết trong có thể ẩn chứa cường đại pháp lực, vì vậy có thể đem Hỏa thuộc tính thần huyết hóa thành hỏa diễm; không nghĩ tới Mộc Dịch rõ ràng còn có thể đem hỏa diễm hóa thành thần huyết, thật đúng kỳ lạ quý hiếm!"

Đây là Mộc Dịch Thần Anh đặt thù thần thông, Thần Anh thân thể, đã là pháp lực chỗ tụ hợp cũng là thần huyết chỗ ngưng, dụng thần anh tế ra tinh thuần Anh Hỏa, có thể hóa thành thần huyết.

Tại Mộc Dịch tế ra đại lượng Anh Hỏa về sau, Ma Long Nhận hấp thu thần huyết càng ngày càng nhiều, mặt ngoài phát ra lấy càng ngày càng dày đặc ánh lửa.

Cuối cùng, những thứ này ánh lửa dường như hỏa diễm giống nhau nhảy lên, toàn bộ Ma Long Nhận, cũng hóa thành một đoàn linh động hỏa diễm.

"Đi!" Mộc Dịch lại là đơn chưởng vỗ, một đoàn lớn chừng quả đấm Tử Hỏa bay ra, lúc này đây, hắn rồi lại tế ra bản thân luyện hóa một chút Tử Nhật Thần Diễm.

Tử Nhật Thần Diễm bám vào tại Ma Long Nhận lên, người kia bị Mộc Dịch một phát bắt được, sau đó hướng Tử Nhật đăng du trong dài ra "Bắc đèn" tới gần.

Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác có một cỗ vô hình lực lượng, khiến hai người cực kỳ bài xích, Ma Long Nhận trên Tử Hỏa, căn bản không cách nào tới gần cái kia "Bắc đèn", không phải là hỏa diễm Thiên ra, chính là bắc đèn tự hành chếch đi.

Mộc Dịch liên tiếp ném thử mấy lần, đều không thể làm được.

Lục Mặc cũng là nhướng mày, thì thào nói ra: "Chúng ta là không phải là còn lọt cái gì?"

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, nói ra: "Làm cho xuống thử lại lần nữa!"

Mộc Dịch đưa tay lại là một đạo hỏa diễm bay ra, người kia biến thành một tia đỏ tươi thần huyết.

Chỉ bất quá lần này thần huyết, là hẩn luyện hóa Chúc Dung thần huyết một bộ phận.

Tại Chúc Dung thần huyết dung nhập Ma Long Nhận trong nháy mắt, Ma Long Nhận trên hỏa diễm trong lúc đó cường thịnh rất nhiều, nhưng vẫn làm được biến thành Ngũ Thái Phượng Hoàng chi hình!

"Thần Linh Phượng Hoàng!" Lục Mặc vừa mừng vừa sợ.

Ngũ Thái Phượng Hoàng đánh về phía bắc đèn, lúc này đây, cái kia kỳ quái vô hình bài xích lực lượng không có tái xuất hiện.

Trong chốc lát, bắc đèn đem Ngũ Thái Phượng Hoàng hấp thu, Ma Long Nhận bản thể trở lại như cũ, hơn nữa là hào quang ảm đạm.

Mà cái kia bắc đèn mặt ngoài, tức thì phát ra một vòng quang mang nhàn nhạt, chỉ có xích, màu xanh, tím ba màu, thiếu đi trắng, vàng nhị sắc.

Cùng lúc đó, Phần Thiên đại trận trong hỏa diễm, cũng đang điên cuồng hưởng đèn này tâm vọt tới, hầu như chỉ là thời gian một cái nháy mắt, chung quanh đầy trời biến lửa biến mất không thấy gì nữa, bắc đèn trên tức thì dấy lên một cái to như hạt đậu ngọn lửa. Trong ngọn lửa là màu xanh màu đỏ, trung gian là màu xanh, bên ngoài là màu tím.

Ba màu ngọn lửa sinh ra về sau, Tử Nhật đăng du đột nhiên lóe lên, một đường tam sắc quang trụ xông thẳng lên trời bắn ra, mặc dù tại vạn dặm bên ngoài, cũng thấy rất rõ ràng.

Cái này đạo cột sáng không tính quá thô, chỉ có vài chục trượng kích thước, nhưng cột sáng chui vào âm u trên bầu trời về sau, vậy mà đem chung quanh đậm đặc mây xua tán vô tung vô ảnh, tại cột sáng phụ cận trên bầu trời, sắc trời ánh sáng, trời quang xanh thắm!

"Đã thành!" Lục Mặc đại hỉ.

Mộc Dịch ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cột sáng ảnh hưởng phạm vi vẫn còn chậm rãi không ngừng mở rộng, mấy trăm trượng, một nghìn trượng! Cứ theo đà này, còn có mấy ngày, toàn bộ đá trên thành không sẽ lại thấy ánh mặt trời, mà nếu có thể tiếp tục mấy tháng, có lẽ có thể triệt để phá giải cái này âm u che khuất bầu trời thuật, khiến trong Thiên Địa quay về bản sắc.

Trong Thạch thành, Lưu chân nhân các loại nhìn thấy cảnh này, cũng là rất là kinh hỉ.

"Lục đạo hữu quả nhiên không để cho chúng ta thất vọng!" Sơn Bất Phá thì thào nói ra: "Mấy tháng sau đó, quý tu liền không đủ gây sợ!"

Trong thành cấp thấp Tu tiên giả cùng nhiều người phạm nhân tuy rằng không rõ ràng cho lắm, nhưng thấy cái này cột sáng có thể xua tán âm trầm thời tiết, cũng là không ngớt lời tán thưởng.

Xa xôi Quỷ Thành bên trong, cái kia chút ít quỷ tu lại không cho là như vậy.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 394: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Lăm)

Thập Vạn Đại Sơn vờn quanh cực lớn trong Thạch thành, phàm nhân cư trú khu vực bên trong, trên đường phố đều là hối hả, đầu người tích lũy di chuyển.

Từ khi lần kia quỷ dị nhật thực sau đó, một mực là trời âm u khí, trợn vện giăng co hơn một tháng; thẳng đến hôm qua, trong Thạch thành đột nhiên có một đạo cột sáng xông thẳng lên trời, đem nâu đen tầng mây đánh tan, lộ ra một mảnh trời quang.

Hơn nữa, cái này trời quang càng lúc càng lớn, cho tới bây giờ, Thạch Thành phía trên, đã có một nửa khu vực là sáng sủa trời quang, trời xanh mây trắng, làm cho người ta thoát nhìn tâm tình cũng khoan khoái dễ chịu rất nhiều.

Bởi vậy, đại đa số phàm nhân cũng đi ra bên ngoài, một bên tắm đã lâu ấm áp ánh mặt trời, một bên lời ong tiếng ve việc nhà, may mắn quăng đời còn lại.

Cách đó không xa, mấy cái môn phái nhỏ đang tại những người phàm tục này trong chọn lựa đệ tử, tuyển nhận tu đồ, đưa tới rậm rạp chẳng chịt phàm nhân vây xem; những người phàm tục này tận mắt nhìn thấy Tu tiên giả đủ loại bất khả tư nghị đại thần thông, sớm có tâm hướng tới, hôm nay có cái này cơ duyên, tự nhiên là không muốn bỏ qua.

Một cái mười một mười hai tuổi thiếu niên, bị mẫu thân dẫn, đi vào một cái tổn râu bạc lão giả trước người, một mực cung kính quỳ lạy nói: "Cầu tiên sư đại nhân thu tiểu nhi làm đồ đệ!"

Lão giả nheo lại trên mắt xuống đánh giá thiếu niên một phen, mỉm cười nói: "Tu tiên cũng không phải là bình thường sự tình, khó khăn hiểm trở trùng trùng điệp điệp, không phải đại nghị lực người không thể được xa, người có sợ không mệt mỏi, có sợ không buồn tẻ?"

"Đệ tử có thể chịu được cực khổ, cái gì còn không sợ!" Thiếu niên nhu thuận nói.

"Hử!" Lão giả duỗi ra ăn trong hai ngón tay, khoác lên thiếu niên cổ tay lên, nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ một lát, sau đó khẽ gật đầu mở mắt ra. Lại hỏi: "Người tại sao phải tu tiên?"

"Vì thay hài tử cha hăn báo thù!" Một bên phụ nữ mở miệng nói ra: "Cha hăn chính là bị ác quỷ quấy thân mà chết."

"Đúng vậy, đệ tử muốn tu được một thân pháp thuật, chém giết quỷ tà, vì phụ thân báo thù!" Thiếu niên năm năm dăm nói ra.

Lão giả nhíu mày: "Nếu như không thể báo thù, người còn muốn tu tiên sao?"

Thiếu niên ngẩng đầu nhìn bầu trời xa xa bay vút mà qua độn quang liếc, nói ra: "Muốn. Đệ tử hy vọng có thể giống như những thứ này tiên sư đại nhân giống nhau, phi thiên độn địa, thần thông quảng đại. . . Ồ, chỗ đó có một mảnh mây đen!"

Thiếu niên đột nhiên một tiếng thét kinh hãi, khiến lão giả thuận theo hăn chỉ chỗ nhìn lại. Quả nhiên. Tại nơi chân trời xa, có một mảnh nồng đậm mây đen chính hướng nơi này vọt tới, dường như bão tố sắp xảy ra.

Không ít người đều chú ý tới cảnh này, nhao nhao chỉ trỏ.

"Đ...A...N...G...G! Đ...A...N...G...G! Đ...A...N...G...G!"

Ba tiếng trầm muện tiếng chuông. Nhộn nhạo tại toàn bộ Thạch Thành bên trong. Truyền khắp toàn thành.

Lão giả nghe được tiếng chuông. Lập tức biến sắc, hắc vệt vàng đứng dậy, nói ra: "Đây là lệnh chuông. Chúng ta Tu tiên giả muốn lập tức trở về đến cương vị của mình chờ đợi chỉ thị! Người nếu là thật sự muốn bá sư, mỗi ngày lúc này liền chỗ này đợi chờ lão phu!"

Nói chuyện thời điểm, lão giả giơ lên vung tay lên, không trung ngưng tụ ra một mảnh lam sắc vũ vân, lão giả thả người nhảy lên, đạp tại xanh mây phía trên, bỗng bành mà đi.

Cùng lúc đó, Thạch Thành bên trong, vô số Tu tiên giả tại tiếng chuông hiệu lệnh xuống, đi vào Thạch Thành bốn phía, thủ vững các nơi.

Vờn quanh Thạch Thành Thập Vạn Đại Sơn ở bên trong, toát ra thành từng mảnh màu sắc khác nhau hào quang, đều là từng tòa phạm vi không nhỏ cỡ lớn trận pháp, đem Thạch Thành chung quanh tầng tầng thủ hộ đứng lên.

Cái kia vùng mây đen vẫn còn dần dần tới gần, xa xa nhìn lại, giống như ở trên trời hắt vẩy một chậu mực nước, hơn nữa cái này mực nước đang dần dần chảy về phía nơi đây.

Sau nửa canh giờ, mây đen liền đã đi tới Thập Vạn Đại Sơn phía trên, cũng đem trọn cái Thạch Thành bao bọc vây quanh; từ trong thành nhìn lại, ngoại trừ trên đỉnh đầu là một mảnh trời quang bên ngoài, bầu trời xa xa đã đen kịt một mảnh; cho dù có trận pháp thủ hộ, nhưng trong Thạch thành vẫn là cuồng phong nổi lên bốn phía, thiên địa biến sắc, một bộ mưa gió nổi lên tình cảnh.

Cái kia chút ít đẳng cấp cao Tu tiên giả, đã có thể nhìn tương đối rõ ràng, bao phủ Thạch Thành chung quanh mây đen, trên thực tế là vô số nồng đậm Âm khí, dẫn tới chung quanh âm phong từng trận, hàn khí bức người;

mà mây đen bên trong, trong lúc mơ hồ còn có quỷ khóc hồn gáy thanh âm truyền ra, ẩn chứa cực kỳ phức tạp khí tức, trong đó cuối cùng có bao nhiêu ác quỷ, không được biết!

Trong Thạch thành trung tâm trong cấm địa, đạo kia xông thẳng lên trời cột sáng bên cạnh, chính riêng phần mình cầm trong tay trận kỳ nhắm mắt ngồi xuống thi pháp Mộc Dịch cùng Lục Mặc hai người, tại nhận đến truyền âm lệnh tin tức truyền đến về sau, đều mở ra hai mắt.

"Tối được nhanh như vậy!" Lục Mặc hơi kinh hãi.

Mộc Dịch nói ra: "Chúng ta mới thi pháp một ngày, quý tu đại quân liền không thể chờ đợi được đến đây đánh, cái này đủ để nói rõ, quý tu sợ hãi chúng ta đem trên bầu trời hơi mù phá giải, lại thấy ánh mặt trời!"

Lục Mặc nhẹ gật đầu, nói ra: "Lưu chân nhân các loại hy vọng ta hai người nhanh hơn thi pháp, nhanh chóng khôi phục mặt trời, Mộc sư đệ cảm thấy nên làm như thế nào?"

"Không thể liều lĩnh!" Mộc Dịch lắc đầu liên tục nói ra: "Ta và người thập phần rõ ràng, cái này Tử Nhật đẳng du phi phạm lúc giữa chi vật, ẩn chứa uy năng cường đại, khó có thể tưởng tượng. Vạn nhất không khống chế được, tạo thành tai nạn chỉ biết so với quý tu càng thêm đáng sợ! Vì vậy ta hai người còn là làm từng bước, một chút phóng thích kia uy năng, không thể một mặt cầu nhanh!"

"Hử, Lục mỗ cũng là nghĩ như vậy!" Lục Mặc lập tức lấy ra truyền âm lệnh, hướng Lưu chân nhân truyền âm vài câu, sau đó tiếp tục cùng Mộc Dịch ở chỗ này cẩn thận từng li từng tí thao túng Phần Thiên đại trận, thiêu đốt lên một tia lại một sợi Tử Nhật đẳng du.

Lấy Phần Thiên đại trận trong bản ra tam sắc quang trụ làm trung tâm, Thạch Thành trên không gần nửa khu vực đều là sáng sủa trời quang; tại

phạm vi này bên ngoài, thì là một mảnh hơi mù; mà tại đối nơi xa Thập Vạn Đại Sơn đỉnh, thì là mây đen che đỉnh.

Lần này cảnh tượng, làm cho người ta cảm thấy, tận thế đã đến gặp, mà bọn hắc chố Thạch Thành, thì là thành lũy cuối cùng! Cái kia phóng lên trời cột sáng, chính là bọn họ hy vọng ánh sáng.

Mây đen bao phủ tại Thập Vạn Đại Sơn trên không, cũng không gần chút nữa, chỉ là có vô số Âm khí chậm rãi thẩm thấu tới đây, khiến Thạch Thành bốn phía trở nên càng thêm âm u.

Bất quá, những thứ này Âm khí một khi khuếch tán đến trong Thạch thành trung tâm, bị cái kia ban ngày ban mặt ánh nắng nhất chiếu, lập tức liền tán loạn thành từng sợi khói xanh, dần dần biến mất.

Nhưng mà, tại mây đen bao phủ sau đó, Thạch Thành trên trời quang hướng bốn phía khuếch trương tốc độ, cũng tại rõ ràng chậm lại.

Gặp quỷ rồi tu chậm chạp không phát động công kích, Lưu chân nhân các loại ngược lại có chút ngồi không yên.

Thủy gia Đại trưởng lão Thủy Vô Tồn hướng cách đó không xa cảm giác rõ tự chủ trì không lo đại sự lần lượt một ánh mắt, người kia hiểu ý, trước tiên Đứng ra đây, cao giọng nói ra: "Thiện tai! Những thứ này ác quỷ dám vây thành, liền khiến chúng nó mở mang kiến thức Phật môn ta đệ nhất bảo Đại Nhật Như Lai Chung lợi hại!"

Nói xong, hắc tăng bào vung lên, một đạo kim quang từ trong lóe ra, hóa thành một chỉ ánh vàng rực rỡ chuông nhỏ, ước chừng hơn một xích lớn nhỏ.

Chuông vàng ở giữa không trung quay tròn xoay tròn liên tục, đồng thời điên cuồng hấp thu chung quanh thiên địa nguyên khí cùng không lo đại sự

tế ra tinh thuần pháp lực, hình thể cũng tùy theo tăng vọt đến mấy trượng, tầm hơn mười trượng, hơn nữa vẫn còn khuếch trương.

Tại không lo đại sư suất lĩnh xuống, cảm giác rõ rệt hơn vạn tăng lẫn nhau nhao cầm trong tay pháp khí, thấp giọng niệm lên từng tiếng Phạn văn chú ngữ.

Từng tăng nhân niệm chú âm thanh cũng không lớn, nhưng ẩn chứa tinh thuần pháp lực, hơn vạn tăng nhân pháp lực cùng thanh âm đan vào cùng một chỗ, nhưng là hùng hồn tới ranh giới, từng cái Phạn văn đọc lên, đều là long trời lở đất, chấn nhiếp nhân tâm!

Đây là mặt trời như đến chú, theo từng cái một chú ngữ đọc lên, phạm âm trong ẩn chứa tinh thuần pháp lực, đều bị không trung chuông vàng hấp thu, người kia hình thể vẫn còn tăng vọt, cuối cùng lại có một tòa ngọn núi khổng lồ lớn nhỏ, cũng phát ra chói mắt kim quang.

"Ông, phước nhật la, đà đô, cương!" Theo một câu cuối cùng chú bí quyết cùng kêu lên đọc lên, Đại Nhật Như Lai Chung đình chỉ xoay tròn, ở giữa không trung vẫn không nhúc nhích.

Không lo đại sư chấp tay hành lễ, hướng chuông vàng làm một cái Phật lễ, sau đó song chưởng vỗ, đánh vào cái này cực lớn chuông vàng phía trên.

"Ô...ô...ô...n...g!" Chuông vàng khẽ run lên, hướng bốn phía chấn ra một mảnh kim quang, những kim quang này vậy mà hội tụ thành từng cái một giống như phù văn dấu vết bình thường màu vàng Phạn văn, hướng bốn phía khuếch tán mà đi, cuối cùng nhảy vào cái kia nồng đậm mây đen bên trong.

Cảm giác rõ rệt chúng tăng cũng nhao nhao bay đến cái này cực lớn Đại Nhật Như Lai Chung phụ cận, một bên miệng tụng kinh Phật, một mặt vận khởi pháp lực vượt cái này miệng chuông vàng.

Vô số màu vàng Phạn văn từ chuông vàng mặt ngoài bay ra, đánh về phía nơi xa mây đen. Một khi tiếp xúc đến nồng đậm Âm khí, những thứ này Phạn văn liền sẽ tự động bạo liệt thành lóng lánh kim quang, đồng thời đem chung quanh Âm khí đánh tan ở vô hình. Theo đại lượng Phạn văn tuôn ra, mây đen biên giới chỗ Âm khí, lập tức mỏng manh không ít.

Thậm chí có không ít tiểu quý, cũng bị cái này Phạn văn đánh trúng, lập tức tại một mảnh kim quang trong hóa thành một sợi khói xanh, hồn phi phách tán!

"Phật môn công pháp quả nhiên khắc chế quý tu!" Một gã đạo sĩ trang phục, tiên phong đạo cốt lão giả tay vuốt râu bạc trắng gật đầu khen: "Bất quá, ta nói cửa cũng có đáp xuống quý chi thuật, kính xin chư vị đạo hữu chỉ ra chỗ sai!"

Nói đến đây, lão giả ho nhẹ một tiếng, hướng xa xa chờ lệnh một đám đạo sĩ cao giọng nói ra: "Thái Hư Quan chúng đệ tử nghe lệnh: Bố trí xuống Nhị Thập Bát Tinh Tú Đại Trận, mời Thiên binh Thiên tướng đáp xuống quý trừ tà!"

Hơn vạn đạo sĩ cùng kêu lên uống ừng với, dựa theo đặc điểm vị trí chia làm hai mươi tám đoàn nhẹ nhàng ở giữa không trung, cũng nhao nhao lấy ra một thanh Đạo Mộc Kiếm, thi triển pháp lực.

Loại này Đạo Mộc Kiếm, cũng không phải là lấy sắc bén chém giết nổi tiếng, mà là thi triển có chút Đạo Môn pháp thuật phải chi vật. Tại những đạo sĩ này thi triển xuống, một thanh chuôi trên mộc kiếm đều phát ra thành từng mảnh màu sắc khác nhau hào quang, đặc biệt rực rỡ tươi đẹp, loại này hào quang, chính là mọi người chỗ độc hữu, được xưng là đạo sĩ đạo quang.

Hơn vạn đạo sĩ đạo quang dựa theo đặc thù nào đó quy luật tụ tập cùng một chỗ, hình thành từng điểm Tinh Quang, giống như trong bầu trời đêm

sáng chói ngàn vạn tinh thần, hai mươi tám tinh tú chi trận, cũng ẩn hàm trong đó.

Một lát sau, trận pháp đã thành, các màu đạo quang liên tục không ngừng từ một thanh chuôi Đạo Mộc Kiếm trong bay ra, giữa lẫn nhau dung hợp biến hóa, huyền hóa ra từng cái một chừng ngàn trượng đạo quang cự nhân.

Những thứ này cự nhân, thần tình nghiêm khắc, người mặc khôi giáp, đao trong tay kiếm, chính như trong truyền thuyết Thiên binh Thiên tướng!

Từng cái một cự nhân tại Nhị Thập Bát Tinh Tú Đại Trận trong sinh ra, sau đó dứt khoát hắt hơi hướng nơi xa mây đen đánh tới, trong mây đen tiêu quỷ, đều bị khiếp sợ.

Lão đạo sĩ mỉm cười hướng mặt khác nhiều người Nguyên Anh kỳ tồn tại nhìn lại, rất có vẻ đắc ý.

"Tốt!" Lưu chân nhân lớn khen một tiếng, "Chúng ta hôm nay liền cùng thi triển thần thông, trừ ma đáp xuống quỷ, khiến cái này quỷ tu hồi hận xâm lấn chúng ta giới bên trong!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 395: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Sáu)

Ra lệnh một tiếng, Thạch Thành bốn phía trăm vạn Tu tiên giả, cùng thi triển thần thông, đối phó xa xa trong mây đen quỷ tu.

Lúc này, mây đen bắt đầu kịch liệt cuộn cuộn đứng lên, cuồng phong gào thét.

Cái này rét lạnh âm phong bên trong, xen lẫn từng đạo tia chớp màu đen, cùng với từng khóa đầu lâu hình dáng màu đen hạt mưa, hướng Thạch Thành khuynh tiết mà đến.

Cái này âm trầm đáng sợ âm phong quỷ vũ kéo tới đồng thời, còn lẫn vào thể lương cực kỳ quỷ khóc hồn gáy thanh âm, lệnh cấp thấp Tu tiên giả đều bị hoảng sợ biến sắc, trong thành những người phạm tặc kia, tức thì bị cái này tận thể giống như cảnh tượng kinh hãi nhao nhao trốn trong phòng, không dám nhìn nữa.

Mỗi một giọt quỷ vũ rơi xuống, tiếp xúc đến cái kia trận pháp màn sáng về sau, sẽ tán loạn thành từng sợi nòng đậm Âm khí, lệnh chung quanh Linh quang âm đậm biến sắc; mà cái kia tia chớp màu đen càng thêm đáng sợ, một đạo thiểm điện kích xuống, mặc dù là khổng lồ trấn sơn pháp trận màn sáng, cũng là rung rung không thôi.

Tu tiên giả phương này cũng không cam chịu yếu thế: Thạch Thành bốn phía, đã sớm dựng đứng lấy từng tòa trăm trượng chi lớn gương đồng, lại có nghìn tòa nhiều! Mỗi chỗ ngồi gương đồng bên cạnh, đều có mấy trăm Tu tiên giả liên thủ thi pháp, đưa bọn chúng tu luyện nhiều năm tinh thuần pháp lực, đánh vào trong gương đồng; trừ lần đó ra, gương đồng chung

quanh đều sớm đã bố trí từng tòa trận pháp, lợi dụng đại lượng đẳng cấp cao tinh thạch, liên tục không ngừng vì gương đồng chuyển vận cường đại thiên địa nguyên khí. Tại rất nhiều Tu tiên giả cùng trận pháp gia trì xuống, những thứ này cực lớn trong gương đồng, nhao nhao phun ra từng đạo trăm trượng kích thước, màu sắc khác nhau cường đại cột sáng, bắn về phía nơi xa mây đen.

Cái này cột sáng những nơi đi qua, hết thảy đều tan thành mây khói, cái kia chút ít quỷ vũ quỷ điện. Vừa gặp phải cột sáng liền lập tức hóa thành hư ảo. Cột sáng một mực chui vào mây đen ở chỗ sâu trong, đánh chết tiểu quỷ vô số!

Thạch Thành một chỗ, có một đám cầm trong tay bảo kiếm, lấy đặc thù trận pháp xếp đặt kiếm tu, bọn hắn thi triển lấy Vạn Kiếm Quy Tông kiếm quyết, đem lẫn nhau vạn đạo kiếm quang dung hợp cùng một chỗ, tạo thành một thanh chùng vạn trượng chi lớn kiếm quang.

Cái này cực lớn kiếm quang kéo dài qua Hư Không, có thể nói không có gì không trăm, Cự Kiếm một đường không trở ngại nhảy vào mây đen bên trong, tại trong mây đen dừng lại tùy ý phách trăm, không biết bao nhiêu tiểu quỷ tại trong kiếm quang hồn phi phách tán; nhưng vẫn là có càng ngày càng nhiều Âm khí đem Cự Kiếm bao bọc. Cuối cùng Cự Kiếm còn là biến mất tại mây đen ở chỗ sâu trong.

Nhiều người kiếm tu hơi chút nghỉ ngơi và hồi phục một lát. Lần nữa thi triển kiếm quyết, lại là một thanh Cự Kiếm ngang trời xuất thế, chém về phía mây đen ở chỗ sâu trong!

Từng cổ một vòi rồng, cũng từ Thạch Thành bốn phía cuốn ra. Hỗn tạp lấy sắc bén vô cùng ngàn vạn phong nhận. Hướng mây đen bay tới. Cái kia chút ít quỷ vũ bị vòi rồng cuốn vào sau đó. Lập tức liền tán loạn thành một tia Âm khí, cũng cuối cùng tiêu tán; về phần cái kia từng đạo màu đen quỷ điện, cũng rất khó xuyên thấu cái này càng ngày càng lớn mạnh vòi rồng.

Trong lúc nhất thời. Trăm vạn Tu tiên giả thủ đoạn đều xuất hiện, đều là chút ít đại quy mô lớn uy lực mạnh mẽ đại thủ đoạn, trong mây đen rơi xuống quỷ vũ quỷ điện, căn bản không thể đối Thạch Thành tạo thành bao nhiêu uy hiếp, ngược lại mây đen tại các loại thủ đoạn cường công xuống, có không ít Âm khí tán loạn ra.

"Ha ha, chỉ bằng những thứ này quỷ tu, cũng muốn xâm lấn chúng ta giới, làm như ta các loại Tu tiên giả không tồn tại sao!" Lưu chân nhân hào khí tỏa ra, cười to mấy tiếng.

Trong mây đen trong lúc đó truyền ra một hồi chói tai tiếng quỷ khóc, thanh âm ai oán mà ác độc, bi thống mà căm hận, làm cho người sờn hết cả gai ốc, mặc dù là Lưu chân nhân bậc này tồn tại, cũng là trong lòng rung mình.

"Mỹ Mỹ Quỷ Âm!" Lưu chân nhân vội vàng lớn tiếng nhắc nhở: "Cẩn thận, cái này quỷ âm bên trong ẩn chứa nhiếp hồn thuật!"

Đây là quỷ tu một loại thần hồn thủ đoạn công kích, hầu như bỏ qua trận pháp các loại phòng ngự thủ đoạn, vì vậy quỷ âm thoáng cái liền truyền vào Thạch Thành bên trong.

Nhiều người Nguyên Anh kỳ tồn tại chỉ là hơi thủ tâm thần, liền có thể bỏ qua những thứ này từ bên ngoài đến chi âm, thế nhưng chút ít cấp thấp Tu tiên giả, liền thập phần không ổn.

Lập tức liền có đại lượng cấp thấp Tu tiên giả, kêu rên thống khổ ngã xuống đất, có toàn thân không còn chút sức lực nào, hầu như hư thoát; có tức thì cực nóng khó nhịn, như là hỏa thiêu; có tức thì toàn thân kỳ ngứa, sống không bằng chết; có như rớt vào hầm băng, toàn thân sợ run. . .

Trong lúc nhất thời, không kịp bảo vệ chặt tâm thần hoặc từ che tai mạch đấm tu tiên giả, nhao nhao lâm vào đủ loại trong ảo giác, dường như rơi vào thiên kì bách quái, tàn khốc đáng sợ địa ngục Minh giới bên trong.

Trong Thạch thành nhiều người Tu tiên giả phản kích thủ đoạn, đều cần đại lượng cấp thấp Tu tiên giả tham dự, tập hợp đủ mọi người lực lượng mới có cường đại uy năng; hôm nay rất nhiều Tu tiên giả tại trong nháy mắt mất đi chiến lực, trong Thạch thành phản kích cũng lập tức tịt ngòi.

Từng mặt gương đồng dần dần không hề có ánh sáng trụ kích xạ mà ra, cái kia liên tục không ngừng vội rỗng không có ở đây sinh ra. Tuy rằng còn có một chút công kích, nhưng là uy lực giảm nhiều.

"Nhanh! Thi triển Tịnh Tâm Chú!" Vô Ưu đại sư vội vàng hạ lệnh, cảm giác rõ rệt chúng tăng trong miệng kinh Phật biến đổi, bắt đầu đọc lên một đoạn đoạn chậm rãi nhu hòa chú văn, cũng chính tề đồng thời phát cái kia mặt trời như đến chuông vàng.

Chuông vàng phát ra từng tiếng ngãng cao tiếng chuông, vang vọng Thạch Thành trong ngoài.

Tiếng chuông này bên trong, ẩn chứa vô biên Phật lực lượng, đúng là quý tu nhiếp hồn thuật khắc tinh!

Bảy tám âm thanh tiếng chuông về sau, đại bộ phận Tu tiên giả cũng đã tỉnh táo lại, vội vàng bảo vệ chặt tâm thần, sau đó trở lại cương vị của mình, tiếp tục thi pháp.

Lại qua một lát, những người phạm tục kia đã ở tiếng chuông trong dần dần khôi phục, một tiếng này âm thanh gõ vào nội tâm tiếng chuông, để cho bọn họ cảm thấy vô cùng an bình, mặc dù là mắt thấy trên bầu trời âm trầm đáng sợ quỷ vũ quỷ điện, cũng không tái sợ hãi.

Như thế mà nhưng vào lúc này, trong mây đen trong giây lát hắc quang lóe lên, từ trong kích xạ ra vô số cực thô màu đen cột sáng, bao trùm Thạch Thành chung quanh, làm thiên địa tối sầm lại.

Cái này màu đen cột sáng, dường như không đầy hắc động bình thường, hấp thu chung quanh hào quang cùng sinh khí, cột sáng những nơi đi qua, hào quang biến mất, thảo mộc thành tro.

Mượn nhờ nhiều người Tu tiên giả chưa toàn lực phản kích trong khoảng khắc, Thạch Thành bên ngoài Thập Vạn Đại Sơn, tại đây màu đen cột sáng chiếu xuống, pháp trận toàn bộ phá hư, Thập Vạn Đại Sơn trên thảo mộc chim thú toàn bộ chết hết, sinh cơ đều không có.

Lưu chân nhân các loại đều là thần sắc ngưng trọng, hiển nhiên, cái này màu đen cột sáng một hồi cường công mới là cái kia chút ít quý tu chính thức mạnh mẽ đại thủ đoạn!

"Toàn lực công kích, chớ để cái kia Âm Minh Tử Quang phá hư Thạch Thành đại trận." Lưu chân nhân trầm giọng nói ra: "Chúng ta những thứ này Nguyên Anh kỳ tồn tại, cũng muốn xuất thủ!"

Đại nạn trước mắt, trăm vạn Tu tiên giả đồng tâm hiệp lực, vào lúc này đem các loại mạnh mẽ đại thần thông thi triển phát huy tác dụng vô cùng, đầy trời rực rỡ tươi đẹp hào quang, biển lửa vùi rỗng, nghênh đón hướng đáng sợ Âm Minh Tử Quang.

Trong lúc nhất thời, tình cảnh hỗn loạn mà hùng vĩ, song phương là lực lượng ngang nhau, nhưng Thạch Thành đại trận cuối cùng là không có đã bị quá lớn phá hư.

Tốt tại loại này cường đại công kích, không sẽ kéo dài quá lâu; nửa nén hương về sau, trong mây đen không hề có hắc quang bắn ra.

Không chờ Lưu chân nhân các loại Tu tiên giả cao hứng quá lâu, Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài đột nhiên đất rung núi chuyển, cái kia từng tòa cực lớn ngọn núi, nhao nhao chia năm xẻ bảy bị tan vỡ ra từng đạo khe hở, cả vùng đất khe rãnh trải rộng, hoàn toàn thay đổi.

"Không tốt!" Lưu chân nhân nhìn thấy cảnh này, dĩ nhiên đoán được cái gì.

Quả nhiên, vô số rậm rạp chẳng chịt luyện thi, từ lòng đất khe rãnh trong leo ra, chúng nó tất cả đều ăn mặc dày đặc khô giáp, cầm trong tay đại đao đại phủ. Có chút luyện thi còn có thể bay đến không trung, có chút lại chỉ có thể trên mặt đất đi về phía trước.

Những thứ này luyện thi, giống như thủy triều hướng Thạch Thành vọt tới, số lượng khó có thể đoán chừng.

"Trăm vạn thi binh! Cái kia Thi Thần quả nhiên không có nói ngoa." Sơn Bất Phá trong lòng thất kinh, lần này hắn nhìn thấy thi binh, so sánh với lần tại Quỷ Thành gặp ở ngoài đến mai phục lúc thêm nữa, hơn nữa còn có hơn mười chỉ hình thể cực lớn luyện thi, đao kiếm trong tay nhìn qua chính là đỉnh giai Pháp bảo, đoán chừng là tương đương với Nguyên Anh kỳ tồn tại Thi Vương cấp đỉnh giai luyện thi.

"Chớ để những thứ này thi binh tới gần vây thành!" Lưu chân nhân lập tức hạ lệnh.

Một ít Tu tiên giả, bắt đầu đem mũi nhọn đối hướng những thứ này luyện thi, vô số đao quang kiếm ảnh hướng những thứ này luyện thi chém tới, cũng là giết chết không ít luyện thi.

Nhưng còn lại luyện thi căn bản hung hãn không sợ chết, tiếp tục người trước ngã xuống, người sau tiến lên hướng Thạch Thành vây, hơn nữa những thứ này luyện thi thường thường thân thể mạnh mẽ vô cùng, trên người bọn họ trầm trọng khô giáp cũng có thể ngăn cản rất nhiều pháp thuật công kích, cái này khiến chúng nó cũng không bị đơn giản giết chết.

Trên mặt đất cùng giữa không trung, trăm vạn thi binh đang tại chậm rãi tới gần; mà trên bầu trời, quý kia tu chỗ trong mây đen, còn đang không

ngừng rơi xuống quỹ vũ quỹ điện, công kích Thạch Thành đồng thời, cũng che chở lấy những thứ này thi binh.

trước mặt đối với thiên địa lúc giữa không chỗ nào không có đáng sợ địch nhân, trong Thạch thành tuy có trăm vạn Tu tiên giả, thực sự lộ ra giật gấu vá vai, nghèo rớt mồng tơi, hỏa lực chưa đủ.

Khiến Lưu chân nhân các loại coi trọng nhất địch nhân, Thi Thần cùng cái kia Dương Thần kỳ Cự Quỷ, tuy nhiên cũng còn che giấu không xuất ra, chưa xuất hiện, chỉ là những thứ này tiểu binh tiểu tướng, khiến cho nhiều người Tu tiên giả mệt mỏi phòng thủ.

Tuy rằng nhiều người Tu tiên giả thủ đoạn phong phú, uy lực cường đại, nhưng ở giết chết mấy vạn thi binh sau đó, vẫn đang không thể ngăn cản thi thể quân đại bộ phận tới gần, những thứ này luyện thi, đã vây ở Thạch Thành chung quanh.

Trăm vạn luyện thi đồng thời phát tay trong đại đao đại kiếm, bổ ra từng đạo đao quang kiếm ảnh, hướng Thạch Thành chém tới.

Tuy rằng bất luận cái gì một mình một đường công kích, đối toàn bộ Thạch Thành cường đại phòng ngự mà nói đều không có ý nghĩa; nhưng trăm vạn đạo công kích trước sau chém tới, nhưng là cực kỳ đáng sợ.

Trấn thủ Thạch Thành đại trận, kia màn sáng đang tại rung động lắc lư không thôi, uy năng nhanh chóng bị đầy trời quỹ vũ cùng trăm vạn thi binh tiêu hao, hào quang dần dần ảm đạm.

Kéo dài xuống, chỉ sợ không cần Thi Thần các loại ra tay, vền vền những thứ này thi binh thi tướng cùng trong mây đen chúng quỷ tu, có thể công phá Thạch Thành.

Lưu chân nhân tự mình ra tay, hần bay đến Thạch Thành trên không, trong tay dao găm vừa bổ, lập tức một ngọn gió dao xé rách Hư Không, kéo

lê một đạo cự đại khe hở, bổ khai thiên địa, kéo dài vạn trượng.

Khe hở những nơi đi qua, trong Thiên Địa tất cả có vài chục chỉ luyện thi tại trong nháy mắt bị trảm thành bụi phấn, trong đó còn có một chỉ Nguyên Anh cấp bậc Thi Vương, nhưng đồng dạng không cách nào ngăn cản Lưu chân nhân trong tay Hư Không Chi Nhận một trảm!

Còn lại mười mấy tên Nguyên Anh kỳ tồn tại, cũng là cùng thi triển thần thông, vận dụng cường đại Pháp bảo, dễ như trở bàn tay giống như giết chết tiến gần thi binh thi tướng.

Thế nhưng là, mặc dù những thứ này Anh lão chém giết luyện thi vô số, cũng không cách nào ngăn cản trăm vạn thi binh liên tục không ngừng công kích. Tại trăm vạn luyện thi trước mặt, mặc dù là Lưu chân nhân bậc này tồn tại, cũng là có lòng không đủ lực!

Hơn nữa, những thứ này luyện thi không có cảm tình, không biết sợ hãi, vĩnh viễn sẽ không lùi bước!

Nhìn xem vô số luyện thi càng ngày càng gần, Lưu chân nhân than nhẹ một tiếng, hướng Sơn Bất Phá truyền âm nói ra: "Chuyện cho tới bây giờ, chỉ sợ muốn mời Sơn trưởng lão vận dụng một chiêu kia rồi!"

"Hiện tại liền vận dụng ? Đây chính là chúng ta vì đối phó Thi Thần cùng cái kia Cự Quỷ chuẩn bị thủ đoạn! Dùng một lần, tựu ít đi một lần cơ hội!" Sơn Bất Phá có chút do dự trả lời.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 396: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Bảy)

Lưu chân nhân cau mày, lắc đầu nói ra: "Hiện tại không dùng, chỉ sợ thành phá người chết, chúng ta cũng không có cơ hội nữa cùng cái này Thi Quỷ đại quân chính diện chống lại!"

Sơn Bất Phá khẽ gạt đầu, từ trong tay áo lấy ra một cái phát ra nhàn nhạt màu ngà sữa vàng sáng hộp ngọc.

Mộc Khinh Ca đang ở phụ cận, ẩn thân khi hắt trong tay áo Tử Thần, cũng cảm ứng được một màn này, lập tức kinh ngạc dị thường, thì thào nói ra:

"Nếu như lão phu không có nhìn lầm, đây là Tụ Nguyên Tiên Ngọc, có thể tự hành thu nạp thiên địa nguyên khí, khiến thiên địa nguyên khí tụ tập tại kia phụ cận, một khối lòng bài tay lớn nhỏ Tụ Nguyên Tiên Ngọc đeo ở bên cạnh, có thể sâu sắc tăng lên tốc độ tu luyện, có thể nói cực phẩm tài liệu, trong Nhân giới hầu như tuyệt tích! Gia hỏa này rõ ràng dùng Tụ Nguyên Tiên Ngọc luyện chế thành một cái hộp ngọc, chẳng lẽ trong đó cất giấu bảo vật, giá trị đối tại Tụ Nguyên Tiên Ngọc phía trên ? !"

Tử Thần khiếp sợ tới ranh giới, Sơn Bất Phá thần tình nghiêm túc, cẩn thận từng li từng tí mở ra hộp ngọc, lập tức một cỗ tinh tú cực kỳ thiên địa nguyên khí khuếch tán ra, ngàn trượng bên ngoài Mộc Khinh Ca chỉ là nhẹ nhàng hít một hơi, liền cảm thấy toàn thân không nói ra được thoải mái, trong cơ thể Kim Đan thậm chí cũng rục rịch, hắt mớ hồ cảm thấy, bản thân Kim Đan kỳ bình cảnh có chỗ buông lỏng, khoảng cách Hư Đan kỳ đã không xa!

Cách nhau xa như vậy, chỉ là thu nạp một cái tản mát ra khí tức, thì có kinh người như thế hiệu quả, trong hộp ngọc cuối cùng ẩn giấu cái gì, khiến Mộc Khinh Ca cùng Tử Thần hết sức tò mò.

Sơn Bất Phá đưa tay thăm dò vào trong hộp ngọc, lấy ra một khối lớn chừng quả đấm ngọc thạch, khối ngọc này đá, vốn là trong suốt tính chất, nhưng mặt ngoài hội tụ thiên địa nguyên khí vô cùng nồng đậm, vậy mà ngưng kết ra vô số hạt gạo lớn nhỏ màu trắng quang điểm; chung quanh tinh tú thiên địa nguyên khí. Đúng là những thứ này màu trắng quang điểm tán loạn mà thành, mà đồng thời lại có đại lượng thiên địa nguyên khí đang tại tụ tập thành màu trắng quang điểm, đạt tới một loại vi diệu động thái cân bằng.

"Tiền bối, đây là cái gì ? Tốt tinh thuần nguyên khí, văn bối cảm giác chỉ cần có thể tới gần hấp thu một cái, liền có rất lớn cơ hội không lâu sau đột phá đến Hư Đan kỳ cảnh giới!" Mộc Khinh Ca kinh ngạc hỏi.

"Đây là tiên thạch!" Tử Thần ung dung nói: "Là Tiên Thần giới mới có tiên thạch! Tiên thạch trong ẩn chứa nguyên thủy nhất, sau cùng bốn nguyên thiên địa nguyên khí, lại xưng 'Tiên khí' ; những thứ này tiên khí, đừng nói là cho người tiến giai Hư Đan kỳ, nếu là người có thể được đến một viên tiên thạch, ngưng kết Nguyên Anh quả thực dễ như trở bàn tay!"

"Nguyên lai là Tiên gia chi bảo!" Mộc Khinh Ca cứng họng. Rung động không thôi.

Tử Thần tiếp tục lầm bầm lầu bầu nói: "Viên này tiên thạch. Hẳn là Sơn gia tiên tổ lưu lại bảo vật. Tiên thạch tác dụng, cùng loại với Nhân giới đẳng cấp cao tinh thạch, chỉ là muốn cường đại hơn vạn gấp bội! Hẳn xuất ra tiên thạch, nhất định còn có tới phối hợp Tiên gia bảo vật. Nếu không chỉ vụn vụn có một khối tiên thạch. Chỉ có thể cung cấp nhất định được tiên khí. Không thể phát huy ra cỡ nào cường đại uy năng."

Quả nhiên, tại Sơn Bất Phá lấy ra một viên tiên thạch về sau, Lưu chân nhân cổ tay một phen. Cũng nhiều một kiện hết sức kỳ quái bảo vật.

Đây là một cái hơn một xích lớn nhỏ tay trống, dáng người thấp bé hình dạng xấu xí, bên hông rồi lại ôm một cái trống tròn, hai tay cầm dùi trống, một bộ đang muốn đập nện tư thế.

Thô sơ giản lược nhìn qua, bảo vật này giống như là một cái không hề tức giận con rối, chỉ là chất liệu không phải vàng không phải ngọc, thoát nhìn thập phần phong cách cổ xưa; nhìn kỹ phía dưới, tay trống mỗi bộ phận, tựa hồ cũng có rậm rạp chằng chịt phức tạp vô cùng màu vàng phù vân, huyền ảo dị thường.

Sơn Bất Phá cầm trong tay tiên thạch hướng cái kia tay trống ném đi, cái kia nguyên bản vẫn không nhúc nhích tay trống, trong lúc đó mở cái miệng rộng, sau đó một cái đem cái kia tiên thạch nuốt vào.

Trong chốc lát, tay trống trên thân chói mắt thất thải hào quang lóe lên, hình thành một tầng cực kỳ hoa mỹ vàng sáng, khiến chung quanh hết thấy thần thông hào quang đều lộ ra ảm đạm biến sắc.

Tay trống lập tức hình thể tăng vọt, tại một cái hô hấp giữa, liền hóa thành ngàn trượng chi lớn, ngang trời xuất thế.

"Nguyên lai là Tiên Gia khôi lỗi!" Tử Thần thì thào nói ra: "Mượn nhờ tiên thạch lực lượng, cái này Tiên Gia khôi lỗi có thể kích phát ra vô cùng cường đại thần thông, năm đó cái kia chút ít tiên tổ, vì để cho hậu nhân đối phó chúng ta tu Thần giả, quả nhiên là nhọc lòng, để lại nhiều như vậy thủ đoạn!"

Cái kia cực lớn tay trống dường như người sống bình thường, hai mắt như điện, ngăm nhìn bốn phía, một bộ bề ngễ thiên hạ chi sắc.

"Mời Chấn Thiên Cổ Vương giúp ta các loại giết chết trăm vạn thi binh ác quỷ!" Lưu chân nhân hướng cái này tay trống một mực cung kính cúi đầu nói ra, đồng thời lộ ra ngay trong tay Bát Tiên Lệnh.

Cái kia tay trống nhìn thấy Lưu chân nhân trong tay lệnh bài về sau, thần sắc khẽ động, lập tức chậm rãi nhẹ gật đầu.

Tay trống chậm rãi giơ tay lên trong dùi trống, sau đó trùng trùng điệp điệp đánh xuống.

"Đông!"

Một tiếng rung trời nổ mạnh truyền ra, thiên địa chịu chấn động, đối có một đạo mắt thường có thể thấy được sóng chấn động ra từ trống trên mặt sinh ra, lấy tốc độ cực nhanh hướng bốn phía khuếch tán ra.

Sóng chấn động ra những nơi đi qua, Hư Không vạn vạo, Sơn Băng Địa Liệt, cái kia chút ít thi binh thi tướng, vô luận thực lực như thế nào, một khi bị cái này sóng chấn động ra cuốn vào trong đó, lập tức bị đánh nát bãy; một đường sóng chấn động ra xuống, khoảng cách Thạch Thành gần nhất mấy nghìn thi binh thi tướng liền biến thành hư ảo.

Dùi trống liên tục kích xuống, từng tiếng chấn nhiếp nhân tâm trong nổ vang, từng tầng một sóng chấn động ra hướng bốn phía khuếch tán ra, liên tục không dứt, người trước ngã xuống, người sau tiến lên, khuếch tán phạm vi cũng càng lúc càng rộng.

Nhiều người Tu tiên giả cũng đã tại tiếng trống trong dừng lại thi pháp, cùng cái này cường đại sóng chấn động ra so sánh với, bọn hắn thi triển thủ đoạn, quả thực không đáng giá nhắc tới.

Hơn nữa, cái này tiếng trống tuy rằng nhiều tiếng vào tâm, rồi lại đối với bọn họ vô hại, bọn hắn không cần phòng hộ.

"Rút lui!" Thi Thần thân ảnh bỗng nhiên ở phía xa xuất hiện, hần thấy tình thế không ổn, vội vàng hạ lệnh trăm vạn thi binh thi tướng rút lui khỏi.

Trăm vạn luyện thi lập tức điều chỉnh phương hướng, hướng xa xa nhanh chóng thối lui.

Thế nhưng là, sóng chấn động ra truy kích tốc độ hiển nhiên nhanh hơn, vẫn có đại lượng luyện thi bị chấn động sóng cuốn vào trong đó, trong khoảnh khắc vỡ thành bụi phấn.

Vô luận trên trời dưới đất, vô luận là luyện thi còn là quý vũ quý điện, đều ở đây từng tiếng Chấn Thiên Cổ trong hóa thành hư ảo, tới gần Thạch Thành mây đen, cũng bị sinh sôi bức lui.

Tại đây Chấn Thiên Cổ trong tiếng, mặc dù có trăm vạn thi binh, vô số quý tu, vậy mà đều không thể tới gần Thạch Thành nửa bước!

"Không hổ là Tiên gia thủ đoạn, thật sự là mở rộng tầm mắt!" Một Khinh Ca khuôn mặt kinh ngạc vẻ hâm mộ, bao gồm hần tại bên trong rất nhiều Tu tiên giả, đều bị một màn này khiếp sợ không thôi, suốt đời không cách nào quên.

Chỉ tiếc, vừa không thể lâu, muốn kích phát ra cường đại như thế uy năng, tự nhiên cũng muốn tiêu hao kinh người năng lượng, một nén nhang về sau, tiên thạch uy năng hao hết, tay trống lần nữa hóa thành hơn một xích lớn nhỏ, bị Lưu chân nhân thu nhập trong tay áo.

Tại lúc này đây phản kích ở bên trong, chỉ ít có ba mươi vạn thi binh thi tướng bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, trong đó không thiếu đại lượng đẳng cấp cao luyện thi; về phần quý tu, tử thương không rõ, nhưng mây đen rồi lại bị bức lui ra Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài, mảng lớn mảng lớn Âm khí tại sóng chấn động ra trong tán loạn ở vô hình.

Thậm chí, tại đây sóng chấn động ra xuống, hơi mù bầu trời cũng thời gian dần trôi qua xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng, Thạch Thành trên không, hầu như đều khôi phục trời quang vạn dặm bộ dáng. Bất quá ở phía xa, vẫn là mây đen cuộn cuộn, không thấy mặt trời.

Lúc trước thi binh quý tu liên thủ thành quả chiến đấu, tại đây trong khoảnh khắc toàn bộ mất đi, hơn nữa còn tổn thất vô cùng nghiêm trọng.

Gặp đại địch bị bức lui, trong Thạch thành truyền ra núi thở biển gầm giống như tiếng hoan hô, làm thành chi nguy giống như có lẽ đã giải quyết.

Nhưng mà, thi thể quân quý tu cũng không có người này lui lại, mà là tiếp tục vây quanh ở Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài, án binh bất động.

Lưu chân nhân đám người cũng không nóng nảy, bọn hắn đem tin tức này lập tức truyền cho Lục Mặc cùng Mộc Dịch hai người.

Dù sao hai người này thao túng Phần Thiên đại trận ở bên trong, chính liên tục không ngừng bắn ra ngút trời cột sáng, chậm rãi trừ khai thiên địa lúc giữa hơi mù, lúc trong Thiên Địa triệt để khôi phục thành ban ngày ban mặt, cái kia chút ít quý tu sẽ phải đã bị thật lớn hạn chế, đến lúc đó chúng nó mặc dù cùng thi thể quân liên hợp, cũng không được Nhân giới trăm vạn Tu tiên giả địch thủ!

"Nhanh như vậy liền bức lui Thi Quý đại quân?" Lục Mặc biết được việc này tuy rằng cao hứng, nhưng là hết sức kinh ngạc.

"Tại hạ cũng hiểu được có chút khó tin!" Mộc Dịch khẽ gật đầu nói ra: "Vừa rồi cái kia một hồi tiếng trống, tuy rằng vô hại, rồi lại từng tiếng gõ vào tâm thần, hiển nhiên là rất không tầm thường thần thông, không thể tưởng được tứ đại thế gia trong tay, còn có giấu bức này sâu không lường được mạnh mẽ đại thủ đoạn!"

Lục Mặc nói ra: "Vô luận như thế nào, Lục mỗ để cho bọn họ kiên trì nữa mấy tháng; chỉ cần có thể thủ vững qua trong khoảng thời gian này, ta hai người có thể triệt để phá giải cái kia che khuất bầu trời quỷ thuật, đến lúc đó tái suất Nhân, Yêu nhị tộc đại quân phản kích, tất nhiên đem Thi Thần các loại một mẻ hết gọn!"

Nói xong, hắn thông qua truyền âm lệnh hồi phục vài câu, sau đó cùng Mộc Dịch cùng một chỗ tiếp tục thi pháp.

Thi Quỷ đại quân không công cũng không rút lui, thủy chung vây quanh tại Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài; nhiều người Tu tiên giả thủ đoạn khó có thể công kích được xa như thế chỗ, cũng không dám tùy tiện lao ra Thạch Thành chủ động khiêu chiến, vì vậy song phương lâm vào giằng co cục diện. Mà cục diện này đối với Mộc Dịch cùng Lục Mặc mà nói, nhưng là cầu còn không được.

Vượt qua không ngủ ba ngày về sau, Mộc Dịch cùng Lục Mặc đã đem trời quang lại khuếch trương lớn hơn rất nhiều, nhưng gặp mây đen trở ngại, khó có thể tiếp tục khuếch trương.

Nhưng đồng thời, mây đen muốn trói buộc cái mảnh này trời quang, cũng muốn trả giá ngẩng cao một cái giá lớn, mỗi thời mỗi khắc, mây đen biên giới chỗ, đều có đại lượng Âm khí tán loạn ra.

Ba ngày sau sáng sớm, mặt đất bỗng nhiên truyền đến âm âm chấn động, nơi xa ngọn núi lần nữa nứt toác ra, ẩn núp vào trong đó vô số luyện thi, lại từ khe rãnh trong lòng đất chui ra, hướng Thạch Thành vây đến.

"Rút cuộc không chịu nổi, lại muốn quy mô tiến công sao ? Lúc này đây, muốn giết bọn người có đến mà không có về!" Lưu chân nhân lạnh cười nói.

"Không đúng!" Lúc ánh mắt của hắn quét về phía xa xa rậm rạp chẳng chịt rất nhỏ bóng người lúc, nhưng không khỏi nhướng mày: "Như thế nào

số lượng nhiều như thế ?"

Sơn Bất Phá đám người cũng phát hiện điểm này, nhao nhao lộ ra vẻ kinh nghi. Tuy rằng cách nhau cực xa, nhìn không rõ lắm, nhưng từ bắt đầu khởi động bóng người đến xem, số lượng chỉ sợ so với mấy ngày trước đây đối nhiều hơn gấp mấy lần, chân có mấy trăm vạn nhiều!

Luyện thi đại quân tiến gần tốc độ rất chậm, trọn vẹn qua một ngày, thẳng đến đang lúc hoàng hôn, mới đi đến Thạch Thành bên ngoài.

Lúc này, Thạch Thành trên đẳng cấp cao Tu tiên giả cũng nhìn thấy rõ ràng, vây đến bóng người ở bên trong, hoàn toàn chính xác có vài chục vạn người mặc khôi giáp luyện thi, nhưng càng nhiều nữa, nhưng là tay không tấc sắt, đi lại tập tễnh người bình thường.

Những người phạm tục này, đúng là bị cái kia chút ít luyện thi hoặc một ít bị ác quỷ nhập vào thân Nhân loại chỗ bức hiếp, bất đắc dĩ cùng theo cái kia chút ít luyện thi, cùng một chỗ hướng Thạch Thành tới gần.

"Thi Thần tốt ti tiện thủ đoạn!" Lưu chân nhân hừ lạnh một tiếng, hăn tự nhiên là thoáng cái liền đoán được Thi Thần cử động lần này dụng ý.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 397: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Tám)

"Cái này nên làm thế nào cho phải ?" Sơn Bất Phá nhướng mày, nhìn về phía Lưu chân nhân.

Ai cũng biết, Thi Thần muốn nhờ những người phạm tục này yểm hộ, phái thi binh thi tướng tới gần Thạch Thành triển khai công kích; mà trong Thạch thành Tu tiên giả sử dụng xuất thủ đoạn, đều là đại quy mô thần thông, có câu là pháp thuật không có mắt, tại giết chết những thứ này luyện thi đồng thời, thế tất cũng sẽ đối chung quanh phạm nhân tạo thành thật lớn sát thương.

Có thể nói, những người phạm tục này, đúng là Thi Thần tụ tập "Thịt người tẩm thuốc", cái này thịt người tẩm thuốc mạnh bao nhiêu lực phòng ngự, quyết định bởi tại Lưu chân nhân các loại Tu tiên giả như thế nào ứng đối.

Nếu như không muốn tổn thương đến người vô tội, tùy ý những thứ này thi binh thi tướng tại đây mấy trăm vạn phạm nhân yểm hộ xuống tới gần Thạch Thành, một khi Thạch Thành thất thủ, Tu tiên giả quân lính tan rã, chẳng những trong thành ngàn vạn phạm nhân đem tính khó giữ được tánh mạng, cả nhân giới hàng tỉ sinh linh đều muốn lâm vào kiếp nạn.

Mấy trăm vạn người sinh tử, cùng cả nhân giới an nguy so sánh với, cái gì nhẹ cái gì nặng, những thứ này Nguyên Anh kỳ tồn tại tự nhiên trong lòng hiểu rõ. Thế nhưng là, ai cũng không muốn thành là thứ nhất cái ra lệnh, triển khai công kích người nọ, rất hiển nhiên, người này đem sẽ phải chịu rất nhiều người chỉ trích cùng hoài nghi.

Lưu chân nhân đám người người xem rồi ta, ta nhìn vào người, đều là im lặng không nói, thời điểm này, người nào trước tiên mở miệng, người nào sẽ phải gánh chịu tội đa trách nhiệm, cái này "Làm tốt nhất có thể" việc cần làm, không có người sẽ cướp đi làm.

Đang lúc mọi người do dự bên trong, cái kia chút ít thi binh thi tướng bức hiếp nước cờ trăm vạn phạm nhân, đã khoảng cách Thạch Thành lại gần đi một tí.

Thủy gia Đại trưởng lão nói ra: "Lưu chân nhân, trước mắt chúng ta tứ đại thế gia trong. Lấy người Lưu gia cầm đầu, hôm nay tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, kính xin Lưu chân nhân ra lệnh!"

Lưu chân nhân trong lòng thầm mắng một tiếng, thần sắc ngưng trọng nói: "Thế nhưng là, thành này bên ngoài có mấy trăm vạn phạm nhân, bản chân nhân cũng không muốn tổn thương đến người vô tội, thực đang không có vẹn toàn đôi bên phương pháp xử lý. Huống hồ chúng ta có thể hiệu triệu thiên hạ trăm vạn Tu tiên giả tụ tập hơn thế, chính là đập vào 'Thay trời hành đạo, bảo vệ Nhân giới' tên tuổi, hôm nay nếu là ta các loại không để ý những người phạm tội này chết sống, chỉ sợ sẽ rơi xuống đầu đề câu chuyện. Dẫn đến nhân tâm buông lỏng!"

Sơn Bất Phá cũng từ bên cạnh khuyên nhủ: "Lưu chân nhân nói không giả. Thế nhưng là, nếu là tùy ý những thứ này thi binh thi tướng công phá thành trì, chỉ sợ sẽ tạo thành thảm hại hơn nặng thương vong. Kính xin Lưu chân nhân quyết định thật nhanh, ra lệnh, chúng ta đều tiếp nhận Lưu chân nhân hiệu lệnh làm việc!"

Lưu chân nhân hừ nhẹ một tiếng. Im lặng không nói. Sơn Bất Phá mấy câu nói đó biểu hiện ra đối với hắn thập phần cung kính. Nhưng trên thực tế cũng tại đem trách nhiệm đều từ chối đến trên đầu của hắn. Mấy trăm vạn phạm nhân chết, đều muốn là hắn Lưu chân nhân sai lầm, mà những người khác chẳng qua là "Phụng mệnh làm việc" mà thôi.

Tứ đại thế gia giữa. Mặc dù đang đại sự trên có thể nhất trí đối ngoại, nhưng giữa lẫn nhau cũng có lợi ích tranh đoạt, khó tránh khỏi lẫn nhau ép buộc, thời điểm này, còn lại mấy nhà đều vui với nhìn thấy Lưu chân nhân trên lưng cái này miệng "Nồi đen" .

Lưu chân nhân làm sao không rõ điểm này, mặc dù trước mắt tình thế bắt buộc, hẳn là bất đắc dĩ chịu, ngày sau việc này cũng chắc chắn thành vì người khác công kích Lưu gia một cái nhược điểm, hẳn nhưng sẽ không dễ dàng mở miệng hạ lệnh, khi hẳn xem ra, tốt nhất là khiến mọi người nhất trí làm ra quyết định hạ lệnh công kích!

Lưu chân nhân nói: "Một người kẻ ngắn, hai người kẻ dài! Lần này đại chiến, quan hệ đến Nhân giới tồn vong, bản chân nhân không dám một mình cân nhắc quyết định; không bằng chúng ta cùng một chỗ thương lượng một chút, ứng với nên như thế nào ứng đối!"

Sơn Bất Phá cười nói: "Lưu chân nhân khiêm tốn, chân nhân thao lược hơn người, mưu trí vô song, chúng ta ai không tin phục, chỉ cần chân nhân hạ lệnh, trăm vạn Tu tiên giả, lớn lao có không từ!"

Lưu chân nhân nhượng mảy, chỉ có thể kiên trì tiếp tục tranh luận tiếp.

Tại những này nhân tộc cao nhất giai tồn tại lẫn nhau từ chối tới ranh giới, thi binh thi tướng càng ngày càng gần, thậm chí có chút ít đẳng cấp cao luyện thi, đã có thể công kích được Thạch Thành bên ngoài phòng ngự pháp trận.

Không chỉ có là những thứ này Nguyên Anh kỳ tồn tại không muốn ra lệnh, cái kia chút ít cấp thấp Tu tiên giả cũng đồng dạng không muốn chủ động ra tay. Dù sao một khi ra tay, mặc dù có thể giết chết một ít luyện thi, rồi lại sẽ sát thương càng nhiều nữa người vô tội phạm nhân.

"Động thủ đi!" Một cái tràn đầy bất đắc dĩ thanh âm, bỗng nhiên tại Lưu chân nhân đám người bên cạnh vang lên, ánh lửa lóe lên ở bên trong, một

gã thanh niên xuất hiện ở nơi này, thanh niên nhíu mày nhìn xem Thạch Thành bên ngoài đám người luyện thi, khẽ thở dài một tiếng.

"Mộc đạo hữu! Người như thế nào đi ra?" Lưu chân nhân cả kinh nói.

Mộc Dịch đáp: "Phần Thiên Trận Pháp đã gần như ổn định, tại hạ trước đi ra trợ các vị đạo hữu ứng đối thi thể quý vậy công, Lục đạo hữu sau đó cũng sẽ đi qua."

"Thì ra là thế!" Lưu chân nhân đại hỉ nói: "Đúng rồi, vừa rồi Mộc đạo hữu nói cái gì, thế nhưng là hạ lệnh động thủ phản kích?"

"Trừ lần đó ra, chẳng lẽ còn có những biện pháp sao khác?" Mộc Dịch khẽ gật đầu nói ra, về phần những người này vì sao chậm chạp không làm quyết định, Mộc Dịch tự nhiên cũng có thể đoán được nguyên nhân.

"Hử, bản chân nhân cũng là như vậy cảm thấy!" Đối Lưu chân nhân mà nói, Mộc Dịch những lời này đúng là hấn cần "Tìm cớ", hấn vội vàng cao giọng nói ra: "Hôm nay chúng ta Tu tiên giả cùng tu Thần giả liên thủ, Mộc đạo hữu thân là đỉnh giai tu Thần giả, ý kiến của hấn đương nhiên thập phần trọng yếu, hơn nữa cũng vô cùng đúng trọng tâm, chúng ta cái này tự hạ lệnh, triển khai phản kích, giết chết thi thể quý!"

"Không tệ!" Mộc Dịch nghiêm mặt nói ra: "Bởi vậy tạo thành hậu quả, Mộc mỗi một mình gánh chịu! Vạn nhất đời sau chửi rửa, cũng chỉ sẽ mắng ta Mộc Dịch bạo ngược tàn nhẫn, sẽ không trách cứ các vị đạo hữu!"

"Đã như vậy, chúng ta để lại tay một trận chiến!" Lưu chân nhân lớn tiếng nói: "Truyền lệnh xuống, toàn lực phản kích!"

Mộc Dịch trong lòng cười khở, đây coi như là bản thân cam tâm tình nguyện bị người lợi dụng một phen.

"Đa tạ Mộc đạo hữu!" Mộc Dịch trong tai, bỗng nhiên truyền đến Lưu chân nhân truyền âm: Hắn nói ra: "Nếu không phải Mộc đạo hữu thay bản chân nhân giải vây, bản chân nhân hôm nay đem thập phần khó chịu nổi. Bản chân nhân thân là Lưu gia gia chủ, chương quản rất nhiều thế lực, có đôi khi không thể không nhìn cùng một ít vô căn cứ thanh danh, kính xin Mộc đạo hữu thông cảm."

Mộc Dịch mỉm cười, trả lời: "Chân nhân nói quá lời, tại hạ chỉ là một kẻ tán tu, nguyên bản liền không hề danh vọng, cái kia chút ít phê phán chỉ trích cũng sớm thành thói quen, không có gì lớn!"

Lưu chân nhân hướng Mộc Dịch cảm kích nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Tiếng trống trận ở bên trong, trăm vạn Tu tiên giả cùng thi triển thần thông, thành từng mảnh biển lửa, từng cỗ một vòi rồng, từng đạo cột sáng, vô số đạo quang kiếm ảnh, hướng Thạch Thành bốn phía bay tới.

Pháp thuật vô tình, Thạch Thành bốn phía, vô luận là phạm nhân còn là luyện thi, đều ở đây không hề pháp thuật thần thông trong hóa thành hư ảo.

Lúc này đây, không hề có người hoan hô; trong Thạch thành Tu tiên giả, đại bộ phận đều là thần sắc trầm trọng, bọn hắn rất rõ ràng, pháp lực mình có thể đạt được chỗ, giết chết có lẽ là cái kia chút ít vô tội phạm nhân! Mặc dù có thể giết chết rất nhiều luyện thi, nhưng có càng nhiều phạm nhân bởi vậy gặp nạn, thật sự không phải là một kiện đáng giá chúc mừng sự tình.

Mộc Dịch yên lặng nhìn xem một màn này, dường như một cái điêu khắc, vẫn không nhúc nhích.

Đột nhiên, hắn ở ngoài thành những người phạm tội kia ở bên trong, thấy được một cái thân ảnh quen thuộc.

Mộc Dịch than nhẹ một tiếng, trong lúc đó thân hình nhoáng một cái, hóa thành một đạo ánh lửa tại chỗ cũ biến mất, sau một khắc, hắc đã trực tiếp chạy ra khỏi Thạch Thành bên ngoài, hướng rậm rạp chằng chịt trong đám người bay nhanh mà đi.

Vô số sắc bén kiếm quang, ở bên cạnh hắc lướt qua, thật sự không cách nào né tránh, còn có cường đại hộ thể ánh lửa có thể ngăn cản; sau một lát, Mộc Dịch liền xuất hiện ở một trung niên nhân trước người, cũng tay áo vung lên, một cỗ vô hình lực lượng lăng không sinh ra, đem cuốn vào đến Mộc Dịch sau lưng giữa không trung.

Chính là như vậy thoáng lưu lại trong nháy mắt, liền có vài chục chỉ luyện thi từ trên trời dưới đất các nơi hướng Mộc Dịch đánh tới, tản mát ra làm cho người buồn nôn mục nát Thi khí.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, lập tức quanh thân ánh lửa lóe lên, hơn mười đạo Hỏa Long từ hắc bên ngoài thân bay ra, nghênh đón hướng những thứ này luyện thi.

Mỗi một đạo Hỏa Long, đều muốn một cỗ luyện thi hóa thành tro tàn; hơn mười chỉ luyện thi, tại trong chớp mắt liền không còn tồn tại.

Tuy rằng có càng nhiều luyện thi hướng Mộc Dịch vọt tới, nhưng Mộc Dịch đã lần nữa bay lên trời, hắc mang theo trung niên nhân kia, một đường nghịch đạo quang kiếm ảnh, bay trở về Thạch Thành bên trong.

Cũng chỉ có hắc bức này thực lực tồn tại, mới dám tại song phương đại quân kịch liệt giao phong trong qua tự nhiên.

Mộc Dịch đem trung niên nhân đưa đến trong Thạch thành phạm nhân tụ tập chỗ, lưu lại người này, nhàn nhạt nói câu "Bảo trọng", liền muốn quay người rời đi.

"Bát Hoàng Gia! Không thể tưởng được còn có thể nhìn thấy lão nhân ngài nhà!" Cách đó không xa mấy cái phàm nhân lập tức nhận ra người này trung niên nhân, vội vàng tiến lên bái nói.

Bát Hoàng Gia trước không để ý đến bọn hắn, hắn nhận ra Mộc Dịch chính là trước đây không lâu liền qua bản thân một mạng tiên sư, vội vàng hướng Mộc Dịch cúi đầu, nói ra: "Tiên sư chớ đi! Đa tạ tiên sư hai lần xuất thủ cứu giúp! Thế nhưng là, vì sao chúng tiên sư sẽ đối những người khác không để ý tới không hỏi, vì sao khó hiểu cứu thiên hạ muôn dân trăm họ! Vì sao phải trơ mắt nhìn xem vô số người vô tội chết đi!"

Mộc Dịch xoay người lại, chậm rãi lắc đầu nói ra: "Không là chúng ta thấy chết mà không cứu được, mà là ta các loại không có có năng lực như thế! Mặc dù là chúng ta người tu hành, cũng không được không gì làm không được!"

"Nguyên lai những thứ này thần thông quảng đại Thần Tiên, cũng có rất nhiều bất đắc dĩ!" Bát Hoàng Gia sững sờ, thấp giọng thì thào nói ra, đưa mắt nhìn Mộc Dịch lại bay trở về đến Thạch Thành trên không.

"Thế nhưng là, nhiều như vậy phàm nhân, tỏa ra lớn như vậy mạo hiểm, hắn tại sao phải cứu và lại chỉ cứu ta một cái?" Bát Hoàng Gia lâm vào trầm tư, vấn đề này, hắn vĩnh viễn cũng đoán không được đáp án.

Trăm vạn Tu tiên giả điên cuồng tấn công phía dưới, luyện thi đại quân lập tức cất bước duy gian, mấy trăm vạn phàm nhân nhìn thấy phía trước đủ loại cực kỳ đáng sợ pháp thuật thần thông, biết rõ gần chút nữa đó là một con đường chết, vì vậy không thể không tỏa ra bị cái kia chút ít luyện thi chém giết mạo hiểm, quay người hướng những phương hướng khác chạy trốn.

Những thứ này luyện thi, chú ý được đuổi giết những thứ này bốn phía chạy trốn phàm nhân, liền bất chấp công kích Thạch Thành, hướng hồ

phàm nhân số lượng rất nhiều, chạy trốn phương hướng lại thập phần phân tán, cho nên vẫn là có không ít phàm nhân thành công đào thoát, trốn ra cái mảnh này đại chiến khu vực.

Chỉ bằng vào những thứ này luyện thi, còn chưa đủ để lấy công phá trăm vạn Tu tiên giả thủ vững Thạch Thành. Như thế mà nhưng vào lúc này, trong mây đen quỷ tu rốt cuộc cũng lần nữa triển khai công kích, mây đen thời gian dần trôi qua hướng Thạch Thành xúm lại, vô số bọc lấy nồng đậm Âm khí Lục sắc quang đoàn, từ trong mây đen bay ra, cùng cái kia chút ít luyện thi một đường, hướng Thạch Thành công tới.

Thi binh thi tướng cùng ác quỷ u hồn, chính thức triển khai liên thủ công kích, trận này quyết định Nhân giới vận mạng đại chiến, lúc này mới chính thức tiến nhập chủ đề!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 398: Thi Quỷ Chi Loạn (Mười Chín)

Trong loạn quân, Thi Thần bỗng bệnh xuất hiện ở Thi Quỷ đại quân phía sau.

Hắn hai tay áo vung lên, lập tức có vài chục đạo bóng xám từ trong lóe lên mà ra, chính tề rơi vào trước người của hắn, hóa thành hơn mười bộ khí thể phi phàm luyện thi.

Cái này hơn mười bộ luyện thi, đều không ngoại lệ đều là tương đương với Nguyên Anh cấp bậc Thi Vương.

Thi Thần há miệng một phun, một đoàn xám trắng chi khí từ kia trong miệng thốt ra, hóa thành hơn mười sợi dây nhỏ, phân biệt chui vào cái kia hơn mười cái Thi Vương mi tâm giữa.

Những thứ này Thi Vương lập tức nhao nhao sống lại, tản mát ra cường đại Thi khí. Lập tức, nhiều người Thi Vương cũng riêng phần mình miệng phun nguyên khí, chia làm hơn mười sợi thậm chí trên trăm sợi, chui vào cái kia chút ít đẳng cấp cao thi tướng trong cơ thể.

Sau đó, những thứ này đẳng cấp cao thi tướng cũng nhao nhao nôn ra khí tức, khắp càng nhiều nữa cấp thấp thi tướng, thi binh.

Chỉ là một lát giữa, hơn mười vạn thi binh thi tướng thì cứ như vậy lẫn nhau câu thông đứng lên, hơn nữa đã bị Thi Thần thống nhất thao túng.

Thi Thần lại là há miệng một phun, lúc này đây, nhưng là phun ra một mảnh màu xám trắng hỏa diễm.

Cái kia chút ít Thi Vương lập tức theo sát phía sau, cũng phun ra thành từng mảnh xám trắng hỏa diễm.

Đây là luyện thi thể chân nguyên trong cơ thể biến thành thi hỏa, luyện thi tu vi càng cao, thi hỏa liền càng cường đại.

Trong chốc lát, hơn mười vạn thi quân đồng thời phun ra cuộn cuộn thi hỏa, hơn nữa những thứ này thi hỏa còn tự hành dung hợp thành một mảnh, hình thành một vòng phạm vi cực lớn xám trắng biến lửa, chậm rãi hướng Thạch Thành lan tràn mà đi.

Cùng lúc đó, cái kia chút ít quý tu cũng có động tác. Từng đoàn từng đoàn màu xanh thẩm hỏa diễm, chưa từng mấy ác quỷ u hồn trong cơ thể bay ra, ở giữa không trung hội tụ thành một mảnh bích u u quý hỏa. Hướng Thạch Thành đốt đi.

Nếu là một mình một đám thi hỏa hoặc quý hỏa, căn bản không đủ gây sợ; nhưng hôm nay hơn mười vạn luyện thi thi hỏa nổi thành một mảnh, quý hỏa số lượng càng là kinh người, tổng thể mà nói, chính là một cỗ cực kỳ đáng sợ năng lượng!

Thi hỏa cùng quý hỏa lẫn nhau không xung đột, hai người một cái ở trên, một cái tại hạ, đồng thời từ bốn phương tám hướng hướng Thạch Thành xoắn tới, những nơi đi qua, không khí trầm lắng. Vạn vật đều hủy. Cái kia chút ít chưa chạy trốn tới nơi xa phạm nhân. Tại thi hỏa quý hỏa trung lập khắc hóa thành một bộ thi hài, tuyệt không may mắn còn sống sót cơ hội.

"Toàn lực công kích, không thể khiến cái này thi thể quý chi hỏa tới gần Thạch Thành!" Lưu chân nhân vội vàng truyền lệnh xuống, mình cũng tự mình chỉ huy một đám Phong thuộc tính công pháp Tu tiên giả. Thi triển ra đầy trời cuồng phong. Ý muốn thổi tan cái kia chút ít hỏa diễm.

Nhiều người Tu tiên giả cùng thi triển thần thông. Thạch Thành phía trên, lần nữa lóng lánh ra đủ loại màu sắc hình dạng rực rỡ tươi đẹp hào

quang, đao quang kiếm ảnh bên trong. Tình cảnh rất đúng to lớn.

Tu tiên giả phản kích, tuy rằng hoàn toàn chính xác có thể phá hư bộ phận thi hỏa quỷ hỏa, nhưng tổng có một chút điểm yếu. Cuối cùng vẫn còn có không ít thi hỏa quỷ hỏa đột phá nhiều người Tu tiên giả tầng tầng phong tỏa, đốt tới Thạch Thành trên.

Đã bị công kích về sau, trấn thủ Thạch Thành Kiền Khôn Ngũ Hành Đại Trận tự hành lóng lánh ra một tầng dày đặc màn sáng, đem thi hỏa quỷ hỏa ngăn cản bên ngoài. Nhưng mà, những thứ này thi thể quỷ chi hỏa rồi lại như giòi trong xương bình thường, không ngừng xoi tái lấy màn sáng hào quang, một chút tiêu hao trong trận pháp ẩn chứa uy năng.

"Như thế nào ? Kiền Khôn Ngũ Hành Đại Trận có thể chèo chống ở ?" Lưu chân nhân hướng Sơn Bất Phá hỏi.

Sơn Bất Phá mỉm cười, nói ra: "Loại này chậm rãi tiêu hao, đối với từ Tiên gia trận pháp diễn biến mà đến Kiền Khôn Ngũ Hành Đại Trận mà nói, không tính là chí mạng. Chỉ là muốn nhiều lần thay đổi đẳng cấp cao tinh thạch đến bổ sung trận pháp năng lượng mà thôi. Chúng ta chuẩn bị đầy đủ, hầu như đem này giới đẳng cấp cao tinh thạch đều tập trung vào nơi này, theo trước mắt trạng thái xuống dưới, đừng nói là chèo chống mấy tháng, chính là mấy chục năm, cũng có thể làm được!"

"Vậy là tốt rồi!" Lưu chân nhân hài lòng gật đầu, mệnh lệnh nhiều người Tu tiên giả tiếp tục bảo trì công kích.

Chỉ cần có sung túc đẳng cấp cao tinh thạch, loại này để phòng ngự tăng trưởng cỡ lớn trận pháp, sẽ không sợ loại này chậm rãi tiêu hao, sợ chính là trong nháy mắt lọt vào rất mạnh công kích, vượt qua trận pháp thừa nhận năng lực bên ngoài, như vậy trận pháp liền sẽ lập tức bị phá.

Có trăm vạn Tu tiên giả cùng thi triển thần thông, thay Kiền Khôn Ngũ Hành Đại Trận chia sẻ áp lực, cái kia chút ít quỷ hỏa thi hỏa tuy rằng hung

mãnh, nhưng có thể đốt tới Thạch Thành trên rồi lại có chút có hạn, khó có thể chính thức phá hư đại trận.

Một lát sau, thi hỏa quỷ hỏa thời gian dần trôi qua bắt đầu yếu bớt, dù sao phun ra thi hỏa quỷ hỏa, cũng muốn tiêu hao luyện thi cùng quỷ tu đại lượng chân nguyên hoặc âm hồn lực lượng.

"Lưu chân nhân, Mộc sư đệ, tình huống như thế nào?" Lục Mặc lúc này cũng lại tới đây, cùng tồn tại khắc hỏi thăm lập tức tình hình chiến đấu.

Lưu chân nhân rất có nắm chắc nói: "Ha ha, Lục đạo hữu yên tâm, chúng ta có thể giữ vững vị trí Thạch Thành! Lục đạo hữu cùng Mộc đạo hữu hay là đi chuyên tâm điều khiển cái kia Phần Thiên đại trận đi, sớm một ngày khu trừ hơi mù, khôi phục mặt trời, chúng ta liền sớm một ngày đắc thắng!"

Lục Mặc nghe vậy thần sắc buông lỏng, hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh, quả nhiên gặp Thạch Thành có thể nói phòng thủ kiên cố, hắn nhẹ gạt đầu, hướng Mộc Dịch nói ra: "Thật tốt quá! Nếu như vậy, chúng ta liền theo Lưu chân nhân nói, Mộc sư đệ, ý của người như nào?"

"Đương nhiên. . ." Mộc Dịch đang muốn đồng ý, nhưng hắn lời vừa nói ra được phân nửa, nơi xa trong mây đen, bỗng nhiên truyền ra một cái rung trời tiếng gầm gừ.

Mộc Dịch các loại cả kinh, quay người nhìn lại, trong mây đen một đoàn hắc khí tuôn ra, ngưng tụ thành một cái xích trước mặt răng nanh ác quỷ, chừng ngàn trượng chi lớn.

Cái này Cự Quỷ, đúng là Mộc Dịch các loại trước đây bá kiến chính là cái kia Dương Thần kỳ Quỷ Đế.

Cự Quỷ từ trong mây đen rơi xuống về sau, thân hình lại tăng vọt gấp mấy lần, nó hai tay vây quanh một cái ngọn núi, hét lớn một tiếng, lập tức đại địa một hồi kịch liệt rung động lắc lư.

Cái kia Cự Quỷ, rõ ràng đem ngọn núi này toàn bộ đột ngột từ mặt đất mọc lên, cũng nâng lên đến cao giữa không trung.

Một màn này, khiến không ít đẳng cấp cao Tu tiên giả hoảng sợ vô cùng, bởi vì bọn họ có thể phân biệt ra được, cái này Cự Quỷ nâng lên ngọn núi, dùng không phải là cái gì pháp thuật, cũng không được ngân hồn chi lực, mà là bằng vào thật sự một thân cây mạnh!

Quỷ tu vốn là hư vô mờ ảo âm hồn thân thể, căn bản không có thân thể cây mạnh mà nói; nhưng quỷ tu một khi tu luyện tới Dương Thần kỳ cảnh giới, có thể đúc lại thân thể, cũng có vô cùng Thần lực!

Riêng là cái này Thần lực, cũng đủ để lệnh thiên hạ Tu tiên giả xấu hổ, lấy bọn họ thâm hậu pháp lực, cũng khó có thể một mình nâng lên một tòa lớn như vậy ngọn núi.

Cự Quỷ nổi giận gầm lên một tiếng, ra sức ném một cái, ngọn núi mang theo tiếng thét, hướng Thạch Thành trùng trùng điệp điệp nện xuống.

Thật lớn như thế ngọn núi, mang theo từ trên cao rớt xuống đáng sợ uy thế, nếu quả thật nện ở Thạch Thành lên, sẽ tại trong nháy mắt tạo thành thật lớn phá hư, chỉ sợ trấn thủ Thạch Thành Kiền Khôn Ngũ Hành Đại Trận cũng khó có thể thừa nhận!

"Nhanh, hướng ngọn núi kia tập trung công kích!" Lưu chân nhân phản ứng cực nhanh, tại Cự Quỷ xuất thủ trong nháy mắt, lập tức truyền lệnh xuống.

Hơn mười trước mặt gương đồng điều chỉnh phương hướng, đồng thời hướng ngọn núi theo đi, kích xạ ra hơn mười đạo cực lớn cột sáng, tất cả đều đã trúng mục tiêu này tòa đập tới ngọn núi.

Ầm ầm trong tiếng nổ, ngọn núi này bị kích vỡ nát, hóa thành đầy trời mảnh đá, từ trên trời giáng xuống.

Chỉ là một ít đá vụn, đối Kiền Khôn Ngũ Hành Đại Trận liền không có quá nhiều ảnh hưởng, trận pháp màn sáng trên phát ra một tầng nhàn nhạt ánh lửa, liền đem chút ít đá vụn đốt hóa thành một từng sợi khói xanh.

Cự Quỷ lại phát ra một tiếng gào thét, lập lại chiêu cũ, lại rút lên một tòa càn khôn ngọn núi, hướng Thạch Thành đập tới.

Lúc này đây, có càng nhiều gương đồng nhắm ngay từ không trung rơi đập ngọn núi, người kia tại các màu cột sáng trong tán loạn ra, đồng dạng không có tạo thành bao nhiêu uy hiếp.

Bất quá thừa dịp Cự Quỷ chuyển núi, hấp dẫn Tu tiên giả rất nhiều công kích tới ranh giới, quỷ hỏa thi hỏa khí thể càng tăng lên, tiến thêm một bước hướng Thạch Thành ép sát.

Thạch Thành trên Kiền Khôn Ngũ Hành Đại Trận màn sáng, đã ở hơi hơi run rẩy, bị thi thể quỷ chi hỏa xối tái trình độ, đang tại tăng lên.

Sơn Bất Phá thần sắc, cũng từ thập phần nhẹ nhõm, đã có chút ít ngưng trọng lên.

"Như thế nào ?" Lưu chân nhân lo lắng hỏi.

Sơn Bất Phá nhíu mày nói ra: "Dưới mắt còn không tính phiền toái, gặp lại cường đại công kích, sẽ rất khó nói!"

Sơn Bất Phá vừa dứt lời, hắn nói "Cường đại công kích", liền thật sự xuất hiện!

Cái kia Cự Quỷ hướng mây đen rộng lớn một tiếng, không biết tại hạ đạt cái gì mệnh lệnh, nhưng mà ngay tại một cái hô hấp sau đó, trong mây đen trong lúc đó mưa tiếng nổ lớn, vậy mà xuống nổi lên mưa như trút nước mưa to.

Đích đích xác xác là hạt mưa, chỉ bất quá những thứ này hạt mưa, cũng không có rơi xuống đến trên mặt đất, mà là lơ lửng tại giữa không trung.

Mưa như trút nước, rất nhanh, giữa không trung liên tục tập ra thành từng mảnh vũng nước đọng. Vũng nước đọng thời gian dần trôi qua lẫn nhau dung hội, hình thành một cái vờn quanh Thạch Thành không trung dòng sông.

Theo trong mây đen hạt mưa không ngừng rơi xuống, dòng sông càng ngày càng rộng lớn, nhưng mặt ngoài lại hết sức bình tĩnh, không có chút gợn sóng, chỉ là có một chút Âm khí bao phủ tại trên mặt nước, thoát nhìn đặc biệt không khí trầm lặng.

"Minh Hà!" Lưu chân nhân kinh hãi: "Đây là trong truyền thuyết Quỷ giới độc hữu Minh Hà chi thủy, bất luận cái gì sinh linh, động tới chết ngay lập tức!"

"Nhất định phải đem Minh Hà chi thủy ngăn tại Thạch Thành bên ngoài!" Lưu chân nhân thần sắc trầm xuống nói.

Nhưng mà, cái kia Minh Hà cũng không có hướng Thạch Thành chảy tới, mà chỉ là lẳng lặng nhẹ nhàng ở giữa không trung.

Lúc này, cái kia Cự Quỷ lần nữa ra lệnh, đầy trời quỷ hỏa, đều tuân hướng này đều Minh Hà.

Thủy Hỏa nguyên bản không dung, nhưng quỷ hỏa gặp được Minh Hà về sau, rồi lại dường như lửa cháy đổ thêm dầu giống như, bích u u hỏa diễm thoáng cái trở nên mãnh liệt cực kỳ, đem trọn cái ở giữa thiên địa đều chiếu rọi thành một mảnh âm trầm màu xanh thẫm.

Có Minh Hà chi thủy tương trợ về sau, cường đại gấp mấy lần quỷ hỏa cùng liên tục không dứt thi hỏa cùng một chỗ, hướng Thạch Thành xoắn tới.

Không chỉ là những thứ này thi hỏa quỷ hỏa, cái kia chút ít luyện thi, vô số quỷ hồn, cũng đều theo sát phía sau, hiển nhiên, đây là Thi Quỷ đại quân chuẩn bị đầy đủ toàn lực trùng kích.

Đã liên Thi Thần, Cự Quỷ bức này tồn tại, cũng hiện thân xuất hiện ở Thi Quỷ đại quân bên trong, theo đại quân cùng một chỗ trùng kích.

Sơn Bất Phá nhìn qua cái này đáng sợ thế công, thì thào nói ra: "Xem ra, phải lần nữa vận dụng một chiêu kia rồi!"

Lưu chân nhân cũng chậm rãi nhẹ gạt đầu, lấy ra cái kia Tiên Gia khôi lỗi tay trống.

"May mắn hãn còn có một khối tiên thạch!" Tử Thần thở phào, Mộc Dịch đến sau này, hãn cũng lặng yên về tới Mộc Dịch bên người.

Một lát sau, ngàn trượng lớn nhỏ tay trống, xuất hiện lần nữa tại Thạch Thành trên không.

"Rút lui!" Thi Thần cùng Cự Quỷ đồng thời hạ lệnh, đối mặt chính thức Tiên gia thủ đoạn, bọn hãn cũng không dám chính diện cứng rắn.

Chấn Thiên Cổ âm thanh, một tầng lại một tầng sóng chấn động ra hướng bốn phía lan tràn ra, chẳng những đem nhảy vào Thạch Thành phụ cận thi hỏa quỷ hỏa trong nháy mắt đập chết, còn đem Minh Hà chi thủy cũng bức lui đến vạn trượng bên ngoài, đối có vô số ác quỷ luyện thi, tại sóng chấn động ra trong hình thần câu diệt, hóa thành hư ảo.

"Hừ, bốn tọa cũng không tin, người còn có thể một mà tiếp, lại mà ba xuất ra tiên thạch!" Thi Thần oán hận thối đạo.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 399: Thi Quỷ Chi Loạn (Hai Mươi)

Chấn Thiên Cổ âm thanh dừng lại, Thi Quỷ đại quân lần nữa quét sạch tới.

Hai lần Chấn Thiên Cổ ở bên trong, luyện thi đại quân tổn thất hơn phân nửa, còn có vài chục vạn tiểu quỷ hồn phi phách tán.

Nhưng mà, tổn thất cơ bản đều là cấp thấp nhất luyện thi cùng tiểu quỷ, đẳng cấp cao luyện thi cùng quỷ tu tổn thương cũng không tính quá nghiêm trọng, Thi Quỷ đại quân vẫn như cũ có rất mạnh lực công kích.

Trong Thạch thành trăm vạn Tu tiên giả, cùng thi triển thần thông, lần lượt vỡ nát Thi Quỷ đại quân trùng kích, giết chết thi quỷ vô số.

Trận này thanh thế hùng vĩ chiến dịch, liên tục không ngớt giảng co bảy ngày. Cuối cùng, tại trong một tiếng nổ vang, Thạch Thành bốn phía vài chỗ mắt trận đồng thời bị hủy, trấn thủ Thạch Thành Kiền Khôn Ngũ Hành Đại Trận triệt để báo phá.

Vô số luyện thi ác quỷ, tỏa ra phong đao kiếm vũ, nhảy vào Thạch Thành bên trong, cùng trong Thạch thành Tu tiên giả triển khai kịch liệt chém giết.

Luân phiên đại chiến đến nay, Tu tiên giả cố nhiên là pháp lực tiêu hao không nhẹ, Thi Quỷ đại quân đồng dạng là nguyên khí tổn hao nhiều, lần này trực tiếp giao phong, thế tất là một trận ác chiến, hơn nữa trận chiến này kết quả, đem quyết định lấy Nhân giới tồn tại.

Nồng đậm Âm khí, cũng theo cái kia vùng mây đen quấn vào Thạch Thành bên trong, khiến Thạch Thành nguyên bản bầu trời trong xanh ở bên trong, khắp nơi tràn ngập nâu đen chi khí, thiên địa một mảnh lờ mờ. Chỉ có sau cùng trung tâm Phần Thiên đại trận chỗ, còn có một đạo thẳng tắp cột sáng xông thẳng lên trời, cột sáng phụ cận, vẫn là sáng ngời chói mắt, Âm khí không đáng tin gần.

Đẳng cấp cao luyện thi, lớn nhỏ ác quỷ, tất cả đều nhảy vào Thạch Thành bên trong, nghênh đón bọn họ, là một đám không có đường lui Tu tiên giả.

Đã liền cái kia Dương Thần kỳ Cự Quỷ, cũng tự mình giết vào trong thành. Này quỷ thực lực cực kỳ đáng sợ, Lưu chân nhân các loại tứ đại thế gia trưởng lão, chỉ có thể băng vào tiên tổ còn sót lại tiên bảo, miễn cưỡng liên thủ cùng hãn một trận chiến.

Thi Quỷ đại quân ở bên trong, có một gã tóc trắng lông mi trắng người trẻ tuổi, không phải thi không phải quỷ, lộ ra hết sức đặc thù. Nhưng mà hãn làm việc dị thường tàn nhẫn, tay hãn nắm một cái màu trắng trường đằng, trường đằng có thể đạt được chỗ, đem Tu tiên giả chăm chú quan. Sau đó lại đem giết chết.

Bạch mi thanh niên nhảy vào Thạch Thành ở chỗ sâu trong. Trong tay trường đằng hất lên, đem một gã không kịp chạy trốn Nguyên Đan Kỳ đan sĩ cuốn lấy, người kia lập tức toàn thân pháp lực ngưng kết, không thể động đậy, không có chút nào sức phản kháng.

Trong nháy mắt. Người này đan sĩ liền lâm vào trong hôn mê. Bạch đằng duỗi ra một ít rất nhỏ bộ rễ. Đâm vào trong đan điền của hãn, điền cuồng hấp thu kia trong cơ thể trong kim đan tinh túy chân nguyên, sau đó đem thi thể hất lên. Người kia rơi xuống trên mặt đất, thịt nát xương tan.

Bạch mi thanh niên cười lạnh một tiếng, trong tay trường đằng vung lên, lại cuốn hướng về phía cách đó không xa một gã khác Tu tiên giả.

"Buông hãn ra!" Đột nhiên một đường ánh sáng màu xanh lóe lên, Lục Mặc xuất hiện ở nơi này, hãn hướng bạch mi thanh niên lạnh lùng nói ra: "Đối thủ của ngươi là ta!"

"Ca, người huynh đệ của ta lường rồi cuộc gặp mặt!" Bạch mi thanh niên mỉm cười, trong tay trường đằng vò thu hồi, lẳng lặng cùng Lục Mặc giằng co.

"Nếu như ngươi còn nhận thức ta là huynh trưởng, cũng đừng có thay Thi Thần bán mạng!" Lục Mặc thản nhiên nói, tuy rằng đây là hãn lần thứ nhất nhìn thấy Bạch Nhật Thần Đằng biến thành người, nhưng cho hãn một loại không hiểu quen thuộc.

Bạch mi thanh niên oán hận nói: "Ta không phải là tại giúp đỡ Thi Thần, ta là tại vì Chúc Dung đại nhân báo thù! Ta muốn giết toàn bộ thiên hạ Tu tiên giả! Ca, chẳng lẽ ngươi đã quên cái này sinh tử đại thù sao?"

Lục Mặc than nhẹ một tiếng, ung dung nói ra: "Oan oan tương báo khi nào rồi! Mấy vạn năm trước sự tình, sớm nên buông xuống! Huống chi, vậy công Chúc Dung đại nhân cái kia vài tên Thiên Tiên, căn bản không có ở đây này giới, ngươi làm sao đau khổ khó xử những thứ này vô tội Tu tiên giả?"

"Người vô tội ? Chỉ cần là Tu tiên giả, nên Giết" bạch mi thanh niên cả giận nói: "Liền như năm đó bọn hãn không phân tốt xấu, muốn giết toàn bộ hết thầy tu Thần giả giống nhau!"

Lục Mặc lắc đầu, lúc này, một đường nhàn nhạt hàn quang từ đằng xa chợt hiện đến, rơi vào Lục Mặc bên người, hóa thành một tên làm thiếu phụ cách ăn mặc, dung mạo cực đẹp nữ tử, đúng là Lục Mặc chi vợ Cốc Mặc Ngưng.

"Phu quân, người không sao chứ!" Cốc Mạc Ngưng ân cần hỏi han.

"Không sao!" Lục Mặc hướng về phía cô mỉm cười.

"Ca, người có phải hay không thay đổi ? Có phải hay không không hề thống hận Tu tiên giả ?" Bạch mi thanh niên chỉ vào Lục Mặc lạnh lùng chất vấn.

Lục Mặc chứa cười nói: "Đúng vậy, của ta xác thực thay đổi. Ta và người không giống nhau, trong lòng của người chỉ có hận, mà ta, lại biết rõ cái gì là yêu!"

Nói xong lời cuối cùng một câu lúc, Lục Mặc thần sắc ôn nhu nhìn về phía cô, ánh mắt kia trong nồng đậm chân thành tha thiết tình cảnh, mặc dù là thân là ở ngoài đứng xem bạch mi thanh niên, cũng thấy được nhìn thấy tận mắt.

"Người vậy mà đã yêu Tu tiên giả ?" Bạch mi thanh niên giận dữ, hắt chỉ vào Cốc Mạc Ngưng nói ra: "Đáng giận! Ta hôm nay liền trước hết giết người!"

Nói xong, trong tay hắt bạch đằng đột nhiên vung lên, như một đường du Long, hướng Cốc Mạc Ngưng trước mặt kéo tới.

"Đừng!" Một căn thanh đằng từ một bên bay ra, đánh vào bạch đằng phía trên, đem xa xa đẩy ra.

"Ta đã nói rồi, đối thủ của người là ta!" Lục Mặc lạnh lùng nói, đem Cốc Mạc Ngưng bảo vệ tại sau lưng.

"Tốt!" Bạch mi thanh niên trong mắt tàn khốc lóe lên, "Lần này người huynh đệ của ta, liền chỉ có một có thể sống đến ngày mai!"

Bạch Nhật Thần Đăng cùng Thanh Nhật Thần Đăng giữa, triển khai giao phong kịch liệt, Cốc Mạc Ngưng tuy rằng cũng là Nguyên Anh kỳ Tu tiên giả, rồi lại khó có thể tại đây đỉnh phong trong quyết đấu nhúng tay, chỉ có thể hơi chút từ bên cạnh phụ trợ trợ lực của mình một chút.

...

Khoảng cách Thạch Thành vạn dặm bên ngoài một chỗ trong sơn cốc, một thanh niên thân ảnh tại ánh lửa lóe lên trong xuất hiện, đúng là Mộc Dịch.

Một lát sau, sơn cốc lòng đất đột nhiên vỡ ra, một cái hình dung khô héo lão giả từ trong lóe lên mà ra, rơi vào Mộc Dịch trước người hơn nghìn trượng bên ngoài.

"Người như thế nào không trốn rồi hả?" Lão giả lạnh cười nói: "Coi như là người chạy trốn tới chân trời góc biển, bốn tọa cũng sẽ không bỏ qua người!"

Mộc Dịch thản nhiên nói: "Ta không phải là muốn chạy trốn, chỉ là muốn tìm một chỗ thanh tịnh, người giải quyết ta ở giữa ân oán."

"Người giải quyết ta ở giữa ân oán?" Thi Thần cười nói: "Chỉ có một phương pháp, rất đơn giản, chính là khiến bốn tọa giết chết người, đem người luyện thành Chương Đăng Thi, từ nay về sau xong hết mọi chuyện!"

"Ta cũng là nghĩ như vậy." Mộc Dịch nhẹ nhàng cười nói: "Đời ta người tu hành vì cầu trường sinh, nhưng rất nhiều chuyện, lại chỉ có thể sử dụng tử vong đến giải quyết! Nghe nói người bản là Tiên Thần giới một cổ vạn năm cổ thi, thỉnh thoảng được thần huyết sau tu luyện thành Thi Thần, không biết người chết về sau, có hay không còn có thể rơi xuống vào luân hồi?"

"Vấn đề này vĩnh viễn không có đáp án, bởi vì bốn tọa sẽ không chết!" Thi Thần hai mắt co rụt lại nói, "Nhìn tại trong cơ thể người Chúc Dung thần huyết phân thượng, bốn tọa cho người thêm một cơ hội cuối cùng, nếu như người lập tức giao ra thần khí, cũng lấy huyết thệ thuần phục bốn tọa, vậy còn có mạng sống cơ hội."

"Đa tạ!" Mộc Dịch bất động thần sắc nói: "Ta cũng cho người một cái cơ hội, nếu như người giao ra Hoàng Nhật đăng trản, ta có thể tha cho người một mạng!"

"Khá lắm không biết sống chết cuồng vọng tiểu tử!" Thi Thần lập tức đột nhiên giận dữ, "Người cho rằng có vài giọt Chúc Dung thần huyết, liền có thể thắng được bốn tọa sao! Hôm nay khiến cho người mở mang kiến thức một chút bốn tọa Bất Hủ Thi Thân chi uy!"

Trong tiếng nói, Thi Thần hướng Mộc Dịch thả người đánh tới, tốc độ cực nhanh.

Mộc Dịch biết rõ, cái này Thi Thần thân thể rất mạnh, đỉnh giai Pháp bảo đều không thể tổn thương mấy may, mà cùng hấn cận thân dây dưa, càng là nguy hiểm cực kỳ.

"Phản phật" một tiếng, Mộc Dịch sau lưng dấy lên một đối với Hỏa Diễm Sí bàng, người kia hơi hơi quạt một cái, Mộc Dịch liền tại một mảnh trong ngọn lửa biến mất tại chỗ cũ.

Sau một khắc, Mộc Dịch xuất hiện ở ngàn trượng bên ngoài, hơn nữa đôi tay vừa lộn, màu đỏ sáng lóng lánh ở bên trong, hai tay phân biệt hơn nhiều một cây cung cùng một mũi tên.

"Xạ Nhật cung, Hỏa Thần Tiễn! Cùng cùng mũi tên vậy mà đều bị người lấy được!" Thi Thần hơi sững sờ, giật mình không nhỏ.

Nếu như nói này giới còn có lác đác vài loại có thể làm cho Thi Thần bất diệt Thi Thần kiêng kị bảo vật, cái này Xạ Nhật cung, Hỏa Thần Tiên, liền là một cái trong số đó!

Mộc Dịch biết rõ Thi Thần lợi hại, bình thường thủ đoạn căn bản không có hiệu quả, vì vậy hắn vừa ra tay, chính là thần binh lợi khí, cũng là trước kia chưa bao giờ đối địch sử dụng đã dùng qua áp trực thủ đoạn!

Mộc Dịch chút nào không ngừng lại, cung tiễn nơi tay, lập tức giương cung lấp tên, trong cơ thể thần huyết, cũng thông qua lòng bàn tay rót vào cung tiễn bên trong, trong chốc lát, Xạ Nhật cung màu đỏ sáng lóng lánh, Hỏa Thần Tiên trên càn là bám vào một tầng linh động hỏa diễm.

Một mũi tên không ra, thiên địa nguyên khí đã được đến cảm ứng, nhao nhao hướng Hỏa Thần Tiên trong vọt tới, đầu mũi tên chỗ Hư Không đã không chịu nổi cái này áp lực cường đại, tại ánh lửa chiếu rọi, hình thành một đoàn rực rỡ tươi đẹp mà mơ hồ năm màu vàng sáng.

Thi Thần mặt sắc mặt ngưng trọng, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, cái này một mũi tên uy năng đến cỡ nào mạnh mẽ!

"Đáng giận, tiểu tử này lúc nào trở nên lợi hại như thế! Mặc dù hắn không có Hỏa Thần Tiên, chỉ bằng vào Xạ Nhật cung có thể phát huy ra rất mạnh thực lực, khó trách hắn có thể giết chết Vân Hòa Tà, cướp đi Hỏa Thần Tiên!"

Thi Thần nhìn về phía Mộc Dịch trong ánh mắt, không hề có bất kỳ khinh thường chi ý, mà là một bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch thần sắc.

Thi Thần tay áo vung lên, một mặt kim quang lóng lánh tấm bia đá từ trong bay ra, hóa thành bảy tám trượng chi lớn, vắt ngang trước người của hắn.

Trên tấm bia đá, có khắc mấy trăm cái hình thái quái dị màu vàng văn tự, còn điêu khắc Long Phượng các loại Chân Linh đồ án, hình thái thoát nhìn giống như là một tòa mộ bia, nhưng Mộc Dịch nhận ra, phía trên văn tự, là tử thần đề cập tới Chân Thần văn tự, từng chữ đều ẩn chứa vô cùng huyền cơ.

"Táng Thần Bi!" Tử Thần tại Mộc Dịch thần niệm trong gấp gáp nói: "Đây cũng là một kiện thần khí, hơn nữa là Thi Thần bốn mạng thần khí, không thể khinh thường!"

Mộc Dịch âm thầm gạt đầu, đồng thời đem trong tay Hỏa Thần Tiễn bắn ra.

"Vèo" một tiếng ở bên trong, Hỏa Thần Tiễn hóa thành một đạo ánh lửa kích xạ mà ra, sau đó hỏa quang kia hóa thành một đầu rất sống động Hỏa Long, Hỏa Long hấp thu thiên địa nguyên khí, càng lúc càng lớn, trong chớp mắt thì có ngàn trượng chi lớn, cực lớn đầu rồng ngẩng cao, lớn lên Long khẩu, hầu như muốn đem nửa cái bầu trời cắn nuốt.

Lúc Hỏa Long hướng ngược lại Thi Thần phụ cận lúc, Long khẩu đã bao trùm Thi Thần phạm vi mấy ngàn trượng, khiến hãn không chỗ có thể trốn. Phạm vi này bên trong hết thảy, đều muốn bị Hỏa Long thôn phệ, sau đó tiêu hủy không còn một mảnh!

Như thế mà nhưng vào lúc này, cái kia Táng Thần Bi bỗng nhiên kim quang lóe lên lẳng không tăng vọt, giống như một mặt vách đá dựng đứng giống như đứng ở ở giữa thiên địa, đem Hỏa Long ngăn trở.

Đối lại là một tòa cự đại ngọn núi, cũng muốn tại Hỏa Long này thôn phệ xuống trong khoảnh khắc đốt vì khói xanh, nhưng Hỏa Long cùng cự bi gặp nhau về sau, cự bi trên Chân Thần văn tự trong lúc đó kim mang lớn chợt hiện, vậy mà đem Hỏa Long sinh sôi bức lui!

"Vèo!" Hỏa Long một lần nữa hóa thành Hỏa Thần Tiễn, đảo ngược mà bay, về tới Mộc Dịch trong tay.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 400: Thi Quỷ Chi Loạn (Hai Mươi Một)

"Ha ha, người cho rằng có thần khí cung tiền nơi tay, liền có thể đối phó bốn tọa sao! Xạ Nhật cung tuy rằng lợi hại, vốn lấy tu vi của người, căn bản không thể phát huy ra này cung chính thức uy lực!" Thi Thần đắc ý ngửa mặt lên trời cười to.

"Người hà tất cao hứng quá sớm!" Một cái lão giả thanh âm đột nhiên truyền ra, "Vừa rồi một kích ở bên trong, người Táng Thần Bi trên Chân Thần văn tự, có gần nửa đã ảm đạm không ánh sáng, người mặc dù có thể ngăn ở cái này một mũi tên, nhưng một cái giá lớn không nhỏ! Lão phu cũng không tin người còn có thể ngăn trở mũi tên thứ hai, mũi tên thứ ba!"

Thanh âm đàm thoại ở bên trong, một cái nhàn nhạt bóng người từ Mộc Dịch trong tay áo bay ra, hóa thành một danh mục lợi hại lão giả.

"Tử Thần ?" Thi Thần sững sờ, kinh ngạc nói: "Khó trách tiểu tử này dù sao vẫn là lại nhiều lần phá hư bốn tọa kế hoạch, nguyên lai sau lưng có người cái này sớm đáng chết mất lão gia hỏa vì hăn bày mưu tính kế! Bất quá, chỉ bằng tu vi của hăn cảnh giới, chỉ sợ căn bản không có khả năng lại thi triển ra mũi tên thứ hai, mũi tên thứ ba!"

Mộc Dịch một tay nắm lấy Xạ Nhật cung, một tay nắm bắt Hỏa Thần Tiễn, bất động thanh sắc.

Vừa rồi một kích kia, vì khu động Xạ Nhật cung cùng Hỏa Thần Tiễn hai kiện thần khí, Mộc Dịch hao phí đại lượng thần huyết lực lượng, đúng như là Thi Thần nói, khó có thể liên tục thi triển bậc này mạnh mẽ đại thủ đoạn.

Thi Thần thừa cơ vỗ Táng Thần Bì, người kia mặt ngoài kim quang lóe lên, lập tức từ bia trong bay ra vô số luyện thi, phô thiên cái địa hướng Mộc Dịch công tới.

Mộc Dịch tâm niệm vừa động, bên ngoài thân ánh lửa lưu động, thân hình kịch biến, trong chốc lát hóa thành một chỉ kim quang lóng lánh Kim Ô, Kim Ô hai cánh khê vỗ phía dưới, vô số lông vũ kích xạ mà ra, mỗi một căn lông vũ. Đều hóa thành một chỉ thiêu đốt lên hừng hực liệt diễm hỏa cầm.

Lập tức, đầy trời hỏa cầm bay múa, nghênh đón hướng một con kia chỉ hình thái dữ tợn đáng sợ luyện thi.

Những thứ này luyện thi thân thể cực kỳ cường hãn, không sợ Pháp bảo; nhưng hỏa cầm phun ra nuốt vào hỏa diễm, nhưng là có đệ nhất yêu hỏa danh xưng là Kim Ô chân hỏa, hơn nữa Kim Ô chân hỏa chính là chí cương chí dương chi hỏa, thập phần khắc chế âm tà chi vật; những thứ này luyện thi tại hỏa cầm bao vây rồi, chút nào chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Mắt thấy vô số cỗ luyện thi tại Kim Ô chân hỏa trong tán loạn thành từng sợi Thi khí, Thi Thần nhướng mày, công pháp vừa thu lại. Còn dư lại luyện thi lại lần nữa bay trở về Táng Thần Bì trong.

"Tiểu tử này sở tu rất hỗn tạp. Nhân, Yêu nhị tộc, Tiên, Thần hai phái công pháp đều có đọc lướt qua, hơn nữa đều cực kỳ không tầm thường, quả nhiên thập phần khó chơi!" Thi Thần trong lòng đối Mộc Dịch khinh thường chi ý đã không còn sót lại chút gì.

Này giới bên trong. Biết rõ hãn thực lực chân chính tồn tại. Rải rác không có mấy; mà Tử Thần liền là một cái trong số đó. Hôm nay Tử Thần nếu như dám hộ tống Mộc Dịch cùng hãn một trận chiến. Nói rõ tại Tử Thần xem ra, Mộc Dịch thực lực, đã có cơ hội chiến thắng Thi Thần!

Thi Thần công pháp biến đổi. Bất Hủ Thi Thân bên trong chảy xuôi máu tươi, thuận theo bàn tay của hắc chảy ra, rót vào dưới lòng bàn tay Táng Thần Bi trong; Táng Thần Bi hào quang biến đổi, bắt đầu phát ra nhàn nhạt màu xanh lá cây vầng sáng.

Tầng này tầng vầng sáng, rất nhanh vỡ tan ra, hình thành từng sợi màu xanh lá cây sương mù, tán loạn ra, trong khoảnh khắc, sắc trời càng thêm âm đạm, chung quanh khắp nơi tràn ngập như vậy nhàn nhạt sương mù, liền Kim Ô chân hỏa đều ở đây trong sương mù dần dần dập tắt.

Trong vòng ngàn dặm bên trong thảo mộc, chưa tiếp xúc đến cái này sương mù, liền lập tức trở nên biến thành màu đen phát tím, sau đó héo rũ bại vong; không có một chút thời gian, nơi này chính là một mảnh hoang vắng chết chui địa, không hề sinh khí.

Đạt tới Mộc Dịch cảnh giới này, phản ứng tự nhiên là cực nhanh; tại Táng Thần Bi hào quang biến hóa trong nháy mắt, Mộc Dịch cũng đã tế ra một tầng dày đặc ánh lửa, bảo vệ toàn thân.

Tuy rằng cái kia chút ít sương mù không cách nào phá tan hỏa quang kia phòng ngự, nhưng Mộc Dịch rồi lại cảm giác được pháp lực tiêu hao trong lúc đó trở nên cực nhanh, cái kia chút ít sương mù có rất mạnh ăn mòn lực lượng, có thể ăn mòn hắc chân nguyên lực lượng.

Tử Thần lạnh lùng nói: "Nhiều năm không thấy, người Hủ Thi Độc lại lợi hại không ít, càng thêm bá đạo! Phàm là sinh động tồn tại, không không ngại người cái này tu luyện vài vạn năm Hủ Thi Độc, nhẹ thì pháp lực đại tổn, nặng thì huyết nhục hóa thủy, hài cốt không còn!"

"Hắc, người biết là tốt rồi!" Thi Thần cười gằn nói: "Năm đó bốn tọa dùng một chiêu này đối phó người, đem người giết chết chỉ còn lại có một đôi Âm Dương Thần Mộc. Hiện tại người cái này nhỏ đồng bọn, cũng là

huyết nhục thân thể; bốn tọa ngược lại muốn nhìn, hắc có năng lực gì ngăn cản cái này Hủ Thi Độc!"

Tử Thần khẽ cười một tiếng, nói ra: "Hắc có lẽ không có khắc chế phương pháp, nhưng mà đừng quên, vạn vật tương sinh tương khắc, ta và người còn có một vị trí bằng hữu cũ, hắc nhưng hoàn toàn không sợ người cái này Hủ Thi Độc!"

Tử Thần nói xong, hướng Mộc Dịch lần lượt một ánh mắt, người kia hiểu ý, lập tức tới eo lưng lúc giữa nhẹ nhàng vỗ.

Một đường lục sáng lóng lánh, một cái mười một mười hai tuổi da xanh lá thiếu niên xuất hiện ở Mộc Dịch trước người, trên lưng hắc sinh một cặp trong suốt cánh, chính nhẹ nhàng vỗ.

Thi Thần nhìn thấy thiếu niên về sau, trước là hơi sững sờ, cũng không có nhận ra, thế nhưng là, khi hắc chứng kiến thiếu niên từng ngậm từng ngậm trực tiếp nuốt vào cái kia chút ít khói độc, lập tức giật mình, kinh hãi thốt ra: "Độc Thần! Bốn tọa những năm này một mực tìm không thấy tung tích của người, không thể tưởng được người vậy mà cũng cùng tiểu tử này một đám!"

Đối mặt Thi Thần chất vấn, thiếu niên không nhúc nhích chút nào, hắc hai cánh khẽ vỗ phía dưới, cuốn ra một cơn gió màu xanh lá, cái kia chút ít khói độc dường như đã bị tác động bình thường, theo cái này sợi gió mát đưa vào trong miệng của hắc, bị hắc trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Một lát giữa, thì có hơn phân nửa khói độc bị thiếu niên nuốt vào; Thi Thần biết mình tu luyện Hủ Thi Độc càng lợi hại, cũng chỉ là có nghịch thiên thiên phú Độc Thần trong miệng mỹ vị, hắc vội vàng vừa thu lại công pháp, đem còn dư lại khói độc lại đã thu vào Táng Thần Bi ở bên trong, để tránh tổn thất quá nhiều pháp lực.

"Đáng giận! Tứ đại Cổ Thần ở bên trong, Tử Thần cùng Độc Thần đều đầu phục tiểu tử này, đều muốn cùng bốn tọa là địch sao!" Thi Thần oán hận nói.

"Hắc hắc, còn có Tà Thần!" Tử Thần cười nói.

"Không có khả năng, Tà Thần đã bị chết!" Thi Thần lắc đầu liên tục, trong lòng đã ở tính toán như thế nào đối phó cái này khó giải quyết đối thủ.

"Tà Thần tuy rằng không có ở đây, nhưng hắc vật lưu lại, đối với người mà nói nhưng là trí mạng nhất đấy!" Tử Thần cười lạnh nói: "Lúc trước chúng ta tứ đại Cổ Thần, không dám nói tình như thủ túc, nhưng tối thiểu cũng là nghĩa khí tương đối, nhưng người tất cả hành động, đã cho người chúng bạn xa lánh, ngoại trừ những thứ này không tình cảm chút nào thì thế, còn có ai sẽ vì người dốc sức!"

"Chúng bạn xa lánh ? Ha ha, vậy thì như thế nào!" Thi Thần cười to nói: "Nhân tâm khó dò, cái gọi là chân thành bất quá là bức bách tại nhất thời xu thế. Một khi có cơ hội, ai không muốn cao cao tại thượng ? Vì vậy bốn tọa chưa bao giờ tin tưởng bất luận kẻ nào, chỉ có không tình cảm chút nào luyện thi, mới là nhất tin cậy đấy! Bốn tọa muốn đem thiên hạ sinh linh, đều luyện thành luyện thi, thụ bốn tọa đem ra sử dụng, đây mới là tuyệt đối chân thành như một, ha ha!"

Trong tiếng cười lớn, Thi Thần hình thể tăng vọt, nguyên bản khô gầy thân thể, vậy mà trở nên cường tráng vô cùng, đã trở thành một cái đầy người dữ tợn ngàn trượng lớn cự nhân, cự nhân thân thể mặt ngoài, từng đám cây kinh mạch như cự mãng giống như nổi bật, mạnh mẽ thần huyết, ở trong đó bắt đầu khởi động không thôi.

"Bốn tọa hôm nay không tiếc vận dụng Bất Hủ Thi Thân nguyên khí, nhất định phải đem người giết chết cùng này!" Thi Thần liếc không nháy

mắt nhìn về phía Mộc Dịch, trong ánh mắt để lộ ra lừng lự ác liệt sát khí.

Táng Thần Bi, cũng bị cực lớn hóa thi thể ôm trong tay, sau đó đột nhiên hướng lên bầu trời một đập, đồng thời nhấc chân trùng trùng điệp điệp đập lên mặt đất.

"Oanh!" Một tiếng trầm đục ở bên trong, Táng Thần Bi chỗ nện chỗ, Hư Không vỡ vụn.

"Phanh!" Một cước đập xuống về sau, đại địa vắng tung tóe, trời đất quay cuồng.

Trong chốc lát, nơi đây thiên địa bị hủy, Mộc Dịch chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, bản thân vậy mà xuất hiện ở một cái không ánh sáng lờ mờ trong không gian.

Nhưng hẳn có thể cảm giác được, trong bóng tối, ôm Táng Thần Bi bất diệt Thi Thần, vẫn còn đang trước người.

Thi Thần vậy mà lấy Bất Hủ Thi Thân lực lượng, đem phiến khu vực này thiên địa trong nháy mắt bị phá hủy, hình thành một cái không tính quá lớn hư vô không gian, đưa hẳn cùng Mộc Dịch các loại phong tỏa ở bên trong.

"Chỉ bằng cái này tạm thời tạo thành hư vô không gian, cũng muốn vây khốn chúng ta?" Tử Thần giễu cợt nói: "Theo lão phu nhìn, tối đa thời gian chừng nửa nén hương, có thể lao ra nơi này!"

"Bốn tọa đương nhiên không trông chờ dựa vào không gian này phong ấn bọn người. Bốn tọa chỉ là cho người các loại không đường có thể trốn mà thôi!" Thi Thần nói xong, ôm Táng Thần Bi đối với Mộc Dịch trùng trùng điệp điệp nện xuống.

Mộc Dịch sắc mặt biến hóa, cái này một đập uy lực, đủ để hủy thiên diệt địa, hẳn vừa mới được chứng kiến, tự nhiên không dám ngạnh kháng;

nhưng nơi này hư vô trong không gian, hắc cũng không cách nào thi triển thuận di thần thông, nhẹ nhõm né tránh.

Tốt đi ngang qua cái này chút thời gian điều chỉnh, Mộc Dịch bình phục cuộn cuộn huyết khí, lại có thể lần nữa giương cung lấp tên!

Lúc này đây, chẳng những có càng nhiều thần huyết hội tụ tại Hỏa Thần Tiễn lên, hơn nữa còn bổ sung lấy một tầng ngọn lửa màu tím.

Một mũi tên bắn ra, Hỏa Thần Tiễn hóa thành một đạo mặt ngoài phát ra tử mang Hỏa Long, nghênh đón Thi Thần cùng Táng Thần Bi mà đi.

Thi Thần nhìn thấy cái này Tử Hỏa, hơi kinh hãi, hắc không nghĩ tới Mộc Dịch luyện hóa Tử Nhật Thần Diễm, vậy mà đã không ít, đủ để đối với hắc tạo thành rất lớn uy hiếp!

Bất quá, hắc sớm biết Mộc Dịch người mang này thần hỏa, tự nhiên là có đề phòng.

Táng Thần Bi trên huyết quang lóe lên, cùng màu tím Hỏa Long đụng vào nhau, trong tiếng nổ, ánh lửa văng khắp nơi, chiếu sáng toàn bộ hư vô không gian.

Một kích này về sau, Thi Thần trong tay Táng Thần Bi trên Chân Thần vẫn tự, hào quang âm đạm, không hề có kim quang lóng lánh, hiển nhiên uy năng giảm nhiều;

Mà Hỏa Thần Tiễn cũng lần nữa hóa thành nguyên hình, bị bức lui mà quay về, lại đến Mộc Dịch trong tay.

Mộc Dịch từ khi tu luyện ra Tử Nhật Thần Diễm về sau, một khi sử dụng này hỏa, có thể nói không có gì không đốt, không đâu địch nổi, cho đến tận này, ngoại trừ mấy đại thần khí bên ngoài, còn không có đối thủ hoặc bảo vật không sợ cái này Tử Nhật Thần Diễm thiêu cháy; nhưng lần này vận

dụng đại lượng Tử Nhật Thần Diễm, rõ ràng cũng không có thể gây tổn thương cho cùng Táng Thần Bi cùng Thi Thần mảy may, chỉ là đấu cái không chia trên dưới!

"Thi Thần so với lão phu tưởng tượng lợi hại hơn đi một tí!" Tử Thần lẩm bẩm nói, "Hẳn thậm chí ngay cả Tử Nhật Thần Diễm đều có thể ngăn lại!"

"Như thế nào, thủ đoạn đều đã dùng hết đi!" Thi Thần hừ lạnh một tiếng nói: "Bốn tọa còn có mạnh nhất một chiêu, người có thể bức ra bốn tọa vận dụng chiêu này, coi như là chết có ý nghĩa!"

Nói xong, Thi Thần cắt ngực của mình, đem Táng Thần Bi đặt trước ngực.

Lập tức, nồng đậm tinh hồng sắc thần huyết đổ vào tại Táng Thần Bi lên, này bia màu sắc càng ngày càng sâu, dần dần phát ra đỏ sậm hào quang.

Mà Táng Thần Bi trên Chân Thần vẫn tự, lần nữa lóng lánh đứng lên, phát ra chói mắt huyết quang!

Lúc này Táng Thần Bi, toả ra khí tức mạnh, vẫn còn thẳng lúc trước!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 401: Thi Quỷ Chi Loạn (Hai Mươi Hai)

Thi Thần tạm thời tạo thành hư vô không gian, tại vừa rồi giao phong ở bên trong, không chịu nổi song phương bắn ra ra cực lớn uy năng, trong chốc lát liền tán loạn ở vô hình, Mộc Dịch cùng Thi Thần các loại lại xuất hiện ở nguyên lai cái kia vùng không trọn vẹn không chinh trong trời đất.

Cùng lúc đó, từng cái một đậu nành lớn nhỏ quang điểm, từ khắp mặt đất các nơi toát ra, nhao nhao hội tụ đến Táng Thần Bi ở bên trong, khiến Táng Thần Bi tản mát ra một tầng mê ly mà quỷ dị nhàn nhạt vàng sáng.

Những điểm sáng này đều là Thi khí, phạm là đã từng có thi thể địa phương, đều có một chút nhàn nhạt Thi khí, chúng nó tồn tại tại lớn trong đất, bình thường sẽ không bật ra.

Nhưng mà, lúc này ở Thi Thần mạnh mẽ đại thần thông triệu hoán xuống, phạm vi mấy ngàn dặm bên trong Thi khí, cho dù là ẩn núp dưới mặt đất ngàn dặm ở chỗ sâu trong, đều một chút tụ tập đứng lên.

Từ xưa đến nay, không biết có bao nhiêu sinh linh tại đây vùng khắp mặt đất vẫn lạc, sau đó táng thân nơi này, bọn họ Thi khí tuy rằng không mạnh, nhưng bởi vì số lượng cực lớn, tụ tập đứng lên tổng sản lượng liền cực kỳ kinh người.

Những thứ này Thi khí, vậy mà tại Thi Thần chung quanh tạo thành một tầng kết giới, kết giới không tính quá lớn, chỉ có vụn vặt lớn nhỏ, nhưng đem Mộc Dịch các loại phong ấn tại bên trong, làm hãm không cách nào đơn giản chạy ra.

"Pháp lực kết giới!" Tử Thần kinh hãi nói: "Đây là ở Tiên Thần giới mới có thể thi triển ra thần thông, hẳn rõ ràng có thể tại trong Nhân giới thi triển đi ra! Tại đây vùng kết giới trong không gian, Thi khí là cường đại nhất thiên địa nguyên khí, mặt khác bất luận cái gì công pháp, đều sẽ phải chịu hạn chế, chỉ có Thi khí mới có thể phát huy ra sau cùng bốn nguyên, sau cùng triệt để uy năng!"

"Không tệ! Tại đây trong Thi Nguyên kết giới, người đã thua một nửa!" Thi Thần lớn tiếng nhe răng cười. Đem Táng Thần Bi hung hăng nện xuống!

Theo Táng Thần Bi rơi đập, toàn bộ kết giới không gian đã ở cấp tốc sụp xuống, một cỗ rất mạnh vô hình áp lực, hướng Mộc Dịch áp bách mà đến, lệnh chung quanh hẳn Hư Không như sắt, pháp lực ngưng kết, gần muốn hít thở không thông.

Lúc Táng Thần Bi hoàn toàn rơi xuống lúc, toàn bộ kết giới không gian sẽ áp súc thành một cái quang điểm, một cái ẩn chứa lớn đại năng lượng quang điểm, mà Mộc Dịch cùng hẳn hết thấy, đều hình thần câu diệt, hóa thành tinh khiết năng lượng. Bị Táng Thần Bi hấp thu lợi dụng.

Tại đây trong kết giới. Mộc Dịch thần huyết cùng pháp lực đều đã bị rất lớn trói buộc, nhưng Thần Anh rồi lại hầu như không có đã bị bao nhiêu ảnh hưởng.

Một đám tinh thuần pháp lực từ Thần Anh trong phun ra, trong chốc lát Mộc Dịch quanh thân ánh lửa đại thịnh, lòe loẹt lóa mắt.

Ánh lửa thời gian dần trôi qua chia lìa thành hai luồng. Thi Thần nhìn thấy cảnh này lại càng hoảng sợ. Bởi vì hai luồng trong ngọn lửa. Vậy mà đều có một cái Mộc Dịch.

Hơn nữa, hai cái này Mộc Dịch đều là sống sờ sờ tồn tại, chỉ là một cái cầm trong tay Xạ Nhật cùng Hỏa Thần Tiễn. Cái khác rồi lại cầm

trong tay một thanh phát ra hào quang bảy màu kiếm tiên.

"Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm!" Thi Thần trong lòng rung mình, chẳng lẽ đối phương có thể đồng thời thi triển cái này vài cái thần khí cùng tiên bảo?

Đối lại là những người khác, hẳn tuyệt đối không tin; nhưng trước mắt hai cái Mộc Dịch, một cái trong cơ thể thần huyết bành trướng, một cái trong bụng Nguyên Anh bất phàm, đúng là một thần nhất tiên hai loại phương thức tu luyện, phân biệt tế ra thần khí cùng tiên bảo, tựa hồ cũng không phải không có khả năng!

"Đây là cái gì quý dị thần thông, vậy mà có thể phân thân vì hai, Tiên Thần đồng tu; còn có thể hợp hai làm một, cũng tiên cũng thần!" Thi Thần sắc mặt không khỏi khê biến, hẳn lịch duyệt rất sâu, nhưng lại chưa bao giờ nghe nói bậc này không thể tưởng tượng công pháp.

"Đây là 《 Tiên Thần Dịch 》 công pháp, là Tà Thần để lại cho người kinh hi!" Tử Thần nhìn ra Thi Thần nghi hoặc, lạnh cười nói: "Lão phu lúc trước đã nói qua, Tà Thần vật lưu lại, mới là cường đại nhất đấy!"

Hai cái Mộc Dịch, một cái gương cung lấp tên, một cái vung vẩy kiếm tiên, lập tức Hỏa Thần Tiên hóa thành một đoàn Tử Hỏa bay ra, mà Thất Tinh Tiên Diễm Kiếm ở bên trong, cũng chém ra một đường thất thái hỏa diễm kiếm quang.

Hai loại hỏa diễm thần thông, một thần nhất tiên, theo thứ tự là đến từ Tử Nhật đăng du Tử Nhật Thần Diễm cùng đến từ Tiên Giới Thất Tinh Tiên Diễm, đều là này giới cao nhất giai chân hỏa, bất luận một loại nào, đều đủ để đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Hôm nay, hai loại hỏa diễm đồng thời nghênh đón hướng Thi Thần cùng Táng Thần Bi mà đi, cũng ở giữa không trung tụ tập cùng một chỗ; lệnh Thi Thần càng thêm kinh hãi chính là, cái này hai loại hoàn toàn bất đồng

chân hỏa, vậy mà giữa lẫn nhau không hề khúc mắc dung hợp được, biến thành một loại càng cường đại hơn, độc nhất vô nhị Tiên Thần chi hỏa.

Thi Thần hoảng sợ nhìn xem cái mảnh này Tiên Thần chi hỏa hướng bản thân đánh tới, trong ánh mắt lần thứ nhất đã có sợ hãi chi ý.

"Chia rẽ tất yếu nhược, hợp quần gây sức mạnh! Tiên Thần đồng tu, tự nhiên là cường đại nhất tu tiên chi đạo. Đạo lý đơn giản như vậy, nguyên bản nên người người đều biết; nhưng bởi vì có quá nhiều người tên gia hỏa như vậy, vì mình tư dục mà vén lên mâu thuẫn, khiến Tiên Thần giữa căn bản không cách nào chung sống." Tử Thần mắt thấy đây hết thấy, thì thào nói ra.

Tiên Thần chi hỏa đem Táng Thần Bi cùng Thi Thần cuốn vào trong đó, một tiếng kêu thê lương thảm thiết ở bên trong, Táng Thần Bi cùng Thi Thần trước sau hóa thành một từng sợi khói xanh, tại thế gian này hình thần câu diệt, không còn tồn tại.

Mặc dù là tu luyện vài vạn năm Bất Hủ Thi Thân, cũng không cách nào ngăn cản cái này Tiên Thần chi hỏa thiêu đốt.

Toàn bộ kết giới cũng bởi vậy phá thành mảnh nhỏ, tán loạn thành từng điểm hào quang, quay về đại địa.

Hỏa diễm vừa thu lại về sau, đã hợp hai làm một Mộc Dịch, thần sắc mê mang.

Phen này đại chiến, tuy rằng chỉ có mấy cái hiệp, rồi lại hao phí hãn hơn phân nửa pháp lực, hôm nay trong cơ thể hãn Thần Anh, cực kỳ suy yếu, chính cần tĩnh dưỡng đừng phục.

"Người rốt cuộc hoàn thành đối lão phu hứa hẹn, đem Thi Thần giết chết!" Tử Thần cảm kích nhìn về phía Mộc Dịch, tâm tình phức tạp.

"Chúng ta tứ đại Cổ Thần ân oán, đến đây cũng cuối cùng kết thúc." Tử Thần đột nhiên có gan cực kỳ cảm giác mất mát, đại thù được báo, hẳn ngược lại giống như đã mất đi mục tiêu bình thường, đã mất đi phương hướng.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Mộc Dịch một chút bình phục khí tức, vội vàng hướng bốn phía nhìn lại, khẩn trương nói: "Vì sao không có phát hiện Hoàng Nhật đăng trần ? Chẳng lẽ nó không có ở đây Thi Thần trong tay ? Tiên bối không phải nói cái này Hoàng Nhật đăng trần sẽ không bị Tiên Thần chi hỏa thiêu hủy sao!"

Tử Thần nói ra: "Hoàn toàn chính xác không có khả năng thiêu hủy! Hoàng Nhật đăng trần bản thân chính là dung nạp Chúc Dung thần hỏa thần khí, làm sao có thể bị ngọn lửa thiêu hủy. Nếu như không có tìm được bảo vật này, vậy nó nhất định là không có ở đây Thi Thần bên người."

"Nếu như Thi Thần đạt được bậc này thần khí, rất không có khả năng sẽ ẩn núp tại địa phương khác, nhất định là tùy thân mang theo. Như vậy xem ra, Hoàng Nhật đăng trần căn bản không có rơi xuống Thi Thần trong tay."

"Thế nhưng là, Hoàng Nhật đăng trần cuối cùng ở nơi nào ?"

Mộc Dịch cùng Tử Thần bốn mắt nhìn nhau, cùng lộ ra một tia hoang mang chi ý.

...

Trong Thạch thành một chỗ, Lục Mặc dắt dúi lấy sắc mặt tái nhợt Cốc Mặc Ngưng, khẩn trương mà ân cần hỏi han: "Ngưng nhi, người không sao chứ ?"

"Ngưng nhi không ngại, phu quân không cần phải lo lắng!" Cốc Mặc Ngưng một chút bình phục khí tức, khẽ mỉm cười nói.

"Vây là tốt rồi!" Lục Mặc nhẹ gật đầu, đem giữa không trung một căn màu trắng trường đằng chậm rãi thu hồi, thần sắc ngưng trọng.

Cốc Mặc Ngưng than nhẹ một tiếng, ôn nhu an ủi: "Ngưng nhi chỉ là bị một chút vết thương nhẹ, không mấy ngày liền có thể phục hồi như cũ; mà phu quân rồi lại tự tay giết chết đã từng là bản thân thân huynh đệ tồn tại, chỉ sợ trong lòng đối tổn thương."

Lục Mặc thở dài, ung dung nói ra: "Ta cùng với hãn vốn là đồng căn chi vật, huyết mạch tương liên; không thể tưởng được giờ này ngày này, rồi lại đi tới không đội trời chung tình trạng!"

"Cái này cũng là vì Ngưng nhi." Cốc Mặc Ngưng cảm động nói: "Nếu như không phải là bởi vì Ngưng nhi, phu quân có lẽ sẽ không đếm xỉa đến, sẽ không tham dự đến trận này lớn trong chiến đấu."

Lục Mặc đem Cốc Mặc Ngưng ôm vào lòng, cười nói: "Đúng vậy, cái gì Tiên Thần có khác, cái gì cổ xưa ân oán, cùng ái ân so sánh với, đều là không có ý nghĩa! Vì phu kiếp này duy nhất tâm nguyện, chính là cùng ái ân cùng một chỗ phi thăng Tiên Thần giới, đem ta và người cái này đoạn tình duyên duy trì đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa!"

Hai người vẫn ngắm nhìn chung quanh, Thạch Thành trong ngoài đúng là một mảnh hỗn chiến. Vô số ác quỷ luyện thi vẫn còn cùng Tu tiên giả liêu chết đánh nhau, trên bầu trời cái kia đoàn mây đen, vẫn đang không có tản đi.

Mấy cái không biết phân biệt tiểu quỷ bay đến Lục Mặc bên người, bị Lục Mặc nhẹ nhàng run lên trong tay thanh đằng tiện tay bỏ, chứng kiến cái này bức giảng co cục diện, Lục Mặc nhìn nhìn bầu trời, nói ra: "Như là đã đã nhận được Bạch Nhật Thần Đăng, liền đem nó cũng dùng cho Phần Thiên đại trận ở bên trong, năng điểm đốt ra càng mạnh hơn nữa hỏa diễm, phát huy ra Tử Nhật đăng du càng nhiều nữa uy năng!"

Cốc Mạc Ngưng nghiêm mặt nói ra: "Đúng vậy, đại sự quan trọng hơn! Phu quân nhanh đi bố trí việc này, Ngưng nhi thân là Nguyên Anh kỳ Tu tiên giả, chùng tự bảo vệ mình lực lượng!"

Lục Mặc nhẹ gật đầu, đáp ứng: "Tốt! Ngưng nhi người nhất định phải đặc biệt cẩn thận! Còn có Mộc sư đệ, hẩn một mình dẫn dắt rời đi Thi Thần, cũng không biết lúc này tình hình chiến đấu như thế nào! Hy vọng hẩn có thể bình an trở về!"

...

Trong Thạch thành, không chỉ có là Tu tiên giả đang cùng luyện thi ác quỷ đại chiến, chính là trong thành phạm nhân chỗ khu vực, cũng có không ít tiểu quỷ luyện thi xâm nhập trong đó.

Tuyệt đại bộ phận Tu tiên giả, đều tại Thạch Thành bốn phía, trận pháp yếu địa các loại chỗ cùng Thi Quỷ đại quân triển khai kịch chiến, vì vậy hộ vệ nơi này Tu tiên giả số lượng ít, hoàn toàn không đủ để ngăn cản xâm lấn nơi này một đám thi quỷ. Lúc thi quỷ chúng đem số ít Tu tiên giả đánh giết về sau, liền đem ma trảo đối với cái kia chút ít nhìn như không hề có lực hoàn thủ các phạm nhân.

Đối mặt cái này cực kỳ đáng sợ luyện thi ác quỷ, mọi người đều bị kinh hãi khiếp sợ, trong chốc lát, thì có đại lượng phạm nhân bỏ mạng tại thi quỷ móng vuốt xuống.

Nhưng ở thời khắc nguy cấp này, cái loại này phát ra từ ở sâu trong nội tâm muốn sống dục vọng, lại làm cho bộ phận phạm nhân trở nên càng thêm dũng cảm; không biết là người nào trước tiên hô to, trước tiên làm ra phản kháng, sau đó, phản kháng thế liền như thủy triều bình thường, quét sạch toàn bộ phạm nhân khu vực.

"Không thể chỉ dựa vào tiên sư cứu giúp, chúng ta muốn bản thân cứu mình!"

"Người sợ quỷ ba phần, quỷ người phải sợ hãi bảy phần!"

Từng cái một thanh âm hô to lên, nhiều người phàm nhân có đao trong tay kiếm, có gươm bó đuốc, tình cảm quần chúng nước cuồn cuộn hướng cái kia chút ít luyện thi tiểu quỷ đánh tới.

Nếu là cường đại luyện thi ác quỷ, tự nhiên không sợ những thứ này "Đám ô hợp" ; nhưng bình thường nhất luyện thi cùng cấp thấp nhất tiểu quỷ, thực sự không chịu nổi số lượng tại gấp trăm lần phía trên phàm nhân ám sát cùng hỏa thiêu, nhao nhao lui tản ra.

Thậm chí, còn có luyện thi tiểu quỷ bị nhiều người phàm nhân bầm thây vụn đoạn, hoặc là tại chỗ đốt hồn phi phách tán, thắng lợi như vậy, đối khích lệ một đám phàm nhân, để cho bọn họ cảm thấy, những thứ này thi quỷ tựa hồ cũng không có biểu hiện ra đáng sợ như vậy!

Tại đây trận đại chiến ở bên trong, không có người nào là ở ngoài đứng xem, mỗi người đều muốn vì vận mệnh của mình, cố gắng ra một phần lực lượng của mình dù là chỉ là một cái không hề pháp lực phàm nhân!

Đột nhiên, Thạch Thành trong ngoài tất cả luyện thi, trong cùng một lúc trở nên ngậy ra như phồng, vẫn không nhúc nhích, dường như vô số cổ mất đi khổng chế con rối.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 402: Thi Quỷ Chi Loạn (Hai Mươi Ba)

Những thứ này luyện thi, toàn bộ do Thi Thần trực tiếp hoặc gián tiếp khống chế; Thi Thần món đó có thi thể nguyên chi khí thần khí Táng Thần Bi, chính là điều khiển cái này hơn mười vạn luyện thi đại quân mẫu chốt.

Hôm nay, Thi Thần đã chết, Táng Thần Bi đã ở Tiên Thần chi hỏa trong trực tiếp bị hủy, còn lại hai sóng mười vạn luyện thi, lập tức đã mất đi chủ nhân mệnh lệnh cùng điều khiển, hình cùng con rối.

Luyện thi đại quân đột nhiên tan rã, khiến trong Thạch thành Tu tiên giả áp lực hóa giải không ít, càng nhiều nữa Tu tiên giả dọn ra tay, cùng một chỗ đối phó cái kia chút ít ác quỷ.

Thạch Thành không trung chỗ, cái kia Dương Thần kỳ Cự Quỷ chính suất lĩnh hơn mười âm hư kỳ Quỷ Vương, cùng Lưu chân nhân các loại mười mấy tên Nguyên Anh kỳ tồn tại đấu pháp. Tuy rằng Lưu chân nhân các loại tứ đại thế gia Đại trưởng lão trong tay có tất cả Tiên gia bảo vật tương trợ, nhưng đối mặt cái này Dương Thần Cự Quỷ, rõ ràng chiếm không đến bất luận cái gì thức cện nghi, ngược lại bị kia đả thương vài người.

Những người này tuy rằng thân ở khẩn trương cực kỳ, thay đổi trong nháy mắt đấu pháp bên trong, nhưng trong thành thế cục thực sự hiểu rõ tại ngực. Một đám luyện thi mất đi chiến lực kịch biến, lệnh Lưu chân nhân các loại lập tức vui mừng quá đổi, thức tưởng tăng nhiều.

Lúc trước còn do do dự dự, trong lòng còn có không địch lại chi ý mấy người, lúc này cũng rốt cuộc thấy được hy vọng, ra tay tới ranh giới, càng

thêm quả quyết, cũng không hề bảo tồn thực lực.

Cái kia Dương Thần kỳ Cự Quỷ nhìn thấy cảnh này, đột nhiên hét lớn một tiếng, trong miệng nói ra quỷ dị âm trầm quỷ tu nói, nghe hắc ngữ khí, tựa hồ là tại đối mặt khác quỷ tu ra lệnh.

Quả nhiên, Cự Quỷ vừa dứt lời, hơn mười chỉ âm hư ác quỷ không hề cùng người khác Nguyên Anh kỳ tồn tại đang đây đưa không rõ, mà là n mĩa mai n mĩa mai hóa thành một sợi khói xanh, biến mất tại chỗ cũ.

Lập tức. Phía dưới đột nhiên nổi lên một mảnh hắc khí lượn lờ, cái kia chút ít âm hư ác quỷ tại trong hắc khí hiện hình, cũng hướng trong Thạch thành đánh tới.

Nhiều người Nguyên Anh kỳ tồn tại n mĩa mai n mĩa mai cũng thân hình nhoáng một cái đuổi giết mà đến, nhưng vào lúc này, cái kia Dương Thần Cự Quỷ trong lúc đó chỉ lên trời một tiếng quỷ rít gào, vô số màu đen khối không khí từ trong cơ thể hắc kích xạ mà ra, giống như đạo đạo cực thô mây đen mũi tên, bắn về phía bốn phương tám hướng.

"Cẩn thận!" Lưu chân nhân sắc mặt đại biến kinh hô một tiếng, hắc nhìn ra được, cái này từng đạo mây đen mũi tên ẩn chứa uy năng cực kỳ bá đạo. Trong đó đều ẩn chứa vô số ác quỷ u hồn hồn lực.

Một gã Phàm Anh Kỳ Anh lão vội vàng không kịp chuẩn bị. Bị cái này đột nhiên tới mây đen mũi tên quét đến một chút, lập tức toàn thân run lên, "Oa" một tiếng phun ra một miệng lớn máu đen, pháp lực cũng lẳng không đáp xuống hơn phân nửa.

Cũng may hắc chỉ là bị lan đến gần một chút. Nếu là chính diện thừa nhận một kích. Chỉ sợ lúc này đã vẫn lạc!

Nhiều người Nguyên Anh kỳ tồn tại n mĩa mai n mĩa mai mau né đến. Không dám lại đuổi bắt cái kia chút ít âm hư ác quỷ.

Cái kia từng đạo mây đen mũi tên, lại kích xạ ra trăm dặm sau đó, n mĩa mai n mĩa mai tán loạn ra. Hình thành một mảnh vô hình vô sắc bình chướng, đem Lưu chân nhân các loại mười mấy tên Nguyên Anh kỳ tồn tại hết thảy vây ở trong đó.

Một gã Linh Anh Kỳ kiếm tu lấy tay làm kiếm, nâng lên một chưởng hướng cái kia vô hình bình chướng chém tới, một đường hoa mỹ kiếm quang vạch phá phía chân trời, cũng tại ngoài mấy chục dặm đột nhiên gặp được vô hình lực lượng, bị đều bắn ngược mà quay về, hơn nữa tốc độ nhanh hơn gấp bội, người này kiếm tu vội vàng lại bổ ra một kiếm, hai cổ kiếm quang khi hấn trước người gặp nhau, kích động ra một mảnh lẳng lẽ ác liệt kiếm khí, đưa hấn hộ thể pháp quang trăm vỡ thất linh bát lạc, nhưng rút cuộc hóa giải một kích này.

"Khoan đã tay!" Thủy gia Đại trưởng lão vội vàng lớn tiếng quát dừng lại nói: "Đây là trong truyền thuyết Vạn Hồn Chi Cấm, là một loại quỷ tu lĩnh vực, tại đây đặc thù trong không gian, nếu là ta các loại một kích không cách nào phá giải cái kia vạn hồn lực lượng, thì triển công kích cũng sẽ bị đều bắn ngược, ngược lại nguy hiểm bản thân!"

"Đúng vậy, phải liên thủ đứng lên một kích thành công!" Lưu chân nhân cũng lớn tiếng nói, khi hấn ý bảo xuống, nguyên bản ý muốn động thủ mấy người, cũng n mĩa mai n mĩa mai thu hồi pháp lực.

Bất quá, những thứ này Nguyên Anh kỳ tồn tại ngày thường đều là một phương đứng đầu, độc lai độc vãng đã quen, muốn cùng hấn người liên thủ cũng không dễ động, huống chi là hơn mười người cùng một chỗ liên thủ; mà như không có có lực lượng đủ mức, một kích không cách nào phá giải, ngược lại sẽ lọt vào phản kích; vì vậy cái này hơn mười người thoáng cái lâm vào lưỡng nan hoàn cảnh.

Mà cái kia Dương Thần Cự Quỷ, vẫn đang đem hết toàn lực tuôn ra vạn đạo mây đen mũi tên, khiến cái kia vô hình bình chướng kiên cố hơn vững

chắc, không khiến cái này Nguyên Anh kỳ tồn tại chạy ra.

Hơn mười chỉ âm hư ác quỷ, mỗi cái đều tương đương với Nguyên Anh kỳ thực lực, c hồng nó nhảy vào Thạch Thành bên trong, như vào chỗ không người, hầu như không người có thể ngăn!

Dù sao đại đa số Nguyên Anh kỳ tồn tại, đều bị cái kia Dương Thần Cự Quỷ lấy sức một mình vây ở vạn hồn trong không gian, mà trong Thạch thành chỉ ven ven có bốn đại yêu tổ các loại bảy tám vị có thể cùng những thứ này Âm Hư quỷ tu một trận chiến.

Tình thế nguy cấp, Lưu chân nhân không thể không móc ra một quả thượng cổ lệnh bài, quát: "Chư vị đạo hữu, nghe bản chân nhân hiệu lệnh, đem bản thân pháp lực tể vào cái này Bát Tiên Lệnh ở bên trong, có thể một kích phá giải không gian này phong ấn!"

Này cái Bát Tiên Lệnh, đã là tứ đại thế gia biểu tượng, bản thân cũng là một kiện Tiên gia di bảo, uy lực bất phàm. Tại nhiều người Nguyên Anh kỳ tồn tại đem bản thân pháp lực đánh vào Bát Tiên Lệnh về sau, Bát Tiên Lệnh lập tức mĩa mai quang vạn trượng, diễn hóa xuất bốn người bốn c hồng yêu bát đại tiên tổ chi hình.

Mới đầu, cái này bát đại tiên tổ chỉ là một cái nhàn nhạt hư ảnh, theo nhiều người Anh lão không ngừng gây pháp lực, hư ảnh trở nên càng ngày càng đầy nặng, càng ngày càng chân thật.

Dương Thần ác quỷ nhướng mày, hắc hắc mồm phun ra một mặt quỷ đầu cờ trắng, cờ trắng tung sóngy phía dưới, lập tức vô số thể lương quỷ khóc tiếng vang lên, từng đạo cô hồn dã quỷ từ cờ trắng trong sóngy ra, tổng số vậy mà không dưới mười vạn!

Những thứ này quỷ hồn, là Dương Thần Cự Quỷ vạn năm đến luyện hóa tể tự thứccủ quỷ, lúc này một thứccủ ý thức toàn bộ dùng ra, thứccủ quỷ hóa

thành tinh khiết âm hồn lực lượng, bám vào tại vạn hồn không gian trong phong ấn, gia cố không gian trói buộc lực lượng.

Lúc này, cái kia hơn mười chỉ âm hư ác quỷ đang tại trong Thạch thành tùy ý hành hạ đến chết cấp thấp Tu tiên giả, không có trận pháp thủ hộ, cái kia chút ít cấp thấp Tu tiên giả tại loại này tồn tại trước mặt, căn bản không có một kích lực lượng!

Một cái Âm Hư quỷ tu vọt tới Thạch Thành sơn môn trước, một đội mấy trăm người thủ vệ chính ở chỗ này thủ vững.

"Đi mau! Ta đến bọc hậu!" Thân là thủ vệ trưởng một trong Mộc Khinh Ca biết không hay, hét lớn một tiếng, mệnh lệnh thuộc hạ lui ra.

Nhiều người thủ vệ kinh hãi mọi nơi né ra, Âm Hư quỷ trực tiếp hướng ngược lại rảnh tay nâng trường qua Mộc Khinh Ca trước người, huyền hóa ra một cái cực lớn Hắc Sắc Quỷ Trảo, hướng Mộc Khinh Ca chớp tới.

Tại đây chỉ Âm Hư quỷ tu xem ra, giống như Mộc Khinh Ca như vậy Kim Đan kỳ đan sĩ, căn bản ngăn cản không dưới bản thân U Minh Quỷ Trảo một kích, nhất định là thịt nát xương tan, đan phá mà chết!

Nhưng mà, ngay tại nó Quỷ Trảo sắp lấy xuống một khắc này, Mộc Khinh Ca bên ngoài thân đột nhiên ánh lửa lóe lên, vậy mà sáng ra một đạo nhân ảnh.

Bóng người này đúng là Mộc Dịch, hẳn tại Mộc Khinh Ca trên thân đã sớm có lưu một đám phân hồn, cũng biết được Mộc Khinh Ca gặp nguy hiểm, vội vàng thi triển linh hồn truyền tống chi thuật, đem bản thể từ vạn dặm bên ngoài trực tiếp hàng lâm đến cái này sợi phân hồn phía trên. Cái này sợi phân hồn tuy rằng bởi vậy mĩa mai tổn, nhưng Mộc Dịch thực sự bởi vậy tới kịp cứu Mộc Khinh Ca.

Mộc Dịch tay cầm Xạ Nhật Thần Cung, cũng không cần Hỏa Thần Tiễn, chỉ là tại dây cung trên nhẹ nhàng kéo một phát, lập tức liền tụ tập ra một chi lóe ra mĩa mai quang màu tím hỏa diễm chi mũi tên.

Màu tím hỏa thức cễn hương quý kia móng vuốt bắn ra, chẳng những lập tức đem Quỷ Trảo thôn phệ sạch sẽ, hơn nữa còn bắn trúng cái kia Âm Hư quý tu.

Cường đại Âm Hư quý, tại thức cễn xúc đến Tử Hỏa trong nháy mắt, vậy mà dường như trang giấy giống nhau không có lực phản kháng bốc cháy lên, tại một tiếng thê lương tiếng gào thét ở bên trong, hóa thành một sợi khói xanh, biến mất vô tung vô ảnh.

"Cha, người đã đến rồi! Đã đến thiệt nhiều đẳng cấp thao ác quý, c hồng ta không đối phó được!" Mộc Khinh Ca tìm được đường sống trong chỗ chết, vội vàng hướng phụ thân báo cáo tình hình chiến đấu.

Mộc Dịch hai mắt kim mang lập loè, hướng quét mắt nhìn bốn phía, liền đem thể cục để ở trong mắt, hắc không nói hai lời, hóa thành một đạo ánh lửa biến mất tại chỗ cũ, sau một khắc, liền lại xuất hiện ở một gã âm hư ác quý bên cạnh.

Xạ Nhật Thần Cung lại bắn một mũi tên, một cái Âm Hư quý không hề lo lắng lần nữa hồn phi phách tán!

Hắn một mũi tên lại một mũi tên bắn ra, Xạ Nhật cung thần tốc, khiến quý tu tránh cũng không thể tránh; trên tên bổ sung Tử Nhật Thần Diễm, càng là vừa dính là chết!

Mộc Dịch có thể giết chết Thi Thần, đối phó những thứ này Âm Hư quý, tự nhiên là không nói chơi!

Tại mấy hơi thở lúc giữa liền giết chết bảy tám chỉ Âm Hư quý về sau, còn lại Âm Hư quý kinh hãi, căn bản không dám sẽ cùng Mộc Dịch là địch,

không thức céc cái lời quỷ để mệnh lệnh, n mĩa mai n mĩa mai trốn về Thạch Thành bên ngoài mây đen bên trong.

Mộc Dịch sau lưng hỏa diễm hai cánh khế vổ, sóngy đến không trung chỗ, ở trước mặt hần, đúng là cái kia Dương Thần Cự Quỷ.

"Mộc đạo hữu, người tới được vừa vặn!" Lưu chân nhân đại hỉ, vội la lên: "Nhanh kiếm chế này quỷ, khiến ta các loại thừa cơ thoát thân!"

Mộc Dịch nhường mảy, đối phó cái kia chút ít Âm Hư quỷ cũng thì thôi, nhưng trước mắt Dương Thần Cự Quỷ, thực lực không có ở đây Thi Thần phía dưới! Mà hần lúc trước cùng Thi Thần một trận chiến, đã đem hết toàn lực, pháp lực thần huyết đều thức céc mĩa mai hơn phân nửa, thật sự không cách nào nữa tể ra mạnh nhất, giết chết Thi Thần một chiêu kia Tiên Thần chi hỏa.

"Là người giết Thi Thần?" Dương Thần Cự Quỷ bỗng nhiên người hầu tộc nói nói ra, nó có chút hồ nghi nhìn về phía Mộc Dịch, sắc mặt cũng lộ ra có chút cẩn thận.

Thi Thần đuổi theo giết trước mắt người thanh niên này, điểm này Dương Thần Cự Quỷ là thập phần rõ ràng, nếu như người này thanh niên một mình phản hồi, mà luyện thi đại quân nhưng trong nháy mắt báo hồng, hần hai người đại chiến kết quả, có thể nghĩ!

Thế nhưng là trước mắt người thanh niên này, thoát nhìn tu vi cũng không thao lăm bộ dạng, hần làm sao có thể đánh bại Thi Thần?

Nếu không phải vừa rồi tận mắt nhìn thấy Mộc Dịch không tốn sức chút nào liền giết chết bảy tám tên Âm Hư quỷ, Dương Thần Cự Quỷ rất khó thứcn tưởng việc này.

Đối mặt có thể giết chết Thi Thần cường địch, ngay cả là cái này không ai bì nổi Quỷ Đế, không khỏi cũng có chút đặc biệt cẩn thận.

Mộc Dịch lấy ra Hỏa Thần Tiên, khoác lên Xạ Nhật Thần Cung dây cung lên, chậm rãi kéo di chuyển dây cung.

Mỗi kéo ra một tắc, trong cơ thể hắc thần huyết sẽ phải xói mòn một chút, đối với đã mĩa mai tổn đại lượng thần huyết lực lượng Mộc Dịch mà nói, đây cũng không phải là chuyện dễ dàng.

"Cái này chính là cuối cùng một mũi tên rồi!" Mộc Dịch trong lòng thì thầm mĩa mai nói ra. Hắc biết rõ, lấy bản thân thần huyết tu vi, cũng không còn có thể lực lượng bắn ra thứ cấp theo mũi tên!

Mà cái này một mũi tên, muốn đối phó địch nhân, nhưng là Mộc Dịch chưa sảng giờ gặp được qua cường địch trong truyền thuyết đã đạt tới Dương Thần kỳ Quỷ Đế, cảnh giới của nó, tương đương với Nguyên Anh xuất khiếu phi thăng Tu tiên giả hoặc tích huyết hóa thần tu Thần giả!

Mộc Dịch đem hết toàn lực, sắc mặt tái nhợt, trong tay hắc Hỏa Thần Tiên, nhưng là hỏa sáng lóng lánh, nhàn nhạt tử mang phiêu động liên tục, lộ ra hết sức xinh đẹp rực rỡ tươi đẹp.

Rốt cuộc, Xạ Nhật cung đã bị hắc kéo ra hiện lên trắng tròn hình dạng, Hỏa Thần Tiên trên Tử Nhật Thần Diễm, cũng đã diễn biến đã đến cực hạn.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 403: Lạc Nhật Chi Thương (Thượng)

Cái này một mũi tên khí thể, khiến Dương Thần Cự Quỷ cũng là không dám khinh thường, nó đem Vạn Quỷ Bạch Phiên trêu vào trong tay, nhẹ nhàng một hồn, lập tức vô số lực quang từ bốn phương tám hướng thu hút cờ trắng bên trong, đây là nó lại thu hồi vạn Dư tiểu quỷ âm hồn lực lượng.

Mộc Dịch trong tay buông lỏng, Hỏa Thần Tiễn lập tức kích xạ mà ra, kéo lê một đường hào quang màu tím, đâm rách Hư Không, chỉ là một ý niệm, nó cũng đã xuyên thấu hơn mười dặm Hư Không, trực tiếp xuất hiện ở Dương Thần Cự Quỷ trước người!

Tốc độ này, so với lôi điện nhanh hơn, đối đột nhiên!

Mặc dù là thuận di, cũng trốn không thoát cái này một mũi tên!

"Tiểu tử này quả nhiên thập phần đáng sợ!" Cự Quỷ trong lòng thầm quát một tiếng, trong tay cờ trắng kịp thời giơ lên, đồng thời khu động tu luyện vạn năm hồn lực, tại đây tốc độ ánh sáng giữa, đã liên tục thi triển ra mười ba đạo quỷ ảnh.

Mười ba đạo quỷ ảnh, là mười ba cổ âm hồn lực lượng, một tầng so với một tầng lợi hại, chúng nó thủ hộ tại Cự Quỷ trước người, giống như mười ba tầng nghiêm mật vô hình tấm thuẫn.

Mà cái kia Hỏa Thần Tiễn, vậy mà một hơi liên tục bắn phá tầng mười hai quỷ ảnh, mà cuối cùng một tầng quỷ ảnh cũng chỉ là thoáng kéo dài cản trở một cái Hỏa Thần Tiễn, người kia tự xuyên thấu mà ra, tiếp tục bắn về phía Cự Quỷ.

Một mặt cờ trắng giơ lên, lập tức vô số tiểu quỷ từ trong tuôn ra, lấy cái chết ngăn cản cái này chi Hỏa Thần Tiên!

Trộn vụn giết chết mấy nghìn tiểu quỷ, Hỏa Thần Tiên mới rút cuộc dừng lại, Cự Quỷ cũng theo bản năng một mực thối lui sau ra ngoài mấy chục dặm!

Tuy rằng đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, nhưng cái này một mũi tên uy lực mạnh như thế, hãy để cho Cự Quỷ giật mình không nhỏ.

Cự Quỷ hoảng hốt nhìn về phía Mộc Dịch, đã thấy đến Mộc Dịch sắc mặt tái nhợt, khí huyết không yên bộ dáng. Lập tức trong lòng buông lỏng.

"Hừ, nguyên lai là đem hết toàn lực một kích, trách không được có kinh người như thế uy lực! Nhưng cái này một mũi tên không đả thương được bản tôn, vậy sẽ là của người tử lộ rồi!" Cự Quỷ lạnh lùng thầm nghĩ một câu, liền muốn hướng Mộc Dịch đánh tới.

"Oanh!" Một tiếng vang thật lớn tại cách đó không xa truyền đến, lập tức trong hư không mông lung lớn mông lung hắc khí tán loạn ra, nguyên lai là Lưu chân nhân các loại thừa dịp Mộc Dịch cái này một mũi tên hấp dẫn Cự Quỷ toàn bộ lực chú ý, cũng liên thủ một kích, rốt cuộc đem vạn hồn lực lượng phá giải, đã đi ra cái kia vùng quỷ dị không gian!

Cự Quỷ cũng không có cơ hội lại đem những thứ này Nguyên Anh kỳ tồn tại phong ấn. Không khỏi thầm mắng một tiếng. Oán hận nhìn về phía Mộc Dịch.

Người thanh niên này đột nhiên xuất hiện, khiến nó hết thảy kế hoạch từng cái một thất bại, nếu như Cự Quỷ đầy ngập tức giận, đều muốn phát tiết đi ra. Cái kia Mộc Dịch không thể nghi ngờ là đứng mũi chịu sào!

Đúng vào lúc này. Trong Thạch thành trung tâm xông thẳng lên trời cái kia tam sắc quang trụ. Đột nhiên hào quang lóe lên, vậy mà to thêm gấp

bội, hơn nữa lại thêm một tầng màu trắng.

Trên bầu trời hơi mù. Cũng bởi vì này cột sáng đột nhiên lớn mạnh, thoáng cái bị tách ra ra, ánh mặt trời vạn đạo phóng đến Thạch Thành bên trong, lập tức trời quang vạn dặm.

Cái kia từng sợi Âm khí, đã ở ánh mặt trời trong trở nên mỏng manh đứng lên, chưa đủ vì đều!

"Cái này nhất định là Lục Mặc đã nhận được Bạch Nhật Thần Đăng, cũng đem sáp nhập vào Phần Thiên đại trận ở bên trong, khiến Tử Nhật đăng du uy lực dồi dào đủ phóng xuất ra! Đây chính là cái cơ hội tốt!" Mộc Dịch đại hỉ, vội vàng điều động trong cơ thể Thần Anh lực lượng, cảm ứng đến trong Thiên Địa từng sợi ánh mặt trời.

Những thứ này ánh mặt trời, thu được tác động, nhao nhao hướng Mộc Dịch tụ tập mà đến, khóa lại trên người của hắn, trong chốc lát, Mộc Dịch toàn thân hào quang vạn trượng, giống như giữa không trung thứ hai Thái Dương!

"Đi!" Mộc Dịch hét lớn một tiếng, những thứ này ánh mặt trời trong nhật chi tinh hoa, tại trong nháy mắt bị triệt để kích phát, hình thành một đường chói mắt cực kỳ cột sáng, hướng Dương Thần ác quỷ theo đến.

Cái này đạo cột sáng vừa ra, toàn bộ Thạch Thành đều tại trong nháy mắt bị chiếu sáng, vô số tu sĩ theo bản năng nhắm lại hai mắt, không dám nhìn thẳng!

Dương Thần Cự Quỷ tuy rằng có thể chịu đựng ánh mặt trời chiếu xạ, thế nhưng cũng giới hạn tại bình thường ánh mặt trời, Mộc Dịch tế ra cái này một đạo cột sáng, đem ánh mặt trời trong nhật chi tinh hoa triệt để thi pháp, uy lực mạnh, Dương Thần ác quỷ cũng không dám thừa nhận!

Dương Thần Cự Quỷ cực kỳ e sợ, thân hình nhoáng một cái, sẽ phải thi triển hồn du thuật, hóa thành một sợi khói xanh mà chạy.

Nhưng mà, nó cuối cùng là đã chậm một chút, vẫn bị cái này cột sáng soi sáng một chút.

Lập tức, nó một nửa quỷ thân, tại trong nháy mắt bị cường quang theo xuyên qua, hóa thành nhàn nhạt vài hắc khí.

Cự Quỷ nguyên khí tổn hao nhiều, vội vàng trốn về mây đen bên trong, ở đâu còn dám tái chiến! Lúc này đây bị thương, không có có mấy ngàn năm tu dưỡng, nó tuyệt không pháp phục hồi như cũ!

Trong Thạch thành cái kia chút tiểu quỷ, càng là ngăn cản không nổi trên bầu trời càng ngày càng mãnh liệt ánh mặt trời, nhao nhao thừa dịp trên thân Âm khí không có bị triệt để theo tản ra, như ong vỡ tổ trốn về mây đen.

Lập tức, mây đen lấy tốc độ cực nhanh hướng xa xa bay đi, trong chớp mắt liền biến mất ở chân trời.

Mà bầu trời hơi mù, cũng đang nhanh chóng biến mất, vạn dặm, mười vạn dặm, mấy mười vạn dặm bên trong, đều là trời quang một mảnh! Cứ theo đà này, không xuất ra mấy ngày, toàn bộ thiên địa liền đem khôi phục hình dáng cũ, mà khi đó, quỷ tu cũng chỉ có thể trốn về Quỷ giới!

Núi thở biển gầm giống như tiếng hoan hô tại trong Thạch thành vang lên, cái này cuối cùng không ngăn thi quỷ chi loạn, tạo thành quá lớn tổn thương; trận này thắng lợi, tới được quá không dễ dàng!

"Thật tốt quá!" Mộc Dịch cũng lộ ra dáng tươi cười.

Trong Thạch thành trung tâm, một đạo nhân ảnh mấy cái lập loè, đi tới Mộc Dịch ngang trước, đúng là đầy mặt mỉm cười Lục Mặc!

"Mộc sư đệ, Lưu chân nhân! Chúng ta rốt cuộc thắng!" Lục Mặc cao hứng nói: "Bạch Nhật Thần Đăng, Lục mỗ cũng đã bắt được!"

"Đúng vậy, lúc này đây Tiên Thần liên thủ, trên dưới một lòng, rốt cuộc đem vận mệnh của mình nắm giữ ở trong tay của mình!" Mộc Dịch cảm khái nói.

"Đúng vậy a, thật tốt quá!" Lưu chân nhân liên tục gật đầu, đột nhiên hỏi: "Mộc đạo hữu, Thi Thần bị người giết chết, hắc Xích Nhật Hỏa Thạch, có hay không trong tay người?"

"Ha ha, tại hạ hoàn toàn chính xác đã nhận được Xích Nhật Hỏa Thạch!" Mộc Dịch gật đầu nói: "Chỉ tiếc, Hoàng Nhật đăng vẫn đang tung tích không rõ! Hôm nay ngũ đại thần khí, cũng chỉ thiếu kém món này rồi!"

"Rất tốt!" Lưu chân nhân nhìn nhìn Mộc Dịch cùng Lục Mặc hai người, nói ra: "Nhị vị đạo hữu hôm nay một trận chiến lập nhiều đại công, thậm chí đều bởi vậy hao phí hơn phân nửa nguyên khí, thoát nhìn có chút suy yếu! Bản chân nhân muốn đại biểu nhiều người Tu tiên giả, đối nhị vị đạo hữu nói một tiếng đa tạ!"

"Không cần phải nói tạ, đây là ta phần chia đều bên trong sự tình!" Lục Mặc mỉm cười nói: "Nhân giới này, không chỉ là Tu tiên giả Nhân giới, chúng ta tu Thần giả đồng dạng không thể không đếm xỉa đến! Tiêu hao một ít nguyên khí tính là cái gì, chỉ cần ngồi xuống nghỉ ngơi mấy năm, là được phục hồi như cũ!"

Mộc Dịch cũng mỉm cười nhẹ gật đầu, hắc cũng rất nhận thức Lục Mặc lời nói.

Lúc này đây, có lẽ đúng là một cái rất tốt cơ hội, như vậy hóa giải dây dưa không rõ Tiên Thần ân oán.

"Nhị vị đạo hữu quả nhiên hiên ngang lắm liệt! Sơn trưởng lão, Vô Tẩn huynh, các người cảm thấy thế nào ?" Lưu chân nhân lớn tiếng tán dương, hướng Sơn Bất Phá, Thủy Vô Tẩn các loại hai vị Đại trưởng lão nhìn lại.

Hai người đều mỉm cười nhẹ gật đầu, cũng cùng theo khen vài câu, bất quá sắc mặt lại tựa hồ như có chút lập loè.

Nhìn thấy cảnh này, Mộc Dịch trong lúc đó trong lòng phát lạnh, trong nháy mắt nghĩ tới điều gì, trở nên cực vì sợ hãi!

Thế nhưng là, cái kia ý niệm trong đầu nhanh như vậy, nhanh đến khiến Mộc Dịch cũng khó khăn lấy bắt, thậm chí ngay cả chính hắn, đều không rõ ràng lắm bản thân cuối cùng đang sợ cái gì!

Đối với Mộc Dịch cao như vậy giai người tu hành mà nói, tâm một người trong nguy hiểm ý niệm trong đầu hiện lên, tự nhiên mà vậy liền sẽ làm ra phòng hộ thủ đoạn.

Nhưng mà, thì đã trễ!

Lưu chân nhân đột nhiên đem cái kia Tiên gia tay trống khô lồi ném ra ngoài, người kia tại trong nháy mắt hóa thành ngàn trượng chi lớn, khô lồi trong ngực lớn trống trên kích xạ ra một mảnh hoa mỹ kim hà, đem Mộc Dịch cùng Lục Mặc bao phủ trong đó.

Lục Mặc cùng Mộc Dịch căn bản không né tránh kịp nữa, đã cảm thấy trước mắt tối sầm lại, hai người bị kim hà một cuốn hút vào lớn trống bên trong!

"Ha ha, cuối cùng này một khối tiên thạch, chính là vì hai người các người chuẩn bị!" Lưu chân nhân âm thanh hung dữ cuồng tiếu, đắc ý cực kỳ.

Sơn Bất Phá cùng Thủy Vô Tẩn cũng là lạnh gật đầu cười, hiển nhiên hai người này từ lâu biết rõ Lưu chân nhân cái này bố cục!

Về phần đám người còn lại, tất bị trước mắt một màn sợ ngây người, thậm chí ngay cả tứ đại thế gia mấy vị trưởng lão khác, đều là một bộ kinh ngạc không hiểu thần sắc. Về phần cái kia chút ít đan sĩ cùng trở xuống tồn tại, vẫn còn trong thành chúc mừng hoan hô, căn bản không rõ cái này trên bầu trời kịch biến!

Bọn hắn có thể nào nghĩ đến, tại vừa rồi như vậy nguy cấp thời khắc, cái này Lưu chân nhân rõ ràng còn cất giấu một khối tiên thạch không chịu vận dụng, mà là muốn dùng nó để đối phó Mộc Dịch cùng Lục Mặc cái này hai gã tu Thần giả!

"Dừng tay!" Cách đó không xa Kim Ô thánh nữ nhìn thấy cảnh này, vừa sợ vừa giận, vội vàng hướng nơi này bay tới, Lưu chân nhân hừ lạnh một tiếng, ánh mắt hướng Kim Ô thánh nữ bên cạnh mặt khác vài tên yêu tổ quét qua.

Cái này vài tên yêu tổ hiểu ý, lập tức lách mình ngăn tại Kim Ô thánh nữ trước người.

"Việc đã đến nước này, vì Kim Ô tộc toàn tộc cao thấp, Kim đạo hữu liền nhận đi!" Hải giao lão tổ một bên thi triển ra hơn mười đạo dày đặc lam hà, một bên khuyên nhủ.

"Người nào ngăn ta chết!" Kim Ô thánh nữ hét lớn một tiếng, ánh lửa vừa hiện biến thành Kim Ô yêu thể, hai cánh diên cuồng đập, bay tới vô biên sóng lửa.

Nhìn nàng tư thế, hoàn toàn là một bộ không để ý bản thân an nguy mà liều lĩnh đấu pháp, nhưng mà nàng lấy một địch ba, nhưng không cách nào lao ra ba đại Yêu tộc ngăn chặn.

Lưu chân nhân lấy ra Bát Tiên Lệnh, hướng kia đánh vào một đạo pháp quyết, lập tức, Tiên Gia khôi lỗi tay trống giơ tay lên trong dùi trống, sắp rơi xuống!

"Vì cái gì!" Trống trong truyền ra Lục Mặc tức giận tiếng la: "Vì cái gì ta hai người đem hết toàn lực tương trợ bọn người, người nhưng vẫn như thế muốn đối với chúng ta bất lợi!"

"Hừ, Tiên Thần có khác! Ta và người giữa, nhất định là không đội trời chung!" Lưu chân nhân lớn cười nói.

"Thanh Nhật Thần Đăng, Bạch Nhật Thần Đăng, Tử Nhật đăng du, Xích Nhật Hỏa Thạch, bốn kiện thần khí đều tại ta hai trong tay người, chẳng lẽ người không muốn sao!" Lục Mặc oán hận nói, hẳn biết rõ chuyện cho tới bây giờ xin tha căn bản vô dụng, chỉ có thể dùng những thứ này thần khí hành động áp chế!

Lưu chân nhân càng thêm đắc ý, hẳn ngửa mặt lên trời cười to, nói ra: "Ha ha, dĩ nhiên muốn muốn! Yên tâm, cái này tiếng trống sẽ chỉ làm hai người các người hình thần tiêu diệt, về phần cái kia chút ít thần khí, lại sẽ không bị hủy! Hơn nữa hai người các người cũng căn bản không có năng lực hủy diệt thần khí! Vì vậy các loại hai người các người một chết, cái kia bốn kiện thần khí dĩ nhiên là rơi vào bản chân nhân trong tay! Về phần còn lại món đó Hoàng Nhật đăng trần, hai người các người càng là không cần phải lo lắng, bởi vì nó sớm đã rơi xuống ta Lưu gia trong tay!"

Nói xong, Lưu chân nhân từ trong tay áo lấy ra một kiện cổ kính màu vàng đuôi đèn, đèn này chén nhỏ ước hẹn nửa xích lớn nhỏ, thoát nhìn hết sức bình thường, nhưng nhìn kỹ phía dưới, mặt ngoài rồi lại khắc ấn vô số huyền ảo Chân Thần phù văn, thập phần huyền ảo.

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 404: Lạc Nhật Chi Thương (Trung)

Lưu chân nhân tiếp tục nói: "Về phần thao túng Chúc Dung Thần Đăng, cũng không cần hai người các người ra tay! Ta Lưu gia tiên tổ đã sớm lưu lại phương pháp, chỉ cần gom đủ Chúc Dung Thần Đăng ngũ đại thần khí, liền có thể thi pháp triệu hoán tiên tổ hàng lâm Nhân giới, đến lúc đó, tự nhiên có tiên tổ tiếp dẫn chúng ta phi thăng tiên giới! Về phần hai người các người, chỉ là của ta các loại dùng để tìm kiếm thần khí quân cờ mà thôi!"

"Hắc hắc, hôm nay ngũ đại thần khí đều đã xuất hiện, thi quỷ chi loạn cũng đã giải quyết, hai người các người có thể đi đã chết!" Sơn Bất Phá cũng tiếp lời nói ra.

"Ha ha, Lưu chân nhân quả nhiên diệu kế!" Một ít xem thời cơ tương đối nhanh Anh lão, lập tức tỉnh ngộ lại, vội vàng hưởng Lưu chân nhân các loại lớn tiếng khen.

Còn có người phụ họa nói: "Đúng vậy, chúng ta Tu tiên giả khổng chế Nhân giới, sớm nên bỏ hai cái này dị đoan tu Thần giả rồi!"

"Chính là chính là, hay lắm hay lắm!"

Một đám Anh lão, không có chút nào vi phạm hứa hẹn cảm thấy then chi ý, càn rỡ cười lớn.

"Đông!" Tiên Gia khô lòi tay trống rỗng cuộc rơi xuống tiếng thứ nhất tiếng trống, mãnh liệt sóng chấn động ra, tại Mộc Dịch cùng Lục Mặc bốn phía sinh ra, hai người toàn thân da thịt muốn nứt, thống khổ, nhịn không được phát ra có tiếng kêu thảm thiết.

Nếu như tại hai người thực lực đỉnh phong trạng thái xuống, còn có thể ngăn cản được mấy sóng tiếng trống, thậm chí còn có cơ hội nghĩ cách liên thủ lao ra cái này trống ánh sáng lúc giữa; nhưng mà, hai người cũng đã lúc trước đại chiến trong hao phí quá nhiều thần huyết pháp lực, hôm nay đã là nỗ lực hết đà, khó có thể có sức phản kháng!

"Mộc sư đệ, là ta hại người, ta không nên kéo người cùng một chỗ cùng những thứ này Tu tiên giả liên minh!" Lục Mặc âm trầm nói ra, hẳn từ biết tử lộ tránh khỏi. Đau buồn từ trung đến.

"Không, là ta sai rồi!" Mộc Dịch lắc đầu, cười khổ nói nói: "Ta nguyên lai tưởng rằng, đây là một cái tuyệt hảo cơ hội, có thể cho này giới triệt để tiêu trừ Tiên Thần có khác! Nhưng mà, có chút quan niệm lại sâu vào nhân tâm, thâm căn cố đế, vô luận người làm cái gì, vô luận người nhiều nỗ lực, người đều không thể cải biến! Nhân tâm mới là thế gian vật đáng sợ nhất, mặc dù người có thiên đại bản lĩnh. Mặc dù người có thể hủy thiên diệt địa. Người nhưng không cách nào cải biến nhân tâm! Ta trước kia làm không được, hiện tại cũng làm không được!"

"Vì cái gì!" Lục Mặc cũng đã bỏ đi chống cự, thần sắc hẳn ngốc trệ, lẩm bẩm nói: "Vì cái gì có người khả ái như vậy. Thiện lương như vậy; vì cái gì có người rồi lại ích kỷ như vậy. Như vậy đáng giận! Ngưng nhi. Vì phu hứa hẹn muốn cùng người ân ái cả đời, thẳng đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa, thế nhưng là hôm nay, vì phu rồi lại muốn bỏ người mà đi! Ta không cam lòng. Không cam lòng!"

Lục Mặc nắm tay hung hăng hướng bốn phía đập tới, đánh ra một mảnh ánh sáng màu xanh, nhưng mà tại tiếng trống chấn động phía dưới, những thứ này ánh sáng màu xanh trong chốc lát liền tán loạn biến mất.

Hai đạo tiếng trống vang lên, Mộc Dịch cùng Lục Mặc cũng đã tâm lực lao lực quá độ, hấp hối!

Đồng thời, rung trời tiếng trống cũng kinh động đến trong Thạch thành mặt khác Tu tiên giả, bọn hăn nghi hoặc nhìn về phía trên bầu trời thì quỷ chi loạn đã thắng lợi dẹp loạn, vì sao cái kia cường đại Tiên gia tay trống vẫn còn kích trống ?

"Phụ thân khí tức đâu? Như thế nào trong lúc đó biến mất không thấy gì nữa ?" Thạch Thành một chỗ, Mộc Mạn Vũ kinh ngạc nói, nàng có thể thông qua trong cơ thể thần huyết, tại trong vòng ngàn dặm bên trong dễ dàng cảm ứng được Mộc Dịch tồn tại, nhưng ngay tại vừa rồi, cái này sợi đến từ huyết mạch cảm ứng lại đột nhiên biến mất!

"Không ổn!" Nghe được Mạn Vũ vừa nói như vậy, An Hình cùng bảo hộ các nàng Mộ Dung Băng tất cả giật mình, mờ mờ ảo ảo đã nghĩ tới điều gì!

Mộ Dung Băng không kịp suy nghĩ nhiều, thân hình nhoáng một cái, hóa thành một sợi nhàn nhạt vô hình hàn khí, biến mất tại An Hình đám người trước mắt.

An Hình cùng Mộc Mạn Vũ vội vàng cũng hướng không trung chỗ cái kia tay trống bay đi, bất quá nàng hai người đều chưa đạt tới Nguyên Anh cảnh giới, tốc độ không cách nào cùng Mộ Dung Băng so sánh với.

Mộ Dung Băng vừa mới bay ra, đột nhiên lại có một đạo vô hình hàn khí từ trong thành một chỗ bay vút tới.

"Tỷ tỷ, là người ?" Mộ Dung Băng truyền âm nói ra.

"Mau trở về!" Cốc Mạc Ngưng thanh âm mang theo một tia bi thống khóc âm, tuy rằng nàng cố hết sức che giấu, nhưng vẫn đang bị Mộ Dung Băng nghe ra!

"Không!" Mộ Dung Băng lập tức đã minh bạch tỷ tỷ dụng ý, nàng cười nhạt một tiếng, nói ra:

"Tỷ tỷ, người muốn vì ý trung nhân của mình mà chết; ta, đồng dạng cũng có thể làm như vậy!"

"Muội muội!" Cốc Mạc Ngưng im lặng ngưng nghen, nàng biết rõ muội muội cá tính, nàng tuy rằng ngày thường đem tình cảm của mình tận lực che giấu, nhưng dùng tình rồi lại thuần khiết sâu vô cùng!

Hai tỷ muội đều là như thế này, băng lãnh mà cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài bề ngoài xuống, nhưng là một viên dùng tình sâu vô cùng tâm.

Hai tỷ muội đều khuyên không được đối phương, cũng không có thời gian khuyên bảo!

Hai đạo vô hình hàn quang, trong nháy mắt nhảy vào Lưu chân nhân phụ cận, tuy rằng vô ảnh vô hình im hơi lặng tiếng, nhưng vẫn là lập tức bị Lưu chân nhân các loại phát hiện!

"Hừ! Muốn chết!" Lưu chân nhân thầm quát một tiếng, trong tay Hư Không Chi Nhận liên tục chém ra, chém ra hai đạo phá toái hư không phong nhận, nghênh đón hướng hai đạo hàn quang!

"Không muốn!" Lục Mặc cùng Mộc Dịch đồng thời lớn tiếng kinh hô, bọn hắn mặc dù đang trống ánh sáng lúc giữa, nhưng ngăn cách bọn họ cấm chế nhưng là trong suốt vô hình chi vật, vì vậy ngoại giới chuyện đã xảy ra, hai người đều nhìn thập phần rõ ràng!

Hai đạo hàn quang vậy mà không tránh không né, trực tiếp bị phong nhận chém trúng!

Nhưng cùng lúc đó, nguyên bản mặt trời giương cao giữa trưa, trong lúc đó chịu tối sầm lại, bị ánh nắng che giấu mà biến mất một vòng trắng tròn, vậy mà xuất hiện ở trên trời, cùng Thái Dương lẫn nhau hô ứng!

Trăng tròn ở bên trong, càng là vậy ra nồng đậm màu bạc ánh trắng, rơi vào hai cổ hàn khí bên trong, trong chốc lát, hàn khí ánh trắng hòa làm một thể, cũng như vậy nứt toác ra.

Vô biên hàn khí, xen lẫn là tinh thuần nhất nguyệt chi tinh hoa, tại trong chớp mắt cửa hàng tản ra tại phương viên trăm dặm ở trong, đem nơi đây hết thảy, đều đông lại đứng lên!

Đây là 《 Hàn Nguyệt Quyết 》 công pháp trong mạnh nhất một chiêu Nguyệt Chi Tế Tự! Nhưng mà, thi triển một chiêu này một cái giá lớn cũng cao nhất ngang, nó cần người làm phép trả giá ra tính mạng của mình!

Cốc Mặc Ngưng cùng Mộ Dung Băng, hai người Nguyên Anh Kỳ tồn tại đồng thời thi triển chiêu này, đem nguyệt chi tinh hoa cùng trong Thiên Địa hàn khí uy năng triệt để kích phát, đủ để cùng cao hơn giai địch nhân đồng quy vu tận!

Mặc dù là Lưu chân nhân bậc này tồn tại, cũng khó có thể ngăn cản đây đối với tỷ muội tuyệt mệnh một kích, hãn mặc dù không có lập tức ở hàn khí ánh trắng trong vẫn lạc, thực sự pháp lực đông lại, toàn thân đông cứng, không thể lại thao túng Bát Tiên Lệnh cùng Tiên Gia khôi lỗi!

"Ngưng nhi!" Lục Mặc bị thương một tiếng, một cổ không biết từ nơi nào đến cường đại chân nguyên, trong nháy mắt từ trong cơ thể hãn thần huyết trong tuôn ra, Lục Mặc đồng thời vung vẩy lấy thanh nhật thần đằng cùng bạch nhật thần đằng, liêu lĩnh đánh về phía vây khốn không gian của hãn cấm chế!

Đồng dạng tình hình, cũng phát sinh ở Mộc Dịch trên thân, lúc đầu vốn đã pháp lực khô cạn hãn, tại cực đoan bị thống cùng dưới sự phần nộ, đột nhiên sinh ra một cổ lực lượng không biết từ đâu tới, Thần Anh đã ở trong nháy mắt pháp lực tăng vọt, vậy mà bỏ qua tầng này cấm chế phong ấn, trực tiếp cảm ứng được ánh mặt trời trong nhật chi tinh hoa!

Vô số sợi ánh mặt trời, tập trung thành một cái lớn chừng quả dấm tiêu điểm, chiếu vào lớn trống phía trên, bộc phát chỗ mãnh liệt nhất uy năng, rồi cuộc đem cái kia lớn trống, đốt ra một cái lớn chừng quả dấm lỗ thủng!

Cái này lỗ thủng mặc dù chỉ là xuất hiện như vậy thời gian một cái nháy mắt, Mộc Dịch cùng Lục Mặc hai người cũng đã hóa thành một đạo hào quang từ trong lóe lên mà ra, trốn ra trống ánh sáng lúc giữa!

Đây hết thảy đều chỉ phát sinh tại hô hấp giữa, bầu trời Hàn Nguyệt hào quang yếu bớt, lần nữa biến mất, chung quanh đóng băng hàn khí, cũng dần dần tan rã, nhiều người Anh lão lần nữa khôi phục tự do, nhưng Cốc Mạc Ngưng cùng Mộ Dung Băng khí tức, rồi lại biến mất vô tung vô ảnh!

"Các người, toàn bộ đều phải chết!"

Lục Mặc đôi mắt đỏ bừng như máu, như điên giống như điên cuồng ném lấy hai cổ thần đăng, công Hưởng Nhật trong nhìn thấy từng cái Anh lão!

Hai cây thần đăng, giống như hai cái đoạt mệnh xiềng xích, một khi bị kia quấn lấy, lập tức pháp lực ngưng trệ, sau đó chính là hình thần câu diệt!

Lục Mặc chưa bao giờ thể hiện ra như thế thực lực kinh người, tại ngăn ngừa trong chớp mắt, thì có bảy tám tên Anh lão táng thân tại hai cổ thần đăng phía dưới!

Đồng dạng giận không kìm được còn có Mộc Dịch, giờ khắc này, hắn dường như hóa thân thành khát máu cuồng ma, thân hình lập loè, đồng thời trong tay Ma Long Nhận không ngừng chém ra, những nơi đi qua, lập tức có bảy tám cái Anh lão đầu thân chỗ khác biệt, toàn thân tinh huyết bị hút sạch sẽ!

Đối mặt cường đại đến bất khả tư nghị Mộc Dịch cùng Lục Mặc, mặc dù là Lưu chân nhân bậc này tồn tại, cũng đã không có sức hoàn thủ!

Không chờ Lưu chân nhân lần nữa thao túng Tiên Gia khôi lỗi tay trống, hần liền cảm thấy cái cổ sau hơi hơi mát lạnh, một thanh dao găm gác ở trên cổ của hần, Mộc Dịch chẳng biết lúc nào đã ra hiện ở bên cạnh hần, mà bản thân hộ thể Pháp bảo, như là giấy bình thường bị Mộc Dịch trong nháy mắt thiêu hủy!

"Tha cho. . ."

Không chờ Lưu chân nhân nói xong câu đó, Mộc Dịch cổ tay nhẹ nhàng run lên, Lưu chân nhân đầu lâu lập tức rơi xuống, trong nháy mắt liền hóa thành một cổ cây khô, trong cơ thể hần Nguyên Anh, cũng tán loạn biến mất!

Mộc Dịch từ Lưu chân nhân thi thể trên cướp đi Hoàng Nhật đăng trản, sau đó lại cầm lên cái kia miếng Bát Tiên Lệnh!

Mộc Dịch đem hết toàn lực, tại đây Bát Tiên Lệnh trên một trảm, đem Bát Tiên Lệnh kích vỡ nát!

Cái kia Tiên Gia khôi lỗi, đã mất đi thao túng, tự hành hóa thành hơn một xích lớn nhỏ, không hề có bất cứ uy hiếp gì!

"Mộc đạo hữu tha mạng, đều là Lưu chân nhân gian kế! Chúng ta chỉ là bị ép làm việc!" Sơn Bất Phá kinh hãi, trước mắt trong chớp nhoáng này giết chết Lưu chân nhân Mộc Dịch, khiến hần cảm thấy quá mức đáng sợ, thậm chí không kịp sinh ra chạy trốn ý niệm trong đầu!

"Đi tìm chết!"

Mộc Dịch lạnh lùng phun ra hai chữ này, giơ tay chém xuống!

Một ít tỉnh ngộ lại Anh lão hoảng hốt ngoài, cướp đường mà chạy, nhưng bị Lục Mặc cùng Mộc Dịch hai cái truy mệnh sứ giả bình thường "Điên cuồng ác ma", từng cái giết chết!

Mộc Dịch một mạch liều chết đến ba gã yêu tố phụ cận, trong tay Ma Long Nhận lần nữa giơ lên, Tử Nhật Thần Diễm, đã ở lòng bàn tay của hắn chỗ tụ tập mà ra!

"Đã đủ rồi!"

Thanh âm của một cô gái tại Mộc Dịch vang lên bên tai, đúng là Kim Ô thánh nữ!

"Đã đủ rồi! Giết đã đủ rồi! Người đã giết rất nhiều người, buông tha ba người bọn hắn đi, bọn hắn cũng là bị người sai khiến mà thôi!" Kim Ô thánh nữ hai con ngươi ẩn chứa lệ quang, yêu thương mà thương tiếc nhìn xem Mộc Dịch.

Mộc Dịch nắm Ma Long Nhận tay, ngừng tại trong giữa không trung, không có vung xuống.

Ba gã yêu tố tìm được đường sống trong chỗ chết, vội vàng hướng Kim Ô thánh nữ bái tạ một cái, sau đó lập tức xa xa né ra!

"Vì cái gì, vì sao lại như vậy!" Mộc Dịch giống như hải tử bình thường ghen ngào khóc rống, Kim Ô thánh nữ đưa hắn ôm vào lòng, nhẹ nhàng vuốt ve nhiti tử tóc, ôn nhu nói: "Đều đi qua, đi qua, để xuống đi!"

Thi quỷ chi loạn có thể giải quyết, cái này vốn là một trận nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa thắng lợi, cũng tại sau một lát, trở thành một trận đáng sợ tai nạn!

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 405: Lạc Nhật Chi Thương (Hạ)

"Ha ha ha!"

Vài tiếng tràn đầy điên cuồng chi ý tiếng cười to vang lên, giết hết chung quanh Anh lão Lục Mặc, hai mắt như máu, ngửa mặt lên trời cuồng tiếu.

Đột nhiên, hăn lại cúi đầu khóc rống, trong miệng thì thảo:

"Ngưng nhi, Ngưng nhi, người có thể nào nhẫn tâm vứt bỏ vi phu lẻ loi trợ trợ một người!"

Lục Mặc một hồi khóc lớn, một hồi cuồng tiếu, điên chi ý, so với Mộc Dịch càng lớn.

Đột nhiên, Lục Mặc trở nên thập phần bình tĩnh, hăn không hề khóc lớn cười to, mà là thu liễm tâm tình, hướng Mộc Dịch chấp tay thi lễ:

"Mộc sư đệ, bảo trọng!"

Lập tức, hăn liền hóa thành một đường ánh sáng màu xanh, biến mất tại Mộc Dịch trước người, chui vào phía dưới Thạch Thành bên trong.

Một lát sau, Lục Mặc xuất hiện ở trong Thạch thành tâm Phần Thiên đại trận trong.

"Các người hại chết Ngưng nhi, ta đã không có sống sót ý nghĩa! Ta muốn cho người trong thiên hạ, đều vì Ngưng nhi chết theo! Ta muốn cho cái này tràn ngập căm thù cùng người tà ác giới, từ nay về sau biến thành không khí trầm lặng tuyệt cảnh!"

Lục Mặc lấy ra một quả trận pháp lệnh bài, còn lấy ra bản thân còn lại hết thầy Tử Nhật đăng du, cùng với một xanh một trắng hai cây thần đăng.

Lục Mặc đang nhìn bầu trời trong mắt trời, lấy thấp không thể nghe thấy thanh âm thì thảo lẩm bẩm: "Mộc sư đệ, người là trên cái thế giới này, ta duy nhất vẫn còn ý người! Nhưng mà thực xin lỗi, ta muốn hủy Nhân giới này!"

"Bất quá không quan hệ, ta rời đi sau đó, sẽ lưu lại cái này hai cây thần đăng, tặng thêm trong tay người một nửa Tử Nhật đăng du, cùng với Xích Nhật Hỏa Thạch, Hoàng Nhật đăng trản, gộp đủ Chúc Dung Thần Đăng ngũ đại thần khí; tin tưởng lấy thực lực của người, nhất định có thể đốt Chúc Dung Thần Đăng. Sau đó mang theo người nhà của người, cùng một chỗ ly khai cái này làm người tuyệt vọng Nhân giới!"

"Sau này đường, hy vọng người không muốn lại cùng ta giống nhau, tin sai rồi cái kia chút ít Tu tiên giả. Người, là xấu nhất, đáng sợ nhất sinh linh, vĩnh viễn không nên tin bất luận kẻ nào!"

Lục Mặc đem Tử Nhật đăng du hướng pháp trong trận chỗ cột sáng trong ném đi, sau đó lấy bản thân thần huyết lực lượng, triệt để kích phát kia uy năng.

"Ngừng nhi, ta đã đến. . ." Lục Mặc bỏ xuống hai cây thần đăng, thân hình lóe lên. Chui vào hừng hực liệt diễm hỏa trụ bên trong.

...

"Không ổn!"

Tại Lục Mặc ly khai sau một lát. Mộc Dịch trong lúc đó nghĩ tới điều gì, lập tức biến sắc, bất chấp hướng bên người thân nhân giải thích, vội vàng hóa thành một đạo ánh lửa nhảy vào Thạch Thành bên trong!

Hắn nhớ kỹ. Lục Mặc đã từng nói. Bọn hắn dùng Phần Thiên đại trận làm phụ trợ, đốt Tử Nhật đằng du cách làm có rất lớn mạo hiểm. Vạn nhất không khống chế được, Tử Nhật đằng du ẩn chứa uy năng tại trong nháy mắt bạo phát đi ra, sẽ sinh ra khó có thể tưởng tượng hậu quả!

Chỉ có có được Hoàng Nhật đằng trản. Mới có thể an toàn có thể khống chế đốt Tử Nhật đằng du!

Lúc ấy, vì khu trừ trong Thiên Địa hơi mù, vì lại thấy ánh mặt trời đối phó quỷ tu, bọn hắn không thể không mạo hiểm; nhưng hôm nay, cực kỳ bi thương Lục Mặc, sẽ sẽ không làm một ít chính hắn trước đó đều sẽ không nghĩ tới đáng sợ cử động ?

Thế nhưng là, Mộc Dịch tinh ngộ còn là đã chậm một chút!

Ngay tại hắn sắp nhảy vào Phần Thiên đại trận tới ranh giới, đạo kia phóng lên trời cột sáng, trong lúc đó trở nên sáng ngời cực kỳ, uy năng tại trong nháy mắt bộc phát, trực tiếp phá tan phía chân trời, cùng trên bầu trời Thái Dương hòa làm một thể!

Trong chốc lát, Thái Dương mãnh liệt cực kỳ lóng lánh một hồi.

Cái này lóng lánh quá mức mãnh liệt, trong Thiên Địa hết thảy đều bị theo ánh sáng chói mắt, tất cả mọi người, vô luận phạm nhân còn là Tu tiên giả, đều không thể không chặt chẽ hai mắt, không dám mở ra! Không kịp nhắm mắt người, trong nháy mắt này mù!

Mặc dù là người mang Âm Dương Thần Mộc Mộc Dịch, cũng không cách nào giương đôi mắt mặc dù hắn mở mắt ra, ngoại trừ trắng xóa một mảnh, hắn cái gì cũng nhìn không tới.

Mãnh liệt lóng lánh, trọn vẹn giăng co thời gian chừng nửa nén hương, khắp mặt đất mỗi một cái góc nhỏ, đều là cực nóng khó nhìn; khắp nơi là

núi lửa phun trào, dung nham văng khắp nơi; cái kia chút ít vạn năm không thay đổi sông băng, cũng mỏng lớn mỏng lớn tan rã!

Cái kia chút ít không kịp trốn về Quỷ giới quỷ tu, đều không ngoại lệ tại đây mãnh liệt mặt trời sáng lóng lánh trong hồn phi phách tán!

Lóng lánh cuối cùng kết thúc, thiên địa chịu tối sầm lại!

Tất cả mọi người cảm giác đến giờ phút này, bởi vì cái kia nóng bỏng vô cùng ánh mặt trời, vào lúc này trong lúc đó biến mất.

"Thái Dương làm sao vậy ?" Mọi người kinh hô!

Nguyên bản giương cao mặt trời, lúc này lại chỉ là một vòng màu đỏ sậm mâm tròn, tản mát ra yếu ớt hào quang, hoàn toàn không có ánh mặt trời độ mạnh yếu, dường như đây không phải Thái Dương, mà là một vòng sâu sắc huyết sắc ánh trăng!

Mộc Dịch trong lòng trầm xuống, hắc thập phần rõ ràng cảm ứng được, hôm nay Thái Dương, không còn có nhật chi tinh hoa soi sáng ra!

Nói một cách khác, Nhân giới này, đã không có ánh mặt trời!

Những người phạm tặc kia, vẫn không rõ hôm nay giống như kịch biến ý vị như thế nào, nhưng Mộc Dịch trong lòng, rồi lại cảm nhận được một tia tuyệt vọng!

Đối với Nhân Giới mà nói, ánh mặt trời chính là là sinh mệnh chi nguyên! Đã không có ánh mặt trời, hoa cỏ cây cối đem đình chỉ sinh trưởng, cho đến héo rũ; mặt khác sinh linh cũng đem dần dần đi về hướng diệt vong; đã không có ánh mặt trời, cũng chưa có ấm áp, này nhân giới rất nhanh đem đóng băng ngàn thước, trở thành một chỗ ngồi triệt triệt để để đóng băng tử cảnh, vĩnh viễn đều không thể lại ra đời sinh mệnh!

Cái này muốn đến cỡ nào mãnh liệt hận ý, mới có thể khiến Lục Mặc làm ra hủy diệt thế giới cử động!

Mộc Dịch ngơ ngác xông vào đã bị đều phá hư Phần Thiên đại trận ở bên trong, tại một đồng phế tích ở bên trong, thấy được một xanh một trắng hai cây thần đăng, Lục Mặc thân ảnh cùng khí tức, rồi lại biến mất vô tung vô ảnh.

"Người đã một lòng muốn chết, vì sao lại muốn cố ý lưu lại cái này hai cây thần đăng?" Mộc Dịch nhặt lên hai cây thần đăng, thì thào nói ra.

"Đúng rồi, người là vì ta!" Hắc rất nhanh liền hiểu Lục Mặc dụng ý, "Người hy vọng ta có thể đốt Chúc Dung Thần Đăng, mang theo người bên cạnh, ly khai cái này đã làm cho người ta tuyệt vọng thế giới!"

"Ta nên làm như thế nào?" Mộc Dịch ngửa mặt lên trời thở dài.

"Có lẽ, ta nên ích kỷ một lần, lựa chọn chỉ lo thân mình! Mang theo người nhà, cùng một chỗ ly khai cái này tràn ngập cừu hận cùng bi kịch thế giới."

Mộc Dịch thu hồi hai cây thần đăng, quay người rời đi.

Trên đường đi, không ít kêu rên thanh âm truyền vào trong tai của hắc; những người phạm tặc kia cùng cấp thấp Tu tiên giả, bị mãnh liệt ánh nắng tổn thương, có hai mắt mù, có làn da cháy đen, thống khổ không chịu nổi.

Đối với Mộc Dịch mà nói, trị liệu loại thương thế này chỉ là tiện tay mà thôi, nhưng lúc này đây, hắc rồi lại nhìn như không thấy, trực tiếp từ cái kia chút ít làm bị thương bên cạnh lướt qua, trong miệng nói lầm bầm:

"Yêu ta người vì ta mà chết, ta rồi lại cái gì cũng không thể vì nàng làm! Mà các người những người này, thân là tu Huyền giả, liền chê cười ta là tu hoàng chi nhân; ta thân hoài Yêu tộc huyết mạch, các người những người

này liền căm thù ta; ta là tu Thần giả, các người những thứ này Tu tiên giả liền xem ta vì dị đoan yêu nghiệt, muốn giết tới cho thống khoái! Người nói, ta bằng tại sao phải cứu người!"

"Chỉ có người nhà của ta, cái kia chút ít yêu ta người, mới sẽ không bởi vì huyết mạch của ta, ta tu luyện công pháp còn đối với ta kỳ thị cùng căm thù! Vì vậy chỉ có bọn hắn, mới đáng giá ta xuất thủ cứu giúp!"

...

Có người nói, mặt trời là không...nhất riêng tồn tại, nó thiêu đốt bản thân, chiếu rọi thế giới; nó bắn ra ánh mặt trời, thai nghén ra vạn vật sinh linh, khiến đại thế giới sinh cơ bừng bừng. Có người nói, cả vùng đất hết thủy năng lượng nơi phát ra, đều có thể truy tố đến Thái Dương vậy ra ánh mặt trời.

Bất quá, từ khi mọi người xuất hiện ở cái thế giới này vào cái ngày đó lên, Thái Dương vẫn như thế không có tiếng tăm gì kính dâng lấy, mọi người đối với cái này tập mãi thành thói quen, quá mức ít có người đối với cái này lòng mang cảm ơn; thậm chí, tại trời nắng chang chang ngày mùa hè, mọi người còn có thể dùng các loại ngôn ngữ nguyên rủa cái kia "Sắc bén" ánh mặt trời thật tình không biết, đúng là cái này ánh mặt trời, khiến đại địa tràn ngập sinh cơ, tràn ngập năng lượng.

Cái kia bao giờ cũng không có ở đây tất cả mọi người bên cạnh sự vật, cũng rất dễ dàng bị người chúng bỏ qua; mà thường thường đã đến mất đi một khắc này, mới cảm nhận được trân quý của nó phi phàm.

Thái Dương dập tắt, hoặc là nói Thái Dương vẫn lạc ngày đầu tiên, Nhân giới các nơi liền tiến nhập trước đó chưa từng có cực hàn trời đông giá rét, cùng với thật sâu trong bóng tối.

Không có gió, thảo mộc không hề sinh trưởng, nước ngưng kết thành băng không hề lưu động, hết thủy trở nên hắc ám mà yên tĩnh.

Ngày thứ hai, nhiệt độ thấp hơn, cái kia chút ít sợ lạnh sinh linh dần dần chết cứng, mọi người không thể không chút xảy ra hoạ hoạn bắt, ngồi vây quanh một đoàn sưởi ấm.

Ngày thứ ba, thảo mộc bắt đầu héo rũ, biển rộng mênh mông, vậy mà cũng bắt đầu ngưng kết trên một tầng băng nổi, cái kia chút ít may mắn còn sống sót động vật, cũng đã rất khó sẽ tìm đến phù hợp đồ ăn.

...

Ngày thứ bảy, đại địa đã một mảnh tĩnh mịch, một bộ tợn thế cảnh tượng!

Mọi người dựa vào chứa đựng lương thực, hoặc là cái kia chút ít chết cứng dã thú thi thể no bụng sống qua ngày, nhưng bọn hắn trong lòng đều đang sợ, nếu như cái này Thái Dương vĩnh viễn không hề dấy lên ánh mặt trời, như vậy cuối cùng có một ngày, Nhân loại cùng mặt khác chỗ có sinh linh, đem triệt để biến mất trên thế giới này!

Một ngày này, khắp nơi lơ lửng cực lớn băng sơn yêu hải trong.

Mộc Dịch ngọn cây, ở bên cạnh hắn, còn có Kim Ô thánh nữ, An Hinh, Khinh Ca Mạn Vũ, Tiểu Độc Thần, Tử Thần vân vân, tổng cộng bất quá hơn mười người.

Nơi này là tiếp cận nhất Thái Dương địa phương, đã từng là Kim Ô tộc Thánh Địa, như thế mà tới được hôm nay, mặc dù là cái này gốc lai lịch bất phàm Thông Thiên Thụ, cũng đã bắt đầu dần dần hướng đi suy bại, không cần bao lâu, Thông Thiên Thụ liền đem hóa thành gỗ mục, phía trên Đại Nhật Thần Điện cùng Kim Ô tộc, cũng đem không còn tồn tại.

Nhìn xem dưới thân cái này không khí trầm lặng cảnh tượng, mọi người thần sắc đều thập phần ngưng trọng, hoàn toàn không có sắp phi thăng Tiên Thần giới cái chủng loại kia kích động.

Tử Thần thở dài một tiếng, ung dung nói ra: "Đi thôi! Nhân giới này suy vong, đã không cách nào nghịch chuyển!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, lấy ra một cái nửa xích lớn nhỏ phong cách cổ xưa ngọn đèn, ổ vàng màu cây đèn ở bên trong, tồn tại nửa chén nhỏ màu tím dầu thấp, một xanh một trắng hai cổ dây thừng lẫn nhau quấn quanh hình thành một cái bắc đèn, một mặt ngâm tại màu tím dầu thấp ở bên trong, một mặt duỗi ra cây đèn bên ngoài.

Mộc Dịch trong tay kia, nắm một thanh dao găm, chuôi này dao găm, chính là đốt đèn này đá lửa.

"Dịch nhi, đợi đã nào...!" Kim Ô thánh nữ bỗng nhiên mỉm cười, nói ra: "Người mang theo An Hình cùng bọn nhỏ đi thôi, vì vương phải ở lại chỗ này."

"Vì cái gì ?" Mộc Dịch hỏi: "Nơi đây đã không có sinh lộ."

Kim Ô thánh nữ thản nhiên nói: "Đây là vì vương trách nhiệm, vì vương dù sao cũng là tộc trưởng, ta không thể vứt bỏ nghìn nghìn vạn vạn kính trọng ta, đi theo của ta đồng tộc, mặc dù là chết, vì vương cũng phải cùng bọn hãn chết cùng một chỗ."

Tử Thần cười lạnh một tiếng, nói ra: "Tộc trưởng ? Bọn hãn tôn kính ngươi, chỉ là bởi vì ngươi là yếu tố tu vi, nếu như ngươi bỗng nhiên cảnh giới rút xuống rất nhiều, những thứ này Kim Ô tộc yếu tố còn có thể tôn trọng ngươi sao!"

Kim Ô thánh nữ nói ra: "Người nói có lẽ không tệ, có lẽ tuyệt đại đa số yếu tố cũng chỉ là sợ hãi ta, nhưng ít ra có một phần nhỏ yếu tố, đối với ta là chính thức kính trọng cùng kính yêu, bọn hãn tùy thời có thể vì mệnh lệnh của ta mà dâng ra sinh mệnh, ta thì như thế nào có thể vứt bỏ bọn hãn mà đi!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngờ

www.dtv-ebook.com

Chương 406: Đại Kết Cục (Thượng)

Tử Thần không phản bác được, Kim Ô thánh nữ tiếp tục nói: "Yêu tu như thế, Nhân tộc cũng giống như vậy."

"Tuy rằng trong nhân tộc, bất phạm đại lượng gian trá âm hiểm thế hệ, nhưng rồi lại không phải không thừa nhận, bọn hắc cũng có chân tình, thiện lương cảm động một mặt."

"Dịch nhi, cha ngươi đã từng nói, không muốn bởi vì hắc người ác, liền mất đi bản thân hướng thiện động lực; không muốn bởi vì hắc người hận, liền mất đi bản thân đi yêu năng lực. Vì nương hy vọng người có thể bình tĩnh phi thăng Tiên Thần giới, không muốn còn như vậy nản lòng thoái chí xuống dưới!"

"Vi nương hy vọng con của mình, vĩnh viễn là cái kia thiện lương vui vẻ, có trách nhiệm có đảm đương, trong lòng vĩnh viễn tồn lấy một phần bác ái chúng sinh nam tử hán, mà không phải một cái ủ rũ, oán trời trách đất, mất phương hướng bản thân cả đời kiên trì người nhu nhược."

Mộc Dịch nghe vậy ngơ ngác im lặng, thần sắc mờ mịt.

"Cha, Vũ nhi cũng không muốn rời đi, Vũ nhi muốn lưu lại cùng nãi nãi." Mộc Mạn Vũ bỗng nhiên khua lên dũng khí nói ra, nàng tại Mộc Dịch trước mặt, từ trước đến nay là nghe lời nhất con gái ngoan ngoãn con, hết thấy nghe theo cha mẹ an bài, đây là nàng lần thứ nhất dũng cảm nói ra ý nghĩ của mình, hơn nữa còn là sống còn đại sự!

"Ta cũng không muốn đi! Nhân giới này ở bên trong, có bằng hữu của ta, kinh nghiệm của ta, của ta căn ở chỗ này, ta muốn lưu lại." Mộc Khinh Ca

cũng như thế nói ra.

An Hinh sững sờ, nàng cũng không có khuyên can bản thân hai cái hài tử, mà là mỉm cười, nói ra: "Nếu như hai cái hài tử đều muốn lưu lại, ta đây cái làm mẫu thân đây, tự nhiên cũng không có thể ly khai con của mình."

"Phu quân, từ khi người tu vi thành công. Cuốn vào tu tiên giới đủ loại người lừa ta gạt bên trong, An Hinh liền bao giờ cũng không có ở đây chờ đợi lo lắng, e sợ cho một triều tỉnh lại, liền đạt được người tin dữ. Lưu lại cùng mẹ cùng với bọn nhỏ sống chung một chỗ, cái loại này cuộc sống yên tĩnh, có lẽ mới là An Hinh thực chính là muốn đấy."

"Phu quân, người chí hướng cao xa, mệnh trung chú định là thay trời đổi đất đại nhân vật, một cái sắp suy vong Nhân giới, không cách nào trói buộc người con đường tu hành. Phi thăng Tiên Thần giới. Đối với người mà nói, thích hợp nhất bất quá! An Hinh có thể cùng người cộng này cả đời, đã là đủ!"

"An Hinh chỉ là hy vọng, phu quân có thể sớm một ngày mở ra tâm kết của mình. Trở lại lúc trước như vậy trước kia An Hinh biết cái kia Mộc Dịch. Vĩnh viễn là hiên ngang lâm liệt, không sợ bất luận cái gì khó khăn hiểm trở. Cũng không mê mang, từ không hoài nghi mình!"

"Vì cái gì, vì cái gì các người cũng không cùng ta ly khai!" Mộc Dịch khàn cả giọng quát. Trong nháy mắt, vô số ý niệm trong đầu tại trong đầu của hắn hiện lên, hắn trong cả đời trải qua đủ loại tình cảnh, giống như bức bức họa cuộn, tại trước mắt hắn liên tiếp xuất hiện.

Phụ thân nhiều tiếng dặn dò, sư phụ ân cần dạy bảo, đối thủ chế ngạo cười nhạo, địch nhân âm tàn sắc bén, trong nháy mắt này, Mộc Dịch dường như đem cuộc đời của mình, lần nữa ôn lại một lần.

Mặt ngoài nghiêm khắc kì thực yêu thương phụ thân; bình chính mà bảo thủ sư phụ; mỗi tình đầu sư tỷ; giả nhân giả nghĩa đại sư huynh; tình như

thủ túc Triệu sư đệ; cái kia lời nói không nhiều lắm, đem hết thảy tình cảm đều giấu sâu ở tâm Hứa Điền; một cách tinh quái, thân phận thần bí Mộ Dung Băng; còn có cái kia nghĩa khí sâu nặng rồi lại cùng mình dần dần từng bước đi đến Vương Nhược Phong. . .

Từng cái một nhân vật, khiến hắn vừa yêu vừa hận; một đoạn đoạn chuyện xưa, khiến hắn khó có thể quên.

Người sở dĩ độc nhất vô nhị, chính là vì cái này không cách nào phục chế tình cảm cùng trải qua.

Lúc Mộc Dịch từ trong hồi ức tỉnh ngộ lại lúc, trong mắt của hắn đã không có mê mang cùng thất lạc, khóe miệng của hắn, cũng nổi lên đã lâu đáng tươi cười.

Mộc Dịch hướng bên người thân nhân mỉm cười, sau đó đem Ma Long Nhận Xích Nhật Hỏa Thạch tại lòng bàn tay nhẹ nhàng vẽ một cái.

Lập tức, đại lượng thần huyết dũng mãnh vào Xích Nhật Hỏa Thạch bên trong, lệnh người kia hào quang lóng lánh, cũng phát ra một tầng ngọn lửa màu tím.

Mộc Dịch cầm trong tay Xích Nhật Hỏa Thạch, chút hương xanh trắng bắc đèn, cái kia ngọn lửa màu tím lan tràn đến bắc đèn lên, cũng dần dần tiếp xúc đến màu tím dầu thấp.

Màu vàng cây đèn, vào lúc này kim mang vạn trượng, biến thành hơn một trượng lớn nhỏ; một đóa tím, màu xanh, trắng, xích, vàng không màu hỏa diễm, tại bắc đèn trên dấy lên.

Ngũ sắc hỏa diễm phía trên, không gian pháp tắc lực lượng tan rã tan rã, vậy mà xuất hiện một cái lỗ thủng, hơn nữa, cái này lỗ thủng càng lúc càng lớn, lỗ thủng sau đó, là một mảnh Hỗn Độn không biết thế giới.

Cùng lúc đó, một đạo hỏa quang từ Xích Nhật Hỏa Thạch trong bay ra, hóa thành một chỉ Ngũ Thái Phượng Hoàng, đúng là Mộc Dịch lúc trước bái kiến cái kia Thần Linh Phượng Hoàng.

Lúc này Phượng Hoàng, đối Mộc Dịch cung kính cực kỳ, cũng cúi người bay đến Mộc Dịch dưới thân, cam vì Mộc Dịch tọa kỵ.

"Mẹ, Hình Nhi, Khinh Ca, Mạn Vũ, vĩnh biệt!"

Mộc Dịch đạp trên năm màu thần phượng, hướng thân nhân cáo biệt.

Năm màu thần phượng hai cánh nhẹ nhàng quạt một cái, mang theo Mộc Dịch, Tử Thần cùng Tiểu Độc Thần, đi theo Chúc Dung Thần Đăng về sau, lọt vào này cái trong lỗ thủng.

Một lát sau, ánh lửa thu vào, Phượng Hoàng, Mộc Dịch các loại cùng Chúc Dung Thần Đăng, đều theo cái kia lỗ thủng cùng một chỗ biến mất tại ở giữa thiên địa.

...

Tối tăm mờ mịt một tầng giới diện cấm chế biên giới, cầm trong tay Chúc Dung Thần Đăng Mộc Dịch bỗng nhiên mệnh lệnh năm màu thần phượng dừng lại, bình tĩnh nói:

"Tốt rồi, đã đem các người đưa vào Tiên Thần giới, ta phải đi! Âm Dương Thần Mục ta cũng không dùng được rồi, liền trả lại cho tiền bối đi."

Tử Thần kinh hãi, nói ra: "Đi ? Người muốn đi đâu ? Chẳng lẽ người muốn trở lại quay lại Nhân giới ?"

"Không, ta muốn đi nơi nào!" Mộc Dịch chỉ vào cấm chế bên ngoài cái kia một vòng màu đỏ sậm đấy, hào quang âm đạm Thái Dương.

"Đây là ý gì ?" Tử Thần nghi hoặc khó hiểu.

Mộc Dịch khẽ cười nói: "Ta muốn dùng Chúc Dung Thần Đăng một lần nữa đốt Thái Dương, nếu như không được, ta tự lấy một thân thần huyết cùng suốt đời pháp lực, hóa thân thành Thái Dương, chiếu sáng Nhân giới!"

Tử Thần kinh hãi, vội vàng khuyên nhủ: "Làm như vậy cơ hội thập phần xa vời! Mặc dù người hi sinh bản thân hóa thành Thái Dương, chỉ sợ cũng chỉ có thể chiếu sáng Nhân giới mấy chục năm, mấy năm, thậm chí chỉ có thể duy trì mấy ngày! Người làm như vậy có đáng giá hay không được?"

Mộc Dịch cười nói: "Có đáng giá hay không được, bởi vì người mà khác! Nhưng ta là ai ? Ta là Mộc Dịch! Mặc dù chỉ có một phần vạn hy vọng, ta Mộc Dịch cũng sẽ trả giá toàn bộ nỗ lực!"

"Người đã quyết định rồi ?" Tử Thần nhướn mày, hẳn cùng với Mộc Dịch ở chung nhiều năm như vậy, thập phần rõ ràng, Mộc Dịch một khi chuyện quyết định, chỉ sợ không phải hẳn có thể khuyên bảo đấy.

Mộc Dịch mỉm cười nhẹ gật đầu, đồng thời vận công đem Âm Dương Thần Mực bức ra bên ngoài cơ thể.

"Không cần vẽ vời cho thêm chuyện ra rồi!" Tử Thần khoát tay áo ngăn cản Mộc Dịch, hẳn cười nói: "Lão phu hãy theo người điên cuồng một lần, tùy người cùng đi Thái Dương nhất du!"

Mộc Dịch sững sờ, nói ra: "Tiền bối, lần này cũng không phải là du ngoạn!"

Tử Thần cười hắc hắc nói: "Lão phu đương nhiên biết rõ! Lão phu tuy rằng thực lực không đủ, nhưng bao nhiêu cũng có thể dốc chút sức mọn! Hơn nữa, lão phu thân là Thần tộc đã khó có thể tại Tiên Thần giới đặt chân, lại không có chỗ dựa vào, chỉ sợ không bao lâu sẽ phải vắn lác, không bằng lại trước khi chết, làm một ít trong miệng người 'Có ý nghĩa' sự tình!"

Tiểu Độc Thần vượt cánh, vây quanh Mộc Dịch, không hoàn toàn nói: "Chủ nhân, ta cũng đi! Chủ nhân đi nơi nào, ta liền đi nơi nào!"

Mộc Dịch có chút cảm động, hần nhẹ gật đầu, nói ra: "Tốt, chúng ta liền cùng đi!"

Năm màu thần phương chở Mộc Dịch đợi, quay lại phương hướng, bay về phía cái kia màu đỏ sậm Thái Dương.

...

Thông Thiên Thụ đỉnh, Mộc Dịch tuy rằng đã đi ra hồi lâu, nhưng Kim Ô thánh nữ cùng An Hình các loại vẫn đang tại ngửa mặt lên trời ngóng nhìn.

Tuy rằng Mộc Dịch cùng các nàng chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, phân biệt không chỉ một lần; nhưng lúc này đây, nhưng là vĩnh biệt!

"Phụ thân lại cũng sẽ không trở về rồi, thật không?" Dài dòng buồn chán yên lặng về sau, Mộc Mạn Vũ lẩm bẩm nói.

Không có người trả lời nàng, Kim Ô thánh nữ đem nàng ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, rồi lại cũng không nói gì.

Đột nhiên, trên bầu trời lóng lánh ra một mảnh kim quang, khiến mấy người kia tất cả giật mình.

"Ồ, Thái Dương lại sáng lên rồi, tốt ánh nắng ấm áp!" Mộc Mạn Vũ vừa mừng vừa sợ, nàng vọt tới cao hơn không trung, mở ra hai tay, cảm thụ cái kia đã lâu sinh mệnh ánh sáng.

"Cái này ánh mặt trời, rất quen thuộc, thật là ấm áp!" Mộc Mạn Vũ nhẹ nói nói, nàng không cần nghĩ ngợi thốt ra: "Giống như là khi còn bé phụ thân ôm ta giống nhau!"

Lúc đầu vốn cũng là đại hỉ Kim Ô thánh nữ cùng An Hinh nghe vậy một xuất chinh, đột nhiên nghĩ tới điều gì.

"Làm sao vậy, mẹ, người khóc ?" Mộc Mạn Vũ chứng kiến mẫu thân trên mặt rơi xuống hai hàng rõ ràng nước mắt.

"Mẹ là cao hứng!" An Hinh cuống quýt lau đi nước mắt, mở ra hai tay, thừa nhận bầu trời vẫy ra vàng rực, nói ra: "Phụ thân không có lý khai chúng ta, hân vinh viễn cùng chúng ta cùng một chỗ!"

...

Thái Dương vẫn lạc ngày thứ bảy, Thái Dương một lần nữa chiếu rọi đại địa, băng tuyết tan rã, vạn vật sống lại, không bao lâu về sau, lại là một phen sinh cơ bừng bừng.

Thì cứ như vậy, một trăm năm, một ngàn năm, một vạn năm. . . , Thái Dương mọc lên ở phương đông lặn về phía tây, không ngừng dùng nó ánh sáng chói lọi chiếu rọi cái thế giới này, đoạn này Lạc Nhật Chi Thương truyền thuyết, cũng theo thời gian trôi qua, dần dần đánh rơi tại lịch sử dài trong sông.

...

Ba vạn năm sau.

Nhân giới đại lục trong một chỗ được xưng là Thập Vạn Đại Sơn dãy núi chạy dài ra.

Nơi đây địa thế kỳ lạ, đã có thẳng nhập mây xanh cao lớn ngọn núi, còn có sâu không lường được địa liệt hấp cốc, tương truyền quần phong bên trong, một tòa khí thế rộng rãi thành cổ di chỉ chôn sâu hơn thế.

Chôn cất tiên cốc là trong đó một cái sâu đậm hạp cốc, bởi vì hẹp hòi mà thâm sâu, trong cốc quanh năm không thấy ánh mặt trời.

Như thế mà lúc này, đã có một gã thanh niên trong cốc chậm rãi phi hành, làm cho người ngạc nhiên chính là, hẳn những nơi đi qua, âm u ẩm ướt chường khí không còn sót lại chút gì, trong cốc thậm chí có một ít sinh mệnh lực ngoan cường không biết tên tiểu thảo bắt đầu sinh trưởng nảy mầm; rất nhanh, càng ngày càng nhiều hoa cỏ bắt đầu xuất hiện.

Thanh niên bay ra hơn trăm dặm về sau, sau lưng đã là một mảnh nhiều loại hoa giống như tươi đẹp, sinh khí dạt dào.

Thanh niên bỗng nhiên dừng thân hình, quay người nói ra: "Các hạ đã theo tại hạ ba ngày, lên trời xuống đất, từ Nhân giới đến Tiên Giới, lại từ Tiên Giới đến Nhân giới, còn không chịu hiện thân sao?"

"Ha ha, ta cũng không ác ý. Chỉ là hiếu kỳ Mộc đạo hữu khi nào có thể phát hiện ta, nguyên lai tại ba ngày lúc trước Mộc đạo hữu liền đã nhận ra!" Thanh âm đàm thoại ở bên trong, một cái lông mày xanh đôi mắt đẹp thiếu niên, xuất hiện ở hơn trăm trượng bên ngoài.

"Các hạ nhận ra ta?" Thanh niên cả kinh, hẳn đúng là Mộc Dịch, ba vạn năm qua, cái này vẫn là thứ nhất biết rõ sự hiện hữu của hắn!

"Không biết các hạ xưng hô như thế nào?" Mộc Dịch chấp tay hỏi.

"Mộc đạo hữu đại khái đã đoán được, ta chính là bọn người trong miệng 'Sáng Thế chủ'." Thiếu niên khẽ mỉm cười nói: "Hoặc là, Mộc đạo hữu cũng có thể xưng hô ta đầy vốn tên là ta gọi Triệu Vô Danh!"

TIÊN THẦN DỊCH [C]

Hà Bất Ngữ

www.dtv-ebook.com

Chương 407: Đại Kết Cục (Hạ)

"Sáng Thế chủ!" Mộc Dịch sắc mặt biến hóa.

Ba vạn năm qua, đã có rất ít người hoặc sự tình có thể làm cho Mộc Dịch ngạc nhiên kinh ngạc, nhưng "Sáng Thế chủ" ba chữ kia, đã có tuyệt đối phân lượng khiến Mộc Dịch chịu động dung.

Mộc Dịch tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, trên người thiếu niên vàng sáng, khi thì dày đặc rực rỡ tươi đẹp, khi thì mỏng biến mất, diễn biến tới ranh giới, rồi lại toát ra liền hẵn đều không thể bỏ nhào bắt pháp tắc lực lượng.

Thiếu niên rõ ràng không phải là này giới người, mà này giới thiên địa pháp tắc, đối thiếu niên này hoàn toàn không có bài xích, hơn nữa tựa hồ cùng thiếu niên nhất cử nhất động, một hít một thở đều chặt chẽ liên hệ cùng một chỗ, thoát nhìn, thiếu niên này một ý niệm, liền có thể thay đổi này giới thiên địa pháp tắc.

"Người thật sự là Sáng Thế chủ!" Mộc Dịch hướng Triệu Vô Danh cúi đầu: "Đa tạ Triệu đạo hữu sáng tạo ra cái thế giới này!"

"Đừng nóng vội lấy cảm ơn ta, ta đều có dụng ý của ta." Triệu Vô Danh mỉm cười: "Trước tiên nói một chút về nhìn, Mộc đạo hữu người là như thế nào tại ba ngày trước lĩnh ngộ thiên địa chi đạo, siêu thoát Thiên Thần Thiên Tiên cảnh giới giới, siêu thoát này giới, trở thành có thể cùng ta địa vị ngang nhau tồn tại!"

Mộc Dịch nhẹ gật đầu, nói ra: "Cái này muốn từ ba vạn năm trước, tại hạ hóa thân thành Thái Dương ngày đó nói lên."

"Lúc trước, ta lợi dụng Chúc Dung Thần Đăng, cũng thiêu đốt bản thân Thần Anh, hóa thành ánh sáng mặt trời, phổ chiếu đại địa. Ta minh bạch pháp lực của mình thập phần có hạn, chỉ sợ mấy canh giờ đều chống đỡ không nổi. Nhưng mà, theo ta phóng thích càng ngày càng nhiều pháp lực, ta thời gian dần trôi qua phát hiện, đồng dạng một đám pháp lực hoặc là một giọt thần huyết, ta lại có thể phóng xuất ra càng nhiều nữa uy năng, so với lúc ban đầu hơn nhiều gấp mấy lần, mấy chục lần. Thậm chí mấy nghìn gấp bội, gấp mấy vạn!"

"Về sau, ta thậm chí phát hiện, không chỉ là bản thân pháp lực thần huyết, thiên địa vạn vật ở bên trong, đều ẩn chứa cực kỳ kinh người năng lượng. Bất luận là một viên tiên đan, còn là một khối bình thường núi đá; bất luận là một cây che trời cây cối, còn là trong biển rộng một giọt giọt nước, chúng nó bản chất đều là năng lượng, chỉ là lấy bất đồng hình thức tồn tại. Mà những thứ này vật thể trong năng lượng cường đại, càng là khó có thể tưởng tượng! Một khối lòng bài tay lớn nhỏ Thạch Đầu. Nếu là có thể đem toàn bộ hóa thành năng lượng. Cũng chuyển hóa làm, liền đủ để chiếu sáng cả thế giới!"

"Lúc kia, ta liền có thể khống chế toàn bộ Thái Dương; Thái Dương lúc đầu vốn đã không hề chiếu rọi ra ánh sáng mặt trời, nhưng dưới sự khống chế của ta. Thái Dương mỗi một bộ phận lại lần nữa bắt đầu bốc cháy lên. Hóa thành tinh khiết năng lượng. Lấy ánh sáng mặt trời hình thức hướng bốn phía tùy ý, chiếu sáng đại địa."

"Lúc kia, đã khoảng cách ta hóa thành Thái Dương đi qua một vạn năm. Ta lệnh tọa kỵ Ngũ Thái Phượng Hoàng chăm sóc Thái Dương. Bản thân đi hướng Nhân giới cùng Tiên Giới du lịch. Lúc này ta mới phát hiện, tu vi của ta đã trong lúc vô tình đạt đến cực cao cảnh giới. Trong Thiên Địa là bất luận cái gì vật thể, ta đều có thể đem hóa thành khổng lồ mà tinh khiết năng lượng, vì vậy ta không có gặp được một cái thực lực có thể cùng ta tương đối tồn tại. Ta ở đằng kia chút ít Tiên giả trong miệng, đã nằm

trong tay thiên địa vạn vật bốn nguyên pháp tắc, đạt đến cái gọi là chí cao Thiên Tiên Thiên Thần cảnh giới!"

"Nhưng mà, ta vẫn đang không cách nào đột phá cái này thiên địa, không cách nào chạm đến cái thế giới này ngoại trừ bí mật. Bởi vì, ta tìm hiểu không thấu cái kia không có vật gì tuyệt đối Hư Không."

Mộc Dịch tiếp tục nói: "Tại Tiên Giới biên giới, là chân chính tuyệt đối Hư Không. Không có bất kỳ vật thể, không có khí tức, không có bụi bặm, không ánh sáng mang. Ta tại đó yên tĩnh hiểu hai vạn năm, không có cảm nhận được bất luận cái gì năng lượng tồn tại!"

"Thẳng đến ba ngày trước, ta mới đột nhiên tỉnh ngộ, đây tuyệt đối Hư Không, bản thân chính là một cỗ đặc thù năng lượng, một cỗ bắt không đến, rồi lại tồn tại năng lượng. Nó không giống một tảng đá, một đạo quang mang như vậy cụ thể, nhưng là xây dựng toàn bộ thế giới mẫu chốt!"

"Vì vậy. . ."

Mộc Dịch nói đến đây, bị Triệu Vô Danh mỉm cười cắt ngang:

"Vì vậy ta tới tìm người rồi!" Triệu Vô Danh nói ra: "Bởi vì mặc dù ta không tới tìm người, người cũng sẽ ném thử đột phá thiên địa, đến trên đại thế giới tìm ta!"

"Đại Thế Giới ?" Mộc Dịch sửng sò, đồng thời trong lòng sục sôi bành trướng, hẳn rồi cuộc muốn tiếp xúc đến cái thế giới này ngoại trừ bí mật!

Triệu Vô Danh nhẹ gật đầu, nói ra: "Đây là của ta một loại thuyết pháp. Ta đem bản thân sáng tạo thế giới, xưng là 'Tiểu Thế Giới ' mà đem ta ra đời thế giới kia, xưng là 'Đại Thế Giới' ."

"Ta tổng cộng sáng tạo ra mười tám cái Tiểu Thế Giới, mà người Mộc Dịch, thì là cái này mười tám cái trong tiểu thế giới, cái thứ ba có thể siêu

thoát thiên địa, nhìn thấy ta bản thân tồn tại, cũng là dưới mắt cái này trong tiểu thế giới cái thứ nhất."

"Nguyên lai ta cũng không cô độc!" Mộc Dịch trong lòng hết sức kích động, hắc cười nói: "Bình thường thôi, thế giới thứ ba! Xem ra vận khí của ta hoàn toàn chính xác không tệ."

"Đây không phải vận khí, mà là Thiên Đạo!" Triệu Vô Danh lắc đầu nói ra: "Người cũng đã biết, vì cái gì người có thể tại vận năm bên trong lĩnh ngộ thiên địa vạn vật bốn nguyên pháp tắc, mà những tu luyện kia mười vận năm thậm chí càng lâu Tiên giả, rồi lại làm không được?"

Không chờ Mộc Dịch trả lời, Triệu Vô Danh tiếp tục nói: "Bởi vì người tu luyện phương pháp, đối gần sát Thiên Đạo!"

"Phương pháp tu luyện?" Mộc Dịch tò mò nói ra: "Chẳng lẽ là chỉ Tiên Thần hợp tu?"

"Đương nhiên không phải là!" Triệu Vô Danh vừa cười vừa nói: "Tu Huyền cũng được, tu Hoàng cũng được, tu tiên cũng tốt, tu thần cũng được, thậm chí nhân tu, yêu tu, quỷ tu, linh tu, trong mắt của ta, căn bản không có bản chất khác nhau, đều là truy cầu Thiên Đạo. Vạn đạo quy nhất, đã đến cực cao cảnh giới, những thứ này tại thuộc về đều là giống nhau."

"Trong mắt ta, tất cả tu hành chi thuật, thuộc về chỉ phân hai loại phương thức, một loại gọi là 'Thủ', một loại gọi là 'Xá'!"

"Cái gọi là 'Xá'" chính là đoạt được, từ thiên địa nguyên khí, từ đan dược bảo vật, từ thiên tài địa bảo trong đoạt được tinh thuần năng lượng, hành động bản thân tu hành gốc rễ. Loại phương pháp này đơn giản nhất hữu hiệu; vô luận là Nhân giới còn là Tiên Giới, Quỷ giới, tất cả phương pháp tu hành, đều thuộc về 'Xá'! Mười tám cái Tiểu Thế Giới, bao hàm vô số nhỏ giới diện, nhưng tất cả đều như thế!"

"Thế nhưng là, đoạt được tuy có thể làm cho bản thân biến thành cường đại, nhưng giới hạn trong đoạt được bảo vật. Lúc người không có cao cấp hơn cái khác bảo vật có thể đoạt được lúc, tu vi của người sẽ dừng lại không tiến, nửa bước khó đi."

"Cái thế giới này, người có thể đoạt được bảo vật, tối đa cùng lắm là trời này, đất này; mặc dù cho người nuốt vào toàn bộ thiên địa, cảnh giới của người cũng chỉ có thể hạn tại trong trời đất, vĩnh viễn không có khả năng siêu thoát thiên địa, đạt tới cao hơn cảnh giới."

"Trên thực tế, chỉ bằng "Thủ " cũng không có khả năng nuốt vào thiên địa, vì vậy cảnh giới của bọn hắn sẽ lưu lại tại Thiên Tiên Thiên Thần sơ kỳ. Nếu muốn giống như người giống nhau, sẽ phải đổi một loại phương thức tu luyện, đã cái gọi là 'Xá' !"

" "Xá' chính là bỏ qua, bỏ qua bản thân tu luyện không dễ chân nguyên, khiến chúng nó quay về ở giữa thiên địa, ở trong quá trình này, mới có thể lĩnh ngộ đến thiên địa là như thế nào do năng lượng cấu thành, năng lượng thì như thế nào chuyển hóa làm thiên địa, toàn bộ thế giới nói cho cùng, thuộc về chỉ là bất đồng hình thức năng lượng mà thôi!"

"Người hóa thân thành Thái Dương quá trình, liền là một loại 'Xá' ! Kỳ thật vô luận tại Tiểu Thế Giới, còn là Đại Thế Giới, vô luận là tiên, là người, là thần, hãn tồn tại ý nghĩa, không phải là nhìn hãn có thể đoạt được bao nhiêu, mà là nhìn hãn có thể kính dâng bao nhiêu."

"Đổi một cái người tu hành mà nói, không có 'Thủ' tất không có 'Xá' ; nhưng nhưng nếu chỉ có 'Thủ' mà không có 'Xá " đồng dạng là khó ngộ Thiên Đạo bởi vì là thiên đạo, ngay tại lấy hay bỏ giữa! Thiên địa vạn vật, đều có lấy hay bỏ chi đạo!"

Những lời này, khiến Mộc Dịch nghe xuất thần nhập hóa, hãn lâm bầm nói: "Nguyên lai Thiên Đạo được gọi là lấy hay bỏ chi đạo, ta tuy rằng hầu

như muốn siêu thoát thiên địa, đối với cái này rồi lại tỉnh tỉnh mê mê, kiến thức nửa vời! Đa tạ Triệu đạo hữu chỉ điểm!"

Triệu Vô Danh bỗng nhiên cảm thán nói: "Kỳ thật sớm nhất ngộ ra cái này Thiên Đạo đấy, không phải là ta."

"Còn có người so với Triệu đạo hữu sớm hơn ngộ đạo ? !" Mộc Dịch cả kinh, chẳng lẽ người kia, là so với trước mắt cái này Sáng Thế chủ cao hơn tồn tại ?

Triệu Vô Danh nhẹ gật đầu, cười nói: "Hắn là phụ thân của ta. Phụ thân ta là hắn thời đại kia cuối cùng một vị Thiên Tiên, mắt thấy Đại Thế Giới không ngừng khuếch trương, cơ cấu lực lượng càng ngày càng bạc nhược yếu kém, thiên địa sắp tan vỡ, hắn lựa chọn đem một thân tu vi bỏ qua, quay về ở giữa thiên địa, lấy chậm lại thiên địa suy vong."

"Liên ở trong quá trình này, hắn bỗng nhiên lĩnh ngộ được một tia 'Xá' chân lý, đáng tiếc lúc ấy hắn hi sinh không có thể nghịch chuyển, vì vậy khi hắn thần hồn sắp diệt vong cực kỳ, hắn thông qua huyết mạch tương liên cảm ứng, đem tin tức này lưu tại còn tại trong tã lót ta đây thần niệm trong."

"Về sau, ta kế thừa phụ thân di chí, tu luyện tới so với phụ thân cao hơn cảnh giới, nhưng mà, ta chỉ có thể trì hoãn Đại Thế Giới đi về hướng tan vỡ, rồi lại vô lực thay đổi!"

"Liên Triệu đạo hữu đều không thể thay đổi Đại Thế Giới suy vong ?" Mộc Dịch thần sắc ngưng trọng mà hỏi, hắn biết rõ, một khi Đại Thế Giới tan vỡ, những thứ này Tiểu Thế Giới tự nhiên cũng không còn tồn tại.

Triệu Vô Danh than nhẹ một tiếng, lần nữa nhẹ gật đầu.

Hai người nhất thời đều là im lặng không nói.

Mộc Dịch thập phần có thể hiểu được Triệu Vô Danh khó xử, liền lấy cái này Tiểu Thế Giới mà nói, nó chỉ tại không ngừng kéo dài khuếch trương, vật thể năng lượng dần dần chuyển hóa làm tuyệt đối Hư Không, mà hẳn Mộc Dịch, căn bản không có năng lực khiến đây hết thủy nghịch chuyển.

"Đây cũng là ta sáng tạo rất nhiều Tiểu Thế Giới nguyên nhân!" Triệu Vô Danh nghiêm mặt nói ra: "Ta hy vọng thông qua những thứ này Tiểu Thế Giới diễn biến quá trình, lĩnh ngộ đến Đại Thế Giới diễn biến pháp tắc; trong tiểu thế giới nghìn năm, trên đại thế giới chỉ có một ngày; tuy rằng hôm nay Đại Thế Giới chỉ có vài chục vạn năm "Tuổi thọ " nhưng ở trong tiểu thế giới, lại có thể diễn biến trăm triệu năm, cái này quá trình khá dài, có thể đối với ta sinh ra một ít dẫn dắt."

"Triệu đạo hữu nếu như tới tìm ta, hơn phân nửa là đã đã tìm được phương pháp đi ?" Mộc Dịch hỏi.

"Không tệ! Của ta thật có mới ý tưởng!" Triệu Vô Danh cười nói.

"Bất quá, lấy ta sức một mình, còn không cách nào hoàn thành cái ý nghĩ này, cần phải có một ít giống như người vậy đồng đạo tương trợ."

Nói đến đây, Triệu Vô Danh chờ mong nhìn về phía Mộc Dịch.

"Vì vậy, đây là nguyên nhân người chủ động tới tìm ta ?" Mộc Dịch đồng dạng mỉm cười.

"Đúng vậy!" Triệu Vô Danh thu liễm dáng tươi cười, thần sắc nghiêm nghị nói: "Cái này chính là một cái không thua gì khai thiên tích địa hành động vĩ đại, kia trình độ khó khăn, đồng dạng cũng là thật lớn; hơn nữa, quá trình này ở bên trong, chỉ sợ không thể tránh khỏi phải có điều hi sinh, trả giá cao, khả năng so với ta các loại tưởng tượng càng lớn!"

"Mộc đạo hữu, người có bằng lòng đi theo ta hay không, cùng một chỗ hoàn thành hành động vĩ đại này?"

~ Hết ~

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Chương Mở Đầu: Dẫn - Sáng Thế Ký.](#)

[Chương 1: Tu Mạch](#)

[Chương 2: Tin Tức](#)

[Chương 3: Ra Biển](#)

[Chương 4: Gặp Yêu](#)

[Chương 5: Tiên Căn](#)

[Chương 6: Chuyển Cơ](#)

[Chương 7: Mẫn Quân](#)

[Chương 8: Trúng Cử](#)

[Chương 9: Sư Phụ](#)

[Chương 10: Tình Nghĩa](#)

[Chương 11: Sư Tỷ](#)

[Chương 12: Cưỡi Hạc](#)

[Chương 13: Giải Đáp Nghi Vấn](#)

[Chương 14: Độc Công](#)

[Chương 15: Lập Công](#)

[Chương 16: Lệnh Bài](#)

[Chương 17: Phản Hồi](#)

[Chương 18: Đặc Quyền](#)

[Chương 19: Tranh Đấu](#)

[Chương 20: Trả Thù](#)

[Chương 21: Tổ Đội](#)

[Chương 22: Hứa Điền Gia Nhập](#)

[Chương 23: Tiếng Sấm Từng Trận](#)

[Chương 24: Đấu Trí So Dũng Khí](#)

[Chương 25: Thuyết Khách Tới Chơi](#)

[Chương 26: Hiếu Nghĩa Lưỡng Nan](#)

[Chương 27: Tên Diên Triệu Lượng](#)
[Chương 28: Đơn Đả Độc Đấu](#)
[Chương 29: Pháp Thuật Chi Uy](#)
[Chương 30: Tuyệt Địa Phản Kích](#)
[Chương 31: Gặp Được Đường Sống Trong Cõi Chết](#)
[Chương 32: Lữ Thúc Dạy Bảo](#)
[Chương 33: Gặp Lại Cố Nhân](#)
[Chương 34: Hóa Giải Một Kiếp](#)
[Chương 35: Ngũ Mạch Đại Thành](#)
[Chương 36: Một Công Việc Tốt](#)
[Chương 37: Tụ Lý Càn Khôn](#)
[Chương 38: Cảnh Giới Phân Chia](#)
[Chương 39: Thạch Đình Gặp Bạn](#)
[Chương 40: Tung Tích Vòng Ngọc](#)
[Chương 41: Bình Vân Tập Thi](#)
[Chương 42: Lăng Ba Pháp Trường](#)
[Chương 43: Phúc Tọa](#)
[Chương 44: Gặp Đào Nương](#)
[Chương 45: Tình Sinh Phong Ba](#)
[Chương 46: Trúng Kế](#)
[Chương 47: Xử Phạt](#)
[Chương 48: Nọc Độc](#)
[Chương 49: Vạn Niên Hàn Trì](#)
[Chương 50: Hòa Độc Hóa Huyết](#)
[Chương 51: Dị Biến](#)
[Chương 52: Yêu Nghiệt](#)
[Chương 53: Danh Ngạch Thi Đấu Chính](#)
[Chương 54: Vô Tình Gặp Gỡ](#)
[Chương 55: Biến](#)
[Chương 56: Đấu Vòng Loại](#)
[Chương 57: Thực Lực Bài Danh Bảng](#)
[Chương 58: Cốc Gia Hậu Nhân](#)

[Chương 59: Kịch Chiến](#)
[Chương 60: Đồn Đại](#)
[Chương 61: Thủ Trạc](#)
[Chương 62: Khuynh Thành](#)
[Chương 63: Băng Thiên Tuyết Địa](#)
[Chương 64: Trao Đổi](#)
[Chương 65: Độc Chiến](#)
[Chương 66: Hấp Thu](#)
[Chương 67: Đuà Lửa](#)
[Chương 68: Bản Thiếu Công Pháp](#)
[Chương 69: Hỏa Bộ Độ Nhất Nhân](#)
[Chương 70: Thủy Hỏa Song Tu](#)
[Chương 71: Tân Thực Lực Bài Danh Bảng](#)
[Chương 72: Tám Vị Trí Đầu Giao Đấu](#)
[Chương 73: Song Kiệt Cuộc Chiến](#)
[Chương 74: Đánh Lén](#)
[Chương 75: Sư Hữu](#)
[Chương 76: Không Dịch Lại](#)
[Chương 77: Thương Thức](#)
[Chương 78: Yêu Đảo](#)
[Chương 79: Du Thiên](#)
[Chương 80: Vào Đảo](#)
[Chương 81: Đêm Thứ Nhất](#)
[Chương 82: Bị Tập Kích](#)
[Chương 83: Nhất Tuyển Thiên](#)
[Chương 84: Bên Ngoài Tông Độ Tử](#)
[Chương 85: Ẩn Nấp](#)
[Chương 86: Sốt Ruột Báo Thù](#)
[Chương 87: Thu Yêu](#)
[Chương 88: Truy Nã](#)
[Chương 89: Đánh Vỡ](#)
[Chương 90: Cứu Viện](#)

[Chương 91: Không Thể Buông Tha](#)
[Chương 92: Cực Hạn](#)
[Chương 93: Người Thần Bí](#)
[Chương 94: Khẩu Quyết](#)
[Chương 95: Hoàng Tông Thập Chi](#)
[Chương 96: Nha Hoàn](#)
[Chương 97: Bí Đạo](#)
[Chương 98: Trong Lửa Đoạt Bảo](#)
[Chương 99: Đan Điền Thiên Địa](#)
[Chương 100: Kinh Biển Ở Trên Đảo](#)
[Chương 101: Pháp Khí](#)
[Chương 102: Đại Khai Sát Giới](#)
[Chương 104: Diệt Địch](#)
[Chương 105: Phần Tiên Quật](#)
[Chương 106: Vu Trí Viễn](#)
[Chương 107: Thấy Tử Hỏa](#)
[Chương 108: Công Pháp](#)
[Chương 109: Là Thật Là Giả ?](#)
[Chương 110: Vô Tình Gặp Được](#)
[Chương 111: Xé Rách Mặt Nạ](#)
[Chương 112: Tỷ Muội](#)
[Chương 113: Cùng Thuyền](#)
[Chương 114: Cứu Giúp](#)
[Chương 115: Đạo Tu](#)
[Chương 116: Thuần Sát](#)
[Chương 117: Tiến Đảo](#)
[Chương 118: Đổi Chất](#)
[Chương 119: Người Tới](#)
[Chương 120: Hóa Giải](#)
[Chương 121: Địa Lao](#)
[Chương 122: Thăm Hỏi](#)
[Chương 123: Cảnh Còn Người Mất](#)

[Chương 124: Hỏa Hộ Pháp](#)
[Chương 125: Tàn Phiến](#)
[Chương 126: Huyết Nha](#)
[Chương 127: Động Phòng Hoa Chúc](#)
[Chương 128: Trúc Tạo Tiên Cơ](#)
[Chương 129: Giáo Huấn](#)
[Chương 130: Thánh Nữ](#)
[Chương 131: Trùng Hợp](#)
[Chương 132: Quen Biết Nhau](#)
[Chương 133: Pháp Trận](#)
[Chương 134: Cung Điện Dưới Mặt Đất](#)
[Chương 135: Hiến Tế](#)
[Chương 136: Phản Bội](#)
[Chương 137: Giao Thủ](#)
[Chương 138: Diễm Hồn](#)
[Chương 139: Dung Hợp](#)
[Chương 140: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Một\)](#)
[Chương 141: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Hai\)](#)
[Chương 142: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Ba\)](#)
[Chương 143: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Bốn\)](#)
[Chương 144: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Năm\)](#)
[Chương 145: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Sáu\)](#)
[Chương 146: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Bảy\)](#)
[Chương 147: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Tám\)](#)
[Chương 148: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Chín\)](#)
[Chương 149: Huyền Hoàng Cuộc Chiến \(Mười\)](#)
[Chương 150: Thiên Địa Môn](#)
[Chương 151: Tà Thần Đi](#)
[Chương 152: Tam Muội Chân Hỏa](#)
[Chương 153: Bí Cảnh Dưới Đảo](#)
[Chương 154: Thi Thú](#)
[Chương 155: Đoạt Bảo](#)

[Chương 156: Pháp Trận Che Giấu](#)
[Chương 157: Thức Tỉnh](#)
[Chương 158: Chân Mạch Kỳ](#)
[Chương 159: Giết Yêu](#)
[Chương 160: Yêu Cốc](#)
[Chương 161: Hoàng Thị Vợ Chồng](#)
[Chương 162: Dịch Nguyên Yêu Hỏa](#)
[Chương 163: Hào Vận Phường Thị](#)
[Chương 164: Tự Linh Thụ](#)
[Chương 165: Bách Luyện Đường](#)
[Chương 166: Phệ Huyết Văn](#)
[Chương 167: Săn Yêu](#)
[Chương 168: Hí Hỏa Tước](#)
[Chương 169: Thu Đồ Đệ](#)
[Chương 170: Phi Linh](#)
[Chương 171: Nhường Nhịn](#)
[Chương 172: Bể Quan](#)
[Chương 173: Cầu Hôn](#)
[Chương 174: Ra Tay](#)
[Chương 175: Uy Thiếu Gia Thực Lực Chân Chính](#)
[Chương 176: Thần Du Kỳ](#)
[Chương 177: Thần Niệm](#)
[Chương 178: Bồi Thường](#)
[Chương 179: Cường Địch](#)
[Chương 180: Bộc Phát](#)
[Chương 181: Cao Nhân](#)
[Chương 182: Luyện Thi](#)
[Chương 183: Nhỏ Máu](#)
[Chương 184: Kế Hoạch](#)
[Chương 185: Bất Ngờ](#)
[Chương 186: Vây Công](#)
[Chương 187: Giải Vây](#)

[Chương 188: Đếm Bảo](#)
[Chương 189: Thấy Đan Sĩ](#)
[Chương 190: Nhập Môn](#)
[Chương 191: Cổ Thư](#)
[Chương 192: Đạo Của Trương Dật Hiên](#)
[Chương 193: Tái Tụ Họp](#)
[Chương 194: Mật Động Trong Cốc](#)
[Chương 195: Đánh Vỡ](#)
[Chương 196: Đấu Thi](#)
[Chương 197: Kim Châu](#)
[Chương 198: Truyền Thừa](#)
[Chương 199: Luyện Đan](#)
[Chương 200: Chỉ Điểm](#)
[Chương 201: Cổ Nguyên Kỳ](#)
[Chương 202: Kim Đan Lôi Kiếp](#)
[Chương 203: Tiên Linh](#)
[Chương 204: Duyên Hoa Đan](#)
[Chương 205: Huyết Phù](#)
[Chương 206: Yêu Huyết](#)
[Chương 207: Hỏa Diễm Sí](#)
[Chương 208: Cao Thủ Dùng Hỏa](#)
[Chương 209: Điều Tra](#)
[Chương 210: Vô Lượng Tông Đan Sĩ](#)
[Chương 211: Vạn Tiên Xuyên Tâm](#)
[Chương 212: Trương Dật Hiên Thỏa Hiệp](#)
[Chương 213: Dịch Hỏa Chi Chiến](#)
[Chương 214: Trưởng Lão Tới Chơi](#)
[Chương 215: Từ Trưởng Lão Tặng](#)
[Chương 216: Quyết Chiến Lục Mặc](#)
[Chương 217: Ảo Giác](#)
[Chương 218: Họa Quyển](#)
[Chương 219: Thù Mới Hận Cũ](#)

[Chương 220: Thực Lực Chân Chính Của Mộc Dịch](#)
[Chương 221: Diệt Đan Sĩ](#)
[Chương 222: Kiểm Kê Thu Hoạch](#)
[Chương 223: Bí Ẩn Trùng Trùng Điệp Điệp](#)
[Chương 224: Huyền Hà Thành](#)
[Chương 225: Yêu Huyết Thành Hình](#)
[Chương 226: Nữ Tử Thần Bí](#)
[Chương 227: Thân Phận Thiếu Nữ](#)
[Chương 228: Trùng Kích Nguyên Mạch Kỳ \(Thượng\)](#)
[Chương 229: Trùng Kích Nguyên Mạch Kỳ \(Hạ\)](#)
[Chương 230: Lần Thứ Hai Lôi Kiếp](#)
[Chương 231: Tiến Giai](#)
[Chương 232: Âm Dương Mục](#)
[Chương 233: Hỏa Cầm](#)
[Chương 234: Vạn Bảo Cốc](#)
[Chương 235: Hung Linh Cùng Cạm Bẫy](#)
[Chương 236: Vân Long Bội](#)
[Chương 237: Không Gian Thần Thông](#)
[Chương 238: Thu Hỏa Linh](#)
[Chương 239: Lại Quay Về Huyền Nghĩa Môn](#)
[Chương 240: Mạnh Mỗi](#)
[Chương 241: Tầm Bảo](#)
[Chương 242: Bất Tử Thần Thể](#)
[Chương 243: Thần Khí](#)
[Chương 244: Thể Thân Thi](#)
[Chương 245: Thần Tổ](#)
[Chương 246: Gặp Anh Lão](#)
[Chương 247: Gặp Lại Cốc Mạc Ngưng](#)
[Chương 248: Ủy Thác](#)
[Chương 249: Đảo Chủ](#)
[Chương 250: Ân Oán](#)
[Chương 251: Bình Hải Tông Đan Sĩ](#)

[Chương 252: Trở Về Bình Hải Tông](#)
[Chương 253: Sư Thúc](#)
[Chương 255: Môn Chủ Chi Tranh](#)
[Chương 256: Lập Uy](#)
[Chương 257: Người Không Như Xưa](#)
[Chương 258: Chấn Hưng Thiên Địa Môn](#)
[Chương 259: Chuẩn Bị](#)
[Chương 260: Kim Ngọc Cung](#)
[Chương 261: Lạc Tiên Tử](#)
[Chương 262: Lưu Lão Đầu](#)
[Chương 263: Giao Dịch](#)
[Chương 264: Một Chiêu Định Thắng Bại](#)
[Chương 265: Minh Chủ Chi Tranh](#)
[Chương 266: Minh Chủ Chi Tranh \(Trung\)](#)
[Chương 267: Minh Chủ Chi Tranh \(Hạ\)](#)
[Chương 268: Tu Tiên Liên Minh](#)
[Chương 269: Thầy Trò Gặp Lại](#)
[Chương 270: Yêu Kiếp Tiến Đến](#)
[Chương 271: Tụ Tập](#)
[Chương 272: Trận Khí Chi Uy](#)
[Chương 273: Đẳng Cấp Cao Hải Yêu](#)
[Chương 274: Vương Nhược Phong Bí Mật](#)
[Chương 275: Thần Huyết Lai Lịch](#)
[Chương 276: Chia Rẽ \(Thượng\)](#)
[Chương 277: Chia Rẽ \(Trung\)](#)
[Chương 278: Chia Rẽ \(Hạ\)](#)
[Chương 279: Ám Sát \(Thượng\)](#)
[Chương 280: Ám Sát \(Trung\)](#)
[Chương 281: Ám Sát \(Hạ\)](#)
[Chương 282: Yêu Tức \(Thượng\)](#)
[Chương 283: Yêu Tức \(Trung\)](#)
[Chương 284: Yêu Tức \(Hạ\)](#)

[Chương 285: Giải Tán \(Thượng\)](#)
[Chương 286: Giải Tán \(Trung\)](#)
[Chương 287: Giải Tán \(Hạ\)](#)
[Chương 288: Giết Yêu \(Thượng\)](#)
[Chương 289: Giết Yêu \(Hạ\)](#)
[Chương 290: Hỏa Đam Đoạt Bảo \(Thượng\)](#)
[Chương 291: Hỏa Đam Đoạt Bảo \(Hạ\)](#)
[Chương 292: Luyện Bảo](#)
[Chương 293: Ngự Nhân Tộc](#)
[Chương 294: Lấn Vào](#)
[Chương 295: Cao Nhân](#)
[Chương 296: Nạp Tức Công](#)
[Chương 297: Kỳ Mưu \(Thượng\)](#)
[Chương 298: Kỳ Mưu \(Trung\)](#)
[Chương 299: Kỳ Mưu \(Hạ\)](#)
[Chương 300: Chính Thức Yêu Kiếp \(Một\)](#)
[Chương 301: Chính Thức Yêu Kiếp \(Hai\)](#)
[Chương 302: Chính Thức Yêu Kiếp \(Ba\)](#)
[Chương 303: Chính Thức Yêu Kiếp \(Bốn\)](#)
[Chương 304: Chính Thức Yêu Kiếp \(Năm\)](#)
[Chương 305: Chính Thức Yêu Kiếp \(Sáu\)](#)
[Chương 306: Chính Thức Yêu Kiếp \(Bảy\)](#)
[Chương 307: Chính Thức Yêu Kiếp \(Tám\)](#)
[Chương 308: Chính Thức Yêu Kiếp \(Chín\)](#)
[Chương 309: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười\)](#)
[Chương 310: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Một\)](#)
[Chương 311: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Hai\)](#)
[Chương 312: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Ba\)](#)
[Chương 313: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Bốn\)](#)
[Chương 314: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Lăm\)](#)
[Chương 315: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Sáu\)](#)
[Chương 316: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Bảy\)](#)

[Chương 317: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Tám\)](#)
[Chương 318: Chính Thức Yêu Kiếp \(Mười Chín\)](#)
[Chương 319: Chính Thức Yêu Kiếp \(Hai Mươi\)](#)
[Chương 320: Chính Thức Yêu Kiếp \(Hai Mươi Mốt\)](#)
[Chương 321: Tử Nhật Chi Biến](#)
[Chương 322: Năm Loại Bảo Vật](#)
[Chương 323: Sống Sót](#)
[Chương 324: Sưu Hồn Thuật](#)
[Chương 325: Chúc Dung Thần Đăng \(Thượng\)](#)
[Chương 326: Chúc Dung Thần Đăng \(Trung\)](#)
[Chương 327: Chúc Dung Thần Đăng \(Hạ\)](#)
[Chương 328: Bát Tiên Lệnh](#)
[Chương 329: Thu Tử Nhật](#)
[Chương 330: Lần Thứ Ba Gặp Cốc Mạc Ngưng](#)
[Chương 331: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ \(Thượng\)](#)
[Chương 332: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ \(Trung\)](#)
[Chương 333: Trùng Kích Thần Mạch Kỳ \(Hạ\)](#)
[Chương 334: Chín Đạo Kim Lôi](#)
[Chương 335: Tứ Đại Cổ Thần](#)
[Chương 336: Hợp Tác](#)
[Chương 337: Thi Thần Cùng Thi Môn](#)
[Chương 338: Trở Lại Chốn Cũ](#)
[Chương 339: Vô Lượng Thánh Nữ](#)
[Chương 340: Kiếp Trước](#)
[Chương 341: Thi Thần Tính Sai](#)
[Chương 342: Tỷ Muội Gặp Lại](#)
[Chương 343: Như Được Hữu Tình Lang](#)
[Chương 344: Tứ Đại Thế Gia](#)
[Chương 345: Thuộc Tính Thứ Năm](#)
[Chương 346: Phá Không Chi Trảm](#)
[Chương 347: Hỏa Vân Tà Thần](#)
[Chương 348: Độc Thần \(Thượng\)](#)

[Chương 349: Độc Thần \(Trung\)](#)
[Chương 350: Độc Thần \(Hạ\)](#)
[Chương 351: Chúc Dung Thần Huyết](#)
[Chương 352: Kinh Biển](#)
[Chương 353: Ngờ Vực Vô Căn Cứ](#)
[Chương 354: Thi Thần Khuyên Bảo](#)
[Chương 355: Cự Tuyệt](#)
[Chương 356: Mất Tích](#)
[Chương 357: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Một\)](#)
[Chương 358: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Hai\)](#)
[Chương 359: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Ba\)](#)
[Chương 360: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Bốn\)](#)
[Chương 361: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Năm\)](#)
[Chương 362: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Sáu\)](#)
[Chương 363: Ma Tôn Lại Hiện Ra \(Bảy\)](#)
[Chương 364: Tà Thần Bí Mật \(Một\)](#)
[Chương 365: Tà Thần Bí Mật \(Hai\)](#)
[Chương 366: Tà Thần Bí Mật \(Ba\)](#)
[Chương 367: Tà Thần Bí Mật \(Bốn\)](#)
[Chương 368: Tà Thần Bí Mật \(Năm\)](#)
[Chương 369: Tà Thần Bí Mật \(Sáu\)](#)
[Chương 370: Tà Thần Bí Mật \(Bảy\)](#)
[Chương 371: Thần Anh](#)
[Chương 372: Băng Phong Cốc](#)
[Chương 373: Ánh Trăng Vạn Đạo](#)
[Chương 374: Thần Anh Ngưng Thành](#)
[Chương 375: Xạ Nhật Thần Cung](#)
[Chương 376: Quỷ Thành Hành Trình](#)
[Chương 377: Mất Đi Tình Cảm](#)
[Chương 378: Quỷ Giới](#)
[Chương 379: Nhật Thực](#)
[Chương 380: Thi Quỷ Chi Loạn \(Một\)](#)

[Chương 381: Thi Quý Chi Loạn \(Hai\)](#)
[Chương 382: Thi Quý Chi Loạn \(Ba\)](#)
[Chương 383: Thi Quý Chi Loạn \(Bốn\)](#)
[Chương 384: Thi Quý Chi Loạn \(Năm\)](#)
[Chương 385: Thi Quý Chi Loạn \(Sáu\)](#)
[Chương 386: Thi Quý Chi Loạn \(Bảy\)](#)
[Chương 387: Thi Quý Chi Loạn \(Tám\)](#)
[Chương 388: Thi Quý Chi Loạn \(Chín\)](#)
[Chương 389: Thi Quý Chi Loạn \(Mười\)](#)
[Chương 390: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Một\)](#)
[Chương 391: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Hai\)](#)
[Chương 392: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Ba\)](#)
[Chương 393: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Bốn\)](#)
[Chương 394: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Lăm\)](#)
[Chương 395: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Sáu\)](#)
[Chương 396: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Bảy\)](#)
[Chương 397: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Tám\)](#)
[Chương 398: Thi Quý Chi Loạn \(Mười Chín\)](#)
[Chương 399: Thi Quý Chi Loạn \(Hai Mười\)](#)
[Chương 400: Thi Quý Chi Loạn \(Hai Mười Một\)](#)
[Chương 401: Thi Quý Chi Loạn \(Hai Mười Hai\)](#)
[Chương 402: Thi Quý Chi Loạn \(Hai Mười Ba\)](#)
[Chương 403: Lạc Nhật Chi Thương \(Thượng\)](#)
[Chương 404: Lạc Nhật Chi Thương \(Trung\)](#)
[Chương 405: Lạc Nhật Chi Thương \(Hạ\)](#)
[Chương 406: Đại Kết Cục \(Thượng\)](#)
[Chương 407: Đại Kết Cục \(Hạ\)](#)